

Giới thiệu Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert

Nếu như lão bà là ứng có vô thượng tiên lực Nữ thần, vừa thơm vừa mới còn năng lực làm ấm giường, sẽ là ra sao tình cảnh?

Một ngày, hai cái trên người mặc cổ trang mỹ nữ bỗng nhiên xuất hiện ở Vương Dật trước mặt. "Chúng ta rốt cuộc tìm được ngươi."

Hai cái mỹ nữ càng là vừa khóc vừa cười, trực tiếp đầu hoài tống bảo.

Vương Dật choáng váng, càng làm cho hắn khiếp sợ chính là, các nàng lại hội tiên pháp?

Mỹ lệ Đại tiểu thư môn a, tuyệt đối không nên sẽ cùng các nàng hò hét, các nàng rất đáng sợ, các ngươi đánh không lại.

☺♥☺☺ * ☺☺ * ☺☺♥☺☺ * ☺☺ * ☺☺♥☺☺ * ☺☺ * ☺☺♥☺☺

☺♥☺☺ * ☺☺ * ☺☺♥☺☺ * ☺☺ * ☺☺♥☺☺ * ☺☺ * ☺☺♥☺☺

<http://truyencv.com/truyen-dang-boi/21028/>

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 1: Tiên nữ hạ phàm

Đêm đó, cuồng phong gào thét.

Tùng Sơn khu biệt thự.

Một toà vị trí tốt nhất biệt thự trước cửa, trạm có hai tên thân xuyên âu phục màu đen nam tử.

"Cút!"

Một tên nam tử trong đó đang dùng lực đẩy một người mặc trang phục sắc sỡ thiếu niên.

Thiếu niên thân cao 1 mét 75 tả hữu, dài đến mày kiếm mắt sao, rất là anh tuấn. Hắn được lực dưới, lão đảo lui về sau mấy bước, lập được không ổn, suýt chút nữa ngã xuống đất.

"Giang Tuyết Tinh, ngươi thật sự không muốn thấy ta một mặt sao?"

Thiếu niên thật vất vả ổn định thân thể, hoàn toàn mặc kệ trước mặt nam tử mặc áo đen, hướng về lạnh lẽo hàng rào trong môn phái rồng to.

Hắn gọi Vương Dật, từng là Tùng Sơn đỉnh cấp phú hào Vương Hải Sơn con trai độc nhất, lớp 9 thì trong nhà nắm giữ ra thị trường công ty phá sản, phụ thân bị người hãm hại hàm oan nhập ngục.

Một trong bốn dòng họ lớn nhất Giang gia Nhị tiểu thư Giang Tuyết Tinh, là Vương Dật vị hôn thê. Vương gia có chuyện sau, Giang gia lúc này xé bỏ hôn ước, rũ sạch quan hệ của song phương.

Vương Dật cùng mẫu thân sống nương tựa lẫn nhau, ở tại chỉ lưu một đồng hơn trăm mét vuông nhà trọ bên trong.

Mẫu thân Triệu Phụng Lan là cái kiên cường nữ tử, biến đổi lớn phát sinh sau, nàng không có ngã xuống, mà là ném đi toàn chức thái thái thân phận, liên hệ một ít thân thiết tỷ muội, làm chút buôn bán nhỏ duy trì kế sinh nhai.

Vương gia cường thịnh thì, Vương Hải Sơn giao đủ nhi tử sáu năm học phí, Vương Dật mới có thể ở Tùng Sơn nhất đại quý tộc trường học liên học trung học.

Cao vừa mở học sau, hết thầy tân sinh đều muốn tham gia trong khi một tuần quân huấn.

Quân huấn thì, Vương Dật nhìn thấy nhiều tháng không gặp Giang Tuyết Tinh, nàng lúc đó đang cùng Tùng Sơn tứ thiếu một trong Trầm độc cường nói chuyện.

Trầm độc mạnh hơn sinh ở một trong bốn dòng họ lớn nhất Thảm gia, có cái đại hán một tuổi tỷ tỷ Trầm nguyệt hi, cũng là ở trường này đến trường, trải qua thăng cao hai.

Trầm nguyệt hi sinh cực mỹ, là trường học trong công nhận hoa khôi của trường một trong, ở Tùng Sơn phú hào trong vòng cũng rất nổi tiếng, nghe nói tới cửa cầu hôn người, có thể từ Tùng Sơn xếp tới Yên Kinh.

Giang Tuyết Tinh đồng dạng nắm giữ khuynh quốc khuynh thành dung mạo. Phú hào rào cản này hai viên minh châu, không biết là bao nhiêu con nhà giàu tình nhân trong mộng, Vương Dật càng là một người trong đó.

"Tuyết Tinh. . ."

Vương Dật thấy rõ sau, trong lòng một mảnh khuấy động, trực tiếp cất bước hướng về hai người đi đến.

"Ha, người muốn đi nơi nào?"

Đột nhiên, mấy học sinh che ở trước mặt hắn.

Vương Dật một chút nhận ra, mấy người này là Trầm độc cường tiểu đệ. Vương gia biến đổi lớn trước, hắn cùng Tùng Sơn tứ thiếu đều có gặp nhau, thường thường đồng thời tụ hội ăn cơm, tự từng thấy những người này.

"Mau tránh ra cho ta. . ."

Vương Dật gương mặt tuấn tú sầm mặt lại, lạnh lùng nói.

"U. . ."

Trong đó một tên tiểu đệ liếc mắt nhìn, khinh bỉ nói: "Ta nói 'Vương đại thiếu', người đây là nhượng ai thêm đâu?"

Hắn có ý ở 'Vương đại thiếu' ba chữ càng thêm nặng ngữ điệu, trào phúng vị mười phần.

"Ta cảnh cáo người, đừng hấn mẹ chọc ta."

Biến đổi lớn sau, Vương Dật vẫn ẩn nhẫn, yên lặng chịu đựng xung quanh ánh mắt khác thường, giờ khắc này nhìn thấy Vương Tuyết tinh sau, Tiểu Vũ Trụ rốt cục bạo phát .

"Con mẹ nó người muốn chết. . ."

Khác một tên tiểu đệ bỗng nhiên đưa tay, mạnh mẽ kéo lại Vương Dật cổ áo, lạnh lùng nói: "Thật sự coi chính mình hay vẫn là thiếu gia đâu? Cho lão tử cút!"

Dứt lời cánh tay bỗng nhiên về phía trước đẩy một cái, trực tiếp đem Vương Dật đẩy sau vài bước.

Động tĩnh của nơi này, nhất thời hấp dẫn rất nhiều ánh mắt, Giang Tuyết Tinh cùng Trầm độc cường cũng nhìn về phía bên này.

Sau một khắc, Giang Tuyết Tinh mỹ lệ mặt to trong, bắn ra một tia phức tạp khó hiểu vẻ mặt, mà Trầm độc cường nhưng một mặt bình tĩnh nhìn Vương Dật, như là ở xem một cái người xa lạ.

Giữa lúc Vương Dật chuẩn bị cùng mấy người này liều mạng thì, quân huấn luyện viên đúng lúc chạy tới, sự kiện mới có thể dẹp loạn.

Mấy ngày sau đó, Vương Dật vẫn tìm kiếm Giang Tuyết Tinh, có thể dù như thế nào cũng không tìm được. Sau đó biết được, đối phương càng là sớm ly khai .

Quân huấn kết thúc , hiện tại là ban đêm 9 điểm, đêm nay gió rất lớn, khẳng định có 5 cấp trở lên. Vương Dật chưa có về nhà, đi thẳng tới khu biệt thự, nơi này có Giang gia một chỗ bất động sản, Giang Tuyết Tinh liền ở nơi này.

Cửa hai tên Hắc y nhân, là Giang gia an bài bảo tiêu. Bảo tiêu nhận thức Vương Dật, cũng biết hai nhà hôn ước trải qua giải trừ, cho nên nói cái gì đều không làm cho đối phương đi vào.

"Giang Tuyết Tinh, người thật sự như vậy nhẫn tâm?"

Vương Dật tiếp tục lớn tiếng gào thét.

Lại là 10 phút đã qua , bên trong vẫn không có động tĩnh, hảo như là một đồng phòng trống.

"Được. . . Rất tốt. . ."

Vương Dật đau lòng gật gù, cắn răng nói: "Giang Tuyết Tinh, người nếu như vậy tuyệt tình, ta cũng không cần kiên trì nữa. . ."

Hắn dứt lời nhắm hai mắt lại, hít một hơi thật sâu, sau đó trực tiếp xoay người rời đi.

Biệt thự lầu hai, to lớn cửa sổ sát đất phía sau rèm điện, tiểu đứng thẳng một bóng người xinh đẹp. Giang Tuyết Tinh vẫn nhìn Vương Dật nhất cử nhất

động. Đường nhìn thấy đối phương dứt khoát rời đi thì, thân thể nàng bắt đầu vì vì run rẩy lên.

"Hắn đi rồi?"

Đúng vào lúc này, Giang Tuyết Tinh mặt sau xuất hiện một đạo cực kỳ thanh âm dễ nghe.

"Đi rồi. . ."

Giang Tuyết Tinh nhẹ nhàng gật đầu.

"Ai. . ."

Than nhẹ vang lên, một cái đẹp cực kỳ thiếu nữ, chậm rãi xuất hiện sau lưng Giang Tuyết Tinh, chậm rãi nói: "Nghe ba nói, sở dĩ phá huỷ các người hôn ước, là bởi vì. . ."

"Tỷ, không nên nói nữa rồi!"

Giang Tuyết Tinh đánh gãy nàng, run giọng nói: "Ta cùng hắn, trải qua là người của hai thế giới. . ."

Hai đạo thanh lệ, chậm rãi từ nàng hương quai hàm lướt xuống.

'Àm âm âm. . .'

Thiên không mây đen giăng kín, sấm vang chớp giật.

Vương Dật đối với càng ngày càng gay go khí trời thờ ơ không động lòng, hồn bay phách lạc đi ở trên đường phố.

"Ha ha, kết thúc. . ."

Vương Dật thần thờ cười khê.

Đúng vào lúc này, vô số đậu mưa lớn điểm nghiêng mà xuống, vô tình đánh ở Vương Dật trên người.

Hắn dừng bước, ngửa đầu nhắm mắt. Yên lặng tiếp thu nước mưa gột rửa.

"Ta phải biến đổi đến mức kiên cường hơn."

Lúc này, Vương Dật nhớ tới mẫu thân, nhớ tới gấp lao ngục tai ương phụ thân. Hắn biết, chính mình nhất định phải trở nên mạnh mẽ, Vương gia mới có thể vươn mình.

Vương Dật mở hai mắt ra, trên mặt tràn ngập kiên nghị. Trước sau ngăn ngắn gần mười phút, tâm tình của hắn phát sinh trời đất xoay vần biến hóa lớn.

Đây là một hồi mưa rào có sấm chớp, làm đến đột nhiên, đi đến cấp tốc, rất nhanh liền ngừng.

"Hả? Đó là cái gì?"

Đúng vào lúc này, hắn chợt phát hiện giữa bầu trời xuất hiện hai hạt hạt bụi nhỏ.

"Máy bay? Không đúng, máy bay không thể như thế tiểu, cũng sẽ không song song phi hành. UFO? Thiên Ngoại Phi Tiên? Ha ha, ta nói cái gì đó. . ."

Vương Dật nhất thời bị chính mình kỳ tư diệu tưởng chọc phát cười, nhưng là ở một khắc tiếp theo, hắn nhưng trực tiếp hoá đá, nụ cười đọng lại ở giữa không trung.

Này hai hạt hạt bụi nhỏ chính lấy một loại khó có thể tưởng tượng cực tốc tiếp cận hắn, rất nhanh lộ ra bộ mặt thật.

Này dĩ nhiên là hai cái trên người mặc kỳ dị cô trang thiếu nữ.

Tiên nữ hạ phạm?

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 2: Lão bà?

Ừng ục!

Vương Dật có chút miệng khô lưỡi khô, hần gian nan nuốt nước bọt.

Này hai cái cổ trang thiếu nữ súc tích ở mỹ lệ hào quang bên trong, các nàng xẹt qua trời cao, thoáng qua tối gần, song song rơi vào năm mét ở ngoài.

Tình cảnh như thế, Vương Dật xin thề một đời cũng sẽ không quên.

Bên trái thiếu nữ, 16 tuổi khoảng chừng, đại khái 1 mét 65 đáng vẽ. Một thân màu tím cổ trang, tóc đen như thác nước, nhẹ nhàng che khuất nàng non nửa bên mặt cười, bảo thạch giống như đôi mắt đẹp yên tĩnh mà mềm nhẹ, có oánh oánh ánh sáng lộng lẫy đang lưu chuyển, phảng phất thiên không Tinh Nguyệt. Khéo léo mũi ngọc tinh xảo hơi nhếch lên, rất là đáng yêu. Béo mập tiểu môi kiều diễm ướt át, khiến người ta không nhận được muốn cắn một cái.

Bên phải nhưng là một cô bé, cũng là 10 tuổi khoảng chừng. Ăn mặc màu phấn hồng cổ trang, trên đầu búi có hai cái hồ điệp bím, con mắt đại đại, da thịt trắng nõn mềm mại, óng ánh phát quang, sô nộn trên khuôn mặt nhỏ nhắn có chút trẻ con phì, đáng yêu đến cực điểm.

Thật sự có tiên nữ?

Thân quái chính là, hai cái cổ trang nữ tử sau lưng đều cõng lấy một cái khổng lồ bao quần áo, cùng các nàng kỳ ảo khí chất hoàn toàn không hợp. Bất quá, những này không trọng yếu. . .

Vương Dật nhìn cô gái mặc áo tím, một đôi ngưu nhãn tròn lên tròn trịa, trực tiếp na bất động đạo .

Thật là đẹp. . .

Hần làm sao biết, càng dâng tâm thần người sự tình phát sinh .

"Đương. . . Lang. . . , chúng ta rốt cục. . . Rốt cuộc tìm được người. . ."

Áo hồng tiểu loli mỹ lệ mất to trong bay lên một đoàn sương mù, bỗng nhiên đưa ra một đôi cánh tay nhỏ, hướng Vương Dật vọt thẳng đến.

"Đương lang. . ."

Cô gái mặc áo tím cũng không chậm, trong nháy mắt đánh tới.

"Cái gì?"

Vương Dật mới vừa tự sững sờ, liền bị này đối với to nhỏ tiên nữ ôm cái rắn chắc.

'Lạc lạc. . . Đùng đùng. . .'

Âm thanh khủng bố thình lình xuất hiện, một loại khó có thể tưởng tượng đại thống khổ kích thích trên người mỗi một cái thần kinh.

'Xương đứt đoạn mất.'

Trong đầu hần lóe qua một cái khủng bố tin tức, lập tức bộ ngực một ngọt, 'Phù phù' một tiếng, phun ra lão đại một ngụm máu tươi, sau đó con người trực tiếp hướng lên trên lật lên.

"Hồng rồi, thật cao hứng quên thu lực. . ."

Mất đi ý thức thời khắc cuối cùng, Vương Dật mơ mơ hồ hồ nghe được tiểu loli tiếng kinh hô.

Không biết qua bao lâu bao lâu, trải qua vô hạn hắc ám sau, một cái mộng lung cảnh tượng, xuất hiện ở Vương Dật trước mắt.

Ánh sáng lưu chuyển, lang bạt kỳ hồ.

Vô số thần bí bóng đen ở phía trước xuất hiện, chúng nó hoành trủng xông thẳng, xuyên toa ở một đoàn to lớn Thần hà ở trong, bên trong có mấy chục đạo nhân loại bóng dáng, mỗi người bọn họ thôi thúc thần thông, liều mạng chống lại những cái kia bóng đen.

"Kỷ. . ."

Đột nhiên, một con bóng đen hảo như phát hiện Vương Dật, hú lên quái dị, trong nháy mắt vọt tới trước mặt hần.

Vương Dật nhất thời hút vào ngum khí lạnh, không khỏi khắp cả người phát lạnh. Đây là một cái kinh khủng đến mức nào khuôn mặt a? Nó không có mũi, sáu con con mắt đỏ ngầu làm thành một vòng, nhìn chòng chọc vào chính mình, bốn viên sắc bén răng nanh trên dưới mà đứng, khóe miệng chảy Ân Hồng chất lỏng. . .

"Kỳ. . ."

Này con quỷ như thể sinh linh bỗng nhiên hướng hẳn mở ra cái miệng lớn như chậu máu.

"Không nên. . ."

Vương Dật nhất thời kêu to.

"Đừng đừng!"

Đột nhiên, cảnh tượng trước mắt trong nháy mắt vụn vỡ, Đẩu Chuyển Tinh Di. Sau một khắc, hẳn phát hiện mình đang nằm ở một mảnh trên cỏ, thiên không vô tận ngôi sao thu hết ở đáy mắt.

"Đây là nơi nào?"

Vương Dật tay phải chống đỡ mà, mồ mịt ngồi dậy.

"A, người tỉnh rồi."

"Đương lang. . ."

Đột nhiên, bên cạnh xuất hiện hai đạo vừa mừng vừa sợ tiếng hô.

Vương Dật quay đầu nhìn lại, đã thấy này hai cái to nhỏ tiên nữ ngồi ở cách đó không xa, vừa ngạc nhiên vừa mừng rỡ nhìn mình, trong mắt thanh lệ không thôi.

"Đương lang. . ."

Tiểu loli thực ở không không chế được chính mình, làm dáng liền muốn đập tới.

"Người đợi lát nữa. . ."

Vương Dật kinh hãi, vội vàng giơ tay ngăn cản nàng.

"Ồ. . ."

Tiểu loli dĩ nhiên rất nghe hẳn, dừng lại thân thể, giơ lên trắng mịn quả đấm nhỏ, dán chính mình cái miệng nhỏ trên, buông xuống mặt cười, có chút oan ức nhìn Vương Dật.

Vương Dật không có luyến đồng phích, cũng không phải loli không, có thể thấy được nàng như vậy vô cùng đáng thương xinh đẹp hình dáng, không khỏi tim đập nhanh hơn.

Thật sự thật đáng yêu, hảo như ôm nàng. . .

"Vương Dật, người là cảm thú hay sao?"

Vương Dật cưỡng chế này cổ từ tà ác kích động, vắn vẹo trên người mấy chỗ then chốt, kinh ngạc phát hiện cũng không khác thường, hoàn toàn không có cảm giác đau đớn, trái lại có một tia tia dòng nước ấm ở trong người tuần tuần chuyển động.

"Kỳ quái, vừa nảy rõ ràng rất đau, lẽ nào là đang nằm mơ? Không đúng, các nàng liền ở bên cạnh, không thể là mộng. Lẽ nào, là Tiên thuật nhượng thống khổ biến mất?"

Vương Dật đề xuống kinh hãi trong lòng, cẩn thận nói: "Các người. . . Đến từ Quảng Hàn Cung? Hay vẫn là Thiên Đình?"

Căn cứ Tây Du Ký miêu tả, chỉ có hai địa phương này xuất tiên nữ. Đương nhiên, đó chỉ là Ngô Thừa Ân kỳ tư diệu tưởng, ai muốn đêm nay, chính mình càng thật sự gặp gỡ tiên nữ.

"A?"

To nhỏ tiên nữ song song ngẩn ngơ, loại kia kiều manh dáng vẻ, lần thứ hai nhượng Vương Dật thú huyết sôi trào.

"Đương lang, người nghĩ tới?"

Từ y tiên nữ giờ lên tay ngọc che phần môi, sâu sắc nhìn hấn, thanh lệ càng chảy càng nhiều.

"Ngươi. . . Ngươi khóc cái gì?"

Nhìn nàng thương tâm đáng vẽ, Vương Dật trái tim nhỏ đều bị khóc nát, hấn có chút tay chân luống cuống đảo, cũng không dám tiến lên an ủi.

Bởi vì, các nàng khẳng định là nhận lầm người.

"Ta không họ Dương, ta gọi Vương Dật."

"Vương Dật. . ."

Tiểu loli nhẹ nhàng thì thầm, sau đó nhìn về phía hấn: "Chúng ta sẽ không nhận sai, Dương lang, ngươi một đời trước tên gọi Dương Lăng Trần."

"Dương Lăng Trần? Một đời trước?"

Vương Dật đại não có chút ngẩn đường: "Vậy các ngươi gọi ta Dương lang làm cái gì?"

"Kẻ ngu si. . ."

Tiểu loli trong nháy mắt nín khóc mỉm cười, khẽ gắt nói: "Chúng ta là đạo lữ của ngươi, không gọi ngươi Dương lang, còn năng lực tên gì?"

"A?"

Vương Dật nhất thời mòng ép. Hấn rất thích xem tiểu thuyết huyền ảo, tất nhiên là rõ ràng đạo lữ ý tứ, rất nhiều loại mã văn lý, nhân vật chính thê thiếp thành đàn.

Lẽ nào, chuyện tốt như thế sẽ ở trên người mình phát sinh?

Làm sao có khả năng? Đây chính là một chồng một vợ chất 21 thế kỷ, tuy rằng rất nhiều nam phú hào hôn sau còn khắp nơi lưu tình, không chỉ một người phụ nữ. Liên ngay cả gia đình bình thường trong, cũng có thể xuất hiện tiểu tam tiểu tứ, có thể. . . Nha, ta nghĩ cái gì đâu?

Vương Dật dùng sức lắc lắc đầu, tiếp tục hỏi: "Ngươi là nói, ta là Dương Lăng Trần chuyển thế?"

"Thế gian không có luân hồi, chỉ có ngưng dấu ấn, chuyển càn khôn."

Tiểu loli nhẹ giọng nói: "Mười sáu năm trước, Dương lang dùng vô thượng tiên thần đại thuật, rèn luyện máu thịt của chính mình, cưỡng ép đem 'Hồng Linh đại lực' liệt địa thâm uyên phong ấn. Sức mạnh khổng lồ sử dụng không vị diện ràng buộc phá tan rồi một góc, Dương lang bản mệnh Lạc ấn bị cưỡng ép hút vào."

Từ y tiên nữ đình chỉ gào khóc, thăm thẳm nói tiếp: "Thập sáu năm qua, tỷ muội chúng ta vì tìm ngươi, đập khắp toàn bộ Cửu Cung tinh không đều không tìm được, vốn là muốn từ bỏ, ai muốn nhưng ở tồn tại nhất đại 'Đệ thất vị diện' tìm được ngươi."

Vương Dật ngây ngốc nhìn các nàng, trong đầu rối tinh rối mù.

Các nàng đúng là vợ của ta. . . Không, đạo lữ?

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 3: Nhân gia là lão đại

Mới vừa trải qua vị hôn thê tuyệt tình mang đến thống khổ, thượng thiên lại rơi xuống hai cái ngọt ngào đĩa bánh, Vương mỗ người trong nháy mắt có chút ngẩn ngang.

Nên xử lý như thế nào? Tiếp thu sao?

Vương Dật nhìn trước mặt to nhỏ tiên nữ, có chút đỏ mặt tía tai. Hai người này cực phẩm mỹ nữ đều đã biến thành vợ của chính mình?

Mẹ trứng, chính mình Vương Bá số mệnh quả thực điều nỏ thiên.

"Người là tỷ tỷ?"

Hắn cường chế kích động trong lòng, nhìn về phía tử y mỹ nữ.

"Ta ở tỷ muội trong, đứng hàng thứ đệ tam. . ."

Tử y tiên nữ nhìn hắn ân tình đưa tình đạo

"Đệ tam?"

Vương Dật sững sờ, nói: "Các người không phải hai cái người sao?"

To nhỏ tiên nữ nghe xong, tiểu mắt rõ ràng tối sầm lại. Tiểu loli sờ tay vào ngực, móc ra một viên cổ điển ngân giới.

"Cần thiên khôn địa, vạn đạo hướng một, khai. . ."

Tiểu loli trong miệng nói lẩm bầm, để trống một con khác tay nhỏ nặn ra một đạo dấu ấn bí ẩn.

'Hồng. . .'

Trong nháy mắt, cổ ngân giới rung động nhẹ nhẹ, chậm rãi phiêu, một luồng Hồng Mông ánh sáng từ phía trên tản ra.

Trong nháy mắt tiếp theo, ánh sáng lưu chuyển, bốn phía tất cả phát sinh đại chuyển biến, ba người tiến vào một mảnh thần bí trong không gian.

Bên trong đặt một bộ băng quan, mặt trên toả ra nhu hòa lam quang. Bên cạnh trên đất, còn thả có một thanh cổ kiếm cùng một cái gấp kỹ màu xanh lam quần áo.

"Chuyện này. . . Đây là nơi nào. . ."

Vương Dật bỗng nhiên đứng lên, một mặt vẻ hoảng sợ.

Đại tiểu mỹ nữ từ từ đi tới băng quan phía trước.

"Duong lang, mau đến xem xem Nguyệt Nhi tỷ tỷ, nàng nếu như biết chúng ta tìm được người, trong lòng tất nhiên vui mừng. . ."

Tử y tiên nữ buồn bã nói.

Vương Dật trái tim đột nhiên nhảy một cái, bộ ngực có chút nghẹt thở. Không biết tại sao, hắn không dám đối mặt này pho băng quan.

"Mau tới a. . ."

Tiểu loli cũng đau thương kêu.

Vương Dật hít một hơi thật sâu, cất bước đi tới băng quan trước, nhìn thấy bên trong tất cả.

Một cái thiếu nữ mặc áo trắng, lẳng lặng nằm ở bên trong, không nhiễm một hạt bụi.

Thiếu nữ dài đến thể mỹ tuyệt luân, nắm giữ tuyệt thế phương hoa, chỉ là mặt cười rất trắng bệch, khóe môi bên mang theo một đạo khiến lòng người nát tan vết máu.

Vương Dật trong lòng không tên đau xót, lo lắng đau.

Đây là một loại đến từ sâu trong linh hồn thống khổ.

"Tổng ở trong mơ xuất hiện bóng người, như thế nào năng lực gặp lại người. Ban đầu yêu như vậy sâu sắc ở trong lòng, cỡ nào muốn kiếp này cùng người gặp nhau. Có thể là kiếp trước đã được quyết định từ lâu, yêu từ đêm đông lý thức tỉnh. . ."

Đúng vào lúc này, Vương Dật điện thoại di động vang lên, tiếng chuông là mạng lưới ca khúc (tiên phạm luyện), hắn sơ nghe bài hát này thì, cảm giác rất êm tai, liền thiết trí thành điện báo tiếng chuông.

"Nàng. . . Nàng làm sao ?"

Vương Dật không để ý đến điện thoại di động, run giọng nói.

"Ồ đệ nhị tinh không vị diện, tỷ muội chúng ta gặp gỡ đại ác linh Vương. Một phen ác chiến dưới, Nguyệt Nhi tỷ tỷ vì bảo vệ chúng ta, triển khai Huyết

Cầm, mới bức lui đại ác linh Vương, có thể nàng. . . Nàng. . ."

Từ y tiên nữ nói nói, liền lại khó mà khai miệng, che phần môi nhẹ nhàng run rẩy.

"Nàng thì như thế nào?"

Vương Dật nghe được tâm loạn như ma, gằm nhẹ nói.

"Nguyệt Nhi rất có thể hội vĩnh viễn ngủ say đi. . ."

Tiểu loli đau thương nói tiếp.

Vương Dật sâu sắc nhìn trong quan tài bằng gỗ say thiếu nữ, không ngừng mà thở hổn hển, nước mắt không bị khống chế tràn mi mà xuất.

Nàng là vì tìm kiếm tự mình, mới biến thành như vậy.

Sau một phút, Vương Dật chậm rãi mở mắt ra kính, hướng to nhỏ tiên nữ mở hai tay ra, không chút suy nghĩ nói: "Ngày mười sáu năm, khổ các ngươi. . ."

"Đương lang. . ."

To nhỏ tiên nữ song song bị thiết, lần thứ hai nhắm phía Vương Dật, ba người nhất thời chăm chú ửng ở cùng nhau.

Ánh sáng lưu chuyển, thời không lui lại, ba người về đến thế giới hiện thực.

Giờ khắc này lại có kéo dài vì vũ hạ xuống, ba người nhưng hoàn toàn không bị ảnh hưởng, vong tình ôm ấp, mặc cho nước mưa nhỏ ở trên người.

Vương Dật quyết định, hoàn toàn tiếp nhận các nàng tất cả, đừng nói đối phương dài đến khuynh quốc khuynh thành, mặc dù là có được xấu xí không thể tả, bằng phần này chân thành cảm tình, cũng nhất định phải tiếp nhận.

"Ngươi tên là gì?"

Hắn hướng về từ y tiên nữ nhẹ giọng nói.

"Ta là Thẩm Băng. . ."

Từ y tiên nữ sâu xa nói.

"Ngươi đâu?"

Vương Dật nhìn về phía tiểu loli.

"Sur Phi Yên."

Tiểu loli nhắm mắt to, béo mập trên khuôn mặt nhỏ nhắn che kín hạnh phúc an nhàn về mặt.

"Ngươi là nhỏ nhất muội muội đi. . ."

Vương Dật ôn nhu nói, nhưng trong lòng nổi lên cảm giác quái dị. Chính mình một đời trước lẽ nào là cái loli khổng lồ hay sao? Liền như thế tiểu hài tử đều ra tay?

"Nhân gia là lão đại. . ."

Tiểu loli vừa nghe không làm, trong nháy mắt tránh thoát Vương Dật ôm ấp, lui về phía sau vài bước, cắn vào eo thon nhỏ tức giận nói.

"Lão đại?"

Vương Dật trực tiếp choáng váng, há hốc mồm nói không ra lời.

Tuy rằng nghe nói Tiên thuật có thể phản lão hoàn đồng, có thể đây cũng quá khuếch đại, lẽ nào trong lòng Thẩm Băng cũng sẽ càng đổi càng nhỏ?

Các nàng nếu là lão bà mình, sau đó nhất định sẽ cái kia, nếu là cùng hai cái tiểu loli Ái Ái. . .

Ai u. . .

Vương Dật rung mình một cái, không dám nghĩ tiếp nữa, hình ảnh quá mức tà ác.

"Đại tỷ là trong Thiên Minh hoàng tà thuật, thân thể mới đã biến thành thập tuổi đáng yêu chừng. Đương lang yên tâm, loại này thuật sẽ không đã thương cùng đạo quả, cũng có thể chữa dứt. Chỉ là chúng ta một lòng tìm ngươi, không có luyện chế thuốc giải."

Trong lòng Thẩm Băng nín khóc cười khẽ.

"Ồ. . ."

Vương Dật nhất thời bừng tỉnh, ám đạo thì ra là như vậy.

"Phi Yên, xin lỗi. . ."

"Hanh. . ."

Tiểu loli kiều hừ một tiếng: "Ở một đời trước, ta có thể so với Dương lang lớn hơn ba tuổi, gọi tỷ tỷ. . ."

"Tỷ tỷ?"

Vương Dật nhất thời đầy trán hắc tuyến. Chính mình quản một cái chừng mười tuổi tiểu loli gọi tỷ tỷ, này nếu để cho người khác nhìn thấy, còn không ném người chết ?

"Vì ngươi chờ đợi trăm nghìn năm, đổi một đời triền miên. Xuyên qua năm tháng luân hồi vẫn gần nhau đến vĩnh viễn. . ."

Đứng vào lúc này, chuông điện thoại di động lại vang lên.

"Dương lang, nơi nào xuất hiện tiếng nhạc, thật là dễ nghe. . ."

Thẩm Băng trong con ngươi xinh đẹp, hiện ra mê ly sắc thái.

"Ta hiện tại gọi Vương Dật, hơn nữa các ngươi cần phải sửa lại một chút xưng hô, gọi chồng ta. . ."

Vương Dật vẫn không có nghe điện thoại, mặt không đỏ tim không đập nói rằng.

"Lão công?"

To nhỏ tiên nữ dòn dập sững sờ.

Thật kỳ quái xưng hô.

"Mà các ngươi thì sao, là vợ của ta. Đại lão bà cùng tiểu lão bà. . ."

Vương Dật một mặt ra vẻ đạo mạo.

"Thật là khó nghe, không nên. . ."

Tiểu loli lại là không làm.

"Ha ha. . ."

Vương Dật nở nụ cười, buông ra Thẩm Băng, đi tới tiểu loli trước mặt, giơ tay khẽ vuốt đôi phượng béo mập khuôn mặt nhỏ, cười nói: "Phi Yên, nghe lão công nói có được hay không?"

Hắn cứ chỉ rất quái lạ, cực kỳ giống lừa gạt bé gái quái thú thú.

"Hanh. . ."

Tiểu loli mỹ lệ mắt to nhìn về phía một bên, tức giận không nói lời nào.

Tiếng chuông vẫn đang vang lên, Vương Dật thực sự hết cách rồi, móc ra điện thoại di động, ai muốn âm thanh nhưng đột nhiên ngừng lại. Hắn vừa nhìn trên màn ảnh con số, nhất thời choáng váng.

27 cái chưa kể đó điện?

Thời gian biểu hiện: 2 điểm 07 phân. . .

Chương 4: Bà tức gặp mặt

"Nguy rồi!"

Vương Dật hô to không ổn, muộn như vậy không về nhà, mẹ khẳng định gặp hỏng rồi, hấn cuống quít ấn xuống trở về gọi kiện.

"Vương Dật, ngươi làm gì chứ? Không nữa nghe điện thoại ta liền báo cảnh sát."

Đối diện chỉ vang lên một tiếng liên tiếp nghe xong, Vương mẫu cấp thiết âm thanh truyền đến.

Vương Dật sửa sang lại tâm tư, gấn cái lời nói dối có thiện ý: "Mẹ, không có chuyện gì, điện thoại di động ta mất rồi, tìm nửa ngày mới tìm được."

Vương mẫu: "Tiểu tử ngốc, không tìm được coi như , người hiện tại ở nơi nào?"

Vương Dật: "Thiên Long cao ốc, ta này liền trở về. Mẹ, người đem thư phòng thu thập một tý, ta có hai cái. . . Bằng hữu ngày hôm nay trụ nhà chúng ta."

Hắn liếc nhìn to nhỏ tiên nữ, suy nghĩ một lúc như thế nào cùng mẹ giải thích.

"Bằng hữu? Đồng học sao? Yên tâm đi, thư phòng ta hàng ngày thu thập, có thể trực tiếp trụ người."

Triệu Phụng Lan thiên tính thiện lương, Vương gia biến đổi lớn trước, phi thường nhiệt tình hiếu khách, hiện tại môn đình lạnh, vẫn như cũ không thay đổi bản tính.

"Được. . ."

Vương Dật cúp điện thoại, hướng nhị nữ cười nói: "Đi thôi, theo ta về nhà."

"Cái kia. . ."

To nhỏ tiên nữ bỗng nhiên nhăn nhó, tiểu loli thùy khuôn mặt nhỏ, tu e thẹn nói: "Là muốn gặp bà bà sao? Nàng có lợi hại hay không?"

"Ha. . ."

Vương Dật nhất thời bị nàng xinh đẹp dáng dấp chọc phát cười: "Mẹ ta là thiên hạ người hiền lành nhất, không chờ một lúc các người muốn thay ta ra mặt, ta cũng không muốn bị cắt đứt chân."

"A?"

To nhỏ tiên nữ dòn dập ngăn ngại.

"Bà bà vì sao lại đánh gãy Dương. . . Lão công chân?"

Thảm Băng thấp giọng hỏi.

Vương Dật nhất thời bị này tiếng 'Lão công' gọi đến cả người phát tê, cúi đầu ở nàng mặt cười dâng hương một cái, cười xấu xa nói: "Ta đùa giỡn đây, mẹ khẳng định rất yêu thích các người, đi, về nhà. . ."

"A. . ."

Thảm Băng mặt cười bị hôn sau, thân thể yếu kiều đột nhiên run lên, nhất thời hà phi hai gò má.

"Dương lang bất công, ta cũng phải. . ."

Thấy Tam muội bị thân, tiểu loli rất là ước ao.

"Gọi ta một tiếng lão công, ta liền hôn. . ."

Vương Dật cảm giác mình tâm đều sắp hòa tan , hạnh phúc làm đến thực sự quá nhanh. Hắn ngồi xổm người xuống, cười híp mắt nói.

"Người. . . Người bất công. . ."

Tiểu loli thấy lại có điều kiện, đồn lúc tức giận mằn mê cái miệng nhỏ.

"Ha ha. . ."

Vương Dật áp sát tới, ở nàng béo mập khuôn mặt nhỏ trên hôn một cái.

"Toán ngươi hãy thành thật."

Tiểu loli nhất thời chuyển sân làm vui, một đôi mắt to loan thành nguyệt nha hình.

Vương Dật thấy to nhỏ tiên nữ bao quần áo đặt ở cách đó không xa, liền đi tới, khom lưng muốn cầm lấy.

Sau một khắc, hần trứng trực tiếp nát, gương mặt tuần tú úc đến đỏ chót.

"Cái gì quý?"

Vương Dật cảm giác mình phảng phất ở kéo một ngọn núi lớn, hần sử dụng bú sữa khí lực, cũng không cách nào đem bao quần áo giờ lên mây may.

"Lão công. . ."

Nhị nữ vội vàng đi tới, đoạt lấy bao quần áo, đưa nó giang ở chính mình vai đẹp trên.

"Trong này đều là pháp bảo, lão công một giới phạm thể, không thể dịch chuyển được."

Thảm Băng sân tiếng nói.

Vương Dật cảm giác ở tiên nữ lão bà trước mặt mắt mắt mũi, ho khan một tiếng, nói: "Này nhiều phiền phức? Các ngươi vì sao không đem nó thả ở cái này thần bí không gian lý?"

"Nguyệt Nhi ở bên trong, chúng ta sao có thể làm cho nàng cùng pháp bảo cùng nhau?"

Tiểu loli nhẹ giọng nói.

"Thanh kiếm kia cùng quần áo là chuyện gì xảy ra?"

Vương Dật rất là kỳ quái nói.

"Đó là Tứ muội cùng Ngũ muội đồ vật, chúng ta là làm cho các nàng làm cái bạn."

Thảm Băng sâu xa nói.

"Cái gì?"

Câu nói này như sấm sét giữa trời quang, đem Vương Dật chấn động ở tại chỗ.

Còn có Tứ muội Ngũ muội? Chính mình tổng cộng có năm cái tiên nữ lão bà?

"Này các nàng đâu?"

Vương Dật tâm lần thứ hai chìm xuống.

To nhỏ tiên nữ mặt cười đồng thời tới sầm lại, tiểu loli nhẹ giọng nói: "Nhị muội lấy ra Huyết Cẩm sau, đưa tới tinh loạn phong bạo, chúng ta bị thổi tan. . ."

"Cũng may các nàng đều là thái thượng cảnh, chỉ cần không gặp đại ác linh Vương, hoặc là Thiên Minh hoàng, tự vệ cũng không có vấn đề."

Thảm Băng ở bên nói tiếp.

"Hi vọng sớm một chút nhìn thấy các nàng."

Vương Dật nghe xong gật gật đầu, trong lòng một mảnh lạnh lẽ. Hần kéo nhị nữ tay nhỏ, hướng về gia đi đến.

Dọc theo đường đi, to nhỏ tiên nữ nhìn chung quanh, mặt cười trên che kín mới mẻ vẻ.

Thiên Long cao ốc ly Vương Dật ở lại tiểu khu cũng là lưỡng trạm mà, ba người dùng 20 phút liền đến .

Căn nhà trọ này là Vương ba ba năm trước mua bất động sản, lúc đó hần một người bạn sốt ruột dùng tiền, muốn thấp hơn giá thị trường hai phần mười xuất thủ. Vương ba biết đối phương trong nhà xảy ra chuyện, không chút do dự án giá thị trường thu mua .

Ba năm qua, nơi này từ chưa có người ở. Vương gia phá sản sau, căn nhà trọ này là duy nhất không có bị bán đấu giá tài sản, là Vương gia mẹ con cuối cùng càng tránh gió.

Vương Dật nhà ở ở 12 tầng, lâm trên thang máy trước, hần căn dặn nhị nữ không chế xong bao quần áo trọng lượng, đừng đem thang máy áp sụp.

"Lão công yên tâm."

Nhị nữ nghe xong song song gạt đầu.

Lên 12 tầng sau, Vương Dật móc ra chìa khoá, mở cửa phòng ra.

"Các người ăn cơm chưa. . . Há?"

Triệu Phụng Lan đứng ở cửa nghênh tiếp nhị tử, lại nói một nửa, nhất thời sửng sốt .

Nhị tử vừa nãy trong điện thoại nói mang bằng hữu về nhà, chuyện này làm sao mang về hai cô bé? Còn có các nàng quần áo, đây là mới vừa đập xong cổ trang hí sao?

"Mẹ, đây là Sur Phi Yên cùng Thẩm Băng. . ."

Vương Dật giới thiệu.

"Xin chào bà bà. . ."

To nhỏ tiên nữ thân thể yếu kiều nhẹ chéch, trên người hơi nghiêng về phía trước, tu tiếng hành lễ.

"A?"

Triệu Phụng Lan nhất thời ngẩn ngang , run giọng nói: "Người. . . Các người gọi ta cái gì?"

Nhị nữ cúi thấp xuống mặt cười, e thẹn không nói.

"Mẹ, ngài đừng như thế xem nhân gia a."

Vương Dật đối với mẹ phản ứng rất hài lòng, cười hắc hắc nói.

"A! Mời đến. . . Mau mời tiến vào. . ."

Triệu Phụng Lan đột nhiên thức tỉnh, vội vàng mở cửa hài quỹ, tìm ra hai đôi dép, đặt ở nhị nữ dưới chân.

"Đem các người ủng thoát, mặc vào nó."

Vương Dật một bên cời giày vừa nói.

Nhị nữ mặt cười nhất thời ửng đỏ một mảnh, các nàng nhẹ nhàng hạ thấp thân đi, đem chính mình tiểu Man goa chậm rãi cời.

Nhất thời, hai đôi óng ánh phát quang tú đủ, hiện ra ở Vương Dật trước mặt.

"Ừng ục. . ."

Vương Dật không nhìn được nuốt nước bọt, lại vô liêm sỉ cứng rồi. Hần không phải luyến đủ đạt người, có thể nhìn này đối với hoàn mỹ thiên tức sau, dĩ nhiên sản sinh một luồng ôm lấy đến nhiều lần nhào nặn kích động.

"Tiểu tử thú, nhìn lung tung cái quái gì?"

Triệu Phụng Lan đem nhị tử duệ đến một bên, lờm hẩn một cái, sau đó hướng nhị nữ ôn nhu nói: "Ta mang bọn người đi gian phòng."

"Làm phiền bà bà. . ."

Nhị nữ ngoan ngoãn theo đi tới.

Triệu Phụng Lan đưa các nàng mang tới thư phòng sau, ba bước biến hoá hai bước vọt tới Vương Dật trước mặt, một cái tóm chặt lỗ tai của hần.

Vương Dật đi tới phòng khách, cầm lấy chén nước đang chờ uống nước, lỗ tai lại bị mạnh mẽ bắt .

"Ai. . . Mẹ, người làm gì? Buồng tay, đau. . ."

Hắn nhất thời đau đến nhe răng nhếch miệng.

"Hào tên tiểu tử thói nhà người, ta nói người làm sao muộn như vậy mới trở lại, gọi điện thoại cũng không tiếp, nói, người làm chuyện gì thương thiên hại lý?"

Triệu Phụng Lan nghiêng răng nghiêng lợi khề quát.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 5: Tỷ muội chúng ta hầu hạ người rửa ráy khỏe không?

"Mẹ, ngài hiểu lầm, mau buông tay. . ."

Vương Dật trực tiếp khóc.

"Hừ!"

Triệu Phụng Lan cái nào cam lòng vẫn thu xuống? Buông lỏng tay ra, thấp giọng nói: "Người muốn không nói rõ ràng, đêm nay đừng muốn ngủ."

"Mẹ, điện thoại di động ta thật sự mất rồi, phí đi nửa ngày kính mới tìm được, về nhà thì vô ý phát hiện này đối với tỷ muội ở đầu đường làm xiếc. Các nàng là người nhà quê, đến Tùng Sơn tìm thân, có thể tìm nửa tháng cũng không tìm được, trong tay thực sự không tiền, chỉ có thể đầu đường hiến nghệ. Ta thấy các nàng quả thật có chân thực công phu, vừa đáng thương vô cùng, liền động lòng trắc ẩn. . ."

Vương Dật ở trên đường về nhà sớm nghĩ kỹ nói từ, nhị nữ thân phận thực sự là không thể nói, hắn không phải có ý định gạt mẫu thân, chỉ có điều chân tướng quá không thể tưởng tượng nổi, Triệu Phụng Lan chắc chắn sẽ không tin tưởng, làm không cẩn thận còn sẽ sinh ra sự cố.

"Người tiểu thuyết võ hiệp xem nhiều? Năm loại này tình tiết lừa người mẹ? Còn lòng trắc ẩn?"

Triệu Phụng Lan từng là Tùng Sơn phú hào rào cản đệ nhất thái thái, cỡ nào khôn khéo? Híp mắt lại nói: "Các nàng tuy rằng mặc quái dị, trên người nhưng sạch sẽ vô cùng, người giặt cái nào làm xiếc sạch sẽ như vậy? Lại nói, nào có tìm thân không trước đó đánh hao bắt chuyện? Còn có, các nàng tại sao gọi ta bà bà?"

"Đây còn phải nói?"

Vương Dật một mặt lạnh nhạt nói: "Cô gái mà, đương nhiên thích sạch sẽ. Ở nông thôn thông tin bất tiện, nhà các nàng trong lại gặp đại biến, mù quáng đến tìm thân cũng ở lẽ thường bên trong. Còn bà bà. . ., người nhà quê đều gọi như vậy."

"Ha ha. . ."

Triệu Phụng Lan nở nụ cười, lần thứ hai giờ tay lên đến.

Vương Dật kinh hãi, vội vàng lùi lại né tránh kêu to: "Mẹ, quần từ động khẩu không động thủ."

"Lại không nói thật, ta ngày hôm nay đánh gãy người chân."

Triệu Phụng Lan tròn mắt nói.

"Ngài. . . Ai. . ."

Vương Dật bất đắc dĩ lắc đầu than thở: "Nếu ngài không tin, ta này liền làm cho các nàng đi."

Hắn làm dáng hướng thư phòng đi đến.

"Đứng lại!"

Triệu Phụng Lan một cái kéo lại Vương Dật, thấp giọng nỉm: "Ngày đêm hôm khuya khoắt, người làm cho các nàng đi nơi nào?"

"Hắc. . ."

Vương Dật liền biết nàng hội có bức này phản ứng, miệng làm nổi lên một cái độ cong.

"Tiểu tử thú!"

Triệu Phụng Lan tức giận lườm hắn một cái, cẩn thận nhìn về phía thư phòng, nói nhỏ: "Cái kia Thẩm Băng bao lớn?"

"Cùng ta gần như, mẹ, nhi tử có bản lĩnh đi."

Vương Dật cười hắc hắc nói.

"Nhìn đem người nâng lực cái."

Triệu Phụng Lan đưa tay nhéo Vương Dật cánh tay, nhìn đáng đáp, là đối với cái này Thẩm Băng phi thường thoả mãn.

Vương gia tuy rằng thất bại, có thể Triệu Phụng Lan đến cùng là đệ nhất thái thái, nhãn lực kinh người. Nàng đầu tiên nhìn thấy nhị nữ thì, liền phát hiện xuất các nàng trên người có một loại khí chất đặc thù, loại này khí chất là hành trang không xuất đến, cho nên nàng có thể khẳng định, này hai thiếu nữ tuyệt không phải gạt từ, đến Vương gia hay là thật sự có cái gì khó nói chi ẩn.

Vương Dật thấy mẹ không tiếp tục tra cứu, trong lòng một viên đại thạch rốt cục hạ xuống.

"Quay lại lại trừng trị người."

Triệu Phụng Lan xoay người lại đến thư phòng trước, kêu: "Khuê nữ. . ."

'Kẹt kẹt'

Cửa thư phòng mở, nhị nữ cẩn thận đi ra.

"Không còn sớm, nhanh tắm rửa ngủ đi, đúng rồi, các người có chính mình khăn mặt sao?"

Triệu Phụng Lan nhiệt tình đạo.

Nhị nữ nghe xong, song song lắc đầu.

"Vây đi 24 giờ điểm mua chút nhật dụng phẩm trở lại, tiểu tử thú, cho ta thành thật một chút. . ."

Triệu Phụng Lan nghe xong, đi tới trước cửa đổi giày, lâm thịnh hành hướng về Vương Dật cảnh cáo nói.

"Quan trên tuân mệnh quan trên. . ."

Vương Dật nhất thời nghiêm thân thể.

"Tiểu tử thú. . ."

Triệu Phụng Lan chửi nhỏ một tiếng, mở cửa rồi đi.

"Ha, qua ải rồi. . ."

Vương Dật vô cùng phấn khởi đi tới nhị nữ trước mặt.

"Lão công, bà bà người thật tốt."

Thẩm Băng cười khê, đáng đáp khuyển quốc khuyển thành.

"Lão công, nơi này không có hồ nước, như thế nào tẩy thân thể?"

Tiểu loli nhìn chung quanh, kỳ quái nói.

"Đi theo ta."

Vương Dật lôi kéo chính mình tiên nữ lão bà đi tới phòng vệ sinh.

"Đây là bể, từ nơi này nhúng. Đây là vòi phun, đây là. . ."

Vương Dật kiên trì giáo, các nàng đến từ Dị Giới, đối với hiện đại khoa học kỹ thuật hoàn toàn không biết, chỉ có thể từ đầu giáo lên.

"Thật thần kỳ khí trận."

To nhỏ tiên nữ trực tiếp kinh ngạc đến ngất người, các nàng nhận thức hoàn toàn bị lật đổ.

"Còn có cái gì không hiểu sao?"

Vương Dật sau khi nói xong, nhìn về phía nhị nữ.

"Hi vọng tất cả những thứ này không phải mộng cảnh."

Thẩm Băng không nói gì, mà là thân thể yêu kiều lệch đi, tựa ở Vương Dật trên người, nhắm lại đôi mắt đẹp, mặt cười lộ ra an nhàn thần thái.

Vương Dật nghe trên người nàng như lan khí tức, trong lòng rung động, đưa tay nắm ở nàng thân thể yêu kiều, ôn nhu nói: "Nơi này là chúng ta gia, sau đó các ngươi liền ở nơi này, không cần hồi hải ngược xuôi."

"Ừm..."

Thẩm Băng hạnh phúc gật gật đầu.

Tiểu loli không có để ý hai người ôn nhu cử động, mà là đối với vòi phun nổi lên hứng thú nồng hậu, nàng thôi thúc thân pháp hư không bay lên, gỡ xuống vòi phun xem đi xem lại: "Vật này làm sao có chút giống 'Thiên Cửu Liên'?"

Nói liền giơ lên vòi phun khai quan.

'Chi...'

Một luồng mũi tên nước nhất thời phun ra, trực tiếp phun ở tiểu loli trên mặt.

"Nha..."

Này biến số quá kinh người, tiểu loli hét lên một tiếng, tiểu tay run lên, vòi phun mũi tên nước nhất thời thay đổi phương hướng, tưới vào Vương Dật cùng Thẩm Băng trên người.

"A?"

Thẩm Băng kinh sợ một tiếng, từ hạnh phúc thế giới trong tỉnh lại, phát hiện mình cùng yêu lang trên người đều là ướt đầm dề.

"Đại tỷ, ngươi làm cái gì?"

Nàng kiều xùy xùy nói.

Tiểu loli rất nhanh từ trong khiếp sợ khôi phục như cũ, thấy hai người đã biến thành ướt sũng, không khỏi đồng tâm nổi lên, hi hi yêu kiều: "Tam muội, ngươi không phải vẫn muốn cùng lão công cùng tắm rửa sao? Hôm nay tỷ tỷ sẽ theo ngươi điều tâm nguyện này."

"Ngươi... Ngươi nói vậy..."

Thẩm Băng nhất thời đại tu, mặt cười lần thứ hai đỏ chót một mảnh.

"Lão công, tỷ muội chúng ta hầu hạ ngươi rửa ráy khô không?"

Tiểu loli mỹ lệ mắt to loan thành nguyệt nha hình.

Vương Dật nghe xong nàng 'Lời nói hùng hồn' sau, nguơ nhìn lên tròn trịa, lỗ mũi mở ra, bên trong có đáng sợ bạch khí phun ra.

Đồng thời...

Rửa ráy...

Mẹ trướng, Thiên đường, đây là Thiên đường a.

Hắn quay đầu nhìn về phía Thẩm Băng.

"Ngươi... Ngươi đừng nhìn ta như vậy..."

Thẩm Băng không chịu nổi Vương Dật ánh mắt, thân thể yêu kiều nhẹ nhàng run rẩy, như chỉ chấn kinh nai con, thân thể mềm yếu vô lực. Nàng chỉ có một thân tiên lực, giờ khắc này nhưng nửa phần cũng không dùng được.

"Cô nàng chết dầm kia xuân tâm chuyển động, xem Đại tỷ làm sao trừng trị ngươi... Uống nha..."

Tiểu loli không nghĩ tới Thảm Băng động tình đến đây, kiêu thối một tiếng, vung lên vòi phun, hướng về đối phương dội đi.

Mùi tên nước không ngừng mà phun ở Thảm Băng trên người, y phục của nàng nhất thời thấp đến không thể lại thấp, dán thật chặt ở trên người, khiến nàng hoàn mỹ vóc người hiện ra ở ngoại.

"Đại tỷ, ta tức rồi."

Thảm Băng vừa xấu hổ vừa tức giận, cũng không còn cách nào chịu đựng, hướng về tiểu loli phóng đi.

"Mưu sát đại phụ a. . . Lão công cứu ta. . ."

Tiểu loli lần thứ hai rít gào, bỏ lại vòi phun, trong nháy mắt lóe qua Thảm Băng tiến công, trực tiếp nhào vào Vương Dật trong lòng.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 6: Mộng quy

"A?"

Vương Dật cảm thấy thấy hoa mắt, còn không phản ứng lại là chuyện ra sao, sau đó trên người đột nhiên chìm xuống, trực tiếp bị tiểu loli đánh gục .

'Đỉnh!'

Cùng lúc đó, tiếng đập cửa vang lên.

"Này gia siêu thị đồ vật còn rất toàn, khuê nữ, các người sau đó hay dùng những thứ này."

Triệu Phụng Lan đi tới phòng rửa tay.

Sau một khắc, này nơi hiền lành mà kiên cường mẫu thân sững sốt .

Giờ khắc này Vương Dật nằm trên đất, tiểu loli nằm ngoài hân trước ngực, hai người môi chặt chẽ không thể tách rời dính vào nhau.

Cùng nhau.

Đồng thời.

Lên.

Ở xem cách đó không xa Thảm Băng, thân thể yếu đuối ướt đầm dề, ngơ ngác nhìn trên đất hai người. Trong nháy mắt tiếp theo, nàng phát hiện Triệu Phụng Lan, run giọng nói: "Bà bà. . ."

Lại nhìn, Triệu Phụng Lan lông mày trực tiếp dựng thẳng lên đến rồi.

"Vương Dật! ! ! ! !"

Toàn bộ 12 tầng, xuất hiện đáng sợ Hà Đông sư hống.

Sau một tiếng.

"Hô. . ."

Vương Dật sau khi tắm xong, vào nhà nằm ở trên giường của chính mình. Hân tai trái lại hồng lại thũng, tự trư nhĩ.

'Đùng'

Hắn mở ra trong tay tuyết bích, giữa đầu uống một hớp.

"A, thoải mái. . ."

Vương Dật giờ tay lau lau khoé miệng, con mắt nhẹ nhàng nheo lại, trên mặt tràn trề dư vị.

"Kỳ quái, nàng làm sao một chút kinh nghiệm đều không có?"

Hắn tự lẩm bầm.

Nguyên lai, một giờ trước cái kia bất ngờ hôn, nhưng Vương Dật nhận ra được, đó là tiểu loli nộ hôn đầu.

Một năm trước, Vương Dật cùng Giang Tuyết Tinh chính thức xác lập quan hệ, một tuần lễ sau đồng thời đăng ra nộ hôn đầu.

Nộ hôn đầu là nhất sống mơ mơ màng màng, hắn rờn rã dư vị ba ngày ba đêm. Trải qua này sau đó, Vương mỗi người thường thường liền tìm cơ hội cùng Giang Tuyết Tinh thân thiết, nhạc này không đối phương, cho nên đối với này cũng không xa lạ gì.

Mới vừa rồi cùng tiểu loli hôn môi thì, tiểu loli thân thể bình chăm chú, cặp môi thơm có chút cứng ngắc, cùng Giang Tuyết Tinh nộ hôn đầu thì giống nhau như đúc.

Sao sẽ như vậy? Chẳng lẽ mình một đời trước, cũng không có cùng các nàng thân thiết quá?

"Không muốn, ngủ. . ."

Hiện tại trải qua rạng sáng 3 điểm hơn nhiều, hôm nay biến số quá nhiều, Vương Dật thật sự hơi mệt chút, đem bán bình coca cola đặt ở tủ đầu giường, quan lên đài đang.

Cùng lúc đó, thư phòng trên giường lớn.

"Đại tỷ, nói nhanh lên, cảm giác gì. . ."

Thảm Băng liên tục chuyển động một bên tiểu loli, mặt cười trên tràn ngập vẻ chờ mong.

"Chán ghét, ta không để ý tới người. . ."

Tiểu loli bồi hương về nàng, lưỡng cái tay nhỏ bé đặt tại nóng bỏng khuôn mặt nhỏ trên, mỹ lệ mắt to hiện ra kỳ dị thần thái.

Đêm trường chậm rãi.

Vương Dật làm một cái giấc mơ kỳ quái.

Ở trong mơ, hắn đi tới một mảnh bí thâm Cổ Giới, nơi này đầy trời màu máu, tà dương câu móc. Thiên khung xuất hiện một đạo không lồ lơ lửng trời, nó đi ngang qua ngàn tỉ dặm, phẳng phát không có phần cuối.

Liệt Thiên ngân hiện.

Vương Dật ở hư không chìm nổi, bên cạnh trạm có hai cái vĩ đại bóng người.

Một người trong đó, thân cao tám thước, nắm giữ khí thôn Vạn Tượng tư thế. Trong tay nắm một cùng hắc kim trường côn. Sau lưng mọc ra một đôi ngàn trượng màu đen cánh thần, trên trán có một viên không lồ nốt ruồi đen, có vài thần bí hoa văn thông qua nốt ruồi đen lan tràn ra, từ khuôn mặt hướng phía dưới uốn lượn, ở lỗ ~ lỗ trên người nhả nhật khắp nơi, đáng sợ đến cực điểm.

Tên còn lại càng cao to hơn, trong tay có nắm một cây Đại Hoang kích. Toàn thân thiêu đốt chí cường liệt diễm, mấy viên hỏa diễm đại tinh toàn thân vòn quanh, cực kỳ khủng bố.

"Hỗn Nguyên kết giới kiên trì không được bao lâu. . ."

Thần văn nam tử phóng tầm mắt vô biên thiên khung, chậm rãi nói.

"Lần này ác linh quá hơn nhiều, xem ra chúng nó lần này chuẩn bị kỹ càng. . ."

Vương Dật ngẩng đầu lên đạo.

"Hỗn Độn, ta nghe các phụ nhân nói, người đối với đạo lý của chính mình rất lạnh nhạt, các nàng oán khí rất sâu."

Thần văn nam tử nhìn về phía Vương Dật, bỗng nhiên nhếch miệng nở nụ cười.

"Đúng đấy, ta cũng nghe các phụ nhân nói rồi. Hỗn Độn, lão ca phải nói người một câu, nữ nhân này a, là thủy, đến ngâm lấy. . ."

Liệt điểm nam từ cười to nói.

"Phá Hoàng, Phần Thiên. . ."

Vương Dật không chen lẫn một phần cảm tình, chậm tiếng nói: "Chúng ta sinh ra được bộ này túi da, là vì cái gì?"

"Người này tất cả đều là phí lời. . ."

Thần văn nam từ cau mày nói: "Chúng ta trách nhiệm là rất lớn, có thể người bề quan một năm, xuất quan sau không gặp Sư Phi Yên các nàng một mặt, chính là không đúng."

"Các nàng có thể đi, ta sẽ không đi ngăn cản."

Vương Dật khẽ nói.

"Người khôn nạn. . ."

Thần văn nam từ giận tím mặt, trong nháy mắt vọt tới phụ cận, một cái kéo lại Vương Dật cổ áo, hét lớn: "Các nàng là sinh động người, kiếp này theo người, liền lại không gì khác cầu. Người vì sao như vậy nhẫn tâm, lạnh nhạt như vậy các nàng?"

"Không cần người dạy ta."

Vương Dật mở ra tay của hắn, lạnh lùng nói: "Triệu Dục, người về đến chính mình phụ nhân bên người đi, nơi này không cần người."

"Người. . ."

Thần văn nam từ lông mày dựng thẳng lên, 'Hồng' một tiếng, sau lưng ngàn trượng cánh thần rộng mở triển khai, một luồng kinh thiên đại sát cơ bộc phát ra.

"Làm sao? Còn muốn động thủ hay sao?"

Vương Dật cười lạnh nói.

"Hảo hảo. . ."

Liệt điểm nam từ kinh hãi, vội vàng vọt đến hai người ở giữa, hướng Thần văn nam từ nói: "Phá Hoàng, người phát cái gì hỏa? Cái tên này cái gì đức hạnh người còn không biết?"

"Dương Lăng Trần, ta cho người biết. Sư Phi Yên các nàng ngày hôm trước ở Tinh Trúc nơi đó khóc một ngày một đêm. . ."

Thần văn nam từ không để ý tới hắn, hướng Vương Dật rồng to.

"Các nàng như thế nào, không có quan hệ gì với ta."

Vương Dật lạnh lùng nói.

"Người sẽ hối hận. . ."

"Ha ha. . ."

Vương Dật nở nụ cười, gần từng chữ: "Ta từ không hối hận."

'Hô '

Đúng vào lúc này, không gian bỗng nhiên phát sinh đại vận vẹo, cảnh sắc trước mắt phát sinh biến hóa lớn.

Vương Dật đi tới một mảnh khác thế giới, nơi này kinh khủng hơn.

Thiên địa đồ nát, hư không trôi nổi vô số đá vụn, dân chúng lầm than khắp nơi,

Mệnh mệnh trên mặt đất, xuất hiện một đạo khủng bố khe lớn, từ bên trong truyền ra vô số khủng bố đến cực điểm gầm rú.

"Lấy ta Hỗn Độn thân thể, đoạt thiên địa tạo hóa, đúc chu thiên càn khôn. . ."

Vương Dật hư không mà xác định, mặt không hề cảm xúc, hai tay đạn điểm trùng điệp, kết thông thiên cổ ấn.

"Dương lang. . ."

Đột nhiên, xa xa truyền đến bi thiết, năm đạo Thần hà xẹt qua trời cao, do xa mà tới.

Vương Dật toàn thân chấn động mạnh, bỗng nhiên nhìn lại.

Năm đạo tuyệt thế thiên ảnh, đứng ở bên ngoài trăm trượng. Các nàng thanh lệ đầy mặt, biểu hiện đau thương.

"Các ngươi làm sao đến rồi? Đi mau, nơi này rất nguy hiểm."

Vương Dật con mắt đều đỏ.

"Đương lang, ngươi đạo đang cùng vùng thế giới này hòa vào nhau, ngươi là dự định hi sinh chính mình sao?"

Trong đó một bóng người xinh đẹp cất tiếng đau buồn khóc rống nói.

"Đương lang, cầu ngươi không nên, khẳng định còn có biện pháp khác, không nên a. . ."

Khác một bóng người xinh đẹp sớm đã khóc thành lệ người, liền muốn vọt qua đến.

"Đừng tới đây. . ."

Vương Dật đơn chương kết ấn, hư không bình kích. 'Vù' một tiếng, năm bóng người đẹp để xuất hiện trước mặt một đạo vô hình bình phong.

"À không. . ."

Thiên ảnh môn cuồng lên, liều mạng dùng tay ngọc gõ bình phong, khóc đến thương tâm gần chết.

"Xin lỗi, kiếp này, ta phụ các ngươi. Nếu là có kiếp sau, ta nhất định sẽ hảo hảo quý trọng. . ."

Vương Dật sâu sắc nhìn năm bóng người đẹp để, lần lần mở miệng. Sau đó cúi đầu nhìn về phía trên đất khe lớn, nở nụ cười.

"Phá Hoàng, thật làm cho ngươi nói trúng rồi. Ta. . . Hối hận rồi. . ."

Hắn chậm rãi nhắm mắt lại, khóe mắt chảy xuống hai đạo huyết lệ.

"Phong!"

Đột nhiên, Vương Dật hét lớn một tiếng, kết ấn hai tay bỗng nhiên thác hướng về bầu trời.

'Hồng '

Trong phút chốc, trên người hắn bùng nổ ra một luồng chói mắt bạch quang.

"Các ngươi phải chăm sóc kỹ lưỡng chính mình, đừng."

Vương Dật ở mất đi ý thức thời khắc cuối cùng, lần thứ hai nhìn về phía thiên ảnh vị trí.

Sau đó, hắn rơi vào vô hạn trong bóng tối.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 7: Mang bọn người đi dạo phố

Ánh mặt trời ấm áp tung vào phòng ngủ.

Vương Dật chậm rãi mở mắt ra, trên mặt che kín nước mắt.

Cái này mộng, là chân thực như thế, như vậy rung động đến tâm can, khiến người ta ruột gan đứt từng khúc.

"A, lão công . . ."

Đột nhiên, bên tai truyền đến một tiếng thở nhẹ, Vương Dật nhất thời phát hiện có hai đám mềm nhũn đồ vật kề sát thân thể chính mình. Liếc mắt nhìn lại, đi gặp to nhỏ tiên nữ hai bên trái phải ôm chính mình, an nhàn ngủ, các nàng vô cùng mịn màng mặt cười trên trần trẻ hạnh phúc mỉm cười, mà này tiếng thở nhẹ chính là tiểu loli nói mê thì phát sinh.

"Các nàng lúc nào vào?"

Vương Dật đầu tiên là sững sờ, lập tức trong mắt bắn ra vô hạn ôn nhu.

Cái kia mộng, nếu như là một đời trước ký ức mãnh vỡ, này chính mình nợ các nàng thực sự quá hơn nhiều, đời này xác định phải cố gắng bù đắp.

Đúng vào lúc này, Vương Dật cảm thấy một tia ánh mắt, nghiêng đầu sang chỗ khác, đã thấy Thẩm Băng sâu sắc nhìn chăm chú chính mình, đen kịt đôi mắt đẹp sáng lấp lánh, béo mập cái miệng nhỏ nửa khép nửa mở, cực kỳ mê người.

Thẩm Băng thấy bị phát hiện, lộ ra vẻ bối rối, vội vàng buông xuống mặt cười.

Vương Dật tay phải hơi dùng lực một chút.

"A. . ."

Thẩm Băng hô khẽ một tiếng, hai người thân thể dán càng chặt hơn.

"Băng Nhi."

Vương Dật nhẹ giọng kêu.

"Ừm . . ."

Thẩm Băng không dám nhìn hân, trầm thấp trở về một tiếng, e thẹn vô hạn.

Vương Dật cúi đầu xuống đi, tăng tăng hôn lên nàng hương nộn phả trên môi.

Thẩm Băng thân thể mềm mại run lên, cảm động đôi mắt đẹp bỗng nhiên tròn to, sau đó nửa khép nửa mở, trong con ngươi bắn ra mê ly sắc thái, cuối cùng hoàn toàn nhắm lại, ngọc đề tay lên Vương Dật cổ, vòng tình hôn trả lại.

Hai đạo thanh lệ, từ khóe mắt của nàng chậm rãi chảy xuống.

Này vừa hôn, bọn nàng : nàng chờ đợi ngàn năm vạn năm . . .

Hôn là trúc trắc, cũng là ngọt ngào.

"Như vậy liền rất tốt. . . Như vậy liền rất tốt . . ."

Tiểu loli nằm nhoài Vương Dật trên ngực, nhắm mắt to tự lẩm bẩm, khóe mắt cũng có nước mắt chảy ra, cũng không biết nàng là ở nói mê, vẫn là ở thuyết mình hạnh phúc tiếng lòng.

Nửa giờ sau.

Vương Dật rửa mặt xong xuôi, từ phòng rửa tay xuất đến, nhìn một chút trên tường biểu, biểu hiện 9 điểm 35 phân.

Ngày hôm nay là thứ bảy, không cần đi trường học. Triệu Phụng Lan vì nuôi gia đình, trời vừa sáng liền ra ngoài bận rộn, nàng làm một bàn sớm một chút, còn để lại tờ giấy cùng một tấm thẻ ngân hàng.

Vương Dật cầm lấy tờ giấy, mặt trên viết: Trên bàn bữa sáng nếu như nguội, dùng lò vi sóng hâm lại. Trong tấm thẻ này có 5000 nguyên, người dẫn các nàng đi tân thể giới mua chút quần áo, buổi tối về sớm một chút.

"Mẹ, người thật tốt."

Vương Nghị khóe mắt ướt át, 5000 nguyên đối với hiện tại Vương gia tới nói, thực sự là một khoản tiền lớn, đều là Triệu Phụng Lan kiếm lòi đến khổ cực tiền.

Hắn đem thẻ ngân hàng thu cẩn thận, dùng đầu tay dưới thịnh bữa sáng hâm, phát hiện hay vẫn là ôn, liền tới đến chính mình cửa phòng trước, cười xấu xa nói: "Hai con tiểu lại trư mau đứng lên, ăn cơm. . ."

To nhỏ tiên nữ chính ở trên giường xi xào bàn tán, không biết đang nói những chuyện gì, thỉnh thoảng cười trộm, nghe tiếng kinh hãi, cuống quýt trốn ở

chấn phủ giường lý.

"Khà khà. . ."

Vương Dật một mặt cười khẩy đi tới trước giường, nắm lên chấn phủ giường một góc, bỗng nhiên hướng lên trên nhấc lên.

'Hô '

Chấn phủ giường dương ở hư không, bên trong to nhỏ tiên nữ song song ôm cùng nhau, như một đôi con thỏ nhỏ đang sợ hãi, căng thẳng nhìn Vương mẫu người. Các nàng xuyên đều là Triệu Phụng Lan đã qua áo ngủ, tiểu loli còn khá hơn một chút, lộ ra một đôi trắng loáng phát quang bàn chân nhỏ. Mà Thẩm Băng cặp kia thon dài chân ngọc nhưng là hoàn toàn trần trụi ở ngoại, giao hòa vì vi thu hồi, tràn ngập kinh người sức mê hoặc.

'Ừng ục '

Vương Dật nuốt nước bọt, phía dưới lại là vô liêm sỉ cứng rồi.

"Mau đứng lên. . . Ăn điểm tâm. . ."

Hắn trực tiếp xoay người lúng túng rồi đi.

To nhỏ tiên nữ liếc mắt nhìn nhau, đồng thời phun nhỏ ra cái lưỡi thom tho, hi hi yêu kiều.

Trên bàn cơm, Vương Dật giáo hai cái tiên nữ lão bà như thế nào dùng chiếc đũa.

"Phiền phức chết rồi, không học. . ."

Tiểu loli đem chiếc đũa ném qua một bên, nắm lên một cái trứng gà bắt đầu ăn.

Thẩm Băng cũng không dám như nàng như vậy, có nề nếp dùng chiếc đũa mang theo trong cái mâm đập dưa chuột, nhẹ nhàng để vào béo mập cái miệng nhỏ trong.

Vương mẫu người nhìn to nhỏ tiên nữ dùng cơm, các nàng từng người hiện ra không giống mị thái, nhất thời hạnh phúc cảm tăng cao.

"Một lúc ta mạng bọn ngươi đi dạo phố."

Hắn uống một hớp trong bát trứng gà thang.

"Đi dạo phố là cái gì?"

Thẩm Băng kỳ quái nói.

"Khẳng định là tương tự phố chợ đồ vật, Tam muội, trên người ngươi còn có linh nguyên sao?"

Tiểu loli hiểu nhiều lắm một ít, lại cầm một cái trứng gà đập.

"Há, ta đi tìm một chút."

Thẩm Băng để đũa xuống, đứng dậy đi tới thư phòng, các nàng bao quần áo liền thả ở nơi đó.

"Linh nguyên là cái gì?"

Vương Dật kỳ quái nói.

"Là linh thạch kết tinh, ở 'Hong Linh' đại lục, một viên linh nguyên có thể hối đoái một tòa thành trì. . ."

Tiểu loli dùng tay nắm lên cùng nơi dưa chuột cái để vào cái miệng nhỏ trong.

"Nha đầu ngọc."

Vương Dật nhất thời bị chọc phát cười, lắc đầu nói: "Ồ đây, mua đồ chỉ nhận RMB, cái kia cái gì linh nguyên, không ai muốn."

"Đại tỷ, hành trang linh nguyên túi càn khôn mất đi. Ta phiên nửa ngày, chỉ tìm tới này xuyên cực phẩm linh nguyên chất liệu 'Lục vi châu', bắt quá mặt trên gia trì bất hủ đạo nghĩa, thực lực ta không đủ, xá không ngừng nó, ngươi giúp ta một tý."

Đúng vào lúc này, Thẩm Băng chậm rãi đi tới.

Vương Dật nghe tiếng quay đầu đi.

'Cách cách '

Sau một khắc, hán ngưu nhân trực tiếp tròng lên, đôi đũa trong tay rơi trên mặt đất.

"Trả về đi, lão công nói linh nguyên hoa không được.'Lục vi châu' tốt xấu cũng là Thần bảo, ngươi đừng động một chút là muốn hủy đi nó."

Tiểu loli tiếp tục ăn.

"Há, biết rồi. . ."

Thẩm Băng nhượng đại phụ phê bình, oan ức đáp một tiếng, liền muốn về đến thư phòng.

"Lão bà chờ một chút."

Vương Dật rộng mở đứng lên, nhanh chóng hướng về đến Thẩm Băng trước mặt, run giọng nói: "Cái này có thể hay không cho ta nhìn một chút?"

"Thật đúng, chúng ta mang đến đồ vật đều là thuộc về lão công, cho. . ."

Thẩm Băng bật cười nói.

Vương Dật tiếp nhận 'Lục vi châu', quay về ánh mặt trời tế quan sát kỹ.

'Lục vi châu' là do 20 nhiều viên bích lục hạt châu xuyên thành, mỗi một viên đều có to bằng nắm tay, Vương Dật sờ đi như vậy kích động, là bởi vì này chuỗi hạt từ chất liệu, cực kỳ giống phi thủy, hơn nữa thuộc về Đế vương lục cấp bậc.

Không, Đế vương lục cũng không có loại này phẩm chất.

Nhiều năm trước, quốc tế nổi danh hàng hiệu Cartier thu mua quá một cái dây chuyền ngọc phi thủy, theo giá cả tiếp cận 30 triệu đôla Mỹ, Vương Dật nguyên lai thường thường xuất ngoại du lịch, gặp cái kia dây xích. Hạt châu rất nhỏ, đường kính cũng là 1. 5 centimet đến 2 centimet không tới, tính chất là bằng loại chính dương lục.

Vương Dật ở nhà giàu trong lớn lên, đối với châu báu rất quen thuộc. Lúc này càng xem này chuỗi hạt từ tính chất vượt như phi thủy, trong lòng không khỏi chấn động đến cực điểm. Hán xoay người tiến vào Triệu Phụng Lan trong phòng, mở ra ngăn kéo, lấy ra một cái tiểu đồ trang sức hộp, về đến phòng khách.

"Lão bà, ngươi xem chiếc nhẫn này chất liệu, có phải là linh nguyên?"

Hán đem đồ trang sức hộp để lên bàn.

Tiểu loli dùng trên bàn khăn mặt xoa xoa tay nhỏ, cầm lấy cái kia đồ trang sức hộp chậm rãi mở ra, Thẩm Băng hiểu kỳ đi tới bên cạnh nàng.

Một viên do bạch kim Diamond khám nạm pha lê loại chính dương phi thủy xanh nhẵn, xuất hiện ở to nhỏ tiên nữ trước mặt.

"Ồ?"

To nhỏ tiên nữ dòn dập sững sờ, tiểu loli cầm lấy phi thủy nhẵn, kỳ tiếng nói: "Như thế làm vẫn thật đẹp đẽ."

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 8: Hắc ti là lão công thích nhất thần vật

Ta ngất.

Vương Dật nhất thời không nói gì nói: "Lão bà, ta không phải hỏi ngươi nhìn có được hay không, đây là linh nguyên sao?"

"Không phải linh nguyên."

Tiểu loli đem nhẫn ở chính mình xuân hành giống như đầu ngón tay út trên nhiều lần xen kẽ, cuối cùng đình chỉ ngón tay cái trên, thoả mãn gật gật đầu.

"Không phải sao. . ."

Vương Dật có chút thất vọng.

"Đây là Trung phẩm linh thạch, cái đầu có chút tiểu, lớn chút nữa là tốt rồi."

Tiểu loli tự nhủ.

Hả? Trung phẩm linh thạch?

Vương Dật vừa nghe tinh thần tỉnh táo: "Chúng nó chất liệu như thế sao?"

"Như thế, tinh không giới mỗi một phiến vị diện trên đại lục, đều sẽ có linh mạch tồn tại, bên trong có lượng lớn linh thạch, đồng thời cũng còn có chút ít linh nguyên."

Tiểu loli nhiều lần nhìn ngón tay cái trên nhẫn, nói: "Lão công, cái này có phải là cái kia cái gì RMB đổi lấy?"

"Àn, hơn nữa rất đáng giá."

Vương Dật gật gật đầu, cái này bằng loại chính dương lực nhẫn, là phụ thân 2 năm trước ở Hongkong mua cho mẹ, bỏ ra 70 vạn đô la Hồng Kông. Triệu Phụng Lan rất yêu thích nó, vì lẽ đó mặc dù trải qua lại khô, cũng không có bán đi nhẫn.

"Ồ. . ."

Tiểu loli gật gật đầu, lại cảm lấy một viên trứng gà, vừa ăn vừa nói: "Này lão công nắm này xuyên 'Lục vi châu' đi đổi tiền đi."

Vương Dật lông mày nhảy một cái, vội vàng đem hạt châu để lên bàn, lắc đầu nói: "Không được, các người thu cần thận nó, sau đó nói không chắc hội có tác dụng lớn."

"Không sẽ hữu dụng. . ."

Tiểu loli nhấp một hớp thang, cười ngọt ngào nói: "Chúng ta nếu tìm tới lão công, thì sẽ không lại về 'Hồng Linh', vị diện này linh khí khô héo, truyền thừa đoạn tuyệt, rất khó lại xuất hiện cường giả, vì lẽ đó Thần bảo trên căn bản không còn tác dụng. Cho dù có biến số, có Tam muội nhất nhân liền được rồi. . ."

"Vậy cũng không được."

Vương Dật tuyệt đối sẽ không muốn các nàng đồ vật, tiểu loli thấy sau không nói thêm gì. To nhỏ tiên nữ sau khi ăn xong, Vương Dật tìm ra hai cái Triệu Phụng Lan đã qua quần áo làm cho các nàng đổi, sau đó đơn giản thu thập một phen sau, ra khỏi nhà.

Đi tới trên đường cái, Vương Dật đưa tay đánh chiếc xe taxi.

"Sư phụ, tân thế giới."

Ba người ngồi vững vàng sau, Vương Dật chỉ rõ địa phương.

"Được rồi."

Cho thuê sư phụ rất nhiệt tâm, đạp cần ga, hướng về tân thế giới mở ra.

To nhỏ tiên nữ ngồi ở phía sau, nhìn chăm chăm không chớp mắt nhìn ngoại diện, mặt cười trên tràn ngập kinh ngạc vẻ.

"Đệ thất vị diện càng đổi vượt có ý tứ chứ."

Tiểu loli ngạc nhiên nói.

Phía trước Vương Dật nghe tiếng trong lòng hơi động, nghe ý tứ các nàng đã từng tới nơi này.

Sau 10 phút, sư phụ mở ra tân thế giới.

"27 khối."

"Được rồi. . ."

Vương Dật móc ra tiền đưa cho cho thuê sư phụ.

"Tiểu tử, mang bạn gái cùng muội muội mua đồ? Người rất có phúc khí, bạn gái dung mạo so với mình mình đều có khí chất."

Cho thuê sư phụ nhận tiền, cười hi hi đạo.

"Cảm ơn, hai người này đều là vợ ta."

Xuất hiện ở thuê sư phụ kinh ngạc về mặt, Vương Dật xuống xe, mang theo to nhỏ tiên nữ tiến vào Tùng Sơn nhất đại thương thành.

Ngày hôm nay là thứ bảy, tân thế giới lý lít nha lít nhít đứng đầy người. Vương Dật đã qua thường xuyên đến nơi này, biết tầng 2 là bán thiếu nữ hành trang, lôi kéo nhị nữ hướng chạy đi đâu đi.

To nhỏ tiên nữ xuất hiện, nhất thời đưa tới quan tâm. Thảm Băng hoa sen mới nở, tiểu loli thanh thuần đáng yêu, đều phi thường hấp dẫn nhãn cầu, bề ngoài tuấn đạt Vương mẫu người trái lại bị không để ý tới.

Lên tầng 2, nơi này khách mời càng nhiều, phần lớn là tình nhân ở cuồng nhai.

"Lão công, người nhìn cái gì chứ?"

Rất nhiều người đều chú ý tới Vương Dật ba người, một tên trong đó nùng trang thiếu nữ thấy mình bạn trai trọn mắt ngoác mồm nhìn Thảm Băng, nhất thời ghen ghét dữ dội.

"Oa, thật đáng yêu, thật muốn nắm khuôn mặt nhỏ của nàng trứng."

Một đôi nhìn như bạn thân thiếu nữ phát sinh kinh sợ, các nàng đối với tiểu loli nổi lên hưng thịnh thú.

Đáng thương Vương mẫu người khổ rồi phát hiện, mình bị xem là không khí, bất quá hấn cũng không để ý, hướng to nhỏ tiên nữ cười nói: "Nơi này thiếu nữ quần áo có rất nhiều, thoải thích chọn, lão công cho các người mua."

"A?"

To nhỏ tiên nữ nhất thời vừa sợ có thai, cho tới giờ khắc này các nàng mới biết, nguyên lai tới nơi này là cho các nàng mua quần áo.

Cô gái nào không thích chưng diện? Mặc dù là ủng có vô thượng tiền lực Nữ thần Vương cũng sẽ không thoát tục.

"Cảm ơn lão công"

Thảm Băng chủ động dâng lên môi thơm, tầng tầng ở Vương Dật trên mặt hôn một cái.

"Lão công thật tốt."

Tiểu loli cũng không yếu thế, lót lên bàn chân nhỏ, thân hướng về Vương Dật một bên khác mặt.

Các nàng cử động, nhất thời kinh roi mắt một chỗ nhãn cầu. Đặc biệt là tiểu loli câu kia 'Lão công thật tốt', nhượng rất nhiều thanh niên trứng nát một chỗ, các thiếu nữ dồn dập che miệng.

Người nam này chính là cái gì quý?

Tất cả mọi người xem Vương Dật ánh mắt đều không giống nhau.

Vương mẫu người trái tim nhỏ cực kỳ mạnh mẽ, không để ý tới mọi người kinh hãi ánh mắt, thân thiết lôi kéo to nhỏ tiên nữ tay ngọc, hướng về lầu hai bên trong đi đến.

"Trước tiên cho Đại tỷ chọn đi, nàng yêu thích hồng nhạt."

Thảm Băng rất ngoan ngoãn, chủ động đem quyền ưu tiên tặng cho tiểu loli.

"Băng Nhi nhất tri kỷ, đi, chúng ta tới đó thử xem."

Tiểu loli lôi kéo Thảm Băng tay, hướng về một gia ONLY đi đến.

Nửa giờ sau. . .

"Hanh. . ."

Tiểu loli mặc một bộ hoàn toàn mới hồng nhạt đồng y phục, hai cái cánh tay nhỏ khuyên ở trước ngực, tức giận ngồi đang nghỉ ngơi trên ghế, khoe mắt móc có nước mắt. Thảm Băng tắc cần thận hầu ở bên cạnh nàng.

Nguyên lai, bọn hấn đi dạo nửa ngày cũng không tìm được thích hợp tiểu loli y phục mã, Vương Dật bất đắc dĩ, chỉ được dẫn các nàng đi tới 'Mẹ con

phường', cho tiểu loli chọn kiện đồng hành trang, còn thật quý, hơn 400 nguyên.

"Đại tỷ, bộ y phục này thật sự rất dễ nhìn."

Nàng thấp giọng nói.

"Đừng gạt ta, này rõ ràng là tiểu hài tử quần áo."

Tiểu loli đều sắp khóc: "Đáng ghét Minh hoàng, dĩ nhiên để người ta lấy loại này đáng về thấy lão công. Nếu để cho Bản đế gặp lại nó, nhất định oanh nó cái hồn phi phách tán."

"Nơi này linh khí khô héo trình độ hầu như đến không, chúng nó chắc chắn sẽ không đến."

Thảm Băng bật cười nói.

"Đến đến, nhất nhân một cái. . ."

Đúng vào lúc này, Vương Dật cầm ba chén DQ đi tới, cười nói: "Ném thử cái này, ăn cực kỳ ngon."

To nhỏ tiên nữ tiếp nhận DQ, tinh tế thưởng thức lên.

"Oa, hảo lạnh lẽo, hảo ngọt. . ."

Tiểu loli mỹ lệ mắt to trực tiếp sáng lên, nhất thời quên mất không vui.

"Rất thần kỳ mùi vị, lão công, đây là cái gì?"

Thảm Băng đôi mắt đẹp cũng nổi lên dị thái.

"Đây là kem. . . Ăn ngon đi. . ."

Vương Dật rất là đắc ý.

"Ăn, ăn thật ngon."

Tiểu loli liên tiếp gạt đầu, lại đào một chước đặt ở cái miệng nhỏ trong, tinh tế thưởng thức, nói: "Lão công, Băng Nhi yêu thích màu tím. . ."

"Ừm. . ."

Vương Dật cúi đầu đáp một tiếng, ăn DQ, con người nhưng ở trở mình chuyển loạn.

Thảm Băng là cổ điển vị mùi phần mỹ nữ, mặc cái gì đều dễ nhìn, đi thanh thuần con đường tốt nhất.

Bất quá, nếu như là nhẹ thức ăn con đường đâu?

Váy ngắn, tất chân. . .

Nghĩ tới đây, Vương mỗ người lỗ mũi mở ra, có nhiệt khí phun ra ngoài.

"Đi, chúng ta vừa đi vừa ăn. . ."

Tà niệm đồng thời, Vương Dật cũng không ngồi yên được nữa, mang theo to nhỏ tiên nữ hướng ưu y phục khó đi đến. Hắn thực đang muốn nhìn Thảm Băng xuyên váy ngắn hắc ti đáng về.

Mấy năm trước ưu y phục khó video, chấn kinh rồi đương đại, từ khi đó bắt đầu, rất nhiều năm nhẹ người mua quần áo chỉ đi ưu y phục khó, đặc biệt là nam sinh.

Ưu y phục khó nữ hài quần áo chiếm đa số, bọn hắn chỉ là đến tìm vận may mà thôi, xem có thể hay không gặp gỡ trong video kích thích cảnh tượng.

Tìm tới ưu y phục khó sau, to nhỏ tiên nữ nhất thời xem hoa mắt. Vương Dật theo ở phía sau, chọn hai cái màu tím nhạt váy ngắn, sau đó trở về một cái thiết giá trước, không chút biến sắc cầm lấy một cái tất chân phong phiến.

158 nguyên?

Vương Dật nhìn thấy yết giá thêm sau, nhất thời giật nảy cả mình.

Mẹ trứng, một sợi tơ miết vì sao lại đắt như thế?

Mà khi hần nhìn thấy 'Bạc như dực, thoáng khí cường' sáu cái chữ sau, trong đầu nhất thời thoáng hiện 'Cảm giác hào' ba chữ, liền không do dự nữa , trực tiếp đi tới quầy thu tiền, quẹt thẻ tiền trả.

Kết xong trưởng sau, Vương Dật đi tới to nhỏ tiên nữ trước mặt, đem hai cái váy ngắn cùng tất chân phong phiến đưa về phía Thẩm Băng, một mặt ra vẻ đạo mạo nói: "Lão bà, đi phòng thử quần áo thử một chút."

Thẩm Băng tiếp nhận váy ngắn cùng phong phiến, mặt cười trên nổi lên vẻ cổ quái, nói: "Đây là cái gì?"

Nàng chỉ chỉ tất chân phong phiến.

"Đây là lão công thích nhất một cái thần vật."

Vương Dật một mặt Hạo Nhiên Chính Khí nói rằng,

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 9: Lão công, người cũng tới sờ sờ

"Thích nhất thần vật?"

Tiểu loli đoạt lấy tất chân, không thuận theo nói: "Lão công bắt công, vừa nãy mua cho ta quần áo thì, làm sao không nắm cái này?"

"Chuyện này. . ."

Vương Dật lúng túng ho khan một tiếng, nói: "Người còn tiểu, không thích hợp xuyên nó, sau đó lão công lại cho người mua."

"Không được, ta liền muốn."

Tiểu loli vừa nghe cuống lên, đem tất chân ôm thật chặt trong ngực trong, nói cái gì cũng không giao ra đi.

"Nếu Đại tỷ yêu thích, ta liền không nên ."

Thẩm Băng cười khê, nhưng trong lòng có chút kỳ quái. Đã qua Sur Phi Yên chưa bao giờ như vậy, có vật gì tốt, đều trước tiên phân cho bọn tỷ muội, hiện tại là làm sao ?

Lẽ nào Thiên Minh hoàng tà thuật, liền tâm tính cũng sẽ được ảnh hưởng?

"Được rồi, vậy lại đi mua một cái."

Vương Dật có chút nhe răng nhếch miệng, hai cái chính là hơn 300 nguyên, nếu để cho mẹ biết hần hoa 300 khối mua hai cái tất chân, không phải bỏ chính mình không thể.

Triệu Tiểu Ngọc hiện tại rất kỳ quái.

Nàng ngày hôm nay nhân không có chuyện gì, đến ca ca dưới cờ chi nhánh chơi, trải nghiệm một cái công nhân công tác.

Đương Vương Dật mang theo to nhỏ tiên nữ vào điểm thì, Triệu Tiểu Ngọc nhất thời bị hấp dẫn , đặc biệt là Thẩm Băng trên người toả ra khí chất xuất trần, liền một đường minh tinh đều rất là không kịp.

"Hảo thiếu nữ xinh đẹp, chỉ có loại người như thế mới có thể có tư cách đương chị dâu ta, liền không biết các nàng cùng này nam quan hệ gì."

Triệu Tiểu Ngọc nhìn về phía Vương Dật, cảm giác thấy hơi nhìn quen mắt, lại nhất thời nhớ không nổi ở đâu gặp .

Vương Dật giao xong đệ một sợi tơ miết tiên thì, liếc mắt nhìn Triệu Tiểu Ngọc, không quá để ý. Đối phương tuy rằng đáng đáp không tệ, nhưng kém xa Thẩm Băng.

Triệu Tiểu Ngọc thấy Vương Dật lại mua tất chân, xem ánh mắt của hần nhất thời không giống nhau . Nam nhân mua tất chân ý đồ rất rõ ràng, nhất định

là vì thỏa mãn trong lòng đặc thù nào đó dục vọng.

Quả nhiên, nam nhân không một đồ tốt.

Mà khi Triệu Tiểu Ngọc nghe xong ba người đối thoại sau, trong nháy mắt ngổn ngang . Đây kỳ ảo như tiên mỹ thiếu nữ cùng tiểu loli, đều đang là người đàn ông này bạn gái?

Có thể hay không đừng như vậy làm? Bọn hắn đang chơi đùa gia gia sao?

Vương Dật giao đệ nhị cái tát chân tiên thi, Triệu Tiểu Ngọc xoay xong hắn thê sau, nghe giọng hỏi: "Người tên là gì."

Vương Dật sững sờ, có chút kỳ quái nói: "Làm sao? Chúng ta nhận thức?"

"Ta liền hỏi một chút. . ."

Triệu Tiểu Ngọc khóe mắt một đáp, tức giận nói.

"Ta gọi Vương Dật. . ."

Vương Dật cảm lấy mới mua tất chân, xoay người hướng to nhỏ tiên nữ đi đến.

"Vương Dật. . ."

Triệu Tiểu Ngọc nhất thời sững sờ.

Hắn chính là cái kia chán nản con nhà giàu?

Vương Hải Sơn phá sản một chuyện, ở Tùng Sơn huyện nào sôi sùng sục, chỉ cần là trong vòng người, không có không biết.

Triệu Tiểu Ngọc biết đến càng nhiều hơn một chút, ca ca hắn Triệu Tiểu Đông, là mà địa đạo đạo phú một đời, ba năm trước sao chổi giống như quật khỏi, thay quyền mấy trăm gia hàng hiệu điểm, là một cái sống sờ sờ truyền thuyết.

Chỉ có số người cực ít biết, Triệu Tiểu Đông sau lưng có một cái thần bí gia tộc đang ủng hộ hắn, bằng không trong thời gian ngắn ngủi như thế thành tựu bực này dòng dõi, quả thực là nói chuyện viễn vông.

"Người là ta tiểu nha tiểu quả táo. . ."

Đúng vào lúc này, Triệu Tiểu Ngọc điện thoại di động vang lên, nàng liếc nhìn dây số, xoay người tiến vào nội thất.

"Ta nói Đại tiểu thư, ngài ngày hôm nay nghĩ như thế nào gọi điện thoại cho ta đến rồi?"

"Ta ở tân thế giới. . ."

Đầu bên kia điện thoại, truyền đến một đạo thanh âm dễ nghe.

"A? Người làm sao đến Tùng Sơn?"

Triệu Tiểu Ngọc rất giật mình.

"Ta ở năm tầng dật sinh châu báu, nghe nói người cũng ở tân thế giới?"

"Ân, ta ở Triệu Tiểu Đông trong cửa hàng, người chờ một chút, ta lập tức đi tới."

Triệu Tiểu Ngọc nhất thời đem Vương Dật sự tình vung ra lên chín tầng mây, cùng điểm trường lên tiếng chào hỏi, vội vã rời đi.

Rất nhanh, nàng liền tới đến dật sinh châu báu, tiến vào VIP phòng riêng.

Một cái 16, 7 tuổi thiếu nữ mặc áo đen, ngồi ở một cái do hồng chua cảnh làm thành trà hải trước, thân nhiên thao túng trà cụ.

Thiếu nữ dung nhan cực kì xinh đẹp, thân vận mười phần. Thanh ti áo choàng, một đôi đôi mắt đẹp óng ánh long lanh, khéo léo mũi ngọc tinh xảo đầy, phấn môi mềm mại phát quang, tràn ngập vô hạn mê hoặc.

Nàng pha trà động tác không chút nào thêm tân trang, có một loại tự nhiên mà thành cảm giác.

"Đến rồi? Còn rất nhanh."

Thiếu nữ một nụ cười sinh ra trăm vẻ đẹp.

"Son Vô Lăng, người đây là đột kích kiểm tra sao?"

Triệu Tiểu Ngọc miệng một quyết, phần nộ ở đối diện ngồi xuống.

"Tức rồi?"

Son Vô Lăng cười khế, đồ tới đệ nhất oa nước trà, thân nhiên nói: "Người nếu dám ở ta gia gọi thẳng tên của ta, bốn tiểu thư bội phục người."

"Thiết!"

Triệu Tiểu Ngọc híp mắt lại: "Ta mới không như vậy ngốc đây."

"Lượng người cũng không dám."

Son Vô Lăng hướng về hai cái chén thủy tinh trong đồ vào hồ phách giống như nước trà. Một mình cầm lấy một chén, tinh tế thưởng thức.

Triệu Tiểu Ngọc cũng không khách khí, cầm lấy khác một chén, mới vừa uống cái thứ nhất, liền nuốt chút nữa phun ra ngoài, luồng cuồng tay chân thả xuống cái chén, lè lưỡi liên hô hảo năng.

"Ha ha. . ."

Son Vô Lăng xem sau bất đắc dĩ lắc đầu, phẩm một cái trà, chậm rãi nói: "Thứ hai, đi với ta trường học đưa tin."

"Trường học? Cái gì trường học?"

Triệu Tiểu Ngọc nhất thời sững sờ.

"Đương nhiên là Đình gia mở này sở quý tộc trường học."

Son Vô Lăng lại phẩm một cái trà nóng.

"Đình gia?"

Triệu Tiểu Ngọc con mắt trực tiếp trừng lên: "Người điên rồi? Ở địa bàn của bọn họ đến trường?"

"Đình gia khí số đã hết, không tới ba năm, thì sẽ từ cổ vũ thế gia trong xóa tên. Son gia chuẩn bị toàn phương diện tiếp nhận Đình gia ở Tùng Sơn tài nguyên, ta lần này đến, là trước tiên thăm dò nơi này mạch lạc."

Son Vô Lăng không nhanh không chậm nói.

"Đình gia ở Tùng Sơn thâm căn cố đế, trước đó vài ngày, mới vừa làm một gia ra thị trường xí nghiệp, tài lực rất hùng hậu."

Triệu Tiểu Ngọc cau mày nói.

"Phụ thân tự có hấn dự định, người cái gì cũng không nên hỏi, thứ hai theo ta lên học đi. Ta muốn gặp gỡ một lần những này Tùng Sơn các thiếu gia tiểu thư. . ."

Son Vô Lăng đem chén trà thả xuống, đứng dậy vòng qua trà hải đi tới trước cửa, nhẹ nhàng đẩy ra một cái khe, khẽ cười nói: "Ta cùng Tùng Sơn thật là có duyên, mới vừa vừa đến đã đụng với một cái mục tiêu."

Triệu Tiểu Ngọc nghiêng đầu đi, xuyên thấu qua khe cửa, nhìn thấy một cái thiếu nữ mặc áo lam, đang ngồi ở châu báu trước bàn sững sờ, mặt sau đứng một ông già cùng hai cái nam tử mặc áo đen.

Thiếu nữ dài đến như trăng sáng giống như mỹ lệ, cũng là tóc dài xõa vai, chỉ có điều mỹ lệ mắt to trong, trống trơn, khuyết ít đi một con đường sống.

"Nguyệt gia thiên kim, Nguyệt Thi Lam. . ."

Son Vô Lăng tiểu mắt chậm rãi nheo lại.

Lầu hai ưu y phục khó nữ phòng thay quần áo.

'Kẹt kẹt. . .'

Y phục môn mở ra.

Vương Dật quay đầu đi, ngư nhân nhất thời trừng lên, lỗ mũi mở lớn.

Thảm Băng ăn mặc một thân màu tím nhạt liền y phục váy ngắn, chậm rãi đi ra, trên đùi ăn mặc 158 nguyên một cái màu đen bạc tia, ý nhị mồi phần.

Chỗ chết người nhất chính là, nàng thon dài đùi đẹp hình dạng quá hoàn mỹ , tỉ lệ phi thường đều đều.

"Lão công, đẹp mắt không?"

Nàng khuynh thành nở nụ cười, hướng hắc chế chế thân thể yêu kiều.

Vương Dật miệng mở ra, dĩ nhiên không cách nào trả lời .

Phòng thử quần áo ngoại, có thật nhiều thiếu nữ đôi hảo quần áo chiếu tấm gương, một ít nam nhân tại bên cạnh bình phẩm từ đầu đến chân, Thẩm Băng sau khi ra ngoài, bất luận nam nữ đều là sững sờ .

"Chà chà, không sai a. . ."

Tiểu loli đi tới Thẩm Băng trước mặt, đưa tay sờ sờ bắp đùi của nàng, hâm mộ nói: "Cảm giác thật tốt, đúng là thần vật, lão công, ngươi cũng tới sờ sờ. . ."

Tất cả mọi người nhất thời điên rồi, đồng thời nhìn về phía Vương mẫu người, những người đàn ông kia trong mắt sát khí thật sự rất đủ, nếu như không có bạn gái ở bên cạnh, nhất định sẽ tiến lên tìm Vương Dật tâm sự.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 10: Chỉ cho phép ở nhà cho ta một cái người xuyên

"Hô. . ."

Vương Dật nghe được tiểu loli 'Lời lẽ hào hùng' sau trực tiếp hoá đá, trong mũi phun ra nhiệt khí rất có lên cao. . .

"Đại tỷ, ngươi nói những gì đó?"

Thẩm Băng nhất thời đại tu, cẩn thận liếc mắt nhìn Vương mẫu người, mặt cười trên bay lên cảm động đỏ ửng, trực tiếp xoay người trốn vào phòng thay quần áo.

"Hi hi. . ."

Tiểu loli xuân hành giống như ngón tay ngọc ma sát mấy lần, khuôn mặt nhỏ trên nổi lên dư vị về mặt.

Rất nhanh, Thẩm Băng xuyên trở về khi đến quần áo, đem hai cái váy ngắn để về đến Vương Dật trên tay, cái kia tất chân nhưng cẩn thận nắm ở trong tay.

"Hả? Làm sao xuất đến rồi? Không phải còn có này cái sao?"

Vương Dật có chút sững sờ.

"Không cần thử. . ."

Thẩm Băng cười khê: "Hai cái hình thức kém không được rất nhiều. . ."

"Thích không?"

"Ừm!"

Thẩm Băng ngoan ngoãn gật gù.

Vương Dật không nói hai lời, nghiêng người đi tới quầy thu tiền tính tiền.

Thẩm Băng không nghĩ tới hắc hai cái đều mua, còn chưa kịp ngăn cản, Vương Dật trải qua xoay xong thế, hắc đem một cái bộ đồ mới quần đặt ở ấn ưu y phục khổ chữ tay cầm trong túi, đem khác một cái đưa cho trở lại: "Mặc bộ này mới."

"Ừm . . "

Thảm Băng tiếp nhận bộ đồ mới, xoay người liền muốn về phòng thay quần áo.

"Chờ một chút."

Vương Dật bỗng nhiên ở nàng bên tai cười xấu xa nói: "Này cái tất chân, ta chỉ cho phép ngươi ở nhà cho ta một cái người xuyên."

"A, tốt. . ."

Thảm Băng lộ tai đều hồng thắm , e then đáp một tiếng, trốn vào phòng thay quần áo.

Sau 10 phút, ở một đám kinh diễm ánh mắt ở trong, ba người đi ra ưu y phục khó cửa lớn.

Vương Dật vốn định cho Thảm Băng nhiều mua mấy bộ quần áo, người sau nhưng sợ tiểu loli khó chịu trong lòng, nhất định không chịu mua.

"Vậy chúng ta đi dạo một vòng chỗ khác."

Vương Dật muốn cho to nhỏ tiên nữ mau chóng hòa vào hiện nay xã hội vòng tròn, liền kéo các nàng tay, hướng về ba tầng đi đến.

Một thân màu tím áo đầm Thảm Băng quá kinh diễm , xuất trần dung mạo, kỳ ảo khí chất, phối hợp nàng thon dài trắng nõn đùi đẹp, quay đầu lại suất càng là đạt đến 100%, rất nhiều người thanh niên trẻ đều hướng nàng đầu lấy nhiệt liệt ánh mắt. Thảm Băng coi như không gặp, chỉ đối với Vương Dật một cái người cười.

Rất nhanh, bọn hắn liền tới đến năm tầng.

"Hà? Nơi này có rất nhiều linh thạch, còn có một phần nhỏ linh nguyên."

Tiểu loli đứng ở dật sinh châu báu trước đại môn, khuôn mặt nhỏ hướng bên trong nhìn xung quanh.

"Đi, vào xem xem "

Nếu là thay đổi thiếu nữ khác, Vương Dật hội do dự một chút, bởi vì hiện tại trong túi xác thực ngưng tụ, chỉ còn hơn 3000 khối, ở dật sinh châu báu cùng bản mua không là cái gì. Có thể to nhỏ tiên nữ không giống nhau, châu báu phi thúy ở trong mắt các nàng chỉ là linh thạch mà thôi, không cái gì lực sát thương.

Ba người sau khi tiến vào, tiểu loli chạy ở phía trước, đông nhìn, tây nhìn sang, trong đôi mắt to tràn ngập tò mò.

Rất nhanh, nàng phát hiện tên kia thiếu nữ mặc áo lam, không khỏi hơi sững sờ.

"Hà?"

Vương Dật cùng Thảm Băng cũng nhìn thấy , người sau có chút giật mình nói: "Sao sẽ như vậy? Linh khí khô héo đệ thất vị diện lại xuất hiện loại thể chất này?"

"Cái gì thể chất?"

Một bên Vương Dật có chút kỳ quái.

"Thông linh tiên thân. . ."

"Thông linh tiên thân? Đó là cái gì?"

Vương Dật nghĩ người càng phát không tìm được manh mối .

"Một loại nghịch thiên thể chất, có thể trên thông thiên khung tột thể, dưới thông Cửu U tu hồn. Đại tỷ chính là thông linh tiên thân, mượn Thiên Nguyệt Thân Quang tu luyện bản thân. . ."

Thảm Băng kiên trì giải thích.

"Nghe hảo như rất lợi hại."

Vương Dật hỏi: "Chẳng lẽ cái này thiếu nữ cũng giống như các ngươi có thể phi thiên độn địa?"

"Nàng là phạm tử, trong cơ thể không có linh lực, chỉ có tư chất mà thôi. Bất quá Đại tỷ khẳng định đối với nàng nổi lên hứng thú, dù sao cũng là tương đồng thể chất. . ."

Thẩm Băng nhẹ giọng nói.

Vương Dật nghiêng đầu nhìn lại, quả nhiên, tiểu loli tiếp cận thiếu nữ mặc áo lam.

Cùng lúc đó.

"Tiểu thư, ngài liền đừng làm khó dễ ta , chọn một cái thích nhất đi."

Thiếu nữ mặc áo lam phía sau ông lão sầm mi khẽ kiểm nói.

"Năm trước là như vậy, năm ngoái cũng là như vậy, năm nay vẫn là như vậy. Vương Bá, ta đúng là thân sinh sao?"

Nguyệt Thi Lam tùy ý thao túng khay trong đồ trang sức, chậm rãi mở miệng, nàng âm thanh êm tai cực kỳ, dường như tự nhiên.

"Tiểu thư nói gì vậy?"

Vương Bá cười khổ một cái: "Lão gia vẫn mong nhớ tiểu thư sinh nhật, nhưng hần ngày hôm nay thực sự không đi được , mới nhượng ta mang tiểu thư tới chọn đồ trang sức."

"Ha ha. . ."

Nguyệt Thi Lam nở nụ cười, đôi mắt đẹp càng ngày càng chỗ trống, không có một tia thần thái.

"Ngươi tên là gì?"

Đột nhiên, cách đó không xa bay lên một đạo mềm mại âm thanh.

Nguyệt Thi Lam cùng Vương Bá, còn có này hai tên nam tử mặc áo đen, đồng thời nhìn về phía tiểu loli.

"A?"

Tiểu loli thực sự quá đáng yêu , Nguyệt Thi Lam vì hơi ngốc, chỗ trống trong mắt dĩ nhiên thêm ra vừa phân thần thái. Nàng từ chỗ ngồi đi xuống, đi tới tiểu loli trước mặt, ngồi xổm người xuống khẽ cười nói: "Ta gọi Nguyệt Thi Lam, tiểu muội muội dài đến thật đáng yêu đây, ngươi bao nhiêu tuổi rồi? Tên gọi là gì nha. . .?"

"Không được!"

Thẩm Băng sắc mặt đột nhiên đại biến: "Từ khi bên ngoài biến thành thập tuổi khoảng chừng sau, Đại tỷ hận nhất người khác gọi nàng tiểu muội muội. . ."

Quả nhiên, tiểu loli thân thể rõ ràng run lên.

"Phi Yên. . ."

Vương Dật trong lòng cả kinh, vội vàng mở miệng kêu.

Tiểu loli nghe tiếng, nhất thời đỉnh chỉ run rẩy, chuyển qua tiểu mặt cười, cười ngọt ngào nói: "Lão công!"

Sau một khắc, Nguyệt Thi Lam bốn người về mặt trở nên cực kỳ đặc sắc.

Lão công là cái gì quý?

Nguyệt Thi Lam cùng nhân theo tiểu loli ánh mắt nhìn về phía này một chỗ, sau đó dồn dập sững sờ.

Hào cô gái xinh đẹp tử.

Thẩm Băng trực tiếp đem ánh mắt của bọn họ hấp dẫn tới. Nguyệt Thi Lam bản thân là cực phẩm mỹ nữ, giờ khắc này lại bị Thẩm Băng kỳ ảo khí chất hấp dẫn lấy , một bên Vương mô người trái lại đã biến thành không khí.

"Ngươi đừng nhìn ta như vậy lão công. . ."

Tiểu loli cho rằng nàng xem chính là Vương Dật, cảm thấy ăn mùi vị.

"A? Phốc. . ."

Nguyệt Thi Lam thấy nàng một bộ thật lòng đáng vẻ, một cái nhin không được, bật cười.

Đây là nàng một tháng qua lần thứ nhất cười.

"Ngươi cười cái gì?"

Tiểu loli càng thêm không cao hứng , nhướn mày lên hỏi.

Vương Dật thực sự sợ có chuyện, lôi kéo Thẩm Băng đi tới gần, khiếm tiếng cười nói: "Thật không tiện, nàng đang cùng chúng ta cầu kinh, nói rồi chút kỳ quái, xin mời không cần để ý."

"Lão công, ta nơi nào cùng các ngươi. . ."

Tiểu loli mới vừa nói một nửa, bỗng nhiên nhắm lại cái miệng nhỏ, ngẩng đầu nhìn hướng về Thẩm Băng.

Thẩm Băng hướng nàng nhẹ nhàng lắc lắc đầu.

"Tiểu cô nương kia còn thật đáng yêu, bất quá nhất làm cho ta lưu ý chính là thiếu nữ mặc áo tím kia. Không nghĩ tới Tùng Sơn còn có có khí chất như vậy cô gái. . ."

VIP phòng riêng trong cửa lớn, Sơn Vô Lăng vuốt tiêm tiểu cầm, sâu sắc nhìn Thẩm Băng, đôi mắt đẹp lóe lên lóe lên, không biết lại nghĩ cái gì.

"Ngươi vẫn để tâm cái kia nam đi."

Triệu Tiểu Ngọc đem đầu mâu chỉ về Vương Dật.

"Lưu ý hắn làm gì? Bình thường soái mà thôi, nhiều lắm cùng ngươi ca đánh hoà nhau."

Sơn Vô Lăng trực tiếp đem Vương Dật quên .

"Ha ha. . ."

Triệu Tiểu Ngọc nở nụ cười: "Bởi vì hắn là này đối với đại tiểu mỹ nữ lão công."

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 11: Nữ nhân bí mật đối thoại

"Lão công?"

Sơn Vô Lăng lần thứ hai nhìn về phía Vương Dật, lập tức quay đầu nói: "Ngươi ở đùa ta?"

"Ai đùa ngươi ? Vừa nãy ở ưu y phục khó, hai cô bé này chính là như thế gọi hắn."

Triệu Tiểu Ngọc nhún nhún vai.

"Vậy thì có thú vị. . ."

Sơn Vô Lăng tiểu mắt nhắm lại, tinh tế đánh giá ba người, mặt cười trên hứng thú càng ngày càng đậm.

"Ta làm sao sẽ để ý đâu? Đáng yêu như thế tiểu muội muội. . ."

Trong đại sảnh, Nguyệt Thi Lam lắc đầu cười khẽ, đuổi ra trắng nõn tay ngọc, sờ về phía tiểu loli béo mập hai má.

Tiểu loli đột nhiên một phát bắt được ngọc thủ của đối phương, nhiều lần quan sát.

"Ngươi làm gì? Buông ra. . ."

Tốc độ của nàng quá nhanh, Nguyệt Thi Lam mặt sau hai cái Tây phục nam nhất thời kinh hãi, nộ quát một tiếng vọt tới.

"Đứng lại!"

Nguyệt Thi Lam quay đầu khẽ kêu: "Nàng một cô bé có thể làm gì?"

Một bên Vương Bá khoát tay áo một cái, hai cái Tây phục nam thấy sau nhất thời lui trở lại.

"Tiểu muội muội, người hội coi tay sao?"

Nguyệt Thi Lam cười híp mắt nói.

"Đừng gọi ta tiểu muội muội, ta là lão công đại lão bà, hậu cung chi chủ."

Tiểu loli cũng không ngẩng đầu lên, chuyện đương nhiên nói rằng.

Hậu cung chi chủ? Nàng Chân Huyền truyền xem nhiều sao?

Nguyệt Thi Lam thấy tiểu loli một mặt chăm chú, mặt cười nhất thời ức đến đỏ chót, suýt chút nữa lại bật cười.

"Ánh sao thân thể, không sai, huyết thống rất thuần. . ."

Tiểu loli thoả mãn gật gật đầu, nhìn về phía Nguyệt Thi Lam, lại phát hiện đối phương ở cổ nén ý cười, đôi mi thanh tú lần thứ hai nhắm lại: "Có cái gì tốt cười, có thể hay không nghiêm túc một chút?"

"A? Tốt. . . Hi hi. . ."

Nguyệt Thi Lam thực sự không nhịn được, lần thứ hai kiêu cười ra tiếng.

Cái này đáng yêu tiểu muội muội thật sự quá thú vị.

"Tư chất mặc dù không tệ, tâm tính cũng quá kém chút. Đáng tiếc, nhưng đáng tiếc. . ."

Tiểu loli một mặt thất vọng, buông ra tay nhỏ, lui về Vương Dật bên cạnh, làm như đối với Nguyệt Thi Lam mất đi hứng thú.

Thâm Băng nhìn Nguyệt Thi Lam, âm thầm lắc đầu. Nàng biết Đại tỷ đối với cô bé này nổi lên thu đồ đệ tâm tư. Nhưng đối phương không biết sâu cạn, không duyên có mất thiên đại tạo hóa.

Nguyệt Thi Lam nào có biết cái trong càn khôn? Đứng dậy đi tới trước bàn, cầm lấy một cái bạch kim khảm nam Rubi dây chuyền, khẽ cười nói: "Tiểu muội muội, đến tỷ tỷ nơi này đến. . ."

"Ha ha. . ."

Tiểu loli nở nụ cười, không lại nhìn Nguyệt Thi Lam, lôi kéo Vương Dật nói: "Lão công, chúng ta đi thôi. . ."

"Được. . ."

Vương Dật hướng về Nguyệt Thi Lam cùng nhân áy náy nở nụ cười, mang theo to nhỏ tiên nữ ly khai dật sinh châu báu.

Nguyệt Thi Lam có chút bối rối.

Này tình huống thế nào?

"Vương Bá, tra tra lai lịch của bọn họ."

Nguyệt Thi Lam đối với Vương Dật ba người nổi lên hứng thú.

"Tiểu thư, thằng bé này là Vương Hải Sơn con trai độc nhất Vương Dật, mặt khác hai cô bé chưa từng thấy."

Vương Bá càng một lời nói ra thân phận của Vương Dật.

"Hắn chính là Vương Dật?"

Nguyệt Thi Lam rất giật mình: "Hắn không phải là cùng Giang Tuyết Tinh có hôn ước sao? Nghe nói này Vương Dật không phải hoa hoa công tử, ngày hôm nay làm sao dẫn theo cô gái khác xuất đến đi dạo phố?"

Nàng trực tiếp đem tiểu loli tự xưng Vương Dật lão bà một chuyện quên, cho rằng đó chỉ là bé gái hồ đồ mà thôi.

"Đó là hai tháng trước chuyện."

Vương Bá nói: "Từ khi Vương gia có chuyện sau, Giang gia liền xé bỏ hôn ước, Giang gia Nhị tiểu thư cũng sẽ không tiếp tục cùng Vương Dật lui tới."

"Là như vậy, này liền chẳng trách . . ."

Nguyệt Thi lan nhìn ba người biến mất phương hướng, không biết đang suy nghĩ gì.

"Hắn là Vương Hải Sơn nhi tử?"

VIP phòng ngăn bên trong, Sơn Vô Lăng rõ ràng lấy làm kinh hãi, nói: "Nghe nói Đình gia đem Vương gia ăn sống xương đều không còn lại, Vương Dật từ đâu tới tiền phao nữ nhân?"

"Vương Dật đương nhiên không tiền, hơn nữa hắn cùng đại thiếu khác không giống nhau, phi thường chuyên tình. Giang Tuyết Tinh là hắn người đầu tiên nhận chức bạn gái, càng là hắn mối tình đầu. Vì lẽ đó này hai cô bé tiếp cận hắn, không nhất định là vì tiền. Cái kia, trà nguội. . ."

Triệu Tiểu Ngọc đem chén thủy tinh đặt ở trà trên bàn.

"Chuyên tình? Mối tình đầu? Người đùa gì thế?"

Sơn Vô Lăng rõ ràng không tin nàng, ngồi trở lại chính mình chỗ ngồi, một bên pha trà vừa nói: "Trong thiên hạ nào có loại nam nhân này?"

"Không tin đẹp đi, người nếu đến rồi Tùng Sơn, lập tức liền hội hiểu rõ tất cả."

Triệu Tiểu Ngọc đem thân thể hướng về sau một dựa vào, thản nhiên nói.

Cùng lúc đó, thân thể giới bốn tầng.

"Lão công, người ở đây gia, đã từng có phải là rất giàu có?"

Tiểu loli nhìn về phía Vương Dật.

"Hả?"

Vương Dật cảm thấy kỳ quái: "Người sao hội nghĩ như vậy?"

"Không phải nghĩ. Ta nghe người khác nói."

Tiểu loli nói: "Vừa mới cái kia gửi linh thạch trong nhà, có cái trong bóng tối. Bên trong có hai cái tuổi không lớn lắm nữ tử, các nàng nói người là Vương Hải Sơn nhi tử, còn nói Đình gia đem người gia ăn được xương đều không còn lại. Nha. . . Các nàng còn nhắc tới Giang Tuyết Tinh là người mối tình đầu, lão công, người có thể hay không dẫn ta đi gặp thấy cái này Giang Tuyết Tinh?"

"Cái gì?"

Nàng như sấm sét giữa trời quang, đem Vương Dật chấn động ở tại chỗ. Hắn hoàn toàn tin tưởng những câu nói này chân thực tính, to nhỏ tiên nữ có thể phi thiên độn địa, nghe được người khác nói nhỏ tự cũng hợp tình hợp lý.

"Ta cũng muốn gặp nàng. . ."

Thẩm Băng ở bên khẽ nói.

"Đình gia. . . , Tùng Sơn có Đình gia sao?"

Vương Dật hoàn toàn không chú ý tới to nhỏ tiên nữ trong lòng tiểu cửu cửu, mà là liều mạng suy nghĩ liên quan với Đình gia ký ức.

Cha xí nghiệp luôn luôn vững vàng, sao nói ngược lại liền ngã? Hơn nữa cha làm người chính trực bằng phẳng, sao sẽ làm ra tham ô công khoản sự tình? Vương Dật vẫn cảm giác có vấn đề lớn, ngày hôm nay tiểu loli vô ý nghe được đối thoại, mới cho hắn biết Tùng Sơn lại có cái Đình gia.

To nhỏ tiên nữ thấy hắn rơi vào trầm tư, rất ngoan ngoãn ngậm miệng lại, lẫn nhau nhưng ở truyền âm giao lưu.

Tiểu loli: "Tam muội, người thấy thế nào?"

Thẩm Băng: "Hỏi ta làm cái gì? Người mới là hậu cung chi chủ."

Tiểu loli: "Phí lời, Tứ muội Ngũ muội không ở, Nhị muội lại không tỉnh lại, ta chỉ có thể thương lượng với người."

Thẩm Băng: "Cái này Giang Tuyết Tinh là phạm tử, mặc dù lão công thu rồi nàng, cũng sẽ không ảnh hưởng địa vị của người. . ."

Tiểu loli: "Có thể nàng là lão công đời này mối tình đầu, cùng Nhị muội năm đó là như thế, ta sợ. . ."

Thẩm Băng: "Không phải còn có bọn tỷ muội sao? Đại tỷ sợ cái gì?"

"Tam muội. . ."

Tiểu loli cảm động đều sắp khóc, dò ra tay nhỏ, nắm lấy Thẩm Băng nhu đề.

"Thật lên mặt tỷ không có cách nào đây."

Thẩm Băng bật cười, tiếp tục truyền âm: "Cái này Giang Tuyết Tình có tự biết, chúng ta liền nhận nàng cái này tỷ muội. Nếu như dám cùng người tranh cướp đại phụ vị trí, ha ha ha. . ."

"Có các người thật tốt."

Tiểu loli cảm động cực kỳ, trực tiếp nhào vào Thẩm Băng hương trong lòng.

Vương mỗ người làm sao biết các nàng những này 'Kính thiên động địa' đối thoại? Trong lòng một mảnh táo loạn. Muốn cho mẹ gọi điện thoại hỏi thăm Đình gia sự tình, nghĩ lại vừa nghĩ lại từ bỏ.

Hắn không muốn để cho Triệu Phụng Lan lo lắng.

"Chuyện đến nước này, chỉ có thể hỏi hắn."

Vương Dật lấy điện thoại di động ra, nhảy ra một cú điện thoại dây số.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 12: Cổ vũ thế gia

"Vương Dật?"

Điện thoại di động đối diện truyền đến tiếng kinh ngạc khó tin: "Hai tháng trước làm sao gọi điện thoại cho người đều không tiếp, ngày hôm nay vì sao nhớ tới liên hệ ta?"

"Ngụy Đào, người có biết hay không Đình gia?"

Vương Dật từng chữ từng chữ nói.

". . ."

Điện thoại di động đối diện nhất thời rơi vào lâu dài trầm mặc.

"Người quả nhiên biết. Ngụy Đào, ta xưa nay không cầu quá người cái gì, nhưng ta ngày hôm nay cầu người, đem Đình gia sự tình nói cho ta."

Vương Dật biết chính mình hỏi đối với người, trầm giọng nói.

"Đình gia sự tình người nghe ai nói?"

Ngụy Đào không khỏi thở dài.

"Người chớ xía vào ai nói, ta chỉ muốn biết Đình gia tất cả."

"Ta không thể nói cho người."

"Tại sao?"

Vương Dật nhất thời cuống lên.

"Tin tưởng ta, không nói cho người là muốn tốt cho người, ta không muốn thấy huynh đệ của chính mình gặp bất hạnh."

Nguy Đào âm thanh tràn ngập nặng nề.

"Người không nói cho ta, ta hỏi từ cái khác con đường hiểu rõ, bất quá huynh đệ chúng ta cũng làm được đâu ."

Vương Dật nói liền muốn cúp điện thoại.

"Chờ đã. . ."

Nguy Đào có chút cuống lên, trầm mặc chốc lát, nói: "Người có biết cổ vũ thế gia?"

Vương Dật nghĩ một hồi, lắc đầu nói: "Không biết, Đình gia chính là cổ vũ thế gia sao?"

"Không sai!"

Nguy Đào trầm giọng nói: "Cổ vũ thế gia rất thần bí, bọn hắn nắm giữ người thường khó có thể tưởng tượng sức mạnh, bất kỳ gia tộc nào ở trước mặt bọn họ đều là trò cười. Vương Dật, đem Đình gia đã quên đi, cùng a di bình an quá tháng ngày. Có khó khăn gì, trực tiếp cùng ta nói, ta. . ."

"Cổ vũ thế gia nắm giữ sức mạnh nào?"

Vương Dật trực tiếp đánh gãy hắn.

"Ta chỉ có thể nói cho người nhiều như vậy , người hiện tại ở nơi nào?"

"Cảm ơn người, huynh đệ, hôm nào ta mời ngài ăn cơm."

Vương Dật không hề trả lời hắn, mà là cúp điện thoại.

Nguy Đào là hắn 2 năm trước một cái bữa tiệc nhận thức, lần kia Vương phụ làm chủ, xin mời chính là Tùng Sơn thị tại chức quan chức.

Vương Dật cùng Nguy Đào số tuổi gần như, rất nhanh cùng hắn quen thuộc lên. Hai người tính khí rất hợp, không bao lâu liền đã biến thành Thiết ca môn.

Vương gia có chuyện sau, Vương Dật không có liên hệ bất kỳ người, bao quát Nguy Đào chờ mấy cái thân thiết huynh đệ.

"Các người đang nói chuyện gì?"

Vương Dật cúp điện thoại, nhìn về phía đại tiểu tiên nữ.

Nhị nữ chính ở xì xào bàn tán, nghe tiếng nhất thời sợ hết hồn.

"Lão công, mang chúng ta đi gặp Giang Tuyết Tình. . ."

Tiểu loli đại con người vội vã xoay một cái.

Nghe được danh tự này, Vương Dật tâm như là bị châm đâm tới như thế, có chút đau. Hắn hoãn chốc lát, bình thần nói: "Ta đã cùng nàng tách ra ."

"Này chờ các người hợp hảo sau, lại mang ta cùng Tam muội thấy nàng đi."

Tiểu loli xem thường nói.

"Chúng ta không thể cùng nhau ."

Vương Dật rất kỳ quái, đại tiểu tiên nữ tại sao phải thấy Giang Tuyết Tình? Hắn có chút bất đắc dĩ nói: "Việc này trước tiên thả một thả, ta hỏi các người, ta một đời trước có phải là rất lợi hại ?"

Đại tiểu tiên nữ liếc mắt nhìn nhau, đồng thời phù phù nở nụ cười.

"Lão công là 'Hồng Linh đại lực' tam đại Thiên đế một trong, đương nhiên lợi hại. . ."

Thảm Băng hé miệng đạo.

"Tam đại Thiên đế. . ."

Vương Dật nhớ tới trong giấc mộng xuất hiện bóng người, nói: "Mặt khác hai đại Thiên đế, có phải là 'Phá Hoàng' cùng 'Phản Thiên' ?"

"A?"

Đại tiểu tiên nữ song song ngẩn ngơ, tiểu loli vui vẻ nói: "Lão công nhớ tới bọn hần ?"

"Mơ tới quá một lần."

Vương Dật gật gật đầu.

"Xem ra lão công sức mạnh lập tức liền muốn thức tỉnh rồi."

Thảm Băng hớn hờ nói.

"Bất quá. . ."

Tiểu loli lộ làm ra một bộ ngực bầm sinh kiêu manh hình dáng, tự nói: "Lão công Hỗn Độn sức mạnh to lớn phách như bôn lôi, bây giờ Trung Nguyên đại lục diện tích không đủ đã qua một phần vạn, năng lực chịu đựng trụ sao?"

"Thừa không được, Trung Nguyên đại lục hiếm hoi còn sót lại một góc sẽ trực tiếp hủy diệt."

Thảm Băng lắc lắc đầu.

"Há, này liền có thể tiếc, ta còn muốn đi mấy chỗ Cổ địa nhìn một chút đây."

Tiểu loli một mặt tiếc hận than nhẹ.

Món đồ gì?

Vương Dật nghĩ người trực tiếp mệnh ép, các nàng nói thế nào đến cùng thế giới tận thế đúng thế.

"Các người nói rõ chút, cái gì hủy diệt?"

"Lão công, người nhưng là Thiên đế a, trong nháy mắt liền có thể hủy diệt một phương chu thiên Tinh Hà, khi này sợi sức mạnh to lớn lúc bộc phát, không riêng là nơi này, mặc dù tới gần một ít đại tinh, cũng sẽ bị đánh nổ."

Tiểu loli lạnh nhạt nói.

Phốc! Thật sự giả ?

Vương Dật nhất thời không bình tĩnh, cảm giác hết thảy đều không chân thực lên.

"Như thế nào năng lực ngăn cản sức mạnh to lớn thức tỉnh?"

Vương Dật sờ dĩ hồi mình một đời trước có lợi hại hay không, là muốn mượn đã từng thực lực, cùng cái kia cái gì cổ vũ thể gia bài một tý thủ đoạn, sau đó cho cha bình oan. Bây giờ nghe tới, hay vẫn là bảo vệ Địa Cầu làm nhiệm vụ của mình đi.

"Hi hi, lão công có phải là không nhớ cái kia Giang Tuyết Tinh nha?"

Tiểu loli bỗng nhiên cười giả dối.

"Nói những gì đó? Mau nói cho ta biết như thế nào ngăn cản thức tỉnh?"

Vương Dật nhất thời có dừng khí thổ huyết kích động, vươn tay ra, ở nàng nhuyển nộn trên khuôn mặt nhỏ nhắn mềm nhẹ sờ một cái, lấy đó cảnh cáo.

"Buổi tối lại ôm chúng ta ngủ, ta sẽ nói cho người biết phương pháp."

Tiểu loli phun nhỏ ra cái lười nhỏ.

"Nhất định phải không thành vấn đề."

Vương Dật lỗ mũi mở lớn, lần thứ hai có nhiệt khí bốc lên, Đình gia mang đến mù mịt nhất thời quét đi sạch sành sanh.

Ba người lại đi dạo một trận, Vương Dật mang theo đại tiểu tiên nữ ăn Kentucky Fried Chicken, không bao lâu liền quyết định rời đi.

Bởi vì Thảm Băng thực sự quá kinh diễm, có mấy cái bất lương thanh niên nhìn chăm chăm bọn hần, vẫn theo đuôi ở phía sau, còn thỉnh thoảng huýt sáo.

Thảm Băng khi hần môn là không khí, hoàn toàn không để ý đến, tiểu loli nhưng không nhịn được, đợi đến một cái không ai địa phương, tiểu loli đang chuẩn bị động thủ, ai muốn bóng đen lóe lên, Vương Dật càn vung vẩy nắm đấm vọt tới.

Đại tiểu tiên nữ trong lòng cả kinh, sau một khắc, tiểu loli nhanh như tia chớp xuất hiện ở Vương Dật phía trước, vung lên mặt cười, hướng đối phương thổi một hơi tức.

Này mấy cái bắt lương thanh niên nhất thời bay lên, oán hận đập vào tường, đồng thời 'Gào' một tiếng, hôn mê đi.

Vương Dật vốn định dùng nam nhân phương thức giải quyết, cái nào nghĩ đến tiểu loli càng ở đây dùng tới Hồng Hoang chi lực?

"Có thể hay không đem này hai cái hủy diệt?"

Hắn vội vàng chỉ về trên đỉnh hai cái máy thu hình.

Thẩm Băng không nói hai lời, ngón tay ngọc lẳng không hề gảy, 'Ba ba' hai tiếng, máy thu hình nhất thời đổ nát tan rã.

Vương Dật lòi kéo đại tiểu tiên nữ hướng về lầu một đi đến.

Hắn không biết chính là, vừa nãy cảnh tượng sớm đã ghi vào camera phản cứng bên trong.

Ba người xuất thân thế giới sau đại môn, Vương Dật tầng tầng thở phào tức, nhìn về phía tiểu loli: "Sau đó không có ta cho phép, không được động thủ."

"Bọn hắn xem Tam muội ánh mắt tràn ngập thâm loạn, ta là Đại tỷ, nhất định phải làm bọn tỷ muội ra mặt."

Tiểu loli tràn đầy ủy khuất nói, nhưng không có lùi bước.

Thẩm Băng kéo nàng tay nhỏ, nói: "Lão công không nên trách Đại tỷ, người khí tức bây giờ so với này mấy cái người yếu, động thủ khẳng định chịu thiệt, Đại tỷ cũng là sợ người xảy ra nguy hiểm."

Vương Dật nhất không chịu được tiểu loli đáng vẻ đáng thương, cười khổ nói: "Ta không có trách nàng, chỉ là các người không biết, trong này tất cả đều là máy thu hình, Phi Yên động tác rất có thể bị ghi lại đến, nếu để cho người khác biết rồi các người, sẽ rất phiền phức."

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 13: Các nàng quả thực nghịch thiên rồi

"Ta sau đó chú ý là được rồi."

Tiểu loli môi nhẹ nhàng mân mê, dưới cái nhìn của nàng, nơi này bất kỳ phiền phức ở trong mắt chính mình đều là chuyện cười, bất quá Vương Dật chính mình nhất định phải nghe.

"Lão bà hảo ngoan."

Vương Dật ngồi xổm người xuống đi, ở tiểu loli hương quai hàm trên tầng tầng vừa hôn, nhất thời thân cho nàng mặt mày hớn hở, oan ức tâm tình quét đi sạch sành sanh.

'Àm ăm . . '

Đúng vào lúc này, một chiếc toản đóng kín đại xe vận tải từ tân thế giới cửa trải qua, hướng về lầu sau chạy tới.

"Ồ? Linh khoáng thạch."

Tiểu loli hơi kinh ngạc.

Vương Dật nghe xong trong lòng hơi động, hắn biết này lượng xe vận tải là vận tải phi thúy nguyên thạch, tân thế giới sau lâu mà tầng tiếp theo là một cái loại cỡ lớn chơi thị trường.

"Lão bà, người có thể không có thể cảm giác được những cái kia khoáng thạch bên trong linh thạch hàm lượng?"

"Này không phải việc khó."

Tiểu loli gật đầu nói: "Không chỉ là hàm lượng, phẩm chất cũng năng lực phân biệt ra được. Vừa nãy những cái kia linh khoáng thạch lý, liền đựng linh

nguyên, chỉ có điều phẩm chất."

Này đều được?

Vương Dật nhất thời trong lòng kinh hoàng.

Chính mình hai cái tiên nữ lão bà quả thực nghịch thiên rồi, có các nàng ở, Vương gia thật sự có thể vuron mình.

"Đi. . ."

Vương Dật lúc này nắm lấy đại tiểu tiên nữ tay ngọc, hướng về văn chơi thị trường đi đến.

"Lão công, gặp gỡ cái gì cao hứng chuyện?"

Thẩm Băng thấy hần đột nhiên thần thái sáng láng, trong lòng không khỏi kỳ quái.

Vương Dật nhìn đại tiểu tiên nữ, miệng trực tiếp một nhếch, lộ ra một loạt chinh tề hàm răng: "Các lão bà a, nhanh bang lão công đi kiểm tiền."

Đại tiểu tiên nữ dồn dập ngăn ngại, tiểu loli nhìn tân thế giới nhà lớn, manh manh nói: "Lão công là muốn cướp nơi này sao? Chúng ta hiện đang không có dư thừa nhân không gian, đồ vật bên trong không tốt nắm, trừ phi đem tòa kiến trúc này nhổ tận gốc, bắt quá bên trong có rất nhiều người, như thế làm sẽ làm bọn hần bị thương. Tam mươi, người đại khái có thể sử dụng bao lâu đem bên trong phạm nhân thanh không?"

"Gần như một khắc đáng về chừng, nơi này phạm nhân rất nhiều, hần là không xuống ba ngàn. . ."

Thẩm Băng ngón tay ngọc chống tiêm tiểu cảm, trầm ngâm chốc lát, nhẹ giọng nói.

Phốc! ! !

Vương Dật nhất thời thổ huyết: "Cô nãi nãi môn, lão công không phải để cho các người đi cướp đoạt. . ."

Sau 10 phút, ba người rơi xuống mà tầng tiếp theo, tiến vào văn chơi thị trường. Người nơi này rõ ràng không có tân thế giới nhiều, đại đa số đều là trung niên nam nữ, mặc hẳn quý.

Trên đường tới, Vương Dật đem ý nghĩ của chính mình nói cho đại tiểu tiên nữ, ba người thương lượng hảo, đại tiểu tiên nữ phụ trách phân rõ nguyên trong đá phi thủy phẩm chất, truyền âm nói cho Vương Dật, nhượng hần cùng thương gia đàm luận giá tiền.

Thị trường ngoại bộ, là thành phẩm châu báu ngọc thạch, những này không phải Vương Dật mục tiêu, hần cũng không thèm nhìn tới, hướng bên trong thị trường đi đến.

Dần dần, một ít nguyên thạch cửa hàng xuất hiện ở ba người trong mắt.

"Thực sự là khó có thể tin tưởng được, linh khoáng là chống đỡ tông môn căn bản, người nơi này lại thật sự đang bán chúng nó."

Tiểu loli nhìn những cái kia cửa hàng, có chút khó có thể tin đạo.

"Trung Nguyên đại lục linh khí khô héo, đứt đoạn mất Thượng Cổ truyền thừa, linh thạch biến thành trang sức cũng hợp tình hợp lý. Lão công, ở trong đó khoáng thạch bên trong có linh nguyên, có nên đi vào hay không?"

Thẩm Băng chỉ về một gia rất lớn nguyên thạch điểm, rộng lớn trên tám bảng viết 'Bảo Duyên hiên' ba cái cổ điển đại tự.

Vương Dật nhất thời có chút do dự, Bảo Duyên hiên diện tích rất lớn, có tới hơn một nghìn mét vuông, nơi này khẳng định là văn chơi thị trường nhất đại một cửa tiệm diện, bên trong tuy rằng đại thể là nguyên thạch, khẳng định cũng quý cực kì, chính mình chỉ có hơn 3000 khối, phỏng chừng cũng chỉ có thể mua cái to bằng nắm tay vật liệu.

"Lão công?"

Đại tiểu tiên nữ thấy hần ở sững sờ, rất kỳ quái kêu.

"A, được, vào xem xem. . ."

Vương Dật phản cảm rằng một cái, nghĩ thầm quá mức chỉ nhìn không mua là được rồi.

Ba người đi vào Bảo Duyên hiên.

"Hoan nghênh quang lâm Bảo Duyên hiên."

Một cái khoảng ba mươi tuổi nam tử tiến lên đón, khi hần nhìn thấy Thẩm Băng, con mắt trực tiếp sáng lên, rất có lễ phép nói: "Anh chàng đẹp trai mỹ nữ là muốn chơi một chút đánh bạc, hay vẫn là mua thành phẩm? Bán điểm cùng Lam Triết phòng công tác có hợp tác, có thể thay quyền gia công, càng có

Vương Triều Dương đại sư tác phẩm"

"Cảm ơn, chúng ta muốn lời đầu tiên kỹ nhìn, có yêu cầu hội gọi người."

Vương Dật khẽ mỉm cười, lạnh nhạt nói. Hắn xuất thân nhà giàu, tự tiểu tiện nhìn quen cảnh tượng hoành tráng, hiện tại tuy rằng không tiền, hành trang phú hay vẫn là hội.

"Được rồi, vậy ngài tùy tiện nhìn."

Nam tử cảm giác được Vương Dật trên người quý khí mười phần, hắn duyệt vô số người, nhìn ra đối phương như là có chút lai lịch. Khẽ khom người, không nhìn được vừa liếc nhìn Thẩm Băng, sau đó xoay người hướng đi lý.

"Lão công, trong này có hai viên to bằng nắm tay Hạ phẩm linh nguyên."

Thẩm Băng chỉ vào thiết giá trên một viên to lớn màu đen nguyên thạch truyền âm nói.

Vương Dật nhìn, nhẹ nhàng lắc lắc đầu. Hắn tuy rằng không đánh cược quá thạch, nhưng cũng biết đại khái giới nơi. Như vậy viên đường kính khoảng chừng 1 mét tảng đá, mặt ngoài che kín lục tiền, bọc này hảo phẩm tương, 3000 khối tuyệt đối không bắt được đến.

"Thật sự có đồ tốt đây."

Tiểu loli nhất không yên tĩnh, khắp phòng tán loạn, rất nhanh liền tiếp cận lý.

"Dương lão, hiện tại thị trường phi thúy trượt rất nhanh, khối này vật liệu thật trị giá không được cái kia giới."

Phòng bên trong, bày một phương nhánh hoa trà hải, có hai cái người đối lập ngồi, vừa nãy tiếp khách nam tử chính ở cho hai người pha trà.

Nói chuyện chính là cái 40 tả hữu trung niên nam tử, một thân Tây phục giày da, trên tay bàn có cùng nơi kim bì bạch ngọc độc tử.

Hắn đối diện là một tên 70 tuổi khoảng chừng ông lão, ông lão thân nhiên uống trà, nghe hắn nói xong sau, đem chén trà đặt ở trà trên biển, chậm rãi nói: "Người khi ta là rào cản người ngoài sao? Thị trường là có trượt, bất quá đó chỉ là băng trở xuống phi thúy, khối này tinh thủy vật liệu cương tính mười phần, tuyệt đối đạt đến cao bằng, hơn nữa ít nhất năng lực móc ra hai cái vòng tay, quang một cái liền năng lực đem thành phẩm thu hồi lại."

Hai người trước mặt, bày đặt cùng nơi nửa cái túc cầu to nhỏ bán đánh cược liêu, một bên bị cắt ra, bên trong lộ ra hồ nước bình thường sắc đẹp.

"Dương lão, ngài liền quảng như thế điểm quang. Ta nếu như thu rồi, còn phải đánh cược bông cùng lên quang độ, nguy hiểm quá to lớn."

Trung niên nam tử chỉ vào mặt cắt nơi một cái to bằng ngón cái địa phương, sâu mi khó kiểm soát. Nơi đó thúy thịt bóng loáng như thủy, toả ra nhu hòa ba quang, đem phi thúy mỹ lệ bày ra vô cùng nhuần nhuyễn.

"Bằng chúng ta nhiều năm quan hệ, số này. . ."

Trung niên nam tử cầm lấy một bên tính toán khí, đưa vào 500 con số.

"Ta nói rồi, nhất định có thể xuất hai cái vòng tay, 800 một phân không thể thiếu."

Dương lão lần thứ hai thân nhiên thương thức miệng trong chén Thiết Quan Âm.

"600, Dương lão, thị trường thật sự hàng không ít, ngài liền giờ cao đánh khẽ có được hay không?"

Trung niên nam tử cắn cắn nha, tăng cao 1 triệu.

"Hạo Nhiên a, bình tĩnh đừng nóng, trước tiên uống một ngụm trà. Thiếu Đình một lúc lại đây, các người hồi lâu không thấy, đến lúc đó hảo hảo tự tự."

Dương lão chậm rãi nói.

"Lý Thiếu Đình? Hắn tới làm cái gì?"

Trung niên nam tử vừa nghe cuống lên, bỗng nhiên đứng dậy.

Chương 14: To bằng chậu rửa mặt tiểu pha lê loại phỉ thúy

"Hắn cũng biết khối này vật liệu."

Dương lão không nhanh không chậm nói.

Trương Hạo Nhiên sắc mặt âm tình bất định, Lý Thiếu Đình là Tùng Sơn nhất đại cửa hàng châu báu, thực lực hùng hậu, ở toàn bộ Hoa Hạ đều xếp hàng đầu. Quan trọng nhất chính là, Dương lão vẫn luôn rất thương thức Lý Thiếu Đình lý niệm.

"Khối này không sai đây."

Đột nhiên, một đạo tự nhiên tiếng xuất hiện, tiểu loli đi tới trà hải trước, trừng mắt mắt to nhìn mặt trên khối này bán minh liêu.

Mấy người nhất thời sững sờ.

Thật đáng yêu bé gái.

"Tiểu nha đầu, ngươi tên là gì. . ."

Dương lão trong mắt hiện lên từ ái vẻ, hướng về tiểu loli mỉm cười nói.

"Nhân gia không phải tiểu nha đầu, ta gọi Sư Phi Yên."

Tiểu loli không thích nghe , cái miệng nhỏ một quyết, tức giận nói.

"Ha ha, đúng đúng. . ."

Dương lão thoải mái cười to: "Phi Yên cô nương, ngươi cùng ai tới ?"

"Cùng chồng ta. . ."

Tiểu loli nhìn chăm chăm trà trên biển vật liệu đạo.

Lão công?

Mấy người nhất thời hoá đá , một con ô nha phảng phất từ đỉnh đầu của bọn họ bay qua.

"Khặc. . ."

Dương lão ho khan một tiếng, lần thứ hai lộ ra nụ cười, lão duỗi tay một cái, nắm quá một chỉ to bằng bàn tay màu đen hộp gấm. Hắn đem nắp hộp mở ra, cùng nơi phỉ thúy như ý bình tĩnh nằm ở bên trong. Như ý cái đầu không lớn, cũng là 3 đến 4 centimet đáng vẽ, nhưng rất đầy đặn, toàn thân toả ra nhu hòa lam quang.

"Phi Yên, ngươi xem đây là cái gì?"

Dương lão cảm lấy như ý, biểu diễn cho tiểu loli xem.

Tiếp khách nam tử thấy, khuôn mặt có chút co giật, hần thấp giọng nói: "Đại bá, khối này như ý. . ."

Nam tử còn chưa nói hết, liền bị Dương lão một cái ánh mắt sắc bén ngăn cản .

"Này không phải một cái hoa tai sao?"

Tiểu loli lại lộ ra một bộ ngốc bẩm sinh mạnh xinh đẹp hình dáng.

"Có thích hay không?"

Dương lão cười híp mắt hỏi.

"Không thích! ! !"

Tiểu loli trực tiếp lắc lắc đầu.

Dương lão lần thứ hai hoá đá, cầm phi thúy tay đỉnh ở giữa không trung, không biết nên kết cuộc như thế nào .

"Người nếu như đưa ta, ta liền yêu thích . . ."

Tiểu loli mắt to trở mình xoay một cái, hi hi cười nói.

"Hả? Ha ha ha. . . Khắc khắc. . ."

Dương lão đầu tiên là sững sờ, lập tức ngửa mặt lên trời cười to, khả năng là cười đến quá mau , thân thể chấn động kịch liệt mấy lần, nét mặt già nua trong nháy mắt tức đến đỏ chót.

"Đại bá. . ."

Tiếp khách nam tử kinh hãi, vội vàng đi tới Dương lão mặt sau, đưa tay ở hần phía sau lưng một trận mãnh vỗ.

Tiểu loli đôi mi thanh tú vừa nhú, trắng mịn ngón tay hư không gầy, một đạo mắt thường không cách nào nhìn thấy vệt trắng bay về phía Dương lão, đi vào thân thể hắn.

Dương lão toàn thân run lên, ho khan chậm lại, đỏ chót nét mặt già nua khôi phục bình thường màu sắc.

"Dương lão gặp gỡ chuyện tốt đẹp gì , cười như vậy khai tâm?"

Đúng vào lúc này, một đạo sáng khoải âm thanh xuất hiện , lưng cái bóng người đâm đầu đi tới.

Phía trước là một cái 40 tuổi khoảng chừng trung niên nam tử, 1 mét 8 cái đầu, ăn mặc một thân Nike đồ thể thao, anh tuấn phi phàm.

Bên cạnh hắn chính là một cái hoa quý thiếu nữ, 16 tuổi khoảng chừng, trên người mặc màu xanh nhạt áo, màu trắng tennis quần, bắp đùi thon dài thẳng tắp cân xứng, hoàn toàn không thừa bao nhiêu sọc lồi.

Thiếu nữ dung mạo rất đẹp đẽ, đặc biệt là thể con mắt, rất có linh tính. Chải lên một cái tóc thắt bím đuôi ngựa, trên trán có lưu lại lưỡng sợi tóc mái, sống động mười phần nhưng không mất quyến rũ.

"Cái tên nhà người, nhanh buổi trưa mới lại đây, là muốn sựot lão già com sao?"

Dương lão trải qua hoàn toàn khôi phục lại, hắn cười ha ha đứng dậy, một bên Trương Hạo Nhiên cũng bắt đầu đi đứng lên.

"Sáng sớm cùng Hương Ngưng đi Tùng Sơn quốc tế đi rồi một vòng mười tám động, ngày hôm nay phát huy không được, một cái điều không cảm lấy. . ."

Lý Thiếu Đình mỉm cười nói, nhìn về phía một bên Trương Hạo Nhiên, hướng đối phương đuổi ra dày rộng bàn tay: "Đã lâu không gặp, Trương tổng. . ."

"Lý tổng được!"

Trương Hạo Nhiên không dám thất lễ, vội vàng đưa tay cùng hắn nắm ở cùng nhau.

Hai người tách ra sau, Lý Thiếu Đình nhìn về phía tiểu loli, kỳ tiếng nói: "Cái này tiểu cô nương khả ái là Trương tổng mang đến ?"

Dương lão cùng Trương Hạo Nhiên tương lai cùng nói chuyện, tiểu loli hướng về hắn khoát tay áo nói: "Người không cần để ý đến ta, ta chỉ là một cái đi ngang qua."

"Hả? Đi ngang qua ?"

Lý Thiếu Đình nhất thời sững sờ ở những nơi.

"Phù phù. . ."

Bên cạnh hắn Lý Hương Ngưng trực tiếp nhin không được, cười ra tiếng. Nàng ngồi xổm người xuống đi, ôn nhu nói: "Đáng yêu tiểu muội muội, người tên là gì?"

Tiểu loli nghe xong, mỹ lệ đại hip mắt lại, không nói gì.

"Không được, lại có người xưng hô Đại tỷ tiểu muội muội , chúng ta nhanh đã qua. . ."

Ngoại trong sảnh, Vương Dật cùng Thẩm Băng chính đang chọn nguyên thạch, hoàn toàn không chú ý Lý Thiếu Đình phụ nữ đến. Lý Hương Ngưng gọi ra tiểu muội muội sau, Thẩm Băng nhất thời nhận ra được , vội vàng lôi kéo Vương Dật đi tới lý.

"Thật không tiện, quấy rối. . ."

Vương Dật đầu tiên là quay về mọi người 'Hàm hậu' nở nụ cười, sau đó hướng tiểu loli đưa tay ra đi: "Phi Yên. . ."

"Lão công!"

Tiểu loli ngọt ngào nở nụ cười, bước nhanh đi tới Vương Dật bên cạnh, nắm chặt rồi hất đại thủ.

Mọi người đầu tiên là kinh diễm ở Thảm Băng hoàn mỹ khí chất, lập tức tiểu loli câu kia lão công, như sấm sét giữa trời quang, trực tiếp đem tất cả mọi người bổ vào tại chỗ, bọn hắn đều lấy một loại ánh mắt nhìn quái vật nhìn Vương Dật.

Vương Dật gương mặt tuần tú nhất thời một đỏ.

"Lão công, ngươi xem hữu góc tường này chồng phế khoáng."

Tiểu loli hoàn toàn không thèm để ý mọi người kinh hãi ánh mắt, hướng về Vương Dật truyền âm nói.

Vương Dật quay đầu nhìn lại, thấy nơi đó bày đặt một đồng thiết đồ phế liệu, gật gật đầu.

"Nơi đó có cái khoáng thạch thiết sai rồi địa phương, bên trong thai nghén cùng nơi Trung phẩm linh nguyên, gần như to bằng chậu rửa mặt tiểu."'

Tiểu loli truyền âm nói.

To bằng chậu rửa mặt tiểu Trung phẩm linh nguyên?

Vương Dật trong lòng kinh hoàng, tiểu loli nói linh nguyên, chí ít là pha lê loại tính chất phi thúy. Thiên, lại có to bằng chậu rửa mặt tiểu, năng lực đào bao nhiêu chỉ vòng tay? Mặc dù là vô sắc pha lê loại vòng tay, giá thị trường cũng ở mấy triệu một cái.

"Xin chào, ta là Lý Thiếu Đình, tiểu huynh đệ xưng hô như thế nào."

Đúng vào lúc này, Lý Thiếu Đình đi tới Vương Dật bên cạnh, duỗi ra đại thủ.

"Chào ngài, ta gọi Vương Dật. . ."

Vương Dật đè nén chính mình tâm tình kích động, mỉm cười cùng đối phương về nắm.

"Tiểu huynh đệ, ngươi ta cũng không quen biết, ta không có quyền nói cái gì, vì lẽ đó chỉ có thể nhắc nhở ngươi, người bạn nhỏ số tuổi còn tiểu, bên người không thể không có người."

Lý Thiếu Đình bình thản nói rằng.

"Đa tạ Lý tiên sinh nhắc nhở. . ."

Vương Dật khiêm tốn trả lời, nhưng trong lòng đang suy nghĩ như thế nào mới có thể đem khối này 'Cực phẩm' phế liệu đoạt tới tay. Nếu là phế liệu, chắc chắn sẽ không quá đắt, nói không chắc 500 nguyên liền năng lực mua được.

"Ha ha. . ."

Lý Thiếu Đình mỉm cười gật đầu, lần thứ hai liếc mắt nhìn Thảm Băng, xoay người hướng đi trà hải nơi.

Vương Dật mượn cơ hội mang theo đại tiểu tiên nữ ly khai bên trong.

"Nhất định phải tìm một cái thích hợp lý do, mua lại nơi vật liệu."

Vương Dật trầm ngâm.

"Bọn hắn chính đang thảo luận trên bàn tảng đá kia. A. . . Cô bé kia lại đây. . ."

Thảm Băng nhìn bên trong phương hướng khẽ nói.

Vương Dật nghiêng đầu qua chỗ khác, đã thấy Lý Hương Ngưng một mặt mỉm cười hướng về bọn hắn đi tới.

Chương 15: 3000 nguyên nghe cái vang?

"Các ngươi là đến đánh bạc sao?"

Lý Hương Ngưng đi tới gần, cười duyên nói.

Đại tiểu tiên nữ thấy nàng có được sáng rực rỡ cảm động, làm như cảm giác được một loại nào đó tiềm uy hiếp, lặng lẽ không nói, Vương Dật gật đầu nói: "Tùy tiện chơi một chút."

"Vương Dật. . . , ta hảo như ở nơi nào nghe qua tên của ngươi."

Lý Hương Ngưng tiểu mắt nhắm lại.

"Trùng tên trùng họ có rất nhiều, nghe quen tai cũng hợp tình hợp lý."

Vương Dật nở nụ cười, hắn từng nghe phụ thân nhắc qua Lý Thiếu Đình, hai nhà nghiệp vụ cách biệt vạn dặm, chưa bao giờ có gặp nhau.

"Ta năng lực muốn một tỷ số điện thoại di động của ngươi sao?"

Lý Hương Ngưng nắm xuất điện thoại di động của chính mình, không nhanh không chậm nói rằng.

Hả?

Vương Dật sững sờ, hoàn toàn không ngờ tới đối phương sẽ phải số điện thoại di động của chính mình. Hắn đương nhiên sẽ không cho là đối phương coi trọng chính mình, như loại này nhà giàu Đại tiểu thư mắt cao hơn đầu, sao gặp mặt một lần liền sản sinh hứng thú?

Chẳng lẽ mình hình dáng giống trong mộng của nàng tình nhân?

"139. . ."

Vương Dật rất thoải mái, nói ra mã số của chính mình.

Lý Hương Ngưng ghi nhớ sau, cười nói: "Cho ngươi đây tới , ta gọi Lý Hương Ngưng, vị mỹ nữ này số điện thoại di động cũng nói cho ta đi."

Nàng nhìn về phía Thẩm Băng.

"Cái gì là số điện thoại di động?"

Thẩm Băng nhàn nhạt nói.

"Cái gì?"

Lần này đối Lý Hương Ngưng sững sờ , nhìn đối phương vẻ mặt, tựa hồ không phải ở lừa gạt mình, trong lòng càng là kỳ quái.

Mục tiêu của nàng là Băng Nhi.

Vương Dật ở bên thấy rõ, muốn điện thoại di động của mình hào chi là cái lời dẫn, Lý Hương Ngưng làm như đối với Thẩm Băng nổi lên hưng thịnh thú.

"Lý Hương Ngưng, ngươi mang ta chơi cắt đá đầu đi."

Một bên tiểu loli lôi kéo nàng góc áo, làm như quên vừa này không vui.

"Tốt. . ."

Lý Hương Ngưng hữu tâm tiếp cận bọn hắn, cười nói: "Ngươi coi trọng cái nào nơi tặng đá ? Tỷ tỷ mua cho ngươi?"

"Nơi đó ta muốn hết. . ."

Tiểu loli chỉ chỉ lý này chồng phé liệu.

"A?"

Lý Hương Ngưng lại là sững sờ, nàng vốn tưởng rằng tiểu loli hội chọn cùng nơi phẩm thân mật tặng đá, lại không nghĩ rằng là những cái kia thiết đồ tặng

đá.

"Tiểu muội muội có thể tuyền cùng nơi không có cát qua. . ."

"Ta đã nghĩ thiết nơi đó."

Tiểu loli làm như đối với danh xưng này nhận mệnh , lắc đầu nói.

"Được. . ."

Lý Hương Ngưng gật gật đầu, lời kéo nàng tay nhỏ hướng phía trong đi đến. Vương Dật cùng Thẩm Băng liếc mắt nhìn nhau, sóng vai đi theo sau.

Trà hải nơi.

"Thiếu Đình, cái thứ này nếu như ngươi, hội xử lý như thế nào?"

Dương lão đặt chén trà xuống, chậm rãi nói.

"Khối này phi thủy loại thủy vô cùng tốt, rất hoàn chỉnh, hiếm thấy nhất chính là không có nứt, chỉ có điều phía dưới có đoàn bông."

Lý Thiếu Đình cầm lấy khối này bán minh liễu, tế quan sát kỹ.

"Bông là có thể tách ra."

Dương lão thân nhiên nói.

"Tại sao muốn tránh?"

Lý Thiếu Đình nở nụ cười: "Ta cho rằng này đoàn bông có được vừa đúng, ta vẫn đang tìm 'Ấn tượng Tây Hồ vũ' vật liệu. Nếu như Dương lão đem cái thứ này tặng cho ta, ta sẽ tìm Vương đại sư giúp ta hoàn thành cái kia tâm nguyện."

Dương lão nghe xong, hai mắt nhất thời thả ra một tia tinh mang. Hắn nắm quá khối này vật liệu, nhiều lần quan sát, không được gật đầu nói: "Được, rất tốt. Lạc mất một hồ yên, ấn tượng Tây Hồ vũ. Giấy lát a, thiết thời ngươi nghĩ ra được. Cái thứ này điều thành , đến cho ta năm để thưởng thức mấy ngày."

"Đó là đương nhiên."

Lý Thiếu Đình cười ha ha, tinh tế thưởng thức trong chén trà thơm.

Trương Hạo Nhiên ở bên ngư nhân trừng trừng, hắn cảm giác hai người kia đều điên rồi. Tốt như vậy vật liệu không đào vòng tay, nhưng đi làm cái gì vật trang trí?

"Dương lão, nói giới đi. . ."

Lý Thiếu Đình rút cục bắt đầu hỏi giới .

"500. . ."

Dương lão cũng không ngẩng đầu lên, tế quan sát kỹ khối này vật liệu.

Trương Hạo Nhiên nhất thời vừa giận vừa sợ, vừa nảy chính mình báo cái giá này, lão già nói cái gì cũng không đồng ý, mặc dù thêm 1 triệu cũng không được. Bây giờ càng chủ động báo ra bản thân mới bắt đầu giới?

Này không nổi bật bắt nạt người sao?

"Được, ta thu rồi."

Lý Thiếu Đình trực tiếp đánh nhịp, cười nói: "Một lúc ta làm chủ, Giang Nam yến, các ngươi nhất định phải thưởng quang."

"Ha ha, ngươi bữa cơm này, lão già nói cái gì cũng muốn đi."

Dương lão vui vẻ nói.

Trương Hạo Nhiên sắc mặt rất kém cỏi, hắn cảm giác mình chân thực bị đánh mặt. Nhưng đối phương một cái là trong vòng Thái Đầu, một cái là ngành nghề đầu rỗng, hắn ai cũng không trêu chọc nổi, chỉ năng lực nuốt giận vào bụng.

"Dương bá!"

Lý Hương Ngưng dẫn tiểu loli đến gần nói: "Này chồng tảng đá bán thế nào?"

"Này chồng vật liệu thiết phế bỏ, đang chuẩn bị vứt đây. Hương Ngưng a, ngươi hỏi cái này làm cái gì?"

Dương lão rất kỳ quái.

"Tiểu muội muội muốn thiết lương tảng đá vui đùa một chút, nàng coi trọng này chồng tảng đá."

Lý Hương Ngưng nhìn về phía tiểu loli, người sau liền tiếp gật đầu.

"Thiết cái kia làm cái gì? Phi Yên, nơi này tảng đá tùy tiện ngươi tuyển một khối, gia gia không thu tiền của ngươi."

Dương lão rất yêu thích tiểu loli, ha ha cười nói.

"Ta đã nghĩ thiết nơi đó, hơn nữa ta có lão công, không cần các ngươi đưa."

Tiểu loli quay đầu nhìn về phía Vương Dật.

Vương Dật lần thứ hai chịu đựng xem quái vật giống như ánh mắt gột rửa, lúng túng nói: "Lão bá, này chồng tảng đá ta mua, 3000 có được hay không?"
3000?

Mọi người nhìn nhau sững sờ, Dương lão đều nói đó là phế liệu, không đáng giá một đồng, thiếu niên này há mồm sẽ đưa tới 3000, có ý gì?

"Ta nói rồi, những cái kia là phế liệu."

Dương lão lạng lẽ đạo, rõ ràng không lọt mắt Vương Dật cường hào cử chỉ. Lý Thiếu Đình cũng là ám tắc đầu, cảm giác thiếu niên này quá ngông cuồng.

"Bôi cái cao hứng mà thôi."

Vương Dật lấy ra thẻ đến, hần tuyệt đối không thể không duyên cớ thiết, bằng không khối này pha lê loại phi thúy lấy ra sau, là ai khó nói.

"Kiện Phi, đi cho hần quẹt thẻ. . ."

Dương lão cau mày, có chút không cao hứng, nhưng không nói thêm cái gì.

Tiếp khách nam mang tới POSS cơ, Vương Dật quẹt thẻ tiêu mật mã, thanh toán xong xuôi.

"Ngươi đi chọn đi."

Vương Dật vỗ vỗ tiểu loli vai đẹp.

Tiểu loli đi tới này chồng phế liệu trước, chỉ vào hai khối to lớn tảng đá nói: "Này hai khối nhất đại, liền chúng nó ."

"Được, Kiện Phi, tìm mấy cái người, đem này hai khối tảng đá cắt."

Dương lão chậm rãi nói.

Tiếp khách nam gật đầu rồi đi, chỉ chốc lát sau liền gọi đến hai cái đồng nghiệp, ba người đem hai khối phế liệu chuyển tới sau.

Bảo Duyên hiện sau rất lớn, có tới năm mươi mét vuông, bên trong bày đặt một đại lương tiểu tam đài máy cắt đá.

Vương Dật cùng đại tiểu tiên nữ ở lại sau lý xem cắt đá, Lý Hương Ngưng cũng đi vào. Những người còn lại tắc ở trà hải nơi uống trà.

'Leng keng. . .'

Sau cắt đá âm thanh bay lên.

"Người trẻ tuổi không biết nặng nhẹ, ngài lão tức cái gì?"

Lý Thiếu Đình thấy Dương lão sắc mặt không đúng, ha ha cười nói.

"Như thế tiểu liền xài tiền như nước, hần đương tiền là gió to quét đến ? 3000 khối liền vì nghe cái vang. . . ?"

Dương lão hừ một tiếng.

Sau 5 phút, sau âm thanh đột nhiên ngừng lại, trong chốc lát âm thanh lại tự bay lên, xem ra là thiết đến khối thứ hai, lần này thời gian dài rất nhiều, kéo dài hơn 10 phút.

"Hai khối phế liệu không chênh lệch nhiều, này viên làm sao cắt thời gian dài như vậy?"

Dương lão kỳ quái nói.

"Hô. . ."

Đột nhiên, sau môn bị vội vả đẩy ra, tiếp khách nam hầu như là trăm mét nỗ lực bình thường chạy vào.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 16: Lưỡng ức

"Người làm cái gì?"

Dương lão cau mày, đối với hần thất thố biểu hiện rất bất mãn.

"Pha. . . Pha. . ."

Tiếp khách nam sắc mặt đỏ chót như máu, run giọng nói: "Pha lê loại chính. . . Chính xuân thái. . ."

"Cái gì lung ta lung tung?"

Dương lão nhíu mày càng sâu.

Tiếp khách nam hít một hơi thật sâu, cưỡng ép bình phục rung động tâm thần, từng chữ từng chữ nói: "Trong đó một khối phế liệu, cắt ra xuân thái, loại thủy đạt đến pha lê loại tinh chất. . ."

"Cái gì?"

Dương lão đám người nhất thời kinh hãi đến biến sắc, nhìn nhau liếc mắt nhìn nhau sau, dòn dập đứng dậy hướng về sau đi đến.

Sau bên trong, Lý Hương Ngưng hoá đá ở nơi đó, tiểu mắt trừng trừng, cái miệng nhỏ trương đến cực hạn, một mặt ngờ ngác. Vương Dật cùng đại tiểu tiên nữ chính vây quanh ở to lớn máy cắt đá bên tế quan sát kỹ.

Thứ tốt!

Lúc này Vương Dật trong lòng so với bất cứ người nào đều muốn kích động. Hần không nghĩ tới, cắt ra pha lê loại phi thủy dĩ nhiên là Violet, thủy thít trong bay đậm rực rỡ lục hoa, loại này nội tình trong nghề gọi là xuân nhuộm máu đào, xuân sắc tức là Violet. Hiếm thấy nhất chính là, đây là nùng xuân.

Nguyên thạch loại phần rất già, biểu thể không có văn nứt, đại nứt cũng không có, vết cắt là từ phế thạch ở giữa dưới đào, phẩm tương phi thường hoàn chỉnh.

Dương lão bước nhanh đi tới máy cắt đá bên, duỗi ra run rẩy hai tay, nhẹ nhàng xoa xoa bằng phẳng mặt cắt.

Lý Thiếu Đình cùng Trương Hạo Nhiên đi tới gần, mò xuống thân đi, sâu sắc nhìn mỹ lệ thủy thít, sắc mặt cực kỳ ngoạn mục.

Loại này tinh chất xuân thái phi thủy, quốc nội rất khó gặp được, mặc dù là Myanmar công bản trên cũng không thường thấy.

"Tiểu huynh đệ, khối phi thủy này ta có hứng thú thu mua."

Trương Hạo Nhiên nhìn ra to lớn thương cơ, ngẩng đầu nhìn hướng về Vương Dật.

"Há, ngài tính xuất bao nhiêu?"

Vương Dật khoe miệng nhếch lên, hần chờ đến chính là câu nói này.

"Khối phi thủy này mặc dù không tệ, bất quá bên trong có tạp sắc, ta cảm giác cùng tiểu huynh đệ hữu duyên, 30 vạn người thấy thế nào?"

Từ đảo 3000 đồng tiền mua phế liệu bắt đầu, Trương Hạo Nhiên liền nhận định đối phương là cái không hiểu việc tay mơ này, cho nên trực tiếp báo ra cái trắng giới.

"Hạo Nhiên, người. . ."

Dương lão không nhìn nổi, nhú mày, Trương Hạo Nhiên gấp vội vàng xoay người, hướng Dương lão liền nháy mắt.

"600 vạn!"

Lý Thiếu Đình có thể không quen Trương Hạo Nhiên, trực tiếp đem giá cả tăng cao 20 lần. Bất quá hắn đến cùng là thương nhân, tất cả hay vẫn là từ công ty lợi ích góc độ xuất phát.

"Lý tổng, người. . ."

Trương Hạo Nhiên sắc mặt trong nháy mắt trở nên đỏ chót.

"Thế nào? Tiểu huynh đệ. . ."

Lý Thiếu Đình không để ý tới đối phương, nhìn về phía Vương Dật: "Cái giá này, gần như là thị trường đều giới, nếu như người đồng ý, ta hiện tại là có thể chuyển khoản."

"Ha ha. . ."

Wang Dật nở nụ cười, hiện đang chủ động quyền ở trong tay chính mình, biết thế nào mới có thể làm cho lợi ích sử dụng tốt nhất.

"Ba năm trước Nhã Lệ phòng đấu giá, đánh ra một cái xuân thai cao bằng vòng tay, giá sau cùng là 13 triệu."

Hắn chưa hề trả lời Lý Thiếu Đình, mà là nói ra một cái đã qua món đồ đấu giá.

Hả?

Tất cả mọi người dồn dập sửng sốt.

Này người hiểu việc?

Lý Thiếu Đình hít một hơi, chuyện này hắn đương nhiên biết, cái kia vòng tay buôn bán phương chính mình cũng nhận thức. Bất quá này cái thành giao ghi chép người biết chuyện rất ít, chỉ ở Tùng Sơn phủ hào trong vòng truyền lưu.

"Đây là pha lê loại nội tình, lục hoa cũng phiêu đến đẹp đẽ, không loạn, không bụi, cương tính cực mạnh, đánh bóng sau huy hoàng nhất định rất đủ. Từ biểu hiện bây giờ trên xem, mỗi một mặt chỉ ít năng lực móc ra 6 đến 8 cái vòng tay. Dương tổng, 600 vạn, chỉ có thể mua một ít vòng tay tâm đi. . ."

Wang Dật khẽ cười nói.

Hắn sau khi nói xong, tất cả mọi người sắc mặt đều là đại biến.

Wang Dật phân tích mạch lạc rõ ràng, mỗi một cú dùng từ cực kỳ chuyên nghiệp, căn bản không phải tay mơ này. Hắn dùng 3000 nguyên mua một khối người phẩm tục trong mắt phế liệu. Lúc đó cảm giác rất cường hào rất phá sản, lúc này nghĩ đến, lẽ nào là nhìn ra gì đó hay sao?

Không thể, khối đá này cắt ra trước, biểu hiện quá kém, mà lại hai bên đều có vết cắt, dù là ai vừa nhìn đều biết đừng đùa.

Nhưng hắn chính là thiết tăng. Lẽ nào, cái này Vương Dật có mắt nhìn xuyên tường?

Ha ha, cả nghĩ quá rồi. Còn nữa nói, tảng đá là tiểu loli ồn ào muốn thiết.

Dù như thế nào, thiếu niên này hiểu việc, kiếm lậu là kiếm không tới.

Tất cả mọi người xem Vương Dật ánh mắt đều không giống nhau, Trương Hạo Nhiên một mặt tro người, biết này hai khối xuân thai triệt để đừng đùa, hắn căn bản không có cái kia tài lực thu mua.

"Như vậy xem ra, là ta thất lễ. . ."

Lý Thiếu Đình đến cùng là phi thường người, cười ha ha nói: "Vậy người nói giá đi, này hai khối phi thủy, ta chân tâm muốn thu."

"Hiện tại thị trường phi thủy có sở trượt, hơn nữa cũng không thể án phòng đấu giá giá sau cùng đi toán, bằng không thương gia không có bất kỳ lợi nhuận có thể nói."

Vương Dật không nhanh không chậm nói.

Tất cả mọi người nghe xong, lại là sững sờ.

Nghe ý này, hẳn ở chính mình đi xuống ép giá?

Vương Dật dùng chính là cha lối buôn bán, tiếp tục nói: "10 cái pha lê loại xuân thai trạc nhập hàng giới, ta muốn toàn khoản. . ."

Bên trong gian phòng nhất thời trở nên châm chọc có thể nghe.

Lý Thiếu Đình sâu sắc nhìn Vương Dật, chấn động trong lòng đến cực điểm. Đối phương biểu hiện ra lối buôn bán quá thành thực, hoàn toàn không nên xuất hiện ở một cái mười mấy tuổi hài tử trên người.

Hắn vừa nãy tuy là vội vã cong lên, nhưng có thể khẳng định, này hai khối thủy thạch có thể đào chỉ ít 15 cái vòng tay, mỗi một cái thụ giới sẽ không thấp hơn 20 triệu, hàng đầu rất có thể sẽ vượt quá 50 triệu.

Từ Vương Dật lời nói trên xem, đối phương khẳng định cũng nhìn thấy điểm ấy, nhưng đề thấp một nửa giá cả, để cho mình mua đồ vật của hắn sau, còn thiếu nợ một on huệ lớn bằng trời.

"Hương Ngưng, đi trên xe đem mấy vi tính của ta đem ra."

Lý Thiếu Đình tiếp tục nhìn Vương Dật, chậm rãi mở miệng.

Lý Hương Ngưng liếc mắt nhìn Vương Dật, xoay người đi tới, không nhiều lập tức cầm một cái notebook bao lại đây.

Lý Thiếu Đình tìm một chỗ ngồi xuống, mở máy vi tính ra, xuyên vào USB, nói: "Người số trưng mục ngân hàng."

Vương Dật từ bóp tiền trong móc ra một tấm dân sinh thẻ ngân hàng, đây là hắn hai ngày trước mới vừa có thân phận chứng minh sau làm.

Hắn đem thẻ ngân hàng đặt lên bàn sau, về đến đại tiểu tiên nữ bên người.

Lý Thiếu Đình ngón tay ở trong máy vi tính nhanh chóng đọan đốt.

Sau 5 phút.

'Keng lách'

Tin nhắn tiếng nhắc nhở xuất hiện, Vương Dật cầm điện thoại di động lên, mở ra vừa nhìn, con mắt nhất thời trợn lên tròn trịa.

Điện thoại di động tin nhắn trên viết: Tôn kính Vương Dật tiên sinh, ngài tài khoản tự hợp vào người tên tệ 200000000. 00 nguyên, hiện tại ngạch trống làm 200000276. 56 nguyên.

Lưỡng ước? Lý Thiếu Đình lại hỏi lưỡng ước?

"Thu được?"

Lý Thiếu Đình khép lại máy vi tính, nhả xuống USB, nhìn về phía Vương Dật.

"Lý tổng, ngài hỏi hơn nhiều, ta là muốn 10 cái nhập hàng giới, không phải bán ra giới."

Vương Dật có chút ngẩn ngang, hắn vốn tưởng rằng hội thu được 80 triệu đến 1 ức, ai muốn đối phương dĩ nhiên vọt lên gấp đôi.

"Ha ha."

Lý Thiếu Đình đứng lên, đi tới Vương Dật trước mặt, đưa tay ra đi: "Ta rất muốn cùng tiểu huynh đệ làm cái bằng hữu. Một lúc Giang Nam yển ta làm chủ, tiểu huynh đệ nhất định phải thường quang."

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 17: Sao cũng đến Đại tỷ trước tiên mò

Màu trắng Land Rover trên xe.

"Ba, người làm gì cho hần chuyện nhiều như vậy đã qua? Đừng nói cho ta người thật muốn với hần kết bạn."

Lý Hương Ngưng mở ra trên xe một bình hồng ngư, vừa uống vừa hỏi.

"Thêm ra tiền xem như là người đồ cưới."

Lý Thiếu Đình khởi động xe, không nhanh không chậm nói.

"Phốc. . ."

Lý Hương Ngưng trực tiếp văng, luống cuống tay chân lấy ra khăn tay sát vết nước.

"Ha ha ha. . ."

Lý Thiếu Đình thấy nàng hoảng loạn đáng vẻ sau, cảm thấy thú vị, khá là cười đắc ý.

"Lý Thiếu Đình, người muốn giết ta sao?"

Lý Hương Ngưng mạnh mẽ đem hồng ngư bình hướng thủy thác trên một thả, lông mày trực tiếp dựng thẳng lên.

"Người có vẻ tức giận, cùng mẹ người giống nhau như đúc. . ."

Lý Thiếu Đình nhìn chăm chú con gái chốc lát, sắc mặt bỗng nhiên tối sầm lại, lạnh lẽo đạo.

"Đừng bắt ta mẹ xả đề tài. . ."

Lý Hương Ngưng tức giận nói: "Cái gì đồ cưới? Lý Thiếu Đình, người đến cùng có bao nhiêu hận ta? Gấp gáp như vậy đem con gái gả đi đi. Ta đã nói với người, ta có thể không cùng cái kia dựa vào đánh cược phát tài gia hòa. . ."

"Người vẫn đúng là để bụng?"

Lý Thiếu Đình cân nhắc nhìn nàng.

"Để bụng cái rắm!"

"Một cái đại cô nương, ngôn ngữ đừng như thể thô tục."

Lý Thiếu Đình nhú nhú mày, tiếp tục nói: "Cái kia Vương Dật, thật không đơn giản."

"Có cái gì không đơn giản? Đơn giản là số may mà thôi, 3000 nguyên cắt ra pha lê loại xuân thái. . ."

"Người không hiểu!"

Lý Thiếu Đình lắc lắc đầu: "Hắn vẫn ở che giấu mình, đến thời khắc cuối cùng mới xuất kích, giết ta cùng Trương Hạo Nhiên một trở tay không kịp. Hơn nữa, nếu là người bình thường cắt ra bức này hảo liệu, tất nhiên cực kỳ kích động, hần nhưng bình tĩnh như thủy, xác thực không đơn giản. . ."

"Thiệt! Giả vờ trấn định thôi."

Lý Hương Ngưng nghe xong có chút không để ý lắm.

"Ha ha. . ."

Lý Thiếu Đình nở nụ cười, con mắt chậm rãi nheo lại: "Ngực có kinh lôi mà mặt như bình hồ già, có thể bái thượng tướng quân. . ."

Land Rover lái xe chuyển động, hướng về Tùng Sơn nhất đại quán com Giang Nam yển chạy tới.

"Cha, mẹ đi rồi mười sáu năm, người liền không muốn tái giá một cái?"

Lý Hương Ngưng vỗ về chính mình mái tóc, nhẹ giọng nói.

"Làm sao đột nhiên hỏi cái này?"

Lý Thiếu Đình rất kỳ quái.

"Cái kia từ y cô gái, người tổng cộng nhìn 6 thứ đúng không."

Lý Hương Ngưng hì hì nở nụ cười.

Lý Thiếu Đình: ". . ."

"Lánh lánh. . ."

Đúng vào lúc này, Lý Hương Ngưng điện thoại di động vang lên, nàng cầm lấy đến vừa nhìn, mặt trên viết: Mỹ nữ, bạn gái của ta có chút không thoải mái, một lúc bữa tiệc liền không đi, thay ta cùng Lý tiên sinh dạo tiếng khiêu. Rất hân hạnh được biết các người, hữu duyên tái kiến.

"Thiết, còn hữu duyên tái kiến."

Lý Hương Ngưng nhú nhú đáng yêu tiểu mũi, cắt một tiếng.

"Làm sao?"

"Cái kia Vương Dật không đi ăn cơm."

"Không đi, tại sao?"

"Cố gắng là nhìn ra người đối với bạn gái của hắn mưu đồ gây rối, vì lẽ đó rất sớm dẫn người ta chạy."

Lý Hương Ngưng đưa điện thoại di động vút tại một bên.

"Người nói những gì đó?"

Lý Thiếu Đình lông mày nhất thời vừa nhíu. Hắn nhìn thấy Thẩm Băng thì, quả thật bị đối phương khí chất hấp dẫn, bất quá hiện tại hắn đối với Vương Dật hứng thú càng to lớn hơn.

Trên xe taxi.

"Lão công, tại sao không đi dự tiệc?"

Tiểu loli một mặt ngốc manh hỏi.

"Hiện tại ta, vẫn chưa thể cùng người như thế từng có tiếp xúc nhiều."

Vương Dật sắc mặt bình thản. Hắn rất rõ ràng, lưỡng ức tuy rằng không ít, nhưng ở thượng tầng trong vòng không đáng kể chút nào. Quá sớm bại lộ, đối với chính mình phục bài kế hoạch rất bất lợi.

"Ồ. . ."

Tiểu loli như hiểu mà không hiểu gật gù, nói: "Lão công, người bán tảng đá những cái kia tiền, có phải là năng lực mua rất nhiều 'Trứng gà'?"

Phốc. . .

Vương Dật nghe xong suýt chút nữa thổ huyết, sừng sốt hảo hời lâu mới nói: "Đừng nói là trứng gà, sân nuôi gà cũng không có vấn đề gì."

"Quá tốt rồi!"

Tiểu loli vỗ tay yêu kiều: "Trở về nhiều mua chút, ta rất thích ăn sáng sớm trứng gà luộc đây."

"Không cần mua, trong nhà còn có rất nhiều."

Vương Dật trực tiếp không nói gì.

Ba người về đến nhà sau, Vương Dật nhượng đại tiểu tiên nữ ở phòng khách xem tivi, chính mình xuống bếp phòng bắt đầu làm cơm.

Vương gia suy tàn sau, Triệu Phụng Lan muốn kiếm tiền, Vương Dật được nghỉ hè thì đều là mình làm cơm, hơn một tháng qua, luyện thành một thân tay nghề.

'2 ức sự tình, muốn không cần nói cho mẹ?'

Vương Dật cân nhắc nửa ngày, cuối cùng quyết định trước tiên không cùng mẹ nói, bằng không làm cho nàng những tỷ muội kia biết rồi, nhất định sẽ sinh xảy ra chuyện.

"Lão công . . Cái này đài làm sao đổi?"

Tiểu loli ở phòng khách kêu lên.

"Đến rồi . ."

Vương Dật đem cái nắp che lên, điều nhỏ ngọn lửa, bước nhanh đi tới phòng khách.

Trong nháy mắt tiếp theo, hần trực tiếp ngổn ngang .

Đại tiểu tiên nữ trải qua đôi hảo rộng rãi áo ngủ nằm trên ghế sa lông, phía dưới đồng thời ăn mặc màu đen bạc tia. Chỗ chết người nhất chính là, tiểu loli đang nằm ở Thảm Băng bấp đui thon dài trên, một cái tay nhỏ bé nhiều lần tìm tòi, hình ảnh cực kỳ nóng nảy.

"Lão công, chúng ta còn không là rất đói, ngươi đừng làm com , theo chúng ta xem ti vi đi."

Tiểu loli dịu dàng nói.

Vương Dật sao có thể sẽ từ chối? Hần ngay ngốc gât gât đầu, hướng về sofa đi đến.

Nhị nữ tách ra hai bên, nhường ra không vị.

Vương Dật vừa mới ngồi nằm, tiểu loli lại như một cái bạch tuộc giống như quần trên người hần. Thảm Băng rụt rè một chút, cánh tay ngọc nắm ở Vương Dật khác một cái cánh tay, mặt cười tựa ở trên bả vai của hần.

Vương Dật cảm lấy hộp điều khiển ti vi thay đổi một cái đài.

"Lão công, ngươi sờ một chút, ta cùng Tam muội ai cảm giác càng tốt hơn."

Tiểu loli bỗng nhiên giơ lên thiên tế chân ngọc, khoát lên Vương Dật trên chân trái.

Dát?

Vương Dật nhất thời cứng lại rồi. Hiện tại là Hạ Thiên, hần nhưng là ăn mặc quần soóc a.

"Tam muội, ngươi phát cái gì lãng? Nhanh chen chân vào nhượng lão công sờ sờ."

Tiểu loli thấy Thảm Băng không hành động, có chút bất mãn nói.

"Vâng . . Là . ."

Thảm Băng e thẹn giơ lên thon dài chân ngọc, nhẹ nhàng khoát lên Vương Dật đùi phải trên.

Trong phút chốc, Vương Dật đầu trống rỗng, cái gì cũng không biết .

"Còn nắm cái này làm cái gì? Nhanh sờ sờ a."

Tiểu loli đoạt lấy hộp điều khiển ti vi vút tại một bên, nắm lấy Vương Dật tay trái, bỗng nhiên đặt tại trên đùi của chính mình. Thảm Băng thấy, cũng không muốn yếu thế, lấy dũng khí nắm lấy Vương Dật tay phải, đặt tại chính mình chân thon dài trên.

"Hò. . ."

Trên tay mang đến xúc cảm quá kích thích , Vương Dật hít một hơi thật sâu, bụng dưới một mảnh khô nóng bay lên, tiểu bảo bối vọt thẳng lên .

Chỗ chết người nhất chính là, tiểu bảo bối không nghiêng không tà, vừa vận đình ở Thảm Băng hắc ti chân dài trên.

"Đây là cái gì?"

Thảm Băng chưa từng thấy vật này, nhất thời sửng sờ, không chút do dự bắt được đi tới.

"Tê. . . Lão bà. . ."

Vương Dật thân thể nhất thời vỡ đến thẳng tắp.

Thực sự là quá tiêu hồn .

"A? Nó lại vừa cứng , cũng càng nóng, đến cùng là cái gì?"

Thảm Băng tay ngọc cảm lấy, kỳ tiếng nói.

"Tam muội. . ."

Tiểu loli biết được nhiều hơn chút, mờ mịt nhìn chăm chú một lát sau, nhất thời rít gào, sau đó hướng về nàng truyền âm.

"A. . . ?"

Thảm Băng nghe xong thân thể yếu kiều mãnh chiến, vội vàng đem Vương Dật tiểu bảo bối đẩy hướng về tiểu loli, đại e then nói: "Chuyện này. . . Cái này. . . , hiện tại còn chưa tới phiên Băng Nhi, sao cũng đến Đại tỷ trước tiên mò. . ."

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 18: Thức tỉnh

Tiểu loli nhìn nhô ra đồ vật, kiều tiểu thân thể nhẹ nhàng run rẩy, như chi con thỏ nhỏ đang sợ hãi. Nàng duỗi ra trắng mịn tay nhỏ, sờ soạng đi tới.

"A. . ."

Vừa mới đụng vào trên, tiểu loli lại như bị năng đến giống như vậy, bỗng nhiên rút tay về, mắt to trong nổi lên một tia kinh loạn vẻ.

"Đại tỷ, người làm sao ?"

Thảm Băng có chút cuống lên.

"Không. . . Ta không nên. . ."

Tiểu loli thật sự sợ sệt , hoảng loạn đem Vương Dật tiểu bảo bối đẩy trở về Thảm Băng này một bên.

"Đại tỷ, người là hậu cung chi chủ, lẽ ra nên cái thứ nhất bị lâm hạnh."

Thảm Băng lại đưa nó đẩy trở lại.

"Không, Tam muội đi tới, ta còn không chuẩn bị sẵn sàng. . ."

Tiểu loli liều mạng lắc đầu, lại đưa nó đẩy về.

"Không được, ta cũng không muốn bị bọn tỷ muội mắng. . ."

"Do ta làm chủ, ai dám mắng người?"

Đại tiểu tiên nữ lẫn nhau trốn tránh, trên tay càng ngày càng dùng sức.

"Thành thật. . . Đứt đoạn mắt. . . , mau mau dừng lại. . ."

Các nàng lực đạo quá to lớn , to lớn thống khổ trực tiếp đem Vương Dật từ Thiên đường kéo vào Địa ngục, hấn lớn tiếng bi thiết.

Sau 20 phút. . .

"Hô. . ."

Vương Dật xông tới tắm rửa, từ phòng rửa tay xuất đến. Bỗng nhiên nghe thấy được một luồng hồ vị, thầm nghĩ hồng rồi, vội vàng đi nhà bếp đem lò lửa đóng lại.

Về đến phòng khách sau, đã thấy đại tiểu tiên nữ ngồi quỳ chân ở trên ghế salông, Thảm Băng một tay phủ ở tô ~ trên ngực, hắc ti chân dài tà ở một bên, không dám cùng Vương Dật đối diện. Tiểu loli một con phần quyền đặt tại trên môi, cẩn thận nhìn Vương Dật, mỹ lệ mắt to trong sương mù mông mông.

"Lão công, đừng nóng giận có được hay không?"

Tiểu loli rụt rè nói.

"Ta nơi nào tức rồi?"

Vương Dật lắc đầu bật cười: "Tới dùng cơm đi."

Đại tiểu tiên nữ như trút được gánh nặng, ba người ngồi ở trước bàn đồng tiến vào lên cơm trưa.

"Lão công, người lúc nào làm hạnh Đại tỷ?"

Thẩm Băng hoàn toàn không tâm tình ăn đồ ăn, gấp hai cái món ăn sau, nghe giọng hỏi.

"A. . . Khắc khắc. . ."

Vương Dật nhất thời nghẹn, vội vàng uống một hớp, khôi phục lại. Đúng vào lúc này, một cái non mềm tay nhỏ mò ở trên cổ tay của hắn.

Vương Dật nghiêng đầu qua chỗ khác, nhìn thấy tiểu loli e thẹn vô hạn nhìn mình, mỹ lệ trong ánh mắt lượng lượng, có huỳnh quang đang nhấp nháy.

Vương Dật trong nháy mắt đọc hiểu ánh mắt của nàng: Ta trải qua chuẩn bị kỹ càng.

"Cái kia, ném thử lão công món ăn này. . ."

Hắn phân biệt cho nhị nữ gấp mùi cá thịt tía.

"Hanh. . ."

Tiểu loli thấy hắn gỡ bỏ đề tài, dĩ nhiên tức rồi, thu hồi tay nhỏ, tức giận bắt đầu ăn. Thẩm Băng cũng trầm mặc xuống, chậm rãi ăn.

Sau khi ăn xong.

Vương Dật đi dạo vừa giữa trưa, thực sự hơi mệt chút, muốn nghỉ ngơi một chút. Hắn hướng đại tiểu tiên nữ cười nói: "Các lão bà, có muốn hay không ngủ chung?"

Hắn nhất thời đánh vỡ cương cục, tiểu loli hoan hô một tiếng, nhào vào Vương Dật trong lòng.

Ba người tiến vào phòng ngủ nằm ở trên giường.

Vương Dật ôm nhị nữ thân thể yếu đuối, trong mũi nghe các nàng trên người như lan mùi thơm, như vào trong mây, lại rất nhanh ngủ.

Trong giấc mộng, hắn đi tới một mảnh thần bí không gian.

Nơi này khắp nơi hoàn toàn trắng xóa, chẳng có cái gì cả. Vương Dật mờ mịt đi mấy bước, một bóng người cao to dần dần xuất hiện ở trước mặt.

Đây là một cái khoảng chừng hai mươi nam tử, dài đến cùng Vương Dật giống nhau như đúc. Một thân cổ y phục, như thác nước tóc dài bay múa đầy trời, ánh mắt thâm thúy, sau lưng bàn có một vòng to lớn Thần khuyên, khí thế ngập trời.

"Người rót cục mở ra vĩnh hằng ý thức giới hạn. . ."

Cao to Vương Dật khẽ mỉm cười.

"Người. . . Người liền là của ta. . . Một đời trước?"

Vương Dật mờ mịt nói.

"Không sai!"

Cao to Vương Dật gật đầu nói: "Không nghĩ tới, Phi Yên các nàng dĩ nhiên tìm được người. Ta, người nhất định phải thiện đối các nàng, không nên như ta như thế, tổn thương các nàng ngàn vạn năm."

"Ta hiểu rồi."

Vương Dật tầng tầng gật đầu, tùy tiện nói: "Nguyệt Nhi đang ngủ say, còn có hai người lạc đường. . ."

"Ta biết. . ."

Cao to Vương Dật về mặt buồn bã, nói: "Đương người thấy ta thì, Hỗn Độn thần chứa đều sẽ chân chính mở ra. Người muốn liều mạng khôi phục thực lực, mau chóng tìm tới cứu tinh Nguyệt Nhi linh thảo, còn có tìm tìm các nàng tâm tích."

"Hỗn Độn. . . Thần tàng. . . ?"

"Hỗn Độn thân thể, có thể đoạt thiên địa tạo hóa, phục chế thể gian bất kỳ vô thượng đại thuật, là chúng ta mạch này vô địch tư bản."

Cao to Vương Dật khẽ nói, chậm rãi đi tới.

Vương Dật trải qua không cách nào nhúc nhích, mắt nhìn đối phương hòa vào thân thể chính mình.

Cùng lúc đó.

'Vù. . .'

Thế giới hiện thực trong, nằm ở trên giường Vương Dật, toàn thân bỗng nhiên chấn động, một luồng Hồng Mông ánh sáng từ trong cơ thể tản ra.

Đại tiểu tiên nữ chính ở truyền âm nói nhỏ, trò chuyện bí mật nhỏ, biến số này nhất thời đưa các nàng thức tỉnh.

"Hỗn Độn đạo nghĩa?"

Tiểu loli gấp vội vàng đứng dậy, sợ hãi nói.

"Không được, chúng ta còn không đem 'Yểm linh thuật' truyền thụ cho lão công. . ."

Thảm Băng nhất thời hoa dung thất sắc.

"Tam muội, nhanh bỏ 'Thiên đạo châu ấn', bằng không trên đại lục này thật sự hội hủy diệt."

Tiểu loli kiều tiểu thân thể lẳng không bay lên, béo mập hai tay ở trước ngực đạn điểm trùng điệp, ngưng tụ cổ ấn.

Thảm Băng không do dự nữa, hai tay niệp chỉ như lan, hư không ôm cầu.

'Hồng. . .'

Nhị nữ trên người, đồng thời bùng nổ ra một ngân một lam hai đám hào quang, ở hư không khuếch tán ra đến, đem Vương Dật bao quanh vây vào giữa.

Vương Dật chậm rãi từ trên giường bay lên, toàn thân thai nghén ở Hồng Mông ánh sáng ở trong, một vòng đường kính ba mét Thần khuyển, ở chung quanh hân như ẩn như hiện.

Tình cảnh duy trì ước 1 phút, đại tiểu tiên nữ trên mặt dồn dập lộ ra vẻ cổ quái.

Vương Dật trên người toả ra chính là Hỗn Độn đạo nghĩa không giả, có thể nhưng không có trước kia sức mạnh hủy diệt, trái lại cực kỳ nhu hòa.

Lại quá 1 phút, Hồng Mông ánh sáng dần dần làm nhạt, biến mất. Vương Dật vẫn chưa trở xuống trên giường, mà là hư không nghiêm thân thể, mở hai mắt ra.

"Phi Yên, Băng Nhi. . ."

Hắn chậm rãi mở miệng, tiếng tuyến càn là đại biến, tràn ngập từ tính.

Đại tiểu tiên nữ nhất thời cứng lại rồi, trên người Thần hà đột nhiên tàn đi.

"Dương lang. . ."

Sau một khắc, các nàng thất thanh duyên dáng gọi to, đồng thời nhào vào Vương Dật trong lòng.

"Ta yêu các ngươi, ta yêu các ngươi a. . ."

Vương Dật nhắm mắt lại, khóe mắt chảy ra hai đạo huyết lệ. Sau một khắc, đầu hắn lệch đi, ngất đi.

Đương Vương Dật tỉnh lại lần nữa thì, thiên trải qua nhập hắc, đại tiểu tiên nữ đang đứng ở giường vừa nhìn hắn đây.

"Lão công, ngươi tỉnh rồi?"

Tiểu loli thấy hắn tỉnh rồi, vội vàng tiến tới góp mặt, một mặt quan tâm nói.

"Mấy giờ rồi?"

Vương Dật khẽ nói, hắn nắm quá điện thoại di động, liếc nhìn thời gian, là buổi tối 7 giờ rưỡi, Triệu Phụng Lan bình thường đều là 8 điểm trở lại.

"Không được, đến nhanh lên một chút cho mẹ làm cơm."

Hắn gấp vội vàng đứng dậy, chột sùng sốt.

Vương Dật phát hiện mình người nhẹ như yến, cả người mạnh mẽ, một đoàn thần bí mây mù ở trong người tuần tuần lưu động, không dừng không tức.

"Chuyện gì xảy ra?"

Hắn nhìn hai tay của chính mình, mờ mịt nói, nhưng không có phát hiện, chính mình tiếng tuyến cũng xảy ra biến hóa.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 19: Phục chế

"Lão công trải qua hoàn toàn thức tỉnh rồi."

Thẩm Băng đi tới bên cạnh hắn, khẽ cười nói: "Bất kể là vóc người, khí chất, âm thanh, đều cùng trước kia không khác nhau chút nào đây. . ."

"Cái gì?"

Vương Dật có chút bối rối, phát hiện Thẩm Băng xác thực so với trước lùn một chút, vội vàng chạy đến phòng rửa tay.

Trong gương, là một cái nếu quen thuộc lại xa lạ chính mình.

Vương Dật phát hiện mình ngũ quan không có thay đổi, con người nhưng lớn hơn rất nhiều, rất thâm thúy. Khuôn mặt bóng loáng như ngọc, có nhỏ bé huyền quang lấp lóe, nhìn qua đi, so với ban đầu đẹp trai hơn trên rất nhiều.

"Đây là cái gì?"

Vương Dật nhìn thấy vai quần áo phía dưới xuất hiện một điểm đen, vội vàng cởi áo.

"A?"

Sau một khắc, hắn suyết chút nữa ngồi trên mặt đất.

Chỉ thấy nguyên bản gầy yếu trên người, giờ khắc này bắp thịt trát kết, phảng phất tràn ngập vô cùng sức mạnh. Cùng những cái kia Âu Mi kẻ cơ bắp không giống nhau, hắn thoạt nhìn góc cạnh rất rõ ràng, hoàn mỹ đến cực điểm. Làm hắn khiếp sợ nhất chính là, hắn hữu nửa người xuất hiện rất nhiều thần bí Đồ Đằng dấu ấn, lộ ra một loại yêu dị vẻ đẹp.

"Đây là Hồn Độn ma văn. . ."

Đại tiểu tiên nữ xuất hiện ở sau người hắn, tiểu loli duỗi ra tay nhỏ, tìm tòi trên người hắn ma văn, mê say nói: "Hồn Độn Thiên Ma thân thể, là 'Hồng Linh đại lục' tam thiên diệt thiên thể chất một trong. Lão công, người trải qua hoàn toàn thức tỉnh rồi. . ."

Vương Dật rộng mở xoay người, một mặt khổ bức dấp nói: "Vật này làm sao làm xuống?"

"Làm xuống? Tại sao?"

Đại tiểu tiên nữ dòn dập sững sờ, tiểu loli kỳ quái nói: "Đây là Hồn Độn ma thể huyết mạch đặc thù, căn bản là không có cách đi trừ, hơn nữa bọn tỷ muội đều rất yêu thích nó. . ."

"Nếu để cho mẹ ta nhìn thấy, lão công nhất định lành ít dữ nhiều. . ."

Vương Dật sầu mi khổ kiểm nói, hắn trải qua nghĩ đến Triệu Phụng Lan tức giận thì đáng sợ đáng vẽ.

Đại tiểu tiên nữ càng ngày càng kỳ quái, Thẩm Băng giờ lên tay ngọc, muốn mò lại dừng, cẩn thận nói: "Lão công, ta năng lực sờ sờ sao?"

Vương Dật không nói hai lời, nắm lấy nàng tay nhỏ, đặt tại ngực phải của chính mình trên.

Thảm Băng đôi mắt đẹp nhất thời thần thái sáng láng, bắn ra mê ly sắc thái.

"Ngoại trừ ta cùng Nhị muội, các nàng đều không sờ qua lão công ma văn đây, hôm nay Tam muội cuối cùng theo nhiều năm tâm nguyện."

Tiểu loli hì hì yêu kiều.

"Đại tỷ. . ."

Thảm Băng mặt cười lập tức đỏ, nhất thời thu hồi tay ngọc, bất mãn sẵng giọng.

'Không được, tuyệt đối không thể để cho mẹ nhìn thấy.'

Vương Dật trong lòng càng bất an, hần xuyên qua đại tiểu tiên nữ, về đến gian phòng của mình, tìm ra một cái cao cổ quần áo trong mặc vào. Sau đó làm cho các nàng đem mê người tắt chân còi, cái này nếu để cho Triệu Phụng Lan nhìn thấy, chính mình cũng sẽ chịu không nổi.

8 điểm 5 phút, Triệu Phụng Lan tiến vào gia tộc, đại tiểu tiên nữ hai bên trái phải vây tiến lên, một miệng một cái bà bà kêu, gọi đến trên mặt nàng hồi hộp.

Vương Dật đơn giản làm ba cái món ăn, một gia bốn chiếc theo nhạc dung dung ăn.

"Khuê nữ, các người quê nhà ở đâu?"

Triệu Phụng Lan cho nhị nữ gấp món ăn, cười híp mắt hỏi.

"Thần Cương vực. . ."

Tiểu loli không chút suy nghĩ đạo.

"Cái gì? Đó là nơi nào?"

Triệu Phụng Lan nhất thời sững sờ.

"Thần Cương vực là các nàng thôn danh tự, mẹ, nhanh lên một chút ăn, 9 điểm có Clayderman trực tiếp."

Vương Dật trong lòng cả kinh, vội vàng gỡ bỏ đề tài.

Clayderman là nước Pháp Piano diễn tấu gia, hần diễn tấu âm sắc biến hóa phong phú, nhạc cú rõ ràng, sắc nét đến từng chi tiết, là một cái ghê gớm Piano đại sư. Triệu Phụng Lan đã qua đang ở nhà giàu, đối với Piano nhạc khúc có tình cảm, thường thường bay đi các nơi trên thế giới thưởng thức các quốc gia Piano đại sư biểu diễn. Bây giờ môn đình suy tàn, yêu thích nhưng sẽ không thay đổi, bất quá không tiền xuất ngoại, chỉ có thể thông qua TV thưởng thức.

"Đúng đúng. . . Ta suýt chút nữa đã quên. . ."

Triệu Phụng Lan con mắt nhất thời sáng lên.

Sau khi com nước xong, Vương Dật chuẩn bị xoạt bát, đại tiểu tiên nữ đang chuẩn bị hỗ trợ, lại bị Triệu Phụng Lan kéo đến sofa nơi.

"Nhượng tiểu tử này xoạt, khuê nữ a, ta và các người nói, Piano nhạc là trên thế giới tươi đẹp nhất âm thanh, nó có thể thăng hoa một cái tâm linh người ta."

Vương Dật mở ra TV, thao thao bất tuyệt giới thiệu, nhìn nàng hưng phấn dáng vẻ phảng phất tuổi trẻ 20 tuổi, khiến cho Vương nữ người không còn gì để nói.

Không nhiều một lúc, phòng khách trên TV truyền đến một trận để nghe Piano độc tấu tiếng.

Vương Dật xoạt xong bát, đi tới phòng khách, đặt mông ngồi ở trên ghế salông, cùng các nàng cùng quan sát này nơi quốc tế Piano đại sư diễn tấu.

Trên TV, hơn 60 tuổi Clayderman ngồi ở một tòa to lớn trước dương cầm, vong tình đạn đốt. Bởi số tuổi nguyên nhân, này nơi Piano đại sư có chút tạ đình, nhưng nhưng không ảnh hưởng đàn của hần kỹ, mười ngón trùng điệp có thứ tự, chỉ như gió, thân thể theo âm nhạc đập trùng tùy ý rung động, hoàn toàn say mê ở chính mình diễn tấu ở trong.

Vương Dật kỳ thực đối với Piano cũng không có hứng thú, chỉ có điều bởi mẹ tiêu khiển mà thôi. Đương TV rút ngắn Clayderman thì, chuyện kỳ quái phát sinh. Hần cảm giác trong cơ thể đoàn kìa thần bí mây mù phát sinh sửa đổi rất nhỏ, bắt đầu tự chủ xoay ngược chiều.

"Lão công, người phục chế hình ảnh trong cái kia người tài nghệ làm cái gì?"

Đúng vào lúc này, Vương Dật trong đầu truyền đến tiểu loli âm thanh.

Vương Dật sững sờ, lập tức nhớ tới trong giấc mộng chính mình một đời trước nói với tự mình: Hỗn Độn thân thể, có thể đoạt thiên địa tạo hóa, phục chế thế gian bất kỳ vô thượng đại thuật, là chúng ta mạch này vô địch tư bản.

Phục chế? Chẳng lẽ mình chính ở phục chế Clayderman Piano tài nghệ?

Vương Dật trong lòng nhất thời trở nên hưng phấn, hân hướng về đại tiểu tiên nữ nháy mắt một cái, tiếp theo sau đó xem ti vi hình ảnh.

Rất nhanh, mây mù nghịch chuyển tư thế ngừng lại, mà Vương Dật trong đầu xuất hiện biến hóa nghiêng trời. Các loại âm phù nhạc phổ ở trong ý thức xẹt qua, hân mười ngón, không tự chủ được ở hai chân trên đạn điểm lên.

Không tới 1 phút, hân trải qua hoàn thành phục chế Clayderman hết thảy Piano tài nghệ. Trong lúc nhất thời, hân bay lên muốn đàn dương cầm kích động.

"Mẹ, ta đi ra ngoài một chuyến."

Vương Dật rộng mở đứng dậy.

"Muộn như vậy ? Người muốn đi nơi nào?"

Triệu Phụng Lan ngẩng đầu nhìn hướng về hân, kỳ quái hỏi.

"Ta muốn đi trường học một chuyến, có đồ vật quên nơi đó . Các người theo ta mẹ xem ti vi . ."

Vương Dật nhớ tới trường học âm nhạc trong phòng học thì có một đài Piano, hơn nữa là nhập khẩu, cao cấp đại khí trên đẳng cấp. Hân thấy đại tiểu tiên nữ cũng phải đứng dậy, vội vàng nói.

"Ồ. . . Tốt. . ."

Đại tiểu tiên nữ nghe xong, một mặt thất lạc, cũng không dám làm trái Vương Dật.

"Vậy cũng tốt, chú ý an toàn, đừng quá muộn trở lại, mang hảo thủ cơ."

Triệu Phụng Lan gật gù đầu không có suy nghĩ nhiều. Nhi tử trải qua 16 tuổi, lại là con trai, hân là sẽ không xảy ra nguy hiểm.

"Yên tâm"

Vương Dật hoả tốc đổi hảo quần áo sau, đẩy ra gia tộc hướng thang máy phóng đi.

"Hô. . ."

Trong nháy mắt, hân lấy một cái tốc độ kinh người vọt tới cửa thang máy.

"Năm thảo. . ."

Vương Dật trực tiếp bị tốc độ của chính mình dọa một đại bình, này cũng quá nhanh đi.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 20: Saltatio Mortis

Hân một mặt mờ mịt tiến vào thang máy, trong lòng còn ở chấn động vừa nảy cấp tốc.

Đi tới phố lớn sau, Vương Dật nhìn trước mắt ngựa xe như nước, hít một hơi thật sâu, trong cơ thể đoàn kia thần bí mây mù, lặng yên lưu động.

"Cảm giác thật tốt."

Vương Dật chưa từng có loại này cảm giác không linh, phát hiện mặc dù là mấy chục mét ngoại sự vật, cũng có thể thấy rõ, nghe hiểu.

'Hô '

Trong nháy mắt tiếp theo, trên đường phố xẹt qua một đạo tàn ảnh.

Vương Dật từ bỏ đánh xe, mà là đi bộ hướng trường học chạy như điên. Thời khắc này, hắn phảng phất biến thân thành Spider Man, khi thì trần trọc xê dịch, khi thì như hình với bóng.

Trong cơ thể đoàn kìa mây mù lưu động đến càng nhanh hơn, sức mạnh mãnh liệt thông qua tứ chi vô hạn bạo phát, Vương Dật một bước 7, 8 mét, hơn nữa cự ly vẫn còn tiếp tục tăng cường. Nếu như là gặp phải người đi đường, hắn liền không chút do dự phóng lên trời, nhảy đến tới gần nhà cao tầng trên, tiếp tục cấp tốc chạy.

Sau 2 phút, hắn tránh thoát một làn sóng người đi đường, phân ở một toà Offices bốn tầng trên bề cửa sổ.

"Thúy Nhi, người hai ngày nay càng ngày càng gọi cảm, để cho ta tới kiểm tra một chút cái trong huyền bí."

"Trương. . . Trương tổng, không nên, ngày hôm nay còn có văn kiện không phát ra ngoài đây."

"Nhượng văn kiện thấy quý đi thôi. Thúy Nhi, ta trải qua dục hóa khó nhện, nhanh nhượng ta sờ sờ. . ."

Bên trong cửa sổ, một cái tạ đỉnh Béo lão bản chính đang khai du, cái kia xinh đẹp nữ bí thư vận vẹo đầy đặn thân thể muốn cự còn nghênh. Có thể ở trong nháy mắt tiếp theo, bọn hắn đồng thời sửng sốt. Ngoài cửa sổ, chẳng biết lúc nào xuất hiện một tấm tuần dật mặt người, chính trọn mắt ngoác mồm nhìn bọn hắn.

"Nha. . ."

Nữ bí thư trước hết phản ứng lại, hí lên rít gào, đê-xi-ben được kêu là một cái đủ.

"Khặc. . . , thật không tiện quấy rối, các người tiếp tục. . ."

Vương Dật lúng túng gãi gãi đầu, hai chân mãnh hơi dùng sức, tiếp tục hướng về trường học lao đi. Tốc độ của hắn quá nhanh, hơn hai mươi km con đường, hắn dùng hơn 10 phút liền đến.

Thiên Ký trường đại học là Tùng Sơn nhất đại quý tộc trường học, chiếm diện tích 5000 dư mẫu, có thể cùng Yên Kinh đại học cùng sánh vai.

"Rốt cục đến."

Nhìn quen thuộc lớp học, Vương Dật khoe miệng hướng lên trên vung lên.

Cùng lúc đó.

Âm nhạc lớp học ở vào Thiên Ký trường đại học góc Tây Nam, tổng cộng có năm tầng. Vừa đến bốn tầng là rất nhiều nhạc khí phòng học tạo thành, năm tầng nhưng là một không gian riêng biệt.

Sáng sủa nguyệt quang, từ năm diện to lớn cửa sổ sát đất bắn vào, sử nơi này xem ra cũng không u ám. Không gian chính bắc giác, thả có một đài Piano, nó chính là Vương Dật mục tiêu của chuyến này.

Hai đạo mỹ lệ bóng người, đang đứng ở một mặt cửa sổ sát đất trước, thường thức như thủy nguyệt quang.

"Cảm ơn người ngày hôm nay theo ta. . ."

Trong đó một bóng người xinh đẹp than nhẹ, nếu như Vương Dật ở đây xác định sẽ nhận ra, nói chuyện nữ hài chính là ban ngày ở dật sinh châu báu từng có gặp mặt một lần Nguyệt Thi Lam. Lúc này nàng mặc một bộ màu lam nhạt muện lễ quần, nguyệt quang bên dưới, nàng có vẻ kỳ ảo như vậy u nhã, sáng rực rỡ không gì tả nổi.

"Ngày hôm nay là người sinh nhật, ta chuẩn bị một cái party, người dĩ nhiên không đi, nhưng đem ta kéo tới trường học."

Nói chuyện nữ thiếu nữ không nói gì đạo, nàng đồng dạng ăn mặc muộn lễ quần, vóc người so với Nguyệt Thi Lam càng thêm đầy đặn, lời lồm có hứng thú. Vương Dật cũng nhận ra nàng, này nữ chính là Trầm Độc Cường tỷ tỷ Trầm Nguyệt Hi, trường học công nhận hoa khôi của trường một trong.

"Người biết, ta luôn luôn không thích cái kia."

Nguyệt Thi Lam nhìn nguyệt ảnh tình không, nhẹ giọng nói: "Đứng ở chỗ này, trong lòng hội có một loại không tên an bình, ta rất mê luyện cái cảm giác này."

Trầm Nguyệt Hi nghe xong, mặt cười nhất thời lộ ra bất đắc dĩ vẻ, nàng sờ sờ khô quắt bụng nhỏ, bi thiết nói: "Nguyệt đại tiểu thư, ngài đều mang ta thường thức hơn một giờ, ta là không phải có thể đi rồi? Ta đều nhanh chết đói."

"Hiện tại là 9 giờ rồi, người muốn như vậy ăn đồ ăn liền không sợ bàn sao? Cẩn thận sau đó không ai thêm lấy."

Nguyệt Thi Lam hướng nàng cười giả dối, chỉ có ở bạn thân trước mặt, nàng mới có thể lộ ra loại này xuất phát từ nội tâm nụ cười.

"Bỏ tiểu thư làm sao ăn đều sẽ không bàn, lại nói năng lực có ai xứng với chúng ta? Đi rồi. . ."

Trầm Nguyệt Hi lười kéo nàng tay nhỏ liền ra bên ngoài duệ.

"Người trước tiên đi trong xe chờ ta, ta lại ở lại 5 phút."

Nguyệt Thi Lam nhẹ nhàng một tránh, thoát ly nàng chương không.

"Thật bất người hết cách rồi, nhanh lên một chút a, đừng làm cho bảo bảo chờ quá lâu. . ."

Trầm Nguyệt Hi tức giận bấm nàng một tý, người nhẹ nhàng rời đi.

"Ai. . ."

Nguyệt Thi Lam thấy nàng sau khi rời đi, thăm thăm thờ dài, lần thứ hai nhìn về phía tỉnh không, vì vi xuất thần.

Mấy phút sau. . .

"Liền tới đây đi. . ."

Nguyệt Thi Lam thu hồi ánh mắt, xoay người đi ra ngoài cửa.

'Đất'

Đột nhiên, một đạo tiếng vang xuất hiện ở nơi ngoài cửa sổ.

Hiện tại trời tối người yên, Nguyệt Thi Lam nghe được rất rõ ràng, trong lòng không chỉ có kỳ quái, chậm rãi xoay người. Tiếp đó, nàng nhìn thấy này một đời đều không thể quên tình cảnh.

Một bóng người cao to, sừng sững ở ngoài cửa sổ, ánh trăng trong sáng tùy ý ở trên thân thể người này, làm cho da thịt của hắn ónh ónh rực rỡ.

'Vương Dật?'

Nguyệt Thi Lam nhất thời nhận ra đối phương, nàng giật mình che phần môi, không để cho mình kinh kêu thành tiếng.

Đây là nhưng là 5 tầng a, ngoại diện không có thang cuốn, hắn làm sao tới ?

Nguyệt Thi Lam sờ trạm địa phương, nguyệt quang không cách nào chiếu đến. Vương Dật không có nhận ra được chỗ tối còn đứng cá nhân, đem cửa sổ sắt đất nhẹ nhàng mở ra, nhảy vào trong sảnh, vài bước liền tới đến tòa kia trước dương cầm, xóc lên tấm che, ngồi xuống.

'Hắn muốn làm gì?'

Nguyệt Thi Lam còn chưa từ trong khiếp sợ khôi phục như cũ, thấy Vương Dật cử động, không chỉ có chút không hiểu ra sao.

'Coong. . . Đang coong. . .'

Vương Dật thử mấy cái âm tiết, thanh khắc một tiếng, tự nói: "Này thủ từ khúc, là hiến cho tối nay xinh đẹp nhất người. . ."

Câu nói này là tùy tính mà phát, cũng không phải nói với Nguyệt Thi Lam. Có thể Nguyệt Thi Lam lại không cho là như vậy, phương tâm đột nhảy một cái.

Hắn có ý gì?

Vương Dật nhắm mắt lại, hít một hơi thật sâu, duỗi ra hai tay, chậm rãi đặt tại ở trắng nõn cương trên phím đàn.

'Đang coong. . . Coong. . .'

Trầm thấp tiếng đàn chậm rãi vang lên, liên miên mà xa xưa.

'Vương Dật hội đàn dương cầm? Còn giống như không sai đáng vẻ. . .'

Nguyệt Thi Lam sơ hai liền thông Piano cừu cấp, ở giới bên trong có chút danh tiếng, lúc này nghe Vương Dật biểu diễn, lại rất có cảm giác, trong lòng khá là kinh ngạc. Mà khi 30 giây qua đi, nàng triệt để chấn kinh rồi.

32 giây thì, Vương Dật biểu diễn Khúc Phong đột nhiên đại biến, từ liên miên trầm ổn hóa làm vui vẻ nhảy lên, chuyển biến nhanh chóng, thực sự không thể tưởng tượng nổi.

'Là Saltatio Mortis?'

Nguyệt Thi Lam cố nén chính mình không phát xuất bất kỳ thanh âm gì. Thiên, lại là Saltatio Mortis, mình luyện nửa năm cũng không luyện thành tuyệt thể thần khúc.

Saltatio Mortis làm ở 1839 năm, diễn tấu thì dài chừng 1 khoảng 5 phút. Đây khúc đồng phân 5 cái biến tấu, mỗi một tấu khúc đều hàm có sự khác biệt Khúc Phong, độ khó chỉ đại có thể tưởng tượng. Được khen là thế giới thập đại khó nhất biểu diễn khúc dương cầm một trong.

Vương Dật rất nhanh liền đã hoàn toàn vong ngã, chân chính hòa vào khúc dương cầm trong.

Đột nhiên, trong đầu hần lóe lên, một loại hoàn toàn mới 'Saltatio Mortis' diễn tấu phương pháp xuất hiện. Cái trong lượng biến đổi độ khó bỗng nhiên thêm tiến vào tầng lên.

'8 năm trước cảm giác? Đây là Clayderman đỉnh cao thời điểm khúc phong.'

Vương Dật bỗng nhiên mở hai mắt ra, bên trong hết sạch bùng lên. Hần mười ngón trở nên càng thêm công việc nhẹ nhàng mẽ, lấy một loại người thường khó có thể tưởng tượng cấp tốc đạn đốt.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 21: Ta yêu một cái người

Trong phút chốc, thiên ngoại huyễn âm phóng lên trời, đầy trời vang vọng. Âm luật biến hóa quá to lớn, khi thì có hàng vạn con ngựa chạy chồm, khi thì kỳ ảo mềm mại.

Vương Dật mười ngón liên tiếp nổ tung, nhanh như gió xoáy. Hai vai tùy ý đong đưa, tiêu sái đến cực điểm.

Chỉ tới Nguyệt Thi Lam một tay kia nhanh chóng giơ lên, cũng ở trên môi, nàng liều mạng không để cho mình lên tiếng, thân thể yêu kiều kịch liệt run rẩy, phương tâm khuấy động không ngớt.

Vương Dật hoàn toàn hòa vào bên trong, cấp tốc phi đạn, chỉ tốc càng lúc càng nhanh, như chớp giật. Âm luật càng ngày càng kinh người, hần cũng không biết, giờ khắc này Khúc Phong, đã vượt qua Clayderman quá nhiều to lớn.

Kinh tâm động phách âm luật ở hư không trùng điệp vang vọng. Nguyệt Thi Lam trong lòng một cái nào đó phòng tuyến rốt cục phá nát, nàng vai đẹp liên tục co rúm, hai đạo thanh lệ tràn mi mà xuất.

Nguyệt Thi Lam không biết tại sao mình hội rơi lệ, nhưng dù là chảy, hoàn toàn không khống chế được.

Thời khắc này, phảng phất hóa thành vĩnh hằng.

Hơn 10 phút sau.

Vương Dật đạn xong cuối cùng một tiết phần kết âm, chậm rãi thu hồi hai tay.

Khắc đến đức mạo không hổ là một đời đại sư, tài nghệ siêu quần, có thể nói hoàn mỹ.

Đột nhiên, hần nhớ tới trong nhà đại tiểu tiên nữ, nhớ tới trong quan tài băng thiếu nữ mặc áo trắng, nhớ tới này hai cái lạc đường số khổ đạo lữ, biết các nàng kinh chịu quá nhiều quá nhiều khổ, không nịn được thấp giọng nói: "Thiên cách xa nhau, bi trọng ly biệt vọng tương tư. . ."

Câu nói này là một bộ tên là (Tiên Cổ Thần vương) trong tiểu thuyết xuất hiện, quyển sách này tuy rằng không hỏa, nhưng rất dễ nhìn, Vương Dật là ngẫu nhiên lục soát, từng si mê một quãng thời gian.

Đúng vào lúc này, nhẹ nhàng tiếng bước chân vang lên.

Một đạo mỹ lệ bóng người, từ u ám trong xuất hiện, đình chỉ nguyệt quang bên dưới. Nàng Uyển Như một vị Nữ thần, yên tĩnh mà mềm nhẹ, thê lương cảm động.

"Cảm ơn ngươi. . . Đưa cho ta xinh đẹp như vậy nhạc khúc. . ."

Nguyệt Thi Lam hương quai hàm móc có khác lòng người nát tan vệt nước mắt, nàng sâu sắc nhìn Vương Dật, nhẹ giọng nói.

Cát?

Vương Dật trong nháy mắt ngẩn ngang, đột nhiên đứng dậy, ngo ngác nhìn về phía trước thiếu nữ xinh đẹp, run giọng nói: "Ngươi. . . Ngươi lúc nào đến. . . ?"

"Vương Dật, cảm ơn ngươi. Đêm nay ta vĩnh viễn sẽ không bao giờ quên. . ."

Nguyệt Thi Lam hiện tại lòng tràn đầy đều là Vương Dật, cho rằng hần biểu diễn này thủ đẳng tâm hồn người từ khúc, là đưa cho mình quà sinh nhật.

Vương Dật trong lòng gọi nát, biết xuất đại sự. Không nói hai lời, trực tiếp xoay người lao ra cửa sổ, chạy trời chết.

"A. . . ?"

Nguyệt Thi Lam la thất thanh, nàng bước nhanh đi tới phía trước cửa sổ, nhìn thấy Vương Dật chính lấy một cái tốc độ kinh người xuyên toa ở quần lầu trong lúc đó, từ từ đi xa.

"Hắn. . . Hắn. . ."

Nguyệt Thi Lam quả thực không thể tin được con mắt của chính mình, đối phương triển khai thân pháp cùng tốc độ tuyệt đối vượt qua nhân loại cực hạn.

Làm sao bây giờ? Làm sao bây giờ?

Giờ khắc này Vương Dật đầu loạn làm một đoàn.

"Không đúng, ta chạy cái gì?"

Hắn bỗng nhiên dừng thân thể, trong lòng hối hận không thôi, áo não nói: "Nàng không hẳn nhìn thấy lúc ta tới đáng vẻ, như thể làm quả thực là ở tự đào hố chôn, bôn chết rồi. . ."

Vương Dật sắc mặt âm tình bất định, cuối cùng mãnh giậm chân một cái: "Không được, ta còn phải trở lại, tuyệt không thể để cho nàng nói ra đêm nay tất cả."

Cửa sổ sát đất trước, Nguyệt Thi Lam chính si ngốc ngốc nhìn vô hạn hư không, có chút chua xót nói: "Thiên cách xa nhau, bi trọng ly biệt vọng tương tư. . ., vừa nãy hẳn là nhớ tới Giang Tuyết Tình sao?"

Đột nhiên, đôi mắt đẹp của nàng nổi lên dị thái.

Một đạo cô ảnh cắt ra bầu trời đêm, Vương Dật cường thế trở về.

Ít nhất ở trong mắt Nguyệt Thi Lam là như vậy.

'Xi. . .'

Thân ảnh cao lớn xác định ở ngoài cửa sổ, Vương Dật một tay bái ở bệ cửa sổ, lẳng lặng nhìn Nguyệt Thi Lam.

Nguyệt Thi Lam hô hấp dồn dập, tâm như nai con giống như loạn va, tay ngọc run rẩy cầm lấy áo ngực, cường ép bình phục rung chuyển phương tâm.

Tình cảnh như thế, cực kỳ giống chịu khổ công chúa đợi được chứng cứu mình kỳ sĩ, thê mỹ lưu trường.

"Nguyệt tiểu thư, xin ngươi không nên đem chuyện đêm nay nói ra."

Vương Dật từng chữ từng chữ nói.

Ánh trăng chiếu bắn xuống, khuôn mặt của hắn dĩ nhiên nổi lên nhỏ bé ánh sao, tuần dật siêu phàm.

Nguyệt Thi Lam thân thể yếu kiều rung động phạm vi càng to lớn hơn, trong lòng ngực khô khốc cảm giác càng ngày càng kịch liệt, mặt cười một mảnh nóng bỏng.

"Nguyệt tiểu thư, người ở hãy nghe ta nói sao?"

Vương Dật rất kỳ quái đạo.

"Ồ. . . Ân. . ."

Nguyệt Thi Lam có chút không chịu nổi hấn ánh mắt thâm thúy, buông xuống mặt cười, thấp giọng đáp lại.

"Nàng muốn giờ trò quỳ gì?"

Vương Dật lông mày nhất thời nhăn lại, hấn tuy không biết Nguyệt Thi Lam, nhưng rất rõ ràng những này Đại tiểu thư tính cách.

Nuông chiều từ bé, tính tình cổ quái, bình thường quý tình quý tính. Lúc trước hấn cùng Giang Tuyết Tinh giao du thì, liền không ít được bắt nạt.

Nhất định phải làm cho nàng miệng kín như bưng.

Vương Dật cho rằng nàng đang suy nghĩ như thế nào áp chế chính mình, cũng là không thèm đếm xỉa, bỗng nhiên dò ra một cái tay khác, ôm đối phương thiên tế vòng eo.

"A?"

Nguyệt Thi Lam kinh sợ một tiếng, thân thể yếu kiều không bị khống chế, dòi về phía đối phương.

Vương Dật cúi đầu xuống, nhắm ngay cặp môi thơm tằm tằm hôn lên.

Nguyệt Thi Lam thân thể yếu kiều cứng đờ, tiểu mắt trừng đến cực hạn, bắt quá rất nhanh sẽ nửa khép nửa mở, bên trong bắn ra mê ly sắc thái.

Hơn 10 giây sau, rời môi.

Vương Dật buông lỏng tay ra, ngẩng đầu lên cố ý cười khẩy nói: "Nguyệt tiểu thư, ta làm như vậy cũng là bắt đắc dĩ, người chớ có trách ta. Nếu như người nói ra đêm nay nhìn thấy tất cả, ta liền. . . Hắc. . . Người hiểu. . ."

Nguyệt Thi Lam thân thể yếu kiều mềm nhũn, ngã vào bên tường, thở gấp tinh tế, cũng không dám nữa xem Vương Dật một chút.

"Nguyệt Thi Lam, người có nghe hay không?"

Vương Dật thấy nàng còn không lý chính mình, trực tiếp không nói gì, gọi ra đối phương tên đầy đủ.

"Ta nói Nguyệt đại tiểu thư, không phải nói 5 phút sao? Bây giờ sắp nửa giờ, ngài đến cùng ở làm cái gì?"

Đúng vào lúc này, ngoài cửa lớn xuất hiện Trầm Nguyệt Hi âm thanh.

Vương Dật kinh hãi, vội vàng đề thấp tiếng tuyên hướng Nguyệt Thi Lam nói: "Nhớ kỹ ta nói. . ."

Dứt lời liền xoay người rời đi, biến mất ở bóng đêm ở trong.

Trầm Nguyệt Hi sau khi đi vào, dựa vào ánh trăng phát hiện mềm ra ở bên tường Nguyệt Thi Lam, bước nhanh đi tới trước mặt nàng, nhăn lại đôi mi thanh tú hỏi: "Người làm sao?"

Nguyệt Thi Lam nghiêng đi mặt cười, nhìn về phía nàng.

"Nguyệt Hi, ta nghĩ ta, yêu một cái người. . ."

. . .

Vương Dật rất mau trở lại đến trong nhà. Triệu Phụng Lan trải qua ngủ rơi xuống, đại tiểu tiên nữ còn ở phòng khách trên ghế salông chờ hấn.

"Nhìn cái gì chứ?"

Vương Dật cười hi hi đi tới các nàng bên người nằm xuống.

"Chân Huyền truyện, trong hình ảnh giảng giải cổ sự rất thú vị. Ân. . .?"

Tiểu loli bên hạp qua từ bên đạo, đột nhiên, nàng làm như phát hiện cái gì, tiến đến Vương Dật trước người, tinh cảm trầm tư.

"Làm sao? Trên người ta có mùi mồ hôi?"

Vương Dật nhìn thấy, có chút trượng hai không tìm được manh mối.

"Lão công, người vừa này là không phải là cùng nữ nhân hẹn hò đi tới?"

Tiểu loli hít mắt lại, đem qua tử trong tay vút tại trên bàn, tự tiểu phi tiểu nói.

Thảm Băng nghe tiếng, cũng tiến đến Vương Dật bên người cảm thụ chốc lát, sau đó lặng lẽ nhìn về phía hắn.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 22: Chúng ta cũng muốn đi đến trường

"Các người. . . Làm gì như thế xem ta?"

Vương Dật trong nháy mắt ngẩn ngang, nghĩa chính ngôn từ nói: "Muộn như vậy, ta cùng ai đi hẹn hò? Vừa này xác thực đi trường học."

"Lão công lừa người."

Thảm Băng nhạt tiếng nói: "Trên người người rõ ràng có nữ tử khí tức, chúng ta có thể cảm giác được."

"Hơn nữa còn có chút quen thuộc đây, hảo như ở đâu gặp gỡ qua. Nhưng ta nghĩ nghĩ. . . Ân. . ."

Tiểu loli nghĩ một hồi, tay nhỏ hợp lại: "Nghĩ tới, là cái kia 'Thông linh tiên thân', nàng tên gì tới. . ."

"Nguyệt Thi Lam. . ."

Thảm Băng mở miệng nói tiếp.

"Đúng, chính là nàng. Lão công, người vì sao cũng lấy chúng ta đi cùng nàng hẹn hò?"

Tiểu loli đứng ở trên ghế salông, hai tay chống nạnh tức giận nói.

Giờ khắc này Vương mỗ người đã nhiên mộng ép.

Có thể hay không đừng như vậy? Điều này cũng năng lực phát hiện? Các nàng đến cùng còn có bao nhiêu năng lực?

Chuyện này quả thật. . .

"Được rồi, ta vừa này xác thực nhìn thấy Nguyệt Thi Lam, nhưng cũng không có cùng nàng hẹn hò."

Vương Dật bất đắc dĩ than nhẹ, lập tức đem chuyện đã xảy ra từng cái nói ra, bất quá cái kia hôn là đánh chết cũng sẽ không nói.

Đại tiểu tiên nữ nghe rõ ngọn nguồn sau liền thoải mái, các nàng đối với Nguyệt Thi Lam biết Vương Dật có siêu phàm năng lực một chuyện không để ý chút nào, vì lẽ đó không có tiếp tục hỏi nhiều.

Cùng các nàng nhìn một chút TV sau, Vương Dật nói ngủ cảm thấy, đại tiểu tiên nữ lại bị Chân Huyền truyện nội dung vở kịch sâu sắc hấp dẫn, nhưng hấn trước tiên ngủ.

Trong nhà TV là trí năng, cho nên muốn xem mấy tập đều được.

"Đừng xem quá muộn. . ."

Vương Dật phân biệt hôn đại tiểu tiên nữ sau, về đến trong phòng ngủ.

. . .

Thiên Dực cửa trường học, dừng một chiếc Audi A8 cùng một chiếc Maserati.

Maserati bên trong, Nguyệt Thi Lam ngồi ở phó toà, Trầm Nguyệt Hi ngồi ở chỗ ngồi lái xe trên.

"Người nói cái gì?"

Trầm Nguyệt Hi trừng lớn tiểu mắt, một mặt khó có thể tin nói: "Người yêu người là Vương Dật?"

"Ừm . ."

Nguyệt Thi Lam có chút e thẹn, khe khẽ gật đầu.

"Nguyệt Thi Lam, người đùa gì thế?"

Trầm Nguyệt Hi trực tiếp điên rồi: "Người có biết hay không nhà bọn họ trải qua phá sản ? Vương Dật bây giờ có thể có chỗ ở là tốt lắm rồi, người còn muốn cùng hắn giao du?"

Nguyệt Thi Lam vừa nghe không cao hứng , nhạt tiếng nói: "Lẽ nào ở trong mắt người, tiền tài có thể không chế ái tình sao?"

"Người . . Ta . ."

Trầm Nguyệt Hi nhất thời bị nàng một câu nói nghẹn trở lại .

Nguyệt Thi Lam tiếp tục nói: "Ta yêu thích chính là hắn người, sau đó người lại như thế dung tục, ta liền không để ý tới người ."

Trầm Nguyệt Hi đều sắp khóc, cảm giác rất oan ức: "Giang Tuyết Tinh từng là Vương Dật vị hôn thê, Vương gia thất bại sau, Giang gia nhất thời xé bỏ hôn ước. Người cũng không suy nghĩ một chút, Nguyệt thúc thúc năng lực đồng ý người cùng Giang gia con rơi giao du sao?"

"Cái gì con rơi? Trầm Nguyệt Hi, người đương thật muốn cùng ta tuyệt giao hay sao?"

Nguyệt Thi Lam tiểu mặt trầm xuống, lạnh như băng nói.

Trầm Nguyệt Hi nhất thời sững sốt . Từ nhỏ đến lớn, nàng hay vẫn là lần thứ nhất thấy Nguyệt Thi Lam cùng mình phát lớn như vậy tính khí.

"Cho tới Giang Tuyết Tinh, hai nhà hôn nhân, nàng không nhất định sẽ đồng ý."

Nguyệt Thi Lam nhìn ngoài cửa xe nhai cảnh, tiểu mắt chậm rãi nheo lại: "Thứ hai đến trường, ta sẽ đích thân tìm nàng hỏi rõ."

. . .

Một đêm đã qua.

Tám giờ rưỡi sáng, Vương Dật mơ mơ màng màng rời giường, đi phòng rửa tay rửa mặt thì, phát hiện các nàng còn ở xem Chân Huyền truyện.

"Các người sẽ không nhìn một buổi tối chứ?"

Hắn trực tiếp kinh ngạc.

"Lão công yên tâm, chúng ta có ngủ hay không đều là giống nhau."

Tiểu loli trừng mắt mỹ lệ mắt to, sự chú ý tất cả nữ khô lộ thị trên người, Thẩm Băng càng là chăm chú, nhìn nàng thật lòng đáng vẻ, như là ở học tập hậu cung nữ nhân thủ đoạn.

Wang Dật trực tiếp không nói gì , lúc này Triệu Phụng Lan trải qua ra ngoài, hắn đem mẹ chuẩn bị sớm một chút bụng đến bàn trà trên, âm thanh quái dị nói: "Có phải là cần trăm hầu hạ hai vị tiểu chủ dùng cơm?"

"A . ."

Tiểu loli đặc biệt phối hợp, trực tiếp mở ra cái miệng nhỏ.

Ta ngất.

Wang Dật người trong nháy mắt bắt đầu đi.

Hắn bồi đại tiểu tiên nữ nhìn vừa giữa trưa TV, buổi chiều trở về nhà ôn tập bài tập. Vương Dật học tập rất tốt, sơ trung ba năm vẫn là trong lớp ủy viên học tập, học kỳ cuối cùng mới lộ xuống, khi đó trong nhà chính gặp đại biến, hắn căn bản vô tâm học tập, là chủ động xin nghỉ.

8 giờ tối, Vương Dật làm tốt cơm nước. Triệu Phụng Lan sau khi trở lại, đại tiểu tiên nữ ở bà bà trước mặt không dám trắng trợn không kiêng dè, bé ngoan đi tới trên bàn cơm ăn cơm.

10 giờ rồi, đại tiểu tiên nữ còn ở xem Chân Huyền, Vương Dật nằm giường ngủ. Hân không có xen vào nữa nhĩ nữ, theo các nàng đi tới.

Thứ hai sáng sớm 6 giờ rồi, Vương Dật đứng giờ tỉnh lại, lại phát hiện đại tiểu tiên nữ chính nằm ngoài ngực mình ngọt ngủ. Hân nhẹ nhàng hơi động, nhất thời chậm tỉnh rồi các nàng.

"Lão công. . ."

Tiểu loli thân cái tiểu lại eo, nhắm mắt lại tiếp tục chán ở hân trong lòng, một mặt hạnh phúc thỏa mãn.

"Ngày hôm nay lão công tỉnh thật sớm, là có việc gì thế?"

Thảm Băng trong veo nở nụ cười, um tùm ngón tay ngọc ở Vương Dật ngực phải mà vẫn trên hoạt đến đi vòng quanh, nhưng không nghĩ trực tiếp đem kẻ này tiểu bảo bối cho hoạt cứng rồi.

"Ngày hôm nay lão công muốn đi học."

Vương Dật nhẹ nhàng ngất nàng mềm nhũn hai má, mỉm cười nói.

"Đến trường? Chúng ta cũng muốn đi. . ."

Tiểu loli nhất thời tỉnh thần tỉnh táo, từ trên giường bay lên.

"Ngốc lão bà, người lại không phải chúng ta trường học học sinh, đi không được."

Vương Dật lắc lắc đầu, Thiên Dực trường đại học quản giáo rất nghiêm, không phải trường học nhân viên cấm chỉ đi vào.

"Không được, ta liền muốn đi. . ."

Tiểu loli không làm : "Trung Nguyên đại lục nữ tử đều là tâm cơ biểu, ta sợ các nàng hội đối với lão công mưu đồ gây rối."

Vương Dật nghe xong nhất thời đại hân.

Chân Huyền truyện hại người rất nặng a, bắt quá này tâm cơ biểu nàng là từ đâu học được ?

"Lão công, người nhượng chúng ta đi đi, chúng ta thật sự không yên lòng."

Thảm Băng nhẹ giọng nói, nhìn dáng dấp Chân Huyền truyện đối với nàng ảnh hưởng cũng rất lớn.

Vương Dật thấy các nàng thái độ rất kiên quyết, trầm mặc chốc lát, nói: "Các người xác thực tiến vào không được ta trường học. Như vậy đi, cho ta mấy ngày thời gian, ta thử xem có thể hay không để cho các người nhập học."

"Thật sự? Lão công vạn tuế."

Tiểu loli nhất thời hoan hô.

Rửa mặt xong xuôi sau, Vương Dật ăn qua sớm một chút, cáo biệt đại tiểu tiên nữ, mặc vào đồng phục học sinh bọc sách trên lưng đến trường đi tới.

Thiên Dực trường học có hơn 2000 tên học sinh, đại thể đều đến từ trung thượng giai cấp gia đình, còn lại chính là nhà giàu trong công tử thiên kim, vì lẽ đó mỗi khi gặp đến trường dưới học, cửa đều sẽ dừng vô số hào xe, rất là đẹp mắt.

Vương Dật âm thầm đi vào trường học sau, đi tới chính mình lớp —— lớp 10 A2, lúc này trong lớp trải qua đến rồi hơn 10 tên học sinh.

"Ồ? Tiểu Mỹ, người xem Vương Dật có phải là so với quân huấn thì soái ? Hào như cũng cao hơn một chút."

"A? Cũng thật là, con người của hân thật to lớn, lẽ nào dẫn theo mỹ đồng?"

Hai cái nữ học sinh nhất thời phát hiện Vương Dật biến hóa, nhỏ giọng xì xào bàn tán.

Các nàng Vương Dật nghe được rõ rõ ràng ràng, hân khẽ mỉm cười không để ý đến, đem túi sách đặt ở ghế tựa thác trên, lấy ra bút túi cùng sách vở.

Chương 23: Vậy là không phải có thể không cần khách khứa?

Không nhiều một lúc, nhị ban học sinh cơ bản đều tiến vào phòng học.

Vương Dật ngồi ở lớp thấp vị trí, rất nhiều đồng học đều phát hiện hắn biến hóa, dồn dập quăng tới kinh ngạc ánh mắt, nữ học sinh chiếm đa số, các nàng trong ánh mắt đều nổi lên kỳ dị sắc thái.

Vương mỗ người mặc dù da mặt lại hậu, lúc này cũng có chút không bình tĩnh, hắn cầm lấy ngữ văn sách giáo khoa, cúi đầu lung tung chuyển động.

"Linh. . ."

Chuông vào học tiếng vang lên, một cái 40 tuổi khoảng chừng phụ nữ đi vào, nàng chính là nhị ban chủ nhiệm lớp Lỗ Linh.

"Các bạn học, ngày hôm nay trong lớp đến rồi hai tên bạn học mới, đại gia hoan nghênh."

Lỗ Linh nói xong, nhìn về phía cửa.

Hết thầy học sinh đều nhìn ra cửa, hai nữ sinh đi vào. Các nàng thân cao kém không nhiều lắm, đại khái ở 1 mét 65 tả hữu. Bên tóc ngắn nữ sinh tướng mạo thanh thuần, tiểu mặt tròn, rất là đáng yêu.

Mà hết thầy học sinh, đều bị bên phải nữ sinh hấp dẫn. Nàng có một con đen thui mỹ lệ tóc dài, mặt trái xoan, mỹ lệ con mắt óng ánh long lanh, linh động phi thường, rất có thần vận.

Hoa khôi của trường, cô nữ sinh này tuyệt đối là hoa khôi của trường cấp bậc tồn tại.

"Son Vô Lăng, Triệu Tiểu Ngọc. Bắt đầu từ hôm nay, các ngươi chính là nhị ban một thành viên, hi nhìn các ngươi mau chóng hòa vào đại gia đình này lý."

Lỗ Linh nói xong, bốn phía quan sát, sau đó chỉ vào hữu phía sau một chỗ nói: "Các ngươi ngồi nơi đó đi. . ."

"Vâng. . ."

Gọi Triệu Tiểu Ngọc nữ sinh gật gật đầu, hướng về này một chỗ đi đến, nàng đi rồi hai bước, lại phát hiện Son Vô Lăng vẫn chưa nhích người, không khỏi xoay người nhìn về phía nàng.

Son Vô Lăng nhìn về phía phòng học khác một chỗ, ánh mắt linh động híp lại.

Nàng phát hiện Vương Dật.

Vương Dật tự cũng bị cái này cực mỹ nữ sinh hấp dẫn, thấy nàng nhìn về phía chính mình, cùng với đối diện một lát sau liền dời ánh mắt.

"Hi. . ."

Son Vô Lăng nở nụ cười, kinh diễm khuynh thành. Nàng chuyển bước, hướng Vương Dật vị trí đi đến.

Hết thầy đồng học ánh mắt, đều theo bước chân của nàng mà di động.

"Vị bạn học này, thương lượng với ngươi sự kiện có được hay không?"

Son Vô Lăng đi tới nơi này sau, hướng bên cạnh chỗ ngồi một cái bàn nam sinh khẽ cười nói.

Bàn nam sinh nhất thời đỏ mặt tía tai, cuống quýt đứng dậy, xoa xoa một đôi phi tay nói: "Son Vô Lăng đồng học, ngươi nói đi, chỉ cần ta có thể làm được, tuyệt đối việc nghĩa chẳng từ. . ."

"Ta nghĩ ngồi ngươi nơi này, chúng ta thay đổi chỗ ngồi có được hay không?"

Son Vô Lăng nghe xong cười đến càng ngọt.

"Không thành vấn đề! Không thành vấn đề!"

Bàn nam sinh có chút bối rối thu thập học cụ, nhường ra chỗ ngồi. Vài bước đi tới Triệu Tiểu Ngọc bên người, hướng nàng hàm hậu nở nụ cười, nói: "Ta ngồi phía sau ngươi đi."

Triệu Tiểu Ngọc không tỏ rõ ý kiến, không có để ý đến hắn, mà là hơi thay đổi sắc mặt nhìn về phía chủ nhiệm lớp Lỗ Linh.

Lỗ Linh tựa hồ biết Sơn Vô Lăng lai lịch, dĩ nhiên không phản ứng gì, trực tiếp xoay người lại đi tới khóa trên đài, lấy ra dạy học sách giáo khoa.

Triệu Tiểu Ngọc lúc này mới yên lòng lại, ngồi xuống.

Sơn Vô Lăng ngồi ở bàn nam sinh chỗ ngồi, quay đầu nhìn về phía Vương Dật, cười nhẹ nói: "Ngươi có phải là hoá trang ? Xem ra so với trước kia soái trên rất nhiều."

Wang Dật nhất thời sững sờ, trên mặt lộ ra quái lạ về mặt: "Chúng ta gặp?"

'Phù phù. . .'

Sơn Vô Lăng cảm giác hắn đáng về rất thú vị, không nhịn được yêu kiều, vui tươi âm thanh nhất thời hấp dẫn phụ cận nam sinh ánh mắt, mà mấy nữ sinh nhưng là sắc mặt không quen nhìn một chút Sơn Vô Lăng, quay đầu tiếp tục đi học.

Sơn Vô Lăng hoàn toàn không thèm để ý đồng học ánh mắt, tiếp tục nhìn Vương Dật, nhỏ giọng nói: "Ngươi là Vương Hải Sơn con trai độc nhất Vương Dật, ta tự từng thấy."

"Ồ. . ."

Wang Dật con mắt hơi chuyển động, làm như bỗng nhiên tỉnh ngộ 'Nha' một tiếng, sau đó một mặt bình thản nói: "Ta có lão bà , ngươi có thể đừng với ta có cái gì ý đồ không an phận."

Hắn nói xong câu đó sau, Sơn Vô Lăng nhất thời hoá đá , về mặt trở nên vô cùng đặc sắc.

"Ngươi có bệnh. . ."

Sơn đại tiểu thư ánh mắt lạnh lẽo, không có lý hắn.

Wang Dật trong lòng cảm giác buồn cười, đầu lệch đi, thản nhiên nhìn sách giáo khoa.

Đối phương nếu nhận biết mình, lại nhắc tới phụ thân danh tự, xuất thân tất nhiên cao quý. Cố ý tiếp cận chính mình khẳng định là có mục đích, Vương Dật có ý định làm tức giận Sơn Vô Lăng, là muốn nhìn nàng trong hồ lô đến cùng muốn làm cái gì.

'Linh. . .'

Chuông tan học vang lên, trong lớp, Sơn Vô Lăng càng là không còn cùng Vương Dật nói một câu.

Wang Dật có chút bất ngờ, nhưng cũng vẫn chưa suy nghĩ nhiều.

Cao trung năm nhất là ở đệ tam lớp học năm tầng, tan học không bao lâu, hai cái mỹ lệ bóng người xuất hiện ở nơi cửa thang lầu, nhất thời đưa tới rất nhiều cao một học sinh chú ý.

"Này không phải Trầm Nguyệt Hi sao? Nguyệt Thi Lam cũng tới ? Ai ya, cao hai hoa khôi của trường đến chúng ta cao một làm cái gì?"

Hết thấy nam sinh con mắt đều trừng thẳng , toàn bộ cao lầu một tầng sôi sùng sục.

Nhị nữ không lý học sinh môn ánh mắt, hướng về cao một tứ ban đi đến, Giang Tuyết Tinh liền ở lớp học đó.

"Nguyệt Thi Lam, ngươi thật sự điên rồi. . ."

Trầm Nguyệt Hi ở nàng bên cạnh không ngừng mà lẩm bẩm, đến nay nàng còn không thể tin được, chính mình bạn thân dĩ nhiên thích Vương Dật.

Rất nhanh, các nàng liền nhìn thấy mục tiêu.

Một thân đồ trắng Giang Tuyết Tinh đang đứng ở năm tầng quá đạo trước cửa sổ, nhìn cảnh sắc bên ngoài. Tùng Sơn tứ thiếu một trong Trầm Độc Cường đứng ở nàng bên cạnh, không biết ở nói gì đó.

"Tỷ? Nguyệt tỷ? Các ngươi làm sao đến rồi?"

Trầm Độc Cường đã gặp các nàng nhất thời sững sờ, kỳ quái hỏi.

Giang Tuyết Tinh xoay người lại, mặt cười đầu tiên là có chút mờ mịt, sau đó cười khẽ chào hỏi: "Trầm tỷ tỷ, Nguyệt tỷ tỷ. . ."

Nguyệt Thi Lam mặt cười bình tĩnh nhìn Giang Tuyết Tinh, lặng lẽ không nói. Trầm Độc Cường ở bên cạnh thấy xảy ra vấn đề, hướng Trầm Nguyệt Hi đưa lên hỏi dò ánh mắt.

Trầm Nguyệt Hi không chút biến sắc lui về phía sau nửa bước, nhẹ nhàng nâng lên tay nhỏ, lén lút chỉ chỉ Nguyệt Thi Lam, lại chỉ về Giang Tuyết Tình.

Trầm Độc Cường cau mày đến rồi.

Nguyệt Thi Lam là tìm đến Giang Tuyết Tình, nàng muốn làm gì?

"Tuyết Tình, chúng ta có hai tháng không thấy đi, người so với nghỉ hè trước đẹp hơn."

Nguyệt Thi Lam nhẹ nhàng nở nụ cười.

"Cùng Nguyệt tỷ tỷ so với kém xa. Nguyệt tỷ tỷ, người tìm ta có việc?"

Giang Tuyết Tình rất thông tuệ, lập tức phát hiện Nguyệt Thi Lam là tìm đến mình.

"Nghe nói Vương gia có chuyện sau, Giang bá bá phá hủy người cùng Vương Dật hôn ước?"

Trong giờ học nghỉ ngơi chỉ có 10 phút, Nguyệt Thi Lam không muốn quanh co lòng vòng, trực tiếp đi thẳng vào vấn đề.

Giang Tuyết Tình trực tiếp sững sờ, mặt cười hơi trắng bệch, một bên Trầm Độc Cường sắc mặt đột nhiên đại biến.

Nàng đề cái này làm cái gì?

"Nguyệt tỷ tỷ, người cũng nói rồi, chuyện này là gia phụ làm quyết định. . ."

Giang Tuyết Tình nhẹ nhàng mở miệng, âm thanh càng là có chút run rẩy.

"Tỷ!"

Trầm Độc Cường cuống lên, hắn không dám trêu Nguyệt Thi Lam, chỉ có hướng Trầm Nguyệt Hi mãnh nháy mắt, muốn cho nàng mang đi Nguyệt Thi Lam.

Trầm Nguyệt Hi tiểu mắt hướng lên trên một phen, toàn làm như không nhìn thấy. Bạn thân cùng lão đệ trước mặt, nàng không chút do dự lựa chọn người trước.

Trầm Độc Cường thấy, nhất thời khí ngiên rãnh.

"Giang bá bá ý tứ ta đương nhiên biết, ta là muốn nghe một chút người nghĩ như thế nào."

Nguyệt Thi Lam tiểu mắt chậm rãi nheo lại.

"Nghĩ như thế nào. . . ?"

Giang Tuyết Tình trầm mặc chốc lát, nhàn nhạt nói: "Gia phụ tâm ý, mười mươi tất nhiên là không dám cãi nghịch."

"Ồ?"

Nguyệt Thi Lam đôi mắt đẹp nhất thời lóe lên kỳ dị thần thái, nàng sâu sắc nhìn Giang Tuyết Tình, từng chữ từng chữ nói: "Nếu như vậy, vậy là không phải có thể không cần khách khí?"

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 24: Hoa khô của trường hẹn ước

"Cái gì?"

Giang Tuyết Tình đôi mi thanh tú nhẹ nhàng nhắm lại: "Nguyệt tỷ tỷ có ý gì?"

"Nói lời nói tự đáy lòng, ta thật sự rất cảm kích Giang bá bá đây."

Nguyệt Thi Lam cười đến rất vui vẻ, rất ngọt ngào, nàng quay người sang tử, hướng lớp 10 A2 đi đến.

"Tỷ, này Nguyệt Thi Lam có ý gì?"

Trầm Độc Cường kéo lại chị gái.

"Nàng thích Vương Dật. Không thể tưởng tượng nổi đi. . ."

Trầm Nguyệt Hi bất đắc dĩ nhún nhún đôi vai đẹp.

Giang Tuyết Tinh nghe xong thân thể yếu đuối run lên, trong nháy mắt trầm mặc xuống.

"Nàng yêu thích Vương Dật?"

Trầm Độc Cường con mắt trong nháy mắt tròn lên so với ngư nhân còn lớn hơn, đáng sợ đến cực điểm. Hắn quả thực không thể tin vào tai của mình, chính mình vẫn cho rằng Nguyệt Thi Lam có Lala khuynh hướng, mà này nữa kia nhưng là chính mình chị gái, bởi vì hai người thường ngày cử động quá thân mật .

"Tuyết Tinh, ngươi đừng suy nghĩ nhiều. Nguyệt Thi Lam hay là nhất thời hưng khởi. . ."

Trầm Nguyệt Hi thấy sắc mặt nàng có chút khó coi, ôn nhu an ủi, hướng Trầm Độc Cường nháy mắt ra dấu, sau đó đuổi theo Nguyệt Thi Lam đi tới.

Lúc này Giang Tuyết Tinh trong lòng cực kỳ phức tạp, Vương Dật là nàng mối tình đầu, nàng là chân tâm yêu đối phương. Đương nghe được Nguyệt Thi Lam yêu thích Vương Dật thì, lúc đầu ngọt ngào cùng buông tay thì thống khổ hầu như trong cùng một lúc dâng lên trong lòng, đặc biệt khó chịu.

Giang Tuyết Tinh hô hấp dồn dập , có một loại âu yếm đồ vật bị cướp đi cảm giác. Thân thể nàng chuyển động, chính mình cũng không biết tại sao, nhưng dù là chuyển động, hướng lớp 10 A2 đi đến.

Trầm Độc Cường tuấn mặt trầm xuống, không hề nói gì, yên lặng đi theo phía sau nàng.

Nguyệt Thi Lam hiện tại rất vui vẻ, thật sự rất vui vẻ.

Giang Tuyết Tinh là chính mình nhất đại tâm hoan, Vương Dật ở con nhà giàu rào cản trong là xưng tên chuyên nhất. Nếu như Giang Tuyết Tinh thật thả xuống , này nàng liền chiếm cứ tuyệt đối chủ động . Còn ở đặt sinh châu báu lý xuất hiện thiếu nữ mặc áo tím, nàng căn bản không coi là chuyện to tát. Đối phương tuy rằng dài đến kỳ ảo u nhã, mặc nhưng rất bình thường, căn bản uy hiếp không được chính mình.

Nguyệt Thi Lam đối với chính mình bề ngoài rất có tự tin, gia cảnh lại là cao cấp nhất, Vương Dật không có lý do gì hội từ chối chính mình.

Quan trọng nhất chính là, tối ngày hôm qua cái kia hôn. . .

Nghĩ tới đây, Nguyệt đại tiểu thư khuôn mặt nhỏ có chút nóng lên , hồng hồng, tăng thêm quyến rũ kiều diễm.

Sau 1 phút, nàng đi tới lớp 10 A2 cửa.

"Tam nhi a, ta đã nói với ngươi, cái trang web kia. . ."

Hai người nam học sinh chính châu đầu ghé tai đi ra phòng học môn, vừa vặn gặp gỡ Nguyệt đại tiểu thư.

"A. . . , đồng học, hỏi một chút. . ."

Nguyệt Thi Lam vội vàng gọi bọn hắn lại.

Hai người nam học sinh thấy rõ người tới sau, nhất thời sửng sốt , con mắt tròn lên tặc đại cực kỳ, về mặt kinh người thống nhất. Nhìn qua đi, đặc biệt như hải nhĩ huynh đệ.

Cao hai hoa khôi của trường? Nguyệt Thi Lam?

"Ngươi. . . Đang gọi. . . Chúng ta. . . ?"

Cao một chút nam học sinh có chút lưu luyến.

"Đúng thế. . ."

Nguyệt Thi Lam cười ngọt ngào nói: "Phiên phức đồng học giúp ta nhìn một chút, Vương Dật ở không ở chính giữa diện."

Nàng âm thanh quá êm tai , hai người nam học sinh nghe được xương đều tê , vội vàng hai bên trái phải quay đầu, 'Oánh' một tiếng, dĩ nhiên mạnh mẽ

đụng vào nhau.

"A. . ."

Biển số này có chút kinh người, Nguyệt đại tiểu thư ngẩn ngơ, hoảng tiếng nói: "Các người không có sao chứ."

Hai người nam học sinh liền đạo không có chuyện gì, cẩn thận tìm Vương Dật tung tích.

Lúc này Vương Dật chính ở cúi đầu chơi điện thoại di động, thậm chí như thế nào đem hai cái tiên nữ lão bà an bài tiến vào Thiên Dực trường đại học, hẳn nghĩ tới rồi Ngụy Đào. Cái tên này xuất thân rất cứng, khẳng định có biện pháp.

Son Vô Lăng không có xuất phòng học, Triệu Tiểu Ngọc ngồi ở nàng phía trước, nhị nữ chính xi xào bàn tán không biết đang nói những chuyện gì.

"Vương Dật. . ."

Hai người nam đồng học một chút phát hiện hần, một người trong đó lớn tiếng kêu lên.

"Hà?"

Vương Dật ngẩng đầu nhìn tới, đã thấy cửa hai tên này hướng chính mình liền liền ngoắc. Lại vừa nhìn ngoại diện, Nguyệt Thi Lam cười tươi rồi đứng ở nơi đó.

Nàng tới làm cái gì? Chẳng lẽ còn không hết lòng gian? Muốn mang chính mình?

Vương Dật cau mày đứng lên, đi về phía cửa.

Nguyệt Thi Lam thấy người yêu hướng chính mình đi tới, phương tâm bắt đầu không hăng hái nhảy loạn, mặt cười càng hồng hào .

Son Vô Lăng cùng Triệu Tiểu Ngọc nhất thời hướng về cửa nhìn tới.

"Là Nguyệt gia thiên kim?"

Triệu Tiểu Ngọc ồ một tiếng.

"Nàng tìm Vương Dật làm cái gì? Nhượng bốn tiểu thư nghe một chút."

Son Vô Lăng cảm thấy hiếu kỳ, nhắm lại đôi mắt đẹp, mặt cười nhẹ chếch, lộ tai hướng cửa.

Nguyệt Thi Lam xuất hiện, nhất thời hấp dẫn rất nhiều ánh mắt, trong lớp ban ngoại trong nháy mắt phản phát chất đầy học sinh.

Vương Dật xuyên qua bức tường người đi tới trước cửa, hướng Nguyệt Thi Lam nhạt tiếng hỏi: "Tìm ta có việc?"

Hết thấy nam sinh thấy hần một bộ lạnh nhạt đáng vẽ, nhất thời điên rồi, như như nhìn quái vật nhìn Vương Dật.

Lão đại, đây chính là nguyệt đại tá hoa a, người làm cái gì máy bay? Hành trang ~ bức cũng phải có cái mức độ, người lẽ nào là hành tinh Namek người hay sao?

"Vương Dật, buổi trưa cùng nhau ăn cơm có được hay không?"

Nguyệt Thi Lam có chút không dám nhìn hần ánh mắt sáng ngời, buông xuống mặt cười, e thẹn vô hạn thấp giọng khẽ nói.

"Cái gì?"

"Nguyệt giáo hoa ước Vương Dật ăn cơm?"

"Thiên, ta không nghe lầm chứ?"

"Chu đại thiếu không phải vẫn ở truy Nguyệt Thi Lam sao? Nàng vẫn không đồng ý, lẽ nào là bởi vì Vương Dật?"

"Không đúng vậy, ta nghe nói Vương Dật hào như cùng Giang gia Nhị tiểu thư là một đôi. Lẽ nào Nguyệt Thi Lam là muốn làm người thứ ba. . . ?"

"Chớ nói nhảm, hai người bọn họ tháng trước liền biệt ly. "

Trong nháy mắt, trong lớp ban ngoại sôi trào , tiếng kinh hô một mảnh. Có chút nam sinh trong mắt bắn mạnh xuất vô hạn sát cơ, mạnh mẽ nhìn chăm chăm Vương mỗ người.

Nguyệt Thi Lam nghe được những cái kia tiếng bàn luận, mặt cười thùy đến càng thấp hơn .

"Được, buổi trưa tan học, ta ở cửa lâu chờ ngươi."

Vương Dật bị tào loạn tiếng làm đầu óc choáng váng, trực tiếp đáp ứng rồi, hẳn muốn biết đối phương đến cùng muốn làm gì.

"Thật sự?"

Nguyệt Thi Lam đột nhiên giờ lên mặt cười, trong con ngươi xinh đẹp dị thái liên tục.

"Ân, nhanh hơn khóa , ngươi trở về phòng học đi, buổi trưa thấy. . ."

Vương Dật dứt lời liền muốn xoay người, đột nhiên, hẳn ổn định thân thể.

Đoàn người mặt sau, hẳn nhìn thấy Trầm Nguyệt Hi chính đi về phía này, mặt sau còn có Trầm Độc Cường cùng. . . Giang Tuyết Tinh.

Cỡ nào quen thuộc mà bóng người xa lạ a.

Nàng hay vẫn là xinh đẹp như vậy, hay vẫn là một thân tố y phục, hay vẫn là giữ lại khiến người ta trù mến tóc mái. . .

Giang Tuyết Tinh cũng nhìn thấy Vương Dật, nhất thời dừng lại thân thể, mặt cười trên che kín vẻ phức tạp.

Hai người nhìn chăm chú không tới một giây, hay là càng ngắn hơn.

"Ha ha. . ."

Vương Dật nở nụ cười, trực tiếp xoay người hướng trong phòng học đi đến.

"Có nghe hay không?"

Triệu Tiểu Ngọc thấy Vương Dật trở lại , thấp giọng hỏi.

"Bọn hắn gọi lớn tiếng như vậy, người điếc đều nghe được, hai bốn tiểu thư chờ nửa ngày Huyền Thuật. . ."

Son Vô Lăng cũng là không nói gì , liếc nhìn Vương Dật, cười nhẹ nói: "Nguyệt gia thiên kim hảo như yêu thích Vương Dật, thú vị. . ."

"Đại tiểu thư, ngươi đang suy nghĩ gì?"

Triệu Tiểu Ngọc thấy Son Vô Lăng lúc nói chuyện đôi mi thanh tú nhẹ nhàng gây xích mích, biết nàng muốn chinh người.

"Ta muốn cho Vương Dật cái tên này biết, mở bốn tiểu thư chuyện cười là có đánh đổi. . ."

Son Vô Lăng cười giả dối, nhìn về phía Vương Dật, tiểu mắt loạn thành đáng yêu nguyệt nha hình.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 25: Lão công, người nơi nào thiếu

Nguyệt Thi Lam mặt cười hiện lên mê người ý cười, nàng xoay người ly khai đoàn người. Không làm bất chính, vừa vặn cùng Giang Tuyết Tinh ánh mắt đối diện cùng nhau.

"Tuyết Tinh, ta trước tiên trở về phòng học. . ."

Nguyệt Thi Lam cười khẽ, nghiêng người bồng bênh rời đi.

Giang Tuyết Tinh mặt cười chết trảm chết trảm, một đôi trắng nõn tay nhỏ nhắn nắm ở cùng nhau. Trầm Độc Cường đứng ở phía sau, nhìn nàng nắm lên phần quyền, sắc mặt âm tình bất định, không biết đang suy nghĩ gì.

Đệ nhị tiết là lớp Anh ngữ, lão sư là một cái khoảng ba mươi tuổi cao to thanh niên, hẳn cầm phấn viết ở trên bảng đen tùy ý như gió, động tác rất phiêu

dật.

"Người không phải được xưng có lão bà sao? Làm sao còn đi cùng Nguyệt Thi Lam ăn cơm?"

Son Vô Lăng nghiêng đi mặt cười, thấp giọng nói.

"Ăn một bữa cơm mà thôi, thuyết minh không là cái gì."

Vương Dật về mặt cực kỳ hồ hững.

"Người đối với Nguyệt Thi Lam không ý đó?"

"Không có. . ."

"Thật không có?"

Vương Dật nhìn nàng một cái, lựa chọn trầm mặc, không muốn ở cái đề tài này trên tiếp tục dây dưa xuống.

Son Vô Lăng tiểu mắt nhắm lại, bên trong có giao hoạt ánh sáng đang lóe lên.

Đệ tứ tiết khóa sau khi tan lớp, Vương Dật đem sách vở để tốt, từ trong bọc sách lấy ra thẻ ăn cơm, đi ra phòng học. Giờ khắc này trong hành lang trải qua đứng đây học sinh, hẳn vừa ra hiện, nhất thời đưa tới vô số ánh mắt.

"Vương Dật xuất đến rồi. . ."

"Người nói Nguyệt Thi Lam chờ không chờ hẳn?"

"Ai biết? Cùng đi xem xem liền biết rồi."

"Kỳ quái, tại sao ta cảm giác Vương Dật so với ban đầu soái rất nhiều, con mắt của hắn thật mê người."

"Cũng thật là, cùng mình tình đứng thế. . ."

Bọn học sinh nghị luận sôi nổi, trong đó phần lớn là nữ sinh.

Vương Dật mắt diếc tai ngơ, trực tiếp hướng cầu thang đi đến, mặt sau theo gần như một cái ban học sinh, Son Vô Lăng cùng Triệu Tiểu Ngọc tắc không chút biến sắc đi theo phía sau cùng.

Đến tới cửa nơi, nơi đó đồng dạng đứng rất nhiều người, đại thể là nhận được tin tức cao hai học sinh. Trong đó phần lớn đều biết Vương Dật, những nam sinh kia thấy nhân vật chính sau khi xuất hiện, từng cái từng cái sắc mặt cực kỳ không quen, mà nữ sinh con mắt đồng thời sáng ngời.

Hào cao lớn đẹp trai.

Nguyệt Thi Lam yên tĩnh đứng ở nơi đó, lưỡng cái tay nhỏ bé giao nhau ở trước chéch, một mặt chờ mong nhìn chỗ rẽ lầu. Trầm Nguyệt Hi tắc hầu ở bên cạnh hắn.

"Vương Dật. . ."

Nguyệt Thi Lam nhìn thấy đối phương, vội vàng vung lên tay nhỏ.

Vương Dật đi tới trước mặt nàng, nhất thời sững sờ.

Lúc này Nguyệt Thi Lam cùng buổi sáng lúc đó có chỗ bất đồng, mặt mày như phác họa, môi đỏ kiêu diễm ướt át, càng càng mỹ lệ vô song.

Nàng hoá trang ?

Ý nghĩ ở Vương Dật trong đầu chợt lóe lên.

"Vương Dật, đã lâu không gặp, người cao lớn lên không ít, cũng thay đổi rất nhiều."

Trầm Nguyệt Hi nhìn Vương Dật, tiểu trong mắt lóe lên kỳ dị sắc thái.

"Trầm tỷ người tốt. . ."

Vương Dật hướng nàng khẽ mỉm cười, Vương gia suy tàn trước, hẳn ở mấy cái party trên gặp đối phương, lúc đó cũng từng kinh diễm ở đối phương khuôn mặt đẹp, song phương xem như là quen biết đã lâu.

"Đi thôi, hôm nay tỷ tỷ mời khách, 'Úc thực hiện' trải qua xác định hảo phòng riêng. . ."

Trầm Nguyệt Hi mỉm cười nở nụ cười, rất là kiều diễm cảm động.

"Không cần, ta có thể ăn cơm, đi căng tin ăn. . ."

Vương Dật dương tay lý thê từ, nhìn nhị nữ một chút, thẳng đi về phía phòng ăn.

Trong nháy mắt, bất luận nam sinh nữ sinh đều ngónh ngang.

Này tình huống thế nào? Vương Dật dĩ nhiên ở hai đại hoa khôi của trường trước mặt nhẩn mặt?

"Căng tin?"

Trầm Nguyệt Hi không chỉ có ngẩn ngơ. Nguyệt Thi Lam mạnh mẽ trừng nàng một chút, làm dáng liền muốn đuổi theo.

"Thi Lam, ngươi chờ một chút. . ."

Trầm Nguyệt Hi cuống lên, một cái kéo lại nàng.

"Ngươi làm gì thế?"

Nguyệt Thi Lam tức giận hướng nàng nói: "Ta cùng Vương Dật hẹn căng tin ăn cơm, ngươi càng muốn theo tới, còn đưa ra mời khách? Này khỏe, hần đều không cao hứng. . ."

"Nguyệt Thi Lam, ngươi có thể hay không thanh tĩnh một chút. . ."

Trầm Nguyệt Hi cảm giác mình sắp điên rồi, khê kêu nói: "Chúng ta sao có thể đi căng tin ăn đồ ăn? Hơn nữa đây là ngươi lần thứ nhất. . ."

Nàng cẩn thận nhìn một chút bốn phía, thấp giọng rồi nói tiếp: "Chủ động cùng nam sinh ăn cơm!"

"Không cần ngươi quan tâm. . ."

Nguyệt Thi Lam bỏ qua rồi nàng tay ngọc, đuổi theo Vương Dật đi tới.

Trầm Nguyệt Hi mạnh mẽ dậm chân, cắn răng, đi theo sát.

"Xem ra Nguyệt Thi Lam là đến thật sự, thú vị, đương thật biết điều. . ."

Đoàn người phía sau, Sơn Vô Lăng hít tiểu mắt, xuân hành giống như ngón tay ngọc nhẹ chút tiêm tiểu cảm, tự lảm bảm.

"Tiểu thư, ta đói, chúng ta đi nơi nào ăn a?"

Triệu Tiểu Ngọc ở bên sàu mi khô kiềm nói.

"Đương nhiên đi căng tin, ngươi không thấy Trầm gia thiên kim cũng đi tới sao? Như thế chuyện chơi vui ta há có thể bỏ qua?"

Sơn Vô Lăng hì hì yêu kiều.

"A? Căng tin. . . Người nơi nào khẳng định rất nhiều, chúng ta hay vẫn là chuyển sang nơi khác đi, cái kia 'Úc thực hiên' quả thật không tệ. . ."

Triệu Tiểu Ngọc một mặt không tình nguyện.

"Đừng nói nhảm, đi. . ."

Sơn Vô Lăng không nói hai lời, trực tiếp kéo Triệu Tiểu Ngọc hướng căng tin đi đến.

"Cái gì? Ngươi muốn đi căng tin ăn cơm?"

Nơi cửa thang lầu, Giang Tuyết Tinh cùng Trầm Độc Cường đứng chung một chỗ, người sau trừng hai mắt, vừa giận vừa sợ đạo.

"Ân, hồi lâu không đi nơi nào ăn, muốn lại ném thử."

Giang Tuyết Tinh nhàn nhạt nói.

"Không được, Chu Phàm Khôn bọn hần trải qua xác định hảo phòng riêng, chúng ta nhất định phải tới."

Trầm Độc Cường gương mặt tuần tú đã biến thành trư can sắc.

"Ta nói rồi, ta rất đáng ghét bọn hần, sẽ không cùng bọn hần cùng nhau ăn cơm."

Nhớ tới những cái kia buồn nôn sắc mặt, Giang Tuyết Tinh trong lòng bay lên mãnh liệt căm ghét cảm.

"Có thể . . . Nhưng ta trải qua đáp ứng bọn hần . . ."

"Vậy người đi đi, không cần phải đề ý đến ta. . ."

Giang Tuyết Tinh một cái xoay người, hướng căng tin đi tới.

Nhìn nàng yếu điệu thanh tố bóng lưng, Trầm Độc Cường trong mắt loé ra vẻ tàn nhẫn, trực tiếp lấy điện thoại di động ra, gọi một cú điện thoại dây số.

Ở vô số ánh mắt khiếp sợ trong, Vương Dật cùng hai đại hoa khôi của trường đi vào căng tin, mặt sau tắc theo gần trăm tên học sinh.

"Các người có thể ăn cơm sao?"

Vương Dật nhìn bên trong đệ món ăn bình đài, chợt nhớ tới một vấn đề, quay đầu hỏi.

Lúc trước hần cùng Giang Tuyết Tinh lần đầu tiên tới căng tin ăn cơm, người sau sẽ không có thể ăn cơm, vẫn là dùng hần.

Nguyệt Thi Lam cẩn thận lắc lắc đầu, Trầm Nguyệt Hi có chút không kiên nhẫn nói: "Quet thẻ không được sao?"

"Căng tin không chấp nhận tiền mặt cùng quet thẻ. . ."

Vương Dật có chút không nói gì đạo.

"Vậy làm sao bây giờ? Cũng không thể nhượng chúng ta đói bụng đi."

Trầm Nguyệt Hi gióng lên cái miệng nhỏ, bất mãn nói, một bên Nguyệt Thi Lam vội vàng lôi nàng một tý.

"Vậy chỉ dùng ta. . ."

Vương Dật bất đắc dĩ quay người sang đi, nhưng chợt nhớ tới cái gì, quay đầu tiếp tục nói: "Chỉ cái này một lần, ta cũng không muốn đương oan đại đầu. . ."

"Người. . ."

Trầm Nguyệt Hi nhất thời điên rồi, trước ngực thế no đủ tồn ở không ngừng phập phồng, hiển nhiên tức giận đến không nhẹ. Nguyệt Thi Lam vội vàng lại lôi nàng một tý, nói nhỏ: "Ta Trầm đại tiểu thư, van cầu người đừng cho ta quấy rối rồi!"

"Ta quấy rối?"

Trầm Nguyệt Hi cảm giác trong lòng oan ức cực kỳ, nàng mạnh mẽ trừng mắt Nguyệt Thi Lam, mỹ lệ trong ánh mắt nổi lên sương mù.

Nguyệt Thi Lam lòng tràn đầy đều là Vương Dật, hoàn toàn không thấy nàng thất thố, chỉ lo theo sát ở người yêu mặt sau.

Ba người nắm quá Inox khay, bắt đầu xếp hàng lấy món ăn.

Đứng vào lúc này. . .

Son Vô Lăng cầm khay, cười tươi rồi đi tới Vương Dật trước mặt, hướng hần quyến rũ nở nụ cười: "Lão công, người nơi nào thiếu, ta đi chiếm toà. . ."

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 26: Lẽ nào là bởi vì cái kia hôn?

Dát? ? ?

Vương mỗ người như bị sét đánh, sững sờ ở những nơi, về mặt trực tiếp động lại .

Son Vô Lăng mị nhãn uốn cong, giờ lên trắng nõn tay nhỏ, ở trước ngực hấn khẽ vuốt nói: "Đừng làm cho chúng ta lâu. . ."

"Ngươi. . ."

"Lão công, nhanh đi thịnh cơm. . ."

Vương Dật mới vừa vừa mở miệng, Son Vô Lăng liền giành trước đánh gãy hấn, hờn dỗi lời nói nhỏ nhẹ, liếc nhìn mắt hoa dung thất sắc Nguyệt Thi Lam cùng Trầm Nguyệt Hi, xoay người lặng yên rời đi.

Trong nháy mắt, cửa phòng ăn tất cả xôn xao, táo loạn đến cực điểm, tất cả mọi người xem Vương Dật ánh mắt lại không giống nhau .

Nam sinh phản ứng nhất đại, đồ kị phần nô giả chiếm đa số, đồng thời cũng có một phần nhỏ người lộ ra sùng bái vẻ mặt, bọn hấn thật sự chịu phục .

"Thi Lam, chúng ta đi. . ."

Sau một khắc, Trầm Nguyệt Hi mặt cười hóa thành vô hạn lạnh lẽo, lập tức kéo Nguyệt Thi Lam tay nhỏ, khẽ kêu đạo.

Nguyệt Thi Lam không nhúc nhích, mà là nhẹ giọng chiến nói: "Vương. . . Vương Dật, nàng là bạn gái của ngươi?"

Vương mỗ người đã nhiên bị Son Vô Lăng cái này mãnh liêu làm mộng ép, nghe tiếng nhìn về phía nàng: "Đương nhiên không phải, nàng là chuyển giáo sinh, ngày hôm nay vừa tới nhị ban, ta nguyên lai căn bản chưa từng thấy nàng. . . , há? Ngươi làm sao. . ."

Vương Dật phát hiện Nguyệt Thi Lam mặt cười bạch đến đáng sợ, vành mắt càng là đỏ, bên trong hơi nước mười phần.

"A. . . Ta không có chuyện gì. . ."

Nguyệt Thi Lam vội vàng giờ lên tay nhỏ, hoảng loạn lau chùi tiểu mắt, cười khẽ giải thích: "Có hạt cát bay vào đến rồi, lập tức tốt."

Vương Dật lại không phải người ngu, sao sẽ tin tưởng câu nói như thế này? Chỉ hơi trầm ngâm, con mắt trực tiếp trợn lên tặc đại cực kỳ.

Không thể nào, lẽ nào nàng đối với ta thú vị?

"Này nàng tại sao gọi chồng ngươi?"

Trầm Nguyệt Hi sao dễ dàng buông tha hấn? Đôi mắt đẹp hàn quang bắn ra bốn phía, hùng hổ dọa người đạo.

Như đôi làm bình thường, Vương Dật chỉ có thể nở nụ cười chi. Có thể hiện tại không giống nhau, Trầm đại tiểu thư rõ ràng là ở giúp Nguyệt Thi Lam ra mặt. Trong chớp mắt, đã qua tình hình rõ ràng trước mắt, Vương mỗ người nhanh chóng chỉnh hợp các hạng chi tiết nhỏ, các loại dấu hiệu cho thấy, nguyệt đại tá hoa khả năng thật sự yêu thích chính mình.

Tại sao?

Lẽ nào là bởi vì cái kia hôn? Hắc, xem ra ta hôn công rất lợi hại mà, liền băng son mỹ nhãn Nguyệt Thi Lam cũng vì đó thần hồn điên đảo, tình không chính mình.

Vương mỗ lòng người trong ngăn ngùi xú rắm dưới, sau đó rơi vào xoắn xuýt bên trong.

Nếu như vậy, liền không dễ xử lí .

"Hỏi ngươi nói đây, nàng tại sao gọi chồng ngươi?"

Trầm Nguyệt Hi thấy hấn trầm mặc không nói, nhất thời cuồng lên.

"Nguyệt Hi. . ."

Nguyệt Thi Lam lau chùi tiểu mắt, lần thứ hai lời kéo nàng.

"Trầm tỷ, chúng ta thật không có quan hệ. . ."

Vương Dật tỉnh táo lại sau, đầu óc trở nên cực kỳ rõ ràng, trong nháy mắt nghĩ đến Son Vô Lăng là đang trả thù chính mình.

Xem ra nữ nhân vẫn đúng là không thể dễ dàng đắc tội.

"Vương Dật. . ."

Nguyệt Thi Lam khôi phục lại, hướng hân cười ngọt ngào nói: "Chúng ta tin tưởng người, chúng ta thịnh com đi."

Vương Dật nhìn nàng trong veo nụ cười, nhớ tối đêm trước cái kia hôn, trong lòng nhất thời nhảy một cái. Có chút không dám xem con mắt của nàng, quay người sang đi.

Căng tin một chỗ hẻo lánh góc.

"Đại tiểu thư, người quá ác."

Triệu Tiểu Ngọc nhìn chăm chú Sơn Vô Lăng, bất đắc dĩ than thở: "Người làm như thế, trực tiếp đem Vương Dật ép lên tuyệt lộ. . ."

"Ai bảo hân mở bốn tiểu thư chuyện cười? Đáng đời. . ."

Sơn Vô Lăng kiêu hừ một tiếng.

Vương Dật ba người thịnh hảo com nước sau, tìm kiếm khắp nơi chỗ ngồi. Ngày hôm nay ngày thứ nhất đi học, căng tin học sinh rất nhiều, nói người đông như mắc cửi tuyệt không quá đáng.

"Lão công, nơi này. . ."

Sơn Vô Lăng đứng dậy, hướng hân vung lên tay nhỏ, nàng cử động nhất thời đưa tới càng nhiều ánh mắt.

"Không hiểu ra sao nữ nhân. . ."

Vương Dật lẩm bẩm một câu, không nhìn thẳng. Phản ứng của hân nhượng Nguyệt đại tiểu thư rất vui vẻ, đôi mắt đẹp lờ lờ tỏa sáng. Trần Nguyệt Hi tắc 'Thiết' một tiếng, cùng tìm kiếm chỗ ngồi.

Đúng vào lúc này, có sáu cái nam sinh ăn xong đứng dậy rời đi, Vương Dật mắt sắc, mở miệng nói: "Chúng ta đi nơi nào."

Đi tới vị trí sau, Nguyệt Thi Lam cùng Trần Nguyệt Hi cũng xếp hàng ngồi, Vương Dật tắc ngồi ở các nàng đối diện.

"Kỳ thực căng tin com ăn thật ngon, không thể so những cái kia đại tiệm com kém, hơn nữa rất sạch sẽ, Trâm tỷ ném thử liền biết rồi."

Vương Dật thấy Trần Nguyệt Hi bất động chiếc đũa, mỉm cười nói.

"Àn, cũng thật là, nguyên lai ta cũng không phát hiện. Vương Dật, sau đó chúng ta buổi trưa đồng thời đến có được hay không?"

Nguyệt Thi Lam gấp một cái mùi cá thịt tia thả vào trong miệng, đôi mắt đẹp nhất thời sáng lên đến rồi.

Chua ngọt ngon miệng, thuần hương vị chính, thật sự ăn thật ngon.

"Ồ. . . Tốt. . ."

Vương Dật càng ngày càng khẳng định nàng đối với chính mình có ý định, trong đầu một loạn, mờ mịt gât gât đầu, lung tung bới mấy cái com.

"Thiết, còn rất có tình chàng ý thiếp. . ."

Trần Nguyệt Hi cái miệng nhỏ một quyết, nhỏ giọng lẩm bẩm. Nàng âm thanh tuy nhỏ, Vương Dật cùng Nguyệt Thi Lam nhưng là nghe được rõ ràng. Người trước cố ý ho khan một tiếng, làm bộ không nghe thấy. Người sau nhất thời hà phi hai gò má, lén lút mò xuống tay đi, ở nàng non mềm trên đùi mạnh mẽ vừa bấm.

"A. . ."

Lần này rất mạnh mẽ đạo, Trâm như hi kinh sợ một tiếng, thối tiếng nói: "Nguyệt Thi Lam, người muốn đau chết bản bảo bảo sao?"

"Đau chết đáng đời. . ."

Nguyệt Thi Lam liếc nàng một cái, lại cẩn thận nhìn một chút Vương Dật, bắt đầu ăn com.

Đúng vào lúc này, hai đạo yêu điệu bóng người tới gần nơi này.

"Lão công a, nhân gia đợi người nửa ngày đây, người làm sao ngồi ở chỗ này ăn?"

Sơn Vô Lăng đem khay hướng về trên bàn com một thả, ngồi ở Vương Dật bên cạnh, một mặt hờn dỗi.

Triệu Tiểu Ngọc ngồi ở bên cạnh nàng, mặt không hề cảm xúc nhìn Nguyệt Thi Lam cùng Trần Nguyệt Hi.

Hai đại hoa khôi của trường lần thứ hai không bình tĩnh, Nguyệt Thi Lam đôi mi thanh tú nhẹ nhàng nhún lại, lạnh lùng nhìn Sơn Vô Lăng, phương tâm

bất mãn tới cực điểm. Trầm như hi tắc trực tiếp buông đũa xuống, đôi mắt đẹp bắn ra đáng sợ hàn mang.

"Son Vô Lăng, ngươi đến cùng muốn làm gì?"

Vương Dật để đũa xuống, quay đầu đi cau mày nói.

"A. . . , ngươi dĩ nhiên gọi thẳng nhân gia danh tự, tại sao không gọi lão bà của người ta ? Lão công. . . Ngươi làm sao . . . ?"

Son Vô Lăng quá hội diễn trò , diễn cùng thật sự như thế. Xem đáng đáp kia, cực kỳ giống một cái mắt đi yêu sùng đáng thương nữ tử, mà Vương mẫu người tắc lắc mình biến hóa, thành một cái có mới nói cũ mặt hàng.

"Không biết xấu hổ. . ."

Trầm Nguyệt Hi thực sự không nhìn nổi , thấp giọng mắng.

"Ngươi nói cái gì?"

Đối diện Triệu Tiểu Ngọc lông mày trực tiếp bay lên đến rồi, nắm đấm nắm chặt, lạnh giọng quát hỏi.

Son Vô Lăng mặt mày cong lên, bỗng nhiên chuyển động, nàg nhanh chóng dò ra hai chỉ, đặt ở Triệu Tiểu Ngọc trên cổ tay.

Triệu Tiểu Ngọc chính muốn đứng lên, lại bị đối phương cường ép ngăn chặn , nàg quay đầu nhìn về phía Son Vô Lăng

Vương Dật ở bên nhìn ra rõ ràng, nhất thời giạt nẩy cả mình. Son Vô Lăng tốc độ quá nhanh, mặc dù là hắn cũng chỉ nhìn thấy một đạo tàn ảnh mà thôi.

Cái này Son Vô Lăng là cái gì người? Sao có thân thủ bậc này?

"Vị tỷ tỷ này, ngươi là đang nói ta sao?"

Son Vô Lăng linh động hai mắt chậm rãi nhắm lại, nhìn về phía Trầm Nguyệt Hi, nhẹ giọng cười nói.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 27: Cái này người, bốn tiểu thư muốn xác định

"Nói chính là ngươi!"

'Đinh lang' một tiếng, trên bàn lại thả xuống một cái khay, một cái uyển chuyển bóng người ngồi vào cái cuối cùng không vị trên, mạnh mẽ nhìn chăm chăm Son Vô Lăng.

Đến người càng là Giang Tuyết Tinh, nàg lúc này mặt cười rất nặng, sát khí tràn trề. Nếu như ánh mắt có thể sát nhân, Son Vô Lăng khẳng định chết rồi rất nhiều lần.

Giang Tuyết Tinh thật sự rất tức giận, chính mình tuy là đối với Vương Dật buông tay , có biết Nguyệt Thi Lam cũng yêu thích hắn thì, trong lòng dĩ nhiên không lạc cực kỳ, khó chịu đến cực điểm, cho nên mới không nhịn được đến căng tin lên lút quan sát hai người tiến triển. Ai nghĩ, càng gặp được tình cảnh này.

Gọi Vương Dật lão công từng là nàg chuyên môn, ai cũng không thể lung tung chen chân, chính là đùa giỡn cũng không được. Bây giờ nghe Son Vô Lăng một miệng một cái lão công kêu, thân mật cực kỳ. Giang Tuyết Tinh Đại tiểu thư tính khí trực tiếp phóng lên trời, cũng không nhịn được nữa, hiện thân ở trước mặt mọi người.

Này biến số rất kinh người, tất cả mọi người đều là sững sờ.

"Tuyết Tinh?"

Trầm Nguyệt Hi mờ mịt nhìn về phía nàg: "Ngươi cũng ở căng tin ăn cơm?"

"Tình cờ lại đây. . ."

Giang Tuyết Tình không mang theo bất luận cảm tình gì đạo.

Nguyệt Thi Lam cách bạn thân nhìn Giang Tuyết Tình, con người đen nhánh lúc sáng lúc tối, không biết đang suy nghĩ gì.

"Người. . ."

Triệu Tiểu Ngọc thấy đối phương đến rồi giúp đỡ, lại nghĩ tới thân, Sơn Vô Lăng vai đẹp vì hơi trầm, lần thứ hai ngăn chặn nàng.

"Ha ha. . ."

Sơn đại tiểu thư nở nụ cười, rất long lanh, thông dong cùng Thiên Dực trường đại học tam đại hoa khôi của trường đối diện, dĩ nhiên không nóng nảy không loạn, hoàn toàn một bộ người ngoài cuộc đáng về.

Vương mẫu người nhưng là một cái đầu hai cái lớn hơn.

Sơn Vô Lăng cử động vốn là đem bầu không khí làm rất cương, Giang Tuyết Tình cái này 'Nguyên phổ' lại vừa ra hiện. . .

. . .

Hắn không dám nghĩ tiếp nữa, giờ tay ở chính mình mi tâm ngắt lại nắm, cảm giác não nhân đau đớn, bên trong hạo như sinh ra một trái tim, ở bùng bùng nhảy lên.

Lúc này, hết thầy học sinh ánh mắt hầu như tất cả đều tập trung ở nơi này.

"Không biết xấu hổ?"

Sơn Vô Lăng bỗng nhiên giờ lên để trống tay nhỏ, đặt tại Vương Dật trên cánh tay, cười duyên nói: "Ta là lão bà hắn, các người dựa vào cái gì nói ta như vậy?"

Nàng cử động quá kinh người, ba cái hoa khôi của trường mặt cười đột nhiên đại biến, hầu như trong cùng một lúc nắm nổi lên phản quyền.

Vương Dật kinh hãi, cánh tay vì vì dùng sức, muốn tránh thoát mở ra. Ai muốn Sơn Vô Lăng tay ngọc lại như một cái thiết cô giống như, dĩ nhiên vẫn không nhúc nhích.

Hả?

Vương Dật này cả kinh đương thật không phải chuyện nhỏ, hắn tuy rằng không dùng chân lực, có thể đến cùng là cái nam sinh, sức mạnh há có thể nhỏ?

Nàng từ đâu tới khí lực lớn như vậy?

Ba cái hoa khôi của trường thấy Vương Dật lại không phản ứng, cho rằng hắn ngầm thừa nhận, mặt cười trầm đáng sợ hơn.

Vương Dật cuồng lên, không muốn để cho hiểu lầm càng sâu, dùng tới ba phần mười lực đạo, cánh tay của hắn bỗng nhiên nâng lên 10 centimet.

"Hả?"

Sơn Vô Lăng mặt cười thất sắc, nhanh chóng liếc nhìn chính mình tay nhỏ, đôi mắt đẹp bắn ra khó có thể tin về mặt. Nàng thu hồi ngăn chặn Triệu Tiểu Ngọc ngón tay ngọc, vai trái bỗng nhiên chìm xuống, 'Xì' một tiếng, Vương Dật cánh tay phải lần thứ hai trở xuống trên mặt bàn.

Tình cảnh này tam đại hoa khôi của trường trực tiếp nhìn ở trong mắt, các nàng cỡ nào thông tuệ? Rất nhanh sẽ rõ ràng, mặt cười nhất thời trong sáng rất nhiều.

Vương Dật thực sự không muốn tiếp tục cùng nàng 'Chơi đùa' xuống, trực tiếp sử lên bảy phần mười lực đạo. Nguồn sức mạnh này quá kinh người, 'Hô' một tiếng, cánh tay của hắn trực tiếp giờ lên 20 nhiều centimet, thủ đoạn chuyển động, phản nắm lấy nàng trong sáng ngọc oản, trầm giọng nói: "Xin lỗi, ta cùng người không quen. . ."

Sơn đại tiểu thư nhất thời bối rối, mặt cười mờ mịt nhìn hắn, á khẩu không trả lời được.

Nàng rất rõ ràng thực lực của chính mình, mặc dù là Huyền cấp một tầng cao thủ, cũng không cách nào thoát ly tầm kiểm soát của mình, chớ nói chi là người bình thường.

Lẽ nào. . ., Vương Dật cũng là cổ vũ thế gia người? Thực lực còn cao hơn mình?

Không, cái này không thể nào. Trên người hắn không có loại kia độc nhất khí tức. Huống hồ Đình gia ngầm chiếm Vương gia của cái, nếu như người sau nắm giữ cổ vũ truyền thừa, Đình gia không thể động thủ.

Trời sinh thần lực?

Son đại tiểu thư nghĩ tới đây, đôi mắt đẹp nhất thời sáng lên, xem Vương Dật ánh mắt cũng hoàn toàn khác nhau .

"Xin đừng nên lại ảnh hưởng chúng ta ăn cơm."

Vương Dật vậy mà nàng đang suy nghĩ gì, buông ra đại thủ, không dám nhìn đối diện, tiếp tục cúi đầu ăn cơm.

"Hi hi . . Thật biết điều . ."

Trầm Nguyệt Hi cảm thấy hả giận, cười duyên nói: "Luôn miệng nói là Vương Dật lão bà, khả nhân gia hoà giải người không quen. Son Vô Lăng đứng không, người người như thế ta hay vẫn là lần thứ nhất nhìn thấy đây. . ."

"Nguyệt Hi . ."

Nguyệt Thi Lam sân tiếng khê gọi, nàng tuy rằng nhìn Son Vô Lăng không vừa mắt, nhưng đối phương tốt xấu cũng là nữ sinh, những câu nói này làm người rất đau đớn.

Một bên Giang Tuyết Tinh không hề nói gì, lén lút liếc nhìn Vương Dật, buông xuống mặt cười yên lặng ăn cơm.

"Ta xem các người thật sự ngứa người dương ."

Triệu Tiểu Ngọc thực sự không nhịn được , Son Vô Lăng nhưng là Son gia hòn ngọc quý trên tay, chính là Đình gia người chương đã cũng sẽ ký nhượng tam phần, bây giờ lại bị này mấy cái nhà giàu tiểu thư bình phẩm từ đầu đến chân? Quả thực là buồn cười đến cực điểm.

"Ô ô, người lại là cái nào đường mặt hàng. . .?"

Trầm Nguyệt Hi sớm nhìn nàng không vừa mắt , cười lạnh nói.

"Người. . ."

"Tiểu Ngọc!"

Triệu Tiểu Ngọc vừa muốn bạo phát, Son Vô Lăng tiểu mặt trầm xuống, hướng nàng quát lạnh một tiếng.

Triệu Tiểu Ngọc nghe ra Đại tiểu thư hảo như tức rồi, mạnh mẽ nhìn lướt qua ba cái hoa khôi của trường, miễn cưỡng ngừng lại thân thể.

"Các mỹ nữ a. . ."

Son Vô Lăng hoành Triệu Tiểu Ngọc một chút, thân thể yếu kiều nghiêng về phía trước, lần thứ hai khôi phục long lanh nụ cười. Nàng nhếch lên trắng mịn ngón tay cái, chỉ về tả phương Vương Dật, hướng ba cái hoa khôi của trường từng chữ từng chữ nói: "Cái này người, bốn tiểu thư muốn xác định . . ."

"Phốc. . ."

Vương mẫu người ăn được tới lúc gấp rút, nghe tiếng nhất thời văng rất nhiều cơm tẻ hạt cơ bản xuất đến.

Ba cái hoa khôi của trường nhất thời thần thái khác nhau.

Nguyệt Thi Lam một lòng muốn cho Vương Dật làm chính mình bạn trai, nghe xong không chút nào yếu thế cùng nàng đối diện, cái trong tràn ngập mùi thuốc súng.

Giang Tuyết Tinh đành chỉ dùng cơm, giờ lên mặt cười, nhìn về phía Son Vô Lăng, hờ hững không nói.

"Chỉ bằng người?"

Trầm Nguyệt Hi như là nghe được thế gian buồn cười nhất, cân nhắc nhìn Son Vô Lăng nói: "Hắn đều nói rồi, cùng người không quen."

"Thật thật không tiện, chúng ta rất nhanh sẽ quen."

Son Vô Lăng nhìn như ngượng ngùng nở nụ cười, kì thực có chút đắc ý nói: "Các người không biết đi, ở trong lớp, ta an vị ở bên cạnh hắn. . . , Tiểu Ngọc, chúng ta đi. . ."

Nàng nói xong trực tiếp đứng lên, xoay người rời đi.

Triệu Tiểu Ngọc trừng ba nữ một chút, theo Son Vô Lăng đi tới.

"Đại tiểu thư, người nói những câu nói kia có ý gì?"

Triệu Tiểu Ngọc đi mau hai bước, đuổi tới Sơn đại tiểu thư bên người, thấp giọng hỏi. Nàng cũng không nhận ra đối phương hội thật coi trọng cái này Vương Dật.

"Vương Dật là trời sinh thần lực, nếu như hấn bái vào Sơn gia, học được cổ vũ truyền thừa, tương lai rất có thể sẽ thành vì gia tộc một sự giúp đỡ lớn."

Sơn Vô Lăng có chút hưng phấn nói.

"Cái gì?"

Triệu Tiểu Ngọc sững sờ, có chút khó có thể tin nói: "Đó là cái gì quý?"

Đúng vào lúc này, đối diện đâm đầu đi tới chừng mười cái nam sinh, trong đó hai người, sắc mặt cực kỳ không quen.

"Chu Phàm Khôn cùng Trầm Độc Cường?"

Sơn Vô Lăng nhất thời nhận ra hai người, mũi nhăn uốn cong, khẽ cười nói: "Người rất nhanh liền biết rồi."

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 28: Lại mò tay lại mò chân

"Người khẳng định Nguyệt Thi Lam cùng muốn cùng Vương Dật giao du? Bọn hấn chính ở căng tin ăn cơm?"

Đi ở phía trước Chu Phàm Khôn một mặt âm trầm, lạnh lùng nói.

"Ta có lý do gì lừa gạt Nhị ca?"

Trầm Độc Cường trầm giọng hỏi ngược lại.

"Được, rất tốt. . ."

Chu Phàm Khôn giận dữ mà cười: "Vương Dật, người còn coi mình là Vương đại thiếu đầu? Lại dám chạm người đàn bà của ta. . . Ân. . .?"

Hấn đang tự cắn răng, bỗng nhiên sững sờ.

Sơn Vô Lăng hai tay sau lưng tiểu đứng ở đó, cười híp mắt nhìn kỹ hơn mười nam sinh tiếp cận chính mình, Triệu Tiểu Ngọc tắc một mặt bình tĩnh nhìn đối phương.

Chu Phàm Khôn con mắt trực tiếp sáng lên.

"Mỹ nữ, người cũng là Thiên Dục học sinh sao?"

Hấn rất là hưng phấn nói.

Một bên Trầm Độc Cường cũng lộ ra kinh diễm ánh mắt, này chút tiểu đệ con mắt cũng na bất động đạo .

Thật sự rất cực phẩm.

"Đúng đấy, ta ngày hôm nay vừa mới chuyển học được đến."

Sơn đại tiểu thư ngọt ngào nở nụ cười, một bộ thanh thuần vô hại đáng vẻ.

Triệu Tiểu Ngọc thấy Sơn Vô Lăng đôi mi thanh tú khẽ hất, trong lòng thở dài, biết nàng lại muốn chinh người.

"Ồ?"

Chu Phạm Khôn con mắt càng sáng hơn : "Ngươi tên là gì? Ở lớp mấy mấy ban?"

"Son Vô Lăng, cao một 2 ban."

Son Vô Lăng cười đến càng ngọt .

"Thật là xinh đẹp danh tự. Son Vô Lăng, ta năng lực lưu ngươi cái số điện thoại sao?"

Chu Phạm Khôn từ trong túi móc ra điện thoại di động, một mặt chờ mong hỏi.

"Số điện thoại di động? Không được a. . ."

Son Vô Lăng linh động đôi mắt đẹp sâu sắc nhìn hắn, vô cùng đáng thương nói: "Ta có lỗi công. . ."

Lỗi công?

Mọi người như bị sét đánh.

Chu Phạm Khôn cố ý ho khan một tiếng, mỉm cười nói: "Đến rồi trường học mới, liền hắn là có cuộc sống mới. Các ngươi nếu không ở một trường học, liền như vậy tách ra cũng tốt. . ."

"Chồng ta chính là Thiên Dực học sinh, nhân gia là vì cùng với hắn mới chuyển trường, nhưng ai có thể tưởng hắn. . . Hắn dĩ nhiên cùng những khác nữ sinh hảo. . ."

Son đại tiểu thư nói nói, vành mắt liền đỏ.

"Cái gì?"

Mọi người nhất thời vừa giận vừa sợ, bày đặt xinh đẹp như vậy nữ hài không rất chăm sóc, còn đi phao nữ nhân khác? Ngài phao liền rớt, còn nhượng bạn gái mình biết rồi? Chuyện này quả thật thiên lý khó chứa.

"Các ngươi đã xảy ra quan hệ sao?"

Chu Phạm Khôn vội vàng nói.

"Ngươi nói cái gì?"

Lần này đến phiên Son Vô Lăng cau mày , nàng yêu thích chính sâu độc không giả, nhưng đối phương vấn đề trực tiếp chạm đến chính mình điểm mấu chốt. . .

"Khặc. . ."

Trầm Độc Cường cũng ho khan một tiếng, chọc vào dưới Chu Phạm Khôn, hướng hắn mãnh nháy mắt, sau đó hướng về Son Vô Lăng mỉm cười nói: "Mỹ nữ, ngươi lỗi công là ai? Cố gắng chúng ta còn nhận thức đây."

"Chồng ta gọi Vương Dật. . ."

Son Vô Lăng nhẹ nhàng nói.

Mọi người nhất thời sửng sốt .

Wang Dật?

Vẫn đúng là hắn mẹ nhận thức.

"Wang Dật vẫn đối với ta rất tốt , ta nghĩ vẫn hầu ở bên cạnh hắn, mới chuyển ngày nữa dục. Ai muốn hắn. . . Hắn dĩ nhiên cùng một cái gọi Nguyệt Thi Lam học tỷ tốt hơn , còn cùng 4 ban Giang Tuyết Tinh quan hệ ám muội, đáng giận nhất là chính là, vừa này ăn cơm, hắn còn quyến rũ một cái khác gọi Trầm Nguyệt Hi học tỷ, lại mò nàng tay lại mò nàng chân, hắn. . . Hắn làm sao có thể như vậy. . . ?"

Nói tới chỗ này, Son Vô Lăng tay ngọc che mặt, riu rít khóc rung rức.

Dát? ? ?

Nàng như sấm sét giữa trời quang, trực tiếp đem tất cả mọi người bỏ vào những nơi.

Lại mò tay. . .

Lại mò chân. . .

Vào đúng lúc này, Chu Phàm Khôn cùng Trầm Độc Cường trong cơ thể Tiểu Vũ Trụ trực tiếp bạo phát .

"Vương Dật. . ."

Trầm Độc Cường ngửa mặt lên trời gào to, con mắt trợn lên đỏ chót, trực tiếp hướng về căng tin phóng đi.

Vì không cho Giang Tuyết Tinh lưu lại xấu ấn tượng, hắn mới không tự mình ra tay, mà gọi là Chu Phàm Khôn tới thu thập Vương Dật, kết quả nghe được chính mình chỉ gái lại bị đối phương sờ soạng tay lại sờ soạng chân. Nhất thời liều mạng , thể muốn tự tay bỏ đối phương.

Chu Phàm Khôn hai mắt lộ ra vô hạn sát cơ, cũng nhắm phía căng tin, còn lại tiểu đệ vội vàng đi theo.

"Đại tiểu thư, ngươi muốn chơi đùa chết Vương Dật sao?"

Triệu Tiểu Ngọc một mặt quái lạ nhìn nàng.

"Hi hi. . ."

Son Vô Lăng thả xuống tay ngọc, giả hoạt nở nụ cười: "Người ở hết sức khi tức giận, có thể kích phát trong cơ thể 60% lấy trên sức chiến đấu, đi, chúng ta trở lại. Người lập tức liền gặp được Vương Dật tiềm lực. . ."

Nàng sau khi nói xong, lôi kéo Triệu Tiểu Ngọc hướng căng tin đi đến.

Giờ khắc này Vương Dật, trải qua không nói gì tới cực điểm

Son Vô Lăng đi rồi, ba cái hoa khôi của trường dồn dập lấy điện thoại di động ra, phát ra tương đồng tin nhắn: Vương Bá (Lý bá)(Triệu thúc thúc), tra tra cao một 2 ban Son Vô Lăng nội tình.

Bàn ăn nhất thời rơi vào trầm mặc, Vương Dật cảm giác cả người bất đắc kinh. Lung tung bởi mấy cái sau khi ăn xong, liền muốn đứng dậy rời đi.

"Các người tiếp tục ăn đi, ta đi trước. ."

"Người chờ một chút. . ."

Ba cái hoa khôi của trường trong, Trầm Nguyệt Hi nhất không kiêng kỵ. Thấy Vương Dật phải đi, trực tiếp gọi hắn lại.

"Trầm tỷ có việc?"

"Người này liền muốn đi ? Không giải thích một chút sao?"

Trầm Nguyệt Hi làm như đem hỏa khí chuyển đến đáng thương Vương mỗ nhân thân trên.

"Ta ăn no , có thể không liền đi sao? Đây có cái gì tốt giải thích ?"

Vương Dật rất là bất đắc dĩ nói.

"Người. . ."

Trầm Nguyệt Hi nhất thời tức điên , đập trác khê kêu nói: "Vương Dật, cái kia Son Vô Lăng có ý gì? Nàng lúc gần đi nói, là đang cảnh cáo chúng ta sao? Người ngày hôm nay không giải thích rõ ràng , cũng đừng muốn đi. . ."

"Nguyệt Hi, người đừng như vậy. . ."

Nguyệt Thi Lam kinh hãi, vội vàng kéo lại nàng một cái tay nhỏ bé.

"Đừng kéo ta. . ."

Trầm Nguyệt Hi lập tức bỏ qua rồi nàng.

"Trầm tỷ, Son Vô Lăng ngày hôm nay vừa mới chuyển học được đến, ta cùng nàng thật sự không quen . Còn nàng nói những câu nói kia. . . , người nên đi hỏi bản thân nàng, ta thật sự không biết nàng có ý gì."

Vương Dật biết Trầm Nguyệt Hi ở phát Đại tiểu thư tính khí, cũng không tức giận, ôn hòa nhã nhặn đạo.

"Ta liền hỏi người."

Trầm Nguyệt Hi bắt đầu sái tiểu tính tình , tức giận nói: "Vương Dật, ta cảnh cáo người, cách này cái Son Vô Lăng xa một điểm. Sau đó người nếu như

dám để cho Thi Lam thương tâm, ta sẽ không bỏ qua cho người. . ."

"Nguyệt Hi. . ."

Nguyệt Thi Lam nhất thời đại tu, vội vàng đẩy dưới nàng. Mà Vương mỗ người thì bị đối phương lời nói này khiến cho trợn mắt ngoác mồm.

'Cách cách. . .'

Giang Tuyết Tinh chính thao túng đôi đũa trong tay, trong bóng tối nghe đối thoại của bọn họ. Nghe vậy ngón tay ngọc run lên, một chiếc đũa rơi trên mặt đất, lăn tới Vương Dật bên chân.

Wương Dật cúi đầu liếc mắt nhìn, lập tức nhìn về phía đối phương.

Chiếc đũa rơi mất sau, Giang Tuyết Tinh đầu tiên là hơi sững sờ, rất tự nhiên giờ lên mặt cười.

Hai người ánh mắt nhất thời đụng vào nhau.

Cờ nào quen thuộc ánh mắt a, đã từng các loại, ở trong lòng xẹt qua, dất quá nhiều hồi ức.

Giang Tuyết Tinh phản môi rung động mấy lần, nhưng chưa mở miệng, bởi vì nàng cái gì cũng không nói ra được.

Wương Dật hiểu rất rõ nàng, trong lòng không chỉ có mềm nhũn, khom người xuống đi kiểm chiếc đũa.

Đúng vào lúc này, Trầm Độc Cường như con la hoang bình thường vọt vào, vừa vặn nhìn thấy màn này.

"Wương Dật. . . Ta giết người. . ."

Hắn trực tiếp chộp lại một cái ghế, hướng Vương Dật phía sau lưng mạnh mẽ đập xuống.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 29: Thật là hoàn mỹ thần kinh vận động

Này biến số quá mức kinh người, ba cái hoa khôi của trường trực tiếp kinh ngạc đến ngất người. .

"Wương Dật!"

"Cẩn thận!"

"Dừng tay!"

Ba cái hoa khôi của trường dồn dập đứng dậy, cuối cùng một tiếng là Trầm Nguyệt Hi hướng đệ đệ mình phát sinh.

'Xi '

Đột nhiên, Vương Dật né người sang một bên, vươn tay trái ra, vững vàng nâng đỡ nện xuống ghế tựa diện.

"Trầm Độc Cường, người làm cái gì?"

Wương Dật đứng dậy đem nhặt lên chiếc đũa đặt ở trên mặt bàn, lạnh giọng hỏi.

Trầm Độc Cường gương mặt tuần tú tức đến đỏ chót, hắn dùng sức về tránh mấy lần, lại không tránh thoát khỏi, cắn răng nghiêng lợi nói: "Wương Dật, người dám chạm ta tý, ta giết người. . ."

"Cái gì?"

Wương Dật sững sờ, lời này nói thế nào ? Chính mình nơi nào chạm Trầm Nguyệt Hi. .

"Tiểu tử thú, ngươi nói những gì đó?"

Trầm Nguyệt Hi đôi mi thanh tú trực tiếp bay lên đến rồi, khẽ kêu đạo.

"Tỷ, tên khốn này có phải là mò ngươi tay ? Cũng mò ngươi chân ?"

Trùng thiên lửa giận nhưng Trầm Độc Cường mất đi dĩ vãng lý trí, hấn hướng về chị gái đại hồng đại khiêu đạo.

Hắn như sấm sét giữa trời quang, đem căng tin hết thấy học sinh chấn động choáng váng.

Trầm đại tá hoa khiến người ta mò tay lại mò chân ?

Mò tay đại gia còn năng lực tiếp thu, có thể này mò chân. . .

Tất cả mọi người đều nhìn về phía Trầm đại tá hoa, các loại ánh mắt liên tiếp xuất hiện.

"Trầm Độc Cường. . . Ngươi. . . Ngươi thối lắm. . ."

Trầm Nguyệt Hi đương đứng là điên, vừa xấu hổ vừa tức giận, nàng cảm lấy khay liền muốn hướng mình lão đệ ném đi, lại bị một bên Nguyệt Thi Lam ôm lấy.

"Nguyệt Hi, đệ đệ ngươi nói chính là thật sự?"

Nguyệt Thi Lam nhỏ giọng nói, nếu như những câu nói này là người khác nói, nàng tất nhiên là sẽ không tin tưởng. Có thể Trầm Độc Cường là bạn thân đệ đệ, ngôn ngữ phân lượng liền không giống nhau.

"Hắn ở thối lắm, ai muốn dám chạm ta, ta giết ai. . ."

Bị nhiều như vậy ánh mắt quái dị nhìn kỹ, Trầm Nguyệt Hi cũng mất đi lý trí, từ nhỏ đến lớn, nàng hay vẫn là lần thứ nhất tức giận như vậy, hiện tại đương thật sự có giết lão đệ trái tim.

"Vương Dật, ngày hôm nay lão tử nương ngươi chết, lên cho ta."

Đúng vào lúc này, Chu Phàm Khôn chạy tới, hấn đối với mặt sau tiểu đệ vẫy tay, này chút tiểu đệ có trong tay cầm mộc côn, hai tay trống trơn tác cầm lấy bên người cái ghế, hướng Vương Dật xông thẳng mà đi.

Trong phòng ăn nhất thời đại loạn.

"Chu Phàm Khôn, ngươi muốn làm gì?"

Nguyệt Thi Lam nũng nịu quát lên.

"Hắc. . ."

Chu Phàm Khôn nhìn nàng một cái, không để ý đến, hướng này chút tiểu đệ rống to: "Cho ta đánh cho chết."

Nguyệt Thi Lam mặt cười đại biến, vội vàng lấy điện thoại di động ra cho Vương Bá gọi điện thoại, một bên Giang Tuyết Tinh cũng hoa dung thất sắc, móc ra điện thoại di động, gọi trong nhà quán gia điện thoại.

Trầm Nguyệt Hi tắc bình tĩnh mặt cười, hướng chính mình lão đệ đi đến.

Vương Dật sớm đã buông tay ra, hướng về sau triệt hồi. Hắn hiện tại đầu óc cực kỳ bình tĩnh, ánh mắt như điện. Sau một khắc, này chút tiểu đệ động tác ở trong mắt hắn trở nên cực kỳ chậm chạp.

'Hô '

Hắn nghiêng người tránh thoát một cây côn gỗ công kích, nắm lấy cái này tiểu đệ cổ áo, ở trước ngực chặn lại.

'Đừng '

Mặt sau luân đến một cái ghế, trực tiếp đập trúng đệ một tên tiểu đệ phía sau lưng. Vậy tiểu đệ 'Gào' một tiếng hét thảm, bò ở trên mặt đất.

Vương Dật nhắc chân, mạnh mẽ đập hướng về xe đẩy tiểu đệ, đáy giày ở giữa ngực hắn. Xe đẩy tiểu đệ bị đập sau, thân thể hướng về sau bay ngang, nhất thời đánh gục 2, 3 cái vọt tới tiểu đệ.

Còn lại tiểu đệ vòng qua bọn hắn, tiếp tục xông lên.

'Tiếp tục như thế không phải biện pháp, đến bắt Chu Phàm Khôn.'

Nhìn càng ngày càng nhiều tiểu đệ xông lên, Vương Dật lựa chọn bắt vua trước. Hắn không thể đối với này chút tiểu đệ hạ từ thủ, năng lực ngày nữa dục đến trường, của cải không có không hậu, nếu đem người đánh hỏng rồi, chính mình cũng không tốt kết cuộc.

'Xi '

Sau một khắc, một đạo tàn ảnh giống như quỷ mị xuyên qua này chút tiểu đệ, thẳng hướng mục tiêu Chu Phàm Khôn.

Vương Dật liên tiếp cử động, hoàn toàn rơi vào bọn học sinh trong mắt. Bọn hắn từng cái từng cái há to miệng, trợn mắt ngoác mồm. Mặc kệ có biết hay không hắn, trong lòng chỉ có một cái ý nghĩ.

Cái tên này làm sao lợi hại như vậy?

Cửa phòng ăn, lặng yên đứng hai cái nữ học sinh, chính là Sơn Vô Lăng cùng Triệu thánh thiếu.

"Thật là hoàn mỹ thần kinh vận động. . ."

Triệu Tiểu Ngọc trừng hai mắt, một mặt khó có thể tin.

"Xem ra không ngừng trời sinh thần lực đơn giản như vậy, tốc độ của hắn, sức mạnh, phối hợp, phản ứng, đều vượt quá dự liệu của ta. Đây Vương Dật là cái bảo bối. . ."

Sơn Vô Lăng đôi mắt đẹp dị thái liên tục, Vương Dật biểu hiện, thực sự ra ngoài dự liệu của nàng.

Vây xem học sinh trong đám người, có bốn cái viên đầu trọc ngồi ở trên bàn cơm, bình tĩnh nhìn tất cả. Bọn hắn từng cái từng cái mi cốt đều rất cao, biểu như hung ác.

"Hạt giống tốt. . ."

Một người trong đó thấy Vương Dật một loạt động tác sau, con mắt trực tiếp sáng lên, hướng bên cạnh nhất nhân nói: "Lục nhi, tra tra cái tên này là lớp mấy mấy ban."

"Tam ca muốn cho hắn đến quyền anh xã?"

Lục nhi một mặt chần chờ.

"Đương nhiên. . ."

Tam ca tả nhìn phải đi, nói: "Cái khác xã đoàn cũng chú ý cái tên này. Chúng ta nhất định phải vội ở trước mặt bọn họ ra tay. Dưới cái nhìn của ta, hắn chính là vì quyền anh mà sinh."

Lục nhi nghe xong, bốn phía nhìn lại, xác thực phát hiện vài đạo kỳ dị ánh mắt.

Hầu như ở trong nháy mắt, Vương Dật liền vọt tới Chu Phàm Khôn trước mặt, hướng hắn nhếch miệng nở nụ cười, lộ ra một loạt chính tề răng trắng.

"Thảo, ngươi làm sao mà qua nổi đến?"

Chu Phàm Khôn kinh hãi, vội vàng vùng đầu nắm đấm, hướng đối phương đầu đánh tới.

Vương Dật ra tay như gió, trực tiếp nắm lấy thủ đoạn của hắn, dùng sức một nện.

"Gào. . ."

Chu Phàm Khôn một tiếng hét thảm, trực tiếp quỳ xuống.

"Thảo, Vương Dật chạy mất sau đi tới."

"Thả ra Chu ca. . ."

Bọn tiểu đệ nhất thời phản ứng lại, quay người sang tứ, tiếng gào đầy trời.

"Nhanh gọi bọn họ dừng lại. . ."

Vương Dật quát lên.

"Các ngươi ai trước hết để cho Vương Dật bị thương, ta cho hắn 3 vạn."

Chu Phàm Khôn ngược lại cũng đứng là ngoan nhân, tuy rằng đau đến nhe răng nhếch miệng, nhưng một lòng muốn trí Vương Dật vào chỗ chết, hướng bọn tiểu đệ gào thét đạo.

"Giết. . ."

Bọn tiểu đệ vừa nghe có tiền, nhất thời cùng hít thuốc lắc đứng, thẳng vọt lên. Bọn hán dùng tiền cơ bản đều là ăn uống thỏa thuê chơi gái. 3 vạn khối có thể trên 3 cái không sai người mẫu.

"Ta thảo!"

Vương Dật trực tiếp đối với Chu Phàm Khôn nhìn với cặp mắt khác xưa. Hắn trong ấn tượng Chu đại thiếu chi đối với từ sắc cảm thấy hứng thú, lúc nào như thế đàn ông?

Cùng lúc đó.

"Tiểu tử thú, ngươi dám vu hại người chị gái thuần khiết, chán sống rồi?"

Trầm Nguyệt Hi tay ngọc, chính mạnh mẽ tóm chặt Trầm Độc Cường lỗ tai. Nàng trải qua đến mấy năm không làm như vậy rồi, động tác nhưng là nhân rất quen.

"Tỷ, mau buông tay. . . Có chuyện hảo hảo nói. . ."

Đau đớn kịch liệt trong nháy mắt như Trầm Độc Cường bình tĩnh lại. Cẩn thận ngẫm lại, cái kia gọi Sơn Vô Lăng trăm ngàn chỗ hở, chính mình là bị nàng vô cùng đáng thương bề ngoài mê hoặc, hơn nữa mới vừa vào căng tin, vừa vận dụng vào Vương Dật khom người trên đất vuốt cái gì. Chị gái đang ngồi ở đối diện, cho nên mới hiểu lầm hắn chính đang sờ chị gái chân.

"Hảo hảo nói cái rắm, ngươi tỷ một đời anh minh, đều hủy ở ngươi này trương xú miệng bên trong. . ."

Trầm Nguyệt Hi răng bạc sớm đã cắn nát.

"Tỷ, ngươi lại không buông tay ta nói cho mẹ đi."

Trầm Độc Cường đều sắp đau khóc, giờ chị gái một thu lỗ tai hắn, hắn liền tìm mẫu thân đi cáo trạng.

Đúng vào lúc này, trong đó một cái nhắm phía Vương Dật tiểu đệ, đột nhiên bị dưới chân ghé tựa gác bán một tý, thân thể nhất thời một tà, trong tay mọc côn trực tiếp hướng về Trầm Nguyệt Hi nện xuống.

"Cẩn thận. . ."

Màn này vừa vận bị Vương Dật nhìn thấy, hắn cái gì đều không nghĩ, trong nháy mắt vọt tới Trầm Nguyệt Hi trước mặt, ôm chặt lấy nàng.

'Âm'

Mọc côn mạnh mẽ nện ở Vương Dật trên ót.

Lần này rất mạnh, Vương Dật toàn thân chấn động mạnh, đầu nhân thể nghiêng về phía trước, nói thẳng tiếp dán Trầm Nguyệt Hi kiều diễm phấn trên môi.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 30: Đại tiểu thư, người đúng là quá xấu

Trong phòng ăn hết thấy học sinh nhất thời hoá đá, liền ngay cả này chút tiểu đệ động tác cũng động lại ở giữa không trung.

Trầm Nguyệt Hi cương ở tại chỗ, tiểu mắt tròn thật lớn, bên trong tràn ngập vẻ khiếp sợ. Nguyệt Thi Lam cùng Giang Tuyết Tình đều là bùng phấn môi, một mặt khó có thể tin.

Vương Dật trong lòng gọi nạt, ngoài miệng truyền đến cảm giác tuy là mềm mại, vừa thơm vừa mới, nhưng hắn không có nửa phần tâm tình đi hưởng thụ, hoàn toàn không biết nên kết cuộc như thế nào .

Sau não đau đớn thoáng qua liền qua, hắn quyết định thật nhanh, hai tay trực tiếp từ Trần Nguyệt Hi thân thể yêu kiều lướt xuống, vừa nhắm mắt lại, ngã xuống đất, giả dạng làm bị đánh ngất xỉu đáng vẻ.

"Vương Dật!"

Nguyệt Thi Lam cùng Giang Tuyết Tinh hét lên một tiếng, song song ngồi xổm người xuống đi, lo lắng quan sát tình huống của hắn.

Trần Nguyệt Hi ngơ ngác nhìn 'Té xỉu' Vương Dật, tiều trong mắt lập loè phức tạp khó hiểu sắc thái.

"Con mẹ nó người muốn chết. . ."

Trần Độc Cường một cước đá văng cái kia tiểu đệ, gương mặt tuấn tú một mảnh chết trầm.

Chu Phàm Khôn đoạt lấy một cây côn gỗ, một mặt mù mịt đi tới phụ cận.

"Chu Phàm Khôn, người khôn nạn. . ."

Nguyệt Thi Lam bỗng nhiên đứng dậy, sứa lên cánh tay ngọc hướng đối phương trên mặt phiến đi.

'Đùng'

Một cái vang dội bật tai, chặt chẽ vững vàng phiến ở Chu Phàm Khôn trên má phải.

Nhất thời, toàn bộ căng tin tĩnh chiêm lạc có thể nghe.

Chu đại thiếu trực tiếp bị phiến mộng ép, hắn bụm mặt, hai mắt hóa thành huyết hồng, hướng về Nguyệt Thi Lam gào thét nói: "Thi Lam, người. . . Người đánh ta. . . ? Người dĩ nhiên vì cái tên này đánh ta?"

Nguyệt Thi Lam trừng mắt đôi mắt đẹp, trong mắt nổi lên sương mù, từng chữ từng chữ nói: "Vương Dật nếu như đã xảy ra chuyện gì, ta sẽ không bỏ qua cho người."

"Được. . . Rất tốt. . ."

Chu Phàm Khôn giận dữ mà cười, gần giọng nói: "Ta ngược lại muốn nhìn một chút, người làm sao không buông tha ta?"

Hắn một phát bắt được Nguyệt Thi Lam trong sáng ngọc oản, đưa nàng vung ra một bên.

"Người. . . Dừng tay. . ."

Nguyệt Thi Lam dù sao cũng là cái mảnh mai nữ sinh, sao có Chu Phàm Khôn khí lực đại? Một tý bị quăng xuất thật xa.

Lúc này Vương Dật trong lòng kêu khổ liên tục, hiện tại nếu là lên, tắc nói rõ chính mình đang giả bộ bất tỉnh, càng không tốt hơn kết cuộc. Có thể nếu như không đứng lên. . . , đầu của chính mình không nữa phạm, cũng là thịt trường a, sao có thể cùng gây đi mạnh mẽ chống đỡ đến cùng?

"Chu Phàm Khôn, cái này đồng học trải qua ngất đi, các người có cái gì ân oán, sau đó lại toán đi. . ."

Đúng vào lúc này, một người cao lớn nam sinh xuất hiện ở Vương Dật phía trước, cản Chu Phàm Khôn đường. Hắn thật sự rất cao, gần như có 1 mét 9 đáng vẻ, sinh lông mày rậm mắt to, tướng mạo đường đường.

"Đứng đây, có cái gì hóa không ra cừu đầu?"

Một cái long lanh nữ sinh, cười tươi rồi xuất hiện ở cao to nam sinh bên cạnh, hi hi yêu kiều.

"Nàng làm sao cũng ở nơi đây?"

Giữa lúc tất cả mọi người đưa mắt tập trung ở cao to nam sinh trên người thì, chỗ tối Sơn Vô Lăng tiểu mặt trầm xuống, nhìn chòng chọc vào nữ sinh kia.

"Nàng là ai?"

Triệu Tiểu Ngọc hơi kinh ngạc, Tùng Sơn công tử thiên kim, không có nàng không quen biết, có thể cái kia long lanh nữ sinh nhưng là lạ mắt vô cùng, chính mình chưa từng gặp.

"Đình Vương Tuyết nhỏ nhất con gái, Đình Tú Đình. Nàng cùng ta cùng tuổi, vẫn ở Mĩ Quốc đến trường, ta cũng chỉ gặp qua một lần mà thôi. Bên cạnh cái kia là Triệu Long, là Đình gia tử đại thần nhi tử, có Hoàng cấp năm tầng thực lực."

Son Vô Lăng thấp giọng nói.

"Đình gia người . . ?"

Triệu Tiểu Ngọc có chút thất thanh.

"Nàng lại về Tùng Sơn đến trường , sự tình hảo như càng ngày càng thú vị đây."

Son Vô Lăng nhớ tới Đình gia đối với Vương gia sở làm tất cả, mặt cười trên mây đen nhất thời tiêu tan, giả hoạt cười nói: "Nếu như Đình Tú Đình thích Vương Dật, mà Vương Dật cũng thích nàng. Sau đó chúng ta tìm một cơ hội nói cho Vương Dật, Đình Tú Đình phụ thân chính là phá hủy nhà bọn họ thủ phạm, người nói đến thì sẽ là cái gì một phen tình hình?"

"Ta nói Đại tiểu thư, người sức tưởng tượng thật phong phú."

Triệu Tiểu Ngọc bất đắc dĩ nói: "Hai người bọn họ không thể hội giao du."

"Có bốn tiểu thư ở, có cái gì không thể ? Hi hi, hảo chờ mong đây. . ."

Son Vô Lăng lần thứ hai cười giả dối, con người đen nhánh liên tục chuyển động, không biết đang suy nghĩ gì ý đồ xấu.

Triệu Tiểu Ngọc nhất thời không nói gì , nhìn nàng chốc lát, thán tiếng nói: "Đại tiểu thư, người đúng là quá xấu."

"Triệu Long, nơi này không người sự tình. . ."

Chu Phàm Khôn hiển nhiên chưa từng thấy Đình Tú Đình, nhưng đối với cái này cao to nam sinh kiêu dè không thôi, hướng hắn trầm giọng nói.

"Ha ha. . ."

Triệu Long nở nụ cười, nhìn về phía một bên Đình Tú Đình, làm như chờ đợi nàng ý kiến.

"Nơi này là trường học, tuyệt không năng lực phát sinh ác tính ẩu đả. Triệu ca ca, người nói đúng hay không?"

Đình Tú Đình tiểu mắt uốn cong, cười duyên nói.

"Tiểu. . . Tú Đình muội muội nói đúng lắm. . ."

Triệu Long gật gật đầu, nhìn về phía Chu Phàm Khôn, nói: "Thật không tiện, chuyện ngày hôm nay, ta khả năng thật muốn quên một ổng."

"Người. . ."

Chu Phàm Khôn lông mày dựng đứng, liền muốn trở mặt, có thể cuối cùng hay vẫn là nhịn xuống . Hắn biết đối phương lai lịch, chính mình Tùng Sơn tứ thiếu danh tiếng, ở cái này Triệu Long trước mặt căn bản không đáng chú ý.

"Chúng ta đi. . ."

Chu Phàm Khôn xoắn xuýt một lúc, cuối cùng từ bỏ , hướng bên cạnh hắn tiểu đệ quát lên.

Này chút tiểu đệ mạnh mẽ trừng một chút Triệu Long, xoay người rời đi.

"Lão tứ. . ."

"Nhị ca trước tiên đi phòng riêng, ta lập tức đến. . ."

Trầm Độc Cường trầm giọng mở miệng.

Chu Phàm Khôn gật gù, lại liếc nhìn Triệu Long, xoay người rời đi.

"Triệu học trưởng, cảm ơn người. Kính xin người giúp ta đem Vương Dật bồi đến bảo đảm kiện thất, ta. . . Ta ôm bất động hắn."

Nguyệt Thi Lam hiển nhiên cũng nhận thức Triệu Long, đi tới bên cạnh hắn thấp giọng mở miệng.

Triệu Long nghe xong không tỏ rõ ý kiến, nhìn về phía Đình Tú Đình.

"Nghe cái này đẹp đề tỷ tỷ, đem cái này hoa tâm cây củ cải lớn bồi đến bảo đảm kiện thất đi. . ."

Đình Tú Đình hi hi cười nói.

Giả bộ bất tỉnh Vương Dật nhất thời không nói gì, chính mình sao liền thành hoa tâm cây củ cải lớn ? Lập tức thân thể hết sạch, cảm giác mình bị người

bồi.

Sau 10 phút.

"Y sư, hần thể nào rồi?"

Bảo đảm kiện trong phòng, Nguyệt Thi Lam hướng về một cái khoảng ba mươi tuổi, xuyên bạch đại quái nam tử căng thẳng hỏi.

"Huyết áp bình thường, tim đập bình thường, sau não không có xuất huyết, cũng không có thủng khối. . . , sẽ không lưu lại cái gì di chứng về sau, ngủ một giấc là tốt rồi."

Nam y sư hướng về hần đạo, nhưng trong lòng có chút kỳ quái, như tình huống như thế, lẽ ra không nên ngất đi.

"Vậy thì tốt. . ."

Nguyệt Thi Lam nghe xong, rốt cục yên lòng, vỗ nhẹ mấy lần tóc ~ ngực.

Bảo đảm kiện bên trong, ngoại trừ Triệu Long cùng Đinh Tú Đình, Giang Tuyết Tình dĩ nhiên cũng ở, chỉ có Trầm Nguyệt Hi không biết đi đâu.

"Ngươi chính là Nguyệt Thi Lam tỷ tỷ?"

Đinh Tú Đình nháy long lanh mắt to, hiểu kỳ hỏi.

"Đúng, muội muội nhận thức ta?"

Nguyệt Thi Lam có chút kỳ quái, như xinh đẹp như vậy nữ hài, thấy một mặt liền sẽ không quên, có thể chính mình suy nghĩ hồi lâu, cũng không nhớ được ở nơi nào gặp nàng.

"Ta nghe cha mà nói về ngươi đây."

Đinh Tú Đình cười duyên nói: "Thi Lam tỷ tỷ, nghe nói ngươi Piano trình độ rất cao, sau khi tan học có thể hay không cho ta gảy một khúc đâu?"

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 31: Vương Dật, ngươi liền đi theo bốn tiểu thư đi

"Piano?"

Nguyệt Thi Lam có chút bật cười: "Muội muội nếu muốn nghe, sau khi tan học ta cho ngươi đàn chính là, bất quá. . ."

Nàng nhìn một chút bảo đảm kiện trên giường Vương Dật, vốn muốn nói hần Piano tài nghệ siêu ra bản thân quá nhiều, cuối cùng nhưng muốn nói lại thôi.

"Tuy nhiên làm sao?"

Đinh Tú Đình có chút kỳ quái hỏi.

"Không cái gì, sau khi tan học âm nhạc lâu năm tăng thấy."

Nguyệt Thi Lam mỉm cười nở nụ cười, ám đạo tuyệt không thể đem bí mật này nói cho người khác biết, đặc biệt là nữ sinh.

"Này nói xác định rồi!"

Đinh Tú Đình đại hỉ, nhìn về phía một bên im lặng không lên tiếng Giang Tuyết Tình, cười duyên nói: "Vị này chính là Giang Tuyết Tình đồng học đi."

"Đúng thế. . ."

Giang Tuyết Tình nhẹ nhàng gật đầu, nhưng trong lòng rất kỳ quái, ám đạo này mỹ thiếu nữ làm sao ai đều biết, sẽ không lại là nàng cái kia thần bí phụ thân nói chứ?

Quả nhiên, Đinh Tú Đình hi hi cười nói: "Ta cũng nghe phụ thân nói về người đây, quả nhiên đẹp để cùng mình tình như thế. Giang Tuyết Tình, sau khi tan học chúng ta cùng đi nghe Thi Lam tỷ tỷ đàn dương cầm có được hay không?"

Giang Tuyết Tình nghe xong, nhìn về phía Nguyệt Thi Lam, người sau cũng nhìn về phía nàng. Nhị nữ nhìn chăm chú chốc lát, Giang Tuyết Tình cắn cắn béo mạp môi dưới, nhẹ nhàng gật đầu, xem như là đồng ý.

"Quá tốt rồi!"

Đinh Tú Đình rất là nhảy nhót, hoan hô một tiếng. Bỗng nhiên 'A nha' một tiếng, lấy điện thoại di động ra liếc nhìn thời gian, duyên dáng gọi to nói: "Không được, nhanh một chút, ta đến về bạn. Thi Lam tỷ tỷ, Giang Tuyết Tình, sau khi tan học thấy. . ."

Nàng hướng về hai cái hoa khôi của trường lắc lắc trắng mịn tay nhỏ, xoay người ly khai bảo đảm kiện thất.

"Các người cũng mau mau về bạn đi!"

Triệu Long nhìn nhị nữ một chút, xoay người rời đi.

"Nguyệt tỷ tỷ, ta trước về bạn."

Giang Tuyết Tình nhìn một chút Vương Dật, lại nhìn một chút Nguyệt Thi Lam, trầm mặc chốc lát, nhẹ giọng nói.

Nguyệt Thi Lam nhìn theo nàng sau khi rời đi, ỏi ra miệng như lan mùi thơm. Nàng đi tới bên giường ngồi xuống, giơ lên tay ngọc, nhẹ nhàng xoa xoa Vương Dật gương mặt tuấn tú, bỗng nhiên 'Phù phù' nở nụ cười, hướng hân sáng giọng: "Này tiểu mỹ nữ nói một chút cũng không sai, người cái này hoa tâm cây củ cải lớn, không ngừng đoạt ta nụ hôn đầu, Liên Nguyệt hi nụ hôn đầu cũng bị người đạt được đi. . . , người a. . ."

Nàng nói liền cúi đầu xuống đi, ở Vương Dật cái trán sâu sắc vừa hôn, sau khi đứng lên mặt cười dĩ nhiên hồng không được không được.

"Lão công, ta trước về bạn, một lúc trở lại thăm người. . ."

Nguyệt Thi Lam tiếng như muỗi nghĩ đạo, sau đó e thẹn vô hạn đi tới.

"Người tuổi trẻ bây giờ a!"

Cái kia nam y sư bắt đầu đi lắc lắc đầu, cũng rời khỏi phòng.

Sau một khắc.

Vương Dật đang một tý ngồi dậy đến rồi, hân đưa tay sờ sờ cái trán, cảm thấy chạm đến địa phương có chút trắng mịn.

"Đây là nói thế nào?"

Hân lắc đầu cười khổ.

Đương Nguyệt Thi Lam ly khai bảo đảm kiện thất thì, lầu đối diện thê nô, xuất hiện lưỡng bóng người đẹp đẽ.

"Được lắm Đinh Tú Đình, lại ở đi con đường của ta. Hiện tại liền bắt đầu lôi kéo Tùng Sơn bọn phú hào thiên kim."

Sơn Vô Lăng tiểu mắt nhắm lại, tự lẩm bẩm.

Triệu Tiểu Ngọc nghe xong, trên mặt nổi lên vẻ cổ quái. Ám đạo nhân gia đi mới là đường ngay có được hay không, người ngày hôm nay làm tất cả, chỉ do là chính sâu độc.

"Đi, nhìn Vương Dật đi. . ."

Hiện tại Sơn Vô Lăng đem phần lớn tinh lực đều đặt ở Vương mẫu nhân thân trên.

Trên giường Vương Dật đang tự thổn thức, chợt nghe tiếng bước chân vang, vội vàng nằm trở về trên giường, nhắm mắt tiếp tục giả bộ bất tỉnh.

Sơn Vô Lăng nhượng Triệu Tiểu Ngọc canh giữ ở cửa, sau đó từ từ đi tới bên giường.

"Lão công, người làm sao, đừng làm ta sợ có được hay không?"

Đột nhiên, Sơn Vô Lăng bỗng nhiên nắm lên Vương Dật một bàn tay lớn, lớn tiếng bi thiết.

Vương Dật bất động căn bản, tiếp tục giả bộ bất tỉnh.

"Lão công, nguoi tình một chút, ngủ tiếp liền thật chết rồi. . ."

Son Vô Lăng lại hô lại nháo, nói lời kinh người.

Vương Dật nghe xong suýt chút nữa phun ra một miệng lão huyết, nhưng là vững như núi Thái, tiếp tục giả bộ bất tỉnh.

"Hi hi hi. . ."

Son Vô Lăng đột nhiên quý dị yêu kiều lên, nàng giơ lên thon dài chân ngọc, trực tiếp ngồi ở Vương mẫu người trên người.

Son Vô Lăng dò ra một đôi tay ngọc, mò lên con mắt của hắn. Ngón tay ngọc mảnh hơi dùng sức, trời ạ, Vương mẫu người hai mắt lại miễn cưỡng bị nàng đẩy ra.

"Chỉ bằng nguoi bực này thấp hơi hành động, còn muốn đã lừa gạt bốn tiểu thư? Hả?"

Son Vô Lăng cười tùm tùm nhìn Vương mẫu người, tiểu mắt nheo lại, Đinh Hương cái lưỡi liếm ~ thì béo mập đôi môi, đáng dấp đáng yêu đến cực điểm.
Dát? ? ?

Vương mẫu người trong nháy mắt ngẩn ngang.

Nàng dĩ nhiên phát hiện? Chuyện này làm sao nói?

"Tùng. . . Buông tay. . . , cho ta buông tay. . ."

Vương Dật giơ tay muốn đem nàng đẩy ra. Làm sao Son Vô Lăng khí lực rất lớn, hắn đẩy nửa ngày cũng là uổng công vô ích.

"Vương Dật, nguoi liền đi theo bốn tiểu thư đi."

Son Vô Lăng chinh sâu độc chí tâm nổi lên, nàng dưới hai tay di, mò lên Vương Dật gương mặt tuần tú, sau đó một trận nhào nặn. Đáng thương Vương mẫu người nhất thời bị động mẩn mê trư miệng.

"Hảo thú vị. . ."

Son đại tiểu thư phát hiện cười điểm, hi hi yêu kiều.

"Dừng tay cho ta. . ."

Vương Dật thật sự tức giận, hét lớn một tiếng, hai tay trực tiếp ôm lấy Son Vô Lăng thân thể yêu kiều, mảnh hơi dùng sức.

'Hô '

Nguồn sức mạnh này quá to lớn, đương thực sự là sung mãn không thể chống đỡ. Son Vô Lăng 'A' một tiếng, trực tiếp bị đè lại ở Vương mẫu người dưới thân.

"Nha đầu chết tiệt kia, nguoi lại chộc ghẹo ta, ta có thể đã nổi giận. Ta Vương Dật nổi cơn giận, liền chính ta đều sợ hãi."

Vương Dật tàn nhẫn thanh uy hiếp.

Son Vô Lăng đầu tiên là có chút mờ mịt nhìn hắn, sau đó tiểu mắt nheo lại, hành trang làm ra một bộ Hồ Mị vẻ mặt, trong miệng còn 'Ân, a' rên rỉ lên tiếng.

Đây là cỡ nào sức mê hoặc a, Vương mẫu người đầu tiên là sửng sốt, sau đó mặt đỏ tới mang tai lên, có chút khàn giọng quát: "Nguoi. . . Nguoi làm cái gì?"

Vương Dật cũng không phát hiện, Son đại tiểu thư trộm đạo lấy ra điện thoại di động.

"Lão công a, xem bên phải. . ."

Son Vô Lăng vô lực rên rỉ nói, mị thái mười phần, Vương Dật đến cùng là người trẻ tuổi, khí huyết sung túc, nghe xong này tràn ngập vô hạn mê hoặc âm thanh sau, đầu ảm ảm chấn động, quay đầu đi.

'Ba ba đừng. . .'

Đột nhiên, lạnh lẽo chụp ảnh tiếng xuất hiện. Vương Dật nhãn lực kinh người, trong nháy mắt nhìn thấy điện thoại di động màn hình khóa chặt ba cái hình vẽ. Thứ nhất là Son Vô Lăng ngón tay ngọc quay về màn ảnh xếp đặt cái V thắng lợi động tác, tầm thứ hai là Thân Vương dật mặt động tác, tầm thứ ba kinh người nhất, nàng càng quay về màn ảnh lộ làm ra một bộ dục tiền dục tử vẻ mặt. Mà chính mình, nhưng là hình ảnh ngắt quãng ở đồng nhất cái

trên nét mặt.

"Hi hi, đại công cáo thành. . ."

Son Vô Lăng cười giả dối, trong nháy mắt thoát đi mở ra.

"Ngươi. . . Ngươi trở lại cho ta. . . , đem bức ảnh xóa. ."

Vương Dật con mắt đều đỏ, đột nhiên đứng dậy đuổi theo.

"Nha! ! !"

Son Vô Lăng hét lên một tiếng, chạy trốn so cái gì đều nhanh, trong nháy mắt biến mất ở bảo đảm kiện thất.

"Đem điện thoại di động cho ta."

Vương mỗ người ngựa mặt lên trời gào to, trong nháy mắt lao ra bảo đảm kiện thất, đi tới hàng hiên nơi. Phóng tầm mắt nhìn lại, nhưng nơi nào có Son Vô Lăng bóng dáng?

'Linh. . '

Đúng vào lúc này, buổi chiều đệ nhất tiết khóa tiếng chuông reo lên.

"Son Vô Lăng, ta tha thứ không được ngươi. . ."

Vương Dật nhìn trống trơn hàng hiên, trên đầu nổi lên Tam Muội Chân Hỏa.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 32: Tùy theo người

Hắn thở hỗn hễn mấy hơi thở hồng hộc sau, về đến bảo đảm kiện thất, lấy điện thoại di động ra cho Ngụy Đào gọi tới.

"Này?"

"Đào từ, ngươi vài điểm tan học?"

"Sát, đương nhiên là 5 điểm a, trường học các ngươi 2 điểm tan học? Bất quá hôm nay cuối cùng một tiết là tiết thể dục, ta 4 điểm là có thể xuất đến. Làm sao? Nhớ ta rồi."

"Ân, nhớ ngươi rồi!"

"Phốc. . ."

Đối diện Ngụy Đào nhất thời vắng.

"Đào từ, ta 4 điểm đến ngươi cửa trường học tìm ngươi, có việc cầu ngươi."

Vương Dật không muốn lại trên chọc xuống, chậm rãi nói.

"Không thành vấn đề, cần bao nhiêu? Quá nhiều không có, mấy vạn khối hay vẫn là không thành vấn đề. Sát, ngươi rốt cục mở miệng. . ."

Ngụy Đào cho rằng Vương Dật là vay tiền.

"Không phải tiền sự tình, gặp mặt nói đi."

Vương Dật có chút không nói gì cúp điện thoại, sau đó cho cùng lớp Vương Hiểu Quang phát tài cái tin nhắn, ý tứ là sau khi tan lớp đem hán túi sách bắt

được bảo đảm kiện thất. Người y sư kia hẳn là cho chủ nhiệm lớp đánh hảo bất chuyện , vì lẽ đó chính mình buổi chiều không dùng tới khóa.

Vương Hiểu Quang tin nhắn về: Hào, không thành vấn đề.

Vương Dật: Ân núp điểm mới tới Sơn Vô Lăng, chớ bị nàng phát hiện .

Vương Hiểu Quang: Tại sao?

Vương Dật: Nàng có bệnh!

Vương Hiểu Quang: . . .

Sau khi tan lớp, Vương Hiểu Quang dĩ nhiên không tới một phút liền đem túi sách đưa đến .

"Cảm tạ huynh đệ, ta đi trước rồi!"

Vương Dật vỗ vỗ bờ vai của hắn, ly khai bảo đảm kiện thất, sau 3 phút ra trường. Đúng vào lúc này, chuông điện thoại vang lên.

Vương Dật cầm điện thoại lên vừa nhìn, nhất thời sững sờ .

Dĩ nhiên là Giang Tuyết Tinh điện báo.

Nàng làm sao đột nhiên gọi điện thoại cho mình ?

Vương Dật hít một hơi thật sâu, ấn xuống nút nhận cuộc gọi: "Này?"

"Ngươi ở đâu? Làm sao không ở bảo đảm kiện thất ?"

Trong điện thoại di động Giang Tuyết Tinh rất bình tĩnh, không chen lẫn bất luận cảm tình gì thành phần.

"Ta về nhà rồi!"

"Bây giờ trở về gia? Đầu còn ngất sao?"

"Không hôn mê, cảm ơn!"

Vương Dật tận lực khống chế tâm tình mình, hẳn biết, Giang Tuyết Tinh cũng là như thế, vượt thanh âm bình tĩnh liền càng nói rõ vấn đề.

"Nguyệt tỷ tỷ tìm không gặp ngươi, phi thường sốt ruột, nàng quả ta muốn điện thoại của ngươi, ta cho hay vẫn là không cho?"

Song phương trầm mặc chốc lát, Giang Tuyết Tinh chậm rãi nói.

"Tùy theo ngươi đi, xe đến rồi, ta trước tiên cúp máy!"

Vương Dật nói xong liền cúp điện thoại, hẳn thực sự không biết nên cùng nàng nói cái gì.

Giang Tuyết Tinh nhìn bận bịu tuyến trong điện thoại di động, hô hấp có chút gấp gáp, đáng yêu tô ~ ngực kịch liệt phập phồng.

"Vương Dật, ngươi lại dám móc điện thoại ta? Ta. . . Ta. . . , theo ta chính là có ý gì? Có ý gì?"

Giang đại tiểu thư tức rồi, một luồng cảm giác ủy khuất tự nhiên lòng sinh, nàng mạnh mẽ thu hồi điện thoại di động.

"Tuyết Tinh, chỉ chớp mắt ngươi chạy thế nào nơi này đến rồi? Vương Dật đưa điện thoại cho ta a. . ."

Nguyệt Thi Lam cuối cùng tìm tới, một mặt lo lắng nói.

"Có lỗi với Nguyệt tỷ tỷ, ta sớm đã đem Vương Dật số điện thoại di động cất bỏ ."

Giang Tuyết Tinh lặng lẽ từ chối , trực tiếp xoay người hướng cao một 4 ban đi đến.

Nguyệt Thi Lam nhìn bóng lưng của nàng, tiểu trong mắt dấy lên sự hận thù. Nàng biết, Giang Tuyết Tinh khẳng định không có xóa Vương Dật điện thoại, nàng là không muốn cho mình.

Có ý gì a? Các ngươi đều biệt ly . . .

"Vương Dật, ta hận chết ngươi, đi rồi cũng không nói với người ta một tiếng. . ."

Nguyệt đại tiểu thư dậm chân, hướng chính mình lớp đi đến.

Lúc này Vương mẫu người, đi tới dân sinh ngân hàng Tùng Sơn chỉ hành.

"Chào ngài, xin hỏi ngài làm nghiệp vụ gì?"

Cửa là một người cao lớn đẹp trai dẫn dắt viên, hần nho nhã lễ độ đạo.

"Mua hoàng kim . . ."

Vương Dật nói ra ý đồ đến, hần dự định mua một ít thỏi vàng, tiện đem trong nhà đại tiểu tiên nữ đến trường sự tình chứng thực. Thời đại này không thật hưng đưa tiền, chỉ nhận thỏi vàng.

"Ồ? Xin chờ một chút."

Dẫn dắt viên tuần mục nhất thời sáng lên, kim loại hiếm giao hàng thuộc về biểu ngoại nghiệp vụ, có trong thu khen thưởng, hần vội vàng hướng một cái khách hàng quản lý đi đến.

Sau 1 phút, một tên 25 tuổi khoảng chừng, dài đến khá có khí chất nữ khách hàng quản lý hướng Vương Dật đi tới.

"Chào ngài, xin hỏi ngài là mua thỏi vàng sao?"

Nhìn thấy Vương Dật đáng vẻ, nữ khách hàng quản lý trước mắt nhất thời sáng ngời. Rất đẹp trai tiểu tử.

"Đúng thế."

"Được, mời ngài cùng phía ta bên này xin mời."

Nữ khách hàng quản lý mang theo Vương Dật đi tới lý tài thất.

"Chào ngài, xin hỏi ngài là mua nhiều trủng? Chúng ta nơi này có 20 khắc, 30 khắc cùng 50 khắc."

Nữ khách hàng quản lý rất thông minh, trực tiếp né qua 5 khắc cùng 10 khắc, như vậy nàng không có bao nhiêu khen thưởng, mà 100 khắc cùng 200 khắc trực tiếp bị nàng quên. Vương Dật một thân học sinh trang phục, sẽ không có quá nhiều tiền.

"Cho ta đến 10 căn 1000 khắc."

Vương Dật trực tiếp chỉ về tuyên truyền đơn trên nặng nhất: coi trọng nhất thỏi vàng đạo.

"Được, 10 căn 1000. . . Há?"

Nữ khách hàng quản lý nhất thời sững sờ, khẽ cau mày nói: "Tiên sinh, đây là 1000 khắc thỏi vàng. . ."

"Trước hết mua 10 căn đi, quá nhiều ta bối bất động."

Vương Dật cảm giác thấy hơi khát, đứng dậy đi tới nước uống cơ trước, tự mình rót chén nước sôi.

Nữ khách hàng quản lý nhũ mày càng sâu, sắc mặt có chút không quen, hồ hững nhìn hần rót nước động tác, không có chủ động tiến lên.

"Tiên sinh, xin hỏi ngài có ta hành thế sao?"

Nữ khách hàng quản lý nhặt tiếng hỏi.

"Há, ngài chờ một chút."

Dương Phàm mở ra túi sách, móc ra này trương phổ thông thẻ.

Nữ khách hàng quản lý tiếp nhận thẻ, tiến vào ngân hàng khách hàng giữ gìn hệ thống, tuần tra tám tạp phiên này trạng thái cùng tình huống.

10 giây sau. . .

Nữ khách hàng quản lý bị kết quả trên màn ảnh khiến cho sững sờ, nhiều lần kéo lấy chuột, xác nhận tin tức trạng thái.

"Ngài. . . Ngài là Vương Dật tiên sinh?"

5 giây sau, nàng trong nháy mắt xác định tất cả, run giọng hỏi. Trước trời xế chiều, Tùng Sơn chỉ tiến lên vào một bút 2 trăm triệu cá nhân tiền dư, quản dự trừ chủ nhiệm nhất thời kinh ngạc, trực tiếp báo cáo cho hành trường.

Hành trường vui mừng khôn xiết, thông báo dự trừ chủ nhiệm liên hệ tên này gọi Vương Dật khách hàng, nhượng hần đến trong nghề lĩnh quà tặng, bản ý

là muốn cho số tiền kia vĩnh viễn nằm nhai ở tại bọn hán ngân hàng.

Ai muốn Vương Dật chưa bao giờ tiếp xa lạ toà số điện thoại, vì lẽ đó dự trữ chủ nhiệm đánh nửa ngày điện thoại đều không chuyển được.

"Xin mời. . . Xin mời ngài chờ một chút, ta này liền đi gọi lãnh đạo chúng ta."

Nữ khách hàng quản lí có chút ngón ngang, đứng dậy liền muốn rời khỏi.

"Ta còn có việc, lần tới nói sau đi."

Vương gia suy tàn trước, Vương Dật cùng mẹ đã tới ngân hàng làm lý tài, biết nàng là có ý gì. Có thể hiện tại đều 2 điểm hơn nhiều, thực sự không thời gian cùng bọn họ nói chuyện phiếm.

"Há, hảo, ta trước tiên cho ngài điền tờ khai."

Khách hàng quản lí có chút hoảng rồi, vội vàng lấy ra kim loại hiếm biên lai, điền bảng.

Sau 20 phút, Vương Dật từ quầy hàng cái phiếu trong nắm quá thoải vàng, để vào chính mình túi sách trong.

"Chào ngài, ta là nơi này khách hàng quản lí chủ nhiệm, đây là ta danh thiệp."

Một cái 30 tuổi gái mập người, đi tới Vương Dật bên người, đưa lên chính mình danh thiệp.

"Xin chào, có chuyện gì lần tới nói sau đi, ta có việc đi trước."

Vương Dật hướng nàng gật gật đầu, ở ngân hàng viên chức cùng đi đi ra ngân hàng. Hân cũng lấy một bọc sách thời vàng, không có lựa chọn đánh xe, mà là hướng trạm xe buýt đi đến.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 33: Chân Huyền truyện quá hại người

Ngụy Đào học tập cảnh sát trường học, ly Thiên Dục trường đại học rất xa, có hơn mười trạm lộ trình, Vương Dật ngồi taxi 50 phút mới đến.

Hắn đi vào phụ cận nhà hàng, xác định căn phòng nhỏ, sau đó cho Ngụy Đào phát tài tin nhắn.

4 điểm 5 phút, Ngụy Đào đi vào phòng riêng.

Ngụy Đào so với Vương Dật lớn hơn một tuổi, thân cao 1 mét 8, tóc húi cua, sinh mày kiếm mắt sao, rất là đẹp trai. Bởi nhiều năm tập thể hình nguyên nhân, thân thể hán phi thường rắn chắc, là một cái nhanh nhẹn cơ thịt người.

"Đói bụng chết ta rồi, điểm cơm không?"

Ngụy Đào vừa tiến đến liền đem túi sách hướng về không vị trên một thả, lớn tiếng gọi đói bụng, hoàn toàn không có nhiều thán không thấy thần thức thái độ.

Vương Dật nở nụ cười, hân liền yêu thích đối phương loại này thẳng thắn tính khí. Hai người điểm một bàn cung bảo kê đình cùng một bàn mùi cá thịt tia, 4 bát cơm tẻ, một bình đều có thể nhac. Cơm nước trên đồng thời sau, ai cũng không nói nhảm, khô khè khô khè bắt đầu phong quyền tàn vãn.

Sau khi ăn xong, Ngụy Đào rót coca cola, nhìn về phía Vương Dật: "Ta còn tưởng rằng ngươi vĩnh viễn không gọi điện thoại cho ta đây."

Vương Dật nghe xong mỉm cười, giờ chén lên uống coca cola.

Ngụy Đào nắm quá túi sách, mở ra khoá kéo, từ bên trong móc ra một cái dày đặc phong thư, hướng về trước mặt hắn đẩy một cái: "Đây là 3 vạn 4, đừng ngại ít, ngươi đền cho ta lưu 2000 nguyên sinh hoạt phí."

Vương Dật nhìn phong thư, trong lòng rất cảm động. Hắn biết, số tiền này là đối phương bớt ăn bớt mặc tích góp lại đến. Ngụy Đào phụ thân là tại chức

muốn viên không giả, nhưng làm người thanh liêm nghiêm cẩn, không cái gì màu xám thu vào.

"Ta tìm người đến, không phải vì cái này."

Vương Dật đem phong thư đẩy trở lại, nắm quá chính mình túi sách, sau khi mở ra, lấy ra một căn kim điều đặt lên bàn.

"Đây là cái gì?"

Ngụy Đào không nhìn ra tổ phong trong túi vàng rực rỡ đồ vật là thỏi vàng, một nắm còn cảm thấy rất trầm, đương nhìn thấy mặt trên có khắc 1000g chữ ấn thì, trực tiếp kinh ngạc.

"Huynh đệ, chế tạo giả thỏi vàng là trọng tội, người hội tòn đại lao."

Hắn sợ hãi nói.

"Phốc. . . Khắc khắc. . ."

Vương Dật đang uống coca cola, nghe vậy trực tiếp văng.

"Thảo, trách ta không nắm toàn, cho người cái này."

Hắn từ trong bao rút ra một tấm ngân hàng biên lai đưa tới. Bằng cái này, có thể bất cứ lúc nào đem thỏi vàng hồi đoái thành tiền mặt.

Ngụy Đào đưa tay tiếp nhận, thấy rõ sau trực tiếp trừng nổi lên ngu nhân: "Chuyện này. . . Đây là người mua ? Người từ đâu tới tiền?"

"Yên tâm, đều là hợp pháp đoạt được. Huynh đệ, ta cần hai cái hộ khẩu."

Vương Dật trực tiếp đi thẳng vào vấn đề.

"Không hộ người ngụ lại? Hồ sơ ở nơi nào?"

"Không hộ người ngụ lại! Không có hồ sơ."

Vương Dật không nhanh không chậm nói.

"Ồ Yến Sơn có nơi ở sao?"

"Người hỏi đều là phí lời, không hộ các nàng nghỉ ngơi ở đâu? Đương nhiên là ta gia."

Vương Dật cũng là không nói gì.

"Người đùa gì thế?"

Ngụy Đào so với hắn còn không nói gì: "Không hồ sơ, làm sao có khả năng ngụ lại? Ta gia lão già cũng mặc kệ hồ sơ hồ sơ."

"Ha ha ha. . ."

Vương Dật nở nụ cười, từ bao trong lại lấy ra tam căn kim điều, đẩy lên trước mặt hắn: "Nhất nhân hai cái. Làm sao ngụ lại, là vấn đề của người!"

"Thảo!"

Ngụy Đào trực tiếp tại chỗ bỉnh lên, sợ hãi nói: "Làm sao còn có? Người gia công ty không phải phá sản sao?"

"Đều là hợp pháp đoạt được."

Ngụy Đào: . . .

Sau 20 phút, Vương Dật ngồi xe về nhà .

Ngụy Đào nói cho hắn, đại tiểu tiên nữ không thể ở nhà mình ngụ lại, nhất định phải có chính mình độc lập nơi ở. Vương Dật chuẩn bị trước tiên cho các nàng làm hai cái lâm thời thể căn cước, dùng để mua nhà . Còn lâm thời thể căn cước vấn đề, tất nhiên là nhượng Ngụy Đào đi giải quyết.

"Lão công, người có thể trở lại . . ."

Mở ra gia tộc, tiểu loli trực tiếp nhào vào hắn trong lòng.

"Lão bà ngoan, Băng Nhi, nhanh tới dùng cơm."

Vương Dật ở tiểu loli mềm mại khuôn mặt nhỏ trên hôn một cái, đem mua Kentucky Fried Chicken toàn gia dùng để lên bàn.

Thẩm Băng không nhiễm một hạt bụi đi tới gần.

Vương Dật nhìn nàng vô cùng mịn màng mặt cười, trong lòng có chút ngứa, cúi đầu liền muốn hôn nàng béo mập cặp môi thơm.

Ai muốn Thẩm Băng nhưng là lóe lên lách mình tránh ra, tu tiếng nói: "Lão công triu mến, sao cũng đến Đại tỷ đi tới."

Dát?

Vương Dật nhất thời sững sờ ở tại chỗ.

"Hay vẫn là Tam muội nhất tri kỷ."

Tiểu loli người nhẹ nhàng mà lên, đi tới Vương Dật trước mặt, nhắm lại mỹ lệ mắt to, xấu hổ chờ hôn.

Vương Dật có chút do dự, hẳn tuy rằng cùng tiểu loli tiếp nhận hôn, có thể đó là một bất ngờ. Chính mình lại không phải cảm thú, có thể nào đối với một cô bé ra tay?

"Lão công. . . ?"

Tiểu loli nửa ngày không đợi được hôn, đôi mi thanh tú khẽ nhú một cái.

Nhìn nàng nhắm lại tiểu đôi mi thanh tú, Vương Dật nhớ tới các nàng thập sáu năm qua tìm kiếm tự mình gian khổ, không do dự nữa, ôm lấy nàng thân thể yêu kiều, hôn xuống.

Tiểu loli kiều tiểu thân thể nhẹ nhàng run rẩy, động tình cực điểm.

Hôn xong tiểu loli sau, Thẩm Băng tiến lên, chủ động đưa lên môi thơm.

Một phen triển miên qua đi, đại tiểu tiên nữ ngồi trên trước bàn, mặt cười trên hồng vân đến nửa ngày mới chậm rãi rút đi.

"Mau mau ăn a, người mùi vị liền không tốt."

Vương Dật tám xong, sau khi ra ngoài thấy các nàng cũng không nhúc nhích.

"Bọn chúng ta lão công đồng thời ăn."

Tiểu loli cười ngọt ngào đạo.

"Ta vừa nãy ăn một chút, vẫn chưa đói."

Vương Dật đi tới trước bàn, mở ra toàn gia dùng, phân biệt đưa cho nhị nữ một cái dẫn chỉ nguyên vị kê.

"Ăn, ăn ngon thật."

Tiểu loli cắn một cái thịt gà, mắt to nhất thời sáng lên.

Thẩm Băng tinh tế thương thức, mặc mà không hề có một tiếng động.

"Băng Nhi, người làm sao?"

Vương Dật nhìn ra nàng tựa hồ có tâm sự, kỳ quái hỏi.

"Tổng cộng là ba cái."

Thẩm Băng xem trong tay thịt gà, nhẹ giọng nói.

"Ba cái? Cái gì ba cái?"

Vương Dật có chút trượng hai không tìm được manh mối.

"Tam muội nói đúng lắm, lão công ngày hôm nay tổng cộng cùng ba cái thiếu nữ thân thiết."

Tiểu loli thân nhiên nói.

Dát?

Vương mẫu người nhất thời như bị sét đánh.

"Đại tỷ, người đến cùng là nghĩ như thế nào?"

Thẩm Băng thấy tiểu loli một bộ không ngần ngại chút nào đáng vẻ, càng là cuống lên, trực tiếp đem thịt gà để lên bàn: "Nếu như lão công trước tiên làm hạnh theo nàng nữ tử, chúng ta mới có thể hướng về cái nào thả?"

"Người gấp cái gì?"

Tiểu loli khuôn mặt nhỏ chìm xuống, bày ra đại phụ cái giả, nhân nhát nói: "Nữ không lộc Chân Huyền trải qua giao cho chúng ta làm thế nào."

"Cái gì? Người muốn đối với phạm trần nữ tử động thủ?"

Thẩm Băng đôi mi thanh tú nhăn lại, đem mặt cười hướng bên một bên: "Ta không đồng ý, chúng ta tu đạo một đời, cuối cùng trạm lên thái thượng cảnh giới, sao có thể hướng về phạm nhân ra tay?"

"Không đồng ý? Ta là hậu cung chi chủ? Hay vẫn là người là hậu cung chi chủ?"

Tiểu loli vừa nghe cũng gấp, phần nộ quát.

"Đương nhiên là Đại tỷ, có thể người làm như thế, không riêng là ta, Nhị tỷ cùng Tứ muội Ngũ muội cũng sẽ không đồng ý."

Thẩm Băng cũng là không thềm đếm xia, lần đầu cùng đại phụ gọi dậy bản đến.

"Hảo người cái nha đầu chết tiết kia, càng bắt nàng môn uy hiếp ta? Người muốn học hoa phi khổng chế hậu cung hay sao? Phẫn người..."

Tiểu loli mặt không hề cảm xúc, trực tiếp người nhẹ nhàng mà lên.

Giờ khắc này Vương mẫu người đã nhiên mộng ép, các nàng đang nói cái gì quý?

Chân Huyền truyện quá hại người...

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 34: Sơn Vũ Hân

"Đại tỷ..."

Thẩm Băng không nghĩ tới tiểu loli dĩ nhiên phát lớn như vậy tính khí, nhất thời hoảng rồi.

"Lão bà, người phi như thế cao làm cái gì? Mau mau hạ xuống."

Vương Dật cảm giác não nhân đau đớn, bắt đắc dĩ kêu.

"Hanh..."

Tiểu loli không dám không nghe Vương Dật, kiều hừ một tiếng, chậm lại. Hai con trắng mịn cánh tay nhỏ khuyen ở trước ngực, tức giận không nói lời nào.

"Đại tỷ, người hiểu lầm ta. Coi như cho Băng Nhi gan to bằng trời, Băng Nhi cũng không dám nhòm ngó Đại tỷ vị trí."

Thẩm Băng dò ra tay ngọc, nắm chặt rồi tiểu loli trắng mịn tay nhỏ.

Tiểu loli nghiêng đi khuôn mặt nhỏ, không muốn nhìn nàng.

"Đại tỷ..."

Thẩm Băng vừa sợ lại hoảng, oan ức nhìn về phía Vương Dật, tìm xin giúp đỡ, tiểu trong mắt có sương mù bay lên.

"Khặc. . ."

Vương Dật ra về ho khan một tiếng, nói: "Lão bà, Băng Nhi đều xin lỗi người, người liền đừng nóng giận."

Tiểu loli nghe xong, nhìn về phía Thẩm Băng, thấy trong mắt nàng sương mù mờ mờ, nhớ tới đã qua các loại, trong lòng mềm nhũn, than thở: "Nha đầu ngọc, Đại tỷ không sinh khí, ăn cơm đi."

"Ừm. . ."

Thẩm Băng như thích đại xá, gật đầu liên tục, cầm lấy thịt gà tiếp tục ăn lên.

"Hô. . ."

Vương Dật thấy, rốt cục thở phào nhẹ nhõm. Trong bóng tối rơi xuống một cái đại quyết xác định, nhất định phải đem Chân Huyền truyện cho che đậy, còn có cái kia cái gì. . . Đúng, còn có cái kia Mễ nguyệt truyện.

Vương Dật bồi đại tiểu tiên nữ sau khi cơm nước xong, dẫn các nàng đi chiếu một tác ảnh chụp, sau đó đồng thời áp đường cái.

Lúc này thiên đã tối xuống. Vừa nãy rơi xuống một cơn mưa nhỏ, không khí trong lành sáng khoái.

"Lão công, người đang suy nghĩ gì đấy?"

Tiểu loli thấy Vương Dật vẫn trầm ngâm không nói, nũng nịu mở miệng.

"Ta đang suy nghĩ ở nơi nào mua nhà."

Vương Dật đạo, hắn muốn nếu là đặt mua gia nghiệp, liền không thể tùy tiện loạn mua. Nghĩ tới nghĩ lui, đem mục tiêu khóa chặt ở Giang Tuyết Tinh ở lại này phiên khu biệt thự. Nơi đó hoàn cảnh ưu mỹ, cảnh sắc hợp lòng người, trị an rất tốt, phi thường thích hợp ở lại.

"Đi, lão công mang bọn người xem căn phòng lớn đi."

Hắn lôi kéo đại tiểu tiên nữ, hướng khu biệt thự đi đến.

. . .

Son Vũ Hân hiện tại rất khó chịu, phi thường khó chịu.

Tuần trước tam buổi tối, cha đưa nàng kêu đi.

"Đại ca người không đi được, ta nghĩ đến muốn đi, chỉ có người năng lực đảm nhiệm được. Xí nghiệp này, là dùng tên của người đăng kí, địa chỉ ở Tùng Sơn. Bên trong có 1 ức. Triệu Tiểu Đông là công ty Phó tổng tài, người có thể tùy ý điều động. Yên Sơn đại học ta trải qua cho người đấy, tuần sau đi Tùng Sơn đại học đưa tin, đây là thư thông báo trúng tuyển."

Son phụ chỉ vào trên bàn vài món hồ sơ đạo.

"Ngài nói cái gì?"

Son Vũ Hân nhất thời điên rồi, hét to: "Ngài làm sao có thể làm như thế? Trên Yên Đại vẫn là giấc mộng của ta."

Son phụ nhìn nàng một cái: "Cho người thời gian ba năm, đánh vào Tùng Sơn các xí nghiệp lớn vòng tròn. Nhớ kỹ, người chỉ có thời gian ba năm."

Son Vũ Hân cảm giác mình đều sắp tan vỡ, nàng cấp tốc để cho mình tỉnh táo lại, biết phụ thân làm việc, nói một không hai, chuyện này cơ bản ván đã đóng thuyền, không cách nào đi thay đổi.

"1 ức năng lực làm cái gì? Chỉ ít 20 ức."

Nàng lạnh lùng nói, bắt đầu cò kè mặc cả.

"A. . ."

Son phụ nở nụ cười: "Triệu Tiểu Đông chủ yếu nghiệp vụ ở Tùng Sơn, có hắn phụ tá, 1 ức cùng 100 ức là như thế. Vũ Hân a, Vô Lăng liền so với người có giác ngộ, đi Tùng Sơn thì cái gì đều không muốn."

"Vô Lăng cũng đi tới?"

Son Vũ Hân sững sờ, ngưng tiếng nói: "Ngài muốn đối với Tùng Sơn động thủ? Nơi đó nhưng là Đình gia địa bàn."

Son phụ mỉm cười đứng lên, đi tới to lớn cửa sổ sát đất trước, nhìn ngoại diện phồn hoa cảnh đêm, nói: "Ba năm sau, chính là Son gia ."

"Vô Lăng ở Tùng Son nghỉ ngơi ở đâu?"

"Tạm thời ở Triệu Tiểu Ngọc gia."

"Vậy đâu?"

"Người danh nghĩa trong xí nghiệp, không phải có một cái ức sao?"

Son phụ nghiêng mặt sang bên, mỉm cười nói.

"Ác ma, hẳn chính là một cái Ác ma."

Nhớ tới cha đêm đó sắc mặt, Son Vũ Hân mạnh mẽ đánh mấy lần Ferrari tay lái.

"Quên đi, trước tiên đem chuyện phòng ốc giải quyết , ta cũng không muốn trụ khách sạn ."

Son Vũ Hân nổ máy xe, hướng Tùng Son khu biệt thự chạy tới.

...

Vương Dật mang theo đại tiểu tiên nữ, trải qua đi tới khu biệt thự cửa. Nơi này ánh đèn rất sáng, nếu như ban ngày.

"Lão công, nơi này nhà thật là đẹp."

Tiểu loli ngây thơ đạo.

"Đẹp đề đi, nơi này sau đó chính là chúng ta gia."

Vương Dật cười nói.

"Nha, thật tốt. . ."

Tiểu loli nghe xong nhất thời nhảy nhót không ngớt.

"Thích không?"

Vương Dật nhìn về phía Thẩm Băng.

"Ừm . . Rất yêu thích. . ."

Thẩm Băng gạt gù, nhìn nàng lộ sự vui mừng ra ngoài mặt đáng vẽ, liền biết đối với nơi này rất hài lòng.

Giữa lúc ba người đi vào khu biệt thự cửa lớn thì, một chiếc màu đỏ Ferrari gào thét mà qua, tốc độ nhanh kinh người. Bởi mới vừa dưới xong vũ, trên đất có phiến vùng nước nhỏ, một mảnh ô thủy nhất thời đầy trời bắn lên, trong nháy mắt đánh Vương Dật một quần.

Tiểu loli đứng ở tận cùng bên trong, không có bị tiền đến, Thẩm Băng một chỗ góc quần cũng lưu lại một chút vết bẩn.

'Xi . . '

To lớn tiếng thảng xe xuất hiện , màu đỏ Ferrari đình chỉ 30 mét ngoại, cửa xe mở ra, từ phía trên đi xuống một cái 20 tuổi khoảng chừng tuyệt mỹ nữ tử, ăn mặc một thân màu lam nhạt quần áo thường, nàng vừa xuống xe liền hướng Vương Dật ba người đi tới.

Tiểu loli không có xem phía trước, mà là đi tới Vương Dật trước người. Thẩm Băng nhiều lần quan sát chính mình góc quần trên điểm đen, này cái váy chính là ngày hôm trước Vương Dật mua cho nàng. Nàng dùng ngón tay nhiều lần vuốt mấy lần, nhưng hoàn toàn vô dụng, cuối cùng chỉ được coi như thôi, giờ lên mặt cười nhìn về phía phía trước, ánh mắt lạnh lẽo đến cực điểm.

Vương Dật toàn bộ tả ống quần đều bị ô thủy tiền đến , vốn là lừa gạt nguýt trời, có thể vừa nhìn đối diện đi tới một cái tuyệt mỹ nữ tử, nhất thời không còn tính khí.

Son Vũ Hân đi tới gần, hơi sững sờ.

Ba người khí chất quá xuất chúng , thậm chí vượt quá một đường minh tinh. Đặc biệt là cái kia tử y nữ hài, quá có linh khí . Còn có tiểu cô nương này, thiên, thật đáng yêu. Còn có người nam này. . . , ạch, hẳn mang mỹ đồng ?

Son Vũ Hân ngăn ngừ thất thần sau, hướng bọn hắn nhẹ nhàng nở nụ cười: "Thực sự thật không tiện, nơi đó tia sáng không đủ, ta không thấy có phiến

vững nước."

Thẩm Băng lạnh lùng nhìn nàng, lặng lẽ không nói.

Vương Dật vừa định nói không có chuyện gì, một bên tiểu loli nhưng 'Thiệt' một tiếng, nói: "Tâm cơ biểu. . ."

Son Vũ Hân nhất thời hoá đá. Nàng tâm tình vốn là không được, chủ động xin lỗi sau nhưng đôi lấy ba chữ này, Đại tiểu thư tính khí nhất thời phóng lên trời.

'Xi'

Trong phút chốc, nàng giống như quý mị chuyển qua tiểu loli trước mặt, ngồi xổm xuống thân thể yếu đuối, cười híp mắt nói: "Tiểu mỹ nữ, lời không thể nói lung tung nha, bằng không tỷ tỷ sẽ tức giận, tỷ tỷ vừa giận, đặc biệt đáng sợ."

Một bên Vương Dật nhất thời kinh hãi, lấy nhãn lực của hắn, càng là không thấy rõ đối phương động tác.

'Hô'

Đúng vào lúc này, bên cạnh Thẩm Băng đột nhiên biến mất rồi, sau một khắc, nàng xuất hiện ở Sơn Vũ Hân phía sau, duỗi ra một cái xuân hành giống như ngón tay ngọc, điểm ở hậu tâm của đối phương nơi.

"Ngươi nếu dám chạm nàng một tý, Bản đế nhượng ngươi tâm mạch tận phế."

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 35: Ước pháp

Tùng con gió nhẹ thổi qua, tạo nên nàng ba ngàn thanh ti. Vào đúng lúc này, Thẩm Băng không còn là Vương Dật trong lòng cái kia mềm mại còn thương lão bà, mà là hóa thân làm một vị vô thượng Nữ thần Vương, quan sát thiên địa, chỉ cần khôn.

Son Vũ Hân mặt cười nhất thời động lại, sau lưng truyền đến cảm giác ngọt ngào thật đáng sợ. Nàng biết, chính mình nếu là vọng động, thật sự sẽ chết.

Loại này cảm giác ngọt ngào, chỉ có cùng cha lúc giao thủ mới phải xuất hiện. Không, mặc dù là cha cũng xa kém xa. Đây là một loại sâu sắc cảm giác vô lực, thấm vào cốt tủy. Nàng đến cùng là ai? Lễ nào là trong truyền thuyết Thần cấp cao thủ? Tùng Sơn nơi này tại sao lại xuất hiện bức này nhân vật khủng bố?

Lại nhìn đối diện tiểu loli, vẫn chưa lộ ra sợ sệt đáng ghét, mà là hướng chính mình hi hi yếu đuối.

Thiên, bọn hắn rốt cuộc là ai?

Son Vũ Hân trong lòng bay lên một luồng đại khủng bố.

"Băng Nhi, dừng tay."

Vương Dật đột nhiên thất sắc, vội vã tiến lên nắm lấy nàng ngọc oản.

"Lão công. . ."

Thẩm Băng ngón tay ngọc ly khai Sơn Vũ Hân hậu tâm, lạnh lẽo mặt cười nhất thời khôi phục vô hạn ôn nhu.

Son Vũ Hân thân thể yếu đuối trên cảm giác ngọt ngào đột nhiên biến mất rồi.

"Chân ý ngoại, bên trong cơ thể ngươi dĩ nhiên có linh khí gọn sóng, tuy rằng chỉ có một tia tia. . . , nơi này truyền thừa không phải đứt đoạn mất sao?"

Tiểu loli khẽ cười nói, khuôn mặt nhỏ trên tràn đầy vẻ tò mò. . .

Son Vũ Hân mặt cười bạch đến đáng sợ, áp bức tuy là đánh tan, cũng không dám mù quáng đứng dậy. Nàng biết, chính mình mới vừa từ Quỷ Môn

quan đi rồi một vòng.

"Vị tỷ tử này, bạn gái của ta ở nói đùa ngươi , ngươi chớ để ý. . ."

Vương Dật ở bên bắt đắc dĩ nói.

Son Vũ Hân mất điếc tai ngo, tiếp tục động lại ở nơi đó.

"Này, chồng ta nói chuyện cùng ngươi đây, ngươi làm sao không để ý tới hân?"

Tiểu loli đôi mi thanh tú nhăn lại, có chút không cao hứng .

Son Vũ Hân sợ hãi nhìn về phía nàng, thân thể yêu kiều bắt đầu run run rẩy rẩy lên.

Vương Dật thấy tình huống không đúng, vội vàng kéo lại đại tiểu tiên nữ tay nhỏ, đưa các nàng mang rời khỏi 10 mét ở ngoài, sau đó về hướng về Son Vũ Hân nơi đó.

"Tâm cơ biểu, quả thật là tâm cơ biểu. . ."

Tiểu loli thấy Vương Dật đi rồi trở lại, mân mê cái miệng nhỏ, tức giận nói.

Thâm Băng không nói gì, mặt cười bình tĩnh như thủy.

"Tỷ tử, ngươi không sao chứ. . ."

Vương Dật nhẹ nhàng nắm lấy Son Vũ Hân vai đẹp, đưa nàng phù.

"A. . ."

Son Vũ Hân thân thể yêu kiều bỗng nhiên run lên, giờ lên mặt cười, vừa vặn đón nhận Vương Dật ánh mắt trời giống như mỉm cười.

Cờ nào ánh mắt thâm thúy a.

Nó lại như đầu mùa xuân mặt trời, ấm áp, sử Son đại tiểu thư phương tâm một mảnh ấm áp, trong nháy mắt trở về tự mình.

"Ngươi . . Các ngươi. . ."

"Chúng ta là đến xem nhà."

Vương Dật mỉm cười nói: "Bạn gái của ta không hiểu chuyện, tỷ tử chớ để ở trong lòng."

"Văn bối Son Vũ Hân, đến từ Hà Trung Sơn gia, ở đây xin ra mắt tiên bối."

Son Vũ Hân nhìn Vương Dật chốc lát, bỗng nhiên lùi về sau nửa bước, hướng hân ôm quyền hành lễ.

Tiền bối?

Vương Dật gãi gãi đầu, ám đạo chính mình làm sao biến thành tiền bối ? Cũng được, tiền bối liền tiền bối đi, thân phận này lẽ ra có thể làm cho nàng bảo vệ đại tiểu tiên nữ bí mật.

"Hà Trung Sơn gia?"

Hân cố ý trầm ngâm nói.

"Đúng, gia phụ chính là đời thứ ba mươi sáu gia chủ Sơn Văn Liệt."

Son Vũ Hân kính cẩn nói.

"Ngươi hiện tại cảnh giới gì?"

Vương Dật nhớ tới nàng quý mị thân pháp, lại nghe tiểu loli đề cập trong cơ thể nàng có linh lực, lúc này giả dạng làm một bộ cao nhân tiền bối đáng vẻ, chậm rãi hỏi.

"Văn bối hiện tại là Huyền cấp ba tầng thực lực. . ."

Son Vũ Hân thành thật trả lời, nhưng trong lòng có chút kỳ quái, cái này tiền bối lẽ nào không nhìn ra thực lực của chính mình đến sao?

"Ồ. . ."

Vương Dật y theo dáng dấp gật gật đầu, nói: "Ta không muốn để cho người khác biết ta cùng bạn gái sự tình, mặc dù là người phụ thân cũng không được, nếu không thì. . ."

Hắn chưa có nói ra kết quả, mà là nhìn về phía Sơn Vũ Hân, quan sát phản ứng của nàng.

"Tiền bối yên tâm, vấn đề nhất định miệng kín như bưng, sẽ không hướng về người khác tiết lộ một chữ."

Sơn Vũ Hân nghe được hải hùng khiếp vía, hoảng hốt vội nói.

"Rất tốt, không sai. . ."

Vương Dật thoả mãn gật gật đầu, nhẹ giọng nói: "Người đi đi!"

"A?"

Sơn Vũ Hân ngẩn ngơ, nàng không nghĩ tới cái này 'Tiền bối' tốt như vậy nói chuyện, nhìn về phía Vương Dật tả ống quần, áy náy nói: "Tiền bối. . ."

"Đây là việc nhỏ, người đi đi, ta tự mình xử lý."

Vương Dật hướng hắn khoát tay áo một cái, xoay người hướng đại tiểu tiên nữ đi đến, rất có như vậy mấy phần xong chuyện phui áo đi cảm giác.

"Lão bà, chúng ta về nhà."

Vương Dật kéo đại tiểu tiên nữ tay nhỏ, khẽ cười nói.

Đại tiểu tiên nữ ngoan ngoãn gật gật đầu, không nữa xem Sơn Vũ Hân một chút, theo hắn đi tới.

"Bọn hắn, rốt cuộc là ai?"

Sơn Vũ Hân nhìn ba người rời đi bóng lưng, rơi vào vô hạn trầm tư.

"Lão bà, lão công đến cho các người ước pháp tam chương. . ."

Sau 10 phút, Vương Dật bỗng nhiên nói.

"Ước pháp tam chương, đó là cái gì?"

Tiểu loli trừng mắt mỹ lệ mắt to, ngây thơ hỏi, Thẩm Băng cũng kỳ quái nhìn về phía hắn.

"Khặc. . ."

Vương Dật làm dáng ho khan một tiếng, nói: "Đây Chương 1; cấm chỉ các người ở trước mặt người ngoài lộ xuất thực lực của chính mình, bất luận ở trường học, vẫn là ở ngoại diện. Trừ phi gặp gỡ nguy hiểm gì. . ."

"Lão công, Băng Nhi vừa cử động, có phải là chọc giận người tức rồi?"

Thẩm Băng nghe xong, yên lặng cúi đầu, có chút ủy khuất nói.

"Đương nhiên không có."

Nhìn nàng oan ức xinh đẹp đáng yêu, Vương Dật trong lòng thương ý đại sinh, ở trên mặt nàng hôn một cái, nói: "Chúng ta sinh sống ở một cái pháp luật thế giới, nếu là vô tội hại người, hội có phiền toái lớn, nếu như chúng ta có chuyện, các người bà bà hội lo lắng."

"Lão công yên tâm, có chúng ta ở đây, ai cũng động không được người cùng bà bà."

Tiểu loli ở bên hi hi cười nói, hoàn toàn không để ý lắm.

"Phi Yên. . ."

Vương Dật nhìn về phía nàng, gương mặt tuấn tú có ý căng thẳng.

"Được rồi, nhân gia biết rồi. . ."

Tiểu loli thấy hắn hảo như tức rồi, duỗi ra hai cái ngón tay ngọc, oan ức ở khuôn mặt nhỏ trước điểm tới điểm đi.

"Lão bà hảo ngoan!"

Vương Dật trong nháy mắt khôi phục ý cười, ôm lấy tiểu loli, ở nàng béo mập khuôn mặt nhỏ trên hôn một cái.

"Lão công, Chương 2: Cùng Chương 3: Là cái gì?"

Thẩm Băng nhẹ giọng hỏi.

"Còn không nghĩ tới, các ngươi tuân thủ Chương 1: Là tốt rồi."

Vương Dật cười ha ha.

Ba người về đến nhà sau, trải qua 9 điểm hơn nhiều. Triệu Phụng Lan sớm liền về nhà, nàng không có ăn trên bàn một phần khác chưa Khai Phong toàn gia dùng, mà là chính mình luộc mì sợi, nấu tương đậu nành.

"Mẹ, ngươi làm sao ăn mì sợi? Không phải có Kentucky Fried Chicken sao?"

Vương Dật nhìn trên bàn bán bát tạc tương, kỳ quái hỏi.

"Ta ăn nó vô dụng, các ngươi chính trường thân thể, sáng sớm ngày mai ăn đi."

Triệu Phụng Lan một bên xoay bát vừa nói.

"Mẹ. . ."

Vương Dật chấn động trong lòng, suýt chút nữa đem mình có 2 cái ức sự tình nói ra, cuối cùng hay vẫn là nhịn xuống. Trong lòng ngầm đã quyết định, nhất định phải mau chóng tìm cái lý do nói cho mẹ số tiền kia tồn tại.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 36: Nguyệt quang Nữ thần

Đêm khuya, 10 điểm 30 phút.

Vương Dật mặc một thân thường phục, đẩy ra gian phòng cửa sổ.

Về nhà thì hắn cùng đại tiểu tiên nữ đánh hảo bất chuyện, buổi tối muốn đem bức ảnh cho Ngụy Đào đưa tới. Đây rất chứa chờ mẹ ngủ, nhưng không thể đi cửa chính, bởi vì hội thức tỉnh đến nàng.

"Lão công, về sớm một chút, tối nay. . ."

Thẩm Băng âm thanh ở đầu óc xuất hiện, có thể nói đến một nửa, chợt im tiếng.

"Lão công, chú ý an toàn!"

Tiểu loli âm thanh sau đó xuất hiện.

Vương Dật sẽ không truyền âm, ừ một tiếng, thả người xuất cửa sổ.

Đêm nay mặt trăng đặc biệt viên, lại lớn lại lượng, Vương Dật hóa thân làm điện ảnh trong hiệp khách, xuyên toa ở phố lớn ngõ nhỏ ở trong.

Không tới 20 phút, hắn liền nhìn thấy Ngụy Đào, đem bức ảnh giao cho hắn, sau đó xoay người rời đi.

"Đây không phải có xe taxi sao?"

Ngụy Đào chỉ vào ven đường đạo.

"Ta chân trở lại!"

Vương Dật trả lời rất tùy ý.

"Khoác lác bức đây. . ."

Nguy Đào cười mắng một tiếng, xoay người tiến vào hàng hiên.

Sau 5 phút, tiếng điện thoại lên, nhưng là Nguy Đào đánh tới.

"Ta thảo, này hai cô bé cùng người quan hệ gì?"

Vương Dật nhận điện thoại, đối diện nhất thời truyền đến giống như đã thú tiếng gào.

"Đều là lão bà ta, thế nào? Đẹp để đi. . ."

Vương Dật đắc ý cười nói.

"Cút đi, người tên cầm thú này."

Nguy Đào tức giận mắng. Hai người hàn huyên 10 phút, Vương Dật cúp điện thoại, tiếp tục cấp tốc chạy. Về đến nhà sau, trải qua 11 điểm 15 phân .

"Lão công, trở lại ?"

Vừa mới nhảy đến trong phòng, đầu óc liền xuất hiện Thẩm Băng truyền âm.

"Ừm. . ."

Vương Dật gật gù đầu, đợi nửa ngày, nhưng không nghe tiểu loli âm thanh, kỳ quái nói: "Phi Yên. . . Lão công trở lại. . ."

Hắn tuy ở trong phòng khẽ nói, lại biết đại tiểu tiên nữ có thể nghe được.

"Đại tỷ ở phòng khách. . ."

Thẩm Băng nhẹ giọng nói.

Phòng khách? Tiểu nha đầu này cuộn phim, muốn như vậy đi phòng khách làm cái gì?

Vương Dật sững sờ, nhẹ nhàng kéo dài cửa phòng.

Trong nháy mắt.

Một luồng nhu hòa ánh bạc, từ cửa phòng lọt vào.

Vương Dật trong nháy mắt tròn to hai mắt.

Trên ban công, một cái tuyệt thế thiên ảnh quay lưng hắn, hư không mà đứng, ba ngàn thanh ti đầy trời mà vũ, kỳ ảo như tiên.

Trên người nàng, toả ra một luồng nhu hòa ánh bạc, rất xinh đẹp, rất mê người.

Thời không, phảng phất vào đúng lúc này bất động .

Vương Dật trong đầu trống rỗng, cái gì đều không nghĩ, cất bước đi về phía trước.

Thiên ảnh phát hiện , nhẹ nhàng chuyển qua thân thể yêu kiều, bán lộ ra tuyệt thế phương hoa.

Lần này mâu, trì đến rồi mười sáu năm. Có thể theo Vương Dật, cũng đã chờ đợi trăm nghìn vạn năm.

'Oanh '

Đột nhiên, đầu óc hắn nổ vang, một cái vạn cổ trước ký ức, ở trước mắt hiện lên.

Nơi này là một mảnh Cổ Giới, khắp nơi thanh đậm, đào mẩn hoa nở, vô cùng đẹp đẽ. Giờ khắc này, luồng bóng người đẹp để chính ở do xa tới gần.

"Hi hi, Nguyệt Nhi muội muội, người thật là lợi hại đây, dĩ nhiên có thể mang đầu kia lục cấp yêu thú chém xuống dưới kiếm."

"Phi Yên tỷ tỷ đừng đùa ta , nó muốn không bị thương, ta ở đâu là nó đối thủ?"

"Nguyệt Nhi muội muội đừng khiêm nhường , a, nơi này hảo mỹ. . .Ồ? Hắn là ai?"

Trong đó một bóng người xinh đẹp, nhìn Vương Dật, kỳ quái nói.

...

Hai đôi dung nhan, trong nháy mắt chồng chất vào nhau.

"Lão công, người trở lại..."

Tuyệt thế thiên ảnh chậm rãi hạ xuống, phần môi khẽ mở, tiếng cười đạo. Nàng âm thanh quá êm tai, tràn ngập từ tính.

Vương Dật đi tới gần, đưa ra hai tay, đưa nàng chăm chú kéo vào trong lòng.

Hương Ngọc đẩy cùi lờng.

"Cảm tạ trời xanh, nhưng ta lại gặp được người, Phi Yên tỷ tỷ..."

Vương Dật lẩm bẩm nói, anh tuấn trên mặt, trượt xuống hai đạo huyết lệ.

"Ta cũng vậy..."

Sư Phi Yên nhắm lại đôi mắt đẹp, chảy xuống hạnh phúc nước mắt.

Song người chăm chú ủng ở cùng nhau, không hề có một tiếng động, thảng có tiếng.

Mấy phút sau.

"Không được, thời gian sắp đến rồi, lão công, nhất định ôm chặt ta."

Sư Phi Yên thở nhẹ một tiếng, Vương Dật nhất thời cảm giác hai chân nhấc lên khỏi mặt đất. Hai người bay ra cửa sổ, hướng về vô biên thiên khung bay đi.

"Phi Yên, người làm cái gì?"

Bên tai cuồng phong cỡ nào gào thét? Vương Dật không khỏi âm thầm hoảng sợ.

"Ta là Thiên Nguyệt thân thể. Mỗi khi gặp đêm trăng tròn, Thiên Minh hoàng tà thuật thì sẽ bị áp chế, ta có thể làm thời khôi phục trước kia đáng đáp, nhưng đây chỉ là ngăn ngắn nháy mắt. Trung Nguyên đại lục Thiên Nguyệt Thần Mang mạnh phi thường thịnh, ta muốn mượn Thiên Nguyệt sức mạnh to lớn, hóa giải trong cơ thể tà thuật."

Sư Phi Yên mặt cười trên tràn ngập vẻ kiên nghị.

"Thì ra là như vậy..."

Vương Dật bỗng nhiên tỉnh ngộ, sau đó cúi đầu, tế quan sát kỹ Sư Phi Yên dáng vẻ hiện tại.

Này vừa nhìn không quan trọng lắm, suýt chút nữa phun ra máu mũi đến.

Ăn mặc áo ngủ nàng, bắp đùi thon dài tròn trịa trắng tấp, không có chứa một tia sẹo lồi, cơ thể ónh trạch phát quang, một đôi thiên túc độ cong quá mức hoàn mỹ, chỗ chết người nhất chính là, trước ngực nàng một đôi tồn tại thật sự rất cổ. Bây giờ chính đè ép ở trên người mình, loại kia dẻo dai cảm giác...

Tuy rằng thời điểm không đúng, có thể Vương mỗ người như trước vô liêm sỉ cứng rồi.

Chỉ mặc một bộ áo ngủ Sư Phi Yên trong nháy mắt phát hiện động tĩnh.

"Lão công, tối nay đối với nhân gia thật sự rất trọng yếu, người đừng nghịch có được hay không?"

Nàng e thẹn xùy xùy nói.

"A... Tốt đẹp..."

Vương Dật cảm thấy xấu hổ, liều mạng để cho mình biến thân thành Bất Động Minh vương, này kinh này kinh một trận cuồng đọc, đến hóa giải trên thân thể dị biến.

Sau 20 phút.

Hai người không biết trên thăng bao nhiêu vạn mét, cuối cùng ngừng lại. Vương Dật sau khi thức tỉnh, thể chất tuy rằng phát sinh biến hóa nghiêng trời, tuy nhiên có chút không chịu nổi, gương mặt tuấn tú một mảnh Tử Thanh.

Sư Phi Yên vùng lên mặt cười, ở hấn trên môi sâu sắc vừa hôn.

Vương Dật chỉ cảm thấy trong miệng mát lạnh, một luồng khí tức thần bí truyền vào trong cơ thể, loại kia ngệt thở cảm nhất thời biến mất rồi.

"Cần thiên khôn địa, Hỗn Nguyên Phong Thần. . ."

Sư Phi Yên đơn chương bất ẩn, hư không bình kích, 'Vù' một tiếng, một viên lục hợp lập thể không gian đem hai người bao vây lại.

"Có lão công ở, Phi Yên tự tin rất đủ đây. . ."

Sư Phi Yên hướng Vương Dật ngọt ngào nở nụ cười, phẩn môi ở hấn trên má phải tăng tăng một ẩn, người nhẹ nhàng mà đi.

Vương mỗ người tắc ở lại lục hợp kết giới bên trong.

Sư Phi Yên phi hành 50 mét sau, hư không mà xác định, hai tay đứng ở cao vót tồ ~ trước ngực, bắt đầu kết ấn.

Thủ pháp của nàng rất khéo léo, hoa lệ vô phương. Không biết tại sao, ở cái này thần thánh thời khắc, Vương Dật trong đầu nhưng xuất hiện một bộ thân mặt cảnh tượng. Sư Phi Yên kết ấn hai tay trong, thỉnh linh xuất hiện chính mình. . .

'Vương Dật, ngươi thực sự là cảm thú. . .'

Vương mỗ người dùng sức lắc đầu, trong lòng đại chửi mình vô liêm sỉ.

Chậm rãi, Sư Phi Yên xung quanh chân không bắt đầu vận vẹo, biến hình. Phía sau nàng, xuất hiện một vùng biển mênh mông, một vòng loại nhỏ trắng tròn, chậm rãi từ hải mặt băng bay lên.

Tiên thân dị tượng —— Hải Thượng Thăng Minh Nguyệt.

Loại nhỏ trắng tròn cùng thiên khung tháng giêng lẫn nhau hô ứng, Sư Phi Yên đứng ở ở giữa, thân thể yêu kiều trên ánh bạc càng ngày càng cường thịnh, như một vị nguyệt quang Nữ thần.

Sau 10 phút.

'Oanh'

Ánh bạc cô đọng tới cực điểm, trong giây lát bạo phát, Sư Phi Yên trong nháy mắt bị nuốt hết.

"Phi Yên. . ."

Vương Dật không hiểu cái trong càn khôn, vội vàng rống to.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 37: Bỉ Ngạn

Thái thượng thương, Tinh Vân loạn, Thiên Nguyệt thương, vãng sinh duyên.

Trước kia chuyện cũ, trong nháy mắt ức chăm chú lên điền. Nàng bi thương, nàng vui cười, nàng tất cả tất cả. . .

"Hồng!"

Vương Dật ngửa mặt lên trời thét dài, đột nhiên, một luồng khó có thể tưởng tượng Đại Vĩ lực ở trong người ngang dọc gào thét, thể như điên mẫn, mãnh như cơn bão.

'Đùng'

Vương Dật áo bông nhiên phá nát, trước ngực ma văn điên cuồng sinh sôi, như sống giống như vậy, thậm chí kéo dài tới trên mặt. Tóc của hắn bông nhiên biến hoá trường, trong nháy mắt vượt quá thân thể. Con người nhanh chóng nuốt hết tròng trắng mắt, đen kịt một mảnh, yêu dị phi phạm. Một vòng to lớn Thần khuyển xuất hiện ở sau lưng của hắn.

"Phi Yên, người nhất định phải chịu đựng. . ."

Vương Dật phát rồ tự rống to, đan chân mãnh đập hư không.

'Oành '

Trong nháy mắt tiếp theo, hắn trực tiếp đánh vào lục hợp kết giới trên.

"Đáng ghét a, cho ta nát tan. . ."

Vương Dật thét dài ở thiên, giờ lên hữu quyền, mạnh mẽ đánh vào bình phong bên trên.

'Tích. . . Cách cách. . .'

Nguồn sức mạnh này quá kinh người, đương thực sự là sung mãn không thể chống đỡ, lục hợp kết giới trong nháy mắt xuất hiện rạn nứt dấu hiệu, nhưng chưa phá nát tan.

"Cho ta nát tan a. . ."

Vương Dật trong mắt thoáng hiện phích lịch tia điện, dùng hết tất cả sức mạnh, lần thứ hai hướng về bình phong đánh tới.

'Đùng. . .'

Lục hợp kết giới lại cũng không chịu nổi bức này xung kích, trong nháy mắt vụn vỡ.

Vương Dật dường như thiên ngoại huyễn ảnh, hướng về ngân đoàn hạt nhân xông thẳng mà đi.

Khi hắn tiếp cận hạt nhân không tới 10 mét thì, dị biến phát sinh, đoàn kia chói mắt ánh bạc, chính ở dần dần làm nhạt, biến mất.

Sư Phi Yên tuyệt thế kiều dung, rốt cục xuất hiện lần nữa ở Vương Dật trước mắt.

Vương Dật nhất thời định ra rồi thân thể.

"Lão. . . Công. . ."

Nàng sâu sắc nhìn Vương Dật, mỹ khác người nghệt thờ trong con người, tràn ra thanh lệ, theo hoàn mỹ mặt cười lướt xuống.

"Ta. . . Thất bại. . ."

Sư Phi Yên mới vừa nói xong, một màn kinh người phát sinh. Trên người nàng áo ngũ trong nháy mắt hóa thành tro bụi, trắng noãn như ngọc thân thể hoàn toàn hiện ra ở Vương Dật trước mắt.

Thật sự quá đẹp. . .

Vương Dật không có sinh ra bất kỳ cái gì tà niệm, mà là lẳng không hư đập, đi tới Sư Phi Yên trước mặt, đưa nàng sâu sắc kéo vào trong lòng. Hai người da thịt dán thật chặt ở cùng nhau, cũng lại tuy hai mà một.

"Lão công, xin người không muốn chán ghét ta nhỏ đi đáng về. . . Không nên. . ."

Sư Phi Yên trong mắt thanh lệ không ngừng, cất tiếng đau buồn đạo.

Vương Dật không hề nói gì, tìm tới nàng môi, tăng tăng hôn xuống.

Sư Phi Yên nhắm lại đôi mắt đẹp, vong tình đáp lại, mặt cười trên thanh lệ nhưng là càng ngày càng nhiều.

'Vù. . .'

Đột nhiên, trán của nàng xuất hiện một đạo quý dị xích mạng, lóe lên liền qua. Sau một khắc, nàng xích ~ lửa thân thể dần dần nhỏ đi, rất nhanh biến trở về 10 vài tuổi tiểu loli đáng yêu.

Hai người ai cũng không có chú ý sự biến hóa này, chỉ là vong tình hôn.

Bọn hắn hòa vào vùng thể giới này ở trong, cũng sẽ không bao giờ tách ra.

Kết cục tuy không hoàn mỹ, nhưng càng hơn hoàn mỹ.

Sau 2 phút, rời môi.

"Ô ô. . ."

Tiểu loli ríu rít gào khóc, bị thương lau nước mắt, đáng yêu cái miệng nhỏ quyết đến cao cao, đáng yêu đến cực điểm.

"Đừng khóc, bắt luận người biến thành ra sao, đều là ta yêu nhất bảo bối lão bà."

Vương Dật mỉm cười nói, giờ tay nhẹ nhàng bóp bóp cái mũi nhỏ khả ái của nàng.

"Nhân gia chán ghét hiện ở bộ dáng này. . . Hả? Nha. . ."

Tiểu loli đang tự khóc rung rức, đột nhiên phát hiện cái gì, nhất thời hét lên một tiếng, trong nháy mắt lao ra Vương Dật ôm ấp, để trần đáng yêu tiểu ~ cái miệng đầy trời tán loạn.

"Y phục của ta, quần áo của ta đâu. . . ?"

Nàng thật sự hoảng rồi, duyên dáng gọi to liên tục.

"Phốc. . . Ha ha. . ."

Vương Dật cảm thấy thú vị, cất tiếng cười to. Đột nhiên, hắn toàn thân chấn động mạnh, chỉ cảm thấy trước mắt trời đất quay cuồng, cảm khôn điên đảo. Sau một khắc, đầu lệch đi, trực tiếp chưa từng hạn hư không rơi rụng. Sau lưng Thần khuyển đột nhiên đỏ nát, ma bên ngoài cơ thể như chính biến mất bằng tốc độ kinh người, trong nháy mắt khôi phục người thường đáng đáp.

"Lão công. . ."

Tiểu loli duyên dáng gọi to một tiếng, vội vàng hướng hắn vọt tới.

...

Bóng đêm vô tận, như thế nào Bí Ngạn?

Vương Dật làm một cái rất dài mộng, ở trong mơ, hắn chứng kiến chính mình từ sinh ra đến hiện tại, tất cả các loại, rõ ràng trước mắt. Khi hắn mở mắt ra sau, phát hiện mình ngủ ở trong phòng trên giường, tiểu loli chính nằm nhào trong lồng ngực của mình, lẩm bầm lời nói nhỏ nhẹ. Mà Thảm Băng đem phần lớn không gian tặng cho nàng, chỉ kéo cánh tay phải của chính mình ngủ say.

Vương Dật nở nụ cười, hắn rất thỏa mãn, biết các nàng chính là mình Bí Ngạn.

Kiếp này có các nàng, liền lại không. . .

Ach. . . , nghĩ như thế nào Giang Tuyệt Tình ? Chúng ta không phải là chia tay sao?

Nguyệt Thi Lam? Tình huống thế nào?

Cái gì? Sơn Vô Lăng này phong nha đầu làm sao cũng xuất hiện ở trong đầu của chính mình ?

????

Vương Dật trong nháy mắt có chút ngẩn ngang, hắn dùng sức lắc lắc đầu.

Đại tiểu tiên nữ nhất thời bị chấn động nhẹ nhẽu thức tỉnh.

"Lão công, ngày hôm nay người ngủ thom quá a. . ."

Tiểu loli kiều diễm thân cái tiểu lại eo, bôi áo ngủ phá nát, nàng hiện tại xuyên chính là Vương Dật mua cho nàng cái này đồng y phục.

Thảm Băng nhẹ nhàng ngồi dậy, bần lên thon dài chân ngọc, thu dọn chính mình vì loạn mái tóc.

Nàng một con ngọc đủ, vừa vặn chạm được Vương Dật bên hông.

Vương Dật nhìn bên hông ánh trạch phát quang tú đủ, nhất thời có chút ý loạn tình mê, không nhận được đuổi ra hàm trư tay, một cái bắt được nó. Vào tay chỉ cảm thấy hoạt như mỡ đông, lại nhu lại nhuyễn.

"A. . ."

Thẩm Băng thân thể yếu kiều khẽ run lên, hoảng loạn nhìn về phía hắn.

"Hắc. . ."

Vương mẫu người vô liêm sỉ nở nụ cười, ngón tay cái ở đủ tâm nhiều lần xoa nắn. Thẩm Băng cắn chặt phần môi, liều mạng không để cho mình lên tiếng, thân thể yếu kiều run rẩy lợi hại hơn. Nàng cẩn thận nhìn về phía tiểu loli.

Cũng còn tốt, tiểu loli thân cái tiểu lại sau thất lung, tiếp tục chán ở Vương Dật trong lòng, vẫn chưa mở mắt to.

Vương mẫu người quá đủ tay ẩn sau, dĩ nhiên càng ngày càng được voi đòi tiên, theo chân ngọc mò lên Thẩm Băng non mềm chân nhỏ, một trận tìm tòi sau, tiếp tục hướng về bắp đùi xuất phát.

Thẩm Băng trải qua vô lực ngồi nữa, trong nháy mắt có thể nát tan ngôi sao nàng, trực tiếp ngã oặt ở Vương Dật một bên khác trong lòng, trong con ngươi xinh đẹp toả ra mê ly sắc thái.

"Vù. . ."

Giữa lúc Vương mẫu người muốn tiếp tục công hãm lãnh địa thì, từ đầu giường trên điện thoại di động đột nhiên chấn động lên.

"Thật đáng ghét, vật này đều chấn động vừa giữa trưa, còn có để cho người ta ngủ hay không?"

Tiểu loli nhất thời mở mắt to, tức giận nói.

Thẩm Băng đột nhiên thất sắc, vội vàng đem vậy chỉ đổ thừa trao từ bắp đùi mình trên dờ, nàng tốc độ tuy nhanh, còn là chậm một bước, bị tiểu loli nhìn vững vàng.

Tiểu loli híp mắt lại, nhìn Thẩm Băng không nói.

Bị đại phụ bắt được hiện hành, Thẩm Băng thật sự sợ sệt, cuống quýt buông xuống mặt cười, không dám cùng đối phương nhìn thẳng.

"Hanh. . ."

Tiểu loli bao hàm ghen tỵ kiều rên một tiếng, nắm lên Vương Dật một cái tay khác, đặt tại chính mình tinh tế chân ngọc trên.

"Lão công, thoải mái hay không thoải mái?"

Tiểu loli mắt to uốn cong, mị tiếng hỏi.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 38: Vào trước là chủ

"Thoải mái, phi thường thoải mái. . ."

Vương Dật lung tung nhào nặn hai lần, đứng dậy cầm lấy điện thoại di động.

"Hanh. . ."

Tiểu loli thấy hắn hoàn toàn một bộ mặt tập trung đáng vẻ, nhất thời tức rồi, ngồi dậy, tức giận không nói lời nào.

Thẩm Băng nhìn ra run như cây sậy, lại không dám ngẩng đầu, như một cái phạm sai lầm hài tử.

Vương mẫu người nhìn thấy trên màn ảnh biểu hiện con số sau, trực tiếp mộng ép.

Thời gian: 12:07

Chưa kể đó điện: 32 cái

Tin nhắn: 17 cái

Thảo, làm sao 12 điểm nhiều ? Ta làm sao ngủ thời gian dài như vậy? Mẹ tại sao không gọi ta tỉnh ta?

Hắn hoảng vội vàng đứng dậy, vội vội vàng vàng vọt tới phòng rửa tay đánh răng rửa mặt, sau khi ra ngoài đem trên bàn Kentucky Fried Chicken đặt ở lò vi sóng lý.

"Lão bà, nhanh đi ra ăn cơm "

Vương Dật hướng trong phòng kêu.

Đại tiểu tiên nữ từ gian phòng đi ra.

"Ta không đói bụng, người cùng Tam muội ăn đi."

Tiểu loli hướng về trên ghế salông ngồi xuống, mở ra TV, thả nổi lên Mễ nguyệt truyền.

"Ta cũng không đói bụng. Lão công, ta đi bồi Đại tỷ xem ti vi . . "

Thẩm Băng nhìn Vương Dật một chút, từ từ đi tới tiểu loli bên cạnh, cẩn thận ngồi xuống.

Tình huống thế nào?

Vương Dật kỳ quái nhìn các nàng một chút, không có suy nghĩ nhiều, từ lò vi sóng lấy ra toàn gia dùng. Ăn một cái dẫn chỉ nguyên vị kê sau, xoa xoa tay, đem toàn gia dùng đặt ở trên khay trà: "Mau mau sản nhiệt ăn đi, ta lên trước học, các người muốn bé ngoan."

Hắn hôn tạm biệt đại tiểu tiên nữ, bọc sách trên lưng, ra khỏi nhà đi tới trên đường cái, đưa tay đánh chiếc xe taxi.

Ngồi trên sau xe, Vương Dật mở ra chưa kể đó điện, phần lớn là Vương Hiểu Quang đánh tới, còn có mấy cái bạn học khác, Giang Tuyết Tinh lại cũng đánh 5 điện thoại, còn có hai cái không biết dãy số.

Mở ra tin nhắn sau.

Vương Hiểu Quang: 'Người làm sao không nghe điện thoại? Người buổi sáng không có tới sự tình lão Phạm đều biết , sau khi thấy mau mau cho ta về điện thoại.'

'Thảo, người chết rồi? Ngày hôm qua người nói Sơn Vô Lăng quản ta muốn người điện thoại tới, ta vốn là không muốn cho, có thể nàng buộc ta. . '

Đồng học một: 'Nhanh nghe điện thoại, lão sư trải qua cuống lên.'

Giang Tuyết Tinh: 'Vương Dật, thương thế của người còn chưa khỏe sao? Ta không có a đi điện thoại, gọi điện thoại cho người lại không tiếp. Người thấy tin nhắn sau, đem người hiện tại địa chỉ nói cho ta, ta đi xem xem người.'

Không biết tin nhắn một: 'Lão công, người còn chưa tới đến trường a? Nhân gia muốn chết người . Hi hi (đáng yêu khuôn mặt tươi cười) '

'Lão công a, người lại muốn không tiếp điện thoại ta không trở về ta tin nhắn, ta liền đem chúng ta bức ảnh công bố ở chúng (tiểu ác ma) '

Không biết tin nhắn hai: 'Vương Dật, ta là Thi Lam, ngày hôm nay đi tìm người, nghe bọn họ nói người không có tới đến trường. Có phải là thương thế rất nghiêm trọng?'

'Làm sao không nghe điện thoại? Ta rất lo lắng người, sau khi thấy cho đánh tới. . '

Nhìn những này tin nhắn sau, Vương mỗi người nhất thời một cái đầu hai cái lớn hơn. Hắn cho Vương Hiểu Quang gọi tới.

Vương Hiểu Quang: "Thảo, người rốt cục hồi âm , cái gì cái tình huống?"

Vương Dật: "Huynh đệ, người giúp ta cùng chủ nhiệm lớp lên tiếng chào hỏi, nói ta lập tức tới ngay."

Vương Hiểu Quang: "Ta chính ở căng tin ăn cơm, lập tức đi tìm nàng"

Vương Dật cúp điện thoại sau, suy nghĩ một chút, phân biệt cho mấy người khác thống nhất hồi phục ta không có chuyện gì. Sơn Vô Lăng tin nhắn nhưng là trực tiếp cắt bỏ , hắn chân tâm không muốn cùng cô nữ sinh này dính lên bất kỳ quan hệ gì.

Không 1 phút, điện thoại di động vang lên, nhưng là Nguyệt Thi Lam điện báo.

Vương Dật trực tiếp cắt đứt, hồi phục cú không tiện.

Nguyệt Thi Lam tin nhắn về lại đây, Vương Dật không có xem, bởi vì trải qua tới trường học , hấn kết xong trường sau, trực tiếp hướng về chủ nhiệm thất đi đến.

Cao một chủ nhiệm Phạm Thạch Nghiễm là cái 50 tuổi khoảng chừng nam nhân, mang cái kính mắt, tạ đình, bụng phê, cùng hoài thai 6 nguyệt đúng thể.

"Đi vào!"

Phạm Thạch Nghiễm nghe được tiếng gõ cửa, mở miệng nói, nhìn thấy đi tới chính là Vương Dật sau, lòng mày trực tiếp dựng thẳng lên đến rồi, trực tiếp đem tờ báo trong tay hướng về trên bàn làm việc một suất, hết lớn: "Vương Dật, ngươi đi đâu vậy ? Gọi điện thoại cũng không tiếp?"

"Ha ha. . ."

Vương Dật nở nụ cười, thẳng đi tới hấn cái ghế đối diện trên, ngồi xuống.

"Hắc?"

Phạm Thạch Nghiễm thấy hấn cử động, nhất thời giãn dừ mà cười: "Hảo ngươi cái Vương Dật, đủ tự giác a, ai bảo ngươi ngồi xuống?"

Vương Dật đối với hấn gào thét hoàn toàn không để ý tới, duỗi ra hai ngón tay: "Ta có hai cái bằng hữu, muốn tới Thiên Dực đến trường, ngài cho an bài một tý."

Phạm Thạch Nghiễm nhất thời sùng sốt .

Cái tên này vừa giữa trưa không có tới trường học, rõ ràng có lỗi trước. Đến phòng làm việc của mình không có chủ động xin lỗi, ngược lại cùng chính mình đàm luận bằng hữu gì nhập học sự tình?

Là hấn đầu óc hỏng rồi hay vẫn là chính mình lỗ tai gặp sự cố ?

Phạm Thạch Nghiễm cổ hướng về trước duỗi một cái, làm cái không nghe rõ về mặt: "Ngươi nói cái gì?"

Vương Dật khề mỉm cười, hấn hiểu rất rõ đối phương. Làm người nhất gan sợ phiền phức, nhưng đặc biệt coi trọng tiền tài.

Hấn mở ra túi sách, lấy ra một căn kim điều để lên bàn.

Phạm Thạch Nghiễm thân thể cứng đờ, về mặt phi thường đặc sắc. Hấn duy trì trước kia tư thế, một đôi mắt hạt châu nhưng hướng bàn làm việc nhìn lại.

"Chủ nhiệm, mời ngồi."

Vương Dật hướng hấn mỉm cười nói.

Phạm Thạch Nghiễm ở chính mình chỗ ngồi ngồi xuống, trầm giọng nói: "Vương Dật, ngươi đây là ý gì?"

"au9999 thỏi vàng, 1000 khác, dân sinh ngân hàng thuận mua, đây là chuộc đồ biên lai."

Vương Dật một mặt khí định thần nhàn, không nhanh không chậm từ túi sách trong lấy ra thuận mua biên lai, đặt ở thỏi vàng trên.

1000 khác? Vậy thì là 30 nhiều vạn nhân dân tệ a.

Phạm Thạch Nghiễm nhíp tim bỗng nhiên tăng nhanh hơn rất nhiều.

"Ha ha. . ."

Vương Dật biết hấn tâm chuyển động, ở phạm đại chủ nhiệm ánh mắt khiếp sợ trong, hấn lại lấy ra một cái, để lên bàn.

"Một cái 16 tuổi, một cái 11 tuổi, đều là nữ sinh. Không có đến trường hồ sơ, bất quá thứ này, hấn là không làm khó được ngài người đại chủ này mặc cho. Đề đưa các nàng an bài ở cao một 2 ban. 11 tuổi nữ sinh, làm cái nhảy lớp lên cao một hồ sơ hấn là không phải việc khó. . ."

Vương Dật mỉm cười nói.

"Chuyện này. . . Đây quá khó . . ."

Phạm Thạch Nghiễm hô hấp dồn dập , hấn thật sự rất kích động, đặt tại trước mặt nhưng là hơn 60 vạn a, là hấn 2 năm tiền lương thêm tiền thưởng . Đương nhiên, không thể tính cả màu xám thu vào, ai có thể lại tự hội tiền không qua được?

Vương Dật miệng một nhếch: "Nếu như đây chỉ là một phần ba tiền đặt cọc, liền đơn giản nhiều chứ?"

"Cái gì?"

Phạm Thạch Nghiễm trực tiếp hoá đá .

Tổng cộng sáu căn kim điều? Tiểu 2 triệu? Hấn sao như vậy có tiền? Lễ nào bên ngoài đồn đại là giả ? Vương gia cũng không có bại?

Phạm Thạch Nghiễm từ trong ngăn kéo lấy ra bán hộp nhẫn Trung Hoa, rút ra một cái, điểm trên.

"Cho ta cũng tới một cái."

Vương Dật cười toe toét đạo.

Phạm Thạch Nghiễm nhũu mày lại, liếc nhìn trên bàn thoi vàng, đem yên đưa tới, nhìn hấn điểm trên, trầm giọng nói: "Lúc nào đem hộ khẩu bán cho ta."

"Hò. . . Kỳ thực 329, chân tâm không 328 hảo đánh."

Vương Dật xem trong tay Trung Hoa yên, chậm rãi nói: "Hộ khẩu bán đến chờ mấy ngày, ngày mai ta đem lâm thoi thẻ căn cước cho ngài, tin tức phía trên toàn vô cùng."

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 39: Đình Tú Đình lại lịch

Từ chủ nhiệm thất sau khi ra ngoài, Vương mỗ người đến đến hàng hiên trước cửa sổ, nhượng gió thổi lạc trên người yên khí.

Hấn vừa nãy dùng chính là cha lỏi buôn bán, vào trước là chủ, xà đánh 7 tác, công theo chỗ yếu, quả thực thấy hiệu quả . Còn hướng về Phạm Thạch Nghiễm muốn yên đánh, là vì trước khí thế trên không kém gì đối phương. Vương Dật hội hút thuốc, tình cờ chạm mà thôi, trong nhà suy tàn sau này hay vẫn là cái thứ nhất.

"Hiện tại sẽ chờ Ngụy Đào điện thoại ."

Vương Dật nhìn ngoài cửa sổ cảnh sắc, tự nói.

"Hả? Hoa tâm cây củ cải lớn?"

Đột nhiên, phía sau truyền đến một tiếng duyên dáng gọi to. Vương Dật xoay người, đã thấy Đình Tú Đình tiểu lập ở phía sau, Triệu Long đứng ở bên cạnh nàng, chính ở trên dưới đánh giá chính mình.

Đình Tú Đình vóc người kiều tiểu, 1 mét 62 tá hữu, giữ lại hữu tóc mái, con mắt đại mà linh động, phảng phất sẽ nói giống như vậy, tiểu chớp mũi tiêm, rất là đáng yêu.

"Ta gọi Vương Dật!"

Vương Dật tức giận nhìn nàng một cái, hướng Triệu Long gật gù đầu: "Triệu học trưởng, nghe nói là người xuất thủ cứu ta, cảm ơn. . ."

Đình Tú Đình lần thứ nhất bị nam sinh dùng loại này ngữ khí nói chuyện cùng chính mình, không chỉ có ngẩn ngơ, lập tức cái miệng nhỏ mân mê, có chút không cao hứng .

"Việc nhỏ mà thôi. Vương Dật, ta nguyên lai nghe nói qua người, nhưng không nghĩ người là một cái rất có vận động thiên phú người."

Triệu Long cười nói.

"Học trưởng quá khen , ta nhiều năm ở trong nhà nhảy dây, thân thể phối hợp tính tốt hơn."

Vương Dật miệng đầy phun tung tóe.

"Nhảy dây. . . ?"

Triệu Long trầm mặc chốc lát, sáng khoái nở nụ cười: "Người nguyên lai đánh qua bóng rổ sao?"

"Bóng rổ? Không thể nào đánh qua."

Vương Dật lắc lắc đầu, hần xác thực không quá hội chơi bóng rổ.

"Lấy chiều cao của ngươi cùng thiên phú, không chơi bóng rổ đáng tiếc. Ta là trường học bóng rổ xã trưởng, nếu như ngươi có hứng thú, hoan nghênh gia nhập chúng ta."

Triệu Long cười phát sinh mời.

"Bóng rổ. . ."

Vương Dật trầm mặc, sơ trung thì hần không có gia nhập quá bất kỳ xã đoàn, học tập là một phần nguyên nhân, quan trọng nhất chính là lúc đó đang cùng Giang Tuyết Tinh giao du, cái nào có tâm sự bận tâm cái khác?

Ngày ấy Triệu Long trượng nghĩa ra tay, bất luận điểm xuất phát là cái gì, chính mình đều là nợ một món nợ ân tình của hần. Nhân vì cái này, hần thực không tiện cự tuyệt. Nhưng là, chính mình thật sự đối với bóng rổ một chữ cũng không biết.

Chính ở Vương Dật do dự không quyết định thì, Đinh Tú Đình bỗng nhiên hướng về xa xa vẫy tay, ngọt tiếng kêu: "Tuyết Tinh, nơi này. . ."

Vương Dật sững sờ, xoay người.

Một thân tố y phục Giang Tuyết Tinh chậm rãi đi tới. Nàng tú mục vẫn nhìn Vương Dật, một khắc cũng không có tách ra.

"Buổi sáng làm sao không có tới trường học?"

Giang Tuyết Tinh đi tới gần, nhẹ giọng mở miệng.

"Trong nhà có một chút sự tình."

Vương Dật tùy ý nói, bởi bạn gái trước đột nhiên xuất hiện, hần có chút không muốn ở lại, hướng Triệu Long nói: "Bóng rổ xã sự tình, ta sẽ cân nhắc. Ta trước về ban. . ."

"Ta liền như thế chiều ngươi yếm sao?"

Thấy hần phải đi, Giang Tuyết Tinh bỗng nhiên nhẹ nhàng nghiêng đi mặt cười, có chút ủy khuất nói.

Triệu Long hiển nhiên biết hai người sự tình, nhất thời có chút kinh ngạc. Mà Đinh Tú Đình mới vừa từ nước ngoài trở lại, hiển nhiên không biết qua lại, trực tiếp kinh ngạc đến ngây người.

"Hai người bọn họ quan hệ gì?"

Đinh đại tiểu thư bát quái chi hỏa nhất thời dấy lên, nàng nhỏ giọng hỏi Triệu Long.

"Một lúc nói cho ngài."

Triệu Long thấp giọng trả lời.

"Còn có 10 phút liền lên khóa. . ."

Vương Dật bình thản nói.

"Từ nơi này đến 2 ban, đều dùng không được 1 phút. . ."

Giang Tuyết Tinh âm thanh rất thấp rất thấp.

Vương Dật có chút sững sờ, hần nghe được, Giang đại tiểu thư là đang cùng mình sái tiểu tính tình.

Cỡ nào cảm giác quen thuộc a?

Từng có lúc? Máy khói qua lại ở trước mắt từng cái hiện lên.

. . .

"Lão công, ta mệt mỏi, công ta đi ăn ngọt đồng. . ."

"Đại tiểu thư của ta, MacDonald là ở chỗ đó, ngươi đợi ta cho mua lại có được hay không?"

Mới vừa lên lớp 9 Vương Dật sầu mi khổ kiểm nói.

"Không được, ta muốn cùng đi với ngươi."

Giang Tuyết Tinh bấu môi ra.

"Này tại sao phải bỏ ngươi qua?"

Vương Dật đều sắp khóc, hấn nhưng là miễn cưỡng cùng với Giang đại tiểu thư đi dạo vừa giữa trưa tân thế giới a, chân đều lưu tể .

"Trư Bát Giới bỏ lão bà, thiên kinh địa nghĩa. . ."

Giang Tuyết Tinh giương lên mặt cười, chuyện đương nhiên đạo.

"Ai, ta mệnh thật là khổ. . ."

Vương Dật không thể làm gì ngồi xồm xuống thân thể.

"Hi hi. . . Ngươi đến bỏ cả đời, này liền hiem khổ ?"

Giang đại tiểu thư cười giả dối, nằm nhào lên lưng hấn.

. . .

"Lão công, ngươi đến đến trường ?"

Đột nhiên, một đạo thanh âm dễ nghe xuất hiện , đánh vỡ những cái kia hồi ức. Thiên ảnh lấp lóe, Sơn Vô Lăng không biết từ nơi nào nhảy nhót xuất đến, trực tiếp nắm lên Vương Dật một cái cánh tay, sân tiếng nói: "Ngươi này người đâu, buổi sáng đều không tiếp nhân gia điện thoại, lo lắng người chết nhà, đến rồi đều không nói một tiếng. . ."

"Ngươi. . ."

Vương Dật nhất thời mòng ép, nàng là ninja sao? Lại không có dấu hiệu nào đột nhiên xuất hiện .

Giang Tuyết Tinh mặt cười nhất thời biến đổi, lạnh lùng nhìn Sơn Vô Lăng, dùng sức nắm nổi lên phản quyền.

"Son. . ."

Triệu Long hiển nhiên nhận ra Sơn Vô Lăng, sắc mặt đột nhiên đại biến, mới vừa tự há mồm, sau lưng lại bị người điểm một cái. Hấn quay đầu đi, lần thứ hai thất thanh: "Triệu Tiểu Ngọc? Ngươi vậy. . . ?"

Triệu Tiểu Ngọc híp mắt lại, hướng hấn chậm rãi lắc đầu.

Triệu Long nhất thời cảm niệmng .

"Triệu Long ca ca, các nàng là ai?"

Đinh Tú Đình kỳ quái nhìn về phía nhị nữ, hiển nhiên không quen biết đối phương.

Triệu Long còn chưa trả lời, Sơn Vô Lăng mặt mày uốn cong, cười duyên nói: "Đinh Tú Đình, đã lâu không gặp."

"A?"

Đinh Tú Đình ngẩn ngơ, rất là kỳ quái nói: "Ngươi tại sao biết ta?"

"Ta là Son gia Sơn Vô Lăng, một năm trước Đinh bá bá thiết yến thì, ta ở yến hội trên gặp ngươi."

"Son gia?"

Đinh Tú Đình kinh ngạc hơn : "Ngươi tại sao lại ở chỗ này? A. . . ? Lễ nào ngươi cũng ở Thiên Dực đến trường?"

"Đúng đấy. . ."

Sơn Vô Lăng vui vẻ gật đầu: "Ta không ngừng ở đây đến trường, còn nộp một cái không sai bạn trai đây!"

Nàng nói xong liền hướng Vương Dật quyền rũ nở nụ cười.

Đinh Tú Đình nhìn về phía Sơn Vô Lăng, vừa nhìn về phía Vương Dật, cuối cùng nhìn tĩnh đứng ở một bên Giang Tuyết Tinh, có chút choáng váng .

Ai cũng không chú ý tới, giờ khắc này Vương Dật chính sâu sắc nhìn Đình Tú Đình, lặng lẽ không nói gì.

Vừa nãy Sơn Vô Lăng nói mình đến từ Sơn gia, lấy thân thù của nàng đến xem, Sơn gia rất khả năng chính là Ngụy Đào nói tới cổ vũ thế gia.

Như vậy có thể thỉnh cầu Sơn gia dự tiệc, lại há lại là bình thường gia tộc? Nhưng hắn chưa từng nghe nói Đình Tú Đình cô bé này.

Trừ phi, nàng đến từ cái kia thần bí Đình gia. . .

Chu Phàm Khôn là Tùng Sơn tứ thiếu, thường ngày coi trời bằng vung, ngày hôm qua nhưng cho đủ Triệu Long mặt mũi lựa chọn buông tha chính mình, thuyết minh Chu Phàm Khôn đối với Triệu Long rất là kiêng kỵ.

Triệu Long lại cùng Đình Tú Đình đi rất gần, một chút nhìn lại, bọn hắn không giống như là bạn bè trai gái quan hệ. . .

Đại tiểu thư bên người bảo tiêu? Thiếp thân thị vệ?

Nói chung, các loại dấu hiệu cho thấy, Đình Tú Đình chính là Đình gia Đại tiểu thư.

Là Đình gia, nhượng cha của chính mình hàm oan nhập ngục, mẹ vì kế sinh nhai mà ngày đêm gian lao.

Là Đình gia tự tay phá hủy chính mình gia đình. . .

Nghĩ tới đây, Vương Dật một cái bỏ qua rồi Sơn Vô Lăng, trực tiếp đi tới Đình Tú Đình trước mặt.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 40: Tuyệt thế kỳ tài?

Sơn Vô Lăng tay nhỏ bị bỏ lại sau, không hề tức giận, vẫn cười híp mắt nhìn chăm chăm Vương Dật phía sau lưng, không biết đang suy nghĩ gì.

Đình Tú Đình mở to linh động mắt to, thiên chân vô tà nhìn Vương Dật.

Vương Dật sâu sắc nhìn nàng, đột nhiên nhếch miệng nở nụ cười, quay đầu nhìn về phía Triệu Long: "Triệu học trưởng, ta đồng ý gia nhập bóng rổ xã."

"Được! Số điện thoại di động của ngươi là bao nhiêu? Ta đem mỗi ngày thời gian huấn luyện cùng địa điểm nói cho ngươi."

Triệu Long gật gật đầu, phản ứng có chút bình thản. Nguyên nhân không gì khác, Sơn Vô Lăng cùng Triệu Tiểu Ngọc xuất hiện, đánh hắn một trở tay không kịp, cứ thể Vương Dật tiếp nhận rồi mời, đều không có nhượng hắn lộ ra nét mặt hưng phấn.

"Địa điểm chính là sân bóng rổ, học trưởng đem thời gian phân phát ta là được. Ta trước về trong lớp. . ."

Vương Dật báo xuất điện thoại của chính mình dãy số sau, xoay người rời đi.

"Ta cũng trở về phòng học, Tú Đình, ngươi ở mấy ban?"

Sơn Vô Lăng cười quyền rũ nói.

"6 ban. . ."

Đình Tú Đình cái gì đều không nghĩ.

"Được, sau khi tan lớp ta đi 6 ban tìm ngươi, Tiểu Ngọc, chúng ta đi. . ."

Sơn Vô Lăng cũng đã rời đi, từ đầu đến cuối nàng đều không thấy Giang Tuyết Tinh một chút.

"Tuyết Tinh, ngươi cùng cái kia Vương Dật đến cùng là quan hệ gì?"

Đình Tú Đình đi tới bên cạnh nàng, nhẹ giọng hỏi.

"Tú Đình, người đừng hỏi . Ta trở về phòng học . . ."

Giang Tuyết Tình đầu thương nở nụ cười, xoay người hướng cao một 4 ban đi đến.

"Linh. . ."

Cùng lúc đó, buổi chiều khóa tiếng chuông reo lên.

Cao một 2 ban trong phòng học, bọn học sinh yên tĩnh ngồi xong.

Đệ nhất tiết khóa là hóa học, một người đáng đáp cùng người Hòa tinh tự lão đầu, ở trên bảng đen phác hoạ mạng nhện bình thường phương trình, nhìn hần này sức mạnh, thực sự là căng già căng dẻo dai.

"Người đến cùng muốn làm gì?"

Hóa học khóa đã qua mười phút, Vương mẫu người thực sự không nhịn được , hướng một bên Sơn Vô Lăng gằm nhẹ.

Nguyên nhân không gì khác, tự đi học bắt đầu, này nơi Sơn đại tiểu thư liền liên tục nhìn chăm chăm vào hần xem, con người đen nhánh xoay tròn chuyển loạn, khẳng định không nghĩ chuyện tốt đẹp gì.

Vương Dật mới vừa bắt đầu không nhìn thẳng, có thể tổng bị nàng như vậy nhìn chăm chăm, sau một quãng thời gian, cả người lão không dễ chịu .

"Lão công a, người cảm thấy là ta đẹp đề một ít đâu? Hay vẫn là Đình Tú Đình đẹp hơn?"

Sơn Vô Lăng hì hì cười nhẹ.

"Ai là chồng người? Các người ai đẹp hơn, ăn thua gì đến ta?"

Vương mẫu người thật sự đối với cô bé này chịu phục . Người khác như quen thuộc đều có cái điểm mấu chốt, này nơi khỏe, trực tiếp ngạnh kéo ghép thành đôi, một chút cũng không hàm hồ.

"Đương nhiên là người. . ."

Sơn Vô Lăng không một chút nào sinh khí, giả hoạt cười nói: "Nếu như lão công coi trọng Đình Tú Đình, có thể thu nàng đương chi thứ hai, ta tuyệt đối sẽ không chú ý. . ."

Phốc. . .

Vương mẫu người nghe xong suýt chút nữa vắng, vừa định nói bệnh thần kinh, con người bỗng nhiên xoay một cái, chủ động nghiêng đi đầu đi: "Người thật giống như cùng nàng rất quen?"

Sơn Vô Lăng nào có biết Vương Dật nhìn thấu thân phận của Đình Tú Đình, càng không biết được hần trải qua biết Đình gia sở làm tất cả. Thấy đôi phương chủ động nói chuyện cùng chính mình, phương tâm càng là có chút tiểu hưng phấn: "Cũng không phải rất quen, ta chỉ đối với gia tộc của nàng hiểu rất rõ."

"Ồ? Nói nghe một chút. . ."

Vương Dật con mắt không khỏi nhắm lại.

"Đình gia rất có tiền, nghe nói Tùng Sơn tứ đại gia tộc tài sản gộp lại, cũng không có Đình gia hùng hậu, hơn nữa. . ."

"Ta không muốn nghe cái này. . ."

Vương Dật đánh gãy nàng, trong lòng cười gằn. Ám đạo Đình gia tiền, có một nửa hần là họ Vương.

"Đình Tú Đình gia nghỉ ngơi ở đâu?"

Hần tiếp tục hỏi, đây là hần muốn biết.

Sơn Vô Lăng suy nghĩ một chút, cảm thấy nói ra cũng không cái gì, thấp giọng nói: "Tùng Sơn nam nhất sơn đề. . ."

"Nam nhất sơn đề?"

Vương Dật nghe xong, lông mày trực tiếp nhăn lại: "Người ở đùa ta? Nơi đó là phong cảnh khu, người đừng nói cho ta nàng nhà ở trong công viên?"

"Thiệt, đây giếng oa oa, không biết trời cao đất rộng. . ."

Son Vô Lăng nghe xong, nhỏ giọng thăm thẳm.

"Người nói cái gì? Có thể hay không đại điểm tiếng?"

"Không có gì. . ."

Son Vô Lăng lắc tay nhỏ, giải thích: "Nam nhất sơn đề không phải có nơi sơn đạo đứng cảnh vệ sao? Nơi đó mang theo người đi đường dừng lại nhân hiệu, tình cờ có xe cộ ra vào."

Vương Dật vừa nghĩ, cũng thật là chuyện như vậy, lúc này gật gật đầu.

Son Vô Lăng tiếp tục nói: "Sơn đạo bên trong, có một mảnh Minh Thanh thì sở xây dựng đình lâu, Đình gia người, liền ở nơi đây."

Vương Dật nghe xong im lặng không lên tiếng, sâu sắc nhìn Son Vô Lăng, quan sát nàng là thật hay giả.

Son đại tiểu thư không chút khách khí cùng hắn đối diện.

"Vù. . ."

Đúng vào lúc này, Vương Dật điện thoại di động chấn động. Hắn lấy điện thoại di động ra, điểm xuống tin nhắn nhắc nhở.

Không biết tin nhắn: Vương Dật, ta là Triệu Long. Ngày hôm nay 6 điểm 30 phút, ở sân bóng rổ tập hợp.

Vương Dật nhìn tin nhắn, không chút biến sắc hỏi: "Cái này Triệu Long, cùng Đình Tú Đình quan hệ gì?"

"Lão công yên tâm đi, hai người bọn họ tuyệt đối không có gì. . ."

Son Vô Lăng cười hì hì giúp Đình đại tiểu thư bảo đảm phiếu.

"Ha ha. . ."

Vương Dật nở nụ cười, cho Triệu Long trở về tin nhắn: Xin lỗi học trưởng, chuyện trong nhà còn không xử lý xong, ngày mai ta sẽ đi qua.

Không nhiều một lúc, Triệu Long về lại đây: Hào!

"Nam nhất sơn đề sao?"

Vương Dật cười gằn, trong mắt có hàn mang lóe qua: "Tối hôm nay, ta liền xông vào một lần cái này Đình gia."

Hỗn Độn thể chất sau khi thức tỉnh, Vương Dật đối với thân pháp của chính mình rất có tự tin, mặc dù là núi đao biển lửa, hắn cũng dám xông vào một lần. Bất quá dưới mắt trọng yếu nhất, là cho tiên nữ lão bà công việc nhập học.

Nghĩ tới đây, hắn cho Ngụy Đào phát tài tin nhắn: Lâm thời thể căn cước làm xong chưa?

Nửa phút sau, Ngụy Đào tin nhắn đến rồi: Đại gia người, gấp gấp như vậy chạy đi đâu thôi đi? Đây mới vừa thời gian nửa ngày.

Vương Dật: Ít nói nhảm, lúc nào có thể lấy?

Ngụy Đào: Thảo! Buổi tối 9 điểm, tới nhà của ta dưới lầu.

"Ha. . ."

Vương Dật rốt cục xuất phát từ nội tâm nở nụ cười. Ngụy Đào cái tên này, làm việc quả thật có hiệu suất.

"Vương Dật, người đang cười cái gì?"

Tiếng cười của hắn hơi lớn, nhất thời đưa tới người Hóa tinh chú ý.

"Há, ta xem hiểu lão sư lệ công thức, trong lòng một cao hứng liền. . ."

Vương Dật con mắt hơi chuyển động, nhanh trí hồi đáp.

"Người xem hiểu?"

Hóa tinh lão sư nhất thời nổi giận, thổi râu mép trừng mắt quát lên: "Được, vậy người giải tới nghe một chút. . ."

Đùa gì thế? Cái này nhiều cái phương trình hóa học công thức, lão tử còn chưa bắt đầu dạy các người đây. . .

"Khắc, tốt. . ."

Vương mẫu người cố ý ho khan một tiếng, sâu sắc nhìn người Hỏa tinh, ý thức dẫn dắt trong cơ thể đoàn kìa mây mù nghịch hướng chuyển động, phục chế hần học vấn.

10 giây sau.

"H₂O+BCC nhiều cái phân giải là. . ."

Sau đó, hần đem trên bảng đen công thức giải pháp từng cái nói ra, càng là rõ ràng sáng tỏ, mạch lạc rõ ràng, không một chút nào đánh răng.

Nhất thời, trong lớp hết thầy đồng học đều là lộ ra vẻ hoảng sợ, mặc dù là Sơn Vô Lăng cũng lấy làm kinh hãi.

Cái tên này học tập lại lốt như vậy?

Lẽ nào hần là văn võ song toàn tuyệt thế kỳ tài hay sao?

Nghĩ tới đây, Sơn Vô Lăng thu hồi vui cười thái độ, sâu sắc nhìn Vương Dật, không biết lại lại nghĩ cái gì.

"Lão sư, ta giải nhưng đối với?"

Vương Dật nói xong công thức sau, miệng một nhếch, lộ ra một loạt chính tề hàm răng.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 41: Uy hiếp

"Người. . . Dưới trướng ngồi xuống!"

Ngoại tình lão sư trực tiếp không còn cách nào khác .

"Hắc. . ."

Vương mẫu người 'Hàm hậu' nở nụ cười, ngồi trở lại trên ghế.

Rất nhiều nữ sinh quay đầu lại nhìn về phía hần, trong đôi mắt tràn ngập sùng bái sắc thái.

Vương Dật hướng các nàng nháy mắt một cái.

"Người học tập rất tốt?"

Sơn Vô Lăng một bên cảm thấy hứng thú hỏi.

"Trên thông thiên văn, dưới biết địa lý. Phóng tầm mắt kim cổ, có thể luận càn khôn. . ."

Vương mẫu người mặt không biến sắc tim không đập.

Sơn Vô Lăng: ". . ."

Được rồi, lần này đến phiên nàng không nói gì .

Sau khi tan lớp, Sơn Vô Lăng cùng Triệu Tiểu Ngọc rời phòng học, tìm Đình Tú Đình đi tới.

Vương Dật chơi điện thoại di động trên trò chơi nhỏ, trầm nghĩ buổi tối như thế nào hành động.

Đến xuyên toàn thân áo đen phục, ạch, còn có hắc khẩu trảo, cái này không có, sau khi tan học đi mua một cái.

Hắn đang tự suy nghĩ lung tung, cửa phòng học bỗng nhiên xuất hiện tiểu xao động.

"Vương Dật. . ."

Một cái bạn học trai đang gọi hắn.

Vương Dật ngẩng đầu, đã thấy Nguyệt Thi Lam đứng ở cửa, mười ngón tương nắm đặt ở eo trước, tiểu miển cường nhìn mình. Bên cạnh vây quanh rất nhiều nam bạn học nữ.

Nàng làm sao đến rồi?

Vương Dật đứng dậy, đi tới cửa phòng học.

"Vương Dật. . ."

Nguyệt Thi Lam khuôn mặt đỏ lên, thấp giọng hỏi: "Ta cho ngươi gọi thư tín tức, ngươi tại sao không trở về ta?"

"Ác ác ác. . ."

"Xuyt. . ."

Bên cạnh bạn học trai nghe xong, có phát sinh kêu quái dị, có thổi bay huyết sáo, khiến cho Nguyệt đại tiểu thư mặt cười càng đỏ.

Vương Dật hoành những người này một chút, kéo Nguyệt Thi Lam trong sáng ngọc oản, lao ra đoàn người.

Nguyệt Thi Lam ngoan ngoãn theo, mặt cười trên che kín hạnh phúc cười ngọt ngào.

Vương Dật đưa nàng kéo đến cửa thang gác, buông lỏng tay ra, có chút phức tạp nhìn nàng, bất đắc dĩ nói: "Nguyệt đại tiểu thư, ngươi đừng đùa ta có được hay không?"

"Cái gì?"

Nguyệt Thi Lam ngẩn ngơ, mờ mịt nhìn hắn, trong con ngươi xinh đẹp tất cả đều là vẻ không hiểu.

"Chúng ta không thích hợp, lại nói ta có bạn gái. . ."

Hiện tại Vương mỗ người có thể xác định, Nguyệt Thi Lam xác thực đối với chính mình có ý định. Nhưng hắn gia trải qua thất bại, hai người gia cảnh một trời một vực, hướng hồ trong nhà còn có hai cái tiên nữ lão bà, há có thể lại bận tâm cô gái khác?

"Ngươi nói chính là cái kia tử y nữ hài sao?"

Nguyệt Thi Lam nhớ tới ở dật sinh châu báu xuất hiện Thẩm Băng, thăm thăm hỏi.

"Đúng thế. . ."

Vương Dật gật đầu nói: "Vi lẽ đó Nguyệt tỷ tỷ không nên lại tìm ta , ta không xứng với ngươi. . ."

"Vương Dật. . ."

Nguyệt Thi Lam đánh gãy hắn, đi về phía trước nửa bước, hai người nhất thời ly càng gần rồi hơn, thân thể hầu như dán ở cùng nhau.

"Ngươi làm gì?"

Vương Dật cả kinh, vội vàng lui về phía sau một bước, có thể mặt sau là tường a, hắn trải qua không cách nào lại .

"Hi. . ."

Thấy hắn một bộ hoang mang thất thố đáng vẻ, Nguyệt Thi Lam cảm thấy thú vị, không nhịn được kiêu cười ra tiếng, chợt phát hiện như vậy rất không thực nữ, liền có nhịn xuống .

"Ngươi đã có lão bà , tại sao còn muốn hôn ta?"

Nàng hành trang làm ra một bộ vô cùng đáng thương đáng vẻ, sâu xa nói.

"Cái này. . ."

Vương mỗ người mặt già đỏ ửng, đêm đó hắn sợ đối phương áp chế chính mình, mới xuất này đối sách, ai muốn lại đem Nguyệt đại tiểu thư tâm hôn lại

đây.

"Đó là ta nụ hôn đầu, ngươi một câu có lão bà , đã nghĩ đem việc này xóa đi, đem ta bỏ rơi? Ngươi làm sao có thể đáng đáp như vậy đối với ta?"

Nguyệt Thi Lam tiếp tục "Thương tâm gần chết 'Nói nhỏ.

"Ngươi. . . Ngươi muốn như thế nào?"

Vương Dật nghe có chút hải hùng khiếp vía.

"Tôi hôm nay theo ta ăn cơm."

Nghe hắn hỏi như vậy, Nguyệt Thi Lam cười thật ngọt ngào, một bộ mưu kế thực hiện được xinh đẹp đáng vẻ.

"Buổi tối không được, nhà ta có việc. . ."

Vương Dật lắc lắc đầu, hắn còn phải về nhà cho mẹ cùng đại tiểu tiên nữ làm cơm đây, hơn nữa đêm nay còn muốn dạ tham Đình gia.

"Ngày buổi tối ngày mai. . ."

Nguyệt Thi Lam có chút thất vọng, con mắt xoay một cái, thấp giọng nói.

"Buổi tối không được, cuối tuần đi, cuối tuần ta mời ngài ăn cơm, địa phương theo ngươi tuyển. . ."

Vương Dật tan học nhất định phải về sớm gia, hắn không muốn để cho đại tiểu tiên nữ chờ mình quá lâu.

"Địa phương theo ta tuyển? Đây chính là ngươi nói. . ."

Nguyệt đại tiểu thư đôi mắt đẹp nhất thời sáng lên, nàng nhớ tới thứ bảy một cái tiệc rượu.

"Ân, không thành vấn đề, ngươi trước về ban đi, bằng không đến muộn. . ."

Vương Dật gật đầu nói, hắn nào có biết này thứ bảy có cái tiệc rượu? Tùng Sơn gần một nửa phú hào đều sẽ đi tham gia.

"Ân, vậy đi trước rồi. . ."

Nguyệt Thi Lam lại cười, đột nhiên vung lên mặt cười, ở hắn trên má phải tầng tầng vừa hôn, sau đó bỗng bình rồi đi.

Vương mỗ người sưng sờ, đến nửa ngày mới khôi phục như cũ, vượt bị thân địa phương về đến phòng học.

Buổi chiều đệ tứ tiết trên lớp xong sau, Vương Dật thu thập túi sách, chuẩn bị đi rồi.

"Lão công, buổi tối đi nơi nào ăn nha?"

Sơn Vô Lăng ở bên cười hì hì hỏi.

Vương Dật tức giận nhìn nàng một cái, trực tiếp đi ra phòng học. Hắn lấy điện thoại ra, cho Ngụy Đào gọi tới.

"Làm sao ngươi biết ta bắt được đồ vật?"

Điện thoại di động bên kia Ngụy Đào trực tiếp kinh ngạc.

"A. . ."

Vương Dật khò miệng một nhếch: "Cái này gọi là có cảm giác trong lòng. . ."

"Cút đi, một lúc nơi nào thấy?"

"Ngươi gia dưới lầu đi, ngày hôm nay liền không mời ngươi, ta đến về nhà bồi lão bà ăn cơm."

Vương Dật cười cúp điện thoại, xuất lớp học, đi chưa được mấy bước lại bị một cái người quen gọi lại.

"Tìm ta có việc?"

Vương Dật nhìn Trầm Độc Cường, một mặt lạnh nhạt nói.

"Ngày thiên cảm ơn ngươi cứu ta tỷ. . ."

Trầm Độc Cường nói ra một câu khác hẳn thật bất ngờ.

"Việc nhỏ một việc, không có chuyện gì ta đi trước . . ."

Vương Dật xoay người liền phải rời đi.

"Vương Dật, sau đó ly ta tỷ xa một điểm. Còn có, ta cùng Giang Tuyết Tinh trải qua đính hôn, hai nhà trao đổi sính lễ. . ."

Trầm Độc Cường trầm giọng nói.

"Ồ. . . ?"

Vương Dật kỳ quái hỏi: "Các người đính hôn không đính hôn, cùng ta có quan hệ gì? Cho tới Nguyệt Hi tỷ, người yên tâm, ta cùng với nàng không quen. . ."

Nói xong không nữa liếc hẳn một cái, thẳng rời đi.

"Vương Dật, người nhất hảo thành thật một chút, bằng không. . ."

Trầm Độc Cường nhìn bóng lưng của hắn, lạnh lùng nói.

Vương Dật đứng lại, quay lại thân thể: "Bằng không thể nào?"

"Người đều sẽ vĩnh viễn biến mất!"

Trầm Độc Cường từng chữ từng chữ nói.

"Ha ha. . ."

Vương Dật nở nụ cười, xoay người rời đi. Hắn rất đi mau xuất trường học, đánh chiếc xe, hướng Ngụy Đào trong nhà chạy đi.

Trên đường, hắn ở nhai than mua một cái hắc khẩu tráo, mặt trên ẩn một người đàn ông miệng, lộ ra mấy viên răng hàm, ngâm một miếng xi gà.

Nửa giờ sau, hắn bắt được đại tiểu tiên nữ lâm thời thể căn cước, hai người lẫn nhau thổi vài câu nguru sau, Vương Dật về đến trong nhà.

"Lão công. . ."

Đại tiểu tiên nữ cùng kêu lên hoán một câu, tiếp tục ở trên ghế salông xem phim bộ.

"Nhìn cái gì chứ? Nhập thần như thế. . ."

Vương Dật đổi hảo dép, đi tới phòng khách vừa nhìn, sắc mặt nhất thời một lục.

Lại là cái kia quen thuộc nữ diễn viên, lại là loại kia quen thuộc động tác võ thuật tình tiết.

"Không cho các người xem cái này. . ."

Vương Dật nổi giận, các nàng còn xong chưa ?

"Đại tỷ. . ."

Thảm Bồng thấy Vương Dật hảo như tức rồi, lo lắng nhìn về phía tiểu loli.

"Cũng được, Mễ bát tự thủ đoạn không có Chân Huyền cứng rắn, hay vẫn là xem cung đi, xem giới thiệu tóm tắt rất tốt đáng vẽ."

Tiểu loli chuyện đương nhiên cầm lấy hộp điều khiển ti vi.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 42: Dạ tham Đình gia

Vương mẫu người nhất thời điên rồi.

"Lão bà, ta tức rồi. . ."

Hắn trầm giọng nói.

"A. . ."

Tiểu loli ngẩn ngơ, vội vàng chạy đến trước mặt hắn, vung vẩy nắm đấm trắng nõn nhún: "Ai nhạ lão công tức rồi? Nói cho ta, ta đi cho lão công hả giận. . ."

Vương Dật nhất thời nhụt chí, một cái ôm lấy tiểu loli, nắm bắt nàng khéo léo mũi ngọc tinh xảo, tức giận nói: "Chọc ta tức giận không phải người khác, chính là người cái này tiểu bướng bỉnh quý. . ."

"A. . . ?"

Tiểu loli kỳ quái hơn, ngây thơ nói: "Phi Yên làm sao nhượng lão công tức rồi? Lẽ nào cái kia. . . ? Lão công, nhân gia kỳ thực trải qua chuẩn bị kỹ càng. . ."

Nói đến lúc sau, nàng dĩ nhiên e thẹn vô hạn cúi đầu.

Vương Dật nghe xong suýt chút nữa phun ra một miệng lão huyết, trực tiếp há mồm cắn một tý nàng béo mập khuôn mặt, nói: "Ta ăn người."

Tiểu loli nhất thời kê kê yêu kiều.

Thả xuống tiểu loli sau, hắn lại hôn Thẩm Băng, sau đó cầm lấy hộp điều khiển ti vi điều xuất lượng kiếm, nói câu xem cái này, sau đó đi vào nhà bếp.

Vương Dật làm ba món một canh.

Ngày hôm nay Triệu Phượng Lan trở lại rất sớm, không tới 6 giờ rưỡi liền đến nhà, com nước vừa vặn làm được, một gia bốn chiếc theo nhạc dung dung ăn.

"Ta cuối tuần muốn đi Yên Kinh một chuyến."

Lúc ăn com, Triệu Phượng Lan bỗng nhiên nói.

"Ngài đi mấy ngày?"

Vương Dật biết mẹ có cái rất tốt tỷ muội ở Yên Kinh, tám phần mười là đi tìm nàng.

"Một tuần tả hữu, ta thả 3000 nguyên tiền ở trong ngân kéo, không có liền đi lấy."

"Biết rồi."

Vương Dật nghe xong gật gật đầu.

Sau khi com nước xong, Vương Dật xoạt bát, đại tiểu tiên nữ bồi tiếp bà bà xem ti vi.

Ngày hôm nay Triệu Phượng Lan hơi mệt chút, rất sớm liền ngủ rơi xuống.

9 điểm 15 phân, đại tiểu tiên nữ lặng lẽ đẩy ra Vương Dật cửa phòng, đáng vẽ của các nàng có chút giống ăn béo con mèo nhỏ.

Nhị nữ sau khi đi vào nhất thời sững sờ.

Lúc này Vương Dật trải qua đổi hảo quần áo, một thân màu đen hành trang. Bởi không có áo sơ mi đen, hắn tìm ra một cái màu đen bó sát người vượt rào cản áo lót khoác lên người, đầy đủ thể hiện này hoàn mỹ đến cực điểm dương cương vóc người.

Một ít ma vẫn chưa bị che lại, lộ ở ngoại diện. Vương Dật không có để ý, hiện tại là đêm tối, mặc dù có người nhìn thấy cũng không đáng kể, huống mà còn có khẩu trang đây.

"Lão công, người đây là muốn đi nơi nào?"

Tiểu loli thấp giọng hỏi.

"Bảo bối môn bé ngoan chờ ta trở lại, lão công đi làm ít chuyện."

Vương Dật khẽ cười nói.

"Nhượng Tam muội cùng người đi đi. . ."

Tiểu loli nhìn Thẩm Băng một chút, người sau gật gù, liền muốn về thư phòng thay quần áo.

"Chờ đã!"

Vương Dật vội vàng ngăn cản Thẩm Băng, cười nhẹ nói: "Lão công chính mình đến liền hành."

"Chính mình đi sao được?"

Tiểu loli có chút cuống lên: "Lão công sức mạnh vừa thức tỉnh, còn chưa khôi phục một phần vạn thực lực, bây giờ cùng người khác động thủ, quá chịu thiệt. Vạn nhất gặp gỡ cường giả. . ."

"Động thủ?"

Vương Dật có chút sững sờ: "Động cái gì tay?"

"Lão công trong cơ thể có sát khí, ta cùng Đại tỷ đều cảm giác được. ."

Thẩm Băng ở bên khẽ nói.

Vương Dật có chút choáng váng, chính mình vừa nảy xác thực ở muốn như thế nào diệt Đình gia, có thể đó chỉ là ngẫm lại mà thôi, không khỏi bật cười nói: "Các người hiểu lầm, lão công sẽ không cùng người khác động thủ."

"Có thể bên trong cơ thể người xác thực còn có sát khí a."

Tiểu loli rất là lo lắng nói.

"Vừa nảy lão công nhớ tới ban ngày một cái khuru sự tình, lòng sinh không cam lòng, không phải muốn đi ra ngoài đánh nhau. Lão bà yên tâm hảo. . ."

Hắn gắp một cái lời nói dối có thiện ý.

"Thật chứ?"

Đại tiểu tiên nữ nhìn chăm chú Vương Dật, có chút nửa tin nửa ngờ.

"Tất nhiên là thật sự. . ."

Vương Dật một mặt Hạo Nhiên Chính Khí đạo.

Hắn đang nghĩ, đại tiểu tiên nữ tuy rằng nắm giữ Man Hoang chi lực, có thể dù sao cũng là vợ của chính mình. Nữ nhân mà, khắc khắc. . . , hay vẫn là bé ngoan ngoãn ở trong nhà cho lão tử làm ấm giường, loại này nguy hiểm hành động, chính mình đi là tốt rồi.

"Này. . . Lão công đi sớm về sớm, chúng ta chờ người. . ."

Tiểu loli thấp giọng nói.

"Ừm. . ."

Vương Dật gật đầu, hôn tạm biệt đại tiểu tiên nữ, mang tới mới mua khẩu trang, tung người một cái bay ra cửa sổ.

Đêm đó, Huyền Nguyệt treo cao, phong di hư không. Một vệt bóng đen xẹt qua trời cao, hướng về Tùng Sơn cảnh khu nam bảy sơn phóng đi.

Tên như ý nghĩa, nam bảy sơn là do bảy ngọn núi lớn tạo thành. Bảy ngọn núi liên miên trùng điệp, mạch lạc thông với, đại thể bằng bạc.

Nam nhất sơn, chính là ly nội thành gần nhất một ngọn núi lớn.

Sau 30 phút, Vương Dật như một con chim lớn giống như, rơi vào nam nhất sơn đỉnh sơn đạo. Hắn nhìn 50 mét ngoại hai cái cảnh vệ, cười lạnh, 'Xì' một tiếng biến mất ở bóng đêm ở trong.

Cùng lúc đó.

Nguyệt Thi Lam giặt sạch cái thom giặt tắm nước nóng, khoác khăn tắm về đến gian phòng.

'Linh linh. . .'

Chuông điện thoại di động vang lên, Nguyệt Thi Lam cầm lấy vừa nhìn, là Trầm Nguyệt Hi đánh tới, trực tiếp ấn xuống nút nhận cuộc gọi.

Nguyệt Thi Lam: Làm sao bảo bảo?

Trầm Nguyệt Hi: Ta ngủ không được, người ở đâu?

Nguyệt Thi Lam: Đương nhiên ở nhà. . . Làm sao ngủ không được ? Sẽ không nhớ ta gia Vương Dật đi. . .

Trầm Nguyệt Hi: . . .

Nguyệt Thi Lam thấy đối diện không còn động tĩnh, nhất thời hoảng rồi. Nàng chỉ là chỉ đùa một chút mà thôi, không nghĩ tới Trầm Nguyệt Hi lại trầm mặc .

Nàng có ý gì?

Nguyệt Thi Lam cẩn thận hỏi: "Này, người đang nghe sao?"

Trầm Nguyệt Hi rốt cục nói chuyện : "Người mặc quần áo tử tế, sau 20 phút, ta đi người gia biệt thự tiếp người."

"Tiếp ta? Đi nơi nào?"

Nguyệt Thi Lam rất kỳ quái, muộn như vậy , nàng muốn đi nơi nào?

"Theo ta đi nam nhất sơn yếm phong."

Trầm Nguyệt Hi nói xong liền cúp điện thoại.

Nguyệt Thi Lam nhìn chăm chú điện thoại di động, bĩu môi ra: "Đại buổi tối, đi cái gì nam nhất sơn? Có tật xấu. . ."

Nàng phẫn nộ cời khăn tắm. . .

. . .

Vương Dật lướt qua 5 mét vòng bảo hộ, hướng vào phía trong bộ cấp tốc chạy.

Bên trong là thật lớn một rừng cây, rất đen kịt, cũng may Vương Dật thể chất sau khi thức tỉnh, mắt sáng như đuốc, bất luận nhiều hắc ám, hắc đều năng lực xem rõ.

Sau 5 phút, phía trước xuất hiện tia sáng.

Vương Dật nhẹ giọng đi tới một cây đại thụ sau, thò đầu ra, tinh tế quan sát.

Phía trước 50 mét, có một loạt to lớn Minh Thanh kiến trúc, kiến trúc phía trước là một mảnh đất trống, nơi đó ngừng lưỡng lượng lao tư lai tư, hai chiếc Maybach cùng với nhiều chiếc Mercedes S600.

Vương Dật hít mắt lại, hần phát hiện mấy chỗ chỗ đặc biệt.

Nơi đó tuy rằng đèn đuốc sáng choang, có thể đều là lừa trại sở ánh, không có một chỗ hiện đại chiếu sáng thiết bị.

Lại có thêm, một ít xuyên Đường trang người ở kiến trúc trước lúc ẩn lúc hiện, nhìn đáng sợ là bảo an. Bọn hần mỗi người bên hông, đều móc có một cái sáng loáng cương đao.

Không sai, chính là cương đao, không có vỏ đao.

"Bọn hần ở đập cổ trang kịch sao?"

Vương Dật sờ sờ cằm, tự nói.

"Ha ha ha, lão Đinh, này chuyện này coi như định ra rồi."

Đúng vào lúc này, một người cao lớn đỉnh trong lầu, xuất hiện một đạo vang dội tiếng cười.

'Đỉnh gia chỉ chủ ở nơi đó.'

Vương Dật sầm mặt lại, hít một hơi thật sâu, hướng âm thanh đầu nguồn phương hướng xông thẳng mà đi.

Hần nhanh như chớp giật, sấn những cái kia cổ trang bảo an không chú ý, trực tiếp nhảy lên một toà kiến trúc xà nhà, thả nhẹ bước chân, đi tới toà kia

cao to đỉnh trên lầu điện. Hơi ló đầu, nhìn vào bên trong.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 43: Bị phát hiện

Trong đại sảnh rộng rãi ánh nến sáng rực. Bên trong có hơn hai mươi đem hồng chưa cảnh ghế vuông, phân hai cái hình cung kết cấu bày ra.

Tả xếp số một chủ vị, ngồi một cái 40 tuổi khoảng chừng nam tử, một thân quần áo màu xanh, có lưu lại thanh cần, xương gò má hơi cao, rất có một bộ tiên phong đạo cốt đáng vẻ, chính là chủ nhà họ Đinh Đình Quảng Nhiên. Sau lưng của hắn trạm có 4 tên nam tử, đều là 40 đến tuổi, ánh mắt như điện, trung khí mười phần.

Ngồi xuống là một tên trên người mặc áo lam mỹ phụ, 30 dư tuổi, bề ngoài đoan trang trang nhã, cao quý đại khí, mà Đinh Tú Đình tắc trạm bên cạnh nàng, mặt cười trên mang theo vô tận ngưng ngưng.

Hữu bài chủ vị, tương tự ngồi một tên 40 tuổi khoảng chừng nam tử, một đầu tóc bạc, mặt đỏ lừ lừ. Phía sau của hắn đứng 2 nam 1 nữ, số tuổi đều không rất lớn, chắc chắn sẽ không vượt quá 20 tuổi. Mà nam tử tóc bạc bên tay phải trên bàn, thả có thật nhiều đại hồng sinh lễ.

Hữu bài hạ vị, ngồi một cái thiếu nữ tóc bạc, 20 tuổi đáng vẻ chừng. Thiếu nữ có được cực mỹ, chỉ có điều mặt cười như trời đông giá rét giống như vậy, lạnh lẽo khiến người ta nghẹt thở.

Xuống chút nữa, là một cái thiếu niên tóc bạc, hần tướng mạo càng nhỏ hơn một chút, gần như 17, 8 đáng vẻ. Dài đến là mày kiếm mắt sao, sắc mặt như quan ngọc, quả thực soái không muốn không muốn. Vương Dật tuy là có được anh tuấn, nhưng so với thiếu niên tóc bạc này đến, nhưng là hơi thấy thua kém.

Đứng vào lúc này, Đinh Quảng Nhiên cười nói: "Tất nhiên là định ra rồi, liền không biết ta cái này bướng bỉnh con gái, xứng hay không xứng được với người gia Tinh Nhi."

"Lão Đinh người nói gì vậy?"

Nam tử tóc bạc cười ha hả nói: "Có thể lấy được xinh đẹp như vậy vợ, là tiểu tử này tam sinh đã tu luyện phúc khí."

Hắn sau khi nói xong, đầu tiên là nhìn một chút Đinh Tú Đình, sau đó vô tình hay cố ý nhìn về phía mái hiên, nơi đó chính là Vương Dật ẩn núp địa phương.

Đinh Quảng Nhiên khẽ mỉm cười, cũng chăm chú vào nơi đó, sau đó nhẹ nghiêng mặt sang bên, nhìn phía sau 4 người một chút, một người trong đó gật đầu, xoay người đi vào lý.

'Nguyên lai ngày hôm nay có người tới cửa cầu hôn, này chính là chủ nhà họ Đinh.'

Vương Dật đem Đinh Quảng Nhiên tướng mạo sâu sắc khắc ở trong đầu, nhìn lướt qua những người khác, cuối cùng đưa mắt nhìn chỉ thiếu nữ tóc bạc kia trên người.

'Dài đến còn rất như.'

Vương Dật phát hiện nàng bất luận từ vẻ ngoài trên, hay vẫn là khí chất trên, đều cực kỳ giống Vũ Thần Triệu Tử Long lý cái kia nữ diễn viên, gọi làm cái gì, hắn không nhớ rõ. Chỉ có điều này nữ con mắt càng thâm thúy hơn một ít, mặt cười cũng lạnh lùng như hàn băng một khối.

'Lão gia hoá, người chờ ta. . .'

Vương Dật vừa liếc nhìn Đinh Quảng Nhiên, cười lạnh, liền muốn đứng dậy rời đi.

"Có bằng hữu từ phương xa tới, sao không vào nhà một tự?"

Đột nhiên, phía sau 10 mét nơi, bay lên một đạo hòa hoãn mạnh mẽ âm thanh.

Vương Dật nhất thời kinh hãi, gấp vội vàng đứng dậy quay đầu lại. Đã thấy đình đứng một bóng người, quay lưng thiên khung Huyền Nguyệt, một mặt

bình tĩnh nhìn mình.

Người này chính là vừa nảy đi vào lý này cái trung niên nam tử.

Vương Dật sâu sắc nhìn hắn, con ngươi đen nhánh liên tục chuyển động. Bỗng nhiên, hắn phóng lên trời, một chuỗi càng là 7, 8 mét có hơn, hướng đông phương hướng gấp vút đi.

"Ha ha, hảo khinh công. . ."

Trung niên nam tử nở nụ cười, thân thể lóe lên, đuổi mà trên.

Vương Dật mới vừa vừa đuổi tới đông mái hiên, đang chuẩn bị chui vào rừng cây.

'Gào '

Trong phút chốc, một luồng long ngâm xông thẳng cứu tiêu, Vương Dật cảm đến đỉnh đầu không gian bỗng nhiên chìm xuống. Không khỏi đột nhiên thất sắc, vội vàng ngẩng đầu nhìn lại.

Đã thấy nam tử kia đập phá hư không thẳng áp mà xuống. Bàn tay phải chuyển động, một cái Kim Long bóng mờ giương miệng lớn hướng mình đánh thẳng mà đến.

"Gay go. . ."

Vương Dật hô to không ổn, vội vàng hít sâu một cái, hai chân bỗng nhiên giẫm một cái, 'Xi ' một tiếng, thân thể hắn trong nháy mắt hóa thành tàn ảnh, vừa tránh thoát cái kia Kim Long tập kích.

'Ầm ầm . . '

Nương theo một tiếng vang thật lớn, đông mái hiên một góc nhất thời bị Kim Long kinh khí oanh hội.

Vương Dật lảng không vрон mình, vũng vàng rơi vào lầu trước này phiền bình địa nơi.

Trung niên nam tử song chưởng bảo hộ ở bên hông chậm rãi hạ xuống, mặt không biến sắc, khí định thần nhàn.

"Cái gì người?"

"Có thích khách. . ."

Đường y phục bọn hộ vệ rốt cục phát hiện Vương Dật, dồn dập rút ra bên hông cương đao, rống to vọt tới.

"Đều cho ta lui ra. . ."

Trung niên nam tử hướng bọn hắn quát lên: "Mới vừa rồi không có phát hiện, hiện tại trên đi chịu chết sao?"

Đường y phục hộ vệ nghe vậy, liếc mắt nhìn nhau, chết nhìn chòng chọc Vương Dật, chậm rãi lui về sau.

Cùng lúc đó, bên trong đại sảnh tất cả mọi người đều là chậm rãi đi ra.

"Ngươi là cái gì người? Đến ta Đình gia sở dục hà cầu?"

Đứng ở chính giữa Đình Quảng Nhiên trên dưới đánh giá Vương Dật, hoãn tiếng hỏi.

"Tại hạ vô dục vô cầu, chỉ vì thấy ngươi một mặt."

Vương Dật nhìn đối phương, từng chữ từng chữ nói.

"Thấy ta một mặt?"

Đình Quảng Nhiên nhất thời hứng thú: "Tiểu tử, ngươi nếu có thể tránh thoát hộ vệ tai mắt, thuyết minh thân thủ của ngươi không tầm thường. Nghe lời ngươi âm thanh, cũng là cùng ta con gái bình thường tuổi tác. . . , đem khẩu trang hái xuống, nhượng Đình mẫu nhìn là vị nào có nhân sau đó."

Vương Dật trầm giọng nói: "Không cần , tại hạ còn có chuyện quan trọng tại người, trước tiên cáo từ. . ."

"Cáo từ? Ha ha ha. . ."

Đình Quảng Nhiên nở nụ cười: "Ngươi cho rằng nơi này là ngươi muốn tới thì tới, muốn đi thì đi địa phương sao?"

Vương Dật nghe xong hít mắt lại, nhìn về phía vừa nảy ra tay trung niên nam tử.

Việc đã đến nước này, cũng không có gì phải phí lời, chỉ có thể dùng quyền đầu nói chuyện. Vương Dật nghĩ tới nghĩ lui, chỉ có phục chế thực lực của người đàn ông này, mới hội có một chút hi vọng sống.

Chậm rãi, hân khí tức trong người bắt đầu xoay ngược chiều lên.

Lúc này, đứng ở mẫu thân bên cạnh Đình Tú Đình lộ ra kỳ quái vẻ mặt.

Cái này mang khẩu trang làm sao khá quen? Chính mình khẳng định ở đâu gặp hắn, ở nơi nào gặp đâu?

Sau 1 phút.

Vương Dật khí tức trong người dần dần bình phục.

"Lão tam, hạ thủ nhẹ một chút. . ."

Đình Quảng Nhiên thấy Vương Dật nửa ngày không nói lời nào, mở miệng nói.

Lão tam gạt gạt đầu, cánh tay từng sống đạn run, song chưởng tách ra, đứng ở trước ngực.

'Hồng. . .'

Trong phút chốc, một luồng lò mờ kim khí từ trên người hắn phun phát ra, lên đỉnh đầu hội tụ thành một cái sáu mét to nhỏ Cự Long, lăn lộn xoay quanh.

Lão tam chuẩn bị một lần bắt Vương Dật, vì lẽ đó dùng tới toàn lực.

"Du Long thần chưởng, bắt nguồn từ Thượng Cổ, tương truyền luyện tới đại thành sau, thần uy khai thiên tích địa, lực đạt vạn vạn quân, có thể cầm Long nắm bắt Phượng. . ."

Vương Dật nhìn lão tam, chậm rãi nói.

"Tiểu tử, nhãn lực rất tốt. Ta khuyên ngươi hay vẫn là bó tay chịu trời đi, miễn cho gặp da thịt nổi khổ. . ."

Lão tam trong mắt lộ ra vẻ tán thưởng, hắn ở Vương Dật ở độ tuổi này, cũng không có bức này ánh mắt và thực lực.

"Xin lỗi a đại thúc. Ta người này có cái tật xấu. . . Xưa nay không chịu thua. . ."

Vương Dật đang khi nói chuyện, hai tay bỗng nhiên như lão tam như vậy từng sống đạn run, chưởng lập trước ngực.

'Hồng. . .'

Nhất thời, kim mang chói mắt từ trên người Vương Dật phun phát ra, tương tự ở hân đỉnh đầu ngưng tụ thành một cái sáu mét Kim Long, không ngừng mà lăn lộn, tiếng hú liên tục.

"Cái gì?"

Biến số này quá kinh người, nhất thời đem tất cả mọi người chấn động ở tại chỗ. Lão tam càng là ngưu nhần trừng trừng, trên mặt lộ ra khó có thể tin về hoảng sợ.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 44: Nói cùng thật sự như thế

"Song long xuất hải. . ."

Vương Dật phóng lên trời, thét dài ở thiên. Song chưởng bỗng nhiên về phía trước nhả ra, trong phút chốc, hai cái Kim Long bóng mờ phân biệt hướng về lão tam cùng Đình Quảng Nhiên phóng đi.

"Tiềm Long Vật Dụng!"

Lão tam cương tự ẩn xuống kinh hải trong lòng, song chương trên dưới tung bay, vung tay cầm Long.

Đình Quảng Nhiên sắc mặt trong nháy mắt khôi phục thái độ bình thường, mắt thấy Kim Long kéo tới, không tránh không né, hai tay sau lưng thản nhiên mà đứng.

'Hô. . .'

Giữa lúc Kim Long cách hắn không đủ ba mét thì, một cái bạch bào nam tử vọt tới phụ cận, hai tay thẳng thẩn thoải mái, hư không ôm cầu, không ngừng mà xoa nắn chân không, rất nhanh, một cái đường kính 1 mét hình tròn khí trắng đột nhiên hình thành.

Kim Long nhảy vào khí trắng sau, nhất thời bị một luồng sức mạnh to lớn lôi kéo, lệch khỏi nguyên bản phương hướng, theo khí trắng quỹ tích vận hành nhanh chóng đi khắp.

Thật là lợi hại!

Vương Dật nhìn bạch bào nam tử một chút, trong lòng chấn động. Hắn bản vô tâm ham chiến, thấy Đình Quảng Nhiên bên cạnh cao thủ như mây, đi tâm càng quyết. Sau một khắc, hắn phóng lên trời, lần này lại vượt quá 10 mét, nghĩ đến là phục chế lão tam công lực gây nên.

"Chạy đi đâu?"

Lão tam há có thể làm cho đối phương rời đi? Trực tiếp phóng lên trời. Lần này không cần gia chủ mở miệng, hắn cũng phải liều mạng lưu lại Vương Dật.

Du Long thần chương nhưng là hắn sư môn tuyệt học a. Phương pháp này tuy không phải cái gì khoáng thế đại thuật, thế gian cũng có người khác tu luyện, có thể ngoại trừ trong bốn môn người, có ai có thể chân chính Ngưng Khí thành hình?

Lẽ nào, hắn là cái nào sư huynh đệ hậu nhân? Không, cái này không thể nào. Vừa nãy song long xuất hải lực đạo trầm mãnh, tuyệt không thấp hơn chính mình, không thể có hậu bối có thể làm được điểm ấy. . .

Nhất định phải bắt giữ người này, hỏi rõ.

Vương Dật đang muốn đạp không rời đi, chợt nghe phía dưới long ngâm bay lên, vội vàng cúi đầu, đã thấy lão tam song chương trùng điệp hư không bình kích, một cái Cự Long hướng mình xông thẳng mà đến.

"Không được, Phi Long Tại Thiên. . ."

Vương Dật hét lớn một tiếng, đặt tại làm ra một bộ Đại Bàng giương cánh động tác, đơn chương hướng phía dưới bình kích.

'Gào. . .'

Thiên long xuất hải ngâm vang lên.

Trong phút chốc, một cái khổng lồ Kim Long từ Vương Dật trước chương lao ra, trực tiếp hướng phía dưới nghênh đi.

Sau một khắc. . .

'Oanh. . .'

Trên chín tầng trời, bùng nổ ra một luồng to lớn tiếng nổ vang rền, vô cùng sóng khí đan dệt phun ra nuốt vào, kim quang bắn ra bốn phía.

Nguồn sức mạnh này quá mạnh mẽ, sung mãn không thể chống đỡ, Vương Dật cùng lão tam bị chấn động đến mức song song lui nhanh.

"Cơ hội tốt!"

Vương Dật bị vô cùng kinh lực trùng cao 5, 6 mét, thấy thời cơ không thể mất, vội vàng chân đạp hư không, muốn nhờ vào đó rời đi.

"Lâm tước vĩ. . ."

Đúng vào lúc này, tà phía trên bóng người lóe lên, bạch bào nam tử quỹ mị xuất hiện ở nơi đó, đơn chương bình trảm hư không, hướng về Vương Dật bên hông thẳng thiết mà đi.

"Không được, Kháng Long Hữu Hối. . ."

Vương Dật hô to không ổn, đơn chương hướng lên trên sáng ngời, đón lấy tay của đối phương đao.

"Triền tia nhiễu vân. . ."

Bạch bào nam tử không chút hoang mang, nghiêng người tránh thoát Vương Dật Du Long chương, song chương mềm nhũn khoát lên hất cánh tay phải trên, buông lỏng căng thẳng, một triển vòng một chút. . .

"A. . . ? A. . . ?"

Sau một khắc, Vương Dật nhất thời cảm thấy trời đất quay cuồng, dưới chân thất căn, không khỏi la thất thanh.

"Lão đại, đừng tổn thương hân. . ."

Phía dưới lão tam thấy bạch bào nam tử dùng vô thượng Thái Cực pháp chế ở Vương Dật, vội vàng rống to.

"Yên tâm, bực này võ học kỳ tài, lão phu sao thương hân? Chính là ngắt một lúc mà thôi. . ."

Lão đại cười ha ha, trên tay nhưng không chút nào chậm, nhưng thấy Vương Dật thân thể hư không nhanh chóng chuyển động, hân đầy trời vỗ tay, nhưng là một chút cũng không đụng tới đối phương góc áo, khổ rồi đến cực điểm.

'Mẹ nó, này không phải công phu lý Thái Cực Quyền sao? Nguyên lai thật sự lợi hại như vậy. . . Không được, nhất định phải mau chóng phục chế cái này thuật, bằng không ngày hôm nay cũng đừng muốn đi.'

Vương Dật liều mạng quay đầu lại, muốn phục chế lão đại thuật, làm sao xoay tròn tốc độ quá nhanh, hân thực sự không biết là chính mình ở chuyển, hay vẫn là cái này bạch bào nam tử ở chuyển.

Sau 1 phút, lão đại thấy gần đủ rồi, dừng lại quán quanh tư thế, đem Vương Dật hai tay ở sau lưng của hân một thế, roi xuống.

'Xi xi. . .'

Ba người đồng thời lạc ở trên mặt đất. Vương Dật lập được không ổn, trực tiếp bán nằm ở địa, mắt nhắm lại, như là ngất đi.

Lão đại đứng thẳng người, đứng xuôi tay.

Tất cả mọi người đều đi tới, đem hân bao quanh vây nhốt.

"Gia chủ, người này có thể cùng ta tông môn có đại ngọn nguồn, kính xin ngài đem hân giao cho ta. . ."

Lão tam ở bên ôm quyền khom người.

Đình Quảng Nhiên nghe xong roi vào trầm ngâm.

Ai cũng không có phát hiện, Vương mỗ người lặng lẽ mở một con mắt, đầu tiên là nhìn về phía một bên lão đại, sau đó nhìn về phía cách đó không xa nam tử tóc trắng.

"Trước đem hân khâu trang gỡ xuống."

Hai phút sau, Đình Quảng Nhiên mở miệng. Một bên lão đại nghe vậy, hạ thấp thân thể.

Đúng vào lúc này, Vương Dật đột nhiên mở hai mắt ra, đại hồng đại khiếu: "Chậm đã, ta có chuyện muốn nói."

Lão đại nhất thời sững sờ, không nghĩ tới hân nhanh như vậy liền tỉnh lại, ngẩng đầu nhìn hướng về Đình Quảng Nhiên.

Đình Quảng Nhiên đối với Vương Dật hứng thú càng lúc càng lớn, cười nói: "Tiểu tử, ngươi có nhiều thời gian nói. . ."

Vương Dật sâu sắc nhìn đối phương, đầu bỗng nhiên một bên, hướng cách đó không xa Đình Tú Đình rống to: "Tú Đình, ngươi làm sao còn đứng ở nơi đó? Mau mau cùng bá phụ giải thích tất cả những thứ này. . ."

Trong nháy mắt, Vương Dật làm cho tất cả mọi người đều sững sờ, bọn hân hầu như trong cùng một lúc nhìn về phía Đình Tú Đình.

Này biến số quá mức kinh người, Đình Tú Đình béo mập cái miệng nhỏ vì khê nhếch mở, nhẹ nghiêng mặt cười, cổ trắng hơi nghiêng về phía trước, mở miệng nhìn hân nói: "Ta giải thích cái gì a?"

"Chúng ta không phải thương lượng hảo sao? Lưu gia hôm nay tới cầu hôn, ngươi nhượng ta phần thành cường giả, cho Lưu gia một hạ mã uy. Ai, ai nhớ ngươi gia người ra tay quá không biết nặng nhẹ, lão công suất chút nữa bị bọn hân đại tá tám khối. Không chơi, hảo vô vị. . ."

Vương Dật miệng đầy thối lảm, làm dáng liền muốn tự mình lấy xuống khâu trang.

Hân như kinh động thiên hạ, nhất thời đem tất cả mọi người bỏ vào tại chỗ.

Cái kia như họ Lâm diễn viên thiếu nữ tóc bạc nghe xong, lông mày trực tiếp bay lên đến rồi, mạnh mẽ nhìn chăm chăm Đình Tú Đình, trong mắt bắn ra

vô hạn sát cơ.

Hắn soái đệ đệ hơi nhường mảy, kéo chị gái.

"Lão Đình, chuyện gì thế này?"

Nam tử tóc bạc lão mặt trầm xuống, nhìn về phía Đình Quảng Nhiên.

"Tú Đình. . ."

Đình Quảng Nhiên nghe Vương Dật nói tới rõ ràng, dĩ nhiên tin tưởng kẻ này phỉ lời, nhìn về phía con gái của chính mình.

"Ngươi. . . Ngươi thối lắm. . . Ngươi. . ."

Đình Tú Đình nhất thời điên rồi, vừa xấu hổ vừa tức giận chỉ vào Vương Dật, thân thể yếu đuối run rẩy.

"A? Ngươi dĩ nhiên nói ta thối lắm? Tú Đình, lẽ nào ngươi coi trọng tên mặt trắng nhỏ này, dự định quăng ta? Ngươi. . . Ngươi làm sao có thể như vậy?"

Vương Dật nhất thời hành trang làm ra một bộ vừa giận vừa sợ đáng vẽ, lớn tiếng gào thét.

"Ta giết ngươi. . ."

Đình Tú Đình thực sự không chịu được hắn chửi bới, múa ngọc chương, hướng Vương Dật phóng đi.

'Hắc, rốt cục bị lừa rồi. . .'

Vương Dật hít một hơi.

"Hô a. . ."

Giữa lúc Đình Tú Đình ly Vương Dật không đủ 1 mét thì, hắn đột nhiên hú lên quái dị, từ trên mặt đất nhảy lên, liên tục gảy mười ngón tay, trong nháy mắt niêm phong lại Đình Tú Đình trên người huyết đạo, sau đó đem nòng kéo vào trong lòng.

"Ha ha ha, bye bye các vị. . ."

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 45: Phụ trách

Vương Dật cất tiếng cười to, ôm sát Đình Tú Đình eo thon nhỏ, xông thẳng cửu tiêu.

"Muốn chết. . ."

Lão đại trước hết phản ứng lại, hét lớn một tiếng. Thân thể phóng lên trời, tách ra song chương cảm hướng về Vương Dật.

"Liên Vân thủ!"

Vương Dật hét lớn một tiếng, để trống tay trái hư không quán quanh, hư linh đình tiến vào, vận kinh như kéo tơ, đón lấy lão đại.

"Cái gì? Liên Vân thủ?"

Lão đại sắc mặt đột nhiên biến hoá, người này sao Thái Cực công pháp? Mắt thấy trước mặt chương ảnh đại hiện, phảng phất vô cùng tận. Hắn vội vàng hư không ôm cầu, nghênh tiếp bất trắc Phong Vân.

"Đứng lại!"

"Ngươi dám. . ."

Giờ khắc này tất cả mọi người đều phản ứng lại, chính mình càng là bị cái tên này sái , Đình Tú Đình cùng hắn không một chút quan hệ. Mọi người đồn dập rống to, phóng lên trời.

Đình Quảng Nhiên cùng nam tử tóc trắng công lực cao nhất, vọt tới nhanh nhất.

"Ha, đến hay lắm . ."

Vương Dật thấy sau, không sợ hãi phản cười.

Hắn thu đi tới Thái Cực công pháp, giơ tay lên đến, ấn về phía thiên khung.

"Hồng . ."

Vương Dật ngửa mặt lên trời thét dài, trong nháy mắt, hắn trong hai mắt phun trào ra một luồng vệt trắng, tóc đen đầy đầu trong nháy mắt hóa thành tuyết ngân về.

"Băng hàn. . . Thần quyền. . . ?"

Nam tử tóc trắng thấy sau, sắc mặt nhất thời đại biến, phía dưới thế tỷ đệ cũng nhìn nhau thất sắc.

"Băng hàn thiên hạ. . ."

Vương Dật đan tay nắm chặt, bỗng nhiên hướng phía dưới đánh tới.

"Vù. . ."

Trong phút chốc, một cái trắng như tuyết băng trảo nhanh chóng hướng phía dưới khuếch tán, chặn lại rồi tất cả mọi người tiến công.

"Tú Đình bảo bối, ngày hôm nay ta làm, vẹn vẹn là vừa mới bắt đầu, coi như là lợi tức hảo . . ."

Vương Dật ở Đình Tú Đình tiểu lỗ tai bên thổi một hơi, xoay chuyển đại thủ, tầng tầng ở nàng êm dịu cái móng trên bỗng nhiên vỗ một cái.

'Đùng. . .'

Âm thanh đương thực sự là lại giòn lại vang.

Đình Tú Đình thân thể yếu kiều được lực hướng lên trên uốn một cái, nàng á huyết bị điểm, không gọi ra tiếng, cái móng bị đánh sau, một đôi đôi mắt đẹp nhất thời đỏ. Nàng chuyển qua mặt cười, nhìn chòng chọc vào Vương Dật gò má.

Đột nhiên, Đình Tú Đình tiểu mắt nhắm lại, nàng phát hiện Vương Nghị dưới tai trái phương mọc ra một nốt ruồi đen.

"Tú Đình bảo bối, ta đi trước rồi. . . Đừng quá nhớ ta a. . ."

Vương Dật nào có biết đối phương phát hiện trên người mình chi tiết nhỏ? Thấy phía dưới băng trảo sắp vỡ vụn, lại đang Đình đại tiểu thư bên tai thổi một hơi, hữu nhẹ buông tay, đập không mà đi.

Đình tú rất nhất thời hướng về vô hạn hư không té rớt.

'Đùng ùng. . .'

Đúng vào lúc này, băng trảo vỡ tan, Đình Quảng Nhiên thuận thế tiếp được con gái, phát tay mở ra nàng bị quản chế huyết đạo.

Mọi người hạ xuống sau, sắc mặt đều cực kỳ khó coi.

"Mẹ. . ."

Đình đại tiểu thư cảm giác oan ức cực kỳ, trực tiếp nhào vào mẫu thân trong lòng.

Đình Quảng Nhiên sắc mặt tái xanh, nhìn Vương Dật biến mất phương hướng, liền muốn thả người đuổi theo.

"Lão Đình. . ."

Nam tử tóc trắng một cái để lại bờ vai của hắn, nghiêng mặt sang bên nói: "Lãnh Tâm. . ."

"Hài nhi ở!"

Một cái thiếu niên áo gấm đi tới trước mặt hắn, khom mình hành lễ.

"Này người khí tức, người có thể nhớ kỹ?"

Nam tử tóc trắng hỏi.

"Nhớ kỹ, hiện tại chính ở 2000 mét ngoại di động với tốc độ cao."

Lãnh Tâm gật gật đầu.

"Dẫn hắn trở lại. . ."

Nam tử tóc trắng trầm giọng nói.

"Nghĩa phụ muốn sống vẫn là chết?"

"Đương nhiên là sống, không nên hủy hấn tu vi, nhượng hấn không cách nào hành động liền có thể."

"Hài nhi rõ ràng. . ."

Lãnh Tâm lần thứ hai hành lễ, chậm rãi lùi về sau, 'Hô' một tiếng, biến mất ở hư vô ở trong.

"Người này trẻ tuổi như vậy, liền xâm nhập Hoa Hạ cổ vũ sát thủ bảng mười vị trí đầu, Lão Lưu, người nhặt được cái bảo a."

Đình Quảng Nhiên khẽ nói.

"Ha ha. . ."

Nam tử tóc trắng nở nụ cười, phóng tầm mắt vô biên thiên khung, không biết đang suy nghĩ gì.

Cùng lúc đó, nam nhát sơn đỉnh.

Lường bóng người đẹp dễ, đứng yên ở Huyền Nguyệt bên dưới, nhìn chăm chú tinh không.

"Nguyệt Hi, người đến cùng muốn nói cái gì?"

Nguyệt Thi Lam bồi Trầm đại tiểu thư đứng 20 phút, thấy nàng nửa ngày không nói, không nhận được nhẹ kêu một tiếng.

Trầm Nguyệt Hi nghe xong, chậm rãi nhắm lại tứ mục. Đây thiên căng tin phát sinh các loại, ở trong lòng xẹt qua.

Bóng người kia, liễu lĩnh bảo vệ chính mình, đã trúng một cái đòn nghiêm trọng.

Bóng người kia, hôn chính mình.

"Thi Lam, người thân quá người khác sao?"

Trầm Nguyệt Hi mở tứ mục, âm u tiếng hỏi.

"Người. . . Người hỏi cái này làm cái gì?"

Nguyệt Thi Lam mặt cười một nắng, nhớ tới sinh nhật ngày đêm đó, chính mình nụ hôn đầu. . .

"Nha nha. . ."

Đột nhiên, Trầm Nguyệt Hi nắm chặt phần quyền, ngửa mặt lên trời rít gào.

Này biến số quá kinh người, một bên Nguyệt Thi Lam nhất thời dọa giật mình.

Trầm Nguyệt Hi bỗng nhiên chuyển qua thân thể yếu đuối, tay ngọc cấp tốc giơ lên, tóm chặt lấy Nguyệt Thi Lam vai đẹp, nũng nịu thờ nói: "Không xong rồi, bảo bảo hiện ở trong lòng đều là người gia Vương Dật bóng dáng, người nói làm sao bây giờ?"

"A?"

Nguyệt Thi Lam trực tiếp ngậy người, mỹ lệ con mắt tròn tròn lên, không biết nên nói cái gì.

Hắn quả nhiên đối với Vương Dật nổi lên tâm tư?

"Người muốn đổi bản bảo bảo phụ trách. . ."

Trầm Nguyệt Hi tiếp tục thở gấp nói.

"Phụ. . . Trách. . . ? Phụ cái gì chứ?"

Nguyệt Thi Lam nghe xong phượng tâm nhảy một cái, cho rằng nàng muốn cùng mình đánh Vương Dật.

Trầm Nguyệt Hi mạnh mẽ nhìn chăm chăm nàng béo mập phát quang cái miệng nhỏ, mặt cười bỗng nhiên về phía trước một khuynh, tầng tầng hôn lên, bốn mảnh cặp môi thơm nhất thời không có khe dính hợp lại cùng nhau.

Nguyệt Thi Lam đôi mắt đẹp trong nháy mắt trợn lên rất lớn rất lớn.

30 giây sau, rời môi.

Trầm đại tiểu thư vuốt chính mình nóng bỏng mặt cười, thở gấp tỉnh tể nói: "Như vậy, chúng ta coi như là hoà nhau. . ."

Giờ khắc này Nguyệt đại tiểu thư, trải qua hoàn toàn hoá đá. .

Sau 10 phút.

Trên đỉnh ngọn núi một gốc cây che trời đại thụ dưới, dừng một chiếc xanh ngọc sắc Maserati, hai vị Đại tiểu thư ngồi ở bên trong, im lặng không lên tiếng.

"Cái kia. . . , còn tức giận chứ?"

Trầm Nguyệt Hi thấy Nguyệt Thi Lam vẫn không để ý tới chính mình, trong lòng có chút tiểu sợ sệt, nhỏ giọng hỏi.

"Lái xe, ta phải về gia. . ."

Nguyệt Thi Lam lạnh lùng mở miệng.

"Thi Lam tỷ tỷ?"

"Ta nhường người lái xe. . ."

Nguyệt Thi Lam bỗng nhiên nghiêng đi mặt cười, cảm tức Trầm Nguyệt Hi. Nàng hô hấp có chút gấp gáp, tiểu mắt bên trong nổi lên mông mông sưng mủ.

Trầm Nguyệt Hi thấy nàng lại phát lớn như vậy tính khí, hô hấp cũng có chút gấp gáp, cánh tay phải trực tiếp khoát lên trên người đối phương, mặt cười hướng bên một bên: "Người bấm bảo bảo đi. . ."

"Đừng đụng ta. . ."

Nguyệt Thi Lam trực tiếp bỏ qua rồi đối phương cánh tay ngọc.

"Người. . ."

Trầm Nguyệt Hi cũng là cuống lên, đang chờ cùng nàng lý luận.

Đột nhiên, Trầm đại tiểu thư sững sờ, thẳng tắp nhìn về phía trước.

Sau 3 phút.

Nguyệt Thi Lam nửa ngày không cảm thấy điều động tĩnh, không chỉ có nhấn lại đôi mi thanh tú: "Người mở hay không mở xe?"

"Thiên. . . Trên trời. . ."

Trầm Nguyệt Hi giờ lên ngón tay ngọc, run rẩy điểm hướng về phía trước.

"Hà?"

Nguyệt Thi Lam nghiêng đi mặt cười, nhìn về phía trước ngoài cửa xe.

Sau một khắc, các nàng nhìn thấy trong cuộc đời đều không thể quên cảnh tượng.

Thiên khung bên trên, Huyền Nguyệt ở giữa.

Hai đạo cô ánh cắt ra trời cao, ở hư không đan dệt va chạm, sau đó bỗng nhiên tách ra. Lập tức gặp mặt va, lại tách ra.

Ánh trắng như nước, trong suốt chiếu ra hai người tướng mạo.

Một người trong đó 20 tuổi khoảng chừng, mặc áo gấm, bề ngoài gầy gò.

Mà tên còn lại, ăn mặc màu đen vượt rào cản áo lót, quần dài màu đen, vóc người tiêu chuẩn đến cực điểm, hiển lộ hết dương cương khí.

Mà tướng mạo của hắn. . .

"Vương Dật. . ."

Nguyệt Thi Lam thấy rõ này người diện mạo sau, nhất thời kinh kêu thành tiếng.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 46: Ghen tỵ

Nàng cuồng quát mở cửa xe, đi ra ngoài, Trầm Nguyệt Hi cũng theo sát xuống xe.

Giữ hờ không.

"Khôn nạn. . ."

Lãnh Tâm lớn tiếng gào thét, mắt đi dĩ vãng thong dong, vung động trong tay phân thủy Nga Mi thứ, lần thứ hai nhắm phía đối phương.

"Tại sao, ngươi vì sao lại Quỷ Ảnh tuyệt sát? Tại sao hiểu ẩn nấp thuật? Ngươi đến cùng là ai?"

Hắn hai mắt đỏ chót, biểu như điên cuồng đáng sợ.

Lúc này Vương Dật trải qua lộ ra hình dáng, trên má phải mang theo một đạo nhìn thấy mà giật mình vết máu, trong tay đồng dạng có nắm một cái Nga Mi thứ, cùng Lãnh Tâm trong tay giống nhau như đúc.

Hắn nghe xong không đáng trả lời, chân đạp hờ không, trực tiếp đón lấy đối phương.

Hai người lần thứ hai va chạm vào nhau.

'Xi. . .'

Bất ngờ phát sinh, lần này Vương Dật lại không tránh không né, mặc cho đối phương lợi khí đâm vào ngực phải của chính mình. Mà trong tay hắn Nga Mi thứ, thẳng tắp xen vào Lãnh Tâm bùng tím.

"Xin lỗi, ngươi thấy ta hình dáng, nhất định phải chết. . ."

Vương Dật lạnh lùng nói, khóe miệng chảy ra Ân Hồng máu tươi.

Lãnh Tâm con mắt tròn lên cực kỳ to lớn, trong miệng Ôi Ôi có tiếng, hắn muốn rống to, càng muốn hét to, cũng đã là phí công.

'Xi. . .'

Vương Dật rút tay ra trong lợi khí.

Lãnh Tâm toàn thân chấn động mạnh, để trống tay phải dùng sức nắm lấy bờ vai của hắn. Hắn muốn xé xác đối phương, có thể trên tay càng ngày càng không khí lực. Cuối cùng hai mắt hợp lại, vô tình rơi vào đen kịt trong khe núi.

"A. . ."

Vương Dật cố nén đau nhức, rút ra ngực phải Nga Mi thứ, mặt hướng phía dưới khẽ nói: "Bình khí của ngươi, trả lại ngươi. . ."

Nói, đem thể Hung Bình ném về Lành Tâm rơi rụng địa phương, cùng chủ nhân hợp tấu.

Sau đó, hắn chậm rãi quay đầu, nhìn về phía nam nhất sơn đình, nơi đó, đứng hai cái xinh đẹp như hoa thiếu nữ.

Thanh phong, gọi lên sợi tóc của hắn. Huyền Nguyệt, làm nổi bật hắn vĩ đại bóng người.

Nguyệt Thi Lam cùng Trầm Nguyệt Hi sâu sắc nhìn kỹ hắn, hô hấp càng ngày càng gấp rút. Không thể phủ nhận, giờ khắc này Vương Dật quá có mị lực.

"Là các nàng. . ."

Wang Dật nở nụ cười, ho khan mấy lần. Mắt tối sầm lại, thân thể từ trong hư không rơi rụng mà xuống. Lá phổi bị xuyên thủng, hắn không thể kiên trì được nữa.

'Phù phù. . .'

Hắn rơi xuống nam nhất sơn đình.

"Không được!"

"Wang Dật. . ."

Nhị nữ lớn tiếng kinh sợ, vội vàng chạy hướng về đối phương.

...

Nếu có kiếp này, như thế nào trước thế?

Wang Dật ở hư vô trong bóng tối tiến lên, chậm rãi, phía trước xuất hiện vô tận ánh sáng đồng.

Sau một khắc, hắn đứng ở một chỗ hồ nước không lồ trước.

Một loạt bãi cây liễu, ngẩng đầu sừng sững ở hồ nước quanh thân. Mùa xuân tháng ba, vô số liễu nha bị thanh phong từ từ thổi qua, làm nổi bật hồ nước ba quang, rất là mê người.

Toàn thân áo trắng, lặng lẽ đứng ở một cây cây liễu bên, tiểu đối với ba quang hồ nước. Sợi tóc đen sì bị nhẹ nhàng thổi lên, mang theo một đời hồng trần. Tuy là không cách nào mắt thấy theo hình dáng, phóng tầm mắt nhìn, nhưng cũng có kinh diễm xuất trần cảm giác.

Thiếu nữ mặc áo trắng nghe được bước tiếng, nhẹ nhàng chéch thủ, bán lộ ra tuyệt thế phương hoa.

"Sur đệ, ngươi chậm nửa canh giờ."

Thiếu nữ mặc áo trắng có chút cáu giận nói.

"Sur tỷ, vừa nãy ta hảo như đột phá. . ."

Wang Dật gãi gãi đầu, khả khả cười khúc khích.

"A. . ."

Thiếu nữ mặc áo trắng đột nhiên chuyển qua thân thể yêu kiều, bước nhanh đi tới trước mặt hắn, một mặt quan tâm hỏi: "Lại đột phá? Sao có thể năng lực nhanh như vậy? Ngươi có còn hay không 'Xác định linh đan'?"

Nhìn trước mặt vô cùng mịn màng mặt cười, Vương Dật tuần mặt đỏ lên, vò đầu nói: "Còn có hai viên. . ."

"Hai viên làm sao đủ? Sur tỷ này còn có 5 viên, đều cho ngươi. . . , đừng nói cho sư tôn a. . ."

Thiếu nữ mặc áo trắng đáng yêu phun nhỏ ra cái lưỡi thỏm tho.

Wang Dật nhìn nàng đáng yêu xinh đẹp hình dáng, nhất thời ngây dại, ngây ngốc nhìn nàng nói không ra lời.

Thiếu nữ mặc áo trắng thấy hắn như vậy nhìn mình chằm chằm, mặt cười nhất thời một đỏ, kiều xùy xùy nói: "Ngươi nhìn cái gì a? Ngốc tiểu tử. . ."

Ngốc tiểu tử. . .

Đột nhiên, Vương Dật trong đầu, đột nhiên nhớ tới trong quan tài băng thiếu nữ mặc áo trắng. Hai người thiên ảnh, trong nháy mắt chồng chất vào nhau.

"Nguyệt Nhi. . ."

Vương Dật cất tiếng đau buồn rống to, đem thiếu nữ mặc áo trắng kéo vào trong lòng.

...

Nam nhất sơn đình.

Nguyệt Thi Lam đang dùng nước suối thanh tẩy Vương Dật trước ngực nhìn thấy mà giật mình vết thương, tiểu trong mắt thanh lệ không thôi.

Trầm Nguyệt Hi từ Maserati cốp sau trong tìm ra khăn cấp bao, chạy đến Vương Dật trước người ngồi xỏm xuống. Nàng còn chưa lấy ra bên trong băng gạc, Vương Dật đột nhiên hét lớn một tiếng Nguyệt Nhi, trực tiếp đem Trầm đại tiểu thư kéo vào trong lòng.

"A. . ."

Trầm Nguyệt Hi duyên dáng gọi to một tiếng, trong nháy mắt bị đối phương kéo đi cái rần chắc. Một bên Nguyệt Thi Lam nhìn ra choáng váng, 'Đùng tức' một tiếng, trong tay bình nước khoáng rơi trên mặt đất.

"Nguyệt Nhi, ta có lỗi với ngươi, có lỗi với ngươi a. . . , thành đạo trước, ta không có dũng khí đi yêu ngươi. Thành đạo sau, ta nhưng như vậy đối với ngươi. . . Ta. . . Ta. . ."

Vương Dật lớn tiếng bi thiết, hai mắt lại là chảy ra đáng sợ huyết lệ.

"Ta cũng không tiếp tục nhượng ngươi ly khai ta , Nguyệt Nhi. . ."

Hắn nói xong, trực tiếp mò xuống đầu đi, tầng tầng hôn lên Trầm Nguyệt Hi cặp môi thom bên trên.

Trầm đại tiểu thư thân thể yêu kiều nhất thời cứng lại rồi, đôi mắt đẹp trợn lên rất lớn, rất nhanh, nàng liền bị Vương Dật hôn khiến cho thần hồn điên đảo, không thể tự kiềm chế.

Nàng chậm rãi duỗi tay ngọc, ôm đối phương cổ, nhẹ nhàng hôn trả lại, trong con ngươi xinh đẹp toả ra mê ly sắc thái.

Thấy cảnh này, Nguyệt Thi Lam trực tiếp xụi ngã xuống đất, tiểu trong mắt tràn ra cay đắng nước mắt.

Này vừa hôn rất dài rất lâu.

Một phen sống mơ mơ màng màng qua đi, Vương Dật hai tay mềm nhũn, từ Trầm Nguyệt Hi thân thể yêu kiều trên lướt xuống mà xuống, lần thứ hai hôn mê bất tỉnh.

Trầm Nguyệt Hi chậm rãi từ trên người hắn bò lên, bụng to ~ ngực, thở gấp tinh tế. Quá một hồi lâu mới phản ứng được, nhìn về phía một bên Nguyệt Thi Lam.

Nguyệt Thi Lam ngồi dưới đất, mặt cười mang theo rõ ràng vết nước mắt, nàng si ngốc nhìn Vương Dật, im lặng không lên tiếng.

"Chúng ta nhất định phải đưa hắn đi bệnh viện. . ."

Trầm Nguyệt Hi khẽ cắn phần môi, thấp giọng nói.

Nguyệt Thi Lam nghe xong, mờ mịt nhìn nàng một cái, chậm rãi đứng dậy.

Nhị nữ phí đi nửa ngày khí lực mới đưa Vương Dật đặt lên xe. Các nàng ai cũng không phát hiện, Vương Dật vết thương trên mặt chính đang chậm chậm khép kín. Mà ngực phải trên cửa động, cũng dần dần thu nhỏ lại.

Trầm Nguyệt Hi ngồi trên chỗ ngồi lái xe, khởi động xe.

'Vù '

Maserati nhanh chóng hướng bên dưới ngọn núi chạy tới.

Vương Dật không biết chính mình khi nào tỉnh lại, mới vừa vừa mở mắt, liền nhìn thấy bốn phía ánh đèn lù lù, huyền thái rực rỡ.

Bọn hắn trải qua tiến vào trong thành phố.

"Đây là nơi nào?"

Vương Dật ở phía sau chỗ ngồi xe mờ mịt ngồi dậy.

'Xi. . .'

Maserati ở đường cái ở giữa gấp sát mà đình, hảo ở phía sau không có xe, bằng không không phải bị truy vì không thể.

Trầm Nguyệt Hi không thể chờ đợi được nữa về quá mặt cười, kích động nói: "Ngươi. . . Tỉnh rồi. . . ?"

Nguyệt Thi Lam kích động nhìn về phía Vương Dật, trương mở ra phần môi, nhưng chưa mở miệng.

Dựa vào, xe thắng gấp?

Vương mỗ người nhất thời hoảng rồi, mẹ trứng, đây chính là mã giữa lộ a.

"Đại. . . Đại tỷ, ngài trước tiên đem xe đình ven đường được chứ?"

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 47: Tiên phạm nữ tử lần đầu giao phong

"Há, tốt. . ."

Trầm Nguyệt Hi chuyển động tay lái, đem Maserati ở ven đường đình hảo sau, lần thứ hai chuyển qua mặt cười, quan tâm nói: "Vương Dật, ngươi kiên trì một chút nữa, ta này liền đưa ngươi đi bệnh viện."

Vương Dật sờ sờ ngực phải của chính mình, cảm giác lụa trắng bày xuống vết thương trải qua bắt đầu kết già.

"Không cần làm phiền, ta không có chuyện gì. . ."

Hắn lắc lắc đầu.

"Sao có thể năng lực không có chuyện gì? Ngươi vừa này chảy thật nhiều máu. . ."

Trầm Nguyệt Hi vừa nghe nhất thời cuống lên.

Vương Dật mắt đét tai ngo, mà là rơi vào xoắn xuyết ở trong. Lãnh Tâm thấy hắn hình dáng sau, mình mới nổi lên sát tâm. Nhưng còn bây giờ thì sao? Hắn siêu nhân bình thường biểu hiện bị nhị nữ nhìn cái thông suốt, lại gặp được chính mình giết người. . .

"Thật sự không có chuyện gì. . . Thể chất của ta khác hẳn với người thường. . ."

Một phen xoắn xuyết qua đi, Vương Dật bỏ đi không thương hương tiếc ngọc ý nghĩ, thán tiếng nói: "Ta hi vọng lương vị tỷ tỷ không nên đem ta vừa này sờ làm gãy nên nói ra."

"Ngươi yên tâm, ta sẽ không nói ra đi."

Trầm Nguyệt Hi không chút do dự nói.

"Vương Dật. . ."

Nguyệt Thi Lam hít một hơi thật sâu, thấp giọng nói: "Bí mật của ngươi, ta nguyên lai chưa từng nói, sau đó cũng không biết. . ."

"Há?"

Trầm Nguyệt Hi nghe xong, đôi mi thanh tú trực tiếp nhắm lại, nhìn về phía đối phương. Thông minh như nàng, nhất thời nghe ra Nguyệt đại tiểu thư lời nói mang thâm ý.

Nàng là đang nói cho chính mình nghe đầu sao?

"Được!"

Vương Dật lựa chọn tin tưởng các nàng, nói: "Vậy đi trước. . ."

Trầm Nguyệt Hi xe là GT, chỉ có hai cái cửa xe, hấn muốn xuống xe nhất định phải trải qua phía trước hai cái chỗ ngồi.

"Vương Dật, chúng ta hay là đi bệnh viện nhìn một chút đi. . ."

Trầm đại tiểu thư vẫn là không yên lòng.

"Trầm tỷ tỷ, ta thật sự không có chuyện gì."

Vương Dật trong lòng có chút kỳ quái, đôi phương loại quan tâm này ánh mắt, hấn xưa nay không nhìn thấy quá.

"Đừng xuống xe, chúng ta đưa người trở lại."

Nguyệt Thi Lam khẽ nói, nhìn Trầm Nguyệt Hi một chút, ngồi thẳng thân thể yêu kiều.

"Vù. . ."

Trầm Nguyệt Hi nghe xong, không nói hai lời, trực tiếp khởi động xe, nàg vốn là muốn cùng Vương Dật nhiều ở chung một lúc.

Vương mỗ người trực tiếp không nói gì, nhưng cũng không tốt bác các nàg mặt mũi, chỉ được bé ngoan ngồi ở phía sau.

"Vương Dật, người gia nghỉ ngơi ở đâu?"

Trầm Nguyệt Hi bên mở bên hỏi.

"Trầm tỷ tỷ hướng Tùng Sơn khu biệt thự mở đi."

Vương Dật không muốn nói ra chính mình chân chính địa chỉ.

Sau đó, ba người mang tâm sự riêng, dồn dập rơi vào trầm mặc, bên trong xe chỉ nghe đến động cơ kêu khẽ tiếng.

Sau 10 phút, Maserati cự khu biệt thự không đủ 5 dặm.

Vương Dật liếc nhìn điện thoại di động. Ai ya, đều là 12 điểm hơn nhiều, đại tiểu tiên nữ khẳng định sốt ruột.

"Ồ?"

Trầm Nguyệt Hi bỗng nhiên khẽ ồ lên một tiếng, giảm roi xuống phanh lại nơi, xe chậm rãi ngừng lại.

"Cô gái kia phải làm gì?"

Trầm Nguyệt Hi kỳ quái nói.

Nguyên lai, phía trước một cái quần tím thiếu nữ tiểu đứng ở mã giữa đường, cản con đường của bọn họ.

"Này không phải. . ."

Nguyệt Thi Lam thấy rõ sau, vi vi nghiêng đi mặt cười, nhìn về phía Vương Dật.

Sau nơi trên Vương mỗ người nhất thời sững sờ.

Nguyên lai, cái kia thiếu nữ chính là Thẩm Băng.

Trầm Nguyệt Hi quay cửa kính xe xuống, dò ra nửa cái mặt cười, nói: "Mỹ nữ, người đừng trạm nơi đó, rất nguy hiểm."

"Thả chồng ta hạ xuống."

Thẩm Băng nhìn nàg, một mặt bình tĩnh nói.

"Lão công?"

Trầm Nguyệt Hi nhất thời bối rối: "Mỹ nữ, người nói cái gì đó?"

"Khặc. . ."

Vương mỗ người lúng túng tăng hắng một cái, nói: "Nàg là bạn gái của ta, ta muốn như vậy không về nhà, nàg khẳng định là cuống lên. . ."

"Cái gì?"

Nguyệt Thi Lam cùng Trầm Nguyệt Hi hầu như trong cùng một lúc chuyển qua mặt cười.

"Ngươi . . Các ngươi trải qua ở chung . . . ?"

Nguyệt đại tiểu thư run giọng hỏi.

"Ây. . . , coi như thế đi. . ."

Vương mẫu người gãi gãi đầu.

Trầm Nguyệt Hi no đủ tởm ~ ngực kịch liệt đập phồng, nàng nhìn chăm chú Vương Dật chốc lát, bỗng nhiên chuyển qua thân thể yếu đuối, mở cửa xe đi ra ngoài.

"Các ngươi ở chung bao lâu ?"

Bên trong xe, Nguyệt Thi Lam âm u tiếng hỏi.

"Không tới một tuần. . ."

Vương Dật nhìn kỹ ngoài cửa sổ, thuận miệng trả lời.

Lúc này, Trầm đại tiểu thư trải qua đi tới Thảm Băng trước mặt, nàng trên dưới đánh giá một lát sau, cười khẩy: "Ngươi là Vương Dật bạn gái?"

"Không, ta là lão bà hán."

Thảm Băng lạnh lùng cùng nàng đối diện, không một chút nào sợ hãi. Dựa vào trực giác của nữ nhân, nàng biết đối phương lai giả bất thiện.

"Ha ha. . ."

Trầm Nguyệt Hi nhất thời nở nụ cười, như là nghe được thể gian buồn cười nhất.

"Ta lặp lại lần nữa, tha chồng ta hạ xuống. . ."

Thảm Băng là thái thượng cảnh Nữ đế, há có thể cùng với nàng phí lời xuống? Lạnh lùng nói.

"Chồng ngươi? Ngươi phối sao?"

Trầm Nguyệt Hi nũng nịu cười gằn: "Ngươi ngoại trừ có chút sắc đẹp ngoại, năng lực cho Vương Dật cái gì?"

Thảm Băng nghe tiếng, tiểu mắt không khỏi nhắm lại, ba ngàn thanh ti chậm rãi bay lên, bốn phía chân không quất nổi lên một luồng vô hình cương khí.

Vương mẫu người vội vàng xuống xe, đi tới nhị nữ phụ cận, kéo lại Thảm Băng tay nhỏ, nhìn về phía Trầm Nguyệt Hi: "Cảm ơn Trầm tỷ tỷ đưa ta trở lại, các ngươi trên đường về nhà chú ý an toàn. Chúng ta đi trước. . ."

Thảm Băng hơi nhò tay bị nắm sau, này sợi vô hình cương khí đột nhiên tiêu tan, mặt cười hóa thành một mảnh ôn nhu.

"Đứng lại cho ta. . ."

Trầm Nguyệt Hi thấy bọn họ lại ở trước mặt mình thân mật kéo tay đến, Đại tiểu thư tính khí nhất thời phóng lên trời.

Lúc này Nguyệt Thi Lam cũng xuống xe, đi tới phụ cận.

"Trầm tỷ tỷ, ngươi làm sao. . ."

Vương mẫu người có chút mộng bức, không biết nàng tại sao lại phát lớn như vậy tính khí.

"Vương Dật, ngươi là muốn đem bốn tiểu thư bỏ ở nơi này, cùng cái này tiểu hồ ly tinh đi sao?"

Trầm Nguyệt Hi no đủ tởm ~ ngực kịch liệt đập phồng, kích động đến cực điểm.

"Ngươi nói ai là hồ ly tinh?"

Thảm Băng lông mày dựng đứng.

Đùa gì thế? Chính mình nhưng là chính cung nguyên phối.

"Nói ngươi đây. . ."

Trầm Nguyệt Hi mặt cười nhất thời giương lên.

"Lão công, ta có chút không nhịn được muốn động thủ."

Thẩm Băng hướng Vương Dật khẽ nói, nàng tuy là Nữ đế, nhưng cũng là nữ nhân. Ở yêu lang trước mặt bị những khác nữ tử nhục mạ, nhất thời có chút không khống chế được tâm tình của chính mình.

Nàng thật sự rất muốn dạy dỗ một tý trước mặt nữ nhân này.

"Làm sao? Ngươi còn dám động thủ?"

Trầm Nguyệt Hi nghe xong, trực tiếp vén lên tay áo, lộ ra một đôi trong sáng cánh tay ngọc, khẽ kêu nói: "Bỏ tiểu thư 12 tuổi bắt đầu luyện Taekwondo, hiện tại trải qua là hắc dẫn theo. . ."

"Nguyệt Hi, ngươi điên rồi?"

Một bên Nguyệt Thi Lam thực sự không nhìn nổi, vội vàng kéo lại nàng.

"Lão công. . ."

Không có Vương Dật phê chuẩn, Thẩm Băng tuyệt không dám động thủ, nàng lần thứ hai nhẹ kêu một tiếng.

Vương Dật nhìn Trầm Nguyệt Hi, lông mày chăm chú nhăn lại.

Nàng đang giờ trò quỷ gì? Nhìn thấy Băng Nhi sau, ở giúp Nguyệt Thi Lam hả giận? Không đúng. . . , hảo như có vấn đề. . .

"Thi Lam, ngươi thả ra ta. . ."

Trầm Nguyệt Hi dùng sức sứt cánh tay ngọc, mặt hướng Thẩm Băng khẽ kêu: "Vương Dật vừa nãy ôm ta cũng hôn ta, hấn hiện tại là của ta rồi, cùng ngươi lại không có bất cứ quan hệ gì. Ta khuyên ngươi thức thời một chút, cách hấn xa một chút. . ."

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 48: Tối nay, ta cho lão công thị tẩm

"Cái gì?"

Vương Dật sắc mặt đại biến: "Trầm tỷ tỷ, ngươi nói nhăng gì đó?"

"Ta nói vậy? Tốt. . . , Nguyệt Thi Lam, ngươi nói, vừa nãy Vương Dật đều đối với ta làm cái gì?"

Trầm Nguyệt Hi thấy kẻ này lại không thừa nhận, nhất thời vừa xấu hổ vừa tức giận, hướng bên cạnh Nguyệt Thi Lam khẽ kêu đạo.

Vương mỗ người tắc một mặt mòng bức nhìn về phía Nguyệt Thi Lam.

Nguyệt đại tiểu thư thần sắc phức tạp nhìn Trầm Nguyệt Hi, lại nhìn một chút Vương Dật, buông xuống mặt cười, lặng lẽ không nói.

Nàng lựa chọn trầm mặc.

"Nguyệt Thi Lam, ngươi. . ."

Trầm đại tiểu thư nhất thời điên rồi.

"Ha ha, thực sự là di cười thiên hạ. . ."

Đúng vào lúc này, mọi người phía trên xuất hiện một đạo sở nộn âm thanh. Một cái bóng dáng bé nhỏ, tự hư không chậm rãi hạ xuống.

Tiểu loli cũng lấy tay nhỏ, lẳng không đứng ở Vương Dật bên người. Nàng không có trát hồ điệp bím, ba ngàn thanh ti đầy trời phấp phới, kỳ ảo như tiên.

Hai vị Đại tiểu thư nhìn thấy này tầm dị tượng, nhất thời hiển hách ở lại : sững sờ, sững sờ ở tại chỗ.

Cô bé này, cũng giống như Vương Dật nắm giữ siêu năng lực hay sao?

Tiểu loli lạnh lùng nhìn Trầm Nguyệt Hi: "Lão công ôm người, hôn người, đó là phúc của người phân. Người nhưng không có tự biết, vọng muốn lấy được độc sủng? Còn muốn phế bỏ Băng Nhi? Thực sự đáng ghét. Bồn cung hiện tại tuyên bố, người sau này chỉ được làm động phòng nữ tử, vĩnh viễn không thể chính vị. . ."

Nàng sau khi nói xong, ngoại trừ Thẩm Băng, tất cả mọi người đều là hoá đá .

Độc sủng? Bồn cung? Động phòng nữ tử?

Vương Dật nhất thời không nói gì nặn nặn mi tâm.

Sau khi về nhà, nhất định phải xóa Chân Huyền truyện.

"Đại tỷ quyết định, ta đồng ý!"

Thẩm Băng nghe xong, phương tâm cảm thấy hả giận, quét Trầm Nguyệt Hi một chút, hướng Vương Dật nói: "Lão công, chúng ta về nhà đi."

"Chờ đã, các người về nhà trước!"

Vương Dật cảm thấy không thể liên như thế đi rồi, nhất định phải cùng hai vị Đại tiểu thư giải thích một chút.

"Được, Băng Nhi, chúng ta đi. . ."

Tiểu loli rơi trên mặt đất, kéo ngọc thủ của đối phương.

Đại tiểu tiên nữ xoay người bồng bênh rồi đi.

"Hắc. . ."

Vương mỗ người lúng túng gãi gãi đầu, nói: "Các nàng nói hư nói vượn, các người đừng để ý."

"Vương Dật, cái kia. . . Tiểu muội muội, cũng nắm giữ cùng người năng lực giống nhau?"

Nguyệt Thi Lam run giọng hỏi, tối nay mang cho nàng chấn động thực sự quá to lớn , nàng có dũng khí thân ở trong mơ cảm giác.

"Đúng!"

Vương Dật trầm giọng nói: "Các người nhất định không thể nói ra đi, bằng không chúng ta liền có phiền phức ngập trời."

"Vương Dật, người có phải là bị cái kia bé gái kèm hai bên ?"

Trầm Nguyệt Hi bỗng nhiên nắm lấy cánh tay của hắn, một mặt hoang mang nói: "Nàng là một cái ngàn năm lão yêu bà có đúng hay không? Trong cơ thể người bị rơi xuống tà ác bản nguyên, nàng đang hấp thụ người dương khí. Mà cái kia hồ ly tinh, là nàng tùy tùng."

Ta ngất!

Vương mỗ người trực tiếp chịu phục .

Trầm đại tiểu thư, đầu người bên trong đều là chút cái gì?

"Nói chung, xin đừng nên đem năng lực của chúng ta nói ra, xin nhờ ."

Vương Dật không muốn cùng các nàng dây dưa nữa xuống, nhẹ nhàng tránh thoát Trầm Nguyệt Hi tay nhỏ, xoay người rồi đi .

"Vương Dật. . ."

Trầm Nguyệt Hi duyên dáng gọi to một tiếng, liền muốn đuổi tới đi, lại bị Nguyệt Thi Lam kéo lại .

"Chúng ta về nhà!"

Nguyệt Thi Lam nhìn Vương Dật đi xa bóng lưng, thấp giọng nói.

Trên đường về nhà, Vương Dật đem áo lót ném vào một cái trong rãnh nước, xích ~ lửa trên người tiếp tục chạy đi. Đến nhà trọ lâu, hắn thấy hai bên không người, trực tiếp nhún người nhảy lên, bay lên 1 tầng 2.

Mở cửa sổ ra được vào trong phòng, Vương Dật nhìn thấy tiểu loli nằm ở trên giường, che kín chăn phủ giường, nhưng không thấy Thẩm Băng phương tung.

"Băng Nhi đâu?"

Hắn bên còi quần bên hỏi.

"Nàng ngày hôm nay đi thư phòng ngủ, lão công . . . lại đây ôm ta."

Tiểu loli khẽ nói, âm thanh càng là có chút run.

"Ồ. . . Chờ ta tắm."

Vương Dật nghe xong, trong lòng tuy có chút kỳ quái, nhưng cũng không có suy nghĩ nhiều, trực tiếp đi tới phòng rửa tay, hảo hảo mà tắm nước nóng, sau đó về đến trong phòng.

"Ngày hôm nay làm sao đem chính mình già đến như thế kìa? Trong phòng cũng không lạnh a."

Hắn đi tới bên giường xốc lên chăn phủ giường.

Dát?

Trong nháy mắt tiếp theo, hắn trực tiếp hoá đá .

Chỉ thấy, tiểu loli e then vô hạn nhắm mắt to, trên người càng là trần như nhộng, ở nguyệt quang chiếu rọi dưới, nàng mềm mại da thịt óng ánh phát quang, khiến người ta vừa thấy liền không nhịn được muốn cắn một cái, hạ thân tắc ăn mặc Vương Dật mua cho nàng cái kia màu đen bạc tã.

Nàng như một con chân kinh thỏ trắng nhỏ, thân thể yếu ớt run lẩy bẩy, thực sự là ta thấy mà yêu.

"Người . . . Người . . ."

Giờ khắc này Vương Dật người đã kinh nói không ra lời .

"Tối nay, ta cho lão công thị tắm . . . Phi Yên không có kinh nghiệm gì, kính xin lão công ôn nhu một điểm . . ."

Tiểu loli nhắm mắt to, tu e then nói.

"Người này không phải hồ đồ sao?"

Vương Dật vội vàng đem chăn phủ giường đắp kín, dời tầm mắt.

"Lão công . . ."

Tiểu loli mở mắt to, vô cùng đáng thương hỏi: "Người chẳng lẽ không muốn Phi Yên?"

"Ừng ục "

Nàng đáng vẻ quá đáng yêu , Vương Dật người không nhịn được nuốt miệng bùi lên, suýt chút nữa không nắm giữ trụ, hắn cố nén chính mình dục vọng, có chút khàn giọng nói: "Phi Yên, lão công không thể. . ."

"Quả nhiên. . . Lão công chán ghét Phi Yên đáng vẻ hiện tại, ô. . ."

Tiểu loli nghe xong, càng là riu rít gào khóc lên, rất là thương tâm gần chết.

"Phi Yên. . ."

Vương Dật tâm đều bị nàng khóc nát, vội vàng lên giường, đem tiểu loli kiều tiểu thân thể ôm vào trong ngực, vỗ về mái tóc mềm mại của nàng, ôn nhu nói: "Tiểu bồn bồn, bất luận người biến thành hình dáng gì, đều là lão công yêu nhất bảo bối."

"Này. . . Lão công tại sao không nên nhân gia?"

Tiểu loli nước mắt mông mông, nghẹn ngào hỏi.

"Lão công hi vọng chúng ta lần thứ nhất, là hoàn mỹ."

Vương Dật ôn nhu giải thích.

Hắn biết, hiện tại Sư Phi Yên rất không tự tin, nếu như tối nay hái được nàng hồng hoàn, tất hội cho nàng lưu lại ám ảnh. Vì lẽ đó đợi được đêm trăng tròn, người của nàng cùng tâm thì sẽ hoàn toàn khôi phục, khi đó lại tiến hành cá nước vui vậy, liền hoàn mỹ .

"Lão công. . ."

Tiểu loli dùng sức ôm chặt hắn, nói: "Phi Yên rõ ràng , tối nay không thích hợp thị tẩm, ta hiện tại gọi Tam muội lại đây."

"Không!"

Vương Dật ngăn cản nàng: "Tối nay ta chỉ ôm người nhất nhân ngủ."

"Lão công, người đối với nhân gia thật tốt. . ."

Tiểu loli nghe xong, phi thường cảm động, chủ động đưa lên môi thơm.

Hai người chăm chú lâu ở cùng nhau, cũng lại tuy hai mà một.

Dạ là yên tĩnh, cũng là mê người.

Vương Dật nói rồi rất nhiều cảm động lời tâm tình, nhưng tiểu loli lòng say không ngớt.

Một đêm qua đi.

Vương Dật rất sớm tỉnh lại, phát hiện tiểu loli giống như một cái bạch tuộc giống như quán quít lấy chính mình, không khỏi có chút bật cười. Cẩn thận đem cánh tay của nàng từ trên người gỡ xuống, nhẹ nhàng mặc vào áo khoác, đi ra khỏi phòng.

"Ồ? Người ngày hôm nay lên đủ sớm. . ."

Triệu Phụng Lan chính ở nhà bếp làm điểm tâm, nghe được phòng khách động tĩnh, biết nhi tử nổi lên.

"Ngủ sớm dậy sớm thân thể tốt. . ."

Vương Dật cười hì hì, đi vào phòng rửa tay bắt đầu rửa mặt.

'Hô '

Đúng vào lúc này, một đạo tàn ảnh từ thư phòng lao ra, trong nháy mắt tiến vào Vương Dật phòng ngủ.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 49: Đại tỷ lạc hồng đâu?

"Đại tỷ. . . , người vẫn khỏe chứ?"

Thẩm Băng lén lút lên vào gian phòng sau, lên giường, nhẹ nhàng lay tỉnh tiểu loli.

"A. . ."

Đêm qua tiểu loli ngủ rất ngon lành, bị lay tỉnh sau, thân cái tiểu lại eo, mắt buồn ngủ mông lung nhìn nàng, ngốc manh manh hỏi: "Tốt cái gì?"

"Nghe nói, cái kia. . . Lần thứ nhất rất đau, phá thể sau còn có thể có lạc hồng. . . , Đại tỷ lạc hồng đâu?"

Thẩm Băng thấp giọng tu hỏi.

"Hả?"

Tiểu loli đầu tiên là ngẩn ngơ, lập tức vừa xấu hổ vừa tức giận, bỗng nhiên dò ra tay nhỏ, bấm hương về đối phương thiên eo nơi nhuyễn thịt, tức giận nói: "Hảo ngươi cái cô nàng chết dâm kia, lại dám đùa giỡn Đại tỷ. . .?"

"A. . ."

Thảm Băng thân thể yếu đuối bị đau, nhất thời không nhịn được thở nhẹ ra tiếng.

Bên ngoài phòng, Triệu Phụng Lan làm xong sớm một chút sau liền ra ngoài, Vương Dật sơ sau khi tắm xong, mở miệng kêu: "Lão bà trư trư môn, nhanh lên một chút rồi giường ăn cơm."

Đại tiểu tiên nữ nghe xong, xuất phòng ngủ, ba người ngồi ở trước bàn đồng tiến vào bữa sáng.

"Lão công, chúng ta lúc nào có thể cùng đi với người đến trường?"

Tiểu loli cầm lấy một viên trứng gà, vừa ăn vừa hỏi.

"Rất sắp rồi, sáng ngày một gần như. . ."

Vương Dật suy nghĩ một chút, hồi đáp.

"Quá tốt rồi, hảo chờ mong đây. . ."

Tiểu loli nhất thời hoan hô.

Vương Dật sau khi ăn xong, đơn giản thu thập một tý, phân biệt hôn đại tiểu tiên nữ, lúc gần đi nói câu 'Đừng tiếp tục xem Chân Huyền truyện, bằng không gia pháp hầu hạ', liền bọc sách trên lưng đến trường đi tới.

Đến trường học sau, hẩn trước tiên đi tới sao chụp thất, đem đại tiểu tiên nữ lâm thời thể căn cước photocopy vài phần, sau đó trở về niên cấp chủ nhiệm văn phòng, vang lên môn.

"Đi vào!"

Phạm Thạch Nghiễm âm thanh ở bên trong vang lên.

Vương Dật đẩy cửa đi vào, đem lưỡng phần photocopy kiện hướng về trên bàn một thả: "Đây là này hai nữ sinh tư liệu, ngày mai các nàng có thể tới đến trường chứ?"

'Đừng'

Phạm Thạch Nghiễm mập mạp thân thể tựa ở trên ghế, đốt điếu thuốc, đem nhuyễn Trung Hoa ném cho Vương Dật, cầm lấy photocopy kiện xem đi xem lại, cau mày nói: "Ngày mai? Thời gian quá gấp, huống hồ còn muốn lâm thời làm riêng đồng phục học sinh. . ."

"Ha ha. . ."

Vương Dật nở nụ cười, hẩn không có lại điểm yên, mà là từ trong bọc sách rút ra căn kim điều đặt lên bàn: "Liền ngày mai, ta tin tưởng chủ nhiệm ở trường học sức mạnh, còn đồng phục học sinh. . ."

Vương Dật đứng lên, tiếp tục nói: "Thiên Dực học sinh, có mấy người mặc đồng phục học sinh?"

Hẩn nói xong liền rời khỏi chủ nhiệm thất.

Đến phòng học sau, Vương Dật đem học tập dụng cụ đặt ở trên bàn học, bản năng hướng về một bên nhìn lại.

Son Vô Lăng vị trí là không, nàng còn không có đến.

"Hi vọng cái kia nữ bệnh thần kinh ngày hôm nay không nên tới trường học."

Vương mỗ người hai tay tạo thành chữ thập, xuất phát từ nội tâm cầu khẩn.

Ai nghĩ, lời cầu nguyện của hẩn dĩ nhiên thấy hiệu quả, mãi đến tận chuông vào học vang lên, Son đại tiểu thư cũng không xuất hiện ở vị trí của mình, Triệu Tiểu Ngọc cũng không có đến.

Vương Dật sừng sốt chốc lát, không có suy nghĩ nhiều, chuyên tâm nghe giảng bài.

Hẩn làm sao biết, hiện tại Tùng Sơn Cổ Võ Giới, trải qua hoàn toàn nổ tung. Một nhóm lại một nhóm bóng người thần bí, xuất hiện ở nam nhất sơn cùng nam hai sơn trong hẻm núi.

Nơi đó, chính là Lãnh Tâm chết chỗ.

Sơn Vô Lăng cùng Triệu Tiểu Ngọc cũng đi nơi nào, đồng hành còn có Nhị tỷ Sơn Vũ Hân. Các nàng ẩn núp ở giữa sườn núi nơi, quan sát đầy vực động tĩnh.

Nơi đó trạm có thật nhiều người.

"Lãnh Tâm rất lợi hại, lại am hiểu ẩn nấp thuật, năng lực giết hấn, nhất định là sát thủ hạng năm vị trí đầu nhất nhân."

Sơn Vô Lăng mặt cười vô cùng lo lắng.

Sơn Vũ Hân nghe xong, tiểu mắt nhắm lại, nàng nhớ tới ở khu biệt thự gặp gỡ này ba cái cường giả bí ẩn.

. . .

Đệ tứ tiết sau khi tan lớp, Vương Dật đem học cụ đặt ở trong bọc sách, chuẩn bị đi căng tin ăn cơm. Đúng vào lúc này, chuông điện thoại di động vang lên. Hắn nhận điện thoại, là Nguyệt Thi Lam đánh tới.

"Ta cùng Nguyệt Hi ở cửa lầu chờ ngươi, chúng ta buổi trưa cùng nhau ăn cơm đi. . ."

Nguyệt đại tiểu thư nhẹ giọng nói.

"Được. . ."

Trải qua đêm qua sự tình, Vương Dật thực sự không tiện cự tuyệt các nàng, đáp ứng một tiếng. Chờ hắn đi tới cửa lầu thì, hai đại hoa khôi của trường chính tiểu đứng ở đó, đồng thời nhìn mình.

"Các ngươi có thể ăn cơm sao?"

Vương Dật đi tới gần, trực tiếp hỏi một câu khiến người ta cười sặc sụa.

Hai đại hoa khôi của trường đồng thời ngẩn ngơ, sau đó mờ mịt lắc lắc mặt cười.

"Được rồi, ta lại mời các ngươi một trận, xem như là đêm qua báo đáp. . ."

Vương Dật có chút bất đắc dĩ quay người sang từ, đi về phía phòng ăn.

"Hừ, quý hẹp hòi, mười mấy đồng tiền mà thôi, lại đặt tại làm ra một bộ đau lòng đáng về. . ."

Trầm Nguyệt Hi cái miệng nhỏ nhất thời một quyết, có chút không cao hứng.

"Ngươi bớt tranh cãi một tí, Vương Dật hiện tại không tiền gì. . ."

Nguyệt Thi Lam lời kéo nàng tay nhỏ.

Ba người đi tới căng tin sau, lại là gây nên một mảnh xao động. Vương Dật trái tim nhỏ cực kỳ mạnh mẽ, một mặt hồ hững cái đĩa cơm nước.

Ngày hôm nay học sinh hiển nhiên không có thứ hai nhiều người, bọn hắn rất mau tìm hảo vị trí, ngồi xuống.

Hai đại hoa khôi của trường cũng xếp hàng ngồi, Vương Dật tắc ngồi ở các nàng đối diện.

'Lạch cạch'

Đúng vào lúc này, một cái thịnh cơm khay đặt ở Vương Dật phía bên phải, Giang Tuyết Tinh giữ yên lặng ngồi ở hắn bên cạnh.

'Lạch cạch'

Lại là một tiếng vang nhỏ, Trầm Độc Cường lại cũng xuất hiện, trầm mặt ngồi ở Giang Tuyết Tinh bên cạnh.

Hai đại hoa khôi của trường song song đứng sờ.

Này diễn chính là cái nào vừa ra?

"Tiểu tử ngươi cũng ở căng tin ăn cơm?"

Trầm Nguyệt Hi nhìn về phía chính mình lão đệ.

Trầm Độc Cường không để ý tới chị gái, dùng chiếc đũa nhiều lần cắm vào bàn trong cùng nơi thịt bò, lạnh lùng nói: "Vương Dật, ta lần trước nói chuyện với ngươi đều đã quên?"

Vương Dật nghe xong không rảnh chú ý, cúi đầu ăn như hùm như sói.

Ba cái hoa khôi của trường nhất thời nghe xảy ra vấn đề, Trầm Nguyệt Hi nhìn lại đôi mi thanh tú hỏi: "Trầm Độc Cường, ngươi có ý gì?"

"Ha ha. . ."

Trầm Độc Cường nở nụ cười, vẫn không có để ý tới chị gái, tiếp tục tự nói: "Vương Dật, ngươi rất tốt, hi vọng ngươi không phải hối hận. . ."

"Hô. . ."

Trầm Nguyệt Hi đột nhiên đứng lên, hướng lão đệ khẽ kêu nói: "Tiểu tử thôi, ngươi khi ta là không khí sao?"

Trầm Độc Cường rốt cục nhìn về phía chị gái, gương mặt tuấn tú một mảnh âm trầm.

"Các ngươi từ từ ăn. . ."

Vương Dật bùng mồm chậm rãi đứng lên, xoay người rời đi.

"Vương Dật. . ."

Nguyệt Thi Lam gấp vội vàng đứng dậy đuổi tới.

"Tiểu tử, về nhà muốn tốt cho ngươi xem. . ."

Trầm Nguyệt Hi mạnh mẽ hoành lão đệ một chút, cũng phải rời đi.

Trầm Độc Cường bỗng nhiên đứng dậy, một phát bắt được chị gái ngọc oản, hét lớn: "Tỷ, Nguyệt Thi Lam điên rồi, ngươi cũng theo nàng đồng thời phong hay sao?"

"Ta sự tình không cần ngươi quan tâm!"

Trầm Nguyệt Hi tránh ra tay nhỏ, đuổi theo hai người đi tới.

Trầm Độc Cường bộ ngực kịch liệt phập phồng, kích động đến cực điểm.

"Ta cũng ăn xong. . ."

Vẫn không mở miệng Giang Tuyết Tinh chậm rãi đứng dậy, ly khai chỗ ngồi.

Trầm Độc Cường nhìn bóng lưng nàng rời đi, nắm đấm mạnh mẽ nắm lên, hai mắt một mảnh đỏ đậm.

Vương Dật rời đi tốc độ quá nhanh, hai đại hoa khôi của trường lại không đuổi tới. Hắn về đến lớp sau, thu được một cái tin nhắn, là Phạm Thạch Nghiêm phát tới: Ngày mai thông báo Sư Phi Yên cùng Thẩm Băng tới chỗ của ta đưa tin.

"Ha ha. . ."

Vương Dật khoe miệng nhếch lên: "Rốt cục có thể cùng các lão bà cùng tiến lên học."

Hắn làm sao biết, đợi chờ mình, chính là vừa yêu vừa hận trường học sinh hoạt.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 50: Cẩn thận các nàng đánh ngươi

Cuối cùng một tiết khóa là thể dục, Vương Dật không dự định lên, muốn đi cho đại tiểu tiên nữ mua điện thoại di động, hẳn cho Triệu Long phát tài tin nhắn, nói chuyện trong nhà còn không xong xuôi, ngày mai nhất định đi sân bóng rổ đưa tin.

Quá thật lâu, Triệu Long trở về tin nhắn: Biết rồi!

Vương Dật xuất trường học sau, đi tới đại trong thiết bị điện, mua hai bộ quần áo cùng hai cái hào đoạn, chính ở trắc thí điện thoại di động tính năng thì, nhận được Nguyệt Thi Lam điện thoại, nàng muốn tan học cùng Vương Dật cùng nhau về nhà.

Vương Dật: "Ta trải qua đi rồi . . ."

Nguyệt Thi Lam: "A? Người ở cửa trường học chờ chúng ta một tý, chúng ta lập tức xuống lầu."

Vương Dật: "Ta đều sắp tới nhà."

Nguyệt Thi Lam: ". . . , vậy cũng tốt, Vương Dật, đừng quên cuối tuần sự tình."

Vương Dật nghe xong, nhớ tới cuối tuần muốn xin mời đối phương ăn cơm, ừ một tiếng, cúp điện thoại.

Cao hai 3 ban phòng học, Nguyệt Thi Lam cúp điện thoại sau, đối diện nàng Trầm Nguyệt Hi mắt lệ nhắm lại: "Người cùng Vương Dật cuối tuần có hẹn?"

"Không nói cho người . . ."

Nguyệt Thi Lam liếc nàng một cái, đưa điện thoại di động để vào LV trong bao.

"Nguyệt Thi Lam, chúng ta tác mụm nói thế nào tới? Công bằng cạnh tranh, người này rõ ràng là đối trá . . ."

Trầm Nguyệt Hi không cao hứng , tức giận nói.

"Thật không tiện, ta cùng Vương Dật đã sớm hẹn cẩn thận . . ."

Nguyệt Thi Lam hướng nàng làm cái đáng yêu mặt quỷ, chạy ra phòng học.

"Người đứng lại đó cho ta. . ."

Trầm Nguyệt Hi nhắc lên tay bao đuổi theo.

Vương Dật mua xong điện thoại di động sau, một mình đi tới Nike chuyên bán điểm, mua một lớn một nhỏ hai cái túi xách, sau đó về đến trong nhà.

"Lão công. . ."

Mở cửa phòng sau, u hương đập vào mặt, Thẩm Băng bay tới trước mặt hắn, chủ động đưa lên môi thơm. Mà trên ghế salông tiểu loli tác hoang mang hoảng loạn thao túng hộp điều khiển ti vi. Động tác của nàng tuy là bí mật, nhưng vẫn để cho Vương mỗ người phát hiện .

"Hả?"

Vương Dật cảm giác có vấn đề, ở Thẩm Băng mông mẩy trên nhẹ nhàng vỗ một cái, híp mắt đi tới sofa nơi: "Các người vừa này đang nhìn cái gì?"

"Nhân gian chính đạo là tang thương. . ."

Tiểu loli nháy mắt lệ mắt to, mặt không biến sắc tim không đập trả lời.

"Ha ha, này bộ cuộn phim không sai. . ."

Vương Dật nở nụ cười, nhưng sắc mặt không chú ý thì, đoạt lấy hộp điều khiển ti vi, nhấn rơi xuống ghi chép kiện.

'Đừng'

Hình ảnh trực tiếp đến một cái phim bộ giới.

Cái chết! Vũ Mị Nương truyền kỳ?

"Này cái gì quý?"

Vương mỗ người nhất thời vừa giận vừa sợ. Mấy ngày trước đều hậu cung chi chủ , giờ có khỏe không, trực tiếp thăng cấp thành Nữ vương ?

"Lão công, ôm ôm . . . Hôn nhẹ. . ."

Tiểu loli phản ứng quá nhanh, trực tiếp đem Vương mẫu người đánh gục ở trên ghế salông, ở trên mặt hấn một trận loạn thân . .

"A. . . Đừng cho ta dùng bài này, các người. . . A. . ."

Vương mẫu người hai tay bằng không loạn vũ, muốn giãy giữa ngồi dậy, làm sao tiểu loli khí lực quá to lớn , bất luận hấn như thế nào dùng sức, cũng không thể thoát khỏi đối phương 'Âu yểm' .

. . .

Sau khi com nước xong, Vương Dật giáo đại tiểu tiên nữ như thế nào sử dụng điện thoại di động, nhị nữ thông minh nhanh trí, rất nhanh liền học được , cũng không lâu lắm, liền bị 'Bất cá đạt người' sâu sắc hấp dẫn .

"Hai người này điện thoại di động nơi nào đến ?"

Triệu Phụng Lan rất biết hàng, đem nhĩ tử kéo đến một bên, thấp giọng hỏi.

"Lớp chúng ta một đôi tình nhân muốn đổi di động, muốn 500 một đài bán, ta thấy rất tiện nghi liền mua lại đây."

Vương Dật sớm nghĩ kỹ lời nói dối có thiện ý.

"Há, vậy còn thật sự không quý. . ."

Triệu Phụng Lan gạt gù, không có hoài nghi nói chân thực tính. Thiên Dục trong trường học tay chân lớn phú hào từ nữ rất nhiều, loại này thiếu tiền cử động cũng không hiếm thấy.

Đêm khuya, Vương Dật sau khi tắm xong, hướng trên ghế salông đại tiểu tiên nữ nói: "Mau mau ngủ, ngày mai còn phải dậy sớm đấy. . ."

"Ân, biết rồi. . ."

Đại tiểu tiên nữ dồn dập gật đầu, nhưng một điểm không có ngủ ý tứ.

Vương mẫu người cười khổ một tiếng, không để ý tới các nàng nữa, tự mình trở về nhà .

Tỉnh lại sau giấc ngủ, đại tiểu tiên nữ chính nằm nhoài hấn trong lòng ngọt ngủ. Vương Dật đánh thức các nàng, thu thập một phen sau, ba người bọc sách trên lưng đi ra khỏi nhà.

Trên xe buýt, đại tiểu tiên nữ kỳ ảo khí chất nhất thời đưa tới các hành khách quan tâm.

"Tiểu cô nương, người bao nhiêu tuổi rồi?"

Một cái 50 đến tuổi phụ nữ cười híp mắt hỏi.

"Đừng gọi nhân gia tiểu cô nương."

Tiểu loli nhất thời không cao hứng .

"Ha ha, nàng đang cùng ta câu kinh đây, ngài đừng để ý. . ."

Vương Dật vội vàng ôm lấy tiểu loli, hướng cái kia phụ nữ cười nói.

Sau khi xuống xe, hấn nắm đại tiểu tiên nữ tiến vào Thiên Dục trường đại học.

Sự xuất hiện của bọn họ, nhất thời đưa tới hết thầy học sinh ánh mắt.

Các nam sinh đều là trừng mắt ngu ngốc, ngây ngốc nhìn Thẩm Băng. Trời ạ, sao hội xinh đẹp như vậy? Nàng là tiên nữ hạ phàm hay sao?

Đám gia hoả này lại toàn đoán bên trong.

Mà các nữ sinh tắc đối với tiểu loli hứng thú lớn hơn một chút.

"A, thật đáng yêu. . ."

Một cái lớp 12 nữ sinh thở nhẹ đạo.

"Rất nhớ xoa bóp khuôn mặt của nàng. . ."

Một cái khác cao hai nữ sinh cắn môi nói nhỏ.

Thẩm Băng bình tĩnh cái mặt cười, cùng các nữ sinh đối diện. Dưới cái nhìn của nàng, những nữ nhân này đều không an hảo tâm gì.

Vương mẫu người đã sớm một cái đầu hai cái lớn hơn, hần bước nhanh hơn, đem đại tiểu tiên nữ mang vào Phạm Thạch Nghiễm văn phòng.

"Ai?"

Phạm Thạch Nghiễm trực tiếp dọa một đại binh, vừa muốn gào thét tại sao không gõ cửa, nhưng một chút nhìn thấy Vương Dật.

"Chủ nhiệm, ta đưa các nàng mang đến."

Vương Dật mỉm cười nói.

"Ấy. . ."

Phạm Thạch Nghiễm nhất thời không còn cách nào khác, chỉ vào một bên sơ pha nói: "Ở nơi đó ngồi một chút."

Nói xong liền cầm lấy điện thoại trên bàn, cho phòng giáo sư làm việc đánh tới.

Sau 5 phút, cao một 2 ban chủ nhiệm lớp Lỗ Linh đi vào.

Phạm thạch quang một phen đã thông báo sau, Lỗ Linh nhìn về phía đại tiểu tiên nữ: "Theo ta đến văn phòng lĩnh sách giáo khoa."

Đại tiểu tiên nữ nghe xong, đồng thời nhìn về phía Vương Dật.

"Đi thôi. . ."

Vương Dật ôn nhu cười nói.

Đại tiểu tiên nữ ngoan ngoãn gật gật đầu, theo Lỗ Linh đi tới. Các nàng đi rồi, Vương Dật đi tới Phạm Thạch Nghiễm phụ cận, mở ra túi sách, đem cuối cùng tam căn kim điều đặt ở trên bàn của hắn, cười nói: "Chủ nhiệm cực khổ rồi."

Phạm Thạch Nghiễm hai mắt nhất thời bùng nổ ra luồng ánh sáng xanh lục, liền đạo không khổ cực, sau đó có chuyện gì liền tìm đến mình cái gì.

Vương Dật cười ha ha, đi ra văn phòng, đi tới trong phòng học.

"Lão công, người tới rồi. . ."

Mới vừa vào lớp, Sơn đại tiểu thư liền liên tiếp hướng về hắn vẫy tay.

"Một lúc bạn gái của ta lại đây, người lại như vậy lung tung mù gọi, cẩn thận các nàng đánh người. . ."

Vương Dật hơi nhướng mày, này Sơn Vô Lăng là phiền phức, nếu như nàng không nữa biết thu lại, đại tiểu tiên nữ nhất định sẽ có hành động.

"Bạn gái? Còn 'Các nàng'?"

Sơn Vô Lăng nhất thời sững sốt, lập tức một mặt cổ quái nói: "Người là hầu tử mời tới đùa đùa sao?"

Đúng vào lúc này, chuông vào học vang lên, Lỗ Linh mang theo đại tiểu tiên nữ đi vào phòng học.

"Rào. . ."

Trong nháy mắt, toàn bộ phòng học sôi trào, đặc biệt là những nam sinh kia, từng cái từng cái như hít thuốc lắc tự đến, mặt đỏ tới mang tai nhìn Thẩm Băng.

Sơn Vô Lăng thấy, trong lòng không khỏi hơi động.

Này không phải ở đặt sinh châu báu lý, hầu ở Vương Dật bên người này hai cô bé sao?

Lỗ Linh ho nhẹ một tiếng, nói: "Các bạn học, ngày hôm nay trong lớp đến rồi hai tên bạn học mới. . ., Thẩm Băng, Sư Phi Yên, từ hôm nay trở đi, các người chính là 2 bạn một thành viên. . ."

"Ừm!"

"Biết rồi!"

Đại tiểu tiên nữ đồng thời gật đầu.

"Được, vậy các người ngồi ở. . ."

Lỗ Linh bốn phía nhìn lại, tìm kiếm chỗ ngồi.

Đúng vào lúc này, tiểu loli phát hiện Vương Dật, trên khuôn mặt nhỏ nhắn nhất thời lộ ra cười ngọt ngào ý, không tiếp tục để ý Lỗ Linh, trực tiếp hướng hắn đi tới.

Ở tất cả mọi người nhìn kỹ, nàng đi tới Vương Dật trước mặt, hướng bên cạnh Sơn Vô Lăng dịu dàng nói: "Ngươi lên, nhường ta ngồi ở đây."

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 51: Ngươi là tâm cơ biểu

Trong nháy mắt, toàn bộ phòng học trở nên chăm lạc có thể nghe. Hết thầy học sinh ánh mắt, đồng loạt rơi vào Sơn Vô Lăng trên người.

Biến số làm đến quá nhanh, Sơn đại tiểu thư cũng có chút bối rối, một mặt mờ mịt nhìn tiểu loli.

Lỗ Linh nhất thời lộ ra vẻ khó khăn, nàng biết sơn không linh lai lịch, có thể này hai nữ sinh là niên cấp chủ nhiệm tự mình an bài, lai lịch hiển nhiên cũng không nhỏ.

"Ngươi không nghe thấy sao?"

Tiểu loli thấy nàng không có động tĩnh, có chút không cao hứng, nhấn lại đôi mi thanh tú.

Thẩm Băng chậm rãi đi tới tiểu loli bên cạnh, lạnh lùng nhìn Sơn Vô Lăng, trong con ngươi xinh đẹp có hàn mang đang nhấp nháy.

"Cái kia. . ."

Vương mẫu người thực sự không cách nào lại bình tĩnh xuống, hắn cũng không muốn đại tiểu tiên nữ ngày thứ nhất liền bị đuổi học, gấp vội vàng đứng dậy, thấp giọng nói: "Đừng hồ đồ, các ngươi chỗ ngồi lão sư sẽ an bài tốt đẹp."

Đại tiểu tiên nữ đồng thời nhìn về phía hắn.

"Lão công, nhân gia muốn ngồi ở bên cạnh ngươi. . ."

Tiểu loli bĩu môi ra.

"Ta cũng không muốn ly lão công quá xa. . ."

Thẩm Băng nhẹ giọng nói tiếp. . .

"Cái gì?"

"Các nàng gọi Vương Dật lão công. . .?"

Nhất thời, toàn bộ phòng học nổ tung, tất cả mọi người như nhìn quái vật nhìn Vương Dật, vẻ mặt đặc biệt đặc sắc.

Thẩm Băng như vậy xưng hô Vương Dật còn có thể thông cảm được, nhưng cái kia tiểu loli. . ., nàng mới vừa bao lớn? Có 12 tuổi sao?

Vương Dật, nguyên lai ngươi là người như thế!

Hết thầy đồng học ánh mắt càng ngày càng quái lạ.

"Khặc. . ."

Vương Dật da mặt lại hậu, cũng có chút không chịu nổi ánh mắt của bọn họ, lúng túng ho khan một tiếng, thấp giọng nói: "Nghe lời, nơi này là trường học. . ."

"Hừ!"

Tiểu loli không dám không nghe hần, kiêu hừ một tiếng, hướng về Lỗ Linh đi đến.

Thảm Băng liếc một cái Sơn Vô Lăng, đi theo tiểu loli phía sau.

"Hô. . ."

Lỗ Linh rút cục thờ phào nhẹ nhõm, đem đại tiểu tiên nữ an bài ở phòng học trong sau nơi, ly Vương Dật có hai hàng xa.

"Tức chết Bồn cung. . ."

Tiểu loli đem túi sách hướng về cái ghế dưới một thả, hai cái cánh tay ngọc khuyên ở trước ngực, tức giận nói.

Thảm Băng ngồi ở bên cạnh nàng, không chút biến sắc nhìn về phía Sơn Vô Lăng, truyền âm nói: "Bên kia hai cái vị trí, nhất định phải là chúng ta."

Tiểu loli truyền âm trả lời: "Tam muội, ngươi có chủ ý gì tốt?"

"Sau khi tan lớp, Đại tỷ mang lão công ly khai phòng học. . ."

Thảm Băng đôi mắt đẹp có huỳnh quang đang nhấp nháy.

Tiểu loli nghe xong, đôi mi thanh tú nhẹ nhàng nhún lại: "Lão công cho chúng ta roi xuống ước pháp tam chương, ngươi không nên vọng động. . ."

"Đại tỷ yên tâm, trong lòng ta tự có định số."

Thảm Băng nhẹ nhàng nở nụ cười, xinh đẹp không gì tả nổi. Tiếp tục truyền âm nói: "Cô gái kia, trên người có sóng linh lực, khẳng định là vị diện này tu sĩ. Ta hội dẫn nàng ra tay với ta, đến lúc đó. . ."

"Ý kiến hay!"

Tiểu loli mỹ lệ mắt to nhất thời sáng lên đến rồi.

Cùng lúc đó.

Sơn Vô Lăng nhìn một chút đại tiểu tiên nữ, hướng Vương Dật thấp giọng hỏi: "Đây hai cô bé cùng ngươi đến cùng quan hệ gì?"

"Ta đều nói rồi, các nàng là vợ của ta."

Vương Dật nghiêm túc nói.

"Thiết, xú tướng bỏ. . ."

Sơn Vô Lăng sao sẽ tin tưởng bức này phí lời? Lần thứ hai nhìn về phía đại tiểu tiên nữ, bỗng nhiên hì hì nở nụ cười, nói câu: "Hảo như chơi rất vui đáng về." Sau đó lấy ra điện thoại di động, cho Triệu Tiểu Ngọc phát tài cái tin nhắn.

"Ngươi muốn làm gì?"

Vương mỗ người vẫn âm thầm quan sát nàng cử động, không khỏi cau mày hỏi.

"Ta nghĩ, ta tự hội các nàng trở thành chị em tốt."

Sơn Vô Lăng giao hoạt cười.

"Ta khuyên ngươi đừng chọc giận các nàng, bằng không tự gánh lấy hậu quả. . ."

Vương mỗ người xuất phát từ nội tâm nhắc nhở.

"Lại như ngươi nói, các nàng hội đánh ta một trận?"

Sơn Vô Lăng nhìn hần, mắt lệ loạn thành đáng yêu nguyệt nha hình dạng.

"Xin mời tự lo lấy. . ."

Vương Dật không lại để ý đến nàng, đem sự chú ý tập trung ở sách giáo khoa trên.

Đúng vào lúc này, điện thoại di động bỗng nhiên chấn động, Vương Dật cảm lấy vừa nhìn, là tiểu loli phát tới.

Tiểu loli: Lão công, tan học mang ta tham quan trường học đi.

Vương Dật: Không thành vấn đề, có thể thời gian nghỉ ngơi chỉ có 10 phút, lão công trước tiên mang bọn người đi mấy cái lầu chính nhìn.

Tiểu loli: Tốt. . . , bất quá Tam muội khả năng đi không được.

Vương Dật: Tại sao?

Tiểu loli: Nàng gần nhất hảo như muốn đột phá , cần tĩnh tâm.

Vương Dật sững sờ, nhìn về phía Thẩm Băng, người sau đưa cái trước ôn nhu cười ngọt ngào.

Vương Dật lập tức cho tiểu loli về tin nhắn: Vậy chúng ta cũng đừng đi , hầu ở bên người nàng.

Tiểu loli: Không được, có lão công ở bên người, Tam muội đạo tâm tĩnh không tới.

Vương Dật: . . .

Sau khi tan lớp, Vương Dật chủ động tới đến đại tiểu tiên nữ chỗ ngồi, kéo Thẩm Băng tay nhỏ, quan tâm hỏi: "Lúc nào. . ."

"Xuyt. . ."

Thẩm Băng làm cái cảm khẩu động tác, khẽ cười nói: "Lão công mang Đại tỷ đi đi dạo đi, không cần để ý đến ta. . ."

"Ừm. . ."

Vương Dật ở nàng lòng bàn tay hôn một cái, lôi kéo tiểu loli đi ra phòng học.

Thẩm Băng nhìn theo bọn hắn sau khi rời đi, ôn nhu khả nhân ý cười đột nhiên biến mất, tiểu mặt trầm xuống, nhìn về phía Sơn Vô Lăng.

Ai thành nghĩ, Sơn đại tiểu thư chính công lấy tay nhỏ, cười híp mắt hướng nàng đi tới, mặt sau theo Triệu Tiểu Ngọc.

"Thẩm Băng?"

Sơn Vô Lăng ngồi ở phía trước không vị trên, hi hi yêu kiều: "Người cùng Vương Dật đến cùng là quan hệ gì?"

Thẩm Băng nhẹ nhàng nở nụ cười: "Đi học trước trải qua nói rất rõ ràng , hắn là chồng ta. . ."

"Lão công?"

Sơn Vô Lăng đôi mi thanh tú khẽ hất: "Người không nhìn ra sao? Ta mới là Vương Dật lão bà. . ."

Nhị nữ đều là cực phẩm mỹ nữ, các nàng đối thoại, nhất thời hấp dẫn trong phòng học các bạn học chú ý.

"Người? Ha ha. . ."

Thẩm Băng cười khê, không một chút nào sinh khí, phần môi khẽ mở nói: "Người là tâm cơ biểu. . ."

Nàng vừa nói xong, trong phòng học bất luận nam sinh nữ sinh, con mắt đều trợn lên tròn trịa. Bọn hắn vạn vạn không nghĩ tới, cái này mới tới mỹ nữ đồng học, câu chuyện càng là sắc bén như thế.

"Người nói cái gì?"

Một bên Triệu Tiểu Ngọc lông mày trực tiếp bay lên.

"Tiểu Ngọc!"

Sơn Vô Lăng quát bảo ngưng lại Triệu Tiểu Ngọc, lần thứ hai nhìn về phía Thẩm Băng, mắt lệ nhắm lại: "Mỹ nữ, người biết nói như vậy rất không lễ phép sao?"

Thẩm Băng lạnh lùng nhìn nàng, tiếp tục nói: "Người là tâm cơ biểu!"

"Ha ha ha. . ."

Sơn Vô Lăng nở nụ cười: "Ta biết rồi, người ở chọc ta sinh khí. . ."

Thẩm Băng nghe xong, tiếp tục lặp lại: "Người là tâm cơ biểu!"

"Được, người rất hành. . ."

Son Vô Lăng lại có thêm hàm dưỡng, cũng chỉ là một 16 tuổi thiếu nữ mà thôi, ngay trước mặt của nhiều bạn học như vậy bị liền vừa lòng cơ biểu, mặt cười nhất thời phát lạnh, lấy điện thoại di động ra, nhảy ra một tấm hình, lượng cho nàng xem.

Điện thoại di động trên màn ảnh, Vương Dật nhìn màn ảnh, mà Son đại tiểu thư tắc đặt tại làm ra một bộ thân động tác của hắn.

"Thế nào? Hiện tại tìm hiểu tình hình?"

Son Vô Lăng cười lạnh.

Thẩm Băng đôi mắt đẹp rất cực xuất hiện gọn sóng, nàng nhẹ nhàng hít một hơi, trầm giọng nói: "Người quả nhiên là tâm cơ biểu!"

"Người cầm miệng cho ta! ! !"

Chờ nửa ngày, lại còn là ba chữ này, Son đại tiểu thư rất cực không nhịn được bạo phát, nàng tay trái nắm điện thoại di động, tay phải bỗng nhiên chuyển động, bay thẳng đến Thẩm Băng mặt cười phiến đi.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 52: Ba ba đùng

Nàng ngọc chương tốc độ quá nhanh, trực tiếp hóa thành một đạo tàn ảnh, thoáng qua tới gần.

'Xi'

Đột nhiên, Son Vô Lăng thân thể yếu kiều chấn động, trực tiếp động lại. Nàng ngọc chương ở Thẩm Băng mặt cười bên 10 centimet địa phương đột nhiên đình chỉ, lòng bàn tay chỗ, bị một cái trắng như tuyết ngón tay ngọc chặn lại rồi.

"Ha ha. . ."

Thẩm Băng nhẹ giọng cười yếu ớt: "Tốc độ cùng sức mạnh, đều là dưới Hạ phẩm. . ."

Nàng đang khi nói chuyện, ba ngàn thanh ti nhẹ nhàng vung lên, phảng phất mang theo vạn thế hồng trần.

Son Vô Lăng dĩ nhiên hoá đá, trừng mắt một đôi mắt lệ, khó có thể tin nhìn trước mặt vị này tuyệt thế Nữ thần Vương.

"Không tốt. . ."

Một bên Triệu Tiểu Ngọc nhất thời kinh hãi đến biến sắc, vội vàng song chương tách ra, nghiêng người mà trên. . .

"Người lại là vị nào. . .?"

Thẩm Băng quăng nàng một chút, để trống trong tay phải chỉ lẳng không hư đạn.

'Phốc!'

Một luồng vô hình cương phong nhất thời xuất hiện, đánh vào Triệu Tiểu Ngọc bộ ngực. Triệu Tiểu Ngọc thân thể run lên, bạch bạch bạch liền lùi mấy bước, trực tiếp ngồi ở một cái không vị trên. Mặt của nàng trong nháy mắt trắng lóa như tuyết, cũng lại không thể động đây.

Thẩm Băng trải qua rất thu lực, làm sao Triệu Tiểu Ngọc cùng nàng so với, chỉ tính là một hạt bụi nhỏ. Nếu như người trước lực đạo to lớn hơn nữa một chút, Triệu Tiểu Ngọc tất nhiên sẽ mất mạng ở đây.

"Lại cho người một cơ hội. . ."

Thẩm Băng nhẹ nhàng thu hồi tay ngọc, nhìn chăm chú Son Vô Lăng.

Giờ khắc này Sơn Vô Lăng trong lòng đã sớm Giang Dương lật, sóng biển cuộn cuộn.

Thiên, nàng đến cùng là ai? Sao có như thế thực lực khủng bố?

Coi như là phụ thân vậy. . .

Là ai? Nàng đến cùng là ai?

Tương Đình Liễu gia? Hay vẫn là Đan Đông Dương gia? Hay vẫn là. . .

"Làm sao? Không muốn động thủ?"

Thẩm Băng cười khê, chậm rãi đứng lên, trầm giọng nói: "Vậy liền giúp Đại tỷ, giáo huấn một chút người cái này không biết thu lại nữ tử. . ."

Nàng nắm lấy Sơn Vô Lăng ngọc oản, nhẹ nhàng một vùng.

Sơn Vô Lăng nhất thời được lực mà lên, trực tiếp nằm nhào trên bàn học. Bởi nàng ăn mặc màu đen khăn thể khổ, lại là cổ vũ thể gia xuất thân, này cái mộng đương thực sự là lại rất lại kiều, như một cái mỹ lệ đào tử.

Chỉ thấy Thẩm Băng giờ lên khác một cánh tay ngọc, mạnh mẽ đánh vào Sơn Vô Lăng mỹ lệ mộng mày trên.

'Đừng'

"A. . ."

Đánh tiếng được kêu là một cái vang giòn, Sơn Vô Lăng mộng mày bị đau, nhất thời tiem kêu thành tiếng.

"Đừng tưởng rằng người cùng lão công vô thân thiết bức ảnh, ta liền không dám đánh người. . ."

'Đừng!'

"Người cho rằng người đạt được lão công sung hạnh, ta sẽ sợ người? Thực sự là chuyện cười, ta cùng Đại tỷ nhưng là chính cung, người nhiều lắm xem như là một cái động phòng nữ tử. . ."

'Ba ba!'

"Chỉ bằng người, cũng dám cùng chúng ta hò hét? Còn nắm bức ảnh xuất đến uy hiếp ta? Không biết thu lại. . ."

'Ba ba đừng!'

'Ba ba ba ba. . .'

Thẩm Băng tay ngọc trực tiếp hóa thành tàn ảnh, không ngừng mà đánh Sơn Vô Lăng mộng mày, làm cho nơi này giòn tiếng không thôi.

Hết thấy đồng học đều là xem choáng váng, bọn hấn ngược lại không hướng về tiền lực quái Thần mặt trên nghĩ, chỉ biết là Thẩm Băng vừa mới đến 2 ban, Sơn Vô Lăng liền tìm nàng đánh nhau, kết quả Thẩm Băng là cái mỹ lệ nữ Bạo Long. . .

Cho tới Triệu Tiểu Ngọc, hoàn toàn ở tự biên tự diễn xướng vờ kịch lớn. . .

Giao đấu hơn mười lần sau, Sơn Vô Lăng thực sự không nhịn được, càng là riu rít khóc. Thẩm Băng nhất thời hả giận, nhẹ nhàng một vùng, đem Sơn Vô Lăng thân thể yêu kiều đỡ thẳng.

"Đến buổi chiều, người như còn không cùng chúng ta đổi chỗ ngồi, ta liền lại đánh người ba mươi lần. . ."

Thẩm Băng học tiểu loli, giương lên mặt cười, đi ra phòng học.

Sơn Vô Lăng thân thể nhẹ nhàng run rẩy, nàng cắn phần môi khê vuốt chính mình mộng ~ bộ, thanh lệ liên tục từ mắt lệ trong lăn xuống.

"Tiểu. . . Tiểu thư. . ."

Triệu Tiểu Ngọc rốt cục có thể hành chuyển động, nàng gian nan đứng dậy, đi tới Sơn Vô Lăng bên cạnh, run giọng kêu.

. . .

"Lão công, phòng này thật lớn a. . ."

Tiểu loli nhìn vận động trường quán, ngây thơ đạo.

"Lão công, Đại tỷ. . ."

Đúng vào lúc này, mặt sau truyền đến một đạo quen thuộc kiều âm. Hai người xoay người, đã thấy Thẩm Băng cười tươi rồi đi tới.

"Băng Nhi?"

Vương mỗ người sững sờ, kỳ quái nói: "Người không phải cần tĩnh tâm sao? Làm sao lưu lại ở trong phòng học?"

"Phòng học so với ngoại diện còn loạn đây, căn bản là không có cách tĩnh tâm, cho nên mới tới tìm các người. "

Thẩm Băng ngọt ngào nở nụ cười, cùng vừa nãy so với, quả thực như hai người khác nhau.

"Áy. . ."

Vương Dật gật gật đầu, không có suy nghĩ nhiều.

Tiểu loli đại híp mắt lại, truyền âm nói: "Thế nào rồi?"

Thẩm Băng: "Người phụ nữ kia nếu là thức thời, buổi chiều sẽ đem chỗ ngồi tặng cho Đại tỷ. Bất quá, lão công hảo như đối với nàng có ý định. . ."

"Cái gì?"

Tiểu loli sững sờ: "Làm sao người biết ?"

Thẩm Băng: "Điện thoại di động của nàng lý, có cùng lão công thân thiết bức ảnh, còn lấy nó đến uy hiếp ta. Ta nhìn nàng quá không biết thu lại, vì lẽ đó liền. . . Giúp Đại tỷ rơi xuống quyết đoán, đưa nàng xác định thành động phòng nữ tử. . ."

Nàng truyền xong âm sau, cẩn thận nhìn tiểu loli một chút.

"Người làm rất đúng!"

Tiểu loli rất tán thành nàng cách làm, tiếp tục truyền âm: "Lão công sống lại sau, tính tình đại biến, không sẽ tìm cầu Thiên đạo, có thể sẽ nhiễm phải rất nhiều nữ tử. Có thể 'Thiên đế' đạo lý há lại là như vậy hảo làm? Những cái kia không biết thu lại nữ nhân, chỉ xứng đương đình lộ. . ."

"Đại tỷ nói đúng lắm. . ."

Thẩm Băng nhẹ nhàng gật đầu.

Vương mỗ người làm sao biết đại tiểu tiên nữ lần này kinh thiên động địa ngôn luận? Cho các nàng giới thiệu xong vận động quán sau, nhìn một chút trên điện thoại di động thời gian, nói: "Còn có 2 phút liền lên khóa, chúng ta trở về đi thôi."

1 phân nhiều chung sau, ba người về đến phòng học.

Chuông vào học tiếng vang lên, Vương Dật lấy ra sách giáo khoa để xuống trên bàn, ngẫu nhiên hướng về Sơn Vô Lăng nhìn lại.

"Hả?"

Vương Dật không khỏi sững sờ.

Lúc này Sơn đại tiểu thư, chính không ngừng mà lau nước mắt đây.

"Người làm sao ?"

Vương Dật thấp giọng hỏi.

Cách đó không xa Thẩm Băng nhất thời sốt sáng lên đến, một đôi phản quyền đột nhiên nắm chặt.

Nàng sợ Sơn Vô Lăng ở lão công trước mặt nói cho biết chính mình hình.

"Ta không có chuyện gì. . ."

Sơn Vô Lăng nghe tiếng, xoa xoa khóe mắt giọt nước mắt, không thèm nhìn Vương Dật một chút.

Vương mỗ người không có thâm nghĩ, đầu nghiêng lại, thật lòng nghe xin âm dương đến.

Giờ khắc này Sơn đại tiểu thư càng nghĩ càng giận, vượt khí lên vượt thương tâm, chính mình chưa từng bị thiệt thòi lớn như vậy? Nàng lấy ra điện thoại di động, tìm ra Nhị tỷ điện thoại, biên cái tin nhắn phát tài đã qua: Tỷ, ta ở trường học bị bắt nạt, người ở đâu?

Không nhiều một lúc, Sơn Vũ Hân tin nhắn trở về lại đây: Ta ở giao biệt thự vĩ khoản. Đùa gì thế? Ngươi năng lực bị bắt nạt?

Sơn Vô Lăng: Thật sự, thực lực đối phương rất mạnh, ngươi có thể tới hay không Thiên Dực một chuyến?

Sơn Vũ Hân: Rất mạnh? Mạnh bao nhiêu?

Sơn Vô Lăng: Cái nào nói nhảm nhiều như vậy? Có tới hay không?

Sơn Vũ Hân: . . . , buổi trưa thấy. . .

"Ha ha. . ."

Sơn Vô Lăng rốt cục nở nụ cười, đóng lại điện thoại di động, oán độc nhìn Thẩm Băng một chút.

Buổi trưa, tỷ muội chúng ta liền muốn tốt cho ngươi xem!

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 53: Các ban tán loạn

Lớp thứ hai là hóa học, cái kia ngoại tình lão sư chính ở trên bảng đen khua tay múa chân.

"A. . . Thật nhảm chán. . ."

Mới vừa lên 5 phút, tiểu loli càng từ chỗ ngồi trạm, thân cái tiểu lại eo, nói: "Nơi này phù văn quá quái lạ , này H này O, đều là chút gì quý? Lão công, chúng ta đi chơi đi."

Nàng nói xong nhìn về phía Vương Dật.

Sau một khắc.

Người ngoài hành tinh choáng váng, các bạn học choáng váng.

Vương mỗ người cũng choáng váng.

"Ngươi. . . Ngươi tên là gì. . . ?"

Ngoại tình lão sư run lập cập chỉ vào tiểu loli, mũi đều tức điên .

"Nhân gia mới không nói cho ngươi đây, lão hầu tử. . ."

Tiểu loli hướng hấn làm cái mặt quý, chạm chạm nhảy nhảy đi tới Vương Dật trước mặt, kéo tay của hấn đến, làm nũng nói: "Lão công, theo ta đi ra ngoài đi một chút, nơi này muộn chết rồi."

"Phốc. . . Lão hầu tử. . ."

"Ha ha. . ."

Bọn học sinh đầu tiên là một trận hoá đá, cũng không biết ai trước tiên nở nụ cười một câu, sau đó thứ hai, thứ ba, cuối cùng hơn một nửa cái ban đồng học đều nở nụ cười.

"Lão bà, chúng ta hiện ở trên lớp đây. . ."

Vương Dật nhất thời kinh ngạc, thất thanh nói.

"Ngươi. . . Ngươi. . ."

Ngoại tình lão sư thật sự trải qua không được không được , nét mặt già nua ỨC ĐẾN SO VỚI HẦU ~ CÁI MÔNG CÒN HỒNG, HỒ HẤP ĐỒN DẬP ĐÁNG SỢ.

"Lão hầu tử, người khí huyết nghịch chuyển rất nhanh, không thể còn như vậy , bằng không thật sự sẽ chết. . ."

Tiểu loli ngây thơ đạo.

"Lão bà. . ."

Vương mẫu người thật sự kinh ngạc đến ngây người , vội vàng che nàng béo mập cái miệng nhỏ.

"Đi ra ngoài. . . Đi ra ngoài cho ta. . ."

Ngoại tình lão sư lừa mặt trải qua đã biến thành trư can sắc, hẩn tan nát cõi lòng rộng to.

"Thiết, lòng tốt đương lừa can. . . . Đi ra ngoài liền đi ra ngoài, Băng Nhi. . ."

Tiểu loli đẩy ra Vương Dật đại thủ, miệng nhỏ trực tiếp đò.

Thẩm Băng thăm thăm đứng lên.

"Này lão công đi học đi, ta cùng Băng Nhi đi ra ngoài đi bộ đi bộ. . ."

Tiểu loli ở Vương Dật trên mặt hương một cái, hướng ra phía ngoại tình lão sư kiểu 'Hừ' một tiếng, hướng phòng học đi ra ngoài.

"Lão công, ta trước tiên bởi Đại tỷ đi ra ngoài. . ."

Thẩm Băng hướng Vương Dật ôn nhu nói, sau đó theo tiểu loli đi tới.

Sau một khắc, Vương mẫu người lần thứ hai đã biến thành lớp tiêu điểm.

"Vương Dật. . . Chuyện này. . . Này tình huống thế nào?"

Bởi trên tiết khóa Vương Dật giải đề rất thấu triệt, người ngoại hành tinh đối với hẩn ẩn tượng phi thường thâm.

"Bạn gái của ta mới vừa vào học, không hiểu quy củ lắm, ngài đừng nóng giận, xin mời tiếp tục. . ."

Vương Dật bất đắc dĩ nặn nặn mi tâm, cảm giác não nhân thật sự rất đau.

Son Vô Lăng bình tĩnh nhìn tất cả, mắt lệ chậm rãi nheo lại, không biết đang suy nghĩ gì.

Trong hành lang.

Thẩm Băng nhìn không có một bóng người hàng hiên, có chút kỳ quái hỏi: "Đại tỷ, chúng ta đi nơi nào?"

"Chúng ta đi tìm Giang Tuyết Tinh."

Tiểu loli đối với nàng ẩn tượng rất sâu, rất muốn gặp Vương Dật cái này mới tình đầu.

"Rõ ràng rồi!"

Thẩm Băng chậm rãi gật đầu.

Các nàng trực tiếp bỏ qua cao một 1 ban, đi tới cao một 3 ban cửa.

"Đại gia theo ta đọc, please knock the door "

Bên trong truyền ra Anh ngữ lão sư âm thanh.

'Hô '

Tiểu loli không nói hai lời, trực tiếp dùng tới Hồng Hoang chi lực, miễn cưỡng đem phòng học cửa lớn đẩy ra.

Dát?

Lão sư cùng bọn học sinh nhất thời sững sốt , đồng thời ngây ngốc nhìn đại tiểu tiên nữ.

"Người nói tiếp người điều vẫn, ta đang tìm người. . ."

Tiểu loli nhìn Anh ngữ lão sư một chút, hướng bên trong phòng học hỏi: "Các người ai là Giang Tuyết Tinh?"

Điều vẫn?

Anh ngữ lão sư tóc trực tiếp nổ lên .

Cao một 3 ban tỉnh đến châm lạc có thể nghe.

Hơn 10 giây sau, cũng không biết cái nào nữ sinh nói câu: "Giang Tuyết Tinh là 4 ban. . ."

"Cảm ơn!"

Tiểu loli hướng nữ sinh kia gật gật đầu, cùng Thẩm Băng hướng cao một 4 ban đi đến.

'Rào. . .'

Toàn bộ 3 ban ồ lên nổi lên bốn phía, rất nhiều gia cảnh không giàu sang thì cũng cao quý hai đời môn, dồn dập mở ra tới gần hàng hiên cửa sổ, dò ra đầu đi.

Các nàng đi tới 4 ban trước cửa, tiểu loli cùng vừa nãy như thế, đẩy ra cửa lớn.

4 ban chính ở trên lịch sử, lão sư là cái lão giả tóc hoa râm, chính ở trước tấm bảng đen chậm rãi mà nói: "Có người nói Ngô Thừa Ân là căn cứ Ấn Độ hầu Thần Hanuman đắp nặn Tôn Ngộ Không nguyên hình, cũng có người nói nguyên hình là TQ thần thoại trong thủy quái 'Không chi Kỳ', kỳ thực đều không phải vậy. Tôn Ngộ Không nguyên hình, là đến từ (Huyền Trang lấy kinh nghiệm bức vẽ), bên trong có một cái tổ rõ vẻ lông dài hồ tăng, không phải người Trung Nguyên sĩ. Hồ tăng hài âm vừa là hồ tôn. . ."

Tiểu loli vừa định hỏi ai là Giang Tuyết Tinh, nghe xong lão sư một phen kiến giải sau, đôi mi thanh tú trực tiếp nhắm lại: "Người nói những gì đó?"

Nhất thời, lão sư cùng 4 ban bọn học sinh đồng loạt nhìn về phía đại tiểu tiên nữ.

"Ta nơi nào nói vậy?"

Lão sư thôi râu mép trợn mắt nói.

"Đấu Chiến Đại Thánh Tôn Ngộ Không, là vạn cổ trước cường giả tuyệt thế, Huyền Thiên Ngũ Sắc thạch thai sở mang thai, trời sinh 'Mắt vàng thân thể', ở đâu là cái gì hồ tăng?"

Tiểu loli lạnh lùng nói.

"Món đồ gì? ? ?"

Lão sư trực tiếp bị tiểu loli nói mọng rào cản .

Thẩm Băng ở bên tiếp tục nói: "Đấu Chiến Đại Thánh chính là Trung Nguyên đại lục bất thế kỳ tài, tu hành mấy chục năm liền đã tung hoành thiên hạ, đại náo thời đó nhất đại mấy cái Thượng Cổ truyền thừa một trong, Thiên Đình. Sau vừa khổ tu mấy ngàn năm, ngộ ra vô thượng pháp, sáng lập Tề Thiên giáo. Trung Nguyên đại lục chịu đến ác linh giới công kích thì, Đại Thánh lấy một địch vạn, cắn giết vô số đại ác linh. Nó truyền thuyết khắp toàn bộ Cửu Cung tinh không, tỷ muội chúng ta đối với nó rất là kính nể. Người nói như vậy, là đối với Đại Thánh sỉ nhục."

Nói cái gì đó?

Tất cả mọi người đều là trợn mắt ngoác mồm nhìn đại tiểu tiên nữ.

Hảo thiếu nữ xinh đẹp, hảo tiểu cô nương khả ái, chỉ là. . . Các nàng đầu óc có phải là có vấn đề?

"Người. . . Các người quả thực ở nói hươu nói vượn. Các người là cái nào ban ? Hiện tại là đi học thời gian có biết hay không?"

Râu bạc lão sư suyết chút nữa khí bối quá khí đi.

"Quên đi, không thời gian cùng người mò mẫm."

Tiểu loli hướng hần vẫy vẫy trắng mịn tay nhỏ, mặt hướng bên trong phòng học hỏi: "Ai là Giang Tuyết Tinh."

4 ban học sinh nghe xong, dồn dập nhìn về phía một cái chỗ ngồi.

Giang Tuyết Tinh thấy là tìm chính mình, chậm rãi đứng lên, nói: "Hiện tại là đi học thời gian, có chuyện gì, tan học lại nói."

"Không chuyện gì, liền muốn gặp gỡ người."

Tiểu loli sâu sắc nhìn nàng, nhẹ nhàng nở nụ cười: "Quả thực đáng đáp không tề, không trách Vương Dật lão công hội coi trọng ngươi."

Nàng như sấm sét giữa trời quang, trực tiếp đem tất cả mọi người bỏ vào tại chỗ.

Wang Dì? Lão công?

Nàng đang nói cái gì quý?

Tiểu loli quá mức kinh người, Giang Tuyết Tinh có chút không tin lỗ tai của mình, nhấn đôi mi thanh tú hỏi: "Ngươi nói cái gì đó?"

"Ta gọi Sư Phi Yên, nàng là Thẩm Băng. Chúng ta đều là Vương Dật lão công nguyên phối. Ta là lão đại, nàng là lão tam. . ."

Tiểu loli tiếp tục nói lời kinh người.

"Tư chất cũng không tệ lắm, hẳn là thuộc về bát phẩm đến cửu phẩm trong lúc đó, ngũ hành chúc thủy, tuy là khó có thể đạt đến thái thượng cảnh giới, nhưng có thể thành tựu Chân Thần chủ vị. . ."

Thẩm Băng lại ở bên lời bình lên.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 54: Ngươi tự mình lĩnh ngộ ba

Lúc này 4 bạn hết thấy học sinh, trải qua hoá đá không xong rồi không xong rồi.

Wang Dì nguyên phối? Lão đại? Lão tam?

Còn có lão nhị hay sao?

Này tư chất lại là cái gì quý? Ngũ hành chúc thủy? Thái thượng? Chân Thần?

Mẹ trứng, này một lớn một nhỏ hai cái mỹ nữ, nhưng tiểu thuyết huyền ảo tẩy não hay sao?

Giang Tuyết Tinh lưu ý cũng không phải cái này, nàng cũng mặc kệ có lên hay không khóa, mặt cười trực tiếp chìm xuống, hỏi: "Wang Dì bạn gái? Ta làm sao chưa từng thấy các ngươi?"

Nàng mới vừa nói xong, hết thấy đồng học đều nhìn về nàng cái này chân chính 'Nguyên phối'.

Dù là ai đều có thể cảm thấy xuất đến, Giang đại tiểu thư khó chịu.

Bọn hắn không phải ở lớp 9 liền biệt ly sao? Giang Tuyết Tinh là có ý gì? Dư tình chưa xong? Dẫu là ngó ý còn vương tơ lòng?

"Hi hi. . ."

Tiểu loli nở nụ cười, cất bước đi vào phòng học, Thẩm Băng theo sát ở phía sau của nàng.

"Ngươi đương nhiên chưa từng thấy, đều nói rồi, chúng ta là nguyên phối."

Tiểu loli cười hi hi nói, sờ nộn mặt cười trên trán trẻ đến sắc.

"Đi ra ngoài, các ngươi đi ra ngoài cho ta. . ."

Giáo lịch sử lão già nổi giận, chỉ vào đại tiểu tiên nữ gào thét, ai có thể cũng không để ý đến hắn.

"Nguyên phối?"

Giang Tuyết Tinh hoàn toàn quên hiện tại chính đi học, cười gần một tiếng, nói: "Ta biết chính là, Wang Dì trên sơ hai trước, căn bản không cùng ngươi

khác giao du quá. Mặc dù là có, ha ha. . . Khi đó người mới bao lớn?"

"Người. . . Người. . ."

Tiểu loli kiêng kỵ nhất người khác nói chính mình nhỏ, chớ nói chi là đối phương là Vương Dật mới tình đầu, phương tâm không khỏi bị kích thích mạnh. Nàng chỉ vào Giang Tuyết Tinh, kiều tiểu thân thể nhẹ nhàng run rẩy, hiển nhiên tức giận đến không nhẹ.

"Đại tỷ. . ."

Thẩm Băng giờ lên tay ngọc, nhẹ nhàng đỡ lấy tiểu loli vai đẹp, thấp giọng nói: "Ngắm lại Chân Huyền, mặc dù trời sập xuống, nàng cũng sẽ không động căn bản."

Tiểu loli nghe xong, chậm rãi nhắm lại mắt to, hít một hơi thật sâu, bình thản.

Thẩm Băng ngẩng đầu lên, nhìn về phía Giang Tuyết Tinh.

Mà Giang đại tiểu thư để ý nhất, chính là cái này trên người mặc quần tím, kỳ ảo như tiên nữ sinh.

Đáng ghét, tại sao có thể xinh đẹp như vậy? Nàng đi Hàn Quốc sửa mặt sao?

Giang Tuyết Tinh phương tâm không lý do một trận phiền muộn, đối phương Thiên Tiên bình thường khí chất, ngay cả mình đều có chút bị hấp dẫn, chớ nói chi là nam sinh.

Nàng nếu quả thật cùng Vương Dật. . .

Giang Tuyết Tinh trong lòng lung tung nghĩ, ai cũng không có phát hiện, râu bạc lão sư giận dùm dùm đi ra phòng học.

"Giang Tuyết Tinh. . ."

Bỗng nhiên, Thẩm Băng cười khê mở miệng: "Người tốt nhất không nên đắc tội nữa Đại tỷ, bằng không mặc dù người cùng lão công hòa hảo rồi, chúng ta cũng sẽ không cho người sắc mặt tốt xem. . . Đại tỷ, chúng ta đi. . ."

Nàng sau khi nói xong, liền muốn phù tiểu loli rời đi.

"Đứng lại!"

Giang Tuyết Tinh không nhịn được mở miệng khê kêu.

Đại tiểu tiên nữ về quá thân thể, nhìn về phía nàng.

Giang đại tiểu thư nhìn nhị nữ, hô hấp rất gấp gấp, đáng yêu tô ~ ngực liên tiếp, phi thường kích động.

"Người mới vừa nói. . . Là có ý gì?"

Nàng từng chữ từng chữ nói.

"Người tự mình lĩnh ngộ đi. . . Tam muội, chúng ta đi. . ."

Tiểu loli trải qua bình phục tâm tình, nghe xong kiều hừ một tiếng, mang theo Thẩm Băng ly khai 4 ban.

'Rào. . .'

Các nàng vừa mới xuất phòng học, toàn bộ 4 ban nhất thời loạn tung tung phèo, rất nhiều nữ sinh hướng về Giang Tuyết Tinh tụ họp tới.

"Đại tỷ, chúng ta bây giờ đi đâu lý?"

Xuất 4 ban sau, Thẩm Băng nhỏ giọng hỏi.

"Há, trở về phòng học đi, muốn lão công. . . Ân. . .?"

Đại tiểu tiên nữ đang tự nói nhỏ, lại phát hiện đối diện đi tới ba người.

Phía trước nhất chính là niên cấp chủ nhiệm Phạm Thạch Nghiễm, bên cạnh hẳn chính là râu bạc lão sư.

Vương mỗ người tắc một mặt khổ bức đáng đáp đi theo hai người phía sau, ngón trở tay phải không ngừng mà ở chính mình huyết thái dương trên đè tới.

. . .

Lớp học góc Tây Nam.

Đại tiểu tiên nữ thùy mặt cười, không dám nhìn Vương mẫu người một chút.

"Lão công, chúng ta sai rồi, người dùng nóng giận có được hay không?"

Tiểu loli hai cái ngón tay ngọc tiêm ở trước người điểm tới điểm đi, vô cùng đáng thương đạo.

Vương Dật không hề tức giận, mà là rất phiền muộn.

Vừa nãy Phạm Thạch Nghiễm nói rồi, đại tiểu tiên nữ đi học xuyên lớp cử động huyền não rất lớn, ảnh hưởng phi thường không được, suýt chút nữa dừng đến Phó hiệu trưởng nơi đó, là hấn cường chế đến.

Nếu như phát sinh nữa tình huống như thế, Phạm Thạch Nghiễm cũng đâu không được, hấn không thể là mấy căn kim điều đem com bát cho ném vào.

"Lão bà, ta vĩnh viễn sẽ không xảy ra các người khí. . ."

Vương Dật nhìn các nàng đáng thương xinh đẹp hình dáng, trong lòng thương ý đại sinh, ôn nhu nói.

"Thật sự?"

Đại tiểu tiên nữ đồng thời gợn lên mặt cười, trong mắt lóng lánh, tiểu loli hoan hô nói: "Ta liền biết, lão công đối với chúng ta tốt nhất. ."

"Thế nhưng. . ."

Vương Dật gương mặt tuấn tú có ý một banh.

"A. . ."

Tiểu loli trong nháy mắt khôi phục dáng vẻ đáng thương, Thẩm Băng cũng cẩn thận nhìn hấn.

Vương Dật mềm nhẹ quất dưới tiểu loli mũi ngọc tinh xảo, mỉm cười nói: "Vì các người sau đó nỗ lực ở đây đến trường, lão công đến dưới ước pháp Chương 2: . . . , đi học thời gian, không cho tự ý ly khai phòng học. . ."

"Nhân gia biết rồi. . ."

Tiểu loli bĩu môi ra.

'Vù'

Đúng vào lúc này, Vương Dật điện thoại di động chấn động, hấn này cầm lấy vừa nhìn, là Nguyệt Thi Lam phát tới: Vương Dật, buổi trưa chúng ta ở chỗ cũ chờ người.

"Ai phát tới?"

Tiểu loli là người hiếu kỳ bảo bảo.

"Nguyệt Thi Lam, nàng muốn buổi trưa cùng ta cùng nhau ăn cơm, đồng hành còn có Trầm Nguyệt Hi. . ."

Vương Dật sẽ không hướng về đại tiểu tiên nữ ẩn giấu bất cứ chuyện gì.

"Hóa ra là cái kia 'Tiên thân' cùng tâm cơ biểu, ta này thiên liền nhìn ra rồi, các nàng đối với lão công mưu đồ gây rối."

Tiểu loli kiều hừ một tiếng.

"Người nói bậy bạ gì đó?"

Vương mẫu người nghe xong nhất thời không nói gì, hấn biết Nguyệt Thi Lam xác thực đối với chính mình có ý định, mà Trầm đại tiểu thư, hoàn toàn là bởi vì cùng Nguyệt Thi Lam quan hệ tốt, đem đó nói mình hôn nàng ôm nàng, cẩn thận giấu lại, khả năng là ở giúp Nguyệt Thi Lam hả giận.

"Đại tỷ yên tâm, có chúng ta ở lão công bên người, các nàng sẽ không được như ý."

Thẩm Băng ở bên an ủi Đại tỷ.

"Ừm. . ."

Tiểu loli nắm nổi lên nắm đấm trắng nhỏ nhắn, kiên định gật đầu.

Vương Dật: . . .

Đệ tứ tiết sau khi tan lớp, ở bọn học sinh ánh mắt khiếp sợ dưới, Vương Dật mang theo đại tiểu tiên nữ đi ra hàng hiên.

Hai đại hoa khôi của trường chính ở nơi đó chờ hắn.

"Vương. . . A. . . ?"

Nguyệt Thi Lam mới vừa hướng Vương Dật phất lên tay ngọc, nhất thời sững sờ .

Nàng nhìn thấy mặt sau đại tiểu tiên nữ.

"Là lão yêu bà cùng hồ ly tinh. . ."

Trầm Nguyệt Hi phản quyền trực tiếp nắm lên. Nàng âm thanh tuy nhẹ, đại tiểu tiên nữ lại nghe thanh thanh sở sở.

Thẩm Băng mặt cười đột nhiên chìm xuống.

"Ngươi mới là lão yêu bà, ngươi mới là hồ ly tinh. . ."

Tiểu loli không làm, nhanh chóng đi tới các nàng trước mặt, cắm vào eo thon nhỏ, hướng Trầm đại tiểu thư cúi đầu nói.

Hai đại hoa khôi của trường nhất thời hoa dung thất sắc, Nguyệt Thi Lam lắc người một cái, che ở Trầm Nguyệt Hi trước người, run giọng nói: "Xin mời. .
. Xin ngươi không nên khó vì chúng ta. . ."

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 55: Tiên bói?

"Phi Yên. . ."

Vương Dật sợ tiểu loli động thủ, vội vàng đi tới bên cạnh nàng, kéo nàng nhuyển nộn tay nhỏ.

"Thiết, đừng để người ta nói như vậy hung."

Tiểu loli kiêu hừ một tiếng, hướng hai cái hoa khôi của trường làm tên tiểu quý mặt.

Nguyệt Thi Lam thấy, nhất thời âm thầm thở phào nhẹ nhõm.

"Chúng ta đi thôi!"

Vương Dật hướng hai cái hoa khôi của trường gật gật đầu, mấy người đi về phía phòng ăn.

"Nguyệt Thi Lam, buổi tối 12 điểm thì, thân thể ngươi có phản ứng gì?"

Trên đường, tiểu loli nữ quá mặt cười, nhìn về phía Nguyệt Thi Lam.

Nguyệt Thi Lam nghe xong rõ ràng sững sờ, đáp: "Khi đó ta đã sớm ngủ. . ."

"Đại tỷ, nơi này linh khí quá mỏng manh, mặc dù Nguyệt Thi Lam mỗi đêm dùng ánh sao tẩy thể, cũng không cách nào mở ra Thiên Nguyên. . ."

Thẩm Băng ở bên khẽ nói.

"Tam muội nói có đạo lý."

Tiểu loli nghe xong gật gật đầu.

"Tiểu tiên nữ ý tứ là, ta cũng có thể như các ngươi như vậy lợi hại. . ."

Nguyệt Thi Lam cỡ nào thông minh nhanh trí? Nhất thời nghe rõ ràng một chút, kích động hỏi.

"Đem cái kia tiểu đi tới. . ."

Tiểu loli đầu tiên là nhú nhú đôi mi thanh tú, sau đó nói: "Tư chất ngươi rất cao, nếu là được truyền thừa, sẽ có một ngày, chắc chắn bước lên thái thượng đế nơi. . ."

"A?"

Nguyệt Thi Lam nghe sững sờ sững sờ, ngoại trừ trước năm chữ, còn lại toàn cho là nghe xong Thiên Thư, hoàn toàn không hiểu.

"Phản ứng thật chậm. . ."

Thảm Băng ở bên âm thầm lắc đầu, nàng biết, hiện tại Nguyệt Thi Lam nếu như cho Đại tỷ hành bá sư đại lễ, tiểu loli nhất định sẽ nhận lấy nàng.

Này cụ 'Tiên thân', lại mất đi một lần tạo hóa.

"Cái kia. . . Tiên nữ, ngươi xem ta tư chất như thế nào. . ."

Trầm Nguyệt Hi đôi mắt đẹp xoay một cái, cẩn thận hỏi. Nàng xem qua tiểu thuyết huyền ảo, lời của đối phương nàng cơ bản nghe rõ ràng, biết đối phương không phải cái gì lão yêu bà, mà là người tu hành.

"Ngươi. . . ?"

Tiểu loli tựa như cười mà không phải cười nhìn nàng một cái, hướng Thảm Băng nói: "Tam muội, ngươi tới nói đi."

"Không cùng đánh giá. . ."

Thảm Băng lạnh lùng nói.

Trầm Nguyệt Hi cũng là tập Chung Linh tuệ tú cùng kiêm mỹ nữ, tuy không phải nghịch thiên thể chất, tư chất cũng chúc thượng đẳng. Có thể Thảm Băng đối với nàng ấn tượng thật không tốt, vì lẽ đó không cùng đánh giá.

Trầm Nguyệt Hi nghe xong, mặt cười một cỗ, một mặt thất lạc.

Rất nhanh, bọn hắn đi tới căng tin. Cùng nhau đi tới, mấy mỹ nữ hấp dẫn vô số nhãn cầu, quay đầu lại suất đạt đến 100%.

"Ngày hôm nay dùng ta thẻ ăn cơm đi. . ."

Nguyệt Thi Lam lấy ra thẻ ăn cơm, có chút tiểu đắc ý giọng lên.

"Ta chỗ này có. . ."

Vương mỗ người hướng về trong túi đào đi.

"Đừng. . ."

Nguyệt Thi Lam sẽ không bỏ qua bất kỳ thân cận Vương Dật cơ hội, nàng gấp vội vàng nắm được cổ tay của đối phương, cười ngọt ngào nói: "Hai ngày trước đều là ngươi xin mời, ngày hôm nay ta đến đây đi. Lại nói tiên nữ đại giá quang lâm Thiên Dực trường đại học, ta sao cũng nên tận chút người chủ địa phương 0."

"Quên đi, thật sự không cần."

Vương Dật cảm giác không quá thích hợp.

"Nếu Nguyệt Thi Lam có phần này tâm, liền để nàng đến đây đi."

Bất ngờ phát sinh, tiểu loli một mặt siêu nhiên vẻ, nhàn nhạt nói.

"Được, liền như thế xác định."

Nguyệt Thi Lam nhất thời vui trực nhan mở, phóng ra nhất nụ cười xinh đẹp.

Vương Dật mờ mịt nhìn tiểu loli, một mặt vẻ cổ quái.

"Hiếm thấy nàng có phần này tâm mà. . ."

Tiểu loli đáng yêu hướng hân phun nhỏ ra cái lưỡi nhỏ.

Thảm Băng ở bên thấy, phương tâm cùng gương sáng tự đến. Nàng biết, Đại tỷ thật đối với cái này 'Tiên thân' để bụng. Nhớ tới Chân Huyền truyện kịch trong các loại, thầm nghĩ trong lòng: Ta có phải là cũng đến sớm làm chuẩn bị, lôi kéo một tý tâm phúc của chính mình.

. . .

'Rầm rầm. . .'

To lớn tiếng nổ vang rền từ xa đến gần, một chiếc màu đỏ Ferrari xuất hiện ở Thiên Dực trường đại học cửa trường học, đình chỉ Sơn Vô Lăng cùng Triệu Tiểu Ngọc trước mặt.

'Chi '

Cửa xe mở ra, một cái trắng như tuyết chân dài từ bên trong xe duỗi ra.

Sơn Vũ Hân hôm nay mặc rất gọi cảm, màu trắng cao cổ hương sam, màu đen váy ngắn, màu lam nhạt giày cao gót, đưa nàng hoàn mỹ vóc người bày ra vô cùng nhuần nhuyễn.

"Đối phương là cái gì người?"

Nàng nhìn về phía nhị nữ.

Sơn Vô Lăng trên dưới đánh giá chị gái một chút, chà chà than thở: "Sơn Vũ Hân, người ngày hôm nay đương thực sự là trong xương lộ ra tao a, thấy cái nào đã nam nhân đi tới? Trang phục như thể liêu người. . .?"

"Đi chết. . ."

Sơn Vũ Hân thối mắng: "Ta nơi nào như người như thể thanh nhân, còn năng lực đến trường. . ., lão già liền cho ta thời gian ba năm. . ."

"Vậy người cũng không thể ra bán nhục thể a. . ."

Sơn Vô Lăng tiếp tục trêu ghẹo chị gái. . .

"Người cái mông có phải là lại ngứa, Sơn Vô Lăng tiểu thư. . ."

Sơn Vũ Hân mắt lệ nhắm lại, đương thực sự là tức rồi.

Vừa nhắc tới cái kia vị trí, Sơn Vô Lăng tiểu mặt trầm xuống, lạnh lùng nói: "Người trên xe có hay không mai hoa châm? Hoặc là Không Tước linh. . ."

"Cái gì?"

Sơn Vũ Hân sững sờ, mờ mịt hỏi: "Ám khí không phải đã sớm không cần sao? Người muốn những cái kia làm cái gì?"

Nhớ tới trong phòng học gặp sĩ nhục, Sơn Vô Lăng cắn răng bạc nói: "Ta muốn đâm thủng tiện nhân kia Khí Hải, làm cho nàng biến thành phế nhân. . ."

"Sơn Vô Lăng, người điên rồi. . ."

Sơn Vũ Hân đột nhiên thất sắc: "Đây là cổ vũ tối kỵ, sát nhân không quá mức điểm mà, này người muốn thật đắc tội rồi người, phé nàng mấy năm tu vi là được rồi. . ."

"Quên đi, ngược lại người cũng không có."

Sơn Vô Lăng lưỡi nghe chị gái giáo huấn đi, nói: "Ta suy đoán, thực lực của đối phương chỉ ít ở Huyền cấp 7 tầng trở lên. . ."

"Cao như vậy?"

Sơn Vũ Hân nhất thời cả kinh: "Vậy đến cũng vô dụng, ba người chúng ta gộp lại cũng không phải là đối thủ của nàng. Nơi này là trường học, sao sẽ xuất hiện này các cao thủ? Lẽ nào là Đình gia. . ."

"Không phải Đình gia người, tiện nhân kia là đột nhiên xuất hiện!"

Sơn Vô Lăng mắt lệ nhắm lại, lạnh lùng nói: "Người nếu không có ám khí, vậy chúng ta chỉ có thể đánh lén, tranh thủ một lần đưa nàng bắt."

Sơn Vũ Hân nhìn muội muội, bất đắc dĩ lắc lắc đầu.

Sau 5 phút, ba người đi tới cửa phòng ăn, Sơn Vô Lăng nhất thời phát hiện Vương Dật cùng đại tiểu tiên nữ.

"Chính là nàng. . ."

Sơn Vô Lăng chỉ chỉ Thẩm Băng.

Sơn Vũ Hân nhìn thấy Vương Dật ba người sau, nhất thời hoá đá, mắt lệ trợn lên vừa tròn vừa lớn.

Thiên. . ., là này ba cái tiền bối, bọn hân là Thiên Dực trường đại học học sinh?

"Sơn Vũ Hân, ngươi làm sao?"

Sơn Vô Lăng nhìn thấy chị gái vẻ mặt có dị, nhãn đôi mi thanh tú hỏi.

"Vô Lăng, ngàn vạn không thể chọc giận nàng. . ."

"Tại sao? Ngươi lúc nào nhất gan như vậy sợ phiền phức?"

"Câm miệng, nàng là. . ."

Sơn Vũ Hân hơi giương ra phần môi, miễn cưỡng đem chuyện đêm đó nuốt xuống, thấp giọng nói: "Tu vi của nàng tuyệt đối không chỉ Huyền cấp, chúng ta cùng nàng hò hét, tuyệt đối là lấy trứng chọi đá. . ."

Đúng vào lúc này, ngồi ở trên bàn cơm Thẩm Băng, mặt cười bỗng nhiên một bên, nhìn về phía Sơn Vũ Hân ba nữ.

"Ha ha. . ."

Thẩm Băng nở nụ cười, hướng Vương Dật cùng tiểu loli nói: "Lão công, Đại tỷ, ta đi ra ngoài một chút. . ."

Nàng nói xong liền đứng lên, hướng về Sơn Vũ Hân ba nữ đi đến.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 56: Lão công, nhanh đi anh hùng cứu mỹ nhân

Sơn Vô Lăng cùng Triệu Tiểu Ngọc thấy đối phương đi tới, gần như cùng lúc đó lùi lại nửa bước, kéo dài khoảng cách, chuẩn bị nghênh địch!

"Văn bối Sơn Vũ Hân, xin ra mắt tiền bối. . ."

Sơn Vũ Hân không có làm như vậy, mà là cuống quýt hướng nàng hành lễ.

"Nơi này là trường học, không cần đa lễ. . ."

Thẩm Băng tay ngọc phất một cái, một luồng nhu phong đột nhiên xuất hiện, đỡ thẳng Sơn Vũ Hân thân thể.

"Các ngươi khí tức một mạch đồng nguyên, là tỷ muội?"

Thẩm Băng khá có hứng thú nhìn Sơn gia tỷ muội.

"Đúng, Sơn Vô Lăng chính là văn bối tiểu muội. . ."

Sơn Vũ Hân cẩn thận nói.

"Ồ. . ."

Thẩm Băng gật gù đầu, đi về phía trước nửa bước, tiếp cận Sơn Vô Lăng.

Son Vô Lăng như gặp đại địch, căng thẳng nhìn Thẩm Băng, mặt cười hoàn toàn trắng bệch, thân thể yếu kiều run run rẩy rẩy.

Nàng thật sự sợ sệt, tự từ lúc còn nhỏ tới nay, nàng lần thứ nhất bay lên cái cảm giác này.

Thẩm Băng cười khê nhìn nàng, chậm rãi giơ lên một cái ngón tay ngọc.

'Hồng '

Một viên màu lam nhạt chum sáng, đột nhiên xuất hiện ở đầu ngón tay.

"Tiền bối. . ."

Son Vũ Hân nhất thời hoảng rồi, gấp gấp hỏi: "Xá muội tuổi trẻ không hiểu chuyện, kính xin ngài hạ thủ lưu tình. . ."

"Ngươi rất hận ta?"

Thẩm Băng không để ý tới nàng, hướng Son Vô Lăng nhẹ giọng mở miệng.

Son Vô Lăng nghe xong không nói một lời, chậm rãi nhắm lại đôi mắt đẹp.

Nàng trải qua nhận mệnh. Từ ánh xanh toả ra khí tức trên có thể cảm thấy xuất, thực lực của đối phương vượt quá chính mình không ngừng 10 lần. Lại như tỷ tỷ nói, mình và nàng hờ hợt, là ở lấy trứng chọi đá.

"Ha ha. . ."

Thấy đối phương không đáng hồi phục, Thẩm Băng nở nụ cười, ngón tay ngọc chậm rãi hạ xuống.

Son Vũ Hân cùng Triệu Tiểu Ngọc nhất thời thất sắc, dồn dập đem tay ngọc ở phần trên môi.

'Vù '

Màu xanh lam chum sáng ở Son Vô Lăng trắng noãn cái trán chậm rãi chìm xuống.

"Buổi sáng là ta trùng chuyển động, này vị trí là nữ tử mẫn cảm nhất địa phương một trong. Này hạt 'Thần nguyên', có thể tịnh hóa bên trong cơ thể người tạp chất, có thoát thai hoá cốt hiệu quả. Coi như là ta bồi dưỡng người. . ."

Thẩm Băng nói xong, lần thứ hai nhìn ba nữ một chút, xoay người hướng căng tin đi đến.

Son Vũ Hân cùng Triệu Tiểu Ngọc căng thẳng nhìn Son Vô Lăng, trong mắt tràn ngập lo lắng. Các nàng thực sự không dám xác định Thẩm Băng là thật hay giả.

Đột nhiên, Son Vô Lăng đột nhiên mở đôi mắt đẹp, thân thể yếu kiều bắt đầu run rẩy lên.

"Vô Lăng, ngươi làm sao, đừng dọa dọa tỷ. . ."

Son Vũ Hân run giọng hỏi.

"Lực. . . Sức mạnh, này cổ sức mạnh kinh người cội nguồn. . ."

Son Vô Lăng kích động nhìn hai tay của chính mình, bỗng nhiên nghiêng đi mặt cười: "Tỷ, nhanh mang ta đi nam bảy sơn, ta muốn đột phá. . ."

...

Thẩm Băng về đến trên bàn cơm, mềm nhẹ sờ soạn dưới Vương Dật tay trái bối, tiếp theo sau đó ăn cơm.

"Nơi này trứng gà ăn ngon thật, Nguyệt Thi Lam, lại đi mua cho ta 5 cái lại đây."

Tiểu loli ăn hạ tối hậu một viên trứng rán sau, dịu dàng nói.

Nguyệt đại tiểu thư chân tâm kinh ngạc, nàng sao có thể ăn như vậy? Điều đã kinh ăn 5 cái, còn năng lực ăn nữa 5 cái? Chính mình nhiều lắm ăn một cái mà thôi.

Nguyệt Thi Lam đi rồi, Vương Dật bất đắc dĩ nhìn về phía tiểu loli, thấp giọng nói: "Ta nói lão bà, ngươi có thể hay không rụt rè một điểm?"

"Ta đến thử thách thử thách nàng có nghe lời hay không. . ."

Tiểu loli chuyện đương nhiên đạo.

"Cái gì?"

Vương mẫu người sững sờ, nghe không hiểu ý của nàng.

"Không cái gì, đến, lão công ăn thịt bò. . ."

Tiểu loli nhất thời phát hiện tự mình nói lỡ miệng, vội vàng cấp lên cùng nơi thịt bò, để vào Vương Dật trong miệng.

"Chu Phàm Khôn, ngươi làm gì? Mau thả ta ra. . ."

Đột nhiên, căng tin thịnh com địa điểm xuất hiện Nguyệt Thi Lam khê kêu.

Vương Dật cùng nhân tìm theo tiếng nhìn lại, nhìn thấy Chu Phàm Khôn chính một mặt say khướt đứng ở Nguyệt Thi Lam trước mặt, một tay cầm lấy nàng trong sáng ngọc oản, một cái tay khác chính ý đồ mò trên người đối phương bộ vị nhạy cảm.

Hắn bên cạnh, đứng 5, 6 cái tiểu đệ, cũng là một mặt 'Mặt mày hồng hào' .

Mấy người này rõ ràng mới vừa uống xong.

Căng tin đồng học thấy là Tùng Sơn đệ nhị thiếu, cũng không dám tiến lên ngăn cản.

"Chu Phàm Khôn, ngươi điên rồi. . ."

Nguyệt Thi Lam liễu mạng gãy giữa, làm sao đối phương là nam tử, sức mạnh cách biệt quá mức cách xa, nàng căn bản không tránh thoát.

"Ta điên rồi? Hắc, ta là điên rồi. . ."

Chu Phàm Khôn liếm môi một cái, nghiêng đầu cười âm thầm nói: "Nguyệt Thi Lam, lão tử đuổi ngươi nửa năm, ngươi chính là không đồng ý cùng ta giao du. Ngươi xuất đi hỏi một chút, ngoại diện muốn trở thành người đàn bà của ta, có hai chiếc xe công cộng nhiều như vậy. . ."

"Chu Phàm Khôn, ngươi lại không buông ta ra, ta liền để cha mà đình chỉ cùng Chu gia tất cả nghiệp vụ hợp tác. . ."

Nguyệt Thi Lam lớn tiếng khê kêu.

"Đi mẹ kiếp hợp tác. . . Lão tử trước tiên sáng khoái lại nói. . ."

Còn ảnh hưởng, Chu Phàm Khôn triệt để điên cuồng, dĩ nhiên khí lợi ích của gia tộc ở không để ý, muốn mạnh mẽ lấy Nguyệt Thi Lam trình tiết.

"Thi Lam. . ."

Trầm Nguyệt Hi vừa nhìn cuống lên, trực tiếp đứng lên.

"Ngươi ngồi xuống. . ."

Tiểu loli quát bảo ngưng lại nàng, hướng Vương Dật hi hi yêu kiều: "Lão công, nhanh đi anh hùng cứu mỹ nhân!"

Vương Dật xác thực dự định ra tay rồi, lại bị tiểu loli giành trước một bước, tức giận trừng nàng một chút, hướng Nguyệt Thi Lam đi đến.

"Ngồi xuống, một mình ngươi cô gái yếu đuối, đã qua có thể giúp đỡ cái gì? Còn chưa đủ quấy rối đây."

Tiểu loli thấy Trầm Nguyệt Hi chậm chạp không ngồi, không kiên nhẫn hướng nàng vẫy vẫy tay nhỏ.

Trầm Nguyệt Hi nghe tiếng, từ từ ngồi xuống, mặt cười nhưng là một mảnh lo lắng.

Nàng thật sự rất lo lắng Nguyệt Thi Lam.

"Lão công. . ."

Nguyệt Thi Lam nhìn thấy Vương Dật đi tới sau, nhất thời vừa mừng vừa sợ, dĩ nhiên lập tức gọi sai rồi, đem 'Vương Dật' sai gọi thành 'Lão công' . Nàng nhất thời phát hiện ngữ bệnh, sau một khắc, mặt cười trải qua hồng không thể lại đỏ.

"Áy. . ."

Vương mẫu người trực tiếp sững sờ, lúng túng sờ sờ mũi.

"Cô gái nhỏ này. . ."

Tiểu loli hít mắt lại, oán hận nói: "Nàng cũng thật là không thể chờ đợi được nữa đây."

Thảm Băng mặt cười bình tĩnh nhìn Nguyệt Thi Lam, trầm mặc không nói.

"Vương Dật. . ."

Chu Phàm Khôn nhìn thấy cái này 'Kẻ thù' sau, đặc biệt đỏ mắt, trực tiếp đem Nguyệt Thi Lam sứa cho một tên tiểu đệ, hướng hấn giương nanh múa vuốt vọt tới.

Vương Dật lắc người một cái, vòng qua Chu Phàm Khôn, trong nháy mắt đi tới Nguyệt Thi Lam bên người, nắm tay bình kích.

'Oành '

Quả đấm của hấn, trực tiếp đánh vào tên kia kèm hai bên Nguyệt Thi Lam tiểu đệ trên lỗ mũi.

"Gào!"

Vậy tiểu đệ hét thảm một tiếng, đột nhiên buông tay ngửa mặt lùi về sau, Nguyệt Thi Lam thân thể yếu kiêu bất ổn, suýt hướng về một bên.

Vương Dật cánh tay phải quơ tới, nắm ở Nguyệt Thi Lam eo thon nhỏ, đưa nàng kéo vào trong lòng.

"Vương Dật, ta giết ngươi. . ."

Chu Phàm Khôn đại hồng đại khiêu, lần thứ hai hướng Vương Dật vọt tới.

"Muốn chết. . ."

Vương Dật thật sự nổi giận, biết như người như thế, không cho hấn ghi lòng tạc dạ đau một lần, là vĩnh viễn không biết tiến thoái.

Vương Dật dễ trống tay trái, trực tiếp hướng về đối phương má phải phiến đi.

'Dùng!'

Bạt tai tiếng được kêu là một cái vang giòn.

Chu Phàm Khôn toàn thân chấn động mạnh, lần này quá mạnh , lực đạo mười phần. Hấn nhất thời cảm thấy trời đất quay cuồng, dưới chân một thất căn, 'Phù phù' một tiếng, trực tiếp bò ở trên mặt đất.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 57: Lão công, thay ta đánh một cái

"Chu ca. . ."

"Thảo, ta phé bỏ ngươi!"

Còn lại tiểu đệ thấy Chu Phàm Khôn bị một cái tát đập quỵ, trực tiếp bạo phát , kêu la hướng Vương Dật vọt tới.

Vương Dật chăm chú đem Nguyệt Thi Lam ôm vào trong ngực, nhân thể chép lại một cái thịnh com mâm, bỗng nhiên hướng về này chút tiểu đệ trên đầu bắt chuyện đã qua.

'Ầm Ầm Ầm. . .'

Này mấy cái tiểu đệ đầu nhất thời mãnh điểm hư không, đáng vẻ cực kỳ giống con gà con ăn mét.

'Phù phù phù phù. . .'

Bọn hấn hầu như trong cùng một lúc ngã xuống đất ngất đi.

"Tê. . ."

"Cái tên này biến thái a!"

"Hắn là ai? Thật là lợi hại. . ."

"Nam sinh này thật là đẹp trai. . ."

Trong nháy mắt, căng tin bọn học sinh dồn dập kinh sợ, càng có một ít nữ sinh nhìn chòng chọc vào Vương Dật, trong đôi mắt lóe lên ngôi sao nhỏ.

Nguyệt Thi Lam dùng sức ôm Vương Dật, nhắm một đôi mắt đẹp, mặt cười tràn trề hạnh phúc cười ngọt ngào.

"Vương Dật. . ."

Chu Phạm Khôn trong mắt phun ra hỏa đến, giấy giữa muốn đứng lên.

Vương Dật nghiêng người sang, 'Đình lang' một tiếng ném xuống thiết bàn, cánh tay trái lại là vùng một cái.

'Đùng!'

Lần này càng là vang dội, lực đạo càng sâu, Chu Phạm Khôn cổ quái dị hướng về bên một bên, thân thể càng là bị mang đến xoay một vòng, lần thứ hai quỳ trên mặt đất.

"Cái thứ nhất, là lần trước nguoi nợ ta. Đây một cái, là giúp Nguyệt tỷ tỷ đánh. . ."

Vương Dật lạnh lùng nói, bàn tay lần thứ hai vùng một cái, lại là 'Đùng' một tiếng, lúc này Chu Phạm Khôn ngược lại không xoay quanh rào cản, bắt quá đầu nhưng là chấn động mạnh, hiển nhiên lực đạo cũng không nhẹ.

"Đây một cái, là giúp Tiểu Khả đánh, nàng nửa năm trước đem thân thể cho nguoi, nguoi nhưng quăng nàng, nguoi biết không? Nàng lúc đó thương tâm suýt chút nữa tự sát! Muốn không phải chúng ta mấy cái liều mạng ngăn Tiểu Khả, nàng đã sớm không còn. . ."

Tăng Tiểu Khả là Vương Dật lớp 9 đồng học, gia cảnh không sai. Dài đến trung đẳng nghiêng trên, vóc người nhưng đầy đặn vô cùng, lồi lõm có hứng thú. Chu Phạm Khôn vì được nàng, từng từng hạ xuống một phen công phu, ai muốn lên mấy lần sau, dĩ nhiên không chút lưu tình vứt bỏ Tăng Tiểu Khả.

Tăng Tiểu Khả thương tâm gần chết, suýt chút nữa từ vận động quán tăng cao nhất nhảy xuống, cũng còn tốt bị Vương Dật chờ mấy cái bình thường không sai đồng học kéo .

Sau chuyện này, Tăng Tiểu Khả bỏ học , sau ba tháng, cha mẹ nàng ngày nữa dực làm chuyển trường thủ tục.

"Tiểu Khả là ai?"

Trên bàn com, tiểu loli nữ quá mặt cười nhìn về phía Trầm Nguyệt Hi.

"Không biết, ta sơ trung không phải ở Thiên Dực trên."

Trầm Nguyệt Hi lắc lắc đầu.

Tiểu loli quay lại mặt cười, hướng Vương Dật nũng nịu kêu: "Lão công, thay ta đánh một cái. . ."

Nàng âm thanh lại vang lại giòn, nhất thời hấp dẫn trong phòng ăn hết thầy học sinh ánh mắt.

"Như vậy mới công bằng mà. . ."

Tiểu loli hướng bọn hắn đáng yêu phun nhò ra cái lưỡi thom tho.

Vương Dật có chút hoá đá, bất quá rất nhanh sẽ nở nụ cười: "Thứ ba ca, thật không tiện, lần này là lão bà ta đại nhân nhượng đánh. . ."

'Đùng'

Chu Phạm Khôn vừa muốn đứng dậy, lại bị một cái lòng bàn tay đập quỳ, trên mặt của hắn lần thứ hai thêm ra một cái dấu bàn tay.

"A. . . A. . ."

Hắn ngẩng đầu lên, độc ác nhìn chằm chằm Vương Dật, như là dã thú gầm nhẹ.

"Lão công đều giúp Đại tỷ đánh, vậy đây. . .?"

Trên bàn com, Thẩm Băng thăm thăm hỏi.

"Lão công, cũng thay Băng Nhi đánh một cái. . ."

Tiểu loli kê kê nở nụ cười, nũng nịu kêu.

Lần này đến phiên Vương mỗ người không lời. Hắn nhìn về phía Chu Phàm Khôn, có chút áy náy nói: "Thật không tiện a, thứ ba ca. Lần này là ta một cái khác lão bà đại nhân nhượng đánh. . ."

'Đừng'

Vang lên giòn giã lại một lần nữa xuất hiện, Chu Phàm Khôn toàn thân rung mạnh, con ngươi hướng lên trên lật lên, chỉ lát nữa là phải hôn mê.

Trên bàn com. . .

"Cái kia, liền không thay ta đánh. . ."

Trầm Nguyệt Hi có chút cuống lên, hướng tiểu loli thấp giọng nói.

Đại tiểu tiên nữ đồng thời nhìn về phía nàng.

"Tam muội, ngươi nói xem!"

Tiểu loli nhìn về phía Thẩm Băng.

"Tất cả Đại tỷ quyết định chính là. . ."

Thẩm Băng tuy đối với Trầm Nguyệt Hi có thành kiến, nhưng càng hận Chu Phàm Khôn loại này hạ lưu bạc tình nam tử.

"Được. . ."

Tiểu loli gật gật đầu, hướng Vương Dật nũng nịu hô: "Lão công, Trầm Nguyệt Hi này một tỷ cũng đánh đi. . ."

Lúc này, trong phòng ăn hết thấy học sinh đều đã kinh hoá đá không được không được.

Ngươi mẹ, đây là muốn đánh chết thứ ba thiếu nhip điệu a.

"Xin lỗi a, Nhị ca. . ."

Lần này Vương Dật là xuất phát từ nội tâm xin lỗi, sau đó tay trái bỗng nhiên vung một cái.

'Đừng!'

Chu Phàm Khôn thân thể nhất thời cứng đờ, sau đó chậm rãi. . . Ngửa mặt lên trời ngã sấp xuống.

"Hô. . . Nguyệt tỷ tỷ, ngươi không sao chứ. . ."

Vương Dật thấy đối phương hôn mê, nhìn về phía trong lòng Nguyệt Thi Lam.

"Không có chuyện gì. . ."

Nguyệt Thi Lam nghe tiếng sau, ôm hất cánh tay ngọc lại nắm thật chặt, rừ rừ nói.

Nàng hi vọng có thể vĩnh viễn lâu xuống.

Vương Dật để trống tay trái, nhẹ nhàng đỡ lấy nàng vai đẹp, hơi dùng lực một chút, muốn muốn mở ra nàng, ai muốn trong lòng xinh đẹp lâu quá quá rồi, hẳn càng là không có thúc đẩy.

Tiểu loli cũng lấy tay nhỏ đến nơi này, tựa như cười mà không phải cười nhìn Nguyệt Thi Lam, ngây thơ nói: "Ha, gần như đạt được, còn xong chưa? . . . , cho ăn, nói ngươi đây. . ."

"A. . ."

Nguyệt Thi Lam nghe được tiểu loli âm thanh sau, bỗng nhiên giật mình tỉnh lại, cuống quýt ly khai Vương Dật thân thể, mặt cười đỏ bừng một mảnh.

"Nguyệt Thi Lam, ôm đến thoải mái hay không thoải mái?"

Tiểu loli con mắt uốn cong, hi hi cười hỏi.

"Ồ . . . Ăn . . . , a . . . Không . . ."

Nguyệt Thi Lam nhất thời hoảng rồi, vội vàng buông xuống mặt cười, không dám nhìn tiểu loli, lại không dám nhìn về phía Vương Dật, nàng hiện tại chỉ muốn tìm một cái lỗ để chui vào.

"Nói nhăng gì đấy?"

Vương Dật nghe xong suýt chút nữa thổ huyết, mạnh mẽ trừng một chút tiểu loli, nói: "Ăn xong không có?"

"Ừm . . . Đã sớm ăn xong rồi!"

Tiểu loli mở to mắt lộ mắt to, đáng yêu gât gât đầu.

"Ăn xong về ban!"

Vương Dật không nói gì đạo.

"Nhân gia không muốn về ban."

Tiểu loli vận vẹo mấy hạ thân tử, mạnh mẽ nói: "Trong trường học rất đẹp, chúng ta đi tìm một chỗ ngồi một chút đi."

Vương Dật bất đắc dĩ nhìn nàng một cái, chỉ phải đáp ứng .

Ở bọn học sinh nhìn kỹ, Vương Dật cùng mấy nữ đi ra căng tin.

Một chỗ góc ngách lý, Giang Tuyết Tinh bình tĩnh nhìn bọn hắn rồi đi, trên bàn cơm nước, một miếng chưa động.

Trầm Độc Cường một mặt âm trầm ngồi ở bên cạnh nàng, thấy Vương Dật cùng nhân sau khi rời đi, đứng lên, đi tới căng tin một góc móc ra điện thoại di động.

"Này, lão tứ, làm sao ?"

Trong điện thoại di động xuất hiện một đạo âm lãnh âm thanh.

"Tam ca, Nhị ca bị đánh, người ở đâu?"

Trầm Độc Cường thấp giọng nói.

"Cái gì? Ai dám đối với Nhị ca động thủ? Ta phết bỏ hắn. . ."

Điện thoại di động đầu kia giận tím mặt.

"Vương Dật!"

Trầm Độc Cường từng chữ từng chữ nói.

"Vương Dật? Cái nào Vương Dật? Vương đại thiếu?"

"Chính là hắn! Tam ca, người liên lạc một chút Đại ca. . . , ngày hôm nay các người có thể tới hay không Thiên Dực một chuyến."

"Ngày hôm nay không được, ta ở Vân Tân, Đại ca đang bận thứ bảy tiệc rượu, nghe nói có cái đại nhân vật muốn tới Tùng Sơn. Ta cuối tuần trở lại, thứ hai ta đã qua. . ."

"Nhiều mang chút nhân vật hung ác, Vương Dật nghĩ hê hảo như đi học công phu quyền cước, thân thủ rất lợi hại. . ."

"Yên tâm đi, bên cạnh ta có kẻ hung hãn!"

"Được, ta chờ người. . ."

Trầm Độc Cường cúp điện thoại sau, trong mắt lộ ra một đạo âm lãnh đến cực điểm ánh mắt.

Chương 58: Hoan nghênh, phi thường hoan nghênh

Đi học trước 10 phút, Vương Dật cùng đại tiểu tiên nữ về đến cao một 2 ban.

Sơn Vô Lăng không đang dạy thất, Triệu Tiểu Ngọc cũng mất đi hình bóng.

"Hanh. . ."

Tiểu loli kiều hừ một tiếng, mắt hững nói: "Nữ sinh kia làm sao vẫn chưa trở lại? Nhân gia còn muốn cùng nàng đổi vị trí đây."

"Đại tỷ, không cần phải gấp gáp ở nhất thời, này chỗ ngồi khẳng định là ngươi."

Thảm Băng ở bên khề nói.

Tiểu loli nghe xong gật gù, đại tiểu tiên nữ phân biệt hôn Vương Dật một miệng, về đến vị trí của mình.

Buổi chiều đi học sau, các nàng cũng không có chung quanh đi lại, mà là bé ngoan nghe xin âm dương đến, tuy rằng cái gì đều nghe không hiểu.

Lớp thứ hai rơi xuống sau, Vương Dật nhận cái tin nhắn, là Triệu Long phát tới: Vương Dật, ngày hôm nay có thể tới hay không bóng rổ xã?

Vương Dật thấy sau hồi phục: Học trưởng, ta năng lực mang đồng học cùng đi sao?

Triệu Long: Đồng học? Nam sinh nữ sinh?

Vương Dật: Nữ sinh. . .

Triệu Long: Quá tốt rồi! ! !

Vương Dật trong nháy mắt không nói gì, trả lời: Học trưởng, ngươi có ý gì? ? ?

Triệu Long: Ha ha, ngươi đừng hiểu lầm. Đây không phải mới vừa khai giảng sao? Bóng rổ xã đội cổ động viên viên phần lớn đều lên đại học, hiện tại chỉ còn dư lại ba người, ta chỉ tìm đến rồi 1 cái. Ngươi năng lực mang nữ sinh lại đây tốt nhất, càng nhiều càng tốt. . .

Vương Dật: . . ., các nàng chưa chắc sẽ gia nhập. Mặc dù các nàng thật đồng ý gia nhập, sau đó ngươi rất có thể sẽ hận ta. . .

Triệu Long: Ngươi nói gì vậy? Các nàng muốn có thể gia nhập bóng rổ xã, ngươi chính là đại công thần, ta làm sao hội hận ngươi?

Vương Dật: . . ., hi vọng ngươi năng lực vẫn như thế nghĩ.

Triệu Long: Ha ha, huynh đệ, ngươi thật sự đưa cho ta một cái kinh ngạc vui mừng vô cùng.

Vương Dật: . . .

Đệ tứ tiết khóa rơi xuống sau, đại tiểu tiên nữ tiến tới.

"Lão công, chúng ta về nhà đi."

Tiểu loli lôi kéo Vương Dật tay ngay thơ đạo.

"Lão bà, lão công gia nhập bóng rổ xã, các ngươi theo ta qua xem một chút có được hay không?"

Vương Dật cười ha ha quát dưới cái mũi nhỏ khả ái của nàng.

"Bóng rổ xã? A, lão công, không nên đi chỗ đó. . ."

Tiểu loli nhất thời hét lên một tiếng.

"Hả?"

Vương Dật nhất thời sững sờ, kỳ quái hỏi: "Tại sao?"

Tiểu loli bĩu môi ra: "Chơi bóng rổ người vừa đen lại xấu, Phi Yên cũng không muốn thấy bọn họ. . ."

"A? Ha ha. . ."

Vương Dật nhất thời nở nụ cười, nhẹ nhàng nhéo nàng béo mập khuôn mặt nhỏ bé: "Nha đầu ngọc, người ở trên TV nhìn thấy chính là NBA thi đấu, bên trong chơi bóng đều là người da đen, trường học chúng ta bóng rổ xã, đều là ở giáo học sinh."

"Thật sự giả?"

Tiểu loli nghe xong, có chút bán tín bán nghi.

"Lão công sao lừa người? Nha đầu ngọc. . ."

Vương Dật ở nàng hai má trên hôn một cái, bật cười nói.

"Đừng gọi ta nha đầu, nhân gia lớn hơn người ba tuổi đây. . ."

Tiểu loli tức giận kiêu hãnh.

Thu thập xong túi sách sau, chuông điện thoại di động vang lên, Vương Dật cầm lấy vừa nhìn, là Nguyệt Thi Lam đánh tới.

Nguyệt Thi Lam: "Vương Dật, chúng ta đưa người cùng tiên nữ về nhà đi."

Vương Dật: "Không cần, chúng ta trước tiên muốn đi bóng rổ xã đoàn."

"Bóng rổ xã đoàn?"

Nguyệt Thi Lam có chút kỳ quái hỏi: "Đi nơi nào làm cái gì?"

Vương Dật đem sự tình ngọn nguồn nói cho nàng.

"Này. . . Ta cùng Nguyệt Hi có thể hay không cùng các người cùng đi?"

Bên kia yên tĩnh chốc lát, Nguyệt Thi Lam nhẹ giọng hỏi.

Vương Dật nghe xong trong lòng hơi động, Triệu Long can đội cổ động viên viên, so sánh với đó, Nguyệt Thi Lam cùng Trần Nguyệt Hi so với đại tiểu tiên nữ càng thêm đáng tin.

Muốn đến nơi này, hần nhếch miệng nở nụ cười: "Phi thường hoan nghênh."

Dưới lầu, mấy người lại tụ ở cùng nhau.

"Hai vị Tiên tử, có thể hay không đem điện thoại di động của các người hào nói cho ta?"

Trần Nguyệt Hi yêu kiều mở miệng, thay đổi thái độ bình thường. Nàng suy nghĩ một chút ngo, cuối cùng hiểu được một cái đạo lý. Như muốn tiếp cận Vương Dật, nhất định phải lấy lòng này đối với đại tiểu tiên nữ.

Tiểu loli nghe xong, nhìn về phía Thẩm Băng, người sau gật gật đầu, không có phản đối. Nàng ngược lại không là đối với Trần Nguyệt Hi có đổi mới, chỉ có điều đối thù cơ mới mẻ vô cùng, cảm giác vật này tốt vô cùng chơi.

"Ta cũng phải Tiên tử số điện thoại di động."

Nguyệt Thi Lam ở bên không một chút nào rút lại phía sau, tứ nữ rất nhanh trao đổi số điện thoại di động.

"A, các người không có vi tin?"

Trần Nguyệt Hi rất hữu tâm, dùng vi tin tìm tới đại tiểu tiên nữ số điện thoại di động, phát hiện khách hàng ghi chép làm không.

"Vi tin là cái gì?"

Đại tiểu tiên nữ đồng thời nhìn về phía nàng.

"Một khoản rất thuận tiện tán gẫu phần mềm, còn có thể xây dựng quần đây."

Trần Nguyệt Hi cười hi hi giáo đại tiểu tiên nữ như thế nào hạ tái vi tin, sau đó lắp đặt, lẫn nhau bỏ thêm bạn tốt sau, lại còn xây dựng cái chỉ có các nàng 4 cái tán gẫu quần.

"Đây là thứ tốt. . ."

Tiểu loli mắt to trực tiếp sáng lên, nhìn về phía Thẩm Băng: "Có cái này, sau đó liền không cần truyền âm."

"Ừm . ."

Thẩm Băng có chút tiểu hưng phấn thao túng trong tay quả táo.

Các nàng cử động, trực tiếp đem một bên Vương mỗ người chinh phiên muộn .

Dựa vào, đều sắp nửa giờ , các người đến cùng muốn giờ trò quý gì?

"Lão công, người vì tín hiệu bao nhiêu? Ta làm sao suu không tới?"

Tiểu loli nhìn trên màn ảnh không ghi chép, kỳ quái hỏi.

"Ta không có vi tín. . ."

"Tại sao không có?"

"Cái kia vô dụng, hảo , chúng ta mau mau đi bóng rổ xã đi. . ."

Vương mỗ người bắt đầu đi lác lác đầu, ám đạo vi tín đã từng nhưng là ước ~ pháo Thần khí, chính mình không này mê, đương nhiên sẽ không dùng nó.

Sau 10 phút, mấy người đi vào vận động quán.

Thiên Dực trường đại học vận động trường quán rất lớn, tổng cộng có năm tầng, bóng rổ thính ở lầu hai.

Lên lầu hai sau, Vương Dật đẩy ra cửa lớn.

"Hoan nghênh các vị gia nhập bóng rổ xã, ta là xã trưởng Triệu Long, vị này chính là phó xã trưởng Lý Bình Hân. Ta mấy ngày trước trong nhà có chút việc, vì lẽ đó ngày hôm nay mới đến, ở đây cho mọi người nói tiếng khiếm. Hi vọng. . . Àch. . . , các vị đồng học đang nhìn cái gì?"

Triệu Long đang đứng ở 10 mét địa phương xa, cùng 10 mấy cái mới xã viên nói chuyện, đứng bên cạnh một cái lùn một ít học sinh. Hân mới nói được một nửa, chợt phát hiện mới xã viên chính ở trọn mắt ngoác mồm nhìn cửa.

"Xã trưởng, xem mặt sau. . ."

Một bên khác , tương tự đứng 10 đến cá nhân, bọn hân là bóng rổ xã đội viên cũ, một người trong đó chỉ về cửa lớn.

Triệu Long cùng Lý Bình Hân đồng thời xoay người.

Trong nháy mắt, bọn hân sững sờ .

"Ha, chào mọi người. . ."

Vương Dật giơ lên tay phải, làm chào hỏi động tác.

Sau một khắc, Triệu Long trực tiếp ba bước biến hoá hai bước đi tới trước mặt bọn họ. Hân vốn là có 1 mét 9 cái đầu, không vài bước liền đến .

"Hoan nghênh, phi thường hoan nghênh. . ."

Triệu Long âm thanh tràn ngập kích động, cái tên này lại trực tiếp đem Vương Dật không nhìn , chăm chú nhìn chăm chăm mấy mỹ nữ, con mắt có chút na bất động đạo .

Nguyệt Thi Lam cùng Trầm Nguyệt Hi hân là biết đến, nhưng không có cơ hội nhận thức, nhưng là Thẩm Băng. . .

Thiên, trên đời làm sao hội có loại này khí chất như tiên nữ từ?

"Khắc. . ."

Vương mỗ người nhất thời không nói gì , làm dáng ho khan một tiếng, nói: "Xã trưởng, ta đến đưa tin. . ."

Chương 59: Hoa khôi của trường đội cổ động viên

Triệu Long máy móc xoay chuyển phía dưới, liếc nhìn Vương Dật, nói: "Ngươi là...?"

Thảo! Ngươi...?

Vương Dật suýt chút nữa bị tức ói ra huyết.

"Híc, Vương Dật..."

Triệu Long nhất thời giật mình tỉnh lại, tự giác có chút thất thố, lúng túng cười cợt, lần thứ hai nhìn về phía Thẩm Băng, không ngừng mà xoa xoa đại thủ.

"Này, ngồi đại vóc, ngươi lão nhìn ta già Băng Nhi làm gì?"

Đúng vào lúc này, một đạo sô nộn kiều âm xuất hiện, tiểu loli giương lên khuôn mặt nhỏ, tức giận hỏi.

"Hà?"

Triệu Long sững sờ, cúi đầu xuống đi, rốt cục nhìn thấy tiểu loli, kỳ quái hỏi: "Ngươi là... Ai?"

"Ta là Sư Phi Yên, Vương Dật đại lão bà..."

Tiểu loli hai tay cắm vào eo thon nhỏ, chuyện đương nhiên đạo.

Đại... Lão bà...?

Triệu Long trong nháy mắt hoá đá, đỉnh đầu có Cửu Thiên Thần Lô thăng oanh mà xuống, suýt chút nữa đem hần bỏ xuống nát tan. Hần mờ mịt nhìn về phía Vương Dật.

Cái khác bóng rổ xã thành viên cũng bị đánh cho quá chừng, đáng thương Vương mỗ người lần thứ hai đã biến thành tiêu điểm.

"Khặc..."

Vương Dật lại là ho khan một tiếng, mặt hướng Triệu Long, nói sang chuyện khác: "Xã trưởng, ngươi không phải muốn đội cổ động viên thành viên sao?"

"Đúng... Không sai..."

Triệu Long nhất thời như con gà con ăn mết giống như gạt đầu liên tục.

Ngươi mẹ! Vậy ngươi đúng là nói a.

Vương Dật cảm thấy cũng là được rồi, bất đắc dĩ nói: "Người ta mang đến, có thể hay không lưu lại, xem ngươi..."

"Hà, ngươi nói không sai!"

Triệu Long rốt cục phản ứng lại, nghiêm mặt, hướng Thẩm Băng nẩy vị mỹ nữ cười nói: "Hoan nghênh các vị mỹ nữ gia nhập Thiên Dục bóng rổ xã đoàn, chúng ta..."

"Ngươi đội lát nữa..."

Tiểu loli trực tiếp đánh gãy hần, nhấn tiểu đôi mi thanh tú hỏi: "Ai nói chúng ta muốn gia nhập xã đoàn?"

"A..."

Triệu Long nhất thời câm miệng, lần thứ hai nhìn về phía Vương Dật.

Lúc này Vương mỗ người cũng không muốn xen vào nữa, hành trang xuất hình dáng thể ngoại cao nhân, đông nhìn, tây nhìn sang.

Triệu Long thấy hần đáng về ấy, tức giận đến răng trực dương dương, khả nhân là Vương Dật mang đến, hần lại mới vừa gia nhập xã đoàn, bây giờ cùng đối phương nổi nóng đúng là không khôn ngoan.

Triệu Long không hổ là bóng rổ xã trưởng, lại là cổ vũ xuất thân, con mắt hơi chuyển động, nghĩ kỹ nói từ: "Vương Dật đồng học trải qua gia nhập bóng rổ xã, xã trong hiện nay tới lúc gấp rút khuyết nữ từ đội cổ động viên thành viên. Kính xin các vị mỹ nữ vì bóng rổ xã, gia nhập chúng ta. Nếu như các người gia nhập, ta nghĩ Vương Dật hội bạn học thật cao hứng. . ."

Triệu Long nói ra lời nói này sau, biết ít nhất năng lực lưu lại Nguyệt Thi Lam. Trong lòng hắn rất gương sáng, các loại dấu hiệu cho thấy, Nguyệt đại tiểu thư đối với Vương Dật thú vị.

Vương Dật bỗng nhiên quay đầu, một mặt khiếp sợ nhìn kẻ này.

Dựa vào, hắn thật là có một tay. . .

"Như vậy a. . ."

Tiểu loli trầm tư chốc lát, nhìn về phía Thẩm Băng: "Tam muội, người cảm thấy thế nào?"

"Nếu như có thể nhượng lão công cao hứng, liền gia nhập đi. . ."

Thẩm Băng cười khê.

Lão công?

Triệu Long trong nháy mắt ngẩn ngang, nàng tại sao cũng xưng vương dật lão công? Tam muội lại là cái gì quý?

Hắn tư duy có chút thác loạn.

"Các người thì sao?"

Tiểu loli nhìn về phía Nguyệt Thi Lam cùng Trần Nguyệt Hi.

"Chúng ta đồng ý gia nhập. . ."

"Ừm. . ."

Hai đại hoa khôi của trường đều nghĩ trăm phương ngàn kế tiếp cận Vương Dật, đương nhiên hội 1 vạn cái đồng ý.

"Quá tốt rồi, tam vị mỹ nữ chờ chốc lát, bóng rổ xã đội cổ động viên trường cùng thành viên chính đang dạy học lâu chiều mộ thành viên, chờ các nàng trở lại, liền cho các người lượng nhỏ bé, làm đội phục. . ."

Triệu Long tạm thời yên tâm trong nghi vấn, ha ha cười nói.

"Người lại đợi lát nữa. . ."

Tiểu loli lại kỳ quái: "Làm sao ba cái? Chúng ta rõ ràng là bốn người. . ."

"Hà?"

Triệu Long sững sờ: "Bốn cái? A. . . Người cũng muốn gia nhập đội cổ động viên?"

Tiểu loli vừa nghe không cao hứng, nhấn tiểu đôi mi thanh tú hỏi: "Có vấn đề gì?"

Triệu Long chân tâm không nói gì: "Tiểu muội muội, bản giáo xã đoàn, chỉ có thể là Thiên Dực học sinh gia nhập, không mời ngoại viện. . ."

Tiểu loli nghe được 'Tiểu muội muội' ba chữ sau, khuôn mặt nhỏ nhất thời chìm xuống.

"Cái kia!"

Vương Dật biết muốn xấu, vội vàng chen lời nói: "Sur Phi Yên cùng ta cùng lớp, nàng bởi vì học giỏi, liền nhảy ngũ cấp. . . Phi Yên, không cho sinh khí. . ."

Hắn sau khi nói xong hướng tiểu loli liên tục chớp mắt.

"Hừ!"

Tiểu loli trừng Triệu Long một chút, tức giận chuyển qua mặt cười.

Triệu Long nghe xong, nhất thời trầm mặc, rơi vào xoắn xuýt bên trong. Tiểu loli quá nhỏ, nàng nếu như tiến vào đội cổ động viên, có thể hay không biến thành cái khác xã đoàn trò cười? Có thể như quả không cho nàng gia nhập, xem vừa nảy tư thế. . .

Hắn có chút không dám nghĩ tới .

"Triệu Long ca ca, ta không tìm được Sơn Vô Lăng, Nguyệt Thi Lam cùng Trầm Nguyệt Hi đều nói có việc, bắt quá ta đem Giang Tuyết Tinh mang đến . . . Hi hi, ta lợi hại không. . ."

Đúng vào lúc này, cửa xuất hiện một đạo vui tươi âm thanh.

Mọi người tìm theo tiếng nhìn lại, nhìn thấy Đinh Tú Đình cùng Giang Tuyết Tinh cũng lấy tay nải, nắm tay nhau đi vào trận quán.

"Há? Nguyệt tỷ tỷ, Trầm tỷ tỷ, các người không phải nói có việc gì thế? A. . . ?"

Đinh Tú Đình một chút nhìn thấy các nàng, hướng nơi đó nhanh đi mấy bước. Đột nhiên, nàng phát hiện tiểu loli, không khỏi thở nhẹ một tiếng, ở trước mặt nàng ngồi xổm xuống thân thể: "Tiểu mỹ nữ, người tên là gì nha?"

Tiểu loli sâu sắc nhìn Đinh Tú Đình, hít mắt lại, im lặng không lên tiếng, một bên Thẩm Băng cũng nheo lại tiểu nhãn.

Đại tiểu tiên nữ phát hiện một cái càn khôn.

Giang Tuyết Tinh đã gặp các nàng sau, dừng bước, rơi vào trầm mặc.

Đột nhiên, nàng nhìn thấy Vương Dật.

Tại sao mình tới nơi này? Chỉ là đáp ứng rồi Đinh Tú Đình sao?

Hay là, hay là không phải.

Ngày ấy Triệu Long mời Vương Dật gia nhập bóng rổ xã, nàng cũng ở đây.

Lẽ nào là bởi vì Vương Dật?

Bản thân nàng, cũng nói không rõ ràng.

Wang Dật tự nhiên nhìn thấy Giang đại tiểu thư, cùng nàng đối diện một lát sau, liền dời ánh mắt.

"Ta gọi Sư Phi Yên. . ."

Tiểu loli bên này, nàng trầm mặc 5 giây sau, nũng nịu mở miệng.

"Người âm thanh thật là dễ nghe, ta năng lực ôm người một cái sao?"

Đinh Tú Đình đương thật đối với tiểu loli yêu thích không được không xong rồi.

"Khắc. . ."

Triệu Long có chút không nhìn nổi, ho khan một tiếng, nói: "Tú Đình muội muội, đại gia đều ở xem đây."

"Ồ. . ."

Đinh Tú Đình nghe xong, có chút thất vọng đứng lên, xoay người đem giang học tình loli lại đây, cười duyên nói: "Tuyết Tinh đáp ứng gia nhập đội cổ động viên. . ."

"Quá tốt rồi!"

Triệu Long hướng nàng cười nói: "Hoan nghênh người gia nhập bóng rổ xã."

"Ân, cảm ơn học trưởng."

Giang Tuyết Tinh cười khẽ gật đầu.

Cùng lúc đó.

Mặt sau những cái kia bóng rổ xã thành viên, lỗ mũi trực tiếp tạo ra , bên trong phun ra đáng sợ nhiệt khí, rất giống một đám đại tinh tinh.

Mẹ trứng! Thiên đường, nơi này là Thiên đường a.

Này mấy cái có thể đều là hoa khôi của trường, đặc biệt là Thẩm Băng, quá có khí chất , quả thực như tranh châm biếm trên đi xuống.

Đây là hoa khôi của trường đội cổ động viên a.

Chính mình gia nhập bóng rổ xã, thực sự là quá có dự kiến trước .

"Này, hoa tâm cây củ cải lớn. . ."

Đình Tú Đình buông ra Giang Tuyệt Tình tay ngọc, đi tới Vương mỗ người bên người, có chút kỳ quái nói: "Mấy ngày không gặp, ngươi khí tức trên người làm sao không giống nhau . Hơn nữa, ta hảo như ở đâu gặp được. . ."

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 60: Người muốn làm tỷ tỷ ta sao?

Vương mỗ lòng người trong cả kính, thâm hô không ổn. Hắn cố ý ngửi một cái y phục của chính mình, hành trang làm ra một bộ thật không tiện về mặt: "Xin lỗi, ta ngày hôm nay xuất rất nhiều hân, vì lẽ đó. . ."

"Ngươi thật buồn nôn. . ."

Đình Tú Đình nhẹ nhàng nhú nhú lông mày, nói: "Không phải dị vị, mà là. . ."

Nàng lại tiến lên nửa bước, ly Vương Dật càng gần rồi hơn, chậm rãi nhắm lại linh động hai mắt, lẳng lặng cảm thụ cái gì.

Không được!

Vương Dật biết nàng ở khóa chặt hơi thở của chính mình, trong lòng kêu to gay go, đang tự vờ và không nhận nổi thì. . .

"Ngươi đang làm gì?"

Tiểu loli chu cái cái miệng nhỏ đi tới bên cạnh hai người, về mặt không lành nhìn Đình Tú Đình.

Đình Tú Đình nhất thời mở đôi mắt đẹp, vừa nhìn là tiểu loli, trực tiếp ngồi xổm xuống thân thể yêu kiều, hướng nàng cười ngọt ngào nói: "Ta gọi Đình Tú Đình, Phi Yên muội muội sau đó phải gọi tỷ tỷ. . ."

Tiểu loli nghe xong, mắt to nhất thời nheo lại đến rồi.

"Tỷ tỷ?"

Nàng cắn tiểu răng bạc: "Ngươi muốn làm tỷ tỷ ta sao?"

"Đúng nha, ta vốn là lớn hơn ngươi, liền hẳn là đương tỷ tỷ. . ."

Đình Tú Đình cười đến càng ngọt .

"Hắc. . ."

Tiểu loli cười gằn, chậm rãi nắm nổi lên nắm đấm trắng nhỏ nhắn, khuôn mặt nhỏ trầm đến được kêu là một cái đáng sợ.

"Phi Yên. . ."

Vương Dật nhìn ra không đúng, vội vàng đi tới tiểu loli sau lưng, đỡ lấy nàng tiểu vai đẹp.

"Lão công. . ."

Tiểu loli giơ lên tay nhỏ, vuốt mu bàn tay của hắn, trên mặt mây đen nhất thời tiêu tán thành vô hình.

Lão công?

Đình Tú Đình nhất thời bối rối, giơ lên mặt cười, một mặt mờ mịt nhìn về phía Vương Dật, lại nhìn một chút tiểu loli.

Bọn hán đến cùng ở diễn cái nào vừa ra?

"Đình Tú Đình, Sư Phi Yên không thích người khác như vậy gọi nàng, gọi thẳng tên của nàng là được, . . ."

Vương Dật chậm rãi nói.

"Không thích. . . ?"

Đình Tú Đình trong lòng kỳ quái hơn .

"Khắc. . . Triệu học trưởng, đội cổ động viên đội trưởng lúc nào trở lại?"

Vương Dật thực sự không muốn sẽ cùng Đình Tú Đình 'Chơi đùa' xuống , quay đầu nhìn về phía Triệu Long.

"Ta mới vừa nói chuyện điện thoại xong, các nàng sau 20 phút sẽ trở lại."

Triệu Long tâm tình thật tốt, cười trả lời.

"Này mời tướng : mời đem bóng rổ xã quy củ nói một chút đi. . ."

Vương Dật đỡ tiểu loli, về đến Thảm Băng cùng nhân bên người.

Đình Tú Đình nhìn Vương Dật bóng lưng, đôi mi thanh tú vượt nếp nhăn càng chặt.

Không đúng, ta khẳng định ở một nơi đặc thù gặp phải quá loại khí tức này, ở nơi nào đâu?

Đình đại tiểu thư rơi vào trầm tư.

Sau đó, Triệu Long đem bóng rổ xã quy củ từng cái trình bày.

Nguyên lai, Thiên Dục lam cầu xã ở Tùng Sơn thị phi thường có tiếng, hàng năm trường đại học bóng rổ thi đấu, đều là đứng hàng ba vị trí đầu.

Đội viên mỗi tuần vừa đến thứ sáu có 1 cái nửa giờ thời gian huấn luyện, thứ bảy là một cái buổi chiều. Nếu như muốn xin nghỉ, xã đoàn hội phê, nhưng Triệu Long ý tứ là tận lực không cần mời, duy trì huấn luyện mật độ tính.

Mà đội cổ động viên nhưng ung dung rất nhiều, chỉ cần một, tam, năm đến trận quán nhảy một canh giờ đội vũ liên có thể, thời gian rất tự do.

Khoảng chừng sau 15 phút, đội cổ động viên trưởng trở lại , các nàng quả nhiên không phụ xã trưởng sở vọng, mang về 6 tên thành viên mới, đều là xinh đẹp đáng yêu mô hình, đội cổ động viên thành viên lập tức đã biến thành 15 người.

Nhìn một đám mỹ nữ học sinh, Triệu xã trưởng trên mặt thật sự nở hoa rồi.

Vương mỗ người âm thầm quan sát Triệu Long, trong lòng không nói gì tới cực điểm, người sau ở trong lòng hán địa vị trực tiếp xuống dốc không phanh.

Nguyên lai hán là người như thế. . .

Ngày hôm nay không có huấn luyện, đại gia biết nhau một phen sau, lưu lại số điện thoại, lẫn nhau bỏ thêm vi tin.

Đội cổ động viên lý, tiểu loli đã biến thành các mỹ nữ tiêu điểm, dòn dập bỏ thêm nàng vi tin. Đội trưởng là tên lớp 12 học tử, thuộc về loại kia thành thực đầy đặn mô hình, nàng đem hết thấy người mới kéo vào một cái quần, bên trong dĩ nhiên có 50 nhiều người, đều là nữ, đại thể là từ đội cổ động viên xuất ngũ học sinh.

1 cái nhiều giờ sau, Triệu Long vỗ tay một cái: "Đại gia cực khổ rồi, ngày hôm nay liền tới đây, ngày mai xin mời đến đúng giờ trận quán huấn luyện."

Hết thấy nam sinh đều đi theo vỗ xuống tay, dòn dập đứng dậy, bất quá bọn hán đều không nở rồi đi, ánh mắt đều nhìn về phía đội cổ động viên phương hướng.

Đương đội cổ động viên trưởng tuyên bố có thể trở về gia thì, Nguyệt Thi Lam nhìn về phía tiểu loli: "Ta đưa các ngươi về nhà đi."

"Xe của các ngươi quá nhỏ, chúng ta không ngồi được."

Tiểu loli một bên thao túng điện thoại di động vừa nói.

"Ngày hôm nay không phải chiếc kia GT, chúng ta khẳng định ngồi đến dưới."

Mỗi ngày Vương Bá đều sẽ mở trong nhà dài hơn A8 tới đón Nguyệt Thi Lam, nàng có ý thêm vào 'Chúng ta', lấy này rút ngắn lẫn nhau cự ly.

"Ồ. . ."

Tiểu loli để điện thoại di động xuống, nhìn về phía nàng, mắt to uốn cong: "Ngươi rất tốt. . ."

"Cảm ơn. . ."

Nguyệt Thi Lam cười khẽ.

Đúng vào lúc này, Vương Dật đi tới: "Phi Yên, Băng Nhi, chúng ta đi thôi. . ."

Nàng thực sự không dám ở trước mặt người ngoài gọi đại tiểu tiên nữ lão bà, đưa tới một đồng ánh mắt cổ quái không nói, còn rất có thể hội bị đánh chết.

Bởi vì những này đội cổ động viên nữ học sinh, thật sự quá yêu thích tiểu loli, hẳn cũng không muốn bị các nàng xem là cảm thú.

"Ừm. . ."

Đại tiểu tiên nữ ngoan ngoãn đi tới bên cạnh hắn.

"Lão công, chúng ta ngày hôm nay ngồi Nguyệt Thi Lam xe về nhà đi. . ."

Tiểu loli hướng hắn ngáy thơ đạo.

"Hả?"

Wang Dật sững sờ, nhìn về phía Nguyệt Thi Lam, người sau hướng hắn ngọt ngào nở nụ cười.

"Phi Yên, chúng ta ngồi xe về nhà, đừng phiền phức nhân gia. . ."

Wang Dật ngồi xổm người xuống, mỉm cười nói.

"Khả nhân gia trải qua đáp ứng nàng. . ."

Tiểu loli đỏ nổi lên béo mạp dưới môi, hành trang làm ra một bộ Tiểu Khả Liên nhi đáng yêu.

Wang Dật người trực tiếp không nói gì, nhẹ nhàng ngắt một tý nàng non mềm mại trắng, đứng dậy hướng về Nguyệt Thi Lam mỉm cười: "Vậy thì phiền phức ngươi. . ."

"Làm sao hội phiền phức đâu?"

Nguyệt Thi Lam cười đến càng ngọt.

"Thi Lam, vừa nãy bảo bảo nhận được quản gia điện thoại, nói trong nhà có sự tình, tiếp không được ta, ngươi xem. . ."

Trầm Nguyệt Hi nắm điện thoại di động, vô cùng đáng thương đi tới Nguyệt Thi Lam bên người.

"Ta năng lực nhìn cái gì? Đồng thời đi. . . Chẳng lẽ còn năng lực ném ngươi hay sao?"

Nguyệt Thi Lam tức giận liếc nàng một cái.

"Ngươi thật tốt. . ."

Trầm Nguyệt Hi hoan hô một tiếng, ở Nguyệt Thi Lam mặt cười trên tầng tầng một ẩn.

Cùng lúc đó.

Sân bóng rổ một góc, Đình Tú Đình không hề có một tiếng động đứng ở nơi đó, tĩnh như xử tử, đôi mắt đẹp của nàng, một khắc cũng không rời đi Vương Dật.

"Tiểu thư, ngươi thật giống như đối với Vương Dật đặc biệt để ý?"

Triệu Long thấy hai bên không người, thấp giọng hỏi.

"Triệu Long ca ca, hẳn nhượng ta nghĩ tới một cái người."

"Ai?"

"Cái kia đêm khuya xông vào trong nhà khốn nạn. . ."

Đình Tú Đình cắn răng bực nói nhỏ, nằng rớt cục cảm giác được . Không sai, Vương Dật khí tức trên người, cùng buổi tối ngày hôm ấy gia hòa rất tương tự.

"Cái gì?"

Triệu Long đột nhiên thất sắc: "Tiểu thư, không thể nói lung tung được. Người bí ẩn kia đã đem toàn bộ Tùng Sơn Cổ Vô Giới quấy nhiễu long trời lở đất, nếu để cho gia chủ nghe được người, nhất định sẽ tìm đến Vương Dật, đến lúc đó bóng rổ xã tất cả mọi người đều hội bị liên lụy. . . Bị mang đi quan sát. . ."

"Ta biết. . ."

Đình Tú Đình tiểu nhân chậm rãi nheo lại: "Chúng ta trước tiên đơn độc hành động, sờ một chút cái này Vương Dật nội tình."

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 61: Linh cảm không lành

Vương Dật cùng nhân đi ra trận quán.

"Đuổi tới bọn hắn. . ."

Đình Tú Đình giờ lên tay nhỏ, sờ sờ chính mình đầy mùi ngọc tinh xảo, đi theo.

Triệu Long bắt đầu đi lác đầu một cái, theo sát sau lưng nàng.

Xuất vận động quán sau, mọi người hướng về cửa trường học đi đến. Hiện tại giáo bên trong học sinh trải qua rất ít , đại thể đều ở hơn một giờ trước ly khai Thiên Dực trường đại học.

"Có người theo dõi, là Đình Tú Đình cùng cái kia xã trường Triệu Long."

Thẩm Băng âm thanh rất nhẹ, chỉ có Vương Dật cùng tiểu loli nghe được .

"Đừng để ý tới bọn hắn, chúng ta đi chúng ta. . ."

Vương Dật thấp giọng nói, trong lòng bay lên dự cảm không tốt.

Đi tới cửa trường học thì, giao lộ dừng số lượng hào xe. Bọn hắn sau khi xuất hiện, một chiếc dài hơn bản A8 cùng một chiếc Benz S600 lý, phân biệt đi xuống hai cái 60 đến tuổi ông lão, đâm đầu đi tới.

Hai người này Vương Dật đều biết. A8 bên trên xuống tới, là ở đặt sinh châu báu lý gặp Vương Bá. Mà S600 hạ xuống, là Trầm gia quản gia Lý bá.

"Tiểu thư, Trầm tiểu thư. . ."

Vương Bá lý đến gần một ít, trước hết đi tới trước mặt chúng nhân, Lý bá mấy sau cũng đến .

"Lý bá, người. . . Người không phải có việc gì thế?"

Trầm Nguyệt Hi thấy quản gia lại không có đi, nhất thời hoảng rồi.

"Tiểu thư, ta năng lực có chuyện gì? Ngài nói nhượng ta đi trước, nhưng ta nào dám a. . .?"

Lý bá nhất thời nhượng Trầm đại tiểu thư nói bị hồ đồ rồi.

"Người. . . Ta. . ."

Mờ ám bị trước mặt mọi người vạch trần, Trầm Nguyệt Hi không chỉ có vừa xấu hổ vừa tức giận, giờ khắc này hận không thể tìm một cái lỗ để chui vào.

"Lý bá. . ."

Nguyệt Thi Lam sao nhượng bạn thân lúng túng? Khẽ cười nói: "Nguyệt Hi ngày hôm nay trụ ta gia, ngài trở về đi thôi."

"Chuyện này. . . Tốt lắm. . . Lão Vương, tiểu thư nhà ta ngại tốn nhiều tâm."

Lý bá biết chính mình hão như gậy rắc rối, cũng không biết sai ở nơi nào. Nghe xong Nguyệt Thi Lam sau, gật gật đầu, liếc nhìn bên cạnh Vương Dật, sau đó hướng Vương Bá đạo.

"Ngươi yên tâm hảo. . ."

Vương Bá mỉm cười gật đầu.

Về đến S600 trên, Lý bá trong lòng thầm nghĩ: 'Lẽ nào tiểu thư kỳ dị cử động, tụ hội Vương Dật có quan? Không được, trở lại đến đem chuyện ngày hôm nay nói cho lão gia'

. . .

"Trong này thật là đẹp. . ."

Mọi người tiến vào A8 sau, tiểu loli như người hiếu kỳ bảo bảo, trên dưới phải trái không rời mắt.

"Phi Yên đồng học nếu là yêu thích, sau đó ta hàng ngày đưa các ngươi về nhà."

Ở tài xế cùng Vương Bá trước mặt, Nguyệt Thi Lam không dám gọi các nàng tiên nữ.

Bên cạnh Trầm Nguyệt Hi nghe xong, đôi mắt đẹp xoay một cái, ám muốn về nhà đến nhượng cha mà cũng mua lượng A8. Ạch, dài hơn bản. . .

"Tốt. . . A, lão công ý tứ đây. . .?"

Tiểu loli mới vừa tự yêu kiều, nhưng chợt nhớ tới Vương mẫu người, nữ quá mặt cười nhìn về phía hấn, khuôn mặt nhỏ trên trán ngập chờ mong.

"Phi Yên, chúng ta không thể tổng phiền phức người khác."

Vương Dật nắm nàng tay nhỏ cười nói, sau đó nhìn về phía Nguyệt Thi Lam "Cảm ơn lòng tốt của ngươi. . ."

"Không phiền phức, hơn nữa, ta còn muốn như Phi Yên đồng học như vậy. . ."

Nói tới chỗ này, Nguyệt Thi Lam giơ lên trắng nõn tay ngọc, làm cái phi thiên động tác, sau đó tiếp tục yêu kiều: "Liền không biết Phi Yên đồng học có thể không dạy ta đâu?"

Nguyệt Thi Lam quá thông minh nhanh trí, nàng thừa dịp tiểu loli cao hứng sau khi, đưa ra trong lòng tiểu ý nghĩ.

"Ngươi thật sự muốn học?"

Tiểu loli nghe xong, thu hồi vui cười thái độ, nghiêm nghị hỏi.

"Ừm!"

Nguyệt Thi Lam kiên định gật đầu, phương tâm kinh hoàng không thôi.

"Được, ngươi rất tốt. . ."

Tiểu loli gật gật đầu, lập tức trầm mặc không nói, càng là không có đoạn sau.

Nguyệt Thi Lam lòng tràn đầy chờ mong nhìn tiểu loli, phương tâm càng ngày càng sốt sắng.

Nàng nào có biết, tiểu loli đang cùng Thảm Băng truyền âm đây.

Tiểu loli: "Tam muội, ta nghĩ nhận lấy nàng"

Thảm Băng nhẹ nhàng nở nụ cười: "Chúc mừng Đại tỷ, rốt cuộc tìm được truyền nhân."

Tiểu loli: "Đúng đấy, từ khi theo lão công sau, Hồng Linh đại lục Liệt Thiên ngân liên xuất hiện, nhiều năm như vậy đến, chúng ta một lòng chống đỡ ác linh cùng Minh Nhân, đều không có chính thức thu cái ra đáng đệ tử. . . Tam muội, cái kia Đinh Tú Đình là hiếm thấy 'Phượng huyết' thân thể, ngươi tìm một cơ hội, đưa nàng thu làm môn hạ đi."

Thảm Băng nghe xong, chậm rãi lắc đầu: "Những này qua đi lại nói, Đại tỷ, ta mới vừa bắt đầu vẫn đang nghĩ, Trung Nguyên đại lục linh khí sớm đã khô héo, lẽ ra không nên xuất hiện chúng ta thể chất, nhưng vì cái gì ở cái này địa phương nhỏ, lập tức xuất hiện hai cái?"

Tiểu loli hít mắt lại: "Ta cũng chú ý tới, cùng năm đó rất giống. . ."

Thảm Băng mặt cười vô cùng lo lắng: "Lẽ nào nơi này, còn có chúng nó lưu ý đồ vật hay sao? Đại tỷ, ta có một loại linh cảm không lành. . ."

Tiểu loli mặt cười cũng là chìm xuống: "Mấy ngày nay, chúng ta tìm cái thời gian đi chuyến Thiên Đình cùng Quảng Hàn Cung, thời gian dài như vậy, không biết Hằng Nga cùng Huyền Nữ các nàng còn có ở hay không. . ."

Thảm Băng nghe xong, chậm rãi gật đầu, nhìn ngoài cửa sổ lùi lại nhai cảnh, ánh mắt thâm thúy cực kỳ, không biết lại nghĩ cái gì.

"Phi Yên đồng học, người. . ."

Nguyệt Thi Lam ở đối diện chờ đến có chút cuống lên.

"Ha ha. . ."

Tiểu loli hướng nàng mỉm cười nở nụ cười: "Đánh cái thời gian, cho ta pha chén trà."

"A, tốt. . . , tùy ý không bây giờ nhặt, các người hiện tại liền đi ta gia đi. . ."

Nguyệt Thi Lam nhất thời rõ ràng ý của nàng, đôi mắt đẹp nhất thời sáng lên.

"Được!"

Tiểu loli càng là đáp ứng rồi.

"Cái kia, ta cũng muốn cho Phi Yên đồng học pha chén trà. . ."

Trầm Nguyệt Hi cũng không nhịn được nữa, nàng biết, tiểu loli muốn thu bạn thân làm đồ đệ, truyền cho nàng vô thượng Tiên thuật.

"Người? Tam muội. . ."

Tiểu loli nhìn về phía Thảm Băng.

"Tất cả Đại tỷ quyết định chính là. . ."

Thảm Băng tâm sự rất nặng, cái nào còn có tâm tình cùng phạm trần nữ tử phân cao thấp?

"Được, vậy người cũng pha một chén đi. . ."

Tiểu loli cười nhạt, thay đổi trước kiêu manh thái độ, lời nói trong lúc đó, toả ra một loại vô thượng thần vận.

"Quá tốt rồi. . ."

Thảm Băng bảo vừa mừng vừa sợ, cao hứng không được không được, nàng không nhịn được đem một bên Nguyệt Thi Lam kéo vào trong lòng, ở nàng mềm mại trên khuôn mặt lại thân lại hôn.

"Người. . . Làm gì a. . ."

Nguyệt Thi Lam đương thực sự là không nói gì, liều mạng đẩy bạn thân.

Ngồi ở mặt trước Vương Bá, trên đầu xuất hiện vô số dấu chấm hỏi.

Các nàng đang nói gì đấy?

Mà Vương mẫu người thì thôi kinh ngạc ngang không xong rồi, hẳn vốn là dự định sớm một chút về nhà, thừa dịp mẹ còn chưa có trở lại, ôm đại tiểu tiên nữ lão bà ở trên ghế salong xem tivi, nhiều ôn tồn một lúc. Nhưng ai có thể tưởng. . .

Tư tưởng rất đầy đặn, hiện thực quá không nói gì.

Cùng lúc đó.

Đình Tú Đình cùng Triệu Long từ cửa trường học chậm rãi đi ra.

"Vương Dật dĩ nhiên lên Thi Lam tỷ tỷ xe? Đồng hành còn có cái kia tiểu muội muội cùng quần tằm thiếu nữ. . . , bọn hắn đến cùng quan hệ gì?"

Đình Tú Đình nhìn đôi mi thanh tú đạo.

"Ngày hai nữ sinh, là ngày hôm nay vừa mới chuyển học được đến. . ."

Triệu Long trải qua thăm dò một chút tình huống.

"Có vấn đề, Thi Lam tỷ tỷ mặc dù là yêu thích Vương Dật, bọn hắn cũng không thể hảo nhanh như vậy. Triệu Long ca ca, người nghĩ biện pháp làm đến nam nhất son 9 điểm đến 12 điểm quản chế video."

"Video? Làm gì?"

Triệu Long nhất thời sững sờ.

Đình Tú Đình nhìn trên đường phố ngựa xe như nước, trong con người xinh đẹp lóe lên trí tuệ ánh sáng: "Bất kỳ dấu vết gì, chúng ta đều không thể bỏ qua. . ."

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 62: Thật có thể thả xuống sao?

Giang Tuyết Tinh là cái cuối cùng đi ra vận động quán.

Nàng không hề rời đi trường học, mà là ở trên thao trường lung tung không có mục đích duyên rảo cản cất bước. Tay nải lý điện thoại di động chấn động cái liên tục, không phải quản gia đánh tới, chính là Trầm Độc Cường điện báo.

Nàng không có tiếp, theo nó chấn động đi tới.

"Hô, Giang Tuyết Tinh, người đến cùng có được hay không. . . ?"

Nàng tự nói, nhắm mắt lại, hít một hơi thật sâu, sau đó sẽ chậm rãi mở.

Phương xa Nhất Tuyến Thiên, mặt trời chiều ngã về tây mỹ cảnh ánh vào mắt tịch. . .

Đã từng các loại, ức chăm chú lên điện.

Hai cái nhiều tháng trước, đương Giang Tuyết Tinh biết Vương gia xí nghiệp phá sản sau, từng muốn đi tìm Vương Dật, lại bị phụ thân ngăn lại, cũng đạo mình hai người hôn ước đến đó giải trừ.

Giang Tuyết Tinh mới vừa bắt đầu chết sống không đồng ý, Vương Dật là nàng mối tình đầu, hai người trải qua thề non hẹn biển, không đối với phương không lấy chồng cưới, làm sao có thể nói đoạn liên dứt đoạn mất?

Giang phụ giận tím mặt, đưa nàng đóng 3 thiên 3 dạ, trong lúc mẫu thân và dì không ngừng mà khuyên bảo, hồng liên tục mang dọa, mới nhượng Giang Tuyết Tinh thả xuống đối với Vương Dật này đoạn tình.

Hôn ước giải trừ sau, Giang Tuyết Tinh làm lại bị công tử nhà giàu nhìn chăm chăm, Trầm Độc Cường chính là một người trong đó. Lúc trước hắn cùng Vương Dật cùng theo đuổi Giang Tuyết Tinh, Giang Tuyết Tinh sợ dĩ sẽ chọn người sau, là bởi vì Vương Dật ở những này nhà giàu thiên kim nghị luận trong, danh tiếng tốt nhất, truyền thuyết còn bảo lưu nọ hôn đầu cùng đồng trình.

Này liên quá hiếm có .

Giang Tuyết Tinh mới vừa bắt đầu là không tin, thông qua mấy lần tiếp xúc sau, phát hiện Vương Dật trên người xác thực còn có một loại ngây ngô cảm, thứ này, cái khác công tử nhà giàu trên người căn bản không có.

Hắn đối với Vương Dật rất hài lòng, dần dần rơi vào bể tình.

Cùng Vương gia xé bỏ hôn ước, là giang phụ làm. Cùng Trầm gia đính hôn, cũng là giang phụ an bài.

Kỳ thực, Giang Tuyết Tinh thật sự rất hận phụ thân, nhưng nàng không có cách nào, vì lợi ích của gia tộc, nàng nhất định phải thả xuống chút tình cảm này.

Nhưng là, thật bỏ được sao?

Nghỉ hè trong lúc cũng còn tốt, có thể khai giảng mấy ngày nay, Vương Dật bóng người còn không từ nàng phương tâm trong biến mất sạch sẽ, rồi lại hoàn chỉnh xuất hiện .

Lần này càng cao to hơn, càng anh tuấn, càng có mị lực. . .

Đương Giang Tuyết Tinh biết những khác nữ sinh yêu thích Vương Dật thì, trong lòng nàng thật sự ngù vị tạp toàn, thống khổ khó chịu.

Nàng thật sự không biết, chính mình nên làm gì .

"Vù. . ."

Điện thoại di động lần thứ hai chấn động, cũng không biết là thứ mấy trở về.

Giang Tuyết Tinh trầm mặc chốc lát, cuối cùng lấy ra điện thoại di động, ấn xuống nút nhận cuộc gọi.

"Tuyết Tinh, ngươi làm gì thế không nghe điện thoại? Gấp chết ta rồi. . ."

Trong điện thoại di động truyền đến một đạo thanh âm dễ nghe, chính là nàng cùng cha khác mẹ tỷ tỷ Giang Tiểu Vân.

Giang Tiểu Vân năm nay 19 tuổi, ở Tùng Sơn đại học đọc đại một, chuyên nghiệp là kinh tế quản lý.

"Điện thoại di động ném trong lớp , mới vừa tìm trở về. Tỷ, tìm ta có việc?"

Giang Tuyết Tinh nhẹ giọng hỏi.

Giang Tiểu Vân: "Ba cùng ngươi nói rồi sao?"

Giang Tuyết Tinh: "Nói cái gì?"

Giang Tiểu Vân: "Thứ bảy Thánh Đức trang viên sự tình a, ba không nói cho ngươi?"

Giang Tuyết Tinh suy nghĩ một chút, lắc đầu nói: "Không có, làm sao ?"

Giang Tiểu Vân: "Điện thoại di động ngươi ném bao lâu ?"

Giang Tuyết Tinh: "2 cái nhiều giờ."

Giang Tiểu Vân không còn gì để nói sau, nói: "Vừa nãy ba điện thoại cho ta , nhưng ta đem thứ bảy tất cả mọi chuyện đều thủ tiêu, với hấn đi Thánh Đức trang viên, nghe nói này thiên có một đại nhân vật hội đi. Ngươi cũng biết, này thứ bảy ta vừa vặn có việc. . ."

Giang Tuyết Tinh nghe xong thật sự muốn cười, nói: "Vì lẽ đó ngươi muốn cho ta cùng ba cầu xin?"

"Không sai, ta gia Tuyết Tinh chính là thông minh, một điểm liền rõ ràng. . ."

Giang Tiểu Vân hì hì yêu kiều.

"Được, ta thấy hấn liền nói!"

Giang Tuyết Tinh miệng đầy đáp ứng rồi, sau khi cúp điện thoại, không chỉ có lắm bầm khề nói: "Thánh Đức trang viên. . . Đại nhân vật?"

. . .

Từ Nguyệt Thi Lam gia sau khi ra ngoài, trải qua là 7 điểm hơn nhiều, Vương Dật chết sống không làm cho đối phương đưa, sợ phát sinh nửa sự cố, trực tiếp đánh chiếc xe rời đi.

"Hai người đều rất có thành ý, không sai. . ."

Trên xe taxi, tiểu loli đối với hai cái hoa khô của trường rất hài lòng, nhận các nàng bái sư trà, đệ tử xem như là nhận lấy .

"Đại tỷ, nơi này linh khí trải qua khô héo, các nàng lấy cái gì mở ra Thiên Nguyên?"

Thảm Băng đề xảy ra vấn đề.

"Chuyện đến nước này, chỉ có đi cái khác tính không tìm kiếm linh mạch, sau đó dùng vô thượng pháp đúc ra một cái trung thiên thể giới, cuối cùng lại đem nó đi tới đây."

Tiểu loli nói ra biện pháp.

"Quá phiền phức, nơi này không phải có hai cái sao?"

"Không thể động nơi này linh mạch, bằng không này hiểm hoi còn sót lại một góc, hội trong nháy mắt biến thành tro bụi."

Tiểu loli thực lực cao một chút, nhìn ra rõ ràng hơn.

Các nàng, nương tài xế sư phụ nghe được rồi tỉnh rồi mù, Vương Dật nhưng là có chút nghe rõ ràng chút: "Các người muốn rời khỏi nơi này?"

"Lão công yên tâm hảo, chỉ là tạm thời ly khai."

Tiểu loli ngây thơ đạo.

"Áy. . ."

Vương Dật trong lòng có chút không thoải mái, hỏi: "Sẽ không để cho chúng ta quá lâu đi."

"Lão công yên tâm hảo. . ."

Thảm Băng 'Phốc' nở nụ cười, thân thể yêu kiều một tà, mặt cười tựa ở trên bả vai của hắn, nhẹ giọng nói: "Ta cùng Đại tỷ có thể trong nháy mắt đánh vỡ tính không giới ràng buộc, tìm kiếm linh mạch càng là đơn giản, chỉ có điều đúc ra Thiên Thể Giới hội phiền toái một chút. Một cái hoàn chỉnh trung thiên thể giới, tỷ muội chúng ta hợp lực, gần như muốn 5 thiên thời mới có thể đúc thành. . ."

"Được rồi, các người khi nào thì đi?"

Vương Dật không có hỏi cái gì là Thiên Thể Giới, lưu ý chính là các nàng rời đi thời gian.

"Không vội đây, chúng ta thật vất vả tìm tới lão công, sao cam lòng rời đi? Qua mấy ngày đang nói đi."

Tiểu loli ôm Vương Dật cổ, ở hắn mặt trái trên tăng tăng một ấn.

Phía trước cho thuê sư phụ thấy sau, trực tiếp kinh ngạc đến ngây người.

Ba người về đến nhà sau, Vương Dật phát hiện trên bàn bày đặt làm tốt cơm nước, còn có một tờ giấy, hắn vội vàng cầm lấy vừa nhìn, là mẹ lưu lại: Vương Dật, ta đi Yên Kinh, có việc gọi điện thoại cho ta, tiền ở trong ngăn kéo.

"Không phải nói cuối tuần sao? Ngày hôm nay mới vừa chu mẩy? Chuyện gì gấp gấp như vậy?"

Vương Dật lẩm bẩm vài câu, cùng đại tiểu tiên nữ bắt đầu ăn cơm.

Đại tiểu tiên nữ biết bà bà không ở phía sau, sau khi tắm xong, dĩ nhiên chủ động mặc vào tất chân, Vương mỡ người nằm ở sofa ở giữa, trái ôm phải ấp. Một bên xem tivi, một bên hưởng thụ tể nhân chi phúc, rất tiêu dao tự tại.

"Lão công. . . Cái kia, lại lên. . ."

Thảm Băng thân thể yêu kiều như nhũn ra, muốn đem hắc ti chân dài từ Vương Dật vượt dòi, nhưng sao cũng không còn khí lực, thở gấp tinh tế đạo.

Nàng mị thái quá mê người, Vương mỡ người thở hổn hển mấy lần khí thô sau, thô lỗ hướng về Thảm Băng trên môi hôn tới. . .

"Ừm. . ."

Thảm Băng ôm hắn cổ, vong tình đáp lại, rên rỉ tiếng đẹp như tự nhiên. . .

Mà giờ khắc này, tiểu loli chính trừng mắt một đôi mắt to, nhìn chòng chọc vào cái kia vật nhô lên, nàng xoắn xuýt nửa ngày, cuối cùng rơi xuống một cái đại quyết xác định, sắc Vương Dật không chú ý, béo mập tay nhỏ trực tiếp dò tìm hắn quần soóc bên trong.

Chương 63: Chúng ta có cái quần

Nam nhất son đề, Đình gia.

Đình Tú Đình mặc một bộ đại hoàng vạt áo ngủ, ngồi ở trước bàn nhìn chòng chọc vào màn hình máy vi tính, nàng trải qua ngời 1 cái nhiều giờ .

Đột nhiên, nàng thao túng chuột, đem màn ảnh trên video hình ảnh ngắt quãng, sau đó phóng to, nhuộm hóa. . .

Sau một khắc, nàng cầm điện thoại di động lên cho Triệu Long đánh tới.

Triệu Long: "Tiểu thư, có phát hiện ?"

Đình Tú Đình: "Triệu Long ca ca, người xem đệ 9 hào video video, thời gian 10: 07."

Triệu Long: "Mở ra , ân. . ? Đây là Maserati GT? Loại xe này nữ nhân mở đến tương đối nhiều. . ."

Đình Tú Đình: "Bảng số xe là: Tùng A, Triệu Long ca ca, tra một chút bảng số xe chủ nhân là ai. Ta rất muốn biết, muộn như vậy , cái nào Đại tiểu thư có tâm tình đến nam nhất son thưởng nguyệt."

Triệu Long: "Không thành vấn đề, không trải qua chờ ngày mai."

Đình Tú Đình: "Được. . ."

Nàng sau khi cúp điện thoại, nhìn trên màn ảnh Maserati, tiểu nhân chậm rãi hít lại: "Hào như rất thú vị đây. . ."

"Vô liên sĩ, bọn hắn đến cùng muốn làm gì? Vì sao đưa ánh mắt đều đặt ở Tùng Sơn?"

Đột nhiên, Đình Quảng Nhiên ở ngoại thất rộng to.

"Gia chủ, chúng ta cùng Lưu gia liên minh, có thể ngăn cản Sơn gia dã tâm. Có thể Trương Đình Liễu gia không giống nhau, gia tộc của bọn họ có thể có cường giả thần cấp, chúng ta phải nghĩ một cái sách lược vẹn toàn."

Lão đại âm thanh sau đó xuất hiện.

"Muốn cái gì? Chúng ta theo người ta căn bản không ở một cấp bậc trên. Thấy quý , làm sao đều tới đồng thời tập hợp. . ."

Đình Quảng Nhiên gầm lên.

"Này thứ bảy chúng ta có đi hay không. . .?"

"Đi cái rắm, những cái kia thế tục nhà giàu ai yêu đi ai đi. Liễu gia đều cười ở lão tử trên cổ gây phản , ta còn đi khuôn mặt tươi cười đón lấy hay sao?"

. . .

"A. . ."

Tiếng kinh hô xuất hiện.

Bóng người lay động, tiểu loli chạy đến phòng rửa tay, mở đèn. Nàng khuôn mặt nhỏ đỏ bừng bừng, còn có lưu lại cảm động dư vị.

Lúc này, trên đùi của nàng, áo ngủ trên, thậm chí là trên mặt, đều dính có bạch cháo thần bí chất lỏng.

Tiểu loli quay về tắm gương, giơ lên tay nhỏ, mặt một chút chất lỏng hạ xuống, nhìn mình ngón tay ngọc, kỳ quái tự nói: "Làm sao dính dính ? Đây là cái gì a? Thật cổ quái. . ."

"Đại tỷ. . ."

Đúng vào lúc này, Thẩm Băng đi vào.

Trời ạ, nàng ăn mặc tất chân đùi đẹp trên, áo ngủ trên cùng vô cùng mịn màng mặt cười trên, cũng còn có loại kia thần bí chất lỏng.

"Người vừa nãy cho ta mò cái gì? Như vậy năng. . ? Còn có, những thứ đồ này là cái gì? Sao lại đột nhiên xuất hiện ?"

Thẩm Băng nhìn trong gương trên mặt đồng đồng, nhẹ giọng hỏi.

"Hỏi nhiều như vậy làm cái gì? Người chỉ cần nhớ kỹ, có thứ tốt Đại tỷ đều sẽ nhớ kỹ người. . ."

Tiểu loli quay về tắm gương, nhiều lần lau chùi khuôn mặt nhỏ trên chất lỏng, kiểu xùy xùy nói.

Cùng lúc đó, phòng khách trên ghế salông.

Vương mẫu người ngẩng đầu hướng lên trên, ngây ngốc nhìn trần nhà, trong đầu trống rỗng.

Hạnh phúc, làm đến quá nhanh.

Hắn cùng Giang Tuyết Tình giao du thời gian dài như vậy, nhiều nhất là lâu ôm ôm, cách y phục xúc vật mà thôi, nào có như ngày hôm nay như vậy. . .

Vương Dật rút cục lĩnh ngộ được nhân sinh chân lý.

Đại tiểu tiên nữ chà xát nửa ngày, phát hiện loại kia đồng đồng lại có dũng khí quái lạ mùi vị, thẳng thắn lại tắm rửa sạch sẽ.

Chờ các nàng sau khi tắm xong, Vương Dật cũng xông tới một cái, sau đó ba người ở trong phòng ngủ ôm nhau ngủ.

Sáng sớm ngày thứ hai, bọn hắn ăn xong điểm tâm sau, đồng thời ngồi xe đến trường.

'Có phải là đến mua chiếc xe ? Nha. . . , ta còn không hộ chiếu đây, làm sao bây giờ?'

Nhìn bị một đám đại gia bác gái vây lên tiểu loli, Vương Dật thầm nghĩ trong lòng, cuối cùng hắn nhớ tới đáng thương Nguyệt mẫu người.

Đi tới trường học phòng học sau, Sơn Vô Lăng còn chưa tới trường học, Triệu Tiểu Ngọc cũng không có ở.

"Mặc kệ , ta trước tiên ngồi ở đây."

Tiểu loli không nói hai lời, trực tiếp đem túi sách đặt ở Giang đại tiểu thư trên bàn sách.

"Vị bạn học này, chúng ta thay đổi vị trí có thể không?"

Thẩm Băng nhìn về phía ngồi ở phía sau nữ sinh.

Nữ sinh dung mạo rất giống như vậy, mang pho con mắt, trên mặt sinh hơi có chút tiểu tàn nhang.

"A. . . Tốt. . . Tốt đẹp. . ."

Nữ sinh kia có chút không nổi vị trí này, nàng đối với Vương Dật có hảo cảm, có thể Thẩm Băng nhi nữ Bạo Long hình tượng, sâu sắc khắc ở trong đầu của nàng, nàng không dám không nghe.

Vương Dật không nói gì nhìn tất cả, chờ cái kia mang con mắt nữ sinh đi rồi, hắn đối với đại tiểu tiên nữ nói: "Lão bà, các người muốn đối với bạn học cùng lớp khá hơn một chút, đặc biệt là nữ sinh. . ."

"Ân, lão công yên tâm, ta sẽ không ra tay với các nàng. . ."

Tiểu loli hướng hắn ngọt ngào nở nụ cười.

"Phạm trần nữ tử mà thôi, đơn thuần chỉ phong liên có thể làm được. . ."

Thẩm Băng khẽ nói

Vương mẫu người: . . .

Đệ tứ tiết khóa rơi xuống sau, tiểu loli lôi kéo Vương Dật tay nói: "Lão công, ngày hôm nay chúng ta đi ngoại diện ă."

"Ngoại diện? Nơi nào?"

Vương Dật nhất thời ngẩn người.

"Ước thực hiện, Thi Lam nha đầu kia ngày hôm nay mời khách, nàng cùng Nguyệt Hi trải qua ở cửa trường học chờ chúng ta. . ."

Tiểu loli vừa đi vừa đạo.

"Ước thực hiện? Các người lúc nào liên hệ ?"

Vương mẫu người trực tiếp kinh ngạc, từ buổi sáng đến hiện tại, đại tiểu tiên nữ vẫn ở chính mình dưới mí mắt a. . .

"Chúng ta có cái quần. . ."

Tiểu loli lung lay điện thoại di động kiểu mạnh cười nói.

Vương Dật nghe xong nhất thời không nói gì.

Năm người gặp gỡ sau, đồng thời hướng ước thực hiện đi đến. Bọn hắn vừa rời đi trường học, hai bóng người vọt ra.

"Triệu Long ca ca, người có thể xác định, chiếc kia GT đăng kí ở Trầm gia danh nghĩa sao?"

Đình Tú Đình nhẹ giọng hỏi.

"Sẽ không sai. . ."

Triệu Long khẳng định gật gật đầu.

"Càng là đối đầu. Hiện tại chỉ có tìm một cơ hội, xác định hắn tại phải phía dưới có hay không nốt ruồi đen. . ."

Đình Tú Đình vuốt chính mình cảm nhỏ, tự lẩm bầm.

Ước thực hiện cơm nước ăn thật ngon.

Tiểu loli này giáp một tý, này giáp một tý, không một chút nào khách khí.

Bọn hắn ăn 40 phút, trong lúc Vương Dật trộm đạo muốn tính tiền, kết quả trước sân khấu công nhân viên nói, Nguyệt Thi Lam ở đây vẫn là thiêm đan, cuối tháng thống nhất kết.

"Vậy đưa cái này nguyệt đều kết liễu đi."

Vương Dật bất đắc dĩ nói, hắn cũng không muốn nhượng nữ nhân mời khách.

"Thật không tiện tiền sinh, nguyệt tiểu thư món nợ đều là đánh vào đối với công tài khoản, hơn nữa nhất định phải cuối tháng đánh, hiện tại ngài kết liễu cũng không tính. . ."

Trước sân khấu rất có lễ phép nói.

Vương mẫu người lần thứ hai không nói gì.

Sau khi ăn xong, bọn hắn về đến trường học tiếp tục đi học.

Sau khi tan học, năm người lại tụ đến cùng một chỗ, hướng vận động quán đi đến. Hiện tại Nguyệt Thi Lam trực tiếp vòng qua Vương Dật, cùng đại tiểu tiên nữ ở trong đám liên hệ.

Ngày hôm nay là thứ năm, đội cổ động viên vốn là không có huấn luyện, có thể các nữ sinh tính tích cực đều rất cao, vì lẽ đó không hẹn mà cùng gom lại sân bóng rổ.

"Vương Dật, người tới đây một chút. . ."

Vương Dật cùng nhân tiến vào sân bóng rổ sau, Triệu Long liền hướng hắn vẫy tay, bên cạnh hắn đứng Đình Tú Đình.

"Được!"

Vương Dật không có suy nghĩ nhiều, đem túi sách đặt ở bên tường, đi tới Triệu Long bên người, một mặt mỉm cười hỏi: "Xã trường tìm ta có việc?"

"Không có chuyện gì liền không thể gọi người sao?"

Triệu Long còn chưa trả lời, Đình Tú Đình cũng lấy cái tay nhỏ, vòng tới Vương Dật phía bên phải, dịu dàng nói.

Đột nhiên, con mắt của nàng trực tiếp trừng lên.

Chương 64: Chỗ đó, thật sự có chút xa

Vương Dật tai phải phía dưới, thỉnh linh mọc ra một nốt ruồi đen, bất luận to nhỏ hay vẫn là vị trí, đều cùng cái kia đánh chính mình cái mộng khôn nạn giống nhau như đúc.

Là hán, nhất định là hán, sẽ không sai . . .

Đình đại tiểu thư trong lòng, trong nháy mắt dấy lên cảm giận ngút trời. Nàng bỗng nhiên chuyển qua thân thể yêu kiều, mạnh mẽ nắm nổi lên phần quyền, cường tự nhấn nài.

Nàng sợ chính mình không nhận được hướng về tên khôn này ra tay.

Vương Dật lại không phải người ngu, thấy sắc mặt nàng đột nhiên đại biến, trong lòng biết hồng rồi. Hán không xác định đối phương có hay không nhận ra chính mình, có thể ngoại trừ lần kia dạ tham Đình phủ, còn có chuyện gì có thể đề cho nàng như vậy kích động?

Triệu Long cũng là người thông minh, thấy Đại tiểu thư lại thất thố như thế, trong lòng nhất thời gương sáng, hán trước tiên nghĩ như thế nào ổn định Vương Dật.

"Ha ha, ngày hôm nay Tú Đình tâm tình không tốt lắm, người đừng để ý."

Hán nhẹ nhàng nở nụ cười, nói: "Ta muốn hỏi hỏi người xuyên bao lớn quần áo?"

"180, nha, không, hay vẫn là 185 đi. . ."

Vương Dật muốn từ bản thân cao lớn lên chút, sửa lời nói.

"Được, vậy liền cho người xác định 185 đội phục rồi. Vương Dật, luyện thật giỏi, ta đối với người ôm ấp đại hi vọng. . ."

Triệu Long vỗ bả vai hán một tý.

"Cảm ơn học trưởng, ta sẽ cố gắng."

"Ân, người đi về trước đi, chuẩn bị huấn luyện. . ."

"Được. . ."

Vương Dật gật gật đầu, về đến đội viên nơi.

"Đại tiểu thư, bất luận người phát hiện cái gì, đều phải nhện, lạc đội sau lại nói. . ."

Thấy Vương Dật đi xa, Triệu Long dụng thanh âm cực thấp dặn.

"Ta. . . Biết. . ."

Đình đại tiểu thư nỗ lực khống chế tâm tình của chính mình, cắn răng bạc đạo.

. . .

Huấn luyện rất khổ cực, bất quá đối với Vương Dật tới nói, nhưng là rất dễ dàng.

2 giờ sau, huấn luyện cuối cùng kết thúc, rất nhiều tân học viện đều không thể đứng thẳng, bọn hán nằm ở mộc trên sàn nhà, kịch liệt thở hổn hển.

Vương Dật không dám biểu hiện quá ung dung, giả dạng làm một bộ luy hư thoát dáng vẻ, cũng tự nằm vật xuống.

"Lão công, ta cho người án nhấn một cái đi. . ."

"Đại tỷ, người án chân trái, ta án đùi phải. . ."

Tiểu loli cùng Thẩm Băng đi tới bên cạnh hán, song song ngồi xổm xuống, mềm nhẹ ấn lại Vương Dật chân bắp thịt.

Các nàng cử động, nhất thời hấp dẫn rất nhiều ánh mắt, đặc biệt là những cái kia nam đội viên, ước ao đó kị không được không được . . .

"Các ngươi. . . Đứng. . ."

Vương Dật kinh hãi. Đây chính là ở nơi công cộng a, ta đại tiểu tiên nữ lão bà a, các ngươi có biết hay không chính mình ở ngược cầu a. . .

"Lão công chó lộn xộn. . ."

Tiểu loli một cái đề lại Vương Dật, kiêu manh nói: "Như vậy có thể dễ hóa giải một nhọc, rất hữu hiệu. . ."

Thảm Bồng trầm mặc không nói, trắng noãn tay ngọc ở Vương Dật bấp đui cùng chân nhỏ trong lúc đó nhiều lần đi khắp.

Xác thực thoải mái cực kỳ, Vương mỗ người càng lại vô sỉ cứng rồi.

Đội cổ động viên bên này, Nguyệt Thi Lam cùng Trầm Nguyệt Hi liếc mắt nhìn nhau, không dám đã qua, các nàng trải qua lạy tiểu loli sư phụ, không dám có chút vượt qua. Ít nhất ngay trước mặt đại tiểu tiên nữ không dám, lén lút liền không nói được rồi.

"Nam sinh kia là ai? Phi Yên cùng Băng Nhi tại sao gọi chồng nàng?"

"Hắn là Vương Dật a, nguyên lai Vương đại thiếu. Các nàng khẳng định là đùa giỡn, cố gắng là cùng Vương Dật đánh cuộc thua, mới bị ép gọi như vậy. . ."

"Há, là hắn a, không trách như thế soái. . ."

"Làm sao ? Ngươi coi trọng hắn?"

"Có một chút, con mắt của hắn rất mê người, phi thường thâm thúy. . ."

"Thiết, chết mê gái. . ."

Những cái kia đội cổ động viên thành viên bắt đầu đối với Vương Dật nghị luận sôi nổi, ngày hôm nay Giang Tuyết Tình không có đến, bằng không nghe đến mấy câu này sau, không biết nên nghĩ như thế nào .

Sau 15 phút, mọi người nhìn nhau ly khai trận quán, Vương Dật mấy người cũng đi rồi, chỉ còn dư lại Đình Tú Đình cùng Triệu Long.

"Tiểu thư. . ."

Triệu Long xác định mọi người đi sạch sẽ sau, thấp giọng nói.

"Là hắn, nhất định là hắn. . . , hắn chính là người bí ẩn kia. . ."

Đình Tú Đình cắn răng nghiêng lợi nói.

Triệu Long nghe xong trầm mặc chốc lát, nói: "Tiểu thư, Triệu Long có cái yêu cầu quá đáng, ngài. . ."

"Triệu Long ca ca, không cần lại nói. . ."

Đình Tú Đình đánh gãy hắn, nói: "Ta biết, ngươi đối với đội bóng rổ rất có cảm tình. Ta tạm thời sẽ không nói ra bí mật này, bắt quá, chờ ngươi xuất ngũ sau, ta nhất định phải nói cho phụ thân. . ."

Triệu Long nghe xong, viên mắt đều ướt át , kích động nói: "Cảm ơn ngài, tiểu thư. . ."

"Không cần cảm ơn, ngươi vì cái này bóng rổ xả trả giá quá nhiều. . ."

Đình Tú Đình đầu tiên là mỉm cười nở nụ cười, lập tức ánh mắt lạnh lẽo, cắn răng bạc nói: "Bắt quá ta như thế nào đối phó cái này Vương Dật, ngươi liền không cần lo ."

"Tiểu thư, không thể. . ."

Triệu Long nghe xong, mới vừa thả xuống tâm từ lại nâng lên: "Vương Dật thiên phú khác loại, Lãnh Tâm đều chết ở trong tay của hắn, ngài không thể là đối thủ của hắn."

"Triệu Long ca ca yên tâm hảo. . ."

Đình Tú Đình tiểu nhãn nhắm lại: "Ta không sẽ rõ động thủ, hơn nữa, không nhất định hướng Vương Dật ra tay. . ."

Nàng nhớ tới Trầm Nguyệt Hi, đêm đó chính là nàng mang Vương Dật thoát đi nam nhất sơn.

Vương Dật cũng không biết, là Triệu Long để cho mình tạm thời tránh thoát một cái phiền toái lớn. Hắn hiện tại đang cùng đại tiểu tiên nữ ngồi ở A 8

dậm.

"Mỗi đêm 12 điểm, ngươi muốn dùng Tiên Thiên ánh sao tẩy thể, một lần hai giờ."

Tiểu loli hướng Nguyệt Thi Lam đạo.

"A? Tẩy thể? Làm sao tẩy?"

Nguyệt đại tiểu thư trực tiếp nghe bối rối.

"Chính là đứng ở tinh không bên dưới liên có thể. . ."

Tiểu loli kiên trì giải thích.

"Ân, rõ ràng. . ."

Nguyệt Thi Lam gật gật đầu.

"Phi Yên đồng học, vậy đâu?"

Trầm Nguyệt Hi ở bên vô cùng đáng thương hỏi.

"Ngươi đến các loại. . ."

Tiểu loli nhìn về phía ngoài cửa sổ, nói: "Chờ chúng ta đem Thiên Thế Giới mang về. . ."

Buổi tối. . .

Vương Dật ôm trong lòng đại tiểu tiên nữ, trong lòng cực kỳ an bình.

Bỗng nhiên, hần nhớ tới cuối tuần sự tình, đưa nó nói ra.

"Biết rồi, lão công đi thôi, ta đối với Thi Lam đưa bé kia rất yên tâm. . ."

Tiểu loli nhẹ nhàng chen chen thân thể yêu kiều, rù rì nói.

"Hà?"

Vương Dật có chút kỳ quái hỏi: "Ngươi không muốn đi?"

"Không được, ta vừa đi, Thi Lam sẽ rất câu nệ."

Tiểu loli hì hì cười nói.

Vương Dật nghe xong có chút không nói gì, nghiêng đầu qua đi: "Băng Nhi đâu?"

"Ta ở nhà bồi tiếp Đại tỷ là tốt rồi."

Thẩm Băng ngoan ngoãn nhắm đôi mắt đẹp, khẽ cười nói.

Vương Dật nghe xong, phân biệt ở các nàng phần trên môi hôn nhẹ, chậm rãi ngủ .

Ngày thứ hai, bọn hần trước sau như một đi tới trường học đi học, buổi trưa là Trầm Nguyệt Hi làm chủ, sau đó buổi tối đi tới bóng rổ xã.

Ngày hôm nay Giang Tuyết Tinh hay vẫn là không có tới, nghe nói cùng đội cổ động viên trường xin nghỉ , một tan học liền về nhà .

Khuya về nhà thì, tiểu loli trình trọng cùng Nguyệt Thi Lam thanh minh, đừng mang Vương Dật đi địa phương nguy hiểm, bằng không xác định không nhẹ tha thứ.

Nguyệt Thi Lam nhất thời vừa mừng vừa sợ, nàng không nghĩ tới Vương Dật còn nhớ chuyện này.

"Ngày mai buổi sáng 10 điểm, ta tới đón ngươi."

Nàng nhìn về phía Vương Dật, có chút tiểu hưng phần nói.

"Không cần, ngươi nói cho ta nơi nào, ta tự mình đi là được."

Vương Dật làm sao biết là đi Thánh Đức bảo?

"Cái kia, ta hay vẫn là tiếp người đi. . ."

Nguyệt Thi Lam có chút ngượng ngùng nói: "Chỗ đó, thật sự có chút xa. . ."

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 65: Được chú ý nhất nam nhân

Thứ bảy buổi sáng 10 điểm

Vương Nghị ăn mặc một thân quần áo thể dục, rơi xuống nhà trọ.

Audi A8 đình ở dưới lầu.

"Vương Dật!"

Cửa sổ xe mở ra, Nguyệt Thi Lam hướng hẳn cười ngọt ngào vẫy tay, nàng bên cạnh, còn ngồi Trầm Nguyệt Hi.

'Nàng làm sao cũng ở?'

Vương mỗ lòng người trong nổi lên nói thầm, sau khi lên xe, con mắt trực tiếp trùng lên.

Nguyệt Thi Lam cùng Trầm Nguyệt Hi, phân biệt ăn mặc muộn lể quần, họa nhạt trang, đương thực sự là mỗi người có các quyền rũ, mỗi người có các tiểu.

"Người. . . Các người đây là làm gì?"

Vương Dật hoảng rồi, không phải ăn một bữa cơm sao? Làm gì như vậy chính thức?

"Hi hi. . ."

Trầm Nguyệt Hi cười giả dối: "Vương Dật, người cảm thấy ta đẹp đẽ, hay vẫn là người Thi Lam tỷ tỷ đẹp đẽ?"

"Nguyệt Hi. . ."

Nguyệt Thi Lam mặt cười nhất thời một đỏ, bao hàm giận dữ trừng nàng một chút.

Vương mỗ người sờ sờ mũi.

Câu nói như thế này tốt như thế nào như ở nơi nào nghe được?

Audi A8 khởi chuyển động, nghị Tùng Sơn thị ngoại mở ra.

Ba người một đường tùy ý trò chuyện, rất nhanh 1 giờ đã qua.

"Lưỡng vị tỷ tỷ, các người muốn mang ta đi nơi nào?"

Vương Dật ngưng thấy ngoài cửa sổ, cảm thấy xuất không đúng, này rõ ràng trải qua mở ra Tùng Sơn nội thành.

"Thánh Đức trang viên. . ."

Nguyệt Thi Lam cười khẽ trả lời.

Cái gì?

Vương Dật trực tiếp hoá đá.

Thánh Đức trang viên là Tùng Sơn phú hào nhân sĩ tụ hội vị trí, không đối với người bình thường mở ra. Nơi đó có thể cưỡi mã, đánh Golf, câu ngư các loại, đủ các loại, có thể tính là một cái xa hoa du ngoạn thắng địa.

Chủ nhân là cái thần bí thương nhân, xưa nay chưa từng xuất hiện, một có tụ hội, đều là quân gia xuất hiện, chủ trì tất cả.

"Thì Lam tỷ tỷ, người muốn ăn chết ta sao?"

Vương Dật nhất thời khóc, nơi đó tiêu phí hẳn là biết đến, một lần tiêu phí ít nói cũng đến 10 vạn trở lên, hẳn Caly tuy rằng có tiểu hai cái ức, nhưng tiền thật sự không là như thế hoa.

"Làm sao? Đau lòng?"

Đại tiểu tiên nữ không ở, Nguyệt Thi Lam lá gan cũng lớn rất nhiều, sân tiếng nói: "Lẽ nào ta. . . Còn không trị giá một bữa cơm sao?"

Có Trầm Nguyệt Hi ở bên cạnh, nàng cuối cùng không nói ra nộ hôn đầu hai chữ đến.

Vương Dật nghe xong, trong lòng cái này khổ a.

Đúng đấy, chính mình để người ta nộ hôn đầu trộm đến rồi, xuất một lần huyết cũng hợp tình hợp lý. Có thể này huyết, xuất có phải là nhiều điểm. . . ?

Lại quá nửa giờ, A8 rốt cục mở ra chỗ cần đến. Tiến vào rộng rãi sau đại môn, tiếp tục hướng phía trước C khu đại bảo mở ra.

Đại bảo ở vào trang viên chính phương Bắc, do tam tràng kiểu tây phương pháo đài cổ sở tổ, chính diện dài đến 200 mét, trước mặt phô có một đám lớn lục thực, ở giữa có xây một cái đường kính 50 mét to lớn ao nước phun, hai bên là bãi đậu xe.

Đương A8 dừng lại thì, Vương Dật cảm giác không đúng .

Hắn nguyên từng đến nơi này mấy lần, trong ấn tượng, mỗi lần cũng bắt quá 50 lượng hào xe mà thôi, nhưng hôm nay.

Thiên, này có tới hơn 100 lượng , xa xôi đối diện , tương tự đặt không ít hào xe.

Tình huống thế nào?

"Vương Dật, không mời chúng ta xuống xe sao?"

Nguyệt Thi Lam mềm nhẹ nở nụ cười, xinh đẹp không gì tả nổi, nàng chậm rãi giơ lên tay ngọc, mò về hắn.

"Vương Dật. . ."

Trầm Nguyệt Hi thay đổi ngày xưa nghịch ngợm bảo bảo hình tượng, trang nhã nở nụ cười, cũng là duỗi ra tay ngọc.

Dát?

Vương mỗ người trong nháy mắt ngón ngang không được không được .

Các nàng ở làm cái gì yêu ma quỷ quái?

"Người hẳn tâm nhượng nữ sĩ tay nhắc lâu như vậy?"

10 giây sau, Trầm Nguyệt Hi nâng đến hơi một chút , sân tiếng kêu.

Vương Dật biết tránh không khỏi , hít một hơi thật sâu, duỗi ra hai tay, đồng thời tiếp được nhị nữ hoạt nếu như không có cốt tay nhỏ.

Hai đại hoa khôi của trường nhất thời phóng ra long lanh cười ngọt ngào.

Vương Dật khom người, ngược lại rơi xuống A8, sau đó chậm rãi lùi về sau, Nguyệt Thi Lam xuống xe trước, sau đó là Trầm Nguyệt Hi.

Từ đầu đến cuối, ba người tay đều không có chia lìa.

Hai đại hoa khôi của trường sau khi xuống xe, Vương Dật chậm rãi tay trở về hai tay, để xuống bên hông, cánh tay tự nhiên khúc lên, sau đó chậm rãi xoay người.

Nguyệt Thi Lam cùng Trầm Nguyệt Hi đồng thời tiến lên nửa bước, hai bên trái phải kéo lại hắn.

"Đi thôi, Vương Dật. . ."

Nguyệt Thi Lam vung lên mặt cười, cười ngọt ngào đạo.

Trầm Nguyệt Hi cũng vung lên mặt cười nhìn về phía hấn, nhưng cũng không nói gì, trong con người xinh đẹp có ánh quang đang nhấp nháy.

Các nàng làm sao biết, lúc này Vương mẫu người, da đầu trải qua ma đến không được không được .

Tham gia bức này cao cấp tụ hội , dựa theo bình thường lễ nghi, nhất định phải Tây phục giày da, mặc chính thức.

Nhưng hấn hiện tại đâu? Một thân quần áo thường, lam bít tất, bạch cầu hải. . .

Lại nói bạn gái. Một cái nam sĩ, cơ bản chỉ mang một vị bạn gái. Một tay phù eo, một tay tự nhiên buông xuống bên cạnh, dẫn bạn gái đi vào người phạm tục trong mắt.

Nhưng là. . .

Được chứ, Vương Dật đương thật giống cái tù phạm, bị hai cái mỹ lệ thường phục nữ cảnh sát cầm ở trong tay.

"Vương Dật, mang chúng ta đi vào a. . ."

Trầm Nguyệt Hi thấy hấn vẫn ngốc đứng bất động, nhất thời bĩu môi ra.

Vương Dật nghe xong, cắn răng một cái giậm chân một cái, mang theo hai cái xinh đẹp như hoa bạn gái, hướng về đại bảo cửa chính đi đến.

"Lão Trương, đã lâu không gặp a."

"Hà? Lão Lý? Người cũng tới?"

"Đúng đây, nghe nói hôm nay có cái đại nhân vật muốn tới, ta mang theo ông chủ nửa giờ trước liền đến ."

"Ta cũng nghe nói , người đại nhân vật là ai sao?"

"Không biết, ông chủ không có nói. . ."

Cách đó không xa, một chiếc S600 cùng một chiếc bảo mã 7 hệ tài xế chính ở lẫn nhau đệ yên bắt chuyện.

Đột nhiên, bọn hấn sững sốt , đồng thời nhìn về phía cách đó không xa.

Ánh mặt trời ảm áp bên dưới, một người cao lớn thiếu niên anh tuấn, mang theo hai cái đẹp như trăng sáng thiếu nữ tuyệt đẹp, một mặt bình tĩnh từ trước người bọn họ đi qua.

Nhàn nhả áo sơ mi? Hai cái bạn gái?

Thảo, đây cũng quá trâu bò đi, phải biết hôm nay tới nơi này, đều là Tùng Sơn vang dội nhân vật a, hấn làm sao có thể như vậy. . . ?

Lẽ nào, hấn chính là cái thứ ở trong truyền thuyết đại nhân vật?

Hai cái tài xế không khỏi hai mặt nhìn nhau.

Lúc này, càng ngày càng nhiều hào xe tài xế phát hiện Vương Dật ba người, bọn hấn sắc mặt khác nhau, giật mình chiếm đa số, thậm chí, trực tiếp điều sai rồi yên vị trí, đem đầu lọc cho đốt .

Tất cả mọi người trong lòng, ý nghĩ đều kinh người nhất trí.

Đại nhân vật, đến .

Vương Dật biểu như rất thông dong, nội tâm kì thực rất bàng hoàng.

Hấn hiện cảm giác, chính mình thật hấn mẹ ném người chết .

Có thể hai cái Đại tiểu thư nhưng không như thế nghĩ, ở các nàng trong mắt, Vương Dật cùng tất cả mọi người đều không giống nhau, hấn là ngày hôm nay anh tuấn nhất nam nhân, được chú ý nhất nam nhân.

Anh tuấn nhất không dám nói, được chú ý nhất đúng là thật sự.

Bọn hấn rất đi mau quá bãi đậu xe, hướng về đại bảo cửa chính đi đến.

Đi rồi ước 30 mét sau, phía trước tụ tập nhân sĩ, đường viên dần dần rõ ràng .

"Hà?"

Vương Dật bước chân bỗng nhiên trì hoãn, nguyên lai, bọn hắn đầu tiên gặp phải, càng là không thể quen thuộc hơn được người xa lạ.

10 mét ngoài, hai cái 50 đến tuổi khoảng chừng trung niên nam tử, ở nơi đó trò chuyện, một người trong đó, bên cạnh đứng hai cái tuyệt mỹ thiếu nữ.

Càng là Giang Tuyết Tinh cùng Giang Tiểu Vân?

Cùng lúc đó, giang cha con cũng nhìn thấy Vương Dật, nhất thời sững sờ.

Vương Dật hướng về Nguyệt Thi Lam cùng Trầm Nguyệt Hỉ nhẹ giọng nói: "Cùng hảo ta!"

"Ừm . ."

Nhị nữ song song gật đầu.

Vương Dật hít một hơi thật sâu, hướng về đã từng nhạc phụ cùng vị hôn thê đi đến.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 66: Người là ai?

Giang Vệ Đông nhìn Vương Dật tiếp cận, kinh ngạc về mặt lóe lên liền qua, sau đó trong mắt tràn ngập vẻ khinh thường.

Giang Tuyết Tinh chỉ nhìn Vương Dật một chút, liền đưa mắt đặt ở Nguyệt Thi Lam cùng Trầm Nguyệt Hỉ trên người, mặt cười không khỏi chìm xuống. Mặc dù vị trí kia không lại thuộc về mình, có thể bị người khác chiếm đi, trong lòng nàng vẫn là rất không thoải mái.

Giang Tiểu Vân sáng sủa đôi mắt đẹp, ở Vương Dật ba người trên người nhiều lần đi khắp, tiếu nhãn trong tràn ngập tò mò.

Các nàng làm sao biến thành Vương Dật bạn gái ?

"Vương Dật?"

Lên tiếng trước nhất, càng là nói chuyện với Giang Vệ Đông nam tử, hắn kinh ngạc hỏi: "Người làm sao cũng tới ?"

"Trương bá bá, đã lâu không gặp. . ."

Vương Dật đi tới gần, rất có lễ phép lên tiếng chào hỏi, này người hắn là nhận thức, đối phương từng cùng cha từng có hợp tác.

"Ta là bồi Nguyệt tỷ cùng Trầm tỷ tới được. . ."

Hắn mỉm cười giải thích.

"Ồ. . ."

Trương Bá nhìn về phía hai đại tá hoa: "Hai người các ngươi nha đầu cuộn phim, không cố gắng hầu ở này hai lão bên người, tận làm chút vật lý kỳ cổ quái. . ."

Ngôn ngữ của hắn tâm ý rất rõ ràng: Các ngươi dẫn hắn tới làm cái gì?

"Trương Bá. . ."

Trầm Nguyệt Hỉ hiển nhiên cùng đối phương khá quen thuộc lạc, cái miệng nhỏ một đô: "Ngài không nên nói bậy nói bạ. . ."

"Ha ha. . ."

Trương Bá nở nụ cười, lập tức ngậm miệng không nói.

Vương Dật có thể nào nghe không xuất đối phương nghĩa bóng? Đối với này chỉ là nở nụ cười chỉ.

Hắn nhìn về phía Giang Vệ Đông.

"Giang thúc thúc. . ."

Bất luận qua lại như thế nào, Giang Vệ Đông đều là chính mình trưởng bối, hắn nhất định phải lấy lễ để tiếp đón.

"Người mặc, không thích hợp ngày hôm nay trường hợp. . ."

Giang Vệ Đông nhàn nhạt nói, hắn bản không muốn để ý tới Vương Dật, có thể có người ngoài ở đây, hắn sẽ không mất đi phong độ.

"Chuyện xảy ra quá đột nhiên, là ta sợ hãi. . ."

Vương Dật gật gù đầu, hắn hôm nay mặc xác thực thực không đúng.

"Ta khuyên người hay vẫn là mau chóng rời khỏi nơi này, nơi này không phải cái gì mọi người năng lực đến."

Giang Vệ Đông chậm rãi nói.

Phía sau hắn Giang Tuyết Tinh nghe xong, béo mập môi khẽ run lên, tự muốn nói gì, có thể cuối cùng vẫn là không có nói ra.

"Giang bá bá, ngài nói như vậy liền không đúng."

Nguyệt Thi Lam cùng Trầm Nguyệt Hi mặt cười đồng thời biến đổi, người trước lạnh lùng nói: "Vương Dật là ta yêu mời đi theo, hắn là ta nam bạn. . ."

Nàng cuối cùng sáu cái chữ cắn đến rất nặng.

"Ế?"

Giang Vệ Đông nhìn Nguyệt Thi Lam, tự tiểu phi tiểu nói: "Lão nguyệt đang ở bên trong, hắn biết Vương Dật là người nam bạn sao?"

"Biết!"

Nguyệt Thi Lam không uly ký tí nào nhìn thẳng hắn, cực kỳ khẳng định trả lời.

"Hà?"

Giang Vệ Đông sững sờ, hắn không nghĩ tới đối phương trả lời như vậy thẳng thắn, tuyệt không giống như là nói dối.

"Chúng ta đi vào trước, hắn còn đang chờ chúng ta đây, Vương Dật, chúng ta đi. . ."

Nguyệt Thi Lam nhẹ nhàng chấn động một tý Vương Dật.

"Giang thúc thúc, Trương bá bá, chúng ta đi vào trước. . ."

Vương Dật hướng về hai người gật gù đầu, mang theo hai vị hoa khôi của trường hướng đại bảo bên trong đi đến.

Giang Vệ Đông nhìn bọn hắn rồi đi bóng lưng, cau mày không nói, không biết đang suy nghĩ gì.

Phía sau hắn Giang Tuyết Tinh, hô hấp bắt đầu gấp gáp, thân thể yếu đuối rung động không thôi.

Nàng cũng tin tưởng Nguyệt Thi Lam.

Giang Tuyết Tinh thực sự không nghĩ ra, Nguyệt Thi Lam phụ thân liền có thể làm cho con gái cùng Vương Dật giao du tiếp xúc, tại sao cha của chính mình liền không được?

Tại sao?

Nàng phương tâm, xuất hiện một loại khó có thể tưởng tượng đại đau đớn.

"Tuyết Tinh. . ."

Giang Tiểu Vân thấy, không nhịn được nắm chặt rồi muội muội tay nhỏ.

"Nguyệt bá bá thật ở bên trong chờ chúng ta?"

Vương Dật vừa đi vừa hỏi.

"Ngu ngốc, đương nhiên lừa bọn họ. . ."

Nguyệt Thi Lam thấy cách bọn họ xa, thay đổi ngày xưa thực nữ hình tượng, hướng hân phun nhỏ ra cái lưỡi nhỏ, hi hi yêu kiều.

Nét cười của nàng quá vui tươi, như đầu mùa xuân ấm dương, mềm nhẹ mê người, nhìn ra Vương mẫu người nhất thời ngẩn ngơ.

"Thật không nghĩ tới, chúng ta Nguyệt đại tiểu thư cũng sẽ lừa người."

Khác một bên Trầm Nguyệt Hi lắc lắc mặt cười, kiều thán liên tục.

"Cô nàng chết dâm kia tìm năm đâu đúng hay không?"

Nguyệt Thi Lam mạnh mẽ trừng khuê mặt một chút, người sau nhất thời hướng nàng làm cái đáng yêu mặt quỷ.

Kẹp ở giữa Vương Dật nhất thời không nói gì.

Nguyệt đại tiểu thư thật sự rất có biểu diễn thiên phú, vừa nãy hân cũng là dối tin.

Ba người ly đại bảo cửa chính càng ngày càng gần, Tùng Sơn công thành danh toại phú hào càng ngày càng nhiều, bọn hân ba lạng thành đôi, lẫn nhau bắt chuyện.

Khi hân môn nhìn thấy Vương Dật bên này thì, mặc kệ có biết hay không, trên mặt đồn dập lộ ra kinh ngạc vẻ mặt kinh ngạc.

Wang Dật? Hân làm sao đến rồi? Còn có hân mặc quần áo. . . Đây cái gì quý?

"Phạm bá bá, Trương thúc thúc. . ."

Wang mẫu người lễ phép cùng nhận thức các trưởng bối chào hỏi, cử chỉ càng ngày càng thông dong khéo léo.

"Nguyệt Thi Lam, Trầm Nguyệt Hi, các người chạy đi đâu. . .?"

Đúng vào lúc này, bên cạnh xuất hiện một đạo dễ nghe yêu kiều, thiên ảnh lay động, một người mặc màu hồng nhạt dạ phục thiếu nữ xinh đẹp, xuất hiện ở ba người trước mặt.

Đột nhiên, thiếu nữ sững sờ, mặt cười cực kỳ kinh ngạc: "Wang Dật?"

Wang mẫu người cảm giác trước mặt sáng rực rỡ thiếu nữ mặt rất quen, nhưng là nhất thời nhớ không nổi ở nơi nào từng thấy, sững sờ chốc lát, mờ mịt hỏi: "Người. . . Là ai. . .?"

"Người. . ."

Thiếu nữ nghe xong đầu tiên là ngẩn ngơ, nhất thời vừa xấu hổ vừa tức giận.

"Hương Ngưng? Người làm sao đến rồi? Người không phải ngày hôm trước đi Hongkong sao?"

Nguyệt Thi Lam buông ra Vương Dật cánh tay, kéo lại đối phương tay nhỏ.

Là nàng?

Wang Dật nghĩ tới.

Ngày hôm nay Lý Hương Ngưng trang phục đặc biệt thực nữ, sáng rực rỡ cảm động, ba ngàn thanh ti hạ xuống vai đẹp, cùng này thiên đồ thể thao tóc thất bím đuôi ngựa rất khác nhau, không trách chính mình không nhận ra được.

"Ngày hôm qua bị Lý Thiếu Đình lôi trở lại, nói cái gì ngày hôm nay có cái đặc biệt trọng yếu tiệc rượu."

Lý Hương Ngưng hướng nàng đạo, sau đó hoành Vương Dật một chút: "Hành trang không quen biết đúng không!"

"Hắc. . ., Lý tỷ tỷ người tốt. . ."

Wang Dật thật không tiện gãi gãi đầu, mình quả thật thất lễ.

"Da mặt thật dày, ai là người tỷ tỷ?"

Lý Hương Ngưng kiều thối một tiếng.

"Hương Ngưng, người biết Vương Dật?"

Hai đại hoa khôi của trường nhất thời để bụng , Nguyệt Thi Lam nhẹ giọng hỏi.

"Đương nhiên nhận thức, tiểu tử này còn lừa Lý Thiếu Đình 2 cái ức đâu?"

Lý Hương Ngưng kiều hừ một tiếng,

Cái gì?

Hai đại hoa khôi của trường trong nháy mắt kinh ngạc, một mặt mờ mịt nhìn Vương Dật.

Lừa gạt là có ý gì?

Hơn nữa, 2 cái ức thật sự không ít.

Vương mỗ người trực tiếp không nói gì : "Lý tỷ tỷ, ta cùng Lý bá bá là mỗi người dựa vào cần thiết, làm sao là lừa gạt? Lại nói, khối này vật liệu, Lý bá bá có thể kiếm lời 3 lần trở lên. . ."

"Thiết. . ."

Lý Hương Ngưng kiều hừ một tiếng, không nói lời nào .

Hai đại hoa khôi của trường xem như là nghe rõ ràng , nguyên lai Vương Dật là bán nơi vật liệu cho Lý Thiếu Đình.

"Vương Dật, ngươi có 2 cái ức?"

Trần Nguyệt Hi một mặt quái lạ hỏi.

"Ừm. . ."

Vương Dật gật gật đầu.

"Vậy ngươi mời ta cùng Thi Lam ăn trường học căng tin, vì sao còn lộ làm ra một bộ đau lòng đáng vẽ?"

Trần đại tiểu thư cắn răng bạc hời kỳ mãnh liệt.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 67: Cô gái bí ẩn

"Đó là tiền a, một mình ta tương đương với ăn tam phần, đương nhiên đau lòng. . ."

Vương mỗ người một mặt ra vẻ đạo mạo.

"Ngươi. . ."

Trần đại tiểu thư nhất thời tức rồi, bỗng nhiên buông ra kéo lại hần cánh tay tay nhỏ.

Chi tiết này nhất thời bị Lý Hương Ngưng bắt lấy , nàng giật mình nhìn Trần Nguyệt Hi, hỏi: "Trần Nguyệt Hi, ngươi không biết. . . ?"

Nàng nói đến một nửa, ở trên người của hai người qua lại đánh giá, ngôn ngữ tâm ý rất rõ ràng.

"Sẽ không cái gì? Đừng nói mò. . ."

Trần Nguyệt Hi khuôn mặt đỏ lên, thối tiếng nói.

Lý Hương Ngưng đánh giá một lát sau, bỗng nhiên hi hi nở nụ cười: "Hào ngươi cái Trần Nguyệt Hi, không nhìn ra ngươi lại là cái nhân vật hung ác, càng

yêu thích so với mình tiêu. . ."

"Lý Hương Ngưng, người lại nói lung tung, ta cùng người gấp. . ."

Trần Nguyệt Hi nhất thời vừa xấu hổ vừa tức giận, thật hận không thể mạnh mẽ nắm đối phương một trận.

"Ta nói lung tung? Tốt. . ."

Lý Hương Ngưng làm dáng hướng Trần Nguyệt Hi để trống vị trí nhào tới, giả hoạt yêu kiều: "Vậy liền không khách khí. . ."

Trần Nguyệt Hi kinh hãi, vội vàng giơ lên tay ngọc, gạt gao bái trụ Vương Dật cánh tay, khẽ kêu nói: "Người mù đảo cái gì loạn? Đi cho ta mở. . ."

"Hi hi, thật thú vị. . ."

Lý Hương Ngưng dừng lại thân thể, che miệng yêu kiều.

Vương mỗ người lúc này trải qua không nói gì không được không được .

'Coong. . . Đang coong. . .'

Đúng vào lúc này, đại bảo nội bộ, truyền đến một đạo ôn nhu tiếng đàn dương cầm, âm như tự nhiên, cảm động đến cực điểm, nhất thời hấp dẫn chú ý của mọi người.

"Thiết, Hà Tâm Di lại ở nơi đó phát tao đây. . ."

Lý Hương Ngưng nghe được tiếng đàn dương cầm, 1 khá là khó chịu nói.

"Hà Tâm Di?"

Nguyệt Thi Lam hiển nhiên nhận thức nàng, còn rất quen thuộc đáng vẻ, tinh tế nghe xong chốc lát, hơi kinh ngạc thờ nhẹ: "Nàng khúc phong tiền bộ không ít đây. . ."

Lý Hương Ngưng nhún nhún đôi vai đẹp, khinh thường nói: "Hà bá bá hoa giá cao, mời tới một cái nước Pháp Piano thần đồng làm sư phụ của nàng, tiền bộ có thể không nhanh sao?"

"Piano thần đồng. . .?"

Nguyệt Thi Lam từng là Piano tài nữ, đối với các quốc gia danh gia có bao nhiêu nghe thấy, trầm ngâm một lát sau, thân thể yêu kiều không khỏi run lên, thất thanh nói: "Sẽ không là Augustine chứ?"

"Chính là hắn, cái kia nước Pháp mao tử dài đến rất soái, ngày thứ hai liền bị Hà Tâm Di cảm dỗ , trải qua như hình với bóng ."

"Lý Hương Ngưng, người nói những gì đó?"

Nguyệt Thi Lam lại có chút không cao hứng , nàng kéo Vương Dật vai, nói: "Vương Dật, chúng ta qua xem một chút đi. . ."

Vương Dật thấy nàng có chút tiểu hưng phấn, trong lòng hơi cảm không thoải mái, hỏi: "Người muốn nhìn Hà Tâm Di? Hay vẫn là cái kia Augustine?"

Hắn biết Hà Tâm Di cái này người, lớn hơn mình một tuổi, dáng dấp không tệ, tác phong nhưng rất mở ra, quang năm ngoài liền thay đổi 3 cái bạn trai.

Nguyệt Thi Lam nghe xong nhất thời hoảng rồi, buông xuống mặt cười, như cái phạm sai lầm hài tử, thấp giọng giải thích: "Hắn đã từng là ta thần tượng. . ."

Đối diện Lý Hương Ngưng thấy, trực tiếp choáng váng, ngây ngốc nhìn Nguyệt Thi Lam, hơi giương ra béo mập cái miệng nhỏ, nhưng là á khẩu không trả lời được. . .

Thiên, lẽ nào băng sơn mỹ nhân cũng yêu thích Vương Dật?

"Được, vậy thì đi xem xem đi. . ."

Vương Dật thấy nàng một bộ vô cùng đáng thương đáng vẻ, trong lòng nhất thời mềm đến không xong rồi, mỉm cười nói.

"Người nếu không thích hắn, coi như. . ."

Nguyệt Thi Lam sâu xa nói, nàng biết Vương Dật Piano trình độ, vì lẽ đó ngộ nhận là hắn không thích cái kia nước Pháp thần đồng.

"Ta đều chưa từng thấy hắn, tại sao có thích hay không? Đi, nhượng chúng ta mở mang cái này nước Pháp thần đồng. . ."

Vương Dật cười khẽ, mang theo hai vị hoa khôi của trường hướng đại bảo trung ương đi đến.

Lý Hương Ngưng đi theo Nguyệt Thi Lam bên người, nàng bây giờ đối với Vương Dật càng ngày càng hiểu kỳ. Cái tên này đến cùng có bản lĩnh gì, có thể nhượng rào cản lý xinh đẹp nhất hai vị thiên kim đồng thời thích hắn?

Chậm rãi, bọn hắn đi tới đại bảo khu vực hạch tâm.

Sáng sủa cửa sổ sát đất trước, bày một tòa thật to Helen Piano, một người mặc màu đỏ muôn lễ quần nữ nhân, ngồi ở nơi nào biểu diễn, phía sau của nàng, đứng một người cao lớn nước Pháp nam tử.

Nước Pháp nam tử dung mạo rất soái, tóc vàng mắt xanh, hắn ăn mặc một thân màu trắng dạ phục, tựa ở cửa sổ sát đất tường ngăn trên, một tay khuyen ngực, một tay cầm có một con ly cao cổ, tinh tế thưởng thức rượu đỏ trong ly.

Piano phụ cận, đứng rất nhiều nhân sĩ thành công, bọn hắn đều là bị duyên dáng Piano tiếng nhạc hấp dẫn.

Cùng lúc đó.

Đại bảo hai tầng, cự Piano bày ra vị trí ước 30 mét xa quay về thế nơi, đứng một cái thân ảnh yếu điệu. Nơi đó tia sáng không phải rất đủ, nàng lại như một cái u linh giống như, không ai biết nàng là lúc nào xuất hiện, cũng không có ai chú ý tới nàng.

"Phu nhân. . ."

Một ông già xuất hiện sau lưng nàng, kính cẩn nói: "Liễu gia người đến, bất quá. . ."

"Tuy nhiên làm sao?"

Cô gái bí ẩn mở miệng, nàng âm thanh êm tai cực kỳ, tràn ngập từ tính.

"Bọn hắn là Liễu Trường Sinh đòi thứ ba. . ."

Ông lão đạo.

"Cái gì?"

Cô gái bí ẩn thân thể run lên, cắn răng nghiêng lợi nói: "Hảo người cái lão già, không phải nhi nữ, lại làm cho hai cái cháu trai đến, thiết thời ta kính xin nhiều như vậy danh lưu, người đã vậy còn quá xem thường ta?"

"Phu nhân, ngài xem. . ."

"Đừng gọi phu nhân ta, gọi Đại tiểu thư. . ."

Cô gái bí ẩn tâm tình thật không tốt, kiêu quát một tiếng.

"Vâng. . ."

Ông lão nghe vậy nhất thời cười khở, ám đạo ngài đều bao nhiêu tuổi? Nhiều lắm là cái gái lờ thì, sao có thể tính gì chứ Đại tiểu thư? Bất quá câu nói như thế này hắn là vụn vụn không dám mở miệng.

"Này lưỡng tên tiểu quỷ làm sao mà qua nổi đến?"

Cô gái bí ẩn bình phục dưới tâm tình của chính mình, trầm giọng hỏi.

"Nhắc tới cũng là kỳ quái, bọn hắn là đánh ra thuê tới được, hiện tại đang bị bảo vệ ngăn ở chỗ cửa lớn, ta xa xa liếc mắt nhìn, bọn hắn đều ăn mặc đồ thể thao. . ."

Ông lão một mặt cổ quái nói.

"Ha ha. . ."

Cô gái bí ẩn nở nụ cười: "Liễu gia người, đều là như thế kỳ hoa. Nhượng bảo vệ thả bọn họ đi vào. . ."

"Vâng. . ."

Ông lão xoay người rời đi.

Cô gái bí ẩn lần thứ hai đưa mắt chuyển tới Piano nơi, thưởng thức một lúc, thay đổi mở miệng: "Có chút bản lĩnh, chính là quá thấp thòm, không có đem này thủ từ khúc tình túy bắn ra đến, người tuổi trẻ bây giờ. . . Hả?"

Đột nhiên, nàng nhìn thấy Vương Dật, thấy hắn lại ăn mặc quần áo thường xuất hiện ở đại sảnh, không khỏi kỳ quái nói: "Xem ra kỳ hoa người, vẫn đúng là không ít đây. . ."

. . .

Thánh Đức trang viên cửa lớn.

Hai cái thập năm, sáu tuổi, ăn mặc màu xanh lam đồ thể thao con trai lão đảo đi vào.

Bọn hắn dung mạo rất như, đều là môi hồng răng trắng, nhanh nhẹn mỹ thiếu niên.

"Thất ca, gia gia thật bất công, tại sao không cho Ngũ tỷ cùng Lục ca lại đây? Ta lập tức liền đột phá đến Thiên cấp, giờ có khỏe không. . ."

Trong đó một cái mỹ thiếu niên đem hai tay nâng ở trên ót, bắt mẫn lăm bầm.

"Câm miệng đi, nguoi cho rằng ta nghĩ đến?"

Khác một người thiếu niên tức giận lườm hắn một cái.

Bọn hắn đi không nhanh, có thể trong lúc vung tay nhắc chân, có một loại tự nhiên mà thành cảm giác, dường như muốn cùng vùng thế giới này giao hòa.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 68: Người lại là cái nào một con?

Lường người thiếu niên rất mau tới đến đại bảo trước cửa.

Những cái kia nhân sĩ thành công kỳ quái nhìn hai người, trong lòng đồn dập đang suy nghĩ: Đây là người nào hài tử chạy vào ?

"Thất ca, có người ở đàn dương cầm. . . Chúng ta qua xem một chút. . ."

Liễu Thiên Diệp nghe được tiếng đàn, gương mặt tuấn tú trên tràn ngập tò mò vẻ.

"Nguoi cho ta trầm ổn điểm. . ."

Liễu Thanh Diệp so với Bát đệ hơn nửa tuổi, đóng giả một bộ dáng vẻ lão thành, ho khan một tiếng, nói: "Cái gì cũng không muốn nói, theo ta là tốt rồi. . ."

Hai người ở danh lưu môn ánh mắt kinh ngạc trong, hướng cảm âm truyền đến phương hướng đi đến.

Anh em nhà họ Liễu rất mau tới đến Vương Dật 5 mét ngoại dừng lại.

"Rốt cục đến rồi. . ."

Lầu hai cô gái bí ẩn trước tiên phát hiện anh em nhà họ Liễu.

"Thất ca. . ."

Liễu Thiên Diệp hai chân đột nhiên mềm nhũn, tóm chặt lấy Thất ca cánh tay, run giọng nói: "Thật là đẹp tỷ tỷ, so với Ngũ tỷ đẹp đề hơn nhiều. . ."

"Nguoi. . ."

Liễu Thanh Diệp trực tiếp kinh ngạc, nhìn Vương Dật bên người ba mỹ nữ một chút, hướng đệ đệ quát khê: "Có chút tiền đồ có được hay không? Chớ cùng chưa từng thấy nữ nhân đúng thế. Còn có, Ngũ tỷ là thiên hạ nhất nữ nhân xinh đẹp, ai cũng không sánh được nàng."

"Nguoi đừng đùa. . ."

Liễu Thiên Diệp trong nháy mắt khôi phục bình thường, thờ ơ nói: "Cái kia cộp cái hung thành như vậy, ai sẽ thích nàg? Còn không biết có lấy chồng hay không đến đi ra ngoài đây. . ."

Vương Dật đang xem Hà Tâm Di đánh đàn, bỗng nhiên nghe thấy hai đạo kỳ dị thanh âm. Âm tiếng tuy là không cao, nhưng rất có lực xuyên thấu, mơ hồ bạn có rùng ngâm hồ gầm tư thế, trong lòng không khỏi hơi động, quay đầu đi.

Anh em nhà họ Liễu chính đang thưởng thức bên cạnh hân hoa khôi của trường, thấy Vương Dật nghiêng đầu lại, đồng thời hướng về hân ngại ngừng nở nụ cười.

Vương Dật hít mắt lại, thâm nghĩ trong lòng: Là ảo giác sao? Bọn hân khí thế trên người, dĩ nhiên không thấp hơn Đinh Quảng Nhiên bên cạnh cao thủ.

'Đang đang coong. . . Keng. . .'

Đúng vào lúc này, Hà Tâm Di một khúc đàn xong, đứng lên.

'Rào. . .'

Trong nháy mắt, toàn bộ phòng khách vang lên tiếng vỗ tay nhiệt liệt.

Augustine mỉm cười đi tới Hà Tâm Di trước mặt, nắm lên nàg tay nhỏ, ở trên mu bàn tay sâu sắc vừa hôn.

Hà Tâm Di lộ ra nụ cười mê người, làm như rất yêu thích cái cảm giác này, nàg nắm Augustine đại thủ, đi xuống Piano đài.

"Ồ?"

Rất nhanh, nàg nhìn thấy mấy cái người quen.

"Nguyệt Thi Lam? Trần Nguyệt Hi? Lý Hương Ngưng? Các người cũng tới, vị này chính là. . .?"

Hà Tâm Di đi tới Vương Dật cùng nhân trước mặt, kỳ tiếng nói.

Vương Dật anh tuấn bề ngoài, gây nên nàg hứng thú thật lớn.

Thiên, rất đẹp trai, ánh mắt thật sâu thúi, so với mình nước Pháp bạn trai còn có mị lực.

Bất quá, làm sao có chút quen mắt?

"Tâm Di tỷ, ta là Vương Dật. . ."

Vương Dật khẽ mỉm cười, hân đã từng thấy đối phương mấy lần.

"A, tiểu Dật. . ."

Hà Tâm Di nhất thời trợn mắt ngoác mồm, sừng sốt 10 giây sau, càng là giờ lên một cái tay, hướng Vương Dật khuôn mặt sờ soạn: "Mấy tháng không gặp, người cao lớn lên, nhưng sáu không ít, còn có con mắt của người, làm sao. . ."

"Hà Tâm Di, người làm cái gì?"

Nguyệt Thi Lam nhất thời cuống lên, một phát bắt được cổ tay của đối phương, quát lạnh: "Vương Dật là ta nam bạn, người đây là ý gì?"

Nàng tiếng nói rất lớn, nhất thời hấp dẫn ánh mắt rất nhiều người.

Lầu hai cô gái bí ẩn thú vị nhìn tất cả, nhẹ giọng than thở: "Tuổi trẻ thật tốt. . ."

Hà Tâm Di bị người bắt được thủ đoạn, lại bị trước mặt mọi người quát hỏi, cảm thấy mất mặt mũi, dùng sức rút về tay nhỏ, cười lạnh nói: "Nguyệt Thi Lam, người còn tưởng rằng ta hội như 3 năm trước như vậy sợ người sao?"

Sơ trung thì, Nguyệt Thi Lam cùng Hà Tâm Di cùng ở tại quý tộc Piano ban, lúc đó người trước trải qua thông cửu cấp, mà Hà Tâm Di mới quá lục cấp mà thôi.

Lúc đó Nguyệt Thi Lam dự có Piano Nữ thần danh xưng, mà Hà Tâm Di tuy là thiên phú không tệ, nhưng đem một phần tinh lực đặt ở tiểu nam sinh trên người, vì lẽ đó vẫn bị đồng kỳ Nguyệt Thi Lam vững vàng áp chế.

Nguyệt Thi Lam cẩn thận nhìn Vương Dật một chút, nhãn đôi mi thanh tú nói: "Người nói những gì đó? Ta lại không bắt nạt người, người làm gì thế sợ ta?"

"Ha ha, rất tốt. . ."

Hà Tâm Di nở nụ cười, vẻ mặt có chút dữ tợn: "Lần kia hợp hăng năm, Trương lão sư nhượng chúng ta đạn xong cầm sau, ngươi nói cái gì?"

Nguyệt Thi Lam suy nghĩ một chút, nhớ lại lúc đó nàng bị Trương lão sư phê bình 2 tháng một điểm không tiến bộ thì, chính mình ở bên cạnh đến rồi cứ: Đều là giao bạn trai nào động đến.

Chính mình lúc đó là lẩm miệng, cũng không có ác ý a, lại nói đồng ngôn vô kỵ, nàng lẽ nào vẫn ghi hận trong lòng sao?

"Ta lúc đó là vô tâm . ."

Nguyệt Thi Lam nhớ tới việc này sau, trong lòng có chút hối hận, thấp giọng nói: "Ta xin lỗi ngươi, lúc đó là ta không đúng. ."

"Xin lỗi? Xin lỗi là được? Nguyệt Thi Lam, ta muốn như ngươi khiêu chiến, một tuyệt năm đó si nhục, ở đây thúc thúc bá bá đều là nhân chứng. ."

Nhớ tới năm đó các bạn học ánh mắt quái dị, Hà Tâm Di có chút điên cuồng, lớn tiếng khê kêu.

Trong nháy mắt, bọn hắn nơi này đã biến thành tiêu điểm.

Lầu hai cô gái bí ẩn thấy, hơi nhướn mày, có chút bất mãn nói: "Hảo kém tâm tính, còn thể thống gì?"

"Thất ca, ngươi hội đàn dương cầm sao?"

Cách đó không xa Liễu Thiên Diệp tuấn mi vừa nhú, có chút nóng nảy đạo.

"Ta hội đàn mai hoa châm . . , Piano thật là quên đi. Ngươi không sao chứ, hỏi này phí lời làm gì?"

Liễu Thanh Diệp tức giận bạch đệ đệ một chút.

"Chúng ta phải anh hùng cứu mỹ nhân a. ."

"Cứu ngươi muội, chân thật ở lại. ."

Liễu Thanh Diệp cao thẳng mũi đều bị lão đệ tức điên.

Nguyệt Thi Lam nhất thời hoa dung thất sắc, nàng Piano tuy rằng đạn rất khá, nhưng đó là mấy năm trước, hiện tại sớm đã mới lạ rất nhiều, gần nhất một lần, hay vẫn là cho Đinh Tử Đình đạn.

Nàng biết, hiện tại chính mình vạn vạn không phải là đối thủ của Hà Tâm Di, đầu cầm chỉ có tự rước lấy nhục.

"Ta không phải là đối thủ của ngươi, ta chịu thua. ."

Nàng buông xuống mặt cười, thấp giọng nói.

"Chịu thua? Ha ha. ."

Hà Tâm Di cười lạnh nói: "Đường đường Piano Nữ thần, lại cũng sẽ chịu thua? Cũng được, chỉ cần ngươi hiện tại đem Vương Dật số điện thoại cho ta, ta liền tha thứ ngươi. ."

"Cái gì?"

Nguyệt Thi Lam bỗng nhiên giơ lên mặt cười, này không phải một cú điện thoại vấn đề, mà là xích ~ lỏa lỏa nhục nhã. . .

"Tâm Di tỷ, gần như được rồi. ."

Vương Dật thực sự không nhìn nổi, nhàn nhạt nói: "Mấy năm trước, đại gia đều là hài tử, Nguyệt tỷ tỷ mặc dù là nói rồi lời quá đáng, cũng là vô tâm chỉ thất. ."

"Tiểu Dật, ta nói rồi, chỉ cần đem điện thoại của ngươi cho ta, ta liền tha thứ nàng. ."

Hà Tâm Di sắc mặt trở nên rất nhanh, hướng hắn tươi cười quyến rũ đạo.

Vương Dật nhìn một chút Nguyệt Thi Lam, phát hiện sắc mặt của nàng thật sự rất kém cỏi, không khỏi nhẹ giương vai, mềm nhẹ nắm chặt rồi nàng tay ngọc.

Nguyệt Thi Lam thân thể yếu kiều run lên, nhìn về phía hắn.

Vương Dật hướng nàng cười khê, lập tức nhìn về phía Hà Tâm Di, từng chữ từng chữ nói: "Xin lỗi, cái này không thể nào. ."

Hà Tâm Di nghe xong, sắc mặt đột nhiên biến đổi, cảm giác mình bị trước mặt mọi người đánh mặt.

"Tiểu tử, ngươi quá thất lễ."

Sau lưng của hán Augustine đột nhiên hét lớn một tiếng, dùng mới lạ trung văn phần nộ quát: "Đương mỹ lệ nữ sĩ hỏi ngươi số điện thoại thì, ngươi nên không chút do dự nói cho nàng. . ."

Augustine âm thanh rất vang dội, đem tất cả mọi người rung động đến sững sờ.

Này biến số có chút kinh người.

Vương Dật một mặt quái lạ nhìn đối phương, nói: "Xin lỗi, ngươi lại là cái nào một con?"

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 69: Đây là ngươi tự tìm

"Đáng ghét, ngươi nói cái gì?"

Augustine màu vàng lông mày trực tiếp dựng thẳng lên, giờ lên cánh tay chỉ về Vương Dật rống to: "Ta muốn cùng ngươi quyết đấu. . ."

Vương Dật gương mặt tuần tú nhất thời chìm xuống: "Mao tử, ngươi lại chỉ dưới thừ xem?"

"GOOD, tốt vô cùng. . ."

Augustine lông mày thụ đến đáng sợ hơn, hán cầm trong tay ly cao cổ để ở một bên trên bàn, làm đáng liền muốn cời chính mình áo khoác.

"Augustine. . ."

Hà Tâm Di vội vàng xoay người lại, hai tay phủ ở Augustine trước ngực, kinh hô: "Ngươi là một cái hoàn mỹ thân sĩ, không nên làm những cái kia thô tục sự tình. . ."

"Công chúa xinh đẹp của ta, cái này người đang làm nhục ta, ta. . ."

"Augustine. . ."

Hà Tâm Di xen lời hán: "Ta nghĩ nghe 'Trong mộng hôn lễ' . . ."

"Công chúa xinh đẹp của ta, hiện tại. . ."

"Augustine, xin ngươi đáp ứng ta, hiện tại liền đi. . ."

Hà Tâm Di hướng hán quyền rũ nở nụ cười.

Augustine không muốn bác nàng mặt mũi, mạnh mẽ trừng Vương Dật một chút, làm lại cầm lấy ly cao cổ, hướng đi rộng lớn Helen Piano.

Một trường phong ba liền như vậy dừng.

Rất nhiều tên lưu đồn dập gât đầu, rất tán thành Hà Tâm Di cách làm, đây là tiệc rượu, không phải tràng giác đấu.

Hà Tâm Di xoay người lại, mặt mày uốn cong: "Vương Dật, ngươi muốn làm sao cảm ơn ta?"

Vương Dật sờ sờ mũi, không biết nên trả lời như thế nào.

"Tạ ngươi? Tại sao muốn tạ ngươi? Không biết xấu hổ. . ."

Trầm Nguyệt Hi thấy bạn thân bị bắt nạt, đã sớm nhìn nàng khó chịu, nghe tiếng nhần đôi mi thanh tú đạo.

Hà Tâm Di sắc mặt lần thứ hai một lần, lạnh lùng nhìn Trầm Nguyệt Hi, từng chữ từng chữ hỏi: "Trầm Nguyệt Hi, ngươi là đang nói ta sao?"

"Tất nhiên là nói ngươi, nguyên lai lang thang bắt kham cũng coi như , bây giờ nhưng đem thân thể cho nước Pháp mao tử. Hà Tâm Di, ta thật sự thật bội phục ngươi."

Trầm Nguyệt Hi cười lạnh nói.

"Ngươi . ."

Hà Tâm Di sắc mặt đột nhiên biến hoá.

'Đang coong . . Coong . .'

Đúng vào lúc này, Helen Piano nói, bắn ra mấy cái hồn nhuận âm tiết, đem ánh mắt của mọi người đều tập trung đã qua.

"Này thủ 'Trong mộng hôn lễ', hiến cho ngày hôm nay xinh đẹp nhất Hà Tâm Di nữ sĩ. . ."

Augustine cất cao giọng nói, đem cái đĩa rượu đỏ ly cao cổ hướng về trên mặt đài một thả, làm cái thân sĩ lễ nghi, sau đó ngồi xuống.

Hắn, chậm rãi nhắm lại anh tuấn hai mắt.

'Đang đang coong . .'

Duyên dáng Piano nhạc chậm rãi bay lên, ở hư không vang vọng, liên miên không dứt.

Augustine không hề được khen là Piano thần đồng, mười ngón trùng điệp thoả đáng, vui vẻ mềm mại, mỗi một cái âm tiết đều không chế rất tốt, có thể nói hoàn mỹ. Thân thể hắn, nương theo ôn nhu tiếng đàn nhẹ nhàng đưa, tiêu sái đến cực điểm.

Hết thầy danh lưu đều bị ưu mỹ này tiếng nhạc hấp dẫn, say mê trong đó.

Thật sự rất êm tai, Augustine tài nghệ, vượt qua Hà Tâm Di quá nhiều to lớn, hoàn toàn có thể chen người quốc tế Piano đại sư hàng ngũ .

Hà Tâm Di xoay người lại, sâu sắc nhìn Augustine, trong ánh mắt toả ra nhiệt liệt ánh sáng.

"Cái này cũng không tệ lắm, bắn ra Piano nhạc Thần tủy. Đáng tiếc, diễn tấu không phải người TQ. . ."

Lầu hai cô gái bí ẩn thán tiếng nói.

"Này mao tử lợi hại a. . ."

Liễu Thiên Diệp thán tiếng nói: "Có thể đạn dễ nghe như vậy , nhưng đáng tiếc âm tiếng không có linh lực, không thể lùi địch. . ."

"Ngươi có thể hay không yên tĩnh một chút?"

Liễu Thanh Diệp nhất thời bị đệ đệ làm không nói gì .

"Thiết, có làm ra vẻ, Vương Dật, chúng ta đi. . ."

Không thể phủ nhận, đàn dương cầm Augustine rất có mị lực, Trầm Nguyệt Hi thấy tất cả mọi người đều bị hấp dẫn , cảm thấy thật mất mặt, cái miệng nhỏ một đỏ hừ một tiếng nói.

"Thi Lam tỷ tỷ?"

Vương Dật nghe xong, nhìn về phía Nguyệt Thi Lam.

"Đi thôi. . ."

Nguyệt Thi Lam tuy là có chút không muốn, có thể Augustine vừa nãy lại có ý đối với Vương Dật động thủ, Piano vương tử thần thánh hình tượng ở trong lòng âm âm sụp đổ, nặng nề giọng than thở.

Vương Dật gật gật đầu, liền phải rời đi.

'Coong . .'

Đột nhiên, duyên dáng Piano nhạc đột nhiên ngừng lại, tất cả mọi người dồn dập sững sờ.

Nguyên lai, Augustine tuy nhìn như vong tình diễn tấu, kỳ thực vẫn luôn ở chú ý Vương Dật về mặt, hắn rất muốn nhìn đến đối phương bị chính mình Piano nhạc chiết phục đáng về.

Ai muốn đạ đến một nửa, kẻ này lại muốn đi?

Đối với người chơi đàn dương cầm tôi nói, đây là một loại lớn lao si nhục.

Ở mọi người ánh mắt kinh ngạc trong, Augustine rộng mở đứng dậy, đi về phía trước hai bước, lạnh lùng nói: "Vương Dật tiên sinh, người ở xem thường ta?"

Tất cả mọi người ánh mắt, đều nhìn về phía Vương Dật.

Vương Dật tuần mi vừa nhíu: "Người có ý gì?"

Augustine giơ lên tay phải, lần thứ hai chỉ về hắn: "Người, ở ta Augustine Roselle diễn tấu thì, dĩ nhiên muốn mang chính mình bạn gái rồi đi? Người, là đang làm nhục ta, si nhục thần thánh Piano nhạc, si nhục nơi này hết thấy thường thức tươi đẹp âm nhạc thân sĩ cùng tiểu thư. Người, hẳn là xuống Địa ngục. . ."

Hắn lời nói này nói đến rất nặng, trong nháy mắt, trong đại sảnh trở nên châm lạc có thể nghe.

"Ha ha. . ."

Lầu hai cô gái bí ẩn cười khê: "Sự tình hảo như trở nên thú vị."

"Người nói cái gì?"

Vương Dật tuần mi dựng đứng, rốt cục thật sự nổi giận, quát lạnh: "Người lặp lại lần nữa?"

"Lặp lại lần nữa thì lại làm sao? Người, hẳn là xuống Địa ngục. . ."

Augustine cười lạnh nói.

"Vương Dật, người đừng nóng giận. . ."

Trần Nguyệt Hi ở bên có chút lo lắng nói, mà Nguyệt Thi Lam đôi mắt đẹp trong nhưng có sự nổi bật sáng lên.

Nàng biết, Vương Dật đồng dạng nắm giữ siêu quần Piano tài nghệ.

"Ha ha. . ."

Vương Dật nở nụ cười, nhẹ nhàng thoát ly hai vị hoa khôi của trường nâng, đi về phía trước hai bước, không uly kị tí nào cùng Augustine đối diện: "Người cho rằng, người diễn tấu, đáng giá ta thường thức sao?"

Cái gì?

Hết thấy danh lưu đều là sùng sốt, như như nhìn quái vật nhìn hắn.

Vừa nãy duyên dáng tiếng nhạc có nhĩ đồng ngữ, xác thực có thể gọi là hoàn mỹ tác phẩm, có thể cái này Vương Dật, nhưng là một bộ xem thường đáng về?

Rất nhiều tên lưu đồn dập nhủu mày.

Hắn có ý gì?

"Ha ha. . ."

Augustine cất tiếng cười to, như nghe được thế gian nhất thú vị chuyện cười giống như vậy, hỏi: "Ý của người là, người cũng sẽ đàn dương cầm?"

"Da lông mà thôi. . ."

Vương Dật càng là thừa nhận.

"Được. . . Tốt. . ."

Augustine giận dữ mà cười, cầm chén rượu lên, cao to thân thể nhẹ nhàng một bên, nói: "Vậy thì có xin mời Vương Dật tiên sinh cho đại gia gây một khúc. Nhưng chúng ta cảm thụ một chút, cái gì là đáng giá thường thức Piano nhạc."

Tất cả mọi người vừa nhìn về phía Vương Dật.

"Ta đạ không được, chỉ so với người lợi hại một chút mà thôi."

Vương Dật bất động căn bản, tiếp tục cười gằn.

"Ha ha ha. . ."

Augustine cười to, vẫn như cũ duy trì xin mời động tác.

Vương Dật đang muốn đạn cái nào thủ từ khúc, trong lòng bỗng nhiên hơi động, nhớ tới kinh điển điện ảnh (trên biển người chơi đàn dương cầm) đoạn ngắn. Hắn xoay người lại, lớn tiếng hỏi: "Xin hỏi vị nào thúc thúc bá bá năng lực cho ta chỉ yên. . ."

"Cho người. . ."

Phòng khách tĩnh 3 giây sau, một bóng người cao to đi vào, đưa lên một hộp Cửu Ngũ Chí Tôn.

"Ba. . ."

Nguyệt Thi Lam thấy rõ này người sau, nhất thời hoa dung thất sắc.

"Về nhà lại nói. . ."

Nguyệt Văn Phong sắc mặt bình thường như nước, không có chứa một tia gọn sóng.

"Cảm ơn Nguyệt bá bá. . ."

Vương Dật nhận lấy điều thuốc, từ bên trong rút ra một con.

"Vương Dật, ta biết người, cũng không biết người cũng sẽ đàn dương cầm. Người cẩn thận đạn, đừng làm mất đi quốc người mặt. . ."

Nguyệt Văn Phong nhàn nhạt đưa lên bật lửa.

"Vâng. . . , cái này trước tiên không cần. . ."

Vương Dật ở dưới con mắt mọi người, cầm cái kia Cửu Ngũ Chí Tôn, chậm rãi hướng Piano đi đến. Hắn vòng qua Augustine, đi tới trước dương cầm, đem yên ở trước mặt một lập, quay về Augustine nói: "Đây là người tự tìm. . ."

Hắn nói xong, đem yên đặt ở vừa nãy Augustine thả chén rượu vị trí, chậm rãi ngồi xuống.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 70: Thiên ngoại ma âm

"Ha ha. . ."

Augustine xem thường cười khê, một tay khuyen ngực, một cái tay khác nhẹ nhàng lung lay ly cao cổ lý rượu đỏ.

Vương Dật tay phải nhẹ nhàng đặt ở trắng noãn trên phím đàn, nhắm lại con mắt.

Này một thả, chính là 10 giây.

"Hắn đang làm gì?"

Liễu Thiên Diệp ở trong đám người thấp giọng hỏi.

"Xuyt. . ."

Liễu Thanh Diệp làm cái cầm khẩu động tác, nhìn tĩnh tọa ở Piano nơi Vương Dật, tuần mi hơi nhú lên.

Hắn nhận ra được, đối phương khí thế làm như thay đổi.

Đệ 12 giây. . .

Giữa lúc hết thấy danh lưu dồn dập nhú mày thì.

Đột nhiên, Vương Dật bỗng nhiên mở hai mắt ra, cánh tay phải hư không chấn động dữ dội.

'Đang đang coong. . .'

Trong phút chốc, một đạo cấp tốc tiếng nhạc phóng lên trời, trùng điệp chập trùng, tiếng phá chur thiên.

Vương Dật tay phải trong nháy mắt hóa thành tàn ảnh, năm ngón tay hàng loạt bạo phát, nhanh chóng đạn điểm càn khôn. Tốc độ của hắn quá nhanh, tựa như điện thiểm. Đất đỏ tiếng nhạc càng ngày càng khối, như đầy trời lời mình, phảng phát mãi mãi không ngừng.

Hắn biểu diễn chính là (trên biển người chơi đàn dương cầm) lý đầu cầm này thủ từ khúc: Đại hoàng phong phi hành.

Cao tốc nhảy âm ở hư không vang vọng, âm phù ở vô cùng vô tận kéo lên, nhịp điệu kinh thiên động địa, kinh sợ cổ kim.

Vào giờ phút này, bên trong đại sảnh tất cả mọi người đều trải qua choáng váng. Bọn hắn còn duy trì mấy trước vẻ mặt, có cau mày, có xem thường. . . Nhưng vĩnh viễn đọng lại ở nơi nào .

Augustine cười gần trải qua động lại, trong tay ly cao cổ hoàn toàn nghiêng ở trước ngực mình, mặc cho rượu đỏ chiếu vào hắn lễ phục màu trắng trên.

Thời không, tự vào đúng lúc này vĩnh viễn bất động . Chỉ có Vương Dật nhất nhân, phảng phát đột phá thời gian hàng rào, giáng lâm đời này.

'Đang đang coong. . .'

Vương Dật trải qua hoàn toàn vong ngã, nhìn chăm chú phím đàn, vai phải tùy ý đong đưa, tiêu sái đến cực điểm. Trên đời người trong mắt, tay phải của hắn trải qua biến ảo làm 2 chỉ, 4 chỉ, 6 chỉ, thậm chí nhiều hơn. . .

Tiếng nhạc càng lúc càng kịch liệt, còn ở thêm tiến vào tầng lên.

"Cái gì?"

Lầu hai cô gái bí ẩn la thất thanh, bỗng nhiên từ âm u nơi đi ra.

Trời ạ, đây là một cái cỡ nào nữ nhân xinh đẹp? Đương thực sự là tập thiên hạ hết thảy mỹ lệ cùng kiêm vu vật.

Nàng tuổi tác chắc chắn sẽ không vượt quá 25 tuổi, một thân màu xanh sùn xám, mặt trên thêu một cái Thương Long. Tóc đen như thác nước, kiều mỵ như ngọc, vóc người quá mức hoàn mỹ, lồ lộ có hứng thú, khiến người ta vừa thấy thì sẽ sản sinh vô hạn đoán mò.

Nàng tay ngọc chống đỡ thang trời phù giá, sâu sắc nhìn Vương Dật, hoa dung thất sắc nói: "Người kia là ai?"

Trong đám người anh em nhà họ Liễu, trải qua phát sinh trời đất xoay vần biến hóa lớn.

Hai người thân thể vì chếch, đối lập mà đứng, hai tay nắm tay, một mặt nghiêm nghị nhìn Vương Dật, bốn phía hư không, phát sinh nhẹ nhàng vụn vụn.

Từ này thủ quỹ thần khó lường Piano nhạc trong, bọn hắn cảm nhận được một loại trước nay chưa từng có đại khủng bố.

Bên trong có sát khí, kinh thiên đại sát khí. Nó như là một con Hồng Thủy Mãnh Thú, muốn cắn nhai thể gian tất cả.

Vào giờ phút này! Trời ạ, đáng sợ âm tiết còn ở không ngừng nghỉ tăng lên, nó thật không có cực hạn sao?

'Đỉnh lang '

Không biết là ai thất thủ , chén rượu té xuống đất.

'Đỉnh lang đỉnh lang '

Theo âm tiết vô hạn tăng lên, càng ngày càng nhiều ly cao cổ bị ngã nát, thậm chí, trải qua lập được không ổn.

Vương Dật cảm giác trong cơ thể thần bí khí lưu càng chuyển càng nhanh, theo bụng dưới, chảy vào toàn thân, không thể thực sự không vui.

Hắn, chậm rãi giờ lên tay trái, hư không mà xác định.

Tất cả mọi người run rẩy một tý, vì khẽ nhếch nổi lên mặt.

Trên đôi người kinh hãi trong ánh mắt, Vương Dật tay trái bỗng nhiên rơi xuống.

'Đang coong . . . Leng keng keng . . . Đang đang coong . . . Keng . . .'

Giọng thấp cùng cao âm trong nháy mắt hoàn mỹ đan xen vào nhau, đầy trời vang vọng. Hư không trong nháy mắt trải qua vụn vặt, thương khung sớm đã mất đi nên có sắc thái.

Huyền âm nổi lên bốn phía, thiên địa thất sắc, chấn động cổ kim, Phá Toái Hư Không.

'Phù phù. . .'

Cách đó không xa Augustine trực tiếp ngồi trên mặt đất, trong tay ly cao cổ bị vô tình ngã nát.

'Hồng '

Trong đám người anh em nhà họ Liễu, toàn thân bỗng nhiên bùng nổ ra một luồng cương phong, sợi tóc theo gió tạo nên, khí thế kinh người.

Tâm tình của bọn họ cũng chịu đến ảnh hưởng.

Vương Dật căn bản không chú ý bức này dị biến, hai tay tùy ý đung đưa, ước đạn càng nhanh, âm luật càng ngày càng kinh người. Trong mắt của hắn, hết thấy tất cả trải qua hóa thành hư vô, chỉ có trước mặt này đài Helen Piano.

'Đang coong . . . Leng keng . . .'

Cầm âm sớm đã đột phá xông cực hạn, nhưng còn đang tăng lên.

Này trải qua không phải một đám đại hoàng phong, mà là bách trùng cộng hưởng.

Nó như là đến từ U Minh ma âm, thông qua Vương Dật hai tay, giáng lâm nhân thế gian.

"Khắc khắc. . ."

Đúng vào lúc này, trong đại sảnh, xuất hiện nhẹ nhàng tiếng ho khan.

Có người trái tim, trải qua không chịu nổi .

Tiếng ho khan tuy bị đầy trời cầm âm bao trùm, nhưng vẫn để cho Vương Dật nghe được . Hắn bỗng nhiên thức tỉnh. . .

'Leng keng . . . Coong . . .'

Hắn trong nháy mắt dừng lại mười ngón, thiên ngoại ma âm đột nhiên ngừng lại.

"Hô. . . Hô. . ."

Vương Dật có chút hư thoát, hai tay phù ở cầm bản trên, thở hỗn hển, mồ hôi không ngừng mà từ gương mặt tuần tú trên chảy xuống.

Trong đại sảnh, chỉ còn có Vương Dật dày đặc tiếng thở dốc, còn có một luồng tiếng rít, đó là anh em nhà họ Liễu trên người bạo phát cương phong gây nên.

Lầu hai xinh đẹp nữ tử trước hết phản ứng lại, nàng phát hiện anh em nhà họ Liễu dị biến, đôi mi thanh tú vừa nhíu, giờ lên tay ngọc, hư không bình kích.

'Xoạt. . .'

Một luồng thần bí kinh lực nhắm phía anh em nhà họ Liễu.

Anh em nhà họ Liễu toàn thân chấn động, đồng thời ngẩng đầu, nhìn về phía kinh phong khởi nguồn.

Xinh đẹp nữ tử một tay thả nằm ở hư không, làm cái ép xuống động tác, ý tứ là: Bình thân, ổn điểm.

Anh em nhà họ Liễu phản ứng cực nhanh, trong nháy mắt tản đi khí thế trên người.

Vương Dật cũng không có phát hiện động tác của bọn họ, nghỉ ngơi 20 giây sau, hắn hô hấp bắt đầu dần dần vững vàng.

Trong đại sảnh trải qua tình đến chậm lặc có thể nghe.

Hắn chậm rãi đứng lên, quay về Augustine khẽ mỉm cười.

Augustine như thấy Ma vương cười quái dị, toàn thân chấn động mạnh, sắc mặt đột nhiên biến hoá.

Vương Dật hữu tay cầm lên cái kia Cửu Ngũ Chí Tôn, tay trái mở ra to lớn Piano cái, thân thể hơi nghiêng về phía trước, đem tàn thuốc nhẹ nhàng đặt ở đồ lên dây đàn bên trên.

'Xi . . '

Cửu Ngũ Chí Tôn trực tiếp đẩy lên.

Vương Dật thu hồi tay phải, nhìn một chút thiêu đốt khói hương, lại là nở nụ cười, bước chân, hướng Augustine đi đến.

Augustine nhất thời mặt như màu đất, hai tay đập lên mặt đất mãnh xoa, thân thể kéo mặt đất lui về phía sau. Ở trong mắt hắn, Vương Dật trải qua đã biến thành một vị đến từ luyện ngục ma quỷ.

Có thể tốc độ của hắn, có thể nào theo kịp đối phương bước chân?

2 giây qua đi, Vương Dật đi tới trước người của hắn, ngồi xổm xuống.

Augustine trải qua đình chỉ động tác, hắn biết, chính mình chạy không được .

Vương Dật tay phải vừa nhấc, cầm trong tay khói hương để vào Augustine trong miệng, cười híp mắt nói: "Ném thử đi, này yên, không sai. . ."

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 71: Đánh chết ta cũng không đi vào

Khói hương, ở này nơi nước Pháp Piano thần đồng trong miệng chậm rãi thiêu đốt.

Augustine ngây ngốc nhìn Vương Dật, trong miệng yên hắn không hút vào một miếng, mặc cho nó tự cháy tự diệt.

Vương Dật cuối cùng liếc nhìn hắn một chút, xoay người, hướng phòng khách tất cả mọi người làm cái tiêu chuẩn thân sĩ lễ nghi: "Cảm ơn các thức bái lắng nghe tiểu chất diễn tấu. . ."

Hết thấy danh lưu ngây ngốc nhìn hắn, không có nửa điểm phản ứng.

Vương Dật nhẹ nhàng nở nụ cười, không có đề ý, hướng đi chính mình bạn gái.

Hắn đi ngang qua hoá đá trong Hà Tâm Di thì, người sau môi giật giật, nhưng không có lên tiếng.

Vừa nãy diễn tấu quá kinh tâm động phách , nàng trải qua bị hiển hách choáng váng.

Vương Dật rất mau tới đến bạn gái trước mặt.

Nguyệt Thi Lam hai con tay ngọc bưng phần môi, không ngờ khóc, so với lần trước càng thêm không thể tả, nhìn ra Vương mỗi người không còn gì để nói.

Nàng làm sao như vậy đáng yêu?

Trầm Nguyệt Hi sâu sắc nhìn hắn, hai con tay ngọc ở cao vót bộ ngực mềm trước nắm thật chặt, thân thể yếu đuối khẽ run, càng cũng chảy xuống thanh lệ.

Mà một bên Lý Hương Ngung, cái miệng nhỏ trải qua trương đến không thể to lớn hơn nữa , như như nhìn quái vật nhìn Vương Dật.

Nguyệt Văn Phong đứng ở thân con gái một bên, ngư nhân trợn lên so cái gì đều lớn hơn, khiếp sợ nhìn Vương Dật, á khẩu không trả lời được.

"Các người. . . Hắc, Nguyệt thúc thúc, vừa nãy yên cho nước Pháp mao từ , ngài lại cho ta đến một cái?"

Mặt dây như Vương Dật, cũng bị bọn hắn xem 'Ngượng ngùng' , hắn gãi gãi đầu, nhìn về phía Nguyệt Văn Phong.

Nguyệt Văn Phong tiếp tục khiếp sợ nhìn hấn, một lát không nói gì.

"Nguyệt thúc thúc?"

Vương Dật lại là kêu một tiếng.

"Ồ. . . Tốt. . ."

Nguyệt Văn Phong đột nhiên thức tỉnh, lấy ra trong túi Cửu Ngũ Chí Tôn cùng bật lửa, cùng đưa cho hấn.

Vương Dật rút ra một cái, trước tiên đưa cho Nguyệt Văn Phong, giúp hấn điểm trên, sau đó tự mình rút ra một cái, điểm trên sau bỗng nhiên hấp một cái.

"Tê. . . Hô. . ."

Hấn ngẩng đầu lên, đem yên khí thổi hướng về hư không.

'Rào. . .'

Cùng lúc đó, hết thấy danh lưu hầu như trong cùng một lúc phản ứng lại, bên trong đại sảnh nhất thời ồ lên nổi lên bốn phía, phần lớn người gióng lên tiếng vỗ tay nhiệt liệt, dồn dập hướng về Vương Dật tụ đã qua.

Phòng khách góc Tây Nam, giang cha con đứng ở nơi đó.

"Vương Dật này một tay Piano bản lĩnh. . . Làm sao không nghe người nói về?"

Giang Vệ Đông nhìn 10 mét nơi Vương Dật, lẩm bầm hỏi. Đây thủ đẳng tâm hồn người thiên ngoại ma âm, dĩ nhiên nhượng hấn đối với Vương Dật cái nhìn sản sinh thay đổi.

Giang Tuyết Tinh thân thể yêu kiều kịch liệt run rẩy, hô hấp rất gấp gáp. Nàng nhìn chăm chú Vương Dật bên người Nguyệt Thi Lam cùng Trầm Nguyệt Hi, phần quyền nắm chặt, trong mắt thanh lệ không thôi. Nghe tiếng mạnh mẽ nhìn phụ thân một chút, xoay người lại, cửa trước ngoại chạy đi.

"Tuyết Tinh. . . , ba, người nói cái này làm cái gì?"

Giang Tiểu Vân trừng cha một chút, truy hướng về em gái của chính mình.

Giang Vệ Đông đứng ở nơi đó, không còn động tĩnh.

"Vương Dật a, người này một tay lúc nào học ? Đương thật đem La thúc giật mình a."

"Tiểu tử thú, dẫu quá kỹ. . ."

Rất nhiều tên lưu đem Vương Dật bao quanh vây nhốt, này đầy miệng câu nói kia, vẻ mặt thân thiết đáng sợ.

"Các thúc bá. . . Xin mời tản đi đi. . ."

Vương mẫu người bị lão gia hỏa này môn làm đầu óc choáng váng, thân thể lóc lên, đứng ở Nguyệt Thi Lam cùng Trầm Nguyệt Hi ở giữa, nói: "Ta ngày hôm nay là bồi hai vị tỷ tỷ phía trước dự tiệc. . ."

Một bên Nguyệt Văn Phong nghe xong, con mắt nhất thời sáng ngời, lớn tiếng nói: "Vương Dật là theo ta con gái đến, các người đám gia hỏa này ở đây xem nào nhiệt gì? Quý khách lập tức tới ngay , không. . . Cố gắng trải qua đến , đều đừng xử ở này , đi nhanh lên đi nhanh lên. . ."

Hấn vừa nói một bên xô đẩy mấy cái người quen.

"Lão nguyệt, người đẩy ta làm gì?"

Một người trong đó rất là bất mãn nói.

"Đừng nắm Thi Lam nói sự tình. . . , ta còn nói là theo ta gia Hân Nhi đến đâu? Hân Nhi. . . , này nha đầu chết tiết kia, đi đâu?"

Tên còn lại mới phát hiện mình ái nữ không gặp .

"Ha, lão nguyệt a, người nói như vậy liền không đúng đi."

Đúng vào lúc này, một bóng người đi tới gần, mỉm cười nói: "Hảo như tiểu Dật là bồi tiếp ta gia Hương Ngưng tới được. . ."

Người tới không phải người khác, chính là Lý Thiếu Đình.

"Người cái bắt lương thương nhân, luôn yêu thích mùi quấy rối. . ."

Nguyệt Văn Phong hiển nhiên cùng Lý Thiếu Đình quan hệ không tệ, nghe xong nhất thời cười mắng một câu.

Ngày hôm nay Trầm Nguyệt Hi phụ thân không có đến, bằng không nhưng là thật là náo nhiệt .

"Cái kia, các người trước tiên tán gẫu, ta có chút đói bụng, muốn ăn một chút gì. . ."

Vương Dật thực sự không muốn tiếp tục cùng bọn hắn 'Chơi đùa' xuống , hướng hai vị hoa khôi của trường nháy mắt một cái, ba người làm lễ phóng trà bánh phương hướng đi đến.

"Ai. . . Các người. . ."

Lý Hương Ngưng thấy Vương Dật rời đi, làm như có chút không muốn, nhẹ kêu một tiếng.

"Ha ha, các người đều là người trẻ tuổi, nhiều lần nhau tiếp xúc một chút. . ."

Lý Thiếu Đình hướng con gái nháy mắt.

Lý Hương Ngưng cỡ nào thông minh? Đôi mắt đẹp xoay một cái, đuổi tới.

"Người cái bắt lương thương nhân, dự định làm lý lẽ gì?"

Nguyệt Văn Phong có chút bất mãn hỏi.

"Không có chuyện gì, đến, cho ta nắm điều thuốc đánh. . ."

"Người không phải giới 3 tháng sao?"

"Hiện tại lại muốn giết. . ."

Lý Thiếu Đình cười ha ha, đem Nguyệt Văn Phong duệ xa.

Đến ít người địa phương, Vương Dật nhìn hai vị hoa khôi của trường một chút, không nhận được 'Phốc' bật cười lên.

Nguyên lai, các nàng trang đều bị khóc bỏ ra, như hai con đáng yêu con mèo mướp nhỏ.

"Người cười cái gì?"

Nguyệt Thi Lam khuôn mặt đỏ lên, sân tiếng hỏi.

"Trên mặt của các người. . . Ha ha. . ."

Vương Dật thực sự không nhận được, lần thứ hai bật cười.

Nhị nữ trong lòng kỳ quái, đồng thời mở ra tay nải, lấy ra tấm gương một chiếc.

"Nha. . ."

Các nàng đồng thời rít gào, đê-xi-ben được kêu là một cái đủ.

"Không được, khó coi chết rồi, ta phải đến bỏ trang. . ."

"Ân, phòng rửa tay ở nơi đó. . ."

Hai vị hoa khôi của trường không nói hai lời, trực tiếp 'Giá' lên Vương mỡ người liền hướng nữ phòng rửa tay đi đến. Đi thẳng tới cửa, các nàng cũng không buông tay.

"Không phải. . . Ta thân tử, các người nhanh khỏi buông tay. . ."

Vương mỡ người trực tiếp kinh ngạc.

"Không có chuyện gì, bên trong sẽ không có người, người theo chúng ta đi vào bỏ trang."

Trầm Nguyệt Hi chuyện đương nhiên đạo.

"Đừng nghịch , đánh chết ta cũng không đi vào. . ."

Vương Dật thật sự hoảng rồi, cái mông hướng về sau chìm xuống, nói cái gì cũng không càng đi về phía trước .

"Vương Dật nói đúng, nếu như bị người khác nhìn thấy ảnh hưởng không được, chúng ta chính mình vào đi thôi. . ."

Nguyệt Thi Lam cũng cảm thấy là lạ.

"Được, Vương Dật, người tuyệt đối đừng chạy loạn. . ."

Trần Nguyệt Hi buông ra tay ngọc, lôi kéo bạn thân tiến vào nữ phòng rửa tay.

"Hô. . ."

Vương mỗ người cuối cùng đưa giọng điệu.

"Này, đại Piano gia. . ."

Đúng vào lúc này, mặt sau truyền đến một đạo thanh âm dễ nghe.

Vương Dật xoay người lại, nhìn thấy Lý Hương Ngưng chính hướng chính mình đi tới.

Ngày hôm nay Lý Hương Ngưng trang phục đến thật sự rất đẹp, tuyệt không so với hai vị hoa khôi của trường kém, thậm chí còn thêm ra một phần linh tính, rất là mê người.

"Lý tỷ tỷ. . ."

Vương Dật nhếch miệng nở nụ cười, lộ ra một loạt chính tề hàm răng.

"Đi người, đừng gọi ta tỷ tỷ, đều để người ta gọi già rồi. . ."

Lý Hương Ngưng khẽ gật đầu, lời vừa ra khỏi miệng liền phát hiện có ngữ bệnh, mặt cười không khỏi một đỏ.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 72: Nhất định phải đại

Đại bảo lâu hai, bắc một gian.

Gian phòng rộng rãi trong, trên người mặc màu xanh sùn xám xinh đẹp nữ tử có chút kiều diễm ngồi ở một thanh không lồ nhánh hoa ghé vuông trên, anh em nhà họ Liễu ở trước mặt nàng cúi đầu cùng tồn tại.

Xinh đẹp nữ tử một đôi tiểu mục, ở huynh đệ trên người của hai người qua lại quét.

Anh em nhà họ Liễu như đứng đồng lửa, như ngồi đồng than, không dám thở mạnh một cái.

Liễu Thanh Diệp nhìn đệ đệ một chút, chậm rãi giờ lên gương mặt tuần tú, thấp giọng kêu: "Đồng phương bà bà. . ."

"Hả?"

Đồng Phương Mộ Tuyết bỗng nhiên ngồi thẳng thân thể yêu kiều, tiểu mục trợn lên so cái gì đều lớn hơn, khẽ kêu nói: "Người gọi ta cái gì?"

Liễu Thanh Diệp thân thể run lên, suýt chút nữa quỵ xuống, có chút run nói: "Gia gia hử. . . Luôn mãi căn dặn chúng ta, tuyệt không năng lực rối loạn bối phận. . ."

Đồng Phương Mộ Tuyết no đủ bộ ngực mềm mại kịch liệt phập phồng, thân thể yêu kiều liên tục run rẩy, mặt cười một mảnh tái nhợt, hiển nhiên bị câu này 'Bà bà' tức giận đến không nhẹ.

"Liều đại lẳng tử, người đương thực sự là muốn chết. . ."

Nàng đỡ ghế tựa thác tay phải bỗng nhiên dùng sức, 'Cột kẹt' một tiếng, rần chắc nhánh hoa mộc nhất thời vỡ vụn.

Anh em nhà họ Liễu thân thể lại là run lên, càng không dám lên tiếng.

'Đang coong. . .'

Đúng vào lúc này, cửa truyền đến tiếng gõ cửa.

"Đi vào. . ."

'Kẹt kẹt'

Môn bị đẩy ra, một ông già đi vào, thấp giọng nói: "Phu nhân, cái kia người nội tình đã điều tra xong. . ."

Đông Phương Mộ Tuyết lông mày dựng đứng, khẽ kêu nói: "Cái gì phu nhân? Điều nói rồi gọi ta Đại tiểu thư."

"Vâng. . . Là. . . , lão thân bị hồ đồ rồi. . ."

Ông lão trực tiếp kinh ngạc, hần hay vẫn là lần thứ nhất thấy Đông Phương Mộ Tuyết phát lớn như vậy tính khí.

"Nói đi, hần lai lịch gì?"

Đông Phương Mộ Tuyết vẫy vẫy tay ngọc.

"Hần gọi Vương Dật, là Vương Hải Sơn con trai độc nhất, hiện tại học tập Thiên Dực trường đại học. . ."

Ông lão kính cẩn nói.

"Vương Hải Sơn? Cái nào Vương Hải Sơn? Đình gia làm đi cái kia?"

Đông Phương Mộ Tuyết lông mày nhăn lại.

"Không sai. . ."

Ông lão gật gù.

"Làm sao là hần. . . ?"

Đông Phương Mộ Tuyết một tay nâng lên tiêm kiêu cằm, mắt nhìn hư không, rơi vào trầm tư.

. . .

Vương Dật cùng Lý Hương Ngưng tùy ý trò chuyện, Augustine trải qua bị Hà Tâm Di phù xuất phòng khách.

"Không nghĩ tới người Piano đạn đến tốt như vậy. Bất quá nhất làm cho ta kỳ quái chính là, những cái kia bá bá môn hảo như đều biết người. . . , người đến cùng là ai?"

Lý Hương Ngưng hiểu kỳ hỏi.

"Ta là Vương Dật a, Lý tỷ tỷ nhanh như vậy liền đã quên?"

Vương Dật cười ha ha, đánh tới Thái Cực Thôi Thủ.

"Đi người, không cái chính kinh. . ."

Lý Hương Ngưng nhất thời lờm hẩn một cái.

"Vương Dật. . ."

Đúng vào lúc này, Nguyệt Thi Lam cùng Trầm Nguyệt Hỉ song song từ phòng rửa tay xuất đến rồi, người sau thấy Lý Hương Ngưng xuất hiện ở Vương Dật trước mặt, nhất thời nhanh đi mấy bước, một cái kéo lại Vương Dật cánh tay, một mặt đề phòng hỏi: "Lý Hương Ngưng, người muốn làm gì?"

". . . , tán gẫu cũng không được sao?"

Lý Hương Ngưng nhất thời không nói gì, tức giận liếc nàng một cái.

"Tán gẫu? Lý Hương Ngưng, người đứng hòng công lấy chúng ta làm mờ ám"

Trầm Nguyệt Hi hướng nàng làm cái đáng yêu tiểu mặt quỷ.

Nguyệt Thi Lam đi tới Vương Dật một bên khác, nâng lên cánh tay của hắn, cũng là một mặt đề phòng nhìn Lý Hương Ngưng.

Đáng thương Vương mẫu người lần thứ hai 'Bị bắt' .

"Thiết, hảo hiểm có : yêu thích sao?"

Lý Hương Ngưng thấy cái này trận thế, Đại tiểu thư tính khí xông thẳng mà lên, kiêu rên một tiếng, xoay người rồi đi.

"Các người. . . Đây là muốn làm gì?"

Vương Dật thật sự rất không nói gì.

"Chúng ta đến giúp Phi Yên đồng học bảo vệ tốt người, sợ bị những cái kia ong bướm cuốn lấy. . ."

Trầm Nguyệt Hi kê kê nở nụ cười, không cần thận, no đủ bộ ngực mềm đung với Vương Dật cánh tay.

Vương mẫu người sưng sò, lỗ mũi trực tiếp mở ra , bên trong có nhiệt khí phun ra ngoài.

Bọn hắn đi tới trà bánh nơi, ăn chút ngọt phẩm, Vương Dật trầm nghĩ trong lòng: Những thứ kia so với ban đầu càng ăn ngon hơn , đến tìm cơ hội mang chút trở lại, cho các lão bà nếm thử.

Ý nghĩ rất tốt, có thể từ đầu đến cuối, Vương Dật đều là bị những cái kia danh lưu môn nhìn kỹ, hắn không có một cơ hội nhỏ nhoi nào.

"Vương Dật tiên sinh. . ."

Giữa lúc hắn cân nhắc như thế nào ra tay mà không bị phát hiện thì, phía sau truyền đến một giọng già nua.

Vương Dật xoay người.

Đứng trước mặt một người mặc lễ phục màu đen ông lão, hắn mỉm cười nói: "Phụ nhân nhà ta cho mời. . ."

Vương Dật chấn động trong lòng. Hắn tất nhiên là nhận thức đối phương, toàn bộ Thánh Đức trang viên, đều là này nơi lão quân gia đang xử lý, trong miệng hắn phụ nhân. . .

Không cần nói cũng biết, rất khả năng là nơi này nữ chủ nhân.

Nàng thấy mình làm cái gì?

Vương Dật đang tự kỳ quái, đột nhiên, trong lòng bỗng nhiên hơi động, cảm giác bị vài đạo ánh mắt nhìn chăm chăm . Trong đó một ánh mắt, lại như trong hắc sắc sinh sâu sắc cảm giác vô lực.

'Không tốt. . . , nơi này có cô vô gia, hơn nữa khó có thể ngang hàng. . .'

Vương Dật trong lòng hồ to không ổn, sắc mặt nhưng bình tĩnh như thủy, hắn hướng lão quân gia khẽ mỉm cười: "Xin mời phụ nhân chờ chốc lát, ta có cái bằng hữu muốn tới, xin mời cho ta 20 phút. . ."

"Được. . . Ta sau 20 phút trở lại mời ngài. . ."

Lão quân gia không có suy nghĩ nhiều, gật gật đầu, xoay người đi tới.

Nửa phút sau, Vương Dật cảm giác trên người ánh mắt biến mất rồi, hắn vội vàng hướng nhị nữ nhỏ giọng nói: "Cái gì cũng không nên nói, cái gì cũng không nên hỏi, các người nhanh đi trên xe chờ ta, nơi này gặp nguy hiểm. . ."

Này biến số quá kinh người , nhị nữ thân thể đều kiêu run lên, mặt mày có chút thất sắc, Nguyệt Thi Lam không khỏi hô khẽ một tiếng: "Vương Dật. . ."

"Nghe lời, đi mau, các người ở đây, ta hành động rất không tiện. Yên tâm, ta rất nhanh sẽ đến. . ."

Vương Dật nhẹ nhàng nhéo nàng tay nhỏ.

Hai vị hoa khôi của trường thấy hắn một mặt trịnh trọng, biết xảy ra vấn đề lớn , phân biệt ở trên mặt hắn hôn một cái.

"Các người. . ."

Vương Dật nhất thời kinh ngạc.

Ta là để cho các ngươi đi, ai để cho các ngươi hôn ta ?

"Vương Dật, cẩn thận. . ."

"Chúng ta chờ ngươi. . ."

Hai vị hoa khôi của trường thấp giọng nói, sâu sắc liếc mắt nhìn hắn, xoay người phiên nhiên rời đi.

Vương Dật nhìn các nàng rời đi bóng lưng, sờ sờ mũi, thầm nói: Lại không phải sinh lý từ biệt, làm sốt sắng như vậy làm gì?

Ngắn ngủi không nói gì sau, Vương Dật nghiêm mặt, giơ tay lên đến, hướng một cái người phục vụ chiều ra tay.

"Vương tiên sinh, có cái gì có thể làm ngài phục vụ ?"

Người phục vụ cung kính nói, Vương Dật biểu diễn ma khúc thì, hắn cũng ở đây.

"Tài xế của ta đói bụng, ngươi nắm cái đại tố túi mang đến, ta cho hắn trang điểm đã qua."

Vương Dật nhìn một mặt trần định, chậm rãi mà nói.

"Phải!"

Người phục vụ xoay người đi tới.

"Chờ đã. . ."

Vương Dật bỗng nhiên gọi hắn lại.

"Vương tiên sinh, còn có cái gì muốn dặn dò ?"

Người phục vụ kỳ quái hỏi.

Vương Dật sâu sắc nhìn hắn, từng chữ từng chữ nói: "Nhớ kỹ, túi ni lông, nhất định phải đại. . ."

"Vâng. . ."

Người phục vụ xoay người lần nữa rời đi, không quá nhiều một lúc, liền cầm 3 cái loại cực lớn màu trắng túi ni lông đi tới, cung kính nói: "Vương tiên sinh, ngài xem cái này có thể không?"

"Đúng đúng, chính là cái này. Ngươi rất tốt, ngươi trẻ tuổi, ngươi tương lai nhất định sẽ nhiều đất dụng võ."

Vương Dật hai mắt nhất thời bùng nổ ra đáng sợ ánh sáng xanh lục.

Người phục vụ bắt đầu sờ sờ mũi, ám đạo chính mình cũng 20 hơn nhiều, lớn hơn ngươi có được hay không? Bất quá câu nói như thế này hắn là không dám nói, mỉm cười nói: "Vương tiên sinh, ngài cần cái nào, ta giúp ngài hành trang. . ."

"Không cần, ta tự mình tới. . ."

Vương Dật nhìn không nói hai lời, đoạt lấy túi ni lông.

Trong phút chốc, bóng người của hắn nhanh như quỷ mị, ở trà bánh trước bàn lơ lửng không cố định, ra tay nhanh như gió xoáy, mắt thấy đầy bàn tinh mỹ trà bánh, chính lấy một loại tốc độ cực kỳ kinh người biến mất.

"Chuyện này. . . Chuyện này. . ."

Người phục vụ đương thật là khờ , một mặt chấn động sợ nói không ra lời.

Vương Dật tốc độ quá kinh người, không tới 2 phút, trên bàn trà bánh liền ít đi hai phần ba.

Một phen phong quyển tàn vân sau, Vương Dật tay phải mang theo tam đại bao tinh mỹ điểm tâm ngọt, hữu tay cầm lên trên bàn một cái ly cao cổ, hướng về tròn mắt ngóac mồm người phục vụ nhẹ nhàng một lần: "cheers. . ."

Hắn đem trong chén rượu đỏ uống một hơi cạn sạch, để chén rượu xuống, xoay người vất chân lên cổ chạy như điên.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 73: Dã sử

"Vương Dật?"

"Hắn làm sao?"

Rất nhiều tên lưu đồn dập kỳ quái nói.

Vương Dật tốc độ quá nhanh, trong nháy mắt liền vọt tới cửa đại sảnh. Đột nhiên, một đạo quen thuộc thiên ảnh từ ngoài cửa đi vào, không nghiêng không oai, vừa vặn chặn lại rồi con đường của hắn, mắt thấy hai người liền muốn va vào.

"A..."

Thiên ảnh nhất thời duyên dáng gọi to một tiếng.

Vương Dật kinh hãi, thân thể lóc lên, trong nháy mắt lách mình tránh ra.

Đất đèn ánh lửa, hai người sai thân mà qua, bốn mắt nhưng nhìn chăm chú cùng nhau.

Cỡ nào quen thuộc ánh mắt a...

"Vương Dật..."

Giang Tuyết Tinh thất thanh hô.

"Tái kiến!"

Vương Dật chốc lát không dám trì hoãn, bỏ rơi hai chữ, tiếp tục hướng bãi đậu xe phóng đi.

Giang Tuyết Tinh nhìn bóng lưng của hắn, thân thể yếu kiều lần thứ hai run rẩy lên, thanh lệ liên tục từ mặt cười trên lướt xuống.

"Tuyết Tinh..."

Giang Tiểu Vân đi tới bên cạnh nàng.

"Tỷ..."

Giang Tuyết Tinh nhào vào nàng trong lòng, cất tiếng đau buồn mà khấp: "Vương Dật hắn chán ghét ta... Hắn chán ghét ta..."

"Đừng khóc..."

Giang Tiểu Vân thở dài, nhìn Vương Dật rời đi bóng lưng, lặng lẽ không nói.

Bãi đậu xe trên.

Audi A8 trải qua khởi động, hai vị hoa khôi của trường đứng ở bên cạnh xe, một mặt lo lắng nhìn đại bảo phương hướng. Nhìn thấy Vương Dật sau, vội vàng hướng hắn phát lên tay ngọc.

Vương Dật lao ra đại bảo sau, tăng nhanh tốc độ, không tới 3 giây liền đến trước xe, ngưng trọng nói: "Mau lên xe."

Ba người sau khi lên xe, tài xế đạp cần ga, A8 khởi chuyển động, sau 1 phút mở ra Thánh Đức trang viên cửa lớn.

"Hô..."

Vương Dật rút cục thở phào nhẹ nhõm.

"Vương Dật, ở đại bảo lý, có giống như người siêu phẩm cường giả?"

Nguyệt Thi Lam thấp giọng hỏi.

"Không sai, hơn nữa lợi hại hơn ta nhiều lắm."

Vương Dật lòng vẫn còn sợ hãi gật gật đầu.

"A? Lợi hại như vậy? So với Phi Yên đồng học các nàng đâu?"

Trầm Nguyệt Hi vĩnh viễn là người hiểu kỳ bảo bảo.

"Không biết, ta không biết các nàng cực hạn ở nơi nào, cũng không biết đại bảo lý cường giả mạnh bao nhiêu, nói chung . . Chúng ta hay là tránh trước là hơn. . ."

Vương Dật cười khổ nói.

Nguyệt Thi Lam nhìn trên xe tam đại bao điểm tâm ngọt, kỳ quái hỏi: "Người nắm nhiều như vậy điểm tâm ngọt làm cái gì? Phi Yên đồng học các nàng ăn không được."

"Ngược lại cũng không cần tiền. . ."

Vương Dật nhún nhún vai, vô liêm sỉ đạo.

Cùng lúc đó, đại bảo lâu hai bắc một gian.

"Người nói cái gì?"

Đông Phương Mộ Tuyết đột nhiên đứng lên: "Vương Dật đi rồi? Lúc nào?"

"5 phút trước, người phục vụ nhìn thấy hán cầm tam đại bao điểm tâm ngọt ly khai phòng khách, môn vệ cũng nhìn thấy Nguyệt gia A8 mở ly trang viên."

Quản gia thấp giọng nói.

"Tam đại bao?"

Đông Phương Mộ Tuyết có chút giật mình, nàng ngược lại không là đau lòng những cái kia ăn, mà là kỳ quái Vương Dật cử động.

"Đúng, ta vừa nãy tra xét dưới Vương gia tình trạng gần đây. Vương Hải Sơn cuối cùng phán quyết còn không hạ xuống, Vương Dật cùng mẫu thân nàng ở tại một chỗ hơn trăm mét vuông nhà trọ lý, sinh hoạt rất gian khổ. Hán nắm nhiều như vậy ăn, phỏng chừng là cầm lại gia cho mẫu thân."

Quản gia giải thích.

"Mẹ kiếp, như vậy thảm đâu?"

Anh em nhà họ Liễu trực tiếp kinh ngạc, Liễu Thiên Diệp nhìn về phía ca ca: "Thất ca, người đem này hòm Thanh sơ thời vàng ròng cho Vương Dật đi, phỏng chừng có thể bán cái hơn trăm triệu."

"Lăn. . ."

Liễu Thanh Diệp mũi lại bị tức sai lệch: "Đó là nhị bá đưa cho ta quà sinh nhật, người làm sao không bắt người dạ mình châu đi cứu tế? 2 cái ức đều bán đi ra ngoài."

"Phí lời, đó là gia gia cho."

"Chuyện cười, rõ ràng là người mặt dày mày dạn từ gia gia tay lý đoạt tới, này vốn là của ta."

"Nói hưu nói vượn, gia gia thương ta nhất, quan người cái gì điều sự tình?"

Anh em nhà họ Liễu lại đại âm ỉ lên, chỉ lát nữa là phải đánh tới đến rồi.

"Các người cho ta yên tĩnh một chút. . ."

Đông Phương Mộ Tuyết cảm giác có luồng con ruồi ở trước mắt tùy ý chơi đùa, huyền não nàng đầu óc choáng váng, không nhận được những nụ quất lên.

Nhị huynh đệ bỗng nhiên doạ run run một cái, nhất thời không còn động tĩnh.

"Tiểu thư, có cần hay không lão thân đem hán mạng về? Án tốc độ xe, hán là ở 20 km trong vòng, 10 phút liền có thể làm tốt."

Quản gia chậm rãi nói, trong mắt hết sạch lóe lên một cái rồi biến mất.

"Quên đi, theo hấn đi thôi, muốn xác nhận Vương Dật có phải là cô võ giả, có rất nhiều loại phương pháp."

Đông Phương Mộ Tuyết nhìn về phía anh em nhà họ Liễu, nói: "Các người ở Tương Đình đọc sơ mấy?"

Liễu Thanh Diệp thấp giọng trả lời: "Ta đọc tiểu học lớp sáu, Thiên Diệp đọc năm lớp năm. . ."

"Cái gì?"

Đông Phương Mộ Tuyết lại là kinh ngạc, lần này càng sâu, thất thanh nói: "Tuổi tác của các người rõ ràng 15 tuổi, tại sao ở đọc tiểu học?"

Liễu Thanh Diệp ngại ngùng nở nụ cười: "Chúng ta là đột phá Hoàng cấp sau, mới bắt đầu đến trường, so với người bình thường chậm tam, bốn năm."

Đông Phương Mộ Tuyết nghe xong, nắm bắt mi tâm bất đắc dĩ tự nói: "Liễu đại lãng tử, người là ngớ ngẩn sao? Phái hai cái học sinh tiểu học lại đây phụ tá ta. . ."

Nàng trầm mặc chốc lát, hướng quản gia nói: "Ngày mai người đi Đình gia một chuyến, muốn hai cái cao trung tiêu chuẩn lại đây, đem bọn hấn an bài ở Vương Dật lớp."

"Vâng. . ."

Quản gia gật gật đầu.

"Đông phương bà bà, chúng ta. . ."

Liễu Thanh Diệp vừa nghe cuống lên, nhưng bọn hấn đọc cao trung? Đùa gì thế? Chính mình tiểu học sách giáo khoa còn không đọc thấu đây.

"Câm miệng cho ta. . ."

Đông Phương Mộ Tuyết cắn răng bạc nói: "Sau đó vô luận là ở đâu lý, cũng gọi ta Mộ Tuyết tỷ tỷ. . ."

"A?"

Anh em nhà họ Liễu trực tiếp choáng váng, bọn hấn biết, này Đông Phương Mộ Tuyết là gia gia nhỏ nhất sư muội, hấn ân sư tiểu nữ nhi. Đã từng thăm mền quá gia gia, gia gia cũng từng đôi với nàng từng có ý, muốn nạp nàng làm thiếp. Kết quả còn chưa tới bắt tay đây, liền bị gia gia sư phụ phát hiện, một cái tát sưng chứt nửa không đem gia gia cho đánh chết.

Chính là bởi vì việc này, gia gia mới bị trục xuất tông môn, ở Tương Đình tự lập cổ vũ môn hộ, xông ra một phen to lớn gia nghiệp.

Sau đó, Đông Phương Mộ Tuyết cũng ly khai tông môn, liên lạc với gia gia, hai người không có nối lại tiền duyên, mà là các quá các.

Những này dã sử, là nghe sáu bà nội nói tới. Khi hấn môn hỏi gia gia ân sư là làm sao biết hai người sự tình thì, sáu bà nội không nói lời nào.

Bọn hấn lại hỏi, Đông Phương Mộ Tuyết nếu không có cùng gia gia được, này nàng tìm gia gia làm gì?

Sáu bà nội cắn răng nghiêng lợi nói: "Nếu không phải là bởi vì cái kia tiểu hồ ly tinh, chúng ta Liễu gia quy mô, chỉ ít có thể so sánh hiện tại lớn hơn gấp ba."

Anh em nhà họ Liễu:???

...

A8 mở ra sau một tiếng, Vương Dật điện thoại di động chuông vang, là tiểu loli đánh tới.

Tiểu loli: "Lão công, người lúc nào trở lại?"

Vương Dật: "Gần như còn có 40 phút."

Tiểu loli: "A, tốt lắm, ta cùng Tam muội đợi lát nữa người."

Vương Dật nghe xong nhất thời cả kinh, thất thanh nói: "Các người này liền muốn đi?"

"Cái gì a? Đương nhiên không phải."

Tiểu loli ngây thơ cười nói: "Ta cùng Tam muội muốn đi mấy chỗ Cổ địa nhìn, lão công nếu như trở lại, vừa vận mang người cùng đi."

"Cổ địa?"

Vương Dật sững sờ, hỏi: "Cái gì Cổ địa?"

Tiểu loli hí hí nở nụ cười: "Đệ một chỗ là hoa quả thánh địa, Đấu Chiến Đại Thánh chỗ ở cũ."

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 74: Tuyệt thế Đại Thánh Vương (thượng)

"A?"

Vương Dật nhất thời không phản ứng lại: "Đấu Chiến Đại Thánh là ai?"

"Lão công không biết sao?"

Tiểu loli kỳ quái nói: "Đương nhiên là Tôn Ngộ Không . . ."

Cái gì? Tôn Ngộ Không?

Vương Dật nhất thời choáng váng.

Mẹ trứng, này không phải Hầu ca sao? Lẽ nào Hầu ca thật sự tồn tại?

"Được, các người chờ ta, ta cho các người cảm nhận thật ăn."

Vương Dật nhất thời có chút kích động.

"A? Thật sự? Lão công thật tốt. . . Sao sao. . ."

Đầu bên kia điện thoại tiểu loli nhất thời quay về điện thoại một trận mãnh thân.

Cúp điện thoại, Trầm Nguyệt Hi điện thoại cũng vang lên đến rồi. Nàng nhận sau, không nói hai câu, ngôn ngữ liền bắt đầu kích động, cuối cùng tức giận cúp điện thoại.

"Trầm bá bá?"

Nguyệt Thi Lam cẩn thận hỏi một câu.

"Không phải hán còn có thể là ai? Một lúc đưa ta về nhà."

Trầm Nguyệt Hi cổ cái miệng nhỏ, nàng còn muốn nhiều bởi Vương Dật một chút đây.

Nguyệt Thi Lam gật gật đầu, đứng vào lúc này, điện thoại di động của chính mình chấn động một tý, mở ra vừa nhìn, là Nguyệt Văn Phong phát tới: Ta từ Thánh Đức trang viên xuất đến rồi, người một lúc trực tiếp về nhà, ta có việc muốn hỏi người.

Nguyệt đại tiểu thư phương tâm cả kinh, hồi phục: Tốt.

3 sau 5 phút, A8 mở ra Vương Dật trụ tiểu khu. Vương Dật xuống xe, mời hai vị hoa khôi của trường đi tới ngồi một chút, nhị nữ đều là mang tâm sự riêng, nói trong nhà có việc, vẫy tay từ biệt.

Vương Dật mang theo tam đại bao điểm tâm ngọt, lên lầu vào nhà, đại tiểu tiên nữ trải qua đổi hảo chính mình cô y phục, ngồi ở trên ghế salông chờ hán đây.

"Lão công. . ."

Tiểu loli trực tiếp nhào vào hán trong lòng.

Vương Dật mạnh mẽ hôn nàng một miếng, sau đó mở ra một cái túi ni lông, làm cho các nàng ném thử điểm tâm ngọt, to nhỏ tiên ăn sau, nhất thời khen

không dứt miệng.

Sau 10 phút.

Đại tiểu tiên nữ hai bên trái phải đem hấn ôm ở ở giữa.

"Lão công, chuẩn bị xong chưa?"

Tiểu loli ngậy thơ hỏi.

"Ừm . ."

"Tam muội, bắt đầu đi. . ."

Tiểu loli nhìn về phía Thảm Băng.

"Được!"

Thảm Băng gật gật đầu, tay ngọc hư không vung lên.

'Xi. . .'

Trong nháy mắt, ba người trước mặt không gian, xuất hiện từng mảnh từng mảnh gọn sóng, hư không phát sinh đại vận vẹo.

"Lão công, chúng ta đi. . ."

Tiểu loli dịu dàng nói, sau một khắc, bọn hấn đi vào gọn sóng bên trong.

Ở trải qua ngắn ngủi ánh sáng lưu chuyển sau, ba người xuất hiện ở xanh thẳm trên biển lớn.

"Chuyện này. . . Đây là nơi nào?"

Vương Dật một mặt kinh hãi hỏi.

Bọn hấn chạy thế nào đến hải vực ? Không phải nói Hoa Quả Sơn ở Tứ Xuyên sao?

"Đông Thắng Thần Châu hoa quả thánh địa, liền ở đây. . . , Tam muội, người chăm sóc lão công, ta đến mở ra Thiên Thế Giới cửa lớn."

Tiểu loli nhẹ giọng nói, lập tức mặt hướng hư không, khuôn mặt nhỏ vô cùng lo lắng.

"Đại tỷ, cẩn thận, nơi này lực lượng không gian gọn sóng hảo như có vấn đề."

Thảm Băng đôi mi thanh tú nhăn lại, nhẹ giọng nói.

"Ta biết. . ."

Tiểu loli ly khai Vương Dật, lẳng không hư đập, một bước một càn khôn, đi tới 30 mét ở ngoài ngừng lại.

"Càn thiên khôn địa, vạn pháp hướng một. . ."

Tiểu loli lưỡng cái tay nhỏ bé ở trước ngực đan dệt đan điểm, kết vô thượng cổ ấn.

'Hồng. . .'

Trong nháy mắt, một luồng ánh bạc, từ trên người nàng bộc phát ra.

"Mở. . ."

Nàng kết ấn hai tay, chậm rãi về phía trước đẩy đi.

'Vù. . .'

Hư không chấn động một chút, tiểu loli lạc tay điểm phía trước, xuất hiện từng mảnh từng mảnh gọn sóng, không ngừng hướng ra phía ngoài phun ra nuốt vào, khuếch tán.

"Không được, có Đại Đế hình chiếu mảnh vỡ, Tam muội, nhanh kết đại lục hợp kết giới, phương viên vạn dặm. . ."

Tiểu loli đột nhiên hoa dung thất sắc rít gào một tiếng.

Thảm Băng mặt cười trong nháy mắt hoàn toàn trắng bệch, một tay bỗng nhiên đứng ở trước ngực, câu dẫn đại đạo cần khôn: "Thiên địa, bát hoang, mười sáu hàng loạt, thái thượng hoi, cầu Tứ Tượng bình phong, xin mời tứ lục hợp chân không, phong!"

Nàng trong nháy mắt giơ lên tay ngọc, lòng bàn tay hướng về thiên.

'Hồng '

Trong phút chốc, một luồng Hồng Mông khí từ nàng lòng bàn tay tản ra, trong nháy mắt ngưng tụ thành hình, thành sáu diện lập thể không gian hướng ra phía ngoài khuếch tán, trong nháy mắt bao phủ hơn ngàn dặm.

5 giây sau, phương viên vạn dặm đại lục hợp kết giới, trải qua ngưng tụ thành hình.

'Oanh '

Đúng vào lúc này, tiểu loli trước mặt gọn sóng, bỗng nhiên tăng nhanh phun ra nuốt vào tư thế, cũng thay đổi khuếch tán phương hướng, thành tựu tròn trịa vô cực dấu hiệu.

Một cái to lớn hư không toàn oa, xuất hiện ở nơi đó.

Tiểu loli trong nháy mắt vọt tới hai người trước mặt, kéo Vương Dật tay trái, gấp gấp hỏi: "Bảo vệ tốt lão công. . ."

Thảm Băng vội vàng kéo Vương Dật tay phải.

Giờ khắc này Vương Dật trải qua mộng ép, còn chưa hiểu là chuyện ra sao, song trong tay, truyền vào luồng giòng nước ấm, theo cánh tay, hòa vào trong cơ thể.

'Oanh '

Đúng vào lúc này, phía trước hư không, đột nhiên sấm vang chớp giật, bay lên tầng lớn hắc vân, tùy ý cắn nhai ánh rạng đông.

"Làm sao ?"

Vương Dật trong lòng kinh hãi, thất sắc kinh sợ.

'Hồng '

Đúng vào lúc này, hư không đột nhiên bùng nổ ra một tiếng tuyệt thế thiên hồng, thiên địa đột nhiên thất sắc, đầy trời hắc vân trong nháy mắt tiêu tan.

Cách hần môn ngoài trăm thước, một toà vĩ đại bóng mờ xuất hiện , hần quay lưng muôn dân, vi vi ngửa đầu, làm như nhìn một cái nào đó nơi.

"Thiên Ngân hiện, cần khôn đoạn. Thần đình lạc, Trần Nguyên lạc. Như Lai tuy rằng vẫn , Đế Thích cũng bị chấn bể, nhưng Trung Nguyên còn có ta lão Tôn ở trấn thủ, các ngươi muốn xâm chiếm nơi này, còn không được. . ."

Bóng mờ ngửa mặt lên trời gào to, chấn kinh rồi vạn thế, đại đạo cũng vì đó run rẩy. Một luồng kinh thiên đại khí cơ tỏa ra mà xuất.

Son hà nổ vang, Thảm Băng kết ra đại lục hợp kết giới bỗng nhiên chấn động, càng là xuất hiện bất ổn dấu hiệu.

'Phù phù '

Đại khí cơ lâm thể, mặc dù có đại tiểu tiên nữ thủ hộ, Vương Dật gương mặt tuấn tú nhưng không khỏi nhất bạch, bị miễn cưỡng rung ra một ngụm máu tươi.

"Lão công!"

Đại tiểu tiên nữ nhất thời cả kinh.

'Đùng đùng '

Nguồn sức mạnh này thật đáng sợ , lục hợp bình phong rốt cục không chịu nổi, bắt đầu xuất hiện rạn nứt dấu hiệu, mặt trên đạo ý bắt đầu hỗn loạn, bất cứ lúc nào thì sẽ tan vỡ.

Biến đổi lớn xuất hiện, thế gian một mảnh gào thét.

"Mảnh vỡ đại đạo sao như vậy cường thịnh? Lẽ nào Thiên Thế Giới có Đại Thánh thủ hộ đồ vật hay sao? Đại tỷ, ngươi bảo vệ căn thân lão công, ta nhất định phải thêm điệp kết giới."

Thảm Băng người nhẹ nhàng mà lên, hai con tay ngọc nhiều lần kết ấn, làm lại gia trì lục hợp kết giới.

Hai mươi giây sau, nàng bay trở về Vương Dật bên người.

Cùng lúc đó, hư không một mảnh nát loạn qua đi, bóng mờ dần dần rõ ràng, hắc vượt qua thời gian trường hà, xuất hiện ở trước mắt thế nhân.

Này giả trên người mặc tinh đồng chiến giáp, kiên khoắc đồ đậm Trường Phong, đỉnh đầu thông Thiên Huyền quan tọa lạc, trên có hai cái dây dài ngút trời mà lập, cầm trong tay một cái hắc kim trường côn.

Bốn phía chính hoàng Thần kỳ xuất hiện ở sau lưng của hắc, mặt trên ẩn có bốn cái tượng hình chữ cổ.

Tề Thiên Đại Thánh.

"Đến a!"

Bóng mờ sừng sững ở trên chín tầng trời, vung động trong tay hắc kim trường côn, Ngạo Thế vô biên thiên khung, lần thứ hai rống to: "Liên đề ta lão Tôn đến lãnh giáo một chút, các ngươi đến cùng lợi hại bao nhiêu."

Wang Dật trong lòng chấn động, theo bóng mờ mắt nhìn phương hướng, ngẩng đầu nhìn lại.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 75: Tuyệt thế Đại Thánh Vương (hạ)

Trong nháy mắt tiếp theo, hắc trực tiếp kinh ngạc đến ngây người.

Vô biên thương khung, càng là xuất hiện một cái khe nứt to lớn, nó đi ngang qua ngàn tỉ dặm, căn bản không có phản cuối.

Thiên vết tích?

Nó cùng chính mình ở trong giấc mộng nhìn thấy giống nhau như đúc.

Chỉ thấy, vô số bóng đen từ trong vết nứt lao ra, giáng lâm đời này, chúng nó phát sinh tiếng kêu cực kỳ khủng bố, phẳng phất đến từ xa xôi cực địa thâm uyên. . .

"Đến a, ta ở đây."

Đại Thánh tiếng nổ rống to, đan chân mãnh liệt hư không.

'Hô '

Trong nháy mắt, dưới chân của hắc xuất hiện một đoàn bầy màu mây mù.

'Kỳ. . .'

Những cái kia bóng đen phát hiện hắc, nhất thời như hắc vân ngập đầu giống như vậy, xông thẳng mà xuống.

"Không sai, là chúng nó."

Wang Dật bỗng nhiên không nhìn được rống to, chúng nó từng ở giấc mơ của chính mình từng xuất hiện. Những này bóng đen đầu lại trường lại lớn, khá giống Alien lý sinh vật, toàn thân Hắc Ám, mọc ra sáu cánh tay, bốn cái chân, mặt sau có ba cái cốt vĩ. Chúng nó không có mũi, sáu con con mắt đỏ ngầu làm thành một vòng, bốn viên sắc bén màu đen răng nanh trên dưới mà đứng. . .

"Đây là tam cấp ác linh, Đại Thánh lưu lại như vậy cường thịnh hình chiếu dấu ấn, hắc là không phải là bởi vì chúng nó. . ."

Tiểu loli ngưng trọng nói.

"Hồng. . ."

Đại Thánh cả người cơ thịt run lên, vĩ đại bóng người phóng lên trời, vung lên hắc kim trường côn, hướng về ác linh thẳng nghênh mà đi.

Trong phút chốc.

Thiên khung chi trong nháy mắt bùng nổ ra vô tận hắc mang, đầy trời côn ảnh không ngừng hướng ra phía ngoài phun ra nuốt vào, khuếch tán.

'Oành oành oành. . .'

Những cái kia ác linh nhất thời không chịu nổi bức này thế như điên mắng xung kích, dồn dập bị oanh cái nát tan, chất lỏng màu đen liên tục từ hư không rơi ra.

'Kỳ. . .'

Giữa lúc những cái kia ác linh bị Đại Thánh tiêu diệt gần một nửa thì, đáng sợ hơn kêu quái dị xuất hiện, càng nhiều ác linh từ trong vết nứt lao ra, chúng nó cùng trước không hề có sự khác biệt, chỉ có điều thân thể lớn hơn một chút, có nhà cờ như vậy, sau lưng cốt vĩ đã biến thành bốn cái.

"Tứ cấp ác linh? Sao sẽ nhiều như thế?"

Thảm Băng la thất thanh.

"Đến đây đi, các ngươi tới bao nhiêu, ta lão Tôn giết bao nhiêu. . ."

Đại Thánh thét dài ở thiên, trong tay hắc kim trường côn liên miên trùng điệp, thế có thể tru thiên. Nguồn sức mạnh này thật sự thật đáng sợ, những cái kia tứ cấp ác linh cũng là không chịu đựng nổi, dồn dập bị đánh nổ.

Vô tận sơn hà nhất thời đảo ngược, nhật nguyệt ảm đạm.

Đại Thánh oanh kích tuy rằng thế không thể đỡ, có thể Vương Dật nhảy cảm bắt lấy, những này tứ cấp ác linh thân thể, so với tam cấp ác linh muốn rắn chắc nhiều lắm, mỗi một con đều là đòn thứ hai mới nổ nát.

'Thảm thì. . .'

Đúng vào lúc này, trong vết nứt, xuất hiện đáng sợ rống to. Hơn hai mươi chỉ biệt thự to nhỏ năm vĩ ác linh hạ xuống. Kỳ quái chính là, chúng nó cũng không có vọt thẳng trên, mà là hướng về kích đầu trong Đại Thánh nhe răng nhếch miệng, gào thét đối mặt.

"Ngũ cấp?"

Thảm Băng nhất thời hô khẽ một tiếng.

"Không, có lục cấp đại ác linh xuất hiện. . ."

Tiểu loli giờ lên khuôn mặt nhỏ, ngưng trọng nói.

Vương Dật ngẩng đầu nhìn trời, chỉ thấy năm con cực nhỏ ác linh, từ vết nứt nơi sâu xa chậm rãi hạ xuống, chúng nó đỉnh chỉ năm vĩ ác linh phía trên.

Những này ác linh chỉ có nhân loại bình thường to nhỏ, phía sau mọc ra sáu cái thiên tế cốt vĩ. Sáu tay khuỷu ở trước ngực, mắt đỏ lạnh lùng nhìn chăm chăm Đại Thánh.

Đây là một loại đại khủng bố.

"Năm con?"

Lần này liền tiểu loli cũng kinh hãi đến biến sắc : "Đại Thánh gặp nguy hiểm "

"Chúng nó lợi hại bao nhiêu?"

Vương Dật nghe xong trầm giọng hỏi.

"Mỗi một con đại ác linh, cũng có thể nhượng một vị thái thượng đế nơi cường giả ngã xuống. Mặc dù ta liên thủ với Băng Nhi, cũng chỉ có thể đối phó một con mà thôi."

Tiểu loli ngưng tiếng nói.

"Cái gì?"

Vương Dật nhất thời chấn động mạnh.

Cùng lúc đó, Đại Thánh trải qua tiêu diệt cuối cùng một con tứ cấp ác linh, đột nhiên quay người sang tử.

Vương Dật rốt cục thấy rõ hắc chân chính diện mạo.

Cùng tiểu thuyết trên miêu tả như thế, Đại Thánh quả nhiên là con khỉ. Chỉ có điều có được đặc biệt đẹp đẽ, mắt hai mí mắt to, mũi thẳng tắp, môi mỏng manh, mặt như ngọc bình thường không chút vết không tỳ, toàn thân bộ lông hồng hồng toả sáng.

Một đôi Mỹ Hầu Vương, xuất hiện ở Vương Dật trước mặt.

"Đại Thánh! !!"

Vương Dật rốt cục nhìn thấy này thần thoại trong cường giả tuyệt thế, tâm thần một mảnh khuấy động, không khỏi kêu to.

Chỉ tiếc, đây chỉ là hư không hình chiếu, Đại Thánh căn bản không nhìn thấy hắc.

"Khà khà khà. . ."

Đại Thánh nở nụ cười, chăm chú nhìn chằm chằm thiên khung cao giai ác linh, giơ lên tay trái, xóa đi vết máu ở khóe miệng, nói: "Là mấy người các ngươi đánh nổ Như Lai, nổ nát Đế Thích đi. . . , ngay cả ta kết bái huynh trưởng Trần Nguyên cũng ngã xuống ở các ngươi trong tay, phốc. . ."

Hắc phun một ngụm máu đậm, tiếp tục nói: "Ta tuy rằng không thích bọn hắc, có thể thù này, còn phải ta đến báo. . ."

"Thảm thì. . ."

Trong đó một con đại ác linh đuổi ra hắc thảo, hướng về Đại Thánh chỉ tay.

"Thảm thì cô. . ."

Những cái kia năm vĩ ác linh nhất thời phát sinh dâng tâm hồn người kêu quái dị, hướng về nơi này gào thét mà đến.

"Khà khà. . . Muốn chết. . . Hống. . ."

Đại Thánh thấy, ngửa mặt lên trời cười to, đột nhiên hét lớn một tiếng, cầm trong tay hắc kim trường côn bỗng nhiên hướng lên trên ném một cái.

'Oanh'

Trên người hắc tinh đồng chiến giáp trong nháy mắt đổ nát, hóa làm một luồng đồng khí, lừng lờ bay ở bên trong đất trời.

"Hống hống. . . Hống. . ."

Đại Thánh hai tay nắm tay, không ngừng rung to, trong mắt có phích lịch tia điện thiểm hiện ra, trên người hắc bộ lông bằng tốc độ kinh người tăng trưởng, thân thể bỗng nhiên lớn lên.

100 trọng, 200 trọng, 500 trọng. . .

'Oanh'

Một luồng kinh thiên động địa đại khí cơ, nhất thời từ trên người Đại Thánh phun phát ra.

'Hô. . .'

Này cỗ khí thế thật đáng sợ, đương thực sự là sung mãn không thể chống đỡ, những cái kia ngũ cấp ác linh nhất thời không chịu nổi, bị ép lui về.

"Thảm thì?"

Năm con đại ác linh kinh hãi, đồng thời thả xuống đen kịt cánh tay.

Mấy sau đó, Đại Thánh trải qua hóa thành một vị ngàn trọng cao màu đỏ Thần Viên, những cái kia đồ đồng cũng phát sinh biến hóa về chất, hư không đan dệt thành vô số vảy màu vàng kim, phích lịch cách cách hướng thân thể to lớn dấn đi.

Tinh kim chiến giáp thành.

"Uống. . ."

Thần Viên lần thứ hai hét lớn một tiếng, lúc này càng mãnh liệt hơn. Thời không trong nháy mắt đổ nát, không gian phát sinh đại vận vẹo.

Hắc to lớn cánh tay phải bằng không vung một cái.

'Hồng. . '

Một đoàn hỏa cầu thật lớn, từ sau lưng của hắn dấy lên, vô tình đốt cháy chân không.

Một cái mây ngàn trượng đỏ đậm áo choàng, ở sau lưng của hắn uốn lượn run run, gào thét mệnh mông.

"Như Ý Kim Cô Bồng ở đâu?"

Thần Viên thét dài, giơ lên bàn tay không lồ, lòng bàn tay Vấn Thiên.

'Hò hét hồng. . '

Thiên khung nơi sâu xa, bắn ra tuyệt thế nổ vang. Vạn trượng kim quang bỗng nhiên phun trào, một cái đường kính mấy chục mét kính thiên cự trụ, chưa từng bên thương khung chậm rãi hạ xuống. Nó ở giữa hay vẫn là hắc kim màu sắc, hai bên nhưng thoáng hiện chói mắt kim quang, khiến người ta không cách nào nhìn thẳng.

Thần Viên vững vàng, đưa nó vô vào trong tay.

'Thầm thì thầm thì. . '

Đại ác linh cũng không còn cách nào bình tĩnh, liên tục phun ra rất nhiều kỳ quái âm phù.

"Ha, người đang nói cái gì, ta nghe không hiểu. . ."

Thần Viên nở nụ cười, một đôi kim đồng nhìn chòng chọc vào cao giai ác linh, nói: "Các người nhớ kỹ, lấy các người mệnh giá, chính là Đông Thắng Thần Châu, hoa quả thánh địa Mỹ Hầu Vương. . ., hải nhi môn cũng gọi ta —— Đại Thánh Vương."

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 76: Hoàn hồn hoa

'Thầm thì cô. . '

Năm con đại ác linh ngửa mặt lên trời kêu to, làm dáng liển muốn nhắm phía Đại Thánh Vương.

'Gào. . '

Đột nhiên, thiên khung nơi sâu xa xuất hiện một đạo kinh sợ đến cực điểm găm rú, đại lũ ác linh nhất thời ngừng lại.

Đại tiểu tiên nữ nghe xong, thân thể yêu kiều đồng thời run lên, không khỏi hướng về Vương Dật trong lòng chen chen.

Nhiều ngày ở chung, các nàng hay vẫn là lần thứ nhất lộ ra như vậy mềm yếu một mặt.

"Yêu nghiệt phương nào?"

Đại Thánh Vương ngửa mặt lên trời gào to, hai mắt trừng, 'Xì', hai đạo tinh kim Thần Mang trực tiếp bắn về phía vết nứt nơi sâu xa, rọi sáng nơi đó.

"Đó là cái gì?"

Wang Dật nhất thời cả người tê dại, chỉ thấy khe nứt to lớn trong, xuất hiện một con to lớn quái miệng, nó ít nói cũng có mấy vạn lý, vô số răng nanh nhằng nhịt khắp nơi, cắn nhai vô hạn hư không.

"Đại ác linh Vương, lão công, chúng ta gặp gỡ chính là nó. . ."

Tiểu loli run rẩy đạo.

"Đến cùng là yêu nghiệt phương nào? Hãy xưng tên ra. . ."

Đại Thánh Vương lần thứ hai rống to, trong mắt ánh vàng càng cường thịnh hơn .

'Gào. . '

Quái miệng kinh sợ kêu to, một con so với sơn mạch còn muốn đại vô số lần ma quỷ, xuất hiện đang trách miệng phía dưới, chậm rãi đẩy ra vết nứt không gian, mở rộng thiên vết tích diện tích.

"Không phải chúng ta gặp gỡ, này con càng to lớn. . "

Tiểu loli kinh ngạc nói.

'Vù '

Đúng vào lúc này, trước mặt hình ảnh phát sinh đại lay động, xuất hiện bất ổn dấu hiệu.

Đại Thánh Vương sau một khắc lại là ngửa mặt lên trời gào to, nhưng không có bất kỳ thanh âm gì phát ra.

Thời không hình chiếu, tiếp cận cuối cùng kết thúc.

"Thì ra là như vậy, ta biết rồi."

Tiểu loli nhìn càng ngày càng mơ hồ Đại Thánh Vương, nặng nề nói: "Đại Thánh, chúng ta rõ ràng . . ."

Bóng mờ trong Đại Thánh Vương làm như nghe được nàng âm thanh, ngửa mặt lên trời cười to, sau đó phóng lên trời, vung động trong tay Như Ý Kim Cô Bổng, hướng về quái miệng phương hướng xông thẳng mà đi.

'Hô. . '

Ở thời khắc cuối cùng, thời không hình chiếu hoàn toàn biến mất rồi.

'Vù '

Cùng lúc đó, ánh sáng lưu chuyển, mấy đạo hào quang từ phía dưới xông thẳng thiên khung, trong nháy mắt biến mất không thấy hình bóng.

Thảm Băng ngừng đầu hướng về thiên, lẩm bẩm khẽ nói: "Đây là hoa quả trong thánh địa bảo lưu thần tàng, đều là Đại Thánh đã qua được bảo vật. Đại Thánh ly khai nơi này sau, chúng nó liền đã biến thành vật vô chủ. Bây giờ chúng ta mở ra Thiên Thế Giới, chúng nó liền tự mình bay đi ."

"Nhưng ta xem một chút, đều là chút vật gì tốt."

Tiểu loli giọng lên béo mập tay phải, chỉ ở tiết, thôi diễn cần khôn.

"Không tốt. . ."

Ba giây qua đi, tiểu loli mặt cười đại biến, gấp hô: "Chúng ta bỏ qua vận may lớn, bên trong có 'Hoàn hồn hoa' . . ."

"A?"

Thảm Băng trực tiếp choáng váng.

"Người nhanh đưa lão công về nhà, sau đó tới tình không tìm ta "

Tiểu loli không nói hai lời, người nhẹ nhàng mà lên, trong nháy mắt biến mất không thấy hình bóng.

Thảm Băng chốc lát không làm lỡ, ngọc vung tay lên, trực tiếp xé ra hư không, đem Vương Dật mang tới Tùng Sơn thị.

Bọn hắn sau khi rời đi, Thiên Thế Giới bắt đầu chậm rãi khép kín, dần dần khôi phục trước kia đáng vẻ.

"Lão công, người về nhà trước, ta đi tìm Đại tỷ ."

Thảm Băng dứt lời liền phải rời đi.

"Lão bà chờ một chút. . ."

Này biến số quá nhanh, Vương mẫu người có chút không phản ứng lại, vội vàng gọi lại Thảm Băng, hỏi: "Hoàn hồn hoa là cái gì? Vì sao như thế bức thiết muốn có được nó?"

"Hoàn hồn hoa là Thần vực Bất Tử Dược, như muốn cứu tính Nguyệt Nhi tỷ tỷ, nhất định phải lấy hoa này làm dẫn. Không nói, Bất Tử Dược quá khó

nắm bắt lấy, ta phải đi bang Đại tỷ. . ."

Thảm Băng chuyển qua thân thể yêu kiều, phi thăng mà đi.

Vương Dật nghe xong, nhất thời sững sờ ở những nơi.

. . .

Hoa Hạ cảnh nội, nào đó hải vực.

Sáng sủa càn khôn, vạn dặm không mây.

Vốn là bình tĩnh hư không, bỗng nhiên quất nổi lên một cơn gió mát, nó đến đột nhiên, đi bí mật.

Nếu như có người ở đây, chắc chắn giết nãy cả mình. Nguyên lai, hải mặt bằng trên, càng là xuất hiện một cái khoảng bốn mươi rưỡi dài nam tử, chân đạp tiên kiếm, phi thiên mà hành.

Không sai, hắn chính là ở ngự kiếm phi hành.

Rất nhanh, ngự kiếm nam tử bay đến Vương Dật cùng đại tiểu tiên nữ biến mất địa phương, thu đi tiên kiếm, đứng lơ lửng trên không, chậm rãi khẽ nói: "Đại gọn sóng liền xuất hiện ở đây, trong hư vô khẳng định có bí cảnh!"

Hắn một tay bắt ấn, thôi diễn càn khôn.

Đột nhiên, nam tử toàn thân chấn động mạnh, sắc mặt trong nháy mắt trở nên tái nhợt, sau đó chuyển thành tím sẫm, 'Phốc' một tiếng, phun ra một ngụm máu tươi.

"Cái gì? Không lường được? Đây là cái gì truyền thừa?"

Nam tử khiếp sợ, lần thứ hai bốc lên dấu ấn: "Nếu bí cảnh lối vào khó dò, vậy thì nhìn là ai tới nơi này. . ."

Lần này thời gian càng ngắn hơn, 20 giây sau, hắn lần thứ hai phun máu tươi tung toé, suýt chút nữa liền ngã xuống .

"Cái này không thể nào?"

Ngự kiếm nam tử nhất thời sắc mặt như tro nguội, không cam lòng rộng to.

. . .

Buổi tối, 7 điểm

Thiên đã nhập hắc, Vương Dật ngồi ở trước bàn cơm, lo lắng chờ đợi đại tiểu tiên nữ, các nàng trải qua ly khai 3 cái nhiều giờ.

Hắn sớm đã đem làm cơm hảo .

"Làm sao vẫn chưa trở lại? Vương Dật, người thật là một rác rưởi, gặp cái gì đều không giúp được. . ."

Vương Dật đại chửi mình vô dụng.

Đêm khuya, 10 điểm

Vương Dật hoang mang lo sợ ngồi ở phòng khách trên ghế salông, hắn cho mẹ đánh xong bình an điện thoại sau, tiếp tục lo lắng chờ đợi đại tiểu tiên nữ.

Rạng sáng 1 điểm

Vương Dật thật sự có chút tan vỡ , hắn muốn đi trên đường tìm kiếm, có thể lại sợ các nàng sau khi trở lại không thấy được chính mình.

Rạng sáng 4 điểm

Vương Dật từ phòng rửa tay xuất đến, hắn không biết tự mình rửa mấy lần mặt .

Sáng sớm 7 điểm

Vương Dật hai mắt đỏ chót lấy điện thoại di động ra, cho chủ nhiệm Phạm Thạch Nghiễm gọi điện thoại, nhượng hắn hỗ trợ cho mình cùng đại tiểu tiên nữ xin nghỉ một ngày.

Buổi sáng hơn 10 giờ, hắn điện thoại di động thu được bốn cái tin nhắn.

Nguyệt Thi Lam: Buổi trưa gặp ở chỗ cũ đi, ta có lời nói cho ngươi.

Trầm Nguyệt Hi: Vương Dật, một lúc tan học ta nghĩ đơn độc thấy ngươi một mặt.

Giang Tuyết Tinh: Vương Dật, chúng ta đơn độc nhờ một chút được chứ. . .

Không biết dãy số: Ta là Sơn Vô Lăng, ngươi làm sao không có tới đến trường? Thẩm Băng cùng ngươi có ở hay không đồng thời? Ta muốn gặp nàng một lần.

Wang Dật lòng tràn đầy chờ mong lật lên tin nhắn, lại phát hiện không có một cái là đại tiểu tiên nữ phát tới, không khỏi thất vọng.

Buổi trưa 11 giờ rưỡi, Vương Dật điện thoại di động liên tục vang lên, hắn ngoảnh mặt làm ngơ.

Ba giờ chiều, Vương Dật lần thứ hai bấm Phạm Thạch Nghiễm điện thoại. Nói còn muốn lại xin mời ba ngày, đối phương sáng khoái đáp ứng rồi.

8 giờ tối 23 phân.

'Đang đang coong. . .'

Tiếng gõ cửa đột nhiên xuất hiện .

Wang Dật trực tiếp từ trên ghế sa lông nhảy lên, trong nháy mắt mở ra cửa lớn.

Nguyệt Thi Lam cùng Trầm Nguyệt Hi song song xuất hiện ở cửa. Các nàng thấy rất cực gỗ đứng rồi môn, đồng thời lộ ra thỏa mãn cười ngọt ngào.

"Tại sao là các ngươi?"

Wang Dật nét mặt hưng phấn nhất thời một đỏ, hồn bay phách lạc quay người sang đi, ngã ngồi ở trên ghế salông.

Hai vị hoa khôi của trường nhất thời sững sờ, liếc mắt nhìn nhau, đi vào nhà trọ.

Nguyệt Thi Lam xoay người lại đóng cửa lại.

Wang Dật hai mắt nhắm nhủ không sững sờ, không để ý đến các nàng.

Hai vị hoa khôi của trường hai bên trái phải ở bên cạnh hắn ngồi xuống.

"Wang Dật, ngươi ngày hôm nay làm sao không đi học? Tiên nữ các nàng đâu?"

Nguyệt Thi Lam thấy thần sắc hắn cực kỳ tiêu tụy, trong lòng đau xót, duỗi tay ngọc, mò lên mu bàn tay của hắn.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 77: Các nàng lại ước giá ?

Wang Dật lặng lẽ không nói, không có phản ứng chút nào.

Hai vị hoa khôi của trường đối diện một chút, không có hỏi lại, cùng hắn yên lặng ngồi.

8 điểm 45 phân.

Trầm Nguyệt Hi cũng không ngồi yên được nữa , kiêu hù một tiếng: "Wang Dật, ngươi nếu không nói, ta thân ngươi rồi. . ."

Wang Dật vẫn không có bất kỳ phản ứng nào.

Trầm Nguyệt Hi thấy, mân mê cái miệng nhỏ, ở trên mặt hắn tăng tăng một ấn, ngồi thẳng sau, mặt cười một mảnh đỏ ửng.

"Người . ."

Nguyệt Thi Lam vừa giận vừa sợ, cảm giác mình thiệt thòi lớn , vội vàng ở Vương Dật một bên mặt khác cũng hôn một cái, sau đó cắn tức Trâm Nguyệt Hi.

Đúng vào lúc này, từ trong phòng ngủ bay vào một tia gió nhẹ, rất nhỏ bé, ai cũng không có phát hiện.

"Ta Nguyệt đại tiểu thư, người như thế xem bảo bảo làm gì?"

Trâm Nguyệt Hi tiểu nhân nhấm lại, cười hi hi hỏi.

"Trâm Nguyệt Hi, người lại xằng bậy, ta không để yên cho người . ."

Nguyệt Thi Lam cắn răng bạc đạo.

"Hi hi . ."

Trâm Nguyệt Hi cười giả dối, dĩ nhiên trực tiếp ôm lấy Vương Dật thân thể, hướng nàng mỉa tiếng nói: "Ta liền xằng bậy , người đánh ta a. . ."

"Người . . Người . ."

Nguyệt Thi Lam nhất thời điên rồi, dùng hết khí lực xâm nhập Vương Dật trong lồng ngực, khí nói: "Ta sẽ không nhượng người thực hiện được. . ."

"Hắc. . . , các người khỏe khoái hoạt a. . ."

Chính ở đây sự tình, phòng ngủ phương hướng đột nhiên bay lên một đạo quen thuộc kiểu âm.

Hai vị hoa khôi của trường nhất thời hoa dung thất sắc, cuống quýt đứng lên.

Vương Dật chấn động, chậm rãi quay người sang đi.

Đại tiểu tiên nữ lặng yên đứng ở cửa.

Tiểu loli đứng ở phía trước, lưỡng cái tay nhỏ bé vẫn ôm trước ngực, mạnh mẽ trừng mắt hai vị hoa khôi của trường. Nàng cả người quần áo lam lũ, rách tả tơi, đáng yêu trẻ con trên mặt dính đầy rất nhiều tro bụi, như một con máy ngày không rửa ráy con mèo mướp nhỏ.

Thảm Băng càng là chặt vật, quần áo bị hư hao nát vải không nói, ba ngàn thanh ti còn nổ lên một chút. . .

"Lão bà. . ."

Vương Dật quát to một tiếng, vọt tới đại tiểu tiên nữ bên người, đưa các nàng ôm vào trong lòng, có chút nước nở nói: "Các người đi đâu ? Gặp chết ta rồi. . ."

"Lão công. . ."

Đại tiểu tiên nữ chăm chú ôm hân, tiểu loli cười ngọt ngào nói: "Một lúc lại nói, chúng ta muốn tắm trước. . ."

Sau 10 phút.

Đại tiểu tiên nữ cùng hai vị hoa khôi của trường ở trên bàn cơm đối lập ngồi xong, người trước trải qua rửa mặt xong xuôi, khôi phục khuynh quốc khuynh thành đáng vẻ.

Hai vị hoa khôi của trường buông xuống mặt cười, không dám cùng các nàng nhìn thẳng, như hai cái phạm sai lầm hài tử.

Mà Vương nỗ người tắc vui vẻ cho các nàng làm cơm.

"Nói một chút đi, hai vị . ."

Tiểu loli đại híp mắt lại: "Chúng ta không ở thời điểm, các người đều làm những thứ gì?"

Hai vị hoa khôi của trường thân thể yếu kiều run lên, Nguyệt Thi Lam cuống quýt giọng lên mặt cười: "Tiên nữ, chúng ta cái gì cũng không làm. . ."

"Hà?"

Tiểu loli mặt trắng nhất thời chìm xuống: "Người gọi ta cái gì?"

Nguyệt Thi Lam hoang mang buông xuống mặt cười: "Su tôn. . ."

Tiểu loli nhẹ nhàng vuốt chính mình tay nhỏ, hoàn tiếng khẽ nói: "Các người thật là to gan, sản chúng ta không ở, đã nghĩ chiếm tiền cơ cơ đúng hay không?"

"Sur tôn!"

Hai vị hoa khôi của trường thật sự hoảng rồi, Nguyệt Thi Lam gấp giọng biện giải: "Chúng ta thật không có, ngài hiểu lầm."

"Hiểu lầm?"

Thẩm Băng mặt cười tây thom ngát, óng ánh phát quang, tiếng nói nhưng có chút lạnh nhạt: "Ta chỉ tin tưởng chính mình nhìn thấy. . ."

"Các người đang nói chuyện gì đâu?"

Nàng mới nói được một nửa, Vương mẫu người liền cười ha ha bụng món ăn lại đây. Hấn hiện tại rất vui vẻ, làm năm món ăn một thang, chưng một đại oa com tẻ.

"Chúng ta đang nói chuyện người đây."

Thẩm Băng hướng hấn mỉm cười nở nụ cười, không chút biến sắc cầm lấy điện thoại di động, mò ra bắt cá đặt người game.

"Ta có cái gì tốt tán gẫu? Đến, lưỡng vị tỷ tỷ, ném thử thủ nghệ của ta. . ."

Vương Dật cho các nàng phân hảo chiếc đĩa, hướng hai vị hoa khôi của trường cười nói.

Nguyệt Thi Lam cùng Trầm Nguyệt Hi cầm chiếc đĩa, cũng không dám động thủ, cẩn thận nhìn đại tiểu tiên nữ.

"Ném thử đi, lão công trù nghệ rất tuyệt. . ."

Tiểu loli trong nháy mắt khôi phục cười hì hì đáng đáp, chủ động cho nhị nữ gấp một chiếc đĩa nhuyển nỗ lý tích.

Vương Dật cho các nàng thịnh hảo sau khi ăn xong, bụng bát nhìn về phía đại tiểu tiên nữ, ôn nhu cười nói: "Xem đáng đáp của các người, xác định là một muốn chết rồi, ăn nhiều một chút. . ."

Hấn không có hồi 'Hoàn hồn hoa' sự tình, bây giờ quan trọng nhất chính là đại tiểu tiên nữ bình an không việc gì. Các nàng nếu trở lại, liền nhất định có thu hoạch.

"Ân, lão công làm com ăn ngon nhất. . ."

Tiểu loli thật có chút đói bụng, tay nhỏ trong chiếc đĩa xoay xoay xoay một trận mãnh giáp. Thẩm Băng nhưng ăn rất thực nữ, không nhanh không chậm thường mỗi một đạo món ăn.

"Lão công, một lúc chúng ta ăn xong liền đi. . ."

Tiểu loli vừa ăn vừa nói.

Dát?

Vương mẫu người suất chút nữa đem trong miệng com nước phun ra ngoài, vội vàng thả xuống bát đĩa, ngơ ngác hỏi: "Đi? Đi nơi nào?"

"Đương nhiên là cùng người khác đánh nhau đi, đều hẹn cẩn thận. . ."

Tiểu loli không nhanh không chậm nói.

Thảo!

Vương Dật nhất thời điên rồi, ngư nhân trợn lên so cái gì đều viên, lớn tiếng hỏi: "Đánh nhau? Không được, ta không đồng ý. . . Không cho đi. . ."

Các nàng lại ước giá? Mẹ trúng, các nàng có còn muốn hay không để cho mình sống? Hợp các nàng trở lại liền vì ăn bữa com? Sau đó sẽ đi ra ngoài đánh nhau? Dựa vào, này lại không phải Young and Dangerous. . .

"Không được a. . ."

Tiểu loli có chút buồn khổ nói: "Đều theo người ta hẹn cẩn thận, hơn nữa, nếu là không đi, 'Hoàn hồn hoa' liền không lấy được. . ."

Cái gì quý? Đánh nhau cùng đóa hoa kia có quan hệ gì?

Vương mẫu người trong nháy mắt ngẩn ngang.

Thẩm Băng ở bên nhẹ giọng giải thích: "Ta cùng Đại tỷ ở tỉnh không đuổi 2 cái canh giờ, lập tức liền muốn bắt được 'Hoàn hồn hoa', ai nhớ nó dĩ nhiên phá tan rồi tỉnh không giới ràng buộc, trốn vào đệ ngũ tỉnh không."

"Này cùng ước giá có quan hệ gì?"

Vương Dật càng nghe càng bị hồ đồ rồi.

"Chúng ta ở nơi đó gặp gỡ Thanh Vân Chương môn Trương Tiểu Phàm, hắn cũng cần hoa này, đi cứu một cái mất trí nữ tử. Kỳ thực đại gia các lấy một nửa như vậy đủ rồi, có thể này Trương Tiểu Phàm là cái trục, so với con la hoang còn chấp nhất, lằng là muốn độc chiếm. Chúng ta dăm ba câu không hợp dưới, liền đánh. Hắn là đệ ngũ tỉnh không cường giả tuyệt thế, lại cầm trong tay vô thượng Thần bảo cổ kiếm Tru Tiên, ta sợ ý một chút, ăn chút thiệt ngấm. Bất quá hắn cũng không hao qua bao nhiêu. . ."

Tiểu loli một bên đĩa rau vừa nói.

Dát?

Nàng như sấm sét giữa trời quang, đem Vương mỗ người phách choáng váng.

Thanh Vân Trương Tiểu Phàm? Cổ kiếm Tru Tiên?

Này không phải trong tiểu thuyết người sao? Dĩ nhiên thật sự tồn tại?

Thẩm Băng ở bên tiếp tục nói: "Ta vốn là muốn giúp Đại tỷ đồng thời thu thập Trương Tiểu Phàm, ai muốn Lục Tuyết Kỳ ngăn cản ta. Nàng thần kiếm ngự lôi chân quyết rất lợi hại, trong tay 'Thiên Gia' lại là cao cấp nhất Thần bảo. . . Ta không có thể đánh thắng nàng, bất quá nàng cũng không đánh qua ta. . ."

"Trương Tiểu Phàm? Lục Tuyết Kỳ?"

Đối diện hai vị hoa khôi của trường cũng là kinh ngạc, các nàng cũng từng đọc (Tru Tiên), đều từng bị bên trong cảm động cổ sự chảy qua lệ.

"Trương Tiểu Phàm phải cứu cô gái kia, nhất định là Bích Dao. ."

Trầm Nguyệt Hi không nhìn được mở miệng.

"Hả?"

Đại tiểu tiên nữ song song sững sờ, tiểu loli có chút kỳ quái hỏi: "Làm sao ngươi biết?"

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 78: Rời đi

"Nơi này có bọn hắn truyền thuyết, trước tiên không nói cái này. . ."

Vương Dật thật sự cuống lên: "Các ngươi tuyệt đối không thể đi 'Hoàn hồn hoa' ta không nên, Nguyệt Nhi sự tình ta hội nghĩ biện pháp. . ."

Căn cứ trong tiểu thuyết miêu tả, Trương Tiểu Phàm thân uy thông thiên triệt địa, lại có cổ kiếm Tru Tiên cùng phệ hồn, hơn nữa uy lực vô cùng Tru Tiên Kiếm Trận. . .

Hắn thật sự không dám nghĩ tới, nói cái gì cũng không thể để cho đại tiểu tiên nữ mạo hiểm.

"Lão công, chúng ta phải đi. . ."

Tiểu loli đề đầu xuống, nắm lên hắn đại thủ, khẽ cười nói: "Chỉ có 'Hoàn hồn hoa' mới có thể cứu Nhị muội, mất đi cơ hội này, Nhị muội thật sự khả năng cũng lại vẫn chưa tỉnh lại. Ngươi yên tâm, chúng ta liền bình an vô sự. . ."

Vương Dật nghe xong, há miệng, nhưng nói cái gì cũng không nói ra được.

Sau 15 phút.

Đại tiểu tiên nữ mở ra bao quần áo của chính mình, tiểu loli lấy ra một đôi tiểu cây búa thả ở lòng bàn tay, Thảm Băng lấy ra một thanh chiếc đũa kích cỡ tương đương hắc kiếm.

"Đây là cái gì?"

Vương Dật thấy các nàng lại lấy ra hai cái 'Món đồ chơi' đến? Càng là lo lắng.

"Đây là ta 'Oanh Thiên Thần Chuy', Tam muội dùng chính là 'Mặc Huyền'. Lão công yên tâm, chúng nó đều là cao cấp nhất Thần bảo, hiện tại không phải cuối cùng đáng về."

Tiểu loli cười ngọt ngào đạo.

Vương Dật nghe xong có chút không nói gì, trong đầu xuất hiện tiểu loli vung lên so với mình còn muốn đại búa lớn đại sát tứ phương quái lạ tình cảnh.

"Lão công, chúng ta đi."

Đại tiểu tiên nữ hôn tạm biệt Vương Dật, bay ra cửa sổ, hướng xa xôi tình không bay đi.

"Hô. . ."

Vương Dật nhìn theo các nàng sau khi rời đi, tầng tầng ỏi ra ngum trực khí, trong lòng âm thầm xin thề, nhất định phải mau chóng khôi phục thực lực.

Loại này chuyện nguy hiểm, có thể nào nhượng nữ nhân đi làm?

Hắn chậm rãi xoay người lại, phát hiện hai vị hoa khôi của trường chính nhìn mình, không khỏi cười khổ nói: "Gần 10 giờ, lưỡng vị tỷ tỷ sớm một chút về nhà đi."

"Vương Dật. . ."

Nguyệt Thi Lam nhẹ giọng hỏi: "Ngày mai ngươi đến đến trường sao?"

Vương Dật quay đầu lại nhìn về phía đầy trời tình không, nói: "Các nàng không trở lại, ta sẽ không đi học. . ."

"Ta biết rồi. . ."

Nguyệt Thi Lam nghe xong nhẹ nhàng gật đầu.

Sau 5 phút, các nàng ly khai.

Vương Dật ngồi ở trên giường, ngưỡng thủ chờ đợi.

Thời gian từng giọt nhỏ đã qua, 3 giờ sau. . .

Vô hạn hư không, đột nhiên xuất hiện một vệt kỳ dị lưu quang.

"Hà?"

Vương Dật đột nhiên ngồi dậy, bước nhanh đi tới phía trước cửa sổ.

Lưu quang ở trước mắt càng ngày càng lớn lên, không phải đại tiểu tiên nữ còn có thể là ai?

"Lão bà. . ."

Vương Dật kích động kêu to, lùi lại một bước, làm cho các nàng phi vào phòng.

"Lão công. . ."

Đại tiểu tiên nữ gần như cùng lúc đó nhào vào hắn trong lòng.

Vương Dật bỗng nhiên cảm giác có gì đó không đúng, nhưng không có suy nghĩ nhiều, vòng tình cùng các nàng ôm nhau, mãi đến tận sau 5 phút. . .

"Cái kia. . ."

Vương mỗ ngời buông ra đại tiểu tiên nữ, có chút kỳ quái hỏi: "Các ngời gặp Trương Tiểu Phàm?"

Nguyên lai, giờ khắc này các nàng quần áo xinh đẹp, hoàn toàn không có giao chiến sau dấu hiệu.

"Hi hi. . ."

Tiểu loli che miệng yêu kiều: "Thật là không có nghĩ đến, tập Phật đạo ma tam pháp cùng kiêm Trương Tiểu Phàm, lại là cái sợ lão bà gia hóa. . ."

"Cái gì?"

Vương Dật sững sờ, nghe được đần độn u mê.

"Đại tỷ, đừng nói mò. . ."

Thẩm Băng không nhịn được cười khê, nói: "Chúng ta lần này đi vào, vốn tưởng rằng hội có một hồi ác chiến. Ai muốn Trương Tiểu Phàm vợ chồng nhưng là lấy lễ để tiếp đón, nguyên nhân không gì khác, bọn hắn cũng không biết như thế nào luyện chế 'Hoàn Hồn đan'. Trương Tiểu Phàm không quá yêu nói chuyện, đều là Lục Tuyết Kỳ thương lượng với chúng ta, vì lẽ đó Đại tỷ làm tưởng hắn sợ đạo lý. . ."

"Há, hóa ra là như vậy. . ."

Vương Dật nghe xong sờ sờ cằm, ám đạo sợ lão bà không cái gì không được, bất quá những câu nói này là tuyệt không thể nói ra miệng, nếu bị hậu cung kịch hun đúc đại tiểu tiên nữ còn không bay lên thiên đi?

Nếu không hề động thủ, tất nhiên là đều đại hoan hỉ, Vương Dật hỏi: "Đã như vậy, các người thương lượng xuất kết quả gì?"

Tiểu loli nói: "Như muốn luyện chế 'Hoàn Hồn đan', ngoại trừ hoàn hồn hoa mùi này vị thuốc chính ngoại, còn cần năm loại đại dược. Chúng nó tuy là khó tìm, nhưng cũng có thể tìm tới. Ta cùng Tam muội ý tứ là, luyện chế nhiều một viên xuất đến cho Trương Tiểu Phàm, nhượng Bích Dao cái này số khổ nữ từ sớm ngày tỉnh lại. . ."

"Ân, như vậy rất tốt. . ."

Vương Dật gật đầu liên tục, năm ấy hắn xem (Tru Tiên) thì, từng là Bích Dao đã khóc một mũi, chân tâm hi vọng nàng có thể cùng Tiểu Phàm gặp lại.

"Lão công, chúng ta muốn đi 'Hồng Linh' một chuyến, chính người nhiều chú ý thân thể. Chúng ta không ở thời điểm, người cách này chút tâm cơ biểu xa một chút. Ạch. . . , cũng ly ta này hai cái đệ tử xa một chút, chớ bị các nàng thừa lúc vắng mà vào. . ."

Tiểu loli kéo Vương Dật đại thủ, có chút không muốn đạo.

"Ừm . . . , há?"

Vương Dật nhất thời sững sờ, vội vàng hỏi: "Các người khi nào thì đi?"

"Hiện tại liền đi. . ."

Tiểu loli lần thứ hai nhào vào Vương Dật trong lòng, dùng sức ôm hắn, sâu xa nói: "Nơi này linh khí khô héo, không thể sẽ xảy ra lớn lên dược. Hơn nữa, chúng ta đến mau chóng cầu đúc Thiên Thế Giới. Thời gian, khả năng thật sự không còn nhiều. . ."

"Há?"

Vương Dật trong lòng cả kinh, ngơ ngác hỏi: "Hiện tại liền đi? Thời gian nào không nhiều?"

"Không có gì. . ."

Tiểu loli biết chính mình nói lỡ , hi hi nở nụ cười, thoát ly hắn ôm ấp.

"Băng Nhi, Phi Yên cuối cùng câu kia là có ý gì?"

Vương Dật nhìn về phía Thẩm Băng, một mặt nghiêm nghị hỏi.

"Chúng ta hoài nghi, ở tương lai không xa, chúng nó còn có thể. . ."

"Tam muội, người cầm miệng. . ."

Thẩm Băng thấp giọng giải thích, mới vừa nói một nửa, lại bị tiểu loli quát bảo ngưng lại.

"Đại tỷ, chúng ta không cần thiết gạt lão công. . ."

Thẩm Băng nhìn về phía tiểu loli: "Nếu như chúng nó thật sự đến rồi, mặc dù chúng ta tỷ muội năm người tụ hội, cũng không ngăn được chúng nó bước chân. . ."

Tiểu loli nghe xong, không nói lời nào .

"Ai? Ai môn sẽ đến?"

Vương Dật càng nghe càng kinh, một luồng khí lạnh từ đáy lòng thẳng thẳng mà lên.

"Ác linh, hoặc là Minh Nhân. . ."

Thảm Băng từng chữ từng chữ nói.

Vương Dật nhất thời sững sờ ở tại chỗ.

"Lão công, chúng ta đi . Nhanh thì 7 thiên, chậm thì một tháng, chúng ta nhất định sẽ trở lại."

Tiểu loli than nhẹ, người nhẹ nhàng mà lên, cái miệng nhỏ tăng tăng hôn lên Vương Dật môi.

20 giây sau, rời môi.

"Vậy các người tất cả cẩn thận."

Vương Dật tâm tình rất nặng nề, hẳn biết, nếu như đại tiểu tiên nữ hoài nghi là thật, này chính là một hồi khó có thể tưởng tượng đại họa kiếp.

Khoa học kỹ thuật của địa cầu, có thể không ngăn trở những cái kia mà quý bước chân? Hết thấy đều còn chưa biết.

Thảm Băng sau đó nhào vào hán trong lòng, mềm nhẹ cùng hán hôn dừng.

Sau 1 phút.

Đại tiểu tiên nữ người nhẹ nhàng mà lên, hướng về Vương Dật giờ giờ tay ngọc, xoay người bay ra cửa sổ.

Trong phút chốc, lưỡng đạo tinh quang cắt ra trời cao, xông thẳng ở thượng khung nơi sâu xa, trong nháy mắt biến mất không thấy hình bóng.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 79: Mị Cơ

Ấm áp thân dương, tùy ý ở trên giường lớn.

"A, lão bà. . ."

Vương Dật dần dần tỉnh lại, hai tay tả hữu sờ soạng, nhưng sờ soạng cái không. Hắn bỗng nhiên mở hai mắt ra, nhớ tới đại tiểu tiên nữ đêm qua dĩ nhiên rời đi .

"Ha ha, lại khôi phục độc thân ."

Vương Dật tự giễu cười cợt, từ trên giường nhảy lên.

Hắn không có làm sớm một chút, mà là ở cửa tiểu khu mua cái bánh tiêu, ngồi trên giao thông công cộng đến trường đi tới.

Đi tới trong lớp sau, Vương Dật vừa mới ngồi xuống, trước mặt thiên ánh lóe lên, lâu không gặp Sơn Vô Lăng xuất hiện ở trước mặt của hắn, ở vị trí phía trước ngồi xuống.

"Vương Dật, Thảm Băng đâu?"

Sơn đại tiểu thư trực tiếp đi thẳng vào vấn đề hỏi.

Vương Dật ngẩng đầu nhìn hướng về đối phương, nhất thời sững sờ.

Ngày hôm nay Sơn Vô Lăng rõ ràng không giống nhau, trong con người xinh đẹp thần vận càng thêm cảm động, cả người toả ra một loại khí chất đặc biệt. Hơn nữa. . .

Vương Dật hít một hơi.

Sơn Vô Lăng trên người khí tràng, dĩ nhiên không thấp hơn Đinh Quảng Nhiên. . .

Nàng lúc nào biến hoá lợi hại như vậy?

"Vương Dật, trả lời vấn đề của ta."

Sơn Vô Lăng thu đi tới ngày xưa vui cười thái độ, thấy hân hờ hững không nói, nhấn mạnh đạo.

"Người tìm nàng làm cái gì?"

Vương Dật không chỉ có hỏi ngược lại.

Sơn Vô Lăng trầm ngâm chốc lát, từng chữ từng chữ nói: "Ta nghĩ báỉ Thẩm Băng sư phụ, cũng muốn mời nàng đi ta gia đương khách khanh. . ."

"Cái gì?"

Vương Dật sững sờ, cau mày nói: "Báỉ sư ta hiểu, khách khanh là cái gì quý? Hiện tại lại không phải ở Chiến quốc. . ."

"Ta không muốn cùng người phí lời, nàng ở nơi nào?"

Sơn Vô Lăng lông mày dựng đứng, khẽ kêu đạo. Nàng âm thanh rất lớn, nhất thời hấp dẫn rất nhiều đồng học ánh mắt.

"Người không sao chứ?"

Bởi vì đại tiểu tiên nữ rời đi sự tình, Vương Dật trong lòng đang tự khó chịu, thấy nàng dùng loại thái độ này nói chuyện cùng chính mình, không khỏi cười gằn: "Ta tại sao phải nói cho người biết?"

"Vương Dật. . ."

Đột nhiên, Sơn Vô Lăng dò ra tay ngọc, trong nháy mắt nắm lấy cổ áo của hắn, lạnh lùng nói: "Nói cho người, ta nhẫn nại là có hạn."

"Ha ha. . ."

Vương Dật nở nụ cười, bỗng nhiên đưa ngón trỏ ra, hướng đối phương ngọc oản trên Thái Uyên huyết điểm đi.

"Hả?"

Sơn Vô Lăng này cả kinh đương thực sự là không phải chuyện nhỏ, đối phương này chỉ tay trầm mãnh vô cùng, lực đạo mười phần, mình tuyệt đối không chịu nổi. Nàng vội vàng buông ra tay ngọc, trở bản tay chém.

Vương Dật nhất thời hóa chỉ làm trào, quý mị khoát lên nàng ngọc oản trên, dọa hồ một vùng.

Sau một khắc, Sơn Vô Lăng ngọc chưởng quý dị đánh vào vai trái của chính mình bên trên.

'Oành' một tiếng vang trầm thấp, Sơn đại tiểu thư thân thể yêu kiều chấn động, mặt cười nhất thời bạch.

Nàng không có công kích nữa, mà là trừng lớn đôi mắt đẹp, một mặt không thể tin nói: "Vô thượng Thái Cực pháp? Người làm sao. . ."

"Khặc. . ."

Vương Dật cố ý ho khan một tiếng, thu hồi tay phải, cúi đầu cầm sách giáo khoa, chậm rãi nói: "Người nói rồi, đối với người không chỗ tốt. Người không nói, đối với ta không chỗ hỏng. . ."

Sơn Vô Lăng như là lần đầu nhận thức Vương Dật giống như, sâu sắc nhìn hắn, lặng lẽ không nói.

"A, mỹ nữ tỷ tỷ, người ở đây?"

"Sơn tỷ tỷ. . .?"

Đúng vào lúc này, cách đó không xa bay lên hai đạo vừa mừng vừa sợ tiếng hô.

"Sách. . ."

Son Vô Lăng đôi mi thanh tú vừa nhú, mặt cười bay lên vẻ không kiên nhẫn.

Vương Dật nghiêng đầu sang chỗ khác, nhất thời sững sờ.

Bạn hẳn tại sao lại ở chỗ này?

Nguyên lai, xuất hiện không phải người khác, chính là anh em nhà họ Liễu, Vương Dật ở đại bảo gặp bạn hẳn.

"Hả? Piano Đại Đế, người rốt cục đến đến trường . . ."

"Ta còn tưởng rằng người đi biểu diễn đây. . ."

Anh em nhà họ Liễu nhìn thấy Vương Dật sau, nụ cười trên mặt càng xán lạn. Đông Phương Mộ Tuyết giao cho bạn họ nhiệm vụ thứ nhất, chính là tiếp cận Vương Dật, hiểu rõ hẳn tất cả.

Vương Dật con mắt nhất thời nhắm lại.

Hắn lần này xem rõ ràng, đôi huỳnh đê này trên người xác thực có một loại khí thế, tuy rằng không kịp hiện tại Sơn Vô Lăng, nhưng cũng thật là tuyệt vời, tuyệt không thấp hơn Đinh Quang Nhiên bên người cao thủ.

Bạn hẳn là cô vũ trong người, chạy thế nào lớp chúng ta đến rồi?

"Ha ha. . ."

Vương Dật nhếch miệng nở nụ cười, lộ ra một loạt chính tề hàm răng: "Các người tìm ta có việc?"

"Đương nhiên!"

Anh em nhà họ Liễu đặt móng ngồi ở đại tiểu tiên nữ vị trí, Liễu Thanh Diệp xán lạn cười nói: "Chúng ta muốn cùng người học đàn dương cầm."

"Người nói cái gì?"

Vương Dật coi chính mình nghe lầm, đầu không khỏi lệch đi: "Các người muốn học Piano?"

"Àn, đúng thế. . ."

Anh em nhà họ Liễu gật đầu liên tục.

Son Vô Lăng xưa nay không biết Vương Dật hội đàn dương cầm, một mặt nghi vấn nhìn ba người.

Bạn hẳn lại nhận thức?

Ngày hôm qua anh em nhà họ Liễu đến 2 ban sau, nàng giật nảy cả mình, thực lực của đối phương tuy không kịp mình bây giờ, nhưng so với ban đầu muốn cao hơn quá nhiều, mặc dù là Sơn Vũ Hân cũng rất là không kịp.

Bạn họ là ai? Tùng Sơn cường giả làm sao như nổi bong bóng phao bình thường tầng tầng lớp lớp?

Đương chủ nhiệm lớp báo ra tên của bạn họ sau, Sơn Vô Lăng cỡ nào thông minh nhanh trí? Nhất thời liên tưởng đến Liễu gia, sau đó thông qua trong nhà bí điệp xác nhận, đối phương chính là Liễu gia người.

Hai người kia không thể nhạ.

Son Vô Lăng trong nháy mắt có phán đoán.

Ai nghĩ, này anh em nhà họ Liễu càng là một đôi mê gái, Liễu Thanh Diệp còn khá một chút, thuộc về nín nhịn mô hình, Liễu Thiên Diệp nhưng là từ đầu đến đuôi đại tao.

"Các người học không được. . ."

Vương Dật trực tiếp cho bạn họ phán 'Tù hình', như người như thế, chính mình hay vẫn là có bao xa ly bao xa.

"Đừng a, ta thật muốn học, Vương đại ca này ngâm thơ là quá tuần tú ."

"Xin mời nhất định phải dạy chúng ta. . ."

Anh em nhà họ Liễu nhất thời cuống lên.

"Thật sự không hành, các người. . ."

Vương mẫu người bắt đầu đi lắc lắc tay, nói đến một nửa, lại đột nhiên sững sờ.

Hắn nhìn thấy một cái vóc người cao gầy nữ hài, đi vào phòng học cửa lớn.

Nữ hài quá đẹp, có một loại cổ điển về đẹp, tóc dài xõa vai, mi thanh mục tú, tuyệt không thấp hơn Vương Dật gặp mỹ nữ, bắt quá này cũng không phải nhưng hắn cũng sợ nguyên nhân. Làm hắn giật mình nhất chính là, cô bé này quá cao, tuyệt đối vượt quá 1 mét 75.

Ach, được rồi, hầu gái 1 mét 8 cũng nhiều hơn nhiều.

Mà nàng mặc quần áo, Vương Dật thấy thế nào làm sao như nam trang.

Mẹ trứng, mỹ nữ này sẽ không là Lala chứ?

"Nàng là ai? Cũng là mới tới?"

Vương Dật nhìn về phía Sơn Vô Lăng, hắn nguyên lai chưa từng thấy người mỹ nữ này.

"Àn, chiều hôm qua đến, danh tự rất kỳ quái, gọi Mị Cơ. . ."

Sơn Vô Lăng quay đầu đi, nhẹ giọng mở miệng.

"Mị Cơ?"

Vương Dật hoàn tiếng tự nói, danh tự này xác thực rất kỳ quái.

Đúng vào lúc này, Mị Cơ một bên đầu, nhìn về phía Vương Dật.

Vương mẫu người con mắt trực tiếp trừng lên, hắn nhìn thấy đối phương đang hướng chính mình cười, cười đến rất quỷ dị. Làm hắn khiếp sợ nhất chính là, Mị Cơ cho cảm giác của chính mình, phi thường như một cái người.

Giống ai đâu?

Vương Dật rơi vào vô tận trầm tư.

Đúng vào lúc này, đối phương càng hướng vị trí của hắn đi tới.

"Xin chào, nhận thức một tý, ta gọi Mị Cơ. . ."

Mị Cơ đi tới gần, nhẹ nhàng nở nụ cười, hướng Vương Dật đưa tay ra đi.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 80: Giảng đại tiểu thư hành động kinh người

Vương mẫu người trực tiếp mộng ép.

Sơn Vô Lăng cùng anh em nhà họ Liễu cũng trong nháy mắt sững sờ, ngày hôm qua Mị Cơ là buổi chiều tiến vào 2 ban, bọn hắn đều không có cơ hội đi đón xức, ai nghĩ. . . Đối phương dĩ nhiên. . .

Vương Dật con người di động, nhìn về phía Mị Cơ trắng như tuyết cổ.

Mặt trên lại có cái bao.

Có cái bao.

Cái bao.

Bao.

Không sai, từ Mị Cơ âm thanh trên phán đoán, hẳn dĩ nhiên là một cái chân thực nam sinh.

Thảo, nam nhân trường đẹp mắt như vậy làm gì? Còn có để cho người sống hay không?

"Rất hân hạnh được biết người."

Mị Cơ thấy Vương Dật trợn mắt ngoác mồm nhìn mình, lần thứ hai cười khê, không chút biến sắc thu hồi tay ngọc, xoay người hướng chính mình chỗ ngồi đi đến.

"Người lại là nam sinh. . .?"

"Mị Cơ, dung mạo người thật sự rất đẹp, da dẻ nhìn lại bạch lại hoạt, bình thường đều lấy cái gì mỹ phẩm?"

Tới gần mấy nữ sinh nghe được Mị Cơ giọng nói sau, đối với hắn nổi lên hưng thịnh thú, bay thẳng đến hắn vậy lại.

Vương Dật nhìn cười khê dưới trường Mị Cơ, cảm giác đỉnh đầu có cuộn cuộn hồng lông roi thẳng mà xuống, đem hắn bỏ cái kính ngạc.

Anh em nhà họ Liễu cũng là không nói gì không được không được .

Son Vô Lăng nhìn Mị Cơ, tiểu nhân nhẹ nhàng nheo lại: "Trong cơ thể hắn, ẩn giấu đi sát cơ. Người cẩn thận một chút, mục tiêu của hắn hảo như là người. . ."

Nàng âm thanh rất nhỏ, chỉ có Vương Dật nghe được.

Sát cơ?

Vương Dật nghe xong trong đầu lóc lên, biết Mị Cơ giống ai .

Không sai, hẳn cho cảm giác của chính mình, cùng Lãnh Tâm rất tương tự.

Lẽ nào cái này như hoa như ngọc 'Mỹ nhân', là tên sát thủ?

Son Vô Lăng, nhượng Vương Dật đề cập vạn phần cảnh giác, đi học sau, hắn vẫn bí mật quan sát Mị Cơ cử động, mãi đến tận tiếng chuông tan học vang lên, đối phương đi ra phòng học.

Lớp học góc Tây Nam là cái hẻm lạnh địa phương, nơi này bình thường không người hỏi thăm. Lúc này lại xuất hiện ba bóng người.

"Tiểu thư, ngày hôm nay Vương Dật đến đến trường ."

Một người trong đó chính là đẹp đẽ kỳ cục Mị Cơ, hai người khác, là Đình Tú Đình cùng Triệu Long.

"Mị Cơ tỷ tỷ, đến trường chơi vui sao?"

Đình Tú Đình hi hi nở nụ cười, kéo đối phương một cái tay nhỏ bé hỏi.

"Tiểu thư, ta là nam, xin đừng nên lại như vậy gọi ta. . ."

Mị Cơ không chút biến sắc rút tay về, nhạt tiếng nói: "Vào đời cũng coi như là một loại tu hành, không thể nói là thú vị mất mặt. . ."

"Nhân gia liền thích gọi người tỷ tỷ. . ."

Đình Tú Đình hướng hắn phun nhổ ra cái lưỡi nhỏ, lập tức tiểu nhân nhắm lại, nói: "Nói một chút người đối với cái nhìn của hắn."

Mị Cơ kiều dung bình tĩnh như thủy, nói: "Vương Dật cái này người quả thật có quái lạ. Hắn khí tức trên người rất nhẹ, hầu như là không, cùng người bình thường không khác nhau gì cả. Bất quá, trong hai mắt thần vận rất đủ, làm như cô vũ cao thủ. Chỉ là. . ."

Hắn nói tới chỗ này liền tự không nói.

"Chỉ là cái gì?"

"Ta cho rằng, tiểu thư không cần quá mức quan tâm cái này Vương Dật. . ."

Mị Cơ hiển nhiên không biết Vương Dật chính là cái kia đêm khuya xông vào Đình gia mãnh nhân, tiếp tục nói: "Ta cho rằng, 2 ban Son Vô Lăng, mới là chúng ta tai họa ngầm lớn nhất. Ta phán đoán, thực lực của nàng tuyệt không ở nhà chủ bên dưới, còn có này hai cái liễu tính huynh đệ, bọn hắn cũng

không thể khinh thường."

"Người đùa gì thế?"

Triệu Long ở bên cau mày nói: "Son gia hậu bối, có thể nào cùng được với gia chủ?"

Mị Cơ nhìn về phía hấn: "Không tin liền coi như . Triệu Long, ta khuyên người không nên lại mê luyện cái gì bóng rổ , hảo hảo tu luyện. Chúng ta này một đời, chỉ có người còn chưa đột phá Huyền cấp. Hoàng cấp 5 tầng. . . Ha ha, bằng bức này giun để giống như thực lực, cũng muốn bảo vệ tiểu thư? Thật không biết gia chủ nghĩ như thế nào. . ."

Triệu Long nghe xong, lông mày trực tiếp dựng thẳng lên đến rồi, hét lớn: "Người nói cái gì?"

"Các người không được quấy giá. . ."

Đình Tú Đình vội vàng đem hai người tách ra một chút, nhìn về phía Mị Cơ nói: "Son Vô Lăng cùng này hai cái họ Liễu, Mị Cơ tỷ tỷ không cần phải để ý đến, ba trong lòng hấn nắm chắc, người chỉ cần nhìn chăm chú khẩu Vương Dật là tốt rồi. Còn có. . . Bắt đầu từ hôm nay, Mị Cơ tỷ tỷ muốn lợi dụng sắc đẹp của chính mình, câu dẫn một người nữ sinh."

"Cái gì?"

Mị Cơ bình tĩnh như thủy mặt cười trên, rốt cục xuất hiện một chút gọn sóng: "Ta không có mình Bạch tiểu thư ý tứ."

"Yên tâm, chỉ là câu dẫn mà thôi, không phải nhượng người thật cùng nàng thế nào. Bất quá, Mị Cơ tỷ tỷ nếu là có ý đó. . ."

"Tiểu thư, xin người nói điểm chính."

Mị Cơ thực sự có chút nghe không vô .

"Người thẹn thùng ? Thật thú vị. . ."

Đình Tú Đình hi hi yêu kiều, tùy tiện nói: "Nữ sinh kia là Trầm gia thiên kim, Trầm Nguyệt Hi. . ."

"Ra tay mục đích là cái gì?"

Mị Cơ làm như đối với nhiệm vụ này có chút phản cảm, nhãn đôi mi thanh tú hỏi.

Đình Tú Đình tiểu nhãn lần thứ hai nheo lại: "Đương nhiên là dẫn Vương Dật mắc câu, sau đó chúng ta mạnh mẽ sửa chữa hấn một trận."

"Rõ ràng , tiểu thư còn có nhu cầu gì dặn dò ?"

"Không còn, Mị Cơ tỷ tỷ đi về trước đi, đến lúc đó vì tin liên hệ. . ."

"Được rồi."

Mị Cơ gật gật đầu, xoay người rồi đi.

Triệu Long thấy đối phương đi xa, không khỏi cười khổ nói: "Tiểu thư, lão gia nếu như biết chúng ta khởi động này viên 'Ám tử', nhất định sẽ nổi trận lôi đình. . ."

"Làm gì cho hấn biết?"

Đình Tú Đình hi hi cười nói: "Chúng ta cẩn thận chút là được rồi. . ."

Triệu Long nghe xong thật sự muốn khóc, an bài Mị Cơ nhập học là hấn một tay đặt mua, nếu là thật nhượng lão gia biết đến nói, mặc dù có Đại tiểu thư gánh, chính mình cũng khó thoát trách nhiệm.

Cao một 2 ban trong phòng học.

"Vương đại ca, người đáp ứng chúng ta đi. . ."

"Người muốn như thế nào mới bằng lòng dạy chúng ta đàn dương cầm?"

Anh em nhà họ Liễu một trước một sau vây quanh Vương Dật, sử dụng 'Triền' tự quyết. Người sau phiên muộn ngắt lấy mi tâm, trải qua bị dẫn vật không được không được .

'Vù '

Đúng vào lúc này, Vương Dật điện thoại di động chấn động một tý, hấn mở ra màn hình, nhưng là Giang Tuyết Tinh phát tới : Vương Dật, ta biết người ở

trong lớp, người xuất đến. . .

Vương mẫu người đang bị anh em nhà họ Liễu khiến cho đầu óc choáng váng, xem sau trực tiếp đưa điện thoại đi động hướng về trên bàn ném một cái, không có thời gian để ý.

Sau 1 phút.

Một bóng người xinh đẹp tiến vào phòng học, trực tiếp đi tới Vương Dật trước bàn đọc sách.

"Vương Dật, người làm gì thế không trở về ta tin nhắn?"

Giang Tuyết Tinh thờ phỉ phò hỏi, nàng mỹ lệ bộ ngực mềm liên tiếp, hiển nhiên rất là kích động.

Vương Dật chính lật lên sách giáo khoa, trong lòng đọc thầm vô địch Kim Cương Kinh, để chống đỡ anh em nhà họ Liễu 'Tàn phá', nghe tiếng nhất thời sững sờ, ngẩng đầu lên.

"Người. . . Người làm sao đi vào ?"

Này biến số hơi lớn, trực tiếp đem hấn chấn động mộng rạo cản .

Anh em nhà họ Liễu nhất thời song song cảm miệng, đồng thời nhìn về phía Giang Tuyết Tinh, lộ ra đáng dáp khiếp sợ.

Thiên, thật là đẹp MM. . .

"Trả lời vấn đề của ta. . ."

Giang Tuyết Tinh nháo nổi lên Đại tiểu thư tính khí, cầm trong tay quả táo hướng về hấn trên bàn một thả: "Người làm gì thế không trở về ta tin nhắn?"

Vương mẫu người một mặt khiếp sợ nhìn nàng, mờ mịt không nói gì.

Ngày hôm nay Giang Tuyết Tinh ăn cái gì mãnh được ? Nàng không phải là cùng chính mình biệt ly sao?

"Thực sự là chuyện cười. . ."

Đúng vào lúc này, Sơn Vô Lăng đi tới, tựa như cười mà không phải cười nhìn Giang Tuyết Tinh, nói: "Ta gia Vương Dật tại sao phải cho người hồi âm tức?"

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 81: Hảo ý

"Lại là người. . ."

Giang Tuyết Tinh nắm nổi lên phần quyền, lạnh lùng nói: "Nơi này không người sự tình, đi cho ta mò."

"Không ta sự tình?"

Sơn Vô Lăng thân thể yêu kiều trực tiếp tựa ở Vương Dật trên người, hai con tay ngọc nâng lên cánh tay phải của hấn, đặc ý yêu kiều: "Hấn là của ta, người không thấy được sao?"

Nàng cử động, nhất thời làm cho cả phòng học trong nháy mắt yên tĩnh lại.

"Người. . ."

Giang Tuyết Tinh nặt cười trở nên cực kỳ khó coi, nàng giơ lên tay nhỏ, chỉ vào Sơn Vô Lăng khê kêu: "Ta cảnh cáo người, cho ta cách xa hấn một chút!"

Giờ khắc này, anh em nhà họ Liễu trải qua hoàn toàn mộng ép, một mặt ngỡ ngàng nhìn trước mặt phát sinh tất cả.

Này tình huống thế nào?

Mà Vương mẫu người thì bị Sơn đại tiểu thư hành động kinh người làm không nói gì cực kỳ, hần nhẹ nhàng chấn động, muốn thoát ly đối phương 'Ôm ấp'.

Nhiên cũng trúng, Vương Dật khổ rồi phát hiện mình càng là lực bất tòng tâm, Sơn Vô Lăng thực lực so với trước cao hơn quá nhiều to lớn.

Sơn Vô Lăng cảm thấy đối phương 'Thần lực' mất đi tác dụng, cười đến càng ngọt, rút ra một cánh tay ngọc. Trời ạ, nàng dĩ nhiên trực tiếp mò lên Vương Dật ngực phải, qua lại ma sát, hướng Giang Tuyết Tinh cười híp mắt nói: "Ta liền ở ngay đây, ngươi năng lực làm gì được ta?"

"Đáng ghét. . . Ngươi không biết xấu hổ. . ."

Giang Tuyết Tinh thật sự điên rồi, đột nhiên tiến lên một bước, vung lên tay ngọc hướng về đối phương mặt cười phiến đi.

'Xi'

Sơn Vô Lăng thông dong giờ tay, nắm lấy nàng ngọc oản, cười lạnh nói: "Liên ngươi điểm ấy cân lượng, còn muốn cùng ta hò hét?"

'Linh. . .'

Đúng vào lúc này, lớp thứ hai tiếng chuông reo lên, Sơn Vô Lăng biết không có thể chơi quá mức, buông ra tay ngọc.

Giang Tuyết Tinh lui về phía sau hai bước, khẽ vuốt bị nắm đau ngọc oản, chết nhìn chòng chọc Sơn Vô Lăng quát lên: "Ngươi chờ ta. . ."

Nàng không có xem Vương Dật, trực tiếp xoay người rời đi.

"Đi học, ngươi nhanh lên một chút lên."

Vương Dật lại tránh hai lần, phát hiện căn bản vô dụng, cuối cùng chỉ được coi như thôi, trầm giọng nói.

"Hi hi. . ."

Sơn Vô Lăng cười khế, mạnh mẽ bấm một cái Vương Dật bộ ngực, đứng dậy đi tới.

Cái kia giao hoạt Sơn đại tiểu thư lại trở lại.

"Đại ca. . ."

"Chúng ta phục rồi. . ."

Anh em nhà họ Liễu một mặt sùng bái đứng lên, hướng về Vương Dật mãnh liệt ôm quyền, xoay người về đến chỗ ngồi của mình.

Vương mẫu người dùng tay mạnh mẽ xoa bóp mấy lần huyết thái dương, cảm giác thật sự rất đau.

Có thể hay không đừng như vậy làm?

Đệ nhị tiết sau khi tan lớp, Giang Tuyết Tinh không có lại xuất hiện, Nguyệt Thi Lam phát tới tin nhắn: Vương Dật, ta nghe nói ngươi đến đến trường. Tiên nữ các nàng không có tới, có phải là bị thương?

Vương Dật xem sau về: Không đánh tới đến, các nàng về nhà, qua mấy ngày trở lại.

Nguyệt Thi Lam: Nha, được rồi. Đây buổi trưa cùng nhau ăn cơm đi. (đáng yêu khuôn mặt tươi cười)

Vương Dật: Hảo, gặp ở chỗ cũ.

Đệ tứ tiết sau khi tan lớp, Vương Dật đứng dậy chuẩn bị ly khai phòng học, lại bị anh em nhà họ Liễu ngăn cản.

"Đại ca, buổi trưa ta làm chủ, ngươi muốn ăn cái gì?"

Liễu Thanh Diệp cười nói.

Vương Dật thực sự không muốn cùng bọn hắn tiếp tục 'Chơi đùa' xuống, bắt đắc dĩ nói: "Ta cùng người khác hẹn cẩn thận, lần sau đi. . ."

"Lão công, ngươi chờ ta một chút. . ."

Cách đó không xa truyền đến Sơn đại tiểu thư duyên đáng gọi to.

Vương mã người như bị sét đánh, rùng mình một cái, trực tiếp chạy trốn chết.

"Hi hi, hần quá thú vị . . ."

Son Vô Lăng che miệng yêu kiều.

"Đại tiểu thư, người đột phá sau không phải nói phải làm 'Thế ngoại cao nhân' sao? Người này nơi nào có nửa điểm cao nhân đáng về?"

Triệu Tiểu Ngọc rất là không nói gì đạo.

"Này không thể chỉ trách ta."

Son Vô Lăng chuyện đương nhiên kiều hừ một tiếng: "Ai bảo tên kia dài ra một bộ nhận người đùa đáng về?"

Triệu Tiểu Ngọc: . . .

Vương Dật mới vừa đi ra phòng học, liền phát hiện có mấy nữ sinh đứng ở cửa, như là đang chờ người, Giang Tuyết Tinh lại cũng ở.

"Vương Dật!"

Trong đó một người nữ sinh mắt sắc, trực tiếp phát hiện hần.

"Mai tỷ? Tiểu Linh tỷ? Vương Hân? Các người . . ."

Vương Dật nhất thời sững sờ. Nguyên lai, mấy nữ sinh này đều là Giang đại tiểu thư bạn thân, mà lại xuất thân hiển hách, hần tất nhiên là nhận thức đối phương.

Có thể ngoại trừ Vương Hân, Mai tỷ cùng Tiểu Linh tỷ đều là cao hai học sinh, các nàng tới nơi này làm gì?

Vương Dật trong lòng hơi động, nhớ tới Giang Tuyết Tinh lúc gần đi bỏ lại, lòng này trực tiếp nhấn lại.

Này không phải hồ đồ sao? Các người có thể đều là nữ sinh. . .

Hần tuy rằng cùng Giang Tuyết Tinh biệt ly, nhưng tuyệt không muốn xem nàng đòi bại, hơn nữa các nàng cũng tuyệt không phải là đối thủ của Son Vô Lăng. Nghĩ tới đây, trực tiếp đi tới.

Giang Tuyết Tinh vẫn ở nhìn lên Vương Dật, thấy hần đi tới, cuống quýt buông xuống mặt cười.

"Hắc. . ."

Vương Dật đi tới gần, Mai tỷ hướng hần khẽ cười nói: "Mấy tháng không gặp, người cao lớn lên không ít, cũng càng soái, nhìn ra ta đều động tâm đây."

"Người cái tao cô nàng, tìm năm đâu đi, mà nói cái gì?"

Tiểu Linh tỷ cùng Giang Tuyết Tinh quan hệ tốt nhất, nghe xong nhất thời không vui, nhẹ nhàng đánh nàng một tỷ.

Vương Dật nhìn các nàng, khẽ mỉm cười: "Nếu đã lâu không gặp, đi thôi, buổi trưa hôm nay ta mời các người ăn cơm."

"Hà?"

Mấy cái nữ hài đồn dập sững sờ, nhìn về phía Giang Tuyết Tinh, chờ đợi nàng ý kiến.

Các nàng lần này phía trước, cùng Vương Dật suy nghĩ như thế, là tìm Son Vô Lăng phiền phức. Còn Giang Tuyết Tinh vì sao lại đang ý cái này 'Bạn trai cũ', các nàng không có hỏi nhiều.

Sự tình rất dễ dàng nghĩ rõ ràng, như Vương Dật loại này lại cao lại soái lại đơn thuần nam hài, quá khó tìm. Biệt ly thì phải làm thế nào đây? Còn muốn cùng hần giao du, hòa hảo là được rồi.

Nếu như Vương Dật không phải bạn thân tiền nhiệm, các nàng đã sớm xuống tay với hần.

"Ồ. . . Ân. . ."

Kính hi làm đến quá nhanh, Giang Tuyết Tinh nhất thời không phản ứng lại, sững sờ 5 giây sau, mới liên tục đốt mặt cười.

"Được, này đi thôi. . ."

Vương Dật trực tiếp xoay người, hướng dưới lầu đi đến.

Giang Tuyết Tinh bé ngoan đi theo hần phía sau, mấy cái bạn thân liếc mắt nhìn nhau, hầu ở Giang Tuyết Tinh bên cạnh.

Vương Dật vừa đi một bên cho Nguyệt Thi Lam phát ra tin nhắn: Các người trước tiên đi căng tin chờ ta, phía ta bên này có chút việc.

Kỳ thực Vương Dật căn bản là không muốn mời các nàng ăn cơm, chỉ có điều không muốn nhìn thấy hai bên động thủ mà thôi. Một lúc dẫn các nàng đi xa, chính mình tìm cơ hội khai chính là.

Không tới một phút, Nguyệt Thi Lam tin nhắn về lại đây: Không có chuyện gì, bọn chúng ta một chút người đi.

Vương Dật trả lời: Được rồi!

Đưa điện thoại đi động thu cẩn thận sau, Giang Tuyết Tinh ở bên cạnh nhẹ nhàng hỏi: "Người cho ai gọi nhắn tin đâu?"

"Nguyệt Thi Lam . ."

Vương Dật không có ẩn giấu.

"Ồ. . ."

Giang Tuyết Tinh nhẹ nhàng nhún lại đôi mi thanh tú, có chút chua xót hỏi: "Người bây giờ cùng nàng hảo như rất quen? Các người tại sao biết. . .?"

"Liên như vậy nhận thức. . ."

Vương Dật nghĩ người chính cần nhắc một lúc nên làm gì bỏ rơi các nàng, thuận miệng đáp.

"Người. . ."

Giang đại tiểu thư nhất thời có chút giận dữ, vừa định bạn thân tính khí, nhưng là nhìn xuống, bao hàm giận dữ lờ mờ hần một cái.

Vương Dật không nhìn thấy nàng hờn dỗi đáng yêu, đem mấy nữ sinh mang ra trường học sau, nhìn chung quanh dưới, sau đó ánh mắt hần trực tiếp sáng lên đến rồi.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 82: Tình

Trường học Tây Nam chéch, có một gia ZQ ăn vặt. Địa phương không phải rất lớn, người nhưng có rất nhiều, quanh năm bài đại đội.

Nguyên nhân không gì khác, nhà này quán cơm nhỏ làm cơm đĩa ăn thật ngon, mà quan trọng nhất một cái nguyên nhân là: Rất tiện nghi.

Cơm đĩa 6 khối đến 12 khối không giống nhau, kinh tế lợi ích thực tế lượng lại đủ, là cho thuê các sư phó yêu nhất.

"Chúng ta đi nơi nào đi. . ."

Vương Dật giơ tay lên đến, chỉ về này gia ZQ ăn vặt, mặt không đỏ tìm không đập đạo.

Mấy nữ sinh theo ngón tay hần phương hướng nhìn lại, nhất thời có chút thất sắc.

Đi nơi nào?

Các nàng đều là xuất thân nhà giàu, chưa bao giờ từng ăn loại kia đông đông? Cho không đều sẽ không liếc mắt nhìn.

"Vương Dật, người ở cùng các tỷ tỷ đùa giỡn sao?"

Mai tỷ cau mày hỏi.

"Ta hiện tại trong túi chỉ có 30 đạ nguyên, chúng ta chỉ có thể ăn cái kia, nếu như các ngươi không muốn coi như , chờ ta tích góp đủ tiền lại nói . ."

Vương Dật sớm đoán được các nàng hội có phản ứng như thế này, khẽ mỉm cười, xoay người liền phải rời đi.

"Chờ đã. . ."

Giang Tuyết Tinh bỗng nhiên gọi hắn lại.

Nàng nhìn về phía mấy cái bạn thân: "Các ngươi đi chỗ khác ăn đi, ta cùng Vương Dật đi nơi nào. . ."

Vương Dật nghe xong, nhất thời sững sờ .

Hắn hiểu rất rõ Giang Tuyết Tinh, như nơi như thế này, nàng là xưa nay sẽ không đi, lúc trước vừa giao du thì, chính mình nhưng là phí hết đại lực khí mới đem nàng 'Lừa gạt' tới trường học căng tin dùng cơm.

Bây giờ làm sao?

"Tuyết Tinh, ngươi biết đó là cái gì người đi sao?"

Mấy cái bạn thân nhất thời cuống lên, Mai tỷ cau mày hỏi.

"Mai tỷ, ngươi đừng nói . . ."

Giang Tuyết Tinh hướng nàng cười khê: "Ta nghĩ ném thử nơi đó cơm."

"Ngươi. . ."

Mai tỷ mãnh giậm chân một cái, làm như rơi xuống một cái nào đó đại quyết xác định. Nàng chỉ vào Vương Dật khí nói: "Hảo ngươi cái Vương đồng học, có ngươi. Quên đi, ném thử liền ném thử, còn năng lực ăn chết bản bảo bảo hay sao?"

Tiểu Linh tỷ cùng Vương Hân liếc mắt nhìn nhau, cũng không có đi.

"Vậy cũng ném thử đi. . ."

"Hiếm thấy ăn Vương Dật một trận, liều mạng. . ."

Hai nữ sinh nắm nổi lên quả đấm nhỏ.

Dát?

Vương Dật trong nháy mắt mộng ép. . .

Ai muốn mời các ngươi ăn cơm? Có thể hay không đừng như vậy làm?

Vương Dật nghĩ người đương thực sự là khóc không ra nước mắt , có dũng khí nâng lên tảng đá đập chính mình chân cảm giác.

Giang Tuyết Tinh nhìn Vương Dật, trắng mịn tay nhỏ tổng muốn đi kéo đối phương đại thủ. Có thể cái này trước còn rất tự nhiên động tác, hiện tại nhưng đã biến thành thể gian khó nhất vượt qua lạch trôi.

"U, này không phải Vương đại thiếu sao. . . ?"

Giữa lúc Vương Dật đang suy nghĩ biện pháp khác thì, một đạo cười gần xuất hiện .

Mấy người xoay người nhìn lại, đã thấy 5, 6 cái nam hài hướng bên này đi tới.

Vương Dật hít mắt lại, nhận ra đối phương. Đi ở chính giữa người, chính là Tùng Sơn tứ thiếu một trong, bài Hành lão tam Sừ Thuần.

"Sừ Tam ca, đã lâu không gặp. . ."

Vương Dật nở nụ cười, lộ ra một loạt chính tề hàm răng.

"Sừ Thuần, ngươi đến trường học làm gì?"

Mai tỷ cau mày, nàng từng cùng đối phương giao du quá, đối với hắn hiểu rất rõ. Bình thường không lên học, vừa đến trường học nhất định sẽ gây sự.

"Ha, mấy vị thiên kim cũng ở đây. Chà chà, Vương đại thiếu, ta 'Sừ tam' bội phục ngươi liền như vậy mấy cái, ngươi chính là một người trong đó. . ."

Sừ Thuần khả khả cười.

"Tam ca, ngươi tìm ta có việc?"

Vương Dật tiếp tục mỉm cười.

"Không sai! Vương đại thiếu, ta hỏi ngươi cái sự tình, cuối tuần trước ta Nhị ca bị đánh sự tình. . ."

"Là ta làm ra!"

Vương Dật vừa nghe, biết bỏ qua mấy nữ sinh cơ hội tới, trực tiếp mở miệng thừa nhận.

"Được! Dám làm dám chịu. Vương đại thiếu, ngươi là tự mình giải quyết đâu? Hay là chúng ta huynh đệ động thủ?"

Sử Thuần một mặt cười gằn hỏi.

"Sử Thuần, ngươi điên rồi?"

Mai tỷ nhất thời hướng hấn quát lên.

"Sử Tam ca, ngươi có thể hay không đừng như vậy?"

Giang Tuyết Tinh nhấn lại đôi mi thanh tú, thông qua trước hai lần ở căng tin nhìn thấy, biết Vương Dật hẳn là học công phu quyền cước. Nhưng đối phương có mấy cái người, hai quyền khó địch bốn tay. Lại nói, nàng thật vất vả có thể cùng Vương Dật đồng thời ăn thứ cơm, không muốn bị người khác quấy rầy.

"Ha ha ha. . ."

Sử Thuần nở nụ cười, không để ý đến Mai tỷ, mà là nhìn về phía Giang Tuyết Tinh: "Giang tiểu thư, nếu như ta nhớ không lầm, ngươi đã cùng ta gia Tứ đệ đính hôn đi, tháng sau hai nhà liền đặt tại lễ đính hôn, ngươi làm sao còn dây dưa với hắn không rõ?"

Giang Tuyết Tinh thấy hấn càng ngay ở trước mặt Vương Dật nói ra chuyện này, mặt cười trong nháy mắt hoàn toàn trắng bệch, thân thể yếu đuối không khỏi nhẹ nhàng run rẩy.

Không sai, nàng cùng Trầm Độc Cường lễ đính hôn, ngay khi tháng sau số 10, thiệp mời trải qua phát ra ngoài, bây giờ toàn bộ Tùng Sơn bọn phú hào đều biết.

Vương Dật thấy nàng cô linh bất lực đáng thương đáng vẽ, trong lòng nhất thời mềm nhũn, bay lên đưa nàng lâu vào trong ngực rất an ủi ý nghĩ.

Nhưng hấn chung quy không có làm như vậy, hai người trải qua biệt ly, nước đổ khó hồi. Nàng cuối cùng rồi sẽ là người khác kiều thể, lại cùng mình vô duyên.

"Các ngươi chăm sóc cho nàng. . ."

Vương Dật nhìn về phía Giang Tuyết Tinh bạn thân môn.

Mấy nữ sinh này mới phản ứng được, vội vàng đỡ lấy run rẩy trong Giang Tuyết Tinh.

Vương Dật nhìn về phía Sử Thuần, trầm giọng nói: "Ngươi nếu như người đàn ông, cũng đừng kỳ kỳ méo mó nói nhảm nhiều như vậy. Ta và các ngươi đi chính là. . ."

"Được, Vương đại thiếu xác thực sáng khoái, đi theo chúng ta đi. . ."

Sử Thuần nghiêng người, làm cái xin mời động tác.

Vương Dật hướng hấn cười gằn, lại liếc nhìn Giang Tuyết Tinh, đối phương chính sâu sắc nhìn mình, mặt cười trên che kín vẻ phức tạp, trong con ngươi xinh đẹp sương mù mông mông, tự muốn tràn ra thanh lệ. Trong lòng hấn càng là mềm nhũn, cũng không dám nữa nhìn nàng, theo Sử Thuần đi tới.

"Vương Dật. . ."

Giang Tuyết Tinh bị thiết, liền muốn xông tới.

"Tuyết Tinh. . ."

Mấy cái bạn thân kinh sợ một tiếng, vội vàng kéo lại nàng.

"Các ngươi buông tay, nhượng ta đã qua. . ."

Giang Tuyết Tinh liều mạng giãy giụa.

"Tuyệt Tình, người đừng vội, ta cho ta ca gọi điện thoại, nhưng hấn gọi mấy người lại đây. . ."

Vương Hân gấp giọng an ủi nàng.

"Không được, căn bản không kịp."

Giang Tuyệt Tình thật sự cuồng lên: "Nghe nói Sử Thuần nuôi dưỡng mấy cái Đà Hắc quyền, bọn hấn ra tay rất nặng, Vương Dật thật sự gặp nguy hiểm."

"Này người qua cũng vô dụng thôi. . ."

"Vô dụng cũng qua được, các người lại không buông tay, ta liền cũng không để ý tới người nữa môn. . ."

Lúc này Giang Tuyệt Tình sợi tóc có chút ngổ ngang, nàng hướng bạn thân môn khẽ kêu đạo.

Mấy nữ sinh nhất thời sửng sốt, Mai tử mờ mịt nhìn nàng: "Tuyệt Tình, người nói cái gì?"

"Mau thả ta ra, bằng không ta và các người tuyệt giao."

Giang Tuyệt Tình lạnh lùng nói.

Mấy nữ sinh hô hấp dồn dập, nhất thời buông ra lời tay của nàng. Từ nhỏ đến lớn, các nàng hay vẫn là lần thứ nhất thấy đối phương phát lớn như vậy tính khí.

Giang Tuyệt Tình khôi phục tự do sau, bay thẳng đến Vương Dật cùng nhân rồi đi phương hướng đuổi theo.

Mấy nữ sinh liếc mắt nhìn nhau, sau đó đuổi theo.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 83: Áp chế

Giang Tuyệt Tình mau đuổi theo vài bước, vòng qua hai cái văn phòng phẩm cửa hàng, đi tới một mảnh đất trống.

Sau một khắc, nàng dừng bước.

Vương Dật đứng ở phía trước 10 mét nơi, trên đất nằm úp sấp rất nhiều người, không ngừng mà lăn lộn rên rĩ lên, từ về số lượng xem, tuyệt đối vượt quá 10 cái, nguyên tới nơi này còn có phục binh.

Bên cạnh không xa, đứng 3 người, ngoại trừ Sử Thuần ngoại, Trầm Độc Cường lại cũng ở, một cái khác nhưng là cái 20 đến tuổi, bắp thịt cả người trát kết mãnh hán.

"Bạo Long, người có mấy quyền nắm?"

Sử Thuần cau mày hỏi hướng về bên cạnh mãnh hán, hấn cảm giác Vương Dật so với lão tứ nói còn gai góc hơn.

"Năm mươi : năm mươi, hấn trong nháy mắt lực bộc phát rất mạnh, tuyệt đối được quá huấn luyện chuyên nghiệp."

Mãnh hán nghiêm nghị nhìn Vương Dật, không ngừng mà vung vẩy hai tay, nhưng bắt thịt được đầy đủ thả lỏng, trong mắt chiến ý ngập trời.

Trầm Độc Cường cau mày nhìn Vương Dật, lạnh lẽ không nói.

"Vương Dật. . ."

Tình cảnh quá mức kinh người, Giang Tuyệt Tình không nhịn được mở miệng kêu.

Nàng âm thanh làm cho tất cả mọi người sửng sốt.

"Ngươi làm sao đến rồi. . . ? Mau trở lại trường học. . . , nơi này không phải ngươi đến địa phương."

Vương Dật lông mày nhất thời vừa nhíu.

"Tuyệt Tình?"

Trầm Độc Cường thấy rõ người tới sau, con mắt trực tiếp đỏ.

"Trầm Độc Cường, ngươi ở đây làm gì? Các ngươi. . . ?"

Giang Tuyệt Tình hoa dung thất sắc, nàng trong nháy mắt toàn rõ ràng.

Đúng vào lúc này, Mai tỷ chờ mấy cái bạn thân chạy tới, trong nháy mắt bị cảnh tượng trước mắt kinh ngạc đến ngây người.

"Lão tứ, đem người đàn bà của ngươi mang đi. . ."

Sử Thuần cau mày nói, hẳn không nghĩ tới Giang Tuyệt Tình lại tìm lại đây.

Trầm Độc Cường sắc mặt trầm đến đáng sợ, bay thẳng đến Giang Tuyệt Tình đi đến.

Cùng lúc đó, trên đất những cái kia bị Vương Dật đánh bại người chậm rãi bò lên.

"Trầm Độc Cường, ngươi muốn làm gì?"

Mai tỷ mấy cái bạn thân nhất thời cuống lên, lắc mình che ở Giang Tuyệt Tình trước mặt.

"Các ngươi đi ra. . ."

Trầm Độc Cường là nam sinh, rất dễ dàng liền đẩy ra các nàng, một phát bắt được Giang Tuyệt Tình cánh tay, trầm giọng nói: "Theo ta về trường học."

"Trầm Độc Cường, ngươi buông ra ta. . ."

Giang Tuyệt Tình dùng sức sứt cánh tay ngọc, muốn tránh thoát ràng buộc, làm sao song phương khí lực cách biệt quá to lớn. . .

"Trầm Độc Cường, ngươi khôn nạn. . ."

Mấy cái bạn thân múa cánh tay, dùng sức ở trên người hắn đánh, có thể các nàng đều là nuông chiều từ bé Đại tiểu thư, nào có cái gì lực công kích?

Vương Dật mày kiếm dựng đứng, liền muốn xông tới.

'Xi'

Đột nhiên, trước mặt đột nhiên quyền ảnh lừng lờ bay, kinh phong ập vào mặt. Vương Dật cả kinh, bỗng nhiên giơ tay che ở trước mặt.

'Phốc'

Tiếng trầm xuất hiện, Vương Dật thân thể chấn động, lui về phía sau ba bước.

"Hả? Chặn lại rồi?"

Bạo Long thấy đánh lên không trúng, đầu tiên là sững sờ, sau đó thân thể một tiem, về phía trước lao nhanh, vung lên khác một nắm đấm hướng về đối phương uy hiếp mạnh mẽ đánh tới.

Vương Dật tâm hệ Giang Tuyệt Tình, không muốn cùng hắn từng có nhiều dây dưa, thân thể hướng về hữu lóe lên, hữu quyền nắm lên, hướng về Bạo Long mặt trái xoắn ốc đánh xuống.

'Oành'

Lần này quá mạnh.

Bạo Long đầu bỗng nhiên hướng về hữu chấn động một tý, ngư nhân trực tiếp trừng lên, ngờ ngác nhìn Vương Dật, sau đó con ngươi trên phiến, trực tiếp hôn mê bất tỉnh.

"Cái gì?"

Sử Thuần nhất thời kinh hãi đến biến sắc, Bạo Long nhưng là hắn dưới cớ lợi hại nhất hắc quyền tuyền thủ một trong, bây giờ càng bị nhượng Vương Dật một quyền đánh ngất, chuyện này. . . Chuyện này. . .

Cùng lúc đó.

'Đùng'

Một đạo vang lên giòn giã cắt ra trời cao, Trầm Độc Cường đầu hướng về phía bên phải, tuần trên mặt có một cái rõ ràng thiên tú dẫu năm ngón tay.

"Ngươi . . Cho ta buông tay. . ."

Giang Tuyết Tinh mạnh mẽ nhìn đối phương, từng chữ từng chữ nói.

Tất cả mọi người nhất thời sửng sốt .

Mẹ trướng, đây là cỡ nào cầu huyết nội dung vở kịch a?

"Ngươi . . Đánh ta?"

Trầm Độc Cường gương mặt tuần tú trong nháy mắt hóa thành một mảnh dữ tợn, hướng cách đó không xa mấy cái tiểu đệ gào thét: "Các ngươi lại đây, cho ta coi chừng các nàng."

Này mấy cái tiểu đệ phản ứng rất nhanh, trong nháy mắt vọt tới phụ cận, đem mấy nữ sinh khống chế lại .

"Trầm Độc Cường, ngươi điên rồi?"

"Khốn nạn, buông ra ta. . ."

Giang Tuyết Tinh cùng mấy cái bạn thân không ngừng mà giãy giụa, làm sao các nàng khí lực quá nhỏ , căn bản là uổng công vô ích.

Trầm Độc Cường nghiêng người, từ bên hông rút ra một cái chong chóng sắt, 'Đùng' một tiếng, lưỡi đao sắc bén từ chuôi đao lao ra.

"Trầm Độc Cường, ngươi muốn làm gì?"

Giang Tuyết Tinh tiểu nhân trừng trừng, nàng không nghĩ tới đối phương hội có hành động điên cuồng như thế.

"Giang Tuyết Tinh, ta muốn cho ngươi vĩnh viễn đứt đoạn mất Vương Dật ý nghĩ. . ."

Trầm Độc Cường thật sự triệt để điên cuồng , bỗng nhiên xoay người, lại phát hiện Vương Dật ly mình đã không đủ hai mét.

Vương Dật đánh bại Bạo Long sau, bay thẳng đến bên này vọt tới, còn là chậm một bước. Thấy đối phương lại móc ra dao găm sau, nhất thời thả nhẹ bước chân, lặng yên tiếp cận.

Sử Thuần cùng nhân đều là kinh ngạc đến ngây người , đánh người đối với bọn họ tới nói là chuyện thường như cơm bữa, có thể lượng dao găm liền không giống nhau , hoàn toàn hai cái tính chất, làm không cần thận hội nháo chết người.

Cuối cùng, ngoại trừ Bạo Long ngoại, bọn hắn chỉ là một đám vị thành niên hải tử mà thôi.

"Vương Dật, ta giết ngươi. . ."

Trầm Độc Cường hai mắt đỏ đậm, vung vẩy trong tay chong chóng sắt cương đao, hướng về Vương Dật xông thẳng mà đi.

Đối phương thế tới rất hung, Vương Dật bỗng nhiên lui về phía sau hai bước, tạm thời tránh mũi nhọn, sau đó né người sang một bên, trong nháy mắt nắm lấy Trầm Độc Cường thủ đoạn, dùng sức uốn một cái.

"Gào. . ."

Nguồn sức mạnh này quá kinh người , Trầm Độc Cường nhất thời gào lên thê thảm, trực tiếp nửa quỳ ở địa, trong tay cương đao bóc ra.

"Vương. . . Vương Dật, ngươi dừng tay cho ta."

Đúng vào lúc này, cảm lấy Giang Tuyết Tinh tiểu đệ có chút run cầm cập rống to.

Vương Dật đột nhiên xoay người, nhất thời trùng mục sắp nứt.

Nguyên lai, cái kia tiểu đệ cũng lấy ra một con cương đao, chống đỡ ở Giang Tuyết Tinh tráng mìn trên cổ.

"Ngươi, thanh đao thả xuống. . ."

Hắn buông ra Trầm Độc Cường, hướng chạy đi đâu đi.

"Đứng lại cho ta! Có nghe hay không?"

Tiểu đệ kinh hãi, sáng như tuyết thân đao nhẹ nhàng rơi vào Giang Tuyết Tinh béo mập trong cổ.

Vương Dật nhất thời đứng lại, không còn dám đi một bước.

"Vương Dật, ngươi đi mau, bọn hắc sẽ không làm gì được ta."

Giang Tuyết Tinh không để ý chính mình an nguy, lớn tiếng bi thiết.

Vương Dật quay đầu nhìn về phía Trầm Độc Cường: "Đây chính là người nhận tiểu đệ?"

"Ngốc ~ bức, ngươi làm gì?"

Trầm Độc Cường không để ý trên cổ tay đau đớn, hướng vậy tiểu đệ đại hồng đại khiêu.

"Cường ca, hiện tại là cơ hội. Vương Dật, ngươi nếu như dám động đây, ta liền để nàng ra hoa. . ."

Vậy tiểu đệ thấy áp chế ở Vương Dật, lòng tự tin bành trướng tới cực điểm, lớn tiếng kêu lên.

"Khôn nạn!"

Vương Dật chau mày, nhưng thật sự không dám động.

"Hà?"

Trầm Độc Cường đầu tiên là sững sờ, nhất thời phản ứng lại, hướng mấy cái khác tiểu đệ nói: "Năm lấy hắc."

Này mấy cái tiểu đệ nhanh chóng chạy đến Vương Dật sau lưng, đem hai tay của hắc bắt.

"Khà khà. . ."

Trầm Độc Cường một mặt cười gần đi tới Vương Dật trước mặt, bỗng nhiên vung lên cánh tay phải.

'Oành'

Vương Dật mặt trái nhất thời đã trúng một cái trọng quyền.

"Vương đại thiếu, thoải mái hay không thoải mái?"

Trầm Độc Cường nghiêng răng nghiêng lợi, một mặt độc ác cười hỏi.

"Ha ha ha. . ."

Vương Dật nở nụ cười, quay đầu nhìn về phía đối phương: "Dùng sức. . ."

"Như người mong muốn!"

'Oành'

Vương Dật mặt trái lại đã trúng một cái.

"Khà khà. . ."

Vương Dật vừa cười, quay đầu trở lại đi, khinh bỉ cười nói: "Trầm Độc Cường, ngươi làm sao làm? Đánh người đều không khí lực. . .?"

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 84: Nguy cấp

"Mẹ nó!"

Trầm Độc Cường nhất thời điên rồi, hắn không nghĩ tới Vương Dật càng là như vậy cầm đánh, hai quyền qua đi, liền một điểm máu ứ đọng đều không có, quả đấm của chính mình nhưng là một trận đau đớn.

"Vương Dật. . ."

Giang Tuyết Tinh thấy Vương Dật bị đánh, phương tâm đau xót, liều mạng giãy giụa.

"Giang tiểu thư, ngươi đừng nhúc nhích. . ."

Vậy tiểu đệ kinh hãi, sợ thật sự tổn thương nàng, vội vàng đem lưỡi dao dòi nàng cổ.

"Khôn kiếp!"

Giang Tuyết Tinh bỗng nhiên xoay người, 'Đùng' một tiếng, quăng hắn một cái bạt tai. Sấn đối phương sững sờ trong nháy mắt, nhanh chóng hướng Vương Dật chạy đi.

Tiểu đệ phản ứng rất nhanh, một phát bắt được tay của nàng oản, dùng sức trở về một vùng.

'Phốc '

Trời ạ, dao trong tay của hắn nhận, càng trực tiếp đâm vào Giang Tuyết Tinh thiên tể bên hông.

Giang Tuyết Tinh được đau 'A' một tiếng, tại chỗ ổn định, mặt cười trong nháy mắt hoàn toàn trắng bệch.

Tiểu đệ choáng váng, bạn thân môn cũng choáng váng, ở đây tất cả mọi người đều choáng váng.

"Khôn nạn!"

Vương Dật bỗng nhiên rống to, toàn thân cơ thịt run lên.

"A. . ."

"Ta thảo. . ."

Bắt hắn vài tên tiểu đệ, dồn dập hét thảm một tiếng, trực tiếp bị đánh văng ra thật xa.

Vương Dật trực tiếp đẩy ra Trầm Độc Cường, vài bước vọt tới Giang Tuyết Tinh trước mặt, một phát bắt được tên kia tiểu đệ cầm dao thủ đoạn, dùng sức một nện.

'Cột kẹt. . .'

Cổ tay của đối phương, càng nhượng Vương Dật miễn cưỡng bài đứt đoạn mất.

"Gào. . ."

Tiểu đệ phát sinh giết lợn bình thường kêu thảm thiết, trực tiếp quỳ trên mặt đất, này cây cương đao nhưng còn cắm ở Giang Tuyết Tinh thân thể yêu kiều trên, Ân Hồng máu tươi chậm rãi nhuộm đỏ nàng tổ y phục.

Vương Dật xuất chỉ như gió, trong nháy mắt điểm vết thương phụ cận mấy chỗ đại huyết, ngừng lại huyết thể, sau đó đem nàng ôm vào trong lòng.

Sau một khắc, hắn trực tiếp đứng dậy, hướng trường học chạy đi.

Gần nhất bệnh viện, cách nơi này cũng có hơn 10 km cự ly, gọi xe cứu thương căn bản không kịp, Vương Dật chỉ được lựa chọn trường học bảo đảm kiện thất.

"Vương. . . Vương Dật. . ."

Giang Tuyết Tinh sâu sắc nhìn hắn, cười thảm nói: "Xin lỗi. . ."

"Đừng lên tiếng. . ."

Vương Dật một mặt nghiêm nghị, vết thương của nàng rất sâu, tuyệt đối thương tới phủ tạng, hiện tại duy nhất cần phải làm là rút dao ra nhận, muốn đem vết thương băng bó, ngăn cản cảm hoá, sau đó sẽ gọi xe cứu thương đưa nàng đi bệnh viện.

Giang Tuyết Tình cánh tay nhẹ nhàng hơi động.

Tay của nàng, rốt cục lại một lần nữa nâng lên hấn đại thủ.

Cỡ nào cảm giác quen thuộc a? Có hai tháng đi, loại này vừa quen thuộc lại vừa xa lạ xúc cảm, xuất hiện lần nữa .

"Vương . . Dật, ngươi có phải là rất hận ta. . . ?"

Giang Tuyết Tình trong mắt thanh lệ không ngừng, run giọng hỏi.

"Ta nương ngươi đừng nói chuyện. . ."

Vương Dật găm nhẹ, hấn cảm giác Giang Tuyết Tình khí tức càng ngày càng yếu, dao găm khẳng định đâm tới chỗ yếu, tình huống nàng bây giờ vô cùng nguy hiểm.

"Vương Dật, ta yêu ngươi, ta thật sự yêu ngươi a. . . , ta thật sự không muốn cùng ngươi tách ra, thật sự không muốn. . ."

Giang Tuyết Tình cảm giác thân thể càng ngày càng lạnh, nàng dùng hết sở có sức lực, giơ lên tay phải, xoa Vương Dật gương mặt tuần tú, khóc thảm đạo.

Nàng biết, có mấy lời nếu không nói, khả năng cũng không có cơ hội nữa .

"Ngươi. . . Còn yêu thích ta sao. . . ?"

Giang Tuyết Tình cất tiếng đau buồn hỏi, mặt cười tràn ngập chờ mong.

"Yêu thích. . ."

Vương Dật biết, nhất định phải đem Giang Tuyết Tình tâm tình ổn định lại, bằng không nàng bất cứ lúc nào có thể tắt thở.

"Thật sự. . . Sao?"

Giang Tuyết Tình đôi mắt đẹp nhất thời sáng lên, khôi phục một chút thần thái.

"Ừm. . . , Tuyết Tình, ngươi nhất định phải kiên trì. Bắt đầu từ bây giờ, không muốn nói một câu nói. . ."

Vương Dật tàng tàng gật đầu.

"Được, ta nghe. . . Ngươi. . ."

Giang Tuyết Tình hạnh phúc nhắm lại đôi mắt đẹp.

Vương Dật rất nhanh chạy tới cửa trường học.

"Vương Dật?"

"Tuyết Tình? Nàng làm sao ?"

Nguyệt Thi Lam cùng Trầm Nguyệt Hi song song xuất hiện ở cửa trường học, các nàng chờ Vương Dật không đến, đối phương cũng không nghe điện thoại, các nàng hỏi dò một cái cao một học sinh, được đáp án là: Vương Dật cùng mấy nữ sinh đi ra ngoài , trong đó một cái là Giang Tuyết Tình.

Hai vị hoa khôi của trường nhất thời không bình tĩnh , tìm ra trường học, vừa vận nhìn thấy này một màn kinh người.

"Nhanh lên một chút gọi xe cứu thương, ta trước tiên dẫn nàng đi bảo đảm kiện thất."

Vương Dật không nói hai lời, bay thẳng đến lớp học phóng đi.

Sau một phút.

'Đình coong. . .'

Vương Dật trực tiếp đá văng bảo đảm kiện thất cửa lớn.

"Thảo!"

Bảo đảm kiện thất y sư nhất thời doạ một đại binh, lớn tiếng quát hỏi: "Ai như thế không quy củ?"

Vương Dật không để ý tới hấn, trực tiếp đem Giang Tuyết Tinh mềm nhẽo đặt ở trên giường lớn, hét lớn: "Dường khí túi, còn, kéo, vệ sinh bông, băng gạc. . ."

Y sư nhìn thấy một cái nam sinh ôm một cái cái bụng cắm vào đao nữ sinh đi vào, nhất thời mòng ép.

Này tình huống thế nào?

"Vói hấn mẹ nguoi nói chuyện đây. . ."

Vương Dật cuồng lên, lớn tiếng mắng.

"A. . . Là là. . ."

Y sư trong nháy mắt phản ứng lại, xoay người lại đi tìm đồ vật.

Cùng lúc đó, hai vị hoa khôi của trường tiến vào bảo đảm kiện thất, ngoại diện đứng rất nhiều học sinh, bọn hấn đều là thấy cảnh này nguoi, xuất phát từ hiếu kỳ, theo lại đây.

"Gọi xe cứu thương sao?"

Vương Dật gấp giọng hỏi.

"Ừm. . ."

Hai vị hoa khôi của trường gật đầu liên tục.

Cùng lúc đó, y sư tìm đến rồi cứu hộ phẩm, Vương Dật đoạt lấy đường khí túi, cho Giang Tuyết Tinh tráo trên, cầm kéo lên, dọc theo thân đao tiến mở ra một vết thương.

Một cái nhìn thấy mà giật mình tình cảnh, xuất hiện ở trước mặt mọi nguoi. Toàn bộ lưỡi dao trải qua hoàn toàn đi vào Giang Tuyết Tinh thân thể yêu kiều, miệng vết thương, chính đang chậm chậm tràn ra máu tươi.

"Trời ơi. . ."

Trầm Nguyệt Hi không nhìn được kiều kiều thành tiếng, Nguyệt Thi Lam cũng sợ đến mặt cười hoàn toàn trắng bệch.

Vương Dật sắc mặt cực kỳ nghiêm nghị, trước hấn ở Đình gia phục chế lão đại quyền thuật, đồng thời cũng được đối phương y thuật.

Hấn biết, điểm huyết tuy là ngừng lại huyết thế, có thể dao găm nếu là rút đến chậm, vẫn như cũ hội tạo thành băng huyết, Giang Tuyết Tinh nhất định sẽ hương tiêu ngọc tồn.

"Nơi này có hay không thuốc cầm máu?"

Vương Dật nhìn về phía y sư.

"Có YN bạch được, có thể như thế vết thương lớn. . . Ta sợ. . ."

Y sư muốn nói lại thôi.

YN bạch được làm sao thành?

Vương Dật nhất thời cuồng lên, đột nhiên, trong đầu hấn linh quang lóe lên, nhanh chóng lấy điện thoại di động ra, cho một cú điện thoại dây số gọi tới.

"Này? Lão công. . . , nhanh như vậy đã nghĩ ta rồi. . . ?"

Trong điện thoại di động truyền ra Sơn Vô Lăng làm nũng nịu tiếng.

"Nguoi có hay không thượng đẳng Kim Sang được?"

Vương Dật lùi cùng nàng dây đưa xuống, trầm giọng hỏi.

"Cái gì?"

Điện thoại di động đầu kia Sơn Vô Lăng sững sờ, mờ mịt nói: "Nguoi có ý gì?"

"Mạng nguoi quan trọng, nguoi có hay không?"

Vương Dật lớn tiếng quát hỏi.

Son Vô Lăng trầm mặc lưỡng giây, thấp giọng nói: "Có. . ."

"Bắt được bảo đảm kiện thất đến, ta hữu dụng."

Vương Dật nói xong trực tiếp cúp điện thoại.

Sau 2 phút, Son Vô Lăng cùng Triệu Tiểu Ngọc tiến vào bảo đảm kiện thất.

"Nàng làm sao?"

Son Vô Lăng thấy Giang Tuyết Tinh đầy người là huyết nằm ở trên giường, đôi mi thanh tú trực tiếp nhắm lại.

"Đem ra. . ."

Vương Dật hướng nàng đưa tay ra.

Son Vô Lăng cũng không phí lời, từ trong lồng ngực móc ra một cái bật lửa to nhỏ bình sứ, đưa cho hắn.

Vương Dật tiếp nhận, mở ra bình miệng nhẹ nhàng nghe thấy một tý, đi tới Giang Tuyết Tinh bên người: "Tuyết Tinh, ta muốn rút, ngươi nhắm một tý. . ."

"Ừm. . ."

Giang Tuyết Tinh dùng sức mở đôi mắt đẹp, hướng hắn nhẹ nhàng nở nụ cười.

"Chờ đã!"

Đúng vào lúc này, Son Vô Lăng quát bảo ngưng lại Vương Dật.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 85: Trùng quan giận dữ

Vương Dật nhìn về phía nàng: "Làm sao?"

Son Vô Lăng đi tới bên giường, tế quan sát kỹ vết thương, nói: "Vết thương quá sâu, mù quáng rút nhận, hội tạo thành băng huyết. . ."

Nàng xoay người nhìn về phía hai vị hoa khôi của trường: "Các ngươi đi ra ngoài, thuận tiện đóng cửa lại. . ."

Hai vị hoa khôi của trường song song sững sờ, Trầm Nguyệt Hi nhất thời không làm, kiều hừ một tiếng: "Ngươi dựa vào cái gì muốn chúng ta đi ra ngoài?"

Nguyệt Thi Lam nhàn nhạt nói: "Vừa nãy xe cứu thương là ta đánh, ta nhất định phải ở lại chỗ này."

"Hắc. . ."

Son đại tiểu thư cười gằn, nhìn về phía Vương Dật.

Nàng vốn tưởng rằng đôi phương hội tán đồng chính mình, ai muốn Vương Dật nhưng hướng Trầm Nguyệt Hi nói: "Trầm tỷ tỷ, phiền phức đem môn quan một tý."

"Được. . ."

Trầm Nguyệt Hi ôn nhu đáp một tiếng, bạch Son Vô Lăng một chút, xoay người đóng cửa lại.

Son Vô Lăng đôi mi thanh tú vừa nhú, trong lòng rất là kỳ quái, nhưng cũng không có hỏi nhiều, nhìn Giang Tuyết Tinh, chậm rãi giờ lên tay ngọc.

Vương Dật trong nháy mắt nắm lấy nàng ngọc oản, trầm giọng hỏi: "Ngươi làm cái gì?"

"Ta nhất định phải niêm phong lại nàng huyết đạo, tài năng. . ."

"Không cần. . ."

Vương Dật buông lỏng tay ra, nói: "Ta trải qua che. . ."

"Cái gì?"

Son Vô Lăng thân thể yếu đuối chân động, có chút thất sắc nhìn miệng vết thương, kinh hô: "Vậy này huyết. . ."

"Khẳng định là đâm tới động mạch."

Vương Dật âm thanh rất nặng, đem Kim Sang được chiếc lọ đưa cho nàng: "Điều ngã vào vệ sinh bông trên, ta rút đao ra sau, ngươi trước tiên đề lại vết thương, Kim Sang được tiền, ta hội giá gốc chiếu phó. . ."

"Nói cái gì? Theo ta nhiều khu môn đứng thế. . ."

Son Vô Lăng cắt một tiếng, nắm quá vệ sinh bông, đem bình sứ trong Kim Sang được bột phấn một mạch đổ ra.

Vương Dật chậm rãi nâng lên chuỗi đao.

"Chờ đã, ngươi như thế làm hội chết người, phải đợi. . ."

Nam y sư thực sự không nhịn được, có thể mới vừa vừa mở miệng, liền bị Vương Dật ánh mắt sắc bén hiển hách ở, cũng không dám nữa nói tiếp.

"Tuyệt Tình, ngươi nhất định phải chịu nổi. . ."

Vương Dật mãnh cán răng một cái, trong nháy mắt rút ra hung nhận.

'Chi'

"A. . ."

Trong phút chốc, một đạo mũi tên máu phun ra ngoài, Giang Tuyệt Tình kêu thảm một tiếng, trong nháy mắt hôn mê bất tỉnh.

Hai vị hoa khôi của trường sợ đến vội vã nhắm lại tiểu nhãn, nhưng chưa phát sinh một chút xú âm thanh.

Son Vô Lăng ra tay như gió, trong nháy mắt đem dính đầy Kim Sang được vệ sinh bông đặt tại vết thương kia bên trên.

Vương Dật trực tiếp nắm lên Giang Tuyệt Tình một cánh tay ngọc, đem khí tức trong người độ nhập trong cơ thể nàng.

Những khí tức này là Vương Dật phục chế một đám cao thủ sau, ở trong người tự nhiên xuất hiện, nhượng hấn càng gia thân hơn nhẹ như yến. Vương Dật biết là thứ tốt, đối với Giang Tuyệt Tình thương thể nhất định có sở trợ giúp.

Mấy phút sau, Giang Tuyệt Tình trắng xám như tuyết mặt cười, dần dần khôi phục màu máu.

"Hô. . ."

Vương Dật biết Giang Tuyệt Tình mệnh là bảo vệ, không khỏi ói ra ngụm trọc khí, nhẹ nhàng thả xuống nàng tay nhỏ.

"Nguyệt tỷ tỷ, cho Giang phụ gọi điện thoại, thuyết minh tình huống. . ."

Vương Dật trầm giọng nói.

"Há, ân. . ."

Nguyệt Thi Lam nghe xong, lấy điện thoại di động ra cho Giang Vệ Đông gọi tới.

"Nàng năng lực bảo vệ cái mạng này, đúng là vạn hạnh!"

Son Vô Lăng thở dài, nàng nhìn Vương Dật một chút, trong nháy mắt sùng sốt. Kinh kêu thành tiếng: "Vương Dật, ngươi. . . Con mắt của ngươi. . .?"

Vương Dật đứng dậy, chậm rãi nói: "Son Vô Lăng, ta nợ ân tình của ngươi. . ."

Hắn nói xong, chậm rãi xoay người.

"A. . ."

"Vương Dật, con mắt của người. . . ?"

Trần Nguyệt Hi nhất thời che phần mũi, Nguyệt Thi Lam thân thể run lên, trong tay quả táo 'Lạch cạch' một tiếng té xuống đất.

Nguyên lai, lúc này Vương Dật hai mắt không còn nửa phần tròn trắng mắt, đen nhánh một mảnh, quý dị đáng sợ đến cực điểm.

"Các người chăm sóc tốt Giang Tuyết Tinh, ta đi ra ngoài một chuyến."

Hắn sau khi nói xong, trực tiếp đẩy ra bảo đảm kiện thất cửa lớn, đi ra ngoài.

"A. . ."

"Quý a!"

"Chạy mau!"

Một ít chờ xem trò vui đồng học nhìn thấy Vương Dật sau khi ra ngoài, nhất thời lớn tiếng kêu sợ hãi, trực tiếp vất chân lên cổ lao nhanh.

Vương Dật không để ý đến bọn họ, hướng lớp 12 5 ban đi đến.

Chu Phạm Khôn sẽ ở đó cái ban.

Giờ khắc này Vương Dật rất phẫn nộ, thật sự rất phẫn nộ.

Hắn tuy rằng cùng Giang Tuyết Tinh biệt ly, tuy nhiên mới 2 cái nhiều tháng mà thôi. Người không phải cây cỏ, Vương Dật lại không phải người bạc tình, dư ôn nhưng tồn.

'Vợ trước' ở chính mình dưới mí mắt bị người chọc vào một đao, suýt chút nữa hương tiêu ngọc tổn, nhượng hắn như thế nào năng lực duy trì lý trí? Làm sao không phẫn nộ?

Vương Dật hiện đang muốn giết ~ người, có thể đây là pháp chế xã hội, không thể làm như vậy.

Như vậy. . .

Liên làm so với giết ~ người nhẹ hơn một chút sự tình hảo .

Hắn bộ hành ở trong hành lang, đi được rất chậm chậm. Một ít học sinh thấy hắn sau, dồn dập lộ ra ngờ ngạc vẻ mặt, cuống quýt trốn vào trong lớp, chờ Vương Dật đi tới sau, mới từ phòng học cửa sổ lộ ra đầu.

Sau 5 phút.

Vương Dật đi tới lớp 12 5 ban cửa, một chút nhìn thấy Chu Phạm Khôn, đối phương chính đang đùa giỡn một người nữ sinh.

"Hắc. . ."

Hắn cười lạnh một tiếng, đi thẳng vào.

"Người là ai?"

"Quý a. . ."

Lớp 12 5 ban nhất thời hoàn toàn đại loạn.

Vương Dật rất mau tới đến Chu Phạm Khôn trước mặt, người sau lập tức nhận ra đối phương, đầu tiên là cả kinh, sau đó cười dữ tợn: "Vương Dật, người cho rằng mạng tôi dị đồng (mỹ đồng một loại), liên năng lực dọa dẫm ta? Ta cho người biết. . . A. . ."

Vương Dật không chờ hắn nói xong, trực tiếp đưa tay phải ra, mạnh mẽ khu ở Chu Phạm Khôn yết hầu, hướng ban đi ra ngoài.

"Ôi. . . Ôi Ôi. . ."

Yết hầu bị chế ra, Chu Phạm Khôn nói không ra lời, hắn dùng sức bài Vương Dật tay phải, có thể dù như thế nào dùng sức cũng là phí công. Thân thể không tự chủ được theo hắn đi tới, sắc mặt một mảnh Tử Thanh.

"Chu ca. . ."

"Thảo, Vương Dật, người muốn chết. . ."

Chu Phàm Khôn tiểu đệ rất nhanh phản ứng lại, chép lại cái ghế vọt tới.

Vương Dật bỗng nhiên xoay người, lạnh lùng nhìn chằm chằm này chút tiểu đệ, trầm giọng nói: "Nếu như không muốn chết, liền đến. . ."

Này chút tiểu đệ thân thể đồng thời run lên, không dám tiếp tục bước lên trước .

Vương Dật xoay người, tiếp tục kèm hai bên Chu Phàm Khôn hướng giáo đi ra ngoài, mặt sau thừa thót theo rất nhiều xem trò vui học sinh.

'Linh '

Đúng vào lúc này, chuông vào học tiếng vang lên, bọn học sinh liếc mắt nhìn nhau, từ bỏ đi theo, dồn dập về ban .

Vương Dật mang theo Chu Phàm Khôn đi ra trường học sau, đánh chiếc xe, trước tiên đem người sau ném vào xe taxi, chính mình cũng tới đi tới.

"Đồng học, đi nơi nào?"

Cho thuê sư phụ thông qua kiếng chiếu hậu, kỳ quái nhìn hai người.

"Thứ ba ca, Sử tam ca câu lạc bộ ở nơi nào?"

Vương Dật nhìn về phía Chu Phàm Khôn, ánh mắt lạnh lẽo đến cực điểm.

Chu Phàm Khôn nhất thời dọa run run một cái, xoa cái cổ, khăn khăn nói: "Rộng rãi lâm phố lớn 7 hào."

Sau 10 phút, bọn hắn đi tới chỗ cần đến.

Hai người sau khi xuống xe, Vương Dật bình thản nói: "Nhị ca, chuyện ngày hôm nay tuy rằng không có quan hệ gì với ngươi, nhưng là nhân ngươi mà lên, các ngươi lại là kết bối huynh đệ, lẽ ra nên có nạn cùng chịu. . ."

'Rắc. . .'

Sau một khắc, hắn trực tiếp bài đứt đoạn mắt Chu Phàm Khôn cổ tay phải.

"Gào. . ."

Chu Phàm Khôn nhất thời phát sinh giết lợn bình thường kêu thảm thiết, bụng tay phải, không ngừng mà trên đất lăn lộn, trong túi điện thoại di động, yên, chìa khoá các loại đều bị quăng xuất đến.

Vương Dật lạnh lùng nhìn hắn, chậm rãi còi trên người quần áo, lộ ra một thân bắp thịt rắn chắc cùng khủng bố ma văn.

Hắn cầm quần áo còn đang một bên bụi cỏ trên, nhặt lên trên đất gấu mèo khói hương, bật lửa.

'Đùng '

Hắn rút ra một điều thuốc, điểm trên.

"Tê. . . Hô. . ."

Vương Dật hướng Chu Phàm Khôn thổi một cái, cười lạnh nói: "Đi thôi, thứ ba ca, ta tới cho các ngươi 'Tùng Sơn tứ thiếu' kết thúc."

Hắn ngậm khói hương, kéo Chu Phàm Khôn đi vào câu lạc bộ.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 86: Mạnh nhất bất lương truyền thuyết (thượng)

Sau khi đi vào, Vương Dật đem Chu Phàm Khôn hướng về lòng đất ném một cái, chậm rãi hút thuốc, quan sát tình huống bên trong.

Sử Thuần nhà này cấu lạc bộ vận động khí giới rất đầy đủ hết, nhưng không mở ra cho người ngoài, gian phòng cực lớn bên trong, có xây một toà quyền anh võ đài, hai bên mang theo 8 cái bao cát. Gian phòng góc Tây Nam, có một cái quán bar dài, nơi đó ngồi mấy cái người, lưỡng nam tứ nữ, một người trong đó là Sử Thuần, tên còn lại là cái 20 đến tuổi nam tử, bọn hắn chính đang quan sát trên võ đài 'Biểu diễn'.

Trên võ đài, Trầm Độc Cường mang theo quyền anh găng tay, điên cuồng công kích. Đối thủ hắn là cái kia kèm hai bên Giang Tuyết Tình tiểu đệ, giờ khắc này hai tay hắn bị phản quán vào sau, mặt trái qua bị đánh thành đầu heo.

Phía dưới lời đài, đứng hơn trăm người vây xem, nam nhân chiếm đa số, Bạo Long cũng ở. Mà những nữ nhân kia từng cái từng cái trang phục rất là xinh đẹp, gọi cảm mê người.

Gian phòng Đông Nam giác, có một cái cánh cung ông lão, cầm một cái chổi chậm rãi quét rác, đối với trên võ đài phát sinh tất cả tia không có hứng thú chút nào.

Vương Dật sau khi đi vào, nhất thời hấp dẫn ánh mắt của mọi người. Ông lão kia ngẩng đầu liếc mắt nhìn, tiếp tục quét rác.

"Là ai?"

Có người kêu một tiếng, Vương Dật trạm địa phương có chút hắc ám, bọn hắn không có thấy rõ.

Chu Phàm Khôn tiếp tục trên đất lăn lộn, lên tiếng hét thảm. Cốt đoạn chỗ đâm vào thịt trong, gân mạch cuốn lấy rồi tỉnh rồi mê, hắn trải qua sống không bằng chết.

Hắn hướng về chỗ lời đài lăn đi.

"Lão nhì?"

Quầy bar nam tử thấy rõ sau, rộng mở đứng dậy, một mặt khiếp sợ.

Một tên tiểu đệ rất sẽ đến sự tình, vội vàng đem Chu Phàm Khôn nâng dậy, sam đến một bên nghỉ ngơi chỗ ngồi.

"Lý đại thiếu, đã lâu không gặp. . ."

Vương Dật cảm nửa con yên, chậm rãi từ trong bóng tối đi ra.

Sau một khắc, tất cả mọi người con mắt trực tiếp trừng lên.

Trời ạ, đây rốt cuộc ai?

Xuất hiện ở bọn hắn nam tử trước mặt, trên người bắp thịt quá đẹp đẽ, góc cạnh rõ ràng đến cực điểm. Nhất làm cho bọn hắn khiếp sợ chính là, hắn hữu nửa người, xăm lên rất nhiều thần bí Đồ Đằng dấu ấn, khắp toàn thân lộ ra một loại tà dị mị lực.

Mà con mắt của hắn, càng là đen kịt một màu, không có nửa phần tròng trắng mắt.

Thiên, hắn là ma quỷ chi từ sao?

Những cái kia xinh đẹp nữ tử thấy sau, trong mắt trong nháy mắt bắn ra kỳ dị sắc thái, các nàng mạnh mẽ nhìn chăm chăm Vương Dật, làm như muốn đem hắn nuốt sống. Thậm chí, đuổi ra đầu lưỡi, ở chính mình đỏ tươi trên môi liếm láp mấy lần.

"Ngươi là. . . Vương Dật?"

Lý Phong Khê rất nhanh nhận ra hắn.

"Khà khà khà. . ."

Vương Dật đem khói hương ném xuống đất, giẫm diệt, cười lạnh nói: "Không nghĩ tới ngươi cũng ở nơi đây, thực sự là niềm vui bất ngờ. Như vậy, Tùng Sơn tứ thiếu liền tập hợp."

"Ngươi có ý gì?"

Lý Phong Khê nhíu mày, hắn cảm thấy đối diện Vương Dật rất không bình thường, cả người lộ ra một cỗ tà khí.

"Giết hắn cho ta. . ."

Chu Phàm Khôn ở bên kêu thảm thiết, hắn rốt cục có sức lực.

"Vương Dật, Giang Tuyết Tình. . . Nàng. . . Nàng thế nào?"

Trên võ đài Trầm Độc Cường đỉnh chỉ công kích, có chút sốt sáng hỏi.

"Ngươi còn có mặt mũi hỏi nàng?"

Vương Dật nghiêng đi gương mặt tuần tú, lạnh lùng nhìn hấn: "Như ngươi người như thế, căn bản không xứng cùng với Giang Tuyết Tinh."

Trầm Độc Cường nghe xong, da mặt tử co rúm mấy lần, không nói gì.

"Này cái gì chó má nội dung vô kịch?"

Sử Thuần uống một hớp trong chén hắc phương, chậm rãi đứng lên, cau mày quát lên: "Các ngươi lắng cái gì đâu? Còn không cố gắng 'Chăm sóc một chút' Vương đại thiếu."

Lôi người ở dưới đài nghe xong, 'Phản phật' lao ra ba, bốn mươi lỗ hồng, trực tiếp đem Vương Dật vây vào giữa. Càng có người cá biệt, cầm lấy cái ghế cùng nhẹ khí giới.

"Phế hấn một tay một cước hảo, đừng đánh đầu. . ."

Sử Thuần bồi thêm một câu.

"Hắc. . ."

Vương Dật lại cười, dùng sức ngắt mấy lần cái cổ, lạnh lùng nhìn những người này. . .

"Đánh. . ."

"Chết cho ta. . ."

Mọi người dồn dập kêu to, hướng Vương Dật nhào tới.

Vương Dật song quyền nắm chặt, nhắm phía đoàn người.

Trong phút chốc, đầy trời quyền ảnh phóng lên trời, 'Oành oành' tiếng nổi liên không dứt. Vương Dật từng cú đâm thấu thịt, một quyền một cái, 1 phút không tới, càng là phóng tới hơn 10 người.

"Cái gì?"

Lý Phong Khê nhất thời kinh hãi đến biến sắc.

"Các ngươi làm gì chứ? Đều lên cho ta. . ."

Sử Thuần gặp Vương Dật thân thủ, nhất thời hướng về không xông lên tiểu đệ rống to.

'Phản phật'

Còn lại tiểu đệ nghe xong, dồn dập nhắm phía Vương Dật, dưới lôi đài chỉ còn những cái kia điểm nữ cùng Bạo Long chờ 6 cái mảnh hấn.

"Ha ha, đến đây đi, nhiều đến một ít. . ."

Vương Dật cười to, hấn thật sự đánh điên rồi, vô hạn quyền ảnh lơ lửng không có định, phạm là có người tiếp cận hấn trước người 1 mét thì, trong nháy mắt liền bị đẩy ngã, một đòn trí thương.

Sau 2 phút, lại có 20 nhiều người ngã xuống đất không nổi, rên rĩ kêu thảm.

Tình cảnh cực kỳ khốc liệt.

Cái kia lưng còng ông lão sớm đã đỉnh chỉ quét rác, sâu sắc nhìn Vương Dật, vẫn đục hai mắt mị thành một cái khe, không biết đang suy nghĩ viết cái gì.

Những cái kia xinh đẹp nữ tử trải qua không được không được, giờ khắc này, Vương Dật ở trong mắt các nàng trải qua hóa thân thành một con đũng mảnh hùng sư, các nàng rất muốn thư phụ ở dưới người của hấn, bị tùy ý tiến vào. . .

"Tiên sư nó, tình huống thế nào?"

'Đình lang' một tiếng, Sử Thuần trực tiếp cầm trong tay ly thủy tinh suất cái nát tan, hét lớn: "Bạo Long, các ngươi cũng lên cho ta. . ."

Mấy cái mảnh hấn nhìn về phía Sử Thuần, một người trong đó cau mày nói: "Tam Thiếu, cái này Vương Dật tuy rằng rất năng lực đánh, có thể. . ."

"Lên cho ta, ai trước tiên đánh năm nhòai Vương Dật, ta cho hấn 10 vạn. . ."

Sử Thuần cắn răng nghiêng lợi nói.

Mấy cái mãnh hán vừa nghe, con mắt nhất thời sáng lên. Có người từ trong lồng ngực móc ra sắt thép quyền sáo, có người lấy ra hồ điệp đao. . .

Bọn hấn dồn dập nhắm phía Vương Dật.

"Huấn luyện viên Trương, ngươi làm sao không lên?"

Sử Thuần nhìn về phía một cái vóc người cao to, ăn mặc quân dụng trang phục sắc sỡ cường tráng thanh niên.

"Thắng mà không về vang gì. . ."

Huấn luyện viên Trương nhàn nhạt nói.

"Hừ!"

Sử Thuần bắt mắt hừ một tiếng, nhưng cũng không hề nói gì, tiếp tục nhìn chiến đấu tình huống.

Vương Dật mới vừa đẩy ngã hai người, trước mặt đột nhiên lóe lên ánh bạc, hơi lạnh bức người, trong lòng hơi kinh, né người sang một bên, hồ điệp đao mang nhất thời đâm vào không khí.

Hấn bỗng nhiên đưa tay ra, cấp tốc bắt cái kia tráng kiện cánh tay, dùng sức một ninh.

'Cả băng đạn '

Đối phương cánh tay nhất thời bị xoay ngược bẻ gãy .

"A. . ."

Dùng hồ điệp đao mãnh hán phát sinh một tiếng kinh thiên kêu thảm thiết, nhấc chân hướng hấn đá tới.

Vương Dật đánh cho tàn nhẫn , cũng không tiếp tục lưu thủ, thấy đối phương đập đến, không lùi mà tiến tới, cánh tay trái trong nháy mắt cuốn lại mãnh hán bắp đùi, hữu trữu mạnh mẽ trầm xuống phía dưới.

'Rắc '

Trời ạ, này mãnh hán đùi phải càng trực tiếp bị đánh gãy .

"Ta thảo. . . Ngươi mẹ, ta giết ngươi. . ."

Hồ điệp đao nam tử oa oa rống to, to lớn đau đớn nhượng hấn mất đi lý trí, chân sau chống đỡ mà, trong tay hồ điệp đao hư không loạn vung.

Vương Dật bay lên một cước, ở giữa hấn bộ ngực, đem hấn đạp bay thật xa.

"Hắc. . . , rốt cục đến năng lực đánh. . ."

Vương Dật nhìn vây hướng bốn phía mãnh hán, cười lạnh, tiềm rơi xuống thân thể, hai tay tự nhiên buông xuống ở bên hông, như một con sấp sửa nỗ lực báo sản.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 87: Mạnh nhất bất lương truyền thuyết (hạ)

"Đi chết. . ."

Bạo Long vung lên sắt thép quyền sáo, trước mặt xông lên.

Vương Dật né người sang một bên, trong nháy mắt vọt đến hán bên trái, hữu quyền hướng về đối phương uy hiếp thẳng oanh mà xuống.

'Đùng ùng '

Nặng nề gãy vỡ tiếng xuất hiện, Bạo Long xương sườn trực tiếp bị cắt đứt ba cái.

"A. . ."

Bạo Long ngửa mặt lên trời gào lên đau đớn, tay trái bỗng nhiên vung lên, hướng về đối phương đầu đảo đi.

'Xi '

Vương Dật một phát bắt được thủ đoạn của hán, nhếch miệng nở nụ cười: "Người chủ nhà nói rồi, không thể đánh đầu. Người làm sao không nghe lời đầu?"

Hán sau khi nói xong, tả quyền dùng sức vọt một cái.

'Oành '

"Oa!"

Bạo Long khuôn mặt trực tiếp đã trúng một cái đòn nghiêm trọng, máu mũi chảy dài, không nhận được kêu thảm thiết.

"Đánh người cái không nghe lời. . ."

Vương Dật tả quyền hàng loạt bạo phát, Bạo Long đầu nhất thời như con gà con ăn mết giống như vậy, hừ không chấn động dữ dội không thôi. Khuôn mặt của hán máu tươi tung toé, đoạn răng bay tứ tung, mũi trái qua hoàn toàn rơi vào khuôn mặt, biểu như thê thảm đến cực điểm.

"Ta giết người. . ."

Đột nhiên, phía sau xuất hiện một tiếng rống to, một cái nạm trường đình bóng chày còn đập xuống giữa đầu.

Vương Dật buông ra hôn mê Bạo Long, đột nhiên xoay người. Hán không có thấy rõ còn trên có cái đình, trực tiếp nhắc cánh tay chặn lại.

'Oành '

Lang Nha bỗng cầu còn mạnh mẽ đánh vào trên cánh tay của hán, hai cái trường đình nhất thời nạm vào thịt trong.

"Sách. . ."

Vương Dật hơi nhướng mày, giơ lên đùi phải, mạnh mẽ đá vào cái kia mảnh hán bộ ngực.

"A! ! !"

Này một cước quá mạnh, mảnh hán toàn thân chấn động mạnh, hú lên quái dị, trực tiếp bay ngang mà lên, trong tay bóng chày còn tuột tay bay ra.

Sau một khắc, Vương Dật trên cánh tay thêm ra hai cái đáng sợ vết máu.

"Khà khà khà. . ."

Hán giơ cánh tay lên, lè lưỡi, nhẹ nhàng liếm láp trên cánh tay vết máu, nhìn còn lại hai cái mảnh hán, quỷ dị cười nói: "Đến a, cùng tiến lên mới chơi vui. . ."

Hai cái mảnh hán ngo ngác nhìn hán, cũng không dám nữa tiến lên. Bọn hán đều là chợ đêm quyền đàn hảo thủ, có thể như Vương Dật như vậy ngoan nhân, bọn hán hay vẫn là lần thứ nhất gặp phải.

"Hai người các người xuống."

Đúng vào lúc này, một bóng người cao to chậm rãi đến gần.

Hai cái mảnh hán nghe được âm thanh sau, chậm rãi lùi về sau, đem vị trí nhường ra.

Huấn luyện viên Trương đi tới Vương Dật trước mặt, cõ nhiều màu sắc y phục, lộ ra một thân bóng loáng màu đồng cổ bắp thịt.

"Người gọi Vương Dật?"

Huấn luyện viên Trương một mặt bình tĩnh nhìn hấn.

"Ngươi lại là cái nào một con?"

Vương Dật buông cánh tay xuống, bên mép dính có từng điểm từng điểm vết máu, tăng thêm tà dị mị lực.

"Ta gọi Trương Thiên Phóng, là nơi này huấn luyện viên. . ."

Trương Thiên Phóng một bên nhượng bắp thịt của chính mình được thả lỏng, vừa nói.

"Ồ?"

Vương Dật nhất thời hứng thú: "Bản lãnh của bọn họ, đều là người giáo ?"

"Không hoàn toàn là. . . Vương Dật, người thân thù không tề, ta không muốn thương tổn ngươi. Có thể sinh hoạt bức bách, ta không được không làm như vậy, xin lỗi. . ."

Trương Thiên Phóng bình tĩnh nói, hấn trải qua nóng người xong xuôi, chuẩn bị động thủ.

"Ha ha. . ."

Vương Dật nở nụ cười: "Xem ngươi trang bức động tác võ thuật, không giống như là người địa phương. . ."

Trương Thiên Phóng mỉm cười, đột nhiên hét lớn một tiếng, nhắc chân hướng Vương Dật đầu đá vào, tốc độ sức mạnh, vượt xa cái khác 5 tên mãnh hấn, đương thật sự không phạm.

Này một cước biết bao hùng hổ bá đạo? Vương Dật không dám khinh thường, hữu quyền sử dụng tam phân chân lực, lòi đình đánh tung.

'Oành '

Vang trầm xuất hiện, Vương Dật thân thể chấn động, lùi về sau ba bước.

Lại nhìn, Trương Thiên Phóng thân thể bị to lớn lực phản chấn oanh nổi lên 20 centimet, sau khi hạ xuống bạch bạch bạch liền lùi lại mấy bước vừa mới ngừng, khi hấn lần thứ hai nhìn về phía Vương Dật thì, trên mặt tràn ngập ngờ ngác.

Thiên, cái tên này là ai? Chính mình nhưng là bộ đội đặc chủng xuất ngũ hạ xuống, một cước năng lực đá chết con trâu, nhưng hấn. . .

Cái tên này làm sao luyện ?

Vương Dật dùng sức quăng mấy lần thủ đoạn, cười nói: "Này một cước, không sai."

Trương Thiên Phóng như gặp đại địch, song quyền bỗng nhiên cất vào trước ngực, có lưu lại một đường xem cự, mỗi mắt mong chờ.

"Đến mà không hướng về, tiếp đó, nên đến lượt ta . . ."

Vương Dật khoe miệng hướng lên trên nhếch lên, thân thể bỗng nhiên hướng phía dưới một tiềm, hướng về đối phương xông thẳng mà đi.

"Không được!"

Trương Thiên Phóng từ trong khe hở nhìn thấy, đối phương hầu như là trong nháy mắt đi tới trước mặt chính mình, nhắc chân hoành đạp. Hấn hô to không ổn, vội vàng hai tay hợp lại.

'Oành '

Trương Thiên Phóng thân thể chấn động dữ dội, bay ngang mà lên.

'Đùng oành '

1 giây sau, hấn đánh vào một cái trên bao cát, 'Phù phù' một tiếng té xuống đất.

Vương Dật đi về phía trước mấy bước, cách hấn 3 mét nơi ngừng lại.

Trương Thiên Phóng gian nan từ dưới đất bò dậy, 'Phốc' một tiếng, đột xuất một miệng giấm chua.

"Huấn luyện viên Trương, ta này một cước, cũng cũng không tệ lắm phải không?"

Vương Dật cười hỏi.

Trương Thiên Phóng ngẩng đầu, hướng hân cười khở một cái, giờ lên ngón cái, sau đó 'Phù phù' một tiếng, ngồi ở mộc trên sàn nhà.

Vương Dật này một cước nhượng hân phù tạng phát sinh nhẹ nhàng lệch vị trí, hân cũng lại không đứng lên nổi.

Vương Dật nhẹ nhàng nở nụ cười, quay đầu đi, đem mục tiêu tọa hướng về người khác. Sau một khắc, hân hướng Chu Phàm Khôn đi tới.

"Người. . . Người đừng tới đây, lão đại. . . Nhanh tới cứu ta. . ."

Chu Phàm Khôn nhất thời kinh hãi, từ nghi ngại trên ghế quảng xuống, liền bò mang lẩn hướng Lý Phong Khê dời đi. Nhưng hân nào có Vương Dật tốc độ nhanh? Không đến 3 giây liền bị đuổi theo.

Vương Dật giờ chân lên, mạnh mẽ hướng về hân chân phải mất cá giẫm đi.

'Dùng dùng'

"A. . ."

Nặng nề xương vỡ tiếng xuất hiện, Chu Phàm Khôn phát sinh kinh thiên động địa hết thảy, thân thể liêu mạng trên đất lăn lộn.

"Thứ ba ca, họa là từ miệng mà ra a, lần tới chú ý chút. . ."

Vương Dật ngồi xổm người xuống, hướng hân cười lạnh, sau đó chậm rãi đứng lên, hướng quán bar đi đến.

"A. . ."

Này bốn cái nữ tử dồn dập rít gào, thoát đi mở ra.

Tùng Sơn đại thiếu cùng Tam Thiếu dĩ nhiên mộng ép, thấy đối phương đi tới, trên mặt còn mang theo quỷ dị mỉm cười, như Ma vương cười quái dị, thân thể đồng thời chấn động. Sứ Thuần vội vàng từ giữa đài lấy ra một cái dao gọt hoa quả, chỉ về Vương Dật, thất sắc rống to: "Người. . . Người đừng tới đây. . ."

Lý Phong Khê cường hành trang trấn định, trầm giọng nói: "Vương Dật, người không cần loạn đến. Người còn nhớ rõ không? Ta còn mời người ăn quá cơm đây. . ."

"Hắc. . ."

Vương Dật thấy Tùng Sơn đại thiếu dĩ nhiên dùng tới trong phim ảnh lời kịch, không khỏi thất cười ra tiếng, đi tới trước mặt hân, nói: "Lý đại thiếu, thật không tiện, người kết bài đệ đệ chọc ta. Người cái này làm đại ca, cùng tội. . ."

Hân nói xong, trong nháy mắt nắm lấy Lý Phong Khê cánh tay phải, hai tay tách ra.

'Rắc'

Lý Phong Khê cánh tay phải nhất thời phân cân thác cốt.

"Gào. . ."

Lý Phong Khê nhất thời gào lên thê thảm, cũng như Chu Phàm Khôn bình thường ngay tại chỗ lăn lộn, kêu to liên tục.

Vương Dật thân thể lóe lên, vọt thẳng đến Sứ Thuần trước mặt, trong nháy mắt nắm lấy hân cầm đao thủ đoạn, dùng sức một nện.

'Rắc'

Sứ Thuần thủ đoạn khớp xương không hề bất ngờ đứt đoạn mất, dao gọt hoa quả rơi xuống ở địa.

"A. . . Vương Dật, ta giết người. . ."

Sứ Thuần lớn tiếng gào thét.

Vương Dật lạnh lùng nhìn hân, trầm giọng nói: "Chuyện ngày hôm nay, người chiếm chủ yếu trách nhiệm, theo lý nên diệt. . ."

Tay phải hân bỗng nhiên dò ra, trực tiếp khu ở Sứ Thuần cầm, đang chờ dùng sức thì. . .

'Xi'

Đột nhiên, một cái vật thể ngang trời bay tới, tinh chuẩn đánh vào Vương Dật trên cổ tay, sức mạnh vô cùng lớn, sung mãn không thể chống đỡ.

Vương Dật toàn thân chấn động mạnh, như nát sét đánh.

Hắn kinh hãi đến biến sắc, gấp vội vàng xoay người nhìn lại.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 88: Lão bà ta cũng sẽ phi, còn năng lực làm ấm giường

Phía sau rỗng tuếch.

Một cái chổi, rơi vào chính mình bên chân.

Vương Dật hắc đồng nhắm lại, nhìn về phía xa xa hắc ám chỗ.

"Người trẻ tuổi, đến tha thứ người noi. Người trải qua xuống tay độc ác, không nên thương tới tính mạng. . ."

Một tiếng nói già nua, từ nơi nào thăm thẳm bay lên.

"Người là ai?"

Vương Dật trầm giọng hỏi.

"Ha ha ha. . ."

Thanh âm già nua nở nụ cười, cái kia quét rác lưng còng ông lão, chậm rãi từ trong bóng tối đi ra.

"Người trẻ tuổi, lão phu xem người xương cốt tinh kỳ, có đạo linh quang từ đỉnh đầu tứ phun ra ngoài, có thể trên người người lệ khí quá nặng, lão phu có ý định giúp người hóa giải. . ."

Ông lão nhếch môi, lộ ra miệng đầy 'Răng vàng'.

Vương Dật trên mặt hiện lên vẻ cổ quái, ám đạo ngày hôm nay làm sao? Vì sao lão năng lực gấp gờ công phu lý lời kịch?

"Có cần hay không lại cho ngài 5 mao tiền?"

Hắn có chút không nói gì hỏi.

"Tiểu tử thú, người phải xin cơm đâu?"

Ông lão nhất thời thối râu mép từng mắt, phần nộ quát: "5 mao? Nếu là người ngoài, coi như lấy ra năm hòm thối vàng, lão phu cũng sẽ không nhìn một chút. Người trẻ tuổi không biết nặng nhẹ, cẩn thận không duyên có mất vận may lớn. . ."

"Tạo hóa?"

Vương Dật vẻ mặt càng ngày càng quái lạ, hỏi: "Cái gì tạo hóa?"

"Nơi này không phải chỗ nói chuyện, đi theo ta. . ."

Ông lão chậm rãi quay người sang tứ, đi vào bóng tối vô tận.

"Có tật xấu. . ."

Vương Dật lẩm bẩm một câu, ánh mắt một lảng, 'Hô' một tiếng, lần thứ hai nắm lấy Sử Thuần cầm.

"Ồi Ồi. . ."

Sử Thuần mặt lộ kinh sợ, trong miệng phát sinh kêu quái dị.

'Xi '

Đột nhiên, một cái khô tay, bằng không khoát lên Vương Dật trên cổ tay.

"Người trẻ tuổi, ngươi đương lão phu là thối lắm sao? Hiện nay trần thế, giết người sẽ rất phiền phức. . ."

Ông lão quý mị xuất hiện ở bên cạnh hắn, trầm giọng nói.

"Ai nói ta muốn giết hắn? Chỉ có điều muốn hái được cảm của hắn mà thôi. . ."

Vương Dật hừ một tiếng, tay phải bằng không một nhing, thuận thế một vùng, ông lão thân thể khô gầy nhất thời bị di trật không ít.

"Ồ?"

Ông lão kinh dị một tiếng, hai chân buông lỏng, ngừng lại thân thể, trong nháy mắt phản nắm lấy Vương Dật thủ đoạn, hô khẽ nói: "Vô thượng Thái Cực pháp? Ngươi hiểu Huyền Thuật. . . ?"

Vương Dật trong lòng khiếp sợ, tốc độ của đối phương quá nhanh, chính mình hầu như là trong chớp mắt bị phản cầm, hắn cánh tay phải vội vàng trở về vừa thu lại, hư không họa hồ.

Ngươi của lão già lần thứ hai bị thân bí kinh lực mang nghiêng một chút.

"Thú vị. . ."

Ông lão vẫn đục hai mắt hết sạch bắn ra bốn phía, thân thể vi chếch, hai con khô tay trùng điệp mà lên, trong nháy mắt nắm lấy Vương Dật song oản.

"Ngươi còn xong chưa?"

Vương Dật rống to, hai tay trùng điệp quán quanh, tấp nập liên miên, muốn tránh thoát mở ra.

"Hả? Không sai. . . Rất tốt. . ."

Ông lão trong mắt hết sạch càng sâu, hai tay thì từng thì khấn, hư không đập điểm, kinh lực thì thu thì thả, không làm cho đối phương bắt được chính mình.

"Lão bá, ngài như có thể giúp ta bắt hắn, ta cho ngài 10 vạn. . ."

Sử Thuần thấy mình câu lạc bộ quét rác lão đầu đã vậy còn quá lợi hại, không chỉ có vừa mừng vừa sợ, kích động kêu to.

"Lăn ~ ngươi mẹ ~ bút. . ."

Vương Dật mắng to một tiếng, về chân quét qua, Sử Thuần 'Gào' một tiếng, bị đập bay thật xa.

"Người trẻ tuổi rất tốt, chính là quá phạm phòng thấp thỏm. . ."

Ông lão cười ha ha, khô tay tốc độ càng múa càng nhanh.

"Mẹ nó! Phi Long Tại Thiên. . ."

Vương Dật đương thật bị hắn cuốn lấy phiền, hét lớn một tiếng, thân thể phóng lên trời, tát ép xuống.

'Gào '

Trong phút chốc, một cái màu vàng Long ánh từ trong tay hắn phun ra, nhắm phía ông lão.

"Du Long thần chương?"

Ông lão thay đổi sắc mặt, hai tay bỗng nhiên phù hợp trước ngực.

'Hống '

Trong phút chốc, một viên Bảo Bình hình dạng cái lồng khí, từ trên người hắn lao ra.

'Oanh '

Kim Long va vào Bảo Bình sau, bắn ra một đạo nặng nề nổ vang, hư không cương phong nổi lên bốn phía.

Bên trong gian phòng tất cả mọi người đều bị phát sinh trước mắt tất cả chấn động choáng váng.

Mẹ trướng, đây là cái gì? Bọn hần đang đóng phim sao?

Vương Dật lẳng không phiên cái té ngã, rơi vào 5 mét ở ngoài, chăm chú nhìn chăm chăm đối phương.

"Hô. . ."

Ông lão nhẹ nhàng thở nạt, trên người Bảo Bình Ẩn dần dần làm nhạt, biến mất.

"Thật không nghĩ tới, người tuổi còn trẻ, càng hội hai loại Huyền Thuật, mà lại công lực khá cụ một phen hóa hầu. . ."

Ông lão sâu sắc nhìn Vương Dật, than thở liên tục, trong mắt thương thức vẻ mặt càng nồng .

Vương Dật nhìn đối phương, trong cơ thể khí tức nghịch chuyển, muốn phục chế đối phương thuật. Ai muốn 30 giây sau, trực tiếp choáng váng.

Trong cơ thể dĩ nhiên không có biến hóa chút nào?

Này cả kinh đương thật không phải chuyện nhỏ, Vương Dật tâm tư đọc chuyển, trầm giọng hỏi: "Người đến cùng muốn như thế nào?"

"Ha ha."

Ông lão nở nụ cười, hai tay sau lưng, chậm tiếng nói: "Người trẻ tuổi, lão phu xem người. . ."

"Dừng lại!"

Vương Dật nhất thời đưa tay ra, hần thật sự nghe đủ , cau mày nói: "Xin mời nói điểm chính. . ."

"Khắc. . . , tốt lắm. . ."

Ông lão ho khan một tiếng, nói: "Vừa nãy thuật, là 'Cửu chuyển thiên ấn', nếu như người cảm thấy hứng thú, ta có thể dạy người, bất quá. . ."

"Không có hứng thú. . ."

Vương Dật không chờ hần nói xong, trực tiếp xoay người rời đi.

Ông lão nhất thời mòng rào cản , sững sờ ở những nơi.

"Cao nhân, cao nhân a. . ."

Sử Thuần liền bò mang lăn chuyển qua ông lão dưới chân, hô to nói: "Ta muốn xin người, một tháng 10 vạn, không, một tháng 15 vạn. . ."

"Không có hứng thú!"

Ông lão học cú Vương Dật, nhìn Sử Thuần, chậm rãi nói: "Ngày hôm nay chuyện nơi đây, các người tuyệt không thể nói ra đi, bằng không, học trò cung của ta hội tìm các người tâm sự. . ."

"Học trò cung của người?"

Sử Thuần bối rối.

"Hần vừa mới đi ra ngoài."

Ông lão cười ha ha, đang muốn cất bước rời đi, đột nhiên nhớ ra cái gì đó, nói: "Này nguyệt tiền lương, có phải là kết một tỷ? Ngày hôm nay 11 hào, coi như cả ngày đi, này chửi vì cứu người, hồng rồi. Người đến theo ta, tổng cộng 340 khối 5 mao. . ."

. . .

Vương Dật đi ra câu lạc bộ, tìm tới y phục của chính mình, mặc vào.

"Người trẻ tuổi. . ."

Đúng vào lúc này, phía sau truyền đến một giọng già nua.

Thảo!

Vương Dật nhất thời điên rồi, bỗng nhiên xoay người gào thét: "Ngài cũng quá. . ."

Đột nhiên, hần sững sờ .

Chỉ thấy, ông lão kia mỉm cười nhìn mình, hai tay sau lưng, thân thể lẳng không trôi nổi. Bối cũng không đả , một bộ tiên phong đạo cốt đáng vẻ.

Hắn hỏi phi?

Vương Dật trong lòng khiếp sợ, đây là ngoại trừ đại tiểu tiên nữ ngoại, lần thứ nhất nhìn thấy người khác xác định trên không trung.

Hắn có thể bằng khí tức trong người, cường ép lẳng không 10 giây tả hữu. Có thể như đối phương như vậy thông dong bay lên, còn vạn vạn không làm được.

Ông lão đối với phản ứng của hắn rất hài lòng, mỉm cười nói: "Thế nào? Hiện tại cảm thấy hứng thú đi."

Vương Dật sửng sốt mấy giây sau, vẫn lắc đầu một cái: "Không có!"

"Cái gì?"

Ông lão da mặt từ co rúm mấy lần, phần nộ quát: "Tại sao?"

"Hội phi thì ngon ? Lão bà ta cũng sẽ phi."

Vương Dật liếc mắt nhìn đối phương lão Hoàng rằng, âm thanh quái dị nói: "Lão bà ta lại lợi hại lại đẹp đẽ, thơm ngát còn năng lực làm ấm giường. Ta điên rồi phải không? Đối với người lão già này từ cảm thấy hứng thú. . ."

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 89: Người hôn ta một tý

"Hà?"

Ông lão nhất thời sửng sốt , cau mày nói: "Người nói hưu nói vượn chút gì?"

"Lão nhân gia, ta không thời gian cùng người chơi đùa, tái kiến. . ."

Vương Dật không nói hai lời, xoay người rời đi.

Hắn đánh chiếc xe, sau 10 phút về đến cửa trường học.

"Người ở đây đến trường a."

Vương Dật vừa muốn tiến vào cửa trường, cái kia thanh âm quen thuộc lại xuất hiện .

Người mẹ!

Vương Dật thật sự điên rồi, bỗng nhiên xoay người.

Ông lão trải qua khôi phục lưng còng đáng đáp, đứng ở phía sau của hắn, chấp tay nhìn Thiên Dực trường đại học cửa lớn.

"Người đến cùng muốn làm gì?"

Vương Dật đại tiếng rống giận.

"Bái lão phu sư phụ, lão phu truyền cho người vô thượng kỳ thuật. . ."

Ông lão nhếch miệng nở nụ cười.

"Ta nói rồi, không có hứng thú. Lão bà ta đệ nhất thiên hạ, ta không cần sư phụ. . ."

Vương Dật rống to liên tục.

"Ồ? Lão phu kia ngược lại muốn xem thử một phen, nàng ở nơi nào?"

Ông lão rõ ràng không tin hắn, cười hắc hắc nói.

"Các nàng đi giữ gìn vũ trụ hòa bình . . ."

Vương Dật bỏ rơi câu nói, xoay người liền muốn đi vào trường học, có thể mới vừa đi rồi hai bước, liền bị một luồng vô hình kinh lực bao phủ lại, khó tiến thêm nữa một bước.

Hắn biết là lão đầu giờ trò, chậm rãi quay người sang tử, nghiêng răng nghiêng lợi hỏi: "Ngươi đến cùng muốn như thế nào?"

Ông lão bình tĩnh nhìn hắn, khô tay vung một cái, ném một vật.

Vương Dật giờ tay tiếp nhận, phát hiện là một quyển thẻ tre, cau mày hỏi: "Đây cái gì?"

Ông lão híp mắt lại, gần từng chữ: "Độc tôn Thuần Dương quyết, quyển thượng. . ."

"Thứ đồ gì?"

Vương Dật nghe xong, trực tiếp đem thẻ tre ném xuống đất.

"Ngươi. . ."

Ông lão nhất thời cuồng lên, thổi râu mép trợn mắt nói: "Tiểu tử thú, ngươi có biết có bao nhiêu người làm quy tắc này kỳ thuật chết sao? Ta cho ngươi biết. . ."

"Ta biết có cái trứng dưng? Ngươi lại không buông ta ra, ta gọi. . ."

Vương Dật tức giận nói.

"Ngươi. . . , gỗ mục, ngươi thực sự là căn gỗ mục. . ."

Ông lão thân thể khí run lấy bầy, không lại không chế đối phương, cúi người nhặt lên này quyển thẻ tre.

"Bye bye. . ."

Vương Dật hoạch tự do, cũng không dừng lại, trực tiếp thiểm vào trường học cửa lớn.

"Hừ, tiểu tử thú, đừng hòng chạy ra tay của lão phu lòng bàn tay."

Ông lão đem thẻ tre trên tro bụi thổi đi, cẩn thận bỏ vào trong ngực, nhìn Vương mỗ người bóng lưng, cắn răng nghiêng lợi nói.

"Văn bối Phong Ba Đình gặp Nam Cung sư bá. . ."

Đúng vào lúc này, ông lão phía sau xuất hiện một đạo thanh âm trầm thấp.

Ông lão sững sờ, chậm rãi quay người sang tử.

Thánh đến trang viên lão quân gia, quý mị bình thường xuất hiện ở nơi đó.

"Ngươi là. . . ?"

Nam Cung Nhất cau mày, thực sự nhớ không nổi đối phương là vị nào.

"Tiểu chất là Đông phương ân sư đệ tử ngoại môn."

Lão quân gia kính cẩn nói.

"Lão thất đệ tử a. . ."

Nam Cung Nhất bình tĩnh, lập tức kỳ quái hỏi: "Ngươi không có ở tông môn tu luyện, chạy đến phạm trần tục thế làm gì?"

"Văn bối ở Tùng Sơn chăm sóc ân sư tiểu nữ. . ."

"Tiểu nữ? Mộ Vũ hay vẫn là Mộ Tuyết?"

"Sư bá, Mộ Vũ sư tỷ từ lúc mười sáu năm trước cùng Thục Sơn anh kiệt Vũ Lạc kết thành đạo lữ, con gái của bọn họ Đông Phương Yên Nhiên lên một lượt cao bên trong. . ."

Phong Ba Đình có chút không nói gì đạo.

"A? Ha ha ha. . . , xem ta cái này tính. . . , ta còn uống qua bọn hần rượu mừng đây. Hà? Các loại, con gái của bọn họ tại sao họ Đông Phương?"

Nam Cung Nhất rất là kỳ quái hỏi.

"Vũ Tiên nhân rất thương sư tỷ, vì lẽ đó nữ hài liền theo họ mẹ, nam hài mới theo cha tính."

Phong Ba Đình giải thích.

"Cái gì Tiên nhân? Một cái tiểu Trúc Cơ mà thôi. . . , lão phu ái đồ tu luyện ba năm liền có thể vượt quá hần."

Nam Cung Nhất thử tị đạo.

"Ngài thu đồ đệ?"

Phong Ba Đình nhất thời kinh ngạc, hần biết, người sư bá này là nhân văn đã hạc một viên, từ chưa thu quá đồ đệ. Bây giờ làm sao. . .

"Đương nhiên, học trò cung của ta, văn thao vũ lược, đệ nhất thiên hạ. . ."

Nam Cung Nhất dương dương tự đắc đạo.

Phong Ba Đình: . . .

. . .

"Hất xì. . . , ai đang mắng ta?"

Trốn ở nam xỉ trong Vương mỗ người lăm bầm chửi bới.

Hần tiến vào trường học sau, đi đến bảo đảm kiện thất, biết được Giang Tuyết Tinh trải qua bị xe cứu thương tiếp đi rồi, đồng hành còn có Nguyệt Thi Lam cùng Trầm Nguyệt Hi, tâm liền đề xuống.

Đi tới hàng hiên thì, bị phiên trực lão sư phát hiện, hần hoang xưng chính mình đau bụng, lúc này mới ở trong nhà cầu một tòn không nổi.

"Tại sao không cách nào phục chế lão đầu nhi kia thuật? Lẽ nào là bởi vì hần quá lợi hại?"

Nam Cung Nhất xuất hiện, nhượng Vương Dật đối với thực lực của chính mình có toàn nhận thức mới. Đương thực sự là sơn ngoại hữu sơn, cổ nhân không lừa được ta. . .

Lớp thứ hai dưới sau, Vương Dật về đến trong lớp.

"Lão công, người đã về rồi. . ."

Sơn Vô Lăng một chút nhìn thấy Vương Dật, thấy hần hướng chính mình đi tới, nhất thời lộ làm ra một bộ thanh thuần nụ cười vui vẻ.

"Kim Sang được bao nhiêu tiền?"

Vương Dật lười cùng với nàng phí lời, đặt mông ngồi ở vị trí phía trước, mở miệng hỏi.

"Cứu người một mạng, không cần đàm luận tiền? Lão công theo ta khách khí. . . Hi hi. . ."

Sơn Vô Lăng mị nhãn uốn cong, kê kê cười nói.

" Bao nhiêu tiền, ta cho người chuyển khoản. . ."

Bởi vì Giang Tuyết Tinh sự tình, Vương Dật nợ một món nợ ân tình của nàng, hần không muốn tiền cũng kém, vừa nói vừa lấy điện thoại di động ra, mở ra dân sinh ngân hàng APP.

"Nếu người kiên trì như vậy. . . , được rồi. Chúng ta như thế thức ăn, ta coi như người hơi rẻ, 50 triệu. . ."

Sơn Vô Lăng hi hi cười nói.

Dát?

Vương Dật trong nháy mắt ngẩn ngang, tay run run một cái, điện thoại di động không suýt chút nữa rơi trên mặt đất.

50 triệu? Ngươi làm sao không đi cướp?

"Nói chính kinh. . ."

Vương Dật tuần mi nhìn lại, 50 triệu hẳn là có, có thể tiền kia hẳn là vườn mình dùng, lại nói, một bình được 50 triệu? Nữ nhân này thật sự coi ta là đầu to ?

"Chính là chính kinh nha! A, ta đã nói với ngươi a, kim sang được lý có thiên tước ô, tam dương thảo, Phụng vĩ tham gia. . ."

Son Vô Lăng giờ lên tay ngọc, bài xuân hành giống như đầu ngón út dịu dàng nói.

"Hào hảo, ngươi đình. . ."

Vương Dật không nói gì ngăn cản nàng: "Ta không nhiều tiền như vậy, toàn nợ ngươi lưỡng một cái nhân tình hảo. . ."

"Hi hi, ta mẫu thân nói với ta, ân tình không thể nợ lắm. . ."

Son Vô Lăng giả hoạt yêu kiều, như một con bướm bình Tiểu Tinh Linh.

"Ngươi muốn như thế nào?"

Vương Dật tuần mi cau đến càng sâu, hẳn cảm giác đối phương không biết chuyện tốt đẹp gì.

"A, ngươi hôn ta một tý, này mấy một cái nhân tình, coi như bình. . ."

Son Vô Lăng mặt cười hướng hẳn nhẹ nhàng vung lên, tiểu nhiên giống lên nộn nộn khuôn mặt nhỏ bé.

"Không hiểu ra sao. . ."

Vương Dật trên đầu nhất thời xuất hiện ba cái hắc tuyến: "Ngươi có thể hay không bình thường một chút? Ta còn có chuyện muốn thỉnh giáo ngươi đây."

"Sự tình? Chuyện gì?"

Son Vô Lăng nhất thời hứng thú, có chút nhảy nhót hỏi.

"Cổ Võ Giới cảnh giới phân chia là cái gì?"

Vương Dật nhìn chung quanh một chút, thấp giọng hỏi.

"Cảnh giới phân chia? Ngươi không biết? Thẩm Băng không nói cho ngươi?"

Son Vô Lăng sửng sốt, không nghĩ tới hẳn sẽ hỏi xuất một cái như vậy 'Đơn giản' vấn đề.

"Ta biết còn hỏi ngươi làm cái gì?"

Vương Dật cũng là không nói gì.

Son Vô Lăng sâu sắc nhìn hẳn, phát hiện đối phương không giống như là đùa giỡn, kỳ quái nói: "Chân ý ngoại, ngươi dĩ nhiên ngay cả điều này cũng không biết. . ."

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 90: Ngươi có phải là nợ nần rất nhiều tiền

"Tu luyện cảnh giới, chia làm Hoàng cấp, Huyền cấp, Thiên cấp, Thần cấp. Mỗi một cấp lại phân chín tầng."

Nàng tiếp tục nói.

"Ồ. . ."

Vương Dật trầm ngâm chốc lát, hỏi: "Đình Quảng Nhiên thực lực là cấp bậc gì?"

"Hả?"

Son Vô Lăng sững sờ, tiểu nhân vì híp lại lên: "Ngươi biết Đình Quảng Nhiên?"

"Trả lời vấn đề của ta."

Vương Dật không muốn cùng nàng nói quá nhiều.

"Thiên cấp hai tầng sơ kỳ. . ."

Son Vô Lăng không có ẩn giấu, nhưng trong lòng đang suy nghĩ cái tên này có phải là biết rồi tất cả.

"Ngươi đâu?"

Vương Dật cảm giác nàng khí thế trên người trải qua hoàn toàn không thấp hơn Đình Quảng Nhiên .

"Không nói cho ngươi. . ."

Son Vô Lăng phun nhỏ ra cái lưỡi nhỏ, giảo hoạt cười nói.

"Thần cấp cao thủ, là không phải có thể phi thiên độn địa?"

Vương Dật tiếp tục hỏi, hẳn cảm giác lão đầu nhi kia thực lực, tuyệt đối so với Đình Quảng Nhiên muốn cao hơn rất nhiều. . .

"Đương nhiên không thể."

Son Vô Lăng có chút bật cười: "Chỉ có trong truyền thuyết Trúc Cơ cường giả, mới có thể ngự kiếm phi hành."

"Trúc Cơ. . ."

Vương Dật con mắt chậm rãi nheo lại.

Son Vô Lăng cẩn thận nhìn hắn, phần môi một mấp, thấp giọng nói: "Nên ta hỏi ngươi . Lãnh Tâm chết, cùng các ngươi có quan hệ hay không?"

Vương Dật trong lòng cả kinh, giả vờ mờ mịt hỏi: "Lãnh Tâm? Lãnh Tâm là ai?"

"Hắc. . ."

Son Vô Lăng nghe xong, khẽ cười một cái, liền tự không nói.

Roi xuống đệ tứ tiết khóa sau, Nguyệt Thi Lam gọi điện thoại tới: "Vương Dật, ngươi về trường học sao?"

Vương Dật: "Ân, Giang Tuyết Tình tình huống như thế nào ? Nàng trụ bệnh viện nào?"

Nguyệt Thi Lam: "Tùng Sơn đệ tam bệnh viện, thương thế ổn định , ngươi lúc nào tới xem một chút nàng?"

Vương Dật trầm mặc chốc lát, hỏi: "Giang phụ có ở hay không?"

Hắn không muốn đụng tới người đàn ông kia.

Nguyệt Thi Lam: "Giang bá bá mới vừa đi."

"Được, ta hiện tại liền đã qua."

Vương Dật thu thập xong túi sách, vòng qua Sơn Vô Lăng cùng anh em nhà họ Liễu, đi ra phòng học.

Vẫn nhìn sách giáo khoa Mị Cơ ngẩng đầu lên, nhìn bóng lưng hắn rời đi, trong con ngươi có ánh sáng đang nhấp nháy, không biết đang suy nghĩ gì.

Vương Dật đi ra cửa trường, đưa tay đánh xe.

"Ái đồ, ngươi muốn đi nơi nào a?"

Nam Cung Nhất lão đảo đi tới bên cạnh hắn, giọng lên nét mặt già nua, lộ ra miệng đầy răng vàng.

Thảo!

Vương mẫu người trực tiếp dọa một đại bỉnh, không chỉ có vừa giận vừa sợ: "Ngài làm sao còn ở?"

"Sự phụ buổi tối một địa phương ngủ, người cho an bài một chút đi. . ."

Nam Cung Nhất lấy ra một hộp đại tiền môn, chính mình điểm một cái, lại đưa cho Vương Dật một cái.

"Cảm ơn!"

Tiền bối đệ yên, Vương Dật không rất tiếp. Hắn nhận lấy điều thuốc sau, đến rồi cú ngài dừng tiếp tục theo ta, sau đó lên xe taxi.

"Ha ha. . ."

Nam Cung Nhất nhìn rồi đi xe taxi, nở nụ cười: "Không sai tâm tính, tiểu tử này trên người ưu điểm vẫn đúng là không ít. . . Phốc, này cái gì phá yên? Thật khó đánh. . ."

Hắn ỏi ra đàm, cầm trong tay đại tiền môn ném, từ trong lồng ngực lấy ra một hộp Cửu Ngũ Chí Tôn.

Sau 20 phút, Vương Dật đi tới Tùng Sơn đệ tam bệnh viện, sau khi xuống xe thẳng đến khu nội trú.

Gọi điện thoại sau, hắn đi tới Giang Tuyết Tinh trụ xa hoa phòng bệnh nơi.

"Vương Dật. . ."

Nguyệt Thi Lam nhẹ giọng kêu, hướng hắn phát tay.

Vương Dật đi tới, thấy hai vị hoa khôi của trường đều đứng ở trong hành lang, hỏi: "Ai ở bên trong chăm sóc đâu?"

Trần Nguyệt Hi nói nhỏ: "Giang bá bá mới vừa đi, là Tiểu Vân tỷ."

"Ồ. . ."

Vương Dật gật gật đầu, tiếp tục hỏi: "Giang Tuyết Tinh có hay không tỉnh lại?"

"Không có."

Nguyệt Thi Lam lắc đầu một cái, có chút quái lạ nhìn hắn: "Nàng buổi chiều vẫn đang gọi tên của người, ít nhất 1000 nhiều lần, người có phải là nợ nàng rất nhiều tiền?"

Vương Dật: . . .

'Kẹt kẹt'

Đúng vào lúc này, cửa phòng bị đẩy ra, Giang Tiểu Vân đi ra.

"Vương Dật?"

Nàng khẽ hô một tiếng, tiểu nhân trong bay lên vẻ phức tạp.

Vương Dật nhìn về phía đã từng 'Chị vợ', khẽ cười nói: "Giang Tuyết Tinh tình huống thế nào?"

"Tim đập hòa bình ổn, thầy thuốc nói không có gì đáng ngại. Vương Dật, ta đều nghe nói, ngày hôm nay. . . Cảm ơn người. . ."

Giang Tiểu Vân thấp giọng nói.

"Cảm ơn ta làm gì? Nếu như không phải ta, nàng sẽ không bị bức này tai bay vạ gió. Tiểu Vân tỷ, các người trước tiên đi ăn chút gì không, ta đến bảo hộ. . ."

Vương Dật nhẹ giọng nói.

Giang Tiểu Vân nghe xong, nhìn về phía hai vị hoa khôi của trường.

Nhị nữ vốn là muốn cùng Vương Dật nhiều ở một lúc, nhưng hắn nếu nói như vậy, chỉ được gật gật đầu.

"Người ăn cái gì?"

Nguyệt Thi Lam thấp giọng hỏi.

"Đến cái Hamburg là được."

Vương Dật cũng không khách khí, hần quả thật có chút đói bụng.

Ba nữ sau khi rời đi, hần nhẹ nhàng đẩy cửa phòng ra, đi vào, từ từ đi tới giường bệnh bờ.

Giang Tuyết Tinh yên tĩnh nằm ở trên giường bệnh, như một cái ngủ mê nhân. Nàng mặt cười có chút tái nhợt, đôi mi thanh tú nhẹ nhàng nhắm lại, khác người ta thấy mà yếu.

Vương Dật nhỏ giọng ngồi xuống, đưa nàng tay ngọc nhẹ nhàng nắm lên, truyền độ nội tức.

Sau 5 phút.

Giang Tuyết Tinh mặt cười hồng hào.

Vương Dật buổi trưa liền cho hần độ một phần nội tức đã qua, sau đó sinh chọn Sử Thuần câu lạc bộ, bây giờ càng làm hiểm hoi còn sót lại nội tức hào không keo kiệt truyền vào Giang Tuyết Tinh trong cơ thể. Độ xong sau, hần nhất thời cảm thấy trời đất quay cuồng, mắt tối sầm lại, càng là ngất đi.

Sau 1 phút.

Giang Tuyết Tinh thon dài lông mi khẽ run lên, chậm rãi mở mắt ra.

"Chuyện này. . . Là nơi nào. . . ?"

Nàng vô lực rên rỉ một tiếng, muốn ngồi dậy, lại bị xót ruột đau đớn ngăn cản .

Đột nhiên, Giang Tuyết Tinh phát hiện mình tay nhỏ bị nắm, không khỏi gò má nhìn lại.

Cỡ nào khuôn mặt quen thuộc a. . .

"Vương Dật?"

Nàng không nhận được thở nhẹ một tiếng.

Vương Dật như cái ngủ say hài tử, an tường nhắm tuấn mục, đều đều hô hấp.

Giang Tuyết Tinh sâu sắc nhìn hần, mặt cười một mảnh ôn nhu, chậm rãi, trong con người xinh đẹp của nàng nổi lên một đoàn sương mù.

"Lão. . . Công. . ."

Giang Tuyết Tinh run giọng khẽ gọi, hai chữ này, nàng trải qua hơn hai tháng không kêu. Lúc này gọi ra, càng là ghi lòng tạc dạ.

Cỡ nào đăng tâm hồn người cảm giác a. . .

Nàng tay nhỏ vì vi dùng sức, cảm ngược trụ Vương Dật đại thủ.

Hai đạo thanh lệ, từ Giang Tuyết Tinh thanh tú mặt cười trên lướt xuống.

Nàng hi vọng, thời không có thể vĩnh viễn bất động xuống, như vậy, bọn hần liền cũng sẽ không bao giờ tách ra .

. . .

Lúc này Vương Dật, lần thứ hai ức nhập trước kia.

Hần đi tới một chỗ mỹ lệ địa phương.

Một mảnh Lục Trúc lâm, thú ý lắm liệt.

Nơi này Trúc tử rất lớn, mỗi một khóa đều có thùng nước thô to như vậy, toàn thân toả ra thần bí ánh sáng lộng lẫy, mà trên đất, tấc tung khắp vô số Lục Trúc điệp.

Bức tranh thê mỹ lưu trường. . .

Có thể nhìn thấy, mỗi lần chừng mười khóa lòng tin phía dưới, đều mọc ra một cây màu vàng óng mẫm.

"Năm nay 'Cửu thiên duẩn', có được so với trước năm cũng còn tốt. . ."

Vương Dật đại hỉ, hú lên quái dị, trực tiếp hướng về một cây màu vàng mặng phóng đi.

"Ân, không sai, lại ngọt lại giòn, ăn ngon. . ."

Trời ạ, hần dĩ nhiên dùng man lực nhỏ mỹ lệ màu vàng mặng, thô bạo xé ra vỏ ngoài, cốt ca cốt kết bắt đầu ăn.

Vương Dật bên rút vừa ăn, cũng là thời gian đốt một nén hương, Lục Trúc lâm 'Cửu thiên duẩn' liền bị hần gieo vạ hơn nửa. . .

"Đến cho sư tỷ mang chút trở lại. . ."

Vương Dật cười hì hì, tiếp tục gieo vạ mỹ lệ ấu trúc.

"Tiểu tặc. . . , ta rốt cục đọi được ngươi. . ."

Đột nhiên, phía sau hần bay lên một đạo lạnh lạnh khê kêu.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 91: Tiểu tặc

Vương Dật kinh hãi, đột nhiên quay người sang tử.

Một thân tử y, theo gió mềm mại.

Ba ngàn thanh ti, tận diệt phù vân.

Một cái hắc kiếm, thế trấn U Minh.

Một đôi đôi mắt đẹp, băng hàn quạnh quẽ.

Tuyệt thế thiên anh, hoàn mỹ cùng Lục Trúc lâm giao hòa vào nhau, hóa thành thế gian nhất thê mỹ bức tranh.

Thật sự quá đẹp .

Vương Dật thề với trời, ngoại trừ sư tỷ ngoại, thiếu nữ mặc áo tím này, là chính mình nhìn thấy nữ tử trong xinh đẹp nhất xuất trần.

Thiếu nữ lạnh lùng nhìn Vương Dật, thâm thúy trong con ngươi, bay lên căm giận ngút trời.

"Năm ngoái 'Cửu thiên duẩn', cũng là ngươi chà đạp. . . ?"

Thiếu nữ mặc áo tím cắn chặt răng bạc, từng chữ từng câu hỏi.

"Ừm! A? Không. . ."

Vương Dật thân thể run lên, cuống quýt giải thích: "Tiểu sinh hôm nay ngẫu nhiên đi ngang qua nơi đây, trong bụng thực sự đói bụng khó nhịn, vì lẽ đó. . ."

"Ngẫu nhiên đi ngang qua? Đói bụng khó nhịn?"

Thiếu nữ mặc áo tím cười gằn: "'Cửu thiên duẩn' là cửu phẩm thượng đẳng linh vật, một cây liền có thể no bụng. Nơi này khắp nơi bừa bộn, ít nói đã có chừng ba mươi cây bị ngươi rút đi. Tiểu tặc, ta ngày hôm nay muốn mạng của ngươi. . ."

Nàng nói xong, liền muốn đăng kiếm đâm tới.

"Cô nương, ngươi thật sự hiểu lầm. . ."

Vương Dật liễu mạng giải thích: "Ta trời sinh đồ lượng lớn thâm, người khác ăn một con linh cầm, ta năng lực ăn hai mươi con. . ."

"Người thôi lắm, cho ta để mạng lại. . ."

Thiếu nữ mặc áo tím đương thực sự là tức điên, trực tiếp vung kiếm bỏ tới.

"Má ơi!"

Vương Dật hú lên quái dị, phóng lên trời, trốn chui trốn nhủi chạy vội.

"Người cho rằng năng lực chạy trốn sao?"

Thiếu nữ mặc áo tím thư uy quá độ, thân thể yêu kiều bay lên, giá không đuổi theo.

Giữa hư không, hai bóng người lướt qua trời cao, tốc độ nhanh chóng khác người tặc lưỡi.

Bọn hắn từ đầu tới cuối duy trì trăm trượng cự ly, Vương Dật ở phía trước bỏ mạng chạy vội, biểu tượng chặt vật đến cực điểm. Thiếu nữ mặc áo tím như hình với bóng, lúc này nàng răng bạc đã sớm cắn nát, vô cùng tức giận không xong rồi.

Năm ngoái vào lúc này, nàng phụ trách rừng trúc liên tồn thất hơn năm mươi cây 'Cửu thiên duẩn'. Sư tôn vì thế nổi trận lôi đình, phạt nàng một năm linh thạch. Nếu không là bận tâm nhiều năm thầy trò tình nghĩa, đã sớm đem nàng đuổi ra tông môn.

Cô gái mặc áo tím khóc một ngày một đêm, trong lòng nổi lên đại oan ức, nàng âm thầm thề, nhất định phải thù đến cái kia đáng ghét tặc tử.

Đúng như dự đoán, năm nay này đầu lợn rừng lại tới nữa rồi.

Nghĩ tới đây, trong mắt nàng dấy lên Tam Muội Chân Hỏa, cánh tay ngọc vung lên, kiếm hỏi thương thiên.

"Vô thượng núi thần ép đỉnh. . ."

Nàng kiêu quát một tiếng, trong tay hắc kiếm hư không chém xuống.

'Ầm ầm ầm. . .'

Trên chín tầng trời, cuồng phong gào thét, tiếng nổ vang đỉnh tai nhức óc, một cái bóng đen to lớn, tự thiên khung nơi sâu xa chậm rãi hạ xuống, hướng Vương Dật ép tới.

Vương Dật đang tự chạy vội, lại phát hiện bốn phía đất trời tối tăm, trong lòng cả kinh, vội vàng ngừng đầu nhìn lại.

"Nằm thảo. . ."

Vương Dật kinh hãi đến biến sắc, trên chín tầng trời, càng là xuất hiện một ngọn núi lớn, chính hướng chính mình thẳng áp mà đến.

"Người muốn giết ta sao?"

Hắn đại hồng đại khiêu, lòng bàn chân mặt du tốc độ càng là kinh người.

"Không dám người này tặc tử, nan giải ta trong lòng chi tàn nhẫn. . ."

Thiếu nữ mặc áo tím cắn răng nghiêng lợi nói.

Vương Dật tốc độ quá kinh người, làm sao hắn khổ rồi phát hiện, bất luận chính mình chạy trốn nhanh bao nhiêu, ngọn núi lớn kia trước sau ở trên đỉnh đầu của mình phương, hơn nữa càng ngày càng gần. . .

"Sư tỷ cứu ta. . ."

Vương Dật nhìn thấy phía trước chính là mình tông môn, không khỏi lớn tiếng bi thiết.

"Phương nào nhân sĩ? Dám đến ta tông môn ngang ngược?"

Đột nhiên, phía trước một dặm nơi, hiện ra một vệt màu trắng thiên ảnh.

"Sư tỷ. . ."

Vương Dật trực tiếp khóc, tốc độ dưới chân càng ngày càng cấp tốc, hướng về màu trắng thiên ảnh lao thẳng tới mà đi.

Hầu như ở trong chớp mắt, bạch y thiên ảnh vọt đến Vương Dật trước mặt, đem hắn kéo về phía sau, kiêu quát một tiếng, ngọc chương hướng lên trên

lượng đi.

Một cái to lớn nỡ lệ chuông ầm, bằng không mà lên, thẳng nâng bầu trời Sora.

'Oanh '

Trong phút chốc, trên chín tầng trời bùng nổ ra một đạo tuyệt thế nổ vang, ngọn núi lớn kia, trực tiếp bị cô gái mặc áo trắng oanh cái nát tan.

"Đại Thừa?"

Thiếu nữ mặc áo tím kinh sợ một tiếng, xác định thân ở ba mươi trượng ngoại, sâu sắc nhìn cô gái mặc áo trắng, mặt cười cực kỳ nghiêm nghị.

Nhị nữ lẫn nhau đánh giá một phen, bạch y nữ mỉm cười nở nụ cười, nhẹ giọng nói: "Sư đệ ta Dương Lăng Trần tuổi trẻ không hiểu chuyện, không biết nơi nào đắc tội muội muội? Càng dưới như vậy tàn nhẫn tay?"

Thiếu nữ mặc áo tím kiểm chỉ Vương Dật, cắn răng bạc nói: "Hắn năm ngoái phá hủy ta 53 cây 'Cửu thiên duẩn', năm nay lại đi tới. . ."

"Cái gì?"

Thiếu nữ mặc áo trắng đôi mi thanh tú nhấn lại, nhìn về phía Vương Dật: "Lăng Trần, là như vậy sao?"

Vương Dật ở tư thế trước mặt không dám nói dối, bé ngoan gật gật đầu, như cái phạm sai lầm hải tử.

"Người. . . Người không phải nói những cái kia 'Cửu thiên duẩn' là trong lúc vô tình phát hiện sao?"

Thiếu nữ mặc áo trắng nhất thời vừa giận vừa sợ.

"Ta làm sao biết này phiền lắm từ sẽ có người chăm sóc?"

Vương Dật nhỏ giọng lầm bầm.

"Thực sự là chuyện cười. . ."

Thiếu nữ mặc áo tím giận dữ mà cười: "Nếu như không ai bảo vệ, này phiền Linh Trúc sớm bị yêu thú gieo vạ. . ."

Thiếu nữ mặc áo trắng mạnh mẽ trừng mắt Vương Dật, người sau cúi đầu xuống, không dám cùng nàng nhìn thẳng.

Một nén nhang sau.

Thiếu nữ mặc áo trắng cuối cùng không thể không quan hán, chuyển qua mặt cười, nhìn về phía thiếu nữ mặc áo tím, nhẹ giọng nói: "Tổng cộng tổn thất bao nhiêu cây? Ta đền người chính là. . ."

"Năm nay ít nói có 35 cây bị hủy, thêm vào năm ngoái, tổng cộng tám mươi tám cây, tổn thất chỉ ít ở ba trăm viên linh thạch thượng phẩm trở lên."

Thiếu nữ mặc áo tím lạnh lùng nói.

"Ba trăm viên?"

Thiếu nữ mặc áo trắng mặt cười trong nháy mắt trắng xám như tuyết, nàng hít một hơi thật sâu, cường tự bình phục rung chuyển tâm thần, sau đó sờ tay vào ngực, móc ra một viên Càn Khôn giới, ném tới.

Thiếu nữ mặc áo tím giờ tay tiếp nhận.

"Nơi này có 37 viên linh thạch thượng phẩm, hai cái Trung phẩm Thần bảo, năm cái Hạ phẩm Thần bảo. . ."

Thiếu nữ mặc áo trắng âm thanh có chút run rẩy, nàng ngược lại không là đau lòng những cái kia linh thạch. Chỉ vì một món trong đó Thần bảo, là nàng thích nhất Thiên Ngọc cầm.

Thiếu nữ mặc áo tím dùng thần thức quét một tý, gật gật đầu: "Không sai, những này trị giá ba trăm linh thạch. Bất quá. . ."

Nàng lấy ra bên trong linh thạch, đem túi càn khôn lại ném trở lại.

"Muội muội, người đây là. . ."

Cô gái mặc áo trắng có chút bối rối, mồm mấp mí miệng.

"Ta năng lực nhìn ra, tỷ tỷ là cái người có thể tin được."

Thiếu nữ mặc áo tím nhẹ giọng mà cười, xoay người liền phải rời đi.

"Chờ đã. . ."

Cô gái mặc áo trắng hoá ở nàng, nhẹ giọng nói: "Ta gọi Từ Nguyệt, không biết muội muội phương danh. . ."

"Thẩm Băng, tỷ tỷ sau đó gọi ta Băng Nhi liền có thể. . ."

Thẩm Băng trong veo nở nụ cười, sau đó mạnh mẽ trừng Vương Dật một chút, xoay người bồng bênh rời đi.

. . .

"Khà khà. . ."

Nằm nhào trên giường bệnh Vương Dật, phát sinh quái lạ tiếng cười, nói mê nói: "Lão bà, người khi đó thật đáng yêu. . ."

Giang Tuyết Tình nghe xong thân thể yếu đuối run lên, đôi mắt đẹp dị thái liên tục, nàng cho rằng đối phương ở nói mình.

Vương Dật thăm thẳm tỉnh dậy, cảm giác có đạo ánh mắt chính ở nhìn kỹ chính mình, không khỏi ngẩng đầu lên.

(ngày hôm nay tứ cang, còn kém đại gia một chương.)

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 92: Diễn kịch

Hai người ánh mắt, trong nháy mắt đan xen vào nhau.

"Người tỉnh rồi?"

Vương Dật mở miệng, đánh vỡ cương cục.

"Ủm. . ."

Giang Tuyết Tình nhẹ nhàng gạt đầu, tiếng như muỗi nghĩ, mặt cười bay lên hai mảnh cảm động đồ ửng.

Vương Dật phát hiện mình tay đang bị nàng nắm, không khỏi nhẹ nhàng thu lực, muốn rút trở về. Ai nghĩ, nhưng là thất bại.

"Hà?"

Vương Dật sững sờ, hơi hơi thêm hơi lớn hứa khí lực.

Giang Tuyết Tình cảm giác được hấn muốn 'Rời đi', mặt cười nhất thời lộ ra mờ mịt, không rõ, hoang mang, sợ sệt chờ biểu hiện.

Hai người ánh mắt, gặp nhau lần nữa.

Vương Dật từ trong ánh mắt của nàng đọc được hai chữ: Không nên

Vương Dật cảm thấy xuất nàng tay nhỏ đang khe khẽ run rẩy, càng là có chút ướt, trong lòng không khỏi mềm nhũn, liền không kiên trì nữa.

"Hiện tại còn đau sao?"

Hấn thán tiếng hỏi.

"Ủm. . ."

Giang Tuyết Tình lần thứ hai gạt đầu, thấp giọng hỏi: "Người có thể hay không ngồi ở ta bên cạnh?"

Vương Dật nghe xong, nhất thời có chút khó khăn. Hắn biết, chính mình nếu là ngồi đã qua, đối phương tám phần mười hội tị ở trên người mình.

'Đang đang '

Đúng vào lúc này, ngoài cửa truyền đến tiếng gõ cửa.

Giang Tuyết Tinh khẽ run lên, vội vàng thu hồi tay nhỏ.

Vương Dật đứng dậy, mở ra xa hoa cửa phòng bệnh. Giang Tiểu Vân cùng hai vị hoa khôi của trường lần lượt đi vào.

"Tuyết Tinh? Ngươi tỉnh rồi?"

Giang Tiểu Vân nhìn thấy muội muội mở to đôi mắt đẹp, nhất thời hô khẽ một tiếng, vội vàng đi tới trước giường bệnh ngồi xuống.

Giang Tuyết Tinh cười khẽ hướng tỷ tỷ gật gù đầu, có chút phức tạp nhìn về phía hai vị hoa khôi của trường. Nàng biết, hai vị này xuất hiện, một phần nguyên nhân là nhân vì chính mình bất ngờ. Còn có một phần là bởi vì Vương Dật.

"Tuyết Tinh muội muội, cảm giác tốt hơn một chút sao?"

"Ngươi biết không? Buổi trưa chúng ta đều dọa sợ . . ."

Nguyệt Thi Lam cùng Trầm Nguyệt Hi cầm trong tay MacDonald đóng gói túi cùng đồ uống đặt ở bàn, hai bên trái phải đi tới bên giường.

"Cảm giác tốt lắm rồi, cảm ơn các ngươi, Nguyệt tỷ tỷ, Trầm tỷ tỷ. . ."

Giang Tuyết Tinh hướng các nàng Uyển nhi nở nụ cười, lập tức lên lút nhìn về phía Vương Dật.

Lúc này Vương mở người đã nhiên tiến đến đóng gói túi nơi, âm thầm lấy ra một cái Cự Vô Bá, đem bao chỉ mở ra, há miệng ra. . .

"Vương Dật! ! !"

Đột nhiên, Nguyệt Thi Lam hướng hắn hô to một tiếng, trực tiếp đem Vương mở người dọa run run một cái, trong tay Cự Vô Bá suýt chút nữa rơi trên mặt đất.

Hắn một mặt mộng bức nhìn đối phương.

Nguyệt Thi Lam chu cái miệng nhỏ đi tới trước mặt hắn, đoạt lấy Cự Vô Bá, sân tiếng hỏi: "Ngươi rửa tay sao?"

"Không!"

Vương mở người mờ mịt lắc lắc đầu, nói: "Này không phải có giấy bọc sao?"

"Vậy cũng không được. . ."

Nguyệt Thi Lam mặt cười hướng phòng vệ sinh giương lên: "Đi, rửa tay đi. . ."

"Ồ. . . Tốt. . ."

Vương mở người gãi gãi đầu, đi vào phòng vệ sinh.

"Thật đúng, cùng hài tử như thế. . ."

Nguyệt Thi Lam kiêu hãnh một tiếng, đem Cự Vô Bá vứt vào trong thùng rác.

Mặt khác ba nữ lặng lẽ nhìn, Giang Tuyết Tinh mạnh mẽ trừng mắt Nguyệt Thi Lam, trong con ngươi xinh đẹp bay lên ngập trời ghen tỵ. Mà khi nàng nhìn thấy đối phương đem không ăn Cự Vô Bá ném xuống sau, phần lớn nhất thời hướng lên trên nhếch lên.

Nàng hiểu rõ vô cùng Vương Dật, biết hắn rất phản cảm vô tội lãng phí.

Vương Dật sau khi ra ngoài, Nguyệt Thi Lam đưa lên một cái không Khai Phong Cự Vô Bá.

"Vừa mới cái kia đây. . . ?"

Vương Dật mờ mịt hỏi.

"Cái kia ném xuống, chúng ta mua thật nhiều, đủ ngươi ăn."

Nguyệt Thi Lam hướng hân cười ngọt ngào đạo.

"Ném xuống ?"

Đúng như dự đoán, Vương Dật hơi nhướng mày, nhưng cũng không nói thêm cái gì, tiếp nhận Cự Vô Bá, mở ra phong thư bắt đầu ăn.

Giang Tuyết Tinh tiểu nhân nhắm lại, nàng biết, Vương Dật không cao hứng .

Các loại dấu hiệu trên xem, bọn hân không có giao du. Như vậy, cơ hội của chính mình còn rất lớn.

Mất đi, ta còn muốn lại đoạt lại.

Giang đại tiểu thư trong lòng roi xuống đại quyết xác định.

"Vương Dật, ăn chậm một chút, uống chút nước chanh. . ."

Trầm Nguyệt Hi không một chút nào rút lại phía sau, từ trên bàn lấy ra nước chanh, hướng Vương Dật trước mặt một đệ.

"Ân, cảm ơn Trầm tỷ tỷ. . ."

Vương Dật gạt gù, tiếp nhận nước chanh.

'Các người đừng hòng đem hân cướp đi. . .'

Giang Tuyết Tinh nhìn hai vị hoa khôi của trường cử động, trầm nghĩ trong lòng.

"Tiểu Vân tỷ, buổi tối ai tới giúp người. . . ?"

Vương Dật tiêu diệt xong một cái Cự Vô Bá sau, trong bụng cảm giác đói bụng biến mất rồi, hân hút miệng nước chanh, nhìn về phía Giang Tiểu Vân.

"Trải qua kêu hộ công, 12 điểm lại đây. . ."

Giang Tiểu Vân nhìn về phía hân, nhẹ giọng nói.

"Hộ công?"

Vương Dật cau mày hỏi: "Như vậy sao được? Bá phụ cùng bá mẫu đâu? Còn có. . ."

"Bọn hân đều có chuyện của chính mình, không thể thời gian dài ở đây chăm sóc. . ."

Giang Tiểu Vân ánh mắt buồn bã, nhẹ nhàng đánh gãy hân.

"Tỷ, đừng nói. . ."

Giang Tuyết Tinh thăm thăm kêu, nắm lấy tỷ tỷ tay, một đôi tiểu nhân nhưng vô cùng đáng thương nhìn về phía Vương Dật.

Hai vị hoa khôi của trường đôi mắt đẹp đồng thời nhắm lại. Các nàng biết, này đối với tỷ muội đang diễn trò.

Buổi chiều Giang Tuyết Tinh bị đưa tới sau, toàn bộ Giang gia đều nổ tung , Giang thị bộ tộc thất đại cô bát đại di từ Tùng Sơn bốn phương tám hướng chạy tới, khí thế kia thật sự rất đủ.

Bọn hân ở lại một hồi sau, xác thực rời đi , có thể lúc gần đi, Giang phụ đã an bài mấy cái tộc nhân trước đến bảo hộ.

Vừa nãy các nàng ăn xong MacDonald khi trở về, Giang Tiểu Vân cố ý chậm đi mấy bước, nhỏ giọng đánh 2 điện thoại, không biết đang nói cái gì. Lúc này tình thế phẩm đến, khẳng định có đại vấn đề.

Thật sự cũng được, giả cũng được.

Vương mỗ người đã kinh trên mặc lên. Hân trầm ngâm chốc lát, đã quyết định: "Tiểu Vân tỷ, người đem hộ công lui đi, những cái kia người thật sự vô căn cứ, ta buổi tối lại đây. . ."

"Chuyện này. . . Không tốt sao. . . , quá phiền phức ."

Giang Tiểu Vân tiểu nhân trong có huỳnh quang lấp lóe, rõ ràng vô cùng vui sướng, nhưng dục cầm cổ túng đạo.

"Ha ha, không có chuyện gì. . ."

Vương Dật không có thâm nghĩ, mỉm cười nói.

"Đã như vậy, vậy thì phiền phức người , Vương Dật. . ."

Giang Tiểu Vân cười khẽ tạ, chuyển qua mặt cười, cũng lấy ba người hướng Giang Tuyết Tinh nháy mắt một cái.

"Không có gì. Về về nhà trước nghỉ ngơi một lúc, buổi tối lại đây đòi người."

Vương Dật khẽ cười nói.

"Vương Dật. . ."

Giang Tuyết Tinh bỗng nhiên mở miệng kêu một tiếng.

Vương Dật nhìn về phía nàng.

"Trên đường chú ý an toàn!"

Giang Tuyết Tinh ôn nhu nói, như một cái săn sóc tiểu Kiều thể.

"Ân, ta hội!"

Vương Dật gật gù đầu, nhìn về phía hai vị hoa khôi của trường: "Ta đi về trước , các người lại bồi cùng nàng đi."

"Không được, nhượng Tuyết Tinh nghỉ ngơi thật tốt đi. . ."

"Trong nhà gọi điện thoại cho ta , Tuyết Tinh, chúng ta đi trước . . ."

Hai vị hoa khôi của trường đồng thời nhìn về phía Giang Tuyết Tinh, các nàng cũng có chính mình tiểu ý nghĩ.

"Ân, ngày hôm nay phiền phức lưỡng vị tỷ tỷ. . ."

Giang Tuyết Tinh hướng các nàng nhẹ nhàng nở nụ cười.

"Được rồi, vậy chúng ta đi rồi."

Vương Dật lần thứ hai liếc mắt nhìn Giang gia tỷ muội, cùng hai vị hoa khôi của trường ly khai xa hoa phòng bệnh.

Bọn hắn sau khi rời khỏi đây, Giang Tuyết Tinh mặt cười đột nhiên chìm xuống: "Hai người này tâm cơ biểu. . ."

"Tuyết Tinh, người có thể tưởng tượng hảo . . ."

Giang Tiểu Vân nhìn muội muội, lắc đầu than thở: "Các người muốn thật cùng hảo , hội có phiền toái lớn."

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 93: Hẳn chính là này kẻ hung hãn?

"Tất nhiên là nghĩ kỹ ."

Giang Tuyết Tinh kiên định nói: "Ta không thể rời bỏ Vương Dật. . ."

"Chuyện ngày hôm nay, sẽ làm ba làm lại cân nhắc người cùng Trầm Độc Cường việc kết hôn. Nhưng hẳn chưa chắc sẽ đồng ý người cùng Vương Dật hòa hảo."

Giang Tiểu Vân thấp giọng thở dài.

"Không đồng ý thì phải làm thế nào đây?"

Giang Tuyết Tinh cắn răng bực nói: "Ta tuyệt không nể lực lại buông tay . Tỳ, ngươi cũng nhìn thấy , không người nào có thể so với được với Vương Dật. Chúng ta mới vừa biệt ly, Nguyệt Thi Lam liền ghi nhớ trên hân, Trầm Nguyệt Hi cũng tập hợp nổi lên náo nhiệt. Tỳ, ngươi đến giúp ta. . ."

"Ngươi a. . ."

Giang Tiểu Vân biết không cường được muối muối, không khỏi liếc nàng một cái.

...

Sau 5 phút, Vương Dật ba người xuất khu nội trú.

Hai vị hoa khôi của trường thùy mặt cười, trong lòng ở xoắn xuýt muốn không cần nói cho hân Giang gia tỳ muối vừa đang diễn trò.

"Ha ha. . ."

Đột nhiên, Vương Dật nở nụ cười: "Các ngươi không cần phải nói , ta lại không phải người ngu."

Hai vị hoa khôi của trường dồn dập ngăn ngại, Trầm Nguyệt Hi không nhịn được mở miệng hỏi: "Vương Dật, ngươi có ý gì?"

"Giang gia là Tùng Sơn gia tộc lớn nhất một trong, sao không người đến chăm sóc? Giang Tiểu Vân rõ ràng đang nói dối gạt ta. . ."

Vương Dật chậm rãi nói.

Hai vị hoa khôi của trường tiểu nhân trực tiếp trừng lên.

Hắn biết? Hắn biết tại sao còn đưa ra chăm sóc? Lẽ nào, hắn còn không bỏ xuống được Giang Tuyết Tinh?

"Vương Dật, ngươi lẽ nào đối với Tuyết Tinh còn. . . ?"

Nguyệt Thi Lam cuối cùng không nhịn được .

Vương Dật nghe xong lặng lẽ không nói gì.

Một ngày kia đêm mưa, Vương Dật xác thực nản lòng thoái chí, quyết định từ bỏ này Đoạn Thanh sắp tình yêu.

Khả nhân không phải cây cỏ, làm sao dễ dàng như vậy thả xuống? Ban ngày khi hắn chạm được Giang Tuyết Tinh bắt lực ánh mắt thì, khi hắn ôm sắp sửa hương tiêu ngọc tổn 'Vợ trước' thì. . .

Hắn tâm, lại một lần nữa bị hòa tan .

Hai vị hoa khôi của trường thấy hắn không đáng trả lời chắc chắn, phương tâm nhất thời lo được lo mất lên, cũng tự mặc mà không hề có một tiếng động.

Vương Dật trong lòng rất buồn bực, hắn ở túi quần lung tung móc mấy lần, lấy ra Nam Cung Nhất cho cái kia đại tiền môn, lấy ra bật lửa, điểm trên. . .

Ba người yên lặng đi tới, rất mau tới đến cửa bệnh viện.

"Ái đồ, ngươi ra ngoài rồi. . ."

Đột nhiên, một ông lão không biết từ nơi nào nhảy nhót xuất đến.

Ba người nhất thời dọa giật mình, Vương Dật là nhất khổ rồi, đang dùng lực hút thuốc, Nam Cung Nhất bỗng nhiên xuất hiện, hắn suýt chút nữa đem nửa cái yên nuốt vào bụng lý.

Thảo!

Vương Dật nhất thời điên rồi, lão này làm sao bám dai như đĩa, chính mình đi tới cái nào hắn cùng đến cái nào.

"Ồ? Các nàng là ai? Lẽ nào là ta đồ người vợ? Ân, không sai, rất tốt. . ."

Nam Cung Nhất nhìn thấy hai vị hoa khôi của trường, vẫn đục hai mắt đột nhiên sáng lên, nhiều lần đánh giá các nàng, rất là già mà không đứng đắn đạo.

"Lão đầu nhì, ngươi đến cùng muốn như thế nào?"

Vương Dật đương thực sự là bị hắn khiến cho phiền, nhăn lại tuấn mi hỏi.

"Ái đồ, sư phụ ngày hôm nay một địa phương đi tới, ngươi xem. . ."

Nam Cung Nhất nhất thời lộ làm ra một bộ chán nản đáng đáp, sàu mi khô kiể nói.

Hai vị hoa khôi của trường giật mình nhìn đối phương.

Hắn là ai? Vì sao tự xưng Vương Dật sư phụ?

"Ngươi lừa gạt quỷ đầu? Nguyệt tỷ Trầm tỷ, chúng ta đi. . ."

Vương Dật dĩ nhiên chủ động kéo hai vị hoa khôi của trường tay nhỏ, hướng một hướng khác đi đến. Nhị nữ nhất thời vừa mừng vừa sợ, bé ngoan theo hắn.

"Ái đồ. . . Ái đồ a. . ."

Nam Cung Nhất ở phía sau một bước một thờ lớn tiếng hô hoán, hoàn toàn theo không kịp bước chân của bọn họ.

"Vương Dật, hắn là ai?"

Nguyệt Thi Lam không nhịn được hỏi.

"Hắn là cổ vũ trong người, thực lực sâu không lường được, chúng ta phải cách xa hắn một chút."

Vương Dật trầm giọng nói.

"A? Vậy hắn có hay không Phi Yên sư phụ lợi hại?"

Trầm Nguyệt Hi hô khẽ một tiếng.

"Hắn làm sao có thể cùng Phi Yên so với? Hắn lại không thể. . . Hắc. . ."

Vương Dật bỗng nhiên suy nghĩ nửa đêm 'Làm ấm giường' hai chữ nói ra, cường ép nhin xuống.

Ba người đánh chiếc xe taxi, nghênh ngang rời đi.

"Vương Dật, buổi tối ta cùng người đồng thời đến đệ tam bệnh viện đi."

Trên xe, Trầm Nguyệt Hi đánh mở miệng trước.

"Ta cũng nghĩ đến. . ."

Nguyệt Thi Lam thấy bạn thân đoạt tiên cơ, nhất thời vừa vội vừa tức, sần tiếng nói.

"Không cần!"

Vương Dật từ chối : "Các ngươi là nữ hài, chớ cùng ta đồng thời thức đêm. . ."

Còn có một tầng nguyên nhân, hắn không có nói. Từ vừa nãy bắt đầu, Vương Dật mí mắt vẫn ở nhảy. . .

Đêm nay, khả năng có chuyện muốn phát sinh. . .

Hai vị hoa khôi của trường nghe xong, cái miệng nhỏ một quệt, nhất thời không cao hứng.

...

Là đêm.

Thanh phong, Huyền Nguyệt.

11 điểm 20 phân, Vương Dật đổi hảo quần áo, đem rửa mặt dụng cụ đặt ở trong bao, phá cửa sổ mà xuất.

Nguyệt quang bên dưới, một đạo cô ảnh cắt ra trời cao, hướng về đệ tam bệnh viện bay đi.

Vương Dật xuyên toa ở quần lâu bên trong, tốc độ nhanh kinh người, không tới 5 phút, hắn liền đuổi một nửa đường.

Đột nhiên, Vương Dật hít mắt lại, hướng một toà 20 nhiều tầng cao kiến trúc phóng đi, 15 giây sau, hắn phi lên lầu chóp trên bình đài, ổn định thân thể.

Nơi này phong hơi lớn, không ngừng mà hây hây sợi tóc của hắn.

"Đi ra đi, bằng hữu. . ."

Vương Dật quay lưng Huyền Nguyệt, chậm rãi nói.

Bốn phía, yên tĩnh, không hề có một tiếng động.

"Ha ha. . ."

Vương Dật thấy không có phản ứng, nhìn về phía góc Tây Nam, cười nói: "Bằng hữu, nguoi cho rằng năng lực tránh thoát con mắt của ta?"

Nửa phút sau.

"Nguoi. . . Hiểu ẩn nấp thuật?"

Một đạo lạnh lạnh âm thanh, thăm thẳm bay lên. . .

"Nguoi là Mị Cơ đồng học?"

Vương Dật nghe được âm thanh sau, cảm giác thấy hơi quen tai, tỉ mỉ nghĩ lại, liền biết là ai .

Mị Cơ chậm rãi từ trong bóng tối đi ra, hần ăn mặc một thân màu đen y phục dạ hành, trên mặt mông có hắc sa.

"Trả lời vấn đề của ta."

Mị Cơ đem hắc sa lấy xuống, lộ ra 'Tuyệt đại phương hoa', lạnh giọng hỏi: "Nguoi tại sao hiểu ẩn nấp thuật? Nguoi cũng là sát thủ?"

Sợi tóc của hần đầy trời pháp phối, trang bị hần tuyệt mỹ dung nhan, bỗng nhiên nhìn lại, lại có một loại kinh diễm xuất trần cảm giác.

Nếu không là cái kia làm người đau "bì" âm thanh, đây rõ ràng là một cái lãnh diễm nữ sát thủ.

'Ừng ục '

Vương mỗ người nuốt nước bọt, hần cảm giác đối phương thật là đẹp.

"Nguoi là người cầm sao?"

Mị Cơ nhấn lại đôi mi thanh tú hỏi.

"Mị Cơ, nguoi tại sao muốn theo dõi ta?"

Vương Dật không hề trả lời, mà là hỏi ngược lại.

Mị Cơ nghe xong rơi vào trầm mặc.

Tối nay hành động, hần là gạt Đại tiểu thư một mình quyết định, chính mình thực sự không muốn đi câu dẫn cái kia Trầm Nguyệt Hi.

Hần là muốn trong bóng tối diệt đi Vương Dật.

Ai nghĩ, đối phương càng hiểu được Ẩn Nặc Thuật, bằng không không thể phát hiện mình.

Mị Cơ cảm giác, tình huống có chút không ổn.

"Hắc. . ."

Vương Dật nở nụ cười: "Nguoi cùng Lãnh Tâm, là quan hệ gì?"

Hần cho rằng đối phương cùng Lãnh Tâm là một mạch đồng nguyên, nói không chắc là sư huynh đệ.

"Lãnh Tâm?"

Mị Cơ nhất thời sững sờ, có chút thất thanh nói: "Nguoi vì sao như vậy hỏi? Lẽ nào. . ."

Hần rất thông minh, trong nháy mắt nghĩ đến này một tầng, mặt cười nhất thời đại biến.

Gia chủ từng từng hạ xuống định luận, giết Lãnh Tâm giả, thực lực cao thâm khó dò, thủ đoạn cứng rắn, tuyệt đối là sát thủ bảng ba vị trí đầu tồn tại.

Lẽ nào, cái này Vương Dật chính là này kẻ hung hãn. . . ?

Sao có thể có chuyện đó?

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 94: Thành quỷ? Người nghĩ hay lắm

Nghĩ tới đây, Mị Cơ mặt cười cực kỳ nghiêm nghị, tay phải hư không ninh chuyển, 'Xi' một tiếng, một cây đoản kiếm xuất hiện ở trong tay của hắn.

Đoản kiếm 20 cm dài ngắn, ở nguyệt quang chiếu xuống, thân kiếm ngân trắng hiện ra ánh xanh, muốn là cho ăn có kịch độc.

'Hô '

Trong nháy mắt tiếp theo, hắn biến mất trong màn đêm mịt mù.

Vương Dật ánh mắt một lảng, nhìn chăm chú hư không, chậm rãi đem túi sách cởi xuống, đặt ở trên bình đài, mở ra khoá kéo, từ bên trong rút ra một cây xâm chữ bút.

'Xi'

Đột nhiên, hư không phát sinh nhẹ nhàng vận vẹo, một đạo ánh bạc cắt ra hư không, hướng Vương Dật cổ cực tốc xóa đi.

Vương Dật đan chân mãnh đạp, thân thể trong nháy mắt lui nhanh 3 mét, thủ đoạn bỗng nhiên vung một cái, trong tay hắn viết ký tên hư không chuyển động, hình thành một mặt màu đen mâm tròn.

"Tay quỷ. . ."

Vương Dật quát lạnh một tiếng, ngón tay mãnh đan hư không.

'Xi xì xì. . .'

Trong nháy mắt, hắc bàn phá không mà đi, nhắm phía hư vô.

'Hô. . .'

Sau một khắc, một vệt bóng đen từ hư không lao ra, nhanh chóng tránh thoát hắc bàn công kích.

"Quý Ảnh tuyệt sát? Đây là Lãnh Tâm sát thuật. . ."

Không trung Mị Cơ không khỏi kinh kêu thành tiếng.

"Triền quỷ. . ."

Vương Dật không để ý tới hắn, dò ra hai chỉ về trên một lập.

'Xi xì. . .'

Tiếng xé gió vang, hắc bàn nhất thời thay đổi phương hướng, truy hướng về Mị Cơ.

"Này không phải Nga Mi thứ, người Quý Ảnh tuyệt sát đối với ta mà nói là vô bổ. . ."

Mị Cơ rất nhanh tỉnh táo lại, cười lạnh một tiếng, vung kiếm giương kích.

'Đùng đùng'

Trong nháy mắt tiếp theo, hắc bàn bị trong tay hắn ngăn chặn bỏ cái nát tan.

"A?"

Đột nhiên, Mị Cơ thân thể chấn động mạnh, hắn kinh sợ một tiếng, hư không lui nhanh.

Hắc bàn kinh lực quá kinh người , lực quá vạn cân, đương thực sự là sung mãn không thể chống đỡ. Hắn tuy là một đòn đem chém nát, lại bị cự lực rung ra nội thương, dao găm trực tiếp tuột tay bay ra.

"Hắc. . ."

Vương Dật nhếch miệng lên, thân thể phóng lên trời, nhanh chóng tiếp cận đối phương, liên tục gảy mười ngón tay, trong nháy mắt niêm phong lại Mị Cơ quanh thân đại huyết. Sau đó, hắn đem đối phương lâu vào trong ngực, trở xuống trên bình đài.

Mị Cơ trải qua không thể động đậy , hắn sợ hãi nhìn Vương Dật, béo mập khỏe mỗi một bên, móc có một đạo nhìn thấy mà giật mình vết máu.

"Hắc. . ."

Vương Dật nhìn trong lòng 'Mỹ nhân', quái lạ nở nụ cười: "Bây giờ có thể nói cho ta đi. . . , ngươi tại sao muốn theo dõi ta?"

"Hừ!"

Mị Cơ có chút không chịu nổi hắn 'Tà ác' ánh mắt, nghiêng đi mặt cười, lạnh lùng nói: "Ngươi giết ta đi."

"Giết ngươi?"

Vương Dật cười khẩy nói: "Ngươi xinh đẹp như vậy, ta cái nào cam lòng giết ngươi?"

Hắn dứt lời liền vùng lên đại thù, hướng cái miệng của hắn trên mạnh mẽ vỗ một cái.

'Đừng '

Một đạo tiếng vang lạnh lạnh xuất hiện .

Mị Cơ thân thể chấn động mạnh, hắn mạnh mẽ nhìn về phía Vương Dật, tiểu nhân trong bắn ra vô hạn sát cơ.

Nguyệt quang bên dưới, Vương Dật cảm thấy trong lòng 'Mỹ nhân' thật sự rất dễ nhìn, đặc biệt là có vẻ tức giận, thực sự là. . .

Hắn lại bay lên dị dạng tâm tư, bắt quả rất nhanh biến mất rồi.

Vương Dật lần thứ hai vùng lên đại thù.

'Đừng '

Lại là một tý, Mị Cơ thân thể đột nhiên hướng lên trên uốn một cái, hắn gắt gao nhìn Vương Dật, tiểu nhân trong có sương mù bốc lên.

Từ nhỏ đến lớn, hắn hay vẫn là lần thứ nhất chịu đến loại này nhục nhã.

"U, còn khóc . Ngươi là sát thủ, làm sao có thể khóc đâu?"

Vương Dật cười hi hi, lần thứ hai vùng lên đại thù.

'Đừng '

"Có nói hay không?"

'Ba ba '

"Ngươi không nói, ta liền vẫn đánh, đánh tới ngươi nói là dừng. . ."

'Ba ba đừng '

Đối phương nếu là nam nhân, Vương Dật là không một chút nào hội nương tay, dĩ nhiên liên tiếp đánh hắn bảy, tám lần.

Mị Cơ cắn chặt hàm răng chính là không hé miệng. Bị đánh mấy lần sau, hắn thống khổ nhắm lại tiểu nhân, hai đạo nước mắt, từ khóe mắt lướt xuống.

Hắn muốn tự sát, thế nhưng huyết đạo bị phong, liền căn lưỡi khí lực đều không có .

Vương Dật không nghĩ tới hắn thật sự khóc, trong lòng cả kinh, vội vàng đem hắn đặt ở trên bình đài.

"Ha, ngươi làm gì thế khóc đâu?"

Kẻ này lúng túng gãi gãi đầu.

"Giết ta. . ."

Mị Cơ mở tiểu nhân, nhìn về phía một bên chỗ trống, run giọng nói.

"Người trả lời vấn đề ta hỏi trước đã. . ."

Vương Dật thực sự không đành lòng lấy tính mệnh của hắn, Mị Cơ cùng Lãnh Tâm không giống nhau, hắn là chính mình đồng học.

Hơn nữa, hắn dài đến thật sự rất dễ nhìn, Vương Dật không đành lòng thủ đoạn ác độc tồi 'Hoa' .

"Ta nhượng người giết ta. . ."

Mị Cơ hướng hắn lớn tiếng quát.

"Thảo, người nhỏ giọng một chút."

Vương Dật nhất thời kinh hãi đến biến sắc, hắn vội vã che đôi phương phần môi.

"A. . . A. . ."

Mị Cơ liễu mạng súy mặt cười, nước mắt càng chảy càng nhiều.

Vương Dật trực tiếp không nói gì , khẽ quát: "Người lại không thành thật, ta liền đem người bái đến trống trơn, vứt đi xuống lầu."

Câu nói này quả thực có hiệu quả, Mị Cơ trong mắt nhất thời bắn ra vẻ bối rối, không giãy dụa nữa .

Vương Dật chậm rãi giờ lên đại thủ.

Mị Cơ gạt gao trừng mắt hắn, trong mắt bắn ra ngập trời sự thù hận. Hắn tức giận đáng đáp lại kiêu lại mỹ, đương thực sự là mị thái mưòi phần.

Hai người liền như vậy nhìn chăm chú không nói.

Sau 1 phút.

"Ai. . ."

Vương Dật bị hắn 'Ta thấy mà yêu' đáng vẻ chinh nhẹ dạ , thờ dài, đứng lên, tay phải lẳng không hư đạn.

'Xì xì. . .'

Mị Cơ thân thể chấn động, huyết đạo được giải mở ra.

"Người đi đi, không nên lại theo ta. . ."

Vương Dật lui về phía sau mấy bước, trầm giọng nói.

Mị Cơ chậm rãi ngồi dậy, lạnh lùng nhìn Vương Dật, hô hấp có chút gấp gáp. Hắn chuyển qua mặt cười, nhìn về phía roi xuống ở một bên dao găm.

'Hô '

Sau một khắc, hắn cực tốc vọt tới nơi đó, đem dao găm sao ở trong tay.

"Lão gia, phu nhân, thiếu gia, tiểu thư, Mị Cơ có phụ các người chờ mong. . ."

Mị Cơ quát to một tiếng, hai tay nắm chặt chuôi kiếm, hướng chính mình trái tim mạnh mẽ gai xuống.

"Dừng tay! ! !"

Vương Dật hét lớn một tiếng, trong nháy mắt vọt tới bên cạnh hắn, xuất chương đánh vào hắn cầm kiếm hai tay trên.

'Phốc. . .'

Mị Cơ hai tay nhất thời bị kích nghiêng, lưỡi dao sắc trong nháy mắt đâm vào vai phải của hắn.

"Người điên rồi? Vì sao phải tự sát?"

Vương Dật hướng hắn rống to.

"Ha ha ha. . ."

Mị Cơ không để ý tới hấn, đối với nguyệt đau thương cười dài, tiểu nước mắt trên mặt càng chảy càng nhiều.

"Người điên, nguoi chính là người điên. . ."

Vương Dật ra tay như gió, trong nháy mắt niêm phong lại trên người hấn mấy chỗ huyết đạo, ngừng lại huyết thế.

"Ha ha, vô dụng. . ."

Mị Cơ cười lạnh nói: "Shuriken cho ăn lên 'Tuyệt Tâm thương', mấy phút sau, độc nhập tâm mạch, ta hay vẫn là sẽ chết. . ."

"Nguoi. . . Nguoi. . ."

Vương Dật nghe xong vừa giận vừa sợ, quát to: "Nguoi một thân Huyền Thuật được không dễ, vì sao phải tìm chết?"

"Vương Dật. . . Ta thành quý. . . Cũng sẽ không bỏ qua nguoi. . ."

Mị Cơ trải qua đối với tính mạng của chính mình coi như rom rác, hấn nhớ tới vừa nãy chịu đến làm nhục, cắn răng, gằn từng chữ.

"Thành quý? Nguoi nghĩ hay lắm. . ."

Vương Dật trong nháy mắt đã quyết định, hấn giơ tay lên đến, mò lên Mị Cơ vai phải.

"Tê rồi. . ."

Trời ạ, hấn dĩ nhiên trực tiếp đem Mị Cơ áo xà cái nát tan.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 95: Nguoi giúp ta xoa bóp chân đi

Trong phút chốc, một cái trắng sáng như tuyết thân thể, xuất hiện ở nguyệt quang bên dưới, thê mỹ mê người.

"A, nguoi. . ."

Mị Cơ nhất thời kinh sợ, tay trái cuống quýt ở chính mình trước ngực.

Vương Dật vẻ mặt rất nghiêm nghị, ở hấn phía sau ngồi khoanh chân, một tay đem Mị Cơ thiên tế cánh tay phải từ phía sau lưng giơ lên, một cái tay khác nặn ra nhiều la diệp dấu ấn.

"Xi. . ."

Sau một khắc, Đa La Diệp Chỉ tầng tầng điểm ở Mị Cơ hữu sau kiên nơi.

"Phốc. . ."

Cho ăn độc Shuriken từ Mị Cơ vai bắn ra, một luồng máu đen phun xuất đến.

"Nguoi. . . Nguoi buông ra ta. . ."

Trên người xích ~ lửa Mị Cơ vừa thẹn vừa giận quát lên.

"Đừng lên tiếng. . ."

Vương Dật vận công tới lúc gấp rút, nghe tiếng điểm hấn á huyết, tiếp tục bức độc.

"A a. . ."

Mị Cơ uốn éo người, liều mạng muốn la lên, nhưng là vô công không có kết quả.

"Lương nghi Tứ Tượng, khí phá hư hải. . ."

Vương Dật tay trái nhiều lần bắt ấn, ở Mị Cơ hoạt như mỡ đông phía sau lưng đạn điểm đi khắp, xoa bóp trợ tức. . .

Mị Cơ nơi vai phải, máu đen không ngừng mà chảy ra. Chạm rãi, những cái kia máu đen dần dần chuyển bụi, lát sau biến hoá hồng.

Chín thành độc tố, dĩ nhiên bị bài xuất đến.

"Không được, nhất định phải nhỏ sạch sẽ."

Vương Dật biết trong cơ thể hắn còn tồn lưu dư độc, không cách nào dùng nội tức loại bỏ sạch sẽ, lập tức thu tay về đến, vọt đến trước mặt đối phương.

"A a. . ."

Mị Cơ mạnh mẽ theo dõi hắn, liều mạng 'Rên rĩ', hận không thể đem hắn ăn tươi nuốt sống.

Vương Dật thấy hắn lại đem chính mình bằng phẳng bộ ngực che khuất, một mặt cổ quái nói: "Đều là nam nhân, ngại cái gì tu?"

Hắn đem đối phương cánh tay trái lấy xuống, áp sát tới, một miệng thân ở Mị Cơ miệng vết thương.

"A. . ."

Mị Cơ nhất thời cứng lại rồi, một đôi tiểu nhãn đến lão đại, ngây ngốc mắt nhìn phía trước hư không.

"Tê. . . Phốc. . . Tê. . ."

Vương Dật dùng sức hấp ~ dẫn vết thương của hắn vị trí, nhiều lần hơn mười lần sau, rốt cục đem Mị Cơ trong cơ thể dư độc hút sạch sành sanh. . .

"Hô. . . , quyết định!"

Vương Dật đi sau không ít, giờ tay lau lau khoé miệng vết máu, nhìn về phía Mị Cơ, cười hi hi: "Như vậy, ngại liền không làm được quý. ."

Hắn nói xong, trong nháy mắt mở ra đối phương huyết đạo, đứng lên.

Mị Cơ thân thể mềm nhũn, suýt chút nữa ngã sấp xuống ở trên bình đài. Hắn một tay chống đỡ mà, một tay che khuất chính mình bằng phẳng bộ ngực, thân thể run lấy bầy, hô hấp có chút gấp gáp. Ba ngàn thanh ti buông xuống, chặn lại rồi hắn phần lớn mặt cười.

"Mị Cơ, ngày hôm nay liền như thế quên đi. Nếu như ngại lại theo dõi ta nói. . . , hừ hừ, ngại hiểu."

Vương Dật liếc nhìn điện thoại di động: 11 điểm 52 phân, hắn không còn dám trì hoãn, xoay người lại đi mấy bước, cầm lấy túi sách.

"Tái kiến. . ."

Hắn hướng Mị Cơ vẫy vẫy tay, sau đó phóng lên trời, biến mất ở thế lương bóng đêm ở trong.

Mị Cơ nhìn kỹ Vương Dật biến mất phương hướng, trong con ngại bay lên quái lạ ánh sáng, hắn nhìn về phía vai phải vết thương. . .

Đột nhiên, này so với nữ nhân còn mỹ lệ hơn mặt cười trên, càng là bay lên hai mảnh hồng vân, quyến rũ đến cực điểm. . .

. . .

12 điểm 03 phân.

Vương Dật đi tới xa hoa phòng bệnh ngoại, nhẹ nhàng gõ cửa phòng.

'Chi. . .'

Cửa phòng mở ra, bên trong Giang Tiểu Vân vừa thấy là Vương Dật, nhất thời cười mặt như hoa.

"Xin lỗi, ta tới chậm. . ."

Vương Dật khẽ mỉm cười.

"Không có chuyện gì, Tuyết Tinh cũng vừa tinh. . ."

Giang Tiểu Vân cười khẽ tránh ra thân thể.

Vương Dật nhất thời sững sờ.

Mới vừa tinh?

Hắn mờ mịt đi vào, đã thấy Giang Tuyết Tinh chính mặc một bộ màu hồng nhạt váy ngủ, một mặt xinh đẹp nhìn mình.

Nàng không có đắp chăn, thon dài chân ngọc ở ngoại diện trùng điệp đắp, mặt trên ăn mặc màu da tất chân.

Vương Dật người nhất thời mộng ép.

Nàng đang làm gì thế? Không biết chính mình thương rất nghiêm trọng? Không chỉ thay đổi bệnh phục, còn xuyên qua tất chân?

Vương Dật làm sao biết, hắn ban ngày đem hết thầy nội tức đều truyền vào đối phương trong cơ thể, sử thể chất của nàng phát mọc ra rễ bản biến hóa, hơn nữa Sơn Vô Lăng Kim Sang được thuộc về tốt nhất phẩm, lúc này Giang Tuyết Tinh thương thế càng là hảo 8 thành.

"Vương Dật, ngươi có đói bụng hay không? Ta này có thật nhiều ăn ngon. . ."

Giang Tuyết Tinh hướng hắn nhẹ ngọt nở nụ cười.

"Há, không cần. . ."

Vương Dật không dám nhìn nàng, đem túi sách hương về trên ghế salông ném một cái, ngồi xuống.

"Tỷ, ngươi nhanh đi về đi, đừng làm cho trong nhà quá lo lắng. ."

Giang Tuyết Tinh mím mím phần môi, nhìn về phía tỷ tỷ.

Giang Tiểu Vân thăm mắng tiếng cô nàng chết dầm kia, như thế gấp oanh ta đi. Sau đó cầm lấy tay nải, hướng Vương Dật cười nói: "Về về nhà trước , đêm nay liền xin nhờ ngươi , Vương Dật. . ."

"Àn, Tiểu Vân tỷ yên tâm hảo , ngươi trên đường chú ý an toàn."

Vương Dật hướng nàng gật gật đầu.

Giang Tiểu Vân cười khẽ, hướng em gái làm cái mặt quỷ, mở cửa rồi đi.

Nàng sau khi rời đi, bên trong gian phòng nhất thời rơi vào ngán ngùi trầm mặc.

Vương Dật lấy điện thoại di động ra, cho đại tiểu tiên nữ phát tài cái tin tức: Lão bà, các ngươi năng lực thu được ta tin nhắn sao?

"Muộn như vậy , ngươi đang cho ai gọi thư tin tức?"

Giang Tuyết Tinh vẫn đang quan sát hắn cử động, thấy sau không nhận được sân tiếng hỏi.

"Một người bạn. Ngươi thương thế rất nặng, cần nghỉ ngơi nhiều, sớm chút ngủ đi. . ."

Vương Dật nhìn về phía nàng đạo.

"Ta mới vừa lên, làm sao ngủ đến?"

Giang Tuyết Tinh vận vẹo hạ thân tử, sắc giọng: "Vương Dật, ngươi tới đây cho ta. . ."

Vương Dật nhìn một chút nàng, cúi đầu xuống, nói: "Ta ngồi ở đây rất tốt. . ."

Hắn cho Ngụy Đào phát tài cái tin nhắn: Ta nghĩ mua chiếc xe, bằng lái sự tình, ngươi đến quyết định.

"Ngươi. . . A. . ."

Giang Tuyết Tinh vừa định sái tiểu tính tình, bỗng nhiên gào lên đau đớn một tiếng.

Vương Dật cả kinh, vội vàng để điện thoại di động xuống đi tới bên cạnh nàng, ngo ngác hỏi: "Ngươi làm sao ?"

"Hi hi. . ."

Đột nhiên, Giang Tuyết Tinh cười giả dối, một phát bắt được thủ đoạn của hắn.

"Ngươi . . . Ngươi làm gì? Nhanh buông ra. . ."

Vương mẫu người nhất thời vừa giận vừa sợ, nàng không nghĩ tới đối phương lại giờ trò lừa bịp.

"Vương Dật, hôn ta một tý. . ."

Giang Tuyết Tinh hướng hắn mân mê cái miệng nhỏ, nói lời kinh người.

Dật?

Vương mẫu người trực tiếp choáng váng, hoãn hảo hồi lâu mới nói: "Ngươi đùa gì thế?"

"Đùa gì?"

Giang Tuyết Tinh nhất thời không nghe theo , sân tiếng nói: "Ban ngày ngươi nói rồi, còn yêu thích ta. Ta gia Vương Dật xưa nay không lừa người."

Ban ngày?

Dựa vào.

Đó là ta an ủi ngươi có được hay không? Muốn chẳng phải nói, ngươi đã chết rồi. . .

Vương mẫu người nhất thời một cái đầu hai cái lớn hơn.

"Ngươi lại không buông tay, ta liền đi. . ."

Vương Dật cực kỳ không nói gì đạo.

"Đi? Ngươi đi rồi ta làm sao bây giờ?"

Giang Tuyết Tinh càng là không nghe theo , đôi mắt đẹp bỗng nhiên ùng ục xoay một cái, nảy ra ý hay.

"Ngươi nếu như không muốn hôn ta, liền giúp ta xoa bóp một chút đi."

Nàng tiểu nhân uốn cong, mị tiếng nói.

"Nơi nào không thoải mái?"

Vương mẫu người nghe xong, tuy cảm thấy không thích hợp, nhưng cũng so với thân thực sự tốt hơn nhiều, thấp giọng hỏi.

Sau một khắc, Giang Tuyết Tinh nhẹ nhàng nâng lên thon dài chân ngọc.

Trời ạ, chân của nàng dĩ nhiên ở Vương mẫu nhân thân trên sượt mấy lần, khẽ cười nói: "Ngươi giúp ta xoa bóp chân đi. . ."

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 96: Không hề có một tiếng động mê hoặc

Dật?

Vương Dật nhất thời sững sờ ở những nơi.

"Lại không được sao?"

Giang Tuyết Tinh cái miệng nhỏ mân mê, tiểu nhân trong sương mù mông mông.

Không thể phủ nhận, thiếu nữ nước mắt rất có lực sát thương, đặc biệt là thiếu nữ xinh đẹp, huống chi đối phương hay vẫn là tiền nhiệm bạn gái.

"Người . . . Ngồi xong . . ."

Vương Dật trầm mặc chốc lát, kéo qua một cái ghế ngồi xuống, có chút thờ tức giận nói.

"Ồ . . . Ân . . ."

Trên giường Giang Tuyết Tinh bé ngoan ngồi thẳng thân thể, mặt cười e thẹn vô hạn, cặp kia hoàn mỹ thiên tức nhẹ nhàng hướng lên trên làm nổi lên, khiến cho nó đường vòng cung càng thêm gợi cảm mê người.

Vương Dật đưa tay ra, nhẹ nhàng nắm chặt rồi chân phải của nàng.

"A . . ."

Giang Tuyết Tinh hô khẽ một tiếng, nhất thời hà phi hai gò má, mặt cười đỏ đến mức không được không được .

'Mắc cỡ chết người , Giang Tiểu Vân, người cái phương pháp này nếu là không được, ta cùng người không dễ yên. . .'

Trong lòng nàng ám thối.

Đương tìm thấy đối phương bàn chân nhỏ một khắc đó, Vương mỗ người lỗ mũi trực tiếp mở ra , bên trong có đáng sợ nhiệt khí phun ra ngoài.

Tất chân xúc cảm thêm vào thịt thịt co dãn, nhưng trong đầu hần trống rỗng, phía dưới lại là vô liêm sỉ cứng rồi.

"Người . . . Đúng là nắm a. . ."

Giang Tuyết Tinh thấy hần nửa ngày bất động, tu tu thúc.

"A . . . Tốt. . ."

Vương Dật nhất thời giật mình tỉnh lại, tay trái cầm lấy tú đầu, hữu đốt ngón tay nhô lên, mềm nhẹ ở đối phương đùi tâm trượt đi.

Giang Tuyết Tinh thân thể yêu kiều nhẹ nhàng run rẩy, như chỉ chấn kinh nai con. Nàng đôi mi thanh tú hơi nhú lên, trong con người xinh đẹp nhưng là một mảnh mê ly. Về mặt có chút tiểu thống khổ, càng có chút hơn tiểu Thư phục.

Hai người đều không tiếp tục nói nữa, lẳng lặng hưởng thụ lẫn nhau mang đến vui thích.

Đây là một loại không hề có một tiếng động mê hoặc.

...

Nam nhất son đề, Đình gia.

Đình Tú Đình còn chưa ngủ, chính ăn mặc đại hoàng vạt áo ngủ nằm ở trên giường chơi điện thoại di động.

'Vù'

Đột nhiên, điện thoại di động của nàng chấn động, một cái tin nhắn phát tài lại đây.

Mị Cơ: Tiểu thư, ngài ngủ sao?

"Muộn như vậy , Mị Cơ tỷ tỷ tại sao còn chưa ngủ?"

Đình Tú Đình kỳ quái tự nói, biên tập tin nhắn cho hần trở về đã qua: Không đây, Mị Cơ tỷ tỷ có chuyện gì sao?

Chẳng được bao lâu, điện thoại di động lại vang lên.

Mị Cơ: Không có chuyện gì, ta chính là hỏi ngài có ngủ hay không. . .

Đình Tú Đình nhìn tin nhắn sau, trong lòng càng kỳ quái , biết chắc có việc, trực tiếp cho hần gọi tới.

Điện thoại thông.

Đình Tú Đình: "Mị Cơ tỷ tỷ, làm sao ?"

Mị Cơ: "Không có chuyện gì, tiểu thư ngài nghỉ sớm một chút đi."

Đình Tú Đình: "Không đúng, nhất định là có chuyện. Mị Cơ tỷ tỷ nói mau, bằng không ta một buổi tối đều ngủ không được . . ."

Đầu bên kia điện thoại Mị Cơ trầm mặc một lát sau, sâu xa nói: "Tiểu thư, Lãnh Tâm là Vương Dật giết, không sai đi."

"Hả?"

Đình Tú Đình nhất thời cả kinh, vội vàng từ trên giường ngồi dậy: "Mị Cơ tỷ tỷ nghe ai nói?"

Quả nhiên, tiểu thư đã sớm biết, nàng nương ta tiếp cận Vương Dật nguyên nhân chính là cái này.

Điện thoại di động đầu kia Mị Cơ nhú nhú đôi mi thanh tú, trầm mặc xuống.

Đình Tú Đình thấy đối phương này giờ không nói gì, nhất thời hoảng rối: "Mị Cơ tỷ tỷ, người tuyệt đối đừng nói cho cha ta. . ."

Hả?

Mị Cơ vừa nghe, tiểu nhãn trong nổi lên một loại khó hiểu thần thái.

Đình Tú Đình tiếp tục nói: "Nếu như cha ta biết rồi, bóng rổ xã sẽ bại liệt, đến lúc đó Triệu Long ca ca nhất định sẽ phi thường khó chịu."

"Cùng bóng rổ xã có quan hệ gì?"

Mị Cơ rốt cục có phản ứng.

Đình Tú Đình nói: "Vương Dật gia nhập bóng rổ xã. . ."

Mị Cơ nghe xong, trầm mặc chốc lát, nói: "Ta rõ ràng . Tiểu thư yên tâm, ta sẽ không nói cho gia chủ."

"Thật sự? Ta liền biết, Mị Cơ tỷ tỷ tốt nhất. . ."

Đình Tú Đình nhất thời yêu kiều lên.

Cúp điện thoại sau, trong phòng Mị Cơ nhìn một bên giả sơn, trong đầu hiện ra Vương Dật vì chính mình hấp độc tình cảnh.

"Người chính là tên khốn kiếp. . ."

Hắn thấp giọng thối mắng một tiếng, mặt cười bắt đầu đỏ ửng lên.

. . .

Bên trong biệt thự.

Nguyệt đại tiểu thư ở khuê trên giường lăn qua lộn lại hơn một giờ, chính là ngủ không được, niện rộng hầu chẩn bị nàng đập xuống đến mấy lần.

"Keng linh. . ."

Đúng vào lúc này, điện thoại di động của nàng vang lên. Nguyệt Thi Lam cầm lấy vừa nhìn, là bạn thân đánh tới, trực tiếp ấn xuống nút nhận cuộc gọi.

Trầm Nguyệt Hi: "Thi Lam, bảo bảo ngủ không được. . ."

Nguyệt Thi Lam: "Ngủ không được mấy dương đi. . ."

Trầm Nguyệt Hi vừa nghe nhất thời không làm, kiều xùy xùy nói: "Người thật ác độc tâm. . . , Thi Lam, ta nghĩ đi đệ tam bệnh viện. . ."

"Người đùa gì thế?"

Nguyệt Thi Lam nhấn lại đôi mi thanh tú: "Muộn như vậy, bệnh viện đã sớm đóng, chúng ta làm sao đi vào?"

"Đúng vậy. . . , này Vương Dật khẳng định cũng không vào được. . ."

Trầm đại tiểu thư nghe xong nhất thời nhảy nhót lên.

Nguyệt Thi Lam mặt cười buồn bã: "Vương Dật không giống nhau, hắn hội Tiên thuật. . ."

Trầm Nguyệt Hi vừa nghe nhất thời nhụt chí.

Đúng đấy, Vương Dật có thể phi thiên độn địa, chinh mình nhưng không thể.

Tiền nữ sư tôn, các người nhanh lên một chút trở lại đi, Giang Tuyết Tinh lại bắt đầu ghi nhớ Vương Dật . . .

. . .

Sáng sớm

Sương mù, hiện sương sớm.

Trên ghế salông Vương Dật chậm rãi mở mắt ra, nhìn về phía trên giường bệnh ngủ mỹ nhân.

Đêm qua, hẳn cho Giang Tuyết Tinh nắm chân thì, lần thứ hai truyền vào nội tức.

Giang Tuyết Tinh lúc đó liền cảm giác cả người ấm Dương Dương, vô cùng thoải mái, sau 5 phút, nàng thân cái tiểu lại eo, nhắm mắt hưởng thụ, không khi nào liền ngủ .

Vương Dật nắm xong sau, cho nàng đắp chăn xong, ở trên ghế salông ngủ.

Hắn sau khi đứng lên, lấy ra trong bọc sách rửa mặt dụng cụ, nhỏ giọng đi vào phòng rửa tay. Sau khi ra ngoài, Giang Tuyết Tinh còn không tỉnh lại.

Vương Dật cho giang tiểu đình gọi thư tín tức, hỏi nàng lúc nào đến, không một phút nàng trở về lại đây : Ta ở cửa.

Vương Dật có chút không nói gì, nhẹ nhàng mở cửa phòng ra.

"Vương Dật, tạc muộn trải qua thế nào?"

Giang Tiểu Vân sau khi đi vào, hướng hắn hi hi cười nói.

Vương Dật nhất thời lộ ra quái lạ về mặt, hắn sờ sờ mũi, nói: "Rất tốt đẹp. Tiểu Vân tỷ, ta đi học . . ."

Giang Tiểu Vân thấy hắn sau khi rời đi, nhìn trên giường muội muội, mặt cười lộ ra vừa hiểu kỳ, lại thần sắc mong đợi.

Ngày hôm qua chính mình cho nàng xuất những cái kia chủ ý, cô nàng này đến cùng dùng bao nhiêu?

Sau 10 phút, Vương Dật xuất đệ tam bệnh viện, xem thời gian không kịp , trực tiếp đánh chiếc xe.

Đến trường học sau, đi ngang qua cầu thang thì bị người gọi lại .

Vương Dật xoay người, đã thấy Mị Cơ đứng ở cách đó không xa, một mặt phức tạp nhìn mình.

"Ha ha. . ."

Vương Dật nở nụ cười, đi tới trước mặt hắn: "Mị Cơ, tìm ta có việc?"

Mị Cơ nhìn hắn, mặt cười bỗng nhiên một đỏ, buông xuống ánh mắt, thấp giọng nói: "Không có chuyện gì. . ."

Hắn bước nhanh hướng 2 ban đi đến.

"Mẹ kiếp, người vội vã đầu thai a. . ."

Vương Dật một cái kéo lại Mị Cơ cánh tay, sau đó thân thiết ôm bờ vai của hắn, thấp giọng nói: "Ta hi vọng chúng ta là bằng hữu, không phải kẻ địch. . ."

Mị Cơ bị hắn ôm sau, thân thể run lên, mặt cười nhưng là càng đỏ.

Hắn nhẹ nhàng 'Ân' một tiếng.

"Như thế tốt lắm. . ."

Vương Dật thấy phản ứng của hắn sau, trong lòng cũng là thở phào nhẹ nhõm, khôi phục bình thường âm lượng: "Ha, khoan hãy nói, dung mạo người thật rất đẹp đề. . ."

Hắn giơ tay lên đến, hướng hắn mặt cười sờ soạng.

Mị Cơ thấy, cuống quýt nhắm lại tiểu nhân.

"Vương Dật, người làm gì?"

Đúng vào lúc này, bên cạnh đột nhiên xuất hiện một tiếng khê kêu.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 97: Sát ý

Đình Tú Đình đi tới, trực tiếp xóa sạch Vương mỗ người quái đảo: "Người nhanh buông ra Mị Cơ. . ."

Ánh mắt của nàng rất lạnh lẽo, hàn lòng người phổi.

Hả?

Vương Dật sững sờ, ám đạo cô nàng này giờ trò quý gì? Lão tử tùy tùng lý bạn học trai 'Làm chuyện gay', mắc mớ gì tới người?

Lẽ nào? Nàng đối với Mị Cơ thú vị?

Nghĩ tới đây, Vương mỗ mặt người trên lộ ra quái lạ vẻ mặt, nhưng là không có buông ra cánh tay.

"Người là người điếc sao? Thả ra hắn. . ."

Đình Tú Đình thờ phỉ phò quát lên.

"Đình Tú Đình đồng học. . ."

Vương mỗ người con mắt hơi chuyển động, cười hắc hắc nói: "Người có phải là yêu thích lớp chúng ta Mị đồng học a. . .?"

Hắn hỏi như vậy, tất nhiên là không biết cái gì tốt xấu. Thăm nghĩ nếu như hai người bọn họ nếu như thành , Đình gia cùng Trần gia thông gia tất nhiên hội hoàng, như vậy người trước sẽ mất đi một cái cường lực trợ cánh tay, này đối với chính mình báo thù kế hoạch rất có lợi.

"Người thôi đi!"

Đình Tú Đình nhất thời tức điên , Mị Cơ là trong nhà 'Ám tử', cùng mình tình cùng 'Tỷ muội', sao có thể sẽ sản sinh tình cảm?

"Nhưng ta nghe Mị đồng học nói, hắn hảo như rất yêu thích người."

Vương mỗ người một mặt cười xấu xa đạo.

"Người hồ. . ."

"Được rồi, các người cố gắng nhờ một chút, ta không quấy rầy các người. . ."

Vương Dật cười ha ha, đánh gãy Mị Cơ, đem hắn hướng về Đình Tú Đình trước mặt đẩy một cái, hướng bọn hắn chớp chớp mắt, hướng về 2 ban đi đến.

"Tự cho là ngớ ngẩn. . ."

Đình Tú Đình nhìn chăm chăm Vương Dật rồi đi bóng lưng, cắn răng bạc nói nhỏ.

"Tiểu thư, ta cũng trở về ban."

Mị Cơ thấp giọng nói, hắn mặt cười trên còn có lưu lại cảm động dư vị.

"Mị Cơ tỷ tỷ, ta biết sát thủ nhất định phải ẩn nhẫn. Nhưng một số thời khắc, cần bản không cần nhẫn nữa. Tên khốn kia vừa ở khinh bạc người a, lần sau hắn lại làm như thế, người trực tiếp cho hắn ký Shuriken, đem cái kia hàm trư tay chặt hạ xuống. . ."

Đình Tú Đình lạnh lùng nói.

"Biết rồi. . ."

Mị Cơ có chính mình tiểu ý nghĩ, nghe vậy gật gật đầu, xoay người hướng 2 ban đi đến.

"Vương Dật, ta sẽ không để cho ngươi dễ chịu, chúng ta đi nhìn. . ."

Đình tú rất nghiêng răng nghiêng lợi lắm bầm một câu, xoay người lại, hướng mình lớp đi đến.

Lại nói Vương nỗ người tiến vào ban sau, vừa tới chính mình chỗ ngồi, anh em nhà họ Liễu liền dính sát.

"Vương đại ca, ăn điểm tâm không. . ."

"Vương đại ca, ta này có trư liễu trứng, còn có sữa đậu nành, cho ngươi. . ."

Bọn hắn một mặt tươi cười đưa lên sớm một chút.

Vương Dật nhìn bọn hắn, con mắt không khỏi nhắm lại.

Hắn cảm giác đối phương bỏ công như vậy tiếp cận chính mình, khẳng định sự tình xuất có yêu, tuyệt đối không phải là mình Piano đạn hảo đơn giản như vậy.

Vương Dật tiếp nhận sớm một chút, hướng về anh em nhà họ Liễu cười ha ha, hỏi: "Các ngươi thật sự muốn học Piano?"

"Ân, đúng thế. . ."

"Vương đại ca quyết định dạy chúng ta?"

Hai người đầu tiên là sững sờ, lập tức vui mừng khôn xiết, gật đầu liên tục đạo.

Vương Dật lạnh lẽo nói: "Ta có thể dạy các ngươi, bất quá, các ngươi nhất định phải trả lời ta mấy vấn đề."

"Vấn đề? Vấn đề gì?"

Anh em nhà họ Liễu rất là kỳ quái.

"Vấn đề thứ nhất, thực lực các ngươi ở Huyền cấp mấy tầng?"

Vương Dật dè dặt tiếng tuyên hỏi, hắn biết tu vi của đối phương tuyệt đối không đạt đến Thiên cấp.

"Cái gì?"

Liễu gia tiểu đồng bọn nhất thời kinh ngạc đến ngây người. . .

Hắn năng lực nhìn ra thực lực của chúng ta?

Hắn quả nhiên là cổ võ giả. . .

Hai người miệng há hốc liên hỏi, làm thế nào cũng không phát ra được thanh âm nào đến.

Liễu Thanh Diệp dù sao năm lâu một chút, trước hết phản ứng lại, tuấn mịch nhắm lại, khí chất phát sinh trời đất xoay vần biến hóa lớn, thấp giọng nói: "Vương đại ca, ngươi lại là tu vi gì?"

"Ha ha. . ."

Vương Dật nở nụ cười: "Trả lời vấn đề ta hỏi trước đã."

Anh em nhà họ Liễu liếc mắt nhìn nhau.

Liễu Thanh Diệp: "Huyền cấp 8 tầng sơ kỳ."

Liễu Thiên Diệp: "Huyền cấp 7 tầng hậu kỳ."

"Há, các ngươi tới tự gia tộc nào?"

Vương Dật trầm ngâm chốc lát, tiếp tục hỏi.

"Trương Đình Liễu gia. . ."

Liễu Thanh Diệp thành thật trả lời, bọn hắn đến Tùng Sơn sự tình, Đình gia là biết đến, tới gần mấy cái cổ vũ thể gia cũng có nghe thấy, vì lẽ đó không cần thiết hết sức ẩn giấu.

"Các người tiếp cận ta, không phải vì học Piano đi. . . ?"

Vương Dật ha ha cười nói.

"Cũng là, cũng không phải. . ."

Liễu Thanh Diệp hướng hắn nhếch miệng nở nụ cười.

"Hả?"

Vương Dật có chút nghe không hiểu, cau mày hỏi: "Có ý gì?"

"Vương đại ca này ngây thơ quá tuần tú, bên trong đại sảnh các tỷ tỷ đều bị sâu sắc hấp dẫn, vì lẽ đó chúng ta cũng nghĩ. . ."

Liễu Thanh Diệp rất là hưng phấn nói, hắn còn chưa nói hết, chỉ nghe 'Xì' một tiếng, Liễu Thanh Diệp đỏ mặt cho đệ đệ cái trán một cái bạo lật, quát lên: "Người cầm miệng cho ta!"

"Ừm. . . ? Ha ha. . ."

Vương Dật đầu tiên là sửng sốt, sau đó cười ha ha, cảm giác này hai huynh đệ thực sự là đối với đệ đệ nhân.

"Lão công, chuyện gì vui vẻ như vậy nha?"

Đúng vào lúc này, một trận u hương phiêu gần, Sơn Vô Lăng cười hi hi đi tới.

"Vương đại ca, chúng ta đi về trước. . ."

"Người nhất định phải dạy chúng ta a. . ."

Anh em nhà họ Liễu nghe được Sơn Vô Lăng âm thanh, nhất thời rung mình một cái, chạy trốn chết. Vương mẫu người trực tiếp choáng váng.

Cái gì quý?

Bọn hắn ngày hôm qua không phải còn đối với Sơn Vô Lăng rất nhiều 'Tình nghĩa' sao? Làm sao ngày hôm nay như tránh rắn rết ?

"Lão công, người cùng thể tiểu sắc quý đang nói chuyện gì?"

Sơn Vô Lăng hướng hắn quyền rũ nở nụ cười, khuyếch quốc khuyếch thành.

Vương Dật cúi đầu lật lên sách giáo khoa, bất động căn bản.

"Lão công, người làm sao không để ý tới nhân gia a?"

Sơn Vô Lăng đi tới Vương Dật trước mặt, thấy hắn không nhìn chính mình, bất mãn kêu rên một tiếng, dĩ nhiên trực tiếp ngồi ở đối phương trên đùi, hai cái cánh tay ngọc hướng về hắn cổ một câu. . .

Dát?

Vương mẫu người trong nháy mắt ngẩn ngang không được không được .

Này mục diện cũng quá xằng bậy, các bạn học đều nhìn đây.

Vương Dật thân thể chấn động, muốn thoát ly nàng 'Si triều', làm sao Sơn Vô Lăng thực lực tăng mạnh, căn bản chấn động không ra.

Trên đùi cùng giữa cổ truyền đến xúc cảm quá kinh người, Vương mẫu người lỗ mũi nhất thời một tấm. . .

"Người. . . Người làm gì? Nhanh hạ xuống. . ."

Hắn mặt đỏ tới mang tai gằm nhẹ.

"Không mà, lão công, người nợ ân tình của ta, lúc nào còn. . . ?"

Sơn Vô Lăng thân thể uốn một cái, sân tiếng hỏi.

Vương Dật liều mạng để cho mình tỉnh táo lại, trầm giọng nói: "Son Vô Lăng, ta cùng ngươi ngày xưa không oán, ngươi đến cùng muốn làm gì?"

"Lão công, ngươi đừng như thế hung? Nhiều tổn thương cảm tình. . ."

Son Vô Lăng cái miệng nhỏ một quyết, chán tiếng nói.

"Son Vô Lăng, ngươi nhanh lên một chút hạ xuống. . ."

Vương Dật thật sự cuống lên, gương mặt tuấn tú một mảnh đỏ chót, hắn đã thấy các bạn học ánh mắt kinh ngạc .

Đúng vào lúc này, Mị Cơ tiến vào phòng học, hắn không tự chủ được nhìn về phía Vương Dật, nhất thời phát hiện tình cảnh này.

Sau một khắc, hắn mỹ đến kỳ cục mặt cười nhất thời chìm xuống, mạnh mẽ nhìn Son Vô Lăng, trong con ngươi xinh đẹp càng là nổi lên vô thượng đại sát cơ.

Son Vô Lăng đến cùng là Thiên cấp cường giả, trong nháy mắt cảm nhận được này cỗ lạnh lẽo sát khí, chuyển qua mặt cười, nhìn chăm chú Mị Cơ, đôi mi thanh tú nhẹ nhàng nhắm lại.

Nàng năng lực cảm thấy xuất đến, đối phương thật sự muốn giết mình.

Tại sao? Các loại dấu hiệu cho thấy, mục tiêu của hắn là Vương Dật, có thể hôm nay nhưng đối với chính mình nổi lên tâm tư, hơn nữa còn như vậy không hề che giấu chút nào. . .

Mị Cơ lạnh lùng nhìn nàng, đi tới chỗ ngồi, đem túi sách ném một cái, chậm rãi đi tới hai người trước mặt.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 98: Hắn là boys love?

"Son Vô Lăng?"

Mị Cơ âm thanh không có chứa một tia cảm tình, như mùa đông khắc nghiệt giống như lạnh lẽo.

Đây là lần đầu tiên cùng đối phương nói chuyện.

"Ừm. . ."

Son Vô Lăng cười khê trở về một tiếng, nhưng trong lòng đề cập hoàn toàn cảnh giác.

Mị Cơ sát khí trên người quá rõ ràng , nàng làm tốt nghênh nhận chuẩn bị.

"Đây là trước công chúng, ngươi làm như thế, không tốt. . ."

Mị Cơ bình tĩnh mặt cười đạo.

"Đúng, Son Vô Lăng, ngươi như thế làm là ở khinh nhờn thần thánh trường học."

Phía dưới Vương mỗ người gào thét, hắn thật sự mau đưa nắm không được , nơi đứng quần có một cái thần bí đồ vật, chính ở mạnh mẽ lên. . .

Mà Son Vô Lăng đôi mi thanh tú, cau đến càng sâu .

Nếu như Mị Cơ là nữ nhân, nàng rất nhanh hội thoải mái. Vương Dật có một loại đặc biệt mị lực, phạm là nữ tử, đều sẽ bị loại kia mị lực hấp dẫn.

Có thể Mị Cơ ngoại trừ tướng mạo cùng da thịt như nữ tử ngoại, là cái mười phần nam nhân.

Lẽ nào?

Son Vô Lăng trong lòng lóe lên: Hẳn là boys love? (nam cùng, tên gọi tắt BL)

Nghĩ tới đây, nàng tử quan sát kỹ Mị Cơ cử chỉ, đã thấy hẳn song quyền nắm chặt, mỹ lệ tiểu trên mặt có chút đỏ ửng, làm như trong lòng kích động sờ đến.

"A. . . Phốc. . ."

Rõ ràng tất cả sau, Son đại tiểu thư thực sự nhịn không được, trực tiếp kiêu cười ra tiếng.

"Ngươi cười cái gì?"

Mị Cơ cái nào nghĩ đến nàng nhìn thấu mình? Tú mị nhất thời vừa nhú.

"Không. . . Không có chuyện gì. . . Hi hi. . ."

Son đại tiểu thư tiếp tục yêu kiều, cuối cùng từ Vương mẫu nhân thân trên nhảy xuống. Nàng một mặt quái lạ nhìn một chút Vương Dật, vừa nhìn về phía Mị Cơ, trực tiếp che chính mình phần môi, chạy hướng về chỗ ngồi.

Vương Dật nhất thời có chút choáng váng.

Mị Cơ thấy nàng ly khai Vương Dật, mặt cười nhất thời buông lỏng.

Băng son hòa tan, xuân về hoa nở.

"Mị Cơ, cảm ơn ngươi. . ."

Vương Dật mỉm cười đứng lên, giơ tay lên đến, nhẹ nhàng vỗ vỗ đôi phương hữu cánh tay.

"Không có chuyện gì. . ."

Mị Cơ khuôn mặt đỏ lên, ngượng ngừng cúi đầu xuống.

"Ta ngắt, ngươi cái đại nam nhân, làm sao hại lên tu?"

Vương Dật thấy hẳn lại mặt đỏ, cảm thấy thú vị, dĩ nhiên ở hẳn non mềm trên khuôn mặt nhẹ nhàng bóp một cái.

Mị Cơ mặt cười càng đỏ, đôi mắt đẹp nửa khép nửa mở, đầu hướng hẳn tay phương hướng vì hơi chéch, làm như rất mê luyến tay của đối phương.

Vương Dật không có chú ý tới chi tiết này, cười nói: "Nhanh hơn khóa, ngươi về chỗ ngồi đi."

"Ừm. . ."

Mị Cơ gật gật đầu, xoay người rời đi.

Vương mẫu người không biết hẳn là Đình gia người, còn đang vì mình nộp một cái lợi hại bằng hữu mà đắc chí đây.

Hắn làm sao biết, người bạn này, thật sự có chút 'Đáng sợ'.

. . .

"Tiểu Ngọc, Tiểu Ngọc. . ."

Về đến chỗ ngồi Son đại tiểu thư hướng Triệu Tiểu Ngọc liên tục vẫy vẫy tay nhỏ.

"Đại tiểu thư, ngươi lại đang suy nghĩ gì ý đồ xấu đâu?"

Triệu Tiểu Ngọc tiến đến phụ cận.

"Ta đã nói với ngươi. . ."

Son Vô Lăng đem chính mình phát hiện nhỏ giọng nói cho nàng.

"Cái gì?"

Triệu Tiểu Ngọc nhất thời kinh ngạc: "Mị Cơ là. . ."

"Xuyt. . ."

Son Vô Lăng vội vàng làm cái cảm khẩu động tác, sau đó hướng nàng mãnh điểm mặt cười.

"Người nói hán đối với Vương Dật. . . ? Chuyện này. . . Chuyện này. . ."

Triệu Tiểu Ngọc đều có chút bị sợ hãi rồi.

"Không được, ta hưng phấn muốn rít gào. . ."

Son Vô Lăng nắm phần quyền, mặt cười đỏ bừng bừng, quyền rũ đến cực điểm.

"Đại tiểu thư, người. . . Không có sao chứ?"

Triệu Tiểu Ngọc một mặt quái lạ nhìn nàng.

"Người chẳng lẽ không cảm thấy được sao? Thật sự quá thú vị. . ."

Son Vô Lăng kê kê cười, căn bản dùng không được đến.

. . .

Đệ nhất tiết khóa rơi xuống sau, Vương Dật điện thoại di động vang lên, hán cầm lấy vừa nhìn, là Giang Tuyết Tinh đánh tới.

"Vương Dật, người ngày hôm nay có thể hay không sớm một chút lại đây? Ta tỷ buổi tối có cái bữa tiệc, muốn sớm đi. . ."

Điện thoại bên kia Giang Tuyết Tinh cười ngọt ngào đạo.

"Được, ta tan học liền đã qua."

Vương Dật gật gật đầu.

"Ta chờ người. . ."

Giang Tuyết Tinh yêu kiều cúp điện thoại.

Vương Dật xem điện thoại di động, chợt nhớ tới tặc mụn cho Ngụy Đào phát tài tin tức, hán nửa ngày không về, muốn là ngủ. Có thể đến hiện tại, đối phương vẫn như cũ không cho mình hồi âm tức.

"Tình huống thế nào?"

Hán lăm bầm một câu, cho Ngụy Đào đánh tới, nhưng nhắc nhở đã đóng cơ trạng thái.

"Này ngớ ngẩn, khẳng định lại quên nạp điện. . ."

Vương Dật bất đắc dĩ nói.

Lớp thứ hai sau, Nguyệt Thi Lam cho hán phát tài tin tức, nói đúng ngộ cùng nhau ăn cơm.

Vương Dật không có từ chối, đệ tứ tiết nhất khóa, hán đúng hẹn cùng hai vị hoa khôi của trường đi tới căng tin.

2 ban người cơ bản đều đi hết, ngoại trừ Son Vô Lăng cùng Triệu Tiểu Ngọc, còn có anh em nhà họ Liễu.

"Làm sao? Muốn chạy sao? Tiểu tử thú vị môn. . ."

Son Vô Lăng trực tiếp che ở cửa phòng học, một mặt cười lạnh nói.

"Cô nãi nãi, chúng ta sai rồi, lần tới cũng không dám nữa mủ kêu. . ."

Liễu Thanh Diệp mặt mày ủ rũ nhìn nàng.

Nguyên lai, ngày hôm qua sau khi tan học, bọn hán vẫn quần quít lấy Son Vô Lăng không tha, ồn ào muốn cùng nàng kết nghĩa anh em, kỳ thực là muốn chiếm một ít tiện nghi.

Son Vô Lăng thực sự là bị bức ép cưỡng lên, mạnh mẽ giáo huấn bọn hán một trận.

Anh em nhà họ Liễu trong lòng cái này kinh a, bọn hán vạn không nghĩ tới, đối phương nóng giận càng là đáng sợ như vậy, cuối cùng liền gọi cô nãi nãi, Son Vô Lăng mới buông tha bọn hán.

"Xin lỗi là được ? Cô nãi nãi đối bụng, làm sao bây giờ a. . . ?"

Nơi cửa Sơn Vô Lăng chụp mấy lần ngón tay ngọc, đôi mắt đẹp liếc về phía anh em nhà họ Liễu.

Huynh đệ hai người không khỏi cười khở, Liễu Thanh Diệp nói: "Năng lực xin mời cô nãi nãi ăn cơm, là vinh hạnh của chúng ta. . ."

. . .

Buổi chiều sau khi tan học, Vương Dật cùng Triệu Long xin nghỉ, trực tiếp đi tới đệ tam bệnh viện.

Hai vị hoa khôi của trường buổi trưa liền biết rồi 'Tin dữ', phương tâm đặc biệt khó chịu, sẽ không có theo tới.

"Vương Dật, lại muốn phiền phức lý người, hi hi. . ."

Xa hoa trong phòng bệnh, Giang Tiểu Vân hướng hân cười giả dối, sau đó hướng về muối muối nhảy mắt một cái, đóng cửa rồi đi.

"Người làm sao? Mặt như thế hồng?"

Vương Dật thả xuống túi sách sau, thấy Giang Tuyết Tình bung cái đai chần, đem chính mình già đến chặt chẽ, mặt cười một mảnh hoà hồng nhìn mình, không khỏi cảm thấy kỳ quái.

"Không. . . Không có chuyện gì. . ."

Giang Tuyết Tình run giọng nói, thân thể yếu kiều run lẩy bẩy, như chỉ con thỏ nhỏ đang sợ hãi.

"Có phải là bị sốt?"

Vương Dật đi tới gần, dò ra mu bàn tay, dán đôi phượng trắng nõn trên trán, trầm ngâm nói: "Là có chút nhiệt, bất quá cũng coi như bình thường. . ."

Hắn nói xong, xoay người lại đem túi sách mở ra, đem chính mình chén nước lấy xuất đến, sau đó đi đến bên tường, cầm lấy phích nước nóng, cấp nước trong chén đồ đầy nước nóng.

"Vương Dật. . ."

Giang Tuyết Tình hướng hân tu tu hỏi: "Người nguyên lai, đối với ta có hay không quá ảo tưởng?"

Vương Dật nghe xong sững sờ, xoay người lại: "Ta nghe không hiểu người ý tứ. . . , hơn nữa, nguyên lai sự tình liền không nên nhắc lại."

"Ồ. . ."

Giang Tuyết Tình oan ức ồ một tiếng, trầm mặc xuống.

Bên trong gian phòng nhất thời rơi vào hoàn toàn yên tĩnh.

Sau 2 phút, Vương Dật chậm rãi uống lên thủy đến.

Đúng vào lúc này, Giang Tuyết Tình rốt cục rơi xuống đại quyết xác định, bỗng nhiên giờ lên mặt cười: "Vương Dật. . ."

"Hà?"

Vương Dật mới vừa nhấp một hớp nước nóng, nghe tiếng nhìn về phía nàng.

'Hô '

Đột nhiên, Giang Tuyết Tình sẽ bị tử xúc lên.

"Phốc! ! !"

Trong phút chốc, một đạo mũi tên nước từ Vương Dật trong miệng thẳng phun mà xuất.

Chương 99: Ta có lão bà

Hắn trong mũi hết sức toả nhiệt, bên trong mạch máu sắp nổ tung.

Giang Tuyết Tinh nhắm đôi mắt đẹp, tu tu nằm ở trên giường, trên người nàng thỉnh thoảng ăn mặc. . .

Sonia gọi cảm màu tím lồi tiếu miệt tình thú mê hoặc nữ sĩ nội y trang phục?

Cái đệt!

Vương tử người nhất thời điên rồi.

Lúc trước bọn hắn giao du thì, Vương Dật tuy là háo sắc, nhưng cũng là tiến lên dần dần, chỉ công hãm mấy chỗ không rất nặng muốn lãnh địa mà thôi. Chính là bấp dùi, chạm qua số lần cũng không nhiều.

Ngày hôm qua cho Giang Tuyết Tinh nắm chân, vốn đã là phá thiên hoang, nhưng hôm nay. . . , đối phương dĩ nhiên dùng như thể kính bạo phương thức mê hoặc chính mình?

Nàng đến cùng muốn làm gì?

"Người. . . Người. . ."

Nhìn trên giường kinh người mê hoặc, Vương Dật trong nháy mắt mặt đỏ cái cổ cũng thô, lắc người một cái đi tới bên giường, dùng chân đưa nàng thân thể yêu kiều đắp kín.

Giang Tuyết Tinh nhẹ nhàng mở đôi mắt đẹp, mặt cười đỏ bừng bừng, quyến rũ đến cực điểm.

"Vương Dật, thích không. . . ?"

Nàng thấp giọng tu hỏi.

"Giang Tuyết Tinh, ngươi muốn làm gì?"

Vương Dật có chút không dám nhìn nàng, đột nhiên quay người sang đi.

"Vương Dật. . ."

Chấn trên giường nhẹ nhàng nhúc nhích mấy lần, một con trắng mịn tay nhỏ từ bên trong dò ra, nắm lấy Vương Dật tay.

"Chúng ta hòa hảo đi. . ."

Giang Tuyết Tinh tiếng như muỗi nghĩ đạo.

Vương Dật thân thể chấn động, hít một hơi thật sâu, chậm rãi nói: "Xin lỗi, ta có lão bà."

Giang Tuyết Tinh nghe xong rõ ràng run lên, cầm lấy hắn tay nhỏ càng dùng sức, trong con ngươi xinh đẹp dấy lên ngập trời ghen tỵ: "Là Nguyệt Thi Lam? Hay vẫn là Trầm Nguyệt Hi?"

"Không phải!"

Vương Dật lắc lắc đầu, muốn tránh thoát nàng tay nhỏ, có thể quăng mấy lần sau, phát hiện căn bản không có hiệu quả, liền coi như thôi.

"Là Thẩm Băng?"

Giang Tuyết Tinh tiểu nhãn nhắm lại, nhớ tới đi học tìm đến mình đại tiểu tiên nữ. Nàng đem tiểu loli trực tiếp loại bỏ, Thẩm Băng đáng vẻ, ở trong đầu hiện lên.

Vương Dật không nói gì.

"Đương thực sự là nàng. . ."

Giang Tuyết Tinh cắn răng bạc, trong con ngươi lòng đỏ kị càng cường liệt hơn, nàng một cái tay khác, dùng sức lôi kéo chị gái mua cho mình tình thú nội y.

Người phụ nữ kia, đương thực sự là đặc thủ .

. . .

Tùng Sơn ngoại thành, Thánh Đức trang viên, lầu hai.

"Vương Dật là cổ võ giả?"

Một thân màu xanh sùnn xám Đông Phương Mộ Tuyết ngồi ở nhành hoa trên ghế, nhìn anh em nhà họ Liễu, từng chữ từng câu hỏi.

"Không sai, ta có thể xác định. . ."

Liễu Thanh Diệp cẩn thận nói.

"Biết rồi, bọn hấn trở về nhà nghỉ ngơi đi. . ."

Đông Phương Mộ Tuyết hướng bọn hấn vẫy vẫy tay ngọc.

Anh em nhà họ Liễu đi rồi, nàng trầm ngâm chốc lát, hoàn tiếng hỏi: "Người thấy thế nào?"

'Hô '

Lão quản gia Phong Ba Đình từ chỗ tối đi ra, thấp giọng nói: "Lão thân cho rằng, Vương Dật cũng không phải Nam Cung sư bá đồ đệ."

"Ta cũng cảm thấy như vậy."

Đông Phương Mộ Tuyết gật gật đầu, tiểu mục nhắm lại: "Trên người hấn không có một tia cổ võ giả khí tức, nếu thật sự là người lão quái kia vật đồ đệ, còn không huyết thống trùng thiên? Ta nghĩ, lão quái vật khẳng định là phát hiện cái gì. . . , người hai ngày nay quan sát như thế nào?"

"Vương Dật thân thủ mạnh mẽ, tuyệt đối không phải người bình thường."

"Chỉ có nhiều như vậy?"

"Lão phu vì né qua Nam Cung sư thúc, không có cùng quá gấp, vì lẽ đó. . ."

Phong Ba Đình thấp giọng nói.

"Quên đi, không có chuyện gì. . ."

Đông Phương Mộ Tuyết không có để ý, trong con người xinh đẹp nhưng nổi lên dị thái: "Có thể làm cho người lão quái kia vật như vậy lưu ý, nhất định bất phàm. Nói không chắc, Vương Dật là Thượng Cổ tàn quyền trong nói 'Thần thể' ."

"Thần thể?"

Phong Ba Đình sững sờ, kỳ quái hỏi: "Đó là cái gì?"

"Không cái gì?"

Đông Phương Mộ Tuyết không có nhiều lời, nàng há có thể tổ đối phương, chính mình khi còn bé trộm đi tiến vào tông môn Tàng Thư Các, thiết xuất rất nhiều sách cổ. Trong đó một quyển tàn quyền trên viết, ở xa xôi Thượng Cổ, thiên địa rộng lớn, linh khí sung túc, thế gian xuất hiện rất nhiều nghịch thiên Thần thể. Bọn hấn là Thiên đạo con cung, mới vừa vừa sinh ra, liền dẫn tới thiên địa dị tượng.

Tàn quyền trong miêu tả, có một nam đồng, giáng lâm nhân gian thì, thiên khung hạ xuống vô tận hồng sét đánh ở nam đồng trên người. Nam đồng chưa chết, kỳ tích còn sống, trên người từ đó liền dẫn có Hồng Hoang Lô Lực. Sau khi lớn lên, trở thành một phương cường giả tuyệt thế.

Còn có một nam đồng, trời sinh ba mắt. Con mắt thứ ba có thể nhìn thấu thế gian tất cả ma chướng, tứ chi lực đại vô cùng, sau khi trưởng thành, hóa thân làm vô địch Chiến Thần.

Tiểu Mộ Tuyết chính nhìn ra say sưa ngon lành đây, cha nàng đến rồi, thấy trong tay nàng lại cầm tông môn bí quyển, nhất thời giận tím mặt, mạnh mẽ sửa chữa con gái một trận.

Gian phòng trải qua ngắn ngủi vắng lặng sau, Đông Phương Mộ Tuyết lấy điện thoại di động ra, nhảy ra một mã số, gọi tới.

"Này?"

Trong điện thoại truyền ra một cái kiên nghị âm thanh, rất chất phác.

"Liều đại lãng tử, nói chuyện phương không tiện?"

Đông Phương Mộ Tuyết cười tủm tỉm hỏi.

"Tiểu sư muội. . ."

Trong điện thoại di động nhất thời truyền ra một trận cười khò: "Lão phu già đầu, cháu trai đều 10 đến cái, ngươi có thể hay không đừng tiếp tục gọi ta biệt hiệu?"

"Ngươi nghĩ hay lắm. . ."

Đông Phương Mộ Tuyết kê kê nở nụ cười, khôi phục một chút đồng thật, sau đó nói tới chính sự: "Lại cho ta phải mấy cái người lại đây, tu vi đừng thấp quá thể huyệch. Tốt nhất nhượng ngươi mấy con trai lại đây. . ."

"Ngươi còn muốn người?"

Liễu Thế Thành kinh ngạc, kiên quyết cự tuyệt nói: "Không được, bọn hắn đều có chuyện của chính mình, đi không được ngươi nơi đó."

"Vậy hãy để cho thanh Diệp Phàm đệ huynh trưởng lại đây, a. . . , nhượng bọn hắn sáu cái đều đến đây đi. . ."

Đông Phương Mộ Tuyết không một chút nào sốt ruột, ung dung thông thả đạo.

"Ngươi đùa gì thế?"

Liễu Thế Thành trực tiếp điên rồi: "Không chịu năng lực, lão đại cùng lão nhị lập tức sẽ đột phá Thiên cấp, còn lại mấy cái cũng ở khác khổ tu hành, bọn hắn chắc chắn sẽ không đã qua. . ."

"Ồ?"

Đông Phương Mộ Tuyết hơi kinh ngạc: "Ta nhớ tới lão đại cùng lão nhị mới chỉ 20 tuổi. . ."

"Ta cháu trai, có cái nào năng lực yếu đi?"

Liễu Thế Thành tự hào nói.

"Hi hi. . ."

Đông Phương Mộ Tuyết vừa nghe nở nụ cười, âm thanh cùng Ngân Linh giống như vậy, rất êm tai, nàng tiếp tục nói: "Tùng Sơn hiện tại rất thú vị, bọn hắn không đến cũng quá đáng tiếc. . ."

"Tiểu sư muội, ngươi nói cái gì đều vô dụng."

Liễu Thế Thành hoàn toàn không hề bị lay động: "Bọn hắn là không thể đã qua."

Đông Phương Mộ Tuyết nhìn mình xuân hành giống như tay ngọc, không nhanh không chậm nói: "Cư ta hiểu rõ, Hà Trung Sơn gia người, đến rồi Tùng Sơn. Trong đó một cái 16 tuổi nữ hài, tu vi đạt đến Thiên cấp hai tầng."

"Cái gì?"

Liễu Thế Thành nhất thời cả kinh, sau đó ha ha cười nói: "Tiểu sư muội, ngươi số tuổi cũng không nhỏ, còn cùng sư huynh mở cái này chuyện cười?"

"Ai nói đùa ngươi? Không tin hỏi bảo bối của ngươi cháu trai đi. Còn có, Nam Cung sư bá xuất hiện ở Tùng Sơn, hắn coi trọng một cái nam hài, muốn thu hắn làm đồ. Liễu đại lãng tử, chính ngươi nhìn làm đi. . ."

Đông Phương Mộ Tuyết sau khi nói xong, trực tiếp cúp điện thoại.

"Tiểu thư, ngươi làm sao còn quản Liễu sư huynh yếu nhân? Những hài tử kia số tuổi quá nhỏ, bang không được chúng ta."

Phong Ba Đình có chút kỳ quái hỏi.

"Ai muốn nhượng những cái kia thằng nhóc con giúp ta?"

Đông Phương Mộ Tuyết nhẹ nhàng nở nụ cười: "Ta chỉ muốn thử một chút, cái kia Vương Dật cực hạn ở nơi nào."

Đúng vào lúc này, điện thoại di động của nàng vang lên.

Đông Phương Mộ Tuyết nhìn mặt trên điện báo, tiểu nhãn không khỏi nhắm lại: "Thành rồi!"

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 100: Phát hiện

Ban đêm, 8 điểm 10 phân.

Vương Dật ngồi ở trên ghế salông chơi điện thoại di động, Giang đại tiểu thư mặc một bộ hồng nhạt áo đầm, đêm này thân gọi cảm mê người tình thú nội y che khuất.

"Vương Dật. . ."

Giang Tuyết Tình hương trong lòng ôm một cái đại gấu puh, tức giận nói: "Ta không cho người cùng Thẩm Băng giao du. . ."

"Ha ha. . ."

Vương Dật nở nụ cười, không có ngăn đầu: "Nghỉ sớm một chút đi, thức đêm sẽ ảnh hưởng vết thương khép lại."

Giang Tuyết Tình hoàn toàn không để ý tới hắn, bỗng nhiên nghĩ tới điều gì, trầm mặc chốc lát, tiểu nhân bỗng nhiên sưng mù mông mông, đỏ mặt hỏi: "Người. . . Các người là không phải trải qua cái kia. . . ?"

Vương Dật tức giận nhìn nàng một cái, vươn mình nằm trên ghế sa lông, đầu nhắm phía đối phương, tiếp tục chơi điện thoại di động.

"Chết Vương Dật, xù Vương Dật. . ."

Giang Tuyết Tình nhất thời đại khí, béo mập tay nhỏ không ngừng mà nắm bắt gấu puh cái mông, nhỏ giọng lẩm bẩm.

Nàng dĩ nhiên ngắt 1 cái nhiều giờ, mãi đến tận tay nhỏ đều nắm đỏ, Giang đại tiểu thư năng lực kiệt ngừ.

Vương Dật tai thính mục tuệ, phát hiện đối phương không còn động tĩnh, cẩn thận liếc mắt nhìn sau, nhẹ giọng đứng dậy, đi tới trước giường, cho nàng đắp chăn xong.

"Vương Dật. . . Người không cần đi. . ."

Giang Tuyết Tình đôi mi thanh tú nhẹ nhàng nhắm lại, nói mê liên tục. Vương Dật không khỏi thở dài, xoay người lại đến phía trước cửa sổ, nhìn chăm chú thiên khung vũ trụ mênh mông.

"Tuyết Tình. . . Chúng ta duyên đã hết. . ."

Hắn thấp giọng khẽ nói, sau đó nhớ tới đại tiểu tiên nữ, nam tiếng nói: "Ba ngày, lão bà a, các người lúc nào trở lại?"

"Khà khà khà. . ."

Đột nhiên, trên cửa sổ phương chậm rãi phiêu cái kế tiếp treo ngược lừa già mặt, hướng về Vương Dật nhếch miệng cười.

Thảo!

Này biến số quá kinh người, Vương mỗ người trực tiếp dọa một bình.

Bóng người ló lên, nét mặt già nua chính lại đây, rõ ràng là Nam Cung Nhất này đầu lừa già.

Vương Dật nhất thời tức điên, lạng lẽ mở ra cửa sổ, gằm nhẹ nói: "Lão gia hoà, người đến cùng muốn như thế nào? Từ sáng đến tối bám dai như đĩa."

"U, ta nói ái đồ a, tiểu tử người bản lĩnh không nhỏ a."

Nam Cung Nhất không để ý đến hắn, mà là chăm chú vào trong phòng ngủ say Giang Tuyết Tình, cười khằng khặc quái dị: "Cái này thiếu nữ, là một cái khác đi. Chà chà. . ., lão phu cuộc đời chỉ bội phục một cái người, chính là ta cái kia tiểu bạch kiểm sư đệ Đông phương trời cao. Hắn tổng cộng có bảy cái đạo lữ, mỗi người xinh đẹp như hoa, lão tử nhưng một cái đều không có. Bất quá, Đông Phương sư đệ là Trúc Cơ sau mới có cái thứ nhất đạo lữ. Từ điểm đó mà xem, người rõ ràng quảng hán mấy con phố. Người trẻ tuổi, ta rất yêu quý người. . ."

Nói hấn mẹ cái gì đâu?

Vương Dật cau mày nhìn hấn, thấp giọng nhắc nhở nói: "Ngươi lại như vậy đây đưa xuống, lão bà ta trở lại, khẳng định sẽ không bỏ qua cho ngươi. . ."

"Hà? Ha ha. . ."

Nam Cung Nhất đầu tiên là sửng sốt, sau đó ngửa mặt lên trời cười to, sợ đến Vương Dật vội vàng đóng cửa sổ lại, không cho âm thanh truyền vào đến.

Nửa phút sau, hấn mở ra cửa sổ, một mặt phẫn nộ nhìn Nam Cung Nhất.

"Lão già, ta thật sự tức giận. . ."

Vương Dật trầm giọng quát.

Nam Cung Nhất có chút cân nhắc nhìn hấn: "Tiểu tử thú vị, ngươi vừa nảy ý tứ là, lão bà ngươi rất lợi hại?"

"Đó là đương nhiên, lão bà ta là cường giả tuyệt thế, càng là đệ nhất thiên hạ mỹ nữ."

Vương Dật nghe xong, nhất thời lộ ra đắc ý về mặt, một mặt xú rắm đạo.

"Khà khà, tốt. . ."

Nam Cung Nhất nở nụ cười mấy lần, vẫn đục hai mắt ừng ực xoay một cái, nói: "Vậy chúng ta đánh cược như thế nào?"

"Cái gì đánh cược?"

"Liên đánh cược ta lợi hại, hay vẫn là vợ của ngươi lợi hại."

Nam Cung Nhất sau khi nói xong, cười đến có chút quỷ dị.

"Chuyện này. . ."

Vương Dật trầm ngâm chốc lát, hỏi: "Làm sao cái đánh cược pháp?"

Hấn đối với đại tiểu tiên nữ thực lực rất có tự tin, tuy rằng trước mặt lão đầu nhi này hội phi, còn một bộ sâu không lường được đáng sợ. Có thể vợ của chính mình năng lực theo không liền không, sức địa thành thốn, có vẻ như đặc biệt trâu bò, vì lẽ đó Vương Dật cho rằng, hay vẫn là các nàng lợi hại hơn một ít.

"Rất đơn giản, chúng ta đánh một trận. Nàng thua, ngươi cùng vợ của ngươi, đều muốn bái ta làm thầy. Ta thua, ngươi nói cái gì, chỉ cần ta có thể làm được, đều sẽ đáp ứng ngươi. . ."

Nam Cung Nhất cười đến càng vui vẻ hơn, lộ ra miệng đầy răng vàng lớn.

Thông qua mấy ngày nay theo dõi, Nam Cung Nhất phát hiện Sơn Vô Lăng tồn tại, nhất thời giật nảy cả mình.

16 tuổi liền đột phá đến Thiên cấp, bậc này kỳ tài, chính là trong tông môn cũng rất ít thấy. Thêm vào Sơn Vô Lăng đối với Vương Dật thân mật đáng sợ, Nam Cung Nhất làm tương đối phương chính là tiểu tử này trong miệng lão bà.

Hấn cho rằng, Sơn Vô Lăng tư chất cũng rất cao, cho nên muốn đưa nàng cùng nhau thu vào môn hạ của chính mình.

"Vậy còn là quên đi, không cá cược. . ."

Vương Dật nghe xong trực tiếp lắc đầu, hấn có thể không nỡ nhượng lão bà đi đánh nhau. Vạn nhất đối phương thực lực rất cao thâm, thương tổn được các nàng làm sao bây giờ?

"Tiểu tử, ngươi làm sao lật lọng?"

Nam Cung Nhất nghĩ đến rất tươi đẹp, nghe vậy nhất thời hoá đá, có chút tức đến nổ phổi hỏi.

"Lão đầu nhi, ngươi thật là lừa."

Vương Dật như liếc si như thế nhìn hấn, âm thanh quái dị nói: "Ta lúc nào đáp ứng cùng ngươi đánh cược? Ngoại diện gió lớn, ngài kịp lúc về túi ngủ ngủ đi, chớ đem lão eo lóc. . ."

Hấn nói xong, trực tiếp đóng cửa sổ lại, liêm lời kéo, nằm trở về trên ghế salông.

"Ngươi. . . Vô liêm sỉ gia hỏa. . ."

Nam Cung Nhất nhất thời tức điên , nhìn bên trong bạch rèm cửa sổ, kịch liệt thở hổn hển mấy cái quē mùa khí, cắn răng nói: "Tiểu tử thúì, chúng ta đi nhìn.

Hắn nói xong liền phẩy tay áo bỏ đi.

...

Nam nhất son đồ, Đình gia, Minh Thanh kiến trúc đông hai bài.

Đình Tú Đình ăn mặc đại hoàng vệt áo ngủ, bộ hành ở quả đạo trong. Nàng chính đang kỳ quái lắm lắm: "Ngày hôm nay Mị Cơ tỷ tỷ thật kỳ quái, gọi nhấc tin nửa ngày không trở về, lúc ăn cơm lão thất thần. Một lúc nhất định phải hỏi rõ. . ."

Nàng đi tới Mị Cơ trước cửa phòng, vừa định gõ cửa, lại phát hiện môn là khép hờ, không có quan thực.

"Khi người khề vượt quá nàng phát, ngón tay rơi vào gò má của nàng, lập lại cùng ta đồng thời thì thiên trường địa cửu lời tâm tình. Người hội muốn sao? Tình cò còn có thể nhớ ta sao?"

Cùng lúc đó, bên trong truyền đến Mị Cơ nhẹ xướng, làn điệu uyển chuyển cảm động, êm tai đến cực điểm, chính là hoàng tư kỳ (tình cò còn có thể nhớ ta à).

'Mị Cơ tỷ tỷ đang ca? Hay vẫn là tình ca?'

Đình Tú Đình nhất thời kinh ngạc đến ngây người , nàng cắn cắn chính mình phần môi, lặng lẽ đẩy cửa phòng ra, đi vào.

Sau một khắc, nàng nhìn thấy một bộ kinh thiên động địa khủng bố tình cảnh.

Mị Cơ chính nghiêng người ngồi ở trước gương, mặc trên người một cái màu xanh da trời nữ tử sườn xám, trong tay cầm một con hắc tuyến bút, chính ở cho mình miêu mi.

Kỹ thuật của hắn rất mới lạ, không miêu hai lần liền miêu trật. Nhìn qua đi, đương thực sự là không ra ngô ra khoai.

"Lại họa trật, chán ghét. . ."

Mị Cơ thối mắng một câu, cầm lấy thấp khăn tay, nhẹ nhàng sát lông mày của chính mình. Âm thanh rất thiên tế, cùng với bình thường có sự bất đồng rất lớn.

"A. . . ?"

Đình bảo bảo thật sự kinh ngạc, cái miệng nhỏ giương thật to lão đại. . .

Mị Cơ nghe được động tĩnh, nhất thời cả kinh, cuống quít hướng phía cửa nhìn lại, phát hiện hoá đá trong Đình Tú Đình.

"Đại. . . Đại tiểu thư. . . ?"

Mị Cơ mặt cười đột nhiên thất sắc .

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 101: Ta gia Đại tỷ muốn gặp người

"Mị Cơ. . . Người. . ."

Đình Tú Đình không còn dám gọi tỷ tỷ của hắn , bởi vì đối phương thật sự biến thành 'Tỷ tỷ' .

"Tiểu thư. . . Ta. . . Ta nên làm gì. . . ?"

Mị Cơ nhìn đối phương, hai vai không ngừng mà co rúm, tiểu nhân trong chảy xuống suốt nước mắt. . .

Sau 10 phút. . .

"Ngươi. . . Ngươi thích Vương Dật. . . ?"

Hai người ngồi ở trên giường, Đinh Tú Đình biết ngọn nguồn sau, không khỏi kinh kêu thành tiếng.

"Ủm. . ."

Mị Cơ đau thương gật gật đầu: "Khi hắn dùng miệng đem độc trong người ta hút hết thì, ta liền thích hắn. Ta cho rằng ta năng lực không chế chính mình, có thể. . . Có thể. . . . Ta lại như là bị rơi xuống ma chú, trong đầu tổng xuất hiện hắn bóng dáng."

Hắn mặt cười trên thanh lệ càng chảy càng nhiều, cuối cùng cắn răng một cái: "Tiểu thư, ngươi giết ta đi. . ."

Đinh Tú Đình sâu sắc nhìn hắn, nghe tiếng nhất thời dọa giật mình: "Mị Cơ tỷ tỷ, ngươi nói những gì đó?"

"Ta chưa hoàn thành ngươi cho nhiệm vụ của ta, còn thích cái kia người. Mị Cơ coi như chết mười vạn thứ, cũng khó thoát tội lỗi. . ."

Mị Cơ nhắm lại túm, rơi xuống đại quyết xác định, dự định lấy chết tạ tội.

"Mị Cơ tỷ tỷ. . ."

Đinh Tú Đình nhẹ nhàng nở nụ cười: "Vương Dật dung mạo rất soái, lại mạo hiểm cứu tính mạng ngươi. Ngươi yêu thích hắn rất bình thường. . ."

Nàng vẫn ở Mi Quốc đến trường, nơi đó BL rất nhiều, mưa dầm thấm đất dưới, cảm thấy không có cái gì. Hướng hồ Mị Cơ hình dáng giống nữ tử, dưới cái nhìn của nàng, hai người hào như thật sự rất xứng.

Vương Dật nếu như biết nàng như thế nghĩ, không phải khí ỏi ra huyết không thể.

"Tiểu thư, ngươi. . ."

Mị Cơ cỡ nào thông minh? Nghe xong đôi mắt đẹp sáng ngời. Có thể bỗng nhiên nghĩ tới điều gì, về mặt đột nhiên buồn bã, nói: "Chúng ta không thể cùng nhau, hắn là tiểu thư kẻ địch. . ."

"Không sai, hắn là kẻ thù của ta."

Đinh Tú Đình khẽ nói, đen kịt con ngươi nhưng là ửng ục xoay một cái, hi hi cười nói: "Bất quá vì Mị Cơ tỷ tỷ hạnh phúc, bản bảo bảo có thể tha thứ hắn. . ."

Đinh Tú Đình dù sao tuổi không lớn lắm, không yêu thù dai, mấy ngày trôi qua, tức giận trong lòng không có trước kia như vậy mãnh liệt. Hơn nữa, nàng cùng Mị Cơ tình cùng tỷ muội, rất hi vọng đôi phương được hạnh phúc.

"A?"

Mị Cơ bỗng nhiên giờ lên mặt cười, ngây ngốc nhìn nàng, run giọng hỏi: "Tiểu thư, ngươi nói chính là thật sự?"

"Đó là đương nhiên. Bất quá chúng ta nhất định phải cẩn thận, tuyệt không thể để cho cha ta bọn hắn biết Vương Dật chính là này kẻ hung hãn. Còn có Lưu gia, Lãnh Tâm chết, toàn bộ Lưu gia đều nổ tung, nếu để cho bọn hắn biết rồi, Vương Dật nhất định lành ít dữ nhiều."

"Ân, rõ ràng. . ."

Mị Cơ gật đầu liên tục, nhưng trong lòng là đắc ý.

"Hi hi. . ."

Đinh Tú Đình bỗng nhiên hướng hắn kẻ kẻ nở nụ cười: "Mị Cơ tỷ tỷ, ngươi hoá trang thật sự rất tốt. . ."

Mị Cơ nghe xong, mặt cười nhất thời một đỏ, nhăn nhó buông xuống mặt cười: "Đây là ta. . . Lần thứ nhất hoá trang. . ."

"Trang không phải như thế họa, đến, ta giúp ngươi. . ."

Đinh Tú Đình nắm quá hộp hóa trang, cho đối phương hóa lên trang đến.

Mị Cơ bé ngoan nhắm lại đôi mắt đẹp, mặc cho đối phương làm.

Không lâu sau đó, trong phòng truyền đến Đinh Tú Đình yêu kiều tiếng, còn có Mị Cơ không nghe theo tiếng.

Một đêm qua đi.

Ấm áp sáng sớm, tùy ý mà xuống.

Đình phủ, đại sảnh.

Đình Quảng Nhiên mỗi ngày đều rất dậy sớm đến, tu khí, luyện quyền, ăn điểm tâm, uống trà.

Hắn cầm lấy Thanh Hoa chén trà, phẩm vào trong miệng Bích Loa Xuân, mở miệng kêu: "A Nguru. . ."

Một người thanh niên đi vào, kính cẩn nói: "Lão gia, ngài có gì phân phó?"

Đình Quảng Nhiên nói: "Đi đem Hàn Vô Song. . . Không, đi đem Mị Cơ gọi tới. . ."

"Vâng. . ."

A Nguru lùi lại đi tới.

Sau 5 phút.

Trên người mặc màu vàng nhạt quần dài Mị Cơ đi vào. Hắn ngày hôm nay thật sự rất dễ nhìn, họa xong trang sau, so với trước kia nhiều hơn mấy phần quyến rũ, sáng rực rỡ không gì tả nổi.

Đình Quảng Nhiên thấy sau sững sờ, vừa uống trà bên kỳ quái hỏi: "Mị Oánh? Ngươi lúc nào xuất quan?"

Mị Oánh là Mị Cơ sinh đôi muội muội, hai người trưởng đến cơ hồ giống nhau như đúc, người sau lại ăn mặc nữ trang, vì lẽ đó Đình Quảng Nhiên mới hội nhận sai.

"Lão gia, ta là Mị Cơ. . ."

Mị Cơ hai tay ôm quyền, khom mình hành lễ.

"Ủm. . . ? Phốc. . . , khặc khặc. . ."

Trong phút chốc, một đạo mũi tên nước từ Đình Quảng Nhiên trong miệng phun mạnh mà xuất, sau đó đại khặc không ngừng, hảo huyền không cho hắn sang chết.

Quá đến nửa ngày, hắn mới lấy lại sức được, cả kinh nói: "Ngươi. . . Ngươi làm sao biến thành đáng yêu vậy?"

"Ta. . . Ta. . ."

Mị Cơ trong lòng hoảng hốt, không biết nên trả lời như thế nào.

"Cha. . ."

Đúng vào lúc này, Đình Tú Đình xinh đẹp đi vào, hi hi cười nói: "Là ta cho Mị Cơ họa trang, thế nào? Hắn có phải là đẹp hơn. . . ?"

Nàng sáng sớm liền cho Mị Cơ họa hảo trang, đang chuẩn bị gọi Triệu Long cùng đi học, A Nguru nhưng là đến rồi, nói lão gia muốn gặp Mị Cơ.

Hai người kinh hãi, Mị Cơ ở A Nguru ngờ ngạc trong ánh mắt rời đi, Đình Tú Đình thực sự không yên lòng, liền theo lại đây.

"Ngươi. . ."

Đình Quảng Nhiên suýt chút nữa bị con gái cho tức chết, phần nộ quát: "Ngươi nổi điên làm gì? Mị Cơ hắn nhưng là. . ."

"Cha. . ."

Đình Tú Đình không giống nhau: không chờ cha nói xong, liền tiến đến phụ cận, làm nũng nói: "Con gái này không phải lập công sốt ruột mà. . ."

"Nha đầu chết tiệt kia, ngươi. . . Ngươi. . . , A Nguru. . ."

Đình Quảng Nhiên thực sự bất năng hết cách rồi, không khỏi hướng ra phía ngoài hét lớn.

"Lão gia. . ."

Đáng thương A Nguru hầu như là lẫn vào.

"Đi đem tam phu nhân gọi tới cho ta. . ."

Đình Quảng Nhiên tức giận nói.

"Vâng. . ."

A Nguru nghe xong, xoay người liền phải rời đi.

"Chờ đã. . ."

Đình Tú Đình vừa nghe muốn đem mẹ gọi tới, nhất thời hoảng rồi, vội vàng gọi lại đối phương.

"Ba, người có biết Sơn Vô Lăng?"

Nàng nhìn về phía Đình Quảng Nhiên.

"Sơn lão quý tam nha đầu, ta làm sao không biết?"

"Ba, người có biết tu vi của nàng?"

Đình Tú Đình rất tiếp tục hỏi.

Đình Quảng Nhiên cau mày: "Một cái cùng người gần như tiểu cô nương, năng lực có tu vi gì? Huyền cấp 1 tầng đỉnh thiên."

"Ha ha. . ."

Đình Tú Đình nở nụ cười, lập tức trầm giọng nói: "Nàng trải qua là Thiên cấp cao thủ."

"Cái gì?"

Đình Quảng Nhiên sững sờ, sau đó cau mày nói: "Người nói vậy cái gì? Thiên cấp là một đạo lạch trời, người mấy cái thúc thúc nhiều năm qua đều không có vượt qua, nàng một cái 10 vài tuổi tiểu cô nương như thế nào năng lực đạt đến?"

"Ta biết nói miệng không bằng chứng, ngài có thể đem Triệu Long gọi tới, hoặc là hỏi Mị Cơ. Ta đem nàng trang phục thành như vậy, chính là nhượng hân tiếp cận Sơn Vô Lăng."

Thuyết pháp này là Đình Tú Đình đã sớm nghĩ kỹ, chỉ có điều hơi hơi sửa lại dưới mà thôi.

Đình Quảng Nhiên thấy con gái không giống nói giả, vẻ mặt vô cùng nghi hoặc nhìn về phía Mị Cơ.

"Tiểu thư nói không sai. Mị Cơ cho rằng, Sơn Vô Lăng thực lực, chỉ ít ở Thiên cấp hai tầng sơ kỳ."

Mị Cơ kính cẩn nói.

Đình Quảng Nhiên nhất thời sững sờ, hân biết, đối phương tuyệt đối sẽ không lừa gạt mình.

Thiên cấp? Sao có thể có chuyện đó?

. . .

Thiên Dực trường đại học, cao một 2 ban.

"Vương đại ca, người ngày hôm nay có thể hay không đi ta gia một chuyến?"

Liễu Thanh Diệp đứng ở Vương Dật trước mặt, gãi đầu đạo.

"Đi người gia? Làm gì?"

Vương Dật nhất thời sững sờ, có chút trượng hai không tìm được manh mối.

"Ta gia bà bà. . . Không, ta gia Đại tỷ muốn gặp người. . ."

Liễu Thiên Diệp ở bên phù hợp đạo.

Chương 102: Nguyệt tử tử, buổi trưa tới cứu ta

Vương Dật nhìn hai người, hỏi: "Thánh Đức trang viên?"

Anh em nhà họ Liễu gật đầu liên tục.

Vương Dật trầm ngâm, cái kia đáng sợ ánh mắt, hẳn là chính là đôi huynh đệ này trưởng bối phát sinh.

Có muốn hay không đi đâu?

Các loại dấu hiệu cho thấy, người cường giả kia trải qua chú ý tới chính mình, bất quá đối phương hẳn là cũng không ác ý, bằng không thì sẽ không nhượng anh em nhà họ Liễu có nên nói hay không khách .

"Được, không thành vấn đề."

Vương Dật cân nhắc luôn mãi, liền đồng ý . Thực lực đối phương cao thâm khó dò, nếu như có thể kết giao, đối với Vương gia quật khởi rất có lợi.

"Thật sự? Quá tốt rồi."

Anh em nhà họ Liễu không nghĩ tới dễ dàng như vậy, dồn dập hoan hô.

"Các người đang nói chuyện gì nha? Vui vẻ như vậy. . ."

Son Vô Lăng cười khanh khách đi tới.

"Vương đại ca, chúng ta trước về chỗ ngồi ."

Anh em nhà họ Liễu như tránh rắn rết, cuống quýt chạy trốn .

"Lão công. . ."

Son Vô Lăng ồ ồ ờ ờ kêu một tiếng, làm dáng liền muốn nhào vào hẳn trong lòng.

"Người thật sự được rồi. . ."

Vương Dật gấp vội vàng đứng dậy, hai tay tách ra, chặn lại rồi Son Vô Lăng cánh tay ngọc, hướng về bên một vùng.

"Hi hi. . ."

Son Vô Lăng cười duyên một tiếng, ngọc oản đột nhiên chìm xuống, không có bị đối phương Thái Cực kính kiềm chế, phản bắt đối phương, sau đó rút ra một cánh tay ngọc, mềm nhẹ mò trên Vương Dật gương mặt tuần tú, nũng nịu lời nói nhỏ nhẹ nói: "Lão công, nhân gia so với trước lợi hại hơn thật nhiều đây, người tốt nhất ngoan một điểm. . ."

Vương Dật bị nàng tức giận đến nghiêng răng, dùng sức tránh mấy lần, phát hiện căn bản vô dụng, trầm giọng nói: "Lão bà ta lập tức trở về. . ."

Son Vô Lăng nghe xong, thân thể yếu kiêu run lên, mặt cười nhất thời hơi trắng bệch.

Nàng vội vàng buông ra tay ngọc, cẩn thận nhìn một chút cửa phòng học.

"Ha, người cũng có sợ thời điểm."

Vương Dật có chút tiểu đắc ý, thân nhiên ngồi xuống lại, lấy điện thoại di động ra chơi nổi lên chạy khóc.

"Vương Dật, Thẩm Băng lúc nào trở lại?"

Son Vô Lăng như thay đổi người giống như, một mặt đoạn trùng, ở hẳn vị trí phía trước ngồi xuống, thấp giọng hỏi.

"Không biết, hẳn là liền hai ngày nay đi."

Vương Dật cũng không ngẩng đầu lên đạo.

Son Vô Lăng sâu sắc nhìn hấn, trắng noãn hàm răng nhẹ nhàng cắn cắn béo mập môi dưới, hỏi: "Ngươi là tại sao biết Thẩm Băng?"

Nàng thật sự rất muốn biết.

Không thể nghi ngờ, Thẩm Băng tuyệt đối là trong truyền thuyết cường giả thần cấp, như bức này tồn tại, chính là cha cũng rất khó gặp đến một mặt, Vương Dật nhưng làm được, hoàn thành đối phương lão công.

"Hắc. . ."

Vương Dật nở nụ cười, ngẩng đầu nhìn hướng về nàng: "Muốn biết? Không nói cho ngươi. . ."

"Ngươi. . ."

Son Vô Lăng nhất thời điên rồi, vừa định bạo đầu, nhưng sợ Thẩm Băng bỗng nhiên đi vào phòng học, cường ép nhịn xuống.

"Ngươi chờ ta. . ."

Nàng cắn răng bạc đạo.

"Lão bà ta rất lợi hại!"

Vương Dật đầu không nhấc, xú rắm đạo.

"Ta sẽ không bỏ qua cho ngươi, Vương Dật. . ."

Son Vô Lăng con ngươi đen nhánh trong phun ra Tam Muội Chân Hỏa.

"Lão bà ta rất lợi hại!"

Vương Dật bất động căn bản, lặp lại một lần nữa. . .

Đúng vào lúc này.

"A? Thật là đẹp, đây là. . ."

"Mị Cơ? Trời ạ. . ."

Đột nhiên, trong lớp nữ sinh dồn dập kinh sợ.

Vương Dật cùng Son Vô Lăng ánh mắt nhất thời bị hấp dẫn, hướng phòng học phía trước nhìn lại.

Sau một khắc, hai người trực tiếp sững sốt.

Ngày hôm nay Mị Cơ thật xinh đẹp. Hấn ăn mặc một thân màu vàng nhạt quần dài, trắng nõn thon dài hai tay lộ ở bên ngoài, tóc dài xoa vai, mặt cười so với trước càng thêm quyến rũ, càng là họa nhật trang.

Mị Cơ nhìn về phía Vương Dật, phát hiện đối phương chính ở ngây ngốc nhìn chăm chú chính mình, khuôn mặt đỏ lên, đi đến chính mình chỗ ngồi trên, rất nhiều nữ sinh dồn dập vây lại.

"Hấn ngày hôm nay muốn tham gia biểu diễn sao? Vì sao trang phục như vậy nương pháo?"

Vương Dật thất thanh nói.

Son Vô Lăng con mắt hơi chuyển động, trong nháy mắt khôi phục giao hoạt, hi hi cười nói: "Vương Dật, Mị Cơ hảo như là BL."

"Cái gì? B. . . L. . .?"

Vương Dật toàn thân chấn động mạnh, ngư nhân trợn lên so cái gì đều đại.

Hấn này cả kinh đương thật không phải chuyện nhỏ.

Trong nháy mắt, Vương Dật nhớ tới trên Thiên đài các loại, nhớ tới sau đó Mị Cơ đối với chính mình đáng vẻ, nhớ tới. . .

Hấn thật TM không dám nghĩ tiếp nữa.

Một luồng khí lạnh, từ Vương mỗ người cái miệng kênh rạch xông thẳng mà lên, xuyên qua hai mạch Nhâm Đốc, thẳng tới đỉnh đầu.

Vương Dật chỉ cảm thấy tê cả da đầu, nổi da gà rơi mất một chỗ, hấn thấp giọng hỏi: "Làm sao ngươi biết?"

"Ta sơ trung có một bạn học chính là BL, Mị Cơ đem tới cho ta cảm giác, cùng người bạn học kia giống nhau như đúc. Chỉ có điều, Mị Cơ dài đến xinh đẹp cảm động, cùng nữ tử bình thường không khác, Vương Dật, ta thật sự rất ước ao người đây. . . Hi hi. . ."

Son Vô Lăng nói đến một nửa, không nhịn được yêu kiều lên.

Vương mỗ người nghe xong, hoa cúc không khỏi căng thẳng, gằm nhẹ nói: "Lăn. . ."

Hắn có dừng khí cảm giác muốn khóc, ngày hôm qua còn đang vì giao cho một cái lợi hại bằng hữu mà mừng thâm đây, đang chuẩn bị cùng đối phương phát triển trở thành bạn gay tốt, ai muốn đối phương nhưng là thật 'Gay' .

Người mẹ!

Có thể hay không đừng như vậy làm?

Không được, sau đó đến cách xa hắn một chút.

Son Vô Lăng cười híp mắt nhìn Vương Dật, bỗng nhiên chuyển qua mặt cười, duyên dáng gọi to nói: "Mị Cơ, Vương Dật nói người ngày hôm nay đặc biệt đẹp đề, hắn rất yêu thích, buổi trưa muốn ước người cùng nhau ăn cơm. . ."

Mị Cơ nghe xong, thân thể rõ ràng run lên, nhưng cũng không dám quay đầu lại, hô hấp bắt đầu gấp gáp lên.

Trong lớp nữ sinh nhất thời nhìn về phía đáng thương Vương mỗ người.

Ta thảo!

Vương mỗ người nhất thời điên rồi, hướng Son Vô Lăng bỗng nhiên đưa tay, thấp giọng gào thét: "Son Vô Lăng, ta giết người. . ."

"Hi hi hi. . ."

Son Vô Lăng yêu kiều né tránh, đạn đứng lên, tiếp tục duyên dáng gọi to: "Mị Cơ, có được hay không a? Vương Dật cũng chờ cuống lên. . ."

"Son Vô Lăng!"

Vương Dật thật sự cuống lên, đột nhiên từ chỗ ngồi trên đứng lên.

Mị Cơ cường tự bình phục tâm thần sau, xoay người lại nhìn về phía Vương Dật, mặt cười hóa thành vô hạn mềm mại: "Được. . ."

Vương mỗ người nhất thời hoá đá, đầu đỉnh có cuộn cuộn hồng lòi trắng oanh mà xuống, đưa nàng bỏ cái kính ngạc.

Hắn khóc, chân tâm.

Vương Dật cảm giác, tương lai tràn ngập vô hạn hắc ám, không còn một tia ánh rạng đông.

Đúng vào lúc này, chuông vào học vang lên.

Mị Cơ sâu sắc nhìn Vương Dật một chút, ngồi xuống lại, Son Vô Lăng tắc rất sớm chạy về địa bàn của chính mình.

Vương Dật về đến chỗ ngồi, lấy điện thoại di động ra, chủ động cho Nguyệt Thi Lam phát tài tin tức: Nguyệt tỷ tỷ, buổi trưa tới cứu ta.

Không tới một phút, tin nhắn trở về lại đây .

Nguyệt Thi Lam: Làm sao ? Ta hiện tại liền đã qua.

Vương Dật: Không cần, người buổi trưa lại đây là tốt rồi, chúng ta cùng nhau ăn cơm.

Nguyệt Thi Lam: Hay lắm (thẹn thùng khuôn mặt tươi cười)

Vương Dật: Có một bạn học có thể sẽ cùng chúng ta đồng thời, đến lúc đó người ly ta gần một ít.

Nguyệt Thi Lam: Là cái kia Son Vô Lăng sao? Yên tâm, ta cùng Nguyệt Hi hội bảo vệ tốt người (ôm ôm)

Vương Dật: Không phải nàng, một cái khác bạn học trai, hắn hảo như là BL.

Này cái tin nhắn phát xong sau, Nguyệt Thi Lam thật lâu không về.

Sau 7 phút.

Nguyệt Thi Lam: Hắn sẽ không thích người đi . .

Vương Dật: Tỷ tỷ, buổi trưa nhất định phải bảo vệ tốt ta (khóc lớn).

Vương mẫu người lần thứ nhất cảm giác được, thời gian gấp qua nhanh như vậy.

Đệ tứ tốt nhất khóa tiếng chuông, như thiên ngoại ma âm, đột nhiên vang lên.

Vương Dật thu thập xong túi sách, cẩn thận ngẩng đầu lên.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 103: Siêu thực nữ

Mị Cơ chính tiểu lập đang chỗ ngồi bên, xấu hổ nhìn Vương mẫu người.

Đúng vào lúc này, Vương Dật điện thoại di động vang lên, hắn thấy là Nguyệt Thi Lam đánh tới, không chút do dự ấn xuống nút nhận cuộc gọi.

"Vương Dật, ta cùng Nguyệt Hi tới cửa ."

"Được, chúng ta lập tức đi ra ngoài."

Vương mẫu người kích động muốn khóc, hắn cúp điện thoại, đi tới Mị Cơ trước mặt.

Mị Cơ e thẹn cúi đầu xuống, thấp giọng hỏi: "Vương Dật, chúng ta đi nơi nào ăn?"

"Đi căng tin đi. . ."

Vương Dật cảm giác cả người không dễ chịu, bước nhanh đi ra cửa.

"A. . . Chờ một chút. . ."

Mị Cơ cái nào nghĩ đến hắn đi như vậy 'Thần tốc' ? Vợ vàng đi theo sau.

Xuất phòng học, Vương Dật nhất thời nhìn thấy hai vị hoa khôi của trường.

Mị Cơ theo sát ở phía sau, tự cũng nhìn thấy . Hắn nhất thời dừng bước lại, đôi mi thanh tú chậm rãi nhắm lại.

Mà hai vị hoa khôi của trường tắc trực tiếp choáng váng.

Thiên? Mỹ nữ này sẽ không là Vương Dật nói BL đi.

"Hắc. . ."

Vương Dật lúng túng cười cợt, giới thiệu: "Vị này chính là lớp chúng ta Mị Cơ đồng học. Mị Cơ, đây là năm thứ hai Nguyệt Thi Lam cùng Trầm Nguyệt Hi. . ."

Mị Cơ ánh mắt không quen nhìn hai vị hoa khôi của trường, lạnh lùng nói: "Các người khỏe."

Hai vị hoa khôi của trường tiểu nhân trọn lên càng to lớn hơn .

Quả nhiên là thanh âm của nam nhân, ta thiên, nam nhân tại sao có thể dài đến đẹp mắt như vậy?

"Mị Cơ, rất hân hạnh được biết người."

Trầm bảo bảo cười hi hi đi tới Mị Cơ bên cạnh, nàng biết đối phương cùng Vương Dật căn bản không thể, cho nên đối với hắn không có một tia địch ý.

"Người làm gì?"

Mị Cơ một mặt đề phòng lui một bước.

"Người thật đáng yêu. . ."

Trầm bảo bảo nhất thời cảm thấy thú vị, nàng làm sao biết, cái này xinh đẹp như hoa nam nhân là cái sát thủ máu lạnh.

Cùng lúc đó, hàng hiền khúc quanh, Đinh Tú Đinh cùng Triệu Long ở nơi đó ần núp.

"Trầm Nguyệt Hi cùng Nguyệt Thi Lam làm sao đến rồi? Ta biết rồi, các nàng ở cho Mị Cơ tỷ tỷ quấy rối."

Đinh Tú Đinh kiều hừ một tiếng, rất là bất mãn nói.

Lúc này, Triệu Long trứng đã sớm nát tan không được không được .

Mã so với, Mị Cơ lại yêu thích nam nhân? Cũng còn tốt lão tử với hần quan hệ giống như vậy, bằng không hoa cúc khó giữ được.

'Keng linh. . .'

Đúng vào lúc này, Mị Cơ điện thoại di động vang lên, hần nhìn thấy điện báo dây số sau, mặt cười biến đổi, hướng Vương Dật nói một tiếng xin lỗi, đi xa vài bước, nhận điện thoại.

"Ai ở gọi điện thoại?"

Đinh Tú Đinh đôi mi thanh tú nhăn lại, Mị Cơ điện thoại, chỉ có Đinh phủ người biết.

Không nhiều một lúc, Mị Cơ đi tới Vương Dật bên người, thấp giọng nói: "Vương Dật, thực sự xin lỗi. Nhà ta xảy ra chút sự tình, muốn trở về một chuyến, buổi trưa không thể cùng người cùng nhau ăn cơm. "

Vương Dật nhất thời vui mừng khôn xiết, vội vàng nói: "Không có chuyện gì không có chuyện gì, lần sau lại có cơ hội."

"Ừm."

Mị Cơ gật gù đầu, sâu sắc liếc mắt nhìn hần, xoay người trở về phòng học, cầm lấy túi sách rời đi .

"Hô. . ."

Vương Dật nhất thời thở phào nhẹ nhõm.

"Vương Dật, người điểm phúc không cạn đây, xinh đẹp như vậy nam sinh đều bị người cám dỗ. . ."

Trầm Nguyệt Hi cười hi hi trêu chọc.

Nguyệt Thi Lam cũng cảm thấy thú vị, che miệng cười yếu ớt.

Vương Dật không nói gì nhìn các nàng một chút, tức giận nói: "Đi ăn cơm. . ."

Ba người hướng căng tin đi đến.

"Đến cùng ai gọi điện thoại?"

Đinh Tú Đinh lấy ra điện thoại di động, cho phụ thân gọi tới.

Sau khi ăn cơm trưa xong, Vương Dật cho Giang Tiểu Vân gọi điện thoại, nói tối nay đã qua, đối phương trầm mặc chốc lát, hỏi: "Vương Dật, người là không phải là không muốn lại đây ?"

Nàng câu nói này, đương thật hỏi Vương mỗ tâm khảm của người ta lý. Thông qua hai ngày nay tiếp xúc hiểu rõ, Vương Dật phát hiện Giang Tuyết Tinh thương thế chuyển biến tốt tốc độ nhanh kinh người, xem đáng đáp kìa, quả thực so với mình còn có tinh thần.

"Ta buổi tối đúng là có vấn đề."

"Há, vậy cũng tốt, người vài điểm lại đây?"

"12 điểm trước."

Vương Dật bấm quên đi dưới thời gian, đạo.

"Ân, này chúng ta chờ người."

Giang Tiểu Vân sau khi nói xong, cúp điện thoại.

Buổi chiều sau khi tan học, anh em nhà họ Liễu đeo bọc sách đi tới Vương Dật trước mặt.

"Vương đại ca, chúng ta đi thôi. . ."

Liễu Thanh Diệp cười nói.

Vương Dật gật gật đầu, chuẩn bị cùng bọn hắn rời đi.

"Các người muốn đi đâu a?"

Son Vô Lăng cười hi hi tiến tới, nhìn về phía Vương Dật hỏi: "Người 'Bạn trai' đâu? Một buổi trưa không thấy hắn. . ."

"Bệnh thần kinh!"

Vương Dật mặc kệ nàng, hướng anh em nhà họ Liễu nháy mắt một cái, ba người vội vã đi ra phòng học.

"Ba người này làm sao làm cùng nhau?"

Son Vô Lăng vượt chính mình tiêm tiểu cảm, đôi mắt đẹp chuyển động, không biết đang suy nghĩ gì.

Vương Dật cùng nhân xuất trường học sau, Liễu Thanh Diệp đánh chiếc xe, ba người ngồi lên.

Sau 40 phút, xe taxi mở ra Tùng Sơn nội thành, đi tới một mảnh hoang vu giao mà.

"Cảm ơn sư phụ, liền đình nơi này đi."

Liễu Thanh Diệp móc ra 100 đồng tiền, cho xe taxi sư phụ.

Vương Dật mở người một mặt mộng bức cùng anh em nhà họ Liễu xuống xe, hắn nhìn khắp nơi hoang dã, mờ mịt hỏi: "Làm gì ở đây xuống xe?"

Liễu Thanh Diệp nhếch miệng nở nụ cười: "Ngồi xe quá chậm, chúng ta mỗi hồi đều là từ nơi này chạy trở lại."

Vương Dật nghe xong nhất thời không nói gì.

Chờ xe taxi mở xa sau, ba người phóng lên trời, một bình hơn 10 mét, hướng về Thánh Đức trang viên phi thân bước đi.

Mênh mông trên mặt đất, tam bóng người cắt ra đường chân trời, hướng nam vội vã. Bọn hắn khi thì đạp thủy độ hồ, khi thì điểm sao được lâm, cực kỳ giống tiểu thuyết võ hiệp trong tuyệt thế cao thủ.

Bọn hắn nhanh chóng cấp tốc chạy, ai cũng không có phát hiện, một cái lưng còng ông lão không nhanh không chậm đi theo phía sau của bọn họ.

Sau 15 phút, Vương Dật theo anh em nhà họ Liễu 'Phi' tiến vào Thánh Đức trang viên, đi vào đại bảo bên trong.

Ba người lên lầu hai.

"Vương đại ca, ta gia tỷ ở bên trong chờ người."

Liễu Thanh Diệp nhếch miệng nở nụ cười, lộ ra một loạt chính tề hàm răng.

"Tỷ tỷ chỉ muốn đơn độc thấy người, dặn dò chúng ta không cho phép vào đi. . ."

Liễu Thiên Diệp ở bên cười nói.

Vương Dật sắc sảo nhìn hai người, ám đạo đã đến rồi thì nên ở lại, hắn hít một hơi, đẩy cửa đi vào gian phòng.

Bên trong gian phòng không gian rất lớn, có ít nhất hơn trăm mét vuông.

Một người mặc màu xanh sườn xám nữ tử, ngồi ở một phương to lớn nhánh hoa điều trên ghế, tinh tế đánh giá Vương Dật.

"Người đến rồi. . ."

Nữ tử mở miệng, tiếng như tự nhiên, tràn ngập từ tính.

Bối ly đến quá xa, Vương Dật không có thấy rõ nữ tử hình dạng ra sao, nghe tiếng vội vàng học trong tiểu thuyết lễ tiết, ôm quyền nói: "Vãn bối Vương

Dật, xin ra mắt tiên bối."

"Ha ha. . ."

Nữ tử nở nụ cười: "Thú vị tiểu tử. Người cách này sao xa làm cái gì? Đi vào chút."

"Vâng. . ."

Vương Dật hướng phía trước đi đến.

Chậm rãi, lỗ mũi của hắn mở ra, có nhiệt khí từ bên trong phun ra ngoài.

Đối diện cái này nữ tử, 26, 7 tuổi khoảng chừng, tóc đen như thác nước, kiều mệ như ngọc, xinh đẹp dị thường. Chỗ chết người nhất chính là, vóc người của nàng. . .

Thiên, cái này chẳng lẽ chính là trong truyền thuyết vóc dáng ma quỷ sao?

Mỹ nữ đường nét quả thực quá nóng nảy, trước ngực thể tồn tại, đương thực sự là âm âm sóng dậy, có một loại vô địch thế. Đặc biệt là sườn xám trên thêu cái kia Long, này hai cái long trảo. . ., người mẹ! Làm quần áo may là muốn dùng đồ án, đến tái hiện trong chốn giang hồ thất truyền đã lâu vạn cổ tuyệt học trảo ~ nãi Long Trảo Thủ sao?

Còn có, sườn xám phía dưới xẻ tà nơi. Da thịt trắng như tuyết óng ánh phát quang, bắp đùi cùng chân nhỏ độ cong quá mức hoàn mỹ, không có một tia dư thừa sẹo lồi. Hơn nữa, nàng không có xỏ giày. Một đôi chân ngọc trên dưới điệp dựa vào nhau, đẹp đến nỗi người nghẹt thở.

Mẹ trứng! Thực nữ, đây là siêu thực nữ a. . .

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 104: Nàng muốn ta đồng trình?

Đông Phương Mộ Tuyết cũng ở tình tế đánh giá Vương Dật, trong lòng âm thầm gật đầu: Hảo tuần tú hậu sinh.

Mà khi nàng nhìn thấy đối phương nhìn chằm chằm không chớp mắt nhìn mình chằm chằm trên người cùng bắp đùi thì, đôi mi thanh tú trực tiếp nhắm lại đến rồi, nhát tiếng hỏi: "Người đang nhìn cái gì?"

Vương mỗ người nhất thời thức tỉnh, tuần mặt đỏ lên, hoảng vội vàng cúi đầu đi, không dám lên tiếng. . .

Đông Phương Mộ Tuyết không có tiếp tục làm văn, môi đỏ lại khải: "Vương Dật, người Piano là cùng ai học?"

Vương Dật sững sờ, không nghĩ tới đối phương biết cái này giống như hỏi, trầm ngâm chốc lát, nói: "Văn bối không có xin mời quá Piano lão sư, toàn bộ tự học. . ."

"A. . ."

Đông Phương Mộ Tuyết nở nụ cười, rất mê người. Nàng câu hồn tiểu nhân nhẹ nhàng nhắm lại: "Tiểu tử, người không thành thật."

Vương Dật lần thứ hai trầm mặc, không dám nhiều lời. Hắn đã vạn phần khẳng định, cái này vóc người nóng bỏng nữ tử, chính là cái kia đáng sợ cường giả.

Bên trong gian phòng nhất thời rơi vào yên tĩnh.

Đông Phương Mộ Tuyết lần thứ hai nhắm lại đôi mi thanh tú, nàng cảm giác đối phương ngoại trừ lớn lên đẹp trai chút ngoại, trên người không có một tia cổ vũ giả khí tức, hoàn toàn là người bình thường.

Chuyện gì thế này?

Mấy phút sau, Đông Phương Mộ Tuyết tiếp tục hỏi: "Vương Dật, người có thể luyện qua Huyền Thuật?"

"Luyện qua. . ."

Kỳ thực Vương Dật rầm rừ chưa từng luyện, bất quá hắn có lòng kết giao đối phương, vì lẽ đó không thể nói quá mức.

"Ồ?"

Đông Phương Mộ Tuyết vừa nghe hứng thú: "Sư tôn của ngươi là ai?"

Vương Dật con mắt hơi chuyển động, đáp: "Ta không có sư tôn, Huyền Thuật đều là văn bối lão bà giáo."

"Hả? Phốc. . ."

Đông Phương Mộ Tuyết đầu tiên là sững sờ, lập tức không nhịn được kiêu cưỡi ra tiếng, bên trong gian phòng nhất thời ý xuân lâm liệt.

"Tiểu tử thú vị. . ."

Nàng chậm rãi đứng dậy, đi tới Vương Dật trước mặt.

Đông Phương Mộ Tuyết vóc người cao gầy, có 1 mét 7 tá hữu, tuy là lửa hai chân, vẫn như cũ chỉ so với đối phương lùn nửa cái đầu mà thôi.

Vương Dật nghĩ người đang tự cúi đầu, trong mũi bỗng nhiên nghe thấy được một luồng Yuuka, thế trào ~ nãi long trào thành linh tiến vào vào mí mắt, lỗ mũi của hắn nhất thời lần thứ hai tạo ra .

"Tiểu tử, tỷ tỷ muốn mở mang kiến thức một chút, ngươi lợi hại bao nhiêu."

Đông Phương Mộ Tuyết khẽ cười nói.

Vương Dật cảm giác nàng tràn ngập vô hạn khiêu khích, trong đầu ầm ầm chấn động, lỗ mũi no đến mức càng sâu , bên trong mạch máu muốn vỡ tan. Hắn ngây ngốc nhìn về phía đối phương, mặt đỏ tới mang tai hỏi: "Ta lợi hại bao nhiêu?"

Đông Phương Mộ Tuyết mỉm cười gật đầu, nhẹ giọng nói: "Đi theo ta. . ."

Nói xong liền xoay người trong triều ốc đi đến.

Vương Dật nhìn nàng thiên tế vòng eo, thướt tha cái hông, sườn xám xẻ tà nơi lộ ra trắng như tuyết da thịt, độ cong khéo gọi chân ngọc. . .

Mẹ trứng, cái này thực nữ hóa ra là muốn chính mình đồng trình?

Lẽ nào nàng đang tu luyện thái dương thuật hay sao?

Chuyện này. . . Chuyện này. . .

Thảo! Chuyện này thực sự là quá kích thích .

Vương Dật liều mạng để cho mình tỉnh táo lại, thầm nói: Không được, chính mình lần thứ nhất nhất định phải để cho tiên nữ lão bà. . .

Đông Phương Mộ Tuyết đi mấy bước, phát hiện Vương Dật không có theo tới, không khỏi ngoái đầu nhìn lại nở nụ cười: "Đến a, tiểu tử. . ."

Nét cười của nàng quá mê người , âm thanh càng tự nhiên, Vương Dật nghĩ người thấy sau, đầu óc đột nhiên nổ vang, không tự chủ được hướng đi nàng.

Đông Phương Mộ Tuyết mỉm cười nở nụ cười, tiếp tục đi vào bên trong.

Hai người đi vào bên trong, nơi này là một chỗ càng rộng lớn hơn không gian, ít nói cũng có 500 mét vuông, đỉnh rất cao, tuyệt đối ở 10 mét trở lên.

Bốn phía, bày ra mấy tòa thật to bình khí cái giá, mặt trên thả đầy đao thương kiếm kích.

Vương Dật nhất thời bối rối.

Này cái gì quý?

Đông Phương Mộ Tuyết tiếp tục hướng phía trước đi tới, ở 15 mét nơi ngừng lại, Mộ Nhiên xoay người, khẽ cười nói: "Tiểu tử, nhượng ta kiến thức dưới ngươi lợi hại. . ."

Nàng nói xong, giơ lên tay ngọc, 'Lạch cạch' một tiếng vỗ tay cái đập.

'Xì xì xì. . .'

Đột nhiên, bên trong gian phòng huyền ảnh lừng lờ bay, sáu bóng người từ phía trên vọt xuống tới, lặng yên không một tiếng động rơi trên mặt đất.

Xuất hiện chính là năm nam một nữ, bọn hắn thống nhất mặc áo xanh Đường phục, số tuổi đều không phải rất lớn, cùng Vương Dật xấp xỉ.

Nam anh tuấn, nữ kiều mị. Mấy người đều là ánh mắt không quen nhìn chăm chăm Vương Dật, hảo như đối phương nợ bọn hắn bao nhiêu tiền tự.

"Tiền bối. . . Chuyện này. . ."

Thấy trận thế này sau, Vương Dật càng là mộng ép.

Mẹ trứng, này thực nữ chẳng lẽ còn nghĩ đến cái quần ~ rắm hay sao? Gừng quả nhiên là càng già càng cay. . .

Nghĩ tới đây, Vương mỗ người không khỏi nhìn về phía cái kia lục y thiếu nữ, trong lòng càng là hùng hực: Thiên, thật là đẹp, hảo có khí chất.

"Đừng gọi ta tiền bối, gọi tỷ tỷ. . ."

Đông Phương Mộ Tuyết trừng Vương Dật một chút, hướng bên cạnh thiếu nam thiếu nữ nói: "Các người ai lên trước?"

"Đông phương bà bà. . . , không. . . Tỷ tỷ."

Một cái thiếu niên anh tuấn hảo huyền không gọi sai, vội vàng sửa lại miệng, hỏi: "Son Vô Lăng không phải nữ tử sao? Này người rõ ràng là cái nam. . ."

Còn lại mấy người, cũng vẻ mặt vô cùng nghi hoặc nhìn về phía Đông Phương Mộ Tuyết.

Đông Phương Mộ Tuyết rất không nói gì, tức giận nói: "Các người những tiểu tử này đương thực sự là ở nhà luyện choáng váng. Hắn cùng Son Vô Lăng có quan hệ rất lớn. Cứ hiểu rõ, Son Vô Lăng là cùng cái này Vương Dật tiếp xúc sau, tu vi mới tăng nhanh như gió."

"Ồ?"

Mấy người nghe xong, nhất thời hứng thú. Mồm miệng trước thiếu niên đi từ từ hướng về Vương Dật.

Bởi ban ngày Mị Cơ cho mình kích thích quá lớn, Vương mỗ người nhất thời hiểu lầm rồi, hoa cúc không khỏi căng thẳng, run giọng hỏi: "Người. . . Người muốn làm gì. . ."

Thiếu niên cách hắn năm mét nơi ngừng lại, khẽ mỉm cười: "Người gọi Vương Dật? Cùng cái kia Son Vô Lăng rất quen?"

"Nàng là bạn học ta, không tính quen. Bằng hữu, ta chân tâm không cái kia mê. . ."

Vương Dật tiếp tục một mặt đề phòng đạo.

"Hả?"

Thiếu niên sừng sốt, tuấn mĩ trực tiếp nhấn lại: "Người nói cái gì?"

"Không có gì. Đông Phương tiền bối, ta còn có việc, đi trước. . ."

Vương Dật đương thật sự không muốn ở chỗ này ở lâu, gấp vội vàng xoay người đi về phía cửa chính.

'Hô '

Đột nhiên, một cái bóng đen xuất hiện ở trước cửa, rõ ràng là lão quản gia Phong Ba Đình. Hắn hướng về Vương Dật nhếch miệng nở nụ cười: "Vương tiên sinh, trước tiên đừng có gấp đi. . ."

"Tránh ra. . ."

Vương Dật giờ tay muốn đem đối phương đẩy ra.

"Khà khà. . . Uống. . ."

Phong Ba Đình cười cợt, bỗng nhiên gầm nhẹ một thân, giờ lên tay già đời, hướng Vương Dật trước ngực vỗ tới.

Trong phút chốc, tiếng xé gió mãnh liệt như sét đánh, Vương Dật thay đổi sắc mặt, vội vàng nhấc chưởng nghênh đỡ.

'Oành '

Chân không ở trong, xuất hiện một đạo vang trầm. Vương Dật toàn thân chấn động mạnh, cảm giác một nguồn sức mạnh ngấm vào cánh tay phải, sung mãn không thể chống đỡ. Hắn thân thể lảo đảo không mà lên, lui nhanh mấy mét vừa mới dừng.

"Ồ?"

Phong Ba Đình hô khẽ một tiếng: "Du Long thần chương? Lại có bảy phần hòa hầu?"

Đông Phương Mộ Tuyết đem tất cả đặt ở trong mắt, nàng kêu gọi hơi nhếch khóe môi lên lên, nhặt tiếng hỏi: "Lão đại, ngươi ở chờ cái gì?"

Hướng đi Vương Dật thiếu niên nghe xong, hét lớn một tiếng: "Vương Dật, Liễu gia ba đời trưởng huynh Liễu Thiên Diệp, phía trước thỉnh giáo. . ."

Hắn nói xong, thân thể phóng lên trời, tả vung tay lên.

'Xi '

Bình khí giá trên một cái Phích Lịch Vương đao nhắm phía hư không, hướng Liễu Thiên Diệp bay đi.

Vương Dật đột nhiên xoay người, ngưi nhàn trực tiếp trùng lên.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 105: Chiến lược hợp (thượng)

Liễu Thiên Diệp đứng lơ lửng trên không, trong tay Vương đao nằm ngang ở trước ngực, khí thế ngập trời.

'Ừng ục '

Vương mỗ người gian nan nuốt nước bọt, đối phương khí thế quá thịnh , tuyệt không thấp hơn Đình gia cái kia bạch bào lão đại.

"Đoạn hồn trăm. . ."

Liễu lão đại thét dài, hai chân mãnh đạp hư không, như Thiên Ngoại Lưu Tinh bình thường xông thẳng mà xuống, hư không ánh bạc bùng lên, Vương đao hướng về Vương Dật cổ vô tình chém xuống.

"Khốn nạn. . ."

Vương Dật hét lớn một tiếng, thân thể lay động, trong nháy mắt tránh thoát Liễu Thiên Diệp một đòn sấm sét, hướng về bình khí giá chạy như bay.

Nếu đi không được, cũng chỉ có đánh.

"Phong Vân lạc. . ."

Liễu lão đại thấy một đao trăm không, đan chân mãnh điểm mặt đất, múa đao hướng về đối phương nhào tới.

Vương Dật trong nháy mắt rút ra một thanh trường kiếm, đột nhiên xoay người, thấy đối phương Vương đao phách đến, vội vàng lùi lại, nghiêng người triển cánh tay, kiếm dẫn cản khôn.

'Xi xi. . .'

Trong phút chốc, một cái kiếm rào cản hình thành, lý thu ngoại trương, phun ra nuốt vào có thứ tự.

Liễu lão đại Vương đao trong nháy mắt bỏ vào kiếm rào cản trên, nhưng chưa phát sinh va chạm nổ vang, mà là theo biên giới đi khắp, thế hăm vãn nê.

"Vô thượng Thái Cực Kiếm thuật?"

Liễu lão đại biến sắc, vội vàng khẽ quát một tiếng, hoành eo lập tức, cường ép ổn định thân thể chính mình, hai tay nắm chặt chuôi đao, dùng sức thu về.

"Kiếm ý Tiêu Tiêu. . ."

Vương Dật thấy đối phương triệt kính, nhất thời vui mừng khôn xiết, hét lớn một tiếng, múa trường kiếm thuận thế đâm hướng về Liễu lão đại.

"Không được!"

Liễu lão đại thấy trước mắt ánh kiếm đại thiểm, kinh sợ một tiếng, thân thể trong nháy mắt lui nhanh, trong tay Vương đao vũ thành một mặt quang thuẫn, chống đỡ xung kích.

'Leng keng keng. . .'

Liên tiếp giong tiếng xuất hiện, Liễu lão đại liễu mạng đón đánh, biểu như khá là chặt vật.

"Các ngươi vẫn còn ở nơi này làm cái gì?"

Đông Phương Mộ Tuyết thấy, nhìn về phía còn lại mấy người.

Liễu lão nhị cùng Liễu lão tam liếc mắt nhìn nhau, bay về phía một bên khác binh khí giá, phân biệt rút ra một chiêu kiếm một thương.

"Ba đời Liễu Lăng Diệp, phía trước lĩnh giáo. . ."

"Ba đời Liễu Phong Diệp, phía trước lĩnh giáo. . ."

Vương mẫu người chính đánh cho hăng say, chợt nghe đỉnh đầu truyền đến hai tiếng hét lớn, vội vàng ngừng đầu nhìn lại.

Trên hư không.

Liễu lão nhị kiếm chỉ càn khôn, tự Du Long.

Liễu lão tam thương ý Lăng Vân, như Mãnh Hổ.

Hai người không nói lời gì, vung động binh khí trong tay xông thẳng mà xuống.

"Thảo, các ngươi. . ."

Vương Dật trực tiếp điên rồi, hắn có lòng tin cùng Liễu lão đại nhất nhân chống lại, nhưng đồng thời đánh ba cái. . .

Mẹ trứng, các ngươi đây là muốn chơi đùa chết ta nhip điệu sao?

Mắt thấy bóng thương ánh kiếm ly chính mình càng ngày càng gần, Vương Dật quyết định thật nhanh, tránh né mũi nhọn. Hắn nhìn chòng chọc vào Liễu lão tam, ý thức dẫn dắt trong cơ thể khí tức xoay ngược chiều.

Nếu là quân chiến, đương nhiên là dài một tắc, một tắc cường.

Thời gian không dám người, Liễu gia tam huynh đệ thấy Vương Dật lùi lại, một trước lưỡng tả hữu, hướng về đối phương vây quanh mà trên.

Vương Dật lòng bàn chân mặt du công phu rất không bình thường, đông nhảy tây thoán, lại tránh thoát tầng tầng truy kích.

15 giây sau. . .

"Hắc. . ."

Vương mẫu người quái lạ nở nụ cười, nhanh chóng hướng về đến binh giá nơi, giờ tay đem trường kiếm trong tay ném về Liễu lão đại.

Liễu lão đại hoành đao đánh xuống trường kiếm, tiếp tục tiến công.

Vương Dật trong nháy mắt từ giá trên rút ra một cây trường thương, hư không họa hồ, cuối cùng nằm ngang ở trước ngực.

"Bạo vũ lê hoa. . ."

Đột nhiên, hắn hét lớn một tiếng, hướng Liễu lão đại xông thẳng mà đi.

"Bạo vũ lê hoa?"

Liễu lão đại sắc mặt đột nhiên đại biến, mắt thấy trước mặt bay lên vô hạn bóng thương, vội vàng múa đao chặn lại.

"Cái gì?"

Tất cả mọi người đều là sửng sốt, Đông Phương Mộ Tuyết cả kinh nói: "Tiểu tử này vì sao lại Lăng Vân thương pháp?"

Gian phòng cực lớn phía trên, có mấy mặt to lớn thiên song.

Trong đó một mặt thiên song dưới góc trái, xuất hiện một cái lửa già mặt.

"Tiểu tử này, lại hội trong tông môn thể thuật, chẳng lẽ cái nào lão già xuống tay trước . . . ?"

Nam Cung Nhất vẫn đục hai mắt chậm rãi nheo lại, không biết đang suy nghĩ gì.

"Tiên nhân trắng rằm . . ."

Liễu lão tam thấy đối phương lại tế xuất thương thuật của chính mình, không chỉ có vừa giận vừa sợ, hét dài một tiếng, đầu sừng trời cao.

Liễu lão nhị vùng động trong tay kiếm thép, thẳng người mà trên.

Trong phút chốc.

Bên trong gian phòng ánh đao bóng kiếm, Bích Lạc thương hành. Bốn bóng người ở trong hư không trần trọc xê dịch, đánh không còn biết trời đâu đất đâu.

Đông Phương Mộ Tuyết thấy Vương Dật dùng đúng là Lăng Vân thương pháp, đối với hấn lòng hiếu kỳ càng nặng, thấy tam huynh đệ đánh lâu không xong, ngọc vung tay lên: "Các ngươi lên một lượt. . ."

Wang mỗ lòng người công chính tự kêu khổ không ngừng, nghe được lời của đối phương tiếng sau, mặt trực tiếp tái rồi.

"Tiên bối, ngươi muốn đùa chết ta sao?"

Hắn không cam lòng rống to.

Đông Phương Mộ Tuyết không để ý tới hắn, nhìn về phía còn lại ba người: "Còn lo lắng cái gì? Còn không mau trên. . ."

Lão tứ cùng lão lục nghe xong, liếc mắt nhìn nhau, nhắm phía bình khí giá, phân biệt gỡ xuống một cơn cùng song chùy.

"Ba đòi Liễu Mộc Diệp, phía trước lĩnh giáo. . ."

"Ba đòi Liễu Phi Diệp, phía trước lĩnh giáo. . ."

Lão tứ lão lục hét lớn một tiếng, nhảy vào chiến đấu.

"Thảo đại gia ngươi thảo, các ngươi khinh người quá đáng. . ."

Wang Dật thật sự điên rồi, gào thét ở thiên, trường thương trong tay vũ đến càng cuồng lên, như toàn như gió, xuyên toa ở năm kiệt ở trong.

"Thiên Nhi, ngươi làm sao không lên?"

Đông Phương Mộ Tuyết nhìn về phía thiếu nữ.

"Tỷ tỷ, Thiên Nhi tu chính là cầm đạo. . ."

Liễu Thiên Nhi thấp giọng nói.

"Ồ. . ."

Đông Phương Mộ Tuyết nghe xong, nhìn về phía Phong Ba Đình: "Đi lấy hai cái đàn cổ đến. . ."

"Vâng. . ."

Phong Ba Đình thân thể loáng một cái, đột nhiên biến mất, không tới một phút liền mang tới hai cái đàn cổ.

"Theo biến hoá chọn một cái tiện tay. . ."

"Ừm. . ."

Liễu Thiên Nhi gạt gù, lấy ra nhỏ hơn một chút đàn cổ, đi về phía trước mấy bước, ngồi khoanh chân, đem đàn cổ để xuống đầu gối.

Nàng hai con tay ngọc, nhẹ nhàng phủ ở dây đàn trên, xuân hành giống như ngón tay ngọc nhẹ nhàng một câu.

'Cheng'

Một đạo huyền âm, thăm thăm xuất hiện.

"Nhất niệm thiên, nhất niệm mà, nhất niệm hồng trần, nhất niệm tương tư. Thiên cũng vân, mà vĩnh tuyệt, trăm hồng trần, vọng tương tư. . ."

Liễu Thiên Nhi nhẹ giọng mà ngâm, chậm rãi nhắm lại túm tóc. Mười ngón câu ly, khẽ gảy mà thả.

"Là bị vắng sinh? Liễu đại lang tử, người đang giờ trò quý gì? Đây thủ từ khúc tu chính là trăm tình đạo, người muốn cho Thiên Nhi cô độc một đời sao?"

Đông Phương Mộ Tuyết nghe nàng ngâm xong, đôi mi thanh tú trực tiếp nhắm lại đến rồi.

Chậm rãi, một đạo thể mỹ tiếng đàn thăm thẳm bay lên, vang vọng ở giữa hư không. Âm luật rất cảm động, liên miên xa xưa. . .

Vương Dật đang cùng năm kiệt đánh cho hùng hực, chợt nghe một luồng bi thương uyển chuyển tiếng nhạc truyền vào trong tai, đầu óc chấn động, thân thể nhất thời chậm lại.

"Không được!"

Hắn kinh hãi, vội vàng mãnh cầm đầu lưỡi, để cho mình tỉnh lại.

"Cơ hội. . ."

Liễu lão tử ly đến gần nhất, thấy Vương Dật thân hình đột nhiên biến hoá hoàn, không khỏi hét lớn một tiếng, trong tay trường côn hướng về đầu của hắn âm âm nện xuống.

"Đáng ghét. . ."

Vương Dật mới vừa tỉnh táo mấy phần, lại phát hiện cương côn lôi đình đánh xuống, khu thương chống đỡ dĩ nhiên không kịp, đầu vội vàng một bên.

'Oành '

Vai trái của hắn mạnh mẽ đã trúng một côn.

"Cái kích. . ."

Lão lục sau đó xông lên, vung động trong tay cương chùy, hướng về Vương Dật phía sau lưng ném tới.

"Tiên sư nó, hổng. . ."

Vương Dật đương thực sự là cuống lên, ngửa mặt lên trời thét dài. Trong phút chốc, hai mắt của hắn trong phun trào ra một luồng vệt trắng, tóc đen đầy đầu trong nháy mắt hóa thành trắng bạc về.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 106: Chiến lược hợp (hạ)

'Hổng '

Một tia sáng trắng từ trên người hắn bắn nhanh ra, kinh người luồng khí xoáy vút lên từ mặt đất, khí thôn bát hoang.

"Cái gì?"

Này cổ sóng khí quá kinh người, lão tử cùng lão lục ly đến gần nhất, nhất thời bị đẩy lui mấy bước.

"Băng hàn thiên hạ. . ."

Vương Dật rống to, song chương bỗng nhiên hướng lên trên sáng ngời.

'Tích. . . Xi. . .'

Nhất thời, vô tận hàn khí đột nhiên phun trào, một mặt băng trảo lấy Vương Dật làm trung tâm, liên tục hướng ra phía ngoài phun ra nuốt vào, khuếch tán.

Năm kiết thấy băng trảo phả vào mặt, hàn khí bức người, dồn dập kinh hãi đến biến sắc, vội vàng nắm binh lùi về sau.

Rất nhanh, một cái đường kính 5 mét Băng Cầu xuất hiện ở trong phòng.

Vương Dật ở Băng Cầu ở giữa hư không mà đứng, hai tay tự nhiên buông xuống ở bên hông, tóc bạc hư không loạn vũ, khí thế ngập trời. Con mắt của hắn, khắp nơi hoàn toàn trắng xoá, miệng nửa khép nửa mở, có đáng sợ hàn khí từ bên trong phun ra nuốt vào mà xuất.

"Băng hàn thần quyền?"

Đông Phương Mộ Tuyết thật sự kinh ngạc: "Hắn là Tùng Giang người của Lưu gia?"

Phong Ba Đình ở một bên ngưng trọng nói: "Hắn là , chỉ có người của Lưu gia mới có thể tu luyện băng hàn thần quyền. Có thể uy lực này, cũng quá hơi lớn. Ta nghĩ, chủ nhà họ Lưu cũng chỉ đến như thế. . ."

"Không đúng!"

Đông Phương Mộ Tuyết đôi mi thanh tú nếp nhăn rất chặt: "Hắn hội Du Long thần chương, lại hiểu vô thượng Thái Cực pháp, càng hội Lăng Vân thương pháp, bây giờ triển khai băng hàn thần quyền lại có bức này hỏa hầu. . . , coi như hắn từ nung thai bắt đầu luyện. . ."

"Khặc. . ."

Phong Ba Đình ho khan một tiếng, thấp giọng nói: "Đại tiểu thư, ngài xem qua tranh châm biếm (nhiệt huyết giang hồ) sao?"

"Ngươi đùa gì thế?"

Đông Phương Mộ Tuyết nhất thời không nói gì , tức giận nói: "Này lại không phải tranh châm biếm."

Thiên nơi cửa sổ Nam Cung Nhất cũng là choáng váng, lông mày chăm chú nhăn lại: "Hắn tuyệt không là người của Lưu gia, tiểu tử này thể chất có vấn đề lớn."

Hắn càng là nhìn ra một chút càn khôn.

"Ha ha ha. . ."

Đúng vào lúc này, Vương Dật nở nụ cười, âm thanh lộ ra quý dị. Một đôi bạch nhãn nhìn năm kiết, lạnh lùng nói: "Đến, chúng ta tiếp tục. . ."

Năm kiết hai mặt nhìn nhau, nhưng cũng không dám dễ dàng tiến lên .

Cái này băng trảo là phòng ngự tuyệt đối, không có góc chết, bọn hắn căn bản không thể nào tiến công.

"Khà khà. . ."

Vương Dật lần thứ hai cười gằn, kỳ thực trong lòng sợ sệt vô cùng. Chiều này băng hàn thiên hạ tiêu hao nội tức quá kinh người , hắn thân thể trải qua bị đào không. Đừng xem mặt ngoài có vẻ như rất trâu bò, kì thực là nhược ép một cái.

Vương Dật liều mạng khôi phục nội tức, bằng không lập tức không cần đánh.

"Các ngươi tránh ra. . ."

Đột nhiên, một đạo khe khẽ xuất hiện , năm kiết dồn dập lui về phía sau, nhìn về phía này một chỗ.

Liễu Thiên Nhi ngón tay ngọc câu dẫn dây đàn, khe khẽ mà thả.

'Cheng'

Thiên ngoại huyền âm hưởng lên, một vòng mắt trần có thể thấy ánh sáng, đột nhiên từ đàn cổ trên bắn ra.

'Phốc '

Ánh sáng hầu như là trong nháy mắt chém ở Băng Cầu trên.

Nguồn sức mạnh này rất đáng sợ, Băng Cầu bị trăm sau, toàn thân chấn động, nhưng là bất động căn bản. Một đạo dấu vết, ở lại Băng Cầu biểu thể.

Vương Dật nhìn Liễu Thiên Nhi, sắc mặt như thủy, không có chứa một tia sóng lớn, nhưng trong lòng là chấn động đến cực điểm.

Mẹ trứng, này nhìn như mảnh mai đàn bà sao lợi hại như vậy? Vừa nãy đó là cái gì? Sóng trùng kích?

"Thú vị. . ."

Liễu Thiên Nhi thấy cảm sóng không có đánh tan Băng Cầu, phần môi vi vi làm nổi lên, trong con ngươi xinh đẹp chiến ý ngập trời.

Đột nhiên, nàng thân thể yêu kiều bỗng nhiên về phía trước một bên, mười cái ngón tay ngọc hàng loạt bạo phát, nhanh chóng múa dây đàn. Động tác kỳ ảo Tiêu Tiêu, rất là mỹ quan.

Trong phút chốc, một luồng đau thương bi thương tiếng đàn phóng lên trời, vang vọng ở bên trong trời đất.

"Không được, là phách thiên ly, nha đầu này điên rồi, chúng ta nhanh lùi về sau. . ."

Liễu lão đại thất sắc rống to, năm kiết vôi vàng bứt ra bay ngược.

"Phách thiên ly?"

Đông Phương Mộ Tuyết tiểu nhân trực tiếp trừng lên, thất thanh nói: "Nàng rõ ràng chỉ có Huyền cấp chín tầng tu vi, sao lại thể. . . ?"

Cùng lúc đó!

Liễu Thiên Nhi thân thể yêu kiều chậm rãi bay lên, ngồi yên hư không, ba ngàn thanh ti đầy trời tung bay, kỳ ảo như tiên.

Thời khắc này, nàng dĩ nhiên hóa thân thành một vị vô thượng Nữ thần Vương, quan sát thiên địa, duy ngã độc tôn.

Thiên song trên Nam Cung Nhất trong mắt hết sạch bùng lên: "Không nghĩ tới, liễu sư diệt hậu nhân trong, càng xuất một cái tuyệt thế kỳ tài."

Băng Cầu bên trong Vương mẫu người con mắt vượt trội càng lớn, hấn phát hiện Liễu Thiên Nhi đầu gối đàn cổ trên, thai nghén đáng sợ đại sát cơ.

"Phách thiên ly —— dám tranh đấu cùng trời đồng thời."

Đột nhiên, Liễu Thiên Nhi kiều quát một tiếng, mười ngón đồng thời câu dẫn dây đàn, hướng vào phía trong vừa thu lại, đột nhiên bùng ra.

'Xì xì xì. . .'

Trong phút chốc, vô tận ánh sáng phóng lên trời, hướng về Vương Dật vị trí Băng Cầu phương hướng chém tới.

'Phốc phốc phốc. . .'

Trong nháy mắt tiếp theo, Băng Cầu toàn thân chấn động mạnh, xuất hiện đại bất ổn, hầu như là trong chớp mắt, tầng băng mặt ngoài xuất hiện vô số trăm ngàn.

Mười mấy đạo nhìn thấy mà giật mình đại vết rách đột nhiên xuất hiện.

"Thảo!"

Vương mẫu người kinh hãi đến biến sắc, cũng không dám nữa trang bức xuống, vôi vàng trở xuống mặt đất, nhìn về phía Liễu Thiên Nhi, trong cơ thể khí tức xoay ngược chiều.

"Thật là lợi hại phòng ngự, nếu như vậy. . ."

Liễu Thiên Nhi thấy vòng thứ nhất ánh sáng không có nổ ra Băng Cầu, càng là nở nụ cười, kiều ngọt mê người.

Sau một khắc, nàng đạn điểm tốc độ càng thêm cấp tốc, như huyền ảnh. Tiếng đàn càng thêm đất đỏ. . .

Mười ngón tự phong, như hình với bóng.

Thiên ngoại huyền âm, đầy trời mà ca.

Vô tận ánh sáng càng thêm ngưng tụ, không ngừng từ đàn cổ trên bắn ra, nhắm phía Băng Cầu.

"Thật là lợi hại. . ."

Vương Dật biết Băng Cầu không kiên trì được, hấn trải qua phục chế xong đối phương cảm thuật, vôi vàng đơn chương hướng về thiên. . .

'Gào '

Một đạo long ngâm xuất hiện, màu vàng Long ảnh phá băng mà xuất, nhắm phía hư không.

Vương Dật bay người lên, tay phải nắm vào trong hư không một cái.

Phong Ba Đình đem ra một con khác đàn cổ, hướng hất bay đi.

"Phách thiên ly —— không sợ thương thiên nộ. . ."

Liễu Thiên Nhi thấy đôi phượng xuất đến, nhẹ nhàng nở nụ cười, phi thường mê người, ra tay nhưng không một chút nào chậm.

Vô tận ánh sáng tùy ý phun ra nuốt vào, quét ngang bát hoang, mục tiêu chủ yếu đến thẳng Vương Dật.

Vương Dật liều mạng né tránh, mấy sau, đàn cổ rốt cục bay đến trong tay hắn.

Vương Dật vội vàng hư không khoanh chân, mười ngón cao tốc phù động dây đàn.

"Tranh. . . Boong boong. . ."

Trong phút chốc, một cổ khác bị triệt thiên địa tiếng đàn xuất hiện .

Vương Dật mười ngón phác hoạ thành trận, huyền âm nổi lên bốn phía, tiếng phá chur thiên.

Vô tận ánh sáng từ hất đầu gối trên đàn cổ phun ra nuốt vào mà xuất, tự tạo thành trận, trong nháy mắt đan dệt thành mây toa thật to khiến ánh sáng, bát hoang mà đứng, thủ hộ ở giữa Vương Dật.

Phách thiên ly —— ở quân tướng mạo y.

"Cái gì?"

Tất cả mọi người nhất thời hoá đá .

Hắn. . . , dĩ nhiên cũng sẽ phách thiên ly?

Sao có thể có chuyện đó?

Đông Phương Mộ Tuyết sâu sắc nhìn Vương Dật, đôi mi thanh tú nếp nhăn đến cực hạn. Nàng bây giờ đối với Vương Dật không lại hiếu kỳ, mà là sản sinh một loại sợ hãi thật sâu cảm.

Sao có người như thế xuất hiện trên đời này?

Thiên song trên, Nam Cung Nhất lừa già mặt dán thật chặt ở pha lê trên, trong đôi mắt tràn ngập ngờ ngác.

Mẹ trứng, tiểu tử này là quái vật hay sao? Vì sao cái gì đều sẽ?

"Cái này không thể nào. . ."

Liễu Thiên Nhi thất sắc kinh sợ, lập tức nổi lên lòng háo thắng, mười cái ngón tay ngọc phá không phác hoạ, đan dệt như gió.

Chỉ thấy, vô tận ánh sáng tiêu ý đầy trời, như mưa to gió lớn giống như hướng về Vương Dật xông thẳng mà đi.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 107: Người đương tỷ phu ta đạt được

"Người điên rồi. . ."

Vương Dật kinh hãi đến biến sắc, mười ngón gia tốc phi đạn, mấy toa quang thuần nhanh chóng chuyển động, đem hất hộ cái gió thổi không lọt.

'Rầm rầm rầm . . '

Giữa hư không, to lớn tiếng nổ vang rền liên tiếp xuất hiện, vô cùng cương phong tùy ý phun ra nuốt vào, sóng khí ngập trời.

"Thật đáng ghét. . ."

Liễu Thiên Nhi rằng bạc sớm đã cần không được không được , phách thiên ly quá mức bá đạo, nàng nội tức chính như tích thủy bình thường trôi qua. Mặt cười trắng kìa như tuyết, dĩ nhiên tiếp cận cực hạn.

"Tiếp tục như vậy không phải biện pháp. . ."

Liễu Thiên Nhi đôi mi thanh tú dựng đứng, rơi xuống đại quyết xác định. Nàng mười ngón ở đàn cổ ở giữa đột nhiên hợp lại, dùng hết tiểu Man lực, bỗng nhiên về kéo hết dây đàn.

'Vù '

Đáng sợ tình cảnh xuất hiện , lấy Liễu Thiên Nhi làm trung tâm, càng là nổi lên tầng tầng gợn sóng, hư không xuất hiện đại vặn vẹo.

"Người điên, người chính là cái nữ người điên."

Vương Dật phục chế đối phương cảm thuật, tất nhiên là biết được nàng muốn làm gì, nhất thời thất sắc rống to. Vội vàng mười ngón gom một điểm, thu về dây đàn.

"Phá. . ."

Liễu Thiên Nhi kêu quát một tiếng, đột nhiên buông ra tay ngọc.

'Xi '

Trong phút chốc, một con dài mấy mét to lớn quang kiếm, từ đàn cổ trên bỗng nhiên bắn ra, hướng về Vương Dật xông thẳng mà đi.

Phách thiên ly —— Để khí đông lại phá cửu thiên.

"Hồng. . ."

Vương Dật không do dự nữa, ngửa mặt lên trời hét dài, bỗng nhiên buông ra đại thủ.

Đồng dạng, hần đầu gối đàn cổ trên, bắn ra một con dài mấy mét đến quang kiếm.

Hầu như ở trong nháy mắt, song kiếm bỗng nhiên va chạm vào nhau.

'Oanh '

Trong phút chốc, hư không ánh bạc bùng lên, khó có thể tưởng tượng to lớn nổ vang đột nhiên xuất hiện, hung đột nhiên kinh khí phô thiên cái địa giống như bao phủ ra, phương viên mười mét bên trong tận thành chết rạo rạo.

"Phốc. . ."

Vô cùng cương phong cỡ nào mãnh liệt? Liễu Thiên Nhi mặt cười ngửa mặt lên, phun ra một đạo mũi tên máu, thân thể yếu đuối bị trùng ly đến hướng về sau bay đi.

"Thiên Nhi. . ."

Đông Phương Mộ Tuyết hoa dung thất sắc, vội vàng bay người lên, tiếp được nàng.

"A. . ."

Khí lưu trong Vương Dật bộ ngực một trận hụt hơi, cổ họng phát ngọt, khoe miệng tràn ra đỏ sẫm máu tươi. Hần không có bị đánh bay, cường ép ổn định thân thể, rơi xuống.

'Phù phù '

Sau khi hạ xuống, Vương Dật hai chân mềm nhũn, đặt mông ngồi trên mặt đất, gương mặt tuần tú một mảnh trắng bệch.

Không thể phủ nhận, Để khí đông lại là phách thiên ly cảm thuật trong mạnh nhất một chiêu, Vương Dật lại như thế nào quái thai, cũng có chút không chịu nổi song kiếm chạm kích mạnh mẽ về chấn động lực.

Hần vội vàng nhắm hai mắt lại, ngồi xếp bằng điều tức.

Đông Phương Mộ Tuyết hạ xuống sau, mặt cười cực kỳ nghiêm nghị, duỗi ra tay ngọc, đặt tại Liễu Thiên Nhi nơi ngực.

Liễu gia Ngũ huynh đệ vội vàng xông tới.

Sau 1 phút.

Mặt cười trắng bệch Liễu Thiên Nhi chậm rãi mở đôi mắt đẹp, hướng nàng bi thảm cười nói: "Tỷ tỷ, xin lỗi a. . . Thiên Nhi cho ngươi mất mặt . . ."

"Nha đầu ngốc, đừng nói chuyện. . ."

Đông Phương Mộ Tuyết mặt lo lắng nhìn nàng, ôn nhu nói: "Ngươi cho tỷ tỷ đại đại mặt dài mới là. . ."

Cùng lúc đó.

Vương mẫu người lặng lẽ mở một con mắt, nhìn về phía này một chỗ.

"Tình huống là lạ, hay vẫn là đi trước vì diệu đi. . ."

Kẻ này lặng lẽ đứng lên, bước miêu bước, cẩn thận đi về phía cửa chính.

'Xi xi. . .'

Đột nhiên, hai bóng người xuất hiện ở trước mặt của hắn, nhưng là Liễu Thanh Diệp cùng Liễu Thiên Diệp.

"Ca, ngươi đúng là quá lợi hại. . . , dĩ nhiên có thể một lần đánh sáu cái, sau đó ta gọi ngươi Vương Lục ca khỏe không?"

Liễu Thanh Diệp con ngươi đen nhánh trong, nổi lên ngôi sao nhỏ.

"Liên Ngũ tỷ cái kia cộp cái đều đánh không lại ngươi, ngươi quả thực nghịch thiên rồi. Vương Lục ca, ngươi đương tỷ phu ta đạt được, chỉ có ngươi mới có thể chấn động đến mức trụ nàng. . ."

Liễu Thiên Diệp hưng phấn kêu to.

Thảo!

Vương mẫu người nhất thời điên rồi, vội vã hướng bọn hắn làm cái cảm khẩu động tác.

Có thể dĩ nhiên chậm.

Liễu gia năm kiệt, đồng thời chuyển qua đầu.

"Tiểu tử này muốn chạy?"

Liễu lão tam nhất thời rộng to, trường thương trong tay trước người một bên, sát ý ngập trời.

"Đã thương Ngũ tỷ đã nghĩ chạy? Đứng lại cho lão tử. . ."

Liễu lão sáu thét dài ở thiên, song chùy trong tay thế đập thương khung.

Liễu Thiên Nhi nghe được Bát đệ giọng nói sau, nhất thời vừa xấu hổ vừa tức giận, nội tức một loạn, 'Phốc' một tiếng, lại phun ra một ngụm máu tươi đến.

"Thiên Nhi, đừng nhớ cái khác, ổn định tâm thần. . ."

Đông Phương Mộ Tuyết kinh hãi đến biến sắc.

"Giết. . ."

Liễu lão đại cùng Liễu lão nhị không nhúc nhích, còn lại tam kiệt nhưng là vùng động binh khí trong tay, hướng về Vương mẫu người xông thẳng mà đến.

"Lục ca, ta trước tiên thiêm. . ."

"Chú ý an toàn Lục ca. . ."

Liễu lão bảy cùng Liễu lão tám thấy các huynh trưởng đánh tới, gương mặt tuần tú biến đổi, rất không coi nghĩa khí ra gì chạy trốn.

"Thảo, các ngươi. . ."

Vương Dật nhất thời điên rồi, cảm giác phía sau sát khí bức người, vội vàng tập trung ý chí, quay người sang đi.

"Hỏa vân Truy Dương. . ."

Liễu lão tam chân đạp càn khôn, thương chọn hư không.

"Hương thiên phá. . ."

Liễu lão tứ côn vũ thành sơn, đại thế phá thiên.

"Thiên Vương ngập đầu. . ."

Liễu lão sáu song chùy sinh phong, quán triệt Lăng Vũ.

Ba người dồn dập công xuất mạnh nhất một đòn.

Ngươi mẹ!

Vương Dật trong lòng mắng to, hấn nội tức khôi phục không đủ hai phần mười, như thế nào ngăn trở tam kiệt ác liệt vô cùng công kích?

"Dừng tay cho ta!"

Đông Phương Mộ Tuyết một lòng cứu trợ Liễu Thiên Nhi, giờ khắc này phương mới phản ứng được, vội vàng khê kêu, nhưng là không kịp .

"Ngươi đang làm gì? Còn không mau đi ngăn cản bọn hắn. . . ?"

Nàng hướng Phong Ba Đình gấp gấp hỏi.

Phong Ba Đình không khỏi cười khổ, ám đạo ngài vẫn chưa mở miệng, ta còn tưởng rằng ngầm đồng ý bọn hắn đây, hiện tại cái nào vẫn tới kịp?

Hắn nghĩ thì nghĩ, thân thể nhưng bỗng nhiên loáng một cái, hướng Vương Dật phóng đi.

"Vô liên si. . ."

Vương Dật không thể ngồi chờ chết, cường đề một cái chân khí, song chưởng kết ấn, bỗng nhiên về phía trước đẩy một cái.

'Xi. . .'

Trong nháy mắt, song chưởng của hắn phun ra hai cổ chí hàn khí tức, một mặt tường băng xuất hiện ở trước mặt ba mét nơi.

'Đùng đùng'

Phía này tường băng so với trước Băng Cầu nhược xuất rất nhiều, mới vừa hình thành không tới 1 giây, liền bị Liễu lão sáu một chuy nổ nát.

"Gay go. . ."

Vương Dật sắc mặt biến đổi lớn, hấn lấy ra tường băng sau, nội tức dĩ nhiên không đủ nửa thành , cái nào còn có thừa lực đối kháng tam kiệt?

Đột nhiên.

Một bóng người giống như quỷ mị xuất hiện ở Vương Dật trước mặt, chính là quá cổ lão lừa Nam Cung Nhất.

"Hắc. . ."

Nam Cung Nhất hê hê nở nụ cười, khô tay vung về phía trước một cái.

'Vù. . .'

Nhưng thấy, một mặt vô hình khí tường đột nhiên xuất hiện , chặn lại rồi Liễu gia tam kiệt đường.

"Hà? Đây là. . ."

"Vô hình chi thuẫn. . . ?"

"Ngươi là ai?"

Tam kiệt thay đổi sắc mặt, cuống quýt nắm binh lùi lại.

Đứng vào lúc này, Phong Ba Đình chạy tới , nhìn thấy Nam Cung Nhất xuất hiện, vội vàng ôm quyền hành lễ: "Vãn bối Phong Ba Đình, gặp Nam Cung sư bá. . ."

"Không cần đa lễ, ta chỉ là đi ngang qua. . ."

Phong Ba Đình hướng hấn phát phát tay, xoay người nói: "Ái đồ a, ngươi thật là nhượng sư phụ. . . Ân. . . ?"

Trong nháy mắt tiếp theo, hấn trực tiếp sững sờ .

Mặt sau rỗng tuếch, nơi nào còn có Vương mẫu người bóng dáng?

"Vô liêm sỉ tiểu tử. . . , liền tạ cũng không nói một tiếng liền đi, khí sát lão phu. . ."

Nam Cung Nhất run lên một lát sau, nhất thời nổi trận lôi đình, thổi râu mép trừng mắt gào thét.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 108: Ta là nơi này Vương

"Nam Cung sư bá. . ."

Đông Phương Mộ Tuyết tiểu nhân nhắm lại, nói: "Cháu gái chính ở cho Thiên Nhi chữa thương, liền không cho ngài hành văn bối chỉ lễ ."

"Ngươi cái tiểu nha đầu cuộn phim, chớ cùng lão phu tới đây chút làm ra vẻ."

Nam Cung Nhất không có đuổi theo Vương Dật, mà là hướng về Đông Phương Mộ Tuyết đi đến.

Liều gia tam kiệt thấy lão đầu nhi này là Đông Phương Mộ Tuyết trưởng bối, liền tránh ra một con đường, sau đó nháy mắt cho nhau, liền muốn đuổi theo Vương Dật.

"Bọn tiểu tử, tên kia là đồ đệ của lão phu, cùng Đông Phương nha đầu một cái bối phận, các ngươi muốn làm gì?"

Nam Cung Nhất dừng bước lại, quay lưng bọn hấn chậm rãi nói.

Liều gia tam kiệt nhất thời dừng bước, tuần diện âm tình bất định.

Đông Phương Mộ Tuyết nghe xong, đôi mắt đẹp xoay một cái, khẽ cười nói: "Nguyên lai Vương Dật là sư bá cao đồ, vậy thì thật là chúc mừng ngài lão , thu rồi một cái ghê gớm đệ tử."

"Ân, bình thường thôi đi. Tiểu tử thú này tổng không cho lão phu bớt lo. . ."

Nam Cung Nhất nghe xong, lừa già mặt lộ làm ra một bộ thoải mái được lợi đáng vẻ, đi tới bên người nàng, cau mày nói: "Cô gái này bên trong mạch tồn thương, nội tức chữa thương hiệu quả không lớn."

Hắn sờ tay vào ngực, móc ra một cái bình nhỏ, đem bình miệng mở ra. Trong nháy mắt, một luồng xích mạng từ bên trong tản ra.

"Tiểu Hoàn đan?"

Đông Phương Mộ Tuyết nhất thời kinh sợ một tiếng.

"Khà khà. . ."

Nam Cung Nhất đắc ý nở nụ cười, miệng bình một tà. Đông Phương Mộ Tuyết vội vàng duỗi ra một cánh tay ngọc, tiếp ở phía dưới. Chỉ thấy một viên to bằng ngón cái màu đỏ viên thuốc, lăn vào nàng trắng mịn lòng bàn tay.

"Sư bá, một viên không đủ, ngài lại cho cái mười viên tám viên. . ."

Đông Phương Mộ Tuyết đôi mắt đẹp trong, lộ ra một cổ tiểu tham lam, có chút không thuận theo nói.

"Người đừng nghịch , quân người già già muốn đi . . "

Nam Cung Nhất vội vàng đem bình miệng lấp kín, cẩn thận cất đi.

"Thật nhỏ mọn, nhiều năm không gặp, sư bá càng ngày càng khu . . ."

Đông Phương Mộ Tuyết kiều hừ một tiếng, hướng Liễu Thiên Nhi ôn nhu nói: "Thiên Nhi, hé miệng."

"Ừm . . "

Liễu Thiên Nhi tuy rằng không biết Tiểu Hoàn đan ra sao đông đông, nhưng rất nghe lời của đối phương, thuận theo gật gật đầu, mở ra cái miệng nhỏ. . .

Nam Cung Nhất thấy nàng nuốt vào Tiểu Hoàn đan sau, mỉm cười nói: "Cô gái này rất có tuệ căn, lại đuổi tới cơ hội tốt, tương lai nhất định có một phen thành tựu."

"Hả?"

Đông Phương Mộ Tuyết nghe xong sững sờ, có chút kỳ quái hỏi: "Sư bá có ý gì?"

Nam Cung Nhất bình tĩnh nói: "Mấy tháng sau, tông môn có lẽ sẽ phế bỏ mấy trăm năm tới nay quy củ, từ giới trần tục thu nhận đệ tử nội môn."

Hắn nói ra một cái bí mật lớn động trời.

"Cái gì?"

Đông Phương Mộ Tuyết nhất thời sững sờ , sợ hãi nói: "Sư bá không nên cùng cháu gái đùa giỡn. . ."

"Lão phu lừa người làm cái gì?"

Nam Cung Nhất tròn tròn mắt, nói: "Ta cũng là hơi có nghe thấy mà thôi."

Đây là một việc lớn, Đông Phương Mộ Tuyết có thể nào không sợ hãi? Nàng khẩn cấp hỏi: "Lão tổ vì sao phải phá vỡ tổ tiên định ra quy củ?"

"Đơn giản là hai cái nguyên nhân."

Nam Cung Nhất ngậm nài một chút, nói: "Trăm năm tới nay, trong tông môn dòng chính, một đời không bằng một đời. . ."

"Thiết . . ."

Đông Phương Mộ Tuyết nhất thời không thích nghe , sau khi từ biệt mặt cười.

Nam Cung Nhất lão mắt nhắm lại, tiếp tục nói: "Còn có một cái nguyên nhân. Theo tin via hè, Thái Thượng Trưởng lão hảo như thôi diễn xuất một cái đáng sợ can khôn, cho nên mới mệnh Chương môn sư huynh mở rộng tông môn."

"Đáng sợ can khôn? Là cái gì. . .?"

Đông Phương Mộ Tuyết đôi mi thanh tú nhẹ nhàng nhắm lại.

"Chúng ta thế giới này, có thể sẽ có đại biến mấy."

Nam Cung Nhất chậm rãi nói.

. . .

Vương mẫu người chạy ra gian phòng sau, vốn định trực tiếp rời đi, chợt nghĩ đến, Thánh Đức trang viên quanh thân căn bản không có cung chính mình ẩn núp kiến trúc.

Hắn con người đảo một vòng, đi tới một tầng, hướng đại bảo đông môn bay đi.

"Khà khà, liền coi như bọn họ suy nghĩ nát óc, cũng sẽ không biết ta ở nơi đó."

Vương mẫu người cười đắc ý cười, tiến vào đông môn.

"Vị tiên sinh này, ngài tìm ai? A. . . , Vương tiên sinh?"

Xuyên qua một cái 10 mét đường nổi sau, Vương Dật đi tới một cái tráng lệ phòng khách, còn đi chưa được mấy bước, liền bị người phục vụ phát hiện .

Xảo phải là, này người chính là này thiên cho Vương Dật nắm túi ni lông gia hỏa.

"Huynh đệ , ta nghĩ đi tắm "

Vương mỗ người gãi gãi đầu, có chút thật không tiện cười nói.

"A?"

Người phục vụ sững sờ, mờ mịt nói: "Nam tắm rửa xong rồi hai ngày , hiện tại còn không có sửa tốt đây."

"Cái gì?"

Vương Dật nhất thời choáng váng, ám đạo sẽ không như thế xui xẻo. . .

"Ngược lại ngày hôm nay không có khách đến. Nếu không, ngài đi nữ tắm rửa tạm tạm một tý?"

Cái này người phục vụ cũng là cái diệu nhân, trầm ngâm một lát sau, nói lời kinh người.

Nằm thảo!

Vương mỗ người nhất thời kinh ngạc, bất quá nghĩ lại vừa nghĩ, cái tên này nói có lý, chính mình trốn vào nữ tắm rửa, đối phương càng đừng nghĩ tìm tới .

"Vậy thì phiền huynh đệ . Người bang ta nhìn điểm, đừng làm cho nữ tân đi vào. . ."

Vương mỗ người cười , vẻ mặt đặc biệt 'Ngượng ngùng' .

"Ngày hôm nay không có nữ tân. . . , không có chuyện gì, Vương tiên sinh yên tâm, ta hội cho ngài nhìn."

Người phục vụ sáng khoái cười. . .

Liền như vậy, Vương mỗ người tiến vào nữ tắm rửa thất. Hắn cảm quần áo để vào rộng lớn thay y phục trong quầy, cầm một cái khăn tắm, cái mông trần nghênh ngang tiến vào nữ dục đường. . .

"Khà khà, ta là nơi này Vương. . ."

Sau khi đi vào, kẻ này quay về trống trải dục đường hét lớn một tiếng, bỗng nhiên đem che giấu khăn tắm ném xuống đất, hai tay ôm đầu, nhắm mắt lại, bên diều cái mông bên ngâm nga: "Đặc biệt yêu, cho rất người khác, người như ông ta càng ngày càng không tin chính ta. . ."

Điền rồi sau 1 phút, Vương mỗ người tìm cái góc, ngồi khoanh chân, điều tức khôi phục.

Cùng lúc đó, nữ tắm rửa ngoại.

"Tiểu Trương, người ở đây làm gì chứ? Hiệp sĩ cùng hồ nhân mã trên bắt đầu rồi."

Một cái khác người phục vụ hướng hắn rộng to.

"A? Ta đều đã quên, tới ngay. . ."

Cho Vương Dật trông cửa người phục vụ ánh mắt sáng lên, do dự một lát sau, dục vọng cuối cùng chiến thắng lý tính. Hắn cầm lấy một cái 'Xin mời chờ quầy rửa' nhãn hiệu, treo ở nữ tắm rửa cửa lớn cầm trên tay, xoay người rời đi .

Rời đi .

Đi tới.

.

Sau 3 phút.

"Tỷ tỷ, những thứ này đều là cái gì a, dính dính, thật là ghê tởm."

Đông Phương Mộ Tuyết cùng Liễu Thiên Nhi đi tới, người sau ở chính mình trong quần áo nhiều lần tìm tòi, nhãn đôi mi thanh tú hỏi.

"Nha đầu ngốc, người không biết chính mình có may mắn đường nào."

Đông Phương Mộ Tuyết có chút bật cười nói: "Này viên Tiểu Hoàn đan có thoát thai hoá cốt hiệu quả, nó được tính đem bên trong cơ thể người tạp

chất sắp xếp ra bên ngoài cơ thể, hiện tại người có phải là cảm giác người nhẹ như yến?"

"Là nhẹ đi nhiều, có thể đây cũng quá buồn nôn . . ."

Liễu Thiên Nhi chu cái miệng nhỏ đạo.

Đông Phương Mộ Tuyết nghe xong, liên tục cười khê lắc đầu.

Hai người đi tới nữ tắm rửa ngoài cửa, Đông Phương Mộ Tuyết nhìn thấy cái kia 'Xin mời chờ quấy rối' nhãn hiệu sau, không có suy nghĩ nhiều, trực tiếp hái xuống, cùng nàng cùng đi vào.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 109: Ta bóp chết người

"Tỷ tỷ, nơi này thật lớn hảo mỹ. . ."

Liễu Thiên Nhi ở nữ phòng thay quần áo nhìn chung quanh, tiểu nhân trong trần ngập tò mò.

"Thiên Nhi, cởi quần áo ra, ta đi tìm người rửa cho người một tý. . ."

Đông Phương Mộ Tuyết cười khê, đôi mi thanh tú nhưng là nhẹ nhàng nhấn lại, ám đạo ngày hôm nay làm sao một cái người nữ phục vụ đều không có.

"Há, hiện tại sao?"

Liễu Thiên Nhi nghe xong, khuôn mặt đỏ lên, có chút ngượng ngừng hỏi.

"Nha đầu ngốc, ở tỷ tỷ trước mặt hại cái gì tu?"

Đông Phương Mộ Tuyết không khỏi bật cười, cảm giác cô gái nhỏ này rất thú vị.

Liễu Thiên Nhi đem y phục trên người cởi, lộ ra màu xanh nhạt tiểu nội y. Nàng do dự một chút, cũng cởi ra.

Cuối cùng, nàng một cánh tay ngọc bưng cứng chắc bộ ngực mềm, ngượng ngừng buông xuống mặt cười.

"Mau vào đi trùng một tý, sau đó hảo hảo phao cái nước nóng dục."

Đông Phương Mộ Tuyết cầm lấy áo của nàng, cười khê căn dặn, xoay người đi ra phòng thay quần áo.

Liễu Thiên Nhi một tay bưng bộ ngực mềm, cầm lấy một cái khăn tắm, hướng tắm rửa đại sảnh đi đến. Khi nàng đi ngang qua một cái thay y phục quỹ thì, dừng lại một chút.

"Y phục này, hảo như ở nơi nào gặp. . ."

Nàng nhìn bên trong y phục vật, kỳ quái khê nói, nhưng không có suy nghĩ nhiều, đi vào tắm rửa đại sảnh.

Liễu Thiên Nhi sau khi đi vào, đi tới một chỗ vòi hoa sen trước, giờ lên khai quan.

'Râm'

Ấm áp nước nóng nghiêng mà xuống, xông vào nàng thân thể yếu kiều trên, đem những cái kia tạp chất tẩy đi.

Không thể phủ người, Liễu Thiên Nhi vóc người thật sự rất tốt, có thể nói hoàn mỹ. Trong cơ thể tạp chất sắp xếp ra sau, da thịt của nàng càng là mờ đồng như ngọc, óng ánh mê người.

"A, thật thoải mái. . ."

Liễu Thiên Nhi tiểu nhân nửa khép nửa mở, ánh mắt mê ly. Giờ khắc này nàng một mặt thoải mái được lợi, song chỉ tay ngọc ở chính mình trắng toát thân thể trên nhẹ nhàng xoa nắn. Đầu tiên là bộ ngực mềm, sau đó là bụng dưới, đón lấy là tu tu địa phương . .

Mấy phút sau, nàng đem trên người tạp chất trùng tịnh, mềm nhẹ bước chân ngọc, tiến vào rộng lớn bể.

"Trời ạ, thật sự không muốn trở về ."

Tiến vào ao sau, Liễu Thiên Nhi thờ nhẹ một tiếng, cuối cùng lộ ra tiểu nữ sinh ngây thơ. Nàng ở bên trong nước trượt đi tứ chi, như một cái Mỹ Nhân Ngư giống như nước cạn hí du.

Liễu Thiên Nhi nằm mơ cũng không sẽ nghĩ tới, dọc đường phía đông bên trong góc, đang có một cái thuần đàn ông thân thể trần truồng ngồi xếp bằng điều tức đây.

Lúc này Vương Dật, càng là nhập định, đạt đến vong ngã chi cảnh, đối ngoại giới tất cả một chút không để ý.

Loại này 'Không' cảnh giới, quá mức huyền diệu, hần cảm giác mình cùng bốn phía tất cả đồng hóa, hoàn toàn hòa vào trong hư không.

Sau 5 phút.

'Rầm'

Tiếng nước vang lên, Liễu Thiên Nhi xuất bể, mị nhân mông lung, rừ rừ nói: "Thoải mái chết rồi. . ."

Nàng hướng đi bể bên cạnh ngồi tẩy đài, ngồi ở một con tảng đá điêu khắc tiểu tượng trên.

Trời ạ, Vương mẫu người an vị ở tiểu tượng bên phải 1 mét nơi.

Bởi nơi này tràn ngập sương mù, Liễu Thiên Nhi lại là mị nhân mê ly, dĩ nhiên không có phát hiện bên cạnh còn ngồi cá nhân.

"Dưới ánh mặt trời bọt biển, một xúc liền phá. . ."

Liễu Thiên Nhi hừ nhẹ Đặng tử kỳ (bọt biển), cầm lấy trên đài sữa tắm, bỏ ra một chút, mềm nhẹ bôi lên ở thân thể yêu kiều trên.

Nàng tay ngọc như thủy xà bình thường tự do ở cơ thể trên, đầu tiên là hương cảnh, sau đó là cánh tay ngọc, bộ ngực mềm, bằng phẳng bụng dưới, sau đó là. . . Tu tu địa phương . .

"Ừm . . ."

Đột nhiên, nàng nhẹ nhàng rên rỉ một tiếng, mặt cười nổi lên cảm động đỏ ửng.

"Liễu Thiên Nhi, ngươi thực sự là không biết xấu hổ. . ."

Liễu Thiên Nhi thấp giọng thôi nắn chính mình một câu, ngón tay ngọc nhưng không nỡ lòng bỏ ly khai nơi đó, mềm nhẹ trượt đi.

Chậm rãi, nàng mặt cười càng ngày càng hồng hào, mị nhân như tơ, nũng nịu té thờ tiếng đẹp như tự nhiên. . .

Mấy sau, Liễu Thiên Nhi thon dài đùi phải nhẹ nhàng nâng lên, chân ngọc đạp ở trên đài. Tay trái vẫn còn tiếp tục tu tu động tác, tay phải nhưng ở chính mình trắng mịn trên đùi, bôi lên sữa tắm.

Nàng chính ở một mình điên loạn đảo phương trong, chúng ta Vương mẫu người, trải qua điều tức xong xuôi.

Hần chậm rãi mở mắt ra.

Dát?

Cái này tiểu đồng bọn trong nháy mắt kinh ngạc đến ngây người.

Trước mặt sao sẽ xuất hiện như vậy hương diễm tình cảnh?

Lẽ nào? Chính mình ở trong mơ? Làm mộng xuân?

Nhất định như vậy.

Vương mẫu người đối với này tin chắc không nghi ngờ, phía dưới không mang theo do dự cứng rồi.

"Vóc người tốt như vậy, khẳng định là Băng Nhi lão bà. . ."

Vương Dật khoe miệng mang theo cười khẩy, trời ạ, hần lại đuổi ra Lộc Sơn quái trảo, mò lên Liễu Thiên Nhi tràn ngập co dãn chân ngọc.

Bời sữa tắm quan hệ, vào tay nơi một mảnh trắng mịn, tiêu hồn đến cực điểm.

"A. . ."

Giờ khắc này Liễu Thiên Nhi trong đầu, trải qua có chút khuyết dưỡng . Bắp đùi bị mò sau, lại không có phát giác không thích hợp, còn thoải mái rên rỉ một tiếng. Nàng nhắm đôi mắt đẹp, trắng nõn hàm răng khê cắn dưới môi, chân ngọc nhẹ nhàng nắm lên, đùi phải nhấc đến càng cao hơn .

Vương mẫu người quái tay, không đứng ở Liễu Thiên Nhi trên đùi tìm tòi, sau đó chân nhỏ, chân ngọc. Cuối cùng ở này độ cong hoàn mỹ đủ cung nơi nhiều lần xoa nắn.

Liễu Thiên Nhi phát hiện bàn chân nhỏ bị mò, cảm giác được không đúng , đôi mi thanh tú nhẹ nhàng nhắm lại, chậm rãi mở đôi mắt đẹp.

Hai người ánh mắt, trong nháy mắt đan xen vào nhau.

Thời khắc này, trong phòng lạ kỳ tĩnh, chỉ nghe đến điểm điểm tích thủy tiếng.

Vương mẫu người ngây ngốc nhìn nàng, dáng dấp cực kỳ giống (Đại Thoại Tây Du) trong phim ảnh, hầu tử nhìn chăm chú sự phụ về mặt.

"Nha. . ."

Đột nhiên, rít lên một tiếng phá nát hư không, đề-xi-ben được kêu là một cái đủ. Nó làm như đến từ xa xôi Thượng Cổ, đột phá thời không hàng rào, giáng lâm đời này.

"Vô liêm sỉ dâm ~ tặc, ta giết ngươi. . ."

Liễu Thiên Nhi trực tiếp bạo đậu , đột nhiên đứng dậy, tay trái che chở bộ ngực mềm, bàn tay phải hư không bình kích, hướng về đối phương bộ ngực vỗ tới.

Vương mẫu người tuy là choáng váng, phản ứng nhưng không chậm, vội vàng nghiêng người tránh thoát công kích.

Liễu Thiên Nhi dưới chân trượt đi, trong nháy mắt nhào vào Vương Dật trong lòng.

Hương Ngọc đẩy cõil lỏng.

Hai người đều không có quần áo, da thịt trong nháy mắt không hề bảo lưu dán ở cùng nhau. Vương mẫu người ôm đối phương thấp ~ hoạt thân thể yếu kiều, trong đầu một mảnh trống không, này xúc cảm đương thật quá kinh người , nhượng hán phía dưới hảo huyền không tiến vào. . .

"Thiên Nhi, ngươi làm sao ?"

Đúng vào lúc này, cửa phòng tắm nữ nộ xuất hiện. Đông Phương Mộ Tuyết nghe được bên trong truyền ra rít gào, vội vàng đi vào.

Trong nháy mắt tiếp theo.

Nàng nhìn thấy Vương Dật cùng Liễu Thiên Nhi không hề bảo lưu ôm ở cùng nhau.

Cùng nhau.

Đồng thời.

Lên.

"Ngươi. . . Các ngươi đang làm gì. . . ?"

Đông Phương Mộ Tuyết không khỏi la thất thanh.

"Vô liêm sỉ dâm ~ tặc, ta bóp chết ngươi. . ."

Lúc này Liễu Thiên Nhi thật sự điên rồi, bỗng nhiên giơ lên tay ngọc, trực tiếp bóp lấy Vương Dật cái cổ, nhượng hán không thể thở nổi.

Vương mẫu người nhất thời giật mình tỉnh lại, đem nàng tay ngọc đẩy ra, thoát ly mở ra. Hần tay trái che chỗ yếu, bên triệt bên nói: "Ngươi. . . Ngươi đừng tới đây. . ."

"A. . ."

Cửa Đông Phương Mộ Tuyết nhìn thấy Vương mẫu người lửa ~ thể đáng vẽ, cũng là rít gào một tiếng.

"Đi chết. . ."

Liễu Thiên Nhi cũng lại liễu mạng , cũng không lại che giấu, như một con phát rồ hổ con, trực tiếp hướng về đối phương nhào tới.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 110: Là Liễu Thiên Nhi chiếm món hời của ta

Vương Dật nhìn trắng toát nhục thể hướng chính mình đập tới, đại não nhất thời có chút ngắn đường, nhưng trong nháy mắt bình tĩnh lại.

Hắn một tay che ở trước ngực, một bàn vòng một chút.

Liễu Thiên Nhi đương thực sự là khí bị văng đầu, cái gì chương pháp cước pháp, một mạch toàn bỏ rơi , hoàn toàn là một bộ mụ điên đánh nhau trợn thề. Thế này sao lại là Vương mẫu người đối thủ? Trong nháy mắt bị đối phương Thái Cực kính cuốn lấy .

Vương Dật thuận thế một vùng, Liễu Thiên Nhi bình địa xoay chuyển nửa cái rào cản, đổ vào hắn trong lòng.

"Người có thể hay không yên tĩnh một chút. . . ?"

Vương Dật một tay ôm đối phương vai đẹp, khẽ quát.

Liễu Thiên Nhi hoàn toàn không để ý tới nàng, hai con tay ngọc đem đối phương cánh tay nâng lên, mở ra cái miệng nhỏ, dùng sức cắn.

"Tê. . ."

Vương Dật nhất thời hút vào ngậm khí lạnh.

Thật sự đau quá.

Hắn vội vàng đem che chỗ yếu tay trái rút ra, nắm lấy Liễu Thiên Nhi tay ngọc, đưa nàng không chế lại.

Ai thành nghĩ. . .

Phía dưới cái kia vô địch tiểu hòa thượng như là xuất lung con cộp, trực tiếp quát ở Liễu Thiên Nhi eo mông bên trên.

Vương mẫu người đại quýnh, gương mặt tuần tú một mảnh đỏ chót, hắn vội vàng vận vẹo khó bộ, không muốn để cho nó đụng tới đối phương thân thể.

Ai lại thành nghĩ. . .

Vô địch tiểu hòa thượng dĩ nhiên. . . Kém một chút liền. . .

Liễu Thiên Nhi trong nháy mắt bất động .

"Tỷ. . ."

Nàng khóc, thương tâm gần chết.

Liễu Thiên Nhi hướng Đông Phương Mộ Tuyết lớn tiếng bi thiết: "Tỷ tỷ, thay ta giết cái này dâm ~ tặc. . ."

Nàng nói xong, trực tiếp giơ lên tay ngọc, hướng chính mình Thiên Linh đập xuống.

"Không nên. . ."

Đông Phương Mộ Tuyết nhất thời hoa dung thất sắc, cũng không tiếp tục cố Vương mẫu người xuyên không mặc quần áo , tựa như tia chớp vọt tới.

Có thể nàng tốc độ nhanh hơn nữa, lại sao cùng Liễu Thiên Nhi chưởng tốc?

"Người điên rồi?"

Vương Dật kinh hãi, không thể khoanh tay đứng nhìn, hấn trong nháy mắt nắm lấy đối phương trong sáng ngọc oản.

Trong nháy mắt tiếp theo, Đông Phương Mộ Tuyết vọt tới hai người trước mặt, đem Liễu Thiên Nhi lâu vào trong ngực. Sau đó ra tay như gió, trong nháy mắt điểm Vương Dật trên người mấy chỗ đại huyết.

Vương mỗ nhân thân tử chấn động, cũng lại không thể động đậy .

Đông Phương Mộ Tuyết nhìn hấn như muốn ăn tươi nuốt sống, ôm thương tâm Liễu Thiên Nhi đi ra dọc đường.

"Ai có thể nói cho ta, chuyện gì thế này?"

Vương mỗ người nhìn nhị nữ rời đi bóng lưng, khóc không ra nước mắt đạo.

...

Đông Phương Mộ Tuyết nhượng Liễu Thiên Diệp đi nữ dọc đường, cho Vương Dật mặc quần áo tử tế, cũng dặn đem hấn ôm vào bên trong, không cho mở ra huyết đạo. Sau đó lấy ra điện thoại di động, cho Liễu Thế Thành gọi tới.

Liễu Thiên Nhi mặc một bộ hồng nhạt áo tắm, ngồi ở nàg bên cạnh, thấp giọng nức nở. Như cái bị thương tiểu nữ nhân, thật là còn thương.

Không nhiều một lúc, điện thoại chuyển được .

"Tiểu sư muội, lại làm sao?"

Đầu bên kia điện thoại Liễu Thế Thành chân tâm bất đắc dĩ .

Đông Phương Mộ Tuyết: "Ngươi một lúc đến chuyển ta chỗ này, Thiên Nhi xảy ra vấn đề rồi."

"Hả? Nàng làm sao ?"

Liễu Thế Thành nhất thời cả kinh. Hấn là một cái như vậy tôn nữ, thường ngày đối với nàng thương yêu có thêm. Ở Liễu gia, Liễu lão đại cùng nhân địa vị là kém xa tí tắp Liễu Thiên Nhi.

Đông Phương Mộ Tuyết: "Lại đây lại nói, gọi trên Thiên Nhi mẫu thân, cha của nàng cũng đừng kêu, bằng không ngươi lão tam nhà ta hội sát nhân. . ."

Liễu Thế Thành càng nghe càng bị hồ đồ rồi: "Còn gọi trên nàng nương? Tiểu sư muội, ngươi đang giờ trò quý gì?"

Đông Phương Mộ Tuyết nhăn đôi mi thanh tú nói: "Ngươi liền đừng nói nhảm . Tương Đình lý ta chỗ này không tới 2000 km, lấy các ngươi công lực, 1 giờ đầy đủ , một lúc thấy."

Nàng sau khi nói xong trực tiếp cúp điện thoại.

"Thiên Nhi. . ."

Đông Phương Mộ Tuyết nhìn về phía Liễu Thiên Nhi, ôn nhu nói: "Ngươi yên tâm, tỷ tỷ tự sẽ cho ngươi giữ gìn lễ phải. Kỳ thực, Vương Dật đứa bé kia rất tốt. . ."

Liễu Thiên Nhi nghe xong, giờ lên tay ngọc lau đi nước mắt, không nói gì.

"Ai. . ."

Đông Phương Mộ Tuyết thở dài, đôi mi thanh tú chăm chú nhìn lại đến rồi.

Thánh Đức trang viên, có người muốn xui xẻo rồi.

...

Bên trong trong đại sảnh, Vương mỗ người ăn mặc cái đại quần lót tử, lỏa trên người, chỉ ngây ngốc đứng.

Nam Cung Nhất không đứng ở chung quanh hấn đã chuyển chuyển, hấn tử quan sát kỹ Vương Dật trên người ma văn, cau mày nói: "Ngươi đập câu lạc bộ bãi thi, ta đã nghi hỏi. Những này đồ án là ở nơi nào văn ?"

Nguyên lai, Nam Cung Nhất giật mình phát hiện, những ma văn này tựa hồ ẩn chứa một loại vô thượng đạo ý. Có thể thôi diễn nửa ngày, cũng không cách nào đến theo càn khôn.

"Tiền bối, ngài có thể hay không đem huyết đạo của ta giải ? Chúng ta ly khai nơi này, văn bối chậm rãi cùng ngài nói. . ."

Vương Dật một mặt 'Hàm hậu' cười nói.

"Giải ? Người nghĩ hay lắm . ."

Nam Cung Nhất phui hấn một chút, âm thanh quái dị nói: "Nhân gia nữ oa oa thân thể nhượng người nhìn đưng vào, người còn muốn đi? Bé ngoan ở lại đi. . ."

Cùng lúc đó.

"Lão thất lão bát, hai người ngăn chúng ta nữa, cẩn thận cái móng nở hoa."

"Các người hai người này, cùi chỏ làm sao hướng ra phía ngoài quái? Ngũ muội thuần khiết cũng làm cho tên khốn kia làm bản , cho lão tử cút ngay. . ."

Đột nhiên, ngoài cửa truyền đến một trận tảo loạn tiếng. Liễu gia năm kiệt đẩy cửa mà vào, Liễu Thanh Diệp cùng Liễu Thiên Diệp cùng bản không ngăn được.

Bọn hấn khí hung hăng đi tới Vương mỗ người trước mặt, đối với hấn trừng mắt mắt lạnh lẽo, hận không thể ằm theo huyết, thực theo thịt.

"Tiền bối, ta gia Ngũ muội nhượng tiểu tử này chiếm lợi ích to lớn, ngài còn muốn thay hấn ra mặt sao?"

Liễu lão đại thở phì phò nhìn về phía Nam Cung Nhất.

"Tiền bối. . ."

Vương Dật bị bọn hấn khí thế thu hút, trong lòng nhất thời sợ hãi , mặt mày ủ rũ nhìn về phía Nam Cung Nhất.

Nam Cung Nhất mặc xác hấn, nhìn về phía năm kiệt, chậm rãi nói: "Người trẻ tuổi, các người nhất định nhớ kỹ. Nếu muốn hả giận, không thể dùng binh khí, muốn dùng hai tay của chính mình. Hiểu không?"

Năm kiệt nghe xong, hai mắt nhất thời nổi lên hết sạch.

"Tiền bối, người. . . ?"

Vương mỗ người nghe xong, gương mặt tuấn tú trực tiếp tái rồi.

"Ái đồ, một lúc thấy. . ."

Nam Cung Nhất hướng hấn lắc lắc tay, lão đảo đi ra khỏi phòng.

"Lục ca, người nhất định chịu đựng. . ."

Liễu Thanh Diệp không đành lòng ở lại nơi này , sâu sắc nhìn Vương Dật một chút, xoay người rời đi.

Liễu Thiên Diệp không hề nói gì, quay về Vương Dật mãnh liệt ôm quyền, xuất gian phòng.

Còn lại Liễu gia năm kiệt, liếc mắt nhìn nhau, đồng thời cời áo.

Khá lắm.

Đừng nhìn bọn họ sinh tuấn tú, trên người bắp thịt nhưng một chút cũng không hàm hồ. Đây ngực đại cơ chiều không gian, đương thật tái vạ.

Năm người ngẩng đầu ưỡn ngực trạm thành một loạt, như một mặt thịt người bình phong, ép tới người không thở nổi.

"Ta. . . Ta và các người nói. Là ta đi vào trước, là Liễu Thiên Nhi chiếm món hời của ta. . ."

"Khà khà khà. . ."

Liễu gia năm kiệt phát sinh liên tiếp cười quái dị, hai tay qua lại nhing động, khớp xương nơi 'Cột kẹt' tiếng vang lên không ngừng.

"Các người. . . Các người muốn làm gì?"

Vương Dật thấy bọn họ từng cái từng cái run ngực đại cơ tiếp cận chính mình, hãi hùng khiếp vía đạo.

"Ngũ muội, Đại ca báo thù cho người. . ."

"Ngũ muội, xem Nhị ca. . ."

"Ngũ muội. . ."

Đột nhiên, năm kiết ngửa mặt lên trời gào to, đồng thời nhào tới.

"A. . ."

Vương mẫu người kêu thảm thiết, sau đó trực tiếp nhấn chìm ở một đồng bấp chôn thịt bên trong.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 111: Nhượng hai người bọn họ hảo đạt được

Sau năm mươi phút.

Đông Phương Mộ Tuyết vị trí trong phòng, xuất hiện một nam một nữ.

Nữ tuổi tác sẽ không vượt quá 35, dài đến cùng Liễu Thiên Nhi có sáu phần tương tự, da dẻ bóng loáng trắng nõn, thật là mê người.

Liễu Thiên Nhi chính nhào vào mỹ phụ trong lòng, riu rít gào khóc.

Nam nhìn qua so với mỹ phụ còn nhỏ hơn tới một ít, cũng là chừng ba mươi. Sinh mày kiếm mắt sao, tướng mạo đường đường.

Người này chính là Liễu Thế Thành.

"Người nói cái gì? Thiên Nhi thân thể nhượng tiểu tử kia nhìn?"

Liễu Thế Thành nghe Đông Phương Mộ Tuyết sau khi nói xong, mày kiếm dựng đứng, thâm thúy trong con ngươi bắn ra đáng sợ sát cơ.

Đông Phương Mộ Tuyết gật gù, không nói gì.

Liễu Thế Thành cắn cương răng, một chữ vừa hỏi: "Này tiểu hỗn đản ở nơi nào?"

"Ta nói sư đệ a, người cũng già đầu, sao vẫn như thế đại hỏa khí?"

Đông Phương Mộ Tuyết còn chưa kịp trả lời, một bóng người lao đảo đi tới, ở một chỗ chỗ trống ngồi xuống, mỉm cười nhìn đối phương.

Liễu Thế Thành sững sờ, sắc mặt hần, 10 dư giây sau, sắc mặt hần đột nhiên đại biến, gấp vội vàng đứng lên, khom người nói: "Liễu Thế Thành tham kiến sư bá."

Mỹ phụ kia thấy, vội vàng đỡ thẳng Liễu Thiên Nhi thân thể, học công công đáng vẻ hành lễ.

"Miễn miễn. . ."

Nam Cung Nhất vung lên tay già đời, hơi không kiên nhẫn nói: "Nơi này không phải tông môn, không có nhiều quy củ như vậy."

Liễu Thế Thành tuy là bị ân sư đuổi ra tông môn, nhưng một ngày sư phụ đạo lý hay vẫn là hiểu, lần thứ hai hướng về Nam Cung Nhất được rồi đại lễ, sau đó ngồi trở lại vị trí.

"Sư đệ, nhiều năm không gặp, người công lực tăng tiến không ít a. Nhìn dáng vẻ của người, thực sự là càng sống càng trẻ. . ."

Nam Cung Nhất khả khả cười.

Liễu Thế Thành ở trước mặt đối phương không dám quá tùy ý, kính cẩn nói: "Nhượng sư bá cười chê rồi."

"Hào hảo, đều là người một nhà, cũng đừng khách sáo. . ."

Nam Cung Nhất lười ở lễ nghi trên lãng phí thời gian, trực tiếp đi thẳng vào vấn đề hỏi: "Cái kia Vương Dật, người dự định xử trí như thế nào?"

Liễu Thế Thành nghe xong, trầm mặc xuống.

Đông Phương Mộ Tuyết đã nói với hắn, Nam Cung Nhất muốn thu Vương Dật làm đồ đệ, bây giờ nghe đối phương đề đến việc này, nhất thời rõ ràng .

Hắn muốn bảo đảm Vương Dật.

Nếu như là như vậy, Liễu Thế Thành vẫn đứng là nắm Vương Dật không còn biện pháp.

Nhưng là, thật nếu để cho chính mình tôn nữ không duyên có gặp bực này si nhục sao?

"Ha ha. . ."

Nam Cung Nhất là lão Khương, làm sao có thể không biết ý nghĩ của hắn? Cười nói: "Su diệt a, người hiểu rõ Vương Dật sao?"

Liễu Thế Thành nhìn về phía đối phương, nói: "Thế Thành chỉ biết sư bá có ý định thu hắn làm đồ, cái khác hoàn toàn không biết."

"Này nhượng Mộ Tuyết nói cho người đi. . ."

Nam Cung Nhất nói xong, nhắm lại vẫn đục hai mắt.

Liễu Thế Thành nghe xong, nhìn về phía Đông Phương Mộ Tuyết.

Đông Phương Mộ Tuyết nhẹ giọng nói: "2 giờ trước, Vương Dật cùng mấy tiểu tử kia đánh một hồi. Trận chiến này phi thường đặc sắc, Vương Dật tổng cộng sử dụng 5 loại Huyền Thuật, phân biệt là Du Long thần chương, Hàn Băng thần quyền, Thái Cực kiếm pháp, Lăng Vân thương thuật còn có cầm thuật —— phách thiên lý. . ."

"Cái gì?"

Nàng như sấm sét giữa trời quang, trực tiếp đem Liễu Thế Thành phách hoá đá .

Một cái người đồng thời nắm giữ nhiều loại Huyền Thuật, cũng sẽ không khiến người ta kinh ngạc, hắn Liễu Thế Thành liền hiểu được 8 loại thuật ý, mà lại đều luyện đến lô hỏa thuần thanh mức độ.

Có thể vấn đề là, Vương Dật mới vừa lên cao một, hắn làm sao có thể nắm giữ nhiều như vậy thuật ý?

Còn có, Lăng Vân thương thuật cùng phách thiên lý là tông môn Huyền Thuật, tiền kỳ phi thường khó luyện, căn bản không thể cùng tu.

"Sư bá. . ."

Liễu Thế Thành nhìn về phía Nam Cung Nhất, nói: "Vương Dật cốt linh. . ."

Nam Cung Nhất biết hắn muốn hỏi cái gì, mở hai mắt ra, chậm rãi nói: "Chắc chắn sẽ không vượt quá 16 tuổi."

Lần này Liễu Thế Thành thật sự ngạc nhiên, hắn biết, đối phương không thể nhìn lầm.

Nói như thế, cái này Vương Dật, là thiên cổ khó gặp tuyệt thế kỳ tài.

"Ha ha ha. . ."

Nam Cung Nhất mèo già hóa cáo, thấy đối phương con mắt liên tục chuyển động, cười nói: "Su diệt a, chúng ta tiểu Thiên Nhi, có thể hay không cho phép nhân gia?"

Liễu Thế Thành bề ngoài nhìn rất trẻ trung, kì thực là căn kẻ già đời, nghe xong ánh mắt vi vi toả sáng: "Từng có tam gia tới cửa đề cập tới thân, đều không có thương lượng tốt. . ."

"Vậy là được. . ."

Nam Cung Nhất khô tay ở trên đùi vỗ một cái, cười nói: "Ta xem tiểu Thiên Nhi cùng ta cái kia vô dụng đồ đệ rất là xứng, liền dứt khoát nhượng hai người bọn họ cùng nhau được. . ."

Hắn lời vừa nói dứt, Liễu Thiên Nhi thân thể yếu kiều run lên, trực tiếp đứng lên: "Ta không. . ., ta coi như chết, cũng bắt hòa cái kia dâm ~ tặc tốt."

Liễu Thế Thành mày kiếm vừa nhíu, khẽ quát: "Ngọc Như. . ."

Mỹ phụ thấy công công tức rồi, vội vàng kéo về con gái, ở nàng bên tai nói nhỏ vài câu.

Liễu Thiên Nhi nghe xong, liễu mạng lắc mặt cười, nhìn đáng đáp là chết sống không đồng ý.

Mỹ phụ đưa nàng lâu vào trong ngực, tiếp tục nói nhỏ.

Liễu Thế Thành không để ý đến các nàng, trầm ngâm nói: "Sur bá, Vương Dật tức sắp trở thành ngài đồ đệ, này liền cùng ta là một cái bối phận, chuyện này. . ."

Nam Cung Nhất trực tiếp đánh gãy hắn: "Cái gì lung ta lung tung ? Ngươi luận ngươi, ta luận ta. Đừng động những cái kia vô dụng tập tục xưa. . ."

"Ha ha. . ."

Liễu Thế Thành nghe xong trực tiếp nở nụ cười, lại không lên tiếng. Nhìn dáng đáp, hắn đúng là rất đồng ý.

16 tuổi liền tinh thông năm loại Huyền Thuật, bức này kỳ tài, đốt đèn lồng cũng không tìm tới.

Hơn nữa, Nam Cung Nhất nhưng là cường giả tuyệt thế, ở Tu Chân Giới đại có danh tiếng. Nếu như hai người thành , Liễu gia sẽ nhiều một cái mạnh mẽ hậu thuẫn.

Đông Phương Mộ Tuyết thấy sư huynh hết giận, biết một trường phong ba liền như vậy dẹp loạn, hoàn thành liền một đôi mỹ sự tình, phương tâm cũng là buồn lòng, mệnh Phong Ba Đình đi cho mọi người dâng trà.

Liễu Thế Thành phẩm một cái đại hồng bào, nhìn về phía Đông Phương Mộ Tuyết: "Sư muội, tiểu tử kia ở nơi nào? Ta muốn gặp thấy hắn. . ."

Hắn hiện tại ngữ khí cùng trước có khác nhiều, Đông Phương Mộ Tuyết nghe xong, nhượng Phong Ba Đình đi mang Vương Dật .

"Không biết tiểu tử này dung mạo ra sao, xứng hay không xứng được với ta gia Thiên Nhi."

Liễu Thế Thành tự lẩm bẫm, tiếp tục thưởng thức trà.

"Vương Dật dài đến là một nhân tài, so với ngươi nên xem hơn nhiều. . ."

Đông Phương Mộ Tuyết tâm tình thả lỏng sau, liền bắt đầu chế nhạo đối phương.

"Ồ?"

Liễu Thế Thành vừa nghe hứng thú, mày kiếm không khỏi vậy một cái: "Vậy liền càng muốn mở mang ."

Sau 5 phút.

Người nhà họ Liễu thị bình phong đề lên một cái người, khò khè khò khè đi vào.

"Gia gia, ngài làm sao đến rồi? Tiểu tử này chính là Vương Dật. . ."

Liễu lão đại nhìn về phía Liễu Thế Thành.

'Phốc. . .'

'Phốc. . .'

Trong nháy mắt tiếp theo, Liễu Thế Thành cùng Nam Cung Nhất đồng thời phun ra một đạo mũi tên nước.

Chỉ thấy, đứng ở chính giữa Vương mã người, sừng mặt sừng mũi, giống như đầu heo, hoàn toàn là một bộ trong hoàn toàn thay đổi chân đáng vẻ.

"Phốc. . ."

Liễu Thiên Nhi thấy đối phương bức này đáng vẻ, nhất thời kiều cười ra tiếng, xinh đẹp không gì tả nổi.

Đông Phương Mộ Tuyết trực tiếp đứng lên, kinh tiếng hỏi: "Vương Dật, ngươi làm sao biến thành bộ đáng này?"

Vương Dật không hề trả lời, Liễu lão nhị ở bên nói: "Chúng ta vì cho Ngũ muội hả giận, mạnh mẽ đánh tiểu tử này một trận."

Chương 112: Ai biết người đi tiểu tẩy không rửa tay?

Trong phòng nhất thời tĩnh đến lạ kỳ.

Vương mẫu người bị phần đến nhìn tất cả mọi người, đầu heo trên nổi lên đại oan ức.

Liễu Thiên Nhi không lại giống như trước như vậy thương tâm gần chết, khả năng là mỹ phụ nói với nàng chút gì, hay là thấy Vương Dật bức này khổ rồi đáng về, thật sự giải khí.

Nàng lén lút liếc Vương Dật, không biết đang suy nghĩ gì.

"Hò đồ. . ."

Đột nhiên, Liễu Thế Thành trầm giọng hét một tiếng, một tay vỗ mạnh ghế dựa tay vịn.

'Oành'

Một tiếng vang trầm thấp xuất hiện, nhành hoa tay vịn trong nháy mắt vỡ thành bột phấn.

Anh em nhà họ Liễu nhất thời choáng váng, đồng thời đánh cái cơ linh, không dám nhìn thẳng con mắt của hắn, dồn dập cúi đầu xuống.

"Gia gia. . ."

Liễu lão đại nhưng không có khuất phục, hắn là Liễu gia ba đời một ca, tự phi thường người. Hắn tiến lên một bước nói: "Ngũ muội chịu đại oan ức, chúng ta những này làm huynh trưởng, tự phải cho nàng hả giận."

"Người. . ."

Liễu Thế Thành là gia chủ, ở trong tộc nhất ngôn cửu đỉnh, ai dám chống đối? Bây giờ ở trước mặt người ngoài bị cháu ruột làm mất mặt, mày kiểm trực tiếp dựng thẳng lên đến rồi: "Tiểu tử thú, hiện ra người năng lực vóc đứng hay không?"

Liễu lão đại gương mặt tuần tú hoàn toàn trắng bệch, hiển nhiên dọa cho phát sợ, nhưng vẫn như cũ ngẩng đầu ưỡn ngực: "Chúng ta không sai, chúng ta ở cho Ngũ muội giữ gìn lễ phải."

"Hay lắm. . ."

Liễu Thế Thành khí xanh cả mặt, hắn chậm rãi đứng lên.

"Háo, Vương Dật là ta đồ đệ, người nổi giận như vậy làm cái gì. . .?"

Nam Cung Nhất đi lên phía trước, hướng Liễu Thế Thành cười nói: "Vừa nãy là ta nhượng nãy mấy cái tiểu tử động thủ, người lễ nào cũng muốn dạy dỗ lão phu hay sao?"

"Hừ!"

Liễu Thế Thành hừ một tiếng, giận dữ ngồi xuống lại.

Kỳ thực hắn rất thương nãy mấy cái Tôn nhi, nãy hai câu cũng chính là. Có thể nãy Liễu lão đại quá không biết thu lại, dĩ nhiên ở trước mặt người ngoài chống đối chính mình.

Cũng may Nam Cung Nhất đứng ra đánh giảng hòa, Liễu Thế Thành cũng là thuận pha dưới lửa.

"Chà chà. . ."

Nam Cung Nhất tế quan sát kỹ Vương Dật khuôn mặt, lác lác đầu, nhìn về phía anh em nhà họ Liễu: "Các người nãy mấy cái tiểu tử, ra tay còn rất tàn nhẫn. Các người liền không sợ đem hắn đánh hỏng rồi, bị tiểu Thiên Nhi ghi hận?"

"Hà?"

Anh em nhà họ Liễu dồn dập sững sờ, Liễu lão đại mờ mịt hỏi: "Tiền bối, chúng ta là ở giúp Ngũ muội giữ gìn lễ phải, nàng tại sao muốn hận chúng ta?"

"Ân, nói có lý."

Nam Cung gạt đầu, nói: "Đại em vợ đánh cô gia, thiên kinh địa nghĩa. Có thể các người nếu thật sự đem hắn đánh hỏng rồi, tiểu Thiên Nhi nhất định sẽ

hận các người đi. . ."

Cái gì?

Hắn như sấm sét giữa trời quang, trực tiếp đem này mấy cái trẻ con miệng còn hôi sữa phách hoá đá .

Vương mẫu người đã nhiên mộng ép, ngây ngốc nhìn Nam Cung Nhất, chẳng biết có được không.

"Người hồ. . ."

Liễu Thiên Nhi đại tu, đang chờ tiến lên, lại bị mỹ phụ kéo lại , lại nàng bên tai không ngừng mà nói gì đó.

Liễu Thiên Nhi nhắm đôi mi thanh tú nghe, sau đó liếc mắt nhìn Vương Dật, nhắm lại đôi mắt đẹp, mặt cười một mảnh đỏ ửng. Đầu tiên là không ngừng mà lắc đầu nhỏ, sau đó trở nên yên lặng.

"Thế Thành a, hạ đánh hoàn. . ."

Nam Cung Nhất hướng Liễu Thế Thành đưa tay ra.

Liễu Thế Thành sờ tay vào ngực, móc ra một con màu trắng Thanh Hoa bình nhỏ, chường lực phun một cái.

Thanh Hoa bình nhỏ chậm rãi bay về phía Nam Cung Nhất.

Nam Cung Nhất giờ tay tiếp nhận, mở ra bình miệng, đổ ra hai hạt màu đen viên thuốc, hướng Vương Dật một nhếch miệng: "Ái đồ, đến. . ."

Đến người muội a.

Vương Dật thấy hắn bộ này sắc mặt liền xoa hỏa, không để ý tới đối phương, nhìn về phía Đông Phương Mộ Tuyết: "Tiền bối, có thể hay không đem huyết đạo của ta giải?"

Đông Phương Mộ Tuyết lúc này mới nhớ tới đến, tay ngọc vung lên, lấy ra ba đạo chân khí.

'Xì xì xì. . .'

Vương Dật toàn thân chấn động, giải khai huyết đạo. Hắn nghe răng nhếch miệng vụn vụn dưới cái cổ, bắt đầu vận công điều tức.

"Tiểu tử thú, ngươi muốn cho lão phu nâng bao lâu?"

Nam Cung Nhất thấy hắn không để ý tới chính mình, lửa mắt không khỏi chìm xuống.

Vương Dật đoạt lấy bình sứ trong tay của hắn, âm thanh quái dị nói: "Ta tự mình tới, ai biết ngươi đi tiểu tẩy không rửa tay?"

Dứt lời giờ lên đầu, đem bình sứ lý viên thuốc một mạch rót vào trong miệng.

Dát?

Nam Cung Nhất trong nháy mắt sùng sốt , nét mặt già nua nhất thời một lục.

"Phốc. . ."

Liễu Thế Thành đang tự uống trà, bí mật quan sát Vương Dật nhất cử nhất động, nghe vậy nhất thời nhin không được, lần thứ hai văng.

Hắn luống cuống tay chân đem cái chén đặt ở trên khay trà, ngồi thẳng thân thể, dồn khí đan điền, liều mạng không để cho mình bật cười, gương mặt tuần tú ửng đến một mảnh xanh tím.

Đông Phương Mộ Tuyết cũng ở che miệng già cười. Hết cách rồi, Vương Dật quá kinh người .

Anh em nhà họ Liễu mắt to trừng mắt mắt nhỏ, đều là choáng váng.

Mẹ trứng, cái tên này đảm quá béo tốt , lại dám nói câu nói như thế này.

Vương Dật không biết nuốt bao nhiêu hạ đánh hoàn, sau đó đem bình sứ để vào Nam Cung Nhất trong tay, bên tước bên nói: "Thủy. . ."

Nam Cung Nhất mũi đều tức điên , thối râu mép trừng mắt gầm nhẹ: "Tiểu tử thú, ta xem ngươi trận đánh này là ai nhẹ. . ."

Vương Dật không để ý tới hắn, tự mình tìm cái ghế ngồi xuống, dưới con mắt mọi người nhắm mắt điều tức, hấp thu hạ đánh hoàn dược lực. Trong lòng hắn thầm nghĩ: Vừa nãy này đầu lừa già có ý gì? To nhỏ cậu ca là cái gì quý?

Cùng lúc đó, Liễu Thế Thành hướng mấy cái cháu trai phất phất tay, nhượng bọn hấn xuống.

Anh em nhà họ Liễu sau khi rời khỏi đây, Nam Cung Nhất 'Hừ' một tiếng, mạnh mẽ trừng Vương Dật một chút, ngồi trở lại vị trí của chính mình.

Mọi người im lặng không lên tiếng, ánh mắt tập trung ở Vương Dật trên người.

Sau 5 phút.

Vương Dật đem được lực hoàn toàn hấp thu, trên mặt sưng phù xuống không ít, khôi phục trước kia tuần tú, chỉ có điều khuôn mặt hay vẫn là thanh cùng nơi từ một khối.

Hắn chậm rãi mở mắt ra.

"Văn bói Vương Dật, xin ra mắt tiền bói. . ."

Vương Dật cảm giác gần như hoàn toàn khôi phục, đứng thẳng người lên, hướng Liễu Thế Thành hành lễ.

"Được. . ."

Liễu Thế Thành gật gật đầu, trong mắt lộ ra vẻ tán thưởng, nói: "Vương Dật, mấy tiểu tử kia hộ muội sót ruột, ngươi không nên hận bọn hấn."

"Văn bói có lỗi trước, lẽ ra nên bị phạt. . ."

Vương Dật một mặt ra vẻ đạo mạo, nhưng trong lòng đang suy nghĩ như thế nào rồi đi, hắn thực sự không muốn lại ở lại.

"Tốt vô cùng!"

Liễu Thế Thành nở nụ cười, cảm giác tiểu tử này rất thú vị cơ bản, nói: "Vương Dật, ngươi trong nhà còn có huynh đệ khác tỷ muội sao?"

"Không có, văn bói là con trai độc nhất."

Vương Dật ăn ngay nói thật, không có ẩn giấu

"Ồ. . ."

Liễu Thế Thành gật gật đầu, không chút biến sắc hỏi: "Trong nhà cha mẹ khỏe không? Có thể từng chắc chắn hôn ước?"

Vương Dật nghe xong, ánh mắt tối sầm lại: "Mấy tháng trước, trong nhà gặp bị biến đổi lớn. Gia phụ bây giờ đang ở ngục trong. Còn hôn ước. . ., trước từng có một cái, bất quá trải qua phá hủy."

"Hả?"

Liễu Thế Thành mày kiếm vẩy một cái: "Sao sẽ như vậy? Nói nghe một chút."

"Sur huynh. . ."

Đông Phương Mộ Tuyết ở bên nói: "Chuyện này cùng Đĩnh gia có quan. . ."

Ngay sau đó, nàng đem sự tình ngọn nguồn từng cái nói ra.

Nam Cung Nhất hiển nhiên không biết những việc này, cau mày nghe, về sau rơi vào trầm tư.

Liễu Thiên Nhi không biết Vương Dật còn trải qua bức này biến đổi lớn, lặng lẽ nhìn hắn, ánh mắt so với trước nhu hòa rất nhiều.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 113: Kỳ thực ta có năm cái vợ trước

Liễu Thế Thành rơi vào trầm ngâm, hần nhìn về phía Nam Cung Nhất, lại phát hiện đối phương cũng lộ ra mờ mịt về.

Chuyện gì thế này?

Hần nhất thời có chút bị hồ đồ rồi.

Vấn minh giới trần tục, có pháp luật ràng buộc. Đồng dạng, Cổ Võ Giới cũng có chính mình quy củ.

Phàm là cổ vũ thể gia, bất luận hai người cách biệt cỡ nào cách xa, cũng không thể không duyên có trở mặt, hủy người môn đình.

Này rất dễ dàng giải thích. Mỗi cái thể gia đều có chính mình gốc gác, chính mình ám tử, chính mình mạch lạc. Nếu như nổi lên chiến sự, này liên lụy diện cũng quá lớn hơn, ai cũng sẽ không đi đụng vào quy tắc này điểm mấu chốt.

Trừ phi hai nhà có thâm cừu đại hận, hóa không ra oán hận, này tự nhiên đừng luận, toàn bộ Cổ Võ Giới cũng sẽ mở một con mắt nhắm một con mắt, nhượng hai nhà tự mình giải quyết.

Tùng Sơn là Đình Quảng Nhiên địa bàn, mặc dù Vương Dật phụ thân là một cái tiểu tán tu, cũng là không thể động, bởi vì hội đụng vào cái kia điểm mấu chốt, trừ phi người trước là kẻ ngu si.

Đình Quảng Nhiên hiển nhiên không phải người ngu, vì lẽ đó, Vương Dật phụ thân, hẳn là không phải cổ vũ trong người.

Liễu Thế Thành vốn tưởng rằng Vương Dật Huyền Thuật là Nam Cung Nhất truyền thụ, bất quá nhìn người sau về mặt sau, hẳn biết không phải.

Này Vương Dật này một thân bản lĩnh, là chiếm được ở đâu?

"Đình Quảng Nhiên tổng cộng nuốt bao nhiêu. . .?"

Liễu Thế Thành nhìn về phía Đông Phương Mộ Tuyết.

"Gần như hơn 300 ức. . ."

Đông Phương Mộ Tuyết báo ra một cái kinh người con số.

"Không ít, nhưng cũng không phải rất nhiều."

Liễu Thế Thành nghe xong nở nụ cười, nhìn về phía Vương Dật: "Người có hận hay không Đình gia?"

"Ta hiện ở không có tư cách hận."

Vương Dật trên mặt rất bình tĩnh, ám đạo tiểu gia ta có thể không hận sao? Có thể Đình gia cao thủ như mây, chính mình còn không có thực lực đi động bọn hắn.

"Hả? Có chút ý tứ. . ."

Liễu Thế Thành sững sờ, tựa như cười mà không phải cười hỏi: "Nghe lời người ý tứ, chờ thực lực mình đi tới, sẽ đi xúc Đình gia rồi ro?"

Vương Dật nghe xong không nói, hẳn xác thực nghĩ như vậy.

"Vương Dật. . ."

Liễu Thế Thành sâu sắc nhìn hắn, nói: "Nếu như Đình gia trả 300 ức, nhiều hơn nữa cho 300 ức làm như bồi thường, sau đó Đình Quảng Nhiên tự mình tới cửa cho phụ thân người tạ tội, người còn có thể hận hắn sao?"

"Cái gì?"

Vương Dật từ chưa nghĩ tới cái này vấn đề, nghe xong nhất thời có chút choáng váng.

"Phụ thân ta vẫn còn ở đó. . ."

"Trả lời vấn đề ta hỏi trước đã."

Liễu Thế Thành đánh gãy hắn, từng chữ từng câu hỏi: "Người còn có thể hận hắn sao?"

Vương Dật nghĩ một hồi, nói: "Ta không biết!"

"Tốt vô cùng."

Liễu Thế Thành nở nụ cười. Nếu như Vương Dật trả lời rất tuyệt đúng, hẳn còn sẽ tiếp tục khuyên bảo. Có thể Vương Dật trả lời hiện đại cái nào cũng

được, Liễu Thế Thành biết, đối phương dao động .

Hắn làm sao biết, mặc dù Đinh Quảng Nhiên bồi thêm 10 lần tiền, tự mình cho phụ thân quỳ xuống, Vương Dật cũng sẽ không thỏa hiệp.

Phụ thân chịu đựng oan, mẫu thân chịu đựng khổ, trải qua hóa thành một phương đầu ấn, sao có thể sẽ dễ dàng bị tiêu diệt?

Sở dĩ như vậy trả lời, đơn giản là kế hoãn binh thôi. Vương Dật cho rằng Liễu Thế Thành cùng Đinh Quảng Nhiên có giao tình, cũng không biết Cổ Vô Giới có chính mình pháp tắc.

"Ta có thể để cho lời nói mới rồi biến thành sự thật. Bất quá, ngươi phải đáp ứng ta một chuyện."

Liễu Thế Thành chậm rãi nói.

Hiện tại Vương Dật có thể xác định, đối phương cùng Đinh gia có quan hệ, trong lòng sinh đề phòng, hỏi: "Chuyện gì?"

Liễu Thế Thành sâu sắc nhìn hắn, từng chữ từng câu nói: "Cưới Thiên Nhi, làm Liễu gia ta cháu rể."

Cái gì?

Vương Dật nhất thời sững sờ .

Hắn vốn tưởng rằng đối phương hội để cho mình trở thành Liễu gia gia nô, hoặc là đi hoàn thành một cái cửu tử nhất sinh gian nan nhiệm vụ.

Ai nghĩ. . .

"Gia gia, ngài không thể như vậy. . ."

Liễu Thiên Nhi cuống lên, nàng không nghĩ tới gia gia thật sự để cho mình gả cho cái này Vương Dật.

Vốn là đi, trước nàng rất không phục Vương Dật, dựa vào cái gì cái tên này có thể đánh như thế? Nữ tử rửa sự tình phát sinh sau, nàng đối với Vương Dật là vừa tức vừa hận, hận không thể giết đối phương. Có thể nhìn thấy Vương Dật bị mấy cái huynh trưởng đánh thành đầu heo sau, khí nhất thời tiêu hơn nửa.

Hơn nữa mẫu thân tự nhủ, Liễu Thiên Nhi liền đối với Vương Dật sản sinh một tí tạo như thế tiểu hứng thú.

Thật là chỉ có một chút mà thôi.

Liễu Thiên Nhi tu chính là trăm tình đạo, đại thành trước bản không thể có thất tình lục dục. Ở trong phòng tắm mình làm tu sự tình, cũng chỉ là lâm thời lên hưng, kỳ thực nàng tổng cộng chưa từng làm mấy lần, còn bị Vương Dật tình cờ gặp một lần.

Trời ạ, nếu như mình thật cùng cái tên này song tu , này. . .

Liễu Thiên Nhi thật sự không dám nghĩ tới .

"Ngọc Như. . ."

Liễu Thế Thành mày kiếm vừa nhíu, nhìn về phía con dâu.

Mỹ phụ kinh hãi, vội vàng đem con gái kéo vào trong lòng, thấp giọng nói: "Ngươi nha đầu này, sao như thế không nghe lời? Cái này Vương Dật tất nhiên sẽ trở thành rồng phượng trong loài người. Gia gia ngươi ánh mắt sẽ không sai."

"Mẹ. . ."

Liễu Thiên Nhi đều sắp khóc, nói nhỏ: "Hắn nhìn thấy con gái. . . Này. . . Cái kia rồi. . . , mắc cỡ chết người , con gái tuyệt đối không thể gả cho hắn."

"Nhìn thấy liền nhìn thấy , chúng ta là cô vũ trong người, thể chất so với người bình thường mạnh hơn nhiều, ai không có cái muốn a. . . . Xem tiểu tử này sinh Long gân hồ đột nhiên, năng lực khẳng định rất mạnh, nha đầu ngốc, ngươi hạnh phúc thán ngày ở phía sau đây."

Mỹ phụ khề cười nói, đừng xem dung mạo của nàng da mỏng, lại là cái mảnh nhân, ngôn ngữ quá mức kinh người.

"Mẹ, ngươi đang nói cái gì a?"

Liễu Thiên Nhi vừa xấu hổ vừa tức giận, lén lút nhìn Vương Dật một chút, thấy đứa kia lại cũng ở nhìn lên mình, đương thực sự là hận không thể tìm một cái lỗ để chui vào .

"Thế nào? Cân nhắc xong chưa?"

Liễu Thế Thành thấy Vương Dật nửa ngày không nói, mỉm cười hỏi đạo.

Vương Dật trầm mặc chốc lát, cắn răng nói: "Đa tạ tiền bối ưu ái, văn bối thứ khó tòng mệnh."

Tất cả mọi người nghe xong dồn dập sững sờ.

Hắn tại sao muốn cự tuyệt? Làm sao có khả năng hội tề chỗ? Không lý do.

Nếu là Liễu Thiên Nhi có được xấu xí không thể tả, vậy còn hảo lý giải.

Có thể Liễu Thiên Nhi là tập Chung Linh huệ tú cùng kiêm nữ tử, lại là Liễu gia hòn ngọc quý trên tay, nếu như cưới nàng, tuyệt đối là tài sắc song thu. Bao nhiêu cổ vũ tuân kiệt đều ghi nhớ lắm, có thể cái tên này. . .

Liễu Thiên Nhi cũng là ngẩn ngơ, nàng tuy nói không muốn gả cho Vương Dật, có thể nghe được đôi phương chính miệng cự hôn sau, mặt cười rõ ràng chìm xuống.

Liễu gia ba đời mình châu khó chịu .

Liễu Thế Thành hít mắt lại, nói: "Ta muốn nghe một chút lý do."

Vương Dật nói: "Văn bối có lão bà , vì lẽ đó chỉ có thể phụ lòng tiền bối ưu ái."

"Có lão bà ?"

Liễu Thế Thành kỳ quái hỏi: "Ngươi hôn ước không phải phá hủy sao?"

"Đúng thế. . ."

Vương Dật mặt không đỏ tìm không gặp nói: "Văn bối hiện tại hai cái lão bà, là vợ trước. . ."

Vợ trước? Còn hai cái?

Tất cả mọi người đều là choáng váng.

"Ha ha. . ."

Liễu Thế Thành nhất thời bị kẻ này khí nở nụ cười: "Con vật nhỏ, ngươi cùng lão phu đùa gì thế? Ngươi mới vừa bao lớn? Thì có vợ trước , còn hai cái?"

Cổ Võ Giới trong, nam nhân tam thế tứ thiếp bình thường vô cùng, chính hắn thì có một thế năm thiếp.

Có thể Vương Dật mới 16 tuổi a.

"Há, xin lỗi. . ."

Vương Dật ngượng ngùng nở nụ cười, nói: "Văn bối nói sai , kỳ thực ta có năm cái vợ trước."

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 114: Người còn có phải là người đàn ông?

Tất cả mọi người lại là sững sờ, sau đó một mặt quái lạ nhìn Vương Dật người.

Cái tên này hẳn là đầu bị đánh choáng váng? Năm cái vợ trước? Ngươi tại sao không nói năm trăm cái?

"Vương Dật!"

Đột nhiên, Liễu Thiên Nhi kêu quát một tiếng, không để ý mẫu thân ngăn cản, bình tĩnh mặt cười hướng Vương Dật đi đến.

"Người cho rằng, ta Liễu Thiên Nhi không ai muốn sao?"

Nàng từng chữ từng câu hỏi, ánh mắt lạnh lẽo đến cực điểm.

Không thể phủ nhận, nữ nhân tâm tư quá khó đoán, đặc biệt là thiếu nữ.

Liễu Thiên Nhi tuy luôn miệng nói không muốn gả cho đối phương, có thể thấy kẻ này vì cự hôn, lại miệng đầy thói lảm, lấy cái gì vợ trước đến qua loa lấy lệ, đương thực sự là không thể nhẫn nhịn.

"Người... Người muốn làm gì? Đứng tới đây..."

Đối phương vẻ mặt thật đáng sợ, Vương mẫu người trong lòng có chút sợ hãi.

"Thân thể ta, người nhìn, cũng đừng vào. Sau đó đã nghĩ biên cái nói dối rồi đi? Vương Dật, người còn có phải đàn ông hay không...?"

Liễu Thiên Nhi cắn răng bạc đạo, đôi mắt đẹp bỗng nhiên bắn ra hai đạo Thần Mang.

'Hồng'

Đột nhiên, một luồng Thần hà từ trên người nàng tỏa ra mà xuất, ba ngàn thanh ti theo thể bay lên, hư không chìm nổi.

Này biến số quá kinh người, tất cả mọi người nhất thời thất sắc.

Liễu Thế Thành bỗng nhiên đứng lên, sợ hãi nói: "Làm sao có khả năng? Đây là Thiên cấp gọn sóng, Thiên Nhi đang đột phá? Nàng rõ ràng chỉ có Huyền cấp chín tầng trung kỳ..."

"Nói chuyện, người có phải là người đàn ông?"

Liễu Thiên Nhi đối với lời của gia gia mắt diếc tại ngo, nàng lạnh lùng nhìn chăm chăm Vương Dật, thân thể yêu kiều trên hào quang càng ngày càng cường thịnh, bốn phía không gian bắt đầu phát sinh vận vạo, biến hình.

Lúc này Vương mẫu người, dĩ nhiên bị chấn động choáng váng.

Hắn rõ ràng nhìn thấy, Liễu Thiên Nhi thân thể yêu kiều sau lưng, dĩ nhiên hiện ra một cái dị tượng.

Có liên miên sơn mạch, có vô tận dòng sông...

Đó là một bộ mông lung Thiên Sơn mà hà bá bức vẽ.

Này cái gì quý?

"Thiên Nhi, mau mau quy tâm tĩnh khí, bảo nguyên thủ nhất."

Cùng lúc đó, mỹ phụ vội vàng mở miệng hướng con gái kêu.

"Xuyt, đừng nói chuyện..."

Liễu Thế Thành vội vàng đánh gãy nàng.

Từ hai người trên nét mặt xem, bọn hắn hiển nhiên không phát hiện này phó Thần đồ tồn tại.

"Người là người cầm sao?"

Liễu Thiên Nhi căn bản không nghe hai người giọng nói, tiếp tục hướng Vương Dật đi đến.

Cánh giới của nàng, càng ở lấy giếng phun tốc độ tăng trưởng.

Thiên cấp một tầng sơ kỳ, một tầng trung kỳ, một tầng hậu kỳ, hai tầng sơ kỳ...

Liễu Thiên Nhi trên người hào quang càng ngày càng mạnh mẽ, Vương Dật rốt cục không ở phía sau lùi, sắc mặt rất nghiêm nghị.

Hắn biết, đối phương chính đang đột phá, nhất định phải bình thân, bằng không rất có thể xảy ra nguy hiểm.

Hiểu rõ lợi hại quan hệ sau, Vương Dật trầm giọng nói: "Người cẩn thận đột phá, ta hội phụ trách. Ta sẽ lấy người..."

Liễu Thiên Nhi nghe xong, dừng bước.

"Người nói, là thật sự?"

Nàng nhẹ nhàng hỏi, âm thanh lộ ra một chút kích động.

"Là thật sự!"

Vương Dật tăng tăng gật gật đầu.

Liễu Thiên Nhi nở nụ cười, rất ngọt ngào, rất mê người. Sau đó. . .

Nàng chậm rãi nhắm hai mắt lại.

'Xi '

Đột nhiên, Liễu Thiên Nhi trên người hào quang đột nhiên tan vỡ, trong nháy mắt tiêu tan.

Nàng ngửa mặt lên trời suýt ngã xuống.

"Thiên Nhi. . ."

Mỹ phụ kinh sợ một tiếng, trong nháy mắt đi tới bên cạnh nàng, đem con gái ôm vào trong ngực.

"Sư thúc, ngài nơi này có hay không yên tĩnh gian phòng?"

Nàng nhìn về phía Đông Phương Mộ Tuyết.

"Đi theo ta. . ."

Đông Phương Mộ Tuyết biết cấp bách, vội vàng mang theo đi tới.

"Người a. . ."

Liễu Thế Thành chỉ tiếc mài sắt không nên kim nhìn về phía Vương Dật: "Người liên không thể tới nay lại đáp ứng? Nhượng Thiên Nhi lại đột phá mấy tầng. . ."

Hắn dứt lời liền theo đi tới.

"Ai, ái đồ, người thực sự là quá tuổi trẻ, táo bạo. . ."

Nam Cung Nhất lắc lắc đầu, cũng hướng phía đó đi đến.

Thảo!

Vương mỗ người nghe xong, mũi đều tức điên.

Các người thật đem tiểu gia lòng tốt đương lừa món gan?

Hắn xú cái mặt đi ra cửa, nhưng chợt phát hiện người nhà họ Liễu thật bình phong chính giữ ở ngoài cửa, đều là hai tay khuyển ngực, này câu đương thực sự là một cái so với một cái thâm. Vương Dật không muốn gây chuyện, sử dụng ẩn nấp thuật, rất nhanh liền biến mất ở trong gian phòng.

Hắn lén lút đi đến nữ tắm rửa thay y phục, đem y phục của chính mình đổi được, sau đó thần không biết quỷ không hay lặn ra Thánh Đức trang viên.

Sau 10 phút.

Vương Dật lấy điện thoại di động ra, phát hiện có 7 cái chưa kể đó điện, đều là Giang Tiểu Vân đánh tới. Lại xem thời gian. . . , nát, trải qua 12 điểm hơn nhiều.

Hắn vội vàng về gọi tới.

"Này. . ."

Nghe điện thoại chính là Giang Tuyết Tinh.

Vương Dật vội vàng nói: "Xin lỗi, phía ta bên này xảy ra chút sự tình, lập tức đi tới."

Giang Tuyết Tinh trầm mặc chốc lát, nhẹ giọng hỏi: "Lập tức là bao lâu?"

Vương Dật nhất thời có chút không nói gì, tính toán thời gian, nói: "Gần như khoảng 30 phút. . ."

Giang Tuyết Tinh nghe xong, sâu xa nói: "Được, ta chờ ngươi. . ."

Cúp điện thoại sau, Vương Dật tiếp tục chạy đi.

2 sau 7 phút, Vương Dật từ tường ngoài nhảy vào đệ tam bệnh viện, đi tới năm viện lâu, thân thể phóng lên trời, lên vào năm tầng trong hành lang.

Hắn đi tới Giang Tuyết Tinh phòng bệnh ngoại, nhẹ nhàng gõ cửa.

"Đi vào. . ."

Bên trong Giang Tuyết Tinh nhẹ nhàng nói.

Vương Dật đẩy cửa đi vào, phát hiện Giang đại tiểu thư bán nằm ở trên giường, Giang Tiểu Vân nhưng không ở trong phòng.

"Tiểu Vân tỷ đâu?"

Vương Dật đem túi sách đặt ở trên ghế salông, có chút kỳ quái hỏi.

"Chúng ta chờ ngươi không đến, đều có chút đói bụng, nàng đi mua bữa ăn khuya. . . Hả? Vương Dật. . . Mặt của ngươi. . .?"

Giang Tuyết Tinh nói nói, chợt thấy đối phương trên mặt xanh tím luân phiên, nhất thời kinh ngạc, vội vàng chạy xuống giường.

Dựa vào. . .

Vương Dật trực tiếp mồm ép, mờ mịt hỏi: "Ngươi năng lực xuống giường?"

Giang Tuyết Tinh không nói lời nào, trực tiếp đi tới trước mặt hắn, từ quan sát kỹ Vương Dật trên mặt vết thương, trong con ngươi xinh đẹp nổi lên sương mù, run giọng hỏi: "Lão công, ngươi còn đau phải không?"

Nàng duỗi ra tay nhỏ, sờ về phía mặt của đối phương bàng.

Vương Dật vội vàng lui về phía sau một bước, quay đầu đi, không dám nhìn con mắt của nàng.

"Ngươi hay vẫn là gọi tên của ta đi."

Hắn nhẹ giọng nói.

"A?"

Giang Tuyết Tinh không khỏi ngẩn ngơ, hô hấp nhất thời có chút gấp gáp.

"Ai làm?"

Nàng nhất thời nghĩ thầm Đại tiểu thư tính khí, sau khi từ biệt mặt cười, cũng không tiếp tục muốn nhìn Vương Dật.

"Gặp gỡ mấy con con la hoang mà thôi. Giang Tuyết Tinh, ngươi lúc nào có thể xuống giường?"

Vương Dật không có nhiều lời, tiếp tục vừa nãy vấn đề.

"Ta. . . Ta. . . , ai u. . ."

Giang Tuyết Tinh vừa nghe, biết hỏng rồi, vội vàng thống khổ rên rỉ một tiếng, cong xuống thân thể.

"Ngươi làm sao?"

Vương Dật kinh hãi, vội vàng đỡ lấy nàng.

"Ta. . . Ta đổ đổ đau quá. . ."

Giang đại tiểu thư cong lên cái miệng nhỏ vô lực rên rỉ lên.

Vương Dật thấy rõ sắc mặt nàng sau, nhất thời có chút không nói gì.

Giang Tuyết Tinh vẻ mặt vẫn khỏe, trong trắng lộ hồng, đừng nói có bao nhiêu kiều diễm, vừa nhìn thống khổ này chính là hành trang.

Hắn không có vạch trần, lạnh nhạt nói: "Vậy diu ngươi lên giường nghỉ ngơi dưới."

"Ừm. . ."

Giang Tuyết Tinh bé ngoan gật gật đầu, thuận thế nằm ở trên giường.

Vương Dật cho nàng đắp kín mền, mới vừa quay người lại, lại bị đối phương một phát bắt được cánh tay.

"Vương Dật, nguoi biệt ly ta xa như vậy, nhiều bồi theo ta có được hay không?"

Giang đại tiểu thư chu cái miệng nhỏ không thuận theo nói.

'Hô '

Đứng vào lúc này, cửa phòng bị đẩy ra .

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 115: Anh rể

Giang Tiểu Vân mang theo MacDonald đi vào, trong nháy mắt nhìn thấy lần này tình cảnh.

"Hi hi. . ."

Nàng che miệng yêu kiều: "Hai cái miệng nhỏ đủ ngọt ngào. . ."

Vương Dật tuần mặt đỏ lên, muốn tránh ra, ai muốn Giang Tuyết Tinh gắt gao ôm hấn, sao cũng không buông tay.

"Được rồi, đừng tú. Tuyết Tinh, nguoi không phải ồn ào đối bụng sao?"

Giang Tiểu Vân đi tới trước giường, tựa như cười mà không phải cười đánh giá hai người. Bỗng nhiên, nàng nhẹ nhàng ngẩng ra, phát hiện Vương Dật trên mặt thương, đôi mi thanh tú không chỉ có vừa nhú, nhưng không có hời.

Nàng không muốn để cho muội muội lo lắng được sợ.

"Tỷ, Vương Dật đến rồi, nguoi đi đi. . ."

Ai nghĩ, Giang Tuyết Tinh nhất thời lộ ra không vẻ mặt cao hứng, cong lên cái miệng nhỏ đạo.

Giang Tiểu Vân đầy mũi ngọc tinh xảo trực tiếp tức điên .

"Nha đầu chết tiệt kia. . ."

Nàng mạnh mẽ ở em gái trên trán điểm một cái, đem MacDonald chỉ túi hướng về trên giường một thả, lấy ra một cái Hamburg, không nói hai lời trực tiếp rồi đi .

"Nguoi nhanh buông ra. . ."

Vương Dật lỗ mũi vì vì mở ra, có đáng sợ nhiệt khí phun ra. Hấn cảm giác Giang Tuyết Tinh bộ ngực mềm đụng tới cánh tay của chính mình, loại kia mềm nhũn cảm giác nhượng hấn vừa thống khô, lại thoải mái.

"Ta không. . ."

Giang đại tiểu thư sao cũng không buông tay.

"Nguoi không phải đối bụng sao? Sấn nhiệt ăn, nguoi liền ăn không ngon ."

Vương Dật bất đắc dĩ nói.

"Nguoi cho ăn ta, a. . ."

Giang đại tiểu thư nghe xong, trực tiếp đem cái miệng nhỏ giương thật to lão đại.

Vương Dật: . . .

. . .

Sáng sớm ngày thứ hai, Vương Dật đơn giản rửa mặt một phen. Hắn từ phòng rửa tay sau khi ra ngoài, Giang Tuyết Tinh trải qua tỉnh lại .

"Vương Dật, ta tỷ ngày hôm nay có việc, người tan học sớm một chút lại đây."

Giang Tuyết Tinh ngây thơ thân cái tiểu lại eo.

"Ta ngày hôm nay không đến . . ."

Vương Dật ngồi ở trên ghế salông, cúi đầu thao túng điện thoại di động.

"Hả?"

Giang Tuyết Tinh vừa nghe cuồng lên, trừng mắt tiểu nhân hỏi: "Tại sao?"

"Thương thế của người gần như khỏi hẳn , không cần chăm sóc."

Vương Dật nói ra nguyên nhân, hắn tặc muội lên lút cho đối phương bắt mạch, thỉnh thoảng phát hiện Giang đại tiểu thư trải qua hoàn toàn khôi phục .

Này chính mình trả lại cái gì quý?

"Ai nói ? Thầy thuốc ngày hôm qua còn nói thương thế có chút chuyển biến xấu đây."

Giang Tuyết Tinh nhất thời hoảng sợ, bắt đầu nói hươu nói vượn.

Đúng vào lúc này, Giang Tiểu Vân đẩy cửa đi vào, trong tay cầm MacDonald đóng gói túi.

"Tiểu Vân tỷ, ta đi trước ."

"Vương Dật, ăn xong điểm tâm lại đi, tới kịp. . ."

Giang Tiểu Vân hướng hắn cười khẽ.

Vương Dật lắc đầu, nói sáng sớm hơi buồn phiền. Giang Tiểu Vân bắt đầu đi, liền cầm 2 cái trứng luộc cùng một chén sữa đậu nành, nhượng hắn trên đường ăn.

Vương Dật tiếp nhận sớm một chút, xoay người rồi đi.

"Tỷ, Vương Dật bảo hôm nay không đến , làm sao bây giờ?"

Chờ Vương Dật đi rồi, Giang đại tiểu thư khóc tang mặt cười đạo.

"Không đến ? Tại sao?"

Giang Tiểu Vân sững sờ, khi nàng nghe xong muội muội kể rõ sau, nở nụ cười: "Yên tâm, chị gái giúp người nghĩ biện pháp. . ."

. . .

Vương Dật đi tới trường học sau, đi vào phòng học, ở vị trí ngồi xong.

"Lão công, người tới rồi. . ."

Son Vô Lăng cười hí mắt đi tới, thân thể yếu đuối trực tiếp hướng về thân thể hắn một dựa vào.

Vương Dật nhất thời không nói gì , thân thể nhẹ nhàng chấn động. Làm sao Son Vô Lăng thực lực quá cao , hắn như thế làm căn bản là phí công.

"Người có thể hay không đừng như vậy? Lão bà ta lập tức trở về ."

Vương Dật nhú mày nói.

"Ồ?"

Son Vô Lăng đổi mi thanh tú nhất thời vậy một cái, hạ thấp mặt cười, ở hân bên tai thổi miệng như lan mùi thơm, mị tiếng nói: "Này quá tốt rồi, ta rất tưởng niệm các nàng đâu."

Vương mỗ người nhất thời cảm giác lỗ tai ngứa, gương mặt tuấn tú không khỏi một đỏ.

"Các nàng hội đánh nguoi. . ."

"Hi hi, chờ các nàng đến rồi nói sau đi. . ."

Son Vô Lăng phản ứng cùng ngày hôm qua có khác nhiều, xem ra nàng trải qua nghĩ đến : Vương Dật căn bản không biết Thẩm Băng cùng tiểu loli lúc nào trở lại.

"Nguoi. . . Nguoi nhanh lên một chút lên. . ."

Vương Dật thấy uy hiếp không còn tác dụng, nhất thời vừa giận vừa sợ.

"A, anh rề. . ."

"Anh rề sớm. . ."

Đúng vào lúc này, Liễu Thanh Diệp cùng Liễu Thiên Diệp tiến vào phòng học, hướng hai người đi tới.

"Ân, các nguoi ngày hôm nay vẫn thật ngoan. . ."

Son Vô Lăng cười hi hi nhìn về phía anh em nhà họ Liễu.

Ai nghĩ, bất ngờ càng là phát sinh. Anh em nhà họ Liễu đi tới gần, nhìn lướt qua Son Vô Lăng, sau đó hoàn toàn đưa nàng không nhìn.

"Anh rề, nói cho nguoi một tin tức tốt, ngày hôm nay. . ."

"Nguoi đợi lát nữa. . ."

Vương Dật đánh gãy hân, kỳ quái hỏi: "Các nguoi làm gì gọi ta như vậy?"

"Nguoi là Ngũ tỷ vị hôn phu, chúng ta đương nhiên muốn xưng hô như vậy nguoi. Đúng rồi, Hậu thiên là cuối tuần, nguoi theo chúng ta về một chuyến Tương Đình đi, ta mấy cái bà nội cùng thúc bá thăm di môn, đều muốn gặp gỡ nguoi."

Liễu Thanh Diệp có chút hưng phấn nói.

Dát?

Vương Dật nghe xong nhất thời choáng váng, vị hôn phu là cái gì quỷ? Ngày hôm qua ta là sợ các nguoi Ngũ tỷ tẩu hỏa nhập ma mới nói muốn kết hôn nàng. . .

"Vương Dật làm sao thành các nguoi Ngũ tỷ vị hôn phu ?"

Son Vô Lăng nhất thời hứng thú, tiểu nhân không khỏi nhắm lại.

Anh em nhà họ Liễu lại là quét nàng một chút, Liễu Thanh Diệp âm thanh quái dị nói: "Son Vô Lăng, ta khuyên nguoi ly tỷ phu ta xa một điểm. Ta Ngũ tỷ rất lợi hại, nàng nếu như nhìn thấy nguoi chiếm anh rề tiện nghi, không phải đánh nguoi không thể. . ."

Son Vô Lăng trong nháy mắt sửng sốt, có chút choáng váng.

"Các nguoi nói Ngũ tỷ, hân là Liễu Thiên Nhi?"

Nàng hơi kinh ngạc hỏi.

"Không sai. . . , thế nào? Sợ chưa. . . ?"

Liễu Thiên Diệp rất là đặc ý hướng nàng vung lên gương mặt tuấn tú.

"Đương thực sự là nàng. . ."

Son Vô Lăng nhẹ giọng tự nói.

Liễu Thiên Nhi ở Cổ Vô Giới đại danh đỉnh đỉnh, là xưng tên mỹ nữ, hơn nữa thực lực cao tuyệt, nghe nói ở năm ngoái đột phá Huyền cấp chín tầng. . .

Một cô thiếu nữ, ở mười sáu tuổi liền đạt đến Huyền cấp đỉnh cao, là tương đương ghé góm, Son Vô Lăng tuy rằng không quen biết Liễu Thiên Nhi,

nhưng làm qua một trận đối phương fans.

"Liền biết người sợ . . ."

Anh em nhà họ Liễu thấy nàng rơi vào trầm mặc, vẻ mặt càng là đặc ý .

"Sợ? Ha ha. . ."

Son Vô Lăng nở nụ cười, nếu là nguyên lai, nàng cố gắng hội đối với Liễu Thiên Nhi kiên trì không thôi, có thể hiện tại không giống nhau , chính mình nhưng là Thiên cấp cường giả. Nàng tiểu nhân chậm rãi nheo lại: "Ta thật sự rất muốn mở mang, Liễu gia thiên chi kiều nữ đến cùng lợi hại bao nhiêu."

'Linh. . .'

Đúng vào lúc này, chuông vào học vang lên.

Bọn học sinh mau mau ở vị trí ngồi xong, nửa phút sau, chủ nhiệm lớp mang theo một cái lục y mỹ thiếu nữ đi vào.

Vương mẫu người thấy rõ sau, con mắt trực tiếp trừng lên .

Cái kia thiếu nữ không phải người khác, chính là Liễu Thiên Nhi. Làm hấn giật mình nhất chính là, Liễu Thiên Nhi khí chất càng kỳ ảo hơn , thể mỹ tuyệt luân, hơn nữa. . .

Vương mẫu người có thể khẳng định, Liễu Thiên Nhi thực lực bây giờ, tuyệt không kém Son Vô Lăng.

Son Vô Lăng trong nháy mắt nhận ra đối phương, nhất thời cả kinh, nàng không nghĩ tới sẽ nhanh như thế ngộ thấy đối phương.

Rất nhanh, đôi mắt đẹp của nàng lần thứ hai nhắm lại, cái trong nổi lên từng tia từng tia chiến ý.

Liễu Thiên Nhi cảnh giới, dĩ nhiên cùng mình sà sà nhau?

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 116: Giao phong

Trong lớp nhất thời xao động lên.

Chủ nhiệm lớp cho các bạn học giới thiệu xong Liễu Thiên Nhi sau, cho nàng tìm chỗ ngồi.

Lỗ Linh hiện tại cũng là say rồi: Năm nay chuyển giáo sinh sao nhiều như vậy? Hơn nữa đều là mặt trên an bài xuống, còn cần phải tiến vào chính mình lớp. Còn tiếp tục như vậy, 2 ban thật sự hội bóp nát.

"Lão sư, ta ngồi nơi đó hảo ."

Liễu Thiên Nhi một chút phát hiện Vương Dật, trong con người xinh đẹp huỳnh quang lóe lên, chỉ về bên cạnh hấn hai cái không vị.

Đó là đại tiểu tiên nữ vị trí.

Lỗ Linh hiển nhiên không biết nữ học sinh một mình thay đổi chỗ ngồi, gật đầu một cái nói: "Tốt lắm. . ."

"Lão sư. . ."

Vương Dật vội vàng nhắc tay nói: "Nơi này là Sư Phi Yên vị trí, nàng cùng Thẩm Băng trải qua cùng Phạm chủ nhiệm xin mời quá giả, hai ngày nữa sẽ trở lại."

Lỗ Linh nghe xong hơi sững sờ, nhớ tới việc này. Phạm chủ nhiệm xác thực cùng với nàng đánh hảo bất chuyện.

"Ta an vị nơi đó. . . , đến lúc đó ngồi lại an bài vị trí khác cho nàng đi."

Liễu Thiên Nhi rất bá đạo, ở các bạn học nhìn kỹ, hướng về vị trí kia đi tới. Nàng vừa nghe Sur Phi Yên danh tự này, liền biết là nữ sinh. Thấy Vương Dật như thế giữ gìn đối phương, phương tâm cảm thấy khó chịu.

Lỗ Linh không khỏi cười khở, Liễu Thiên Nhi lại lịch quá lớn, là Phó hiệu trưởng tự mình an bài xuống, nàng không trêu chọc nổi.

"Hắc. . ."

Sơn Vô Lăng âm thầm nở nụ cười, thấp giọng tự nói: "Liễu gia Nữ thần, người nhạ phiền toái lớn."

Liễu Thiên Nhi ở tiểu loli vị trí ngồi xong sau, liếc nhìn Vương Dật, không nói gì, cũng không lộ xuất bất kỳ biểu lộ gì, mở ra túi sách, lấy ra sách giáo khoa.

Vương Dật không dám nhìn nàng, tự mình lung tung lật lên sách giáo khoa.

Đi học sau 5 phút, Liễu Thiên Nhi xé trang kế tiếp chỉ, xoạt xoạt viết vài nét bút, cho hắn đưa tới.

Vương Dật nhất thời sững sờ, nhìn tới diện viết: Tạc muốn người khi nào thì đi? Tại sao không nói với ta một tiếng?

Hắn trả lời: Ta thấy người té xiu, vốn định chăm sóc một chút người. Kết quả người này mấy cái huynh trưởng không ngừng mà hướng về ta run run ngực đại cơ, thật sự rất đáng sợ, vì lẽ đó. . .

Liễu Thiên Nhi thấy sau, không nhận được 'Phốc' nở nụ cười, sáng rực rỡ không gì tả nổi. Nàng bạch Vương Dật một chút, trả lời: Trang điểm chết người, có ta mẹ ở, còn dùng người chăm sóc? Cảnh giới của ta ổn định ở Thiên cấp hai tầng, lợi hại không?

Lần này tả đến tiểu nữ sinh, Vương Dật xem sau có chút không nói gì, về: Lợi hại, lợi hại hơn ta hơn nhiều.

Liễu Thiên Nhi: Hừ, xem người sau đó còn có dám khi phụ ta hay không.

Vương Dật: Ta nơi nào bắt nạt người? Đúng rồi, người vị trí này là lão bà ta, người sau khi tan lớp tìm một tý chủ nhiệm lớp, làm cho nàng lại an bài cho người một tý vị trí khác đi.

Liễu Thiên Nhi tiếp nhận tờ giấy sau, sáng rực rỡ mặt cười nhất thời chìm xuống.

'Đùng'

Đột nhiên, nàng tay ngọc ở trên tờ giấy tầng tầng vỗ một cái, đột nhiên chấn kinh rồi bốn toà.

Trong lớp học sinh đều bị thu hút tới.

Lỗ Linh tự cũng nghe được tiếng vang, nhìn về phía đối phương hỏi: "Liễu Thiên Nhi đồng học, người làm sao?"

"Ta không có chuyện gì, ngài tiếp tục. . ."

Liễu Thiên Nhi lạnh như băng nói.

Lỗ Linh thấy nàng sắc mặt rất khó nhìn, không muốn xúc nàng rủi ro, tiếp tục giảng bài.

Liễu Thiên Nhi chuyển qua mặt cười, lạnh lùng nhìn Vương Dật.

Vương Dật bị nàng nhìn chăm chú đến cả người sợ hãi, cũng không dám nữa nhìn đối phương, cúi đầu lung tung lật lên sách giáo khoa.

Liễu Thiên Nhi tiếp tục viết: Cái này Sur Phi Yên là bạn gái của người?

Vương Dật xem sau về: Đúng, nàng là ta năm cái vợ trước một trong, ta ngày hôm qua không lừa các người.

Liễu Thiên Nhi xem sau, mặt cười trầm đáng sợ hơn. Nàng đem tờ giấy vò thành một cục, sau đó mạnh mẽ. . . Mạnh mẽ xoa động.

Nửa phần sau, cái kia chi đoàn, bị Liễu Thiên Nhi dùng Hồng Hoang chi lực vò thành chi phần. . .

Vương mỗ người ở bên nhìn ra hải hùng khiếp vía, lần này thật sự không dám nhìn nàng.

Liễu Thiên Nhi lạnh lùng liếc mắt nhìn hắn, lấy điện thoại di động ra, cho Liễu Thanh Diệp phát tài đã qua: Sur Phi Yên cùng Vương Dật quan hệ gì?

Liễu Thanh Diệp thấy là Ngũ tỷ phát tới được, hơi sững sờ, về: Ta không biết cái này người.

Liễu Thiên Nhi xem sau đại khí: Người làm gì ăn? Vương Dật nói Sur Phi Yên là hắn vợ trước. Người đi theo ta củ không biết?

Liễu Thanh Diệp bị chị gái mắng, trong lòng lão đại khó chịu: Ta căn bản là chưa từng thấy cái này người. Ta cùng lão bát chỉ nhìn thấy Sơn Vô Lăng đều là quần quít lấy Vương Dật. . .

Sơn Vô Lăng?

Liễu Thiên Nhi tìm tới phát tiết mục tiêu, phát nói: Chính là cái kia Sơn gia nữ nhân? Nàng ở nơi nào?

Liễu Thanh Diệp đem Sơn Vô Lăng vị trí nói cho Liễu Thiên Nhi.

Liễu Thiên Nhi chuyển qua mặt cười, nhìn về phía đối phương.

Sơn Vô Lăng chính nghiêng mặt cười quan sát Liễu Thiên Nhi cử động, thấy nàng nhìn về phía chính mình, chậm rãi ngồi thẳng thân thể.

Nhị nữ ánh mắt, trong nháy mắt đan vào với nhau.

"Hi. . ."

Sơn Vô Lăng nở nụ cười, đối mặt cái này chính mình đã từng chỉ có thể ngược nhìn thiếu nữ, nàng tràn trề nụ cười đắc ý.

Liễu gia thì lại làm sao? Ta Sơn Vô Lăng, mới là Cổ Võ Giới thế hệ tuổi trẻ người mạnh nhất.

Liễu Thiên Nhi tiểu nhãn nheo lại, nàng từ đối phương trong mắt, nhìn ra khiêu khích mùi vị.

"Không biết tự lượng sức mình. . ."

Nàng nhẹ giọng mà nói.

Đệ nhất tiết tiếng chuông tan học vang lên.

Sơn Vô Lăng đứng lên.

"Tiểu thư. . ."

Triệu Tiểu Ngọc một phát bắt được nàng trong sáng ngọc oản, thấp giọng nói: "Liễu Thiên Nhi phi thường lợi hại, ngươi đừng hồ đồ."

"Không ngươi sự tình, yên tĩnh ngồi. Xem bốn tiểu thư như thế nào đem Liễu gia Nữ thần đẩy dưới Thần đàn. . ."

Sơn Vô Lăng một cái bỏ qua rồi nàng.

Một tý khóa, Vương Dật liền cảm giác mình mí mắt nhảy loạn. Hắn cảm giác phòng học rất không an toàn, tốt nhất rời xa đất thị phi này.

"Lão công. . ."

Hắn vừa mới đứng dậy, cánh tay liền bị Sơn Vô Lăng kéo lại, nàng cười hi hi hỏi: "Ngươi muốn đi nơi nào nha? Mang tới ta có được hay không. . .?"

"Ngươi. . ."

Vương mỗ người trực tiếp khóc, ám đạo ngươi này Phong nương môn này không phải gây sự sao?

Đúng như dự đoán.

Liễu Thiên Nhi đôi mi thanh tú trực tiếp bay lên đến rồi, nàng đột nhiên đứng dậy, lạnh lùng nhìn Sơn Vô Lăng, từng chữ từng câu hỏi: "Sơn Vô Lăng, ngươi làm gì chứ?"

Anh em nhà họ Liễu vội vàng đi tới chị gái mặt sau, đối với Sơn Vô Lăng trợn mắt nhìn.

Bạn học cùng lớp lần thứ hai nhìn về phía bên này, bọn hắn biết lại muốn xảy ra vấn đề rồi.

Trong phòng học nhất thời tĩnh đến châm lặc có thể nghe.

"Nha, ngươi biết ta? Thật vinh hạnh. . ."

Sơn Vô Lăng mị nhãn uốn cong, hi hi yêu kiều: "Liễu Thiên Nhi, ta đã từng là ngươi fans đây, ngươi quả nhiên cùng truyền thuyết như thế, thật là tươi đẹp đẹp đẽ. . ."

Liễu Thiên Nhi mặt cười trầm đến đáng sợ, giơ lên tay ngọc, chỉ vào Vương Dật cánh tay nói: "Ngươi cho ta buông ra."

"Buông ra? Không được chứ. . ."

Son Vô Lăng hướng nàng cười quyến rũ: "Hắn là chồng ta, chúng ta bình thường đều là bộ dáng này. . ."

"Son Vô Lăng, người phong đủ chưa?"

Vương Dật thật sự cuồng lên, hắn biết Liễu Thiên Nhi tính khí, đặc biệt đáng sợ.

Có thể Son Vô Lăng nhưng chết sống không buông tay.

Liễu Thiên Nhi rơi vào trầm mặc.

'Xi '

Đột nhiên, nàng thân thể loáng một cái, trong nháy mắt đi tới Son Vô Lăng trước mặt, lấy ra ngọc chuông, hướng đối phương vai đẹp vỗ tới.

Son Vô Lăng lấy làm kinh hãi, không nghĩ tới đối phương không nói hai lời liền trực tiếp động thủ, vội vàng giơ lên cánh tay phải chặn lại.

'Oành '

Một tiếng vang trầm thấp xuất hiện, nhị nữ thân thể yêu kiều đồng thời chấn động, từng người lui hai bước.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 117: Ước giá

Trong lòng các nàng đồng thời cả kinh.

"Không sai sức mạnh. . ."

Liễu Thiên Nhi vẫy vẫy tay ngọc, lạnh lùng nhìn đối phương, trong con ngươi xinh đẹp chiến ý ngập trời.

"Không hổ là Liễu Thiên Nhi, đương thực sự là danh bất hư truyền. . ."

Son Vô Lăng xoa cánh tay ngọc, không uý kỵ tí nào cùng nàng đối diện.

"Thú vị, không nghĩ tới nhỏ Son gia, dĩ nhiên xuất một cái tên không tồi."

Liễu Thiên Nhi tiểu nhãn nheo lại đến rồi.

"Ha ha ha. . ."

Son Vô Lăng cười khế, đối chọi gay gắt nói: "To lớn một cái Liễu gia, rốt cục xuất một cái năng lực đánh. . ."

"Hả?"

Liễu Thiên Nhi nghe xong, mặt cười càng lạnh lẽo, từng chữ từng câu hỏi: "Người muốn chết?"

"Vậy thì xem người có hay không bản lĩnh kia. Bất quá, trường học có phải là có chút chương mắt ? Bắc Giao Lâm Hải thế nào?"

Son Vô Lăng mặt cười cũng chìm xuống dưới.

Một bên Vương mỗ người đã nhiên choáng váng.

Này tình huống thế nào? Các nàng muốn làm gì?

"Lão thất. . ."

Liễu Thiên Nhi quát lạnh: "Đi Đông Phương tỷ tỷ gia lấy một cái đàn cổ đến. . ."

"Phải!"

Liễu Thanh Diệp trừng một chút Sơn Vô Lăng, xoay người đi tới.

"Tiểu Ngọc!"

Sơn Vô Lăng lạnh lùng nói: "Đi Vũ Hân nơi đó, đem Thiên Vương tán đem ra, đưa đến Bắc Giao."

"Tiểu thư, chuyện này. . ."

"Còn không mau đi?"

"Vâng. . ."

Triệu Tiểu Ngọc cẩn thận nhìn Liễu Thiên Nhi một chút, rồi phòng học.

Nhị nữ lạnh lùng đối diện chốc lát, ở bọn học sinh tròn mắt ngoác mồm nhìn kỹ, phân biệt hướng cửa phòng học đi đến.

"Chờ đã. . ."

Vương mẫu người há có thể ngồi xem xuống? Vội vàng bước nhanh hơn, trong nháy mắt vòng qua các nàng, chặn ở cửa, ngơ ngác hỏi: "Các người đi Bắc Giao làm gì?"

"Lão công a, người bé ngoan chờ ta trở lại, chúng ta có chút việc tư muốn xử lý một chút. . ."

Sơn Vô Lăng quyền rũ nở nụ cười, giờ lên tay ngọc sờ về phía Vương Dật bộ ngực.

'Xi '

Đột nhiên, Liễu Thiên Nhi trong nháy mắt giờ lên tay ngọc, trực tiếp nắm lấy nàng trong sáng ngọc oản, quát lạnh: "Đừng đụng hân!"

"U, ta nói Liễu đại tiểu thư, người thật biết điều. Vương Dật là chồng ta, ta nghĩ làm sao mò, liền làm sao mò. . ."

Sơn Vô Lăng cắn răng bạc cười gần, ngọc xoay tay một cái ép một chút, một mình xoay một cái, trực tiếp phản bắt đối phương ngọc oản.

"Ta xưa nay chưa từng thấy người không biết xấu hổ như vậy nữ nhân."

Liễu Thiên Nhi lớn tiếng khê kêu, tay ngọc chuyển động, lần thứ hai đem đối phương bắt.

"Thực sự là chuyện cười, người mới không biết xấu hổ."

Sơn Vô Lăng vùng lên tay ngọc, thấy chiêu phá chiêu.

'Xi xi xi. . .'

Không tới một giây đồng hồ, nhị nữ liền đối với hủy đi tam, bốn cái đối mặt.

"Mau dừng tay!"

Vương Dật cuống lên, bỗng nhiên duỗi ra hai tay, phân biệt nắm lấy các nàng ngọc oản.

Nhị nữ đồng thời ngừng lại.

"Lão công, đừng như vậy dùng sức, làm đến người ta đau quá. . ."

Sơn Vô Lăng trong nháy mắt thay đổi trước thái, mỉa tiếng lời nói nhỏ nhẹ, nghe được Vương mẫu người trúng nát một chỗ.

Liễu Thiên Nhi bị đối phương nắm lấy sau, mặt cười hơi đỏ lên, mà khi nàng nghe được Sơn Vô Lăng kinh người giọng nói sau, nhất thời tức giận đến không được không được .

"Tiện nhân!"

Nàng thối mắng một tiếng, hướng Vương Dật quát lên: "Người tránh ra."

"Nhượng cái rắm, các người không cho đi. . ."

Vương mẫu người trực tiếp mạnh mẽ lên , tuần mi vẫy một cái, rống lớn một tiếng.

Cỡ nào thanh âm vang dội a.

Liễu Thiên Nhi nhất thời ngẩn ngơ, ngây ngốc nhìn hấn, nói không ra lời.

"Lão công a, yên tâm đi, nàng không đánh lại được ta."

Son Vô Lăng hì hì nở nụ cười, mỉa mai nói.

Liễu thiên ở bên nghe xong, mặt cười lại hàn, tay ngọc trực tiếp một vùng.

Vương Dật bỗng nhiên cảm thấy tay trên truyền đến một cỗ Hồng Hoang thần lực, đương thực sự là sung mãn không thể chống đỡ.'Hô' một tiếng, thân thể không tự chủ được bị mang vào phòng học.

"Chờ ta trở lại, yên tâm, nàng không đánh lại được ta."

Liễu Thiên Nhi liếc mắt nhìn hấn, trực tiếp xoay người rời đi.

"Lão công a, ta đi rồi, ngươi muốn bé ngoan. . ."

Son Vô Lăng hướng hấn đưa hôn gió, cũng rời phòng học.

"Các ngươi đứng lại. . ."

Vương Dật đương thực sự là cuống lên, liền muốn đuổi theo.

"Vương Dật! ! !"

Đột nhiên, trong phòng học xuất hiện liên tiếp rống to.

Vương Dật nhất thời dọa một đại bình, quay đầu nhìn lại, đã thấy chừng mười cái nam sinh dồn dập đứng lên, đồng thời hướng hấn kính cái không quá quy phạm quyền lễ.

"Ta phục rồi. . ."

"Ngươi là 2 bạn nam sinh Vương."

"Đại thần. . ."

Bọn hấn một mặt kính nể đạo.

"Cút đi!"

Vương Dật mắng một câu, vọt thẳng xuất phòng học.

Trong hành lang người đến người đi, nơi nào còn có có nhị nữ hình bóng?

"Anh rể. . ."

Liễu Thiên Diệp đuổi tới, nói: "Ngươi vẫn là nghe Ngũ tỷ đi, nếu không nàng trở lại nên tức giận."

"Nghe cái rể! Chúng ta đi Bắc Giao."

Vương Dật mũi đều tức điên.

"Há, tốt. . ."

Liễu Thiên Diệp gật gù, đi theo Vương mẫu người mặt sau.

Bọn hấn ly khai tầng trệt sau, hai bóng người vọt ra, nhưng là Đinh Tú Đình cùng Triệu Long.

"Thiên, trong lòng ta Nữ thần lại muốn cùng Son Vô Lăng đánh nhau, Triệu Long ca ca, chúng ta nhanh đi Bắc Giao."

Nguyên lai, Đinh Tú Đình là Liễu Thiên Nhi fans.

"Tiểu thư, cái này không được đâu. . ."

Triệu Long nhất thời mặt mày ủ rũ, nhị nữ thực lực quá mạnh mẽ, vạn một xảy ra bất trắc, hấn căn bản bảo vệ không được Đinh Tú Đình.

"Không được, phải đi, nếu không ta đem Vương Dật sự tình nói cho cha mà đi."

Đinh Tú Đình kiều hừ một tiếng.

"Vậy ngươi đi nói đi, ta tình nguyện bỏ rở xả phá hủy, cũng không thể để cho tiểu thư ngươi kẻ khả nghi."

Triệu Long một mặt bị phản nói.

"Ngươi . . ."

Đinh Tú Đình nhất thời không còn cách nào khác, không khỏi mân mê cái miệng nhỏ. Bỗng nhiên, nàng con ngươi đảo một vòng, lấy điện thoại ra gọi tới.

"Tú Đình muội muội?"

Đối diện truyền tới một thanh âm trong trẻo.

Đinh Tú Đình mặt cười bỗng nhiên một đỏ, thấp giọng hỏi: "Luu Tinh ca ca, ngươi ở đâu đâu?"

Luu Tinh ôn nhu cười nói: "Ta ở trường học, Tú Đình muội muội, ngươi nhớ ta rồi?"

Đinh Tú Đình nhất thời mắc cỡ không xong rồi không xong rồi, thấp giọng thối cú không chính kinh, sau đó nói: "Liều gia Liễu Thiên Nhi đến trường học của chúng ta, nàng muốn cùng Sơn Vô Lăng giao thủ, bây giờ đi tới Tùng Sơn Bắc Giao, ngươi có tới hay không?"

"Cái gì?"

Luu Tinh nhất thời kinh ngạc: "Ngươi nói chính là thật sự?"

Đinh Tú Đình nhất thời không cao hứng, cong lên cái miệng nhỏ nói: "Đương nhiên là thật sự, mau tới, gọi trên Liễu Vận tỷ tỷ."

"Biết rồi, chúng ta sau 20 phút đến."

Luu Tinh vội vã cúp điện thoại.

"Triệu Long ca ca, như vậy đều có thể đi tới đi. Luu Tinh ca ca cùng Liễu Vận tỷ tỷ đều là Huyền cấp cao thủ, bọn hấn có thể bảo vệ ta."

Đinh Tú Đình kê kê nở nụ cười.

Triệu Long nhất thời bất đắc dĩ cười khổ.

...

"Sư phụ, ngài có thể hay không nhanh hơn chút nữa?"

Trên xe taxi Vương Dật trực tiếp đóng sầm 500 nguyên, gấp gáp hỏi.

"Biết rồi biết rồi."

Cho thuê sư phụ nhìn thấy năm tám lão nhân đầu sau, con ngươi đều tái rồi, nhất thời gia tăng chân ga.

Sau 30 phút, bọn hấn xuất Tùng Sơn thị, đi tới Bắc Giao Lâm Hải.

"Anh rể, các nàng ở nơi đó."

Liều Thiên Diệp chỉ về một chỗ.

Vương Dật thuận phương hướng nhìn lại, nhất thời điên rồi.

Đã thấy ——

Một mảnh rừng cây rậm rạp phía trên, lưỡng bóng người đẹp để đưa thân vào vô tận Diệp Hải bên trên.

Liều Thiên Nhi thay đổi một cái Đường y phục cổ sam, xếp bằng ở tình tế trên nhánh cây, hai đầu gối thả có một cái đàn cổ, lạnh lùng nhìn một chỗ.

10 mét ở ngoài.

Sơn Vô Lăng cũng thay đổi kiện màu đen cổ sam, một cái thanh tán nghiêng người dựa vào ở nàng vai đẹp trên, chính diện mà đứng.

Mặt trên gió rất lớn, nhị nữ sợi tóc quần áo tung bay theo gió, nếu như Thiên Tiên bình thường kỳ ảo phiêu dật.

Vương mẫu người cổ họng phát khô nói: "Có thể hay không đừng như vậy làm?"

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 118: Tán ảnh cầm âm

Tùng Sơn Bắc Giao, Lâm Hải đỉnh.

Vô hạn xanh biếc bên trên.

Cự nhị nữ bắc chếch 50 mét ngoại, đứng ba người, chính là Đông Phương Mộ Tuyết cùng Liễu Thiên Nhi mẫu thân Lý Ngọc Như, Liễu Thanh Diệp yên tĩnh đứng ở các tầng mặt sau.

"Sư thúc, Sơn gia con bé kia thật không đơn giản. . ."

Lý Ngọc Như có chút giật mình nói.

Đông Phương Mộ Tuyết đôi mi thanh tú nhú chặt, nàng vốn tưởng rằng Liễu Thiên Nhi hội chắc thắng đối phương, ai muốn Sơn Vô Lăng cảnh giới lại không phải Thiên cấp hai tầng sơ kỳ, mà là trung kỳ.

Tin tức sai lầm?

Không, cái này không thể nào, Phong Ba Đình há có thể nhìn lầm?

Lẽ nào. . .

Sơn gia nha đầu này ở mấy ngày nay lại đột phá ?

Đông Phương Mộ Tuyết đang tự suy nghĩ, đôi mi thanh tú bỗng nhiên vậy một cái, nhìn về phía khác một chỗ.

Đông 50 mét ngoại, mấy bóng người rơi vào Lâm Hải bên trên. Dẫn đầu là một tên nam tử, 40 tuổi khoảng chừng, dài đến thanh cần ngọc diện, khí vũ hiên ngang, tu vi ở Thiên cấp ba tầng trung kỳ. Sơn Vũ Hân đứng ở nam tử bên cạnh, mặt sau là Triệu Tiểu Ngọc huynh muội.

"Ha ha, biết nữ nhi mình muốn động thủ, rốt cục ngồi không yên. . ."

Đông Phương Mộ Tuyết khẽ cười nói.

Sơn phụ đương nhiên phát hiện đối phương, lạc ổn thân hình sau, hướng về hướng chính bắc ôm quyền hành lễ.

Đông Phương Mộ Tuyết hướng hấn gật gật đầu, xem như là đáp lễ .

Cùng lúc đó.

Bốn bóng người, rơi vào tây Lâm Hải, Đình Tú Đình cùng Triệu Long đến rồi, còn có tóc bạc trắng Lưu gia tỷ đệ.

"Này mấy tên tiểu tử đến xem nào nhiệt gì?"

Đông Phương Mộ Tuyết thấy, không chỉ có lác lác đầu.

"Đương thực sự là Liễu Thiên Nhi, cái kia là. . . Sơn Vô Lăng. . . ? Nàng làm sao lợi hại như vậy?"

Mấy người hạ xuống sau, soái đến đi tra Lưu Tĩnh hơi sững sờ, tuần mục trợn lên lão Viên .

"Hanh. . ."

Đình Tú Đình thấy hấn trọn mắt ngoác mồm nhìn nhị nữ, phương tâm cảm thấy ăn vị, bất mãn kiêu hừ một tiếng.

"Thật là lợi hại gọn sóng, đương thực sự là Thiên cấp tu vi, sao có thể có chuyện đó?"

Lưu Hiểu Vận giật mình nói, nàng âm thanh rất êm tai, như xào oanh hót nhỏ.

Giữa lúc tất cả mọi người đều nhìn chăm chăm không chớp mắt nhìn kỹ nhị nữ thì, Lâm Hải bên dưới, Vương Dật dĩ nhiên rơi xuống đại quyết xác định: Nhất định phải ngăn cản các nàng.

"Anh rě, ngươi. . . Ngươi muốn làm gì?"

Liễu Thiên Diệp thấy hấn một bộ kiên quyết đáng vẽ, nhất thời hoảng rồi, ôm chặt lấy đối phương.

Thảo!

Vương mỗ người điên, đại tiếng rống giận: "Ngươi ôm ta làm gì? Buông ra. . ."

"Anh rě. . ."

Liễu Thiên Diệp trực tiếp khóc: "Ngươi cũng không thể đi tới a, nếu để cho Ngũ tử biết ta không coi chừng ngươi, không phải lột da ta không thể."

Cái gì lung ta lung tung ?

Vương Dật cơ thịt run lên, nhất thời đánh văng ra hấn. Vừa muốn phóng lên trời, ai muốn Liễu Thiên Diệp đương thật đến, như trong truyền thuyết bắt từ Tiểu Cường giống như vậy, lần thứ hai ôm lấy đối phương, tốc độ nhanh chóng khác người tặc lưỡi, hấn lần này trực tiếp dùng tới Thái Cổ bí pháp cây già bàn căn.

"Ngươi. . ."

Vương mỗ người trực tiếp không còn cách nào khác .

"Anh rě, ngươi liền có thể thương đáng thương ta đi. . ."

Liễu Thiên Diệp khóc lớn, đánh chết cũng không buông tay .

. . .

Lâm Hải bên trên, nhị nữ đối diện có tới mười phút.

Thanh phong từ từ, lưu động không thôi. . .

Đột nhiên, Liễu Thiên Nhi nở nụ cười, một mâu khuynh hồng trần. . .

Lâm Hải trên tất cả mọi người, trong lòng đều là căng thẳng.

Bọn hấn biết, rốt cục muốn bắt đầu rồi.

"Son Vô Lãng, ta coi thường ngươi ."

Liễu Thiên Nhi nhẹ giọng mà nói.

Son Vô Lãng cũng tự nở nụ cười, cánh tay ngọc nhẹ nhàng nâng lên, hai tay nắm chặt thanh tán, đưa nó lạc đến tinh tế bên hông.

Liễu Thiên Nhi hai tay xoa dây đàn, chậm rãi nhắm lại tú mục, tình đối với hư không. . .

10 dư giây sau. . .

Đột nhiên, Liễu Thiên Nhi bỗng nhiên mở đôi mắt đẹp, mười cái ngón tay ngọc ở đàn cổ trên cao tốc đạn điểm lên.

"Tranh. . . Boong boong. . ."

Trong phút chốc, thể mỹ tuyệt âm phóng lên trời, vang vọng hư không.

'Xi xi. . .'

Vô tận ánh sáng trong nháy mắt từ đàn cổ trên phun ra nuốt vào mà xuất, thể như điên mãng đánh úp về phía Son Vô Lãng.

Phách thiên ly —— đám tranh đấu cùng trời đồng thời.

"Đến đúng lúc. . ."

Son Vô Lăng khẽ quát một tiếng, thân thể yêu kiều phóng lên trời, tay ngọc chính nghịch nình chuyển.

'Oa. . .'

Thanh tán bỗng nhiên chuyển động lên, mang theo từng mảnh từng mảnh cơn sóng, bốn phía không gian phát sinh đáng sợ đại vận vẹo.

"Che kín bầu trời!"

Son Vô Lăng ngọc nhẹ buông tay, thanh tán xoay tròn tư thế mãnh liệt như sét đánh, hướng về vô tận ánh sáng lao nhanh mà đi.

'Rầm rầm rầm. . .'

Sau một khắc, Lâm Hải bên trên bắn ra kịch liệt tiếng nổ vang rền.

Ánh sáng tuy là ác liệt vô cùng, có thể thanh tán nhưng là kỳ vật tạo nên, cao tốc chuyển động dưới, tán duyên không ngừng mà tiêu diệt những cái kia ánh sáng, bản thể nhưng là không tồn tại mây may.

"Hả? Không sợ thương thiên nộ!"

Liễu Thiên Nhi đôi mi thanh tú vẩy một cái, vai đẹp tùy ý đong đưa, ngón tay ngọc phi đạn tốc độ càng thêm mãnh liệt.

Thân thể nàng chậm rãi bay lên, ngưng ở trên hư không, thể nếu như không có trên Nữ thần Vương, độc chuyển càn khôn.

Ánh sáng càng ngày càng ngưng tụ, phô thiên cái địa giống như gào thét mà đi.

Son Vô Lăng đạp không mà hành, nắm chỉ như điệp lại như lan, không ngừng mà hướng thanh tán đạn điểm lục hợp.

'Xi xi. . .'

Kính gió vi vu hóa cầu vồng.

Thanh tán được lực dưới, vận tốc quay càng lúc càng nhanh, không ngừng mà tiêu diệt kéo tới ánh sáng, dĩ nhiên có đề lại tư thế, hướng Liễu Thiên Nhi chậm rãi dời đi.

Liễu Thiên Nhi mặt cười cực kỳ nghiêm nghị, ngón tay ngọc vượt đạn càng nhanh, dĩ nhiên hóa thành thiên ngoại huyễn ảnh.

Ánh sáng như ào ào sóng lớn giống như vậy, vô cùng tận, bức này sức mạnh hà sự khủng bố? Tuy nhiên không cách nào ngăn cản thanh tán nghiền ép.

Giờ khắc này Son Vô Lăng ngọc dung trắng xám cực kỳ, cả người đỏ mồ hôi tràn trề. Nàng cách không khổng khí, tiêu hao xa so với đối phương muốn đại xuất rất nhiều. Bây giờ cần chặt răng bạc khổ sở kiên trì, đương thực sự là liều mạng.

Mất thấy thanh tán ly Liễu Thiên Nhi càng ngày càng gần.

Sáu mét, năm mét, bốn mét. . .

"Thiên Nhi. . ."

Lý Ngọc Như không khỏi hoa dung thất sắc, thân thể về phía trước vọt một cái.

"Ngươi làm gì?"

Đông Phương Mộ Tuyết vội vàng ngăn cản nàng, quát lên: "Hai cái tiểu bối giao thủ, ngươi đừng phá hoại quy củ. . ."

"Sư thúc, Thiên Nhi nàng. . ."

"Yên tâm. . ."

Đông Phương Mộ Tuyết nhìn về phía này một chỗ, trầm giọng nói: "Son Vô Lăng dĩ nhiên đến cung giường hết đà."

Cùng lúc đó, Son gia vị trí.

"Cha, Vô Lăng thật là lợi hại, nàng hay là thật biết đánh thắng Liễu Thiên Nhi."

Son Vũ Hân mặt cười đồ bùng bùng, hưng phấn đến như cái bé gái.

Son phụ khuôn mặt nghiêm nghị cực kỳ, trầm giọng nói: "Không hẳn. Liễu gia nha đầu khí tức liên miên xa xưa, hiển nhiên còn có nội tình chưa sử dụng. . . Nhưng ta sợ nhất không phải cái này, Vô Lăng nha đầu này lòng tự ái cực mạnh, ta sợ. . ."

Hắn còn chưa nói xong, chiến thể phát sinh biến hóa.

"Đáng ghét. . ."

Son Vô Lăng không cam lòng quát, bởi vì thanh tán cũng không còn cách nào tiến thêm mấy mảy. Cũng không uy lực không so với trước, mà là đối phương lấy ra ánh sáng quá thân thiết tập .

"Ta nhất định phải đánh thắng ngươi."

Trong một ý nghĩ, Son Vô Lăng rơi xuống một cái kinh người quyết định. Nàng bỗng nhiên cắn phá cái lưới nhỏ, đầm máu và nước mắt ở trắng mịn lòng bàn tay, sau đó liên tục kết ấn.

"Điện độc —— hóa tiên. . ."

Son Vô Lăng kêu quát một tiếng, âm thanh có chút khàn giọng. Hai tay của nàng ngưng tụ cổ ấn, hư không đầy ngang.

'Hồng'

Trong phút chốc, một luồng hào quang lao ra đầu tay của nàng, đánh vào thanh tán bên trên.

'Vù'

Kinh người sự tình phát sinh. Thanh tán bỗng nhiên ngừng lại chuyển động, một luồng thanh mang từ tán dưới phun ra, tự tạo thành hình, biến ảo thành một cái mơ hồ thiên ảnh.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 119: Thiếu nữ tâm tư quá kỳ quái

"Đây là cái gì?"

Liễu Thiên Nhi nhất thời giật nảy cả mình.

"Được lắm Son Vô Lăng, lại có thể lấy ra 'Thanh ảnh hóa tiên' mô hình. . ."

Đông Phương Mộ Tuyết tiểu nhân không khỏi nhấm lại, nhìn ra lai lịch.

"Ba, là thanh ảnh hóa tiên. . ."

Lâm Hải phía đông, Son Vũ Hân kích động nói.

Ai biết, Son phụ sắc mặt đột nhiên đại biến, hắn biết muốn xảy ra vấn đề rồi.

"Thật là đáng sợ thuật, đã như vậy. . ."

Liễu Thiên Nhi ngán ngùi kinh hãi qua đi, trong nháy mắt để cho mình tỉnh táo lại, mười ngón bỗng nhiên tự lại quy nhất, thu về dây đàn.

"Phá. . ."

Nàng kêu quát một tiếng, đột nhiên buông ra tay ngọc.

Trong phút chốc, một con to lớn quang kiếm, từ đàn cổ trên bắn mạnh mà xuất.

"Phong trì . ."

Son Vô Lăng mặt cười bạch đáng sợ, nàng dùng hết cuối cùng một điểm khí lực, đầu tay hư không một vùng.

'Vù '

Hư ảo thiên ảnh xoay chuyển hai tay, phía trên thanh tán nhân thể, bỗng nhiên hướng quang kiếm đánh tới.

Hai người trong nháy mắt va chạm vào nhau.

'Oanh '

Trong phút chốc, trên chín tầng trời bùng nổ ra đỉnh tai nhức óc đáng sợ nổ vang, mãnh liệt khí lưu không ngừng phun ra nuốt vào mà xuất, bao phủ bát hoang.

"Phốc. . ."

"Phốc. . ."

To lớn lực phản chấn quá kinh người, nhị nữ nhất thời không chịu nổi, thổ huyết bay ngược.

"Vô Lăng . ."

Son Vũ Hân nhất thời hoa dung thất sắc, vội vàng hướng muội muội bay đi, Son phụ không có ngăn cản.

"Thiên Nhi. . ."

Lý Ngọc Như hô to, mới vừa muốn qua đi, rồi lại bị Đông Phương Mộ Tuyết kéo, nàng hướng Liễu Thanh Diệp quát lên: "Còn không mau đi đón trụ người tỷ. . . ?"

Liễu Thanh Diệp đang tự sững sờ, nghe tiếng nhất thời tỉnh lại, vội vàng hướng phía trước bay đi.

Đúng vào lúc này.

'Xi '

Đột nhiên, một vệt bóng đen từ Lâm Hải phía dưới lao ra, trực tiếp ôm lấy Liễu Thiên Nhi.

Liễu Thanh Diệp sững sờ, dừng lại thân hình, không lại tiếp tục tiến lên.

Người tới không phải người khác, chính là Vương Dật. Hắn rút cục thoát khỏi đũa kia dây dưa, vừa vặn đuổi tới Liễu Thiên Nhi thổ huyết bay ngược.

Wang Dật ôm y nhân, ở tất cả mọi người nhìn kỹ, ở hư không toàn thể tĩnh lặng.

Liễu Thiên Nhi vẫn chưa ngất, mà là sắc sảo nhìn hắn. Hai người ánh mắt, chăm chú đan vào với nhau.

"Đại bại hoại, ngươi làm sao đến rồi? Không phải nhượng người đợi ta trở lại sao?"

Liễu Thiên Nhi nở nụ cười, rất nhẹ nhàng, vui tươi cảm động.

"Đừng nói chuyện."

Wang Dật thấy nàng mặt cười trắng xám như tuyết, không có chứa một tia màu máu, vội vàng nắm chặt rồi nàng một con nhu đề, truyền nội tức.

"Ủm . ."

Liễu Thiên Nhi ánh mắt trong tỏa ra vô hạn nhu tình, nàng ngoan ngoãn đem mặt cười chôn nhập Vương Dật trong lòng, nhắm lại đôi mắt đẹp, một mặt mềm mại.

Nàng phi thường yêu thích cái cảm giác này.

Mấy sau đó, Vương Dật đỡ nàng trở xuống Lâm Hải.

Lúc này, tất cả mọi người đều bị Vương Dật đột nhiên xuất hiện làm bối rối.

Lý Ngọc Như thấy đối phương ôm lấy con gái, trên mặt nhất thời hiện ra nụ cười, trong con ngươi lóe huỳnh quang.

Đáng đáp kia, đương thực sự là cha mẹ vợ xem con rể, càng xem càng vừa ý.

"Hắn là ai?"

Lâm Hải phía đông, Sơn phụ thâm thúy con mắt híp lại.

"Gia chủ, hắn chính là Vương Dật. . ."

Triệu Tiểu Ngọc ở bên nhỏ giọng nói.

"Ồ?"

Sơn phụ sâu sắc nhìn hắn, nói: "Kỳ quái, trên người hắn vì sao một điểm cỏ vờ giả khí tức đều không có?"

Cùng lúc đó.

"Hừ, cái tên này làm sao đến rồi?"

Tây Lâm Hải bên này, Đình Tú Đình thấy kẻ này lại mượn cơ hội ôm lấy Liễu nữ thần, phương tâm cảm thấy khó chịu, cảm thấy hắn đặc biệt vô liêm sỉ.

"Hả?"

Lưu gia tỷ đệ chính đang quan sát người xa lạ này, cảm giác đối phương giống như đã từng quen biết, hảo như ở nơi nào từng thấy, nghe tiếng đồng thời nhìn về phía nàng.

Lưu Tinh kỳ quái hỏi: "Tú Đình muội muội, người biết hắn?"

"Ừm!"

Đình Tú Đình gật gật đầu, nói: "Hắn gọi Vương Dật, là trưởng học của chúng ta học sinh, Mị Cơ tỷ tỷ mới tình đầu. . ."

"Mị Cơ. . . Khắc khắc. . ."

Hai nhà lui tới rất mật thiết, Lưu Tinh tất nhiên là biết Mị Cơ, nghe xong trực tiếp vắng, hảo huyền không bị sang chết. Hắn cường tự bình phục rung chuyển tâm thần, sợ hãi nói: "Mị Cơ không phải nam sao?"

Đình Tú Đình tự biết nói lỡ, mặt mày uốn cong, cười hi hi nói: "Nhân gia nói đùa người. . ."

Lưu Tinh: . . .

"Cái này Vương Dật, ta khẳng định đã gặp qua hắn ở nơi nào."

Lưu Hiểu Vận quay đầu đi, tiếp tục nhìn chăm chú đối phương, không biết đang suy nghĩ gì.

Sơn Vũ Hân phù em gái ngoan sau, thấy nàng mặt cười bạch đến đáng sợ, vội vàng cho đối phương truyền nội lực.

Sơn Vô Lăng béo mập cái miệng nhỏ một bên, mang theo đáng sợ vết máu. Nàng lạnh lùng nhìn đối diện cặp kia 'Người yêu', mặt cười âm trầm như thủy.

Không thể phủ nhận, thiếu nữ tâm tư quá kỳ quái, kỳ quái liền các nàng chính mình cũng không làm rõ ràng được.

Nàng Sơn Vô Lăng rõ ràng không thích Vương Dật, bình lúc mặc dù một miệng một cái lão công kêu, còn làm chút thân mật động tác, đều bắt quá là đùa đối phương mà thôi.

Có thể. . .

Mình và Liễu Thiên Nhi lưỡng bại câu thương sau, cái kia Vương Dật. . . Cái kia tên ghê tởm, lại không quản lý mình? Mà là rất che chở đối thủ chính mình?

Sơn Vô Lăng tức rồi, không lý do. Hơn nữa là tức điên, lửa giận ngút trời.

"Vương Dật! ! !"

Sơn đại tiểu thư đột nhiên lớn tiếng rít gào, trong con người xinh đẹp phun ra Tam Muội Chân Hỏa: "Người tới đây cho ta!"

Nàng âm thanh quá to lớn, mà lại phi thường có xuyên thấu tính, đê-xi-ben đủ đến kinh người, trực tiếp đem một bên chị gái dọa giật mình.

"Cô nàng chết dâm kia, người nổi điên làm gì?"

Son Vũ Hân vội vàng quát khê.

"Vương Dật, ngươi có nghe hay không? Tới đây cho ta, ngươi muốn cho ta sinh khí sao. . . ?"

Son Vô Lăng không để ý tới chị gái, tiếp tục rút gươm.

Vương mẫu người đã kinh không nói gì không được không được , đối với nàng Hà Đông sư hồng mắt diếc tai ngo.

Tựa ở trong lòng ngực của hân Liễu Thiên Nhi nghe được âm thanh, mở đôi mắt đẹp, nghiêng đi mặt cười nhìn về phía Son Vô Lăng.

"Ha ha. . ."

Nàng nở nụ cười, tiết lộ trần đầy tiểu đắc ý: "Son Vô Lăng, ta gia Vương Dật là không gặp qua đi."

Dát?

Liễu Thiên Nhi như kinh động thiên hạ, ngoại trừ Lâm Hải bắc chếch, phía đông cùng phía tây người dồn dập kinh ngạc đến ngây người .

Ngươi gia ? Vương Dật?

"Liễu. . . Thiên."

Son Vô Lăng răng bạc đã sớm cắn nát , nàng gần từng chữ: "Vừa nãy đánh không đã nghiền, có muốn hay không trở lại một hồi?"

"Hắc. . ."

Liễu Thiên Nhi đắc ý yêu kiều, dùng sức ôm Vương Dật, hướng về Son Vô Lăng cười nói: "Ngươi không thấy được sao? Ta trải qua thắng?"

Vương mẫu người càng là không nói gì , bắt đắc dĩ nhìn nàng một cái.

"Ngươi thôi lắm!"

Son Vô Lăng thấy đối phương thị uy tính động tác, mũi ngọc tinh xảo thật sự tức điên , thân thể yêu kiều run lấy bầy.

Nàng bỗng nhiên bỏ qua chị gái tay, nghiêng răng nghiêng lợi hỏi: "Ngươi có phải là sợ ta ?"

Liễu Thiên Nhi đại thể nắm chắc, tự tin đặc biệt đủ, nàng đem mặt cười dựa vào về Vương Dật trong lòng, tiếp tục nhìn Son Vô Lăng nói: "Ta năng lực sợ ngươi? Ta so với ngươi lợi hại hơn nhiều. . ."

"Ngươi. . ."

Son Vô Lăng chăm chú nắm nắm đám trắng nhỏ nhắn, tê thanh nói: "Liễu Thiên Nhi, ta hướng về ngươi phát sinh khiêu chiến. Người thua, ly khai Vương Dật!"

"Ồ?"

Liễu Thiên Nhi nhất thời hứng thú, sau một khắc. . . , trời ạ, điện ảnh (Đường Bá Hổ điểm Thu Hương) tình tiết xuất hiện . Nàng trực tiếp hùng hổ đem Vương mẫu người đẩy bay , nhìn Son Vô Lăng cười gần: "Đây là ngươi nói ?"

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 120: Ta cực kỳ tốt nuôi sống

Vương mẫu người nhất thời bay ngang năm, sáu mét, hân cường ép ổn định thân thể. Nhìn khôi phục khí thế Liễu Thiên Nhi, trực tiếp mộng ép.

Giời ạ!

Ta cho ngươi truyền bảy phần mười nội tức đã qua, không phải nhượng ngươi tiếp tục đánh nhau.

Son Vô Lăng cũng khôi phục một chút thể lực, nàng tay ngọc một câu, rơi xuống ở cành lá trên thanh tán bay trở về trong tay.

"Không sai, ta nói . . "

Nàng cười lạnh.

"Được. . . "

Liễu Thiên Nhi thu hồi đàn cổ, lần thứ hai ngồi khoanh chân, tay ngọc xoa dây đàn.

"Dừng tay!"

Vương Dật trong nháy mắt vọt tới nhị nữ ở giữa, quát lên: "Các ngươi không nên đánh."

"Vương Dật, ngươi cút cho ta. . . "

Son Vô Lăng cắn răng bạc khê kêu, nàng hiện tại thật sự hận chết cái tên này .

"Vương Dật, ngươi tránh ra, ta phải cố gắng giáo huấn một chút nàng."

Liễu Thiên Nhi bình tĩnh khuôn mặt nhỏ đạo.

"Các ngươi còn muốn đánh? Tốt. . . "

Thời khắc này, Vương Dật hóa thân thành thuận đàn ông. Hắn chấp hai tay sau lưng, lạnh lùng nói: "Ta ngay khi đứng ở chỗ này, các ngươi đánh đi. . . "

Nhị nữ nghe xong nhất thời sững sờ.

Liễu Thiên Nhi thật sự không dám động thủ , chỉ lo tổn thương đối phương.

"Vương. . . Dật. . . "

Son Vô Lăng nhìn chòng chọc vào hắn, giọng căm hận hỏi: "Ngươi liền như thế thích cùng ta đối nghịch?"

Vương Dật nhìn về phía nàng, đang chờ mở miệng.

'Xi '

Đột nhiên, thiên ảnh lay động, một cái yếu điệu bóng người xuất hiện ở Vương Dật bên cạnh, chính là Đông Phương Mộ Tuyết. Nàng chậm rãi nói: "Hắn nói không sai, các ngươi gần như cứ như vậy đi. . . "

Son Vô Lăng chưa từng gặp Đông Phương Mộ Tuyết, cũng không biết lai lịch của nàng, cho rằng là Liễu Thiên Nhi tỷ tỷ, không khỏi cười gằn một tiếng: "Thật biết điều. . . "

"Vô Lăng, trở lại. . . "

Đúng vào lúc này, mấy chục mét ngoại Sơn phụ mở miệng .

Son Vô Lăng chuyển qua mặt cười, nói: "Ba, ta cùng Liễu Thiên Nhi còn không phân ra thắng bại. . . "

"Ta nhượng ngươi trở lại. . . "

Son phụ không cho nàng nói thêm gì nữa, sắc mặt đột nhiên chìm xuống.

Son Vô Lăng hô hấp có chút gấp gáp , nàng không muốn cứ vậy rời đi, nhưng cũng không dám cãi nghị phụ thân. 10 dư diệu sau, nàng mạnh mẽ giấu dưới tú đủ, lần thứ hai nhìn về phía Vương Dật, cắn răng bạc gằn từng chữ: "Vương Dật, đừng làm cho ta gặp lại ngươi."

Nàng sau khi nói xong, bay trở về đến phụ thân bên người.

Vương Dật nghe xong không chỉ có cười khở.

Son phụ thấy con gái lại đây sau, hướng về Đông Phương Mộ Tuyết ôm quyền nói: "Đông Phương tiên bối, son nào đó liền như vậy sau khi từ biệt. . . "

"Đi thôi. . . "

Đông Phương Mộ Tuyết hướng hắn gật gật đầu.

Hai người đối thoại, ngoại trừ Liễu gia người, tất cả mọi người đều là giặc này cả mình.

Đông Phương tiền bối?

Thiên, cái này xinh đẹp nữ nhân đến cùng lai lịch gì? Sơn gia gia chủ dĩ nhiên như vậy tôn xưng cho nàng?

Sơn gia rất nhanh liền đi .

"Các ngươi cũng đừng xem trò vui , mau mau về trường học đi học."

Đông Phương Mộ Tuyết nhìn về phía tây Lâm Hải.

Bốn cái thanh niên nhất thời giật mình tỉnh lại, cuống quýt hướng nàng hành văn bái đại lễ, mau mau rời đi .

Đông Phương Mộ Tuyết cười khẽ, liếc mắt nhìn Vương Dật, xoay người hướng Liễu Thiên Nhi bước đi.

Wang Dật chết nhìn chòng chọc nàng đứng đưa sinh tư cái mộng, không nhận được liếm dưới môi.

Mẹ nó, thật muốn dùng sức nắm một tý, thử xem đến cùng cái gì cảm giác.

"Thiên Nhi, ngươi thế nào? Nội tức có thể có không khỏe?"

Đông Phương Mộ Tuyết đi tới gần, ôn nhu nói. Lý Ngọc Như cũng tới đến trước mặt của con gái.

"Tỷ tỷ, ta không có chuyện gì, cái kia Sơn Vô Lăng không ngoài như vậy. . ."

Liễu Thiên Nhi tiểu nhân uốn cong, hi hi yêu kiều. Nàng cái miệng nhỏ bên cạnh còn có lưu lại chưa khô vết máu, rất là còn thương.

"Nha đầu chết tiết kia mùi tên gì? Không lớn không nhỏ. . ."

Lý Ngọc Như nhất thời kinh hãi, Đông Phương Mộ Tuyết là công công sư muội, cô nàng này lại gọi tỷ tỷ nàng?

Này không phải lộn xộn sao?

"Không có chuyện gì. . ."

Đông Phương Mộ Tuyết cười khẽ, nói: "Đi thôi!"

"Đi?"

Liễu Thiên Nhi nhất thời sững sờ, kỳ quái hỏi: "Đi đâu?"

"Đương nhiên là về trang viên , ngươi còn muốn đi học hay sao?"

Đông Phương Mộ Tuyết hỏi ngược lại.

"Ngày hôm nay là ta ngày thứ nhất đi Thiên Dục, không thể cho lão sư lưu lại ấn tượng xấu."

Liễu Thiên Nhi cuống quýt lui về phía sau hai bước, cẩn thận nói.

"Ngươi nha đầu này. . ."

Lý Ngọc Như không thể làm gì lắc đầu lắc đầu, nói: "Sư thúc, liền để nàng về trường học đi. . ."

"Cũng tốt. . ."

Đông Phương Mộ Tuyết thấy Liễu Thiên Nhi sắc mặt khôi phục đến rất nhanh, biết nàng không có được nội thương, liền gạt đầu. Lần thứ hai nhìn Vương Dật một chút, sau đó người nhẹ nhàng mà lên, rời đi .

"Hảo hảo đi học, đừng lại dễ dàng cùng người khác động thủ ."

Lý Ngọc Như rất căn dặn con gái.

"Biết rồi mẹ, ngại mau mau đi thôi. . ."

Liễu Thiên Nhi không nghe theo ngắt hạ thân tử.

Lý Ngọc Như lắc lắc đầu, cũng là nhìn xuống Vương Dật, phi thân đi tới.

Liễu Thiên Nhi thấy các nàng bay xa sau, quay người sang đi.

Vào giờ phút này, Vương Dật bị Liễu gia Nhị huynh đệ vây nhốt .

"Lục ca, ngươi vừa nảy quá thần võ . Ngươi ở trong lòng ta là cái này. . ."

Liễu Thanh Diệp hướng hân giờ lên ngón cái.

"Lục ca, ngươi thật sự quá tuần tú . . ."

Liễu Thiên Diệp ở bên nghiêng hợp đạo.

Vương Dật liên tục vuốt mắt, dĩ nhiên bị này lưỡng con ruồi làm không nói gì .

"Hai ngươi làm gì đâu?"

Liễu Thiên Nhi cười tươi rồi đi tới, hướng hai cái tộc đệ lạnh nhạt nói: "Còn không mau về đi học?"

Anh em nhà họ Liễu thân thể run lên, không dám cùng nàng nhìn thẳng, không nói hai lời, vội vàng bay xuống Lâm Hải.

"Mẹ kiếp, các ngươi đợi lát nữa ta. . ."

Vương mỗ người vội vàng rống to.

"Vương Dật, ngươi thực sự là tên đại bại hoại. . ."

Liễu Thiên Nhi kéo lại hân góc áo, sân tiếng nói: "Ngươi muốn đem ta một cái người ở lại chỗ này sao?"

Vương Dật nghe xong nhất thời không nói gì, than thở: "Này chúng ta đi thôi. . ."

Liễu Thiên Nhi nghe hân nhắc tới 'Chúng ta' hai chữ, nhất thời nổi lên nụ cười mê người, gật gật đầu, sau đó hai người bay xuống Lâm Hải.

Bắc Giao cự Tùng Sơn thị rất gần, cũng là năm km lộ trình. Có thể Liễu Thiên Nhi một mực chậm lại tiến lên tốc độ. Hai người lại dùng hơn nửa canh giờ mới đến trong thành phố, so với người bình thường nhanh không được bao nhiêu.

Vương Dật vừa định đánh xe, rồi lại bị Liễu Thiên Nhi kéo .

"Đại bại hoại, ta đói. . ."

Nàng nhẹ giọng nói

Vương Dật nhìn về phía đối phương, phát hiện Liễu Thiên Nhi cái miệng nhỏ bên cạnh, còn lưu lại một chút vết máu, nói: "Ta mua trước bao thấp khăn tay đi."

Vương Dật mua một bao thấp khăn tay, cho Liễu Thiên Nhi mềm nhẹ sát.

Liễu Thiên Nhi ngoan ngoãn nhắm đôi mắt đẹp, tùy ý hân đến lau chùi, mặt cười nổi lên phát hiện vô hạn nhu tình.

"Hảo ."

Sau 2 phút, Vương Dật lau nàng khoe môi vết máu, hỏi: "Ngươi muốn ăn cái gì?"

Liễu Thiên Nhi mở đôi mắt đẹp, có chút ngưng ngừng nói: "Ăn cái gì đều được, ta cực kỳ tốt nuôi sống. . ."

Vương Dật nghe xong vô đầu, ám đạo ngươi nói chuyện này để làm gì?

Sau 10 phút, hân mang theo Liễu Thiên Nhi đi tới một gia trà phòng ăn.

"Tiên sinh nữ sĩ, hai vị sao?"

Cửa nữ phục vụ viên con mắt nhất thời sáng ngời, rất đẹp trai nam sinh, hảo mỹ nữ hải. . .

"Đúng, giúp chúng ta tìm một chỗ yên tĩnh."

Vương Dật đạo.

"Được rồi, hai vị mời đi theo ta. . ."

Nữ phục vụ viên mang theo hai người, đi vào trà phòng ăn.

Vương Dật mới vừa đi không hai bước, bỗng nhiên sững sờ.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 121: Xin hỏi ngài muốn bao nhiêu phần?

Đương thực sự là không xáo không được thư.

Đình Tú Đình mấy người đang ngồi ở một chỗ yên lặng nhà nơi trên đây. Bọn hắn cũng phát hiện Vương Dật cùng Liễu Thiên Nhi.

"Thiên Nhi tỷ tỷ?"

Đình Tú Đình nhất thời vừa mừng vừa sợ, gấp vội vàng đứng dậy kêu.

Liễu Thiên Nhi sững sờ, chuyển qua mặt cười nhìn lại, càng là mờ mịt .

Nàng cũng không quen biết Đình Tú Đình, vì lẽ đó chỉ hướng nàng gật gật đầu.

"Vương Dật? Các người cũng tới nơi này ăn cơm?"

Triệu Long đứng dậy hỏi, Lưu gia huynh muội cũng nhìn về phía bên này.

Lưu Tinh nhìn thấy Liễu Thiên Nhi sau, tuần mục không khỏi sáng ngời, làm sao Đình Tú Đình ở phía đối diện, hắn không dám thừa bao nhiêu động tác.

"Đúng đấy, thật là đúng dịp. . ."

Vương Dật gật gù, thăm nghĩ này đều có thể đụng với?

"Đã như vậy, này đồng thời đi, ta mời khách."

Triệu Long cười đến rất sáng khoái. Nếu gặp gỡ , không nói không thích hợp, hơn nữa tiểu thư là Liễu Thiên Nhi fans.

Ngồi ở bên trong Lưu Hiểu Vận mặt cười không hề lay động, không có lộ ra chút nào vẻ mặt, Đình Tú Đình cùng Lưu Tinh ánh mắt nhưng phi thường nhiệt liệt.

"Không cần , chúng ta đan mở một bàn đi."

Vương Dật mỉm cười, đối phương trong một phòng trang nhã tuy rằng rất lớn, hoàn toàn có thể ngồi nữa hai người. Có thể mình và Đình gia có cừu oán, có thể nào đồng tiến vào cơm trưa?

Lại nói, đêm đó chính mình đêm khuya xông vào Đình phủ, Lưu gia tỷ muội cũng ở.

"Ồ. . ."

"Thiên Nhi tỷ tỷ. . ."

Triệu Long mới vừa 'Nha' một tiếng, Đình Tú Đình bỗng nhiên chạy tới, kéo lại Liễu Thiên Nhi tay ngọc, ngay thơ cười nói: "Chúng ta đồng thời ăn đi."

Nàng trực tiếp đem Vương mẫu người không nhìn .

Liễu Thiên Nhi thấy đối phương quá nhiệt tình , thực sự không tiện cự tuyệt, không nịn được nhìn về phía Vương Dật, tìm kiếm hắn ý kiến.

Việc đã đến nước này, cự tuyệt nữa, khẳng định làm người khả nghi.

"Được rồi."

Vương Dật không thể làm gì gât gât đầu, nhưng dẫn đường nữ phục vụ viên xuống .

Đình Tú Đình lờm hẩn một cái, lôi kéo Liễu Thiên Nhi ngồi vào Lư Hiểu Vận bên cạnh, Vương Dật tắc ngồi ở Triệu Long bên cạnh.

"Thiên Nhi tỷ tỷ, người muốn ăn cái gì?"

Đình Tú Đình cho nàng đưa lên thực đơn.

"Nhưng Vương Dật điem đi, ta ăn cái gì cũng không đáng kể."

Liễu Thiên Nhi Yên Nhiên cười khế.

"Vương Dật, ngày hôm nay xã trưởng mời khách, mở rộng điem. . ."

Triệu Long cười ha ha đưa lên khác một tờ thực đơn.

"Ồ?"

Vương mỗ người lông mày nhíu lại, quai lạ nhìn về phía hẩn hỏi: "Học trưởng chắc chắn chứ? Ta có thể rất năng lực ăn."

"Đương nhiên xác định, ta còn mời không nổi người một bữa cơm sao?"

Triệu Long nào có biết hẩn không biết hảo rầm? Sảng khoái cười nói.

"Được. . ."

Vương Dật gât gât đầu, lật lên thực đơn. Hẩn nghĩ thâm lần này liền mạnh mẽ tể Triệu Long một lần, toàn cho là Đình gia phó lợi tức .

Hẩn làm sao biết, Triệu Long chỉ là học sinh, Triệu phụ mỗi tháng cho sinh hoạt phí là 5000 đồng tiền.

Làm như học sinh, thật sự không thiếu.

Lúc này, bên trong Lư Tinh hướng chị gái mãnh nhảy nất ra dấu. Hẩn là nam, vị hôn thê lại ngồi ở đối diện, thực không thể chủ động mở miệng.

Liễu Hiểu Vận bạch lão đệ một chút, nghiêng đi mặt cười, khế cười nói: "Liễu tỷ tỷ, rất hân hạnh được biết người. Ta là Tùng Sơn Lư gia Lư Hiểu Vận, đây là xá đệ Lư Tinh. . ."

"Rất hân hạnh được biết Liễu tỷ tỷ. . ."

Lư Tinh vội vàng lộ ra một cái nụ cười mê người.

Bởi Vương Dật quan hệ, Liễu Thiên Nhi ngày hôm nay đối với sắc đẹp mỹ lệ thiếu nữ rất có cảnh giác, nàng hướng hai người nhạt tiếng nói: "Ta năm nay 17 tuổi, chưa chắc so với các người lớn hơn."

Hai người đồng thời ngẩn ra.

Lư Hiểu Vận mặt cười trực tiếp chìm xuống , nàng là Tùng Giang đệ nhất cao trung hoa khôi của trường, lại là Lư gia thiên kim, chưa từng được quá bức này lạnh nhạt?

Thiên cấp rất đáng gồm sao?

Lư Tinh cùng chị gái muốn đến hoàn toàn khác nhau, hẩn không nghĩ tới đối phương so với mình còn tiểu một tuổi, tâm tư càng là lung lay . Chỉ có điều, Liễu gia ninh châu vì sao đối với Vương Dật như vậy cảm thấy hứng thú?

Ach. . . , cái này Vương Dật là ai? Đã qua chưa từng nghe nói. Ngày hôm nay nhị nữ động thủ, hảo như chính là cái tên này gây ra đó.

Nghĩ tới đây, Lư Tinh gương mặt tuấn tú vì hơi trầm, quay đầu nhìn về phía Vương Dật.

Cùng lúc đó.

Đình Tú Đình mấy người điem món ăn bắt đầu lên.

Cũng thực không tồi, nhất nhân đồng loạt kiểu Pháp vịt quay can, một phần cá muối Vương, điem tâm ngọt một số.

"Vương Dật, chọn xong sao?"

Triệu Long thấy trước điểm đồ vật tất cả lên , có chút nóng nảy hỏi.

"Ồ. . . , hảo ."

Vương mẫu người khép thực đơn lại, hướng hần cười ha ha, kêu một tiếng người phục vụ.

Triệu Long thấy hần cười đến rất quý dị, không khỏi trong lòng sợ hãi? Âm đạo tiểu tử này giờ trò quý gì?

Người phục vụ cảm điện tử điểm đơn khi đi tới .

Vương mẫu người chỉ vào vịt quay can, không nhanh không chậm nói: "Cái này, cho ta đến 20 lệ."

"Cái gì?"

Người phục vụ nghe xong trực tiếp sững sờ.

Thảo!

Triệu Long nhất thời kinh hãi đến biến sắc.

20 lệ? Ngươi mẹ. . .

Này gan ngỗng 138 nguyên đồng loạt, quý muốn chết, vừa này Đình Tú Đình điểm sau, nhượng hần đau lòng nửa ngày.

20 lệ nhưng là tiểu 3000 khối a, cái tên nhà ngươi ăn nhiều như vậy sao?

Triệu Long hữu tâm ngăn cản, có thể vừa này đã đem nói thả ra ngoài , nước đồ khó hốt. Hiện tại chỉ có thể đem nước đắng hướng về trong bụng yết, trong lòng cầu khẩn cái tên này đừng tiếp tục chinh yêu thiêu thân .

Tất cả mọi người cũng là một mặt giật mình nhìn Vương Dật.

Vương mẫu người cực kỳ bình tĩnh, dưới con mắt mọi người, tay lại nhấc đã dậy rồi.

"Cái này, cũng cho ta đến 20 phần. . ."

Hần chỉ chỉ trên bàn cá muối Vương.

Lần này càng ác hơn. . .

Triệu Long suýt chút nữa tại chỗ nhảy lên. Cá muối Vương cũng phải 20 phần? Vương Dật, ngươi biết món ăn này là 338 nguyên một phần sao?

Đình Tú Đình cau mày, chết nhìn chòng chọc Vương Dật, khuôn mặt nhỏ trầm đến đáng sợ. Nàng biết Triệu Long Caly chỉ có 1 vạn nguyên tả hữu, vừa này nàng điểm như thế quý món ăn, nguyên nhân chủ yếu là người yêu đến Tùng Sơn.

Vốn là một bữa cơm, nhiều lắm 2000 nguyên quyết định , như thế rất tốt, nếu là thật lên, 1 vạn nguyên khẳng định hơn.

Lần này lên Liễu Thiên Nhi cũng nhìn không được , hơi sắc giọng: "Đại. . . Vương Dật, ngươi gọi nhiều như vậy làm gì?"

Vương Dật da mặt thật dày: "Ta mới vừa nói , ta đặc biệt năng lực ăn. Triệu học trưởng, ngươi xem . . ."

Triệu Long đại số rất kém cỏi, bất quá hay vẫn là trong thời gian ngắn nhất toán xuất giá tiền, khuôn mặt có chút rút gân nói: "Vương Dật, hay vẫn là đừng gọi nhiều như vậy , ta sợ ngươi ăn không được. . ."

"Học trưởng yên tâm, ta khẳng định ăn , những này còn chưa đủ đây. . ."

Vương Dật nghe xong trực tiếp nở nụ cười.

Triệu Long nghe xong, nhất thời một mặt tro nguội, hần hướng người phục vụ khó nhọc nói: "Dưới đơn. . ."

Người phục vụ vừa nghe, cái nào còn có thể do dự? Trực tiếp rơi xuống tờ khai. Những thức ăn này nàng nhưng là có đề điểm.

"Tiên sinh, xin hỏi còn có nhu cầu gì sao?"

Nàng dưới xong đơn sau, lần thứ hai nhìn về phía Vương Dật.

Triệu Long nghe xong, hận không thể đứng lên đến phiền nàng hai tát tai.

Ma túy, đều gọi nhiều như vậy , còn nhượng hán điểm? Người có hay không điểm nghề nghiệp tổ nuôi dưỡng?

Vương mẫu người có thể không như thế nghĩ, khá là tán thưởng liếc nhìn đối phương, hỏi: "Cái kia thủ ô muộn hoang đại hải sâm. . ."

Thảo!

Triệu Long nhất thời điên rồi, cái kia món ăn nhưng là 988 một phần, cái tên này sẽ không cũng tới 20 phần chứ? Một lúc tính tiền làm sao bây giờ? Hiện tại đều kém 1000 nhiều đây.

Người phục vụ con mắt nhất thời sáng lên đến rồi: "Tiên sinh, bản điểm hải sâm là hoang đại, phi thường có bồi bổ hiệu quả. Xin hỏi ngài muốn bao nhiêu phần. . .?"

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 122: Ta chính là quá giới

Triệu Long nhìn người phục vụ, ánh mắt thật sự rất không quen , sát khí tràn trề.

"A. . ."

Vương mẫu người trầm ngâm nói: "Hoang đại nhân sâm có phải là quá bù đắp. . ."

"Đúng đúng. . ."

Triệu Long phảng phất nghe được tiếng trời, vội vàng nói: "Chúng ta hiện tại còn trẻ, dùng không được như thế bù."

"Học trường nói đúng."

Vương Dật gật gù, hướng người phục vụ cười nói: "Vậy thì đến thập phần đi."

Triệu Long nhất thời hoá đá.

"Trải qua điểm hảo tiên sinh, xin hỏi còn có nhu cầu gì sao?"

Người phục vụ thật sự cười mở ra hoa, chỉ riêng này 10 phần hải sâm đề điểm, liền năng lực có mấy trăm.

"Trước tiên nhiều như vậy đi, không đủ lại điểm. . ."

Vương mẫu người hướng nàng phát phát tay.

Người phục vụ cười rồi đi.

"Vương Dật!"

Đình Tú Đình thực sự nhẫn không đi xuống , đập trác mà lên, khê kêu nói: "Người giờ trò quý gì? Nhiều như vậy đồ vật người ăn được sao? Lại còn chọn bài ô đôn hải sâm. . ."

Tất cả mọi người đều nhìn về kẻ này, chính là Liễu Thiên Nhi cũng cảm giác Vương Dật làm có chút quá đáng

"Hắc. . ."

Vương mẫu người lười biếng xem nhớ nàng: "Ta là Đại Vị Vương, như thế điểm còn chưa đủ tắc hàm răng đây. . ."

"Người thối lắm. . . Vương Dật, ta cảnh cáo người. . ."

"Tiểu thư!"

Triệu Long vội vàng đánh gãy nạng: "Mau mau ăn đi, nếu không gan ngỗng đều nguội."

"Hừ!"

Đình Tú Đình không muốn bác Triệu Long mặt mũi, mạnh mẽ trừng một chút Vương mỗ người, cảm giận ngồi xuống lại.

Triệu Long bất đắc dĩ nhìn Vương Dật một chút, âm thầm lấy điện thoại di động ra, cho cha phát tài cái tin nhắn: Ba, lấy sạch cho ta hồi 2 vạn đồng tiền lại đây.

Không nhiều một lúc, điện thoại di động của hần lĩnh âm hưởng lên, Triệu phụ trực tiếp phát tới.

Triệu Long vội vàng nói tiếng xin lỗi, cầm điện thoại di động lên ly khai vị trí.

"Thiên Nhi tỷ tỷ, nguoi ném thử này đạo cá muối Vương đi, ăn cực kỳ ngon."

Đình Tú Đình đem chính mình món ăn đẩy lên Liễu Thiên Nhi trước mặt.

"Nguoi ăn đi, Vương Dật trải qua điểm."

Liễu Thiên Nhi không khỏi cười khê.

"Không có chuyện gì, ta một lúc ăn nữa, ngược lại còn có 20 phần đây."

Đình Tú Đình cười nói, sau đó sẽ thứ trừng mắt Vương Dật.

Vương mỗ người trái tim nhỏ cực kỳ mạnh mẽ, hoàn toàn không có được ảnh hưởng, thần nhiên tự nhiên lấy ra điện thoại di động chơi game.

"Này. . . Được rồi. . ."

Thịnh tình không thể chối từ, Liễu Thiên Nhi liếc nhìn Vương Dật sau, cầm lấy bộ đồ ăn.

Cùng lúc đó.

Lưu Tinh nhìn Vương Dật vài lần sau, liền đưa mắt chuyển đến Liễu Thiên Nhi trên người. Nhìn đáng đáp, hần đối với người sau thật là ngưỡng mộ.

Lưu Hiểu Vận cũng không phải, nàng vẫn bí mật quan sát Vương Dật, càng xem càng cảm thấy nhìn quen mắt.

Khăng định đã gặp qua hần ở nơi nào.

Lưu đại tiểu thư khổ sở hồi ức, đột nhiên, trong đầu linh quang lóe lên.

Không thể nào!

Nàng nhất thời bị chính mình phát hiện chấn động bối rối.

Mấy phút sau, Triệu Long nắm điện thoại di động đi về tới, mà Vương mỗ người điểm món ăn cũng lục tục bùng lên .

Khá lắm, tổng cộng 50 cái từ bàn, tràn đầy một bàn đều không thả xuống, trà phòng ăn phục vụ rất tốt, công nhân cho bọn họ đẩy tới hai cái thiết cái giá, đem còn lại thả ở phía trên.

Vương mỗ người đương thật không khách khí, đem mấy bàn gan ngỗng cùng cá muối Vương hưởng về Liễu Thiên Nhi trước mặt đẩy một cái, sau đó cầm lấy bộ đồ ăn, bắt đầu dứt khoát hần hoi.

Liễu Thiên Nhi mặt cười có chút đỏ, không phải hành trang.

Nàng cảm giác 'Vị hôn phu' so với mình mấy cái huynh trưởng còn vô liêm sỉ, ăn tương càng thêm khó coi.

Vương Dật cũng mặc kệ cái kia, khò khè lỗ một trận phong quyền tàn vân, cùng tám đời chưa từng ăn com đúng thể.

Triệu Long cùng Lưu Tinh đều là choáng váng, nhìn chơi bạt mạng trong Vương mỗ người, cả kinh nói không ra lời.

Đình Tú Đình trừng lớn tiểu nhãn, nàng thực sự không dám tưởng tượng, một cái người cái bụng năng lực thịnh dưới nhiều như vậy đồ vật.

Lưu Hiểu Vận không chút biến sắc thả xuống bộ đồ ăn, cầm lấy một tấm khăn giấy, nhắm ngay Vương Dật mặt hừ không vừa che.

Hả?

Đương thực sự là hần?

Lưu Hiểu Vận đôi mắt đẹp Thần Mang bắn ra bốn phía, nàng trải qua vạn phần khẳng định, cái này người chính là đêm khuya đó xông Đình phủ cường giả bí ẩn.

Vương mẫu người tuy rằng ở rượu chè ăn uống quá độ, nhưng là lục lộ mắt xem. Hắn cảm giác tà chếch bóng trắng lóe lên, không khỏi ngừng đầu nhìn lại. Đã thấy cái kia rất giống Lâm Duẫn Nhi (Im Yoona) tóc bạc nữ cầm khăn giấy, mạnh mẽ nhìn mình.

Vương Dật trong lòng cả kinh, nhìn chòng chọc vào nàng, phình quai hàm nhưng không có đình chỉ nhúc nhích, đáng đáp thật là đáng sợ.

Nàng đang làm gì?

"Người gọi Vương Dật?"

Lưu Hiểu Vận chậm rãi mở miệng, nhất thời hấp dẫn ánh mắt của mọi người.

Liễu Thiên Nhi có chút không cao hứng , đang chờ mở miệng, nhưng chợt nhớ tới Vương Dật hội Lưu gia tuyệt học băng hàn thần quyền, hai người khả năng có cái gì ngon nguồn, liền nhịn xuống.

"Đúng, Lâm tỷ tỷ, người ném thử cái này hải sâm, ăn thật ngon. . ."

Vương mẫu người nhất thời bùng lên một bàn hoang đại hải sâm đưa về phía đối phương.

Lưu Hiểu Vận giờ tay tiếp nhận, đặt ở một bên, lạnh lùng nói: "Ta không họ Lâm. Vương Dật, người. . ."

"Cái gì?"

Vương mẫu người hai mắt nhất thời trợn lên tặc đại cực kỳ, giật mình nói: "Người không phải diễn quá Vũ Thần Triệu Tử Long sao? Ta vừa nãy liền phát hiện , nhưng vẫn thật không tiện mở miệng hỏi."

Lưu Hiểu Vận rất khôn khéo, nhất thời phát hiện kẻ này ở đánh trống lảng già bộ ngớ ngẩn.

Hắn khẳng định là người bí ẩn kia, chạy không được.

"Thiết. . ."

Đình Tú Đình kiều hừ một tiếng: "Ánh mắt người có vấn đề sao? Hiểu Vận tỷ tỷ có thể so với Lâm Duẫn Nhi (Im Yoona) đẹp đẽ."

"Không phải?"

Vương Dật sững sờ, rung đùi đắc ý nói: "Sao có thể có chuyện đó? Rõ ràng là một cái người, ta đặc biệt yêu thích Hạ Hầu Kinh Y (Vũ Thần Triệu Tử Long lý vai nữ chính)."

Liễu Thiên Nhi nghe xong, mặt cười không khỏi chìm xuống.

Nàng vừa nãy liền phát hiện Lưu Hiểu Vận rất giống một cái nữ diễn viên, bây giờ nghe Vương Dật nói yêu thích bên trong nhân vật, phương tâm cảm thấy ăn vị.

Này đại bại hoại có ý gì?

"Vương Dật, người đừng hòng mơ tới."

Một bên Đình Tú Đình muốn xóa , cắn răng bạc nói: "Truy Hiểu Vận tỷ tỷ người nhiều hơn nhiều, so với người soái hiệu được là. . ."

"Tú Đình!"

Lưu Hiểu Vận ngăn cản nàng tiếp tục nói, sâu sắc nhìn Vương Dật, cười lạnh nói: "Vương Dật, người vẫn ở đánh trống lảng nói sang chuyện khác, là muốn ăn giấu chút gì? Phải biết, có một số việc là không che giấu nổi."

Liễu Thiên Nhi nghe xong, hộ độc chi tâm bay lên, nàng lạnh lùng nhìn Lưu Hiểu Vận, lạnh giọng hỏi: "Liễu Hiểu Vận, người có ý gì?"

Lưu Hiểu Vận nghe tiếng nhìn về phía đối phương, không nói gì.

Nhị nữ ánh mắt ở hư không va chạm, ám lưu giọt giấy.

"Tỷ, người đây là làm gì?"

Lưu Tinh nhất thời hoảng rồi.

"Người câm miệng."

Lưu Hiểu Vận hướng lão đệ khẽ kêu, cùng Liễu Thiên Nhi đối diện 10 giây tả hữu, bỗng nhiên nở nụ cười, gằn từng chữ: "Liễu Thiên Nhi, các người Liễu gia, quá giỏi."

Nàng cho rằng, Vương Dật là Liễu gia người, Lãnh Tâm chết cùng Liễu gia không tránh khỏi có quan hệ. . .

Liễu Thiên Nhi nhưng hiểu lầm, nàng cho rằng, Vương Dật cùng cái này Lưu Hiểu Vận là quen biết đã lâu, nói không chắc còn có cái gì bí mật nhỏ. Hai người vẫn làm bộ không quen biết, mà người sau nhưng là hẳn không đi xuống. . .

Nghĩ tới đây, Liễu Thiên Nhi cũng nở nụ cười, đứng dậy ngồi ở Vương Dật bên người, kéo lại hẳn một cái cánh tay, vung lên đôi mi thanh tú nói: "Ta chính là quá giỏi, người năng lực thế nào?"

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 123: Cha ta muốn gặp gỡ người

Đây là xích ~ lỏa lỏa thị uy.

Lưu Tinh ánh mắt âm trầm, lạnh lùng nhìn Vương Dật, trong mắt nổi lên ngập trời ghen tỵ.

Mà Lưu Hiểu Vận đôi mi thanh tú trực tiếp đứng vững, phần quyền nắm thật chặt.

'Hô '

Trong phút chốc, một luồng Băng Hàn chi khí từ trên người nàng phóng thích mà xuất, ba ngàn tóc bạc hư không tạo nên, khí thế kinh người.

"Hiểu Vận tỷ tỷ. . ."

Đình Tú Đình không khỏi kinh sợ, Triệu Long sắc mặt cũng là căng thẳng.

Hàn khí đập vào mặt, Vương Dật không nhúc nhích căn bản, chỉ là bị Liễu Thiên Nhi kéo sau, cảm giác rất không dễ chịu, hơi chấn động một cái, nhưng là không có tránh thoát khỏi đi.

"Người đừng nhúc nhích. . ."

Liễu Thiên Nhi hướng hẳn thấp giọng gặng một câu, sau đó thần nhiên tự nhiên nhìn về phía Lưu Hiểu Vận, cười lạnh nói: "Huyền cấp hai tầng? Bằng người điểm ấy đạo hạnh tâm thường, cũng muốn cùng ta hò hét?"

Lưu Hiểu Vận tiểu nhân chậm rãi neho lại: "Liễu Thiên Nhi, đừng tưởng rằng ta hội sợ người."

"Ha ha. . ."

Liễu Thiên Nhi cười khê, lạnh lùng nhìn nàng, gằn từng chữ: "Ta một cái tay liền năng lực thử ra người sâu cạn."

Được rồi, bên cạnh Vương mỗ người trong nháy mắt muốn dơ.

"Ta ngược lại muốn nhìn một chút, người này một cái tay đến cùng lợi hại bao nhiêu. . ."

Lưu Hiểu Vận cũng không nhịn được nữa, đột nhiên đứng lên.

Vương mỗ người nghe đến đó, thừa nhận chính mình càng nghĩ càng dơ. . .

Liễu Thiên Nhi không nói gì, buông ra Vương Dật, chậm rãi đứng dậy.

Nhị nữ ánh mắt đối chọi gay gắt, không ai nhường ai.

"Hiếu Vận tỷ tỷ, người đừng như vậy. . ."

Đinh Tú Đình cảm thật chặt đôi phương tay nhỏ, cẩn thận khuyên.

Vương Dật cũng lời Liễu Thiên Nhi ngọc oản, không muốn để cho tình thế thăng cấp.

"Khắc khắc khắc. . . , nơi này sao như thể lạnh? Đông chết lão phu. . ."

Đúng vào lúc này, một tiếng nói già nua xuất hiện , đã thấy Nam Cung Nhất lão đảo đi tới.

Vương Dật thấy rõ người tới sau, đặc biệt không nói gì.

Này đầu lừa già làm sao đều là bám dai như đĩa, nơi nào đều có hấn.

"U, các người đây là làm gì đâu? Đồ đệ vợ, ta phải nói một chút người . Mới vừa cùng chính mình tỷ muội đánh xong, lại muốn cùng người khác động thủ, này còn thể thống gì? Nữ nhân danh tiếng không thể che lại chính mình nam nhân. . ."

Nam Cung Nhất hướng Liễu Thiên Nhi nhếch miệng nở nụ cười, lộ ra miệng đầy lão Hoàng răng.

Này biến số có chút kinh người, cổ vũ tiểu thị tươi môn nhất thời choáng váng.

Liễu Thiên Nhi mới vừa bị cái kia 'Đồ đệ vợ' mắc cỡ khuôn mặt đỏ lên, có thể sau khi nghe đến, đôi mi thanh tú liền nhắm lại đến rồi: "Cái gì chính mình tỷ muội? Văn bối nghe không hiểu. . ."

"Chính là cái kia Sơn Vô Lăng a. . ."

Nam Cung Nhất ha ha cười nói: "Nàng cũng là Vương Dật vợ, án thứ tự trước sau, Sơn Vô Lăng là đại phụ, người là hai phụ. Các người người một nhà đánh đánh cũng coi như , cũng không thể cho mình nam nhân tại ngoại diện gây phiền toái, như vậy không tốt. . ."

Hấn như sấm sét giữa trời quang, trực tiếp đem cổ vũ tiểu thị tươi môn bỏ cái kinh ngạc.

Sơn Vô Lăng? Đại phụ? Hai phụ?

Giời ạ! Này cái gì quý?

Vương mỗ người nhất thời điên rồi, hướng hấn giận dữ hét: "Lão gia hoá, người nói những gì đó?"

"Tiểu tử thôi. . ."

Nam Cung Nhất nhất thời không cao hứng , thối râu mép trợn mắt nói: "Lão phu giải quyết cho người trong nhà mâu thuẫn, người này thái độ gì?"

Mâu đại gia người cái thuẫn a.

Vương Dật đương thật muốn sinh bỏ này đầu lừa già.

Liễu Thiên Nhi nhìn Nam Cung Nhất, đôi mi thanh tú cau đến càng sâu .

Hấn có ý gì? Lễ nào nhận rồi Sơn Vô Lăng cùng với Vương Dật?

Liễu Thiên Nhi xuất thân cổ vũ thế gia, tuy rằng không ủng hộ nam nhân tam thê tứ thiếp, nhưng cũng không phải đặc biệt phản cảm.

Cha của nàng thì có Tứ Phòng thê thiếp.

Có thể nghe Nam Cung Nhất nói Sơn Vô Lăng là đại phụ, nàng nhất thời không thích nghe .

Đùa gì thế? Ta há có thể xếp hạng cái kia Sơn gia nữ nhân phía dưới?

"Được rồi, đều đừng đứng , dưới trướng ngồi xuống. . ."

Nam Cung Nhất khô tay vung lên, một luồng nhu lực nhất thời xuất hiện, Liễu Thiên Nhi cùng Lưu Hiếu Vận thân thể yếu đuối run lên, đồng thời ngồi trở lại vị trí của chính mình.

Lưu Hiếu Vận sắc mặt đại biến, nàng không nghĩ tới ông lão này thân thủ như vậy kinh người.

"Ai nha, nhiều như vậy ăn ngon đây."

Nam Cung Nhất đúng là một điểm không khách khí, tự mình nắm quá một phần cá muối Vương, bắt đầu ăn.

Mọi người mờ mịt nhìn hần, thỉnh thoảng không nói gì.

"Cái này hơn 300 một phần, ăn bao nhiêu chính người trả tiền."

Vương Dật nhìn thấy thế nào này đầu lừa già làm sao không vừa mắt, thấy hần nuốt đến lợi hại, nhát tiếng nói.

"Hả? Khắc khắc. . ."

Nam Cung Nhất ăn được tới lúc gấp rút, nghe vậy nhất thời ghen , nét mặt già nua một mảnh Tử Thanh.

"Xã trưởng, ngày hôm nay cảm ơn người mời khách, hôm nào ta làm chủ. . ."

Vương Dật hướng Triệu Long gật gật đầu, sau đó kéo Liễu Thiên Nhi ly khai chỗ ngồi.

"Ái đồ, người đi đâu vậy?"

Nam Cung Nhất vội vàng kêu.

Vương Dật không để ý tới hần, trực tiếp đi ra ngoài cửa.

"Tiểu tử thói này."

Nam Cung Nhất bất đắc dĩ lắc đầu một cái, nhìn trước mặt mấy vị cô vũ tiểu thịt tươi, răng vàng một nhếch: "Các người sẽ không thật làm cho lão phu chính mình trả tiền đi. . . ?"

. . .

Xuất trà phòng ăn sau, Liễu Thiên Nhi thăm thẳm hỏi: "Vương Dật, Nam Cung tiền bối nói chính là thật sự?"

"Người đừng để ý tới hần. . ."

Vương Dật bất đắc dĩ nói: "Ta mới sẽ không cưới Sơn Vô Lăng cái kia mù điên làm vợ."

"Thật sự?"

Liễu Thiên Nhi nhất thời vừa mừng vừa sợ, đôi mắt đẹp dị thái liên tục.

"Đó là đương nhiên."

Vương Dật không có suy nghĩ nhiều, gật đầu nói.

Hạnh phúc tới quá nhanh, Liễu Thiên Nhi mặt cười hàm vận, bé ngoan đi theo bên cạnh hần.

Nàng yên tâm.

Đi mấy bước sau, Vương Dật phát hiện mình còn nắm đôi phương tay nhỏ đây, vội vàng buông ra.

Ái thừa nghĩ, Liễu Thiên Nhi chăm chú cảm ngược, căn bản không muốn rời đi hần đại thủ.

Vương Dật không có tránh thoát, do nàng đi tới.

Chờ hai người sau khi về trường, trải qua đến cơm điểm.

Nguyệt Thi Lam cho Vương Dật phát tới tin nhắn, nói cùng nhau ăn cơm, người sau hồi phục ăn qua.

"Ai tới tin nhắn?"

Liễu Thiên Nhi đã biến thành hiếu kỳ bảo bảo, tiếng cười hỏi.

"Một cái bạn học trai gọi ta ăn cơm, ta nói ăn qua. . ."

Vương Dật không dám nói lời nói thật, hần sợ Liễu Thiên Nhi biết hai vị hoa khôi của trường sau, hội gây sự với các nàng.

Hai người về đến trong lớp.

Sơn Vô Lăng chỗ ngồi trống trơn, nàng vẫn chưa về, mãi đến tận đi học cũng không thấy tăm hơi.

"Nàng lẽ nào được nội thương ?"

Vương Dật kỳ quái tự nói.

Roi xuống đệ nhất tiết khóa, Vương Dật nhận cái tin nhắn, là mẹ phát tới : Ta đã trở về, các người ở trên lớp?

Vương Dật về: Ngài rốt cục trở lại . Ta ở trường học, Phi Yên các nàng về nhà , qua mấy ngày trở lại.

Triệu Phụng Lan: Nha, buổi tối về sớm một chút, ta có việc nói với người.

Vương Dật: Tốt đẹp.

Phát xong tin nhắn sau, Vương Dật suy nghĩ một chút, quyết định đem chuyện tiền bạc nói cho mẹ, không thể lại làm cho nàng chung quanh bên ba . Còn khỏi nguồn, hắn đã sớm nghĩ kỹ . Liền nói mở lập cổ phiếu tài khoản thì, phát hiện mình có hồ thị tài khoản, bên trong có 1 cái ức tài chính, khả năng là cha lấy chính mình danh nghĩa mở.

Còn lại, hắn muốn giữ lại vườn mình dùng.

Thời gian trôi qua rất nhanh, đảo mắt liền tan học .

Sơn Vô Lăng vẫn chưa có trở về.

"Vương Dật."

Liễu Thiên Nhi đem sách giáo khoa thu cẩn thận, hướng hắn cười khê: "Hậu thiên người có thời gian hay không? Người theo ta về chuyển Trương Đình, cha ta muốn gặp gỡ người. . ."

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 124: Cũng bị mạnh hơn

"Cuối tuần ta có việc, sau này hãy nói đi. . ."

Vương Dật trực tiếp lắc đầu, hắn mới không muốn đi Trương Đình đây.

"Người có chuyện gì?"

Liễu Thiên Nhi không nghĩ tới đối phương hội từ chối, đôi mi thanh tú vừa nhú, nàng đều trải qua cùng trong nhà nói xong rồi.

"Một ít chuyện riêng, không tiện nói."

Vương Dật vác lên túi sách liền muốn rời đi.

"Việc tư?"

Liễu Thiên Nhi vừa nghe cuống lên, một phát bắt được cánh tay của hắn, neho lại tiểu nhân hỏi: "Cái gì việc tư? Nói cho ta nghe một chút. . ."

Vương Dật bị nàng nhìn chăm chú đến trong lòng sợ hãi, nhớ tới cô nàng này cường hãn, 'Lão bà ta sắp trở về rồi' mấy chữ này không dám nói ra, nói: "Chuyện trong nhà, rất trọng yếu. . ."

Liễu Thiên Nhi sâu sắc nhìn hắn, trầm mặc chốc lát, hỏi: "Vương bá bá sự tình?"

"Ừm!"

Vương Dật gật đầu, xem như là thừa nhận .

Liễu Thiên Nhi buông ra tay ngọc, ôn nhu nói: "Người yên tâm, Vương bá bá sự tình, nhà chúng ta sẽ không đứng nhìn bàng quan."

"Cảm ơn!"

Vương Dật cười cợt, nhưng không có thâm nghĩ.

Liều Thế Thành này thiên nói rõ ràng rõ ràng, chính mình chỉ có cưới Liều Thiên Nhi, Liều gia mới gặp qua hỏi Đỉnh gia sở làm tất cả.

Nếu như không có đại tiểu tiên nữ, Vương mỗ nói không chắc sẽ bán đi chính mình nhục thể .

Ach, nói như vậy không đúng, ngoại trừ tính khí hơi lớn, Liều Thiên Nhi ở mỗi cái phương diện đều là cực phẩm, tự mình nói bất định thật hội 'Gả' đã qua.

Sự nghi ngờ mở ra, Liều Thiên Nhi muốn cùng hắn cùng đi, bị Vương Dật uyển ngôn cự tuyệt .

Hắn không muốn cùng đối phương từng có tiếp xúc nhiều.

Sau 10 phút, Vương mỗ người đi ra trường học, đưa tay ngăn cản chiếc xe.

'Xì xì xì . . '

Đột nhiên, hắn toàn thân chấn động mạnh, trực tiếp không thể chuyển động, cũng không phát ra được thanh âm nào.

Một cánh tay ngọc duỗi tới, đem hắn đẩy vào trong xe.

"Sur phụ, Tùng Sơn quán rượu lớn."

Cửa sau đóng lại, một cái thiên ảnh ngồi lên rồi vị trí phía trước.

"A . . A . . "

Vương Dật liều mạng muốn rống to, làm sao huyết đạo bị điểm, hắn chỉ có thể phát sinh nhẹ nhàng tiếng rên rĩ.

Thiên ảnh quay người sang tử, nhìn về phía hắn.

Là Sơn Vô Lăng.

Cờ nào lạnh lùng ánh mắt a, nó như là Nam Cực băng sơn lạnh lẽo, lạnh đến mức người không thờ nổi.

Xe taxi lái đi .

Liều Thiên Diệp âm thầm trạm ở cửa trường học. Hắn ngày hôm nay có chút đau bụng, vì lẽ đó xuất tới chậm, vừa vận nhìn thấy này một màn kinh người.

Liều Thiên Diệp vội vàng ngăn cản chiếc xe, quay về sư phụ nói: "Nhanh theo phía trước diện chiếc xe kia."

Sau 20 phút.

Sơn Vô Lăng mang theo Vương Dật tiến vào Tùng Sơn quán rượu lớn.

Liều Thiên Diệp sau khi xuống xe, vội vàng cho Liều Thiên Nhi gọi tới: "Ngũ tỷ, anh rể bị Sơn Vô Lăng bắt cóc, bọn hắn tiến vào Tùng Sơn quán rượu lớn. . ."

"Cái gì? Ngươi làm gì ăn? Tại sao không ngăn cản tiện nhân kia?"

Trong điện thoại Liều Thiên Nhi lớn tiếng rít gào.

Liều Thiên Diệp oan ức đều sắp khóc: "Sơn Vô Lăng là Thiên cấp cường giả, ta sợ đánh rần động cò, đứt đoạn mất manh mối, vì lẽ đó. . ."

"Đừng nói nhảm, ngươi nhanh đi cứu Vương Dật, ta lập tức tới ngay. Vương Dật nếu là có cái gì chuyện bất trắc, ta bắt ngươi là hỏi."

Liều Thiên Nhi cúp điện thoại, hoả tốc tới rồi.

Liều Thiên Diệp vội vàng đi ra khách sạn đại sảnh, người ở đây rất nhiều, nhưng không có hai người hình bóng.

"Hồng rồi, nhất định phải mau chóng tra được Sơn Vô Lăng mở phòng nào."

Hắn hô to không ổn, vội vàng cầm điện thoại di động lên, mở ra một cái khác số điện thoại.

. . .

Son Vô Lăng mở chính là một gian xa hoa bọc lớn.

Hai người sau khi đi vào, Vương mẫu người bị vô tình vút tại trên giường lớn.

Son Vô Lăng tay ngọc lẳng không hư đạn, giải hấn á huyết.

"Son Vô Lăng, ngươi muốn làm gì?"

Vương Dật bay thẳng đến nàng rỗng to, hai mắt đỏ đến mức đáng sợ.

Son Vô Lăng liếc mắt nhìn hấn, đem tay nải hương về trên đài một thả, cời giày, ăn mặc dép tiến vào phòng tắm.

Mấy sau, bên trong truyền đến vòi hoa sen nhường âm thanh.

"Son Vô Lăng, ngươi giờ trò quý gì? Dẫn ta tới khách sạn làm cái gì?"

"Son Vô Lăng, ta hỏi ngươi nói đây. . ."

"Có hay không người phục vụ, mau vào, ta bị ép buộc. . ."

Đáng thương Vương mẫu người ở trên giường đại hồng đại khiêu, âm thanh rất kinh người.

Sau 5 phút, vòi hoa sen nhường tiếng dừng lại, bên trong truyền ra một đạo thanh âm lạnh như băng: "Gọi, ngươi tiếp tục gọi. . . . Nói này cách âm hiệu quả tốt vô cùng, ngươi coi như gọi ra yết hầu, cũng không ai nghe được."

"Son. . . Không. . . Lăng. . ."

Vương Dật cắn cương răng, từng chữ từng câu hỏi: "Ngươi đến cùng muốn làm gì?"

"Lư Thần Long, cổ vũ sát thủ bằng đứng hàng thứ đệ lục. Ra tay tàn nhẫn vô tình, là cái nhân vật lợi hại. . ."

Trong phòng tắm Son Vô Lăng lạnh lùng nói.

"Lư Thần Long là cái gì quý? Ngươi nhanh mở ra huyết đạo của ta."

Vương Dật lớn tiếng gào thét.

Son Vô Lăng không để ý tới hấn, tiếp tục nói: "Lư Thần Long là cái ngân ma, hử ở trong tay hấn phụ nữ đảng hoàng đế không xuể. Tiền dân hậu sát càng là hấn sở trường trò hay. . ."

Nàng nói xong, đi từ từ tắm rửa thất.

Trời ạ. . .

Vương mẫu người ngư nhân nhất thời trừng lên.

Son Vô Lăng vây quanh một cái rõ ràng khăn tắm, tinh xảo mặt cười bị nhiệt khí hấp hơi có chút hồng vận, đen kịt trên mái tóc đẹp còn mọc có một ít tiểu thủy châu. Tinh tế chân nhỏ trần trụi ở ngoại, bạch đến làm người nghẹt thở. Đây một đôi tú đủ lại nhỏ lại mỹ, mê người đến cực điểm.

"Ngươi. . . Ngươi muốn làm gì?"

Vương mẫu người thật sự kinh ngạc.

"Lư Thần Long tuy là cái xuất sắc sát thủ, nhưng là Cổ Võ Giới công địch, bị người phạm tục sở trợ trên. Hấn cách làm rất quá đáng, hử người nhưng có hiệu quả. . ."

Son Vô Lăng chậm rãi đi tới bên giường, ngồi ở Vương Dật bên cạnh, trắng nõn tay ngọc ở trước ngực hấn nhiều lần đi khắp, nói: "Ngày hôm nay, ta liền muốn noi theo một tý cái kia ngân ma thủ đoạn. . ."

Nàng nói xong, bỗng nhiên vung một cái cánh tay ngọc.

'Tê rồi'

Thiên, Vương Dật áo trực tiếp bị nàng đập vỡ vụn.

Bắp thịt rắn chắc cùng khung bó ma văn, nhất thời không hề bảo lưu hiện ra ở Son Vô Lăng trước mặt.

"Đây là cái gì?"

Son Vô Lăng nhất thời bị những cái kia thần bí hoa văn hấp dẫn .

Vương mẫu người xem như là nghe rõ ràng .

Nàng là muốn cường ~ gian chính mình?

Giời ạ!

Có thể hay không đừng như vậy làm? Xưa nay không nghe nói nữ nhân cường ~ gian nam nhân.

"Son Vô Lăng, ngươi có thể hay không yên tĩnh một chút?"

Vương Dật thật sự hoảng rối: "Ngươi làm như thế, chịu thiệt chính là chính mình."

"Ta chịu thiệt? Ha ha. . ."

Son Vô Lăng nở nụ cười, rất mê người. Nàng tiếp tục nói: "Ta có thể không cho là như vậy. Thẩm Băng là cường giả tuyệt thế, nhưng đối với ngươi có tình cảm. Liễu Thiên Nhi là Trương Đình thiên kiều, nhưng thật xa chạy tới đương người đàn bà của ngươi. Bởi vậy có thể thấy được, trên người ngươi ẩn giấu bí mật không muốn người biết. Buồn cười ta Son Vô Lăng thông minh một đời, lại bị theo nàng nữ nhân chiếm tiên cơ cơ. . ."

Vương Dật vội vàng nói: "Thẩm Băng đúng là lão bà ta không giả, chúng ta đã sớm nhận thức . Có thể Liễu Thiên Nhi nhưng là cái bất ngờ, trong này có hiểu nhầm. . ."

"Hiểu lắm?"

Son Vô Lăng cười lạnh nói: "Hiểu lắm cái rắm, bốn tiểu thư kêu ngươi nhiều như vậy thiên lão công, không có công lao cũng có khổ lao. Có thể ngươi đâu? Ta đều bị Liễu Thiên Nhi đánh thổ huyết , ngươi đều mặc kệ ta. Vương Dật, trái tim của ngươi có phải là bị câu ăn?"

Vương Dật nhất thời cười khổ: "Ta lúc đó ly Liễu Thiên Nhi gần một ít, vì lẽ đó. . ."

"Nói nhảm gì đó?"

Son Vô Lăng nhớ tới tình hình lúc đó, nhất thời nổi trận lôi đình, cắn răng, tay ngọc bỗng nhiên luồn vào đối phương trong quần.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 125: Ngươi tới chậm

"Tê. . ."

Vương Dật nhất thời hút vào ngum khí lạnh.

Son Vô Lăng tay nhỏ hoạt mềm mại nộn, trong nháy mắt đó xúc cảm đương thực sự là quá thoải mái .

"A? ? ?"

Son đại tiểu thư lần thứ nhất tìm thấy loại kia đồng đồng, nhất thời lại như là bị chân hỏa năng đến giống như vậy, lớn tiếng rít gào, bỗng nhiên thu về tay nhỏ, mặt cười một mảnh đỏ chót.

"Ngươi nơi đó bị sốt ? Sao như vậy năng?"

Nàng có chút bối rối hỏi.

Vương mẫu người nghe xong suýt chút nữa thổ huyết, đỏ mặt tía tai nói: "Mau thả ta ra, bằng không ngươi sẽ hối hận cả đời."

Son Vô Lăng cắn mềm mại phần môi, nhìn chòng chọc vào đối phương. Nàng hiện tại có chút bội phục cái kia Lưu Thần Long, nguyên lai hủy người thuần khiết là như vậy gian nan.

"Vương Dật, ta cùng Liễu Thiên Nhi, ai đẹp hơn?"

Nàng đương thật không dám tiếp tục nữa, lạnh giọng hỏi.

"Đương nhiên là người đẹp hơn. . ."

Vương Dật hiện tại không dám đắc tội này nơi cô nãi nãi, vội vàng khen tặng đạo.

"Coi như người thức thời!"

Son Vô Lăng nghe xong, có chút tiểu khai tâm, vòng tới bên kia giường lớn, tới. Nàng ngồi ở Vương Dật bên cạnh, mở ra TV.

Vương mỗi người thấy nàng thon dài chân ngọc điệp tại bên người, trong mũi nghe từng tia từng tia mùi thơm, nhất thời có chút thay lòng đổi dạ, vội vàng đọc thầm Bất Động Minh Vương Ấn, duy trì này phân rõ mình.

Trên TV truyền phát tin phim bộ (lão Cửu môn), Son Vô Lăng cảm thấy hứng thú nhìn.

"Người có thể hay không thả ra ta? Ta ngày hôm nay đến sớm chút về nhà. . ."

Vương Dật tận lực để cho mình ôn hòa nhã nhặn, thấp giọng nói.

"Không được, ta còn không chà đạp người đây. . ."

Son Vô Lăng vừa nhìn vừa đạo.

Thảo!

Vương Dật thật thổ huyết, gào thét nói: "Son Vô Lăng, là chết hay sống người cho cái sáng khoái. Lão tử không thời gian ở đây cùng người chơi đùa. . ."

Son Vô Lăng nghe xong, mặt cười nhất thời chìm xuống, xoay đầu lại, lạnh lùng nhìn hắn.

"Người. . . Mau thả ta ra. . ."

Vương mỗi người bị nàng nhìn chăm chú đến cả người sợ hãi, run giọng nói.

"Vương Dật. . ."

Son Vô Lăng nở nụ cười, là lạnh: "Tôi hôm nay, người là của ta. Còn muốn còn sáng khoái hơn? Môn đều không có. . ."

Nàng sau khi nói xong. Trời ạ, Son Vô Lăng dĩ nhiên giờ lên một con ngọc đủ, giẫm lên Vương Dật bộ ngực, sau đó nhiều lần xoa động.

Vương mỗi người khổ rồi, khổ không thể tả.

Trần ngập co dãn bàn chân ở trên người nhiều lần đi khắp, hắn khí huyết bắt đầu sôi trào lên, phía dưới thần tăng xông thẳng mà lên. . .

"Người đến cùng muốn làm gì. . ."

Hắn thở hổn hển quát.

"Làm gì. . .?"

Son Vô Lăng hô hấp cũng có chút gấp gáp, trong con người xinh đẹp nổi lên mị tia. Chân ngọc tiếp tục trượt đi, thờ gấp nói: "Bỏ tiểu thư ngày hôm nay nhất định phải đem người làm, nhượng cái kia Liễu Thiên Nhi thương tâm cả đời. . ."

"Người điên rồi!"

"Ta không điên, ta muốn đem người làm phong. . ."

Son Vô Lăng bỗng nhiên nghiêng người sang, đem chân ngọc khoát lên trên người hắn, dò ra tay nhỏ, một phát bắt được Vương Dật mắt. Hoi dùng lực một chút, Vương Dật nhất thời đã biến thành trư miệng.

"Người. . . Người. . ."

Vương Dật trừng mắt ngư nhân, cong lên trư miệng gào thét.

Son Vô Lăng không nói hai lời, trực tiếp hạ thấp mặt cười.

Hai người môi, nhất thời hôn ở cùng nhau.

Vương mẫu người đầu óc nổ vang, nhất thời choáng váng.

Son Vô Lăng không tiếp nhận hôn, chỉ lo một trận loạn thân, 10 giây sau, nàng rút cuộc tìm được bí quyết. . .

Sau đó, là sống mơ mơ màng màng thấp. . .

Đột nhiên, nàng không chuyển động, tỉnh ở nơi đó.

Tuy rằng cách khăn tắm, hai người vẫn như cũ có thể cảm giác được lẫn nhau tiếng tim đập.

20 giây sau. . .

Son Vô Lăng trực tiếp ngồi dậy, mặt cười đỏ đến mức đáng sợ. Nàng hô hấp phi thường gấp gáp, trong con ngươi xinh đẹp tràn ngập phức tạp khó hiểu về mặt.

"Đáng ghét. . ."

Son Vô Lăng bỗng nhiên nghiêng đi mặt cười, thấp giọng tự nói: "Đây là cảm giác gì?"

Vương Dật không nói lời nào .

Vừa nãy hôn, tuy là trúc trắc, nhưng rất tiêu hồn, tràn ngập dư vị. . .

Trận này hương diễm chiến đấu, ai thua ai thắng, vẫn đúng là không nhất định.

"Thả ra ta, bằng không ngươi thật sự sẽ hối hận."

Vương Dật thấp giọng cảnh cáo.

Son Vô Lăng nhìn về phía hán, ánh mắt không lại lạnh lẽo, mà là nhiều hơn mấy phần khó hiểu sắc thái. . .

"Hối hận chính là ngươi!"

Nàng cắn răng bạc, mở ra chính mình áo tắm. Nhất thời, này hoàn mỹ thân thể liếc mắt một cái là rõ mồn một hiện ra ở Vương Dật trước mặt.

Vương mẫu người ngư nhân trợn lên không xong rồi, chỉ nghe 'Hô' một tiếng, Son Vô Lăng lần thứ hai nhào vào hán trong lòng.

Lần này, hai người da thịt dán thật chặt ở cùng nhau, cũng lại tuy hai mà một

Lại là thấp. . .

Lần này càng mãnh liệt hơn, làm cho hai người đều có chút ý loạn tình mê.

Vương mẫu người cũng là không thêm đếm xỉa , thân thể tuy rằng động không được, đầu lưỡi vẫn là có thể.

Son Vô Lăng bản ý là nhượng Vương Dật thống khổ, trả thù Liễu Thiên Nhi. Nhưng không nghĩ, chính mình càng là lạc lối . Nàng vong tình hôn, hoàn toàn không phát hiện trải qua luân hồi. . .

Giữa lúc hai người tâm tình tăng vọt thì

'Đang coong. . .'

Đột nhiên, ngoài cửa truyền đến mãnh liệt tiếng gõ cửa.

Hai người đều không để ý đến, tiếp tục thấp. . .

'Đang đang coong. . .'

Gõ cửa lần này tiếng càng thêm mãnh liệt, lập tức ngoài cửa xuất hiện Liễu Thiên Diệp tiếng gào: "Son Vô Lăng, ta biết ngươi ở bên trong, mở cửa. . ."

Son Vô Lăng nhất thời ngồi dậy thân thể yếu đuối, trần như nhộng nàng, như một con mỹ lệ thiên nga trắng, sáng rực rỡ không gì tả nổi.

"Hắn làm sao đến rồi?"

Son Vô Lăng mặt cười kiều đồ như lửa, trong con ngươi nhưng dấy lên ngập trời tàn nhẫn ý. Nàng chưa hết thòm thèm ở Vương Dật trên môi hôn một cái, sau đó phủ thêm áo tắm, đi tới trước cửa nhanh chóng mặc quần áo xong.

Đúng vào lúc này.

"Ngũ tỷ, người đến rồi!"

Ngoài cửa Liễu Thiên Diệp kích động nói.

"Vương Dật đâu?"

Liễu Thiên Nhi thanh âm lo lắng xuất hiện .

"Ở bên trong, ta mới vừa tra được Son Vô Lăng mở cái này phòng ngăn."

"Cái gì? Điều như thế nửa ngày trôi qua . . . , rác rưởi, tránh ra. . ."

Ngoài cửa Liễu Thiên Nhi lớn tiếng rít gào.

"Không được!"

Son Vô Lăng duyên dáng gọi to không ồn, vội vàng xông về bên giường, đem Vương Dật ôm vào trong ngực.

'Oanh '

Theo một tiếng vang thật lớn, cửa bao phòng trực tiếp bị Man Hoang chỉ lực nổ ra .

Một bóng người xinh đẹp, chậm rãi đi vào.

Liễu Thiên Nhi nắm phần quyền, mặt cười trầm đến đáng sợ đến cực điểm. Ba ngàn thanh ti hư không vung lên, quần áo cổ động, khí thế kinh người.

Liễu Thiên Diệp không có đi vào, mà là cẩn thận đóng cửa lại, ở ngoại diện bảo vệ.

Son Vô Lăng kèm hai bên Vương Dật, lùi tới bao bên trong phòng, tới gần cửa sổ.

Liễu Thiên Nhi sau khi đi vào, đầu tiên là nhìn quét trong phòng tất cả, giường lớn là trọng điểm đối tượng. Khi nàng phát hiện Vương Dật trên người xích ~ lửa thì, trong con ngươi xinh đẹp bắn ra đáng sợ sát cơ.

Liễu Thiên Nhi lạnh lùng nhìn Son Vô Lăng, từng chữ từng câu hỏi: "Son Vô Lăng, người muốn chết?"

Son Vô Lăng không e dè cùng nàng đối diện, sau đó, nở nụ cười. Đặc biệt mê người. . .

"Liễu Thiên Nhi, người tới chậm . Vương Dật, trải qua là ta người. . ."

Nàng sau khi nói xong, trôi ạ. . .

Son Vô Lăng dĩ nhiên đuổi ra cái lưới nhỏ, ở Vương mộ người trên cổ nhẹ nhàng một liếm, ngay ở trước mặt đối phương trước mặt, đem tay nhỏ dò tìm đối phương trong quần.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 126: Người còn đau sao?

Một đời thần tăng, nhất thời bị bắt ở, còn bị nắm rồi. . .

Vương mộ người nhắm mắt lại, trải qua nhận lệnh , còn kém roi lệ . Àch, hần là nam, nữ nhân thất thân mới thương tâm roi lệ đây.

Son Vô Lăng khuôn mặt đỏ lên, lần này càng chịu đựng , không có rút về tay nhỏ.

Liễu Thiên Nhi nhưng là điên rồi, ngập trời, đôi mắt đẹp nổi lên đáng sợ tia điện.

"Son Vô Lăng, ta giết ngươi. . ."

Nàng lớn tiếng khê kêu, phần quyền bỗng nhiên hướng lên trên vừa nhấc.

'Hồng'

Trong phút chốc, một luồng hào quang từ trên người Liễu Thiên Nhi bắn nhanh ra, phía sau hư không, dĩ nhiên xuất hiện mơ hồ son hà dị tượng.

Cánh giới của nàng, dĩ nhiên lần thứ hai hướng lên trên đột phá.

Thiên cấp hai tầng trung kỳ, hai tầng hậu kỳ, ba tầng sơ kỳ. . .

"Cái gì?"

Son Vô Lăng nhất thời hoa dung thất sắc, vội vàng rút về tay ngọc.

"Ngươi. . . Cho ta thả ra hân. . ."

Liễu Thiên Nhi cắn răng bạc, hướng hai người chậm rãi đi tới.

"Đáng ghét. . ."

Son Vô Lăng đương thật dọa sợ , đối phương khí thế quá mức kinh người, nàng biết không thể địch, vội vàng đem Vương Dật hướng nàng đẩy đi, sau đó cấp tốc mở cửa sổ ra, phi thân nhảy ra, trong nháy mắt biến mất không thấy hình bóng.

Liễu Thiên Nhi một cái tiếp được đối phương, trên người Thần Mang đột nhiên sụp đổ, mặt cười tùy theo nhất bạch.

Đây là đột phá di chứng về sau.

Nàng đem Vương Dật phù ngồi ở trên giường, đem đầu của hân kéo vào hương trong lòng, đau thương khóc không ra tiếng: "Xin lỗi, ta tới chậm , nhưng ngươi chịu đại oan ức. . ."

Liễu Thiên Nhi đôi mắt đẹp thanh lệ không ngừng, khóc đến rất thương tâm, nàng trong lòng Vương mẫu người nhưng mở ngưu nhãn, cái trong nổi lên vẻ cổ quái, thầm nghĩ trong lòng: Đây cái gì chó má kịch bản?

. . .

Liễu Thiên Nhi nhượng Bát đệ mua kiện nam khoản áo somi, sau đó tá ma giết lừa chi đi rồi đối phương. Cho Vương Dật giải huyết đạo, cuối cùng đang phòng xếp bên trong cùng cố tu vi.

Vương Dật mặc quần áo tử tế sau, cho mẹ gọi điện thoại, nói hơi chậm một chút trở lại.

Triệu Phụng Lan nói câu chú ý an toàn, liền cắt đứt .

Vương Dật lại cho Giang Tiểu Vân đánh tới, mới vừa mới đối phương bắt vô số điện thoại, hân đều không có tiếp.

Điện thoại thông, Giang Tiểu Vân hỏi lúc nào lại đây, Vương Dật biểu thị ngày hôm nay thực sự không thời gian, ngày mai lại xác định.

Cúp điện thoại sau, Liễu Thiên Nhi trải qua điều tức xong xuôi .

"Vương Dật, ngươi còn đau phải không?"

Nàng thấp giọng hỏi.

Đau?

Vương Dật nhất thời bị hỏi mộng ép, mờ mịt nói: "Ta đau cái gì đau?"

Liễu Thiên Nhi sâu sắc nhìn hân, cất tiếng đau buồn nói: "Nghe nói, lần thứ nhất đều rất đau. Vương Dật, ngươi tuy rằng bị Son Vô Lăng. . . Cái kia , có thể ngươi tuyệt đối không nên có nhẹ sinh ý nghĩ, ta hội chăm sóc thật tốt ngươi. . ."

Vương mẫu người nghe xong trong nháy mắt hoá đá .

Mấy phút sau, hân giải thích xong tất cả.

"Thật sự?"

Liễu Thiên Nhi vừa mừng vừa sợ, mặt cười khôi phục dĩ vãng thần thái: "Son Vô Lăng không có đắc thủ?"

Vương mẫu người kiên định gật đầu: "Vào thời khắc nguy hiểm nhất, nữ hiệp đứng lúc chạy tới, trượng nghĩa ra tay, thành công anh hùng cứu mỹ nhân. . . Không, mỹ nữ cứu tiểu sinh. . ."

"Quá tốt rồi!"

Đây thực sự là vui như lên trời, Liễu Thiên Nhi duyên dáng gọi to một tiếng, trực tiếp ôm Vương Dật, năng sức mạnh rất lớn, hai người nhất thời ngã vào trên giường lớn.

Vương Dật cả kinh, vội vàng muốn ngồi dậy, ai muốn Liễu Thiên Nhi cánh tay ngọc dùng sức ôm hân, sao cũng không buông tay.

"Vương Dật, Son Vô Lăng tuy rằng không có được người, nhưng chiếm không ít tiện nghi đi."

Liễu Thiên Nhi thờ gấp như lan, nhẹ giọng hỏi.

Vương mẫu người nghe hoảng sợ, vội vàng nói: "Không có, nàng tiện nghi gì đều không chiếm được."

"Người lừa người. . ."

Liễu Thiên Nhi giận một tiếng: "Nàng vừa nãy rõ ràng như vậy."

Nàng nói xong, liền phun ra cái lưỡi nhỏ, ở Vương Dật trên cổ liếm một tý.

Liễu Thiên Nhi đầu lưỡi lại hoạt lại chán, Vương Dật nhất thời run lập cập, bị liếm địa phương hựu tô hựu ma, vừa thoải mái vừa đau khổ.

"Nàng. . . Vừa nãy cũng như vậy. . ."

Cổ vũ xuất thân thiếu nữ đương thực sự là một cái so với một cái hùng hổ, Liễu Thiên Nhi vừa nãy thấy Son Vô Lăng kinh người cử chỉ sau, biết chính mình thiệt thòi lớn, vì công bằng, nàng cũng dò ra tay nhỏ. . .

"Không nên. . ."

Vương mẫu người lớn tiếng bi thiết, làm sao. . .

Thì vậy, mệnh vậy.

Nửa giờ sau, hai người chậm rãi đi ra Tùng Sơn quán rượu lớn.

Vương Dật ngửa đầu nhìn trời, khóc không ra nước mắt.

Liễu Thiên Nhi mặt cười hiện ra vô hạn e thẹn, béo mập tay nhỏ nhiều lần xoa nắn, tự ở dư vị cái gì.

"Ta về nhà."

Vương Dật gờ tay đánh chiếc xe, thấp giọng nói.

"Ta đưa người trở lại."

Liễu Thiên Nhi cũng lên xe, có chút tu e thẹn nói: "Ta đến bảo vệ tốt người, tuyệt không thể để cho Son Vô Lăng lại có thêm có thể sản cơ hội."

Vương Dật nghe xong lắc lắc đầu, theo nàng đi tới.

Sau 15 phút, hai người đi tới Vương Dật gia dưới lầu.

Vương Dật lấy điện thoại di động ra, cho mẹ gọi điện thoại: "Mẹ, ta đến dưới lầu. Có một bạn học tới nhà chúng ta làm khách."

Triệu Phụng Lan: "Được, lên đây đi, com trái qua làm tốt."

Vương Dật sau khi cúp điện thoại, một bên Liễu Thiên Nhi nhất thời hoảng sợ: "Người. . . Người làm sao có thể như vậy?"

"Sao ? Chẳng lẽ còn nhường người đói bụng trở lại?"

Vương Dật tức giận hỏi.

"Ai nha, không phải . . , ta điều này cũng không mua lễ vật a, thật đúng thế. . ."

Liễu Thiên Nhi bắt đầu nhăn nhó lên, nàng lấy điện thoại đi động ra đương tấm gương dùng, thu dọn chính mình dung nhan.

"Cái nào nhiều chuyện như vậy? Lên lầu, ta đói. . ."

Vương Dật kéo lại nàng tay nhỏ, tiến vào nhà trọ lâu.

Triệu Phụng Lan kéo cửa phòng ra sau, nhất thời sững sờ.

Nàng không nghĩ tới nhi tử lĩnh cái bạn học nữ trở lại, còn rất đẹp đẽ.

"A. . . A đi tốt. . ."

Liễu Thiên Nhi hướng nàng ngượng ngùng nở nụ cười.

"Khuê nữ, mau vào. . ."

Triệu Phụng Lan vội vàng tránh ra thân thể, Liễu Thiên Nhi nói tiếng cảm ơn, đi rồi vào phòng trong.

Triệu Phụng Lan cho nhi tử mảnh nhảy mất ra đầu, ý tứ rất rõ ràng: Đây chuyện gì xảy ra?

Vương mẫu người về ánh mắt rất thân thiện: Đồng học mà thôi.

Sau đó, hần phát hiện mẹ hảo như sáu một chút, vành mắt ửng đỏ, làm như mới vừa khóc không lâu nữa.

Bởi Liễu Thiên Nhi ở, Vương Dật không có hỏi nhiều, đem vấn đề giấu ở đáy lòng.

Giặt xong tay sau, ba người đồng thời ngồi ở trên bàn ăn cơm.

Triệu Phụng Lan mặc dù có lòng sự tình, nhưng không có mất đi hiếu khách bản tính, huống hồ là như thế cô gái xinh đẹp, liền tiếp cho Liễu Thiên Nhi đĩa rau.

Liễu Thiên Nhi miệng cũng rất ngọt, một miệng một cái a di kêu, đem Triệu Phụng Lan gọi đến cười mở ra hoa, phiền muộn tâm tình cũng khá hơn nhiều.

Vương mẫu người mặc kệ nàng hai, tự mình ăn như hùm như sói.

Sau khi ăn xong, nhị nữ ngồi ở phòng khách trên ghế salông tán gẫu, Vương Dật xoay bát.

8 điểm 10 phân.

Liễu Thiên Nhi thấy thời điểm không còn sớm, đứng dậy muốn đi.

Triệu Phụng Lan biết trời tối, không có giữ lại, cũng nhường Vương Dật đưa nàng đoạn đường.

"Khuê nữ, thường tới nhà ăn cơm a. . ."

Triệu Phụng Lan mỉm cười nói.

"Ân, cảm ơn a di. . ."

Liễu Thiên Nhi đang muốn ra ngoài, bỗng nhiên nhớ ra cái gì đó, quay đầu lại yêu kiều: "A di yên tâm, nhà chúng ta sẽ xuất thủ."

"Cái gì?"

Triệu Phụng Lan bị câu này không đầu không đuôi khiến cho sững sờ.

"Không cái gì? Mẹ, ta đưa nàng đi ra ngoài. . ."

Vương Dật vội vàng tiếp nhận câu chuyện, lôi kéo Liễu Thiên Nhi đi ra gian nhà.

Chương 127: Này một thế giới

Hai người xuống lầu sau đó.

"Vương Dật, vậy đi rồi. . ."

Liễu Thiên Nhi xoay người lại, ẩn tình đưa tình nhìn hấn.

"Trên đường chú ý an toàn."

Vương Dật gật gật đầu.

"Vương Dật. . ."

Liễu Thiên Nhi làm như có chút không nở rời đi, tiến lên một bước, gần kề thân thể hấn.

Vương Dật nhìn nhát thời cả kinh, vội vàng lùi về sau, nói một tiếng tái kiến, chạy trốn chết.

Liễu Thiên Nhi cảm giác thú vị, phốc yêu kiều, sau đó giờ lên mặt cười, nhìn một chút Vương Dật trụ tảng trệt, xoay người bỗng bình rồi đi.

Vương Dật vào trong nhà sau, Triệu Phụng Lan ngồi ở trên ghế salông chờ ra, nàng thấy nhi tử sau khi đi vào, cường nở nụ cười, hỏi: "Vừa nãy cô bé kia là các người bạn?"

"Ừm!"

Vương Dật gật gật đầu, đổi hảo cời giày.

"Lại đây ngồi, ta có lời nói cho người."

Triệu Phụng Lan không có tiếp tục truy hỏi Liễu Thiên Nhi sự tình, mở miệng nói.

"Àn, vừa vặn ta cũng có việc nói với ngài."

Vương Dật cầm túi sách đi tới sofa nơi ngồi xong.

"Hà?"

Triệu Phụng Lan sững sờ: "Được, vậy người nói trước đi đi."

Dưới cái nhìn của nàng, nhi tử sự tình hẳn là không quan hệ đau khổ.

Vương Dật mở ra túi sách, từ bên trong lấy ra một tờ thẻ ngân hàng, đây là hấn hai ngày trước mới mở, thủ tục trải qua làm tốt. Nói: "Ngài đi rồi sau, trong hạ chứng khoán cho ta gọi điện thoại, nói hệ thống thăng cấp, nhượng ta đem hồ thị có thể dùng tài chính trước tiên chuyển xuất đến. Ta không biết là cái gì, liền bù đắp trương thẻ, phát hiện chứng khoán tài khoản lý có 1 cái ức có thể dùng tài chính, liền đều chuyển xuất đến rồi, số tiền kia khả năng là cha có chuyện trước bằng vào ta danh nghĩa tồn."

"Cái gì?"

Hấn như sấm sét giữa trời quang, Triệu Phụng Lan nhát thời kinh hãi đến biến sắc, đột nhiên đứng lên, run giọng nói: "Nhi tử, người chó cùng mẹ đùa giỡn. . ."

"Không có nói đùa, ngài nếu không tin, ta bồi ngài đi dưới lầu ATM tra một chút ngạch trống."

Vương Dật mặt không đỏ tim không đập đạo.

Triệu Phụng Lan ngây ngốc nhìn hấn, sắc mặt lúc sáng lúc tối, đột nhiên đoạt lấy thẻ ngân hàng, trực tiếp xuống lầu.

Vương Dật mau mau đuổi theo.

Dưới lầu ATM thủ khoản cơ nơi, Triệu Phụng Lan nhìn trên màn ảnh liên tiếp con số, kích động đến chảy xuống nhiệt lệ: "Có cứu. . . Cha người hấn có cứu. . ."

Bên cạnh Vương Dật nghe xong, sầm mặt lại, hỏi: "Ba hấn làm sao?"

Triệu Phụng Lan không hề trả lời, nhanh chóng lui thê: "Đem thẻ căn cước của ngươi cho ta."

Vương Dật nói: "Ồ trên lầu đây."

Hai người sau khi về nhà, Triệu Phụng Lan đem thẻ ngân hàng cùng thẻ căn cước cẩn thận đặt ở trong bao, mặc vào áo khoác nói: "Ta hiện tại đi chuyển Yên Kinh, khả năng muốn qua một thời gian ngắn mới có thể trở về, ngươi chăm sóc tốt chính mình."

"A?"

Vương Dật choáng váng, không nghĩ tới mẹ mới vừa trở lại liền muốn đi, hỏi: "Hiện tại liền đi? Ngươi không phải còn có việc nói sao?"

"Có số tiền kia, sự kiện kia liền có thể làm."

Triệu Phụng Lan sau khi nói xong, vội vã rời đi.

Vương Dật rơi vào trầm mặc.

Xem ra, mẹ nói sự kiện kia, cùng cha có quan. Nếu như mình ngày hôm nay không đưa trước số tiền kia, rất có thể sẽ nghe được tin tức xấu.

Nghĩ tới đây, hấn đi tới ban công, phóng tầm mắt hư không, chậm rãi nói: "Không thể chờ đợi thêm nữa, nhất định phải cùng Đình gia làm cái đoạn. . ."

...

Trên thế giới, có bao nhiêu cái nhà khoa học từng vạch ra, chúng ta sinh hoạt trong vũ trụ, hấn là có vị diện tồn tại, tức là đa nguyên không gian vũ trụ.

Mỗi cái vị diện, đều có từng người pháp tắc, cũng có thể coi làm khác một thế giới, hoặc là nhiều mặt thế giới.

Tĩnh không giới đệ thất vị diện —— Hồng Linh đại lục.

Tây Vực Cổ Giới.

Sừng sừng quần sơn, chín mạch thông với, vô cùng tận.

Thương khung bên trên, một phần một tử lưỡng bóng người đẹp dễ hư không mà đứng, phóng tầm mắt vô biên đại lục, trầm mặc không nói.

Không phải người khác, chính là tiểu loli cùng Thẩm Băng.

"Đại tỷ, chúng ta có phải là làm được hơi quá rồi? Lấy chín cái linh mạch, tạo nên đại thế giới."

Thẩm Băng nhẹ giọng hỏi.

"Mười sáu năm trước, lão công vì Hồng Linh muôn dân, luyện hóa máu thịt của chính mình, đúc ra vô thượng phong ấn. Chín cái linh mạch, chỉ có điều là một ít lợi tức mà thôi."

Tiểu loli kiêu hừ một tiếng, hoàn toàn không để ý lắm.

Thẩm Băng nghe xong gật gù đầu, tiếp tục hỏi: "Sự tình đều đã kinh làm tốt, chúng ta là lúc nào trở lại?"

"Tất nhiên là hiện tại, lâu như vậy không thấy lão công, rất nhớ hấn đây. . ."

Tiểu loli ngọt ngào nở nụ cười.

"Các ngươi thật là to gan!"

Nhị nữ đang chờ rồi đi thì, đột nhiên, trên chín tầng trời, bỗng nhiên bay lên một đạo thanh âm điếc tai nhức óc, như sấm sét giữa trời quang.

Nhị nữ đồng thời xoay người.

Chân trời, xuất hiện một đạo vĩ đại bóng người.

Đó là một tên Thần như thế cường giả, chừng ba mươi, thân cao tám thước, một vòng màu vàng Thần khuyên quay quanh ở sau đầu của hấn, khí thế che trời.

Cường giả ánh mắt rất thâm thúy, thực tế tuổi tác khẳng định vượt xa bề ngoài.

"Lão La, phát như vậy đại tính khí làm gì? Đối với khí huyết không tốt. . ."

Cùng lúc đó, phương Tây truyền đến một giọng già nua. Một ông già, đập không mà đến, sau lưng móc có chu thiên tinh hà.

"Các ngươi a, số tuổi một đám lớn, liền biết làm khó tiểu cô nương."

Phượng Bắc, một cái chùng bốn mươi tuổi trung niên nam tử, toàn thân vờn quanh thần bí mây mù, chậm rãi phiêu đến.

Tây Vực Cổ Giới cường giả tuyệt thế, rốt cục chạy tới, bọn hắn đem đại tiểu tiên nữ bao quanh vây vào giữa.

Đại tiểu tiên nữ không một chút nào được ảnh hưởng, thong dong nhìn bọn hắn.

"Tiểu cô nương, các ngươi là cái nào tông môn?"

Ông lão ha ha cười hỏi.

Tiểu loli hận nhất cái kia 'Tiểu' chữ, đại híp mắt lại, cười lạnh nói: "Tiểu lão đầu, ngươi có phải là tìm đánh đâu?"

Ba tên cường giả nhất thời sùng sốt.

"Ha ha ha. . ."

Thái ngẩn ở trong mây mù nam tử ngửa mặt lên trời cười to, nói: "Tiểu lão đầu? Tên này hý không sai. Từ nay về sau, thần đạo tử có mới xưng hô."

Thần đạo tử nhất thời tức giận đến sôi lên, mạnh mẽ trừng mắt hắn: "Im lặng, ngươi cái lão bất tử."

"Các ngươi đừng nói nhảm."

La nhân vương vung tay lên, nhìn về phía đại tiểu tiên nữ, lạnh lùng nói: "Em bé, ta tông phía sau núi cái kia linh mạch trong, phong ấn Thượng Cổ chẳng lành, ngươi tốt nhất giao ra đây, bằng không, đừng trách bản tọa thủ đoạn ác độc vô tình."

"Chuyện giật gân."

Tiểu loli nghe xong, hoàn toàn không để ý lắm, nói: "Đơn giản là có chút Thiên Yêu khí thôi, ta trải qua luyện hóa."

"Cái gì?"

La nhân vương sững sờ, trầm giọng nói: "Cái gì Thiên Yêu khí?"

"Ai nha, ngươi hảo phiền đây, nhân gia còn phải đi về thấy lão công đây. Băng Nhi, đem bọn họ đuổi rồi. . ."

Tiểu loli không kiên nhẫn vẫy vẫy tay nhỏ.

Thảm Băng nghe xong, lẳng không hù đập, đi về phía trước mấy bước.

"Nơi nào đến em bé? Như vậy không quy củ, còn muốn cùng bản tọa động thủ hay sao?"

La nhân vương cười gằn.

"Ha ha. . ."

Thảm Băng nghe xong cười khẽ, khuyh quốc khuyh thành.

'Hồng'

Đột nhiên, một luồng từ quang, bỗng nhiên từ trên người nàng phun phát ra. Khí thể của nàng, phát sinh thiên lật mà biến hóa lớn.

Này biến số quá kinh người, ba tên cường giả nhất thời sùng sờ ở những nơi.

Vô tận gọn sóng, từ Thảm Băng phía sau hù không phun ra nuốt vào mà xuất, ở bát hoang khuếch tán, không ngừng nghỉ.

Trên hù không, chậm rãi hiện ra Thập Vạn Đại Sơn, vô tận sông lớn. . .

Ba tên cường giả khí thế, trong nháy mắt bị trấn áp xuống.

"Đây là. . . Đại thành sơn hà Vương thế? Ngươi. . . Ngươi là Tử Sam Thần Vương Thảm Băng. . .?"

Thần đạo tử nhìn ra lai lịch, nhất thời dọa sợ, run giọng nói. . .

"Lớn mật. . ."

Thảm Băng khẽ kêu, lạnh lùng nói: "Bọn người chỉ là Chân Thần Cảnh sơ kỳ, dám gọi thẳng bản tọa tục danh?"

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 128: Không nói lý nữ nhân

Ba tên cường giả sắc mặt đại biến, vội vàng khom người xuống đi hành đại lễ.

"Tham kiến Thần vương. . ."

Bọn hắn thân thể run lấy bầy, biết đối phương là thái thượng cảnh tồn tại, giờ tay liền có thể sử chính mình hóa thành tro bụi.

"Lăn. . ."

Thảm Băng lại với bọn hắn phí lời, ngọc vung tay lên, trong phút chốc, hư không bỗng nhiên quất lên một luồng mãnh liệt cương phong, phô thiên cái địa giống như bao phủ ra, sơn hà đột nhiên thất sắc. Ba tên cường giả nhất thời không chịu nổi, thân thể bị trùng ly mà lên, trong nháy mắt biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi.

"Đại tỷ, hảo. . ."

Thảm Băng vỗ vỗ tay ngọc, nhẹ giọng nói.

"Hừ, đều già đầu, tu vi vẫn như cũ đình trệ ở Chân Thần, còn rất đẹp đây, Bồn cung xem thường nhất người như thế."

Tiểu loli kiều hừ nói.

Thảm Băng nghe xong, không nhịn được 'Phốc' nở nụ cười, lập tức xé ra hư không.

Đại tiểu tiên nữ ly khai Hồng Linh đại lục.

...

Là đêm.

Mây đen gió lớn.

Một vệt bóng đen cắt ra trời cao, đi tới nam nhất sơn đê. Lướt qua vòng bảo hộ, biến mất ở trong rừng cây.

Mấy phút sau.

Vương Dật xuyên qua Lâm Hải, trốn ở một cây đại thụ sau. Chậm rãi nhắm mắt lại, nghiêng tai yên lặng nghe.

Từ khi phục chế một đám cường giả thuật sau, Vương Dật thánh giác so với ban đầu tốt hơn rất nhiều. Rất nhanh, Đỉnh phủ chính sảnh âm thanh truyền vào trong tai của hắn.

"Không biết Liễu tiên bối đến ta Đỉnh phủ, cái gọi là chuyện gì?"

Đỉnh Quảng Nhiên âm thanh chậm rãi bay lên.

"Không chuyện khác, tình cờ đi ngang qua Tùng Sơn, chuyên tới để nhận nhận lão đệ môn."

Một đạo thanh âm đầy truyền cảm xuất hiện, chính là Liễu Thế Thành.

"Này nhưng không dám nhận."

Đình Quảng Nhiên nhất thời cả kinh, nói: "Đình mỗ là văn bối, làm không nổi danh xưng này."

"Ha ha. . ."

Liễu Thế Thành nở nụ cười: "Lão đệ không cần khách khí."

Sau đó, hai người chuyện nhà bắt chuyện lên.

"Hắn làm sao đến rồi? Lễ nào. . . ?"

Vương Dật mờ mịt tự nói, đầu óc lóe lên: Liễu Thế Thành sẽ không là thực hiện cái điều kiện kia chứ? Gay go, ta có lão bà, tuyệt không thể cưới Liễu Thiên Nhi. . .

Nghĩ tới đây, Vương Dật liền muốn xông ra Lâm Hải.

Đột nhiên, sau lưng quất nổi lên một trận thanh phong, Vương Dật lông mày hơi động, rộng mở xoay người.

Nhưng thấy một con ngọc chuông đánh về mặt.

Vương Dật nhanh chóng giơ lên tay trái, nắm lấy đối phương ngọc oản, khẽ quát: "Là ai. . . Hả? Mị Cơ?"

Hắn nói đến một nửa, đột nhiên dừng sờ.

Người tới không phải người khác, chính là lãnh điểm sát thủ Mị Cơ.

Đêm nay Mị Cơ đặc biệt đẹp đẽ, một thân màu xanh lam cảm y, chải lên tả tóc mái, xinh đẹp cảm động đến cực điểm.

Mị Cơ cũng là dừng sờ, vừa muốn mở miệng.

"Xuyt!"

Vương mỗ người cũng mặc kệ đối phương có phải là gay, vội vàng ôm lấy hắn, ở đối phương trong suốt như ngọc tiểu lỗ tai bên khẽ nói: "Nhỏ giọng một chút nói chuyện, chớ bị Đình gia người phát hiện. Người làm sao cũng tới?"

Hắn cũng không biết đối phương chính là Đình phủ người.

Mị Cơ bị hắn ôm sau, mặt cười nhất thời một đỏ, phẫn môi khẽ mờ: "Người. . . Nhận thức ta ca?"

Thảo!

Vương mỗ người nhất thời dọa một đại binh.

Nguyên nhân không gì khác, cái này 'Mị Cơ', lại phát sinh giọng nữ, trả lại hắn mẹ cực kỳ tốt nghe.

Hắn vội vàng buông ra cánh tay, một mặt ngờ ngạc hỏi: "Người không phải Mị Cơ?"

Thiếu nữ thấy hắn động tác quá lạ vô cùng, không nhận được cười khúc khích, nhưng phát hiện chính mình thất thố, vội vàng khôi phục yên tĩnh, nói: "Cũng khó trách người hội nhận sai. Ta là hắn sinh đôi muội muội, ta gọi Mị Oánh. Người là ai? Vì sao đêm khuya xông vào Đình phủ?"

Vương Dật nghe xong bỗng nhiên tỉnh ngộ: "Ta nói sao, các người giống nhau như đúc. Ta gọi Vương Dật, a. . ."

Hắn nói đến một nửa, liền cảm thấy xuất không đúng.

Nàng vì sao hỏi như vậy? Lễ nào. . .

Nghĩ tới đây, Vương Dật con mắt vượt trùng càng lớn.

Lễ nào bọn hắn chính là Đình phủ người?

"Người chính là Vương Dật?"

Đột nhiên, Mị Oánh tiểu nhãn trừng trừng, lớn tiếng rít gào. Không lý do, có chút tan nát cõi lòng, đặc biệt đáng sợ.

Vương mỗ người trực tiếp tại chỗ nhảy lên.

Giời ạ!

Ngươi làm gì thế? Ta lại không đánh ngươi tiền? Gọi lớn như vậy tiếng làm gì?

Mị Oánh dê-xi-ben quá cao , mà lại lực xuyên thấu mười phần, Đình gia Đường y phục hộ vệ nhất thời bị hấp dẫn lại đây.

"Ta không nợ ngươi tiền."

Vương Dật vừa giận vừa sợ quát lên.

Mị Oánh mạnh mẽ nhìn hắn, từng chữ từng câu hỏi: "Ta ca thân thể, là ngươi chà đạp ?"

Nguyên lai, Mị Oánh ngày hôm qua xuất quan sau, Đình Quảng Nhiên cho nàng rơi xuống một cái nhiệm vụ: Lấy thân phận của Mị Cơ, tiếp cận Sơn Vô Lăng, cùng nàng nơi hảo quan hệ, hiểu rõ nàng trở nên mạnh mẽ bí mật.

Làm như Đình gia ám tử, Mị Oánh hào vô điều kiện tiếp nhận rồi, cũng đi tìm ca ca hiểu rõ trong lớp tất cả.

Này thiên Mị Cơ là bị gia chủ gọi về trong nhà, nguyên nhân không gì khác. Đình Quảng Nhiên cho rằng Mị Oánh thích hợp hơn dò hỏi, bởi vì nàng là nữ nhân.

Mị Cơ Mị Oánh ở Đình phủ trong mắt, là huynh muội, có thể từ cảm tình mà nói, là tỷ muội.

Mị Oánh ở tìm hiểu tình hình thì, phát hiện ca ca vẫn ở đề tên Vương Dật, đồng thời mặt mày ân tình, rất là quái lạ.

Biết 'Tỷ' chỉ bằng muội, Mị Oánh cảm thấy xuất không đúng , bắt đầu truy hỏi lên.

Mị Cơ không cưỡng được nàng, ngượng ngừng nói xuất tất cả.

Nghe được 'Tỷ tỷ' vai bị Vương Dật thân đến lúc đó, Mị Oánh trực tiếp bạo phát , tuyên bố muốn chém sống Vương Dật.

Mị Cơ kinh hãi, khuyên can đủ đường mới khuyên nhủ muội muội.

Mị Oánh mặt ngoài qua loa cho xong, nhưng nghĩ ngày mai đến trường mạnh mẽ giáo huấn một tý cái kia Vương Dật. Này khỏe, đối phương trực tiếp đưa tới cửa .

"Cái gì chà đạp?"

Vương mỗ người nhất thời điên rồi, hét lớn: "Ta đó là cứu hắn, không cho ngươi ca hấp xuất độc huyết, ngươi ca liền độc phát thân vong ."

"Ngươi thôi đi!"

Mị Oánh đặc biệt tự bệnh, chống nạnh khê kêu nói: "Ngươi khẳng định chiếm ta ca tiện nghi tới, bằng không hắn vì sao dùng cho ăn độc Shuriken đâm chính mình?"

Vương Dật nghe xong nhất thời thổ huyết, hắn hay vẫn là lần thứ nhất gặp gỡ như thế không nói lý nữ nhân.

"Mị tiểu thư, làm sao ?"

Đúng vào lúc này, mấy tên hộ vệ đi tới, một mặt nghiêm nghị nhìn Vương Dật. Bởi Vương Dật ngày hôm nay không có mang khẩu trang, vì lẽ đó bọn hắn không biết đối phương chính là này kẻ hung hãn.

"Lăn, không chuyện của các ngươi. . ."

Mị Oánh lớn tiếng khê kêu.

Mấy tên hộ vệ bị mất mặt, ngượng ngừng đi rồi.

Vương mỗ người ám thờ phào nhẹ nhõm, lập tức hơi nhướng mày, trầm giọng hỏi: "Ta không muốn cùng ngươi phí lời, ngươi đến cùng muốn như thế nào?"

"Chuẩn bị 10 ức đương sinh lễ, sau đó cưới ta ca."

Mị Oánh không chút suy nghĩ, nói lời kinh người.

Thảo!

Vương Dật thật sự thổ huyết .

Cưới ngươi ca?

Giời ạ!

Ngươi là ngớ ngẩn sao? Lão tử cùng ngươi ca đều là nam.

"Ngươi đùa gì thế?"

Vương Dật gương mặt tuấn tú ức đến rất tử, hiển nhiên bị lời của đối phương kinh xuất nội thương.

"Ta không có nói đùa, việc này cũng không có thương lượng. Ta là một cái như vậy ca ca, bây giờ bị ngươi dơ thuần khiết, hấn là cưới không được chị dâu, ta chỉ có thể thêm cái ca ca."

Mị Oánh ngón ngừ cằng ngày cằng kinh người.

Thương lượng đại gia ngươi thương lượng, dơ thuần khiết? Ô ngươi muội a. . .

Vương Dật cảm giác mình thật sự tan vỡ, ám đạo hai huynh muội này đầu óc đều có vấn đề, câu nói như thế này cũng nói ra được.

Hấn rất xoa hòa, không nhịn được âm thanh quái dị nói: "Ngươi ca thật quên đi, nếu không ta cưới ngươi được."

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 129: Các tiên nữ trở lại

Mị Oánh sùng sốt, mặt cười nhất thời phát lạnh, cắn răng bạc nói: "Ngươi cái này kẻ xấu xa. . ."

'Xi'

Nàng lần thứ hai lấy ra ngọc chuông, đánh về phía Vương Dật bộ ngực.

Vương Dật vội vàng lùi về sau, bay ra Lâm Hải.

"Chạy đi đâu?"

Mị Oánh kiêu quát một tiếng, người nhẹ nhàng đuổi theo.

Hai người lùi lại vừa vào, rất mau tới đến Đình phủ trước đồ xe quảng trường.

Bọn thị vệ hai mặt nhìn nhau, đều là không có ra tay.

"Người phương nào ở đây nào động?"

Đột nhiên, một đạo quát lạnh xuất hiện, Đình gia tứ thân trong lão đại đi ra.

Mị Oánh nhất thời thu tay lại, mạnh mẽ nhìn Vương Dật.

Vương Dật xoay người lại, nhìn về phía đối phương.

"Ngươi. . ."

Lão đại hít mắt lại, hấn cảm giác đối phương có chút quen mắt, làm như ở nơi nào gặp.

Nếu bại lộ hành tung, Vương Dật cũng là không thềm đếm xia, lạnh lùng nói: "Nhượng Đình Quảng Nhiên xuất đến."

"Hả?"

Lão đại lông mày dựng đứng, quát lên: "Nơi nào đến tiểu tử? Bực này vô lý?"

"Ai ở ngoại diện "

Đúng vào lúc này, trong đại sảnh truyền đến Đỉnh Quảng Nhiên âm thanh, mấy bóng người đi ra.

Liễu Thế Thành đi ở chính giữa, Đỉnh Quảng Nhiên cùng các gia thần cùng ở sau người hắn.

"Vương Dật?"

Liễu Thế Thành sững sờ, không nghĩ tới ở ngoại diện kêu gào, chính là vừa nãy nhắc tới cháu cháu rở.

"Người chính là Vương Dật?"

Đỉnh Quảng Nhiên một bên nghe xong, sắc mặt nhìn đối phương.

Vừa nãy, Liễu Thế Thành trải qua nói rõ với hắn ý đồ đến: Trước người động cái kia phú hào, là ta thân gia.

Đỉnh Quảng Nhiên nhất thời kinh hãi.

Hắn động phú hào trong, không có một gia là cùng cổ vũ rào cản đáng, bây giờ làm sao bình xuất cái Liễu gia thân thích đến?

Đây là một việc lớn, Đỉnh Quảng Nhiên đang tự nghi ngờ không thôi, Vương Dật liền xuất hiện .

"Không sai, Vương Hải Sơn chính là ta phụ thân."

Vương Dật không để ý đến Liễu Thế Thành, lạnh lùng nhìn Đỉnh Quảng Nhiên, cắn răng nghiêng lợi nói.

"Vương Dật, nói như thế nào đâu?"

Liễu Thế Thành thấy sắc mặt khó coi, không chỉ có cau mày quát lên.

Cổ Võ Giới coi trọng nhất quy củ hai chữ, mặc dù Vương Dật là Liễu gia cháu rở, Đỉnh Quảng Nhiên cũng là hắn tiên bối.

"Tiền bối, đây là ta cùng Đỉnh gia sự tình, ngài không nên nhúng tay."

Vương Dật không tốt bác đối phương mặt mũi, trầm giọng nói.

"Nói hưu nói vượn."

Liễu Thế Thành mũi đều tức điên , thân thể loáng một cái, trong nháy mắt đi tới Vương Dật trước mặt, một phát bắt được cánh tay của hắn, trầm giọng nói: "Đi theo ta!"

"Ngày hôm nay ta phải cùng Đỉnh gia làm cái đoạn."

Vương Dật rống to, cánh tay buông lỏng căng thẳng, hư linh đỉnh kính, trong nháy mắt tránh thoát chưởng không.

"Tiểu tử thú, cùng gia gia sái cái gì hoành?"

Liễu Thế Thành hừ một tiếng, trực tiếp nắm lấy bờ vai của hắn.

Vương Dật hữu nửa người tê rần, cũng lại không thể động đậy.

Hết cách rồi, chênh lệch giữa hai bên quá to lớn .

"Đỉnh lão đệ, Vương Dật người nhà mau để cho người cho thả, đừng ở bên trong xảy ra chuyện gì."

Liễu Thế Thành liếc mắt nhìn Đỉnh Quảng Nhiên, sau đó ôm theo Vương Dật bỗng bồng rời đi, rất nhanh liền biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi.

Đỉnh gia cả đám người đều là hai mặt nhìn nhau.

"Người nhìn rõ ràng sao?"

Đỉnh Quảng Nhiên nhìn về phía bạch bào lão đại.

"Thấy rõ , cái kia Vương Dật, dùng chính là vô thượng Thái Cực pháp."

Lão đại trầm giọng nói.

Đình rộng rãi nghe xong không nói, nhìn hai người biến mất địa phương, không biết đang suy nghĩ gì.

. . .

Liễu Thế Thành đem Vương Dật mang rời khỏi nam nhất sơn, đi tới một mảnh trống trải giao dã, buông lỏng tay ra.

"Tiền bối, ngại vì sao ngăn trở ta?"

Vương Dật xoa xoa vai, tức giận chất vấn.

"Con vật nhỏ. . ."

Liễu Thế Thành nở nụ cười: "Bằng ngại điểm ấy đạo hạnh, còn muốn cùng Đình gia hò hét?"

Vương Dật nghe xong không nói, trực tiếp xoay người hướng nam nhất sơn đi đến.

"Đứng lại!"

Liễu Thế Thành sắc mặt đột nhiên chìm xuống.

Vương Dật không rảnh chú ý, tiếp tục tiến lên.

"Vô liêm sỉ! Ngươi muốn cho cha của chính mình gặp bất trắc sao?"

Liễu Thế Thành đột nhiên quát to một tiếng.

Vương Dật nhất thời dừng lại, chậm rãi xoay người, trầm giọng hỏi: "Tiền bối có ý gì?"

Liễu Thế Thành nói: "Lão phu vừa nãy đã cùng Đình Quảng Nhiên đánh hảo bất chuyen, phụ thân ngươi chẳng mấy chốc sẽ từ ngục trong xuất đến. Ngươi hiện tại đã qua tìm đối phương phiền phức, không sợ gặp trở ngại sao?"

Vương Dật nghe xong sững sờ, có chút chần chờ hỏi: "Đình Quảng Nhiên có thể làm cho phụ thân ta xuất đến?"

"Chuyện cười. . ."

Liễu Thế Thành trực tiếp bị kẻ này khí nở nụ cười: "Hắn có bản lĩnh khiến người ta đi vào, lẽ nào không bản lĩnh khiến người ta xuất đến sao?"

Vương Dật nghe xong roi vào trầm ngâm.

Đối phương nói không sai, nếu như Đình gia chính đang nghĩ biện pháp nhượng cha xuất đến, hiện tại đi tìm bọn họ để gây sự, đúng là không khôn ngoan.

"Đã như vậy, này liền tạ tiền bối."

Nghĩ tới đây, Vương Dật hai tay ôm quyền, hành văn bối đại lễ.

"Ha ha, đều người một nhà, còn khách khí làm gì?"

Liễu Thế Thành cười nói: "Lão phu nếu giúp ngươi, ngươi có phải là cũng nên có sở biểu thị?"

Vương Dật vừa nghe, biết trò đùa đến rồi. Hắn cảm thấy đối phương rất vô liêm sỉ, mới vừa nói xong không cần khách khí, theo sát liền để cho mình biểu thị.

"Tiền bối, ta có thể từ, ngài. . ."

"Cái gì thể từ? Các ngươi đặt tại quá tiệc cưới không có?"

Liễu Thế Thành thiếu kiên nhẫn đánh gãy hắn.

"Không có, nhưng là. . ."

"Các ngươi đăng ký kết hôn?"

Liễu Thế Thành không lưu tình chút nào lần thứ hai đánh gãy.

"Cũng không có, nhưng. . ."

"Vậy là được."

Liễu Thế Thành căn bản không cho hắn nói tiếp, cười ha ha: "Này chính thể danh phận, ta gia Thiên Nhi muốn. Người yên tâm, gia gia không phải lão già. Chờ người cùng Thiên Nhi có hài tử sau, gia gia cho phép người nạp hiền. Bất quá có một chút, nhất định phải là nhi tử. . ."

Vương Dật nghe xong nhất thời thổ huyết, thầm nghĩ lão già này nói cái gì đó?

"Cứ như vậy đi, người an tâm về nhà chờ Vương Hải Sơn tin tức, gia gia đi trước. ."

Liễu Thế Thành thấy Vương Dật tựa hồ còn có lời muốn nói, không cho hắn cơ hội, vung tay lên, xoay người biến mất ở bóng đêm ở trong.

Vương mỗ người ngây ngốc đứng 10 đến phút, cuối cùng lắc lắc đầu, hướng trong nhà đi đến.

Sau 20 phút.

Hắn cúi đầu đi tới cửa tiểu khu, hai cái uyển chuyển thiên ảnh, xuất hiện ở phía trước 10 mét nơi.

"Lão công, chúng ta trở lại. . ."

"Lão công. . ."

Hai đạo quen thuộc nững nị, thăm thăm bay lên.

Vương Dật toàn thân chấn động, bỗng nhiên ngẩng đầu lên.

Trong nháy mắt tiếp theo, làn gió thơm đập vào mặt, luồng bóng người đẹp đề trực tiếp nhào vào hắn trong lòng.

Hương Ngọc đầy cõi lòng.

"Phi Yên muốn chết lão công. ."

Tiểu loli béo mập khuôn mặt nhỏ liên tục hướng về đối phương trong lòng chen, nững nị lời nói nhỏ nhẹ.

Thẩm Băng không nói gì, chỉ là dùng sức ôm chặt Vương Dật.

"Lão bà. . ."

Vương Dật chăm chú ôm các nàng, trong lòng đại thạch rốt cục rơi xuống.

Các lão bà, rốt cục bình an vô sự trở lại.

Đại tiểu tiên nữ tuy rằng đi rồi một tuần, có thể Vương Dật cảm giác, các nàng trải qua đi rồi rất nhiều rất nhiều năm.

Thời khắc này, hắn tâm là bình tĩnh, an ổn. Không lại lo lắng, không lại bàng hoàng.

Thời khắc này, hóa thành vĩnh hằng.

"Lão công, nhân gia đói bụng."

Mấy phút sau, tiểu loli bỗng nhiên nói.

Vương Dật nở nụ cười, xuất phát từ nội tâm.

Hắn đem tiểu loli ôm lấy, ở nàng béo mập khuôn mặt nhỏ trên mạnh mẽ hôn một cái, cười nói: "Lão công về nhà cho các người làm tốt ăn."

Vương Dật nói xong, một cái tay khác ôm Thẩm Băng eo thon nhỏ, hướng trong nhà đi đến.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 130: Ta lão bà chính là trâu bò

Nửa giờ sau.

Đại tiểu tiên nữ xông tới cái tắm nước nóng, da thịt càng hiện ra óng ánh long lanh. Vương Dật com cũng làm tốt , tứ món ăn một thang.

Vương mỗ người vui rạo rục cho các nàng thịnh hảo com, ba thanh tử theo nhạc dung dung bắt đầu ăn.

"Lão công, bà bà còn chưa có trở lại sao?"

Tiểu loli cổ cái miệng nhỏ, vừa ăn vừa hỏi.

Vương Dật ánh mắt tối sầm lại, nói: "Trở về một chuyến, lại đi ra ngoài."

Đại tiểu tiên nữ trong nháy mắt bắt lấy hân sắc mặt trên biến hóa, liếc mắt nhìn nhau.

"Lão công, một lúc sau khi ăn xong, đi xem xem ta cùng Đại tỷ tạo Thiên Thế Giới đi, thuận tiện cho Nguyệt Nhi tỷ tỷ uống thuốc."

Thảm Băng ngoan ngoãn dời đi đề tài.

"Các người đã luyện xong Hoàn Hồn đan?"

Vương Dật vội vàng buông đĩa xuống, kích động hỏi.

"Àn, chúng ta đi một chuyến đệ ngũ tinh không, ở nơi đó luyện sáu viên, cho Trương Tiểu Phàm lưu lại ba viên."

Tiểu loli nhẹ giọng nói.

"Quá tốt rồi. . ."

Vương Dật nhẹ giọng tự nói, chậm rãi nhắm mắt lại.

Một cái ký ức mãnh vỡ, hiện lên ở trước mắt.

Đây là trước mộng quy hình ảnh.

Thiên băng địa liệt, sơn hà tan tác.

Năm bóng người đẹp dễ, không ngừng mà đánh vô hình bình phong, lớn tiếng bi thiết.

Toàn thân áo trắng, liền ở trong đó.

Nàng tuy là tóc tai bù xù, nhưng vẫn như cũ không mất tuyệt thế phương hoa, trái lại bằng thêm một loại đau thương mỹ.

Nàng không có lên tiếng, mà là nắm chặt phần quyền, liều mạng đánh bình phong, béo mập quả đấm nhỏ trên, lóc ra thê điểm hồng.

Nàng mâu, thanh lệ không thôi.

Nàng môi, đã sớm bị chính mình hàm răng cắn phá .

Nàng thanh ti, tận diệt hư không.

"Sur. . . Đệ. . ."

Nàng rút cục lên tiếng , rất thấp rất thấp, nhưng dùng hết hết thủy khí lực.

Tuy rằng cách rất xa nhau, lại bình phong làm cách.

Có thể Vương Dật vẫn như cũ nghe được .

Cờ nào khiến lòng người nát tan hoá tiếng a.

Nghĩ tới đây, trước bàn Vương Dật hít một hơi thật sâu, không kìm lòng được lắm bầm khê nói: "Sur tỷ. . ."

Hai đạo nhiệt lệ, từ khóe mắt của hắn lướt xuống.

Đại tiểu tiên nữ thấy, đồng thời sững sờ.

Thẩm Băng trước hết phản ứng lại, gấp gáp hỏi: "Đại tỷ, nhanh. . ."

Tiểu loli kiều diện nghiêm lại, giơ lên tay nhỏ, nắm chỉ như lan, nhẹ thì thầm: "Thu!"

"Tê. . ."

Vương Dật một hạt nước mắt, bay về phía tiểu loli.

Vương Dật cảm giác khóe mắt mát lạnh, nhất thời thức tỉnh, mở mắt ra. Đã thấy bên cạnh tiểu loli lòng bàn tay hướng về thiên, mặt trên trôi nổi một viên tiểu thủy châu.

"Lão bà, ngươi làm gì chứ?"

Vương Dật sát khóe mắt hỏi.

"Lão công, vừa nãy ngươi có phải là đang suy nghĩ Nguyệt Nhi muội muội?"

Tiểu loli béo mập khuôn mặt nhỏ có chút nghiêm nghị.

Vương Dật gật đầu thừa nhận.

"Quá tốt rồi. . ."

Tiểu loli đại hi, không còn dám trì hoãn, để trống tay nhỏ móc ra một con màu trắng bình sứ, đem bình miệng đánh văng ra, hơi dùng lực một chút.

'Hô '

Một viên màu tím viên thuốc, từ trong bình chậm rãi bay ra.

"Cái này chính là. . . Hoàn Hồn đan?"

Vương Dật trừng hai mắt hỏi.

"Không sai!"

Tiểu loli gật đầu nói: "Hoàn Hồn đan tuy thành, nhưng thiếu một vị quan trọng nhất thuốc dẫn, chính là lão công —— tình thương chi lệ."

Nàng nói xong, tay nhỏ nhẹ nhàng bắn ra.

Này viên tiểu thủy châu hư không bình di, dán lên màu tím viên thuốc, trong nháy mắt bị hấp thu.

'Vù '

Màu tím viên thuốc nhẹ nhàng chấn động, liền khôi phục như lúc ban đầu.

"Hô, hảo. . ."

Tiểu loli nhẹ nhàng ỏi ra miệng mùi thơm, như trút được gánh nặng.

Thẩm Băng lấy ra một tờ giấy, đem màu tím viên thuốc tiếp được, đưa về phía Vương Dật: "Hoàn Hồn đan đã thành, một lúc lão công cho Nguyệt Nhi tỷ tỷ dứt."

Vương Dật tiếp nhận viên đan dược kia, trong lòng trăm mối cảm xúc ngổn ngang.

Hắn nhìn về phía tiểu loli: "Phi Yên, chúng ta hiện tại liền cho Nguyệt Nhi uống thuốc."

Tiểu loli thu cẩn thận bình sứ, gật đầu nói: "Đi Thiên Thế Giới đi."

Vương Dật cũng không tâm tư thu thập bát đũa, đi thẳng tới cửa chuẩn bị xô giày.

"Lão công, ngươi làm gì thế?"

Đại tiểu tiên nữ một mặt quái lạ nhìn hắn.

Vương Dật nói: "Ra ngoài đương nhiên phải mặc hài. "

Đại tiểu tiên nữ song song sững sờ, lập tức cười khúc khích.

"Lão công thật bỗn, Thiên Thế Giới liền ở trong phòng đây."

Tiểu loli hì hì yêu kiều.

"A?"

Vương mẫu người nghe xong trực tiếp choáng váng.

Mấy sau.

Thảm Băng giờ lên tay ngọc, hư không một phù.

'Vù'

Nhất thời, phía trước nửa mét nơi, nổi lên từng mảnh từng mảnh gọn sóng.

"Lão công, Thiên Thế Giới mở ra, chúng ta vào đi thôi."

Tiểu loli kéo Vương Dật tay, dẫn hắn đi vào gọn sóng bên trong.

Thảm Băng sau đó đi vào.

20 giây sau, gọn sóng ở trong phòng khách chậm rãi biến mất, hóa thành vô hình.

...

Tiến vào này phiên gọn sóng sau, Vương mẫu người đương thực sự là kinh ngạc đến ngây người.

Trước mắt là một mảnh thế giới hoàn toàn mới.

Nơi này không có mặt trời, nhưng là thanh không vạn dặm, bạch vân lừng lờ bay.

Hắn cùng đại tiểu tiên nữ đang đứng ở một mảnh xanh biếc mặt cỏ bên trên.

Xa xa, sơn mạch nguy nga cao vút, liên miên vô tận. Núi non chập trùng trùng điệp, chỗ cao càng vào đám mây, phiêu miểu dường như tiên cảnh. Trên đỉnh ngọn núi hình dáng quá cũng khó gặp, chỉ được phi bộc tự cửu thiên mà rơi, hòa vào phía dưới một chỗ thanh trong đám.

Vô số chim quý hiếm bay múa đầy trời, đập không mà ca.

Đây là một bộ hoàn mỹ bức tranh.

Mẹ trứng!

Tiên cảnh, nơi này là tiên cảnh a.

Vương mẫu người ngư nhân trợn lên tròn trịa, trầm nghĩ: Ta lão bà chính là trâu bò, tiên cảnh đều có thể chinh xuất đến.

Đại tiểu tiên nữ thấy hắn trợn mắt ngoác mồm đáng vẽ, dòn dập che miệng yêu kiều.

"Lão công, đẹp không?"

Tiểu loli có chút tiểu đắc ý.

Vương Dật nghe xong liền tục gật đầu.

Thảm Băng cười duyên nói: "Ta cùng Đại tỷ vốn là muốn tạo một cái trung thiên thế giới, kết quả nhất thời hưng khởi, lấy 'Hong Linh' đại lục chín cái linh mạch, trực tiếp sáng tạo này phương đại thế giới."

"Trung thiên thế giới? Đại thế giới?"

Vương mẫu người nhất thời nghe mộng ép.

"Trung thiên thế giới, ít nhất phải dùng ba cái lấy trên linh mạch cấu trúc, nó tuổi thọ năng lực duy trì ba đến năm vạn năm, một khi linh mạch tiêu hao hết, thì sẽ tan vỡ. Mà đại thế giới là thế giới chân chính, phải dùng chín cái linh mạch làm gốc, khiến cho chúng nó tự chu tuần hoàn, sản sinh linh mạch mới. Như vậy, một thế giới mới có thể vĩnh viễn tồn tại hạ đi."

Tiểu loli giải thích.

Vương Dật nghe được miệng khô lưỡi khô, hắt chỉ vào phương xa vô tận dãy núi, run giọng hỏi: "Những cái kia sơn thủy, còn có loài chim . ."

Thảm Băng nói: "Những cái kia cảnh vật cùng sinh linh, là ta cùng Đại tỷ thời thúc thái thượng Huyền Thuật, miễn cưỡng gỡ xuống 'Hồng Linh đại lục' tằm một trong hai cương vực, phong vào."

"Vì thế ta cùng Tam muội vẫn cùng Hồng Linh cường giả đánh mấy chiếc. Đáng tiếc đây, Hồng Linh một đời không bằng một đời, thập sáu năm qua, liền một cái thái thượng cảnh cường giả cũng không xuất hiện. Một người lợi hại nhất lão yêu bà, nửa bước Thần vương đáng vẻ, bị Tam muội một cái tát đập bay, thật không đã nghiền. . ."

Tiểu loli chu cái miệng nhỏ, lộ làm ra một bộ thất vọng đáng vẻ.

Vương mỗ người nghe choáng váng, chân tâm.

Hắn biết đại tiểu tiên nữ rất lợi hại, có thể vạn không nghĩ tới đã vậy còn quá nghịch thiên.

Vương mỗ người thật sự khó có thể hình dung tâm tình bây giờ .

"Đại tỷ, những này qua đi lại tán gẫu, hay vẫn là trước hết để cho lão công cho Nguyệt Nhi tỷ tỷ uống thuốc đi."

Thảm Băng nhìn về phía tiểu loli.

Tiểu loli gật gù, móc ra Càn Khôn giới, béo mập tay nhỏ nắm chỉ thành ấn: "Càn thiên khôn địa, vạn đạo hướng một, khai. . ."

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 131: Tình cảm

Càn Khôn giới rung động nhẹ nhàng, chậm rãi bay lên, một luồng Hồng Mông ánh sáng từ phía trên tản ra.

'Xi '

Trong nháy mắt, ánh sáng lưu chuyển, thời không luân phiên.

Vương Dật cùng đại tiểu tiên nữ, lần thứ hai tiến vào này phiến thần bí không gian. Băng quan yên tĩnh thả ở nơi đó, toả ra nhu hòa màu xanh lam ba quang.

Ba người tụ đã qua.

Thiếu nữ mặc áo trắng nằm ở bên trong, lại như là vừa ngủ giống như vậy, bình tĩnh an tường.

"Sự tỷ. . ."

Vương Dật trong lòng đau xót, không nhịn được nhẹ kêu một tiếng, cầm lấy Hoàn Hồn đan, liền muốn để vào thiếu nữ trong miệng.

"Lão công, chờ một chút."

Tiểu loli kéo lại hắn, nhìn về phía Thảm Băng: "Tam muội, đem 'Băng Phách thiên quan' chuyển qua Thiên Thế Giới."

Thảm Băng gật gù đầu, một tay hư không bắt ấn.

'Hô '

Ánh sáng lại chuyển, ba người cùng băng quan xuất hiện ở Thiên Thế Giới trong.

"Hảo, lão công cho Nguyệt Nhi mớm thuốc đi."

Tiểu loli giờ lên tay nhỏ, nắm lấy hư không rung động Càn Khôn giới.

Vương Dật hít một hơi thật sâu, chậm rãi dò xét xuống.

Đương màu tím viên thuốc chạm được thiếu nữ môi thì, vấn đề xuất hiện .

Thiếu nữ răng bạc bết rất chặt, căn bản là không có cách nuốt vào 'Hoàn Hồn đan' . Vương Dật lại không đành lòng cạy ra nàng môi . .

"Làm sao bây giờ?"

Vương Dật khó khăn , cau mày nói.

"Lão công, ngươi đem Hoàn Hồn đan nhai nát, miệng đối miệng cho ăn Nguyệt Nhi ăn vào đi."

Tiểu loli nhẹ giọng mở miệng.

Vương Dật nghe xong, không do dự, trực tiếp đem màu tím đan dược để vào vào trong miệng.

Hoàn Hồn đan vừa vào miệng liền tan ra.

'Oanh '

Đột nhiên, đầu óc hấn nổ vang, thân thể nhất thời chấn động mạnh.

"Lão công?"

"Ngươi làm sao ?"

Đại tiểu tiên nữ song song kinh hãi, vội vàng đỡ lấy hấn.

Vương Dật chỉ cảm thấy trời đất quay cuồng, vô số ký ức mãnh vỡ ở trước mắt hiện lên, tin tức số lượng lớn đến kinh người. Hấn liệu mạng không để cho mình ngắt đi, chậm rãi cúi người xuống, hướng thiếu nữ mặc áo trắng môi tăng tăng hôn lên.

Hai đôi môi, chăm chú hợp lại cùng nhau, cũng lại tuy hai mà một.

Cỡ nào sống mơ mơ màng màng cảm giác a.

Vương Dật cảm thấy trên môi mềm mại, không khỏi nhắm hai mắt lại, trong đầu một cái ký ức mãnh vỡ bị mở ra .

. . .

Một đôi chùng mười tuổi Kim Đồng Ngọc Nữ, đi ở thương di cổ đạo trên.

"Ngươi có thể hay không nói cho ta đây là nơi nào?"

Nam đồng kim nén nửa ngày, rốt cục mở miệng .

"Cái gì ngươi ngươi ngươi ? Nhân gia so với ngươi sớm nhập tông ba năm, gọi sư tỷ. . ."

Nữ đồng nhất thời cuống lên, béo mạp cái miệng nhỏ nhất thời một quyết, cắn vào eo thon nhỏ khẽ kêu.

Nam đồng sững sờ, ngốc vù vù nói: "Ồ. . . Sư tỷ, đây là nơi nào? Còn có, ta đói. . ."

"Đương nhiên là tông môn . Ngươi thật đúng là. . ."

Nữ đồng lườm hấn một cái, nhìn chung quanh một chút, nói nhỏ: "Đi theo ta."

Nữ đồng lôi kéo nam đồng tay, lên vào một trường lão lĩnh được vườn, ăn vụng rất nhiều linh quả.

Kết quả, bọn hấn bị Trường lão bắt tại trận.

Trường lão giận dữ, trực tiếp mang theo này đối với ăn vặt hàng nháo đến bọn hấn sư tôn nơi đó.

Ach, kỳ thực chín thành linh quả đều là nam đồng ăn.

Sư tôn giận dữ, lúc này phạt bọn hấn quỳ hồi lỗi đường.

Nam hải mới vừa tiến vào tông môn, chỉ phạt một ngày. Nữ đồng tiến vào tông thời gian so sánh cừu, bị phạt quỳ mười ngày mười đêm.

Ngày thứ hai buổi tối, nam đồng đến rồi, cầm rất nhiều ăn.

"Sur tý, ăn một chút gì đi."

Nam đồng khoe mắt rung rung, hấn biết, nữ đồng là nhân vì chính mình mới được phạt.

Nữ đồng thanh tú khuôn mặt nhỏ trên trái qua hơi trắng bệch, nàng nhẹ nhàng nở nụ cười, vô lực nói: "Phạt quý trong lúc, không cho phép nước vào mắt, ngươi trở về đi thôi. . ."

Nam đồng cố ý làm cho nàng ăn, nữ đồng nhưng vẫn lắc đầu.

Ngày thứ ba buổi tối, nam đồng lại tới nữa rồi, hấn thấy nữ đồng khuôn mặt nhỏ trắng bệch một mảnh, nhất thời khóc: "Sur tý, là ta hại ngươi. . ."

Nữ đồng nở nụ cười, nhẹ giọng hỏi: "Có quan hệ gì tới ngươi?"

"Nếu không là ta tham ăn, ngươi cũng sẽ không bị phạt."

Nam đồng tiếp tục khóc lóc.

Nữ đồng vô lực cười cợt: "Tiểu tử ngốc, trở lại. . ."

"Không, ta cùng ngươi đồng thời bị phạt. . ."

Nam đồng trực tiếp quý gối bên cạnh nàng.

Nữ đồng đôi mi thanh tú nhú nhú, quát nói: "Hồ đồ. . ."

Nam đồng gương mặt tuần tú một mảnh chăm chú, gần từng chữ: "Ta sẽ không bỏ lại sur tý nhất nhân mặc kệ."

Nữ đồng nghe xong, kiểu tiểu thân thể nhất thời run lên, không nói gì.

Sau hai canh giờ, sư tôn của bọn họ phát hiện, trực tiếp đem nam đồng duệ đi rồi.

Ngày thứ tư.

Nam đồng hay vẫn là đến rồi, nữ đồng khuôn mặt nhỏ trái qua không còn màu máu.

"Ngươi tại sao lại đến rồi?"

Nữ đồng cười thăm hỏi.

Nam đồng không hề nói gì, ở nàng bên cạnh quý xuống, ôm chặt lấy nàng, ở nữ đồng khuôn mặt nhỏ trên tăng tăng một thân.

"Ngươi . . . Ngươi . . ."

Nữ đồng nhất thời vừa xấu hổ vừa tức giận.

Nam đồng gương mặt tuần tú đỏ chót, đứng dậy chạy trốn chết.

Ngày thứ năm.

Nam đồng trước sau như một.

Nữ đồng đã sắp hôn mê, xem thấy đối phương sau, dùng hết khí lực gắng giọng: "Ngươi nếu như lại làm bừa, ta. . . Ta đánh cái mông ngươi. . ."

Nam đồng không có hôn nàng, mà là ở năm trượng ở ngoài quý xuống, mãi đến tận bị sư tôn duệ đi.

Ngày thứ sáu.

Nữ đồng thấy hấn đi vào, nhẹ nhàng nở nụ cười.

Sau đó, nàng chậm rãi nhắm hai mắt lại.

Nam đồng vội vàng đưa nàng ôm vào trong ngực.

Nữ đồng hôn mê một ngày một đêm, sau khi tỉnh lại đầu tiên nhìn nhìn thấy, là hấn.

Hai người ánh mắt, trong nháy mắt đan vào với nhau.

Bọn hắn đều không nói gì, nhưng trong lòng lẫn nhau ám sinh tình cảm. Nhưng bọn họ thật sự quá nhỏ, chỉ có thể đem nó giấu ở đáy lòng.

Lại quá một ngày, nữ đồng khôi phục, lộ ra tiểu nữ sinh điều ngoa.

"Tử Nguyệt, cái gì gọi là Thiên Nguyên?"

Nam đồng đi tới bên cạnh nàng, có chút ngượng ngùng hỏi.

"Đương Lăng Trần, ngươi gọi ta cái gì?"

Tiểu Tử Nguyệt béo mập mặt cười nhất thời chìm xuống, tức giận nói.

"Su. . . Su tỷ. . ."

Tiểu Dương đồng học nhất thời dọa run run một cái. . .

"Nhượng ngươi mà gọi. Đi, nhiều tông môn chạy một vòng. . ."

Tiểu Tử Nguyệt xuyên eo khẽ kêu, như một con giương nanh múa vuốt hồ con. Có thể chờ Dương Lăng Trần mặt mày ủ rũ xoay người sau, nàng mỹ lệ mắt to trong, tỏa ra vô hạn ôn nhu.

. . .

Đã qua các loại, không ngừng mà ở đầu óc hiện lên.

Vương Dật khóc mắt một thấp, chảy xuống nhiệt lệ.

Hai tay của hắn, chậm rãi nâng lên thiếu nữ mặc áo trắng vai đẹp.

Hôn là cay đắng, cũng là ngọt ngào.

Một đời trước, hắn không có hôn qua nàng.

Hiện tại. . . Nụ hôn này là như vậy đắng tâm hồn người.

Hoàn Hồn đan nước thuốc sớm đã vượt qua, có thể Vương Dật nhưng không có nhận ra được, hắn trải qua hoàn toàn mất đi tự mình.

Đại tiểu tiên nữ chậm rãi lùi về sau, đã rời xa băng quan 5 mét.

Các nàng không muốn quấy rối bọn hắn.

Sau 2 phút, thiếu nữ mặc áo trắng thon dài lông mi giật giật, Vương Dật không có phát hiện, vẫn như cũ vong tình hôn.

30 giây sau. . .

Thiếu nữ mặc áo trắng đôi mi thanh tú vừa nhú, làm như nhận ra được trên môi quai lả, chậm rãi mở đôi mắt đẹp.

Trong nháy mắt tiếp theo, nàng tiểu nhãn tròn lên rất lớn rất lớn.

'Hồng'

Đột nhiên, một tia sáng trắng từ thiếu nữ trên người bộc phát ra.

Nguồn sức mạnh này quá kinh người, sung mãn không thể chống đỡ, Vương Dật trực tiếp bị đánh bay.

"Ngươi muốn chết. . ."

Thiếu nữ mặc áo trắng bay ra băng quan, mặt cười hàn đến đáng sợ, nàng lấy ra ngọc chuông, hướng Vương Dật hư không bình kích.

Chương 132: Gặp lại vui sướng đâu?

'Phốc. . .'

Vương Dật lẳng không phun ra một đạo mũi tên máu.

"Lão công! ! !"

Đại tiểu tiên nữ nhất thời kinh hãi, vội vàng hướng hần phóng đi.

Cùng lúc đó.

'Vù '

Hư không phát sinh đại rung động, một con to lớn chường ẩn đột nhiên xuất hiện, hướng bọn hần bao phủ mà đi. Chỗ đi qua, cương phong tứ lên, địa chấn thiên kinh.

"Chăm sóc tốt lão công."

Tiểu loli khuôn mặt nhỏ vô cùng lo lắng, vội vã bỏ rơi câu nói, người nhẹ nhàng mà lên, vung chường đón đánh.

Trong nháy mắt tiếp theo.

'Oanh '

Thiên Thế Giới trong, bùng nổ ra một luồng tuyệt thế nổ vang, to lớn lốc xoáy phóng lên trời, thiên địa thất sắc.

Cường phong gào thét trong, tiểu loli lẳng không lui nhanh 5 mét, béo mập khuôn mặt nhỏ hơi hơi trắng lên.

Thiếu nữ mặc áo trắng hư không lui 3 mét liền ổn định thân thể, ba ngàn thanh ti đầy trời pháp phối, kỳ ảo thắng tiên. Lúc này nàng mặt cười vô cùng lo lắng: "Thái thượng tàng tám? Người là ai. . . ?"

"Từ Nguyệt, người điên rồi? Hần là lão công. . ."

Tiểu loli không hề trả lời nàng, lớn tiếng khê kêu đạo.

Lão công là cái gì?

Từ Nguyệt nghe đôi mi thanh tú vừa nhú, lạnh lùng nói: "Trả lời vấn đề ta hỏi trước đã, người là ai?"

Tiểu loli tức rồi, hoàn toàn không còn gặp lại vui sướng, gần từng chữ: "Ta là người Đại tỷ, Sư Phi Yên. . ."

"Sư Phi Yên?"

Từ Nguyệt sững sốt, sâu sắc nhìn tiểu loli, hoàn mỹ mặt cười trên nổi lên vẻ cổ quái: "Người đùa gì thế? Phi Yên tỷ tỷ cùng ta gần như cao. . ."

"Người. . . Người. . ."

Tiểu loli nhất thời điên rồi, tức giận đến giận sôi lên, cũng lại liều mạng, béo mập quả đấm nhỏ song song một nắm.

'Hồng '

Trong phút chốc, một luồng ánh bạc, từ trên người nàng tỏa ra mà xuất.

Vô ngần đại dương, hư không xuất hiện. Một vòng to lớn trắng tròn, từ hải mặt bằng trên chậm rãi bay lên.

Tiên thân dị tượng —— Hải Thượng Thăng Minh Nguyệt.

"Thông linh tiên thân? Người như thế nào cùng Phi Yên tỷ tỷ thể chất như thế, lẽ nào. . ."

Từ Nguyệt nhất thời hoa dung thất sắc.

"Cô nàng chết dầm kia, xem Đại tỷ làm sao trừng trị người."

Tiểu loli trải qua cái gì đều không nghe lọt , nỡ lệ mắt to trong nổi lên phích lịch tia điện, nàng ngửa mặt lên trời khẽ kêu, trắng mịn tay nhỏ án hướng về bầu trời.

'Hô '

To lớn trắng tròn phóng lên trời, hướng đối phương thẳng áp mà xuống.

Thần thông —— nguyệt ảnh Thần thương.

Từ Nguyệt kinh hải, tú đủ hư không một trận, thân thể yêu kiều kỳ ảo bay lên, trong nháy mắt tránh thoát này luân thác đủ.

"Thiên đạo kẻ hoạch lớn!"

Từ Nguyệt khê quát một tiếng, hai tay nắm chỉ như lan, trên dưới đối lập.

'Hồng '

Trong phút chốc, một vòng to lớn màu vàng Thần khuyển xuất hiện ở sau lưng của nàng, kim mang chói mắt đột nhiên phun trào, khí thế ngập trời.

Thần khuyển ở trong hư không nhanh chóng phân giải, hóa thành quái hình bản dài, không ngừng mà ép chuyển. . .

"Hảo người cái cô nàng chết dầm kia, người làm gì thế? Còn dám hoàn thủ hay sao?"

Tiểu loli thấy sau lớn tiếng rít gào, chân đạp càn khôn mang nguyệt mà đến.

Từ Nguyệt phiên nhiên phiêu thối, mười cái ngón tay ngọc đạn điểm như gió, kết vô thượng Tinh Thần Ấn. Sau lưng nàng quái án không ngừng mà hư không phân giải, trải qua mở rộng đến mười mấy thước.

Nhị nữ tốc độ cực nhanh, trong nháy mắt đã biến thành hai cái điểm đen nhỏ.

Mặt cỏ bên trên.

Vương Dật nằm ở Thảm Băng hương trong lòng, trải qua roi vào chiều sâu hôn mê, gương mặt tuần tú trắng xám như tuyết, không còn một chút hồng hào.

Thảm Băng không ngừng mà cho hấn độ chân khí.

'Ầm ầm ầm . . '

Đột nhiên, hơn mười dặm ngoại trên dãy núi, diệu thế Thần Mang liên tục lấp loé, óng ánh rực rỡ.

Thảm Băng nhìn về phía nơi đó, biết Đại tỷ cùng Nhị tỷ đánh tới đến rồi, không chỉ có u u thờ dài: "Gặp lại cảm động đâu?"

"A. . ."

Đúng vào lúc này, Vương Dật rên rí một tiếng, mở mắt ra.

"Lão công. . ."

Thảm Băng thờ nhẹ một tiếng, mặt cười bay lên sắc mặt vui mừng.

Vương Dật cảm giác toàn thân dường như kim đâm bình thường đau, hấn gian nan ngồi dậy, hỏi: "Phi Yên cùng Nguyệt Nhi đâu?"

Thảm Băng tiếp tục cho hấn độ linh lực, nghe vậy hướng phương xa giờ giờ lên mặt cười: "Các nàng ở nơi đó đánh nhau đây."

Dắt?

Vương mỗ người nhất thời kinh ngạc, vội vàng bò lên, nói: "Ta chết không được, người nhanh đi ngăn cản các nàng, đừng làm cho Phi Yên tổn thương Nguyệt Nhi."

Thảm Băng thấy thương thế hấn tốt hơn hơn nữa, nhất thời yên lòng. Che miệng cười duyên nói: "Lão công yên tâm hảo , tỷ muội bên trong, Nguyệt Nhi tỷ tỷ thực lực mạnh nhất, dĩ nhiên đi trên thái thượng chín tầng đỉnh cao nhất."

Vương Dật nhất thời sùng sốt .

Mẹ trứng, lợi hại như vậy?

"Vậy người nhanh đi ngăn cản Nguyệt Nhi, đừng làm cho nàng tổn thương Phi Yên. . ."

"Cái này lão công cũng không cần lo lắng."

Thẩm Băng lại cười: "Nguyệt Nhi tỷ tỷ tâm rất nhuần, nàng chắc chắn sẽ không tổn thương Đại tỷ."

'Oanh'

Đúng vào lúc này, phía chân trời một đường, bay lên một cái to lớn đám mây hình năm đoàn.

Thảo!

Vương mẫu nhân bản đến thật tin, thời khắc này nhưng trực tiếp trừng nạt.

"Cái này gọi là nương tay?"

Hắn chỉ vào đám mây hình năm gào thét.

Thẩm Băng nhìn về phía nơi đó, tiểu nhân chậm rãi nheo lại: "Lão công, Đại tỷ trở lại."

Vừa mới nói xong dưới, một đạo bóng dáng bé nhỏ cất ra trời cao, trong nháy mắt tới gần nơi này.

"Chết Nguyệt Nhi, xấu Nguyệt Nhi, lại dám lấy phạm thượng, Tam muội, đi với ta đánh nàng. . ."

Tiểu loli trở lại, giờ khắc này nàng mặt mày xám xịt, quần áo lam lũ. Mỹ lệ mắt to trong sương mù mông lung, càng là khóc.

"Lão bà. . ."

Vương Dật thấy nàng bình yên vô sự, nhất thời thở phào nhẹ nhõm, hướng tiểu loli mở ra hai tay.

"Lão công!"

Tiểu loli thấy hắn tỉnh lại, nhất thời vừa mừng vừa sợ, trong nháy mắt nhào vào hắn trong lòng, riu riu gào khóc: "Nguyệt Nhi này cô nàng chết dẫm kia bắt nạt ta, người đến cho ta làm chủ."

Vương Dật nghe xong gương mặt tuấn tú một từ, suýt chút nữa thổ huyết.

Làm chủ? Làm thế nào chủ?

Người muốn cho lão công bị đánh chết sao?

Lại nói, chuyện của các người ta nào dám trộn đều?

Cùng lúc đó.

Toàn thân áo trắng, kỳ ảo phiêu đến.

Từ Nguyệt quần áo cũng xuất hiện tổn hại, tiểu trên mặt có mấy chỗ tro bụi, như một con đáng yêu con mèo mướp nhỏ.

"Nguyệt Nhi tỷ tỷ."

Thẩm Băng duyên dáng gọi to một tiếng, đón lấy đối phương.

Từ Nguyệt thấy rõ người tới, nhất thời sững sờ, tinh tế hồi ức chốc lát, nhất thời vừa mừng vừa sợ nói: "Băng Nhi muội muội?"

"Đúng đây. . ."

Ở Nhị tỷ trước mặt, Thẩm Băng khôi phục một chút đồng thật, thân thiết giữ nàng lại.

Nhị nữ tay tay trong tay, song song rơi trên mặt đất.

"Băng Nhi, người tại sao lại ở chỗ này?"

Từ Nguyệt sâu sắc nhìn nàng, ôn nhu hỏi.

"Nguyệt Nhi tỷ tỷ, ta một lúc lại giải thích, người nhanh lên một chút cho lão công cùng Đại tỷ xin lỗi."

Thảm Băng khẽ cười nói.

"Lão công? Đại tỷ?"

Từ Nguyệt nhất thời mờ mịt .

"Hừ, xin lỗi cũng vô dụng, cô nàng chết dẫm kia, ta trải qua tức rồi. . ."

Tiểu loli vẫn lén lút nghe các nàng đối thoại đây, nghe tiếng nhất thời ly khai Vương Dật, về phía trước chạy vài bước, hướng Từ Nguyệt phun nhổ ra cái lưỡi nhỏ, phần nổi lên mặt quý. . .

"Ngươi. . . Đúng là Phi Yên tỷ tỷ?"

Từ Nguyệt khó có thể tin nhìn tiểu loli.

"Hừ, ta không để ý tới ngươi. . ."

Tiểu loli thấy nàng nói chuyện với chính mình, càng hăng hái , làm một cái đáng yêu Tiểu Trư trư mũi, chạy về Vương Dật bên người.

Từ Nguyệt theo bóng người của nàng, nhìn về phía Vương Dật, mặt cười đột nhiên chìm xuống.

"Băng Nhi, cái này kẻ xấu xa là ai?"

Nàng lạnh giọng hỏi.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 133: Mất trí nhớ

Mấy người dồn dập sững sờ.

Thảm Băng kỳ quái nói: "Nguyệt Nhi tỷ tỷ, hẳn là lão công. . . Nha, hẳn là Dương lang chuyển thế, ngươi không nhận ra được sao?"

"Lão công? Dương lang?"

Từ Nguyệt nam tiếng khẽ nói, sau đó đôi mi thanh tú sâu sắc nhấn lại: "Băng Nhi muội muội, ngươi đang nói cái gì?"

"A?"

Thảm Băng nhất thời ngây người , ngây ngốc nhìn nàng.

"Từ Nguyệt. . ."

Tiểu loli cảm giác xảy ra vấn đề lớn, vô tâm lại đi ầu khí, đi về phía trước mấy bước, ngưng tiếng nói: "Ngươi đừng nói đùa chúng ta ."

Từ Nguyệt sâu sắc nhìn nàng, mặt cười một mảnh mê man.

Tiểu loli cuống lên: "Hẳn là Dương Lăng Trần a. . ."

"Dương. . . Lăng Trần. . ."

Nghe được danh tự này, Từ Nguyệt thân thể yêu kiều rõ ràng run lên, nhìn về phía Vương Dật.

"Su tỷ. . ."

Vương Dật viền mắt nóng lên, liền muốn tiến lên.

"A! ! !"

Đột nhiên, Từ Nguyệt hai tay ấn đầu, phát sinh một tiếng thê thảm đến cực điểm duyên dáng gọi to.

"Nhị muội. . ."

"Nguyệt Nhi tỷ tỷ. . ."

Đại tiểu tiên nữ dồn dập cả kinh, vội vàng nhắm phía nàng.

'Xi'

Áo trắng tung bay, xông thẳng thiên khung.

Thiến ảnh theo hình, truy chi mà đi.

Ba nữ trong nháy mắt biến mất không thấy hình bóng.

"Sur tỷ!"

Vương Dật phóng lên trời, có thể nhảy đến hơn 10 mét sau, lực cũ đã kiệt, thân thể hướng về rơi xuống.

"Đáng ghét a. . ."

Sau khi hạ xuống, hắn không cam lòng rộng to. Trong phút chốc, khí tức trong người bắt đầu giềng phun bình thường bạo phát, điên cuồng ở gân mạch trung du đi.

Dị biến lại nổi lên.

'Đùng'

Vương Dật áo đột nhiên vỡ vụn, trước ngực ma văn liên tục sinh sôi, kéo dài tới trên mặt, cùng lẫn trước giống nhau như đúc.

"Hồng. . ."

Hắn ngửa mặt lên trời hét dài, con ngươi trong nháy mắt nuốt hết tròng trắng mắt, tóc đen đầy đầu điên cuồng sinh trưởng. Một vòng to lớn Thần khuyển xuất hiện ở sau lưng.

Hỗn Độn Thiên Ma thân thể, lần thứ hai bị bắt ngờ mở ra .

Nơi này hư không phát sinh đại vận vẹo, đại địa bắt đầu xuất hiện văn nứt dấu hiệu.

"Sur tỷ, ngươi nhất định không thể xảy ra chuyện gì."

'Xi' một tiếng, Vương Dật phóng lên trời, hướng ba nữ biến mất phương hướng đuổi theo.

Dưới chân sơn hà đang nhanh chóng đảo ngược, biến dị sau Vương Dật, một bước một càn khôn, càng là lấy ra theo không liền không, súc địa thành thốn đại thần thông.

Không biết vượt qua bao nhiêu dặm sau.

'Ầm ầm'

Phía trước Nhất Tuyến Thiên, đột nhiên bùng nổ ra đỉnh tai nhức óc đại nổ vang, hai đóa đám mây hình nấm phóng lên trời.

"Không được! ! !"

Vương Dật rộng to, lòng như lửa đốt. Hắn biết, các lão bà bắt đầu đánh tới đến rồi.

Mấy sau đó, hắn tiếp cận khu vực trung tâm, nhìn thấy cái trong đến tột cùng.

Trên chín tầng trời, có liên miên núi lớn, có vô tận dòng sông, cũng có xanh thẳm hải dương, càng nắm chắc hơn luân to lớn trăng tròn.

Vô số bát quái bàn dài, xuyên toa ở những cái kia dị tượng bên trong, điên cuồng tiêu diệt sơn hà nguyệt hải.

Đại tiểu tiên nữ trước sau đem Từ Nguyệt vây.

"Đại tỷ, Nhị tỷ 'Thiên đạo lâm thế' quá mức lợi hại, ta nhanh không kiên trì được . . ."

Thảm Băng mặt cười trắng bệch đến đáng sợ, thân thể yếu đuối run rẩy bầy, khóe môi mang huyết, đáng dáp thê thảm tuyệt luân.

"Từ Nguyệt, ngươi không nên suy nghĩ bậy bạ, mau mau ổn định tâm thần. . ."

Tiểu loli tóc tai bù xù, biểu như rất chật vật, nàng hướng về đối phương lớn tiếng khê kêu.

"Đầu của ta đau quá, các ngươi. . . Các ngươi là ai? Tại sao muốn tới hại ta. . . ?"

Ở giữa Từ Nguyệt đan tay vỗ vỗ cái trán, mặt cười hiện lên đại thống khổ. Nàng khác một cánh tay ngọc, lòng bàn tay hướng về thiên, phía trên mấy mét nơi, không ngừng mà có bát quái bản dài tuôn ra, ở bát hoang khuếch tán, khủng bố đến cực điểm.

Nàng, vào đúng lúc này càng là hoàn toàn mất trí nhớ .

"Đáng ghét. . ."

Tiểu loli đương thực sự là cuống lên, Từ Nguyệt thực lực thật đáng sợ , trừ phi bốn cái tỷ muội cùng tiến lên mới có phần thắng, bây giờ. . .

'Oanh '

Đúng vào lúc này, liên miên núi lớn rốt cục không kiên trì được, phát sinh đại vỡ, vô tận dòng sông nghiêng mà xuống, ngã xuống hư không.

"Phốc. . ."

Một ngụm máu tiễn, từ Thảm Băng trong miệng phun ra.

"Lão bà. . ."

Vương Dật vừa vặn chạy tới, nhìn thấy màn này, Kurome nhất thời đỏ. Hắn đáp không mà đi, đem Thảm Băng thân thể yếu đuối kéo vào trong lòng.

"Lão. . . Công. . ."

Thảm Băng hướng hắn nhẹ nhàng nở nụ cười, chợt phát hiện đối phương dị biến, run giọng nói: "Ngươi. . ."

"Đừng nói chuyện!"

Vương Dật trầm giọng nói, đem trong cơ thể khí tức một mạch truyền vào trong cơ thể nàng.

"Lão công?"

Tiểu loli duyên dáng gọi to, trong nháy mắt vọt tới bên cạnh hắn.

"Sự tỷ nàng làm sao ?"

Vương Dật nhìn về phía trước Từ Nguyệt, trầm giọng hỏi.

"Nhị muội hồn phách tổn thương quá to lớn , ba hồn bảy vía tuy bị hoán về, nhưng ở trong thần thức loạn tung tung phèo, tạo thành mất trí nhớ, đồng thời nương theo lớn lao thống khổ."

Tiểu loli béo mập khuôn mặt nhỏ cực kỳ nghiêm nghị.

Vương Dật nghe xong, trong lòng nhất thời đau xót, gấp giọng hỏi: "Vậy làm sao bây giờ?"

"Không biết, Nhị muội chỉ có thể dựa vào chính mình đi ra. Hiện tại nhất định phải bắt nàng, bằng không nàng có thể hội công kích chính mình."

Tiểu loli trầm giọng nói.

"Cái gì?"

Vương Dật nhất thời sững sốt , gấp gấp hỏi: "Ngươi chăm sóc tốt Băng Nhi, ta đi ngăn cản nàng."

"Lão công, không thể. . ."

Tiểu loli một phát bắt được hắn: "Ngươi công lực hiện tại chỉ có đã qua hai phần mười mà thôi. Huống hồ, trạng thái như thế này rất không ổn định, lúc nào cũng có thể sẽ biến trở về phạm nhân, đến lúc đó. . ."

"Không thời gian cân nhắc nhiều như vậy. . ."

Vương Dật đem trong lòng người ngọc giao cho tiểu loli, hướng về phía trước đạp đi.

Đại tiểu tiên nữ sâu sắc nhìn bóng lưng của hắn, tiểu nhân tràn ra thanh lệ.

"Đại tỷ, nhanh đi ngăn cản lão công, vạn nhất. . ."

Thảm Băng không khỏi bi thiết.

Tiểu loli lắc lắc tiểu mặt cười, nhẹ giọng nói: "Người ta đều biết lão công tính nết, vô dụng. . ."

Cùng lúc đó.

"Người thì là người nào? Cùng nghĩ đến làm hại ta?"

Từ Nguyệt thấy có người đến gần, thống khổ khẽ kêu.

Vương Dật một bước một càn khôn, xuyên qua ở vô tận bát quái bàn dài bên trong. Như thác nước tóc đen hư không loạn vũ, đại thế ngập trời.

Hắn sâu sắc nhìn bạch y, nói: "Mười tuổi năm ấy, sư tỷ bởi vì ta, phạt quỳ sáu ngày sáu đêm, mãi đến tận hôn mê."

"Mười hai tuổi năm ấy, ta nhất thời tham ăn, rơi Vạn Kiếp cốc, suýt chút nữa ngã xuống. Là sư tỷ tìm ta ba ngày hai đêm, tìm tới ta, đem ta bồi trở về tông môn."

"Mười lăm tuổi năm ấy, ta thất thủ đánh chết Phạm sư huynh. Sư tôn dưới con thịnh nộ, muốn phế ta tu vi, sư tỷ cầm kiếm hoành cảnh, bức sư tôn đứt đoạn mất cái kia ý nghĩ. . ."

"Mười bảy tuổi năm ấy, ta ăn vụng. . ."

Một tông tông qua lại, từ Vương Dật trong miệng từng cái nói ra.

Từ Nguyệt thân thể yêu kiều run rẩy liên tục, lớn tiếng rít gào: "Không nên, người không nên nói nữa. . ."

Vương Dật đột nhiên rống to: "Sư tỷ, ta là Dương Lăng Trần a, là sư đệ của người. . ."

Cờ nào thanh âm vang dội a.

Từ Nguyệt đột nhiên ngừng lại run rẩy, khóe mắt móm có nước mắt, nàng sâu sắc nhìn đối phương, lẩm bẩm nói: "Dương Lăng Trần? Sư đệ?"

"Không sai, sư tỷ, chính là ta. . ."

Vương Dật cho rằng nàng khôi phục, nhất thời rất là kích động, vội vàng nhanh đi mấy bước.

"Người đứng lại. . ."

Ai nghĩ, Từ Nguyệt mặt cười phát lạnh, mạnh mẽ nhìn hắn, nói: "Ta không quen biết cái gì Dương Lăng Trần."

"Sư tỷ, người còn nhớ rõ không? Một ngày kia đêm tối. . ."

"Ta nhượng người đứng lại!"

Từ Nguyệt thấy hắn tiếp tục hướng mình đi tới, nhất thời cuống lên, hai tay tả hữu họa hồ, bình triển ở thiên.

'Xì xì xì. . .'

Trong phút chốc, vô tận bát quái bàn dài được sức mạnh vô thượng dẫn dắt, hướng về Vương Dật nghiền ép mà đến.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 134: Ghi lòng tạc dạ

"Lão công. . ."

Đại tiểu tiên nữ biết rõ lợi hại, dòn dập kinh sợ.

Thời khắc này, Vương Dật không có né tránh, mặc cho những cái kia bàn dài vô tình đánh vào trên người chính mình.

'Rầm rầm rầm. . .'

Trên chín tầng trời, tuyệt thế nổ vang hàng loạt bạo phát, Vương Dật toàn thân chấn động mạnh, da thịt mặt ngoài huyết nhục tỏa ra, nhìn thấy mà giật mình, thực sự vô cùng thê thảm.

Nhưng hần, nhưng không có đình chỉ một bước.

Hai chân của hần, kiên định, đi về phía trước.

"Đáng ghét!"

Từ Nguyệt thấy đối phương ly chính mình dĩ nhiên không tới 5 mét, càng lo lắng, một tay hạ xuống trước ngực, liên tục nắm dẫn, phác hoạ vô thượng càn khôn.

Bàn dài nghiền ép tư thế càng thêm mãnh liệt, phô thiên cái địa giống như đánh vào Vương Dật trên người.

Nổ vang không ngừng, thân thể của hần, chấn động kịch liệt hơn. .

'Phù phù '

Vương Dật phun ra một ngụm máu tươi, hắc đồng âm ồm rồi rất nhiều, nhưng là, hết thảy đều đáng giá.

Bởi vì, chính mình rốt cục đi tới Từ Nguyệt trước mặt.

Vương Dật một phát bắt được nàng bắt ấn tay ngọc, ấn về phía mũi của chính mình, một cái tay khác, mò lên đối phương trắng nõn mặt cười, bi thảm cười nói: "Một ngày kia đêm tối, ta đối với sư tỷ biểu lộ ngưỡng mộ tình. Người liền như vậy nắm bắt mũi của ta, nói ta không thành thật, càng đối với chính mình sư tỷ suy nghĩ lung tung. Có thể người biết không? Dưới ánh trăng sư tỷ, thật là đẹp hảo mỹ, ta là nhất thời nhịn không được mới nói. . ."

Từ Nguyệt trong nháy mắt sững sốt, sâu sắc nhìn hần, bên trong đôi mắt đẹp, bay lên kỳ dị sắc thái.

Vô số ký ức mãnh vỡ, tràn vào trong đầu.

Sau một khắc, nàng khí thế trên người đột nhiên hoàn toàn không có.

'Xì xì xì. . .'

Trong phút chốc, trong hư không bát quái bàn dài mất đi sức mạnh to lớn chống đỡ, đột nhiên đổ nát.

Từ Nguyệt khác một cánh tay ngọc, mò lên chính mình mặt cười trên đại thủ, trong con ngươi xinh đẹp, trượt xuống thanh lệ.

Nàng khóc, đồng thời cũng nở nụ cười.

"Người vào lúc ấy, thật là khờ đến đáng yêu. . ."

Từ Nguyệt ôn nhu khẽ nói.

Nàng, rốt cục nhớ tới tất cả tất cả. . .

Vương Dật nở nụ cười. Rất thỏa mãn, rất vui mừng. . .

Hần, chậm rãi nhắm hai mắt lại.

. . .

Ký ức mãnh vỡ trong.

Mới biết yêu tiểu Dương đồng học bị sư tỷ ngắt mũi sau, nhất thời mặt mày ủ rũ.

"Đại buổi tối, càng chính những này vật lý kỳ cổ quái, cho ta trở lại. . ."

Toàn thân áo trắng tiểu Tử Nguyệt hồng mặt cười, cắm vào eo thon nhỏ khẽ kêu.

"Ồ. . ."

Tiểu Dương đồng học nhứt chí quay người sang đi.

"Ta đồng ý."

Đột nhiên, sau lưng của hắn bay lên một đạo nhỏ đến mức không nghe thấy được âm thanh.

Tiểu Dương đồng học đột nhiên xoay người, chỉ ngây ngốc hỏi: "Sur tỷ, ngươi nói cái gì?"

"Nói ngươi cái đại đầu quỷ a. . ."

Tiểu Tử Nguyệt mặt cười nằng đến không được không được, bồng bênh rời đi.

"Nàng đến cùng nói cái gì a?"

Tiểu Dương đồng học dùng sức gãi đầu.

. . .

Ở trải qua dài đằng đặc hắc ám sau, Vương mỗ người chậm rãi tỉnh dậy .

"Lão công, ngươi tỉnh rồi?"

Bên tai truyền đến tiểu loli vừa mừng vừa sợ duyên dáng gọi to.

Vương Dật mở mắt ra, lại phát hiện bóng trắng lóe lên, có cái gì người thoát đi . Đại tiểu tiên nữ tắc ghé vào bên cạnh mình.

"Lão bà, sư tỷ của ta đâu?"

Vương Dật hướng nàng nhẹ cười hỏi.

Tiểu loli nhất thời ngẩn ngơ, cái miệng nhỏ mân mê đến rồi: "Xú lão công, liên ghi nhớ Nhị muội, không biết ta cùng Tam muội đều bị cô nàng kia thu thập thăm."

"Đại tỷ. . ."

Thẩm Băng bao hàm sân ý chọc vào nàng một tý.

"Biết rồi biết rồi."

Tiểu loli không nghe theo uốn éo thân thể yêu kiều, xoay người, kêu: "Tử Nguyệt, ngươi còn muốn trốn đến nơi đâu đi? Lão công gọi ngươi đấy. . ."

Vương Dật quay đầu đi, phát hiện 10 mét ở ngoài, toàn thân áo trắng quay lưng mấy người, tỉnh mà không hề có một tiếng động.

"Tử Nguyệt, còn muốn nhượng Đại tỷ đến xin ngươi sao?"

Tiểu loli thấy nàng nửa ngày không có động tĩnh, nhất thời không cao hứng .

Tử Nguyệt nghe tiếng, thân thể yêu kiều khẽ run lên, nhưng sao cũng cố không nổi dũng khí đó.

"Đại tỷ, ngươi đây là làm gì?"

Thẩm Băng thấy đại phụ bất nạt Nhị tỷ, có chút nhìn không được , nhẹ nhàng đẩy nàng một tý, sau đó đứng dậy, hướng Tử Nguyệt đi đến.

Vương Dật ngồi dậy, phát hiện mình thương trải qua hảo , cơ thể chỉ chảy xuống một ít dấu vết mờ mờ.

Hắn nhẹ nhàng nhéo tiểu loli béo mập khuôn mặt, ôn nhu nói: "Lão bà, ngươi làm gì thể phát hỏa?"

Tiểu loli tựa hồ cũng phát hiện mình hơi quá rồi, nhỏ giọng lầm bầm: "Ai bảo cô nàng này mới vừa tỉnh đã nghĩ trấn áp ta cùng Tam muội. . ."

Vương Dật nghe xong có chút bật cười: "Ngươi đều nói rồi, sư tỷ hờn phách bị tổn thương, này không phải nàng bản ý. . ."

"Hanh. . ."

Tiểu loli nghe xong, kiêu hừ một tiếng, không nói gì.

Cùng lúc đó.

Thảm Băng đỡ Từ Nguyệt đồng học đi tới.

"Đại tỷ. . ."

Từ Nguyệt hướng tiểu loli thấp giọng kêu, dáng dấp có chút Tiểu Khả thương.

"Ta không để ý tới người, Băng Nhi, theo ta thái chút linh quả đi."

Tiểu loli hướng nàng làm cái mặt quý, loli kéo Thảm Băng đi tới.

"Đại tỷ, Tam muội, các người đừng đi. . ."

Từ Nguyệt không nghĩ tới nữ nói đi là đi, nhất thời hoảng rồi, vội vàng quay người sang từ, hướng các nàng thở nhẹ.

"Sur tỷ. . ."

Vương Dật đứng dậy, ôn nhu kêu.

Từ Nguyệt thân thể yếu kiều run lên, hô hấp bắt đầu gấp gáp, nhưng sao cũng không dám xoay người lại.

Vương Dật đi tới nàng phụ cận, từ phía sau lưng mềm nhẹ ôm lấy nàng.

"A. . ."

Từ Nguyệt thở nhẹ một tiếng, thân thể yếu kiều run rẩy lợi hại hơn, như một con chấn kinh nai con.

"Sur tỷ, ta rốt cục lại gặp được người."

Vương Dật nhắm mắt lại, khóe mắt bên lần thứ hai trượt xuống hai đạo huyết lệ.

Từ Nguyệt nghe xong, thân thể yếu kiều không còn run rẩy, trắng noãn tay ngọc, xoa cánh tay của hắn.

'Ba tháp ba tháp'

Óng ánh giọt nước mắt, đánh rơi ở Vương Dật trên cánh tay.

"Dương. . . Lang. . ."

Nàng nhẹ nhàng hoán.

"Ủm. . ."

Vương Dật nhẹ nhàng đáp một tiếng, hai tay vì vì dùng sức. Hai người thân thể, cũng lại tuy hai mà một.

Trái tim của bọn họ, đồng thời nhảy lên.

Hai người đều say mê ở không hề có một tiếng động vui thích trong.

Rất an tường, rất bình tĩnh.

...

Hơn 100 mét ngoại, đại tiểu tiên nữ ngồi ở một cây đại thụ thô to trên cành cây, bên cạnh thả có thật nhiều sắc thái điểm lệ trái cây.

Các nàng chính trộm đạo nhìn hai người tiến triển đây.

"Đại tỷ, lão công tại sao lại lưu huyết lệ? Đây là lần thứ hai."

Thảm Băng nhăn đôi mi thanh tú đạo.

"Là lần thứ ba."

Tiểu loli thấp giọng nói: "Ta trước đã kiểm tra lão công thân thể, không phát hiện xuất dị dạng, hay là thể chất nguyên nhân."

Thẩm Băng nghe xong rơi vào trầm mặc.

...

Mấy phút đồng hồ ghi lòng tạc dạ sau đó.

"Dương lang, Đại tỷ cùng Tam muội đều ở xem đây."

Từ Nguyệt tiếng như muỗi nghĩ đạo.

Vương Dật buông hai tay ra, vòng tới trước mặt nàng, nắm lấy nàng một đôi tay ngọc, ôn nhu nói: "Đời này, ta là Vương Dật. Sư tỷ không nên gọi ta Dương lang, gọi ta lão công. . ."

"Lão công?"

Từ Nguyệt chậm rãi giờ lên mặt cười.

"A?"

Nàng bỗng nhiên kinh sợ một tiếng, rút ra một cánh tay ngọc, xoa khuôn mặt của hắn, gấp gáp hỏi: "Những này huyết là chuyện gì xảy ra?"

Vương Dật thấy nàng đôi mi thanh tú nhẹ nếp nhăn, béo mập cặp môi thom nứa khép nứa mở, đương thực sự là quyến rũ đến cực điểm, đầu không khỏi nóng lên.

Hắn trong nháy mắt nắm lấy Từ Nguyệt vai đẹp, hôn hướng về nàng cặp môi thom.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 135: Về nhà

Bốn mảnh mềm mại, nhất thời chặt chẽ không thể tách rời dán ở cùng nhau.

Từ Nguyệt thân thể yêu kiều cứng đờ, trực tiếp không thể động.

Ngoài trăm thước tiểu loli đột nhiên tròn to hai mắt, cảm linh quả tay nhỏ xác định ở giữa không trung, tập trung tinh thần nhìn tất cả.

"Đại tỷ, chúng ta tránh xa một chút, đừng quấy rầy bọn hắn."

Một bên Thẩm Băng có chút nhìn không được, giận một tiếng, nắm lấy tiểu loli cánh tay, bồng bênh rời đi.

Cùng lúc đó.

Từ Nguyệt bị hôn đến thần hồn điên đảo, thân thể yêu kiều càng ngày càng mềm. Nàng chậm rãi giờ lên tay ngọc, trên lầu Vương Dật cổ.

Nàng mặt cười bên trên, trượt xuống hai đạo thanh lệ.

Nụ hôn này, nàng không biết đợi bao nhiêu năm.

Vô số năm trước. . .

Nàng rút cục đem chính mình tình biểu lộ ra, nhưng hắn, chợt chỉ ở Thiên đạo, vì muôn dân, vô tình chặt đứt tình duyên.

Cái này đáng trách nam nhân a. . .

Ngươi có biết? Nàng lệ, trải qua lưu thành sông lớn. Trái tim của nàng, sớm đã nát ngàn lần, vạn lần. . .

Qua lại, lại đã nghĩ lại mà kinh, cũng không còn cần phải.

Bởi vì.

Nàng, rất cục khổ tận cam lai, thường tức nguyện.

Từ Nguyệt hôn rất trúc trắc, nhưng phi thường phi thường dùng sức. Nàng hiện tại, tình nguyện phé bỏ một thân tu vi, cũng không muốn rời đi đối phương môi.

Thê mỹ bức tranh, vĩnh viễn hình ảnh ngất quăng ở đây.

Thanh phong từ từ, lạc điệp đăng y.

Trước thế độ kim, vừa hôn. . . Còn tình. . .

Đây là một bộ hoàn mỹ thế giới.

Bọn hấn, thế giới. . .

. . .

Cự hai người hơn một vạn dặm ngoại.

Chỗ này son mạch khắp cả người thương di, mấy ngọn núi lớn bị di vì bình địa. 2 giờ trước, ba vị Nữ thần Vương ở đây đại chiến quá.

Một toà cơ hồ bị san bằng chân núi, kéo dài có vài nghìn dặm mà giết mình khe lớn.

Đột nhiên, một cái trong vết nứt, bóng trắng lay động. Một con tiểu bạch hồ gian nan từ bên trong bò xuất đến.

Nó phần sau, càng là dài ra chín cái đuôi.

"Ồ. . . Ô. . ."

Nó vô lực rên rỉ vài tiếng, bò không có 30 mét, đen kịt con người hướng lên trên một phen, hôn mê bất tỉnh.

. . .

Khoảng chừng quá nửa giờ sau.

Đại tiểu tiên nữ bám quên đi thời gian, cảm giác gần đủ rồi, song song bay trở lại.

Vương Dật cùng Từ Nguyệt ngồi ở mặt cỏ bên trên, đại thủ khiến tay nhỏ, người trước không ngừng mà nói lời tâm tình.

Từ Nguyệt xuất trần mặt cười trên, hiện ra cảm động hồng vân, nàng mềm nhẹ tựa ở đối phương trên vai, trong con người xinh đẹp điểm điểm mê ly. . .

Vương mỗ người vừa nói, một bên tà mắt, lén lút nhìn nàng bộ ngực mềm, đặc biệt vô liêm sỉ.

Kẻ này cảm giác mình phát tài.

Thật lớn, từ biểu hiện trên xem, có ít nhất D. Không, hay là E. . .

Hắn muốn tự tay trắc lượng một tý, thật là không dám.

"Nhị tỷ."

Đại tiểu tiên nữ tới gần bọn hắn sau, Thẩm Băng nhẹ giọng kêu.

Từ Nguyệt vội vàng tránh thoát Vương Dật đại thủ, đứng dậy bay tới nhị nữ trước mặt, có chút nhăn nhó nói: "Đại tỷ, Tam muội. . ."

"Hắc. . ."

Tiểu loli thấy nàng e thẹn hình dáng, mắt to cong lên đến rồi, hỏi: "Cô nàng chết đầm kia, vừa nãy thoải mái hay không thoải mái?"

Nàng quá kinh người, Từ Nguyệt mặt cười nhảy vọt một cái, đỏ đến mức không được không được.

"Đại. . . Đại tỷ. . ."

Từ Nguyệt không ngừng mà thủ sẵn ngón tay ngọc, đương thật muốn tìm một cái lỗ để chui vào.

"Đại tỷ. . ."

Thảm Băng bạch tiểu loli một chút, sau đó kéo Từ Nguyệt tay nhỏ.

Lúc này Vương mẫu người đứng lên đến rồi.

Sau đó đi tới rồi.

Các nàng từng người ửng có sự khác biệt kiều mị, Vương mẫu người nhất thời hạnh phúc cảm tăng cao, ám đạo chính mình một đời trước thật là một hai bức, bày đặt lão bà xinh đẹp như vậy không cố gắng đến che chở, nhưng đi cứu vớt cái gì muôn dân?

Giời ạ, quá cầu huyết, thiên hạ muôn dân quần lão tử đánh rắm?

Ta nhất định phải chăm sóc các nàng thật tốt.

Còn có, các nàng là lão bà ta, sau đó có thể. . . (nơi này Vương mẫu người ý nghĩ quá vô sỉ, tác giả chỉ có thể tính lược mười vạn chữ.)

"Lão công!"

Tiểu loli thấy Vương Dật lại đây, trực tiếp nhào vào hân trong lòng.

Wang Dật ôm lấy đối phương, ở nàng béo mập khuôn mặt nhỏ trên tầng tầng một thân, sau đó quay về nhị nữ cười nói: "Chúng ta về nhà đi."

Thảm Băng ngoan ngoãn gật gật đầu, bên cạnh Từ Nguyệt nhất thời ngẩn ngơ, kỳ quái hỏi: "Chẳng lẽ không là nơi này sao?"

"Cái này Thiên Thế Giới là lão công chỗ tu luyện, không thể toán gia. Nhị muội, người mới vừa tỉnh lại, cần học tập rất nhiều tri thức. Cũng may nhà chúng ta cái gì cũng có, ta cùng Tam muội cùng người học tập. . ."

Tiểu loli hướng nàng ngây thơ đạo.

Từ Nguyệt nghe xong, càng là rơi vào trong sương mù, hỏi: "Học tập cái gì?"

"Đương nhiên là Chân Huyền truyện lý hậu cung thuật. . ."

Tiểu loli không cẩn thận nói thò lỗ miệng.

"Hả? ? ?"

Wang Dật gương mặt tuần tú nhất thời căng thẳng, ở nàng mềm mại cái mông nhỏ trên nhẹ nhàng sờ một cái, khẽ quát: "Người nói cái gì?"

Tiểu loli biết hỏng rồi, cuống quýt che cái miệng nhỏ, hướng hân không ngừng mà lắc đầu.

"Sur tỷ, đừng cùng với các nàng mà xem những thứ ngôn ngữ kia."

"Ừm. . ."

Từ Nguyệt hướng hân mỉm cười nở nụ cười, ngoan ngoãn gật đầu.

Mấy sau, Thảm Băng vung lên tay ngọc, mở ra Thiên Thế Giới cửa lớn.

Mấy người sau khi trở lại, trong phòng đen kịt một màu. Vương Dật mở ra đèn của phòng khách, cầm điện thoại di động lên, lại phát hiện trái qua rạng sáng 2 điểm.

"Nơi này, thật kỳ quái. . ."

Từ Nguyệt mới mở nhìn chung quanh, như một đứa bé.

"Còn có chương mới kỳ đây, chúng ta dẫn người đi rửa rây, Tam muội. . ."

Tiểu loli hướng Thảm Băng nháy mắt một cái, đại tiểu tiên nữ điều khiển Từ Nguyệt đồng học đi tới phòng rửa tay.

Không nhiều một lúc.

"Đây là cái gì? A. . . Đại tỷ, đừng dùng này quái đồ vật trùng ta chỗ này. . . , nha, chết Băng Nhi, người mò nơi nào đâu? Còn mò? Tìm đánh đâu đúng hay không?"

Phòng rửa tay truyền đến Từ Nguyệt duyên dáng gọi to tiếng.

"Hi hi, Nhị muội, người gác ngộ đi. . ."

"Kê kê, Nhị tỷ, là Đại tỷ dặn dò Băng Nhi làm như vậy. . ."

Đại tiểu tiên nữ yêu kiều liên tục.

Trong phòng khách Vương mẫu người lỗ mũi no đến mức lão đại lão đại, đáng vẻ đặc biệt đáng sợ.

Hắn đương thật muốn cùng tiên nữ lão bà cùng nhau tắm.

"Lão. . . Các lão bà, các người trước tiên tẩy, ta đi 24 giờ cửa hàng mua vài món đồ trở lại."

Vương Dật đỏ mặt tía tai đạo.

"Được rồi, lão công về sớm một chút. . ."

"Nha. . ."

Tiểu loli nói đến một nửa thì, Từ Nguyệt bỗng nhiên rít gào một tiếng, hảo như là bị tìm thấy bộ vị nhạy cảm.

Vương Dật một khắc cũng không dám ở lại : sững sờ, vọt thẳng ra ngoài phòng, hắn sợ chính mình không nhịn được vọt vào.

Sau 10 phút.

Vương Dật mang theo hai cái bọc lớn từ cửa hàng xuất đến, sau đó đem mới mua nhuyễn ngọc khê mở ra, rút ra một cái, điểm trên.

"Tê. . . Hô. . ."

Hắn tầng tầng hấp một cái, nhìn chăm chú ngoại diện cảnh đêm, tự nói: "Phòng chừng sư tỷ cũng sẽ đi học, ban ngày đến tìm Ngụy Đào một chuyến. . ."

Sau 8 phút, hắn tiến vào gia tộc, ba cái lão bà lại vẫn không giặt xong.

"Lão công, trở lại?"

Tiểu loli ở bên trong hỏi.

"Ân, ta cho sư tỷ mua đôi giày cùng khăn tắm, các người còn không giặt xong sao?"

Vương Dật gật gật đầu, mặt hướng phòng rửa tay hỏi.

"Lão công không được kêu Nhị muội sư tỷ, đều ba nhân gia gọi nhỏ, nhân gia mới là lão đại. . ."

Bên trong truyền đến tiểu loli bất mãn lắm lắm tiếng, sau đó 'Hô' một tiếng.

Trời ạ, nàng dĩ nhiên hùng hổ mở cửa ra.

Vương mẫu người đang đứng ở cửa, khi hắn nhìn thấy bên trong cảnh tượng thì, lỗ mũi bỗng nhiên nóng lên, bên trong mạch máu trực tiếp nổ tung.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 136: Đừng làm cho chúng ta đợi lâu

Bên trong các tiên nữ tất nhiên là trần như nhộng.

Tiểu loli để trần trắng mịn tiểu thân thể, hai tay bàn ở trước ngực, tức giận nhìn hắn.

Chỗ chết người nhất chính là nàng mặt sau cảnh tượng.

Thẩm Băng áp sát vào Tử Nguyệt mặt sau, mặt cười trên dĩ nhiên lộ ra từ chưa từng xuất hiện Tiểu Tà ác, nàng tay ngọc. . .

Trời ạ, nàng một cánh tay ngọc dĩ nhiên nắm lấy Tử Nguyệt bên trái bộ ngực mềm, nhưng là không có trao mẫn. Khác một cánh tay ngọc đặt tại bắp đùi thon dài của nàng trên, không ngừng mà tìm tòi.

Lại nhìn Tử Nguyệt, ba ngàn thanh ti ướt nhẹp, có chút tán loạn. Nàng chăm chú nhắm đôi mắt đẹp, tay trái ấn lại Tam muội ma trảo, tay phải phù tường, một mặt tiểu thông khổ.

Năm đó ngang dọc Hồng Linh đại lục bạch y Nữ thần Vương, càng bị tử sam Nữ thần Vương. . .

Bất lịch sự rồi! !

Hình ảnh quá mức hương diễm kích thích.

Nhị nữ thân thể yêu kiều trên treo đầy thủy châu, óng ánh long lanh, béo mập phát quang. Vương mẫu người nhất thời che mũi, cong xuống thân đi.

Hết cách rồi, một đời thần tăng lần thứ hai ngẩng đầu đứng thẳng .

"Lão công, ngươi có nghe thấy không?"

Tiểu loli thấy đối phương lại không nhìn chính mình, nhất thời tức rồi, thả xuống một đôi tay nhỏ, thân thể về phía trước uốn một cái.

Nàng mặt sau nhị nữ nhất thời thức tỉnh, đồng thời nhìn về phía Vương mẫu người.

"Không được! ! !"

Tử Nguyệt rít gào một tiếng, tay ngọc phát một cái, 'Ầm!', cửa phòng rửa tay lần thứ hai đóng lại .

"Đại tỷ, ngươi làm gì thế muốn mở cửa? Mắc cỡ chết người. . ."

Bên trong Tử Nguyệt vừa xấu hổ vừa tức giận đạo.

"Há? Cô nàng chết đảm kia, lại dám chất vấn Đại tỷ? Tìm nắm đây. . ."

"A. . . Không nên. . ."

Bên trong lại bắt đầu .

Vương Dật ở ngoại diện nghe được một mảnh khô nóng, sắp không nhìn được . Hắn vội vàng đem mới khăn tắm cùng còi giày đặt ở cửa trên sàn gỗ, nhanh chóng ngồi vào sofa nơi, bất động như núi, trong lòng đọc thầm Bàn Nhược Ba Nhược bí tâm kinh.

Sau 15 phút.

Trong phòng rửa tay 'Chiến đấu' dần dần ngừng. Không quá nhiều một lúc, cửa bị mở ra một cái khe.

Tiểu loli nũng nịu hỏi: "Lão công, ngươi nói đồ đâu?"

"Ồ trên đài. . ."

Vương Dật không dám nhìn nơi đó , một đời thần tăng thật vất vả bị hàng phục, tuyệt không thể để cho nó lại nổi sóng.

Sau 2 phút.

Các tiên nữ vây quanh khăn tắm, trước sau đi ra.

Vương Dật nhìn các nàng, nhất thời miệng khô lưỡi khô.

Tắm rửa sau các tiên nữ, có một phen đặc biệt mị thái, đặc biệt là Tử Nguyệt, nàng mới vừa thức tỉnh không lâu, ở Vương Dật trước mặt còn rất ngượng ngùng, giờ khắc này chính đặc biệt cẩn thận dùng khăn tắm che khuất tu thân, này xinh đẹp đáng về khỏi nói có bao nhiêu mê người .

"Lão công, ngươi tẩy mau một chút, đừng làm cho bọn chúng ta lâu. . ."

Tiểu loli hướng hắn ngọt ngào nở nụ cười, mang theo Nhị muội Tam muội tiến vào gian phòng.

Vương Dật nghe xong, ngưu nhân nhất thời trợn lên tặc đại cực kỳ.

U. . . U tây. . .

Hắn chốc lát không làm lỡ, vọt thẳng tiến vào phòng rửa tay. Khá lắm, này cời quần áo tốc độ, trực tiếp phá kỷ lục thế giới.

"Ta đang ngược nhìn, mặt trắng bên trên. Có bao nhiêu giấc mơ ở tự do bay lượn. . ."

Kẻ này rung đùi đắc ý, bên xướng bên tây.

Sau 3 phút, Vương mỗ người giặt xong rồi.

Tốc độ này, quả thực có thể gọi là thần tích. . .

Vương mỗ người không thể chờ đợi được nữa mặc vào đại quần lót tử, đẩy ra cửa phòng rửa tay.

"Này giường như thế tiểu, ta không nên, mắc cỡ chết người. . ."

Đột nhiên, cửa phòng ngủ bị đẩy ra , vây quanh khăn tắm Tử Nguyệt vọt ra.

Dát?

Vương Dật trực tiếp choáng váng.

Tử Nguyệt phát hiện hắn, dừng lại bước liên tục, tu tiếng nói: "Lão công, ta. . . Ta còn chưa chuẩn bị xong, xin lỗi. . ."

Nàng mặt cười đã sớm hồng thắm , sau khi nói xong, tay ngọc hư không phát một cái.

'Vù '

Thiên Thế Giới bị mở ra, Tử Nguyệt cũng không dám nữa liếc hắn một cái, chạy tiến vào.

"Cô nàng chết đảm kia, ngươi làm cái gì?"

Tiểu loli đuôi theo ra phòng ngủ, nhìn thấy Vương mỗ người sau, nói: "Lão công, ta đi đem nha đầu kia nắm về."

Nàng sau khi nói xong, cũng tiến vào Thiên Thế Giới.

Băng Nhi đồng học là cái cuối cùng xuất đến, nàng hướng Vương mỗ người ấy náy nở nụ cười: "Lão công, ta đi xem xem các nàng. . ."

Thảm Băng cũng đi vào.

Đều đi vào , một cái không lưu.

Thanh gió vi vu Dịch Thủy Hàn, như vậy kinh biến quá không nói gì.

Vương mỗ người nhìn dần dần biến mất từng mảnh từng mảnh gọn sóng, trực tiếp khóc. Cảm giác mình trực tiếp từ Thiên đường rơi Địa ngục.

Đúng như dự đoán, toàn bộ buổi tối, ba cái tiên nữ lão bà lại chưa có trở về.

Đáng thương Vương mỗ người độc giữ phòng trống.

Hồi thế gian, nhất khổ rồi sự tình cùng lắm cũng chỉ như thế này thôi.

6 điểm 50 phân.

Vương Dật chính ở làm sớm một chút.

'Vù '

Gọn sóng rút cục xuất hiện , ba vị tiên nữ trước sau đi ra.

"Nhanh đi rửa tay, chuẩn bị ăn cơm."

Vương Dật ở nhà bếp nghe được động tĩnh sau, mở miệng cười nói.

Các tiên nữ rửa sạch tay sau, ở trước bàn cơm bé ngoan làm tốt.

Vương Dật bụng trứng gà thang đi vào, cho các nàng mỗi người xới một chén, ôn nhu nói: "Ăn đi. . ."

Các tiên nữ nghe xong, vẫn như cũ thùy mặt cười, trầm mặc không nói.

Vương Dật nhất thời có chút kỳ quái, hỏi: "Làm sao?"

Tiểu loli liếc mắt nhìn hắn, duỗi ra tay nhỏ, chọc vào một tý bên cạnh Tử Nguyệt.

Tử Nguyệt thân thể yếu đuối run lên, sau đó thấp giọng nói: "Lão công, tối ngày hôm qua. . . Xin lỗi. . ."

"A?"

Vương Dật nhất thời bối rối, bật cười hỏi: "Lão bà, người làm gì thế phải nói xin lỗi?"

"Tạ muộn. . . Tạ muộn Tử Nguyệt không có bồi lão công, tự mình tiến vào Thiên Thế Giới, làm hại Đại tỷ cùng Tam muội tìm ta một buổi tối."

Tử Nguyệt không dám nhìn hắn, như cái phạm sai lầm hài tử, đáng đáp thật là còn thương.

"Hừ, nhân gia thật vất vả trở lại, lại vì người cô nàng này phong chay một buổi tối. . ."

Tiểu loli hướng nàng thờ phỉ phò nói.

Tử Nguyệt nhượng đại phụ phê bình, mặt cười thùy đến càng thấp hơn.

"Đại tỷ. . ."

Một bên khác Thẩm Băng chọc vào tiểu loli một tý, nhìn về phía Vương Dật: "Lão công, người đừng sinh Nhị tỷ khí, nàng thật sự không chuẩn bị sẵn sàng."

Lúc này Vương Dật nghĩ người đã kinh đỡ khóc đỡ cười: "Ta còn tưởng rằng xuất đại sự gì. Các người đều là bảo bối của ta, ta chắc chắn sẽ không sinh các người khí. Mau mau ăn cơm đi. . ."

Tử Nguyệt vẫn không dám động thủ, Thẩm Băng thấy, hướng tiểu loli nháy mắt một cái, người sau mân mê cái miệng nhỏ, nhưng hay vẫn là cầm lấy một viên trứng gà, đưa về phía Tử Nguyệt: "Ném thử đi, vật này ăn thật ngon."

Tử Nguyệt cẩn thận tiếp nhận, trực tiếp đặt ở phần môi, mở ra cái miệng nhỏ.

"Lão bà. . ."

Vương Dật vội vàng kêu một tiếng, đoạt lấy trứng gà, bên lột da bên nói: "Bì không thể ăn, muốn giống như vậy. . . Đến, há mồm. . ."

Tử Nguyệt cuối cùng giờ lên mặt cười.

Nàng sâu sắc nhìn đối phương, mở ra phần môi, ở trắng mịn trứng gà trên cắn một cái.

Vương Dật cười nói: "Ăn ngon sao?"

"Ừm"

Tử Nguyệt Ôn Nhu gật gật đầu, trong con người xinh đẹp dãi trải liên tục, cảm giác mình hạnh phúc chết rồi, nàng lại một lần nữa mở ra cái miệng nhỏ. . .

"Lão công bác, người không thể độc hươu. . ."

Đột nhiên, tiểu loli duỗi ra tay nhỏ, đoạt lấy này hơn nửa viên trứng gà, bắt đầu ăn.

Tử Nguyệt cảm giác bị đại phụ bắt nạt, cắn giận bĩu môi ra, tiểu nhân trong sương mù mờ mịt.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 137: Đánh cược

Nàng chịu đến đại oan ức, đều sắp khóc.

Tiểu loli vừa ăn bên lén lút nhìn Từ Nguyệt, trắng nõn khuôn mặt nhỏ trên tiết lộ một chút tiểu đắc ý.

Thảm Băng nhìn không được , mềm nhẹ nắm lấy Nhị tỷ tay ngọc, sau đó bạch tiểu loli một chút.

Lúc này Vương mỗ người có chút ngồn ngăng , hấn vội vàng đem mấy viên trứng gà đặt ở trước mặt, bên lột da bên nói: "Các ngươi đừng đánh, cũng đừng động thủ, ta cho các ngươi bác. . ."

Rất nhanh, Vương Dật liền đem trứng gà bác được, tiểu loli không có lại 'Quấy rối', một gia bốn chiếc theo nhạc dung dung đồng tiến vào bữa sáng.

Sau khi ăn xong, Vương Dật thu thập xong bát đũa, thay đổi quần áo, nói: "Lão công đi học , Phi Yên, Băng Nhi. Các ngươi ở nhà bồi Nguyệt Nhi đi. ."

Đại tiểu tiên nữ còn không tới kịp theo tiếng, Từ Nguyệt từ trên ghế sa lông đứng lên, sâu sắc nhìn hấn, rất là không muốn hỏi: "Lão công, ngươi là đi học viện sao?"

"Ừm."

Vương Dật nắm lên nàng non mềm tay ngọc, nhẹ nhàng vò bóp mấy cái, cười nói: "Lão bà ở nhà bé ngoan chờ ta trở lại."

Từ Nguyệt thực sự không muốn cùng hấn chia lìa, 1 phút cũng không muốn. Nàng vì khẽ rừ xuống mặt cười, đôi mắt đẹp nhìn về phía một bên, nhẹ giọng nói: "Ta cũng muốn đi."

"Đứng đây, nhượng Nhị muội cùng đi chứ."

"Ân, chúng ta cùng đi học. . ."

Đại tiểu tiên nữ song song đứng lên, xông tới.

"Chuyện này. . ."

Vương Dật nhất thời có chút khó khăn, hấn cũng không muốn cùng tiên nữ lão bà tách ra, có thể Thiên Dực trường đại học quy củ quá nghiêm, trừ phi. .

"Chờ ta một chút."

Vương Dật lấy điện thoại di động ra, cho niên cấp chủ nhiệm Phạm Thạch Nghiễm gọi tới.

Điện thoại rất nhanh chuyển được , Vương Dật nói ra ý nghĩ, cũng dành cho rất nhiều hứa hẹn. Cuối cùng ở thời vàng mê hoặc dưới, Phạm Thạch Nghiễm rốt cục đáp ứng lấy làm thời sắp ban sinh thân phận, nhượng Từ Nguyệt đến trường.

"Quyết định rồi! Chúng ta cùng tiến lên học đi."

Vương Dật hướng các nàng cười nói.

Ba vị tiên nữ nhất thời tước nhảy lên.

Vương Dật tìm ra một cái mẹ quần áo, nhượng Từ Nguyệt đổi. Bốn người vui rạo rục ra khỏi nhà, đến trường đi tới.

"Lão công, ôm ôm. . ."

Mới vừa xuống lầu không bao lâu, tiểu loli liền hướng Vương Dật mở ra cánh tay nhỏ.

Vương Dật ngồi xổm người xuống ôm lấy nàng, sau đó ở đối phương khuôn mặt nhỏ trên tăng tăng hương một cái, nói: "Liền ngươi không thành thật."

Tiểu loli kê kê cười, đổ vào hấn trong lòng.

Bọn hấn đi rồi vẫn chưa tới 1 phút.

"Có cái gia hỏa ở theo chúng ta."

Từ Nguyệt bỗng nhiên khẽ nói.

"Thật không nghĩ tới, nơi này dĩ nhiên xuất hiện Kim Đan tu sĩ. Bất quá, hấn lại dám theo chúng ta, liền không sợ đan nát tan mệnh vẫn sao?"

Tiểu loli nghiêng đi mặt cười nhìn về phía một chỗ, cười lạnh nói.

"Ta đi oanh đi hấn."

Thảm Băng hồ hững đáp lại.

Vương mẫu người nhất thời sững sờ, có chút nghe bị hồ đồ rồi.

Đúng vào lúc này.

"Ái đồ. . . Ái đồ a. . ."

Một cái khiến người ta trứng nát tan âm thanh xuất hiện, đến người chính là Nam Cung Nhất này đầu lưà già. Hấn tay trái cầm cái bánh rán, tay phải bưng chén sữa đậu nành, lao đảo đi tới.

Thảo!

Vương Dật nhất thời điên rồi.

Lão già này đến cùng xong chưa?

Thảm Băng đang chờ ra tay, thấy hấn đi tới, liền dừng lại, yên lặng nhìn kỹ đối phương tới gần.

Tiểu loli cùng Từ Nguyệt cũng nhìn về phía hấn.

Nam Cung Nhất tới gần sau, nhất thời kinh ngạc. Hấn đột nhiên hút miệng trong chén sữa đậu nành, vòng quanh ba vị tiền nữ đi lấy phân chuồng đến, kỳ tiếng liên tục: "Băng cơ ngọc cốt? Ghê gớm, thật là không bình thường a. . . , ái đồ, các nàng là. . . ?"

"Bệnh thần kinh! Lão bà, chúng ta đi. . ."

Vương Dật thực sự không muốn cùng hấn dây dưa xuống, ôm tiểu loli liền phải rời đi.

"Lão bà?"

Nam Cung Nhất lưà trên mặt kinh ngạc về càng nồng, âm thanh quái dị hỏi: "Các nàng chính là trước người nói tới lão bà?"

"Lão công, nhượng ta hạ xuống."

Tiểu loli nhẹ giọng nói.

"Lão bà, người chó làm loạn, lão này có chút môn đạo."

Vương Dật thấp giọng nói.

"Lão công yên tâm hảo. . ."

Tiểu loli ở hấn trên môi tăng tăng vừa hôn, ngọt ngào nở nụ cười.

"Ta thiên, người tuổi trẻ bây giờ a. Không chịu được. . ."

Nam Cung Nhất thấy hai người lại ở trước công chúng hôn môi, nhất thời giơ lên tay già đòi, che thế cổ Bảo Từ mắt, kêu quái dị nói: "Ái đồ, không nghĩ tới người là người như thế, đáng yêu như thế bé gái đều không buông tha. . ."

Vương Dật vừa thả xuống tiểu loli, nghe vậy nhất thời lên cơn giận dữ, quát lên: "Người cầm miệng cho ta!"

"Lão công, đừng nóng giận, ta đến gấp gỡ hấn. . ."

Tiểu loli lại đang trên mặt hấn thơm một tý, sau đó xoay người lại, cười hi hi nói: "Tiểu lão đầu, người đến cùng muốn làm gì?"

Tiểu lão đầu?

Nam Cung Nhất râu mép nhất thời thổi bay đến rồi: "Tiểu nha đầu, lão phu tuổi tác lớn người gấp mười lần, người nên gọi gia gia. . ."

"Làm càn. . ."

Một bên Thảm Băng không làm, tiến lên một bước, khẽ kêu nói: "Người cái nhỏ nhỏ. . ."

"Tam muội!"

Tiểu loli nghiêng đi khuôn mặt nhỏ đánh gãy nàng, sau đó sẽ thứ nhìn về phía Nam Cung Nhất, sắc mặt trải qua không quen. Nàng cười lạnh nói: "Tiểu

lão đầu, Bồn cung hôm nay tâm tình được, không nghĩ ra tay. Ngươi cho Bồn cung có bao xa lẫn bao xa, bằng không. . ."

"Cái gì?"

Nam Cung Nhất trực tiếp khí nở nụ cười, hắc tiếng nói: "Tiểu nha đầu, ta nghe tiểu tử này nói, các ngươi rất lợi hại?"

Tiểu loli vùng lên đôi mi thanh tú hỏi: "Là thế nào?"

"Được!"

Nam Cung Nhất bỗng nhiên đem sữa đậu nành một miệng hút khô, ném vào thùng rác, nói: "Vậy chúng ta đánh cuộc như thế nào?"

"Cái gì đánh cuộc?"

"Rất đơn giản. Chính là các ngươi cùng lão phu tranh tài một hồi. Nếu như các ngươi thắng, lão phu có thể thỏa mãn bất luận cái nào yêu cầu. Nếu như lão phu thắng, bao quát Vương Dật ở bên trong, các ngươi đều muốn bái lão phu sư phụ. . ."

Nam Cung Nhất tự tin tràn đầy đạo.

"Lão bà, đừng đáp ứng hắn."

Tiểu loli còn không có làm phản ứng, Vương mẫu người đầu tiên là cuống lên.

Từ Nguyệt ở bên kéo hắn lại, truyền âm nói: "Yên tâm hảo, lão già này coi như lợi hại đến đâu 100 lần, cũng không phải Đại tỷ đối thủ."

Cùng lúc đó, Nam Cung Nhất hướng Vương Dật nhếch miệng nở nụ cười, hắn hiển nhiên không phát hiện có người truyền âm.

"Hảo như rất thú vị đây."

Tiểu loli kê kê nở nụ cười: "Được, ta đáp ứng ngươi. Bất quá người ở đây quá hơn nhiều, chúng ta đi nơi nào đi."

Nàng chỉ về ngoài trăm thước một chỗ đất trống.

"Được, rất tốt. . ."

Nam Cung Nhất nhất thời vui mừng khôn xiết.

Mấy phút sau, mấy người đến nơi này.

"Các ngươi trên đi."

Nam Cung Nhất uốn éo lão cái cổ, một bộ cười ha ha sắc mặt.

"Hi hi. . ."

Tiểu loli yêu kiều đến gần hắn, chỉ vào đối phương râu mép, ngây thơ nói: "Ngươi này râu mép lung ta lung tung thật là khó xem, Bồn cung muốn rút nó."

"Hả?"

Nam Cung lừa già sững sờ, một mặt quái lạ hỏi: "Nói cái gì đó? Các ngươi đến cùng so với không thể so?"

"So với a, ta không phải đã tới sao? Bất quá, ta nghĩ trước tiên nhờ ngươi râu mép."

"Chỉ một mình ngươi?"

"Chỉ có một mình ta."

Tiểu loli gật gật đầu.

"Hò dò!"

Nam Cung Nhất cảm giác các nàng quá trò đùa, phần nộ quát: "Ngươi sai lão phu chơi đùa đâu?"

"Không có nha! Khả nhân gia thật sự muốn nhờ ngươi râu mép đây."

Tiểu loli tiếp tục yêu kiều.

"Không hiểu ra sao tiểu nha đầu!"

Nam Cung Nhất tay áo lớn vung lên: "Nếu như ngươi năng lực nhỏ xuống lão phu một cọng râu, lão phu trực tiếp chịu thua."

"Thật sự?"

"Tất nhiên là thật sự!"

"Được. . ."

Tiểu loli mắt to cong lên đến rồi, đi tới Nam Cung Nhất trước mặt.

Nàng duỗi ra trắng mịn tay nhỏ, nắm lấy đôi phương một cái chòm râu, dùng sức hướng phía dưới run lên.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 138: Đáng thương Nam Cung Nhất

'Xì'

Một đạo vi không thể thành âm thanh xuất hiện .

Nam Cung Nhất cái kia chòm râu, bị tiểu loli lập tức nhổ .

Trong phút chốc.

Nam Cung Nhất sững sốt , hoá đá ở nơi đó, vẻ mặt phi thường đặc sắc.

"Hi hi hi. . ."

Tiểu loli che miệng yêu kiều: "Hảo thú vị. . ."

Nàng đang khi nói chuyện, lưỡng cái tay nhỏ bé luân phiên biến hóa, không ngừng mà sờ về phía hắc chòm râu.

'Xì xì xì. . .'

Liên tiếp nhẹ giọng nổi lên, vô số hoa chòm râu bạc phơ từng chiếc rơi xuống đất.

Liên tục dưới sự kích thích, Nam Cung Nhất rốt cục giật mình tỉnh lại, đột nhiên biến sắc.

Này cả kinh đương thực sự là không phải chuyện nhỏ, chính mình nhưng là đại thành Kim Đan, đừng nói ở thế tục hồng trần, mặc dù ở Tu Chân Giới, cũng là vang dội tồn tại, bây giờ nhưng. . .

Thiên, cô bé này là cái gì người?

"Cho lão phu dừng tay!"

Nam Cung Nhất hét lớn một tiếng, bỗng nhiên lui về phía sau ba bước, đứng thẳng người lên, hai tay phù hợp trước ngực.

'Vù'

Trong phút chốc, một tòa thật to Kim Chung tráo ẩn, từ trên người hắc phun ra nuốt vào mà xuất, áp hướng về tiểu loli.

Thiên ấn đệ cửu chuyển —— Đôn Hoàng chuông thần.

Chỉ thấy, Nam Cung Nhất còn lại mấy cây lông tạp hư không pháp phối, quần áo cô động, khá cụ một phen đại khí thế.

"Này cái gì quý?"

Tiểu loli giờ lên tay nhỏ, phát hướng về đề xuống tráo ấn.

"Tê rồi!"

Trời ạ, nàng dĩ nhiên một cái xé ra Kim Chung tráo.

Bực này Hồng Hoang man lực thật đáng sợ.

"Cái này không thể nào. . ."

Nam Cung Nhất kinh hãi đến biến sắc, hần phản ứng rất nhanh, trực tiếp phóng lên trời.

Tiểu loli giờ lên tay nhỏ, chỉ hư không: "Xác định!"

Nam Cung Nhất thân thể nhất thời xác định ở giữa không trung.

Sau đó, tiểu loli ngón tay ngọc muốt dưới một câu: "Lạc!"

Vị này đáng thương lão Kim Đan bé ngoan rơi xuống trở lại.

"Hi hi. . ."

Tiểu loli yêu kiều hướng hần đi đến.

Vào giờ phút này, Nam Cung Nhất trong lòng sóng lớn mãnh liệt, sóng lớn ngập trời.

Tiểu loli ở trong mắt hần không còn là cái kia đáng yêu tiểu nha đầu, mà là hóa thân làm một vị đáng sợ nữ Ma vương.

"Ngươi. . . Ngươi. . ."

Nam Cung Nhất há to miệng, cả người run rẩy lợi hại. Hần nói rồi mấy cái ngươi, liền cũng không còn cách nào tiếp tục.

Thực lực của đối phương quá mức đáng sợ, tuyệt không kém gì trong tông môn Thái Thượng Trưởng lão, thậm chí còn có thể qua.

Lẽ nào là Nguyên Anh lão quái?

Thiên, loại này tồn tại vì sao sẽ xuất hiện ở thế tục hồng trần ở trong?

Nam Cung Nhất đang tự suy nghĩ lung tung, tiểu loli trải qua đi tới trước mặt hần.

"Tiểu lão đầu, còn đánh sao?"

Tiểu loli cười hi hi hỏi.

Nam Cung Nhất kinh sợ nhìn nàng, nói không ra lời.

"Hi hi. . ."

Tiểu loli vẫn yêu kiều, mắt to nhưng là neho lại đến rồi: "Đừng nói một mình ngươi nhỏ Kim Đan, chính là 'Đại Thừa' đích thân tới, cũng không dám xưng Bồn cung tiểu nha đầu. Năm đó, Trung Nguyên đại lục có cái mọc ra ba con mắt gia hỏa, gọi Dương cái gì, tự hào vô địch Chiến Thần. Hần kêu Bồn cung một tiếng nha đầu cuộn phim, ngươi biết kết quả như thế nào sao?"

Nam Cung Nhất nghe xong, trải qua ngốc đến không thể có ngốc.

Tu hành cảnh giới chia làm: Trúc Cơ, Kim Đan, Nguyên Anh, Thần Khiếu, Phân Thần, Độ Kiếp, Đại Thừa. . .

Tu Chân Giới có bao nhiêu năm không từng ra Phân Thần cảnh cường giả, nàng nhưng nói thẳng xuất 'Đại Thừa' không dám cùng với nàng hò hét?

Chuyện này. . .

Cho tới mặt sau, càng là kinh động thiên hạ.

Ba con mắt? Họ Dương vô địch Chiến Thần?

Sẽ không là trong truyền thuyết nắm giữ khai thiên oai Nhị Lang chân quân Dương Tiễn chứ?

Tiểu loli thấy hần nửa ngày không nói, tiếp tục yêu kiều: "Kết quả chính là, Bồn cung đánh cho hần ngay cả mình mẹ cũng không nhận ra. Nếu không là

Huyền Nữ mở miệng, Bồn cung tất hội phê bỏ hấn một thân tu vi."

Nam Cung Nhất nghe xong, nhất thời sắc mặt như tro nguội giống như vậy, không còn màu máu.

Lời của đối phương, có mấy phần độ tin cậy không nói, từ nói ý trên nhưng có thể nghe ra, nàng muốn phê tu vi của chính mình. . .

"Ngươi. . . Ngươi cho lão phu cái sáng khoái đi."

Hấn mất đi hết cả niềm tin đạo.

"Bồn cung đều nói rồi, hôm nay tâm tình được, sẽ không hủy ngươi căn cơ, bất quá. . ."

Nói tới chỗ này, tiểu loli mặt trắng đột nhiên chìm xuống: "Chúng ta cùng lão công ở đây trải qua rất thoải mái, nếu là có người quấy rối chúng ta an bình, ha ha. . ."

Nam Cung Nhất là lão Khương, tất nhiên là rõ ràng ý của nàng, vội vàng nói: "Lão phu tuyệt sẽ không nói ra đi."

"Ta như thế nào tin tưởng ngươi?"

"Lão phu có thể dùng Thiên đạo chi tâm tuyên thề."

"Rất tốt. . ."

Tiểu loli thái độ đối với hấn rất hài lòng, bỗng nhiên cười giả dối, hướng hấn đuổi ra cánh tay nhỏ, một cái ngón tay ngọc loan.

"Tội chết có thể miễn, nhỏ trừng phạt là không thể thiếu, hi hi. . . Tái kiến rồi, tiểu lão đầu. . ."

Nàng sau khi nói xong, ngón tay ngọc hư không bắn ra.

'Xi'

Một đạo cầu vòng, từ nàng đầu ngón tay bắn ra, trực tiếp bắn trúng đối phương.

Nam Cung Nhất toàn thân chấn động mạnh, hét thảm một tiếng, thân thể ngang trời mà lên, trong nháy mắt vọt vào thiên khung nơi sâu xa, biến mất không còn tăm hơi.

"Được rồi, quyết định. . ."

Tiểu loli vỗ vỗ tay nhỏ, về đến Vương Dật cùng nhân trước mặt.

Giờ khắc này Vương mẫu người, đã sớm choáng váng.

Hấn biết tiểu loli rất lợi hại, lại không nghĩ rằng Nam Cung Nhất cùng nàng cách biệt như vậy cách xa.

Giời ạ! Này lửa già có vẻ như rất trâu bò a.

"Lão công, ôm ôm. . ."

Tiểu loli đi tới Vương Dật trước mặt, hướng hấn đuổi ra tay nhỏ.

Vương Dật ngồi xổm người xuống đi, đưa nàng ôm vào trong lòng.

Tiểu loli ở trên mặt hấn hương một cái, ngây thơ nói: "Lão công đều có thể yên tâm, đừng nói một cái Kim Đan, chính là đến 1 vạn cái, chúng ta cũng đã có quá. . ."

"Ủm. . ."

Vương mẫu người ngây ngốc gật gật đầu, hấn cần thời gian để tiêu hóa vừa nãy nhìn thấy tất cả.

Vương Dật đánh chiếc xe, mang theo tiên nữ các lão bà đi tới trường học. Ở vô số học sinh nhìn kỹ, tiến vào niên cấp chủ nhiệm văn phòng.

Mấy phút sau.

"Biết rồi, ta nhượng Lỗ lão sư an bài. Từ Nguyệt lưu lại, các ngươi về ban đi."

Phạm Thạch Nghiễm gật gật đầu, nhưng trong lòng là càng ngày càng chấn kinh rồi.

Vương Dật mang tới nữ hài một cái so với một cái có khí chất, cái tên này từ nơi nào tìm đến cực phẩm?

"Được rồi, ngài tốn nhiều tâm . . "

Vương Dật đạo.

"Lão công. . "

Từ Nguyệt kiều kêu một tiếng, thấp giọng nói: "Ta không muốn người đi."

"Ha ha."

Vương Dật nở nụ cười, kéo nàng tay nhỏ, ôn nhu nói: "Lão bà yên tâm, chúng ta chỉ là tạm thời tách ra, lập tức năng lực gặp mặt ."

Từ Nguyệt nghe xong, béo mập môi vì vì đỏ lên, hay vẫn là không muốn.

"Như vậy, ta bồi tiếp Nhị muội, lão công cùng Tam muội trước tiên đi trong lớp."

Tiểu loli thân là đại phụ, lẽ ra nên chăm sóc tốt tỷ muội. Nàng kéo Từ Nguyệt tay ngọc, mở miệng nói.

"Chuyện này. . . Chủ nhiệm, ngài tạo thuận lợi?"

Vương Dật nhìn về phía Phạm Thạch Nghiễm.

Vì thời vàng, Phạm Thạch Nghiễm chỉ có thể gật đầu, hướng hân phát phát tay.

"Vậy thì cảm ơn ngài."

Vương Dật đại hỉ, lôi kéo Thẩm Băng đi ra chủ nhiệm văn phòng.

Bọn hân rất mau tới đến cao một 2 ban, đi vào.

"Anh rể, người đến rồi."

"Anh rể, a? Đây là. . ."

Anh em nhà họ Liễu trước tiên nhìn thấy hân, nhất thời tiến tới, mà khi nhìn thấy Thẩm Băng thì, trực tiếp choáng váng.

Thiên, hảo mỹ, nàng là tiên nữ hạ phàm sao?

Cùng lúc đó.

"Vương Dật, người đến rồi, mau tới đây. . . Ân. . . ?"

Vị trí Liễu Thiên Nhi yêu kiều đứng lên, có thể trong nháy mắt tiếp theo, nàng sáng rực rỡ mặt cười nhất thời thay đổi.

Nàng nhìn thấy một cái kỳ ảo như tiên mỹ thiếu nữ, ngoan ngoan đứng ở Vương Dật bên cạnh. Hơn nữa, bọn hân lại tay cầm tay?

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 139: Vương thể

Thẩm Băng nghe tiếng nhìn về phía đối phương.

Đột nhiên, nàng con người xinh đẹp trong, phóng ra một loại khó hiểu dị thái.

Vương mẫu người thật sự rất sợ Liễu Thiên Nhi cô nàng này, hân vội vàng buông lỏng tay ra, Thẩm Băng nhất thời cảm thấy xuất biến hóa, vung lên hoàn mỹ mặt cười nhìn về phía hân.

Lúc này, chúng ta Thiên Nhi đồng học mặt cười trải qua trăm đến không thể lại trăm . Nàng ly khai chỗ ngồi, hướng hai người đi đến.

Trong lớp các bạn học ánh mắt nhất thời bị hấp dẫn , bọn hắn biết lại muốn xảy ra vấn đề rồi.

Vương Dật nhất thời cả kinh, vội vàng đi về phía trước mấy bước, đi tới trước mặt đối phương.

Liễu Thiên Nhi dừng lại bước liên tục, hướng Thẩm Băng giờ giờ lên mặt cười, lặng lẽ hỏi: "Nàng là ai?"

"Người đi về trước, ta một lúc lại giải thích với người."

Vương Dật thấp giọng nói.

Liễu Thiên Nhi nhìn về phía hắn, mặt cười hoàn toàn lạnh lẽo.

"Ha, người như thế xem ta làm gì?"

Vương Dật thấy người bị đối phương nhìn chăm chú đến tê cả da đầu.

"Người tránh ra. . ."

Liễu Thiên Nhi nhạt tiếng mở miệng, không có chứa một tia cảm tình.

"Liễu Thiên Nhi, người đừng hồ đồ."

Vương Dật thấy người cảm giác sự tình có chút đại điều , đối phương rõ ràng là muốn đi tìm Thẩm Băng hỏi khí, hắn há có thể tránh ra?

"Vương Dật, ta lặp lại lần nữa. Người tránh ra. . ."

Liễu Thiên Nhi mặt cười càng ngày càng trầm.

"Lão công, nàng là ai?"

Đúng vào lúc này, Băng Nhi đồng học đi tới rồi. Nàng nhìn chăm chú Liễu Thiên Nhi, nhẹ giọng hỏi.

Lần này hảo .

Liễu Thiên Nhi tiểu nhãn trong lòng đồ kị đằng một tý phóng lên trời, nàng cắn răng bạc, từng chữ từng câu hỏi: "Người gọi hắn cái gì?"

"Tiểu nha đầu, người lỗ tai có vấn đề hay sao? Như thế gần đều nghe không rõ ràng?"

Thẩm Băng nở nụ cười xinh đẹp, sáng rực rỡ không gì tả nổi. Nàng sau khi nói xong, trực tiếp nắm lấy Vương Dật đại thủ.

"Người thả ra hắn."

Liễu Thiên Nhi nhất thời bạo phát , trực tiếp lấy ra ngọc chuông, hướng Thẩm Băng vai đẹp vỗ tới.

"Dừng tay!"

Vương Dật kinh hãi, vội vàng dò ra tay phải, phát ở đối phương ngọc oản trên, một câu một vùng, hư không hóa hồ, đem Liễu Thiên Nhi công kích hóa giải thành vô hình.

Anh em nhà họ Liễu đứng ở phía sau nhìn tất cả, bọn hắn đồng thời đề lại miệng, hai mặt nhìn nhau một chút, cũng không ai dám đi tới.

Liễu Thiên Nhi thân thể yếu kiều bị Thái Cực kinh lực mang nghiêng một chút, rất nhanh liền chính quá thân thể, trong con người xinh đẹp dĩ nhiên phun ra chân hỏa đến rồi.

"Trốn ở nam nhân mặt sau có gì tài ba? Người tới đây cho ta."

Nàng mạnh mẽ trừng Vương Dật một chút, hướng Thẩm Băng khê kêu.

Các bạn học nghe xong, nhất thời có cỗ muốn cười đến kích động, nhưng ai cũng không dám.

"Ha ha. . ."

Thẩm Băng nở nụ cười, đôi mắt đẹp nhưng là phát lạnh. Nàng nhẹ giọng nói: "Lão công, người nhượng ta đã qua. Ta ngược lại muốn mở mang, tiểu nha đầu này có bao nhiêu cân lượng. . ."

"Người gọi ai tiểu nha đầu đây. . ."

Vương Dật còn chưa kịp làm ra phản ứng, Liễu Thiên Nhi đầu tiên là bạo phát , nằng lại một lần nữa vọt tới.

"Hào rồi!"

Đột nhiên, Vương mỗ người rống lớn một tiếng, Bá Vương Khí phóng lên trời, khí thế lập tức lên .

"Các người xong chưa? Đây là trường học. . ."

Hắn phần nộ quát.

Nhị nữ nhất thời sững sốt .

Thảm Băng thấy lão công tức rồi, có chút tiểu hoảng loạn buông xuống mặt cười.

Liễu Thiên Nhi run lên mấy giây sau, nghiêng đi mặt cười, hướng hai cái đệ đệ khẽ kêu: "Các người đem Vương Dật lôi đi."

Anh em nhà họ Liễu đối diện một chút, đi tới.

"Ta xem các người ai dám đụng đến ta?"

Vương Dật mạnh mẽ lườm bọn họ một cái, Bá Vương Khí tiếp tục chếch lậu.

Liễu Thiên Nhi giờ lên ngón tay ngọc, lăng không hư đạn.

'Xi xi xi'

Vương Dật toàn thân chấn động mạnh, trong nháy mắt không thể động đây . Hắn khiếp sợ nhìn Liễu Thiên Nhi, ngư nhân trợn lên tặc đại cực kỳ.

Cùng lúc đó, anh em nhà họ Liễu lại đây .

"Đem hắn lôi đi."

Liễu Thiên Nhi lạnh lùng nói.

"Anh rể, đắc tội rồi. . ."

"Anh rể, chúng ta cũng là bị bức ép bất đắc dĩ."

Anh em nhà họ Liễu một mặt xấu hổ đem Vương mỗ người kéo đến một bên, kỳ quái chính là, Thảm Băng không có đi ngăn cản.

"Người sẽ hối hận."

Vương Dật hướng Liễu Thiên Nhi kêu to.

Liễu Thiên Nhi liếc mắt nhìn hắn, chuyển qua mặt cười.

Nhị nữ rốt cục chính thức đối lập .

Liễu Thiên Nhi cười gằn một tiếng, hỏi: "Người tên là gì?"

Thảm Băng hờ hững nhìn đối phương, nói: "Muốn đánh cứ đánh, nói nhảm gì đó? Bất quá, nơi này khá là chướng mắt, tìm một chỗ không người thế nào?"

"Tốt vô cùng!"

Liễu Thiên Nhi đôi mắt đẹp tinh mang lóe lên, không nữa liếc nhìn nàng một cái, hướng cửa phòng học đi đến.

Thảm Băng xoay người lại, đi theo.

"Lão bà!"

Vương Dật vội vàng kêu một tiếng.

Nhị nữ hầu như trong cùng một lúc nhìn về phía hắn.

"Đừng đánh. . ."

Hắn hướng Thẩm Băng đạo.

"Lão công yên tâm hảo ."

Thẩm Băng hướng hắn ngọt ngào nở nụ cười, khuynh quốc khuynh thành, một bên anh em nhà họ Liễu không khỏi xem ở lại : sững sờ.

"Hừ!"

Liễu Thiên Nhi nhất thời không cao hứng , kiêu hừ một tiếng, đi ra phòng học.

Thẩm Băng sau đó đi ra ngoài.

Rất nhiều đồng học vội vàng đi theo.

"Anh rể, người cũng quá không cẩn thận , phao cái nữa lại còn nhượng Ngũ tỷ tóm gọn. . ."

Liễu Thanh Diệp ở bên than thở.

"Lăn, nàng vốn là lão bà ta."

Vương Dật đại tiếng rống giận.

. . .

Xuất phòng học sau, Liễu Thiên Nhi mới vừa đi không hai bước, phía sau bỗng nhiên quất nổi lên một hơi gió mát, sau đó, một cánh tay ngọc khoát lên nàng vai đẹp trên.

Trong nháy mắt tiếp theo, nàng trực tiếp không thể động.

Thẩm Băng mang theo nàng đi tới cửa thang gác, tay ngọc phất một cái, xé ra một vùng không gian, sau đó đi vào.

Đuổi theo xem trò vui đồng học chạy tới nơi này sau, bỗng nhiên sững sờ , hai mặt nhìn nhau lên.

Cái đệ! Thấy quý , các nàng người đâu?

. . .

Xanh thẳm trên biển lớn, có hải âu ở phi, thanh minh không thôi.

Đột nhiên, hư không bắt đầu phát sinh vận vẹo, lưỡng bóng người đẹp để đi ra, chính là Thẩm Băng cùng Liễu Thiên Nhi.

"Nơi này thế nào?"

Thẩm Băng buông xuống mặt cười, liếc một cái hiện ra gọn sóng hải mặt bằng, sau đó nhìn về phía đối phương, hồ hững hỏi.

Vào giờ phút này, Thiên Nhi đồng học dĩ nhiên kinh ngạc sững sờ, kiêu ngạo hoàn toàn không có.

Trời ạ, chuyện này rốt cuộc là như thế nào?

Tại sao mình không thể động? Hơn nữa, vừa nãy rõ ràng ở trường học, hiện tại làm sao đi tới trên biển lớn ?

Thẩm Băng thấy nàng nửa ngày không có phản ứng, nhẹ nhàng nở nụ cười: "Bản tọa hiện tại cho người hai cái lựa chọn. Một, bái vào bản tọa danh nghĩa, làm thủ tịch đại đệ tử. Hai, bản tọa hóa đi người một thân tu vi, làm như vừa nãy vô lễ trừng phạt. . ."

Liễu Thiên Nhi ngây ngốc nhìn nàng, dĩ nhiên không biết nói chuyện .

"Người tuyển một, hay vẫn là tuyển hai. . ."

Thẩm Băng từng chữ từng câu hỏi.

Mấy phút trôi qua , Liễu Thiên Nhi vẫn như cũ không nói một lời.

"Bản tọa hỏi lại người một lần, tuyển một hay vẫn là hai?"

Thẩm Băng hơi không kiên nhẫn , đôi mi thanh tú dựng đứng.

"Một, ta tuyển một. . ."

Liễu Thiên Nhi nhất thời giật mình tỉnh lại, vội vàng nói.

"Rất tốt!"

Thảm Băng nở nụ cười, rất vui vẻ đáng vẻ, sau đó thân thể yếu kiều nhẹ nhàng run lên.

'Hồng '

Trong phút chốc, một luồng ánh xanh, từ trên người nàng phun phát ra.

'Long long long. . '

To lớn tiếng nổ vang rền liên tiếp bay lên, giữa hư không, Thập Vạn Đại Sơn chậm rãi hiện lên, vô tận sông lớn chảy xuôi không thôi.

Thảm Băng chậm rãi buông ra tay ngọc, nói: "Vương thể, có thể tự sơn hà chi đại thể, cô động thần thông, đúc ra vô thượng pháp tắc. Chúng ta cùng thuộc về Vương thể một mạch, người nếu bái vào ta danh nghĩa, sự phụ liền đưa một mình người lễ ra mắt. . "

Nàng vừa nói vừa chậm rãi lui về phía sau.

Liễu Thiên Nhi thân thể yếu kiều không ngừng run rẩy, nàng như là ma giống như vậy, phóng tầm mắt tới bốn phía vô tận sơn hà, trong con người xinh đẹp phun ra hai đạo thần bí ánh sáng.

Sau lưng của nàng, sơn hà bóng mờ chậm rãi hiện lên, sau đó dần dần ngưng tụ, ở bát hoang khuếch tán ra.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 140: Thế lực của chính mình

Mãi đến tận đệ nhất tiết chuông vào học vang lên, nhị nữ cũng không trở về nữa.

Vương Dật huyết đạo trải qua mở ra , hần ngồi ở vị trí của mình, một mặt lo lắng. Hần thật sự sợ Thảm Băng xuống tay độc ác, nhưng Liễu Thiên Nhi hương tiêu ngọc tồn.

Đúng vào lúc này, chủ nhiệm lớp mang theo tiêu loli cùng Tử Nguyệt đi vào phòng học.

2 ban tiêu các bạn bè lại là kinh ngạc.

Giới ạ, trong lớp làm sao lão đến mỹ nữ? Hay vẫn là cực phẩm trong cực phẩm?

Liễu gia thế vai hề càng là ngoác to miệng, một mặt mê gái đáng đáp.

Kỳ thực Lỗ Linh là nhất không nói gì , nàng thật sự bắt đầu cân nhắc an bài 2 ban học sinh đi những khác lớp .

Nàng giới thiệu xong Tử Nguyệt sau, bắt đầu tìm kiếm chỗ ngồi.

"Lão sư, chúng ta đi nơi đó."

Tiêu loli lôi kéo Tử Nguyệt tay ngọc, đi đến vị trí của chính mình. Nàng thấy Thảm Băng không ở, liền nhìn về phía Vương Dật, kỳ quái hỏi: "Lão công, Tam muội đâu?"

"Nhanh ngồi xuống, một lúc nói."

Vương Dật thấy các bạn học đều nhìn đây, gương mặt tuần tú nhất thời một đỏ, thấp giọng nói.

"Ân, Nhị muội, người ngồi trước Tam muội vị trí đi. Hà? Đây là người nào đồ vật?"

Tiểu loli đi tới chỗ ngồi sau, phát hiện bên trong có cái tinh xảo tay nải, liền lấy xuất đến đặt lên bàn.

Liễu Thiên Diệp thấy tiểu loli động Ngũ tỷ đồ vật, đang chờ mở miệng, lại bị Liễu Thanh Diệp ngăn cản .

"Không nên vọng động."

Liễu gia lão thất thấp giọng nói.

Vương Dật không muốn bằng gây chuyện, đem tay nải cầm tới, nhị nữ sau đó song song ngồi xuống.

"Lão công, Tam muội đi đâu?"

Lỗ Linh bắt đầu giảng bài sau, tiểu loli thấp giọng hỏi.

"Nàng cùng người khác đánh nhau đi tới. Phi Yên, ngươi có thể hay không tìm ra Băng Nhi vị trí?"

Vương Dật thấp giọng hỏi.

"Cái gì?"

Nhị nữ song song sững sờ, các nàng hiểu rất rõ Thẩm Băng, biết nàng chắc chắn sẽ không không duyên cớ cùng người động thủ, trừ phi. . .

"Đối phương có phải là cô gái?"

Mặt sau Từ Nguyệt cắn cắn cặp môi thom, lặng yên hỏi.

Vương Dật tuấn mặt đỏ lên, gật gật đầu.

"Hanh. . ."

Từ Nguyệt lờm hẩn một cái, chậm rãi nhắm lại đôi mắt đẹp, tiểu loli cũng cũng giống như thế.

30 giây sau, nhị nữ đồng thời mở tiểu nhãn.

"Cũng là Vương thế?"

Từ Nguyệt bỗng nhiên hô khẽ một tiếng.

"Hắc. . ."

Tiểu loli cái miệng nhỏ một kiêu, tựa như cười mà không phải cười khẽ nói: "Cô nàng này, tiểu ý nghĩ còn rất nhiều, dĩ nhiên trộm đạo chế tạo thế lực của chính mình. . ."

"Hả?"

Một bên Vương Dật nghe mọng ép, hỏi: "Cái gì thế lực của chính mình?"

Từ Nguyệt cũng có chút mê man nhìn nàng.

"Không cái gì, lão công yên tâm hảo , Băng Nhi nàng không có chuyện gì."

Tiểu loli vẫy vẫy tay nhỏ.

"Ta biết Băng Nhi không có chuyện gì, nàng cái kia đối thủ. . ."

"Yên tâm được rồi, tiểu nha đầu kia vẫn khỏe."

Tiểu loli đại híp mắt lại đến rồi, buông xuống béo mập khuôn mặt nhỏ, không biết đang suy nghĩ gì. Mấy sau, nàng lấy điện thoại di động ra, phát ra vi tin.

Vương Dật nghe xong không có hỏi lại, đồng thời âm thầm thở phào nhẹ nhõm, hẳn biết tiểu loli sẽ không lừa gạt mình, Liễu Thiên Nhi sẽ không có chuyện gì.

Đột nhiên, hẩn nhớ tới Sơn Vô Lăng, sợ lại gây chuyện, vội vàng hướng về đối phương vị trí nhìn lại.

Cũng may Sơn Vô Lăng ngày hôm nay cũng không có tới, Triệu Tiểu Ngọc cũng không ở.

"Hô. . ."

Vương mẫu người tăng tăng thở ra một hơi, thật sự yên tâm.

Mãi đến tận tiếng chuông tan học vang lên, Thảm Băng cùng Liễu Thiên Nhi vẫn chưa trở về.

"Nhị muội, ta mang người gấp gỡ Đại tỷ thu đồ đệ đi."

Tiểu loli kéo Từ Nguyệt, hướng cửa phòng học đi đến.

Vương Dật sững sờ, nhìn về phía phía trước, đã thấy Nguyệt Thi Lam cùng Trầm Nguyệt Hi song song đứng ở cửa, chính nhìn chằm chằm không chớp mắt nhìn mình đây.

"Ha, các người đang nhìn cái gì đâu?"

Tiểu loli lôi kéo Từ Nguyệt đến rồi, thấy các nàng dĩ nhiên không có phát hiện mình, nhất thời không cao hứng, cười gằn một tiếng.

Hai vị hoa khôi của trường nhất thời cả kinh, vội vàng thở nhẹ sự tôn.

"Tiên thân? Làm sao có khả năng?"

Từ Nguyệt phát hiện Nguyệt Thi Lam thể chất, nhất thời cả kinh.

"Hi hi, không sai đi. Đi, chúng ta đi nơi nào nói chuyện. . ."

Tiểu loli đắc ý yêu kiều, mang theo các nàng đi tới một góc yên tĩnh, nhìn về phía hai vị hoa khôi của trường: "Gọi sư thúc. . ."

"Nguyệt Thi Lam gặp sư thúc. . ."

"Trầm Nguyệt Hi gặp sư thúc. . ."

Hai vị hoa khôi của trường vội vàng cung kính nói kêu.

Từ Nguyệt duỗi tay ngọc, sam chính các nàng thân thể.

Mấy nữ bắt đầu trò chuyện giết thì giờ.

Trong phòng học.

Anh em nhà họ Liễu tập hợp lại đây.

"Anh rể, này một lớn một nhỏ hai cái mỹ nữ, là cái gì cái động tác võ thuật?"

Liễu Thiên Diệp mở miệng hỏi.

"Động tác võ thuật đại gia người, lán. . ."

Vương Dật thấy bọn họ liền phiên.

Anh em nhà họ Liễu đồng thời sững sờ.

"Hung cái gì hung a? Thật đúng thế. . ."

"Vô vị. . ."

Này đối với vai hề ăn miết, bắt đắc dĩ rồi đi.

Thời gian như lưu thủy, buổi sáng rất nhanh sẽ đã qua.

Đệ tứ tiết sau khi tan lớp, các bạn học dồn dập rời đi. Vương Dật đứng lên nói: "Đi, chúng ta đi ăn cơm."

"Chờ một lát, Tam muội lập tức trở về."

Từ Nguyệt hướng hân ngọt ngào nở nụ cười.

"Ha, cô nàng này thực sự là bỏ ra vốn lớn, dĩ nhiên đem tiểu nha đầu kia tu vi tăng cao nhiều như vậy. . ."

Tiểu loli nhẹ nhàng nở nụ cười.

Một bên Vương mẫu người lần thứ hai nghe mộng ép.

Sau 3 phút.

Thắm Băng đi vào phòng học, Liễu Thiên Nhi thùy mị cười, bé ngoan theo ở phía sau.

"Lão bà."

Vương Dật nhất thời kêu một tiếng.

"Lão công. . ."

Thắm Băng nhanh đi mấy bước, đi tới trước mặt hẳn, ôn nhu nở nụ cười, sau đó hướng bên cạnh kêu: "Đại tỷ, Nhị tỷ. . ."

Tiểu loli tựa như cười mà không phải cười nhìn nàng, không nói gì, Từ Nguyệt kéo Tam muội tay nhỏ, ánh mắt nhưng nhìn về phía phía sau Liễu Thiên Nhi, tinh tế đánh giá.

Thắm Băng nghiêng đi mặt cười, nhẹ giọng nói: "Lại đây!"

Liễu Thiên Nhi chậm rãi đến gần.

"Gọi sư bá, sư thúc."

Liễu Thiên Nhi nghe xong, vì vì cúi xuống thân thể, thấp giọng nói: "Sư bá, sư thúc. . ."

Một bên Vương mỗ người trực tiếp xem choáng váng.

Không thể nào, các nàng lại biến thành quan hệ thầy trò ?

"Hi hi. . ."

Đúng vào lúc này, tiểu loli bỗng nhiên nở nụ cười: "Tam muội, người rất tốt. . ."

Thắm Băng nghe xong, nhất thời có chút tiểu hoảng loạn, cầm lấy Từ Nguyệt tay ngọc không khỏi căng thẳng.

Từ Nguyệt chưa từng xem Chân Huyền truyện, có chút rơi vào trong sương mù .

"Chúng ta đi ăn cơm. Lão công, ôm ôm. . ."

Tiểu loli không có tiếp tục nữa, hướng Vương Dật mở ra tay nhỏ.

Vương Dật đưa nàng ôm lấy, mấy người cùng đi ra phòng học. Liễu Thiên Nhi ở phía sau theo, vẫn trầm mặc không nói.

Bọn hắn không có đi căng tin, tiểu loli nói ra, Nguyệt Thi Lam muốn mời khách ăn cơm.

Mấy người rất nhanh sẽ cùng hai vị hoa khôi của trường hội họp .

Thắm Băng nhìn về phía một bên đồ đệ, nói: "Gọi sư tỷ. . ."

Hai vị hoa khôi của trường nhất thời cả kinh, thầm nghĩ chính mình làm sao thêm ra một sư muội đến?

Liễu Thiên Nhi nhìn các nàng một chút, đôi mi thanh tú vừa nhíu, thấp giọng nói: "Sư tôn, các nàng là người bình thường, Thiên Nhi vì sao phải gọi các nàng sư tỷ?"

Mọi người dòn dập sững sờ.

"Ha ha ha. . ."

Tiểu loli nở nụ cười, ánh mắt nhưng có chút không quen, nàng lạnh lùng nhìn Liễu Thiên Nhi, lạnh lẽ không nói.

"Hả?"

Thắm Băng nhất thời cảm giác ở tỷ muội trước mặt mắt mắt mũi, đôi mi thanh tú vừa nhíu, lạnh lùng nói: "Người lặp lại lần nữa?"

Chương 141: Bức tranh

"Ta. . ."

Liễu Thiên Nhi thân thể yếu đuối run lên, có chút thất kinh.

Vương Dật nhìn không được, đang chờ mở miệng, tiểu loli nhưng một phát bắt được hán đại thủ.

Vương Dật trong đầu, xuất hiện nàng mềm mại âm thanh: Lão công, các nàng thầy trò sự tình, ngươi không cần lo.

Vương Dật nghe xong há miệng, cuối cùng không có lên tiếng.

"Nói chuyện!"

Thảm Băng thấy nàng nửa ngày không nói, đôi mi thanh tú cau đến càng sâu, ba ngàn thanh ti nhẹ nhàng tạo nên, khí thế bức người.

Liễu Thiên Nhi mặt cười càng bạch, nàng oan ức kìm nén biệt cấp môi thơm, trong con ngươi xinh đẹp nổi lên sương mù.

Nàng nhẹ nhàng nâng thủ, vừa vặn cùng Vương Dật ánh mắt đan dệt lên.

Cỡ nào còn thương ánh mắt a.

Vương Dật từ trong mắt của nàng, nhìn thấy sợ hãi, bất lực, oan ức. . .

Trong lòng hán mềm nhũn, cũng không nhịn được nữa, mở miệng kêu: "Băng Nhi."

Vương Dật trong lòng tiểu loli đôi mi thanh tú vừa nhú, nhưng không dám nói gì.

Thảm Băng chuyển qua mặt cười, nhất thời đóng băng hoa nở, khẽ cười nói: "Lão công, ta chỗ này có chút việc, ngươi cùng Đại tỷ Nhị tỷ trước tiên đi ăn đi."

Nàng nói xong, đi tới Liễu Thiên Nhi trước mặt, giơ lên tay ngọc, khoát lên nàng vai đẹp trên.

Liễu Thiên Nhi thân thể yếu đuối kịch liệt run rẩy, phản quyền nắm thật chặt, cũng không dám phát sinh một tiếng.

Hai vị hoa khôi của trường căng thẳng nhìn tất cả, không dám thở mạnh một miệng. Các nàng biết, cái này chưa từng thấy lục y mỹ nữ, cũng bị sự thúc giục huấn.

"Băng Nhi!"

Vương Dật thả xuống tiểu loli, đi tới nhị nữ bên người, đem Thảm Băng tay ngọc hái xuống, nói: "Liễu Thiên Nhi đã cứu ta, xem ở lão công mặt mũi, ngươi không nên làm khó nàng."

Các mỹ nữ dồn dập sững sờ.

Liễu Thiên Nhi sâu sắc nhìn Vương Dật, đôi mắt đẹp chảy xuống thanh lệ. Nếu không là mấy cái tiên nữ ở bên, nàng thật sự hội dùng hết khí lực nhào vào hán trong lòng.

"Nha đầu này đã cứu ngươi?"

Thảm Băng thật sự mờ mịt: "Lão công, hai ngày trước xảy ra chuyện gì?"

Vương Dật nghĩ người nào dám đem chính mình suýt chút nữa bị cưỡng gian sự tình nói ra? Như vậy mấy cái tiên nữ lão bà còn không trực tiếp núi lửa bạo phát?

"Một điểm việc nhỏ mà thôi, trải qua giải quyết, chúng ta đi ăn cơm. . ."

Vương Dật nắm lên Băng Nhi tay ngọc cười nói.

Thảm Băng tuy rằng trong lòng khả nghi, nhưng cũng không có hỏi nhiều, cũng không có khó hơn nữa làm đồ đệ, ngoan ngoãn đi theo bên cạnh hán.

Mấy người hướng ước thực hiện đi đến.

Liễu Thiên Nhi cẩn thận theo ở phía sau, nàng liên tục nhìn chăm chăm vào Vương Dật bóng lưng không tha, phần quyền chăm chú nắm, chưa từng có buông lỏng. Cũng không ai biết, lúc này Thiên Nhi đồng học chính đang mưu đồ một cái 'Đại sự' .

Đến 'Ước thực hiện', bọn hắn tiến vào phòng ngăn lẩn lượt ngồi xong, Vương Dật ngồi ở chính giữa, tiểu loli cùng Tử Nguyệt làm bạn ở bên, thứ yếu là Băng Nhi, cuối cùng là các tiên nữ đệ tử.

Nguyệt Thi Lam xác định bình Lafite, Vương Dật biết rượu này không rẻ, vừa định nói lùi, lại phát hiện rượu nhét trái qua mở ra .

Hai vị hoa khôi của trường xuất thân nhà giàu, rất giàng quy củ, song song đứng dậy cho các tiên nữ chúc rượu.

Các tiên nữ uống xong sau, đôi mi thanh tú đồng thời vừa nhú.

"Này cái gì thủy? Làm sao một luồng mùi lạ?"

Tiểu loli le lưỡi đạo.

"Ha ha. . ."

Nàng ngây thơ đáng đáp quá đáng yêu , Vương mỗ người nhất thời nhin không được, bật cười.

"Hanh. . ."

Tiểu loli thấy lão công chuyện cười chính mình, có chút không cao hứng , tức giận bĩu môi ra.

Cùng lúc đó, Thảm Băng nhìn đồ đệ một chút.

Liễu Thiên Nhi gấp vội vàng đứng dậy, cho các tiên nữ chúc rượu.

Rất nhanh, com nước trên đủ, mấy người bắt đầu dùng com.

"Ngày mai là thứ bảy. Các ngươi 9 giờ sáng đến Vương Dật gia, bắt đầu chính sự tu luyện."

Tiểu loli vừa ăn vừa nói.

Hai vị hoa khôi của trường nhất thời vừa mừng vừa sợ, liếc mắt nhìn nhau, trăm miệng một lời xưng phải.

"Ngươi cũng tới đi."

Thảm Băng nhìn về phía mới thu đồ đệ.

"Rõ ràng!"

Liễu Thiên Nhi gật gật đầu, đen kịt đôi mắt đẹp lóe lên huỳnh quang, không biết đang suy nghĩ gì.

Mấy người sau khi ăn xong, trở về trường học.

Tiến vào ban sau, Liễu Thiên Nhi cũng không dám nữa chiếm lấy tiểu loli vị trí , bé ngoan tìm nơi không vị ngồi xong, nhìn ra anh em nhà họ Liễu mắt to tròn mắt nhỏ, hai mặt nhìn nhau.

Thảm Băng đem vị trí tặng cho Tử Nguyệt, cùng tiểu loli phía trước một cái nam sinh thay đổi vị trí.

Toàn bộ buổi chiều, bình an vô sự vượt qua .

Sau khi tan học, Liễu Thiên Nhi đi tới gần, nói trong nhà có sự tình, đi trước .

Thảm Băng gật gù, thả nàng đi tới.

"Tam muội, ngươi cái này đệ tử, cho ta xem trọng. . ."

Tiểu loli nhìn chăm chăm đối phương rồi đi, bỗng nhiên mạo cú không đầu không đuôi.

Thảm Băng nghe tiếng, đôi mi thanh tú khẽ nhú một cái, ừ một tiếng, liền không còn đoạn sau.

Ngày hôm nay là thứ sáu, bóng rỏ xã huấn luyện tháng ngày. Vương Dật cho Triệu Long phát tài tin nhắn, không còn gì để nói . Hắn trái qua cùng Đinh gia ngã bài, không cần thiết đón thêm gần đối phương.

Triệu Long không có về, Vương Dật cũng không để ý đến, mang theo tiên nữ các lão bà về nhà .

Về đến nhà sau, hẳn trước tiên cho mẹ gọi điện thoại, muốn hỏi một chút cha sự tình, ai muốn nhưng là không tiếp.

Vương Dật lại cho Ngụy Đào đánh tới, lại còn là tất mấy trạng thái.

Cái đệt! Kẻ này sẽ không đi vào chứ?

Hắn đưa điện thoại di động hướng về trên ghế salong ném một cái, bắt đầu làm cơm, tiểu loli thấy Vương Dật tiến vào nhà bếp, mắt to ùng ục xoay một cái, trộm đạo thả nổi lên Chân Huyền truyện, cùng Nhị muội Tam muội xem.

Sau 5 phút, Vương Dật điện thoại vang lên. Hắn chính ở nhà bếp làm cơm, không nghe thấy.

"Tam muội, người tiếp. . ."

Tiểu loli hướng nàng nháy mắt ra dấu.

Thẩm Băng cầm điện thoại di động lên, đi đến một phương khác sân thượng, không 3 phút sẽ trở lại .

Tiểu loli hỏi: "Ai đánh đến ?"

"Một cái gọi Giang Tiểu Vân, tự xưng Giang Tuyết Tinh tỷ tỷ."

"Ồ?"

Tiểu loli nhất thời hứng thú: "Nàng gọi điện thoại tới làm chi?"

"Nàng không hề nói gì, hỏi ta là ai? Ta ăn ngay nói thật , nàng còn hỏi ta cùng Vương Dật có phải là ở chung , ta nói ở cùng nhau đã lâu , sau đó nàng liền cúp máy, rất là vô lễ."

Thẩm Băng nhìn chăm chăm màn hình đạo.

Tiểu loli nghe xong không nói gì, tiếp tục xem ti vi.

Nửa giờ sau, làm cơm hảo , một gia bốn chiếc theo nhạc dung dung ăn.

Buổi tối, 9 giờ rưỡi, các tiên nữ tắm xong .

"Ta vẫn không được. . ."

Ăn mặc áo ngủ Từ Nguyệt hét lên một tiếng, chạy ra gian phòng, trốn vào Thiên Thế Giới.

"Cô nàng này làm sao làm ? Lão công, người nguyên lai không phải nói nhìn lên quá Nhị muội rửa ráy sao? Kết quả bị nàng phát hiện , bị xú đánh một trận. Nàng làm sao hiện tại còn như vậy mặt nộ?"

Trên giường, đại tiểu tiên nữ hai bên trái phải ôm Vương mẫu người, tiểu loli một mặt ngây thơ hỏi.

"Ây. . ."

Vương mẫu người nhất thời sửng sốt , liệu mạng tìm kiếm trong ký ức mảnh vỡ, làm thế nào cũng không nhớ ra được.

"Quên đi, mặc kệ nàng . Đến lão công, hôn nhẹ. . ."

Tiểu loli vung lên tiểu mặt cười, thân thiết hôn lên môi của hắn.

Sau đó, là sống mơ mơ màng màng thấp.

Thẩm Băng ở một bên mặt cười xấu hổ, bé ngoan chờ.

Đêm khuya, 11 điểm 40 phân.

Trên giường ba người, ôm nhau ngủ, một bộ hạnh phúc mỹ mãn bức tranh.

Đột nhiên, đại tiểu tiên nữ hầu như trong cùng một lúc mở đôi mắt đẹp, nhìn về phía cửa sổ.

Ngoại diện, Huyền Nguyệt treo cao, thanh phong từ từ.

Một bóng người xinh đẹp, tự cửu thiên mà rơi, như tiên nữ hạ phàm giống như vậy, kỳ ảo ưu mỹ.

Đến người chính là Liễu Thiên Nhi.

Liễu Thiên Nhi tu chính là trăm tình đạo, có thể nếu động tình, tương tư tâm ý so với bất kỳ nữ tử đều muốn mãnh liệt.

Ban ngày, Vương Dật từ Thảm Băng trong tay cứu nàng thì, Liễu Thiên Nhi liền xuống đại quyết xác định. Chính mình nhất định phải được người đàn ông này, sau đó chính là thịt nát xương tan, cũng sẽ không tiếc.

Bởi vì, tất cả tất cả, đều là đáng giá.

1 phút, Liễu Thiên Nhi rơi xuống ngoài cửa sổ, dựa vào ánh trăng, đầy cõi lòng chờ mong nhìn về phía bên trong.

Trong nháy mắt tiếp theo.

Trời ạ, nàng nhìn thấy trong cuộc đời đều không thể quên tình cảnh.

Trong phòng, Vương Dật an ổn ngủ ở trên giường. Bên trái hắn, tiểu loli chính nghiêng thân thể, tay nhỏ chống mặt cười, tựa như cười mà không phải cười nhìn mình.

Vương Dật phía bên phải.

Thảm Băng chậm rãi ngồi dậy, nhìn nàng không chớp mắt, trong con ngươi xinh đẹp hàn quang bức người. Ba ngàn thanh ti theo thể mà động, mang theo một đời hồng trần.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 142: Trời ạ

Vốn là hương diễm bức tranh, theo Liễu Thiên Nhi, là như vậy kinh sợ, khủng bố.

Bạn hử. . . Bạn hử lại ngủ cùng nhau?

Liễu Thiên Nhi sững sốt mấy sau, đột nhiên giật mình tỉnh lại, cuống quít chuyển qua thân thể yêu kiều, đập không mà đi.

Không sai, nàng trải qua có thể ngự không phi hành .

Trong phòng, tiểu loli chuyển qua mặt cười nhìn về phía Thảm Băng, nhẹ giọng cười gằn: "Tam muội, ngươi cái này đệ tử đêm khuya tới đây, muốn làm gì?"

Thảm Băng mặt cười trầm như thu thủy, nàng nhẹ nhàng xuống giường.

"Ừm . . . Lão bà . . ."

Vương Dật tay phải hừ không giờ, nói mê kêu.

Thảm Băng nắm lấy tay của hắn, cúi xuống thân thể yêu kiều, ở hắn gương mặt tuần tú trên ôn nhu vừa hôn, sau đó đi tới phía trước cửa sổ, nhẹ giọng nói: "Ta sẽ xử lý tốt."

"Hi hi. . ."

Tiểu loli nở nụ cười, nói nhỏ: "Không cần thiết xuống tay ác độc. . ."

Thảm Băng nghe xong gật gật đầu, cẩn thận mở ra cửa sổ, phá không mà đi.

"Ai. . ."

Tiểu loli thấy nàng đi rồi, u u thở dài, xoay người nhìn chăm chú Vương Dật, khẽ nói: "Lão công a lão công, một đời trước ngươi tính cách bạc tình, nhưng tỷ muội chúng ta nhận hết tình thương nỗi khổ. Đời này khỏe, trêu hoa ghẹo nguyệt tốc độ, đều sắp đuổi tới 'Thị Thiên đế Triệu Dục' . Hắn hậu cung mỹ nữ như vãn, ngươi sẽ không cũng làm cho ta như Tinh Trúc muội muội như vậy khổ cực đi. . ."

"Tinh Trúc muội muội là ai?"

Vương Dật chậm rãi mở mắt ra.

Nguyên lai, ở Thâm Băng mở cửa sổ thời điểm, hắn liền tỉnh dậy , vừa vặn nghe được tiểu loli lời nói này.

"Lão công, ngươi tỉnh rồi?"

Tiểu loli thở nhẹ một tiếng, trong lòng thầm kêu gay go, không biết mới vừa rồi cùng Tam muội đối thoại hắn nghe không nghe.

"Ừm."

Vương Dật bán ngồi dậy, liếc mắt nhìn hai phía, hỏi: "Băng Nhi đâu?"

"Nha đầu kia đi ra ngoài hóng mát một chút, lập tức liền trở lại ."

Tiểu loli phương tâm nhất định, sau đó đáng yêu cười khẽ, tát nôi lên nói dối nói.

"Há, vừa nãy ngươi nói Tinh Trúc, làm sao có chút quen tai?"

Vương Dật không nghĩ ngờ có nàng, hắn cảm giác mình hảo như ở nơi nào nghe qua danh tự này, lại nhất thời không nhớ ra được .

Tiểu loli kê kê nở nụ cười: "Tinh Trúc muội muội là Triệu Dục đệ nhất đạo lữ, cũng là hậu cung chi chủ, nàng lúc trước còn cùng Nhị muội đánh qua một chiếc đây."

Vương Dật nghe xong, nhất thời nghĩ tới. Trước trong giấc mộng, cái kia Thần Ma bình thường nam tử từng nói: Phi Yên mấy người nhân vì chính mình, ở Tinh Trúc nơi đó khóc một ngày một đêm.

Nghĩ tới đây, hắn giờ lên cánh tay, ôn nhu nói: "Phi Yên , ta nghĩ ôm ngươi."

Tiểu loli nghe xong, trực tiếp nhào vào hắn trong lòng, chủ động đưa lên môi thơm.

Vương Dật chăm chú ôm nàng, dùng sức hôn, mãi đến tận hai người đều có chút khó thở .

Một phen sống mơ mơ màng màng thấp sau.

"Lão công. . ."

Tiểu loli động tĩnh đến cực điểm, thở gấp thở nhẹ.

Vương Dật nghĩ người cũng mặc kệ cái gì cảm thú không cảm thú , hắn mềm nhẹ cõng tiểu loli áo ngủ.

Nhất thời, một con trắng như tuyết con thỏ nhỏ xuất hiện ở trước mặt mình.

"Lão. . . Lão công, ngươi muốn Phi Yên sao?"

Tiểu loli nhẹ nhàng run rẩy, thấp giọng hỏi.

"Ta chỉ muốn ôm lấy ngươi, không có bất kỳ trở ngại ôm ngươi một cái."

Vương Dật hôn trán của nàng, kéo dài mà nói. Hắn biết hiện tại tuyệt không năng lực hái được tiểu loli hồng hoàn, nhất định phải chờ nàng khôi phục bình thường sau, hai người lại đồng phò Vu sơn.

Vương Dật đưa nàng kéo vào trong lòng, hai người da thịt, nhất thời chặt chẽ không phân dãn ở cùng nhau.

Bốn mảnh môi, lần thứ hai hợp lại cùng nhau.

Trong lòng tơ lụa non mềm quá cũng tiêu hồn, Vương Dật lòng người trong một mảnh hừng hực, không cần giải thích cứng rồi.

Tuy có quần soóc làm cách, tiểu loli vẫn như cũ cảm giác được , nàng ly khai đối phương môi, tu tu khẽ nói: "Nếu như. . . Lão công muốn, Phi Yên hiện tại liền cho. . ."

"Nha đầu ngốc."

Vương Dật yêu thương xoa xoa nắn nắn vai đẹp, nói: "Lão công nhất định sẽ nói đến làm được."

"Lão công, người thật tốt. . ."

Tiểu loli lần thứ hai hôn hướng về hắn, mười mấy giây thấp sau, nàng giơ lên mặt cười, thờ gấp tinh tế mà nói: "Phi Yên. . . Sẽ không để cho lão công khổ cực như vậy."

Nàng nói xong, mò xuống trắng nõn tay nhỏ, dò tìm Vương Dật trong quần.

Một đời thần tăng, mềm nhẹ bị bắt ở.

"Tê. . ."

Vương mỗ người nhất thời thoải mái rên rỉ một tiếng, dùng sức ôm chặt nàng.

Tiểu loli cánh tay ngọc trên dưới đung đưa, béo mập mặt cười thông đỏ như lửa, tiểu cặp môi thom nứa khép nửa mở, thật là mê người.

"Lão công, có thể không?"

Nàng nhẹ thờ hỏi.

"Ừm! !!"

Vương Dật trải qua không biết nói chuyện, chăm chú ôm nàng non mềm tiểu Kiều thể, gật gật đầu.

"Vật này hào vương bạn. . ."

Tiểu loli tu tu nói nhỏ, giơ lên trắng mịn chân ngọc, đập lên quần soóc biên giới, sau đó hướng phía dưới giẫm một cái.

Trong phút chốc.

Một đời thần tăng rốt cục phá tan phong ấn, kinh hiện ra ở đương đại.

Nó ngẩng đầu ưỡn ngực, thế hỏi thương thiên. Tự muốn phá không mà đi, nhưng không nghĩ bị trắng loáng Ngũ Chi sơn cuốn lấy, căn bản là không có cách thoát khỏi này ôn nhu gông xiềng.

Tiểu loli buông xuống khuôn mặt nhỏ lên lút nhìn lại, sau đó cuống quýt nhắm lại mắt to, động tác nhưng không có đình chỉ.

Mấy chục giây sau, nàng lần thứ hai mở mắt to, tu tu nhìn.

Vương mỗ người đầu óc trống rỗng, bụng dưới càng ngày càng khô nóng, hắn dùng hết cả người sức mạnh ôm tiểu loli, bởi vì một đời thần tăng lập tức liền muốn. . .

'Vù'

Đúng vào lúc này, trong phòng khách truyền đến kêu khẽ, nhưng là Thiên Thế Giới bị mở ra .

Nguyên lai, Từ Nguyệt sư tỷ cuối cùng giống lên tiểu dừng khí, chuẩn bị cùng bọn hắn chen ở một tấm trên giường nhỏ đồng miên .

Nàng cắn cặp môi thom, có chút run rẩy tiến vào phòng ngủ.

"A. . ."

Đột nhiên, trên giường Vương mỗ người hét lớn một tiếng, trong nháy mắt cái gì cũng không biết .

Từ Nguyệt mới vừa vào đến, liền cảm thấy xuất một luồng thiên đại sát khí trước mặt kéo tới, đang tự cả kinh, lại phát hiện luồng hơi thở này hết sức quen thuộc, không khỏi sững sờ, không có đi né tránh.

Sau một khắc. . .

'Xi'

Trời ạ. . .

Nàng này tuyệt thế phương hoa mặt cười trên, trong nháy mắt nhiễm phải thế gian tà ác nhất đông đông, hơn nữa đặc biệt đặc biệt nhiều, đạt được nhiều làm cho người ta không cách nào tin nổi. . .

Nhiều năm trước.

Toàn thân áo trắng phiêu miểu ở Hồng Linh đại lục, kinh diễm hiện nay, nàng, không biết là bao nhiêu thiên kiều tình nhân trong mộng.

Nàng, là mỹ lệ hóa thân.

Nhưng hôm nay. . . , toàn thân áo trắng, bị làm bẩn . . .

Từ Nguyệt sur tỷ kinh ngạc đến ngây người , thật sự kinh ngạc đến ngây người .

Nàng nhìn trên giường tất cả, khiếp sợ mở ra cặp môi thom.

Kết quả, tà ác hình ảnh lần thứ hai thăng cấp .

Những cái kia đông đông, càng có một ít chảy vào miệng của nàng trong.

Cái trong đáng cay ngọt bụi hàm, chỉ có một mình nàng biết được .

'Phù phù '

Trong nháy mắt có thể nát tan ngôi sao bạch y Nữ thần Vương, không thể kiên trì được nữa , nàng trực tiếp ngồi quỳ chân ở trên sàn nhà, con người xinh đẹp trong, tràn ra thanh lệ. . .

Đây là một bộ tà ác bức tranh, đồng thời, cũng là một cái thê mỹ thâm kịch. . .

. . .

Là đêm.

Thiên khung bên trên.

Một bóng người xinh đẹp cắt ra trời cao, hướng nam vội vã.

"Đáng ghét, tại sao? Tại sao?"

Liễu Thiên Nhi đáp không mà hành, tay ngọc không ngừng mà sát mặt cười trên thanh lệ, cất tiếng đau buồn nói: "Bọn hấn tại sao trụ ở cùng nhau. Lẽ nào. . ."

Đúng vào lúc này.

'Xi '

Phía trước hư không, bỗng nhiên phát sinh đại vận vẹo.

Sau đó, một đạo tuyệt thế thiên ảnh, chậm rãi đi ra, chặn lại rồi Liễu Thiên Nhi đường.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 143: Chúng ta đã qua

Thảm Băng rộng rãi áo ngủ đón gió cổ động, ba ngàn thanh ti tận diệt hư không, thon dài trắng nõn chân ngọc trần trụi ở ngoại, đẹp đến nỗi người nghệt thờ.

Nàng diện hàn tự thủy, lạnh lùng nhìn đối phương.

Liễu Thiên Nhi thân thể yêu kiều chấn động, ngừng lại, sáng rực rỡ mặt cười rũ xuống: "Sur. . . Sur tôn. . ."

Thảm Băng hư không mà hành, một bước một căn khôn, đi tới nàng phụ cận.

Liều Thiên Nhi thân thể yếu kiều không ngừng run rẩy, như một con chấn kinh nai con.

Thảm Băng chậm rãi giờ lên tay ngọc.

'Đùng'

Một đạo lạnh lạnh tiếng vang, cắt ra trời cao.

Liều Thiên Nhi thân thể yếu kiều chấn động mạnh, mặt cười hướng về hữu khuynh tà, trắng nõn mặt trái trên, xuất hiện một cái thon nhỏ tú lệ dấu năm ngón tay.

Liều Thiên Nhi không có lên tiếng, dùng sức cắn cặp môi thom, thanh lệ lần thứ hai tràn mi mà xuất.

Trong lòng nàng, nổi lên một luồng đại bi.

"Biết ta tại sao đánh ngươi sao?"

Thảm Băng không có chứa một tia cảm tình hỏi.

"Biết. . ."

Liều Thiên Nhi run rẩy khóc rung rức.

"Ngươi không biết!"

Thảm Băng lần thứ hai giờ lên tay ngọc.

Liều Thiên Nhi dư quang nhìn thấy động tác của nàng, không khỏi nhắm lại đôi mắt đẹp.

Nàng, trải qua nhận mệnh .

Ai nghĩ, hơn 10 giây qua đi, Liều Thiên Nhi cảm giác mình vẫn chưa bị đánh, nàng cẩn thận mở tiểu nhân, vừa vặn đón nhận ánh mắt của đối phương.

Thảm Băng không có lại ra tay, bởi vì nàng từ trên người đối phương, nhìn thấy chính mình năm đó bóng dáng, này trái tim nhất thời mềm nhũn ra.

Nhị nữ nhất thời rơi vào trầm mặc.

Sau 5 phút, Thảm Băng mở miệng : "Ngươi yêu thích hắn?"

Liều Thiên Nhi khe khẽ gật đầu.

Thảm Băng hỏi lại: "Ngươi hiểu rõ hắn sao?"

Liều Thiên Nhi do dự chốc lát, lại là gật gật đầu.

"Tự cho là nha đầu."

Thảm Băng hừ lạnh một tiếng, chậm rãi giờ tay lên đến, bắt đầu bắt ấn, nói: "Nơi này là không đúng địa điểm, ta chỉ có thể phác họa ra một góc hình chiếu, thời gian rất ngắn, dùng tâm xem trọng . . ."

Nàng nói xong, tay ngọc hư không bình kích.

'Vù'

Trong phút chốc, một luồng hào quang bỗng nhiên bắn ra, đánh về phía vô ngần hư không.

Liều Thiên Nhi nghiêng đi mặt cười, nhìn về phía nơi nào.

Mấy chục mét ngoại, hư không bắn ra lưu quang dị thái, một cái hình ảnh chậm rãi hiển hiện ra.

Nơi đó là một mảnh thế giới xinh đẹp, xuân về hoa nở, thảm cỏ xanh dòn dập.

Năm bóng người đẹp dễ, ở trên cỏ lẫn nhau truy đuổi nô đùa, vô số Thái Diệp cho các nàng bên cạnh uyển chuyển nhảy múa. . .

Đây là một bộ xa hoa bức tranh.

Hình ảnh không có âm thanh, Liều Thiên Nhi đôi mắt đẹp nhưng là vượt trùng vượt viên, nàng giật mình phát hiện, bên trong một đạo tử y thiển ảnh,

chính là Thảm Băng.

Mà ban ngày gặp bạch y mỹ nữ, cũng ở bên trong.

Đúng vào lúc này, hình chiếu lý thiên ảnh đình chỉ nô đùa, đồng thời nhìn về phía một chỗ.

Một cái vĩ đại bóng người, chậm rãi đi tới.

Hắn rất cao lớn, mái tóc đen suôn dài như thác nước, trường cùng quá thân, sau lưng bàn có một vòng to lớn Thần khuyên, khí thế che trời.

Đây là một cái dường như Thần Ma giống như nam tử, hắc trên người xích ~ lửa, ma văn nảy sinh, bắp thịt góc cạnh rõ ràng, phi thường hoàn mỹ, phảng phất ừng có sức mạnh vô cùng vô tận, giờ tay liền có thể xé rách một phương thiên khung.

Rất nhanh, hắn tới gần .

"Vương Dật?"

Liễu Thiên Nhi thấy rõ nam tử khuôn mặt sau, nhất thời kêu lên sợ hãi.

Không sai, cái này Thần Ma bình thường nam tử, cùng Vương Dật giống nhau như đúc. Chỉ có điều tóc quá dài , hơn nữa anh tuấn mặt trái trên, sinh có một ít ma văn. Nhìn qua đi, không những không có biến dạng, trái lại bằng thêm một loại tà dị mị lực.

Lúc này, trong hình ảnh ảo hồng mỹ nữ, cất bước tiến lên, tiếp cận Thần Ma Vương Dật. Nàng mặt cười hàm vận, cặp môi thơm khê mở, không biết đang nói cái gì.

Liễu Thiên Nhi lại là cả kinh, cái này áo hồng mỹ nữ, dĩ nhiên cùng ban ngày gặp tiểu loli có sáu phần tương tự.

Thần Ma Vương Dật nhìn nàng một cái, hơi nhíu mi, môi nhúc nhích một chút, xoay người rời đi .

Áo hồng mỹ nữ nhất thời lộ ra thất lạc đến cực điểm về mặt, giờ lên tay ngọc, muốn kéo hắn, làm thế nào cũng không dám.

Đột nhiên, toàn thân áo trắng nhẹ chạy vài bước, trực tiếp kéo Thần Ma Vương Dật cánh tay, hướng hắn nói gì đó.

Thần Ma Vương Dật nhìn nàng một cái, gương mặt tuấn tú nhu hòa một chút, cẩn thận nghe. Có thể đến lúc sau, hắn lông mày lần thứ hai nhăn lại, liếc mắt nhìn mang đầy chờ mong áo hồng, trực tiếp giờ tay bỏ qua rồi bạch y nhu đi, cất bước rời đi.

Phía sau áo hồng, thống khổ nhắm lại đôi mắt đẹp, mềm ra ở lực trên cổ, khóc thầm không thôi.

Mấy bóng người đẹp dễ vội vàng đi tới bên người nàng, rất an ủi cho nàng.

Bạch y không có, nàng đứng ở nơi đó, nhìn chăm chú Thần Ma Vương Dật rời đi phương hướng, mạnh mẽ nắm nổi lên phần quyền, trắng nõn hàm răng, càng đem chính mình phần môi cắn phá .

'Hô '

Tới đây, hình ảnh biến mất rồi. Thảm Băng thu hồi tay ngọc, nhìn về phía nàng, nhẹ giọng hỏi: "Nhìn rõ ràng ?"

Giờ khắc này Liễu Thiên Nhi đồng học dĩ nhiên có chút choáng váng.

"Sư tôn, cái này hình ảnh là. . ."

"Chúng ta đã qua."

"Người đàn ông kia. . ."

"Hỗn Độn Thiên đế, chúng ta là đạo侶 của hắn."

"Hỗn Độn Thiên đế? Hắn như thế nào cùng Vương Dật giống nhau như đúc?"

Liễu Thiên Nhi lần thứ hai kinh sợ.

Thảm Băng gần từng chữ: "Vương Dật, tức là Thiên đế chuyển thế."

"Cái gì?"

Liễu Thiên Nhi nhất thời choáng váng, phương tâm kinh hoàng không thôi.

"Chúng ta vì tìm hắn, không biết vượt qua bao nhiêu tình vực, trải qua thiên tân vạn khổ, có mấy lần suýt chút nữa ngã xuống nó hương, toàn bằng một

luồng chấp niệm kiên trì tới đây."

Thẩm Băng nói tới chỗ này, âm thanh lần thứ hai chuyển lạnh: "Liễu Thiên Nhi, ngươi có biết hay không? Chúng ta giữ hân không biết bao nhiêu năm, từ chưa từng chiếm được sủng hạnh. Một mình ngươi nhỏ nhỏ hậu bối, nhưng lén lút đêm khuya lén tới, lẽ nào muốn phóng qua chúng ta, chiếm tiên cơ cơ hay sao?"

"Ta. . . Ta. . ."

Lúc này Liễu Thiên Nhi dĩ nhiên không biết nói chuyện, cảm giác tất cả quá mức không thể tưởng tượng nổi.

Thẩm Băng tiếp tục nói: "Ngươi ngày hôm nay cử động, nhượng Đại tỷ nhìn thấy, thật không tốt. Nàng trải qua đối với ngươi sinh khúc mắc, ngươi ta thấy trò duyên phận có thể không cứu vãn, toàn bằng nàng trong một ý nghĩ. . ."

"Sự tôn, ta. . ."

"Không cần lại nói."

Thẩm Băng đánh gãy nàng: "Đại tỷ nơi đó, ta tận lực đi hoà giải. Ngươi có thể hay không lưu lại, xem hết tạo hóa."

Nàng chậm rãi xoay người lại, liền phải rời đi, nhưng là nhớ ra cái gì đó, giơ lên tay ngọc, mềm nhẹ vỗ về đối phương mặt cười, hỏi: "Còn đau không đau?"

Liễu Thiên Nhi khuôn mặt đỏ lên, đầu tiên là lắc lắc đầu, sau đó nhẹ nhàng gật đầu.

Thẩm Băng thu hồi tay ngọc, đứng lên trắng nõn ngón trỏ.

'Vù'

Một luồng lam quang, ở đầu ngón tay sáng lên. Nàng dò ra tay ngọc, đầu ngón tay đặt tại Liễu Thiên Nhi béo mập trên môi.

'Hồng'

Trong phút chốc, Liễu Thiên Nhi thân thể yếu kiều trên, tỏa ra một luồng mềm nhẹ ba quang, mặt trái hồng, chậm rãi biến mất rồi.

Sau 2 phút.

Thẩm Băng thu hồi tay ngọc, nhẹ giọng nói: "Ngày mai 9 giờ, trong nhà tập hợp."

Nàng sau khi nói xong, xoay người xé ra hư không, rời đi.

Liễu Thiên Nhi thân thể mềm nhũn, nằm nhoài trên hư không.

...

Thẩm Băng rất mau trở lại đến nhà trọ ngoại, nhẹ nhàng mở ra cửa sổ, tiến vào phòng ngủ.

Trong nháy mắt tiếp theo, nàng trực tiếp xem choáng váng.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 144: Người liền để ta ôm người một cái đi

Bạch y Nữ thần Vương, quỳ ngồi dưới đất không hề có một tiếng động khóc thầm.

Nàng khóc đến quá thương tâm, thanh lệ không ngừng, khiến người ta vừa thấy thì sẽ tan nát cõi lòng. Dựa vào ánh trăng có thể thấy rõ, này vô cùng mịn màng mặt cười trên, có thật nhiều màu nhũ bạch đông đông.

Nhìn kỹ lại, thiên, nàng béo mập khỏe môi bên cạnh cũng có.

Lại nhìn trên giường.

Tiểu loli trắng mịn tiểu thân thể cuộn mình ở một góc, tay nhỏ chăm chú bưng mặt trắng, tựa hồ cũng không dám nữa gặp người .

Mà chúng ta Vương mẫu người.

Được rồi, kẻ này lại như lợn chết như thế nằm lỳ ở trên giường, đem đầu giấu ở gối dưới đáy.

Bức tranh quá quý dị .

Băng Nhi đồng học sừng sốt chốc lát, bước thon dài chân ngọc, đi tới Từ Nguyệt trước mặt ngồi xổm xuống, mềm nhẹ kêu: "Nhị tỷ."

Từ Nguyệt ngẩng đầu nhìn hướng về nàng.

"Băng Nhi. . ."

Nàng lớn tiếng bi thiết, bỗng nhiên nhào vào đối phương trong lòng, riu rít gào khóc, căn bản đừng không được đến.

Thảm Băng thật sự choáng váng.

Nàng trong ấn tượng Nhị tỷ, đặc biệt kiên cường, tự nhận thức tới nay, chỉ đã khóc một lần, hay vẫn là Vương Dật một đời trước lấy huyết nhục đúc ra vô thượng phong ấn thời điểm.

Này rõ ràng là lần thứ hai.

Vừa nãy, đến cùng phát sinh cái gì chuyện đáng sợ?

Nàng nhìn về phía tiểu loli: "Đại tỷ, chuyện này. . ."

"A!"

Đột nhiên, tiểu loli rít gào một tiếng, liền hô 'Ta không biết, đừng hỏi ta', sau đó trong nháy mắt bay ra phòng ngủ, chạy đến trong thư phòng đi tới.

Thảm Băng càng là choáng váng.

Đến cùng làm sao ?

Mấy phút sau.

Phòng rửa tay trong, truyền đến vòi hoa sen nhường tiếng, Băng Nhi đồng học mang theo Nhị tỷ rửa ráy đi tới.

Không nhiều một lúc, tiểu loli cũng lén lén lút lút đi vào , chỉ nghe nàng vô cùng đáng thương nói: "Nhị muội, ta có lỗi với ngươi. . ."

Trong phòng ngủ Vương mẫu người vượt qua thân thể, cẩn thận nhìn phòng rửa tay một chút, sau đó lặng lẽ xuống giường.

Hắn từ trong túi nhảy ra ngọc khê, rút ra một cái, sau đó đem cửa sổ mở ra, điểm trên.

"Tê. . . Hô. . ."

Vương Dật đem yên khí thổi hướng về hư không, thấp giọng mắng chính mình một câu: "Thật hắn mẹ mất mặt. . ."

Hắn hút thuốc xong nằm trở về trên giường.

Sau 20 phút, phòng rửa tay nhường tiếng rốt cục dừng lại .

Vương mẫu người vẫn trộm đạo nghe đây, trong lòng không khỏi căng thẳng. Cũng không lâu lắm, tiếng cửa mở xuất hiện.

"Đại tỷ, Tam muội, ta. . . Ta. . ."

Ba vị tiên nữ mới vừa ra tới, Từ Nguyệt liền âm thanh phát run nói.

"Ngươi cái gì ngươi? Mau vào đi."

Tiểu loli đẩy nàng một tý, sau đó lúi kúi kéo Tam muội đi tới thư phòng.

Từ Nguyệt nhìn các nàng một chút, run run rẩy rẩy đi vào phòng ngủ.

Vương Dật vội vàng nhắm hai mắt lại, làm bộ ngủ, hẳn hiện tại thật sự không dám đối mặt Từ Nguyệt.

Từ Nguyệt cẩn thận đứng ở cửa, nàng ăn mặc Tam muội áo ngủ, hoàn mỹ vóc người liếc mắt một cái là rõ mồn một. Giờ khắc này nàng hồ hấp có chút tiểu gấp gáp, mặt cười một mảnh mặt hồng hào, mê người đến cực điểm.

"Lão công. . ."

Nàng nhẹ nhàng kêu một tiếng.

Cỡ nào say lòng người âm thanh a.

Vương Dật nghe được trong lòng rung động, hồ hấp có chút ồ ồ .

Từ Nguyệt thấy không có động tĩnh, cho rằng hẳn ngủ, bước thon dài chân ngọc, cười tươi rồi đi tới trước giường, lén lút liếc mắt nhìn hắn, nhẹ nhàng ngồi xuống, sau đó thân thể yêu kiều một bên, vươn mình lên giường.

Khả năng là quá sốt sắng, lên giường thì, Từ Nguyệt một con trắng loáng chân ngọc đụng với Vương Dật chân nhỏ.

Nàng thân thể yêu kiều run lên, vội vàng thu hồi chân ngọc, cẩn thận nhìn Vương Dật một chút.

Vương mỗ người bốn phía hướng thiên, bất động như núi, hết thấy đều là như vậy tự nhiên, chỉ có điều này một hai lỗ mũi, chống đỡ lớn hơn hai lần, đặc biệt đáng sợ.

Từ Nguyệt không có cảm thấy xuất không đúng, vẫn nhìn hắn, chậm rãi nằm xuống.

"Sur đệ. . ."

Nàng lại kêu một tiếng, lần này âm thanh càng thấp hơn, như muỗi nghĩ, xưng hô cũng thay đổi.

Vương mỗ người tiếp tục giả bộ ngủ.

Từ Nguyệt sâu sắc nhìn chăm chú hắn, sau đó, ôn nhu nở nụ cười.

Từng có lúc, nàng đều không có như vậy cười quá .

Trắng nõn tay ngọc, chậm rãi di động, nắm lấy hắn đại thủ. Khác một cánh tay ngọc, nhẹ nhàng xoa trán của hắn.

"Sur đệ, ta rất nhớ ngươi. . ."

Từ Nguyệt trong veo mà cười.

Đột nhiên, Vương mỗ người bỗng nhiên mở ngửa nhãn. Hắn nhanh chóng giờ lên đại thủ, nắm lấy đối phương nhu di, quay đầu đi, đỏ mặt tía tai gằm nhẹ: "Sur tỷ, ta thực sự không nhận được, ngươi liền để ta ôm ngươi một cái đi."

Hắn đáng vẽ, đương thật giống một con động dục con la hoang.

Này biến số quá kinh người .

Từ Nguyệt đồng học trong nháy mắt kinh ngạc đến ngây người, mờ mịt nhìn đối phương, mặt cười trên xuất hiện tiểu loli bình thường ngây thơ, cảm động đôi mắt đẹp nháy mấy cái, một lát không nói gì.

Mấy qua đi.

"Phốc. . ."

Nàng không nhận được yêu kiều, nhất thời sáng rực rõ không gì tả nổi.

Đột nhiên, Từ Nguyệt gióng lên tiểu dừng khí, rút về tay ngọc, nhẹ nhàng nắm Vương mỗ người mũi, sân tiếng nói: "Ngươi này tên ngọc, càng đối với sư tỷ mưu đồ gây rối?"

Cái này kiều đoạn, là nhiều năm trước ở tông môn trong rừng cây nhỏ từng xuất hiện.

"Ta sai rồi. . ."

Vương Dật nhất thời mặt mày ủ rũ, tiếp tục nói: "Có thể sư tỷ thực sự là quá đẹp, ta thật sự hảo như ôm a. . ."

"Hừ! Xú gia hóa. . ."

Từ Nguyệt kiều phượng tâm ngọt ngào chết rồi, nhưng cố ý kiều hừ một tiếng, tiếp tục trình diễn đã qua hồi ức: "Nói, ngươi đối với sư tỷ mưu đồ bao lâu?"

"Từ. . . Từ lần thứ nhất gặp mặt thời điểm liền. . ."

Vương Dật âm thanh càng ngày càng thấp.

"Hào oa, ngươi này không thành thật gia hỏa, xem sư tỷ làm sao trừng trị ngươi. . ."

Từ Nguyệt buông ra tay ngọc, ở trước ngực hần nhẹ nhàng đánh.

30 giây sau, nàng chậm rãi ngừng lại.

Vương Dật ôm lấy nàng.

Hai người đều không nói gì, nhưng có thể rõ ràng nghe được lẫn nhau tiếng tim đập.

Từ Nguyệt mặt cười một mảnh e thẹn, cặp môi thom nửa khép nửa mở, quả thật đệ nhất thiên hạ mê hoặc.

Vương Dật không do dự nữa, hai tay vì vì dùng sức, nhượng hai người thân thể càng thêm chặt chẽ không thể tách rời.

"A. . . A. . ."

Từ Nguyệt mới vừa tự thở nhẹ, cặp môi thom liền bị che.

Hai đôi môi, áp sát vào đồng thời.

Sau đó, là sống mơ mơ màng màng thấp.

Thật sự quá tiêu hồn.

Hai người vong tình hôn, mãi đến tận đều thở không ra đây khí thì, vừa mới ngừng.

Từ Nguyệt không ngừng mà thở gấp, mặt cười ửng đỏ một mảnh.

Sau 1 phút. . .

"Sư tỷ. . ."

Vương Dật nhẹ nhàng kêu một tiếng.

"Ừm. . ."

Từ Nguyệt nhẹ nhàng đáp lại, âm thanh nhưng là nhỏ đến mức không nghe thấy được.

Vương Dật lần thứ hai cúi đầu, trong lòng người ngọc rên rỉ một tiếng, lần thứ hai lạc lối.

Liền như vậy, bọn hần tới tới lui lui, không biết lạc lối bao nhiêu lần, nhưng là nhạc này không đối phương, phảng phất vĩnh viễn sẽ không đình chỉ.

3 thứ, 6 thứ, 10 thứ. . .

1 cái nhiều khi còn bé sau. . .

"Được rồi. . ."

Từ Nguyệt duỗi ra một cái ngón tay ngọc, chống đỡ ở Vương Dật trên môi, thở gấp nói: "Ngươi lại bắt nạt sư tỷ, sư tỷ liền phải tức giận."

Vương Dật một phát bắt được nàng tay ngọc, chỉ ở một bên, sau đó sẽ thứ cúi đầu.

Lại là một phen sống mơ mơ màng màng thấp.

Hai người tách ra sau, Từ Nguyệt ở trong lồng ngực của hần thở gấp nói: "Lão công, ngươi còn như vậy, Đại tỷ cùng Tam muội hội hận chết ta."

"Các nàng sẽ không."

Vương Dật ôn nhu cười nói.

"Ai nói sẽ không?"

Từ Nguyệt giận một tiếng, nói: "Đại tỷ thần thức trải qua đi vào hơn nửa ngày rồi, chúng ta cử động, nàng đều biết. . ."

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 145: Hàm trư tay

"A?"

Vương Dật trong nháy mắt mộng ép.

Từ Nguyệt e thẹn vô hạn giấu vào hán trong lòng.

Cùng lúc đó.

Trong thư phòng, đại tiểu tiên nữ ngồi ở trên giường. Thảm Băng chính chơi bắt cá đật người, tiểu loli trừng mắt mắt to, mắt nhìn phía trước.

"Hanh. . ."

Đột nhiên, nàng kiều hừ một tiếng, phần nộ cầm lấy điện thoại di động.

"Nhượng Nhị tỷ phát hiện chứ?"

Thảm Băng hai cái thon dài chân ngọc trên dưới thay đổi hàng đơn vị trí, nhẹ giọng hỏi.

"Cô nàng này. . ."

Tiểu loli cắn răng bạc, tức giận nói: "Cùng lão công cùng nhau vẫn như thế phân tâm, uống phí Bản cung nổi khổ tâm."

"Hi hi. . ."

Thảm Băng nhất thời nở nụ cười, thê mỹ tuyệt luân. Nàng nắm lên tiểu loli tay ngọc, nói: "Nhị tỷ nhưng là cứu trùng thiên cường giả, Đại tỷ như vậy không kiêng dè chút nào quan sát, nàng làm sao có thể không phát hiện được?"

"Đi đi đi, đừng đụng ta. . ."

Tiểu loli có chút không cao hứng, chu cái miệng nhỏ bỏ qua rồi nàng tay ngọc.

Thảm Băng cười khẽ lần thứ hai cầm điện thoại di động lên, nàng bỗng nhiên nhớ ra cái gì đó, thấp giọng nói: "Đại tỷ, Thiên Nhi nha đầu kia. . ."

"Người không cần phải nói."

Tiểu loli đánh gãy nàng, nhàn nhạt nói: "Chỉ cái này một lần, nếu là lại có thêm lần tới, thì đừng trách ta vô tình."

"Cảm ơn đại tỷ. . ."

Thảm Băng nhất thời duyên dáng gọi to một tiếng, ném điện thoại di động, trực tiếp ôm lấy nàng.

"Cô nàng chết đảm kia, mau thả ta ra, này quan rất khó vượt qua. A. . . , người xem một chút, đều do người, chết rồi đi. . ."

Tiểu loli chỉ vào trên màn ảnh GAMEOVER, thở phì phò nói.

...

Một đêm qua đi.

Sáng sớm, 8 điểm 10 phút.

Ánh mặt trời ấm áp, xuyên thấu qua cửa sổ tung vào phòng ngủ.

Vương Dật chậm rãi mở mắt ra, cúi đầu.

Trong lòng người ngọc, đang tự thom ngọt ngủ say. Nhìn nàng vô cùng mịn màng mặt cười, Vương Dật hạnh phúc nở nụ cười.

Tối ngày hôm qua, Vương Dật biết tiểu loli trộm nhìn bọn họ thân thiết sau, nhất thời thành thật, nói rồi vô số lời tâm tình sau, ôm thom ngát sư tỷ tiến vào mộng đẹp.

Từ Nguyệt đã lâu đều không ngủ như thế chân thật. Hôn mê trước, nàng cùng bọn tỷ muội không ngừng mà vượt qua tình vực, mỗi ngày quá lo lắng đề phòng tháng ngày.

Hiện tại, các nàng rốt cuộc tìm được quy tụ.

Vương Dật người nhìn chăm chú y nhân chốc lát, ánh mắt một cách tự nhiên hướng phía dưới dò đi, hần nhìn thấy . . .

Kẻ này hai mắt nhất thời một lục, lỗ mũi lại mở ra .

Từ Nguyệt sư tỷ bộ ngực mềm thật sự rất lớn, hơn nữa phi thường êm dịu, óng ánh phát quang, đặc biệt đặc biệt mê người. Bởi nàng hiện tại nghiêng thân thể yêu kiều ngọt ngủ, này kinh người câu. . .

Vương Dật người hô hấp càng ngày càng thô, hần con người qua lại chuyển loạn, khẳng định không biết hảo rắm.

Sau 1 phút.

"A. . ."

Kẻ này giờ lên tay phải, làm dáng chậm rãi xoay người, hạ xuống sau, hàm trư tay trực tiếp mò lên Từ Nguyệt bộ ngực mềm.

Bạch y Nữ thần Vương nhất thời mở đôi mắt đẹp, nàng ánh mắt chậm rãi dưới đi, sau đó hà bay song ngạch.

"Sư tỷ, ta thật sự rất nhớ người."

Vương Dật người vì có thể nhiều mò một lúc, càng là làm đủ hí phần, nói mê liên tục.

Từ Nguyệt nghe xong, trong con người xinh đẹp tỏa ra vô hạn ôn nhu, nàng nhẹ nhàng nâng lên tay ngọc, mò lên khuôn mặt của hần.

"Ta cũng rất nhớ người. . ."

Nàng nhẹ nhàng nói.

Sau một phút, Vương Dật người vô liêm sỉ lần thứ hai thăng cấp, chỉ thấy này hàm trư tay vì vi trên đi, sau đó trầm xuống phía dưới, xảo diệu vòng qua áo ngủ cổ tròn, đưa đến bên trong đi tới.

Trong nháy mắt, trên tay truyền đến một mảnh trắng mịn cảm, thật sự quá tiêu hồn.

Từ Nguyệt thân thể yêu kiều run lên, trực tiếp choáng váng.

Vương Dật người tiếp tục nói mê: "Sư tỷ, ta hội thủ hộ người một đời một kiếp. . ."

Từ Nguyệt sắc mặt nhìn hần, đôi mi thanh tú hơi nhíu lên. Nàng cảm thấy xuất không đúng, cái tên này đang nói cảm động nói mơ thì, vì sao lộ làm ra một bộ say sưa vẻ mặt?

Còn có, chính mình trên ngực quái trào, năm ngón tay vì sao chấn động không ngừng?

"A. . . , lão công, Nhị muội, các người tỉnh không tỉnh?"

Đúng vào lúc này, ngoài cửa truyền đến tiểu loli kiều diễm âm thanh.

Vương Dật nhất thời cả kinh, vội vàng rút về quái tay.

Này biến số đặc biệt kinh người, Từ Nguyệt trong nháy mắt toàn rõ ràng. Nàng nhất thời vừa xấu hổ vừa tức giận, hai con tay ngọc, hộ lên chính mình bộ ngực mềm.

Vương Dật mở mắt ra, vừa vận đón nhận nàng giận dữ và xấu hổ ánh mắt.

"Sư tỷ, sớm . ."

Kẻ này lại hành trang làm cái gì đều không phát sinh giống như vậy, ôn nhu cười nói.

Cùng lúc đó, tiểu loli đi tới . Nàng lên giường, tiến vào Vương Dật trong lòng, ánh mắt nhưng nhìn về phía Từ Nguyệt, cười duyên nói: "Nhị muội, tối ngày hôm qua quá được không?"

Từ Nguyệt phương tâm đang tự giận dữ và xấu hổ không ngớt, nghe tiếng chuyển qua thân thể yêu kiều, tức giận nói: "Ta không biết."

"Hả?"

Tiểu loli sững sờ, nhìn về phía Vương Dật.

Vương mỗ người chính ngay trang thành một bộ chưa tỉnh ngủ đáng vẻ, mắt buồn ngủ mông lung hướng nàng nở nụ cười.

"Mau mau đứng lên đi, này hai cái nha đầu trải qua đến dưới lầu , các nàng mua xong sớm một chút."

Tiểu loli không có thâm nghĩ, thỏm Vương Dật một tý, hi hi yêu kiều.

Sau 15 phút, gia tộc mở ra, Nguyệt Thi Lam cùng Trầm Nguyệt Hi mang theo lưỡng bao MacDonald đi vào.

Vương Dật vội vàng tiếp nhận, đặt lên bàn.

Không mấy phút Liễu Thiên Nhi cũng tới . Nàng vào cửa sau, cẩn thận từng li từng tí một nhìn tiểu loli một chút. Người sau không có để ý đến nàng, tự mình cầm lấy một cái trứng luộc bắt đầu ăn.

"Ngồi . ."

Thảm Băng hướng nàng nhẹ giọng nói.

Liễu Thiên Nhi gật gù, ngoan ngoãn ngồi xuống.

"Cho. . ."

Một bên Nguyệt Thi Lam đưa lên trứng luộc cùng nhiệt đậu đỏ tương.

"Cảm ơn sư tỷ."

Liễu Thiên Nhi hướng về nàng nở nụ cười xinh đẹp.

Nguyệt Thi Lam hơi sững sờ, sau đó cười khẽ gật gật đầu.

"Àn, không sai."

Tiểu loli xem trong tay nửa cái Hamburg, khen một tiếng. Cũng không biết nàng là nói nó ăn ngon, hay vẫn là có ám chỉ gì khác.

9 điểm 5 phút.

Thảm Băng mở ra Thiên Thế Giới cửa lớn, mọi người cùng đi vào.

Trong nháy mắt tiếp theo, ba cái thiếu nữ trực tiếp bị trước mắt cảnh tượng kinh ngạc đến ngây người .

Thiên, hảo mỹ, nơi này là tiên cảnh sao?

Sau 10 phút, bọn hắn chọn một mảnh duyên dáng địa phương ngồi xong.

"Lão công, ta bắt đầu truyền đạo , ngươi lẩn tránh một tý."

Tiểu loli mở miệng nói.

"Hả?"

Vương mỗ người không khỏi sững sờ, có chút mờ mịt hỏi: "Ta không thể nghe sao?"

"Ta truyền chính là nữ nhân tu luyện truyền thừa, đối với ngươi tai hại vô ích."

Tiểu loli hướng hắn ngọt ngào nở nụ cười.

"Kỳ quái, truyền thừa còn phân nam nhân nữ nhân? Thật đúng, lão công cũng muốn trở nên mạnh mẽ. . ."

Vương mã người lẫm lẫm đứng lên, rời khỏi nơi này.

Liễu Thiên Nhi cùng hai vị hoa khôi của trường yên lặng nhìn kỹ hẩn ly khai, mặt cười trên đều là lộ ra một cổ tiểu thất lạc.

"Các người nhìn nơi nào đó?"

Tiểu loli nhất thời kêu quát một tiếng.

Ba nữ thân thể run lên, vội vàng quay lại mặt cười.

. . .

Vương Dật lung tung không có mục đích đi tới, trong lòng âm thầm cân nhắc, một lúc nhất định phải quản lão bà muốn một loại nam người tu hành truyền thừa, hảo tăng cao thực lực của tự thân.

"Ồ. . . Ồ. . ."

Đúng vào lúc này, phía trước truyền đến một đạo nhu nhược rên rỉ.

Vương Dật sững sờ, theo cái thanh âm kia đi đến.

Hơn 10 phút sau, phía trước không xa xuất hiện một cái trong suốt dòng suối nhỏ, cái kia rên rỉ, chính là truyền tự nơi đó.

Vương Dật nhanh đi mấy bước, nhất thời phát hiện âm thanh đầu nguồn.

Trong nháy mắt tiếp theo, hẩn kinh ngạc đến ngây người .

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 146: Tiểu bạch hồ

Dòng suối nhỏ cái khác lạc trên cỏ, xuất hiện một bộ kinh sợ tình cảnh.

Một ít chưa từng gặp dị thú thi thể, thẳng tắp nằm ở nơi đó, khí tức hoàn toàn không có. Nơi đó vốn là thảm cỏ xanh đồn dập, bây giờ nhưng nhiễm phải vô tận đỏ tươi, một mảnh bi thảm.

"Ồ. . . Ồ. . ."

Trong vũng máu, một con sinh linh bé nhỏ vô lực bi thiết, trên người nó dính đầy sền sệt thú huyết, thê thảm dị thường.

"Ừng ục "

Vương Dật gian nan nuốt nước bọt, cẩn thận đi vào nó.

"Hồng. . ."

Sinh linh bé nhỏ nhất thời phát hiện Vương Dật, tiểu răng một nhếch, phát sinh gầm nhẹ.

"Người. . . , không cần phải sợ, ta không có ác ý."

Vương Dật thấy nó hình dáng thê thảm, trong lòng một trận khó chịu, nhẹ giọng nói.

Sinh linh bé nhỏ tựa hồ là nghe hiểu , trong mắt địch ý giảm nhiều, đầu tiên là liếc mắt nhìn hẩn, sau đó cúi đầu, duỗi ra tiểu lưỡi đỏ, liếm láp cái hông của chính mình.

Vương Dật đi tới gần, ngồi xổm người xuống đi.

Sinh linh bé nhỏ lần thứ hai cảnh giác nhìn về phía hắn.

"Người bị thương, ta đến giúp người."

Vương Dật cười cợt, đưa tay ra đi.

Sinh linh bé nhỏ nhìn chăm chăm không chớp mắt nhìn chăm chăm đại thủ tới gần, đương thân thể bị tìm thấy thì, bỗng nhiên run rẩy một tý, liền không còn động tĩnh.

Vương Dật đem nội tức chậm rãi truyền vào trong cơ thể nó.

"Lỗ... Lỗ..."

Sinh linh bé nhỏ rõ ràng, nguyên lai hắn là ở chữa thương cho mình, không khỏi phát sinh thoải mái tiếng rên rỉ, nhắm lại con mắt.

Hơn 10 phút sau.

Vương Dật đem chín thành nội tức truyền vào trong cơ thể nó, chậm rãi thu hồi đại thủ.

Sinh linh bé nhỏ mở con mắt, nhìn về phía hắn.

"Ô..."

Nó có chút không cam lòng thở nhẹ, làm như chưa hết thòm thèm.

Vương Dật nhất thời cười khổ, trong lòng thầm nghĩ này động vật gì? Trong người lại như ẩn giấu một cái Tiểu Vũ Trụ, chính mình nội tức truyền đã qua, phẳng phất thạch trầm biển rộng, không hề có một chút động tĩnh.

Sinh linh bé nhỏ tựa hồ tinh thần một chút, nó chiến run rẩy bò lên, không đi hai bước, liền 'Phù phù' một tiếng ngã xuống đất.

"Người chó lợn xộn..."

Vương Dật giơ tay lên đến, sờ soạng một tý nó đầu nhỏ.

Sinh linh bé nhỏ bị mò sau, quay đầu đi, hướng hắn thử một tý tiểu răng trắng, liền muốn lần thứ hai đứng lên.

"Thật đúng, cũng làm cho người đừng nhúc nhích..."

Vương Dật nhìn không được, trực tiếp đem sinh linh bé nhỏ ôm lấy, nói: "Trên người người tất cả đều là huyết, ta đến tắm cho người một chút thân thể..."

Hắn đứng dậy, đi tới bên dòng suối nhỏ, đem sinh linh bé nhỏ đặt ở lục trên cỏ, sau đó hai tay phùng thủy, cho nó tắm.

Sinh linh bé nhỏ một mực yên lặng mặc nhìn hắn, không biết đang suy nghĩ gì.

Mấy phút trôi qua, sinh linh bé nhỏ trên người vết máu dần dần rửa sạch, khôi phục vốn là đáng đáp.

"Hà?"

Vương Dật không khỏi có chút sững sờ.

Xuất hiện trước mặt, là một con cực kỳ đáng yêu tiểu bạch hồ.

Tiểu bạch hồ không có đuôi, cái mõng nhỏ trên, chảy đỏ sẫm đến máu tươi.

Cái hông của nó, có một cái dài 10 cm vết thương, huyết dịch không ngừng mà từ bên trong chảy ra.

"Nghiêm trọng như thế?"

Vương Dật nhất thời cả kinh, vội vàng đưa nó ôm lấy đến, có thể nghĩ lại vừa nghĩ, lại đưa nó thả xuống.

"Không được, các lão bà nếu như nhìn thấy nó bộ này hình dạng tử, nhất định sẽ thương tâm..."

Hắn sờ sờ tiểu bạch hồ đầu, nói: "Tiểu bạch, bé ngoan chờ ta trở lại..."

Tiểu bạch hồ nghe hiểu, hướng hắn gật gật đầu, đuổi ra tiểu lưỡi đỏ, liếm láp vết thương của chính mình.

Vương Dật đứng dậy rồi đi.

Hắn toàn lực chạy vội, không tới 20 phút liền nhìn thấy các tiên nữ.

Chúng nữ cùng nhìn phía nàng, như trăm hoa đua nở.

"Lão công, làm sao?"

Tiểu loli nũng nịu hỏi.

Vương Dật đi tới bên cạnh nàng, hỏi: "Lão bà, ta làm sao về nhà?"

Tiểu loli nghe xong, sờ tay vào ngực, lấy ra một viên linh thạch, thác lên đầu ấn, sau đó đưa cho hắn: "Dùng cái này. . . , trong nhà có sự tình?"

Vương Dật tiếp nhận linh thạch, nói: "Ta nắm ít thứ, lập tức liền trở lại."

Tiểu loli gật gật đầu, không có suy nghĩ nhiều.

Vương Dật dựa vào linh thạch về đến phòng khách, sau đó mở ti vi quỹ ngân kéo một trận xoay loạn, tìm ra băng gạc cùng cầm máu phun vù.

Hắn lại từ trong tủ lạnh lấy ra một ít đồ ăn chín, sau đó về đến Thiên Thế Giới, cùng các tiên nữ lên tiếng chào hỏi, hướng cái kia dòng suối nhỏ chạy đi.

Sau 20 phút.

'Gào. . .'

Vương Dật lập tức liền đạo, đột nhiên, phía trước truyền ra một đạo âm thanh đến cực điểm gầm rú.

"Món đồ gì?"

Hắn giật nảy cả mình, vội vàng bước nhanh hơn.

Rất nhanh, phía trước xuất hiện đáng sợ cảnh tượng, ba cái Cự Lang chính ở vây công tiểu bạch hồ.

Tiểu bạch hồ tả tiêm hữu trốn, gian nan trốn tránh tập kích của đối phương.

"Muốn chết! ! !"

Vương Dật hét lớn một tiếng, trong nháy mắt vọt tới nơi đó, thân thể bay lên trời, tất hướng phía dưới vồ tới.

'Gào '

Một cái Kim Long, trong nháy mắt từ hắn lòng bàn tay lao ra, đánh về một con Cự Lang đầu lâu.

'Oành '

Nguồn sức mạnh này quá kinh người, con kia Cự Lang đầu nhất thời bị Du Long cường kinh vỡ cái nát tan, huyết hoa đột nhiên tung toé.

Không đầu lang thi lung lay mấy lần, ngã xuống đất.

Vương Dật sau khi hạ xuống, một cái chép lại tiểu bạch hồ, nhắc chân quét ngang.

'Phốc '

Một con khác Cự Lang bị hắn một cước đạp bay.

'Hồng '

Đúng vào lúc này, sau lưng bay lên sói tru, Vương Dật đang chờ quay đầu lại, nhưng không nghĩ cánh tay phải đột nhiên truyền đến một luồng tan nát cõi lòng đại đau đớn.

Con thứ ba Cự Lang, trực tiếp cắn vào hắn đại cánh tay.

"Khốn nạn!"

Vương Dật dùng sức té cánh tay, làm sao Cự Lang cắn quá khấn, cắn bản sứt không đi xuống.

"Hồng. . ."

Vương Dật cuống lên, rống to ở thiên, cánh tay không vẫy lại động, mà là nắm chặt nắm đấm, bỗng nhiên muốn trên chân động.

'Oành '

Nắm đấm phải của hắn, mạnh mẽ bắn trúng Cự Lang bụng tim.

'Phốc. . '

Cự Lang con mắt trực tiếp trừng lên, trong miệng máu tươi phun mạnh, trực tiếp ói ra Vương Dật một thân.

Cú đấm này, miễn cưỡng nổ nát trái tim của nó.

Vương Dật vai run lên, đem lang thi đánh rơi xuống, đại cánh tay bên trên, lưu lại một loạt nhìn thấy mà giật mình mồm sói, không ngừng chảy máu.

Vương Dật không để ý đến, quay đầu nhìn về phía bị chính mình đập bay Cự Lang.

Con kia Cự Lang mới vừa từ trên mặt đất gian nan bò lên, liền chạm được hắn ánh mắt lạnh như băng, thân thể run rẩy một tý, xoay người chạy trốn .

"Hô. . "

Vương Dật tăng tăng thở một hơi, ngồi khoanh chân. Hắn cúi đầu, nhìn về phía trong lòng tiểu bạch hồ, cười nói: "Ngươi không sao chứ?"

Tiểu bạch hồ sâu sắc nhìn kỹ hắn, không có động tĩnh.

Đột nhiên, bóng trắng lóe lên, nó nhảy đến Vương Dật vai, đuổi ra tiểu lưỡi đỏ, liếm láp những cái kia mồm sói.

Vương Dật cảm giác ngứa, không nhịn được nở nụ cười mấy lần, giờ tay đem tiểu bạch hồ xách, nói: "Ta không có chuyện gì, trước tiên chữa cho ngươi thương đi."

Hắn ôm tiểu bạch hồ đi tới suối nước một bên, lần thứ hai cho nó thanh tẩy thân thể, sau đó lấy ra băng gạc cùng cầm máu phun vụn, cẩn thận băng bó.

Tiểu bạch hồ bé ngoan nằm ở trên cỏ, mặc hắn làm.

Rất nhanh, nó bên hông vết thương kia liền xử lý tốt .

Vương Dật đang chuẩn bị cho nó xử lý cái móng nhỏ trên thương, trong lòng bỗng nhiên hơi động, cảm lấy nó một cái chân sau, nhấc, vừa nhìn vừa nói: "Đứng rồi, ngươi là công hay vẫn là mẫu ?"

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 147: Lợi hại ta ca

Tiểu bạch hồ nhất thời cứng lại rồi.

Vương mẫu người thấy nó phía dưới rống tuếch, còn sờ soạn một cái, xác nhận không có sai sót sau, gật đầu nói: "Híc, là mẫu. . "

"Hô. . "

Tiểu bạch hồ thân thể chấn động, bắt đầu run rẩy lên, nó nhìn chòng chọc vào Vương mẫu người, con ngươi đen nhánh trong, dấy lên cảm giận ngút trời.

"Hà? Ngươi làm sao ?"

Vương mẫu người nhất thời sững sờ, có chút trượng hai không tìm được manh mối.

'Xi '

Đột nhiên, bóng trắng lóe lên, tiểu bạch hồ phóng lên trời, vung lên tiểu trảo, trực tiếp phiến ở Vương mẫu người trên mặt.

'Đùng' một tiếng, Vương Dật toàn thân chấn động mạnh, cảm giác trên mặt truyền đến một luồng quái lực, sung mãn không thể chống đỡ. Sau một khắc, hắn trực tiếp bay ngang mà lên, trên đất lún lộn hơn mười mét vừa mới định chỉ.

Nó không phải cần, cũng không có trảo, mà là dùng phiến.

Tiểu bạch hồ sau khi hạ xuống, trực tiếp ngã xuống đất, không thể dậy được nữa .

"A . . , phi phi . . "

Vương mẫu người trực tiếp bị phiến mộng ép, hắn đẩy lên thân thể, phun ra trong miệng cỏ xanh bột phấn, quay đầu nhìn về tiểu bạch hồ rống to: "Người tại sao đánh ta?"

"Hô. . . Hô. . . "

Tiểu bạch hồ nhìn chòng chọc vào hắn, trong miệng thở gấp tiểu khí thô, trong mắt sự thù hận ngập trời.

"Người có phải là điên rồi?"

Vương Dật đứng dậy, vỗ phui bụi trên người, hướng tiểu bạch hồ đi đến.

"Hồng . . "

Tiểu bạch hồ nhất thời gằm nhẹ một tiếng, như gặp đại địch, nó gian nan bò lên, trên người trắng như tuyết da lông từng chiếc nổ lên.

"Hung cái gì hung? Lại hung không cho người băng bó . "

Vương mẫu người nghiêng mũi đạo.

Tiểu bạch hồ tiếp tục gằm nhẹ, không thay đổi tiểu hung tương.

"Không hiểu ra sao. . . "

Vương Dật lăm bắm một câu, móc ra một cái tổ phong giòn bì trắng, xé ra sau ném tới.

Tiểu bạch hồ cũng không thèm nhìn tới, vẫn như cũ cắn thù đối phương.

"Mặc kệ người."

Vương Dật mạnh mẽ trừng nó một chút, nghiêng người sang đi, đi tới bên dòng suối nhỏ.

Khả năng là bởi vì thể chất quan hệ, hắn trên cánh tay phải mồm sói trải qua khép lại gần đủ rồi, trên người lang huyết dĩ nhiên phơi khô, toả ra tanh nồng mùi vị.

"Buồn nôn chết. . . "

Vương mẫu người một bên lăm bắm, một lần thoát áo khoác, quần, sau đó là quần cộc hoa. . .

Tiểu bạch hồ chính hung tợn trừng mắt hắn, bỗng nhiên thấy đứa kia lộ ra cái móng, tinh xảo Tiểu Hồ mặt càng là đỏ, cuống quýt quay người sang đi.

Vương Dật thoát sạch sành sanh sau, nhấc chân xúc thủy thử nước ấm, sau đó lớn tiếng kêu quái dị, trực tiếp nhào vào trong suối nước trong.

"Thật hắn mẹ thoải mái. . . "

Hắn ở bên trong nước quay cuồng một hồi, kêu quái dị liên tục.

Tiểu bạch hồ ngấm hắn một chút, quay mặt đi, bị trên đất giòn bì trắng hấp dẫn . Nó đi tới, ngửi một cái, liếm liếm, sau đó mở ra tiểu mỏ nhọn, nhẹ nhàng bắt đầu ăn.

Hơn 10 phút sau, Vương mẫu người còn ở bên trong nước chơi đùa.

Tiểu bạch hồ đang tự nhắm mắt dưỡng thần.

Đột nhiên, nó tiem tiểu lỗ tai dựng đứng, mở mắt ra, nhìn về phía một chỗ. Sau đó trực tiếp đứng dậy, hướng hướng ngược lại nhanh chóng đi.

Sau 5 phút.

Các mỹ nữ hướng dòng suối nhỏ đi tới.

"Kỳ quái!"

Từ Nguyệt đôi mi thanh tú bỗng nhiên vừa nhú, nhẹ giọng nói: "Ta hảo như cảm giác được một tia Thiên Yêu khí tức, tuy rằng yếu ớt, nhưng rất cổ lão. ."

"Thiên Yêu khí?"

Bên cạnh tiểu loli cùng Thẩm Băng song song đứng sờ.

"Nơi này trong đó một cái linh mạch, xác thực từng ẩn chứa Thiên Yêu khí tức, nhưng đã sớm bị ta luyện hóa ."

Tiểu loli ngây thơ đạo.

Từ Nguyệt nghe xong gật gù đầu, không có lại tiếp tục thâm nghĩ.

Các nàng rất nhanh tới gần dòng suối nhỏ.

"Đây là cái gì?"

Nhìn thấy những dị thú kia thi thể, chúng nữ nhất thời cả kinh.

"Có vài con là Thái Cổ di loại, huyết thống tuy không tinh khiết, nhưng có chút thực lực, là ai làm?"

Thẩm Băng đôi mắt đẹp chậm rãi nheo lại.

"Lão công đâu? Hẳn rõ ràng liền ở ngay đây. . ."

Tiểu loli nhìn chung quanh, có chút lo lắng nói, nàng hiện tại rất lo lắng Vương Dật an nguy.

'Phốc '

Đột nhiên, phía trước 10 mét nơi, một cột nước phóng lên trời. Một thân ảnh, cái mông trần, chuyển rào cản xoắn ốc hướng lên trên bay cao, mãi đến tận cao năm mét không mới đến đỉnh chỉ. Sau đó quay lưng các mỹ nữ, chậm rãi hạ xuống.

'Xi '

Vương mỗ người vững vàng đứng ở trên mặt nước, hai tay chống nạnh, cái mông trần, ngửa đầu nhìn trời.

Hắn thái ngهن ở từ từ thanh phong trong, rất có như vậy mấy phần Tiêu Tiêu tâm ý.

Này biến số quá kinh người , bao quát các tiên nữ ở bên trong, các nàng trực tiếp ngẩn người tại đó, quên kinh sợ.

Các mỹ nữ nặt cười, đằng một tý hồng thấu , nhưng quên né tránh, ngây ngốc nhìn.

Vương Dật nào có biết phía sau tất cả? Hắn hiện tại khỏi nói có bao nhiêu sáng khoái .

"Khặc. . . Ân. . ."

Kẻ này uốn éo cái cổ, háng giọng một cái.

Đột nhiên, Vương mỗ người chấn động, sau đó cong lên cái mông, thân thể kỳ dị vặn vẹo lên.

"Bán đi ta yêu, buộc ta ly khai, cuối cùng biết chân tướng ta nước mắt rơi xuống. . ."

Trời ạ, hắn dĩ nhiên xướng nổi lên mạng lưới thần khúc (ái tình buồn bán), này âm điệu liêu, này vòng eo nữ, này độ cong đặt tại. .

Lão bá đạo .

Lợi hại ta ca.

Vào giờ phút này, các mỹ nữ tiểu nhân dĩ nhiên trọn lên không được không được , các nàng cặp môi thom truong đến cực hạn, hoàn toàn có thể thả xuống một chính viên trứng gà.

"Lúc trước là nguoi muốn tách ra, tách ra liền tách ra, hiện tại lại muốn dùng tình yêu chân thành, đem ta đổi lại. . . Dát? ? ? . . ."

Vương mỗ vượt xướng vượt hưng phấn, càng nhảy càng mạnh hơn, hắn bỗng nhiên xoay người lại. . .

Trong nháy mắt tiếp theo, kẻ này trực tiếp choáng váng.

Song phương cách 10 mét xa, lẫn nhau nhìn chăm chú mấy.

"Nha. . ."

Từ Nguyệt rít gào một tiếng, thân thể yêu kiều phóng lên trời, trong nháy mắt biến mất không thấy hình bóng.

Tiểu loli thứ hai phản ứng lại, nàng nắm chặt Thẩm Băng tay ngọc, chuyển qua đó bùng bùng tiểu mặt cười, khê kêu nói: "Các người nhìn cái gì vậy? Còn không cho Bôn cung trở lại?"

Tam người nữ đệ tử cũng là thức tỉnh, đột nhiên quay người sang đi.

Cùng lúc đó, 'Phù phù' một tiếng, Vương mẫu người trực tiếp chạy trốn tới trong nước đi tới.

. . .

12 điểm 10 phân.

Các mỹ nữ ngồi ở trước bàn cơm, trầm mặc không nói.

Trên bàn bày sáu mâm món ăn, là Vương mẫu người mới vừa xào tốt đẹp.

Không nhiều một lúc, kẻ này bùng một chậu bí đao viên thuốc thang đi tới. Hắn đem chậu bát đặt lên bàn, hồng gương mặt tuấn tú nói: "Lo lắng làm gì? Ăn cơm. . ."

Các mỹ nữ cũng không ai dám nhìn hắn, cầm đũa lên, nhẹ nhàng bắt đầu ăn.

Đây là một lần không hề có một tiếng động cơm trưa.

Sau khi ăn xong, Vương mẫu người ở nhà bếp xoay bát. Các mỹ nữ khôi phục một chút, ngồi ở trên ghế salông trò chuyện.

Mấy phút sau.

"Lão công, chúng ta đi Thiên Thế Giới."

Tiểu loli ở phòng khách kêu.

"Ừm. . ."

Vương Dật gật đầu đáp một tiếng, tiếp tục xoay, chờ đối phương rời đi, hắn cũng xoay xong.

"Hô. . ."

Hắn tăng tăng thở một hơi, đi vào phòng ngủ, điểm lên một cái ngọc khê yên.

"Tê. . . Hô. . ."

Vương Dật phun ra một đạo yên khí, nói: "Thật hắn mẹ mất mặt. . ."

'Đang đang đang'

Đúng vào lúc này, tiếng gõ cửa bỗng nhiên vang lên.

"Hả?"

Vương Dật sững sờ: "Mẹ trở lại?"

Hắn đi tới đó, mở ra gia tộc.

Chương 148: Hai đời mỗi tình đầu

Ngoài cửa trạm không phải người khác, chính là ngây ngô mỗi tình đầu Giang Tuyết Tinh. Nàng ăn mặc một thân màu lam nhạt tố y phục, mang theo một cái tình mỹ quả lam, cười tươi rồi nhìn hân.

Vương Dật nhất thời sửng sờ: "Ngươi làm sao đến rồi? Xuất viện?"

Giang Tuyết Tinh không hề trả lời, nhìn chăm chú hân chốc lát, nhẹ giọng hỏi: "Không mời ta đi vào sao?"

Vương Dật gãi gãi đầu, tránh ra thân thể.

Giang Tuyết Tinh nở nụ cười xinh đẹp, tiến vào gian phòng.

Vương Dật xoay tay lại đóng cửa lại, hỏi: "Làm sao ngươi biết ta ở nơi này?"

"Bí mật!"

Giang Tuyết Tinh hi hi nở nụ cười, đem quả lam đặt lên bàn, đánh giá chung quanh, sau đó đặc biệt không khách khí ngồi ở trên ghế salông, nhỏ giọng hỏi: "Bá mẫu đâu?"

Vương Dật cho nàng ngã chén nước nóng, đặt ở trên khay trà, sau đó ở sô pha một bên khác ngồi xuống, nói: "Đi Yên Kinh."

"Ác. . ."

Giang Tuyết Tinh lộ làm ra một bộ thì ra là như vậy tiểu vẻ mặt, sau đó cầm lấy nước nóng, uống.

"A! Hảo năng. . ."

Đột nhiên, nàng đem chén nước dôi không ít, phun nhỏ ra cái lưỡi nhỏ, thờ phỉ phò nói: "Vương Dật, ngươi muốn bồng chết ta sao?"

Vương Dật nhất thời không nói gì.

Thủy là hân ngược lại, cũng không năng, cô nàng này khẳng định đang cố ý tìm cớ.

"Vậy ngươi lượng nguội lại uống."

Hân tức giận nói.

"Không được, từ buổi sáng đến hiện tại, nhân gia một ngụm nước không uống đây."

Giang Tuyết Tinh cái miệng nhỏ nhất thời một quyết.

"Vậy làm lại cho ngươi tiếp điểm nguội."

Vương mỗ người đứng lên, nắm hướng về chén nước.

"Cái chén đều đây, làm sao tiếp a?"

Giang Tuyết Tinh không buông tha bất luận cái nào tiếp cận Vương Dật cơ hội, một phát bất được hân đại thủ.

"Ngược lại một ít đi ra ngoài là được rồi."

Vương Dật muốn tránh thoát mở ra, nhưng không nghĩ đối phương trao quá gấp, càng là không có tránh ra.

"Ngã thật lãng phí? Ngươi thổi nguội ta lại uống."

Giang Tuyết Tinh lắc cánh tay của hân, có chút làm nũng nói.

Vương Dật hơi nhướng mày, sau đó gật gật đầu: "Ngươi lôi kéo ta, ta làm sao thổi?"

Giang Tuyết Tinh giờ giờ lên mặt cười: "Không phải còn có tay trái đâu sao?"

"Không được a."

Vương mẫu người rung đùi đắc ý nói: "Thủy như vậy năng, ta một cái tay nắm không dài, chỉ có thể hai tay qua lại đổi."

"Người. . ."

Giang Tuyết Tinh nhất thời tức giận đến nghiêng răng, rồi lại nói cũng không được gì.

Nàng thô phi phò buông ra tay nhỏ.

Vương Dật cầm lấy chén nước, trực tiếp đi tới nhà bếp đem thủy đồ đi, sau đó nhận chén nước sôi để nguội, đi tới, đặt ở trước mặt đối phương.

Giang Tuyết Tinh đối với Vương Dật hiểu rất rõ, biết hắn liền sẽ làm như vậy, tức giận cầm lấy chén nước, có chút tiểu sinh đột nhiên 'Rầm rầm' uống sạch, sau đó mạnh mẽ trừng mắt đối phương.

Vương Dật cảm giác buồn cười, cùng nàng đối diện chốc lát, nói: "Thủy cũng uống xong, người không chuyện khác liền đi đi."

Được chứ, câu nói này lại như là ngòi nổ, trực tiếp đem Giang đại tiểu thư tính khí đốt.

Nàng mạnh mẽ trừng mắt Vương Dật, hô hấp càng ngày càng gấp rút, cuối cùng bỗng nhiên đứng lên, đi về phía cửa chính.

"Ha ha. . ."

Vương Dật nở nụ cười, có chút đắc ý đi theo.

Hắn vốn tưởng rằng đối phương hội rời đi, ai nghĩ, Giang đại tiểu thư đi tới phòng khách sau, nhìn một chút bên trái thư phòng, lại quét mắt bên phải phòng ngủ, suy nghĩ chốc lát, tiến vào trong phòng ngủ.

Hả?

Vương mẫu người nhất thời mờ mịt, đi vào theo, cau mày hỏi: "Giang Tuyết Tinh, người còn muốn làm gì?"

Giang Tuyết Tinh xoay người lại, hướng hắn cười giả dối.

"A. . ."

Nàng bỗng nhiên thở nhẹ một tiếng, trực tiếp nằm ở Vương Dật trên giường.

"Người làm gì thế? Mau đứng lên. . ."

Vương Dật nhất thời cả kinh, khẽ quát.

Giang Tuyết Tinh thon dài đùi đẹp trượt rơi mất giày, lộ ra một đôi mềm mại chân ngọc. Nàng hướng về trên hơi di chuyển thân thể, sau đó giơ lên chân trái, bàn chân nhỏ hướng lên trên một câu, nhượng đủ tâm đối với hướng về đối phương, kiều diễm nói: "Vương Dật, ta mệt mỏi, người cho ta xoa bóp chân."

Vương mẫu người nhìn nàng gọi cảm phát quang bàn chân, có chút miệng khô lưỡi khô, dĩ nhiên sinh ra muốn liếm một tý kích động. Hắn vội vàng xoay người, xuất phòng ngủ, xoay tay lại đóng cửa lại.

"Vương Dật!"

Bên trong Giang đại tiểu thư kêu quát một tiếng: "Người đi ra ngoài làm gì, cho ta đi vào."

Vương Dật không hề trả lời, mà là dùng sức lôi kéo môn lấy tay, sợ bị nàng đột nhiên mở ra, bình thân nói: "Giang Tuyết Tinh, chúng ta trải qua biệt ly."

"Người mở cửa. . ."

Giang Tuyết Tinh trải qua xuống giường, lòi một tý, thấy kéo không nhúc nhích, liền dùng sức gõ cửa.

'Vù'

Đúng vào lúc này, phòng khách gọn sóng nổi lên, sư tỷ Từ Nguyệt hồng mặt cười đi ra, lại phát hiện Vương mẫu người đang theo môn lấy tay phân cao thấp đây.

"Lão công, người đang làm gì? Ai ở bên trong?"

Từ Nguyệt đi tới trước mặt hắn, nhẹ giọng hỏi.

"Xuyt. . ."

Vương Dật vội vàng làm cái cảm khẩu động tác, nhưng là chậm, bên trong Giang đại tiểu thư dĩ nhiên nghe đến động tĩnh bên ngoài.

"Vương Dật, ai ở ngoại diện? Ngươi mở cửa ra cho ta. . ."

Nàng nhất thời cuống lên, huyên não càng hoan .

Từ Nguyệt đôi mi thanh tú hơi động, duỗi tay ngọc, nâng lên Vương mỗ người thủ đoạn, khẽ cười nói: "Ngươi thật là nghịch ngợm, làm sao đem một cô thiếu nữ nhốt lại ?"

"Lão bà, nàng. . . Nàng. . ."

Vương Dật tuấn mặt đỏ lên, không biết nên giải thích như thế nào .

"Như vậy không được, làm cho nàng xuất đến."

Từ Nguyệt kéo dài hần đại thủ, đẩy cửa phòng ra.

Nhất thời. . .

Hai đời mỗi tình đầu, gặp gỡ .

Các nàng lẫn nhau đánh giá lẫn nhau, ai cũng không nói gì.

Mấy phút sau.

"Vương Dật, nàng là ai?"

Giang Tuyết Tình bình tĩnh mặt cười hỏi.

Nàng hiện tại rất khó chịu, đặc biệt đặc biệt khó chịu. Bởi vì đối phương dài đến quá đẹp , nói khuynh quốc khuynh thành tuyệt không quá đáng.

Đáng ghét, đây là người nào?

Giang đại tiểu thư lòng đỏ kị dĩ nhiên xông tới thiên, nàng vốn tưởng rằng sẽ là Thảm Băng ở ngoại diện, ai muốn nhưng xuất hiện một cái khác vu vật.

"Hắn là lão bà ta."

Vương Dật sờ sờ mũi trả lời.

"Lão bà ngươi?"

Giang Tuyết Tình tiểu nhân nheo lại đến rồi, phương tâm chưa xót cảm càng ngày càng nặng, nàng cười gằn hỏi: "Vậy tính là gì?"

Dắt?

Vương mỗ người trong nháy mắt bị hỏi mòng ép.

Cái gì tính là gì? Chúng ta trải qua biệt ly , ngươi nhiều lắm là 'Vợ trước' . Lại nói, ngài đều cùng người khác đính hôn .

"Vị muội muội này có được thật là đẹp đây."

Đúng vào lúc này, Từ Nguyệt nở nụ cười xinh đẹp, hướng về nàng duỗi ra tay ngọc, nói: "Chúng ta đừng đứng nói chuyện, cùng tỷ tỷ đến. . ."

"Ai là muội muội ngươi."

Giang Tuyết Tình quét nàng một chút, trực tiếp vòng qua hai người, hướng sô pha đi đến.

"Lão bà, ta cùng nàng trải qua biệt ly , ngày hôm nay. . ."

Vương Dật kéo đối phương giờ lên tay ngọc.

"Lão công. . ."

Từ Nguyệt cười khẽ đánh gãy hắn, nói: "Ta năng lực nhìn ra, thiếu nữ này đối với ngươi có rất sâu tình ý, ngươi không nên tổn thương trái tim của nàng."

Cái gì?

Vương mỗ người trong nháy mắt choáng váng.

"Ta đi theo nàng tâm sự."

Tử Nguyệt giờ lên khác một cánh tay ngọc, yêu thương vuốt trán của hắn, sau đó phiên nhiên xoay người, hướng chạy đi đâu đi.

Vương Dật tâm đều sắp hòa tan .

Nữ thần, sur ty là Nữ thần a.

Trước Thẩm Băng nói Tử Nguyệt tâm nhất nhuyển, quả nhiên không giả. Nếu là thay đổi tiểu loli, sớm cùng Giang đại tiểu thư đánh tới đến rồi.

"Muội muội, ngươi tên là gì."

Tử Nguyệt ở bên người nàng ngồi xuống, ôn nhu hỏi.

Giang Tuyết Tinh vẫn đang quan sát nàng, càng xem càng cảm thấy được đối phương hoa nhường nguyệt thẹn, so với mình càng có mị lực. Nghe vậy mặt cười giương lên, có chút ngao kiêu nói: "Giang Tuyết Tinh, Vương Dật mới tình đầu."

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 149: Ta đã thấy cái mộng của hắn

"Mới tình đầu?"

Tử Nguyệt hơi sững sờ, nhìn về phía Vương Dật. Nàng không nghĩ tới đối phương có như vậy lai lịch.

"Khặc. . ."

Kê này tuấn mặt đỏ lên, lúng túng ho khan một tiếng, xoay người mở ra tủ lạnh, lấy ra đại tiên nước chanh cùng chỉ chén, đi tới Tử Nguyệt bên cạnh, cho nàng rót một chén. Sau đó nhìn về phía Giang Tuyết Tinh, hỏi: "Ngươi uống không uống?"

Được chứ, Giang đại tiểu thư mặt cười nhất thời thanh , thật sự thanh .

Tên ghê tởm này.

Vừa nãy cho người ta uống nước sôi, có thể đến Tử Nguyệt nơi này trực tiếp thăng cấp , đáng hận nhất chính là, hắn lại hỏi mình uống không uống?

Thật muốn bóp chết ngươi rồi! Đây không phải phí lời sao?

"Ngươi . . Nói . . Đây. . . ?"

Nàng cắn răng bạc, từng chữ từng câu hỏi.

Vương mỗ người làm cho nàng trợn lên trong lòng sợ hãi, vội vàng rót một chén, đặt ở Giang Tuyết Tinh trước mặt, sau đó ngồi ở Tử Nguyệt bên cạnh.

Đúng vào lúc này, Tử Nguyệt nở nụ cười, rất là sáng rực rỡ cảm động. Nàng cầm lấy nước chanh nhấp một miếng, nhẹ giọng nói: "Thật là không có nghĩ đến, muội muội dĩ nhiên là lão công đời này mới tình đầu nữ tử."

"Đương nhiên!"

Giang Tuyết Tinh có chút tiểu đắc ý, sau đó đôi mi thanh tú vẫy một cái: "Ngươi tên là gì?"

"Xem ta, đều quên tự giới thiệu mình ."

Tử Nguyệt bật cười lắc đầu: "Ta gọi Tử Nguyệt."

"Tử Nguyệt?"

Giang Tuyết Tình niệm một câu, nói: "Tử Nguyệt, người như thế thêm ở trong chúng ta, có phải là không tốt lắm?"

"Hả?"

Tử Nguyệt nghe xong lại là sững sờ.

"Giang Tuyết Tình!"

Vương Dật nhất thời cuồng lên, cau mày nói: "Người nói những gì đó? Chúng ta trải qua biệt ly."

Giang Tuyết Tình giờ lên mặt cười, sâu sắc nhìn hắn, không hề nói gì, trong con người xinh đẹp nổi lên mông mông sương mù.

Từng có lúc, này một chiều đối với Vương Dật phi thường hữu hiệu, bất luận hắn như thế nào sinh khí, Giang đại tiểu thư chỉ cần bày ra bộ này vô cùng đáng thương tiểu đáng đáp, hắn cũng có nhẹ dạ.

Có thể Vương Dật lần này nhưng không có, hắn tiếp tục nói: "Chúng ta lẫn nhau chân tâm, xin người không nên nói lung tung."

Giang Tuyết Tình nghe xong, thân thể yếu kiều không khỏi run lên, thanh lệ theo mặt cười lướt xuống mà xuống.

Nàng rất thương tâm, thật sự rất thương tâm. Không phải hành trang, vừa này cũng không phải.

Nàng biết, chính mình khả năng thật sự mất đi đối phương.

Nàng hận chính mình, tại sao bị người trong nhà che đậy tâm trí, tại sao không có kiên trì chính mình chân tâm. Tại sao. . .

Giang Tuyết Tình bị thương nước mắt càng chảy càng nhiều, hoàn toàn không khống chế được.

Vương Dật nhẹ dạ, thật mềm lòng.

Hắn lần thứ nhất thấy đối phương như vậy thương tâm gần chết, có chút do dự bất định. Bọn hắn biệt ly dù sao chỉ có hai tháng, dư ôn nhưng tồn.

Đúng vào lúc này.

Tử Nguyệt lờm hắn một cái, giờ lên tay ngọc, nắm lấy đối phương nhu đề.

"Người. . . Người làm gì thế. . . ?"

Giang Tuyết Tình trở về thu lại, nhưng là không tránh thoát trở lại.

"Muội muội. . ."

Tử Nguyệt ôn nhu an ủi: "Đừng tiếp tục muốn chuyện thương tâm, chúng ta nói một chút những khác có được hay không?"

"Ai là muội muội người?"

Giang Tuyết Tình lau mặt cười, tay nhỏ càng ngày càng dùng sức, lần này nhưng là rút về.

Nàng đứng lên đến.

Tử Nguyệt đi theo.

Giang Tuyết Tình oán độc nhìn nàng một cái, cất bước ly khai. Đến phòng khách sau, lại đột nhiên dừng lại thân thể.

"Ta cùng Vương Dật ôm chầm ôm lấy, còn tiếp nhận hôn. . ."

Nàng chuyển qua thân thể yếu kiều, lạnh lùng bỏ rơi câu nói.

Bên trong gian phòng nhất thời trở nên châm chọc có thể nghe.

Khe nằm!

Vương Dật người nhất thời điên rồi, thầm nghĩ người nói cái này làm cái gì?

Tử Nguyệt tiểu mặt trầm xuống, càng là có chút tức giận.

Nàng bản tướng tâm đối với Minh Nguyệt, làm sao thiếu nữ này quá cũng không biết thu lại .

Giang Tuyết Tinh thấy đối phương sáng rực rỡ mặt cười biến sắc, nhất thời rất là đặc ý, nàng đi tới trước bàn cơm, mở ra quả lam, từ bên trong lấy ra viên gạo, cũng mặc kệ tẩy không giặt sạch, trực tiếp để vào môi trong, tiếp tục nói: "Chúng ta quen biết 2 năm hơn nhiều, các ngươi nhận thức bao lâu?"

Từ Nguyệt đôi mắt đẹp nheo lại đến rồi.

Nàng duỗi ra xuân hành bình thường ngón tay ngọc, chỉ về Vương Dật, nhẹ nhàng nói: "Ta đã thấy cái mộng của hân. . ."

Dật?

Vương mỗ người nhất thời choáng váng, hân không nghĩ tới ôn nhu khả nhân sư tỷ, khởi xướng hoành đến, câu chuyện càng là như vậy hùng hổ bá đạo.

'Cạch cạch. . .'

Một viên gạo, rơi xuống trên bàn cơm, sau đó lăn xuống ở địa.

"Ngươi. . . Ngươi nói cái gì?"

Giang Tuyết Tinh âm thanh run .

Không biết tại sao, Từ Nguyệt thấy đối phương vẻ mặt kinh ngạc sau, phương tâm trong càng là có chút tiểu sáng khoái, nàng tiếp tục nói lời kinh người: "Không chỉ là cái mộng, phía trước cũng đã gặp. . ."

Từ Nguyệt sau khi nói xong, chính mình mặt cười cũng hồng đã dậy rồi.

Mịa nó!

Vương mỗ người thật sự ngẩn ngang , gương mặt tuần tú đỏ chót nói: "Lão bà, ngươi. . ."

'Đùng '

Đột nhiên, Giang Tuyết Tinh tay nhỏ mạnh mẽ vỗ vào trên bàn, cắn răng bạc nói: "Ngươi cái này không biết liêm sỉ nữ nhân. . ."

Sau đó, nàng cầm lấy một viên gạo, dùng sức hướng đối phương sủi đi.

'Xi '

Đột nhiên, này viên gạo ở Từ Nguyệt trước người nửa mét ngừng lại, phiêu giữa không trung.

"Hả?"

Này biến số quá kinh người , Giang Tuyết Tinh nhất thời sững sờ, coi chính mình nhìn lầm , dùng sức dụi dụi con mắt.

Mấy sau đó, nàng hoa dung thất sắc .

"Ngươi hội biến hoá ma thuật?"

Giang Tuyết Tinh nghi ngờ không thôi hỏi.

Từ Nguyệt giơ lên tay ngọc, đem gạo lấy xuống hư không, nhạt tiếng nói: "Giang Tuyết Tinh, từ vừa nãy bắt đầu, bản tọa liền một lòng đối với ngươi, có thể ngươi là như thể nào đối xử bản tọa ?"

Giang Tuyết Tinh cười lạnh nói: "Ngươi hân là đầu óc có vấn đề? Bản tọa là cái gì?"

"Giang Tuyết Tinh, ngươi. . ."

Một bên Vương Dật không nghe , hân đối với nữ nhân không thể sử dụng bạo lực, chỉ có thể lớn tiếng gầm lên.

Từ Nguyệt giơ lên tay ngọc, phủ trên tay hân, hướng Giang Tuyết Tinh nói: "Chúng ta có mấy ngàn năm tình duyên, ngươi ở trước mặt ta hành trang đại, còn chưa đủ tư cách."

"Mấy ngàn năm, ha ha, ngươi. . ."

Giang Tuyết Tinh đang tự cười gằn, đột nhiên, nàng sững sờ .

Từ Nguyệt chậm rãi phiêu đứng lên, ba ngàn thanh ti hư không tung bay, nếu như Thiên Tiên.

"Người . . Người . ."

Giang Tuyết Tình thật sự choáng váng, lập tức ngồi ở trên ghế, hãi đến nói không ra lời.

Từ Nguyệt bình tĩnh nhìn nàng, nói: "Ta tuy không phải hậu cung chi chủ, nhưng là chính cung một trong. Người như không nữa biết thu lại, không cần Phi Yên tỷ tỷ dưới chỉ, ta là có thể cho người định vì động phòng nữ tử. Đến lúc đó, chính là lão công như thế nào sủng người, người cũng vĩnh viễn sẽ không chính vị."

Từ Nguyệt lần thứ nhất như vậy sinh khí, là 'Không biết liêm sỉ' này bốn chữ nhạ.

Giang Tuyết Tình ngây ngốc nhìn nàng, lẳng là một câu nói nghe không hiểu.

Một bên Vương mẫu người nghe được hãi hùng khiếp vía, trong lòng bay lên một luồng linh cảm không lành: Sư tỷ sẽ không cũng xem Chân Huyền truyện đi.

'Vù'

Đúng vào lúc này, gọn sóng xuất hiện, Thẩm Băng đi ra, nàng liếc mắt liền thấy Giang Tuyết Tình, lại liếc nhìn Nhị tỷ đáng vẻ, sau đó xoay người lại.

Sau 1 phút.

Gọn sóng lại nổi lên, đại tiểu tiên nữ đồng thời đi ra.

"Hi hi, này không phải Giang Tuyết Tình sao? Người lúc nào đến?"

Tiểu loli híp mắt to, đi tới trước mặt đối phương, kê kê mà cười.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 150: Con la hoang Ngụy Đào

Giang Tuyết Tình tiểu nhân vượt tròng càng lớn, trải qua dọa sợ.

Nàng tận mắt nhìn thấy, tiểu loli cùng Thẩm Băng là đột nhiên xuất hiện.

Thiên, các nàng rốt cuộc là ai?

Lúc này, Thẩm Băng giơ lên tay ngọc, lôi kéo Từ Nguyệt góc áo. Người sau nhìn nàng một cái, chậm rãi bay xuống.

"Này, Bôn cung hỏi người nói đây."

Tiểu loli thấy đối phương nửa ngày không để ý tới chính mình, đôi mi thanh tú vừa nhíu, có chút không cao hứng.

"A. . ."

Giang Tuyết Tình nhất thời phản ứng lại, kinh sợ nhìn nàng, run giọng nói: "Người. . . Các người là cái gì người?"

"Người cái gì trí nhớ?"

Tiểu loli bữu môi ra: "Chúng ta là Vương Dật lão bà."

"Hào rồi!"

Vương Dật đi tới, hướng tiểu loli nói: "Phi Yên, các người đi Thiên Thế Giới."

"Há, biết rồi."

Tiểu loli có chút không muốn rời đi, nàng vẫn cho rằng, cái này phạm nhân nữ tử là chính mình tai họa ngầm lớn nhất, nhất định phải áp chế.

Có thể lại không thể không nghe Vương Dật.

Sau 1 phút, nàng mang theo Nhị muội Tam muội tiến vào Thiên Thế Giới.

Trong phòng, chỉ còn dư lại Vương Dật cùng Giang Tuyết Tinh hai người .

Bọn hắn đều không nói gì, cùng rơi vào trầm mặc.

Sau 5 phút.

"Ai . ."

Vương Dật thờ dài một hơi, nói: "Ta đưa ngươi xuống lầu."

Giang Tuyết Tinh nghe xong, yên lặng đứng lên.

Rất nhanh, bọn hắn đi xuống lầu dưới.

"Nhà các ngươi xe đâu?"

Vương Dật thấy Giang gia xe không ở, mở miệng hỏi.

"Ta là chính mình lên lút đến."

Giang Tuyết Tinh thùy mặt cười, thấp giọng nói.

Vương Dật nghe xong, tâm tình có chút phức tạp, nhất thời không biết nên nói cái gì .

"Vương Dật, ngươi năng lực theo ta đi một chút sao?"

Giang Tuyết Tinh thăm thăm hỏi.

"Được!"

Vương Dật gật gật đầu, hắn cũng chính có ý đó. Các tiền nữ sự tình tuyệt không năng lực bại lộ hậu thế.

Bọn hắn bước chậm ở đầu đường.

Tuần nam mỹ nhân xuất hành, quay đầu lại suất phi thường cao, đồng thời cũng hấp dẫn một chút bất lương thanh niên quan tâm.

Ba cái hoàng mao tên côn đồ các kẻ hướng bọn hắn đi tới, trên mặt lộ ra cười khẩy.

Kết quả có thể tưởng tượng được.

Vương Dật tam quyền lưỡng chân, trực tiếp nhượng bọn hắn ngay cả mình mẹ cũng không nhận ra .

Đánh đi đối phương sau, Giang Tuyết Tinh đột nhiên hỏi: "Ngươi bỗng nhiên trở nên lợi hại như vậy, là không phải là bởi vì các nàng?"

Ach . .

Vương Dật nghe xong nhất thời có chút hiểu lầm rồi, ám đạo chính mình gần nhất làm sao , tổng như thế ô, lẽ nào là thời kỳ trưởng thành táo ~ động?

"Coi như là đi."

Hắn gật gật đầu.

"Vương Dật. . ."

Giang Tuyết Tinh bỗng nhiên chuyển qua mặt cười, sâu sắc nhìn hắn, hỏi: "Cái kia Tử Nguyệt có thể phiêu trên không trung, hơn nữa Sư Phi Yên cùng Thảm Băng là đột nhiên xuất hiện, các nàng rốt cuộc là ai?"

Vương Dật trầm ngâm chốc lát, thấp giọng kêu: "Tinh Tinh. . ."

Giang Tuyết Tinh nhất thời run lên. Nàng rõ ràng nhớ tới, hai người mới vừa xác nhận quan hệ thì, đối phương liền như thế gọi nàng, mãi đến tận dâng ra nộ hôn đầu sau, mới đã biến thành lão bà.

"Ừm . . ."

Nàng khẽ đáp lời, phương tâm chiến đến rất lợi hại, bộ ngực tự đau lại tự dương.

Loại kia ngây ngô cảm giác, lại trở lại .

Vương Dật tiếp tục nói: "Xin người không nên đem chuyện của các nàng nói cho bất kỳ người, bao quát Tiểu Vân tỷ cùng Giang bá bá."

"Ta đáp ứng người."

Giang Tuyết Tinh không do dự, nàng biết nói ra, đối với chính mình không có lợi, đồng thời cũng sẽ làm cho đối phương sinh hận.

"Cảm ơn!"

Vương Dật tăng tăng thở một hơi, hẳn hiểu rất rõ đối phương, biết nàng nói là làm.

"Cái kia. . . Người năng lực không thể trả lời vấn đề của ta."

"Cái gì?"

"Các nàng rốt cuộc là ai?"

Vương Dật nghe xong, trầm ngâm chốc lát, nói: "Người xem qua tiểu thuyết huyền ảo sao?"

Giang Tuyết Tinh lắc lắc đầu.

"Tru Tiên đâu?"

Giang Tuyết Tinh hay vẫn là lắc đầu.

Vương Dật nghĩ người nhất thời không còn cách nào khác, bất đắc dĩ nói: "Tây Du Ký tổng xem qua đi."

"Đó là đương nhiên. . . , a, ta biết rồi, các nàng là tri chu tình biến hoá."

Giang đại tiểu thư nhất thời hoa dung thất sắc.

Vương Dật nghĩ người suy nghĩ nửa ói ra huyết, tức giận hỏi: "Người liền không thể hướng về Thất Tiên Nữ trên suy nghĩ một chút?"

Mấy phút sau, Giang đại tiểu thư đại khái hiểu .

Nguyên lai các nàng nắm giữ trong truyền thuyết Tiên thuật, là tiên nữ.

Biết tất cả sau, nàng cẩn thận hồi ức Từ Nguyệt, con người xinh đẹp bắt đầu chuyển động lên.

Vương Dật không có phát hiện chi tiết này, đưa nàng đưa lên xe taxi. Thấy lái xe xa sau, hẳn tăng tăng thở một hơi, lắc đầu cười khổ, hướng trong nhà đi đến.

Đi chưa được mấy bước, điện thoại di động của hắn vang lên.

Vương Dật cảm lấy vừa nhìn, khóe miệng kiêu.

Ngụy Đào cái tên này, rốt cục điện thoại tới .

. . .

Vương Dật nghĩ người nằm mơ đều không sẽ nghĩ tới, đối phương càng là thắng kỷ mụm 10 vạn đồng tiền, càng không có nghĩ tới chính là, hai người ở bệnh viện phụ khoa gặp mặt.

Mới vừa nhìn thấy đối phương thì, hắn trực tiếp dọa một đại bình. Cái tên này tóc bóng loáng toả sáng, đều hắn mẹ cán dính rồi, miệng đầy râu ria xồm xàm, cùng xin cơm không có gì khác biệt.

"Tiền mang đến sao?"

Ngụy Đào hai mắt đỏ chót đạo.

Vương Dật vội vàng đem giấy dai phong thư đưa cho hắn, kẻ này không nói hai lời, trực tiếp nắm quá tiền, hướng nộp phí khu chạy đi.

Nửa giờ sau.

Vương Dật rút cuộc biết tất cả tất cả.

Hắn chán kinh rồi, chân tâm, một chút không khuếch đại.

Nguyên lai, cái tên này 3 tháng trước nộp một cái nhà giàu bạn gái.

Này nữ chính là thuộc về chim nhỏ y nhân mô hình, đặc biệt đáng yêu, hiếm thấy nhất chính là, Ngụy Đào là nàng mới tình đầu.

Ngụy Đào cũng đặc biệt thương yêu nàng, hai người như keo như sơn chán ngắt ba tháng.

Năm ngày trước, nữ hài đem lần thứ nhất cho hắn.

Nhưng ai có thể tưởng. . .

Ngụy mỗ người là cảnh giáo xuất đến, tố chất thân thể được kêu là một cái tốt.

Này đầu con la hoang hái tiểu bạn gái hồng hoàn thì, ma túy liền biết về phía trước về phía trước về phía trước, trả lại hắn mẹ hoành trùng xông thẳng, đòi mạng chính là mỗi một dưới đều lực đạo mười phần, đáng giận nhất là chính là hắn hoàn toàn không để ý tiểu bạn gái bị thiết, đáng sợ hơn chính là 20 phút vẫn như vậy. . .

Kết quả.

Tiểu bạn gái phía dưới băng huyết .

Ngụy mỗ người mới vừa bắt đầu không quá chú ý, còn ở dư vị đây. Sau 10 phút, hắn phát hiện không đúng .

Tiểu bạn gái mặt cười càng ngày càng trắng, trên giường lạc hồng vẫn không gấp đình.

Ngụy mỗ người biết xảy ra vấn đề rồi, vội vàng đánh 120.

Tiểu bạn gái đưa đến bệnh viện sau, suýt chút nữa hương tiêu ngọc tồn, cũng còn tốt hiện tại chữa bệnh thiết bị rất đầy đủ hết, mới kiểm trở về một cái mạng nhỏ.

"Ngươi. . . Ngươi quả thực hắn mẹ dã thú. . ."

Vương Dật cũng là điên rồi, chỉ vào huynh đệ tốt mắng to.

"Đừng nói, có yên sao?"

Ngụy mỗ người mặt mày ủ rũ hỏi.

Vương Dật tức giận nói: "Chúng ta đi ngoại diện, nơi này không thể đánh."

Hai người đi tới phụ khoa môn ngoại, châm thuốc, từng người không nói gì.

"10 vạn khẳng định không đủ, một lúc ta lại lấy 20 vạn đến."

Vương Dật bên đánh bên đạo.

Ngụy Đào không có từ chối, đột nhiên hút ăn mặn, nói: "Coi như ta nợ ngươi, qua mấy ngày khẳng định trả lại."

Vương Dật nhất thời mắng to cút đi.

"Ha, ngươi tên khốn này còn có tâm tình hút thuốc đâu?"

Đúng vào lúc này, hai người sau lưng xuất hiện một đạo cười gằn.

Vương Dật cảm giác âm thanh có chút quen thuộc, quay đầu nhìn lại, nhất thời sững sờ.

Chương 151: Khổ rồi

Mắng Ngụy Đào, là cùng mình có mấy lần gặp mặt Lý Hương Ngưng. Nàng hôm nay mặc một thân màu đen đồ thể thao, mặt sau buộc tóc đuôi ngựa bím, tràn ngập thanh xuân khí tức.

Trong tay nàng mang theo một cái giũ ấm bảo.

"Vương Dật?"

Lý Hương Ngưng hơi sững sờ, không nghĩ tới lại ở chỗ này ngộ thấy đối phương. Hắn nhìn hai người một chút, nghi hoặc hỏi: "Các người. . . ?"

"Chúng ta là huynh đệ tốt."

Vương Dật ôm lấy Ngụy mỗi người vai.

Ngụy Đào bỗng nhiên hấp một cái, sau đó ném xuống tàn thuốc, nói: "Xin lỗi, ta hiện tại liền đi vào."

"Người đừng!"

Lý Hương Ngưng nhăn đôi mi thanh tú nói: "Người một thân yên vị, đối với Giai Giai không tốt."

Nàng lần thứ hai nhìn Vương Dật một chút, xoay người tiến vào phụ khoa cấp cứu.

"Nàng tại sao lại ở chỗ này?"

Lý Hương Ngưng đi vào sau, Vương Dật mở miệng hỏi.

Nguyên lai, Lý Hương Ngưng cũng ở cảnh sát trường học học tập, cùng Ngụy Đào tiểu bạn gái Hách Giai Giai là đồng học, cũng là bạn thân.

Có chuyện đêm đó, Ngụy Đào ai cũng không nói, chỉ cho Lý Hương Ngưng gọi điện thoại.

Lý Hương Ngưng không mấy phút liền tới rồi, biết tất cả sau, trực tiếp điên rồi, mạnh mẽ cho Ngụy mỗi người mấy cái to mồm.

Sau đó hai người thương lượng đối sách, kết quả chính là, chuyện này ai cũng không thể nói cho, bằng không Hách Giai Giai sau đó liền không có cách nào làm người.

Lý Hương Ngưng phụ trách cho bạn thân mẫu thân gọi điện thoại, nói bọn hắn cùng ra nước ngoài khảo sát, qua mấy ngày lại về gia.

Hách mẫu nghe xong không có suy nghĩ nhiều.

Vương Dật hiểu rõ tất cả sau, trên mặt nổi lên vẻ cổ quái: "Đây cũng quá đúng dịp đi."

Ngụy Đào trong lòng thực sự quá phiền, lại muốn điếu thuốc, không đánh mấy cái, Lý Hương Ngưng xuất đến rồi. Nàng không có lại quát lớn đối phương, mà là bình tĩnh mặt cười hỏi: "Ngày hôm nay thầy thuốc nói thế nào?"

Ngụy Đào vội vàng nói: "Giai Giai tình huống ở chuyển biến tốt, hẳn là lập tức liền hồi tỉnh đến."

"Vậy thì tốt. . ."

Lý Hương Ngưng nghe xong gật gật đầu.

Một bên Vương Dật nói: "Lý tỷ, ta mang cái tên này đi tắm đi, hắn hiện ở bộ dáng này, thực sự là. . . Đối với bệnh nhân khôi phục bất lợi. . ."

Lý Hương Ngưng nhìn Ngụy Đào một chút, đôi mi thanh tú lại là vừa nhú, nói: "Nói có lý, đi thôi, nơi này có ta đây."

Vương Dật nghe xong, trực tiếp đem kẻ này lôi đi.

Bọn hắn tìm gia loại cỡ lớn tắm rửa, Vương Dật nhượng người phục vụ đem Ngụy Đào quần áo cầm nhanh tẩy, từ giữa đến ngoại cho cái tên này tiêu toàn diện độc.

Sau khi ra ngoài, Ngụy Đào toàn bộ mọi người thay đổi.

"Đi với ta ngân hàng."

Vương Dật không nói hai lời, càng làm Ngụy Đào kéo đến dân sinh ngân hàng, mở cho hân trương thẻ, xoay qua chỗ khác 1 triệu.

"Người chuyển nhiều như vậy làm cái gì?"

Ngụy Đào nhất thời kinh ngạc, vừa nảy rõ ràng nói xong rồi 20 vạn.

"Ta lại muốn cái làm thời thẻ căn cước, bức ảnh buổi tối phát điện thoại di động người. Ta còn cần một cái hộ chiếu, tên của chính mình. . ."

Vương Dật thuyết minh tình huống.

Ngụy Đào: . . .

Tất cả xong xuôi sau, trải qua buổi chiều 4 điểm. Vương Dật không có cùng hân đi bệnh viện, trực tiếp về nhà, vào cửa sau bắt đầu làm cơm.

5 điểm 20 phút, phòng khách gọn sóng nổi lên, các mỹ nữ xuất đến rồi.

Nguyệt Thi Lam cùng Trầm Nguyệt Hi mặt cười trên đều có chút tái nhợt, Liễu Thiên Nhi nhưng không phải vậy, trong con người xinh đẹp thần quang nộ liễm, tu vi nâng cao một bước.

"Các người a, tức chết sự phụ. Đây đều một ngày, linh khí mới vừa hòa vào bản thân, cũng chỉ có như vậy một tia, dựa theo này xuống. . ."

Tiểu loli mới vừa ra tới, liền đối với đồ đệ môn chỉ chỉ chó chó.

Hai vị hoa khôi của trường thùy mặt cười, cẩn thận nghe, không dám cùng nàng nhìn thẳng.

"Đại tỷ, người làm gì thế, này vừa mới thiên mà thôi. . ."

Từ Nguyệt nhìn không được, đẩy tiểu loli một tý.

"Hừ! A, thom quá. . ."

Tiểu loli kiều hừ một tiếng, lập tức mắt to bỗng nhiên phát sáng, nàng chạy đến trước bàn cơm, giơ lên trắng nõn tay nhỏ, hướng mâm trong gà rán sí chộp tới.

"Lão bà, rửa tay đi."

Vương Dật bụng mâm từ phòng bếp đi ra, vừa vận nhìn thấy màn này, gương mặt tuấn tú nhất thời căng thẳng.

"Nhân gia biết rồi."

Tiểu loli ngượng ngừng dừng lại, cái miệng nhỏ một quyết, xoay người đi tới phòng rửa tay.

Bọn hân sau khi cơm nước xong, tam người nữ đệ từ trước sau rời đi.

Đêm khuya.

Từ Nguyệt sư tỷ rốt cục bỏ xuống rụt rè, cùng bọn hân cùng giường mà miên.

Vương mẫu người tay trái ôm sư tỷ, tay phải ôm Băng Nhi, tiểu loli nằm nheo hân bộ ngực. . .

Kẻ này cảm giác mình trực tiếp bay lên.

Hân nói cảm động lời tâm tình cho các nàng nghe, 1 cái nhiều giờ sau, án trình tự hôn đối phương, nặng nề ngủ.

Ba vị tiên nữ nhưng tinh thần vô cùng, các nàng vẫn trò chuyện, mãi đến tận rạng sáng 2 điểm.

Từ Nguyệt cùng Băng Nhi nhỏ giọng trò chuyện, tiểu loli bỗng nhiên rơi vào trầm mặc.

Ở tỷ muội trong, nàng kiêng kỵ nhất chính là Nhị muội, đối phương ở bên cạnh, chính mình không dám làm quá phận quá đáng, trừ phi, đêm nàng cũng kéo xuống nước. . .

Nghĩ tới đây, tiểu loli đôi mắt đẹp trong, nổi lên kỳ quái ánh sáng, nàng trong nháy mắt nắm lấy ngọc thủ của đối phương.

Từ Nguyệt sững sờ, thấp giọng hỏi: "Đại tỷ, người làm gì thế?"

Tiểu loli không nói, tay nhỏ dùng sức, mang theo Nhị muội tay ngọc, hướng Vương mẫu người quần dời đi.

"Ngươi . ."

Từ Nguyệt nhất thời hoa dung thất sắc, dùng sức về đánh, nhưng là không tránh trở lại.

"Cô nàng chết đảm kia, cho ta thành thật một chút. . ."

Tiểu loli kiêu thoắt một tiếng, tay nhỏ càng ngày càng dùng sức .

"Không. . . , ta không nên. . ."

Từ Nguyệt đã sợ đến không xong rồi, thấp giọng kinh sợ, nàng liều mạng trở về tránh thoát.

"Cô nàng chết đảm kia, hiện ra ngươi khí lực đại đúng hay không? Tam muội, ngươi làm gì chứ? Còn không mau tới giúp ta?"

Tiểu loli hướng Thẩm Băng quát khê.

"Hi hi, Nhị tỷ, ngươi liền đi theo đi. . ."

Thẩm Băng trong nháy mắt nắm lấy Nhị tỷ tay ngọc, thấp giọng yêu kiều.

Từ Nguyệt tay trái ôm Vương Dật, tay phải lại bị Đại tỷ cùng Tam muội nắm lấy . Nàng lại như thế nào nghịch thiên, cũng không thể là hai vị Nữ thần Vương đối thủ.

"Chán ghét. . . Ta hận chết các ngươi. . ."

Nàng dùng sức cắn cắn môi thơm, liều mạng giãy giụa, làm sao sức mạnh của đôi phương quá kinh người . . .

Sau một khắc.

Một đời thần tăng, đang say giấc nồng liền bị trắng nõn Ngũ Chỉ sơn ngăn chặn .

"A? ? ?"

Từ Nguyệt tìm thấy đông đông sau, đột nhiên kinh sợ, mặt cười trong nháy mắt đổ đến mức không được không được , tay trái bỗng nhiên hơi dùng sức. . .

'Rắc '

Kỳ quái tiếng trầm bỗng nhiên vang lên.

"Phốc. . ."

Ngũ say trong Vương mỡ người, thân thể chấn động, nhất thời phun ra miệng mũi tên máu. Khò rồi hán, còn chưa kịp tỉnh lại, liền rơi vào hôn mê ở trong.

"A? ? ? Không không chế xong lực đạo."

"Lão công xương sườn đứt đoạn mất. . ."

"Nhị muội, ngươi. . . Ngươi. . ."

"Đại tỷ, đừng trách cứ Nhị tỷ , trước tiên cứu lão công. . ."

Các tiên nữ trực tiếp loạn tung từng phèo.

Vương mỡ người làm một cái giấc mơ kỳ quái, trong mộng hán trạm ở thế giới quyền Vương tranh bá tái trên võ đài, đối thủ là Thái Sâm

"Hán không phải xuất ngũ sao?"

Vương mỡ người kỳ quái tự nói, thi đấu bắt đầu rồi, hán mới vừa lung lay hạ thân tử, quyền Vương một cái câu quyền, trực tiếp cho hán oanh ngã xuống .

"Lão công. . ."

Dưới lời đài, tiên nữ các lão bà thanh lệ không ngừng, cất tiếng đau buồn hô hoán.

Vương Dật nhìn về phía các nàng, nở nụ cười, lâm lâm nói: "Xin lỗi a các lão bà, lão công thua. . ."

Sau đó, hán liền cái gì cũng không biết .

Một đêm đã qua.

Sáng sớm, ánh mặt trời ảm áp tung vào phòng ngủ.

Vương Dật cảm giác cả người vô lực, trong lòng kỳ quái, chậm rãi mở mắt ra, vừa vặn đón lấy các tiên nữ quan tâm ánh mắt.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 152: Hậu cung mô hình

"Lão công, cảm ơn trời đất, người tỉnh rồi. . ."

Tiểu loli trực tiếp nhào vào hán trong lòng.

Vương mỗ người mộng ép, mờ mịt hỏi: "Phi Yên, người làm sao?"

"A. . . , không có chuyện gì."

Tiểu loli hướng về trong lòng ngực của hán chán chán.

Vương Dật vừa nhìn về phía hai vị khác tiên nữ lão bà, hỏi: "Đến cùng xảy ra chuyện gì?"

Từ Nguyệt vô cùng mịn màng mặt cười nhất thời rũ xuống, Thẩm Băng kéo tay của hán, khẽ cười nói: "Không có chuyện gì. . ."

Vương Dật trong lòng kỳ quái, nhưng cũng không có suy nghĩ nhiều, kéo đi tiểu loli một lúc sau, rồi giường đi phòng rửa tay rửa mặt lên.

"Bước đi làm sao có chút lơ mơ?"

Hán sau khi rửa mặt xong, quay về tắm gương tự nói.

8 điểm 10 phân, tiếng gõ cửa lên.

Vương Dật cho rằng là các lão bà đệ tử đâu, mở ra gia tộc sau, nhất thời sùng sốt.

Giang Tuyết Tinh xinh đẹp đứng ở ngoài cửa, tay lý mang theo tam đại gói kỹ ẩn.

"Người tại sao lại đến rồi?"

Vương Dật mờ mịt hỏi.

Giang Tuyết Tinh lườm hán một cái, không đáng hồi phục, không chút khách khí đi vào.

Ba vị tiên nữ lão bà nhất thời nhìn về phía nàng.

"Từ Nguyệt tỷ tỷ."

Giang Tuyết Tinh kéo lại Từ Nguyệt tay ngọc, có chút nhăn nhó cười khê: "Ngày hôm qua là muội muội không được, chọc giận tỷ tỷ, xin lỗi. . ."

Từ Nguyệt đã sớm không tức giận, tối ngày hôm qua còn có chút tiểu tự trách đây, nàng ôn nhu cười nói: "Muội muội đừng nói như vậy, tỷ tỷ cũng có chỗ không đúng."

Giang Tuyết Tinh đôi mắt đẹp sáng ngời, nhất thời hăng hái. Nàng cầm trong tay ăn ngon đưa cho nàng một bao, đồng thời cũng chia cho tiểu loli cùng Thẩm Băng.

Thẩm Băng sau khi nhận lấy, nhìn về phía Đại tỷ.

Tiểu loli sau khi nhận lấy, mắt to nhất thời nheo lại đến rồi, không biết đang suy nghĩ gì.

Giang Tuyết Tinh thấy các nàng không có từ chối chính mình, càng vui vẻ hơn, nàng khẽ run Từ Nguyệt tay ngọc, nói: "Tỷ tỷ, nghe Vương Dật nói, các ngươi hội Tiên thuật?"

Từ Nguyệt nhìn Vương mẫu người một chút, gật gật đầu: "Tiên thuật không xưng được, chỉ là một ít phép thuật thôi."

Giang đại tiểu thư đôi mắt đẹp càng ngày càng sáng, một mặt tiểu chò mong hỏi: "Này tỷ tỷ có thể hay không thu ta làm đồ đệ? Muội muội cũng muốn học đây. . ."

Từ Nguyệt còn không hồi phục, bên cạnh tiểu loli nhất thời lộ ra căng thẳng vẻ mặt.

Nàng tuy là hậu cung chi chủ, lại biết Từ Nguyệt ở Vương Dật trong lòng địa vị.

Nhiều năm trước, hậu cung chi chủ vị trí vốn là trừ Từ Nguyệt ra không còn có thể là ai khác, có thể nàng rất hiểu chuyện, đem chủ vị tặng cho nhiều năm tỷ muội Sư Phi Yên.

Sư Phi Yên phi thường cảm động, hai người tỷ muội tình càng sâu.

Wang Dật một đời trước xác thực rất hai bức, hẳn không để ý đến những này 'Việc nhỏ', mà là chỉ ở Thiên đạo.

Không thể phủ nhận, hậu cung nữ nhân liên yêu thích suy nghĩ lung tung, thái thượng cảnh Nữ thần Vương cũng sẽ không thoát tục.

Vốn là có Từ Nguyệt nhất nhân, tiểu loli căn bản sẽ không lo lắng, nàng hiểu rất rõ đối phương, sẽ không làm oán vị việc.

Có thể Giang Tuyết Tinh liền không giống nhau.

Hai đời mối tình đầu nếu là có thầy trò duyên phận, các nàng vạn nhất sinh này loại ý nghĩ. . .

Trời ạ, nàng có chút không dám nghĩ tới.

Kỳ thực tiểu loli thật sự cả nghĩ quá rồi. Vương Dật hiện tại là xử lý sự việc công bằng, đối với các nàng mỗi một mọi người phi thường yêu thương, tuyệt sẽ không làm trên TV Khang mẫu người sự tình.

Tiểu loli chính suy nghĩ lung tung đây, một bên Từ Nguyệt gật đầu, ôn nhu cười nói: "Có thể. . ."

"A, vạn tuế. . ."

Giang Tuyết Tinh nhất thời nhảy nhót duyên dáng gọi to.

Tiểu loli thân thể yêu kiều run lên, khuôn mặt nhỏ hơi trắng bệch.

Thẩm Băng vẫn ở nhìn kỹ Đại tỷ vẻ mặt, nàng vội vàng kéo lại đối phương tay nhỏ.

Tiểu loli nhìn về phía Tam muội, trong lòng sức lực đủ một chút, dùng sức về nắm.

Lúc này Vương mẫu người phi thường không nói gì: "Lão bà, việc này có thể hay không. . ."

"Lão công, ngươi không cần lại nói."

Từ Nguyệt hướng hẳn mỉm cười nở nụ cười, ôn nhu nói: "Cô em gái này, ta nhận lấy."

Wang mẫu người choáng váng.

"Hi hi, tỷ tỷ thật tốt. . ."

Giang Tuyết Tinh yêu kiều ôm lấy Từ Nguyệt, sau đó lén lút hướng Vương Dật làm tên tiểu quý mặt.

Wang mẫu người không tốt bác lão bà mặt mũi, không nói gì quay người sang đi.

Chẳng được bao lâu, tam người nữ đệ tử cảm sớm một chút lại đây.

"Tuyết Tinh?"

"Ngươi tại sao lại ở chỗ này? Ngươi xuất viện?"

Hai vị hoa khôi của trường đồn dập sững sờ.

"Gọi sư tỷ. . ."

Từ Nguyệt chỉ thị đạo.

Giang Tuyết Tình cười hì hì đi tới ba nữ trước mặt, nghịch ngợm phun nhổ ra cái lưỡi nhỏ, kêu: "Giang Tuyết Tình gặp sư tỷ."

Hai vị hoa khôi của trường có chút sững sờ, bên cạnh Liễu Thiên Nhi nhưng là neho lại tiểu nhân, không biết đang suy nghĩ gì.

Ấn xong điểm tâm sau, Vương Dật làm cho các nàng đi đầu tiến vào Thiên Thế Giới, chính mình thu thập gian nhà.

Sau 10 phút.

Wang Dật thu thập xong , điểm trên điều thuốc, mạnh mẽ hấp một cái, sau đó phun ra. Hắn nhìn hư không tràn ngập yên khí, cười khổ tự nói: "Sư tỷ lão bà, người làm cái gì?"

Hút thuốc xong sau, hắn tiến vào Thiên Thế Giới trong.

Lúc này các mỹ nữ tím năm tùm ba, tách ra tu luyện.

Tiểu loli nơi.

"Các người hiểu rõ Giang Tuyết Tình sao?"

Nàng nhìn về phía hai vị ái đồ.

"Vẫn được đi, sư tôn muốn biết cái gì?"

Trần Nguyệt Hi rất sẽ đến sự tình, yêu kiều mở miệng.

"Tâm cơ của nàng sâu bao nhiêu?"

Tiểu loli từng chữ từng câu hỏi.

"A?"

Hai vị hoa khôi của trường nhất thời sững sờ, liếc mắt nhìn nhau, thầm nghĩ trong lòng: Sư tôn hỏi cái này để làm gì?

. . .

Thẩm Băng nơi.

Liễu Thiên Nhi vung chưởng thành phong, liễu mạng công kích.

Thẩm Băng đơn chưởng sau lưng, vươn tay phải ra một cái ngón tay ngọc, thông dong hóa giải đồ đệ chiêu số.

"Người có biết hay không Sơn Vô Lăng?"

Nàng bỗng nhiên hỏi một câu.

Liễu Thiên Nhi sững sờ, đình chỉ công kích, chà xát một tý mặt cười trên đồ mồ hôi, nói: "Sư tôn nhận thức nàng?"

Thẩm Băng không có giục đối phương, mà là gật gật đầu, hỏi: "Sư phụ có lẽ sẽ nhận lấy nàng, người làm như đại đệ tử, có ý kiến gì hay không?"

Liễu Thiên Nhi mỉm cười nở nụ cười: "Sư tôn mở ra cái khác đồ đệ chuyện cười, ta nào dám có ý kiến?"

"Phốc. . ."

Thẩm Băng đột nhiên bật cười, sáng rực rỡ không gì tả nổi, nàng bạch đồ đệ một chút, thối tiếng nói: "Người cô nàng này. . . , hảo , tiếp tục. . ."

Liễu Thiên Nhi ngọc chưởng một phần, lắc mình mà trên.

Nàng tiểu diện rất bình tĩnh, nhưng trong lòng rất khiếp sợ.

Thiên, sư tôn dĩ nhiên biết Sơn Vô Lăng?

Nàng biết Vương Dật suýt chút nữa bị người phụ nữ kia cưỡng gian sao?

Ta có nên hay không nói ra?

Liễu Thiên Nhi tâm, có chút rối loạn.

. . .

Từ Nguyệt noi.

"Công pháp tự nhiên, Thiên Nguyên làm người căn bản. Như muốn tu đạo, cần dẫn thiên địa linh khí dung hợp bản thân, là làm luyện khí. . ."

Nàng thật lòng thuật lại công pháp muốn ý.

Giang Tuyết Tinh cuộn lại thon dài đuôi đẹp, ngồi ở trên cỏ, tĩnh tâm tu luyện.

. . .

Vương Dật xa xa liếc mắt nhìn, liền tự rời đi. Hắn tìm một chỗ yên tĩnh, ngồi khoanh chân.

Vương Dật trước phục chế vài loại Huyền Thuật, hắn tuyển ra vô thượng Thái Cực pháp, bắt đầu tinh tu.

Luyện còn không 5 phút đây, phía trước bỗng nhiên bóng trắng lấp lóe, tiểu bạch hồ xuất hiện ở Vương Dật trước mặt.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 153: Cứu Vĩ Thiên Hồ Vương

Ngày hôm nay nó có sự bất đồng rất lớn.

Ngày hôm qua vốn là trọc lóc cái mõng nhỏ, ngày hôm nay nhưng mọc ra một cái bạch nhung nhung đuôi, chỉ có điều vị trí có chút oai, nhìn rất quái dị.

"Chúng ta lại gặp mặt, hả? Ngươi sinh nhật? Phốc. . . Ha ha, làm sao là oai? Ngươi sẽ không là chỉ oai đuôi hồ đi. . ."

Vương Dật cảm giác thú vị, nhất thời nở nụ cười.

Tiểu bạch hồ vốn là có chút phức tạp nhìn hắn, nghe vậy nhất thời run lên, trên người mỹ lệ bạch mao từng chiếc nổ lên.

'Xi'

Nó trong nháy mắt biến mất rồi, sau một khắc, quý mị xuất hiện ở Vương Dật trước mặt, vung lên tiểu bạch trảo.

'Đừng'

Vương Dật toàn thân chấn động mạnh, trực tiếp bay ngang mà lên.

Này một cái bạt tai lực đạo quá kinh người, so với hôm qua phải cường hãn hơn rất nhiều, hắn trực tiếp trên đất lăn lộn 30 nhiều mét mới dừng lại.

"Đệt!"

Vương Dật nhất thời điên rồi, đỉnh đầu có chân hỏa đang thiêu đốt. Hắn tại chỗ nhảy lên, phun ra trong miệng thảo nê bột phấn, dưới chân bỗng nhiên dùng sức, hướng tiểu bạch hồ xông thẳng mà đi.

Tiểu bạch hồ quay đầu liền chạy. Tốc độ của nó quá nhanh, Vương mỗ người đuổi 3 phút, lại phát hiện đối phương mất tung ảnh.

"Đáng ghét a. . ."

Vương Dật ngửa mặt lên trời gào to: "Từ Hồ Ly, đừng làm cho lão tử nắm lấy ngươi."

Tiếng nói của hắn xông thẳng cửu tiêu, vang vọng ở trong hư không.

Mấy ngàn mét ngoại.

Trong bụi cỏ, tiểu bạch hồ lộ ra đầu nhỏ, nhìn chòng chọc vào tức giận trong Vương Dật, nói: "Vô liêm sỉ tiểu quý, chờ bản tôn khôi phục một nửa thực lực sau, liền sẽ không sợ này hai cái thái thượng cảnh tiểu nha đầu. Đến lúc đó, ngươi nhục nhã bản tôn món nợ, hảo hảo mà tính toán một chút."

Trời ạ, nó lại nói chuyện, hơn nữa đặc biệt mềm mại êm tai.

Vương Dật nằm mơ cũng không nghĩ tới, hần cứu đến này con tiểu hồ ly, dĩ nhiên là Hồng Linh đại lục biến mất đã lâu Thái Cổ di loại —— Cửu Vĩ Thiên Hồ Vương.

Tương truyền, ở xa xôi Thượng Cổ, Hồng Linh đại lục yêu thú hoành hành, chiếm cứ đại lục gần chín thành cương vực, nhân loại cơ hồ bị diệt tộc. Nếu không phải là có mấy cái lão bất tử ở khổ sở chống đỡ, Hồng Linh đại lục sớm đã biến thành yêu thú thế giới.

Mà yêu thú trong, có mười cái Vương giả. Chúng nó trong cơ thể nắm giữ tổ tiên phù văn, huyết thống chính thống, cực kỳ mạnh mẽ.

Này con tiểu hồ ly, chính là Thiên Hồ trong tộc, đời thứ bảy Thiên Hồ Vương. Nó yêu lực mạnh, tuyệt đối có thể chen vào năm vị trí đầu.

Thập đại vương giả thật đáng sợ, chúng nó đánh đâu thắng đó không gì cản nổi, nhân loại căn bản không ngăn được.

Ở nguy hiểm nhất thời điểm, nhân tộc trong bỗng nhiên xuất hiện ba loại cực kỳ nghịch thiên thể chất, bọn hần dĩ nhiên có thể cùng thập đại vương giả chống lại.

Nhân tộc xuất hiện hi vọng.

Yêu thú tuy rằng mạnh mẽ, có thể thập đại vương giả, nhưng là mỗi người một ý.

Nhân tộc dùng trí tuệ của chính mình cùng đoàn kết, từng cái chiếm cứ Vương giả lãnh địa.

Mà các vương giả song quyền khó địch nổi quần tay, có đào tẩu, có ẩn núp, có bị bắt trụ, có bị phong ấn.

Cửu Vĩ Thiên Hồ Vương, chính là gặp phải hơn mười tên thái thượng cảnh cường giả vây công, cuối cùng bị phong ấn ở cái kia linh mạch bên trong.

Tiểu loli lấy ra linh mạch thì, phát hiện bên trong ẩn chứa không kém Thiên Yêu khí, giờ tay liền đi tiêu diệt.

Cửu Vĩ Thiên Hồ Vương vừa mới thức tỉnh, liền phát hiện có cường giả ra tay, nhất thời kinh hãi. Nó vốn là rất hư nhược rồi, không thể là tiểu loli đối thủ, vội vàng triển khai kim thiên thoát xác đại thuật, tan hết không tới vừa thành : một thành thực lực, chạy ra ngoài, cũng ẩn núp đi.

Từ Nguyệt sau khi tỉnh dậy, ý thức còn rất hỗn loạn, cùng đại tiểu tiên nữ đánh một trận, những cái kia bị nổ nát sơn hà trong, trong đó một toà chính là Cửu Vĩ Thiên Hồ Vương ẩn thân nơi, lúc đó nó vận công chính ở thời khắc mấu chốt, lại bị oanh cái đầu óc choáng váng, kiểm cùi ba năm thiêu một giờ.

Nó không nói gì từ trong khe hở bò xuất, sau đó hôn mê bất tỉnh.

Không biết qua bao lâu, Thiên Hồ Vương ở đau đớn trong tỉnh lại, nó mở mắt ra, phát hiện vài con yêu thú cấp thấp chính ở gặm nuốt chính mình đuôi, trải qua ăn đi năm cái.

Thiên Hồ Vương giận dữ, có thể đuôi là nó Tụ Linh điểm, nó biến hoá càng hư nhược rồi, vô lực tái chiến, chỉ có thể lấy ra Thiên Hồ cấm thuật, làm nổ một cái hồ vĩ.

Này vài con yêu thú cấp thấp nhất thời bị nổ nát, ai muốn họa vô đơn chí, máu của nó đưa tới càng nhiều yêu thú, hơn nữa có vài con chảy Thái Cổ di loại huyết, tuy rằng không tinh khiết, nhưng phi thường lợi hại.

Thiên Hồ Vương chỉ có thể từ chiến đến cùng, làm nổ còn lại hồ vĩ.

Kết quả chính là, yêu thú môn chết rồi, nó cũng thoi thóp.

Nó không cam lòng rên rỉ, phát sinh nguyên thủy nhất âm thanh, rất bi thương, rất bất lực, rất thâm trầm.

Nó vốn là từ bỏ hi vọng, ai nghĩ, nhưng đưa tới một cái quái lạ gia hóa.

Được rồi, hần chỉ là quần áo quái điểm, người là rất tốt, còn giúp mình chữa thương đây, cứu lại nó sinh mệnh.

Thiên Hồ Vương đối với hần lòng sinh cảm kích, thầm nghĩ nếu như mình khôi phục yêu lực, liền thu kê nhân loại này làm đồ đệ, truyền cho hần Vô Thượng Thiên yêu đại thuật.

Nhưng ai có thể tưởng, cái tên này lại. . . Lại sở soạn chính mình phía dưới?

Nó mặc dù là Thượng Cổ Vương giả, là đại chưởng lãnh.

Nhưng cũng là nữ nha nha nha nha nha nha nha !!

Từng có lúc, Thiên Hồ Nhất Tộc trong, nhiều năm như vậy nhẹ tuấn kiệt theo đuổi nàng, nàng đều không có đồng ý. Nguyên nhân rất đơn giản, trong cơ thể nàng chảy nhất thuần huyết mạch cùng phù văn, không có Thiên Hồ năng lực xứng với nàng.

Mãi đến tận nàng mang tới Vương giả chi quan.

Ai nghĩ . . Cái tên này lại . .

Nàng (Thiên Hồ Vương) nhất thời điên rồi, ngất trời. Cũng lại liều mạng, dùng hết sở có sức lực cho Vương mẫu người một cái tát.

Vương Dật nhảy vào dòng suối nhỏ sau khi tắm, nàng âm thầm điều tức, nghĩ tên kia sau khi ra ngoài, lại cho hấn mấy lần. Nhưng không nghĩ các tiên nữ đến rồi, nàng chỉ có thể đi đầu bỏ chạy.

Ngày hôm nay tên kia lại xuất hiện , còn gọi nàng oai đuôi hồ?

Nàng rất không khách khí lại cho đối phương một cái tát, đang chờ lại đánh, lại phát hiện có người tiếp cận , lúc này mới đảo đầu.

. . .

"Lão công, ngươi làm gì thể phát lớn như vậy tính khí?"

Vương mẫu người đại hồng đại khiếu vài câu, tâm tình khoan khoái chút, liền không lại mắng. Lập tức, sau lưng bay lên một đạo thanh âm dễ nghe.

Hắn xoay người, đã thấy Thảm Băng cười tươi rồi đứng ở nơi đó.

"Lão bà. . ."

Vương Dật đi tới, ôm chặt lấy nàng, dùng sức nghe trên người nàng u hương.

"A?"

Thảm Băng có chút không ứng phó kịp, nàng chậm rãi giờ lên cánh tay ngọc, ôm lấy đối phương, kỳ quái hỏi: "Lão công, ngươi làm sao ?"

"Đừng nói chuyện."

Vương Dật lẩm bẩm một câu, dùng sức ôm nàng mềm mại thân thể yêu kiều, sau đó tìm tới nàng cặp môi thơm, mạnh mẽ hôn xuống.

"Ừm . . ."

Thảm Băng nhất thời rên rỉ một tiếng, nhiệt tình đáp lại.

Một phen sống mơ mơ màng màng thấp sau . .

Rời môi, Thảm Băng đổ vào hắn trong lòng, thờ gấp tinh tế hỏi: "Lão công, ngươi đến cùng làm sao ? Nói cho Băng Nhi có được hay không?"

"Ta không có chuyện gì!"

Vương Dật sao có thể nói cho bản thân nàng nhượng một con hồ ly cho đánh, trả lại hắn mẹ liên tục hai lần. Hắn ở đối phương eo nhỏ nhấn nơi tìm tòi chốc lát, hỏi: "Lão bà, ngươi có hay không nam nhân tu luyện thuật?"

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 154: Tính là gì?

Thảm Băng trầm mặc chốc lát, sâu xa nói: "Ta không có, ngươi hỏi một chút Đại tỷ đi."

Vương Dật nghe xong, trong lòng có chút thất vọng, nhưng cũng không nói gì.

Hai người ôm một lúc sau, nắm tay trở lại .

Thời gian trôi qua nhanh chóng, rất nhanh sẽ đến buổi tối, các tiên nữ đệ tử trước sau rời đi.

Vương Dật ôm ba cái lão bà, tiến vào mộng đẹp.

Rạng sáng, 1 điểm 10 phân.

Bỗng nhiên, tiên nữ các lão bà không hẹn mà cùng mở đôi mắt đẹp.

Tiểu loli nhăn đôi mi thanh tú, thấp giọng nói: "Này động tĩnh gì?"

Nguyên lai, các nàng phát hiện Thiên Thế Giới trong xuất hiện dị động.

"Nhị tỷ, người bồi tiếp lão công. Ta cùng Đại tỷ đi xem xem . . "

Thảm Băng nhẹ nhàng đứng dậy, cùng tiểu loli tiến vào Thiên Thế Giới.

Hơn 10 phút sau, các nàng trở lại , mặt cười trầm đến đáng sợ.

"Làm sao ?"

Từ Nguyệt thấp giọng hỏi, nàng vừa nảy lên phát hiện , Đại tỷ cùng Tam muội mới vừa vào đi, này sọi dị động liền biến mất rồi, còn tưởng rằng các nàng trải qua giải quyết đầu nguồn, bây giờ nhìn lại, không đơn giản như vậy.

"Thiên Thế Giới lý, có đồ vật. . ."

Tiểu loli bình tĩnh khuôn mặt nhỏ, thấp giọng nói.

Từ Nguyệt nghe xong, mặt cười nghiêm nghị lên, hỏi: "Là cái gì?"

"Thiên Yêu khí."

Tiểu loli gần từng chữ.

"Cái gì?"

Từ Nguyệt rất là kỳ quái hỏi: "Thiên Yêu khí không phải nhượng Đại tỷ luyện hóa sao?"

Tiểu loli trầm ngâm chốc lát, nói: "Lần này không giống nhau, vật kia nắm giữ cực kỳ cao minh ẩn nấu thuật, dĩ nhiên tránh được ta cùng Tam muội thần thức. Ngày mai lão công đến trường sau, chúng ta đồng thời đi vào, cần phải đem vật kia tìm ra."

Nhị nữ nghe xong, song song gật đầu.

"Tam muội bồi lão công ngủ, Từ Nguyệt, người đi theo ta phòng khách."

Tiểu loli nhìn về phía Nhị muội.

Các nàng đi tới phòng khách sau, ngồi ở trên ghế salông, tiểu loli mở ra TV, đem âm thanh điều đến cực thấp, sau đó thả lên Chân Huyền truyện đến.

Một đêm đã qua.

Vương Dật cùng các lão bà đang dùng bữa sáng.

"Lão công, ngày hôm nay chúng ta không cùng người đi học ."

Tiểu loli vừa ăn vừa nói.

"Hà?"

Vương Dật trong lòng nhất thời khả nghi, cau mày hỏi: "Các người muốn làm gì?"

Hắn phản ứng đầu tiên là: Này mấy cái cô nàng lại muốn trộm đạo xem hậu cung loại phim bộ .

"Thiên Thế Giới trong một cái linh mạch xuất hiện bất ổn, chúng ta vào xem xem."

Tiểu loli gán cái lời nói dối có thiện ý.

Vương Dật rõ ràng không tin, hần nắm lên Từ Nguyệt tay ngọc, ôn nhu nói: "Sur tỷ, người đáp ứng ta, không nên nhìn những cái kia tình tiết quái lạ phim bộ, đặc biệt là Chân Huyền truyện."

Từ Nguyệt nghe xong khuôn mặt đỏ lên, thầm nói: Xin lỗi a lão công, tối ngày hôm qua ta trải qua nhìn.

Nàng hướng đôi phương ngọt ngào nở nụ cười: "Chúng ta thật sự đi Thiên Thế Giới, lão công yên tâm hảo."

Vương Dật nghe xong yên tâm, gật đầu nói: "Vậy các người chú ý an toàn."

Bữa sáng qua đi, Vương Dật hôn tạm biệt tiên nữ các lão bà, bọc sách trên lưng đi trường học.

Gia tộc vừa mới đóng lại, ba nữ mặt cười trực tiếp trở nên cực kỳ nghiêm nghị.

"Nhị muội, người mấy lần thứ mấy sao?"

Tiểu loli nhìn về phía Từ Nguyệt.

Từ Nguyệt hít một hơi thật sâu, trầm giọng nói: "Tổng cộng là 7 thứ."

"7 thứ?"

Tiểu loli cắn răng bạc cười gằn: "Ta ngược lại muốn nhìn một chút, là món đồ gì dám ở chúng ta tỷ muội trên đầu động thổ."

Sau một khắc, các nàng đi vào Thiên Thế Giới trong.

...

Vương Dật đi tới trường học sau, chính ở lên thang lầu.

Đột nhiên, một bóng người xinh đẹp từ phía sau lao ra, một phát bắt được thủ đoạn của hắn, đem mang tới một chỗ bí mật địa phương.

"Là người?"

Vương Dật con mắt trực tiếp trừng lên.

Kéo chính mình tới được không phải người khác, chính là Sơn đại tiểu thư.

"Xuyt. . ."

Sơn Vô Lăng vội vàng làm cái cảm khẩu động tác, nhìn chung quanh một chút, phát hiện không ai theo tới sau, sâu sắc nhìn hắn, trong con người xinh đẹp nổi lên phức tạp sắc thái.

"Ta. . . Ta cảnh cáo người, nơi này là trường học, người chớ làm loạn. . ."

Vương Dật nghĩ người cho rằng nàng muốn tới ký đột nhiên, trực tiếp ở trường học lên chính mình, vậy hắn liền thật sự khốc không ra nước mắt.

Sơn Vô Lăng cẩn thận quan sát hắn, sau đó 'Phốc' nở nụ cười, sân tiếng hỏi: "Người muốn cho ta làm sao xằng bậy đâu?"

Nàng giơ lên tay ngọc, ở đôi phương gương mặt tuần tú trên nhiều lần tìm tòi.

Lần này cùng thường ngày rất không giống nhau, nàng sờ soạng mấy lần sau, mặt cười đột nhiên đỏ, không lý do.

Vương Dật chuyển qua gương mặt tuần tú, không muốn xem nàng.

"Vương Dật!"

Đột nhiên, Sơn Vô Lăng nhẹ nhàng kêu một tiếng. Âm thanh rất ôn nhu, rất ngọt ngào.

Vương Dật lần đầu tiên nghe nàng như vậy hoá chính mình, nhất thời sửng sốt, có chút mờ mịt nhìn về phía nàng.

Hai người ánh mắt, trong nháy mắt đan xen vào nhau.

Sơn Vô Lăng cặp môi thom khê mở, có chút ngượng ngùng hỏi: "Này thiên ở khách sạn, chúng ta ở chung thời gian dài như vậy, còn. . . Còn hôn môi, hôn nữa không mặc quần áo ôm ở cùng nhau. Người nói, chúng ta làm như thế, tính là gì?"

Thảo!

Nàng không đề cập tới cũng còn tốt, nhắc lên Vương mẫu người nhất thời điên rồi.

Tính là gì? Cái gì tính là gì?

Lão tử là bị người bắt cóc có được hay không? Còn kém điểm bị mạnh hơn, người hiện tại ngược lại hỏi ta đến rồi?

"Người đến cùng muốn như thế nào?"

Vương Dật không cách nào trả lời cái này vấn đề.

Lúc này, thân thể bọn họ áp sát vào đồng thời, Vương Dật rõ ràng cảm giác được nàng hai vú mang đến mềm mại, nhất thời có chút thay lòng đổi dạ.

"Vương Dật, ta nghĩ biết, người cùng Thẩm Băng đến cùng là quan hệ gì? Còn có cái kia Liễu Thiên Nhi. . ."

Son Vô Lăng vẻ mặt thành thật hỏi.

"Thẩm Băng là lão bà ta, còn Liễu Thiên Nhi. . ., nàng hiện tại là lão bà ta đồ đệ. . ."

Vương Dật ăn ngay nói thật, hẳn cho rằng không cái gì có thể ăn giấu.

"Các người đúng là tình nhân. . ., hả? Cái gì?"

Son Vô Lăng nghe xong, đôi mắt đẹp rõ ràng buồn bã, nhẹ giọng mà nói. Lại đột nhiên phản ứng lại, đột nhiên kinh sợ: "Thẩm Băng thu rồi Liễu Thiên Nhi làm đồ đệ? Nàng trở lại?"

"Ừm!"

Vương Dật gật gù đầu: "Ngay khi tuần trước tứ buổi tối."

"Sao sẽ như vậy? Sao sẽ như vậy?"

Son Vô Lăng mờ mịt lui về phía sau, tự lẩm bầm: "Nàng dĩ nhiên thu rồi Liễu Thiên Nhi, tại sao?"

Nói tới chỗ này, nàng sắc mặt trắng nhợt, gấp vội vàng nắm được Vương Dật đại thủ, run giọng nói: "Vương Dật, người nhất định phải cứu ta. . ."

Son Vô Lăng thật sự sợ sệt.

Cảnh giới của nàng tuy rằng tăng cao rất nhiều, nhưng trong lòng phi thường rõ ràng, chính mình căn bản không phải Thẩm Băng đối thủ, mặc dù là cha cũng không được.

Nếu để cho Thẩm Băng biết chính mình chiếm đoạt Vương Dật tiện nghi, kết quả sẽ là cái gì?

Không, nói không chắc nàng đã biết rồi.

Son Vô Lăng căn bản không dám nghĩ tới, hiện tại duy nhất nhánh cỏ cứu mạng chính là Vương Dật, chỉ có hắn mới có thể cứu chính mình.

"Yên tâm đi, Băng Nhi nàng không biết chuyện ngày đó, hơn nữa ta cũng không có ý định nói cho nàng."

Vương Dật thấy nàng vô cùng đáng thương đáng vẻ, trong lòng nhất thời mềm nhũn, thán tiếng nói.

Son Vô Lăng nghe xong, trắng xám mặt cười nhất thời khôi phục mấy phần màu máu.

"Người cho ta thả ra hắn!"

Đột nhiên, năm mét ở ngoài, một đạo khe khẽ đột nhiên xuất hiện.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 155: Động tình

Liễu Thiên Nhi chậm rãi đi tới.

Nàng lạnh lùng nhìn chăm chăm Sơn Vô Lăng, trong con ngươi xinh đẹp bắn ra thiên đại sát khí. Ba ngàn thanh ti hư không tạo nên, khí thế kinh thiên.

Đây rõ ràng chính là một cái nhục hóa bản tử sam Nữ thần Vương.

Sơn Vô Lăng dọa sợ, cuống quýt trốn đến Vương Dật phía sau, thân thể yếu kiều run lẩy bẩy.

Đây là nàng lần thứ nhất lộ ra như vậy mềm yếu một mặt.

Hết cách rồi, Liễu Thiên Nhi khí thế quá kinh người, cùng trước so với, quả thực một trời một vực.

Sơn Vô Lăng biết, mình bây giờ, liền đối với phương một chiều cũng không tiếp nổi.

Thiên, ngăn ngăn bốn ngày, nàng làm sao trở nên đáng sợ như vậy ?

"Ta. . . Nhượng ngươi thả ra hân. . ."

Liễu Thiên Nhi thấy hai người tay còn nắm chắc, trong con ngươi xinh đẹp sát khí càng trùng thiên, nàng từng chữ từng câu nói.

"Vương Dật, cứu cứu ta. . ."

Sơn Vô Lăng dán thật chặt ở phía sau của hân, như một con con thỏ nhỏ đang sợ hãi, run giọng kiều oán.

Vương Dật cũng có chút nhìn không được, hân duỗi ra một cái tay khác, chặn lại rồi đối phương, nói: "Thiên Nhi, ngươi đừng làm khó nàng."

Liễu Thiên Nhi dừng lại thân thể yếu kiều, trong con ngươi xinh đẹp sát khí, trong nháy mắt chuyển đổi thành ngập trời ghen ty, nàng khó có thể tin hỏi: "Nàng tuần trước đều như vậy đối với ngươi, ngươi còn che chở nàng?"

Liễu Thiên Nhi thân thể yếu kiều cũng bắt đầu run, là khí, con ngươi xinh đẹp trong, càng là nổi lên sương mù.

Nàng cảm giác mình bị ủy khuất, thiên đại oan ức.

Nữ nhân tâm tư chính là như vậy khó có thể dự đoán, đặc biệt là thiếu nữ.

Thẩm Băng là sư tôn của chính mình, cũng là Vương Dật tình nhân, Liễu Thiên Nhi rất dễ dàng đi tiếp thu. Rất đơn giản, bọn hân có một đời trước tình duyên, sư tôn lại là tuyệt thế Nữ thần Vương, hoàn toàn xứng với Vương Dật.

Nói trắng ra, nàng Liễu Thiên Nhi tâm phục khẩu phục.

Có thể Sơn Vô Lăng tính là gì?

Công khai không chiếm được, liền lén lút sái thủ đoạn nhỏ, suýt chút nữa liền chiếm Vương Dật thân thể.

Nếu không là ngày hôm qua Thẩm Băng nói muốn thu Sơn Vô Lăng làm đồ đệ, nàng thật sự hội một chương vở nát nữ nhân này Thiên Linh.

Có thể Vương Dật còn che chở nàng?

Tại sao?

Tâm ý của chính mình, hân còn không rõ sao?

Liễu Thiên Nhi càng nghĩ càng thương tâm, dùng sức nhìn chăm chăm đối phương, càng là chảy xuống thanh lệ.

Nàng khí thế trên người, đột nhiên tan đi.

Vương Dật trong nháy mắt hoảng loạn, chỉ ngây ngốc hỏi: "Thiên Nhi, ngươi khóc cái gì?"

Đến, hân không hỏi cũng còn tốt.

Liễu Thiên Nhi nghe được tiếng nói của hân sau, càng thêm thương tâm, cất tiếng đau buồn quát lên: "Ta vĩnh viễn cũng không muốn lại để ý đến ngươi."

Nàng đột nhiên chuyển qua thân thể yếu kiều, liền phải rời đi.

Vương Dật cái gì đều không nghĩ, chỉ biết không có thể như vậy làm cho nàng đi rồi.

Hắn một phát bắt được Liễu Thiên Nhi tay ngọc.

Liễu Thiên Nhi không chuyển động, vai đẹp nhưng đang không ngừng nức nở.

Vương Dật quay đầu đi, hướng Sơn Vô Lăng nói: "Người trước tiên trở về phòng học, ta cùng với nàng nói chuyện."

Sơn Vô Lăng có chút không muốn cách hắn mà đi, nhưng rất kiêng kỵ Liễu Thiên Nhi, nàng cắn dưới phần môi, đột nhiên kiễng tú đủ, nhanh chóng ở Vương Dật ngoài miệng hôn một cái, sau đó hồng mặt cười đi tới.

Vương Dật thấy người nhất thời cả kinh, cẩn thận liếc nhìn Liễu Thiên Nhi, cũng còn tốt nàng không nhìn thấy, bằng không liền xuất đại sự.

Thấy nàng đi xa sau, Vương Dật nhẹ nhàng lẩm bẩm Liễu Thiên Nhi một tý.

Liễu Thiên Nhi cảm giác được, thân thể nhẹ nhàng uốn một cái, có chút tiểu làm nũng, khóc thảm tiếng nhưng thấp rất nhiều.

Vương Dật thấy tình huống chuyển biến tốt, yên lòng, cất bước đi tới trước mặt nàng.

Lúc này Liễu Thiên Nhi tiểu nhân khóc đến có chút tiểu sưng đỏ, nàng thấy đối phương đến rồi, nghiêng đi mặt cười, có chút không muốn nhìn hắn.

Vương Dật từ túi sách trong lấy ra khăn tay, mềm nhẹ cho nàng lau chùi nước mắt.

Như thế rất tốt.

Chúng ta Thiên Nhi đồng học càng hăng hái, nàng vì vì đô nổi lên cặp môi thơm, một bộ đến lý không cho người đáng vẽ.

"Người xem người, đều lớn như vậy người, vẫn như thế đáng yêu, cũng không sợ người khác chê cười."

Vương Dật ôn nhu cười nói.

"Còn không phải là bị người khí?"

Liễu Thiên Nhi cặp môi thơm hơi động, nhỏ giọng lẩm bẩm.

"Ha ha. . ."

Vương Dật nở nụ cười, giơ tay quất dưới nàng mũi ngọc tinh xảo, nói: "Người mạnh hơn Sơn Vô Lăng nhiều như vậy, ta nếu không ngăn trở người, người còn không đem người gia đánh hỏng rồi?"

"Không cho người đề này tên của nữ nhân."

Liễu Thiên Nhi cong lên cái miệng nhỏ, sân tiếng nói.

"Được, ta không đề cập tới."

Vương Dật thật sự không dám trên này nơi cô nải nải.

Hai người đều không có phát hiện, bọn hắn lẫn nhau đối thoại trong, ẩn chứa một cỗ tiểu ám muội.

"Người nếu như lại bắt nạt ta, ta liền nói cho Băng Nhi đi, làm cho nàng trừng trị người."

Liễu Thiên Nhi kiều hừ một tiếng.

Vương Dật nghe xong, nhất thời bật cười: "Người liền không sợ ta nói cho nàng, người gọi thẳng tên của nàng?"

"Người dám! !!"

Liễu Thiên Nhi cặp môi thơm quyết đến càng cao hơn, tức giận nói: "Người nếu dám nói, ta liền đem ở nữ tắm rửa sự tình, hết thảy nói cho Băng Nhi đi."

Nàng sau khi nói xong, mặt cười liền tự một đỏ.

Vương Dật trong đầu ầm ầm chấn động, ngay lúc đó các loại, rõ ràng trước mắt.

Hắn trong nháy mắt mất đi lý trí, hai bàn tay lớn trực tiếp nắm lấy đối phương vai đẹp.

"A?"

Liều Thiên Nhi nhát thời sững sờ, mờ mịt nhìn về phía hắn.

Nàng cặp môi thom nứa khép nửa mở, thổ tức như lan, Vương Dật cũng lại nhẫn chi không được, trực tiếp cúi đầu hôn lên.

Hai đôi môi, chặt chẽ không thể tách rời hợp lại cùng nhau.

Liều Thiên Nhi cứng lại rồi, tiểu nhân trợn lên thật rất lớn.

Vương Dật có chút tham lam hôn, đầu lưỡi cường mà mạnh mẽ tiến về phía trước phát, trong nháy mắt đột phá răng bạc cửa ải.

Liều Thiên Nhi 'Anh' rên rỉ một tiếng, trong con ngươi xinh đẹp nổi lên một mảnh mê ly, nàng kiễng tú đầu, giờ lên cánh tay ngọc, dùng sức ôm hắn cổ.

Thời khắc này, bọn hắn say mê, vong tình, dĩ nhiên không biết thiên địa là là vật gì.

Một phen sống mơ mơ màng màng thấp sau. . .

Vương Dật có chút không thở nổi, hắn ngẩng đầu lên.

"Không được, còn chưa đủ đây. . ."

Liều Thiên Nhi thật sự tình chuyển động, rất không muốn xa rời cái cảm giác này, nàng có chút bá đạo lâu về Vương Dật đầu.

Bọn hắn môi, lần thứ hai hợp lại cùng nhau.

Mấy chục giây sau.

Liều Thiên Nhi nhẹ nhàng ly khai môi của hắn, mũi đụng mũi, rừ rừ nói: "Vương Dật, ta yêu thích ngươi, ta thật sự thật thích ngươi. . . , ân. . ."

Nàng nói xong, nhẹ nhàng rên rỉ một tiếng, lần thứ hai hôn lên môi của hắn.

Liều Thiên Nhi tình quá hưng hực.

Trăm tình đạo vừa vỡ, tâm muốn tự như hóa.

Sau 2 phút.

Vương Dật mềm nhẹ đẩy tới nàng, thở hổn hển nói: "Chúng ta đều không chế một tý được chứ?"

Liều Thiên Nhi mặt cười dĩ nhiên nóng bỏng đến không được không được, nàng cũng cảm thấy hơi quá rồi, khe khẽ gạt đầu. Sau đó, nhào vào hắn trong lòng.

Vương Dật ôm trong lòng xinh đẹp, trong lòng trăm mối cảm xúc ngổn ngang.

Hắn cảm giác, có vẻ như xuất đại sự.

Chính mình hảo như động tình, thích Liều Thiên Nhi.

Làm sao bây giờ?

Vương Dật không biết nên làm thế nào cho phải, hắn nhẹ giọng nói: "Không còn sớm, chúng ta về ban đi."

"Ừm."

Liều Thiên Nhi ngoan ngoãn đáp một tiếng, ly khai thân thể hắn.

Vương Dật giữ nàng lại tay ngọc, hết thấy đều là như vậy tự nhiên.

Liều Thiên Nhi cảm giác ngọt ngào chết rồi, ôn nhu về nắm, hai người sóng vai mà hành, hướng trong lớp đi đến.

Sắp tới phòng học thì, nàng chủ động buông ra.

Vương Dật rất là bất ngờ, nhìn về phía đối phương.

Liều Thiên Nhi thấp giọng nói: "Lão. . . Công, chuyện của chúng ta, không nên để cho sư tôn biết rồi."

"Hả? Ha ha. . ."

Vương Dật không nghĩ tới nàng nói ra một câu nói như vậy, nhất thời bật cười .

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 156: Tình huống thế nào?

"Ngươi cười cái gì?"

Liễu Thiên Nhi khuôn mặt đỏ lên, cặp môi thơm lại là đỏ lên , thân thể yếu kiều nhẹ nhàng uốn một cái.

"Không cái gì! Yên tâm đi, ta sẽ không để cho nàng biết đến."

Vương Dật vươn ngón tay, ở nàng trắng mịn lòng bàn tay gãi gãi. Liễu thiên ngọc xoay tay một cái, nhẹ nhàng néo tay của đối phương chỉ.

Hai người một phen tiểu ám muội sau, đi vào phòng học.

Anh em nhà họ Liễu lại đây .

"Ngũ tỷ, này Sơn Vô Lăng . . ."

Liễu Thiên Diệp tiến đến Ngũ tỷ bên người, thấp giọng lầm bầm một câu.

"Mặc kệ hắn, ta trong lòng hiểu rõ."

Liễu Thiên Nhi tiểu mặt trầm xuống, nhẹ giọng mà nói, nàng nhìn về phía Sơn Vô Lăng, tiểu nhãn chậm rãi nheo lại, không biết đang suy nghĩ gì.

Sơn Vô Lăng ngồi tại chỗ, vẫn quan sát động tĩnh của bọn họ. Nàng thấy Liễu Thiên Nhi ánh mắt không quen nhìn mình, nhất thời cả kinh, cuống quýt buông xuống mặt cười.

"Hắc. . ."

Liễu Thiên Nhi không khỏi cười gằn một tiếng.

Bọn hắn đi đến vị trí của chính mình.

Chuông vào học tiếng vang lên, Lỗ Linh mang theo hai cái học sinh mới đi vào.

Vương Dật thấy rõ sau, nhất thời hết sức không nói gì, nắm bắt mi tâm nói: "Có thể hay không đừng như vậy làm? Bọn hắn làm sao đến rồi?"

Cùng lúc đó, trong phòng học xuất hiện tiểu sao động.

"A, rất đẹp trai, hắn là ai?"

"Thiên, trái tim của ta muốn nhảy ra, nam thần a. . ."

"Chuyện này. . . Đây không phải Lâm Duẩn Nhi sao?"

"Ta Nữ thần. . ."

Các bạn học nhất thời không bình tĩnh .

Nguyên lai, hai người này học sinh chính là Lưu gia tử đệ.

Lỗ Linh giới thiệu xong sau, nhìn chung quanh tìm vị trí. Nàng thật sự thật khó khăn, bởi vì 2 ban thật sự người đông như mắc cửi .

"Lão sư, tự chúng ta đến đây đi."

Lưu Hiểu Vận khẽ nói, nàng linh động tiểu nhân quét một vòng, phát hiện Vương Dật, đi từ từ đã qua.

Lưu Tinh cũng phát hiện Liễu Thiên Nhi, tuần mục đột nhiên sáng ngời, hướng nàng đi tới.

Lưu Hiểu Vận tới gần sau, trực tiếp ngồi ở tiểu loli vị trí.

"Nơi này có người."

Vương Dật thấp giọng nói.

Lưu Hiểu Vận không để ý tới hắn, đem túi sách để tốt, lấy ra sách giáo khoa.

Liễu Thiên Nhi nhất thời không làm, vị trí kia ngay cả mình cũng không có tư cách đi ngồi đây, đang chờ tức giận, lại bị Vương Dật ánh mắt ngăn lại.

Cùng lúc đó, Lưu Tinh đi tới Liễu Thiên Nhi chỗ bên cạnh, nơi đó ngồi một cái bốn mắt nam. Hắn từ trong bao lấy ra một cái giấy dai phong thư, đặt ở trước mặt đối phương: "Đồng học, đây là 3 vạn, tạo thuận lợi?"

Bốn mắt nam nghe xong, ánh mắt nhất thời sáng lên, nhường ra vị trí.

Mấy phút sau, Lỗ Linh bắt đầu giảng bài.

Lưu Hiểu Vận chuyển động trong tay bút bi, thấp giọng nói: "Nhà chúng ta đã biết rồi."

Vương Dật nghe xong, có chút tùy ý hỏi: "Chuyện của hai ta?"

Lưu Hiểu Vận đầu tiên là sững sờ, lập tức cười lạnh: "Vương Dật, đừng tưởng rằng có Liễu gia cho người chỗ dựa, chúng ta chỉ sợ người."

Vương Dật biết cái gì đều không che giấu nổi, đơn giản thẳng thắn: "Buổi tối ngày hôm ấy, mục tiêu của ta là Đinh gia."

Lưu Hiểu Vận đôi mắt đẹp nhắm lại: "Có thể Lãnh Tâm là nhân người mà chết, hắn là nhà chúng ta có tiềm lực nhất ám tử."

Vương Dật nhìn về phía nàng, gương mặt tuần tú lạnh lẽo: "Vậy các người muốn như thế nào?"

Lưu Hiểu Vận bỗng nhiên không nói lời nào.

"Ha ha. . ."

Vương Dật nhất thời nở nụ cười: "Các người chuyển tới Thiên Dực trường đại học, không phải chuyển đến uy hiếp ta đi."

Lưu Hiểu Vận tiếp tục cười gằn không nói.

Bên trong phòng học khác một chỗ ngồi.

"Liễu Thiên Nhi, số điện thoại của người đến cùng là bao nhiêu?"

Lưu Tinh gương mặt tuần tú ứng đo, hắn trải qua hỏi không xuống năm lần.

Liễu Thiên Nhi chính nhìn kỹ Vương Dật nơi đó đây, nghe xong thực sự không nhận được, chuyển qua mặt cười, lạnh giọng nói: "Người đến cùng xong chưa?"

Lưu Tinh gương mặt tuần tú nhất thời một tử, hắn hay vẫn là lần thứ nhất ở nữ sinh trước mặt ăn quả đắng.

Liễu Thiên Nhi liếc xéo hắn một cái, tiếp tục nhìn về phía Vương Dật bên kia.

Lưu Tinh trong lòng xoa hóa, dùng sức lôi kéo bút túi khoá kéo.

'Cách cách'

Khoá kéo nhất thời bị xé đứt đoạn mất, bên trong viết ký tên rơi mất một chỗ.

"Mẹ nó!"

Lưu Tinh chửi bới một câu, cúi người đi kiểm, lại phát hiện một con viết ký tên, rơi vào một đôi thon dài đùi đẹp phía dưới.

"Độ cong thật đẹp. . ."

Hắn nhỏ giọng lầm bầm một câu, nhẹ giọng nói: "Đồng học, người có thể hay không để cho một nhượng, ta. . ."

Lưu Tinh nói đến một nửa, liền sững sốt .

Son Vô Lăng thấp hạ thân tử, đem viết ký tên đưa cho hắn.

"Ngươi . . . Ngươi là Son Vô Lăng? Ta đã thấy ngươi . . ."

Lưu Tinh nhất thời mặt đỏ tới mang tai, có chút kích động nói.

"Chào ngươi!"

Son Vô Lăng không nóng không lạnh hướng hắn gật gật đầu, tiếp tục nằm ở trên bàn.

Lưu Tinh ngồi thẳng thân thể, hai tay khẽ run.

Son Vô Lăng nhưng là Cổ Vô Giới xưng tên mỹ thiếu nữ, không biết là bao nhiêu tuổi khiết tịnh nhân trong mộng.

Nàng cũng tới Tùng Sơn? Nàng cũng ở Thiên Dục đến trường? Còn ngồi ở bên cạnh mình?

Bên trái Liễu Thiên Nhi, bên phải Son Vô Lăng.

A! ! !

Nơi này là Thiên đường a.

Hắn muốn kích động rống to.

"Không nghĩ tới ngươi cũng ở nơi đây đến trường, chúng ta thật sự rất hữu duyên phân. Son Vô Lăng, số điện thoại của ngươi năng lực nói cho ta sao?"

Lưu Tinh đề thấp tiếng tuyến, rất có từ tính.

"Đừng đến phiền ta. . ."

Son Vô Lăng đầu cũng không chuyển, lạnh lùng nói.

Lưu Tinh nhất thời sững sốt , gương mặt tuần tú trong nháy mắt vạn vạn thay đổi hình.

. . .

Mãi đến tận tan học, Vương Dật cũng không nghĩ rõ ràng này đối với tỷ đệ ngày nữa dự làm gì. Đột nhiên, điện thoại của hắn vang lên. Cầm lấy vừa nhìn, là Giang Tuyết Tinh đánh tới.

"Này?"

"Lão. . . Lão công, nhanh tới cứu ta. . ."

Nhận điện thoại sau, bên kia Giang Tuyết Tinh phát sinh vô lực kêu oán.

'Rầm'

Vương Dật đột nhiên đứng lên, nhất thời hấp dẫn hết thầy đồng học ánh mắt.

"Ngươi ở đâu?"

Hắn lớn tiếng hỏi.

"4. . . 4 ban, lão công, ta nhanh không kiên trì được . . . , mau tới. . ."

Trong điện thoại Giang Tuyết Tinh thở gấp nói.

Vương Dật nghe được, đối phương tình huống rất không ổn. Cũng mặc kệ phân không biệt ly , vội thẳng đến 4 ban cửa.

"Ngươi rốt cục đến rồi. . ."

Làn gió thơm đập vào mặt, Giang Tuyết Tinh cấp tốc nhào vào hắn trong lòng.

Vương Dật sững sờ, nhìn kỹ lại, lại phát hiện Giang đại tiểu thư tiểu mặt đỏ như lửa, mị nhãn như tơ, béo mập cái miệng nhỏ vừa mở hợp lại, cực kỳ mê người.

Chuyện này. . . Hẳn đây mẹ là tình huống thế nào?

Hắn vốn tưởng rằng đối phương thương thế tái phát, ai muốn nhưng là bộ dáng này.

"Lão công, mang ta đi ra ngoài, ta không nên ở lại đây. . ."

Giang Tuyết Tinh thở gấp liên tục, nàng mị nhân càng ngày càng thủy nhuần, phi thường động tình.

Ngắn ngủi mộng bức qua đi, Vương Dật trong đầu lóe lên: Lễ nào, nàng bị roi xuống mị ~ được? Không, không ai có gan này.

"Ha, ngươi là chúng ta giang đại tá hoa nam nhân?"

Đột nhiên, 4 ban trong phòng học, bay lên một đạo kiều mị âm thanh.

Một cái mỹ lệ làm rung động lòng người nữ sinh, chấp hai tay sau lưng, hướng bọn hắn đi tới.

Vương Dật hít mắt lại.

Cô nữ sinh này bước liên tục nhẹ nhàng có thứ tự, là một tên cổ vũ giả. Hơn nữa thực lực chắc chắn sẽ không dưới ở Sơn Vô Lăng.

Nàng là ai?

"Lão công. . ."

Giang Tuyết Tinh thân thể yếu kiều đột nhiên run lên, hoảng loạn nói: "Chúng ta đi mau, đừng làm cho cô nữ sinh này tiếp cận ta, nàng. . . Nàng. . ."

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 157: Đây đều là cái gì quý?

"Hi hi. . ."

Nữ sinh kia bỗng nhiên quẹo rừ nở nụ cười, chỉ lên một cái ngón tay ngọc, hướng Giang Tuyết Tinh eo nhỏ nhấn nơi điểm đi.

"Ngươi làm gì?"

Vương Dật nhất thời hét lớn một tiếng, cánh tay phải lộ ra phía trước, hư không hóa hồ, một triển vòng một chút, hóa giải sự công kích của đối phương.

Nữ sinh tay ngọc bị đẩy ra, nàng lấy làm kinh hãi, thu thủy giống như đôi mắt đẹp hấp lại: "Vô thượng Thái Cực pháp? Ngươi là cổ vũ giả?"

Vương Dật lạnh lùng nhìn nàng, không đáng hồi phục.

"Vương Dật, ngươi. . . Ân. . . ?"

Đúng vào lúc này, Liễu Thiên Nhi đi tới, nàng nhìn thấy Giang Tuyết Tinh mặt đỏ như lửa nằm ngoài đối phương trong lòng, nhất thời có chút không cao.

"A ! ! !"

Đột nhiên, nữ sinh kia duyên dáng gọi to một tiếng, đôi mắt đẹp đột nhiên sáng lên, nàng chạy đến Liễu Thiên Nhi trước mặt, kéo đối phương một cánh tay ngọc, cười duyên nói: "Dung mạo ngươi hảo mỹ đây. Ta gọi Đông Phương Yên Nhiên, ngươi đâu?"

Liễu Thiên Nhi không nghĩ tới bỗng nhiên chạy ra một cái rất nhiệt tình nữ sinh, còn đặc biệt đẹp đẽ. Nàng nhất thời sửng sốt, có chút tiểu mờ mịt nói: "Ta gọi Liễu Thiên Nhi, ngươi họ Đông Phương?"

Nàng cảm giác danh tự này có chút quen tai, làm như ở nơi nào nghe qua.

"Ừm!"

Đông Phương Yên Nhiên gật gật đầu, rất là nhây nhót hỏi: "Ngươi ở mấy ban a?"

Nàng đang khi nói chuyện, vươn tay phải ra hai chỉ, nhìn như lơ đãng phát Liễu Thiên Nhi cánh tay nhỏ một tý.

Liễu Thiên Nhi không chú ý chi tiết này, chỉ cảm thấy cánh tay tê rần, làm như bị điện đến giống như vậy, lập tức phương tâm trong bay lên một luồng khó có thể hình dung cảm giác.

Nàng mặt cười không khỏi một đỏ, nói: "Ta ở 2 ban."

"2 ban? Được, ta có thời gian tìm ngươi đi chơi."

Đông Phương Yên Nhiên hướng nàng mỉm cười nở nụ cười, không có sẽ hành động lại, mà là nhìn về phía Vương Dật, cười lạnh nói: "Ngươi đến cùng muốn ôm tới khi nào?"

"Bệnh thần kinh!"

Wang Dật lăm lăm một câu, hướng Liễu Thiên Nhi nói: "Ta mang Tuyết Tinh đi bảo đảm kiện thất, ngươi trước về ban đi."

"Ừm . ."

Liễu Thiên Nhi không tình nguyện gật gật đầu.

Wang Dật nhìn lướt qua Đông Phương Yên Nhiên, mang theo Giang Tuyết Tinh đi tới.

Đông Phương Yên Nhiên lạnh lùng nhìn kỹ bóng lưng của hắn, trong con ngươi xinh đẹp càng là bắn ra một luồng sát khí.

Liễu Thiên Nhi ly khai, nhưng không có về ban, mà là đi đến một chỗ bí mật địa phương, lấy điện thoại di động ra gọi một cú điện thoại.

"Này?"

Trong điện thoại di động truyền ra Đông Phương Mộ Tuyết âm thanh.

Liễu Thiên Nhi: "Tỷ tỷ, Đông Phương Yên Nhiên cùng ngươi có quan hệ hay không?"

Điện thoại di động đầu kia Đông Phương Mộ Tuyết nghe xong, nhất thời gấp giọng hỏi: "Làm sao? Nàng ra tay với ngươi?"

"A?"

Liễu Thiên Nhi trong nháy mắt bị hỏi bối rối: "Cái gì động thủ?"

Đầu kia Đông Phương Mộ Tuyết không khỏi thở phào nhẹ nhõm, nói: "Không có là tốt rồi, Thiên Nhi, ngươi ly nha đầu kia xa một điểm."

Liễu Thiên Nhi kỳ quái hơn: "Tại sao? Nàng đối với ta thật nhiệt tình."

"Nha đầu kia là cái Lala. . ."

Đông Phương Mộ Tuyết nói ra kinh người chân tướng.

Liễu Thiên Nhi tiểu nhãn trực tiếp trừng lên, khó có thể tin kinh sợ: "Lala?"

"Không sai, hơn nữa nàng tinh tế nghiên cứu quá trong phòng thuật, vô cùng nguy hiểm, ngươi tuyệt không thể để cho nàng tiếp cận ngươi."

Đông Phương Mộ Tuyết âm thanh rất nghiêm nghị.

Liễu Thiên Nhi cảm giác thân thể yếu đuối trên sinh ra mụn nhọt, run giọng hỏi: "Trong phòng thuật là cái gì?"

"Trong phòng thuật, tức là đạo lý song tu thì, dùng để thúc tỉnh thủ pháp, lại tên 'Điểm muốn quyết', là một môn khá là cao thâm pháp thuật, có thể thông qua huyết đạo kích phát nguyên thủy nhất. . . , quên đi, không nói cái này. Loại này thuật các đại tông môn bên trong đều có, nhưng từ chưa truyền lưu thế gian. Yên Nhiên nha đầu kia là tỷ tỷ ta con gái, cha nàng là Thục Sơn đệ tử Vũ Lạc, vì lẽ đó hiểu 'Điểm muốn quyết' thủ pháp. Ngươi nhất định không nên để cho nàng tiếp cận ngươi. . ."

Đông Phương Mộ Tuyết nói ra tất cả.

Chúng ta Thiên Nhi đồng học trải qua nghe choáng váng, hoá đá ở nơi đó.

Này đều cái gì a?

...

Thánh Đức trang viên, lầu hai phòng ngủ.

Đông Phương Mộ Tuyết cúp điện thoại, nhớ tới chuyện tối ngày hôm qua, mặt cười nhất thời đỏ, cắn răng bạc thối mắng: "Này cô nàng chết dầm kia. . ."

Hai ngày trước, một tin tức truyền khắp toàn bộ Cổ Võ Giới.

Thập đại tu Tiên Tông môn một trong Tiêu Điều Tông, đem ở không lâu sau đó mở ra tông môn, từ giới trần tục thu nhận một trăm tên đệ tử ngoại môn, tuổi tác không thể vượt quá 25 tuổi.

Chọn đồ chỗ tuyển ở Nam Thất sơn.

Đây là một việc lớn.

Cổ Võ Giới sôi trào, các thế gia dồn dập phái ra hậu bối đến rồi Tùng Sơn.

Cách xa ở SC Đông phương Mộ Vũ liên hệ muối muối, nói trọng phụ cũng không muốn nhượng con gái tiến vào Thục Sơn tông, lần này Tiêu Điều Tông cử động là cái cơ hội, nhượng muối muối mình an bài một tỷ.

Đông Phương Mộ Tuyết vui vẻ đáp ứng rồi.

Ngày hôm qua nàng nhìn thấy Đông Phương Yên Nhiên thì, phát hiện cô nàng này xem ánh mắt của chính mình là lạ, lúc đó không có suy nghĩ nhiều, rất làm cho nàng ở lại.

Ai nghĩ.

Cô nàng này dĩ nhiên đêm hôm khuya khoắt lên chính mình giường? Nói một cái người sợ tối.

Được rồi, nàng tin.

Có thể cũng không lâu lắm, cô nàng này bắt đầu lung tung mò chính mình, sau đó dĩ nhiên tự mình kỷ trên người? Cuối cùng thân thể bị điểm vô số dưới. .

Đông Phương Mộ Tuyết đẩy dạn thân thể yêu kiều nhất thời một trận cuồng chiến, suýt chút nữa liền lạc lối, cũng còn tốt nàng công lực so với đối phương cao hơn quá nhiều, ở cô nàng kia mò tới đó thì, nàng nhất thời giật mình tỉnh lại, trực tiếp đưa nàng khống chế lại.

Đông Phương Mộ Tuyết sau đó mới biết, chính mình ngoại sinh nữ là cái Lala.

Nàng vừa xấu hổ vừa tức giận, nhưng không thể đem Đông Phương Yên Nhiên thế nào, đơn giản an bài đối phương đi học.

Liễu Thiên Nhi mấy ngày nay không về Thánh Đức trang viên, vì lẽ đó cũng không biết tường tình.

...

Trường học bảo đảm kiện thất.

Vương Dật đem Giang Tuyết Tinh đặt ở chữa bệnh trên giường, sau đó đem nam y sư đẩy đi ra ngoài.

"Lão. . . Lão công, ôm ta. . ."

Giang Tuyết Tinh nhiệt tình như lửa, liều mạng muốn ôm Vương Dật.

"Tuyết Tinh, vừa mới cái kia Đông Phương Yên Nhiên cho người uống gì?"

Vương Dật cũng không biết trong phòng thuật, còn tưởng rằng đối phương bị hạ độc.

"Không. . . Không có, nàng ngay khi ta trên eo điểm hai lần. Lão công, ta không chịu được, hảo nhiệt. . ."

Giang Tuyết Tinh thấy lâu không tới hân, bắt đầu xả y phục của chính mình.

"Điểm hai lần?"

Vương Dật nhú mày rất chặt, hân giờ tay lên đến, che Giang Tuyết Tinh huyết đạo.

Giang Tuyết Tinh thân thể yêu kiều run lên, nhất thời không thể động đậy, nhưng là năng lực phát ra âm thanh.

"Lão công, người ôm ta một cái. Người nguyên lai không phải là muốn ta sao? Ta cho người, ta hiện tại liền cho người. . ."

Nàng thở gấp rên rĩ lên.

Vương Dật cảm giác vấn đề nghiêm trọng, hắn lấy điện thoại di động ra, cho tiên nữ lão bà đánh tới, đối phương nhưng là không tiếp.

Hắn lại cho Liễu Thiên Nhi gọi điện thoại, nàng nhận, sau đó rất mau vào bảo đảm kiện thất.

"Người biết là chuyện gì xảy ra sao?"

Vương Dật trầm giọng hỏi.

Liễu Thiên Nhi thấy Giang Tuyết Tinh đáng vẻ, có chút run như cây sậy, nàng mở miệng nói xuất tất cả.

Vương Dật nghe xong nhất thời choáng váng.

Là? Trong phòng thuật? Điểm muốn quyết?

Giời ạ!

Này đều là cái gì quỷ?

"Người biết như thế nào phá giải sao?"

Hắn trầm giọng hỏi.

Liễu Thiên Nhi lắc lắc đầu.

"Người ở đây chăm sóc một chút nàng, ta đi tìm cái kia nữ ngân mã."

Vương Dật bình tĩnh gương mặt tuấn tú đi ra bảo đảm kiện thất.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 158: Biến hóa

Hắn còn chưa tới 4 ban phòng học, chuông vào học liền vang lên.

Vương Dật dĩ nhiên liệu mạng, bên trong lão sư mới vừa đóng cửa lại, hắn 'Hò' một tiếng cường ép đẩy ra.

Giáo tiếng Anh nam lão sư choáng váng, 4 ban đồng học choáng váng.

Vương Dật ở 4 ban nhìn lướt qua, không có phát hiện mục tiêu, trầm giọng hỏi: "Đông Phương Yên Nhiên đâu?"

4 ban phòng học hoàn toàn yên tĩnh.

"Ta con mẹ nó hỏi Đông Phương Yên Nhiên đây, các người đều là người câm sao?"

Vương Dật nhất thời rống lớn một tiếng.

Tiếng nói của hắn quá to lớn, rất nhiều đồng học đều bị sợ hết hồn.

"Sát so với, người với ai sát trâu bò đâu?"

Một cái cao to nam sinh lão đảo từ vị trí đứng lên, liếc mắt nhìn đi tới.

'Xi'

Vương Dật thấy hắn đến gần, không nói hai lời, trực tiếp nắm lấy cổ của hắn.

Cao cái nam sinh lảng một tý, vừa định mắng to.

Vương Dật một tay dùng sức, đem đôi phương chống đỡ ly mặt đất.

"Ta . . Không khí . . , người từng . . "

Cao cái nam sinh không trâu bò , sắc mặt ửng đến đỏ chót như máu, liều mạng gầy gĩa.

Vương Dật không để ý tới hắn, lần thứ hai nhìn quét phòng học, cắn răng từng chữ từng câu hỏi: "Ta hỏi lần nữa, Đông Phương Yên Nhiên đâu?"

"Nàng . . Nàng trong giờ học xin đi 2 ban . . "

Một cái mạng con mắt nữ sinh thấp giọng nói.

Vương Dật nhìn nàng một cái, buông lỏng tay ra.

'Phù phù '

Cao cái nam sinh trực tiếp ngã xuống đất, miệng lớn thờ hồn hển.

Vương xoay người rời đi .

Đi tới 2 ban sau, Lỗ Linh chính cho các bạn học làm giới thiệu, Đông Phương Yên Nhiên cũng lấy tay nhỏ đứng ở chủ nhiệm lớp bên cạnh, đôi mắt đẹp chung quanh nhìn quét.

Nàng hiện tại rất kích động, thật sự rất kích động.

Trời ạ, 2 ban dĩ nhiên có nhiều như vậy cực phẩm mỹ nữ.

Liễu Thiên Nhi tuy rằng không ở, có thể này mặc đồ đen thiếu nữ, không một chút nào so với nàng kém a. Còn có thiếu nữ tóc bạc kia, này không phải Lâm Duẩn Nhi sao? Ta vẫn luôn muốn cùng nàng hảo hảo ma sát một hạ thân tử đây.

Tùng Sơn thật tốt, cũng không tiếp tục trở lại, trong nhà bó tay bó chân, nào có nơi này tiêu dao khoái hoạt?

Đông Phương Yên Nhiên tâm, sớm đã bay đến lên chín tầng mây .

Nàng chính lảng lảng đây, Vương Dật đi vào .

"Vương Dật, làm sao đến muộn ? Mau mau về chỗ ngồi đi."

Lỗ Linh quát một tiếng,

Vương Dật không có để ý đến nàng, lạnh lùng nhìn Đông Phương Yên Nhiên, nói: "Người đi ra cho ta."

Trong nháy mắt.

Lỗ Linh sững sốt , 2 ban đồng học cũng sững sốt .

Hắn làm cái gì?

Đông Phương Yên Nhiên đôi mi thanh tú vừa nhú: "Người có bị bệnh không."

Vương Dật không nói hai lời, một phát bắt được tay của nàng oản, gần từng chữ: "Người, đi ra cho ta."

"Người muốn chết . . "

Đông Phương Yên Nhiên rất không thích nhượng nam sinh cầm lấy, nàng quát một tiếng, đang chờ tránh thoát, nhưng trong nháy mắt trừng lớn tiểu nhãn.

Thiên, đây là cái gì?

Nàng ngờ ngác nhìn thấy, Vương Dật con người chính đang nhanh chóng nuốt hết tròng trắng mắt, đáng sợ đến cực điểm.

Trong lớp rất nhiều đồng học đều phát hiện điểm ấy, dồn dập lộ ra vẻ khiếp sợ.

"Đây là cái gì?"

Lưu Hiểu Vận vẫn đang quan sát Vương Dật cử động, thân thể bỗng nhiên về phía trước một khuynh, nghiêm nghị tự nói.

Son Vô Lăng cũng nhìn thấy, nàng sâu sắc nhìn Vương Dật, không biết đang suy nghĩ gì.

"Tiểu thư, Vương Dật hán. . ."

Một bên Triệu Tiểu Ngọc kinh hô.

"Tiểu Ngọc."

Son Vô Lăng khuôn mặt đỏ lên, thấp giọng lời nói nhỏ nhẹ: "Sau đó gọi hán cô gia."

"A?"

Triệu Tiểu Ngọc nhất thời choáng váng.

Cùng lúc đó, Đông Phương Yên Nhiên cũng xuất hiện biến hóa. Nàng trừng trừng nhìn đối phương, đôi mắt đẹp trở nên trống trơn, không sinh cơ.

Vương Dật hắc đồng bên trong, có bé nhỏ vòng xoáy đang xoay tròn.

Tình huống như thế duy trì năm giây, hán bỗng nhiên chấn động, bỗng nhiên buông ra đại thủ, liền lùi lại vài bước.

Đông Phương Yên Nhiên thân thể yếu đuối cũng là run lên, lập được không ổn, lao đà lao đảo.

Lỗ Linh vội vàng đỡ lấy nàng, hướng Vương Dật quát lên: "Vương Dật, ngươi đến cùng làm cái gì? Đi ra ngoài cho ta, ta học tới phòng làm việc tìm ta."

Vương Dật con mắt trải qua khôi phục bình thường, hán mờ mịt nhìn Lỗ Linh một chút, lại nhìn một chút Đông Phương Yên Nhiên, xoay người đi ra phòng học.

"Đến cùng là chuyện gì xảy ra?"

Vương Dật vừa đi vừa đạo.

Nguyên lai, hán càng là hoàn toàn phục chế Đông Phương Yên Nhiên thuật, bao quát 'Điểm Dục quyết' ở bên trong, tổng cộng 3 loại pháp thuật.

Vương Dật mê hoặc.

Trước hán trải qua nhiều lần thí nghiệm, rốt cục xác nhận một điểm. Tu vi cao thâm người, chính mình căn bản là không có cách đi phục chế, Son Vô Lăng thuật hán liền phục chế không được.

Đông Phương Mộ Tuyết tu vi không kém Son Vô Lăng, nhưng hán nhưng thành công phục chế.

Đây rốt cuộc là chuyện gì?

Vương Dật làm sao cũng nghĩ không thông, đơn giản từ bỏ suy nghĩ, tiến vào bảo đảm kiện thất.

"Lão công, ngươi trở lại."

Liễu Thiên Nhi nhẹ giọng kêu.

Vương Dật gật gật đầu, đi tới bên giường, phát hiện Giang Tuyết Tình trải qua ngủ, hô hấp nhưng rất gấp gấp, khuôn mặt nhỏ một mảnh đỏ chót, cặp môi thỏm nửa khép nửa mở thật là mê người.

"Ngươi điểm nàng huyệt ngủ?"

Hán thấp giọng hỏi.

Liễu Thiên Nhi gật gật đầu, nói: "Ta thực sự không đành lòng thấy nàng thống khổ đáng vẽ."

Vương Dật nghe xong, hướng nàng nở nụ cười hóm hờ, hỏi: "Biết hội dương huyệt sao?"

Liễu Thiên Nhi nghe xong, mặt cười nhất thời một đỏ, e thẹn gật gật đầu.

"Đấy chầu đâu?"

Kẻ này tiếp tục hỏi.

Liễu Thiên Nhi mặt cười càng đỏ, lại là gật gật đầu. Thầm nghĩ trong lòng: Này xú gia hỏa, hỏi như thế riêng mặt huyết đạo làm cái gì?

Vương Dật không có suy nghĩ nhiều, tiếp tục nói: "Người trước tiên điểm Giang Tuyết Tinh đây chậu, ba lạng chi lực. Lại điểm hội dương, sáu lạng chi lực. Từng cái mà phát. . ."

Liễu Thiên Nhi nhất thời bừng tỉnh: "Phương pháp kia có thể giải 'Điểm Dục quyết' ?"

Vương Dật gật đầu nói: "Không sai, đừng chậm trễ thời gian, bằng không Giang Tuyết Tinh thân thể hội xảy ra vấn đề lớn."

Hắn nói xong liền quay người sang đi.

Liễu Thiên Nhi như thế vì đó, sau 5 phút, nàng nhẹ nhàng kêu: "Hảo ."

Vương Dật xoay người lại, thấy Giang Tuyết Tinh hô hấp bắt đầu vững vàng, mặt cười tuy rằng hay vẫn là đỏ chót một mảnh, nhưng ở dần dần chuyển biến tốt.

"Người làm sao mà biết loại này giải pháp ?"

Liễu Thiên Nhi cho nàng đắp kín mền, giờ lên mặt cười hỏi.

Vương Dật trầm mặc chốc lát, đi tới đối phương phụ cận, kéo nàng tay nhỏ nói: "Thiên Nhi bảo bối sẽ vì ta bảo thủ bí mật có đúng hay không?"

Liễu Thiên Nhi nghe được 'Thiên Nhi bảo bối' bốn chữ sau, nhất thời ngọt ngào chết rồi, nàng tuấn mã cổ hôn Vương Dật một miếng, gật gật đầu.

Vương Dật nói ra chính mình đại bí.

"Cái gì?"

Liễu Thiên Nhi có chút tiểu thất sắc: "Thần thông của người là phục chế?"

Vương Dật gật gật đầu.

Liễu Thiên Nhi chân kinh rồi chốc lát, rất nhanh liền thoải mái .

Lão công là Thiên đế chuyển thế, nhất định sẽ có vài loại kinh thiên động địa đại thần thông, phục chế nói không chắc chỉ là trong đó một loại mà thôi.

"Người khổ cực một ít, chăm sóc một chút Tuyết Tinh, nàng dù sao cũng là sư muội của người."

Vương Dật mở miệng.

Liễu Thiên Nhi vui vẻ gật gật đầu.

Hai người ôm một lúc sau, Vương Dật rời đi .

Hắn ở WC đợi được chuông tan học vang lên.

Vương Dật không tới phòng làm việc, hắn biết Phạm Thạch Nghiễm hội thay mình bãi bình tất cả.

Đi tới 2 ban cửa sau, còn chưa tiến vào đây, chỉ nghe bên trong 'Ầm' một tiếng vang giòn, có người ở vỗ bàn.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 159: A tây ba

Vương Dật ló đầu nhìn lại.

Chỉ thấy Đông Phương Yên Nhiên ngồi ở vị trí của mình, thân nhiên thao túng chính mình tay nhỏ. Lưu Tinh đứng ở phía trước, tay đè ở trên bàn học, là

hắn đập bàn.

Bên cạnh Lư Hiểu Vận đôi mắt đẹp đóng chặt, mặt cười nổi lên hiện một vết đỏ bùng về, hô hấp có chút tiểu gấp gáp, một đôi không chút tí vết tay ngọc bất ẩn như lan, chỉ mà đứng, liễu mạng điều tức. Ba ngàn tóc bạc hư không tạo nên, xinh đẹp vô song.

Vương Dật nhất thời rõ ràng : Lư Hiểu Vận cũng bị điểm .

Bốn phía đồng học cẩn thận nhìn, không dám thở mạnh một cái.

Lư Tinh cắn cương răng, gần từng chữ: "Hử nữ, ta cảnh cáo ngươi. Ngươi làm ai cũng hành, chính là đừng đụng ta tý. . ."

"Hi hi. . ."

Đông Phương Yên Nhiên nở nụ cười, nhưng là lạnh, nàng hí tiểu nhân nói: "Bỏ tiểu sự tình, còn chưa tới phiên ngươi đến quản."

"Ngươi muốn chết!"

Lư Tinh hét lớn một tiếng, tóc bạc trắng phóng lên trời, một luồng hơi lạnh từ trên người hắn phun phát ra.

Một bên Lư Hiểu Vận nhất thời mở đôi mắt đẹp, thở gấp khẽ nói: "Tiểu Tinh, đừng kích động, nơi này là trường học."

"Hiểu Vận, mặt của ngươi càng ngày càng đỏ, xem ta lòng tốt đau. . ."

Lư Tinh còn chưa theo tiếng, Đông Phương Yên Nhiên thở nhẹ một tiếng, hướng nàng đưa tay ra.

"Ngươi đừng đụng ta. . ."

Lư Hiểu Vận nhất thời thất kinh hơi di chuyển thân thể.

"Dừng tay!"

Lư Tinh gầm lên, nhắc chuông hướng Đông Phương Yên Nhiên vai đẹp vỗ tới.

Đông Phương Yên Nhiên nghiêng đi thân thể yếu kiều, xoay tay đánh trả, nhận cái nhịp nhàng ăn khớp.

'Oanh '

Một đạo vang trầm xuất hiện, Lư Tinh đập đập liên lùi lại mấy bước, mắt thấy liền muốn té ngã, lại bị nhất nhân đỡ lấy . Quay đầu nhìn lại, đã thấy là Vương Dật đưa kia.

"Ngươi đánh không lại nàng, mang ngươi tỷ đi bảo đảm kiện thất, Liễu Thiên Nhi ở nơi đó, nàng sẽ làm ngươi tỷ khôi phục bình thường."

Vương Dật vòng qua hắn, đi tới Đông Phương Yên Nhiên trước mặt.

Đông Phương Yên Nhiên tiểu nhân trong hiện lên một tia vẻ kiêu dè. Nàng rất nhìn không thấu cái tên này, rõ ràng một điểm cổ vũ giả khí tức đều không có, lại hiểu Thái Cực Huyền Thuật. Đáng sợ nhất chính là, đối phương hai mắt dị biến quá khủng bố , càng đề cho mình mất đi tri giác.

Cái tên này rất quý dị, phi thường quý dị.

Lúc này Vương Dật bỗng nhiên nở nụ cười, khoe miệng một nhếch, lộ ra một loạt chính tề hàm răng: "Mỹ nữ, vị trí này là của ta."

"Ngươi?"

Đông Phương Yên Nhiên cười gần một tiếng, nói: "Đùa gì thế? Nơi này rõ ràng không ai."

Cùng lúc đó, Lư Tinh đi tới chị gái bên người, muốn dẫn nàng đi bảo đảm kiện thất. Lư Hiểu Vận từ chối , nhìn Vương Dật một chút, tiếp tục nhắm mắt điều tức.

"Ha ha. . ."

Vương Dật lùi cùng với nàng dây dưa, ung dung thông thả nói: "Ngọc Hư tâm pháp sơ kỳ, thiên địa dục sơn hải, Quảng Thành lăng Quy Khư. Ngươi có biết hay không, chính mình vì sao dừng lại ở tầng thứ ba?"

Ngọc Hư tâm pháp là hắn phục chế 3 loại thuật một trong, biết đối phương chỉ luyện đến tầng thứ ba.

"Cái gì?"

Đông Phương Yên Nhiên nhất thời hoa dung thất sắc, nàng bỗng nhiên đứng lên, mặt cười vô cùng lo lắng, hỏi: "Ngươi đến cùng là ai? Sao biết được

Thục Sơn phép thuật?"

Vương Dật không hề trả lời, hướng nàng ngoắc ngoắc ngón tay: "Lên."

Đông Phương Yên Nhiên cắn cắn răng bạc, trạm

Kẻ này tiếp tục thao túng ngón tay: "Sang bên. . ."

Đông Phương Yên Nhiên trực tiếp tức điên , còn là ly khai chỗ ngồi.

Vương mỗ người lão đảo ngồi trở lại vị trí của chính mình, đem bọc của nàng đặt ở trên bàn học, hỏi: "Ta túi sách đâu?"

Đông Phương Yên Nhiên hận đến ngân nghiêng răng, xoay người cầm lại Vương Dật túi sách, đặt ở trên người hắn.

"Tốt vô cùng!"

Vương Dật đặc biệt muốn ăn đòn nở nụ cười, hỏi: "Người thật sự muốn biết ta là ai?"

Đông Phương Yên Nhiên gật gật đầu, dưới cái nhìn của nàng, người này khẳng định cùng Thục Sơn phải có cửa ải lớn liên.

"Được, ta cho người biết."

Vương Dật ung dung thông thả nói: "Ta họ Vương tên dật, 16 tuổi, thân cao 1 mét 8, 70 kg, vóc người đặc biệt tiêu chuẩn."

Đông Phương Yên Nhiên nhất thời sững sốt .

Hắn đang nói cái gì quý?

'Linh '

Đúng vào lúc này, chuông vào học tiếng vang lên, các bạn học từng người về chỗ ngồi nơi.

"Người. . . Người sái ta?"

Đông Phương Yên Nhiên đương thực sự là tức điên , có chút tan nát cõi lòng khê kêu.

"Ta cái gì? Mau mau tìm chỗ ngồi xuống, chớ ngu đứng ở chỗ này, nhưng lão sư đồng học nhìn nhiều không tốt?"

Vương Dật cười hì hì, trực tiếp quay người sang đi.

Đông Phương Yên Nhiên cầm giận bỏ roi tay nhỏ, ở Tử Nguyệt vị trí ngồi xong.

Này tiết khóa là hóa học, ngoại tình lão sư đi vào phòng học.

"Người cùng nàng, đến từ một cái tông môn?"

Một bên Lưu Hiểu Vận thấp giọng hỏi, nàng mặt cười trải qua chẳng phải đó.

"Không phải."

Vương Dật trả lời rất thẳng thắn.

Lưu Hiểu Vận nghe xong, không nhìn hắn nữa, tiếp tục nhắm mắt điều tức.

Lúc này, Đông Phương Yên Nhiên không ngừng mà ma tiểu răng bạc, trong lòng càng nghĩ càng hận, càng hận vượt không khống chế được chính mình.

Nàng mạnh mẽ nhìn chăm chăm Vương mỗ người bóng lưng, chậm rãi giờ lên tay ngọc.

'Hô '

Một luồng vết trắng, xuất hiện ở đầu ngón tay của nàng nơi.

Đông Phương Yên Nhiên nhắm vào sau lưng của hắn ba chỗ đại huyết, hư không bắn ra.

'Xi xì xì. . .'

Nhẹ vang lên xuất hiện, Vương Dật toàn thân chấn động mạnh, hắn nhất thời cả kinh, bỗng nhiên quay đầu lại, đã thấy Đông Phương Yên Nhiên cười hì hì nhìn mình, đặc biệt đắc ý.

"Khốn nạn!"

Vương Dật chửi nhỏ một tiếng, quay người lại từ, nhắm mắt điều tức lên.

30 giây sau, hân gương mặt tuần tú càng ngày càng hồng, lỗ mũi no đến mức lão đại, có đáng sợ nhiệt khí từ bên trong phun ra ngoài.

Vương Dật cảm giác trong cơ thể khí huyết như có hàng vạn con ngựa chạy chồm giống như vậy, sóng lớn mãnh liệt, căn bản không khống chế được.

Một đời thần tăng, ngẩng đầu đứng thẳng.

Lần này quét khỏi phi thường kinh người. Nó liều mạng đột phá phong ấn, muốn phá kén mà xuất.

Quá hung hãn .

Vương Dật bỗng nhiên mở ngửa nhãn, bên trong nổi lên đáng sợ dục hỏa, hân cắn răng gầm nhẹ: "Sao như vậy bá đạo?"

Vương mỗ người làm sao biết, Đông Phương Yên Nhiên hận cực kỳ hân, dùng hết hết thủy công lực lấy ra 'Điểm Dục quyết', này thuật là tông môn song tu kỳ pháp, hiệu quả đương nhiên kinh người.

Vương Dật cảm giác sắp nổ tung , trước mắt trải qua xuất hiện ảo giác: Các tiên nữ ăn mặc khêu gợi màu trắng lụa mỏng, hướng chính mình đi tới.

Hân biết tình huống khẩn cấp, không thể lại tiếp tục trì hoãn , nhìn chung quanh một chút, thấy không có người chú ý, lặng lẽ vươn ngón tay, hướng phía dưới điểm đi . .

. . .

Lưu Hiểu Vận trải qua áp chế lại trong cơ thể dị biến, nàng ói ra miệng mùi thơm, như trút được gánh nặng.

Đột nhiên, nàng cảm giác bên cạnh có dị động, không khỏi chuyển qua mặt cười.

Trong nháy mắt tiếp theo, nàng choáng váng, thật sự choáng váng.

Chỉ thấy Vương mỗ người đỏ cả mặt, thở như trâu hoang, vì vi khom người xuống từ, làm đặc biệt đặc biệt động tác cổ quái. . .

Thiên, hân đang làm gì?

Lưu đại tiểu thư đôi mắt đẹp vượt tường càng lớn, dĩ nhiên quên né tránh.

Vương mỗ người nhận ra được dị dạng, quay đầu đi.

Hai người ánh mắt, trong nháy mắt đan vào với nhau.

A. . . A tây ba. . .

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 160: Mỗi người xem năm lần

Hồi thế gian nhất chuyện lúng túng, cùng lắm cũng chỉ như thế này thôi.

Hơn 10 giây sau, Lưu Hiểu Vận nhanh chóng chuyển qua mặt cười, thấp giọng thối máng: "Người ở làm cái gì?"

Nàng cảm giác trên mặt thực sự có chút nóng lên.

Vương mỗ người luồng cuồng tay chân ngồi thẳng thân thể, cúi đầu, hóa thân làm Bất Động Minh vương, đặc biệt thâm trầm.

Giới ạ!

Quá hấn mẹ mắt mắt .

"Đồng Phương Yên Nhiên, người chờ ta. . ."

Vương Dật cắn răng thấp giọng tự nói.

'Vù '

Đúng vào lúc này, điện thoại di động chấn động một tý, hấn cầm lấy vừa nhìn, nhưng là Sơn Vô Lăng phát tới : Lão công, người không cần như vậy kìm nén, ta có thể giúp người thả ra. . .

Dắt?

Vương Dật nhất thời mộng ép, quay đầu đi, đã thấy Sơn Vô Lăng tu tu nhìn mình.

"Hồ đồ!"

Hấn lăm bầm một câu, không lại nhìn nàng .

"Thiết. . . , đến chết vẫn sẽ diện. . ."

Sơn Vô Lăng cặp môi thom nhất thời quyết.

Từ Đồng Phương Yên Nhiên mới vừa tiến vào trong lớp thì, Sơn đại tiểu thư liền nhìn ra nữ sinh này có vấn đề.

Lưu Hiểu Vận bị điểm sau, Sơn Vô Lăng càng là đoán được : Đối phương là Lala, hơn nữa hội một loại thần bí thúc tình thủ pháp.

Nàng nhìn thấy Vương Dật cũng trùng chiều sau, do dự chốc lát, phát đi tới cái kia tin nhắn.

Ai nghĩ, cái tên này dĩ nhiên không nhìn chính mình?

Sơn đại tiểu thư có chút khó chịu .

. . .

Phá giải thuật đương thật thấy hiệu, một đời thần tăng bao hàm 'U oán' rứt trở lại.

Vương Dật gương mặt tuần tú chậm rãi khôi phục bình thường. Hấn lấy điện thoại di động ra, cho Liễu Thiên Nhi phát tài cái tin nhắn: Ta một lúc về chuyển gia, Đồng Phương Yên Nhiên chuyển tới lớp chúng ta , sau khi tan lớp, người về trong lớp nhìn nàng điểm, đừng làm cho này hủ nữ tiếp cận những khác nữ sinh, người cũng nhiều chú ý an toàn.

Không nhiều một lúc, tin nhắn trở về lại đây : Trong nhà xảy ra vấn đề rồi?

Vương Dật: Ta có việc tìm người sư tôn các nàng.

Liễu Thiên Nhi: Tốt.

Sau khi tan lớp, Vương Dật trực tiếp đi ra phòng học.

Sơn Vô Lăng vừa định theo tới, nhưng từ bỏ , nàng nhìn thấy Liễu Thiên Nhi bóng dáng.

Liễu Thiên Nhi đem Vương Dật kéo đến một chỗ hẻo lánh địa phương, mạnh mẽ hôn hấn.

Nàng biết, ngày hôm nay cơ hội rất hiếm có, nếu như ngày mai mấy cái tiên nữ đến đến trường, chính mình liền không cách nào cùng Vương Dật thân thiết .

Một phen sống mơ mơ màng màng thấp sau, Vương Dật ly khai trong lòng xinh đẹp, đi xuống lớp học.

Hấn xuất trường học sau, đánh chiếc xe, rất nhanh sẽ về đến nhà .

Vương Dật mở ra gia tộc, thấy Từ Nguyệt đang ngồi ở trên ghế salông xem ti vi.

Này nơi xinh đẹp sư tỷ thấy hấn đột nhiên vào cửa, nhất thời cả kinh, cuống quýt cầm lấy hộp điều khiển ti vi đối với hướng về TV.

Sau một khắc.

"Nô ti không làm được a. . ."

Một đạo thể thâm giọng nữ, từ trên TV truyền ra.

Âm thanh đặc biệt lớn.

Nằm thảo! ! !

Vương mẫu người trực tiếp sợ hãi tề rồi.

Chúng ta này nơi xinh đẹp sự tỷ nhất thời hoa dung thất sắc, nàng vốn là muốn án đổi đài kiện, kết quả án tới phóng to âm lượng lên.

Nàng chân tâm cuồng lên, vội vàng ấn xuống nút tắt máy.

Thê thâm giọng nữ im bất đi, bên trong gian phòng nhất thời hoàn toàn yên tĩnh.

Từ Nguyệt buông xuống vô cùng mịn màng mặt cười, lại như một cái phạm sai lầm hài tử. Nàng chậm rãi đứng lên, thấp giọng nói: "Lão công, ta sai rồi. ."

Vương Dật nhất thời dờ khóc dờ cười, đi tới trước mặt đối phương, ôn nhu đem xinh đẹp sự tỷ kéo vào trong lòng.

Từ Nguyệt cánh tay ngọc giờ lên, ôm lưng hắn.

Hương Ngọc đầy cõi lòng dưới, Vương Dật rất là tâm thần sáng khoái, hắn nhẹ nhàng hỏi: "Nhìn thấy thứ mấy tập?"

Từ Nguyệt thấp giọng nói: "Xem xong, đây là lần thứ hai. . ."

Cái gì?

Vương Dật nhất thời kinh ngạc, Chân Huyền truyện có thể đến mấy chục tập đây, nàng lúc nào xem?

"Tại sao muốn xem lần thứ hai?"

Hắn tiếp tục hỏi.

"Đại tỷ nói rồi, này cố sự rất tốt, năng lực học được bản lĩnh thật sự, nhượng chúng ta mỗi người xem năm lần."

Từ Nguyệt nói ra tất cả.

Vốn là, tiểu loli luôn mãi cẩn thận, nếu như bị lão công bắt được, cần phải nói trong lúc vô tình bất cẩn. Có thể Từ Nguyệt không thiện nói dối, tất cả đều chiêu.

Vương Dật nghe xong trực tiếp thổ huyết: Các người có thể nào như vậy?

Hắn giờ tay lên đến, ở xinh đẹp sự tỷ móng mảy trên nhẹ nhàng sờ một cái.

"A. . ."

Từ Nguyệt nhất thời duyên dáng gọi to một tiếng.

Vương Dật cố ý bình tĩnh tiếng tuyến nói: "Không cho lại nhìn. ."

"Ừm."

Từ Nguyệt ngoan ngoãn gật gật đầu.

Vương Dật tìm được nàng cặp môi thơm, mạnh mẽ hôn xuống.

Từ Nguyệt thân thể yêu kiều run lên, sau đó ôn nhu đáp lại.

Một phen sống mơ mơ màng màng thấp sau, bọn hắn ôm một lúc, nắm tay nhau ngồi ở trên ghế salông.

"Lão công, người ngày hôm nay làm sao buổi trưa sẽ trở lại? Buổi chiều không khóa?"

Từ Nguyệt không hoàn toàn khôi phục như cũ, mặt cười trên còn có chứa cảm động dư vị.

Vương Dật ôn nhu nói: "Sự tỷ, người có hay không nam nhân tu luyện thuật? Ta nghĩ tăng cao thực lực của chính mình."

Từ Nguyệt không nghĩ tới hần càng nói ra những lời ấy, nhất thời ngẩn ngơ, lập tức mặt cười trên nổi lên một tia tiểu hoảng loạn: "Không có. . . Người hỏi Đại tỷ đi. . ."

Hả? Lại là nhượng ta hỏi tiểu loli?

Vương Dật nhất thời lòng nghi ngờ nổi lên.

Vốn là, này thiên tiểu loli đẩy ra chính mình, hần thì có chút khả nghi.

Tu luyện có cái gì không thể nhìn? Lại nói, xưa nay liền chưa từng nghe nói tu luyện còn phân nam nhân nữ nhân.

Vương Dật tập hợp quá thân đi, ở nàng cặp môi thom trên hôn khẽ một cái, nói: "Sur tỷ, ta trong ấn tượng chúng ta tu luyện thuật ý, cũng không phân biệt nam nữ."

Hần kỳ thực là đang nói láo, những ký ức ấy mãnh vỡ trong, cũng không có tu luyện đoạn ngắn.

Từ Nguyệt nào có biết đối phương ở lừa gạt mình? Nhất thời càng hoảng loạn, liền hô người hỏi Đại tỷ đi, đứng dậy liền muốn trốn vào Thiên Thế Giới.

'Vù'

Đúng vào lúc này, phòng khách nổi lên từng mảnh từng mảnh gọn sóng, tiểu loli cùng Thẩm Băng đi ra.

Các nàng sắc mặt có chút ửng oải, càng mang có một vết sần lo.

"Lão công?"

Tiểu loli nhìn thấy Vương Dật, nhất thời nhào vào hần trong lòng.

Vương Dật ôm lấy nàng, nhìn về phía Thẩm Băng hỏi: "Thiên Thế Giới cái kia linh mạch ổn định?"

"Sắp rồi."

Thẩm Băng gạt gù, ngồi ở bên cạnh hần.

Từ Nguyệt thấy các nàng trở lại, cũng không chạy, ngồi trở lại sô pha, nhưng là ly Vương mỗi người rất xa.

Vương Dật thấy các nàng một mặt ửng oải, rất là đau lòng: "Các người ăn cơm sao?"

Tiểu loli ngây thơ hô: "Không có, chết đói Phi Yên. . ."

"Ha ha. . ."

Vương Dật ở nàng mặt nhỏ non nớt trên hôn một cái, đi đến nhà bếp làm cơm.

Cùng lúc đó. . .

Từ Nguyệt vội vàng hướng về nhị nữ truyền âm: "Đại tỷ, Tam muội, lão công trải qua khả nghi."

Tiểu loli nhất thời nhăn lại đôi mi thanh tú, truyền âm nói: "Làm sao?"

"Lão công nhớ lại chúng ta tu luyện sự tình."

"Cái gì?"

Đại tiểu tiên nữ nhất thời cả kinh.

Tiểu loli vội vã truyền âm: "Hần lẽ nào đem trọn bộ thuật ý đều nhớ lại đến rồi?"

Từ Nguyệt lắc lắc đầu: "Không có, hần chỉ là nhớ lại một góc."

Tiểu loli thân thể yếu kiều mềm nhũn, bên cạnh Thẩm Băng vội vàng đỡ lấy nàng.

"Không che giấu nổi, khẳng định không che giấu nổi. . ."

Tiểu loli không có truyền âm, mà là cất tiếng đau buồn nói nhỏ, mỹ lệ mắt to trong nổi lên mông mông sương mù.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 161: Thẳng thắn

Sau 20 phút, Vương Dật làm tốt ba món một canh, một gia bốn chiếc ngồi ở trước bàn cơm ăn cơm.

Các tiên nữ sắc mặt đều không phải rất tốt, ăn được cũng rất chậm chậm, liền ngay cả hoạt bát hiếu động tiểu loli cũng là như thế.

Vương mỗ người cảm giác không đúng, thả xuống bát đũa.

Các tiên nữ cuống quýt nhìn về phía hắn.

"Ngày hôm nay lão công làm cơm ăn không ngon?"

Vương Dật kỳ quái hỏi.

"Lão công làm cơm ăn ngon nhất."

Tiểu loli nở nụ cười, nhưng là cường giả ra đến.

"Phi Yên. . ."

Vương Dật hướng nàng đưa tay ra.

Tiểu loli để đũa xuống, chạy đến Vương Dật trước người, dùng sức ôm chặt hắn, chỉ lo mất đi.

Vương Dật mềm nhẹ xoa xoa khuôn mặt nhỏ của nàng trứng, hỏi: "Ta đại bảo Belle làm sao khóc?"

Nguyên lai, tiểu loli hai mắt hồng hồng, rõ ràng mới vừa đã khóc một mũi.

"Ta không khóc. . ."

Tiểu loli sau khi từ biệt khuôn mặt nhỏ, không dám nhìn đối phương, mỹ lệ mắt to trong, càng là càng ngày càng ướt át.

Nàng hoàn toàn không khống chế được chính mình.

Vương Dật nhất thời rất là đau lòng, thấy Từ Nguyệt cùng Thẩm Băng cũng đều vẻ mặt âm u, biết cơm là ăn không trôi, nhẹ giọng nói: "Chúng ta đi phòng ngủ. . ."

Sau 2 phút.

Vương Dật ôm các tiên nữ yên tĩnh nằm ở trên giường. Bọn hắn ai cũng không nói gì, yên lặng cảm thụ lẫn nhau tiếng tim đập.

Sau 20 phút.

Vương Dật nhẹ giọng mở miệng: "Đến cùng xảy ra chuyện gì?"

Các tiên nữ khẽ run lên, đều không có mở miệng. Chậm rãi, Vương Dật cảm giác mình bộ ngực ướt.

Tiểu loli chảy xuống bi thương nước mắt, nhưng là không hề có một tiếng động khóc thảm.

Vương Dật trong lòng càng cảm thấy không ổn, biết xuất đại sự, có chút lo lắng hỏi: "Phi Yên, đến cùng làm sao?"

"Lão công!"

Tiểu loli bỗng nhiên giơ lên mặt cười, dùng sức hôn hắn.

Hôn là chua xót, bởi vì chen lẫn nước mắt.

Nụ hôn này, phi thường dâng tâm hồn người.

Hai người tách ra sau, tiểu loli khóc thầm nói: "Lão công, ta sai rồi, người không nên hận Phi Yên. . ."

Nàng thanh lệ chảy dài không thôi.

Thanh âm run rẩy, khiến lòng người nát tan.

Từ Nguyệt cùng Thẩm Băng cũng chảy nước mắt.

Các nàng rất sợ sệt, thật sự không muốn trở lại quá khứ. Bởi vì, hiện tại rất tốt, thật sự rất tốt.

Ngàn vạn năm khổ sở đợi chờ, rốt cục đổi lấy kiếp này mỹ mãn. Các nàng, tình nguyện thần thông tan hết, cũng không muốn mất đi tất cả những thứ này tất cả.

Vương Dật choáng váng, chân tâm: "Ta tại sao muốn hận người?"

Tiểu loli sâu sắc nhìn hắn, hô hấp bắt đầu gấp gáp. Nàng nhắm lại đôi mắt đẹp, hít một hơi thật sâu.

Tiểu loli là lão đại, vào đúng lúc này, nàng dám đương lên đại phụ tất cả trách nhiệm.

"Lão công!"

Tiểu loli rốt cục rơi xuống đại quyết xác định, bỗng nhiên mở đôi mắt đẹp, nói: "Ý đồ này, là ta một cái người nghĩ ra được, cùng Nhị muội Tam muội không quan hệ, xin người không nên ngưng các nàng."

"Phi Yên tỷ tỷ, người đừng nói như vậy. . ."

"Đại tỷ, lúc đó ta cũng ở, ta cũng có trách nhiệm."

Nhị nữ dòn dập duyên đáng gọi to.

"Các người cảm miệng. . ."

Tiểu loli quát bảo ngưng lại các nàng, sâu sắc nhìn Vương Dật, thanh lệ đầy mặt nói: "Lão công, cầu người đáp ứng ta. . ."

Vương Dật cảm giác mình muốn điên rồi.

A tây ba! ! !

Này đều cái gì cùng cái gì?

Nói tới cùng sinh ly tử biệt đúng, đề tài nhưng vẫn quay chung quanh chính mình có muốn hay không các nàng. . .

Mẹ trứng!

Chính mình lại không phải hai bức, làm gì không cần các người nữa?

Vương Dật ngẩng đầu, sâu sắc hôn một tỷ tiểu loli, kiên định nói: "Các người vĩnh viễn là vợ của ta, đời trước là, đời này cũng là, đời sau hay vẫn là. . . , chúng ta vĩnh viễn không chia cách."

Hắn sau khi nói xong, vốn tưởng rằng tiểu loli hội mừng đến phát khóc, kết quả nhưng không có.

Tiểu loli giơ lên tay nhỏ, lau đi đỏ chót đôi mắt đẹp, cười nói: "Cảm ơn chồng người. Phi Yên coi như chết, cũng không tiếc. Ta hiện tại liền nói xuất tất cả, này thiên người sau khi thức tỉnh, ta. . ."

"Lão công, là ta ra tay phong ấn 'Hỗn Độn thần tàng', cùng Đại tỷ không quan hệ. . ."

Tiểu loli còn chưa nói hết, một bên Thẩm Băng bỗng nhiên nói.

Vương Dật không khỏi sửng sốt.

"Người nói hưu nói vượn."

Tiểu loli nhất thời kinh hãi, nàng cuống quýt nhìn về phía Vương Dật: "Lão công, người chớ tin nàng lời điên khùng. Tam muội chỉ có thái thượng tăng năm thực lực, căn bản phong ấn không được thể chất của người."

"Lão công, Đại tỷ ở lừa người, đừng nói thái thượng cảnh, chính là thấp hơn mấy cảnh giới, cũng là có thể niệm phong lại."

Thẩm Băng cũng là không thèm đếm xỉa , ở bên gấp gáp hỏi.

"Lão công, trên người người phong ấn ta ngày thứ nhất liền nhìn ra rồi, nhưng ta không nói ra, vì lẽ đó ta cũng có trách nhiệm."

Từ Nguyệt đồng học cũng tập hợp nổi lên náo nhiệt.

"Các người. . . Các người. . ."

Tiểu loli bị các nàng tức giận đến cả người run: Hai người này cô nàng, lẽ nào liền không hiểu Đại tỷ nổi khổ tâm sao?

"Các người đều đợi lát nữa?"

Vương mẫu người đã sớm mộng rào cản, vội vàng ngăn cản các nàng, hỏi: "Cái gì phong ấn? Phi Yên, người cho lão công nói một chút. . ."

Tiểu loli mạnh mẽ trừng các nàng một chút, nói ra tất cả.

Nguyên lai, Vương Dật này thiên sau khi giác tỉnh, từng hôn mê một quãng thời gian, trong lúc, đại tiểu tiên nữ làm ra một cái hành động kinh người: Các nàng thôi thúc vô thượng pháp, phong ấn 'Hỗn Độn thần tàng' chín thành thần thông.

Đại tiểu tiên nữ tại sao làm như thế? Nguyên nhân kỳ thực rất đơn giản.

Vương Dật một đời trước 'Hỗn Độn' đại thành sau, đột nhiên chặt đứt tình duyên, năm tên tuyệt thế Nữ thần Vương hàng đêm lấy nước mắt rửa mặt, thế thâm bị thương.

Đó là một đoạn hắc ám năm tháng, người thường căn bản là không có cách tưởng tượng.

Thập sáu năm qua, các nàng không biết đi ngang qua bao nhiêu tình vực, có mấy lần suýt chút nữa "thân tử đạo tiêu". Có thể nói là trải qua thiên tân vạn khổ, cuối cùng rốt cục tìm được Vương Dật.

Ai nghĩ, Hỗn Độn thần tàng dĩ nhiên không hai ngày liền mở ra .

Các nàng rất sợ sệt, rất bất lực.

Chỉ lo Vương Dật lại một lần nữa đem tình duyên chặt đứt.

Cuối cùng, tiểu loli dứt khoát ra tay.

Từ Nguyệt sau khi tỉnh dậy, trực tiếp phát hiện Vương Dật trong cơ thể phong ấn, nhưng không có nói toạc ra. Nhiều năm tỷ muội tình duyên, khiến các nàng có cảm giác trong lòng, căn bản không cần quá nhiều giải thích.

Nhưng hôm nay, thực sự là không che giấu nổi .

Tiểu loli chỉ sợ dĩ như vậy bị thống, chỉ vì nàng cách làm, là đối với Thiên đế đại bất kính. Ấn đế cung quy củ, đương phé bỏ một thân tu vi, giáng thành phạm nhân.

Có thể nàng là Thần vương, pháp tắc định ra, tu vi sẽ không bị phé, nhưng vẫn như cũ chạy không thoát bị hưu vận mệnh.

Tiểu loli nói ra tất cả sau, cất tiếng đau buồn khóc không ra tiếng: "Lão công, xin lỗi, người không nên hận ta. Phi Yên biết chính mình phạm vào sai lầm lớn, không thể lại hùa hạ người. . ."

"Phi Yên tỷ tỷ. . ."

"Đại tỷ. . ."

Từ Nguyệt cùng Thẩm Băng song song ôm lấy tiểu loli, khóc đến thương tâm gần chết.

Đây là một bộ bi thảm bức tranh. . .

Lúc này Vương mẫu người, dĩ nhiên không nói gì không được không được , hẩn gãi đầu hỏi: "Bảo bối của ta đại lão bà, người ở cùng lão công nói cái gì quý?"

Chương 162: Nhị nữ nói chuyện

"A?"

Các tiên nữ đồn dập ngăn ngo, đình chỉ khóc thảm. Tiểu loli đôi mắt đẹp có chút tiểu sung đỏ, nhẹ nhàng nức nở nói: "Phi Yên không thể lại hầu hạ lão công."

"Ngươi đùa gì thế?"

Vương Dật giờ lên hai tay, đưa nàng tiểu Kiều thể kéo vào trong lòng, cổ ý chọc giận nói: "Ngươi là lão đại, lại dám nói không hầu hạ ta? Muốn ăn đòn."

Hắn sau khi nói xong, ở tiểu loli cái mũi nhỏ trên mềm nhẹ vỗ một cái, lấy đó trừng phạt.

Tiểu loli không có đặc biệt phản ứng, buồn bã nói: "Có thể để cung quy củ trên ghi chép rất rõ ràng, ta. . ."

"Cái gì để cung quy củ? Ta làm sao không ấn tượng? Nhưng những cái kia quy củ thấy quý đi. . ."

Vương Dật giành trước đánh gãy nàng.

"Nhưng ta phong ấn lão công thể chất."

"Phong liên che, toàn che cũng không sao, chỉ muốn các ngươi đừng ghét bỏ ta là tốt rồi. . ."

Vương Dật có chút vô liêm sỉ đạo.

Hắn sau khi nói xong, các tiên nữ thân thể yêu kiều không khỏi run lên, trắng sáng bình thường ánh mắt đột nhiên sáng lên.

"Lão. . . Lão công, ngươi không tức giận? Sẽ không ngừng nghi ta?"

Tiểu loli phản ứng nhất đại, thân thể yêu kiều run run rẩy rẩy, như một con đực nguội thỏ trắng nhỏ.

Vương Dật yêu thương ôm sát nàng, ôn nhu nói: "Không nên nghĩ những cái kia giả dối không có thật. Chúng ta đều nói xong rồi, muốn vĩnh viễn cùng nhau. . ."

"Lão công. . ."

Tiểu loli lại là khóc, nhưng là mừng đến phát khóc, nàng dùng sức ôm sát Vương Dật, tập hợp trên tiểu cặp môi thơm, liều mạng hôn đối phương.

Từ Nguyệt cùng Thảm Băng liếc mắt nhìn nhau, chậm rãi đứng dậy, lui ra phòng ngủ.

Hôn, âm u tiêu hồn, tình, nhất niệm vĩnh hằng.

Hơn 10 giây sau, tiểu loli ly khai đối phương môi, thở gấp lời nói nhỏ nhẹ: "Lão công, Phi Yên hiện tại liền hầu hạ ngươi, hiện tại liền cho ngươi. . ."

Nàng vừa nói liền thoát chính mình tinh bột đồng y phục.

Vương mỗi người nhất thời không nói gì, vội vàng để lại nàng tay nhỏ, ôn nhu nói: "Chúng ta không phải xác định ngày thật tốt sao?"

Tiểu loli nghe xong liền không kiên trì nữa, mềm mại nằm nhào hắn trong lòng, mềm mại vô hạn nói: "Hết thấy đều nghe lão công, Phi Yên rất chờ mong đây. . ."

Nói nói, nàng tiểu mặt cười liền hồng lên.

"Lão công cũng vậy."

Vương Dật nhẹ nhàng đáp lại, bàn tay ở tiểu loli hương hoạt sống lưng trên ôn nhu xoa xoa.

Hai người ôn tồn một lúc sau, tiểu loli thấp giọng nói: "Lão công, ngươi nhắm mắt lại, thả lỏng tâm thần."

Vương Dật sững sờ, có chút kỳ quái hỏi: "Làm sao?"

"Phi Yên mở ra lão công trên người phong ấn. . ."

Tiểu loli rơi xuống đại quyết xác định, nàng muốn đánh cược một tỷ, đánh cược Vương Dật sẽ không giống một đời trước như vậy, chặt đứt tình duyên của bọn họ.

"Trước tiên không cần. ."

Vương Dật lắc lắc đầu, càng là từ chối.

Bởi vì, từ vừa nảy bắt đầu, hắn phát hiện một cái vấn đề lớn, rất kinh sợ, rất khủng bố, khiến người ta không rét mà run.

Từ những ký ức ấy mảnh vỡ trong có thể thấy được, chính mình một đời trước, đối với xinh đẹp sư tỷ đặc biệt không muốn xa rời, có thể nói khẳng định, một đời trước chính mình tình nguyện biến thành phế nhân, cũng muốn chiếm được Từ Nguyệt.

Nhưng là, thành đạo sau, một đời trước có thể nhẫn tâm chém tình duyên?

Quảng đi rất hai bức không nói, cẩn thận ngẫm lại, một đời trước thành ở đạo thì, khẳng định phát sinh kinh thiên động địa đại biến mấy.

Đây là một loại đại khủng bố.

Vương Dật nhất định phải tìm tới nguyên nhân này, hắn cho rằng thể chất bị phong ở, nói không chắc là việc tốt, cho nên mới ngăn cản đối phương.

Tiểu loli nghe xong, do dự chốc lát, nói: "Trung Nguyên đại lục pháp tắc phát sinh ra biến hóa, linh lực ở chuyển nùng, tương lai có lẽ sẽ có biến số. Lão công chỉ mở ra vừa thành : một thành 'Hỗn Độn thần tàng', có chút ít đi, Phi Yên cho lão công lại mở ra vừa thành : một thành."

Vương Dật nghe xong, gật gật đầu, chậm rãi nhắm hai mắt lại.

Tiểu loli duỗi ra ngón tay ngọc, chậm rãi điểm ở trán của hắn bên trên.

'Oanh'

Vương Dật đầu óc đột nhiên nổ vang, toàn thân chấn động, trong nháy mắt mất đi tri giác.

. . .

Buổi trưa.

Thiên Dực trường học, cao một 2 ban.

Đông Phương Yên Nhiên ngồi tại chỗ, liễu mạng lắc lắc thân thể. Nàng hiện tại trong mắt tràn ngập kinh hoàng, thất thố.

"Nhanh mở ra huyết đạo của ta."

Đông Phương Yên Nhiên cắn răng bạc khê kêu.

Liễu Thiên Nhi đứng ở bên cạnh, mặt cười trên mạng theo cười gằn. Nàng quét đối phương một chút, xoay người hướng một vị trí khác đi đến.

Son Vô Lăng ngồi ở chỗ đó, nàng thấy đối phương hướng chính mình đi tới, nhất thời cả kinh, thấp giọng nói: "Tiểu Ngọc, người đi ra ngoài."

"Tiểu thư, Liễu Thiên Nhi lại đây, nàng. . ."

"Ta nhường người đi ra ngoài."

Son Vô Lăng cắn răng bạc, gằn từng chữ.

Triệu Tiểu Ngọc nhìn Liễu Thiên Nhi một chút, đứng dậy đi ra phòng học.

Liễu Thiên Nhi ở cái này không vị ngồi xuống, tựa như cười mà không phải cười nhìn chăm chăm đối phương.

Son Vô Lăng cũng là muốn thông, chính mình tuy rằng không phải là đối thủ của nàng, khí thế nhưng không thể thua, vì lẽ đó không uly kỳ tí nào cùng Liễu Thiên Nhi đối diện.

"Hắc. . ."

Liễu Thiên Nhi nở nụ cười, dò ra tay ngọc, nâng đỡ Son Vô Lăng tiều tiều ba, nhẹ nhàng hướng lên trên vừa nhắc: "Dáng điệu không tệ mà."

Nàng âm thanh tràn ngập cân nhắc.

"A. . ."

Son Vô Lăng bị động giương lên mặt cười, ba ngàn thanh ti tự nhiên buông xuống vai đẹp, nhìn qua đi, đương thực sự là thê mỹ tuyệt luân.

Nàng cười lạnh nói: "Ngươi cũng rất khá tốt."

Liễu Thiên Nhi nghe xong, tiểu nhân nheo lại đến rồi, nhưng không hề tức giận, hay vẫn là cười tủm tỉm. Nàng nhếch lên trắng nõn ngón cái, mềm nhẹ xoa đối phương cặp môi thơm, than thở: "Sách, không sai, rất nhuyễn, cũng rất có co dãn. . ."

Son Vô Lăng trực tiếp giơ lên tay ngọc đẩy ra đối phương, quát lạnh: "Liễu Thiên Nhi, muốn giết muốn quất ngươi cho cái sáng khoải."

"Tức rồi?"

Liễu Thiên Nhi nghe xong, mặt cười có chút lạnh lẽo, cười lạnh nói: "Son Vô Lăng, ngươi đụng vào Vương Dật, hấn nhưng là Thẩm Băng nam nhân."

"Hắc. . ."

Son Vô Lăng cũng là không thêm đếm xỉa, cắn răng bực cười gần: "Ta chính là đụng vào, thế nào? Bỏ tiểu thư chỉ hận này thiên động tác chậm, bỏ mất cơ hội tốt. Bằng không, mặc dù là Thẩm Băng cũng sẽ ký ta tam phần. . ."

"Hi hi. . ."

Liễu Thiên Nhi nghe xong, không nhịn được yêu kiều lên, phảng phất nghe được thế gian nhất thú vị chuyện cười.

Son Vô Lăng lạnh giọng hỏi: "Ngươi cười cái gì?"

"Son Vô Lăng a Son Vô Lăng. . ."

Liễu Thiên Nhi giơ lên tay ngọc, phất dưới chính mình tóc mái, nói: "Ngươi đương thật không có một chút nào giác ngộ, xem ra ta chỉ có thể đem tuần trước sự tình nói cho Thẩm Băng, làm cho nàng đứt đoạn mất thu ngươi làm đồ đệ ý nghĩ. . ."

"Cái gì?"

Son Vô Lăng nhất thời sững sốt, lập tức hoa dung thất sắc hỏi: "Thẩm Băng muốn thu ta làm đồ đệ?"

Liễu Thiên Nhi cân nhắc nhìn nàng, không đáng hồi phục.

"Nàng phải làm sư tôn ta? Nàng muốn thu ta làm đồ đệ?"

Lời của đối phương quá kinh người, Son Vô Lăng thật sự ngẩn ngơ, nàng liên tục tự lẩm bẩm, rất là hoang mang lo sợ.

Đột nhiên, nàng nghĩ tới điều gì, kinh hoàng nhìn về phía đối phương.

Liễu Thiên Nhi nở nụ cười, rất mê người, rất quyến rũ, nhưng mang theo một tia giảo hoạt. . .

'Xì' một tiếng, Son Vô Lăng bỗng nhiên nắm lấy Liễu Thiên Nhi tay ngọc, gấp gấp hỏi: "Xin ngươi. . . Xin ngươi không cần nói cho Thẩm Băng chuyện ngày đó, không nên. . ."

Nàng con ngươi xinh đẹp trong, mang có một tia cầu xin.

Đúng vào lúc này, Liễu Thiên Nhi điện thoại di động vang lên, nàng liếc mắt nhìn, là Đại ca đánh tới.

Liễu Thiên Nhi bỏ qua rồi ngọc thủ của đối phương, nói: "Vậy thì xem biểu hiện của ngươi. . ."

Sau khi nói xong liền đứng dậy ly khai.

Son Vô Lăng thân thể mềm nhũn, mặt cười nổi lên một mảnh mờ mịt.

Chương 163: Thế hệ tuổi trẻ tụ Tùng Sơn

Liễu Thiên Nhi đi ra phòng học, ấn xuống nút nhận cuộc gọi: "Liễu Thiên Diệp, tìm ta có việc?"

"Hả?"

Đầu bên kia điện thoại Liễu lão đại rõ ràng sững sờ, sau đó tăng tăng thở hổn hển mấy hơi thở hồng hộc, gào thét nói: "Ta là đại ca ngươi."

Liễu Thiên Nhi nghe xong, mặt cười nổi lên phát hiện thiếu kiên nhẫn tiểu tâm tình: "Có rắm mau thả, ta còn có việc đây."

"Cái gì?"

Đầu kia Liễu lão đại trực tiếp choáng váng, hần quả thực không thể tin vào tai của mình. . .

Giời ạ! Nghe điện thoại chính là Ngũ muội sao?

Ở Liễu gia, Liễu Thiên Nhi kính trọng nhất chính là Đại ca cùng Nhị ca, từ chưa gọi thẳng quá họ tên, ngày hôm nay làm sao. . .

Liễu lão đại làm sao biết, này thiên bọn hần mấy huynh đệ đem Vương Dật đánh thành đầu heo, Liễu Thiên Nhi lúc đó rất cảm hả giận, hiện tại liền không giống nhau. .

Nhân gia Thiên Nhi đồng học cùng Vương mỗ người bắt đầu ngọt ngào rồi!

Đáng thương Liễu lão đại mấy huynh đệ, trực tiếp bị bảo bối này muội muội tàn nhẫn lên.

"Không nói ta cúp máy."

Liễu Thiên Nhi thật sự thiếu kiên nhẫn. .

"Hảo hảo, sợ người. . ."

Liễu lão đại rất không nói gì, nói: "Mấy người chúng ta ngày mai cũng đi Thiên Dực đến trường."

"Hả?"

Liễu Thiên Nhi ngẩn ngơ, nhãn đôi mi thanh tú hỏi: "Các người tới làm gì?"

"Tiêu Diêu Tông sự tình. . ."

Liễu lão đại đem sự tình nói một lần.

"A?"

Liễu Thiên Nhi nhất thời cả kinh, mấy ngày nay nàng không có về Thánh Đức trang viên, mà là ở khách sạn trọ, vì lẽ đó cũng chưa biết việc này.

Liễu lão đại tiếp tục nói: "Mấy ngày nay, toàn bộ Cổ Võ Giới thế hệ tuổi trẻ đều chạy tới Tùng Sơn. Ngũ muội, ngươi tuyệt đối đừng nhạ nhiễu loạn, nghe nói 'Thập đại thiên kiều' cũng đi tới."

"Thập đại thiên kiều?"

Liễu Thiên Nhi giật nảy cả mình, bất quá rất nhanh liền thoải mái. . .

Thập đại thiên kiều, tức là thế hệ tuổi trẻ mạnh nhất mười người, tuổi tác của bọn họ chưa tới 20 tuổi, tu vi nhưng đạt đến Thiên cấp.

Đây là rất đáng sợ.

Nếu là nguyên lai, Liễu Thiên Nhi nhất định sẽ kiêng kỵ những yêu nghiệt kia môn. Hiện tại nhưng không giống nhau, nàng có tự tin có thể nghiền ép tất cả thiên kiều.

Hiện tại nàng để ý nhất, chỉ có một người: Thập đại thiên kiều trong duy nhất nữ tử.

"Lâm Tịch Dao cũng sẽ đến?"

Liễu Thiên Nhi nhẹ giọng hỏi.

"Đó là đương nhiên, ha ha ha, Ngũ muội, Đại ca ta hào hứng phần a. Rốt cục có thể nhìn thấy trong truyền thuyết đệ nhất mỹ nữ , Đại ca ta. . ."

Liễu lão đại còn chưa nói hết, chúng ta Thiên Nhi đồng học liền đem điện thoại cắt đứt .

"Đệ nhất mỹ nữ? Đùa gì thế?"

Liễu Thiên Nhi không cao hứng , trong lòng nàng, thiên hạ nữ nhân đẹp nhất, không phải Thẩm Băng không còn gì khác. Nàng cười lạnh nói: "Ồ trong mắt chúng ta, những cái kia thiên kiều môn, chỉ có điều là một chuyện cười thôi."

. . .

Vương Dật vẫn nằm ở hôn mê bên trong.

Trong giấc mộng, hần lần thứ hai ức vào trước kia.

Nơi này là một mảnh vô tận Hoa Mai Lâm, phần hồng khắp nơi.

Lúc này, một tên trên người mặc nhật hoàng y sam thiếu nữ, tiểu đứng ở một cây mai trước, đôi mắt đẹp khẽ nhắm, tình cảm thơm ngát.

Nàng chắc chắn sẽ không vượt quá mười tám tuổi, sinh mũi ngọc tinh xảo xinh đẹp, đôi môi béo mập, kiều diễm không gì tả nổi.

Lúc này, thanh phong từ từ thổi bay, thiếu nữ trắng toát tay ngọc tả hữu giơ lên, tùy ý quần áo theo gió phấp phới, nhắm mắt say mê.

Đây là một bộ hoàn mỹ thế giới.

Bên ngoài trăm trượng, ba bóng người ẩn núp ở một chỗ lùm cây sau.

Ngoài cùng bên trái chính là Thẩm Băng, ở giữa chính là Từ Nguyệt, bên phải là Vương Dật.

"Nguyệt Nhi tỷ tỷ, nàng chính là Linh Nam Lão tổ duy nhất đệ tử thân truyền, Vân Tiên."

Thẩm Băng truyền âm nói.

"Còn trẻ như vậy chính là đệ tử thân truyền ? Nàng so với chúng ta còn tiểu chứ?"

Từ Nguyệt kinh sợ truyền âm.

"Không nên nhìn Vân Tiên nhỏ tuổi, nàng là 'Cửu U thân thể', tiềm lực không ở tỷ tỷ 'Đạo thai' bên dưới."

Thẩm Băng nghiêm nghị truyền âm.

"Cửu U thân thể?"

Từ Nguyệt càng kinh ngạc .

"Nguyệt Nhi tỷ tỷ, Linh Nam bí cảnh chia khoá, ngay khi trên người nàng. Chúng ta cần phải ở Linh Nam Cốc đệ tử tới rồi trước đưa nàng bắt. . ."

Thẩm Băng tiếp tục truyền âm.

Từ Nguyệt bản ý không muốn dùng cường, nàng nhìn về phía bên cạnh sư đệ, đang chờ mở miệng, lại phát hiện kẻ này chính trộm đạo nhìn mình bộ ngực mềm đầy.

Ach, không phải nhìn lên, hần trải qua ở sững sờ , nhìn dáng dấp còn rất say sưa.

"Duong Lăng Trần, ngươi tìm đánh đâu đúng hay không?"

Từ Nguyệt nhất thời vừa xấu hổ vừa tức giận, truyền âm khẽ kêu.

Vương Dật bỗng nhiên thức tỉnh, 'Hàm hật' gãi gãi đầu, truyền âm nói: "Ta nhất thời thất thần , sư tỷ chớ trách."

Từ Nguyệt cảm tức đối phương, vô cùng mịn màng mặt cười đỏ bừng bừng, hô hấp có chút gấp gấp, hiển nhiên bị kẻ này tức giận đến không nhẹ.

Thẩm Băng đôi mi thanh tú nhíu chặt, lạnh lùng nhìn kỹ tên kia. Nàng thực sự không hiểu, trọng yếu như vậy hành động, Từ Nguyệt tỷ tỷ vì sao mang này đầu lợn rừng đến.

"Sư tỷ, ta sai rồi, ngươi đừng nóng giận. Nói đi, cần sư đệ làm thế nào?"

Vương Dật thấy sư ty tức rồi, thật sự rất sợ sệt, hấn mặt mày ủ rũ truyền âm

Từ Nguyệt biết hiện tại không phải sai tiểu tính tình thời điểm, hít một hơi thật sâu, truyền âm nói: "Một lúc ngươi qua, lặng lẽ phục chế Vân Tiên thuật, sau đó tự xưng Lĩnh Nam cốc đệ tử, bất kể nàng muốn Lĩnh Nam bí cảnh chia khoá."

"Sư đệ rõ ràng!"

Vương Dật gật gật đầu.

Từ Nguyệt giờ lên tay ngọc, yêu thương giúp hấn phát đi tới cái trán một cái cò khô, nhẹ giọng nói: "Ngươi nhiều chú ý an toàn."

"Sư ty yên tâm hảo ."

Vương Dật đứng thẳng người lên, hướng thiếu nữ mặc áo vàng đi đến.

Vân Tiên đang tự say sưa đây, đôi mi thanh tú bỗng nhiên vừa nhú, chuyển qua mặt cười, hướng xa xa khẽ kêu: "Ai ở nơi đó?"

"Sư ty, là ta, Dương Lăng Trần a. . ."

Vương Dật một bên vẫy tay vừa nói, âm thanh có chút muốn ăn đòn.

"Dương Lăng Trần?"

Vân Tiên đôi mi thanh tú cau đến càng sâu, nàng tiếp tục khẽ kêu: "Trong đệ tử nội môn sẽ không có gọi Dương Lăng Trần, ngươi đến cùng là ai?"

"Sư ty a, ngươi sẽ không quên ta đi, một ngày kia đêm tối. . ."

Vương Dật vừa đi vừa miệng đầy hồ phun.

Lùm cây sau, chúng ta Từ Nguyệt sư ty tiểu nhân nhắm lại, phương tâm có chút khó chịu. Nàng mặc dù biết là giả, nhưng vẫn còn có chút ăn vị.

"Ngươi đứng lại!"

Vân Tiên thấy này quái gia hóa càng đi càng gần, đôi mi thanh tú nhất thời dựng đứng.

Vương Dật nhất thời đứng lại, hấn hiện ở vị trí này, hoàn toàn có thể tiến hành phục chế.

Kẻ này thấy rõ Vân Tiên kiều dung sau, nhất thời nuốt nước bọt, thầm nghĩ trong lòng: Bé ngoan bảo bối của ta sư ty, cô nàng này dài đến thật sự không lại a. . .

"Ngươi, đến cùng là ai?"

Vân Tiên bình tĩnh mặt cười, từng chữ từng câu hỏi.

"Ha ha. . ."

Vương Dật trầm mặc một lát sau, bỗng nhiên nở nụ cười, hấn chậm rãi giờ lên tay trái.

'Hồng'

Trong phút chốc, bàn tay hấn phía trên nổi lên một đoàn vệt trắng, một cây màu trắng Thần liên chậm rãi hiện lên, hư không chuyển động.

"Lĩnh Nam Thần liên?"

Vân Tiên thấy sau, nhất thời hoa dung thất sắc.

Thiên, cái tên này đến cùng là ai? Hấn làm sao cũng năng lực lấy ra 'Thần liên' đến?

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 164: Lão công ta không phải đại sắc quái

Vương Dật lật bàn tay một cái.

'Xì'

Thần liên mất đi linh lực chống đỡ, đột nhiên tiêu tan.

"Sur tỷ, lần này ngươi tương tin chưa. . ."

Vương Dật cười hì hì hỏi.

Vân Tiên sắc mặt nhìn kỹ đối phương, trong lòng rất khiếp sợ. Đối phương tuổi tác không khác mình là mấy, thần thông uy lực nhưng một điểm không kém.

Thiên, hẳn đến cùng là ai? Tại sao ta một chút ấn tượng cũng không có?

Nàng liều mạng hồi ức, làm thế nào cũng nhớ không nổi cái tên này là ai đệ tử.

"Sur tỷ!"

Đột nhiên, Vương Dật thu hồi vui cười thái độ, nghiêm túc nói: "Ta lần này phía trước, là muốn mượn bí thuật dùng một lát, kính xin sur tỷ tác thành."

"Mật thuật?"

Lúc này Vân Tiên trải qua khi hẳn là trong tông môn đệ tử, ngọc vuốt tay một cái, nói: "Nhờ sur đệ đem linh phù cho ta vừa nhìn."

"Linh phù?"

Vương Dật nhất thời sửng sốt, mờ mịt hỏi: "Cái gì linh phù?"

"Hả?"

Vân Tiên tiểu nhân nhất thời nhắm lại: "Ngươi không biết linh phù?"

"A, đương nhiên biết, sur tỷ chờ một chút. . ."

Vương Dật nhất thời 'Bỗng nhiên tỉnh ngộ', đưa tay vào ngực, làm dáng đào cái gì. Đột nhiên, hắn sửng sốt, mắt nhìn Vân Tiên phía sau, giật mình nói: "Sur. . . Sur tôn? Ngài làm sao tự mình đến rồi?"

Vân Tiên cả kinh, cuống quýt nhìn lại nhìn lại.

'Xì xì xì. . .'

Đột nhiên, liên tiếp nhẹ giọng vang lên.

Vân Tiên thân thể yếu đuối chần động, trực tiếp không thể động.

"Khà khà khà. . ."

Vương Dật trên mặt, nổi lên đặc biệt vô liêm sỉ nụ cười.

"Ngươi. . . Ngươi vì sao điểm ta huyết đạo?"

Này biến số quá kinh người, Vân Tiên mặt cười trên che kín vẻ hoảng sợ. Nàng không hiểu, đối phương tức là tông môn đệ tử, vì sao phải khống chế lại chính mình?

Vương Dật tiến đến phụ cận, ở Vân Tiên cổ trắng nơi dùng sức vừa nghe.

"A, thơm quá. . ."

Hắn nhất thời lộ làm ra một bộ say sưa dáng vẻ, than thở liên tục.

"Ngươi. . . Ngươi khôn nạn. . ."

Vân Tiên mặt cười trực tiếp thanh , nàng là tông môn Lão tổ đệ tử thân truyền, địa vị cao thượng, chưa từng được quá bức này khinh nhờn?

Nàng đương thực sự là tức điên , ngập trời.

"Dương Lăng Trần, ngươi đang làm gì thế?"

Đột nhiên, một đạo thanh âm lạnh như băng xuất hiện , Từ Nguyệt sư tỷ bình tĩnh mặt cười, chậm rãi đi tới, phía sau theo Thẩm Băng.

Thẩm Băng giật mình nhìn Vương Dật, như là lần thứ nhất biết hắn.

"A, sư tỷ. . ."

Vương Dật kinh ngạc, vội vàng nhảy ra thật xa, vô cùng đáng thương nhìn về phía đối phương, như cái phạm sai lầm hài tử.

Từ Nguyệt nhìn hắn như muốn ăn tươi nuốt sống, chuyển qua mặt cười, hướng Vân Tiên áy náy nói: "Muội muội, xin lỗi, Lĩnh Nam bí cảnh trong có chúng ta cần gấp đồ vật, xin đừng nên hận chúng ta. . ."

Nàng sau khi nói xong, duỗi tay ngọc, mò về đối phương bên hông.

Lưỡng nền hương sau. . .

Ba người rời khỏi nơi này, hướng bí cảnh xuất phát.

"Nha. . ."

Bọn hắn sau khi rời đi không lâu, Vân Tiên bỗng nhiên ngửa mặt lên trời rít gào: "Ta sẽ không bỏ qua cho các ngươi, đặc biệt là ngươi —— Dương Lăng Trần, ta Vân Tiên coi như xới ba tấc đất, cũng phải đem ngươi bào xuất đến. Nha nha nha. . . , khí chết ta rồi. . ."

Nàng âm thanh đặc biệt đặc biệt kinh người.

. . .

Không biết qua bao lâu.

Trên giường Vương Dật, chậm rãi mở mắt ra.

"Lão công, ngươi tỉnh rồi. . ."

Các tiên nữ vội vàng tiến tới góp mặt.

Vương Dật nhìn các nàng, trầm mặc chốc lát, nói: "Ta mơ tới Tiên nhi. . ."

Ba vị tiên nữ nghe xong, đôi mắt đẹp nhất thời buồn bã, tiểu loli sâu xa nói: "Các nàng nhất định sẽ bình an vô sự, lão công yên tâm hảo. . ."

"Ừm!"

Vương Dật gạt gù, nhìn về phía ngoài cửa sổ, lại phát hiện đen kịt một màu, không nhận được hỏi: "Mấy giờ rồi?"

Thẩm Băng nhìn một chút điện thoại di động, nói: "7 điểm 10 phút."

"Muộn như vậy? Vậy đi làm cơm."

Vương Dật từ trên giường ngồi dậy.

"Lão công mới vừa khôi phục hai phần mười thể chất, cần rất nghỉ ngơi, chúng ta không đói bụng."

Tiểu loli nhẹ nhàng đề lại hắn, ôn nhu nói.

Vương Dật nghe xong, cảm giác trong cơ thể này sơi khí tức thần bí so với ban đầu thêm ra hơn hai lần, những khác cũng không có gì thay đổi.

"Lão công không có chuyện gì. . ."

Hắn nhẹ nhàng nở nụ cười, nghiêng người xuống giường.

Ba vị tiên nữ thực sự không muốn để cho hắn quá cực khổ, tiểu loli trầm mặc chốc lát, nói: "Lão công, nếu không chúng ta đi ăn Kentucky Fried Chicken đi, Nhị muội còn chưa từng ăn đây."

Vương Dật sững sờ, gật đầu nói: "Ý kiến hay, vậy chúng ta đi ăn thôi giới."

Hắn đến phòng rửa tay xông tới tắm rửa, đổi hảo quần áo, sau đó mang theo tiền nữ các lão bà ra ngoài . Đi tới tân thể giới sau, bọn hắn ở vô số ánh mắt khác thường nhìn kỹ, tiến vào Kentucky Fried Chicken.

Sau khi ăn xong, Vương Dật mang theo tiền nữ các lão bà cuống lên nhai đến, tân thể giới 9 giờ rưỡi đóng cửa, thời gian còn rất đầy đủ.

Sau 10 phút, mấy người tiến vào một gia ZARA cửa hàng.

Tiệm này rất lớn, gần như có hơn 200 mét vuông. Tiểu loli lôi kéo Thẩm Băng đi tới phía trước, Vương Dật cùng Tử Nguyệt nắm tay nhau ở chính giữa triển giá trên chọn.

"Sur ty, thích gì cứ việc chọn, nơi này quần áo màu trắng có rất nhiều. . ."

Vương Dật ở nàng bên tai thổi một hơi, ôn nhu nói.

"Ừm. . ."

Tử Nguyệt khuôn mặt đỏ lên, e thẹn gật gật đầu, phương tâm cảm giác ngọt ngào.

Vương Dật thật lòng cùng nàng chọc lấy, chọn xong một loạt sau, vừa nhìn về phía dưới một loạt, sau đó. . .

Đột nhiên, hắn hơi sững sờ.

Chỉ thấy phía trước cách đó không xa, đứng một cái xinh đẹp nữ sinh. Nàng tuổi tác chắc chắn sẽ không vượt quá 18 tuổi, có được vui tươi cảm động, rất là kiều diễm.

Vương Dật hí mắt lại đến rồi.

Nhượng hắn lưu ý không phải thiếu nữ này khuôn mặt đẹp, mà là. . .

'Cổ vũ trong người, hơn nữa tu vi chắc chắn sẽ không dưới ở Sơn Vô Lăng. Nàng là ai? Sao hội xuất hiện ở đây?'

Vương Dật trong lòng có chút khiếp sợ.

Thiếu nữ rất nhanh liền phát hiện có người xem chính mình, không khỏi chuyển qua mặt cười.

Hai người ánh mắt, xúc đụng vào nhau.

"Lão công, ngươi biết nàng?'"

Đúng vào lúc này, Tử Nguyệt phát hiện dị dạng, xoay người lại hỏi.

"Không quen biết."

Vương Dật lắc lắc đầu, không lại nhìn cái này thần bí thiếu nữ, xoay người tiếp tục chọc lấy quần áo.

Được rồi, hắn không nhìn, Tử Nguyệt sur ty coi trọng.

Thần bí thiếu nữ nhìn thấy Tử Nguyệt sau, nhất thời lộ ra kinh diễm ánh mắt.

Nhị nữ lẫn nhau đánh giá chốc lát, thần bí thiếu nữ hữu hảo gật gật đầu, xoay người đi khác một loạt giá áo.

Tử Nguyệt nhìn kỹ nàng chốc lát, hướng Vương Dật thấp giọng nói: "Lão công, ngươi yêu thích nàng?'"

Dát?

Vương mỗ người nhất thời mộng ép, đưa tay ra, ở nàng eo nhỏ nhấn nơi nhẹ nhàng sờ một cái, tức giận nói: "Chớ đem chồng ngươi xem là đại sắc quái, thấy cái mỹ nữ liền yêu thích. . ."

"Hi hi. . ."

Tử Nguyệt nở nụ cười, rất ngọt. Nàng hôn khẽ một cái Vương Dật gương mặt tuần tú, tiếng cười nói: "Sur ty sai rồi, sur ty cho sur đệ bồi tội. . ."

"Này còn tạm được."

Vương mỗ người một mặt vô liêm sỉ lăm bằm.

ZARA điểm khác một chỗ.

"Làm cái gì? Nơi này áo hồng phục thật lớn. . ."

Tiểu loli béo mập cái miệng nhỏ quyết đến rất cao, bên chọn bên bắt mắt lắm lắm.

"Đại tỷ. . ."

Thảm Băng có chút dở khóc dở cười : "Người đừng vội a, chúng ta chậm rãi chọn."

Tiểu loli gật gật đầu, tay nhỏ tiếp tục chuyển động.

"A, ta thiên, mỹ nữ a!"

Đột nhiên, bên cạnh truyền đến một tiếng kêu quái dị, một thân ảnh trong nháy mắt vọt tới đại tiểu tiên nữ trước mặt, hưng phấn nói: "Mỹ nữ người được, ta gọi Lý Chấn Hiên, người đâu?"

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 165: Thập đại thiên kiêu (thượng)

Đại tiểu tiên nữ đồn dập sững sờ.

Các nàng đứng trước mặt một cái 17, 8 tuổi thiếu niên.

Thiếu niên rất cao lớn, gần như 1 mét 8 đáng vẽ, có được vàng trán cao, sắc mặt như quan ngọc, cực kỳ anh tuấn. Chỉ có điều xuyên phi thường tùy ý, có chút công tử bột. . .

Giờ khắc này hần ngư nhần trọn lên tròn trịa cực kỳ, tỏ rõ vẻ chờ mong nhìn Thảm Băng, miệng nứt ra, chảy nước miếng đều sắp chảy ra.

Nhìn đáng đáp, nếu như không phải công cộng trường hợp, hần nhất định sẽ nhào tới.

Thảm Băng đôi mi thanh tú vừa nhú, phương tâm thật là không nhanh, nàng lạnh lùng nhìn chằm chằm đối phương, không đáng hồi phục.

Bên cạnh tiểu loli nhất thời không làm. Nàng nhưng là đại phụ, tự muốn chủ trì tất cả.

"Vô liêm sỉ tiểu tặc, không cho người như thế xem Tam muội, cho Bồn cung lẫn. . ."

Tiểu loli che ở Thảm Băng trước mặt, một tay cầm vào eo thon nhỏ, một tay chỉ vào đối phương lớn tiếng khê kêu, đáng đáp kia đương thật giống một con tức giận trong tiểu cạp cái.

Công tử bột thiếu niên sững sờ, cúi đầu xuống.

"A tây ba. . ."

Hần đầu tiên là sững sờ, sau đó lớn tiếng kêu quái dị: "Thật đáng yêu tiểu tặc cốt."

Cùng lúc đó.

"Sur tỷ, ta đi một chuyến."

Vương Dật thấy có người dám công khai đùa giỡn lão bà mình, mũi trực tiếp tức điên.

"Ta cùng người cùng đi."

Từ Nguyệt mặt cười cũng là chìm xuống, cùng hần cùng đi tới.

Lúc này, cái kia công tử bột thiếu niên trải qua cong xuống thân đi, cười hắc hắc nói: "Đáng yêu tiểu muội muội, nhượng ca ôm một tỷ có được hay

không. . . ?"

Hắn dáng vẻ đặc biệt như một cái quái thú thục.

"Hắc. . ."

Tiểu loli mặt cười hiện ra cười gằn, ngón tay ngọc vì hơi cong lên, đối phương nếu là đón thêm gần một ít, nàng liền muốn ra tay rồi.

Đúng vào lúc này.

Một cánh tay ngọc hư không di động, tham lên công tử bột thiếu niên lỗ tai.

Nắm lấy nó.

Sau đó dụng lực một nhin.

"Gào! ! !"

Công tử bột thiếu niên nhất thời phát sinh một tiếng thê thảm đến cực điểm tiếng kêu.

Này biến số quá kinh người, Vương Dật cùng các tiên nữ nhất thời sững sờ.

Cái kia tướng mạo luôn vui vẻ thần bí thiếu nữ xuất hiện ở công tử bột thiếu niên bên cạnh, nàng mặt cười một mảnh tái nhợt, cắn răng bạc hỏi: "Lý Chấn Hiền, ngươi làm ~ mà ~ đâu?"

"Lão. . . Lão bà, có chuyện hào hảo nói, đừng động thủ, đau. . . Đau. . ."

Công tử bột thiếu niên nhất thời khóc, hơn nữa lại ở rơi lệ.

Vương Dật trực tiếp choáng váng, một mặt khiếp sợ nhìn đối phương.

Giời ạ! Ngươi cũng quá mạnh, cùng lão bà mình đi dạo phố còn dám đi đùa giỡn người khác? Thực sự là không muốn sống.

Lúc này các tiên nữ cũng có chút dờ ra.

"Ai là lão bà của ngươi? Không biết xấu hổ. . ."

Thiếu nữ kiều hừ một tiếng, đột nhiên buông ra tay ngọc.

Lý Chấn Hiền vội vàng lui về phía sau một bước, giờ tay lên đến, một mặt khổ bức xoa sưng đỏ trư nhĩ.

Lúc này Vương Dật cùng Tử Nguyệt đi tới đại tiểu tiên nữ bên người.

Thiếu nữ nhìn về phía bọn hắn, áy náy nói: "Xin lỗi, bằng hữu ta nói chuyện không nhẹ không nặng, mời các ngươi tha thứ. . ."

"Nói chuyện không nhẹ không nặng?"

Tiểu loli cười lạnh nói: "Ngươi nếu là muốn một điểm, cái tay bản của hắn liền đụng tới Bồn cung thân thể. . ."

Thiếu nữ đôi mi thanh tú vừa nhú, không rõ ràng 'Bồn cung' là có ý gì. Nàng thân thể vì hơi cung, nhẹ giọng nói: "Xin lỗi, ta giúp hắn hướng về các ngươi xin lỗi."

"Ai nha, quên đi. Ngươi sau đó xem trọng chính mình lão công là được rồi. . ."

Tiểu loli vẫy vẫy tay nhỏ, nàng thấy đối phương chân tâm xin lỗi, cũng sẽ không truy cứu tiếp.

Thiếu nữ khuôn mặt đỏ lên, không nói thêm gì. Sau một khắc, nàng nhìn thấy thế gian thần kỳ nhất một màn.

Chỉ thấy tiểu loli hướng bên cạnh nam sinh mở ra tay nhỏ, ngây thơ kêu: "Lão công, ôm ôm."

Vương Dật ngồi xổm người xuống đi, đưa nàng ôm.

Tiểu loli ở trên mặt hắn hôn một cái, nói: "Lão công, chúng ta đi những khác điểm đi."

Vương Dật gật gật đầu, quay người sang tử.

Thiếu nữ khiếp sợ nhìn tất cả, thấy bọn họ phải rời đi, vội vàng mở miệng: "Xin chờ một chút."

Vương Dật cùng các lão bà nhìn về phía nàng.

"Ta nghĩ xin mời mấy vị uống trà, lấy biểu thị áy náy."

Thiếu nữ nhẹ giọng nói.

Nàng tuy rằng không từ trên người đối phương cảm giác được cổ vũ khí tức, có thể dựa vào trực giác của nữ nhân, biết mấy người này tuyệt đối không đơn giản.

Tiểu loli nghe xong, nhìn về phía Vương Dật: "Lão công, người nói xem?"

Vương Dật cười nói: "Nghe các người, lão công đều được."

Mặt sau Lý Chấn Hiên thấy, ngư nhân trực tiếp trừng lên. Miệng há thật to, chấn động sợ nói không ra lời.

Sau 5 phút.

Thiên Thế Giới một tầng có cái quán trà. Mấy người đi tới nơi này, tiến vào phòng riêng, ở một tấm to lớn nhành hoa trước khay trà ngồi xong.

Thiếu nữ đẩy ra người phục vụ, tự mình cho mấy người pha trà, sau đó bắt đầu trò chuyện giết thì giờ.

Thông qua bắt chuyện, Vương Dật hiểu rõ một chút tình huống.

Nữ hài gọi Diệp Nhượng Hi, cùng Lý Chấn Hiên đến từ xa xôi phương Nam, sáng sớm hôm nay đến Tùng Sơn, hai người đều có gia tộc huynh đệ cùng lại đây, gần như 20 đến người.

"Các người tới Tùng Sơn làm cái gì?"

Vương Dật mở miệng hỏi, hần hiện tại rất khiếp sợ.

Đừng xem này Lý Chấn Hiên một bộ bất cần đời đáng vẻ, dĩ nhiên cũng là Thiên cấp cường giả, hơn nữa khí tức trên người vô cùng dồi dào, vượt xa khỏi Diệp Nhượng Hi, chỉ ít ở Thiên cấp sáu tầng trở lên.

Thiên, kẻ này lại là một cái yêu nghiệt.

"Đương nhiên là vì 'Tiêu Diêu Tông' sự tình, nếu không ai tới nơi này a."

Lý Chấn Hiên đảo lỗ tai đạo.

"Tiêu Diêu Tông?"

Vương Dật hít mắt lại, hỏi: "Tiêu Diêu Tông chuyện gì?"

"Nhượng lão bà ta nói đi, ta nói không rõ ràng."

Lý Chấn Hiên cầm lấy chén trà, một đôi tặc mắt nhưng lén lút chăm chú vào Tử Nguyệt trên người.

Tử Nguyệt nhất thời có phát giác, nhìn về phía hần.

Lý Chấn Hiên kinh hãi, vội vàng đem trà nóng uống một hớp làm, làm che giấu.

Kết quả. . .

"A tây ba, bóng chết. . ."

Hần liều mạng lè lưỡi, kêu quái dị liên tục.

Diệp Nhượng Hi lờm hần một cái, đem sự tình ngọn nguồn chậm rãi đến.

Mấy phút sau.

Tiểu loli đặt chén trà xuống, ngây thơ nói: "Ta còn lấy vì sự tình gì đây, không phải là một cái môn phái nhỏ thu đồ đệ sao? Làm như thế chính thức. . ."

"A?"

Diệp Nhượng Hi nghe xong nhất thời ngẩn ngơ, có chút không biết nói chuyện.

Vương Dật ở bên cười nói: "Lấy hai vị thực lực, tiến vào 'Tiêu Diêu Tông' hần là không thành vấn đề."

Diệp Nhược Hi nghe xong lắc lắc đầu: "Nào có dễ dàng như vậy? Hiện tại toàn bộ Hoa Hạ thế hệ tuổi trẻ đều đến Tùng Sơn, tiêu chuẩn chỉ có một trăm, thật sự khó nói."

"Phốc. . ."

Vương Dật mới vừa nhấp ngụm trà, nghe vậy nhất thời văng, trên quần tất cả đều là, hần vội vàng nắm chỉ chà xát mấy lần, ngơ ngác hỏi: "Toàn bộ Hoa Hạ?"

Diệp Nhược Hi gật gật đầu, chỉ vào Lý Chấn Hiền nói: "Tuyển đồ phương thức là luận võ, nghe nói mười người đứng đầu có thể trực tiếp tiến vào nội môn. Cái tên này nếu như chăm chú một điểm, xâm nhập trước 10 hần là không có vấn đề gì, trừ phi gặp gỡ này mấy cái người. . ."

"Đừng cho ta đề này mấy cái quái vật."

Lý Chấn Hiền đánh gãy nạng, nhắm mắt lại, xoa huyết thái dương nói: "Bọn hần đều là bệnh thần kinh, ta cũng không muốn gặp gỡ."

. . .

Là đêm.

Nguyệt hắc, phong nhanh.

Tùng Sơn tháp truyền hình đỉnh, đứng một bóng người.

Không có ai biết hần lúc nào xuất hiện.

Bóng người đón gió mà đứng, từ chỗ cao nhìn xuống toàn bộ Tùng Sơn thị, trầm mặc không nói.

Mấy phút sau, hần chậm rãi đưa tay ra, nhẹ giọng nói: "Lần này ta đột phá Thiên cấp chín tầng, hi nhìn các ngươi không để cho ta thất vọng. . ."

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 166: Thập đại thiên kiêu (hạ)

Đêm khuya, 11 điểm 30 phút.

Tiên nữ các lão bà ôm lão công đang ngủ.

Bỗng nhiên, Vương Dật lông mi giật giật, mở mắt ra, nhìn về phía ngoài cửa sổ tỉnh không.

"Một đời trước, ta chặt đứt tình duyên. Đời này tuyệt đối không thể. . ."

Hần nhẹ giọng tự nói.

"Lão công, nếu không ngươi trong tu luyện nguyên đại lực Tiên thuật đi."

Đột nhiên, trước ngực nàng tiểu loli nhẹ giọng nói, Từ Nguyệt cùng Thẩm Băng cùng mở tiểu nhãn.

"Ta cũng chính có ý đó, Hồng Linh đại lực thuật, ta không muốn gặp mặt."

Vương Dật gật gật đầu.

Tiểu loli ngọt ngào nở nụ cười, ở hần trên môi ướt một tỳ, ngủ tiếp đi.

"Chúng ta cũng ngủ đi."

Vương Dật hôn Từ Nguyệt cùng Băng Nhi, nhắm mắt lại, trong đầu nhưng hiện lên Diệp Nhược Hi, trong lòng thầm nghĩ: Nếu không này 100 cái tiêu

chuẩn, ta cũng đi tranh một chuyến?

. . .

Dạ gió vi vu.

Trên đường phố, người đi đường lẻ loi lạc lạc, trải qua rất thiếu.

Bên đường, hai tên nữ bạch lĩnh mới vừa thêm xong ban, đang đứng ở trạm xe buýt trước chờ ban đêm xe.

Đứng vào lúc này, một tên thân xuyên áo sơ mi trắng, màu đen quần thường thiếu niên từ đằng xa chậm rãi đi tới. Hắn ước lượng 1 mét 75 tả hữu, dài đến có chút gầy gò, nhưng rất anh tuấn, đặc biệt là cái nào một đôi mắt, phi thường thâm thúy.

Một tên trong đó nữ bạch lĩnh thấy, hướng đồng sự thấp giọng nói: "Rất đẹp trai tiểu nam sinh."

Đồng sự liếc mắt nhìn, cười nhẹ nói: "Nói, ngươi có phải là muốn cùng hắn lăn một tý ga trải giường?"

Nữ bạch lĩnh hơi đỏ mặt, xùy xùy nói: "Ngươi cái tao ~~~ hàng nói mò cái gì?"

Thiếu niên phảng phất nghe được các nàng, nhìn sang.

Hai tên nữ bạch lĩnh nhất thời có chút sốt sắng lên.

Thiên, chính diện xem thật sự rất đẹp trai. . .

Thiếu niên hướng các nàng khẽ mỉm cười, đi tới, tiếp tục tiến lên, chậm rãi biến mất ở bên trong trời đất.

Không biết qua bao lâu, hắn bỗng nhiên ngừng lại.

"Còn không hiện thân sao?"

Thiếu trẻ măng đạo.

'Hô '

Một trận gió nhẹ thổi qua, 10 mét ở ngoài, xuất hiện một người cao lớn bóng lưng, phi thường vĩ đại.

"Ha ha. . ."

Thiếu niên nở nụ cười: "Lúc nào đến Tùng Sơn?"

"Buổi chiều 6 điểm."

Bóng lưng âm thanh rất trầm thấp, cũng rất có từ tính.

"Đủ muộn. . ."

Thiếu niên lắc lắc đầu, tiếp tục nói: "Ta vốn là cho rằng Lý Chấn Hiền này mê gái là cái cuối cùng, không nghĩ tới là ngươi. . ."

Bóng lưng trầm mặc chốc lát, nói: "Bước kế tiếp, đều dự định làm cái gì? Đừng nói cho ta vẫn chờ. . ."

"Đương nhiên không phải."

Thiếu niên bật cười: "Ta chuẩn bị đi học, mấy tên kia cũng là như thế."

"Cái gì?"

Bóng lưng thân thể chấn động, âm thanh càng trầm: "Đến trường? Đùa gì thế?"

"Đại gia tụ tập cùng một chỗ, ngươi không cảm thấy rất thú vị sao? Hơn nữa, chúng ta cũng nên buông lỏng một chút. . ."

Thiếu niên tiếp tục cười.

Bóng lưng trầm mặc chốc lát, nói: "Nếu như vậy, ngươi đem ta cũng an bài đi vào."

"Hả?"

Thiếu niên nụ cười nhất thời ngưng trệ.

"Liên như thế xác định."

Bóng lưng chuyển động, bước tới phương xa.

"Chờ đã. . ."

Thiếu niên vội vàng gọi hân lại: "Tại sao là ta?"

Bóng lưng dừng lại, vì vì chéch thừ: "Bởi vì ta chỉ gặp phải nguoi. . ."

Hắn sau khi nói xong, cũng không dừng lại, biến mất ở trong đêm tối.

Thiếu niên hoá đá, mấy phút sau, hắn bắt đắ dĩ cười khỏ: "Thậ là có đầ xui xẻo. . ."

...

Thiên Dực trường đại học, bắc lớp học.

Một cái gầy gò bóng người, đứng ở mái nhà, ngửa mặt nhìn lên bầu trời Huyền Nguyệt, không biết đang suy nghĩ gì.

'Xi'

Đột nhiên, sau lưng của hắn truyền đến một tiếng vang nhỏ. . .

Một người khác ảnh xuất hiện, người này tóc thật dài, dĩ nhiên đến bên hông, nhìn qua đi, có chút giống tranh châm biếm lý Super Saiyan 3 tạo hình.

"Ha ha. . ."

Trước tiên bóng người xuất hiện nở nụ cười, nghiêng đầu đi, hỏi: "Hoa Thiếu Đình, nguoi là đến tiếp ta trang bức?"

"Cố Phi, ta nhất định phải được Diệp Nhược Hi."

Hoa Thiếu Đình trầm giọng nói.

"Cái gì?"

Cố Phi xoay người lại, cau mày hỏi: "Nàng là Lý Chấn Hiên nữ nhân, nguoi nói với ta chuyện này để làm gì?"

"Đem 'Phượng thiên kiếm' ta mượn dùng một chút, bằng không ta đánh không lại hắn."

Hoa Thiếu Đình thuyết minh ý đồ đến.

"Nguoi đùa gì thế?"

Cố Phi nhú mày đến càng sâu, 'Tiêu Diêu Tông' tuyển so với trước, ta không thể lấy ra phượng thiên kiếm, chứ nói chi là cho mượn đi tới."

Hoa Thiếu Đình nghe xong, gằn từng chữ: "Cố Phi, nguoi ta nhiều năm giao tình. . ."

"Đình chỉ."

Cố Phi trực tiếp đánh gãy hắn: "Quản Lâm Tịch Dao mượn đi, nàng thanh kiếm kia cũng không sai."

Hoa Thiếu Đình trầm mặc, mấy phút sau. . .

'Hô'

Bóng người ló lên, trực tiếp biến mất ở giữa hư không.

Cố Phi nhìn kỹ hắn biến mất phương hướng, bắt đắ dĩ lắc đầu, phóng tầm mắt trong bóng đêm Thiên Dực trường đại học, bắt đắ dĩ lắc đầu: "Có đám người điên này ở, cái này trường học, muốn xui xẻo rồi. . ."

...

Một đêm đã qua.

Sáng sớm, 7 điểm chính.

Vương mẫu nhân hòa ba vị tiên nữ lão bà đồng tiến vào bữa sáng.

"Lão công, ngày hôm nay nhượng Tam muội cùng người đến trường, ta cùng Nhị muội đi Thiên Thế Giới."

Tiểu loli vừa ăn vừa nói.

"Hà?"

Vương Dật có chút sững sờ, hỏi: "Cái kia linh mạch không phải ổn định sao?"

Tiểu loli cắn miệng trứng gà, ngo nguậy cái miệng nhỏ nói: "Chúng ta lại đi cùng cổ một tý."

"Được rồi, các người đừng quá mệt mỏi."

Vương Dật gật gù không có suy nghĩ nhiều.

Sau khi cơm nước xong, hán hôn tạm biệt tiểu loli cùng Tử Nguyệt, cùng Thẩm Băng nắm tay nhau đi ra khỏi nhà.

Bọn hán sau khi rời đi, tiểu loli mặt trắng nhợt thời cực kỳ nghiêm nghị: "Thiên Yêu khí càng ngày càng cường thịnh, có thể chúng ta còn không tìm được đầu nguồn. Nhị muội, sự tình nghiêm trọng . . ."

Tử Nguyệt đôi mi thanh tú nhú chặt: "Lẽ nào vật kia, thực lực ở chúng ta bên trên?"

Tiểu loli trầm giọng nói: "Thực sự không được, chúng ta đem Thiên Thế Giới vứt về Hồng Linh đại lục, làm lại rèn đúc một cái."

"Tuyệt đối không thể."

Tử Nguyệt lắc lắc mặt cười, nói: "Hồng Linh không còn thái thượng cảnh cường giả, vật kia nếu là lao ra Thiên Thế Giới, Hồng Linh nhất định sẽ sinh linh đồ thần."

Tiểu loli nghe xong, trầm mặc chốc lát, nói: "Nói một chút ý kiến người."

"Tiếp tục tìm"

Tử Nguyệt cắn răng bạc nói: "Ta liền không tin, bằng chúng ta thực lực, còn không tìm ra được một con có khuyết yêu thú."

Nguyên lai, các nàng trải qua nhìn ra càn khôn. Vật kia ở mượn Thiên Thế Giới linh khí, nghỉ ngơi lấy sức, khôi phục đã thân.

Các loại dấu hiệu cho thấy, trên người nó có không trọn vẹn.

"Được!"

Tiểu loli gật gật đầu, tay nhỏ hư không bình an.

Phòng khách gọn sóng nổi lên, này đối với tỷ muội lần thứ hai tiến vào Thiên Thế Giới trong

. . .

Vương Dật mang theo Thẩm Băng đi tới trường học.

Sau một khắc, hán có chút mộng ép.

Nguyên nhân không gì khác, trong trường học xuất hiện rất nhiều cổ vũ giả, hơn nữa đều là 16 tuổi khoảng chừng, tu vi ở Huyền cấp 6 tầng đến 9 tầng không giống nhau.

Thảo!

Những người này đến trường học làm gì? Đi nơi nào không được, cần phải đến trường học.

Thẩm Băng cũng phát hiện dị dạng, nhìn chung quanh một chút, không có lên tiếng.

Một ít cổ vũ thanh niên, đã phát hiện chúng ta Băng Nhi đồng học, đồng thời choáng váng, dồn dập lộ ra kinh diễm vẻ mặt.

"Ha, Vương Dật, Thẩm mỹ nữ, chờ chúng ta một tý. . ."

Đột nhiên, bọn hán phía sau xuất hiện một cái khiến người ta trứng nát tan âm thanh.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 167: Thiên hạ vô song

Bọn hắn xoay người, đã thấy tặc muội mới vừa quen Lý Chấn Hiên cùng Diệp Nhược Hi tay tay trong tay đi tới.

Vương Dật không khỏi sững sờ, mờ mịt hỏi: "Các người . . . Tại sao lại ở chỗ này?"

Hai người tới gần sau, Lý Chấn Hiên lạnh lẽo cười nói: "Đương nhiên là đến đến trường, không thể chỉ ở khách sạn gốc chờ đúng hay không?"

Hắn sau khi nói xong, một đôi tặc mắt chăm chú vào chúng ta Băng Nhi đồng học.

Một bên Diệp Nhược Hi nhất thời phát hiện, tiểu nhân không khỏi nhắm lại, tinh tế ngón tay ngọc dùng sức vừa bấm . . .

"Tê. . ."

Lý Chấn Hiên nhất thời hút vào ngụm khí lạnh, cũng không dám nửa lung tung nhìn.

"Đến trường?"

Vương Dật kinh ngạc, nghiêng mặt đi, nhìn về phía những cái kia Cổ Võ Giới các thiếu nam thiếu nữ, mờ mịt hỏi: "Lẽ nào bọn hắn đều là đến đến trường?"

"Ừm!"

Diệp Nhược Hi gật gù: "Chiều hôm qua báo đạo, tổng cộng có hơn 600 người . . ."

Thảo!

Vương Dật nhất thời mòng ép.

Hơn 600 người? Có thể hay không đừng như vậy làm?

"Này còn không là tất cả mọi người đây."

Diệp Nhược Hi khẽ cười nói: "Cư hiểu rõ, lần này tổng cộng đến rồi hơn 1300 tên chọn lựa giả, bọn hắn là thế hệ tuổi trẻ tuần kiệt. Này không phải hết thảy, còn có thật nhiều người không chạy tới đây. . ."

Vương mỗ người nghe xong, thật sự nhe răng nhếch miệng .

Giời ạ!

Các người là muốn xâm chiếm toàn bộ Tùng Sơn sao?

Mấy người đứng một lúc, cùng hướng về lớp học đi đến.

Vương Dật ở trên đường hiểu rõ đến, những này cổ vũ thế gia các thiếu gia tiểu thư, bất luận tuổi tác bao lớn, đều bị an bài ở cao một, vì dễ dàng cho quản lý.

Mẹ trứng, rờng rã hơn 600 người a, ngấm lại liền hoảng sợ.

Vương Dật trong lòng thầm nghĩ: Cao một bộ lập tức thêm ra 13 cái lớp, Phạm chủ nhiệm còn không bận bịu ới ra huyết?

Bọn hắn vừa đi vừa tán gẫu, rất mau tới đến cao một lớp học.

"Gào! ! !"

Đột nhiên, một đạo tiếng hét thảm xuất hiện, bóng người lay động, một tên nam sinh từ chỗ rẽ lâu bay ngang mà xuất, sau khi hạ xuống lăn lộn vài mét mới có thể dừng.

Vương Dật đám người nhất thời dừng thân lại.

"Ánh mắt ngươi mù sao? Dám điều đùa chúng ta? Ngươi là cái nào thế gia?"

Cùng lúc đó, trong hành lang đi ra hai tên tướng mạo luôn vui vẻ nữ sinh, một người trong đó cầm vào eo thon nhỏ lớn tiếng khê kêu.

Vương Dật hí mắt lại đến rồi: Đây hai nữ sinh tu vi, đều ở Thiên cấp 2 tầng.

Bị sửa chữa nam sinh gian nan muốn bò lên, cuối cùng nhưng thất bại, vừa nãy công kích quá mức ác liệt, hẳn phủ tạng trải qua chịu thương tích.

"Tiểu Nhụy? Phương Phương?"

Diệp Nhược Hi hiển nhiên nhận thức các nàng, nhất thời đi tới.

"Nhược Hi?"

Nhị nữ thấy rõ sau, tiểu hung hãn kiêu ngạo nhất thời biến mất rồi.

"Nhược Hi, đã lâu không gặp. . ."

Đứng vào lúc này, trong hành lang xuất hiện một đạo cực kỳ êm tai âm thanh, như xảo oanh xuất cốc, dễ nghe đến cực điểm.

Lý Chấn Hiên nghe được âm thanh sau, nhất thời run lập cập, cuống quýt trốn đến Vương Dật sau lưng, thấp giọng nói: "Lão đại, ngươi có thể tuyệt đối đừng động, huynh đệ ta cái mạng này dựa cả vào ngươi. . ."

Mộng bức chỉ ở trong chớp mắt, Vương Dật mờ mịt hỏi: "Ngươi làm sao?"

"Xuyt, ngươi nhỏ giọng một chút. . ."

Lý Chấn Hiên vội vàng nói: "Lâm Tịch Dao đến rồi, ngàn vạn không thể để cho nàng nhìn thấy ta."

"Tại sao?"

"Ta trộm nàng nội y thì bị phát hiện, nữ nhân này cầm 'Thiên Huyền kiếm' truy sát ta 2 vạn nhiều lý. Ta suýt chút nữa liền bị chặt. . ."

Lý Chấn Hiên run giọng giải thích, hẳn nhớ tới ngay lúc đó khủng bố, nhưng không khỏi có chút hải hùng khiếp vía.

Vương Dật nhất thời không nói gì, nghĩ thầm: Giời ạ, ta nếu như nữ ta cũng chặt ngươi.

Đứng ở chỗ rẽ lầu Diệp Nhược Hi nghe xong, mặt cười lộ ra vẻ phức tạp, nhẹ giọng nói: "Đã lâu không gặp, Tịch Dao tỷ tỷ. . ."

Chậm rãi, một cái tuyệt thế thiên ảnh, đi ra.

Trong phút chốc, này một vùng không gian trong nháy mắt động lại.

Một tên như tinh không trắng sáng giống như thiếu nữ, chậm rãi đi ra.

Nàng sẽ không vượt quá 18 tuổi, đại khái 1 mét 65 tả hữu, ăn mặc màu trắng áo đầm, ba ngàn thanh ti buông xuống quá kiên, bảo thạch giống như đôi mắt đẹp có ánh huỳnh quang đang nhấp nháy, khéo léo mũi ngọc tinh xảo hơi nhếch lên, phối hợp béo mập đôi môi, phi thường mê người.

Nam nhân mị lực, trước khí thế. Nữ nhân mỹ lệ, ở khí chất.

Thiếu nữ mặc áo trắng ngũ quan tinh xảo hoàn mỹ, mà khí chất của nàng, càng là thăm thẳm kỳ ảo, thiên hạ vô song, đương thực sự là cực phẩm trong cực phẩm.

Nàng chính là Cô Vô Giới công nhận đệ nhất mỹ nữ: Lâm Tịch Dao.

Lâm Tịch Dao sau khi xuất hiện, nhẹ nhàng nở nụ cười, nhẹ giọng hỏi: "Diệp Nhược Hi, Lý Chấn Hiên cùng với ngươi sao?"

Diệp Nhược Hi nghe xong, trầm mặc chốc lát, nghiêng đi mặt cười nhìn về phía một chỗ.

Lâm Tịch Dao nhìn sang, đầu tiên nhìn phát hiện Vương Dật, trong con ngươi xinh đẹp không có một tia sóng lớn.

Nàng nhìn về phía một bên, nhất thời sững sờ.

Lâm Tịch Dao đệ nhất mỹ nữ xưng hô, từ không bị lay động quá. Nhưng hôm nay, nàng nhìn thấy có thể lay động đối thủ chính mình, hơn nữa là cường địch.

Nàng, không còn là đệ nhất mỹ nữ.

Nàng, thiên hạ có song,

Thắm Bông bình tĩnh nhìn kỹ đối phương, trong con ngươi xinh đẹp có ánh huỳnh quang lóe lên một cái rồi biến mất.

Nhị nữ yên lặng nhìn kỹ, ai cũng không có động tĩnh.

Không thể phủ nhận, nữ nhân liên yêu thích khá là, ai cũng sẽ không thoát tục. Bất kể là thái thượng cảnh Nữ thần Vương, hay vẫn là người phạm tục công nhận thiên chi kiều nữ.

Mấy phút sau.

"Ngươi tên là gì?"

Lâm Tịch Dao mở miệng, nàng từ không chủ động mở miệng, ngày hôm nay xem như là ngoại lệ.

Thắm Bông nhẹ nhàng nở nụ cười, thê mỹ tuyệt luân. Nàng không để ý tới đối phương, mềm nhẹ nắm lên Vương Dật tay, nói: "Lão công, chúng ta đi phòng học."

Vương Dật gật gật đầu, hai người sóng vai rời đi.

Lâm Tịch Dao thấy, bắt đầu nhìn thẳng vào lên Vương Dật đến, có thể ở trong nháy mắt tiếp theo. . .

Nàng rút cục lần thứ hai nhìn thấy cái kia trộm đồ lóe gia hỏa, mặt cười nhất thời chìm xuống, trong con ngươi xinh đẹp bắn ra kinh thiên sát cơ.

Lý Chấn Hiền cái nào nghĩ đến Vương Dật lại đột nhiên rời đi, đang tự sửng sò, trong nháy mắt cùng Lâm Tịch Dao sát nhân ánh mắt gặp gỡ.

Đây là cỡ nào nằm thảo! ! !

"Này, mỹ nữ. . ."

Hắn sững sờ chốc lát, giờ tay lên đến, làm cái khiến người ta cười sặc sụa động tác, sau đó trực tiếp xoay người chạy như bay, tốc độ được kêu là một cái kinh người.

"Ngươi đứng lại đó cho ta!"

Lâm Tịch Dao kiêu quát một tiếng, liền muốn phi thân đuổi theo.

"Tịch Dao tỷ tỷ. . ."

Diệp Nhược Hi kéo nàng lại cánh tay ngọc, khò sở cầu xin: "Ta trải qua giáo huấn tên kia, xin ngươi buông tha hắn. . ."

"Nhược Hi. . ."

Lâm Tịch Dao hàn mặt cười nói: "Ta làm như vậy cũng là muốn tốt cho ngươi, cái kia dám ~ tặc hội phá hủy ngươi. . ."

Diệp Nhược Hi nghe xong liên tục lắc đầu, nói cái gì cũng không buông tay.

. . .

Vương Dật cùng Thắm Bông vòng qua các nàng, hướng về cao một 2 ban đi đến.

"Lão công, cái kia Lâm Tịch Dao như thế nào?"

Thắm Bông trầm mặc chốc lát, nhẹ giọng hỏi.

"Hả? Ha ha. . ."

Vương Dật đầu tiên là sửng sò, sau đó nở nụ cười, hôn nàng mặt cười một tý, ôn nhu nói: "Ta Bồng Nhi so với nàng đẹp để gặp một vạn lần."

Thắm Bông nghe xong, chủ động dâng lên môi thơm, vui rạo rực nói: "Lão công thật tốt. Đúng rồi, ta đến cùng Đại tỷ Nhị tỷ nói một chút Lâm Tịch Dao sự tình."

Nàng nói xong liền lấy ra điện thoại di động.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 168: Không nên võng mắt, nhất định phải bạc tia

Vương mỗ người có chút phạm mộng, mờ mịt hỏi: "Tại sao muốn nói chuyện của nàng?"

Thẩm Băng trải qua bấm tiểu loli điện thoại, nghe xong đôi mắt đẹp nhìn về phía đối phương, cười nói: "Nàng là 'Đạo thai', cùng Nhị tỷ một cái thể chất đây."

Cái gì?

Vương Dật trong lòng nhất thời cả kinh.

Điện thoại mở ra, tiểu loli nhưng vẫn không tiếp, Thẩm Băng đợi một lúc, liền cắt đứt: "Các nàng trải qua tiến vào Thiên Thế Giới, ta buổi trưa lại đánh."

Vương Dật gật gù, lời kéo nàng hướng cao một 2 ban đi đến.

"Sư tôn. . ."

Liễu Thiên Nhi đang đứng ở cửa lớp học, nhìn thấy bọn hắn sau, vội vàng đi tới.

Nàng hôm nay mặc đặc biệt đẹp đẽ, màu xanh nhạt tiểu hương y phục, màu trắng tennis váy ngắn, cặp kia thon dài trắng nõn đùi đẹp đầy đủ tôn lên xuất đến.

Liễu Thiên Nhi đi tới gần, nhìn Vương Dật một chút, hướng Thẩm Băng hành thầy trò lễ.

Thẩm Băng thấy ái đồ ngày hôm nay này thân 'Trang bị', tiểu nhãn nheo lại đến rồi, hắn buông ra tay ngọc, nhẹ giọng nói: "Lão công, người tiên tiến phòng học, ta cùng Thiên Nhi có lời muốn nói."

"Được!"

Vương Dật không có thâm nghĩ, lạnh lẽo nhìn Liễu Thiên Nhi một chút, đi vào 2 ban.

Thẩm Băng thấy hắn sau khi rời đi, mặt cười vì hơi trầm, nói: "Lên."

Liễu Thiên Nhi nghe xong giờ lên mặt cười.

Thẩm Băng đánh giá đối phương chốc lát, có chút lạnh nhạt nói: "Người ngày hôm nay rất đẹp đẽ."

Nàng không có nói đối phương tu vi tiến cảnh, cũng không có hỏi dò ái đồ đối với công pháp cảm ngộ tâm đắc, mà là nói nàng bề ngoài. . .

Thẩm Băng người sư phụ này, không xứng chúc, bởi vì nàng cảm thấy một tia uy hiếp.

Liễu Thiên Nhi trong lòng nhất thời cả kinh, hoảng hốt vội nói: "Thiên Nhi bất luận thể nào trang phục, cũng không kịp sư tôn vạn nhất."

"Ồ?"

Thẩm Băng cười khê, giờ lên tay ngọc, mò trên Liễu Thiên Nhi tiêm tiểu cầm, sau đó nhẹ nhàng nâng lên.

Liễu Thiên Nhi mặt cười vì vi dương.

Thẩm Băng sâu sắc nhìn đôi mắt đẹp của nàng, từng chữ từng câu hỏi: "Ngày hôm qua, có phải là phát sinh cái gì?"

Liễu Thiên Nhi nghe xong, phương tâm nhất thời hoảng hốt, phần môi không khỏi vì khê nhếch mở ra không ít.

Thẩm Băng thấy sau, biết thật sự có vấn đề, đôi mi thanh tú nhất thời dựng đứng, giờ lên khác một cánh tay ngọc, mò lên trán của nàng.

Liễu Thiên Nhi cuống quýt nhắm lại đôi mắt đẹp.

Nửa phần nhiều chung sau.

"Hò. . ."

Thắm Bông nhẹ nhàng ói ra miệng như lan khí tức, tự nói: "Cũng còn tốt, vẫn là tấm thân xử nữ."

Liễu Thiên Nhi nhất thời bối rối, không nhìn được mở đôi mắt đẹp.

Thắm Bông thu hồi một cánh tay ngọc, một cái tay khác ở đối phương mặt cười trên nhẹ nhàng tìm tòi, nhẹ giọng hỏi: "Thiên Nhi, Bồng cung đối với ngươi như thế nào?"

Liễu Thiên Nhi nghe xong, hoảng hốt vội nói: "Sư tôn đối với đệ tử có tái tạo chi ân, đệ tử coi như. . ."

Nàng còn chưa nói hết, Thắm Bông dò ra trắng nõn ngón cái, nhẹ nhàng ấn lên nàng phần môi, nói: "Không cần phải nói cái kia, ngươi biết Bồng cung tâm ý là tốt rồi. . ."

Liễu Thiên Nhi nghe xong, đôi mắt đẹp trong nháy mắt, có chút tiểu mờ mịt.

Thắm Bông tiếp tục vỗ về đối phương vô cùng mịn màng mặt cười, chậm rãi nói: "Ta tuy không phải hậu cung chi chủ, nhưng là chính cung một trong, có dẫn tiến quyền lợi. Ngươi cẩn thận, đợi chúng ta hầu hạ xong sau, ngươi thì sẽ có rất lớn cơ hội. . ."

Liễu Thiên Nhi xem qua Chân Huyền truyện, nhất thời nghe hiểu những câu nói này, đôi mắt đẹp đột nhiên sáng ngời, vội vàng đáp: "Vâng. . ."

Thắm Bông thấy nàng cao hứng như thế, không nhìn được nhẹ nhàng nhéo nàng non mềm khuôn mặt, xùy xùy nói: "Nhìn đem ngươi mỹ."

Chúng ta Thiên Nhi đồng học nhất thời ngượng ngừng buông xuống mặt cười.

Thắm Bông thả xuống tay ngọc, mặt cười nghiêm lại, nói: "Trước đó, ngươi cần phải đem thực lực của chính mình nâng lên. Ngươi không chỉ có là ta thủ tịch đệ tử, càng phải làm chính cung chi loại kém nhất người."

Liễu Thiên Nhi nghe xong giờ lên mặt cười: "Thiên Nhi sẽ không để cho sư tôn thất vọng."

"Ngươi không nên khinh thường."

Thắm Bông ngưng tiếng nói: "Cái kia Nguyệt Thi Lam, lúc nào cũng có thể sẽ đuổi theo ngươi. . ."

"Nguyệt sư tỷ?"

Liễu Thiên Nhi ngẩn ngơ, có chút xem thường nói: "Nàng cơ sở quá kém, Thiên Nhi sẽ không để cho nàng đuổi theo."

"Ngươi không hiểu. . ."

Thắm Bông lắc đầu than nhẹ: "Nàng là 'Thông linh tiên thân', hay vẫn là hiếm thấy nhất 'Ánh sao thân thể', có thể mượn tinh thần chi lực cô động thần thông. Nguyệt Thi Lam nếu thành công lấy ra đệ một ngôi sao, thực lực của nàng thì sẽ tăng nhanh như gió. Nếu là đúc luyện một phương Tinh Hà, lấy thực lực của ngươi bây giờ, nhiều lắm cùng nàng đánh hoà nhau. Vì lẽ đó, ngươi cần phải ở 3 tháng bên trong, đột phá 'Vạn sơn ngàn sông' cảnh giới. . ."

Liễu Thiên Nhi trực tiếp nghe bối rối.

Thông linh tiên thân? Đó là cái gì?

...

Vương mẫu người tiến vào ban sau, bị Sơn Vô Lăng gọi lại.

"Vương Dật, Thắm Bông đến rồi sao?"

Nàng có chút tiểu căng thẳng hỏi.

Vương Dật ừ một tiếng, nói: "Nàng ở cửa nói chuyện với Thiên Nhi đây, lập tức đi vào."

Sơn Vô Lăng nghe xong, phức tạp liếc mắt nhìn hắn, về đến chính mình chỗ ngồi.

Vương Dật không để ý tới nàng nữa, đi tới chính mình chỗ ngồi.

Ngày hôm nay Đông Phương Yên Nhiên không có đến, Lưu Hiểu Vận cũng đi đến lão đệ phía trước chỗ ngồi, xem ra Liễu Thiên Nhi ngày hôm qua không ít bỏ công sức.

Mấy phút sau, thế thầy trò đi tới.

"Ngươi trước về chính mình chỗ ngồi, ta đi tìm dưới Sơn Vô Lăng."

Thảm Băng nhẹ giọng nói.

Liễu Thiên Nhi gật đầu hẳn là, ly khai nàng.

Sau một khắc, Luru gia tỷ đệ nhất thời kinh ngạc.

Thiên, hảo mỹ nữ sinh, nàng là ai?

Luru Tinh phi thường không bình tĩnh, hẳn đem điện thoại di động xem là tấm gương chiếu một cái chính mình, liền muốn đứng dậy đã qua chào hỏi.

"Không nên vọng động."

Luru Hiểu Vận đề lại lão đệ, thấp giọng nói: "Nữ sinh này thật không đơn giản."

...

Liễu Thiên Nhi ngồi vào vị trí sau, Vương Dật cho nàng phát tài cái tin nhắn: Băng Nhi tìm Sơn Vô Lăng làm gì?

Liễu Thiên Nhi mở ra tin nhắn sau, nhìn về phía hẳn, về: Một lúc nhượng sự tôn tự mình nói cho ngươi đi.

Vương Dật xem sau, tức giận hoành nàng một chút, ánh mắt nhưng đình chỉ đối phương thon dài trắng nõn đùi đẹp trên, ngưi nhần vẫn, phát nói: Bảo bối, ngươi ngày hôm nay thật là đẹp.

Liễu Thiên Nhi thấy sau, phương tâm một ngọt, về: Chỉ cần ngươi yêu thích, ta thế nào xuyên cũng có thể. . .

Được chứ, câu nói này có chút khiêu khích .

Vương mỗ trong lòng người nóng lên, lỗ mũi vì vi mở ra , phát nói: Lão công đặc biệt yêu thích tất chân.

"A?"

Liễu Thiên Nhi xem sau nhất thời ngây người , một mặt tiểu mờ mịt nhìn về phía đũa kia.

Vương mỗ người chống lỗ mũi, hướng nàng dùng sức gật đầu.

Thiên Nhi đồng học mặt cười có chút đỏ, trắng nõn hàm răng nhẹ nhàng cắn vào cặp môi thơm, nhìn thẳng hẳn chốc lát, về: Lão công. . . Thích gì màu sắc ?

Được chứ? Lời này hỏi.

Chúng ta Vương mỗ người Tiểu Vũ Trụ nhất thời bạo phát rồi.

Hắn tăng tăng thờ hồn hển mấy hơi thờ hồng học, phát nói: Màu đen tốt nhất, màu tím thượng giai, vô sắc cũng được. Không nên vọng con mắt, nhất định phải bạc tía.

Liễu Thiên Nhi mở ra tin nhắn sau, mặt cười càng đỏ. Nàng không nhịn được sờ sờ mặt cười, trả lời: Ta hiện tại. . . Trong bao thì có.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 169: Các người không muốn ra tay

Trong bao. . . Thì có?

Vương mỗ người ngưi nhần tròn lên tròn trịa, bên trong lóe lên đáng sợ ánh sáng xanh lục.

Liễu Thiên Nhi vuốt nóng lên mặt cười, lại truy phát tài một cái tin nhắn: Chính là màu đen, có muốn hay không. . . Xuyên cho người xem?

"Hò. . ."

Vương mẫu người lỗ mũi trong nháy mắt chống được cực hạn, trong đầu thoáng hiện một bộ hương diễm tình cảnh: Liễu Thiên Nhi tu tu thoát cởi giày, giơ lên thon dài chân ngọc, làm nổi lên kêu gọi thiên tức chậm rãi ăn mặc hắc ti, này mê người động tác thực sự là. . .

U. . . U tây. . .

Vương Dật thật sự rất muốn nhìn, đang muốn phát 'Hào' chữ.

'Tê rồi' tiếng vang xuất hiện, Sơn Vô Lăng đứng dậy, cùng Thẩm Băng đi ra phòng học.

Vương Dật thấy cảnh này, trong nháy mắt bình tĩnh lại, hần phát nói: Ở trường học không tiện, ngày nào đó có cơ hội, người đơn độc mặc cho ta xem

Liễu Thiên Nhi mở ra tin nhắn sau, mặt cười càng đỏ, đôi mắt đẹp cũng càng sáng hơn, nàng nhìn về phía đối phương, e thẹn vô hạn gật gật đầu.

Vương Dật hướng nàng mỉm cười, thân thể nhưng là vi hơi cung.

Một đời thần tăng lại đã thức tỉnh, nhất định phải đi áp chế.

. . .

Nhị nữ xuất phòng học, đi tới một chỗ hẻo lánh góc.

Sơn Vô Lăng buông xuống mặt cười, không dám cùng nàng nhìn thẳng.

Thẩm Băng nhẹ nhàng nở nụ cười, hỏi: "Người còn ở hận ta?"

Sơn Vô Lăng vội vàng lắc đầu, thấp giọng nói: "Này thiên là ta lỗ mắng, chọc giận tiền bối, Vô Lăng sau đó tự trách không ngót."

"Àn, không sai. . ."

Thẩm Băng thái độ đối với nàng rất là thoải mái, khẽ cười nói: "Đã như vậy, người có thể có tâm bái vào Bồn cung danh nghĩa?"

"Sơn Vô Lăng bái kiến sư tôn!"

Sơn Vô Lăng không có một chút do dự, hai con tay ngọc trực tiếp ôm quyền, khom mình hành lễ.

"Tốt vô cùng!"

Thẩm Băng tay ngọc phát một cái, hư không sản sinh một luồng nhu hòa kinh phong, đỡ thẳng đối phương thân thể. Nàng nhẹ giọng nói: "Bắt đầu từ hôm nay, người chính là Bồn cung danh nghĩa đệ nhị đệ tử. . ."

. . .

Trong phòng học.

Chúng ta Thiên Nhi đồng học chính cho Vương mẫu người đưa thu ba đây, điện thoại bỗng nhiên vang lên. Nàng mị nhãn như tơ nhìn chăm chú đối phương, nhận điện thoại.

"Cái gì? Ai lớn mặt như thế?"

Đột nhiên, nàng bỗng nhiên đứng lên thân thể yêu kiều, lớn tiếng khê kêu.

Này biến số rất kinh người, bạn học cùng lớp nhất thời ngẩng đầu nhìn hướng về nàng.

Vương Dật hơi nhướng mày, biết xảy ra vấn đề rồi, đứng dậy đi tới.

Lúc này Liễu Thiên Nhi mặt cười trải qua chìm xuống dưới, lạnh giọng hỏi: "Các người ở nơi nào? Được, ta lập tức đến. . ."

Nàng nói xong liền cúp điện thoại.

"Điện thoại của ai?"

Vương Dật đi tới gần cau mày hỏi.

"Là Trâm sư tỷ, nàng cùng Nguyệt sư tỷ bị mấy cái tân sinh đùa giỡn."

Liễu Thiên Nhi trầm giọng nói.

"Cái gì?"

Vương Dật nhất thời vừa giận vừa sợ: "Ở nơi nào?"

"Cao hai lớp học dưới."

"Ta hiện tại đã qua. . ."

Vương Dật xoay người liền phải rời đi.

"Lão công. . ."

Liễu Thiên Nhi kéo lại hắn: "Sư tỷ cho ta gọi điện thoại, người đừng tới, ta đến liền được rồi. . ."

"Đùa gì thế?"

Vương Dật nhất thời không đồng ý: "Nữ nhân đánh nhau ta mặc kệ, lần này không được. . ."

"Lão công, các người đang nói cái gì?"

Đúng vào lúc này, Thẩm Băng mang theo Sơn Vô Lăng đi vào phòng học, người trước nhìn thấy hai người bắt tay, tiểu nhân trực tiếp nheo lại đến rồi.

Liễu Thiên Nhi cuống quýt buông ra Vương Dật đại thủ, đi tới sư tôn trước mặt, nói ra tất cả.

"Cái gì?"

Thẩm Băng đôi mi thanh tú trực tiếp bay lên đến rồi, khẽ kêu nói: "Đệ tử của chúng ta bọn người cũng dám chia sẻ? Lão công, ta đi một chuyến. Hai người các người, đi theo ta. . ."

Nàng nói xong liền chuyển qua thân thể yếu kiều, đi ra phòng học.

Liễu Thiên Nhi cùng Sơn Vô Lăng đối diện một chút, đi theo.

"Lão bà. . ."

Vương Dật đuổi theo ra phòng học, đi tới Thẩm Băng bên người: "Các người không nên động thủ, ta đến xử lý."

Thẩm Băng nghe xong sững sờ: "Lão công muốn đích thân động thủ?"

Vương Dật gật đầu nói: "Sớm đánh muộn đánh đều là đánh, nhượng lão công trước tiên thử xem bọn hắn sâu cạn."

"Hả?"

Thẩm Băng rất nhanh phản ứng lại: "Lão công là muốn tham gia 'Tiêu Diêu Tông' chọn lựa?"

"Không sai, chúng ta mau tới thôi. . ." Vương Dật kéo Thẩm Băng tay ngọc, hướng dưới lầu đi đến.

Mấy phút sau, bọn hắn đi tới cao hai dạy học lầu dưới, rất xa liền nhìn thấy hai vị hoa khôi của trường bị ba cái tân sinh ngăn cản.

"Các người lại không để cho mở, hội xui xẻo."

Trâm Nguyệt Hi che ở bạn thân trước mặt, bình tĩnh mặt cười quát.

"Xui xẻo?"

Trong đó một cái nam sinh cười khẩy: "Mỹ nữ, người biết chúng ta là ai sao?"

"Lăn, bốn tiểu thư không cái kia hứng thú. . ."

Trâm Nguyệt Hi tiếp tục quát.

"Ha, người mới vừa nói gọi người, bọn chúng ta lắm. Đây đều 5 phút đã qua, người đâu? Ta xem. . . Ân. . .?"

Một nam sinh khác vừa nói vừa nhìn chung quanh, đột nhiên, hắn sững sờ.

Chỉ thấy một người cao lớn nam sinh, trầm mặt hướng phía bên mình chậm rãi đi tới. . .

Cái này không trọng yếu.

Nam sinh mặt sau, theo ba vị mi mục như họa nữ sinh, đều là cực phẩm trong cực phẩm

Ta thảo!

Thật sự giả ? Xinh đẹp như vậy?

Hắn có chút không dám tin tưởng con mắt của chính mình .

Mặt khác hai tên nam sinh cũng chú ý tới , nhất thời bị ba nữ dung mạo hấp dẫn, hồn đều làm mất đi.

"Vương Dật, Băng Nhi sư thúc. . ."

Hai vị hoa khôi của trường xem thấy bọn họ sau, phương tâm nhất thời buông lỏng, cuống quýt hướng đối phương chạy đi, ba cái nam sinh không có ngăn cản.

Nhị nữ chạy đến phụ cận, xấu hổ buông xuống mặt cười.

Nguyệt Thi Lam thấp giọng nói: "Sư thúc, chúng ta cho ngài cùng sư tôn mất mặt ."

Thẩm Băng thấy các nàng không có chuyện gì, bình tĩnh mặt cười nhất thời buông lỏng, ôn nhu cười nói: "Không có chuyện gì là tốt rồi."

Hai vị hoa khôi của trường không dám cùng nàng nhìn thẳng, tiểu nhân trong sưng mù mông mông, đáng ghét có chút tiểu đáng thương.

Thẩm Băng thấy, hướng Liễu Thiên Nhi nháy mắt một cái.

Liễu Thiên Nhi nhìn nàng tâm ý, nhẹ nhàng nở nụ cười, kéo qua hai vị hoa khôi của trường, thấp giọng an ủi.

"Ha, các mỹ nữ tốt. . ."

"Nhận thức một tý, ta là Hoa gia lão thập thất. . ."

Ba cái nam sinh cười đi tới.

Vương Dật nghiêng đi gương mặt tuần tú, nhẹ giọng nói: "Lão bà, các người không nên động thủ."

Thẩm Băng nghe xong gật gật đầu.

"Ha ha. . ."

Sau một khắc, Vương Dật bỗng nhiên nở nụ cười, chính chính quần áo, hướng ba người đi tới.

Bọn hắn rất nhanh gặp gỡ .

Anh em nhà họ Hoa đã sớm xem Vương Dật khó chịu , thấy hắn cản đường, lòng mày đồng thời vừa nhíu.

Hoa Thập Thất âm thanh quái dị nói: "Tiểu tử, ta đếm tới 3, người mau mau cho lão tử biến mất."

Vương Dật đã sớm nhìn ra tư vi của bọn họ: Hai cái Huyền cấp tám tầng, một cái chín tầng.

Thực lực này cùng anh em nhà họ Liễu gần như, chính mình hẳn là đánh thắng được.

Vương Dật hướng hắn gật gật đầu: "Được, vậy người mau đi. . ."

Hả?

Anh em nhà họ Hoa nhất thời sửng sốt.

"Người còn rất đùa bỡn."

Hoa Thập Thất cười gần một tiếng, giơ lên tay phải, thật sự mắng lên : "Một. . ."

"Đi gọi ại!"

Vương Dật thấy này hai bức lại thật bắt đầu đếm, trực tiếp vung lên đại cánh tay, độ cong được kêu là một cái tròn trịa.

Bàn tay của hắn hướng đối phương đầu lòi đình chém xuống.

'Oành '

Một tiếng vang trầm thấp nhất thời xuất hiện, Hoa Thập Thất trong nháy mắt biến mất rồi.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 170: Đầu của người quá bất phàm

Hai người khác đồng thời sững sờ, vừa bọn hắn chỉ cảm thấy tàn ảnh lóe lên, âm thanh quái dị sau khi xuất hiện, Hoa Thập Thất đã không thấy tăm hơi.

Sau một khắc.

"Lão thập thất, người. . ."

"Mười bảy. . ."

Bọn hắn đột nhiên kinh sợ một tiếng, nhanh chóng ngồi xổm người xuống đi.

Nguyên lai, Hoa Thập Thất không biết lúc nào bò ở trên mặt đất, không còn chút nào động tĩnh. Hắn chăm chú nhắm hai mắt, miệng mũi nơi liên tục dạt máu tươi, biểu như cực kỳ đáng sợ.

Nằm thảo!

Vương mỗ người nhất thời kinh ngạc, cuống quýt lui về phía sau mấy bước, ám đạo cái tên này vì sao như vậy nhuyển chân? Một chương liền. . .

Hắn sẽ không chết chứ?

"Lão công không cần lo lắng, này người chỉ là hôn mê bất tỉnh. Bên trong cơ thể người 'Hỗn Động thần tàng' mở ra hai phần mười, thực lực nhưng tăng cao không chỉ gấp đôi, này người thực lực không cao, tất nhiên là không chịu nổi."

Đúng vào lúc này, Vương Dật trong đầu xuất hiện Thẩm Băng truyền âm, hắn nghe xong nhất thời bỗng nhiên tỉnh ngộ: Không trách, cái tên này tu vi và anh em nhà họ Liễu gần như, nhưng ngay cả mình một cái tát cũng gang không được.

"Khốn nạn. . . , người giết mười bảy đệ. . ."

Lúc này, trong đó một cái nam sinh giật dử đứng lên, chết nhìn chòng chọc Vương Dật, trong mắt lửa giận ngập trời.

'Hồng '

Trong phút chốc, một luồng màu đỏ thẩm luồng khí xoáy bốc lên, hắn bốn phía không gian phát sinh nhẹ nhàng vặn vẹo.

Vương Dật cảm giác một luồng sóng nhiệt đập vào mặt kéo tới, không khỏi nở nụ cười, đang chờ mở miệng.

"Mười bảy đệ làm sao nằm lòng đất ? Thập tam, người làm gì. . . ?"

Đúng vào lúc này, một đạo thanh âm lạnh như băng xuất hiện .

"Cửu ca. . ."

Phẫn lên nam sinh nhất thời tản đi khí thế, quay đầu đi.

30 mét người ngoài ánh lấp lóe, một cái gầy gò nam sinh bỗng bồng bềnh mà tới, hắn đi tới Hoa Thập Thất bên cạnh, ngồi xổm xuống thân đi, sờ sờ đối phương động mạch lớn, sau đó ở bộ mặt, nhĩ cốt, xương gò má, sau nữa một trận tìm tòi, cuối cùng đình chỉ trước đình chỗ.

Lông mày của hắn chậm rãi nhún lại, hơn 10 giây sau, hắn đứng lên.

"Xương đỉnh đầu nứt , ra tay đủ tàn nhẫn, là hắn làm ra sao?"

Cửu ca chỉ vào Vương Dật, nhìn về phía một bên tộc đệ.

"Không sai, chính là hắn."

Tộc đệ nghiêng răng nghiêng lợi gật gật đầu.

Cửu ca nghe xong, đi về phía trước mấy bước, hướng Vương Dật lạnh lùng nói: "Tại hạ Hoa Thiếu Khuynh, không biết vị bằng hữu này xưng hô như thế nào?"

"Vương Dật."

"Vương Dật?"

Hoa Thiếu Khuynh đọc một lần, tìm tòi trong đầu ký ức, lại phát hiện chưa từng nghe nói danh tự này.

Hắn không nghĩ nữa , nói: "Bằng hữu có thể hay không cho Hoa mỗ giải thích một chút, chuyện gì thế này?"

"Không cái gì có thể giải thích."

Vương Dật nhún nhún vai, nói: "Những người này bắt nạt bằng hữu ta, không làm cho các nàng đi. Ta đến rồi, bọn hắn vẫn như cũ như vậy. Ta nhìn không được, liền đánh ngất một cái lấy đó cảnh giới. . ."

"Ha ha ha. . ."

Hoa Thiếu Khuynh nở nụ cười, rất lạnh. Hắn sâu sắc nhìn Vương Dật, từng chữ từng câu hỏi: "Người có biết chúng ta đến từ nơi nào?"

"Người có bị bệnh không!"

Vương Dật liếc mắt nhìn, âm thanh quái dị nói: "Các người từ đâu tới đây ăn thua gì đến ta? Ngày hôm nay liền như thế quên đi. Nếu là còn có lần tới, thì đừng trách ta trở mặt vô tình. ."

"Cái gì? Nằm thảo giới ạ. . ."

"Đi người ma túy, người đi một cái thử xem?"

Này hai tên tộc đệ nghe xong, nhất thời lớn tiếng tức giận mắng lên.

Hoa Thiếu Khuynh giơ tay lên ngăn cản bọn hắn, nhìn Vương Dật, con mắt chậm rãi nhắm lại.

Cùng lúc đó, một ít tân sinh bị hấp dẫn lại đây, ở 10 mét ngoại vi xem, bọn hắn ba lạng thành đôi, tụ 30 nhiều người.

"Hả? Bọn hắn không phải Hoa gia người sao?"

Trong đó một học sinh nhận ra mấy người lai lịch.

"Nghe nói Hoa Thiếu Đình cũng tới, hắn làm sao không có ở? Ta còn muốn gặp gỡ 'Thập đại thiên kiêu' phong thái đây."

Khác một học sinh có chút tiếc hận nói.

Vương Dật nghe được bọn hắn nghị luận sau, không diện sững sờ.

Mấy người này là thập đại thiên kiêu tộc nhân?

"Bằng hữu, người tổn thương ta tộc đệ, nhất định phải cho lời giải thích, bằng không. . ."

Hoa Thiếu Khuynh lạnh lùng nói.

"Bằng không cái gì?"

Vương Dật cười ha ha hỏi, nắm đấm chậm rãi nắm lên. Hoa Thiếu Khuynh thực lực ở Thiên cấp hai tầng. Nếu là thả tại quá khứ, hắn khẳng định đánh không lại, hiện tại liền không nhất định. .

"Bằng không. . . , một lúc người liền biết rồi."

Hoa Thiếu Khuynh vừa mới nói xong dưới, 'Xì' một tiếng, thân thể trong nháy mắt hóa thành tàn ảnh, quỹ mị bình thường nhắm phía Vương Dật.

Hắn thoáng qua tới gần, lấy tay chụp vào đối phương yết hầu.

Vương Dật mảy kiếm dừng đứng, thân thể vi chếch, trong nháy mắt tránh thoát đối phương tỏa hầu. Tay trái ở đối phương cánh tay nhanh chóng một đáp, hướng về một bên hư không mang đi.

Hoa Thiếu Khuynh cảm giác thân thể bị sức mạnh của chính mình lôi kéo, hơi không khống chế được, vội vàng dòn khí đan điền, bảo nguyên thủ nhất.

Vương Dật cảm giác một nguồn sức mạnh hướng phía sau thu đi, biết cơ hội tới, dưới chân bỗng nhiên giẫm một cái, theo đối phương thu về kinh lực, lôi đình mà trên.

Cánh tay phải của hắn lần thứ hai chuyển động tròn trịa, lúc này nhưng là dùng đủ khí lực. Thực lực đối phương quá cao, trong lòng hắn thật sự không chắc chắn.

"Này. . ."

Vương Dật lớn tiếng kêu quái dị, hữu quyền dùng sức hướng phía dưới ném tới.

Hoa Thiếu Khuynh cảm cảm thấy hoa mắt, đang tự sững sờ, sau một khắc. . .

'Dùng'

Một tiếng nặng nề nổ vang đột nhiên xuất hiện, nó đến chính là như vậy đột nhiên. . .

Nhưng thấy Hoa Thiếu Khuynh đầu rõ ràng trầm xuống phía dưới, miệng lại bị đánh văng ra, nửa đoạn đầu lưỡi đều lộ ra. Hắn toàn thân chấn động mạnh, hai tay bằng không loạn vũ, làm như muốn trao chút gì, làm thế nào cũng không bắt được.

Đây là một loại đại thống khổ, càng là một loại đại bi ai.

Vương Dật cấp tốc lùi về sau, cảm giác hữu quyền tê dại một hồi, trực tiếp kinh ngạc, ngờ ngác than thở: "Thật là lợi hại, đầu của ngươi quá bất phàm."

"Phốc. . ."

"Hi hi. . ."

Mặt sau mỹ nữ môn nghe hắn nói đến thực sự thú vị, dòn dập không nhịn được bật cười, Thẩm Băng cũng là che miệng cười khẽ.

"Ngươi. . . Ngươi. . ."

Hoa Thiếu Khuynh nhìn chòng chọc vào Vương mỗ người, dùng sức gào thét, liệu mạng chen hai cái 'Ngươi' chữ sau, liền không thể kiên trì được nữa.

Hắn cảm thấy thiên địa xoay tròn lợi hại, chính mình căn bản là không có cách đứng vững.

Ở người vậy xem ánh mắt khiếp sợ trong, Hoa Thiếu Khuynh bắt đầu chuyển nổi lên quyền quyền.

"Một vòng, hai vòng, ba vòng. . ."

Vương mỗ người đặc biệt vô liêm sỉ mấy, sau đó thán tiếng liên tục: "Trâu bò, kiên trì nhiều như vậy rào cản còn có thể không ngược lại, ngươi là làm thế nào đến? Lợi hại ta ca. . ."

Hoa Thiếu Khuynh chính ở khổ sở chống đỡ, nghe tiếng nhất thời khí huyết công tâm, mắt tối sầm lại, 'Phù phù' một tiếng hôn mê bất tỉnh.

"Cửu ca. . ."

Hoa Thiếu Khuynh hai tên tộc đệ dòn dập rống to, vội vàng chạy hướng về hắn.

Vương Dật không tiếp tục để ý, xoay người về đến các mỹ nữ bên người.

"Lão công, ngươi chảy mồ hôi. . ."

Thẩm Băng cười khẽ, giơ lên tay ngọc, nhẹ nhàng lau lau rồi một tý trán của hắn.

"Cái kia Hoa Thiếu Khuynh đầu thật sự rất cứng, chấn động đến mức ta quá chừng."

Vương Dật sực tay đao.

Thảm Băng không khỏi bật cười, nắm lấy hắc đại thủ, nhấc đến trước ngực, ở chúng nữ ước ao nhìn kỹ, nhẹ nhàng thổi.

Vương mẫu người nhất thời như gặp gió xuân.

Thảm Băng thổi mấy lần sau, đôi mi thanh tú bỗng nhiên hơi động, nghiêng đi mặt cười nhìn về phía xa xa, nhẹ giọng nói: "Lại tới nữa rồi một cái, so với này mấy cái lợi hại nhiều lắm. . ."

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 171: Lựa chọn thứ ba

Vương Dật trong lòng hơi động, quay đầu nhìn lại.

Gần ngoài trăm thước, một bóng người cao to chậm rãi đi tới.

Hắn đi cũng không nhanh, phi thường có nhịp điệu, mỗi một bước đều tự nhiên mà thành, phảng phất cùng vùng thế giới này hòa vào nhau .

Tóc của hắn rất dài, quá bên hông, nhìn qua rất xoăn tung, nhưng không ngổn ngang.

Vương Dật nhất thời kinh ngạc: "Này không phải long châu tranh châm biếm lý, Ngô Không cái kia Saiyan ca ca sao?"

Thảm Băng đương thật không biết hắn đang nói cái gì, nhẹ giọng nói: "Lão công, người này cùng bọn hắn khí tức tương đồng, hắn là đồng nhất tộc nhân."

Vương Dật nghe xong gật gật đầu: "Hắn hắn là chính là người khác nhắc tới Hoa Thiếu Đình, cái kia cái gì 'Thập đại thiên kiêu' ."

Thảm Băng trầm ngâm chốc lát, nói: "Lão công, thực lực của hắn, so với người bây giờ muốn cao hơn một chút điểm, vẫn để cho ta. . ."

"Không được!"

Vương Dật không chút suy nghĩ, trực tiếp đánh gãy nài: "Đây là nam nhân sự tình, các ngươi không nên nhúng tay."

Thảm Băng sâu sắc nhìn hắn, trước mắt hiện lên một cái ký ức mãnh vỡ.

. . .

Hồng Linh đại lục, Liệt Thiên ngân xuất hiện trước.

Tam đại Thiên đế, các chiếm một phương cương vực. Bọn hắn là bạn tốt, cũng là tử địch.

Ở về mặt thực lực, bọn hắn không ai phục ai, mỗi lần cách mấy ngày thì sẽ vượt biển tình không, tiến hành khoáng thế giao phong.

Hỗn Độn đế cung trong, mỗi một lần Thiên đế rời đi thì, năm vị Nữ thần Vương thì sẽ run như cây sậy. Các nàng từ những khác đế cung hiểu rõ đến, chính mình phụ quân bắt đầu đánh nhau không muốn sống, thường thường đồng thời khiêu chiến hai tên Thiên đế.

Kết quả có thể tưởng tượng được.

Một lần, Hỗn Độn Thiên đế huê trọng thương trở về, tiến vào sau điện liền thổ huyết không ngừng, suýt chút nữa ngã xuống .

Năm vị Nữ thần Vương thực sự nhìn không được , Sur Phi Yên làm như hậu cung chi chủ, cuối cùng lấy dũng khí nói: "Kính xin Thiên đế vì tỷ muội chúng ta, đối xử tử tế thân thể của chính mình."

Hỗn Độn Thiên đế bỗng nhiên quay đầu, lạnh lùng nói: "Đây là nam nhân sự tình, các ngươi không cần phải để ý đến. . ."

Hắn sau khi nói xong, bỏ qua năm vị Nữ thần Vương nâng, một mình về vào tẩm cung.

Sur Phi Yên nhìn bóng lưng hắn rời đi, thống khổ nhắm lại đôi mắt đẹp, nắm giữ tuyệt thế phương hoa mặt cười trên, trượt xuống hai đạo thanh lệ, thân thể yếu kiêu run run rẩy rẩy, bất cứ lúc nào thì sẽ té ngã.

Mặt khác bốn vị Nữ thần Vương vội vàng đỡ lấy nàng. . .

. . .

Nghĩ tới đây, Thẩm Băng đôi mắt đẹp không khỏi tối sầm lại.

Nàng rất sợ sệt, thật sự rất sợ sệt. Sự hiện tại hạnh phúc chỉ là nháy mắt, chẳng bao lâu nữa, các nàng thì sẽ lần thứ hai về đến này vô tận Băng Hàn chi trong.

Vương Dật thấy Thẩm Băng về mặt có dị, vội vàng nắm lên nàng tay ngọc, hỏi: "Lão bà, ngươi làm sao?"

Thẩm Băng nhìn thẳng hần chốc lát, nhẹ giọng nói: "Lão công, đối với Đại tỷ khá một chút, nhiều năm như vậy, nàng vì chăm sóc tỷ muội chúng ta, thật sự chịu không ít khổ. . ."

"Ta nhất định sẽ."

Vương Dật trọng trọng gật đầu: "Ta hội thiện đối xử các ngươi mỗi người, vĩnh viễn. . ."

Thẩm Băng nghe xong nở nụ cười, mềm nhẹ nắm hần đại thủ, đem này sự bất an sâu sắc đặt ở đáy lòng.

Cùng lúc đó.

"Hoa Thiếu Đình đến rồi!"

"Hần rốt cục xuất hiện. . ."

Bốn phía người vây xem dồn dập kinh sợ.

Vương Dật quay đầu nhìn lại, thấy đối phương trải qua đi tới 10 mét ở ngoài.

Hoa Thiếu Đình dài đến cũng không tính soái, góc cạnh nhưng rất rõ ràng, tràn ngập vẻ kiên nghị.

"Thập ca. . ."

"Ngươi rốt cục đến rồi."

Hai tên tộc nhân hoang mang hoảng loạn chạy đến trước mặt hắn.

Hoa Thiếu Đình nhìn về phía nằm trên đất hai tên tộc nhân, chậm rãi mở miệng: "Chuyện gì thế này?"

Một người trong đó vội vàng với hắn giảng giải tất cả, nhưng đem mình đùa giỡn hai vị hoa khôi của trường sự tình tình lược.

Hoa Thiếu Đình nghe xong, chậm rãi ngừng đầu, nhìn về phía Vương Dật.

Vương Dật một mặt bình tĩnh cùng hần đối diện.

Hai người ánh mắt đan dệt mấy sau, Hoa Thiếu Đình nhìn về phía một bên mấy vị mỹ nữ, nhất thời sững sờ.

Một lát sau, hắn đi về phía trước mấy bước, đứng lại.

"Ngươi gọi Vương Dật?"

Hoa Thiếu Đình chậm rãi mở miệng.

"Ngươi chính là Hoa Thiếu Đình?"

Vương Dật không đáng trả lời chắc chắn, hỏi ngược một câu. Hắn hiện ở trong lòng rất kinh ngạc, đối phương nội tức bàng bạc như biển, quả thực so với trên đất hai cái nhào nhai mạnh hơn quá hơn nhiều.

"Ha ha. . ."

Hoa Thiếu Đình nở nụ cười: "Thật không nghĩ tới, Tùng Sơn thị dĩ nhiên xuất một cái người thú vị."

Vương Dật nghe xong, nhất thời lộ ra quái lạ vẻ mặt. Hắn cảm giác đầu tiên chính là: Cái tên này đang tình tượng.

Hoa Thiếu Đình thấy hắn không nói lời nào, tiếp tục nói: "Vương Dật, ta tộc nhân đã biến thành bộ dáng này, ngươi có phải là đến cho lời giải thích?"

Vương Dật híp mắt lại, hỏi: "Ngươi muốn như thế nào?"

"U, chuyện ra sao a?"

Hoa Thiếu Đình còn không tới kịp mở miệng, một cái khiến người ta đau "bì" âm thanh bỗng nhiên xuất hiện, chỉ thấy Lý Chấn Hiên lao đảo đi tới.

Kẻ này nhìn thấy trên đất tình hình sau, đặc biệt khuếch đại nhảy lên, cả kinh nói: "A tây ba, hoa người điên, ngươi tộc nhân làm sao?"

Hoa Thiếu Đình thấy đối phương sau khi xuất hiện, sắc mặt nhất thời chìm xuống, lạnh lùng nói: "Lý Chấn Hiên, nơi này không ngươi sự tình, rút cho ta."

Một lời của hắn thốt ra, những người vây xem kia đều là lộ ra vừa khiếp sợ lại trúng đau về mặt.

Mẹ trúng, này người chính là Tần Nam đệ nhất tuần kiệt Lý Chấn Hiên? Làm sao bộ này quý đáng về?

"Hoa Thiếu Đình? Lý Chấn Hiên? Các ngươi ở diễn cái nào vừa ra đâu?"

Đột nhiên, một đạo thanh âm trong trẻo xuất hiện, một tên gầy gò học sinh từ đằng xa chậm rãi đi tới.

"Thiên, là Cổ Phi? Hắn cũng tới Thiên Dục trường đại học?"

Có người nhận ra hắn, nhất thời kinh kêu thành tiếng.

"Các ngươi mấy tên này, hết thấy rút cho ta. Trường học không phải các ngươi ngang ngược địa phương. . ."

Cùng lúc đó, một đạo thanh âm dễ nghe đột nhiên bay lên, Lâm Tịch Dao cùng ba nữ sinh chậm rãi đi tới, Diệp Nhược Hi cũng ở.

Như thế rất tốt, những người vây xem ồ lên nổi lên bốn phía. Bọn hắn cảm giác ngày hôm nay quá đáng giá, thả tại quá khứ, thấy một cái thiên kiều đều phi thường khó, ai muốn ngày hôm nay lại một tý nhìn thấy bốn cái?

Lâm Tịch Dao cùng Cổ Phi tới gần sau, nhìn thấy trên đất này hai cái nhào nhai, đồng thời sững sờ.

"Cái tên này là ai?"

Cổ Phi trong nháy mắt phản ứng lại, nhìn về phía Hoa Thiếu Đình.

Hoa Thiếu Đình không có để ý đến hắn, hướng Vương Dật nói: "Ta hiện tại cho ngươi hai cái lựa chọn. Một, mang ta tộc nhân đến xem bệnh, sau đó cho bọn họ đập đầu nhận sai. Hai, ta nhượng ngươi trở nên giống như bọn họ, cuối cùng hay là muốn đập đầu nhận sai."

"Ha ha. . ."

Vương Dật nở nụ cười: "Ta nhớ tới còn có lựa chọn thứ ba: Ta đánh cho ngươi ngay cả mình mẹ cũng không nhận ra. . ."

Một lời của hắn thốt ra, ở đây ngoại trừ Thẩm Băng mấy nữ sinh ngoại, tất cả mọi người không bắt đại kinh.

Thảo! Cái tên này đến cùng là ai? Lại dám cùng Hoa Thiếu Đình hò hét?

Lúc này, Hoa Thiếu Đình híp mắt lại đến rồi: "Ngươi là muốn đánh với ta một hồi?"

"Nơi này là trường học, 1 giờ sau, Bắc Giao Lâm Hải, ta chờ ngươi. . ."

Vương Dật cũng không phí lời, quảng câu nói, sau đó lôi kéo Thẩm Băng hướng cao một lớp học đi đến.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 172: Kinh thế (thượng)

Bọn hắn đi ra tầm mắt của mọi người sau, Vương Dật đứng lại thân thể, nói: "Các ngươi đừng đi. . ."

Mấy nữ đồn dập sững sờ.

Thảm Băng gật gù đầu: "Vậy các người đều về đi học đi."

Liễu Thiên Nhi có chút cuống lên, lấy dũng khí nói: "Sư tôn, ta cũng muốn đi . . "

Nàng này nói chuyện khỏe, hai vị hoa khôi của trường cũng biểu thị muốn cùng đi.

Son Vô Lăng không nói gì, nàng biết, nếu là đều đi tới, Thảm Băng sẽ không bỏ lại chính mình mặc kệ.

Thảm Băng trầm ngâm chốc lát, nhìn về phía Vương Dật: "Cùng với làm cho các nàng ở trường học lo lắng sợ hãi, không bằng tận mắt nhìn thấy mới đến an tâm, lão công cho là thế nào?"

Vương Dật nghe xong có chút không nói gì, không có kiên trì, gật đầu đồng ý .

Mấy người đi tới trường học ngoại, vẫy tay đánh xe.

"Lão. . . Vương Dật. . ."

Chúng ta Thiên Nhi đồng học ở sư tôn trước mặt hảo huyền không gọi sai , nàng cuống quýt đôi giọng, tiếp tục nói: "Ta nghe nói Hoa Thiếu Đình kiếm pháp rất lợi hại, một lúc khẳng định dùng kiếm, ta nhượng Bát đệ đi Mộ Tuyết tỷ tỷ nơi đó lấy đem binh khí đến đây đi."

Vương Dật nghe xong gật gù đầu: "Vậy thì phiền phức Thiên Diệp huynh đệ lấy một thanh thương đến."

Liễu Thiên Nhi thấy hẳn tiếp thu chính mình ý kiến, có chút tiểu khai tâm, vui rạo rức cho Liễu Thiên Diệp đánh tới.

Thảm Băng nhìn đồ đệ một chút, không nói gì.

Bọn hẳn rất mau đánh hai chiếc xe, hướng Bắc Giao chạy tới.

Vào giờ phút này.

Cao một tân sinh bộ 13 cái lớp, dĩ nhiên nổ tung .

"Các người biết chưa? Hoa Thiếu Đình muốn cùng Thiên Dực trường đại học thử tranh tài."

"Cái gì? Thật sự giả ?"

"Đương nhiên là thật sự, địa điểm hảo như ở Bắc Giao Lâm Hải. . ."

"Thảo, vậy còn ở này điều địa phương làm gì? Mau chóng tới. . ."

Được chứ, tin tức một truyền mười, thập xuyên bách. Không tới 5 phút, hết thầy tân sinh đều biết .

Bọn hẳn căn bản vô tâm đi học .

Trong phút chốc, tân sinh bộ hàng hiên đầu người giựt giây, những này cổ vũ các thiếu gia tiểu thư, như một đoàn thảo mãnh tử, người đẩy ta chen rơi xuống lớp học, hướng cửa trường học đi đến.

Ra trường sau, bọn hẳn không dám lấy ra thân pháp, nhân vì gia tộc có nghiêm lệnh, tuyệt đối không thể ở trước mặt người đòi bại lộ chính mình, bằng không nghiêm trị không tha.

Sau một khắc, mấy trăm tên học sinh đồng thời đứng ở mã bên đường đánh xe, trận chiến đặc biệt đáng sợ.

Đi ngang qua Thiên Dực trường đại học cho thuê sư phụ chói sáng, cũng không ai dám dừng lại, gia tăng chân ga nhanh chóng đi.

"Thảo! Ta trách cứ người. . ."

"Giời ạ, trở lại cho ta. . ."

Bọn học sinh giương nanh múa vuốt, không cam lòng rộng to.

. . .

Sau 50 phút.

Bắc Giao, Lâm Hải đình.

Trung ương chỗ, lít nha lít nhít đứng năm, sáu bách học sinh. Bọn hần làm thành một cái đường kính ước 30 mét vòng tròn.

Hoa Thiếu Đình đứng ở rào cửa miệng ở giữa, trên vai giang có một cái ba thước thanh phong.

Hần nhìn chăm chú phương xa, ánh mắt thâm thúy. Thanh phong từ từ, gọi lên trên đầu sợi tóc, rất có như vậy mấy phần Tiêu Tiêu tâm ý.

Trong đám người Cổ Phi thấy, nặn nặn mi tâm của chính mình, bất đắc dĩ tự nói: "Hoa Thiếu Đình, người này bức nguy trang đến mức có chút cao."

Trong đám người một vị trí khác, một bóng người lén lén lút lút hành ở cành lá trên, nơi nào nữ sinh nhiều hần đi đâu, không phải Lý Chấn Hiền còn có thể là ai?

Giữa lúc kẻ này hai mắt tỏa ánh sáng hướng một cái vui tươi nữ sinh đi đến thì, một cánh tay ngọc bồng nhiên xuất hiện ở lỗ tai của hần trên, sau đó dụng lực một nình.

"Lý ~ chấn ~ hiền, người đang làm gì?"

Diệp Nhược Hi cắn răng bạc, từng chữ từng câu hỏi.

"A!! Lão... Lão bà tha mạng..."

Kẻ này hét thảm một tiếng, lớn tiếng bi thiết.

Lâm Tịch Dao cùng hai nữ sinh đang đứng ở một đám trong nam sinh.

Các nàng bản không nghĩ như thế, có thể này Cổ Võ Giới đệ nhất mỹ nữ đi tới chỗ nào, này quần nam sinh liền cùng tới chỗ nào, căn bản không ngăn được, cuối cùng chỉ được coi như thôi.

"Vương Dật..."

Lâm Tịch Dao lẩm bầm khẽ nói, chuyển qua mặt cười hỏi: "Phương Phương, người gia cách nơi này không xa, biết cái này người sao?"

Cái kia gọi Phương Phương nữ sinh mờ mịt lắc đầu, nói: "Xưa nay chưa từng nghe nói, bất quá ta biết Liễu Thiên Nhi, nàng đến từ Tương Đình, sau khi về trường ta đi tìm nàng hỏi một chút..."

Lâm Tịch Dao nghe xong, trầm mặc chốc lát, nói: "Xem kết quả đi, nếu như Vương Dật ở 10 chiêu bên trong bị thua, liền không cần hỏi..."

Phương Phương nghe xong gật gật đầu.

Đúng vào lúc này.

Đoàn người bỗng nhiên xao động lên, bọn hần đồng thời quay đầu đi.

100 mét ngoại.

Vương Dật cầm một cái lượng ngân thương chậm rãi đi tới, bên cạnh hần theo năm vị mỹ nữ.

Thẩm Băng cùng lão công tay tay trong tay sóng vai đồng hành, nàng lưỡng tên đệ tử đỡ hai vị hoa khôi của trường theo ở phía sau.

"Ta thiên, ta nhìn thấy gì? Mỹ nữ a..."

"Hào có khí chất..."

"Trời ạ, nữ sinh này thật xinh đẹp, quả thực có thể cùng Lâm Tịch Dao cân sức ngang tài..."

Phần lớn người đều chưa từng thấy Thẩm Băng, giờ khắc này nhất thời kinh ngạc.

Một phen tiếng bàn luận trong Vương Dật mấy người tới gần nơi này.

"Lão bà, ta đi tới..."

Vương Dật nhìn về phía Thẩm Băng.

"Lão công cố lên..."

Thẩm Băng hướng hần ngọt ngào nở nụ cười, vung lên mặt cười, ở đối phương trên mặt nhẹ nhàng vừa hôn.

Này cũng không nên khấn, đoàn người nhất thời nổ tung.

Ở đây tuy rằng đều là Hoa Hạ Cổ Võ Giới tinh anh, nói tuấn kiệt cũng không quá đáng, nhưng bọn họ vẫn ở gia tộc tu luyện, rất ít cùng ngoại giới tiếp xúc. Nói trắng ra. . .

Là một đám độc thân cầu a a a a a a a!

Chúng ta Băng Nhi làm như thế, thật sự quá ngược cầu .

Vương mẫu người bị lão bà hương hương vừa hôn sau, không khỏi hào hứng quá độ, cười lớn một tiếng, thân thể phóng lên trời, một cái vron mình, vũng vàng rơi vào rào cản trong.

Hoa Thiếu Đình đã sớm chờ điên rồi, bởi vì hắn cũng bị ngược .

Từ từ lần đầu tiên gặp mặt, hắn liền coi trọng Thẩm Băng, cũng âm thầm hạ quyết tâm, nhất định phải làm cho nàng thành vì chính mình tình nhân.

"Vương Dật, ta nhượng ngươi ba chiều. . ."

Hoa Thiếu Đình lạnh lùng nói, hắn nóng lòng ở mỹ nữ trước mặt biểu hiện mình, thấy đối phương hạ xuống sau, trường kiếm trong tay ở trước ngực xoay ngang, nhưng chưa ra khỏi vỏ.

"Ha, đây là ngươi nói ?"

Vương Dật nở nụ cười, đem lượng ngân trường thương hư không hóa cái hồ, sau đó hai tay vững vàng nắm lấy thân thương.

"Tất nhiên là ta nói. . ."

Hoa Thiếu Đình nở nụ cười, quay đầu đi, sâu sắc nhìn Thẩm Băng một chút.

Thảo!

Vương Dật nhất thời giận dữ, dưới chân bỗng nhiên một điểm, vung lên lượng ngân thương hướng đối phương xông thẳng mà đi.

Hoa Thiếu Đình thần nhiên nhìn hắn tiếp cận, một mặt bình tĩnh.

"Hồng!"

Đột nhiên, Vương Dật thét dài ở thiên, hai tay trực tiếp ló ra phía trước, không có bất kỳ chiêu thức có thể nói, sắc bén mũi thương đến thẳng Hoa Thiếu Đình.

'Gào. . .'

Sau một khắc, một cái to lớn Kim Long từ đầu thương giận dữ lao ra.

"Món đồ gì?"

Hoa Thiếu Đình nhất thời không cách nào trang bức xuống , sắc mặt đột nhiên đại biến, hoàn toàn không để ý 'Nhượng ba chiều' ước định, hét lớn một tiếng, trường kiếm trong tay 'Sát lượng' một tiếng xuất vỏ, chém vệt bất trắc Phong Vân.

'Oanh '

Trong phút chốc, một tiếng vang thật lớn đột nhiên bạo phát, Hoa Thiếu Đình toàn thân chấn động mạnh, căn bản không có chém ra Kim Long, thân thể trực tiếp bị đánh bay .

"Bạo vũ lê hoa. . ."

Vương Dật phóng lên trời, nhanh chóng lướt đến Hoa Thiếu Đình phía trên, hét lớn một tiếng, múa lượng ngân thương hướng về đối phương thẳng áp mà xuống.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 173: Kinh thế (trung)

Trong phút chốc, đầy trời bóng thương đại hiện ra ở thế, vô tận ánh bạc hư không bùng lên, Phong Vân đột nhiên thất sắc.

"Cái gì?"

Hoa Thiếu Đình thấy hoa mắt, cảm giác một luồng kinh thiên sát cơ xông thẳng mà xuống, sắc mặt lại biến hoá, nhưng hắn không hổ là thập đại thiên kiêu, tuy kinh không loạn, tay trái dùng sức đánh cảnh lá, thân thể mượn lực bay ngược, trong nháy mắt tránh thoát mưa xối xả tập kích.

"Chạy đi đâu?"

Vương Dật hai tay run lên, hai chân mãnh đạp hư không, phá không truy kích.

"Khốn nạn!"

Hoa Thiếu Đình hét lớn một tiếng, trong nháy mắt đứng lên thân thể, cánh tay phải bỗng nhiên run lên.

'Xi xi. . '

Hành Vân lưu quang phá hư không, chỉ thấy một cái kiếm sông phóng lên trời, hướng về đầy trời thương hải thẳng nghênh mà đi.

Hai người trong nháy mắt gặp gỡ .

'Coong coong coong. . '

Trong nháy mắt, to lớn tiếng va chạm đột nhiên bay lên, nói liền không dứt. Lâm Hải đình, lưu quang không ngừng bắn ra, hai bóng người luân phiên biến hóa, thương Long Kiếm hồ, hư không tranh đấu.

Bọn hắn vừa lên đến liền dụng hết toàn lực, đều muốn một lần làm cho đối phương bị thua.

Vào giờ phút này.

Mấy trăm tên những người vây xem, dĩ nhiên choáng váng. Trước mắt chiến thế trình độ kịch liệt vượt xa bọn hắn tưởng tượng, đặc biệt là cái này gọi Vương Dật. . .

Thiên, cái tên này đến cùng là ai?

Này nhưng là Hoa Thiếu Đình a, Hoa Hạ thế hệ tuổi trẻ thập đại thiên kiêu, yêu nghiệt trong yêu nghiệt.

Trương truyền, cùng thế hệ trong ngoại trừ mặt khác chín người, không có người có thể ở Hoa Thiếu Đình trước mặt kiên trì năm chiêu trở lên, mà cái tên này lại có thể cùng quái vật kia đánh sán sán nhau?

Lẽ nào, cái này Vương Dật cũng là một cái tuyệt thế kỳ tài?

Trong đám người.

Có Phi sâu sắc nhìn Vương Dật, một tay nắm tay, trong mắt chiến ý ngập trời. Hắn biết, người thứ mười một, xuất hiện. . .

Khác một chỗ Lâm Tịch Dao, trong con ngươi xinh đẹp tràn ngập nghiêm nghị, khẩn nhìn chăm chăm Vương Dật không nói, nàng bên cạnh luồng tên nữ sinh, sớm đã khiếp sợ không được không được. . .

Mà Lý Chấn Hiên dĩ nhiên thay đổi một bộ dáng vẻ, ngẩng đầu mà đứng, anh tuấn phi phạm. Hắn nhìn về phương xa chiến đấu tình huống, cau mày không nói.

Thảm Băng nơi.

Ngoại trừ nàng cái này nguyên phối cùng Liễu Thiên Nhi sắc mặt hồ hững ngoại, mặt khác ba nữ nhìn ra như mê như say. Đặc biệt là Sơn Vô Lăng, nàng hiện ở trong lòng vừa sợ lại hồi. Kinh sợ đến mức là Vương Dật thực lực càng là tăng vọt như vậy, hồi chính là này thiên tại sao mình không nắm chắc được cơ hội, nếu như thực hiện được. . .

Lúc này, hai người giao phong càng ngày càng kịch liệt .

"Khốn nạn. . ."

Hoa Thiếu Đình ngửa mặt lên trời gào to, trong mắt loé ra một đạo phích lịch tia điện: "Phá cho ta!"

Trong phút chốc, đầy trời ánh kiếm bỗng nhiên ngưng tụ quy nhất, hư không họa xuất một cái tinh diệu độ cong, hướng về Vương Dật dưới vách thâm tối.

"Nghĩ hay lắm!"

Vương Dật không khỏi cười gằn, hai tay nhất thời chìm xuống, nghiêng người hoành chọn hư không.

'Đương '

Một đạo lạnh lạnh tiếng va chạm xuất hiện, trường kiếm nhất thời bị thân thương đẩy ra.

Giờ khắc này hai người cự ly không đủ 2 mét, Vương Dật xem chuẩn cơ hội, giờ lên đùi phải, hướng về Hoa Thiếu Đình bên hông lõi đình quét tới.

"Hừ, ta thân kinh bách chiến, làm sao có thể không nhìn ra người kẻ dụ địch?"

Hoa Thiếu Đình hừ lạnh một tiếng, vẫn chưa bay lên trời, hần nhìn thấy đối phương mũi thương đối diện phía trên hư không, thủ thế chờ đợi.

Hoa Thiếu Đình tay trái biến hoá chương làm quyền, lõi đình đánh tới.

"Người biết cái gì? Lão tử trải qua vạn chiến, trong kẻ có kẻ, trước tiên đá sau đạp. Đi giời ạ. . ."

Vương Dật cũng là đánh điên rồi, kêu quái dị một tiếng, bỗng nhiên đem đùi phải thu đến ngực bụng, trong nháy mắt tránh thoát quả đấm đối phương oanh kích, sau đó bỗng nhiên về phía trước một đạp. . .

'Oành '

Hoa Thiếu Đình đầu đột nhiên chấn động mạnh, thân thể trong nháy mắt bị cự lực trùng ly mà lên, hướng về sau bay đi.

Vương Dật vẫn chưa truy kích, mà là tại chỗ điều chỉnh, khôi phục nội tức. Hần biết này một cước vẫn chưa đối với Hoa Thiếu Đình tạo thành thực chất thương tổn, có thể mình đã tiêu hao 7 thành nội tức .

Hoa Thiếu Đình bay ngang 10 đến mét sau, một cái lật nghiêng, ổn định thân hình. Trên mặt của hần có một cái to lớn dấu giày, 44 mã, đặc biệt bắt mắt.

Sống mũi của hần bị Vương Dật một cước đạp nứt , hai đạo máu tươi từ trong lỗ mũi chậm rãi chảy ra, nhìn tức bị thấm lại buồn cười.

Bốn phía tiếng bàn luận nhất thời ngừng lại, trở nên châm chọc có thể nghe.

Tất cả mọi người đều tròn to hai mắt, khó có thể tin nhìn tất cả.

Hoa Thiếu Đình, thua?

Giữa lúc tất cả mọi người chột choáng váng thì, Hoa Thiếu Đình giờ tay lên đến, lau một tý máu mũi, nhìn một chút, sau đó một mặt oán độc nhìn phía Vương Dật, gằn từng chữ: "Vương Dật, người rất tốt. . ."

Vương Dật người đem ngân thương chéch ở bên cạnh, hướng hần mỉm cười gật đầu: "Đa tạ khích lệ."

Hần trả lời đặc biệt vô liêm sỉ.

"Hắc. . ."

Hoa Thiếu Đình nở nụ cười, lập tức sắc mặt lạnh lẽo, roi xuống một cái đại quyết xác định. Hần thân thể phóng lên trời, quyết định hư không, chậm rãi giờ lên tay phải.

Cầm kiếm, hướng về thiên.

'Hồng. . .'

Đột nhiên, trên người hần bỗng nhiên phun trào ra một luồng xích mang, ở bát hoang phun ra nuốt vào, khí thể cực kỳ dọa người.

"Uống!"

Hoa Thiếu Đình ngửa mặt lên trời thét dài, hai mắt bắn ra lưỡng đạo tinh quang, hần chậm rãi giờ lên tay trái, duỗi ra hai chỉ, điểm hướng về cầm kiếm thủ đoạn.

'Xì' một tiếng vang nhỏ, thủ đoạn mạch môn bị điểm, Hoa Thiếu Đình thân thể không ngừng run rẩy, lông mày chăm chú nhăn lại, làm như chính gặp khó có thể chịu đựng đại thống khổ.

Mấy qua đi, hần đem trường kiếm thu hồi trước ngực, tay trái hai chỉ, nhưng vẫn không rời đi cổ tay phải.

'Vù vù. . '

Trên người hắc xích mang càng ngày càng đậm, gào thét ở bốn phía ba mét chỗ, hiện xoắn ốc tư thế vòn quanh.

Tất cả mọi người đều là xem choáng váng.

Thiên, Hoa Thiếu Đình đang làm gì?

Chúng ta Vương mỗi người cũng nhìn ra hải hùng khiếp vía: Thảo, hắc còn có thể phát đại chiêu hay sao?

'Vù '

Đúng vào lúc này, Hoa Thiếu Đình quanh thân xích mang phát sinh dị biến. Một đạo màu đỏ thẫm khí kiếm tự nhiên thành hình, vòn quanh ở xung quanh hắc, liên tục chuyển động.

Trong đám người, vẫn cau mày Cố Phi thay đổi sắc mặt, vội vàng quát: "Hắc lại luyện thành 'Bảy huyền gió xoáy trảm' ? Không được, tất cả mọi người đều lui về phía sau trăm mét. . ."

Khác một chỗ Lâm Tịch Dao nghe xong, mặt cười biến đổi, vội vàng hướng bên cạnh nữ sinh nói: "Các người mau mau lui về phía sau. . ."

"Tịch Dao, người. . ."

"Đừng nói nhảm , 'Bảy huyền gió xoáy trảm' bá đạo vô cùng, sung mãn không thể chống đỡ, các người căn bản không chịu nổi, đi mau."

Lâm Tịch Dao lớn tiếng khê kêu.

Lưỡng tên nữ sinh nghe xong, liếc mắt nhìn nhau, lui về phía sau.

Lý Chấn Hiền gương mặt tuấn tú rất nặng, hắc hướng Diệp Nhược Hi nói: "Người mau chóng rời đi."

"Chúng ta cùng đi."

Diệp Nhược Hi không muốn đơn độc rời đi.

"Ta nương người đi. . ."

Lý Chấn Hiền khí thế đại biến, người tuấn mi dựng đứng, quát lạnh.

Diệp Nhược Hi thân thể run lên, sâu sắc nhìn đối phương, bé ngoan gật gật đầu, xoay người rời đi .

Lúc này phần lớn học sinh đều lấy lui về phía sau trăm mét, chỉ có một phần nhỏ không tin tà ở lại nơi đó.

Cùng lúc đó.

Hoa Thiếu Đình trải qua thành công ngưng tụ bảy đạo khí kiếm, chúng nó ở hư không đan dệt vòn quanh, tự tạo thành trận, ảo diệu vô phương.

Hắc sâu sắc nhìn Vương Dật, lãnh đạm nói: "Ta vốn tưởng rằng, kiếm thuật này đối thủ thứ nhất là Lý Chấn Hiền, không nghĩ tới, càng là không nhận ra người nào hết gia hỏa. . ."

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 174: Kinh thế (hạ)

'Ừng ục '

Vương Dật ngưu nhãn tròn lên rất lớn, hắc gian nan nuốt nước bọt.

Giới ạ!

Này 'Saiyan' thật sự hội phát đại chiêu? Còn giống như rất trâu bò đáng vẽ?

Hoa Thiếu Đình đối với hắn ngạc nhiên về mặt rất hài lòng, cười lạnh, bước ra bước chân.

Hắn lẳng không hù đập, mỗi lần đi một bước, trên người xích mang liền cường thịnh một phần, mãnh liệt kinh phong càng ngày càng cường thịnh, phổ thiên cái địa giống như bao phủ mở ra.

Hắn liền tiếp đi rồi bảy bước, hiện Bắc Đẩu vị trí tiến lên. Xác định phía sau, này bảy chuỗi khí kiếm đã tăng đến dài hơn năm mét, ở hư không gào thét liên tục, phạm vi bao phủ càng đạt đến 20 nhiều mét.

Vương Dật sắc mặt vô cùng lo lắng, hắn cảm thấy một luồng đáng sợ sát khí, rất kinh sợ, biết này thuật ghê gớm.

"Một chém phá thiên dương. . ."

Thần thông thúc đến cực hạn, không thể thực sự không vui. Hoa Thiếu Đình đột nhiên hét lớn một tiếng, cánh tay phải ngang trời quét qua.

'Xi xi xi. . .'

Trong phút chốc, bảy chuỗi to lớn khí kiếm không lại hư không đan dệt, mà là nhanh chóng thay đổi phương hướng, hướng về Vương Dật xông thẳng mà đi.

"Mẹ nó! Liều mạng. . ."

Vương Dật biết nếu lùi bước, chính mình phải thua không thể nghi ngờ, cương cứng một cái, vung lên ngân thương thẳng nghênh mà trên.

Hắn trong nháy mắt vọt tới đệ nhất chuỗi khí kiếm trước, khu thương quét ngang.

'Oanh'

To lớn tiếng nổ vang rền bỗng nhiên xuất hiện, Vương Dật một thương đem khí kiếm nổ nát, có thể về chấn động lực quá kinh người, hắn trực tiếp hướng về sau bay ngang.

Khí kiếm bị nổ nát sau, kinh lực không mất, dư uy hướng phía dưới Phương Lâm hải bao phủ mà đi.

"A?"

"Cái gì?"

"Phốc. . ."

Không có rồi đi bọn học sinh dồn dập kinh sợ, tu vi yếu một ít bị đánh bay, thậm chí trực tiếp bị chấn động ới ra huyết.

Mà tam đại thiên kiêu nhưng là sừng sững như cũ, trên người bọn họ toả ra không giống khí thế, chống đỡ những cái kia kiếm khí mãnh vỡ.

Thảm Bạng ngón tay ngọc nhẹ nhàng bắn ra, 'Vù' một tiếng, một mặt màu lam nhạt cái lồng khí xuất hiện ở trước mặt các nàng, những cái kia kiếm khí mãnh vỡ đánh vào cái lồng khí trên, nhất thời thể hãm vân nề, biến mất trong vô hình ở trong.

Cùng lúc đó.

"Đi chết. . ."

Hoa Thiếu Đình thấy Vương Dật bị đánh bay, hét lớn một tiếng, hai chân mãnh đập hư không, vung tay về phía trước, kiếm chỉ Lăng Vân.

Còn lại sáu đạo kiếm khí tiếp tục hướng đối phương oanh kích mà đi.

Vương Dật cường tự ổn định thân hình, thấy khí kiếm oanh đến, cắn chặt hàm răng, dùng ngân thương bảo vệ chỗ yếu, hư không cực tốc chuyển động lên.

Sau một khắc.

'Rầm rầm rầm. . .'

Tuyệt thể nổ vang hàng loạt bạo phát, sáu chỉ to lớn khí kiếm trực tiếp đem Vương Dật nhấn chìm. Mãnh liệt cương phong phóng lên trời, phổ thiên cái địa giống như bao phủ ra. . .

Nguồn sức mạnh này thật đáng sợ, Lâm Hải bên trên ngoại trừ Thảm Băng mấy nữ cùng tam đại thiên kiêu, còn lại đều bị đánh bay.

"Vương Dật. . ."

Các mỹ nữ không khỏi hoa dung thất sắc, Liễu Thiên Nhi là nhất không nhịn được, duyên dáng gọi to một tiếng, liền muốn xông tới.

Thảm Băng kéo lại nàng, quát lạnh: "Ngươi làm cái gì?"

"Sur tôn. . ."

Thiên Nhi đồng học đều gấp khóc: "Vương Dật hán. . . Gặp nguy hiểm. . ."

Thảm Băng lạnh lùng nói: "Ngươi như muốn cho hán hận ngươi, liền đi qua. . ."

Nàng sau khi nói xong, giận dữ buông ra tay ngọc.

"A?"

Liễu Thiên Nhi trực tiếp choáng váng, nhưng cũng không dám đi qua, sợ Vương Dật thật sự hội hận chính mình.

"Ha ha. . ."

Hoa Thiệu Đình thấy đối phương bị kiếm khí nuốt hết, chậm rãi rơi vào Lâm Hải bên trên, ngửa mặt lên trời cười lớn: "Chỉ bằng ngươi, cũng dám. . . Ân. . . ?"

Hán mới nói được một nửa, lông mày bỗng nhiên vừa nhíu.

'Xi '

Đột nhiên, một bóng người phóng lên trời, không phải Vương Dật còn có thể là ai? Hán hư không phiến cái té ngã, cầm trong tay lượng ngân thương rơi vào Lâm Hải một chỗ.

Giờ khắc này y phục trên người hán dĩ nhiên đã biến thành nát vụn, từng sợi từng sợi tung bay theo gió, có chút buồn cười buồn cười.

Vương Dật khoe miệng mang huyết, gương mặt tuấn tú có chút tái nhợt, hai con mắt nhưng thần quang mườì phần.

"Ngươi. . . Ngươi dĩ nhiên không có chuyện gì?"

Hoa Thiệu Đình nhất thời kinh ngạc, hán hiểu rất rõ 'Bảy huyền gió xoáy trăm' thần uy, không khả năng sẽ có người chịu đựng được.

Đây chính là chính mình đòn sát thủ a, có thể cái tên này nhưng. . .

"Phốc. . . , lăn giò ạ. . ."

Vương Dật ói ra miệng huyết đàm, cả giận nói: "Ngươi không trang bức sẽ chết? Lão tử đều bị chấn động thổ huyết, sao không có chuyện gì?"

Hoa Thiệu Đình sững sờ, lập tức sắc mặt biến đến âm lãnh cực kỳ. Hán nhìn Thảm Băng một chút, sau đó hít một hơi thật sâu.

'Xi '

Hán lại một lần nữa phóng lên trời.

Cầm kiếm, hướng về thiên.

Vương Dật mạnh mẽ nhìn hán, ý thức dẫn dắt trong cơ thể khí tức xoay ngược chiều. Hán không biết có thể thành công hay không phục chế đối phương thuật, chỉ có thể thử một lần.

Mười mấy giây sau.

"Hắc. . ."

Vương Dật khoe miệng vung lên đến rồi, trong nháy mắt tiếp theo, hán cũng phóng lên trời, hư không mà xác định.

Vung tay, hướng về thiên.

Giờ khắc này Hoa Thiệu Đình trải qua lấy ra đệ tam cái khí kiếm, hán sắc mặt trắng bệch đáng sợ, 'Bảy huyền gió xoáy trăm' tiêu hao nội tức tương đương kinh người, dĩ nhiên có chút không chịu được nữa.

"Hả?"

Hoa Thiếu Đình vận công tới lúc gấp rút, lại phát hiện Vương Dật cử động, không khỏi sửng sò.

Cái tên này đang giờ trò quỷ gì?

Sau một khắc, hần trực tiếp choáng váng, ngư nhân vượt trùng vượt viên.

Lâm Hải bên trên, tam đại thiên kiều cùng phương xa quan chiến bọn học sinh, trong nháy mắt hoá đá, về mặt lạ kỳ thống nhất.

Nhưng thấy. . .

Vương Dật trên người, toả ra một luồng thần bí hắc mang.

"Hồng. . ."

Đột nhiên, hần ngửa mặt lên trời thét dài, chậm rãi giơ lên tay trái, điểm hướng về nắm thương thủ đoạn, sau đó hai tay chậm rãi thu hồi bộ ngực.

'Vù vù. . .'

Vương Dật trên người hắc mang càng ngày càng đậm, hiện xoắn ốc tư thế vờn quanh.

'Vù'

Bất ngờ xảy ra chuyện, một cái màu đen bóng thương đột nhiên thành hình, gào thét ở giữa hư không.

"Chuyện này. . . Chuyện này. . ."

Hoa Thiếu Đình choáng váng, thật sự choáng váng, miệng há thật to lão đại, trong đầu trải qua trống rỗng.

Phía dưới Cổ Phi trước hết phản ứng lại, sợ hãi nói: "Cái này Vương Dật làm sao hội Hoa gia tuyệt học 'Bảy huyền gió xoáy trăm'? Hơn nữa đó là kiếm pháp, bây giờ làm sao biến thành thương thuật?"

Vào giờ phút này, Vương Dật trải qua lấy ra cái thứ tư bóng thương, hần thấy Hoa Thiếu Đình ngây ngốc nhìn mình, nói: "Người tiếp tục nhìn liền không kịp."

Hoa Thiếu Đình nhất thời thức tỉnh, cường tự ổn định tâm thần, thôi thúc bí thuật.

Sau 1 phút.

Ở mấy trăm người ánh mắt khiếp sợ trong, hai người hư không chân đạp thất tinh. . .

"Hồng. . ."

"Uống. . ."

Bọn hần đồng thời rồng to ở thiên, dồn dập lấy ra đòn mạnh nhất.

Trên chín tầng trời.

Kiếm khí lăng tiêu, bóng thương ngang dọc.

Bảy thương bảy kiếm mạnh mẽ va chạm vào nhau.

'Rầm rầm rầm rầm oanh. . .'

Kinh thiên động địa phá tiếng đột nhiên bay lên, vô cùng cương phong ở hư không tùy ý phun ra nuốt vào, sóng khí ngập trời.

"Phốc. . ."

"Phốc. . ."

Nguồn sức mạnh này quá mức bá đạo, hai người toàn thân chấn động mạnh, trước sau thổ máu bắn tung toé.

Thẩm Băng thấy lão công thổ huyết, phương tâm nhất thời đau xót, đang muốn tiến lên, đã thấy bên cạnh Liễu Thiên Nhi trải qua khóc thành lệ người.

Nàng do dự chốc lát, than thở: "Thiên Nhi, người đi đón hần trở lại."

"A? Là. . ."

Liễu Thiên Nhi đầu tiên là sững sờ, sau đó lộ ra vừa mừng vừa sợ vẻ mặt, vội vàng hướng Vương Dật phóng đi.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 175: Sự phụ trong lòng hiểu rõ

Vương Dật đang bị to lớn lực phản chấn khiến cho đầu óc choáng váng, bộ ngực một trận bực mình. Đột nhiên, hắn cảm giác mình đổ vào một mảnh mềm mại bên trong, lập tức trong mũi nghe thấy được một luồng u hương.

Bọn hắn rất nhanh rơi vào Lâm Hải bên trên.

Vương Dật ngửa đầu nhìn tới, đã thấy Liễu Thiên Nhi sâu sắc nhìn mình, trong con ngươi xinh đẹp thanh lệ không ngừng, đều có chút khóc sưng lên.

Tình nhân thương là nhất đẳng tâm hồn người, trong lòng hắn chất chứa, không nhịn được giờ tay lên đến, nhẹ nhàng lau chùi đôi phương tiểu nước mắt trên mặt, cười nhẹ nói: "Tiểu bảo bối của ta, người làm sao khóc?"

Liễu Thiên Nhi trong mắt không còn người khác, cũng đã quên đem hắn mang về sư tôn bên người, trực tiếp nắm lấy đôi phương đại thủ, liễu mạng truyền nội tức.

"Lão công, người đừng nói trước. . ."

Liễu Thiên Nhi thấy khoe miệng hắn liên tục lưu huyết, một trái tim đều sắp đau nát, nước mắt không ngừng mà từ khoe mắt tràn ra.

Trảm tình đạo vừa vỡ, ngày đêm đọc tình lang. Hiện tại Liễu Thiên Nhi hy vọng đường nào bị thương là chính mình, nàng không muốn nhìn thấy đối phương thống khổ đáng về, thật sự không muốn. . .

Vương Dật cười khẽ, nhắm hai mắt lại, tĩnh tâm khôi phục thương thế.

Bọn hắn âm thanh tuy không lớn, lại cách 30 nhiều mét, có thể Thẩm Băng vẫn như cũ nghe được. Nàng thon dài lông mi giật giật, không hề nói gì, lặng lẽ nhìn tất cả.

Nàng đã đem Liễu Thiên Nhi coi là dòng chính, là người mình.

Hai vị hoa khôi của trường tất nhiên là không nghe, các nàng thấy hai người cũng không đến, liếc mắt nhìn nhau, đều không nói gì.

Son Vô Lăng nhưng không phải vậy.

Nàng lạnh lùng nhìn Liễu Thiên Nhi, trong con ngươi xinh đẹp ghen tỵ không chút nào hơn nữa che giấu.

Ở trong mắt Son Vô Lăng, cái này Liễu gia mình cháu cướp đi chính mình tất cả, nàng như không xuất hiện, này thiên ở Tùng Sơn khách sạn, Vương Dật chính là mình. Nàng như không xuất hiện, hiện tại Vương Dật sẽ nằm ở ngực mình.

Không thể phủ nhận, nữ nhân đó kị lên thật sự rất đáng sợ, Son Vô Lăng trong lòng, trải qua mai phục một viên mầm móng cừu hận.

Một bên khác, Hoa gia tộc người tiếp được bay ngang Hoa Thiếu Đình.

"Thập ca, người thế nào?"

Một tên tộc đệ quan tâm hỏi.

Hoa Thiếu Đình trong miệng liên tục chảy máu, phủ tạng như hỏa thiêu bình thường thống khổ. Hắn gian nan đẩy ra tộc nhân, lạnh lùng nhìn nằm ở mỹ nhân hương trong lòng Vương Dật, trong mắt lòng đó kị ngập trời.

Tại sao cái tên này bên người luôn có mỹ nữ làm bạn?

"Đi đem tên kia cho ta thu lại đây. . ."

Hoa Thiếu Đình cắn răng gằn từng chữ.

Hai tên tộc nhân nghe xong, bay thẳng đến Vương Dật cùng Liễu Thiên Nhi đi đến.

"Hả? Muốn chết. . ."

Xa xa Thảm Băng mặt cười nhất thời chìm xuống, chính muốn qua đi, lại bị Sơn Vô Lăng nhẹ nhàng kéo .

"Sư tôn, hai người kia giao cho ta đi."

Sơn Vô Lăng tiếng cười đạo.

Thảm Băng nhìn nàng một cái, trầm ngâm chốc lát, gật gật đầu.

Sơn Vô Lăng nở nụ cười, 'Xì' một tiếng, hướng về đối phương xông thẳng mà đi.

Anh em nhà họ Hoa mới vừa đi không hai bước, trước mắt bỗng nhiên một hoa, một tên kiều diễm hắc y mỹ nữ xuất hiện ở trước mặt, cản con đường của bọn họ.

Sơn Vô Lăng xác thực rất dễ nhìn, còn cười hi hi nhìn bọn hắn đây. Nhị huynh đệ hơi đỏ mặt, một người trong đó mờ mịt nói: "Mỹ nữ, ngươi. . . Ngươi làm gì thế?"

"Hi hi. . ."

Sơn Vô Lăng tiếp tục cười: "Biết Vương Dật là ai sao?"

Anh em nhà họ Hoa nhất thời sửng sờ.

Sơn Vô Lăng tiếp tục nói: "Vương Dật là sư tôn ta nam nhân, hiểu?"

Anh em nhà họ Hoa giờ mới hiểu được lại đây, nhất thời vừa giận vừa sợ, một người trong đó giơ tay lên nói: "Ngươi. . ."

Đột nhiên, Sơn Vô Lăng lông mày dựng đứng, thân thể yếu kiều bỗng nhiên lay động.

'Ba ba. . .'

Hai cái lạnh lạnh bạt tai đột nhiên vang lên.

Anh em nhà họ Hoa toàn thân chấn động, dồn dập lui về phía sau mấy bước, vuốt mặt ngây ngốc nhìn đối phương.

Bọn hắn trực tiếp bị phiến mộng ép.

Sơn Vô Lăng ổn định thân thể, cười lạnh nói: "Các ngươi muốn động hắn, liền cửa ải của ta."

"Ngươi. . . Ngươi là ai?"

Một người trong đó đại tiếng rống giận.

"Sơn Vô Lăng, Thảm Băng thủ tịch đệ tử."

Sơn Vô Lăng hướng bọn hắn vung lên mặt cười.

Cách đó không xa Thảm Băng nghe xong, đôi mi thanh tú hơi nhíu lại, nhưng cũng không nói gì.

Cùng lúc đó, Vương Dật cùng Liễu Thiên Nhi song song đứng dậy. Người sau tâm niệm đối phương, cũng không nghe được Sơn Vô Lăng.

"Lão công, chúng ta trở về đi thôi."

Liễu Thiên Nhi sợ sư tôn nghe được, vì lẽ đó âm thanh rất thấp, nhu di cũng từ trong tay của đối phương giật trở lại.

Vương Dật thương thế tốt hơn nửa, trong cơ thể cũng không khó chịu như vậy, nghe xong gật gật đầu.

'Vù'

Đúng vào lúc này, hư không phát sinh đại vận vẹo, Thảm Băng mang theo hai vị hoa khôi của trường, đột nhiên xuất hiện ở bên cạnh họ.

"Sư tôn?"

Liễu Thiên Nhi đột nhiên cả kinh, cuống quýt buông xuống mặt cười, không dám nhìn nàng.

Thẩm Băng nhìn nàng một cái, nhẹ nhàng kéo Vương Dật tay, ôn nhu hỏi: "Lão công, người thế nào?"

"Ta không có chuyện gì, chỉ là y phục này. . ."

Wang Dật bất đắc dĩ nhìn một chút trên người nát vải tử.

"Phốc. . ."

Thẩm Băng không nhịn được yêu kiều, sau đó nhìn về phía Liễu Thiên Nhi, nhẹ giọng nói: "Ta mang lão công về chuyển gia, người chăm sóc tốt các nàng. Còn có, Sơn Vô Lăng là sư muội của người, nàng chính là có chỗ nào không bình thường, người làm như thủ tịch đệ tử, nhiều nhường một ít cũng chính là, sư phụ trong lòng hiểu rõ."

Liễu Thiên Nhi sững sờ, mặt sau nàng chân tâm nghe không hiểu. Nàng không có thâm muốn xuống, gật đầu tán thành.

Thẩm Băng gật gù, lập tức giơ lên tay ngọc, xé ra một phương hư không, mang theo Vương Dật đi tới.

Sau một khắc, bọn hắn trực tiếp xuất hiện ở nhà trọ dưới lầu.

Hai người trên lầu sau, đi vào gia tộc.

Trong nháy mắt tiếp theo, Vương mỗ người trực tiếp ngổn ngang.

Chỉ thấy Từ Nguyệt chính vô cùng đáng thương ngồi ở trên ghế salong, cặp môi thom trẻ môi, một mặt oan ức. Nàng thon dài đùi đẹp trên, dĩ nhiên ăn mặc màu đen bạc tía?

Tiểu loli cười hi hi nằm ngoài Nhị muội trong lòng, tay nhỏ không ngừng mà ở nàng trên đùi tìm tòi.

Chuyện này. . . Đây tình huống gì?

Tiểu loli thấy Vương Dật đi vào, cười duyên nói: "Lão công, mau tới đây sờ sờ, đặc biệt thoải mái."

"Ta. . . Ta trước tiên đi tắm."

Hình ảnh quá mức hương diễm, một đôi thần tăng trực tiếp phấn nổi lên, Vương Dật gian nan nuốt nước bọt, đi tới phòng rửa tay.

Thẩm Băng đi tới sofa một bên, cười khẽ hỏi: "Đại tỷ, Nhị tỷ, các người ở làm cái gì?"

Nguyên lai, tiểu loli cùng Từ Nguyệt từ Thiên Thế Giới sau khi ra ngoài, vừa mở ra Chân Huyền truyện, liền thu được Tam muội truyền âm: Lão công cùng đồng học đánh một trận, quần áo phá, ta dẫn hắn trở lại thay quần áo, trải qua đến dưới lầu.

Đại phụ cùng hai cung nhất thời cả kinh, cũng may thời gian rất đầy đủ, các nàng đem đài đôi hảo sau, tiểu loli đề nghị cho lão công một niềm vui bất ngờ, sau đó từ thư phòng năm ra bản thân cái kia tất chân.

Chúng ta xinh đẹp sư tỷ không chút nào biết này đông đông là cái gì, mặc vào sau, tiểu loli đột nhiên hét lên một tiếng 'Hảo mỹ a', trực tiếp nhào vào nàng trong lòng, tay nhỏ một trận sờ loạn.

Sau đó Vương mỗ người liền đi vào.

"Đại. . . Đại tỷ, người đừng như vậy, là lạ. . ."

Từ Nguyệt bị mò cả người không dễ chịu, muốn đem tiểu loli từ thân thể yêu kiều trên đẩy xuống.

Đúng vào lúc này, Băng Nhi đồng học đi tới rồi.

Ở Nhị tỷ trước mặt, Thẩm Băng khôi phục đồng thật, nàng ngồi ở Từ Nguyệt một bên khác, cười giả dối: "Nhị tỷ, tại sao ta cảm giác nó lại lớn. . ."

Sau một khắc. . .

Trời ạ, chúng ta Băng Nhi tay ngọc, trực tiếp chui vào Từ Nguyệt hương y phục trong đi tới.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 176: Lần này liền để Nhị muội đến đây đi

"A. . ."

Từ Nguyệt cảm giác bộ ngực mềm trên một mảnh lưng hoạt, nàng vô cùng mịn màng mặt cười trên nhất thời năng đến không được không được , không nhận được duyên dáng gọi to một tiếng, thối tiếng hỏi: "Cô nàng chết đảm kia, ngươi làm cái gì?"

"Thiên, đương thật to lớn. . ."

Thảm Băng tình tế trắc lượng sau, thật sự kinh ngạc, phương tâm trong bay lên một cổ tiểu ghen ty, nàng dò ra hai cái ngón tay ngọc, nhẹ nhàng kẹp lấy này viên mềm mại. . .

"A, ngươi. . ."

Từ Nguyệt thân thể yêu kiều nhất thời run lên, cuống quýt giơ lên tay ngọc, muốn muốn mở ra ghê tởm này cô nàng , nhưng đáng tiếc nàng hiện tại có chút bủn rủn vô lực, căn bản là đẩy không ra. . .

"Cái gì? Nhị muội thô thô lại lớn?"

Tiểu loli nhất thời kinh hãi, cũng học Tam muội như vậy, đem tay nhỏ dò tìm Nhị muội hương y phục bên trong, nhiều lần vuốt.

"Đáng ghét, thật sự lớn hơn. Tại sao. . .?"

Tiểu loli vừa tức lại đỏ lấm bầm, tay nhỏ nhào nặn lực đạo nặng thêm mấy phần.

"Không nên, ngươi. . . Các ngươi. . . , tại sao có thể như vậy. . .?"

Từ Nguyệt có chút tiểu thống khổ nhắm lại đôi mắt đẹp, dùng sức đẩy các nàng. Làm sao căn bản không có tác dụng.

Người phạm tục trong mắt bạch y Nữ thần Vương, lại một lần nữa bị bọn tỷ muội. . .

Cùng lúc đó, phòng rửa tay yên tĩnh lại, Vương mẫu người lau khô thân thể, ăn mặc đại quần lót từ đi ra.

"Ha, còn thật thoải mái, các ngươi đang nói chuyện gì. . . Dát? ? ?"

Trong nháy mắt tiếp theo, hẳn trực tiếp hoá đá ở nơi đó .

Chỉ thấy tiểu loli cùng Thảm Băng, đem Từ Nguyệt kẹp ở giữa, một tay mang trụ nàng trắng nõn cánh tay, một tay kia ở đối phương trong quần áo nhiều lần nhào nặn.

Chúng ta xinh đẹp sự tỷ chăm chú nhắm đôi mắt đẹp, đôi mi thanh tú nhẹ nhàng nhắm lại, trắng nõn hàm răng dùng sức cắn cặp môi thơm, một mặt tiểu thống khổ. Nàng thon dài hắc ti đuôi đẹp khoát lên trên khay trà, chân trái dùng sức hướng lên trên làm nổi lên, kêu gọi đủ cung đương thực sự là mê người chết, chân phải căng ra đến mức trắng tấy, năm cái đầu ngón chân nắm ở cùng nhau.

Hai con hắc ti mỹ chân đều đang khe khẽ run rẩy.

Chỗ chết người nhất chính là, Thảm Băng sợ trần giữ không được Nhị tỷ, trực tiếp đem thon dài đuôi đẹp đặt ở Từ Nguyệt hắc ti đuôi đẹp trên.

Trời ơi. . .

Bức tranh này quyền quả thực hương điểm đến cực hạn.

Sau một khắc.

Một dơi thần tăng phóng lên trời. Lần này thế muốn phá không mà đi, Thần căn giết Thần, Phật chặn giết Phật.

Vương Dật đại quần lót từ nhất thời đã biến thành thể gian nhất chính nghĩa tồn tại, liều mạng ngăn chặn bên trong đại chẳng lành.

'Ừng ục '

Vương Dật gian nan nuốt nước bọt, đỏ mặt tía tai hỏi: "Các lão bà, các người. . . Đang làm gì thế?"

Tiểu loli cùng Thẩm Băng đồng thời nhìn về phía hắn, động tác trên tay nhưng không có đình chỉ.

Xinh đẹp sự tử mỗ đôi mắt đẹp, bên trong sương mù mờ mờ, nhìn ra khiến lòng người nát tan. Nàng run giọng kêu: "Sự đệ. . . , mau tới cứu cứu ta a. . ."

Nàng hô hoán, là đáng thương như vậy, như vậy bất lực.

"Người còn muốn nhượng lão công cứu người?"

Tiểu loli kêu hừ một tiếng, tay nhỏ nhắn sờ một cái.

"A. . ."

Từ Nguyệt thất thanh duyên dáng gọi to, thân thể run rẩy không ngừng, nàng lần thứ hai thống khổ nhắm lại đôi mắt đẹp, vô cùng mịn màng mặt cười nhân thể hướng lên trên vung lên.

"Lão công, mau tới sờ sờ, Nhị muội thô thô đặc biệt có co dãn."

Tiểu loli hì hì yêu kiều.

Vương mỗ người hơi thở càng ngày càng nặng, hắn cảm giác diện thật sự nhanh nổ tung, so với trong Đông Phương Yên Nhiên 'Điểm Dục quyết' càng sâu. Nếu là lại lưu lại lâu, hắn nhất định sẽ hái một vị tiên nữ lão bà hồng hoàn.

"Ta mệt một chút, trước tiên đi nghỉ ngơi một chút."

Vương mỗ người trực tiếp khom người, tiến vào phòng ngủ.

Hắn lên giường sau không dám nằm úp sấp, bởi vì như vậy quá thống khổ. Cũng không dám nằm, chỉ vì một đời thân tăng trải qua bị phong ấn làm vết thương đầy rẫy, như trước không ỷ kỳ tí nào xông lên phía trên hùng hục.

Vương Dật lại như một con tôm thước lớn như thế, chéch nằm ở trên giường, nhắm một đôi mắt trâu, trong đầu liên tục hiện lên vừa nảy hương điểm tình cảnh.

Cùng lúc đó, phòng khách tiếp tục truyền đến tràn ngập mê hoặc âm thanh.

"Đại tỷ, Tam muội, mời các người ngừng tay. . ."

Từ Nguyệt thật sự chịu thua, run giọng liên tục.

"Đừng hòng. Nói, người thô thô tại sao lại lớn hơn?"

Tiểu loli tức giận chất vấn.

"Đại tỷ, người. . . Người bắt nạt người. . ."

Từ Nguyệt thống khổ rên rỉ lên.

Đột nhiên, trên giường Vương mỗ người bỗng nhiên mở ngửa nhãn, hắn thật sự không nhận được. Mặc dù không thể cá nước vui vậy, cũng có thể. . .

"Lão bà. . ."

Nghĩ tới đây, hắn có chút khàn khàn kêu lên.

Trong phòng khách nhất thời an yên lặng xuống.

"Lão công. . ."

Tiểu loli đi vào gian phòng, có chút nghịch ngợm lên giường, chui vào hắn trong lòng.

Thẩm Băng cũng đi vào, ngồi ở trên giường, cuối cùng là mặt cười đỏ chót Từ Nguyệt, nàng không dám rời giường quá gần rồi, Đại tỷ cùng Tam muội ở nơi đó, nàng sợ lại bị bắt nạt.

"Lão công, làm sao?"

Tiểu loli ở hắn trên môi hương một cái, có chút ngây thơ hỏi.

"Lão bà, trên người ta có chút không thoải mái. . ."

Vương Dật thấp giọng nói.

"Hà?"

Các tiên nữ dồn dập cả kinh, tiểu loli vội vàng cầm lấy hắc đại thủ, tử quan sát kỹ.

Sau 1 phút.

Tiểu loli mặt cười buồm lòng, nói: "Lão công thân thể không có chuyện gì, cố gắng là quá mệt mỏi. "

Từ Nguyệt cùng Thẩm Băng nghe xong, đồng thời nhẹ nhàng thở một cái mùi thơm.

"A. . ."

Vương mỗ người đương nhiên biết chính mình không có chuyện gì, thô tiếng nói: "Các ngươi. . . Có thể hay không giúp ta 'Hoạt' một tý?"

"Hoạt?"

Các tiên nữ sùng sốt , tiểu loli nháy mắt to, mờ mịt hỏi: "Đó là cái gì?"

"Ồ!"

Vương mỗ người có chút vò đầu bứt tai .

Ba cái lão bà đồng thời ồ, hắc thật sự có chút thật không tiện nói ra khỏi miệng.

Vương Dật đem môi tiến đến tiểu loli đáng yêu lỗ tai bên, liếm một tý nàng óng ánh non mềm thùy tai, sau đó nhỏ giọng nói rồi vài câu.

"A?"

Tiểu loli thân thể yếu kiều run lên, khuôn mặt nhỏ nhất thời đỏ.

Vương Dật âm thanh tuy rằng rất nhỏ, có thể Từ Nguyệt cùng Thẩm Băng vẫn là nghe đến , nhị nữ mặt cười đàng một tý cũng đỏ.

Tiểu loli tăng tăng hôn một tý Vương Dật, tu e thẹn nói: "Đương nhiên có thể, bất quá, Phi Yên trải qua cho lão công 'Hoạt' hai lần, lần này liền để Nhị muội đến đây đi."

Vương mỗ người nghe xong, lỗ mũi trực tiếp mở ra , dùng sức gật đầu, nhìn về phía xinh đẹp sư tỷ.

"Không được! ! !"

Từ Nguyệt đồng học nhất thời hét lên một tiếng, trực tiếp chạy xuống giường, chạy trốn tới phòng khách đi tới.

"Này cô nàng chết đảm kia. . ."

Tiểu loli thối mắng một tiếng, ôn nhu nói: "Lão công, ta đem Từ Nguyệt bắt ngươi về. Tam muội, đi theo ta. . ."

Nàng nhìn Thẩm Băng một chút.

Thẩm Băng gật gù, chủ động đưa lên một cái môi thơm, cùng Đại tỷ đi tới.

Vương mỗ lòng người lý cái này mỹ a, hắc thật sự rất muốn gặp đến, xinh đẹp sư tỷ cho mình hoạt thì, là một bộ ra sao kiều mị đáng vẽ.

Kết quả. . .

5 phút đã qua, các tiên nữ chưa có trở về.

10 phút đã qua , các tiên nữ vẫn chưa trở về.

15 phút, 20 phút. . .

Một đời thần tăng dĩ nhiên nhập định rồi.

Đây là cỡ nào năm tháng?

Vương Dật bất đắc dĩ xuống giường, mặc quần áo tử tế, cầm linh thạch đi vào phòng khách, tiến vào Thiên Thế Giới.

"Lão bà, ta không muốn trượt, các người trở lại đi."

Kẻ này quay về phương xa sừng sững quần sơn la to.

'Àm ầm'

Đột nhiên, không biết bao nhiêu vạn dặm ở ngoài, bùng nổ ra tuyệt thế nổ vang, thiên địa đột nhiên thất sắc.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 177: Chuyện ra sao a?

Phía chân trời một đường, to lớn đám mây hình nấm bốc lên, khủng bố đến cực điểm.

"Lẽ nào các lão bà lại đánh tới đến rồi?"

Vương Dật sắc mặt đại biến, thân thể phóng lên trời, hướng đám mây hình nấm phương hướng xông thẳng mà đi. Hắn không biết bay, chỉ có thể một bình hơn 10 mét, tốc độ nhưng cũng không chậm.

Hắn vừa rời đi không tới 5 phút, tiểu loli mang theo Nhị muội Tam muội về đến nơi này.

"Đáng ghét, lại để cho vật kia chạy mất."

Tiểu loli vung lên quả đấm nhỏ, tràn ngập sự không cam lòng đạo.

"Vật kia phép che mắt rất lợi hại, đến cùng sẽ là cái gì? Cùng Kỳ? Thao Thiết? Hay vẫn là Tất Phuong?"

Từ Nguyệt mặt cười vô cùng lo lắng đạo.

"Ai nha, mặc kệ nó, lão công còn đang đợi chúng ta đây."

Tiểu loli hơi không kiên nhẫn vẫy vẫy tay nhỏ.

Từ Nguyệt nghe xong, thân thể yêu kiều run lên, lùi về phía sau mấy bước, thấp giọng nói: "Đại tỷ cùng Tam muội đi về trước đi, ta nghỉ lại đi tìm một chút vật kia."

"Hả?"

Tiểu loli thấy, khuôn mặt nhỏ nhất thời chìm xuống, nói: "Nhị muội, người tới đây cho ta."

"Không, ta không nên. . ."

Chúng ta xinh đẹp sự tỷ thật sự hoảng rồi, mặt cười ửng đỏ một mảnh, tiếp tục lui về phía sau.

"Từ Nguyệt!"

Tiểu loli thật sự tức giận, lưỡng cái tay nhỏ bé bàn ở trước ngực, dĩ nhiên lấy ra đại phụ tư thế, lạnh lùng nói: "Người lại đi một cái thử xem?"

Từ Nguyệt thân thể yêu kiều lại chiến, nhưng cũng không dám động.

Bên cạnh Thảm Băng thấy Đại tỷ thật tức rồi, cũng không còn dám lên tiếng, cẩn thận nhìn Nhị tỷ.

"Đến bên cạnh ta đến."

Tiểu loli mặt cười một bên, tiếp tục nói.

Từ Nguyệt lúc này không dám không nghe nàng, bé ngoan đi tới tiểu loli bên người.

Tiểu loli nắm chặt Nhị muội tay, âm thanh nhu hòa không ít: "Nhị muội, hẳn là ngươi sợ đệ, ngươi có cái gì sợ sệt?"

"Đại. . . Đại tỷ, ta thật sự không chuẩn bị sẵn sàng. . ."

Từ Nguyệt thùy mặt cười, tiếng như muỗi nghĩ đạo.

Tiểu loli nở nụ cười, vuốt nàng tay ngọc, nói: "Này cũng không phải thị tẩm, ngươi không cần có quá nhiều gánh nặng."

Từ Nguyệt nghe xong, chỉ lo lắc mặt cười, căn bản không nghe lọt tai.

Tiểu loli thấy sau, khuôn mặt nhỏ lại banh lên: "Bước đi này đều không làm được, tương lai như thế nào thị tẩm? Theo quy củ, ngươi là thứ hai bị lâm hạnh. Hiện tại liền sợ hãi rụt rè, ngươi muốn cho Tam muội các nàng chờ ngươi một đời sao?"

Từ Nguyệt thân thể yếu đuối run lên, cuống quýt nhìn về phía nàng nói: "Không, ta không có như vậy nghĩ. Tam muội các nàng có thể nhảy qua ta đi hầu hạ. . ."

"Nói hươu nói vượn!"

Tiểu loli trực tiếp đánh gãy nàng, khế kêu nói: "Ngươi muốn cho Bồn cung bị cái khác để cung các nữ nhân chuyện cười hay sao?"

Từ Nguyệt nghe xong, cuống quýt buông xuống mặt cười, không dám cùng nàng nhìn thẳng.

"Theo ta trở lại, hảo hảo mà cho lão công hoạt. Nếu là có nửa điểm sai lầm, đừng trách Bồn cung trở mặt. . ."

Tiểu loli hay vẫn là lần thứ nhất dùng loại này ngữ khí cùng bọn tỷ muội nói chuyện, dưới cái nhìn của nàng, hầu hạ Vương Dật là đệ nhất đẳng đại sự, bất cứ chuyện gì đều cũng phải đứng dịch sang bên.

Từ Nguyệt nghe xong, không còn dám trốn tránh, bé ngoan cùng các nàng đi ra Thiên Thế Giới.

. . .

Vương mẫu người không biết chạy bao lâu bao lâu, rốt cục đi tới đám mây hình nấm bay lên địa phương.

Nơi này dĩ nhiên bị vô thượng đại thuật đi vì bình địa, phương viên vạn dặm tận thành chết rạo rạo, không có một ngọn cỏ.

"Lão bà, các ngươi có ở hay không?"

Hắn quay về bình địa rộng to, nhưng là không có bất kỳ đáp lại.

Sau 20 phút, Vương Dật cúi đầu ủ rũ xoay người lại, trở về cấp tốc chạy.

Rất nhanh, hắn vọt vào một mảnh rừng rậm ở trong.

"Ô. . . Ô. . ."

Đột nhiên, một đạo thanh âm yếu ớt thăm thẳm xuất hiện.

Vương Dật dừng bước lại, cẩn thận nghe qua, cảm giác thấy hơi quen thuộc. Lập tức triển khai thân pháp, hướng âm thanh đầu nguồn gấp rút chạy tới.

Mấy phút sau.

Vương Dật đi tới một cái cao hai mét sơn động nhỏ.

Hai ngày trước con tiểu Bạch hồ kia, suy yếu nằm ở bên trong.

"Hả? Lại là ngươi?"

Vương Dật nhất thời sửng sờ.

"Hồng. . . Phốc. . ."

Tiểu Bạch hồ thấy rõ người tới sau, nhất thời rất là kích động, mới vừa gầm nhẹ một tiếng, liền phun ra một miệng máu đỏ tươi.

"Ngươi lại làm sao?"

Vương Dật kinh hãi, vội vàng chạy đến bên cạnh nó, từ lạnh lẽo tảng đá trên đất đưa nó ôm vào trong lòng.

"Lỗ lỗ. . ."

Tiểu Bạch hồ trong miệng, dĩ nhiên bị máu tươi dật đầy, cắn bản hồ hấp không được. Ánh mắt của nó càng ngày càng tan rã, lập tức liền muốn nghệt thở mà chết.

"Không được!"

Vương Dật kêu to gay go, vội vàng cho nó độ đi vào tức, sau đó cúi đầu, thân lên nó đẩy miệng nhỏ, đem bên trong huyết hút xuất đến, thỏ ở một bên.

Tiểu Bạch hồ con ngơoi đen nhánh, theo động tác của hấn mà di động.

Nhiều lần ba lần qua đi, Vương Dật rốt cục đưa nó trong miệng huyết hút khô, sau đó xếp bằng trên mặt đất, tiếp tục độ nội tức.

Sau 10 phút.

Vương Dật trải qua tiêu hao chín thành nội tức, trong lồng ngực của hấn Tiểu Bạch hồ thân thể bỗng nhiên hơi động, nhảy xuống.

"Ha ha. . ."

Vương Dật nở nụ cười, có chút hư thoát xoa xoa mồ hôi trên trán, nói: "Ngơoi cái con vật nhỏ, lại nhạ phiền toái gì, ta. . ."

Vương Dật nói đến một nửa, bỗng nhiên sững sốt. Hấn thành linh phát hiện, này con Tiểu Bạch hồ mặt sau lại mọc ra ba cái đuôi.

Giời ạ! Hai ngày trước không phải một cái sao? Bây giờ làm sao biến thành nhiều vĩ Hồ Ly? Lẽ nào nó là yêu thú?

Hấn chính phạm mộng đây, chuyện càng đáng sợ phát sinh.

Tiểu Bạch hồ thần sắc phức tạp nhìn hấn, nhẹ nhàng mở ra cái miệng nhỏ: "Tiểu tử, đây là ngơoi lần thứ hai cứu bản tọa."

Âm thanh đặc biệt mềm mại êm tai.

Nằm thảo! ! !

Vương Dật nhất thời điên rồi, hoảng vội vàng đứng lên. Nhưng hấn tiêu hao nội tức thực sự quá hơn nhiều, mới vừa vừa đứng lên, liền đặt mông ngồi xuống lại.

"Phốc. . ."

Tiểu Bạch hồ thấy, phát sinh thiếu nữ giống như yêu kiều, nói: "Ngơoi làm gì thế? Hai ngày trước lá gan không phải rất lớn sao. . ."

Vương Dật gian nan nuốt nước bọt, run giọng hỏi: "Ngơoi. . . Ngơoi làm sao sẽ nói? Ngơoi là yêu thú?"

"Yêu thú?"

Tiểu Bạch hồ con ngơoi đen nhánh trong, hiện lên một cổ ngạo khí, dịu dàng nói: "Thứ đó, bản tọa từ không nhìn thẳng đến xem."

"Không phải?"

Vương Dật càng bối rối, ngốc vù vù nói: "Vậy ngơoi là yêu quái?"

"Ngơoi mới là yêu quái!"

Tiểu Bạch hồ nghe xong, suýt chút nữa lần thứ hai thổ huyết, nàng cắn tiểu răng nanh nói: "Bản tọa là Thượng Cổ Vương giả. . ."

"Thượng Cổ Vương giả?"

Vương Dật lẩm bẩm khê nói, cau mày hỏi: "Đó là cái gì?"

"Ngơoi. . ."

Tiểu Bạch hồ thật sự tức điên, lớn tiếng khê kêu: "Chính là yêu thú môn Vương, ngơoi là kẻ ngu si sao?"

"Yêu thú môn Vương?"

Vương Dật hiện tại trải qua không mới vừa bắt đầu như vậy sợ sệt, hấn một mặt quái lạ nhìn chăm chăm Tiểu Bạch hồ, nói: "Ngơoi ở đùa ta?"

"Chuyện cười, bản tọa tại sao muốn đùa ngươi?" Tiểu Bạch hồ hồ lên đầu nhỏ, ngạo khí mười phần.

Vương Dật nhìn nàng chốc lát, bỗng nhiên đưa tay ra, một phát bắt được nàng Tiểu Bạch chân, sau đó hướng lên trên hất lên, chỉ vào nàng hạ thân, âm thanh quái dị nói: "Ngươi như thế yếu, năng lực đương ai Vương? Lại nói, vương đô là nam, ngươi nơi này rộng tuếch, chuyện ra sao a?"

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 178: Chuẩn bị kỹ càng

Tiểu Bạch hồ được lực dưới, ừng ục lập tức ngã xuống đất. Khi nàng tỉnh té Tiểu Bạch chân bị nhấc lên khi đến, trực tiếp cứng lại rồi.

"Ta biết rồi, ngươi là khoác lác Vương giả."

Vương mẫu người phảng phát bỗng nhiên tỉnh ngộ, giờ lên một con khác quái tay, mò lên Tiểu Bạch hồ mềm mại trên người, xoa nắn hai lần, nhất thời tìm thấy một viên lại nhỏ lại nhuyễn thịt hạt.

"U? Có chút ý tứ a. . ."

Kẻ này nhất thời tinh thần tỉnh táo, tiếp tục tìm tòi, rất nhanh liền kỳ quái tự nói: "Kỳ quái, Hồ Ly không phải chỉ hai cái đi. . ."

"Vô liên si dâm ~ tặc, bản tọa cần chết ngươi, hống. . ."

Ngẩn ngui thất thần qua đi, Tiểu Bạch hồ rốt cục bạo đầu, hơn nữa là ngập trời. Ở trong mắt nàng, cái tên này so với phong ấn chính mình nhân loại còn muốn đáng ghét 1 vạn lần.

Nàng bỗng nhiên tạo nên thân thể, trực tiếp bái ở Vương Dật cánh tay.

"Mẹ kiếp, ngươi thật sự cho rằng ta là quả hồng nhũn đâu?"

Vương Dật mắt gấp nhanh tay, trực tiếp nắm lấy Tiểu Bạch hồ thân thể, đưa nàng thu đến giữa không trung.

Tiểu Bạch hồ mới vừa ở Quỷ Môn quan đi rồi một vòng, rất suy yếu, căn bản không phải là đối thủ của hắn.

'Xi'

Sau một khắc, Vương Dật trực tiếp đem Tiểu Bạch hồ ấn ở trên mặt đất.

"Từ Hồ Ly, không. . . , nha đầu chết tiết kia, xem Bản đế lợi hại, này này này này. . ."

Vương mẫu người rung đùi đắc ý, ngựa mặt lên trời quái hào, mười ngón ở Tiểu Bạch hồ thân thể trên lưng tung khu gãi, mỗi một dưới đều không nặng, chạm đến là thôi.

Chỉ thấy Tiểu Bạch hồ kiều tiểu thân thể trên đất cuồng chiến không thôi.

"Đáng ghét, tiểu dâm ~ tặc, ngươi cho bản tọa dừng lại, a. . . , ta gọi ngươi dừng lại, có thể. . . Ác. . . Nha nha nha. . ."

Nàng liều mạng rít gào lên, làm sao cái tên này căn bản không có dừng lại ý tứ.

"Này thiên Bản đế một lòng cứu ngươi, ngươi là như thế nào đối xử Bản đế? Há? Bản đế nhưng là thù rất dai. . ."

Không biết tại sao, nghe được tiếng thét chói tai của nàng, Vương mẫu người lại hưng phấn, mười ngón đạn điểm càng thêm cấp tốc. . .

"Bản tọa. . . Giết ngươi, nha. . . Nhanh ngừng tay. . . Khanh khách. . ."

Tiểu Bạch hồ tứ chi dùng sức bái hai cánh tay của hắn, làm sao căn bản vô dụng, cuối cùng thực sự không kiên trì được, kiều nở nụ cười.

Nàng âm thanh rất êm tai, như tự nhiên, càng có một tia mỉa mai hoặc sức mạnh.

Vương mẫu người nghe xong tiếng cười của nàng sau, càng hưng phấn, hai tay căn bản dừng không được đến.

Hơn 10 phút sau.

"Hi hi... Người trụ... Tay... Khắc khắc..."

Tiểu Bạch hồ không ngừng mà yêu kiều, khuôn mặt nhỏ một mảnh ửng hồng. Đột nhiên, nàng tăng tăng ho khan một tiếng.

Vương Dật trong lòng cả kinh, biết chơi đùa phát hỏa, vội vàng đình chỉ đối với nàng 'Chà đập', sau đó cho nàng độ nội tức.

Sau 2 phút.

"Hô..."

Vương Dật rốt cục đem cuối cùng một tia nội tức truyền vào trong cơ thể nàng, sau đó hư thoát nằm trên đất.

Hắn cảm giác trên đất có chút lạnh lẽo, giờ tay nắm lên Tiểu Bạch hồ, đưa nàng đặt ở bộ ngực mình, khẽ miết cười nói: "Bản đế bộ ngực, có thể so với trên đất ấm áp hơn nhiều."

Tiểu Bạch hồ nằm ngoài hắn bộ ngực, nhẹ thở tinh tế, nàng con người đen nhánh trong, vẻ phức tạp càng ngày càng đậm.

"Người tên gì?"

Mười mấy giây sau, nàng nhẹ giọng hỏi.

"Vương Dật, người đâu?" Hắn giờ tay lên đến, mềm nhẹ xoa xoa Tiểu Bạch hồ sống lưng.

Tiểu Bạch hồ thân thể khẽ run lên, chậm rãi nhắm hai mắt lại, thấp giọng nói: "Ta không có tên tuổi..."

"Không có tên tuổi?"

Vương Dật sững sờ, sau đó gật gật đầu: "Vậy sau đó gọi người Tiểu Bạch hảo..."

"Mới không..."

Tiểu Bạch hồ bỗng nhiên mở mắt ra, thử Tiểu Bạch răng nói: "Bản vương há có thể gọi ngu như vậy được gọi tên chứ?"

"Lại bản vương..."

Vương mẫu người cũng là không nói gì, nặn nặn nàng tiểu lỗ tai, nói: "Sau đó ta gọi người Tiểu Bạch, người lại tự xưng bản vương, Bản đế tiếp tục cho người trên 'Đại hình'..."

Nhớ tới vừa nãy các loại, Tiểu Bạch hồ khuôn mặt nhỏ đỏ một tý đỏ, mạnh mẽ trừng mắt Vương Dật không nói.

"U... còn tức rồi..."

Vương Dật thấy nàng đáng vẻ thực sự quá đáng yêu, không nhịn được đưa nàng ôm lấy, dùng mũi của chính mình sượt sượt nàng tiểu tiem ti, hỏi: "Vậy người muốn tên gì?"

Tiểu Bạch hồ bị sượt sau, khuôn mặt nhỏ càng đỏ, nhanh chóng nhắm hai mắt lại, không đáng trả lời chắc chắn, tựa hồ là nhận mệnh.

Sau 5 phút.

Vương Dật đi ra khỏi sơn động, Tiểu Bạch hồ tắc đứng ở trên bả vai của hắn.

"Tiểu Bạch, chung quanh đây có thể có dòng suối hoặc là hồ nước?"

Hắn trên người bây giờ dính dính, đều bị mồ hôi ướt nhẹp, cần thanh tẩy một tý.

"Phương Tây 10 dặm, có một chỗ thanh đàm..."

Tiểu Bạch hồ chỉ rõ phương hướng.

Vương Dật gật gật đầu, hướng tây cấp tốc chạy, rất nhanh liền tới đến một chỗ to lớn thanh đàm trước.

Kẻ này nhất thời hú lên quái dị, bắt đầu thoát lên quần áo.

Tiểu Bạch hồ khuôn mặt nhỏ một đỏ, cuống quít đào tẩu .

Sau 1 phút, vốn là bình tĩnh đầm nước trên, nổi lên to lớn gọn sóng.

"Thật là thoải mái, Tiểu Bạch, mau tới theo ta cùng nhau tắm . . "

Vương Dật hướng trên bờ Tiểu Bạch hồ vẫy vẫy tay.

"Lăn. . ."

Tiểu Bạch hồ nhất thời vừa xấu hổ vừa tức giận, trực tiếp xoay người. Đột nhiên, nàng lổ tai một lập, mắt nhìn phương xa, sau đó đột nhiên xoay người nói: "Vương Dật, không nên cùng bất kỳ người đề cập ta."

Nàng sau khi nói xong, trực tiếp hướng về phương xa chạy đi.

"Hà? Người đi như thế nào ? Trở lại. . ."

Nước trong đầm Vương mộ người nhất thời bối rối.

'Hô '

Đúng vào lúc này, thiên khung bên trên bỗng nhiên xuất hiện một luồng hào quang.

"Lão công, người làm sao ở này? A. . ."

Thân mặc áo trắng hắc ti Từ Nguyệt từ hư không chậm rãi hạ xuống, nàng phát hiện kẻ này đang tắm sau, nhất thời kinh sợ một tiếng, e thẹn quay người sang từ.

"Lão bà? Người làm sao đến rồi?"

Vương Dật có chút kỳ quái hỏi.

Từ Nguyệt nghe xong, mặt cười càng đỏ, thấp giọng nói: "Chúng ta. . . Vẫn đang tìm người. . ."

"Vậy chúng ta đi xóa , ta cũng đang tìm người môn."

Vương Dật lập tức xuất thanh đầm, dùng tới y phục đem trên người thủy lộ lau khô, sau đó mặc vào đại quần lót từ.

Từ Nguyệt nghe hẳn nói xong, hô hấp lại có chút gấp gấp lên, nàng hít một hơi thật sâu, đột nhiên chuyển qua thân thể yếu kiều, bước hắc ti chân dài, đến đánh trước mặt hẳn.

Vương Dật thấy nàng mặt cười hàm vận, béo mập cặp môi thơm nửa khép nửa mở, cực kỳ mê người. Đầu óc nhất thời nóng lên, đem đôi phương kéo vào trong lòng.

"A. . ."

Từ Nguyệt thở nhẹ một tiếng, mặt cười càng đỏ.

Vương Dật thấy, cái nào còn có thể nhịn được? Trực tiếp cúi đầu, ra sức nàng cặp môi thơm

Từ Nguyệt rên rỉ một tiếng, sau đó mềm nhẹ đáp lại, nàng chậm rãi giờ lên tay ngọc, trên lầu đối phương eo.

Một phen sống mơ mơ màng màng thấp sau. . .

Từ Nguyệt đổ vào hẳn trong lòng, thở gấp lời nói nhỏ nhẹ: "Lão công, chúng ta dưới trướng được chứ?"

Vương Dật gạt gù, hai người ngồi nằm ở thảm cỏ xanh bên trên.

Vừa mới ngồi xuống, Từ Nguyệt hào như rơi xuống đại quyết xác định, chủ động đưa lên môi thơm, rồi môi sau, nàng thở gấp nói: "Lão công, ta trải qua chuẩn bị kỹ càng. . ."

Từ Nguyệt sau khi nói xong, phù ở trước ngực hẳn tay ngọc chậm rãi tuột xuống đi, trực tiếp dò tìm đối phương trong quần.

Chương 179: Cướp sạch thành nhân đồ dùng điểm

Một đời thần tăng, lần thứ hai bị kinh người mềm nhũn bắt .

Nó không cam lòng, muốn rống to, càng muốn đi ngược lên trời. Làm sao. . .

"Tê. . . , sư tỷ. . ."

Vương Dật thoải mái cả người tê dại, hần chăm chú ôm Từ Nguyệt thân thể yếu đuối, thở như trâu hoang.

Từ Nguyệt vô cùng mịn màng mặt cười nóng bỏng như lửa, nàng nhuyển tựa ở Vương Dật trong lòng, không ngừng run rẩy, dò tìm khối trong tay ngọc run thể càng sâu.

Nàng nhẹ nhàng nâng lên mặt cười, e thẹn khẽ hỏi: "Lão công. . . , như vậy. . . Có thể không?"

Nàng ôn nhu lời nói nhỏ nhẹ, phảng phất tràn ngập vô hạn ma lực. Vương Dật thật sự không nhịn được , tìm được nàng cặp môi thơm, tham lam hôn xuống.

Từ Nguyệt 'Anh' rên rỉ một tiếng, trực tiếp lạc lối , tay ngọc động tác nhưng không có đình chỉ.

Vương Dật căn bản nhàn không tới, giờ lên đại thủ mò lên đối phương hắc ti chân dài. Lung tung vò bóp mấy cái sau, tìm được này thể gian thần bí nhất khu vực. . .

"Ừm. . ."

Từ Nguyệt tăng tăng rên rỉ một tiếng, né ra hần miệng rộng, thở gấp nói: "Sư đệ. . . , nơi đó còn không được. . ."

Vương Dật bị này một tiếng sư đệ chinh đến sắp nổ tung , hần thô tiếng gầm nhẹ: "Sư tỷ, ta muốn ngươi, hiện tại liền muốn. . ."

Hần sau khi nói xong, có chút thô bạo lôi kéo Từ Nguyệt hắc ti.

'Tê rồi'

Từ Nguyệt trên chân trái tát chân, bị đối phương vô tình xé ra một cái lỗ hồng, lộ ra tầng lớn trắng như tuyết.

Vương Dật phát rồ tự xoa xoa, tiếp theo sau đó xé.

"Không. . . Thật sự không được. . ."

Từ Nguyệt thật sự hoảng rồi, thả ra một đời thần tăng, chăm chú cảm lấy hần đại thủ, có chút cầu khẩn nói: "Sư đệ, ta tuyệt không năng lực ở Đại tỷ trước thị tâm. . ."

Vương Dật căn bản không nghe lọt, đẩy ra nàng tay ngọc, vươn mình đưa nàng đặt ở thảm cỏ xanh bên trên, trực tiếp hôn lên đối phương cặp môi thơm.

Từ Nguyệt 'Ân' một tiếng, hùng hực đáp lại, lần thứ hai lạc lối .

Một phen ướt át sau, Vương Dật hôn nàng mặt cười, nàng thùy tai, nàng cổ trắng, sau đó. . .

"Y phục này thật hần mẹ vương bạn. . ."

Hần lớn tiếng thô hồng, liền muốn đem hương y phục xé nát.

"Không nên. . ."

Từ Nguyệt kinh sợ một tiếng, cuống quýt đè lại đối phương đại thủ, thất kinh nói: "Y phục này mới vừa mua. . ."

"Ta lại cho ngươi mua 100 kiện. . ."

Vương Dật đỏ mặt tia tai rống to ở thiên.

"Thật sự không nên, sư đệ, ta. . . Ta sẽ để người thoải mái. . ."

Chúng ta xinh đẹp sư tỷ đương thật đến, vào giờ phút này, càng còn năng lực bảo lưu một phần thanh minh, nàng ôm Vương Dật cổ, chủ động đưa lên môi thơm, khác một cánh tay ngọc, lần thứ hai trượt vào trong quần.

Nàng biết, chỉ cần không chế lại nó, liền có thể chấp chương toàn cục.

Vương Dật đầu óc trống rỗng, hai người thân thể dán rất chặt, hẳn không cách nào lại lôi kéo hương y phục, chỉ có thể thay đổi sách lược, từ góc áo dò tìm.

Trong nháy mắt tiếp theo, hẳn quái trái, rốt cục leo lên một toà vĩ đại ngọn núi.

Nó cao vút nguy nga, ngạo thị hoa thơm cỏ lạ, đương thực sự là có một loại đại thành tư thế.

"A. . ."

Từ Nguyệt thở nhẹ một tiếng, ly khai môi của hắn, ở đối phương bên tai lời nói nhỏ nhẹ: "Sư đệ, nhẹ một điểm, sư tỷ nơi đó rất sợ đau. . ."

Nàng tay ngọc vẫn không có đình chỉ, cùng một đời thần tăng triển khai sống và chết tranh tài.

"Sư tỷ, ta nghĩ đem. . . Quần thoát. . ."

Vương Dật gào thét đạo.

Từ Nguyệt nghe xong, giờ lên tia ~ đủ, ôm lấy hắn ống quần, hướng phía dưới đạp đi.

Một đời thần tăng, rốt cục phá tan lao tù. Nó vừa dứt tợn, lại xấu xí, đương thực sự là thế gian tà ác nhất tồn tại.

Vương Dật hưởng thụ trên tay truyền đến kinh người co dãn, tiếp tục gào thét: "Sư tỷ. . . , người. . . Nhanh hơn chút nữa. . ."

Từ Nguyệt mặt cười nhất thời càng nóng, theo lời vì đó.

"Nhẹ. . . Nhẹ một điểm, quá nhẹ. . . Đúng. . . , liền như vậy. . . Gia tốc. . ."

Vương Dật không ngừng mà góp ý, không mấy phút sau. . .

"A. . ."

Hắn đột nhiên hét lớn một tiếng, sau đó dụng lực hôn Từ Nguyệt cặp môi thơm, trên tay cũng càng dùng sức.

Từ Nguyệt đôi mắt đẹp phi thường mê ly, nàng trên ngọc thủ sền sệt càng ngày càng nhiều, có thể động tác nhưng không có đình chỉ.

Hương diễm bức tranh, vẫn còn đang tiếp tục. . .

. . .

Đại tiểu tiên nữ nắm tay nhau đi ở trên đường cái, đưa tới vô số quay đầu lại suất.

"Lão công đến cùng đi đâu? Nhân gia thật vất vả thuyết phục Nhị muội cho hắn trượt. . ."

Tiểu loli chu cái miệng nhỏ lắm bả. Đột nhiên, sự chú ý của nàng bị một vật hấp dẫn, ngây thơ hỏi: "Tam muội, người xem này có phải là lão công yêu thích thần vật?"

Thảm Băng theo nàng ngón tay ngọc, nhìn thấy một gian quái lạ cửa hàng trên cửa sổ, mang theo các loại màu sắc tất chân.

"Hắn là. Thành nhân bảo đảm. . . , Đại tỷ, chữ kia đọc cái gì?"

Thảm Băng nhìn cửa hàng trên kiểu chữ, thấp giọng hỏi.

Các nàng thông qua kịch TV trong phụ đề, trải qua nhận thức phần lớn chữ Hán.

"Hảo như đọc 'Kiện' đi, quán nó tên gì, chúng ta vào xem xem. . ."

Tiểu loli có chút nhảy nhót đạo.

Thảm Băng gạt gù, cùng Đại tỷ đi vào thành nhân đồ dùng cửa hàng.

Bên trong ngồi cái đại thúc, chính ở QQ trên cùng một cái nào đó phụ nữ tán gẫu tao đây, nghe thấy cửa phòng mở, liền ngẩng đầu nhìn lại.

Sau đó, hắn trực tiếp choáng váng.

Thiên, thật đáng yêu MM.

Vị đại thúc này là cái loli khổng, nhìn thấy tiểu loli sau, nhất thời kích động không được không được .

"Hoan. . . Hoan nghênh. . ."

Hắn gấp vội vàng đứng dậy.

Đại tiểu tiên nữ căn bản không liếc hắn một cái, có chút mờ mịt nhìn chung quanh, không khi nào, mặt cười liền đỏ đến mức không được không được .

"Đại tỷ, này có phải là. . . Tương tự xuân cung phường địa phương. . ."

Thảm Băng hồng mặt cười hỏi.

"Chính là cái loại địa phương đó, ân, chúng loại còn rất nhiều. . ."

Ở tỷ muội trước mặt, tiểu loli đặt tại làm ra một bộ kiến thức rộng rãi đáng vẻ, kỳ thực này viên tiểu phường tâm sớm đã nhảy đến không được không được .

"Người. . . Các người cần muốn cái gì? Ta chỗ này có rất nhiều mới triều đồ vật, chẳng hạn như mới một khoản 'Lăn nhau thương tổn' . . ."

Điểm trưởng đại thúc chống đáng sợ lỗ mũi, kích động nói.

"Tam muội, nhượng hắn yên tĩnh một lúc."

Tiểu loli sớm bị hắn nhìn chăm chú phiền, hướng hồ vẫn là ở loại này tu tu địa phương.

Thảm Băng gật gù, ngón tay ngọc lẳng không hư đạn.

'Xi'

Điểm trưởng đại thúc thân thể bỗng nhiên cứng đờ, trực tiếp hôn mê bất tỉnh.

"Tam muội, đem những này, còn có những cái kia, đều mặc lên. . ."

Tiểu loli nhìn một vòng sau, chỉ vào tình thú nội y triển quỹ, còn có chế phục triển quỹ đạo.

Thảm Băng gật gật đầu, tìm đến một chút màu đen túi ni lông, sau đó đại tiểu tiên nữ bắt đầu hành trang.

Sau 10 phút.

Thành nhân đồ dùng điểm cửa bị mở ra .

Đại tiểu tiên nữ nhất nhân gánh một cái to lớn màu đen túi ni lông, từ bên trong đi ra.

"Đại tỷ, chúng ta có phải là hành trang có chút nhiều?"

Thảm Băng hồng mặt cười hỏi.

"Những thứ đồ này, chúng ta sau đó hội có tác dụng lớn, tất nhiên là càng nhiều càng tốt. Về nhà đi, chúng ta ngày hôm nay cho lão công một niềm vui bất ngờ."

Tiểu loli mặt cười cũng là năng đến không được không được , nhưng là nghiêm túc nói.

Ở người qua đường ánh mắt khiếp sợ dưới, đại tiểu tiên nữ gánh hai đại bao chế phục cùng tình thú nội y, hướng trong nhà đi đến.

Chương 180: Kinh hỉ

Các nàng tiến vào gia tộc sau, đem hai đại gói kỹ đông XC ở thư phòng.

'Vù'

Đúng vào lúc này, phòng khách gọn sóng nổi lên, Vương Dật cùng Từ Nguyệt nắm tay nhau đi ra.

"Lão công. . ."

Tiểu loli trực tiếp nhào vào hán trong lòng, ngây thơ hỏi: "Ngươi đi đâu vậy ? Nhân gia đều đói bụng."

Vương Dật liếc nhìn trên tường biểu, khá lăm, đều 4 điểm hơn nhiều, vội vàng ở nàng non mềm hai má trên hôn một cái, cười nói: "Đại bảo bối chờ lão công làm tốt ăn."

Hắn thả xuống tiểu loli, phân biệt hôn Từ Nguyệt cùng Thẩm Băng mặt cười, đi đến nhà bếp.

Tiểu loli thấy hắn đi rồi, nhìn về phía Nhị muội, khuôn mặt nhỏ bỗng nhiên căng thẳng

Từ Nguyệt khuôn mặt đỏ lên, e thẹn gật gật đầu.

Tiểu loli thấy sau, nhất thời nét mặt tươi cười như hoa, phương tâm rất là trấn an, lôi kéo nàng cùng Tam muội ngồi vào trên ghế salông, mở ra TV.

Vương mẫu người mở ra tủ lạnh sau, phát hiện bên trong có chút hết rồi, nguyên liệu nấu ăn thiếu, liền đi ra phòng bếp nói: "Lão công đi ra ngoài mua xong ăn trở lại, bảo bối môn bé ngoan ở nhà chờ."

Tiền nữ các lão bà dồn dập gật đầu, chờ hắn đi ra khỏi nhà sau, Từ Nguyệt đồng học mặt cười bỗng nhiên một đỏ, từ trong lồng ngực móc ra một đoàn đen sì vật thể, thấp giọng nói: "Đại tỷ, xin lỗi, ta đem ngươi thần vật, làm hỏng. . ."

"A?"

Tiểu loli nhất thời kinh sợ một tiếng, nắm quá đoàn kia hắc ti, cái miệng nhỏ trực tiếp mân mê đến rồi: "Nhân gia một lòng mượn ngươi, ngươi. . . Ngươi làm sao có thể như vậy?"

Nàng mỹ lệ mắt to sưng mù mông mông, nhìn đặc biệt đáng thương.

Từ Nguyệt nhất thời hoảng rồi, buông xuống mặt cười không dám nhìn tiểu loli.

"Đại tỷ. . ."

Thẩm Băng thấy bầu không khí không đúng, vội vàng nói: "Băng Nhi cái kia cho ngươi hảo , lại nói, chúng ta không phải cầm lại thật nhiều thần vật sao?"

"A, đúng. . ."

Tiểu loli nhất thời bỗng nhiên tỉnh ngộ, không khỏi nín khóc mỉm cười, lôi kéo Từ Nguyệt tay ngọc nói: "Mau đến xem xem chúng ta mang về thứ tốt. . ."

Chúng ta xinh đẹp sư tỷ mờ mịt đứng lên, theo các nàng đi tới thư phòng.

Tiểu loli đem túi ni lông lý tình thú trang phục phần phật ngã vào trên giường lớn.

"Chuyện này. . . Những thứ này. . ."

Từ Nguyệt nhất thời bối rối, đương nàng nhìn thấy bia ngoài trên những cái kia nóng nảy bức ảnh thì, mặt cười dâng một tý tiền đỏ như lửa.

"Nhị muội, ngươi thử xem cái này bạch y phục. Tam muội, ngươi thử xem cái này bạch y lam quần. Ạch, cái này đen bóng lượng không sai. . .Ồ. . .?"

Tiểu loli cầm lấy một cái chữ T quần xì líp, vừa mừng vừa sợ nói: "Hảo rất khác biệt nội y."

Nàng nói xong, duỗi ra tiểu nộn tay đi kéo Từ Nguyệt góc quần.

"Đại tỷ. . ."

Từ Nguyệt không khỏi hoa dung thất sắc, cuống quýt đè lại chính mình góc quần, run giọng hỏi: "Ngươi làm cái gì?"

"Đem nó cởi, mặc vào cái này nhường Bồn cung nhìn."

Tiểu loli hì hì cười.

"Không. . ."

Từ Nguyệt đồng học đều sắp bị bắt nạt khóc, gắt gao lôi kéo góc quần.

"Há? Từ Nguyệt, ngươi lại không nghe lời."

Tiểu loli mặt trắng nhất thời căng thẳng.

"Liên không. . ."

Từ Nguyệt lần này dự định gắng chống đối đến cùng, chết cũng không buông tay.

"Hào oa, cô nàng chết đảm kia, cho lão công lướt qua một lần liền năng lực vóc đúng không. Tam muội, ngươi muốn vẫn nhìn xuống sao?"

Tiểu loli ma tiểu răng bạc, nhìn về phía Thẩm Băng.

"Nhị tỷ, có lỗi với đâu, muội muội nhất định phải nghe Đại tỷ. . ."

Thẩm Băng cười hì hì hướng Từ Nguyệt đuổi ra tay ngọc.

"Ngươi. . . Các ngươi. . . Chán ghét. . ."

Từ Nguyệt dùng sức giãy giụa, nàng oan ức, nàng không cam lòng, làm sao căn bản vô dụng. Trong nháy mắt có thể nát tan ngôi sao bạch y Nữ thần Vương, ở không tới một phút thời gian trong, bị chị em tốt môn bối sạch sành sanh.

"Ha, còn vênh cao. . ."

Tiểu loli có chút đồ kị néo Nhị muội trắng như tuyết mộng mỵ.

"A. . ."

Từ Nguyệt thân thể yếu đuối bị đau, không nhịn được thở nhẹ một tiếng, nhất thời cắn chặt cặp môi thom, bao hàm giận dữ nhìn các nàng một chút, nhanh chóng mặc vào chữ T quần xì líp.

"Thiên, thật là đẹp, hảo thần bí. . ."

Tiểu loli nhất thời ngẩn ngơ, không nhịn được đuổi ra một đôi tay nhỏ, muốn đi đẩy ra cái gì.

Từ Nguyệt sao có thể làm cho nàng thực hiện được? Nhanh chóng cầm lấy đối phương vừa lấy ra bạch y, chụp vào thân thể yếu đuối trên.

Sau một khắc, một vị Bạch Y thiên sứ, xuất hiện ở đại tiểu tiên nữ trước mặt.

"Cái gì a? Đây không phải hộ sĩ quần áo sao?"

Thông qua TV, tiểu loli nhận ra tất cả, nàng có chút thất vọng bĩu môi ra.

Thẩm Băng cũng bắt đầu thay quần áo, sau 1 phút, nàng mặc vào RB quần áo thủy thủ.

"Đều là chút gì a? Vô vị."

Tiểu loli cảm thấy mất hứng, cởi áo ngủ, đem cái này đen bóng lượng quần áo chụp vào trên người, sau đó cầm lấy túi ni lông lý hắc roi, kỳ quái lắm bầm: "Đây lại là cái gì?"

Nàng lung tung chơi mấy lần, sau đó lấy ra ba cái hắc ti, nhường Nhị muội Tam muội mặc vào.

"Một lúc, chúng ta cho lão công một niềm vui bất ngờ."

Tiểu loli phun nhỏ ra cái lười nhỏ, giáo hoạt cười.

...

Vương mẫu người cùng bán không biết trong nhà tất cả, hấn xuống lầu sau, hướng sát đường đi đến. Nơi đó là chợ bán thức ăn, chủng loại phi thường đầy đủ hết, hơn nữa rất tiện nghi.

Vương Dật ly khai hàng hiên sau 10 phút, hai bóng người xuất hiện .

Trong đó một cái dĩ nhiên là Vương mẫu Triệu Phụng Lan, một cái khác, là nơi 40 tuổi khoảng chừng trung niên nam tử.

Trung niên nam tử nhìn qua có chút tiều tụy, hai mắt nhưng lấp lánh có Thần, vừa nhìn liền không phải phàm nhân, chỉ có điều có vẻ hồ lạc Bình Dương thời.

"Hải Sơn, chúng ta về đến nhà ."

Triệu Phụng Lan có chút uể oải đạo.

Nguyên lai, này người chính là Vương Dật cha đẻ: Vương Hải Sơn.

Vương Hải Sơn thấy thê tử mang chính mình đến rồi nơi này, nhất thời toàn rõ ràng , con mắt không khỏi ướt át : "Phụng Lan, mấy ngày nay, khổ người."

Triệu Phụng Lan cười khẽ lắc lắc đầu, hai người sóng vai đi vào trong hành lang.

...

Trong nhà trong phòng khách, Từ Nguyệt ăn mặc hộ sĩ áo đuôi ngắn hắc bạc tia, Thẩm Băng một thân quần áo thủy thủ hắc bạc tia.

Lại nhìn tiều loli. . . , được chứ, một thân đen bóng Nữ vương trang phục, cộng thêm một cái màu đen tiều roi.

"Ta cảm thấy hay vẫn là Nhị tỷ quần áo đẹp đề."

Thẩm Băng nghiêng mặt cười, dò ra tay ngọc mềm nhẹ xoa xoa Từ Nguyệt hắc ti đuôi đẹp.

"Cô nàng chết dầm kia, đừng đụng ta. . ."

Từ Nguyệt liếc nàng một cái, khẽ gất đạo.

'Khanh khách '

Đúng vào lúc này, ngoại diện tiếng cửa mở lên.

"Mau mau, nhớ kỹ vừa nãy ta dạy cho các người. . ."

Tiểu loli vội vàng hướng Nhị muội Tam muội vẫy vẫy tay nhỏ.

Các tiên nữ rất nhanh liền tới đến trước cửa nhà, đương cửa phòng mở ra sát na, các nàng đồng thời buông xuống mặt cười, dịu dàng nói: "Lão công cực khổ rồi. . ."

Sau đó. . .

Sau đó là vô hạn yên tĩnh.

Dự đoán tiếng than thở vẫn chưa xuất hiện, các tiên nữ cảm thấy kỳ quái, dồn dập giờ lên mặt cười.

Sau một khắc, các nàng trực tiếp kinh ngạc đến ngây người .

Tiểu loli cái miệng nhỏ há hốc liên hồi, run giọng kêu: "Bà. . . Bà bà? ? ?"

...

"Người là ta tiểu nha tiểu quả táo, làm sao yêu người đều không chê nhiều. . ."

Sau 20 phút, Vương mẫu người mang theo hai đại bao nguyên liệu nấu ăn, khẽ hát đã về rồi.

Kê này mở ra gia tộc sau, cười ha ha kêu: "Các lão bà, có nhớ ta không?"

Chương 181: Xảo diệu trả lời

Bên trong tĩnh mà không hề có một tiếng động.

"Hả?"

Vương Dật sững sờ, xoay tay lại đóng lại gia tộc, lại kêu một tiếng: "Ta hôn nhẹ bảo bối môn đâu? Lão công trở lại . . ."

Bên trong vẫn không có động tĩnh.

"Tình huống thế nào?"

Vương mỗ người lăm bầm một câu, thay đổi giấy, trực tiếp xoay người đem nguyên liệu nấu ăn xách tới trong phòng bếp, sau đó xuất đến vừa nhìn.

Hả?

Trong phút chốc, hấn sững sờ .

Chỉ thấy mẹ bình tĩnh ngồi ở trên ghế salông, bên cạnh nàng chính là. . . Cha?

Vương Dật nhất thời vừa mừng vừa sợ, vội vàng đi tới phòng khách, kích động hỏi: "Ba? Mẹ? Các người lúc nào trở lại?"

Triệu Phụng Lan nhìn nhि từ một chút, lạnh lùng nói: "Người ngồi."

Vương mỗ người bị mẹ lạnh nhạt ngữ khí làm mộng ép, hấn ngây ngốc ngồi ở sofa một góc, nhìn về phía Vương Hải Sơn, nói: "Ba, ngài lúc nào trở lại? Ta. . ."

"Những này một lúc lại nói."

Triệu Phụng Lan đánh gãy nhิ từ, lạnh giọng hỏi: "Người phòng ngủ này ba nữ từ từ, là chuyện gì xảy ra?"

"Các nàng? Ngài nói chính là Từ Nguyệt đi."

Vương Dật nhất thời bỗng nhiên tỉnh ngộ, cười nói: "Nàng là Thẩm Băng tỷ tỷ, hai ngày trước vừa lại đây. Ta thấy nàng cũng rất đáng thương, liền để nàng ở lại."

"Băng Nhi tỷ tỷ. . ."

Này nơi kiên cường mẫu thân gật gật đầu, tiếp tục hỏi: "Các nàng tại sao gọi chồng người?"

Vương Dật vừa nghe hồng rỗi, biết cha mẹ vào nhà sau, đại tiểu tiên nữ nhằm coi bọn họ là thành chính mình.

"Ha, chúng ta không có chuyện gì kêu chơi đùa."

Vương mỗ người 'Hàm hậu' cười cợt, đánh tới qua loa mắt.

"Kêu chơi?"

Triệu Phụng Lan cười lạnh, nói: "Chính người đi trong phòng nhìn, có như thế chơi đùa sao?"

Vương mỗ người lần thứ hai mộng ép, hấn mờ mịt đứng lên, đi tới trước cửa phòng ngủ, đẩy ra nó.

Trong nháy mắt tiếp theo, hấn nhìn thấy chỉ có ở đảo quốc cuộn phim lý mới phải xuất hiện hương điểm tình cảnh.

Một thân Nữ vương hành trang tiểu loli ngồi ở trên giường, lưỡng cái tay nhỏ bé nắm một cái hắc roi, bụng chính mình cái miệng nhỏ, một mặt oan ức nhìn hấn, mỹ lệ mắt to trong sương mù mông mông.

Một thân hộ sĩ chế phục Từ Nguyệt thùy mặt cười, ngồi trên bên trái nàng, thon dài hắc ti chân dài tà ở một bên, không dám cùng hấn nhìn thẳng.

Một thân đảo quốc quần áo học sinh Thẩm Băng, ngồi ở tiểu loli phía bên phải, tay ngọc nhẹ phù bộ ngực mềm, hắc ti chân dài tà ở khác một bên, vô cùng đáng thương nhìn Vương mỗ người.

Nằm thảo! ! !

Vương mẫu người nhất thời điên rồi, tóc đều nổ lên .

Những này cô nàng ở làm cái gì?

"Người . . Các người . . "

Hắn gian nan ói ra ba chữ, sau đó thực sự là nói không được .

Các người đến cùng đang làm chút gì quý a? ? ?

"Lão công, chúng ta sai rồi. . ." Tiểu loli thấy hắn mặt như màu đất, biết thật sự gặp rắc rối .

'Hô '

Vương mẫu người trực tiếp đem cửa phòng ngủ đóng lại , ba bước biến hoá hai bước vọt tới sofa trước, thở hổn hển nói: "Cha, mẹ, các người nghe ta giải thích. . ."

"Giải thích cái rắm!"

Triệu Phụng Lan trực tiếp bạo đầu , bỗng nhiên đứng lên, lớn tiếng thóa mạ nhi tử: "Người cái thằng nhóc con, nói, người đều làm những thứ gì ? Há? Nhân gia như vậy tiêu số tuổi, người liên. . . Người liên. . ."

Nàng càng nói càng đến khí, giờ tay lên đến liền hướng nhi tử cánh tay bấm đi.

"Mẹ, quân tử động khẩu không động thủ mẹ, ngài nhất định phải nghe ta giải thích. . ."

Vương mẫu người nhất thời hoảng rồi, trốn so cái gì đều nhanh, trực tiếp trốn đến bàn ăn vị trí.

"Thằng nhóc, người đứng lại đó cho ta. . ."

Triệu Phụng Lan thật sự tức điên , tiếp tục hướng về nhi tử nhào tới.

Sau đó, được chứ, hai mẫu tử này vây quanh bàn ăn nhiều nổi lên quyền quyền đến rồi, Vương Dật né tránh tốc độ đặc biệt kinh người, Triệu Phụng Lan căn bản đủ không được kẻ này quần áo.

"Hào rồi!"

Đột nhiên, Vương Hải Sơn bỗng nhiên vỗ bàn một cái, quát to: "Vương Dật, người tới đây cho ta."

Hai người đồng thời ngừng lại, Vương Dật cảm thấy tê tê cả da đầu, hắn trong ấn tượng, cha xưa nay không cùng chính mình phát quá lớn như vậy tính khí.

Hắn vòng qua mẹ, đi tới Vương Hải Sơn trước mặt.

Vương Hải Sơn sắc mặt nhìn nhi tử, từng chữ từng câu hỏi: "Ta chỉ hỏi người một câu, người có hay không chạm qua các nàng thân thể?"

Vương Dật nghe xong, ám đạo hoạt đều lướt qua , nhi tử nên mò cũng đều sờ soạng, sao không chạm qua? Nhưng hắn biết, thật muốn trả lời như vậy, chân của mình bảo đảm hội chết một cái.

"Ba. . ."

Vương mẫu người một mặt ra vẻ đạo mạo nói: "Nhi tử thề với trời, cùng các nàng tuyệt đối không có phu thê chi thực."

Vương Hải Sơn vợ chồng nhất thời sững sờ.

Bọn hắn hiểu rất rõ con trai của chính mình , năng lực nói như vậy, liền khẳng định chưa từng xảy ra.

Vương Hải Sơn sắc mặt dịu đi một chút, tiếp tục hỏi: "Này các nàng những cái kia quần áo là chuyện gì xảy ra?"

Vương Dật nhất thời về mặt đưa đám nói: "Ta thật không biết a, hay là các nàng ở internet vô ý nhìn thấy, cảm giác mới mẻ rất khác biệt, mua được ăn mặc chơi."

Triệu Phụng Lan chậm rãi đến gần: "Tiểu tử thú vị, người nói đều là thật sự?"

"Mẹ, ngài cũng không suy nghĩ một chút, nhi tử là loại kia người sao?"

Vương Dật làm đủ hí phần, hướng mẹ bắt đắc dĩ cười khổ.

Sau 20 phút.

Tiên nữ các lão bà đối hảo bình thường quần áo, cẩn thận đi vào phòng khách.

Vương Hải Sơn vợ chồng na đến sô pha một góc, Triệu Phong lan mỉm cười nói: "Khuê nữ, ngồi. . ."

Các tiên nữ liếc mắt nhìn nhau, song song ở trên ghế salông ngồi xong.

Vương Dật cũng là thế ngồi xuống.

"Ngươi cho ta trạm bên cạnh đi."

Triệu Phụng Lan hướng nhi tử quát một tiếng.

Vương mỗ người nhất thời doạ run run một cái, cuống quýt đứng dậy.

Các tiên nữ nhìn lão công một chút, khuôn mặt cười lộ ra không đành lòng, nhưng cũng không dám nói gì.

Vương Hải Sơn khẽ mỉm cười, nói: "Hải tử, nhà của các ngươi ở nơi nào?"

Các tiên nữ lại là liếc mắt nhìn nhau, tiểu loli thấp giọng nói: "Chúng ta không có nhà."

Triệu Phụng Lan bạch lão công một chút, kéo Từ Nguyệt tay ngọc, ôn nhu hỏi: "Khuê nữ, ngươi là các nàng tỷ tỷ?"

Từ Nguyệt ngoan ngoãn gật gật đầu, nhẹ giọng nói: "Bà bà, các ngươi không nên trách lão. . . Không, Vương Dật, chúng ta là với hấn đùa giỡn. Ngài muốn trách, liền trách chúng ta hảo. . ."

"Ha ha. . ."

Triệu Phụng Lan nở nụ cười, bạch nhi tử một chút, nói: "Ta làm sao hội trách ngươi môn? Chúng ta là sợ tiểu tử thói này khi phụ các ngươi. . ."

"Vương Dật đối với chúng ta khỏe, chưa bao giờ khi phụ chúng ta."

Tiểu loli nghe xong, vội vàng giương cái miệng nhỏ làm lão công biện giải.

Triệu Phụng Lan đứng là vượt nhìn các nàng vượt cảm thấy yêu thích, nghe xong không khỏi cười khẽ, sau đó quét Vương Dật một chút: "Ngươi còn đứng ở chỗ này làm gì? Chúng ta đều không ăn cơm đây. . ."

Vương Dật nhất thời như thí nghiệm đại xá, trực tiếp lên đến trong phòng bếp đi tới.

Sau 30 phút.

Một gia sáu miệng theo nhạc dung dung ăn lên cơm đến.

Ngày hôm nay cha trở lại, Vương Dật đặc biệt làm 8 đạo món ăn, tràn đầy một bàn.

Vương Hải Sơn gấp một chiếc đũa, đặt ở trong miệng ném trái dưới, bất ngờ gật gật đầu: "Không sai, ăn thật ngon. . ."

"Ha, đó là đương nhiên."

Vương Dật nhất thời rất là đắc ý.

Vương Hải Sơn lại ăn hai cái, sau đó nhìn về phía nhi tử, hỏi: "Giang gia sự tình, ngươi nghĩ như thế nào?"

Hấn hỏi xong sau, các tiên nữ lỗ tai trực tiếp thụ đến rồi.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 182: Nàng nhượng ta mau chóng cưới các người

Vương Dật trầm mặc chốc lát, nói: "Giang gia có Giang gia lựa chọn, chúng ta quá chúng ta tháng ngày."

"Rất tốt!"

Vương Hải Sơn vui mừng gật gù, tiếp tục bắt đầu ăn.

Các tiên nữ liếc mắt nhìn nhau, yên lặng ăn.

Vương Hải Sơn ăn vài miếng sau, đột nhiên nói: "Ta và mẹ của ngươi chuẩn bị đi lễ hành, chu du toàn thế giới."

"Hà?"

Vương Dật đem bên mép miếng hút vào, mờ mịt hỏi: "Lễ hành? Khi nào thì đi?"

"Ha ha. . ."

Vương Hải Sơn bỗng nhiên nở nụ cười: "Ăn cơm."

Người một nhà sau khi ăn xong, Vương Dật đem bát đĩa thu thập.

Đại tiểu tiên nữ bồi tiếp bà bà xem ti vi, Vương Hải Sơn đem nhi tử gọi vào nhà trong.

"Cái này hòm thư người sử dụng tên cùng mật mã, tuyệt đối đừng làm mất đi."

Vương Hải Sơn lấy ra một tờ tờ giấy, giao cho nhi tử.

Vương Dật nhân thể tiếp nhận, mờ mịt hỏi: "Cha, cái này là. . ."

Vương Hải Sơn giờ tay đánh gãy hấn, thấp giọng nói: "Những khác không nên hỏi. Không phải vạn bất đắc dĩ, tuyệt đối không nên mở ra cái này hòm thư."

Vương Dật thấy cha nói rất nghiêm nghị, liền không ở hỏi nhiều.

Đêm khuya 11 điểm 40 phân.

Vương Hải Sơn vợ chồng ở chính mình trong phòng ngủ.

Tiên nữ các lão bà lặng lẽ mò tiến vào Vương Dật gian phòng, lên lầu công giường.

Một phen sống mơ màng thấp sau.

"Lão công, xin lỗi. . ."

Tiểu loli nằm ngoài hấn trong lòng, thở gấp tỉnh té đạo.

"Ngốc lão bà, làm gì xin lỗi?"

Vương Dật khẽ vuốt nàng tia bình thường hương hoạt sống lưng, có chút bật cười hỏi.

"Tỷ muội chúng ta vốn là muốn cho ngươi một niềm vui bất ngờ, ai nghĩ. . . , bà bà dĩ nhiên mang theo công công trở lại. . ."

Tiểu loli cong lên cái miệng nhỏ úy khuất nói.

"Ha ha. . ."

Vương Dật cười khế, lần thứ hai hôn nàng tiểu cặp môi thơm, nói: "Đây là bất ngờ, không phải các ngươi sai."

"Lão công. . ."

Từ Nguyệt ở bên khẽ nói: "Nếu không, chúng ta đem những cái kia kỳ trang dị phục ném đi, đỡ phải công công bà bà không thích. . ."

"Không, không thể vứt. . ."

Vương mẫu người nhất thời cả kinh, vội vàng đi ngăn cản.

Chúng ta xinh đẹp sur ty nhất thời sững sờ, đôi mắt đẹp trong nháy mắt, mặt cười trên nổi lên tiểu mờ mịt.

"Cái kia. . . Hắc. . ."

Vương mẫu người nhìn nàng, đằng hoàng trịnh trọng than thở: "Những cái kia quần áo, chờ bọn hắn không lúc ở nhà, các người hay là muốn thường xuyên a. . ."

Hắn nhớ tới lúc đó hương diễm tình cảnh, phía dưới lại là vô liêm sỉ cứng rồi.

"A?"

Từ Nguyệt càng là mờ mịt, cặp môi thom nhẹ nhàng đỏ lên, nhỏ giọng lầm bầm: "Còn muốn xuyên sao?"

Nàng đương thật cảm giác mắc cỡ chết người.

Nguyệt quang bên dưới, Từ Nguyệt tuyệt thế phương hoa mang chút sân ý, đương thực sự là mê người chết, nhìn ra Vương mẫu lòng người trong nóng lên, trực tiếp hôn tới.

Xinh đẹp sur ty rên rỉ một tiếng, mềm nhẹ đáp lại.

Đêm trường chậm rãi, ôn nhuận lưu trường.

Vương Dật hưởng hết tề nhân chi phúc, ôm ấp đề huề, Hương Ngọc đầy cõi lòng.

Đây là một cái mê ly buổi tối.

Bọn hắn buổi tối.

Sáng sớm ngày thứ hai, Vương Dật chậm rãi tỉnh lại, lại phát hiện các lão bà không ở bên người.

Hắn mơ mơ màng màng đi ra phòng ngủ, tiến vào phòng rửa tay. Rửa mặt xong một phen sau, nhìn thấy các tiên nữ đều ngồi ở trên ghế salông.

"Lão công."

Tiểu loli đi tới bên cạnh hắn, đệ cái trước phong thư, nói: "Đây là bà bà nhượng ta đưa cho người."

. . .

Nguyên lai, rạng sáng 4 điểm thời điểm, Vương Hải Sơn vợ chồng lên.

Ngủ ở Vương Dật trên giường các tiên nữ nhất thời bị thức tỉnh, vội vàng trốn về trong thư phòng.

Trong phòng khách, Vương Hải Sơn vợ chồng động tác rất nhẹ, các tiên nữ cảm thấy kỳ quái, tiểu loli thường phục đi phòng rửa tay đáng vẻ, 'Vô ý' đụng tới bọn hắn.

"Bà bà, các người. . ."

Tiểu loli thấy bọn họ nhất nhân cầm cái vali xách tay, không khỏi kỳ quái hỏi.

"Xuyt. . ."

Triệu Phụng Lan vội vàng làm cầm khẩu động tác, sau đó cầm trong tay phong thư giao cho nàng, nhẹ giọng nói: "Khuê nữ, sáng sớm ngày mai, đem người này giao cho Vương Dật."

. . .

Vương Dật nghe xong, lấy ra tin đến, nhìn tới diện viết: Nhi tử, ta và cha người xuất ngoại đi chơi, điện thoại thường liên hệ, tấm thẻ kia lý tiền, chúng ta không nhúc nhích, người thu cẩn thận, sau đó cưới vợ dùng.

Xem tới đây, hắn đem phong thư một tà, đem thẻ ngân hàng ngã vào trong tay.

"Làm chi gấp gáp như vậy đi?"

Vương Dật nhìn thẻ ngân hàng, có chút mờ mịt lầm bầm.

"Lão công, bà bà nói cái gì a?"

Tiểu loli nháy mắt lệ mắt to, một mặt ngây thơ hỏi, Từ Nguyệt cùng Thẩm Băng cũng một mặt chờ mong nhìn hần.

"Ta mẹ nương ta mau chóng cưới các người."

Vương Dật cười ha ha, ôm lấy tiểu loli, ở nàng mặt nhỏ non nớt trên tầng tầng vừa hôn.

"A?"

Các tiên nữ đồng thời ngẩn ngơ, tiểu loli con mắt nhất thời loàn thành nguyệt nha, cười ngọt ngào nói: "Bà bà người thật tốt."

Sau đó, Vương Dật cho các lão bà làm tốt sớm một chút, một gia bốn chiếc theo nhạc dung dung ăn xong rồi bữa sáng.

Ngày hôm nay tiểu loli cùng Từ Nguyệt còn không đi học giáo, các nàng nói muốn ổn định Thiên Thế Giới lý linh mạch.

"Vậy các người đừng quá mệt mỏi, nghỉ ngơi nhiều."

Vương Dật không có suy nghĩ nhiều, hôn tạm biệt các nàng, lôi kéo Băng Nhi lão bà đến trường đi tới.

Chúng ta Băng Nhi đồng học quả thực khai tâm chết rồi, nàng hiện tại ngược lại hi vọng Thiên Yêu khí đầu nguồn không tìm được, như vậy bọn tỷ muội là có thể thay phiên bồi lão công đến trường.

Hai người nắm tay nhau đi tới trường học sau, Vương Dật nhất thời cảm giác bị vô số người nhìn chăm chăm.

"Lão công, có người hướng chúng ta đến rồi, thực lực của hần, không thấp hơn Hoa Thiếu Đình."

Thẩm Băng ở hần bên tai khẽ nói.

Vương Dật vì hơi đổi đầu, ở nàng kiều diễm ướt át cặp môi thơm trên hôn một cái, cười nói: "Lão công biết rồi."

Thẩm Băng trước mặt mọi người bị hôn, mặt cười nhất thời một đỏ, phương tâm càng là ngọt như mật đường, nàng hướng đối phương làm tên tiểu quỷ mặt, tay ngọc cầm thật chặt.

"Áy. . . Khắc khắc. . ."

Đúng vào lúc này, đối diện truyền đến lúng túng tiếng ho khan.

Hai người nghe tiếng nhìn lại, đã thấy 5 mét ở ngoài, đứng một cái bạch y nam sinh.

Hần đại khái 1 mét 75 tả hữu, dung mạo rất đẹp trai, mà lại con mắt phi thường thâm thúy, phảng phất một chút liền có thể đem người khác nhìn thấu.

Hần thấy hai người nhìn mình, mỉm cười đi tới gần, hướng Vương Dật vươn tay ra: "Xin chào, ta là Đoạn Vô Thường."

Bốn phía một ít học sinh nghe xong, nhất thời dừng lại bước chân.

Hần chính là Đoạn Vô Thường?

Vương Dật đối với cái này tình cờ gặp gỡ có chút không hiểu ra sao, mờ mịt đưa tay ra: "Xin chào, ta gọi Vương Dật."

Hai người tay cầm trụ sau, Vương Dật cảm giác lòng bàn tay vì hơi khản, một luồng ấm áp khí lưu ở lòng bàn tay nhẹ nhàng chuyển động.

"Rất hân hạnh được biết người. . ."

Đoạn Vô Thường nhẹ nhàng nở nụ cười, nói: "Ta nghe nói, ngày hôm qua người cùng hoa người diện đánh một trận, cuối cùng thế hoà kết cuộc. Đáng tiếc ta lúc đó không ở, bằng không liền có thể nhìn thấy huynh đệ phong thái. . ."

Hần sau khi nói xong, liền buông lỏng tay ra.

"Cảm ơn. . ."

Vương Dật mỉm cười nói: "Có thời gian đồng thời ngồi một chút, chúng ta trước tiên đi phòng học."

"Xin mời!"

Đoạn Vô Thường rất lịch sự tránh ra thân thể, nhìn kỹ hai người sau khi rời đi, hần anh tuấn trên mặt, nhất thời hiện ra vẻ mặt sợ hãi.

"Đoạn Vô Thường. . ."

Đứng vào lúc này, hai bóng người tới gần hẳn, một người trong đó là Cổ Phi, một vị khác là cái cao to thanh niên.

Cổ Phi nói: "Người có phát hiện gì?"

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 183: Hủ nữ hành động

Đoạn Vô Thường nhìn Vương Dật biến mất phương hướng, chậm rãi lắc đầu.

Hả?

Hai người đồng thời sững sờ.

Cổ Phi cau mày hỏi: "Người đừng nói cho ta không biết."

Đoạn Vô Thường nhìn đối phương một chút, nói: "Cái này Vương Dật, không nên đi trêu chọc."

Hắn sau khi nói xong, liền tự mình ly khai, chỉ được hai người ở tại chỗ hai mặt nhìn nhau.

Cao to thanh niên cau mày nói: "Cái tên này đang giờ trò quý gì?"

Bọn hắn làm sao biết, lúc này Đoạn Vô Thường trong lòng sóng lớn mãnh liệt, sóng lớn ngập trời.

Thiên, chính mình 'Quy vân tức' dĩ nhiên truyền không tiến vào Vương Dật trong cơ thể? Tại sao?

Nguyên lai, Vương Dật trên người không có chứa một tia cổ võ giả khí tức, thực lực nhưng cường đáng sợ, làm cho tất cả mọi người đều rất là khiếp sợ.

Chiều hôm qua, Đoạn Vô Thường đến rồi, Cổ Phi tìm tới hắn, thuyết minh tất cả.

Nguyên nhân không gì khác, Đoạn Vô Thường không chỉ có là thập đại thiên kiêu một trong, càng hội một loại thần bí pháp môn, tên là 'Quy vân quyết', phương pháp này có thể hiểu rõ người tu luyện bản nguyên, tra rõ cái trong hư thực.

Đoạn Vô Thường sau khi biết một lời đáp ứng luôn, cũng đối với Vương Dật sản sinh hưng thịnh thú.

Ai nghĩ, hai người nắm tay thì, hắn 'Quy vân tức' nhưng là một điểm không thấy hiệu quả quả, tình huống như thế xưa nay chưa từng xuất hiện.

Đây là một loại đại khủng bố.

Đoạn Vô Thường cho rằng, cái này Tùng Sơn thổ tả môn vô cùng, hay vẫn là không nhẹ vi diệu.

Lại nói Vương Dật cùng Thẩm Băng đến phòng học sau, Liễu Thiên Nhi cùng Sơn Vô Lăng đồng thời đi tới, song song hành lễ.

Thẩm Băng gật gật đầu, làm cho các nàng trở lại, sau đó cùng lão công đi tới chỗ ngồi.

Bọn hắn sau khi ngồi xuống, Vương Dật điện thoại di động chấn động, hắn cảm lấy vừa nhìn, là Liễu Thiên Nhi phát tới: Lão công, ta nghĩ người.

Wang Dật gò má nhìn xinh đẹp một chút, thấy đối phương tiểu nhân nhu tình tự thủy, đưa tình nhìn mình, trong lòng nhất thời nóng lên, về: Ta cũng nhớ người, hôn nhẹ bảo bối.

Chúng ta Thiên Nhi đồng học nhận được tin nhắn sau, đôi mắt đẹp nhất thời sáng lên đến rồi, ngón tay ngọc tiếp tục điểm điện thoại di động màn hình.

Cách một loạt chỗ ngồi Sơn Vô Lăng thấy sau, tiểu nhân nhắm lại, nắm xuất điện thoại di động của chính mình, cho Liễu Thiên Nhi phát tài đã qua: Sư tôn, Thiên Nhi ở cho Vương Dật gọi nhắn tin.

'Keng'

Thẩm Băng thấy điện thoại di động vang lên, không khỏi sững sờ, cầm lấy mở ra vừa nhìn, đôi mi thanh tú nhẹ nhàng nhắm lại. Nàng không chút biến sắc nhìn Liễu Thiên Nhi một chút, sau đó về: Nàng là sư tỷ của người.

Son Vô Lăng cỡ nào thông minh nhanh trí? Nhất thời biết Liễu Thiên Nhi ở sư tôn trong lòng địa vị rất cao, vội vàng về: Là, đệ tử rõ ràng.

Thẩm Băng để điện thoại di động xuống sau, thao túng mấy lần chính mình ngón tay ngọc. Nàng là rất coi trọng Liễu Thiên Nhi, nhưng cũng là Vương Dật lão bà, há có thể không nhìn?

Thẩm Băng cặp môi thom nhẹ động, truyền âm hỏi: "Thiên Nhi, người đang cho ai gọi thư tín tức?"

Liễu Thiên Nhi chính trong biên chế chữ đây, đầu óc bỗng nhiên xuất hiện sư tôn âm thanh, nhất thời kinh hãi, cuống quýt nhìn về phía đối phương.

Thẩm Băng không có nhìn nàng, mà là tiếp tục thao túng chính mình ngón tay ngọc, mặt cười nhưng là có chút trầm.

Liễu Thiên Nhi vội vàng để điện thoại di động xuống, truyền âm nói: "Sư tôn, đệ tử biết sai."

Thẩm Băng không có nhìn nàng, khe khẽ gật đầu, liền không còn động tĩnh.

Vương mẫu người có thể hoàn toàn không biết tình huống gì, chờ mong thật lâu, điện thoại di động nhưng vẫn không gặp động tĩnh, hân không nhịn được nhìn về phía Liễu Thiên Nhi, thấy đối phương thùy mặt cười, một mặt tiêu oan ức, như một cái phạm sai lầm hải tử, đặc biệt đáng thương.

Làm sao đây là?

Chúng ta Vương mẫu người nhất thời mộng rạo cản.

Đúng vào lúc này, một cái quái dị tình cảnh xuất hiện.

Ngày hôm qua không có tới đến trường Đông Phương Yên Nhiên, nâng lưỡng buộc hoa hồng đi vào, nhất thời hấp dẫn vô số đồng học ánh mắt.

Mỗi một buộc hoa hồng đều đặc biệt lớn, có tới 99 đoá, bên trong đan dệt đầy trời tình cùng cây tương tư tử, dùng tử tố bọc giấy được, nhìn mỹ lệ thường cảm động.

Nàng sau khi đi vào, không để ý tới các bạn học ánh mắt, nhìn về phía một chỗ, kêu: "Son Vô Lăng!"

"Hả?"

Son Vô Lăng chính thùy mặt cười, không biết đang suy nghĩ gì tiêu cửu cửu đây, nghe tiếng nhất thời giờ lên mặt cười.

"Đưa cho người. . ."

Đông Phương Yên Nhiên tay ngọc run lên, một bó hoa tươi nhất thời hướng Son Vô Lăng bình phi mà đi.

Thiếu nữ nào có không thích hoa hồng? Càng sẽ không mặc cho chi rơi xuống ở địa. Son Vô Lăng giờ lên tay ngọc tiếp nhận bó hoa, một mặt mờ mịt nhìn Đông Phương Yên Nhiên.

Đông Phương Yên Nhiên sâu sắc nhìn nàng, đuổi ra tiểu lưỡi đỏ, nhẹ nhàng liếm dưới phần môi, sau đó nhìn về phía khác một chỗ, không có tìm được Lưu Hiểu Vận phương tung, nhưng đón nhận Liễu Thiên Nhi ánh mắt.

"Thiết, không có người rồi. . ." Đông Phương Yên Nhiên kêu hừ một tiếng, không rảnh chú ý.

Nguyên lai, ngày hôm qua Đông Phương Mộ Tuyết đưa nàng đóng một ngày một đêm, trả lại tỷ tỷ gọi điện thoại, đem ngoại sinh nữ ở trường học sở làm tất cả nói thật ra.

Cách xa ở Thục Sơn Đông phương Mộ Vũ nhất thời điên rồi, nàng nằm mơ cũng không nghĩ tới, nữ nhi bảo bối của mình dĩ nhiên hảo nữ phong.

Đông Phương Yên Nhiên nhận được mẫu thân điện thoại thì, nhất thời hoảng rồi, vội vàng xưng chính mình là được phim bộ ảnh hưởng, cảm giác chơi vui, kỷ thực cũng không Lala khuynh hướng.

Khuyên can đủ đường dưới, nàng mới có thể tiếp tục ở lại Tùng Sơn, cũng từ đi trong miệng, biết rồi người mật báo kia: Liễu Thiên Nhi.

Thông qua một ngày một đêm nghĩ lại, Đông Phương Yên Nhiên cảm giác mình quá phóng túng, mới đưa tới bức này phiền phức không tất yếu, cho nên nàng làm tốt tiến lên dần dần chuẩn bị, sáng sớm liền mua hai đại bó hoa tươi.

Đông Phương Yên Nhiên trong lòng hận cực kỳ Liễu Thiên Nhi, vì lẽ đó không chuẩn bị cho nàng.

Nàng nhìn quét một vòng sau, nhất thời sững sờ.

Nàng nhìn thấy Thẩm Băng.

Trời ạ, hảo kỳ ảo, hảo có khí chất nữ hài, nàng là ai?

Đông Phương Yên Nhiên nhất thời có chút không dời nổi bước chân. Nàng hít một hơi thật sâu, cưỡng ép bình phục nhảy loạn phương tâm, nâng hoa hồng buộc, ẩn tình đưa tình hướng đối phương đi đến.

Nằm thảo! !

Vương Dật nhất thời cuồng lên, trực tiếp đứng dậy đi tới trước mặt đối phương, quát lên: "Đông Phương Yên Nhiên, ngươi làm gì?"

Đông Phương Yên Nhiên bị cản đường, mặt cười nhất thời chìm xuống, lạnh lùng nói: "Vương Dật, làm sao nơi nào đều có ngươi sự tình? Đi ra. . ."

Giời ạ!

Vương Dật thấy người mỗi đều tức điên: "Nàng là lão bà ta, ta cảnh cáo ngươi, cách xa nàng đi!"

"U cho ăn. . ."

Đông Phương Yên Nhiên cười lạnh nói: "Làm sao ai cũng là lão bà ngươi? 4 ban Giang Tuyết Tinh là, Liễu Thiên Nhi cũng vậy. Vương Dật, ngươi thật là có thể."

"Đông Phương Yên Nhiên, ngươi nói những gì đó?"

Liễu Thiên Nhi nhất thời cuồng lên, trực tiếp đứng lên.

"Thiệt, bà ba hoa. . ."

Đông Phương Yên Nhiên trực tiếp liếc nàng một cái.

"Lão công!"

Đúng vào lúc này, chúng ta Băng Nhi đi tới rồi. Nàng kéo Vương Dật đại thủ, hướng về Đông Phương Yên Nhiên cười khê: "Vị muội muội này khả năng là hiểu lầm, ta mới là Vương Dật lão bà."

"A, ngươi âm thanh thật là dễ nghe."

Đông Phương Yên Nhiên nhất thời có chút tiểu hưng phấn, đem hoa hồng đưa về phía đối phương.

"Muội muội làm cái gì vậy?"

Thẩm Băng thấy đối phương không có ác ý, cười khê dưới, nhân thể giờ lên tay ngọc.

Thiên, thật là đẹp. . .

Đông Phương Yên Nhiên thực sự không nhịn được, kế hoạch gì đều ném ra sau đầu, nàng tay trái tặng hoa, tay phải nặn ra Lan Hoa Chỉ ấn, hướng về Thẩm Băng cánh tay ngọc điểm đi.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 184: Lão công ở trong mắt nàng là tình địch

"Ngươi làm cái gì?"

Vương Dật vẫn đang quan sát nàng cử động, nhất thời hét lớn một tiếng, bỗng nhiên dò ra tay đi, trực tiếp nắm lấy đối phương ngọc oản.

Đông Phương Yên Nhiên thân thể chấn động, đầu tay cũng lại thốn không vào được.

"Vương . . Dật . ."

Nàng bình tĩnh mặt cười, từng chữ từng câu hỏi: "Người muốn chết hay sao?"

"Ha ha. . ."

Vương Dật nở nụ cười, nhưng là lạnh. Hắn cắn răng nói: "Đông Phương Yên Nhiên, người nếu dám chạm lão bà ta một tý, ta nhượng người. . ."

Hắn nói tới chỗ này, bỗng nhiên không biết nên nói như thế nào .

Giờ à! Nàng là nữ, chính mình không thể cùng nữ nhân đánh nhau. Đoạn tử tuyệt tôn càng khỏi nói , mà tủy làm sao đi đoạn?

Một bên Thẩm Băng nhìn ra có chút rơi vào trong sương mù, nàng nhẹ nhàng nâng lên tay ngọc, mò trên Vương Dật cánh tay, ôn nhu nói: "Lão công, người tại sao có thể đáng đáp như vậy?"

"Lão bà, nàng. . ."

"Như vậy không được, buông ra đi."

Thẩm Băng hướng hắn ngọt ngào nở nụ cười.

Vương Dật sẽ không bác Băng Nhi mặt mũi, cắn giận buông ra đại thủ.

"Tỷ tỷ, người thật tốt. . ."

Đông Phương Yên Nhiên ngọc oản được tự do sau, nhất thời duyên dáng gọi to một tiếng, kéo lại Thẩm Băng cầm bó hoa cánh tay ngọc.

Đột nhiên, tay trái của nàng lặng yên không một tiếng động điểm hướng về đối phương tinh tế bên hông.

'Vù'

Trong nháy mắt tiếp theo, bất ngờ phát sinh .

Nàng ngón tay ngọc ly Thẩm Băng chỉ có mấy millimet thời điểm, trong hư không, bỗng nhiên nổi lên từng mảnh từng mảnh cơn sóng, này xuân hành binh thường ngón trỏ, lại cũng khó có thể tiến thêm.

Sau một khắc. . .

"A?"

Đông Phương Yên Nhiên nhất thời kêu thảm một tiếng, đột nhiên bị một luồng sức mạnh to lớn đẩy lui mấy bước, nàng ổn định thân thể sau, mặt cười một mảnh trắng bệch.

Này biến số phi thường kinh người, rất nhiều đồng học dồn dập sửng sốt. Chỉ có Liễu Thiên Nhi cùng Sơn Vô Lăng lộ ra cười gằn.

Dám đối với sư tôn ra tay? Muốn chết. . .

Cùng lúc đó, Thẩm Băng chậm rãi chuyển qua thân thể yêu kiều, nhìn về phía đối phương, sáng rực rỡ mặt cười dĩ nhiên có chút trầm .

Nàng cặp môi thom khê mở, hỏi: "Người đang làm gì?"

Đông Phương Yên Nhiên một mặt sợ hãi nhìn đối phương, hô hấp phi thường gấp gáp. Nàng hiện tại ngũ tạng cực nóng như lửa, càng là bị rung ra nội thương.

Thiên, vừa nãy đó là cái gì? Hộ thể cái lông khi?

Không, không thể, chưa từng nghe nói loại này thuật.

"Lão bà, người không sao chứ."

Vương Dật nhất thời phản ứng lại, biết hỏng rồi, vội vàng kéo lại Thẩm Băng tay ngọc, một mặt quan tâm hỏi.

Thẩm Băng hướng về hắn nhẹ nhàng lắc đầu, lần thứ hai nhìn về phía Đông Phương Yên Nhiên, lạnh lùng nói: "Thật không nghĩ tới, người là cái tâm cơ biều. . ."

Nàng sau khi nói xong, cầm hoa hồng buộc tay ngọc nhẹ nhàng nâng lên.

Sau một khắc, Đông Phương Yên Nhiên tiểu nhân trực tiếp trợn tròn , nàng nhìn thấy kiếp này chưa từng gặp khủng bố tình cảnh.

Nhưng thấy này một vùng không gian, phát sinh nhẹ nhàng vụn vụn, hoa hồng buộc chính ở hư không phân giải, tiêu tan. Không tới 5 giây, liền hóa thành một luồng bột phấn, rì rào mà rơi.

"Ngươi, cách chúng ta xa một chút, như lại có thêm nửa điểm vượt qua, đừng trách Bồn cung thủ đoạn ác độc vô tình. . ."

Thảm Băng âm thanh không có chứa một tia nhiệt độ, ba ngàn thanh ti hư không tạo nên, kỳ ảo Tiêu Tiêu.

Từ sam Nữ thần Vương, tức rồi.

Nàng cuộc đời hận nhất, chính là đánh lén.

Phấn hoa tan mất sau, Thảm Băng nhân thể thu hồi tay ngọc, không nữa liếc nhìn nàng một cái, lời kéo lão công về đến chỗ ngồi.

Đông Phương Yên Nhiên cũng đã lâu sau, mới chậm lại. Vậy cũng là nàng mệnh được, mấy vị Nữ thần Vương vì tiếp cận Vương Dật, dè dặt một thân tu vi, bằng không thân thể nàng tất nhiên sẽ bị tại chỗ đập vỡ tan.

"Đông Phương Yên Nhiên."

Đúng vào lúc này, Sơn Vô Lăng hoá nàng một tiếng.

Đông Phương Yên Nhiên nghiêng đi trắng bệch mặt cười, nhìn về phía đối phương.

"Trả lại ngươi. . ."

Sơn Vô Lăng tay ngọc giương lên, hoa hồng trong tay của nàng bó hoa hư không bình di, hướng về Đông Phương Yên Nhiên bay đi.

Đông Phương Yên Nhiên giờ tay tiếp nhận, mặt cười khó coi đến cực điểm, nàng không làm một tiếng, trực tiếp đi ra phòng học.

Mấy phút sau, bên trong phòng học ồ lên nổi lên bốn phía. Kẻ ngu đến đâu cũng nhìn ra rồi, Thảm Băng là ngoan nhân, không trêu chọc nổi.

"Lão công. . ."

Thảm Băng nhìn về phía Vương Dật, có chút nhăn nhó hỏi: "Ngươi sẽ không xảy ra Băng Nhi khí chứ?"

"Cái gì?"

Vương mỗ người bị hỏi mồm ép, nói: "Ta giận ngươi làm cái gì?"

Thảm Băng khuôn mặt đỏ lên, thấp giọng nói: "Cái kia Đông Phương Yên Nhiên đánh lén ta, tất nhiên là đồ kị ta cùng lão công cùng nhau. Nàng như công khai đến vậy còn thôi, nhưng trong bóng tối ra tay, Băng Nhi cuộc đời hận nhất người như thế, cho nên liền tự chủ trương, làm cho nàng ly chúng ta rất xa. Bất quá, nếu là lão công đối với nàng có ý định, Băng Nhi hội mở một mắt nhắm một mắt. Có thể loại nữ nhân này tâm cơ quá sâu, Băng Nhi cho rằng, chính là nàng cùng lão công có tiếp xúc da thịt, cũng không thể chính vị, chỉ được làm động phòng nữ tử. . ."

Dát? ? ?

Chúng ta Vương mỗ người trực tiếp nghe ói ra huyết.

Này đều cái gì lung ta lung tung ?

Tiếp xúc da thịt? Động phòng nữ tử?

A tây ba. . .

Vương Dật nặn nặn mi tâm, cười khổ nói: "Lão bà, Đông Phương Yên Nhiên đồ kị chúng ta không sai, có thể lão công ở trong mắt nàng, là tình địch."

"A?"

Thảm Băng nghe được ngẩn ngơ, mờ mịt hỏi: "Băng Nhi không hiểu!"

Vương Dật đem chân tướng nói cho nàng.

Thảm Băng nghe xong, mặt cười nhất thời trở nên cực kỳ đặc sắc, hô khẽ nói: "Nguyên lai nàng hảo nữ phong."

Vương Dật bất đắc dĩ nói: "Không sai, cái này Đông Phương Yên Nhiên hội một loại thức tình thủ pháp, rất lợi hại. Nàng lúc đó là muốn đối với lão bà ngươi mưu đồ gây rối, theo ta rầm rầm quan hệ đều không có. . ."

"Phốc. . ."

Thẩm Băng nghe hắn nói đến thú vị, không nhịn được kiêu cười ra tiếng, bạch lão công một chút, thấp giọng khẽ nói: "Thúc tình thủ pháp, thì ra là như vậy. . ."

Nàng thu thủy giống như đôi mắt đẹp nhẹ nhàng chuyển động, không biết đang suy nghĩ gì.

Nguyên lai, Thẩm Băng càng đối với chuyện này chăm chú lên.

. . .

Hồng Linh đại lục, tông môn san sát, truyền thừa bất hủ đếm mãi không hết, nhưng chưa từng xuất hiện song tu môn phái, chớ nói chi là song tu thuật.

Mây khói qua lại, Hỗn Độn Thiên đế chặt đứt tình duyên, không động vào đạo lý môn một tý. Đế cung trong Nữ thần Vương môn vì thế có thể nói là giáo hết não tráp, cơ quan toán tặn.

Có một lần, Tứ muội Vân Tiên tìm tới một đóa Thượng Cổ dị hoa, đối với thúc tình có hiệu quả. Bọn tỷ muội dồn dập đại hỉ, các nàng đem hoa này hòa vào 'Trà ngộ đạo' trong, sau đó nhượng Tử Nguyệt đưa đi.

Hỗn Độn Thiên đế uống xong sau, không bao lâu liền có phản ứng, hắn toàn thân chấn động mạnh, ngửa mặt lên trời thét dài, Hỗn Độn sức mạnh to lớn xông thẳng thương khung.

Nguồn sức mạnh này thật đáng sợ, đế cung một góc nhất thời bị đánh nát bấy.

Một bên bạch y Nữ thần Vương vừa mừng vừa sợ, vội vàng đem Đại tỷ gọi, sau đó bồng bênh rời đi.

Sư Phi Yên hồng mặt cười, đi tới Hỗn Độn Thiên đế bên cạnh, tu e thẹn nói: "Thiên đế, Phi Yên chuẩn bị kỹ càng."

"Phá Hoàng, Phản Thiên, ta đến rồi. . ."

Đột nhiên, Hỗn Độn Thiên đế này hai bức lại phóng lên trời, tìm mặt khác hai cái Thiên đế đánh nhau đi tới.

Này biến số quá kinh người.

Sư Phi Yên choáng váng, trực tiếp ngồi ngã xuống đất.

Trốn ở bên trong Nữ thần Vương môn, cũng choáng váng.

. . .

Nghĩ tới đây, Thẩm Băng cảm giác việc này ghê gớm. Nếu là thúc tình thuật thật sự hữu hiệu, này bọn tỷ muội liền nhiều một phần bảo đảm.

Vương mẫu người nào có biết Thẩm Băng trong lòng tiêu cừ cừ? Thấy nàng rơi vào trầm tư, liền không quấy rầy nữa, từ túi sách trong lấy ra sách giáo khoa.

"Ngũ muội, chúng ta đến rồi."

"Ha ha, Ngũ muội, muốn Nhị ca hay chưa?"

"Ha, này không phải Vương Dật sao?"

Đúng vào lúc này, cửa phòng học bỗng nhiên xuất hiện một đồng khiến người ta trợn mắt tan âm thanh.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 185: Một cái khác người điên

Vương mẫu người thấy rõ người tới sau, lần thứ hai nặn nặn mi tâm, cảm giác não nhân thật sự rất đau.

Này quần 'Người man rợ' làm sao đến rồi?

Nhưng thấy anh em nhà họ Liễu cái này tiếp theo cái kia đi vào phòng học.

"Ha, cũng thật là Vương Dật. Ân. . . ?"

"Thiên, đây là. . ."

"Đại ca Nhị ca, các người có nữ nhân, chớ cùng quấy rối."

Đám gia hỏa này nhìn về phía Vương Dật thì, bỗng nhiên phát hiện Thẩm Băng, đồng thời sững sờ, sau đó một trận kêu quái dị, tranh nhau chen lấn đi tới, xem tư thế kia, căn bản không ngăn được.

Mặt sau lão thất lão bát không dám đi ngăn cản, trộm đạo hướng vị trí của mình đi đến.

Lúc này Vương mỗ người đầu càng đau.

Bởi Liễu Thiên Nhi quan hệ, này mấy con con la hoang cũng coi như là cậu ca, căn bản đánh không được. Có thể Thẩm Băng là lão bà mình, lợi hại đến đâu cũng là, vì lẽ đó hẳn nhất định phải ngăn cản này mấy con con la hoang.

Vương Dật đứng dậy, đi về phía trước mấy bước, chặn lại rồi con đường của bọn họ.

"Ha, mấy vị ca ca, đã lâu không gặp."

Hắn nhắm mắt cười.

"Chúng ta một lúc lại tán gẫu, người đi trước mờ. . ."

Anh em nhà họ Liễu trong mắt căn bản không ai, phía trước nhất Liễu lão tam vươn tay ra, muốn đem Vương Dật bái đến một bên.

Vương Dật nhấc cánh tay chặn lại, hư không họa hồ, hóa giải đối phương đẩy thế.

Liễu lão tam được lực đạo dẫn dắt, tại chỗ xoay chuyển 180 độ, trực tiếp xoay người lại cùng các anh em đến rồi cái đại ôm ấp.

"Thảo!"

Liễu lão tam nhất thời cuống lên, bỗng nhiên xoay người lại, giận dữ hét: "Vương Dật, ngươi làm gì?"

"Hắc. . ."

Vương mỗ người đặc biệt 'Ngại ngại' nở nụ cười, nói: "Các ca ca, nàng là tiểu đệ. . ."

"Các người muốn làm gì?"

Đột nhiên, một đạo lạnh lạnh quát tiếng xuất hiện, Liễu Thiên Nhi đi tới Vương Dật bên người, hướng bọn hắn khẽ kêu nói: "Vừa tới trường học liền muốn gây phiền phức đúng hay không? Đều cút cho ta. . ."

Liễu gia con la hoang môn nhất thời sững sờ.

Liễu lão tam mờ mịt nhìn về phía em gái: "Ngũ muội, ngươi đang nói cái gì. . . ?"

"Nói cái gì nghe không hiểu? Ngươi luyện công luyện choáng váng hay sao?"

Liễu Thiên Nhi tay ngọc phù ở trên eo nhỏ, như chỉ tức giận tiểu cộp cái.

Liễu gia con la hoang môn càng là mộng ép.

Liễu lão tam nghiêng đầu, trừng mắt một đôi ngư nhân quát: "Ngũ muội, ta là Tam ca của ngươi a. . ."

"Ta không mù, phân xuất ai là ai, các người đến cùng có đi hay không?"

Liễu Thiên Nhi đề-xi-ben càng cao hơn, trong lòng nàng cái này khí a, các người này quần ngọc lửa, lẽ nào còn không rõ sao?

Thẩm Băng há lại là các người có thể chia sẻ?

"Ngũ muội nói đúng, chúng ta hay vẫn là chờ lão sư an bài chỗ ngồi đi."

Liều lão đại trước hết phản ứng lại, hấn ngăn ở các anh em trước mặt, đem mấy người đẩy trở về phòng học phía trước.

Liều Thiên Nhi chuyển qua thân thể yếu kiêu, đi tới Thẩm Băng trước mặt, thấp giọng nói: "Sur tôn, huynh trưởng ta bọn hấn. . ."

"Không cần phải nói. ."

Thẩm Băng nhẹ nhàng nở nụ cười, kéo nàng tay ngọc, nói: "Người làm rất tốt."

Liều Thiên Nhi mím mím cặp môi thom, nói: "Sur tôn yên tâm, ta sẽ không để cho bọn hấn xằng bậy."

Thẩm Băng lại cười: "Thiên Nhi, người nhất định phải nhớ kỹ, nếu là nữ tử gây bất lợi cho chúng ta, người có thể ra tay. Đối phương nếu như nam nhân, hay vẫn là giao cho lão công đi, không nên đoạt hấn danh tiếng. . ."

"Há, ân. . ."

Liều Thiên Nhi nghe xong, có chút tiểu mờ mịt gật gật đầu.

Thẩm Băng cười khẽ buông ra tay ngọc.

Chúng ta Băng Nhi làm sao biết, Vương mỗ người đã kinh đối với Liều Thiên Nhi động chân tình, vừa nảy nảy mấy con con la hoang, hấn còn thật không dám thế nào.

"Hô. . ."

Vương Dật nhất thời thở phào nhẹ nhõm, về đến chỗ ngồi.

Đúng vào lúc này, chủ nhiệm lớp đi vào, gọi đi rồi 5 cái đồng học, sau đó nhượng anh em nhà họ Liều ngồi đi nơi nào.

Đi học sau, Liều gia con la hoang liều mạng cho Ngũ muội phát ra tin tức.

"Ngũ muội, vừa nảy người tại sao muốn ngăn?"

"Ngũ muội, nàng là người bạn thân đi, giới thiệu cho Nhị ca có được hay không. . ."

"Ngũ muội, Tứ ca bình thường thương người nhất. . ."

Liều Thiên Nhi bị mấy cái huynh trưởng làm đầu óc choáng váng, thống nhất trả lời: Các người kịp lúc dứt đoạn mắt tâm tư này, bằng không ta liền không tiếp thu các người.

Liều gia con la hoang xem sau trực tiếp choáng váng.

Son Vô Lăng nghiêng mặt cười, yên lặng nhìn kỹ anh em nhà họ Liều, con người đen nhánh qua lại chuyển động, không biết đang suy nghĩ gì.

Đệ nhất tiết sau khi tan lớp, Liều gia con la hoang môn còn muốn đến gần Thẩm Băng, lại bị Ngũ muội ánh mắt ngăn lại.

Sur tôn tuy rằng không cho nàng đi quán, có thể Liều Thiên Nhi cũng không muốn nhượng Vương Dật cùng các ca ca đánh tới đến.

"Vương Dật!"

Đúng vào lúc này, cửa phòng học bỗng nhiên truyền đến một đạo vui tươi âm thanh.

Vương Dật ngẩng đầu nhìn lại, hơi sững sờ. Gọi mình chính là Lý Chấn Hiên bạn gái Diệp Nhược Hi.

Nàng tới làm cái gì?

Một bên Thẩm Băng nhìn cửa một chút, lạnh lẽ nói: "Nàng có lẽ có sự tình, ta bồi người qua. . ."

Vương Dật gật gật đầu, hai người nắm tay nhau đi tới cửa.

"Muội muội tìm ta lão công có việc?"

Thẩm Băng chủ động mở miệng, cười khẽ hỏi.

Diệp Nhược Hi gật gật đầu, nói: "Các người ngày hôm nay cẩn thận một chút, nghe Chấn Hiên nói, Vương Dật bị một cái khác người điên nhìn chăm chăm. ."

Hả?

Hai người song song đứng sờ, Vương Dật cau mày hỏi: "Cái gì người điên?"

Diệp Nhược Hi tiếp tục nói: "Hắn gọi Phùng Thiên Long, cũng là thập đại thiên kiêu một trong, am hiểu dùng đao. Nghe Chấn Hiên nói, Phùng Thiên Long thực lực so với Hoa Thiếu Đình còn cao hơn một ít. . ."

Vương Dật nghe xong nhất thời có chút không nói gì, hỏi: "Hắn tại sao muốn nhìn chăm chăm ta."

"Phùng Thiên Long là cái mê vô nghệ, thường thường không xa vạn dặm tìm mấy cái khác thiên kiêu luận bàn, Chấn Hiên năm ngoái liền bị đi tìm ba lần. Người ngày hôm qua cùng Hoa Thiếu Đình đánh ngang tay sau, tên kia liền lên tâm, hắn ngày hôm nay tất nhiên sẽ tìm đến người động thủ. . ."

Diệp Nhược Hi nói ra càn khôn sở hướng về.

Thảo!

Vương Dật nhất thời có dũng khí thổ huyết kích động, cảm giác cũng là được rồi.

Trên đời sao có người như thế?

Lúc này Thẩm Băng đối với nàng hào cảm tăng nhiều, khẽ cười nói: "Thì ra là như vậy, cảm ơn muội muội, chúng ta liền chú ý."

Diệp Nhược Hi đi rồi, Thẩm Băng nhìn về phía Vương Dật: "Lão công nghĩ như thế nào?"

Vương mỗ người bắt đắc dĩ nhún vai một cái: "Thủy nếu đến rồi, chỉ có thể thổ đi truân. . ."

Bọn hắn nắm tay nhau về đến chỗ ngồi.

Liễu gia con la hoang môn thấy, nhất thời vừa giận vừa sợ, hơn nữa là ngập trời.

Giời ạ! Người đầu đáp ứng cưới Ngũ muội, còn cùng nữ hài tử khác hảo? Đáng giận nhất là chính là, cô bé này chúng ta cũng coi trọng.

Những người này chuẩn bị tìm một cơ hội, hảo hảo mà thu thập một tý cái này 'Em rể'.

Buổi sáng chỉ chớp mắt liền đã qua.

Nguyệt Thi Lam phát tới tin nhắn, hẹn cẩn thận buổi trưa cùng nhau ăn cơm.

Vương Dật cùng Thẩm Băng nắm tay nhau đi ra phòng học, Liễu Thiên Nhi cùng Sơn Vô Lăng ở phía sau theo, Liễu gia con la hoang môn theo đuôi ở phía sau.

Liễu gia lão thất lão bát liếc mắt nhìn nhau, quyết định hay vẫn là cách khá xa xa, không đi dính líu.

Roi xuống lớp học sau, Thẩm Băng bỗng nhiên nói: "Lão công, 1000 mét ngoại có cái gia hỏa xông lại, thực lực và Hoa Thiếu Đình gần như. Trên người hắn. . . Có sát khí. . ."

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 186: Nam cùng nam đánh, nữ cùng nữ liêu

Vương Dật thần sắc cứng lại, thấp giọng nói: "Lão bà không muốn ra tay, ta tự mình giải quyết."

"Ừm. . ."

Thẩm Băng ngoan ngoãn gật gật đầu.

"Ài?"

Đột nhiên, phía sau Liễu Thiên Nhi kêu quát một tiếng, Thẩm Băng vội vàng chuyển qua thân thể yêu kiều, giữ nàng lại tay ngọc, hướng đối phương nhẹ

nhàng lắc đầu.

Liều Thiên Nhi nhất thời toàn rõ ràng , trầm mặc xuống.

'Hô '

Trong nháy mắt tiếp theo, một bóng người đột nhiên xuất hiện ở Vương Dật trước mặt, tốc độ nhanh chóng giống như quỷ mỵ.

"Ngươi . . "

Vương Dật mới vừa ới ra một chữ, cổ áo liền bị đối phương nắm lấy , sau đó cảm thấy thân thể bị một luồng quái lực lôi kéo, mất khống chế xông về phía trước.

Thảo!

Hắn trực tiếp điên rồi.

Hắn đây mẹ à? Không nói hai lời liền trực tiếp động thủ?

Vương Dật bị mang ra cách xa mấy mét sau, thân thể bỗng nhiên hướng về nghiêng xuống một bên, đè lại đối phương thủ đoạn, cứu tể cho xoay ngược, sau đó bắt đối phương thủ đoạn, hướng phía dưới run lên.

'Xi '

Đối phương đại thủ trong nháy mắt bị tránh mở ra.

"Ồ?"

Này người hơi sững sờ, ra tay nhanh như chớp giật, phản bắt Vương Dật thủ đoạn, lạnh lùng nói: "Ngươi không nên phản kháng, đi theo ta. . ."

Hắn âm thanh có chút khàn khàn, cũng rất trầm thấp.

Đi ngươi mau a!

Vương mỗ lỗ mũi người thật sự tức điên , bị bắt thủ đoạn hư không một nháy, lần thứ hai tránh thoát đối phương chương không, tay phải nắm tay, hướng về đối phương bả vai thẳng oanh mà đi.

Này người biến sắc, vung chương bình kích, nhận cái nhịp nhàng ăn khớp.

'Oành '

Nặng nề tiếng va chạm xuất hiện, hai người toàn thân chấn động, từng người lui mấy bước.

Vương Dật cảm giác thủ đoạn đau đớn, trong lòng nhất thời cả kinh. Chương lực của đối phương rất nặng, rõ ràng so với Hoa Thiếu Đình muốn cao hơn hai phần mười, Băng Nhi làm sao sẽ nói thực lực tương đương?

Vương Dật làm sao biết, Thẩm Băng vị trí cảnh giới, sớm đã là đẳng Thái Sơn mà tiểu thiên hạ. Ở trong mắt nàng, hai người sẽ không cách biệt quá nhiều.

"Ha, đương thật có chút ý nghĩa. . ."

Này người lắc lắc cổ tay, tại chỗ đứng lại.

Hắn đại khái 1 mét 78 tả hữu, tóc ngắn, mũi ưng mắt sâu, mặt dài, cằm có lưu lại một đồng râu dê từ, có vẻ mặt càng dài .

Hai người lẫn nhau đánh giá chốc lát, Vương Dật cau mày hỏi: "Phùng Thiên Long?"

"Ha ha. . ."

Phùng Thiên Long nở nụ cười, hỏi ngược lại: "Ngươi chính là Vương Dật?"

Giới ạ!

Vương Dật cảm giác tên này râu dê từ đặc biệt thích ăn đòn, ngươi đều không xác định ta là ai liền động thủ, đầu ngươi bên trong đến độ là thi hay sao?

"Không phải, ngươi nhận lầm người ."

Vương Dật có thể vô cùng khẳng định, cái tên này liền một bệnh thần kinh, hay vẫn là tránh xa một chút vi diệu. Hắn lắc lắc đầu, nghiêng người liền phải rời đi.

"Ngươi đứng lại!"

Phùng Thiên Long nhất thời hét lớn một tiếng.

Vương Dật dừng thân thể, cau mày hỏi: "Ngươi muốn làm gì?"

Phùng Thiên Long gắt gao nhìn hấn, gần từng chữ: "Ta nghĩ cùng ngươi đến một tỷ."

Vương Dật nghe xong nhất thời thổ huyết, đặc biệt không nói gì nói: "Ta không tốt chiếc kia, ngươi tìm người khác đi."

Hấn khoát tay áo một cái, lần thứ hai nghiêng người.

"Vương Dật, ngươi muốn ở chỗ này đánh sao?"

Phùng Thiên Long lạnh mở miệng cười.

Vương Dật lại ngừng lại, nhìn về phía đối phương: "Ta có thể cùng ngươi đánh một trận, bất quá hiện tại không được."

Phùng Thiên Long lông mày nhất thời vừa nhíu: "Tại sao?"

Vương Dật đầu hướng về sau một bên, nói: "Ta muốn bồi lão bà ăn cơm a. . ."

Phùng Thiên Long nhất thời sững sốt, miệng há hốc liên hồi, nhưng cái gì cũng không nói ra được.

Phía sau Thẩm Băng nghe xong, nhất thời lộ ra một cổ niềm vui nhỏ, cười đến đặc biệt đặc biệt ngọt.

Phùng Thiên Long kìm nén nửa ngày, nói: "Được, chờ các ngươi cơm nước xong, ta lại tới tìm ngươi."

Hấn sau khi nói xong, liền muốn xoay người rời đi.

"Ngươi chờ một chút!"

Lần này đến phiên Vương Dật gọi lại đối phương, hấn lấy điện thoại di động ra liếc nhìn thời gian, nói: "2 giờ sau, Bắc Giao Lâm Hải. . ."

Phùng Thiên Long nghe xong gật gật đầu, xoay người rời đi.

"Bệnh thần kinh. . ."

Vương Dật nhỏ giọng lẩm bẩm dưới, về đến Thẩm Băng bên cạnh, cười nói: "Lão bà, chúng ta đi thôi."

Thẩm Băng sâu sắc nhìn hấn, đôi mắt đẹp nhu tình tự thủy, nàng kéo tay của đối phương, ẩn tình đưa tình nói: "Lão công trước tiên cùng Thiên Nhi các nàng đi chiếm trí, ta sau đó liền đến."

Vương Dật hơi sững sờ, nhưng không có hỏi nhiều.

Liễu Thiên Nhi nhất thời vừa mừng vừa sợ, cùng người yêu kiên vững vai đi tới.

Sơn Vô Lăng không có đi theo, nàng trải qua thu được sư tôn truyền âm, để cho mình lưu lại.

Xa xa Liễu gia con la hoang môn liếc mắt nhìn nhau, lựa chọn đi theo 'Em rẻ' phía sau, cũng đã rời đi.

Thẩm Băng nghiêng đi mặt cười, nhẹ giọng nói: "Đi theo ta. . ."

Nàng nói xong liền di động bước liên tục, đi về hướng tây đi.

Sơn Vô Lăng vội vàng đi theo sư tôn mặt sau.

Các nàng đi rồi ước 30 mét sau, phía trước xuất hiện ba đạo thân ảnh yếu điệu, nhưng là Lâm Tịch Dao cùng hai tên cô vũ thiếu nữ.

Thẩm Băng đi tới gần sau, nhẹ nhàng nở nụ cười, nói: "Nhìn thời gian dài như vậy, tại sao không tới?"

Lâm Tịch Dao sâu sắc nhìn kỹ tên này dung mạo khí chất đều không thua với mình thiếu nữ, trong con ngươi xinh đẹp dĩ nhiên hiện lên một tia chiến ý. Nàng nhẹ nhàng hỏi: "Ngươi gọi Thẩm Băng?"

Thẩm Băng cười khê gật đầu, không nói gì.

Lâm Tịch Dao dịu dàng nói: "Bạn trai của ngươi, rất lợi hại, nhượng chúng ta phi thường khiếp sợ. Bất quá, nhất là làm cho ta cảm thấy hứng thú nhất, là

ngươi."

Nàng âm thanh rất êm tai, nhưng có chút tiểu ngạo kiều.

Thẩm Băng lại là nở nụ cười, nghiêng đi mặt cười, phóng tầm mắt tới một chỗ, nói: "Bên kia có phiến rừng cây, chúng ta đi nơi nào khỏe không?"

"Chính hợp ta ý."

Lâm Tịch Dao trong con ngươi xinh đẹp này tia chiến ý, càng mạnh hơn.

Hơn 10 phút sau, các nàng đi tới trong rừng cây.

Lâm Tịch Dao nhượng bạn gái đi ra, sau đó giờ lên tay ngọc, nhẹ nhàng kéo lên ống tay áo, nũng nịu hỏi: "Ta còn có một nghi vấn, ngươi đến cùng tu vi gì?"

Nguyên lai, các nàng căn bản không nhìn ra Thẩm Băng cảnh giới bao nhiêu.

Thẩm Băng cười khê không đáng trả lời chắc chắn, nghiêng đi mặt cười kêu: "Vô Lăng. . ."

Son Vô Lăng vội vàng đi tới nàng phụ cận.

Thẩm Băng nhẹ giọng nói: "Ngươi đi thử xem thân thủ của nàng."

"A?"

Son Vô Lăng nhất thời choáng váng, thấp giọng nói: "Sur tôn, tu vi của ta chỉ có Thiên cấp ba tầng, có thể Lâm Tịch Dao thực lực, chỉ ít ở Thiên cấp tám tầng trở lên, ta không phải là đối thủ của nàng. . ."

Thẩm Băng nhìn nàng một cái, lạnh lẽo nói: "Ngươi điểm ấy khôn vặt, còn muốn tránh được con mắt của ta sao?"

Son Vô Lăng nghe xong, nhất thời hoa dung thất sắc.

Nguyên lai, Son Vô Lăng bị này hạt 'Thần nguyên' tẩy thể sau, dĩ nhiên thoát thai hoá cốt, tu vi càng là tiến triển cực nhanh. Nàng lúc này tu vi, càng là đạt đến Thiên cấp 7 tầng.

Son gia có một loại ẩn giấu tu vi pháp môn, người ở bên ngoài xem ra, Son Vô Lăng tu vi ở Thiên cấp 3 tầng tả hữu.

Nhưng Thẩm Băng là Thần vương, làm sao có thể không thấy được?

Son Vô Lăng biết chính mình ở trước mặt đối phương, căn bản là không có cách độn hình, thấp giọng nói: "Sur tôn, ta sai rồi. . ."

Thẩm Băng không có tiếp tục làm văn, nhẹ giọng nói: "Đi thôi, đừng cho ta mất mặt."

"Vâng. . ."

Son Vô Lăng hít một hơi thật sâu, vòng qua nàng, đi tới Lâm Tịch Dao đứng trước mặt xác định.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 187: Liễu gia ngọc lừa môn

Cổ Vô Giới đệ nhất mỹ nữ đôi mi thanh tú, nhất thời nhăn lại đến rồi.

"Thẩm Băng, ngươi có ý gì?"

Nàng kiều âm rất lạnh, không có chứa một tia nhiệt độ.

Thẩm Băng cười khê không nói.

Lâm Tịch Dao thấy, đôi mi thanh tú cau đến càng sâu, nàng nhìn Sơn Vô Lăng một chút, nghiêng đi mặt cười: "Phương Phương, giúp ta đưa nàng đuổi rồi."

Mặt sau thiếu nữ nghe xong, vòng qua Lâm Tịch Dao, đi tới Sơn Vô Lăng trước mặt, khê kêu nói: "Nơi này không người sự tình, đi cho ta mở. . ."

"Hi hi. . ."

Sơn Vô Lăng nở nụ cười, rất ngọt ngào.

'Hồng'

Đột nhiên, nàng thân thể yêu kiều trên phóng ra một luồng thần bí hào quang, vô cùng kinh phong đột nhiên nổi lên bốn phía.

Sơn Vô Lăng cảnh giới, như giếng phun bình thường hướng lên trên tầng trường.

Thiên cấp 3 tầng hậu kỳ, 4 tầng sơ kỳ, trung kỳ. . .

Này biến số quá kinh người, Lâm Tịch Dao ba nữ sắc mặt đại biến. Phương Phương ly đến gần nhất, nhất thời không chịu nổi bức này xung kích, bị chấn động đến mức liên tiếp lui về phía sau.

'Xi'

Lâm Tịch Dao một cái đỡ lấy nàng, sâu sắc nhìn kỹ Sơn Vô Lăng, ngưng tiếng nói: "Các người ly xa một chút."

Phương Phương thấp giọng nói: "Tịch Dao, người cần trọng một chút, cô bé này rất tà môn."

Lâm Tịch Dao gật gù đầu, mặt cười cực kỳ nghiêm nghị.

Đúng vào lúc này.

"Uống. . ."

Sơn Vô Lăng bỗng nhiên kêu quát một tiếng, thân thể bỗng nhiên run lên. Hư không nhất thời nổi lên từng mảnh từng mảnh cơn sóng, từ nàng thân thể yêu kiều trên lan ra.

Nàng nhân thể vung lên mặt cười, ba ngàn thanh ti hư không tạo nên, hai con tay ngọc tự nhiên buông xuống ở bên hông hai bên, hắc y cổ động không ngừng, bốn phía không gian xuất hiện nhẹ nhàng vụn vỡ, biến hình.

Sơn Vô Lăng cảnh giới, hoàn toàn hình ảnh ngắt quãng ở Thiên cấp 7 tầng trung kỳ.

Nàng buông xuống mặt cười, bình tĩnh nhìn về phía Lâm Tịch Dao.

Lâm Tịch Dao đôi mắt đẹp nheo lại đến rồi, nàng chậm rãi nắm nổi lên nắm đấm trắng nhỏ nhắn, nhẹ giọng nói: "Thật là không có nghĩ đến, trong trường học này, dĩ nhiên ẩn giấu nhiều như vậy cường giả. Người tên là gì. . ."

"Sơn Vô Lăng. . ."

Sơn Vô Lăng phần môi khê mở, nàng khí thể đại thắng sau, âm thanh càng cũng xuất hiện biến hóa, rất có từ tính.

"Sơn Vô Lăng."

Lâm Tịch Dao khê nói, thân thể yêu kiều nhẹ nhàng run lên.

'Vù'

Trong phút chốc, thân thể nàng, tương tự phóng ra một luồng xán lạn hào quang.

Thiên cấp 8 tầng trung kỳ.

Sơn Vô Lăng trắng nõn hàm răng dùng sức cắn phần môi. Đối phương cao hơn chính mình xuất một cảnh giới lớn, nàng cảm giác áp lực rất lớn.

Có thể sư tôn ở xem, nàng tuyệt đối không thể thua.

Nhị nữ lẫn nhau nhìn chăm chú chốc lát, đồng thời cười khê.

'Hô. . .'

'Hô. . .'

Đột nhiên, các nàng bay lên trời, từng người triển khai thân pháp, hướng đối phương xông thẳng mà đi.

Bạch y lướt thể, hắc sam trời cao.

Lưỡng bóng người đẹp đẽ, ở hư không gặp gỡ, nhất quyết cao thấp.

. . .

Vương Dật cùng Liễu Thiên Nhi rất gần cùng hai vị hoa khôi của trường gặp gỡ .

Không, phải nói là ba vị hoa khôi của trường.

Giang Tuyết Tình lại cũng ở, nàng thân thiết kéo lưỡng vị tỷ tỷ tay ngọc, đôi mắt đẹp nhưng một khắc không rời đi Vương Dật.

Liễu Thiên Nhi đôi mi thanh tú vừa nhú, nhưng cũng không nói gì.

Chúng ta Vương mẫu người bắt đắc dĩ gãi gãi đầu, nói: "Đi thôi, đi trễ không vị trí ."

Các mỹ nữ dòn dập gặt đầu.

Cùng lúc đó.

Cách đó không xa mấy con con la hoang nhất thời nổ tung .

Giời ạ!

Tại sao lại đến rồi ba?

Còn một cái so với một cái đẹp đẽ? Có đề cho người sống hay không ?

Mấy cái 'Đại cữu ca' đương thực sự là không nhận được , từng cái từng cái mùi vênh lên trời, phun đáng sợ nhiệt khí, kiên trì ngực đại cơ hướng bọn hắn đi đến.

Chúng ta Vương mẫu người nhất thời nhìn thấy , não nhân không khỏi một trận đau đớn.

Liễu Thiên Nhi cũng phát hiện , vội vàng chặn ở trong lòng người trước mặt, cánh tay ngọc cản lại, lớn tiếng khê kêu: "Các ngươi lại muốn làm à?"

"Ngũ muội, ngươi tránh ra. . ."

"Vương Dật, ta cần một cái giải thích."

"Vương Dật, các nàng là chuyện ra sao?"

Liễu gia con la hoang môn kêu quái dị liên tục, nếu không phải là có Liễu Thiên Nhi chống đỡ, bọn hắn đã sớm nhào tới .

Vương mẫu người không lời nắm bắt mi tâm, cảm giác đầu sắp nổ tung .

Ba vị hoa khôi của trường đôi mi thanh tú dòn dập nhăn lại. Giang Tuyết Tình tiến lên một bước, khê kêu nói: "Các ngươi là ai a? Dựa vào cái gì nghị luận chúng ta?"

Được chứ, nàng câu nói này hỏi, trực tiếp đốt túi thuốc nổ.

"Ta là Vương Dật đại cữu ca!" Liễu lão đại ngẩng mặt, việc đáng làm thì phải làm.

"Ta là Vương Dật nhị cữu ca!" Liễu lão nhị vung tay giờ tay, chỉ ở thiên.

"Ta là Vương Dật tam cữu ca!" Liễu lão tam rung đùi đắc ý, đầy trời phun tung tóe.

"Ta là. . ."

Vương mẫu người nhất thời choáng váng.

Liễu Thiên Nhi trực tiếp điên rồi, mặt cười một mảnh đỏ chót, lớn tiếng khê kêu: "Lăn, đều cút cho ta. . ."

Nàng cảm giác ném người chết .

"Ngũ muội, thân thể ngươi bị cái tên này nhìn cũng sờ soạng, nếu không có gia gia làm chủ, chúng ta sinh ra sớm bỏ cái tên này. Nhưng ai có thể tưởng . . , ngươi đi ra, Tứ ca không phải mạnh mẽ đánh tiêu tử này một trận không thể. . ."

Lưu lão tứ giận dữ hét dài.

Hắn như sấm sét giữa trời quang, trực tiếp đem ba vị hoa khôi của trường phách hoá đá .

Liễu Thiên Nhi thân thể bị Vương Dật nhìn? Cũng sờ soạng?

Nằm thảo!

Vương mỗ người nhất thời một bình ba thước đến cao.

Giời ạ! Không nói chuyện này ngươi sẽ chết sao?

"Ngươi . . Các ngươi. . ."

Liễu Thiên Nhi nhất thời vừa xấu hổ vừa tức giận, nàng bỗng nhiên thu hồi tay ngọc, không lại đi ngăn cản, mà là ở chính mình cặp môi thom trên.

Đôi mắt đẹp của nàng đột nhiên đỏ, đau thương khóc thảm: "Các ngươi làm sao có thể như vậy?"

Bang này ngốc lửa môn thấy Ngũ muội lại khóc, nhất thời sùng sốt , một trận luồng cuồng tay chân đưa nàng vây vào giữa.

"Ngũ muội, ngươi khóc cái gì?"

"Ngũ muội, ngươi làm sao . . ."

Lão đại cùng lão nhị nâng lên em gái vai đẹp.

"Các ngươi đừng đụng ta, ô. . ."

Liễu Thiên Nhi dùng sức ngắt dưới thân thể yêu kiều, thương tâm gào khóc.

Vương Dật há có thể ngồi nữa coi xuống? Hắn đi thẳng tới Liễu Thiên Nhi bên cạnh, nhân thể đem y nhân kéo vào trong lòng, nhìn cậu anh em, chân thành nói: "Mời các ngươi yên tâm, ta sẽ lấy Thiên Nhi, ta hội chăm sóc nàng cả đời."

Liễu gia ngốc lửa môn từng cái từng cái trừng mắt ngư nhân, đều là nói không ra lời .

"Ô. . ."

Chúng ta Thiên Nhi có dựa vào sau, khóc càng hăng say , trực tiếp nhào vào Vương Dật trong lòng, không nhiều một lúc, bả vai của hắn liền bị thanh lệ ướt nhẹp .

Vương Dật chăm chú ôm y nhân thân thể yêu kiều, cùng cậu anh em đối diện.

Bang này ngốc lửa môn hai mặt nhìn nhau một chút, Liễu lão đại tiến lên một bước, dò ra tay đi, phù hướng về em gái vai đẹp: "Ngũ muội. Hắc. . . , các ca ca không phải quan tâm ngươi sao, ngươi khóc cái gì?"

"Đừng đụng ta. . ."

Liễu Thiên Nhi vai đẹp hơi động, đánh rơi xuống Đại ca tay.

Liễu lão đại lúng túng nở nụ cười, không ngừng mà ngăn trở đại thủ, thật không biết nên làm thế nào cho phải .

Sau 1 phút. . .

Liễu Thiên Nhi đành chỉ gào khóc, nàng lau nước mắt, nghiêng mặt cười, thấp giọng nói: "Các ngươi đi, đều đi cho ta. . ."

"Được, chúng ta này liền đi. . ."

Mấy con ngốc lửa toàn thân run lên, trực tiếp xoay người trốn chui trốn nhui mà đi.

Vương Dật giơ tay lên đến, nhẹ nhàng lau chùi y nhân mặt cười, ôn nhu nói: "Đừng khóc , con mắt một thùng liền không dễ nhìn ."

"Ừm. . ."

Liễu Thiên Nhi khẽ đáp lời, chu cặp môi thom, mặc cho lão công đến lau chùi.

10 mấy sau, Vương Dật thả xuống đại thủ, ôm y nhân xoay người, nhưng đón nhận ba đạo ánh mắt kỳ dị.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 188: Tâm tính

Ba vị hoa khôi của trường về mặt phi thường đặc sắc, đặc biệt là Giang Tuyết Tinh, nàng chăm chú nắm phần quyền, hô hấp phi thường gấp gáp.

Chúng ta Vương mỗ người cảm giác đặc biệt lúng túng, nhưng là không thể buông tay ra.

Liễu Thiên Nhi bị mấy cái huynh trưởng khí khóc, hần nhất định phải cấp cho đối phương cảm giác an toàn, đây là làm như lão công trách nhiệm.

Giang Tuyết Tinh thấy bọn họ còn không xa rời nhau, nhất thời không nhịn được, cắn răng bạc hỏi: "Vương Dật, vừa nãy người kia nói, nhưng là thật sự?"

Vương Dật tuần mắt đỏ lên, không cùng trả lời chắc chắn.

Mẹ trứng! Cái này gọi là lão tử trả lời như thế nào oa! ! !

Liễu Thiên Nhi vốn là nhấm đôi mắt đẹp, hưởng thụ đối phương mang đến nhiệt độ, nghe tiếng nhất thời mở tiểu nhân, nhìn về phía Giang Tuyết Tinh.

Sau một khắc.

Được chứ, chúng ta Thiên Nhi đồng học cánh tay ngọc càng thêm dùng sức, nàng chăm chú ôm Vương Dật, mặt cười còn hướng về trong lồng ngực của hần chen chen, tiếp tục nhìn Giang Tuyết Tinh, im lặng không lên tiếng.

Cặp kia đôi mắt đẹp còn trong nháy mắt đây.

Loại này không hề có một tiếng động thị uy lão bá đạo.

Trong phút chốc. . .

Giang Tuyết Tinh Đại tiểu thư tính khí phóng lên trời, nàng hô hấp càng gấp gáp, mặt cười trầm như thủy, trong con ngươi xinh đẹp dấy lên ngạt trời lòng đỏ kị.

Nguyệt Thi Lam nhìn ra không đúng, vội vàng kéo lại nàng tay ngọc, có chút phức tạp nhìn Liễu Thiên Nhi một chút, nói: "Vương Dật, Liễu sư muội tâm tính không tốt, ngươi chăm sóc nàng một tý, chúng ta trước tiên đi căng tin."

Vương Dật nghe xong, cảm động suýt chút nữa khóc lên.

Nguyệt Thi Lam thật sự quá sẵn sàng.

"Ân, các ngươi đi trước đi, chúng ta sau đó liền đến."

Hần gật gật đầu.

Nguyệt Thi Lam hướng hần mỉm cười nở nụ cười, lôi kéo các nàng rời đi.

Liễu Thiên Nhi nhìn chăm chăm Nguyệt Thi Lam nhu mì xinh đẹp bóng lưng, đôi mắt đẹp chậm rãi nhắm lại.

Trước Thẩm Băng đã nói, Nguyệt Thi Lam thể chất rất cao, sẽ là chính mình kinh địch lớn nhất, nàng vốn là không để ý lắm.

Có thể hiện tại không giống, Liễu Thiên Nhi ý nghĩ xuất hiện căn bản tính biến hóa.

Ngoại trừ tiềm lực không nói, Nguyệt Thi Lam phần này tâm tính, thuộc về đệ tử trong người số một.

Nữ nhân này, tuyệt đối không thể coi thường.

Vương Dật thấy nàng nửa ngày không nói, ôn nhu hỏi: "Tiểu bảo bối của ta nghĩ gì thế?"

Liễu Thiên Nhi nghe xong, giơ lên mặt cười, nhìn về phía hắn.

Tiềm lực hảo thì lại làm sao? Tâm tính cao thì phải làm thế nào đây? Ta dĩ nhiên chiếm tiên cơ cơ, người Nguyệt Thi Lam coi như lại nghịch thiên, cũng không tranh nổi ta.

Nghĩ tới đây, Liễu Thiên Nhi cặp môi thom quyet đến rất cao, nũng nịu lắm lắm: "Nhân gia đều bị bắt nạt, lão công cũng không thương tiếc một tý. . ."

Lời này nói có chút làm nũng.

Vương Dật nở nụ cười, chậm rãi mò xuống đầu đi.

Hai người môi, nhất thời chặt chẽ không thể tách rời dán ở cùng nhau.

Liễu Thiên Nhi rất hưng hực, hôn đến phi thường dùng sức, Đinh Hương cái lưỡi không ngừng mà câu quán quít lấy đối phương đầu lưỡi.

Một phen tủy huyệt hồ chết thắp sau.

Vương Dật ngẩng đầu lên, thờ hồn hển nói: "Hảo, chúng ta đi căng tin đi."

"Chán ghét, còn chưa đủ đây. . ."

Liễu Thiên Nhi hôn dỗi một tiếng, vung lên mặt cười, lần thứ hai hôn lên đối phương môi.

...

'Oành'

Một đạo nặng nề nổ vang đột nhiên xuất hiện.

Trường học trong rừng cây, bạch y hắc sam ở hư không va chạm, sau đó tách ra hai bên, hạ xuống thụ bên hông.

Các nàng không biết đánh bao nhiêu cái đối mặt, hay vẫn là bất phân thắng bại.

Tả phương trên cây, Sơn Vô Lăng thờ gấp liên tục, lúc này sợi tóc của nàng có chút lẳng lạc, mặt cười bạch đến đáng sợ, trong con ngươi xinh đẹp nhưng lóe lên ngập trời chiến ý.

Nàng hít một hơi thật sâu, hi hi cười: "Không hổ là Cổ Võ Giới đệ nhất thiếu nữ, quả nhiên lợi hại."

Lâm Tịch Dao hạ xuống bên phải trên cây, lúc này nàng cũng chẳng tốt hơn là bao, mặt cười trở nên trắng, hô hấp có chút gấp gáp.

"Ha, người cũng không sai sao."

Nàng cố đè xuống hỗn loạn nội tức, khẽ cười nói.

Nhị nữ đều ở điều tức khôi phục, chuẩn bị một vòng giao phong.

"Vô Lăng, xuống đây đi."

Đúng vào lúc này, Thảm Băng xuất hiện ở phía dưới, nhẹ giọng kêu.

Nhị nữ dòn dập sững sờ.

"Phải!"

Sơn Vô Lăng buông ra cánh tay ngọc, phi thân mà xuống, rơi ở bên cạnh nàng.

Thảm Băng giơ lên một đôi tay ngọc, mềm nhẹ cho nàng thu dọn mái tóc, cười nói: "Người rất tốt, chưa cho sư phụ mất mặt."

Sơn Vô Lăng nhất thời thụ sủng nhược kinh, cuống quýt nhắm lại đôi mắt đẹp, phương tâm nhảy không ngừng.

'Xi'

Lâm Tịch Dao ở một bên hạ xuống, nàng nhăn đôi mi thanh tú nói: "Thảm Băng, chúng ta còn chưa phân ra thắng bại, người đây là ý gì?"

Thảm Băng nghiêng đi mặt cười, nhìn về phía nàng, khẽ cười nói: "Người hiện tại nội tức rất loạn, không cách nào tự chủ tuần hoàn thông suốt. Bởi vậy có thể thấy được, người trước kia công pháp tu luyện còn có vấn đề lớn. Nếu không là thể chất nguyên nhân, người căn bản không đạt tới hiện tại độ cao."

Lâm Tịch Dao nghe xong, mặt cười đột nhiên chìm xuống, khẽ kêu nói: "Người nói cái gì?"

Thảm Băng không lại để ý đến nàng, đem Sơn Vô Lăng sợi tóc làm theo sau, ôn nhu nói: "Hào."

Sơn Vô Lăng chậm rãi mở tiểu nhân, có chút ngượng ngùng nói: "Cảm ơn sư tôn."

Thảm Băng khẽ cười nói: "Chúng ta đi ăn cơm."

"Ừm..."

Sơn Vô Lăng ngoan ngoãn gật gật đầu.

"Các người đứng lại!"

Các nàng chính phải rời đi, bóng trắng lấp lóe, Lâm Tịch Dao trong nháy mắt chặn lại rồi đường đi.

"Lâm Tịch Dao, người..."

"Vô Lăng..."

Thảm Băng giờ lên tay ngọc ngăn cản nàng, sau đó nhìn về phía Lâm Tịch Dao, khẽ cười nói: "Người còn có việc?"

Đối diện Cổ Võ Giới đệ nhất mỹ nữ nghe xong, mũi ngọc tinh xảo trực tiếp tức điên.

Nha nha nha nha nha!!!

Là người đem chúng ta kêu đến đánh nhau.

Đánh liền đánh đi, có thể chưa từng nghe nói đánh tới một nửa liền đi người.

Còn có, vừa nảy những cái kia không đầu không đuôi đến cùng có ý gì?

Thảm Băng thấy nàng nổi giận dùng dùng nhìn mình lom lom, lần thứ hai cười khẽ, chậm rãi giờ tay lên đến, duỗi ra một cái ngón tay ngọc.

"Lâm Tịch Dao, thể chất của người rất tốt, vừa ý tính nhưng có chút không đủ, Bổn cung kiến nghị người mau chóng thành thực lên, không nên không duyên cớ mất thiên đại tạo hóa."

Nàng nói xong, ngón tay ngọc ở bên cạnh Dương trên cây liễu hơi điểm nhẹ.

Một luồng nhỏ bé lam quang, đi vào thô to thân cây.

Lâm Tịch Dao không có để ý động tác của nàng, lạnh lùng nói: "Người, ta nghe không hiểu."

"Người sờ một chút này viên thụ, liền đã hiểu."

Thảm Băng thu hồi tay ngọc, mang theo Sơn Vô Lăng rời đi.

Lâm Tịch Dao yên lặng nhìn kỹ các nàng ly khai, không có đi ngăn cản. Nàng cảm thấy cái này Thảm Băng quá thần bí, chính mình như một lòng ngăn cản các nàng, nhất định sẽ gặp phải một loại nào đó chẳng lành.

"Nàng đang nói cái gì a? Còn nhượng người mò này viên thụ..."

Đúng vào lúc này, Phương Phương đi tới, nàng nhìn này viên Dương Thụ, giờ tay sờ lên.

"Phốc..."

Đột nhiên, chuyện kinh khủng phát sinh.

Dương Thụ đang bị tìm thấy sát na, trong nháy mắt hóa thành vô số bột phấn, theo gió tiêu tan.

Ở đây ba cái thiếu nữ, trực tiếp hoá đá ở tại chỗ.

Thiên, chuyện gì thể này?

. . .

"Cái kia Lâm Tịch Dao, sau đó sẽ trở thành sư muội của ngươi."

Thảm Băng đi ra khỏi rừng cây sau, nhẹ giọng nói.

"A?"

Sơn Vô Lăng nhất thời cả kinh, mờ mịt hỏi: "Tại sao?"

"Bởi vì . . . Há?"

Thảm Băng chính nói đây, bỗng nhiên trở nên yên lặng, thu thủy giống như đôi mắt đẹp chậm rãi nhắm lại.

Nàng nhìn thấy lão công chính cùng mình đại đệ tử, chăm chú ôm cùng nhau.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 189: Cô nàng kia còn chưa đủ tư cách

Y nhân cặp môi thom, nhiệt như lửa, ngọt tự mật đường.

Hai người vong tình triển miên, sớm đã không biết thiên địa là là vật gì.

Một lúc lâu, rồi môi.

"Lão công . . ."

Liễu Thiên Nhi mềm mại nằm ngoài hán trong lòng, ní non thờ gáp: "Ta thật thích ngươi, thật sự thật thích. . ."

"Ta cũng yêu thích ngươi, bảo bối. . ."

Vương Dật mò xuống đầu đi, mềm nhẹ hôn nàng óng ánh thủy tai.

Liễu Thiên Nhi nhẹ nhàng run rẩy, trong con ngươi xinh đẹp một mảnh mê ly, hoàn toàn say mê ở đối phương nhu tình bên trong.

Đột nhiên, nàng tiểu nhân trừng trừng, cuống quýt nghiêng đi mặt cười, nhìn về phía một chỗ.

Mấy chục mét ngoại, lưỡng bóng người đẹp đẽ, chậm rãi đi vào.

"Nguy rồi!"

Liễu Thiên Nhi duyên dáng gọi to không ổn, vội vàng thoát ly Vương Dật ôm ấp.

Này biến số có chút kinh người, làm Vương nỗ người sững sờ, mờ mịt hỏi: "Bảo bối, làm sao?"

Liễu Thiên Nhi kinh hoảng buông xuống mặt cười, không ngừng mà thủ sẵn ngón tay ngọc, mặt cười hoàn toàn trắng bệch.

Nàng hô hấp rất gấp gáp, hoàn toàn là sợ hãi đến.

Sư tôn xem không thấy?

Nàng thực lực cao như vậy, khẳng định là nhìn thấy. Làm sao bây giờ? Làm sao bây giờ?

Liễu Thiên Nhi thật sự hoảng rồi, lạnh lẽo nghiêng đi mặt cười, lần thứ hai nhìn về phía này một chỗ.

Thảm Băng chậm rãi đi tới, nàng mặt cười hàn như băng, trầm như thủy, ánh mắt cực kỳ không quen, ba ngàn thanh ti hư không khẽ giương lên, tạo nên

một đời hồng trần.

Các loại dấu hiệu cho thấy, tử sam Nữ thần Vương, tức rồi.

Liễu Thiên Nhi nhất thời dọa sợ, trong nháy mắt trốn đến Vương Dật phía sau, đây là nàng cuối cùng càng tránh gió.

Vương Dật cũng có phát giác, quay đầu đi, gương mặt tuấn tú nhất thời cứng đờ.

Băng Nhi đến rồi? Không được, nàng không hội nhìn thấy được?

Vương mỗ lòng người trong nổi lên nói thầm.

Sau 1 phút, Thẩm Băng cùng Sơn Vô Lăng đi tới phụ cận.

"Ha, lão bà, ngươi đến rồi. . ."

Vương mỗ người gãi đầu, nói ra một câu khiến người ta cười sặc sụa đến.

Thẩm Băng hướng hần mềm nhẹ nở nụ cười, sau đó xem hướng về phía sau, mặt cười phát lạnh, lạnh lùng nói: "Thiên Nhi, ngươi xuất đến. . ."

Giấu ở Vương Dật sau lưng Liễu Thiên Nhi ở run lấy bầy, như chỉ chân kinh nai con, nàng dùng cực thấp vì âm thanh hô hoán: "Lão công, cứu cứu ta. . ."

Cớ nào còn thương âm thanh a?

Vương Dật nghe được.

Thẩm Băng cũng nghe được. Sắc mặt nàng càng lạnh lẽo, gần từng chữ: "Liễu Thiên Nhi, ta, nhượng ngươi xuất đến."

Liễu Thiên Nhi nhất thời như nhập hầm băng, lại không dám động.

"Ha ha, lão bà. . ."

Vương mỗ người há có thể không nhìn? Hần đi tới Thẩm Băng trước mặt, giơ tay lên đến, nhẹ nhàng đỡ lấy nàng vai đẹp, ôn nhu nói: "Đáp ứng lão công, đừng làm khó dễ Thiên Nhi được chứ?"

Thẩm Băng không nhìn tới hần, mà là lạnh lùng nhìn kỹ cái này đại đệ tử.

Vương Dật biết nhất định phải phân tán sự chú ý của nàng, quay đầu nói: "Thiên Nhi, ngươi đi căng tin chờ chúng ta."

Liễu Thiên Nhi nghe xong, cẩn thận nhìn sư tôn một chút, thấy nàng không có đến ngăn cản, cuống quýt quay người sang đi, thoát được so cái gì đều nhanh.

"Ngươi cũng đi thôi. . ."

Vương Dật nhìn về phía mặt sau Sơn Vô Lăng.

Sơn Vô Lăng nhìn sư tôn một chút, thấy nàng không có phản ứng, rất thức thời ly khai.

Lúc này Sơn Vô Lăng đương thực sự là vừa mừng vừa sợ, nàng biết, Liễu Thiên Nhi ở sư tôn trong lòng địa vị chuyển tiếp đột ngột, chính mình chỉ cần nắm cơ hội tốt, rất nhanh liền có thể vượt trên đối phương.

Nàng vui rạo rức đi tới.

Nơi này chỉ còn dư lại hai người bọn họ.

Vương Dật sâu sắc nhìn nàng, ôn nhu kêu: "Băng Nhi. . ."

Thẩm Băng sau khi từ biệt mặt cười, càng là có chút không muốn xem hần.

Vương mỗ người choáng váng, lần thứ hai kêu: "Băng Nhi, ngươi làm gì thế không nhìn ta?"

Thẩm Băng nghe xong, béo mập cặp môi thom lại mân mê đến rồi.

Nhiều năm trước, kinh diễm ở Hồng Linh đại lục tử sam Nữ thần Vương, dĩ nhiên nổi lên ghen tỵ. Hơn nữa còn là đồ đệ mình gây ra đó.

Vương Dật thấy sau, nhất thời đưa nàng kéo vào trong lòng, ôn nhu nói: "Băng Nhi, ngươi đừng giận ta được chứ?"

Thẩm Băng mặc mà không hề có một tiếng động, Vương Dật thấy nàng không có phản ứng, cũng không dám lên tiếng.

Sau 2 phút. . .

Chúng ta Băng Nhi tay ngọc chậm rãi nhấc đã dậy rồi.

Nàng nhẹ nhàng ôm Vương Dật phía sau lưng, sâu xa nói: "Lão công, cô nàng kia, còn chưa đủ tư cách. . ."

Vương mỗ người nhất thời có chút không nói gì, không biết nên trả lời như thế nào, chỉ được ừ một tiếng.

Thẩm Băng lại nói: "Lão công, người có phải là thích cô nàng kia?"

Vương mỗ người sừng sốt chốc lát, lại là ừ một tiếng. Hắn không muốn lừa dối đối phương, như vậy thật sự hội tổn thương lão bà một tấm chân tình.

Thẩm Băng ngán ngái trầm mặc qua đi, nói: "Chờ tỷ muội chúng ta. . . Hầu hạ xong lão công sau, Băng Nhi sẽ an bài cô nàng kia cho lão công thị tẩm, hiện tại, còn không được. . ."

Vương Dật nghe xong, nhất thời có dũng khí thổ huyết kích động.

Thị tẩm? Lại là thị tẩm. . .

Lão bà a, van cầu các người đừng tiếp tục học Chân Huyền lý này một bộ.

Thẩm Băng hoàn toàn không có chú ý tới những này, nói tiếp: "Ồ qua mấy ngày, lại đến trăng tròn đêm, đến lúc đó Đại tỷ thì sẽ khôi phục bình thường. . ."

"Hà?"

Vương mỗ người nhất thời cả kinh, bỗng nhiên nhớ tới, cự tiểu loli lần trước khôi phục đã sắp 2 chu, mặt trăng là mỗi lần 17 thiên đến 20 thiên viên một hồi, nói như thế. . .

Chính mình xử nam thân, còn có không tới 1 cuối tuần?

Nghĩ tới đây, Vương mỗ người lỗ mũi trực tiếp mở ra, phía dưới một đời thần tăng ở rục rà rục rịch.

Trong lồng ngực của hắn Thẩm Băng nhất thời phát hiện sự biến hóa này, mặt cười không khỏi một đỏ, nhưng căn bản không thể rời bỏ đối phương thân thể.

Sau 5 phút, hai người chậm rãi buông ra, nắm tay nhau hướng căng tin đi đến.

Đi tới nơi này sau, bọn hắn rất mau tìm đến mấy nữ chiếm hảo vị trí.

Liễu Thiên Nhi ngồi ở tận cùng bên trong, thùy nật cười, căn bản không dám nhìn Thẩm Băng. Đột nhiên, trong đầu của nàng nổi lên một đạo kiều âm: "Người cùng lão công lúc nào xác định tình?"

Liễu Thiên Nhi thân thể yếu kiều run lên, nhìn về phía đối phương, lại phát hiện Thẩm Băng căn bản không có xem chính mình.

Nàng nom nớp lo sợ truyền âm nói: "Ngày hôm trước!"

Thẩm Băng nghe xong, quá đến nửa ngày mới lần thứ hai truyền âm: "Lão công đã có ý, ta cũng không tốt đi ngăn cản. Bất quá, người nhất định phải nhớ kỹ hai điểm. Thứ nhất, không nên ở tại chúng ta trước mặt cùng lão công thân thiết. Thứ hai, điểm ấy rất là trọng yếu, tuyệt đối không nên ở tại chúng ta trước, cùng lão công phát sinh quan hệ, bằng không, chính là có lão công vì người làm chủ, người cũng sẽ không có kết quả tốt, hiểu không?"

Liễu Thiên Nhi nghe xong, nhất thời vừa mừng vừa sợ, nàng không nghĩ tới sự tình hội có lớn như vậy khả năng chuyển biến tốt, vội vàng truyền âm nói: "Đồ đệ rõ ràng."

Thẩm Băng không lại để ý đến nàng, tiếp tục ăn.

Vương Dật không tới 5 phút liền ăn xong, hắn cảm giác không no, bùng lên hâm muốn lại đi mua một ít, nhưng nhìn thấy hai đạo bóng người quen thuộc.

Hóa ra là Đình Tú Đình cùng Triệu Long ở nơi đó xếp hàng thịnh cơm.

Đình gia? Ha ha. . .

Vương Dật cười lạnh, tự nói: "Cha cùng mẹ trải qua xuất ngoại, hai chúng ta gia trưởng, nên hảo hảo tính toán một chút."

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 190: Sái 1000 thêm cái tuần kiệt

Sau khi com nước xong, mỗi người bọn họ trở về phòng học.

Ngồi vào vị trí sau, Thẩm Băng nhìn về phía Vương Dật, có chút kỳ quái hỏi: "Lão công, ngươi làm sao còn không đi?"

"Hả?"

Vương Dật nhìn người sững sờ, nghi ngờ nói: "Đi nơi nào?"

"Bác Giao Lâm Hải, Phùng Thiên Long hẳn là trải qua đi tới. . ."

Thẩm Băng cười khẽ.

"Híc, ngươi không nói ta đều đã quên."

Vương Dật bỗng nhiên tỉnh ngộ, trực tiếp đứng dậy, hần trăm mặc một lát sau, lại lao vào ngồi xuống.

"Làm sao?"

Thẩm Băng nháy đôi mắt đẹp, một mặt tiểu mờ mịt nhìn hắn.

"Ta ghét nhất đánh đánh giết giết, bởi lão bà đọc sách mới là vương đạo, nhưng này bệnh thần kinh chính mình chờ đi thôi."

Vương Dật nhìn lấy ra túi sách, đem lớp Anh ngữ bản lấy ra.

Thẩm Băng nhất thời ngẩn ngơ, sau đó 'Phốc' nở nụ cười, sáng rực rỡ không gì tả nổi. Nàng khẽ cười nói: "Lão công, ngươi thật sự quá nghịch ngợm."

...

Tùng Sơn ở ngoài, Lâm Hải đình.

Lúc này khu vực trung ương lít nha lít nhít đứng 1000 nhiều người, so với lần trước nhiều gần gấp đôi.

Vương Dật cùng Hoa Thiếu Đình một trận chiến ảnh hưởng rất rộng, lần này liền ngay cả không vào trường học cổ vũ tuần kiệt cũng tới.

Bọn hắn thật sự đều còn chưa ăn com nữa.

Thập đại thiên kiêu cũng tới.

Còn có một chút nhìn không thấu tu vi trung niên nam nữ xen kẽ trong đó, bọn hắn cũng không phải thế hệ tuổi trẻ, mà là Cổ Võ Giới vang dội nhân vật.

Đến rồi, tất cả đều đến rồi.

Vương Dật nhìn mọi người cũng không nghĩ tới, hội có nhiều người như vậy chờ đợi mình.

Tất cả mọi người làm thành một cái đường kính 50 mét vòng tròn, Phùng Thiên Long cô lập ở chính giữa, hai tay khoanh trước ngực, hữu dưới nách mang theo một cái Phích Lịch Vương đao.

Hắn ngẩng đầu lên, nhìn khắp bốn phía, nở nụ cười: "Đội ta thắng Vương Dật sau, liền đến phiên mấy người các ngươi, sau đó. . ."

Phùng Thiên Long đưa mắt từ thập đại thiên kiêu trên người dời, nhìn về phía những cái kia trung niên nam nữ, trong mắt chiến ý ngập trời.

Thời gian, ở từng giọt nhỏ trôi qua, rất nhiều người dòn dập lấy điện thoại di động ra.

"Còn có 10 phút. . ."

Trong đám người, Diệp Nhược Hi có chút tiểu sốt sáng nói.

Bên cạnh nàng Lý Chấn Hiền thay đổi trước thái, mày kiếm chăm chú nhìn lại, trầm giọng nói: "Này người điên, so với 2 tháng trước đáng sợ hơn."

Thời gian càng ngày càng gần, tất cả mọi người đều bắt đầu sốt sáng lên đến.

"Ồ? Còn có 3 phút, cái kia thổ sao còn chưa tới?"

Có người cảm thấy xuất không đúng.

"Hay là trong thành phố kẹt xe cũng khó nói, các loại đi. . ."

Càng có người biểu thị rất lý giải.

Nhiên cũng đúng. . .

Đã đến giờ, bọn hắc Mao nhi đều không đợi được một cái.

"Tình huống thế nào a?"

"Đúng đấy, Vương Dật ở làm cái gì? Sái hàng hiệu sao?"

"Này đều qua 5 phút, hắc đang làm gì?"

Có chút người dễ kích động, bắt đầu lảm bảm lên.

2 điểm 20 phân.

"Đều quá 20 phút, hắc còn đến hay không?"

"Vương Dật sẽ không sái chúng ta chứ?"

Càng ngày càng nhiều người bắt đầu kêu gào lên.

2 điểm 30 phân.

Rào cản trong Phòng Thiên Long bắt đầu nhúu mày.

2 điểm 45 phân.

Tình cảnh càng ngày càng hỗn loạn.

3 điểm chính. . .

"Hừ, vô tri tiểu nhi. . ."

Trong đám người một người đàn ông trung niên hừ lạnh một tiếng, phẩy tay áo bỏ đi.

3 điểm 10 phân. . .

"Vương Dật, ngươi đùa bọn chúng ta. . ."

"Tiên sư nó, lão tử còn chưa ăn cơm nữa. . ."

"Đừng làm cho ta tìm tới ngươi. . ."

Khá lắm, Lâm Hải đỉnh tiếng la như lôi, vô số bóng người phóng lên trời, hướng về Tùng Sơn thị thẳng vút đi.

Toàn bộ Hoa Hạ tuần kiệt môn, hiện tại chỉ có một cái ý nghĩ: Minh bị Vương Dật sái.

. . .

"Hắt xì. . ."

Đệ nhị tiết sau khi tan lớp, Vương mỗ người hắt hơi một cái.

"Ai nhớ ta rồi?"

Hắn sờ soạng dưới mũi, kỳ quái tự nói.

Đệ tam tiết là tiết thể dục, Vương Dật không muốn lên, hắn ngày hôm nay chuẩn bị lần thứ ba dạ tham Đình gia.

"Lão bà, chúng ta về nhà đi."

Hắn đem sách giáo khoa để vào túi sách sau, hướng Thẩm Băng đạo.

Thẩm Băng ngoan ngoãn gật đầu.

Vương Dật sẵn sàng thu thập sách giáo khoa thì, cho Liễu Thiên Nhi phát tài một cái tin nhắn đã qua: Bảo bối, chúng ta về nhà trước .

Không nhiều một lúc tin nhắn trở về lại đây : Ân, lão công ngày mai gặp, sao sao.

Vương Dật xem hậu tâm đầu nóng lên, nhưng cũng không dám xem y nhân, sợ tái dẫn lên Băng Nhi lão bà bất mãn.

Thẩm Băng thu thập xong túi sách sau, nhìn đồ đệ môn một chút, kéo lão công tay, xuất phòng học.

"Hô. . ."

Chỗ ngồi trên Liễu Thiên Nhi thấy sư tôn đi rồi, ới ra niệng mùi thơm, phương tâm bình tĩnh rất nhiều.

Nói thật, buổi chiều này lưỡng tiết trên lớp, có chút như đứng đông lửa, như ngồi đông than.

"Khà khà khà. . ."

"Ha ha, Ngũ muội. . ."

"Chúng ta tiểu điểm tâm. . ."

Liễu gia ngốc lửa môn từng cái từng cái xoa xoa đại thủ vây lên tới rồi.

"Đi đi đi. . ."

Chúng ta Thiên Nhi nhìn thấy bọn hắn liền phiền, vung lên một đôi tay ngọc, đem các ca ca đẩy đến thật xa.

Liễu gia ngốc lửa môn nhất thời cúi đầu ủ rũ về đến chỗ ngồi.

"Sư tỷ. . ."

Đúng vào lúc này, Sơn Vô Lăng cười hi hi ở nàng phía trước ngồi xuống, híp tiểu nhãn hỏi: "Cùng Vương Dật hôn môi, có phải là rất thoải mái?"

Liễu Thiên Nhi mặt cười nhất thời chìm xuống, lạnh lùng nói: "Ngươi có ý gì?"

"Ta sư tỷ nha. . ."

Sơn Vô Lăng chụp làm chính mình tay nhỏ, hi hi cười: "Ngươi có thể nào như vậy nóng ruột đâu? Dục tốc thì bất đạt đạo lý này, ngươi chẳng lẽ không hiểu sao?"

"Sơn Vô Lăng!"

Liễu Thiên Nhi mặt cười đột nhiên hàn như sông băng, nàng gần từng chữ: "Ngươi không nên quá phận quá đáng. Đừng quên , ta biết sự kiện kia."

Sơn Vô Lăng nghe xong, mặt cười nhất thời biến đổi, sau đó liền thoải mái , mặt cười về phía trước di không ít, tựa như cười mà không phải cười nói: "Liễu Thiên Nhi, sự kiện kia đúng là ta lỡ mắng , bất quá, buổi trưa hôm nay sau đó, ngươi ở sư tôn nơi đó, còn có mấy phần độ tin cậy?"

'Hô '

Đột nhiên, Liễu Thiên Nhi vung lên tay ngọc, trực tiếp nắm lấy đối phương hương quai hàm.

Sơn Vô Lăng mặc dù là Thiên cấp 7 tăng cường giả, nhưng so với đối phương yếu hơn rất nhiều, trong nháy mắt không thể động đậy .

"Làm sao? Muốn dùng vũ lực áp ta? Hi hi, sư tỷ, ngươi muốn làm như thế, liền thật thua. . ."

Sơn Vô Lăng không hề có một chút sợ sệt đáng vẽ, tiếp tục yêu kiều.

Liễu Thiên Nhi tinh tế đánh giá nàng kiều dung, tay ngọc vẫn chưa dùng sức, mà là khẽ vuốt đối phương mặt cười, cười lạnh nói: "Ngươi đến cùng có thích hay không Vương Dật?"

Son Vô Lăng hoàn toàn không liệu nàng sẽ như vậy hời, trong nháy mắt thu hồi vui cười thái độ, đôi mắt đẹp nhìn về phía một bên, lạnh lùng nói: "Không cần ngươi quan tâm."

"A. . ."

Liễu Thiên Nhi nở nụ cười, giờ lên trăng nỡn ngón cái, ấn lên nàng phần môi, nhẹ nhàng xoa nắn: "Ta hi vọng, chúng ta tỷ muội là một lòng, không nên tự tranh chấp đấu."

Son Vô Lăng nhìn về phía nàng, không có bất kỳ phản ứng nào.

Liễu Thiên Nhi lẩm bẩm khẽ nói: "Ngươi cho rằng, chúng ta đối thủ rất yếu sao?"

Son Vô Lăng nghe xong, giờ lên tay ngọc đẩy ra đối phương, lạnh giọng hỏi: "Cái gì đối thủ?"

Liễu Thiên Nhi lần thứ hai cười khẽ: "Đến cuối tuần, ngươi liền toàn rõ ràng."

Nàng nhớ tới Nguyệt Thi Lam, Liễu Thiên Nhi cảm giác, Son Vô Lăng điểm ấy tiểu cử cử, ở Nguyệt Thi Lam trước mặt căn bản là không đáng chú ý.

. . .

Vương Dật cùng Thẩm Băng xuất lớp học sau, điện thoại di động bỗng nhiên vang lên, hắn cầm lấy đến vừa nhìn, là một cái số xa lạ đánh tới.

"Đây ai?"

Vương Dật người sững sờ, ấn xuống nút nhận cuộc gọi.

"Vương Dật, ngươi có ở hay không trường học?"

Đột nhiên, điện thoại di động đầu kia truyền đến một tiếng sói tru.

Vương Dật nhất thời mộng ép, phản ứng đến nửa ngày, nghi tiếng hỏi: "Lý Chấn Hiền? Ngươi làm sao có điện thoại ta?"

"Không cùng ngươi phí lời, mau mau chạy, bằng không thật sự sẽ chết. . ."

Đưa kia sau khi nói xong, trực tiếp cúp điện thoại.

"Hắn đang nói cái gì quỷ?"

Vương Dật người lẩm bẩm một câu, thu hồi điện thoại di động.

Đột nhiên, hắn cảm thấy một luồng kinh thiên đại sát khí từ phương xa thẳng dũng mà đến.

Không, này không phải một luồng, mà là một đám.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 191: Nhập hí

"Xảy ra chuyện gì?"

Vương Dật người nhất thời có chút mờ mịt.

Thẩm Băng khuôn mặt cười lộ ra vẻ cổ quái, nói: "Lão công, này cổ sát khí. . ."

"Ta biết."

Vương Dật ôn nhu nắm chặt rồi nâng tay ngọc, đắc ý cười: "Lão công há có thể không phát hiện ra được?"

Thẩm Băng mím mím cặp môi thom, nhẹ giọng nói: "Này cổ sát khí, là nhắm vào lão công ngươi."

"Ừm . . , hả? ? ?"

Kẻ này trên một khắc còn đắc ý gât đầu đây, trong nháy mắt tiếp theo trực tiếp mọng ép.

"Ngươi nói cái gì?"

Vương mỗ người sợ hãi nhìn Băng Nhi.

Thẩm Băng giờ lên tay ngọc, chỉ về phía ngoài trường học, nhẹ giọng nói: "Ngươi cẩn thận nghe một chút, bọn hấn vẫn ở chữ rửa lão công, lập tức tới ngay cửa trường học . . ."

Vương mỗ người nghe vậy, vội vàng nghiêng tai lắng nghe.

"Vương Dật, ta không đánh đánh ngươi, thề không làm người. . ."

"Tiên sư nó, lão tử đối gần chết, vừa vặn nóng người, buổi tối ăn nhiều một chút. . ."

"Vương Dật, ngươi lại dám xuyên ta Tấn Bắc một thót lang? Muốn chết. . ."

"Vương Dật. . ."

Cửa trường ở ngoài tiếng hô "Giết" rung trời.

Nằm thảo! ! !

Vương mỗ người trực tiếp tại chỗ bính lên, vừa giận vừa sợ nói: "Ta chiêu ai nhạ ai? Bọn hấn tại sao phải đánh ta?"

Thẩm Băng là Thần vương, nhĩ lực cỡ nào kinh người? Vì lẽ đó biết đến càng nhiều hơn một chút: "Bọn hấn đều đi tới Bắc Giao Lâm Hải, vốn là xem ngươi cùng Phùng Thiên Long đánh nhau, ngươi không đi, những người này cảm giác bị sái, cũng đều không ăn com, vì lẽ đó. . ."

Vương mỗ người nghe xong, trực tiếp phun ra một miệng lão huyết.

Giời ạ! Ai để cho các ngươi đi? Làm gì quái trên đầu ta?

Vương Dật liều mạng để cho mình tỉnh táo lại, nói: "Bọn hấn có bao nhiêu người?"

Hấn hiện tại chỉ có thể cầu khẩn không có mấy người đi, như vậy chính mình còn có thể ứng phó lại đây.

Thẩm Băng trầm ngâm chốc lát, nói: "Gần như có 1000 người tả hữu, trong đó nam tính là hơn 800 cái. . ."

Nằm thảo! ! !

Vương mỗ người trực tiếp phong ép.

80 cái ta đều không nhất định có thể đánh thắng, 800 cái. . .

Thẩm Băng thấy sắc mặt hấn nghi ngờ không thôi, thấp giọng nói: "Lão công, những người này, nhượng Băng Nhi để giải quyết đi, một đầu ngón tay liền năng lực. . . A. . ."

Nàng còn chưa nói hết đây, liền thờ nhẹ một tiếng.

Nguyên lai, Vương Dật trực tiếp đem Băng Nhi kéo vào trong lòng, trầm giọng nói: "Đùa gì thế? Ngươi không muốn ra tay, lão công năng lực bảo vệ ngươi."

"Ừm. . ."

Thẩm Băng nghe xong, ngoan ngoãn gât gât đầu.

Vương Dật cúi đầu, ở nàng cặp môi thom trên tầng tầng vừa hôn, nói: "Nhất định phải ôm chặt ta."

Thẩm Băng nghe xong, dùng sức ôm chặt hấn, mặt cười giấu vào đối phương trong lòng đi tới.

Đúng vào lúc này, 'Bầy sói' môn dĩ nhiên tràn vào trường học cửa lớn.

Vương Dật cương cứng một cái, thân thể phóng lên trời, hướng xa xôi Tây Môn bay đi.

Sau 2 phút, bọn hắn đi tới Tây Môn, vừa vặn đón nhận hơn 10 cái cổ võ học sinh.

"Vương Dật?"

"Tiên sư nó, rốt cục nhìn thấy người . . ."

"Giết . . ."

Khá lắm, bọn hắn thấy rõ người tới sau, không nói hai lời, dồn dập triển khai thân pháp, gào thét hướng Vương Dật xông thẳng mà đến.

"Mẹ nó! Quần Long loạn vũ . . ."

Vương Dật ngửa mặt lên trời thét dài, tay phải hư không bắt ấn, vung tay hướng về thiên.

'Gào gào gào. . .'

Trong phút chốc, hơn mười cái Long ảnh từ hắn trong lòng bàn tay lao ra, đón lấy vọt tới tuần kiệt môn.

"Cái gì?"

"Thảo, là Du Long thần chương . . ."

"Đại Khai Bí Thủ. . ."

"Vô tướng thiên ấn. . ."

Tuần kiệt môn thấy sau, dồn dập rống to ở thiên, vung lên song chương, đón đánh bất thể Phong Vân.

'Rầm rầm rầm. . .'

Liên tiếp nổ vang qua đi, phần lớn tuần kiệt bị Du Long chương pháp đánh bay, mặt khác 4 người nhưng đem Long ảnh xé ra cái nát tan, lần thứ hai công trên.

Bọn hắn đều là tuần kiệt trong kiệt xuất, tu vi ở Huyền cấp 8 tầng đến 9 tầng không giống nhau.

"Kháng Long Hữu Hối. . ."

Vương Dật hét lớn một tiếng, đơn chương trên dưới tung bay, lấy ra 4 đạo Long ảnh.

'Rầm rầm. . .'

Hai người trong nháy mắt bị bắn trúng, trực tiếp bay ngang. Hai gã khác 9 tầng tuần kiệt, đem hết toàn lực đánh tan Kim Long, vung tay xông lên.

"Đi đại gia người. . ."

Vương Dật bỗng nhiên giơ lên đùi phải, trực tiếp đem cuối cùng hai người đạp bay.

"Là Vương Dật? Hắn ở đây. . ."

"Giết. . ."

Cùng lúc đó, có càng nhiều tuần kiệt phát hiện bọn hắn, dồn dập gào thét vọt tới.

"Khốn nạn!"

Vương Dật biết tránh không thoát, hét lớn một tiếng, đón lấy đối phương.

Hắn dự định liều mạng.

Thảm Băng mềm mại nằm ngoài Vương Dật trong lòng, nhắm một đôi đôi mắt đẹp, vô cùng mịn màng mặt cười trên tạo nên mê say tâm ý.

Loại này tiểu lo lắng tiểu cảm giác sợ hãi, bao lâu không từng xuất hiện ?

Ngàn vạn năm? Một đời?

Nàng trải qua không nhớ ra được, nói chung là cực kỳ lâu trước . . .

Cái cảm giác này, thật sự rất tốt.

Thảm Băng biết một ít qua lại: Vô số năm trước, lão công ôm Đại tỷ giết ra khủng bố thí nghiệm luyện tuyệt địa. Lúc đó không biết có bao nhiêu thiên kiều bị lão công chém xuống, Đại tỷ cũng là vào lúc này, yêu lão công.

Đó là một cái vừa đáng sợ, lại ngọt ngào hồi ức.

Nơi này là không giống nhau địa phương.

Nhưng trình diễn tương tự qua lại.

Vào giờ phút này, chúng ta tử sam Nữ thần Vương lại nhập hí rồi. Nàng có chút tiểu sợ hãi mở đôi mắt đẹp, trắng nõn hàm răng nhẹ nhàng cắn cắn cặp môi thơm, run giọng hoán: "Lão công. . ."

Vương mẫu người lúc này trải qua đánh bay 30 thêm cái tuần kiệt, trong đó không thiếu Thiên cấp 2 tầng cường giả, đã sắp luy ói ra huyết rồi.

Hắn nghe được hoán tiếng, một chương đánh bay vọt tới bàn tử, cúi đầu nói: "Lão bà, làm sao?"

Thảm Băng sâu sắc nhìn hắn, trong con ngươi xinh đẹp lại nổi lên sương mù, nước nờ nói: "Không cần lo ta . . . , ngươi. . . Đi mau. . ."

Cái gì? ? ?

Vương mẫu người trong nháy mắt mộng ép.

Lão bà sao đột nhiên biến thành đáng sợ như vậy ?

Thảm Băng giờ lên tay ngọc, ôn nhu xoa xoa khuôn mặt của hắn, sau đó thống khổ nhắm lại đôi mắt đẹp, có thanh lệ ở lướt xuống, không dừng không tức.

"Ta. . . Trải qua không xong rồi. Ngươi không nên vì ta không duyên cớ làm mất mạng. Nàng, còn chờ ngươi ở ngoài. . ."

Nàng cất tiếng đau buồn khóc rung rức.

Vương mẫu người thật sự mộng ép, đầu óc rồi tỉnh rồi mù.

Cái gì liền không xong rồi? Ai đang chờ ta? Ngoại diện là cái gì quý?

"Hồng. . ."

Đột nhiên, một thân ảnh trong nháy mắt tới gần, tốc độ của hắn quá nhanh, như chớp giật.

Đây là một tên Thiên cấp 3 tầng tuần kiệt.

Hắn bay lên một cước, trực tiếp đá trúng Vương Dật phía bên phải đầu gối.

Vương Dật thân thể chìm xuống, đùi phải trong nháy mắt banh thẳng, bàn tay phải một phen, 'Oành' một tiếng, trực tiếp đem đối phương đánh bay.

"Lão công. . ."

Thảm Băng trải qua hoàn toàn vào hí, nàng bị thiết một tiếng, buồn bã nói: "Cầu ngươi. . . Cầu ngươi không nên xen vào nữa ta. Ngươi nếu có thể bình an ly khai, ta liền vô hối. . . , thật sự vô hối. . ."

Vương mẫu người nhất thời có chút hoảng rồi, hắn lại bị mang vào hí trong, gấp gáp hỏi: "Băng Nhi, ngươi đến cùng làm sao. . . ?"

Thảm Băng mặt cười thanh lệ không ngừng, nàng liên tục nói: "Ngươi đi mau, ngươi đi mau a. . ."

Đúng vào lúc này, lại có hơn mười tên tuần kiệt xông lên.

"Các ngươi đến cùng xong chưa?"

Vương Dật nhất thời nổi giận, mày kiếm trực tiếp dựng thẳng lên, đại tiếng rống giận: "Các ngươi không thấy lão bà ta xảy ra vấn đề rồi? Ai đi lên nữa, lão tử lấy mạng của hắn. . ."

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 192: Thôi diễn

Hon mười tên tuần kiệt nhất thời sủng sốt , dừng lại trùng thế.

Hết cách rồi, dáng dấp của đối phương quá mức đáng sợ, nhượng trong lòng bọn họ nổi lên nói thầm.

Sau một khắc.

"Lão. . . Công. . ."

Thẩm Băng âm thanh càng ngày càng vô lực , nằng thấp giọng nói: "Ta nghĩ cuối cùng. . . Lại hôn người một lần. . ."

Nàng phi thường có chút bất lực, dâng tâm hồn người.

Ánh mắt của nàng quá đau thương , ta thấy mà yêu.

Thương tâm hô hoán, vang vọng ngàn vạn năm.

Vương Dật đầu ảm ảm chấn động, cái gì cũng không nghĩ nữa , cúi đầu, tăng tăng hôn lên nàng môi.

Này vừa hôn, tràn ngập bi thương cùng không muốn. . .

Này đoạn tình, dĩ nhiên hóa thành vĩnh hằng. . .

Thẩm Băng giờ lên tay ngọc, lần thứ hai nâng lên mặt của hắn, dùng sức hôn yêu lang. Nàng nhắm đôi mắt đẹp, khóe mắt thanh lệ càng chảy càng nhiều.

Đây là một bộ vừa thê mỹ, vừa thương xót trắng bức tranh.

Mà những cái kia tuần kiệt môn, trực tiếp xem choáng váng.

Bọn hắn lại làm chút gì quý a?

Sau 1 phút, rời môi.

Thẩm Băng đem mặt cười sâu sắc giấu vào đối phương trong lòng, nàng vẫn như cũ nhắm đôi mắt đẹp, mặt cười trên nhưng hiện lên thỏa mãn cười ngọt ngào.

Vương mỗ người lần thứ hai bị hồ đồ rồi.

Trong lòng xinh đẹp không có việc gì, còn nở nụ cười, hơn nữa đặc biệt đặc biệt ngọt.

Hắn chính phạm lãng đây, những cái kia tuần kiệt môn dĩ nhiên điên rồi.

Trước đã nói, bọn hắn đều là một đám đáng thương độc thân cầu, tuổi ấu thơ năm tháng đặc biệt khổ bức.

Giời ạ!

Vương Dật, người không phải nói lão bà xảy ra vấn đề rồi sao? Được, chúng ta tin, nể mặt người, không động thủ.

Có thể người nhưng ngay ở trước mặt chúng ta cùng mỹ nữ trực tiếp thân trên rồi?

Có người như thế ngược cầu sao?

Sau một khắc. . .

"Vương Dật, ta thảo đại gia người. . ."

"Ta giết người. . ."

"Vô thượng khai thiên thần chương . . ."

Những này tuần kiệt môn đồng thời rồng to ở thiên, giương nanh múa vuốt hướng Vương mẫu người xông thẳng mà đi.

"Hồn . . . Khốn nạn . . ."

Vương mẫu người cắn chặt hàm răng, nhắm mắt tiến lên nghênh tiếp.

'Rầm rầm rầm . . .'

. . .

Không biết qua bao lâu bao lâu.

Trời cũng tối rồi.

Cự Thiên Dực trường đại học 5 km một cái trong tiểu khu, xuất hiện hai bóng người.

Vương Dật rút cục thoát khỏi cái cuối cùng tuần kiệt dây dưa, ở đây ngừng lại.

Vừa nãy này mấy tiếng, quả thực là ở trong địa ngục vượt qua.

Có mấy lần đều gần cân treo sợi tóc, nguy hiểm nhất một lần, Vương Dật trực tiếp bị 30 nhiều tên tuần kiệt vây công , trong đó có 7 cái là Thiên cấp cường giả.

Tình cảnh đặc biệt bi thảm

10 phút trước, hắc ôm Băng Nhi rút cục lao ra cuối cùng trùng vây, một hơi đến nơi này.

"Cuối cùng kết thúc . . ."

Vương Dật tăng tăng ỏi ra ngum trọc khí, thả lỏng cả người.

Lúc này hắc sung mặt sung mũi, tự đầu heo, nhìn qua đặc biệt thê thảm.

Không thể phủ nhận, vây đánh thật sự rất đáng sợ.

"Lão bà, nguoi vẫn tốt chứ. . ."

Hắn mềm nhệ hô hoán trong lòng xinh đẹp.

Thẩm Băng từ khi hôn lão công sau, vẫn không có động tĩnh. Nàng nghe tiếng chậm rãi mở đôi mắt đẹp, nhìn về phía yêu lang.

"Lão công, nguoi thật sự mạnh thật. . ."

Nàng ở Vương Dật trên mặt thơm một tý, nhẹ nhàng ly khai đối phương thân thể, giơ lên tay ngọc, khẽ vuốt chính mình bộ ngực mềm, hô hấp có chút tiểu gấp gấp.

Chúng ta Băng Nhi ở dư vị đây.

"Lão bà, trước nguoi. . ."

"Xuyt, không cần nói chuyện."

Thẩm Băng đánh gãy hắn, vung lên mặt cười, hôn lên môi của hắn.

Vương Dật nhất thời cảm thấy ngoài miệng một mảnh lạnh lẽo, trên người đau đớn chậm rãi biến mất.

Sau 5 phút, hắn khôi phục bình thường, đầu heo cũng không còn.

"Lão công. . ."

Rồi môi sau, Thẩm Băng kéo hắn đại thủ, có chút nhăn nhó nói: "Chuyện vừa rồi, nguoi không nên cùng Đại tỷ Nhị tỷ nói. . ."

"Được!"

Vương Dật gật gật đầu, sau đó mờ mịt hỏi: "Có thể nguoi cũng phải nhường ta biết, đến cùng. . ."

"Lão công."

Thảm Băng lần thứ hai đánh gãy hần, khẽ cười nói: "Chúng ta về nhà đi."

Vương mẫu người một mặt mộng bức cùng nàng đi tới.

Hiện tại gần 7 giờ, làm cơm trải qua không kịp, vì lẽ đó bọn hắn ở trên đường mua Kentucky Fried Chicken.

Về đến nhà sau, tiểu loli cùng Tử Nguyệt đang xem Vũ Thần Triệu Tử Long.

"Lão công, người đã về rồi. . ."

Tiểu loli duyên dáng gọi to một tiếng, nhào vào hần trong lòng.

Vương Dật ở môi nàng tầng tầng vừa hôn, cũng hôn Tử Nguyệt, sau đó quay về TV gật gật đầu: "Phim này không sai, rất dễ nhìn. . ."

Tiền nữ các lão bà không có xem hậu cung kịch, Vương mẫu lòng người trong đặc biệt trấn an.

Hần làm sao biết, ở dưới lầu thì, chúng ta Băng Nhi liền cho các tỷ tỷ truyền âm rồi, các nàng có đầy đủ thời gian đi đổi đài.

Sau 5 phút, một gia bốn chiếc ở trên bàn cơm cùng đi ăn tối.

"Sự tình tiến triển như thế nào?"

Thảm Băng cảm ngọt bắp ngô hỏi.

"Nhanh hảo rồi!"

Tiểu loli tinh bột quai hàm liên tục ngo nguậy, nhìn qua đặc biệt đáng yêu.

Thảm Băng không lại đi hỏi, nàng biết, Thiên Yêu khí đầu nguồn còn không tìm được.

"Nhị tỷ, ngày mai người bồi lão công đi học đi, ta cùng Đại tỷ tiến vào Thiên Thế Giới."

Thảm Băng nhìn về phía Tử Nguyệt.

"Hà?"

Tử Nguyệt hơi sững sờ, nói: "Làm sao?"

Thảm Băng nói: "Trong trường học có cái gọi Lâm Tịch Dao nữ sinh, nàng là Trung Nguyên đại lục 'Đạo thai' ."

"Cái gì?"

Đại phụ cùng hai cung nhất thời kinh ngạc.

"Tam muội, người không nhìn lầm chứ?"

Tử Nguyệt hô hấp có chút gấp gáp .

Thảm Băng nhất thời có chút bật cười: "Nhị tỷ, ta làm sao hội nhìn lầm đâu?"

"Xin lỗi, là ta nói lỡ ."

Tử Nguyệt khuôn mặt đỏ lên, chủ động hướng về nàng xin lỗi.

Thảm Băng nâng lên Nhị tỷ tay ngọc, khẽ cười nói: "Nhị tỷ, nhiều năm như vậy, tính tình của người có thể hay không thay đổi thay đổi? Chúng ta sớm là người một nhà, không cần như vậy khách khí. . ."

Tử Nguyệt nghe xong mặt cười càng đỏ, bạch Tam muội một chút, tiếp tục ăn.

Lúc này tiểu loli trên mặt, bỗng nhiên xuất hiện vẻ mặt sợ hãi. Nàng thả tay xuống trong dẫn chỉ nguyên vị kê, lẩm bẩm nói: "Xảy ra vấn đề rồi, đương thực sự là xảy ra vấn đề rồi. . ."

Người một nhà đều nhìn về nàng.

"Lão bà."

Vương Dật dùng khăn tay xoa xoa tay, sau đó hướng nàng duỗi ra cánh tay.

Tiểu loli đứng lên, đi đến hán trong lòng.

Vương Dật cảm giác trong lòng tiểu Kiều thể ở run lấy bấy, trong lòng thương ý đại sinh, ôn nhu hỏi: "Xảy ra chuyện gì?"

Tiểu loli nhìn về phía hán, không nói gì, trầm mặc chốc lát, hướng Từ Nguyệt nói: "Nhị muội, người hiện tại có thể thôi diễn bao lâu tương lai?"

Từ Nguyệt trầm ngâm chốc lát, nói: "Nếu là ở Hồng Linh, gần như có thể đạt đến năm năm năm tháng. Nơi này pháp tắc có hạn, hán là không vượt qua được hai năm, hơn nữa chỉ có thể thôi diễn xuất một góc mà thôi."

"Một góc đầy đủ."

Tiểu loli ngưng trọng nói: "Một lúc com nước xong, chúng ta đi thiên khung."

"Đại tỷ, người là nói?"

Từ Nguyệt nhất thời phản ứng lại, mặt cười cũng lộ ra khuôn hoảng sợ.

"Không cần nói nữa, ăn com. . ."

Tiểu loli trực tiếp đánh gãy nàng.

Vương Dật nghe xong trầm mặc không nói, hán biết, những cái kia sinh linh khủng bố, hay là thật sự sẽ xuất hiện.

Sau 10 phút.

Vương Dật bị tiên nữ các lão bà vây, Thẩm Băng tay ngọc ở hư không phát một cái, 'Vù' một tiếng, không gian nổi lên từng mảnh từng mảnh gọn sóng.

Tiểu loli hít một hơi thật sâu, nói: "Đi thôi. . ."

Bốn người đi vào gọn sóng bên trong.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 193: Lúng túng tương lai

Ánh sáng lưu chuyển, Đầu Chuyển Tinh Di.

Sau một khắc, bọn hán xuất hiện ở vô ngần thiên khung bên trên.

Nơi này gió rất lớn, các tiên nữ ba ngàn thanh ti theo gió mềm mại, càn lộ vẻ mê mỹ kỳ ảo.

"Nhị muội, lượng sức vì đó. . ."

Tiểu loli cầm lấy Từ Nguyệt tay ngọc, nhẹ giọng căn dặn.

Từ Nguyệt gật gù, nhìn Vương Dật một chút, lẳng không hư đập, bộ hành ở mệnh môn bên trong.

Hơn 10 mét sau, nàng ngừng lại, một cánh tay ngọc chạm rai giờ lên, ở cao vót bộ ngực mềm trước đạn điểm lục hợp, nắm thông thiên cổ ấn.

'Hồng'

Trong phút chốc, một tia sáng trắng, từ trên người Từ Nguyệt phun ra nuốt vào mà xuất, ở bát hoang khuếch tán ra đến. Sau lưng của nàng, hiện ra một vòng to lớn Thần khuyên.

Từ Vân cặp môi thom nhẹ động: "Thái thượng hỏi, duy lẳng vũ bạc trắng. Vô tận năm tháng, cầu Thiên đạo Pháp tướng, mở. . ."

Nàng trắng nõn tay ngọc hướng lên trên sáng ngời.

'Vù. . '

Nhưng thấy một luồng Hồng Mông chi mang, từ Tử Nguyệt lòng bàn tay phun ra, bắn về phía thiên khung.

'Ầm ầm. . '

Này cổ sức mạnh to lớn quá bàng bạc , đại đạo đều bị chi dẫn dắt. Thương khung bên trên, bắn ra tuyệt thế nổ vang, trong hư không xuất hiện từng mảnh từng mảnh gọn sòng, chậm rãi, một cái vòng xoáy chậm rãi hình thành.

Tử Nguyệt thân thể yêu kiều chấn động run rẩy, nàng cắn chặt răng bạc, lớn tiếng khê kêu: "Mở cho ta. . ."

'Ầm ầm ầm. . '

Vòng xoáy vận tốc quay bỗng nhiên thêm tiến vào tầng lên, qua tâm chỗ, chậm rãi bị mở ra, không ngừng mà tăng cường diện tích.

Mấy qua đi, một cái đường kính 5 mét hình ảnh, xuất hiện ở trong vòm trời, như một mặt to lớn LCD.

Trong hình ảnh vẫn như cũ là đêm tối tĩnh không, nhưng thuộc về phiêu miểu tương lai năm tháng.

"Đại tỷ, nhất niệm một ngày nguyệt, có thể hay không?"

Tử Nguyệt chuyển qua mặt cười, nhìn về phía lão công cùng tỷ muội.

"Ừm. . ."

Tiểu loli hướng nàng gật gật đầu.

Tử Nguyệt được hồi phục, tay ngọc nhẹ nhàng chấn động.

'Hô '

Trong nháy mắt, 5 mét hình ảnh bắt đầu nhanh chóng chuyển đổi lên. Một cái chớp mắt liền hóa thành bạch nhật, lại một cái chớp mắt lại khôi phục tĩnh không.

Thời không ảnh thu nhỏ, lang bạt kỳ hồ.

Thiên địa nhật nguyệt, chỉ vì nháy mắt.

Vương Dật nhìn một lúc sau, liền cảm giác hoa cả mắt .

"Ồ?"

Đột nhiên, tiểu loli kinh dị một tiếng, khác một bên Thẩm Băng cũng nhăn lại đôi mi thanh tú.

10 mét ngoại Tử Nguyệt nghe tiếng, nghiêng đi mặt cười hỏi: "Cần đình sao?"

Lúc này sắc mặt nàng dĩ nhiên bạch đến đáng sợ .

"Không được, tiếp tục. . ."

Tiểu loli lắc lắc tay nhỏ.

Tử Nguyệt quay lại mặt cười, tiếp tục triển khai đại thần thông vô thượng.

Sau 5 phút. . .

Tử Nguyệt thân thể yêu kiều vượt run càng lợi hại, mặt cười một mảnh trắng bệch.

"Nhị muội, được rồi. . ."

Tiểu loli nhìn ra không đúng, vội vàng đi quát bảo ngưng lại.

"Ta còn năng lực kiên trì nữa một lúc. . ."

Tử Nguyệt cắn răng bạc nói.

"Tiếp tục nữa, đạo quả của người hội được ảnh hưởng, nhanh mau dừng lại. . ."

Tiểu loli nhất thời cuống lên.

Từ Nguyệt do dự chốc lát, ngọc chương một phen, Hồng Mông ánh sáng đột nhiên đánh tan.

'Long long long. . .'

Mất đi sức mạnh to lớn chống đỡ, hình ảnh dần dần thu nạp, một trận nổ vang qua đi, nó bị vòng xoáy hoàn toàn cắn nhai.

Từ Nguyệt thân thể yếu kiều mềm nhũn, có chút lão đã lão đảo. Thẩm Băng vội vàng đi tới Nhị tỷ bên người, đưa nàng phù đến lão công cùng Đại tỷ nơi này.

"Đại tỷ, xin lỗi, ta chỉ thôi diễn một năm nhiều thời giờ. . ."

Từ Nguyệt nhẹ giọng nói.

"Người đừng nói chuyện. . ."

Tiểu loli vội vàng nắm lên nàng một cánh tay ngọc, truyền độ linh lực, nói: "Nơi này pháp thì lại khác, thôi diễn một năm nhiều tương lai trải qua rất không dễ, Đại tỷ ta liền một nửa đều không làm được."

Từ Nguyệt nghe xong cười khẽ, chậm rãi nhắm lại đôi mắt đẹp.

Mấy phút sau, nàng mặt cười dĩ nhiên khôi phục như lúc ban đầu.

Tiểu loli thu hồi tay ngọc, khuôn mặt nhỏ thả lỏng rất nhiều, cười duyên nói: "Những cái kia trong năm tháng, Liệt Thiên ngân sẽ không xuất hiện, như vậy Bốn cung liền yên tâm. Nhị muội, người đem đệ 135 thiên hình ảnh, chiếu lại một tỷ. . ."

Từ Nguyệt nghe xong, nhìn Vương Dật một chút, đôi mắt đẹp nổi lên một tia quái lạ. Nàng nghiêng đi thân thể yếu kiều, ngọc chương hư không vung lên.

'Vù. . .'

Trong phút chốc, một đạo hình ảnh xuất hiện ở trước mặt bọn họ.

Ngày mai giữa trời, vạn dặm không mây, một mảnh an lành khí.

Đột nhiên, một bóng người xinh đẹp phóng lên trời, đứng ở thiên khung bên trên.

Vương Dật thấy rõ sau, ngư nhân trong nháy mắt trợn lên tròn trịa.

Bóng người xinh xắn kia không phải người khác, chính là Nguyệt Thi Lam. Trong hình ảnh nàng khí chất đại biến, ba ngàn thanh ti đầy trời múa, kỳ ảo phiêu dật, đẹp như thiên tiên.

Nàng cúi thấp xuống mặt cười, nhìn chăm chú hư không, không biết ở nhìn cái gì đó.

Sau một khắc. . .

Khác một bóng người xinh đẹp phóng lên trời, ở Nguyệt Thi Lam mười mét ngoại đứng lơ lửng trên không.

Vương mỗ người thấy sau, con người suýt chút nữa từng xuất đến rồi.

Đến người chính là Liễu Thiên Nhi, nàng lạnh lùng nhìn Nguyệt Thi Lam, mặt cười khắp nơi đóng băng lạnh lẽo.

Nhị nữ hư không đối diện một lát sau, Nguyệt Thi Lam cặp môi thơm khê mở, không biết đang nói cái gì.

Liễu Thiên Nhi nghe xong, cắn răng bạc nói, nhìn đáng đáp là đang chất vấn.

Nguyệt Thi Lam nghe xong, mặt cười nhất thời một mảnh đỏ chót, nàng buông xuống mặt cười, không còn động tĩnh.

Liễu Thiên Nhi thấy nàng đáng vẻ sau, biết bị tự mình nói trong, thân thể yếu kiều run lấy bầy, hiển nhiên tức giận đến không nhẹ.

Nàng bỗng nhiên nắm nổi lên phần quyền.

Trong phút chốc, Liễu Thiên Nhi sau lưng trong hư không, hiện lên mấy ngọn núi lớn, hơn sông lớn.

Nguyệt Thi Lam thấy sau, mặt cười đột nhiên thất sắc, nàng cuống quýt giơ lên tay ngọc, ở hư không bắt ấn, thôi thúc vô thượng thần thông.

Nhất thời, một luồng ánh bạc từ nàng thân thể yêu kiều trên tòa ra mà xuất.

Nguyệt Thi Lam sau lưng hư không bắt đầu phát sinh vận vẹo, biến hình. Một cái Tinh Hà chậm rãi hiện lên, mặt trên đan dệt vô số ngôi sao, càng có một hoàng một lam hai viên đại tinh ở chìm nổi, càng bắt mắt.

"Đây là cái gì?"

Xem tới đây, Vương mẫu người trực tiếp choáng váng.

"Hắc. . ."

Tiểu loli bỗng nhiên nở nụ cười, nhưng có chút lạnh. Nàng nhìn chăm chăm Nguyệt Thi Lam, nhẹ giọng mà nói: "Bổn cung truyền cho ngươi vô thượng pháp, không phải nhượng ngươi đối phó người mình."

Một bên Thẩm Băng cũng nhìn đôi mi thanh tú, nhìn Liễu Thiên Nhi không nói.

Chính khi các nàng giương cung bạt kiếm thì, trong hình ảnh lại có một bóng người vọt lên.

Vương Dật thấy rõ người tới sau, trong nháy mắt mộng ép.

Nằm thảo!

Chính mình làm sao xuất hiện oa?

Trong hình Vương Dật không có gì thay đổi, chỉ có điều dưới chân đạp lên một mảnh mây mù, phi thường thần kỳ.

Nhị nữ thấy Vương Dật sau khi xuất hiện, không khỏi song song ngẩn ngơ.

Trong hình ảnh, Vương Dật vừa giận vừa sợ nhìn các nàng, hô to 'Dừng tay' .

Nguyệt Thi Lam sắc mặt nhìn hẩn, thân thể yêu kiều run rẩy không ngừng, đột nhiên, sau lưng nàng Tinh Hà đột nhiên tan vỡ, sau đó liêu lĩnh nhào vào Vương Dật trong lòng.

"Ha ha ha. . ."

Xem tới đây, tiểu loli lần thứ hai nở nụ cười, khuôn mặt nhỏ nhưng là càng ngày càng lạnh.

Bên cạnh Vương mẫu người nhất thời cảm thấy lúng túng, không khỏi sờ sờ mũi.

Trong hình Liễu Thiên Nhi thấy sau, mặt cười một mảnh tái nhợt, nàng giơ lên tay ngọc, chỉ vào Nguyệt Thi Lam khẽ kêu.

Nguyệt Thi Lam không để ý tới nàng, chỉ lo liêu mạng hướng về Vương Dật trong lòng chen tới.

Liễu Thiên Nhi đương thực sự là tức điên , thân thể yêu kiều hư không mà hành, trong nháy mắt đi tới bên cạnh bọn họ, một phát bắt được Nguyệt Thi Lam trong sáng ngọc oản.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 194: Xác định danh phận

Trong hình ảnh Vương Dật nhất thời cả kinh, trong nháy mắt nắm lấy Liễu Thiên Nhi cánh tay ngọc, há mồm nói gì đó.

Liễu Thiên Nhi sắc mặt nhìn hẩn, dùng sức cắn cắn môi thom. Đột nhiên, nàng vùng lên mặt cười, tăng tăng hôn hướng về đối phương.

Hai người môi, nhất thời chặt chẽ không thể tách rời dán ở cùng nhau.

Trong hình ảnh Vương Dật trực tiếp không thể chuyển động, ngưu nhân vượt tường càng lớn.

Trong lòng ngực của hắc Nguyệt Thi Lam nhất thời có phát giác, không chỉ có vừa giận vừa sợ, một cái kéo ra Liễu Thiên Nhi, dò ra một đôi tay ngọc, mò lên Vương Dật gương mặt tuần tú, sâu sắc hôn tới.

Khá lắm . .

Trong hình ảnh Vương mỗ người không tới nửa phút, liền hôn hai cái mỹ nữ.

Ach, phải nói là bị cưỡng hôn.

Liễu Thiên Nhi bị kéo dài sau, trong con ngươi xinh đẹp bắn ra vô thượng đại sát cơ, nàng tay ngọc bỗng nhiên vung lên, điểm hướng về Nguyệt Thi Lam.

Nguyệt Thi Lam đang cùng Vương Dật thân đến như mê như say, hoàn toàn không có phòng bị, trong nháy mắt bị điểm trúng huyết đạo. Nàng thân thể yêu kiều chấn động, trong nháy mắt không thể động đậy.

Liễu Thiên Nhi cười đắc ý , nàng đem Nguyệt Thi Lam kéo dài, trên lầu Vương Dật cổ.

Trong hình ảnh Vương mỗ người đã nhiên phản ứng lại, hắc một mặt ngơ ngác nhìn Liễu Thiên Nhi, miệng liên động không ngừng, không biết ở nói gì đó.

Liễu Thiên Nhi hoàn toàn không nghe lọt, nàng đắc ý liếc một cái Nguyệt Thi Lam, lần thứ hai hôn lên Vương Dật môi. Sau đó. . .

Trời ạ, nàng tay ngọc, dĩ nhiên dò tìm đôi phương trong quần đi tới.

Nguyệt Thi Lam đôi mắt đẹp trong nháy mắt trợn lên rất lớn rất lớn, bên trong ẩn chứa bi thống, không cam lòng, chua xót. . .

Nàng dùng sức cắn cặp môi thỏm, thân thể yêu kiều rung động không ngừng, liều mạng đi tránh thoát huyết đạo bị chế ra ràng buộc.

Trong hình ảnh Vương Dật gương mặt tuần tú đỏ chót, hắc muốn đi ngăn cản Liễu Thiên Nhi hành động kinh người, làm sao. . .

"Cho ta đóng lại nó. . ."

Đột nhiên, trên thực tế tiểu loli lớn tiếng khê kêu.

Từ Nguyệt nhất thời cả kinh, tay ngọc hư không vung lên, thu đi tới hình ảnh.

Tiểu loli thân thể yêu kiều run lấy bầy, dùng sức nắm nắm đám trắng nhỏ nhắn, hiển nhiên bị tức điên rồi. Bên cạnh nàng Thảm Băng mặt cười trầm đến đáng sợ, hiển nhiên cũng là tức giận đến không nhẹ.

Các nàng ở giữa Vương mỗ người không lời gãi gãi đầu, đương thật không biết nên nói cái gì .

Trong hư không bầu không khí, có chút sốt sắng.

Tiểu loli thở gấp tiểu khí thô, nghiêng đi mặt cười, lạnh lùng nói: "Tam muội, ngươi nghĩ như thế nào?"

Thảm Băng hít một hơi thật sâu: "Đại tỷ là hậu cung chi chủ, tất cả ngươi đến định đoạt. . ."

"Được. . ."

Tiểu loli cắn răng bạc nói: "Dám một mình tranh sủng, coi Bồn cung ở không có gì? Kể từ hôm nay, ta liền không có Nguyệt Thi Lam tên đồ đệ này."

Thảm Băng nhú nhú đôi mi thanh tú, nàng vốn tưởng rằng Đại tỷ hội đem nhị nữ định vì động phòng nữ tử, không nghĩ tới càng là trực xuất sư môn.

Chính mình ban ngày cùng Liễu Thiên Nhi đã nói, có thể cùng Vương Dật đi thân thiết, nhưng không thể làm hậu cung bọn tỷ muội diện.

Nếu là Liễu Thiên Nhi không có cuối cùng cái kia động tác, ngược lại cũng còn tốt nói, nhưng ai có thể tưởng cô nàng này dĩ nhiên. . .

Chúng ta Băng Nhi có chút không tốt rõ rõ thái độ rồi, nàng chân tâm không nỡ cái này thủ tịch đệ tử.

"Hả?"

Tiểu loli thấy nàng không biểu hiện, lạnh lùng nói: "Tam muội, ngươi có ý gì?"

"Ta. . ."

Thảm Băng trong lòng thật sự rất xoắn xuýt.

"Đại tỷ. . ."

Từ Nguyệt vội vàng kéo lại tiểu loli tay ngọc, nói: "Ngươi tuyệt đối không thể làm như thế."

"Tại sao?"

Tiểu loli trừng mắt mắt to, khề kêu nói: "Ta là hậu cung chi chủ, lẽ nào điểm ấy quyền lợi đều không có?"

Từ Nguyệt thấy đại phụ phát uy, thân thể yếu kiêu nhất thời run lên, cuống quýt buông xuống mặt cười: "Muội muội không phải ý này."

"Ha ha, lão bà, ngươi làm gì thể sinh khí?"

Ở giữa Vương mẫu người có chút không nhìn nổi, 'Hàm hậu' cười.

"Lão công, đây là hậu cung sự tình, xin ngươi không nên nhúng tay. . ."

Tiểu loli thật sự tức giận, lần thứ nhất không nghe Vương Dật, bắt quá âm thanh nhưng rất nhu rất nhẹ.

Vương Dật sững sờ, há miệng, cuối cùng bỏ ra vài chữ: "Vậy chúng ta về nhà lại thương nghị đi. . ."

Sau 5 phút. . .

Bọn hán về đến trong nhà.

Chúng ta Vương mẫu người một mặt khổ bức ngồi ở trước bàn cơm, tiên nữ các lão bà tắc ở sô pha ngồi xong.

Tiểu loli ngồi ở chính giữa, khuôn mặt nhỏ trằm đến đáng sợ. Từ Nguyệt cùng Thẩm Băng hơi nhỏ tâm hầu ở tả hữu.

Bầu không khí nặng nề đáng sợ.

Sau 1 phút, Từ Nguyệt nhẹ giọng mở miệng: "Đại tỷ, muội muội không có quyền nghi vấn ngài quyết sách. Có thể chúng ta trải qua nhìn năm tháng hình chiếu, ngươi làm như thế, hội nhiễm thiên đại nhân quả. . ."

Tiểu loli vừa nãy là tức điên, cái gì đều không để ý, hiện tại tỉnh táo lại, mới nhớ tới việc này.

"Hanh. . ."

Nàng tức giận kiêu hừ một tiếng, không nói gì.

Một bên khác Thẩm Băng nhẹ giọng nói: "Nếu là Đại tỷ dưới này quyết định, Nhị tỷ, ta, thậm chí là lão công, đều sẽ nhiễm phải nhân quả. . ."

Tiểu loli nghe xong, cái miệng nhỏ vượt quyết càng cao, nàng thở phì phò nói: "Vậy các ngươi nói làm sao bây giờ?"

Từ Nguyệt cùng Thẩm Băng liếc mắt nhìn nhau, người trước nhẹ nhàng thở dài: "Thiên đạo không thể trái nghịch, ý của ta là, hay vẫn là cho các nàng định vị danh phận tốt hơn. . ."

"Cái gì?"

Nghe xong nàng sau, không chỉ có tiểu loli tròn to hai mắt, Thẩm Băng cũng là kinh ngạc.

"Phốc. . ."

Trên bàn cơm Vương mẫu người mới vừa uống một hớp, nghe tiếng nhất thời phun ra một ngụm nước tiển.

Tiên nữ các lão bà đồng thời nhìn về phía hán.

"Ta không có chuyện gì, các ngươi tiếp tục. . ."

Vương mẫu người luống cuống tay chân rút ra một tờ giấy, bên lau miệng bên đạo.

Tiểu loli quay lại tiểu mặt cười, cau mày nói: "Hiện tại liền cho danh phận, có phải là có chút sớm?"

Từ Nguyệt nhẹ giọng nói: "Ý của muội muội là, trước tiên định ra đến, đỡ phải đến lúc đó không ứng phó kịp."

Tiểu loli trằm ngâm chốc lát, nhìn về phía Thẩm Băng: "Tam muội ý tứ đâu?"

"Tất cả Đại tỷ làm chủ chính là."

Thẩm Băng cho rằng, danh phận là chuyện sớm hay muộn, trước tiên định ra đến vậy tốt.

"Thực sự là tiện nghi này hai cái cô nàng ."

Tiểu loli lẩm bẩm một câu, tiếp tục nói: "Này liền xác định đi, bất quá chúng ta là án nơi này xưng hô, hay vẫn là để cung quy củ?"

Từ Nguyệt nói: "Ý của ta là, Trung Nguyên đại lục xưng hô quá mức rườm rà, rất hỗn loạn, cũng không êm tai, hay vẫn là án để cung quy củ đi. . ."

"Ta đồng ý Nhị tỷ ý kiến."

Thẩm Băng ở bên khẽ nói.

"Được!"

Tiểu loli gật gù đầu, nói: "Này Bổn cung trước tiên cho các nàng xác định cái này danh phận, còn có thể không lên cấp, toàn nhìn các nàng tạo hóa. . ."

Nàng sau khi nói xong, trắng nõn ngón tay ngọc lẳng không vung họa, viết ra hai cái cổ điển thần bí văn tự.

Từ Nguyệt cùng Thẩm Băng thấy, thân thể yêu kiều đồng thời run lên. Người sau cuống quýt chuyển qua mặt cười, kinh hô: "Đại tỷ, ngươi. . ."

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 195: Có người động thủ trước

Hai khổng lồ chữ cổ hư không chìm nổi, tuần tuần chuyển động, chất phác vô phương.

Tiểu loli nghe tiếng nghiêng đi mặt cười hỏi: "Làm sao?"

Thẩm Băng hô hấp có chút gấp gáp, nói: "Chuyện này. . . Này có phải là quá. . ."

Nguyên lai, tiểu loli tả hai chữ này là: Hiệp cung.

Thiên đế cung điện, hậu cung chỉ có bốn cái danh phận, phân biệt là: Cung chủ, hiệp cung, thiên thị, động phòng.

Mà hiệp cung, chính là Hoa Hạ trong hoàng cung chính phi bình thường tồn tại, quyền lực rất lớn, có hiệp lý thiên thị động phòng chỉ trách, chỉ so với năm cái tỷ muội thấp một cấp bậc.

Từ Nguyệt cùng Thẩm Băng hoàn toàn không nghĩ tới, Đại tỷ hội tứ lớn như vậy danh phận, các nàng vốn tưởng rằng là động phòng.

Đại cung ở làm cái gì? Nàng vừa nảy rõ ràng rất tức giận.

"Liền như thế xác định đi."

Tiểu loli nhẹ nhàng nở nụ cười, nói: "Các ngươi ai tới trao quyền?"

Nguyên lai, hậu cung mỗi lần xác định một cái danh phận, đều muốn do một tên phó Cung chủ đồng ý, mới có thể định tính.

Nhị nữ liếc mắt nhìn nhau, Từ Nguyệt thấp giọng nói: "Ta đến đây đi. . ."

Nàng giơ lên tay ngọc, hư không bình án.

'Hồng. . .'

Một luồng vệt trắng, bao trùm hướng về này hai cái chữ cổ.

Chữ cổ hư không chấn động, trở nên càng thêm ngưng tụ, sau đó chuyển động hơn 10 giây sau, 'Ba' một tiếng theo gió tiêu tan.

"Hào rồi!"

Tiểu loli đứng lên, nhị nữ liếc mắt nhìn nhau, bồi tiếp đứng lên.

Các nàng thật sự không nghĩ ra cái trong đền tốt cùng.

Kỳ thực tiểu loli có ý nghĩ của chính mình.

Nàng từ trong hình ảnh nhìn ra, 4 tháng sau Vương Dật, xem Nguyệt Thi Lam cùng Liễu Thiên Nhi ánh mắt rất không bình thường, rõ ràng là có tình ý.

Cùng với sau đó nhượng lão công khó chịu trong lòng, không bằng trước đó làm tốt thuận nước giong thuyền, đây là nàng từ Chân Huyền truyện lý học được hậu cung thuật.

Cao là cao chút, có thể hai cô gái này đều là nghịch thiên thể chất, tiềm lực vô hạn, xứng đáng cái này danh phận.

Lại nói, Nguyệt Thi Lam là chính mình đệ tử, là dòng chính, vì lẽ đó cũng không chịu thiệt.

Mà Liễu Thiên Nhi chỉ có điều là thuận nước giong thuyền thôi, nàng nhất định phải cho Tam muội khuôn mặt này.

"Lão công, ôm ôm . . ."

Tiểu loli ly khai sô pha, nhìn về phía lão công.

Vương Dật đi tới gần, đưa tay đưa nàng ôm lấy, hôn đôi phượng một tý, hỏi: "Vừa nãy hai chữ kia đọc cái gì?"

"Lão công sau đó liền biết rồi."

Tiểu loli hì hì cười.

Sau đó, một gia bốn chiếc ở trên ghế salông nhìn (Los Angeles chi chiến), Vương Dật cầm điện thoại di động lên, phát hiện gần 11 giờ .

"Các người sớm chút nghỉ ngơi, ta đi ra ngoài một chuyến."

Hắn đứng lên nói.

Các tiên nữ đồn dập sững sờ.

"Lão công, người muốn đi nơi nào?"

Tiểu loli ngây thơ hỏi.

"Ha ha. . ."

Vương Dật nở nụ cười, tăng tăng hôn nàng tiểu cặp môi thơm một tý: "Bảo bối bé ngoan chờ ta trở lại."

Tiểu loli thấy hắn không tự nói với mình, cái miệng nhỏ nhất thời mân mê đến rồi.

Vương Dật phân biệt hôn Tử Nguyệt cùng Thẩm Băng, mặc quần áo tử tế, mở cửa rời đi.

"Lão công trong mắt có sát khí, ta theo đi xem xem đi."

Thẩm Băng có chút lo lắng nói.

"Tuyệt đối không thể. . ."

Tiểu loli ngăn cản nàng: "Nếu để cho lão công biết rồi, nhất định sẽ không cao hứng."

Thẩm Băng vừa nghe cũng là, liền bỏ đi cái ý niệm này.

"Đại tỷ, Tam muội, chúng ta lại đi Thiên Thế Giới một chuyến, trong lòng ta linh cảm không lành càng ngày càng mãnh liệt ."

Tử Nguyệt tiểu mặt trầm xuống, ngưng tiếng nói.

Các nàng mấy ngày nay vẫn không có thu hoạch, mà Thiên Thế Giới trong linh khí trải qua giảm thiểu 1 thành hơn nhiều, mà lại vẫn còn tiếp tục.

Như vậy bàng bạc linh khí, chính là thái thượng cảnh cường giả cũng không chịu nổi.

Vật kia, ghê gớm, tất nhiên có lai lịch to lớn.

Đại phụ tam cung nghe xong, gật gật đầu.

Các nàng lần thứ hai tiến vào Thiên Thế Giới trong

...

Là đêm.

Huyền Nguyệt treo cao, ngôi sao đầy trời.

Một vệt bóng đen cắt ra trời cao, đi tới nam nhất sơn đề.

Vương Dật vượt qua vòng bảo hộ, xuyên qua từng lâm, đi tới Đình gia phủ đệ.

"Hà? Có tình huống?"

Hắn đi tới từng lâm một bên, bỗng nhiên sững sờ, lặng lẽ dò ra đầu đi.

Chỉ thấy, có hơn mười đái đao thị vệ nằm ở lạnh lẽo trên đất, không còn động tĩnh. Bọn hắn quanh thân, có máu tươi chậm rãi chảy ra.

Toàn bộ bãi đậu xe tràn ngập một luồng mùi máu tanh.

"Có người ở ta trước động thủ. Thật ác độc. . ."

Vương Dật thấy rõ sau, nhất thời hút vào ngụm khí lạnh.

Thiên, cái này cần lớn bao nhiêu cừu hận? Mới hội dưới như vậy tàn nhẫn tay?

Hắn hôm nay tới, bản ý là muốn đem Đình gia san thành bình địa, trút cơn giận cũng là thôi, cũng không muốn đưa người vào chỗ chết.

Có thể bây giờ nhìn lại, một kẻ hung ác sớm động thủ, hắn cùng Đình gia tất nhiên có hóa không ra huyết hải thâm cừu.

"Ha ha ha. . ."

Đúng vào lúc này, Đình phủ trong chính sảnh nổi lên một đạo đắc ý cười lớn.

Vương Dật tuần mi hơi động, lặng yên không một tiếng động vọt tới.

Hắn đi tới ngoài phòng, nhẹ nhàng dò ra bán cái đầu.

Chỉ thấy, trong chính sảnh ô áp áp ngã ngồi một đám lớn, ít nói cũng có hơn 40 người. Đình Tú Đình chờ một ít 'Người quen' liền ở trong đó.

Một cái gầy gò bóng lưng, trạm ở trước mặt bọn họ.

Đình Quảng Nhiên ngồi ở vị trí giữa, khoe miệng hắn mang huyết, sắc mặt nhìn qua rất trắng bệch, hắn là bị trọng thương. Hắn vừa giận vừa sợ nhìn chăm chăm này người, tê thanh nói: "Lưu Thần Long, ta cùng ngươi không cừu không oán, ngươi vì sao phải đối với Đình gia ra tay?"

Lưu Thần Long?

Ngoại diện Vương Dật trong lòng hơi động, Sơn Vô Lăng này thiên phải cường gian chính mình thì, từng đề cập tới cái này người, cho nên đối với hắn ấn tượng phi thường thâm.

"Khà khà khà. . ."

Lưu Thần Long hê hê cười: "Ta vốn là cho rằng, lần hành động này hội rất không thú vị, không nghĩ tới a không nghĩ tới, nho nhỏ Tùng Sơn, càng có nhiều như vậy mốn hàng tốt."

Đình Quảng Nhiên nghe xong sắc mặt đại biến: "Ngươi có ý gì?"

Lưu Thần Long không đề ý tới hắn, nhìn chung quanh, cuối cùng khóa chặt mục tiêu.

Mị Cơ Mị Oánh thể huỳnh muội chính hung tợn nhìn hắn.

"Lưu mỗ thích nhất chị em gái. . ."

Lưu Thần Long cười khẩy đi tới, khom người xuống từ, một tay một cái, nắm lấy thể huỳnh muội thủ đoạn.

"Khốn nạn, người thả ra muội muội ta. . ."

Mị Cơ lòng mày dựng đứng, đại tiếng rống giận.

"Năm thảo! ! !"

Cái này lấy hung ác xung sát thù nhất thời kinh ngạc, một bình cao ba trượng.

Hắn trực tiếp đưa tay ra, trói lại Mị Cơ cảm, kinh hãi nói: "Con mẹ nó người nam nữ ?"

"Phi. . ."

Mị Cơ không nói hai lời, bay thẳng đến trên mặt hắn ói ra nước bọt.

Lưu Thần Long giờ tay biến mất trên mặt ngum nước, tham hạ thân tử, ở Mị Cơ trên người một trận tìm tòi.

"Khốn nạn, ta giết người. . ."

Mị Cơ chăm chú cắn 'Phấn môi', liều mạng uốn éo người, lớn tiếng gào thét.

"Dâm tặc, người đừng đụng ta ca. . ."

Một bên Mị Oánh lớn tiếng rít gào lên.

10 giây nhiều sau, Lưu Thần Long làm như tìm thấy một cái nào đó đông đông, trong nháy mắt hoá đá, sau đó bạch bạch bạch liền lùi lại mấy bước, không cam lòng rống to: "Giời ạ. . ."

"Phốc. . . Ha ha. . ."

Vương mỗ người xem tới đây, thực sự không nhìn được, trực tiếp vắng.

Lưu Thần Long bỗng nhiên quay đầu lại: "Ai?"

Không được!

Vương Dật thầm kêu gay go, vội vàng xoay người lại, hắn cũng không muốn giao du với kẻ xấu.

'Hô '

Đột nhiên, một luồng âm lãnh cương phong, từ bên ngoài đánh thẳng mà đến.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 196: Đại khủng bố

Vương Dật kinh hãi đến biến sắc, vội vàng vùng chường chặn lại.

'Oành '

Nặng nề tiếng va chạm đột nhiên xuất hiện, Vương Dật toàn thân chấn động mạnh, cảm giác một nguồn sức mạnh thấu chường mà nhập, sung mãn không thể chống đỡ, hắn nhất thời không chịu nổi bức này xung kích, bay vào trong đại sảnh.

Hắn liền lùi lại vài bước vừa mới ổn định thân thể, một mặt ngờ ngạc hướng phía cửa nhìn lại.

Lưu Thần Long một mặt âm trầm đi vào. Hắn sinh gây trơ xương, song mặt lui quai hàm, ngư phao mắt, nhìn qua cùng hai tháng không ăn no cơm tụt.

"Vương Dật?"

Ánh mắt của mọi người, đều nhìn về Vương Dật. Mị Cơ nhất thời nhận ra hắn, không nhận được mở miệng kêu.

Liễu thần Long liếc mắt nhìn hắn, nhìn về phía Vương mỗ người: "Người gọi Vương Dật?"

Lúc này Vương Dật trong lòng sóng lớn mãnh liệt, sóng lớn ngập trời.

Thiên, cái tên này sao lợi hại như vậy? Thực lực của hắn rất xa vượt quá Thiên cấp.

Đồng dạng là sát thủ, Lãnh Tâm cùng Mị Cơ cùng hắn so với, quả thực là kẻ như giun dế.

"Không sai!"

Vương Dật hít một hơi thật sâu, nói: "Anh em, ta là đi ngang qua, người lưu ta không ý nghĩa. . ."

"Ha ha. . ."

Lưu Thần Long nở nụ cười, sờ tay vào ngực, lấy ra một thanh đoản đao, mặt trên còn có lưu lại đỏ sẫm vết máu, rất là nhìn thấy mà giật mình.

Vương Dật trong lòng cảm giác nặng nề, lạnh lùng nói: "Ta cùng Đình gia cũng có cừu oán, chúng ta không phải kẻ địch."

Ngồi dưới đất người nhà họ Đình nghe xong, dồn dập lộ ra vẻ thất vọng.

Mị Cơ thân thể run lên, mềm ra ở địa, trầm nghĩ trong lòng: Hắn đã biết rồi.

"Ha, ai nói với người ta cùng bọn hắn có cừu oán?"

Lưu Thần Long đùa bốn mấy lần tay lý đoản đao, tựa như cười mà không phải cười hỏi.

Vương Dật nhất thời sửng sốt, cau mày hỏi: "Người có ý gì?"

"Có người xuất giá cao, nương Đình gia từ Tùng Sơn biến mất, chỉ đến thế mà thôi. . ."

Lưu Thần Long sau khi nói xong, chậm rãi cong xuống thân thể.

Vương Dật biết hắn muốn động thủ, da đầu không chỉ có hơi tê tê, hắn cắn răng nói: "Ta không phải là Đình gia người."

"Người thật sự không phải, có thể người thấy ta. . ."

Lưu Thần Long sau khi nói xong, 'Hô' một tiếng, đột nhiên biến mất rồi.

Vương Dật tuần mi dựng đứng, hai chân bỗng nhiên dùng sức, thân thể trong phút chốc lui về phía sau.

'Xi'

Một đạo hàn quang, từ hắn cảnh trước xẹt qua, tình huống cực kỳ hung hiểm.

Vương Dật nhất thời dọa chảy mồ hôi lạnh ướt sũng cả người, vội vàng tát đón đánh.

"Bóng đen tuyệt. . ."

Đột nhiên, Lưu Thần Long hét lớn một tiếng, thân thể nhất thời hóa thành một mảnh tàn ảnh, quỷ mị xuất hiện ở Vương Dật phía bên phải, vung tay vung oản.

'Phốc'

Trời ạ, trong tay hắn đoản đao, trong nháy mắt đâm vào Vương Dật hữu trong lồng ngực.

"Phốc. . ."

Vương Dật cảm giác ngực phải mát lạnh, một luồng chất lỏng trong nháy mắt tràn vào yết hầu, từ trong miệng phun mạnh mà xuất.

"Vương Dật. . ."

Mị Cơ thấy đối phương bị đâm trong, không khỏi cất tiếng đau buồn kêu thảm.

"Khắc khắc. . . Khò khè. . ."

Vương Dật lá phổi bị đâm xuyên qua, hắt ói ra máu búng máu bột phấn xuất đến, mờ mịt nhìn về phía Lư Thần Long, lắp bắp nói: "Ta cùng ngươi không có cừ oán, ngươi tại sao muốn giết ta?"

"Khà khà. . ."

Lư Thần Long hê hê cười gằn, sắc mặt âm hàn cực kỳ: "Đầu óc ngươi có vấn đề? Ta nói rồi, ngươi thấy. . . Ta . . ."

Hắn còn chưa nói hết, âm lãnh vẻ mặt trực tiếp động lại, con mắt vượt tròn càng lớn.

Lư Thần Long nhìn thấy cả đời này đều không gặp gỡ qua tuyệt thế đại khủng bố.

Chỉ thấy Vương Dật hai mắt, con ngươi cấp tốc nuốt hết trông trắng mắt, hóa thành đen kịt một màu.

'Oành'

Đột nhiên, Vương Dật áo đột nhiên nổ tung.

Lư Thần Long nhất thời cảm giác một luồng mãnh liệt cương gió thổi tới, thân thể trong nháy mắt bay ngang, 'Ầm' một tiếng, đánh vào một cái Đệ Trụ trên.

"Phốc. . ."

Một luồng máu tươi phun mạnh mà xuất, sắc mặt của hắn trong nháy mắt hóa thành trắng lóa như tuyết.

Lư Thần Long run lập cập nằm nhoài đứng dậy từ, ngơ ngác nhìn Vương Dật, ngốc đến không thể có ngốc.

Đinh gia tất cả mọi người, cũng đều hoá đá.

Lúc này, Vương Dật tốc nhanh chóng trường quá eo người, lạc ở mặt đất, trên người ma văn điên cuồng sinh sôi.

"Ngươi, tại sao muốn giết ta?"

Vương Dật lạnh lùng nhìn hắn, chậm rãi giơ tay, rút ra xen vào ngực phải này thanh đoản đao.

Đoản đao rút ra sau, vẫn chưa có máu tươi phun ra, khủng bố vết đao nhưng là thần kỳ khép lại.

Lư Thần Long ngưng phao từ mắt vượt trùng càng lớn, hắn khiếp sợ nhìn thấy, đi theo chính mình nhiều năm 'Thối Huyết Nhận', chính đang chậm chậm hòa tan. . .

Thiên, chuyện này rốt cuộc là như thế nào?

"Ngươi, tại sao muốn giết ta?"

Vương Dật phá hủy đoản đao sau, cái cổ bỗng nhiên lệch đi, từng chữ từng câu hỏi.

Hắn đáng vẻ thật đáng sợ, nhìn qua rất thần quái.

"Hô. . . Khắc khắc. . ."

Lư Thần Long ho khan hai lần, cường tự bình phục trong lòng kinh thuật, thở hổn hển nói: "Bằng hữu, ngày hôm nay là Lư mỗ lỗ mỗ, xin lỗi. . ."

Hắn biết chính mình đã vào tầm mắt, đối phương khẳng định tu luyện qua một loại khủng bố phép thuật, bằng không không thể trong nháy mắt đem thực lực tăng cao nhiều như vậy.

"Ha ha. . ."

Lần này đến phiên Vương Dật nở nụ cười.

Hắn hiện tại tiến vào một cái kỳ diệu trạng thái.

Loại này dị biến trước từng xuất hiện hai lần, lúc đó Vương Dật tâm hệ các lão bà, không có tinh tế đi cảm ngộ, lần này nhưng không như thế.

Hắn cảm giác mình như là tiến vào trong mộng, hết thấy đều không chân thực lên. Trong mắt nhìn thấy, đều đã biến thành chính mình đồ chơi.

Vương Dật chậm rãi giơ tay lên đến, lăng không chỉ về đối phương.

Lư Thần Long thân thể run lên, trong nháy mắt không thể chuyển động, sau đó hắn chậm rãi phiêu, hướng đối phương bình dõng qua đi.

Đến phụ cận sau, Vương Dật nhìn hấn, lần thứ hai hỏi: "Ngươi, tại sao muốn giết ta?"

Này nơi khát máu sát thủ thật sự dọa sợ, hấn run giọng nói: "Bằng hữu. . . Không, tiền bối, ta sai rồi, xin mời tha thứ ta khuyết điểm, ta đem hết thầy dòng dõi đều cho ngươi. . ."

"Ha ha ha. . ."

Vương Dật tiếp tục làm người ta sợ hãi mỉm cười, theo Lưu Thần Long, quả thực thì Ma vương cười quái dị.

"Hô. . ."

Đột nhiên, Vương Dật hướng hấn nhẹ nhàng thổi một hơi tức. . .

'Xì '

Trong nháy mắt tiếp theo.

Hư không xuất hiện một mảnh vụn vụn, Lưu Thần Long thân thể, nhất thời hóa thành một mảnh tro bụi, tra đều không còn lại.

Trên đất Đình gia hơn 40 lỗ hồng, con mắt trong nháy mắt trợn lên so cái gì đều viên.

Thiên, đây là cái gì? Lưu Thần Long nhưng là trong truyền thuyết Thần cấp sát thủ, làm sao trong nháy mắt liền biến mất rồi?

Vương Dật giải quyết xong đối phương sau, chậm rãi quay người sang tử.

Đình gia tất cả mọi người dồn dập run lên.

"Vương. . . Vương Dật, cầu ngươi vòng qua chúng ta. . ."

Đình Tú Đình tiểu nhân đỏ chót, run giọng khẩn cầu.

"Nhà các ngươi người, đều ở nơi này?"

Vương Dật nhìn nàng, nhân nhạ hỏi.

"Ừm. . ."

Đình Tú Đình cẩn thận gật gật đầu.

Vương Dật nghe xong, hướng bọn hấn đưa tay trái ra.

'Vù '

Trong nháy mắt, Đình gia tất cả mọi người, đều bị một đoàn thần bí Hồng Quang bọc lại.

Vương Dật nghiêng đi ma mặt, nhìn về phía Đình Quảng Nhiên: "Cha ta một đời an phận thủ thường, từ chưa hại quá nhất nhân, ngươi lại vì bản thân tư lợi, đem hấn tâm huyết cả đời phá hủy, theo tâm đáng chém. . ."

Đình Quảng Nhiên há miệng, nhưng cái gì cũng không nói ra được.

"Hắc. . ."

Vương Dật cười lạnh nói: "Ngày hôm nay, ta liền thu hồi một ít lợi tức."

Hấn sau khi nói xong, giơ lên tay phải, bỗng nhiên hướng phía dưới đè tới.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 197: Kỳ quái mộng xuân

'Àm àm'

Trong phút chốc, hư không xuất bùng nổ ra một luồng tuyệt thế nổ vang, toàn bộ Đỉnh phủ bị một luồng vô thượng Đại Vi lực sở trấn áp, trong nháy mắt biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi.

Một cái đường kính 30 nhiều mét hồ sâu, đột nhiên xuất hiện .

Vương Dật đứng lơ lửng trên không, như thác nước tóc dài hư không loạn vũ, đại thế ngập trời.

Hắn duy trì một tay bình thân, một tay dưới đề xuống đến mức tư thế. Mấy mét ở ngoài, một cái to lớn chùm sáng hư không chìm nổi, Đỉnh gia hơn 40 lỗ hồng thai nghén ở bên trong.

Giờ khắc này bọn hắn dĩ nhiên bị dọa sợ .

Vương Dật khoe miệng cong lên, đọc chuyển càn khôn.

Trong nháy mắt tiếp theo, tất cả mọi người xuất hiện ở mấy chục mét ngoại trên đất trống.

Vương Dật vung tay lên.

'Vù'

Chùm sáng tản đi, Đỉnh gia mọi người thân thể mềm nhũn, trực tiếp nằm nhoài ngã xuống đất.

"Ha ha, ngày hôm nay. . ."

Vương Dật đang tự cười gằn, thân thể bỗng nhiên chấn động, nhất thời cảm thấy trời đất quay cuồng.

Không được!

Hắn thăm hô không ổn, vội vàng nói: "Ngày hôm nay tất cả, ai đều chó nói ra ngoài, bằng không Đỉnh gia thì sẽ từ Tùng Sơn biến mất."

Vương Dật sau khi nói xong, thân thể phóng lên trời, trong nháy mắt biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi.

Đỉnh gia mọi người thấy, không khỏi hai mặt nhìn nhau, ai cũng nói không ra lời.

. . .

Thiên khung bên trên.

"Đáng ghét a. . ."

Vương Dật cảm thấy trước mắt càng ngày càng tối, căn bản là không có cách phán đoán phương hướng, chỉ có thể hướng lượng nơi bay đi.

Hắn biểu thể, trải qua khôi phục bình thường.

Mấy qua đi.

'Đông'

Vương Dật cảm giác hảo như đụng vào cái gì, thân thể bị nghẹt, vì vi lệch khỏi quỹ đạo rồi.

Lần này gì mãnh, hắn không thể kiên trì được nữa, hai mắt đảo một cái, như vô hạn hư không đi đi.

Nửa phút trước. . .

Một đạo cô ảnh, hai tay khuyên ngực, sừng sừng ở Tùng Sơn tháp truyền hình tiêm, làm như thần tiên.

"Vương Dật, ngươi lại dám sái ta? Ngày mai, ta Phùng Thiên Long nhượng ngươi đẹp đẽ. . ."

Nguyên lai, này người chính là Phùng Thiên Long này người điên. Hắn song quyền nắm chặt, nghiêng răng nghiêng lợi gặm nhẹ.

'Xi'

Đột nhiên, phương xa hư không, truyền đến một đạo tiếng xé gió.

"Hà?"

Phùng Thiên Long nhất thời sững sờ, gò má nhìn lại, lại phát hiện một cái đầu trong nháy mắt xuất hiện ở trước mặt mình.

Sau một khắc.

'Đông '

Trán của bọn họ thân mật tiếp xúc ở cùng nhau, cũng lại tuy hai mà một.

Bất quá rất nhanh, bọn hắn lại tách ra, như một đôi ấu khí tiểu tình nhân, ai cũng không lại lý ai.

"Năm thảo! ! !"

Phùng Thiên Long toàn thân chấn động mạnh, hắn cũng nên thật đến, dĩ nhiên không trực tiếp ngắt đi, vội vàng hét lớn một tiếng, liều mạng ổn định thân hình.

Có thể lần này quá mạnh, như Thái Sơn áp đỉnh. Phùng mỗ người chỉ cảm thấy thiên địa bắt đầu xoay tròn, dưới chân thất căn. Hắn vội vàng bái ở kiến trúc thể, giận dữ thét dài: "Ai hắn mẹ dưới hắc thủ? Ta phé bỏ hắn. . . , thảo, hảo ngắt. . ."

. . .

Trong đêm tối, một bóng người xinh đẹp một mình cất bước ở trên đường cái.

Liễu Thiên Nhi tối nay mất ngủ.

Ban ngày, trong phòng ăn sư tôn nói những câu nói kia, không ngừng mà ở trong đầu hiện lên.

"Ai. . ."

Thiên Nhi đồng học thăm thăm ói ra miệng mùi thơm, lẩm bẩm khẽ nói: "Có sư tôn các nàng ở, nào có cùng lão công một chỗ cơ hội?"

Đúng vào lúc này, mấy trăm mét ngoại đình tháp, truyền đến một tiếng khóc liệt gào thét.

Liễu Thiên Nhi ngẩn ngơ, không khỏi giọng lên mặt cười nhìn lại.

"Hà?"

Nàng trong nháy mắt phát hiện một đạo bóng người quen thuộc, tự hư không ngã xuống.

"Lão công?"

Liễu Thiên Nhi kinh sợ một tiếng, thân thể yếu kiều phóng lên trời, bay về phía đối phương. Tới gần sau, nàng một cái tiếp được Vương Dật, rơi vào một toà sáu tầng lầu trên lầu.

Nguyệt quang bên dưới, Vương mỗ người hai mắt nhắm nghiền, gương mặt tuần tú bạch đến đáng sợ, hô hấp nhưng hòa bình ổn.

"Lão công, ngươi làm sao?"

Liễu Thiên Nhi lo lắng hô hoán.

Vương Dật một chút phản ứng cũng không có.

"Đến cùng xảy ra chuyện gì?"

Liễu Thiên Nhi cắn cặp môi thơm, nắm lên đối phương đại thủ, đang muốn cho hắn truyền nội tức, chợt dừng lại.

Nàng cẩn thận nhìn chung quanh một chút, nhẹ giọng kêu: "Sư tôn? Sư bá? Các người có ở hay không?"

Bốn phía không có một chút nào đáp lại, yên tĩnh đáng sợ.

Liễu Thiên Nhi vẫn là không yên lòng, chậm rãi nhắm lại tiểu nhãn. Sau 1 phút, nàng mở đôi mắt đẹp, mặt cười trên hiện ra một cổ tiểu thiết vui.

Các nàng không có ở.

Liễu Thiên Nhi nhu tình tự thủy buông xuống mặt cười, giọng lên tay ngọc, ôn nhu xoa xoa Vương Dật khuôn mặt, trắng nõn hàm răng, nhẹ nhàng cắn cắn béo mập cặp môi thơm.

Trong nháy mắt tiếp theo, nàng mờ xuống mặt cười, sâu sắc hôn lên Vương Dật môi.

Mười mấy giây thấp sau, chúng ta Thiên Nhi vượt hôn càng là động tĩnh, um tùm tay ngọc, không đứng ở hấn rấn chắc trên người tìm tòi, sau đó thay đổi phương hướng, trượt vào Vương Dật trong quần đi tới.

...

Vương Dật làm một cái kỳ quái mộng xuân.

Trong giấc mộng, hấn mới vừa bắt đầu hành tại một mảnh mênh mông Cổ địa trên, chậm rãi, hai đạo vĩ đại bóng người xuất hiện ở mấy chục mét ngoại.

"Hỗn Độn, ngươi rốt cục trở lại."

Trong đó một bóng người hướng hấn sáng khoái cười to.

"Hỗn Độn, ngươi là khá lắm. Mười sáu năm trước, chúng ta không có chạy về, là ngươi, cứu vớt 'Hong Linh' muôn dân. Ta Triệu Dục xưa nay không phục quá ai, chưa từng có. Có thể hiện tại, nhưng không như thế, ta phục ngươi..."

Một bóng người khác ha ha cười.

"Phá Hoàng? Phản Thiên? Là các ngươi sao?"

Vương Dật nghe được âm thanh sau, trong lòng trăm mối cảm xúc ngổn ngang, viền mắt trong chảy xuống kích động nhiệt lệ.

Tam đại Thiên đế, tuy là từ địch, cũng là bằng hữu tốt nhất.

Vô số năm trước, Liệt Thiên ngân đột nhiên xuất hiện, bọn hấn kẻ vai chiến đấu, hấn vệ muôn dân, đó là một đoạn vừa khốc liệt, vừa thương xót tráng năm tháng.

Tam đại Thiên đế, trở thành sinh tử huynh đệ.

"Hỗn Độn, mau tới, chúng ta trải qua tìm tới..."

'Hô'

Phá Hoàng còn chưa nói xong, đột nhiên, Vương Dật trước mặt phản ánh loáng một cái, tiểu loli xuất hiện.

"Lão công..."

Nàng mân mê cái miệng nhỏ, tức giận hỏi: "Ngươi muốn cách chúng ta mà đi sao?"

"Lão bà..."

Vương Dật vội vàng đưa nàng ôm lấy, tăng tăng hôn nàng một tý, cười nói: "Hồi lâu chưa thấy Phá Hoàng cùng Phản Thiên, muốn với bọn hấn tụ tụ."

"Ngươi lừa người."

Tiểu loli cong lên cái miệng nhỏ nói: "Ngươi muốn cùng bọn hấn đi chỗ đó, không cần Phi Yên nữa... Ô..."

Nàng nói nói, dĩ nhiên mặt nổi lên nước mắt.

"Bảo bối của ta."

Vương Dật tâm đều bị khốc nát, hấn liêu mạng hôn tiểu loli, ôn nhu nói: "Ta không sẽ rời đi các ngươi."

"Ta không tin, ta không tin..."

Sư Phi Yên không ngừng mà lắc tiểu mặt cười, càng khốc càng là thương tâm.

Vương Dật nhất thời luống cuống tay chân vì nàng lau chùi thanh lệ.

"Ta nên vì lão công thị tẩm, hiện tại liền muốn..."

Đột nhiên, tiểu loli không nói lời gì hôn lên môi của hấn.

Vương Dật sững sờ, trong nháy mắt tiếp theo, tình cảnh trước mắt phát sinh biến hóa lớn. Hấn cùng tiểu loli đồng thời xuất hiện ở phù dung ẩm trong lầu.

Trên giường tiều loli trần như nhộng, nhẹ nhàng run rẩy, như một con chấn kinh thỏ trắng nhỏ. Nàng vô cùng đáng thương nói: "Lão. . . Lão công. . . , đối với nhân gia ôn nhu một điểm, ta có chút sợ sệt. . ."

Vương Dật nhất thời huyết thống tăng vọt, cái gì cũng mặc kệ , trực tiếp đánh về phía run trong con thỏ nhỏ thỏ.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 198: Đạo quả

Ánh trắng như nước, ánh sao óng ánh.

Cư dân trên lầu.

"A? ? ?"

Liễu Thiên Nhi đột nhiên thở nhẹ một tiếng, cuống quýt ly khai Vương Dật môi, một trận luồng cuống tay chân.

Đang ngủ mê man Vương mỡ người chau mày, thân thể nhẹ nhàng run rẩy, làm như ở chịu đựng một loại nào đó to lớn thống khổ.

Liễu Thiên Nhi chăm chú cắn cặp môi thỏm, mặt cười nóng bỏng như lửa, động tác trên tay cũng không dám đi đình chỉ.

Nàng tuy chưa từng có kinh nghiệm, lại nghe bạn thân môn đề cập, cho bạn trai hoạt thì, ở thời khắc quan trọng nhất, tuyệt đối không nên dừng lại, nếu không sẽ xuất đại sự.

Mười mấy giây sau. . .

"Hô. . ."

Nàng nhẹ nhàng ói ra miệng mùi thơm, như trút được gánh nặng.

"Sao. . . Sao sẽ nhiều như thế?"

Liễu Thiên Nhi tu tu khẽ nói, giọng lên khác một cánh tay ngọc, từ trong túi móc ra một bao khăn tay, mở ra rút ra một tấm, cho Vương Dật cẩn thận cẩn thận lau chùi.

Hơn nửa bao sau khi dùng xong, nàng mới bắt đầu sát bấp đùi của chính mình, hương y phục, còn có mặt cười. . .

Tất cả thích đáng sau, Liễu Thiên Nhi đem Vương Dật quần kéo được, đem dính đầy tà ác đông đông khăn tay thu cẩn thận, chậm rãi đứng dậy.

Nàng đứng ở nguyệt quang bên dưới, khẽ vuốt bộ ngực mềm, hô hấp có chút tiều gáp gáp, vô cùng mịn màng mặt cười trên, hiện ra cảm động dư vị.

"Liễu Thiên Nhi, ngươi đến cùng đã làm những gì a?"

Nàng bụng nóng lên mặt cười, tự lẩm bầm.

Mấy phút sau. . .

Chúng ta Thiên Nhi dần dần khôi phục lại, nàng ôm lấy Vương Dật, ở hân trên môi hôn một cái, thả người nhảy xuống cư dân lầu.

. . .

Rạng sáng 1 điểm 40 phân.

'Vù'

Vương Dật trong nhà trong phòng khách, nổi lên từng mảnh từng mảnh gợn sóng.

Ba vị tiên nữ mới từ Thiên Thế Giới đi ra, liền dồn dập sững sờ, các nàng nhìn thấy lão công nằm trên ghế sa lông mê man.

"Sư tôn, sư bá. . ."

Bên cạnh Liễu Thiên Nhi vội vàng đứng lên.

"Chuyện gì thế này?"

Tiểu loli nhăn đôi mi thanh tú hỏi.

Liễu Thiên Nhi có chút không dám nhìn các nàng, thùy mặt cười nói ra ngọn nguồn.

Các tiên nữ nghe xong, đều là trầm mặc không nói.

Các nàng đôi mi thanh tú cau đến rất sâu, làm như phát hiện cái gì.

Thảm Băng di động bước liên tục, đi tới ái đồ trước mặt.

Liễu Thiên Nhi dư quang nhìn thấy nàng, mặt cười thùy càng thấp hơn, tâm như nai con bình thường nhảy không ngừng.

'Xi'

Đột nhiên, Thảm Băng trong nháy mắt nắm lấy nàng tay ngọc.

"Sư tôn?"

Liễu Thiên Nhi thân thể yêu kiều run lên, kinh hoàng nhìn về phía đối phương.

Thảm Băng không để ý tới nàng, trầm mặc một lát sau, nhẹ nhàng ỏi ra miệng mùi thơm, nhìn về phía Đại tỷ Nhị tỷ, lắc lắc đầu.

Tiểu loli cùng Từ Nguyệt thấy sau, mặt cười nhất thời buông lỏng.

Thảm Băng buông ra tay ngọc, nhẹ giọng nói: "Khô cực người."

"Không cái gì!"

Liễu Thiên Nhi ám thờ phào nhẹ nhõm, khẽ cười nói: "Đệ từ kia liền cáo lui trước."

Thảm Băng nghe xong, nhìn về phía Đại tỷ.

Tiểu loli làm sao có thể không hiểu Tam muội ý tứ? Cái miệng nhỏ một quyết, phẫn nộ nói: "Muộn như vậy, người muốn đi đâu? Ở nhà ngủ đi. . ."

Thảm Băng nhất thời lộ ra trong veo nụ cười, nhìn về phía ái đồ: "Nghe được?"

Liễu Thiên Nhi đôi mắt đẹp trực tiếp trừng lên, nàng quả thực không thể tin vào tai của mình.

Thảm Băng thấy nàng mặt cười một mảnh mê man, không khỏi nhẹ nhàng đẩy đối phương một tý: "Ngốc cô nàng, lo lắng làm gì? Còn không mau cảm ơn sư bá?"

"A. . . Là. . ."

Liễu Thiên Nhi vội vàng hướng tiểu loli nói: "Cảm ơn sư bá thu nhận giúp đỡ đệ tử qua đêm. . ."

Tiểu loli hướng nàng vẫy vẫy tiểu nộn tay, lôi kéo Từ Nguyệt đi tới Vương Dật bên người ngồi xuống.

"Đi tắm đi, người trước tiên dùng ta khăn tắm, màu tím cái kia. . ."

Thảm Băng mặt cười hướng phòng rửa tay nhẹ nhàng giương lên.

"Ừm. . ."

Liễu Thiên Nhi quả thực khai tâm chết rồi, có chút hưng phấn gât gù, chuyển qua thân thể yêu kiều.

"Chờ đã. . ."

Thảm Băng bỗng nhiên gọi lại nàng.

Liễu Thiên Nhi xoay người lại, nói nhỏ: "Sư tôn mời nói."

Thẩm Băng giờ lên tay ngọc, nhẹ nhàng xoa xoa nàng mặt cười, nói: "Có vài thứ, không nên quá đi sớm đụng vào. Nên nguội, liền không thể thiếu. . ."

Liễu Thiên Nhi nghe xong, mặt cười nhất thời nhất bạch, cuống quýt buông xuống mặt cười, thấp giọng nói: "Vâng. . ."

"Đi rửa ráy đi, tối nay nguội ở thư phòng ngủ. . ."

Thẩm Băng thu hồi tay ngọc, xoay người lại, đi tới Đại tỷ Nhị tỷ bên người.

Liễu Thiên Nhi có chút tiêu căng thẳng đi đến phòng rửa tay, đóng cửa lại, chỉ chốc lát sau vòi hoa sen nhường âm thanh liền xuất hiện .

Cùng lúc đó.

Từ Nguyệt đem tay ngọc phủ trên trán Vương Dật, trầm ngâm chốc lát, nói: "Lão công một đời trước đạo quả, trải qua hoàn toàn hòa vào trong cơ thể."

Tiểu loli nhất thời ngẩn ngơ, nói: "Nói như thế, loại kia dị biến liền sẽ không lại xuất hiện ."

Từ Nguyệt nói: "Để hình còn sẽ xuất hiện, thực lực nhưng sẽ không tăng cường quá nhiều. Ta nhận vì muốn tốt cho là sự tình, đạo quả dung hợp sau, lão công tốc độ tu luyện có thể so với một đời trước phải nhanh hơn gấp ba đến gấp ba. 10 năm bên trong, thì sẽ trở lại để nơi."

"10 năm? Có phải là có chút nhanh hơn?"

Tiểu loli nhất thời biumôi ra, nàng rất hưởng thụ hiện tại tháng ngày, hi vọng vĩnh viễn tiếp tục như vậy, cũng không muốn thay đổi cái gì.

Nàng thật sự rất sợ sệt, Vương Dật quay về để nơi sau, hội lại một lần nữa lạnh nhạt các nàng.

"Trung Nguyên đại lục pháp thì lại khác, trước sau hội sai biệt dị."

Từ Nguyệt thu hồi tay ngọc, tiếp tục nói: "Đại tỷ nếu là không yên lòng, liền đem lão công tiềm lực hoàn toàn bao bọc, như vậy, tức là trải qua ngàn năm, lão công cũng sẽ không mạnh hơn hiện tại trên bao nhiêu."

Tiểu loli nghe xong sững sờ, sau đó cảm giận dò ra tay nhỏ, ở Nhị muội cao vót bộ ngực mềm trên ngắt một tý.

"A. . ."

Từ Nguyệt bộ ngực mềm có chút ăn vật đau, nhất thời kinh sợ một tiếng, cuống quýt bảo vệ tốt chính mình con thỏ nhỏ thỏ, vừa thẹn vừa giận hỏi: "Đại tỷ, hảo hảo mà, nguội nắm ta làm cái gì?"

"Nắm chính là nguội. . ."

Tiểu loli bay thẳng đến nàng nhào tới, tức giận nói: "Nhân gia thật vất vả được lão công lượng giải, nguội lại xuất này ý đồ xấu. . ."

Nàng vừa nói vừa lấy ra tay nhỏ, ở Nhị muội thân thể yêu kiều trên một trận loạn nắm.

"Đau quá. . . , Đại tỷ, nguội quá đáng. . ."

Từ Nguyệt lần này không muốn lại bị 'Bắt nạt', phản khởi phản kháng.

"Hả? Cô nàng chết dầm kia, lại dám hoàn thủ ? Năng lực vóc dáng hay không?"

Tiểu loli khê kêu liên tục.

Thẩm Băng không có gia nhập tỷ muội chơi đùa trong đi, nàng ở Vương Dật bên người ngồi xong, nắm lên hắc đại thủ, cảm thụ mặt trên truyền đến nhiệt độ.

Đúng vào lúc này, Vương Dật mí mắt bỗng nhiên giật giật.

Thẩm Băng nhất thời phát hiện chi tiết này, nhẹ giọng kêu: "Lão công?"

Nàng âm thanh tuy nhỏ, đại phụ hai cung vẫn như cũ nghe được , đình chỉ chơi đùa, đi tới lão công trước mặt.

Hơn 10 giây sau, Vương Dật chậm rãi mở hai mắt ra, nhìn thấy các nàng.

"Phi Yên?"

Vương Dật nhìn thấy tiểu loli sau, vội vàng quan tâm hỏi: "Ngươi tốt hơn chút nào không? Còn đau không đau đòn?"

Nguyên lai, cái kia mộng xuân trong, Vương mẫu người hái tiểu loli hồng hoàn sau, nàng liên tục kêu đau, khóc đặc biệt đáng thương.

Tiểu loli nhất thời bị hỏi bối rối, Từ Nguyệt cùng Thẩm Băng cũng song song ngẩn ngơ.

"Lão công, người đang nói cái gì?"

Tiểu loli mờ mịt hỏi.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 199: Hộ thảo hoa tươi

"Híc, không cái gì?"

Vương mẫu người trong nhảy mắt phản ứng lại: Đó chỉ là mộng cảnh.

Mộng xuân vô ngần.

Hắn khoát tay áo một cái, tiếp tục nói: "Ta mơ tới Phá Hoàng cùng Phần Thiên . . ."

Các tiên nữ nghe xong, dồn dập ngẩn ngơ.

Tiểu loli cái miệng nhỏ lại mân mê đến rồi: "Lão công, sau đó không cho người đề tên của bọn họ."

"Đại tỷ nói không sai, ta cũng lại không muốn nghe đến hai người này quý nhất gan danh tự."

Thẩm Băng cắn răng bạc đạo.

Từ Nguyệt không nói gì, mặt cười nhưng là chìm xuống .

Mười sáu năm trước, Hồng Linh đại lục kinh phát hiện liệt địa thâm uyên, lúc đó chỉ có Hỗn Độn Thiên đế nhất nhân ở, mặt khác hai đại Thiên đế, không biết tung tích.

Nếu là tam đại Thiên đế cùng đến, Vương Dật một đời trước kết cục, hội có khác nhiều.

Vì lẽ đó những này để phi môn, trong lòng hận cực kỳ bọn hắn.

Vương mẫu người có chút mộng bức, há miệng, nói không ra lời.

'Đừng'

Đúng vào lúc này, cửa phòng rửa tay vang lên, vây quanh màu tím khăn tắm Liễu Thiên Nhi đi ra, trong tay cầm thanh tẩy xong tiểu hương y phục, nói: "Sư tôn, trong nhà có bàn ủi sao? Ta nghĩ . . ."

Nàng nói đến một nửa, liền im tiếng .

Vương Dật ngư nhân trực tiếp trợn lên tròn trịa, lỗ mũi no đến mức lão đại.

Thiên, Thiên Nhi làm sao ở nhà?

Các tiên nữ đồng thời nhìn về phía nàng.

Liễu Thiên Nhi nhất thời hoảng rồi, mặt cười một mảnh đỏ chót, nàng cuống quýt nói câu xin lỗi, trốn vào thư phòng đi tới.

"Chuyện gì thế này?"

Vương Dật có chút miệng khô lưỡi khô hỏi.

Tiểu loli bạch thư phòng một chút, đem tất cả nói ra.

Mấy phút sau, Vương Dật ôm tiên nữ các lão bà nằm ở phòng ngủ trên giường. Trong đầu hắn liên tục xuất hiện trong giấc mộng một màn:

Phá Hoàng Thiên đế: "Hỗn Độn, mau tới, chúng ta trải qua tìm tới. . ."

Tiểu loli: "Người muốn cùng bọn hắn đi chỗ đó, không cần Phi Yên nữa. . . Ô. . ."

Vương Dật nhìn ngoài cửa sổ tĩnh không, thâm nghĩ trong lòng: 'Chỗ đó, đến tột cùng là nơi nào?'

Một đêm qua đi.

Vương Dật dậy rất sớm, đi dưới lầu mưa sớm một chút, không có ở nhà làm.

Hắn cũng không phải là phạm lại, mà là cảm giác thân thể có chút suy yếu, không biết là cái kia mộng xuân làm, hay vẫn là dị biến đi chứng về sau.

Vào cửa sau, các tiên nữ cùng Liễu Thiên Nhi trải qua lên, ngồi ở trên bàn cơm chờ hắn trở lại.

Mấy người sau khi ăn xong, tiểu loli cùng Thẩm Băng lưu lại, hai nàng khác cùng Vương Dật đến trường đi tới.

Đi tới trường học sau, Liễu Thiên Nhi thu rồi cái tin nhắn, nàng xem xong nội dung, đôi mi thanh tú nhất thời vừa nhíu: "Lão. . . Vương Dật, có rất nhiều học sinh đem phòng học ngăn chặn, tuyên bố muốn đánh người. . ."

Vương Dật người vừa nghe liền rõ ràng, ngày hôm qua hắn cùng Băng Nhi là từ cửa hông đi, chỉ gặp gỡ hơn 100 người mà thôi, rất nhiều cổ vũ tuần kiệt đều vô huyệt, ngày hôm nay khỏe, trực tiếp đi đổ cửa.

"Bọn hắn đến cùng xong chưa?"

Vương Dật vừa giận vừa sợ quát lên.

Bọn hắn rất nhanh lên lầu.

Khá lắm, nửa cái hàng hiên đều bị chặn ních, ít nói cũng có 200 đến người, bọn hắn đem 2 ban chặn lại nước chảy không lọt, an ninh trường học đến rồi cũng không tốt xử.

Những lớp khác cấp học sinh, dồn dập dò ra đầu xem trò vui.

Đúng vào lúc này, 2 ban cửa bỗng nhiên xuất hiện một đạo lạnh lạnh quát tiếng: "Các người không đi nữa, đừng trách bốn tiểu thư không khách khí. . ."

Là Sơn Vô Lăng âm thanh.

"Ô ô ư, mỹ nữ, tính khí không nhỏ mà. . ."

"Người cùng Vương Dật là quan hệ gì a?"

"Ha, mỹ nữ, người số điện thoại là bao nhiêu?"

Tôi gần một ít tuần kiệt kêu quái dị liên tục.

"Muốn chết. . ."

Sơn Vô Lăng nhất thời kiêu quát một tiếng, lập tức 'Xi' tiếng không ngừng.

"A ! ! !"

"Mịa nó. . ."

"Thật can đảm, lại dám động thủ?"

Trong nháy mắt, 2 ban cửa gào thét không ngừng, hơn mười tuần kiệt bay ngang mà lên, bị Sơn Vô Lăng đánh bay.

Tình cảnh lập tức hỗn loạn lên, hết thấy tuần kiệt đồng thời hướng về nơi đó chen tới.

Vương Dật nhất thời cuồng lên, hét lớn: "Các người dừng tay, ta ở đây!"

Cờ nào âm thanh vang dội a?

Tuần kiệt môn dòn dập sừng sò, dừng động tác lại, chậm rãi xoay người.

Sau một khắc, bọn hấn trực tiếp điên rồi, ngập trời.

Vô số tuần kiệt trực tiếp đem một mặt ra về đạo mạo Vương mỗ người lơ là , đồng thời bị bên cạnh hấn Tử Nguyệt hấp dẫn.

Chúng ta xinh đẹp sự tỷ, so với Thẩm Băng muốn cao một chút, đại khái 1 mét 7 tả hữu, dài đến phương hoa tuyệt đại, sáng rực rỡ không gì tả nổi. Quan trọng nhất chính là, nàng này đầy đặn. . .

Thiên! ! !

Kiểu diễm vô song cộng thêm trên E tráo chén? ? ?

Này không phải trong truyền thuyết cực phẩm Nữ thần sao?

Nữ thần a! ! !

Vương Dật tên khốn này, ngày hôm qua có từ y tiên nữ làm bạn, ngày hôm nay lại thay đổi một vị Nữ thần? Còn lòi kéo tay a.

Ma túy. . .

Ngươi quá TM hung hăng rồi! ! !

"Vương Dật. . ."

"Lão tử muốn mạng của ngươi. . ."

"Giết. . ."

Khá lắm, những này tuần kiệt môn lại bị ngược đến không được không được , bọn hấn dồn dập ngửa mặt lên trời kêu quái dị, giương nanh múa vuốt vọt tới.

"Khốn nạn!"

Vương Dật cắn cương răng, đem xinh đẹp sự tỷ hướng về phía sau lòi kéo, liền muốn trước mặt xông lên.

Đột nhiên, Lục Ảnh lóe lên, Liễu Thiên Nhi người nhẹ nhàng mà đi, chặn ở trước mặt bọn họ: "Các ngươi muốn chết. . ."

Nàng kiêu quát một tiếng, trực tiếp lấy ra ngọc chuông, hư không bình kích.

'Hồng '

Trong phút chốc, một bộ kỳ dị bóng mờ, xuất hiện ở trong hành lang. Nó như là núi lớn một góc, có lục tung, có phi bộc. . .

Tuần kiệt môn đang tự sững sờ, bỗng nhiên cảm thấy một luồng khó có thể tưởng tượng Đại Vĩ lực trước mặt tập đến, sung mãn không thể chống đỡ.

"A. . ."

"Cái gì?"

Bọn hấn ngơ ngác rộng to, thân thể bị trùng ly mà lên, hướng về sau bay đi.

Đây là một cái khóe liệt cảnh tượng.

Mấy qua đi, hơn trăm nơi tuần kiệt lẫn ngồi trên mặt đất, bọn hấn quên đứng dậy, mà là ngây ngốc nhìn Liễu Thiên Nhi.

Thiên, nàng là ai, sao ủa có thực lực kinh khủng như thế?

Trong hành lang, ngoại trừ Vương Dật bên này, còn có bốn người đứng. Phân biệt là cửa phòng học Sơn Vô Lăng, Cố Phi, Lý Chấn Hiên cùng đệ nhất mỹ nữ Lâm Tịch Dao.

Nguyên lai tam đại thiên kiêu cũng tới , bọn hấn lẫn trong đám người, chờ đợi Vương Dật.

Vương Dật là chờ đến rồi, lại gặp bức này chuyện kinh khủng.

Tam đại thiên kiêu khiếp sợ nhìn Liễu Thiên Nhi, sắc mặt rất trắng bệch, tại vừa nãy nháy mắt, bọn hấn thiếu chút nữa cũng bị sức mạnh to lớn sở đánh bay.

Chênh lệch giữa hai bên quá cách xa .

Lâm Tịch Dao bản vẫn ở nhìn lên Từ Nguyệt, trong lòng chính kinh diễm tốt đỉnh, thời khắc này nhưng choáng váng.

Nàng nghe bạn thân đã nói, Trương Đình Liễu gia Liễu Thiên Nhi thực lực mặc dù không tệ, nhưng kém xa tít tắp chính mình, nhưng hôm nay. . .

"Các người động hấn một cái thử xem?"

Liễu Thiên Nhi thu hồi ngọc chuông, hàn mặt cười khê khêu.

Trên đất tuần kiệt môn nghe xong, đồn dập nhe răng nhếch miệng.

Giời ạ!

Bọn họ cũng đều biết hộ hoa sứ giả, có không ít mọi người làm qua, hiện tại hay vẫn là.

Nhưng cho tới bây giờ chưa từng nghe nói còn có hộ thảo hoa tui, quả thực chưa từng nghe thấy.

Đây là cái gì quý a?

"Thiên Nhi. . ."

Đúng vào lúc này, Từ Nguyệt từ lão công sau lưng đi ra, đi tới Liễu Thiên Nhi trước mặt, ôn nhu cười nói: "Bọn hấn là phạm tử, không cần thiết dưới cờ này nặng tay."

"Vâng. . ."

Liễu Thiên Nhi vội vàng thấp giọng nói.

Các nàng đối thoại, càng làm cho tuần kiệt môn khiếp sợ trứng nát tan.

Thiên, này bạch y Nữ thần đến cùng là ai? Càng nhượng lục y mỹ nữ như vậy nghe lời?

Từ Nguyệt nhẹ nhàng vuốt Liễu Thiên Nhi vai đẹp, sau đó chuyển qua thân thể yêu kiều, hướng Lâm Tịch Dao đi đến.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 200: Trong nhà có một chỉ hôn ước

Lâm Tịch Dao dùng sức cắn cặp môi thom, không có lùi bước, phương tâm nhưng nhanh nhảy đến cổ họng chỗ.

Nàng cảm giác, đối phương so với Thẩm Băng còn muốn thần bí, còn muốn thâm thúy.

Thiên, cái này tư nhân trường học sao có nhiều như vậy nhân vật đáng sợ?

Thập đại thiên kiều kinh diễm toàn bộ Hoa Hạ, bây giờ nhưng ở những nữ sinh này trước mặt, đã biến thành chuyện cười lớn.

Từ Nguyệt đi tới trước mặt đối phương, ngừng lại.

Hai mảnh đại lục 'Đạo thai', rốt cục gặp gỡ .

Loại thể chất này, làm thiên đạo pháp tắc sở thai nghén, cực kỳ nghịch thiên. Có thể nói khẳng định, các nàng chính là Thiên đạo, nếu đại thành, có thể nghiền ép thể gian tất cả địch, đã từng là sự tồn tại vô địch.

Nhị nữ đối diện hơn 10 giây sau.

Từ Nguyệt nở nụ cười, rất kiều diễm. Nàng nhẹ giọng nói: "Đương thực sự là, Tam muội, Nhị tỷ cảm ơn người. . ."

Lâm Tịch Dao ngần ngợ, cắn răng bạc, run giọng hỏi: "Người . . Người muốn làm gì . . ?"

"Người không cần phải sợ, ta không có ác ý."

Từ Nguyệt tiếp tục cười khẽ, giờ lên tay ngọc, nhẹ nhàng sờ về phía đối phương mặt cười.

Lâm Tịch Dao thân thể yếu đuối run lên, không dám có bất kỳ cử động.

"Người tên là gì?"

Từ Nguyệt nhẹ nhàng lau chùi nàng mặt cười, nhẹ giọng hỏi.

"Lâm Tịch Dao. . ."

Lâm Tịch Dao lá gan tựa hồ hơi lớn, âm thanh không tái phát chiến .

Từ Nguyệt gật gù đầu, tự lẩm bẩm "Cũng còn tốt, vẫn là tấm thân xử nữ, này liền thuận tiện rất nhiều. . ."

Nàng sau khi nói xong, tất cả mọi người dồn dập sững sờ, rất nhiều tuấn kiệt trực tiếp mộng ép.

A tây ba, này nơi Nữ thần đang nói cái gì a?

Lâm Tịch Dao mặt cười đằng một tý đỏ, tiểu trên mặt có một ít nổi giận.

Nhân gia có phải là xử nữ, ăn nhập gì tới người?

Từ Nguyệt tiếp tục hỏi: "Người có thể có vị hôn phu?"

Lâm Tịch Dao nghiêng đi mặt cười, có chút không muốn trả lời, trầm mặc mấy sau, thấp giọng nói: "Trong nhà có một chỉ hôn ước. . ."

Cái gì?

Tất cả mọi người nhất thời kinh hãi đến biến sắc.

Đây là một bí ẩn lớn, nói kinh thiên động địa tuyệt không quá đáng.

Cổ Võ Giới đệ nhất mỹ nữ, lại có hôn ước?

"A! ! !"

Đột nhiên, mặt sau Lý Chấn Hiền ngửa mặt lên trời đại hào, âm thanh được kêu là một cái cực kỳ bi thảm.

Tất cả mọi người đồng thời dọa giật mình.

Giời ạ! Người làm gì thế?

Lý Chấn Hiền không cam lòng kêu mấy lần, trùng đến vừa bắt đầu nện tường, vừa khóc vừa nói: "Tên khốn kiếp kia may mắn như vậy? Bất công a. . ."

Trên đất tuấn kiệt môn trực tiếp xem choáng váng.

"Phốc. . ."

Liễu Thiên Nhi nhìn ra thực sự thú vị, không nhịn được kiều cười ra tiếng.

Vương mẫu người rất không nói gì nhìn đứa kia, thực sự có chút trứng nát tan. Đột nhiên, hân lòng bàn tay trượt đi, bị một mảnh ôn nhu nắm lấy .

Hắn quay đầu lại, đã thấy Liễu Thiên Nhi có chút cười nhỏ bí nhìn mình.

Vương Dật trong lòng nóng lên, nhẹ nhàng nạo dưới nàng lòng bàn tay nhỏ.

Liễu Thiên Nhi cặp môi thơm một mẩn, duỗi ra ngón tay ngọc, phản nạo hướng về đối phương.

Cùng lúc đó.

Từ Nguyệt nhẹ nhàng trầm ngâm: "Có hôn ước? Này liền không dễ xử lí."

Lâm Tịch Dao đôi mi thanh tú lại nếp nhăn, hỏi: "Người đến cùng có ý gì?"

Từ Nguyệt thu hồi tay ngọc, nhẹ giọng nói: "Ta gọi Từ Nguyệt, đêm qua nghe Tam muội nhắc tới ngươi, muốn thu ngươi làm đồ đệ. Nhưng ta thân nơi hậu cung, vì tránh hiềm nghi, môn hạ đệ tử tuyệt không có thể cùng trần thế nam tử có sở liên quan."

Lâm Tịch Dao trực tiếp nghe choáng váng.

Thu đồ đệ? Hậu cung? Tránh hiềm nghi?

Thiên, nàng đang nói cái gì đông đông a. . .

Vương Dật bên người Liễu Thiên Nhi nghe xong, mặt cười đầu tiên là biến đổi, sau đó liền thoải mái.

Lâm Tịch Dao từng là chính mình ngược nhìn tồn tại, nàng nếu là bái vào sư bá danh nghĩa, chính là một cái đáng sợ 'Đối thủ'.

Có thể Lâm Tịch Dao có vị hôn phu, liền không sao rồi.

Lợi hại đến đâu thì phải làm thế nào đây? Cùng chính mình không bất kỳ quan hệ gì.

Từ Nguyệt tiếp tục nói: "Đại đạo ba ngàn, con đường tu hành gian khổ khó đi, ngươi nếu như có ý bái vào môn hạ ta, liền cùng trong nhà thuyết minh, kết hôn ngày sau này tri hoãn. . ."

Lâm Tịch Dao đương thực sự là càng nghe càng bị hồ đồ rồi, nhãn đôi mi thanh tú hỏi: "Ta không hiểu ngươi ý tứ."

Từ Nguyệt lắc lắc đầu, khẽ cười nói: "Trong hậu cung đều là nữ tử, ngươi nếu có phu quân, hôn sau tất nhiên lui tới mật thiết, như vậy liền quá không ra thể thống gì, trừ phi ta đưa ngươi trực xuất sư môn, mặc cho đến song phi. Có thể làm như vậy, liền mất đi ý nghĩa."

Nàng sau khi nói xong, quay người sang từ, sợ đến Liễu Thiên Nhi vội vàng thu hồi tay ngọc.

Từ Nguyệt không hề rời đi, mà là trầm ngâm chốc lát, lần thứ hai nhìn về phía Lâm Tịch Dao: "Ta cho ngươi cân nhắc thời gian, lấy đại hôn trước làm hạn định. Hoặc là ngươi sớm thuyết minh, vô ý bái vào ta Từ Nguyệt môn hạ. . ."

Nàng không lại nhìn Lâm Tịch Dao một chút, về đến Vương Dật bên người.

"Lão công, chúng ta đi trong lớp đi."

Từ Nguyệt nhẹ giọng nói, mặt cười nổi lên phát hiện một tia tiểu thất lạc.

Vương Dật gật gù, ôn nhu kéo nàng tay ngọc, hàng trăm cặp mắt đổ dồn vào dưới, tiến vào 2 ban phòng học.

Từ đầu đến cuối, Từ Nguyệt đều không lại nhìn Lâm Tịch Dao một chút.

Tiến vào ban sau, Từ Nguyệt nhìn về phía Sơn Vô Lăng, khẽ cười nói: "Ngươi là Tam muội đệ tử đi, ta nghe nàng đề cập tới ngươi, vừa nãy bị khổ."

Sơn Vô Lăng chưa từng thấy Từ Nguyệt, tiểu nhân nhất thời trợn thật lớn.

"Lăng cái gì đâu? Mau gọi sư bá. . ."

Một bên Liễu Thiên Nhi thấy nàng không phản ứng, vội vàng nói.

"Sư bá. . ."

Sơn Vô Lăng nhất thời phản ứng lại, vội vàng hành lễ.

"Sư tôn tỷ tỷ, ngươi đến rồi. . ."

Đúng vào lúc này, trong phòng học xuất hiện một đạo vừa mừng vừa sợ duyên dáng gọi to, nhưng là Giang Tuyết Tinh chạy tới.

Vương Dật nhất thời có chút ngẩn người, nàng không ở 4 ban sao? Sao hội xuất hiện ở đây?

Hắn làm sao biết, ngày hôm qua cùng Thẩm Băng sớm đi rồi, Giang Tuyết Tinh liền bị điều đến 2 ban, nàng xin đã lâu, vừa được đồng ý.

Trước Giang Tuyết Tinh cũng ở cửa. Nàng biết được những người này là tìm đến Vương Dật phiền phức sau, Giang đại tiểu thư trực tiếp tức giận, cầm bút chỉ hộp một trận cuồng đập, làm sao nàng mới vừa mới bắt đầu tu hành, trong cơ thể linh lực nhỏ bé không đáng kể, căn bản không phải là đối thủ, bị đẩy ngã nhiều lần. Một lần cuối cùng, tay ngọc trực tiếp bị sượt phá.

Cái này cũng là tuần kiệt môn thấy nàng có được xinh đẹp, ra tay nhẹ vô cùng, bằng không một chương sẽ trí mạng.

Trong lớp nữ sinh vội vàng lấy ra sang có thể dán, cho Giang Tuyết Tinh băng bó.

Tất cả thỏa đáng sau, Giang đại tiểu thư đang chuẩn bị tiếp tục trên, đã thấy đến những tên kia đều ngã xuống đất, không khi nào, Vương Dật cùng sư tôn liền đi vào .

Từ Nguyệt nhìn thấy ái đồ, cũng là sững sờ, nắm lên nàng tay ngọc, ôn nhu hỏi: "Ngươi làm sao cũng ở trong lớp? Lần trước sư phụ khi đến, không thấy ngươi a. . ."

"Hi hi. . ."

Giang Tuyết Tinh cười giả dối, phun ra cái lưỡi nhỏ nói: "Nhân gia tâm niệm sư tôn tỷ tỷ, vì lẽ đó liền thay ca. . ."

Từ Nguyệt lắc đầu cười khê, giờ lên khác một cánh tay ngọc, nhẹ nhàng nhéo nàng mặt cười, khê gắt nói: "Không lớn không nhỏ cô nàng, sư tôn chính là sư tôn, vì sao thêm cái tỷ tỷ?"

"Nhân gia yêu thích như thế gọi đây. . ."

Giang Tuyết Tinh biết rõ Từ Nguyệt tính khí, lắc lắc thân thể, có chút không thuận theo nói.

"Không chịu được ngươi. . ."

Từ Nguyệt bắt đầu đi bóp bóp nàng tiểu mũi, xem như là ngầm thừa nhận .

Liễu Thiên Nhi tiểu nhãn nhắm lại, nàng là cô vũ xuất thân, phi thường không ưa Giang Tuyết Tinh những này trò vật.

"Từ Nguyệt. . . Tỷ tỷ. . ."

Đúng vào lúc này, cửa phòng học truyền đến một đạo hoán tiếng.

Từ Nguyệt chuyển qua thân thể yêu kiều, đôi mắt đẹp nhất thời sáng lên đến rồi.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 201: Quảng Hàn Cung

Lâm Tịch Dao tiểu lập ở cửa phòng học, có chút phức tạp nhìn nàng.

Từ Nguyệt di động bước liên tục, đi đến nơi đó. Giang Tuyết Tinh lôi kéo sư tôn tay ngọc, áp sát vào bên cạnh nàng, vẻ mặt vô cùng nghi hoặc nhìn Lâm Tịch Dao.

"Cân nhắc hảo ?"

Từ Nguyệt cười khê hỏi.

Lâm Tịch Dao có chút kỳ quái nhìn Giang Tuyết Tinh một chút, vì vi điểm thủ, nói: "Gia mệnh không thể trái, kính xin tỷ tỷ lượng giải. . ."

Từ Nguyệt nghe xong, phương hoa mặt cười nhất thời biến đổi, sau đó liền nhẹ nhàng nở nụ cười, có chứa một phần cay đắng, hai phần thất lạc, tam phần bất đắc dĩ, bốn phần tiếc hận.

Nàng nhẹ giọng nói: "Ngươi có sự lựa chọn của ngươi, là ta đường đột . Đi thôi, hi vọng ngươi sớm ngày đi trên đại đạo đỉnh cao nhất. . ."

Lâm Tịch Dao gật gật đầu, xoay người đi tới.

"Sư tôn tỷ tỷ, nàng là ai?"

Giang Tuyết Tinh nhìn về phía Từ Nguyệt.

"Một người đi đường. . ."

Từ Nguyệt trong lòng có chút không thoải mái, không có nhiều lời.

Mấy người ngồi vào vị trí sau không bao lâu, Liễu gia gốc lửa môn đi vào .

"A. . . A tây ba?"

"Nữ thần? ? ?"

"Trời ơi. . ."

Bọn hắn nhìn thấy Từ Nguyệt sau, ngư nhân nhất thời tròn lên tròn trịa, thở hổn hển hướng nàng đi tới.

Vương Dật trực tiếp đứng lên.

Liễu Thiên Nhi lại giành trước một bước, nàng trực tiếp đem mấy vị huynh trưởng đánh bay .

Cổ vũ tuần kiệt môn không có trở lại nhị ban, tên Liễu Thiên Nhi, ở trong bọn họ truyền ra .

Thập đại thiên kiêu, ở thế hệ tuổi trẻ không lại vô địch.

Có người đưa ra, Liễu Thiên Nhi thực lực, rất khả năng đạt đến Thần cấp, nhất nhân có thể chiến mấy vị thiên kiêu.

Chúng ta Thiên Nhi sau khi biết, hoàn toàn không để ý những này đồn đại, nàng chỉ muốn nhiều hầu ở Vương Dật bên người.

Rõ ràng một ngày, Từ Nguyệt tâm tình đều không phải rất tốt, nhìn ra Vương Dật rất đau lòng, vẫn ở lão bà bên người hỏi han ân cần.

Từ Nguyệt bị lão công hồng phương tâm thoải mái rất nhiều, nụ cười cũng ngọt không ít.

Buổi chiều lớp thứ hai sau, Vương Dật nhận được tiểu loli điện thoại: "Lão công, ngày hôm nay ngươi cùng Nhị muội về sớm một chút."

"Được. . ."

Vương Dật không có suy nghĩ nhiều, gật đầu đáp.

Sau khi tan học, bọn hắn cùng mấy vị mỹ nữ cáo biệt, về đến trong nhà.

"Lão công. . ."

Đại tiểu tiên nữ vẫn ở trên ghế salông chờ, thấy bọn họ vào cửa, tiểu loli trực tiếp nhào vào Vương Dật trong lòng.

Thẩm Băng đi tới Từ Nguyệt trước mặt, cười khẽ hỏi: "Nhị tỷ, Lâm Tịch Dao sự tình, ngươi làm sao Tạ muội muội?"

Từ Nguyệt nhất thời liếc nàng một cái, sân tiếng nói: "Tối nay ta đem Đại tỷ duệ nhập Thiên Thế Giới, nhượng một mình ngươi người bồi lão công. . ."

Thẩm Băng không nghĩ tới nàng sẽ nói như vậy, trực tiếp ngẩn ngơ, lập tức cặp môi thom một mần, làm như rất là ý động.

"Ngươi dám. . ."

Tiểu loli nhất thời bạo đầu , trong nháy mắt đánh về phía Từ Nguyệt, ngây thơ thối: "Ngươi cái cô nàng chết đảm kia, đảm đương thực sự là càng ngày càng mập. . ."

"Hi hi. . ."

Từ Nguyệt kê kê yêu kiều, thân thể phiên nhiên phiêu thối, tránh thoát Đại tỷ tiểu ma trảo.

Vương Dật do các nàng đi nô đùa, đi tới nhà bếp bắt đầu làm cơm.

"Đại tỷ, nơi đó không thể mò. . ."

Trong phòng khách, chúng ta xinh đẹp sư tỷ cuối cùng bị đại phụ bắt , nàng kinh sợ một tiếng, làm như bị tìm thấy một cái nào đó vị trí. . .

"Cô nàng chết đảm kia, ngày hôm nay nếu không nhượng ngươi mở mang kiến thức một chút Đại tỷ lợi hại, nó nhặt tất thành họa lớn. . ."

Tiểu loli khẽ kêu liên tục.

"A. . . Đại tỷ ngươi. . . Không nên. . ."

Từ Nguyệt thống khổ rên rỉ lên, cuối cùng khó thoát đại phụ ma trảo.

Trong phòng bếp Vương mẫu người có chút không bình tĩnh, lỗ mũi no đến mức lão đại, chống đỡ lều vải tiếp tục làm cơm.

Đây là một loại đại thống khổ.

Sau 20 phút, một gia bốn chiếc vây quanh ở trước bàn ăn cơm.

"Nhị muội, cuối tuần nhượng Lâm Tịch Dao tới nhà đi, ta cũng muốn gặp thấy."

Tiểu loli ngộ nguậy tỉnh bột quai hàm, vừa ăn vừa nói.

Từ Nguyệt nghe xong, đôi mắt đẹp rõ ràng buồn bã, nói: "Ta cùng cô gái kia, có duyên mà không có phận. . ."

Đại tiểu tiên nữ song song sững sờ.

"Ta tới nói đi."

Vương Dật gấp vội vàng nắm được Từ Nguyệt tay ngọc, đạo sáng tỏ tất cả.

"Thiết. . ."

Các nàng sau khi nghe xong, tiểu loli nhất thời không cao hứng: "Vô tri nữ nhân, không duyên có mắt thiên đại tạo hóa."

Một bên Thẩm Băng cũng nhấn lại đôi mi thanh tú, trầm mặc không nói.

"Cũng không thể nói như vậy."

Từ Nguyệt lắc đầu bật cười: "Cô gái kia trong nhà có một chỉ hôn ước, không thể kìm được chính mình."

Đại phụ tam cung nghe xong, biết cái kia Lâm Tịch Dao trải qua bị Từ Nguyệt từ bỏ, liền không nói thêm nữa.

"Lão công, một lúc chúng ta muốn đi 'Quảng Hàn Cung' một chuyến, ngươi cũng đi thôi. . ."

Tiểu loli gấp một chiếc đĩa mùi cá thịt tía, để vào cái miệng nhỏ trong, sau đó nhìn về phía Vương Dật.

"Quảng Hàn Cung? Tốt. . ."

Vương Dật đầu tiên là sững sờ, lập tức rất là hưng phấn.

Thiên, Quảng Hàn Cung thật sự tồn tại ở thế gian.

Từ Nguyệt hiển nhiên không biết bọn tỷ muội quyết định, đầu tiên là ngẩn ngơ, lập tức có chút tiểu vui vẻ nói: "Đã lâu không thấy Hằng Nga cùng Thái Âm, không biết các nàng thế nào rồi."

Thẩm Băng khẽ cười nói: "Ta cũng rất nhớ các nàng đây."

"Hắc. . ., các lão bà. . ."

Chủ tọa trên Vương Dật bỗng nhiên lúng túng nở nụ cười, hỏi: "Các ngươi, lúc nào đến nơi này?"

Cái này vấn đề hẳn rất sớm trước đã nghĩ hỏi, nhưng là vẫn không tìm được cơ hội.

Tiên nữ các lão bà nghe xong, dồn dập ngẩn ngơ, hai mặt nhìn nhau một chút.

"Phốc. . ."

Từ Nguyệt không nhịn được kiêu cười ra tiếng, nói: "Lão công a, ngươi nói không đúng, hẳn là chúng ta. . ."

"Cái gì?"

Vương mẫu người càng nghe càng mộng ép.

Từ Nguyệt tiếp tục nói: "Này một năm, Hồng Linh đại lục. . ."

"Nhị muội! !!"

Đột nhiên, tiểu loli duyên dáng gọi to một tiếng, hướng Từ Nguyệt liền nháy mắt.

Từ Nguyệt thấy sau, nhất thời giật mình tỉnh lại, cuống quýt nhắm lại cặp môi thom, không lại đi xem Vương mẫu người.

"Hà?"

Vương Dật cảm thấy có vấn đề, kỳ quái nói: "Này một năm làm sao?"

"Lão công, nhân gia muốn uống táo tía trứng hoa thang rồi. . ."

Tiểu loli một mặt ngây thơ đạo.

Vương mẫu người tức giận nhìn nàng một cái, đứng dậy đi đến nhà bếp.

Nếu các lão bà không muốn nói, hấn không cần thiết hỏi lại.

"Sự kiện kia, tuyệt đối không nên nhắc lại."

Tiểu loli thấy Vương Dật đi rồi, nói nhỏ.

"Vâng, muội muội nhất thời sợ ý."

Từ Nguyệt biết chính mình nói lỡ, mặt cười nổi lên hiện một mảnh vẻ hối tiếc.

"Không có chuyện gì, người cũng là vô tâm. . ."

Tiểu loli cảm lấy nàng tay ngọc, thấp giọng an ủi.

Nửa giờ sau.

Bọn hấn thu thập thỏa đáng sau, các tiên nữ đem lão công vây vào giữa.

Thảm Băng giờ lên tay ngọc, khẽ vuốt hư không.

'Vù'

Từng mảnh từng mảnh gọn sóng nổi lên, Vương Dật cùng các lão bà đi vào.

Ngắn ngủi ánh sáng lưu chuyển sau, bọn hấn xuất hiện ở vô ngần thiên khung bên trên. Phía chân trời một đường, một vòng to lớn nguyệt ảnh chìm nổi ở nơi đó.

Đột nhiên, các tiên nữ đôi mi thanh tú dòn dập vừa nhú.

Từ Nguyệt ngưng tiếng nói: "Nơi này mảnh vỡ đại đạo hỗn loạn không thể tả, Quảng Hàn Cung xảy ra vấn đề rồi. . ."

"Ta đi mở ra cửa lớn."

Tiểu loli vội vàng lảng không hư đập, về phía trước được rồi 20 mét, lưỡng cái tay nhỏ bé ở trước ngực đan điểm, đan dệt cổ ấn: "Càn thiên khôn địa, vạn pháp hướng một, mở. . ."

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 202: Thất lạc ký ức (thượng)

Nàng cặp kia trắng mịn tay nhỏ, chậm rãi về phía trước đẩy đi.

'Vù'

Hư không nổi lên tầng lớn gọn sóng, không ngừng mà hướng về bát hoang phun ra nuốt vào, khuếch tán.

Đột nhiên, một luồng quý dị màu đỏ thẫm yên khí, từ bên trong chậm rãi bay ra.

Các tiên nữ thân thể yêu kiều nhất thời run lên.

"Là mình khi? Không được, nơi này gặp nguy hiểm, mau dẫn lão công về nhà. . ."

Tiểu loli rít gào một tiếng, vội vàng che ở Vương Dật trước người.

Từ Nguyệt cùng Thẩm Băng lần lượt thất sắc, người sau vội vàng xé ra hư không, liền muốn mang Vương Dật rời đi.

Trong nháy mắt tiếp theo, nàng sững sờ .

Vương Dật nhìn chòng chọc vào đoàn kia khí tức, đem nhị nữ tay ngọc lấy xuống, đứng ở hư không.

Hắn phát, lần thứ hai trường cùng quá thân.

Hắn đồng, lần thứ hai đen kịt một màu.

Mặt của hắn, lần thứ hai sinh sôi ma văn.

Sau lưng của hắn, lần thứ hai bay lên một vòng Thần khuyển, lần này càng to lớn, đường kính vượt quá năm mét.

Y phục của hắn, không có nổ tung, khí thế trên người, nhưng càng ngày càng cường thịnh.

Tiểu loli bỗng nhiên cảm giác được , vội vàng chuyển qua thân thể yêu kiều, trên khuôn mặt nhỏ nhắn lấy làm kinh ngạc.

Trước hai lần dị biến, Vương Dật chỉ khôi phục hai phần mười thần uy mà thôi.

Có thể lần này, nhưng tiếp cận năm phần mười?

Từ Nguyệt cũng cực kỳ khiếp sợ, trước nàng tự mình xác nhận, Thiên đế đạo quả trải qua hoàn toàn dung hợp, không thể nặng hơn hiện một đời trước để uy.

Có thể hiện tại . .

Vương Dật hít một hơi thật sâu. Này sợi màu đỏ thẫm yên khí, để cho mình sâu trong linh hồn phát sinh đại xao động.

Hắn liều mạng đi áp chế, mới nhượng tâm thần của chính mình có thể vững vàng, không có mất đi tự mình.

Vương Dật hướng tiểu loli duỗi ra đại thủ: "Phi Yên. . ."

Này một tiếng hô hoán, mệnh mông, mạnh mẽ, không giống như là vừa phát sinh, làm như đến từ chính xa xôi Thượng Cổ.

Cớ nào thanh âm quen thuộc a? Nó rốt cục xuất hiện lần nữa .

Tiểu loli nhất thời giật mình tỉnh lại, vội vàng làm một cái kỳ lạ lễ nghi, run giọng đáp: "Sur Phi Yên tham kiến Thiên đế. . ."

Cái này lễ nghi, nàng đã lâu chưa từng làm , nhưng một khắc cũng không dám quên.

"Ha ha, ngươi đang làm gì a?"

Thần Ma Vương Dật bỗng nhiên nở nụ cười: "Ta là chồng ngươi, sau đó không nên lại gọi Thiên đế. . ."

"A?"

Tiểu loli thân thể yêu kiều lại chiến, giờ lên mặt cười, nhìn về phía đối phương.

Hắn đáng vẻ, tuy rằng biến trở về từ trước.

Nét cười của hắn, nhưng là như vậy ấm áp.

"Lão công!"

Tiểu loli nhất thời duyên dáng gọi to một tiếng, trực tiếp nhào vào nàng trong lòng.

Ở vừa trong nháy mắt đó, nàng thật sự rất sợ sệt, sợ sệt trở lại quá khứ.

Vương Dật rất không nói gì, hần vốn định khiến tay của đối phương, ai muốn nhưng náo loạn cái Hương Ngọc đầy cõi lòng.

"Phi Yên. . ."

Hần ôn nhu nói: "Chúng ta vào đi thôi."

"Ừm. . ."

Tiểu loli ngoan ngoãn gật đầu, ly khai thân thể hắn.

Vương Dật nắm tiểu loli, hướng hai cung tam cung nói: "Theo sát ta."

"Ừm. . ."

"Được rồi. . ."

Từ Nguyệt cùng Thẩm Băng song song gật đầu, hai bên trái phải đỡ lấy cánh tay của hắn.

Vương Dật sắc mặt căng thẳng, lăng không hư độ, mang theo các lão bà tiến vào gọn sóng ở trong.

Sau một khắc, bọn hắn đi tới một mảnh bí thảm Cổ Giới.

Nơi này dường như Thượng Cổ thánh khu, khắp nơi thương di, hư không bồng bênh vô số đá vụn vụn gỗ, vết thương đầy rẫy, lũ lụt thể thảm.

Không biết bao nhiêu dặm ngoại, một tòa thật to núi lửa bóng mờ đứng sừng sững ở chỗ đó. Nó có vẻ như vậy cô độc, như vậy bí trướng.

Các tiên nữ nhất thời kinh ngạc, các nàng quả thực không thể tin được con mắt của chính mình.

"Đó là. . . Nguyệt quế thần thụ?"

Tiểu loli trừng mắt tiểu nhân kinh hồ.

Vương Dật chau mày, hắn tuy rằng khôi phục một đời trước gần nửa thực lực, nhưng đối với nơi này không có nửa phần ấn tượng.

Nơi này chính là người phạm tặc sở ngóng trông tiên cảnh: Quảng Hàn Cung?

Đúng vào lúc này, Từ Nguyệt buông ra tay ngọc, đi về phía trước mấy bước, dịu dàng nói: "Hàng Nga, Thái Âm, các người có ở hay không? Ta là Từ Nguyệt. . ."

Nàng âm thanh cũng không lớn, nhưng là liên miên xa xưa, truyền hết vạn vạn lý.

Đáng tiếc, không có người đến đáp lại.

Đây là một loại đại bi.

"Đương thật xảy ra vấn đề rồi. . ."

Từ Nguyệt giơ lên tay ngọc, nắm thông thiên cổ ấn, muốn tìm tòi hư thực.

"Nhị muội, mảnh này Thiên Thế Giới bám vào Thiên Nguyệt bên trên, hay vẫn là ta đến đây đi. . ."

Tiểu loli buông ra Vương Dật tay, đi đến Từ Nguyệt bên người, lôi kéo nàng góc áo.

Từ Nguyệt gật gật đầu, về đến lão công bên người.

Tiểu loli hai tay đan điểm lục hợp, kết ra cổ ấn: "Thái thượng hỡi, duy lăng vũ bạc trắng. Trước kia qua lại, thiên ảnh Quy Khư. Hiện. . ."

Nàng kiêu quát một tiếng, hai tay hợp lại.

'Hồng'

Trong phút chốc, một luồng Hồng Mông ánh sáng từ tiểu loli hai tay phun phát ra, ở lục hợp bát hoang khuếch tán ra đến.

Đây cũng không phải là thời diễn tương lai, mà là tường thuật trước kia hình ảnh, vì lẽ đó năng lực đạt đến đích thân tới kỳ cảnh hiệu quả.

Đầu Chuyển Tinh Di, thời không trở về vị trí cũ.

Mấy sau đó, bọn hắn đi tới một mảnh thể giới xinh đẹp.

Nơi này khắp nơi thanh đậm, hương mẫn hoa nở, vô số chim quý hiếm đầy trời múa lên, đập không mà ca.

Phương xa thiên khung, có mấy tòa cung điện hư không trôi nổi, xa hoa.

Nơi này, mới thật sự là tiên cảnh.

Không biết bao nhiêu dặm ngoại, một viên che trời đại thụ ngẩng đầu sừng sững, nơi đó không ngừng mà truyền ra to lớn tiếng nổ vang rền.

Vương Dật lúc này mới chợt hiểu, vừa mới cái kia núi lửa bóng mờ, càng là này viên thụ nửa người dưới.

"Lão công, Nhị muội Tam muội, chúng ta đã qua đi. . ."

Tiểu loli thả xuống kết ấn tay nhỏ, về đến Vương Dật bên người.

Mấy người hướng này viên đại thụ đi đến.

Nó thật sự quá to lớn, Vương Dật dám khẳng định, này viên thụ đường kính tuyệt đối vượt quá trăm mét.

Thiên, đây rốt cuộc là cái gì thụ?

Chậm rãi, một cái chấn động cánh tượng, rơi vào rồi mi mắt.

Một cái vĩ đại nam tử, xích ~ lửa cường tráng trên người, vung lên một cái lớn hơn mình mấy lần cự búa, dùng sức chặt thô to vô biên thân cây.

Lưỡi búa mỗi lần chặt lẹc, đều có thể lưu lại một đạo thập dài mấy mét đến búa ngân, không bỏ đến cực điểm.

Kỳ quái chính là, thân cây mỗi lần bị chặt mở sau, đều sẽ tự động khép lại, phi thường thần kỳ.

Vương Dật trong lòng có chút kích động. Cái này vĩ đại nam tử, nhất định là chuyện thần thoại xưa trong, chặt nguyệt thụ Ngô Cương.

"'Long lực' phương thức tu luyện, đương thật quái lạ vô cùng. . ."

Từ Nguyệt bỗng nhiên lắc đầu than nhẹ.

"Long lực?"

Vương Dật sững sờ, hỏi: "Đó là cái gì?"

Từ Nguyệt giải thích: "'Long lực' là một loại cực kỳ thần kỳ thể chất, tự thân huyết mạch cùng linh khí giao hòa, hình thành một cái nhân vật đặc biệt. Năm giữ lực lượng của một con rồng già, có thể lực bạt núi Giang Hải, nhị long chi lực già, có thể lật tung một phương cương vực. Tam Long chi lực già, liền có thể Phá Toái Hư Không, hái chu thiên tinh hà. Năm Long chi lực già, năng lực xé ra một phương hư không. Mà Cửu Long chi lực già, nghe đồn có thể cùng Thiên đế hò hét. . ."

Nằm thảo! !

Vương Dật nhất thời kinh ngạc, sợ hãi nói: "Nói như thế, loại thể chất này không thấp hơn 'Hỗn Động thần tàng'?"

Từ Nguyệt nhất thời có chút bật cười, nói: "Có thể nói như vậy, nhưng Cửu Long chi lực quá mức khó luyện, cái tên này chém mấy ngàn năm, cũng mới luyện đến năm Long chi lực mà thôi."

Đúng vào lúc này, tiểu loli vung lên mặt cười: "Thái Âm đến rồi."

Mọi người lúc này ngửa đầu nhìn lại.

Trong nháy mắt tiếp theo, Vương Dật nhất thời sừng sốt.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 203: Thất lạc ký ức (trung)

Một bóng người xinh đẹp, tự hư không mà rơi.

Nàng toàn thân áo trắng, ba ngàn thanh ti thủy quá vai đẹp, dài đến phi thường xinh đẹp, da thịt trắng như tuyết óng ánh phát quang, nhanh nhẹn một cái ngọc em bé.

Nhượng Vương Dật giật mình chính là, cái này nữ tử trên đầu, lại mọc ra một đôi dài chừng 20 centimet thỏ lỗ tai, nhìn qua đặc biệt đáng yêu.

Hơn nữa nàng đồng, là hồng ? Rất thê mỹ, rất cảm động, mà lại linh tính mười phần.

Thiên, thỏ nhi nữ lang?

"Chuyện này. . . Là tình huống thế nào?"

Vương Dật chỉ vào đôi phương, run giọng hỏi.

Các tiên nữ đối với lão công phản ứng có chút kỳ quái.

Từ Nguyệt trước hết phản ứng lại, nhẹ giọng giải thích: "Thái Âm bản tôn là tiên thỏ một mạch, thuở nhỏ cùng Hằng Nga cùng nhau lớn lên, tình cùng tỷ muội, tu hành ngàn năm, mới hóa biết dùng người hình."

Vương Dật nghe xong, không khỏi có chút miệng khô lưỡi khô.

Ta thiên, nàng chính là thỏ ngọc? Cùng trong tiểu thuyết miêu tả hoàn toàn khác nhau.

Cùng lúc đó.

Thái Âm kết thúc sau, mỹ lệ hồng đồng dĩ nhiên hiện ra vô hạn ôn nhu, nàng nhẹ giọng kêu: "Đệ đệ, ăn cơm. . ."

Dùng cụ búa phạt thụ Ngô mỗ người nghe xong, quay người sang từ.

Vương Dật thấy sau, càng có một loại thổ huyết kích động.

Giới ạ!

Trong truyền thuyết Ngô Cương không phải râu ria rậm rạp sao? Cái tên này hoàn toàn một cái ngọc diện tiểu sinh, tóc máu đều không trường một cái, nơi nào đến râu mép?

"Ta không đói bụng, các ngươi ăn trước đi. . ."

Ngô Cương nhìn nàng một cái, âm thanh có chút lạnh nhạt, xoay người tiếp tục vung vẩy cự búa.

"Ngươi. . ."

Thái Âm nhất thời vừa xấu hổ vừa tức giận, óng ánh mặt cười lập tức ức đến lão hồng lão đỏ.

"Này con la. . ."

Tiểu loli có chút nhìn không được, lâu bầu nói: "Thái Âm đối với ngươi một tấm chân tình, ngươi nhưng thích có vợ có chồng, đương thật nên đánh. . ."

Cái gì?

Vương Dật nghe xong nhất thời ngẩn ngang.

Thỏ ngọc yêu thích Ngô Cương? Có vợ có chồng là ai?

"Thái Âm. . ."

Đúng vào lúc này, hư không truyền đến một đạo cực kỳ êm tai âm thanh.

Chỉ thấy một cái Thái Y nữ tử bông bênh hạ xuống, đi đến Thái Âm bên cạnh. Dung mạo của nàng ngăn không linh, kiều diễm vô song.

Vương Dật tuy thấy nhiều mỹ nữ, nhưng không khỏi sáng mắt lên. Hắn hít một hơi thật sâu, thấp giọng hỏi: "Nàng chính là Hằng Nga?"

"Vâng. . ."

Tiểu loli thấy hân đáng vẽ, có chút ăn mùi vị: "Lão công, Hằng Nga có đạo lữ, hơn nửa tỷ muội chúng ta không thể so nàng kém . ."

"A?"

Vương mẫu người đầu tiên là sững sờ, sau đó dờ khóc dờ cười: "Người hiểu lầm, ta không ý đó. . ."

Hằng Nga là thần thoại trong mỹ nữ nổi danh, Nhị sư huynh cũng là bởi vì nàng bị biếm vào thế gian. Vương Dật đối với Hằng Nga chỉ là hiếu kỳ mà thôi, cũng không ý tưởng khác.

Đúng vào lúc này.

Ngô Cương nghe được Hằng Nga âm thanh sau, lần thứ hai ngừng lại, nhưng cũng không dám xoay người.

Thái Âm thấy Hằng Nga đến rồi, tâm tình tốt hơn rất nhiều, kéo nàng tay ngọc khẽ cười nói: "Tỷ tỷ, ngày hôm nay là mười lăm, anh về lúc nào trở lại?"

Hằng Nga nhìn về phía hư không, lầm bầm nói: "Cũng nhanh đến giờ Tý, chỉ nửa canh giờ nữa. . ."

'Ầm ầm . . '

Đột nhiên, trong hư không bùng nổ ra một đạo tuyệt thế nổ vang.

Này biến số quá kinh người, trong hình ảnh ba người đồng thời cả kinh, Vương Dật cùng các lão bà cũng dồn dập biến sắc.

Tiểu loli nhìn hư không, trầm giọng nói: "Quảng Hàn Cung biến đổi lớn đầu nguồn, xuất hiện ."

'Vù vù. . '

Nổ vang qua đi, hư không trên xuất hiện một vòng xoáy khổng lồ.

"Đây là cái gì?"

Thái Âm la thất thanh.

'Xi '

Đúng vào lúc này, một bóng người từ vòng xoáy trung tâm rơi rụng mà xuống.

"Đại Nghệ?"

Hằng Nga nhất thời hoa dung thất sắc, nàng người nhẹ nhàng mà lên, tiếp được cái kia bóng người. . .

Thái Âm cùng Ngô Cương song song chạy tới.

Vương Dật thấy rõ, Hằng Nga tiếp được người, dài đến không tính có bao nhiêu anh tuấn, nhưng rất cương nghị, khí khái anh hùng hùng hực.

Cái này người, hẳn là chính là trong truyền thuyết Hậu Nghệ .

"Nương tử, nhanh đi đem 'Xạ Thiên Lang' giải phong. . ."

Đại Nghệ khoe miệng móc có nhìn thấy mà gạt mình vết máu, sắc mặt bạch đến đáng sợ. Hắn đứng vững thân thể sau, trầm giọng nói.

"Cái gì?"

Ba người nhất thời kinh ngạc đến ngây người, Hằng Nga hoàng tiếng nói: "Người không phải nói không cần tiếp tục phải cái này 'Tà Bình' sao, tại sao. . ."

"Đừng nói nhảm. . ."

Đại Nghệ mất hồn trừng trừng, rống to: "Nhanh đi, bằng không không kịp ."

Hằng Nga ngần ngại, kiều diễm môi đỏ run lên, một mặt tiểu oan ức, đều sắp khóc. Nàng cắn giận thở hổn hển hai cái tiểu khí thô, xoay người đi tới.

Đại Nghệ sau đó nhìn về phía Thái Âm "'Còn linh đan' mang không mang ở trên người?"

"Híc, ân. . ."

Thái Âm gật gật đầu, sờ tay vào ngực, lấy ra một cái Sứ Thanh Hoa bình.

Đại Nghệ mở ra bình miệng, đem bên trong đan dược một mạch đổ vào trong miệng.

Thái Âm cùng Ngô Cương đồng thời biến sắc, người trước kinh hô: "Anh rể. . . Ngươi điên rồi? Đây nhưng là hơn hai mươi viên. . ."

Đại Nghệ không để ý tới nàng, ngồi khoanh chân, nhắm mắt điều tức.

Không bao lâu, sắc mặt của hắn liền đỏ tươi như máu, hiển nhiên là dược tính tan ra gây nên.

Đúng vào lúc này, Hằng Nga bỗng bệnh mà tới, trên tay nàng nắm giữ một tấm hơn mười mét cự cung.

Cự cung toàn thân ngăm đen toả sáng, không biết là chất liệt gì rèn đúc, không có dây cung, quái dị vô cùng.

Đại Nghệ đột nhiên mở mắt hổ, trong phút chốc, hai đạo Hồng Quang từ bên trong bắn thẳng đến mà xuất.

Hắn đứng dậy, tiếp nhận 'Xạ Thiên Lang', trầm giọng nói: "Nương tử, ngươi mang Thái Âm cùng Tiểu Cương từ truyền tông môn ly khai nơi này, phá tan vị diện, đi cái khác tình không tránh một chút."

"Cái gì?"

Ba người nhất thời kinh ngạc đến ngây người.

Hằng Nga thất thanh hỏi: "Đại Nghệ, đến cùng làm sao?"

Đại Nghệ trầm ngâm chốc lát, nói: "Các ngươi còn có nhớ hay không, Cổ Thiên Đình trong, ba toà trên bia đá khắc thần bí đồ án?"

Ba người nghe xong gật gù đầu.

Đại Nghệ trầm giọng nói: "Khắc đá trên đồ án xuất hiện, không có ai biết chúng nó là từ đâu mà đến. Một nén nhang trước, Nam Thiên Môn trong nháy mắt bị một con to lớn ma thủ phá hủy, mấy vạn thiên binh thiên tướng trực tiếp biến thành tro bụi. . ."

'Oanh'

Hắn còn chưa nói hết, thiên khung bên trên, lần thứ hai bùng nổ ra đĩnh tai nhưc óc tiếng nổ vang rền, cái kia vòng xoáy, bao trùm diện tích càng lúc càng lớn.

Dần dần, một con bàn tay lớn màu xanh lục, từ vòng xoáy trong chậm rãi dò ra.

"Không được, nó đến rồi, các ngươi đi mau a. . ."

Đại Nghệ sắc mặt biến đổi lớn, vội vàng hướng ba người rống to.

Biến đổi lớn đến quá nhanh, Hằng Nga ba người dĩ nhiên kinh ngạc đến ngây người.

'Gào. . .'

Đột nhiên, vòng xoáy nơi sâu xa, xuất hiện một đạo kinh sợ đến cực điểm gầm rú.

Thảm Băng kinh ngạc nói: "Là Minh hoàng?"

"Không đúng. . ."

Tiểu loli chăm chú nhìn chằm chằm vòng xoáy trong bàn tay lớn màu xanh lục, ngưng tiếng nói: "Là Minh đế. . ."

"Hồng. . ."

Đúng vào lúc này, Đại Nghệ ngửa mặt lên trời hét dài, thân thể ngút trời mà đã, hắn hư không đè xuống cung bước, giờ lên cánh tay trái, đem 'Xạ Thiên Lang' giờ lên đỉnh đầu, sau đó giờ lên tay phải, để xuống đại cung trung tâm, dùng sức hướng về sau lôi kéo.

Đại Nghệ lôi kéo rất chậm chậm, nhưng phi thường dùng sức.

'Vù'

Đại cung trung tâm chỗi, phát sinh to lớn vận vạo, một con to lớn đuôi tên, chậm rãi xuất hiện.

"Hồng. . ."

Đại Nghệ tiếp tục hét dài, trong đôi mắt nổi lên phích lịch tia điện, tay phải tiếp tục đánh lôi kéo.

'Ong ong . . '

Đại cung chỗ, vận vẹo tư thế càng ngày càng cường thịnh, một con máy chục mét khí tiền, dần dần hình thành.

Mười mấy giây sau. . .

"Yêu ma, có ta Đại Nghệ ở, không thể tìm được các người ngang ngược. . ."

Hậu Nghệ thét dài ở thiên, bỗng nhiên buông ra tay phải.

'Xi '

To lớn khí tiền mất đi ràng buộc, phóng lên trời, hướng về vòng xoáy trong bàn tay lớn màu xanh lục bắn tới.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 204: Thất lạc ký ức (hạ)

Sau một khắc.

'Àm àm . . '

Giữa hư không, bùng nổ ra kinh thiên động địa tiếng nổ vang rền, mãnh liệt khí lưu phô thiên cái địa giống như bao phủ ra, quét ngang bát hoang.

'Xạ Thiên Lang' thân uy quá kinh người, không gì không xuyên thủng, tương truyền ở vô số năm tháng trước, Đại Nghệ dùng nó bắn thủng quá Liệt Nhật đại tinh.

Nhưng là. . .

"Cái gì?"

Đại Nghệ bỗng nhiên choáng váng, cương nghị trên mặt, nổi lên khó có thể tin kinh hãi chứa.

Thiên khung bên trên.

Khí lưu dần dần tản đi, con kia khủng bố đại thủ lần thứ hai tái hiện ra.

Nó dĩ nhiên không có chịu đến bất kỳ tổn thương gì?

"Đáng ghét, này rốt cuộc là thứ gì?"

Đại dật cắn chặt cương răng, lần thứ hai giờ lên tay phải, triển khai thông thiên tiễn thuật.

'Xi '

Lại là một đạo mũi tên phóng lên trời, lần này càng to lớn, độ dài chỉ ít tiếp cận 50 mét.

'Àm àm '

Chấn thế nổ vang lần thứ hai bạo phát, toàn bộ Quảng Hàn tiên vực đều chịu đến ảnh hưởng, trong hư không Thiên Khuyết tiên các, bị vô cùng cương phong thổi lao đảo đảo.

Đáng sợ chính là, con kia màu xanh lục bàn tay khổng lồ y nhưng bất động may mắn, tự phía trên chậm rãi đè xuống. Lòng bàn tay chỗ, hiện ra khủng bố màu đỏ thẫm vòng xoáy.

"Khốn nạn a. . ."

Đại Nghệ đem hết toàn lực, Xạ Nhật long thần hàng loạt bạo phát.

"Thiên Nguyệt Phong Thần. . ."

Đúng vào lúc này, mười mét ở ngoài nổi lên một đạo kiêu âm.

Đại Nghệ toàn thân chấn động, quay đầu nhìn lại, đã thấy Hằng Nga hư không mà đứng, hai con tay ngọc nắm lan thành ấn, một vòng Thiên Nguyệt, từ sau lưng nàng chậm rãi bay lên.

"Nương tử, ngươi muốn làm gì?"

Hắn rống to.

Hằng Nga nhìn về phía hắn, nở nụ cười, phi thường mê người.

Nàng không có đi hồi phục, sau lưng Thiên Nguyệt Thần Quang nhưng là càng ngày càng cường thịnh.

'Hô '

Cùng lúc đó, khác một bóng người xinh đẹp phóng lên trời.

Thái Âm cũng ra tay rồi, nàng trắng nõn hai tay ở trước ngực liên tục kết ấn. Mỹ lệ hồng đồng trong, bắn ra một luồng mãnh liệt xích mang.

"Các ngươi đi mau a. . ."

Đại Nghệ thật sự cuồng lên

"Anh rồ. . ."

Đột nhiên, Thái Âm mở miệng, nhẹ giọng nói: "300 năm trước, tỷ tỷ năm này viên cứu chuộc tiên được, là cho ta ăn."

Đại Nghệ nhất thời sững sờ, Hằng Nga trong nháy mắt mất đi phong dung, gấp gáp hỏi: "Tiểu Ngọc, ngươi cầm miệng cho ta."

Thái Âm không có đình chỉ, tiếp tục nói: "Năm ấy ta vì hoá hình, cưỡng ép đi đột phá, kết quả suýt chút nữa 'thân tử đạo tiêu', tỷ tỷ vì cứu ta, đem anh rồ đến tiên được trốn đi. Ta mệnh là bảo vệ, nhưng để cho các ngươi suýt chút nữa tách ra, ta. . . Ta. . ."

Thái Âm biết hôm nay nguy cấp, sợ nếu không nói xuất chân tướng, liền lại không có cơ hội.

Đại Nghệ toàn thân chấn động mạnh, nhìn về phía Hằng Nga, run giọng nói: "Nương tử, Thái Âm nói tới có thể hay không là thật?"

Hằng Nga không muốn trả lời hắn cái này vấn đề, cần cần phản môi, tiếp tục thôi thúc thần thông.

Thảm cỏ xanh bên trên, Ngô Cương nhìn Hằng Nga thiên ảnh, hô hấp càng ngày càng nặng.

Hắn chậm rãi, buông ra giữ phủ đại thủ.

'Hô '

Hầu như ở đồng thời, Ngô Cương thân thể chậm rãi bay lên.

Vương Dật xem tới đây, cau mày nói: "Chuyện gì thế này?"

Hắn phát hiện Ngô Cương vẫn chưa té ra bất kỳ cái gì thân pháp, là tự nhiên huyền không mà lên.

Từ Nguyệt nhẹ giọng giải thích: "Ngô Cương nắm giữ năm Long chi lực, loại sức mạnh này sớm đã vượt quá bình thường pháp tắc, hắn là bị sức mạnh của chính mình nâng lên đến."

Vương Dật nghe xong nhất thời không nói gì.

Như vậy cũng được.

Tiểu loli có chút lo lắng nói: "Các ngươi không thể là Minh đế đối thủ, đi mau a. . ."

Cùng lúc đó.

Ngô Cương bay tới hư không, hắn tầng tầng thở hổn hển mấy hơi thở hồng hộc, hướng Đại Nghệ quát: "Đại ca, ta có lỗi với ngươi. . ."

Đại Nghệ nhất thời sững sờ, cả kinh nói: "Tiểu Cương, ngươi nói cái gì?"

Ngô Cương không để ý tới hắn, mà là nhìn về phía Hằng Nga: "Hằng Nga tỷ tỷ, ta. . . Ta yêu thích ngươi. . ."

Cái gì?

Hắn như kinh động thiên hạ, đem tất cả mọi người đều chấn động hoá đá .

Thái Âm nghe xong, thân thể nhất thời mềm nhũn, hư không ngã ngối, hồng đồng trong Thần Mang đột nhiên sụp đổ, thay vào đó chính là một mảnh sương mù nồng nặc.

"Tiểu Cương, ngươi ở nói những gì đó?"

Đại Nghệ mày kiếm dựng đứng, lớn tiếng quát mắng.

Ngô Cương không có phản ứng, cũng không nhìn nữa bất kỳ người.

Hắn năng lực hướng về Hằng Nga tỷ tỷ biểu đạt tình ý của chính mình, trải qua không tiếc .

Thật sự không tiếc .

"Hồng. . ."

Ngô Cương bỗng nhiên ngửa mặt lên trời hét dài, trong hai mắt phun ra một đạo tinh kim chỉ mang, trên người bắp thịt bắt đầu kịch liệt nhúc nhích lên.

'Xì '

Trong nháy mắt tiếp theo, hắn trên người cơ thể bỗng nhiên nứt ra, máu tươi tung toé, chúng nó không có rơi ra, mà là vây quanh Ngô Cương tuần tuần hoàn hoàn.

Sáu Long chi lực, mở.

"Tiểu Cương, ngươi đang làm gì?"

Đại Nghệ trong lòng tuy rằng khí hắn, thấy sau nhưng không khỏi gấp gấp hỏi.

"Gào. . ."

Ngô Cương không để ý đến, tiếp tục ngửa mặt lên trời hét dài, âm thanh rất nhanh phát sinh dị biến, như hổ gầm, càng tự long ngâm.

Bảy Long chi lực, mở.

Nguồn sức mạnh này quá bàng bạc , bốn phía không gian xuất hiện tầng tầng lớp lớp, Ngô Cương toàn thân bị chính mình phun ra tinh huyết bao vây, hắn sâu sắc nhìn Hằng Nga một chút, sau đó mắt nhìn Đại Nghệ, trầm giọng nói: "Đại ca, ngươi nhanh dẫn các nàng đi. . ."

Hắn sau khi nói xong, hai chân mãnh đạp hư không.

'Xì '

Hầu như ở trong nháy mắt, Ngô Cương liền vọt tới màu xanh lục bàn tay khổng lồ phía dưới.

"Tiểu Cương. . ."

"Ngô Cương. . ."

"Không nên. . ."

Mấy người kinh hãi đến biến sắc, cái cuối cùng âm thanh, là Thái Âm phát sinh.

"Cho ta nát tan a. . ."

Ngô Cương vùng vẫy hướng về thiên.

'Hồng '

Một con to lớn màu máu quyền ấn đột nhiên xuất hiện, mạnh mẽ va vào màu xanh lục bàn tay khổng lồ.

'Oanh '

Tuyệt thế nỗ vang hư không bạo phát, tiên cảnh trong sơn hà sát na đảo ngược, hư không đổ nát.

Vô thượng Đại Vĩ lực bát hoang bao phủ, những cái kia trôi nổi cung điện không thể kiên trì được nữa, trước sau rơi rụng.

'Hô '

Sau một khắc, một cái cả người mang huyết bóng người, từ thiên khung nơi sâu xa rơi rụng.

"À không. . ."

Thái Âm đau thương bi thiết, nhanh chóng phi tới đó, tiếp được hắn.

Lúc này Ngô Cương trải qua đã biến thành một người toàn máu, hai mắt nhắm nghiền, hơi thở mong manh, lúc nào cũng có thể sẽ ngã xuống.

Thái Âm sắc sảo nhìn hắn, trong mắt thanh lệ không ngừng, tay ngọc đặt tại đối phương trong lòng, liều mạng độ linh khí.

Mấy qua đi, Ngô Cương mở mắt ra, cùng ánh mắt của nàng tiếp xúc .

Cỡ nào bị thương ánh mắt a?

"Thái Âm, ngươi. . ."

"Đừng nói chuyện."

Thái Âm đau thương đánh gãy hắn: "Thằng nhóc con, ta không muốn ngươi chết, không nên. . ."

Nghe được cái này tiếng hô, Ngô Cương sững sờ , hiện lên trong đầu xuất một cái thất lạc đã lâu ký ức.

. . .

Một cái hơn 10 tuổi thiếu niên, vung lên một cái cự búa, dùng sức chặt nguyệt quế thần thụ.

"Này! Ngươi là ai nha? Nguyên lai chưa từng thấy ngươi. . ."

Đột nhiên, phía sau truyền đến một đạo mềm mại âm thanh.

Thiếu niên sững sờ, xoay người lại nhìn lại, nhưng chưa thấy bất kỳ người.

"Nhìn nơi nào đó? Ta ở đây. . ."

Thiếu niên vừa định xoay người, âm thanh kia lại xuất hiện .

Hắn cúi đầu, lại phát hiện thảm cỏ xanh bên trên, đứng thẳng một cái to bằng bàn tay con thỏ nhỏ.

Con thỏ nhỏ dài đến đặc biệt đáng yêu, khiến người ta không nhịn được muốn ôm trên một ôm.

Thiếu niên hết sức hiếu kỳ, không nhịn được ngồi xổm người xuống đi, cười nói: "Nơi này quả thật có thú, tùy tiện xuất đến con thỏ đều sẽ nói. Con vật nhỏ, ngươi tên gì?"

"Con vật nhỏ?"

Thỏ trắng nhỏ nhất thời nổi giận, thờ phỉ phò nói: "Ta là thỏ ngọc, mới không phải con vật nhỏ. Ngươi mới tiểu, ngươi là thằng nhóc con."

"Thỏ ngọc là cái gì quý?"

Thiếu niên lăm bắm một câu, dùng ngón cái chỉ hướng mình, nói: "Tiểu gia ta đều một thập có năm, không phải thằng nhóc con."

"Thiết, mới 15. . ."

Thỏ ngọc không cam lòng nói: "Bản tiên đều 370 nhiều tuổi. . ."

Thiếu niên nghe xong nhất thời hoá đá.

"Bệnh thần kinh. . ."

Hắn lăm bắm một câu, không lại để ý đến nó, xoay người lại tiếp tục chặt.

Thỏ ngọc không có quấy rầy hắn, ở bên hiếu kỳ nhìn.

Liên như vậy, ngày qua ngày, năm này qua năm khác. Thỏ ngọc mỗi ngày đều đến, vừa nhìn chính là cả ngày, cũng không đi quấy rối.

Đây là một đôi kỳ dị tổ hợp, không có ai biết, tương lai sẽ phát sinh cái gì.

Hơn 600 năm sau một ngày nào đó.

Thỏ ngọc bỗng nhiên không có đến, thiếu niên rất là kỳ quái, nhưng không có suy nghĩ nhiều, tiếp tục vung búa phạt thụ.

Ngày thứ hai, thỏ ngọc hay vẫn là không .

Ngày thứ ba. . .

"Này! Hai ngày không thấy, ngươi muốn không nhớ ta. . ."

Rất cục, thiếu niên nghe được lâu không gặp âm thanh.

"Nhớ ngươi làm gì? Ta. . ."

Hắn xoay người, nhưng là sững sờ .

Nói chuyện cùng chính mình, không còn là con kia Tiểu Ngọc thỏ, mà là một cái đình đình ngọc lập thiếu nữ.

Thiếu niên ngây ngốc nhìn nàng, con mắt vượt trùng càng lớn.

Thiếu nữ thấy hắn nhìn chằm chằm không chớp mắt nhìn mình, mặt cười nhất thời một đỏ, sân tiếng nói: "Ngươi đang nhìn cái gì a? Thằng nhóc con. . ."

. . .

Đã từng các loại, trong nháy mắt ức chăm chú lên điền.

Ngô Cương con mắt ướt át .

Hắn trải qua rõ ràng tất cả tất cả.

Chính mình thật là ngu a, thật sự thật là ngu thật là ngu. Tình ý của nàng, tại sao mình coi như không gặp?

Sau đó hắn nở nụ cười, nhưng chen lẫn cay đắng cùng hối hận. . .

"Con vật nhỏ. . ."

Ngô Cương nhẹ nhàng nói: "Nếu có kiếp sau, ta quyết không phụ ngươi. . ."

Thái Âm nghe xong, nhất thời kinh ngạc đến ngây người , sau đó hồng đồng trong dĩ thai liên tục. Nàng không hề nói gì, tiếp tục cho hắn độ linh lực, mặt cười trên nhưng nổi lên một vết đỏ bùng.

Cùng lúc đó.

Đại Nghệ cùng Hằng Nga cùng tồn tại ở hư không, giữa đầu nhìn chăm chú thiên khung.

Ngô Cương tuyệt thế một đòn, đem màu xanh lục bàn tay khổng lồ oanh lui mấy ngàn trượng, nó dừng lại mười mấy giây sau, lại chậm rãi đè xuống.

"Nương tử. . ."

Đại Nghệ hít một hơi thật sâu, nói: "Tiên được sự tình, xin lỗi, là ta hiểu lầm ngươi. . ."

Quảng Hàn tiên tử nhẹ nhàng nở nụ cười, nắm chặt rồi phu quân đại thủ, cũng không nói gì.

Đại thủ cách bọn họ càng ngày càng gần, dĩ nhiên bất quá ngàn trượng .

Không có ai, có thể ngăn trở nó thế.

'Vù '

Chính ở thời khắc nguy cấp, ngàn trượng ngoại hư không đột nhiên nổi lên tầng lớn gợn sóng, một đạo tuyệt thế thiên ảnh, đi ra.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 205: Thiên Đình diệt

Ba ngàn thanh ti, tận diệt hư không.

Tiểu như trăng sáng, ngọc trác bông tuyết.

Đây là một cái kỳ ảo thắng tiên nữ tử.

Trên người nàng khoác tử sa, thon dài trắng nõn đùi đẹp trần trụi ở ngoại, đẹp đến nỗi người nghệt thờ.

Nàng khuynh quốc khuynh thành mặt cười trên, có chút tái nhợt, béo mập bên môi mím có một tia khiến lòng người nát tan vết máu.

"Huyền Nữ đến rồi."

Từ Nguyệt nhẹ giọng nói.

Tiểu loli nhún lại đôi mi thanh tú: "Nàng bị thương, hơn nữa rất nghiêm trọng."

Cùng lúc đó.

Huyền Nữ giờ lên tay ngọc, hư không bình an.

'Vù'

Thiên khung bên trên, trong nháy mắt xuất hiện một mặt to lớn khí thuần, nó ít nói cũng có hơn vạn mét, nói che kín bầu trời tuyệt không quá đáng.

'Xi'

Con kia màu xanh lục bàn tay khổng lồ trực tiếp đặt tại phương thuần trên, ép xuống tư thế nhất thời biến hoá chậm rất nhiều.

Huyền Nữ thân thể yếu đuối đại chiến, khóe môi dòng máu đến càng hơn nhiều, nhìn thấy mà giật mình. Nàng nũng nịu uống đến: "Các người còn lo lắng làm gì? Mau theo ta ly khai. . ."

Đại Nghệ mấy người nhất thời phản ứng lại, vội vàng hướng nàng phóng đi.

Hơn mười giây sau, bọn hắn đi tới phụ cận.

Hằng Nga cùng Thái Âm dòn dập đuổi tay ngọc, án thượng huyền nữ vai đẹp.

'Vù'

Tân sinh linh khí truyền vào dưới, thiên khung khí thuần càng thêm to lớn, càng ngày càng ngưng tụ dày nặng.

"Huyền Nữ, Thiên Đình thế nào rồi?"

Hằng Nga thấp giọng hỏi, vừa nãy Đại Nghệ nói rồi, Nam Thiên Môn cũng chịu đến tập kích. Bất quá Thiên Đình cao thủ đông đảo, cũng không Quảng Hân Cung có thể so với.

"Trải qua diệt. . ."

Huyền Nữ nói ra kinh thiên can khôn: "Thiên Binh đều bị tru, Thiên tướng chết trận tám phần mười, rất nhiều Thiên Vương ngã xuống, Thiên Đình để cung trải qua hóa thành một vùng phế tích."

"Cái gì?"

Tất cả mọi người đều kinh ngạc đến ngây người.

Thiên Đình cao thủ như mây, quang Phong Thần Bảng trên cường giả liền có mấy trăm chúng, chớ nói chi là thập đại chiến Thần, sao nói diệt liền diệt?

"Cái này không thể nào a. . . , không thể. . ."

Đại Nghệ tự lẩm bẩm, thật sự choáng váng.

Hằng Nga là mấy người trong tình táo nhất, nàng ngưng tiếng hỏi: "Vậy chúng ta đi nơi nào?"

Huyền Nữ nói: "Tam Thánh mẫu dùng tới cổ bí pháp, mở ra 'Giới Trung Giới', chúng ta triệt đến nơi đó. . ."

Thái Âm nghe xong, khóc rung rức nói: "Huyền Nữ tỷ tỷ, cảm ơn ngươi tới đón chúng ta."

"Đừng nói nhảm. . ."

Huyền Nữ khẽ kêu nói: "Chúng ta mau chóng kết thành 'Hạo Thiên thuẫn', bằng không ai cũng đi không được."

Hằng Nga cùng Thái Âm nghe xong, không nói thêm nữa, gia tăng truyền linh lực.

Sau 1 phút.

Hạo Thiên thuẫn hoàn toàn thành hình.

Huyền Nữ nói: "Ta đếm tới tam, chúng ta đồng thời tiến vào đường hầm hư không. Một, hai, ba. . ."

Nàng tiếng nói vừa dứt, mấy người trong nháy mắt thiểm vào này phiến gọn sóng bên trong.

"Tích. . . Đùng đùng. . ."

Trong nháy mắt tiếp theo, trên vòm trời phương thuận mất đi sức mạnh to lớn chống đỡ sau, trong nháy mắt bị đập vụn.

Lập tức. . .

'Ầm ầm'

Toàn bộ Quảng Hân tiên vực, phát sinh kinh thiên động địa vụ nổ lớn.

Vương Dật cùng các tiên nữ, ở vào cuộn cuộn trong khói dày đặc, trầm mặc không nói.

"Thì ra là như vậy. . ."

Tiểu loli ngưng tiếng nói: "Mấy ngàn năm trước, chúng nó lại tới Trung Nguyên đại lục. . ."

Từ Nguyệt nhẹ giọng nói: "Không trách Trung Nguyên đại lục là hết thấy tình không phá hoại nhất đại, nơi này nhất định có chúng nó muốn đồ vật."

Vương Dật vẫn không có lên tiếng. Trong lòng hần nghĩ tới, là Ngô Cương thức tỉnh một khắc đó.

Thái Âm thở ngọc vẫn thăm mền Ngô Cương, mà Ngô Cương nhưng mang không tự biết.

Đây là một loại đại bi.

"Lão bà. . ."

Vương Dật đuổi ra đại thủ, khẽ gọi nói: "Ta muốn ôm các ngươi một cái."

Các tiên nữ vi hoi ngốc, sau đó chăm chú ôm hần.

"Lão công, ngươi làm sao?"

Tiểu loli ngây thơ hỏi.

"Không có chuyện gì. . ."

Vương Dật rù rì nói: "Ta rất nhớ này dạng ôm các ngươi, mãi đến tận vĩnh viễn."

Ba vị tiên nữ nghe xong, tay ngọc càng dùng sức, các nàng chậm rãi nhắm lại đôi mắt đẹp, mặt cười trên trần trề lên nụ cười hạnh phúc.

Cái cảm giác này, thật sự rất tốt.

Quảng Hàn tiên cảnh, dĩ nhiên hóa thành một vùng phế tích, khắp nơi thê lương.

Mà bọn hán chân tình biểu lộ bức tranh, nhưng cho nơi này mang đến tia chút ấm áp.

Không biết qua bao lâu bao lâu.

Tiểu loli bỗng nhiên cảm thấy trên mặt mát lạnh, xinh đẹp tuyệt trần nhất thời nhú nhú, giờ lên tay nhỏ lau đi, gò má nhìn lại, lại phát hiện ngón tay trắng nõn trên, nhiễm đỏ sẫm đến máu tươi.

Tiểu loli vội vàng vùng lên mặt cười.

Trong nháy mắt tiếp theo, nàng kinh ngạc đến ngây người .

Vương Dật trải qua khôi phục bình thường đáng dấp, trên mặt mang theo nụ cười, hai mắt nhưng là đóng chặt, trải qua hôn đi đã lâu. Hắn thất khiếu, chính ở dật máu tươi, đáng dấp phi thường đáng sợ.

Các tiên nữ trong lòng đang bị hạnh phúc sở lấp kín, đều đang không có phát hiện bức này kinh biến.

"Lão công. . ."

Tiểu loli nhất thời lớn tiếng rít gào, nàng âm thanh, truyền khắp toàn bộ Quảng Hàn tiên vực.

. . .

Vương Dật phát hiện mình đi tới rộng lớn trong tình không.

Hắn không có suy nghĩ chính mình vì sao xuất hiện ở đây, chỉ biết là muốn đi thẳng xuống. Phía trước, có mình muốn đáp án.

Vô số ngôi sao đang lùi lại, hắn không có nhìn một chút, tiếp tục đi tới.

Chậm rãi, phía trước xuất hiện một cái ngôi sao màu đỏ.

Vương Dật trong lòng hơi động, rơi xuống.

Hoàn cảnh của nơi này rất u nhã, mọc đầy cây lá đỏ.

Vương Dật không có đi thường thức, tiếp tục hướng phía trước cất bước.

'Ô ô. . .'

Đột nhiên, phía trước nổi lên nhỏ bé tiếng khóc nhỏ.

Vương Dật trong lòng đau xót, bước nhanh hơn. Dần dần, hắn nhìn thấy tất cả.

Một thân hoàng sam, bất lực tà ngồi ở phủ kín Hồng Diệp trên đất, cất tiếng đau buồn gào khóc.

Nàng là như vậy bi thương, như vậy bất lực.

"Đại tỷ, các người đến cùng ở nơi nào a. . . ?"

Nàng thương tâm gần chết bi thiết.

Vương Dật tâm đều nát, hắn vội vàng vọt tới, hét lớn: "Tiên nhi, ta đến rồi. . ."

Hoàng sam nhất thời sửng sò, vội vàng chuyển qua phương hoa mặt cười, la thất thanh: "Dương lang?"

Vương Dật nhanh chóng hướng về đến trước mặt nàng, một cái lâu hướng về đối phương.

Có thể ở tiếp xúc sát na, trước mắt hình ảnh đột nhiên phá nát .

. . .

Thiên Thế Giới lý.

Vương Dật nằm ở Từ Nguyệt trong lòng, tiểu loli cùng Thẩm Băng hai bên trái phải cho lão công độ linh lực.

"Tiên nhi. . ."

Đột nhiên, Vương Dật hét lớn một tiếng, sau đó 'Phốc' phun ra một ngụm máu tươi.

Các tiên nữ nhất thời hoa dung thất sắc, tiểu loli vội vàng dò ra tay nhỏ, cho lão công xoa bóp trợ tức.

Mấy phút sau.

Vương Dật hô hấp dần dần vững vàng xuống.

Tiểu loli nhăn lại đôi mi thanh tú nói: "Lão công tình huống thật không tốt, năm phần mười để uy di chứng về sau quá nghiêm trọng. . ."

Từ Nguyệt ngưng tiếng nói: "Chúng ta nhất định phải ở trong vòng hai canh giờ luyện tốt 'Định hồn đan', bằng không lão công rất có thể vẫn chưa tỉnh lại."

Thảm Băng lo lắng nói: "Vậy chúng ta nhanh đi tìm linh thảo."

Tiểu loli nói: "Chúng ta phân công nhau hành động, bắt luận tìm tới bao nhiêu, nửa giờ sau về tới đây tập hợp."

Các nàng đồng thời đứng lên thân thể yếu đuối, tiểu loli lấy ra một vệt thần quang, bảo vệ Vương Dật thân thể, sau đó phóng lên trời, đi tìm luyện chế đan dược linh thảo .

Sau 5 phút.

Một con đáng yêu bạch hồ xuất hiện , nó nhìn chung quanh một lần, hướng trên đất Vương Dật chạy tới.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 206: Cưỡng hôn

Ngày hôm nay nó lại có biến hóa mới. Tinh xảo cái móng nhỏ trên, dĩ nhiên mọc ra đệ tứ cái đuôi.

Tiểu Bạch hồ chạy đến phụ cận, nũng nịu kêu: "Vương Dật, bản vương đến rồi, ngươi mau đứng lên. . ."

Vương Dật yên tĩnh nằm ở nơi đó, chưa hề trả lời.

"Hả?"

Tiểu Bạch hồ thấy hắn không để ý tới chính mình, vì hơi ngốc, tiếp tục kiêu hoán: "Bản vương đến rồi. . ."

Vương Dật vẫn không có động tĩnh.

Tiểu Bạch hồ cảm giác được không đúng , vội vàng hướng hắn đi đến.

'Vù '

Đột nhiên, Vương Dật xung quanh 1 mét nơi, nổi lên một luồng ánh bạc, cản con đường của nó.

"Sách, vật này có chút phiền phức. . ."

Tiểu Bạch hồ từng từng tiểu tiêm tị, trăm mặc chốc lát, rơi xuống một cái quyết định.

Nó chậm rãi nhắm lại con ngươi đen nhánh.

'Hống. . .'

Đột nhiên, một luồng tử mang từ Tiểu Bạch hồ trên người tản ra. Nó hư không bay lên, bắt đầu xoay tròn lên.

Chậm rãi. . .

Một cái kinh người tình cảnh xuất hiện : Thai nghén ở tử mang trong Tiểu Bạch hồ, tứ chi bắt đầu biến hoá trường, bốn cái đuôi hư không loạn vũ, dần dần tăng lớn.

Mấy qua đi.

Một bóng hình xinh đẹp, quay lưng Vương Dật chậm rãi hạ xuống.

Cửu Vĩ Thiên Hồ hóa hình người.

Nàng cũng không cao lắm, đại khái 1 mét 62 tả hữu, da thịt trắng nõn làm người nghệt thờ. Tóc nhưng là tử, trường cùng quá eo, mặt trên đứng thẳng hai con bạch nhung nhung Hồ Ly lỗ tai.

Thần kỳ nhất chính là, nàng tinh tế hậu vệ phía dưới, mọc ra bốn cái tuyết bạch sắc đuôi to, mỗi một cái đều ở dài hơn một mét.

Đuôi ở hư không nghịch ngợm múa lên, linh tính mười phần.

Nàng sau khi hạ xuống, hai cái bạch vĩ hướng về trước người khỏa đi, che khuất tu nôi.

Sau đó, nàng chuyển qua thân thể yêu kiều.

Thiên. . .

Đây là một cái cơ nào khuynh quốc khuynh thành thiếu nữ a?

Nàng nhìn qua 15 tuổi khoảng chừng, như là tử tranh châm biếm trong đi ra giống như vậy, ngũ quan phi thường tinh xảo, trắng mịn da thịt óng ánh phát quang, khéo léo mũi ngọc tinh xảo hơi nhếch lên, đáng yêu đến cực điểm. Hồng nộn cặp môi thơm kiêu diễm ướt át, khiến người ta thấy liền muốn đi cắn một cái.

Nàng tiểu nhân nửa khép nửa mở, ửng đỏ vô tận quyền rũ thái độ, thu thủy giống như đôi mắt đẹp nhưng là tử, mê người đến cực điểm.

Mặt mày như phác hoạ, bẽ nguyệt mà lại tu hoa.

Bách mị bộc phát quá, hoàn mỹ mà không chút tí vết.

Thanh phong từ từ thổi qua, tạo nên sợi tóc của nàng, mang theo trước thế kiếp này.

Nàng, ở xa xôi Thượng Cổ, là trong truyền thuyết đại chẳng lành, kinh thế đại khủng bố. Đồng thời, cũng là nhất mỹ lệ làm rung động lòng người Vương giả, không có một trong.

Mà Vương mẫu người, nhưng cho nàng nổi lên cái buồn cười danh tự: Tiểu Bạch.

Tiểu Bạch nhìn chăm chú Vương Dật nửa khắc, bước ra trắng loáng bàn chân nhỏ, đi tới.

'Vù'

Này sợi ánh bạc, lần thứ hai nổi lên.

Tiểu Bạch quyền rũ tiểu nhân chậm rãi nheo lại, giơ lên thon dài tay ngọc, ấn lên đoàn kia ánh bạc.

'Xi'

Nàng thân thể yêu kiều nhất thời run lên, có chút giật mình nói: "Thật là tinh khiết thiên Nguyệt thần lực, bản vương đúng là xem thường các ngươi, tiểu nha đầu môn. . ."

Tiểu Bạch sau khi nói xong, óng ánh tay ngọc hơi chấn động một cái.

'Ong ong'

Ánh bạc càng thêm chói mắt, liều mạng chống lại con kia tay ngọc, làm sao. . .

Mấy sau đó, chỉ nghe 'Ba' một tiếng, tiểu loli lấy ra Thiên Nguyệt thần thuẫn, bị con kia tay ngọc tiêu diệt hầu như không còn, theo gió tiêu tan.

Trở ngại đánh tan, Tiểu Bạch đi về phía trước một bước, ngồi xổm xuống thân thể.

"Hả? Có vấn đề. . ."

Nàng trong nháy mắt cảm thấy xuất không đúng, vội vàng nắm lên Vương Dật tay phải.

Nửa phút sau, Tiểu Bạch đôi mi thanh tú hơi nhú lên, nhẹ giọng nói: "Thần hồn dĩ nhiên chịu lớn như vậy thương tích?"

Nàng trầm mặc chốc lát, nhìn Vương Dật gương mặt tuấn tú, bật cười nói: "Cái tên nhà ngươi, thật hội cho bản vương tìm việc."

Tiểu Bạch sau khi nói xong, chậm rãi nhắm lại mắt tím.

'Hồng '

Đột nhiên, nàng thân thể yếu đuối nổi lên một luồng thần bí hào quang, rất rực rỡ.

Sau 1 phút, Tiểu Bạch nhẹ nhàng mở ra cặp môi thơm, một viên từ châu chậm rãi bay ra, ở hư không chìm nổi.

Tiểu Bạch mở mắt ra, mặt cười có chút tái nhợt, nàng giờ tay lấy xuống cái kia từ châu, mò xuống cánh tay ngọc, trắng nõn ngón cái nhẹ nhàng cạy ra Vương Dật miệng, đem từ châu thả vào.

Vương Dật miệng khép lại sau, không nhiều một lúc, thân thể liền thay ngهن ở một đoàn thần bí hào quang bên trong.

Tiểu Bạch khẽ cười nói: "Bản vương cô động hồ đan đối với thần hồn thương tích có hiệu quả. Tiệp nghi ngươi , tiểu tử. . ."

Vương Dật tiếp tục hôn mê, không cách nào đi trả lời chắc chắn.

Mấy phút sau, hào quang yếu bớt.

"Tiệp nhi. . ."

Đúng vào lúc này, Vương Dật bỗng nhiên nam tiếng hô hoán.

"Hà?"

Tiểu Bạch vì hơi ngốc, mạnh mẽ đánh về đặc biệt đáng yêu. Nàng tập hợp dưới mặt cười, nhẹ giọng hỏi: "Tiệp nhi là ai?"

"Tiệp nhi, ta rốt cuộc tìm được ngươi. . ."

Đột nhiên, Vương Dật bỗng nhiên triển khai hai tay, dùng sức đem Tiểu Bạch kéo vào trong lòng.

Này biến số quá kinh người , Tiểu Bạch nhất thời sửng sốt, quên đi giấy dựa.

"Tiệp nhi, ta thật sự rất nhớ ngươi. . ."

Vương Dật cất tiếng đau buồn hô, sau đó cúi đầu, tăng tăng hôn lên Tiểu Bạch cặp môi thơm.

Tiểu Bạch thân thể yếu đuối nhất thời cứng đờ, mắt tím mở rất lớn rất lớn, nàng trong nháy mắt phản ứng lại, cuống quýt giờ lên một đôi tay ngọc, dùng sức đẩy bả vai của đối phương.

Làm sao, nàng vừa cô động xong hồ đan, Thiên Yêu thần lực hầu như tiêu hao hết, căn bản đẩy không ra đối phương.

Vương Dật chăm chú ôm nàng, bao hàm thâm tình hôn, khỏe mắt nơi càng lần thứ hai chảy xuống hai đạo huyết lệ.

"Ngươi. . . A. . . Cho bản vương. . . A. . ."

Tiểu Bạch liều mạng phản kháng, cuối cùng đẩy hấn ra một lần, nhưng lại lần nữa bị cưỡng hôn lên.

Bọn hấn môi, đã từng đụng vào quá một lần, nhưng khi đó Vương Dật đang vì Tiểu Bạch hấp huyết, nào có như hiện tại như vậy nhiệt liệt? Như vậy động tình? Như vậy bá đạo?

Sau 1 phút.

Tiểu Bạch phản kháng, cuối cùng nhọc đi.

Nàng mỹ lệ mắt tím, nổi lên mê ly sắc thái.

Đây là cỡ nào cảm giác kỳ quái a?

Chính mình tâm, vì sao có chút đau? Lại có chút dương? Càng có chút hơn khô khốc?

Trái tim của nàng, bắt đầu mê man .

Tiểu Bạch rốt cuộc không lại chống lại, buông xuống tay ngọc, mặt cười thoáng vung lên, nhẹ nhàng đáp lại.

Một phen sống mơ mơ màng màng thấp sau.

Vương Dật rót cục lực kiệt, chậm rãi ngã xuống.

Tiểu Bạch thân thể yếu đuối mềm nhũn, ngã ngồi ở bên cạnh hắn.

"Hô. . . Hô. . ."

Nàng nhẹ nhàng thở hắt hắt, mặt cười rất hot rất hot, ánh mắt cực kỳ tan rã, đầu óc trống rỗng, rõ ràng mất đi tự mình.

Không biết qua bao lâu quá lâu.

Tiểu Bạch thở gấp nhẹ đi, mặt cười trên đỏ mặt dần dần thối lui. Nàng ngượng ngùng nhìn Vương Dật một chút, bắt đầu điều tức lên.

Hơn 10 phút sau.

"Không tốt. . ."

Đột nhiên, Tiểu Bạch duyên dáng gọi to gay go, vội vàng nghiêng đi mặt cười, nhìn về phía một chỗ.

Toàn thân áo trắng xuất hiện ở 20 mét ngoài.

Từ Nguyệt ở vào lúc này, trở lại.

Nàng đem tìm thấy linh thảo ném xuống đất, đi từ từ lại đây.

Tiểu Bạch xác định chỉ có một mình nàng sau, hoàn toàn yên tâm, chậm rãi đứng lên thân thể yếu đuối.

Từ Nguyệt đi tới 5 mét ở ngoài ngừng lại, đầu tiên là nhìn Vương Dật một chút, sau đó lạnh giọng hỏi: "Ngươi là ai?"

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 207: Vương nam nhân

Tiểu Bạch nhìn chăm chú đối phương chốc lát, nở nụ cười.

Nét cười của nàng phi thường quyến rũ, điên đảo chứng sinh: "Tiểu nha đầu, ngươi biết chính mình ở cùng ai nói chuyện sao?"

Từ Nguyệt đôi mắt đẹp chậm rãi nheo lại.

Nàng có thể cảm thấy xuất, cái này thiếu nữ trong cơ thể, ẩn chứa hơi thở cực kỳ khủng bố, rất bàng bạc, rất cổ lão. Đây là. . .

Thiên Yêu khí?

Từ Nguyệt biết, cái kia đầu nguồn cuối cùng xuất hiện.

Đối phương đến cùng là cái gì?

Nàng từ quan sát kỹ Tiểu Bạch dáng vẻ, rất nhanh liền bị này mấy cái trắng như tuyết hồ vĩ hấp dẫn. Phương tâm nhất thời cả kinh, vội vàng giơ lên tay ngọc, hừ không bình án.

'Vù'

Nằm trên đất Vương Dật, trên người hiện ra một luồng vết trắng. Hắn chậm rãi hiện lên, hướng Từ Nguyệt tung bay đi.

"Ngươi làm cái gì?"

Tiểu Bạch đôi mi thanh tú nhất thời dựng đứng, bỗng nhiên giơ lên tay ngọc.

'Hô '

Trong phút chốc, một luồng ánh tím vút lên trời mà lên, trực tiếp đem Vương Dật trên người vệt trắng nuốt hết .

Vương Dật dừng lại thể đi, ở hư không chìm nổi.

"Cái gì?"

Từ Nguyệt không chỉ có hoa dung thất sắc, không dám có động tác nữa, sợ thương tổn được Vương Dật.

Tiểu Bạch lạnh lùng nhìn nàng, gần từng chữ: "Bản vương nam nhân, ngươi cũng dám chạm?"

Cái gì?

Từ Nguyệt nghe xong vừa giận vừa sợ.

Ngươi nam nhân?

Đùa gì thế?

Nàng cắn răng bạc nói: "Yêu hồ, ta cảnh cáo ngươi, chớ làm loạn."

"Hi hi, nói cái gì đó?"

Tiểu Bạch xinh đẹp cảm nhẹ nhàng vung lên: "Bản vương là Thiên Hồ Nhất Tộc đời thứ bảy Vương giả —— Tô Linh Nhi. Mới không phải cái gì yêu hồ. . ."

"Thiên Hồ Vương giả?"

Từ Nguyệt nghe xong, trầm ngâm chốc lát, thân thể yếu đuối đột nhiên run lên, một luồng khí lạnh xông thẳng tâm phổi.

Vô số năm trước, nàng là trong tông môn thiên kiều, có quyền lật xem Tàng Thư Các bí quyển.

Từ Nguyệt ở một tông Thượng Cổ tàn quyền trong, nhìn thấy như vậy miêu tả: Thượng Cổ thời đại, nhân tộc héo tàn, cực kỳ bi thảm, muốn tuyệt diệt. Thế có chẳng lành, làm thập Vương giả, ngang dọc đại lục, chúc đại khủng bố. Tam đại thể chất, đột nhiên xuất hiện, chiến đại chẳng lành, cầu được sinh cơ. Vương giả không hợp, nhân tộc đồng lòng, từng cái đánh tan, trùng đoạt đại lục. Chư Vương tuy bại, không cách nào diệt chi, chỉ được phong ấn, mạch linh sở trấn. Hậu nhân ghi nhớ kỹ, chớ động mạch linh, Vương giả vừa ra, không thể tranh đấu. Duy tam đại thể chất có thể địch vậy. Vương giả lai lịch, di làm Thái Cổ, huyết thống thuần khiết, phù văn mạnh mẽ. Là làm —— Từ Thao Thiết, Chân Hồng, Cốt Long, Thú Thần, Thiên Hồ, Vô Giác Quỷ. . .

Mặt sau nàng không nhớ ra được , cũng vô tâm suy nghĩ .

Thiên, cái này quyền rừ thiếu nữ, lẽ nào chính là tàn quyền trong miêu tả thập đại vương giả một trong, Thiên Hồ?

Từ Nguyệt biết xuất đại sự , nàng liều mạng để cho mình tỉnh táo lại, phân tích đối sách.

Đối phương nếu thật sự là Thượng Cổ chẳng lành, các nàng tỷ muội căn bản không phải là đối thủ.

Đúng vào lúc này.

"Nguyệt ảnh Thần thương. . ."

Đột nhiên, một đạo khe khẽ cắt ra trời cao. Nhưng thấy một vòng to lớn Thiên Nguyệt đột nhiên xuất hiện, hướng về Tô Linh Nhi thẳng oanh mà đi.

Tiểu loli cuối cùng trở lại , không nói hai lời trực tiếp ra tay.

Tô Linh Nhi nhất thời sửng sò, vung lên mặt cười nhìn về phía hư không.

Thiên Nguyệt lâm thế, thế áp vĩnh hằng.

"Cơ hội. . ."

Từ Nguyệt thấy đối phương dờ ra, thân thể yếu đuối hư không lay động, trong nháy mắt đi tới Vương Dật bên người, giơ tay tiêu diệt mặt trên Thiên Yêu tử khí, đem hắn kéo vào trong lòng.

"Thật can đảm, người đừng đừng hấn. . ."

Tô Linh Nhi nhất thời lại đây, trực tiếp cuống lên, nàng là Vương giả, nhận định đồ vật há có thể làm cho nàng người chia sẻ?

Từ Nguyệt không để ý tới nàng, thân thể bỗng bèn thối lui.

Cùng lúc đó, này viên Thiên Nguyệt dĩ nhiên áp đến Tô Linh Nhi đỉnh đầu 3 mét nơi.

"Các người muốn chết. . ."

Tô Linh Nhi thật sự tức giận, mắt tím nổi lên tia điện.

Nàng thấy Vương Dật ly chính mình càng ngày càng xa, trong lòng nhất thời không lao lao, hảo như âu yếm bảo bối bị cướp đi rồi.

Tô Linh Nhi thân thể yêu kiều một phen, trong nháy mắt tránh thoát Thiên Nguyệt tập kích, hướng về Từ Nguyệt phiêu thối phương hướng đuổi theo.

"Chết Hồ Mị tử, dám đánh Bồn cung nam nhân, còn nói khoác không biết ngượng, cho ta quỳ xuống. . ."

Trên chín tầng trời, tiểu loli mặt cười tái nhợt, trắng loáng tay nhỏ bỗng nhiên vung lên.

'Vù'

Này luân Thiên Nguyệt trong nháy mắt thay đổi phương hướng, hướng về Tô Linh Nhi thẳng oanh mà đi.

"Thiên sơn vạn thủy. . ."

Đột nhiên, một đạo lạnh lạnh khe khẽ xuất hiện.

Thảm Băng cũng quay về rồi, nàng cái gì cũng không có hỏi, trực tiếp lấy ra đại thần thông.

'Rầm rầm. . .'

Trên chín tầng trời, mấy ngọn núi lớn đột nhiên xuất hiện, sông lớn vô tận, hướng về Tô Linh Nhi phía trước thẳng áp mà xuống.

"Đáng ghét a. . ."

Tô Linh Nhi thấy trước có sơn hà đến ngăn trở, sau có Thiên Nguyệt tương lâm, biết tránh không thoát, răng bạc mạnh mẽ một cắn.

Nàng đột nhiên dừng lại chân ngọc, thân thể yêu kiều nhẹ nhàng chấn động.

'Xi'

Trong phút chốc, vô tận ánh tím vút lên trời mà lên, tiền thân hai cái hồ vĩ không lại che giấu, về đến mặt sau.

Bốn cái trắng như tuyết hồ vĩ hư không loạn vũ, khí thế tương đương kinh người.

"Diệt Thế. . ."

Tô Linh Nhi giơ lên tay ngọc, lòng bàn tay hướng về thiên.

Cùng lúc đó, Thiên Nguyệt sơn hà trong nháy mắt lâm đến, trực tiếp đưa nàng kiều tiểu thân thể mai một.

'Oanh'

Tuyệt thế nổ vang đột nhiên bạo phát, to lớn đám mây hình năm bốc lên, thiên địa thất sắc.

Vô cùng kinh phong bát hoang phun ra nuốt vào, khí thế ngập trời.

Sơn hà đảo ngược, đất trời tối tăm.

Phương viên mấy ngàn mét khối đặc cuộn cuộn, đá vụn bay ngang, rơi vào bóng tối vô tận bên trong.

Mấy ngàn mét ngoại trên không.

Các tiên nữ tụ tập cùng một chỗ, hư không mà đứng.

Tiểu loli nhìn về phía Nhị muội, trầm giọng hỏi: "Lão công thể nào rồi?"

Từ Nguyệt nói: "Yên tâm, không có chuyện gì. . ."

Tiểu loli cùng Thảm Băng nghe xong, phương tâm song song buông lỏng. Người trước nghiêng đi mặt cười, mắt nhìn phía trước, hỏi: "Nhị muội, con kia yêu hồ là chuyện gì xảy ra?"

"Đại tỷ, nàng không phải yêu hồ. . ."

'Xi'

Từ Nguyệt còn chưa nói xong, phía trước bỗng nhiên xuất hiện tiếng xé gió, đã thấy một đạo bóng dáng bé nhỏ phóng lên trời, xác định ở ngàn mét ở ngoài.

Không phải Tô Linh Nhi còn có thể là ai?

Nàng thân thể yêu kiều trên che kín tro bụi, mái tóc dài màu tím bị nổ lên không ít, vẻ mặt chật vật.

Này bốn cái trắng như tuyết hồ vĩ cũng biến hoá bụi , cần phải cố gắng tắm một chút.

"Nàng lại không có chuyện gì?"

Tiểu loli nhất thời kinh ngạc, Thảm Băng mặt cười trên cũng nổi lên vẻ hoảng sợ.

Các nàng nhưng là Thần vương a, đừng nói đối phương là chỉ tứ vĩ hồ, chính là Cửu Vĩ yêu hồ, cũng không chịu nổi hai vị Nữ thần Vương giáp công.

Giờ khắc này Tô Linh Nhi dĩ nhiên tức điên , ngáp trời.

Những này tiểu nha đầu không chỉ đoạt Vương nam nhân, còn dám động thủ?

Nàng yêu lực chỉ khôi phục bốn phần mười, không phải những này Nữ thần Vương đối thủ, chỉ được nhịn xuống này cổ ngáp trời Nộ Diễm.

"Tiểu nha đầu môn, cho bản vương chờ. . ."

Tô Linh Nhi cắn răng bạc đạo. Nàng có chút không muốn nhìn Vương Dật một chút, xoay người lại, phá không mà đi.

"Cho Bốn cung đứng lại. . ."

Tiểu loli nhất thời kêu quát một tiếng, liền muốn đuổi theo.

"Đại tỷ. . ."

Từ Nguyệt vội vàng hoán ở nàng: "Nàng là Thiên Hồ, chúng ta nhất định phải bàn bạc kỹ càng. . ."

"Bất kể nàng cái gì Thiên Hồ mà hồ, Bốn cung. . . , hả? Người nói cái gì. . ."

Tiểu loli đang tự không cam lòng, nhưng chợt nhớ tới cái gì, một mặt ngơ ngác nhìn về phía Nhị muội: "Nàng là Thiên Hồ?"

Từ Nguyệt nghiêm nghị gật gật đầu.

Tiểu loli nhất thời choáng váng, nàng cũng biết một ít Thượng Cổ bí ẩn.

"Lão bà, các người đang nói cái gì? Còn có, đây là nơi nào. . ."

Đúng vào lúc này, Từ Nguyệt hương trong lòng Vương mỗ người mở mắt ra, nhìn chung quanh một chút, mờ mịt hỏi.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 208: Thượng Cổ tâm cơ biểu

Các tiên nữ đồn dập cả kinh.

"Lão. . . Lão công. . . , người làm sao tỉnh rồi?"

Tiểu loli run giọng hỏi, nàng có chút không dám tin tưởng con mắt của chính mình.

Vương mẫu người trực tiếp bị hỏi mộng ép.

"Hả? Ta không nên tỉnh lại sao?"

Hắn trợn hai không tìm được manh mối hỏi.

"Không, ta không phải ý đó."

Tiểu loli vội vàng nắm lên hắn đại thủ, tìm tòi càn khôn. Mấy qua đi, nàng mềm mại khuôn mặt nhỏ trên nổi lên một mảnh mờ mịt.

Lão công thần hồn thương tích, càng là hảo .

"Này không thể a. . ."

Tiểu loli thật sự bị hồ đồ rồi, tự lẩm bầm.

Từ Nguyệt đôi mi thanh tú nhẹ nếp nhăn, nàng về đến sớm nhất, phát hiện một chút càn khôn, cũng không dám đi khẳng định, bởi vì chân tướng quá kinh người .

"Chúng ta đi xuống trước đi."

Từ Nguyệt rất do dự, nghĩ có muốn hay không đem nhìn thấy nói cho Đại tỷ cùng Tam muội.

Mấy người hạ xuống sau, Vương Dật phát hiện phía trước yên khí bốc lên, mờ mịt hỏi: "Đây là làm sao ?"

"Không có chuyện gì, cùng một cái Thượng Cổ tâm cơ biểu đánh một trận. . ."

Tiểu loli không muốn nhiều lời, như cái kia Tô Linh Nhi thực sự là Thượng Cổ Vương giả, các nàng tỷ muội hội có phiền toái lớn.

Vương mẫu người nhất thời choáng váng.

Thượng Cổ tâm cơ biểu?

Đó là cái gì quý?

Lão công nếu tỉnh lại, các tiên nữ liền không cần đi luyện đan . Thảm Băng ngọc vung tay lên, mở ra một phương linh điện, đem những cái kia tìm thấy linh thảo thực trên, sau đó mấy người về đến trong nhà.

Đi tới phòng khách sau, vừa nhìn biểu trái qua gần 11 giờ .

'Vù'

Đúng vào lúc này, trên khay trà điện thoại di động chấn động, là tiểu loli.

"Ồ? Ai gọi điện thoại cho ta?"

Tiểu loli cầm lấy điện thoại di động, cũng không thấy là ai đánh đến, trực tiếp ấn xuống miễn đề kiện.

"Sur. . . Sur tôn, ngài rút cục nhận. . ."

Trong điện thoại truyền ra âm thanh rất suy yếu, nhưng là Nguyệt Thi Lam.

Tiểu loli nhất thời cả kinh, vội vàng cầm điện thoại di động lên, kinh hô: "Thi Lam? Người làm sao ?"

"Đệ tử có chút không thoải mái, sur tôn, ngài. . . Ngài có thể tới hay không chuyển nam giao Đại Hoang sơn?"

Nguyệt Thi Lam nhọc tiếng nói nhỏ.

"Nam giao Đại Hoang sơn?"

Tiểu loli mặt cười một mảnh tiểu mờ mịt, nàng nhìn về phía Vương Dật, hỏi: "Lão công, nam giao Đại Hoang sơn ở nơi nào?"

"Chỗ kia ta biết, nàng tình huống không đúng, chúng ta mau mau đi qua."

Vương Dật đạo.

"Ừm . . ."

Tiểu loli gật gù đầu, quay về điện thoại nói: "Người sau đó, chúng ta lập tức liền đến."

Nàng nói xong liền cúp điện thoại.

"A, không. . ."

Cắt đứt thời khắc cuối cùng, Nguyệt Thi Lam đột nhiên kinh sợ một tiếng, nhưng là chưa kịp nói xong.

"Thật sự xảy ra vấn đề rồi."

Tiểu loli không có lại đây tới, hỏi: "Lão công, cái nào vị trí, có chừng bao xa?"

"Nơi đó, đại khái 50 km tả hữu. . ."

Vương Dật chỉ về phương Nam.

Tiểu loli tính toán vị trí, tay nhỏ hừ không phát động, xé ra một vùng không gian.

Trong nháy mắt tiếp theo, mấy người đi tới nam giao Đại Hoàng sơn.

"Nàng ở nơi đó. . ."

Từ Nguyệt trong nháy mắt phát hiện sự diệt vong.

Vương Dật gò má nhìn lại, nhất thời sửng sốt .

30 mét ngoại, nổi lên một đoàn ánh xanh, nhìn qua rất mê mẩn, rất mê người, có chút giống điện ảnh (Avatar) lý cảnh đêm.

"Ánh sao? Cô nàng này ngưng luyện ra ánh sao . . ."

Tiểu loli nhất thời vừa mừng vừa sợ, vội vàng chạy tới.

Mấy người sau đó đuổi tới.

Đi tới gần sau, Vương Dật người lỗ mũi nhất thời tạo ra , gương mặt tuần tú tao đến không được, nhưng quên xoay người, chỉ lo ngây ngốc nhìn.

Chỉ thấy. . .

Nguyệt Thi Lam ngồi quỳ chân ở lạnh lẽo thạch trên mặt, hai tay bụng bộ ngực mềm, thân thể yếu đuối càng là xích ~ lửa. Xung quanh có vô số viên ngọc cái kích cỡ tương đương màu xanh lam chầm chậm rãi bay lượn, như đom đóm giống như vậy, đem thân thể nàng làm nổi bật đến mê mẩn tuyệt luân.

Nàng thanh ti đầy trời tạo nên, u nhã kỳ ảo.

Nguyệt Thi Lam thấy Vương Dật thật sự đến rồi, nhất thời mắc cỡ không được, cuống quýt buông xuống mặt cười, thân thể yếu đuối nhẹ nhàng cung kính xuống.

Vương Dật nhất thời phản ứng lại, nhanh chóng cởi áo, đưa cho tiểu loli: "Nhanh cho nàng mặc vào."

Tiểu loli giơ tay tiếp nhận, nói: "Thần tàng mở ra rất là trọng yếu. Lão công, các người đi về trước đi, ta mang Thi Lam đi thiên khung."

Nàng sau khi nói xong, đi tới Nguyệt Thi Lam bên người, kéo lại nàng cánh tay ngọc, sau đó sẽ thứ xé ra không gian, mang theo ai đó đi vào.

Mất đi nguồn sáng làm nổi bật, nơi này nhất thời rơi vào hắc ám.

Từ Nguyệt chậm rãi giơ lên tay ngọc.

'Hô '

Một luồng vệt trắng đột nhiên xuất hiện, lần thứ hai rọi sáng nơi này.

Vương Dật thấy Nguyệt Thi Lam điện thoại di động còn trên đất, đi tới kiểm, còn có một chút vải vụn tiết phân bố ở xung quanh, chứng tỏ trước đây vẫn

là một cái hoàn chỉnh hương y phục.

Từ Nguyệt thấy không có đồ vật hạ xuống, thấp giọng nói: "Lão công, chúng ta về nhà đi."

Vương Dật gật gù đầu, ba người rất nhanh liền về đến trong nhà.

Bọn hắn tắm xong sau, không có đi ngủ, mà là ngồi ở trên ghế salông xem ti vi, chờ đợi tiểu loli trở lại.

Sau 10 phút.

Vương Dật nhìn màn ảnh ti vi, bỗng nhiên mở miệng: "Ta lại mơ tới Tiên nhi."

Từ Nguyệt cùng Thẩm Băng nghe xong, hai bên trái phải kéo tay của hắn.

"Các nàng hội không có chuyện gì."

Từ Nguyệt nhẹ giọng nói.

Vương Dật trầm ngâm chốc lát, hỏi: "Nếu là đem phong ấn mở ra, đại khái cần phải bao lâu, ta mới có thể như các người như vậy vượt qua tình không?"

Nhị nữ nghe xong, không nhịn được đối diện một chút.

Từ Nguyệt cắn cắn cặp môi thom, nói: "Gần như 2 năm đến 3 năm. . ."

"Cái gì?"

Vương Dật nhất thời cả kinh, gương mặt tuấn tú lấy làm kinh ngạc: "Muốn lâu như vậy?"

Hắn vốn tưởng rằng mấy cái nguyệt liên quyết định.

Thẩm Băng ở bên giải thích: "Tình không rộng rãi vô ngần, lại có tình loạn phong bạo cùng hổ đen, chỉ có thái thượng cảnh mới có thể chống đỡ loại kia xung kích. Nếu là lão công, Chân Thần tầng sáu cũng có thể. Bất quá nghe Nhị tỷ nói, lão công một đời trước bước vào Chân Thần Cảnh, gần như dùng 8 thâm niên. . ."

"8 năm?"

Vương Dật nghĩ người nhất thời cảm giác mình điên rồi.

Lão bà a, các người hắn là ở đùa ta?

Mới vừa rồi còn nói 2 năm đây, bây giờ sao lại biến thành 8 năm?

Từ Nguyệt thấy hắn lòng sinh nghi vấn, cười khẽ giải thích: "Lão công trong cơ thể có Thiên đế đạo quả, tu luyện so với một đời trước muốn nhanh hơn nhiều. Nếu là không rõ phong, đại khái cần 10 năm liền có thể quay về để nơi. Nếu là hết mức giải phong, 2 năm làm điểm mấu chốt. . ."

Vương Dật nghe xong bưng tỉnh, sầm mi khổ kiểm nói: "Ngày 2 năm cũng quá dài. . ."

Nhị nữ nghe xong dòn dập sững sờ.

Thẩm Băng nhìn chằm chằm lão công, khuôn mặt cười lộ ra một cổ tiểu mờ mịt, đặc biệt đáng yêu.

Từ Nguyệt tắc trực tiếp lườm hắn một cái, sân tiếng nói: "Người muốn tức chết tỷ muội chúng ta hay sao? Nhân gia tu luyện trăm năm mới bước vào Chân Thần, Đại tỷ cùng Tam muội các nàng thời gian càng dài. . ."

Vương Dật nghe xong nhất thời không nói gì.

Đúng vào lúc này, Thẩm Băng bỗng nhiên nghiêng đi mặt cười, nhìn về phía sân thượng: "Đại tỷ các nàng trở lại."

Thanh âm chưa dứt, chỉ nghe 'Tê rồi' một tiếng, cửa sổ bị mở ra, luồng bóng người đẹp đẽ đi vào.

Vương Dật thấy rõ sau, con mắt trực tiếp trùng lên.

Chương 209: Bốn cung kiểm tra một chút thân thể người

Nguyệt Thi Lam khoác Vương Dật áo, lặng yên đi vào phòng khách.

Quần áo rất rộng lớn, che khuất nàng tu nôi, hai cái thon dài trắng loáng chân ngọc trần trụi ở ngoại, rất là mê người.

Nàng nhìn qua có chút tiều tụy, nhưng cùng trước rất khác nhau.

Nguyệt Thi Lam là Thiên Dực trường đại học hoa khôi của trường, cao một chính là, cao canh hai không cần giải thích. Nàng mỹ mạo có một tia đau thương, khiến lòng người động không ngừng.

Nguyệt Thi Lam vui tính, đã qua rất ít tham gia tụ hội, vì lẽ đó Vương Dật cũng chưa từng thấy đối phương, ở đặt sinh châu báu hay vẫn là lần thứ nhất.

Lần thứ hai tiếp xúc, chính là âm nhạc lớp học lần kia. Vương Dật cường hôn đối phương, tất cả đều là hành động bất đắc dĩ, là làm dưới hạ sách lựa chọn.

Nói trắng ra, Nguyệt Thi Lam tuy rằng dung mạo rất mỹ, Vương Dật nhưng không có quá nhiều ý nghĩ, bởi vì hắn có tiên nữ lão bà, liền sẽ không làm tiếp hấn nghĩ.

Mà giờ khắc này Nguyệt Thi Lam, thật sự không giống nhau.

Đôi mắt đẹp của nàng, so với trước nhiều một phần kỳ ảo, cũng nhiều một tia thâm thúy. Nàng mặt cười, càng là vì vi hiện ra ánh sáng lộng lẫy.

Nhìn qua đi, làm như biến thành người khác.

Là khí chất.

Nguyệt Thi Lam khí chất, phát mọc ra rễ bản thay đổi, xinh đẹp dung nhan trên, thêm ra một phần tiên khí.

Vương Dật ngây ngốc nhìn nàng, chẳng biết vì sao, trong đầu bỗng nhiên xuất hiện âm nhạc trên lầu, hai người hôn môi tình cảnh.

Nguyệt Thi Lam tiến vào phòng khách sau, hốt có cảm giác, giờ lên mặt cười.

Hai người ánh mắt, trong nháy mắt đan vào với nhau.

'Phù phù phù phù. . .'

Vương mỗ người trái tim nhỏ bỗng nhiên nhảy đến rất nhanh rất nhanh, một luồng khô khốc cảm giác tự nhiên mà sinh ra.

Nguyệt Thi Lam khuôn mặt đỏ lên, nhưng không có đi né tránh, sâu sắc nhìn cướp đi chính mình nụ hôn đầu nam tử.

"Một chết Bốn cung . . ."

Tiểu loli tiến vào phòng khách sau, cầm lấy trên khay trà chén nước, uống hai ngụm, nhìn về phía ái đồ: "Người đi phòng rửa tay tắm, ngày hôm nay cũng đừng đi rồi, ở thư phòng ngủ."

Nguyệt Thi Lam nghe tiếng nhất thời thức tỉnh, cuống quýt thoát đi Vương Dật ánh mắt, thấp giọng nói: "Vâng. . ."

Nàng thùy miết cười đi tới.

"Lão công, ôm ôm . . ."

Tiểu loli đi đến Vương Dật nơi đó, nhào vào hắn trong lòng.

Vương Dật ở nàng tiểu cặp môi thơm trên sâu sắc một thấp.

"Chúc mừng Đại tỷ. . ."

"Thi Lam nha đầu kia xác thực rất có tiềm lực, nhanh như vậy liền năng lực ngưng luyện ra ánh sao . . ."

Từ Nguyệt cùng Thảm Băng song song cười khê.

Tiểu loli ly khai lão công môi, một mặt bình tĩnh nói: "Còn kém xa đây, ta trước tiên rửa ráy đi thôi. . ."

Nàng sau khi nói xong, hướng phòng rửa tay đi đến.

Nhị nữ liếc mắt nhìn nhau, không khỏi che miệng yêu kiều, các nàng biết Đại tỷ trong lòng đã sớm vui mừng không được không được , nhưng còn ở các muội muội trước mặt giả vờ trấn định.

Cùng lúc đó.

"Sur. . . Sur tôn? Ngài làm sao đi vào ?"

Phòng rửa tay truyền đến Nguyệt Thi Lam kinh sợ.

"Phí lời, Bồn cung liền không rửa ráy rồi?"

Tiểu loli khê kêu liên tục.

"Đệ tử không phải ý đó. A? Sur tôn, ngài đang làm gì?"

Phòng rửa tay Nguyệt Thi Lam cuống quýt giải thích, có thể rất nhanh liền lần thứ hai kinh sợ, có chứa một phần kinh hoàng, một phần mờ mịt.

"Ngươi từ đâu tới nhiều chuyện như vậy? Nhượng Bồn cung kiểm tra một chút thân thể ngươi. . ."

"Sur tôn, ngài. . . Ngài nhẹ hơn một chút. . ."

Nguyệt Thi Lam âm thanh trở nên rất nhẹ rất nhẹ.

"Thi Lam, ngươi thỏ thỏ không được a, so với Nguyệt Hi cô nàng kia tiểu quá hơn nhiều. . ."

"Sur tôn. . ."

Nguyệt Thi Lam thật sự cuống lên: "Ngài có thể hay không nhớ giọng một chút? A. . . , đừng dùng vòi hoa sen phun ta nơi nào. . ."

Trong phòng khách, chúng ta Vương mẫu người thật sự không được không được .

Lão bà, ngươi cũng quá mạnh .

Không biết lão công còn ở phòng khách sao?

"Đại tỷ thật đúng thế."

Từ Nguyệt nhìn không được , đối với Nguyệt Thi Lam đặc biệt đồng tình, thấp giọng lầm bầm: "Liền biết đùa ngươi."

Thẩm Băng ở bên hi hi cười: "Nhị tỷ nhanh đi giải cứu nha đầu kia, Đại tỷ khẳng định đối với ngươi càng cảm thấy hứng thú."

"Tam muội, ngươi nói linh tính gì vậy?"

Từ Nguyệt nhất thời vừa xấu hổ vừa tức giận, trực tiếp đuổi tay ngọc bấm hướng về đối phương tinh tế cánh tay.

Thẩm Băng cười khê né tránh .

"Các ngươi nháo đi, ta trước về ốc ."

Trong phòng rửa tay liên tục truyền đến Nguyệt Thi Lam duyên dáng gọi to tiếng, Vương mẫu người cảm giác thực sự không ở lại được , đứng dậy đi đến phòng ngủ.

Nhị nữ thấy, lẫn nhau phun nhổ ra cái lưỡi thom tho, ngoan ngoãn đi vào theo, bò lên trên lão công giường.

Đêm nay tiểu loli không có tới, cùng ái đồ đi tới thư phòng ngủ.

Ba người hàn huyên một lúc, Vương Dật phân biệt hôn các nàng, ôm nhau ngủ.

Một đêm qua đi.

Vương Dật sau khi đứng lên, cảm giác cả người hư hư, cũng lười làm cơm , xuống lầu mua sớm một chút.

Về đến nhà, thấy các nàng còn chưa lên, liền đem trứng gà bánh quẩy đậu hũ nấu đặt ở trên bàn cơm, ngồi vào sô pha nơi, lấy điện thoại di động ra cho

Liều Thiên Nhi phát tài đã qua: Bảo bối, đã dậy chưa?

Không nhiều một lúc, Liều Thiên Nhi tin nhắn trở về lại đây : Không đây, lại trên giường , rất nhớ lão công. . .

Vương Dật: Ta cũng nhớ người bảo bối. . .

Liều Thiên Nhi: Vậy thì hôn một cái đi, sao sao (thẹn thùng về mặt)

Vương Dật: Hôn người. Đúng rồi, ngày hôm nay ta không muốn đi đến trường. . .

Liều Thiên Nhi: Làm sao ?

Vương Dật: Có chút không thoải mái.

Điện thoại di động trầm tĩnh 2 phút, tin nhắn lại tới nữa rồi: Vậy cũng không đi , một lúc đi tìm người.

Vương Dật thấy sau trả lời: Tốt đẹp.

Phát xong tin nhắn sau, hấn cho niên cấp chủ nhiệm đi tới điện thoại, xin nghỉ một ngày.

7 điểm 10 phân.

Từ Nguyệt cùng Thẩm Băng đi ra phòng ngủ, không khi nào, tiểu loli mang theo áo đồ cũng xuất đến rồi.

"Mau mau ăn cơm đi. . ."

Vương Dật để điện thoại di động xuống, cùng các nàng đồng tiến vào bữa sáng.

Ăn được một nửa thì, trên khay trà điện thoại di động bỗng nhiên vang lên.

Vương Dật sững sờ, đi đến nơi đó.

"Vương Dật?"

Điện thoại di động đầu kia, truyền đến một đạo thâm trầm âm thanh.

Vương Dật hít mắt lại, hấn lập tức nghe ra là ai : Đinh Quảng Nhiên.

Hấn không có đi hỏi đối phương làm sao biết điện thoại mình, hỏi: "Tìm ta có việc?"

Đinh Quảng Nhiên trầm mặc chốc lát, nói: "Người dân sinh thẻ ngân hàng vĩ hào, có phải là 9822?"

Vương Dật nhất thời sững sờ, cau mày hỏi: "Người có ý gì?"

"Người không nên hiểu lầm, ta chỉ muốn xác nhận một tý."

Đinh Quảng Nhiên ngữ khí, có chút nuốt giận vào bụng.

"Có tật xấu!"

Vương Dật cũng sẽ không cho hấn sắc mặt tốt xem, trực tiếp cúp điện thoại, về đến bàn ăn tiếp tục ăn cơm.

"Ai gọi điện thoại tới?"

Tiểu loli thấy lão công sắc mặt không đúng, lặng yên hỏi.

"Một người bị bệnh thần kinh, không cần để ý tới."

Vương Dật không muốn nói nhiều.

Hơn 10 phút sau, hấn Vương Dật đem bàn ăn thu thập xong, bảo hôm nay không đi học giáo .

Các tiên nữ nhất thời có chút tiểu kinh hi.

Tiểu loli nhìn về phía Nguyệt Thi Lam: "Người cũng đừng đến trường , ngày hôm nay đi Thiên Thế Giới cùng cổ một tý."

"Phải!"

Nguyệt Thi Lam ngoan ngoãn gật gù.

'Đang coong . . '

Đúng vào lúc này, tiếng gõ cửa bỗng nhiên vang lên.

"Ân, như thế sớm ai sẽ gõ cửa? Thi Lam, đi xem xem . . "

Tiểu loli có chút kỳ quái nói.

"Được. . ."

Nguyệt Thi Lam đi đến trước cửa, mở ra nó.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 210: Tranh sủng

Liễu Thiên Nhi mang theo một cái quả lam, tiểu đứng ở trước cửa.

Nàng ngày hôm nay tựa hồ hết sức đi trang phục , kiểu dung càng sáng rực rỡ, sáng như nhật nguyệt.

Nhị nữ ánh mắt, ở hư không va chạm, trong nháy mắt đan vào với nhau.

Tuy rằng chỉ ở sát na, nhưng giống như là vĩnh hằng.

Các nàng ai cũng không nói gì, liền bình tĩnh như vậy đối diện.

"Thiên Nhi?"

Phòng khách Thẩm Băng ngân nga, hỏi: "Người làm sao đến rồi?"

"Xin chào sư bá, sư tôn, đệ tử đến thăm các người. . ."

Liễu Thiên Nhi nghe tiếng nghiêng đi mặt cười, mặt hướng phòng khách cười khẽ, sau đó sẽ thử nhìn về phía Nguyệt Thi Lam: "Sư tỷ, sớm. . ."

Nguyệt Thi Lam từ đối phương ánh mắt trong cảm thấy xuất một tia không quen, phương trong lòng có chút tiểu hoảng loạn, thấp giọng nói: "Sư muội tốt. . ."

Nàng nhân thể nghiêng đi thân thể yêu kiều.

Liễu Thiên Nhi không lại nhìn nàng, trực tiếp đi vào, đi đến phòng khách.

Nguyệt Thi Lam có chút phức tạp nhìn nàng một cái, xoay tay lại đóng cửa lại.

"Sư bá, sư tôn, mau tới nếm thử. . ."

Liễu Thiên Nhi nhanh chóng nhìn Vương Dật một chút, sau đó đem quả lam đặt ở trên khay trà, mở ra mặt trên tổ phong màng mỏng.

"Hà? Có gạo? Quá tốt rồi, Bồn cung thích ăn nhất. . ."

Tiểu loli chạy tới, yêu kiều duỗi ra tay nhỏ đi.

"Thiên Nhi, người hữu tâm."

Thẩm Băng đối với đồ đệ cảm thấy hài lòng, cười khẽ khen ngợi.

"Đây là hân là. . ."

Liều Thiên Nhi có chút nghịch ngợm phun nhỏ ra cái lưỡi thom tho.

Lúc này tiểu loli trải qua lấy xuống một viên đại gạo, mở ra cái miệng nhỏ liền muốn đi cắn.

"Lão bà, chờ một lát. . ."

Vương mẫu người đương thật không nói gì , gấp vội vàng nắm được nàng ngọc oản, đem gạo gỡ xuống, tức giận nói: "Cái này là muốn tẩy. . ."

"Ồ. . ."

Tiểu loli nghe xong phần nộ mê mê cái miệng nhỏ.

Vương Dật đem này chuỗi gạo nâng lên, cùng Liều Thiên Nhi đối diện một chút, hướng nhà bếp đi đến. Đã thấy Nguyệt Thi Lam có chút bất lực đứng ở cửa, trong lòng nhất thời chát chúa, cười nói: "Giúp ta cùng nhau tắm có được hay không?"

"A? Ân. . ."

Nguyệt Thi Lam nhất thời vừa mừng vừa sợ, vội vàng gật gật đầu, cùng hân tiến vào trong phòng bếp đi.

Liều Thiên Nhi thấy sau, nhất thời có chút khó chịu .

"Sur tôn, ta đem những này đều cầm giặt sạch."

Khá lắm, nàng trực tiếp đem toàn bộ quần áo đều cầm lấy đến rồi.

"Ừm. . ."

Thẩm Băng không có suy nghĩ nhiều, gật đầu đáp ứng.

Liều Thiên Nhi cầm quần áo đi đến nhà bếp, đã thấy đến hai người tay đồng thời đặt ở Inox chậu lý tẩy Bồ Đề, không biết đụng vào bao nhiêu roi xuống.

Nguyệt Thi Lam nín thở cặp môi thom, tu tu thùy mặt cười, nhìn qua có chút tiểu thiết vui.

Liều Thiên Nhi lại càng không sáng khoái .

"Ta đến giúp các người , sư tỷ. . ."

Nàng lão đại không khách khí xâm nhập hai người ở giữa, mò xuống tay ngọc, dùng sức nắm chặt Vương Dật đại thủ.

"Bảo. . . , Thiên Nhi, người làm gì thế?"

Vương mẫu người hảo huyền không gọi sai , vội vàng cái chính lại đây, một mặt bắt đầu nhìn về phía đối phương.

Hân rõ ràng cảm giác được cô nàng này là tới quấy rối.

Liều Thiên Nhi không để ý đến, nhìn lại liếc mắt nhìn góc độ, xác định sau khi an toàn, nhanh chóng nghiêng đi mặt cười, ở hân trên môi hơi điểm nhẹ.

Vương mẫu người cái nào nghĩ đến nàng hội lớn mặt như thế? Trong nháy mắt ngây người .

Liều Thiên Nhi nghịch ngợm phun nhỏ ra cái lưỡi nhỏ, tiếp tục tẩy.

"Ba người quá chen ."

Nguyệt Thi Lam không thể làm gì lắc lắc đầu, bật cười nói: "Vậy thì phiền phức sư muội , ta đi phòng khách ."

Nàng sau khi nói xong, sắc mặt nhìn Vương Dật một chút, vẫy vẫy trên ngọc thủ thủy châu, xoay người rời đi .

Liều Thiên Nhi không nghĩ tới nàng tốt như vậy sống chung, nhất thời sửng sờ.

"Người quá nghịch ngợm. . ."

Vương Dật thấy Nguyệt Thi Lam lại đi rồi, nhất thời tức giận nói.

Được chứ, Liều Thiên Nhi nghe xong, cặp môi thom nhất thời quyết đã dậy rồi, nàng thấp giọng lầm bầm: "Nhân gia còn không là muốn cùng người nhiều ở lại một chút. . . ?"

Tiếng nói của nàng tràn ngập tiểu oan ức.

Vương Dật trong lòng nhất thời mềm nhũn, nghiêng đầu đi, ở nàng kiều nhuỷ trắng nõn thùy tai trên nhẹ nhàng một cắn, thấp giọng nói: "Lần tới không cho như thế khô rồi."

"Ân, biết rồi. . ."

Liễu Thiên Nhi thùy tai vì hơi dương, trong lòng ngọt ngào chết rồi, nàng cầm lấy một viên rửa sạch gáo, để vào lão công trong miệng.

Hai người đem hoa quả rửa sạch sau, dùng quả bàn sắp xếp gọn, bắt được phòng khách.

Mấy người sau khi ăn xong, đi đến Thiên Thế Giới trong.

"Hà?"

Bọn hắn mới vừa vào đến, tiểu loli đôi mi thanh tú liền nhăn lại đến rồi: "Nhị muội, ngươi cảm giác được sao? 7 bên ngoài vạn dặm. . ."

"Sẽ không sai. . ."

Từ Nguyệt gật gật đầu, nhìn về phía Nhị muội: "Ta cùng Đại tỷ qua xem một chút, ngươi ở lại chỗ này, đề ngừa vạn nhất. . ."

"Ta rõ ràng, các ngươi chú ý an toàn."

Thẩm Băng thấp giọng nói.

Đại phụ hai cung gật gật đầu, thân thể phóng lên trời, hướng nam bay đi, rất nhanh biến mất không thấy hình bóng.

"Lão bà, xảy ra chuyện gì?"

Vương Dật căn bản không biết vì lẽ đó, kỳ quái hỏi.

Thẩm Băng hướng hắn nở nụ cười xinh đẹp: "Lão công yên tâm, không có chuyện gì. . ."

Vương Dật nghe xong không có hỏi nhiều, hắn biết, tiền nữ các lão bà sẽ không gạt chính mình cái gì.

Vẫn chưa tới bán phút, Băng Nhi mặt cười đột nhiên biến đổi.

Nàng là Thần vương, có thể hiểu bên ngoài mấy vạn dặm càn khôn.

Thẩm Băng cảm giác được, Đại tỷ cùng Nhị tỷ cùng ngày hôm qua con kia Thiên Hồ động tay. Nàng hôm nay so sánh hôm qua kinh khủng hơn, lưỡng vị tỷ tỷ rõ ràng ở hạ phong.

"Lão công, ta ly khai một tỷ."

Thẩm Băng phương tâm cảm thấy lo lắng, nàng do dự chốc lát, nhìn về phía Vương Dật.

"Được. . ."

Vương Dật nào có biết nàng muốn đi đánh nhau? Ôn nhu nở nụ cười.

"Thiên Nhi, chăm sóc tốt lão công cùng Thi Lam. . ."

Thẩm Băng dặn dò xong sau, bồng bênh rồi đi.

"Vương Dật, sư tôn gọi ta chăm sóc tốt ngươi đây."

Liễu Thiên Nhi thấy sư tôn đi rồi, lá gan nhất thời biến hoá lớn hơn rất nhiều, trực tiếp kéo Vương Dật đại thủ, kê kê cười.

Có Nguyệt Thi Lam ở, nàng không tốt gọi lão công, hành động trên nhưng một điểm không hàm hồ.

Vương mỗ người nhất thời lúng túng, nhẹ nhàng tránh ra ngọc thủ của đối phương, nói: "Đừng hồ đồ, ta muốn tu luyện, bằng không cùng các ngươi chênh lệch càng lúc càng lớn."

Hắn sau khi nói xong, tìm cái địa phương bàn ngồi xuống.

Liễu Thiên Nhi há sẽ bỏ qua cho cùng hắn ở chung cơ hội? Vội vàng đi theo, ở Vương Dật bên trái ngồi xuống.

Nguyệt Thi Lam trầm mặc chốc lát, cũng đi tới rồi, ngồi vào Vương Dật bên phải.

Liễu Thiên Nhi thấy sau, phương tâm lại là khó chịu , cảm giác đối diện bóng đèn đặc biệt lớn.

Nàng tiểu nhân nhắm lại, nói: "Su ty, nơi này có chút chen . . ."

Nguyệt Thi Lam lần này không dự định lại làm người yếu . Nàng gióng lên tiểu dũng khí, cố ý nhìn chung quanh một chút, mặt cười trên nổi lên một tia tiểu nghi hoặc: "Nơi này cũng không chen a. . ."

Liễu Thiên Nhi nghe xong, mặt cười nhất thời chìm xuống.

Cùng lúc đó.

Vương mẫu người thật suy nghĩ tu luyện loại nào công pháp, chợt nhớ tới Liễu Thiên Nhi thần thông rất lợi hại, liền nhìn về phía đối phương, ý thức dẫn dắt trong cơ thể này sọi khí tức thần bí xoay ngược chiều.

Ai nghĩ, phục chế dĩ nhiên thất bại .

Vương Dật nhất thời cảm thấy thất vọng, bất đắc dĩ quay đầu đi, nhìn về phía Nguyệt Thi Lam, tiếp tục thử nghiệm.

'Hồng '

Đột nhiên, hần toàn thân chấn động, một luồng hào quang óng ánh đột nhiên phun trào.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 211: Song tu

Này biến số quá kinh người .

Liễu Thiên Nhi cùng Nguyệt Thi Lam không khỏi hoa dung thất sắc, vội vàng đứng lên thân thể yêu kiều.

"Hô. . ."

Vương Dật ngẩng đầu lên đến, mặt hướng hư không, trong hai mắt nổi lên một mảnh thần bí ánh bạc.

Trên người hần óng ánh ánh sáng mạnh phi thường thịnh, Vương Dật chậm rãi đứng thẳng người, trôi về hư không.

"A?"

Đúng vào lúc này, Nguyệt Thi Lam đột nhiên hô khẽ một tiếng, thân thể yêu kiều trên cũng nổi lên óng ánh ánh sao. Bên trong đôi mắt đẹp, ánh bạc nhào sọc.

Nàng chậm rãi người nhẹ nhàng mà lên, đi đến Vương Dật đối diện, hư không chìm nổi.

Liễu Thiên Nhi giương lên mặt cười, đương thật sự có chút xem choáng váng.

Này đến tột cùng là chuyện gì xảy ra?

. . .

Vào giờ phút này.

Vương Dật đưa thân vào lạnh lẽo trong vũ trụ.

Hần cô độc đứng ở nơi đó, vô số đại tinh Hằng Vũ chìm nổi.

Lăng vũ mệnh mông, vô biên vô cương.

Đây là từng con sóng lớn bao la Đại thế giới, hằng cổ trường tồn.

"Ta vì sao lại ở đây?"

Vương Dật mờ mịt tự nói, hoàn toàn không biết càn khôn sở hướng về.

Đột nhiên, từ xa xôi bên bờ vũ trụ, nổi lên một tia ánh bạc.

Nó đến rất đột nhiên, tuy không cường thịnh, nhưng vĩnh viễn không bao giờ mất đi.

Chậm rãi, nó tới gần .

Đó là một bóng người xinh đẹp, từ phần cuối mà đến, sau lưng của nàng, lưu động một cái Tinh Hà, này phiến ánh bạc chính là nó phát sinh.

'Oanh '

Vương Dật nhìn thấy nàng sau, đầu óc đột nhiên nổ vang, một luồng sức mạnh thần bí ở trong người tuần tuần lưu động, không dừng không tức.

Sau lưng của hắn, có ánh sáng đang nhấp nháy, ánh sao lấp lánh. Một cái Tinh Hà đan dệt thành hình.

Thiên ảnh tiếp cận , ở 1 mét trước ngừng lại.

Là Nguyệt Thi Lam, nàng toàn thân thai nghén ở óng ánh ánh sao bên trong, thể mỹ phi phạm.

Hai người ánh mắt, sâu sắc đan vào với nhau.

Bọn hắn ai cũng không nói gì.

'Vù vù. . .'

Thần kỳ một màn phát sinh .

Bọn hắn sau lưng Tinh Hà, vây quanh hai người tuần tuần chuyển động, rất nhanh kết hợp lại cùng nhau.

Hai người thân thể, đồng thời run lên.

Cái cảm giác này quá huyền diệu , văn chương khó có thể miêu tả một phần vạn.

Bọn hắn không hẹn mà cùng nhắm lại con mắt, chậm rãi giơ lên tay phải, lòng bàn tay kết hợp lại.

'Hồng '

Trong phút chốc, đan xen vào nhau Tinh Hà, trong nháy mắt phóng ra vạn trượng hào quang, trực tiếp đem thân thể bọn họ nuốt hết .

. . .

Thế giới hiện thực trong.

Liễu Thiên Nhi giương lên mặt cười, trong con ngươi xinh đẹp nổi lên ngập trời lòng đỏ kị.

Chỉ thấy, trong hư không Vương Dật cùng Nguyệt Thi Lam, chăm chú ôm nhau, thân mật không kể hở.

Bọn hắn đồng thời nhắm hai mắt, cái trán đối lập, đồng ngộ đạo lí kì diệu.

Một cái óng ánh khuyên trang Tinh Hà, ở hai người xung quanh liên tục chuyển động, ảo diệu đến cực điểm.

Liễu Thiên Nhi không thể không đi tin tưởng, lão công đang cùng sư tỷ, song tu.

Đa số người cho rằng, song tu là âm dương kết hợp thuật, động ở thân, hoà vào khí, ngưng ở tâm, đồng tu tự nhiên chi tạo hóa.

Cách nói này không có sai, nhưng cũng không hẳn vậy.

Thiên địa pháp tắc, ảo diệu vô biên.

Rất nhiều song tu môn phái Lão tổ đều biết, nước sữa hòa nhau là tiêu đạo.

Thiên mệnh ở chỗ thân, tạo hóa hệ ở tâm, phương là chính giải.

Nói trắng ra, thiên hạ nam nhân nữ nhân nhiều hơn nhiều, dùng pháp thuật đi song tu, chỉ có điều nhiều tận cá nước vui vầy thôi, kung tưng đại đạo.

Chỉ có tương đồng thể chất, lại là một âm một dương giả, phương là trời sinh một đôi. Không cần động ở thân, liền có thể lĩnh ngộ song tu cảnh giới tối cao.

Có thể tình huống như thế quá khó gặp đến, mặc dù là tồn tại, thể chất có thể cao đi nơi nào?

Lúc này Liễu Thiên Nhi nhìn chòng chọc vào Nguyệt Thi Lam, hận đến răng bạc trực dương dương, cũng không dám đi quấy rầy, chỉ được lui về phía sau 20 mét.

'Xi'

Nơi đó có cây, nàng tay ngọc trực tiếp đặt tại thân cây trên, xuân hành giống như ngón tay ngọc, mạnh mẽ rơi vào bên trong.

Đây là đáng sợ đến mức nào Man Hoang chi lực a?

Hơn 10 phút sau.

Vương Dật cùng Nguyệt Thi Lam trên người ánh sao, chậm rãi tản đi.

Bọn hắn đồng thời mở mắt ra, lẫn nhau nhìn chăm chú.

Ai cũng không nói gì.

Mấy qua đi, Nguyệt Thi Lam lần thứ hai nhắm lại đôi mắt đẹp, mặt cười vi vi giương lên.

Vương Dật chăm chú ôm nàng, cúi đầu xuống.

Hai đôi môi, dán ở cùng nhau.

Hết thấy đều là như vậy tự nhiên.

Vương Dật cảm giác đôi phương cặp môi thơm là như vậy mềm mại, như vậy ngọt ngào, như vậy thấp ~ hoạt . .

Hắn cứng rồi, cũng không phải vô liêm sỉ, loại này hưng phấn, là đến từ sâu trong linh hồn.

"Ừm . ."

Nguyệt Thi Lam trước tiên cảm giác được, không kìm lòng được rên rỉ một tiếng, đẹp như tự nhiên, dâng tâm thần người.

Nàng cặp môi thơm, cũng không hừng hực, nhưng ửng có vô hạn mềm mại, thấp ~ hoạt vô tận, có thể đem thế gian cứng rắn nhất vật thể hòa tan.

Thấp, sóng mơ mơ màng màng.

Tĩnh, thiên địa vĩnh hằng.

'Cách cách'

Liễu Thiên Nhi xem tới đây, thực sự không nhìn được, tay ngọc lại hơi dùng sức, trực tiếp đem một đoạn dài thân cây kéo xuống tới rồi.

Nàng ném trong tay đông đông, giờ lên tay ngọc che mặt cười, quay người sang đi.

Nàng thực sự không muốn lại nhìn.

Vương Dật cùng Nguyệt Thi Lam thấp xong sau, cái trán lần thứ hai đụng chạm cùng nhau, lẫn nhau thở gấp vì trùng khí tức.

Tiếng tim đập của bọn họ ở cộng hưởng, tình vĩnh quyết định thế.

Mấy qua đi.

Nguyệt Thi Lam nhẹ nhàng mở đôi mắt đẹp, rù rì nói: "Vương Dật, ta. . . Chỉ vì ngươi chân thành. . ."

Nàng sau khi nói xong, chủ động đưa lên môi thơm.

Vương Dật chăm chú ôm người ngọc, dùng sức đáp lại.

Hai người chìm nổi ở nơi đó, ở thiên địa hòa vào nhau.

...

Mấy ngàn dặm ngoại. . .

Ba vị tiên nữ lẳng không mà hành, các nàng trên người quần áo có chút tổn hại, một bộ mặt mày xám xịt đáng vẻ, nhìn qua vô cùng chật vật.

"Đáng ghét, tức chết Bồn cung."

Tiểu loli vung lên nắm đấm trắng nhỏ nhắn, thờ phỉ phò nói: "Liên kém một chút, liên có thể bắt con kia tao hồ con mòng cua. . ."

Từ Nguyệt nhăn đôi mi thanh tú nói: "Con kia Thiên Hồ thực lực tăng trưởng quá nhanh, ngày hôm nay may là Tam muội đứng lúc tới rồi, chúng ta mới đánh chạy nàng, bằng không hậu quả khó mà lường được. Bắt quả, nàng cực hạn đến cùng ở nơi nào?"

Đại phụ tam cung nghe xong, đồng thời rơi vào trầm mặc.

"Quên đi, đừng nghĩ nàng."

Tiểu loli tâm tình đặc biệt không được, nàng vẫy vẫy tay nhỏ nói: "Chúng ta lên lút về nhà đổi bộ quần áo, lại tắm, đừng làm cho lão công nhìn thấy. . . Há?"

Nàng còn chưa nói hết đây, liền bỗng nhiên sững sờ.

Từ Nguyệt cùng Thẩm Băng cũng cảm giác được, người trước bắt đắc đi lắc lắc đầu: "Xem ra lão công thật sự sốt ruột, dĩ nhiên phục chế Thi Lam thể chất. . ."

"Không đúng, hảo như có vấn đề. . ."

Tiểu loli nhăn đôi mi thanh tú nói: "Hơi thở của bọn họ giao hòa vào nhau, chuyện gì thế này. . .?"

Từ Nguyệt cùng Thẩm Băng liếc mắt nhìn nhau, không nói gì.

"Lê nào. . ."

Tiểu loli trầm ngâm chốc lát, nhất thời vừa giận vừa sợ nói: "Thi Lam cô nàng kia, sẽ không đánh ở chúng ta trước. . ."

"Không thể. . ."

Thẩm Băng trực tiếp đánh gãy nàng, nói: "Thiên Nhi ở phụ cận, bọn hấn không thể. . . Như vậy. . ."

Tiểu loli vừa nghe cũng đứng, nhất thời yên lòng, sau đó cắn răng bạc nói: "Cô nàng chết dẫm kia, Bồn cung đuổi tới cổ tâm cơ biểu đi đánh nhau, người ngược lại trộm đạo phong lưu khoái hoạt lên. . ."

Nàng cũng không để ý chính mình có bao nhiêu chật vật, trực tiếp giơ lên tay nhỏ xé ra hư không, đi vào.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 212: Ý đồ xấu

Trong hư không.

Hai người môi, có chút không muốn tách ra.

Bọn hấn hoàn toàn quên đây là thứ mấy về, chỉ tùy ý bản tâm đi say mê, đi cảm thụ.

"Lão công. . ."

Nguyệt Thi Lam mềm ra ở hán trong lòng, tinh tế khẽ nói, mặt cười trên hiện ra một vết say lòng người đỏ bừng.

"Ừm . ."

Vương Dật mềm nhẹ đáp lại.

Nguyệt Thi Lam cảm giác ngọt ngào chết rồi, dùng sức hướng về trong lòng ngực của hán chen chen, một mặt tiểu hạnh phúc. Đôi mắt đẹp của nàng nửa khép nửa mở, nhẹ giọng nói: "Thật hy vọng, này không phải mộng. . ."

Nàng chính nỉ non đây, chợt im tiếng .

Nguyệt Thi Lam bỗng nhiên choáng váng, không có dấu hiệu nào. Nàng cương ở nơi đó, tiểu nhân vượt trùng càng lớn.

Nhưng thấy phía dưới thâm cò xanh bên trên.

Tiểu loli chẳng biết lúc nào xuất hiện .

Nàng đứng ở nơi đó, một đôi tay nhỏ khuyen ở trước ngực, lạnh lùng nhìn ái đồ, khuôn mặt nhỏ nhắn đáng yêu nặng nề, có chút tiểu đáng sợ.

Hai cung tam cung hầu ở đại phụ bên người, thần sắc phức tạp nhìn sư diệt cùng lão công.

Đúng vào lúc này, Liễu Thiên Nhi đi tới, thấp giọng nói: "Sư bá, sư tôn. . ."

Thảm Băng giờ lên tay ngọc, ngăn cản nàng.

Liễu Thiên Nhi nhất thời im tiếng, yên tĩnh đứng ở sư tôn bên người.

Vào giờ phút này, Nguyệt Thi Lam thật sự hoảng rồi, thân thể yếu kiều bắt đầu run lẩy bẩy.

Vương Dật nhất thời cảm giác được , ôn nhu hỏi: "Làm sao ?"

Nguyệt Thi Lam không có đi trả lời chắc chắn, run rẩy mấy sau, hít một hơi thật sâu, nhẹ giọng nói: "Lão công, buông ra đi. . ."

Vương Dật nhất thời sửng sờ, có chút không phản ứng lại.

"Tùng . . Buông ra ta a. . ."

Nguyệt Thi Lam thấy hán không có phản ứng, có chút tiểu lo lắng , nàng thấy rõ ràng, sư tôn khuôn mặt nhỏ càng trầm .

Vương Dật cảm thấy xuất không đúng, không khỏi nghiêng đầu đi.

Dát? ? ?

Vương mỗ người trong nháy mắt mộng ép.

Nàng . . Các nàng lúc nào trở lại ?

Hán nhất thời có một loại bị bắt gian tại trận cảm giác.

Ngay ở trước mặt lão bà diện cùng các nàng đệ tử thân thiết, chuyện này. . .

Chuyện này thực sự quá hán mẹ lúng túng .

Vương mỗ người thật sự xấu hổ , hán cuống quít buông ra hai tay, khuyen trạng Tinh Hà nhân thể sụp đổ. Mất đi sức mạnh to lớn chống đỡ, hai người trở xuống mặt đất.

"Hi hi. . ."

Tiểu loli bỗng nhiên nở nụ cười, đáng dấp lộ ra một cổ tiểu quái lạ.

"Hắc. . . Lão bà. . ."

Vương mỗ người hướng nàng lúng túng cười cợt, nói: "Các ngươi lúc nào trở lại ?"

"Một hồi lâu đây. . ."

Tiểu loli hướng hán ngọt ngào nở nụ cười, sau đó nhìn về phía ái đồ: "Thi Lam, ngươi cùng Bồn cung đến một tý. . ."

Nàng sau khi nói xong, liền đi hướng tây.

Nguyệt Thi Lam nghe xong, mặt cười nhất thời bạch, nàng cuối cùng nhìn Vương Dật một chút, bước ra thon dài chân ngọc, hướng tiểu loli phương hướng đi đến.

Wương Dật sao ngồi xem? Vội vàng kéo lại nàng tay ngọc.

Nguyệt Thi Lam nhân thể dừng lại thân thể, mặt cười buông xuống, không dám có bất kỳ động tĩnh gì.

Tiểu loli phát hiện, đôi mi thanh tú nhẹ nhàng nhắm lại, nói: "Lão công, hậu cung sự tình, xin người không nên nhúng tay. . ."

Nguyệt Thi Lam không biết mình bị ban cho danh phận, nghe xong thân thể yếu đuối nhất thời run lên, mồ hôi giờ lên mặt cười, nhìn về phía sư tôn.

Liễu Thiên Nhi cũng không biết, nàng cỡ nào thông minh? Nghe được 'Hậu cung' hai chữ sau, đôi mi thanh tú sâu sắc nhắm lại đến rồi.

Wương Dật biết tuyệt không thể để cho Nguyệt Thi Lam theo tiểu loli đi tới. Hắn liền mạng suy nghĩ, tìm kiếm đối sách.

Tiểu loli cùng Thẩm Băng không giống nhau, nàng nhưng là đại phụ. Hậu cung chi chủ lên tiếng, chính mình thật không nên đi nhúng tay.

Đột nhiên, Vương mẫu người trong đầu linh quang lóe lên, nghĩ đến một cái ý đồ xấu.

Hay là, cái biện pháp này, có thể để cho tiểu loli nguôi giận.

Hắn nhất định phải thử một lần.

"Lão công?"

Tiểu loli thấy đối phương nửa ngày không có phản ứng, lần thứ hai kêu một tiếng.

"Khặc. . . Lão bà. . ."

Wương mẫu người có ý ho khan một tiếng, đi đến bên cạnh nàng, ngồi xổm người xuống ha ha cười khúc khích.

Tiểu loli thấy hắn cười đến rất quái lạ, cho rằng là phải cho Nguyệt Thi Lam cầu xin, nói: "Lão công, không quy củ không toa thuốc viên, người thật sự không nên nhúng tay. . ."

"Ha ha. . ."

Wương mẫu người tiếp tục cười, vung lên gương mặt tuần tú, ở nàng đáng yêu tiểu lỗ tai bên nói thầm mấy câu.

"A?"

Tiểu loli nghe xong, thân thể yếu đuối nhất thời run lên, khuôn mặt nhỏ trong nháy mắt đỏ đến mức không được không được.

Nàng lén lút liếc mắt nhìn Nhị muội Tam muội, tu tu hỏi: "Lão công người. . . Người hiện tại đã nghĩ sao? Ta nhượng Nhị muội Tam muội các nàng. . ."

"Không. . ."

Wương mẫu người sâu sắc nhìn nàng, gần từng chữ: "Ta chỉ muốn nhượng người tới làm. . ."

Tiểu loli mặt cười nóng bỏng như lửa, nàng mím mím tiểu cặp môi thơm, trong lòng làm tiểu đầu tranh.

Hậu cung việc đại, có thể lão công sự tình, càng to lớn hơn.

Nàng trong nháy mắt làm ra quyết định.

"Thi Lam. . ."

Tiểu loli nhìn về phía ái đồ.

"Đệ. . . Đệ từ ở. . ."

Nguyệt Thi Lam vội vàng cẩn thận đáp.

"Người ở đây hảo hảo suy nghĩ một chút, chính mình nơi nào sai rồi. . ."

"Vâng. . ."

Nguyệt Thi Lam nhất thời sững sờ, nghe sư tôn ý tứ, là. . . Buông tha chính mình ?

Tiểu loli không lại liếc nhìn nàng một cái, tu e thẹn nói: "Lão công, chúng ta về nhà. . ."

"Ừm. . ."

Vương Dật ôm lấy nàng, đi ra Thiên Thế Giới.

Từ Nguyệt cùng Thẩm Băng liếc mắt nhìn nhau, không có đi theo.

Các nàng tất nhiên là nghe được lão công 'Ý đồ xấu' .

. . .

Phòng ngủ trên giường lớn.

Trời ạ, Vương Dật cùng tiểu loli càng là trần như nhộng nằm ở trên giường, ôm nhau hôn nồng nhiệt.

Thấp là sóng mơ mơ màng màng, một đời thần tăng ở trắng nõn Ngũ Chi sơn gào thét mệnh mông, thế muốn gắng chống đối đến cùng.

Làm sao. . .

Nó cuối cùng thất bại .

"A. . ."

Trong nháy mắt, một luồng điện lưu từ lòng bàn chân xông thẳng đỉnh đầu, Vương Dật gầm nhẹ một tiếng, dùng sức hôn trong lòng tiểu yêu tinh.

"Ừm. . ."

Tiểu loli nhất thời cảm thấy thân thể bị từng luồng từng luồng nóng bỏng sờ xối, không nhịn được rên rỉ một tiếng, tay nhỏ động tác cũng không dám đi đỉnh chỉ.

Bọn hấn tiếp tục thấp, sớm đã quên thiên địa là là vật gì.

Mấy phần sau, rời môi.

Hai người ôm nhau ở trên giường, nghe lẫn nhau tiếng tim đập.

Tiểu loli nghỉ ngơi chốc lát, lấy ra khăn tay, cho Vương Dật cẩn thận lau chùi, ôn nhu nói: "Lão công, ta đi tắm. . ."

"Ân, ta chờ ngươi trở lại, muốn nhiều hơn nữa ôm ngươi một cái. . ."

Vương mỗ người sợ nàng đi Thiên Thế Giới gây sự với Nguyệt Thi Lam, như vậy nỗi khổ tâm của chính mình liền uống phí .

Ach, cũng không thể hoàn toàn nói như vậy, thật sự rất thoải mái. . .

"Biết rồi. . ."

Tiểu loli ở Vương Dật trên môi tăng tăng vừa hôn, cười ngọt ngào đi tới.

"Hô. . ."

Vương Dật thở một hơi, yên tâm. Hấn quen thuộc nắm quá điện thoại di động, mở ra.

"Hả?"

Nhìn thấy trên màn ảnh con số, hấn nhất thời sững sờ.

12 cái chưa kể đó điện?

3 cái tin nhắn.

"Ai đánh đến ?"

Vương Dật không để ý đến tin nhắn, mà là mở ra trò chuyện ghi chép, thấy hết thấy dãy số đều là Giang Tuyết Tinh.

"Nàng làm cái gì?"

Hắn lẩm bẩm một câu, không muốn đi để ý tới.

'Vù'

Ai nghĩ, Giang Tuyết Tinh đệ 13 cái điện báo, đến rồi.

Bởi Từ Nguyệt quan hệ, Vương Dật do dự chốc lát, cuối cùng vẫn là nhận.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 213: Sư bá quản

"Người làm gì thế không tiếp điện thoại ta?"

Điện thoại bên kia Giang đại tiểu thư thờ phỉ phò, âm thanh còn mang có từng tia từng tia tiểu oan ức.

"Chuyện gì? Nói đi. . ."

Vương Dật không muốn cùng nàng dây dưa quá nhiều, bình thần hỏi.

"Người. . . Người. . . , Vương Dật, người làm sao có thể như vậy? , ô. . ."

Trong điện thoại Giang Tuyết Tinh cảm thấy xuất hân lạnh lùng, không chỉ có vừa xấu hổ vừa tức giận, lại khóc lên đến rồi, như là chịu thiên đại oan ức.

"Người khóc cái gì?"

Vương Dật nhất thời có chút ngẩn ngang .

"Ta không muốn để ý đến người. . ."

Giang Tuyết Tinh riu rít nước nỡ, nước nỡ nói: "Từ Nguyệt tỷ tỷ đâu? Ta tìm Từ Nguyệt tỷ tỷ. . ."

Vương Dật càng nghe càng bị hồ đồ rồi: "Người tìm nàng làm cái gì?"

"Không cần người quan tâm, người nhường Từ Nguyệt tỷ tỷ nghe điện thoại, ô. . ."

Giang Tuyết Tinh càng nói càng thương tâm, tiếng khóc căn bản dừng không được đến.

Đúng vào lúc này.

"Lão công, ai gọi điện thoại tới?"

Tiểu loli khoác hồng nhạ khăn tắm đi vào phòng ngủ, nàng sát ướt nhẹp mái tóc, mặt cười trên dư vị vẫn chưa hoàn toàn đánh tan.

Trong điện thoại Giang Tuyết Tinh nghe được , tiếng khóc thấp rất nhiều, nhưng vẫn như cũ khóc rung rúc.

"Là Giang Tuyết Tinh, nàng tìm Nguyệt Nhi. . ."

Vương Dật ăn ngay nói thật, cho rằng không cần thiết đi ẩn giấu.

Tiểu loli nghe xong, e thẹn đem khăn tắm cởi xuống, trắng nõn phát quang thân thể hoàn toàn hiện ra ở lão công trước mặt.

Nàng như một cái tiểu con lươn trượt vào Vương Dật trong lòng.

Vương Dật cảm giác trong lòng một mảnh hoạt ấm, trong lòng nhất thời rung động, phía dưới càng lần thứ hai cứng rồi.

Thực sự là đáng sợ tuổi trẻ a. . .

Tiểu loli nhất thời cảm giác được , mặt cười lại là một đờ, cái lưỡi thom tho liếm liếm béo mập môi, này đẹp đẽ đáng đáp quả thực mê người chết.

Nàng ở lão công trên môi ướt một tý, nhưng không có lại trêu chọc một đời thần tăng, mà là hướng đối phương đuổi ra tay nhỏ.

Vương Dật làm sao không hiểu? Đưa điện thoại di động giao cho nàng.

Tiểu loli sau khi nhận lấy, bỗng nhiên đuổi ra cái lưỡi nhỏ, liếm một tý Vương Dật bộ ngực ma văn, sau đó đối với điện thoại di động nhẹ giọng nói: "Ta là Sư Phi Yên. . ."

"Tê. . ."

Vương Dật cảm giác bộ ngực một thấp, lại hoạt lại dương đặc biệt tiêu hồn, không khỏi nhẹ khẽ hít một cái khí lạnh.

Tiểu yêu tinh này, thực sự là quá nghịch ngợm .

"Sư bá. . ."

Trong điện thoại Giang Tuyết Tinh nghe được âm thanh sau, nức nở nói: "Ta tìm Tử Nguyệt tỷ tỷ. . ."

"Tử Nguyệt không ở, có chuyện gì nói với ta đi. . ."

Tiểu loli sau khi nói xong, lại là ở lão công trước ngực liếm một tý.

Một đời thần tăng phóng lên trời, thật sự Niết Bàn sống lại .

Vương Dật trong lòng đại khí, ám đến người cô nàng này, gọi điện thoại cũng không thành thật. Hắn đưa tay ra, ở nàng non mềm cái mông nhỏ trên nhẹ nhàng sờ một cái.

Tiểu loli bị bầm sau, cặp môi thom nhất thời một tấm, nhưng là chưa dám kêu kêu thành tiếng, nàng nhìn về phía lão công, miệng nhỏ nhẹ nhàng mân mê đến rồi.

Sau một khắc.

Trời ạ, nàng dĩ nhiên giờ lên óng ánh trắng nõn bàn chân nhỏ, nhẹ nhàng giẫm lên một đời thần tăng lóc sáng 'Đỉnh đầu' .

Vương mỗ người ngu nhân trong nháy mắt trợn lên tròn trịa, trực tiếp không xong rồi.

Hắn lỗ mũi trong nháy mắt no đến mức đặc biệt lớn, đáng đáp đáng sợ đến cực điểm.

Tiểu loli thấy sau, cảm giác rất thú vị, kê kê cười khẽ, chậm rãi trượt đi bàn chân nhỏ.

Vương mỗ người cảm giác diện sắp nổ tung , hắn dùng sức ôm tiểu loli, gương mặt tuấn tú ứa đến đỏ chót.

Lão bà, người còn tiếp tục như vậy, ta thật sự hội không nhìn được. . .

Đúng vào lúc này. . .

"Người nói cái gì?"

Đột nhiên, tiểu loli đình chỉ nghịch ngợm cử động, nàng bỗng nhiên ngồi dậy thân thể yêu kiều, lạnh giọng hỏi: "Ai quyết định?"

Này biến số quá kinh người , Vương mỗ người nhất thời sững sờ, mờ mịt nhìn nàng.

Tiểu loli nhăn đôi mi thanh tú, tiếp tục lắng nghe điện thoại, không nhiều một lúc nói: "Việc này không cần nói với Tử Nguyệt, Bồn cung liền có thể vì người làm chủ, tiệc rượu vào lúc nào?"

Trong điện thoại Giang Tuyết Tinh nói ra thời gian.

Tiểu loli gật gù, nói: "Người không cần lo lắng, sư bá quản. . ."

Nàng rất an ủi đối phương vài câu, cúp điện thoại.

Vương mỗ người đàn độn hỏi: "Xảy ra chuyện gì ?"

Tiểu loli lần thứ hai đổ vào hắn trong lòng, nói: "Tuyết Tinh người nhà, chủ nhật vì nàng tổ chức lễ đính hôn, nghe nói mời toàn bộ Tùng Sơn danh lưu trước đi tham gia. . ."

"Ồ. . ."

Vương Dật nghe xong, trầm mặc chốc lát, hỏi: "Này cùng chúng ta có quan hệ gì? Ngươi vì sao phải giúp nàng làm chủ?"

"Cái gì?"

Tiểu loli nhất thời ngẩn ngơ, giờ lên tiểu mặt cười, nhìn về phía đối phương: "Lão công, nàng nhưng là ngươi đời này mối tình đầu a. . ."

"Ha ha. . ."

Vương Dật lắc đầu nở nụ cười, không muốn đi nói ra chân tướng, nhẹ giọng nói: "Đó là Giang Tuyết Tinh việc nhà, ngươi không cần lo. . ."

Tiểu loli nghe xong, nhất thời lộ làm ra một bộ vẻ khó mà tin nổi.

Nàng thật sự không hiểu, Vương Dật nghe được tin tức này sau, vì sao không phản nộ? Vì sao không để cho mình nhúng tay?

"Không được, ta nhất định phải quản. . ."

Tiểu loli trầm mặc chốc lát, nói: "Giang Tuyết Tinh là Nhị muội đồ đệ, ta là hậu cung chi chủ, nhất định phải vì nàng ra mặt."

Cái gì lung ta lung tung ?

Vương Dật nghe xong nhất thời không nói gì, hỏi: "Ngươi muốn làm sao quản?"

"Tất nhiên là đem cái kia lễ đính hôn quấy tung, hậu cung trong nữ nhân, há lại là những cái kia phạm phu có thể chia sẻ?"

Tiểu loli chuyện đương nhiên nói.

Cái gì?

Vương Dật nghe xong thật sự nghe choáng váng.

Lão bà, ngươi đang nói cái gì quý a?

"Chúng ta trải qua biệt ly, lại không thể đi tới đồng thời. . ."

Hắn bắt đầu dĩ lắc lắc đầu.

"Nếu thất sủng, cho cái danh phận cũng chính là, nhưng không thể thả mặc cho, hậu cung có hậu cung quy củ. . ."

Tiểu loli không nhanh không chậm nói.

Vương Dật nghe xong, không chỉ có nặn nặn mi tâm, cảm giác não nhân thật sự rất đau.

"Lão bà, chuyện này ngươi không nên đi quản. . ."

Hắn hít một hơi thật sâu, nói: "Lão công không có đùa giỡn."

Tiểu loli nhất thời ngẩn ngơ, mờ mịt nhìn hắn, nói không ra lời.

Nàng năng lực nhìn ra, đối phương là thật lòng.

"Phi Yên biết rồi. . ."

Lão công, tiểu loli không dám đi làm trái, nàng nhẹ giọng nói: "Nhưng ta nhất định phải nói cho Nhị muội, Giang Tuyết Tinh dù sao cũng là nàng đệ tử."

Vương Dật nghe xong gật gật đầu.

"Ta hiện tại liền đi tìm nàng. . ."

Tiểu loli từ trong lồng ngực của hắn bò lên, xuyên qua kiện quần áo mới, đi đến Thiên Thế Giới trong.

Vương Dật phiến muộn nhìn trần nhà, bắt đầu dĩ cười khổ: "Bầu không khí toàn không còn, này tính là gì sự tình?"

Hơn 10 phút sau.

'Vù'

Phòng khách truyền đến kêu khẽ, có người đi ra.

"Lão công, ta đi tắm, ngươi chờ ta một chút. . ."

Từ Nguyệt nhẹ giọng nói, nàng âm thanh có chứa một phần ngưng ngừng, nghe vào càng thêm mê người.

"Được. . ."

Vương Dật không có suy nghĩ nhiều, ôn nhu đi đáp lại.

Mấy phút trong sau. . .

Từ Nguyệt đi vào phòng ngủ, nàng trải qua đổi hảo quần áo mới, không có như tiểu loli như vậy khoác khăn tắm.

Nàng sau khi đi vào, cũng không nói gì, trực tiếp lên lầu công giường.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 214: Trả lại

"Sur đệ. . ."

Từ Nguyệt nhẹ kêu một tiếng, nằm nhoài nhập hấn trong lòng.

Hương Ngọc nhập hoài mẫn đình hương.

Vương mỗ người bị gọi đến xương đều tê , giờ lên hai tay, ôm sát trong lòng xinh đẹp.

Từ Nguyệt giờ lên vô cùng mịn màng mặt cười, hôn lên lão công môi.

Một phen sống mơ mơ màng màng thấp sau.

Xinh đẹp sư tỷ dời cặp môi thom, nằm nhoài lão công bộ ngực, nhẹ giọng thở hổn hển. . .

Vương Dật hai tay, ở nàng trắng mịn phần bôi nhẹ nhàng phủ thức, trong lòng hoàn toàn yên tĩnh.

Cái cảm giác này, thật sự rất tốt.

"Sur đệ. . ."

Từ Nguyệt tiếng thở dốc vững vàng một chút, nhẹ giọng nói: "Sư tỷ cầu ngươi sự kiện."

Hả?

Vương Dật nhất thời sửng sò, có chút bật cười nói: "Sư tỷ sự tình, sư đệ dù như thế nào cũng sẽ làm được."

Từ Nguyệt nghe xong, phương tâm bay lên một cỗ tiểu ngọt ngào, lại chủ động thom lão công một tý, tiếng cười nói: "Tuyệt Tình là ta đệ tử, chuyện của nàng, sư tỷ phải đi quản. . ."

"Cái gì?"

Vương mỗ người nhất thời nghe mòng ép.

Khá lắm, không trách nàng như thế chủ động, hóa ra là nhân vì cái này?

Vương Dật thấy đôi phương trong con ngươi xinh đẹp tràn ngập tiểu chờ mong, nhẹ nhàng thở dài, nói: "Giang Tuyệt Tình đã cùng người khác đính hôn. . ."

"Nha đầu kia không muốn, bằng không sẽ không gọi điện thoại hướng về ta cầu viện. . ."

Từ Nguyệt sắc sắc nhìn chăm chú lão công, nhẹ giọng nói.

Vương Dật nhìn nàng bảo thạch giống như đôi mắt đẹp, thật sự không đành lòng đi từ chối. Hắn trầm mặc chốc lát, gật đầu bất đắc dĩ: "Được rồi. . ."

"Sur đệ, người thật tốt. . ."

Từ Nguyệt duyên dáng gọi to một tiếng, lần thứ hai đưa lên môi thơm.

Hơn một phút đồng hồ sau, rồi môi. . .

Vương mỗ người hôn nàng trắng mịn thùy tai, mặt đỏ tới mang tai gằm nhẹ: "Sur tỷ, người có phải là cũng biểu thị một tỷ?"

Thở gấp trong Từ Nguyệt nhẹ nhàng ngẩn ngơ, bao hàm tu sân lờm hắn một cái, trắng nõn hàm răng khẽ cắn cặp môi thơm, mò xuống tay ngọc.

Một đời thần tăng, lần thứ hai bị bắt.

"Tê. . ."

Vương Dật thân thể run lên, thoải mái rên rỉ một tiếng, dùng sức hôn hướng về nàng.

Sau đó, tất nhiên là mãn đình ý xuân.

Không biết qua bao lâu bao lâu, tựa hồ là một đời như vậy cừu viễn.

Từ Nguyệt trên người dính đầy những cái kia tà ác đông đông, nàng e thẹn rơi xuống lão công giường, chạy trốn tới phòng rửa tay đi tới.

Quần áo cũng bạch thay đổi, nhất định phải tẩy.

. . .

Từ Nguyệt sau khi tắm xong, đi đến Thiên Thế Giới.

Vương Dật không có theo, hắn đang suy nghĩ chủ nhật sự tình.

Giang Tuyệt Tình tiệc cưới ở Thánh Đức trang viên, nơi đó khá xa, đánh xe không quá hiện thực.

Đương nhiên, hoàn toàn có thể để cho tiên nữ lão bà xé ra một phương hư không, có thể vậy cũng quá chương mất chút, không thích hợp.

"Xem ra ngày mai muốn mua chiếc xe đi tới. . ."

Vương Dật lăm lăm cầm điện thoại di động lên, chuẩn bị cho Ngụy Đào đi điện thoại, hỏi một chút lái bản sự tình.

"Hả? Ai tới tin nhắn?"

Hắn bỗng nhiên chú ý tới này ba cái chưa đọc tin tức.

Trong đó một cái là ngân hàng khách phục phát tới, mặt khác hai cái là một cái số xa lạ.

Vương Dật mở ra phía dưới cùng một cái: Người lúc nào có thời gian, bất cứ lúc nào liên lạc với ta, đi công việc công ty giao tiếp.

"Này cái gì quý?"

Vương Dật lăm lăm một câu, cất bỏ, mở ra mặt trên cái kia: Trải qua xác nhận người thẻ ngân hàng hào, Đình gia có thể vận dụng tài chính liền nhiều như vậy, còn lại, đi làm xí nghiệp pháp nhân sang tên chuyển nhượng.

"Hả?"

Vương Dật xem tới đây, lông mày nhất thời vừa nhíu, mở ra cái kia ngân hàng phát tới tin nhắn, nhìn tới điện viết: Tôn kính Vương Dật tiên sinh, ngài tài khoản tự hợp vào nhân dân tệ 3700000000. 00 nguyên, có thể dùng ngay trông làm 3798670076. 56 nguyên."

37 ức?

Vương Dật trong lòng cả kinh.

Hắn trầm ngâm chốc lát, bấm cú điện thoại kia.

Đối phương rất nhanh nhận: "Ta là Đinh Quảng Nhiên. . ."

Vương Dật trầm giọng hỏi: "Ngươi có ý gì?"

Đinh Quảng Nhiên: "Đinh mỗ làm sai, hi vọng có thể cứu lại một ít, được lượng giải. . ."

Vương Dật nghe xong trầm mặc không nói.

Đinh Quảng Nhiên cũng không nói gì, yên tĩnh chờ đợi.

Vương Dật đang nghĩ, mình đã đem Đinh gia đi vì bình địa, không cần thiết đi đuổi tận giết tuyệt.

"Chuyện đã qua, liền coi như. . ."

Hắn chậm rãi nói.

"Như vậy, đa tạ Vương công tử hậu đức chi tâm, Đinh mỗ này liền đem danh nghĩa xí nghiệp sang tên. . ."

Đinh quang nhiên nghe xong vội vàng nói, âm thanh mang theo một chút kích động.

"Không cần. . ."

Vương Dật lắc đầu từ chối, cha cùng mẹ đi chu du thế giới, xem ra là vô tâm lại đi kinh doanh xí nghiệp. Hắn hiện tại một lòng một dạ tăng cao thực lực, đối với kiếm tiền căn bản không có hứng thú.

"Như vậy sao được? Đem đó người cứu Đinh mỗ một gia lão tiểu, về tình về lý, Đinh mỗ cũng phải. . ."

"Dễ như ăn cháo mà thôi."

Vương Dật đánh gãy hắn, nói: "Cứ như vậy đi, ta còn có việc, trước tiên cúp máy."

Hắn cúp điện thoại sau, cho Ngụy Đào truyền bá đã qua, đối phương nhưng là tắt máy trạng thái.

"Thảo! Cái tên này làm gì chứ?"

Vương Dật nhất thời chửi bới liên tục.

Không có lái bản, chính mình căn bản mua không được xe a.

Làm sao bây giờ?

Đột nhiên, Vương Dật trong đầu linh quang lóe lên, nhớ tới nhất nhân.

Hắn lần thứ hai bấm Đinh Quảng Nhiên điện thoại: "Ngươi nếu có tâm, liền đưa ta chiếc xe hảo, tốt nhất là dài hơn bản. . ."

. . .

Buổi chiều 6 điểm, các tiên nữ cùng đệ tử từ Thiên Thế Giới đi ra.

Vương Dật trải qua làm tốt cơm, mấy người ngồi ở trước bàn cơm cùng đi ăn tối.

Sau khi ăn xong, Liễu Thiên Nhi cùng Nguyệt Thi Lam ở sô pha nơi cùng các tiên nữ trò chuyện, mãi cho đến 8 điểm 30 phân, cũng không có rời đi ý tứ.

Vương Dật ngồi ở sô pha một góc xem ti vi, thỉnh thoảng nhìn về phía các nàng, trong lòng cân nhắc: Nhất định phải thay cái căn phòng lớn.

10 điểm 20 phân.

Nguyệt Thi Lam xem thời gian quá muộn, chủ động nói: "Ta. . . Về nhà trước. . ."

Nàng âm thanh, tiết lộ không muốn.

"Muộn như vậy, đừng đi. . ."

Vương Dật nghe xong, không nhịn được mở miệng nói.

Nguyệt Thi Lam đầu tiên là ngẩn ngơ, sau đó vừa mừng vừa sợ nhìn về phía tiểu loli.

Tiểu loli cong lên cái miệng nhỏ nói: "Xem ta làm gì? Lão công nếu mở miệng, cũng đừng đi rồi. . ."

"Phải!"

Nguyệt Thi Lam gấp vôi vàng gặt đầu.

Vương Dật nhẹ nhàng nở nụ cười, bỗng nhiên chạm được một tia u oán ánh mắt, nhưng là Liễu Thiên Nhi phát sinh.

Hắn lúng túng ho khan một tiếng, nói: "Thiên Nhi cũng đừng đi. . ."

Liền như vậy, các nàng đều lưu lại.

Một đêm qua đi.

Sáng sớm ngày thứ hai, các tiên nữ mang theo đệ tử tiến vào Thiên Thế Giới. Trầm Nguyệt Hi không có đến, nói trong nhà có sự tình.

Vương Dật không có cùng các nàng đi vào, hắn đang đợi Đinh Quảng Nhiên xe.

10 điểm chính, xe đưa đến, là một chiếc dài hơn bản Bentley mộ thượng. Xe này không rẻ, mấy triệu đáng về.

Đưa xe chính là bạch bào lão đại, hắn ánh mắt phức tạp đệ lên xe chìa khoá.

Vương Dật thân nhiên tiếp nhận, không nói thêm gì.

Buổi tối.

Mấy người sau khi cơm nước xong, đồng thời xem ti vi. Liễu Thiên Nhi cùng Nguyệt Thi Lam vẫn chưa về rồi đi, các tiên nữ cũng không nói gì.

Hết thấy đều là như vậy tự nhiên.

Lại là một đêm đã qua.

Ngày hôm nay, là chủ nhật, Giang gia đặt tại lễ đính hôn tháng ngày.

Vương Dật mặc nhân nhĩ y phục, cầm lấy trên bàn chìa khoá, nói: "Ta ở dưới lầu chờ các ngươi. . ."

Hắn sau khi nói xong, đi ra khỏi nhà.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 215: Chặn đường giả

Vương Dật trụ tiểu khu không có bãi đậu xe, chiếc kia màu xám bạc Bentley liền đình chỉ hàng hiên trước chéch, nhìn qua đặc biệt dễ thấy.

Lúc này, có rất nhiều láng giềng láng giềng vây quanh ở Bentley trước, ngó dáo dác, nghị luận sôi nổi.

"Hắn Nhị thẩm, này lượng 'Byd' sao lớn như vậy a? Ta chưa từng thấy lý. . ."

Một cái bác gái hướng về một cái khác bác gái thán tiếng liên tục.

"Ngươi có thể ở miệng chứ."

Cái kia Nhị thẩm trực tiếp kinh ngạc, thấy những người khác đồn dập cười trộm, biết ném đại nhân, vôi vàng lôi kéo nàng đào tẩu.

Vương Dật lắc đầu bật cười, khởi động xe.

Láng giềng môn thấy chủ xe đến rồi, đồng thời nhìn về phía hắn, đồn dập lộ ra khác nhau ánh mắt.

Vương Dật trái tim nhỏ rất cường đại, hướng bọn hắn mỉm cười gật đầu.

Vô hình trang bức đặc biệt đáng sợ.

Những cái kia người đồng thời sững sờ, không tốt đợi tiếp nữa, nhìn nhau rời đi .

Vương Dật sờ sờ toả sáng thân xe: "Rất tốt xe. . ."

Không nhiều một lúc, các tiên nữ hạ xuống .

"Thật là đẹp xe a. . ."

Tiểu loli nhất thời duyên dáng gọi to một tiếng.

Vương Dật vì các nàng sau khi mở ra cửa xe, khẽ cười nói: "Không thời gian giải thích , mau lên xe. . ."

Các tiên nữ dồn dập sững sờ, đều là không có nghe hiểu, một mặt mê man lên Bentley.

Không gian bên trong rất lớn, các nàng sau khi đi vào, chỉ chiếm tiêu một nửa vị trí.

Vương Dật ngồi ở chỗ ngồi lái xe trên, làm cho các nàng ba đai an toàn buộc chặt, sau đó khởi động xe, hành hương đức trang viên mở ra.

Xuất Tùng Sơn thị, phía trước là một mảnh rừng rậm đại đạo.

Vương Dật ngồi ở phía trước lái xe, mặt sau năm cái mỹ nữ lú ra lú rú nói cái liên tục, thỉnh thoảng phát sinh xào oanh bình thường yêu kiều.

Vương Dật nhìn lùi lại bóng cây, gửi cho các nàng giọng nói, rất là tâm thần sáng khoái, cảm giác tất cả mọi thứ ở hiện tại lại như giống như nằm mơ.

"Ồ?"

Đột nhiên, tiểu loli bái ở bên trong cửa sổ xe trên, kỳ quái nói: "Nơi đó có người ở đánh nhau đây."

Còn lại người nghe xong, nhìn về phía cái hướng kia —— Bắc Giao Lâm Hải.

Vương Dật nhìn thấy, ngàn mét ngoại Lâm Hải đỉnh, ngơ ngợ hiện lên vô số bóng người.

"Là cái kia Lý Chấn Hiên, đối thủ hắn. . . Hảo như là cùng lão công đánh qua một chiếc Hoa Thiếu Đình."

Thảm Băng nhẹ giọng nói.

Vương Dật trong lòng hiếu kỳ, hắn không có các lão bà bản lĩnh, hỏi: "Hai người bọn họ ai chiếm thượng phong?"

"Sàn sàn nhau đây. . ."

Tiểu loli đối với Lý Chấn Hiên ấn tượng không được, ngây thơ nói: "Thật hy vọng hắn bị đánh thảm một ít."

"Ha ha. . ."

Vương Dật nghe xong, không nhịn được thất cười ra tiếng. Hắn không có dừng lại, mà là tiếp tục về phía trước cầm lái.

Mấy phần sau. . .

"Hừ, không biết tự lượng sức mình!"

Đột nhiên, tiểu loli đôi mi thanh tú vừa nhíu, lạnh lùng nói.

"Một ít Luyện Khí hậu kỳ bột phần mà thôi, cũng dám đối với chúng ta lên tâm tư? Ha ha. . ."

Thảm Băng ở bên cười gằn.

Từ Nguyệt không nói gì, mặt cười vô cùng bình tĩnh.

Nguyệt Thi Lam nghe xong một mảnh mờ mịt, Liễu Thiên Nhi nhưng thấp giọng nói: "Một lúc ta đi giải quyết bọn hắn."

Thảm Băng nghe xong gật gật đầu.

Tài xế Vương mở người trực tiếp nghe mộng ép, hỏi: "Các người đang nói cái gì?"

Tiểu loli nói: "Này phiền Lâm Hải hạ xuống 3 người, hướng chúng ta xông lại."

"Cái gì?"

Vương Dật hơi nhướng mày, hần phản ứng cực nhanh, nhất thời nghĩ đến đối phương là trùng chiếc xe này đến.

Thông qua đối với cỗ vũ thể gia hiểu rõ, Vương Dật biết bọn hần cũng không thiếu tiền, một chiếc Bentley không đáng kể chút nào.

Vì lẽ đó, đối phương hần là hướng về phía chiếc xe này chủ nhân đến.

Vương Dật rất nhanh nghĩ đến, đến người nói không chắc chính là xin mời Lư Thần Long ám sát Đinh gia mạc hậu giả.

"Lão công, dừng lại đi, bị tam con ruồi đuổi theo thực sự đáng ghét."

Tiểu loli ngây thơ đạo.

Vương Dật gật gật đầu, ở ven đường ngừng lại.

Mấy qua đi, phía trên bóng đen lấp lóe, ba trung niên nhân kết thúc ở trước xe 10 mét.

Bọn hần nhìn qua có 40 đến tuổi, một thân áo xanh, trung khí mười phần.

Đây là ba tên cường giả, tu vi tuyệt không thấp hơn Lư Thần Long, là trong truyền thuyết cường giả thần cấp.

"Trên xe nhưng là Đinh Quảng Nhiên?"

Một người trong đó lạnh lùng nói.

Vương Dật nghe xong, biết chính mình đoán không lầm, đối phương là hướng về phía Đinh gia đến.

Hần nhìn chằm chằm ba người, gương mặt tuần tú vì chếch, nói: "Thiên Nhi không muốn ra tay, ta đi đối phó bọn hần. . ."

Nguyên lai, ngày hôm trước hần cùng Nguyệt Thi Lam song tu sau, cảm giác mình thực lực tăng mạnh, trước mặt ba người, nhìn qua cũng không đáng sợ.

Các tiên nữ nghe xong, không có đi ngăn cản. Tiểu loli đi tới hần phía sau, dịu dàng nói: "Này lão công chú ý an toàn, hôn nhẹ. . ."

Vương Dật quay đầu đi, cùng với nàng ướt một tý, sau đó mở cửa xuống xe.

Ba trung niên nhân thấy xe bên trên xuống tới học sinh, dồn dập sững sờ.

Một người trong đó quay về xe Bentley quát lên: "Đinh Quảng Nhiên, ngươi làm cái gì? Biết chúng ta là ai sao?"

"Ha ha. . ."

Vương Dật nở nụ cười, mày kiếm nhưng là dựng đứng.

'Xi'

Đột nhiên, thân thể hần hóa thành một mảnh tàn ảnh, hướng ba người xông thẳng mà đi.

"Hà?"

"Cái gì?"

"Thật can đảm. . ."

Ba người cảm thấy hoa mắt, Vương Dật liền đã gần kề gần, không chỉ có vừa giận vừa sợ, dồn dập hét lớn.

Trong đó thân thể run lên, thác chương ở thiên, hướng về Vương Dật Thiên Linh lôi đình chém xuống.

"Kháng Long Hữu Hối. . ."

Vương Dật hét lớn một tiếng, tất hướng lên trên sáng ngời.

'Gào'

Một cái mười mấy mét màu vàng Long ảnh phóng lên trời.

'Oành. . '

Trong phút chốc, ra tay trung niên nam tử toàn thân chấn động mạnh, thân thể trực tiếp bị Cự Long trùng ly mà lên.

"Hả?"

"Không thể. . ."

Còn lại hai người dồn dập kinh hãi, bọn hắn phản ứng rất nhanh, vội vàng vung tay vung chưởng, hướng Vương Dật tả hữu giáp công.

"Hắc. . ."

Vương Dật vai từng sóng đạn run, hai tay bình triển, hướng về hai bên phải trái quán quanh mà đi. Hắn trong nháy mắt chạm được sự công kích của đối phương, nhưng chưa cường tiếp, mà là ở biên giới triêm dính liền theo, mượn lực dẫn dắt.

Vô thượng Thái Cực pháp —— hắn chỉ núi đá, có thể công ngọc.

Trong nháy mắt tiếp theo.

'Oanh '

Tay của hai người chưởng, trong nháy mắt va chạm vào nhau, bắn ra tiếng vang ầm ầm.

Bọn hắn thân thể chấn động mạnh, đồng thời bị người mình công kích đánh bay .

"Hô. . ."

Vương Dật nhẹ nhàng thổ nạp, hai tay tự nhiên buông xuống bên hông hai bên, vẫn chưa truy kích.

Ba người ổn định thân hình sau, một mặt khiếp sợ nhìn hắn.

Thiên, cái tên này là ai? Niên cấp nhẹ nhàng thực lực liên khủng bố như vậy? Đỉnh gia ở Cổ Võ Giới chỉ có thể coi là một cái tiểu tộc, không thể có cường giả loại này xuất hiện.

Không, mặc dù là gia tộc lớn, cũng không có bậc này yêu nghiệt a.

Tuổi tác của hắn nhìn qua cùng thập đại thiên kiều kém không được rất nhiều, nhưng mạnh hơn mấy lần không thôi.

Kỳ quái nhất chính là, đối với trên người một điểm cổ võ giả khí tức đều không có, tại sao?

Ba người thật sự bị hồ đồ rồi, sững sờ ở nơi đó.

Một người trong đó hít một hơi thật sâu, nhìn Vương Dật, từng chữ từng câu hỏi: "Người là ai?"

"Hắc. . ."

Vương Dật lại là nở nụ cười, nhưng không có trả lời chắc chắn, dưới chân bỗng nhiên một điểm, hướng về đối phương xông thẳng mà đi.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 216: Nơi này, là Tùng Sơn

"Khốn nạn. . ."

Nam tử thấy hắn vọt tới, mắt hồ nhất thời trừng, rộng to ở thiên, hai tay bỗng nhiên nắm lên.

'Hồng '

Trong phút chốc, một luồng chất phác thanh khí từ trên người hấn phun ra nuốt vào mà xuất. Cương phong đột nhiên nổi lên bốn phía, khí thế dọa người.

"Hồng . . "

"Uổng . . "

Hai người khác cũng là đòn dập thét dài, đồng thời thôi thúc mạnh nhất thực lực.

"Long hoặc ở yên. . . "

Vương Dật trong nháy mắt xông đến, trực tiếp đánh ra Du Long chương, lấy hướng về đối phương mặt.

"Vô tướng thần quyền."

Nam tử vung tay vung quyền, đón đánh bất thể Phong Vân.

'Oành '

To lớn tiếng va chạm bắn ra, hai người toàn thân chấn động mạnh, từng người lui nhanh.

"Cũng không tệ lắm, trở lại . . "

Vương Dật ổn định thân hình, vẫy vẫy bàn tay, cười gần lần thứ hai xông lên.

"Người muốn chết. . . "

"Thần quyền ngập đầu. . . "

Hai người khác chợt quát một tiếng, vung quyền thành phong, tả hữu công trên.

"Hắc. . . "

Vương Dật thấy sau, khoe miệng không khỏi cong lên, chân phải mãnh điểm mặt đất, nhắm phía tả phương nam tử.

"Cho ta quỳ xuống."

Tả phương nam tử hét lớn một tiếng, song quyền từ trên xuống dưới, hướng Vương Dật hai vai lôi đình nổ xuống.

Vương Dật nhanh chóng giơ lên hai tay, ở trước ngực quán quanh ôm cầu, lấy ý dẫn khí.

'Xi xi. . '

Trong phút chốc, hai tay hấn xuất hiện một đoàn vệt trắng, hàn khí lẫn lộn.

"Băng bạch phong thiên."

Vương Dật trong mắt ánh bạc lóe lên, song chương đẩy ngang, lấy ra đoàn kia vệt trắng.

'Oành '

To lớn tiếng va chạm xuất hiện lần nữa, hai người toàn thân chấn động mạnh, nhưng chưa lui về phía sau, song song dừng lại ở đó.

Người cường giả kia dĩ nhiên không thể chuyển động, trên người kết liễu một tầng mỏng manh băng sương, hấn một mặt sợ hãi nói: "Băng hàn thần quyền? Người là Tùng Giang người của Lưu gia?"

Lúc này Vương Dật sắc mặt hơi trắng bệch, hấn chưa hề trả lời, thân thể bỗng nhiên phóng lên trời, trong nháy mắt tránh thoát phía sau một người khác cường giả công kích.

Vương Dật lẳng không phiên được, ở mấy mét ngoại kết thúc.

Cường giả nghiêng người sang đến, lần thứ hai xông lên.

Vương Dật song chương tách ra, thẳng nghênh mà đi.

Trong nháy mắt.

Này một chỗ bóng người lừng lơ bay, gằm lên liên tục, không ngừng nghỉ. Giữa hư không, có thanh ảnh lâm thế, có Phi Long Tại Thiên.

Chương phong quyền ảnh, nói liền không dứt.

Cùng lúc đó, xe Bentley trong.

Tiểu loli đang tập trung tinh thần xem lão công đánh nhau đây, đôi mi thanh tú bỗng nhiên vừa nhíu, nghiêng đi mặt cười, bất mãn lắm lắm "Sao lại tới nữa rồi 20 thêm cái? Có phiền người hay không?"

"Ta đi cản bọn họ lại. . ."

Liêu Thiên Nhi thấp giọng nói.

"Hay vẫn là ta đi cho. . ."

Thảm Băng kéo ách tay ngọc: "Bọn hấn quá nhiều người, người không hấn ngăn được."

Nàng sau khi nói xong, mở cửa xe ra.

Đánh nhau chết sống Vương Dật nhất thời nhìn thấy, lớn tiếng nói: "Băng Nhi, không cần người ra tay."

Thảm Băng hướng hấn ngọt ngào nở nụ cười: "Lão công yên tâm. . ."

Nàng sau khi nói xong, chuyển qua thân thế yêu kiều, hướng phía sau tung bay đi.

Hơn 100 mét sau, Thảm Băng ngừng lại, mắt nhìn phía trước, trầm mặc không nói.

Mấy qua đi, 20 dư bóng người từ xa phiêu gần. Bọn hấn nữ có nam có, phục sức khác nhau, tuổi tác ở 30 đến 50 không giống nhau, ánh mắt đều rất thâm thúy.

Những này thành linh đều là cường giả thân cấp, toàn bộ Cổ Võ Giới một phương cự phách.

Bọn hấn vốn là xen lẫn trong mấy trăm tuần kiệt trong, quan sát hai đại thiên kiều tỷ thí, đột nhiên phát hiện mấy dặm ngoại có cường giả ở giao thủ.

Cự phách môn nhất thời bị hấp dẫn, không hẹn mà cùng chạy tới.

Bọn hấn tới gần sau, lại phát hiện phía trước xuất hiện một cái kỳ ảo như tiên thiếu nữ, chặn lại rồi đường đi.

"Các người đứng lại!"

Thảm Băng cặp môi thơm khê mở, hướng bọn hấn nhẹ giọng nói.

Nàng âm thanh không phải rất lớn, nhưng uyên xa lưu trường, vang vọng ở bên trong trời đất.

Cự phách môn nghe được này bốn chữ sau, đầu óc đột nhiên nổ vang, sắc mặt nhất thời đại biến, vội vàng dừng lại thế tử.

"Này liền đối với. . ."

Thảm Băng nhẹ nhàng nở nụ cười, tay ngọc vừa nhấc.

'Hô '

Tiếng xé gió vang, một viên to bằng nắm tay cục đá, bay đến trước mặt nàng, ở hư không chìm nổi.

"Các người như lại đi về phía trước một bước, kết cục liền cùng vật ấy không kém nhiều lắm"

Thảm Băng sau khi nói xong, hướng này cục đá nhẹ nhàng thổi một hơi.

'Xi '

Cục đá trong nháy mắt hóa thành một vệt bụi bặm.

Cự phách môn sắc mặt lại biến hoá.

Bọn hấn có thể dễ dàng đem cục đá đánh nát, có thể nếu để cho nó biến hoá thành bụi phấn, nhưng là vạn vạn không làm được.

Thiên, cái này thiếu nữ là ai? Nhìn nàng tuổi tác không lớn, sao có thực lực kinh khủng như thế?

Lẽ nào? Nàng là Tiêu Diêu Tông người?

Nghĩ tới đây, bọn hấn vội vàng ôm quyền, cùng kêu lên xưng phái.

Thảm Băng lại cười, khuyhnh quốc khuyhnh thành. Nàng không lại đi để ý tới, chuyển qua thân thể yêu kiều bông bênh rồi đi .

Cự phách môn ở tại chỗ hai mặt nhìn nhau, cũng không ai dám tiến lên trước một bước.

Rất nhanh, Thảm Băng về vào trong xe, tiếp tục xem lão công đánh nhau.

Vào giờ phút này.

Ba vị cường giả thần cấp ba bên giáp công, nổ ra mạnh nhất một quyền.

Cương phong mãnh liệt, sóng khí ngập trời.

Vương Dật thân thể phóng lên trời, trong nháy mắt tránh thoát đáng sợ giáp công.

"Băng hàn thiên hạ."

Hắn ngửa mặt lên trời thét dài, tóc đen đầy đầu trong nháy mắt hóa thành một mảnh trắng bạc, hữu quyền thẳng oanh mà xuống.

'Hồng '

Trong phút chốc, một cái to lớn băng trảo xuất hiện , ngưng kết thành cầu, đem ba vị cường giả thần cấp nhốt ở bên trong.

Vương Dật hư không mà rơi, gương mặt tuấn tú một mảnh trắng bệch, tất cả đều là nội tức hao tổn quá nhiều gây nên.

Ba vị cường giả không có oanh kích Băng Cầu, bọn hấn nhãn lực cực cao, biết nếu muốn nổ ra nó, nhất định phải dưới một phen đại công phu.

"Ngươi băng hàn thần quyền uy lực, vượt xa chủ nhà họ Lưu, ngươi đến cùng là ai?"

Cách băng bích, một tên cường giả lạnh giọng hỏi.

Vương Dật không có đi trả lời chắc chắn, âm thầm khôi phục nội tức.

Mấy phút sau. . .

"Ta cùng Đình Quảng Nhiên không có bất cứ quan hệ gì. Chiếc xe này, là hấn đưa ta. . ."

Vương Dật chậm rãi nói.

"Chúng ta không phải người ngu. . ."

Một tên trong đó cường giả trầm giọng nói: "Đình Quảng Nhiên nếu có người phụ trợ, Tùng Giang, đều sẽ thuộc về Đình gia. Ta hiện tại chỉ muốn biết, ngươi là ai?"

"Ha ha. . ."

Vương Dật nở nụ cười, gằn từng chữ: "Nơi này, là Tùng Sơn. . ."

Hắn sau khi nói xong, không tiếp tục để ý đối phương, xoay người hướng Bentley đi đến.

Ba tên cường giả đồng thời sững sờ, ngây ngốc nhìn hấn lên xe, mờ ly nơi này.

"Nơi này là Tùng Sơn. . ."

Một tên trong đó cường giả tự lẩm bẩm, đột nhiên, đầu óc hấn lóe lên, sợ hãi nói: "Lẽ nào, hấn là Tiêu Diêu Tông người?"

. . .

Xe Bentley trên.

"Nơi này là Tùng Sơn. . ."

Tiểu loli lẩm bẩm nói nhỏ, sau đó ngây thơ hỏi: "Lão công, đây là ý gì a?"

Vương Dật nhìn về phía kính chiếu hậu, nhếch miệng cười nói: "Đừng nghĩ , lão công vừa nãy đang tính tướng."

Các tiên nữ nghe xong, đầu tiên là ngẩn ngơ, sau đó không nhịn được nũng nịu bật cười.

"Người hoại tử."

Tử Nguyệt cười khê nói.

Nửa giờ sau, Bentley mở ra Thánh Đức trang viên trước đại môn.

Môn vệ vừa nhìn đến xe, không hỏi một tiếng, trực tiếp mở ra hàng rào cho đi.

Bentley sau khi đi vào, hướng về C khu đại bảo mở ra.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 217: Máy vị này mỹ nữ là vợ của ta

Mấy phút sau, bọn hắn đi tới C khu.

Ngày hôm nay hào xe đặc biệt nhiều lắm, ít nói cũng có 50 đến lượng, không phải S600 chính là dài hơn bản A8, còn có mấy chiếc Maybach cùng Bentley. Tuy không có lần trước khuếch đại như vậy, cũng rất kinh người.

Xe thể thao cũng không có thiếu, vừa nhìn liền biết, những cái kia quý công tử Đại tiểu thư môn cũng đều đến rồi.

Vương Dật đem Bentley mở nhập một cái chỗ trong xe, đình chính, quay đầu cười nói: "Xuống xe đi, ta công chúa môn. . ."

"Lão công, Cung chủ chỉ có ta một cái. . ."

Tiểu loli nhất thời không cao hứng, cắn giận mân mê cái miệng nhỏ.

"Ha ha. . ."

Vương Dật biết tiểu loli hiểu nhầm rồi, ôn nhu nắm lên nàng tay nhỏ, cười nói: "Vâng, Cung chủ chỉ có Phi Yên một cái. . ."

"Đó là đương nhiên. . ."

Tiểu loli ở hẳn trên môi tầng tầng vừa hôn, nũng nịu lắm lắm: "Vị trí này, là bọn tỷ muội đề cử xuất đến, lão công cũng không thể không tiếp thu. . ."

Nhiều năm trước, để cung Thần Điện thành lập, Thiên đế huê năm vị Nữ thần Vương vào ở.

Lúc đó, Vương Dật một đời trước vốn là muốn phong Tử Nguyệt làm hậu cung chi chủ.

Tử Nguyệt kêu Sur Phi Yên nhiều năm tỷ tỷ, không muốn đi đổi giọng, nàng cùng đối phương tỷ muội tình thâm, liền đem Cung chủ vị trí nhường ra.

Khi đó, Vương Dật một đời trước trải qua chật đút tình duyên, hẳn không có kiên trì nữa, liền che Sur Phi Yên làm hậu cung chi chủ.

Thiên đế kim miệng, nhất ngôn cửu đỉnh, có thể phong cũng có thể phế.

Vì lẽ đó tiểu loli phi thường chú ý hẳn nói ra.

"Tam muội, người có Tuyệt Tình hào sao?"

Đúng vào lúc này, Tử Nguyệt nhìn về phía một bên Thảm Băng.

"Ừm."

Thảm Băng lấy điện thoại di động ra, bấm điện thoại sau, đưa điện thoại di động đưa cho Nhị tỷ.

Vương Dật thấy, thầm mắng mình hồ đồ, làm sao đã quên cho Tử Nguyệt mua điện thoại di động ?

Điện thoại rất nhanh sẽ chuyển được .

Tử Nguyệt nhẹ giọng nói: "Chúng ta đến rồi!"

"A. . . , chờ, ta lập tức liền đã qua. . . "

Trong điện thoại di động Giang Tuyết Tinh nhất thời tước nhảy lên, hưng phấn cúp điện thoại.

"Chờ đã đi, Tuyết Tinh tới đón chúng ta."

Tử Nguyệt cười khê đưa điện thoại di động trả lại Tam muội.

Sau đó, các tiên nữ ở trong xe tiếp tục tán gẫu, Vương Dật đi xuống, dựa vào ở cửa xe, từ trong túi lấy ra ngọc khê yên, rút ra một cái, điểm trên.

Mấy phần sau.

Vương Dật mắt nhìn phía trước, bỗng nhiên choáng váng, tàn thuốc trực tiếp rơi xuống ở địa, quên đi giẫm diệt.

Chỉ thấy mấy chục mét ngoại. . .

Khá lắm, nơi đó phần phật đi tới 20 nhiều người.

Nằm thảo!

Đây là muốn làm gì? Kéo bè kéo lũ đánh nhau sao?

Rất nhanh, đôi phương tới gần . Bọn hán nữ có nam có, nữ nhân chiếm đại đa số.

Giang Tuyết Tinh đi ở chính giữa, nàng hôm nay hay vẫn là như vậy tố tĩnh, một thân trắng nõn dạ phục, giày cao gót màu bạc, rất là mỹ lệ làm rung động lòng người.

Giang Tiểu Vân hầu ở bên cạnh nàng, xung quanh chính là Giang Tuyết Tinh bạn thân.

Mấy cái thanh niên đi theo sau, Vương Dật vẫn đứng là đều biết.

Một người trong đó, là Giang Tuyết Tinh Đại ca Giang Thiếu Kiệt, mấy cái khác, là có tiếng công tử nhà giàu, đã qua có duyên gặp mặt mấy lần.

Bọn hán tới gần sau, Giang Tuyết Tinh nhìn thấy Vương Dật, đôi mắt đẹp nhất thời sáng ngời, còn không tới kịp nói chuyện đây.

"Tiểu Dật?"

"Trời ạ, Tuyết Tinh nói có người trọng yếu đến, lẽ nào chính là ngươi?"

"Vương Dật, ngươi so với ban đầu càng soái. "

"Tiểu Dật, tỷ tỷ rất nhớ ngươi đây. . . "

Khá lắm, Giang Tuyết Tinh bạn thân môn duyên đáng gọi to liên tục, chen chúc đến nơi này, trực tiếp đem Vương mỗi người vây nhốt .

Vương Dật choáng váng, thật sự choáng váng.

Mịa nó, các ngươi làm gì?

Giang Thiếu Kiệt cùng nhân nhìn thấy Vương Dật sau, cũng là sửng sờ. Bọn hán nhìn thấy chiếc kia xe Bentley, trên mặt đều lộ ra không giống vẻ mặt đến.

Có người khiếp sợ, có người kinh hi, có người cau mày.

Ngày hôm nay là Giang Tuyết Tinh cùng Trầm Độc Cường lễ đính hôn, Vương Dật mở ra hào xe lại đây, có ý gì?

Kỳ quái nhất chính là, hán gia không phải phá sản sao? Từ đâu tới tiền mua xe?

Giang Thiếu Kiệt nhưng là vừa mừng vừa sợ, hán kỳ thực là rất yêu thích cái này chuẩn em rề, người dài đến cao lớn đẹp trai không nói, cảm tình phi thường chuyên nhất (quá khứ là như vậy), này liền quá hiếm có .

Đặc biệt là trước Giang Tuyết Tinh nằm viện, hần ở Canada không có chạy về, nhưng từ Tiểu Vân nào biết tất cả, nhất thời phi thường cảm động.

Giang Thiếu Kiệt rất hi nhìn bọn họ có thể từ quy về tốt.

Hần muốn tiến lên cùng Vương Dật chào hỏi, hảo hảo bắt chuyện một tý, ai muốn lại bị những cái kia hùng hổ Đại tiểu thư môn chen bay.

Đúng vào lúc này.

Xe cửa bị mở ra rồi.

Các tiên nữ trước sau đi xuống.

"Này cho ăn, các ngươi đang làm gì? Thả ra ta lão công. . ."

Khá lắm, tiểu loli trực tiếp nổi dóa rồi, nàng không có sử dụng Hồng Hoang chi lực, mà là xâm nhập đoàn người, ôm chặt lấy Vương Dật, cảm tức những cái kia Đại tiểu thư môn, đáng về rất giống một con bao che cho con tiểu cọt cái.

Những này Đại tiểu thư trực tiếp sừng sốt .

"Thiên, thật đáng yêu tiểu loli. . ."

"Hảo muốn ôm lấy nàng. . ."

Sau một khắc, các nàng dồn dập rít gào, nhân thể ngồi xổm xuống thân đi.

"Các ngươi điên rồi không CD đi cho ta. . ."

Giang Tuyết Tinh nhất thời kinh ngạc, nàng có biết tiểu loli khủng bố đến mức nào, vội vàng chui vào đoàn người, cánh tay ngọc vung lên, che ở hai người trước mặt.

Mà lúc này, những cái kia các công tử cũng sừng sốt .

Bọn hần ngây ngốc nhìn chằm chằm Từ Nguyệt mấy vị tiên nữ, miệng há thật to, chảy nước miếng đều chảy ra .

Thiên, các nàng là mình tinh hay sao? Tại sao có thể xinh đẹp như vậy?

"Thi Lam? Nguyên lai ngươi ở đây, ta nói vừa nãy làm sao tìm được ngươi không gặp, các nàng là. . ."

Có một vị Đại tiểu thư nhìn thấy Nguyệt Thi Lam, đi đến bên cạnh nàng, kéo ngọc thủ của đối phương, ánh mắt nhưng nhìn về phía Từ Nguyệt các nàng.

Nguyệt Thi Lam hướng nàng cười khẽ, không có đi trả lời chắc chắn.

Rất nhanh, tình cảnh bị đã khống chế hạ xuống.

Ở mọi người ánh mắt khiếp sợ trong, Từ Nguyệt đám người đi tới Vương Dật bên người.

"Sư bá, sư tôn. Bằng hữu của ta không có ác ý, xin mời không cần để ở trong lòng."

Giang Tuyết Tinh đẩy ra bạn thân môn sau, xoay người lại, thấp giọng nói.

"Hạnh. . ."

Tiểu loli thờ phỉ phò quét những cái kia Đại tiểu thư môn một chút, không nói gì.

"Không có chuyện gì. . ."

Từ Nguyệt cười khẽ, giơ lên tay ngọc, nhẹ nhàng vuốt mái tóc mềm mại của nàng, nói: "Tuyết Tinh, ngươi ngày hôm nay rất đẹp."

Giang Tuyết Tinh khuôn mặt đỏ lên, nhanh chóng liếc nhìn bên cạnh Vương Dật, mang theo ngượng ngùng nói: "Cảm ơn sư tôn."

"Hắc. . ."

Đúng vào lúc này, Giang Thiếu Kiệt xoa xoa tay đi tới , hần đứng ở Vương Dật trước mặt, mỉm cười nói: "Huynh đệ, đã lâu không gặp."

Vương Dật đối với cái này đã từng đại cừu ca ấn tượng rất tốt, gật đầu cười nói: "Giang đại ca ngươi được, lúc nào trở lại ?"

Giang Thiếu Kiệt một năm trước đi tới Canada, Vương Dật là biết đến.

"Những này qua đi lại nói."

Giang đại thiếu cười cợt, nhìn về phía em gái: "Tam muội, mấy vị này mỹ nữ là . . ?"

Nằm thảo! ! !

Vương mỗ lỗ mũi người nhất thời tức điên , đối với hắc ấn tượng tốt xuống dốc không phanh.

Giời ạ!

Giang Thiếu Kiệt, người ý tứ gì a?

Vương Dật đương thật nhẫn không được, nói: "Giang đại ca, mấy vị này mỹ nữ là vợ của ta."

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 218: Bán con gái

"Hà?"

Giang đại thiếu nhất thời sững sờ, có chút không phản ứng lại: "Huynh đệ, người mới vừa nói cái gì?"

"Người lỗ tai có vấn đề sao?"

Tiểu loli chăm chú ôm lão công, giương lên tiểu mặt cười nói: "Chúng ta là Vương Dật lão bà, nhân gia là lão đại. . ."

Nàng như sấm sét giữa trời quang, trực tiếp đem giang đại thiếu phách mộng ép.

Mà những cái kia các công tử tiểu thư, trong nháy mắt hoá đá ở tại chỗ, vẻ mặt được kêu là một cái đặc sắc.

Vương Dật lão bà? Hay vẫn là lão đại?

Xin hỏi người có 10 tuổi sao?

A tây ba! ! !

Này đều cái gì quý a?

Giang Thiếu Kiệt nhìn Vương Dật, giơ tay lên đến, run rẩy chỉ chỉ tiểu loli, vừa chỉ chỉ Tử Nguyệt các nàng, miệng há hốc liên hồi, cuối cùng rốt cục bỏ ra vài chữ: "Vương Dật, người. . ."

"Ha ha. . ."

Vương mỗ người đặc biệt 'Hàm hậu' nở nụ cười: "Không sai, các nàng là vợ của ta. . ."

Giang Thiếu Kiệt nghe xong, con mắt trong nháy mắt tròn lên tròn trịa, tự ngưu nhân.

Hắn thật sự điên rồi, từ giữa đến ngoài.

"Thực sự là không hiểu ra sao. Lão công, ôm ôm. . ."

Tiểu loli kiều hừ một tiếng, đáng yêu cánh tay nhỏ hướng lên trên thân đi.

Vương Dật nhân thể ngồi xổm người xuống, đưa nàng ôm lấy.

"Các người nhớ kỹ , Vương Dật là ta lão công, các người đều cho ta cách hắc xa một điểm."

Tiểu loli nhìn khắp bốn phía hoá đá trong Đại tiểu thư môn, nghiêng đi khuôn mặt nhỏ, tăng tăng hôn lên Vương Dật môi.

Khá lắm.

Lần này quá mạnh , thật là đem những cái kia công tử cùng tiểu thư môn dọa sợ .

Bọn hấn dồn dập há to miệng, ách mà không hề có một tiếng động.

Yên tĩnh, một mảnh yên tĩnh.

Mấy qua đi, rồi môi.

Tiểu loli mím mím cặp môi thom, chuyển qua mặt cười, lần thứ hai nhìn về phía những cái kia Đại tiểu thư môn, trên mặt lộ ra một cổ tiểu đắc ý.

Mà chúng ta Vương mẫu người, gương mặt tuần tú một mảnh đỏ chót, nhưng là không có nửa phần động tĩnh đáng vẻ, mà là vô cùng ngượng.

Tiểu yêu tinh này, lá gan cũng quá to lớn .

Giang Tuyết Tinh đứng ở một bên, để thùy mặt cười, trắng nõn hàm răng mạnh mẽ cắn phẩn môi.

Trong lòng nàng không thoải mái, phi thường không thoải mái.

Từng có lúc, cái kia cao to thân thể, cái kia môi, đều chỉ thuộc về mình, ai cũng không thể đi đụng vào.

Có thể hiện tại . .

Từ Nguyệt thấy ái đồ sắc mặt không đúng, trong lòng khe khẽ thở dài, kéo nàng tay ngọc, khẽ cười nói: "Tuyết Tinh, mang chúng ta vào đi thôi. . ."

"Há, ân. . ."

Giang Tuyết Tinh nhất thời tỉnh ngộ lại, gật gật đầu, mang theo bọn hấn hướng đại bảo đi đến.

Những cái kia công tử cùng Đại tiểu thư môn, vẫn như cũ chỉ ngây ngốc đứng ở nơi đó, nhìn kỹ bọn hấn rồi đi.

Mấy phút sau, bãi đậu xe trực tiếp sôi sùng sục.

Đại tiểu thư môn tập hợp thành một đoàn, bắt đầu nghị luận sôi nổi.

"Tiểu Vân. . ."

Giang Thiếu Kiệt nhìn về phía Nhị muội, mờ mịt nói: "Chuyện gì thế này?"

"Ta không biết."

Giang Tiểu Vân đôi mi thanh tú nhú chặt, nói: "Tuyết Tinh nằm viện thì, ta cho Vương Dật gọi điện thoại tới, lúc đó một cái gọi Thẩm Băng nữ sinh tiếp, xưng mình và Vương Dật ở chung."

"Ồ chung?"

Giang Thiếu Kiệt lại là kinh ngạc: "Tuyết Tinh biết chưa?"

Giang Tiểu Vân gật gật đầu: "Lúc đó Tuyết Tinh tâm tình rất kích động, phát tài một buổi tối tính khí."

Giang Thiếu Kiệt nghe xong, nhìn Vương Dật cùng nhân rồi đi bóng lưng, cau mày không nói.

...

Sau 10 phút, Vương Dật cùng nhân tiến vào đại bảo chính sảnh.

Nơi này xếp đặt mấy chục trác tiệc rượu, rất nhiều tên lưu đều đến , ngồi vào chỗ ngồi.

Bọn hấn sau khi đi vào, nhất thời gây nên rất nhiều danh lưu chú ý.

"Vương Dật? Hấn lại xuất hiện ?"

"Há? Các nàng là ai?"

Những cái kia nhân sĩ thành công nhìn thấy các tiên nữ sau, con mắt nhất thời sáng ngời.

Thiên, thật là đẹp, hảo có khí chất.

Nam nhân vui sắc đẹp, này một cái thiết luật thiên cổ bất biến.

Giang Tuyết Tình đem bọn hấn mang tới một tấm không tịch, làm tốt.

Nàng ngồi ở Từ Nguyệt bên cạnh, khẽ cười nói: "Sur bá, sur tôn, cảm ơn các người. . ."

Tình cảnh vừa nãy, tuy rằng nhượng trong lòng nàng gì không thoải mái, nhưng đối phương là vì chính mình mà đến, Giang Tuyết Tình nhất định phải có sở biểu thị.

"Nha đầu ngọc, cảm ơn cái gì?"

Từ Nguyệt giơ lên tay ngọc, khẽ vuốt mái tóc mềm mại của nàng, ôn nhu cười nói: "Người sự tình, chúng ta nhất định phải quản. . ."

"Ngày hôm nay tiệc rượu có tiết mục?"

Vương Dật nhìn thấy phía trước đặt tại có một tấm hào phóng trác, mặt trên thả có một cái tiểu đồng chuy, một cái đại đồng gỗ linh.

Bàn vuông bên cạnh, bày 20 thêm cái to nhỏ không đều hộp gấm, có hai nam một nữ tại khán thủ.

"Một lúc có bán đấu giá, bọn hấn là Nhã Lệ người."

Giang Tuyết Tình rút cuộc tìm được cơ hội, chính thức nhìn về phía Vương Dật.

Vương Dật nghe xong gật gù, hấn biết Nhã Lệ phòng đấu giá là Giang gia dưới cờ sản nghiệp một trong.

"Tuyết Tình. . ."

Đúng vào lúc này, giang tiểu vân đứng ở 5 mét ngoại, hướng về muội muội vẫy tay.

"Sur bá, sur tôn, ta trước tiên đi một chuyến."

Giang Tuyết Tình mím mím phần môi, thấp giọng nói.

"Đi thôi, không phải nghĩ nhiều, tất cả có chúng ta."

Từ Nguyệt ôn nhu nói.

Giang Tuyết Tình gật gật đầu, lần thứ hai liếc mắt nhìn Vương Dật, đứng dậy đi tới.

Vương mỗ người dùng tay chống đỡ cằm, nhìn về phía trước hào phóng trác, rơi vào trầm tư.

Hào hảo mà lễ đính hôn, làm cái gì bán đấu giá?

Lễ nào. . .

Vương Dật trong nháy mắt đoán được một cái tình huống, bắt quá rất nhanh liền phủ định .

"Ta nghĩ gì thế?"

Hấn lắc đầu bật cười: "Giang Vệ Đông tốt xấu cũng là tứ đại gia chủ một trong, làm sao hội 'Bán con gái' đâu?"

Vương Dật làm sao biết, hấn vẫn đúng là liền đoán bên trong.

Người phạm tặc trong mắt tứ đại gia tộc Giang gia, gặp gỡ tài chính liên gây vỡ vấn đề lớn.

Nếu là không có mới tài chính truyền vào, không xuất 1 năm, Giang gia thì sẽ tuyên bố phá sản, từ gia tộc lớn trong xóa tên.

Giang Vệ Đông sở dĩ đi xé bỏ cùng Vương gia hôn ước, có một phần nguyên nhân, là Vương gia không cách nào lại cho Giang gia tài chính trên chống đỡ.

Cùng Trầm gia thông gia, nhìn như rất hoàn mỹ.

Có thể Giang Tuyết Tình bị đâm thương sau, Giang Vệ Đông lại do dự , có chút không yên lòng đem con gái giao cho Trầm gia.

Mà mặt khác lưỡng công tử của đại gia tộc, cũng đối với Giang Tuyết Tình có ý định. Nàng có chuyện sau, lưỡng gia tộc lớn dòn dập đuổi ra cảnh ô-liu.

Giang Vệ Đồng sau khi suy tính, quyết định tổ chức tiệc rượu, cũng đem ý đồ của chính mình để lộ ra đi.

Trong bữa tiệc bán đấu giá nhìn như điềm tốt trợ hứng, kì thực là: Ai xuất giá cao, đập đổ vật nhiều, Giang Tuyết Tinh chính là nhà ai con cháu.

Cho tới cùng Trầm gia hôn ước, càng không cần nói nhiều.

Giang Tuyết Tinh bị đâm thương nằm viện, đã kinh động toàn bộ Tùng Sơn, tất cả mọi người đều biết, Trầm gia Nhị công tử giữ lấy chủ yếu trách nhiệm.

Giang gia làm như thế, chọn không mắc lỗi.

"Sur tôn, sur thúc, ta ly khai một tỷ."

Đúng vào lúc này, Nguyệt Thi Lam nhẹ nhàng mở miệng.

Nguyên lai, hần thu được cha tin nhắn, làm cho nàng đi một chuyến.

"Đi thôi, một lúc đem Nguyệt Hi đi tìm đến."

Tiểu loli nũng nịu dặn.

"Vâng. . ."

Nguyệt Thi Lam gật gật đầu, nhìn Vương Dật một chút, đứng dậy rồi đi.

Vương Dật nghiêng đi gương mặt tuần tú, nhìn theo nàng ly khai, trong lòng càng là nổi lên một tia không lao lao cảm giác.

Đột nhiên, hần phát hiện một đạo ánh mắt oán độc, chính mạnh mẽ nhìn mình chăm chăm.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 219: Cho ta xoạt 10 ức

Vương Dật hít mắt lại, nhìn về phía này một chỗ.

Phía tây nhất yển trên bàn, ngồi hơn mười con nhà giàu, bọn hần nữ có nam có, trong đó hai người, là Tùng Sơn tứ thiếu Lý Phong Khê cùng Trầm Độc Cường.

Hai người khác không có ở, nói vậy còn ở trong bệnh viện tu dưỡng.

Cái kia ánh mắt oán độc, chính là Lý Phong Khê phát sinh.

"Ha ha. . ."

Vương Dật nở nụ cười, hướng hần gật gật đầu.

Lý Phong Khê thấy sau, sắc mặt càng trầm. Mà khi nhìn thấy Từ Nguyệt mấy nữ thì, nhất thời lộ ra kinh diễm vẻ mặt.

Trầm Độc Cường cũng nhìn về phía nơi này, phản ứng của hần rất bình tĩnh, tựa hồ thành thực không ít.

'Đùng'

Lý Phong Khê điểm trên điều thuốc, hấp một cái, nghiêng đầu đi, hướng bên người một người thanh niên nói thầm mấy câu.

Thanh niên gật gật đầu, cầm điện thoại di động lên đánh tới điện thoại.

Vương Dật thấy, biết đối phương ở gọi người, không có đi lưu ý.

Không nhiều một lúc, Nguyệt Thi Lam một mình trở lại .

"Hà? Nguyệt Hi đâu?"

Tiểu loli kỳ quái hỏi.

Nguyệt Thi Lam lắc lắc đầu, nói: "Ta không tìm được nàg, điện thoại của nàg là tắt máy trạng thái, cố gắng là không điện."

Tiểu loli gật gật đầu, không hỏi nhiều nữa.

Mấy phút sau, Giang Tuyết Tinh cũng quay về rồi, đồng hành còn có Giang Tiểu Vân cùng Đại ca Giang Thiếu Kiệt.

"Sư bá, sư tôn, đây là ta Đại ca cùng Nhị tỷ. . ."

Giang Tuyết Tinh thấp giọng nói.

"Ngồi đi, vị trí còn có rất nhiều."

Tiểu loli dịu dàng nói.

Giang gia huynh muội đối diện một chút, ở bên cạnh ngồi xuống.

Sau 20 phút, sở có nhân sĩ thành công đều đến đông đủ , tiệc rượu chính thức bắt đầu.

"Món ăn ở đây ăn rất ngon, so với lão công liền kém một chút mà thôi. . ."

Tiểu loli cổ phần quai hàm, vừa ăn bên lẩm bẩm.

"Đại tỷ. . ."

Thảm Băng có chút nhìn không được , nhẹ nhàng chọc vào một tý nàg.

Tiểu loli nhìn Tam muội một chút, hoàn toàn không thêm đề ý, tiếp tục ăn.

"Huynh đệ, ta mời người một chén."

Giang Thiếu Kiệt hướng Vương Dật giờ ly lên.

"Giang đại ca khách khí ."

Wương Dật giờ chén lên, cùng hắn đồng ẩm.

Giang Thiếu Kiệt uống xong sau, thả xuống cái chén, lấy ra một bao nhuyển Trung Hoa, rút ra một cái, đưa cho đối phương.

Wương Dật giờ tay tiếp nhận.

Giang Tuyết Tinh thấy, vừa định đi mở miệng, nhưng muốn từ bản thân không còn là Vương Dật bạn gái . Nàg cắn cắn môi đỏ, hướng Từ Nguyệt thấp giọng nói: "Sư tôn, hút thuốc đối với thân thể đặc biệt không tốt."

"Hà?"

Từ Nguyệt vì hơi ngốc, hỏi: "Cái gì là hút thuốc?"

Giang Tuyết Tinh nhất thời bị sư tôn hỏi choáng váng.

Rất nhanh, rượu quá ba tuần, món ăn quá ngu vị.

Bàn thứ nhất chủ vị Giang Vệ Đông nhìn xuống biểu, hướng phía trước hai nam một nữ giờ tay ra hiệu.

Cô gái kia thấy, gật gật đầu, đi tới bàn vương ở giữa, mở miệng nói: "Các vị khách, ngày hôm nay bán đấu giá, chính là bắt đầu."

Trong nháy mắt, toàn bộ phòng khách yên tĩnh lại.

Chính hí rốt cục bắt đầu rồi.

Nữ từ hướng đồng sự vẫy tay, nam đồng sự lấy ra một cái hình chữ nhật hộp gấm, để lên bàn.

Nữ từ mở ra hộp gấm, mở miệng nói: "Cái thứ nhất món đồ đấu giá, Vương thạch cốc nam tông thoải mái sơn thủy bức vẽ, giá khởi đầu 2 triệu nguyên,

tăng giá 10 vạn. . ."

Tiệc rượu trên danh lưu nghe xong, dồn dập lấy điện thoại di động ra gọi nhắn tin.

Lần này bán đấu giá thủ tục không tính chính thức, không có giao phó tiền dẫn chân, nhân làm căn bản không cần thiết.

Nói trắng ra, bọn hắn xoay mặt liền được rồi.

Đấu giá phương thức cũng rất thú vị, đều là những cái kia công tử cùng tiểu thư đi tranh giá, người trả giá cao được.

Rất nhanh, những cái kia con nhà giàu bắt đầu ra giá .

Ngươi tới ta đi, giá cả dần dần lên cao, cuối cùng dừng lại ở 430 vạn.

Cái thứ nhất món đồ đấu giá thành công đánh ra.

Sau đó, là cái thứ hai, đệ tam kiện. . .

Thẳng đến về sau, món đồ đấu giá càng ngày càng tinh quý, giá khởi đầu càng ngày càng cao.

"Đệ cửu kiện món đồ đấu giá, Myanmar Rubi dây chuyền, không thiếu bỏ câu huyết, giá khởi đầu 500 vạn nguyên, tăng giá 10 vạn nguyên. . ."

Bán đấu giá nữ mở miệng nói.

"Vật này ta muốn. . ."

Tây trác Trầm Độc Cường giờ tay lên đến, nói: "600 vạn."

"Vật này rất dễ nhìn, ta yêu thích, 650 vạn."

Trong trác một người thanh niên lười biếng giờ tay lên đến.

"Phạm Vĩ, ngươi làm cái gì?"

Trầm Độc Cường bỗng nhiên quay đầu đi, nghiêng răng nghiêng lợi hỏi, sợi dây chuyền này hắn nhất định muốn lấy được, chuẩn bị đập xuống đến đưa Giang Tuyết Tinh.

"Trầm Thiệu-, đây là bán đấu giá, người trả giá cao được. . ."

Phạm Vĩ quái thanh quái khí đạo.

Trầm Độc Cường song quyền nắm chặt, hiển nhiên tức giận đến không nhẹ, hắn hướng bán đấu giá nữ tử lớn tiếng, nói: "700 vạn."

"Ha ha, 750 vạn."

Phạm Vĩ tiếp tục cười.

"8 triệu. . ."

Trầm Độc Cường cắn răng, gần từng chữ.

Phạm Vĩ nghe được cái giá này sau, da mặt từ rõ ràng giật giật.

Giá tiền này trải qua tiếp cận hắn điểm máu chốt .

Cùng lúc đó.

"Lão công, cái kia linh thạch làm trang sức rất dễ nhìn, Phi Yên muốn."

Tiểu loli lôi kéo Vương Dật tay, tát nổi lên kiêu đến.

Wương Dật tâm đều sắp bị nàng lay động tán đi, không khỏi bật cười nói: "Được, lão công mua cho ngươi, gọi giá đi."

Hắn hiện tại Caly có 30 nhiều ức, hoàn toàn mua được này sợi giây chuyền.

"Lão công thật tốt. . ."

Tiểu loli nhào vào Vương Dật trong lòng, tăng tăng hôn hắn một tý, sau đó giờ lên tiểu nộn tay, duyên dáng gọi to nói: "20 triệu!"

Nàng đối với tiền không có khái niệm, cũng không đi thi lự lão công có hay không, chỉ biết là giá tiền thêm ra gấp đôi, rất dễ dàng được cái này trang sức.

Trong phút chốc, ánh mắt của mọi người, đồng thời nhìn về phía nơi đó.

Chưa từng thấy tiểu loli, nhất thời sững sờ.

Hào tiểu cô nương khả ái.

"20 triệu?"

Đúng vào lúc này, tây trác Lý Phong Khê cười lạnh, lớn tiếng hỏi: "Các ngươi có nhiều tiền như vậy sao?"

"Ha ha, đúng đấy. . ."

Một bàn khác nào đó vị công tử, sớm xem Vương Dật khó chịu, cười lạnh nói: "Vương đại thiếu, trước tiên ta hỏi hỏi ngươi, trên người có 2000 khối sao?"

"Ha ha. . ."

"Hàn bớt nói trình độ càng ngày càng cao . . ."

Trong nháy mắt, rất nhiều không phân trường hợp các công tử dồn dập cười nhạo lên.

"Nơi nào đến hai bức, có hiểu quy củ hay không?"

Vương mỗ người móc móc lỗ tai, nói: "Muốn liền tăng giá, không muốn liền câm miệng, ăn no rửng mỡ đến hoảng liền rút nhanh lên trứng. . ."

"Ha ha. . ."

Lý Phong Khê lần thứ hai cười gằn, trực tiếp nhìn về phía Giang Vệ Đông.

Giang Vệ Đông cau mày, trầm giọng nói: "Vương Dật, nơi này không phải quá gia gia địa phương, ngươi muốn ăn hảo liền đi nhanh lên, đừng quấy rối. . ."

Hắn đương đối phương là đến ăn không.

"Ba, ngươi nói cái gì? Vương Dật bọn hắn là ta mời tới. . ."

Giang Tuyết Tinh vội vàng nói.

"Ngươi im miệng cho ta."

Giang Vệ Đông quát bảo ngưng lại con gái.

Từ Nguyệt đôi mi thanh tú vừa nhíu, liền muốn đứng lên, lại bị một bàn tay lớn đè lại.

Lúc này Vương Dật gương mặt tuấn tú, rất nặng rất nặng.

Hắn thật sự tức giận, chậm rãi đứng dậy.

Ánh mắt của mọi người, đều nhìn về hắn.

Vương Dật không có xem Giang Vệ Đông, mà là hướng Lý Phong Khê nói: "Lý thiếu, chúng ta đánh cược như thế nào?"

Lý Phong Khê cười gằn hỏi: "Đánh cược? Ngươi muốn đánh cược gì?"

"Đánh cược ai đập đồ vật nhiều. Người thua, chính mình đánh chính mình, nhất định phải làm cho tất cả mọi người cũng nghe được."

Vương Dật gằn từng chữ.

"U, trả lại tính khí. . ."

Lý Phong Khê tiếp tục cười lạnh nói: "Ngươi trước tiên đem này sợi giây chuyền tiền kết liễu."

"Cái nào nói nhảm nhiều như vậy? Đánh cược, hay vẫn là không cá cược?"

"Người nộp dây chuyền tiền, cá cược liên tục có hiệu lực."

"Được. . ."

Vương Dật chờ chính là hần câu nói này.

Hắn quay đầu nhìn về phía Giang Vệ Đông, nói: "Ta muốn quẹt thẻ."

Tất cả mọi người nghe xong, dồn dập sững sờ.

Hắn thật sự muốn kết này sợi giây chuyền tiền?

20 triệu không phải con số nhỏ, Vương gia không phải phá sản sao?

Giang Vệ Đông cũng là sững sờ, trầm mặc chốc lát, hướng bán đầu giá nữ tử mang tới ra tay.

Đối phương gật gù đầu, nhượng nam đồng sự lấy ra di động xoạt tạp cơ, đi đến Vương Dật trước mặt.

"Vương tiên sinh, xin lấy ra ngài thẻ."

Nam đồng sự đạo.

Vương Dật lấy ra thẻ ngân hàng.

Nam đồng sự quẹt thẻ sau, làm cho đối phương thâu mật mã.

Vương Dật nhìn thấy mặt trên con số, trực tiếp ấn xuống thủ tiêu kiện.

"Vương tiên sinh, người đây là ý gì?"

Nam đồng sự đầu tiên là sững sờ, lập tức lộ ra vẻ khinh bỉ, giọng điệu cũng thay đổi, xưng hô từ 'Ngài' đổi thành 'Người'.

"Ha ha, lời đi. . ."

"Không tiền liền nói không tiền, hành trang cái gì bức?"

Có người bắt đầu cười nhạo liên tục.

Vương Dật không có để ý đến bọn họ, hướng về nam đồng sự nói: "Cho ta xoạt 10 ức!"

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 220: Túy ông tâm ý

"Cái gì?"

Nam đồng sự nhất thời sững sờ, coi chính mình nghe lầm: "Người xoạt bao nhiêu?"

"10 ức."

Vương Dật sắc mặt bình tĩnh, đọc từng chữ rõ ràng.

Tiếng nói của hắn tuy không lớn, trong đại sảnh tất cả mọi người cũng nghe được, vẻ mặt trong nháy mắt trở nên cực kỳ đặc sắc.

Nam đồng sự dĩ nhiên choáng váng, hắn quay đầu đi, nhìn về phía ông chủ.

Giang Vệ Đông một mặt khiếp sợ nhìn Vương Dật, trong lòng sóng lớn mãnh liệt, sóng lớn ngập trời.

Hắn Caly có 10 ức tài chính?

Này không phải con số, mà là tiền a.

Giang gia ở Tùng Sơn sản nghiệp, toàn thể cổ trị giá sẽ không vượt quá 150 ức, mà có thể vốn lưu động, có cái 3 đến 5 ức là tốt lắm rồi.

Cái khác thế gia khá hơn một chút, vốn lưu động cũng bắt quá hơn ức mà thôi.

Vương Dật từ đâu tới số tiền này?

Hắn gia xí nghiệp không phải phá sản sao?

"Lo lắng làm cái gì? Quẹt thẻ. . ."

Vương Dật nhạt tiếng nói.

Giang Vệ Đồng sau khi nghe, thân thể run lên, nhất thời phản ứng lại, hướng nam đồng sự gật gật đầu.

Nam đồng sự được chỉ thị, cầm lấy thẻ ngân hàng, xoay trên, sau đó cẩn thận ấn lên con số đến, chỉ lo chính mình thiếu thua một cái linh.

Trong đại sảnh tĩnh đến đáng sợ, ánh mắt đều nhìn chăm chú ở cái này xoay tạp cơ trên.

"Xin mời. . . Xin mời nhập password. . ."

Nam đồng sự xác nhận nhiều lần sau, đem xoay tạp cơ đối với hướng về Vương Dật.

Vương Dật giơ tay, đưa vào mật mã.

Sau đó, là mấy yên tĩnh.

Trái tim tất cả mọi người, đều nâng lên.

'Xi. . . Chi. . .'

Đột nhiên, xoay tạp cơ bên trong truyền ra đóng dấu âm thanh, một tấm bằng cái, từ khe hở chậm rãi phun ra.

Tất cả mọi người con mắt, trong nháy mắt trợn lên rất lớn cực kỳ.

Những cái kia kêu gào các công tử, từng cái từng cái cổ trước thân, về mặt kính người nhất trí.

Xoạt thành công ?

Trời ạ!

Này nhưng là 10 ức a, cái kia phòng đấu giá người, người xác định không ít thua mấy cái linh sao?

Giang Vệ Đồng thật sự choáng váng, sâu sắc nhìn Vương Dật, trong lòng ngũ vị tạp toàn.

Giang gia huynh muội cũng là bối rối, Giang Tuyệt Tình hô hấp càng là gấp gáp không được.

Nam đồng sự run run rẩy rẩy kéo xuống bằng cái, nói: "Vương. . . Vương tiên sinh, xin ngài chờ một chút, ta đi lấy. . . Nắm bút. . ."

"Không vội."

Vương Dật bình tĩnh nói: "Ta tiền trải qua thanh toán, cái kia Rubi dây chuyền, lấy tới cho ta."

"Vâng. . . Là, ta này liền đi. . ."

Nam đồng sự gấp vội vàng xoay người đi tới, không một phút liền chạy trở lại, trong tay bùng hành trang dây chuyền châu báu hộp gấm.

Vương Dật tiếp nhận, mở ra, nhẹ nhàng cầm lấy cái kia óng ánh phát sáng dây chuyền, nhìn về phía tiểu loli, khẽ cười nói: "Lão bà, ta mang cho người trên. . ."

"Ủm. . ."

Tiểu loli cảm giác ngọt ngào chết rồi, mặt cười trên tràn trề hạnh phúc cười ngọt ngào.

Hàng trăm cặp mắt đổ dồn vào dưới, Vương Dật cho đại lão bà cẩn thận mang tốt.

Tiểu loli mang tới đây chuyền sau, càng thêm mê người. Nàng phi thường nhảy nhót, trực tiếp chạy đến Nhị muội Tam muội ở giữa, yêu kiều hỏi: "Đại tỷ có đẹp hay không?"

Hai cung tam cung không khỏi bật cười, Tử Nguyệt ôn nhu nói: "Đại tỷ là đẹp nhất."

"Đó là đương nhiên."

Tiểu loli có chút mê say đổ vào Tử Nguyệt trong lòng.

Vương Dật ánh mắt, từ các lão bà trên người thu lại rồi, nghiêng đầu đi, tuần nụ cười trên mặt chậm rãi biến mất rồi.

Hắn móc ra ngọc khê, rút ra một cái, điểm trên, sâu sắc háp một cái. . .

"Lý đại thiếu, chúng ta hảo hảo đến chơi một chút. . ." Vương Dật nhìn Lý Phong Khê, chậm rãi phun ra một đạo yên khí.

Hắn hiện tại khí thế mạnh phi thường thịnh, có mấy phần Vương Hải Sơn rong ruổi giới kinh doanh bóng dáng.

Lý Phong Khê ngây ngốc nhìn hắn, gian nan nuốt nước bọt.

Mẹ trứng, Vương Dật sao có nhiều tiền như vậy?

Lý Phong Khê cùng ba cái huynh đệ không giống nhau, trải qua tham gia gia tộc xí nghiệp trong đi tới, có thể vận dụng một ít tài chính.

Có thể vậy cũng bắt quá là mấy chục triệu mà thôi.

Đối phương vừa ra tay chính là mình hơn 10 lần, chuyện này. . .

Đây căn bản không cách nào so sánh được oa. . .

Lý Phong Khê sắc mặt rất thanh, hắn nghĩ tới rồi cái kia cá cược: Người thua, chính mình đánh chính mình.

'Vù'

Đột nhiên, điện thoại di động của hắn vang lên.

Lý Phong Khê vội vàng mở ra, thấy là cha phát tới: Lý gia mặt mũi tuyệt không nể lực ném, người nhất định phải thắng, xí nghiệp mới vừa thu hồi một bút khoản tiền, có 17 cái ức, lớn mật đi so với. Chuyện lần này, người muốn lấy làm trả giá, sau đó không nên quá kích động.

Hắn sau khi xem xong, nhất thời kích động tột đỉnh.

"Ha ha. . ."

Lý Phong Khê chợt cười to lên, chuyển biến nhanh chóng, làm tất cả mọi người dồn dập sửng sốt.

Trong lòng hắn sức lực đủ rất nhiều, hướng Vương Dật cười lạnh nói: "Có chút ý nghĩa, vậy thì vui đùa một chút. . ."

Biến số này hơi lớn, Vương Dật cũng là sửng sốt, nhưng cũng không quá để ý, khẽ mỉm cười, nhìn về phía phía trước.

Bán đấu giá tiếp tục tiến hành.

Cái tiếp theo món đồ đấu giá: Nguyên Thanh Hoa chén lớn, giá khởi đầu 700 vạn, mỗi lần 20 vạn nhất tăng giá.

"1000 vạn."

Lý Phong Khê trực tiếp báo ra một cái kinh người giá cả, đầy đủ so với giá khởi đầu cao hơn 3 triệu.

Hắn cười gằn nhìn về phía Vương Dật.

Vương Dật cảm trong tay tàn thuốc ép diệt, không nhanh không chậm nói: "1 ức."

Trong nháy mắt, tất cả mọi người cũng đều choáng váng.

Mà Lý Phong Khê tắc trực tiếp hoá đá nơi đó.

1 ức? Cái này Nguyên Thanh Hoa chén lớn 20 triệu đến cùng, cái tên này lại báo ra 5 lần giá cả?

Hắn là đang tính tướng?

Không, Vương Dật xác thực phó trả tiền , bán đấu giá ngạch từ bên trong chụp là được rồi.

Vương Dật muốn làm gì?

Lý Phong Khê tuy rằng hung hăng, nhưng không ngốc, lại càng không là mẫn phu, hắn cau mày trầm tư chốc lát, từ bỏ ra giá.

Thứ mười một kiện món đồ đấu giá: Băng loại dương lục vòng tay một con, 58 rào cân miệng chính viên cái, giá khởi đầu 1000 vạn, 20 vạn nhất tăng giá.

Lần này Lý Phong Khê không có trước tiên gọi giá, nhìn về phía Vương Dật.

"1 ức."

Đúng như dự đoán, Vương Dật tiếp tục báo ra cái kia giá cả.

Trong đại sảnh bất kể là danh lưu môn, hay vẫn là công tử tiểu thư, đều là nhìn ra miệng khô lưỡi khô.

Có một ít người chột tinh ngộ lại đây: Vương Dật tuy ông tâm ý không đang đấu giá, mà là báo cho toàn bộ Tùng Sơn, Vương gia cường thế trở về .

Ngón này trạc tuy rằng quý báu, nhưng còn xa không đáng 1 ức, không có ai đi tăng giá, lại bị Vương Dật thành công vỗ tới.

Sau đó, thứ mười hai kiện, thứ mười ba kiện. . .

Liên tiếp 5 kiện món đồ đấu giá, đều bị Vương Dật lấy 1 ức nguyên đập giới thu được.

"Hà?"

Đột nhiên, Vương Dật hơi nhượng mày. Hắn phát hiện bán đấu giá bên cạnh bàn, còn có hơn 10 cái hộp gấm, vừa nãy chính mình số ít mấy cái.

"Khà khà. . ."

Về mặt hắn nhất thời bị Lý Phong Khê bắt lấy , cho rằng phản đánh mặt thời cơ đến rồi.

Đương thứ mười tám kiện món đồ đấu giá đập xong, Vương Dật dự chi ngạch trống chỉ còn dư lại 8 ngàn vạn.

Đệ thập chín cái món đồ đấu giá: Lưu Quan Trương Kê Huyết thạch, giá khởi đầu 15 triệu, tăng giá 50 vạn.

Lý Phong Khê chờ đợi thời khắc này đã lâu , hắn trực tiếp đưa tay ra đến, nói: "1 ức. . ."

Trong phút chốc, hắn lập tức đã biến thành tiêu điểm của thế nhân.

Tất cả mọi người trong lòng đều đang suy nghĩ: Lý Phong Khê bắt đầu ra tay rồi.

Lý Phong Khê rất yêu thích cái cảm giác này, hắn một mặt đắc ý nhìn về phía Vương Dật, cười lạnh nói: "Vương đại thiếu, xin mời. . ."

Vương Dật híp mắt lại, quay đầu nhìn về phía Nhã Lệ công nhân viên, giơ tay lên.

"Vương tiên sinh, mời nói. . ."

Cái kia nam đồng sự vội vàng chạy tới.

Vương Dật móc ra thẻ ngân hàng, vút tại trên bàn: "Lại xoạt 10 ức!"

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 221: Người không nói ta nói

Trong nháy mắt, toàn bộ phòng khách trở nên châm lạc có thể nghe.

Lý Phong Khê cười gằn trực tiếp động lại ở nơi đó, khóe miệng vì vi co rúm, diện như quái dị đến cực điểm.

Lại xoát 10 ức?

Giời ạ a!

Cái tên này đến cùng có bao nhiêu tiền?

Nam đồng sự thân thể rõ ràng run lên, hần quay đầu lại, lần thứ hai nhìn về phía ông chủ.

Giờ khắc này Giang Vệ Đông dĩ nhiên kinh hãi tột đỉnh .

Vương Dật Caly có 20 ức?

Vương gia xí nghiệp không phá sản trước, cũng không có nhiều như vậy vốn lưu động đi.

Lẽ nào? Hần gia căn bản không phá sản? Vương Hải Sơn sử dụng 'Kim thiên thoát xác' ? Đem một phần tài chính giao qua nhi tử danh nghĩa?

Giang Vệ Đông đầu thật sự hỗn loạn , không biết tại sao, nội tâm hần nơi sâu xa bay lên một luồng đại hối hận.

Nếu là mình không có xé bỏ này chỉ hôn ước, con gái thì sẽ không hận chính mình, càng sẽ không bị đâm thương.

Mà chính mình, cũng không sẽ biến thành Tùng Sơn 'Trò cười' .

Giang Vệ Đông lần thứ hai gật gật đầu, nhưng dùng hết hết thấy khí lực.

Nam đồng sự thấy, vội vàng xoay người lại quệt thề, đưa vào con số, sau đó đem xoát tạp cơ đối với hướng về Vương Dật.

Vương Dật giờ tay thua mặt mã.

Thời khắc này, trái tim tất cả mọi người tưng đều nhắc tới cuồng hợng.

Trong thời gian ngắn vắng lặng qua đi . .

'Xi . . Chi . . '

Màu trắng bằng cái, lần thứ hai chậm rãi phun ra .

Người ở chỗ này, xem hết choáng váng.

Thiên, thật sự xoát thành công ?

'Xi lang . . '

Một người đàn ông trung niên bỗng nhiên đứng lên, sắc sảo nhìn xoát tạp cơ trên này trương bằng cái, khiếp sợ tột đỉnh.

Vương Dật biết hần, này người chính là Lý Phong Khê phụ thân: Lí Nhạc.

Vương Dật khẽ mỉm cười, không có đi để ý tới, lần thứ hai rút ra điều thuốc, điểm trên, sau đó hướng Lý Phong Khê thổi điều thuốc khí: "Lưỡng ức."

Tất cả mọi người nghe xong, trái tim nhất thời kinh hoàng không thôi.

Lưỡng ức?

Thiên, khái niệm này nghĩa là gì? Hần lại dùng nhiều tiền như vậy mua nơi tảng đá?

Lý Phong Khê thân thể rõ ràng chấn động, sắc mặt trong phút chốc một mảnh ửng hồng, loại này phản làm mất mặt lại bị rút trở về cảm giác tuyệt chút nữa nhượng hần nghệt thở.

Không, không được, ta lần này tuyệt không năng lực lại thua.

"3 ức."

Lý Phong Khê đỏ mặt tía tai rộng to.

Mọi người càng là kinh ngạc.

3 ức? Thiên, Lý đại thiếu chuẩn bị liều mạng ?

Lí Nhạc thấy sau, sắc mặt rõ ràng chìm xuống, đối với nhi tử cử động rất là bất mãn.

"Ồ?"

Vương Dật có chút đối với Lý Phong Khê nhìn với cặp mắt khác xưa , hấn hấp một cái yên, phun ra, sau đó gần từng chữ: "5 ức."

Mọi người nghe xong, không khỏi miệng khô lưỡi khô.

Thiên, chuyện này quả thật so với đánh trận còn khốc liệt hơn. . .

Việc đã đến nước này, trải qua không phải tiền vấn đề .

"Hò. . . Hò. . ."

Lý Phong Khê song quyền nắm chặt, hai mắt một mảnh đỏ chót, như một cái phát điên dân cờ bạc.

Hắn hiện tại cái gì cũng không muốn , chỉ nhớ rõ cha nói này 17 cái ức khoản tiền.

"Ta xuất 10 ức. . ."

Lý Phong Khê khuôn mặt dữ tợn gào thét.

Tất cả mọi người nghe xong, miệng trực tiếp mở ra .

Điên rồi, hấn thật sự điên rồi.

"Khặc. . . Ha ha. . ."

Vương Dật nghe xong số này sau, trực tiếp bị yên sang đến . Hắn một trận bật cười. Dem tàn thuốc ép diệt, sau đó nâng lên tay đến, lòng bàn tay hướng lên trên. Đầu tiên là chỉ chỉ khối này Kê Huyết thạch, sau đó đưa bàn tay chuyển qua Lý Phong phong nơi, mỉm cười nói: "Lý đại thiếu xác thực lợi hại, khối này 'Lư Quan Trường', quý người. . ."

"Ha ha, ta thắng. . ."

Lý Phong Khê rốt cục thắng được một ván, nhất thời cười to lên, biểu như cực kỳ điên cuồng.

Tất cả mọi người nhìn về phía Lý Phong Khê, trong mắt không còn kinh hãi, mà là như xem kẻ ngu si.

Đầu người nhượng lừa đá? Trực tiếp đem tranh giá vọt lên gấp đôi.

10 ức cũng có thể khai phá một cái đại hạng mục , người nhưng mua nơi tảng đá.

Vương Dật cười híp mắt nhìn đối phương, trong xương lộ ra ý nghĩ xấu, hấn cười ha ha hỏi: "Lý đại thiếu, chúng ta tiếp tục?"

"Đương nhiên tiếp tục. . ."

Lý Phong Khê cánh tay vung lên, rất có một phen phóng ngựa giang hồ đại khí thế.

"Tiếp tục người đã tê rần tý!"

Đột nhiên, một bóng người vọt thẳng đến Lý Phong Khê trước mặt, bàn tay tròn trịa vung lên.

'Dừng. . .'

Một đạo vang lên giòn giã cắt ra trời cao.

Đánh hấn không phải người khác, chính là Lí Nhạc.

Lý Phong Khê trực tiếp bị phiến mông ép, bụm mặt nói: "Ba, người làm sao. . ."

"Ta không phải cha người, người là cha ta. . ."

Lúc này Lí Nhạc dĩ nhiên bị tên phá của này tức điên , hấn trực tiếp nắm lấy đối phương cổ áo, đem nhi tử duệ lý chỗ ngồi.

Hàng trăm cặp mắt đỏ dồn vào dưới, hai cha con họ đi tới phía trước.

Lí Nhạc nhìn về phía Giang Vệ Đông, gào thét nói: "Này 10 cái ức, ta ngày mai đánh ngươi công ty trong trương mục."

Rào cản lý liền nhận 'Tín dự' hai chữ, đừng nói 10 ức, chính là 50 ức, Lí Nhạc cũng đến làm nhĩ tử lau sạch cái này cái móng.

"Lão Lý, ngươi đây là làm gì? Uống rượu xong lại đi. . ."

Giang Vệ Đông vội vàng đi giữ lại.

Lí Nhạc cái nào còn có mặt mũi lại ở lại? Hắn biết, từ nay về sau, Lý gia sẽ trở thành Tùng Sơn một đại trò cười.

Hắn xoay người, lúi nhúi từ hướng về phòng khách đi ra ngoài.

"Chuyện này. . . Khỏi này Kê Huyết thạch. . ."

Giang Vệ Đông mở miệng lần nữa.

Được chứ, hắn không đề cập tới cũng còn tốt.

Lí Nhạc nghe được ba chữ này sau, trực tiếp bạo phát, cùng hít thuốc lắc như thế. Hắn bỗng nhiên xoay người lại, hai ba bước chạy đến bán đấu giá bên cạnh bàn, 'Hô' một tiếng, dĩ nhiên đem to bằng chậu rửa mặt tiểu Kê Huyết thạch giờ lên đỉnh đầu.

Nằm thảo! ! !

Tất cả mọi người nhất thời khiếp sợ tột đỉnh.

Đây là cỡ nào man lực oa?

Hắn đang làm gì thế? Biểu diễn bấp thịt của chính mình sao?

Lí Nhạc mặt ra phù đỉnh cự áp lực nặng nề đến đỏ chót, hắn rống lớn một tiếng: "Lão tử 10 ức nghe cái tiếng động. . ."

Sau đó, hai tay hắn bỗng nhiên hướng phía dưới một luân.

'Oành'

Trong nháy mắt, giá trị mấy chục triệu 'Lư Quan Trương', trực tiếp suất thành vô số nơi.

Tất cả mọi người đều là xem choáng váng, không dám thở mạnh một cái.

Lí Nhạc bị to lớn liên luy lực dẫn theo cái loạn choạng, có chút lập được không ổn. Hắn lung lay lừng hoảng, xoay người về đến nhĩ tử bên người, lúi nhúi khai.

Giang Vệ Đông thở dài, khiến người ta đem trên mặt đất 'Tàn cục' thu thập.

Ngán ngại xử lý sau, bán đấu giá tiếp tục tiến hành.

Vương Dật bỏ ra 1 ức, mua 1 cái nhữ điều tinh phẩm, liền không tiếp tục ra giá.

Hắn đấu giá cả trải qua vượt qua 10 ức, này trận cá cược xem như là thắng, tuy rằng Lý Phong Khê trải qua rồi đi, còn đến đến nơi đến chốn.

Bán đấu giá vẫn còn đang tiếp tục, có thể lực chú ý của tất cả mọi người, đều đặt ở Vương Dật này trác.

Giang gia huynh muội thỉnh thoảng nhìn lên Vương Dật, Giang Tuyết Tinh nhưng không có, nàng cúi thấp xuống mặt cười, không biết đang suy nghĩ gì.

Từ Nguyệt liếc nhìn ái đồ, trong lòng có định số. Nàng nghiêng đi thân thể yêu kiều, đem môi đỏ tiến đến lão công bên tai, nhẹ giọng nói gì đó.

Vương Dật nhất thời sững sờ, nhìn nàng một cái, lắc đầu lẩm bẩm: "Ta có thể không nói. . ."

Từ Nguyệt vì hơi ngốc, nhẹ nhàng đẩy dưới cánh tay của hắn, nũng nịu khẽ nói: "Lão công. . ."

"Không nói. . ."

Vương Dật tiếp tục rung đùi đắc ý.

Từ Nguyệt trắng nõn hàm răng nhẹ nhàng cắn cập môi thơm, do dự chốc lát, bỗng nhiên giờ lên tay ngọc, nắm lấy Vương Dật thủ đoạn, sau đó đưa nó đặt ở chính mình thon dài trắng nõn trên đùi.

Vương Dật nhất thời cảm thấy tay trên một mảnh trắng mịn, cực kỳ tiêu hồn.

"Sư đệ, sư tỷ cầu ngươi có được hay không?"

Trời ạ, bạch y Nữ thần Vương dĩ nhiên dùng tới mị dụ thuật.

Chúng ta Vương mỗ tâm thần người suýt chút nữa liền thất thủ, hắc gian nan nuốt nước bọt, nói: "Lão bà, đây là vấn đề nguyên tắc. . ."

Từ Nguyệt thấy hắc còn không đồng ý, cặp môi thom trực tiếp quyết đến rất cao, càng là tức rồi.

"Ngươi không nói ta nói. . ."

Nàng thờ phì phò đứng lên.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 222: Chuẩn bị thị tẩm

Trong phút chốc, ánh mắt của mọi người, đều tập trung ở Từ Nguyệt trên người.

Từ Nguyệt hôm nay mặc thanh tố quần trắng, hoàn mỹ vóc người liếc mắt một cái là rõ mồn một, trang bị nàng này tuyệt thế kiều dung, đương thực sự là quyến rũ trong không mất thanh lịch, Nữ thần phạm mui phần.

Ở đây tất cả nam nhân, bất kể là danh lưu, hay vẫn là quý công tử, đều là nhìn ra ngây dại.

Mà những cái kia Đại tiểu thư môn, cũng bị khí chất của nàng hấp dẫn, căn bản không kịp đi đồ kị.

Thật sự quá đẹp .

Từ Nguyệt nhìn chung quanh bốn phía, đem ánh mắt hình ảnh ngắt quãng ở Giang Vệ Đông trên người, nhẹ giọng hỏi: "Ngươi là Tuyệt Tình phụ thân?"

Giang Vệ Đông nhất thời giật mình tỉnh lại, gấp vội vàng gật đầu: "Không sai, xin hỏi ngươi là. . ."

"Ta là Vương Dật Nhị lão bà, Từ Nguyệt. . ."

Từ Nguyệt cặp môi thom khê mở, gần từng chữ.

Nàng như sấm sét giữa trời quang, trực tiếp đem tất cả mọi người phách mộng ép, con ngươi đều trừng xuất đến rồi.

Vương Dật. . . Nhị lão bà?

Thảo!

Thật sự giả ?

Vương Dật có mới hoan không ngạc nhiên, có thể ngu bực nhất chính là, nàng lại cam tâm tình nguyện làm tiểu? Cùng mặt khác nữ tử đồng thị nhất phu?

Này đại phụ đến tột cùng là thần thánh phương nào? Lại có thể khoan nhượng tiểu tam? Này chẳng phải là càng sự tồn tại vô địch?

Rất nhiều người ánh mắt, đều nhìn về ngồi cùng bàn Thẩm Băng cùng Liễu Thiên Nhi.

Nguyệt Thi Lam bọn hắc bài trừ, rất nhiều người đều biết nàng, biết theo qua lại.

Từ Nguyệt làm sao biết bọn hắc đang suy nghĩ gì? Tiếp tục nũng nịu khê nói: "Ta lão công tổng cộng quét 20 ức, không có sai đi. . ."

Giang Vệ Đông ngây ngốc nhìn Từ Nguyệt, trong lòng ngũ vị tạp toàn, hắc nghe xong gật gật đầu: "Không sai, bây giờ còn có 2 món đồ không bán đâu

giả, chờ sau khi kết thúc, ta hội đem dư khoản đánh về Vương Dật thế trong."

"Không cần vồ."

Từ Nguyệt ngọc vung tay lên, nói: "Còn lại lưỡng món đồ, dùng những cái kia dư khoản đập xuống, có đủ hay không?"

Tất cả mọi người nghe xong, lại là bị chấn động choáng váng.

Này nhưng là tiểu 10 ức a.

Thiên, Nữ thân a, ngươi biết số tiền này có thể làm bao nhiêu sự tình sao?

Lúc này, có mấy cây kẻ già đời chợt tỉnh ngộ lại đây: Lê nào, số tiền kia là nàng? Hay là, các nàng?

Giang Vệ Đông cũng là mộng ép, hần mờ mịt gật đầu: "Đủ. . . Được rồi. . ."

Đùa giỡn, còn lại hai cái món đồ đầu giá, tuy rằng đều là tinh phẩm trong tinh phẩm, nhưng xa xa không đáng 10 ức.

"Được!"

Từ Nguyệt vung lên mặt cười, nhẹ giọng nói: "Ngoại trừ vừa nãy này sơi giây chuyển, ta lão công đập xuống những thứ đồ này, cũng không muốn. . ."

Tất cả mọi người nghe xong, đều coi chính mình nghe lầm.

Vương Dật nhưng sớm biết kết quả này, không có bất kỳ phản ứng nào, hần điểm trên điều thuốc, chậm rãi đánh.

Giang Vệ Đông miệng lưỡi run rẩy mấy lần, nói: "Từ. . . Từ Nguyệt tiểu thư, ngươi có ý gì?"

"Rất đơn giản."

Từ Nguyệt đi ra ghế, đi tới Giang Tuyết Tinh phía sau, duỗi tay ngọc, nâng lên nàng vai đẹp, nói: "Dùng này 20 ức, đổi được Tuyết Tinh tự do. Từ nay về sau, ngươi lại không có quyền hỏi đến nàng việc kết hôn."

"Sur tôn?"

Giang Tuyết Tinh nghe tiếng, thân thể yếu kiều nhất thời run lên. Nàng bỗng nhiên vung lên mặt cười, nhìn về phía đối phương.

"Đừng nói chuyện. . ."

Từ Nguyệt quát nhẹ một tiếng, lần thứ hai nhìn về phía Giang Vệ Đông.

Giang Tuyết Tinh sâu sắc nhìn Từ Nguyệt, mỹ lệ trong con ngươi, trượt xuống hai đạo thanh lệ.

Trái tim của nàng, trong nháy mắt, hòa tan.

Như thế nào thân? Như thế nào tình?

Nàng biết rồi, thật sự biết rồi.

Phụ thân vì lợi ích của gia tộc, không ngừng mà đi thông gia, hoàn toàn không chưa chính mình cân nhắc qua.

Mà cái này không nhận thức mấy ngày tỷ tỷ, nhưng vì mình, tiêu xài mấy chục ức.

Vén vén chỉ vì: Sự tự do của nàng

Hiện tại, Giang Tuyết Tinh thật sự muốn nhào vào Từ Nguyệt trong lòng, lên tiếng khóc thảm.

Giang Vệ Đông hoá đá ở nơi đó, đương thật không biết nên làm gì hồi phục. Cái miệng của hắn ba há hốc liên hồi, nhưng cái gì cũng không nói ra được.

Từ Nguyệt thấy hắn nửa ngày không đáng trả lời chắc chắn, đôi mi thanh tú nhẹ nhàng nhăn lại, hỏi: "Làm sao? Có vấn đề? Có cần hay không lại thêm 20 ức?"

Tất cả mọi người nghe xong, nhất thời hút vào ngậm khí lạnh.

Cái này nữ nhân xinh đẹp thật là bá đạo, hảo có khí thế.

Thiên, nàng đến cùng là ai?

"Khắc. . ."

Một mặt bình tĩnh Vương mỗ người nhất thời bị yên khí sang đến .

Hắn đúng là dọa sợ .

Lão bà, người đang nói cái gì? Lại thêm 20 ức?

Lão công nơi này không hề có nhếch. . .

Vương mỗ người nhấp ngụm trà thủy, tận lực để cho mình ôn hòa nhã nhặn. Sau đó cẩn thận nhìn về phía Giang Vệ Đông, trong lòng cầu khẩn: Ta Caly chỉ có 18 ức, người có thể tuyệt đối đừng tăng giá.

Cũng may, Giang Vệ Đông rất có tự biết. Hắn hít một hơi thật sâu, liếc mắt nhìn mặt cười nước mắt như mưa con gái, trong lòng không khỏi đau xót, chậm rãi gật đầu nói: "Giang mỗ rõ ràng ."

Vương mỗ người nghe xong, nhất thời thở phào nhẹ nhõm.

"Tốt vô cùng. . ."

Từ Nguyệt cuối cùng lộ ra nụ cười vui vẻ, khuynh quốc khuynh thành. Nàng nhìn về phía Vương Dật, nhẹ giọng nói: "Lão công, Đại tỷ, chúng ta đi thôi. . ."

Vương Dật sững sờ, nhưng không có hỏi nhiều, gật gật đầu.

"Thật đúng, nhân gia còn không có ăn được đây. . ."

Tiểu loli lăm lăm đứng lên, nàng tuy nói như vậy, dáng vẻ so với ai cũng gấp.

Mấy người dồn dập đứng lên, Nguyệt Thi Lam cho cha phát tài cái tin tức, cũng theo đứng dậy .

"Tuyệt Tình, người theo chúng ta đi. . ."

Từ Nguyệt hướng ái đồ nhẹ giọng nói.

"Ừm. . ."

Giang Tuyệt Tình dùng tay ngọc lau đi nước mắt, nhẹ nhàng đứng lên.

Ở tất cả mọi người nhìn kỹ, Vương Dật mấy người ly khai phòng khách.

Giang Vệ Đông yên lặng nhìn kỹ con gái rời đi, cũng không nói gì.

Mấy người lên xe sau, Vương Dật cầm lái Bentley, sử lý Thánh Đức trang viên.

Trên đường trở về.

"Các người nhà ai lớn một chút?"

Từ Nguyệt nhìn về phía các đệ tử, hỏi ra một câu không đầu không đuôi.

"Ta gia. . ."

Giang Tuyệt Tình trải qua khôi phục như cũ, nàng cầm lấy Từ Nguyệt tay ngọc, khẽ cười nói: "Ngày hôm nay sư tôn cùng các sư bá đi ta gia đi, ta tự mình làm vài đạo thức ăn ngon. . ."

"Sau đó đi. . ."

Từ Nguyệt khẽ lắc đầu, vượt nàng mặt cười, ôn nhu nói: "Ngày hôm nay chúng ta có việc. Chính các người ở một buổi chiều. . ."

Mấy người nữ đệ tử nghe xong, dồn dập sững sờ, nhưng cũng không có hỏi nhiều.

Bentley đến khu biệt thự sau, các nàng xuống xe, phát tay đưa ly. . .

"Lão bà, ngày hôm nay có chuyện gì?"

Vương Dật vừa lái xe bên hỏi.

Từ Nguyệt nhìn tiểu loli một chút, khẽ cười nói: "Đêm nay, là đêm trăng tròn. . ."

"Cái gì?"

Vương mẫu người nhất thời sửng sốt .

Trăng tròn? Đêm?

Này. . .

Tiểu loli bạch Nhị muội một chút, tu tiếng thốt: "Cô nàng chết đảm kia, thật không chịu được người. . ."

Từ Nguyệt lúi kéo tiểu loli tay nhỏ, nhẹ nhàng cười.

. . .

6 điểm 30 phân.

Sắc trời, chậm rãi đen kịt lại.

Trong nhà phòng khách, các tiên nữ ngồi ở trên ghế salông.

Thẩm Băng ngồi ở tiểu loli phía sau, cầm lược, nhẹ nhàng cho Đại tỷ chải lên mái tóc.

Từ Nguyệt ngồi ở Đại tỷ bên phải, cầm lấy nàng tay nhỏ, nhẹ nhàng xoa nắn.

Tiểu loli ăn mặc một thân rộng lớn phần sa, ngoan ngoãn ngồi ở chỗ đó, nàng e thẹn vô hạn cúi thấp xuống khuôn mặt nhỏ, cặp môi thom hoi mím, đôi mắt đẹp tà ở một bên, mặc các nàng tới hầu hạ.

Đây là một bộ thể mỹ tuyệt luân bức tranh.

Hậu cung chi chủ, rốt cục nghênh đón thị tẩm đêm.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 223: Đoạn trí nhớ kia

7 điểm chính.

Như thủy nguyệt quang, chậm rãi tung vào phòng khách.

Thẩm Băng thân thể yêu kiều vẫn như cũ nghiêng, tinh tế đi sắp xếp, không buông tha một tia tỳ vết.

Đột nhiên, một viên óng ánh giọt nước mắt, từ đôi mắt đẹp của nàng nhỏ xuống, đánh rơi ở tiểu loli vai đẹp trên.

Tiểu loli nhất thời cảm giác được , vì khẽ nhếch lên mặt cười, nhìn về phía Tam muội.

Các nàng lẫn nhau nhìn chăm chú, đều không nói gì.

Mây khói qua lại, rõ ràng trước mắt.

Thiên đế cung điện, hậu cung héo tàn. Mỗi khi gặp ngày đêm, Ngũ tỷ muội đều sẽ tụ tập cùng một chỗ, lẫn nhau tư thủ, đồng độ băng hàn.

Đó là một đoạn cờ nào lúng túng nhìn lại năm tháng a?

Các nàng lệ, không biết chảy bao nhiêu.

Các nàng tâm, sớm đã hàn như sông băng.

Nếu không có toàn bằng một luồng chấp niệm, những này Nữ thần Vương môn, rất khả năng trải qua hương tiêu ở lạnh lẽo Hằng Vũ bên trong.

Tiểu loli nhẹ nhàng nhìn chăm chú nàng, bên trong đôi mắt đẹp, cũng trượt xuống hai đạo thanh lệ.

Lần này cùng dĩ vãng không giống.

Tuy có lòng chua xót, nhưng càng có cam đến tâm ý.

"Đại tỷ. . ."

Từ Nguyệt nhẹ nhàng hoán, trong con ngươi xinh đẹp, cũng là nổi lên sương mù.

Tiểu loli nhìn về phía Nhị muội, phản nắm lấy nàng tay ngọc, chậm rãi giờ lên, thả với mình mặt cười trên, nhắm lại đôi mắt đẹp, rừ rừ nói: "Yên tâm, ta rất khỏe. . ."

Từ Nguyệt khẽ vuốt nàng mặt cười, nhớ tới qua lại đau khổ, phương trong lòng, dấy lên vô tận thương ý.

Nàng thân thể yếu kiều hơi nghiêng về phía trước, hôn lên tiểu loli cái trán, thanh lệ nhưng là không ngừng mà lướt xuống.

8 điểm chính.

Sáng sửa tháng đủ, ở thiên khung ở giữa câu móc.

Canh giờ đã tới.

Từ Nguyệt cùng Thảm Băng, hai bên trái phải nâng dậy Đại tỷ.

Tiểu loli sau khi đứng dậy, kiều tiểu thân thể bỗng nhiên bắt đầu run rẩy, nàng nghiêng đầu đi, nhẹ giọng nói: "Nhị muội, ta. . . Ta hơi sốt sáng. . ."

Từ Nguyệt tay ngọc thoáng thu lực, ôn nhu nói: "Đại tỷ, ngươi có thể."

Tiểu loli nghe xong, gật gật đầu, ở các nàng nâng đỡ, đi đến sân thượng.

Nàng giờ lên mặt cười, xem hướng về bầu trời tháng đủ.

'Vù'

Đột nhiên, tiểu loli trắng noãn trên trán, nổi lên một luồng thần bí xích mạng.

. . .

Vương mẫu người ở trong phòng ngủ trạm cũng không phải, ngồi cũng không xong, nhìn qua có chút xúc động.

Hắn ngày hôm nay quét hai lần răng, giặt sạch 1 giờ tắm rửa, bị đều bị cọ sát ba tầng.

Đêm nay quá trọng yếu, hắn rốt cục có thể. . .

"Ta là khỏe mạnh nhất, ta là mạnh nhất. . ."

Kẻ này trong lòng không ngừng mà lặp lại.

8 điểm 15 phân.

"Lão công, ta cùng Băng Nhi đi Thiên Thế Giới. . ."

Đột nhiên, phòng khách truyền đến Từ Nguyệt hoán tiếng.

Vương Dật trái tim nhỏ trong nháy mắt đình chỉ. Hắn hô hấp phi thường gấp gáp, hồn hển mang thờ, như một con động dục con la hoang.

Vương Dật hít một hơi thật sâu, vững vàng tâm thần. Đứng dậy đi tới trước cửa phòng ngủ, mở ra nó.

Nhất thời.

Một luồng nhu hòa ánh bạc, chậm rãi bắn vào.

Dương trên đài, cái kia tuyệt thế thiên ảnh, lại một lần nữa xuất hiện.

Nàng hư không mà đứng, thân thể yêu kiều thai nghén ở ngân đoàn bên trong, thể mỹ tuyệt luân. Ba ngàn thanh ti đầy trời mà vũ, mang theo vô tận tương niệm

Vương Dật tâm thần một mảnh khuấy động, bước chân, đi tới.

Thiên ảnh có phát giác, hư không mà rơi.

Vương Dật đi tới phòng khách, bỗng nhiên dừng lại, run giọng hỏi: "Phi Yên tỷ tỷ, là người sao?"

Thiên ảnh nghe xong, thân thể yêu kiều khẽ run lên, nàng hít một hơi thật sâu, chậm rãi quay người sang tử.

Tuyệt thế phượng hoa, lại một lần nữa xuất hiện ở Vương Dật trước mặt.

Nàng quá mỹ lệ, che lại tinh không trắng sáng.

Nhiều năm trước, kinh điểm toàn bộ Hồng Linh đại lục Thiên Nguyệt Nữ thần Vương, tái hiện thế gian.

Nàng khoác một thân hồng nhạt lụa mỏng, hoàn mỹ thân thể như ẩn như hiện, quả thật đệ nhất thiên hạ kiều mị.

Hai người ánh mắt, vĩnh viễn đan xen vào nhau, cũng sẽ không bao giờ chia lìa.

Sau 1 phút.

Sur Phi Yên giờ lên cặp kia trắng mịn cánh tay ngọc, cặp môi thơm hé mở, ní non khẽ gọi: "Lão công . . Ôm ôm . ."

Cờ nào mỹ lệ âm thanh a?

'Oanh '

Vương Dật đầu óc đột nhiên nổ vang, cái gì cũng không nghĩ nữa, nhanh chóng tiến lên, đem tuyệt thế xinh đẹp chặn ngang ôm lấy.

Hương Ngọc đẩy cổ lồng say lòng người tâm.

Sur Phi Yên nằm ở Vương Dật trên cánh tay, sâu sắc nhìn chăm chú hắn.

Một cánh tay ngọc chậm rãi giờ lên, xoa Vương Dật khuôn mặt,

Sur Phi Yên ôn nhu khẽ nói: "Lão công, Phi Yên trải qua chuẩn bị kỹ càng . . ."

Vương Dật nơi nào còn nhịn được? Trực tiếp cúi đầu, ra sức nàng cặp môi thơm.

Hôn, phi thường phi thường dùng sức.

Tâm, sớm đã dung ở cùng nhau.

Bọn hắn đồng thời chảy xuống tình lệ, trong đầu, một cái phủ đầy bụi đã lâu ký ức, chậm rãi hiện lên. . .

. . .

Nơi này là một mảnh quỹ dị Cổ Giới.

Không có mặt trời, cũng không có mặt trăng. Chỉ có đá lởm chởm kinh sợ núi hoang, cùng vô tận bi thương.

Mênh mông trong sơn đạo, một cái Tiêu Tiêu bóng người, ôm một cái áo hồng thiếu nữ, gian nan tiến lên.

"Người . . Người thả xuống ta đi, ta không xong rồi. . ."

Thiếu nữ nũng nịu thờ hồn hèn, khoe môi bên cạnh, mang theo khiến lòng người nát tan vết máu.

Nàng, chính là Đông vực thiên kiều số một, Thiên Nguyệt tiên tử Sur Phi Yên.

"Câm miệng!"

Thiếu niên cau mày quát khế, hấn gương mặt tuần tú bạch đáng sợ, bên khoe miệng trên, cũng mang theo nhìn thấy mà giật mình vết máu.

Không phải Vương Dật còn có thể là ai?

"Như ngươi vậy chỉ có thể không duyên có làm mất mạng . . "

Sư Phi Yên lần thứ hai khẽ nói.

Vương Dật không lại để ý đến nàng, tiếp tục tiến lên.

'Xì xì . . '

Đột nhiên, ba bóng người xuất hiện ở phía trước, cản con đường của bọn họ.

Vương Dật lông mày dựng đứng, ngừng lại.

"Thả xuống Sư Phi Yên, tha cho ngươi khỏi chết."

Một người trong đó quát lạnh.

Sư Phi Yên thấy rõ người tới sau, mặt mày đột nhiên thất sắc, kinh hô: "Là Tây Vực tam kiệt? Ngươi đi mau, không nên xen vào nữa ta . Nàng còn chờ ngươi ở ngoài . . "

"Ngươi có thể hay không yên tĩnh một lúc?"

Vương Dật quát khẽ, lạnh lùng nhìn tam kiệt, thân thể bỗng nhiên run lên.

'Hồng '

Trong phút chốc, sau lưng của hắn bay lên một vòng to lớn Thần khuyển, khí thế kinh thiên động địa.

"Cực phẩm linh căn? Ngươi là ai?"

Này biến số quá kinh người , tam kiệt sắc mặt nhất thời đại biến, một người trong đó không nhịn được kinh sợ.

Vương Dật không có thời gian để ý, sâu sắc nhìn bọn hắn, đen kịt con ngươi chậm rãi nuốt hết tròng trắng mắt, thần quái phi phạm.

Đây là một loại đại khủng bố.

Sư Phi Yên sâu sắc nhìn hắn, phương tâm khiếp sợ tột đỉnh.

Thiên, lại là loại này biến dị đáng sợ. Người này đến cùng là cái gì thể chất?

"Đáng ghét . . "

Tam kiệt thấy sau, dồn dập lấy ra bản mệnh bảo cụ.

"Khà khà khà. . . "

Vương Dật nở nụ cười, như Ma vương cười quái dị.

Đột nhiên, sau lưng của hắn Thần khuyển trong, xuất hiện đại dị biến.

Ba đạo hình người bóng mờ, chậm rãi hình thành. Chúng nó ngoại tại biểu như, càng cùng tam kiệt giống nhau như đúc?

"Cái gì?"

Tam kiệt trực tiếp xem choáng váng, sững sờ ở nơi đó.

"Hồng . . "

Đúng vào lúc này, Vương Dật ngửa mặt lên trời gào to, trong mắt bắn ra vô tận hắc mang.

'Xì xì xì . . '

Sau lưng của hắn bóng mờ phóng lên trời, hướng tam kiệt đánh thẳng mà đi.

Vương Dật lấy ra thần thông sau, thân thể đại hoảng không ngừng, không thể kiên trì được nữa, quỳ một chân trên đất.

"Ngươi . . Ngươi thật sự quá nặng . . . "

Sắc mặt của hắn càng bạch , thở hổn hển nói.

"Ngươi . . Ngươi . ."

Sư Phi Yên đang tự khiếp sợ đây, nghe xong trực tiếp tức điên , mặt cười một mảnh đỏ chót.

"A . ."

"Khốn nạn. . ."

Cùng lúc đó, tam kiệt dồn dập phát sinh không cam lòng rống to.

Nguyên lai, Vương Dật lấy ra bóng mờ, dĩ nhiên sử dụng tam kiệt mạnh nhất tuyệt chiêu, cùng bọn hắn đồng quy vu tận .

"Các ngươi cũng đi chết đi. . ."

Đột nhiên, mạnh nhất nhất nhân dùng hết hết thảy linh lực, vung lên bảo kiếm xông thẳng mà đến.

Nguy hiểm sát na tới gần, mũi kiếm trong nháy mắt tới gần Sư Phi Yên thân thể.

Sư Phi Yên biết tránh không khỏi , cuống quýt nhắm lại đôi mắt đẹp.

'Phốc '

Thanh âm đáng sợ xuất hiện, máu tươi đầy trời tùy ý.

Sư Phi Yên cảm giác mặt cười nóng lên, nên có thống khổ vẫn chưa xuất hiện, nàng không nhận được mở đôi mắt đẹp.

Trong nháy mắt tiếp theo, nàng kinh ngạc đến ngây người .

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 224: Cuối cùng thấy đỏ

Vương Dật tay phải, che ở Sư Phi Yên trước người.

Chuôi này bảo kiếm, trực tiếp đem lòng bàn tay của hắn xuyên qua , mũi kiếm quỹ tích bị mang theo, mạnh mẽ đâm vào Vương Dật ngực phải.

Máu tươi, không ngừng mà từ hắn trong tay nhỏ xuống.

Hắn bộ ngực, cũng nhiễm tăng lớn vết máu.

"Đương . . Dương Lăng Trần. . , ngươi. . ."

Sư Phi Yên bên trong đôi mắt đẹp, nổi lên nồng đậm sương mù.

Thiên Nguyệt tiên tử tiếng lòng, vào đúng lúc này, bị kích thích .

"Hô. . . Hô. . ."

Vương Dật tầng tầng thở hỗn hển, khoe miệng liên tục có máu tươi tràn ra, hắn không để ý tới trong lòng Tiên tử, lạnh lùng nhìn chăm chú cầm kiếm người.

"Ngươi đến cùng là ai?"

Đối phương lớn tiếng gào thét, trong lòng nổi lên đại không cam lòng.

Chính mình nhưng là Tây Vực thập đại thiên kiêu a, bây giờ nhưng. . .

"Hắc. . ."

Vương Dật cười gằn một tiếng, tay phải bỗng nhiên dùng sức.

'Phốc '

Hắn trực tiếp đem bảo kiếm từ bộ ngực rút ra, sau đó dụng lực một vết.

'Xi '

Đối phương đầu lâu, trực tiếp bị chém xuống.

Vương Dật bỏ rơi bảo kiếm, run run rẩy rẩy đứng lên. Hắn vượt qua ba bộ thi thể lạnh như băng, tiếp tục hướng phía trước đi tới.

Không có ai, có thể ngăn trở bước tiến của hắn.

Sư Phi Yên nhìn chăm chú ngực hắn tăng lớn vết máu, phương tâm càng là nổi lên một mảnh đại đau đớn, không nhịn được nức nở lên.

"Dương Lăng Trần, nguoi. . . Nguoi chảy thật nhiều máu. . ." Nàng nức nở nói.

Vương Dật không đáng hồi phục, tiếp tục tiến lên.

"Nhất định phải đem huyết ngừng lại, bằng không hậu quả khó mà lường được. . ."

Sư Phi Yên tiếp tục khóc thầm, muốn cho hắn dừng lại xử lý thương thế.

"Nguoi đến cùng có thể hay không yên tĩnh một lúc?"

Vương Dật thực sự không nhịn được, hướng nàng gằn nhẹ một tiếng.

"A?"

Trong lòng Thiên Nguyệt tiên tử nhất thời bị này biến số dọa run run một cái, vô cùng đáng thương nhìn hắn, cũng không dám nữa lên tiếng.

Không biết qua bao lâu bao lâu.

Vương Dật ôm Sư Phi Yên, rốt cục đi ra thí nghiệm luyện tuyệt địa.

Khi hắn nhìn thấy cái kia quen thuộc bạch y thiên ảnh thì, xuất phát từ nội tâm nở nụ cười.

Sau đó, hắn chậm rãi nhắm hai mắt lại, ngã xuống.

"Dương Lăng Trần. . ."

"Sư đệ. . ."

Đây là Vương Dật té xỉu trước, nghe được cuối cùng hai đạo duyên đáng gọi to.

Khi hắn sau khi tỉnh lại, phát hiện mình nằm ở một cái giường lớn trên, trên người trát đầy băng gạc.

Vương Dật đứng dậy xuống giường, đi đến trước cửa, đẩy ra, sau đó trở về một mảnh to lớn trong sân.

Phía trước không xa, đứng thập mấy bóng người.

Thiên Nguyệt tiên tử cùng Tử Nguyệt đứng ở nơi đó, không biết đang nói cái gì, các nàng quanh thân vây quanh hơn mười tên tuấn kiệt, không ngừng mà hiên ân cần.

"Sư đệ? Nguoi làm sao xuất đến rồi?"

Tử Nguyệt phát hiện, không khỏi duyên đáng gọi to một tiếng, xuyên qua đám người, đi tới trước mặt hắn.

Thiên Nguyệt tiên tử thân thể yếu đuối run lên, có chút không dám chuyển động, hô hấp cũng gấp xúc lên.

"Sư tỷ. . ."

Vương Dật tuần mặt đỏ lên, giơ lên tay phải muốn đi vò đầu, nhưng liên lụy thương thế, trực tiếp đau đến nhe răng nhếch miệng.

"Người tức chết sư tỷ hảo . . ."

Từ Nguyệt thấy sau phương tâm đau xót, sân tiếng lẩm bẩm

"Sư tỷ yên tâm, ta không có chuyện gì."

Vương Dật khả khả cười khúc khích.

Cùng lúc đó.

Thiên Nguyệt tiên tử chậm rãi giơ lên tay ngọc, nhẹ nhàng xoa chính mình bộ ngực mềm. Nàng ổn định tâm thần sau, nhẹ nhàng chuyển qua thân thể yêu kiều, nhìn về phía đối phương.

Nàng mặt cười một mảnh đỏ bừng, đương thực sự là sáng rực rỡ không gì tả nổi.

. . .

Úc về kiếp này.

Một lúc lâu, rồi mới.

Sư Phi Yên đem tuyết thể kiều dung giấu ở lão công trong lồng ngực, nhắm lại đôi mắt đẹp, cũng không dám nửa nhìn nàng .

Vương Dật ôm trong lòng xinh đẹp, đi đến phòng ngủ, nhắc chân đóng cửa lại.

Hắn đem Sư Phi Yên mềm nhẹ đặt lên giường, chậm rãi cởi áo, nằm ở bên cạnh nàng.

"Phi Yên tỷ tỷ. . ."

Vương Dật ôn nhu hô hoán.

"Ủm . . ."

Sư Phi Yên e thẹn đáp một tiếng, nhưng cũng không dám mở đôi mắt đẹp.

Phần sa dưới thân thể nhẹ nhàng đang run rẩy, như chỉ chấn kinh nai con.

"Hô. . . Hô. . ."

Vương Dật người hô hấp có chút thô , hắn đưa tay tới, dùng sức ôm sát nàng.

"Ủm . . ."

Sư Phi Yên không nhịn được rên rỉ một tiếng, đẹp như tự nhiên. Nàng biết, một khắc đó, lập tức liền muốn tới .

Vương Dật tìm được nàng cặp môi thơm, đau hôn xuống, sau đó quai tay không ngừng mà ở nàng thân thể yêu kiều trên tìm tòi.

Sư Phi Yên hùng hực đáp lại, càng ngày càng là động tình.

"A. . ."

Đột nhiên, Sư Phi Yên lần thứ hai rên rỉ, lần này âm thanh lớn hơn rất nhiều, bởi vì Vương Dật tay tìm được . . .

Nàng chăm chú ôm Vương Dật, mặt cười vì khẽ nhếch lên, hai con mắt đóng chặt, trắng nõn hàm răng dùng sức cắn cặp môi thơm, một mặt tiêu thống khổ, càng có chút hơn tiêu Thư phục.

Rất nhanh, Sư Phi Yên không kiên trì được , cái cảm giác này, nàng xưa nay chưa từng gặp qua.

"Lão công. . ."

Nàng thở gấp, rên rỉ lên, càng ngày càng không khống chế được chính mình .

Vương Dật người tiếng thở dốc càng ngày càng thô, một đời thần tăng sớm đã phóng lên trời, thể muốn xông ra phong ấn.

Tên đã lấp vào cung, nhất định phải phát tài.

Hắn chuẩn bị đề lập tức trận.

'Rắc '

Đột nhiên, một tiếng tiếng vang trầm nặng thình lình xuất hiện .

Nó đến như vậy đột nhiên, nhưng không thật lâu xa.

Nằm thảo? ? ?

Vương mẫu người cảm thấy bộ ngực bỗng nhiên mát lạnh, lập tức 'Phốc' một tiếng, phun ra một ngụm máu tươi.

Thị tẩm đêm, cuối cùng thấy hồng, nhưng là Vương mẫu người chính mình.

Thiên Nguyệt Nữ thần Vương xuân tâm dập dòn, thực sự không khống chế xong lực đạo, dùng tới Hồng Hoang chân lực, kết quả trực tiếp đem lão công xương sườn ôm bẻ đi.

Đây là cỡ nào. . .

Vương Dật hai mắt đảo một cái, trực tiếp hôn mê đi.

"Lão công?"

Này biến số quá kinh người , chúng ta Thiên Nguyệt Nữ thần Vương, chính mình cũng kinh ngạc đến ngây người .

. . .

Không biết qua bao lâu bao lâu, tựa hồ một đời như vậy cửu viễn.

Vương Dật thẩm tĩnh lại, phát hiện Thẩm Băng làm bạn ở bên.

"Lão công, nguoi tỉnh rồi?"

Thẩm Băng nhẹ kêu một tiếng.

"Băng Nhi?"

Vương mẫu người sững sờ, ngồi dậy hỏi: "Phi Yên đâu? Nàng đi đâu ?"

Thẩm Băng nghe xong, mặt cười trên nổi lên một tia quái lạ. Nàng muốn cười, nhưng thực sự không dám, cưỡng ép nhịn xuống .

"Các nàng ở trong thư phòng, Nhị tỷ chính cho Đại tỷ triển khai phong thiên đại thuật."

Thẩm Băng nhẹ giọng mà nói.

"Phong thiên đại thuật? Đó là cái gì?"

Vương mẫu người nghe bối rối.

"Chính là đem Đại tỷ cảnh giới áp chế đến không, cùng người thường không khác. Như vậy, nàng. . . Nàng liền năng lực thị tẩm. . ."

Thẩm Băng mím môi cặp môi thom, suýt chút nữa nhịn không được.

"Ồ. . ."

Vương mẫu người ngây ngốc gật gật đầu.

Mấy phút sau. . .

Sư Phi Yên cùng Tử Nguyệt trước sau đi vào. Người trước thùy mặt cười, không dám nhìn Nhị muội Tam muội một chút.

Nàng chân tâm cảm thấy ném người chết .

"Tam muội, chúng ta đi thôi. . ."

Tử Nguyệt nhìn Vương Dật một chút, mặt cười ban quá chặt chẽ, rõ ràng ở cường nín cười ý.

Thẩm Băng nhẹ nhàng đứng dậy, lôi kéo Nhị tỷ, đi ra phòng ngủ.

Sư Phi Yên xoay tay lại đóng lại cửa phòng ngủ, sau đó đi tới trước giường, trực tiếp nhào vào Vương Dật trong lòng.

"Lão công, xin lỗi, Phi Yên không phải cố ý. . ."

Nàng hai tay dùng hết khí lực, nhẹ giọng nói.

"Không trách người. . ."

Vương Dật bất đắc dĩ cười khổ, sau đó tìm được nàng cặp môi thơm, sâu sắc hôn xuống.

Xuân tiêu một khắc đáng ngàn vàng, hẳn sẽ không lãng phí nửa thời gian quý giá .

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 225: Đột phá

Như thủy nguyệt quang, xuyên thấu qua cửa sổ, tung vào phòng ngủ.

Trên giường, xuất hiện một bộ cực kỳ hương điểm bức tranh.

Bọn hắn lẫn nhau ôm cùng nhau, liễu mạng hôn đối phương, sớm đã không biết thiên địa là là vật gì.

"Phi Yên, ta muốn. . ."

Vương Dật ly khai xinh đẹp cặp môi thơm, đồ mặt tia tại gằm nhẹ, nhiên sau đầu vi vi dưới di, hôn lên này. . .

"A. . ."

Sư Phi Yên rên rỉ một tiếng, dùng hết khí lực ôm lão công đầu, đôi mắt đẹp đóng chặt, mặt cười trên nổi lên vừa thống khổ, lại thoải mái mỉa mai.

"Lão công, đối với ta ôn nhu một điểm. . ."

Nàng dĩ nhiên mất đi tự mình, đầy đặn thân thể yêu kiều run rẩy liên tục, quả thật đệ nhất thiên hạ mê hoặc.

"Tê. . . Tê rồi. . ."

Đúng vào lúc này, Sư Phi Yên xung quanh bỗng nhiên nổi lên nhỏ bé phích lịch tia điện.

. . .

Thư phòng.

Hai cung tam cung vẫn chưa đi Thiên Thế Giới, mà là ở lại nơi này.

Bỗng nhiên, các nàng liếc mắt nhìn nhau, mặt cười trên tràn ngập vẻ kinh hãi.

Từ Nguyệt khó có thể tin nói: "Sao sẽ như vậy? Đại. . . Đại tỷ nàng, đang đột phá? Không được, ta phong ấn yếu bớt. . ."

. . .

Lúc này, Vương mỗ người thức dậy thân đến, trực tiếp cởi đại quần lót từ.

Một đời thần tăng, rốt cục phá tan phong ấn, kinh hiện ra ở đương đại.

Nó thật đáng sợ, thực là thể gian tà ác nhất tồn tại.

"Phi Yên, ta đến rồi. . ."

Hắn ngửa mặt lên trời kêu quái dị, đánh về phía phía dưới xinh đẹp.

Sư Phi Yên nghe được yêu lang tiếng gầm gừ, đầy đặn thân thể yêu kiều không khỏi căng thẳng, thon dài chân ngọc căng ra đến mức thẳng tắp, kêu gọi thiên tức về phía trước đi, độ cong đẹp đến nỗi người nghẹt thở.

'Tê rồi. . . Đùng đùng. . .'

Đột nhiên, Sư Phi Yên xung quanh, bỗng nhiên xuất hiện một tầng như có như không phích lịch điện trảo, đưa nàng bảo hộ ở bên trong.

Vương mẫu người trực tiếp nhào vào tầng kia điện trảo trên, trong nháy mắt cảm thấy một nguồn sức mạnh trước mặt kéo tới, thực sự sung mãn không thể chống đỡ.

Nằm thảo? ? ?

Vương Dật toàn thân chấn động mạnh, xích ~ lửa thân thể trực tiếp bị hút bay .

'Oanh '

Tiếng vang ầm ầm xuất hiện, phòng ngủ trên tường thành linh xuất hiện một cái hình người hổ đen.

Sau một khắc, Vương mẫu người bị cự lực trùng ly đến trong thư phòng.

"Lão công?"

Thẩm Băng kinh sợ một tiếng, vội vàng tiếp được hắn.

Vương mẫu người đã nhiên choáng váng, hắn nhìn hai cung tam cung, cất tiếng đau buồn kêu thảm: "Đây là. . . Chuyện ra sao a. . . Phốc. . ."

Đáng thương Vương mẫu người, thị tẩm đêm, ở một lần 'Lạc hồng' .

Thẩm Băng thấy lão công thổ huyết, vội vàng đem tay ngọc đặt tại hậu tâm hắn bên trên.

Xuyên thấu qua cái kia hình người hổ đen, có thể nhìn thấy trong phòng ngủ tất cả.

Sư Phi Yên hư không bay lên, nàng đóng chặt đôi mắt đẹp, ba ngàn thanh ti hư không loạn vũ, khí thế trùng thiên.

Mà nàng thân thể yêu kiều trên ánh bạc càng ngày càng cường thịnh, phích lịch điện trảo dĩ nhiên tăng cường đến 2 mét có thừa .

"Không được, phong ấn không chịu được nữa , ta nhất định phải mang Đại tỷ đi tỉnh không Độ Kiếp, bằng không nơi này đều sẽ hủy diệt."

Từ Nguyệt kinh sợ một tiếng, trong nháy mắt từ thư phòng biến mất, sau một khắc xuất hiện ở trong phòng ngủ.

Nàng giơ lên tay ngọc, xé ra một phương hư không, sau đó mang theo Sư Phi Yên tiến vào gọn sóng bên trong.

Mấy phút sau.

Vương Dật khoe miệng không chảy máu nữa, hoàn toàn khôi phục rồi.

"Mới vừa mới đến đây làm sao ?

Hắn khóc không ra nước mắt hỏi, đương thật nổi lên dùng đầu đi ý muốn đâm đầu vào tường.

"Đại tỷ tu vi vẫn bồi hồi ở thái thượng tầng tám trung kỳ, vừa nãy, bình cảnh dĩ nhiên buông lỏng . Vì lẽ đó. . ."

Thẩm Băng nhẹ giọng mà nói.

Vương mẫu người: . . .

"Ta đi tắm. . ."

Hắn bắt đầu dĩ nói.

Thẩm Băng nhìn hắn, mặt cười đột nhiên một đỏ, tiếng như muỗi nghĩ nói: "Lão công, đừng nói cho Đại tỷ Nhị tỷ. . ."

Nàng sau khi nói xong, tay ngọc hư không bình di, càng là nhẹ nhàng nhéo Vương mẫu người phía dưới.

Vương mẫu người trong nháy mắt kinh ngạc đến ngây người .

Thắm Bông nắm xong sau, cuống quýt rút về tay ngọc, mặt cười đỏ đến mức không được, thấp giọng nói: "Lão công đi tẩy đi, ta đi tỉnh không tìm các nàng. . ."

Nàng sau khi nói xong, giờ tay xé ra hư không, phiên nhiên rời đi.

Vương Dật ngậy ngốc xoay người lại, đi đến phòng rửa tay.

Sau khi tắm xong, hắn mặc quần áo tử tế, ở phòng khách chờ đợi.

11 điểm 25 phút.

Ngoài cửa sổ truyền đến vang động, các lão bà trở lại, xuất hiện ở trên ban công.

Vương Dật vội vàng đứng lên.

Sur Phi Yên trốn sau lưng nhị nữ, nhẹ giọng nói: "Lão công, người đi phòng ngủ chờ ta, ta đi tắm."

Vương Dật gật gật đầu, về vào phòng ngủ.

Sau 10 phút.

Gọi cảm mê người Thiên Nguyệt Nữ thần Vương khoác hồng nhật lụa mỏng, đi vào phòng ngủ.

"Lão công. . ."

Nàng trực tiếp nhào vào Vương Dật trong lòng, nam tiếng khẽ nói: "Lần này chắc chắn sẽ không lại nổi lên biến số, xin mời lão công lại cho Phi Yên một cơ hội. . ."

"Lão bà, người nói cái gì đó?"

Vương Dật nhất thời bật cười, sau đó dụng lực hôn lên nàng cặp môi thom, dùng hành động đi đáp lại.

Hai người lần thứ hai ngã vào trên giường lớn.

Một phen sóng mơ mơ màng màng thấp sau.

"Lão công, cho ta. . ."

Sur Phi Yên dùng sức ôm hắn, động tình đến cực điểm.

Vương Dật lừa hồn hên mang thờ, lại một lần nữa cởi đại quần lót tử.

'Vù'

Đúng vào lúc này, Sur Phi Yên trắng noãn cái trán bỗng nhiên nổi lên một luồng quý dị xích mang, sau đó. . .

Nàng đầy đặn thân thể yêu kiều, chậm rãi biến mất rồi.

Vương Dật người nhìn phía dưới vô hạn e thẹn trong tiểu loli, trực tiếp choáng váng.

Canh giờ, quá. . .

. . .

Trong phòng khách.

Đại tiểu tiên nữ ngồi ở trên ghế salông.

"Ô ô ô. . ."

Một thân phần sa tiểu loli liên tục gào khóc, nhìn qua đặc biệt đáng thương.

Hai cung tam cung bồi ở hai bên nàng, không biết nên như thế nào đi an ủi, đều là trầm mặc không nói.

Tiểu loli khóc một lúc sau, lau nước mắt, giờ lên khuôn mặt nhỏ: "Nhị muội, Tam muội, Bốn cung đối với các người thế nào?"

Nhị nữ đối diện một chút, Tử Nguyệt nhẹ giọng nói: "Đại tỷ đối với chúng ta tình ý, thiên địa chứng giám."

"Được. . ."

Tiểu loli cắn tiểu răng bạc, tàn nhẫn tiếng nói: "Các người theo ta đi Minh giới, Bồn cung muốn đem nơi đó nhào cái long trời lở đất, thế phải tìm được đầu kia Minh hoàng. . ."

Minh giới?

Nhị nữ nhất thời cả kinh, Tử Nguyệt kinh hô: "Tuyệt đối không thể, nếu là gặp gỡ Minh đế, mặc dù chúng ta tỷ muội liên thủ, cũng chưa chắc có thể toàn thân trở ra."

"Chúng ta trải qua tìm tới lão công, lại đi tìm chúng nó phiền phức đúng là không khôn ngoan. Đại tỷ, cân nhắc a. . ."

Thảm Băng ở bên khuyên bảo.

Tiểu loli vừa nghe có lý, tiểu nhân trong sương mù càng ngày càng đậm, nàng trực tiếp nhào vào Tử Nguyệt hương trong lòng, 'Oa' một tiếng, lần thứ hai khóc lên.

. . .

Đêm trăng tròn, nhà trọ đình.

Cô lập nhất nhân, làm như thần tiên.

Sợi tóc lững lơ bay, ánh mắt sâu xa.

Cầm trong tay một vật, nhắm thẳng vào vân thiên.

Chậm rãi thu hồi, vi vi chếch triển.

'Dùng'

Một đạo ngon lửa tử xuất hiện.

"Tê. . . Hô. . ."

Vương mỗ người dùng sức hít một hơi thuốc, phun ra, ngẩng đầu nhìn hướng về bầu trời đêm đầy sao, nói: "Thực sự là hán mã. . ."

Mấy phần trong sau, hán hút thuốc xong, về đến trong nhà, lại phát hiện tiên nữ các lão bà không ở.

Vương Dật tâm tình không tốt, căn bản là không có cách ngủ. Tìm ra linh thạch đến, mở ra Thiên Thể Giới.

"Lão bà. . ."

Hắn quay về phương xa dãy núi lớn tiếng hô hoán.

Không người đến đáp lại.

Vương Dật lắc lắc đầu, lung tung không có mục đích đi về phía trước.

Không biết qua bao lâu bao lâu, hắn tiến vào một mảnh Lâm Hải.

"Vương Dật?"

Đột nhiên, phía sau hắn truyền đến một đạo vừa mừng vừa sợ duyên dáng gọi to tiếng.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 226: Xé đầu

Vương Dật xoay người, trong nháy mắt sững sốt .

3 mét ở ngoài, một cái khuynh quốc khuynh thành thiếu nữ, xinh đẹp nhìn mình.

Nàng quá mỹ lệ . Không, phải nói là kiều mị.

Thiếu nữ nhìn qua cũng là 15 tuổi khoảng chừng, cái tử không cao lắm, nhưng nắm giữ mị hoặc chúng sinh kiều dung.

Thiên, đó là cái gì? Miêu lổ tai? Con mắt lại là tử ?

Còn có, trên người nàng vì sao chỉ bao bọc bạch nhung nhung bì thảo?

Kỳ quái nhất chính là, thiếu nữ phía sau, xuất hiện ba cái không lồ bạch đuôi, ở hư không run run không thôi.

Trời ạ, nàng là tranh châm biếm lý đi ra hay sao?

Vương mẫu người đã nhiên không biết nói chuyện , miệng lưỡi run lên mấy lần, cuối cùng bỏ ra một chữ: "Ngươi . ."

"Hi . ."

Tô Linh Nhi kê kê nở nụ cười, bước trắng loáng chân ngọc, đi tới trước mặt hắn.

"Nhanh như vậy liền không nhớ rõ bản vương ?"

Nàng giờ lên tay ngọc, yêu thương xoa Vương Dật khuôn mặt.

"Bản vương?"

Vương mẫu người trong nháy mắt mộng ép, cảm giác hai chữ này tựa hồ đang nơi nào nghe qua, tinh tế đi hồi ức.

Trong nháy mắt tiếp theo, hắn kinh ngạc đến ngây người .

"Ngươi . . Ngươi sẽ không là Tiểu Bạch chứ?"

Vương mẫu người thành linh đạo.

"Cái gì Tiểu Bạch?"

Tô Linh Nhi cặp môi thom nhất thời một quyết, sân tiếng nói: "Ngươi sau đó thấy bản vương, phải gọi vương thượng, hoặc là tồ chủ. ."

Vương thượng? Tô chủ?

Nàng đang nói cái gì quý a?

Vương Dật giờ tay lên đến, đem ngọc thủ của đối phương đẩy ra, lẩm bẩm: "Sau này hãy nói, ta hiện tại có việc."

Hắn nói xong xoay người liền phải rời đi.

"A. . ."

Tô Linh Nhi không nghĩ tới chính mình hóa thành hình người sau, người đàn ông này lại thờ ơ không động lòng? Còn muốn ly chính mình mà đi?

Đùa gì thế nha nha nha?

Ngươi là Vương chọn lựa nam nhân, Vương còn chưa cho phép, ngươi liền dám một mình rời đi?

"Lớn mật, cho bản vương đứng lại."

Tô Linh Nhi tiểu mặt trầm xuống, trực tiếp nắm lấy thủ đoạn của hắn.

Vương Dật thân thể chấn động, trong nháy mắt không thể động.

"Ngươi muốn làm gì?"

Hắn vừa giận vừa sợ, trong lòng càng là khiếp sợ tột đỉnh: Khí lực nàng thật lớn.

"Bé ngoan hầu ở bên vương bên người, cái nào cũng không cho đi."

Tô Linh Nhi giương lên vô cùng mịn màng mặt cười, thờ phỉ phò nói.

"Đùa gì thế."

Vương Dật dùng sức hất tay, nhưng là không tránh thoát khỏi, hần hơi nhướng mày, quát lên: "Ngươi mau buông tay, ta có lão bà."

Tô Linh Nhi vì hơi ngốc, không rõ ràng lão bà là cái gì. Có thể nàng dù sao cũng là Thượng Cổ Vương giả, cỡ nào thông minh? Trong nháy mắt nghĩ đến này một tầng.

Nàng màu tím đôi mắt đẹp nhất thời nhắm lại, cắn răng bực nói: "Vương Dật, bản vương dưới mệnh. Từ nay về sau, cùng này mấy cái Nữ thần Vương đoạn tuyệt tất cả lui tới, ngươi chỉ có thể dụng tâm hầu hạ bản vương nhất nhân."

Vương mỗ người trực tiếp nghe choáng váng.

"Bệnh thần kinh, ngươi từng không buông ra. . . ?"

Hần dùng sức tránh thoát.

Tô Linh Nhi thấy đối phương như vậy 'U mê không tỉnh', rằng bực lần thứ hai một cắn, nàng duỗi ra khác một cánh tay ngọc, trong nháy mắt ôm lấy Vương Dật cổ.

Vương Dật cảm giác thân thể chìm xuống, sau một khắc, miệng mình trực tiếp bị hai mảnh hương nhuyễn môi niêm phong lại.

"A a. . ."

Vương Dật cái nào nghĩ đến sẽ bị cưỡng hôn? Vội vàng giơ lên hai tay, dùng sức đẩy nàng. . .

Có thể thực sự là đẩy không ra oa! ! !

Tô Linh Nhi nhắm cặp kia từ đồng, dùng sức hôn chính mình nhận định nam nhân, phía sau hồ vĩ run run lợi hại hơn, một đôi hồ nhĩ run lên một cái, thật là đáng yêu.

Một phen sống mơ mơ màng màng thấp sau.

Tô Linh Nhi ly khai môi của hắn, đổ vào đối phương trong lòng thở gấp tinh tế, mặt cười một mảnh đỏ bừng, mỹ đến khác người ngệt thở.

Vương Dật gương mặt tuần tú cũng là một mảnh đỏ chót, hần thở hần hần mấy hơi thở hồng hộc, nói: "Ngươi. . . Ngươi đây là ý gì. . . ?"

Tô Linh Nhi ôm chặt hắn, nỉ non khẽ nói: "Vương Dật, cùng bản vương đi thôi, chúng ta về Hồng Linh. Bản vương nhượng ngươi trở thành đương đại người đàn ông mạnh mẽ nhất. . ."

Vương Dật nghe xong, trầm mặc chốc lát, nói: "Ta không thể đáp ứng ngươi, ta có lão bà. . ."

"Ngươi. . ."

Tô Linh Nhi trong nháy mắt ly khai thân thể hắn, giương lên mặt cười, lạnh lùng nhìn kỹ chính mình nhận định nam nhân, hồ hấp phi thường gấp gáp.

Nàng thật sự khí hồng rồi.

Đột nhiên, Tô Linh Nhi hơi sững sờ, nghiêng đi mặt cười, nhìn về phía một chỗ.

Nhưng thấy, ba vị tiên nữ âm thầm xuất hiện ở 10 mét địa phương xa, các nàng lạnh lùng nhìn Tô Linh Nhi, trong con ngươi xinh đẹp hàn quang bắn ra bốn phía.

Nguyên lai, tiểu loli thị tẩm không được, phương tâm thực sự không cam lòng, lại đi không được Minh giới, cho nên bọn họ tiến vào Thiên Thế Giới, tìm Tô Linh Nhi phiền phức đi tới.

Nói trắng ra, tiểu loli muốn đánh Thượng Cổ tâm cơ biểu một trận, phát tiết một chút.

Hai cung tam cung bắt đặc dĩ, chỉ được bồi Đại tỷ đi vào.

Ai nghĩ, các nàng tìm hơn nửa ngày, Hồ Ly mao đầu chưa thấy một cái.

Đang trên đường trở về, các tiên nữ cuối cùng tìm tới Tô Linh Nhi, nhưng phát hiện mình lão công cũng ở.

Tô Linh Nhi vừa hôn quá tập trung vào , không có phát hiện đối phương tới gần, khi nàng khi phản ứng lại, các tiên nữ trải qua ly rất gần rất gần rồi.

"Tô Linh Nhi, ngươi có phải muốn chết hay không?"

Tiểu loli cắn răng bạc, từng chữ từng câu hỏi, nàng từ Nhị muội nào biết Thiên Hồ Vương bản danh.

"Hi hi. . ."

Tô Linh Nhi nở nụ cười, nhưng là lạnh. Nàng vung lên mặt cười, ngạo tiếng nói: "Tiểu nha đầu môn, các ngươi thật sự cho rằng bản vương hội sợ phải không?"

Tiểu loli nghe xong, khuôn mặt nhỏ càng trầm , từng bước một tiến về phía trước đi tới.

"Đại tỷ. . ."

Từ Nguyệt phát hiện không đúng, một phát bắt được tiểu loli cánh tay, thấp giọng nói: "Nàng ngày hôm nay hảo như có năm cái hồ vĩ. . ."

Ngày hôm trước các nàng cùng Tô Linh Nhi đánh một trận, lúc đó người sau chỉ có bốn cái hồ vĩ.

Nhưng hôm nay, đối phương dùng hai cái hồ vĩ đi che giấu, mặt sau càng là có lưu lại ba cái hồ vĩ?

Mà Tô Linh Nhi khí thế, cũng cùng ngày hôm trước rất khác nhau .

"Ngươi buông ra. . ."

Tiểu loli hoàn toàn không nghe lọt, tránh thoát Nhị muội tay ngọc, tiếp tục đến gần.

Hai cung tam cung vội vàng đi theo bên cạnh nàng.

"Không biết tự lượng sức mình."

Tô linh cười lạnh, giơ lên tay ngọc, hướng Vương Dật phương hướng hư không nhấn một cái.

'Vù'

Trong phút chốc, một mặt vô hình bình phong xuất hiện , đem Vương Dật cô lập ra đến.

"Ngươi. . ."

Vương Dật nhất thời vừa giận vừa sợ, trực tiếp nằm ngoài bình phong trên, dùng sức đánh: "Thả ta đã qua, các nàng là lão bà ta, ngươi không nên làm bừa. . ."

Tô Linh Nhi liếc mắt nhìn hắn, về quá mặt cười, nhìn về phía đi tới các tiên nữ.

'Hồng'

Trong phút chốc, một luồng ánh tím vút lên trời mà lên, trên người nàng bạch nhung nhưng bị thảo trong nháy mắt trở về nguyên hình, biến thành hai cái vừa thô lại lớn hồ vĩ.

Năm vĩ hư không run run, khí thế ngập trời.

Các tiên nữ thấy, đồng thời người nhẹ nhàng mà lên, thân thể yêu kiều trên phóng ra vạn trượng hào quang.

Cổ kim mạnh nhất nữ tử, lần thứ hai mở ra xé dấu hình thức.

'Rầm rầm rầm'

Trong phút chốc, bình phong phía kia bùng nổ ra tuyệt thế nổ vang.

Ánh sáng lấp lánh, thiên địa thất sắc.

"Đáng ghét a. . ."

Vương Dật dùng sức đánh bình phong, muốn muốn đi ra ngoài ngăn cản, làm sao căn bản vô dụng.

"U a, Tô vương dĩ nhiên vì một người đàn ông, cùng nhân loại thái thượng cảnh cường giả động thủ , thú vị, đương thật biết điều. . ."

Đột nhiên, một đạo thanh âm cổ quái từ phía sau bay lên.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 227: Kỳ quái thỏ

Vương Dật xoay người.

Hắn nhất thời sửng sốt, coi chính mình nhìn lầm, dùng sức dụi dụi con mắt.

Nhưng thấy, 2 mét xa trên đất, xuất hiện một con màu trắng sinh linh bé nhỏ, cũng là hai cái to bằng nắm tay.

Đây là một con thỏ?

Không, không đúng. . .

Vương mỗ người thề với trời, chính mình lần thứ nhất nhìn thấy như vậy quái lạ loại thỏ sinh linh.

Nói nó là thỏ đi, có thể đầu này cũng quá to lớn, lại chiếm cứ thân thể hơn một nửa? Đây cái mông. . . , thiên, vẫn đúng là hắn mẹ không nhỏ, chiếm cứ nửa kia thân thể.

Ánh mắt nó không phải hồng, tất đen như mực. Mũi đại mà bẹp, như là sư tị. Còn có này sát môi. . .

Giời ạ! Thỏ môi không phải tam biện sao? Nó này rõ ràng là lừa môi. Thảo, trả lại hắn mẹ mọc ra một đôi răng nanh?

Tứ chi ngắn nhỏ, tay chân tự nhân thủ, mọc ra sáu cái ngón tay, trong đó chỉ tay chính thủ sẵn lỗ mũi, đầy vẻ khinh bỉ nhìn Vương Dật.

"Tiểu tử, ngươi nhìn cái gì vậy?"

Nó miệng đầy hung hăng kêu. . .

"Ngươi. . . Ngươi là cái thứ gì?" Vương mỗ người thật sự mộng ép.

"Món đồ gì?"

Quái thỏ nhất thời cuống lên, thả tay xuống chỉ, nước bọt tung tóe gào thét: "Ngươi thật là to gan, biết bản vương là ai sao?"

Lại là bản vương?

Vương Dật sửng sốt chốc lát, không lại để ý đến nó, quay người sang đi.

'Xi '

Đột nhiên, quái thỏ trong nháy mắt xuất hiện ở bả vai của hắn.

Vương Dật cảm giác vai vi hơi trầm, theo bản năng nghiêng đầu nhìn lại.

Trong nháy mắt tiếp theo.

Hắn nhìn thấy hắc đồng lừa môi, sư tị răng nanh, đặc biệt đáng sợ.

Thảo! ! !

Vương mỗ người nhất thời dọa một đại binh, không nhịn được hét lớn: "Ngươi làm gì thế?"

"Hắc. . ."

Quái thỏ cười cợt, nói: "Tiểu tử, ngươi tên gì?"

"Vương Dật. Người nhanh xuống, ta không thời gian cùng người chơi đùa. . ."

Vương Dật tâm hệ các lão bà, lăm bắm một câu, lần thứ hai nhìn về phía bình phong một phương khác.

Thiên khung bên trên. . .

Mấy đạo tuyệt thế thiên ảnh ở cửu thiên trần trọc xê dịch, hư không tranh đấu.

Nơi đó nổ vang không ngừng, che kín pháp tắc dây xích.

"Vô thượng núi thần, thiên hà Quy Khư. . ."

Thảm Băng thân thể yêu kiều hào quang bắn ra bốn phía, nàng tay ngọc hướng về thiên, dẫn gần chết thể càn khôn.

'Ầm ầm ầm. . .'

Trong phút chốc, toàn bộ thiên khung tối sầm lại, một toà mây vạn dặm núi thần xuất hiện, nó bốn phía có vô tận thiên hà vờn quanh, bản thể có phi bặc đang đan xen, tiên uy hiển lộ hết.

Đây là một loại vô địch thể, có thể nghiền ép thể gian tất cả.

"Hắc. . ."

Tô Linh Nhi giờ lên mặt cười, khóe môi mang có một nụ cười lạnh lùng.

"Xi. . ."

Trong phút chốc, nàng hóa thành một đạo mị ảnh, nhắm phía toà kia núi thần.

'Oanh '

Sau một khắc, vô thượng núi thần phát sinh chấn động mạnh, mặt trên phi bặc phát sinh hỗn loạn, vô tận thiên hà hư không tan vỡ.

'Oành '

Không tới 3 giây, núi thần phát sinh kinh thiên động địa vụ nổ lớn.

"A. . . Phốc. . ."

Thảm Băng thân thể bị hủy, mặt cười nhất thời nhất bạch, trực tiếp phun ra một cái mũi tên máu, thân thể yêu kiều ở hư không ngã xuống.

"Tam muội. . ."

Tiểu loli kinh sợ một tiếng, chân đạp hư không, trong nháy mắt xuất bây giờ đối phương bên người, tiếp được nàng.

"Đại Đạo Vô Cực, càn khôn mà xác định. . ."

Ngoài trăm thước, Từ Nguyệt mặt cười vô cùng lo lắng, nàng triển khai một đôi tay ngọc, hư không phác họa, kết thông thiên cổ ấn.

'Hồng '

Một vòng to lớn Thần khuyên, từ Từ Nguyệt sau lưng lao ra.

'Xi xì xì. . .'

Thần khuyên hư không phân giải, hóa thành vô số bát quái bàn dài, nghiền ép chân không.

"Người đi phía dưới khôi phục thương thế, ta đi trợ Nhị muội. . ."

Tiểu loli thân thể phóng lên trời, hư không mà xác định, một đôi tay nhỏ tà hữu triển khai.

'Vù. . .'

Nhất thời, vô tận đại dương chậm rãi hiện lên, năm luân trắng tròn từ hải mặt bằng chậm rãi bay lên.

Tiểu loli chuẩn bị liều mạng, đồng thời lấy ra năm luân Thiên Nguyệt.

Cùng lúc đó.

"Chà chà sách. . ."

Bình phong bên kia, thỏ thủ sẵn lỗ mũi, âm thanh quái dị nói: "Này mấy cái thái thượng cảnh tiểu nha đầu rất lợi hại, Tô vương chỉ khôi phục một nửa thực lực, liền cùng với các nàng động thủ, đúng là không khôn ngoan. Thật không biết nàng nghĩ như thế nào. . . , tiểu tử, ngươi có phải là cùng Tô vương trải qua ? Bằng không nàng làm gì như vậy liều mạng?"

Nó nói lời kinh người.

Thảo! ! !

Vương Dật nghe xong nhất thời thổ huyết, đồng thời trong lòng khiếp sợ tột đỉnh.

Thiên, Tiểu Bạch đã vậy còn quá lợi hại? Tiên nữ các lão bà dĩ nhiên đánh không lại nàng?

Thỏ thấy hán không để ý tới chính mình, tiếp tục âm thanh quái dị quái ngữ: "Tiểu tử, Tô vương tư vị như thế nào? Nói thật cho ngươi biết, ở chúng ta đời kia, có vài nơi Vương giả muốn nhất thân phùng trạch, kết quả đều bị Tô vương xú đánh một trận. Khả khả, bản vương thật rất hâm mộ ngươi. . ."

Vương Dật trực tiếp điên rồi, gầm nhẹ nói: "Ta cùng với nàng không hề có một chút quan hệ."

"Không sao?"

Thỏ cười hi hi, nhìn qua đặc biệt vô liêm sỉ: "Ngươi cùng Tô vương hôn môi thời điểm, bản vương có thể ở một bên nhìn đây. . ."

"Cái gì?"

Vương Dật đốn là kinh ngạc đến ngây người .

Đúng vào lúc này.

Thiên khung nơi sâu xa, núi thần tiêu tan, bụi bặm đã mất.

Tô Linh Nhi thân thể chậm rãi tái hiện ra.

Nàng mặt cười vì vì trở nên trắng, này một đòn tiêu hao không ít yêu lực.

Phía dưới.

Thần quái vô tận, nguyệt ảnh ngang trời.

Cương phong mãnh liệt, khí thôn bát hoang.

Đại phụ tam cung dồn dập lấy ra tuyệt thế đại thần thông, chuẩn bị cùng đối phương quyết một trận thắng thua.

"Bản vương xác thực coi thường các ngươi. . ."

Tô Linh Nhi vẫn chưa sợ sệt, mà là kê kê nở nụ cười, nàng trong lòng có chút nhớ tới Vương Dật, nghiêng đi mặt cười, nhìn về phía này một chỗ.

Đột nhiên, nàng sững sờ , mặt cười bỗng nhiên hoàn toàn biến đổi.

"Chúng ta không nên đánh!"

Tô Linh Nhi cuống quýt rít gào một tiếng, trong nháy mắt dùng hai cái hồ vĩ che khuất tu nơi.

Tiểu loli cùng Tử Nguyệt song song ngăn ngại, người trước cản tiểu răng bạc nói: "Thượng Cổ tâm cơ biểu, ngươi lại muốn sái trò gian gì? Bồn cung mới sẽ không lên đường."

Tô Linh Nhi hoàn toàn nghe không hiểu nàng đang nói cái gì, một mặt lo lắng nói: "Các ngươi như muốn Vương Dật bình an, liền ngừng tay, xuất đại sự . . ."

Nàng thật sự rất gấp, không tiếp tục để ý các tiên nữ, óng ánh chân ngọc chỉ vào không trung, xông tới xuống.

Này biến số phi thường kinh người, tiểu loli cùng Tử Nguyệt nhất thời sững sờ ở hư không.

Trong nháy mắt tiếp theo, Tô Linh Nhi xuất hiện ở Vương Dật trước mặt.

Cách bình phong, nàng chết nhìn chòng chọc con thỏ kia, cắn răng bạc hỏi: "Vũ Vương, ngươi tại sao lại ở chỗ này?"

"Khà khà. . ."

Thỏ nở nụ cười, nhìn qua có chút quỷ dị: "Đã lâu không gặp , Tô vương. . ."

Cùng lúc đó, các tiên nữ xuất hiện ở Tô Linh Nhi sau lưng, các nàng nhìn thấy thỏ sau, dồn dập cả kinh.

"Hồng?"

Thảm Băng kinh sợ, hiển nhiên nhận ra đối phương lai lịch.

"Không đúng. . ."

Từ Nguyệt nhìn đôi mi thanh tú nói: "Này con Hồng trong cơ thể phù vẫn rất cổ lão, ta nhìn không thấu."

Vào giờ phút này, Tô Linh Nhi gần từng chữ: "Vũ Vương, hẳn là bản vương nhận định người, người không cần loạn đến."

"Xằng bậy?"

Thỏ tiếp tục cười quái dị: "Là như vậy sao?"

Đột nhiên, nó quay về Vương Dật đầu, mở ra miệng rộng.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 228: Toàn đi vào

Mấy người trong nháy mắt kinh ngạc đến ngây người .

Vương Dật nhìn trước mặt cái miệng lớn như chậu máu, sớm đã hãi đến trợn mắt ngoác mồm.

Thiên, này thỏ miệng sao lớn như vậy?

Hắn nhớ tới tranh châm biếm (Kiseijū) trong, bên trong đầu là miệng sinh vật hình thù quái dị.

Đồng thời, Vương nỗ người trong mũi nghe thấy được một cổ dày đặc Man Hoang khí tức, nó đến như vậy đột nhiên, cũng rất xa xưa.

"Vũ Vương. . ."

Tô Linh Nhi không khỏi tiem kêu thành tiếng.

"Không được!"

"Lão công. . ."

Các tiên nữ hoa dung thất sắc, dồn dập rít gào. . .

Thời không, phảng phất vào đúng lúc này đình chỉ .

Nhiên cũng trững. . .

Thời không đình chỉ 1 giây, 2 giây, 3 giây. . .

Mấy qua đi.

"A. . ."

Thỏ ngáp lên, lại là nhắm lại miệng rộng, nhìn về phía Tô Linh Nhi.

"Ha ha ha. . ."

Nó đột nhiên bắt đầu cười lớn.

Này biến số quá kinh người , mấy nữ trực tiếp cũng sờ ở nơi đó.

Thỏ ngửa tới ngửa lui cười: "Đùa chết rồi, bản vương hay vẫn là lần thứ nhất nhìn thấy Tô vương như vậy thất thố, ha ha ha. . ."

Nó đặc biệt khai tâm.

Mà Tô Linh Nhi mặt cười, trực tiếp trầm xuống rồi.

"Cô. . ."

Nàng phát sinh một tiếng quái dị kiều âm, rất cổ lão, rất nguyên thủy. Béo mập cặp môi thơm vi vi nứt ra, có hai viên hàm răng trắng nõn vi khê biến trường, thành răng nanh. Mỹ lệ mắt tím ở giữa, xuất hiện một đạo màu tím đậm khe hở.

Thiên Hồ Vương tức rồi, hơn nữa là ngập trời.

Tô Linh Nhi lặng yên thu đi kết giới.

"Ha ha ha. . ."

Thỏ vẫn như cũ cười to không ngừng, căn bản dừng không được đến.

'Xi '

Tô Linh Nhi trong nháy mắt xuất hiện ở Vương Dật trước mặt, nổ ra phản quyền.

'Oành '

Trong phút chốc, trên bả vai hân thỏ trực tiếp bị Hồ Ly một quyền đánh bay .

'Ầm ầm . . '

Trong hư không, nó chuyển rào cản bay ngang, liên tiếp đâm cháy mấy viên đại thụ mới có thể đình chỉ.

Vương Dật mới vừa tự sờ sờ, thân thể bỗng nhiên run lên, mắt không chế bay tới đằng trước. Sau một khắc, bị một cái hương nhuyễn thân thể yêu kiều ôm ở trong lòng.

Hóa ra là Từ Nguyệt xem chuẩn cơ hội, đem Vương Dật 'Cứu vớt' lại đây, nàng nhẹ giọng: "Lão công, người không sao chứ. . ."

"Không có chuyện gì. . ."

Vương Dật lắc lắc đầu, đứng thẳng người.

Tô Linh Nhi đem thỏ đánh phi sau, nghiêng đi mặt cười, lại phát hiện Vương Dật người không gặp .

Nàng chuyển qua thân thể yêu kiều, thấy rõ tất cả sau, sắc mặt nhất thời chìm xuống.

"Các người thật chán sống rồi? Liên bản vương nam nhân đều dám đánh?"

Tô Linh Nhi lạnh lùng nhìn các tiên nữ, cắn răng bạc đạo.

Tiểu loli che ở lão công trước người, quát lạnh: "Tô Linh Nhi, người còn dám chạm ta lão công một đầu ngón tay, Bản cung cùng người liều mạng. . ."

"Cô. . ."

Tô Linh Nhi thật sự tức điên , lần thứ hai phát sinh cổ lão kiều âm.

"Lão bà. . ."

Vương Dật sờ soạng dưới tiểu loli mềm nhẵn vai đẹp, đi đến nàng phía trước.

"Lão công. . ."

Tiểu loli gấp vội vàng nắm được tay của hắn, chỉ lo lão công bị đối diện hồ ly tinh đánh chạy.

Vương Dật hướng nàng nhẹ nhàng nở nụ cười, mềm nhẹ về nắm, sau đó nhìn về phía Tô Linh Nhi: "Tiểu Bạch. . ."

"Ta không gọi Tiểu Bạch."

Tô Linh Nhi khẽ kêu nói: "Vương Dật, ngươi cho bản vương lại đây."

"Được, Linh Nhi. . ."

Vương Dật trải qua biết đối phương bản danh, nói: "Ta sẽ không cùng các lão bà tách ra, vì lẽ đó. . ."

Tô Linh Nhi mới vừa bị câu kia 'Linh Nhi' gọi mặt cười buông lỏng, có thể sau khi nghe đến, lông mày trực tiếp bay lên đến rồi.

"Ô vương, ngươi làm cái gì? Bản vương nói đùa ngươi đây. . ."

Đúng vào lúc này, phía trước mấy chục mét, xuất hiện một đạo khiến người ta trứng nát tan âm thanh.

Thỏ chống một cái ngắn nhỏ cành cây tử, khắp khệnh đi tới.

Tô Linh Nhi hàn mặt cười, mắt nhìn nó tới gần.

Thỏ đi tới nơi này sau, nhất thời cảm giác bầu không khí không đúng lắm, vội vàng nói: "Các ngươi chậm rãi tán gẫu, bản vương đi trước một bước. . ."

Nó nói xong liền muốn trốn khỏi nơi đây.

"Cho bản vương đứng lại. . ."

Tô Linh Nhi nhất thời hướng nó kêu quát một tiếng.

Thỏ cái mông run lên, nhưng cũng không dám chuyển động, chậm rãi quay người sang tử.

Sau 20 phút.

Một dòng suối nhỏ bên, đỡ lấy một cái hỏa cái giá, mặt trên nướng có vài dải nửa mét ngư, nhìn qua rất là màu mỡ.

Vào giờ phút này, bọn hắn càng là tường an vô sự ngồi thành một vòng, chờ đợi mỹ vị giáng lâm.

Nguyên lai, thỏ xuất hiện, nhượng các tiên nữ cùng Tô Linh Nhi tạm thời thả xuống thành kiến. Các nàng muốn trước tiên làm rõ: Nó tại sao lại ở chỗ này.

Thỏ bị Tô Linh Nhi đánh một quyền, đang tự không cam lòng, liền hô bản vương đói bụng, muốn lấp đầy cái bụng lại nói.

Tô Linh Nhi hết cách rồi, chỉ được y nó.

Các tiên nữ cũng không muốn rời đi, muốn biết được cái trong càn khôn.

Các nàng biết xuất đại sự, nếu như không sai, này con thỏ, hẳn là chính là tông môn bí quyền sở thuật Thượng Cổ Vương giả: Chân Hồng

Thiên, chính mình đúc luyện Thiên Thế Giới trong, vì sao xuất hiện hai vị Thượng Cổ Vương giả?

Mà Vương mẫu người trực tiếp đương nổi lên đầu bếp, còn từ trong nhà mang tới đồ gia vị, tinh tế khảo chế ra.

"Ha, thật là thơm. Tiểu tử, ngươi thật là có một tay. . ."

Thỏ nhìn trên giá cá nướng, chảy nước miếng chảy đầy đất.

Vương Dật thấy sau có chút không nói gì, hắn cầm lấy một cái khảo gần như, đưa tới: "Có thể ăn. . ."

Thỏ vội vàng tiếp nhận, quay về cá nướng một trận loạn gặm, ăn tương đặc biệt đáng sợ.

Vương Dật lại sẽ mặt khác bốn cái phân cho các tiên nữ cùng Tô Linh Nhi.

Các nàng sau khi nhận lấy, không có đi ăn, mà là một mặt nghiêm nghị nhìn thỏ.

"Thật là thơm, ăn ngon. . ."

Khá lắm, không tới 1 phút, thỏ liền đem cá nướng tiêu diệt sạch sành sanh, nó căn bản là chưa từng ăn ần, vừa nhìn về phía mấy nữ trong tay mỹ vị.

"Vũ Vương, ngươi lúc nào thức tỉnh?"

Tô Linh Nhi thấy nó ăn xong, trực tiếp hỏi xuất trong lòng nghi vấn.

"Ngươi có ăn hay không? Không ăn cho ta. . ."

Thỏ nói tới không phải yêu cầu.

"Vũ Vương, bản vương kiên trì nhưng là có hạn độ. . ."

Đây chính là Vương Dật cho nàng khảo, Tô Linh Nhi há có thể giao ra? Nàng mắt tím nhắm lại, kiều âm chuyển lạnh.

"Hảo hảo, ta nói. . ."

Thỏ nhất thời bị dọa run run một cái, nói: "Gần như có mười sáu năm. . ."

"Cái gì?"

Mấy nữ nhất thời kinh ngạc, các tiên nữ càng sâu.

Mười sáu năm trước? Liệt địa thâm uyên xuất hiện thời gian?

Tô Linh Nhi hiển nhiên không biết cái kia qua lại, nhãn đôi mi thanh tú hỏi: "Như vậy sớm? Ai đem ngươi thả ra?"

"Ta làm sao biết? Lúc đó đại lục biến đổi lớn, phần lớn phong ấn đều phá tan rồi, rất nhiều gia hỏa đều chạy ra. Cũng là Tô vương ngươi xui xẻo một ít, biến đổi lớn không có chạm tới ngươi phong ấn."

Thỏ nhún vai một cái nói.

Nó như kinh động thiên hạ, trực tiếp đem tất cả mọi người chấn động bối rối.

Tô Linh Nhi ngờ ngác hỏi: "Rất nhiều gia hỏa là ai?"

"Còn có thể là ai? Không phải này mấy cái sao? Từ Vương, Thú vương. . . , tiểu tử, ngươi này cái có thể hay không đưa cho bản vương?"

Thỏ đơn giản trả lời vài câu, một mặt vô liêm sỉ nhìn về phía Vương Dật.

Vương mỡ người tức giận bạch nó một chút, đem một điều cuối cùng cá nướng đưa tới.

"Chúng nó cũng xuất đến rồi. . .?"

Tô Linh Nhi phương tâm kinh hãi, sau đó liền thoải mái.

Nơi này không phải Hồng Linh, vì lẽ đó đừng lo cái gì.

"Ừm. . ."

Thỏ tiếp nhận cá nướng sau, không thể chờ đợi được nữa gặm mấy cái, ngo ngoáy lừa môi nói: "Trước đó vài ngày, hai người này tiểu nha đầu lấy đại lục chín cái mạch linh, tạo thế giới này. Chúng ta cảm giác thú vị, liền toàn đi vào."

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 229: Người còn không mau lại đây

Cái gì?

Mấy nữ nghe xong, mặt cười đột nhiên thất sắc.

Tiểu loli vội vàng nhào vào lão công trong lòng, tay nhỏ bảo hộ ở hân bộ ngực, căng thẳng nhìn chung quanh.

Từ Nguyệt cùng Thẩm Băng đứng thẳng người lên, một mặt đề phòng nhìn chăm chú tứ phương.

Toàn đi vào ?

Thiên, Thiên Thế Giới trong, đến cùng còn có mấy tôn Thượng Cổ Vương giả?

Tô Linh Nhi đôi mi thanh tú nhíu chặt, chậm rãi đứng lên thân thể yếu đuối, phóng tầm mắt vô biên thiên khung, trầm mặc không nói.

Sau 1 phút.

"Nơi này địa cảnh tuy rằng rộng lớn, nhưng kém xa 'Hồng Linh', các người đi vào, đến cùng có mục đích gì?"

Nàng âm thanh rất lạnh lẽo.

"Hắc. . ."

Thỏ nở nụ cười, ném trong tay ăn còn lại xương cá, một mặt thỏa mãn nói: "Tô vương, người cả nghĩ quá rồi, chúng ta thật sự cảm giác thú vị mà thôi."

"Hanh. . ."

Tô Linh Nhi cười gằn một tiếng, rõ ràng không tin.

Thỏ thấy, rung đùi đắc ý nói: "Chúng ta thời đại đã qua.'Hồng Linh' sớm đã là nhân tộc thiên hạ, càn khôn đã định, khó hơn nữa bóp méo. Đời này, bản vương bộ tộc tuy là héo tàn, nhưng cũng có hương hỏa lưu giữ, này liền được rồi, không cần lại nổi lên chinh loạn? Bằng thêm rất nhiều buồn phiền?"

Tô Linh Nhi nghe xong không nói.

Thỏ lắc đầu to, tiếp tục nói: "Tô vương tin hay không, toàn bằng nhất niệm, ngược lại bản vương là lừa dối vật. Cùng với cùng nhân tộc đấu cái một mất một còn, chẳng bằng ở đây tự đắc tiêu dao, mấy tên kia nói vậy cũng là như thế."

Nó nói tới chỗ này, con người đen nhánh đột nhiên nổi lên đáng sợ ánh sáng xanh lục.

Thỏ chết nhìn chòng chọc Tô Linh Nhi trắng loáng thon dài chân ngọc, 'Ừng ực' một tiếng nuốt nước bọt, nói: "Tô vương, chúng ta nhận thức thời gian cũng không ngắn đi. . ."

Tô Linh Nhi nghe xong, đôi mi thanh tú lần thứ hai nhấn lại: "Người có ý gì?"

Nàng cảm giác kẻ này không biệt hảo rắm.

"Khà khà. . ."

Thỏ đuổi ra đồ sấm đầu lưỡi, liếm liếm răng nanh sắc bén, cười quái dị nói: "Người ta đều vì Vương giả, huyết thống độ tinh khiết tất nhiên là không thể nghi ngờ. Chúng ta có muốn hay không. . . Hắc, đến một tỷ? Bản vương vẫn luôn rất muốn cùng người. . ."

Này bức nguyên lai ăn no đã nghĩ này cái gì.

Vương Dật cùng các tiên nữ trong nháy mắt kinh ngạc đến ngây người.

"Hà? Hi hi. . ."

Tô Linh Nhi đầu tiên là ngẩn ngơ, sau đó lộ ra điên đảo chứng sinh yêu kiều.

Nàng bước trắng loáng bàn chân nhỏ, hướng thỏ đi đến.

"Hô. . . Hô. . ."

Thỏ hô hấp có chút ồ ồ, sự tự phun ra dày đặc Thượng Cổ khí tức, đặc biệt đáng sợ.

Tô Linh Nhi đi tới nó phụ cận.

Đột nhiên, nàng bỗng nhiên sứa lên chân ngọc, mạnh mẽ đá trúng thỏ cằm.

'Oành'

"Gào. . ."

Vang trầm xuất hiện, thỏ nhát thời hét thảm một tiếng, thân thể chuyển rào cản phóng lên trời, trực tiếp biến mất ở thiên khung nơi sâu xa.

"Cho bản vương có bao xa lần bao xa. . ."

Tô Linh Nhi thối mắng một tiếng, chậm rãi quay người sang từ.

Tiểu loli thấy, chăm chú ôm Vương Dật, một mặt đề phòng nhìn chăm chăm đối phương.

Từ Nguyệt cùng Thảm Băng song song nắm lên phần quyền, Tô Linh Nhi nếu là lại nổi lên tâm tư, các nàng liền trực tiếp động thủ.

Tô Linh Nhi thấy, mỹ lệ từ đồng chậm rãi nheo lại.

Nàng hiện tại trải qua mất đi cùng những này Nữ thần Vương môn đánh nhau tâm tình.

Bởi vì, chúng nó ở đây.

Thỏ tuyệt không năng lực tin hoàn toàn. Có mấy tôn Vương giả, trời sinh tàn bạo, giết chóc quen tay.

Tô Linh Nhi mới sẽ không ngây thơ cho rằng, chúng nó hội từ đây an nhàn xuống.

"Chúng ta không nên lại đánh."

Nàng nhẹ giọng nói.

Từ Nguyệt cùng Thảm Băng song song ngăn ra, nhìn về phía Đại tỷ. Các nàng rất thông minh, tất nhiên là rõ ràng ý của đối phương.

Tiểu loli cũng nhìn thấu tầng này, nàng trầm mặc chốc lát, nói: "Có thể, tỷ muội chúng ta còn có thể cùng người liên minh. Bất quá, người không thể đối với ta lão công lại nổi lên tâm tư."

Tô Linh Nhi nghe xong, mặt cười nhất thời đại biến, khẽ kêu nói: "Người đùa gì thế? Hẳn là bản vương nhận định nam nhân."

"Vậy thì không đến hàn huyền, lão công, chúng ta về nhà. . ."

Tiểu loli cười lạnh, ly khai Vương Dật.

Vương Dật đứng dậy, hẩn nhìn Tô Linh Nhi một chút, không nói gì.

Mới vừa mới đối phương đã thương Băng Nhi, trong lòng hẩn đối với 'Tiểu Bạch' nổi lên một tia khúc mắc.

"Trở về đi. . ."

Vương Dật lắc đầu than thở.

Mấy người hướng Thiên Thế Giới lối vào đi đến.

Còn chưa tới 100 mét đây, tiểu loli nhất thời dừng lại, bỗng nhiên quay người sang từ.

"Chết Hồ Mị tử, người đến cùng muốn làm gì?"

Nàng thờ phỉ phò khẽ kêu.

Nguyên lai, Tô Linh Nhi vẫn cùng ở phía sau của bọn họ, không có rời đi.

"Thực sự là chuyện cười. . ."

Tô Linh Nhi vung lên mặt cười, phóng tầm mắt vô biên thiên khung, chuyện đương nhiên nói: "Bản vương muốn đi nơi nào liền đi nơi nào, người quản sao?"

Tiểu loli hung ác tàn nhẫn nhìn nàng, hô hấp đặc biệt gấp gáp.

"Lão bà. . ."

Vương Dật tồn thân đưa nàng ôm lấy, ở đối phương tiểu cặp môi thơm trên ôn nhu vừa hôn, nói: "Đừng như vậy, ngày hôm nay là chúng ta ngày thật tốt. . ."

"Ừm. . ."

Tiểu loli nhất thời bị hôn đến mờ mờ trong bụng, nàng đặc ý nhìn Tô Linh Nhi, cố ý tăng cao tiếng tuyên: "Bổn cung phải về gia ôm lão công ngủ, một vị

Thượng Cổ tâm cơ biểu, chính mình chậm rãi loanh quanh đi. . ."

Vương Dật nghe xong nhất thời không nói gì, lắc lắc đầu, ôm nàng đi tới.

Tô Linh Nhi nghe xong, thân thể yếu kiều nhất thời run lên, trắng nõn hàm răng mạnh mẽ cắn cặp môi thỏm, mắt tím trong đầy lên cảm giận ngút trời.

Nàng đương thật bị tức điên rồi.

"Tiểu nha đầu, chúng ta đi nhìn. . ."

Tô Linh Nhi mạnh mẽ nắm một câu, tiếp tục đi theo.

Rất nhanh, mấy người đi tới lối vào. Thảm Băng tay ngọc vung lên, mở ra đường về nhà.

Bọn hán sau khi ra ngoài, kiều ảnh bỗng nhiên lóe lên.

Tô Linh Nhi cũng cùng theo vào rồi.

"Ngươi. . ."

Tiểu loli nhất thời vừa giận vừa sợ, hướng nàng lớn tiếng khê kêu: "Ai bảo ngươi đi vào ? Nơi này là Bồn cung gia, ngươi cho Bồn cung cút về. . ."

Từ Nguyệt cùng Thảm Băng cũng là nhấn lại đôi mi thanh tú, một mặt không quen nhìn chăm chăm đối phương.

Tô Linh Nhi hoàn toàn không bị ảnh hưởng, hiếu kỳ đánh giá chung quanh, nũng nịu hỏi: "Vương Dật, nơi này là ngươi gia?"

"Đáng ghét. . ."

Tiểu loli thấy, thật sự không thể nhẫn nhịn.

Nàng đã sớm đem nơi này xem là mới hậu cung.

Một cái đối với lão công lòng mang ý đồ xấu nữ tử, xông vào hậu cung nơi sâu xa, làm cho nàng cái này hậu cung chi chủ làm sao không phẫn nộ?

"Lão công, ngươi nhượng ta xuống. . ."

Tiểu loli thờ phỉ phò nói.

Vương mỗ người nào dám đưa nàng thả xuống? Vội vàng nói: "Các ngươi không nên ở chỗ này đánh. Không, sau đó cũng không nên đánh. . ."

Đùa giỡn, các nàng như thật sự ở nơi này dùng tới Hồng Hoang chi lực, đừng nói này khoảng hơn trăm mét vuông nhà, chính là chính đồng lâu. . .

Không, toàn bộ tiểu khu cùng quanh thân cũng có thể trong nháy mắt hóa thành tro bụi.

Tiểu loli biết nặng nhẹ, nàng mạnh mẽ trừng mắt Tô Linh Nhi, tiểu răng bạc sớm đã cắn nát.

Tô Linh Nhi đi đến sô pha nơi, duỗi tay ngọc, hiếu kỳ ở phía trên sờ sờ, sau đó duyên dáng gọi to một tiếng, trực tiếp nằm trên đó.

"Thật thoải mái. . ."

Nàng nỉ non khê nói, sau đó chậm rãi giờ lên một con ngọc chân, hướng hư không mở rộng một tý, nhìn về phía Vương Dật, mị tiếu nói: "Bản vương nam nhân, ngươi còn không mau lại đây. . ."

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 230: Trong nhà xé đầu

Nàng âm thanh, tràn ngập vô hạn mỹ hoặc.

Nàng vô cùng mịn màng mặt cười, có chứa vạn ngàn nhu tình, có thể mê đảo trong thiên hạ hết thầy nam tử.

Này trắng nõn thon dài đùi đẹp, không có một tia sẹo lồi, độ cong quá mức hoàn mỹ. Da thịt ở ánh đèn chiếu xuống, óng ánh ngọc chất, béo mập phát quang, quả thật đệ nhất thiên hạ mê hoặc.

Đặc biệt là con kia chân ngọc, nó nghịch ngợm hướng lên trên làm nổi lên, kêu gọi đủ cung khác người ý loạn tình mê.

"Đến a, bản vương nam nhân. . ."

Tô Linh Nhi mỹ lệ mắt tím nửa khép nửa mở, thờ gáp tinh tế, thật sự mê người chết.

Tuy có tiên nữ lão bà làm bạn ở bên, Vương mẫu người nhưng không khỏi huyết thống tăng vọt, mũi trong nháy mắt no đến mức lão đại.

Thực sự là, quá mê người. . .

Vương mẫu người càng là có chút không nhận được, hấn muốn nhào tới, tùy ý. . .

Tiểu loli dĩ nhiên không nhận được, nàng trượt xuống lão công thân thể, đi đến nơi đó, khuôn mặt nhỏ một mảnh tái nhợt.

'Xi'

Nàng trong nháy mắt nắm lấy cổ chân của đối phương, hướng phía dưới dùng sức vung một cái.

'Phốc'

Tô Linh Nhi chân ngọc, trực tiếp suýt trở về trên ghế salông.

"Đây là Bồn cung vị trí, ngươi lên. . ."

Khá lắm, tiểu loli trực tiếp nắm lấy đối phương ngọc oản, dùng sức hướng lên trên kéo đi.

Nàng không có thôi thúc thần thông, biết như vậy hội đem nhà hủy diệt, vì lẽ đó dùng tới Hồng Hoang tiểu Man lực.

Nguồn sức mạnh này kinh khủng đến mức nào? Dùng nói một cái kiều cô gái yếu đuối, chính là điện ảnh trong quái thú Godzilla, cũng không chịu nổi đi.

Làm sao, Tô Linh Nhi man lực lại há có thể yếu đi?

"Dùng hồng, chỗ này quy bản vương. . ."

Được chứ, xinh đẹp Thiên Hồ Vương một bước cũng không nhường, khê kêu liên tục.

Này, là loli cùng loli trong lúc đó man lực đối với quyết.

Chúng ta Vương mẫu người đứng ở nơi đó, chân tâm xem choáng váng.

Hấn giơ tay lên đến, dùng sức nặn nặn mi tâm, cảm giác não nhân thật sự rất đau.

Vương Dật vô lực đi ngăn cản, cũng không muốn đi ngăn cản, hấn xoay người lại, đi vào phòng ngủ.

Từ Nguyệt cùng Thảm Băng song song đối diện một chút, người trước nũng nịu kêu: "Đại tỷ. . ."

Tiểu loli vung lên mặt cười, thấy lão công tiến vào trong phòng, cắn giận buông ra tay nhỏ: "Thượng Cổ tâm cơ biểu, ngươi cho Bồn cung chờ. . ."

Nàng thô phì phò ly khai sô pha, hướng phòng ngủ đi đến.

Hai cung tam cung vội vàng làm bạn ở bên.

Trong phòng khách chỉ còn Tô Linh Nhi, nàng thân thể yếu kiều ục một phen, nhìn phòng ngủ phương hướng, mắt tím chậm rãi nhắm lại.

Trên giường lớn.

Vương Dật cùng tiên nữ các lão bà ôm nhau cùng nhau.

"Lão công, ngươi nhất định phải cách này cái tâm cơ biểu xa một chút. . ."

Tiểu loli ở Vương Dật trên môi thom một tý, rất không yên lòng căn dặn.

"Ha ha. . ."

Vương Dật nở nụ cười, giờ lên tay phải sờ trên nàng nhuyển nộn hai má, nói: "Lão bà yên tâm, ta. . ."

Hắn còn chưa nói hết đây, đột nhiên sừng sốt, mắt nhìn cửa, ngây ngốc nói không ra lời.

Nguyệt quang bên dưới.

Tô Linh Nhi đứng ở nơi đó, hồ vĩ không lại che giấu, mà là ở phía sau nghịch ngợm múa lên.

Nàng xích ~ lửa thân thể yêu kiều, chậm rãi đi tới.

Tô Linh Nhi thân thể không phải rất đầy đặn, nhưng thể mỹ tuyệt luân, có thể nói thể gian tác phẩm nghệ thuật hoàn mỹ nhất.

Các tiên nữ cũng là kinh ngạc, tiểu loli càng là như gặp đại địch, nàng chăm chú ôm Vương Dật, cắn răng bạc cảnh cáo: "Chết Hồ Mị tử, ngươi lại đến gần một chút thử xem?"

Tô Linh Nhi khẽ mỉm cười, mặt cười nhẹ nghiêng nhìn nàng một cái, sau đó đem ánh mắt dời về phía Vương Dật, ôn nhu nói: "Nam nhân, bản vương đến rồi. . ."

'Hô. . .'

Thân thể nàng hư không bay lên, hướng Vương Dật chậm rãi bay tới.

Các tiên nữ thật sự cuống lên, Từ Nguyệt cùng Thảm Băng thân thể yêu kiều một bên, đem Vương Dật hộ chặt chẽ vững vàng. . .

"A. . ."

Vương mẫu người nhất thời bị ép tới có chút không thở nổi.

Tô Linh Nhi bay tới phụ cận, vẫn chưa hạ xuống, mà là bình dán vào bọn hắn, hư không chìm nổi.

Nàng duỗi ra một đôi tay ngọc, mò lên Vương Dật gương mặt tuần tú, nhẹ nhàng hướng lên trên nâng lên một chút, sau đó mò xuống cặp môi thơm.

Hai người môi, nhất thời chặt chẽ không thể tách rời dán ở cùng nhau.

Tô Linh Nhi hôn đến phi thường dùng sức, càng có chút hơn tiểu tham lam.

Này có thể khổ chúng ta Vương mẫu người, hắn thân có tiên nữ điệp áp, môi có hồ nữ đến hấp.

Vương Dật cảm giác mình sắp nghẹt thở. .

"A a. . ."

Khó tiêu nhất được mỹ nhân ân, mấy qua đi, hắn thực sự không thở nổi rồi, không khỏi phát sinh 'Bi thiết'.

Tiểu loli cảm thấy xuất không đúng, vung lên mặt cười, chờ thấy rõ tất cả sau, mỹ lệ mũi ngọc tinh xảo trực tiếp tức điên. .

"Chết Hồ Mị tử, ngươi muốn chết. . ."

Nàng kiều quát một tiếng, nhanh chóng giờ lên tay nhỏ, trong nháy mắt nắm lấy đối phương ngọc oản, dùng sức hướng phía dưới một vùng.

Tô Linh Nhi trực tiếp bị kéo xuống theo, thân thể yêu kiều nhưng thuận thể một chen, dĩ nhiên miễn cưỡng bỏ ra một vị trí.

"Ngươi. . ."

Tiểu loli nhất thời vừa giận vừa sợ, nhưng cũng không dám lại dùng lực, bằng không lão công thân thể tất nhiên không chịu nổi, hội lần thứ hai 'Lạc hồng'. . .

"Thật tốt. . ."

Tô Linh Nhi chăm chú ôm Vương Dật cái cổ, cũng sẽ không bao giờ buông ra. .

"Bồn cung sẽ không để cho ngươi tại nguyệt. . ."

Tiểu loli dùng sức chen chúc nàng, muốn chiếm cứ chủ yếu 'Địa hình'.

Nhị nữ người đẩy ta đánh, không ai nhường ai.

Từ Nguyệt cùng Thảm Băng nhất thời không nói gì .

Thật sự quá chen .

Các nàng ly khai lão công thân thể, lẫn nhau đối diện một chút, song song đi ra phòng ngủ, đi đến thư phòng.

Nhị nữ biết, Tô Linh Nhi sẽ không làm hại Vương Dật, các nàng ở nơi đó, sẽ làm Đại tỷ không triển khai được.

Lại nói, phòng ngủ cùng thư phòng ly đến mức rất gần, xuyên thấu qua cái kia 'Hình người hổ đen' càng năng lực thấy rõ tất cả, vạn một xảy ra bất trắc, các nàng hội ngay đầu tiên chạy tới.

Trên giường, hai cô bé con từng người chiếm cứ một nửa giường son, nhưng còn ở 'Quyền đàm cước đá', đánh đến không còn biết trời đâu đất đâu.

Vương mỗ người thật sự khóc: "Hai người các người cái, có thể hay không đừng đánh ? Ngủ. . ."

Hai cô bé con đồng thời nhìn về phía hắn.

"Chết Hồ Mị tử, người cho Bồn cung chờ. . ."

Tiểu loli thở phì phò nói.

Tô Linh Nhi không để ý tới nàng, dùng sức ôm chặt Vương Dật, rừ rừ nói: "Như vậy ôm người, thật sự thật thoải mái. Vương Dật, bản vương càng ngày càng yêu thích người. . ."

"Tâm cơ biểu, không biết xấu hổ. . ."

Tiểu loli thối mắng một tiếng, cắn giận nhắm lại mắt to.

Vương Dật thật sự hơi mệt chút , khả năng là thổ huyết thổ, trên giường 'Chiến dịch' đình chỉ sau, hắn mí mắt chìm xuống, rất nhanh liền ngủ .

Một đêm qua đi . .

Ánh mặt trời ấm áp, tạt vào phòng ngủ.

Vương Dật đánh cái không hề có một tiếng động ngáp, chậm rãi mở hai mắt ra.

Trong lòng hai cô bé con, vẫn còn đang ngủ say.

Vương Dật không khỏi một trận cười khổ: Đây là làm sao làm ?

Hắn mềm nhẹ đứng dậy, hay vẫn là thức tỉnh các nàng.

"Lão công, nhân gia đói bụng. . ."

Tiểu loli tựa hồ quên 'Đôi đầu kẻ địch mạnh', mắt buồn ngủ mông lung đạo.

Tô Linh Nhi nháy mắt lệ mắt tím, sâu sắc nhìn hắn, không nói gì.

"Ta đi mua sớm một chút. . ."

Vương Dật ở tiểu loli trên mặt hôn nhẹ, dưới đến giường đi.

Hắn đi đến phòng rửa tay rửa mặt một phen, sau đó mặc áo khoác, ra khỏi nhà.

"Ái đồ a, người có thể coi là xuất đến rồi. . ."

Vương Dật vừa mới xuống lầu, sau lưng liền truyền đến một đạo khác người cực kỳ trướng nạt tan âm thanh.

Chương 231: Hậu cung quần

Giời ạ!

Vương mỗ người nhất thời không nói gì, quay người sang đi.

Lừa già Nam Cung Nhất, tái hiện thế gian.

Hắn đi tới gần, một mặt cẩn thận nhìn chung quanh, xác định các tiên nữ không ở phía sau, nhếch miệng cười nói: "Sư phụ ở chỗ này chờ nguoi một ngày một đêm."

"Bệnh thần kinh. . ."

Vương Dật lui về phía sau nửa bước, cùng hắn duy trì khoảng cách nhất định, nói: "Cũng không có việc gì? Ta còn muốn đi mua sớm một chút."

"Ồ đúng, xem sư phụ cái này tính. . ."

Nam Cung Nhất sờ tay vào ngực, móc ra một cái tiểu vải dầu bao, nhìn qua bản thiêu. Hắn đem vải dầu bao đưa tới: "Ái đồ, cái này cho nguoi. . ."

"Đây cái gì quý?"

Vương Dật sao sẽ đi đón loại này không rõ lai lịch đông đông? Cũng không thèm nhìn tới, trực tiếp xoay người hướng sớm một chút than đi đến.

"Đây thứ bảy, bản tông đều sẽ mờ ra tông môn, đến lúc đó vật ấy đối với nguoi có tác dụng lớn. . ."

Nam Cung Nhất vội vàng hô.

Vương Dật trong lòng hơi động, bước chân nhưng không có đình chỉ.

"Tiểu tử thú. . ."

Nam Cung Nhất lảo bả một câu, nhắc chân liền muốn đuổi tới.

Đột nhiên, hắn trên đỉnh đầu chân không, phát sinh nhẹ nhàng vận vẹo biến hình.

Nam Cung Nhất thân thể chìm xuống, trực tiếp không thể động đây, một đạo tiếng trời, xuất hiện ở trong đầu của hắn: "Tiểu lão đầu, Bồn cung nói, nguoi nhanh như vậy liền quên?"

Nam Cung Nhất nhất thời mặt như màu đất, vội vàng nói: "Tiền bối hiểu lầm, ta. . ."

"Bồn cung cho nguoi 3 giây thời gian, như còn không biến mất, đừng trách Bồn cung trở mặt, 1. . ."

Tiểu loli hảo như tâm tình không tốt, không muốn nghe hắn giải thích, cắn răng bạc đếm lấy.

Nam Cung Nhất thật sự hoảng rồi, trên người uy thế vừa mới đánh tan, trực tiếp vất chân lên cổ lao nhanh, trong nháy mắt biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi.

Hơn 10 phút sau. . .

Vương Dật mua xong sớm một chút, tiến vào gia tộc.

Sau đó, hắn phi thường phi thường không nói gì.

Trên ghế sa lon.

Tiểu loli cùng Tô Linh Nhi nữu ôm ở cùng nhau, người trước cắn răng bạc khế kêu: "Chết Hồ Mị tử, đem điện thoại di động trả lại ta."

Nguyên lai, nàng sơ ý một chút, điện thoại di động bị đối phương cướp đi.

"Liền không. . ."

Tô Linh Nhi tay trái cầm tiểu loli quả táo cơ, tay phải cùng đối phương liên tục lôi kéo: "Vật này rất thú vị, nguoi nhượng bản vương chơi một chút. . ."

Nàng cánh tay ngọc bệ trên một ít, tiểu loli làm sao cũng đủ không được.

"Chơi ngươi muối a. . ."

Tiểu loli đương thực sự là cuồng lên, dĩ nhiên tuôn ra thời đại mới thô miệng, nàng liễu mạng đưa tay nhỏ, làm sao căn bản đủ không được.

Từ Nguyệt cùng Thẩm Băng bắt đắc dĩ ngồi ở bàn ăn nơi, các nàng thấy Vương Dật trở lại, gấp vội vàng đứng dậy tiếp nhận sớm một chút.

Vương mẫu người gãi gãi đầu, đi đến sô pha nơi, giờ tay lấy xuống quả táo điện thoại di động.

"A. . . ?"

Tô Linh Nhi thờ nhẹ một tiếng, nghiêng đi mặt cười nhìn lại, đã thấy là Vương Dật.

"Vương Dật, đem nó trả lại ta. . ."

Thiên Hồ Vương cuồng lên, dùng sức đưa tay nhỏ với tới.

Nàng thật sự rất yêu thích cái này 'Mới mẻ item' .

"Ngươi đừng hòng. . ."

Tiểu loli thấy lão công thay mình làm chủ, nhất thời hăng hái , trực tiếp phản công làm thủ, dùng sức đè lên đôi phương cánh tay ngọc.

"Các ngươi tiếp tục náo loạn, sô pha không phải bị áp sập không thể. Ta mua cho ngươi một cái là được rồi, mau đứng lên ăn cơm. . ." Vương Dật xoay tay lại đưa điện thoại di động đặt ở trên bàn cơm.

"Thật sự?"

Tô Linh Nhi không khỏi vui mừng không thôi.

"Lão công, Nhị muối còn không có điện thoại di động đây. . ."

Tiểu loli nghe xong, nhất thời không cao hứng , không sẽ cùng Tô Linh Nhi đi 'Chém giết', phần nộ bỏ đứng lên. . .

"Đại tỷ, ta muốn cái kia vô dụng. . ."

Từ Nguyệt cuồng quát lắc tay ngọc đạo.

"Câm miệng, không có điện thoại di động, ngươi làm sao tiến vào hậu cung quần?"

Tiểu loli trực tiếp trừng nàng một chút.

"A, biết rồi. . ."

Từ Nguyệt nhượng đại phụ phê bình , có chút oan ức buông xuống mặt cười.

Hậu cung quần?

Vương Dật mờ mịt nhìn tiểu loli một chút, cảm lấy vừa thả đã hạ thủ cơ, mở ra vi tin.

Tiểu loli thấy, mặt cười trên bay lên một cổ tiểu đắc ý, càng có như vậy một tia tiểu chờ mong.

Nàng chờ mong lão công đến khích lệ.

Tiểu loli vì trong thư, tổng cộng có ba cái quần.

Cái thứ nhất là trường học bóng rổ đội cổ động viên.

Thứ hai là đệ tử quần.

Thứ ba. . .

Vương mẫu người thấy rõ sau, ngư nhân trực tiếp trừng lên. . .

Thứ ba là: Vương Dật hậu cung Thân Điện?

Hơn 800 cái chưa đọc tin tức?

Vương mẫu người nhất thời kinh ngạc, vội vàng điếm ra.

Hắn trước tiên liếc mắt nhìn người tên: Sư Phi Yên, Thẩm Băng, Nguyệt Thi Lam, Liễu Thiên Nhi, Sơn Vô Lăng, Giang Tuyết Tinh. . .

Ngoại trừ Trầm Nguyệt Hi, hết thầy nữ đệ tử đều ở.

Vương Dật bị chấn động đến mức trợn mắt ngoác mồm: Liên 6 cá nhân, làm sao tán gẫu hơn 800 cái?

Hắn mở ra nội dung.

Nguyệt Thi Lam: Tuyết Tinh thô lỗ so với ta nhỏ hơn có được hay không? (nổi giận)

Giang Tuyết Tinh: Sư tỷ nguoi. . . (phát điên)

Liễu Thiên Nhi: Không sai (cười trộm)

Sơn Vô Lăng: Đó là khẳng định (cười trộm)

Giang Tuyết Tinh: Các nguoi đều bắt nạt ta (khóc lớn), ta muốn sư phụ của ta tỷ tỷ (phát điên)(oan ức)

Nguyệt Thi Lam @ Sư Phi Yên: Sư tôn, nhân gia đều gọi nguoi hơn nửa ngày rồi. Các nàng nói tối ngày hôm qua. . . Nguoi cùng Vương Dật. . . , đến cùng có phải là thật sự? (tiểu đáng thương)

Liễu Thiên Nhi: . . .

Sơn Vô Lăng: (bom)

Giang Tuyết Tinh @ Nguyệt Thi Lam: Sư tỷ, nguoi đến cùng xong chưa? Đừng hỏi rồi! ! ! (nổi giận)(khóc lớn)

Nằm thảo! ! !

Vương mẫu người nhất thời điên rồi.

Đúng vào lúc này, Thẩm Băng: Lão công ở xem điện thoại di động. . .

Trong nháy mắt, Vương Dật hậu cung Thần Điện quần, yên tĩnh.

Vương mẫu người ngây ngốc ngẩng đầu lên, nhìn về phía nàng.

Thẩm Băng cuống quýt để điện thoại di động xuống, không dám liếc hắn một cái, cẩn thận ăn đậu hũ.

"Lão bà, nguoi làm cái gì?"

Vương Dật quay đầu nhìn về phía tiểu loli, vừa giận vừa sợ hỏi.

"Như vậy dễ dàng cho quản lý, lão công. Bỏ cung thông minh đi. . ."

Tiểu loli cười hi hi nói.

"Danh tự này không được, đến sửa lại. . ."

Vương Dật lăm bắm một câu, ngón tay ấn về phía điện thoại di động màn hình.

Người khác hắn sẽ không nói, có thể Sơn Vô Lăng cùng Giang Tuyết Tinh làm sao cũng ở?

Người trước liền không nói nhiều.

Mình đã cùng Giang Tuyết Tinh biệt ly, nàng ở trong đám tính là gì?

"Không được!"

Tiểu loli đột nhiên rít gào một tiếng, trong nháy mắt đánh quá điện thoại di động, gắt gao che chở nó, cong lên cặp môi thỏm nói: "Bỏ cung bỏ ra thiên đại tâm huyết thành lập này quần, lão công không thể tùy tiện đi thay đổi."

"Ta chỉ là thay đổi danh tự. . ."

"Vậy cũng không được. . ."

Tiểu loli đưa điện thoại di động giấu kỹ, lôi kéo Vương Nghị tay, dịu dàng nói: "Lão công, cho người ta bác trứng gà. . ."

Vương Dật tức giận nhìn nàng một cái, không kiên trì nữa.

Mấy phút sau. . .

"Ân, này đồ ăn mùi vị rất đặc biệt, bản vương yêu thích."

Tô Linh Nhi ăn mất tím toả sáng, khen không dứt miệng.

Tiểu loli cất một tiếng, âm thầm lẩm bẩm: "Chết Hò Mị tử. . ."

Sau khi ăn xong, Vương Dật cho Phạm Thạch Nghiễm đánh xin nghỉ điện thoại, hắn ngày hôm nay không muốn đi đến trường.

"Ta đi mua điện thoại di động, các người ở nhà chờ ta. . ."

Vương Dật không dám mang tới các nàng, chủ yếu là bởi vì Tô Linh Nhi, nàng nếu là đi ra ngoài, không chắc sẽ phát sinh cái gì.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 232: Không khí thịnh còn gọi người trẻ tuổi sao?

Nửa giờ sau, Vương Dật xuất hiện ở thiết bị điện thương thành, mưa lườm dài quả táo.

Cô bán hàng phi thường nhiệt tình, không ngừng mà giới thiệu điện thoại di động công năng.

Thiên, thật sự rất đẹp trai, cùng mình tình đúng thế.

Nàng nhìn chòng chọc vào đối phương, phía dưới cằm là có chút ướt, trong mắt hàm đầy ý xuân.

"Cảm ơn!"

Vương Dật không muốn làm trễ nãi thời gian, trực tiếp quẹt thẻ tiền trả, đem lườm dài điện thoại di động hộp để vào trong bọc sách, đi ra thương thành.

Hắn chưa có về nhà, mà là đánh xe đi tới Tùng Sơn khu biệt thự.

Vương Dật muốn mua bộ lớn một chút nhà, hiện tại thực sự có chút tiểu, không chịu nổi 'Dần vật'.

Đến nơi này sau, hắn tìm tới thụ lâu phòng khách, đi vào.

Phòng khách mấy trăm mét vuông, người nhưng có chút héo tàn, chỉ có mấy người vây quanh ở lập thể mô hình nơi đó chỉ chỉ chỗ chỗ.

"Lý lão bản, chính bắc này lườm căn biệt thự, là tiểu khu trong tốt nhất hộ mô hình, mặt trái núi vây quanh, chính diện triều dương, diện tích ở. . ."

Một cái nhìn qua như thụ lâu quản lý trung niên nam tử, chính đang vì một tên béo tí mĩ giảng giải.

Bản tử chính là Lý lão bản, hắn 50 đến tuổi khoảng chừng, khắp toàn thân tất cả đều là thịt, bụng phệ cùng hoài thai 7 nguyệt tự, bên cạnh đứng một cái 27, 8 tuổi xinh đẹp nữ tử.

"Diện tích gần như, có thể phía tây bộ này tại sao 21 triệu? So với phía đông rỗng rã quý giá 2 triệu?"

Lý lão bản cau mày hỏi.

"Phía tây lâm hồ, lấy sạch càng tốt hơn. . ."

Thụ lâu quản lý kiên trì giải thích.

Đúng vào lúc này, một người tuổi còn trẻ nam thụ lâu viên đi tới Vương Dật phụ cận: "Tiên sinh, xin hỏi có cái gì có thể giúp ngài?"

Hắn nghề nghiệp tố chất rất cao, không có bởi vì đối phương dài đến tuổi trẻ mà sinh ra thất lễ chi tâm.

"Ta muốn mua phòng. . ."

Vương Dật hướng hắn gật gật đầu, hướng mô hình đi đến.

Nam viên chức sững sờ, vội vàng đuổi theo.

Vương Dật đến, nhất thời gây nên Lý lão bản mấy người chú ý.

Xinh đẹp nữ tử thấy rõ đối phương tướng mạo sau, con mắt nhất thời sáng lên đến rồi, không nhịn được lẽ lười, liếm liếm thoa khắp son môi môi.

Lý lão bản cùng thụ lâu quản lý nhìn Vương Dật một chút, không có để ý, tiếp tục bắt chuyện.

"Tiên sinh, chúng ta nơi này đều là biệt thự. . ."

Nam viên chức ở bên thấp giọng nói.

"Ta biết!"

Vương Dật gật gật đầu, giơ tay lên đến, chỉ về thụ lâu quản lý nói bộ kia tốt nhất biệt thự: "Ta muốn bộ này. . ."

"Cái gì?"

Nam viên chức nhất thời sững sờ, coi chính mình nghe lầm.

Lý lão bản cùng thụ lâu quản lý lần thứ hai ngẩng đầu lên, vẻ mặt có chút sững sờ, tựa hồ không phản ứng lại, xinh đẹp nữ tử biểu hiện càng là đặc biệt đặc sắc.

Vương Dật gỡ xuống túi sách, móc ra thẻ ngân hàng cùng tiểu loli lâm thời thẻ căn cước, nói: "Dùng tên của nàng mua. . ."

Hắn sẽ tới thì thẻ căn cước đưa tới.

Nam viên chức thấy, thân thể bắt đầu run rẩy lên.

Thiên, hắn đáng vẻ không giống như là đùa giỡn.

Này nhưng là tiểu khu quý nhất biệt thự a, đề điểm có hết mấy vạn đây. . .

Nam viên chức run run rẩy rẩy tiếp nhận thẻ căn cước, chờ nhìn thấy tiểu loli bức ảnh cùng tuổi tác thì, nhất thời choáng váng: "Tiên sinh, nàng chỉ có 10 tuổi, chuyện này. . ."

Vương Dật vô tâm trang bức, chỉ muốn rút ngắn thời gian mà thôi, hắn nhìn về phía đối phương, gần từng chữ: "Ta phó toàn khoản, vì lẽ đó, đó là vấn đề của các người. . ."

Tất cả mọi người nghe xong nhất thời sững sờ.

Trực tiếp xoạt toàn khoản?

"Vị tiên sinh này. . ."

Thụ lâu quản lý vội vàng đi tới, nói: "Ta là nơi này tiêu thụ tổng giám. . ."

Nam viên chức thấy lãnh đạo lại đây, nhất thời lộ ra cực kỳ biểu tình thất vọng.

Hắn biết, này căn biệt thự như thành công thụ xuất, chính mình đề điểm hội thiếu hơn một nửa, càng có thể một phần không có.

"Thù hời phụ trách chế ra, ta không thích thay đổi người. . ."

Vương Dật hướng đối phương lắc lắc tay, nhìn về phía nam viên chức: "Mang ta đi ký hợp đồng. . ."

Thụ lâu quản lý nhất thời sững sờ ở nơi đó, trề miệng một cái, cái gì cũng không nói ra được.

"A. . . Là là. . ."

Nam viên chức vừa mừng vừa sợ, vội vàng đem hấn dẫn vào phòng khách quý.

Vương Dật sau khi đi vào, ở trên hộp đồng ký tên, sau đó quẹt thẻ tiền trả.

Đương xoát tạt cơ phun ra bằng cái miệng khấc đó, nam viên chức quả thực hưng phấn muốn dùng đầu đi gặp trở ngại.

Tất cả thỏa đáng sau, Vương Dật đem hộp đồng cùng mua phòng hóa đơn đựng vào túi sách, nói: "Chìa khoá cho ta, ta đi xem xem nhà. . ."

Trả tiền trước lại nhìn phòng, Vương Dật thuộc về Tùng Sơn thủ lệ.

"Ta này liền mang ngài đã qua. . ."

Nam viên chức vội vàng lấy ra chìa khoá.

"Không cần, ta không thích người khác theo. . ."

Vương Dật cầm lấy chìa khoá, xoay người rời đi.

Hắn ly khai phòng khách quý, đi ngang qua mô hình bình đài thì, này Lý lão bản bỗng nhiên cười gằn một tiếng: "Người tuổi trẻ bây giờ, liền biết gieo vạ chính mình tiền của lão tử, thực sự hết thuốc chữa. . ."

Vương Dật nghe xong dừng lại, quay người sang đi.

Trong phút chốc, trong đại sảnh tĩnh âm lặng có thể nghe.

"Người đang nói ta?"

Hắn nhìn chằm chằm đối phương, từng chữ từng câu hỏi.

Được chứ, Lý lão bản nhất thời hăng hái, tiếp tục cười gằn: "Người nếu là không có một kẻ có tiền cha, là cái rắm gì?"

"Ha ha. . ."

Vương Dật nở nụ cười, nhìn về phía bên cạnh nam viên chức: "Năm xoát tạt cơ đến, bên cạnh bộ kia, ta cũng mua."

Cái gì?

Hắn như sấm sét giữa trời quang, trực tiếp đem tất cả mọi người chấn động choáng váng.

Trời ạ, hắn Caley đến cùng có bao nhiêu tiền?

"A. . . Là. . ."

Nam viên chức ngây ngốc gật gật đầu, đi đến phòng khách quý, đem ra hộp đồng cùng xoát tạt cơ.

"Dùng danh tự này. . ."

Vương Dật móc ra Thẻ Bể Bể lâm thời thẻ căn cước, đưa cho đối phương, sau đó quẹt thẻ thanh toán.

Đương bằng cái lần thứ hai phun ra một khấc đó, Lý lão bản mặt béo trực tiếp tử, biết mình bị đánh mặt.

Hắn tức đến nổi phổi nói: "Con vật nhỏ. . . , ta cảnh cáo ngươi: Người trẻ tuổi không nên quá khí thịnh. . ."

Vương Dật ký tên chữ, đem hộp đồng đựng vào túi sách, hướng đối phương cười lạnh nói: "Không khí thịnh còn gọi người trẻ tuổi sao?"

"Ngươi. . . Khặc khặc. . ."

Lý lão bản mặt càng tử, trong nháy mắt đã biến thành trư can sắc, khí đều ngược lại không tới.

"Một lúc đem hóa đơn cùng chìa khoá cho ta đưa tới. . ."

Vương Dật không để ý đến hắn nữa, hướng bên người nam viên chức nói một câu, xoay người rời khỏi nơi này.

Hắn không muốn làm trễ nải thời gian, vì lẽ đó tốc độ tiến lên cực kỳ nhanh, không tới 2 phút liền đi ngang qua 5 căn biệt thự.

"Hả?"

Đột nhiên, Vương Dật hít một hơi.

20 mét ngoại, một chiếc màu đỏ Ferrari đình chỉ đạo giữa đường.

Một cái bạch y mỹ nữ chân dài đứng ở bên cạnh xe, chính là từng có gặp mặt một lần Sơn Vũ Hân.

Ba cái người trẻ tuổi đưa nàng vây vào giữa, trên mặt mang theo cười khẩy, không có ý tốt.

Vương Dật rất kinh ngạc, ba người kia dĩ nhiên là cô vũ giả, hơn nữa tu vi ở Huyền cấp 8 tầng đến 9 tầng không giống nhau.

Sơn Vũ Hân nhìn qua rất bất lực, nàng chỉ có Huyền cấp sơ kỳ, căn bản không phải là đối thủ của bọn họ.

"Mỹ nữ, ngươi nói cứu binh đâu? Chúng ta nhưng là đợi hơn 10 phút."

Lúc này, một cái cô vũ thanh niên giơ tay lên đến, sờ về phía đối phương trắng mịn mặt cười.

"Đừng đụng ta. . ."

Sơn Vũ Hân vội vã lui về phía sau nửa bước, cắn răng bạc thối: "Các ngươi chờ, muội muội ta lập tức tới ngay. . ."

"U. . . , hay vẫn là muội muội a. . ."

Một cái khác cô vũ thanh niên ngửa đầu thổi bay huyết sáo, cười quái dị nói: "Quá tốt rồi, chúng ta vừa vặn không đủ phân đây. . ."

"Các ngươi. . . Vô liêm sỉ. . ."

Sơn Vũ Hân thân thể yếu đuối run rẩy bầy, hiển nhiên bị tức đến không nhẹ.

Đột nhiên, nàng nhìn thấy một cái bóng người quen thuộc, nhìn chăm chú một lát sau, nhất thời kích động kêu: "Tiền bối?"

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 233: Nghe nói người yêu thích hắc ti

Ba cái cô vũ thanh niên nghiêng đầu đi, thấy xuất hiện, lại là cái cao lớn đẹp trai nam sinh, sắc mặt nhất thời chìm xuống.

Vương mỗ người gãi gãi đầu, có chút không nói gì, càng là đứng tại chỗ bất động.

Hắn không muốn để ý tới, bởi vì Sơn Vũ Hân nhắc tới muội muội sẽ đến.

Này tất nhiên là Sơn Vô Lăng.

Ba người này thực lực mặc dù không tệ, nhưng kém xa Sơn Vô Lăng, vì lẽ đó Vương Dật không muốn để ý tới chuyện vô bổ, nhận người hiểu lầm.

Hắn vốn định lén lút rời đi, ai muốn lại bị Sơn Vũ Hân phát hiện.

Sơn Vũ Hân thấy hắn tại chỗ không chuyển động, nhất thời có chút choáng váng.

Nha nha nha!

Này tình huống thế nào?

Ngươi chẳng lẽ không biết anh hùng cứu mỹ nhân sao? Ngươi chưa từng xem điện ảnh cùng tiểu thuyết a?

Không, những này còn dùng học sao?

Sơn Vũ Hân vốn tưởng rằng Vương Dật sẽ trực tiếp ra tay, ai muốn hắn dĩ nhiên tại chỗ tắt lửa rồi.

Chuyện này làm sao nói ?

"Tiền bối, cứu ta a. . ."

Son Vũ Hân cũng là không nói gì , mờ mịt hoán.

"Ồ. . ."

Đối phương đều nói như vậy , Vương Dật không rất quản. Hắn hướng ba người khoát tay nói: "Đi nhanh đi, muội muội nàng rất lợi hại, các người đánh không lại. . ."

Ba cái cổ vũ thanh niên nhất thời sững sờ.

Son Vũ Hân thật sự choáng váng, cặp kia tiểu nhãn tròn tròn .

Nàng quả thực không thể tin được chính mình nghe được.

Thiên, có người như thế cứu mỹ nhân sao?

"Hắc. . ."

"Người có bị bệnh không. . ."

"Sa bút. . ."

Ba người nghe xong, đều là cười gằn không thôi.

Vương Dật gương mặt tuần tú nhất thời chìm xuống, hắn hướng nhất nhân lạnh giọng: "Mắng ta lại đây. . ."

Này người thấy, lão đảo tiếp cận , hắn liếc mắt nhìn, âm thanh quái dị nói: "Mắng người sao? Có tin ta hay không một quyền phế bỏ người?"

"Người này hai bức, không nhìn được Tùng Sơn sâu cạn."

Vương Dật lắc lắc đầu, tiếp tục nói: "Biết 'Phế' chữ viết như thế nào sao?"

'Xì'

Hắn sau khi nói xong, bỗng nhiên vút ra hữu quyền.

'Oành'

Trong phút chốc, một đạo tiếng vang trầm nặng xuất hiện .

Nó đến rất đột nhiên, nhưng cũng không cứu vãn.

Lần này đặc biệt mãnh.

Này người đầu bỗng nhiên hướng về hữu chân động một tý, trong nháy mắt trở về tại chỗ.

Hắn hai mắt trực tiếp trừng lên, trong con ngươi một mảnh ngốc sấp, thất thần thái.

"Nơi này là Tùng Sơn, sau đó ra ngoài không cần loạn gây chuyện. . ."

Vương Dật gơ tay nhẹ nhàng đẩy một cái.

Này người nhãn cầu một phen, ngửa mặt lên trời ngã sấp xuống.

Này hay vẫn là Vương Dật lưu thủ , hắn như dùng tới toàn lực, đầu của đối phương trong nháy mắt sẽ bị đánh nổ.

Này biến số quá kinh người .

"Hà?"

"Nhị ca?"

Hai người khác nhất thời cả kinh, vội vàng vọt tới.

Vương Dật song quyền nắm chặt, dự định lại đi ra tay, chợt thu lực .

"Đám đùa giỡn Sơn Vũ Hân? Muốn chết. . ."

Đột nhiên, một bóng người xinh đẹp tự hư không mà rơi, chính là Sơn Vô Lăng.

Nàng hai tay trong nháy mắt nắm lấy đầu của hai người, cánh tay ngọc bồng nhiên hợp lại.

'Oành'

Hai người đầu mạnh mẽ 'Hôn' ở cùng nhau.

Bọn hắn toàn thân chấn động mạnh, tại chỗ xoay mấy vòng sau, song song té xỉu.

Sơn Vô Lăng thân thể yếu kiều hư không lật nghiêng, nhẹ rơi trên mặt đất.

"Vô Lăng. . ."

Sơn Vũ Hân không khỏi duyên dáng gọi to một tiếng, chạy đến em gái trước người.

Sơn Vô Lăng đầu tiên là nhìn Vương Dật một chút, sau đó hướng chị gái nói: "Sơn Vũ Hân, phiền phức giải quyết, người mau mau đi công ty đi. . ."

"A?"

Sơn Vũ Hân nhất thời ngẩn ngơ, có chút không phản ứng lại.

"Vô Lăng, người tỷ ta suýt chút nữa bị đám hỗn đản kia bắt lịch sự. . ."

Mấy qua đi, nàng cuối cùng về quá muộn, vừa giận vừa sợ quát khê.

"Này không phải giải quyết sao? Đi nhanh lên, ta còn có việc đây. . ."

Sơn Vô Lăng hơi không kiên nhẫn vẫy vẫy tay nhỏ.

"Người. . . Người cái nha đầu chết tiệt kia. . ."

Sơn Vũ Hân mũi ngọc tinh xảo trực tiếp tức điên, nàng dò ra trắng nõn ngón tay ngọc, mạnh mẽ điểm xuống em gái cái trán.

Nàng liếc nhìn Vương Dật, thờ phỉ phò quay người sang từ, về đến Ferrari nơi, lái xe rời đi.

Sơn Vô Lăng thấy lái xe xa sau, cười tươi rồi chuyển qua thân thể yếu kiều, đi tới Vương Dật trước mặt.

"Vương Dật, người tại sao lại ở chỗ này?"

Nàng nhẹ giọng hỏi, trong con người xinh đẹp dị thái liên tục.

Sơn Vô Lăng ánh mắt quá cực nóng, Vương mỗ người thấy, trong lòng có chút sợ hãi, nói: "Ta mới vừa mua gian nhà."

"Ây. . ."

Sơn Vô Lăng gật gật đầu, nhìn chung quanh một chút, tiếp tục hỏi: "Su tôn ta đâu?"

"Các nàng ở nhà. . . , nha không, các nàng lập tức lại đây. . ."

Vương Dật mới vừa vừa mở miệng, trong giây lát phản ứng lại, vội vàng đi đính chính.

Nhưng là, chậm

Sơn Vô Lăng trong con người xinh đẹp thần thái bỗng nhiên lóe lên, nhưng không có dị thường cử động.

Nàng gỡ bỏ đề tài nói: "Cảm ơn người cứu ta tỷ. . ."

Vương mỗ người tuấn mặt đỏ lên, trong lòng có chút xấu hổ, nói: "Đi ngang qua mà thôi. Ta đến xem tân phòng, người về trường học đi."

"Vương Dật, ta cũng muốn đi xem. . ."

Sơn Vô Lăng mím mím cặp môi thơm, thấp giọng nói.

Vương mỗ người thấy đối phương cử chỉ quy củ, không có bất kỳ vượt qua, liền gật đầu nói: "Này đồng thời đi. . ."

Son Vô Lăng mỉm cười cười khẽ, đặc biệt thực nữ.

Rất nhanh, hai người đi tới này ngôi biệt thự nơi.

"A, nơi này hảo mỹ. . ."

Son Vô Lăng nhất thời duyên dáng gọi to một tiếng, than thở liên tục.

"Giá cả ở này bây đây. . ."

Vương Dật cười ha ha mở cửa, đi vào nhà mới.

Bên trong biệt thự bộ trang trí rất đẹp, nói tráng lệ tuyệt không quá đáng, hơn nữa gia cụ đều đặt mua đủ.

"Ân, không sai. . ."

Vương Dật thoả mãn gật gù, trong triều đi đến.

Son Vô Lăng sau khi đi vào, sâu sắc nhìn bóng lưng của hắn, trong con ngươi xinh đẹp bay lên một tia giảo hoạt về.

'Xoạch'

Nàng lặng lẽ đem biệt thự môn khóa trái, mím mím cặp môi thom, chậm rãi đến gần.

Vương Dật đi tới tay trái phương cái thứ nhất phòng ngủ, bên trong một kiểu tử đàn gia cụ, trên giường lớn còn bày ra hoàn toàn mới tịch mộng tư.

"Không sai. . ."

Hắn tiếp tục gật đầu, xoay người liền muốn đi ra ngoài.

"Lão công. . ."

Đột nhiên, Son Vô Lăng duyên dáng gọi to một tiếng, trực tiếp đem hắn nhào ngã ở trên giường.

Thân thể bọn họ áp sát vào đồng thời, cũng lại tuy hai mà một.

"Son Vô Lăng, ngươi làm gì thế? A. . ."

Vương Dật người nhất thời kinh hãi, mới vừa vừa mở miệng, liền bị hai mảnh hương nhuyễn nộn môi che lại.

Son Vô Lăng chăm chú ôm hắn, hôn đến phi thường dùng sức.

Vương Dật dùng sức đẩy nàng, làm sao căn bản không có hiệu quả.

Son Vô Lăng càng là dùng tới chân lực.

Vương Dật thực lực bây giờ dĩ nhiên so với đối phương cao hơn rất nhiều, hắn như sử dụng chân lực đến, có thể dễ dàng đẩy đối phương ra.

Nhưng nếu là như vậy, Son Vô Lăng vai đẹp tuyệt đối sẽ vỡ vụn.

Hắn không muốn xuống tay ác độc, cũng không cách nào xuống tay ác độc.

Nhân vì cái này hôn thật sự rất thấp, rất say lòng người, khác ân tình mê không ngớt. . .

Hơn một phút đồng hồ sau.

Rời môi.

Vương Dật hô hấp có chút gấp gáp, Son Vô Lăng càng sâu, nàng thở gấp tình tứ nói: "Lão công, nghe nói người yêu thích hắc ti, ta hôm nay mặc lên. . ."

Nàng sau khi nói xong, hai chân thon dài trùng điệp xoa một cái, chống đỡ roi mắt chiếc giày nhỏ.

Trong nháy mắt, một đôi mỹ lệ khuê gọi tia ~ đủ xuất hiện, nó độ cong phi thường mê người, bất kỳ nam nhân thấy, đều sẽ đi bắt được nó, rất ngất ngào một cái.

Cặp kia khuê gọi hắc ti bàn chân nhỏ ở Vương Dật trên bắp chân sượt một lúc sau, tay ngọc dưới di, dĩ nhiên mở ra chính mình khổ chụp.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 234: Chỉ là hoạt mà thôi

Trên giường Vương mỗ người bị vậy tới khô nóng không ngớt, một đôi thần tăng sớm đã ngừng đầu đứng thẳng, thế hỏi Thiên Địa Thương Mang.

Đột nhiên, hần nhìn thấy Sơn Vô Lăng lại muốn đi cời quần, đầu óc nhất thời tỉnh táo một chút.

'Xì' một tiếng, Vương Dật trong nháy mắt nắm lấy nàng tay ngọc, mặt đỏ tới mang tai hỏi: "Ngươi. . . Ngươi làm gì thế?"

"Lão công không phải yêu thích hắc ti sao? Đây mới vừa lộ ra chân đến, căn bản không đủ. Ta cho ngươi xem toàn bộ. . ."

Sơn Vô Lăng mị nhãn như tơ, thờ gấp khẽ nói.

"Không, ngươi đừng. . ."

Vương Dật tuyệt không thể để cho nàng cời quần xuống, bằng không chỉ bằng tất chân này điểm bạc độ, căn bản không ngăn được một đôi thần tăng thế.

Sơ ý một chút, hần hội không nhận được cùng đối phương đồng phó Vu sơn.

Không, tuyệt đối không được.

Chính mình lần thứ nhất, nhất định phải để cho tiểu loli.

Có thể liệu nguyên chi hòa dĩ nhiên dấy lên, không thể dễ dàng tắt. Chỉ có. . .

"Không muốn cời quần, ta. . . Ta chỉ muốn sờ sờ chân của ngươi. . ."

Vương mỗ người sau khi nói xong, cảm thấy vô cùng ngượng.

"A?"

Sơn Vô Lăng trong nháy mắt kinh ngạc đến ngây người, vùng lên mặt cười, mờ mịt nhìn đối phương.

Nàng khẽ cắn cặp môi thom, trong con ngươi xinh đẹp lóe lên quá lạ ánh sáng.

"Lão công, ngươi. . . Hảo biến thái. . ."

Sơn Vô Lăng nhẹ nhàng nói.

Vương mỗ người nét mặt già nua năng không xong rồi, hần nghiêng đầu đi, không dám cùng đối phương nhìn thẳng.

Sơn Vô Lăng do dự chốc lát, ngừng mặt cười ở hần trên môi ướt một tý, sau đó vươn mình ngồi vào trên giường, thân thể yêu kiều xoay tròn 90 độ, đem cặp kia hắc ti bàn chân nhỏ đặt ở đối phương trên bụng.

"Lão công, ngươi. . . Sờ đi. . ."

Nàng âm thanh có chút run, hiển nhiên có chút tiểu sợ sệt, càng có chút hơn tiểu ngượng ngùng.

'Ừng ục '

Vương Dật gian nan nuốt nước bọt, hần tuy rằng ăn mặc quần áo, nhưng vẫn như cũ cảm thấy mặt trên nhiệt độ.

Hần chậm rãi giờ lên hai tay, nắm lấy chúng nó.

Vào tay lại ôn lại nhiệt, cũng có chút tiểu khô khốc.

Hắn nhẹ nhàng xoa nắn. . .

"A."

Son Vô Lăng thân thể yếu đuối chân động run rẩy, nàng vùng lên mặt cười, nhắm lại cặp kia đôi mắt đẹp, cắn cặp môi thơm hàm răng càng thêm dùng sức .

Trong phòng, tĩnh mà không hề có một tiếng động, chỉ còn có tiếng thở dốc của bọn họ.

Không biết qua bao lâu bao lâu.

"Lão công, thích không. . ."

Son Vô Lăng mở đôi mắt đẹp, nũng nịu thở hổn hển hỏi.

"Ừm. . ."

Lúc này Vương mẫu người đã nhiên không biết nói chuyện , chỉ lo mờ mịt gật đầu.

Trên tay xúc cảm, thật sự quá tiêu hồn .

Son Vô Lăng sâu sắc nhìn hắn, đột nhiên, cặp kia trong con ngươi xinh đẹp lóe qua một tia giao hoạt vẻ.

Nàng nhẹ nhàng rút ra một con hắc ti bàn chân nhỏ, ở Vương Dật trên bụng trượt chóc lát, bỗng nhiên nghịch ngợm chui vào hắn trong quần đi tới.

Một đôi thần tăng, đang tự sùng sững như núi, lại đột nhiên bị một đạo thiên ngoại bóng đen tập kích .

Vương mẫu người ngưi nhần trong nháy mắt trừng lên, hắn lỗ mũi no đến mức càng to lớn hơn , có đáng sợ nhiệt khí phun ra.

"Hi hi. . ."

Son Vô Lăng nghịch ngợm yêu kiều, cái kia thon dài đùi đẹp, nhưng là rung động không thôi.

Lại là cực kỳ lâu đã qua . . .

"A. . ."

Trong phòng Vương mẫu người, đột nhiên phát sinh một tiếng con la hoang giống như gầm nhẹ.

"Lão công. . . Ngươi nơi đó làm sao. . ."

Bên trong Son Vô Lăng nhất thời kinh kêu thành tiếng, nàng không trái qua những cái kia, thật sự có chút hoảng rồi.

"Đừng đình. . ."

Đứa kia tiếp tục gào thét.

Sau đó. . .

Sẽ không có sau đó .

Hơn 10 phút sau, một mặt đỏ ửng Son Vô Lăng, nâng một đồng nhần nheo khăn tay cùng một đoàn tối om om đông đông, để trần trắng loáng chân ngọc từ trong phòng đi ra.

Nàng tìm hồi lâu, mới nhảy ra một cái túi ni lông, đưa chúng nó xếp vào.

Trong phòng,

Vương mẫu người ngã chổng vó lên trời nằm ở tịch mịch tư trên, hắn ngây ngốc nhìn nóc nhà, trong đầu trống rỗng.

Không nhiều một lúc, Son Vô Lăng trở lại , lần thứ hai nhào vào hắn trong lòng.

Nàng ở đối phương trên môi ướt một tỳ, nỉ non hỏi: "Lão công, chuyện vừa rồi, ngươi sẽ không nói cho sư tôn đi. . ."

Vương Dật nhìn nàng một cái, không có đi trả lời chắc chắn, mà là lác lác đầu.

"Lão công thật tốt. . ."

Son Vô Lăng nhất thời rõ ràng, duyên dáng gọi to trên lầu hấn cổ, chủ động đưa lên môi thơm.

Một phen sống mơ màng thắp sau.

Son Vô Lăng không muốn từ trong lồng ngực của hấn bò lên, nói: "Lão công, ta muốn đi học, bằng không sư tỷ các nàng sẽ nghi ngờ."

"Ngươi... Trên đường cẩn thận..."

Vương Dật trầm mặc chốc lát, nhẹ giọng căn dặn.

"Ừm..."

Son Vô Lăng nhất thời có chút tiểu khai tâm, lại hôn hấn một tý, mặc vào giày, phiên nhiên rời đi.

Vương Dật nghe được tiếng đóng cửa sau, gương mặt tuấn tú trên, hiện lên một nụ cười khổ.

Hấn biết, mình bị khác loại mạnh hơn.

Sau 5 phút, hấn thu dọn một phen, xuất biệt thự.

Vương Dật rất đi mau xuất tiểu khu, đánh chiếc xe, về đến trong nhà.

"Vương Dật, ngươi rốt cục trở lại..."

Khá lắm, hấn mới vừa vào gia tộc, liền bị Tô Linh Nhi hùng hổ ôm lấy.

"Chết Hồ Mị tử, ngươi thả ra ta lão công..."

Tiểu loli nhất thời bạo đầu, trực tiếp vọt tới, dùng sức lôi kéo nàng cánh tay ngọc.

"Hả?"

Đột nhiên, tiểu loli đôi mi thanh tú vừa nhú, không lại đi lôi kéo, mà là nghiêng đi khuôn mặt nhỏ: "Tam muội, ngươi tới đây một chút..."

Thẩm Băng có chút mê mẩn đi tới gần.

Trong nháy mắt tiếp theo, nàng cảm giác được lão công trên người xuất hiện một luồng rất quen khí tức.

Thẩm Băng nhìn lão công một chút, cầm điện thoại di động lên, mở ra vì tin hậu cung quần.

Các nữ đệ tử chính ở trò chuyện.

Lúc này Son Vô Lăng đặc biệt sinh động, trong đám chúc nàng lên tiếng nhiều nhất.

Thẩm Băng điểm điện thoại di động màn hình, @ nàng nói: Vô Lăng, ngươi mới vừa rồi cùng lão công cùng nhau?

Cái tin này phát sinh sau, quần trong nhất thời yên tĩnh.

Sau 1 phút, Son Vô Lăng phát nói: Sư tôn, ta... (oan ức)

Thẩm Băng cỡ nào thông tuệ? Nhất thời rõ ràng, mặt cười không khỏi chìm xuống.

Nàng không ở đánh chữ, mà là ấn xuống ghi âm kiện, đối với điện thoại di động gần từng chữ: "Ngươi, hiện tại tới đây cho ta..."

Ngữ âm phát sinh sau, quần trong lại là hoàn toàn yên tĩnh.

Sau 2 phút, Son Vô Lăng rốt cục lên tiếng: Là

Vương Dật biết bị các nàng phát hiện, bắt đắc dĩ nói: "Không nên trách Son Vô Lăng, là... Là ta chủ động..."

"A?"

Các tiên nữ nhất thời sững sờ.

"Vương Dật, ngươi chủ động cái gì?"

Tô Linh Nhi tuy rằng cảm thấy xuất luồng khí tức kia, nhưng không có suy nghĩ nhiều, kỳ quái hỏi.

"Hồ Mị từ cảm miệng. Lão công, người cùng này Sơn Vô Lăng không biết. . ."

Tiểu loli thật sự cuống lên, hoảng tiếng đi hỏi dò.

"Hanh. . ."

Tô Linh Nhi kiều hừ một tiếng, tiếp tục chán ở Vương Dật trong lòng.

"Đương nhiên không biết. . ."

Vương Dật lắc đầu bật cười: "Chỉ là hoạt mà thôi. . ."

"Híc, vậy thì tốt. . ."

Tiểu loli nhất thời thở phào nhẹ nhõm, nhìn về phía Tam muội: "Nếu là lão công chủ động, này liền coi như. . ."

Thẩm Băng nghe xong, gật gật đầu, cho trong đám phát tài tin tức: Vô Lăng, người không dùng qua đến rồi, sau đó tự lo lấy.

Sơn Vô Lăng rất sắp có đáp lại: Đệ tử rõ ràng (oan ức)

Sau một khắc, hậu cung quần trực tiếp sôi sùng sục.

Liễu Thiên Nhi @ Thẩm Băng: Sư tôn, làm sao ?

Nguyệt Thi Lam @ Sư Phi Yên: Sư tôn, có phải là xảy ra vấn đề rồi?

Giang Tuyệt Tình: Sơn Vô Lăng, ta cùng người liễu mạng (phát điên), các người. . . (nổi giận)

Sơn Vô Lăng vẫn không có động tĩnh, nàng thật sự sợ sệt .

Cùng lúc đó.

"Người nhanh buông ra, ta muốn lấy điện thoại di động."

Vương Dật không thể làm gì nói.

"Ồ. . ."

Tô Linh Nhi nghe xong, không muốn buông ra cánh tay ngọc.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 235: Tin tức

Vương Dật gỡ xuống túi sách, từ bên trong móc ra mua xong điện thoại di động.

"Quá tuyệt , Nhị muội rốt cục có điện thoại di động ."

Tiểu loli duyên dáng gọi to một tiếng, đoạt lấy một cái, chạy đến Tử Nguyệt nơi nào đây .

Tô Linh Nhi cũng không chậm, đoạt quá một cái khác. Nàng đi tới sô pha nơi, ngồi xuống, một mặt hiếu kỳ thao túng trong tay hộp.

Vương Dật đem túi sách để tốt, lấy ra thẻ điện thoại, phân biệt cho các nàng mặc lên.

Sau khi mở máy, tiểu loli cho Nhị muội dưới hảo vi tin, trực tiếp đưa nàng kéo vào quần trong.

Vương Dật hậu cung Thần Điện trong đám . .

Sur Phi Yên: (nhe răng)

Thảm Băng: Hoan nghênh Nhị tỷ. (sắc)

Giang Tuyết Tinh: Sur tôn tỷ tỷ, người rốt cục đến rồi, ta rất nhớ người oa. . . (khóc lớn)(ôm ôm)

Nguyệt Thi Lam: Sur thúc hảo (hôn nhẹ)

Liễu Thiên Nhi: Sur bá hảo (ái tâm)

Son Vô Lăng: Sur bá hảo (mân côi)

Từ Nguyệt không quá biết đánh chữ, suy nghĩ cả nửa ngày, suyt chút nữa đem mới điện thoại di động màn hình điểm nét, mới liều xuất ba chữ: Chào mọi người

Bất quá rất nhanh, nàng liền bị cái này mới mẻ kết quả hấp dẫn , cùng các nàng trò chuyện giết thì giờ.

Mà Vương nữ người thì bị cô lập , hần tự đắc thanh nhân, liếc nhìn thời gian, đi đến nhà bếp làm cơm .

"Các người ở nơi nào tán gẫu đâu?"

Tô Linh Nhi thấy các nàng chơi đùa hùng hực, trong lòng không ngừng hâm mộ, run run thô to hồ vĩ đi tới.

"Đi đi đi. . ."

Tiểu loli cong lên cái miệng nhỏ nói: "Không người sự tình, chính mình sang một góc chơi. . ."

Từ Nguyệt cùng Thảm Băng đối diện một chút, không dám nói lời nào.

Tô Linh Nhi đầu tiên là ngẩn ngơ, lập tức mặt cười hơi trầm xuống nói: "Tiểu nha đầu, người tiện đem nhất bản vương thêm vào."

"Liền không. . ."

Tiểu loli đắc ý lắc mặt cười, chính là không đồng ý.

"Cô. . ."

Tô Linh Nhi tức rồi, phần quyền chăm chú nắm lên, cái miệng nhỏ lý phát sinh cổ lão kiều âm

"Đại tỷ. . ."

Từ Nguyệt có chút không nhìn nổi , đẩy đối phương một tỷ.

Nàng biết đắc tội đối phương là không khôn ngoan.

Thiên Thế Giới trong có bao nhiêu tôn Thượng Cổ Vương giả, không có Tô Linh Nhi trợ giúp, Vương Dật cùng bọn tỷ muội hội rơi vào cực kỳ nguy hiểm ở trong.

"Hanh. . ."

Tiểu loli kiều hừ một tiếng, hay vẫn là không đồng ý.

Tô Linh Nhi đôi mắt đẹp nhắm lại, tựa hồ muốn bạo phát .

Từ Nguyệt gấp vội vàng đứng lên, đi tới trước mặt nàng, cười khê nói: "Ta đến giúp người hạ tái vi tin."

Nàng là Nữ thần Vương, thiên tư cỡ nào thông tuệ? Bất luận là đồ vật gì xem một lần sẽ.

Tô Linh Nhi nhìn về phía đối phương, mặt cười vi hơi hoãn, kỳ quái hỏi: "Hạ tái? Vi tin?"

"Ừm. . ."

Từ Nguyệt mỉm cười nở nụ cười, lôi kéo nàng tay ngọc, đi đến sô pha ngồi xong.

Rất nhanh, Tô Linh Nhi trong điện thoại di động cũng có vi tin, chỉ có điều tiểu loli chết sống không sót nàng tiến vào quần.

Từ Nguyệt bất đắc dĩ, chỉ được bản thân thêm đối phương làm bạn tốt, cùng nàng trò chuyện giết thì giờ.

Tô Linh Nhi nhất thời bị phong phú về mặt bao hấp dẫn, không ngừng mà cho đối phương phát ra vẻ mặt tin tức.

Từ Nguyệt không khỏi bật cười, bên giáo bên đi hồi phục.

"Đại tỷ, này Hồ Ly đối với lão công có ý định, nếu không. . ."

Một bên khác, Thẩm Băng cho Đại tỷ truyền âm

"Không được."

Tiểu loli trực tiếp lắc đầu, truyền âm trả lời: "Tuyệt không thể để cho nàng tiến vào hậu cung. Thiên Yêu thiện biến hoá, vạn nhất xuất hiện mâu thuẫn, chúng ta áp không được nàng."

Thẩm Băng nghe xong, nhìn Tô Linh Nhi một chút, trầm mặc không nói.

Rất nhanh, Thiên Hồ Vương cùng bạch y Nữ thần Vương vui cười nháo thành một đoàn.

"Cái này hào thú vị. . ."

Tô Linh Nhi nhìn chăm chú điện thoại di động, yêu kiều đổ vào Từ Nguyệt trong lòng.

Đột nhiên, nàng mỹ lệ mắt tím trong nháy mắt trợn lên thật rất lớn, vội vàng ngồi thẳng thân thể yêu kiều.

Từ Nguyệt nhất thời cảm thấy kỳ quái, hỏi: "Làm sao?"

Tô Linh Nhi mờ mịt nhìn nàng, ánh mắt chậm rãi dưới di. Sau đó, nàng giơ lên ngón tay ngọc, hướng đối phương trước ngực điểm đi.

Chúng nó rất nhanh chạm được.

Sóng lớn đỉnh cao, nhất thời sụp đổ một góc.

"A? ? ?"

Tô Linh Nhi nhất thời kinh ngạc, sợ hãi nói: "Thật sự giả?"

"Ngươi. . . Ngươi. . ."

Từ Nguyệt nhất thời vừa xấu hổ vừa tức giận, nàng vội vàng đẩy ra đối phương 'Ma chỉ', thờ phỉ phò nói: "Không muốn để ý đến ngươi. . ."

Nàng cắn giận đứng lên, về đến tỷ muội nơi.

Tô Linh Nhi nhìn mình chăm chăm tay nhỏ, ní non khẽ nói: "Tại sao có thể. . . Lớn như vậy?"

Nàng thật sự bị kinh đến.

Hơn 10 phút sau, Vương Dật làm tốt cơm, cùng các nàng đồng tiến vào cơm trưa.

Tô Linh Nhi làm như đối với Từ Nguyệt sinh ra ý lại, tổng tìm cơ hội hướng về bên người nàng tập hợp.

Từ Nguyệt có chút nào nàng đụng vào thân thể chính mình, tức giận không để ý tới.

Buổi chiều đi qua rất nhanh.

5 điểm nhiều, các tiên nữ đệ tử đều đến rồi, là tiểu loli gọi tới, nàng sớm ở trong đám nói rồi, trong nhà có một con hồ ly tinh.

Các nàng nhìn thấy Tô Linh Nhi sau, tuy rằng có chuẩn bị tâm lý, về mặt còn là phi thường đặc sắc.

Xác thực rất dễ nhìn. Hơn nữa, nàng mặt sau. . . Là đuôi?

Còn không hết một cái?

Thiên, đúng là hồ ly tinh?

Tô Linh Nhi không để ý đến các nàng, tiếp tục 'Dây dưa' bạch y Nữ thần Vương.

Không thể phủ nhận, Từ Nguyệt mị lực quá to lớn, mặc dù là Thượng Cổ Vương giả, cũng đối với nàng sản sinh tiểu ý lại.

Vương Dật bắt đầu làm cơm tối.

Làm cơm hảo sau, bọn hắn ngồi vào đồng thời cùng đi ăn tối.

Ngày hôm nay người thực sự quá hơn nhiều, bản ăn đều có chút chen không xuống.

Tiểu loli định đi đến lão công trong lồng ngực, cùng hắn chán ở cùng nhau.

Này có thể khí hồng rồi Tô Linh Nhi, nàng vừa muốn nổi lên, lại bị Tử Nguyệt tay ngọc đè lại.

Tô Linh Nhi nhìn một chút nàng, dĩ nhiên cho mặt mũi, không có đi nháo.

Trên bàn cơm, Liễu Thiên Nhi nói ra một tin tức.

Này thứ bảy buổi sáng 8 điểm, Tiêu Diêu Tông bắt đầu chọn đệ tử, địa điểm ở Nam Thất sơn để. Đến lúc đó, tất cả mọi người cổ vũ tuần kiệt đều sẽ xuất hiện ở nơi đó, tiến hành chọn lựa.

Vương Dật nghe xong, nhớ tới Nam Cung Nhất, tự nói: "Nguyên lai Tiêu Diêu Tông ở Nam Thất sơn trong."

"Không phải rồi. . ."

Tiểu loli cười giải thích: "Cái kia bên dưới ngọn núi, có một cái truyền tông trận, dẫn tới một cái Thiên Thế Giới."

Vương Dật nghe xong nhất thời bình tĩnh.

Tiểu loli nhìn về phía các đệ tử, nói: "Lão công hội bái vào Tiêu Diêu Tông, chúng ta một cùng với quá khứ."

Mấy nữ nghe xong, nhất thời có chút sững sờ.

Các nàng không nghĩ ra, chính mình sư tôn bản lãnh lớn như vậy, vì sao còn nhượng Vương Dật bái vào những khác tông môn?

"Sư bá, chúng ta cũng phải bái vào Tiêu Diêu Tông sao?"

Liễu Thiên Nhi kỳ quái hỏi.

"Các ngươi có thể đi tu một ít Tiên thuật, nhưng hay là chúng ta tẩy muội danh nghĩa đệ tử."

Tiểu loli chuyện đương nhiên đạo.

"A?"

Liễu Thiên Nhi nhất thời choáng váng: "Sư bá, đệ tử không hiểu."

"Tới đó liền rõ ràng. . ."

Tiểu loli gấp một cái nhuyển nỗ lý tích, để vào trong miệng, cổ tiểu hương quai hàm nói: "Cái kia tông môn, hẳn là có khách khanh Trương lão tồn tại, đến lúc đó nhượng Tam muội muốn một cái lại đây."

Mấy nữ nghe xong nhất thời bình tĩnh.

'Vù'

Đúng vào lúc này, Nguyệt Thi Lam điện thoại di động vang lên, nàng đứng lên, đi đến sân thượng nhận.

Sau 5 phút, nàng trở lại, mặt cười nhưng là nặng nề: "Là Nguyệt Hi đánh tới, nàng hảo như xảy ra vấn đề rồi."

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 236: Nhà mới

Tất cả mọi người dồn dập sững sờ.

"Nguyệt Hi làm sao ?"

Tiểu loli đôi mắt đẹp nhắm lại, buông đầu xuống.

Nguyệt Thi Lam chậm rãi nói xuất tất cả.

Trầm Nguyệt Hi càng là nhượng cha của chính mình giam lỏng ở trong nhà, trường học đều không cho đi tới.

Nguyên lai, Trầm phụ cho con gái đính hôn , đối phương là một phương nhà giàu, gia sản không kém gì tứ đại gia tộc.

Trầm Nguyệt Hi đương nhiên sẽ không đồng ý, Trầm thị gia tộc thất đại cô bát đại di đều đi khuyên bảo , nhưng dù là không dễ xài.

Trầm phụ vừa giận vừa sợ, trực tiếp đem con gái quan ở trong nhà, liên điện thoại di động đều không thu rồi.

Vì lẽ đó mấy ngày nay Nguyệt Thi Lam vẫn không có liên lạc với bạn thân.

Vừa nãy Trầm Nguyệt Hi không biết từ nơi nào tìm đến rồi một bộ điện thoại di động, mới được cùng liên lạc với bên ngoài trên.

"Quả thực hoang đường đến cực điểm. . ."

Tiểu loli trực tiếp nổi giận, còn kém hiên bàn . Nàng từ lão công trong lòng đi ra, lạnh lùng nói: "Mang ta đi Nguyệt Hi trong nhà. . ."

Nguyệt Thi Lam gật gật đầu, đi lấy đồ vật của chính mình.

"Lão bà. . ."

Vương Dật cả kinh, vội vàng kéo lại tiểu loli tay nhỏ, hỏi: "Người đi nàng gia làm cái gì?"

"Tất nhiên là cùng Nguyệt Hi người nhà lý luận lý luận. . ."

Tiểu loli cắn răng bạc nói: "Bỏ cung đệ tử há có thể được bức này đại oan ức?"

Vương Dật nghe xong, càng không thể làm cho nàng đi tới.

Đùa giỡn, tiểu loli vạn nhất không nhịn được, dùng tới Hồng Hoang chi lực có thể sao chính?

Địa Cầu là vô tội.

"Lão công đến nghĩ biện pháp. . ."

Hắn chăm chú đem tiểu loli ôm vào trong ngực, cũng không tiếp tục buông tay .

"Lão công có biện pháp?"

Tiểu loli không khỏi ngẩn ngơ, mờ mịt nhìn hắn.

Nguyệt Thi Lam cũng không chuyển động, ngồi trở lại vị trí của chính mình, yên lặng nhìn tất cả.

Vương Dật lấy điện thoại di động ra cho Đinh Quảng Nhiên đánh tới, thuyết minh tất cả.

Tùng Sơn là Đinh gia địa bàn, bức này việc nhỏ nhất định có thể làm thỏa đáng.

Đinh Quảng Nhiên không chút do dự đáp ứng rồi, hắn hiện tại sợ nhất chính là Vương Dật.

Vương Dật cúp điện thoại sau, ở tiểu loli gương mặt trắng nõn trên hôn một cái, cười nói: "Chúng ta chờ tin tức đi."

"Lão công, người cho ai gọi điện thoại?"

Tiểu loli kỳ quái hỏi.

Vương Dật vuốt nàng non mềm cánh tay nhỏ nói: "Một cái tội nhân."

Khoan hãy nói, Đinh gia ở Tùng Sơn xác thực rất có sức mạnh, không quá 20 phút đây, Nguyệt Thi Lam điện thoại di động liền vang lên, là Trầm Nguyệt

Hi đánh tới.

Nàng thu được tự do, này chỉ hôn ước dĩ nhiên cũng không còn giá trị rồi.

"Làm cho nàng lại đây, sau đó không cho về nhà ở . . ."

Tiểu loli mở miệng nói.

Nguyệt Thi Lam nghe xong, cho bạn thân truyền đạt sư tôn.

Vương mẫu người nghe xong, bắt đắc dĩ nặn nặn mi tâm, không có đi ngăn cản.

Cũng còn tốt hẳn mua lương căn biệt thự, bằng không này hơn trăm mét nhà trọ, không phải sẽ bị đám nữ nhân này bóp nát.

Sau khi cơm nước xong, đám kia oanh oanh yến yến đem phòng khách sơ pha ngồi đầy, Vương Dật tự mình đi thu thập bàn ăn tàn cục.

Không nhiều một lúc, Trầm Nguyệt Hi đến. Nàng nhìn qua có chút tiêu tụy, hiển nhiên vài muện ngủ không ngon, không những không có biến dạng, trái lại thêm ra một phần đau thương mỹ.

"Sư tôn. . ."

Nàng sau khi đi vào, trực tiếp đem tiểu loli ôm vào trong ngực, oan ức nức nở.

"Không có chuyện gì, có sư tôn ở, sẽ không để cho ngươi được oan ức. . ."

Tiểu loli nhẹ giọng an ủi cho nàng.

Vương Dật xoay xong bát, đi tới phòng khách.

Khá lắm, trên ghế salông cảnh tượng được kêu là một cái đồ sộ, các nàng không ngừng mà trò chuyện, líu ra líu rú, như bách điều cùng vang lên.

Vương mẫu người nghe được nào nhân nỡ, bên trong làm như lại mọc ra một trái tim.

Hắn trầm mặc một lát sau, nói: "Ta. . . Ban ngày mua hai bộ phòng mới. . ."

Chúng nữ nghe tiếng, cùng nhìn về phía nàng.

Son Vô Lăng đôi mắt đẹp ửng ục xoay một cái, không nhịn được mím mím cặp môi thom.

Nàng tất nhiên là biết đến, còn. . .

"Phòng mới?"

Tiểu loli nhất thời rất là nhảy nhót: "Lão công, là trước chúng ta xem nơi đó sao?"

Vương Dật hướng nàng mỉm cười gật đầu.

"Quá tốt rồi. . ."

Tiểu loli nhanh chóng nhào vào hắn trong lòng, ngây thơ nói: "Lão công nhanh dẫn chúng ta qua đi xem xem. . ."

Vương Dật thấy nàng ôm lấy, ôn nhu cười nói: "Được."

Liền như vậy, bọn hắn dời đi 'Trận địa'.

Trầm Nguyệt Hi là lái xe tới, Nguyệt Thi Lam ngồi xe của nàng, còn lại mỹ nữ toàn lên dài hơn bản Bentley.

Hai chiếc hào xe hướng về Tùng Sơn khu biệt thự chạy tới.

Trên xe, Tô Linh Nhi lôi kéo Tử Nguyệt tay ngọc, nhìn chăm chú ngoài cửa xe rực rỡ tân thế giới, mặt cười trên che kín tiểu hiếu kỳ.

Nửa giờ sau, bọn hắn đến khu biệt thự, đem xe lái vào chỉ định chỗ đỗ xe sau, dồn dập xuống xe hướng 'Nhà mới' đi đến.

Hiện tại mới vừa 8 điểm, không tính rất muộn, trong tiểu khu có thật nhiều nhân sĩ thành công ở tản bộ, ở bắt chuyện.

Khi hắn môn nhìn thấy Vương mẫu người mang theo một đám mỹ nữ đi ngang qua thì, trực tiếp choáng váng.

Thiên. . . Đây tình huống thế nào?

Mấy phần sau, Vương Dật đưa các nàng mang tới lâm hồ biệt thự nơi.

"Nơi này hào mỹ. . ."

Tiểu loli duyên dáng gọi to: "Lão công, mở cửa nhanh, ta muốn vào xem một chút. . ."

Vương Dật cười đem cửa lớn mở ra, vào nhà bật đèn.

Thiến ánh lóe lên, tiểu loli không thể chờ đợi được nữa vọt vào.

Biệt thự đồng phân ba tầng, mỗi một tầng đều là ba phòng ngủ một phòng khách, trang trí xa hoa cực kỳ, gia cụ thiết bị điện đầy đủ mọi thứ, đặc biệt cao cấp đại khí trên đẳng cấp.

Tiểu loli nhất thời không muốn đi, chạy đến lão công trước mặt, lôi kéo hấn đại thủ làm nũng nói: "Lão công, ngày hôm nay chúng ta ở nơi này có được hay không?"

"Được, các người trước tiên ở đại sảnh xem ti vi, ta đi mua vài món đồ. . ."

Vương Dật gật gật đầu, ở nàng khuôn mặt nhỏ trên hôn một cái, xuất biệt thự.

Hấn lái xe đi phụ cận loại cỡ lớn siêu thị, mua chút ga trải giường đệm chăn cùng với khăn mặt chờ rửa mặt đồ dùng.

Biệt thự trong, tiên nữ cùng các đệ tử căn bản không thành thật, không ngừng mà chung quanh loạn xuyên.

Thời gian ở từng giọt nhỏ trôi qua.

Bỗng nhiên, Thẩm Băng ở một căn phòng ngủ trong dừng lại. Nàng đôi mi thanh tú hơi nhíu, làm như nhận ra được cái gì.

"Đại tỷ, Nhị tỷ. . ."

Nàng nhẹ kêu một tiếng.

Tiểu loli cùng Tử Nguyệt trước sau đi vào, các nữ đệ tử cũng nghe tiếng tập hợp lại đây.

Son Vô Lăng mặt cười nhất thời biến đổi.

Gian phòng này, không phải là mình cùng Vương Dật thân thiết gian phòng sao?

Thẩm Băng nhìn nàng một cái, giơ lên tay ngọc, nắm chỉ thành ấn, thôi diễn càn khôn.

'Xi'

Nàng tay ngọc hư không đẩy một cái.

'Hồng'

Trong phút chốc, một cái hình ảnh xuất hiện ở phía trước trong hư không.

Trong hình ảnh, một bóng người xuất hiện, không phải Vương Dật còn có thể là ai?

Son Vô Lăng mặt cười đột nhiên thất sắc.

Thiên, chuyện này. . . Đây không phải ban ngày tình cảnh sao? Sư tôn càn. . . Dĩ nhiên năng lực. . .

Nàng thật sự hoảng rồi, phương tâm kinh hoảng không ngừng, thất thanh nói: "Sư bá, sư tôn, ta trong nhà có một chút sự tình, trước tiên. . ."

"Người đứng lại. . ."

Thẩm Băng đánh gãy nàng, chậm rãi nói: "Xem xong lại đi."

Son Vô Lăng nghe xong, dùng sức cắn cặp môi thom, thân thể yêu kiều bắt đầu run lẩy bẩy.

Cảnh tượng trong

"Lão công. . ."

Vương mỗ người quan sát phòng ngủ cách cục đây, đột nhiên, từ ngoài cửa nhảy vào một bóng người xinh đẹp, trực tiếp đem hấn đánh gục ở trên

giường lớn.

Các mỹ nữ xem tới đây, vẻ mặt nhất thời trở nên cực kỳ đặc sắc.

"Ha ha. . ."

Tiểu loli nở nụ cười, nhưng là lạnh, nói: "Ban ngày lão công nói là tự nguyện, Bồn cung làm sao cảm thấy không giống đâu?"

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 237: Đừng nói sò soạng, cần đều được

Thẩm Băng lần thứ hai nhìn về phía đồ đệ, trong con ngươi xinh đẹp hàn mang bắn ra bốn phía.

Son Vô Lăng sâu sắc cúi đầu, mặt cười bạch đến đáng sợ, thân thể yếu đuối run rẩy lợi hại hơn.

Cảm xúc mãnh liệt một màn, tiếp tục trình diễn.

"Lão công, nghe nói ngươi yêu thích hắc ti. . ."

Trong hình ảnh Son Vô Lăng thờ gập tinh tế.

"A?"

Ba vị hoa khôi của trường nhất thời kinh ngạc đến ngây người, các nàng dồn dập giơ lên tay ngọc, mò lên chính mình toả nhiệt mặt cười.

Giang Tuyết Tinh nhất, trong lòng nàng nghĩ: Đáng chết, ta làm sao không biết, Vương Dật dĩ nhiên yêu thích. . . Cái này?

Liễu Thiên Nhi bỗng nhiên nghiêng đi mặt cười, mạnh mẽ trừng mắt Son Vô Lăng.

Cái này bí mật nhỏ, chính là nàng nói cho đối phương biết, ai muốn cô nàng này dĩ nhiên. . .

"Từ Nguyệt, tất chân là cái gì?"

Tô Linh Nhi vùng lên mặt cười hỏi.

Từ Nguyệt không có để ý đến nàng, tiếp tục nhìn hình ảnh.

"Ta chỉ muốn sờ sờ chân của ngươi. . ."

Mấy chục giây sau, trong hình ảnh Vương mẫu người vô cùng ngượng nói.

Khá lắm.

Tình cảnh này quá mức kinh người, các nữ đệ tử dồn dập xem choáng váng.

Vương Dật nàng. . . Yêu thích cái này?

Thiên? Thật sự giả?

Bất quá, nếu như bị hấn sờ soạng chân của mình, sẽ là ra sao cảm giác?

Các nữ đệ tử trong lòng lung tung nghĩ.

Kinh người hơn bức tranh còn ở phía sau.

Các nàng nhìn thấy Son Vô Lăng hắc ti bàn chân nhỏ, dĩ nhiên đưa vào Vương Dật trong quần, sau đó. . .

Trời ạ, chuyện này. . . Đây cũng quá. . .

"Hắc. . ."

Tiểu loli lần thứ hai cười gằn: "Thật là biết chơi đùa a. . ."

Son Vô Lăng dùng sức cắn cặp môi thom, không dám thở mạnh một miếng.

Nàng biết, chính mình lần này chết chắc rồi.

. . .

"Không có người làm bạn ta thật sự thật cô đơn. . ."

Vương mẫu người mang theo hai đại bao rửa mặt đồ dùng, khẽ hát đi về tới rồi.

Hắn mua rất nhiều, một lần nắm không được hết thấy, nhiều đi mấy lần cũng chính là , ngược lại cự ly cũng không xa.

Đương Vương Dật mở cửa một khách đó.

"Lão công. . . Người nơi đó làm sao. . ."

"Đừng đình a. . ."

Đột nhiên, bên trong một gian phòng lý phát sinh Son Vô Lăng duyên dáng gọi to tiếng, tiếp theo là Vương Dật tiếng gào thét.

Nằm thảo! ! !

Vương mẫu người trong nháy mắt mộng ép, trực tiếp tại chỗ bính lên cao ba trượng.

Giời ạ!

Này cái gì quý?

Trong phòng người nghe được động tĩnh, lập tức 'Hô' một tiếng, bên trong tiếng thở gấp cùng tiếng gào thét im bật đi.

Sau đó, là đáng sợ yên tĩnh.

Cũng là nửa phút, tiểu loli đầu tiên là đi ra, sau đó là Tử Nguyệt cùng Tô Linh Nhi, Thẩm Băng, đón lấy là các nữ đệ tử. . .

"Lão công, người đã về rồi. . ."

Tiểu loli không có cái gì dị dạng, trực tiếp nhào vào lão công trong lòng.

Mà Liễu Thiên Nhi chờ nữ đệ tử, mặt cười nhưng là đỏ bừng bừng, các nàng nhìn Vương mẫu người, trong con người xinh đẹp mang có vẻ cổ quái.

Đúng vào lúc này, Tô Linh Nhi buông ra Tử Nguyệt tay ngọc, đi tới gần, dịu dàng nói: "Vương Dật, người yêu thích chân? Bản vương người tùy tiện mò. Đừng nói sò soạng, cần đều được. . ."

Nàng sau khi nói xong, giơ lên óng ánh chân ngọc, bước lên bên hông đối phương.

Dát? ? ?

Vương Dật nhất thời kinh ngạc đến ngây người .

Nàng làm gì như vậy? Lẽ nào. . .

Vương Dật biết các lão bà bản lĩnh, có thể truy tìm đã qua, thôi diễn tương lai, vì lẽ đó hắn trong nháy mắt nghĩ đến này một tầng.

A tây ba, đây cũng quá mất mặt .

Vương Dật thật sự muốn tìm một cái lỗ để chui vào.

"Chết Hồ Mị tử, người làm gì thế. . ."

Tiểu loli nhất thời không làm, trực tiếp đập xuống Tô Linh Nhi bàn chân nhỏ, khẽ kêu nói: "Lão công mới không thích người, hắn chỉ thích tỷ muội chúng ta. . ."

"Ngươi . . ."

Tò Linh Nhi mặt cười nhất thời chìm xuống, liền muốn phát hỏa.

Từ Nguyệt trong lòng cả kinh, vội vàng đưa nàng duệ đi rồi.

"Trên xe còn có đồ vật, ta lại đi nắm . . ."

Vương mẫu người gương mặt tuấn tú một mảnh ngưng, hẳn chỉ muốn mau sớm chạy khỏi nơi này.

Vương Dật sau khi ra cửa, không nửa phút lại trở lại, khẽ gọi nói: "Phi Yên, Băng Nhi. . ."

"Lão công?"

Đại phụ tam cung nghe tiếng đi tới.

"Trên xe đồ vật quá hơn nhiều, các ngươi giúp ta nắm một tý. . ."

Vương Dật hướng các nàng ha ha cười.

Hắn sợ nhị nữ đi làm khó Sơn Vô Lăng, liền xuất này đối sách.

Vương Dật tuy rằng không cùng đối phương đính ước, nhưng dù sao có quan hệ thân mật, vì lẽ đó không muốn tro mắt nhìn nàng bị khổ.

Ba người sau khi ra ngoài, Thẩm Băng nhẹ giọng nói: "Lão công, ta không muốn buông tha Sơn Vô Lăng nha đầu kia."

Nàng quá thông minh, trực tiếp nhìn ra lão công ý đồ.

Có thể Thẩm Băng lần này thật sự không muốn lại nể mặt, nếu là không đi trấn áp, nàng sợ tương lai xảy ra đại sự.

Tiểu loli không nói gì, Sơn Vô Lăng cử động, làm cho nàng cũng cảm thấy bất mãn.

Vương Dật trầm mặc chốc lát, nói: "Ta cũng có lỗi. . ."

Thẩm Băng nghe xong, thân thể yếu kiều không khỏi run lên, hoảng hốt vội nói: "Lão công, Băng Nhi không phải ý đó, ta chẳng qua là cảm thấy nha đầu kia rất quá đáng, cũng không có. . ."

"Lão bà."

Vương Dật mềm nhẹ nắm lấy nàng tay ngọc, bất đắc dĩ cười nói: "Một cái lòng bàn tay, là đập không vang."

Thẩm Băng nhất thời không có gì để nói.

"Lão công nếu nói như vậy, này liền coi như, cảnh cáo một chút cũng chính là. . ."

Tiểu loli không muốn để cho Vương Dật không cao hứng, nũng nịu nói.

Thẩm Băng nghe xong, nhẹ nhàng gật đầu.

"Ta liền biết, các lão bà nhất thông tình đạt lý. . ."

Vương Dật nhất thời đại hỉ, phân biệt hôn các nàng mặt cười.

Tiểu loli bị thân sau, tu e thẹn nói: "Lão công, buổi tối, chúng ta cũng dùng chân cho ngươi hoạt đi. . ."

Nàng cũng muốn đi thử một chút, loại cảm giác đó.

Vương mẫu người nghe xong, lỗ mũi trực tiếp tạo ra .

U. . . U tây. . .

Bọn hắn sau khi trở về, tiểu loli cho các đệ tử phân phối xong gian phòng.

Thẩm Băng không có lại tìm Sơn Vô Lăng phiền phức, chỉ để lại bốn chữ: Tự lo lấy.

Sơn Vô Lăng hoảng vội vàng gật đầu, nàng biết, là Vương Dật cứu chính mình.

Nàng không dám nhìn đối phương, nhưng trong lòng là cực nóng như hỏa.

...

Đêm khuya, 11 điểm.

Các nữ đệ tử đều ở chính mình gian phòng ngủ rơi xuống.

Tô Linh Nhi đi đến Thiên Thế Giới, khôi phục thực lực.

Biệt thự ba tầng chủ nằm lý.

'Ừng ục '

Vương mẫu người ngồi ở trên giường, gian nan nuốt nước bọt.

Vào giờ phút này.

Tiền nữ các lão bà đối từ thành nhân đồ dùng trong cửa hàng đánh đến tình thú chế phục, đứng ở đầu giường.

"Lão công, thích không?"

Tiểu loli tu tu hỏi, uốn éo kiều tiểu thân thể.

"Đặc biệt yêu thích!"

Vương mẫu người đầu như trống lắc giống như một trận cuồng điếm.

"Này lão công còn không mau. . . Cởi quần áo. . . ?"

Tiểu loli bụng chính mình nóng bỏng khuôn mặt nhỏ, tu tiếng nói.

Vương mẫu người nghe xong, vội vàng nằm ngã ở trên giường, cởi áo cùng đại quần lót từ.

Trong phút chốc, một đôi thân tăng lần thứ hai kinh hiện ra ở đương đại.

Tiểu loli cùng Thẩm Băng e thẹn lên giường, sau đó. . .

Rất nhanh, Vương mẫu người bắt đầu gào nhẹ liên tục.

"Nhị muội, ngươi còn lo lắng làm gì? Mau lên đây. . ."

Đột nhiên, tiểu loli nghiêng đi mặt cười, có chút bất mãn nói.

"A? Là. . . Là. . ."

Từ Nguyệt thân thể yêu kiều run lên, nàng dùng sức cắn cặp môi thơm, bước ra hắc ti chân dài, lên lão công giường. Sau đó giờ lên tia ~ đủ, nhẹ nhàng đập xuống. . .

Sau đó, tất nhiên là cả phòng đều xuân.

Phòng ngủ chính lý, trình diễn hương điếm đến cực điểm bức tranh.

...

Một ngày kia đêm tối, một đôi thân tăng gặp lục đạo thiên ngoại bóng đen tập kích.

Mới vừa vừa bắt đầu, nó ngày càng ngạo nghệ, càng đánh càng hăng, đem bóng đen môn đánh trúng quân lính tan rã.

Bóng đen môn liên tục bại lui, có thể chứng nó vĩnh không buông tha, ở trong chiến đấu trưởng thành, mà lại tiến bộ thần tốc.

Rốt cục, bóng đen môn thắng, trên người dính đầy đối phương 'Huyết' .

Một đôi thân tăng, chậm rãi ngã xuống .

Tuy có không cam lòng, nhưng không thể cứu vãn.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 238: Mang theo lão bà đi tu tiên

Một đêm không tu không tao qua đi.

Sáng sớm, 7 điểm.

Ánh mặt trời ấm áp, tung vào phòng ngủ.

Vương Dật chậm rãi mở hai mắt ra.

Các tiên nữ ăn mặc tình thú chế phục, ôm lão công ngủ say. Các nàng hắc ti đuôi đẹp trên, kinh phát hiện vô số hồng hóc, lộ ra tảng lớn trắng như tuyết, mỹ đến khác người nghẹt thở. Những thứ này đều là Vương mẫu người quái tay kiệt tác.

Vương Dật nhìn chăm chú trong lòng xinh đẹp môn, trong lòng hạnh phúc cảm nhất thời tăng cao.

"Lão công. . ."

Đúng vào lúc này, tiểu loli nói mê một tiếng, ôm cổ hấn tay lại nắm thật chặt.

Nàng béo mập cặp môi thom nứa khếp nứa mở, hơi thở như hoa lan, quả thật đệ nhất thiên hạ mê hoặc.

Thật sự quá đáng yêu.

Vương mẫu người nhìn nàng tiểu cặp môi thom, trong lòng bỗng nhiên hơi động: Ngón này cũng lướt qua, chân lướt qua, nếu như. . .

Hắn không dám nghĩ tiếp nữa, trong lòng đại chửi mình vô liêm sỉ.

Vương Dật, con mẹ nó nguoi thực sự là cầm thú.

Hắn liều mạng không nghĩ nữa, có thể càng như vậy, cái kia hương diễm tình cảnh liền không đứng ở trong đầu hiện lên.

Dần dần, một đôi thân tăng xuất hiện Niết Bàn dấu hiệu.

Vương mẫu người vội vàng ngồi dậy đến.

Các tiên nữ nhất thời bị thức tỉnh, đồng thời mở đôi mắt đẹp.

"Lão công, nhân gia còn chưa ngủ đủ đây. . ."

Tiểu loli nỉ non tát kiêu.

Từ Nguyệt cùng Thẩm Băng nhớ tới đêm qua hoang đường, mặt cười một trận nóng lên, có chút không dám nhìn hắn.

Loại cảm giác đó thật kỳ quái, tuy nhiên hảo mới mê, nhượng trong lòng các nàng nổi lên khác loại sóng lớn.

"Các nguoi ngủ đi, ta đi mua sớm một chút. . ."

Vương Dật phân biệt hôn các nàng, xuống giường đi ra khỏi phòng.

Biệt thự mỗi một tầng đều có độc lập phòng rửa tay, hắn đi tới đó, bắt đầu rửa mặt.

Tất cả thỏa đáng sau, Vương Dật mặc quần áo tử tế, đi xuống lầu.

Lầu một lầu hai tĩnh mà không hề có một tiếng động, các nữ đệ tử còn chưa tỉnh lại.

Hắn nhẹ giọng xuất biệt thự, đi đến tiểu khu phụ cận mua sớm một chút.

Vương Dật ở trên đường cho Phạm Thạch Nghiễm gọi điện thoại, mời một cái nghỉ dài hạn.

Thứ bảy là Tiêu Diêu Tông chiều đồ tháng ngày, hấn cần chuẩn bị một chút.

Nửa giờ sau, Vương Dật về đến biệt thự trong, các tiên nữ cùng đệ tử đều lên, ngồi ở một lầu trong đại sảnh trò chuyện.

Ăn xong điểm tâm sau, các nàng đều không đi đến trường, cùng tiến vào Thiên Thế Giới.

Vương Dật không có đi vào, mà là đi tìm Ngụy Đào. Từ Nguyệt lâm thời thể căn cước ở trong tay đối phương, còn có hộ chiếu, lại nói hấn cũng rất tưởng niệm người huynh đệ này.

Ngụy Đào không có ở bệnh viện, ở cảnh giáo đi học đây, hấn tiểu bạn gái xuất viện.

Vương Dật ở cảnh cửa trường học đợi được 10 điểm, đưa kia mang theo một cái kiểu tiểu nữ sinh đi tới.

"Đây là người chị dâu. . ."

Ngụy mỗ người hướng hấn khả khả cười khúc khích.

Thảo!

Vương Dật mũi đều tức điên, suýt chút nữa một cước cho kẻ này đập bay.

Giời ạ!

Người Thủy Hử xem nhiều? Trả lại hấn mẹ chị dâu? Tẩu đại gia người a.

"Xin chào, ta là Vương Dật."

Vương Dật hướng nàng gật gật đầu.

Hách Giai Giai rất yêu mặt đỏ, nàng thấp giọng nói: "Người tốt. . ."

Vương Dật thấy nàng chim nhỏ nép vào người dựa vào Ngụy Đào trên người, nhìn qua thật là còn thương, trong lòng âm thầm gật đầu, biết huynh đệ tìm đúng rồi người.

Cô nữ sinh này, trị giá trả giá.

Vương Dật bắt được đồ vật sau, hai người hút thuốc hàn huyên mấy phút, Ngụy Đào mang theo tiểu bạn gái trở lại.

"Ngụy Đào. . ."

Vương Dật bỗng nhiên hô hấn một tiếng.

Ngụy Đào cùng Hách Giai Giai song song nhìn lại.

Vương Dật giơ tay lên đến, hướng hấn duỗi ra ngón cái.

"Người không có sao chứ. . ."

Ngụy Đào cười mắng một câu, hướng đối phương khoát tay áo một cái, ôm tiểu bạn gái đi tới.

Vương Dật mua chút nhật dụng phẩm, sau đó đi đến nhà trọ cầm chút quần áo, về đến biệt thự.

Tận tối đêm khuya, các tiên nữ cùng đệ tử mới xuất đến.

Vương Dật chuẩn bị thịt dê xỏ xâu, cùng các nàng cùng bắt đầu ăn.

Tô Linh Nhi chưa hề đi ra, xem ra khôi phục đệ lục cái hồ vĩ muốn phí một phen đại công phu.

Buổi tối.

Các tiên nữ làm như đối với loại cảm giác đó có chút tiểu mê luyến, dĩ nhiên lại dùng bàn chân nhỏ đi. . .

Bên trong gian phòng lần thứ hai trình diễn hương diễm một màn.

Cảnh "xuân" vô hạn, thở gấp liên miên.

Tiểu loli là nhất nghịch ngợm, cặp kia trắng loáng phát quang bản chân nhỏ chiếm cứ chủ yếu vị trí, hai cung tam cung đều đánh bắt quá nàng. . .

Một phen sống mơ mơ màng màng tiêu hồn qua đi.

Vương mẫu người nhìn kỹ các nàng nóng bỏng đến mặt cười, béo mập cặp môi thơm, trong lòng như là có đoàn hỏa đang thiêu đốt, thiếu một chút liền đem cái kia ý nghĩ xấu xa nói ra.

Nhưng hán cuối cùng vẫn là nhịn xuống.

Lại là một đêm đã qua.

Thời gian như thoi đưa, chớp mắt liền qua.

Thứ bảy.

Sáng sớm, 6 điểm 10 phân.

Mọi người dậy rất sớm, ăn qua sớm một chút, tất cả chuẩn bị sắp xếp sau, xuất biệt thự.

Vương Dật lái xe mang theo một đám mỹ nữ, hướng Nam Thất sơn đề xuất phát.

"Này vừa đi, không biết bao lâu mới có thể trở về. . ."

Hắn nhìn chăm chú ngoài cửa xe cảnh sắc, biểu lộ cảm xúc.

Vương Dật hiện tại không yên lòng nhất chính là cha mẹ, con đường tu tiên không biết bao lâu, hay là 10 năm, lại hay là một đời.

Bọn hắn trở lại liên lạc không được chính mình, tất nhiên hội lo lắng vạn phần.

Vương Dật không dám nói cho cha mẹ chính mình đi tu tiên, bởi vì nghe vào quá mức không thể tưởng tượng nổi, không thể tin.

"Muốn trở lại bất cứ lúc nào trở lại. . ."

Tiểu loli chơi điện thoại di động, hững hờ nói.

Hả?

Vương mẫu người nhất thời sửng sò, hỏi: "Lão bà, ngươi có ý gì?"

"Trung Nguyên đại lục không có tu tiên giả khí tức, những tông môn kia tất nhiên nằm ở Thiên Thế Giới trong. Chúng ta đi Tiêu Diêu Tông sau, nhượng Tam muội mở ra một cái truyền tông trận, cùng nhà mới thông với liền có thể, này rất đơn giản. Ta kiến nghị chúng ta một tuần về tới một lần. . ."

Tiểu loli một mặt ngây thơ đạo.

Vương mẫu người nghe xong trực tiếp hoá đá.

Mẹ trứng! Như vậy cũng được?

Rất nhanh, xe Bentley mở ra nam tam chân núi, không thể thâm nhập hơn nữa.

Vương Dật đem xe đình đến cảnh khu bãi đậu xe.

Bọn hắn sau khi xuống xe, tiếp tục hướng Nam Thất sơn xuất phát.

. . .

7 điểm 50 phân.

Nam Thất sơn đề, có một mảnh to lớn đất trống.

Nơi này phong cảnh tươi đẹp, tràn ngập thiên nhiên khí tức.

Lúc này, nơi này lít nha lít nhít đứng đầy người, ít nói cũng có hơn một nghìn chúng.

Toàn bộ Hoa Hạ cổ vũ tuần kiệt đều đến rồi, bọn hắn từng cái từng cái làm nóng người, nóng lòng muốn thử.

Thập đại thiên kiêu tự nhiên cũng ở.

Đông Phương Mộ Tuyết, Liễu gia con la hoang môn cũng tới .

Đình Tú Đình lại cũng ở, nàng bên trái đứng mị thị huynh muội, bên phải là Lưu gia tỷ đệ.

'Vù '

Liền vào lúc này, đoàn người phía trước bỗng nhiên nổi lên tầng lớn gọn sóng.

Bọn hắn nhất thời phát hiện quy tắc này biến số, dồn dập nín thở, căng thẳng nhìn.

Sau 1 phút, ba bóng người chậm rãi đi ra.

Bọn hắn thân mặc đồ trắng cổ y phục, cầm đầu là cái tiên phong đạo cốt ông lão, mặt sau nhưng là hai tên thanh niên.

Ba người đứng lại sau, ông lão nhìn chăm chú đối diện tuần kiệt môn, trên mặt lộ ra mỉm cười, gật đầu nói: "Không sai, hạt giống tốt có thật nhiều. . ."

Lúc này cổ vũ tuần kiệt môn đều phi thường kích động.

Này nhưng là tiên nhân chân chính a, có thể phi thiên độn địa, ngự kiếm dài không.

Chỉ thấy một người thanh niên thấp giọng nói: "Sur thúc, thời gian sắp đến rồi. . ."

"Ừm . . ."

Ông lão gật gật đầu, hướng đối diện chậm rãi mở miệng: "Bọn nhỏ, theo lão phu đến đây đi. . ."

Hắn sau khi nói xong, liền muốn xoay người về nhập gọn sóng bên trong.

Có thể ở một khắc tiếp theo, ông lão hốt nhiên bất động , nhìn chăm chú phương xa, trên mặt lộ ra kinh ngạc vẻ.

Hai tên thanh niên lòng sinh kỳ quái, đồng thời nhìn về phía phương xa, lập tức sững sờ .

Cổ vũ tuần kiệt môn thấy Tiên nhân sắc mặt có dị, dồn dập quay đầu đi.

Trong nháy mắt tiếp theo, con mắt của bọn họ trực tiếp trùng lên .

(PS: Thần vương môn, lỗi lầm nhận được biên tập thông báo, chúng ta tiên nữ thứ bảy buổi trưa lên giá. Lỗi lầm liền không viết đến giá cảm nghĩ , như vậy ảnh hưởng xem, liền ở ngay đây ngắn gọn nói rằng đi.

Chúng ta tiên nữ, tháng 8 sơ khai thư, đã sắp 4 tháng . Miễn phí thời gian rất trường, vì lẽ đó xin đừng nên mắng lỗi lầm thu phí, lỗi lầm cũng cần sinh hoạt.

QQ trong đám độc giả đều biết, cũng đều xem qua bức ảnh, lỗi lầm không phải cái gì chuyển gạch, là cái đại giá, mỗi ngày buổi tối cho người khác lái xe nuôi sống chính mình, sau đó ngủ mấy tiếng lên, viết sách, rạng sáng lại đi đại giá.

Buổi trưa hôm nay, lỗi lầm quản gia lý muốn một chút tiền, chuẩn bị toàn chức 1 tháng, không đi đại giá, như vậy mỗi ngày chương mới chương mấy hẳn là 4 đến 5 chương.

Nếu như thành tích được, lỗi lầm liền vẫn toàn chức xuống.

Lỗi lầm gõ chữ cũng không nhanh, 2 đến 3 giờ một chương. Tuy rằng không làm được chữ chữ châu ngọc, ngôn ngữ lưu loát là không thành vấn đề.

Tiên nữ quyền sách này, 2000 chữ một chương, chính là 1 mao tiền. Một ngày 4 đến 5 chương, chính là 5 mao tiền tả hữu.

Nếu như Thần vương môn cảm giác lỗi lầm thư đẹp đẻ, coi như xin mời lỗi lầm mỗi ngày đánh điều thuốc, uống ngụm nước .

Thứ bảy thủ xác định rất trọng yếu, kính xin Thần vương môn bang lỗi lầm một cái.

Thứ bảy buổi trưa 12 điểm, chương tiết mới bắt đầu phát, 6 đến 8 chương đáng vẽ, đêm nay lỗi lầm không ngủ, cũng không đi đại giá .

Cuối cùng một điểm, lỗi lầm ở đây bảo đảm, chúng ta tiên nữ, mặt sau tình tiết hội càng ngày càng đặc sắc, kính xin mời chờ mong.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 239: Tiêu Diêu Tông

Mấy chục mét ngoài.

Một bộ thần kỳ bức tranh, xuất hiện trên đời người trong mắt.

Một người cao lớn thiếu niên anh tuấn, ôm một cái 10 đến tuổi áo hồng loli, chậm rãi đi tới.

Bạch y bên trái, tử y bên phải, như hình với bóng.

Một cái nắm giữ tuyệt thế phương hoa, hoàn mỹ không một tí vết.

Một cái kỳ ảo như tiên, thê mỹ tuyệt luân.

Năm tên thiếu nữ, ngoan ngoãn cùng ở phía sau. Các nàng sinh chính là một cái so với một cái cảm động, một cái so với một cái xinh đẹp.

Đây là một đạo mỹ lệ phong cảnh tuyến, kinh diễm hiện nay.

Ông lão híp mắt lại, không biết đang suy nghĩ gì.

Này hai tên thanh niên tu sĩ, chỉ lo ngây ngốc nhìn bạch y tử sam, càng là si ở nơi đó.

Thật sự, hảo mỹ. . .

Mà những cái kia cổ vũ tuấn kiệt môn.

Được chứ, lòng may của bọn họ trực tiếp phi đã dậy rồi. Từng cái từng cái nắm chặt nắm đấm, khuôn mặt đều là dữ tợn đáng sợ.

Vương Dật?

Giời ạ!

Ngươi muốn làm gì?

Ngươi là tới tham gia tông môn trắc thí ? Hay vẫn là đến ngược cầu ?

Trong đám người, những cái kia 'Người quen' trên mặt thần thái khác nhau.

Đặc biệt là Mị Cơ, hấn mạnh mẽ nhìn chăm chăm Vương Dật bên cạnh mỹ nữ môn, trong mắt nổi lên ngập trời ghen tỵ.

Lại nhìn Đông Phương Yên Nhiên, nàng hô hấp phi thường gấp gáp, hiển nhiên kích động đến cực điểm. Cặp kia thu thủy giống như đôi mắt đẹp, một khắc cũng không thể rời bỏ Vương Dật bên người xinh đẹp môn.

Hàng trăm cặp mắt đổ dồn vào dưới, Vương Dật cùng nhân tới gần , kẻ này đem tiểu loli thả xuống, nhẹ diu nàng vai đẹp, hướng tất cả mọi người 'Hàm hậu' nở nụ cười.

Được chứ.

Loại này vô hình trang bức lão bá đạo .

Hết thủy tuấn kiệt nhất thời diễm rồi, ngập trời, đỉnh đầu dấy lên Tam Muội Chân Hỏa. . .

Nếu không phải là có Tiêu Diêu Tông Tiên nhân ở, bọn hắn nhất định sẽ tìm Vương Dật hảo hảo nhờ một chút 'Nhân sinh'.

Ông lão sâu sắc nhìn Vương Dật một chút, hướng mọi người chậm rãi nói: "Đến đây đi. . ."

Hắn tay áo lớn vung lên, xoay người tiến vào gọn sóng bên trong.

Hai tên thanh niên không muốn thu hồi ánh mắt, tách ra hai bên, lưu xuất một cái rộng năm mét quá đạo.

Tuấn kiệt môn mạnh mẽ trừng Vương Dật một chút, giận dữ xoay người, tuấn tự tiến vào gọn sóng bên trong.

Vương mỗ người sờ sờ mũi, vẻ mặt đặc biệt thần nhiên.

Mấy phút sau, Vương Dật mấy người cũng theo đoàn người đi vào . . .

Trong nháy mắt tiếp theo, bọn hắn trước mắt rộng rãi sáng sủa.

"A? Hảo mỹ. . ."

"Chuyện này. . . Đây chính là tiên cảnh?"

"Thiên, so với trên TV muốn đẹp hơn gấp một vạn lần. . ."

Tuấn kiệt môn dồn dập kinh kêu thành tiếng.

Trước mắt xuất hiện, là một mảnh kỳ quái lạ lùng Đại thế giới.

Phóng tầm mắt nhìn tới, là vô tận thanh đậm, kỳ hoa khắp nơi. Xa hơn chút nữa, có hùng vĩ thanh sơn, có tảng lớn Lâm Hải, càng có trong suốt Thần đầm.

Vô số lý ngoại thiên khung bên trên, càng là chìm nổi mấy viên đại tinh, chúng nó dẹt thành một cái rộng rãi Tinh Hà, tuần tuần lưu động.

Tinh Hà phía dưới, trôi nổi một toà cực kỳ hùng vĩ núi thần, phương viên có thể đạt tới mấy vạn mét, mệnh mông mà cổ điển, khí thế rộng rãi.

Núi thần bên trên, hơn mười toà cung điện như ẩn như hiện.

Một cái bảy màu thiên hồng tự núi thần một điểm lao ra, nó cũng không hoàn chỉnh, chỉ mở rộng đến hư không liền tự quy ẩn.

Tầng lớn phiêu miêu mây mù ở núi thần xung quanh lưu động không thôi, vô số chim quý hiếm bay múa đầy trời, đập không mà ca.

Không khí nơi này dị thường nhẹ nhàng khoan khoái, hợp lòng người tâm phổi, người vừa nghe liền cả người là kính.

Nơi này, chính là chân chính tiên cảnh.

Nó giấu ở thế, không biết trải qua sở thiếu năm tháng, hằng cổ trường tồn.

"Thì ra là như vậy, thật là bạo tay. . ."

Đúng vào lúc này, tiểu loli bỗng nhiên nở nụ cười, nàng là Thần vương, tất nhiên là nhìn ra tất cả.

Vương Dật nghe xong trong lòng hơi động, nhưng không có đi hỏi.

Biết cần khôn có thể như thế nào? Hắn hiện tại muốn làm, là mau chóng đem thực lực nâng lên, cái khác tất cả tất cả đều là phù vân.

Tất cả mọi người sau khi đi vào, này phiến gọn sóng liền tự động biến mất rồi.

Ông lão đứng tại phía trước, chậm rãi giơ tay lên đến, án hướng về bầu trời.

'Hồng. . .'

Trong phút chốc, hư không xuất hiện tiếng nổ vang, chấn động mà không táo, cái kia bảy màu thiên hồng rung động không ngừng, sau đó chậm rãi biến hoá trường, hướng phía dưới chậm rãi kéo dài.

Rất nhanh, nó liền rơi vào thanh đậm bên trên.

"Bọn nhỏ, đi theo ta. . ."

Ông lão nói xong, bước lên thiên hồng, hướng núi thần phương hướng đi đến.

Tuấn kiệt môn vội vàng đi theo phía sau.

Mấy chục phút sau, bọn hắn vượt qua thiên hồng, đi tới một chỗ to lớn trên bình đài.

Bình đài hai bên, đang đứng hai toà Thánh thú Kỳ Lân như, chúng nó ngẩng đầu đứng thẳng, nhìn kỹ chân trời xa xôi, có một loại vô thượng đại uy nghiêm.

Bốn phía chỗ, đứng hơn trăm tên bạch y nam nữ, bọn hán ba lạng thành tổ, một mặt hiếu kỳ nhìn tuần kiệt môn, xì xào bàn tán.

Bọn hán chính là Tiêu Diêu Tông đệ tử .

Mà khu vực trung ương, tắc đứng thẳng một viên to lớn màu đen kỳ thạch, khoảng chừng cao hơn 3 mét, đứng bên cạnh có năm bóng người, đều là bạch y trường sam, trẻ có già có.

Vương Dật nhìn thấy một cái bóng người quen thuộc: Nam Cung Nhất.

Này đầu lừa già đứng ở một người mỹ phụ bên cạnh, cặp kia vẫn đục hai mắt dò xét đoàn người, tựa hồ đang tìm cái gì.

"Hoan nghênh các người. . ."

Đứng vào lúc này, trong đó một người đàn ông trung niên mỉm cười nói: "Ta là Tiêu Diêu Tông Tông chủ, Lý Đăng Vân."

Tuần kiệt môn nghe xong, dồn dập ôm quyền nói: "Tham kiến Lý Tiên nhân ."

Bọn hán âm thanh rất đồng thời, hầu như không có tạp âm.

"Rất tốt. . ."

Lý Đăng Vân đối với bọn họ đại vì miễn ý, gật đầu cười nói: "Bắt đầu từ hôm nay, các người chính là tông môn một thành viên ."

Tuần kiệt môn nhất thời sững sờ, coi chính mình nghe lầm .

Tục truyền nói, lần này Tiêu Diêu Tông chọn đồ, chỉ lấy 100 tên đệ tử, lấy luận võ quyết phân thắng thua, mười người đứng đầu tiến vào nội môn. Có thể nghe ý của đối phương, càng là muốn toàn nhận lấy ?

Đây là tại sao?

Bọn hán làm sao biết? Đồn đại không có sai.

Từ lúc mấy ngày trước, Tiêu Diêu Tông mấy cái Trưởng lão liền đi đến Tùng Sơn, bí mật quan sát.

Kết quả, những này Kim Đan cường giả rất là khiếp sợ.

Lần này đến, là toàn bộ Hoa Hạ tinh anh trong tinh anh, tư chất thuộc về tối thượng đẳng, căn bản khó có thể xoi mói.

Bọn hán vội vàng đem tin tức này mang về tông môn.

Lý Đăng Vân nghe xong, roi vào lưng nan, liền đi cùng tông môn Thái Thượng Trưởng lão thương nghị.

Cuối cùng đến xuất kết luận là: Lương tài khó cầu, chỉ cần đến rồi, hết thấy toàn thu.

Lý Đăng Vân thấy bọn họ một mặt mê man, tiếp tục cười: "Lần này, tông môn hội chọn 20 tên đệ tử tiến vào nội môn, trắc thí phân hai cái giai đoạn. Hạng thứ nhất là kiểm tra thiên phú. . ."

Hắn sau khi nói xong, hướng hữu mới gật đầu ra hiệu.

Một người tuổi còn trẻ tu sĩ, cầm một cái Thanh Trúc hồ sơ đi tới bình đài, hắn đứng ở kỳ thạch bên, mặt hướng tuần kiệt môn cất cao giọng nói: "Các người từng cái từng cái trên ta chỗ này, không cần loạn. . ."

Tuần kiệt môn rốt cục phản ứng lại, nhất thời lộ ra nét mặt hưng phấn.

Thiên, mình đã là tu tiên giả .

Ai nói chỉ lấy 100 tên đệ tử ? Lan truyền tin tức người đương thật đáng ghét.

Mấy qua đi, một cái tuần kiệt đi đến trước mặt đối phương, báo lên chính mình tục danh.

Đệ tử đem tên của hắn ghi lại ở sách, nói: "Đưa tay để xuống đoán linh thạch trên. . ."

Tuần kiệt gật gù, theo lời vì đó.

'Hồng '

Trong phút chốc, màu đen kỳ thạch dưới đáy đột nhiên sáng lên, nguồn sáng một đường treo cao hướng lên trên, cuối cùng đình chỉ ở giữa khu vực.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 240: Trắc thí

Thanh niên tu sĩ thấy, nói: "Lục phẩm linh căn, đi bên phải."

Tuấn kiệt gật gật đầu, đi đến tả phượng khu vực đứng lại.

Liền như vậy, tất cả mọi người tự giác lập trình tự, từng cái từng cái tiến lên tiến hành thiên phú trắc thí.

Từ đến lục phẩm linh căn giả, trạm bên phải. Bây đến cửu phẩm linh căn giả, trạm tả phượng.

Rất nhanh, có hơn 200 tên tuấn kiệt thi kiểm tra xong.

Cho tới bây giờ, xuất hiện 2 tên cửu phẩm linh căn kỳ tài, là thập đại thiên kiều Cổ Phi cùng Hoa Thiếu Đình.

Lý Đăng Vân phi thường thoải mái, trên mặt vẫn tràn trề mỉm cười.

'Àm àm . . '

Đột nhiên, đoán linh thạch xuất hiện to lớn tiếng nổ vang rền, một luồng cực kỳ thương phác khí tức bỗng nhiên phun trào.

Này biến số quá kinh người, tất cả mọi người dồn dập biến sắc, Lý Đăng Vân cùng các trưởng lão cũng không ngoại lệ.

Đoán linh thạch toàn thân tỏa ra Hồng Mông ánh sáng, rất cổ lão. Nó trên cùng, ánh sáng lấp lánh, chậm rãi hiện lên một cái tượng hình chữ cổ.

"Thiên tứ? Đây là. . . Cực phẩm linh căn?"

Một tên trưởng lão run giọng nói.

Lý Đăng Vân trong mắt Thần Mang bắn ra bốn phía, hấn tận lực đi bình phục tâm thần của chính mình, chậm rãi nói: "Lý Chấn Hiên, ngươi đến bên cạnh ta đến. . ."

Nguyên lai, trắc thí giả chính là Cổ Vô Giới đệ nhất thừa bực Lý Chấn Hiên.

Hắn dĩ nhiên bị chính mình làm ra dị biến chấn động choáng váng, nghe tiếng gương mặt tuấn tú đại biến, kêu quái dị nói: "Lý Tiên nhân, ta có thể không hề làm gì cả, tảng đá kia chính mình xấu, ngươi cũng không thể lại đến trên đầu ta. . ."

"Hả? Ha ha. . ."

Lý Đăng Vân nhất thời bật cười: "Đoán linh thạch là Thượng Cổ kỳ vật, sẽ không hủy hoại. Ngươi tới đi. . ."

Lý Chấn Hiên gãi gãi đầu, đi từ từ đã qua.

Xung quanh nhất thời ồ lên nổi lên bốn phía, tông môn đệ tử ở nơi đó châu đầu ghé tai, nghị luận sôi nổi.

"Đây là cái gì chuyện gì xảy ra?"

Vương Dật có chút cả kinh nói.

"Tên kia thể chất rất nghịch thiên, không thể so Thi Lam kém bao nhiêu. . ."

Tiểu loli ngây thơ đạo.

"Cái gì?"

Vương Dật rất là khó có thể tin: "Lão bà trước vì sao không nói?"

Tiểu loli chuyện đương nhiên nói: "Hắn là nam, không thể trở thành tỷ muội chúng ta đệ tử, lợi hại đến đâu thì có ích lợi gì?"

Vương mẫu người: . . .

Trắc thí tiếp tục tiến hành.

'Àm àm . . '

Cũng không lâu lắm, đoán linh thạch lần thứ hai bùng nổ ra to lớn tiếng nổ vang rền, Hồng Mông ánh sáng bỗng nhiên sáng lên, phía trên chữ cổ tái hiện.

Lần này là Lâm Tịch Dao.

Lý Đăng Vân thân thể có chút run rẩy , trong lòng kích động tột đỉnh.

Thiên, lại là cực phẩm linh căn.

Lần này đúng là kiếm bộ rồi, tông môn lại thu rồi hai cái yêu nghiệt. Có bọn hắn ở, Tiêu Diêu Tông tất sẽ trở thành Tu Chân Giới cự phách.

Đòi đòi tương truyền, cực phẩm linh căn nắm giữ giả, vạn năm khó gặp một lần, tiềm lực không thể đo lường.

Ai muốn hôm nay càng là xuất hiện 2 cái?

"Đến bên cạnh ta đến. . ."

Lý Đăng Vân nỗ lực để cho mình tiếng tuyến biến hoá vững vàng.

Lâm Tịch Dao gật gù, đi tới.

Nàng thật sự quá mỹ lệ , giống như tiên tử không nhiễm một hạt bụi, Tiêu Diêu Tông nam đệ tử nhất thời bị sâu sắc hấp dẫn , tầm mắt căn bản là không có cách dời.

Trắc thí vẫn còn đang tiến hành.

Cũng không lâu lắm, đoán linh thạch lần thứ hai phát sinh nổ vang.

Lại là thiên tứ Thần chữ.

Lần này lại là Đình Tú Đình gây ra đó.

Bất kể là tuần kiệt môn, hay vẫn là tông môn đệ tử, đều cảm thấy miệng khô lưỡi khô.

Đây là làm sao ?

Lý Đăng Vân thật sự có chút run , trong lòng hắn rơi xuống một cái đại quyết xác định, cần phải đem hôm nay tin tức phong tỏa ngăn cản, nếu là tiết lộ phong thanh, những môn phái khác tất sẽ tìm tông môn phiền phức.

Vương Dật thấy sau, nhớ tới tiểu loli nhắc qua: Đình Tú Đình là hiếm thấy Phượng huyết thể chất.

Thời gian từng giọt nhỏ đã qua, chuẩn bị trắc thí người càng ngày càng ít.

"Hả? Phạm sư đệ, ngươi xem. . ."

"Thiên, hảo mỹ. . ."

Tiêu Diêu Tông các đệ tử, rốt cực phát hiện tiên nữ cùng nhân, nhất thời kinh vì thiên nhân.

Lý Đăng Vân cùng các trưởng lão cũng nhìn thấy .

"Hảo có khí chất thiếu nữ, tư chất tất nhiên sẽ không kém. . ."

Bạch y mỹ phụ thấp giọng khẽ nói.

Lừa gạt Nam Cung Nhất nghe xong, không khỏi nhe răng nhếch miệng.

Sẽ không kém? Sư muội oa, các nàng thật sự rất đáng sợ, ngươi tốt nhất đừng nhúc nhích tâm tư, nếu không sẽ bị thương.

Cùng lúc đó, đến phiên chúng ta Vương mẫu người.

"Các lão bà, ta đi tới. . ."

Vương Dật hướng các tiên nữ ôn nhu cười.

"Lão công, cố lên. . ."

Tiểu loli vung lên nắm đấm trắng nhỏ nhắn cho hấn tiếp sức.

Vương Dật ngồi xổm người xuống đi, ở nàng mặt non nót trên hôn một cái, sau đó hướng đi đoán linh thạch.

Từ Nguyệt nhìn lão công bóng lưng, hàm răng khê cắn cặp môi thơm, trong đầu hiện ra một cái ký ức mảnh vỡ.

Hồng Linh đại lục trong tông môn, cũng có đoán linh thạch.

Năm đó, Vương Dật một đời trước trắc thí thiên phú thi. . .

"Lão công bị phong ấn 8 thành tiềm lực, hi vọng tình cảnh đó sẽ không phát sinh nữa. . ."

Từ Nguyệt lẩm bẩm khê nói.

"Nhị muội, ngươi nói cái gì?"

Tiểu loli không biết này đoạn qua lại, vung lên khuôn mặt nhỏ hỏi.

"Không có gì. . ."

Từ Nguyệt chậm rãi lắc đầu, kéo Đại tỷ tay nhỏ, không có đi trả lời chắc chắn.

Cùng lúc đó, Vương nỗ người đi tới nơi này rồi.

"Họ tên!"

Ghi chép đệ tử không có ngẩng đầu, có chút thần thờ hỏi.

Hắn một hơi ghi chép hơn một nghìn cái danh tự, tuy rằng không mệt, nhưng cũng có chút phiền.

Vương Dật như thực chất báo lên họ tên, không thể chờ đợi được nữa đi đến đoán linh thạch trước.

Hắn rất muốn biết, chính mình hai phần mười tiềm lực rốt cuộc là tình hình gì.

Vương Dật hít một hơi thật sâu, dò ra tay đi, ấn lên đoán linh thạch, sau đó chậm rãi nhắm hai mắt lại.

Thời gian, phảng phất vào đúng lúc này trực tiếp.

Tuần kiệt môn môn dập dồn to hai mắt, bọn hắn nín thở, chậm đợi kết quả.

Tiêu Điều Tông đệ tử nhưng không có, ánh mắt của bọn họ đều bị các tiên nữ hấp dẫn, cái nào còn có thể bận tâm cái khác?

Lý Đằng Vân cùng các trưởng lão cũng không còn quan tâm, ở nơi đó thấp giọng nghị luận cái gì.

"Này. . ."

Đột nhiên, Vương nỗ người bỗng nhiên mở hai mắt ra, lớn tiếng kêu quái dị.

Tiếng nói của hắn rất lớn, nhất thời hấp dẫn một chút trong tông môn người.

Lần này khí thế mười phần, khá cụ một phen cường giả phong độ.

Nhiên cũng trững.

Đ đoán linh thạch yên tĩnh đứng ở đó, chẳng có cái gì cả phát sinh.

Đây là khác một cái biến số.

Tuần kiệt môn nhất thời choáng váng.

Xem hướng bên này đệ tử, cũng choáng váng.

Giới ạ!

Cái tên này sẽ không một điểm linh căn cũng không có chữ.

Vương mẫu nhân gian tảng đá không có động tĩnh, nhất thời cuống lên, không khỏi ngửa mặt lên trời kêu to: "Này. . ."

Tiếng nói của hắn quá to lớn, như hồ gầm, xông thẳng thiên khung.

Ở đây ánh mắt của mọi người, đều bị hấp dẫn tới.

Nhưng nhưng là, có thể thế nhưng. . .

Đoán linh thạch vẫn như cũ không có bất cứ động tĩnh gì.

Từ Nguyệt thấy, mặt cười không khỏi căng thẳng.

Tình huống này, cùng đã qua giống nhau như đúc.

"Lão công, người mau rời đi nơi đó. . ."

Nàng vội vàng kêu.

Khá lắm, nàng này một gọi không quan trọng lắm, những cái kia Tiêu Diêu Tông đệ tử nhất thời lộ ra vừa sợ lại đỏ vẻ mặt.

Cái này bạch y Nữ thần, lại gọi này ngớ ngẩn lão công?

Thảo!!

Chuyện này quả thật thiên lý khó chứa. . .

Vương Dật làm như không nghe Từ Nguyệt hoá tiếng, còn muốn lại hồng trên một cổ họng.

'Tích. . . Đùng đùng. . .'

Đột nhiên, đoán linh thạch trên, xuất hiện một đạo kỳ dị thanh âm.

Nó đến như vậy đột nhiên.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 241: Muốn cái Trưởng lão coong coong

"Hả?"

Vương mẫu người nhất thời sững sờ, kỳ quái tự nói: "Đây là thanh âm gì?"

'Đùng đùng tích rồi. . .'

Mấy qua đi, dị vang càng lúc càng lớn, nghe vào phi thường kinh sợ.

Sau một khắc, kẻ này ngưu nhãn trực tiếp trùng lên.

Chỉ thấy đoán linh thạch mặt ngoài, dĩ nhiên xuất hiện mạng nhện bình thường vết rách, nhìn qua đặc biệt đáng sợ.

"Thật đúng, vẫn cùng nguyên lai như thế không nghe lời. . ."

Từ Nguyệt hờn dỗi một tiếng, lại khởi xướng tiểu tính khí. Nàng người nhẹ nhàng đi tới lão công bên cạnh, nắm lấy hán đại thủ.

"Lão bà?"

Vương Dật nhất thời sững sờ.

"Đi mau, nó muốn nổ tung . . ."

Từ Nguyệt cong lên cặp môi thơm, lôi kéo lão công rời khỏi nơi này, về đến chúng nữ bên người.

'Xi '

Đúng vào lúc này, đoán linh thạch đình chớp đột nhiên phun ra một đạo màu đỏ thẫm hào quang, xông thẳng thiên khung.

Này biến số đến quá đột nhiên, khác người không ứng phó kịp.

"Làm sao ?"

Lý Đăng Vân mấy vị Kim Đan tu sĩ nhất thời choáng váng, hoàn toàn không biết càn khôn sở hướng về.

'Vù. . .'

Đoán linh thạch toàn thân bắt đầu phát sinh run rẩy, mới vừa bắt đầu chỉ là hơi chấn động, vền vền mấy, liền xuất hiện quỷ dị rung mạnh.

Vô số hào quang, từ hình lưới trong khe hở tràn ra.

Trong nháy mắt tiếp theo, thương phác khí tức phô thiên cái địa giống như bao phủ ra, này một vùng không gian, xuất hiện đáng sợ đại vận vẹo.

Luồng hơi thở này quá mãnh liệt, trên bình đài tuần kiệt môn đều là lập được không ổn, dồn dập lui về phía sau.

"Không tốt. . ."

Lý Đăng Vân cùng nhân đột nhiên thất sắc, bọn hán biết xuất đại sự.

Này viên cùng tông môn ngang nhau năm tháng đoán linh thạch, muốn nổ tung.

"Nhanh bỏ Tứ Tượng kết giới. . ."

Lý Đăng Vân cuồng lên, đoán linh thạch uy lực nổ tung như thế nào, hán không biết, thực sự là chưa từng thấy.

Có thể xem điệu bộ này, nhược không được.

Vạn nhất là tính chất hủy diệt, Tiêu Diêu Tông liền sẽ phải gánh chịu khó có thể tưởng tượng tổn thất lớn.

Phần lớn đệ tử đều ở nơi này, bọn hán nếu là xảy ra chuyện ngoài ý muốn, tông môn liền xong.

Mấy người trong nháy mắt trùng tới đó, hai tay trùng điệp như gió, triển khai phong ấn đại thuật.

"Các người đi ra. . ."

Đột nhiên, thiên khung bên trên, xuất hiện một đạo thanh âm hùng hậu.

'Hồng. . .'

Sau một khắc, một cái to lớn màu xanh dấu tay, tự hư không mà rơi, áp hướng về sắp nổ tung đoán linh thạch.

Tiêu Diêu Tông Thái Thượng Trưởng lão, cuối cùng bị đã kinh động.

Lý Đăng Vân đám người nhất thời thở phào nhẹ nhõm, Thái Thượng Trưởng lão là Nguyên Anh lão quái, tiên pháp thông thiên, tự có thủ đoạn giải quyết nguy cơ trước mắt.

'Xi xi. . .'

Ai nghĩ, chuyện đáng sợ phát sinh.

Đoán linh thạch phun ra hào quang ngày càng ngạo nghễ, trực tiếp đem con kia màu xanh dấu tay đánh xuyên.

"Cái gì?"

Lý Đăng Vân nhất thời mặt như màu đất, quả thực không thể tin được nhìn thấy tất cả.

"Sách, có chút phiền phức. . ."

Thanh âm hùng hậu đột nhiên chìm xuống.

'Hồng. . .'

Lại là một cái tay ẩn hạ xuống. Nó quá to lớn, ít nói cũng có mười mấy mét to nhỏ, mà lại càng thêm ngưng tụ.

'Xi xi xi. . .'

Màu đỏ thẩm hào quang không ngừng trùng kích Đại Thủ Ấn, làm sao lần này nhưng có chút phí công, căn bản là không có cách xuyên qua.

Rất nhanh, màu xanh dầu tay đem đoán linh thạch hoàn toàn áp ở dưới chuông.

'Oành. . .'

Một đạo nặng nề nổ vang bỗng nhiên xuất hiện, toàn bộ bình đài phát sinh chấn động mạnh.

Không, này cỗ sức mạnh to lớn thực sự quá kinh người, cả tòa núi thần đều đang run rẩy.

1 phân nhiều chung sau, rung động mới có thể dẹp loạn.

Trên bình đài màu xanh dầu tay, dần dần làm nhạt, biến mất.

Đoán linh thạch trước kia vị trí, xuất hiện một cái đường kính 7, 8 mét hố đen, sâu không thấy đáy.

"Hô. . ."

Một đạo thân ảnh màu trắng, tự cửu thiên chậm rãi hạ xuống.

Đây là một tên 30 tuổi khoảng chừng chàng thanh niên, có được mày kiếm mắt sao, sắc mặt như quan ngọc, anh tuấn phi phàm. Chỉ bất quá hắc tóc trắng xám như tuyết, nhìn qua đi, khá giống điện ảnh (Lord OfThe Rings) lý Tinh Linh Vương tử.

Ánh mắt của hắn rất thâm thúy, phảng phất có thể nhìn thấu thể gian tất cả.

Người này, chính là Tiêu Diêu Tông tam đại Thái Thượng Trưởng lão một trong, Thiên Phác Từ.

"Tham kiến Thái Thượng Trưởng lão. . ."

Lý Đăng Vân chờ Kim Đan tu sĩ vội vã tiến lên hành lễ.

Thiên Phác Từ gương mặt tuấn tú hơi trắng bệch, hắn nhìn về phía mọi người, cau mày hỏi: "Đoán linh thạch sao sẽ phát sinh nổ tung?"

Lý Đăng Vân nghe xong, không có đi trả lời chắc chắn, mà là nhìn về phía xa xa Vương mẫu người.

Thiên Phác Từ nghiêng đi gương mặt tuấn tú, nhìn về phía nơi đó.

Wang mẫu người thay đổi sắc mặt, vội vàng kêu to: "Tiên nhân, tảng đá kia là chính mình nổ, có thể chuyện không liên quan đến ta. . ."

Kẻ này lại học nổi lên đùa bức Lý Chấn Hiên.

Thiên Phác Từ căn bản không có chú ý tới hắn, mà là bị mấy vị tiên nữ hấp dẫn.

Hắn là Nguyên Anh cảnh cường giả, bình thường thế tục nữ tử, mặc dù dài đến lại mỹ, cũng sẽ không nhập pháp nhãn.

Có thể các tiên nữ không giống.

Các nàng khí chất quá kỳ ảo, phiêu miểu như mây mù. Càng là mạnh mẽ nam tử, vượt sẽ bị sâu sắc hấp dẫn.

"Hanh. . ."

Tiểu loli thấy tên kia nhìn chằm chằm không chớp mắt nhìn mình chằm chằm, nhất thời không cao hứng, không nhận được kiêu hãnh một tiếng.

Thiên Phác Từ đột nhiên thức tỉnh, hắn lúng túng ho khan một tiếng, quay đầu đi, thầm nghĩ: Hiện tại cô bé không được, lại nhượng lão phu. . .

Thiên Phác Từ lần thứ hai nhìn về phía hồ đen, nói: "Nỗ tung hấn là cùng những hài tử này không quan hệ. Đằng Vân, trước có thể có dấu hiệu gì?"

Lý Đằng Vân đem cực phẩm linh căn sự tình nói rồi.

"Cái gì?"

Thiên Phác Từ thân thể chấn động, nhìn về phía Lý Chấn Hiên ba người, trong mắt hết sạch bùng lên.

"Chuyện này, ngàn vạn không thể rò rỉ nửa điểm phong thanh. . ."

Hắn trầm giọng căn dặn.

"Ngài yên tâm, ta sẽ xử lý tốt."

Lý Đằng Vân cung kính nói hần là.

Thiên Phác Từ gật gù đầu, lại là nhìn các tiên nữ một chút, thân thể lay động theo chiều gió, biến mất ở giữa hư không.

"Sur huynh, này bạch y cùng tử y, còn có tiểu cô nương kia, không cần tiến hành vòng thứ hai trắc thí, ta muốn. . ."

Bạch y mỹ phụ nhìn về phía Lý Đằng Vân, nàng là Kim Đan cường giả, nhãn lực kinh người, tất nhiên là nhìn ra các tiên nữ bất phẩm.

"Sur đệ oa, cái kia gọi Vương Dật tiểu tử, có thể quy ta rồi. . ."

Nam Cung Nhất cũng không nhận được, kêu quái dị liên tục.

Lão này lừa tình lừa tính, hần cũng không nhận ra đoán linh thạch nỗ tung, cùng này ba cái cực phẩm linh căn có quan hệ, khẳng định là bởi vì Vương Dật.

Tiểu tử này trên người có đại bí. . .

Lý Đằng Vân nhất thời hết sức hiếu kỳ: "Sur huynh coi trọng hần đây?"

Nam Cung Nhất nhưng là nhân văn đã hạc một viên, xưa nay không thu đồ đệ, hôm nay làm sao. . .

"Đó là tự nhiên. . ."

Nam Cung khả khả cười.

Lý Đằng Vân lần thứ hai nhìn về phía Vương Dật, hí mắt lại, không biết đang suy nghĩ gì.

Cùng lúc đó.

"Gần đủ rồi, Tam muội, người đi quản bọn họ muốn cái Trường lão đương coong. . ."

Tiểu loli hững hờ đạo.

"Ừm. . ."

Thảm Băng gật gù đầu, nhìn về phía Vương Dật, khẽ cười nói: "Lão công, ta đã qua. . ."

"Lão bà, Trường lão nào có nói đương coi như? Hay vẫn là quên đi. . ."

Vương mỗ người có chút không nói gì đạo.

"Lão công yên tâm hảo. . ."

Thảm Băng nở nụ cười xinh đẹp, vung lên mặt cười, ở hần trên môi thom một tý, sau đó xoay người lại, hướng Lý Đằng Vân chờ một đám Kim Đan tu sĩ đi tới.

Chương 242: Chỉ tay bắn bay

Ba ngàn thanh tì, hư không tạo nên, mang theo một đời hồng trần.

Ánh mắt của mọi người, đều bị cái kia tuyệt thế thiên ảnh hấp dẫn.

Nàng như là đến từ u cốc Tinh Linh, yên tĩnh, mềm nhẹ, kỳ ảo, u nhã. . .

Thảm Băng một bước nhẹ đi lên, chậm rãi đi tới trước mặt bọn họ.

Lý Đăng Vân cùng nhân, đều là có chút choáng váng.

Tại vừa nãy nháy mắt, bọn hắn phảng phất nhìn thấy chân chính tiên nữ hướng mình đi tới.

"Người chính là Tông chủ?"

Thảm Băng nhẹ giọng mở miệng, đánh vỡ bất động thời không.

Tất cả mọi người nhất thời phản ứng lại.

"Nha đầu, không được vô lễ. . ."

Bạch y mỹ phụ có chút cuống lên, tiếng nói có chứa tam phân trách cứ, cũng có tam phân thương hại, càng có bốn phần che chở.

Nàng hiện tại dĩ nhiên đem đối phương coi là chính mình đệ tử .

"Đừng gọi ta nha đầu. . ."

Thảm Băng nhìn nàng một cái, có chút bất mãn nói.

Bạch y mỹ phụ nhất thời sững sờ ở nơi đó.

"Không sai, ta chính là Tông chủ. . ."

Lý Đăng Vân đem trong lòng sóng lớn đè xuống, hoãn tiếng mở miệng.

"Được. . ."

Thảm Băng gật gật đầu, nói: "Người cho ta cái Trường lão chức vị, khách khanh loại kia, tông môn tất cả sự vật cũng không cần quản, không được bất kỳ ràng buộc, cố nhất định lựa chọn quyền, còn có, ta muốn một chỗ thư thích nghỉ ngơi vị trí. . ."

Khá lắm, chúng ta Băng Nhi đương thật một chút đều không khách khí.

Nàng như sấm sét giữa trời quang, trực tiếp đem những này Kim Đan tu sĩ phách choáng váng.

Trường lão? Lựa chọn quyền? Thư thích địa phương?

Bọn hắn đều coi chính mình nghe lầm .

"Người nói cái gì?"

Lý Đăng Vân há miệng, khó có thể tin hỏi.

"Chỗ nghỉ ngơi nhất định phải yên tĩnh, không thể bị quấy rầy. . ."

Thảm Băng không có đi lặp lại, mà là bỏ thêm mới yêu cầu.

"Nơi nào đến con nhóc con? Một điểm quy củ cũng không hiểu. . ."

Đột nhiên, một đạo tiếng hét phần nộ đột nhiên xuất hiện.

Đây là một người cao lớn Kim Đan tu sĩ, trên mặt mang theo sự hổ hình ảnh, không giận tự uy.

Thẩm Băng nghiêng đi mặt cười, nhìn về phía hắn, nhàn nhạt hỏi: "Ngươi ra sao người?"

"Lão phu là Giới Luật đường Trưởng lão, Triệu Thanh. Con nhóc con, lão phu hiện tại tuyên bố, ngươi cả đời không thể bước vào Tiêu Điều Tông một bước."

Triệu Thanh lớn tiếng gầm lên.

Những cái kia Tiêu Điều Tông đệ tử nghe xong, dồn dập lộ ra thần sắc thất vọng.

Triệu Thanh ở Tiêu Điều Tông quyền uy rất lớn, chỉ so với Tông chủ thấp một chút mà thôi, hắn nói ra, ngoại trừ Tông chủ, không ai dám đi nghi vấn.

Trong lòng bọn họ thầm nói: Từ y MM a, ngươi thực sự là quá nghịch ngợm, nơi này không phải trong nhà, ngươi loạn đùa gì thế?

Bạch y mỹ phụ mặt cười biến đổi, run giọng nói: "Sư huynh, ngươi có thể hay không. . ."

"Không cần phải nói. . ."

Triệu Thanh tay áo lớn vung lên, uống đến: "Lão phu lựa chọn, không thể hội thay đổi."

Bạch y mỹ phụ nghe xong, thân thể yếu kiều run lên, nàng nhìn về phía Thẩm Băng, trong con ngươi xinh đẹp tràn đầy tiếc nuối.

Hai người dù chưa có tình thầy trò, có thể nàng đầu tiên nhìn nhìn thấy đối phương, liền lòng sinh yêu thích.

Đây là một loại duyên phận, tuyệt không thể tả.

"Ha ha. . ."

Thẩm Băng bỗng nhiên nở nụ cười, nhưng là lạnh.

Nàng chậm rãi giơ lên cánh tay ngọc, khúc lên một cái xuân hành giống như ngón tay ngọc, hướng đối phương.

Tất cả mọi người nhất thời sững sờ, có chút trợn hai không tìm được manh mối.

Nàng đang làm gì thế?

Chỉ có lừa già Nam Cung Nhất biết được càn khôn. Hắn sau khi từ biệt nét mặt già nua, có chút không đành lòng nhìn thẳng, thầm nghĩ trong lòng: Triệu sư đệ a, ngươi không nên trách sư huynh đi ẩn giấu, sư huynh cũng là bị bức ép bất đắc dĩ a. . .

"Vô lễ, ngươi tay không muốn?"

Triệu Thanh thấy, nhất thời vừa giận vừa sợ.

Thẩm Băng không để ý tới hắn, nghiêng đi mặt cười nhìn về phía Lý Đăng Vân: "Bản đế cho ngươi 1 giờ, như làm không xong, đừng trách Bản đế trở mặt vô tình. . ."

Nàng sau khi nói xong, ngón tay ngọc hư không bắn ra.

'Xi'

Trong phút chốc, một đạo Hồng Quang, từ nàng đầu ngón tay bắn ra, trong nháy mắt bắn trúng Triệu Thanh thân thể.

"A. . .?"

Triệu Thanh toàn thân chấn động mạnh, thân thể ngang trời mà lên, trong nháy mắt phi hướng về bầu trời nơi sâu xa.

Thẩm Băng thu hồi tay ngọc, lần thứ hai nhìn về phía trọn mắt ngoác mồm Lý Tông chủ, nở nụ cười xinh đẹp.

"Hiện tại, còn còn lại 59 phút." Nàng nhẹ giọng mà nói.

Toàn trường, yên lặng như tờ. . .

. . .

Sau 20 phút.

Tiêu Điều Tông, Tây Nam phòng nhỏ.

Nơi này nhà rất lớn, ít nói cũng có 300 mét vuông.

Lúc này, trong phòng truyền ra các tiên nữ yêu kiều tiếng.

"Tại hạ Thiên Phác Tử, cầu kiến các vị đạo hữu."

Đúng vào lúc này, phòng nhỏ trên không truyền đến một đạo thanh âm hùng hậu.

Tiêu Diêu Tông Thái Thượng Trưởng lão, lần thứ hai bị đã kinh động.

Triệu Thanh bị Thảm Băng chỉ tay bắn bay sau, Lý Đăng Vân ngay đầu tiên tìm tới 'Nghĩ ngơi vị trí' .

Các tiên nữ sau khi đi vào, Lý Đăng Vân vội vàng đi tìm Thái Thượng Trưởng lão: Xuất đại sự , tông môn đến rồi mấy vị mãnh nhân, tu vi tuyệt đối ở Nguyên Anh trung kỳ trở lên.

Thiên Phác Tử hơi nhướng mày, nghe tin mà tới.

Hắn tự báo danh hấy sau, trong sương phòng nhất thời yên tĩnh lại.

"Bản đế đang đùa điện thoại di động, ngày khác lại nói. . ."

Tiểu loli ở bên trong hững hờ đạo.

Cái gì?

Chơi điện thoại di động?

Thiên Phác Tử nhất thời vừa giận vừa sợ, tuấn mi trực tiếp dựng thẳng lên đến rồi.

"Các người đến cùng muốn thế nào?"

Hắn ngữ khí trải qua rất không khách khí .

"A, lại không đã qua. . ."

Trong sương phòng tiểu loli duyên dáng gọi to một tiếng, rất là bất mãn nói: "Ngoại diện này con ruồi thật đáng ghét, Tam muội. . ."

'Kẹt kẹt '

Phòng nhỏ cửa bị mở ra, Thảm Băng chậm rãi đi ra.

"Là người?"

Thiên Phác Tử thấy rõ chân nhân, nhất thời sửng sờ.

Thảm Băng không nói hai lời, tay ngọc hư không vung lên.

'Ầm ầm ầm. . .'

Trong phút chốc, một ngọn núi lớn đột nhiên xuất hiện, trong nháy mắt bắn trúng đối phương.

'Phốc. . .'

Thiên Phác Tử còn không phản ứng lại là chuyện ra sao, trực tiếp thổ máu bắn tung toé, biến mất ở phía chân trời một đường.

Thảm Băng tay ngọc lại vung, thu đi tới hư không núi lớn, xoay người về nhập phòng nhỏ, đóng cửa lại.

Không khi nào, bên trong lần thứ hai nổi lên yêu kiều tiếng.

Mấy phần trong sau, một tên đá lớn chồm ông lão cùng một cái bà lão, xuất hiện ở phòng nhỏ bên trên.

Tiêu Diêu Tông mặt khác hai cái Nguyên Anh lão quái, xuất hiện .

Bọn hắn hư không mà đứng, thân thể như ẩn như hiện, phảng phất cùng thiên địa giao hòa , cực kỳ khủng bố.

"Đến cùng ra sao người, dám đến Tiêu Diêu Tông ngang ngược?"

Bà lão kiên quyết quát lạnh, cầm trong tay gậy mảnh điểm hư không.

'Vù '

Trong phút chốc, nơi đó nổi lên tầng lớn gọn sóng, không gian vắng vẻ.

Nguyên Anh hậu kỳ.

'Kẹt kẹt '

Môn lần thứ hai bị mở ra, Thẩm Băng bình tĩnh mặt cười đi ra.

Nàng cũng là phiền.

"Thiên hà Quy Khư. . ."

Thẩm Băng kiêu quát một tiếng, một tay bắt ấn, hư không bình kích.

'Rào '

Trong phút chốc, hai cái thiên hà hư không xuất hiện, trực tiếp đem đối phương thân thể cuốn lấy .

"Cái gì?"

"Chuyện này. . ."

Hai cái Nguyên Anh lão quái đại tiếng rống giận, liều mạng giãy giụa. Làm sao này hai cái thiên hà có sức mạnh vô thượng gia trì, bọn hắn căn bản không tránh thoát.

"Nếu là nếu có lần sau nữa, Bản đế bóp nát các ngươi anh hạch. . ." Thẩm Băng tay ngọc lại vung.

Hai cái Nguyên Anh lão quái trong nháy mắt bị thiên hà nhắm phía hư không phần cuối.

Thẩm Băng chuyển qua thân thể yêu kiều, lần thứ hai về đến trong sương phòng.

Trong sương phòng hoàn cảnh rất ưu mỹ, cổ kính, thơm ngát vui mừng.

Bắc phòng có một cái giường lớn, đại phụ cùng hai cung chính ngồi ở trên giường chơi điện thoại di động.

Thẩm Băng đi tới, ở các tỷ tỷ bên cạnh ngồi xuống.

'Keng '

Đúng vào lúc này, nàng trên giường điện thoại di động vang lên.

Thẩm Băng cảm lấy vừa nhìn, Liễu Thiên Nhi phát tới một cái video, nàng không có suy nghĩ nhiều, trực tiếp mở ra .

"OU. . . YES. . ."

Đột nhiên, bên trong truyền đến nữ nhân mãnh liệt tiếng rên rỉ, chúng ta Băng Nhi nhìn chăm chú điện thoại di động màn hình, trực tiếp choáng váng.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 243: Học tập

Mấy qua đi. . .

"Nha. . ."

Thẩm Băng rất ít đi rít gào, thành đạo sau càng là không có, lần này xem như là ngoại lệ .

Nàng cuống quýt đưa điện thoại di động ném lên giường, hồn nhiên quên đóng lại nó.

Dâm ~ đang tiếng rên rỉ vẫn còn tiếp tục, mi vẽ linh tinh điện nói liền không dứt.

Thẩm Băng giờ lên cặp kia tay ngọc, vỗ về nóng bỏng mặt cười, thấp giọng thôi mắng: "Cô nàng chết dâm kia, xem sư phụ không bóp chết ngươi. . ."

Tiểu loli cùng Từ Nguyệt cũng thấy xuất dị dạng, nghiêng đi mặt cười nhìn lại.

"Nha!"

"A?"

Sau một khắc, các nàng song song rít gào. Từ Nguyệt nhất, trực tiếp chạy xuống giường, trốn đến đại sảnh trong đi tới.

"Tam. . . Tam muội, điện thoại di động ngươi bên trong là cái gì a?"

Tiểu loli dùng sức cắn cặp môi thơm, một mặt tiểu xoắn xuýt hỏi.

"Ta. . . Ta không biết. . ."

Thẩm Băng không ngừng mà lắc mặt cười.

Trong điện thoại di động, vẫn còn tiếp tục phóng túng.

Trong nhà, ba vị tuyệt thế Nữ thần Vương, dĩ nhiên không biết nên làm thế nào cho phải .

Mấy phần trong sau.

Tiểu loli cuối cùng không nhìn được , giống lên tiểu dừng khí, nhanh chóng liếc mắt nhìn, trong nháy mắt quay lại mặt cười.

Nàng cảm giác trái tim nhảy đến thật nhanh thật nhanh.

Lại là mấy phút sau.

Tiểu loli lần thứ hai chuyển qua mặt cười, lần này kiên trì lâu một chút, đại khái 20 giây tả hữu.

Sau đó, là lần thứ ba. . .

Cuối cùng, nàng rốt cục có thể kiên trì 5 phút .

Video, cũng kết thúc .

"Ta xóa nó. . ."

Thẩm Băng cầm điện thoại di động lên, liền muốn cắt bỏ này cái ngược ngừng video.

"Không nên xóa. . ."

Đột nhiên, tiểu loli đem điện thoại di động đoạt lấy, ôm vào trong ngực, tu tu nhìn Tam muội: "Cái này, là thứ tốt. . ."

"A?"

Thẩm Băng ngần ngợ, thật sự có chút mờ mịt , nói: "Đại tỷ, hình ảnh này rất ngại làm sao có thể nói nó là thứ tốt?"

"Chúng ta. . . Chúng ta muốn học tập bên trong 'Thế thuật', sau đó tốt. . ."

Nói tới chỗ này, tiểu loli chính mình cũng mắc cỡ không được không được .

"Đại tỷ. . . Đây có phải là quá. . ."

Thẩm Băng nghe xong, tay ngọc ấn lại chính mình bộ ngực mềm, hô hấp phi thường gấp gáp.

"Lão công nhất định sẽ yêu thích, chúng ta nhất định phải học. . ."

Tiểu loli hít một hơi thật sâu, mở ra cái kia video.

Mi loạn hình ảnh, lần thứ hai bắt đầu rồi.

Đây là một đoạn Âu Mĩ A~ phiến, động tác tương đương nóng nảy.

Thảm Băng thực sự không kiên trì được, như tiểu loli vừa nảy như vậy, kiên trì không được nhiều một lúc, liền cuống quýt dời mắt cười.

Khi nàng có thể kiên trì mấy phần trong mà không tránh né thì, tiểu loli trải qua hồng mặt cười, học tập bên trong 'Thế thuật' .

Ach, cũng có thể coi là 'Thiệt công' .

Tiểu loli , theo trong hình nữ nhân đầu lười, nghịch ngợm vắn vẹo lên.

Thảm Băng cũng không cam lòng rút lại phía sau, hồng mặt cười, phun ra béo mập .

Hơn 10 phút sau.

"Đi thôi Nhị muội kêu đến, nàng cũng muốn bắt chước. . ."

Tiểu loli tu tiếng nói.

Thảm Băng gật gật đầu, hồng mặt cười đi tới.

Sau một khắc.

"Băng Nhi, ngươi kéo ta làm gì?"

Trong đại sảnh, truyền đến Từ Nguyệt duyên dáng gọi to tiếng.

"Nhị tỷ, Đại tỷ nhường ngươi qua. . ."

"Không. . . , ta chết cũng sẽ không đi. . ."

Từ Nguyệt liều mạng giãy giụa.

"Đại tỷ, ta một cái người kéo không nhúc nhích nàng. . ."

Thảm Băng trong triều ốc hoán.

"Cô nàng này. . ."

Tiểu loli thổi một tiếng, để điện thoại di động xuống, đi đến phòng khách.

"A. . . Đại tỷ, Tam muội, không nên. . ."

Từ Nguyệt ghen ngào gào lên, dùng hết vì lẽ đó khí lực đi chống lại, làm sao. . .

Mấy phút sau.

Toàn thân áo trắng đôi mắt đẹp sưng mù mông mông, nàng tu tu xem điện thoại di động lý video, nhẹ nhàng phun ra .

. . .

Trên bình đài.

Ánh đao bóng kiếm, lang bạt kỳ hồ.

Hai tên tuấn kiệt ở nơi đó đánh cho không còn biết trời đất đâu.

Bình đài bốn phía, ngồi xếp bằng vô số bóng người.

Nơi này, chính ở trình diễn vòng thứ hai đấu võ, trước 20 tên liền có thể trở thành Tiêu Diêu Tông đệ tử nội môn.

Vương mỗ người ngồi ở một góc, bên cạnh có Liễu Thiên Nhi mấy nữ ở làm bạn.

Hắn không có cùng tiên nữ lão bà cùng đi, các tiên nữ liền nhường các đệ tử ở đây bồi tiếp lão công.

Vương Dật từ bỏ tỷ thí, hẳn cho rằng không hề có một chút ý nghĩa, đệ tử nội môn đơn giản là tài nguyên khá hơn một chút, danh tiếng êm tai thôi.

Vương Dật vì Tiên thuật mà đến, tài nguyên cái gì, đối với hắn một điểm tác dụng đều không có.

Huống hồ, có đệ tử nội môn thông báo hắn, mình đã trở thành Nam Cung Nhất đệ tử .

"Sách. . ."

Vương mỗ người thật sự không nói gì, này đầu lừa già lại như cùng nơi thuốc cao bôi trên da chó, làm sao bỏ cũng không ra.

Liễu Thiên Nhi mấy nữ cũng từ bỏ tỷ thí, các nàng lý do giống như Vương Dật.

Đứng vào lúc này.

Liễu Thiên Nhi một đôi tay ngọc, không ngừng mà vuốt thân thể, dò xét xung quanh, làm như đang tìm chút gì.

"Làm sao?"

Vương Dật không nhìn được mở miệng hỏi dò.

"Đáng chết. . ."

Liễu Thiên Nhi lăm bắm một câu, nhìn về phía người yêu, cặp môi thom một quyết: "Nhân gia điện thoại di động làm mất đi."

"Ha ha. . ."

Vương Dật không khỏi bật cười, nói: "Ta lại cho ngươi mua một cái chính là."

"Ngươi thật tốt. . ."

Liễu Thiên Nhi cảm giác ngọt ngào chết rồi, trực tiếp nắm lấy Vương Dật cánh tay, tựa ở trên bả vai của hắn.

Được chứ, lần này có thể không được.

"Sur tỷ, ngươi đây là làm gì?"

Giang Tuyết Tinh nhất thời không làm, thờ phỉ phò hỏi.

Liễu Thiên Nhi nghiêng đi mặt cười, nhìn về phía nàng, trầm mặc không nói.

Đột nhiên, nàng vung lên mặt cười, ở Vương Dật trên mặt tăng tăng vừa hôn, sau đó đắc ý nhìn về phía đối phương.

Loại này xích ~ lỏa lỏa khiêu khích lão bá đạo .

Vương Dật có chút không nói gì, nhưng cũng không nói gì. Hắn đã cùng Liễu Thiên Nhi xác định tình, hôn một chút không cái gì, trái lại chuyện đương nhiên.

Có thể Giang đại tiểu thư nhưng là điên rồi, ngập trời.

Nàng lạnh lùng nhìn Liễu Thiên Nhi, hô hấp rất gấp gấp, dĩ nhiên đến bạo phát biên giới.

Nguyệt Thi Lam vừa nhìn không đúng, gấp vội vàng nắm được ngọc thủ của đối phương.

Giang Tuyết Tinh nhìn đối phương một chút, hít một hơi thật sâu, cuối cùng nhịn xuống.

Nàng hiện tại ghét nhất hai cái người, một cái là Sơn Vô Lăng, một cái khác chính là Liễu Thiên Nhi .

Tỷ thí vẫn còn tiếp tục tiến hành.

Thập đại thiên kiêu, trải qua tiến vào mười vị trí đầu, còn lại tuần kiệt, tranh cãi nữa còn lại tiêu chuẩn.

Vương mỗ người thực sự cảm giác vô vị, nói: "Các ngươi xem đi, ta đi tìm Phi Yên các nàng."

Mấy nữ nghe xong, nhất thời có chút không muốn, gật đầu bất đắc dĩ.

Vương Dật đứng thẳng người lên, về phía tây nam phòng nhỏ đi đến.

Hơn 10 phân sau, hắn đến nơi này.

Vương mỗ người muốn cho các lão bà một niềm vui bất ngờ, vì lẽ đó lạng lẽ mở cửa ra, cất bước như miêu hành giống như vậy, đi vào.

Đúng vào lúc này.

"OH. . . YES. . ."

Đột nhiên, một đạo mảnh liệt tiếng rên rĩ, từ giữa ốc xuất hiện.

Nằm thảo! ! !

Vương mẫu người trong nháy mắt mọng ép.

Này cái gì quý?

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 244: Bản vương cũng nhớ người

Hắn vội vàng nhìn về phía này một chỗ, trong nháy mắt hoá đá .

Chính mình tiên nữ các lão bà, đối diện điện thoại di động đuổi ra tình bột thiết, hồng mặt cười hừ không liếm láp, từng người hiện lộ ra không giống kiểu mị.

Trong điện thoại di động thỉnh thoảng truyền ra khiến người ta nhiệt huyết sôi trào âm thanh.

Tình cảnh này quả thực vô địch rồi.

Lợi hại ta tiên nữ các lão bà.

Các nàng thật sự quá dùng tâm, đến nỗi lão công đi vào đều không có phát hiện. . .

Không biết qua bao lâu bao lâu. . .

Từ Nguyệt cảm giác thấy hơi mệt mỏi, đem thu hồi, nhẹ nhàng ỏi ra miệng u lan mùi thơm.

Đột nhiên, nàng bỗng nhiên ngẩn ngơ, cuống quýt nghiêng đi mặt cười, nhìn về phía phòng khách.

Hai người ánh mắt, trong nháy mắt đan vào với nhau.

"Hò. . . Hò. . ."

Xinh đẹp sự tử hô hấp dồn dập, no đủ bộ ngực mềm liên tiếp, quả thật đệ nhất thiên hạ mê hoặc.

"Ta là bị bức ép. . ."

Đột nhiên, Từ Nguyệt rít gào một tiếng, che mặt mà chạy.

Đại phụ tam cung đột nhiên thức tỉnh, song song chuyển qua mặt cười.

Các nàng nhìn thấy lão công sau, nhất thời kinh ngạc đến ngây người .

Ba người liền giống như ngây ngốc nhìn chăm chú.

Thời không, phảng phất vào đúng lúc này, bắt động .

Trong điện thoại di động âm thanh, vẫn còn đang tiếp tục.

Thật sự quá lúng túng .

'Ừng ục '

Vương mẫu người gian nan nuốt miệng bời lên, run giọng nói: "Lão bà, các người. . ."

"A. . ."

Tiểu loli rít gào một tiếng, vội vàng đưa điện thoại di động nhét vào Tam muội trong tay, lắc đầu duyên dáng gọi to: "Chuyện không liên quan đến ta, là Tam muội nhường ta xem. . ."

"Đại tỷ, người. . .?"

Thẩm Băng nhất thời vừa giận vừa sợ, cảm giác chịu thiên đại oan ức.

Nàng cong lên cặp môi thơm đem video đóng lại, thờ phỉ phò buông xuống mặt cười, trong con ngươi xinh đẹp sưng mù mông mông.

Thẩm Băng là tam cung, đại phụ, nàng không thể đi phản bác, cũng không dám đi phản bác.

Tiểu loli cẩn thận nhìn Tam muội một chút, cúi đầu xuống, không ngừng mà thủ sẵn ngón tay ngọc, như một cái phạm sai lầm hải tử.

Nàng biết lần này đem Tam muội bắt nạt tàn nhẫn.

Vương Dật đi tới các nàng bên người, hướng Thẩm Băng bắt đắc dĩ nói: "Lão bà, đem điện thoại di động cho ta. . ."

Thẩm Băng cặp môi thơm vẫn như cũ cong lên, chậm rãi đưa lên điện thoại di động.

Vương Dật tiếp nhận, mở ra.

"Là Thiên Nhi nha đầu kia phát, không. . . Không là của ta. . ."

Thẩm Băng sợ lão công trách tự trách mình, trực tiếp đem ái đồ chiều.

Vương Dật nghe xong, nhất thời toàn rõ ràng.

Liễu Thiên Nhi điện thoại di động mất rồi, đoạn video này khẳng định là kiểm tới điện thoại di động người lung tung phát.

Hắn đem video cắt bỏ, đem điện thoại di động trả lại đối phương, nói ra tất cả.

"Điện thoại di động của nàng làm mất đi?"

Thẩm Băng cuối cùng gờ lên mặt cười, nhìn về phía lão công.

Vương Dật gật gù, hắn không có hỏi các lão bà vừa này đang làm gì, như vậy chỉ có thể đồ tăng lúng túng.

Hắn kéo tiểu loli tay, ôn nhu nói: "Lão bà, ta nghĩ về nhà một chuyến."

Tiểu loli ngẩng đầu lên, có chút tiểu mờ mịt hỏi: "Lão công không muốn tu luyện Tiên thuật?"

"Không phải. . ."

Vương Dật bật cười nói: "Ta nghĩ đi mua vài món đồ."

Hắn đáp ứng cho Liễu Thiên Nhi mua cái điện thoại di động, cũng muốn nắm một ít rửa mặt đồ dùng lại đây.

Tiểu loli gật gù, nhìn về phía Tam muội, mới vừa muốn mở miệng, nhưng là muốn nói lại thôi.

Nàng hiện tại có chút không dám cùng đối phương nói chuyện.

"Ta đi mở mang đường hầm vận chuyển. . ."

Tiểu loli xuống giường, đi đến đại sảnh, gờ lên béo mập tay nhỏ, chỉ ở tiết, thôi diễn càn khôn.

Sau 1 phút, nàng gờ lên một con khác tay nhỏ, ở trước ngực đan dệt đan điểm, phác họa vô thượng thần thông.

'Hồng. . .'

Đột nhiên, nàng vị trí vùng không gian kia xuất hiện từng mảnh từng mảnh gợn sóng.

Tiểu loli sờ tay vào ngực, móc ra một viên linh thạch, giả vờ trên bất hủ đạo ý, đưa nó đưa cho Vương Dật: "Lão công, dùng cái này nhưng là tùy ý xuyên qua hai giới. . ."

Vương Dật tiếp nhận linh thạch, cười nói: "Vậy đi tới, lập tức trở lại."

Tiểu loli gật gù, nhìn theo lão công rồi đi.

Vương Dật đi rồi, nàng xoay người lại, đi đến Thẩm Băng trước mặt.

"Tam muội, ta có lỗi với ngươi. . ."

Tiểu loli trực tiếp đưa nàng ôm lấy.

Thẩm Băng đoán quá mặt cười, không có bất kỳ phản ứng nào.

"Tam muội. . ."

Tiểu loli không ngừng mà lắc nàng, cái miệng nhỏ đỏ đến so cái gì đều cao.

Cùng lúc đó.

Sương ngoài phòng, một cái tuyệt thế kiều dung xuất hiện ở cửa lớn, cẩn thận quan sát tình huống bên trong.

Từ Nguyệt xác định lão công không ở phía sau, phương tâm vô cùng quyết tâm, hướng đại phụ tam cung đi tới.

. . .

Vương Dật sau khi ra ngoài, nhất thời cũng sờ.

Hết thấy trước mắt hết sức quen thuộc, dĩ nhiên là mới biệt thự ba tầng.

"Ta lão bà chính là trâu bò. . ."

Vương Dật chịu phục than thở, đi xuống lầu đi.

Hắn mua xong mới điện thoại di động sau, trong đầu lóe lên, nhất thời đại chửi mình ngu ngốc: Bù hào là cần bản thân công việc.

Vương Dật lại mua cái mới dây số, còn bù hào vấn đề, vấn đề cho Liễu Thiên Nhi chính mình làm đi.

Tất cả làm tốt sau, hắn tìm gia Kentucky Fried Chicken tùy tiện ăn một chút, sau đó mua ba cái toàn gia dùng, mang đi cho tiên nữ các lão bà ăn.

Về đến biệt thự sau, hắn lấy ra linh thạch, mở ra hai giới cửa lớn.

Ngắn ngủi ánh sáng lưu chuyển sau, Vương Dật tiến vào phòng nhỏ, nơi này nhưng là trống tuếch.

Các tiên nữ không có ở.

"Lão bà?"

Vương Dật kêu một tiếng, nhưng không có người đến hồi phục.

"Các nàng đi đâu?"

Vương Dật nghĩ người không rõ lắm bầm một câu, đem toàn gia dùng cùng rửa mặt đồ dùng đặt lên bàn, cầm điện thoại di động lên, cho Nguyệt Thi Lam truyền bá đã qua.

"Vương Dật?"

Điện thoại di động đầu kia Nguyệt Thi Lam có chút tiểu kinh hi, nàng không có gọi thẳng lão công, sợ là sư tôn đánh tới.

"Các ngươi ở nơi nào?"

"Hay vẫn là bình đài bên này, vòng thứ hai còn không kết thúc. Lão công, ta nghĩ ngươi. . ."

Nguyệt Thi Lam nói đến lúc sau, âm thanh trở nên cực thấp cực thấp. . .

Vương Dật trong lòng rung động, ôn nhu nói: "Ta cũng nhớ ngươi. . ."

"Bản vương cũng nhớ ngươi . . ."

Đột nhiên, phía sau nổi lên một đạo tự nhiên tiếng.

Nó quá êm tai , chính là bách điều cùng vang lên, cũng không kịp vạn nhất.

Mỹ tiếng đến rất đột nhiên, Vương mẫu người nhất thời dưới run run một cái, điện thoại di động suýt chút nữa rơi xuống ở địa. Hắn bắt đắ dĩ xoay người nói: "Linh Nhi, ngươi làm cái gì, muốn hù chết ta không. . . Thành. . . ?"

Đến cuối cùng, hắn có chút nói không được .

Chỉ thấy. . .

Tô Linh nhi xích ~ thân thể trần truồng, ba ngàn thanh ti nhẹ nhàng tạo nên, toàn thân thai nghén ở nhân nhạ hào quang bên trong.

Sau lưng của nàng, múa lên 7 cái thô to bạch vĩ, mỗi một cái chỉ ít ở 3 mét trở lên.

Không sai, là 7 cái.

Mấy ngày không gặp, Tô Linh Nhi dĩ nhiên gia tăng rồi hai cái hồ vĩ?

Nhất làm cho Vương Dật khiếp sợ chính là, Tô Linh Nhi bề ngoài không có thay đổi, có thể khí chất của nàng, nhưng cùng trước rất khác nhau.

Nàng mỹ lệ mắt tím rất thâm thúy, phảng phất có thể nhìn thấu thể gian tất cả.

"Vương Dật. . ."

Tô Linh Nhi thấy hắn nhìn mình, nhất thời duyên dáng gọi to một tiếng, trực tiếp nhào vào đối phương trong lòng, vung lên mặt cười, hôn hướng về đối phương môi.

Một phen sống mơ mơ màng màng thấp sau.

Một lúc lâu, rồi môi . .

"Vương Dật, bản vương thật sự rất nhớ ngươi, ngươi hiện tại cho ta đi. . ."

Tô Linh Nhi hô hấp rất gấp gáp, nàng tay ngọc nhân thể giương lên.

"Tê rồi. . ."

Trời ạ, nàng dĩ nhiên đem Vương mẫu người áo xé ra cái nát tan.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 245: Hắn là chúng ta

"Linh Nhi, ngươi làm cái gì?"

Vương Dật nhất thời kinh hãi, cuống quít lui về phía sau mấy bước.

"Vương Dật, bản vương ngày hôm nay muốn xác định ngươi. . ."

Tô Linh Nhi bước óng ánh bàn chân nhỏ, hướng hắn đi tới.

Vương Dật không ngừng lùi lại, mãi cho đến buông trong, thực sự không thể lui được nữa .

Vương Dật đứng lại thân hình, như núi lớn thận trọng. Hắn trầm giọng nói: "Ngươi đừng như vậy, bằng không ta tức rồi. . ."

Tô Linh Nhi đầu tiên là sững sờ, lập tức nhìn Vương Dật xích ~ lóa trên người, khẽ nhả, liếm liếm phần môi, cười quyến rũ nói: "Ngươi là bản vương, bản vương hiện tại liền muốn, ngươi nhất định phải bé ngoan cho. . ."

Nàng sau khi nói xong, thân thể yêu kiều bay lên, trực tiếp đem Vương Dật đánh gục ở trên giường lớn.

. . .

"Tô Linh Nhi, ngươi dừng tay. . . A. . ."

Nguyệt Thi Lam ngây ngốc nghe điện thoại di động lý truyền đến tiếng gào thét, thật sự kinh ngạc đến ngây người .

"Nguyệt Hi, nhanh cho sư tôn gọi điện thoại, xuất đại sự. . ."

Nàng vội vàng nhìn về phía bạn thân.

Mấy nữ đồng thời nhìn về phía nàng,

Trầm Nguyệt Hi gật gật đầu, cho tiểu loli gọi tới.

"Làm sao ?"

Liễu Thiên Nhi đôi mi thanh tú nhất thời vừa nhíu.

Nguyệt Thi Lam không có trả lời chắc chắn, đưa điện thoại di động đưa cho nàng, sau đó chuyển qua thân thể yêu kiều, về phía tây nam phòng nhỏ xông thẳng mà đi.

Nàng không xác định Vương Dật có hay không nơi đó, chỉ có thể đánh cược một keo .

Liễu Thiên Nhi nắm điện thoại di động nghe xong một lúc, đôi mi thanh tú trực tiếp bay lên đến rồi, mặt cười một mảnh tái nhợt.

"Ngươi muốn chết. . ."

Nàng rít gào một tiếng, hướng Nguyệt Thi Lam phương hướng ly khai phóng đi. . .

Mấy nữ đôi diện một chút, dòn dập đuôi tới. . .

. . .

Tiêu Diêu Tông, bên ngoài ngàn dặm

Tiểu loli mang theo hai cung tam cung, hư không mà đứng. Các nàng nhìn chăm chú vô biên thiên khung, vẻ mặt cực kỳ nghiêm nghị.

"Nhị muội , ta nghĩ nghe nghe cái nhìn của ngươi. . ."

Tiểu loli trầm giọng nói.

Từ Nguyệt đôi mắt đẹp nhắm lại, nói: "Sẽ không sai , Trung Nguyên đại lục bị phong ấn , ngoại diện chỉ là một góc mà thôi."

"Đương đúng như này. . ."

Tiểu loli nở nụ cười, nói: "Tác phẩm lớn như vậy, Tam Thánh mẫu không làm nổi, nguyên thủy cùng vô lượng hắc là cũng ra tay rồi. . ."

Thảm Băng ở bên khẽ nói: "Đại tỷ, nơi này chính là Huyền Nữ nói 'Giới Trung Giới' ?"

Tiểu loli chậm rãi lắc đầu: "Không đơn giản như vậy, này lão bà tâm cơ rất sâu, hậu chiêu có thật nhiều. . ."

'Vù. . .'

Đúng vào lúc này, điện thoại di động của nàng vang lên.

Tiểu loli nhận.

"Cái gì? Vương Dật gặp nguy hiểm? Ngươi nghe ai nói ?"

Nàng nhìn tiểu đôi mi thanh tú hỏi.

Hai cung tam cung đồng thời nhìn về phía Đại tỷ, Từ Nguyệt giờ lên tay ngọc, chỉ ở tiết, tiến hành thôi diễn.

Mấy qua đi.

"Không tốt. . ."

Từ Nguyệt thân thể yếu kiều run lên, mặt cười trong nháy mắt hoàn toàn trắng bệch, nàng kinh hô: "Tô Linh Nhi. . . Muốn lão công. . ."

"Cái gì?"

Đại phụ tam cung song song kinh hãi, tiểu loli hét to: "Thượng Cổ tâm cơ biểu, Bôn cung cùng ngươi liều mạng. . ."

Nàng trực tiếp xé ra hư không, vọt vào.

. . .

Trên giường. . .

Vương mẫu người nhượng Tô Linh Nhi gất gao đè xuống giường, bị ép cưỡng hôn.

Hắn liều mạng gãy gậy, liên tục uốn éo người, làm sao cùng bản vô dụng.

Vương Dật quần, dĩ nhiên bị xé rách vài cái hang lớn, đều là Thiên Hồ Vương kiệt tác.

Tô Linh Nhi chăm chú ôm hắn, dùng sức đi hôn, trên đầu hồ nhĩ rung động không ngừng, bảy cái thô to bạch đuôi hư không loạn run, nhìn qua rất nghịch ngợm.

'Vù'

Đúng vào lúc này, hư không xuất hiện tầng lớn gọn sóng.

"Sách. . ."

Tô Linh Nhi nhất thời ngồi dậy thân thể yếu kiều, nhìn về phía này một chỗ, cười lạnh nói: "Tiểu nha đầu môn, lần này có thể đừng nghĩ quấy rồi bản vương chuyện tốt. . ."

Nàng giờ lên ngón tay ngọc, lẳng không hư điểm.

'Xi'

Trong phút chốc, một đạo Tử Hà lao ra, đánh vào gọn sóng bên trên.

"Tô Linh Nhi, ngươi thả ra ta. . ."

Vương Dật rốt cục có thể nói chuyện, hắn lớn tiếng gào thét. . .

Tô Linh nhi buông xuống mặt cười, ở phần trên môi liếm một vòng, sau đó sẽ thứ đập xuống.

. . .

Ngàn dặm ngoại hư không. . .

Tiểu loli mấy nữ trong nháy mắt bị một loại sức mạnh thần bí ngăn trở, căn bản là không có cách ngang qua hư không.

"Đáng ghét. . ."

Tiểu loli thật sự cuồng lên, tú đủ mãnh điểm, bay thẳng đến Tiêu Diêu Tông phóng đi.

Hai cung tam cung theo sát phía sau.

Không tới 20 giây, ba đạo hào quang liền tới gần hư không chìm nổi núi thần.

. . .

Trên giường lớn, Tô Linh Nhi lại một lần nữa ngồi dậy thân thể yếu kiều, nàng mặt cười ửng đỏ một mảnh, mắt tím một mảnh mê ly, hiển nhiên động tình đến cực điểm.

"Tô Linh Nhi, ta cầu ngươi, thả ra ta, chúng ta thật sự không thể. . ."

Vương Dật thật sự cuồng lên, còn tiếp tục như vậy, chính mình nhất định sẽ bị mạnh hơn.

Chính mình lần thứ nhất, nhất định phải là tiểu loli, tuyệt không thể cho nữ nhân khác.

Tô Linh Nhi nghe tiếng, buông xuống mặt cười, ở hân trên môi liếm một tý, sau đó giơ lên tay ngọc, hư không phát một cái.

'Hồng. . '

Trong phút chốc, một luồng tử mang phun ra nuốt vào mà xuất, càng ngày càng lớn lên, cuối cùng dĩ nhiên đem cả tòa phòng nhỏ bao vây lấy .

Trong nháy mắt tiếp theo.

Các tiên nữ rơi xuống.

"Chết Hồ Mị tử, ngươi đừng tay. . ."

Tiểu loli lớn tiếng khê kêu, hướng trong sương phòng xông thẳng mà đi.

Nàng âm thanh quá kinh người , xông thẳng thiên khung, toàn bộ Tiêu Diêu Tông đều đang run rẩy.

'Oành '

Đột nhiên, tiểu loli thân thể yếu kiều chấn động, khó tiến thêm nữa.

Nàng bị màu tím cái lồng khí che ở ngoại diện.

"Đáng ghét nha. . ."

Tiểu loli điên rồi, ngửa mặt lên trời rít gào, ba ngàn thanh ti phóng lên trời, khí thế kinh thiên động địa.

'Hồng '

Trong phút chốc, một luồng ánh bạc bỗng nhiên từ trên người nàng mà xuất.

'Đùng đùng '

Này cỗ sức mạnh to lớn quá kinh người , trên đất xuất hiện rạn nứt, vô số đá vụn chậm rãi bay lên, ở hư không hóa thành bột phấn.

"Không tốt. . ."

Từ Nguyệt mặt cười biến đổi, cuồng quát nhìn về phía Tam muội: "Nhanh bỏ lục hợp kết giới, ta đi giúp Đại tỷ. . ."

Thảm Băng bỗng nhiên gập đầu, giơ lên tay ngọc, phác hoạ đại đạo cản khôn.

'Hồng '

Một cái sáu diện lập thể không gian trong nháy mắt xuất hiện, đưa các nàng cùng phòng nhỏ nhốt ở bên trong.

Cùng lúc đó!

"Hắn là chúng ta, ngươi đừng hòng đi chia sẻ. . ."

Tiểu loli vùng lên phấn quyền, dùng hết tất cả sức mạnh, mạnh mẽ đánh vào màu tím cái lồng khí trên.

'Oanh '

Tuyệt thế nổ vang bỗng nhiên bạo phát, chấn kinh rồi vạn thế.

Hư không trong phút chốc đỏ nát, mãnh liệt khí lưu phô thiên cái địa giống như bát hoang bao phủ, đất rung núi chuyển.

Này cỗ sức mạnh to lớn quá kinh người . Nếu không là lục hợp kết giới cản trở, toàn bộ Tiêu Diêu Tông hội trong nháy mắt hóa thành một vùng phế tích.

Ai nghĩ.

Màu tím cái lồng khí là Thượng Cổ Vương giả tạo nên, vững như thành đồng vách sắt, không bị ảnh hưởng chút nào.

"Thiên đạo ngang trời. . ."

Từ Nguyệt cũng là cuống lên, kêu quát một tiếng, lấy ra vô thượng thần thông.

Trong phút chốc, phòng nhỏ ở ngoài nổ vang không ngừng, hư không che kín trật tự dây xích, đáng sợ đến cực điểm.

Trong sương phòng trên giường lớn.

Tô Linh Nhi lần thứ ba ngồi dậy, mỹ lệ mắt tím vượt trội càng lớn.

Lúc này Vương Dật bề ngoài, phát sinh trời đất xoay vần biến hóa lớn.

Con người của hắn, trong nháy mắt nuốt hết trông trắng mắt.

Sợi tóc của hắn, điên cuồng tăng trưởng.

Trên người hắn ma văn, tùy ý vận vẽ.

Đây là một loại đại khủng bố.

Vương Dật trong lòng có chấp niệm, chính mình lần thứ nhất, nhất định phải là tiểu loli.

Vì lẽ đó, hắn tuyệt không năng lực bị mạnh hơn.

Nơi sâu xa gông xiềng, lại một lần nữa bị phá tan.

Để thế, tái hiện. . .

Này biến số quá kinh người, Tô Linh Nhi kinh hô: "Vương Dật, người. . . Người dĩ nhiên là. . . Loại thể chất kia?"

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 246: Chá cự thành tro lệ bắt đầu làm

Nàng mỹ lệ mắt tím trong, xuất hiện khó có thể tin về mặt, đồng thời, còn có mấy phần dị thái.

Ở xa xôi Thượng Cổ, yêu thú hoành hành, thập Vương giả quanh năm thống trị Hồng Linh đại lục.

Nhân tộc lâm nguy thì, ba loại khoáng thể Thần thể đột nhiên xuất hiện.

Sự xuất hiện của bọn họ, cho nhân tộc mang đến hi vọng.

Hỗn Độn ma thể, chính là một người trong đó.

Thượng Cổ, Tô Linh Nhi từng cùng đại thành ma thể giao thủ quá bảy lần, chiến tích là tứ bại tam bình, chưa từng có thắng quá.

Nàng sâu sắc biết được loại thể chất này đáng sợ.

Thiên, hắn lại là nhân tộc Vương?

Tô Linh Nhi đương thực sự là vừa sợ có thai, chính mình nhận định nam nhân, huyết thống dĩ nhiên là tối thượng đẳng.

'Hồng'

Vương Dật không có trả lời chắc chắn, sau lưng có Thần Mang đang phun trào.

"Tuyệt không thể để cho 'Thần khuyển' xuất thế. . ."

Tô Linh Nhi vội vàng giơ lên ngón tay ngọc, điểm ở đối phương trên trán.

Vương Dật toàn thân chấn động, sau lưng Thần Mang chậm rãi yếu bớt, cuối cùng biến mất từ trong vô hình.

"Tô Linh Nhi. . ."

Vương Dật cuối cùng lá bài tẩy bị đối phương phá vỡ , hấn cắn răng gầm nhẹ: "Ta hận ngươi. . ."

Tô Linh Nhi liếc mắt nhìn hấn, giờ lên tay ngọc, hừ không phát một cái.

'Xi'

Vương Dật trên người cuối cùng một điểm vải vóc, theo gió tiêu tan.

Một đờn thần tăng, kinh hiện ra ở đương đại.

Tô Linh Nhi mặt cười, nhất thời hồng không được không được .

"Ngươi dừng tay a. . ."

Vương Dật lớn tiếng bi thiết, trong lòng nổi lên không cam lòng, phi thường chống cự, làm sao đối phương sinh quá mê người , hấn căn bản là không có cách khống chế tự nhiên pháp tắc.

Tô Linh Nhi hô hấp bắt đầu gấp gáp , nàng hít một hơi thật sâu, sau đó nhắm ngay vị trí. . .

Chậm rãi, ngồi xuống.

'Oanh'

Vương Dật đầu óc đột nhiên nổ vang, cảnh tượng trước mắt, trong nháy mắt vụn vỡ.

Hấn cái gì cũng không nhìn thấy , cái gì cũng không nghe được .

Trong đầu lưu manh độn độn, hỗn loạn tung bùng.

Đột nhiên, Đẩu Chuyển Tinh Di, một cái cảnh tượng, xuất hiện ở trước mắt của hấn.

. . .

Nơi này là lạnh lẽo Hằng Vũ, vô tận đại tinh hư không chìm nổi.

Trong con mòng lung, năm bóng người đẹp đẽ, giúp đỡ lẫn nhau, đi lại tập tễnh từ xa đến gần.

Là Sư Phi Yên các nàng.

Những này Nữ thần Vương từng cái từng cái quần áo lam lũ, sắc mặt tiêu tụy không thể tả.

Các nàng vượt qua vô số tinh không, ăn hết đại vị đẳng, nhưng vẫn không có tìm tới cái kia người.

'Hồng'

Đột nhiên, một con bàn tay lớn màu đen, từ Hằng Vũ phản cuối mà đến, chụp vào các nàng.

Từ Nguyệt nhất thời kêu quát một tiếng, che ở bọn tỷ muội trước mặt, tay ngọc hừ không bình kích.

'Oành'

To lớn nổ vang chấn kinh rồi toàn bộ Hằng Vũ, tới gần một ít đại tinh đều bị sức mạnh vô thượng chấn động thành mảnh vỡ.

Con kia bàn tay lớn màu đen, cũng bị nổ nát .

Từ Nguyệt mặt cười giương lên, phun ra một ngụm máu tiến, thân thể yêu kiều bay ngang vạn vạn lý.

Từ tỷ muội nhất thời hoa dung thất sắc, vội vàng đi tới đó, đưa nàng tiếp được.

Các nàng khóc, thanh lệ không ngừng, nghẹn ngào cho Từ Nguyệt độ linh khí.

Từ Nguyệt mặt cười trắng xám như tuyết, phi thường đáng sợ. Nàng thấy bọn tỷ muội thương tâm gần chết, lắc đầu cười cợt, nói liên tục không có chuyện gì, sau đó nắm chỉ như lan, khôi phục thương thể.

Không biết qua bao lâu, Tì Nguyệt khôi phục như cũ, Ngũ tử mười lần thứ hai nâng đỡ, tiếp tục vượt qua tình không.

Cảnh tượng đáng sợ như thế này, không ngừng mà xuất hiện.

Các nàng, trải qua thiên tân vạn khổ.

Đây là một đoạn nghỉ lại mà kinh ký ức.

...

Hiện thực ở trong, trên giường Vương Dật, thân thể liên tục được lực chấn động, hân ngay ngốc nhìn chăm chăm trần nhà, hai mắt mất đi nên có thần thái.

Chậm rãi, con mắt của hân ướt át, nước mắt không ngừng mà lăn xuống.

"Lão bà, ta có lỗi với các người. . ."

Wang Dật bỗng nhiên gầm nhẹ một tiếng, nhắm hai mắt lại, thân thể bỗng nhiên căng thẳng.

Rung động trong Tô Linh Nhi đột nhiên ngẩn ngơ, trong nháy mắt nhắm lại mắt tím, mặt cười bỗng nhiên hướng lên trên vung lên, mặt trên mang có một tia tiêu thống khổ.

Một phen sống mơ mơ màng màng sau. . .

Nàng chậm rãi nhuyển ngã xuống.

Hai người thân thể, dán thật chặt ở cùng nhau.

Bọn hân không ngừng mà thở hổn hển.

"Wang Dật, bản vương thật thích người. . ."

Tô Linh Nhi thở gấp tỉnh tề, nàng giơ lên mặt cười, tìm được đối phương môi, mạnh mẽ hôn xuống.

Wang Dật không có bất kỳ phản ứng nào, nhưng thân thể nhưng. . .

Một đời thần tăng, lần thứ hai ngẩng đầu ưỡn ngực.

Tô Linh Nhi nhất thời cảm giác được.

Nàng hiện ở nơi đó rất đau, nếu là thay cái khác nữ tử, căn bản là không có cách mai mở nhị độ.

Có thể Tô Linh Nhi không giống.

Nàng là Thượng Cổ Vương giả, tuyệt thế đại khủng bố.

Thiên Hồ Vương cắn cạp môi thom, thân thể yếu đuối lần thứ hai chấn chuyển động.

Này vốn là một bộ hương diễm bức tranh, nhưng lại lộ ra một luồng vô tận bi thương.

Gặp lại thì khó đừng cũng khó, đông phong vô lực bách hoa tàn.

Xuân tằm đến Từ Tia phương tận, chá cự thành tro lệ bắt đầu làm.

Hiếu kính nhưng mây đen tán thay đổi, dạ ngâm ứng cảm thấy nguyệt quang hàn. . .

Các tiên nữ khổ sở đợi ngàn vạn năm, rốt cục đổi lấy lang tình.

Tương lai vốn là một mảnh mỹ hảo.

Làm sao, lại bị một người phụ nữ khác, chiếm được tiên cơ.

...

Phòng nhỏ ở ngoài.

Các tiên nữ không công kích nữa, các nàng ngã ngồi ở lạnh lẽo trên mặt đất, trong con người xinh đẹp thanh lệ không thôi.

Các nàng là Thần vương, tất nhiên là biết rồi bên trong tất cả.

Lục hợp kết giới ngoại, Liễu Thiên Nhi chờ nữ đệ tử cũng chạy tới, các nàng nhìn thấy các sư tôn bị thương, đồng thời ám đạo không ổn.

Vương Dật, thật sự xảy ra vấn đề rồi. . .

Tiểu loli không ngừng mà nức nở, nàng hối, nàng hận.

Hối chính là, vì sao phải lấy ra cái kia linh mạch, thả ra một con tao Hồ Mị tử.

Hận nhưng là chính mình. Nếu không là theo đuổi hoàn mỹ, chính mình đã sớm thành công thị tẩm.

Bây giờ, nàng cái này hậu cung chi chủ, trở thành trên đời nhất đại trò cười.

Nàng nam nhân, bị nữ nhân khác, mạnh hơn.

Mà chính mình, vẫn còn thân xử tử.

Các muội muội vẫn đang chờ mình, không có đi thị tẩm, bây giờ nhưng. . .

Đây là cỡ nào đại bỉ? Cỡ nào đại đau? Cỡ nào. . .

"A. . ."

Tiểu loli ngửa mặt lên trời kêu thảm, bị nhìn hư không vô tận. . .

Nàng không cam lòng, xông thẳng thiên khung.

"Đại tỷ. . ."

Từ Nguyệt đem mặt cười thanh lệ lau khô, đi tới gần, đem đối phương kéo vào trong lòng.

Thảm Băng cũng lại đây, ôm lấy các nàng.

"Nguyệt Nhi, Băng Nhi, Đại tỷ có lỗi với các ngươi. . ."

Tiểu loli lớn tiếng khóc thảm, khóc đến thương tâm gần chết.

Mấy phút sau. . .

Từ Nguyệt nức nở nói: "Đại tỷ, ngươi không muốn đau lòng. Nghe nói, Tinh Trúc cũng không phải Thí Thiên để một nữ nhân đầu tiên. . ."

"Hắn một nữ nhân đầu tiên là chính cung. . ."

Tiểu loli lớn tiếng bi thiết: "Có thể này Tô Linh Nhi tính là gì? Nàng tính là gì a. . .?"

Từ Nguyệt không nói lời nào, ôm Đại tỷ cánh tay ngọc, càng chặt.

"Vù. . ."

Đúng vào lúc này, phòng nhỏ ngoại màu tím cái lồng khí biến mất rồi.

"Hô. . . Hô. . ."

Tiểu loli nhất thời nhận ra được, hô hấp bắt đầu gấp gấp lên. Nàng thoát ly Nhị muội thân thể, chậm rãi đứng lên.

Nàng trắng nõn tiểu răng bạc, dĩ nhiên đem béo mập cặp môi thơm cắn phá.

"Tô Linh Nhi, ta nhượng ngươi chết. . ."

Tiểu loli đôi mắt đẹp trong, nổi lên khủng bố phích lịch tia điện, nàng bước ra tú đủ, đi vào trong sương phòng.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 247: Động phòng là có ý gì?

Trên giường lớn.

Vương Dật thu đầu gối mà ngồi, hai tay khuỳnh ở phía trên, sắc mặt như tro nguội bình thường cúi đầu không nói.

Tô Linh Nhi kiều nhuỷ tựa ở bên phải của hắn, thờ gấp tinh tế, nàng mặt cười vì vi trắng bệch, mỹ lệ mắt tím trong, tỏa ra khôn kể dị thái.

Cặp kia đáng yêu hồ nhĩ run lên một cái, nhìn qua có chút nghịch ngợm.

Mà này bảy cái thô to đuôi, phò ở trên giường, chiếm cứ rất lớn một phần không gian.

Tô Linh Nhi thon dài trắng nõn ngọc ~ chân hợp rất căng, nhẹ nhàng đang run rẩy, hai con óng ánh bàn chân nhỏ vì vi nắm lên, đương thực sự là mê người chết.

Giường lớn phía dưới, có một đoàn nhìn thấy mà giật mình, hồng. . .

Thân thể bọn họ, đều là xích ~ lửa.

Tiểu loli sau khi đi vào, đi tới trước giường.

Nàng nhìn đoàn kia hồng, khuôn mặt nhỏ trắng lóa như tuyết, thân thể yêu kiều bắt đầu run lấy bầy.

Hai đạo thanh lệ, từ nàng có chút sưng đỏ viền mắt trong lướt xuống.

Vương Dật hết thấy phát hiện, ngẩng đầu lên.

Hai người ánh mắt, trong nháy mắt đan vào với nhau.

Nơi đó ẩn chứa vô tận bi thương, cùng thống khổ.

Cỡ nào khác lòng người nát tan ánh mắt a.

Vương Dật tâm, trong nháy mắt, như là bị Vạn Kiếm xuyên qua .

Thật sự rất đau.

"Lão bà. . ."

Hắn nhẹ nhàng hoán, muốn đi ôm nàng, cũng rốt cuộc không nhắc lên được dũng khí đó .

"Hô. . . Hô. . ."

Tiểu loli hô hấp càng ngày càng là gấp gáp, nàng không lại đi xem Vương Dật.

Bởi vì, không đành lòng.

Càng bởi vì, thương tâm.

'Xi '

Nàng trong nháy mắt xuất hiện ở Tô Linh Nhi bên người, giơ lên tay nhỏ, nắm lấy nàng ngọc oản.

Tô Linh Nhi đang tự say mê đây, thủ đoạn bên trên, đột nhiên truyền đến một luồng đau nhức.

Nàng mở mỹ lệ mắt tím, nhìn về phía tiểu loli.

"Người làm cái gì?"

Tô Linh Nhi âm thanh có chút vô lực, nhưng so với quá khứ càng thêm kiều mị, dâng tâm hồn người.

Tiểu loli dùng sức một mình, muốn đem nàng ngọc oản bài nát tan. Làm sao đối phương là Vương giả, thân thể cỡ nào mạnh mẽ? Căn bản là không có cách toại nguyện.

"Tiểu nha đầu, ngươi làm đau bản vương, buông ra. . ."

Tô Linh Nhi nhất thời khẽ kêu liên tục, nàng mới vừa phá ~ qua không lâu, cả người bủn rủn, sức mạnh còn chưa đủ bình thường một phần ba.

Đúng vào lúc này, Từ Nguyệt cùng Thẩm Băng đi vào.

Các nàng thấy Vương Dật đáng vẽ, đồng thời che cặp môi thơm, trong con ngươi xinh đẹp đồng dạng tràn ra thanh lệ.

"Biết đau đớn? Đây vẫn tính nhẹ. . ."

Tiểu loli cắn răng bạc, giận dữ vung vẩy một con khác tay nhỏ, hướng đối phương trên mặt phiến đi.

Tô Linh Nhi trong nháy mắt giờ lên khác một cánh tay ngọc, bắt cổ tay của đối phương.

"Tiểu nha đầu, ngươi lại dám đánh bản vương? Ngươi muốn chết. . . ?"

Nàng lạnh giọng thét hỏi.

"Chết chính là ngươi. . ."

Khá lắm, tiểu loli thật sự tức giận, như một con phát rồ hổ con, liều mạng đánh về phía đối phương.

"Cô. . ."

Tô Linh Nhi dùng sức chống đỡ nàng, cặp môi thơm trong bắn ra cổ lão nhất kiều âm, nàng tức rồi, ngập trời.

Tiểu loli xuất hiện, trực tiếp đưa nàng vui tươi tâm tình phá hoại.

"Bản vương hiện tại liền tiễn ngươi lên đường. . ."

Tô Linh Nhi dùng hết còn lại khí lực, đem tiểu loli bỏ qua, sau đó tay phải thành trảo, chụp vào đối phương cổ trắng

'Xi '

Trong phút chốc, máu tươi tung toé.

'Phốc '

Có người thổ huyết, cũng không phải tiểu loli, mà là Vương Dật.

Hắn trong nháy mắt che ở tiểu loli trước mặt, Tô Linh Nhi tay ngọc, sâu sắc rơi vào Vương Dật hữu trong lồng ngực.

"Vương Dật? Ngươi. . ."

Tô Linh Nhi nhất thời choáng váng, thất sắc kinh sợ.

"Khắc khắc. . . Hô. . ."

Vương Dật phun ra một cái huyết bột phấn, gương mặt tuần tú một mảnh trắng bệch. Hắn phức tạp nhìn đối phương, bi thảm cười: "Phi Yên là lão bà ta, ngươi như muốn hại nàng, liền trước tiên. . . Giết ta. . ."

Hắn gian nan nói ra cái cuối cùng chữ, sau đó, chậm rãi nhắm hai mắt lại.

"Lão công. . ."

Tiểu loli nhất thời rít gào, cuống quýt ôm lấy hắn.

Tô Linh Nhi thấy đối phương khoe miệng không ngừng chảy máu, phương tâm xuất hiện khó có thể tưởng tượng đại đau đớn. Nàng vội vàng rút ra huyết ~ tay, liền muốn cho đối phương chữa thương.

Tùng vào lúc này, Thẩm Băng trong nháy mắt xuất hiện ở phía sau nàng, tay ngọc đạn điểm như gió.

'Xi xì xì. . .'

Tô Linh Nhi thân thể yếu kiều chán động, nàng nghiêng đi mặt cười, tiêu gấp gấp hỏi: "Bản vương không tâm tình cùng ngươi đánh, ngươi tốt nhất thức thời một ít. . ."

Nàng sau khi nói xong, giờ lên tay ngọc, ấn về phía Vương Dật bộ ngực.

"Hà?"

Thảm Băng nhất thời cả kinh, liền muốn lại ra tay, Từ Nguyệt trong nháy mắt xuất hiện ở một bên, ngăn cản nàng.

"Trước tiên cứu lão công quan trọng. . ."

Từ Nguyệt thấp giọng nói.

Thảm Băng nghe xong, đình chỉ động tác.

Tô Linh Nhi thủ đoạn xác thực kinh người, Vương Dật ngực phải lỗ máu, lấy tốc độ mà mất thương cũng có thể thấy được khôi phục.

Không tới 2 phút, hấn chậm rãi mở hai mắt ra, lập tức bỗng nhiên trỗi lên.

Vương Dật nhìn thấy, Thảm Băng càng là lấy ra này thanh hắc kiếm, mũi kiếm nhắm thẳng vào Tô Linh Nhi hậu tâm, mặt cười hàn như thu sương.

Từ Nguyệt đỡ Tam muội, không ngừng mà lắc mặt cười.

"Vương Dật, ngươi thế nào?"

Tô Linh Nhi tựa hồ hoàn toàn không có phát hiện phía sau nguy cơ, quan tâm hỏi.

Vương Dật nhìn về phía nàng, trong mắt vẻ phức tạp càng nồng. Hấn không để ý đến, mà là nhìn về phía phía sau: "Băng Nhi. . ."

"Lão công. . ."

Thảm Băng nhìn về phía hấn, âm thanh có chút run.

"Đưa nó thu rồi, không nên. . . Làm như vậy. . ."

Vương Dật suy yếu nói.

Trong lòng hấn tuy có đại bi, cũng đối với Tô Linh Nhi sinh ra sự thù hận, có thể nàng dù sao cũng là cái thứ nhất cùng mình có quan hệ xác thịt nữ tử.

Vương Dật không đành lòng thấy nàng hương tiêu ngọc tẫn.

Thảm Băng thân thể yếu kiều run lên, nàng dùng sức cắn cặp môi thỏm, roi vào đại xoắn xuýt.

Nàng đương thật muốn một chiêu kiếm đâm chết con hồ ly này tinh.

Tiểu loli đem tất cả nhìn ở trong mắt, nàng nhắm mắt lại, tận lực đi bình phục phượng tâm bị nộ, chậm rãi nói: "Băng Nhi, nghe lão công, đem 'Mặc Huyền' thu rồi. . ."

"Đại tỷ. . ."

Thảm Băng có chút cuống lên, nói: "Nữ nhân này nàng. . ."

"Ta nhượng ngươi đưa nó thu rồi. . ."

Tiểu loli bỗng nhiên mở đôi mắt đẹp, bình tĩnh khuôn mặt nhỏ khê kêu.

Thảm Băng hô hấp phi thường gấp gấp, nàng mạnh mẽ nhìn chăm chăm Tô Linh Nhi, ngọc xoay tay một cái, đem hắc kiếm thu đi.

Tô Linh Nhi hoàn toàn không để ý những này, chỉ lo cho Vương Dật chữa trị thương thế.

Tiểu loli dùng sức ôm lão công một tý, sau đó buông ra tay nhỏ, chậm rãi đứng lên: "Các ngươi theo Bồn cung đến. . ."

Nàng đứng lên, lần thứ hai liếc nhìn trên giường này phiến 'Hồng', dùng sức cắn cặp môi thỏm, đi đến phòng khách.

Hai cung tam cung vội vàng cùng đi tới.

Đến đến đại sảnh sau, tiểu loli đuổi ra trắng nõn ngón tay ngọc, lẳng không đi vung họa, viết ra hai cái cổ điển kiều chữ.

Nàng biết, lão công tuy bị đối phương chiếm thân thể, nhưng sẽ không nhẫn tâm thấy nàng chết đi.

Vì lẽ đó, chính mình làm hậu cung chi chủ, nhất định phải cho Tô Linh Nhi định ra danh phận, bằng không liền trở thành đương đại trò cười: Vương Dật hậu cung mỹ nữ như vân, nhưng cùng ngoại diện nữ tử phát sinh quan hệ, vẫn bị mạnh hơn.

Tiểu loli không ném nổi cái kia người.

Hai viên không lồ chữ cổ hư không chìm nổi, chất phác vô phương.

Tô Linh Nhi thấy, càng là nhận ra, nàng nhìn về phía Vương Dật, ôn nhu hỏi: "Vương Dật, 'Động phòng' là có ý gì?"

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 248: Thưởng Tô động phòng một trượng hồng

Vương Dật nhắm mắt lại, không có đi để ý tới.

Tô Linh Nhi thấy, trong lòng lão đại khó chịu, cặp môi thom một quyết, tiếp tục cho hắn chữa trị thương thế.

Cổ điển đại tự hư không chìm nổi.

Tiểu loli thu hồi tay nhỏ, trầm giọng nói: "Trao quyền. . ."

Hai cung tam cung đối diện một chút, đồng thời duỗi ra tay ngọc, hư không bình an.

'Vù'

Chữ cổ run rẩy, trở nên càng thêm ngưng tụ, dày nặng. Hơn 10 giây sau, 'Ba' một tiếng, theo gió tiêu tan .

Nó tản ra một sát na kia, Tô Linh Nhi phương tâm đột nhiên một quý, sau đó liền khôi phục bình thường.

"Sách. . ."

Tiểu loli vẫn bí mật quan sát phản ứng của đối phương, thấy đối phương càng là không được bao lớn ảnh hưởng, nhất thời sách một tiếng, đôi mi thanh tú sâu sắc nhìn lại.

Cung chủ ban tên cho, cũng không phải là đầu lưỡi đơn giản như vậy.

Này hai cái chữ cổ càng thêm nắm bắt hủ đạo nghĩa, danh phận nếu định ra, được ban cho giả tâm cảnh thì sẽ được hậu cung địa vị ảnh hưởng, xuất hiện tâm linh ràng buộc.

Tiểu loli là Thần vương, định ra danh phận đâu chỉ bình thường? Lại có hai vị khác Thần vương trao quyền, mặc người thần uy thông thiên, chỉ cần thân nơi hậu cung, thì sẽ bị 'Danh phận' ràng buộc.

Làm sao, Tô Linh Nhi là Thượng Cổ Vương giả, thực lực có thể cùng Thiên đế hò hét.

Hậu cung ước chế, dĩ nhiên chỉ trong lòng nàng lưu lại một chút sóng lớn mà thôi.

"Bốn cung không muốn gặp lại được cái này 'Động phòng', từ phó cung, đưa nàng chạy về Thiên Thế Giới. Trảm phó cung, cùng Bốn cung đi. . ."

Tiểu loli trong lòng phiền hận đến cực điểm, dĩ nhiên dùng tới nhiều năm không dùng để cung thuật ngữ. Nàng cánh tay nhỏ vung một cái, mở ra hai giới cánh cửa.

Thảm Băng lạnh lùng quét Tô Linh Nhi một chút, theo Đại tỷ đi tới.

Đại tiểu tiên nữ sau khi rời đi, Tử Nguyệt u u thở dài, đi đến bên giường.

"Tử Nguyệt, chừng mấy ngày không gặp, bản vương rất nhớ ngươi đây."

Tô Linh Nhi nũng nịu cười, những này Nữ thần Vương trong, nàng cũng chỉ cùng Tử Nguyệt thích hợp tử.

"Ngươi ngày hôm nay làm một cái chuyện ngu xuẩn."

Tử Nguyệt âm thanh rất lạnh nhạt, nàng coi như tính khí cho dù tốt, cũng đối với Tô Linh Nhi sinh khúc mắc.

Tô Linh Nhi mặt cười nhất thời chìm xuống, nói: "Tử Nguyệt, nàng là bản vương nhận định nam nhân."

"Nàng cũng là chúng ta lão công. . ."

Tử Nguyệt hô hấp dồn dập, nàng rất ít nổi nóng, ngày hôm nay nhưng là thật sự nổi giận.

Nàng biết bọn tỷ muội khó, càng hiểu được Đại tỷ khổ.

Tô Linh Nhi ngày hôm nay cử động, sâu sắc thương tổn các nàng những này để cung trong nữ nhân.

"Ngươi. . ."

Tô Linh Nhi lông mày dựng đứng, vừa định đi nguy hiểm, lại phát hiện Tử Nguyệt trong con ngươi xinh đẹp sương mù bốc lên, hai đạo thanh lệ tự hương quai hàm lướt xuống mà xuống.

Trong lòng nàng không tên đau xót, sau khi từ biệt mặt cười, thấp giọng lầm bầm: "Bản vương không chấp nhận với ngươi."

Tử Nguyệt giơ lên tay ngọc lau lau rồi nước mắt, nàng phát hiện đối phương mặt cười trắng xám, nhớ tới này phiền hồng, trong lòng cũng là mềm nhũn, nói: "Đại tỷ đã xem ngươi định vì 'Động phòng', Tô Linh Nhi, ngươi tự lo lấy. . ."

Tô Linh Nhi vung lên mặt cười, hỏi: "Cái gì là động phòng?"

Tử Nguyệt trầm mặc, không có đi trả lời chắc chắn. Nói: "Ta tới chăm sóc lão công, ngươi đi Thiên Thế Giới. . ."

"Không được, bản vương muốn vĩnh viễn cùng với Vương Dật. . ."

Tô Linh Nhi cái nào sẽ đồng ý? Nàng cùng Vương Dật phát sinh quan hệ sau, đối với hấn càng là ý lại, căn bản sẽ không rời đi.

Đúng vào lúc này, Vương Dật mở mắt ra.

"Ngươi nhượng ta yên lặng một chút. . ."

Hắn không có nhìn đối phương, thấp giọng nói.

"Vương Dật, bản vương. . ."

"Ta chỉ muốn yên lặng một chút."

Vương Dật mở miệng đánh gãy, nhưng vẫn như cũ không nhìn nàng.

Tô Linh Nhi cặp môi thơm hơi giương ra, không có lại phát ra âm thanh, hít một hơi thật sâu, nghiêng đi mặt cười, tay ngọc hư không vung lên.

"Tê rồi. . ."

Có lưu lại lạc ~ hồng ga trải giường bị một luồng kinh phong cường ép kéo xuống.

Tô Linh Nhi cảm cẩn thận 'Đồ vật', ở Vương Dật trên môi hương một cái, liếc nhìn Tử Nguyệt, xuống giường về đến Thiên Thế Giới trong.

Tử Nguyệt ngồi ở trên giường, nắm lấy lão công đại thủ, run giọng nói: "Lão công, chúng ta về nhà. . ."

Vương Dật nhìn về phía nàng.

Hai người ánh mắt, trong nháy mắt đan xen vào nhau, cũng sẽ không bao giờ chia lìa.

"Ừm!"

Hắn tăng tăng gật đầu.

Sau 5 phút.

Biệt thự ba tầng chủ nằm lý.

Vương Dật cùng tiên nữ các lão bà ôm nhau ở trên giường lớn, tỉnh mà không hề có một tiếng động.

Bọn hấn ai cũng không nói lời nào.

Không biết qua bao lâu bao lâu. . .

"Xin lỗi. . ."

Vương Dật lẩm bẩm mở miệng.

"Xuyt. . ."

Đột nhiên, tiểu loli giơ lên tay nhỏ, che môi của hấn, nhẹ nhàng nói: "Lão công đừng nói chuyện, nhượng chúng ta hảo hảo ôm ngưởi một cái. . ."

Vương Dật sâu sắc nhìn nàng, chậm rãi gật đầu.

Tiểu loli mềm nhẹ nở nụ cười, vung lên mặt cười, ở lão công trên môi ướt một tý, lần thứ hai nằm nhập hấn trong lòng.

Dù có thiên ngôn vạn ngữ, không bằng gần bó tư thủ.

Lão công bình an vô sự, liền đầy đủ .

Thật sự đầy đủ .

Bọn hấn chăm chú ôm cùng nhau, cùng thời gian, cho đến. . .

Một đêm đã qua.

7 điểm 10 phân.

"Lão công, nhân gia đói bụng. . ."

Tiểu loli ở Vương Dật trong lòng tát kiêu.

Vương Dật bật cười rời giường, rửa mặt một phen sau, xuất biệt thự đi mua sớm một chút.

Cũng không lâu lắm, một gia bốn chiếc ngồi ở lầu một trong đại sảnh đồng tiến vào bữa sáng.

Tựa hồ cái gì cũng chưa từng xảy ra, hết thấy đều là như vậy tự nhiên.

Sau khi com nước xong, bọn hấn xuyên qua hai giới cánh cửa, đi đến Tiêu Diêu Tông.

"Sư tôn. . ."

"Sư tôn tỷ tỷ. . ."

Liễu Thiên Nhi cùng nhân ở trong sương phòng đợi một buổi tối, thấy bọn họ xuất hiện, dồn dập tới gần.

"Ở đây không nên gọi chúng ta sư tôn, gọi thẳng tỷ tỷ liền có thể. . ."

Tiểu loli mở miệng cắn cắn, sau đó hỏi: "Ai truyền cho các ngưởi tiên pháp?"

Liễu Thiên Nhi lén lút nhìn Vương Dật một chút, nói: "Nhập tông nữ đệ tử vốn là không nhiều. Mấy người chúng ta đều bị ghi vào Ngự Cẩm Trường lão môn hạ."

Tiểu loli gật gù, nói: "Ngày thứ nhất đừng cho người ta lưu lại ấn tượng xấu. Các ngưởi đi thôi. . ."

Chúng nữ đối diện một chút, gật gù, lần lượt rời đi .

Các nàng muốn hỏi dò chuyện ngày hôm qua, nhưng thực sự không dám.

"Lão bà, ta cũng đi rồi. . ."

Vương Dật ôn nhu nói.

"Lão công chú ý an toàn, về sớm một chút."

Tiểu loli trong veo cười.

Vương Dật gật gù, hôn tạm biệt các nàng.

Tiểu loli thấy lão công đi rồi, mặt cười đột nhiên chìm xuống, lạnh lùng nói: "Bồn cung muốn thưởng 'Tô động phòng' một trượng hồng, các ngươi không có ý kiến chứ. . ."

Hai cung tam cung nhất thời kinh ngạc đến ngây người .

Từ Nguyệt sợ hãi nói: "Đại tỷ, một trượng hồng không phải Chân Huyền truyện hình pháp sao? Đê cung trong không có. . ."

"Đương nhiên không có, Bồn cung mới thêm. . ."

Tiểu loli cắn răng bạc nói: "Nếu là liền như thể buông tha nàng, chẳng phải là quá tiện nghi?"

"Đại tỷ, này Tô Linh Nhi sinh ra bảy cái hồ vĩ, chúng ta. . . Không hẳn đánh thắng được nàng. . ."

"Nói nhảm gì đó? Đi, hay là không đi?"

Tiểu loli bình tĩnh khuôn mặt nhỏ hỏi.

Từ Nguyệt chăm chú cắn cặp môi thơm, xoắn xuyết chốc lát, cuối cùng gật đầu .

"Ha ha, tốt. . ."

Tiểu loli nở nụ cười, lấy ra Càn Khôn giới, mở ra nó.

Nửa phút sau.

Khá lắm, tiểu loli tay nhỏ cầm một đôi đường kính ba mét to lớn Thần chuy, Từ Nguyệt vai đẹp thêm ra một cái màu trắng trù mang, Thẩm Băng cầm trong tay hắc kiếm 'Mặc Huyền' .

Các nàng cầm chính mình bản mệnh Thần bảo, đi đến Thiên Thế Giới trong, tìm 'Tô động phòng' phiên phức đi rồi.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 249: Trục tiếp Trục Cơ

Ngày hôm qua cái kia Tiêu Diêu Tông đệ tử chỉ rõ con đường, Vương Dật theo sơn đạo đi rồi 20 phút, đi tới Bắc Sơn eo.

Hắn đến nơi này sau, nhất thời không còn gì để nói.

Giời ạ!

Hang núi này là chuyện gì xảy ra? Nam Cung Nhất tốt xấu cũng là Kim Đan cường giả, sẽ không trụ ở trong động đi.

Nơi này không phải có hơn mười toà cung điện sao? Không một cái là hắn ?

"Ái đồ a, ngươi đến rồi oa. . ."

Đúng vào lúc này, trong sơn động truyền ra một đạo khác người trướng nát tan âm thanh, lửa già Nam Cung Nhất tái hiện thế gian.

"Sự phụ chờ ngươi rất lâu. . ."

Hắn kích động nở nụ cười, lộ ra miêng đầy 'Răng vàng' .

Thảo! ! !

Vương mẫu người ngày hôm qua bị mạnh hơn, tâm tình vốn là rối tinh rối mù, hiện tại thấy dáng dấp của đối phương sau, cảm giác càng không mỹ hảo.

"Bye bye. . ."

Hắn không nói hai lời, trực tiếp xoay người rời đi.

Nam Cung Nhất kinh ngạc, thân thể loáng một cái, trong nháy mắt xuất hiện Vương Dật trước mặt, cản con đường của hắn.

"Ngươi muốn đi nơi nào?"

Hắn nhẹ răng nhếch miệng hỏi.

"Ta tìm Ngữ Cầm Trường lão đi. . ."

Vương mẫu người liếc mắt đạo.

Ngữ Cầm chính là ngày hôm qua cái kia bạch y mỹ phụ, nàng cùng Nam Cung Nhất ai mạnh ai yếu trước tiên lại không nói, ít nhất đẹp mắt a.

Mỹ nhân cùng lừa đặt ở trước mặt tuyển chọn, dùng gót chân đều có thể nghĩ rõ ràng hắn là tuyển ai.

"Ngữ Cầm sư muội môn hạ chỉ có nữ đệ tử, ngươi qua tính là gì?"

Nam Cung Nhất thối râu mép trợn mắt nói.

"Sách. . ."

Vương Dật vừa nghe cũng là, không thể làm gì dừng lại.

Nam Cung Nhất thấy hắn không đi rồi, vô cùng vui sướng, sờ tay vào ngực, móc ra một cái thẻ tre.

Vương Dật gặp này đông đông, chân mày cau lại, hỏi: "Độc tôn Thuần Dương quyết?"

"Không sai, ngươi trí nhớ không xấu. . ."

Nam Cung Nhất cười ha hả nói: "Đây là ta tông uy lực nhất đại Tiên thuật một trong, bất quá chỉ có quyền thượng. . ."

"Cái gì?"

Vương Dật nhất thời không nói gì, lớn tiếng kêu: "Chỉ có một nửa ta học cái rắm?"

"Một nửa làm sao? Cái môn này kỳ thuật uy lực kinh thiên động địa, nhớ năm đó. . ."

Nam Cung Nhất lại thối râu mép, lừa mắt trợn thật lớn.

"Đình, đừng nói năm đó, năm đó ta hay vẫn là Thiên đế đây. . ."

Vương Dật đánh gãy hắn, nói: "Ta chỉ học hoàn chỉnh công pháp. . ."

"Ngươi. . . Ngươi này gỗ mục. . ."

Nam Cung Nhất suýt chút nữa bị tức ói ra huyết.

Ngươi là thiên địa? Còn mẹ kiếp nhật nguyệt đây.

Hắn tuy rằng tịch thu quá đồ đệ, có biết đệ tử hắn là đi tôn sư trọng đạo, cái tên này khỏe, trực tiếp bột phấn đảo ngược.

"Không hiểu ra sao."

Nam Cung Nhất lẩm bẩm một câu, lần thứ hai sờ tay vào ngực, móc ra một cái mỏng manh dầu ấn sách nhỏ, ném cho hắn.

"Đây là cái gì?"

Vương mẫu người tiếp nhận, hiếu kỳ lật lên.

Sách nhỏ chỉ có vẻn vẹn chừng mười trang, mỗi một trang số lượng từ đều không phải rất nhiều.

"Bản môn tam phẩm công pháp, Trường Sinh quyết."

Nam Cung Nhất đem thẻ tre thu vào trong lòng,

"Tam phẩm?"

Vương mẫu người tự nói, nhìn về phía đối phương: "Thuần Dương quyết là mấy phẩm?"

Nam Cung Nhất không chút suy nghĩ, nói: "Thất phẩm"

Thảo!

Vương mẫu người nhất thời vừa giận vừa sợ: "Người làm sao nhượng ta luyện như thế thất phẩm?"

Nam Cung Nhất không nhanh không chậm nói: "Bộ này là hoàn chỉnh. Làm sao? Hối hận rồi?"

Vương mẫu người mặc kệ hần.

Tam phẩm liền tam phẩm, dù sao cũng hơn không có cường.

Hần tìm một chỗ đất trống, ngồi khoanh chân, lật lên sách nhỏ.

Vương Dật đã qua phục chế nhiều loại thuật, có thể đều là khí tức trong người đi chống đỡ, không có chân chính tu luyện qua.

Hần đứng là từ Đông Phương Yên Nhiên nơi đó phục chế hai loại Tiên thuật, nhưng đều không hoàn chỉnh, vì lẽ đó không có tu luyện.

Lần này, hần rốt cục có hoàn chỉnh Tiên thuật, tuy rằng chỉ có tam phẩm mà thôi.

Nam Cung Nhất nhìn đối phương, trong lòng thầm nghĩ: Trước hết để cho tiểu tử này ném chút khổ sở lại nói.

Hần xoay người, đi vào động phủ trong.

Nguyên lai, tam phẩm Tiên thuật ở giới tu hành thuộc về cấp thấp nhất phép thuật, thả ở thế tục còn có chút dùng, ở Tu Chân Giới, thuộc về cận bã bình thường tồn tại.

Người bộ trưởng này sinh quyết bắt nguồn từ Thượng Cổ, từng phổ biến một thời. Ở thời cổ liền có đồn đại: Trường Sinh quyết là chân chính Tiên thuật, luyện thành sau có thể đồng thọ cùng trời đất.

Trường sinh bất lão là mỗi một cái tu sĩ giấc mơ, các đại phái vì 'Trường Sinh quyết' tranh chấp một mất một còn, tử thương nhiều vô số kể.

Có thể thường thường hi vọng càng lớn, thất vọng càng lớn.

Cuối cùng người thắng trận tu tập phương pháp này sau, không ngờ phát hiện, đây là một môn rất phổ thông hô hấp thổ nạp pháp, chỉ có điều nhiều hơn một chút nghịch phúc thổ nạp mà thôi.

Người thắng trận kia lúc này đem nội tình công bố ở chúng, dẫn được đương thời tất cả xôn xao.

Kể từ lúc đó, Trường Sinh quyết liền trở thành nhập môn phép thuật, vẫn truyền lưu đến nay.

Có thể các tông môn đều có 5 phẩm lấy trên tu hành phép thuật, ai còn đi luyện tam phẩm? Cũng là Nam Cung Nhất này đầu kỳ lừa, xem chiếu bóng xong (công phu) sau, lại đem Trường Sinh quyết ẩn thành sách, bắt được giới trần tục lừa gạt tiểu hài tử chơi, 30 đồng tiền một quyển, lại nhượng hần bán ra hơn 10 bản.

Vương Dật đem trọn bộ sách xem xong, khép lại, sau đó nhắm hai mắt lại, bắt đầu tu luyện tới diện phương pháp thổ nạp.

Chậm rãi, trong cơ thể hần đoàn kia khí tức thần bí, dần dần hòa vào toàn thân.

Mà trong đan điền, dĩ nhiên xuất hiện một luồng loại nhỏ vòng xoáy, tuần tuần chuyển động.

Cùng lúc đó, Nam Cung Nhất cảm xuyên cây nho xuất đến rồi.

Hần vừa ăn vừa đi, thần thái nhàn nhã.

Đột nhiên, Nam Cung Nhất không khỏi sửng sốt, hần phát hiện nơi này linh khí đang hướng một phương hướng lưu động.

Vương Dật ngồi ở chỗ đó, chính ở chiếu sách trên miêu tả phương pháp thổ nạp hô hấp.

Dần dần, trên người hần, rốt cục xuất hiện cỗ vũ giả khí tức.

Kỳ thực, Cổ Vô Giới phân hoàng Huyền Thiên Thần tứ cấp, kỳ thực chính là Luyện Khí kỳ một tầng đến chín tầng.

Nam Cung Nhất trường lớn lửa mắt, hồn nhiên quên ăn cây nho .

Hắn nhìn thấy trong cuộc đời đều không ngộ quá tốc độ tu luyện.

Vương Dật cảnh giới, chính như giếng phun bình thường hướng lên trên tầng trường.

Luyện Khí ba tầng sơ kỳ, trung kỳ, cao kỳ. . .

Thiên, chuyện này rốt cuộc là như thế nào? Lại còn đang tăng thêm?

Bốn phía linh khí dĩ nhiên bị Vương Dật hút khô, thân thể của hắn liền như một bó khô quắt cây xương rồng, điên cuồng thu nạp bốn phía 'Lượng nước' .

Dần dần, phương viên 30 mét bên trong linh khí đều chịu đến dẫn dắt, hướng về hắn hội tụ tới.

Luyện Khí bảy tầng sơ kỳ, trung kỳ. . .

"Uống. . ."

Đột nhiên, Vương Dật hét lớn một tiếng, chậm rãi trôi về hư không.

Thân thể hắn, mở rộng ra đến, chậm rãi chuyển động.

Cường phong mãnh liệt, gào thét không thôi.

Càng ngày càng nhiều linh khí hướng hắn hội tụ, ảnh hưởng phạm vi dĩ nhiên đạt đến 50 mét.

"Hồng. . ."

Một đạo âm thanh vang dội phóng lên trời, như hồ gầm, càng tự long ngâm.

Vương Dật ngửa mặt lên trời hét dài, hai mắt bỗng nhiên vừa mở, trong con ngươi càng là phun ra hai đạo thần bí hắc mang.

Cảnh giới của hắn, còn ở không ngừng nghỉ tầng trường: Luyện Khí tám tầng hậu kỳ, chín tầng sơ kỳ. . .

"Không được, nhanh mau dừng lại. . ."

Nam Cung Nhất nhất thời cuống lên, hét lớn: "Nơi này linh khí quá mức mỏng manh, không cách nào để cho ngươi Trúc Cơ. Ta chỗ này có Trúc Cơ Đan, ngươi mau tới ăn vào, bằng không. . ."

Hắn còn chưa nói hết đây.

'Hồng'

Đột nhiên, một đạo Hồng Quang, bỗng nhiên từ trên người Vương Dật phun phát ra.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 250: Dùng đầu lưỡi cho lão công hoạt

Vô cùng cương phong phóng lên trời, thiên địa thất sắc.

Hào quang ở trong chớp mắt gom, ở sau lưng ngưng tụ.

"Cái gì?"

Nam Cung Nhất con người suốt chút nữa từng xuất đến.

Hắn ngơ ngác nhìn thấy, Vương Dật sau lưng xuất hiện một vòng to lớn Thần khuyển, đường kính chỉ ít ỏi ba mét trở lên.

Đây là cái gì?

Cùng lúc đó.

Vương Dật không lại xoay tròn, mà là quyết định hư không. Sợi tóc quần áo theo gió loạn vũ, đại thể ngập trời.

Một luồng cường hân gọn sóng từ trên người hắn tản ra.

Trúc Cơ kỳ.

Con đường tu hành gian nan nhấp nhô, Trúc Cơ kỳ chính là nhất đại một cái ranh giới, có tu sĩ chung cực một đời, cũng khó có thể tìm thấy tầng kia ngưỡng cửa.

Mà Vương Dật mới vừa mới bắt đầu tu hành, liền trực tiếp trở thành Trúc Cơ tu sĩ.

Kinh người nhất chính là, hắn không có dùng Trúc Cơ Đan liền một lần đột phá .

Chuyện này quả thật là thần tích.

Nam Cung Nhất thật sự choáng váng, hắn gian nan nuốt nước bọt, nói: "Ái chà, người. . ."

Đột nhiên, vẻ mặt của hắn lần thứ hai hoá đá, đọng lại ở nơi đó.

Trời ạ, Vương Dật cảnh giới dĩ nhiên vẫn còn tiếp tục tăng trưởng, phẳng phất không có cực hạn. . .

Trúc Cơ một tầng sơ kỳ, trung kỳ. . .

Trong hư không xuất hiện một cái to lớn linh khí toàn oa, ảnh hưởng phạm vi dĩ nhiên đạt đến 70 mét, mà lại còn đang tăng thêm.

'Xi. . .'

Đúng vào lúc này, một bóng người cắt ra trời cao, rơi vào Nam Cung Nhất bên người.

Là Tông chủ Lý Đằng Vân.

Hắn cảm giác nơi này có không phải bình thường Trúc Cơ gọn sóng, vội vàng phía trước vừa nhìn đến tột cùng.

"Là Vương Dật. . .?"

Lý Đằng Vân hơi nhướng mày, lúc này trầm mặc không nói.

Các tiên nữ xuất hiện, chấn động Tiêu Diêu Tông thượng tầng, ba tên Thái Thượng Trưởng lão rơi xuống khẩu dụ, tuyệt không năng lực chiêu chọc giận các nàng.

Lý Đằng Vân biết, Thái Thượng Trưởng lão ở tiên nữ nơi đó bị thiệt lớn, mà 'Triệu Kim Đan' bị cô gái mặc áo tím bắn trúng sau, đến nay chưa tỉnh.

Cái này Vương Dật, là cùng các tiên nữ đồng thời đến.

Bọn hắn đến cùng lai lịch gì? Vì sao phải nhập Tiêu Diêu Tông?

Lý Đằng Vân trong lòng rất bàng hoàng.

'Vù'

Đột nhiên, xa xa thiên khung bên trên, lại xuất hiện sơn hà bóng mờ. Ngoài trăm thước, có ngôi sao đột nhiên xuất hiện.

"Là Ngự Cầm nơi đó, nàng đệ tử cũng ở Trúc Cơ?"

Nam Cung Nhất sợ hãi nói.

"Ta đi xem xem. . ."

Lý Đằng Vân khiếp sợ tột đỉnh, hắn phóng lên trời, hướng về này một chỗ bay đi.

Hơn 10 phút sau.

Vương Dật tu vi tăng trưởng đến Trúc Cơ hai tầng sơ kỳ, liền có thể đình chỉ.

Hắn chậm rãi tắm tích, nhắm mắt khoanh chân.

Này luân to lớn Thần khuyển vẫn chìm nổi ở Vương Dật sau lưng, như thần linh.

Này vừa nhập định, chính là 2 giờ.

Dần dần, này luân Thần khuyển xuất hiện hư hóa tư thể, chậm rãi biến mất rồi.

Vương Dật mở hai mắt ra.

Trong phút chốc, hai đạo Thần Mang từ hắn trong con ngươi bắn thẳng đến mà xuất, nhưng ở sát na liền qua.

Vương Dật khoe miệng hơi động, nói: "Lão đầu nhi, ngươi vừa nói 'Trúc Cơ Đan', cho ta nắm một ít. . ."

Nam Cung Nhất chính ngây ngốc nhìn hắn, nghe vậy nhất thời sửng sốt, lập tức nét mặt già nua ức đến đỏ chót, giận dữ hét: "Tiểu tử thú! Ngươi gọi ta cái gì?"

"Lão đầu nhi a. . ."

Vương mỗ người chuyện đương nhiên nói: "Không phải vậy còn gọi ngươi lão gia hoá?"

"Ngươi. . . Ngươi cái nghịch đồ. . ."

Nam Cung Nhất mũi đầu tức điên, suýt chút nữa phun ra một miệng lão huyết.

"Đừng nói nhảm, mau mau cho ta. . ."

Vương mỗ người biểu thị rất không kiên nhẫn.

"Không có. . ."

Nam Cung Nhất tay áo lớn vung lên, nghiêng đi thân đi.

"Lật lọng, không cho quên đi. . ."

Vương Dật lắc lắc đầu, xoay người rồi đi.

"Cho lão phu đứng lại."

Nam Cung Nhất thấy hắn lại muốn đi, nhất thời vừa giận vừa sợ, hét lớn: "Ngươi đi đâu vậy?"

"Này đều sắp buổi trưa, ta trở về cùng lão bà ăn cơm, buổi chiều thấy. . ."

Vương mỗ người giờ tay lên đến lắc lắc, càng chạy càng xa.

"Tiểu tử thú! . . ."

Nam Cung Nhất tức giận đến cả người run, cũng không dám cường lưu đối phương.

Hắn cũng không dám nhạ này mấy cái khủng bố thiếu nữ.

. . .

Tây Nam trong sương phòng. . .

Đại phụ tam cung ngồi xếp bằng ở trên giường lớn, nhắm mắt điều tức, các nàng. . .

Trời ạ. . .

Tiểu loli mỹ lệ mất trái lại hồng lại thũng, hiển nhiên bị đánh, nhìn qua đặc biệt đáng thương, làm cho đau lòng người chết rồi.

Mà Thảm Băng hữu khoe môi hiện ra Từ Thanh, cũng là bị thương, khiến lòng người nát tan không ngớt.

Từ Nguyệt ngồi ở phía sau, hai con tay ngọc chống đỡ ở bộn tử muối trên lưng, truyền độ linh khí.

"Chết Hồ Mị tử, chết động phòng. . ."

Tiểu loli cắn răng bạc liên tục lăm bằm, cắn bản dùng không được đến.

"Đại tỷ, ngươi có thể hay không ít nói vài câu? Chuyên tâm điều tức. . ."

Từ Nguyệt bất mãn giận một câu.

"Hanh. . ."

Tiểu loli kiều hừ một tiếng, không có động tĩnh nữa.

Các nàng mặt cười trên thương thế dần dần khôi phục. Xem tốc độ, lại có thêm 10 phút liền năng lực hoàn toàn khôi phục .

"Lão bà, ta đã trở về. . ."

Đúng vào lúc này, Vương mẫu người đã về rồi.

Các tiên nữ đồng thời mở đôi mắt đẹp.

"Không được!"

Tiểu loli nhất thời hoảng rồi, gấp gấp hỏi: "Nhị muội, nhanh đi ngăn cản lão công, tuyệt đối không thể để cho hắn nhìn thấy chúng ta đáng vẻ."

"Như không có ta trợ giúp, ngươi cùng Tam muội chỉ ít cần 20 phút mới có thể khôi phục, ta như thế nào cản lão công thời gian dài như vậy?"

Từ Nguyệt nhấn lại đôi mi thanh tú, cảm giác rất khó làm.

"Vậy thì xem bản lãnh của ngươi. . ."

Tiểu loli lo lắng nói: "Thực sự không được, dùng đầu lưỡi cho lão công hoạt. . ."

"Cái gì?"

Từ Nguyệt trực tiếp nghe choáng váng, quả thực không thể tin vào tai của mình.

"Đại tỷ, ngươi nói những gì đó a. . ."

Từ Nguyệt hồng mặt cười sáng giọng.

"Đừng nói nhảm, nhanh đi. . ."

Tiểu loli cảm giác lão công lập tức đến cửa, phương lòng vừa loạn, trực tiếp đem Nhị muội đẩy xuống giường.

"Quá đáng. . ."

Từ Nguyệt thở phì phò giận một tiếng, đi ra cửa.

Vương mẫu người mới vừa vào cửa, một làn gió thơm phả vào mặt, trong nháy mắt tiếp theo Hương Ngọc đầy cõi lòng.

"Sur đệ, ngươi trở lại. . ."

Từ Nguyệt chăm chú ôm hắn, nhẹ giọng mà nói.

Vương mẫu người bị câu này 'Sur đệ' chinh đến cả người phát tê, hắn 'Ân' một tiếng, ôn nhu nói: "Nhanh buổi trưa, chúng ta đi ăn cơm."

Hắn sau khi nói xong, liền muốn rời khỏi y nhân hương hoài.

Từ Nguyệt nhất thời cả kinh, hai tay mảnh hơi dùng sức.

"Hà?"

Vương mẫu người nhất thời không thể chuyển động, hắn kỳ quái hỏi: "Lão bà, ngươi làm cái gì?"

"Sur đệ, ta nghĩ ôm ngươi một cái. . ."

Từ Nguyệt ôn nhu tự thủy, lời nói nhỏ nhẹ kéo dài.

Vương mẫu người có chút bật cười, tiếp tục cùng nàng ôm.

Mấy phút sau. . .

"Hào , chúng ta đi ăn cơm. Phi Yên, Băng Nhi, ta đã trở về. . ."

Vương Dật cười khẽ buông ra hai tay, trong triều ốc hô.

Ai nghĩ, toàn thân áo trắng chính là không buông tay, bên trong đại tiểu tiên nữ cũng không có động tĩnh chút nào.

Vương Dật nhất thời cảm giác có vấn đề, nói: "Lão bà, người buông ra ta."

Từ Nguyệt hoảng rồi, vội vàng nghiêng đi mặt cười, sắc sảo hôn lên lão công môi.

Nụ hôn này làm đến rất đột nhiên.

Một phen sống mơ mơ màng màng thấp sau.

"Sur đệ, nhiều hơn nữa ôm ta một cái. . ."

Từ Nguyệt vẫn như cũ ôm yêu lang, thở gấp tỉnh tể đạo.

"Lão bà, người nhượng ta đi vào. . ."

Vương Dật coi như có ngốc, cũng biết xảy ra vấn đề rồi.

Từ Nguyệt vẫn ôm hân, chính là không buông tay.

Vương Dật biết rõ tính nết của nàng, cố ý trầm giọng nói: "Người lại không buông tay, ta đã nổi giận. . ."

Từ Nguyệt thân thể yếu đuối run lên, hô hấp có chút gấp gáp, nàng không dám không nghe lão công, chỉ được chậm rãi buông ra cặp kia cánh tay ngọc.

Vương Dật lôi kéo nàng, trong triều ốc đi đến.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 251: Trong lịch sử mạnh nhất động phòng nữ tử

Tiểu loli cùng Thẩm Băng ngồi ở giường lớn một góc, quay lưng cửa, không có động tĩnh chút nào.

Vương mẫu người thấy các nàng không có chuyện gì, không khỏi thở phào nhẹ nhõm, lập tức kỳ quái hỏi: "Lão bà, các người làm gì đâu? Nhanh hạ xuống, chúng ta về nhà ăn cơm. . ."

Nhị nữ thân thể khẽ run lên, hô hấp có chút tiểu gấp gáp. Tiểu loli thấp giọng nói: "Lão công, người cùng Nhị muội trước tiên đi ăn đi, ta cùng Tam muội sau đó liền đến."

Vương Dật trong lòng sự nghi ngờ nổi lên, hỏi: "Các người vì sao không nhìn ta?"

Nhị nữ nghe xong, run rẩy lợi hại hơn , nhưng không có đi trả lời chắc chắn.

Vương Dật cau mày, lên giường, đi tới các nàng phía sau.

"Lão bà, đến cùng làm sao ?"

Hắn giơ lên hai tay, đỡ lấy các nàng vai đẹp, mềm nhẹ tả hữu một vùng.

Nhị nữ được lực chậm rãi xoay người lại, các nàng cúi thấp xuống mặt cười, không dám cùng lão công nhìn thẳng.

Hả?

Vương Dật nhất thời phát hiện các nàng thương thế, trong lòng đột nhiên nhảy một cái, suýt chút nữa liền nát.

Thiên, đây là làm sao ?

Hắn tâm xuất hiện khó có thể tưởng tượng đại chỗ đau, phi thường phi thường khó chịu.

"Ai làm ?"

Vương Dật lông mày dựng đứng, lửa giận ngút trời mà lên.

Hắn biết, tiên nữ lão bà rất lợi hại, có thể gây tổn thương cho các nàng, tất nhiên là không bình thường tồn tại.

Lấy chính mình thực lực bây giờ, căn bản đánh không lại.

Nhưng vậy lại như thế nào?

Đánh không lại cũng đến đánh.

Vương Dật trải qua làm tốt cùng đối phương liều mạng chuẩn bị .

Tiểu loli mặt cười khê nhếch, cẩn thận liếc nhìn lão công, thấp giọng lầm bầm: "Không ai. . ."

Vương Dật giơ tay lên, khê vuốt nàng mặt nhỏ non nớt, ngón cái vì hơi vênh lên lên, muốn đi chạm đến này sưng đỏ mắt nhỏ khuôn, rồi lại là không dám, sợ làm đau đòn nàng.

Tiểu loli mặt cười nhẹ nhàng một bên, hương thụ lão công lòng bàn tay nhiệt độ.

Vương Dật giơ lên một cái tay khác, nhẹ nhàng nâng lên Thảm Băng tiêm tiểu cảm, tinh tế đi quan sát.

Thảm Băng thê mỹ con mắt cẩn thận nhìn lão công, không dám có bất kỳ động tĩnh gì.

"Băng Nhi. . ."

Vương Dật tâm thật sự nát, hắn trầm giọng nói: "Nói cho ta, là ai làm."

Thảm Băng nghe xong, trong con ngươi xinh đẹp nổi lên một tia tiểu hoảng loạn. Khóe mắt nàng một tà, không dám đi nhìn thẳng lão công con mắt.

Vương Dật sâu sắc nhìn các nàng, hô hấp càng ngày càng ồ ồ.

Hắn chậm rãi thu hồi hai tay, xoay người xuống giường, đi tới Từ Nguyệt trước mặt, trầm giọng nói: "Nguyệt Nhi, ngươi nói cho ta, ai làm ?"

Từ Nguyệt nhìn bọn tỷ muội một chút, buông xuống sáng rực rỡ mặt cười, thấp giọng nói: "Tô Linh Nhi. . ."

"Cái gì?"

Vương Dật nhất thời sửng sốt , trong lòng ngũ vị tạp toàn.

Lại là nàng? Cái kia cùng mình từng có tiếp xúc da thịt nữ nhân. . .

"Nàng tại sao phải làm như vậy?"

Vương Dật trầm giọng hỏi, hắn cùng Tô Linh Nhi tuy rằng phát sinh quan hệ, nhưng ở trong lòng mình, lão bà nhất đại là không thể nghi ngờ. Nếu là đối phương cố ý sinh sự, hắn coi như chết, cũng phải cho các lão bà lấy lại công đạo.

"Chúng ta. . . Muốn thường tô động phòng một trượng hồng, kết quả. . . Ngược lại bị nàng đánh một trận. . ."

Từ Nguyệt mặt cười rũ xuống tới bộ ngực, âm thanh càng ngày càng thấp, như muỗi nghĩ.

Tiểu loli cùng Thảm Băng thấy hai cung lại toàn chiêu, thật sự hoảng rồi, vội vàng quay người sang từ.

"Một trượng hồng? Đó là cái gì?"

Vương Dật bỗng nhiên đột nhiên mộng ép.

Trong nháy mắt tiếp theo, một cái phim bộ đoạn ngắn từ đầu óc xẹt qua, hần cặp kia ngưu nhân trực tiếp trừng lên .

Khe nằm! ! !

Một trượng hồng? ? ?

"Ngươi . . Các ngươi . . "

Miệng hần há hốc liên hồi, nhưng cái gì cũng không nói ra được.

Từ Nguyệt không ngừng mà thủ sẵn tay nhỏ, thực sự không dám nhìn hần.

Trong sương phòng, hoàn toàn yên tĩnh.

'Vù . . '

Đúng vào lúc này, cách đó không xa bỗng nhiên nổi lên từng mảnh từng mảnh gợn sóng.

"Vương Dật, bản vương tới đón ngươi . . ."

Tô Linh Nhi xuất hiện , nàng hôm nay so với quá khứ càng kiều mị , diện mạo chúng sinh.

"Ngươi . . "

Này biến số có chút kinh người, Vương mẫu người nhất thời không phản ứng lại.

'Xi '

Đột nhiên, kiều ảnh lóe lên, tiểu loli xuất hiện ở Vương Dật bên cạnh.

Nàng chăm chú ôm lão công bên hông, hung tợn trừng mắt Tô Linh Nhi, một mặt tiểu hung ác.

"U . . , này không phải bản vương tỷ tỷ sao?"

Tô Linh Nhi mị tiếng yêu kiều: "Tỷ tỷ, ta tới đón Vương Dật . . ."

Tiểu loli thân thể không ngừng run rẩy, là khí, nàng dùng sức cắn tiểu cặp môi thỏm, đặc biệt rất dùng kích động.

...

Nguyên lai, các nàng đi đến Thiên Thể Giới sau, rất nhanh liền tìm tới Tô Linh Nhi.

'Kẻ thù' gặp mặt đặc biệt đỏ mắt, đại phụ tam cung không nói hai lời, trực tiếp động thủ .

Từ Nguyệt không dễ nhìn, cùng đánh.

Bảy cái linh vĩ Tô Linh Nhi quá lợi hại , các tiên nữ thật sự đánh không lại.

Một phen thiên băng địa liệt qua đi.

Thiên đế hậu cung mấy vị Cung chủ, trực tiếp bị trong lịch sử mạnh nhất động phòng nữ tử đánh cho quân lính tan rã.

"Các ngươi vì sao phải đánh ta? Lại vì sao gọi ta tô động phòng?"

Tô Linh Nhi lạnh giọng hỏi.

"Ngươi chiếm lão công thân thể, ta làm hậu cung chi chủ, tự phải cho ngươi danh phận. Tô động phòng, ngươi dám gọi ta một tiếng Cung chủ tỷ tỷ sao?"

Tiểu loli trong tay búa lớn hư không vung lên, lạnh giọng hỏi.

"Chuyện cười, bản vương là Thiên Hồ Vương giả, dựa vào cái gì gọi ngươi tỷ tỷ?"

Tô Linh Nhi cười lạnh nói.

"Ngươi nếu là gọi ta Cung chủ tỷ tỷ, Bôn cung liền đồng ý ngươi cùng lão công lui tới, sẽ không đi ngăn cản."

Tiểu loli cắn răng bạc đạo.

Nguyên lai, chỉ cần Tô Linh Nhi ngay ở trước mặt tiểu loli diện gọi ra này bốn chữ, để cung danh phận sức mạnh to lớn, thì sẽ vĩnh viễn gia tri ở trên người nàng.

Tiểu loli nghĩ, tỷ muội ba người liên thủ, lại có sức mạnh to lớn trợ giúp, này chết Hồ Mị tử khẳng định không phải là đối thủ của các nàng.

Tô Linh Nhi nghe xong, đôi mắt đẹp nhất thời sáng ngời: "Thật chứ?"

Nàng ngược lại không phải sợ đối phương, chỉ có điều này mấy cái nha đầu thật sự rất phiền phức, nếu là tiểu loli không lại quấy rối, chính mình không phải muốn làm sao làm, liền làm sao làm sao. . . ?

Nghĩ tới đây, Tô Linh Nhi mặt cười không khỏi một năng

"Bỏ cung nhất ngôn cửu đỉnh. . ."

Tiểu loli lạnh lùng nói.

"Được. . ."

Tô Linh Nhi cái nào còn có thể do dự? Nùng nộ kêu: "Cung chủ tỷ tỷ. . ."

'Hồng'

Đột nhiên, trên người nàng xuất hiện một luồng sức mạnh to lớn thần bí, rất bàng bạc, khí tức trùng thiên.

Tô Linh Nhi nhất thời ngẩn ngơ, có chút không phản ứng lại.

"Hắc. . ."

Tiểu loli nở nụ cười, nhưng là lạnh.

"Chết động phòng, xem Bỏ cung không bớt nguoi chân. . ."

Nàng kiêu quát một tiếng, luân động trong tay búa lớn, hướng đối phương xông thẳng mà đi.

"Liệt địa. . ."

Tô Linh Nhi thấy nàng vọt tới, mắt tím nhắm lại, trực tiếp giơ lên tay ngọc.

'Oanh'

Trong phút chốc, trên người nàng hậu cung sức mạnh to lớn đột nhiên đổ nát, một luồng ánh tím vút lên trời mà lên.

"A. . ."

Tiểu loli nhất thời duyên dáng gọi to một tiếng, thân thể trực tiếp bị đánh bay .

Mấy phút sau.

Các tiên nữ đứng ở nơi đó, thờ hồng học, có chút lập được không ổn. Đại phụ tam cung mặt cười trên, còn chịu thương tích.

Tô Linh Nhi đứng ở các nàng đối diện, mặt cười cũng có chút tái nhợt.

"Không đánh. . ."

Nàng có chút phiền, vẫy vẫy tay ngọc, hướng tiểu loli mị tiếng nói: "Tỷ tỷ, nhân gia đi nghỉ ngơi một chút, sau đó đi đón Vương Dật. . . Hi hi. . ."

Tô Linh Nhi lấy người thẳng tư thái, yêu kiều đi tới.

Tiểu loli nhìn bóng lưng của nàng, thân thể yêu kiều không ngừng run rẩy.

Nàng thật sự bị tức điên rồi.

...

Trong đại sảnh.

Tiểu loli đôi mắt đẹp nổi lên một tầng sương mù, nàng bỗng nhiên buông ra tay nhỏ, thấp giọng nói: "Lão công, nguoi cùng tô động phòng đi thôi. . ."

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 252: Đây là mệnh, không thể trái

"Hả?"

Vương mẫu người nhất thời mòng ép, có chút không phản ứng lại, mờ mịt hỏi: "Đi? Đi đâu?"

Tiểu loli nước mắt mòng lung, khuôn mặt nhỏ trên nổi lên đại không cam lòng, nàng chuyển qua tiểu thân thể, run giọng nói: "Kim . . Ngày hôm nay nhượng tô động phòng làm lão công. . . Thị tâm. . ."

Nàng hầu như dùng hết sức có sức lực, mới nói xuất cuối cùng hai chữ kia.

"Cái gì?"

Vương Dật quả thực không thể tin vào tai của mình.

Lão bà. . . Dĩ nhiên nhượng. . .

Miệng hân há hốc liên hồi, nhưng cái gì cũng không nói ra được.

"Vương Dật, cùng bản vương đến mà. . ."

Tô Linh Nhi cười rất quyến rũ, nàng có chút nghịch ngợm nắm lấy cổ tay của đối phương, mắt tím loan thành nguyệt nha hình.

"Ngươi buông ra ta. . ."

Vương Dật thủ đoạn uốn một cái, trong nháy mắt tránh ra ngọc thủ của đối phương.

Tô Linh Nhi không khỏi ngẩn ngơ, cặp môi thơm trực tiếp mẩn mê, có chút không cao hứng.

Vương Dật không liếc nhìn nàng một cái, cất bước đi tới tiểu loli trước mặt, ngồi xổm xuống.

Lúc này tiểu loli mặt cười sớm đã nước mắt như mưa, đặc biệt đặc biệt còn thương.

Vương Dật đưa nàng lâu vào trong ngực, ôn nhu nói: "Lão bà, ta cái nào cũng không đi, chỉ hầu ở các ngươi bên người. . ."

"Lão công. . . Ô. . ."

Tiểu loli dùng sức ôm hân, khóc đến thương tâm gần chết.

Bức tranh rất cảm động, như sinh lý tử biệt, thê mỹ lưu trường.

Tiểu loli trong lòng rất sợ sệt, thật sự rất sợ sệt.

Tô Linh Nhi cường chiếm tiên cơ, lại muốn đi trường kỳ chiếm lấy Vương Dật, nàng sợ lão công hội nê đủ hãm sâu, từ đây lạnh nhạt các nàng tỷ muội.

Nguyên nhân không gì khác, đã qua những năm tháng ấy quá tối tăm, mà Chân Huyền truyện cũng nổi lên tác dụng không nhỏ.

Không thể phủ nhận, hậu cung nữ nhân chính là yêu thích đoán mò, thái thượng cảnh Nữ thần Vương cũng sẽ không thoát tục.

"Cô. . ."

Tô Linh Nhi thấy lần này tình cảnh sau, phương tâm đặc biệt khó chịu, nàng trong miệng phát sinh cổ lão kiều âm, tay ngọc chậm rãi nắm lên.

Nàng dự định sinh đoạt.

Từ Nguyệt ly gần nhất, nàng đôi mi thanh tú vừa nhú, nói: "Ngươi không nên làm chuyện điên rồ."

Tô Linh Nhi nhìn về phía nàng, lạnh lùng nói: "Từ Nguyệt, các ngươi đến cùng có ý gì?"

Từ Nguyệt nhìn chăm chú nàng, bỗng nhiên mở miệng nói: "Linh Nhi, ngươi ăn cơm chưa?"

"A?"

Tô Linh Nhi nhất thời ngẩn ngơ, bị câu này không đầu không đuôi xin hỏi bối rối.

Từ Nguyệt nhẹ nhàng nở nụ cười, nghiêng đi mặt cười: "Lão công, chúng ta đều đói bụng. . ."

Vương Dật nghe xong, hướng trong lòng tiểu loli ôn nhu nói: "Lão bà, chúng ta về nhà, ta cho các ngươi làm tốt ăn. . ."

"Ừm. . ."

Tiểu loli ở trong lồng ngực của hắc ngoan ngoan gật gù, tiếng cười nói: "Ta nghĩ ăn nhuyển nổ lý tích."

Vương Dật nở nụ cười, ôm lấy tiểu loli, ở nàng béo mập hai má trên tầng tầng hôn một cái, sau đó móc ra linh thạch, mở ra hai giới cánh cửa.

Mấy phút sau. . .

Vương Dật ở ngoại viện mua xong nguyên liệu nấu ăn, ở trong phòng bếp làm cơm.

Các tiên nữ cùng Tô Linh Nhi ở biệt thự phòng khách trước bàn cơm ngồi xong, bé ngoan chờ.

Vào giờ phút này.

"Hanh. . ."

"Cô. . ."

Khá lắm, tiểu loli cùng Tô Linh Nhi song song bàn lên cánh tay ngọc, trợn mắt đối mặt, các nàng ở so với ai khác ánh mắt càng ác liệt, càng có khí thế.

Thảm Băng ở bên giúp đỡ Đại tỷ, cặp kia thê mỹ con mắt trợn lên so cái gì đều đại.

Từ Nguyệt cảm thấy đặc biệt không nói gì, không nhịn được xùy xùy nói: "Các ngươi liền không thể hảo hảo mà?"

Hai cô bé con nghe xong, đồng thời kiêu hãnh một tiếng, song song sau khi từ biệt mặt cười.

Cũng không lâu lắm, Vương Dật làm tốt cơm nước, cùng các nàng đồng tiến vào cơm trưa.

"Lão công làm cơm ăn ngon nhất. . ."

Tiểu loli cổ phần quai hàm lẩm bầm.

"Đó là đương nhiên. . ."

Vương Dật cười đắc ý cười, cúi đầu đi bái cơm.

Tô Linh Nhi thấy, mắt tím không khỏi nhắm lại, không biết đang suy nghĩ gì.

Đột nhiên, nàng béo mập đầu lưỡi liếm liếm cặp môi thơm, thân thể yếu kiều vi hơi chếch.

Vương Dật người chính cúi đầu ăn cơm đây, sau một khắc trực tiếp hoá đá, ngây ngốc cúi đầu xuống.

Chính mình nơi đó, dĩ nhiên thêm ra một con trắng loáng phát quang bàn chân nhỏ.

Nó phi thường nghịch ngợm, thỉnh thoảng trượt đi, lúc nhanh lúc chậm, nắm giữ vạn ngàn biến hóa, ảo diệu vô phương.

Một đời thần tăng, há có thể khoan nhượng bực này khiêu khích? Trực tiếp phản khởi.

Vương Dật gương mặt tuần tú một mảnh đỏ chót, hắc ngẩng đầu lên, thấy Tô Linh Nhi một mặt kiều mị nhìn mình, này trắng nõn hàm răng liên tục khê cắn cặp môi thơm, đương thực sự là mê người chết.

Nàng mờ ám, vẫn không gặp đỉnh chỉ.

Vương Dật người hô hấp càng ngày càng gấp rút, hắc không thể nhẫn nhịn, bằng không nơi đó thật sự hội nổ tung.

'Xi '

Vương Dật mò xuống tay đi, trực tiếp bắt được con kia nghịch ngợm bàn chân nhỏ, chỉ cảm thấy vào tay hoạt như mỡ đông, lại nhuyển lại nộn.

Tô Linh Nhi bàn chân nhỏ bị tóm, mặt cười nhất thời một đỏ, có chút ngượng ngùng, mờ ám nhưng vẫn còn đang tiếp tục.

Vương Dật cảm giác trong tay bàn chân nhỏ đặc biệt không thành thật, tổng muốn đi đụng vào nơi đó.

Hắn cưỡng lên, trực tiếp nhếch lên ngón cái, ở trắng nõn bàn chân nhỏ tâm nạo một tý.

Lân này đặc biệt lợi hại.

"A?"

Tô Linh Nhi thân thể yếu kiều nhất thời run lên, không nhịn được kêu kêu thành tiếng.

Các tiên nữ đồng thời nhìn về phía nàng.

"Vương Dật làm com quả thật không tệ, bản vương rất yêu thích. . ."

Tô Linh Nhi hì hì cười, nói dối há mồm liền đến.

Tiểu loli đôi mắt đẹp nhắm lại, cúi đầu xuống.

Trong nháy mắt tiếp theo, nàng vừa giận vừa sợ.

"Hảo người cái tô động phòng. . ."

Tiểu loli cắn răng bạc lăm lăm, nhanh chóng cởi chiếc giày nhỏ, đem trắng loáng bàn chân nhỏ về phía trước đuổi một cái.

Một đời Thần tăng, nhất thời bị khác một nguồn sức mạnh tập kích.

Vương mẫu người trong nháy mắt tan vỡ, mặt mày ủ rũ nhìn về phía tiểu loli.

Lão bà, người đào cái gì loạn a?

Tiểu loli căn bản không nhìn hắn, bàn chân nhỏ không ngừng mà trượt đi, còn không thì đá Tô Linh Nhi mấy đá, làm uy hiếp.

Tô Linh Nhi há chịu yếu thế? Cắn răng bạc phản kích.

Mà chúng ta Vương mẫu người thật sự khổ ép.

Sau khi com nước xong, bọn hắn về đến Tiêu Diêu Tông phòng nhỏ.

"Vương Dật, chúng ta đi thôi. . ."

Tô Linh Nhi có chút không thể chờ đợi được nữa, trực tiếp kéo cổ tay của đối phương, xoay người rời đi.

Vương mẫu người còn không phản ứng lại là chuyện ra sao, liền bị mang vào Thiên Thế Giới trong.

"Tô động phòng, người. . ."

Tiểu loli lớn tiếng khê kêu, liền muốn đuổi theo, lại bị hai cung kéo.

"Đây là mệnh, không thể trái. Đại tỷ, thuận theo tự nhiên đi. . ."

Từ Nguyệt về mặt âm u, trong lòng nàng cũng đặc biệt không dễ chịu.

Tiểu loli mạnh mẽ trừng mắt biến mất trong gọn sóng, hô hấp đặc biệt gấp gáp.

"Tức chết Bồn cung. . ."

Nàng ngửa đầu rít gào lên, phát tiết trong lòng phiền muộn.

Rong rã một buổi trưa, Vương Dật đều chưa có trở về.

Buổi chiều 5 điểm, mấy người nữ đệ tử trở lại.

Liễu Thiên Nhi trở thành Trúc Cơ tu sĩ, tu vi ở bốn tầng sơ kỳ.

Nguyệt Thi Lam cũng Trúc Cơ, đạt đến hai tầng sơ kỳ.

Sơn Vô Lăng kém hơn rất nhiều, chỉ có Luyện Khí bảy tầng.

Mà Giang Tuyết Tinh cùng Trầm Nguyệt Hỉ yếu nhất, chỉ có Luyện Khí hai tầng.

Các nàng vào nhà sau, thấy các sư tôn sắc mặt không được, không khỏi hai mặt nhìn nhau, cũng không ai dám nói chuyện.

Liễu Thiên Nhi lá gan nhất đại, nàng mở ra đề tài, nói ra một tin tức.

Sau ba ngày, Tiêu Diêu Tông đem cử hành tông môn hội vũ, Luyện Khí bảy tầng lấy trên đệ tử, đều phải tham gia.

...

Đại thế giới, một mảnh trong rừng cây.

"Tri chu tinh a. . ."

Một đạo kêu sợ hãi cất ra trời cao, Vương mẫu người xích ~ lửa trên người, từ Lâm Hải cấp tốc lao ra.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 253: Tích lũy lâu dài sử dụng một lần

'Hô. . .'

Đột nhiên, một cái to dài bạch vĩ từ Lâm Hải nơi sâu xa dò ra, trực tiếp cuốn lấy hông của hắn.

Vương mẫu người toàn thân chấn động mạnh, hắn nhìn một chút bên hông trắng như tuyết đuôi, sau đó mắt nhìn phía trước hư không, trong mắt nổi lên sợ hãi, bất lực, không cam lòng. . .

'Xì. . .'

Bạch vĩ hư không run lên, bỗng nhiên hướng phía sau thu đi.

"Không nên a. . ."

Đáng thương Vương mẫu người ngửa mặt lên trời bi thiết, âm thanh thê thảm đến cực điểm. Thân thể hắn bị mang nhập mấy trăm mét, về đến 'Mới bắt đầu' nơi.

Trong hư không, một đạo xích ~ lửa thân thể yêu kiều hư không mà đứng, không phải Tô Linh Nhi còn sẽ là ai? Nàng còn lại sáu cái hồ vĩ ở phía sau bát hoang mở rộng, đương thật cùng tri chu tinh.

Hay vẫn là đẹp nhất tri chu tinh.

Nàng mặt cười, mang cảm động dư vị, đương thực sự là sáng rực rỡ không gì tả nổi.

"Vương Dật, ngươi đi cái gì? Bản vương còn chưa đủ đây. . ."

Tô Linh Nhi giờ lên tay ngọc, hơi hơi sơ chỉnh dưới có chút ngổn ngang mái tóc, mị tiếng mềm giọng.

Vương mẫu người một mặt ngờ ngác nhìn đối phương, nói không ra lời. Nhìn kỹ lại, hắn hạo như so với buổi trưa gầy đi trông thấy.

Không, là một vòng bán.

Vương Dật gian nan nuốt nước bọt, run giọng nói: "Linh Nhi, trải qua bốn lần , ngươi có thể hay không để cho ta nghỉ ngơi một chút? Tiếp tục nữa, ta sẽ chết . ."

"Hi hi . ."

Tô Linh Nhi thấp giọng cười yếu ớt, mị hoặc chứng sinh. Nàng căn bản không nghe lời của đối phương, thân thể yếu đuối nhẹ nhàng một bên.

"Hô. . ."

Bạch vì đá động hạ, Vương mỗ người thân thể hướng đối phương xông thẳng mà đi.

Tô Linh Nhi đuổi ra tiểu , ở phần trên môi nhẹ nhàng một liếm, đáng đáp có chút tiểu tham lam. Nàng sắc nhìn chăm chú Vương Dật tới gần, sau đó, bỗng nhiên thu nạp sau lưng hồ vĩ.

'Ào ào ào. . .'

Trong phút chốc, những cái kia hồ vĩ hóa thành một viên đường kính 5 mét bạch cầu, trực tiếp đem hai người bao vây ở bên trong.

'Phốc. . .'

Bạch cầu lạc ở trên mặt đất, bắt đầu kỳ dị rung động lên.

Bên trong truyền đến nam nhân thô tiếng gào, còn có này đẹp như tự nhiên yêu kiều.

Tô Linh Nhi tình dục, đến từ xa xôi Thượng Cổ, động lại một đời lại một đời.

Vào đúng lúc này, nàng rốt cục bạo phát .

Nói tích lũy lâu dài sử dụng một lần tuyệt không quá đáng.

Không biết qua bao lâu bao lâu, đại khái 1 cái nhiều giờ, bạch cầu đình chỉ rung động, nó khẽ run lên, tự nhiên đi tán ra.

Hai người thân thể, ban ngày ban mặt không tu không tao ôm ở cùng nhau.

Nha, cũng không thể nói như vậy, rậm rạp Lâm Hải đem phần lớn tia sáng che khuất .

"Vương Dật, bản vương yêu thích chết ngươi ."

Tô Linh Nhi mặt cười trên, còn mang có từng tia từng tia dư vị, nàng chăm chú ôm cổ của đối phương, mê say khẽ nói.

Mái tóc mềm mại của nàng, rất lãng lặc.

Nàng mắt tím, rất mê ly.

Nàng hồ nhĩ, rất vô lực.

Nàng kiều âm, rất tinh tế.

Vào đúng lúc này, nàng không còn là Thượng Cổ Vương giả, tuyệt thế đại khủng bố. Mà là một cái nắm giữ điên đảo chứng sinh phong thái tiểu Kiều thể.

Lại nhìn Vương mỗ người.

Hắn gương mặt tuần tú càng trắng xám, 16 năm qua tích góp, phảng phất ở một buổi trưa đều dùng không còn.

Sao là một cái thâm chữ tuyệt vời?

Vương Dật trầm mặc chốc lát, nói: "Linh Nhi, nhượng ta đi thôi. . ."

Tô Linh Nhi chính dư vị đây, nghe vậy nhất thời ngẩn ngơ, trực tiếp ngồi dậy thân thể yếu đuối, nũng nịu gằm lên: "Ngươi làm sao đã nghĩ đi? Nhiều bởi bởi bản vương không được sao?"

Vương Dật sắc nhìn nàng, tâm tình rất phức tạp.

Người không phải cây cỏ, thực năng lực vô tình?

Hiện tại, Tô Linh Nhi ở trong lòng hắn, trải qua biến thành quan trọng nhất một trong những nữ nhân .

"Một buổi trưa , người không đói bụng sao?"

Vương Dật lắc đầu cười khổ hỏi.

Tô Linh Nhi sững sờ, sờ sờ chính mình bằng phẳng tiểu đồ đồ, chu cái miệng nhỏ nói: "Bản vương quả thật có chút đói bụng. Vương Nghị, người ăn qua 'Song đầu ngạc' sao?"

"Cái gì?"

Vương mỗ người bị hỏi đến trương hai không tìm được manh mối, kỳ quái nói: "Đó là cái gì?"

"Là Thái Cổ di loại 'Chín con Thần ngạc' hậu duệ, bản vương mấy ngày trước phát hiện một con, ta đi bắt cho người nếm thử."

Tô Linh Nhi nhìn qua rất nháy nhót.

"Thái Cổ di loại. . ."

Vương Nghị trầm mặc chốc lát, nói: "Nó rất lợi hại?"

"Còn có thể rồi, bắt quá ở bản vương trước mặt căn bản không đáng chú ý."

Tô Linh Nhi mặt cười trên hiện ra một tia tiểu đắc ý.

"Quên đi, hôm nào nói sau đi. . ."

Vương Dật không có đồng ý.

Đùa gì thế? Người mới vừa cùng ta làm mấy lần, đã nghĩ đi đánh nhau? Vạn nhất thể lực không chống đỡ nổi làm sao bây giờ?

Lại nói , về tình về lý cũng có thể là ta đi tìm ăn, một mình người nữ đi tìm toán cái gì?

"Bản vương thật sự muốn ăn mà. . ."

Tô Linh Nhi nhẹ nhàng lung lay hấn, lại tát khời kiêu lai.

Hóa ra là Thiên Hồ Vương thèm rồi.

"Ta ngày hôm nay cho làm tốt ăn. . ."

Vương Dật tuyệt đối không thể để cho nàng đi.

Thái Cổ di loại? Song đầu ngạc?

Giời ạ!

Nghe danh tự liền cảm giác ghê gớm, còn muốn cùng nó đánh nhau? Người đừng đùa .

"Ăn ngon ?"

Tô Linh Nhi mắt tím nhất thời sáng lên, làm như bị hấp dẫn .

Vương Dật gạt gù, mặc quần áo xong, lôi kéo nàng đi ra Thiên Thế Giới.

Trong sương phòng một cái người không có, nhìn qua trống rỗng.

Vương Dật lấy ra linh thạch, mở ra hai giới cánh cửa, sau một khắc, bọn hấn xuất hiện ở biệt thự ba tầng.

"Lão công. . . Người trở lại ?"

Đột nhiên, lầu một truyền đến tiểu loli duyên dáng gọi to tiếng, sau đó tiếng lên lầu xuất hiện, nàng rất mau ra hiện tại cửa thang lầu miệng.

"Lão bà. . ."

Vương Dật tiến lên vài bước, đem đối phương ôm lấy.

Tiểu loli tầng tầng ở Vương Dật trên môi hôn một tý, sau đó có chút thị uy nhìn về phía Tô Linh Nhi.

"Cô. . ."

Tô Linh Nhi khó chịu , cặp môi thom trong truyền ra cổ lão kiều âm

"Tô động phòng, ngươi làm gì thế. . ."

Tiểu loli chu cái miệng nhỏ nói: "Thấy Bồn cung, còn không gọi tỷ tỷ?"

Tô Linh Nhi không muốn để cho nàng phá hoại tâm tình của chính mình, nghiêng đi thân thể yêu kiều, không nhìn tới tiểu loli.

"Ngươi . . Rất tốt. . ."

Tiểu loli có thể coi là bất lấy cơ hội , cười lạnh nói: "Tô động phòng, ngươi cũng quá không quy củ. "

"Quy củ?"

Tô Linh Nhi đôi mi thanh tú vẫy một cái, cắn răng bạc nói: "Bản vương chính là quy củ."

"Thực sự là chuyện cười. . ."

Tiểu loli gặng dứ mà cười, vừa định nói cái gì nữa.

Vương Dật thấy tình huống không đúng, vội vàng gỡ bỏ đề tài: "Lão bà, dưới lầu thom quá, các ngươi đang làm gì?"

"Thịt dê xỏ xâu, còn không ăn đây, lão công trở về thật đúng lúc."

Tiểu loli cười ngọt ngào đạo.

"Vây thì thật là tốt. . ."

Vương Dật gật gù, hấn một tay ôm tiểu loli, một cái tay khác đưa về phía Tô Linh Nhi, kêu: "Linh Nhi. . ."

Tô Linh Nhi quyến rũ nở nụ cười, nắm lấy hấn đại thủ.

Vương mỗ người mang theo hai cô bé con, roi xuống ba tầng.

"Đừng tưởng rằng hầu tử đem Thất Tiên Nữ nhốt lại liền không phát sinh cái gì. Không phải vậy Ngọc đế Vương mẫu cũng sẽ không phát như vậy đại hòa, bản đạo sau tiệc cũng không tái kiến quá Thất Tiên Nữ không phải sao? Tiếp theo liền xuất hiện bảy cái Hồ Lô Oa, tại sao bọn hấn có thể như giống như con khi biến thành tảng đá đây, nơi này cần phải cố gắng suy nghĩ một chút. Lại sau đó, này bảy cái tiểu hồ lô hàng ngày bắt nạt quần áo xốc xéch xà tinh, đem xà tinh dề ở phía dưới liền tình huống thế nào đều không có sao? Này Dragon Ball là làm sao xuất đến ? Rõ ràng là xà trứng được rồi, mà hầu tử lại tìm kiếm khắp nơi Dragon Ball. . ."

Đột nhiên, lầu một trong đại sảnh, truyền ra Sơn Vô Lăng kiều âm.

Khe năm! !

Chúng ta Vương mỗ người nghe xong, trong nháy mắt kinh ngạc đến ngây người .

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 254: Đại Thánh bản đa tình

Trong đại sảnh, có một phương to lớn nhành hoa bàn ăn, mặt trên thả có một cái điện tử xuyên oa, bên cạnh là cất gọn thượng đẳng dê bò thịt cùng mới mẻ thì sô.

Thủy đã sôi, lượng lớn nhiệt khí từ xuyên trong nồi bốc lên.

Các mỹ nữ đều ngồi ở chỗ đó, chỉ có Sơn Vô Lăng là đứng, thành tiêu điểm

Vào giờ phút này, hai cung tam cung kiêu dung trên, nổi lên mờ mờ không rõ, mà Liễu Thiên Nhi chờ nữ đệ tử đều là choáng váng, một mặt ngo ngắc nhìn Sơn Vô Lăng.

Giang Tuyết Tình nhất, nàng dĩ nhiên bị lôi kinh ngạc.

Sơn Vô Lăng này lời nói, chính là đối với Giang đại tiểu thư nói.

...

Nguyên lai, thủy mờ trước, các nàng vẫn đang tán gẫu, không biết làm sao liền cho tới Hầu ca đi tới.

Sơn Vô Lăng miệng rất ngọt, khoa sư bá sư tôn thực lực, nhất định cùng thần thoại trong Tề Thiên Đại Thánh sà sà nhau.

"Nói hưu nói vượn. . ."

Thẩm Băng lắc đầu bật cười, nói: "Đại Thánh uy danh truyền khắp toàn bộ Cửu Cung tinh không, là chúng ta ngược nhìn tồn tại, tuyệt không năng lực so sánh lẫn nhau mà nói."

Sơn Vô Lăng nghe xong, liền hô sư tôn quá khiêm tốn.

Nàng một phen lời ngon tiếng ngọt dưới, đùa hai cung tam cung yêu kiều liên tục, các nàng vẫn còn đang lắc đầu, nhưng không phản bác nữa.

Nữ nhân liền yêu thích nghe rõ nghe, thái thượng cảnh Thần vương cũng sẽ không thoát tục.

"Thiết. . ."

Giang Tuyết Tình đối với Sơn Vô Lăng khúc mắc rất sâu, nàng kiêu hừ một tiếng, lầu bầu nói: "Nịnh nọt tinh, liền hiện ra ngươi hiểu. . ."

Nàng âm thanh tuy nhỏ, nhưng vẫn như cũ bị Sơn Vô Lăng nghe được.

Sơn Vô Lăng trực tiếp nghiêng đi mặt cười, đôi mắt đẹp nhắm lại, hỏi: "Tuyết Tình sư muội, ngươi có ý gì?"

Có Tử Nguyệt ở, Giang Tuyết Tình không có chút nào e ngại đối phương, nàng nhún nhún đôi vai đẹp, không có đi để ý tới.

Sơn Vô Lăng nhất thời phát hỏa, cho rằng đối phương đang gây hấn với chính mình, không khỏi cười lạnh nói: "Ta ngược lại muốn nghe một chút Tuyết Tình sư muội cái nhìn. . ."

"Đại Thánh đa tình. . ."

Giang Tuyết Tình phan trong bát tiểu liêu, không nhanh không chậm nói: "Hắn vì cứu mình âu yếm nữ tử, dứt khoát mang tới kim cô, này tình thiên địa chứng giám. . ."

Giang Tuyết Tình rất yêu thích (Đại Thoại Tây Du), ở cùng Vương Dật giao du thì, lời kéo hấn nhìn vô số lần, mỗi một lần nhìn thấy cuối cùng đều là lệ rơi đầy mặt.

"Đại Thánh đa tình?"

Tử Nguyệt cùng Thẩm Băng nhất thời kinh ngạc đến ngây người, các nàng xác thực không biết việc này, người trước mờ mờ mở miệng.

"Ừm. . ."

Giang Tuyết Tình gật gật đầu, đầu óc hiện lên điện ảnh trong cuối cùng tình cảnh, mà Hầu ca bóng người nhưng đổi thành Vương Dật, chính mình tắc thay thành Tử Hà tiên tử.

"Ngươi đùa gì thế?"

Sơn Vô Lăng quả thực tức điên mà cười: "Ngươi bị điện ảnh tẩy não ? Này đều là đạo diễn loạn nghĩ ra được có được hay không?"

"Những cái kia đều là thật sự. . ."

Giang Tuyết Tình đối với điện ảnh trong tình tiết tin tưởng không nghi ngờ, nàng hướng Sơn Vô Lăng khinh thường nói: "Loạn tưởng? Sư tỷ cho ta loạn tưởng một cái thử xem?"

Sơn Vô Lăng mạnh mẽ nhìn nàng, hô hấp có chút gấp gáp, hiển nhiên là tức rồi.

Nàng một cái nhịn không được, nói ra này phiên kinh thiên động địa ngôn luận. . .

. . .

Nàng đang nói cái gì quý?

Vương mẫu người sùng sốt chốc lát, mang theo hai cô bé con đi đến nơi đó.

"Lão công. . ."

Hai cung tam cung đứng lên, các nữ đệ tử cũng dồn dập đứng lên.

Son Vô Lăng mặt cười nhất thời một mảnh đỏ chót, nàng chăm mắt nhìn hồ đồ, cũng không phát hiện đối phương xuống lầu.

Vương Dật đem tiểu loli thả xuống sau, cười nói: "Đứng lên tới làm chi? Thủy đều mở ra, mau mau ăn."

Hắn sau khi nói xong, đi vào chỗ ngồi nơi.

Thẩm Băng dịch ra một vị trí, nhường Đại tỷ sát bên lão công.

Từ Nguyệt không muốn sinh sự, chủ động đem vị trí tặng cho Tô Linh Nhi.

"Từ Nguyệt, cảm ơn ngươi. . ."

Tô Linh Nhi vô cùng vui sướng, hướng nàng ngọt ngào nở nụ cười.

"Nhị muội, ngươi làm gì thế?"

Tiểu loli nhìn ở trong mắt, nhất thời không cao hứng.

Từ Nguyệt không khỏi hoảng hốt, thủy mặt cười nói: "Đại tỷ, ta ngồi nơi nào đều giống nhau."

"Nói hươu nói vượn, cho Bồn cung ngồi trở lại đi. . ."

Tiểu loli thở phào nói.

"Ngươi đừng bắt nạt ta Từ Nguyệt. . ."

Tô Linh Nhi mạnh mẽ trừng mắt tiểu loli.

"Chuyện cười. . ."

Tiểu loli lại là cuồng lên, cười lạnh nói: "Rõ ràng là ngươi bắt nạt Nhị muội có được hay không?"

Những cái kia nữ đệ tử đem tất cả nhìn ở trong mắt, ai cũng không dám phát sinh một tiếng.

Thật sự rất đáng sợ.

Ở giữa Vương mẫu người dùng sức nặn nặn mi tâm, cảm giác não nhân nơi sâu xa vô cùng đau đớn.

"Tất cả ngồi xuống, ăn cơm. . ."

Hắn cố ý khẽ quát một tiếng.

Tiểu loli cùng Tô Linh Nhi nghe xong, đồng thời hướng đối phương kêu hừ một tiếng, ngồi xuống, còn lại chúng nữ cũng dồn dập ngồi xuống.

Bọn hắn cùng đi ăn tối sau đó.

Đêm khuya, 10 điểm 20 phút.

Ba tầng phòng ngủ chính trong, trình diễn sáng thế mắng nhau, đặc biệt khốc liệt.

"Bồn cung đếm ba tiếng, ngươi cho Bồn cung đi ra ngoài. . ."

Tiểu loli một tay cầm vào eo thon nhỏ, một tay chỉ vào đối diện Tô Linh Nhi lớn tiếng khẽ kêu.

"Thực sự là không hiểu ra sao. . ."

Tô Linh Nhi đem cặp kia cánh tay ngọc khuyên ở trước ngực, xem thường cười gằn: "Bản vương đêm nay liền ngủ nơi này, ngươi chờ thế nào?"

"Hảo người tô động phòng, lại dám lấy phạm thượng, phản người . . ."

Tiểu loli khí run lấy bấy, lập tức liền muốn bạo phát .

"Đại tỷ. . ."

Từ Nguyệt đi tới tiểu loli phía sau, đỡ lấy nàng vai đẹp, nhẹ giọng nói: "Đừng âm ỉ, lão công lập tức liền giặt xong , nhượng Linh Nhi ngủ chung đi. . ."

Tiểu loli hô hấp rất gấp gấp, mấy qua đi, nàng kiều hừ một tiếng, lên giường.

"Từ Nguyệt, người thật tốt. . ."

Tô Linh Nhi cười hi hi ôm lấy Từ Nguyệt cánh tay.

"Linh Nhi, người đừng tiếp tục cùng Đại tỷ đối nghịch . Còn có, buổi tối ngủ, đừng. . . Ngay ở trước mặt chúng ta loạn chạm lão công. . ."

Từ Nguyệt nhẹ giọng dặn.

"Ủm. . ."

Tô Linh Nhi liền vội vàng gạt đầu.

Vương mẫu người sau khi tắm xong, tiến vào phòng ngủ. Hắn thấy Tô Linh Nhi cũng ở trên giường, do dự chốc lát, hay vẫn là đi tới .

Tắt đèn sau, bọn hắn đồng thời trò chuyện.

Tô Linh Nhi chỉ cùng Vương Dật nói chuyện với Từ Nguyệt, không để ý tới đại phụ tam cung.

"A. . ."

Đột nhiên, Từ Nguyệt kinh sợ một tiếng, sợ hãi nói: "Linh Nhi, người làm gì thế. . . ?"

Tô Linh Nhi kê kê yêu kiều: "Bản vương đáp ứng không động vào Vương Dật, chạm người đều có thể đi."

"Không được, người đừng tay. . ."

Từ Nguyệt cuống lên, cuống quýt đi ngăn cản.

"Tô động phòng, người tìm không chết được?"

Tiểu loli nhất thời vừa giận vừa sợ, khê kêu nói: "Nhị muộii thỏ thỏ là chúng ta, người đừng hòng đi chia sẻ. . ."

Khá lắm, nàng vọt thẳng đến Từ Nguyệt trong lòng, đưa nàng bảo vệ lại đến.

Ach, nói chuẩn xác, là đem thể tồn tại bảo vệ lại đến.

"Đại. . . Đại tỷ, người có thể hay không nhẹ chút. . ."

Tiểu loli bảo vệ cường độ rất lớn, Từ Nguyệt đều sắp đau khóc.

Mà Vương mẫu người đã kinh khóc.

Bởi vì, hậu cung chi chủ cùng động phòng nữ tử xé đầu, lại bắt đầu .

...

Đêm khuya, rạng sáng 1 điểm.

Tiêu Diêu Tông.

Núi thần bên trên, có vô số đại tinh ở chìm nổi.

Đột nhiên, một viên màu tím đại tinh trên, một bóng người phóng lên trời, hư không mà đứng.

Hắn ngóng nhìn phía dưới núi thần, trầm mặc không nói.

"Ha ha ha. . ."

Đúng vào lúc này, phía sau nam tử xuất hiện một đạo trầm mà mạnh mẽ tiếng cười: "Hư Phá Thiên, ngươi vào lúc này xuất quan, sẽ không là vì tông môn hội vũ chứ?"

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 255: Tứ thánh thiên

Hư Phá Thiên đột nhiên xoay người.

30 mét ngoại, một cây 7, dài 8 mét to lớn bút lông, hoành phù ở nơi đó.

Cán bút đường kính gần như có khoảng nửa mét, một cái 20 đến tuổi thanh niên, nằm nghiêng ở phía trên. Hắn một tay chống đỡ cầm, có chút cân nhắc nhìn chăm chăm đối phương, nhìn qua rất là công tử bột.

Đây là một bộ dị cảnh.

Hai người hiển nhiên đều là Trúc Cơ kỳ tu sĩ.

Hư Phá Thiên hít mắt lại: "Trúc Cơ bảy tầng sơ kỳ? Hàn Thiên Lăng, thật sự có ngươi. . ."

"Ha ha. . ."

Trên bút lông Hàn Thiên Lăng bỗng nhiên nở nụ cười, hắn giơ lên một cái tay khác, hướng đối phương vẫy vẫy, nói: "Đừng nói như vậy, nhân gia hội thật không tiện."

Hắn trầm thấp tiếng tuyến đột nhiên biến hoá té, ngôn hành cử chỉ đặc biệt vô liêm sỉ.

"Hà? Thảo!"

Hư Phá Thiên đầu tiên là sững sờ, sau đó vừa giận vừa sợ, quát to: "Hàn Thiên Lăng, ngươi tốt xấu cũng là 'Bốn người' một trong, có thể hay không bình thường một chút?"

Hàn Thiên Lăng nghe xong, từ trên bút lông ngồi dậy, tự tiểu phi tiểu nói: "Ta hư sư huynh, 'Tứ thánh thiên' là tông môn sư huynh đệ lung tung lên chơi đùa, ngươi sẽ không thật để bụng đi. . .?"

"Hanh. . ."

Hư Phá Thiên nghe xong, hừ lạnh một tiếng, xoay người, không muốn lại nhìn hắn.

"Không để ý tới ngươi, ta tìm Y Y đi, nàng hẳn là cũng xuất quan. . ."

Hàn Thiên Lăng giơ lên hai chỉ, thôi thúc pháp thuật, liền muốn ngự khí rời đi.

"Ngươi đứng lại đó cho ta!"

Hư Phá Thiên nghe được cái tên đó sau, thân thể chấn động, phần nộ quát: "Ngươi như lại đi quấy rối Lạc sư muội, đừng trách ta trở mặt vô tình."

"Cái gì gọi là quấy rầy?"

Hàn Thiên Lăng nhất thời không thích nghe: "Ta vẫn coi Y Y làm em gái ruột, cũng là hai người động cái kia tâm tư."

Hắn sau khi nói xong, ngự bút lông nhắm phía phía dưới núi thần.

"Đáng ghét, đứng lại cho ta. . ."

Hư Phá Thiên cắn răng đuổi theo.

. . .

Tiêu Diêu Tông, núi thần Bắc Sơn eo, có phiên hoang vu chỗ.

Lúc này, nơi này có lửa trại đang thiêu đốt, phía trên nường vài con vàng óng ánh màu sắc toàn dương.

Tiên hương thịt vị, bỗng bênh ở hư không.

30 nhiều người thiếu niên thiếu nữ vây ở nơi đó, lẫn nhau bắt chuyện.

Bọn hấn là mới vừa vào Tiêu Diêu Tông tuần kiệt kiệt xuất, thập đại thiên kiều đều ở.

Liễu gia lão đại cùng lão nhị cũng ở, bọn hấn là Lâm Tịch Dao yêu mời đi theo, chủ yếu là xem ở Liễu Thiên Nhi mặt mũi.

Đình Tú Đình cũng bị mời , nhưng là không .

"Ha ha, còn rất hương. . ."

Đột nhiên, mấy chục mét ngoại, xuất hiện một đạo lãnh tuấn âm thanh.

Mọi người không lại bắt chuyện, đồng thời quay đầu nhìn tới.

Một đạo Tiêu Tiêu bóng người, từ xa đến gần.

Hắn đi cũng không nhanh, nhưng phảng phát hòa vào vùng hư không đó ở trong, thần bí phi phàm.

"Ngươi là ai?"

Thập đại thiên kiều Phùng Thiên Long đứng thẳng người lên, lạnh giọng hỏi.

Bóng người không có trả lời chắc chắn, tiếp tục đi tới.

Hắn tới gần , đây là một tên hai mươi ba, bốn tuổi thanh niên, 1 mét 8 tả hữu, bề ngoài hơi gầy, có được rất anh tuấn.

Hắn nhìn lướt qua Phùng Thiên Long, nói: "Luyện khí 8 tầng? Không sai. Trong những người này chúc ngươi mạnh nhất. Ngươi chính là cái kia Lý Chấn Hiền?"

Trong đám người Lý Chấn Hiền nghe xong, thân thể không khỏi chấn động, cuống quít trốn ở lão bà phía sau, cũng không dám nữa thò đầu ra .

Diệp Nhược Hi bạch lão công một chút, lần thứ hai nhìn về phía cái kia thanh niên thần bí.

"Ta là Phùng Thiên Long. . ."

Phùng Thiên Long lạnh lùng nói.

"Không phải?"

Thanh niên thần bí hơi nhướng mày, không để ý đến hắn nữa, nhìn về phía mọi người, nói: "Các ngươi ai là Lý Chấn Hiền? Ai lại là Lâm Tịch Dao? Còn có Đình Tú Đình. . ."

Nguyên lai, mục tiêu của hắn là ba cái cực phẩm linh căn đệ tử mới.

Trong đám người hoàn toàn yên tĩnh, ai cũng không có đi trả lời chắc chắn.

"Khốn nạn!"

Phùng Thiên Long nhất không cách nào tha thứ người khác khinh thường mình, hắn hét lớn một tiếng, hướng đối phương xông thẳng mà đi, tốc độ nhanh chóng giống như quỷ mỵ.

"Không biết tự lượng sức mình. . ."

Thanh niên thần bí hừ lạnh một tiếng, giơ tay lên đến, hư không phát một cái.

'Hô '

Trong phút chốc, một tia sáng trắng đột nhiên xuất hiện, trong nháy mắt bắn trúng Phùng Thiên Long.

"Cái gì?"

Phùng Thiên Long toàn thân chấn động mạnh, thân thể trực tiếp bay ngang mười mấy mét, sau khi hạ xuống lại lăn vài mét thả đến đình chỉ.

Này biến số quá kinh người, hết thấy đều là hãi đến trợn mắt ngoác mồm.

Phùng Thiên Long thực lực mạnh, tuyệt đối có thể chen người thập đại thiên kiêu ba vị trí đầu, bây giờ lại bị cái này thanh niên thần bí giờ tay đánh bay?

Thiên, hắn sẽ không là Trúc Cơ kỳ tu sĩ đi.

"Ngươi . . . Ngươi . . ."

Phùng Thiên Long gian nan bò lên, nghiêng răng nghiêng lợi gầm nhẹ.

Thanh niên thần bí buông tay xuống, không lại đi để ý tới, mà là nhìn về phía mọi người, nói: "Ta hỏi lần nữa, các ngươi ai là. . ."

"Phạm Diêu sư huynh, những sư đệ này sư muội vừa nhập tông, ngươi làm như thế, không đúng!"

Đột nhiên, 30 mét ngoại, xuất hiện một đạo dễ nghe kiều âm.

Thần bí nam tử thân thể chấn động, nhất thời lộ làm ra một bộ vẻ mặt kích động, hắn vội vàng quay người sang đi.

Mà tất cả mọi người tại chỗ, sắc mặt không khỏi đại biến. Cũng không phải là cái kia kiều âm rất êm tai, mà là bởi vì 'Phạm Diêu' hai chữ.

Ban ngày, tông môn sư huynh từng nói, Tiêu Diêu Tông có tứ đại đệ tử thân truyền, một năm trước, tu vi của bọn họ liền đạt đến Trúc Cơ năm tầng, hiện tại hẳn là kinh khủng hơn.

Tông môn đệ tử, xưng bọn họ đây làm tứ thánh thiên.

Mà Phạm Diêu, chính là tứ thánh thiên một trong.

Dần dần, âm thanh đầu nguồn tiếp cận.

Đó là một cái thiếu nữ mặc áo vàng, tuổi tròn đôi mươi, có được như tinh không trắng sáng, hoa nhàn nguyệt thẹn, xinh đẹp không gì tả nổi.

Nàng ba ngàn thanh ti hư không tạo nên, kinh diễm hiện nay.

Nàng thật sự quá đẹp, tuyệt không so với đệ nhất mỹ nữ Lâm Tịch Dao thua kém.

Thiếu nữ mặc áo vàng ôm một án đàn cổ, chậm rãi tiếp cận.

Duy nhất khác người kỳ quái chính là, nàng vẫn nhắm cặp kia đôi mắt đẹp, chưa từng mở.

"Lạc. . . Lạc sư muội. . ."

Phạm Diêu xoa xoa đại thủ, đi tới trước mặt nàng.

Thiếu nữ mặc áo vàng nghiêng đi mặt cười, nhưng vẫn như cũ nhắm đôi mắt đẹp, nhẹ giọng nói: "Sư huynh, sau đó không nên như vậy."

"Ân, sư huynh biết rồi. . ."

Phạm Diêu gương mặt tuấn tú đỏ chót, gật đầu liên tục xưng phải.

Thiếu nữ mặc áo vàng nhẹ nhàng nở nụ cười, không để ý đến hắn nữa, đi về phía trước mấy bước, nhẹ giọng nói: "Các ngươi khỏe, ta là Lạc Y Y. . ."

Mọi người nghe xong lại là kinh ngạc.

Nàng chính là tứ thánh thiên trong, duy nhất thân truyền nữ đệ tử Lạc Y Y?

Bọn hắn không có bất cứ động tĩnh gì, chỉ lo ngây ngốc nhìn chằm chằm đối phương.

Lạc Y Y Uyển nhi nở nụ cười, mặt cười vì chếch, hướng Lâm Tịch Dao, nhẹ giọng nói: "Này nơi, nói vậy chính là Lâm sư muội đi. . ."

Lâm Tịch Dao nhất thời hoa dung thất sắc.

Thiên? Nàng làm sao biết?

Đối phương nếu nhận ra mình, Lâm Tịch Dao không dám không nhìn, gấp vội vàng đứng dậy nói: "Sư muội gặp Lạc sư tỷ. . ."

"Ân, đương thật không tệ. . ."

Lạc Y Y khẽ cười nói: "Ta vừa xuất quan không lâu, liền nghe sư tôn đề cập ngươi. Sư muội, ngươi cẩn thận tu luyện, tất nhiên không nên để cho nàng lão nhân gia thất vọng rồi. . ."

Nguyên lai, Lạc Y Y là Ngừ Cầm Trưởng lão đệ tử thân truyền.

Lâm Tịch Dao vội vàng nói: "Sư muội rõ ràng. . ."

"Ừm. . ."

Lạc Y Y nhẹ nhàng gật đầu, yên lặng cảm thụ chốc lát, lần thứ hai hướng Lâm Tịch Dao, kỳ quái hỏi: "Sư muội, Liễu Thiên Nhi cùng Nguyệt Thi Lam làm sao không có ở?"

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 256: Ta em rể là Vương Dật

Lâm Tịch Dao ngẩn ngơ, nhẹ nhàng lắc đầu: "Các nàng nói có việc, tu luyện sau khi kết thúc liền đi về nghỉ. . ."

"Là như vậy. . ."

Lạc Y Y có chút tiểu thất vọng, nàng gật gật đầu, không nói thêm gì.

Nguyên lai, ban ngày Liễu Thiên Nhi cùng Nguyệt Thi Lam song song đột phá Trúc Cơ, nhưng Ngừ Cầm rất là ngạc nhiên, càng là chấn kinh rồi Tiêu Điều Tông thượng tăng.

Tông chủ Lý Đăng Vân chạy tới sau, lúc này hạ lệnh, nhưng ở đây hết thảy nữ đệ tử đều quân hảo chính mình, tin tức nếu có nửa điểm tiết lộ, tông môn chắc chắn truy xét được đề, đem đầu nguồn đuổi ra Tiêu Điều Tông.

Lạc Y Y xuất quan sau, tất nhiên là đi tới Ngừ Cầm nơi đó, nàng từ sư tôn trong miệng biết được việc này.

Mới vừa vào tông môn liền trực tiếp Trúc Cơ, tuyệt đối là chưa từng có ai.

Là thần tích.

Lạc Y Y trong lòng phi thường khiếp sợ, rất muốn gặp hai người này trần ngập thần kỳ sắc thái tiểu sư muội.

Nàng vốn tưởng rằng đối phương lại ở chỗ này, kết quả nhưng thất vọng rồi.

Lâm Tịch Dao trầm ngâm chốc lát, móc ra điện thoại di động, cho Liễu Thiên Nhi phát tài vi tin: Sư muội, không ngủ, đến tông môn Bắc Sơn một chuyến.

Ban ngày các nàng lẫn nhau bỏ thêm vi tín hiệu.

Nửa phút đã qua, Liễu Thiên Nhi chưa hề trả lời.

"Y Y a, nguyên lai ngươi ở đây. . ."

Đúng vào lúc này, hư không truyền đến một đạo khiến người ta trứng nát tan âm thanh. Một cái cảm y thanh niên gánh một cây to lớn bút lông, chậm rãi hạ xuống.

Sau đó, một cái vĩ đại bóng người rơi vào một bên.

Lạc Y Y vì hơi ngốc, nghiêng đi mặt cười đi, thờ nhẹ nói: "Hàn sư huynh? Hư sư huynh? Các ngươi cũng xuất quan?"

Những cái kia đệ tử mới nghe xong, không chỉ có miệng khô lưỡi khô.

Giờ ả! Này tình huống thế nào?

Từ thánh thiên làm sao đều đến rồi?

"Đúng đây, Y Y, sư huynh muốn chết người . . . A. . ."

Hàn Thiên Lăng giờ lên một con khác cánh tay, làm dáng về phía trước, nhưng không nghĩ bị một bàn tay lớn kéo lại cổ áo.

"Lạc sư muội, đã lâu không gặp. . ."

Hư Phá Thiên một tay đem kẻ này vứt ra thật xa, sau đó đi lên phía trước, ha ha cười khúc khích.

Bên cạnh Phạm Diêu sắc mặt nhất thời chìm xuống, lạnh lùng nhìn thẳng đối phương, trong mắt hàn mang bắn ra bốn phía.

"Hư sư huynh tốt. . ."

Lạc Y Y khẽ gật đầu, nhẹ giọng cười yếu ớt.

"Lạc sư muội, người gây. . ."

Hư Phá Thiên càng háng hái, một mặt quan tâm nói.

Hắn tưởng tuy rằng không soái, cười lên nhưng rất có nam tính mị lực.

Lạc Y Y còn chưa đi đáp lại, một bên Phạm Diêu không làm, hắn tuần mi vừa nhíu, lạnh lùng nói: "Hư Phá Thiên, người cũng không có việc gì?"

Hư Phá Thiên gò má nhìn về phía hắn, híp mắt lại, nói: "Người có ý gì?"

"Không có chuyện gì mau mau ly khai, ta tìm Lạc sư muội có việc. . ."

Phạm Diêu rất thiếu kiên nhẫn nói.

"Ha ha. . ."

Hư Phá Thiên nở nụ cười, rất lạnh rất lạnh. Hắn không nói gì nữa, khí thế trên người càng ngày càng cường thịnh.

Đệ tử mới môn thấy, không chỉ có hai mặt nhìn nhau, ai cũng không dám lên tiếng.

Thiên, này tình huống thế nào?

"Đại ca, tại sao ta cảm giác 'Từ thánh thiên' rơi vào nhiều giác luyện a. . ."

Liễu gia ngốc lửa kinh người nhất, Liễu lão nhị thấp giọng nói.

Liễu lão đại trực tiếp kinh ngạc, vội vàng quát khẽ: "Người cầm miệng cho ta. . ."

Đáng tiếc chậm.

Từ thánh thiên là Trúc Cơ tu sĩ, nỗ lực cỡ nào kinh người? Đem lời của đối phương hết mức nghe xong đi.

Bọn hắn đồng thời nhìn về phía Liễu lão nhị.

Lạc Y Y đôi mi thanh tú hơi nhíu, phương tâm thật là không vui.

Hàn Thiên Lăng là nhất hờ hững, hắn đứng ở nơi đó, không ngừng mà đào lỗ tai, không có bất kỳ cử động.

Phạm Diêu cùng Hư Phá Thiên nhưng là tròn mắt nhìn.

"Người, đi ra cho ta. . ."

Phạm Diêu trực tiếp giờ tay, chỉ về Liễu lão nhị.

Liễu lão nhị nhất thời mặt như màu đất, trong lòng biết hỏng rồi.

Liễu lão đại là huynh trưởng, không thể khí Nhị đệ ở không để ý. Hắn gấp vội vàng đứng dậy, ôm quyền nói: "Xá đệ tuổi trẻ không hiểu chuyện, kính xin sư huynh tha thứ. . ."

"Người lại là cái nào một con?"

Phạm Diêu cau mày, nhìn chăm chú đối phương chốc lát, lạnh lùng nói: "Luyện khí 4 tầng trung kỳ? Bằng hai người các người giun dế, cũng dám nghị luận chúng ta?"

Hắn phi thường khó nghe, cũng rất quá đáng.

Liễu lão đại biến sắc mặt, cổ nín không nói gì, Liễu lão nhị tắc tức giận đến đỏ cả mặt.

Quá xem thường người.

Lạc Y Y tuy nào Liễu lão nhị không giữ mồm giữ miệng, nhưng cảm thấy Phạm Diêu hơi quá rồi, nhẹ giọng nói: "Phạm sư huynh, bọn hắn là tông môn sư đệ, người. . ."

"Lạc sư muội."

Phạm Diêu ôn nhu đi đánh gãy, nói: "Bọn hắn chửi bới ta không quan trọng lắm, nhưng thương tới người, thực sự tội không thể tha thứ. . ."

Lạc Y Y nghe xong, cũng không ủng hộ, nhẹ nhàng lắc mặt cười.

"Hắc. . ."

Đúng vào lúc này, Liễu lão nhị cười gằn một tiếng.

Hắn quá tuổi trẻ, đương thật không không nhịn được, cười lạnh nói: "Tứ thánh thiên liên rất đáng gờm sao?"

Liễu lão nhị như kinh động thiên hạ, trực tiếp đem ở đây đệ tử mới môn chấn động choáng váng.

Khe nằm! ! !

Đối phương nhưng là tứ thánh trời ạ.

Đầu óc người nước vào hay sao? Lại dám với bọn hắn hò hét?

Liễu lão đại nhưng không có ngăn cản Nhị đệ, mà là lạnh lùng nhìn Phạm Diêu, khá cụ một phen khá sát bất khả nhục đại khí thế.

Bất ngờ chính là, Phạm Diêu không có trực tiếp bạo phát, mà là hai mắt nhắm lại: "Người muốn thử một chút hay sao?"

"Ta thừa nhận đánh không lại người. . ."

Liễu lão nhị lạnh lùng theo dõi hắn, gằn từng chữ: "Nhưng ta em rể, là Vương Dật. . ."

Đệ tử mới môn nghe xong dòn dập bùng tỉnh.

Bọn hắn là Liễu Thiên Nhi ca ca, Vương Dật tạm thời để ở một bên không nói, Liễu Thiên Nhi thực lực rất mạnh, lẽ ra có thể cùng tứ thánh thiên so sánh hơn thua.

Tứ thánh Thiên Đốn thì sững sờ.

"Vương Dật là ai?"

Phạm Diêu lạnh giọng hỏi.

Ngoại trừ những này mới vừa vào tông người mới, Tiêu Diêu Tông không mấy cái đệ tử biết Vương Dật là cái nào một đầu.

"Người không cần biết."

Liễu lão nhị cũng là không thèm đếm xia, cười lạnh nói: "Ta em rể là kim cổ đệ nhất kỳ tài, hắn một cái tay liền có thể đánh thắng người."

Được chứ, lời này nói thật hơi lớn.

Mới nhập tông tiểu các bạn bè thật sự kinh ngạc đến ngây người, sững sờ ở nơi đó.

"Người nói cái gì?"

Phạm Diêu coi chính mình nghe lầm: "Tiểu tử, người biết ta là ai sao?"

"Không phải là đệ tử thân truyền sao? Ta em rể tới tập chung liền có thể làm được. . ."

Liễu lão nhị nói chuyện không nữa kinh đại não, nhiều lần đề cập em rở hai chữ.

Liễu lão đại cảm thấy đặc biệt sáng khoái, càng vẫn không có ngăn cản.

"Được được được. . ."

Phạm Diệu giận dữ mà cười, cắn răng nghiêng lợi nói: "Sau ba ngày, tông môn hội vũ vừa kết thúc, ta sẽ đích thân tìm được người rồi em rở lãnh giáo một chút. . ."

"Người, còn không được!"

Khá lắm, Liễu lão nhị đương thực sự là hãm hại người chết không đền mạng, hắn rung đùi đắc ý nói: "Một cái tứ thánh thiên, ở ta em rở trước mặt căn bản không đáng chú ý, ít nhất muốn hai cái. . ."

"Ha ha ha. . ."

Phạm Diệu không có lại đi để ý tới, mà là không ngừng mà cười gằn.

"Vương Dật. . ."

Trong mắt của hắn, nổi lên đáng sợ phích lịch tia điện.

Đáng thương Vương mỗ người, không biết bị nhị cửu ca lừa thăm rồi.

. . .

Đêm khuya.

Trên giường Vương Dật hắt hơi một cái, chậm rãi tỉnh lại.

Tiên nữ cùng hồ Vương nhất thời tỉnh lại, dồn dập nhìn về phía hắn.

"Các người trước tiên ngủ, ta đánh cùng yên."

Vương Dật xuống giường, từ trong ngăn kéo tìm ra ngọc khô, rút ra một cái, đi đến phía trước cửa sổ điểm trên.

"Tê. . . Hô. . ."

Hắn sâu sắc hít một hơi thuốc, thở đến ngoài cửa sổ, mờ mịt tự nói: "Kỳ quái, làm sao có dũng khí linh cảm không lành?"

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 257: Người còn muốn thượng thiên hay sao?

Sáng sớm, 6 điểm 50 phân.

Ngủ say trong Vương mỗ người đột nhiên bị thức tỉnh, hắn mở hai mắt ra, cúi đầu nhìn lại.

Tô Linh Nhi chẳng biết lúc nào tỉnh lại, nàng một con óng ánh phát quang bàn chân nhỏ, chính ở bát ~ làm. . .

Nàng nhất thời nhận ra được, vùng lên mặt cười đến.

Hai người ánh mắt, trong nháy mắt đan xen vào nhau.

Cờ nào giáo hoạt ánh mắt a.

"Hi hi. . ."

Tô Linh Nhi kê kê cười khẽ, hướng hân nghịch ngợm phun nhỏ ra béo mập , bàn chân nhỏ động làm nhưng không có đình chỉ.

Vương Dật nhất thời lại vừa bực mình vừa buồn cười, đồng thời cũng rất tiêu hồn.

Hân không có lên tiếng, nhắm mắt lại, mặc nàng đi nghịch ngợm.

"Tô động phòng, người cười gì vậy?"

Một bên tiểu loli lăm bả một tiếng, chậm rãi mở đôi mắt đẹp.

Hai cung tam cung cũng bị thức tỉnh .

Tô Linh Nhi động tác đặc biệt nhanh, ở đối phương lúc nói chuyện, liền thu hồi con kia bàn chân nhỏ. Nàng nhắm lại mắt tím, sau đó sẽ chậm rãi mở, cố ý lộ ra một cổ tiểu mờ mịt: "A? Người nói cái gì. . ."

Tiểu loli tinh tế đi nhìn chăm chú, càng là không nhìn ra bất kỳ kẽ hở. Nàng không có thâm nghĩ, nhìn về phía Vương Dật, nhẹ giọng kêu: "Lão công, người đã thức chưa?"

Vương Dật nhất thời mở con mắt, ôn nhu cười nói: "Tiểu bảo bối của ta có phải là đói bụng?"

"Ừm. . ."

Tiểu loli tràn đầy hạnh phúc gật gù, kiều tiểu thân thể hướng về trong lòng ngực của hân chen chen.

Nàng rất yêu thích loại này bị che chở cảm giác.

"Ta đi mua sớm một chút."

Vương Dật ở nàng trắng nõn cái trán hôn một cái, nhẹ nhàng xuống giường, rửa mặt một phen sau, mặc quần áo tử tế xuất biệt thự.

Cũng không lâu lắm, các nữ đệ tử cũng tỉnh lại .

Các nàng ngồi ở đại sảnh trên bàn ăn, bên tán gẫu bên các loại.

"Thiên Nhi, người làm sao ?"

Thảm Băng phát hiện ái đồ đôi mi thanh tú vẫn nhẫn, không nhận được hỏi.

"A. . . Không có chuyện gì. . ."

Liễu Thiên Nhi cuống quýt buông xuống mặt cười.

Thảm Băng về mặt hơi động, dò ra tay ngọc, nắm lấy đối phương nhu đề, nhẹ giọng nói: "Thiên Nhi, có vấn đề liền nói ra, không nên giấu ở trong lòng. . ."

Liễu Thiên Nhi mặt cười thùy đến càng thấp hơn : "Thật sự không có chuyện gì. . ."

Thảm Băng nhìn chăm chú ái đồ chốc lát, thu hồi tay ngọc.

Đối phương nếu không nói, chính mình cũng không tốt đi kiên trì.

Chúng ta Băng Nhi làm sao biết, giờ khắc này Liễu Thiên Nhi dĩ nhiên sắp bị chính mình Nhị ca khí bạo nổ.

. . .

Liễu Thiên Nhi trời vừa sáng tỉnh lại, liền nhìn thấy Lâm Tịch Dao vi tin, dĩ nhiên là 12 điểm phát hơn đến.

"Muộn như vậy gọi ta đi ra ngoài, nàng muốn làm gì?"

Liễu Thiên Nhi không rõ lắm bả, sau đó mở ra Đại ca phát tới vi tin: Nhị muội, ta đã nói với người sự kiện, người nhất định phải bình tĩnh, tuyệt đối đừng sinh khí. . .

Sau đó, Thiên Nhi đồng học xem đến phía dưới nội dung sau, tiểu nhãn vượt tròng càng lớn.

Nàng trực tiếp điên rồi, ngáp trời.

Nhị ca dĩ nhiên lấy Vương Dật danh nghĩa, đi gọi bản tứ thánh thiên?

Nha nha nha! ! !

Xú Nhị ca, ngươi ở làm cái gì a?

Liễu Thiên Nhi ngày hôm qua từ tông môn sư tỷ trong miệng, biết được tứ thánh thiên tồn tại.

Ngữ Cầm đệ tử thân truyền Lạc Y Y, chính là tứ thánh thiên một trong.

Lạc Y Y là cái số khổ nữ tử, trời sinh không có thể thấy mọi vật, nhưng dài đến khuynh quốc khuynh thành.

Thiên đạo bất công? Nhưng không hẳn vậy.

Lạc Y Y tuy rằng không nhìn thấy này rục rờ thế giới, cái khác cảm quan nhưng phi thường nhạy cảm, mà lại tiềm lực kinh người, rất sớm liền Trúc Cơ, năm ngoái càng là đột phá năm tầng cửa ải.

Nàng giống như chính mình, tu chính là cầm đạo, pháp khí là tông môn tam bảo một trong: Đốt hương đàn cổ.

Lạc Y Y năm ngoái tham gia tông môn hội vũ.

Cư miêu tả, không có đệ tử có thể ở trước mặt nàng kiên trì mười chiêu, Trúc Cơ kỳ tu sĩ cũng không ngoại lệ.

Quang một cái Lạc Y Y liền lợi hại như vậy, chớ nói chi là ba người khác.

Vương Dật tu vi, là Trúc Cơ hai tầng sơ kỳ.

Mà tứ thánh thiên ở năm ngoái liền đạt đến năm tầng, hiện tại khẳng định lợi hại hơn.

Làm sao bây giờ a?

Liễu Thiên Nhi thật sự muốn dùng tận sức có sức lực, mạnh mẽ đi đánh Nhị ca một trận.

Quá hăm hại.

. . .

Vương Dật mua xong sớm một chút, cùng các nàng đồng tiến vào bữa sáng, sau đó cùng về đến Tiêu Diêu Tông trong sương phòng.

"Vương Dật, bản vương về Thiên Thế Giới."

Tô Linh Nhi nhìn chăm chú chính mình nam nhân, có chút không muốn đạo.

"Ngươi . . . Chú ý an toàn. . ."

Vương Dật nhẹ giọng đi căn dặn, Tô Linh Nhi ở trong lòng hấn, trải qua chiếm cứ cực kỳ vị trí trọng yếu.

"Bản vương biết rồi. . ."

Tô Linh Nhi ôm bờ vai của hắn, vung lên mặt cười, dâng lên môi thom.

Chúng nữ vẻ mặt nhất thời không tự nhiên, rất ăn vị đáng vẻ, nhưng cũng không nói gì.

Một phen sống mơ mơ màng màng thấp sau. . .

Hôn vẫn còn tiếp tục, tựa hồ vĩnh viễn sẽ không dừng.

"Hắc. . . , gần như đạt được, tô động phòng, ngươi còn muốn thượng thiên hay sao?"

Tiểu loli thực sự không thể nhẫn nhịn, cắn tiểu răng bạc khê kêu đạo.

Tô Linh Nhi ly khai đối phương môi, thở gấp tỉnh tể. Nàng chăm chú ôm Vương Dật, lẩm bầm khê nói: "Bản vương muốn đi khôi phục đệ bát cái hồ vĩ, cần ba ngày thời gian. Vương Dật, ngươi rất chăm sóc chính mình, chớ bị này áo hồng phục tiểu nha đầu ăn. . ."

Vương mỗ người đầu tiên là sững sờ, sau khi nghe đến trực tiếp không nói gì.

"Ngươi . . . Bỏ cung bóp chết ngươi. . ."

Khá lắm, tiểu loli trực tiếp bạo đầu rồi, nàng dùng sức nắm cặp kia nắm đấm trắng nhỏ nhắn, thế muốn xông lên cho đối phương đẹp đẽ.

Đùa gì thế? Ta Sư Phi Yên nhưng là hậu cung chi chủ. Ăn người muội a ăn. . .

"Đại tỷ."

Từ Nguyệt kinh sợ một tiếng, vội vàng ôm lấy đại phụ.

"Nhị muội, người buông ra ta. Bồn cung ngày hôm nay nhất định phải thu thập tở động phòng. . ."

Tiểu loli giương nanh múa vuốt, này hẹp hòi thế, lão bá đạo .

"Linh Nhi, người đi mau. . ."

Từ Nguyệt liều mạng ôm đại phụ, lo lắng giục.

"Vương Dật, ta đi rồi. . ."

Tô Linh Nhi dùng sức ưỡn một tý Vương Dật, xoay người, liếc nhìn một chút tiểu loli, tay ngọc vung lên, mở ra Thiên Thể Giới cửa lớn.

"Chết động phòng, người đây là ánh mắt gì? Cho Bồn cung đứng lại. . ."

Tiểu loli thật sự tức điên .

Này chết Hồ Mị tử lại dám dùng tràn ngập khiêu khích ánh mắt xem chính mình?

Thực sự là phản .

Tô Linh Nhi không để ý tới nàng, chờ cơn sóng sau khi xuất hiện, nghiêng người ngoái đầu nhìn lại, lần thứ hai nhìn về phía Vương Dật.

Không biết tại sao, Vương Dật trong lòng đột nhiên bay lên một luồng mãnh liệt bất an.

Cái cảm giác này, không nhìn thấy, mò không được, nhưng thật sự tồn tại.

Hắn bỗng nhiên có thiên ngôn vạn ngữ, muốn cùng đối phương đi nói.

"Sớm chút trở lại, ta chờ người. . ." Cuối cùng, Vương Dật chỉ nói 7 cái chữ.

Tô Linh Nhi nở nụ cười, ít đi tam phân quyến rũ, thêm ra bảy phần trong veo.

Nàng nhẹ nhàng gạt đầu, xoay người tiến vào Thiên Thể Giới trong.

Vương Dật tâm, bỗng nhiên thu một tý, phi thường khó chịu.

Cùng lúc đó, Từ Nguyệt buông ra đại phụ.

"Hừ, coi như nàng chạy trốn nhanh. . ."

Tiểu loli kiêu hừ một tiếng, sửa sang lại tinh bột y phục.

Sau đó, nữ đệ tử cáo biệt sư tôn, đi tới Ngữ Cầm Trường lão nơi đó.

Vương Dật hôn tạm biệt tiên nữ các lão bà, đi tới Nam Cung Nhất động phủ.

Này đầu lừa già chính nhân nhả đứng ở động cửa phủ, trong tay cầm xuyên cây nho, ngẩng đầu hướng về thiên, ăn ngon không dễ chịu.

Hắn thấy Vương Dật đến rồi, không hề chiều hôm qua sự tình, trực tiếp ném ra một tấm gấp kỹ giấy trắng.

Vương Dật đưa tay tiếp nhận, mở ra.

Sau đó, lông mày của hắn trực tiếp bay lên đến rồi, vẻ mặt được kêu là một cái đáng sợ.

Chương 258: Đăng Vân quyết

"Này cái gì quý?"

Vương Dật chỉ vào này tờ giấy trắng, vừa giận vừa sợ hỏi.

Mặt trên họa lít nha lít nhít hắc tuyến, hắc tuyến phía dưới, đánh dấu rất nhiều danh tự.

Mà đại danh của chính mình, tắc ở ngoài cùng bên trái vị trí, nhất xoa hỏa chính là, kiểu chữ còn TM bị phóng to ?

Giời ạ! ! !

Nam Cung Nhất đem một viên cây nho thả vào trong miệng, tỏ rõ vẻ thành thoi nói: "Ngày kia cử hành tông môn hội vũ, lão phu đưa ngươi báo lên . Đến lúc đó hảo hảo đánh, đừng cho sư phụ mất mặt, ngươi nhưng là hạt giống tuyến thủ. . ."

Vương mỗ người nhìn đôi phương nhúc nhích trong lửa già mặt, sao liền như vậy muốn đánh?

Đánh? Đánh ngươi muội a. . .

Vương Dật đem giấy trắng tích góp thành một đoàn, ném xuống đất, nói: "Ta có thể không đi, chính ngươi đi tới đánh đi. . ."

"Hả?"

Nam Cung Nhất suất chút nữa bị câu nói này tức chết, lửa mặt một mảnh đỏ chót.

"Đồ hồn trưởng, ngươi nói cái gì?"

Hắn thở râu mép trừng mắt quát mắng.

"Cây nho không sai, trong động phủ còn nữa không?"

Vương mỗ người thấy trong tay đôi phương này chuỗi cây nho, cùng trong thế tục rất không giống nhau, tròn trịa phát quang, mặt trên toả ra nhỏ bé sáng linh khí.

Này cây nho là linh thổ đào tạo, là thứ tốt.

Nam Cung Nhất thật sự điên rồi, suất chút nữa tại chỗ bỉnh lên, hắn thở hỏn hển nói: "Tiểu tử thú, ngươi có gọi hay không?"

Vương Dật mặc kệ hắn, hướng động phủ đi đến.

"Cho lão phu đứng lại. . ."

Nam Cung Nhất lớn tiếng gầm lên: "Ta hỏi lại ngươi một lần, có gọi hay không?"

Vương Dật dừng lại , xoay người, miệng nứt ra, lộ ra một loạt hàm răng trắng nõn: "Lão bà ta rất lợi hại. . ."

Câu nói này như thiên ngoại ma âm, Nam Cung Nhất nhất thời sùng sốt , trùng thiên kiều ngạo bị trong nháy mắt tưới tắt.

Vương Dật cười hì hì, tiến vào động phủ trong.

Có thể bên trong rộng tuếch, mao đều không tìm được một cái.

"Lão đầu nhì, cho ta đến bản kiếm thuật hoặc đao thuật bí kíp?"

Vương Dật đi ra sau, hướng đôi phương đưa tay ra.

"Hanh. . ."

Nam Cung Nhất chuyển qua lửa mặt, không nhìn tới hắn.

Vương Dật trầm mặc chốc lát, sắc mặt bỗng nhiên nghiêm lại, cung kính nói: "Sư tôn, xin mời truyền cho ta vô thượng Tiên thuật."

Hắn cảm giác Nam Cung Nhất người không sai, lại là Kim Đan cường giả, xứng đáng sư tôn hai chữ.

Cho tới các tiên nữ, các nàng lợi hại đến đâu cũng là vợ của chính mình, là dùng để che chở, sau đó gặp gỡ đánh đánh giết giết, còn muốn dựa vào chính mình.

Nam Cung Nhất nhất thời cứng lại rồi, hắn run run rẩy rẩy xoay người lại, run giọng hỏi: "Ngươi. . . Ngươi gọi ta cái gì?"

"Sư tôn. . ."

Vương Dật tiếp tục đi lặp lại: "Kính xin ngài truyền cho ta vô thượng Tiên thuật."

Nam Cung Nhất thân thể run rẩy không ngừng, nét mặt già nua một mảnh đỏ chót, nhìn qua rất đáng kích động.

"Được!"

Đột nhiên, hắn đột nhiên rống to, tiếng như sấm sét giữa trời quang, bá đạo phi phàm.

Khe năm! ! !

Vương mỗ người hoàn toàn không có chuẩn bị, trực tiếp bị dọa một đại bình.

. . .

Thời gian như thổi đưa, chỉ chớp mắt hai ngày đã qua .

Vương Dật buổi sáng tìm hiểu 'Trường Sinh quyết', buổi chiều tu luyện 'Lăng Vân thương pháp' .

Nam Cung Nhất muốn truyền cho hắn một cái lục phẩm Tiên thuật, lại bị đối phương từ chối .

Vương Dật cảm giác, Trường Sinh quyết tuyệt đối không đơn giản, có lai lịch to lớn. Bởi vì trong cơ thể Hỗn Độn khí lại gia tăng rồi.

Tuy rằng chỉ là một tia.

Mà Lăng Vân thương pháp, trước hắn phục chế cũng không hoàn chỉnh, lần này tác thêm ra mười hai giống như biến hóa, uy lực tăng gấp bội.

Tà dương tịch dưới.

5 điểm .

"Sư tôn, ta đi về nghỉ ."

Vương Dật đem tứ phẩm pháp khí 'Lượng ngân thương' đặt ở trên giá, xoay người liền phải rời đi.

"Chờ đã. . ."

Nam Cung Nhất gọi hắn lại, nói: "Ngày mai đi quan sát một chút đi, đối với ngươi hữu dụng. . ."

"Ta ngày mai cùng các lão bà cùng đi. . ." Vương Dật gật gật đầu.

"Được."

Nam Cung Nhất không nói thêm nữa, hướng hắn khoát tay áo một cái.

Vương Dật liền ôm quyền, rời khỏi nơi này.

"Lão công. . ."

Về đến phòng nhỏ sau, tiểu loli trực tiếp nhào vào hắn trong lòng.

Vương Dật đưa nàng ôm lấy, ở đối phương trên mặt hôn một cái, cười nói: "Có nhớ ta không?"

"Ừm. . ."

Tiểu loli không ngừng mà dốt mặt cười, sau đó giả vờ thần bí nói: "Lão công, nhân gia có lễ vật cho ngươi. . ."

"Hả?"

Vương Dật sững sờ, sau đó lỗ mũi trực tiếp mở ra, thở hổn hển hỏi: "Đêm nay là đêm trăng tròn? Sao nhanh như vậy. . ."

"Hà? Phốc. . ."

"A? Hi hi. . ."

Bên cạnh Tử Nguyệt cùng Thẩm Băng song song ngẩn ngơ, đồng thời không nhịn được kiêu cười ra tiếng.

"Cái gì a?"

Tiểu loli mặt cười đặng một tý đỏ, tăng tăng ở lão công trên môi ướt một tý, sân tiếng nói: "Còn muốn quá mười bảy, tám ngày đây, không phải cái kia. . ."

"Không phải?"

Vương Dật kỳ quái nói: "Đó là. . ."

"Hi hi, liền biết lão công đoán không được."

Tiểu loli kê kê nở nụ cười, từ trong lồng ngực móc ra một viên linh thạch, đưa cho hắn.

Vương Dật mờ mịt tiếp nhận nó.

"Dùng mở ra hai giới cánh cửa phương pháp thôi thúc linh thạch."

Tiểu loli ly khai lão công ôm ấp, dịu dàng nói.

Vương Dật nghe xong, theo lời vì đó.

'Hô '

Đột nhiên, linh thạch trên bỗng nhiên phun trào ra một luồng Hồng Mông ánh sáng.

Vương Dật đầu óc đột nhiên nổ vang, bên tai phiền âm liên tục, một cái thần bí tin tức xiềng xích, xuất hiện ở trong đầu: Bí thuật -- Đẳng Văn quyết. Có thể ngự bảy màu tường vân lên trời xuống đất, tu luyện đại thành sau, một bước mười vạn tám ngàn dặm.

"Chuyện này. . . Đây là. . ."

Vương Dật âm thanh run rẩy.

Lên trời xuống đất? Một bước mười vạn tám ngàn dặm?

Thiên, này không phải Hưu ca tuyệt học sao?

Tiểu loli cười duyên nói: "Chúng ta ban ngày đi tới hoa quả thánh địa, vốn là là tìm kiếm Đại Thánh tung tích, ai muốn dĩ nhiên trong lúc vô tình được truyền thừa của hắn.'Đẳng Văn quyết' là Trung Nguyên đại lục tuyệt thế Tiên thuật, lão công yên tâm đi tu luyện hảo. . ."

Vương Dật sớm đã nói không ra lời, tinh tâm đi tìm hiểu cái trong đạo lý kì diệu.

Chậm rãi, Vương Dật hư không bay lên, dưới chân của hắn, xuất hiện một đoàn như có như không mây mù, rất phiêu miểu, cũng rất thần bí.

"Két ra sương trắng đến rồi."

Tiểu loli là nhất nhảy nhót, nàng duyên dáng gọi to nói: "Lão công, ý thức dẫn dắt dưới chân mây mù, bắt quá. . ."

"Ừm!"

Vương Dật người tâm tình sớm đã kích động tột đỉnh, hắn không có nghe lão bà nói xong, liền không nhịn được dẫn dắt dưới chân đoàn kia mây mù, muốn phi đến càng khá một chút.

Hắn thật sự chỉ muốn phi cao một chút mà thôi.

'Hô '

Đột nhiên, Vương Dật người trực tiếp biến mất rồi.

'Oành '

Trong nháy mắt tiếp theo, một đạo võ vụn nổ vang xuất hiện, trên chỉ có vụn gỗ từ từ bay xuống.

Các tiên nữ đồng thời giờ lên mặt cười, đã thấy phòng nhỏ bên trên, xuất hiện một cái hình người hổ đen.

"Lão công. . . Hấn đang làm gì thế? Đều không nghe người ta nói xong. . ."

Tiểu loli mờ mịt khẽ nói.

"Lão công thực sự là quá nóng ruột. . ."

Từ Nguyệt lác lác đầu, giờ lên tay ngọc xé ra hư không.

Các tiên nữ cùng đi vào.

Cùng lúc đó, thiên khung bên trên.

"Cứu mạng a. . ."

Vương mẫu người ngồi ở đó đoàn mây mù trên, lớn tiếng gào thét, được kêu là một cái tan nát cõi lòng.

Trên đầu của hấn sung lên một cái túi lớn, nhìn qua đặc biệt khổ rồi.

Vương Dật thật sự dọa sợ, mây mù tốc độ sớm đã vượt quá ý thức cực hạn. Hấn hiện tại trong đầu một đoàn hồ dán, hoàn toàn không biết nên về phía trước hay vẫn là hướng về sau.

'Xi '

Đột nhiên, hư không bị xé ra một góc, các tiên nữ đi ra.

"Lão công. . ."

Thảm Băng nhẹ kêu một tiếng, lấy ra súc địa thành thốn đại thần thông, trong nháy mắt xuất hiện ở Vương Dật trước mặt.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 259: Tông môn hội vũ

Nàng giờ lên tay ngọc, chụp vào đối phương cánh tay.

'Hô '

Có thể mây mù tốc độ thực sự quá nhanh, Thảm Băng lại một tay trao hết rồi.

"Sách, thật đáng ghét. . ."

Thảm Băng nghiêng đi mặt cười, ba ngàn thanh ti bị hư không mang theo, thê mỹ tuyệt luân.

Nàng nhìn về phía phương xa Vương mẫu người, đôi mi thanh tú nhẹ nhàng nhắm lại, trong lòng có chút tiểu xấu hổ.

Các tiên nữ không dám lấy ra lục hợp kết giới đi chặn lại, bằng không ở loại này cực tốc dưới, các nàng lão công sẽ trực tiếp vỡ thành bánh thịt.

"Nhị muội, đi phía trước tiếp được lão công. Người nơi đó vừa đại lại nhuyển, nhất định có thể chống đỡ phần lớn xung kích."

Tiểu loli nghĩ ra một cái chủ ý tuyệt diệu, nói lời kinh người.

"Đại tỷ, người. . ."

Từ Nguyệt nhất thời vừa xấu hổ vừa tức giận, tuyệt thế mặt cười trong nháy mắt hồng không được không được .

"Ta cái gì ta? Nhanh đi a. . ."

Tiểu loli đẩy Nhị muội một tý.

"Hanh. . ."

Từ Nguyệt trắng noãn hàm răng dùng sức cắn cặp môi thỏm, nàng kiều hừ một tiếng, tức giận nghiêng đi thân thể yêu kiều, xé ra hư không.

"Cô nàng này, gần nhất trường tính khí. . ."

Tiểu loli vuốt tiêm tiêm cằm nhỏ, suy tư tự nói.

Sau một khắc, Vương Dật phía trước, toàn thân áo trắng xuất hiện .

'Phốc '

Hai người trong nháy mắt đụng phải cái đầy côi lòng, Vương mẫu người đầu nhất thời đắm vào . . .

Hắn trực tiếp bị hai vú quán nhĩ .

Chúng ta xinh đẹp sư tỷ hồng mặt cười, thân thể yêu kiều kỳ ảo phiêu thối, trung hoà xung lượng.

"Người đầu là không nghe lời, sư tỷ hận chết người. . ."

Nàng tu tiếng giận một câu, tiếp tục nói: "Đừng cố cùng cái khác, tâm niệm ý định. . ."

Vương mẫu người nhào vào hương hoài sau, tâm thần nhất thời buông lỏng, nghe được tiếng nói, vội vàng dụng ý thức đi dẫn dắt dưới chân mây mù. . .

Chậm rãi, bọn hắn ngừng lại.

Có thể Vương mẫu người thực sự không nở đã dậy rồi, bởi vì. . .

"A, sư tỷ. . ."

Kẻ này thoải mái khẽ gọi, vậy chỉ đồ thừa tay, chậm rãi hướng phía dưới dời đi. . .

"A?"

Từ Nguyệt nhất thời duyên dáng gọi to một tiếng, không chỉ có vừa xấu hổ vừa tức giận, thấp giọng xùy xùy nói: "Chán ghét!"

Cái tên này hoại tử , bức này dưới tình hình còn như vậy không thành thật. . .

. . .

Sau 10 phút, Vương Dật cùng các lão bà về đến phòng nhỏ, Liễu Thiên Nhi mấy nữ trái qua trở lại .

"Sư tôn, chuyện này. . ."

Nguyệt Thi Lam chỉ chỉ đỉnh hình người cửa động, một mặt tiêm mò mịt.

Tiểu loli nhìn lão công một chút, nói: "Là cái bất ngờ. Các người ngày mai đều ai đi tỷ thí?"

Nguyệt Thi Lam nói: "Ta cùng Thiên Nhi, còn có Vô Lăng."

"Ừm."

Tiểu loli gật gù đầu, nói: "Các người thời gian tu luyện ngắn ngủi, lượng sức mà hành, không cần thiết đi hỏi định đệ nhất."

Ba nữ nghe xong cùng kêu lên xung phải.

"Lão công, người thật sự không lên trận sao?"

Thẩm Băng nhẹ giọng hỏi.

Chúng nữ cùng nhìn về phía hắn.

Vương mẫu người chính tiếng trầm xoa trên đầu xô ra bọc lớn đây, nghe xong lắc đầu cười nói: "Ta tới nơi này, không phải vì cùng người khác đánh nhau."

Thảm Băng nghe xong liền không hỏi thêm nữa.

Bọn hắn về đến biệt thự trong, ăn cơm tối.

Vương Dật cùng các lão bà đánh hảo bắt chuyện, về tông môn tiếp tục tu luyện 'Đằng Vân quyết'.

Hắn cũng không dám ở thế tục giới làm bừa, nơi này có máy bay, cũng có vệ tinh Radar, vạn nhất không chế không tốt đụng vào, vậy thì hai ép.

"Lão công, chúng ta cùng đi với người."

Các tiên nữ rất không yên lòng, tiểu loli sâu xa nói.

"Không cần, ta năng lực xử lý tốt. . ."

Vương Dật tuần mắt đỏ lên, buổi chiều thật sự quá mất mặt.

"Được. . ."

Tiểu loli biết hắn tính nết, không có đi kiên trì, ngày thơ nói: "Lão công, mới vừa bắt đầu trước tiên dùng nửa thành ý niệm, từng cái lũy thêm."

"Ừm!"

Vương Dật gật gật đầu, hôn tạm biệt tiên nữ các lão bà, về đến Tiêu Điều Tông.

Cũng không lâu lắm, một bóng người chân đạp mây mù, từ núi thần trên phóng lên trời, đi đến thiên khung nơi sâu xa.

Đằng Vân quyết không hổ là Hầu ca tuyệt học, mới vừa đến da lông, tốc độ liền mau kinh người.

Vương Dật rất nhanh nắm giữ cái trong yếu lĩnh, hắn nhìn dưới chân nhanh chóng lùi lại sơn hà, trong lòng hào hứng quá độ, không nhận được quát to một tiếng: "Cẩn Đầu vân, cho ta trùng. . ."

'Xi'

Trong phút chốc, một đạo tàn ảnh hoành xuyên qua hư không, ở mệnh môn trên đại lục không ngang dọc chạy như bay.

Khi hắn lúc trở lại biệt thự, trải qua là rạng sáng 3 điểm.

Vương Dật sau khi tắm xong, đi đến trong phòng ngủ.

Các tiên nữ bị thức tỉnh, tiểu loli mơ mơ màng màng hướng về hắn khẽ gọi: "A, lão công, mau tới ôm ôm. . ."

Vương Dật lên giường, phân biệt hôn các nàng, sau đó ôm thom ngát tiên nữ các lão bà tiến vào mộng hương.

Sáng sớm ngày thứ hai.

Vương Dật cũng không có lại giường, hắn trở thành Trúc Cơ tu sĩ sau, ngủ một hồi liền tinh thần chấn hưng.

Vương Dật cho các nàng mua sớm một chút, mọi người ở đại sảnh cùng chung bữa sáng.

7 điểm 30 phút.

Bọn hắn đi tới tông môn phòng nhỏ.

Ngày hôm nay, là tông môn hội vũ tháng ngày.

Phòng nhỏ ngoại có vô số lưu quang bay lên, dồn dập hướng trên vòm trời một viên màu vàng đất đại tinh phóng đi.

Nơi đó, chính là hội vũ nơi.

Tông môn đệ tử trải qua lục tục chạy đi. Luyện Khí kỳ tu sĩ tắc ngồi thừa phi hành Tiên khí đi tới.

"Các người đi thôi. . ."

Tiểu loli nhìn về phía Liễu Thiên Nhi mấy nữ, nàng biết, đối phương muốn trước tiên đi Ngữ Cầm nơi đó báo danh, sau đó cùng đi vào.

Chúng nữ đồng thời xưng phải, xoay người rời đi.

Thẩm Băng đi ra phòng nhỏ, vung lên mặt cười nhìn về phía này viên màu vàng đất đại tinh, sau đó giơ lên tay ngọc, chỉ ở tiết, thời điểm càn khôn.

Mấy qua đi, nàng xé ra một góc hư không.

Vương Dật cùng tiên nữ các lão bà cùng đi vào.

Trong thời gian ngắn bóng loáng lưu chuyển qua đi, bọn hắn xuất hiện ở một mảnh mênh mông Cổ địa trên.

Thiên địa khô vàng, Hắc Vũ Hồng Hoang.

Nơi này khắp nơi không thôn thảo, tràn ngập Thái Cổ khí tức.

Phía trước 200 mét, có một toà hình tròn đài cao, đường kính có thể đạt tới 30 mét.

Bên dưới đài cao phương, có sáu cái to lớn màu xám trụ đá lưu chỉ, khí thế rộng rãi.

Đài cao bốn phía, nhưng là một loạt bài tảng đá chỗ ngồi, chúng nó phân bài xây lên, điệp có rơi tự, tự nhiên mà thành.

Vào giờ phút này, những cái kia chỗ ngồi trải qua ngồi rất nhiều người, rất nhiều đệ tử đều đã đến trận.

Chỗ ngồi trước, là một mảnh đất trống lớn.

Đất trống bắc chếch, có hơn mười tòa thật to tảng đá ghế tựa, trên ghế khắc đầy thần bí minh văn.

Phía trên ghế đá, ngồi xếp bằng hơn 10 tên tu sĩ, bọn hắn đều là Kim Đan kỳ cường giả.

Lừa già Nam Cung Nhất liên ở trong đó, hắn ngồi ở dựa vào trong vị trí, khấn sát bên Tông chủ Lý Đăng Vân.

Chấp Pháp đường Triệu Thanh cũng ở, hắn cả người khóa đầy băng gạc, nhìn qua đặc biệt khổ rồi.

"Thảo, nhiều người như vậy? Chúng ta nhanh đã qua, một lúc không vị trí."

Vương mỗ người thấy không ngừng có tu sĩ tự hư không hạ xuống, trực tiếp choáng váng, mau mau lôi kéo tiên nữ các lão bà hướng tảng đá chỗ ngồi đi đến.

Người thực sự quá hơn nhiều, nói không còn chỗ ngồi tuyệt không quá đáng, trong thời gian ngắn rất khó tìm xuất thêm cái chỗ trống đến.

Vương mỗ người nhìn trước mặt này quần 'Thảo mãnh tử', không chỉ có tê cả da đầu.

Giời ạ! !

Sao nhiều người như vậy?

"A? Vương Dật? Nơi này. . ."

Đúng vào lúc này, mấy mét ở ngoài xuất hiện một đạo khác người trướng nát tan âm thanh.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 260: Kinh ngạc

Lý Chấn Hiên đứng dậy, không đứng ở phát tay.

Hắn nơi đó lại có một mảnh lớn không vị, có thể ngồi trên hơn 10 người.

Xung quanh có 20 thêm cái nam đệ tử, hiếu kỳ nhìn về phía Vương Dật bên này.

Trong nháy mắt tiếp theo, bọn hắn về mặt trực tiếp động lại .

Thiên, này không phải vị kia đánh bay Triệu Trường lão mỹ nữ sao? Nàng cũng tới ? Còn có bạch y Nữ thần? Đáng yêu đến cực điểm tiểu loli?

Bọn hắn trong nháy mắt không bình tĩnh , này lỗ mũi no đến mức một cái so với một cái đại, đặc biệt đáng sợ.

Vương Dật đại hỉ, vội vàng lôi kéo tiên nữ các lão bà đi tới.

Ánh mắt nhìn kỹ, bọn hắn đi đến nơi đó, ngồi xuống.

"Lão công, người ôm ta xem. . ."

Tiểu loli nói cái gì cũng phải chán ở Vương Dật trong lòng ngực.

Vương mỗ người đương nhiên đồng ý, đưa nàng thân thể yêu kiều ôn nhu ôm vào trong ngực, hai cung tam cung làm bạn ở bên.

"Lý Chấn Hiền, thật sự có người. Đúng rồi, lão bà người đâu?"

Vương Dật hướng đối phương hỏi.

"Ngữ Cầm Trường lão này nhất hệ còn không tới đây chứ. Đừng đề cập với ta nàng, chúng ta ngày hôm qua mới vừa đánh một trận. . ."

Lý Chấn Hiền vốn là rất là hưng phấn, nghe vậy nhất thời xi hơi.

"Hà?"

Vương Dật nhất thời sững sờ, kỳ quái hỏi: "Hảo hảo mà làm gì đánh nhau? Lão bà người đối với người không phải rất tốt. . ."

"Rất tốt cái gì oa?"

Lý Chấn Hiền càng là cuống lên, âm thanh quái dị nói: "Ta bất kể nàng muốn Ngữ Cầm Trường lão vì tin, nàng cũng không cho ta, còn đánh ta, cái này gọi là tốt với ta?"

Khe năm! !

Vương mỗ người nhất thời phong ép.

Giời ạ! !

Ngữ Cầm là lão bà người sư tôn, là tiền bối trưởng giả, người lại cũng dám động tâm tư?

Người quả thực TM đã thú!

Đánh người là nhẹ, đòi làm là ta, trực tiếp quất chết người oa. . .

"Ngữ Cầm Trường lão có một loại cảm động ý nhị, là các thiếu nữ sở không có, nàng. . ."

Kẻ này nâng quai hàm, nhìn chăm chú phía trước đài cao, một mặt vô liêm sỉ đạo.

"Người đình. . ."

Vương Dật thực sự nghe không vô , trực tiếp đánh gãy hắn.

Cái tên này quá mê gái , thậm chí ngay cả trưởng bối đều không buông tha.

Mấy phút sau, thiên khung bên trên bỗng nhiên xuất hiện một toà bách hoa thuyền cứu nạn, Ngữ Cầm mang theo các đệ tử đến rồi.

Sau một khắc, hơn trăm bóng người đẹp đẽ từ thuyền cứu nạn trên bay xuống, như thiên nữ tán hoa.

Toàn bộ khán đài nhất thời táo chuyển động.

Bọn hắn có thể chờ đợi đã lâu .

Đều là nam đệ tử nhiều chán? Phối hợp một tý không phải càng được chứ hơn?

Các nữ đệ tử bay xuống sau, một bóng người xinh đẹp hư không mà đứng, chính là Ngữ Cầm. Nàng giơ lên tay ngọc, thu đi tới phi hành pháp khí, đi đến Trường lão khán đài.

Lý Chấn Hiên khẩn nhìn chăm chú Ngữ Cầm không tha, mãi đến tận không thấy rõ thì, không nỡ phải thu hồi ánh mắt. Hắn móc ra điện thoại di động, báo cho Diệp Nhược Hi vị trí của chính mình.

Tiểu loli nghiêng đi mặt cười, tìm kiếm ái đồ phương tung, sau đó truyền âm đã qua.

Nguyệt Thi Lam sau khi nghe, mang theo các sư tỷ muội lại đây .

Lý Chấn Hiên con mắt trực tiếp trừng lên .

Vương mỗ người không còn gì để nói, cảnh cáo nói: "Lão bà ngươi đến rồi."

Lý Chấn Hiên nhất thời dọa run run một cái, vội vàng ngồi thẳng thân thể, mắt nhìn thẳng, một mặt ra vẻ đạo mạo.

Vẫn đúng là nhượng Vương Dật mộng đúng rồi, không tới một phút, Diệp Nhược Hi liền đi tới, đồng hành còn có Lâm Tịch Dao.

Lý Chấn Hiên sắc mặt đột nhiên biến hoá, rất là đứng ngồi không yên. Bởi vì đối phương vẫn ở tìm cơ hội giết hắn.

Lâm Tịch Dao tới gần sau, không có để ý đến hắn, mà là ánh mắt phức tạp nhìn các tiên nữ một chút, nhẹ giọng kêu: "Từ Nguyệt tỷ tỷ. . ."

Mấy nữ đồng thời nhìn về phía nàng, vẻ mặt khác nhau.

Không thể phủ nhận, Lâm Tịch Dao thật sự rất đẹp, đặc biệt là đôi tròng mắt kia, ngân không linh, rất cảm động.

Giang Tuyết Tinh nắm chặt sư tôn tay ngọc, một mặt đề phòng.

Từ Nguyệt bật cười, mềm nhẹ đi thoát ra, đứng lên, cười duyên nói: "Hồi lâu không gặp, tu vi của ngươi lại có tinh tiến, chúc mừng. . ."

"Cảm ơn!"

Lâm Tịch Dao nhẹ giọng nói: "Ta hãy đi trước. ."

Từ Nguyệt gật gật đầu, từ lại ngồi trở lại Vương Dật bên người.

Giang Tuyết Tinh vội vàng đem sư tôn cánh tay ngọc vững vàng ôm lấy .

Từ Nguyệt không nhịn được thấp giọng cười nói: "Cô nàng chết đảm kia, ngươi làm gì thế?"

"Sư tôn tỷ tỷ là của ta, người khác đừng hòng cướp đi. . ."

Giang Tuyết Tinh phun nhả ra , cười có chút nghịch ngợm.

Từ Nguyệt bắt đầu đi lác đầu, duỗi ra ngón tay ngọc, ở đối phương trên trán nhẹ nhàng điểm một cái.

Rất nhanh, tất cả mọi người đều đã ngồi vào chỗ của mình.

Lý Đăng Vân gặp người đều đến đông đủ , thân thể hư không bay lên, đi đến trên bình đài, tuyên bố tông môn hội vũ chính là bắt đầu.

Hắn xuống sau, một cái Kim Đan Trường lão bay lên đài cao, lấy ra hội vũ đan, bắt đầu điểm danh.

Hai cái đệ tử phi thân mà trên.

Hai người tu vi đều đang luyện khí 9 tầng, bọn hắn dồn dập té ra bản thân pháp khí, bắt đầu rồi tranh tài.

Khán đài bắt đầu sôi trào lên, tiếng reo hò, trợ uy tiếng, nói liền không dứt.

"Hảo vô vị."

Tiểu loli không khi nào liền xem phiên, nhìn về phía ái đồ: "Thi Lam, ngươi lúc nào lên sân khấu?"

"Hơn 10 trận sau đó. . ."

Nguyệt Thi Lam đưa lên dự thi đan.

Tiểu loli tiếp nhận liếc mắt nhìn, liền trả lại nàng, nói: "Cũng còn tốt, ba người các ngươi phân đến mức rất mở, đến cuối cùng mới sẽ gặp được."

Khoảng chừng sau 40 phút, trên đài Trường lão điểm đến Nguyệt Thi Lam.

Nguyệt Thi Lam phiến nhiên đứng dậy, nhẹ giọng nói: "Su tôn, ta đi tới. . ."

"Ừm!"

Tiểu loli gật gù, không nói thêm gì.

Nàng đối với chính mình đồ đệ rất có tự tin.

Nguyệt Thi Lam mặt cười nhẹ chếch, nhìn về phía Vương Dật.

Đối phương cũng ở nhìn nàng.

Hai người ánh mắt trong nháy mắt đan vào với nhau.

"Cố lên. . ."

Vương Dật mỉm cười nói.

Nguyệt Thi Lam mỉm cười nở nụ cười, rất ngọt ngào, rất cảm động.

Nàng chân ngọc nhẹ chút, như Lăng Ba tiên tử bình thường trôi về đài cao.

Trong phút chốc, toàn bộ sân bãi trở nên châm lạc có thể nghe.

Rất nhiều đệ tử cũng không nhận ra Nguyệt Thi Lam.

Thiên, hảo mỹ. . .

Nàng là ai?

Nguyệt Thi Lam phiêu trên đài cao sau, phía dưới nhất thời ồ lên nổi lên bốn phía, vô số nam đệ tử bắt đầu tìm hiểu tin tức về nàng.

Nguyệt Thi Lam xuất hiện, cũng đem Trường lão tịch Kim Đan môn sợ hết hồn.

"Trúc Cơ kỳ hai tầng? Ngử Cầm, ngươi lúc nào. . ."

Một cái ngọc điện thanh cần Kim Đan tu sĩ mờ mịt mở miệng.

"Đại hoa tâm, ngươi đừng hòng đánh ta ái đồ chú ý."

Ngử Cầm nghiêng đi mặt cười, cắn răng bạc cảnh cáo.

Nguyên lai, tu sĩ này chính là Đông Phương Mộ Tuyết cha đẻ: Đông Phương Trường Không.

"Há? Ha ha. . ."

Đông Phương Trường Không lắc đầu bật cười: "Ngử Cầm, ngươi đùa gì thế?"

"Hanh. . ."

Ngử Cầm kiều hừ một tiếng, không để ý đến hấn nữa.

Đông Phương Trường Không từ nhỏ phong lưu phóng khoáng, tổng cộng cưới 7 tên đạo lữ, Ngử Cầm hấn cũng động tới ý nghĩ.

Kết quả chính là, Ngử Cầm đem việc này báo cho sư tôn, cũng chính là hiện tại tam đại Nguyên Anh một trong: Bà lão.

Bà lão rất yêu thích Ngử Cầm, sau khi biết trực tiếp tức điên, một cái tát đem Đông Phương Trường Không đập bay vạn dặm, suýt chút nữa không đem hấn đánh chết.

Đông Phương Trường Không từ đây liền đứt đoạn mất những năm tháng đó.

Cùng lúc đó, trên đài cao.

Muôn người chú ý dưới, Nguyệt Thi Lam lấy ra Ngử Cầm ban tặng pháp khí: Bích sóng kiếm.

Nàng đối thủ, là một tên nam tu sĩ, tu vi ở Trúc Cơ ba tầng sơ kỳ.

"Nguyệt sư muội, nhận thua đi, ta không muốn thương tổn ngươi. Còn có, ngươi vì tín hiệu có thể hay không nói cho ta. . ."

Nam từ lộ ra ánh mặt trời bình thường mỉm cười.

Nguyệt Thi Lam không nói, tay ngọc nhẹ nhàng run lên.

'Vù '

Trong phút chốc, một luồng màu xanh lục ba quang, từ kiếm trong tay của nàng trên phun ra nuốt vào mà xuất.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 261: Hắc mã

"Hả?"

Nam từ nhất thời sững sờ, sau đó sắc mặt vô cùng lo lắng: "Lục sóng kiếm?"

Hắn cũng không dám nữa khinh thường, vội vàng sờ tay vào ngực, móc ra một phượng đỉnh nhỏ màu đen, hư không ném đi.

'Hồng '

Trong phút chốc, nó nhanh chóng biến thành một vị đường kính 1 mét ba chân hắc đỉnh.

Hắc đỉnh sắc như nùng mực, cổ điển vô phương, dày nặng phi phạm.

"Hi . ."

Nguyệt Thi Lam thấy, không khỏi nhẹ nhàng nở nụ cười, kiều diễm vô phương.

Nàng cánh tay ngọc bỗng nhiên rung lên, thôi thúc vô thượng kiếm thuật, thẳng điểm càn khôn.

Lục sóng như thủy, dập dờn hư không, một cái kiếm sông phóng lên trời, thế Trảm Phong vân.

Nam từ đột nhiên thất sắc, hai tay nhanh chóng kết ấn, ngự đỉnh nghênh đi.

Trong nháy mắt.

Lục sóng bóng đen, đại hiện ra ở trên đài cao, Tiên khí tiếng va chạm liên tục bắn ra, kịch liệt dị thường.

Khán đài hết thấy nam đệ tử đều vì Nguyệt Thi Lam đánh khí, tình cảnh phi thường nóng nảy.

Nguyệt Thi Lam cũng không phụ sự mong đợi của mọi người, dần dần chiếm được thượng phong.

"Người này nữ đệ tử sao lợi hại như vậy? Ngô Thiên cao hơn nàng một đại cảnh giới, lại Trúc Cơ nhiều năm, bây giờ lại bị nàng đè lên đánh, chuyện này. . ."

Đông Phương Trường Không thật sự ngờ ngạc .

Ngữ Cầm cũng rất là kinh ngạc, nghe vậy nhưng là kiều rên một tiếng, đặc ý nói: "Ta dạy dỗ đến đệ tử, có cái nào chênh lệch?"

Đông Phương Trường Không nhất thời không nói gì.

Nhìn trên đài.

"Không được a, cô nàng này kiếm pháp hóa hầu quá kém, bằng không trong vòng ba chiêu liền có thể phân thắng thua."

Tiểu loli nhẹ lay động mặt cười, có chút bất mãn ý đạo.

Vương mẫu người chính nhìn ra như mê như say, nghe tiếng không khỏi cười khở: "Lão bà, người đừng quá hà khắc rồi, Thi Lam thời gian tu luyện quá ngắn . Có thể làm đến một bước này, trải qua rất không dễ . Huống hồ đối phương còn cao hơn nàng một cảnh giới."

Tiểu loli nghe xong, cặp môi thom trực tiếp mê đến rồi, thấp giọng lầm bầm: "Thật đúng, này liền đau lòng rồi. . ."

Vương Dật nhất thời lại vừa bức mình vừa buồn cười, hần cúi đầu xuống đi, ở đối phương trắng loáng thùy tai trên nhẹ nhàng một cắn, cổ ý chọc giận nói: "Lại nói bậy, lão công ăn người. . ."

Tiểu loli thùy tai một dương, không nhịn được kê kê yêu kiều, nàng kẻ sát đối phương, hàm tiếng nói: "Thi Lam là 'Tiên thân', đừng nói cao một cảnh giới, chính là ba cái cảnh giới, nàng cũng đã có quá."

"Nghe Đại tỷ ý tứ, là hi vọng Thi Lam thắng lợi?"

Thảm Băng lại bên cười khẽ hỏi.

"Đó là đương nhiên, bằng không còn so với cái cái gì?"

Tiểu loli trực tiếp bạch Tam muội một chút.

"Phốc. . ."

Từ Nguyệt không khỏi che miệng yêu kiều: "Này Đại tỷ sáng sớm nói 'Lượng sức mà hành', là có ý gì a?"

"Hả?"

Tiểu loli đầu tiên là ngẩn ngơ, lúc này vừa xấu hổ vừa tức giận, đại sảnh giọng: "Cô nàng chết đảm kia, phản người , tìm nắm đầu đúng hay không?"

Nàng giờ lên trắng mịn tay nhỏ, nhanh chóng chụp vào đối phương.

Từ Nguyệt yêu kiều né tránh .

Cùng lúc đó.

'Oanh '

Trên đài cao, bắn ra to lớn tiếng nổ vang rền.

Tất cả mọi người kinh hãi đứng lên, những cái kia Kim Đan cường giả cũng là như vậy.

Ngô Thiên nằm ở bình trên đài, hai mắt trên phiến, càng là ngất đi , hắc đỉnh lẫn xuống ở 3 mét ngoại địa phương.

Trong hư không, Nguyệt Thi Lam cảm kiếm mà đứng, mặt cười hơi trắng bệch.

Sau lưng của nàng, càng là xuất hiện một cái rộng rãi Tinh Hà, mặt trên có vô số ngôi sao liên miên đan dệt, lưu động không thôi.

Đây là một bộ dị cảnh.

"Dị. . . Dị tượng? Nàng là cực phẩm linh căn. . .?"

Lý Đăng Vân run giọng kinh sợ, các trưởng lão càng là trợn mắt ngoác mồm.

Mấy qua đi, Nguyệt Thi Lam trở xuống đài cao, nhìn về phía chủ trì luận võ Trường lão.

Đối phương nhất thời phản ứng lại, vội vàng tuyên bố rồi kết quả.

Ở vô số ánh mắt nóng bỏng trong, Nguyệt Thi Lam bay trở về Vương Dật nơi này.

"Sư tôn. . ." Nàng hoán tiếng có chút vô lực, cũng có một chút tiểu đắc ý.

"Người linh lực không đủ ba phần mười, mau mau điều tức khôi phục, bằng không dưới một hồi không cần đánh."

Tiểu loli thấy ánh mắt của mọi người đều nhìn về nơi này, không dám mở miệng, truyền âm đi căn dặn.

Nguyệt Thi Lam gật gù, nhắm mắt ngồi xuống.

Luận võ tiếp tục tiến hành.

Rất nhanh, một mảnh tiếng ca ngời trong, Sơn Vô Lăng lên sân khấu, nàng đối thủ là cái luyện khí 8 tầng đệ tử.

Sơn Vô Lăng này một hồi đánh cho rất gian khổ, đối phương tu vi so với nàng cao, cuối cùng tuy là thắng lợi, nhưng trả giá cái giá rất lớn, linh lực hầu như dùng hết.

"Dưới một hồi bỏ quyền."

Thảm Băng diu nàng ngồi xuống, ôn nhu nói.

"Sur tôn, ta còn có thể."

Sơn Vô Lăng nhất thời cuồng lên, nàng là loại kia không chịu thua tính cách.

"Ngươi trải qua làm rất tốt . . ."

Thảm Băng sẽ không đồng ý, lại làm hạ thấp đi, ái đồ hội bị thương.

Sơn Vô Lăng nhất thời trầm mặc xuống, phương tâm nổi lên đại không cam lòng.

Sau 20 phút, Liễu Thiên Nhi cũng tới trận .

Nàng đối thủ cũng là cái Trúc Cơ tu sĩ, hai tầng trung kỳ.

Liễu Thiên Nhi không có lấy ra Tiên khí, trực tiếp đem đối phương một chương võ hôn mê.

Toàn trường tất cả xôn xao.

Liền như vậy, tỷ thí một trận tiếp theo một hồi, rất nhanh liền đến buổi chiều.

Đã từng thập đại thiên kiều đều đã lên sân khấu, có thể bởi cảnh giới nguyên nhân, hết mức bại trận.

Sơn Vô Lăng nghe xong sư tôn ý kiến, ở trận thứ hai bỏ quyền.

Nguyệt Thi Lam cùng Liễu Thiên Nhi thế như chẻ tre, vọt thẳng vào 16 cường.

Sau đó là 8 cường.

Tất cả mọi người đều là khiếp sợ tột đỉnh.

Thiên, hai người này đẹp như thiên tiên thiếu nữ, đã vậy còn quá lợi hại?

Nhị nữ không thể nghi ngờ trở thành khóa này tông môn hội vũ, nhất đại hắc mã.

Ngữ Cầm đương thực sự là vừa mừng vừa sợ, ở lần trước, nàng đệ tử trong chi có Lạc Y Y nhảy vào 8 cường, bây giờ nhưng là hai cái.

Tỷ thí vẫn còn đang tiếp tục.

Liễu Thiên Nhi rất dễ dàng tiến vào 4 cường.

Nguyệt Thi Lam nhưng thắng đến khá là gian khổ, nàng đối thủ là một cái Trúc Cơ ba tầng đỉnh cao tu sĩ.

"Dưới một hồi bỏ quyền. . ."

Tiểu loli lúc này quyết đoán, nàng cũng sợ ái đồ bị thương.

Nguyệt Thi Lam gật đầu thuận được, nàng vốn là không có nhòm ngó ngôi báu.

Vòng bán kết thì, thiên khung bên trên bỗng nhiên xuất hiện bốn đạo hào quang, hấp dẫn ánh mắt của mọi người.

Từ thánh ngày tới .

Bọn hắn không có tham gia hội vũ, nhưng ở thời khắc cuối cùng chạy tới .

"Nàng chính là Thiên Nhi sư muội?"

Thiên khung bên trên, Lạc Y Y mặt cười nhẹ chếch, yên lặng đi cảm thụ giữa trường tỷ thí.

Ba người khác, trong mắt đều là bắn ra kỳ dị thần thái.

Thiên, hảo mỹ, tuyệt không so với Lạc Y Y thua kém

Vào giờ phút này, trên đài cao.

Liễu Thiên Nhi hừ không ngồi xếp bằng, nàng hai đầu gối thả có một phương đàn cổ, cặp kia trắng nõn hoàn mỹ tay ngọc ở phía trên luân phiên biến hóa, đạn điểm lục hợp.

Vô tận ánh sáng phóng lên trời, quét ngang bát hoang.

Tông môn cảm thuật — phách thiên ly.

Liễu Thiên Nhi đối thủ, là một cái Trúc Cơ năm tầng tu sĩ, lúc này hần mồ hôi đầm đìa, dùng hết cả người thể vô khổ sở chống đỡ lấy.

Thế cuộc nghiêng về một bên, Liễu Thiên Nhi vẫn như cũ hội thắng lợi.

Dưới đài các đệ tử liễu mạng hò hét trợ uy, trong lòng bọn họ, dĩ nhiên đem Liễu Thiên Nhi coi là Nữ thần.

"Đương thật là lợi hại. . ."

Lạc Y Y không nhận được thán phục, nàng mặt cười trên, chậm rãi đẩy lên một luồng chiến ý: "Nếu là không có gì bất ngờ xảy ra, Thiên Nhi sư muội sẽ hỏi đĩnh. Ta. . . Rất muốn cùng nàng tranh tài một phen. . ."

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 262: Huyền thông mắt

Ba người khác dồn dập sững sờ.

"Lạc sư muội, chuyện này. . . Không hay lắm chứ. . ."

Phạm Diệu không nhận được mở miệng.

Lạc Y Y nhẹ nhàng nở nụ cười, sáng rực rỡ cảm động. Nàng thân thể yêu kiều một bên, hướng sư tôn nơi bay đi.

Phạm Diệu cùng Hư Phá Thiên vội vàng theo sát phía sau.

Hàn Thiên Lăng không có đuổi theo, mà là nhìn về phía đài cao, hai mắt nhắm lại, không biết đang suy nghĩ gì.

Mấy phút sau.

"Cái gì?"

Ngữ Cầm cả kinh, nhìn chăm chú ái đồ hỏi: "Người muốn cùng Thiên Nhi đánh một trận?"

Lạc Y Y gật gật đầu: "Kính xin sư tôn tác thành."

"Chuyện này. . . Ta không làm chủ được."

Ngữ Cầm có chút khó khăn, nhìn về phía Tông chủ.

Lý Đăng Vân trầm mặc chốc lát, nói: "Nếu là Thiên Nhi đồng ý, ta không ý kiến."

Khóa này hội vũ, Liễu Thiên Nhi không thể nghi ngờ là sáng chói nhất tân tinh, nàng thật sự quá kinh diễm, Lý Đăng Vân rất muốn biết, đối phương cực hạn đến cùng ở nơi nào.

Khán đài nơi.

"Hà?"

Tiểu loli bỗng nhiên sững sờ, nhìn chăm chú xa xa Lạc Y Y, nhẹ giọng nói: "Nhị muội Tam muội, các người cho rằng như thế nào?"

"Sẽ không sai."

Từ Nguyệt khẽ gật đầu: "Là 'Huyền thông mắt', trăm phẩm trăm độ tinh khiết. . ."

"Loại thể chất này đều xuất hiện, tương lai nhất định sẽ có biến số."

Thẩm Băng âm thanh lạnh lùng, càng chen lẫn một tia lo lắng.

"Huyền thông mắt?"

Vương mẫu người đều là nhất mống bức, hần mờ mịt hỏi: "Đó là cái gì?"

"Nắm giữ huyền thông mắt giả, trời sinh không cách nào coi vật, nhưng mong muốn tận vô biên thiên khung. Hai con mắt làm Tụ Linh điểm, thuận nghịch lưu chuyển, tự thành huyền trận càn khôn, Thần pháp vạn thông. Như lấy nhãn lực mà nói, huyền thông mắt sẽ không yếu hơn Đại Thánh 'Mắt vàng Thần đồng'."

Tiểu loli nói ra càn khôn sở hướng về.

Vương Dật nghe xong, nhất thời miệng khô lưỡi khô.

Mẹ trứng, lợi hại như vậy?

"Cái này Lạc Y Y, muốn cùng Thiên Nhi tỷ thí một chút. Tam muội, người xem. . ."

Từ Nguyệt có chút lo lắng nói.

"Nhượng cô nàng này thử xem."

Thẩm Băng đôi mắt đẹp nhắm lại, hung hăng nói: "Tu vi trên tuy rằng chênh lệch hai cái cảnh giới, có thể Lạc Y Y 'Huyền thông mắt' chỉ mở ra nửa thành, mà Thiên Nhi Vương thể mở ra vừa thành: một thành, các nàng kẻ tám lạng người nửa cân."

Vương Dật nghe tiếng nói của nàng trong, mang có vô hạn tiểu phần hận, không khỏi sững sờ, nắm lấy ngọc thủ của đối phương, kỳ quái hỏi: "Lão bà, người làm sao?"

Thẩm Băng khuôn mặt đỏ lên, thấp giọng nói: "Không có chuyện gì."

"Hi hi, lão công khẳng định không nghĩ lên cái kia ký ức mãnh vỡ. . ."

Tiểu loli kê kê nở nụ cười, nói: "Nguyên lai Băng Nhi cùng loại thể chất này đánh qua vô số về, phụ nhiều thắng thiếu. Đối phương là 'Thí Thiên đế' đạo lữ, các nàng cuối cùng một lần riêng đầu, cái kia 'Huyền thông mắt' đang có mạng, có thể Băng Nhi không biết, suýt chút nữa đem Đế Tử đánh rơi. Sau đó 'Thí Thiên đế' huê hậu cung tìm tới cửa, các người còn đánh một trận đây, mấy người chúng ta tắc đối kháng 'Thí Thiên đế' toàn bộ hậu cung, lúc đó Thần bảo bay đầy trời, thập phương cương vực hủy diệt sạch, tình cảnh rất lớn lao. . ."

"Đại tỷ. . ."

Thẩm Băng nhất thời cuống lên, cẩn thận nhìn lão công một chút, sân tiếng nói: "Lần kia ta thật sự không biết. . ."

"Quên đi, mây khói qua lại, đề nó làm cái gì?"

Từ Nguyệt bất đắc dĩ cười khẽ.

"Đó là Quang Huy Tuế Nguyệt, vì sao không đề cập tới?"

Tiểu loli mặt cười nổi lên tiểu đắc ý: "Chúng ta Ngũ tỷ muội đối kháng hơn ba mươi Nữ thần Vương, kiên trì 5 cái canh giờ, sau đó Tinh Trúc đối với này kính phục không ngớt đây."

Nàng sau khi nói xong, vung lên tiểu mặt cười nhìn về phía Vương Dật: "Lão công, chúng ta lúc đó rất cho người mặt dài. . ."

Vương mẫu người trừng mắt cặp kia ngu ngốc, sững sờ nhìn nàng, chân tâm choáng váng.

Khe năm! ! !

Riêng đầu?

Kéo bè kéo lũ đánh nhau? Còn Quang Huy Tuế Nguyệt?

Trời ạ, các nàng nguyên lai như thế yêu đánh nhau?

Vương mẫu người sắc mặt nghi ngờ không thôi, trong lòng lung tung nghĩ: Chẳng lẽ mình một đời trước chặt đứt tình duyên, là sợ các nàng mang theo mạng thai đi đánh nhau hay sao?

Hắn thật sự dọa sợ .

Cùng lúc đó.

Liễu Thiên Nhi giết tiến vào trận chung kết, nàng đối thủ là Trúc Cơ năm tầng trung kỳ tu sĩ.

Đối phương ở Tiêu Diêu Tông thành danh nhiều năm, pháp khí là một thanh dài chừng 4 thước Phích Lịch Vương đao.

Đao ánh ba quang, đại hiện ra ở trên đài cao, nhật nguyệt ảm đạm.

Dưới đài, rất nhiều nam đệ tử cổ họng đều gọi ách , nhưng vẫn còn đang liều mạng trợ uy.

"Phá cho ta. . ."

Liễu Thiên Nhi bỗng nhiên quát một tiếng, một cánh tay ngọc câu dẫn ba cái dây đàn, về kéo nửa thước, từng ly đạn thả.

'Xi '

Trong phút chốc, một đạo to lớn quang kiếm bỗng nhiên bắn ra, hướng về đao ảnh đầy trời xông thẳng mà đi.

Phách thiên ly —— Để khí đông lại phá cửu thiên.

"Không được!"

Đối thủ kia đột nhiên thất sắc, hai tay nhanh chóng kết ấn.

Giữa hư không, vô hạn đao ảnh trong nháy mắt ngưng tụ quy nhất, cô quang gấp thêm, thẳng nghênh bất trắc Phong Vân.

Trong nháy mắt tiếp theo.

'Oanh '

Trên đài cao, bắn ra to lớn tiếng nổ vang rền.

Nguồn sức mạnh này quá kinh người .

Vô cùng cương khí phóng lên trời, bao phủ bát hoang.

'Vù '

Đài cao bốn phía sáng lên, một đạo vô hình bình phong xuất hiện, ngăn cản nội bộ cương khí tiết ra ngoài.

"Phốc. . ."

Nam tử kia toàn thân chấn động mạnh, trong nháy mắt phun ra một đạo mũi tên máu, thân thể hướng về sau trùng ly mà đi, 'Oành' một tiếng, va vào vô hình bình phong.

Đầu hắn lệch đi, trực tiếp hôn mê bất tỉnh.

Dưới đài tiếng gào bỗng nhiên đình chỉ .

Bọn hắn ngây ngốc nhìn chăm chú trên đài cao tuyệt thế thiên ảnh, cũng lại nói không ra lời.

Liễu Thiên Nhi. . . Vẫn đứng .

Mới vừa vào tông môn không lâu, liền trở thành hội vũ người số một.

Chuyện này quả thật là thần tích.

Liễu Thiên Nhi chậm rãi hạ xuống, nàng mặt cười có chút tái nhợt, nhưng chưa bị thương.

Chủ trì luận võ Trương lão chậm rãi tiến lên, hần nhìn Liễu Thiên Nhi, trong mắt khen ngợi không chút nào hơn nữa che giấu.

Hắn vừa muốn tuyên bố cuối cùng kết quả.

"Chu sư thúc, xin chờ một chút. . ."

Đột nhiên, trên đài cao không truyền đến một đạo lạnh lẽo kiêu âm.

Tất cả mọi người ngẩng đầu nhìn lại.

Một đạo Hoàng y thiên ảnh xuất hiện ở nơi đó.

Lạc Y Y nhắm mắt, mặt hướng Liễu Thiên Nhi, nhẹ giọng nói: "Liễu sư muội, đây là 'Hoàn linh đan' . . ."

Nàng giơ lên tay ngọc, ném một vật.

Liễu Thiên Nhi giơ tay tiếp nhận, đó là một cái tinh mỹ bình nhỏ.

"Lạc sư tỷ, người đây là. . ."

Liễu Thiên Nhi biết đối phương là ai, nàng giương lên mặt cười, mờ mờ mịt mịt.

Lạc Y Y nở nụ cười, tuy là nhắm mắt, vẫn như cũ khuynh quốc khuynh thành.

"Ta nghĩ cùng sư muội tranh tài một phen. . ."

Nàng nhẹ giọng mà nói.

"Cái gì?"

"Lạc sư tỷ nàng. . ."

"Trời ạ. . ."

Khá lắm, Lạc Y Y mới vừa nói xong, phía dưới trực tiếp sôi sục, tiếng ồn ào không thôi.

Liễu Thiên Nhi không khỏi ngẩn ngơ, này biến số làm đến rất đột nhiên, làm cho nàng có chút mờ mịt thất thố.

Lạc Y Y thấy nàng không nói, lần thứ hai cười khẽ: "Còn xin sư muội vui lòng chỉ giáo."

Liễu Thiên Nhi nhìn chăm chú đối phương, mím mím cặp môi thơm, sau đó nghiêng đi mặt cười nhìn về phía phía dưới.

Nàng muốn nghe một chút sư tôn ý kiến.

Thẩm Băng hướng về nàng truyền âm: "Đây là cơ hội hiếm có, đối với người rất có ích lợi, tất cả lực lượng mà hành chính là. . ."

Liễu Thiên Nhi nghe xong, trong lòng có định số, nàng nhẹ nhàng gật đầu, quay lại mặt cười.

"Liễu sư muội, người vừa nãy ở chính đến ai ý kiến?"

Giữa hư không, Lạc Y Y bỗng nhiên mỉm cười nở nụ cười, nhưng là nói lời kinh người.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 263: Nữ thần tranh đấu

"Cái gì?"

Liễu Thiên Nhi này cả kinh đương thật không phải chuyện nhỏ, không khỏi liền lùi mấy bước.

Nàng . . . Làm sao biết?

"Hi . . ."

Lạc Y Y nhẹ giọng cười yếu ớt, không có lại làm văn, tự hư không mà rơi.

"Liễu sư muội, đem hoàn linh đan phục rồi, ta chờ ngươi . . ."

Nàng ngồi khoanh chân, đem đốt hương đàn cổ nằm ngang ở thon dài chân ngọc trên, không còn động tĩnh.

Liễu Thiên Nhi nhìn chăm chú đối phương, hít một hơi thật sâu, đem bình sứ miệng mở ra, nói ra một hạt màu nhũ bạch viên thuốc.

Nàng ăn vào hoàn linh đan, cũng tự ngồi xuống, nhắm mắt điều tức.

Dưới đài tất cả mọi người, dồn dập tròng lớn hai mắt, á khẩu không trả lời được.

Thiên, thật muốn đánh a?

Toàn trường hoàn toàn yên tĩnh, yên lặng như tờ.

Sau 20 phút. . .

Liễu Thiên Nhi chậm rãi, mở đôi mắt đẹp.

Tình trạng của nàng, dĩ nhiên khôi phục lại chiến trước đỉnh cao.

Lạc Y Y phấn môi vì câu, giờ lên cấp kia tay ngọc, khẽ vuốt ở đàn cổ bên trên: "Sư muội, xin mời. . ."

Liễu Thiên Nhi tiểu nhân nhắm lại, tay ngọc lộ ra phía trước.

Tất cả mọi người tại chỗ, tất cả đều nín thở.

Nữ thần chi chiến, tức sắp mở ra.

Liễu Thiên Nhi lần thứ hai nhắm lại đôi mắt đẹp, ngón tay ngọc như lan, nhẹ câu dây đàn.

'Tranh. . . Boong boong. . .'

Thê mỹ huyền âm, u nhiên bay lên.

"Nhất niệm thiên, nhất niệm mã. . ."

Nàng nhẹ giọng mà ngâm, ba ngàn thanh ti vi vi tạo nên, kỳ ảo như tiên.

'Boong boong. . . Tranh. . .'

Một đạo khác cầm âm, tuần tuần xuất hiện.

"Tiêu Tiêu hàn, Phong Linh đoạn. . ."

Lạc Y Y ngón tay ngọc vì câu, ngâm khê mà trên.

Hai đạo u nhã cầm âm, gần như cùng lúc đó bay lên, vang vọng ở bên trong trời đất.

Chúng nó Khúc Phong không giống, âm tiếng nhưng là phối hợp có thứ tự, không lộn xộn không loạn.

Âm khúc càng lên càng cao, nhị nữ thân thể yêu kiều chậm rãi bay lên, quyết định hư không.

Đột nhiên, liễu thiên tay ngọc ngừng, nhẹ áp cầm thân.

Hầu như trong cùng một lúc, Lạc Y Y cũng dừng động tác lại.

Thời không, phảng phất vào đúng lúc này đình chỉ.

Các nàng như thác nước thanh ti, tận diệt hư không, kinh diễm một đời, lại một đời.

Đột nhiên, Liễu Thiên Nhi bỗng nhiên mở đôi mắt đẹp, mười cái ngón tay ngọc hư không liên tiếp nổ tung, trong nháy mắt hóa thành vô tận tàn ảnh, cực tốc đạn diễm.

Trong phút chốc, thiên ngoại huyền âm phóng lên trời, hư không một mảnh tiêu sát.

Phách thiên ly —— dám tranh đấu cùng trời đồng thời.

Lại trong cùng một lúc, Lạc Y Y một đôi tay ngọc trực tiếp hóa thành thiên ngoại huyền ảnh, hư không đạn dẹt, chỉ Phong Vân.

Một đạo khác huyền âm đột nhiên xuất hiện, liên miên trùng điệp, đại thể trùng thiên.

Phách thiên ly —— không sợ thương thiên nộ.

'Xi xi xi . . '

'Hí hí hí . . '

Vô tận ánh sáng từ nhị nữ đầu gối đàn cổ trên tùy ý phun ra nuốt vào, ở bát hoang khuếch tán, quét ngang hư không.

Các nàng vừa lên đến, liền dùng hết toàn lực.

"Cái gì?"

Lý Đằng Vân chờ Kim Đan cường giả bỗng nhiên đứng dậy, trên mặt tất cả đều là vẻ hoảng sợ.

"Hai người các ngươi nha đầu điên rồi?"

Ngữ Cầm lớn tiếng duyên dáng gọi to.

Nàng muốn đi ngăn cản, nhưng cái nào vẫn tới kịp?

Sau một khắc.

'Rầm rầm rầm . . '

Trên đài cao, tuyệt thế nổ vang hàng loạt bạo phát, mãnh liệt khí lưu phô thiên cái địa giống như bao phủ ra, thiên địa đột nhiên thất sắc.

Trên hư không, nhị nữ cách nhau 5 mét, khoan chân mà đứng, vờn quanh chuyển động.

Các nàng thân thể yêu kiều tùy ý đung đưa, động tác kỳ ảo u nhã, tiêu sái đến cực điểm, cặp kia tay tay ngọc sớm đã biến mất ở đương đại, ở này một vùng không gian, đạn đốt tuyệt thế can khôn.

Ánh sáng vô tận, nổ vang không thôi.

Huyền âm nổi lên bốn phía, Phá Toái Hư Không.

Thiên khúc Lăng Vân chấn động cửu tiêu.

Các nàng như thác nước thanh ti đầy trời loạn vũ, khí thế kinh thiên động địa.

Này trải qua không phải hai cái Trúc Cơ đệ tử tranh tài, mà là hai vị Nữ thần Vương, từ thiên ngoại giáng lâm, ở đương đại tranh đấu.

Dưới đài đệ tử đều đã xem choáng váng, từng cái từng cái miệng dài đến lão đại, hoàn toàn quên đi khép lại.

Thiên, ta nhìn thấy gì?

Vào giờ phút này, khán đài Vương mẫu người thực sự làm Liễu Thiên Nhi ngất đem mồ hôi lạnh.

Lạc Y Y thực sự quá lợi hại, hấn rất lo lắng 'Bảo bối' an nguy.

Các tiên nữ nhìn chăm chăm không chớp mắt nhìn chăm chăm đài cao, sắc mặt không có chút rung động nào.

Mà Nguyệt Thi Lam mấy nữ nhưng có chút hoa dung thất sắc .

Thật sự thật là đáng sợ.

Cùng lúc đó, trên đài cao.

"Liều sư muội, ngươi thật sự rất lợi hại. . ."

Lạc Y Y đang khẽ cười, kỳ ảo động tác nhưng không có đình chỉ. Nàng mặt cười có chút bạch, 3 thành linh lực dĩ nhiên tiêu hao hết.

"Ngươi cũng khá tốt sao. . ."

Liều Thiên Nhi phần môi làm nổi lên, hồi phục có chút ngạo kiều.

Nàng mặt cười càng bạch, 5 thành linh lực đã mất.

"Hả?"

Lạc Y Y đôi mi thanh tú nhẹ nếp nhăn, cảm giác trong lời nói của đối phương có chuyện.

"Ngươi ẩn giấu lá bài tẩy?"

Nàng nghe giọng hỏi.

Liều Thiên Nhi nhất thời sửng sốt, phương tâm rất là kinh ngạc.

Người sư tỷ này quá lợi hại, cái gì đều không che giấu nổi nàng.

"Hi. . ."

Liều Thiên Nhi nở nụ cười, vui tươi cảm động. Nàng biết gần đủ rồi, không cần lại đi ẩn giấu.

Nàng thân thể yếu kiều nhẹ nhàng run lên.

'Hồng'

Trong nháy mắt, một luồng ánh xanh từ trên người Liều Thiên Nhi phun phát ra, cặp kia trong con ngươi xinh đẹp, bắn ra hai đạo thần bí ánh sáng.

Sơn hà Vương thể —— mở.

'Ầm ầm ầm. . .'

Trên hư không, bắn ra chấn thế nổ vang, hơn mười ngọn núi lớn chậm rãi xuất hiện, vô số sông lớn lưu chuyển ở giữa, không dừng không tức.

Wang thể dị tượng —— sơn hà đại thể.

Tất cả mọi người trong nháy mắt hoá đá, bất kể là Tông chủ Trường lão, hay vẫn là một chúng đệ tử.

Tròng mắt của bọn họ từ đều trừng xuất đến rồi.

Cực phẩm linh căn? Lại là cực phẩm linh căn?

Vào giờ phút này.

Liều Thiên Nhi không lại khoan chân, mà là lẳng đứng ở sơn hà trong lúc đó, này một án đàn cổ, hư không chìm nổi.

Nàng tay ngọc, vẫn còn đang đan dệt, ánh sáng phóng lên trời, hóa thành thành vô tận loài chim, đập không mà ca.

Tiên nữ du sơn hà, giờ tay hóa vạn ngàn.

Đây là một bộ xa hoa bức tranh.

Cái này cũng là một loại vô địch thế, đã che trời.

"Sư tỷ, nhận thua đi, ngươi không phải là đối thủ của ta. . ."

Liều Thiên Nhi mở miệng yếu ớt, tiếng tuyên đại biến, tràn ngập từ tính.

Lạc Y Y đình chỉ động tác, hô hấp phi thường gấp gáp, mỹ lệ bộ ngực mềm liên tiếp, thật là mê người.

Lạc Y Y thật sự rất giật mình, nàng vạn vạn không nghĩ tới, đối phương hội lấy ra lợi hại như vậy dị tượng.

"Người . . Rất tốt. . ."

Nàng âm thanh có chút run rẩy.

"Sur tỷ, nhận thua đi."

Liễu Thiên Nhi mặt cười bình tĩnh, tiếp tục đi lặp lại.

"Chịu thua?"

Lạc Y Y có chút bật cười, nhẹ nhàng nói: "Con mắt của ta, từ khi ra đời liền không cách nào coi vật, vì lẽ đó vẫn chưa từng mở."

Liễu Thiên Nhi trầm mặc không nói, những này nàng là biết đến.

Lạc Y Y hít một hơi thật sâu, đề xuống rung chuyển tâm thần, tiếp tục nói: "Thượng thiên có đức hiếu sinh, tuy rằng đoạt đi thị lực của ta, nhưng ban tặng vô thượng nhận biết, nhưng ta hiểu biết rõ ràng đến bên người sự tình cùng vật."

Liễu Thiên Nhi nhẹ nhàng gật đầu: "Sur muội trong lòng, đối với Lạc sư tỷ rất là kính nể."

Lạc Y Y nở nụ cười, nhưng là tĩnh mà không hề có một tiếng động. Nàng chậm rãi nói: "Sur muội nếu lá bài tẩy ra hết, ta cũng không thể có sở bảo lưu . . ."

"Cái gì?"

Thai nghén ở son hà Liễu Thiên Nhi nhất thời sửng sò, lập tức đổi mi thanh tú nhả lại: "Sur tỷ còn có cái khác thủ đoạn hay sao?"

"Thượng thiên tuy nhượng ta không nhìn thấy, nhưng cho nó càng mạnh mẽ hơn sức mạnh to lớn. Vốn là, ta là muốn để lại đến 'Thập tông chiến' trên lấy ra. . ."

Nàng sau khi nói xong, chậm rãi vùng lên mặt cười.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 264: Hi vọng người tự lo lấy

"Y Y, không nên. . ."

Trưởng lão tịch Ngữ Cầm mặt cười đại biến, la thất thanh.

Đáng tiếc, trải qua không kịp .

'Vù'

Trong phút chốc, Lạc Y Y thân thể yêu kiều xuất hiện một mảnh đại hư vọng. Bốn phía mấy mét không gian phát sinh kỳ dị vặn vẹo, biến hình.

"A. . ."

Nàng bỗng nhiên há mồm, tựa hồ đang hô hoán cái gì.

A. . . A. . .

Kiều âm tuy rằng không lớn, cũng không ngừng vang vọng ở bên trong đất trời.

Lạc Y Y ngẩng lên mặt cười, chậm rãi, mở cặp kia trắng mịn mí mắt.

Huyền thông mắt —— mở.

'Hồng '

Nhất thời, hai chùm sáng từ trong mắt nàng bắn thẳng đến mà xuất, nhằm phía thiên khung nơi sâu xa.

'Vù vù. . '

Này một chỗ không gian, phát sinh đại dị biến. Có ngôi sao chậm rãi hiện lên, càng có Thái Vân lượn lờ, chúng nó đan vào lẫn nhau phiêu miểu, thần bí khó lường.

Mấy qua đi, chùm sáng dần yếu, Lạc Y Y chính rơi xuống mặt cười.

Tất cả mọi người tâm, đều vì dừng căng thẳng.

Thiên, đây là cái gì?

Đã thấy, trong con mắt của nàng ánh sao lấp lánh, rực rỡ óng ánh, làm như một mảnh Đại thế giới.

Tông chủ Lý Đăng Vân sợ hãi nói: "Ngữ Cầm. . . Chuyện gì thế này? Y Y nàng. . ."

Hết thấy Trương lão cũng cùng nhìn về phía đối phương.

Nguyên lai, Lạc Y Y quy tắc này là bài tẩy, chỉ có nàng cùng sư tôn biết, vẫn chưa báo cho hậu thế.

Ngữ Cầm dùng sức cắn môi đỏ, không có đi trả lời chắc chắn.

Vào giờ phút này.

Lạc Y Y cũng không đang ngồi xếp bằng, nàng triển khai thân thể yêu kiều, hư không mà đứng.

Đốt hương đàn cổ, nằm ngang ở trước ngực.

Nàng toàn thân thai nghén ở khó lường Tinh Vân ở trong, ba ngàn thanh ti nhân thể bay lên, mỹ đến khác người nghệt thờ.

"Liễu sư muội, chúng ta tiếp tục. . ."

Lạc Y Y âm thanh cũng phát sinh ra biến hóa, thần bí nhất chính là, nó như ở xa xói chân trời, cũng tự gần ở bên tai.

Liễu Thiên Nhi nhìn chăm chú phía trước dị tượng, nở nụ cười, rất là vui tươi cảm động.

Nàng thân thể yêu kiều một bên, cặp kia tay ngọc lần thứ hai hóa thành hư vô.

Sơn hà bên trong, cửu thiên chim thần phát sinh một mảnh kinh minh, hướng về Tinh Vân xông thẳng mà đi.

Cùng trong nháy mắt, Lạc Y Y tay ngọc cũng biến mất rồi.

Tinh Vân bên trong, vô số ngôi sao đột nhiên sáng lên, chúng nó hóa thành vô tận lưu quang, phá tan mây mù, đón lấy đầy trời chim thần.

Sau một khắc.

'Rầm rầm rầm. . '

Bình trên đài, bắn ra tuyệt thế nổ vang, vô cùng sòng khí phóng lên trời, thần uy kinh thiên động địa.

Sơn hà đảo ngược, thời không đổ nát.

'Vù '

Đài cao phát sinh chấn động mạnh, vô hình bình phong xuất hiện lần nữa, chống đỡ sức mạnh to lớn xung kích.

'Tích. . . Đùng đùng. . '

Có thể này cỗ sức mạnh to lớn thực sự quá kinh người, bình phong trên lại xuất hiện rạn nứt dấu hiệu.

"Cái này không thể nào. . ."

Kim Đan môn trực tiếp choáng váng, bọn hắn nhưng là mở ra kim đan cấp những khác phòng hộ a.

Mà dưới đài các đệ tử đã sớm động lại ở nơi đó.

Thiên, đây là Trúc Cơ kỳ tranh tài?

Này rõ ràng là hai cái nữ Kim Đan ở đánh nhau.

Mà trong đài cao chiến đấu tình huống, dĩ nhiên càng lúc càng kịch liệt.

Đất trời tối tăm, Phong Vân thất sắc.

Hai đạo tuyệt thế thiên ảnh ở hư không trần trọc xê dịch, không ngừng mà luân phiên biến hóa, đánh cho không còn biết trời đâu đất đâu.

Lạc Y Y dù sao cao hơn hai cái cảnh giới, dần dần chiếm được thượng phong.

"Liễu sư muội, nhận thua đi, ngươi trải qua kiên trì không được bao lâu . . ."

Lạc Y Y tuy rằng không nhìn thấy, nhận biết nhưng mạnh đến nỗi kinh người, nàng phát hiện đối phương linh lực trải qua không đủ hai phần mười.

"Nhưng ta chịu thua? Ngươi không được. . ."

Liễu Thiên Nhi mặt cười trải qua rất trắng, nàng cắn răng bạc, dùng hết sở có sức lực, dẫn dắt dây đàn.

'Ong ong. . .'

Hư không nổi lên tầng lớn gọn sóng, son hà dị tượng được theo ảnh hưởng, nhanh chóng hướng về đàn cổ tụ hợp vào.

Một luồng khó có thể tưởng tượng uy thế, từ này một chỗ truyền ra.

Liễu Thiên Nhi chuẩn bị liều mạng.

"Cô nàng này điên rồi phải không?"

Khán đài nơi, Thẩm Băng đôi mi thanh tú vừa nhíu, liền muốn đứng dậy, lại bị một bàn tay lớn đè lại.

"Ta đi. . ."

Vương Dật đứng dậy, nhắm phía đài cao.

Cùng lúc đó.

"Không được!"

Lạc Y Y lớn tiếng duyên dáng gọi to, vội vàng câu dẫn dây đàn.

'Vù vù. . .'

Đồng dạng, Tinh Vân dị tượng nhanh chóng dung hướng về phần hướng về đàn cổ.

"Dừng tay!"

Ngữ Cầm ngồi không yên, thân thể yêu kiều lóc lên, vọt tới.

Sau một khắc.

'Xi '

'Xi '

Hai thanh to lớn màu sắc rực rỡ khí kiếm thịnh linh xuất hiện, chúng nó cất ra trời cao, ở hư không va chạm.

'Oanh '

Tuyệt thế nổ vang đột nhiên bạo phát, mãnh liệt sóng khí phóng lên trời, quét ngang bát hoang.

'Đùng đùng. . .'

Đài cao bình phong không thể kiên trì được nữa, trong nháy mắt vụn vỡ.

"Phốc. . ."

"Phốc. . ."

Nhị nữ song song chấn động mạnh, các nàng đồng thời vung lên mặt cười, phun ra một đạo mũi tên máu.

Liễu Thiên Nhi mới vừa đánh bay mà lên, liền bị một đôi cánh tay mềm nhẹ ôm lấy .

Nàng vung lên mặt cười, nhìn về phía đối phương.

Hai người ánh mắt, trong nháy mắt đan vào với nhau.

Liễu Thiên Nhi suy yếu kêu: "Lão công? Ngươi làm sao. . ."

"Đừng nói chuyện, tĩnh tâm điều tức."

Vương Dật thấy bảo bối mặt cười một mảnh trắng bệch, cặp môi thom bên mồm có đáng sợ vết máu, tâm đều đau nát.

Hắn vội vàng nắm lên ngọc thủ của đối phương, truyền độ linh lực.

"Ủm. . ."

Mới vừa rồi còn kiêu ngạo ngạo trời Liễu Thiên Nhi, lúc này đột nhiên đã biến thành một con mèo con nhu thuận. Nàng nhẹ nhàng gật đầu, mặt cười hướng về đối phương trong lòng chen chen, hạnh phúc nhắm lại đôi mắt đẹp.

Muôn người chú ý dưới, Vương Dật ôm nàng, chậm rãi rơi vào trên đài cao.

Lạc Y Y thì bị Ngừ Cầm tiếp được , tương tự rơi vào trên đài cao.

"Sư tôn, ta không có chuyện gì. . ."

Nàng hít một hơi thật sâu, đề xuống hỗn loạn khí tức, nhẹ nhàng ly khai đối phương.

"Mau mau đưa nó phục rồi."

Ngừ Cầm móc ra một cái bình sứ, đổ ra một hạt màu đỏ đan dược.

Lạc Y Y ăn vào sau, nói: "Sư tôn, Liễu sư muội bị thương so với ta trùng, ngươi. . ."

"Không cần ngươi nói. Hai người các ngươi đều không gọi người bớt lo. . ."

Ngừ Cầm trực tiếp bạch ái đồ một chút.

"Hi hi. . ."

Lạc Y Y nhăn nhó cười khế, ở sư tôn trước mặt, nàng vĩnh viễn là cái kia bé gái. . .

Nàng nghiêng đi mặt cười, bỗng nhiên sững sờ.

"Ngươi là ai?"

Lạc Y Y phát hiện Vương mỗ người.

Vương Dật lạnh lùng nhìn nàng, gương mặt tuấn tú trầm đáng sợ.

Nếu không là đối phương vô có khởi xướng khiêu chiến, bảo bối há có thể được thương nặng như vậy?

Vương Dật lạnh lùng nói: "Ngươi cùng Thiên Nhi tốt xấu đồng môn một hội, làm gì dưới bức này tàn nhẫn tay?"

"A?"

Lạc Y Y trực tiếp ngây người , không biết nên như thế nào đi đáp lại.

Nàng hay vẫn là lần thứ nhất bị như vậy chất vấn.

Liễu Thiên Nhi vội vàng mở đôi mắt đẹp: "Lão công, ngươi đừng. . ."

"Ngươi không cần nói chuyện, chuyên tâm điều tức."

Vương Dật thấp giọng quát nhẹ.

"Ồ. . ."

Liễu Thiên Nhi oan ức đáp một tiếng, lần thứ hai nhắm lại đôi mắt đẹp.

Mà dưới đài thánh phòng, trực tiếp nổ tung.

"Cái gì? Ta thảo ~ nguoi mã. . ."

"Nguoi ai vậy?"

"Cho lão tử lăn xuống đến. . ."

Những cái kia Lạc Y Y người ủng hộ dồn dập rống to rêu rao lên, bọn hắn là đệ tử cũ, cũng không nhận ra Vương mẫu người.

Vương Dật trái tim nhỏ cực kỳ mạnh mẽ, căn bản không thèm để ý những cái kia tiếng mắng chửi, tiếp tục nói: "Chưa từng thấy như nguoi vậy tâm như rắn rết nữ nhân, hi vọng tự lo lấy. . ."

Hắn sau khi nói xong, xoay người liền phải rời đi.

Khá lắm, câu nói này đặc biệt bá đạo.

Lạc Y Y hô hấp dồn dập, thân thể yếu đuối run rẩy không ngừng, là khí.

Nàng cảm giác chịu đến đại khuất nhục.

"Nguoi đứng lại đó cho ta!"

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 265: Lão tử này phân trâu vừa mới mễ lại lợi hại

Vương Dật xoay người lại, kỳ quái hỏi: "Nguoi làm gì thế?"

"Hô. . . Hô. . ."

Lạc Y Y kiều thờ hồn hên, nàng dùng sức nắm phần quyền, mặt cười phi thường khó coi.

"Y Y. . ."

Ngữ Cầm có chút không nhìn nổi, nhẹ phù ái đồ vai đẹp, nhấn đôi mi thanh tú nhìn về phía Vương Dật, nói: "Vương Dật, nguoi không nên nói như vậy. . ."

Bởi các tiên nữ quan hệ, nàng đối với Vương Dật ấn tượng rất sâu.

Nghe được danh tự này sau, Lạc Y Y nhất thời sững sờ, sau đó cắn răng bạc hỏi: "Nguoi chính là Vương Dật?"

"Bệnh thần kinh. . ."

Vương mẫu người kỳ quái lắm lắm: "Cái gì gọi là chính là? Ta không quen biết nguoi, đừng loạn thấy sang bắt quàng làm họ. . ."

Hắn làm sao biết, chính mình tạc muộn bị nhị cữu ca cầm trang bức, bị thổi lên trời.

"A?"

Lạc Y Y lại là ngẩn ngơ, sau đó. . .

Khá lắm, này hai đạo lông mày trực tiếp phi đã dậy rồi, nàng dùng sức cắn cặp môi thơm, hô hấp càng ngày càng gấp rút.

Nàng thật sự tức điên .

Mà dưới đài sớm đã tiếng hô "Giết" rung trời.

"Lão công."

Liễu Thiên Nhi thật sự hoảng rồi, nàng lần thứ hai mở đôi mắt đẹp: "Ngươi đừng nói như vậy, sư tỷ nàng người rất tốt đẹp. . ."

"Ngươi không nữa tình tâm điều tức, ta đã nổi giận ."

Vương Dật cũng là không nói gì , đối phương đều sẽ ngươi đánh thành như vậy , ngươi còn vì nàng nói chuyện.

Thông qua hiểu rõ, Liễu Thiên Nhi biết Lạc Y Y đã qua được quá khổ, thấp giọng nói: "Lạc sư tỷ rất đáng thương, ngươi đừng nói như vậy nàng. . ."

Lạc Y Y tuổi ấu thơ quá phi thường lòng chua xót, Tiêu Diêu Tông không biết nàng nắm giữ yêu nghiệt giống như thể chất, vì lẽ đó vẫn không lăm đi để ý tới.

Chỉ có Ngũ Cầm đối với tên đồ đệ này coi như con đẻ, lại làm sư tôn lại làm tỷ, tỉ mỉ đi chăm sóc che chở.

Mãi đến tận 12 tuổi năm ấy, Lạc Y Y thiên phú kinh người mới dần dần bày ra.

Hon nữa trưởng thành theo tuổi tác, nàng càng ngày càng thiên lệ thoát tục, cảnh giới càng ngày càng cao, chậm rãi trở thành nam đệ tử trong lòng ái mộ đối tượng.

Vương Dật từ các tiên nữ trong miệng biết được, đối phương thể chất rất nghịch thiên, vì lẽ đó vào trước là chủ cho rằng: Lạc Y Y là mang theo vàng sáng lớn lên, thường ngày kiêu mạn tùy hứng, ở trong tông môn muốn làm gì thì làm.

Kỳ thực không trách hán như vậy nghĩ, Liễu Thiên Nhi bắt được đệ nhất sau, Lạc Y Y công nhiên tới khiêu chiến, này bản thân liền không hợp quy củ, là hung hăng thể hiện.

"Đáng thương?"

Vương Dật nhất thời sững sờ, có chút không tìm được manh mối.

"Khốn nạn. . ."

"Vương Dật, ngươi muốn chết. . ."

Đột nhiên, hai bóng người nhanh chóng ở trên bình đài kết thúc.

Phạm Diêu cùng Hư Phá Thiên xuất hiện , bọn hán nhìn chòng chọc vào Vương Dật, tự muốn đem đối phương ăn tươi nuốt sống.

"Các ngươi là ai?"

Vương mỗ người thấy lai giả bất thiện, không nhận được cau mày hỏi.

Hán làm sao biết, hai người vẫn đối với Lạc Y Y mang trong lòng ái mộ, ngôn ngữ của chính mình trực tiếp làm tức giận bọn hán. . .

Huống hồ, đêm qua Liễu lão nhị dùng Vương Dật đem chứa bức, thù mới hận cũ dưới, hai người thật sự bạo phát .

Phạm Diêu bỗng nhiên xoay người, mặt hướng Trương lão tịch ôm quyền: "Phạm Diêu xin đánh với Vương Dật một trận, kính xin Tông chủ tác thành."

Hư Phá Thiên thấy, cũng tự quay thân, làm đồng dạng cử động.

Trong nháy mắt, dưới đài các đệ tử đỉnh chi kêu gào, tình cảnh hoàn toàn yên tĩnh.

Từ thánh thiên lại công khai khiêu chiến Vương Dật? Tại sao?

"Các ngươi muốn làm gì?"

Lạc Y Y nhất thời cuống lên, trong lòng nàng tuy rằng hận Vương Dật, tuy nhiên phân xuất đúng sai phải trái.

Vương Dật chỉ có Trúc Cơ hai tầng tu vi, nhưng bọn họ đều là sáu tầng hậu kỳ.

Chuyện này làm sao đánh? Rõ ràng bắt nạt người.

Lý Đăng Vân hơi run run, có chút không biết làm sao. Hắn nhìn về phía Nam Cung Nhất, nói: "Sư huynh, ngươi xem . ."

"Đừng hỏi ta."

Nam Cung Nhất chụp chụp lỗ mũi, âm thanh quái dị nói: "Ta đồ đệ này chính mình từ bỏ hội vũ, chú ý rất lớn, ngươi hay là hỏi một chút hắn ý kiến đi."

Lý Đăng Vân nghe xong, nhìn về phía đài cao, cất cao giọng nói: "Vương Dật, ngươi cho rằng như thế nào?"

"Cái gì như thế nào?"

Vương mỗ người đã sớm không nói gì, nói: "Ta lại không bệnh, làm gì cùng bọn hắn đánh nhau?"

Hắn nói xong, liền muốn ôm y nhân bay xuống đài cao.

"Xuyt. . ."

"Nguyên lai cái tên này là cái oắt con vô dụng. . ."

"Thực sự là cười chết người. . ."

"Đồ bỏ đi, giun dế. . ."

Khá lắm, dưới đài nhất thời xuyt tiếng nổi lên bốn phía, tiếng cười nhạo, nhục mạ tiếng vang lên không ngừng.

"Mấy tên khốn kiếp này. . ."

Góc nơi Thảm Băng không nhìn nổi, liền muốn giơ tay đi trấn áp, lại bị một cái tay nhỏ bé đè lại.

"Đây là lão công chuyện của chính mình, chúng ta không nên nhúng tay."

Tiểu loli nhẹ giọng nói.

Thảm Băng nhìn Đại tỷ một chút, chậm rãi thả xuống tay ngọc.

Trên đài cao.

Vương mỗ người móm móm lỗ tai, nói: "Từ đâu tới nhiều như vậy con ruồi? Phiền người chết."

Hắn thần kinh thật sự rất lớn, lại không hề bị lay động.

Liễu Thiên Nhi thấy, không khỏi ám thờ phào nhẹ nhõm.

Nàng biết tứ thánh thiên đáng sợ, cũng biết bọn hắn vì sao tới khiêu chiến. Nếu là Vương Dật đồng ý đi tỷ thí, vạn nhất bị đá thương, này chính mình liền thật sự không đất dung thân.

Dù sao cũng là Nhị ca bốc lên sự cố.

Đúng vào lúc này, Phạm Diệu thấy đối phương lại muốn đi, cười lạnh nói: "Nguyên lai, cái kia họ Liễu gia hỏa đang hư trương thanh thế, hắn em rẻ là người nhất gan quỷ."

Vương Dật nhất thời sững sờ, xoay người lại, hỏi: "Ngươi nói cái gì?"

Trong lòng ngực của hắn Liễu Thiên Nhi không khỏi hoa dung thất sắc, gấp gấp hỏi: "Lão công, chúng ta đi mau. . ."

Nàng âm thanh tuy nhỏ, trên đài mấy người vẫn là nghe đến.

Phạm Diệu tiếp tục cười gằn: "Chỉ bằng ngươi, cũng xứng cùng Liễu sư muội giao du? Cũng không chiếu soi gương, thực sự là hoa tươi cắm ở trên bãi phân trâu. . ."

"Ha ha ha. . ."

Hư Phá Thiên ở bên cười to không thôi.

Vương Dật hít mắt lại, hướng trong lòng y nhân nói: "Bảo bối, ngươi trước tiên hạ xuống. . ."

Phạm Diệu thành công đem lửa giận của hắn đốt.

"Lão công . ."

Liều Thiên Nhi thật sự có chút cuống lên, muốn đi ngăn cản.

"Yên tâm đi, ta trong lòng hiểu rõ. . ."

Vương Dật nhẹ nhàng buông tay, đưa nàng để xuống.

Hắn xoay người, cười lạnh nói: "Các ngươi muốn làm sao đánh? Cùng tiến lên?"

"A. . ."

Phạm Diêu cười nhạo, giờ giờ lên gương mặt tuấn tú, khinh thường nói: "Còn cùng tiến lên? Ngươi coi chính mình là ai? Đồ bỏ đi. . ."

"Khà khà. . ."

Vương Dật tiếp tục cười gằn, dưới chân của hắn chậm rãi xuất hiện một tầng mây mù.

"Nếu như vậy, vậy nhưng là ra tay rồi. . ."

Đối phương công nhiên đến khiêu khích, lại không ngừng sỉ nhục chính mình, vì lẽ đó nhất định phải ra tay rồi.

"Ha ha. . ."

Phạm Diêu cười to nói: "Được, đến a. . ."

"Ân, vậy đến rồi, xin hãy chuẩn bị tốt. . ."

Vương Dật gật gật đầu.

'Xi '

Đột nhiên, hắn biến mất không còn tăm hơi .

Tất cả mọi người mới vừa tự sững sờ, Vương Dật trực tiếp xuất hiện ở Phạm Diêu bên cạnh người.

Hắn giơ tay lên đến, trực tiếp đè lại Phạm Diêu sau não, trong nháy mắt đem hắn mang tới bên cạnh đài cao, cánh tay bỗng nhiên đưa về đằng trước.

'Oanh '

Phạm Diêu cái trán, trực tiếp nện ở vô hình bình phong trên.

"Lão tử phân trâu làm sao ? Nói cho ngươi, lão tử này phân trâu vừa mới mở lại lợi hại, so với ngươi đáng giá hơn nhiều, thị phi bình thường phân trâu. . ."

Vương Dật ngửa mặt lên trời gào to, cánh tay lần thứ hai vung một cái.

'Oanh. . .'

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 266: Người có hiểu hay không?

Đệ nhị dưới lực đạo quá kinh người , toàn bộ kết giới đều bắt đầu rung động lên.

"Chỉ bằng ngươi, cũng dám nghị luận ta cùng Thiên Nhi sự tình? Muốn chết. . ."

Vương Dật lần thứ hai rống to, trong mắt bắn ra đáng sợ phích lịch tia điện, hắn lần thứ ba vung vẩy cánh tay.

'Oanh. . '

Phạm Diêu đầu, lại một lần nữa mạnh mẽ đánh vào bình phong trên.

Này biến số quá kinh người, tất cả mọi người tại chỗ đều động lại ở nơi đó, bao quát Tông chủ Trương lão ở bên trong, bọn hắn từng cái từng cái nhếch miệng, ngây ngốc nhìn tất cả.

"Khốn nạn, hồng. . "

To lớn đau đớn dưới sự kích thích, Phạm Diêu trước hết phản ứng lại, hắn đột nhiên rống to, 'Hồng' một tiếng, trên người bắn ra một bó chói mắt hào quang, khí thế nhất thời tăng nhiều.

"Gọi người mẹ cái gọi."

Vương Dật cảm thấy tay tâm truyền đến một nguồn sức mạnh, dồi dào vô cùng. Hắn không khỏi ngửa mặt lên trời thét dài, trong phút chốc, đôi tròng mắt kia hóa thành đen kịt một màu, một vòng to lớn Thần khuyển tự sau lưng bay lên.

Hắn dùng nhất hùng hổ phương pháp, trực tiếp đè xuống đối phương khí thế, rống to ở thiên: "Liễu Thiên Nhi là của ta, người có hiểu hay không a?"

Vương Dật lần thứ bốn vung vẩy cánh tay.

'Oanh '

"Nói chuyện, có hiểu hay không?"

'Oanh '

'Rầm rầm. . '

Phạm Diêu đầu, một lần lại một lần xông tới bình phong, tình cảnh khốc liệt đến cực điểm.

Mười mấy mét ngoại, Liễu Thiên Nhi tay ngọc dùng sức bùng cặp môi thom, đôi mắt đẹp một mảnh ướt át, thân thể yếu đuối run rẩy không thôi.

Nàng khóc, căn bản dùng không được đến.

Có thể rơi lệ, nhưng không ngừng một mình nàng.

Trên khán đài, Từ Nguyệt đồng dạng bùng cặp môi thom, thu thủy giống như đôi mắt đẹp sương mù mông mông.

Nàng, nhớ tới một cái không cách nào quên được qua lại.

. . .

Nơi này cũng là một chỗ bình đài, phương viên nhưng đặt trăm trượng, khí thế rộng rãi.

Hai cái cổ trang thanh niên, chăm chú lâu ở cùng nhau, trên đất không ngừng mà lăn lộn.

Mà bốn phía, tắc lít nha lít nhít đứng đầy người.

Đột nhiên, một người thanh niên chiếm cứ chủ động, trực tiếp đem đối phương đặt ở dưới thân.

Thanh niên đáng vẻ cùng Vương Dật giống nhau như đúc, chính là hắn trước thế.

"Người là thủ tịch đệ tử có thể như thế nào? Ta cảnh cáo người, người nếu là cử động nữa cái kia tâm tư, ta phế bỏ người."

Vương Dật đại tiếng rống giận.

"Dương Lăng Trần, xem như người lợi hại. Bất quá người lợi hại đến đâu, cũng không thể cùng Từ Nguyệt muội muội cùng nhau, bởi vì Tông chủ trải qua dưới chỉ, làm cho nàng làm đạo lữ của ta."

Thủ tịch đệ tử liên tục cười lạnh.

"Người thôi lăm!"

Vương Dật càng kích chuyển động, ngửa mặt lên trời thét dài, hai mắt của hắn trong nháy mắt tất đen như mực, sợi tóc hư không loạn vũ, đại thế ngập trời.

"Sư tỷ là của ta, các người ai cũng không thể đi chia sẻ, ai cũng không thể. . ."

Đầu của hấn vi vi giương lên, sau đó bỗng nhiên rơi rụng.

'Oành'

Vương Dật trán, hung ác đập đến đối phương tị ngoài miệng.

"Oa. . ."

Này thủ tịch đệ tử kêu thảm thiết, mũi trực tiếp sụp đổ, khóe môi vỡ tan, răng cửa đứt đoạn, sao là một cái thảm chữ tuyệt vời?

"Sư tỷ là của ta, có hiểu hay không? Trả lời ta. . ."

Vương Dật điên rồi, đầu không ngừng mà đập xuống, thủ tịch đệ tử hét thảm liên tục, âm thanh nhưng là càng ngày càng thấp.

Không biết qua bao lâu bao lâu.

Vương Dật mệt mỏi, ngừng lại.

Hắn phía dưới thủ tịch đệ tử, sớm đã không còn động tĩnh, cũng sẽ không có nữa động tĩnh.

Bốn phía vây xem đồng môn, đều là xem choáng váng.

"Nghệ chương, người làm cái gì?"

Đột nhiên, hư không truyền đến một tiếng rống to, một bóng người tự cửu thiên mà rơi, giờ tay đem Vương Dật cầm tới tay trong.

Đây là một tên cao to ông lão.

"Người dĩ nhiên tàn hại đồng môn? Lão phu phế bỏ tu vi của người. . ."

Ông lão liếc nhìn thi thể trên đất, lông mày trực tiếp dựng thẳng lên, giờ lên khác một bàn tay lớn.

Vương Dật chậm rãi nhắm mắt lại, trải qua nhận mệnh.

"Sư tôn. . ."

Đúng vào lúc này, một đạo kiều âm xuất hiện.

Từ Nguyệt từ trong đám người lao ra, nàng lúc này, nhìn qua có chút ngây ngô, vóc người nhưng phát dục rất tốt, đặc biệt là trước ngực này một đôi tồn tại.

Thật sự rất cô.

Nàng chạy đến phụ cận, lấy ra một thanh trường kiếm, hoành với mình cảnh trước, run giọng nói: "Sư tôn, người như phế hấn tu vi, Từ Nguyệt liền chết ở trước mặt của ngài."

Ông lão sững sờ, còn không phản ứng lại, Vương Dật nhưng trước tiên cuống lên.

"Sư tỷ, không nên a. . ."

Hắn không nhận được kêu to.

Ông lão biết Từ Nguyệt tính tình thẳng, nói được là làm được, không nhận được thở dài một tiếng, thả xuống Vương Dật, dắt thi thể rồi đi.

"Sư tỷ. . ."

Vương Dật một cái nước mũi một cái lệ đi tới.

"Người. . . Người đừng tới đây. . ."

Mới vừa rồi còn thấy chết không sờn tiểu Từ Nguyệt, lúc này bỗng nhiên sợ sệt, nàng nhớ tới đối phương câu kia 'Sư tỷ là ta' nói đến, mặt cười nhất thời một mảnh đỏ chót.

Tiểu Từ Nguyệt vội vàng thu hồi trường kiếm, xoay người liền chạy, trốn so cái gì đều nhanh.

. . .

"Nhị muội, ngươi làm sao ?"

Tiểu loli thấy hai cung hô hấp rất gấp gáp, không khỏi cảm lấy nàng góc quần, quan tâm hỏi.

Từ Nguyệt nghe xong, từ trong hồi ức thức tỉnh, nàng hít một hơi thật sâu, nói: "Ta không có chuyện gì. . ."

Mảnh này ký ức tuy rằng cứu viễn, nàng nhưng vĩnh viễn sẽ không bao giờ quên.

Cùng lúc đó.

Vương Dật dừng động tác lại, hấn đứng ở nơi đó, cánh tay phải giơ lên đỉnh đầu.

Phạm Diệu đầu bị đối phương nắm ở trong tay, nơi trán máu thịt be bét. Hấn hai mắt trên phiên, sớm đã ngất đi đã lâu.

Vương Dật cảm lấy đối phương, chậm rãi quay đầu, nhìn về phía xa xa Hư Phá Thiên.

Con mắt của hấn, không có khôi phục, vẫn cứ đen kịt một mảnh, nhìn qua rất thần quái.

Này luân Thần khuyển, vẫn như cũ chìm nổi ở sau lưng, toả ra hào quang chói mắt.

Lúc này Vương Dật, còn như thân ma chi tử, yêu dị phi phạm

Hư Phá Thiên thấy đối phương nhìn mình, không nhịn được run lập cập, liền lùi lại mấy bước.

Còn chưa đấu võ, hấn trước khí thế trên liền đã thua.

"Hắc. . ."

Vương Dật nở nụ cười, như Ma vương cười quái dị.

Hấn buông lỏng tay ra.

'Phù phù '

Phạm Diệu trực tiếp ngã sấp xuống ở lạnh lẽo thạch trên mặt.

Vương Dật xoay người, hướng Hư Phá Thiên.

'Xi '

Trong phút chốc, hấn lại biến mất .

Hư Phá Thiên con mắt mới vừa tự trùng lên, thân thể liền bị một luồng quái lực trùng ly mà lên.

'Oành '

Sau một khắc, phía sau lưng hấn trực tiếp đánh vào bình phong bên trên.

Vương Dật xuất bây giờ đối phương bên cạnh người, cánh tay phải của hấn, mạnh mẽ nằm ngang ở đối phương cổ.

"Khắc khắc. . . Ngươi buông ra. . ."

Hư Phá Thiên giơ lên hai tay, dùng sức bái đối phương cánh tay. Sắc mặt của hấn một mảnh xanh tím, rõ ràng không kịp thở khí .

"Khà khà. . ."

Vương Dật cười quái dị nói: "Vừa nãy tên kia nói ta là phân trâu, ngươi thật giống như rất vui vẻ đáng vẽ? Có buồn cười như vậy sao?"

"Vù vù. . . Khắc khắc. . ."

Hư Phá Thiên liều mạng hô hấp, ho khan không ngừng, căn bản là không có cách trả lời.

Vào giờ phút này, tất cả mọi người vẫn như cũ hoá đá ở nơi đó, không có một tia động tĩnh.

Tình cảnh quá mức kinh người, bọn hấn thật sự choáng váng.

"Ha ha ha. . ."

Vương Dật tiếp tục cười, trên cánh tay lực đạo nhưng càng ngày càng cường.

"Phong!"

Giữa lúc Hư Phá Thiên sắp sửa ngất đi thì, thiên khung bên trên, đột nhiên bay lên một đạo thét dài.

Nó đến phi thường đột nhiên, tiếng hú đất đỏ xa xưa, tự long ngâm.

Vương Dật trong lòng cả kinh, gấp vội vàng buông tay ra cánh tay, đột nhiên xoay người.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 267: Đả Thần Tiên

Một viên không lồ màu vàng chữ cổ, Hư Không Ấn đến.

Nó quá to lớn, ba mét to nhỏ, toàn thân tỏa ra vô thượng ánh sáng thần thánh, chữ viết cổ điển, chất phác vô phương.

"Món đồ gì?"

Vương Dật biến sắc mặt, thân thể bay lên trời.

Này viên chữ cổ trực tiếp đánh vào bình phong bên trên.

'Oanh '

To lớn nổ vang đột nhiên vang lên, một đạo tiếng hét thảm sau đó xuất hiện, Hư Phá Thiên ngang trời mà lên, phun máu phè phè.

"Thảo!"

Trên không nhất thời truyền xuống một đạo kinh sợ: "Hư Phá Thiên, ta có thể không phải cố ý. . ."

Hư Phá Thiên bay ngang mấy mét sau, mạnh mẽ té rớt ở trên bình đài, hấn gãy dựa mấy lần, muốn bò lên, nhưng càng ngày càng lực bất tòng tâm. Cuối cùng hai mắt đảo một cái, trực tiếp hôn mê bất tỉnh.

Vương Dật hư không mà đứng, hấn nghiêng đi gương mặt tuấn tú, nhìn về phía đánh lén mình nam tử.

Hơn mười mét ngoại, xuất hiện một bộ Thần cảnh.

Nơi đó Kim Hà óng ánh, nhuộm đắm tâng lớn hư không.

Một cái công tử bột thiếu niên, toàn thân thai nghén ở hào quang ở trong. Hấn nằm nghiêng ở một nhánh to lớn trên bút lông, trong tay nắm có một cái Từ Kim Hồ Lô, không ngừng mà hướng về trong miệng uống rượu.

Quy tắc này cảnh tượng phi thường kinh người, tất cả mọi người đều là xem choáng váng.

"Tiểu tử thú, nguoi. . ."

Tông chủ Lý Đăng Vân nhất thời vừa giận vừa sợ, hấn một chút nhìn ra, trong tay đối phương Từ Kim Hồ Lô, đúng là mình trước thất lạc thịnh rựu pháp khí.

Bên trong chứa nhưng là 'Thiên điệp túy' a, hấn tích góp rất nhiều năm mới tích dưới như vậy một điểm, mười ngày trước nhưng ly kỳ thất lạc, nhưng hấn đau lòng không thôi, ai muốn càng là bị học trò cưng của chính mình. . .

"Su tôn, cách. . ."

Hàn Thiên Lăng từ trên bút lông bò lên. Hấn lẳng không hư đạp hai bước, dư xuất một tay đem bút lông kháng trên vai trên, mới vừa kêu một tiếng sư tôn, liền ợ rượu, tiếp theo sau đó đi rót rượu.

Lý Đăng Vân sắc mặt một mảnh tái nhợt, thân thể run lẩy bẩy, hiển nhiên sắp bị khí ói ra huyết.

Hàn Thiên Lăng một bước một điên, đi lại tập tễnh, nhìn qua rất là bất ổn. Hấn lẳng không đi mấy bước, mặt đỏ cái cổ hô: "Sư tôn, ta muốn cùng Vương Dật đánh, nói với ngài một tiếng. . ."

"Nghiệt đồ, nguoi cái này nghiệt đồ. . ."

Lý Đăng Vân thật sự tức điên, nhưng không cách nào đi ngăn cản."Thiên điệp túy' tuy là rượu ngon, nhưng cũng ẩn chứa thức linh hiệu quả.

Đồ đệ nếu là không ra tay, ngũ tạng tất nhiên bị hao tổn.

Hàn Thiên Lăng sau đó cúi đầu, nhìn về phía Lạc Y Y, phun ra đầu lưỡi lớn nói: "Y Y muội muội, đem hai người này dịch chuyển, bằng không một lúc bị dư uy đánh chết, cũng không nên trách ta. . ."

"Hàn sư huynh, nguoi. . ."

Lạc Y Y cũng là kinh ngạc đến ngây người.

"Nhanh a. . ."

Hàn Thiên Lăng ánh mắt càng ngày càng mê ly: "Ta lập tức liền không khống chế được chính mình."

Lạc Y Y thân thể yếu đuối run lên, vội vàng vùng lên tay ngọc.

Lưỡng luồng kinh phong xuất hiện, đem Phạm Diêu cùng Hư Phá Thiên cuốn xuống đài cao.

"Sư tôn, ngài đi trước, ta đi Liễu sư muội nơi đó."

Lạc Y Y nhẹ giọng nói.

Ngữ Cầm gật gật đầu, có chút phức tạp liếc mắt nhìn hư không, người nhẹ nhàng rời đi.

Lạc Y Y đi tới Liễu Thiên Nhi trước mặt, kéo một cái ngọc thủ của đối phương.

"Sư tỷ nguoi buông ra, ta không đi. . ."

Liễu Thiên Nhi dùng sức sủ tay ngọc, muốn đi tránh thoát.

"Hàn sư huynh 'Cuồng Thiên thần triện' phi thường lợi hại, nguoi tuyệt không năng lực ở lại đây. . ."

Lạc Y Y vận dụng vô thượng tiểu Man lực, trực tiếp đem Liễu Thiên Nhi duệ rơi xuống đài cao.

"Hắc. . ."

Hàn Thiên Lăng gặp người đều đi hết, nhếch miệng nở nụ cười. Đầu hấn loáng một cái, nhìn về phía Vương Dật, say khướt nói: "Vương Dật, nguoi. . . Rất tốt. . ."

Vương Dật chau mày, hấn cảm giác cái tên này quái lạ vô cùng, khiến người ta cân nhắc không ra. Hơn nữa trên người toả ra một luồng khí tức kinh khủng. . .

Hàn Thiên Lăng tiếp tục túy cười: "Thật là không có nghĩ đến, giới trần tục dĩ nhiên có nhiều cường giả như vậy. Liễu sư muội liền để ta giết này cả mình, không nghĩ tới nguoi so với nàng còn kinh diễm. . ."

"Nguoi ta không cừu không oán, ta không muốn cùng nguoi đánh. . ."

Vương Dật cảm giác cái tên này liền một bệnh thần kinh, hay vẫn là tránh xa một chút vi diệu.

"Khà khà. . . Hồng. . ."

Hàn Thiên Lăng cười quái dị không ngừng, sau đó đột nhiên hét dài.

Trong phút chốc, một đạo long ngâm xông thẳng cừu tiêu.

Hai tay hấn nắm chặt bút lông, thẳng thắn thoải mái, đầy trời mà vũ.

"Phong, thiên, lôi, động."

Hàn Thiên Lăng rống to ở thiên, trong tay bút lông bỗng nhiên phóng ra một luồng kim mang chói mắt, mao tiêm chỗ đi qua, ánh sáng thần thánh lấp loé, bốn viên không lồ màu vàng chữ cổ đột nhiên hình thành.

Chúng nó hư không lẫn lộn, hướng về Vương Dật xông thẳng mà đến.

"Thảo! !!"

Vương Dật cái nào liều đối phương trực tiếp ra tay? Nhất thời điên rồi, dưới chân gấp điem, thân thể phóng lên trời, trong nháy mắt tránh thoát chữ cổ trấn áp.

"Chạy đi đâu?"

Hàn Thiên Lăng hét lớn một tiếng, bút lông hư không quét ngang.

Bốn viên chữ cổ nhất thời thay đổi phương hướng, hướng về đối phương xông thẳng mà đi.

"Đại gia nguoi!"

Vương Dật không nhìn được tuôn ra thô miệng, biết tránh không thoát, không khỏi hướng về dưới đài rống to: "Các nguoi ai cho ta đến đem trường thương? Gậy cũng được. . ."

Lão tử tay không tác sát, đánh như thế nào?

Dưới đài đệ tử đồn dập chân động, cuối cùng phản ứng lại. Bọn hắn liếc mắt nhìn nhau, không có đi để ý tới.

Thảo!

Vương mỗ người thấy, mũi đều tức điên.

"Vương Dật, tiếp được. . ."

Đột nhiên, dưới đài Lý Chấn Hiên hú lên quái dị, giờ tay quăng trên một vật.

Vương mỗ người tay mất lạnh lẽ, vội vàng đi đón trụ. Nhưng cảm có chút lạc tay, cúi đầu nhìn lại, suýt chút nữa liền ói ra huyết.

Trong tay xuất hiện một cái 1. 5 thước chiều dài kỳ quái gậy, toàn thân ngăm đen, mặt trên gập ghềnh nhấp nhô mọc đầy hạt tròn, thật là quái dị.

Giời ạ! ! !

Vương mỗ người nhất thời vừa giận vừa sợ, hướng đối phương rống to: "Hắn đây mẹ cái gì quý?"

Lý Chấn Hiên thấy, rung đùi đắc ý nói: "Vương Dật, nguoi không nên xem thường nó nha, vật này có tác dụng lớn. . ."

Nguyên lai, cây này quái mọc đầu là hắn trong lúc vô tình chiếm được, kỳ kiên cực kỳ, không biết là hà chất gỗ.

Lý Chấn Hiên cảm giác rất mới mẻ, liền ở lại bên người, bình thường dùng để trộm nữ nhân nội y.

Khán đài khác một chỗ, các tiên nữ đồn dập sững sờ.

"Đà Thần Tiên?"

Tiểu loli không nhìn được hô khẽ: "Bảo bối này làm sao ở tên kia trong tay?"

Từ Nguyệt thấp giọng nói: "Nói vậy là Thiên Đình diệt sau, phần lớn Thần bảo đều rơi xuống ở thế tục."

Tiểu loli nghe xong gật gù, không nói gì nữa.

Cùng lúc đó.

"Lý Chấn Hiên, ta %0#¥%0@#¥%0@"

Vương mỗ người hận đến răng trực dương dương, hắn mắng to vài câu, không lại bỏ chạy, mà là xoay người lại, toàn thân cơ thịt run lên.

Trong phút chốc, vô hạn cơn ánh đại hiện ra ở giữa hư không. Liên miên trùng điệp, đại thế trùng thiên.

Lăng Vân thương pháp —— cuồng sa lạc ảnh.

Sau một khắc.

'Rầm rầm rầm . . '

Tuyệt thế nổ vang quán triệt ở bên trong đất trời, hư không gió nổi mây vần, thương khung thất sắc.

Bốn viên chữ cổ hầu như trong cùng một lúc nổ tung, thần uy phun trào, vô tận hào quang tùy ý phun ra nuốt vào, quét ngang bát hoang.

Vương Dật thân thể chấn động, hư không liên lùi mấy bước.

"Khá lắm, đương thực sự là ghê gớm . . "

Hàn Thiên Lăng thấy thần thông bị hủy, không nhịn được rống to, càng là kích động đến cực điểm.

"Bình thường phép thuật thương không được người, Vương Dật, người lại thử cái này. . . "

Hàn Thiên Lăng hư không hoành eo lập tức, to lớn bút lông ở trong tay hắn trên dưới tung bay, phác họa vô thượng càn khôn.

'Vù '

Hư không nhất thời nổi lên tầng lớn gọn sóng, một luồng bàng bạc khí tức bỗng nhiên lan ra.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 268: Đế hình

"Lăng Nhi, người dừng tay."

Lý Đăng Vân kinh hãi đến biến sắc, lớn tiếng đi quát bảo ngưng lại, có thể dĩ nhiên không kịp .

"Chiến hào cánh thần. . . "

Hàn Thiên Lăng thét dài hư không, bỗng nhiên lui về phía sau một bước, đơn chưởng trầm kích bút lông đáy.

'Xi xi . . '

Bút lông cao tốc chuyển động, nhanh đến mức khác người nghẹt thở. Phía trước mao phong nơi, một con to lớn màu vàng cánh thần hư không đan dệt mà thành, phóng tầm mắt nhìn, càng là không xuống 5 mét.

"Giời ạ! Đây cái gì quý?"

Vương mỗ người trong nháy mắt kinh ngạc đến ngây người .

Cánh thần khí tức vô cùng dồi dào, quán triệt toàn bộ hư không. Quanh thân gọn sóng không ngừng phun ra nuốt vào khuếch tán, phạm vi bao trùm dĩ nhiên không thấp hơn 20 mét, thần uy trùng thiên.

Đột nhiên, Hàn Thiên Lăng thân thể xuất hiện đại bất ổn. Thân thể hắn đổ ra, nằm nghiêng ở hư không, sau đó một tay giơ lên đỉnh đầu, Từ Kim Hồ Lô tã, như hồ phách giống như chất lỏng trút xuống, rót vào vào trong miệng.

"Huyền vũ chi dực. . . "

Hàn Thiên Lăng một cái tay khác không ngừng mà hư không ninh chuyển, phác họa thành trận, cử chỉ tiêu sái phiêu dật.

Bút lông được khổng dưới, tự mình đi vung họa, mao phong lướt qua, Thần hà trùng thiên, một con khác to lớn cánh vàng chậm rãi hình thành.

Một luồng to lớn uy thế, từ nơi nào tản ra, khẳng định ở thai nghén một loại nào đó thứ không tầm thường.

Tất cả mọi người tại chỗ, đều đã xem choáng váng.

Thiên, này rốt cuộc là thứ gì?

"Không được, nhất định phải ngăn cản hắn."

Vương Dật bỗng nhiên giật mình tỉnh lại, mãnh diễm hư không, hướng về đối phương xông thẳng mà đi.

'Vù '

Khi hắn tiếp cận tầng ngoài gọn sóng thì, thân thể nhất thời chấn động mạnh, khó tiến thêm nữa mấy mảy.

"Khà khà "

Hàn Thiên Lăng nở nụ cười: "Vương sư đệ, ta triển khai nhưng là thất phẩm Tiên thuật. Ngươi trừ phi là Kim Đan cường giả, bằng không đừng hòng đột phá tầng bình chương này. . ."

Bàn tay của hắn tung bay như gió, tiếp tục phác họa.

Chậm rãi, một con màu vàng chim thần chậm rãi xuất hiện.

Nó hư không giương cánh, muốn bay cao, có thể chủ thể còn chưa thành hình, đại đường viên dĩ nhiên hiện lên, dần dần hiện ra ở hiện nay.

Hàn Thiên Lăng thấy gần đủ rồi, bỗng nhiên nuốt vào một đại miệng 'Thiên điệp túy' .

'Phốc. . .'

Một đạo rượu tiễn đột nhiên bắn ra, tùy ý phun ở chim thần chủ thể trên.

'Chi '

Chim thần nhất thời hoạch linh tính, ngửa mặt lên trời hí dài.

"Thiên, đây là cái gì?"

"Lẽ nào là trong truyền thuyết đại Kim Ô?"

"Đây chính là Hàn Thiên Lăng thực lực chân chính? Thật đáng sợ. . ."

Dưới đài một mảnh tảo loạn, kinh sợ không thôi.

"Sư tỷ, ngươi buông ra ta. . ."

Liễu Thiên Nhi dùng sức gãy giữa, nàng cảm giác được một luồng khí tức hủy diệt, phi thường khủng bố.

Lão công chi có Trúc Cơ hai tầng tu vi, căn bản không chịu nổi.

"Sư muội, ngươi tuyệt không năng lực đi tới. . ."

Lạc Y Y liều mạng ôm nàng, chết sống không buông tay. Nàng mặt hướng hư không, cắn răng bạc nói: "Hàn sư huynh, ngươi đến cùng đang làm gì?"

Khán đài khác một chỗ.

"Sư tôn. . ."

Mấy người nữ đệ tử đều đã mặt mày thất sắc, Nguyệt Thi Lam không nhịn được kêu kêu thành tiếng.

Từ Nguyệt cùng Thẩm Băng cũng có chút ngồi không yên , người sau nhìn về phía Đại tỷ: "Quy tắc này thuật lão công hiện tại không chống đỡ được, ta đi ra tay ngăn cản. . ."

Tiểu loli trầm ngâm chốc lát, lắc đầu nói: "Không được. . ."

"Có thể. . ."

"Không nên nói nữa , đây là vấn đề nguyên tắc."

Tiểu loli đánh gãy nàng, nói: "Này thuật mặc dù có chút môn đạo, có thể lão công là 'Hỗn Độn' thân thể, không có việc gì."

Cùng lúc đó.

Hàn Thiên Lăng bỗng nhiên đứng thẳng người lên, đem rượu trong tay hồ lô quăng bay đi, hai tay ở trước ngực đan dệt đan điểm, kết ra một cái thần bí dấu ấn.

"Ma Hồn Phi Yến, hiện. . ."

Hắn hét lớn một tiếng, hai tay bỗng nhiên thu về.

'Chi. . .'

Chim thần rộng mở triển khai cự sí, vừa hiện ra bộ mặt thật.

Đây là một con to lớn Thượng Cổ chim thần, lông thần màu vàng óng như áo giáp giống như trái rộng ở thân, toàn thân chớp giạt nham dày đặc, thần uy ngập trời, kinh sợ hiện nay.

"Đi. . ."

Hàn Thiên Lăng song chưởng bỗng nhiên nhấn về phía trước.

'Chi'

Chim thần đánh cự sí, hướng Vương Dật xông thẳng mà đi, tốc độ nhanh chóng dường như chớp giạt.

Nó bay ra sau, Hàn Thiên Lăng thân thể không khỏi mềm nhũn, sắc mặt một mảnh trắng bệch.

"Không thiếu sót Ma Hồn Phi Yến?"

Lý Đăng Vân cùng các trưởng lão dồn dập biến sắc.

"À không. . ."

Liễu Thiên Nhi lớn tiếng bị thiết.

Vào giờ phút này.

"Khốn nạn!"

Vương Dật biết tránh không khỏi, hai tay giơ lên đỉnh đầu, vung lên quái gậy hướng về chim thần đầu lâu lôi đình nổ xuống. . .

'Oanh'

Nổ vang rung trời đột nhiên bắn ra.

"Không tốt. . ."

Vương Dật cảm giác một luồng khó có thể tưởng tượng quái lực xuyên qua hai tay, thực sự sung mãn không thể chống đỡ. Hắn hô to không ổn, thân thể đột nhiên lui nhanh.

Trong nháy mắt tiếp theo.

'Chi'

Chim thần giậm dứ giương cánh, ung kích trường không.

Nó trong nháy mắt vọt tới Vương Dật bên người, mở ra miệng rộng, đem hắn điều vào trong miệng.

"Đáng ghét. . ."

Vương Dật đại tiếng rống giận, hắn ném xuống quái gậy, nắm lên nắm đấm, dùng sức đánh chim thần miệng bộ.

Làm sao căn bản vô dụng.

Nó cắn hợp lực cường hoành phi thường, Vương Dật xương cốt bị áp khanh khách vang vọng.

"Lăng Nhi, thu tay lại. . ."

Lý Đăng Vân thấy đối phương gặp nguy hiểm, vội vàng đi quát bảo ngưng lại.

Hàn Thiên Lăng nhìn sư tôn một chút, suy yếu cười cợt, biết gần đủ rồi, giờ lên tay phải hư không bình án.

Trong nháy mắt, màu vàng chìm thần hướng về đài cao xông thẳng mà xuống.

'Oanh '

Trong phút chốc, đài cao rung mạnh, vô số đá vụn phóng lên trời, yên khí bốc lên.

"Lão công . . "

Liễu Thiên Nhi không khỏi hí lên bị thiết.

Nguyệt Thi Lam mấy nữ nhất thời thất sắc đứng lên, mặt mày thảm đạm.

"Nghịch đồ, ngươi . . Ngươi làm cái gì?"

Lý Đăng Vân thấy đối phương dĩ nhiên lấy ra toàn lực, trực tiếp tức điên .

"Khe nằm!"

Hàn Thiên Lăng chính mình cũng mộng ép, trực tiếp bị dọa đến hư không bình lên.

Hắn uống đến thực sự quá hơn nhiều, dĩ nhiên làm nhầm phương hướng.

"Vương sư đệ, ta không phải cố ý. . . "

Kẻ này cuống quýt tát, hướng phía sau thôi thúc.

"Hả?"

Sau một khắc, Hàn Thiên Lăng nhất thời sùng sốt , hần ngơ ngạc phát hiện, chính mình càng là chiêu không hoàn hồn cảm.

Trên khán đài, tiểu loli bỗng nhiên nổi lên kinh sợ, nàng hoảng hốt vội nói: "Đề uy lại xuất hiện , Tam muội, nhanh bố lục hợp kết giới, bằng không nơi này tu sĩ hội hóa thành tro bụi."

Thảm Băng nghe xong, giờ lên tay ngọc, nắm chỉ như lan, kết thông thiên cổ ấn.

"Không cần. . . "

Từ Nguyệt trực tiếp nắm lấy Tam muội tay ngọc, nói: "Không phải đề uy, yên yên là đề hình mà thôi. . . "

Nàng cảnh giới cao nhất, nhìn ra càng thấu triệt.

Nhưng thấy ——

Trên đài cao, khói đặc chuyển nhạt, dần dần hiển lộ ra tình cảnh bên trong.

Tất cả mọi người trong nháy mắt tròn to hai mắt, trực tiếp choáng váng.

Bọn hắn nhìn thấy nằm mơ cũng chưa từng thấy tình cảnh.

Một bóng người, hư không mà đứng.

Tóc của hắn trường quá thân thể. Trên người xích ~~~ lửa, ngực phải che kín thân bí ma văn, văn kéo dài tới trên mặt.

Hai con ngươi tắt đen như mực, một vòng to lớn Thần khuyển ở sau lưng của hắn chìm nổi, khí thôn bát hoang.

Đây là một loại vô địch đại thể.

Dưới đài các đệ tử, âm thanh đều không phát ra được , chỉ lo ngáy ngốc nhìn.

"Đó là. . . Vương Dật?"

"Chuyện này. . . "

Mấy cái Trưởng lão không nhìn được kinh kêu thành tiếng.

Giờ khắc này Vương Dật cánh tay phải bình triển hư không, tay phải của hắn, gắt gao trời lại chìm thần yết hầu.

Màu vàng chìm thần liễu mạng đánh cánh chim, muốn rời đi, làm sao căn bản vô dụng.

Vương Dật vùng lên mặt, nhìn về phía hư không trợn mắt ngoác mồm Hàn Thiên Lăng.

"Ha ha ha. . ."

Hắn nở nụ cười, như Ma vương cười quái dị. Trong giây lát giờ lên tả quyền, hướng về chim thần đầu lâu ầm ầm đập xuống.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 269: Kỳ hoa

'Ầm'

Chim thần to lớn đầu lâu rõ ràng hướng phía dưới một hầm, bị đập trúng địa phương kim quang tứ tiết.

"Hả?"

Vương Dật hơi nhướng mày, hắn vốn tưởng rằng một quyền hội đem đối phương nổ nát, làm sao hiệu quả nhưng là nhỏ bé không đáng kể.

Vương Dật làm sao biết? Hiện tại chính mình chỉ là đồ có đế hình mà thôi, nửa phần đế uy cũng không có, bằng không này tòa đài cao sớm đã hóa thành một vùng phế tích.

Có thể mặc dù như vậy, thực lực của hắn vẫn cứ tăng vọt rất nhiều, bằng không căn bản là không có cách bắt chim thần.

"Hổng. . ."

Vương Dật ngửa mặt lên trời gào to, tả quyền lần thứ hai lôi đình nổ ra.

'Oành'

Tiếng vang ầm ầm xuất hiện, chim thần Kim thân trực tiếp bay ngang, nhắm phía đài cao bình phong.

"Khôn nạn!"

Vương Dật phóng lên trời, hét lớn: "Ta không tin đánh không nát tan người súc sinh này. . ."

Hắn hóa thành một mảnh tàn ảnh, trong nháy mắt vọt tới chim thần phía dưới, vùng quyền đánh tới.

'Oành'

Chim thần toàn thân chấn động mạnh, to lớn Kim thân phóng lên trời.

'Xi'

Vương Dật lần nữa biến mất, sau một khắc, hắn xuất hiện ở chim thần phía trên, hai tay nắm tay, giờ lên đỉnh đầu.

"Cho ta nát tan a. . ."

Hắn hất đồng nổi lên đáng sợ tia điện, nắm chặt quả đấm mạnh mẽ hướng phía dưới ném tới.

'Oành'

Chim thần rên rỉ, như lưu tinh giống như hướng về đài cao rơi rụng mà đi.

'Hô '

Vương Dật lại biến mất , trong nháy mắt xuất hiện ở chim thần phía bên phải, giận dữ xuất kích.

Trong phút chốc, chim thần to lớn Kim thân hư không đầu đá lung tung, nhưng là thân bất do kỷ. Một đạo ma ảnh ở xung quanh điên cuồng công kích, như hình với bóng, thể muốn đưa nó oanh cái vụn vặt.

Tình cảnh quá mức kinh người, tất cả mọi người đều là xem choáng váng.

"Hắn. . . Hắn là Rock Lee chuyển thể hay sao?"

Có người gian nan nuốt nước bọt, mờ mịt mà nói. Lúc này tình cảnh, rất giống (Hokage ninja) trong Rock Lee đánh Gaara đoạn ngắn.

Hào hung tàn, hào dã man.

Giữa hư không,

"Năm . . Khe năm . . "

Hàn Thiên Lăng thật sự dọa sợ , tỉnh rượu hơn nửa, hắn cuống quýt thu về hai tay, hai cái ngón trở đối lập với nhau lên, thúc lên vô thượng Tiên thuật, hô to nói: "Phi Yến, trở lại cho ta."

'Chi '

Chim thần thét dài rên rỉ, đập cánh bay cao, muốn về đến này phiến gọn sóng bên trong.

"Nghĩ hay lắm . . "

Vương Dật hét lớn một tiếng, trực tiếp trối lại chim thần cái cổ, hướng bình phong phóng đi.

Sau một khắc. . .

'Oanh. . '

To lớn nổ vang đột nhiên bay lên, bình phong một trận cuồng chiến, đáng sợ đại vết rách xuất hiện lần nữa .

Vương Dật mãnh đập hư không, kéo chim thần dọc theo bình phong mạnh mẽ xoa động.

'Ầm ầm ầm . . '

Chim thần ở bình phong trên bình di, căn bản là không có cách thoát đi đối phương ràng buộc.

"Dừng tay a. . . "

Hàn Thiên Lăng thật sự cuống lên, đầu tay run rẩy liên tục, cái trán có mồ hôi hột liên tục lăn xuống. Ma Hồn Phi Yến tuyệt không năng lực phá hủy, đây chính là hắn 'Thập tông chiến' đòn sát thủ a.

"Giời a. . . "

Mà Vương Dật cũng là tức giận đến không được, đối phương Kim thân quá rắn chắc , này đều đi vòng non nửa rào cản , còn không đưa nó phá hủy.

"Này rốt cuộc là thứ gì?"

Vương Dật thật sự phiền, dùng sức đem chim thần ném về đài cao.

Hàn Thiên Lăng nhất thời vui mừng khôn xiết, đầu tay bỗng nhiên chấn động.

'Chi '

Chim thần ai tiếng hí dài, đập cánh bay cao.

Vương Dật không có đi ngăn cản, lạnh lùng nhìn kỹ tất cả.

Chim thần bay vào này phiến gọn sóng trong sau, Kim thân run lên, chậm rãi đi vũ hóa, biến mất trong vô hình.

Hàn Thiên Lăng hay tay vung lên, gọn sóng được khổng dưới, bắt đầu hướng vào phía trong co rút lại, cuối cùng hoàn toàn biến mất rồi.

"Hô. . ."

Hàn Thiên Lăng rốt cục yên lòng, tầng tầng ói ra ngum trọc khí, cúi đầu xuống đi, nhưng là sững sờ.

Vương Dật người đâu?

Hắn hốt có cảm giác, vội vàng ngẩng đầu lên.

Thần Ma giống như nam tử, âm thầm xuất hiện ở 3 mét ở ngoài, lạnh lùng nhìn Hàn Thiên Lăng.

Như thác nước tóc đen, hư không loạn vũ. Như mực hai con ngươi, thâm thúy cực kỳ.

To lớn Thần khuyên chìm nổi ở sau lưng, khủng bố ma văn nhằng nhịt khắp nơi.

Đây là một loại đại khủng bố.

Vương Dật lạnh lùng mở miệng: "Ngươi. . ."

"Đại. . . Đại lão. . ."

Đột nhiên, kinh người cảnh tượng xuất hiện. Hàn Thiên Lăng trực tiếp nằm nhoài hư không, hô to liên tục.

Khe năm! !

Vương Dật trong nháy mắt mộng ép.

Giời ạ, cái tên này ở làm cái gì?

"Ngươi. . . Ngươi làm cái gì vậy?"

Hắn trực tiếp không còn cách nào khác, rất là không nói gì hỏi.

'Hô '

Trong nháy mắt tiếp theo, Hàn Thiên Lăng nhanh chóng đứng lên thân thể, càng là khóc: "Su đệ a, ta ngày hôm nay uống nhiều rồi, đầu nóng lên liền. . . ,
ngươi tuyệt đối đừng sinh sự huynh khí oa. . ."

Mới vừa rồi còn gọi đại lão, thời khắc này dĩ nhiên lấy sư huynh tự xưng.

Vương Dật thật sự say rồi, cảm giác cái tên này cùng Lý Chấn Hiên là người cùng một con đường, đi chính là kỳ hoa con đường.

Hắn tức giận quét đối phương một chút, trở xuống trên đài cao, hướng đi một chỗ.

Lý Chấn Hiên quái gậy còn hoành nằm ở nơi đó đây.

Vương Dật đi tới gần, khom người xuống nhặt lên nó.

"Đây rốt cuộc là cái gì trên cây. . . Hà?"

Vương Dật chính mờ mịt tự nói, về mặt bỗng nhiên động lại. Hắn ngờ ngác phát hiện, chính mình linh khí càng như hồng thủy bình thường tràn vào côn
thể bên trong.

'Hồng '

Trong phút chốc, một luồng thần bí ánh sáng đột nhiên hiện lên.

"Không được, Đa Thần Tiên sức mạnh to lớn bị mở ra. ."

Tiểu loli rốt cục thất sắc, vội vàng đi truyền âm: "Lão công, mau mau ném xuống nó. . ."

Đáng tiếc, chậm

'Xi '

Một đạo hào quang phóng lên trời, trực tiếp bắn trúng một viên chìm nổi trên vòm trời đại tinh.

'Ầm ầm ầm. . '

Tuyệt thế nổ vang đột nhiên bạo phát, hành tinh lớn kia không ngừng run rẩy, dần dần lệch khỏi quỹ đạo rồi.

Này biến số phi thường kinh người, tất cả mọi người đều là ngửa mặt lên, trợn mắt ngoác mồm nhìn tất cả.

Những cái kia Kim Đan cường giả cũng là như vậy.

"Không kịp, nó muốn nổ tung..."

Từ Nguyệt trực tiếp đứng lên thân thể yêu kiều, tay ngọc hư không bình án...

'Hồng...'

Trong nháy mắt, một con thon dài Đại Thủ Ấn xuất hiện trên vòm trời bên trên, đem đài cao cùng thánh phòng bảo hộ ở phía dưới.

Vào giờ phút này.

Vương Dật trong cơ thể linh khí bị rút khô sau, cảm giác trước mắt càng ngày càng tối. Ở ngất đi sát na, hắn nghe được một cái kinh thiên động địa tiếng nổ mạnh.

Sau đó...

Sẽ không có sau đó.

...

Từng có nhà khoa học vạch ra, người ở trong giấc mộng, có thể tìm hiểu đã qua, cũng có thể thấy một góc tương lai.

Là thật hay giả, không người hiểu rõ.

...

Vương Dật cảm giác mình đứng ở một mảnh trong mây mù, lưu manh động động, không nhận rõ phương hướng.

"Người muốn chết hay sao? Lại dám đối bản Vương ra tay...?"

Đột nhiên, phía trước truyền đến một đạo khẽ kêu.

"Linh Nhi?"

Vương Dật chấn động trong lòng, vội vàng giơ tay lên đến, đẩy ra tầng kia mây mù.

Một cái cảnh tượng, xuất hiện ở trước mắt.

Mênh mông trên mặt đất, một bóng hình xinh đẹp nhanh chóng chạy như bay, không phải Tô Linh Nhi còn có thể là ai?

Phía sau nàng, chín cái thô to bạch vĩ hư không múa lên, thật là mỹ lệ.

"Hê hê, Tô vương, bên trong cơ thể ngươi đồ vật, ta muốn xác định..."

Thiên khung bên trên, phát sinh một đạo âm thanh khủng bố, rất cổ lão, như ma chú.

"Cô... Bản vương cùng ngươi liều mạng..."

Tô Linh Nhi cặp kia mỹ lệ tử đồng nổi lên tia điện, nàng đang muốn phóng lên trời, đột nhiên, này khả nhân kiều mị mặt cười nhất thời nhất bạch, vô lực đi xuất kích...

"Ha ha, cho ta đi..."

Cổ lão ma âm cười lớn không ngừng, sau đó, một đoàn màu xanh sương mù, hướng về Tô Linh Nhi thẳng áp mà xuống.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 270: Mới chiêu số

"Linh Nhi. . ."

Vương Dật hét lớn một tiếng, trong giây lát ngồi dậy.

"Hô. . . Hô. . ."

Hắn miệng lớn thở hổn hển, mồ hôi hột lớn chùng hạt đậu liên tục từ cái trán lớt xuống.

Cái kia mộng là chân thực như thế, nhưng hắn run sợ không ngớt.

Không biết qua bao lâu bao lâu. . .

Vương Dật dần dần khôi phục , bỗng nhiên có phát giác, không khỏi giờ lên gương mặt tuần tú.

Trong nháy mắt tiếp theo, hắn kinh ngạc đến ngây người .

Các tiên nữ cùng chúng đệ tử vây quanh ở trước giường, mồ mịt đi nhìn chăm chú, mặt cười trên che kín vẻ cổ quái.

Tiểu loli đứng ở các nàng ở giữa, cái miệng nhỏ đỏ đến so cái gì đều cao.

Vương mỗ người há miệng, nói: "Lão bà, các ngươi. . ."

"Hanh. . ."

Tiểu loli kiều hừ một tiếng, lão không cao hứng . Nàng buông xuống mặt cười, liên tục đi chụp làm chính mình tay nhỏ, nũng nịu lẩm bẩm: "Liên ghi nhớ con kia Hồ Mị tử, ai ngờ chúng ta có bao nhiêu lo lắng. . ."

Dát? ? ?

Vương mỗ người nghe xong trong nháy mắt hoá đá .

"Đại tỷ. . ."

Từ Nguyệt nhẹ nhàng đẩy đối phương một tý, sau đó nắm lên Vương Dật đại thủ, ôn nhu nói: "Lão công, ngươi hiện tại cảm giác như thế nào? Thân thể có thể có không khỏe?"

"Ta rất khỏe. . ."

Vương Dật nhẹ giọng nói, hắn bốn phía nhìn một chút, phát hiện nơi này là biệt thự phòng ngủ, liền hỏi: "Mấy giờ rồi?"

Từ Nguyệt nhẹ nhàng nở nụ cười, giờ lên tay ngọc khẽ vuốt đối phương cái trán, thử dưới nhiệt độ, nói: "Buổi tối 7 giờ rưỡi , lão công bất tỉnh 5 giờ."

"Lâu như vậy?"

Vương Dật có chút choáng váng: "Các ngươi. . . Lẽ nào vẫn ở đây?"

Từ Nguyệt cười khẽ gật đầu.

"Lão công, ngươi có đói bụng hay không?"

Tiểu loli cảm giác mình vừa có chút quá đáng , cặp kia tiểu nộn tay nhẹ nhàng đỡ lấy Vương Dật cánh tay, rụt rè hỏi.

"Cũng còn tốt, để cho các ngươi lo lắng. . ."

Vương Dật mỉm cười giờ tay lên đến, nhẹ nhàng xoa xoa đối phương non mềm khuôn mặt nhỏ.

"Sư tôn, mấy người chúng ta. . . Đi mua thức ăn , buổi tối chúng ta còn ăn thịt dê xỏ xôi có được hay không?"

Nguyệt Thi Lam rất sẽ đến sự tình, biết nơi này bất tiện lại ở lâu.

"Ừm!"

Tiểu loli vui vẻ gật gật đầu, trong con ngươi xinh đẹp nổi lên một tia tán thưởng.

"Chúng ta đi thôi. . ."

Nguyệt Thi Lam xoay người lại, hướng 'Các sư muội' nháy mắt một cái.

Mấy nữ có chút không nề rời đi, các nàng sâu sắc nhìn Vương Dật một chút, lục tục đi ra phòng ngủ.

Thẩm Băng tay ngọc nhẹ phẩy, đóng lại cửa phòng.

"Lão công. . ."

Tiểu loli trực tiếp nhào vào hán trong lòng, hai cung tam cung cũng tới Vương Dật giường.

"Lão công, ngươi đừng sinh Phi Yên khí có được hay không?"

Tiểu loli hướng về trong lồng ngực của hán chen chen, vô cùng đáng thương đạo.

"A?"

Vương mỗ người nhất thời mộng ép, mờ mịt đi hỏi: "Ta tức cái gì?"

"Vừa nãy Phi Yên đối với tô động phòng nổi lên ghen ty, dĩ nhiên. . . , lão công, Phi Yên lần sau sẽ không. . ."

Tiểu loli thấp giọng lẩm bẩm.

Vương Dật nhất thời dờ khóc dờ cười, hán cúi đầu, tăng tăng hôn lên đối phương cặp môi thom.

"Ừm. . ."

Tiểu loli rên rĩ một tiếng, vui vẻ đi đáp lại.

Một phen sống mơ mơ màng màng thấp sau.

Tiểu loli nằm nhoài lão công trong lòng, thở gấp tình tứ nói: "Lão công, chúng ta đến cho ngươi hoạt đi. Chúng ta. . . Học mới chiêu số, tuyệt đối không thể so tô động phòng thị tầm kém. . ."

"Hà?"

Vương mỗ người sững sờ, có chút không phản ứng lại, lại càng không biết này mới chiêu số lại là cái gì.

"Ta không nên. . ."

Từ Nguyệt bỗng nhiên rít gào một tiếng, hồng mặt cười chạy xuống lão công giường, mở cửa đào tẩu. . .

Nàng biết, Đại tỷ nói cái kia mới chiêu, chính là dùng đầu lưỡi cùng miệng đi. . .

Thiên, chuyện này. . . Chuyện này. . .

Bạch y Nữ thần Vương thật sự dọa sợ, vì lẽ đó chạy so cái gì đều nhanh.

"Đại tỷ, ta. . . Ta đi kéo Nhị tỷ trở lại. . ."

Từ sam Nữ thần Vương Hồng thê mỹ mặt cười, đi ra phòng ngủ, xoay tay lại đóng cửa lại.

"Kỳ quái. . ."

Tiểu loli nhìn kỹ bóng lưng của nàng, nhẹ giọng tự nói: "Tam muội rời đi động tác, vì sao cùng Nhị muội rất tương tự. . . ?"

Sau đó. . .

5 phút đã qua, các nàng chưa có trở về.

8 phút, 12 phút. . .

"Hanh. . ."

Tiểu loli không cao hứng , cặp môi thom quệt rất cao, tức giận nói: "Xem Bồn cung làm sao thu thập các nguoi hai cái. . ."

Nàng chuyển qua mặt cười, chủ động đưa lên môi thom, sau đó giờ lên một con bàn chân nhỏ, trực tiếp chui vào . . .

Một đời thần tăng, lần thứ hai bị khiêu khích , có thể nào không phản khởi?

Nó bạo phát , liều mạng đi đón đánh.

Tiểu loli có kinh nghiệm, động tác so với trước càng thành thạo.

"Lão bà. . ."

Vương mẫu người gằm nhẹ một tiếng, dùng sức ôm chặt trong lòng tiểu yêu tinh.

"Lão công. . . Ta muốn bắt đầu rồi. . ."

Tiểu loli xinh đẹp khuôn mặt nhỏ nóng bỏng như lửa, nàng có chút nghịch ngợm thân dưới đầu lưỡi, liếm liếm béo mập cặp môi thom, sau đó thân thể chậm rãi trượt xuống dưới.

Vương mẫu người đang có chút choáng váng, đột nhiên, hần bỗng nhiên hút vào ngum khí lạnh, thân thể không khỏi căng thẳng.

Loại kia trơn trượt cảm giác, quả thực làm cho người ta không cách nào tin nổi.

"Lão bà, nguoi. . ."

Vương Dật thật sự kinh ngạc.

Nàng dĩ nhiên đi. . . Như vậy. . . ?

"Lão công. . ."

Tiểu loli giờ lên nóng lên mặt cười, tu e then nói: "Phi Yên lần thứ nhất làm, hội có chút trúc trắc, sau đó hội tốt đẹp. . ."

Nàng sau khi nói xong, lần thứ hai buông xuống mặt cười.

Sau đó, khác người huyết thống tăng vọt âm thanh, ở trong phòng vang vọng.

Vương mẫu người dùng sức từng mất trần nhà, mất đại như chuông đồng, này lỗ mũi no đến mức, đều có thể bỏ vào hai viên đại anh đào, đặc biệt đặc biệt đáng sợ.

Nếu là chỉ một truân thổ cũng còn thôi, ai muốn tiểu yêu tinh này lại vẫn biết. . .

Đây là một bộ cực kỳ hương diễm bức tranh.

Không biết qua bao lâu bao lâu.

"Lão bà, mau rời đi nó. . ."

Vương mẫu người lớn tiếng thô hống.

"A?"

Tiểu loli ngẩn ngơ, mờ mịt giờ lên tiểu mặt cười.

Sau đó. . .

Một luồng đại sát khí ngút trời mà lên, Thần căn giết Thần, Phật chặn giết Phật.

Mấy phút sau. . .

Tiểu loli dùng khăn tay đem những cái kia đông đông lau chùi đi, tu tiếng nói: "Lão công, ta đi tắm, nguoi chờ ta một chút. . ."

Nàng nói xong liền đi ra phòng ngủ.

Vương mẫu người nhìn theo nàng kiều tiểu bóng lưng rời đi, trong đầu bỗng nhiên bốc lên một cái tiết mục ngắn: Ba năm cất bước, cao nhất. . .

"Ba năm tuyệt đối hần mẹ huyết kiếm lời, coi như chết cũng đáng giá. . ."

Hắn xuất phát từ nội tâm đạo.

Hơn 10 phút sau, tiểu loli vây quanh khăn tắm trở lại, khuôn mặt nhỏ của nàng trên còn có lưu lại cảm động dư vị, đáng yêu đến cực điểm.

Sau đó, nàng thơm ngát tiểu Kiều thể trực tiếp chui vào Vương Dật trong lòng.

Vô dục triển miên cũng rất tiêu hồn, bọn hắn ôn tồn một lúc sau, tiểu loli nghịch ngợm phun nhỏ ra tiểu hương ~ thiệt, tu tu đi hỏi: "Lão công, vừa này. . . Thích không?"

Lời này liêu, Vương mỗ người suốt chút nửa nhìn không được đem tiểu yêu tinh này giải quyết tại chỗ .

'Vương Dật, làm người không thể quá dã thú. . .'

Trong lòng hắn liên tục nhắc nhở chính mình, gỡ bỏ đề tài: "Lão bà, Lý Chấn Hiền mượn ta cây gậy kia, người biết lai lịch gì sao?"

"Đó là Đà Thần Tiên, Nguyên Thủy Thần bảo một trong "

Tiểu loli ngây thơ giải thích.

"Cái gì?"

Vương mỗ người trực tiếp hoá đá .

Đà Thần Tiên?

Mẹ trứng, này không phải từ rằng huynh bảo bối sao? Làm sao ở Lý Chấn Hiền này hai hàng trong tay?

'Vù '

Đúng vào lúc này, ngoại diện trong phòng khách xuất hiện một trận kêu khê.

"Vương Dật, bản vương trở lại. . ."

Một đạo mị nhập trong xương kiều âm, truyền vào phòng ngủ.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 271: Đêm trăng tròn, không phục đến chiến

Vương Dật thân thể chấn động, không thể chờ đợi được nữa nhìn về phía cửa.

Cái kia mộng cảnh thật sự thật đáng sợ, nhưng hắn lo lắng không thôi.

Cũng còn tốt, nàng không có có chuyện.

Vương Dật trong lòng đại thạch rơi xuống đất .

Tiểu loli nhưng không giống nhau, như gặp đại địch. Nàng chăm chú ôm lão công thân thể, một mặt tiểu đề phòng.

Thái Cổ Thiên Hồ Vương bước óng ánh phát quang bàn chân nhỏ, đi vào phòng ngủ.

Nàng so với ba ngày trước càng mê người, thân thể yêu kiều toả ra mê người hào quang, cặp kia tử đồng càng thâm thúy, phảng phất có thể nhìn thấu thế gian tất cả.

Trên đầu hồ nhĩ cũng lớn hơn hai vòng, nhìn qua đặc biệt đáng yêu.

Tám cái thô to bạch vĩ ở phía sau run run không ngừng, phi thường nghịch ngợm.

"Vương Dật, bản vương tương chết ngươi . . ."

Tô Linh Nhi duyên dáng gọi to một tiếng, càng là phi đã dậy rồi, mang theo một đồng thô to bạch vĩ, trực tiếp nhào vào Vương mẫu người trong lòng.

Nàng duỗi ra cái kia đỏ sẫm đầu lưỡi, dùng sức đi liếm láp đối phương gương mặt tuần tú.

Vương Dật trong nháy mắt ngón ngang, có chút tay chân luống cuống.

Thiên, ngươi làm gì thế?

Tuy rằng ba ngày không thấy, tuy nhiên đừng vừa lên đến liền như vậy oa.

"Chết động phòng, dùng tay. . ."

Tiểu loli trong nháy mắt bạo đầu, khuôn mặt nhỏ một mảnh tái nhợt, nàng liều mạng lôi đối phương cánh tay ngọc, muốn đem bọn hắn tách ra.

"Tiểu nha đầu, ngươi đi ra. . ."

Tô Linh Nhi nhất thời không cao hứng, giơ lên một con bàn chân nhỏ, giẫm trên đối phương vai đẹp, muốn đem nàng đá văng.

Tiểu loli mới vừa dùng cái miệng nhỏ cho lão công hoạt xong, kiều ngạo chưa từng có tăng vọt, nàng trực tiếp nắm lấy đối phương trắng mịn mắt cá chân, hướng về này gọi cảm trắng nõn đủ cung tấp tới.

Lần này lão bá đạo .

"Tê. . ."

Tô Linh Nhi nhất thời hút vào ngậm khí lạnh, nàng thật sự đau hông rồi.

"Đau quá. . . , nha đầu chết tiệt kia, ngươi dám cắn bản vương? Bản vương chân chỉ có thể Vương Dật đi cắn. . ."

Nàng lớn tiếng khê kêu.

"Bồn cung cắn chết ngươi này Hồ Mị tử. . ."

Tiểu loli nghe xong, trắng bạc tiểu răng càng dùng sức .

"Ngươi . . . Cô. . ."

Tô Linh Nhi thật sự tức giận, cặp môi thơm trong bắn ra cổ lão kiều âm, nàng nhanh chóng bắt được đối phương một con trắng loáng bàn chân nhỏ, trực tiếp ăn miếng trả miếng.

"A. . ."

Tiểu loli bàn chân nhỏ bị đau, không nhịn được la thất thanh, nàng lớn tiếng khê kêu: "Chết Hồ Mị tử, ngươi dám lại cắn Bồn cung? Phán ngươi ."

"Cắn chính là ngươi. . ."

Tô Linh Nhi chết sống không hé miệng.

"Đáng ghét, xem Bồn cung lợi hại. . ."

"A. . . , tiểu nha đầu, ngươi muốn chết. . ."

Cái gì thái cổ vương giả? Tuyệt thế đại khủng bố?

Cái gì Thiên Nguyệt Nữ thần Vương? Hậu cung chi chủ?

Vào đúng lúc này hết thảy ném ra sau đầu.

Này rõ ràng chính là hai cô bé con ở đánh nhau.

Các nàng không dám thôi thúc tiên pháp yêu thuật, bằng không biết thụ hội đồ nát, vì lẽ đó vận dụng nguyên thủy nhất phương pháp.

Vương mẫu người thật sự không nói gì, hần xuống giường, đem 'Chiến trường' nhường ra.

Khá lắm, này đối với đại tiểu loli càng hăng hái, ở trên giường lớn lăn lăm một đoàn, dùng sức cắn xé.

Đây là một bộ kinh người bức tranh.

Lòng bàn tay mu bàn tay đều là thịt, Vương Dật đương thật không biết nên làm thế nào cho phải, hần đi tới trước bàn đọc sách, rút ra căn ngọc khe, điểm trên.

Hần cần dùng Nicotine đến áp an ủi.

Mấy phút sau.

Vương mỗ người một điều thuốc đều đánh xong, trên giường đại chiến còn không có đỉnh chỉ, trái lại có càng lúc càng kịch liệt tư thế.

Hần đem tàn thuốc bóp tắt, dùng sức nặn nặn mi tâm, cảm giác não nhân nơi sâu xa đau dữ dội.

"Hào rồi!"

Đột nhiên, Vương mỗ người hét lớn một tiếng, vào đúng lúc này, hần bùng nổ ra thuần đàn ông sở độc nhất Bá Vương Khí.

Đại tiểu loli nhất thời run lên, đồng thời buông ra béo mập cái miệng nhỏ, một mặt mờ mịt nhìn về phía đối phương.

Các nàng đều không có mặc quần áo, trắng loáng phát quang thân thể yêu kiều lẫn nhau quần quýt lấy nhau, cực kỳ giống tranh châm biếm trong Thần đồ: Lẫn nhau thương tổn.

'Ừng ục '

Vương mỗ người nhìn ra miệng khô lưỡi khô, hần gian nan nuốt nước bọt, đỏ mặt nói: "Mặc quần áo từ tế, chuẩn bị ăn cơm."

"Hanh. . ."

Tiểu loli không dám không nghe lão công, bạch đối thủ một chút, tức giận buông ra tay nhỏ hơi nhỏ chân còn có cái miệng nhỏ, đi đến bên giường tìm ra áo hồng mặc vào.

Tô Linh Nhi về phía trước bò mấy lần, hai tay chỉ giường, nàng vung vẩy có vài trắng như tuyết hồ vĩ, ngẩng lên điên đảo chứng sinh mặt cười, dịu dàng nói: "Vương Dật, bản vương không có quần áo. . ."

Nàng cái tư thế này quá mê người, phối hợp này quyến rũ kiều âm, đủ để mê hoặc thể gian tất cả.

Vương Dật liều mạng đè xuống đưa nàng đánh gục tà ác ý nghĩ, xoay người, mở ra tủ quần áo, tìm ra một bộ màu trắng hương quần.

"Lão công, đó là Nhị muội. . ."

Tiểu loli nhất thời không cao hứng, cong lên cái miệng nhỏ đi nhắc nhở.

Vương Dật cười khò nói: "Linh Nhi không có quần áo, trước tiên xuyên Nguyệt Nhi, ta ngày mai sẽ đi mua mới. Lão bà, ngươi là đại phụ, nhường điểm nàng. . ."

"Hanh. . ."

Tiểu loli không dám nói thêm cái gì, buông xuống khuôn mặt nhỏ, thấp giọng lẩm bẩm: "Tô động phòng thô thô như vậy tiểu, xuyên Nhị muội quần áo khẳng định không ra ngô ra khoai. . ."

"Hả? Khắc khắc. . ."

Vương mỗ người nghe xong suýt chút nữa thổ huyết.

Tô Linh Nhi chính sững sờ hồ vĩ, một mặt tiểu hưng phấn nhìn cái này bạch y, nghe vậy mặt cười nhất thời chìm xuống.

"Tiểu nha đầu, ngươi có ý gì?"

Nàng mỹ lệ từ đồng trong, nổi lên đáng sợ phích lịch tia điện.

"Ngươi nghe không hiểu?"

Tiểu loli sững quá mặt cười, kiều hừ nói: "Ngươi thô thô như vậy tiểu, còn luôn yêu thích thân thể trần truồng, thật không biết tu. . ."

"Cô. . ."

Tô Linh Nhi lửa giận lần thứ hai bị nhen lửa, nàng trực tiếp giơ cao thân thể, cắn răng bạc nói: "Bản vương lại làm sao không tể, cũng mạnh hơn ngươi

xuất gặp mấy lần. . ."

"Chuyện cười! Chỉ có ngần ấy góc gác, còn ở dăm cùng Bốn cung hò hét?"

Tiểu loli hì hì yêu kiều, mặt cười tràn ngập xem thường: "Bốn cung hiện tại bị tà pháp có hạn, một khi khôi phục bản thể, thỏ thỏ năng lực sứa người mười cái nhai. . ."

"Nói hươu nói vượn. . ."

Tô Linh Nhi há sẽ tin tưởng? Liên tục cười lạnh.

"Yêu có tin hay không, đêm trăng tròn Bốn cung sẽ khôi phục, người nếu không phục, đến chiến chính là."

Tiểu loli hai tay cắm vào eo thon nhỏ, một bước cũng không nhường.

Nàng muốn ở thỏ thỏ trên, mạnh mẽ đi nghiền ép tô động phòng.

"Được được được. . ."

Tô Linh Nhi không đứng ở cười gằn, đem việc này khắc trong tâm khảm.

Một bên Vương mẫu người nhưng là nghe choáng váng.

Các người đang nói cái gì quý a?

Đêm trăng tròn? Không phục đến chiến?

Lão bà a, người đang làm gì thế? Đây thiên trọng yếu bao nhiêu, người so với ta rõ ràng oa. . .

"Linh Nhi, nhanh lên một chút mặc vào. . ."

Vương Dật vội vàng đưa lên màu trắng hương quần.

Tô Linh Nhi không nói hai lời, trực tiếp mặc vào người.

"Lão công, ôm ôm. . ."

Tiểu loli không lại đi cùng tô động phòng hò hét, nhào vào Vương Dật trong lòng.

"Vương Dật, bản vương cũng phải ôm. . ."

Tô Linh Nhi mặc váy sau, nhân thể triển khai cặp kia cánh tay ngọc.

"Linh Nhi, người đừng làm khó ta. . ."

Vương Dật một trận cười khô, hướng Tô Linh Nhi đưa tay ra đi.

Tô Linh Nhi cặp môi thơm quyệt khí, nhưng cũng không nháo, nắm chặt đối phương đại thủ xuống giường.

Vương mẫu người mang theo đại tiểu loli đi ra khỏi phòng, hướng dưới lầu đi đến.

Rất nhanh, một tầng trong đại sảnh liền truyền đến chúng nữ yêu kiều tiếng, Từ Nguyệt cùng Thẩm Băng cũng ở.

Tiểu loli tiểu nhân nhắm lại, trong lòng rất là xoa hóa, nàng cắn răng bạc nói: "Hai người các người cô nàng chết dâm kia, xem Bốn cung làm sao thu thập các người. . ."

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 272: Thỏ đến rồi

Bọn hấn đi tới phòng khách.

Nơi đó yên khí bốc lên, thủy sớm đã sôi rồi đã lâu.

Oanh oanh yển yển môn vui cười đồn dập, một đoàn tường và bầu không khí, ai cũng không có đi động chiếc đũa.

"Sur tôn. . ."

Nguyệt Thi Lam chính diện quay về cầu thang, nhất thời nhìn thấy bọn hấn, gấp vội vàng đứng dậy.

Còn lại mấy nữ đi theo.

Từ Nguyệt cùng Thẩm Băng quay lưng nơi đó, các nàng thân thể yếu kiều đồng thời run lên, liếc mắt nhìn nhau, chậm rãi đứng lên, chậm rãi quay người sang tử.

Nhị nữ cúi thấp xuống mặt cười, không dám cùng đại phụ nhìn thẳng.

"Lão công, người thả ta hạ xuống. . ."

Tiểu loli thấp giọng nói.

"Thơm quá a. . ."

Vương mẫu người không có buông tay, trái lại ôm càng chặt hơn. Hấn đi tới trước bàn, cười nói: "Thật phong phú, chúng ta nhanh ăn đi."

Từ Nguyệt không dám sát bên lão công, sợ bị Đại tỷ thu thập, đem vị trí tặng cho Tô Linh Nhi.

Thẩm Băng cũng sợ sệt, cùng ái đồ thay đổi vị trí.

Vương mẫu người đem đại phụ ôm vào trong ngực, bên điều xì dầu bên hỏi: "Lão bà thích ăn cái gì, ta cho người luộc."

"Thịt cua bông cùng trứng gà, em bé món ăn cũng tới một ít. . ."

Tiểu loli mỉm cười cười khế, sau đó nhìn về phía Thẩm Băng, đôi mắt đẹp nhắm lại: "Tam muội, người thật là lợi hại, tìm người đều tìm tới đây rồi."

Thẩm Băng nhất thời hoảng rồi, liên tục đi khuấy lên trong chén xì dầu, cũng không đĩa rau, không dám thử mạnh một cái.

"Lão bà, đừng như vậy được chứ? Ăn cơm. . ."

Vương Dật trong lòng rất là không đành lòng, vội vàng mở miệng giải vây.

Tiểu loli nghe xong, không có khó hơn nữa làm tam cung, cùng lão công cùng ăn lên.

Chậm rãi, trên bàn cơm bầu không khí lần thứ hai sinh động lên.

"Linh Nhi, điều thứ chín hồ vĩ lúc nào khôi phục?"

Từ Nguyệt thấy Đại tỷ nụ cười trên mặt hơn nhiều, lá gan cũng dần dần khôi phục, nhẹ giọng hỏi.

"Lại có thêm hơn mười ngày đi. . ."

Tô Linh Nhi ăn một cái ruột hun khói, bỗng nhiên nhớ ra cái gì đó, như có điều suy nghĩ nói: "Từ Nguyệt, bản vương hỏi người sự kiện. . ."

Từ Nguyệt nhất thời ngẩn ngơ, mờ mịt hỏi: "Chuyện gì?"

Tô Linh Nhi để đũa xuống, con kia tay ngọc đột nhiên ở đối phương trước ngực sờ soạng một cái, thở dài nói: "Người thô thô như thế nào nuôi dưỡng? Dĩ nhiên có thể lớn như vậy. . ."

Lời nói của nàng cử chỉ phi thường kinh người.

Từ Nguyệt trong nháy mắt kinh ngạc đến ngây người, hoá đá ở nơi đó.

"A. . . Khắc khắc. . ."

Bên cạnh Vương mẫu người hảo huyền không bị sang chết.

"Tô động phòng, người làm cái gì?"

Tiểu loli dù sao cũng là đại phụ, nhất thời không làm, cắn răng bực nói: "Bổn cung cảnh cáo người, chớ đừng lung tung Nhị muội. . ."

Tô Linh Nhi nghe xong, run lên đáng yêu hồ nhĩ, mặt cười một mảnh thân nhiên, hoàn toàn không coi là chuyện to tát.

"Từ Nguyệt, cầu người nói cho bản vương có được hay không?"

Nàng nắm lên đôi phương cánh tay ngọc, nhẹ nhàng đi lay động, có chút tiểu làm nũng.

"Người đừng đừng ta. . ."

Từ Nguyệt kiều thói vuốt ve ngọc thủ của đôi phương, mặt cười một mảnh đỏ chót. Nàng thấp giọng lầm bẩm: "Cũng không tiếp tục muốn để ý đến người. . ."

Tô Linh Nhi không có chút nào sinh khí, cười hi hi lại muốn đi chạm đến đôi phương, đôi mi thanh tú nhưng là vừa nhú.

Đột nhiên, Tô Linh Nhi đột nhiên đứng lên, bỗng nhiên chuyển qua thân thể yêu kiều.

Này biến số phi thường kinh người, tất cả mọi người nhất thời sửng sốt, các tiên nữ cũng là như vậy.

"Khà khà khà. . . , thơm quá a. . ."

Đúng vào lúc này, nơi thang lầu truyền đến một đạo cổ lão âm thanh, rất nguyên thủy.

Các tiên nữ nhất thời thất sắc, đồng thời đứng lên.

Những nữ đệ tử kia dồn dập lộ ra kinh ngạc vẻ mặt, các nàng không biết sâu cạn, vì lẽ đó vẫn chưa sợ sệt.

Vương mẫu người lại có chút nhẹ răng nhếch miệng.

Nó làm sao đến rồi?

Mấy qua đi. . .

Các nữ đệ tử đồng thời tròng lớn tiểu nhãn.

Thiên, đây là cái gì a?

Chỉ thấy một con đầu to thỏ, từ trên thang lầu chậm rãi bò dưới. Động tác của nó có chút ngốc, nhìn qua đàn độn.

"Nha!"

Đột nhiên, Sơn Vô Lăng rít gào một tiếng, bụng mặt cười kinh sợ: "Này cái gì thỏ? Còn sẽ nói? Thật đáng yêu. . ."

"Khe nằm! ! !"

Thỏ bị bất thành linh tiếng hét chói tai dọa một đại binh, cuống quít xoay người, lắc lắc không lờ cái mông hướng phía sau chạy trốn, nhưng là 'Oành' một tiếng, thỏ đầu đánh vào thể hình răng cưa trên, thân thể trực tiếp lăn lộn mà xuống.

Sơn Vô Lăng làm sao biết thỏ lai lịch? Đứng dậy liền muốn phóng đi, lại bị một cánh tay ngọc kéo .

"Chớ lộn xộn. . ."

Thẩm Băng nữ nộ quát lên.

"Ồ. . ."

Sơn Vô Lăng thấy sự tôn túc rồi, có chút oan ức gật gật đầu.

Bên cạnh Vương mẫu người cũng là không nói gì, ám đạo này thỏ trường bộ này bức dạng, người cũng năng lực cảm thấy đáng yêu?

Ở tất cả mọi người nhìn kỹ, thỏ lão đảo bỏ.

Ngoại trừ Sơn Vô Lăng, còn lại mấy người nữ đệ tử dồn dập thất sắc.

Hắc đồng sư tỷ? Lừa môi răng nanh?

Thiên, tại sao có thể như vậy xấu?

Tô Linh Nhi từ đồng nhắm lại, lạnh giọng hỏi: "Vũ Vương, ngươi làm sao xuất đến?"

"Khà khà. . ."

Thỏ nở nụ cười, nghe vào có chút quý dị: "Tô vương, Thiên Hồ cấm thuật tuy rằng không tầm thường, có thể ngươi đừng quên, bản vương trong cơ thể phù vẫn là cái gì. . ."

Tô Linh Nhi nghe xong nhất thời biến sắc.

Nguyên lai, nàng biết được Thiên Thế Giới có còn lại Vương giả sau, ở lối vào thêm điệp một tầng cổ lão phong ấn, có thể ngăn cản Vương giả xuyên qua.

Ai muốn này thỏ như vậy nghịch thiên, dĩ nhiên âm thầm xuất đến rồi.

"Ngươi muốn như thế nào?"

Tô Linh Nhi lạnh giọng hỏi.

"Bản vương là tới tham gia tiệc khánh công."

Thỏ nhìn về phía trên bàn dê bò thịt đúng lúc sơ, ha kéo từ đầu chảy xuống, đặc biệt buồn nôn.

"Tiệc khánh công?"

Tô Linh Nhi đôi mi thanh tú cau đến càng sâu, hoàn toàn không biết nó đang nói cái gì.

"Chúc mừng Tô vương khôi phục đệ bát cái linh vĩ Hắc. . . Tô vương, chúng ta có thể hay không vừa ăn tán gẫu?"

Thỏ thật sự có chút không thể chờ đợi được nữa.

Mọi người nghe xong nhất thời không nói gì.

Nguyên lai này thỏ là đến quýt com.

Mấy phút sau.

"Hà? Ăn ngon. . ."

Khá lắm, thỏ tồn ở trên bàn, chiếc đĩa vung lên không ngừng, ăn nước bọt tung tóe.

Nó rất thông minh, không tới một phút liền học được chiếc đĩa phương pháp sử dụng.

Mấy nữ chen ở cùng nhau, nhường ra một mảnh lớn vị trí. Các nàng thấy thỏ ăn tương sau, cảm thấy rất buồn nôn, đều không ăn.

Mà Sơn Vô Lăng cũng cảm thấy nó không đáng yêu.

Không tới 5 phút, mấy cân dê bò thịt liền bị thỏ tiêu diệt sạch sành sanh.

"Cái kia. . . Còn nữa không?"

Thỏ trừng mắt cặp kia hắc đồng, lộ làm ra một bộ đáng thương đáng đáp, nhìn qua dê tiện.

"Vũ Vương, ngươi làm sao có thể như vậy vô liêm sỉ?"

Tô Linh Nhi thật sự không nhìn nổi, cảm giác cái tên này rất cho Vương giả mất mặt.

Vương Dật rất không nói gì, đứng lên nói: "Ta lại mua chút trở lại. . ."

"Lão công, lại mua cái oa, nhân gia còn không ăn no đây. . ."

Tiểu loli chết nhìn chòng chọc thỏ, thờ phỉ phò nói.

"Ta cũng nghĩ như vậy. . ."

Vương Dật gạt gù, mặc vào áo khoác đi ra khỏi nhà, trong chốc lát sẽ trở lại.

Hắn mua một cái mới oa cùng 20 cân dê bò thịt.

"Tiểu tử, ngươi rất tốt, không trách Tô vương đối với ngươi có tình cảm. . ."

Thỏ thấy, trong mắt bốc lên đáng sợ ánh sáng xanh lục.

"Ngươi đợi lát nữa. . ."

Vương Dật đem mua xong dê bò thịt nhán một cái, nói: "Thiên hạ không có miễn phí bữa tối."

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 273: Kết minh

Đùa giỡn, ta lại không phải bảo mẫu, há có thể đón đón quân no?

"Hà?"

Thỏ nhất thời sững sờ, hắc đồng chậm rãi nheo lại: "Tiểu tử, ngươi có ý gì?"

'Vù '

Đột nhiên, chung quanh nó hư không phát sinh nhẹ nhàng vặn vẹo, một luồng Man Hoang khí tức chậm rãi hiện lên.

Đây là Vương giả độc nhất khí tức.

"Vũ Vương, ngươi làm cái gì?"

Tô Linh Nhi mặt cười biến đổi, nũng nịu quát lên.

"Nơi này là Bồn cung gia, chó có làm càn. . ."

Tiểu loli cũng là cuống lên, vỗ bàn kê kêu, hai cung tam cung càng là khẩn nhìn chăm chú thỏ không tha.

"Khà khà khà. . ."

Thỏ nở nụ cười, trên người khí tức kinh khủng càng ngày càng nặng.

Vương mẫu người đứng là thông dong cực kì, từ trong túi lấy ra ngọc kê, rút ra một cái, điểm trên.

"Tê. . . Hô. . ."

Hắn hấp một cái, phun ra, không nhanh không chậm nói: "Vũ Vương, ngươi như ở đây động thủ, những này mỹ thực liền toàn phá hủy."

Nguyên lai, Vương Dật sớm đã đem thỏ nhìn thấu.

Cái tên này chính là một đùa bỡn, yêu thích làm trò đùa dai, còn rất TM thêm.

"Hà? Ha ha. . ."

Thỏ đầu tiên là sững sờ, lập tức ngửa tới ngửa lui cười to lên, chuyển biến nhanh chóng khác người tặc lưỡi.

Các mỹ nữ nhất thời kinh ngạc đến ngây người.

"Tiểu tử, có ngươi, thật không đơn giản. . ."

Thỏ cười quái dị nói: "Ngươi có biết hay không, ở chúng ta đời kia, Tô vương là xưng tên giả hoạt. Bản vương năng lực dọa dẫm nàng hai lần, đủ để ngạo thị chư Vương. . ."

Nó cười đến đặc biệt khai tâm, căn bản dừng không được đến.

"Cô. . ."

Tô Linh Nhi nhất thời Hòa Nhi , ngập trời, trong miệng bắn ra cổ lão kiều âm.

Ở xa xôi Thượng Cô, Thiên Hồ Vương không chỉ có là nhất mỹ lệ làm rung động lòng người Vương giả, cũng là nhất nữ tử thông minh, bất kể là nhân loại, hay vẫn là chư Vương, đều bắt nàng không có cách nào.

Kết quả ở đời này, nàng liên tiếp bị thỏ sái hai lần, đều là bởi vì trong lòng nhớ Vương Dật mới lên đạo.

Cái tên này lại còn ở trước mặt mọi người, nói ra 'Giảo hoạt' hai chữ?

Nha nha nha nha nha!

Tô Linh Nhi thật sự nổi giận, tử đồng trong xuất hiện u ám vết nứt, rất thâm thúy, hai viên trắng như tuyết tiểu răng nanh chậm rãi mọc ra.

"Vũ Vương, bản vương muốn mạng của ngươi. . ."

Nàng ma trắng như tuyết tiểu răng nanh, gần từng chữ.

Thỏ thấy, nhất thời dọa run run một cái, vội vàng hướng cửa thang gác phóng đi.

"Cho bản vương đứng lại."

Tô Linh Nhi kiều quát một tiếng, liền muốn đuổi theo, lại bị một bàn tay lớn kéo .

"Linh Nhi, đừng như vậy, ta tìm nó có việc."

Vương Dật khẽ cười nói.

"Vương Dật, này. . . Tên kia lại còn nói bản vương giả hoạt? Ngươi tuyệt đối đừng tin. Bản vương này liền đi xé nát miệng của nó. . ."

Tô Linh Nhi thở phì phò nói.

Vương Dật có chút dở khóc dở cười, bắt đầu dĩ lắc lắc đầu: "Yên tâm, ta sẽ không tin. Ngươi đừng thương nó. . ."

"Con kia Hồng nói rất đúng. . ."

Tiểu loli đúng là rất tán đồng thỏ, thấp giọng lầm bầm.

Khá lắm, Tô Linh Nhi lông mày trực tiếp phi đã dậy rồi, nàng khẽ kêu nói: "Tiểu nha đầu, ngươi nói cái gì?"

"Làm gì?"

Tiểu loli một bước cũng không nhường, ngẩng lên mặt cười nói: "Ngươi chính là giả hoạt, Thượng Cô tâm cơ biểu một cái. . ."

"Ngươi. . . Cô. . ."

Tô Linh Nhi thật sự tức điên , làm dáng muốn trên.

"Hảo rồi!"

Vương Dật thật sự bị các nàng ồn ào phiền, gương mặt tuấn tú nhất thời chìm xuống: "Các ngươi có thể hay không đừng nghịch ?"

Tiểu loli thấy lão công tức rồi, có chút tiểu sợ sệt, cuống quýt trốn Tam muội trong lòng.

Tô Linh Nhi cũng căng thẳng buông xuống mặt cười, thất thố nắm lên Tử Nguyệt tay ngọc, tìm kiếm y hộ.

Cầu thang khúc quanh, một viên khổng lồ thỏ đầu dò xét xuất đến. Nó này phong phú lừa môi vì khế nhếch mở, tỏ rõ vẻ khiếp sợ nhìn Vương Dật.

Vương Dật ngẩng đầu lên, tức giận nói: "Đi ra đi, nhìn thấy ngươi. . ."

Mấy phút sau.

"Người nói cái gì?"

Thỏ thủ sẵn lỗ mũi, âm thanh quái dị nói: "Người muốn cho bản vương cùng người kết minh?"

"Tê. . . Hô. . ."

Vương Dật hít một hơi thuốc, phun ra, không nhanh không chậm nói: "Một ngày ba bữa, muốn ăn cái gì, ta cũng có thể thỏa mãn."

Thỏ chăm chú theo dõi hắt phun ra yên khí, đột nhiên hỏi: "Đây là vật gì?"

"Ha ha. . ."

Vương Dật nở nụ cười, đem điểm yên phương pháp biểu thị một lần, sau đó ném tới.

Thỏ rút ra căn ngọc khô, dùng lửa môi ngậm, tiểu tay cầm lên cái bật lửa, 'Đùng' một tiếng điểm trên.

"Tê. . ."

Nó nhẹ nhàng hút một cái.

Yên thân dĩ nhiên lập tức đốt tới đề.

Thỏ nhắm lại hắt đồng, chậm rãi, cặp kia thỏ trong tai, có yên khí chậm rãi bốc lên.

Khe nầm! ! !

Vương mỗ người nhất thời kinh ngạc đến ngây người .

Như vậy cũng được?

"Này mới mẻ trò chơi không sai, sau đó cho bản vương chuẩn bị thêm chút."

Thỏ đem tàn thuốc ném xuống, lại điểm lên một cái.

"Không thành vấn đề!"

Vương Dật gạt gù, thầm nghĩ trong lòng: Xi gà hần là thích hợp hơn.

"Một ngày ba bữa tuyệt không thể thiếu, cộng thêm ba con thượng đẳng linh cầm, muốn khảo tốt đẹp. . ."

Thỏ trong nháy mắt lại hấp xong một cái ngọc khô, lỗ tai bốc khói đạo.

"Ba con thượng đẳng linh cầm? Người làm sao không đi cướp?"

Một bên Tô Linh Nhi nhất thời cuồng lên, lớn tiếng khê kêu.

Vương Dật một phát bắt được nàng tay ngọc, nhìn về phía thỏ, nói: "Linh cầm khó tìm, gà nướng có thể hay không? Mùi vị tuyệt đối không nói."

Thỏ có chút e ngại Thiên Hồ Vương, nó cẩn thận nhìn đối phương một chút, nói: "Cũng được đi. . ."

"Ha ha. . ."

Vương Dật rốt cục nở nụ cười, rất là khai tâm.

Này thỏ là Thượng Cổ Vương giả, thực lực nhất định không phải bình thường, có sự giúp đỡ của nó, Thiên Thế Giới trong các vương giả, tuyệt sẽ không dễ dàng tìm mình và các tiên nữ phiền phức.

"Đúng rồi!" Thỏ tựa hồ nhớ ra cái gì đó.

Vương Dật trong lòng căng thẳng, sắc mặt trái lại càng bình tĩnh: "Người nói, chỉ cần ta có thể làm được, hội tận lực đi thỏa mãn."

"Gà nướng cái mông, nhất định phải đại. . ."

Thỏ trong mắt, nổi lên một đạo đáng sợ tia điện.

Vương Dật: . . .

. . .

Vương Dật cho thỏ an bài xong gian phòng, sau đó cùng tiên nữ các lão bà ngủ đi tới.

Tô Linh Nhi đề nghị ở ngoại diện thiết cái kết giới, nhượng hấn từ chối .

Dùng người. . . Ạch, không đúng.

Dùng thỏ không nghi ngờ, nghi thỏ không cần.

Nó nếu năng lực tùy ý xuyên qua hai giới, chính là bố kết giới, cũng thùng rỗng kêu to, làm không cẩn thận còn sẽ xuất hiện phản hiệu quả.

Tô Linh Nhi không có đi kiên trì, gật gật đầu, cùng bọn hấn cùng tiến vào phòng ngủ.

Trên giường lớn.

"Các người dùng tay đi. . ."

Vương mỗ người nhìn về phía lẫn nhau lôi kéo hai cô bé con, bắt đắ dĩ khuyên nhủ.

"Hanh. . ."

Tiểu loli nghe xong buông ra tay nhỏ, kiều hừ nói: "Chết Hồ Mị tử, xem ở lão công mặt mũi, Bồn cung ngày hôm nay buông tha người. . ."

"Bản vương mặc kệ người. . ."

Tô Linh Nhi cũng buông ra tay nhỏ, đi triển Từ Nguyệt đi tới.

Một đêm qua đi.

Sáng sớm, có vụ, hiện sương sớm.

Vương Dật sáng sớm cố ý nhiều mưa 20 căn bánh quẩy.

Về đến biệt thự sau, bọn hấn đồng thời đồng tiến vào bữa sáng.

"Đại ~ cái mông gà nướng đâu?"

Thỏ rung đùi đắc ý kêu to.

"Sáng sớm không có, buổi trưa đi mua cho người."

Vương Dật tức giận bạch nó một chút.

Ăn xong điểm tâm sau, Vương Dật không có về Tiêu Diêu Tông, mà là chuẩn bị siêu thị, muốn mua chút chuẩn bị phẩm.

Hấn nhượng các tiên nữ cùng thỏ ở nhà xem ti vi, sau đó ra khỏi nhà.

Vương Dật đi tới Bentley trước, đang muốn mở cửa xe.

"Vương Dật. . ."

Đột nhiên, trước đầu xe phương xuất hiện một đạo vô lực kiều hoán.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 274: Đây là chuyện của nam nhân

Vương Dật ngẩng đầu nhìn lại, hơi sững sờ: "Tiểu Vân tỷ?"

Nguyên lai, đầu xe chính là Giang gia Nhị tiểu thư Giang Tiểu Vân.

Nàng nhìn qua rất tiêu tụy, mặt cười trắng xám như tuyết, đen kịt mái tóc tán loạn không thể tả, màu lam nhạt váy có chút nhăn nheo, tả vai đẹp vạt áo còn đứt đoạn mất, lộ ra tảng lớn trắng như tuyết. Lỗ một đôi chân ngọc, mặt trên có chút tiểu lầy lội, nhìn khiến lòng người nát tan không ngớt.

"Vương Dật, điện thoại di động nguoi. . . Mượn ta dùng một chút. . ."

Giang Tiểu Vân vô lực đỡ Bentley, như nhìn thấy người thân giống như nở nụ cười, rất là còn thương.

Vương Dật thấy đối phương lập được không ổn, vội vã tiến lên đỡ lấy, kinh tiếng hỏi: "Tiểu Vân tỷ, nguoi làm sao?"

"Ta không có chuyện gì. . ."

Giang Tiểu Vân sam hần rần chắc cánh tay, đau thương nở nụ cười: "Tuyết Tinh không ở nhà, đem điện thoại di động nguoi mượn ta. . . Ta gọi điện thoại cho nàng. . ."

Giang Tuyết Tinh biệt thự cũng ở cái này trong tiểu khu.

"Nàng ở ta gia, ta mang nguoi tới."

Vương Dật thấy đối phương càng ngày càng suy yếu, bất cứ lúc nào thì sẽ té xỉu, vội vàng đưa nàng chặn ngang ôm lấy, hướng biệt thự đi đến.

Giang Tiểu Vân mặt cười nhất thời một đỏ, không có đi từ chối, nhẹ giọng hỏi: "Tuyết Tinh ở nguoi gia? Các nguoi hòa hảo rồi? Còn. . . Trú ở cùng nhau?"

"Không phải. . ."

Vương Dật vừa đi vừa nói: "Bởi vì lão bà ta. . . Các nàng quan hệ không tệ. . ."

Hắn nói đến một nửa liền đổi giọng, không có đề tu tiên sự tình, bởi vì quá mức không thể tưởng tượng nổi.

"Lão bà nguoi. . ."

Giang Tiểu Vân khẽ nói, thấp giọng đi hỏi: "Có phải là cái kia vóc người cực kỳ tốt bạch y mỹ nữ?"

Vương Dật gật gù.

Giang Tiểu Vân cặp môi thom mím mím, không có hỏi lại.

1 phân nhiều chung sau.

Vương Nghị ôm nàng tiến vào gia tộc.

"Lão công, nguoi tại sao lại trở lại. . . Hả? Nàng là ai. . ."

Tiểu loli chạy tới, nhưng thấy đối phương ôm cái mỹ nữ đi vào, còn có chút quen mắt, không khỏi ngẩn ngơ.

"Nàng là Giang Tuyết Tinh tỷ tỷ." Vương Dật đạo.

"Nguoi tốt."

Giang Tiểu Vân hướng đối phương nhẹ nhàng nở nụ cười, vung lên tiêu tụy mặt cười: "Vương Dật, thả ta xuống đây đi. . ."

Vương Dật gật gật đầu, mềm nhẹ đưa nàng thả xuống.

"Tỷ? Nguoi làm sao. . ."

Giang Tuyết Tinh vội vàng chạy tới.

"Tuyết Tinh, rốt cuộc tìm được nguoi, ô. . ."

Khá lắm, Giang Tiểu Vân nhìn thấy em gái sau, trực tiếp nhào vào nàng trong lòng, khóc thảm, khóc đến rất dừng thương tâm.

Chúng nữ lần lượt đi tới.

"Tuyết Tinh, diu nguoi tỷ đi sơ pha, đừng ở chỗ này đứng."

Từ Nguyệt nhẹ giọng mở miệng.

"Ừm."

Giang Tuyết Tinh gật gù, đỡ Nhị tỷ đi tới.

Vương Dật không có đi theo, hôn tiểu loli một tý, đi ra cửa siêu thị.

Hắn mua một chút sinh hoạt vật tất yếu, còn có 10 hộp xi gà, hơn 20 con gà nướng.

Những thứ này đều là cho thỏ chuẩn bị.

"Ta giết tên khốn kia!"

Vương Dật mang theo mấy bọc lớn đồ vật mới vừa vào cửa, liền nghe đến Giang Tuyết Tinh khê kêu.

"Tuyết Tinh, ngươi tu vi quá thấp, đối phương nếu là người nhiều, ngươi tất nhiên hội chịu thiệt, ta cùng ngươi cùng đi."

Từ Nguyệt âm thanh u nhiên bay lên, nhưng là hiện ra ý lạnh.

"Tuyết Tinh, quên đi, Nhị tỷ lại không ít cái gì. . ."

Giang Tiểu Vân nhất thời hoảng rồi, vội vàng nói.

"Đùa gì thế? Tỷ, ngươi suýt chút nữa thiệt thòi lớn có biết hay không? Không được, ta nhất định phải nhượng tên khốn kia đẹp đẽ. . ."

Giang Tuyết Tinh thở phò nói.

"Bổn cung hận nhất vô liêm sỉ dâm đồ, Tam muội, chúng ta đều đi. . ."

Tiểu loli âm thanh cũng xuất hiện.

"Bản vương cũng đi tập hợp tham gia trò vui."

Tô Linh Nhi kiêu mị đạo.

"Các ngươi. . . , cảm ơn, thật là không được. . ."

Giang Tiểu Vân âm thanh tràn ngập cảm động, còn là không đồng ý.

"Đối phương coi như là ba đầu sáu tay, chúng ta cũng đã có quá, không có chuyện gì. . ."

Tiểu loli lôi kéo Giang Tiểu Vân liền hướng cửa chạy, chúng nữ cũng đi theo ra ngoài.

Sau đó. . .

Các nàng trực tiếp đón nhận Vương mẫu người một mặt biểu tình kinh hãi.

Tiểu loli kinh hãi, vội vàng buông ra tay nhỏ, có chút thất thố buông xuống mặt cười.

Vương Dật há miệng, gian nan bỏ ra vài chữ: "Các ngươi. . . Muốn đi làm mà à?"

Sau mười phút, hắn giải tất cả.

...

Giang Tiểu Vân so với Vương Dật đại 3 tuổi, ở từng đại học tập đại học năm 1.

20 tuổi Giang Tiểu Vân dài đến mạo mỹ cảm động, sáng rực rỡ không gì tả nổi, là công nhận tứ đại hoa khôi của trường một trong, lại là Giang gia Nhị tiểu thư, người theo đuổi tất nhiên là đếm không xuể.

Lô Lượng chính là một người trong đó, hắn là đại tam học sinh, từng đại đội bóng đá đội phó.

Lô Lượng xuất thân cũng không sai, trong nhà là làm bất động sản, dòng dõi mấy trăm triệu.

Hắn đuổi Giang Tiểu Vân nửa năm, vẫn không có đắc thủ.

Tối ngày hôm qua, Lô Lượng từ KTV xuất qua lại trường học, vừa vắn gặp gỡ về ký túc xá Giang Tiểu Vân.

Hắn uống một chút rượu, đầu nóng lên, liền đem đối phương ngăn ở nơi đó.

Giang Tiểu Vân nghe thấy được đối phương một thân mùi rượu, không muốn đi trêu chọc, nói câu 'Có lời gì ngày mai lại nói', liền phải rời đi.

Ai nghĩ, Lô Lượng càng đem nàng cánh tay ngọc nắm lấy.

Giang Tiểu Vân nhất thời vừa giận vừa sợ, trực tiếp thưởng cho đối phương một bạt tai.

Lô Lượng choáng váng, lập tức lộ ra cực kỳ dữ tợn về mặt, dùng sức đưa nàng kéo hướng về bãi đậu xe.

Hắn muốn ở trong xe đem đối phương làm.

Giang Tiểu Vân liều mạng đi gãy dựa, làm sao nàng là một cái cô gái yếu đuối, sao là nam sinh đối thủ?

Đến bãi đậu xe sau, Lô Lượng mở ra chính mình Toyota bá đạo cửa xe, Giang Tiểu Vân nắm lấy cơ hội, dùng tay của chính mình bao mạnh mẽ đập về phía đầu của đối phương.

Lô Lượng bị đập cho một mộng, lực tay cũng nhẹ không ít.

Giang Tiểu Vân nhất thời rút về chính mình tay nhỏ, tay bao cũng không nên, xoay người liền chạy.

Lô Lượng sững sốt một lúc sau, mới nhớ tới đuổi theo, nhưng đối phương rất sớm chạy ra trường, lên xe taxi.

Trên xe Giang Tiểu Vân càng nghĩ càng nghĩ mà sợ, ký túc xá cũng không dám trở về, nhượng sư phụ mở hướng về khu biệt thự.

Nàng có biệt thự của chính mình, có thể chia khoá tiền mặt điện thoại di động đều ở trong xách tay, bây giờ cái nào cũng đi không được, chỉ được đi tìm Tam muội.

Xuống xe taxi, Giang Tiểu Vân choáng váng. Nàng hiện tại người không có đồng nào, không cách nào kết xe khoán.

Cho thuê sư phụ người rất tốt, thấy nàng đáng về chặt vật, cho rằng bị người xấu giựt tiền lại cướp sắc, rất an ủi một phen, cuối cùng hỏi có cần hay không báo cảnh sát.

Giang Tiểu Vân liền xưng không cần, lưu lại điện thoại di động của đối phương hào, đã nói sau nhất định bù đắp.

Cho thuê sư phụ lưu lại số điện thoại di động sau, lái xe rồi đi.

Giang Tiểu Vân đi tới Tam muội trước cửa, rốt cục thờ phào nhẹ nhõm, giờ lên tay ngọc đi gõ cửa.

Ai muốn cô nàng này dĩ nhiên không ở?

Nàng gõ 1 cái nhiều giờ, xác định Tam muội không có ở nhà, cuối cùng chỉ được từ bỏ.

Giang Tiểu Vân đi đến bãi đậu xe, nơi này xe rất nhiều, dễ dàng cho ẩn thân, vì lẽ đó là ở chỗ đó chấp nhận một đêm.

Xảo chính là, nàng dựa vào chiếc kia Bentley, vừa vắn là Vương Dật.

...

"Lão công, chúng ta muốn giúp bang Tiểu Vân. . ."

Tiểu loli thấp giọng nói.

Vương Dật xem như là rõ ràng, các nàng muốn đi cho Giang Tiểu Vân hả giận.

Các nàng muốn đi đánh nhau. . .

Vương mỗ người thật sự rất không nói gì, tức giận nói: "Đây là chuyện của nam nhân, các người bé ngoan ở nhà ở lại."

Chương 275: Đại thủ đoạn

Chúng nữ đồn dập sững sờ.

"Vương Dật. . . Người. . ."

Giang Tiểu Vân âm thanh có chút run rẩy, rất là khó có thể tin.

"Hắn gọi Lô Lượng? Đội bóng đá?"

Vương Dật lần thứ hai đi xác nhận.

Giang Tiểu Vân gấp gấp hỏi: "Vương Dật, người tuyệt đối đừng đi. Đội bóng đá có 30 nhiều người, người. . ."

"Hào. . ."

Vương Dật xua tay đi đánh gãy.

Hắn đương nhiên không muốn đi, Giang gia như thế nào đi nữa không ăn thua, cũng không phải Lô Lượng gia có thể lay động.

Chỉ cần đem việc này báo cho Giang Vệ Đông, Lư gia sản nghiệp cũng là đến cùng.

Giang gia tỷ muội dù sao tuổi trẻ, có chuyện sau không biết nên xử lý như thế nào, mà Giang Tuyết Tinh chỉ lo một mực đi cho Nhị tỷ đi hả giận, tiên nữ các lão bà càng một cái so với một cái hăng hái.

Thí nghiệm hỏi mình không đi được sao?

Vương Dật nhìn về phía tiểu loli, gương mặt tuần tú có ý căng thẳng: "Các người ai cũng không cho phép ra đi."

"Nhân gia biết rồi. . ."

Tiểu loli đầu tiên là ngẩn ngơ, sau đó oan ức buông xuống khuôn mặt nhỏ, hai con trắng mịn tiểu thực chỉ ở trước ngực điểm tới điểm đi.

Vương Dật thấy đối phương một bộ dáng vẻ đáng thương, nhất thời rất là đau lòng, vội vàng đưa nàng ôm lấy, tầng tầng ở nàng béo mập mặt cười trên hôn một cái: "Lão bà, xin lỗi, ta nói nặng."

Tiểu loli nghe xong, béo mập cái miệng nhỏ trực tiếp đỏ đã dậy rồi, có chút tiểu hăng hái.

Vương Dật vội vàng ở phía trên ướt một tý, mới đưa đối phương thân nở nụ cười.

"Lão công, đi sớm về sớm. . ."

Tiểu loli mím mím cặp môi thom, ngây thơ đạo.

"Ừm!"

Vương Dật gật gật đầu, quay người sang đi.

Giang Tiểu Vân còn muốn đi ngăn cản, lại bị em gái kéo.

"Chớ nói nữa, Vương Dật rất lợi hại." Giang Tuyết Tinh thấp giọng nói.

Vương Dật đi tới trước cửa, chợt thấy một bộ kinh người tình cảnh.

Thỏ cong lên không lồ cái mông, ở này chồng mới mua được gà nướng trong một trận loạn cùng.

Thảo!

Vương Dật nhất thời không nói gì, tức giận nói: "Vũ Vương, những thứ này đều là người, gấp cái gì?"

Thỏ nghe xong, cái mông run lên, xoay người lại.

Nó ngậm một chính con gà nướng, đen kịt con mắt nửa khép nửa mở, bộ mặt nhúc nhích rất lợi hại, trong miệng khò khè vang vọng, một mặt thoải mái được lợi.

"Ngươi từ từ ăn!"

Vương Dật bắt đầu dī lắc lắc đầu, liền phải rời đi.

"Chờ đã. . ."

Thỏ nuốt vào này con gà nướng, gọi hắn lại, một mặt xú rắm nói: "Bản vương yên đâu?"

Vương Dật trừng nó một chút, nháy ra một hộp xì gà, đưa tới.

"Hả? Ngày hôm nay sao như thế thô?"

Thỏ có chút mờ mịt hỏi.

"Đây là xì gà, so với yên hảo đánh. Không nên hút vào trong người, chủ yếu là đi ngửi vòn quanh ở bốn phía yên khí."

Vương Dật đem đánh xì gà phương pháp từng cái nói ra.

Thỏ như thế vì đó, rất nhanh liền nắm giữ cái trong yếu lĩnh.

"Hả? Không sai. . ."

Nó ngậm một con thỏ to xì gà, liên tục đi gạt đầu, mây mù nhiều, có vẻ bức cách trần đây.

"Ngươi muốn đi ra ngoài?"

"Ân, đi làm ít chuyện. . ."

Vương Dật đáp một tiếng, mở ra gia tộc.

'Xi '

Đột nhiên, thỏ hóa làm một đạo tàn ảnh, trong nháy mắt xuất hiện trên bả vai của hắn, một mặt xú rắm nói: "Bản vương cũng đi xem xem vùng thế giới này. . ."

Vương Dật trầm ngâm chốc lát, không có từ chối, đi ra biệt thự.

"Chà chà. . . , thú vị, đương thật là có ý tứ. . ."

Sau khi ra ngoài, thỏ nhìn chung quanh, sách công bố kỳ.

Vương Dật không để ý tới nó, trực tiếp đi tới bãi đậu xe, lên Bentley.

"Đây là cái gì?"

Thỏ nhảy đến chỗ ngồi kế bên tài xế, một mặt mới mẻ hỏi.

"Pháo đài di động. . ."

Vương Dật lười cùng nó phí lời, khởi động xe, hướng Tùng Sơn đại học mở ra.

Thỏ ở trong xe dẫn vật một lúc sau, đứng ở trước xe trên bình đài, yên tĩnh lại.

Nó ngậm xì gà, cong lên này không lồ cái mông, ngẩng đầu ưỡn ngực, ánh mắt sâu xa, đương thực sự là có một loại vô thượng đại tao tư thế.

Vương Dật thấy, trong lòng vạn phần khẳng định: Đây là một con yêu trang bức thỏ.

"Ha ha. . ."

Lái xe sau mười phút, thỏ bỗng nhiên nở nụ cười: "Rất tốt thủ đoạn."

"Hả?"

Vương Dật bị câu này không đầu không đuôi làm mộng ép, hỏi: "Ngươi nói cái gì?"

Thỏ mắt nhìn vô biên thiên khung, hắc đồng nheo lại, nói: "Vùng thế giới này bị phong ấn, trước mắt chỉ là một góc mà thôi, càng rộng lớn hơn Đại thế giới, ở bình phong mặt khác."

Vương Dật nghe xong, gật đầu nói: "Đúng, ta chính ở nơi đó tông môn tu luyện Tiên thuật."

"Tiên thuật? Ha ha, ngươi đùa gì thế?"

Thỏ đầy vẻ khinh bỉ nói: "Nơi này căn bản không có bất tử vật chất, tu luyện như thế nào Tiên thuật? Chỉ có điều là một ít cấp thấp tiểu thuật mà thôi."

"Bất tử vật chất?"

Vương Dật càng mờ mịt.

"Nói rồi ngươi cũng không hiểu."

Thỏ lắc lắc tay nhỏ, tiếp tục nói: "Ngươi nói tông môn, có phải là ở lâu ba liên tiếp bên trong vùng thế giới kia?"

Vương Dật gật gù đầu.

"Đó chỉ là một cái tiểu thiên thế giới mà thôi, không có mấy vạn dặm."

Nó nói lời kinh người.

"Hả?"

Vương Dật nhất thời cả kinh, sợ hãi nói: "Một cái tiểu thiên thế giới? Ngươi có ý gì? Còn có càng nhiều hay sao?"

"Đương nhiên. . ."

Thỏ một mặt xú rắm nói: "Đây một góc thế giới trong, tổng cộng liên tiếp hơn 400 cái tiểu thiên thế giới, hơn 100 cái trung thiên thế giới, 20 thêm cái đại thế giới. Còn có mấy cái thần bí khu vực, liên bản vương đều xem không thông suốt. Những này thế giới một khâu chụp một khâu, có truyền tông trận liên tiếp, chà chà, thực sự là thủ đoạn cao cường. . ."

'Xi'

To lớn tiếng thảng xe đột nhiên xuất hiện, xe Bentley trực tiếp đình chỉ bên lề đường.

Nó sản sinh quán tính quá kinh người, chỉ nghe 'Bành' một tiếng, thỏ đầu trực tiếp đánh vào trước kính xe trên, nó ngoài miệng xì gà trực tiếp đụng gậy, làn khói gần đầy miệng.

"Thảo! Phi phi. . ."

Thỏ nhất thời điên rồi, không cách nào giả bộ bức xuống, nó dùng sức phun ra những cái kia làn khói, hét lớn: "Tiểu tử thú, ngươi làm gì thế? Muốn mưu sát bản vương hay sao?"

Vương Dật ngây ngốc nhìn nó, nhất thời á khẩu không trả lời được.

Thỏ này lời nói như kinh động thiên hạ, nhưng hần kinh hãi không ngớt.

Vương Dật không hoài nghi chút nào cái trong chân thực tính, bởi vì thỏ là Thượng Cổ Vương giả, nhãn lực tất nhiên là kinh người.

"Lão bà hần là cũng nhìn ra rồi, các nàng vì sao không nói cho ta?"

Mấy phút sau, hần tự lẩm bầm.

"Những cái kia thái thượng cảnh tiểu nha đầu?"

Thỏ từ lại điểm trên một điều xì gà, chụp tị nói: "Thực lực của các nàng tuy rằng không tầm thường, nhưng không cách nào nhìn thấu toàn bộ, vèn vèn một góc mà thôi, nói cho ngươi biết cũng vô ích. Đừng nói là các nàng, chính là cái khác Vương giả đến rồi, cũng không bản vương nhìn thấu triệt."

Vương Dật nghe xong, rơi vào trầm mặc.

Hơn 10 phút sau, xe Bentley lần thứ hai khởi động.

"Ngươi đang suy nghĩ gì?"

Thỏ thấy hần nửa ngày không nói lời nào, chủ động mở miệng hỏi dò.

"Tu luyện, mau chóng tăng cao thực lực của chính mình."

Vương Dật trầm giọng nói.

Thủ đoạn đã như vậy thông thiên, còn không thể không đi bố kết giới, đem đại lục làm cách.

Những cường giả kia đến cùng muốn ẩn giấu cái gì?

Vương Dật trong lòng có một loại cảm giác nguy hiểm trước nay chưa từng có, đây là một loại đại khủng bố, rất kinh thuật.

Sau 40 phút, xe Bentley lái vào Tùng Sơn đại học.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 276: Người có phải là muốn trên hắn a?

Vương Dật trước đã tới từng đại hai lần, biết vận động trường ở nơi nào.

Xe Bentley lái vào sau, gây nên rất nhiều đại học sinh chú ý.

"Đây là xe gì? Như thế trường? Thiên, người lái xe rất đẹp trai. . ."

Có cái nữ sinh kinh sợ.

"Tiểu tử này cha khẳng định là tài xế, ngày hôm nay mở ông chủ xe đến trường học trang bức tán gái. . ."

Phản lớn nam sinh trong mắt ghen tỵ rất rõ ràng, trực tiếp cho Vương Dật xác định mô hình.

Sau 5 phút, Bentley mở ra thao trường ngoại, đình tốt.

Người ở đây rất nhiều, Vương Dật sau khi xuống xe, nhất thời đưa tới một mảnh hô khẽ.

"Thiên, rất đẹp trai. . ."

"Hắn là mình tính sao?"

"Y phục của hắn thật kỳ quái, kiên lĩnh trên còn có một con phim hoạt hình thỏ. Hà? Thỏ trong miệng xì gà vì sao đang bốc khói?"

Có người phát hiện quái lạ.

Thỏ nghe xong, giờ lên tay nhỏ đem xì gà bắt, nhìn về phía đối phương, âm thanh quái dị nói: "Nhân loại, đừng gọi bản vương thỏ."

Nó âm điệu rất cao, phi thường hung hăng.

Này biến số quá kinh người, hết thấy đều là sững sờ ở nơi đó.

Trong nháy mắt tiếp theo. . .

"Nha. . ."

"Thỏ sẽ nói."

"Thiên. . ."

Tình cảnh nhất thời hỗn loạn lên, hết thầy học sinh dồn dập kêu sợ hãi, vất chân lên cỏ chạy như điên.

"Vũ Vương, người có thể hay không đừng nói chuyện?"

Vương mẫu người bắt đầu đi nhìn nó một chút, lắc lắc đầu, đi đến thao trường.

Hắn đi tới nơi này sau, phát hiện rộng rãi sân đá banh không có bất kỳ ai.

Vương Dật hỏi học sinh, sau đó đi đến đội bóng phòng nghỉ ngơi.

Nơi này môn là mở rộng, hắn nhìn thấy tình cảnh bên trong sau, con mắt trực tiếp trừng lên.

Hơn 100 mét vuông phòng nghỉ ngơi trên đất, nằm đầy người, bọn hắn rên rỉ không ngừng, nhìn qua rất thống khổ.

Có hai nữ một nam đứng ở nơi đó, nam tử cầm lấy một tên trong đó đội viên tóc, sắc mặt bình tĩnh.

Này đội viên sưng mặt sưng mũi, tự đầu heo, nhìn qua dị thường thê thảm.

Lúc này, một cô thiếu nữ hạ thấp mặt cười, hướng tên kia đội viên lạnh lùng nói: "Lô Lượng, bốn tiểu thư cảnh cáo ngươi, như còn dám đối với Giang Tiểu Vân mưu đồ gây rối, liền không ngày hôm nay như thế gặp may mắn . . ."

Lô Lượng một mặt sợ hãi nhìn nàng, liều mạng đi gạt đầu.

Thiếu nữ lộ ra một nụ cười, nhưng là lạnh, như Nam Cực băng sơn.

Nàng chính là Sơn Vô Lăng tỷ tỷ, Sơn Vũ Hân.

Sơn Vũ Hân mấy ngày nay tâm tình đặc biệt không mỹ hảo.

Nha nha nha!

Chính mình là Huyền cấp 3 tầng cổ võ giả, dựa vào cái gì bọn hắn có thể đi tu tiên, ta liền không được?

Sơn Vũ Hân liên tục cho em gái phát vi tin, Sơn Vô Lăng đều là không để ý tới nàng, cuối cùng rốt cục hồi phục vài chữ: Thịnh an tâm làm tốt cha bản giao sự tình.

Sơn Vũ Hân nhất thời nổi giận, ngáp trời.

Sơn phụ cho nhiệm vụ của nàng, là ở từng đại cùng con nhà giàu môn hoà mình, Giang Tiểu Vân tự nhiên cũng ở trong đó.

Trưa hôm nay, nàng biết được Giang gia Nhị tiểu thư suýt chút nữa bị cưỡng ~ gian sau, tìm tới phát tiết đối tượng, trời vừa sáng gọi trên Triệu Tiểu Đông huynh muội, tìm đến đội bóng đá hời hợt.

"Nhất thật là thành thật điểm . . ."

Sơn Vũ Hân sau khi đứng dậy, lại phát hiện cửa đứng cá nhân, đôi mi thanh tú không khỏi nhú một cái, nghiêng đi mặt cười.

Sau đó, nàng trực tiếp động lại ở nơi đó .

"Trước . . . Tiên bối . . . ?"

Sơn Vũ Hân một mặt kích động kêu.

Vương Dật thấy rõ tất cả sau, biết không cần tự mình ra tay , hướng nàng gật gật đầu, xoay người rời đi.

Hắn mới vừa đi hai bước, phía sau đột nhiên xuất hiện một luồng nhỏ bé kinh phong, sau đó tay trái trực tiếp bị một mảnh mềm mại nắm lấy .

Hả?

Vương mẫu người nhất thời cả kinh, quay đầu đi, đón nhận một luồng cực nóng ánh mắt.

Không thể phủ nhận, Sơn Vũ Hân thật sự rất đẹp, kiều dung óng ánh long lanh, so với Sơn Vô Lăng thêm ra một chút thành thực quyến rũ, mà lại vóc người càng phong ~ mãn.

"Tiên bối, ngươi đừng đi . . ."

Nàng nũng nịu hoán.

"Ngươi làm gì thế? Mau buông tay. . ."

Vương Dật vội vàng quăng mấy lần, nhưng là không tránh thoát khỏi.

Son Vũ Hân hoảng hốt vội nói: "Van cầu người, cho ta một cơ hội có được hay không?"

Vương mẫu người nhất thời một mòng, mờ mịt hỏi: "Cơ hội gì?"

Son Vũ Hân mím mím phần môi, nói: "Văn bối muốn trở thành Tiêu Diêu Tông đệ tử, còn xin tiền bối tác thành."

Nàng từng trải qua Thảm Bạng khủng bố, cho rằng Vương Dật cùng nhân chính là Tiêu Diêu Tông đệ tử.

Muội muội báỉ Thảm Bạng sư phụ, cũng thành công tiến vào Tiêu Diêu Tông tu hành, nhượng Son Vũ Hân không ngừng hâm mộ.

"Tiêu Diêu Tông?"

Vương Dật càng mờ mịt: "Người nói với ta này làm gì? Ta lại không làm chủ được?"

"Tiền bối nhất định có thể."

Khá lắm, Son Vũ Hân nhận định đối phương có biện pháp, chết sống không buông tay.

Cùng lúc đó, Triệu gia huynh muội đi tới, bọn hắn đối diện một chút, không nói gì.

Son Vũ Hân nghiêng đi mặt cười: "Tiểu Ngọc, người cho lão già gọi điện thoại, nói ta đi Tiêu Diêu Tông."

Triệu Tiểu Ngọc sắc mặt đột nhiên biến đổi: "Tiểu thư, chuyện này. . . Cái này không được đâu. . ."

"Không cái gì không tốt, nơi này không chuyện của các người, đi thôi. . ."

Son Vũ Hân thật sự quyết tâm.

Triệu gia huynh muội không dám đi làm trái, nghiêng người rời đi.

"Người có thể hay không trước tiên buông tay?"

Vương Dật gấp gấp hỏi, đối phương tóm đến thực sự quá gấp, bộ ngực thể tồn tại, trải qua chen ở cánh tay của hắn lên.

"Tiền bối, người đáp ứng trước ta. . ."

Son Vũ Hân chết sống không buông ra.

"Ài, ta nói. . ."

Đúng vào lúc này, thò nói chuyện: "Nữ nhân, người có phải là muốn trên hắn à? Bản vương kiến nghị hay vẫn là bỏ đi cái kia ý nghĩ. Tiểu tử này là Tô vương nam nhân, bên người lại vây quanh mấy cái thái thượng cảnh tiểu nha đầu, bằng người điếm ấy gốc gác, đánh không lại các nàng. . ."

Nó đặc biệt kinh người.

Khe năm!

Vương mẫu người trong nháy mắt tan vỡ, thật muốn một quyền cho kẻ này đánh bay.

Son Vũ Hân lúc này mới phát hiện đối phương trên bả vai thò, đầu tiên là ngần ngại, sau đó mặt cười đại biến, rốt cục buông ra tay ngọc, cuống quýt lùi về sau.

"Biết. . . Sẽ nói thò?"

Nàng run giọng liên tục.

"Đừng gọi ta thò."

Thò trực tiếp nổi giận, miệng đầy hung hăng kêu lên: "A chính là Thượng Cổ Chân Hống Vương Vũ Lăng."

"Chân Hống Vương. . . Vũ Lăng?"

Son Vũ Hân tiểu nhân vượt trợn càng lớn.

"Không phải nhượng người đừng nói chuyện sao?"

Vương Dật tức giận hoành nó một chút, nghiêng người liền phải rời đi.

"Tiền bối. . ."

Son Vũ Hân há có thể thả hân đi? Thân thể yếu đuối về phía trước, lần thứ hai nắm lấy cánh tay của đối phương.

"Người đến cùng muốn làm gì?"

Vương Dật phi thường sự bất đắc dĩ.

"Làm ơn tất nhượng ta tiến vào Tiêu Diêu Tông. . ."

Son Vũ Hân đương thực sự là quyết tâm, hai đầu gối bỗng nhiên mềm nhũn, liền muốn quỳ xuống.

Vương Dật kinh hãi, vội vàng đỡ lấy nàng, ngờ ngác hỏi: "Người làm cái gì vậy?"

Son Vũ Hân giương lên mặt cười, kiên định nói: "Còn xin tiền bối tác thành. . ."

...

Hơn một giờ sau.

Xe Bentley lái về biệt thự, ở bãi đỗ xe đình tốt.

Vương Dật mở cửa xe hạ xuống, một bên khác, Son Vũ Hân cũng hạ xuống, một mặt tiểu hưng phấn.

"Ta thật sự chỉ là đệ tử mà thôi."

Vương Dật nhìn về phía đối phương, bất đắc dĩ nói.

"Đa tạ tiền bối tác thành. . ."

Son Vũ Hân hoàn toàn không nghe lọt, một mặt vui rạo rực.

Vương Dật lắc lắc đầu, hướng biệt thự đi đến, Son Vũ Hân cười tươi rói theo ở phía sau, nàng nhìn chăm chú đối phương bóng lưng, trong con người xinh đẹp có ánh huỳnh quang lấp lánh, không biết đang suy nghĩ gì.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 277: Không phải kẻ tầm thường

Vương Dật mở cửa, đi vào.

"Lão công. . ."

Tiểu loli duyên dáng gọi to một tiếng, nhào vào hân trong lòng. Nàng rất nhanh phát hiện Son Vũ Hân, khẽ ồ lên một tiếng, nói: "Người là. . ."

"Vân bối Son Vũ Hân, bái kiến tiền bối."

Son Vũ Hân vội vàng ôm quyền hành lễ.

"Tỷ, người làm sao đến rồi?"

Son Vô Lăng đi tới, một mặt kỳ quái hỏi.

"Vô Lăng?"

Son Vũ Hân nhất thời sững sờ, đôi mi thanh tú không khỏi nhẹ nề nhàn: "Người không phải đi Tiêu Diêu Tông sao? Làm sao còn ở thế tục giới?"

Son Vô Lăng nghe xong, một mặt tiểu đắc ý: "Su tôn ta Tiên thuật vô biên, mở ra hai giới cánh cửa, chúng ta có thể tự do ra vào."

Son Vũ Hân đầu tiên là sững sờ, lập tức tiểu nhân chậm rãi nheo lại.

"Lão công, sự tình làm được như thế nào?"

Tiểu loli một mặt tiểu Kiều hàm hời.

"Trải qua xong xuôi, cũng không phải ta ra tay. . ."

Vương Dật chậm rãi nói ra tất cả.

"Là người. . . ?"

Tiểu loli lần thứ hai nhìn về phía Son Vũ Hân.

Đang trên đường trở về, Son Vũ Hân hiểu rõ tất cả sau, đương thực sự là vừa mừng vừa sợ. Nàng vạn không ngờ tới chính mình cử động, lại thuận theo bọn hắn.

"Dễ như ăn cháo, như loại kia nam nhân, nhất định phải chịu đến nên có nghiêm trị. . ."

Son Vũ Hân cúi đầu đạo.

"Ừm. . . Không sai. . ."

Tiểu loli gật gật đầu, không nói gì nữa.

Hiện tại trải qua là buổi trưa, trong đại sảnh hơi nước bốc lên, oa trải qua làm tốt, hay vẫn là thịt dê xỏ xâu.

"Quá tuyệt. . ."

Thở nhất thời hú lên quái dị, hương này phương vọt tới.

"Lão công, mau mau đi ăn đi, chúng ta chờ người hơn nửa ngày rồi."

Tiểu loli ngọt ngào nở nụ cười, sau đó khuôn mặt nhỏ nhẹ chếch: "Người cũng đừng đi, đồng thời đi."

"Đa tạ tiền bối. . ."

Son Vũ Hân vội vàng nói.

Bọn hắn đi tới đó sau, chúng nữ đồng thời nhìn về phía Son Vũ Hân, trong con người xinh đẹp vẻ mặt khác nhau.

"Vũ Hân?"

Giang Tiểu Vân sững sờ, hỏi: "Người làm sao đến rồi?"

Các nàng tất nhiên là nhận thức, hay vẫn là biết rõ.

Son Vũ Hân mỉm cười nở nụ cười, không nói thêm gì.

Vương Dật ngồi vào trong bữa tiệc, cơm trưa chính là bắt đầu.

Ăn một lúc sau, Từ Nguyệt nhẹ giọng nói: "Lão công, nói cho người một tin tức tốt."

"Ồ?"

Vương Dật dừng lại chiếc đũa, mỉm cười đi hỏi: "Nói nghe một chút."

"Nhị muội thu Tiểu Vân làm đồ đệ rồi. . ."

Tiểu loli một mặt tiểu Kiều hàm, giành nói xuất càn khôn sở hướng về.

"Đại tỷ, người. . ."

Từ Nguyệt bị đại phụ đoạt trước tiên, nhất thời vừa giận vừa sợ.

"Hi hi. . ."

Tiểu loli kê kê yêu kiều, hướng hai cung giả trang cái đáng yêu tiểu mặt quý, tiếp tục ăn.

"Chán ghét. . ."

Từ Nguyệt hồn dỗi, cũng không tiếp tục muốn để ý đến nàng.

Vương mẫu người nhưng là một mặt mờ mịt nhìn về phía Giang Tiểu Vân.

Giang Tiểu Vân hướng hần phun nhỏ ra đầu lưỡi, nhìn qua rất nghịch ngợm.

Son Vũ Hân vẫn đang âm thầm quan sát, nàng nhìn thấy nơi này, thả xuống bát đũa, hướng em gái bên tai lẩm bẩm một câu.

Son Vô Lăng nhất thời sững sờ, nghiêng đi mặt cười, có chút tiểu kinh ngạc nhìn chăm chú đối phương.

Son Vũ Hân nhẹ nhàng đẩy em gái một tý, liền nháy mắt.

Son Vô Lăng do dự, không biết nên mở miệng như thế nào.

Đúng vào lúc này, Thẩm Băng nhẹ giọng nói: "Chưa chắc không thể, ăn cơm trước. . ."

Nàng là Thần vương, tất nhiên là nghe được này đối với tỷ muội tiểu cừu cừu, cũng biết Lô Lượng là đối phương thu thập.

Son gia tỷ muội đồng thời sững sờ, liếc mắt nhìn nhau, song song trầm mặc xuống.

Sau khi cơm nước xong, Thẩm Băng chính thức thu Son Vũ Hân làm đệ tử thứ ba.

...

Buổi tối.

Vương Dật ôm tiên nữ các lão bà nằm ở trên giường.

Tô Linh Nhi tự nhiên cũng ở, nàng không có sẽ cùng tiểu loli hò hét, song phương tạm thời nằm ở thời kỳ hòa bình.

"Tam muội, cái kia Son Vũ Hân, ta cảm giác không phải kẻ tầm thường, ngươi có lưu ý một ít."

Tiểu loli thấp giọng lẩm bẩm một câu.

"Ừm. . ."

Thẩm Băng gật gù, không nói thêm gì.

Nàng không trách Đại tỷ dưới như vậy định luận, hết thấy nữ đệ tử trong, chỉ có nàng hệ này không thành thật, yêu sai lầm.

"Lão bà, ta nghe này thỏ nói, thế giới này quanh thân có bao nhiêu cái Thiên Thế Giới. . ."

Vương Dật nói ra thỏ ở trên xe này phiên ngôn luận.

"Đừng gọi ta thỏ?"

Đột nhiên, một đạo cổ lão tiếng rống giận dữ xuất hiện ở bên trong phòng ngủ.

Khe năm!

Vương Dật nhất thời trừng nát một chỗ, tiếng nói của hần thật sự rất thấp, lại cách mấy cái gian phòng, ai muốn vẫn như cũ bị đối phương nghe được.

"Ngươi chính là thỏ, chết thỏ. . ."

Tô Linh Nhi kiều quát một tiếng, tay ngọc vung lên, ở phòng ngủ xung quanh bày lên một tầng trời hồ kết giới, đem nơi này hậu thế vĩnh cách.

"Nhiều như vậy Thiên Thế Giới?"

Các tiên nữ nhất thời kinh đến, Thẩm Băng nhãn đôi mi thanh tú nói: "So với ta tưởng tượng nhiều hơn nhiều."

Từ Nguyệt ngưng trọng nói: "Tây Vương Mẫu bố tác phẩm lớn như vậy làm cái gì?"

"Chính là đầu heo, sống thập mấy vạn năm cũng thành tinh, huống chi này lão bà."

Tiểu loli nhắm lại đôi mắt đẹp, nói: "Ta ngược lại thật ra rất muốn Huyền Nữ, không biết nàng thế nào rồi."

Một đêm đã qua.

Sáng sớm ngày thứ hai, Vương Dật mở ra hai giới cánh cửa.

Phút chốc, mọi người liền xuất hiện ở Tiểu Điều Tông trong sương phòng.

"Thiên Nhi, người ngày hôm nay cùng Ngự Cầm đánh hảo bắt chuyện, ngày mai mang Tiểu Vân cùng Vũ Hân đã qua."

Thảm Băng dặn dò.

"Phải!"

Liễu Thiên Nhi chỉ trở đầu.

Một đám nữ đệ tử đi rồi, Vương Dật hôn tạm biệt các lão bà, đi đến Nam Cung Nhất nơi đó.

"Tiểu tử thú, ngày hôm qua ngươi làm gì thế đi tới?"

Này đầu lừa già nhìn thấy 'Ái đồ' sau, trực tiếp thổi râu mép tròng mắt.

"Sư tôn, đệ tử ngày hôm qua ở nhà bồi lão bà xem ti vi. . ."

Vương mỗ người một mặt 'Hàm hậu' đạo.

Nam Cung Nhất nhất thời hoá đá.

"Tên tiểu tử thổi nhà ngươi. . ."

Hắn không còn dám làm văn, nói: "Ngươi đem quần áo thoát. . ."

Hả?

Thảo! ! !

Vương Dật nhất thời dọa một đại binh, vội vàng lui về phía sau mấy bước, sợ hãi nói: "Ngươi muốn làm gì?"

Giời ạ! ! !

Này đầu lừa già sẽ không có loại kia mê đi.

"Làm sao?"

Nam Cung Nhất cảm thấy kỳ quái: "Ngươi lại biến thành loại kia Thần Ma đáng sợ, nhượng sư phụ nhìn."

Thì ra là như vậy!

Vương mỗ người nhất thời thở phào nhẹ nhõm, nhún vai một cái, bắt đầu nói: "Đó là 'Tùy cơ' trạng thái, không phải muốn biến hoá liền biến hoá."

Được rồi, lần này đến phiên Nam Cung Nhất phong ép.

"Ngươi đan lưới du đâu? Còn tùy cơ. . ."

Hắn hướng đôi phương đại tiếng rống giận.

Vương mỗ người mặc kệ hắn, tự mình tìm phiên đất trống, ngồi xếp bằng tu luyện Trường Sinh quyết.

"Nghịch đồ. . . Ngươi cái này nghịch đồ. . ."

Nam Cung Nhất đứng chân khí đến quá chừng, cả người run rẩy, còn kém thổ huyết. Hắn hoãn đến nửa ngày, mới nói: "Chuẩn bị một chút, một lúc cùng sư phụ đi chủ diện một chuyến."

Vương Dật liếc mắt nhìn hắn, lầu bầu nói: "Ta không đi!"

"Hả? Không đi?"

Nam Cung Nhất nét mặt già nua lần thứ hai đỏ, hét lớn: "Các Trưởng lão đệ tử thân truyền đều đi, ngươi muốn cho sư phụ mặt mắt hết hay sao?"

"Đều đi?"

Vương Dật nhất thời sững sờ, hỏi: "Ngày hôm nay ngày gì?"

"Không ngày gì."

Nam Cung Nhất liều mạng đem hơi thở của chính mình điều thuận, nói: "Một tuần lễ sau sắp sửa tổ chức 'Thập tông chiến', hôm nay 'Viêm Võ tông' Chương môn cùng đệ tử đến đến nhà tiếp, đến lúc đó. . ."

"Vèo vèo vèo. . ."

Hắn còn chưa nói hết, thiên khung bên trên, đột nhiên bắn ra mười mấy đạo hào quang, hướng Tiêu Diêu Tông chủ điện xông thẳng mà đi.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 278: Viêm Võ tông

"Thực sự là không hiểu ra sao, các ngươi thật hội khô hải. . ."

Vương mẫu người nhìn chăm chú những cái kia hào quang, không nói gì nói: "Không phải là đánh nhau sao? Làm gì còn sớm tới gặp một mặt? Trước tiên áp ủ áp ủ cảm tình hay sao?"

"Mẹ nó!"

Nam Cung Nhất thật sự tức điên, tuôn ra nhiều năm không dùng thô miệng, hét lớn: "Ngươi không hiểu chó nói lung tung, lưỡng tông quan hệ vẫn thân thiết. Hôm nay phía trước, là thương nghị một tuần lễ sau hành trình, sau đó để cho các ngươi những đệ tử này thấy một mặt."

"Thấy một mặt?"

Vương mẫu người kỳ quái hơn, cau mày hỏi: "Có ý gì? Sư tôn sẽ không để cho ta tham gia cái kia cái gì 'Thập tông chiến' chứ?"

"Đó là đương nhiên, trẻ nhỏ dễ dạy vậy. . ."

Nam Cung Nhất vỗ về chòm râu, rung đùi đắc ý khê nói.

Thảo! ! !

Vương Dật nhất thời vừa giận vừa sợ.

Có thể giáo! Có thể dạy ngươi muội a!

Lão tử một lòng một dạ tu luyện, không muốn đánh giá, ngươi trả lại ta không có chuyện gì tìm việc.

"Ta có thể không đi! Ngươi muốn đánh chính mình đánh. . ."

Hắn nghiêng người sang đi, cũng không tiếp tục lý đối phương.

Lần này Nam Cung Nhất ngược lại không sinh khí, trái lại ha ha nở nụ cười: "Ái đồ, 'Thập tông chiến' là có phần thưởng."

Vương Dật lỗ tai dựng đứng, hứng thú: "Phần thưởng? Là cái gì?"

"Khà khà khà. . ."

Nam Cung Nhất lừa già trên mặt nổi lên một vết đến sắc: "Có phẩm cấp cao pháp khí cùng chiến y, càng có linh đan diệu dược. Thứ tự vượt khá cao,

phần thưởng càng nhiều. . ."

Vương Dật trầm mặc chốc lát, hỏi: "Đối với sự tu hành có thể có trợ giúp?"

Nam Cung Nhất tay áo lớn vung lên: "Người nói đều là phí lời."

"OK!"

Vương Dật đứng dậy, phui một cái khó trên bụi bặm, nói: "Vậy liền đi xem xem, sư tôn nếu là gạt ta, ta tại chỗ bỏ quyền chính là."

"Người. . ."

Nam Cung Nhất nét mặt già nua lần thứ hai một đồ, thật sự muốn phun máu.

Vương Dật khoe miệng nứt ra, lộ ra một loạt chỉnh tề răng trắng: "Sư tôn, chúng ta đi thôi, đừng đi chậm. . ."

. . .

Mấy phút sau, Vương Dật theo Nam Cung Nhất đến tông môn chủ điện.

Nơi này ước 300 mét vuông, nội bộ do đá hoa cương rèn đúc, có bốn cái đường kính mười mấy mét cự trụ lưu chi, khí thế tương đương rộng rãi.

Đại điện ở giữa, có mấy chục đem to lớn ghế đá, đối lập mà thả.

Ngay phía trước, có hai cái chủ ngồi.

Tông chủ Lý Đăng Vân ngồi ở tả phương, bên phải là một cái mặt đỏ lừ lừ ông lão.

Hai bên, các ngồi 5, 6 tên Kim Đan tu sĩ, bọn hắn bên cạnh trạm có vài tên đệ tử trẻ tuổi.

Tiêu Diêu Tông bên này, tứ thánh thiên ở, Liễu Thiên Nhi cùng Nguyệt Thi Lam cũng ở, Lý Chấn Hiên cùng Lâm Tịch Dao cũng tới.

Bọn hắn sau khi đi vào, nhất thời hấp dẫn ánh mắt của mọi người.

"Ha, Hàn người điên, đã lâu không gặp, người còn chưa có chết a. . ."

Nam Cung Nhất mới vừa vào đến, liền quay về này mặt đỏ lừ lừ ông lão liên tục xua tay, nói lời kinh người.

Tất cả mọi người nhất thời choáng váng.

Viêm Vô tông Tông chủ Hàn Thiên Phong nét mặt già nua đột nhiên chìm xuống, nói: "Lão phu lại làm sao không tể, cũng sẽ chết ở người này đầu lừa già mặt sau."

Lưỡng tông đệ tử nghe xong, càng ngo ngác, không dám thở mạnh một cái.

"Ha ha ha. . ."

Nam Cung Nhất nhất thời cười to không thôi.

Lý Đăng Vân không nói gì nặn nặn mi tâm, nói: "Sư huynh, sẽ chờ người. . ."

"Được được được. . ."

Nam Cung Nhất mang theo Vương mỗ người nghênh ngang đi tới.

Hắn sau khi ngồi xuống, Vương Dật ở phía sau đứng lại.

Ngũ Cầm ngồi ở bên cạnh, nàng mặt sau tắc đứng bốn cái khuynh quốc khuynh thành thiếu nữ.

Vương mỗ người đang chờ đánh giá Viêm Vô tông đệ tử, lòng bàn tay đột nhiên trượt đi, một cái ôn nhuận tay nhỏ chui vào.

Vương Dật nghiêng đầu đi, đón nhận Liễu Thiên Nhi cực nóng ánh mắt. Trong lòng hắn rung động, ngón trỏ nhẹ nhàng một nạo, ở đối phương trắng mịn lòng bàn tay chậm rãi trượt đi.

Liễu Thiên Nhi tay ngọc ăn dương, không nhịn được mím mím cặp môi thơm, có chút tiểu dùng sức nắm hắn một tý.

Bọn hắn ám muội động tác, nhất thời gây nên hai cái người chú ý.

Nguyệt Thi Lam mặt cười nhẹ chếch, tinh tế đi quan sát hai người mờ ám, sau đó giờ lên mặt cười, nhìn chăm chú Vương Dật, trong con ngươi xinh đẹp chen lẫn một tia tiểu ghen tỵ.

Lạc Y Y nhận biết vượt qua người thường, cũng phát hiện , nàng đôi mi thanh tú vừa nhú, không có quá nhiều để ý tới.

Cùng lúc đó.

Hai vị Tông chủ thương nghị xong hành trình sau, liền nhường các trưởng lão giới thiệu chính mình đệ tử. Tiêu Diêu Tông là chủ, vì lẽ đó trước tiên từ bên này bắt đầu. Ấn thứ tự trước sau, bất luận tu vi cao thấp.

Tứ thánh thiên đối phương cũng không xa lạ gì, không có quá nhiều giới thiệu, sau đó là Lý Chấn Hiên.

Hàn Thiên Phong lông mày nhất thời vừa nhú, nói: "Lý Tông chủ, 'Thập tông chiến' nhưng là các tông tinh anh, ngươi nhường Luyện Khí bảy tầng đệ tử đi tham gia, có phải là. . ."

"Chỉ là rèn luyện một chút mà thôi. . ."

Lý Đăng Vân giờ tay hư không bình án, không nói thêm gì.

Sau đó, đến phiên Ngừ Cầm này phương , sợ đến Liễu Thiên Nhi vội vàng thu về tay nhỏ.

Ngừ Cầm giới thiệu chính mình nữ đệ tử thì, Viêm Võ tông các nam đệ tử, ánh mắt nhất thời sáng lên đến rồi.

Thiên, thật là đẹp. Lạc Y Y bọn hắn nhận thức, mà ba vị này. . .

Trong đó một cái ngọc thụ lâm phong thiếu niên, đầu tiên là kinh diễm ở ba nữ khuôn mặt đẹp, thế nhưng nghe được Lâm Tịch Dao danh tự này sau, tuần mục bỗng nhiên nhắm lại, không biết đang suy nghĩ gì.

Mà Viêm Võ tông mấy người nữ đệ tử, về mặt đều có chút ăn vị, các nàng tuy rằng đáng đáp không tẻ, nhưng so với bốn vị này, hay vẫn là hơi thấy thua kém.

Sau đó đến phiên chúng ta Vương mẫu người, hắn ở trong nam đệ tử xem như là soái, mà lại hai con mắt rất thâm thúy, nhất thời gây nên những cái kia nữ đệ tử chú ý.

"Lừa già, ngươi lại thu đồ đệ đệ?"

Hàn Thiên Phong biểu thị rất khiếp sợ

"Bệnh thần kinh, lão phu có thu hay không đồ, quản ngươi đánh rắm?"

Nam Cung Nhất lật qua lật lại mụm mắt, âm thanh quái dị đạo.

Sau đó, đến phiên Viêm Võ tông .

Đương giới thiệu đến một cái gọi 'Tiêu Vân' đệ tử sau, Lâm Tịch Dao thân thể yếu kiều run lên, vùng lên tuyệt thế kiều dung, có chút tiểu mờ mịt nhìn về phía đối phương.

Tiêu Vân chính là cái kia ngọc thụ lâm phong đệ tử, Trúc Cơ năm tầng tu vi, hắn một mặt bình tĩnh cùng Lâm Tịch Dao đối diện.

Lâm Tịch Dao khuôn mặt đỏ lên, không còn dám đến xem hắn.

Các đệ tử giới thiệu xong sau, Lý Đăng Vân tay áo lớn vùng lên, hướng tông môn đệ tử mỉm cười nói: "Các ngươi đều đi ra ngoài đi. . ."

Hàn Thiên Phong cũng nhìn mình tông môn đệ tử: "Các ngươi cũng đi ra ngoài, cùng Tiêu Diêu Tông anh chị em nhiều giao lưu. . ."

"Phải!"

Chúng tinh anh đồng thời ôm quyền, trước sau đi ra đại điện.

Bọn hắn đi tới bình đài sau, Vương mẫu người trực tiếp bị đùa bức Lý Chấn Hiên kéo .

"Vương Dật, ngươi nhất định phải cứu ta."

Hắn mặt mày ừ ừ, lớn tiếng bi thiết.

"Hả?"

Vương Dật nhất thời sững sờ, hỏi: "Ngươi sao?"

"Ta Thần khí, ta Thần khí oa. . ."

Lý Chấn Hiên một cái nước mũi một cái lệ, khóc được kêu là một cái thương tâm.

Nguyên lai, tông môn hội vũ sau khi kết thúc, Lý Chấn Hiên Đà Thần Tiên liền bị tông môn thu đi tới, mãi đến tận hiện tại còn không có trả.

"Đi đi đi, đừng quần quít lấy ta lão công. . ."

Đúng vào lúc này, Liễu Thiên Nhi đi tới, trực tiếp đỡ lấy Vương Dật cánh tay trái, một mặt không quen nhìn Lý Chấn Hiên.

Nguyệt Thi Lam cũng đi tới, âm thầm đỡ lấy đối phương cánh tay phải.

"Vương Dật, người. . ."

Lý Chấn Hiên nhất thời vừa giận vừa sợ, mặt đều tái rồi.

Cùng lúc đó.

Viêm Vô tông Tiêu Vân, hướng Lâm Tịch Dao chậm rãi đi đến.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 279: Vô hình trang bức bá đạo nhất

Lâm Tịch Dao phương hoa mặt cười nhất thời một đỏ, nhìn qua sáng rực rỡ vô song. Nàng cuống quýt cúi đầu, có chút tiểu thất thố.

Tiêu Vân đi tới gần, khẽ mỉm cười, nói: "Tấn Trung Lâm gia?"

"Ừm. . ."

Lâm Tịch Dao nhẹ nhàng gật đầu, tu tiếng đi đáp lại.

Nàng biết, cái này ngọc thụ lâm phong nam tử, chính là này chỉ hôn ước trên nhà trai, tương lai mình phu quân, Tiêu Vân.

Tiêu Vân sâu sắc nhìn chăm chú nàng, mày kiếm bỗng nhiên vừa nhíu: "Luyện khí 7 tầng? Tu vi có chút thấp. . ."

Hắn là Viêm Vô tông thiên kiều, người lại dài đến phong lưu phóng khoáng, không biết có bao nhiêu nữ đệ tử đầu hoài tổng bảo. Đối phương vừa là tương lai mình đạo侶, tu vi trên đương nhiên phải xứng với.

"A?"

Lâm Tịch Dao nghe xong, thân thể yêu kiều khẽ run lên, vùng lên tuyệt đại phương hoa, có chút tiểu mờ mịt nhìn hắn.

"Hi vọng người ở 3 tháng bên trong Trúc Cơ, bằng không. . . Chỉ có thể làm đình lộ nữ tử. . ."

Tiêu Vân có chút tiếc hận lắc lắc đầu, đối phương quả thật rất đẹp điểm cảm động, nhưng hắn là thiên kiều, ở tông môn mắt cao hơn đầu, coi trời bằng vung, đối với bất cứ chuyện gì đều theo đuổi hoàn mỹ.

"Cái gì?"

Lâm Tịch Dao mặt cười đột nhiên trắng lên, thân thể yêu kiều run rẩy không thôi.

Nàng quả thực không thể tin vào tai của mình.

"Tiêu sư đệ, nàng là ai vậy?"

Đúng vào lúc này, một cái kiêu mị âm thanh xuất hiện, đã thấy một cái lồi lõm có hứng thú nữ đệ tử, dán lên Tiêu Vân thân thể, tựa như cười mà không phải cười nhìn Lâm Tịch Dao, trong mắt nhưng có như vậy mấy phần địch ý.

Dung mạo của nàng rất cảm động, không có thiếu nữ ngây ngô, thêm ra một phần quyền rũ, tu vi ở Trúc Cơ ba tầng trung kỳ.

Tiêu Vân tiêu sái cười khẽ, rất tự nhiên ôm đối phương eo ~ chi, cử chi thân mật.

Lâm Tịch Dao thấy, mặt cười càng bạch, nàng dùng sức cắn cặp môi thơm, hỏi: "Tiêu. . . Tiêu Đại ca, nàng. . ."

"Ta là Tiểu sư đệ song tu đạo lữ, tiểu muội muội. . ."

Tiêu Vân còn chưa mở miệng, nữ đệ tử kia liền đoạt trước tiên, mà lại cuối cùng ba chữ âm điệu rất nặng.

Lâm Tịch Dao nhất thời lộ ra khó có thể tin về mặt, nàng sâu sắc đi nhìn chăm chú Tiêu Vân, muốn lấy được đối phương phủ nhận.

Nhưng là, nàng thất vọng rồi.

Tiêu Vân sắc mặt một mảnh thần nhiên, tựa hồ cảm thấy không có gì. Hắn không có để ý đối phương biểu hiện, trái lại nhìn về phía khác một chỗ, mày kiếm lần thứ hai nhắm lại: "Tịch Dao, người này lưỡng người sư tỷ ôm lấy nam nhân, là ai?"

Trong mắt hắn ghen tỵ rất rõ ràng.

Liễu Thiên Nhi cùng Nguyệt Thi Lam đều là tuyệt sắc, lại là Trúc Cơ kỳ tu sĩ, Tiêu Vân tất nhiên là động ý nghĩ.

"Tiểu sư đệ, người chán ghét. . ."

Nữ đệ tử kia nhất thời rất là ăn vị, không nhịn được nhẹ nhàng đánh đối phương một tý.

Lâm Tịch Dao mặt cười trong phút chốc màu máu mất hết, nàng không khỏi liền lùi lại mấy bước, lại bị một cái ôn nhuận thân thể ôm lấy.

Lâm Tịch Dao nhẹ chéch mặt cười, trong con ngươi xinh đẹp sương mù bốc lên, bị kêu: "Sư tỷ. . ."

Nàng âm thanh rất bất lực, tràn ngập chua xót cùng bị thương tâm ý.

Lạc Y Y đỡ thẳng đối phương thân thể, tay ngọc ở nàng vai đẹp trên vỗ nhẹ hai lần, lấy đó an ủi, sau đó đem mặt cười đối với hướng về Tiêu Vân, khẽ kêu nói: "Tiêu Vân, người quá. . ."

"Lạc sư tỷ tốt. . ."

"Xin chào Lạc sư tỷ. . ."

Tiêu Vân hai người không dám bắt cần, Lạc Y Y tu vi cao hơn bọn họ, năm ngoái ở 'Thập tông chiến' trên hào quang rực rỡ, tuy hình ảnh ngất quảng ở đệ 17 tên, nhưng kinh điển hiện nay.

Tiêu Vân cũng từng đánh qua đối phương ý nghĩ, có thể mặt khác lưỡng thánh thiên không phải ăn cơm khô, hắn không trêu chọc nổi.

"Các người có hôn ước tại người?"

Lạc Y Y không tiếp tục để ý bọn hắn, nhìn về phía điềm đạm đáng yêu sư muội.

Lâm Tịch Dao nhẹ nhàng gật đầu, thống khổ nhắm lại đôi mắt đẹp. Giờ khắc này trong lòng nàng đau khổ vô tận, gào hét khổ tâm.

Lạc Y Y đôi mi thanh tú nhắm lại, nếu là có hôn ước tại người, nàng tuy thân là sư tỷ, cũng không cách nào đi can dự.

"Lạc sư tỷ, ta cáo lui trước. . ."

Tiêu Vân thực sự không dám trêu chọc đối phương, vì vừa chấp tay, liếc mắt nhìn Lâm Tịch Dao sau, mang theo tông môn sư tỷ hướng Vương Dật đi đến.

Lâm Tịch Dao cuống quýt mở đôi mắt đẹp, mắt nhìn bóng lưng của hắn, trong mắt thanh lệ không thôi.

Từ nhỏ đến lớn, Tiêu Vân bóng người liền vĩnh lạc ở phương tâm nơi sâu xa. Nàng vẫn đi mình tưởng, chính mình chồng tương lai, là trong thiên hạ anh tuấn nhất vĩ đại nam nhân. . .

Ngày hôm nay cuối cùng nhìn thấy, xác thực là một nhân tài, anh tuấn bất phàm.

Lâm Tịch Dao rất thiết vui, có thể lời của đối phương, đánh nát nàng một mảnh nhu tình.

Nàng thật sự rất khó chịu, nứt phổi xé tâm, ruột gan đứt từng khúc.

Hỏi thế gian tình là gì? Thét lên người thế nguyên sống chết.

Lâu dài tường niệm, nói như thế nào thả xuống liền thả xuống?

"Hô. . . Hô. . ."

Lâm Tịch Dao thở gấp liên tục, nàng thoát ly đối phương nâng, hướng nơi đó chậm rãi đi đến.

Lạc Y Y đôi mi thanh tú lại nếp nhăn, thực sự không yên lòng nàng, theo thật sát.

. . .

"Vương Dật, có nguoi như thế ngược cầu sao?"

Đùa bực Lý Chấn Hiên hồn hển mang thở, vung lên gương mặt tuần tú, lắc lư trái phải, gào thét ở thiên.

Khe nầm! !

Vương mỗ người nhất thời điên rồi, thấy chúng tinh anh ánh mắt đều nhìn về nơi này, da mặt lại hậu cũng không chịu nổi, khẽ quát: "Con mẹ nó nguoi điên rồi? Có thể hay không nhỏ giọng một chút?"

"Ta mặc kệ, nguoi đạt được ta một cái. . ."

Lý Chấn Hiên đương thực sự là quá vô sỉ, rung đùi đắc ý đạo.

"Đi đại gia nguoi, có chết hay không. . .?"

Vương mỗ người cũng là chịu phục, chân tướng đánh đánh kẻ này một trận.

"Nguoi muốn chết. . ."

Liễu Thiên Nhi trải qua không thể nhẫn nhịn, mặt cười khắp nơi đóng băng lạnh lẽo, nàng trực tiếp giơ lên tay ngọc, hư không phát một cái.

'Oanh'

Trong phút chốc, một vị loại nhỏ núi cao đột nhiên xuất hiện.

'Oành'

"A?"

Lý Chấn Hiên hét thảm một tiếng, trực tiếp bị đánh bay.

"Dâm~ đồ đáng chết. . ."

Nguyệt Thi Lam cũng tức rồi, kiêu hừ một tiếng, thân thể yêu kiều nhưng dãn càng chặt hơn.

"Sư tỷ, trước công chúng dưới, như nguoi vậy không tốt sao. . ."

Liễu Thiên Nhi nhất thời phát hiện, cảm giác mình bị thiệt lớn, thân thể cũng dùng sức dãn hướng về lão công, tựa như cười mà không phải cười đi hỏi.

"Không cần nguoi quan tâm. . ."

Nguyệt Thi Lam Trúc Cơ sau, tiểu dũng khí tăng không ít, thay đổi trước thái, lại dám cùng đối phương hò hét.

Nàng khác có thể nhịn, nếu là Vương Dật, liền không thể nhẫn nhịn, nên tranh thủ liền muốn đi tranh thủ, tuyệt không năng lực hàm hồ.

Liễu Thiên Nhi tiểu nhân nhắm lại, thân thể yêu kiều lần thứ hai dùng sức.

Nhị nữ càng dồn dập dùng tới tiên pháp chân lực, xem ai dãn càng chặt hơn.

"Các nguoi. . . Khắc khắc. . . Có thể hay không nhẹ một điểm. . .?"

Nguồn sức mạnh này thực sự quá to lớn, Vương mỗ người bị kẹp ở giữa, khí tức nhất thời hơi ngưng lại, gương mặt tuần tú phát tím, hô hấp đều khó khăn.

"Người là Vương Dật?"

Đúng vào lúc này, đối diện truyền đến một đạo thanh âm trong trẻo.

Nhị nữ thấy có người lại đây, lẫn nhau tránh một chút, thoáng tung đi tới lực đạo.

"Hô. . ."

Vương mỗ người rốt cục thờ phào nhẹ nhõm, mắt nhìn phía trước, đã thấy một cái anh vĩ thiếu niên, mang theo một mỹ nữ chậm rãi đi tới.

Này Viêm Vô tông nữ đệ tử hiếu kỳ nhìn Vương Dật, trong con ngươi dị thái liên tục.

Thật sự rất đẹp trai, tuyệt không so với Tiêu sư đệ thua kém, mà lại hai con mắt càng thâm thúy.

"Người là. . . ?"

Vương Dật có chút nhỏ nhặt, thực sự nhớ không nổi đối phương là ai.

Loại này vô hình trang bức lão bá đạo, nhưng hẳn thật sự không phải cố ý.

Tiêu Vân gương mặt tuấn tú bỗng nhiên co rúm, hai mắt nổi lên căm giận ngút trời.

"Ha ha ha. . ."

Hắn nở nụ cười, nhưng là lạnh.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 280: Nghiền ép

Cùng lúc đó.

Lâm Tịch Dao chậm rãi tiếp cận, cặp kia thu thủy giống như đôi mắt đẹp, một khắc cũng không rời đi Tiêu Vân.

Lạc Y Y không hề có một tiếng động đi tới phía sau nàng, trầm mặc không nói.

"Tịch Dao?"

Nguyệt Thi Lam thấy đối phương đôi mắt đẹp sưng đỏ, làm như mới vừa đã khóc một mũi, không khỏi thở nhẹ một tiếng, buông ra trên ngọc thủ đến đi vào.

Liễu Thiên Nhi cũng nhìn thấy, đôi mi thanh tú nhẹ nếp nhăn, nhưng thực sự xá không được rời Vương Dật, chưa từng có đi.

Tiêu Diêu Tông trong, Ngũ Cầm nhất hệ rất đoàn kết, các sư tỷ muội một đoàn an lành, Lâm Tịch Dao nhân duyên lại không sai, mấy ngày tiếp xúc hạ xuống, quan hệ nơi rất tốt.

"Không có chuyện gì, có sâu bay vào đi tới. . ."

Lâm Tịch Dao giơ lên tay ngọc, lau lau rồi một tý tiểu nhân, miễn cưỡng cười khê.

"Người a. . . Thực sự là không cẩn thận. . ."

Nguyệt Thi Lam vung lên mặt cười, muốn giúp nàng thổi một tý, lại bị một cánh tay ngọc kéo.

Lạc Y Y hướng nàng nhẹ nhàng lắc đầu.

Nguyệt Thi Lam hơi sững sờ, có chút tiểu mờ mịt.

Tiêu Vân đem tất cả nhìn ở trong mắt, khoe môi vì vì làm nổi lên.

"Ta gọi Tiêu Vân, rất hân hạnh được biết người. . ."

Hắn chuyển qua gương mặt tuần tú, nhìn về phía đối phương, chậm rãi đưa tay ra.

Tiêu Vân nghĩ, xem tình cảnh này, nhị nữ quan hệ phải rất khá.

Như chính mình nhượng Vương Dật xuất khứu, hắn ở Nguyệt Thi Lam trong lòng tất nhiên giảm phân, chính mình tắc hội thêm phân, đến lúc đó lại nhượng Lâm Tịch Dao đi xe chỉ luôn kim. . .

"Người tốt. . ."

Vương mỗ người nào có biết đối phương không biết hảo rắm? Rất tự nhiên đưa tay ra.

"Ha ha. . ."

Hai tay tương nắm sát na, Tiêu Vân cười đắc ý, hắn nhìn ra đối phương chỉ có Trúc Cơ hai tầng tu vi, rất dễ dàng đối phó.

'Vù'

Đột nhiên, hai người nắm tay địa phương, xuất hiện nhẹ nhàng vụn vụn.

"Hà?"

Lạc Y Y cảm quan vượt qua người thường, nhất thời phát hiện, đôi mi thanh tú không khỏi vừa nhú, nhưng không có lên tiếng.

Vương Dật gốc gác, nàng là biết đến.

Mà Vương mỗ người nhưng là sững sờ.

Hắn cảm giác trên tay truyền đến một luồng cực nóng, rất mãnh liệt.

Vương Dật mờ mịt nhìn về phía đối phương, nói: "Tiêu huynh, người đây là. . ."

"Hắc. . ."

Tiêu Vân cười gằn, tay phải mãnh hơi dùng sức, muốn nhân thể bài đoạn cổ tay của đối phương.

Vương Dật tay phải đột nhiên chìm xuống, liền lại không cái khác.

Hắn tu luyện Trường Sinh quyết sau, không chỉ có trong cơ thể khí tức thần bí có tăng trưởng, thân thể cũng mạnh mẽ không ít, thêm nữa lại là Hỗn Độn thể chất. . .

Phạm Diệu cùng Hư Phá Thiên đều là Trúc Cơ sáu tầng tu sĩ, đều không chịu nổi Vương Dật thân thể công kích, Tiêu Vân chỉ có năm tầng, làm sao có thể có sở làm?

Vương Dật gương mặt tuần tú trực tiếp chìm xuống, biết mình bị âm.

"Ha ha, đến mà không hướng về. . ."

Hắn cũng nở nụ cười, tay phải dùng sức một nình, căn bản không có bảo lưu.

'Rắc'

Một đạo nặng nề vang lên giòn giã đột nhiên vang lên.

"Gào. . ."

Trong nháy mắt, một đạo kêu thảm thiết như tan nát cõi lòng cất ra trời cao.

Tiêu Vân chính âm thầm khiếp sợ vì sao bài bất động cổ tay của đối phương, trên tay đột nhiên truyền đến một nguồn sức mạnh, thực sự sung mãn không thể chống đỡ, sau đó. . .

Sẽ không có sau đó.

"Ta. . . Tay của ta. . ."

Hắn trực tiếp quỳ một chân trên đất, kêu thảm thiết, ngũ quan đều thay đổi hình. . .

Động tĩnh của nơi này rất lớn, đưa tới ánh mắt của mọi người.

"Nha, Tiêu sư đệ, ngươi làm sao ?"

Nữ đệ tử kia nhất thời tiêm kêu thành tiếng.

"Lão công, ngươi không sao chứ?"

Liễu Thiên Nhi ly đến gần nhất, nhìn ra một chút đầu mối.

"Không có chuyện gì. . ."

Vương Dật lắc đầu, sau đó lộ làm ra một bộ đặc biệt hoang mang đáng vẻ, hô to nói: "Tiêu huynh, thực sự xin lỗi, ta quá dùng sức. . ."

Hắn sau khi nói xong, đại thủ dùng sức trở về một mình.

'Rắc. . .'

Vang lên giòn giã lại vang lên.

"A. . ."

Tiêu Vân lần thứ hai phát sinh một đạo hét thảm, thủ đoạn của hắn bị cự lực nghịch hướng mình về, ở một hướng khác thay đổi hình.

"A, xin lỗi xin lỗi, sức mạnh lại lớn, ta lại nhẹ hơn một chút. . ."

Vương mẫu người tiếp tục đi biểu diễn, đại thủ lần thứ ba dùng sức mình đi.

'Rắc. . .'

Đáng sợ tiếng vang lần thứ ba xuất hiện, lần này nhưng nhẹ đi nhiều, bởi vì Tiêu Vân xương cổ tay trải qua bị cự lực mài nhỏ.

"A. . ."

Tiêu Vân thả tiếng kêu thảm thiết, âm điệu trải qua có chút khàn khàn, hắn gương mặt tuần tú một mảnh trắng bệch, biểu như cực kỳ vận vẹo.

Tất cả mọi người đều là choáng váng, Viêm Vô tông đệ tử cũng là như vậy, hồn nhiên quên tiến lên ngăn cản.

"Khôn nạn, ta giết ngươi a. . ."

Tiêu Vân cuối cùng phản ứng lại, hắn đột nhiên đứng dậy, ra sức vùng lên tả quyền, hướng về đối phương đầu thẳng oanh mà đi.

"Đi ngươi ~ mã ~. . ."

Vương Dật đã tính cũng tới đến rồi, hắn hét lớn một tiếng, trên người vi hơi dương, nhiên sau đầu bỗng nhiên về phía trước va chạm.

'Oành ca. . .'

Trời ạ, Tiêu Vân tả quyền bỗng nhiên chìm xuống phía dưới đi, thủ đoạn càng cũng là đứt đoạn mất.

"Gào. . ."

Hắn lần thứ hai kêu thảm thiết, khóe mắt đều đau bính lệ.

Vương Dật đem cánh tay trái từ Liễu Thiên Nhi hương trong lòng rút ra, tay trái trực tiếp trước tham, trong nháy mắt trối lại đối phương yết hầu, sau đó buông ra tay phải, cánh tay trái hướng lên trên nâng lên một chút.

"Khắc. . . Khắc khắc. . ."

Tiêu Vân thân thể lẳng không mà lên, hắn kịch liệt ho khan, gương mặt tuần tú một mảnh Tử Thanh.

Vương Dật lạnh lùng theo dõi hắn, gần từng chữ: "Hai bức, ngươi nhớ kỹ. Phàm là âm ta Vương Dật người, ta đều hội gấp trăm lần đi xin trả. . . , hiểu?"

"Khắc. . . Tùng. . . Buông tay. . ."

Tiêu Vân liều mạng giãy giụa, nhưng là phí công vô dụng. Hắn bị đối phương bắt sau, nửa phần linh lực đều không nhắc lên được đến.

"Khốn nạn, thả xuống Tiêu sư đệ. . ."

"Vương Dật, ngươi muốn chết. . ."

"Dừng tay. . ."

Những cái kia Viêm Võ tông đệ tử cuối cùng phản ứng lại, lớn tiếng gầm lên vọt tới.

"Tất cả đứng lại cho ta. . ."

Đột nhiên, Vương Dật hét lớn một tiếng, như hổ gầm, càng tự long ngâm.

Hắn trực tiếp nghiêng đầu đi, nhìn về phía bọn hắn, lạnh lùng nói: "Là này hai bức trước tiên âm ta, các ngươi còn dám bước lên trước, ta phế bỏ hắn. . ."

Viêm Võ tông các đệ tử nhất thời sửng sốt .

Bọn hắn ngờ ngác nhìn thấy, Vương Dật hai mắt hóa thành đen kịt một màu, một vòng to lớn Thần khuyển ở sau lưng hiện lên.

Đây là một loại đại khủng bố, kinh sợ hiện nay.

Này càng là một loại vô thượng phách uy, có thể khí thôn ở vô tận sơn hà.

"Vương. . . Vương Dật. . . , ngươi mau buông tay, hắn muốn chết. . ."

Lâm Tích Dao mặt cười nước mắt như mưa, nàng muốn tiến lên ngăn cản, lại bị một cánh tay ngọc kéo .

Lạc Y Y đôi mi thanh tú cau đến rất sâu, cảm giác Vương Dật thực hơi quá rồi. Nàng kéo sư muội sau, mặt cười hướng nơi đó, nói: "Vương Dật, nhanh buông ra Tiêu Vân. Ngươi làm như thế, rất không đúng."

"Hắc. . ."

Vương Dật không nhìn được cười gằn: "Lạc sư tỷ, ngươi muốn lấy sư thân phận của tỷ đến áp ta hay sao?"

Tông môn hội vũ sau, Liễu Thiên Nhi cùng hắn đề cập tới Lạc Y Y qua lại, Vương Dật biết tất cả sau, đối với người sau ấn tượng thay đổi rất nhiều.

Hắn những câu nói này, chỉ có điều là lời vô ích thôi, chỉ đến thế mà thôi.

Có thể La Y Y nhưng không như thế nghĩ.

Nàng mặt cười đột nhiên biến đổi, khẽ kêu nói: "Ngươi nói những gì đó?"

"Lão công. . ."

Liễu Thiên Nhi nhìn không được , nhẹ nhàng đẩy hắn một tý.

"Sư tỷ, ngươi đừng suy nghĩ nhiều, Vương Dật không phải ý đó. . ."

Nguyệt Thi Lam ở khác một chỗ thấp giọng khuyên bảo.

Lạc Y Y nơi nào nghe lọt? Nàng dùng sức cắn cắn môi thom, thân thể yếu đuối run rẩy, hiển nhiên tức giận đến không nhẹ.

"Hỗn trướng, ngươi đang làm gì?"

Đột nhiên, trong đại điện truyền ra một đạo hét lớn, chất phác vô cùng.

Bên trong Kim Đan cường giả, cuối cùng bị đã kinh động.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 281: Lại nghiền ép

Hon mười bóng người, xuất hiện ở cửa đại điện.

Một người đàn ông tuổi trung niên ngút trời mà đã, toàn thân tỏa ra vạn trượng hào quang.

Đây là một tên Kim Đan tăng sáu cường giả, vừa nãy này quát to một tiếng, chính là hấn phát sinh.

Tiêu Vân chính là này cường giả đệ tử thân truyền.

"Tiểu tử, ngươi muốn chết. . ."

Hắn thấy ái đồ sắp bị đối phương bóp chết, nhất thời rống to ở thiên, đơn chương một phen, hướng phía dưới áp đi.

Trong nháy mắt, hư không kinh phong mãnh liệt, một con to lớn màu vàng chương ấn, hướng Vương Dật thẳng áp mà đi.

"Hoàng tiểu tử, ngươi điên rồi. . .?"

Nam Cung Nhất chân đạp hư không, trong nháy mắt đi tới Vương Dật phía trên, khô vung tay lên.

'Oanh. . .'

Hư không bùng nổ ra to lớn tiếng nổ vang rền, vô cùng kinh khí quét ngang bát hoang. Con kia màu vàng chương ấn, bị Nam Cung Nhất giờ tay đánh tan.

"Nam Cung huynh, ngươi. . ."

Hoàng Kim Đan nhất thời vừa giận vừa sợ, hấn một cái vuron mình, ổn đứng ở hư không, lớn tiếng quát: "Ngươi xem một chút chính mình đệ tử đang làm gì?"

Nam Cung Nhất hơi nhưống mảy, hạ thấp lửa già mặt, trầm giọng quát lên: "Vương Dật, còn không mau mau buông tay. . .?"

Vương Dật ngừng đầu lên đến, nói: "Sur tôn, là hấn trước tiên âm ta. . ."

"Đùa gì thế? Vân nhi làm người chính trực bằng phẳng, nhất định là ngươi ám hại cho hắn. Vương tiểu tử, lão phu cảnh cáo ngươi, lại không buông tay, ta nhưống ngươi đẹp đề."

Hoàng Kim Đan nhất thời lớn tiếng gầm lên.

Nam Cung Nhất thấy, miệng lưỡi hơi động, chính muốn nói gì.

"Thực sự là chuyện cười, ta lão công chưa bao giờ lừa ngươi. Hắn nói âm, chính là âm, không sai được. . ."

Đột nhiên, một đạo non nét kiều âm, tự phương xa chậm rãi bay lên, truyền vào ở đây mỗi một người trong tai.

Âm thanh tuy không lớn, nhưng là bắt nguồn từ xa xưa, liên miên vô tận.

Tất cả mọi người dồn dập sửng sờ, nhìn về phía nơi đó.

Trong nháy mắt tiếp theo, bọn hắn đều là sửng sốt.

50 mét ngoại.

Bốn đạo tuyệt thế thiên ảnh, chậm rãi đi tới.

Từ Nguyệt đi ở chính giữa, nàng tay trái nắm Tô Linh Nhi, tay phải nắm tiểu loli. Mà Thảm Băng tắc hầu ở Đại tỷ bên cạnh người.

Các nàng đi được cũng không nhanh, nhưng là bộ bộ sinh liên, cho người một loại tự nhiên mà thành cảm giác.

Đây là một bộ bức tranh tuyệt mỹ quyền, kinh diễm hiện nay.

Kim Đan cường giả ra tay thì, Vương Dật tuyệt thế các lão bà liền bị đã kinh động, đến nơi này, vừa xem càn khôn.

Viêm Vô tông người đều là choáng váng.

Thiên, hảo mỹ, các nàng là ai?

Tứ thánh thiên cũng choáng váng, bọn hắn chưa từng thấy các tiên nữ, cũng không nghe sư tôn đề cập quá.

Nam Cung Nhất trước hết phản ứng lại, hắn lẳng không hù đập, trộm đạo về đến Tông chủ bên người, sau đó nhìn về phía Hàn Thiên Phong, thấp giọng nói: "Hàn người điên, ta khuyên ngươi vội vàng đem Hoàng tiêu tử gọi trở về, bằng không hắn liền xong. . ."

Hàn Thiên Phong thân thể chấn động, quay đầu đi, cau mày nói: "Ngươi nói cái gì?"

Nam Cung Nhất qua lật lại mụ mắt, không có động tĩnh nữa.

Lão phu lời đã nói đến, xem như là hết lòng quan tâm giúp đỡ. Có nghe hay không ở ngươi, đến lúc đó đừng dọa hòng rồi là được.

Cùng lúc đó.

Tiểu loli nhìn về phía Hoàng Kim Đan, kê kê cười khế, nhưng là lạnh: "Ngươi một giới Kim Đan, nhưng đối với Trúc Cơ tu sĩ động thủ, còn giảng không tuân theo quy củ?"

Nàng kiều âm quá êm tai, như tự nhiên.

Hoàng Kim Đan đột nhiên bị thức tỉnh.

"Hả? Ha ha. . ."

Hắn ngửa mặt lên trời cười to, sau đó nghiêng mặt đi, tiếng nổ nói: "Quy củ? Tiểu nha đầu, lão phu chính là quy củ, có thể hiểu?"

Xong.

Tiêu Diêu Tông Kim Đan môn trong lòng âm thầm lắc đầu. Bọn hắn biết, Hoàng Kim Đan muốn gặp vận rủi lớn.

Đúng như dự đoán.

"Hi hi. . ."

Tiểu loli lần thứ hai cười khế, mỹ lệ mắt to chậm rãi nheo lại.

Nàng cuộc đời hận nhất, chính là người khác gọi mình tiểu nha đầu.

"Tam muội. . ."

"Đại tỷ. . ."

Thảm Băng lạnh lùng nhìn kỹ Hoàng Kim Đan, nhẹ giọng đi đáp lại.

"Không nên thương tới tính mạng chính là. . ."

Tiểu loli cắn răng bạc, từng chữ từng câu đi dặn.

Thảm Băng gật gù đầu, chậm rãi đi về phía trước. Ba ngàn thanh ti theo gió tạo nên, mang theo một đời hồng trần.

Nàng thật sự quá kỳ ảo, thể mỹ tuyệt luân, vùng thế giới này lại như thế nào mỹ lệ, cũng không kịp nàng một phần vạn.

Tất cả mọi người tại chỗ, tâm thần đều bị chi dẫn dắt.

Thảm Băng đi rồi 10 mấy bước, đứng ở nơi đó. Nàng mặt cười nhẹ chếch, nhìn về phía lão công nơi đó.

Vương Dật sâu sắc đi nhìn chăm chú, không nói gì.

Dù có thiên ngôn vạn ngữ, nhưng chỉ ở một con người nhiên.

Thảm Băng nở nụ cười, trong veo cực kỳ, thiên hạ vô song.

Sau đó, nàng vùng lên mặt cười, nhẹ nhàng nâng nổi lên một cái ngón tay ngọc.

'Vù'

Trong phút chốc, Hoàng Kim Đan vị trí hư không, đột nhiên nổi lên tầng lớn gọn sóng.

"Hà?"

Hắn nhất thời sững sờ, hoàn toàn không có nhận thức.

Có thể ở một khắc tiếp theo, Hoàng Kim Đan biến sắc, hắn ngờ ngác phát hiện, trong hư không càng là xuất hiện một luồng bàng bạc Đại Vĩ lực, mạnh mẽ nghiền ép chính mình đạo.

"Chuyện này. . . Chuyện gì thế này?"

Hoàng Kim Đan này cả kinh đương thật không phải chuyện nhỏ, vội vàng cơ thịt run lên, nhưng ngữ 'Hồng' một tiếng, vạn trượng kim quang từ trên người hắn phun phát ra, chống đỡ này sợi sức mạnh vô thượng.

Thảm Băng có chút xem thường nhìn chăm chú, ngón tay ngọc nhẹ nhàng đi chuyển động.

Thần vương lâm đương đại, chỉ xác định càn khôn.

"Đây là đến cùng cái gì? Hồng. . ."

Hoàng Kim Đan cảm thấy này cỗ sức mạnh to lớn càng ngày càng cường thịnh, thực sự sung mãn không thể chống đỡ, vừa giận vừa sợ dưới, không nhịn được hét dài ở thiên, liều mạng đi chống đỡ.

'Hồng'

Trên người hắn kim quang càng óng ánh, khí thế kinh thiên động địa, thần uy cái thế.

Thảm Băng cặp môi thom cong lên, ngón tay ngọc chuyển động phạm vi hơi hơi lớn hơn một chút.

Thật sự chỉ có một chút mà thôi.

Nhất thời, này sợi bàng bạc sức mạnh to lớn bỗng nhiên gia tăng gấp đôi, miễn cưỡng đè xuống óng ánh kim quang.

"A. . ."

Hoàng Kim Đan cốt bị áp khảm khách vang vọng, hắn lớn tiếng kêu thảm, tràn ngập sợ hãi cùng không cam lòng.

Tình cảnh này, kinh sợ hiện nay.

Tất cả mọi người đều là xem choáng váng, thật sự choáng váng.

'Phù phù'

'Phù phù'

Có mấy cái Viêm Võ tông đệ tử bị sợ vỡ mặt, đồn dập quỳ xuống. Sau đó là thứ năm, thứ sáu. . .

Tứ thánh thiên cũng bối rối, Lạc Y Y mặt cười quay về Thảm Băng, sắc mặt một mảnh trắng bệch.

Mà cửa đại điện, 10 mấy cái Kim Đan cường giả không ngừng run rẩy, bọn hắn đều là dọa sợ.

Thảm Băng ngày hôm nay triển lộ thần uy, so với khai tông thu đồ đệ thì, kinh khủng hơn.

Thiên, nàng ở hóa Hoàng Kim Đan đạo a.

Hàn Thiên Phong môi liên động, nhưng là một chữ cũng không dám phát sinh.

Cô gái mặc áo tím này rốt cuộc là ai? Hoàng sư đệ nhưng là Kim Đan tầng sáu cường giả, có thể đem tu vi của hắn hóa đi, chính là Nguyên Anh lão quái cũng không làm được đi.

Cùng lúc đó.

"Trụ. . . Dừng tay a. . ."

Hoàng Kim Đan cảnh giới trải qua bị hóa đi một nửa, rơi xuống Kim Đan tầng hai, hắn lớn tiếng kêu thảm: "Ngươi là ai? Ngươi đến cùng là ai. . ."

Thảm Băng không rảnh chú ý, tiếp tục đi làm.

Tiêu Văn thấy chính mình sư tôn thảm trạng, sắc mặt nhất thời như tro nguội giống như vậy, mất đi màu máu.

"Trụ. . . Dừng tay. . ."

Ở đời này, Kim Đan cường giả là tông môn chí bảo, Hàn Thiên Phong rốt cục không nhịn được, hô lên hai chữ kia.

Thảm Băng nghe tiếng, nghiêng đi thê mỹ mặt cười, nhìn về phía hắn.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 282: Ta trở lại làm cho các nàng thay đổi

Cờ nào không âm u ánh mắt a?

Hàn Thiên Phong thân thể run lên, như nhập vạn cổ kễ băng nứt. Hắn dùng sức nuốt nước bọt, chấp tay ôm quyền: "Kính xin. . . Tiên bối hạ thủ lưu tình, buông tha Hoàng sư đệ. . ."

Thảm Băng thê mỹ kiều dung bình tĩnh như thủy, cái kia xuân hành giống như ngón tay ngọc vẫn như cũ nhẹ lay động không thôi.

"A. . ."

Hoàng Kim Đan kêu thảm thiết, nứt phổi xé tâm, tu vi của hắn như tích thủy giống như trôi qua, trong chớp mắt liền hàng đến Kim Đan một tầng trung kỳ.

"Tam muội. . ."

Đột nhiên, tiểu loli nhẹ kêu một tiếng.

Thảm Băng ngón tay ngọc hướng xác định, nghiêng đi mặt cười nhìn về phía đối phương.

"Gần đủ rồi. . ."

Tiểu loli cười khê đang đưa tay nhỏ.

Đại đạo ba ngàn, con đường tu hành khó khăn bậc nào hiểm trở? Nàng không muốn đi đuổi tận giết tuyệt.

Thảm Băng gật gật đầu, cánh tay ngọc vùng nhẹ, thu hồi hoàn mỹ tay ngọc.

'Hô '

Giữa hư không, này sợi bằng bạc sức mạnh to lớn đột nhiên đánh tan, Hoàng Kim Đan thân thể mềm nhũn, roi rụng mà xuống, 'Phù phù' một tiếng, trực tiếp ngã sấp xuống ở bình trên đài. Hắn hai mắt đảo một cái, hôn mê bất tỉnh.

Thảm Băng không nữa liếc mắt nhìn, xong chuyện phui áo đi, tiêu Hành Vân vụ, chậm rãi về đến tiểu loli bên cạnh.

Hàn Thiên Phong cẩn thận nhìn các tiên nữ một chút, nhắc vùng tay lên, hư không nhất thời cuốn lên một luồng gió xoáy, đem Hoàng Kim Đan mang tới đại điện miện nơi.

Cùng lúc đó.

Vương Dật tả nhẹ buông tay.

'Phù phù '

Tiêu Vân trực tiếp co quắp ngã xuống đất, miệng lớn thở hổn hển. Hai tay của hắn trải qua thay đổi hình, kỳ dị vặn vẹo, nhìn qua rất khủng bố.

"Tiêu sư đệ. . ."

Viêm Vô tông nữ đệ tử thở nhẹ một tiếng, ngồi xôm xuống thân thể.

"Tiêu. . . Tiêu Đại ca. . ."

Lâm Tịch Dao mặt cười thanh lệ không ngừng, vội vàng đi đến bên cạnh hắn, muốn đi nâng.

"Ngươi đi ra. . ."

Nữ đệ tử kiêu quát một tiếng, cánh tay trực tiếp vung lên.

"A. . ."

Lâm Tịch Dao chỉ có luyện khí 7 tầng tu vi, làm sao có thể chịu đựng trụ Trúc Cơ tu sĩ xô đẩy? Nàng thân thể yếu kiêu run lên, ngã về đằng sau.

Lạc Y Y vội vàng đỡ lấy nàng.

Lâm Tịch Dao còn muốn xông qua, lại bị sư tỷ kéo .

Nơi này tất cả, bị các tiên nữ thu hết đáy mắt.

Tiểu loli nhẹ giọng nói: "Nhị muội, cái kia đạo thai. . ."

"Mỗi người, đều có chính mình mệnh số, cưỡng cầu không được. . ."

Từ Nguyệt lắc đầu than nhẹ, nàng bản tướng tâm đối với Minh Nguyệt, làm sao Lâm Tịch Dao có hôn ước tại người, lại mang trong lòng chấp niệm, căn bản là không có cách thay đổi cái gì.

Tiểu loli gật gù đầu, lại liếc nhìn Lâm Tịch Dao, trầm mặc không nói.

Tất cả mọi người đều cẩn thận nhìn các nàng, không dám thở mạnh một cái.

"Đại tỷ, nơi này Kim Đan tu sĩ hẳn là sẽ không lại đối với lão công ra tay, chúng ta trở về đi thôi. . ."

Từ Nguyệt nhẹ giọng nói, nàng cùng Lâm Tịch Dao dù chưa có thầy trò chi duyên, có thể thấy được đối phương thương tâm đáng về sau, phương tâm rất không thoải mái, không muốn lại ở lại .

Tiểu loli gật gù, hướng về Vương Dật vung lên tay nhỏ: "Lão công, chúng ta đi trước , buổi trưa ta nghỉ ăn ngủ yên nả lý tích. . ."

"Ha ha. . ."

Vương Dật cách thật xa cười nói: "Ta một lúc về đi làm cho các ngươi."

"Quá tốt rồi!"

Tiểu loli hoan hô một tiếng, lôi kéo Từ Nguyệt đi tới. Từ đầu tới cuối, nàng đều không lại nhìn người khác một chút.

Tứ bóng người đẹp đề như hồng trần mây khói, tiên tung phiêu miểu, chậm rãi biến mất ở người phạm tục trong mắt.

Các nàng đi rồi, ánh mắt của mọi người đều nhìn về Vương Dật, ánh mắt tràn ngập khiếp sợ.

"Hắc. . ."

Vương mỗ người đặc biệt 'Ngại ngại' nở nụ cười, hắc gãi gãi đầu, nói: "Ta lão bà tính khí không phải rất tốt, ta trở lại làm cho các nàng thay đổi. . ."

Tất cả mọi người nghe xong nhất thời hoá đá.

Từ nơi sâu xa, tự có vô số hắc nha đập không mà ca, vô tận thảo nê mã tùy ý chạy như bay, chúng nó ngẩng đầu ưỡn ngực, ngang dọc ở bên trong đất trời.

Trang bức cảnh giới tối cao, cùng lắm cũng chỉ như thế này thôi.

...

Viêm Võ tông người mang theo chấn động rời đi .

Vương mỗ nhân hòa lừa già Nam Cung Nhất về đến động phủ.

"Thập tông thời chiến, vợ của ngươi môn. . . Sẽ đi hay không?"

Nam Cung Nhất kìm nén nửa ngày, mới đưa tâm sự nói ra.

"Ta nào có biết?"

Vương Dật móc móc lỗ tai, nói: "Ta còn chưa kịp nói cho các nàng biết đây, nên đi thôi."

"Ồ. . ."

Nam Cung Nhất trầm ngâm chốc lát, nói: "Đến lúc đó, có thể hay không. . . Đừng làm cho các nàng ra tay? Bằng không. . ."

"Ta biết!"

Vương Dật trực tiếp gạt đầu: "Kỳ thực các nàng thật biết điều, sẽ không đả thương cùng vô tội."

Nam Cung Nhất nghe xong, có chút nhe răng nhếch miệng, không nói gì nữa.

Buổi trưa, Vương Dật về đến phòng nhỏ, các tiên nữ không ở, khả năng về biệt thự .

Vương Dật lấy ra linh thạch, đang định mở ra hai giới cánh cửa.

'Vù '

Đột nhiên, khác một chỗ không gian nổi lên tầng lớn gọn sóng. Một con trắng mịn tay ngọc dò xét xuất đến, trực tiếp nắm lấy cổ áo của hắn.

"Hả? A. . ."

Vương Dật người kêu to một tiếng, trực tiếp bị mang nhập các tiên nữ rên đúc Thiên Thế Giới trong đi tới.

Sau đó. . .

Sẽ không có sau đó .

2 giờ sau, Thiên Thế Giới trong rừng rậm.

Một viên lông xù màu trắng đại cầu, ở nơi đó kỳ dị rung động, bên trong thỉnh thoảng truyền ra gào thét cùng yêu kiều.

Mấy phút đồng hồ chấn động dữ dội sau đó, nó ngừng lại.

"Linh Nhi, đều lần thứ ba , có thể hay không. . ."

Bên trong truyền ra Vương Dật người âm thanh, nghe vào có chút khổ rồi.

"Không được, bản vương còn chưa đủ đây. . ."

Tự nhiên tiếng sau đó bay lên, sau đó, màu trắng đại cầu lần thứ hai rung động lên, khác người nhiệt huyết sôi trào âm thanh từ lại xuất hiện .

Hơn 40 phút sau.

"Tô động phòng, người xong chưa? Chúng ta đều không ăn cơm đây. . ."

Đột nhiên, phương xa thiên khung truyền đến một đạo kiều âm, truyền khắp toàn bộ hư không, kinh sợ hiện nay.

Đây là Nữ thần Vương con giận, kinh thiên động địa.

"Hanh. . ."

Bạch cầu trong truyền ra một đạo bất mãn kiều hừ, sau đó, nó chấn động kịch liệt hơn .

. . .

Sau 20 phút.

Vương Dật nhân hòa chúng nữ đồng tiến vào cơm trưa, nha, không đúng, nên tính là bữa tối .

Sắc mặt hắn hơi trắng, nhìn qua rất tiêu tụy, uể oải không ngớt.

Đầy bàn cơm nước cũng không phải Vương Dật làm, mà là Liễu Thiên Nhi đi ra ngoài mua.

Giờ khắc này Vương mẫu người ăn tương rất hung mãnh, hẳn thật sự đói bụng hổng rồi, hơn nữa cần phải cố gắng bỏ một chút.

Chúng nữ vừa ăn vừa nói chuyện, cặp kia tiểu nhân nhưng thỉnh thoảng chăm chú vào Vương Dật cùng Tô Linh Nhi.

Tô Linh Nhi mặt cười trên hiện ra say lòng người đỏ bừng, quả thật là đệ nhất thiên hạ quyến rũ.

Tiểu loli hung tợn nhìn nàng, cái miệng nhỏ quyết so cái gì đều cao, trong con ngươi xinh đẹp càng là hiện ra phần nộ chi diễm.

"Linh Nhi. . ."

Từ Nguyệt cũng có chút nhìn không được, nhẹ giọng nói: "Sau đó đừng như thế tùy hứng, nếu là nghĩ đến. . . Cần nói cho chúng ta một tiếng, mà lại cần lão công đồng ý, đây là hậu cung quy củ. . ."

"Bản vương biết rồi. . ."

Tô Linh Nhi một mặt tiểu thỏa mãn đồ vào nàng trong lòng, nghịch ngợm tay ngọc chậm rãi giờ lên, mò lên. . .

"Đi. . ."

Từ Nguyệt vì sân, đánh xuống đối phương tiểu quái tay, tiếp tục ăn cơm.

'Leng keng'

Đúng vào lúc này, Nguyệt Thi Lam điện thoại di động vang lên, nàng để đĩa xuống, mở ra vi tin. Sau đó hơi sững sờ, nhìn về phía các tiên nữ: "Sur tôn, sur thúc, Lạc sư tỷ muốn thấy các ngươi một mặt."

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 283: Cầu cứu

Chúng nữ dồn dập sững sờ.

"Lạc sư tỷ vì sao phải thấy sư tôn các nàng?"

Một bên Liễu Thiên Nhi kỳ quái hỏi.

"Không biết!"

Nguyệt Thi Lam mờ mịt lắc đầu.

Chúng nữ cũng cảm thấy kinh ngạc, Lạc Y Y ở này nhất hệ lý địa vị rất cao, so với được với nửa cái Ngự Cầm. Cũng không cảnh giới nguyên nhân, kì thực nàng thường ngày đối xử người thân hậu thiên cùng, vì lẽ đó rất được các nữ đệ tử vui mừng cùng tôn kính.

"Lão công nghĩ như thế nào?"

Tiểu loli nhìn về phía Vương mẫu người.

"Há? Ha ha. . ."

Vương Dật đem trong miệng hoa bầu dục nuốt xuống, bật cười nói: "Nàng muốn gặp các ngươi, liên quan gì đến ta?"

"Được. . ."

Tiểu loli gật gật đầu, hướng ái đồ nói: "Vậy thì gọi nàng lại đây thấy chứ."

Nguyệt Thi Lam gật gù, cho Lạc Y Y phát tài đã qua.

Không một phút delay, đối phương về lại đây , nói hiện tại liền muốn xem một lần.

"Vậy hãy để cho nàng lại đây cùng nhau ăn cơm đi."

Vương Dật móc ra linh thạch, đưa cho Nguyệt Thi Lam.

Trước hân hậu lễ Lạc Y Y, trưa hôm nay lại hướng đối phương xi, cảm giác rất xin lỗi nàng.

Nguyệt Thi Lam tiếp nhận linh thạch, liếc nhìn tiểu loli, thấy đối với phản ngâm thừa nhận , liền đứng dậy đi tới lầu ba, mở ra hai giới cánh cửa.

Hơn 10 phút sau, nàng đỡ một thân màu vàng cổ sam Lạc Y Y đi xuống.

"Nơi này. . . Chính là giới trần tục?"

Lạc Y Y nhắm cặp kia đôi mắt đẹp, nhìn chung quanh, có chút tiểu mới mẻ. Nàng tự nhỏ hơn tông môn lớn lên, chưa từng tới bao giờ ngoại điện.

"Lạc sư tỷ. . ."

"Y Y sư tỷ. . ."

Các nữ đệ tử được các tiên nữ ngâm đồng ý sau, dồn dập đi tới bên cạnh nàng.

"Hả?"

Lạc Y Y nhất thời sửng sốt, nàng giật mình nói: "Ngươi. . . Các ngươi làm sao đều ở?"

Chúng nữ yêu kiều không ngớt, chen chúc đưa nàng mang nhập bên cạnh bàn ăn.

"Những cái kia các tiên bối đâu?"

Các tiên nữ thu đi tới khí tức, vì lẽ đó Lạc Y Y cũng không nhận thấy được các nàng, mờ mịt đi hỏi.

"Ngồi đi, cùng nhau ăn cơm. . ."

Tiểu loli nhẹ giọng nói.

"A? Tiên bối. . ."

Lạc Y Y nghe được âm thanh sau, thân thể yêu kiều nhất thời run lên. Đột nhiên, nàng mặt hướng tiểu loli vị trí, càng là quỳ xuống.

Này biến số quá kinh người , khiến cho tất cả mọi người đều không ứng phó kịp, Vương Dật cùng các tiên nữ gấp vội vàng đứng dậy.

"Ngươi làm cái gì vậy?"

Tiểu loli chạy đến trước người của nàng, muốn đem đối phương nâng dậy.

"Tiên bối. . ."

Lạc Y Y không đứng dậy, run giọng nói: "Văn bối có cái yêu cầu quá đáng, còn xin tiên bối tác thành. . ."

"Ngươi trước tiên đứng lên nói chuyện."

Tiểu loli hô khẽ đạo.

Lạc Y Y liền tục lắc mặt cười, nói: "Tiên bối nếu là không đáp ứng, Y Y liền vẫn quỳ ở đây."

Tiểu loli bị đối phương chính không còn cách nào khác , bất đắc dĩ nói: "Vậy ngươi đứng là nói a. . ."

Lạc Y Y khẩn cầu: "Còn xin tiên bối, cứu cứu sư tôn của ta, Ngữ Cầm "

"Cái gì?"

Các nữ đệ tử trong nháy mắt kinh ngạc đến ngây người .

Ngữ Cầm là các nàng một cái khác sư tôn, đối phương không hề có một chút trường bối cái giá, ôn nhu tự thủy, như một người đại tỷ tỷ giống như che chở mỗi người.

"Nàng làm sao ?"

Tiểu loli đôi mi thanh tú không khỏi nhăn lại, nàng đối với cái kia nữ Kim Đan ấn tượng không sai.

Lạc Y Y ngẩng lên mặt cười, nói ra tất cả.

...

Ngữ Cầm không chỉ có xinh đẹp cảm động, lại là Kim Đan tu sĩ, vì lẽ đó ở Tu Chân Giới rất nổi tiếng.

Rất nhiều ngoại tông Kim Đan phía trước cầu theo song tu, đều bị nàng từ chối.

Tiêu Diêu Tông có ba cái Nguyên Anh lão quái tọa trấn, những cái kia Kim Đan không dám làm bừa, chỉ được không cam lòng rời đi.

Có thể ở năm ngoái, nhưng xảy ra vấn đề rồi.

Tiêu Diêu Tông thế giới đang ở, phương viên bảy vạn dặm, cùng Viêm Võ tông thế giới liền nhau, cùng thuộc về ở 'Hân Châu' một góc.

Hân Châu tổng cộng có mười cái thế giới liên kết, mỗi lần một thế giới đều còn có một cái tông môn. Mà thập tông chiến, chính là những này tông môn tuyển 10 tên đệ tử tinh anh, đi vào tỷ thí.

Mỗi một năm thập tông chiến, đều ở một chỗ Cổ Giới cử hành, nơi đó cùng cái khác châu liền nhau, thuộc về khu vực trung tâm.

Năm ngoái thập tông chiến trên, xuất hiện một chút ngoại châu cường giả vây xem, trong đó không thiếu Nguyên Anh lão quái.

Trong đó một cái Nguyên Anh lão quái, càng là coi trọng mạo mỹ Ngữ Cầm, muốn đem nàng thu làm đỉnh lô.

Ngữ Cầm tất nhiên là không đồng ý, lúc đó sư tôn của nàng bà lão cũng ở, trực tiếp cùng cái kia Nguyên Anh đánh tới đến rồi.

Hai người đều là hậu kỳ, lúc đó đánh cho đất trời tối tăm, nhật nguyệt ảm đạm.

Cuối cùng, ở rất nhiều Nguyên Anh khuyên bảo dưới, mới đến coi như thôi.

Ai nghĩ, thập tông chiến hậu ngày thứ ba, có năm cái Nguyên Anh lão quái giá lâm Tiêu Diêu Tông, một người trong đó, chính là cái kia muốn thu Ngữ Cầm làm đỉnh lô người.

Đối phương thái độ kiên quyết, nguyên nhân không gì khác, xử nữ nữ Kim Đan rất hiếm có, hơn nữa Ngữ Cầm lại có được xinh đẹp cảm động, cái kia Nguyên Anh thật sự rất động tâm.

Tiêu Diêu Tông chấn động, bà lão giận tím mặt, liền muốn cùng đối phương liều mạng.

Ngữ Cầm thức đại cục, ngăn cản sư tôn, cũng cùng những cái kia Nguyên Anh lão quái cho thấy thái độ: Xin mời cho mình thời gian ba năm, chờ đột phá Kim Đan tầng bảy, liền theo hần đi.

Này Nguyên Anh cuối cùng thỏa hiệp, hần cũng không muốn bởi vì bản thân tư dục, cùng Tiêu Diêu Tông Nguyên Anh động thủ.

Bọn hần rời đi thì, lưu lại rất nhiều pháp khí cùng chiến y, nói là sinh lễ, sau đó công bố năm thứ hai thập tông chiến hậu, còn có thể trở lại.

Nói là dưới lần thứ hai sinh lễ, kì thực là đến quản chế.

Chuyện này chỉ có Tiêu Diêu Tông thượng tầng biết được. Lạc Y Y tuy rằng không nhìn thấy, nhưng dù sao năng lực phát hiện sư tôn rơi lệ, liền liên tục đi hỏi dò.

Ngữ Cầm bị hỏi đến tàn nhẫn, cuối cùng nói ra tất cả, cũng căn dặn nàng ai cũng không cần nói cho.

"Sư tôn, ba năm sau, người thật sự biết. . . Thất thân với mình không thích người?"

Lạc Y Y hí lên đi hỏi.

"Nha đầu ngốc. . ."

Ngữ Cầm yêu thương nhẹ nhõm khuôn mặt của nàng, gượng cười nói: "Đối phương là Nguyên Anh cường giả, sư tôn đi tới, cũng không mất mát gì. . ."

Lạc Y Y tuy rằng không nhìn thấy, nhưng nàng có thể nghe ra, Ngữ Cầm âm thanh có chứa một phần kiên quyết.

Cái cảm giác này, thật sự rất đáng sợ.

...

Lạc Y Y sau khi nói xong, trắng mịn mí mắt phía dưới, chảy xuống hai đạo trong suốt nước mắt. Nàng thực sự không nở nụ cười rồi đi, lại càng không nhận thấy sự tồn tại của người không thích người.

Đây là một loại đại bi.

Lạc Y Y sờ đi tìm kiếm các tiên nữ trợ giúp, là bởi vì buổi sáng tình cảnh đó quá chấn động, nàng cảm giác thực lực của đối phương tuyệt đối không chỉ Nguyên Anh, tất nhiên là càng cao hơn một tầng tồn tại.

Nữ đệ tử sau khi nghe xong, không chỉ có hai mặt nhìn nhau.

Các nàng không nghĩ tới, trong tông môn còn có bức này bí ẩn.

"Tiêu Diệu Tông là mấy phẩm tông môn?"

Tiểu loli đột nhiên hỏi cú không đầu không đuôi.

Lạc Y Y nhẹ giọng nói: "Bản tông có ba tên Nguyên Anh Lão tổ, là ngũ phẩm tông môn."

"Ồ. . ."

Tiểu loli gật gật đầu, nói: "Vậy đối phương chỉ ít là lục phẩm tông môn người, bằng không không thể điều động năm cái Nguyên Anh phía trước."

Nàng trầm ngâm chốc lát, nhìn về phía Nguyệt Thi Lam "Ngữ Cầm biết quan hệ của ta và người sao?"

Nguyệt Thi Lam nhẹ nhàng gật đầu: "Hẳn phải biết một ít."

"Được, nhân phẩm quả thật không tệ."

Tiểu loli nghe xong gật đầu liên tục, đối với Ngữ Cầm ấn tượng càng khá hơn một chút.

Nàng có thể khẳng định, Lạc Y Y phía trước cầu viện, không phải Ngữ Cầm sai khiến, bằng không ở Thảm Băng đây lục phẩm tông môn tam đại Nguyên Anh thì, đối phương thì sẽ đem tin tức này tiết lộ cho Nguyệt Thi Lam, làm cho nàng nói cho biết với mình, tìm xin giúp đỡ.

"Xin tiên bối cứu cứu sư tôn của ta. . ."

Lạc Y Y bị thiết một tiếng, thân thể yếu đuối hướng phía dưới phục đi.

Tiểu loli vội vàng đỡ lấy nàng vai đẹp, kiều xùy xùy nói: "Ngốc cô nàng, đừng động một chút là cho người quý xuống dập đầu."

Nàng nhìn về phía Thảm Băng: "Tam muội, bỏ một phương lục hợp kết giới."

Thảm Băng nhẹ nhàng gật đầu, một tay bắt ấn, pháp hoa càn khôn.

Mấy qua đi, một cái phương viên ba mét lục hợp kết giới xuất hiện, đem tiểu loli cùng Lạc Y Y gắn vào bên trong.

"Hi hi. . ."

Tiểu loli bỗng nhiên nở nụ cười, dịu dàng nói: "Không phải còn có hai năm đầu sao? Người nếu có tâm cứu Ngữ Cầm, liền chính mình đi nỗ lực hảo."

Nàng sau khi nói xong, giờ lên một cái ngón tay ngọc, hướng đối phương trắng nõn cái trán chậm rãi điểm lạc.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 284: Nàng là Bạch Hổ?

"Cái gì?"

Lạc Y Y mới vừa tự ngẩn ngơ, cái trán liền bị đối phương trắng nõn ngón tay ngọc điểm lên, thân thể yếu kiều nhất thời run lên.

'Hồng '

Trong phút chốc, trên người nàng phóng ra vạn trượng hào quang, rất xán lạn.

"Vạn pháp càn khôn, một mâu sớm chiều. Ngươi trên người chịu 'Huyền thông' thể chất, lại bị cảnh giới sở luy, Bồn cung niệm tình ngươi có một viên tôn sư đại hiệu chân tâm, liền giúp ngươi một tay. . ."

Tiểu loli chậm rãi bay lên, toàn thân toả ra nhu hòa ánh bạc, ngón tay ngọc nhưng không rời đối phương cái trán may.

"Càn thiên khôn địa, khái. . ."

Nàng kiều quát một tiếng, ngón tay ngọc điểm nơi, ánh bạc đột nhiên cô đọng ở một điểm, chậm rãi chìm vào đối phương cái trán.

"A. . ."

Lạc Y Y phấn môi mở ra, bắn ra một tiếng như có như không duyên dáng gọi to, rất nhỏ, nhưng là liên miên xa xưa, tựa hồ vĩnh viễn không bao giờ mất đi.

Sau đó nàng chậm rãi, mở cặp kia Thần bình thường đôi mắt đẹp.

'Xi '

Trong phút chốc, hai đạo rực rỡ chùm sáng từ hai con mắt bắn thẳng đến mà xuất, nó xuyên thấu bình phong, xuyên thấu biệt thự tường duyên, nhưng chưa tạo thành bất kỳ phá hoại, xông thẳng thiên khung.

Mấy sau đó, nó liền mờ , biến mất trong vô hình.

Lạc Y Y trong tròng mắt, ánh sáng lưu chuyển, hóa thành hai cái xán lạn Tiểu Thế Giới.

'Vù '

Nàng bốn phía không gian, bắt đầu nổi lên tầng lớn gọn sóng, chúng nó đến lục hợp bình phong nơi, liền ngừng lại thế, không lại lan tràn.

Lạc Y Y cảnh giới, như giếng phun bình thường dâng lên.

Trúc Cơ sáu tầng trung kỳ, hậu kỳ, bảy tầng sơ kỳ. . .

Cùng lúc đó, tiểu loli giờ lên ngón tay ngọc, phiên nhiên phiêu thối, ung dung đi tới kết giới ở ngoài.

Lạc Y Y hư không bay lên, thân thể yếu kiều tuần tuần chuyển động. Ba ngàn thanh ti lãng không bay lên, kỳ ảo như tiên.

Tất cả mọi người đều nhìn chăm chăm không chớp mắt nhìn nàng đột phá, Vương mẫu người cũng là như vậy, hần đầu chưa động, tay phải nhưng tìm được trên bàn, cầm lấy cái chén, uống bên trong coca cola.

'Oành '

Đột nhiên, Lạc Y Y quần áo thực sự không chịu đựng được sức mạnh to lớn xung kích, đột nhiên đập vỡ tan, hư không rải rác.

Trong phút chốc, nàng này hoàn mỹ, trắng toát thân thể yếu kiều, kinh hiện ra ở đương đại.

"Phốc. . ."

Vương mẫu người trực tiếp vắng, căn bản không không chế được, trừ miệng lý, thế lỗ mũi cũng phun ra không ít coca cola sương mù.

Lão Ngưu ép.

Hần hoảng rồi, chân tâm, luống cuống tay chân xoay người, rút ra trên bàn khăn tay, dùng sức chùi miệng mặt, trong đầu nhưng vẫn hiện lên đối phương thân thể yếu kiều xích ~ lửa đáng về.

Vương Dật vận khí không tệ, nhìn thấy chính là chính diện, hần ngơ ngạc phát hiện, Lạc Y Y dĩ nhiên là: Bạch Hổ?

Đây là một bí ẩn lớn, kinh thiên động địa.

Chúng nữ không có phát hiện hần thất thố, vẫn như cũ cẩn thận đi nhìn chăm chú.

Hơn 10 phút sau.

Lạc Y Y cảnh giới, cuối cùng ổn định ở Trúc Cơ 8 tầng hậu kỳ. Nàng ở hư không chậm rãi hạ xuống, quỳ ở trên đất, cặp kia mỹ lệ Thần mâu cũng chậm rãi nhắm lại .

"Thì Lam, dìu nàng đi phòng ngủ, tắm, tìm bộ quần áo mặc vào, sau đó tới dùng cơm."

Tiểu loli nũng nịu đi căn dặn, tay nhỏ vừa nhắc, hóa đi lục hợp kết giới.

"Vâng. . ."

Nguyệt Thì Lam đi đến Lạc Y Y bên người, nâng dậy nàng, đi tới lầu hai.

"Hảo , ăn cơm đi. . ."

Tiểu loli vỗ vỗ tay nhỏ, xoay người lại, nhưng là vì hơi ngốc.

"Lão công, ngươi làm sao khóc?"

Nàng nhìn thấy đối phương cũng lấy thân thể, đang dùng khăn tay sát mắt đây.

"Không có chuyện gì, có sáu bay vào đi tới, ăn cơm. . ."

Vương mẫu người cười đến mức rất 'Hàm hậu', hần đem khăn tay ném tới sọt rác trong, trở về vị trí, không chút biến sắc cảm thừa lên.

Tiểu loli không nghi ngờ có hần, ngồi trở lại vị trí của chính mình, chúng nữ cũng lần lượt vào chỗ.

Hơn 10 phút sau, Nguyệt Thì Lam đỡ Lạc Y Y đi xuống lầu.

Lạc Y Y bị tiểu loli mở ra thể chất sau, trắng nõn da thịt càng óng ánh , kiều diễm vô song.

"Đa tạ tiền bối điểm hóa. . ."

Nàng vô cùng mừng rỡ mặt cười trên trán trề thần sắc kích động, mặt hướng bàn ăn phương hướng liền muốn quỳ xuống.

Tiểu loli lần này có thể không quen , tay nhỏ hư không phát đi, 'Vù' một tiếng, Lạc Y Y phía trước xuất hiện một luồng khí lưu, nâng đỡ thân thể nàng.

"Ta vừa nói quên hết rồi?"

Tiểu loli không có nhìn nàng, gấp một cái khô vàng lý tích thịt, để vào cái miệng nhỏ trong.

"Phải!"

Lạc Y Y vội vàng đi gạt đầu, vẻ mặt có chút tiểu hoang mang.

"Đừng đứng , mau mau tới dùng cơm. . ."

Tiểu loli dịu dàng nói.

Lạc Y Y gạt gạt đầu, ở Nguyệt Thì Lam nâng đỡ, đi đến trong bữa tiệc.

Sau khi cơm nước xong, Lạc Y Y cáo từ rời đi.

Vương Dật cùng chúng nữ ở trên ghế salông xem ti vi, hần nhớ tới Nam Cung Nhất căn dặn, cùng các tiên nữ nói ra thập tông chiến sự tình.

"Đương nhiên muốn đi, ta rất muốn nhìn lão công đại sát tứ phương tình cảnh đây. . ."

Tiểu loli ngây thơ đạo.

Vương Dật bất đắc dĩ bật cười: "Đến lúc đó tình anh tập trung, ta nói không chắc trận đầu liền thua trận."

"Không thể. . ."

Tiểu loli đặc biệt có lòng tin: "Lão công thể chất trời sinh có thể vượt cấp bậc chiến đấu, trừ phi gặp gỡ bằng nhau thể chất, bằng không không thể thua."

Vương Dật cười khẽ, đưa nàng ôm vào trong ngực, ở này béo mập cặp môi thơm trên ướt một tý, tiếp tục xem ti vi.

Thời gian như trôi đưa, cuộc sống ngày ngày trôi qua .

Vương Dật mỗi ngày buổi sáng tu luyện Trường Sinh quyết, buổi chiều nghiên cứu tập luyện Lăng Vân thương pháp, khá là khắc khổ.

"Ái đồ, sư phụ cho người đôi hai loại thuật đi. . ."

Nam Cung Nhất nhìn không được, không muốn để cho đối phương làm lỡ thời gian.

Vương Dật từ chối, Trường Sinh quyết đan lại không nói, Lăng Vân thương pháp tuy rằng chỉ có 24 thức, biến hóa cũng rất nhiều đoạn vô thường, tinh tế đi tinh tế nghiên cứu, mỗi ngày đều hội có sự khác biệt linh ngộ.

Một thương đánh ra, có thể là đâm thẳng, cũng có thể biến hóa vạn ngàn, có thể cuối cùng vẫn là ngưng tụ quy nhất, phản phác ở một điểm.

Này tựa như tròn trịa vô cực dấu hiệu, khởi điểm là nó, điểm cuối đồng dạng là nơi đó. Khởi điểm chính là điểm cuối, điểm cuối cũng khởi điểm.

Khởi điểm có thật nhiều, điểm cuối cũng không mấy.

Mỗi một cái nơi cũng có thể làm khởi điểm, cũng cũng có thể trở thành điểm cuối.

Đây là một loại rất cảm giác huyền diệu, tuy rằng không nhìn thấy mờ không được, nhưng chân thực tồn tại.

Vương Dật cũng không biết, hắn chính đang lục lọi một cái tiền nhân vẫn chưa đạt tìm con đường, tức là cảnh cùng giới trong lúc đó đồ vật.

Nó bản không tồn tại, nhưng chân thực tồn tại.

Rất nhanh, thập tông chiến thắng ngày tới gần.

Sáng sớm 8 điểm, âm dương chiếu khắp.

Tiêu Diêu Tông mấy cái Kim Đan Trường lão cùng 9 tên đệ tử tinh anh, đứng ở đại điện trên bình đài, bọn hắn thảnh thơi nhìn ra xa xa, tự đang chờ người.

Mấy phút sau, Tông chủ Lý Đằng Vân thực sự không nhận được, nhìn về phía một bên: "Sư huynh, học trò người Vương Dật. . . Hắn ở đâu?"

Giờ khắc này Nam Cung Nhất cũng hết sức không nói gì, thối râu mép trợn mắt nói: "Tiểu tử thú này, lão phu 2 thiên không gặp bóng người hắn. . ."

Ngừ Cầm bên cạnh Liễu Thiên Nhi cùng Nguyệt Thi Lam liếc mắt nhìn nhau, người sau cẩn thận đi lên phía trước, thấp giọng nói: "Tông chủ, ta. . . Biết hắn ở đâu?"

Sau đó, nàng nói ra đưa kia vị trí.

"Cái gì?"

Tiêu Diêu Tông thượng tầng nghe xong nhất thời điên rồi, ngập trời.

Mà các tinh anh, cũng là hai mặt nhìn nhau, trực tiếp hoá đá ở nơi đó.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 285: Cái gì gọi là gốc gác

"Bóng rổ?"

Nam Cung Nhất này nét mặt già nua càng dài, vào đúng lúc này hóa thân làm Thái Cổ Thần lừa, đại tiếng rống giận: "Người nói tên kia ở thế tục giới chơi bóng rổ thi đấu?"

"Híc, ân. . ."

Lời nói của hắn thật sự rất hung hãn, phi thường không khách khí. Nguyệt Thi Lam có chút oan ức gật gật đầu, nói nhỏ: "Ngày hôm nay, là Tùng Sơn

trường đại học bóng rổ thi đấu tranh giải, tứ cường chiến. . ."

"Hồn trưởng gia hòa. . ."

Nam Cung Nhất thật sự không thể nhẫn nhịn, lửa khí ngập trời, nét mặt già nua một mảnh Tử Thanh, thật sự muốn tức học máu.

Nguyệt Thi Lam có chút tiểu sợ sệt, buông xuống khả nhân mặt cười, không có động tĩnh nữa.

Liễu Thiên Nhi cũng là như vậy, mặt cười thùy đến so cái gì đều thấp.

"Không kịp, chúng ta đã qua tìm hấn."

Lý Đằng Vân suy tính thời gian, biết thật sự muộn lắm rồi, không khỏi thở dài, roi xuống quyết sách.

Một đám tu sĩ lúc này phóng lên trời, hướng Nam Thất sơn hai giới lối vào bay đi.

Sự tình là bộ dáng này.

Ba ngày trước, Vương mẫu người tiếp tới trường học bóng rổ xã trường Triệu Long điện thoại.

Trường đại học thi đấu tranh giải trải qua khai hỏa, Thiên Dục cao trung chen người trong thành phố tứ cường, chỉ cần lại thắng một hồi, liền có thể bắt được ba vị trí đầu.

Chính ở bức này thời khắc máu chốt, đội lý MVP bị thương, mất cả chân gãy xương, 1 tháng bên trong không cách nào trở lên trận.

Này có thể gấp hông rồi Triệu Long, hấn nghĩ tới nghĩ lui, cuối cùng cho Vương Dật gọi điện thoại.

Wang mẫu người nhận được điện thoại sau, biểu thị rất mê man.

Cái gì quý a? Bóng rổ?

"Nhượng ta suy tính một chút."

Triệu Long đã giúp chính mình, hấn không tốt đi từ chối.

"Lão công, người đi đánh đi, ngược lại cùng 'Thập tông chiến' không xung đột. Chúng ta cũng đi. . ."

Tiểu loli ngây thơ đạo, nguyên lai, nàng ở đội cổ động viên trong đám biết rồi tình huống, cũng thu được đội trưởng riêng tin, nói mấy người các nàng đội phục trải qua làm tốt.

Tiểu loli toán sai rồi thời gian, hơn nữa đối với đội cổ động viên đội phục rất chờ mong.

Wang mẫu người cũng coi như sai thời gian, hấn gật gật đầu, cho Triệu Long bắt trở lại.

Trước khi đi, hấn nhượng tiểu loli dùng vô thượng pháp, đem chính mình phong ấn, biến trở về người thường trạng thái.

Nếu là dùng Trúc Cơ kỳ tu vi đi chơi bóng rổ, liền quá vô vị.

. . .

Buổi sáng, 10 điểm 15 phân.

Tùng Sơn thể dục quán, hai tầng sân bóng rổ quán.

Trên thính phòng, tối om om ngồi đầy người, bọn hấn đại thể là học sinh, còn có mỗi cái trường đại học đội bóng rổ thành viên.

Tiếng hô không ngừng, tiếng người huyên náo.

Thi đấu đến then chốt đệ tứ tiết.

Điểm số: Thiên Dục trường đại học 86, Hưng Văn trường đại học 88.

Sân bóng rổ trên, 10 người 55 thành cục, lam hồng luân phiên.

Thiên Dục trường đại học đội y phục, là màu xanh da trời.

"Hô. . ."

Giữa trường Vương Dật thờ hồn hển miệng khí thô, giờ tay lên đến, dùng cánh tay xóa đi trên cằm mồ hôi. Hấn đội trên áo, ấn có số 10 tiêu chí.

"Vương Dật. . ."

Triệu Long nhìn về phía hấn, trầm giọng nói: "Một lúc ta trợ công, ngươi từ bên phải đột phá, nơi đó là đối phương nhược giác."

"Giao cho ta hảo. . ."

Vương Dật gật gù, hướng về đối diện cầu giả chạy đi. Hấn sáng sớm phục chế đội lý MVP cầu kỹ thuật, biết như thế nào đi tiến công.

Hung Vân trường đại học cầu thủ híp mắt lại, lại có hai người chạy tới xem phòng.

Cùng lúc đó.

"Lão công cố lên, lão công cố lên. . ."

Khá lắm, lấy tiểu loli dẫn đầu, ba vị tiên nữ đặt tại thành hình chữ phẩm, hướng về Vương Dật nhảy đội cổ động viên tiếp sức vũ.

Sân bóng rổ liền mấy các nàng nhất chói mắt .

Các tiên nữ ăn mặc màu xanh da trời quần áo bó, cực kì đẹp đẽ, ba ngàn thanh ti hư không tạo nên, kinh diễm hiện nay, cặp kia tay ngọc phân biệt cảm hai đám màu sắc rực rỡ tia cầu, lẳng không múa lên.

Tô Linh Nhi không có đến, ở lại biệt thự trong, bằng không này tám cái màu trắng cự vĩ tất nhiên hội dọa sợ người phạm tục.

Thiên Dực đội cổ động viên còn lại thành viên đều là không nói gì đến cực điểm, các nàng không có đi quản các tiên nữ, tự mình nhảy.

Đối diện, là Tinh Vân trường đại học đội cổ động viên, các nàng ăn mặc một thủy hỏa hồng quần áo bó, đặc biệt mắt sáng.

"Ai, cái kia Thiên Dực số 10 thật sự rất tuần tú, một lúc sau khi cuộc tranh tài kết thúc, ta đi muốn một tý vì tín hiệu. . ."

Tinh Vân một tên đội cổ động viên viên bên nhảy bên duyên dáng gọi to.

"Hấn hảo như gọi Vương Dật, ngươi phát hiện sao? Hấn có hình xăm. . ."

Một người khác đội viên thờ nhẹ.

"Ta cũng nhìn thấy , hảo gọi cảm, thật muốn bị hấn tiến vào đây. . ."

Khá lắm, này nơi càng là nói lời kinh người.

Vào giờ phút này.

Vương Dật nhận được Triệu Long chuyển bóng, nhanh chóng xoay người, nhanh như tia chớp đột phá đệ nhất đạo phòng tuyến, trong nháy mắt đi tới cầu lam phía dưới, một tay nắm cầu, nhảy lên một cái.

Tinh Vân đội viên trung phong mạnh mẽ nhảy lên, đánh về phía hấn.

"Cho ta nhập. . ."

Vương Dật hét lớn một tiếng, tay trái đỡ bờ vai của hấn, cánh tay phải bỗng nhiên ló ra phía trước.

'Đỉnh '

Bóng rổ bị hấn mạnh mẽ rút vào giỏ bóng rổ trong.

"A. . ."

Đối phương trung phong quát to một tiếng, thân thể to lớn càng là bị đánh bay .

'Địch. . .'

Trọng tài tiếng địch vang lên, hấn chỉ vào Hung Vân trung phong, lớn tiếng nói: "Thủ phương phạm quy, Thiên Dực thêm phạt một lần. . ."

"Rào. . ."

Trong phút chốc, toàn bộ sân bóng rổ sôi trào , tất cả mọi người dồn dập đứng lên, lớn tiếng hò hét.

Thính phòng, có ba nhóm người một mặt nghiêm nghị nhìn Vương Dật. Bọn hắn là mặt khác ba cái đội bóng thành viên.

"Thật là hoàn mỹ huyền ảnh đột phá, Thiên Dực cái này số 10, đến cùng là ai?"

Lần trước quán quân đội đội trưởng, trăm mặt đạo.

"Thiên Dực trường đại học, xuất cái ghế gồm gia hòa đây. . ."

Một cái anh tuấn nam sinh tùy ý đảo lỗ tai, nhìn về phía giữa trường Vương Dật, tuấn mục chậm rãi nheo lại: "Thiên Dực có hắn ở, lẽ ra có thể bắt trận này, dưới một hồi, ta sẽ đi gặp hắn."

Vương Dật biểu hiện quá kinh diễm, song phương đội cổ động viên viên, dĩ nhiên đồng thời đi rít gào.

"Vương Dật, ta muốn ngươi. . ."

Đột nhiên, Tinh Vân đội cổ động viên lớn lên tiếng duyên dáng gọi to.

"Hả? Hạnh. . ."

Đối diện các tiên nữ nhất thời nghe được, tiểu loli mặt cười trực tiếp trầm xuống rồi, nàng kiều hừ một tiếng, cắn tiểu răng bạc nói: "Ngươi cái tao mị tử, muốn làm gì? Nhị muội Tam muội, chúng ta đã qua."

Nàng nói xong liền hướng chạy đi đâu đi, hai cung tam cung vội vàng đuổi tới.

"Này, ngươi mù gọi cái gì? Ta mới là Vương Dật lão bà?"

Đi tới gần sau, tiểu loli cắm vào eo thon nhỏ, ngẩng lên mặt cười khê êu.

Này biến số phi thường kinh người, Tinh Vân đội cổ động viên viên môn trực tiếp choáng váng. Các nàng nhìn chăm chăm tiểu loli, sùng sốt mấy sau, dòn dập yêu kiều lên.

"Ngươi. . . Các ngươi cười cái gì?"

Tiểu loli nhất thời nổi giận.

"Đậu Đỉnh muội muội, ngươi biết lão bà hàm nghĩa sao?"

Này đội cổ động viên trường ngồi xổm người xuống đi, con mắt loạn thành nguyệt nha hình.

"Đậu đỉnh? Đó là cái gì?"

Tiểu loli biểu thị rất mờ mịt.

"Chính là. . . Hi hi. . ."

Đối phương yêu kiều liên tục, vươn ngón tay, lẳng không điểm hướng về tiểu loli bằng phẳng bộ ngực, sau đó chỉ chỉ chính mình, mị tiếng nói: "Ngươi xem tỷ tỷ, lại nhìn dưới chính mình, không phải đậu đỉnh là cái gì. . .?"

"Ngươi. . . Ngươi. . ."

Tiểu loli nhất thời điên rồi, ngập trời. Nàng 'Đùng' một tiếng, vỗ tay cái đập, khê êu nói: "Nhị muội. . ."

"Đại tỷ. . ."

Từ Nguyệt đồng học chậm rãi tới gần.

Tiểu loli kéo nàng tay ngọc, hướng đối phương cười lạnh nói: "Bằng ngươi cái kia, còn dám ở trước mặt chúng ta hò hét? Bồn cung nhượng ngươi mở mang, cái gì gọi là 'Gốc gác'."

Chương 286: Xuất phát

Nàng nhếch lên trắng nõn ngón tay ngọc, hừ không đếm xỉa về Nhị muội no đủ bộ ngực mềm.

"Đại tỷ, người. . ."

Từ Nguyệt nhất thời vừa xấu hổ vừa tức giận, nhưng không cách nào biểu lộ trong lòng tiểu bất mãn. Nàng nghiêng đi vô cùng mịn màng mặt cười, tức giận nhìn về phía một bên.

Nàng cũng không tiếp tục muốn lý Đại tỷ.

Hung Vân đội cổ động viên trường ngẩng đầu lên, trong nháy mắt choáng váng, đọng lại ở nơi đó.

Mà những cái kia đội cổ động viên viên môn, đều đã hoá đá.

Từ Nguyệt gần như có 1 mét 7 tả hữu, màu xanh da trời quần áo bó đem này đầy đặn trên người phác hoạ vô cùng nhuần nhuyễn.

Thiên, thật sự thật lớn, nàng có Âu Mĩ huyết thống hay sao?

Không, Âu Mĩ tuy rằng to lớn, nhưng rủ xuống lợi hại, có thể chuyện này. . .

Mà lam quần bên dưới, cặp kia thon dài chân ngọc óng ánh long lanh, béo mập phát quang, mỹ khác người nghệt thờ.

Từ Nguyệt nghiêng mặt cười, đôi mi thanh tú hơi nhúu, cặp môi thơm nhẹ nhàng đỏ lên, này giận dữ và xấu hổ tiểu đáng ghét, lại phối hợp hoàn mỹ đến cực điểm vóc người, mặc dù là nữ sinh đều có chút vì đó ý loạn tình mê.

Cực phẩm

Không, là cực phẩm trong cực phẩm.

"Hi. . ."

Tiểu loli thấy 'Kẻ địch' môn đều bị chấn động rồi, không miễn cho ý yêu kiều, nói: "Như thế nào? Có tức giận hay không?"

Hung Vân đội cổ động viên viên không để ý tới nàng, chỉ lo ngậy ngốc nhìn chăm chú Từ Nguyệt.

Các nàng biết chính mình thua, hơn nữa là hoàn toàn thất bại.

"Đại tỷ. . ."

Từ Nguyệt thật sự tức giận, cặp môi thơm đỏ đến càng cao hơn, nàng bất mãn sân: "Người có thể hay không đừng như vậy?"

Tiểu loli nhìn về phía Nhị muội, đôi mắt đẹp loan thành một đôi nguyệt nha, nàng quay lại mặt cười, hướng 'Đối với người' đặc ý nói: "Chịu phục là tốt rồi, lần tới đừng kêu loạn, bằng không đừng trách Bồn cung không khách khí."

Tiểu loli sau khi nói xong, loli kéo Từ Nguyệt vênh vang đặc ý đi rồi.

Hung Vân các nữ sinh ngậy ngốc nhìn chăm chú đôi phương rồi đi. Đột nhiên, các nàng lại là sững sờ.

Phía sau Thảm Băng lạnh lùng quét các nàng một chút, nghiêng đi thân thể yêu kiều, theo đại phụ hai cung đi tới.

"Được. . . Hào kỳ ảo nữ sinh, nàng cũng là Thiên Dực trường đại học?"

Đội cổ động viên trường nhìn chăm chăm Thảm Băng thiên ảnh, mờ mịt tự nói.

Thi đấu tiếp tục tiến hành.

Song phương điểm số căn rất chết, bất quá ở một tên Hung Vân chủ lực đội viên bị phạt dưới sau, tái hướng bắt đầu nghiêng về một bên.

Không biết lúc nào, trận quán một góc lối vào, đi tới hơn 10 tên diễn cổ trang kịch diễn viên.

Ít nhất trên đời người trong mắt là như vậy.

"Lão công cố lên. . . Lão công. . . Ồ. . .?"

Tiểu loli chính nhảy đến hăng say đây, này trắng nõn chân ngọc đặt tại, lão lợi hại . Có thể đột nhiên, nàng thở nhẹ một tiếng, nghiêng đi mặt cười nhìn về phía nơi đó, kỳ quái nói: "Bọn hần làm sao đến rồi?"

Hai cung tam cung đối diện một chút, dòn dập biểu thị không biết.

Chính vừa lúc lúc này, Vương Dật ở tam phân tuyến ngoại chỗ rất xa, quăng vào một cầu.

Trận quán lại sôi trào.

"Vương Dật, làm ra đẹp đề a. . ."

Triệu Long ở phía sau kích động rống to.

Vương Dật nhìn về phía đối phương, nắm tay giờ lên cao đỉnh đầu, sau đó nhìn thấy những cái kia 'Diễn viên' môn, nhất thời sững sờ.

"Học trường, nhượng huấn luyện viên gọi cái tạm dừng, tìm cái tiên phong đem ta đổi lại."

Vương Dật mở miệng nói.

Triệu Long gật gù, hiện tại điểm số trải qua kéo dài, thắng cục trải qua khóa chặt .

Vương Dật bị thay đổi sau, dưới con mắt mọi người, chạy đến những cái kia 'Diễn viên' sở trạm chỗ.

"Hắc. . ."

Hần dùng cầu y phục lau mồ hôi trên mặt, hướng một cái lớn tuổi 'Diễn viên' hàm hậu cười nói: "Sur tôn tốt. . ."

"Khá lắm lắm!"

Nam Cung Nhất nét mặt già nua dĩ nhiên vận vẹo không được, hần run run rẩy rẩy chỉ vào kẻ này, hét lớn: "Người muốn tức chết sư phụ hay sao?"

"A?"

Vương mỗ người một trận mộng bức, hỏi: "Ngài đây là sao ?"

"Sao ? Được được được. . ."

Nam Cung Nhất nói liên tục mấy chữ "hào", tức giận nói: "Ngày hôm nay là ngày gì?"

"Thứ bảy a. . ."

Vương mỗ người càng mờ mịt, thực sự không biết đối phương vì sao phát hỏa, tông môn cũng không có đệ tử không thể vào thế tục quy củ a.

"Người còn biết là thứ bảy đâu?"

Nam Cung Nhất giận dữ mà cười: "Lão phu hỏi người, 'Thập tông chiến' trọng yếu, hay vẫn là cái này cái gì ba. . . Xem trọng muốn?"

Hần thật sự tức điên , lại sái xuất cú Anh văn.

Lão bá đạo .

"Thập tông chiến?"

Vương mỗ người đầu tiên là ngẩn ngơ, sau đó gương mặt tuần tú biến đổi lớn: "Không phải ngày mai xuất phát sao?"

"Người. . . Người. . ."

Nam Cung Nhất nghe xong, lửa mặt càng thêm vận vẹo .

"Sư huynh. . ."

Lý Đăng Vân đỡ lấy Nam Cung Nhất vai, nhìn về phía Vương Dật, bình tĩnh nói: "Là ngày hôm nay xuất phát, Vương Dật, người mau mau đi thay quần áo, đừng đánh cái gì bóng rổ ."

"A? Là. . . Ta đi một chút sẽ trở lại. . ."

Vương Dật nhất thời kinh hãi đến biến sắc, vội vàng hướng về phòng thay quần áo chạy đi.

"Lão công, làm sao ?"

Tiểu loli thấy hấn chạy vội vàng, không khỏi nũng nịu hô.

"Các người nhanh đi thay quần áo, chúng ta đều nhớ lắm thời gian ."

Vương Dật gấp giọng hô to.

"A?"

Tiểu loli nhất thời ngẩn ngơ, khuôn mặt nhỏ trên nổi lên một cổ tiểu mờ mịt.

Sau 20 phút.

Cả đám về đến Tu Chân Giới, Lý Đăng Vân sờ tay vào ngực, móc ra một cái đèn kịt thuyền nhỏ, trong miệng nói lẩm bẩm, sau đó đem quăng ở không trung.

'Hồng '

Thuyền nhỏ hư không rung động không ngừng, rất sắp hoá thành một toà dài chừng trăm mét to lớn thuyền cứu nạn.

Mọi người lần lượt bay lên.

Lý Đăng Vân nhìn các tiên nữ một chút, đi đến chu thủ gian phòng, Nam Cung Nhất cũng theo đi tới.

Bọn hấn muốn điều khiển pháp khí phi hành.

Ngữ Cầm cùng một người khác Kim Đan lưu lại, cho các đệ tử an bài gian phòng, cũng báo cho trước tiên đi Viêm Võ tông, sau ba ngày đến địa điểm tỷ thí.

Tất cả an bài thỏa đáng sau, mọi người tan ra bốn phía, tự do hành động.

Vương mỗ nhân hòa tiên nữ các lão bà đứng ở chu duyên, thương thức phía dưới cảnh sắc.

Nguyệt Thi Lam cùng Liễu Thiên Nhi cũng không đến, Ngữ Cầm ở đây, các nàng không tốt cùng các tiên nữ đi được gần quá, đây là vấn đề nguyên tắc.

Tiểu loli rất là khai tâm, nhờ vào lần này bất ngờ, các nàng thành công bỏ qua rồi 'Tô động phòng', có thể cùng lão công đơn độc ở chung .

Đúng vào lúc này.

Ngữ Cầm chậm rãi đi tới, đồng hành còn có Lạc Y Y.

Các tiên nữ nhất thời phát hiện , quay người sang tử, nhìn chăm chú đối phương tiếp cận. Mà Vương mỗ người không chút nào tự biết, còn tiếp tục thương thức phía dưới cảnh sắc đây.

"Xin chào tam vị tiền bối."

Ngữ Cầm tay ngọc ôm quyền, nhẹ giọng nói.

Vương mỗ người nhất thời dọa một đại binh, cuống quýt xoay người lại.

"Hi hi. . ."

Tiểu loli kê kê cười khẽ, nói: "Đừng gọi ta tiền bối, cảm giác thật kỳ quái, gọi Phi Yên tỷ tỷ liền có thể. . ."

Nàng đặc biệt yêu thích theo nàng nữ tử gọi tỷ tỷ mình.

Ngữ Cầm vi hơi ngốc, mặt cười vẽ cổ quái lóe lên liền qua, nhẹ giọng nói: "Phi Yên tỷ tỷ tốt. . ."

"Ừm. . ."

Tiểu loli chuyện đương nhiên gật gật đầu, nói: "Muội muội tìm chúng ta có việc?"

"Vâng."

Ngữ Cầm nhìn chăm chú nàng, khẽ cười nói: "Tiểu muội cảm tạ tỷ tỷ điểm hóa tiểu đồ, nhượng cảnh giới của nàng có thể tăng nhanh như gió. . ."

"Vân bối đa tạ tiền bối ưu ái . ."

Lạc Y Y đồng thời ở bên cạnh theo tiếng.

"Không có chuyện gì, dễ như ăn cháo mà thôi. . ."

Tiểu loli vẫy vẫy tay nhỏ, nhìn về phía Ngừ Cầm, nói: "Nghe nha đầu này nói, có người muốn cướp người?"

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 287: Lão công xuyên rất ít

"A?"

Ngừ Cầm không khỏi ngẩn ngơ, mờ mịt chốc lát, mạnh mẽ nhìn về phía học trò cưng của chính mình.

Lạc Y Y nhất thời hoảng rồi, đem mặt cười hướng bên một bên.

Ngừ Cầm trừng nàng chốc lát, nhìn về phía tiểu loli, chậm rãi lắc đầu: "Không có, là Y Y lung tung nói, tỷ tỷ không nên tin nàng."

"Ồ?"

Tiểu loli gật gù đầu, nói: "Thì ra là như vậy, Bồn cung có ý định vì người hóa giải, nếu hoàn toàn không có việc này, này liền coi như . . ."

"Cái gì?"

Ngừ Cầm cùng Lạc Y Y nhất thời kinh ngạc đến ngây người, người sau vội vã tiến lên một bước, trong nháy mắt nắm lấy tiểu loli tay ngọc, kinh hô: "Tiền bối, sự tồn tại mới là nói bậy, người. . . Người. . ."

Nói đến lúc sau, nàng âm thanh run rẩy, khóe mắt có thanh lệ tràn ra.

"Người cô nàng này, khóc cái gì?"

Tiểu loli gợn lên một con khác tay nhỏ, vì nàng lau nước mắt, sau đó nhìn về phía Ngừ Cầm: "Người cái này người, còn không đồ đệ hiểu chuyện đây. Tạo hóa nếu đến rồi, không nên dễ dàng mất đi, nếu không sẽ đi hận cả đời. . ."

Ngừ Cầm sâu sắc nhìn chăm chú ái đồ bóng lưng, trong con người xinh đẹp nổi lên sương mù nồng nặc, lặng lẽ không nói.

Bầu không khí nhất thời trở nên hơi nghiêm nghị.

"Ồ. . . Khặc. . ."

Vương mẫu người tuy rằng không có đánh gãy nữ nhân nói chuyện quen thuộc, nhưng cũng có chút không nhìn nổi, hần đỡ lấy đại phụ vai đẹp, cười nói: "Lão bà, đối phương vừa là Nguyên Anh cường giả, người có mấy phần chắc chắn?"

Hắn cũng không biết Thẩm Băng giờ tay đánh bay tam đại Nguyên Anh sự tình.

"Lão công, người nói cái gì a?"

Tiểu loli nũng nịu bật cười: "Chỉ là Nguyên Anh, Tam muội một tay liền có thể giải quyết. ."

Nàng như kinh động thiên hạ, trực tiếp đem Ngừ Cầm thầy trò chấn động choáng váng.

Một tay giải quyết?

Thiên, này nhưng là Nguyên Anh lão quái a.

Vương Dật cũng sợ hết hồn, sợ hãi nói: "Lão bà, người đừng loạn đùa giỡn. . ."

"Híc, cũng đúng. . ."

Tiểu loli gật gật đầu, nằng nghiêng đi mặt cười ngây thơ đi hỏi: "Tam muội, người có thể hay không quyết định đâu? Nếu là không được, Đại tỷ cùng Nhị tỷ giúp người. . ."

Thảm Băng nhất thời có chút không nói gì, tức giận sắc giọng: "Đại tỷ, người có thể hay không đừng loạn đùa giỡn? Chỉ tay liền có thể quyết định, còn một tay. . ."

Từ Nguyệt ở bên cũng không nhịn được cười khẽ lắc đầu.

"Hi hi. . ."

Tiểu loli yêu kiều phun nhỏ ra béo mập đầu lưỡi, nhìn qua thật là nghịch ngợm.

Vương Dật: . . .

Ngữ Cầm thấy trò càng là khiếp sợ tội đình.

. . .

Thời gian như trôi đưa.

Thuyền cứu nạn rất nhanh đạt đến một cái điểm giới hạn, nó phá tan rồi một tầng bình phong, lái vào một thế giới khác.

Khoảng chừng nửa giờ sau, thuyền cứu nạn ở một chỗ hùng vĩ trên núi lớn không dừng lại.

'Vèo vèo. . .'

Không 1 phút đây, có 10 dư bóng người xông lên thuyền cứu nạn, Viêm Vô tông người đến .

Lý Đăng Vân cùng Nam Cung Nhất đồng thời đi ra.

"Ha ha. . ."

Hàn Thiên Phong cười to nói: "Lý hiền đệ, lần này liền phiền phức người. "

Lý Đăng Vân khẽ mỉm cười: "Trả lễ lại, Hàn huynh chớ có khách khí, xin mời. . ."

Hắn mang theo đối phương đi khi đến tầng gian phòng, chờ trải qua Vương Dật nơi thì, vẻ mặt của bọn họ đều không tự nhiên .

Tiêu Vân xem Vương Dật ánh mắt rất ác độc, hắn thương trải qua hảo , thương gân động cốt 100 ngày là trong thế tục lời giải thích, Tu Chân Giới linh đan diệu dược đối với hạ đánh có hiệu quả, 2 thiên liên có thể khỏi hắn.

"Hắc!"

Vương Dật cười gằn, trong lòng trải qua cho đối phương rơi xuống chết ~ hình.

Thời gian trôi qua rất nhanh, thiên đã thấy hắc, lưỡng tông tu sĩ ở chu bên trong cùng đi ăn tối sau, dồn dập trở về phòng nghỉ ngơi.

Thuyền cứu nạn bên trong gian phòng rất lớn, giường cũng không nhỏ, Vương Dật cùng tiên nữ các lão bà sau khi tắm xong, ôm nhau ngủ.

Đêm đã khuya, khoảng chừng rạng sáng 1 điểm tả hữu.

Các tiên nữ đột nhiên đồng thời mở đôi mắt đẹp, làm như phát hiện cái gì.

"Vô liêm sỉ dâm đồ, vừa có hôn ước tại người, vì sao phải ở Tịch Dao không muốn tình huống dưới cường ép đòi lấy?"

Từ Nguyệt đôi mi thanh tú vừa nhú, thấp giọng thối máng một câu.

Tiểu loli nhìn về phía nàng, nhẹ giọng nói: "Cái kia Tiêu Vân bày tầng kết giới, những này Kim Đan môn cố gắng không phát hiện được, Nhị muội, người qua đi. . ."

Nguyên lai, Tiêu Vân đi đến Lâm Tịch Dao trong phòng, muốn đối phương thân thể.

Lâm Tịch Dao tuy rằng tâm niệm đối phương, giờ khắc này nhưng nơi nào chịu? Ít nhất muốn chờ đại hôn ngày đó, mới mặc cho quân hái.

Tiêu Vân cố ý hiện tại liền muốn, cũng mở ra kết giới trận pháp, đem gian phòng cùng ngoại giới tách ra.

Lâm Tịch Dao chết sống không đồng ý, lớn tiếng bi thiết, nhưng không có người nghe được, Kim Đan môn cũng không có.

Các tiên nữ là Thần vương, tất nhiên là nghe được .

"Không được. . ."

Từ Nguyệt trực tiếp lắc đầu: "Này dâm đồ thoát áo khoác, ta như đã qua, còn thể thống gì?"

Tiểu loli vừa nghe cũng đứng, giờ lên tay nhỏ đẩy nhẹ Vương Dật thân thể, kêu kêu: "Lão công, người tỉnh lại đi. . ."

"Hả?"

Vương mỗ người ngủ như lợn chết giống như vậy, hần hàm hồ đáp một tiếng, hai tay hơi dùng lực một chút, đem đại phụ chăm chú lâu vào trong ngực, thoải mái lâm bẩm "Lão bà, ta yêu người. . ."

"A. . ."

Tiểu loli thân thể yêu kiều bị ôm sát, không nhìn được thờ nhẹ một tiếng, duỗi ra cặp kia tay nhỏ, đỡ thẳng lão công gương mặt tuần tú, sân tiếng nói: "Lão công đừng ngủ, xảy ra vấn đề rồi. . ."

Vương Dật chậm rãi mở mắt, trực tiếp đón nhận này vô cùng mịn màng mặt cười, thấy đối phương tiểu cặp môi thơm nửa khép nửa mở, cực kỳ mê người, không nhìn được hồn lên.

"Hả? A. . ."

Tiểu loli nhất thời ngẩn ngơ, sau đó mỹ lệ mắt to lộ ra mê ly sắc thái, vui vẻ đi đáp lại.

Hai cung tam cung nhất thời không nói gì , nhưng không tốt đi quấy rầy, kiên trì chờ đợi.

Một phen sống mơ mơ màng màng thấp sau, rồi môi. . .

Tiểu loli nằm nhoài lão công trong lòng, thờ gấp tinh tế.

"Sự tỷ. . ."

Vương mỗ người một khắc cũng không thành thật, quay đầu nhìn về Từ Nguyệt hôn tới.

"Lão công. . ."

Từ Nguyệt giờ lên một cái ngón tay ngọc, chặn lại rồi môi của hắn, có chút lo lắng nói: "Chúng ta một lúc hôn lại nhiệt, người trước tiên giúp ta một việc. . ."

"Hả?"

Vương mỗ người nhất thời sững sờ, tinh táo không ít, kỳ quái hỏi: "Xảy ra chuyện gì?"

"Không kịp giải thích. . ."

Từ Nguyệt thân thể yêu kiều nhẹ chéch, giờ lên tay ngọc, xé ra một phương hư không, nói: "Người mau vào đi."

"Cái gì?"

Vương Dật nhất thời kinh ngạc đến ngây người , hần nhìn trong hư không gọn sóng, ngờ ngác hỏi: "Lão bà, đối diện là nơi đó a?"

Tiểu loli trải qua từ trong mê say tinh táo, nàng hi hi yêu kiều: "Nhị muội tâm nghi nữ tử chính gặp đại nạn, nàng muốn cho lão công anh hùng cứu mỹ nhân. . ."

"Anh hùng cứu mỹ nhân?"

Vương mỗ người ngu nhân trợn lên tròn trịa, thật sự mộng ép.

"Hả?"

Đột nhiên, Từ Nguyệt đôi mi thanh tú trực tiếp dựng thẳng lên, nàng cảm giác Tiêu Vân đã đem Lâm Tịch Dao bức đến góc tường nơi.

Lâm Tịch Dao khóc đến nứt phổi xé tâm, liều mạng bi thiết cầu cứu, làm sao căn bản vô dụng.

"Lão công, người mau vào đi. . ."

Khá lắm, Từ Nguyệt đương thực sự là cuống lên, trực tiếp đẩy lão công một cái.

"A. . ."

Vương mỗ người kinh sợ một tiếng, bị lão bà tiểu Man lực đẩy vào này phiền gọn sóng bên trong.

"Nhìn cho Nhị muội gấp. . ."

Tiểu loli kê kê cười khẽ.

"Cái kia. . ."

Thẩm Băng có chút không nhận được, nhẹ giọng nói: "Lão công xuyên rất ít, trên người là lỗa, hơn nữa. . . Hắn cùng Đại tỷ hôn qua sau, cái kia cũng lên."

"A?"

Đại phụ hai cung nghe xong, trong nháy mắt kinh ngạc đến ngây người.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 288: Lóe sáng lên sàn

Thuyền cứu nạn bên trong, hai bài đệ thất gian sương phòng bên trong.

Lâm Tịch Dao cuộn mình ở giường chân nơi, trên người màu trắng váy ngủ lam lũ không thể tả, góc quần cùng vai đẹp nơi lộ ra tầng lớn trắng như tuyết.

Nàng một tay già chủ bán lộ bộ ngực mềm, khác một cánh tay ngọc hư không bình án, nơi lòng bàn tay toả ra nhỏ bé vết trắng.

Tiêu Vân xích ~ lỗa trên người đứng ở đối diện, hắn một tay vung lên, liên tục tiêu diệt đối phương lấy ra linh trảo.

"Tiêu Vân, người. . . Người vì sao phải như vậy đối với ta. . . ?"

Lâm Tịch Dao mặt cười nước mắt như mưa, lớn tiếng khóc thảm, cặp kia cảm động đôi mắt đẹp một mảnh sung đỏ, thật là còn thương.

"Hắc. . ."

Tiêu Vân gương mặt tuần tú lộ ra dâm ~ tà ý cười: "Chúng ta có hôn ước tại người, ta muốn, người phải cho ta."

"Không phải như vậy, không phải như vậy. . ."

Lâm Tịch Dao vung lên mặt cười, run giọng nói: "Tiêu Đại ca, chờ chúng ta đại hôn đêm đó, ta. . . Ta khẳng định cho người. Hiện tại. . . Thật sự không được. . ."

Những câu nói này, nàng vừa nãy không biết khóc thuật bao nhiêu lần.

"Nói nhằm gì đó? Ngủ sớm ngủ trễ còn không là như thế?"

Tiêu Vân cũng là nghe phiền, bàn tay vung lên càng dùng sức.

"Không nên. . . , Tiêu Vân, người khốn nạn! Ai tới cứu cứu ta. . ."

Lâm Tịch Dao thấy lấy ra cái lồng khí xuất hiện đại vết rách, phương tâm kinh hãi. Nàng lớn tiếng bi thiết, khóc thương tâm gần chết.

Nàng hận, hận Tiêu Vân càng là một cái mặt người dạ thú, càng hận chính mình mong muốn đơn phương, đem đối phương ảo tưởng như vậy mỹ hảo.

Nàng bị, trong lòng nổi lên đại không cam lòng.

Nữ nhân lần thứ nhất cỡ nào trọng yếu? Ở hoàn toàn không có chuẩn bị mất đi, cùng bị cưỡng ~ gian có gì khác biệt?

Gào khóc tiếng cùng cười khẩy tiếng hỗn tạp cùng nhau, vang vọng ở trong sương phòng.

'Phù phù '

Đúng vào lúc này, gian phòng phòng khách đột nhiên xuất hiện tiếng động.

Nó đến chính là như vậy đột nhiên.

"Ai?"

Tiêu Vân nhất thời kinh hãi, vội vàng xoay người.

"A. . ."

Lâm Tịch Dao thở nhẹ một tiếng, tương tự nhìn về phía nơi đó, trong con ngươi xinh đẹp nổi lên hi vọng thần thái.

Rất cục có người tới cứu mình.

Trong nháy mắt tiếp theo.

Hai người đồng thời kinh ngạc đến ngây người.

Đã thấy, một người đàn ông cao lớn, xích ~ lửa trên người bối đối với bọn họ, trầm mặc không nói.

Người này hai tay chống nạnh, phía dưới trù vào một cái quần cộc hoa tử. Hắn vi vi ngửa đầu, làm như đang suy tư cái gì, rất có như vậy mấy phần Tiêu Tiêu tâm ý.

Vương mỗ người lóe sáng lên sân, nhưng có chút làm người trứng nát tan.

Hắn xuất hiện ở gian phòng sau, trong nháy mắt biết chuyện ra sao, thấy đối phương nhìn mình, vội vàng xoay người, tìm kiếm đối sách.

Lão bà a, người ít nhất nhượng ta xuyên bộ quần áo lại đi cứu đi, hiện tại có thể sao chinh oa?

Vương Dật cảm giác diện trường trường, đặc biệt khó chịu, nhất thời khóc không ra nước mắt.

"Ngươi. . . Ngươi là ai?"

Tiêu Vân thật sự kinh ngạc, hắn lấy ra trận pháp thần uy thông thiên, liền Kim Đan cường giả cũng không có cách nào, cái tên này là như thế nào vào?

"Thả ra cô bé kia, có cái gì trùng. . . Ạch không, ngươi rút nhanh lên trứng, bằng không đừng trách ta không khách khí. . ."

Vương mỗ người hào huyền nói không sai, hắn cố ý áp trầm tiếng tuyến, lạnh lùng nói.

Tiêu Vân không hổ là Viêm Võ tông tinh anh, cấp tốc tỉnh táo lại, tuấn mắt nhắm lại.

Trúc Cơ hai tầng sơ kỳ?

Đùa gì thế? Bằng ngươi cũng dám theo ta hò hét?

"Khà khà khà. . ."

Tiêu Vân nở nụ cười, nhưng là lạnh. Đột nhiên, hắn toàn thân cơ thịt run lên. . .

'Hồng. . .'

Trong phút chốc, một luồng màu đỏ thẫm kiều ngạo từ trên người hắn bộc phát ra, con khí thể này phi thường mãnh liệt, bốn phía không gian chịu đến ảnh hưởng, phát sinh vặn vẹo biến hình.

Tiêu Vân cắn răng, gần từng chữ: "Ta rất muốn mở mang kiến thức một chút, ngươi là làm sao không khách khí. . ."

Vương Dật cảm thấy nhiệt khí nhào bồi mà đến, trong lòng có chút lo lắng, biết dọa không đi đối phương.

Lần trước hẳn bài đoạn Tiêu Vân thủ đoạn, là sấn đối phương không chú ý mới thành công, lần này nhưng không như thế .

Chính mình nhất định phải dùng tới toàn lực, bằng không rất có thể có thể cứu người không được, ngược lại bị theo ngược.

'Hô '

Chậm rãi, Vương Dật dưới chân nổi lên một tầng như có như không mây mù, rất phiêu miểu, thần bí khó lường.

Chính vừa lúc lúc này, Tiêu Vân chuyển động, từng bước một hướng hẳn đi tới.

"Người đứng lại!"

Đột nhiên, Vương Dật hét lớn một tiếng, như sấm sét giữa trời quang.

Tiêu Vân nhất thời ngẩn ra, không khỏi đứng ở nơi đó, lập tức tuấn mặt trầm xuống: "Người còn có di ngôn gì?"

"Di ngôn? Ha ha. . ."

Vương mỗ người đột nhiên cười to lên, hẳn trải qua xác định vị trí của đối phương .

Tiêu Vân sao biết cái trong càn khôn? Hẳn càn rằng nghiêng lợi nói: "Muốn chết. . ."

"Ha ha. . ."

Vương mỗ người vẫn như cũ cười to không thôi.

'Xi '

Đột nhiên, hẳn bằng không biến mất rồi.

"Cái gì?"

Biến số đến quá nhanh, Tiêu Vân nhất thời ngẩn người tại đó, có chút không phản ứng lại.

Sau một khắc, Vương Dật quỷ mị xuất hiện ở sau người hẳn, nhảy lên một cái, dùng sức vung mạnh hữu quyền.

"Này. . ."

Hẳn lên tiếng gào thét, hữu quyền hư không họa một cái hoàn mỹ độ cong, sau đó mạnh mẽ nện ở đối phương trên ót.

'Đùng '

'Ca '

Trong phút chốc, hai đạo tiếng vang trước sau xuất hiện, nghe vào thật là quý dị.

Vương Dật cú đấm này thực sự quá mạnh , dùng tới bú sữa khí lực. Tiêu Vân sau não như va vào Nam Nhạc Hành Sơn, trực tiếp bị đập nứt .

Mà hẳn sau gáy cốt, bị cự lực ép gãy rồi.

Đây là cỡ nào khổ rồi?

"A Ôi. . ."

Tiêu Vân toàn thân chấn động mạnh, trong miệng bắn ra kỳ quái âm tiết. Hẳn cổ về phía trước thân rất dài, trải qua dị dạng .

"Ôi Ôi. . ."

Tiêu Vân liều mạng gầm nhẹ, tiếng như Man Thú, hẳn miễn cưỡng nhắc theo khẩu khí kia không có ngắt đi, dùng hết sở có sức lực di chuyển động thân thể, muốn quay người lại đi.

Vương Dật cũng là kinh ngạc, đối phương sau não mật độ xác thực bất phàm, to lớn về chấn động lực nhượng quyền diện tê đại một hồi.

"Này độ cứng ta phục. . . Này. . ."

Hẳn lắc đầu thở dài, sau đó sẽ thứ kêu quái dị, vung đầu nắm đấm nhảy lên một cái. . .

'Đùng '

Một đạo tiếng vang trầm nặng qua đi, Tiêu Vân dừng lại ở đó, đầu trực tiếp cùng vai bình hành , như tranh châm biếm trong quy quá lang.

Hắn cuối cùng không có quay người lại, tại chỗ lung lay lưỡng hoảng, hai mắt đảo một cái, 'Phù phù' một tiếng ngã xuống đất, ngất đi.

"Đầu này như thế nào luyện, thật sự rất cứng. . ."

Vương mẫu người quăng mấy lần tay phải, quay người sang đi.

Có lại ở giường chân Lâm Tịch Dao, rốt cục nhìn thấy đối phương bộ mặt thật.

Vóc người của hắn quá hoàn mỹ , bắp thịt góc cạnh rõ ràng, nửa người bị thần bí ma văn bao trùm, tràn ngập vô cùng mị lực.

"Vương. . . Dật. . . ?"

Lâm Tịch Dao cặp môi thom vi vi mở ra, khó có thể tin gọi ra tên của đối phương.

Vương Dật gật gật đầu, nhẹ giọng hỏi: "Ngươi vẫn tốt chứ?"

Lâm Tịch Dao sâu sắc nhìn hắn, không có chuyện gì trả lời chắc chắn.

Thời không, phảng phất vào đúng lúc này bất động .

Hai người nhìn chăm chú chốc lát, Vương mẫu người ánh mắt rất tự nhiên dưới di, nhất thời đem cặp kia trắng loáng thon dài chân ngọc cất vào đáy mắt, còn có thể khả nhân bản chân nhỏ. . .

Hắn chỉ có 16 tuổi, ở độ tuổi này thật sự rất 'Đáng sợ' .

Vương mẫu người quần cộc hoa tử nhất thời phát sinh dị biến, bên trong tuyệt thế đại hung bắt đầu rục rà rục rịch.

Giờ khắc này Lâm Tịch Dao phi thường miễn cảm, rất nhanh nhận ra được , ánh mắt chậm rãi hướng phía dưới dời đi.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 289: Cổ Võ Giới đệ nhất cộp cái

Nàng trong nháy mắt nhìn thấy thế gian tà ác nhất đông đông.

"A? Nha! ! !"

Lâm Tịch Dao đầu tiên là ngẩn ngơ, nhất thời hoa dung thất sắc, nàng rít gào một tiếng, súp lên một con trắng mịn bản chân nhỏ, hướng này sọi tà hung tợn đá tới.

Này nếu như đập lên. . .

Khe năm! ! !

Vương mẫu người nhất thời kinh ngạc, cuồng quát giờ lên tay phải, trong nháy mắt đem đối phương bản chân nhỏ nắm lấy. Nhưng cảm giác vào tay trượt vào mỡ đông, lại nhu lại nhuyễn.

Kẻ này trong lòng không khỏi rung động, càng là bay lên đi người một tý kích động.

Trong phút chốc, phía dưới này sọi tà ác càng hung hăng , thế muốn xông ra phong ấn.

"Ngươi. . . Ngươi làm gì thế đập ta?"

Hắn hồng gương mặt tuần tú gằm nhẹ.

"Dâm tặc vô sỉ, nguoi thả ra ta. . ."

Lâm Tịch Dao khẽ kêu liên tục, liều mạng giãy giụa, dùng sức về đánh bàn chân nhỏ.

"Dâm tặc?"

Vương Dật nhất thời vừa giận vừa sợ, cường chế trong lòng cơn sóng, hét lớn: "Lão tử là tới cứu nguoi, dâm tặc trên đất nằm đây."

"Dâm tặc, ta giết nguoi. . ."

Lâm Tịch Dao cùng bản không nghe lọt, con kia tay ngọc cũng không lại che giấu, triển khai một đôi cánh tay ngọc làm dáng muốn lao vào, muốn đi bám cổ của đối phương.

Thân thể nàng có thể từ không bị nam nhân chạm qua a, chớ nói chỉ là chân.

"Nguoi điên rồi phải không. . ."

Vương Dật kinh hãi, cánh tay bỗng nhiên hướng lên trên vừa nhấc.

"A?"

Lâm Tịch Dao kinh sợ một tiếng, nằm trở về trên giường.

Nàng không hề từ bỏ, vùng vẫy mặt khác một con bàn chân nhỏ, hướng đối phương cánh tay mạnh mẽ đá vào.

"Đáng ghét!"

Vương Dật thật sự khí hồng rồi, nhất thời bắt được con kia bay tới trắng mịn.

"Đây là nguoi tự tìm. . ."

Trong lòng hấn một phạm tàn nhẫn, trực tiếp cúi đầu, dùng sức cắn một tý này gọi cảm trắng nõn đủ cung.

Lần này đến phi thường đột nhiên.

Lâm Tịch Dao trong nháy mắt động lại, không lại đi giãy dụa, này béo mập cặp môi thom há hốc liên hồi, nhưng không có phát xuất bất kỳ thanh âm gì.

Vương Dật cảm giác lồi vào lạnh lẽo trắng mịn, phi thường tiêu hồn, hấn không nhịn được lại liếm một tý, sau đó nhìn về phía đối phương, cười xấu xa nói: "Thế nào? Biết ta lợi hại chứ?"

"Hô. . . Hô. . . Ô. . ."

Lâm Tịch Dao thờ gập có chút tiểu ồ ồ, cặp kia sung đỏ đôi mắt đẹp lần thứ hai tràn ra thanh lệ, lại là khóc đã dậy rồi.

"Nguoi. . . Nguoi khóc cái gì?"

Vương Dật người nhất thời hoảng rồi.

"Nguoi lăn. . . Nguoi cút cho ta. . ."

Lâm Tịch Dao khóc rất dữ thương tâm, không còn một phần hưng rất, đã biến thành một thê thảm nữ tử. . .

Trước có vị hôn phu quân đến hái, sau lại bị Vương Dật cắn bàn chân nhỏ.

Trong lòng nàng một mảnh đau khổ, nổi lên đại bi, cảm giác muốn tan vỡ.

'Vù'

Đúng vào lúc này, trong phòng khách nổi lên một mảnh cơn sóng, Từ Nguyệt chậm rãi đi ra.

'Xi'

Nàng sau khi xuất hiện, trực tiếp xé ra một góc hư không, sau đó tay ngọc phát một cái, hư không nhất thời quất lên một luồng khí lưu, đem trên mặt đất 'Tiêu Vân' cuốn vào.

"Lão bà?"

Vương Dật phát hiện đối phương.

Từ Nguyệt nhìn về phía nơi đó, nhẹ giọng than thở: "Lão công, Tịch Dao đứa nhỏ này số khổ, người đừng tiếp tục bắt nạt nàng."

"A?"

Vương Dật nhất thời mờ mịt: "Ta bắt nạt nàng?"

Từ Nguyệt di động bước liên tục đến nơi này, sâu xa nói: "Người buông ra nàng đi."

Vương Dật nghe xong, buông ra cặp kia quái tay.

"Từ Nguyệt tỷ tỷ. . ."

Lâm Tịch Dao đột nhiên duyên dáng gọi to, đứng dậy nhào vào đối phương hương trong lòng, thương tâm gần chết khóc thảm.

"Không khóc, có tỷ tỷ ở. . ."

Từ Nguyệt giơ lên tay ngọc, yêu thương xoa xoa đối phương thanh ti, nhẹ giọng đi an ủi.

"Tỷ tỷ. . . , ta. . . Ta bị làm bẩn. . ."

Lâm Tịch Dao vai đẹp không ngừng mà co rúm, cất tiếng đau buồn khắp ngữ.

"A?"

Từ Nguyệt nhất thời ngẩn ngơ, bật cười nói: "Thằng nhỏ ngốc, này người không có thực hiện được, tại sao làm bẩn nói chuyện?"

Lâm Tịch Dao nhẹ nhàng từ nàng trong lòng ly khai, nghiêng đi mặt cười, mạnh mẽ trừng mắt về phía Vương Dật, cắn răng bạc nói: "Ta là bị hấn làm bẩn."

Từ Nguyệt trong nháy mắt kinh ngạc đến ngây người, mờ mịt nhìn về phía lão công.

Khe năm! !

Ở lão bà trước mặt, bị những khác nữ tử nói như thế, đây là cỡ nào. . .

Vương Dật người trực tiếp điên rồi, vừa giận vừa sợ nói: "Người ngấm máu phun người."

"Ta ngấm máu phun người, tốt. . ."

Lâm Tịch Dao có thể coi là tìm tới cáo trạng đối tượng, nàng giơ lên con kia bị cắn bàn chân nhỏ, cắn răng bạc hỏi: "Vừa nãy là ai cắn nó?"

"Người. . ."

Vương Dật người cảm giác trên mặt rát, lớn tiếng nói: "Đó là chính nó không thành thật, nên cắn. . ."

"Người. . . Vô liêm sỉ. . ."

Lâm Tịch Dao thật sự khí hồng rồi, hấn hay vẫn là lần thứ nhất nhìn thấy như vậy không biết xấu hổ người.

"Người thật là đùa. . ."

Vương Dật người cũng là giận dữ mà cười: "Ta là cắn, bắt quá liên một tý. Ta đã nói với người, ta người này coi trọng nhất lý. Vừa cắn người một tý, hiện tại nhượng người cắn về hai lần. Đến. . ."

Hắn sau khi nói xong, dĩ nhiên giơ lên một con bàn chân lớn, nhân thể đưa về đằng trước.

Khá lắm, lần này ghê gớm.

"Mẹ nó. . ."

Trời ạ, Lâm Tịch Dao thật sự tức điên, càng là tuôn ra nam nhân mới dùng thô miệng, trang bị này tuyệt thế kiêu dung, nhưng cũng đừng cụ một phen phong vị.

Nàng liễu mạng hướng kẻ này nhào tới, lại bị Từ Nguyệt ôm lấy.

"Tịch Dao, người đừng. . ."

Từ Nguyệt duyên dáng gọi to khuyên can.

"Từ Nguyệt tỷ tỷ, người thả ra ta, ta không phải giết tên khốn này không thể. . ."

Lâm Tịch Dao dùng sức gẩy giữa, thể muốn cùng Vương Dật đi liều mạng. Đây sợi hẹp hòi thế, lão bá đạo .

"Lão bà, người buông ra nàng. Ta ngược lại muốn mò mạng, nữ nhân này có bao nhiêu cân lượng. . ."

Vương mỗ người nhắc nhắc đại quần lót tử, trên dưới đánh giá mắt đối phương, tiếp tục nói: "Liên người đáng đáp này, còn Cổ Vồ Giới đệ nhất mỹ nữ đây. Ta xem là Cổ Vồ Giới đệ nhất cộp cái mới là. . ."

"Ta giết người. . ."

Lâm Tịch Dao thật sự bạo đầu , trắng như tuyết tứ chi mãnh đánh đá mạnh, nhưng chỉ đánh vào hư không.

"Ha, người đến đánh ta nha. . ."

Vương Dật cảm thấy sáng khoái, ở trước mặt nàng khua tay múa chân, liên tục xoay quanh, cử chỉ đặc biệt hung hăng.

"Nha nha nha!"

Lâm Tịch Dao không ngừng mà rút gào lên, đề-xi-ben được kêu là một cái đủ.

"Lão công!"

Từ Nguyệt thật sự không nhìn nổi , kiêu xùy xùy nói: "Người đừng hồ đồ có được hay không?"

Vương Dật nhất định phải cho nàng mặt mũi, ngừng lại.

Hắn không nữa xem Lâm Tịch Dao một chút, dặn dò: "Lão bà, nơi này không ta sự tình, ta đi về trước , người về sớm một chút."

"Ừm. . ."

Từ Nguyệt gạt gù, thực sự hi vọng hắn rời đi sớm một chút.

Vương mỗ người đi rồi hai bước, bỗng nhiên nhớ ra cái gì đó, xoay người lại, hướng Lâm Tịch Dao khoát tay nói: "Tái kiến rồi, đệ nhất cộp cái. . ."

"Từ Nguyệt tỷ tỷ, người buông ra ta, ta nhất định phải giết hắn nha nha nha. . ."

Lâm Tịch Dao tóc tai bù xù rút gào lên.

"Lão công. . ."

Từ Nguyệt có chút tiểu tức rồi.

"Biết biết. . ."

Vương mỗ người không lại ở thêm, về đến chính mình gian phòng.

"Lão công, trở lại ? Anh hùng cứu mỹ nhân tiến triển như thế nào. . ."

Trên giường tiểu loli nghiêng đi thân thể yêu kiều, kê kê cười khê hỏ.

"Khỏi nói. . ."

Vương Dật lắc lắc đầu: "Còn cứu mỹ nhân đây, cứu chỉ cộp cái."

"Phốc. . ."

Bên cạnh Thẩm Băng nhất thời nhin không được, kiêu cười ra tiếng.

Đại tiểu tiên nữ hiển nhiên biết nơi đó tất cả.

Vương Dật xông tới tắm rửa, nằm trở về trên giường.

Đột nhiên, tiểu loli tiến tới, đem trắng mịn bàn chân nhỏ hướng về bụng hắn một thả, mị tiếng nói: "Lão công, ta chân người cũng cần cần đi. Sau đó, còn có Tam muội. . ."

"Đại tỷ. . ."

Thắm Bông nhất thời hà phi song ngạch, phương trong lòng, nhưng có như vậy một tia nhỏ nhỏ chờ mong.

Này sẽ là, ra sao cảm giác?

Vương mẫu người nghe xong, lỗ mũi trực tiếp đẩy lên đến rồi, nhìn qua đặc biệt đáng sợ.

U. . . U tây. . .

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 290: Thượng Cổ chợ bán thức ăn

Nội tâm tận cũng giải, ở một đời quyến rũ.

Thanh ti phiêu, thanh phong điều, bằng này cuồng đại tuyệt đối.

Nàng mâu, nhu tình tự thủy.

Bích Lạc phương hoa.

Có thể, tất cả những thứ này đây chỉ là ảo giác, có thể này lại có làm sao?

Tâm thần đều hòa tan.

"A. . ."

Thắm Bông nhắm mắt rên rỉ lên, dùng sức cắn cặp môi thom, nhẹ thở nói: "Lão công, người. . . Cắn nhẹ hơn một chút. . ."

Nàng tay ngọc, chăm chú nắm sự cạy trên chân đơn, run rẩy không thôi.

Thái thượng Thần vương, giờ tay có thể hái nhật nguyệt ngôi sao, ánh sáng thần thánh trùng thiên. Cơ thể có pháp tắc sở hộ, chính là tuyệt thể thần binh lợi khí, cũng không thể tổn thương mây may.

Bây giờ, nàng này béo mập phát quang bàn chân nhỏ, lại bị Vương Dật cắn đau đớn.

Hư không lưu danh.

Kiếp trước duyên, kiếp sau tục, tiên nữ quý mến ở hồng trần.

Bức tranh thê mỹ, mê người mất, loạn cuồng đại.

Ở này đoạn hắc ám năm tháng lý, Thiên đế trong cung điện, năm vị Nữ thần Vương một mình trông phòng, không biết bao lâu mới hội kiến Thiên đế một mặt, như đất tay bức này nhìn như hòa bình thường động tác, đối với các nàng tới nói đều là nói chuyện viên vông.

Chính là cùng Thiên đế cùng nhau lớn lên Từ Nguyệt, ở phía sau kỳ, đều là 10 năm một mẫu.

Tình đã qua đời, khó lại nói tiếp.

Mà vào giờ phút này, tình cảnh này. . .

Tâm cũng túy, chính là đương đại vĩnh ám, lại không nửa phần ánh rạng đông, chỉ cần có Vương Dật làm bạn, lại có gì phương?

Buổi tối, thê mỹ hương diễm, sạch sành sinh tiêu hồn.

Từ Nguyệt cuối cùng không có lại trở về, mà là bồi Lâm Tịch Dao ngủ một buổi tối.

Tuy không hoàn mỹ, nhưng cũng tận nhiên.

Sáng sớm 7 điểm, Vương Dật tỉnh lại, đại tiểu tiên nữ chăm chú ôm hân cam nhiên ngọt ngủ, các nàng vô cùng mịn màng mặt cười trên, tràn trề hạnh phúc ý cười.

Vương Dật trong lòng bay lên vạn ngàn hào hùng, ngẫm hạ đại quyết xác định, muốn một đời một kiếp đối với các nàng được, tuyệt không nể lực bước một đời trước hai bức con đường.

Hiếm thấy thanh nhân, hân không có lên, mà là nhắm mắt dưỡng thần, hưởng thụ lẫn nhau dành cho ấm áp.

. . .

"Nha. . ."

8 điểm 15 phân, một cái Viêm Vô tông nữ đệ tử ở thuyền cứu nạn ngoại lớn tiếng rít gào. Nàng phát hiện một cái xích ~ lửa nam tử nằm nhòai cái cặp bản trên, khu tị chảy máu, hảo như chết rồi.

"Tiêu sư đệ?"

Nàng thấy rõ sau, vội vàng chạy vào thuyền cứu nạn nội bộ.

Phút chốc, Hàn Thiên Phong chờ chạy tới, đem đối phương ôm vào thuyền cứu nạn lý.

Trải qua một ngày cứu giúp, Tiêu Vân cuối cùng bảo vệ tính mạng, nhưng hân sau não thương tích thực sự quá nặng, vẫn không gặp tỉnh lại, khẳng định tham gia không được thập tông chiến.

Buổi trưa, Vương Dật mang theo đại tiểu tiên nữ đến thuyền cứu nạn phòng ăn ăn cơm.

Từ Nguyệt mang theo Lâm Tịch Dao lại đây, người sau nhìn thấy Vương mỗ người sau, trong con ngươi xinh đẹp bắn ra vừa lạnh lẽo, lại ánh mắt phức tạp.

Vương Dật không để ý tới nàng, tự mình ăn.

Từ Nguyệt về đến lão công bên người, Lâm Tịch Dao cũng hướng Ngừ Cầm đi đến.

Thời gian như trôi đưa, rất nhanh đến buổi tối.

Vương mỗ người tà niệm tăng vọt, muốn đi cắn Từ Nguyệt bàn chân nhỏ, nhưng đem đối phương dọa chạy, đi đến Lâm Tịch Dao gian phòng, nhượng kẻ này buồn bực không thôi.

"Cô nàng chết dâm kia."

Tiểu loli là đại phụ, thấy hai cung lại chạy trốn, cảm thấy mất mặt mũi, nàng vì cứu vẫn tôn nghiêm, giờ lên mặt cười dịu dàng nói: "Lão công, đêm nay ta dùng miệng cho ngươi. . ."

Vương mỗ người nghe xong, lỗ mũi trực tiếp mở ra, liều mạng đi gạt đầu.

Sau đó, tất nhiên là một đêm mất đình hương diễm.

Thời gian trôi qua rất nhanh.

Ngày thứ ba buổi chiều, thuyền cứu nạn đi tới một mảnh vô ngần trên sa mạc, chậm rãi rơi xuống.

Lý Đăng Vân cùng Hàn Thiên Phong đồng thời đứng ở chu thủ, nhìn về phương xa, tựa hồ đang chờ ai.

Vương Dật cùng tiên nữ các lão bà tặc đứng ở thuyền cứu nạn trung bộ.

"Bọn hân làm gì đâu?"

Tiểu loli kỳ quái nói.

"Cùng nhân."

Ngừ Cầm mang theo bốn cái đồ đệ chậm rãi đi tới, nàng nhẹ giọng nói: "Thập trong tông, chỉ có 'Thục Sơn tông' cùng 'Linh Nam tông' có mở ra Cổ Giới mật thực, chúng ta mỗi lần đều phải đợi đã lâu."

"Cái gì a? Lung ta lung tung. . ."

Tiểu loli bắt đầu đi lảo đảo, nghiêng đi mặt cười: "Tam muội, mở ra nó. . ."

Thảm Băng gập gù, giờ lên tay ngọc, hư không bắn ra.

'Xi'

Trong nháy mắt, một vết sáng xanh cắt ra hư không, đánh vào ngoài trăm thước một mặt vô hình bình phong trên.

'Vù. . .'

Bình phong nổi lên tầng lớn gọn sóng, một thế giới thần bí chậm rãi hiện lên.

Tất cả mọi người nhất thời kinh hãi, chu thủ hai vị Tông chủ, một mặt kinh hãi nhìn về phía nơi này.

"Phi Yên tỷ tỷ, chuyện này. . . Chuyện này. . ."

Ngữ Cầm choáng váng, đều có chút không biết nói chuyện.

"Đơn giản là cái trung thiên thế giới mà thôi, không cần kết ấn liền có thể mở ra."

Tiểu loli đắc ý yêu kiều, sau đó hướng Vương Dật duỗi ra tay nhỏ: "Lão công, ôm ôm. . ."

Vương Dật vui vẻ đưa nàng ôm vào trong ngực.

"Chúng ta đi thôi. . ."

Tiểu loli khẽ cười nói.

Vương Dật không dám quá mức làm càn, nhìn về phía cách đó không xa Nam Cung Nhất.

Này đầu lừa già đang tự kinh hãi các tiên nữ thủ đoạn, thấy ái đồ nhìn mình, mặt mắt một phen, ngẩng đầu nhìn trời, dường như không thấy.

Vương Dật biết đối phương ngầm đồng ý, liền nhìn về phía Ngữ Cầm, nói: "Sur thúc, chúng ta đi vào trước."

Đối phương là trưởng bối, không thể mất lễ nghi.

"Chúng ta đồng thời đi, ta mang bọn người nhận nhận đường."

Ngữ Cầm cười khẽ, không biết tại sao, nàng rất muốn cùng các tiên nữ cùng nhau.

Liền như vậy, Vương Dật cùng 8 cái nữ tử bay xuống thuyền cứu nạn, hướng Cổ Giới lối vào đi đến.

"Sur huynh, người làm sao không theo đồng thời. . .?"

Lý Đăng Vân chậm rãi đi tới.

"Quên đi thôi. . ."

Nam Cung Nhất nhìn chăm chú các tiên nữ bóng lưng, thủ sẵn lỗ tai nói: "Có Ngữ Cầm phía trước dẫn đường liền có thể, linh thạch cũng đều ở trên người nàng, ta bộ xương già này còn muốn sống thêm mấy năm nữa. . ."

Lý Đăng Vân: . . .

. . .

Mấy phút sau, mọi người xuyên qua này diện bình phong.

Vương Dật thấy rõ tất cả sau, nhất thời choáng váng.

Trước hần cảm giác Cổ Giới rất thần bí, tràn ngập tang thương cùng dày nặng, bên trong nhất định là một cái ảm ảm sóng dậy Đại thế giới.

Có thể vào đúng lúc này, hần nhận thức hoàn toàn bị lật đổ.

Mấy người trạm ở một cái to lớn tảng đá trong trận pháp, phía trước có vài cái rộng rãi cổ đạo, nơi đó người đến người đi, ngựa xe như nước hạo không náo nhiệt.

Trận pháp bốn phía, càng có thật nhiều người bày quán via hè, lớn tiếng hét to.

Những người này ngoại trừ quần áo phục cổ, trên người có sóng linh khí ngoại, cùng người thường không khác.

Giới ạ! ! !

Đây chính là thập tông chiến tổ chức chỗ?

Hắn đây mẹ rõ ràng liền vừa lên cổ chợ bán thức ăn.

"Phi Yên tỷ tỷ, chúng ta đi thôi. . ."

Ngữ Cầm nhìn về phía tiểu loli, Yên Nhiên cười.

"Sur. . . Sur thúc, là trực tiếp đi tỷ thí sân bãi sao?"

Vương mỗ người một mặt mờ mịt hỏi.

"Đương nhiên không phải."

Ngữ Cầm khẽ cười nói: "Chúng ta trước tiên đi khách sạn dọn xếp lại, sau đó chờ thập tông người đến đông đủ, cùng đi Thương Cổ võ đài."

Khách sạn?

Vương mỗ người có chút không nói gì, hắn nhìn chăm chú phía trước cổ đạo, nhớ tới phim bộ (Tiên Kiếm Kỳ Hiệp) lý tình cảnh.

Bọn hắn ly khai tảng đá trận, ở Ngữ Cầm dưới sự hướng dẫn, hướng trong đó một cái cổ đạo đi đến.

"Hả? Ngữ Cầm tỷ tỷ. . ."

Còn đi chưa được mấy bước đây, cách đó không xa, đột nhiên xuất hiện một đạo vừa mừng vừa sợ kiều âm.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 291: Tiêu dao khách sạn

Mọi người lần lượt nhìn lại, đã thấy một đạo loli lẫm có hứng thú thiên ảnh đi tới.

Vương Dật nhất thời sững sờ, đi tới càng là Đông Phương Mộ Tuyết. Nàng không có xuyên cái này kêu gọi Thương Long sườn xám, mà là thay đổi một thân màu xanh nhạt cổ y phục.

Cổ y phục tuy là rộng rãi, nhưng vẫn như cũ không ngăn được trước ngực thể sóng lớn. . .

Nàng tại sao lại ở chỗ này?

"Mộ Tuyết?"

Ngữ Cầm cũng cảm thấy kỳ quái, lập tức kiều xùy xùy nói: "Không lớn không nhỏ, gọi sư thúc. . ."

"Hi hi. . ."

Đông Phương Mộ Tuyết dường như biến thành người khác giống như, thân thiết kéo lại ngọc thủ của đối phương, cười duyên nói: "Chờ Ngữ Cầm tỷ tỷ trên mặt có nếp nhăn, ta liền gọi người sư thúc. . ."

"Nha đầu chết tiệt kia tìm nắm đây. . ."

Ngữ Cầm nhất thời không cao hứng, nhẹ nhàng ngắt đối phương một tý.

Thử hỏi cô gái nào không thích chưng diện? Kim Đan nữ tu cũng sẽ không thoát tục.

"Mộ Tuyết tỷ tỷ. . ."

Cùng lúc đó, Liễu Thiên Nhi nhẹ kêu một tiếng, đi lên phía trước.

"Thiên Nhi?"

Đông Phương Mộ Tuyết không nghĩ tới lại ở chỗ này nhìn thấy đối phương, có chút tiểu giật mình nói: "Ngươi làm sao cũng tới ? Lễ nào là. . . Thập tông chiến?"

"Ừm!"

Liễu Thiên Nhi có chút tiểu đắc ý gật gật đầu.

"Trời ơi. . ."

Đông Phương Mộ Tuyết khiếp sợ tột đỉnh, nàng rất rõ ràng thập tông chiến đáng sợ, này nhưng là các tông tinh anh a, cô nàng này. . .

"Mộ Tuyết, ngươi không phải ở thế tục sao? Vì sao xuất hiện ở đây?"

Ngữ Cầm nhẹ giọng hỏi.

Đông Phương Mộ Tuyết đem sự tình ngọn nguồn từng cái nói ra.

Nguyên lai, nàng đi SC vấn an tỷ tỷ, chính đuổi tới 'Thục Sơn tông' xuất phát hai ngày trước.

Nàng anh rể vừa kết thành Kim Đan, là lần này tọa trấn Trường lão một trong, Mộ Tuyết quần quít lấy tỷ tỷ không tha, liền cùng đến rồi.

"Xăng bậy như vậy."

Ngữ Cầm chậm rãi gật đầu, sương mù xem như là mở ra. . .

Đông Phương Mộ Tuyết sau khi nói xong, nhìn về phía một bên, cuối cùng phát hiện Vương mẫu người.

"Vương Dật?"

Nàng giật mình mở miệng.

Các tiên nữ đồng thời nhìn về phía đối phương, tiểu loli càng là như gặp đại địch, nàng dùng sức ôm chặt lão công, một mặt tiểu đề phòng.

Từ Đông Phương Mộ Tuyết xuất hiện thì, tiểu loli liền bị đối phương vóc người chấn động đến , đặc biệt là thể sổng lớn.

Thiên, chuyện này. . . Chuyện này. . .

Nàng trong bóng tối làm khá là, cuối cùng ngo ngác : Càng là cân sức ngang tài?

Này có thể ghê gớm, Nhị muội nhưng là tiểu loli nhất đại lá bài tẩy, bây giờ càng xuất hiện một cái 'Hung hãn' đối thủ, thử hỏi như thế nào lại bình tĩnh xuống?

Kỳ thực cũng không trách nàng nhảy cảm như vậy, tìm tới lão công sau, các tiên nữ tâm thần cũng an ổn xuống. Thế nhưng xem xong Chân Huyền truyện sau. . .

Tiểu loli suy nghĩ lung tung: Cái này Đông Phương Mộ Tuyết là đại uy hiếp, nhất định phải chú ý.

"Ngươi tốt. . ."

Vương Dật mỉm cười gật đầu, hẩn hiện tại là Trúc Cơ tu sĩ, không cần thiết xưng đối phương tiền bối , bởi vì Đông Phương Mộ Tuyết tu vi chỉ có Luyện Khí chín tầng sơ kỳ.

Đông Phương Mộ Tuyết sững sờ chốc lát, nhìn về phía các tiên nữ, nhất thời lộ ra kinh diễm vẻ mặt.

"Mộ Tuyết. . ."

Đúng vào lúc này, Ngữ Cầm nói: "Chúng ta muốn đi khách sạn đỉnh phòng, ngươi theo chúng ta đi đồng thời?"

"Không được, ta còn muốn mua vài món đồ, buổi tối lại đi tìm ngươi."

Đông Phương Mộ Tuyết hướng đối phương hì hì nở nụ cười: "Ta đi trước . . ."

Nàng lần thứ hai nhìn chúng nữ một chút, phiên nhiên rời đi.

"Chúng ta đi thôi. . ."

Ngữ Cầm khẽ nói, tiếp tục ở phía trước dẫn đường.

"Lão công. . ."

Trên đường, tiểu loli thấp giọng nói: "Người biết cái kia Đông Phương Mộ Tuyết?"

"Từng có mấy mặt chi duyên."

Vương mỗ người không có suy nghĩ nhiều, gật gật đầu.

Tiểu loli 'Nha' một tiếng, không có hỏi lại, cặp kia con người sáng ngời nhưng là chuyển cái liên tục.

Hơn 10 phút sau, bọn hắn đi tới một toà ba tầng cổ kiến trúc trước.

Vương Dật nhìn phía trên bảng hiệu, lẩm bẩm thì thầm: "Tiêu dao khách sạn? Kỳ quái. . ."

Hắn cảm giác thấy hơi quen tai, nhưng nhớ không nổi ở đâu nghe qua .

"Hà?"

Tiểu loli bỗng nhiên ngẩn ngơ, cặp môi thom tiến đến Vương Dật bên tai, nói nhỏ: "Lão công, bên trong có cường giả."

Vương Dật nghe xong gật gù, không có quá để ý, hắn cho rằng đối phương nói chính là cái khác tông môn tu sĩ.

Mọi người lần lượt đi vào, trong khách sạn cổ kính, sạch sẽ sạch sẽ, phòng khách thả có 10 dư trương bàn vuông cùng vô số cái ghế.

Một cái hơn 40 tuổi trắng nõn đàn bà đứng ở một tấm cổ trước bàn đàn điểm bàn tính, chấp bút ký món nợ.

"Lý đại nương. . ."

Ngữ Cầm hướng đối phương kêu một tiếng.

Đàn bà ngẩng đầu lên, chờ thấy rõ đối phương sau, nhất thời tươi cười rạng rỡ: "Ngữ Cầm, người đến rồi. . ."

"Ừm!"

Ngữ Cầm gật gật đầu, tiến lên cùng đối phương bắt chuyện lên, bắt đầu đánh gian phòng.

Vương Dật cùng nhân nhìn chung quanh, quan sát tình cảnh bên trong.

"Nguyệt Như, người nghe ta nói. . ."

"Ta không nghe, người khẳng định đem tiền đều cho Linh Nhi , Lý Tiêu Dao, ta chán ghét người. . ."

"Người. . . Người nắm bao quần áo làm gì?"

"Ta cũng không tiếp tục muốn gặp người. . ."

Đột nhiên, trên lầu truyền ra từng trận tiếng cãi vã, sau đó nơi thang lầu một trận vang rền, một đôi nam nữ trẻ tuổi đi xuống.

Nam khoảng chừng 20 đến tuổi, có được thân thể như ngọc, tuấn dật phi phàm, trên người mặc lam hoàng giao nhau quần áo.

Nữ năm phượng 18, một thân màu vàng nhạt hương y phục. Mái tóc đen nhánh buông xuống vai trái, sáng rực rỡ không gì tả nổi.

Bọn hắn sau khi xuống tới, thấy đến đại sảnh có người, vội vàng đình chỉ tranh luận.

Mà Vương mỗ người tắc trực tiếp hoá đá .

Linh Nhi? Nguyệt Như? Lý Tiêu Dao?

Giời ạ! ! !

Này không phải phim bộ (Tiền Kiếm Kỳ Hiệp) nhân vật sao? Sao hội xuất hiện ở đây? Lẽ nào. . . Là trùng hợp?

Thảo! Danh tự đều đối đầu , nào có loại này trùng hợp?

Hắn đột nhiên nhớ tới, tiêu dao khách sạn chính là Lý Tiêu Dao trụ này gia khách sạn.

Lý đại nương nghe được động tĩnh sau, quay người sang đi, lông mày một đáp, hỏi: "Nguyệt Như, ngươi lại muốn làm à?"

Nguyệt Như thân thể run lên, cuống quýt buông xuống mặt cười, đem túi trong tay phục nấp trong phía sau, nói: "Thâm. . . Thâm thâm, không có chuyện gì."

Lý Tiêu Dao muốn tóm nàng tay ngọc, lại bị đối phương né tránh .

"Nhị muội, hải tử của ngươi vừa khóc , đi lên nhanh một chút. . ."

Đột nhiên, phía trên cửa thang gác truyền đến một đạo như chim hoàng oanh giống như âm thanh, mỹ lệ êm tai.

"A? Đến rồi. . ."

Nguyệt Như nhất thời hoảng rồi, cũng lại liều mạng, vọt thẳng lên thang lầu.

Lý Tiêu Dao vội vàng đuổi tới.

"Tiểu tử thúi này, ngay cả mình bà nương đều không bắt được, thật cho hắn cha mất mặt."

Lý đại nương thối mắng một câu, lần thứ hai nhìn về phía Ngừ Cầm, áy náy cười nói: "Thật không tiện, nhưng ngươi cười chê rồi."

Ngừ Cầm lắc đầu cười khẽ, nói liên tục không có chuyện gì, tiếp tục cùng đối phương thương lượng giá cả.

Vương mẫu người thì bị cái kia mỹ lệ âm thanh làm cho khiếp sợ .

Nhị muội? Hải tử?

Lâm Nguyệt Như có oa ? Năng lực gọi nàng Nhị muội, chỉ có Triệu Linh Nhi.

Thiên, nàng không phải hương tiêu ngọc tởn sao?

Hắn thật sự có chút ngẩn ngang .

Mấy phút sau, Ngừ Cầm xác định hảo gian phòng, giao phó linh thạch, an bài mọi người đi đến chính mình phòng nhỏ.

Vương Dật cùng các tiên nữ tiến vào lầu hai đệ lục phòng, nơi này rất lớn, có tới hơn trăm mét vuông.

'Đang coong. . .'

Đúng vào lúc này, ngoài cửa truyền đến tiếng gõ cửa: "Khách quan, nước trà đưa tới ."

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 292: Tiểu sắc quỷ

Âm thanh mềm mại uyển chuyển, như tự nhiên, tự xảo oanh, chính là vừa cái kia hoá Nguyệt Như nữ tử phát sinh.

Vương Dật nhất thời nhìn về phía cửa, trong lòng kích động tột đỉnh.

Có thể hay không là Triệu Linh Nhi?

Khi còn bé, hắn không biết chơi bao nhiêu lần tiên kiếm game, từ vừa đến năm đều chơi khắp cả.

Bắt quá, ở Vương Dật trong lòng, chân chính tiên kiếm chỉ có một đời.

Hắn ở hồ đồ tuổi tác, không biết làm trong lòng Linh Nhi khóc bao nhiêu lần, vì nàng sở không cam lòng.

"Tiến vào. . . Đi vào. . ."

Vương Dật âm thanh run rẩy đáp.

Các tiên nữ nhất thời phát hiện, đồng thời nhìn về phía hắn.

'Kẹt kẹt'

Cửa mở, một đạo ăn mặc thiên lam quần áo tuyệt thế thiên ảnh, bùng trà cụ chậm rãi đi vào.

Ba ngàn thanh ti tự nhiên buông xuống cho nàng vai đẹp, trắng nõn ở giữa trán có một viên đỏ sẫm hình thoi dấu ấn.

Nữ tử thật sự quá đẹp, như tinh không trắng sáng, văn chương cũng khó có thể miêu tả vạn nhất.

Tuyệt mỹ nữ tử đem đĩa trà đặt lên bàn, nhân thể vung lên mặt cười.

Trong nháy mắt, nàng sững sốt, thu thủy giống như đôi mắt đẹp nhìn chăm chăm các tiên nữ, đôi mi thanh tú dần dần nhắm lại.

Các nàng lẫn nhau nhìn chăm chú, ai cũng không có lên tiếng.

Sau 1 phút.

"Trong truyền, Trung Nguyên đại lục ở xa xôi Thái Cổ, tam Thần Đình lập, làm Phục Hy, Thần Nông cùng Nữ Oa. Thật không nghĩ tới, Bốn cung hôm nay có hạnh, có thể nhìn thấy Nữ Oa đại thần hậu duệ. . ."

Tiểu loli khẽ mỉm cười, hoãn tiếng mà nói. Nàng lúc nói chuyện khí thế đại biến, lại không trước ngay thơ đáng đáp. Ngoại trừ bên ngoài, lời nói cử chỉ, Thần vương thể hiện lộ hết.

"Trung Nguyên đại lục?"

Tuyệt mỹ nữ tử hơi run run, hỏi: "Các ngươi, không phải người ở đây?"

Tiểu loli gật gù đầu: "Vị diện chi chín: Hồng Linh."

"Hô. . ."

Tuyệt mỹ nữ tử tiên khí khẽ nhả, đôi mi thanh tú cũng buông ra.

"Làm sao? Bằng thực lực của ngươi, còn có thể sợ ai sao?"

Tiểu loli yêu kiều hỏi.

Nguyên lai, nàng ở ngoại diện nói cường giả, chính là trước mắt cái này xuất trần nữ tử.

"Cũng không phải. . ."

Tuyệt mỹ nữ tử lắc đầu cười khê: "Tuy có phiền phức, nhưng không đáng sợ. Chỉ là ta đã gả phu sinh tử, cùng chung thiên luân, thực không muốn gây chuyện nhiều. Huống hồ. . . Ta không phải là đối thủ của các ngươi. . ."

Tiểu loli nghe đối phương nói ra 'Gả phu sinh tử' này bốn chữ, cũng thờ ra miệng mùi thơm, như thích đại phụ. Sau đó hi hi cười nói: "Muội muội quá khiêm tốn, nếu là đơn đã độc đấu, chúng ta không hẳn có thể thắng đây. . ."

Muội muội?

Tuyệt mỹ nữ tử nhất thời lộ ra vẻ cổ quái, nhưng cũng không nói thêm cái gì.

Tiểu loli tiếp tục hỏi: "Không biết muội muội xưng hô như thế nào?"

Tuyệt mỹ nữ tử bị một cái bên ngoài 10 đến tuổi nữ đồng liền hô muội muội, phương tâm chợt cảm thấy buồn cười, mím môi cặp môi thơm nói: "Ta gọi Triệu Linh Nhi. . ."

Quả nhiên là nàng!

Vương Dật suất chút nữa tại chỗ nhảy lên, hất một mặt hưng phấn đi tới đối phương bên cạnh, kích động nói: "Không dám họ Vương tên dật, hôm nay rốt cục nhìn thấy Linh Nhi Tiên tử . . ."

"A?"

Này biến số quá kinh người , Triệu Linh Nhi vì hơi ngốc, một mặt tiểu mờ mịt nhìn đối phương.

"Lão công . . ."

Tiểu loli nhất thời kinh ngạc, vội vàng đem hân kéo về bên cạnh mình, truyền âm sáng giọng: "Nhân gia Triệu Linh Nhi trải qua lập gia đình , cũng có hài tử, lão công muốn làm gì?"

Vương Dật nghe xong nhất thời không nói gì, biết nàng hiểu lầm .

Triệu Linh Nhi hé miệng cười khế, nói: "Trà đã đưa đến, các người như còn có yêu cầu, hoán ta chính là. . ."

Nàng sau khi nói xong, lần thứ hai nhìn các tiên nữ một chút, xoay người bồng bênh rời đi.

Vương Dật thấy tiểu loli vẫn cầm lấy chính mình, sao cũng không buông tay, bật cười đem đối phương ôm lấy, ở nàng béo mập cặp môi thơm trên hôn một tý, cười nói: "Lão bà, người thật sự hiểu lầm ta . . ."

Tiểu loli cặp môi thơm trề môi, còn ở ăn vị đây.

"Lão bà, các người có đói bụng hay không?"

Vương Dật dời đi chỗ khác đề tài, ôn nhu hỏi.

Hai cung tam cung dồn dập lắc đầu, tiểu loli chủ động thơm lão công một tý, nói: "Nơi này rất vô vị, chúng ta đi ngoại diện đi dạo. . ."

"Được. . ."

Vương Dật mang theo tiên nữ các lão bà đi ra phòng nhỏ, đi xuống lầu đến trên đường cái.

Cổ đạo bề ngoài ngọc đẹp, đại thể là y phục điểm nhà hàng, cũng có hiệu cầm đồ quả sơ các loại, đủ các loại.

Tiểu loli roi xuống mà, ngâm thơ nói: "Lão công, chúng ta đi truyền tông trận đi, nơi đó hẳn là có rất nhiều thú vị đồ vật. . ."

Vương Dật gật gù, lôi kéo nàng tay nhỏ hướng truyền tông trận đi đến, hai cung tam cung ngoan ngoan theo ở phía sau.

Hơn 10 phút sau, bọn hắn đến nơi này.

"Coi trộm một chút nhìn một chút a, tốt nhất mạ vàng chế phẩm, chỉ cần một viên Hạ Phẩm Linh Thạch."

"Nơi này có tính đồng rèn đúc khôi lỗi thú a, luyện khí 5 tầng liền có thể kích hoạt, hai viên linh thạch trung phẩm."

"Ngũ hành linh phù không thiếu gì cả, mau đến xem xem . . ."

"Tứ phẩm công pháp, lục phẩm thể thuật. . ."

"Ngũ phẩm chiến y, có thể gia trì 3 thành thực lực, tuyệt đối không nên bỏ qua. . ."

Mấy chục tán tu ở nơi đó mua đi, phi thường náo nhiệt.

Rất nhiều tu sĩ ở địa trước sập vòng tới vòng lui, cũng không biết là thật muốn mua đồ, vẫn là ở tham gia trò vui.

Vương Dật cùng các tiên nữ theo dòng người, hiếu kỳ nhìn.

"Anh chàng đẹp trai, cho muội muội người cùng đạo lữ mua kiện đồ trang sức đi, rất tiện nghi. . ."

Có một cái bán trang sức tán tu hướng bọn hắn cười nói.

"Đi người. . ."

Tiểu loli nhất thời không làm, thờ phỉ phò nói: "Nhân gia là lão công đại lão bà, mới không phải muội muội. . ."

"A?"

Này tán tu nhất thời choáng váng.

Vương Dật sợ tiểu loli cùng đối phương đánh tới đến, vội vàng đưa các nàng mang rời khỏi nơi này.

Mấy người gần như đi dạo nửa giờ, cái gì cũng không coi trọng, tiểu loli cảm thấy rất vô vị, hô to đòi bụng.

Vương Dật bất đắc dĩ, đang muốn dẫn các nàng rời đi.

"A? Hảo mỹ. . ."

Đột nhiên, mấy mét truyền ra ngoài đến một đạo non nớt kinh sợ, sau đó một đạo thấp bé bóng người chạy tới.

Đây là một cái anh tuấn đồng tử, đại khái 10 đến tuổi khoảng chừng, mày kiếm mắt to, phẩm tương đoan chính, sau khi lớn lên tất nhiên là một cái phong độ phiên phiên mỹ công tử.

Hắn đi tới tiểu loli trước mặt, rất là kích động nói: "Ta gọi Ngô Bình Nghĩa, ngươi đây. . . ?"

Vương Dật cùng các lão bà nhất thời cảm thấy kỳ quái.

Tiểu loli càng là một mặt tiểu mờ mờ, nhãn đôi mi thanh tú hỏi: "Ngươi làm gì thế?"

"Hi hi. . ."

Đồng tử liên tục ứng phó, đặc biệt hưng phấn: "Mỹ nữ, ta rất yêu thích ngươi, ngươi. . . Ngươi có thể hay không đương vợ ta?"

Hắn như sấm sét giữa trời quang, trực tiếp đem bọn họ phách choáng váng.

"A?"

Tiểu loli đột nhiên ngẩn ngơ, sững sờ ở nơi đó.

Thanh gió vi vu Dịch Thủy Hàn, như vậy kinh biến quá không nói gì.

Mấy qua đi.

"Phốc. . ."

"Hi hi. . ."

Hai cung tam cung cảm thấy thú vị, không khỏi song song bật cười.

"Lão công. . ."

Tiểu loli cũng phản ứng lại, cuống quýt chuyển qua tiểu Kiều thể, trốn Vương Dật trong lòng.

Đối phương nếu là cường giả, nàng hội không chút do dự dành cho màu sắc.

Nhưng hắn chỉ là đứa bé, tiểu loli thật sự không biết nên làm thế nào cho phải, chỉ có thể nhượng lão công tới làm chủ.

Mà Vương mỗ người nhưng là vừa giận vừa sợ.

Giời ạ! ! !

Ngươi cái tiểu tử, người không lớn sắc tâm không nhỏ, lại dám ngay mặt đánh nữ nhân của lão tử?

Hắn trực tiếp đem tiểu loli ôm lấy, hướng về nam đồng quát lên: "Mau mau chạy về nhà đi, nàng có lão công. . ."

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 293: Ngũ hành Thần thể

Ngô Bình Nghĩa thấy tiểu loli bị một người cao lớn thiếu niên ôm vào trong ngực, nhất thời vừa sợ lại đỏ, lớn tiếng quát: "Người thả ra nàng, có cái gì trùng ta tới."

Đến người muội a đến.

Vương Dật hữu lông mày trực tiếp bay lên đến rồi, âm thanh quái dị nói: "Người cái tiểu sắc bôi, nàng là lão bà ta, hiểu? Mau mau chạy về nhà đi, bằng không lão tử đánh nát cái mông của người. . ."

"Người. . . Người. . ."

Ngô Bình Nghĩa khuôn mặt nhỏ một mảnh phần hận, hai con quả đấm nhỏ nắm gắt gao, chấn động không thôi.

'Hồng'

Đột nhiên, hắc thấp bé thân thể trên bắn ra một luồng nồng nặc thanh khí, khá cụ một phen hẹp hòi thể.

Trúc Cơ ba tầng trung kỳ?

Vương nhất thời cả kinh, con người suýt chút nữa từng xuất đến.

Giờ a, hắc mới vừa bao lớn? Chính là Trúc Cơ tu sĩ? Cảnh giới lại so với mình còn cao hơn một ít, chuyện này. . .

"Lão công. . ."

Từ Nguyệt ở phía sau cười tươi rồi nói: "Đại tỷ cái này. . . Tiểu người ái mộ, là 'Thanh liên thể', người cẩn thận một ít, hi hi. . ."

Nàng nói đến lúc sau, thực sự nhìn không được, lần thứ hai khẽ cười thành tiếng.

"Nhị muội, người cười cái gì?"

Nằm ngoài lão công trong lòng tiểu loli hồng khuôn mặt nhỏ, hướng Nhị muội xùy xùy nói.

Từ Nguyệt hướng nàng phun nhỏ ra hương ~ thiết, vẫn như cũ cười khẽ không thôi.

Nàng cảm giác thật sự hảo thú vị.

"Còn cười? Cô nàng chết đảm kia, người cho Bốn cung chờ. . ."

Tiểu loli thấp giọng lẩm bẩm, quay đầu lại nhìn Ngô Bình Nghĩa một chút, lần thứ hai giấu vào lão công trong lòng.

Thanh liên thể?

Vương Dật bưng tỉnh, xem ra cái này nhỏ bé có chút lai lịch.

Ngô Bình Nghĩa chạm được tiểu loli ánh mắt sau, thấp bé thân thể đột nhiên chấn động, trong lòng bay lên một cổ đại hào hùng, hắc nộ tiếng rống to: "Người cái đại sắc lang, cho ta thả ra hắc a. . ."

Khá lắm, này một cổ họng đặc biệt vang dội, lão bá đạo.

Tất cả mọi người tại chỗ cũng nghe được, dồn dập nhìn về phía nơi này.

Khe năm! !

Vương mỡ người nhất thời vừa giận vừa sợ, tuấn mặt trầm xuống, liền muốn đi quát lớn.

"Sư đệ, người đang làm gì?"

Đúng vào lúc này, một đạo khê kêu đột nhiên xuất hiện.

Mấy người theo tiếng kêu nhìn lại, đã thấy cách đó không xa đi tới 5, 6 cá nhân.

Âm thanh đầu nguồn, là một cái 17, 8 tuổi thiếu nữ, trên người mặc lam nhạt cổ y phục, có được tiểu diện óng ánh, sáng như nhật nguyệt, sáng rực rỡ không gì tả nổi.

"Ngũ hành Thần thể?"

Thảm Băng không nhìn được hô khẽ.

Từ Nguyệt tiểu nhân nhắm lại, nhìn chăm chăm cái kia thiếu nữ, trong con ngươi xinh đẹp nổi lên một tia vẻ phức tạp.

Tiểu loli cũng nghiêng đi mặt cười, nhìn về phía đối phương.

Ngô Bình Nghĩa nghe được âm thanh sau, thân thể nhất thời run lên, khí thể đánh tan hơn nửa. Hắn xoay người, thấp giọng nói: "Su. . . Su tỷ. . ."

Mấy người đi tới gần, thiếu nữ mạnh mẽ trừng đồng tử một chút, đem hắn kéo ra phía sau, sau đó nhìn về phía Vương Dật mấy người, áy náy cười khẽ: "Su đệ ta tuổi nhỏ không hiểu chuyện, kính xin chư vị chớ cùng tiểu hài tử chấp nhặt. . ."

Vương Dật nhìn chăm chú trước mặt thiếu nữ, trong lòng sớm đã khiếp sợ tột đỉnh.

Cũng không bị đối phương mỹ mạo sở nhiếp, mà là. . .

Trúc Cơ chín tầng sợ kỳ?

Thiên, nàng là ai? Tuổi còn trẻ, tu vi liền khủng bố như vậy.

Mà thiếu nữ mặc áo lam cũng rất khiếp sợ, bị Từ Nguyệt cùng Thảm Băng kỳ ảo khí chất sở chấn động.

Thật là đẹp.

P phía sau hắn đồng môn, tất cả đều là máu nóng thiếu niên, bọn hắn từng cái từng cái trừng mắt ngu ngốc, ngay ngốc nhìn chăm chú các tiên nữ, dĩ nhiên ngây dại.

"Su tỷ, ta không phải tiểu hài tử. . ."

Ngô Bình Nghĩa nhất thời cuống lên.

"Ngươi cầm miệng cho ta. . ." Thiếu nữ chéch về mặt cười hướng hắn quát khẽ.

"Quên đi. . ."

Vương Dật không tốt nói cái gì nữa, hắn sao sẽ làm khó một đứa bé?

"Ngươi. . . Tên gì. . ."

Đúng vào lúc này, Từ Nguyệt nhìn về phía thiếu nữ, nhẹ giọng đi hỏi.

Thiếu nữ nhìn về phía nàng, mỉm cười cười nói: "Tiểu muội 'Linh Nam tông' Khúc Uyển Thanh, không biết tỷ tỷ phương danh?"

"Từ Nguyệt."

Từ Nguyệt đạo xưng tên húy, liền tự không nói.

Khúc Uyển Thanh nhẹ nhàng nở nụ cười, áy náy cáo từ, nửa bán xả đem sư đệ mang đi.

"Su tỷ, vợ ta còn ở này sắc đồ trong tay, ngươi chẳng lẽ muốn khí em dâu ở không để ý sao?"

Còn đi chưa được mấy bước đây, Ngô Bình Nghĩa lấy dừng khí, nói lời kinh người, chết sống không muốn lý khai.

"Ngươi tìm đánh đầu đúng hay không?"

Khúc Uyển Thanh mũi ngọc tình xảo trực tiếp tức điên, nàng thấy có thật nhiều người cười trộm không ngừng, mặt cười đỏ đến mức không được, tay ngọc lực đạo tăng thêm, lời sư đệ nhanh chóng thoát đi, nhìn qua đặc biệt hùng hổ. . .

"Khúc Uyển Thanh. . ."

Tiểu loli khẽ nói, nhìn về phía Vương Dật nói: "Lão công, ngươi nếu là gặp gỡ cái này nữ tử, trực tiếp bỏ quyền, tuyệt đối không nên có may mắn trong lòng. . ."

"Hả?"

Vương Dật không khỏi kỳ quái hỏi: "Tại sao?"

"Cảnh giới cách biệt quá xa. . ."

Tiểu loli lắc mặt cười nói: "Ngũ hành Thần thể, là duy nhất có thể lấy cùng 'Đạo thai' chống lại thể chất."

Vương Dật nhất thời cả kinh, nhìn về phía Tử Nguyệt.

Tử Nguyệt nhẹ giọng nói: "Tinh Trúc chính là loại thể chất này, năm đó chúng ta giao thủ mấy lần, đều là cân sức ngang tài. Lão công, nghe Đại tỷ. Nếu là cách biệt 1, 2 cái cảnh giới cũng còn thôi, mà ngươi chỉ có Trúc Cơ hai tầng. . ."

Vương Dật nghe xong, sản sinh nghịch phản tâm lý.

Những câu nói này, nếu là người khác đi nói, hẳn có lẽ sẽ nghe.

Có thể các tiên nữ là vợ của chính mình, liền không giống nhau.

Nam nhân có thể nào bị người đàn bà của chính mình nói không được?

"Chúng ta đi ăn cơm đi. . ."

Hắn không có đáp lại, mà là gỡ bỏ đề tài.

Các tiên nữ liếc mắt nhìn nhau, dồn dập trầm mặc xuống.

Mấy người ly khai nơi này, tiến vào một cái quán ăn.

Món ăn ở đây phẩm cùng giới trần tục đại thể tương đồng, chỉ có điều mang có một ít linh khí mà thôi, khá là ngon miệng.

Sau khi cơm nước xong, Thẩm Băng móc ra một viên linh thạch đi tính tiền.

Vương Dật cùng các tiên nữ xuống lầu sau, không có lại về truyền tống trận, mà là hướng khách sạn đi đến.

Đi chưa được mấy bước, một bộ ẩm áp bức tranh, xuất hiện ở trong mắt bọn họ.

Lý Tiêu Dao xuất hiện ở phía trước, hắn cũng lấy một cái to lớn Thanh Trúc khuông, trên cổ cười một cái 3, 4 tuổi bé trai, trong lòng còn ôm một cái đáng yêu trẻ con.

Triệu Linh Nhi ở bên cạnh hắn, nàng cũng lấy một cái to lớn tã lót, bên trong có một đôi đáng yêu sinh đôi đang say ngủ.

Bọn hắn trạm ở một cái món ăn trước sạp, Triệu Linh Nhi cong xuống thân thể yêu kiều, cẩn thận chọn mới mẻ rau dưa, thỉnh thoảng chỉ ở tiết, tính toán thành phẩm, hiền lành đoan đức.

Nàng bỗng nhiên có phát giác, nhìn về phía bên này, sau đó nghiêng đi phương hoa mặt cười, hướng Lý Tiêu Dao nói gì đó.

Lý Tiêu Dao nghe xong, xoay người nhìn về phía Vương Dật bọn hắn, mỉm cười gật đầu.

Các tiên nữ hướng bọn hắn điểm ra hiệu, mà Vương Dật nhưng không có, bởi vì hai mắt của hắn, ướt át.

Thương thiên không cớ, tình cuối cùng thân thuộc.

Bọn hắn ở cái này Thượng Cổ trấn nhỏ lý, hội người già giai lão, một đời không chia cách.

Kết cục này, nhiên cùng giới trần tục truyền không nói hết tương đồng, nhưng thật sự rất tốt.

"Lão công, ngươi làm sao khóc?"

Tiểu loli phát hiện, không chỉ có kỳ quái đi hỏi.

"Không có chuyện gì. . ."

Vương Dật vội vàng xóa đi nước mắt, sau đó hướng Lý Tiêu Dao cùng Triệu Linh Nhi phát phát tay, cuối cùng nhẹ giọng nói: "Chúng ta về khách sạn đi."

Các tiên nữ gật gù, ngoan ngoãn đi theo lão công bên người.

Mấy phút sau, bọn hắn về đến tiêu dao khách sạn.

"Hoàng mao tiểu nhi, lão phu thất bại cho ngươi?"

Đứng vào lúc này, trong đại sảnh truyền đến một đạo gào thét.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 294: Người coi chính mình rất hành?

Vương Dật cùng tiên nữ các lão bà đối diện một chút, đi vào.

Trong nháy mắt tiếp theo, trước mặt bọn họ xuất hiện một bộ kinh người dị tượng.

Phòng khách tả phượng không gian, xuất hiện một mảnh vũ trụ mê mông, một già một trẻ, Hằng Vũ chìm nổi. Bọn hắn đối lập mà đứng, một mặt to lớn màu bạc bản cò, dựng đứng ở hai người ở giữa, mặt trên tô điểm vô số đại tinh.

Ông lão thân hình cao lớn, là một tên Kim Đan tầng hai cường giả.

Thiếu niên kia dài đến môi hồng răng trắng, sắc mặt như quan ngọc giống như không chút tí vết không tỳ, tu vi ở Trúc Cơ 8 tầng trung kỳ.

Phòng khách phía bên phải, tắc đứng đầy người vây xem, không xuống trăm người.

Mà phía bên phải một góc, mấy cái thanh niên ngồi dưới đất, sắc mặt trắng bệch như tuyết, phục sức của bọn họ cùng ông lão giống nhau như đúc.

"Lại là ánh sao thân thể? Há? Thi Lam làm sao nhất nhân ở nơi đó. . . ?"

Từ Nguyệt mới vừa tự hô khẽ, liền phát hiện Nguyệt Thi Lam lẻ loi đứng ở đoàn người phía trước.

Tiểu loli hướng về nàng truyền âm: "Thi Lam, lại đây."

Nguyệt Thi Lam nhất thời sững sờ, nhìn về phía cửa, sau đó di động bước liên tục hướng bọn hắn đi tới.

"Sur tôn. . ."

Đi tới gần sau, Nguyệt Thi Lam nhanh chóng nhìn Vương Dật một chút, nhẹ giọng kêu.

"Ngữ Cầm các nàng đâu? Chuyện gì thế này?"

Tiểu loli nhìn về phía phòng khách, kỳ quái hỏi.

Nguyệt Thi Lam chậm rãi nói ra tất cả.

. . .

Nguyên lai, Liễu Thiên Nhi mấy nữ cảm giác ở trong khách sạn thực sự vô vị, liền nhượng sư tôn dẫn các nàng đi chung quanh đi dạo.

Ngữ Cầm bị này mấy cái cô nàng khiến cho đầu óc choáng váng, bất đắc dĩ đồng ý.

Nguyệt Thi Lam vui tính, không có đi theo, đợi đến buổi trưa thì, liền đi dưới lầu ăn cơm, kết quả gặp gỡ mấy cái kẻ xấu xa, xuất nói đùa giỡn cho nàng.

Nguyệt Thi Lam giận dữ, đang chờ hảo để thu dọn dưới đôi phượng, một cái anh tuấn thiếu niên đi vào.

Hắn nhìn thấy Nguyệt Thi Lam sau, nhất thời sững sờ, sau đó trực tiếp ra tay, đem này mấy cái kẻ xấu xa ác độc mà trừng trị một trận.

Nguyệt Thi Lam thấy có người giúp tự mình ra tay, nhẹ giọng đi cảm tạ.

Ai nghĩ, thiếu niên kia dĩ nhiên nói: "Ta muốn huê ngươi tay, vĩnh viễn không chia cách."

Nguyệt Thi Lam cái nào liệu hắn lại đột nhiên nói cái này? Không chỉ có vừa giận vừa sợ, đương nhiên sẽ không đồng ý.

"Chúng ta thể chất tương đồng, là trời sinh một đôi."

Thiếu niên nhất thời cuống lên.

"Ngươi lần . . ."

Nguyệt Thi Lam nhanh chóng lùi về phía sau, cùng đối phương duy trì hảo cự ly.

Đúng vào lúc này, này mấy cái kẻ xấu xa sư tôn đến rồi. Hắn thấy đệ tử thăm trạng sau, giận tím mặt.

"Ngươi lập tức liền sẽ rõ ràng . . ."

Thiếu niên sâu sắc nhìn Nguyệt Thi Lam một chút, sau đó mặt hướng đối phương sư tôn, toàn thân run lên, lấy ra Tiên Thiên thần thông

. . .

"Cái gì?"

Vương Dật nghe xong, lông mày trực tiếp dựng thẳng lên, hắn đã cùng Nguyệt Thi Lam xác định tình, há để người khác đi chia sẻ?

Vương Dật cũng không để ý các tiên nữ cái nhìn, trực tiếp nắm lên ngọc thủ của đối phương, đưa nàng kéo đến trước người, nói: "Ai như muốn cướp người, ta với hắn liều mạng . . ."

"A?"

Nguyệt Thi Lam thờ nhẹ một tiếng, trực tiếp đổ vào đối phương trong lòng. Nàng nghe xong lần này cảm động nói sau, mặt cười một mảnh đỏ chót, phương tâm vừa vui lại sợ, cẩn thận nhìn về phía sư tôn cùng sư thúc.

Các tiên nữ cũng không để ý hai người thân mật động tác, tiểu loli nhìn về phía thiếu niên kia, cười lạnh nói: "Lá gan không nhỏ, lại dám đánh ta 'Hiệp cung' chủ ý."

Nàng không có nói đệ tử, mà là trực tiếp chuyển xưng tên phân.

Nguyệt Thi Lam không hiểu hiệp cung là cái gì đông đông, mờ mịt nhìn về phía Vương Dật.

Vương Dật thấy nàng kiều diễm tự thủy, béo mập cặp môi thom nứa khép nửa mở, cực kỳ mê người, nhất thời nhin không được, tăng tăng ở phía trên ướt một tỳ.

Nguyệt Thi Lam nhất thời động lại, chờ đối phương môi không muốn sau khi rời đi, thân thể yêu kiều trải qua nhuyển làm một đoàn, nằm ngoài Vương Dật trong lòng thờ gấp tinh tế.

Nàng thật sự dọa sợ .

Ngay ở trước mặt sư tôn diện thần thiết. . .

Thiên, ngươi này người đâu, muốn hại chết nhân gia hay sao?

Giờ khắc này Nguyệt Thi Lam phương tâm nhảy so cái gì đều nhanh, nàng thật sự không dám nhìn các tiên nữ một chút .

Cùng lúc đó, trong tinh không thiếu niên khẽ mỉm cười: "Lão đầu nhì, ngươi thân nơi 'Cục' trong, thắng không được ta. . ."

"Nói hưu nói vượn. . ."

Ông lão đại tiếng rống giận: "Ngươi chỉ là Trúc Cơ tu sĩ, chỉ bằng vào dị tượng liền muốn nhốt lại lão phu hay sao?"

Hắn sau khi nói xong, hét lớn một tiếng, vung chuông kích hướng về phía trước bàn cờ to lớn.

Thiếu niên nghiêm mặt, nhưng cũng không dám khinh thường, hai tay hư không đạn điểm

Trong phút chốc, bàn cờ trên đại tinh bắn mạnh mà xuất, gào thét đánh về đối phương.

Ông lão nộ quát một tiếng, thân thể trần trọc xê dịch, tránh né ngôi sao oanh kích, hướng phía trước xông lên đi.

"Nghịch thế thành cục. . ."

Thiếu niên vội vàng khép lại hai tay, nghịch hướng ninh chuyển.

'Xi xì xì. . .'

Bàn cờ to lớn Hằng Vũ chuyển động, ngang trời ép hướng về đối phương.

"Cho ta nát tan!"

Ông lão ngửa mặt lên trời gào to, vung lên bàn tay phải mạnh mẽ vỗ tới.

"Dừng tay!"

Đột nhiên, quát to một tiếng phóng lên trời, như sấm sét giữa trời quang.

Một bóng người trong nháy mắt vọt vào dị tượng, hai chưởng tách ra, lấy ra hai đám mây mù, chống đỡ song phương tiến công.

'Phốc. . . Phốc. . .'

Hai đạo vang trầm trước sau xuất hiện, ông lão thiếu niên đồng thời chấn động, bay ngược về đằng sau.

'Xi. . .'

Dị tượng đột nhiên tiêu tan, ba người trở về phòng khách.

Đây là một người đàn ông tuổi trung niên, hắn trong nháy mắt vọt đến trước mặt thiếu niên, đỡ thẳng đối phương thân thể, sau đó nhìn về phía một phương khác ông lão.

Ông lão 'Đạp đạp' liên lùi mấy bước, ổn định thân hình, mặt già đỏ ửng, hiển nhiên ăn thiệt nặng.

Trung niên nam tử hít mắt lại, nói: "Lý lão, Diệp Thần là hạt giống tuyển thủ, ngươi muốn phá hoại quy củ hay sao?"

Lý lão phi thường kiên kỵ đối phương, bởi vì nam tử này là Kim Đan tầng bảy cường giả.

"Ngươi hỏi hấn hảo. . ."

Hắn tay áo lớn vung lên, nghiêng người sang đi.

Nam tử thấy hấn lẽ thẳng khí hùng, nhất thời sững sờ, cau mày nhìn về phía Diệp Thần: "Thần nhi, đến cùng chuyện gì xảy ra?"

"Sư tôn, ta gặp gỡ kiếp này duy nhất."

Diệp Thần nhất thời lộ ra nét mặt hưng phấn, hấn nghiêng đi gương mặt tuấn tú, tìm kiếm y nhân phương tung, thấy phòng khách không có, liền nhìn về phía cửa.

Trong nháy mắt tiếp theo. . .

Khá lắm, hấn này gương mặt tuấn tú trực tiếp trảm đến bộ ngực.

"Khốn nạn, ngươi thả ra nàng. . ."

Diệp Thần bỗng nhiên rống to, 'Hống' một tiếng, toàn thân bùng nổ ra vô hạn ánh sao.

Này biến số phi thường kinh người, bên trong đại sảnh tất cả mọi người dồn dập nhìn về phía cửa.

Các tiên nữ đôi mi thanh tú dựng đứng, liền muốn bạo phát.

"Các ngươi ngừng tay, đây là ta sự tình."

Vương Dật lạnh lùng nhìn chằm chằm Diệp Thần, gằn từng chữ.

Tiểu loli nghiêng đi mặt cười: "Lão công, tiểu tử này đối với 'Hiệp cung' gây rối, ta cũng có trách nhiệm đi. . ."

"Đây là. . . Ta sự tình. . ."

Vương Dật lập lại lần nữa, ngữ khí tăng thêm một chút.

Tiểu loli thấy, không dám có động tác nữa, hai cung cùng tam cung cũng không còn động tĩnh.

Vương Dật đem trong lòng y nhân giao cho Tử Nguyệt, sau đó đi về phía trước một bước, lãnh đạm nói: "Nàng là của ta, ngươi đừng hòng chia sẻ."

"Ngươi cái giun dế. . ."

Diệp Thần quả thực giận dữ, lạnh lùng nói: "Ta cùng nàng là chân chính ông trời tác hợp cho, bằng người, cũng muốn giữ lấy nàng?"

"Đùa gì thế?"

Vương Dật nở nụ cười, gần từng chữ: "Người coi chính mình rất hành?"

Hắn sau khi nói xong, cơ thịt run lên.

'Hồng '

Trong phút chốc, một luồng ánh sáng sao, từ trên người Vương Dật đột nhiên phun trào.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 295: Vô tri nữ tử

Cái gì?

Tất cả mọi người đột nhiên kinh hãi.

Vừa nãy Diệp Thần lấy ra Tiên Thiên thần thông thì, bọn hắn liền biết, đối phương là cực phẩm linh căn nắm giữ giả, hơn nữa thuộc về phi thường hiếm thấy loại kia.

Cái này người lại vậy. . .

Nhất khó có thể tin chính là, trên người hắn dị tượng, dĩ nhiên cùng Diệp Thần hoàn toàn tương tự?

Diệp Thần cũng là sửng sốt, động lại ở nơi đó, bên cạnh hắn trung niên nam tử cũng rất khiếp sợ.

Vào giờ phút này, Vương Dật đứng ở nơi đó. Sợi tóc lững lờ bay, ánh sao trùng thiên.

Vô tận ánh huỳnh quang hư không đan dệt, vờn quanh thành sông, liên miên chìm nổi, Chúa Tể mệnh mông.

Hắn lần thứ hai bước lên trước, lạnh lùng đi lặp lại: "Nàng, là của ta. . ."

Từ Nguyệt trong lòng Nguyệt Thi Lam, sâu sắc nhìn chăm chú đối phương cao to bóng lưng, trong con người xinh đẹp nổi lên mê ly vẻ mặt, tâm thần đều say.

"Hanh. . ."

Diệp Thần nghe xong nhất thời tỉnh táo, hắn hừ lạnh một tiếng, trên người ánh sao càng xán lạn.

Hắn bước đi chân phải, liền muốn hướng đối phương đi đến.

Ai mạnh ai yếu, vẫn cần đánh qua mới biết.

Nam tử đối diện, tuy rằng có thể lấy ra ánh sao, có thể tu vi cũng chỉ có Trúc Cơ hai tầng. Diệp Thần cũng không nhận ra hắn sẽ là đối thủ chính mình.

Cách biệt sáu cái cảnh giới, giờ tay liền có thể trấn áp.

'Xi '

Đột nhiên, cánh tay của hắn bị một bàn tay lớn kéo. Trung niên nam tử lạnh lùng nói: "Thần nhi, người muốn làm gì?"

Diệp Thần nhìn về phía hắn, lạnh lẽo nói: "Sur tôn, người đừng ngăn trở ta. Ta muốn cùng tên kia quyết đấu. . ."

"Hò đồ!"

Trung niên nam tử quát lạnh một tiếng, nói: "Thập tông chiến trước, ngươi cho lão phu an phận một điểm, chớ chọc nhiễu loạn."

"Sư tôn. . ."

Diệp Thần có chút cuống lên, liếc mắt nhìn Vương Dật, lại nhìn phía sau Nguyệt Thi Lam, nói: "Nàng. . . Nàng là ta duy nhất. . ."

"Ngươi cầm miệng cho ta!"

Vương Dật mày kiếm lần thứ hai dựng thẳng lên, quát to: "Lại nói hươu nói vượn, lão tử xé nát miệng của ngươi có tin hay không?"

"Muốn chết, ta phé bỏ ngươi. . ."

Diệp Thần song quyền nắm chặt, lạnh lùng nhìn chăm chú đối phương, trong con ngươi bắn ra vô thượng đại sát cơ.

"Thần nhi, dừng tay."

Trung niên nam tử thấy đệ tử khí thế càng tăng lên, âm thanh đột nhiên biến hoá trầm, thật sự tức giận.

Diệp Thần thấy sư tôn thực sự tức giận, thân thể chấn động, không còn dám đi làm trái, toàn thân ánh sao dần dần chuyển yếu, chậm rãi tiêu tan.

Trung niên nam tử không nói hai lời, lời hân liên hướng về trên lầu đi. Mới vừa đi vài bước, tựa hồ nhớ ra cái gì đó, xoay người lại nhìn về phía Vương Dật: "Ngươi là. . ."

"Tiêu Diêu Tông, Vương Dật!"

Vương Dật trả lời rất thẳng thắn, mắt nhìn thẳng.

Trung niên nam tử gật gù, xoay người mang theo Diệp Thần đi tới.

Vương Dật thấy đối phương biến mất ở tầm nhìn trong, chậm rãi thu đi tới ánh sao, xoay người, nói: "Chúng ta trở về phòng."

Hàng trăm cặp mắt đổ dồn vào dưới, bọn hân đi đến lầu hai.

Trong phòng, Nguyệt Thi Lam ngược lại tốt trà, ngồi trên sư tôn bên cạnh.

Ai cũng không nhắc lại nữa chuyện vừa rồi, tựa hồ cái gì cũng chưa từng xảy ra.

"Các cơ bản chất đột nhiên xuất hiện. . ."

Tiểu loli nhìn chăm chú trong chén vì đang lục sóng, lẩm bầm khẽ nói, không biết đang suy nghĩ gì.

"Trung Nguyên ngênh đón một cái đại thế, không biết phúc hê họa sở phục. . ."

Từ Nguyệt thăm thẳm than nhẹ.

Nguyệt Thi Lam chính lén lút cùng Vương mỗ người mặt mày đưa tình, nghe xong thấp giọng nói: "Nghe Ngử Cầm sư tôn nói, năm ngoài thập tông chiến, tổng cộng xuất hiện 4 cái cực phẩm linh căn, năm nay hay là càng nhiều."

"Đó là khẳng định. . ."

Tiểu loli cầm lấy chén trà muốn đi uống, nhưng phát hiện có chút nóng, cái miệng nhỏ không khỏi vì vi đỏ lên.

Vương Dật nhìn thấy, cầm lấy nó để xuống bên môi nhẹ nhàng thổi khí tức.

Tiểu loli ngọt ngào nở nụ cười, đi đến hân trong lòng.

Vương Dật ôn nhu ôm nàng, đệ dâng trà chén, sau đó cười nói: "Nghe Nam Cung sư tôn nói, mỗi một giới thập tông chiến đều có phong phú phần thưởng, cũng không biết là vật gì tốt."

Tiểu loli phẩm trên một miệng trà thơm, kê kê cười: "Đơn giản là một ít pháp khí mà thôi, lão công không cần quá chú ý, chúng ta tùy tiện lấy ra như thể Thần bảo, liền chống đỡ trên hết thầy phần thưởng. . ."

Vương mỗ người nghe xong nhất thời không nói gì, nhẹ nhàng néo nàng mềm nhũn khuôn mặt, nói: "Các ngươi đồ vật ta không nên."

Tiểu loli tiếp tục cười khẽ, tựa ở trong lồng ngực của hân tiếp tục thưởng thức trà.

Không bao lâu, Ngũ Cầm cùng nhân trở lại, các nàng từ Lý đại nương trong miệng biết được phòng khách phát sinh tất cả, vội vàng chạy tới, tỉ mỉ hỏi dò.

"Ta không có chuyện gì."

Nguyệt Thi Lam rất cảm động, trong con ngươi xinh đẹp nổi lên nhẹ nhàng sương mù.

Một phen hỏi han ân cần sau. . .

"Sự tỷ không có chuyện gì liên được, cẩn thận nghĩ đến, kỳ thực cũng không sai. Nghe nói Diệp Thần là 'Thiên Nguyên Tông' thủ tịch đệ tử, năm ngoái thập tông chiến người thứ chín, năm nay rất có thể chen người năm vị trí đầu."

Lâm Tịch Dao thủ sẵn ngón tay ngọc, bỗng nhiên nói lời kinh người. Nàng cũng không biết Nguyệt Thi Lam có tiếng phân, chỉ là đơn thuần buồn nôn Vương mẫu người mà thôi.

Tất cả mọi người nhất thời hoá đá.

Vương mẫu nhân khí đến nghiêng răng, 'Đùng' một tiếng đập trác gào thét: "Ngươi lại nói một cái thử xem?"

"Ngươi làm gì thế?"

Lâm Tịch Dao thấy thành công gây nên đối phương lửa giận, phương tâm cảm thấy hả giận, thay đổi ngày xưa thực nữ hình tượng, việc đáng làm thì phải làm khê kêu: "Bốn tiêu thư muốn làm sao nói liền nói thế nào, ngươi quản ta?"

"Ta quản ngươi? Nghĩ tới còn rất đẹp. . ."

Vương mẫu người đã nhiên giận dữ, âm thanh quái dị nói: "Ngươi là Cổ Võ Giới đệ nhất cạp cái, ta có thể quản không được, tìm được ngươi rồi tiêu Đại ca đi thôi. . ."

"Ngươi. . ."

Đối phương cuối cùng câu nói kia từng từ đâm thẳng vào tim gan, Lâm Tịch Dao thân thể yếu đuối run lấy bầy, khê kêu nói: "Vương Dật, ngươi lại nói hưu nói vượn, ta cùng ngươi liều mạng."

"U cho ăn, có thể dọa chết ta rồi. . ."

Vương mẫu người tiếp tục âm thanh quái dị quái ngữ: "Người nào đó tương lai phụ quân, nhưng là Trúc Cơ năm tầng tu sĩ. Ta chỉ có hai tầng, thật sợ hãi oa. . ."

Hắn nghe vào đề tiện, đặc biệt làm người tức giận.

"Hô. . . Hô. . ."

Lâm Tịch Dao kịch liệt thở gấp, dĩ nhiên đến nổ tung biên giới.

"Lão công. . ."

Từ Nguyệt không nhìn nổi, đẩy nhẹ hắn một tý, đi đến Lâm Tịch Dao bên người, nắm chặt ngọc thủ của đối phương, ôn nhu nói: "Tịch Dao, đừng nắm Thi Lam đùa giỡn, nàng là có tiếng phân."

Một bên Liễu Thiên Nhi nghe xong, mặt cười biến đổi, không biết chính mình cũng là 'Hiệp cung' một trong.

Lâm Tịch Dao tay nhỏ bị nắm, phương tâm có dựa vào, dễ chịu rất nhiều. Nàng cũng không biết danh phận là cái gì đông đông, lại chỉ muốn nhào vào đối phương trong lòng, rất khóe một hồi.

Nàng thật sự không muốn được nghe lại cái tên đó, có thể cái tên này nhưng nhiều lần đề cập, thực sự đáng trách.

"Từ Nguyệt tỷ tỷ, ta thật sự không nghĩ ra, các ngươi tại sao lại đối với cái tên này chung tình. Hắn có điểm nào xứng với các ngươi. . ."

Lâm Tịch Dao trong lòng hận cực kỳ đối phương, lại không kiêng dè gì, nói ra trong lòng nghi vấn.

Vương Dật đột nhiên biến sắc, vừa định phát hỏa.

'Đùng. . .'

Trong lồng ngực của hắn tiêu loli mặt cười trong nháy mắt chuyển lạnh, đập thẳng mặt bàn, lạnh lùng nói: "Vô tri nữ tử, nói hưu nói vượn, thăm nghĩ lạc công hóa hay sao?"

Nàng ba ngàn thanh ti hư không vung lên, diện hàn ý lạnh, khí thế ngập trời.

Thiên Nguyệt Nữ thần Vương, thật sự nổi giận.

Trong phút chốc, hư không ngưng trệ, chính gian sương phòng như nhập vạn cổ kẻ băng nứt, lạnh khiến người ta không thở nổi.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 296: Xem người thái độ

Tiểu loli chậm rãi bay lên, hư không chìm nổi. Cặp kia tay nhỏ dĩ nhiên đặt phía sau, kiều dung không có một gợn sóng, nhưng là trầm như thu hàn.

Thần vương thế, phúc thiên hạ. Này nháy mắt, hóa vĩnh hằng.

Ngữ Cầm chờ nữ cái nào liễu nàng phát lớn như vậy tính khí? Nhất thời động lại ở nơi đó, không dám thở mạnh một cái.

Lâm Tịch Dao kiều dung càng là một mảnh trắng bạch, đương thực sự là dọa sợ, thân thể yêu kiều run rẩy không ngừng.

"Đại tỷ, Tịch Dao nàng cái gì cũng không biết. . ."

Từ Nguyệt thấy đại phụ thật sự nổi giận, cuống quýt lên tiếng khuyên bảo.

"Từ phó cung, người im tiếng."

Tiểu loli hương tự vung lên, quét ngang hư không. Thời khắc này, nàng bày ra Cung chủ thân phận, nói thẳng xuất đối phương danh phận.

"Vâng. . ."

Từ Nguyệt thân thể yêu kiều run lên, buông xuống mặt cười, không còn dám đi lên tiếng. Tay ngọc nhưng không có buông ra, vẫn như cũ lôi kéo Lâm Tịch Dao, dành cho nàng chỗ dựa cuối cùng.

Tiểu loli nhìn chăm chú Lâm Tịch Dao, lạnh lùng nói: "Ai đưa cho người quyền lợi, chất hỏi chúng ta cùng lão công quan hệ?"

Lâm Tịch Dao chăm chú căn cứ môi thom, kiều dung thùy đến mức rất thấp rất thấp, không dám lên tiếng.

"Hanh. . ."

Tiểu loli kiều hừ một tiếng, trên người hàn ý càng nồng.

Vương Dật lắc đầu đứng lên, hần cảm giác tiểu loli có chút chuyện bé xé ra to, triển khai hai tay đưa nàng ôm.

"Lão công, người buông ra, ta còn chưa hỏi xong."

Tiểu loli nhìn về phía hần, nhẹ giọng nói.

"Hào. . ."

Vương Dật nắm lấy nàng một cái tay nhỏ bé, mềm nhẹ hôn một tý, nói: "Nàng cái gì cũng không biết, người không cần như vậy sinh khí?"

"Có thể. . ."

"Xuống đây đi, nhượng ta hảo hảo ôm người một cái."

Vương Dật ôn nhu đánh gãy đối phương.

Tiểu loli lạnh lùng trừng Lâm Tịch Dao một chút, thân thể yêu kiều bay xuống, nằm ở lão công trong lòng.

Trong sương phòng ý lạnh cũng tiêu tán theo , chúng nữ tâm thần nhất thời buông lỏng.

"Tam muội, đem chúng ta đến Trung Nguyên thời không hình chiếu, cho các nàng nhìn một chút."

Tiểu loli nhẹ giọng nói.

Thảm Băng gật gù, tay ngọc nắm chỉ thành ấn, hư không bình kích.

'Vù '

Trong nháy mắt, phòng khách một góc bắn ra tỏa ra ánh sáng lung linh.

Tiểu loli nhìn về phía Lạc Y Y, nói: "Hình chiếu Sâm La Vạn Tượng, con mắt của ngươi có thể nhìn thấy."

Lạc Y Y nhẹ nhàng gạt đầu, mở ra 'Huyền thông mắt' .

Một cái phủ đầy bụi ký ức, đột phá thời không hàng rào, giáng lâm đời này.

Đó là một mảnh xanh thăm phía chân trời, rộng rãi vô ngần.

Đột nhiên, trên chín tầng trời nổi lên tầng lớn gọn sóng, sau đó, một cái vĩ đại bóng người chậm rãi đi ra.

Nam tử phi thường cao to, bề ngoài lãnh tuấn cương nghị, mái tóc đen suôn dài như thác nước, sau lưng bàn có một vòng to lớn Thần khuyên, khí thế che trời.

Hắn trên người xích ~ lửa, ma văn nảy sinh, bắp thịt góc cạnh rõ ràng, phảng phất ừng có vô tận sức mạnh to lớn.

Đây là Vương Dật 'Tông môn hội vĩ' cuối cùng đáng đáp, chỉ có điều khí thế tuyệt nhiên không giống.

Trong hình ảnh hắn dường như Thần linh, giờ tay nhắc chân ẩn hàm đại đạo chí lý, đọc chuyển càn khôn.

Đúng vào lúc này, hắn phía sau gọn sóng lần thứ hai hỗn loạn, năm đạo tuyệt thể thiên ảnh, chậm rãi đi ra.

Các nàng mới vừa xuất hiện, liền cho thiên khung mang đến vô hạn sinh cơ.

Thật sự quá mỹ lệ , phương hoa tuyệt đại.

Năm tiên nữ giúp đỡ lẫn nhau, ngoan ngoãn đứng ở Thần Ma Vương Dật phía sau, đôi mắt đẹp nhưng là chung quanh lưu ly, hiếu kỳ nhìn mảnh này tân thế giới.

Ngữ Cầm cùng nhân con mắt nhất thời trắng , các nàng nhìn thấy Từ Nguyệt, còn có Thảm Băng. Mà ở giữa cô gái áo hồng, càng cùng tiểu loli có sáu, bảy phần tương tự.

Vương mẫu người nhìn chăm chú chính mình một đời trước, thấy hắn hoàn toàn không để ý tới phía sau mặt mày ẩn tình năm vị Mỹ Tiên nương, mà là tự mình hai tay sau lưng, ngạo thị vô biên thiên khung, càng xem càng cảm thấy hai bức.

Đột nhiên, một phương khác thiên khung nổi lên tầng lớn Thái Vân, mặt trên ánh sáng thần thánh lấp loé, ánh sáng ngút trời, vô số bóng người như ẩn như hiện.

Thần Ma Vương Dật khoe miệng nhất thời nhếch lên, chấp hai tay sau lưng, lẳng không hư đập, hướng này phiến Thái Vân đi đến.

Năm vị tiên nữ vội vàng đi theo.

Vương mẫu người xem tới đây, ôm tiểu loli hai tay lại nắm thật chặt.

"Gần đủ rồi. . ."

Tiểu loli nhẹ giọng nói.

Thảm Băng nghe xong, ngọc xoay tay một cái, thu đi tới hình chiếu.

Tiểu loli nhìn về phía Lâm Tịch Dao, từng chữ từng câu hỏi: "Có thể thấy rõ ?"

Lâm Tịch Dao dĩ nhiên bị trong hình ảnh hình ảnh chấn động bối rối, nghe tiếng mờ mịt gạt đầu.

"Phi Yên. . . Tỷ tỷ, này phiến Thái Vân trên, là cái gì người?"

Ngữ Cầm run giọng hỏi, tuy rằng chỉ là vội vã một chút, nhưng cho nàng rất lớn xung kích.

Thực sự chấn động mạnh hám.

"Bọn hần, đến từ thời đại mặt pháp Thiên Đình."

Tiểu loli thuận miệng nói.

Nàng như sấm sét giữa trời quang, trực tiếp đem này nơi xinh đẹp Kim Đan nữ tu chấn động choáng váng.

Thiên Đình?

Cái thứ ở trong truyền thuyết thánh địa?

Thiên, chuyện này. . . Chuyện này. . .

Tiểu loli nhẹ nhàng thao túng lão công ngón tay, nói: "Quy tắc này hình ảnh, là chúng ta cùng lão công đã qua. Các người lưu ở đây lòng, không cần nói cho bất kỳ người."

Ngữ Cầm mấy nữ đồn dập gật đầu, sau đó lần lượt cáo từ rời đi.

Chấn động thực sự quá lớn, các nàng cần phải cố gắng tiêu hóa một tý.

Lâm Tịch Dao kéo nhẹ Từ Nguyệt tay ngọc, không nỡ lòng bỏ buông ra, làm như có lời muốn nói.

Từ Nguyệt thấy, nhìn về phía Đại tỷ.

"Nhị muội chính mình quyết đoán chính là."

Tiểu loli khí cũng tiêu , không nhanh không chậm nói.

Từ Nguyệt trong con người xinh đẹp nổi lên dị thái, không nhận được thom Đại tỷ một tý, cùng Lâm Tịch Dao đi ra phòng nhỏ.

Hơn 10 phút sau.

Vương Dật ôm đại tiểu tiên nữ nằm ở trên giường tán gẫu.

Không khi nào, Từ Nguyệt đi vào , lên lão công giường.

"Chúc mừng Nhị tỷ được đền bù tâm nguyện."

Thẩm Băng kê kê cười khẽ.

"Đi. . ."

Từ Nguyệt nhẹ nhàng nắm nàng một tý, cẩn thận nhìn về phía Đại tỷ.

Tiểu loli hì hì nở nụ cười: "Chúc mừng Nhị muội. . ."

Từ Nguyệt thấy Đại tỷ không có không nhanh, cuối cùng yên lòng, chăm chú ôm bọn hần.

Vương Dật mỉm cười hỏi: "Chuyện tốt đẹp gì? Nói nghe một chút."

"Nhị muội thu rồi Lâm Tịch Dao làm đồ đệ đây, các nàng cùng thuộc về đạo thai, cái kia Lâm Tịch Dao thực lực tất nhiên hội tăng nhanh như gió."

Tiểu loli ôm lão công, ngâm thơ đạo.

"Cái gì?"

Vương Dật người nhất thời mộng ép, nhìn về phía Từ Nguyệt, mờ mịt hỏi: "Thật sự giả ?"

"Ừm. . ."

Từ Nguyệt đem mặt cười tựa ở lão công trên bả vai, mỉm cười cười khẽ.

"Lão bà, không thể a. . ."

Vương Dật người cuồng lên: "Vậy thì là một mụ điên, người mau đưa nàng trực xuất sư môn."

"A?"

Từ Nguyệt nhất thời ngẩn ngơ, vung lên vô cùng mịn màng mặt cười, mờ mịt nhìn về phía đối phương.

"Hi hi, lão công tựa hồ không đồng ý đây."

Tiểu loli cười có chút quái lạ, nàng giảo hoạt nói: "Nhị muội, lão công nhất ngôn cửu đỉnh, tuyệt không năng lực làm trái, trừ phi . . Xem ngươi 'Thái độ' . ."

Từ Nguyệt khuôn mặt đỏ lên, hàm răng khê cắn cắn môi thom, do dự chốc lát, nhẹ nhàng nâng lên tay ngọc, trượt vào lão công túi quần, sau đó. . .

"Tê. . ."

Vương mẫu người nhất thời hút vào ngum khí lạnh, sau đó thoải mái rên rỉ lên tiếng.

"Không được a. . ."

Tiểu loli thấy Nhị muội động tác, đỡ lấy tiểu thân thể, lưng lay mặt cười nói: "Chỉ có ngần ấy trả giá, còn muốn nhượng lão công thay đổi ý nghĩ hay sao?"

Từ Nguyệt thân thể yếu kiều run lên, nàng hô hấp có chút gấp gáp, chậm rãi giờ lên thon dài chân ngọc, đem con kia trắng loáng phát quang chân ngọc, cũng trượt vào. . .

Trong nháy mắt tiếp theo, Vương mẫu người ngư nhân trực tiếp trừng lên, lỗ mũi no đến mức lão đại.

Loại kia trắng mịn cảm giác, đúng là quá tiêu hồn .

"Mặt trên cũng đừng nhàn rồi nha. . ."

Tiểu loli yêu kiều không ngừng, đặc biệt nghịch ngợm.

"Đại tỷ, chán ghét chết ngươi. . ."

Từ Nguyệt vừa xấu hổ vừa tức giận bịch đại phụ một chút, mặt cười di tiến lên, chủ động đưa lên môi thom, cái kia thon dài chân ngọc, nhưng là run rẩy không thôi.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 297: Thật sự có thứ tốt

Đây là một bộ hương diễm bức tranh.

Không biết qua bao lâu bao lâu.

"A. . ."

Vương Dật đột nhiên hét lớn một tiếng, sau đó. . .

2 phút đã qua .

Từ Nguyệt mềm ra ở hán trong lòng, thở gấp tỉnh tề: "Lão công, ta. . Không ngờ đem Tịch Dao trực xuất sư môn. . ."

Nàng âm thanh, hàm có mấy phần làm nũng.

Từ Nguyệt cũng xác thực mệt muốn chết rồi, này chi chân ngọc rất chua xót, phảng phất trải qua một hồi khai thiên tích địa đại chiến.

Vương mẫu người trong đầu trống rỗng, hán há miệng, nói: "Tất cả. . . Tùy ngươi vậy. . ."

Này tiêu hồn cảm giác, đương thực sự là dư vị vô cùng , còn Lâm Tịch Dao con kia cộp cái, hấn cũng lười lại đi quán.

"Cảm ơn lão công. . ."

Từ Nguyệt ngọt ngào nở nụ cười, lần thứ hai đưa lên môi thơm.

Vương mẫu người chăm chú ôm nàng cảm động thân thể yêu kiều, tận hưởng thơm ngát.

Thời gian như thoi đưa, bọn hấn buổi chiều không có ra ngoài, vẫn chán ở trên giường ôn tồn.

Giữa trưa ngày thứ hai, Ngừ Cẩm cùng nhân chủ động lại đây, mang đến com nước, cùng bọn hấn đồng tiến vào com trưa.

Lúc xế chiều, tiêu dao khách sạn liên tục tràn vào tu sĩ, thập tông đã sắp đến đông đủ .

Tiêu Diêu Tông người cũng tới , Vương Dật không thể phá hoại quy củ, xuống lầu gặp Tông chủ cùng sư tôn.

"Vương Dật. . ."

Lý Chấn Hiền đem hấn kéo qua một bên, nhìn chung quanh một chút, cẩn thận hỏi: "Ngừ Cẩm trụ ở phòng nào?"

"Lăn. . ."

Vương mẫu người trực tiếp chân to hắt hạp.

Buổi tối, hấn ôm tiên nữ các lão bà, ở trên giường lời ngon tiếng ngọt.

"Lão công, tỷ thí lần này lượng sức mà hành, không nên nhất ý xuống."

Từ Nguyệt bỗng nhiên mở miệng cắn dận.

"Ha ha. . ."

Vương Dật nở nụ cười, ướm nàng một tý, nói: "Lão bà yên tâm, vận may của ta sẽ không có như vậy kém, sẽ không vừa lên đến liền gặp gỡ cái gì 'Ngừ hành Thần thể'."

"Không phải. . ."

Từ Nguyệt biết hấn lý giải sai rồi, sâu xa nói: "Tỷ thí lần này, có mấy cảnh giới rất cao, mà lại đều là nghịch thiên thể chất, lão công hiện tại còn đánh không lại bọn hấn."

"Hả?"

Vương mẫu người nhất thời sững sờ.

"Đúng đấy. . ."

Tiểu loli cũng tự than nhẹ: "'Long lực' lại cũng xuất hiện , những này tiểu thiên thể giới trong, đương thật xuất mấy cái rất có tiềm lực gia hỏa."

Các tiên nữ là Thần vương, thập tông tu sĩ đến đông đủ sau, các nàng nhìn thấu tất cả.

Long lực?

Vương Dật nghe xong nhất thời hoá đá, trong đầu hiện lên một đạo vĩ đại bóng người: Ngô Cương.

Ngày thứ ba trời vừa sáng, Nguyệt Thi Lam gõ cửa, báo cho tất cả mọi người đều đi dưới lầu tập hợp .

Vương Dật cùng các tiên nữ chuẩn bị một phen, dưới đến lầu đi.

Sau 1 phút, kẻ này trực tiếp choáng váng.

Toàn bộ phòng khách đều bị thập tông tu sĩ chật ních , một chút nhìn lại không xuống 200 người, tình cảnh càng đồ sộ.

Bọn hấn đi đến Tiêu Diêu Tông vị trí, dừng lại.

"Sư tôn, lúc nào xuất phát?"

Vương Dật hỏi dò Nam Cung Nhất.

"Có người sẽ tới, mang chúng ta đi. . ."

Nam Cung Nhất nhìn các tiên nữ một chút, chậm rãi nói.

Vương Dật gật gù, âm thầm quan sát trong đại sảnh tu sĩ.

Đột nhiên, hắn phát hiện một đạo lạnh lẽo ánh mắt, nhưng là Diệp Thần cách đoàn người, lạnh lùng nhìn kỹ chính mình.

"Hắc. . ."

Vương Dật nhất thời hướng hắn cười gằn.

Hơn 10 phút sau, một tên ông lão mặc áo xanh đi vào tiêu dao khách sạn.

Đây là một cái Nguyên Anh lão quái.

Thập tông tu sĩ nhất thời yên tĩnh lại, đồng thời nhìn về phía hắn.

Ông lão giơ tay bấm toán chốc lát, gật gù đầu, nói: "Canh giờ đã đến, đi thôi. . ."

Hắn sau khi nói xong, tự mình xoay người ly khai.

Thập tông tu sĩ thấy, vội vàng cùng ở sau người hắn, lục tục đi ra khỏi khách sạn.

Ở ông lão dẫn dắt đi, bọn hắn xuất trần nhỏ, đi tới một tòa truyền tông trận khác trước.

Nơi này không có tán tu bày sạp, nhìn qua ngân không khoáng bi thương.

Ông lão móc ra một viên to bằng bàn tay sáu lạng đồ vật, ấn về phía hư không.

'Vù'

Tầng lớn gọn sóng chậm rãi xuất hiện.

Ông lão nhìn về phía thập tông tu sĩ, nói: "Ta đọc đến tông môn, đăng báo nhân số, từng cái mà nhập."

Sau đó, hắn bắt đầu đọc tông môn tên gọi.

Thập tông tu sĩ chậm rãi tiến vào gọn sóng.

Trong thời gian ngắn ánh sáng lưu chuyển sau, Vương Dật cùng nhân xuất hiện ở một mảnh kỳ dị Cổ Giới bên trong.

Nơi này sắc trời có chứa tam phân u ám, một viên to lớn tà dương ở thượng khung cầu móc, nhìn qua có chút âm u.

Bọn hắn chính đưa thân vào to lớn bồn địa ở trong, ngoài trăm thước, có một tòa thật to đài cao, phía dưới thả có vô số ghế đá, từ xa nhìn lại, dĩ nhiên ngồi mấy trăm người, muốn là cái khác châu tu sĩ.

Mà chỗ xa hơn, là liên miên núi non chập chùng, vô cùng tận.

Ông lão cái cuối cùng đi vào, sau đó mang theo thập tông tu sĩ, đi đến nơi đó.

Mọi người tới gần sau, nó châu tu sĩ đồng thời nhìn về phía nơi này, sau đó bắt đầu châu đầu ghé tai, nghị luận sôi nổi, nhỏ giọng bình luận.

"Xin mời tự mình ngồi vị trí thật tốt, một nén nhang sau, mười vị Tông chủ đi sàn chính lấy ra linh thạch."

Ông lão dặn dò xong sau, nghiêng người sang đi, đi đến đài cao chính bắc chéch.

Nơi đó có vài trương to lớn bàn đá, mặt trên chất đồng rất nhiều đồ cổ, tràn ngập hơi thở của thời gian.

"Ồ?"

Tiểu loli bỗng nhiên thở nhẹ một tiếng, thấp giọng lầm bầm: "Thật là có thứ tốt. Thiên, lại là. . . Ta không nhìn lầm đi. . ."

Hai cung tam cung cũng nhìn về phía nơi đó, mấy qua đi, Tử Nguyệt mặt cười khê biến: "Không sai, là cái kia đồ vật. Sao hội xuất hiện ở đây?"

Vương mỗ người có chút phạm mộng, đang chờ đi hỏi, Lý Đăng Văn mang theo tông môn đệ tử đi tìm chỗ ngồi.

Bọn hắn ở phía đông ngồi xong sau, Vương Dật không nhịn được hỏi: "Vật gì tốt?"

Tiểu loli nghiêng đi khuôn mặt nhỏ, nói nhỏ: "Lão công, xem bên trái thứ ba item."

Vương Dật nhìn kỹ lại, lại phát hiện là một cái bóng nhảy đồng đông, nhìn qua rất giống bao cổ tay, cũng không biết là chất liệt gì rên đút.

"Đó là cái gì quý a?"

Vương mỗ người càng là mòng ép.

"Lão công, người nhất định phải được nó. Bảo vật này có lai lịch to lớn. . ."

Tiểu loli đem cặp môi thơm tiến đến hân bên tai, nhẹ giọng mềm giọng, sợ bị người khác phát hiện .

Vương Dật cảm giác có từng trận khí ám thổi tới, trong lòng ngứa, nhẫn không đem nàng ôm vào trong ngực, mạnh mẽ ướm một tỳ, cười nói: "Tuân mệnh, vợ của ta đại nhân."

Lão bà nói là thứ tốt, liền sẽ không sai .

Tiểu loli bị lão công hôn cả người như nhũn ra, nằm nhoài trong lòng ngực của hân thờ gấp tỉnh tể.

Thời gian một nén nhang đi qua rất nhanh, Lý Đăng Vân đi đến bắc chéch, thu hồi 10 viên linh thạch.

Hân đem nhất đại một viên cho Hàn Thiên Lăng, sau đó đem còn lại chín viên từng cái phát sinh.

Vì chăm sóc các tông bộ mặt, mỗi một cái tông môn đều sẽ đề cử xuất một tên hạt giống tuyển thủ, trực tiếp tiến vào trước 20, sẽ không từ đầu đánh tới vĩ.

Lý Đăng Vân vốn là cân nhắc qua Vương Dật, có thể nghe nói cái tên này lúc nào cũng có thể sẽ bỏ quyền, liền bỏ đi cái ý niệm này.

Vương Dật tiếp nhận linh thạch, biết được quy tắc.

Thập tông chiến là đào thải chế ra, chỉ cần thắng một hồi liền có phần thưởng, cái kia giống như bao cổ tay đồng đông, thắng một hồi liền có thể được đến.

Thắng càng nhiều, phần thưởng cũng là càng nhiều.

Hiểu rõ tất cả sau, Vương Dật dựa theo Nam Cung Nhất sở thuật phương pháp, đem linh lực rót vào linh thạch trong.

Khi hân nhìn thấy chậm rãi hiện lên kiểu chữ sau, trong nháy mắt choáng váng.

Khe năm! ! !

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 298: Một thương xuyên thủng

Bất kể là từ giáp cốt văn góc độ xem, hay vẫn là siêu phồn thể, Vương mỗ mọi người là trong nháy mắt giây hiểu.

Một.

Giời ạ! ! !

Vận may này cũng không ai , lại cái thứ nhất lên sân khấu.

Vương mỗ người đặc biệt không nói gì lác lác đầu.

"Người là 1 hào?"

Nam Cung Nhất biểu thị rất kinh ngạc.

Tiêu Diêu Tông người cũng đều nhìn về Vương Dật, vẻ mặt khác nhau.

"Vương Dật. . ."

Lý Chấn Hiền đột nhiên hú lên quái dị, đứng dậy, một mặt ra vẻ đạo mạo, hần song quyền một ôm: "Ta chân tâm chúc ngươi nắm quán quân. . ."

"Lăn. . ."

Vương Dật nghe được kẻ này âm thanh liền phiền.

Nam Cung Nhất trầm ngâm chốc lát, khô tay vừa nhấc, lấy ra một cây lượng ngân trường thương, đưa cho đối phương.

Vương Dật tiếp nhận, nhưng cảm giác vào tay hơi trầm xuống, so sánh bình thường tu luyện ngân thương hơi có chút không giống.

"Đây là lục phẩm pháp khí 'Tru Lăng thương', hảo hảo đánh, đừng cho tông môn mất mặt."

Nam Cung Nhất chậm rãi nói.

Vương Dật gật gật đầu, đứng dậy.

"Lão công có lên. . ."

Tiểu loli liên tục vung lên quả đấm nhỏ cho lão công tiếp sức.

Vương Dật hạ thấp thân đi, ở nàng non mềm mặt cười dâng hương một tý, sau đó lần lượt hôn Từ Nguyệt cùng Thẩm Băng.

Mấy phút sau.

Một cái ông lão mặc áo xanh phi thân lên đài cao, lấy ra một viên linh thạch, nhìn quét một chút, chậm rãi mở miệng: "'Tiêu Diêu Tông' Vương Dật, 'Côn Luân tông' Trịnh Hồng, trên võ đài. . ."

Tiếng nói của hắn không lớn, nhưng là liên miên xa xua, chữ chữ rõ ràng.

Đây là một cái Nguyên Anh lão quái.

Nhất thời, toàn bộ khán đài yên tĩnh lại.

Thập tông chiến, rốt cục bắt đầu rồi.

Vương Dật hít một hơi thật sâu, nhìn các tiên nữ một chút, lại nhìn một chút Liễu Thiên Nhi cùng Nguyệt Thi Lam, dưới chân một điểm, cầm trong tay lượng ngân thương phóng lên trời.

Hồ quang phá không, hai bóng người từ khác nhau góc độ bay lên cổ võ đài.

Vương Dật lặc ỏn sau, đem linh thạch đưa cho ông lão.

Ông lão tiếp nhận song phương linh thạch, nghiệm minh thân phận sau, phiêu thân trở ra.

Vương Dật tinh tế đánh giá đối thủ chính mình.

Trịnh Hồng 20 đến tuổi, có được người cao mã đại, có tới 1 mét 9, phương diện tai to, không giận tự uy, trong tay nắm giữ một cái cự kiếm, tu vi ở Trúc Cơ bốn tầng sơ kỳ.

"Nhận thua đi, ngươi không phải là đối thủ của ta."

Trịnh Hồng cũng đang quan sát Vương Dật, khi hắn phát hiện đối phương chỉ có Trúc Cơ hai tầng thì, lãnh đạm nói.

Vương Dật có chút bật cười, lóe lên ánh bạc, 'Tru Lăng' nằm ngang ở bên cạnh người, nói: "Trịnh huynh, xin mời. . ."

"Không biết tự lượng sức mình. . ."

Trịnh Hồng đem thấy, cự kiếm xoay ngang, hừ lạnh nói: "Đến đây đi, một lúc có thể đừng gọi đau. . ."

Vương Dật khoe miệng phẩy nhẹ, đối phương nếu để cho mình trước tiên ra tay, hắn như khách khí nữa, liền lãng phí nhân gia một mảnh 'Khô tâm'.

Dưới đài khán giả đều là ngừng thở, song phương tuy chỉ có Trúc Cơ sơ kỳ, nhưng dù sao cũng là trận đấu tranh tài.

'Xi '

Đột nhiên, Vương Dật trong nháy mắt hóa thành một đạo tàn ảnh, hướng đối phương xông thẳng mà đi.

"Hả? Không tốt. . ."

Trịnh Hồng mới vừa tự sững sờ, liền hô to không ổn. Tốc độ của đối phương quá nhanh, giống như quỷ mỵ.

Hắn vai phải run lên, vung kiếm chém thẳng vào.

Ánh kiếm hư không bùng lên, hướng tàn ảnh trước mặt chặt bỏ.

Vương Dật bỗng nhiên ổn định thân hình, vì hơi chếch, tránh thoát cự kiếm chém vào, cánh tay phải bỗng nhiên đưa tới.

'Xi '

Nhẹ nhàng tiếng xé gió đột nhiên xuất hiện, 'Tru Lăng' đánh tiêm trong nháy mắt biến mất ở giữa hư không.

Trong nháy mắt tiếp theo.

'Phốc '

Trời ạ, lóe sáng mũi thương trực tiếp đem Trịnh Hồng vai trái xuyên thủng .

Trịnh Hồng trong nháy mắt hoá đá, đọng lại ở nơi đó, một đôi mắt trâu tròn lên tròn trịa cực kỳ, ngây ngốc nhìn chăm chú đối phương.

"Hả?"

Vương Dật cũng là choáng váng, mờ mịt nhìn thẳng hắn.

Vương Dật thề với trời, chính mình vốn định hư hỏng một thương mà thôi, vì lẽ đó chỉ đơn thuần đâm thẳng, chỉ có điều dùng tới mấy ngày trước mới lĩnh ngộ ý cảnh mà thôi.

Khởi điểm làm cuối cùng, theo không liền không.

Loại này cảnh cùng giới trong lúc đó đồ vật, quá mức huyền diệu, hắn cũng là tìm tòi đi vận dụng, không phải mỗi lần đều có thể thành công, ai nghĩ. . .

Võ đài một góc, Nguyên Anh ông lão hơi nhướng mày, thấp giọng tự nói: "Tình huống thế nào?"

Vương Dật nhất thương kia, hắn cũng có chút không thấy rõ.

Một phần nhiều loại sau.

'Rào. . .'

Bên dưới đài cao phương tất cả xôn xao, rất nhiều người dồn dập đứng lên, một mặt kinh hãi.

Này kinh diễm một thương, ai cũng không có thấy rõ, bao quát những cái kia Kim Đan cường giả.

Chuyện này rốt cuộc là như thế nào?

Cùng lúc đó, trên đài cao.

Trịnh Hồng bị xót ruột đau đớn thức tỉnh, hắn đỡ 'Tru Lăng' thân thương, một mặt khiếp sợ nhìn đối phương, cắn răng nói: "Ngươi. . ."

"Trịnh huynh, xin lỗi, ta không phải cố ý."

Vương Dật thấy đối phương bả vai liên tục chảy máu, biểu thị rất hoang mang, tay phải vội vàng một rút.

'Phốc. . .'

Trong phút chốc, một đạo mũi tên máu từ Trịnh Hồng vai trái phun mạnh mà xuất.

"A. . ."

Hắn ngẩng đầu hướng về thiên, phát sinh một đạo kêu thảm thiết như tan nát cõi lòng.

"A, xin lỗi. . ."

Vương Dật thật sự dọa sợ, tay phải lần thứ hai tìm tòi, đem mũi thương đuổi về cái kia hố máu trong.

Có thể đánh tiêm ở bên trong đâm trật chút, quần tời thịt mới.

Khá lắm, lần này lợi hại.

"Ta. . . Ta ~ thảo nguoi ~ mã. . ."

Trịnh Hồng nhất thời điên rồi, ngáp trời, hấn đại tiếng rống giận, liều mạng vung lên cự kiếm, hướng Vương Dật cổ xóa đi.

Vương Dật kinh hãi, lần thứ hai rút về ngân thương, phiêu thân trở ra.

"A. . ."

Trịnh Hồng đau đến oa oa kêu loạn, phát rồ tự lung tung chặt, vai trái không ngừng mà chảy máu, nhìn thấy mà giật mình.

Vương Dật cẩn thận vọt tới phụ cận, tránh thoát lưỡng kiếm, gấp gấp hỏi: "Trịnh huynh, như nguoi vậy hội xảy ra nguy hiểm, ta đến giúp nguoi cầm máu.

Hắn sau khi nói xong, cánh tay bỗng nhiên tìm tòi, 'Xì' một tiếng, mũi thương lần thứ ba đâm vào cái kia hố máu trong.

"Ta giết nguoi!"

Trịnh Hồng răng thịt sắp nứt, hấn hí lên rống to, vung lên cự kiếm, dùng sức bỏ về phía bên hông đối phương.

"A?"

Vương mỗ người hú lên quái dị, lần thứ hai rút súng trở ra.

Dưới đài khán giả đều là xem choáng váng.

Giời ạ!

Vậy cũng là là tỷ thí? Hoàn toàn nghiêng về một phía có được hay không?

"Hô. . . Hô. . ."

Trịnh Hồng không có tiến công, đem cự kiếm chỉ trên đất, không ngừng mà thờ hồn hển.

Một thương kinh, hai thương nộ.

Hắn sau khi bị thương, không có thôi thúc pháp lực đi cầm máu, mà là phát rồ tự chém lung tung một mạch, kết quả sắp tới cung giường hết đà.

"Trịnh huynh, nguoi không sao chứ. . ."

Vương mỗ người cầm ngân thương, một mặt 'Quan tâm' đi tới.

"Ta. . . Ta giết nguoi. . ."

Trịnh Hồng hai mắt bắn ra căm giận ngút trời, hận không thể đem đối phương chém thành muôn mảnh.

Đúng vào lúc này.

Một bóng người phiêu thân mà lên, ở đài ngoại chìm nổi, lạnh lùng nói: "'Côn Luân tông' Trịnh Hồng chịu thua. . ."

Đây là một tên Kim Đan tu sĩ, 40 đến tuổi khoảng chừng, cầm có lưu lại thanh cần, một bộ tiên phong đạo cốt đáng vẻ.

Trịnh Hồng toàn thân chấn động, bỗng nhiên quay đầu đi: "Sur tôn, ta. . . Ta còn có thể. . ."

"Câm miệng. . ."

Thanh cần tu sĩ tay áo lớn vung lên, quát lên: "Mau chóng xuống đài điều tức cầm máu, nếu không sẽ lưu lại mầm bệnh, cảnh giới cũng sẽ rơi xuống."

Trịnh Hồng tăng tăng thờ hồn hển mấy hơi thở hồng hộc, cuối cùng không dám cãi nghị, hấn mạnh mẽ trừng Vương Dật một chút, phi thân xuống đài.

Thanh cần tu sĩ nhìn Vương Dật một chút, xoay người mà đi.

Nguyên Anh ông lão chậm rãi đi, hướng dưới đài tuyên bố: "Trận đầu, 'Tiêu Diêu Tông' Vương Dật thắng lợi."

Âm thanh truyền khắp mỗi lần một góc.

Dưới đài một mảnh xao động, rất nhiều người nhìn chăm chăm Vương Dật bóng người, cau mày không nói.

Wang Dật hướng ông lão liền ôm quyền, phi thân xuống lôi đài. Hắn không có về Tiêu Diêu Tông vị trí, mà là hướng bắc chếch phần thưởng trác xồng thảng mà đi.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 299: Mỹ nữ, ta muốn kết hôn người

Muôn người chú ý dưới, Vương mẫu người đến nơi này.

Hai tên ông lão mặc áo xanh đứng tại phần thưởng sau cái bàn, một mặt bình tĩnh nhìn chăm chú kẻ này.

"Hắc. . ."

Wang mẫu người hướng bọn hắn 'Hàm hậu' gật gật đầu, đem ngân thương kẹp ở dưới nách, xoa xoa hai tay nói: "Ta muốn. . ."

"Trở về."

Một tên trong đó ông lão chậm rãi mở miệng.

"Hả?"

Wang mẫu người nhất thời sững sờ, hỏi: "Tiền bối, ta trải qua thắng một hồi, không phải có phần thưởng sao?"

"Người kết cục thất bại? Hay vẫn là trực tiếp bỏ quyền?"

Người lão giả kia hoàn tiếng đi hỏi.

Wang mẫu người nghe được không hiểu ra sao, hướng đối phương lắc lắc đầu.

Hắn thấy vòng thứ hai phần thưởng có linh đan, có pháp khí, càng có không biết tên đông đông, nhìn chính là thứ tốt, sao dễ dàng buông tha?

"Này liền trở về, lúc nào thua, tới nữa lĩnh phần thưởng."

Ông lão bình tĩnh nói.

Wang Dật nghe xong có chút không nói gì, nhưng cũng có thể lý giải, khá là không nỡ lòng bỏ rời khỏi nơi này.

Hắn về đến Tiêu Diêu Tông vị trí sau, ngoại trừ các tiên nữ, ánh mắt của mọi người đều là tràn ngập kinh ngạc.

Nam Cung Nhất ha ha cười nói: "Nhất thương kia, không sai. . ."

Hắn cảm giác trên mặt rất có quang.

"Bình thường thôi. . ."

Wang Dật rung đùi đắc ý ngồi xuống.

Nam Cung Nhất: . . .

"Lão công, người làm sao không nắm vật kia lại đây a?"

Tiểu loli đi đến trong lòng ngực của hắn, nhỏ giọng hỏi.

Vương Dật ở nàng óng ánh thủy tai trên nhẹ nhàng một cái, nói: "Đội ta lại thắng mấy vòng, nhiều lắm chút phần thưởng trở lại."

Tiểu loli nghe xong, mân mê tiểu cặp môi thơm, biểu thị khó có thể lý giải được.

Tỷ thí tiếp tục tiến hành.

Trên đài cao lưu quang dị thái, hào quang xán lạn, nhìn qua thật là đặc sắc, thánh phùng tiếng hô cũng một lần sóng cao hơn một lần sóng.

Có thể Vương mẫu người nhưng nhìn ra đần độn vô vị, cùng các tiên nữ trò chuyện.

Rất nhanh, đến phiên Liễu Thiên Nhi .

"Cố lên. . ."

Vương Dật đứng dậy, ở nàng trên ngọc thủ mềm nhẹ nắm chặt.

Liễu Thiên Nhi cười ngọt ngào đi đáp lại, ôm đàn cổ, người nhẹ nhàng mà trên.

Nàng đối thủ là một tên Trúc Cơ ba tầng tu sĩ, đưa kia chính thần phục đối phương khuôn mặt đẹp đây, lại bị Liễu Thiên Nhi một đạo cảm sóng đánh bay .

Toàn trường ồn ào.

Một chiêu xác định thắng thua rất khó gặp đến.

Liễu Thiên Nhi như Cửu Thiên Tiên nữ, phiên nhiên bay trở về, kinh diễm đương đại.

Thảm Băng hướng nàng nhẹ nhàng gập đầu, không có quá nhiều biểu thị, mà nói cảm nhưng là khen không dứt miệng.

Liễu Thiên Nhi cười khẽ đáp lại, sau đó nhìn về phía người yêu.

Vương Dật hướng nàng mím mím môi, giờ lên ngón cái.

Sau đó, Lý Chấn Hiền lên sân khấu , không mấy lần liền bị đánh xuống đến. Hết cách rồi, cảnh giới cách biệt quá xa .

2 trận qua đi, Nguyệt Thi Lam lên sân khấu .

Nàng đối thủ là cái 20 tuổi khoảng chừng thanh niên, thực lực rất mạnh mẽ, pháp khí là một toà ba chân thanh đỉnh, tu vi càng là ở Trúc Cơ sáu tầng, phi thường lợi hại.

"'Vũ Thần' thế. . . ?"

Tiểu loli hơi nhướn mày, nhìn về phía Ngử Cầm: "Nhượng Thi Lam chịu thua, nàng không phải là đối thủ. . ."

Ngử Cầm nghe xong, đứng lên.

Đúng vào lúc này.

Trên đời người ánh mắt khiếp sợ dưới, Nguyệt Thi Lam lấy ra chu thiên tinh hà, kiếm dẫn càn khôn, toàn lực làm

"Hà?"

Thanh niên kia giật nảy cả mình, gấp vội vàng hai tay kết ấn, đột nhiên hét lớn: "Liệt giả, đại sĩ lực đạo. . ."

'Oanh '

Trong phút chốc, toà kia thanh trong đỉnh, phóng ra một luồng Hồng Mông ánh sáng.

Một viên khổng lồ chữ cổ phóng lên trời, đánh về kéo tới chu thiên tinh hà.

Trong nháy mắt tiếp theo.

'Oanh '

Hư không bùng nổ ra chấn thế nổ vang, Tinh Hà chữ cổ đồng thời nát tan.

"Phốc. . ."

Nguyệt Thi Lam ngửa mặt lên trời phun ra một ngụm máu tươi, thân thể yếu kiều bay ngang xuất đài cao.

"Thi Lam. . ."

Vương Dật đột nhiên đứng lên, dưới chân nổi lên một mảnh mây mù, lập tức phóng lên trời.

"Nguyệt sư muội. . ."

Trên hư không, một bóng người khác bay về phía nàng, nhưng là Diệp Thần.

Hắn ly đối phương càng ngày càng gần, lập tức liền muốn ôm vào thì, 'Xì' một tiếng, bị người khác giành trước một bước.

"Cái gì?"

Diệp Thần bỗng nhiên quay đầu, đã thấy 10 mét ngoài, một bóng người, đem trong lòng duy nhất ôm vào trong ngực.

Vương Dật ôm chặt người ngọc thân thể yếu kiều, thấy nàng cặp môi thơm liên tục chảy máu, tâm đều sắp nát.

"Lão công, nhân gia. . . Thua. . ."

Nguyệt Thi Lam cười đến có chút chua xót.

"Đừng nói chuyện."

Vương Dật cảm thật chặt nàng tay ngọc, liều mạng độ linh khí.

"Ủm. . ."

Nguyệt Thi Lam ngoan ngoãn gật đầu, đem mặt cười giấu vào đối phương trong lòng, nhắm lại thế đôi mắt đẹp, mặc hắn đến làm.

Này có thể đồ kị hòng rồi Diệp Thần, hắn vừa muốn xông lên, lại bị sư tôn truyền âm ngăn cản.

Diệp Thần không dám cãi nghịch, mạnh mẽ trừng Vương Dật một chút, xoay người bay trở về chính mình trong tông môn đi.

Hàng trăm cặp mắt đổ dồn vào dưới, Vương Dật ôm người ngọc, về đến Tiêu Điều Tông vị trí.

Liễu Thiên Nhi đem tất cả đặt ở trong mắt, nàng cong lên cặp môi thơm, phương tâm bay lên một cổ tiểu đồ kị.

Vương Dật hạ xuống sau, ngồi tại chỗ, tiếp tục cho Nguyệt Thi Lam chữa thương.

Ngữ Cầm đi tới, đưa lên chữa thương linh đan.

"Không cần, lão công nắm giữ 'Ánh sao' thể chất, hắn làm Thi Lam chữa thương, so với đan dược càng hữu hiệu."

Tiểu loli hướng nàng lắc đầu nói.

"A?"

Ngữ Cầm nhất thời ngẩn ngơ, thực sự là nghe không hiểu. Nàng có chút phức tạp nhìn Vương Dật một chút, thu hồi linh đan.

Mấy phút sau, Nguyệt Thi Lam mặt cười khôi phục màu máu.

Nàng chậm rãi mở hai con mắt, nhưng là phát hiện rất nhiều người ngóng nhìn chính mình, mặt cười nhất thời năng đến không được, giây giụa muốn đứng dậy.

"Yên tĩnh nằm xong. . ."

Vương Dật khẽ quát một tiếng, có chút bá đạo ôm sát nàng.

"Ta không có chuyện gì, người. . . Người buông ra ta. . ."

Nguyệt Thi Lam thật sự hoảng rồi, bởi vì sư tôn liền đứng ở bên cạnh xem đây.

"Yên tĩnh nằm xong. . ."

Tiểu loli dò ra tay nhỏ, mềm nhẹ cho ái đồ lau đi khoe môi vết máu, cười duyên nói: "Đây là nguoi nên được. . ."

Nguyệt Thi Lam nghe xong, mặt cười càng nóng, đương thật muốn tìm một cái lỗ để chui vào.

Vương mẫu người nhất thời không nói gì, tức giận bạch đại phụ một chút.

Tỷ thí tiếp tục tiến hành.

Không khi nào, khán giả đài lần thứ hai sôi trào .

Vương Dật ngẩng đầu nhìn lại, nhất thời sửng sò.

Đã thấy cái kia yêu thích tiểu loli nam đồng, ở trên khán đài phương hư không mà đứng, thờ hồng học. Hắn phía dưới, nằm cái Trúc Cơ hai tầng tu sĩ.

Nguyên Anh ông lão tiến lên, tuyên bố nam đồng thắng lợi.

"Ta thắng. . ."

Nam đồng thật là nhảy nhót, hư không phiến cái té ngã, bay xuống đài cao.

Vương Dật không nhìn được lắm bầm một câu: "Thằng nhóc con. . ."

Hắn không có chú ý tới, nam đồng đi đến thương đài trác.

Không quá khi nào, Nguyệt Thi Lam trải qua khôi phục như lúc ban đầu, chậm rãi đứng lên.

Nàng rất không muốn, cũng không dám tiếp tục chán ở Vương Dật hoài bên trong.

Tiểu loli tựa như cười mà không phải cười nhìn ái đồ một chút, đi đến lão công trong lòng.

"Ồ?"

Đột nhiên, nàng thờ nhẹ một tiếng, nghiêng đi mặt cười, đôi mi thanh tú nhẹ nhàng nhắm lại đến rồi.

"Lão bà, làm sao ?"

Vương mẫu người kỳ quái hỏi.

Tiểu loli không có trả lời chắc chắn, đôi mi thanh tú nhưng là vượt nếp nhăn càng sâu.

Vương Dật theo phương hướng nhìn lại, sau đó ngưu nhân trực tiếp trừng lên .

Cái kia nam đồng chậm rãi hướng nơi này đi tới, trong tay nâng cái kia bóng nhảy bao cổ tay.

Hắn rất nhanh đi tới nơi này, ở tiểu loli trước người 2 mét vị trí, quỳ một chân trên đất, lớn tiếng nói: "Mỹ nữ, ta muốn kết hôn nguoi. . ."

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 300: Người quả thực không bằng cảm thú

Này biến số quá kinh người .

Tất cả mọi người đều là bị chấn động choáng váng.

Tiểu loli vì hơi ngốc, nàng vừa nảy cau mày, vốn là bởi vì nam đồng cảm bảo vật, nhưng không nghĩ . .

Chính khi mọi người còn chưa khi phản ứng lại, nam đồng mở miệng lần nữa: "Mặt mày của nguoi như nguyệt cũng như họa, loạn ta tâm, đảng ta hồn.

Mỹ nữ, ta nguyện cùng ngươi bên hoa dưới ánh trăng, cũng sẽ cùng ngươi hóa thành đầy trời cát vàng, nhưng không làm được Chi Xích Thiên Nhai. Xin ngươi, đáp ứng ta. . ."

Hắn sau khi nói xong, hai tay vì hơi thân, đem cái kia cự bao cổ tay về phía trước một độ, tỏ rõ vẻ chờ mong.

Tiểu loli bị đối phương lời nói này làm bối rối, cặp môi thom vi khẽ nhếch mở, mờ mịt nói: "Ngươi ở. . . Nói cái gì a?"

"Hi hi. . ."

Một bên Thẩm Băng thực sự không nhịn được, không khỏi kiêu cười ra tiếng.

Từ Nguyệt mặt cười biệt rất hot, nàng liễu mạng không để cho mình lên tiếng, nhìn qua rất khổ cực.

Tiểu loli nghe được, nhất thời bạch tam cung một chút.

Mà Vương mẫu người nhưng là vừa giận vừa sợ.

Giời ạ!

Ngươi cái thằng nhóc con, tuổi không lớn lắm, tán gái câu cũng không ít, trả lại hắn mẹ bên hoa dưới ánh trăng? Đại buổi tối không cố gắng ngủ trường thân thể, xem ngươi muối bông hoa a. . .

Hắn trực tiếp đem tiểu loli thân thể yêu kiều lâu vào trong ngực, nghe răng toét miệng nói: "Tiểu quý, ngươi nhượng lão tử nói mấy lần? Nàng có lão công. . ."

Nam đồng bỗng nhiên nhìn về phía Vương Dật, sò nộn khuôn mặt nhỏ đột nhiên chìm xuống, cắn tiểu răng tàn nhẫn tiếng nói: "Ngân ma, ngươi cho ta thả ra nàng."

Ngân ma?

Vương mẫu người thật sự không muốn cùng thằng nhóc con chấp nhặt, có thể cái tên này vẫn đối với đại phụ bụng dạ khó lường, thực sự đáng ghét.

Cánh tay của hắn càng chặt: "Không hiểu ra sao, nàng là lão bà ta, ta tại sao phải thả ra?"

"Ngươi. . ."

Nam đồng nhất thời cuống lên, trực tiếp đứng lên.

"Sur đệ, ngươi đang làm gì?"

Đúng vào lúc này, một đạo thanh âm dễ nghe chậm rãi bay tới.

Khúc Uyển Thanh di động bước liên tục, chậm rãi đi tới.

Nam đồng cái cổ co rút lại, nghiêng người sang đi, cúi đầu nói: "Sur tỷ. . ."

Khúc Uyển Thanh mạnh mẽ trừng đối phương một chút: "Ngươi muốn đem mình chuyện tốt quấy tung hay sao?"

"A, không. . ."

Nam đồng nghe xong, thân thể nhất thời run lên, vung lên khuôn mặt nhỏ nói: "Ta. . . Ta thật sự không nhịn được. . ."

"Không chịu được ngươi. . ."

Khúc Uyển Thanh khẽ gắt, sau đó ngồi xổm người xuống đi, cũng không để ý tới Vương Dật, hướng tiểu loli khẽ cười nói: "Tiểu muội muội, sur tôn của ngươi là ai?"

Tiểu muội muội?

Tiểu loli đôi mắt đẹp nhắm lại, nàng hận nhất người khác như vậy xưng hô chính mình.

"Có việc nói với ta đi."

Vương Dật sợ đại phụ tức giận, vội vàng nói.

"Ngươi?"

Khúc Uyển Thanh nhìn về phía đối phương, đôi mi thanh tú không khỏi nếp nhăn: "Ta không có đùa giỡn."

"Ai nói đùa ngươi?"

Vương Dật cũng là không nói gì: "Cũng không có việc gì? Không có chuyện gì mau dẫn đứa nhỏ này đi, thực sự là không hiểu ra sao."

Khúc Uyển Thanh nhất thời sửng sốt.

Nàng là tông môn thiên kiều, càng là nam đệ tử trong lòng Nữ thần, chưa từng được quá bức này đả ngộ?

"Ngân ma, ngươi nói cái gì?"

Nam đồng nhất thời nổi giận, ra vẻ muốn trên.

Khúc Uyển Thanh kéo lại sư đệ, chậm rãi đứng dậy, nói: "Ngươi cùng cái này tiểu muội muội quan hệ gì?"

"Ta không phải tiểu muội muội. . ."

Tiểu loli cũng không làm, lớn tiếng khê kêu.

Vương Dật vội vàng đỡ lấy nàng, cũng là đứng dậy, nói: "Ta lại nói một lần chớp, nàng là lão bà ta."

"Lão bà?"

Khúc Uyển Thanh bật cười lắc đầu: "Lời này lừa gạt lừa gạt tiểu hài tử cũng là thôi, các ngươi tuổi tác cách biệt như vậy cách xa, sao. . . , chẳng lẽ. . .
Ngươi có luyện đồng ~ phích?"

Vương Dật vội vàng lại cùng nàng giải thích, khoát tay nói: "Ta không muốn cùng ngươi lãng phí thời gian, không tiễn. . ."

Khúc Uyển Thanh thân thể run lên, nhất thời có chút tức giận.

Nàng hay vẫn là đệ nhất bị nam tử hạ lệnh trục khách.

Khúc Uyển Thanh hít một hơi thật sâu, bình phục trong lòng tiểu phần nộ, nói: "Ta cũng không cùng ngươi phí lời, ta đại biểu 'Linh Nam tông', phía trước cầu thân. . ."

Nàng sau khi nói xong, nhìn về phía gần nhất Ngữ Cầm.

Đối phương là Kim Đan tu sĩ, tất nhiên là Tiêu Diêu Tông Trưởng lão.

Ai nghĩ, Ngữ Cầm dường như tử không nghe giống như vậy, nghiêng đi mặt cười, nhìn về phía cao đánh nhau trên đài.

Khúc Uyển Thanh lại là ngẩn ngơ.

'Linh Nam tông' nhưng là lục phẩm tông môn, cao hơn Tiêu Diêu Tông xuất nhất phẩm, đệ tử thân truyền hoàn toàn có thể cùng đối phương Trưởng lão thương nghị. Ai nghĩ. . .

"Cầu thân?"

Vương Dật vội vàng nhất thời không bình tĩnh, kỳ quái hỏi: "Cầu cái gì thân?"

Khúc Uyển Thanh nhẹ giọng nói: "Sư đệ ta là cực phẩm linh căn nắm giữ giả, năm nay mới vừa mãn 11 tuổi, liền có Trúc Cơ ba tầng tu vi, có thể nói tiềm lực vô hạn. Ta nghĩ, cái này tiểu muội muội nếu là gả ở sư đệ ta, tất nhiên sẽ không lỗi. . ."

Cái gì?

Vương Dật vội vàng nhất thời nổi giận, ngập trời.

Ở ngay trước mặt chính mình, nhượng lão bà gả cho người khác, đây là cỡ nào. . .

"Bệnh thần kinh."

Vương Dật trực tiếp đem tiểu loli ôm lấy, lạnh lùng nói: "Các ngươi kịp lúc bỏ ý niệm này đi, chúng ta liền vĩnh viễn cùng nhau."

Khúc Uyển Đình thấy, mặt cười nhất thời chìm xuống: "Vương Dật, đùa giỡn nhưng là có hạn độ."

Vương Dật vội vàng trấn đầu tỷ thí rất kinh diễm, nàng biết tên của đối phương.

"Ai nói đùa ngươi?"

Vương Dật cười lạnh nói: "Chúng ta vừa có phu thê tên, lại có phu thê chi thực."

Khá lắm, cuối cùng bốn chữ lão bá đạo .

"Lão công. . ."

Tiểu loli tuy biết hấn ở lửa gat đối phương, nhưng không khỏi khẽ gắt một tiếng, e thẹn vô hạn giấu vào Vương Dật trong lòng.

Khúc Uyên Đình nhất thời kinh ngạc đến ngây người .

"Sư tỷ, cái gì gọi là phu thê chi thực?"

Nam đồng ngửa mặt lên, kỳ quái đi hỏi dò.

"Ngươi cảm miệng!"

Khúc Uyên Thanh hồng mặt cười thối nể, sau đó mạnh mẽ nhìn chằm chằm Vương Dật, tàn nhẫn tiếng nói: "Nàng như thể tiểu, ngươi. . . Ngươi quả thực không bằng cảm thú. . ."

Vương Dật liếc mắt nhìn nàng, bỗng nhiên cúi đầu xuống đi, ở tiểu loli cặp môi thơm trên ướt một tỳ.

"Ừm. . ."

Tiểu loli cảm giác mắc cỡ chết người , thấp giọng rên rỉ một tỳ, mặt cười giấu đi càng sâu .

"Ngươi. . . Ta giết ngươi. . ."

Nam đồng trực tiếp bạo đầu , hai mắt nổi lên Tam Muội Chân Hỏa, vừa định nhào tiến lên, lại bị sư tỷ kéo .

"Vương Dật, ngươi sẽ gặp thiên khiển. . ."

Khúc Uyên Đình tàn nhẫn tiếng nói, nàng nhìn tiểu loli một chút, xoay người liền phải rời đi.

"Chờ đã!"

Vương Dật bỗng nhiên gọi bọn hấn lại, nhìn về phía nam đồng, nói: "Tiểu quý, ngươi đồ trên tay, ta có ý định thu mua. Thế nào? Cho một cái giá đi. . ."

"Ta đập chết ngươi. . ."

Nam đồng tâm trong hận cực kỳ Vương Dật, vung lên tay nhỏ liền muốn hướng đối phương ném tới.

Khúc Uyên Thanh ngăn cản hấn, lạnh lùng nói: "Đây là sư đệ ta bằng bán linh chiếm được, không bán. . ."

"Ai, đừng có gấp đi a. . ."

Vương Dật lần thứ hai gọi bọn hấn lại: "Không bán thì không bán, ta nắm đồ vật đổi đều có thể đi. . ."

"Ai cùng ngươi này cảm đối pháp khí? Sư đệ, chúng ta đi. . ."

Lúc này Khúc Uyên Thanh nghe được tiếng nói của hấn liền cảm thấy buồn nôn, một khắc cũng không muốn ở chỗ này ở lại : sững sờ.

Nam đồng nhưng là dừng lại , hấn nhìn tiểu loli một chút, hít một hơi thật sâu, nói: "Đây là ngươi nói ?"

Vương Dật nhìn người chân mày cau lại: "Đó là tự nhiên!"

"Được. . ."

Nam đồng giơ lên tay nhỏ, chỉ về bắc chước phần thưởng dài, nói: "Ngươi như muốn đổi, liền dùng cái kia."

Chương 301: Lại lợi hại

"Hàng thứ hai, thứ sáu. . ." Nam đồng tiếp tục nói.

Vương Dật con mắt không khỏi nhắm lại.

Đó là một thanh mạ vàng kiếm cầm tay, nhìn qua rất cổ điển, chuôi kiếm bên trên, nạm có một viên màu xanh da trời linh thạch.

Đây là vòng thứ hai luận võ thắng lợi phần thưởng.

"Hắc. . ."

Vương Dật cười quái dị nói: "Người yêu thích cây đoản kiếm kia?"

"Không cần người quan tâm, đổi hay vẫn là không đổi?"

Nam đồng căn răng nghiêng lợi nói.

"Đổi, làm gì không đổi?"

Vương Dật nhượng tiểu quỷ này trước tiên bắt được quái lạ bao cổ tay, trong lòng rất là khó chịu, lần này tuyệt không nể lực lại bỏ qua .

Khúc Uyển Thanh không có theo tiếng, nàng biết, thanh đoản kiếm này mới là sự đệ muốn. Chỉ có điều trận đầu thắng lợi sau, hấn linh lực tiêu hao quá nhiều, cũng chịu chút vết thương nhẹ, cho nên mới từ bỏ vòng thứ hai.

Bọn hấn đi rồi, Vương Dật ôm tiểu loli tiếp tục quan sát.

Ngoại trừ Hàn Thiên Lăng, mặt khác 'Tứ thánh thiên' đều trên cuộc tỷ thí, không có gì bất ngờ xảy ra thắng lợi .

Lâm Tịch Dao cũng tới trận , tương tự bởi cảnh giới nguyên nhân, không mấy phút liền thua trận.

"Mỹ nữ, lưu cái phương thức liên lạc đi."

Nàng đối thủ cầm kiếm mà đứng, cười tủm tỉm rất có phong độ.

"Lăn. . ."

Bởi Tiêu Vân quan hệ, Lâm đại tiểu thư con giận còn chưa tan đây, hoàn toàn chưa cho đối phương sắc mặt tốt.

Mặt sau thi đấu càng ngày càng đặc sắc, có thể nói là cao ~ triều thay nhau nổi lên, khác người mắt không kịp nhìn.

Cuối cùng, vòng thứ nhất kết thúc .

Tiêu Diêu Tông ngoại trừ hai cái Luyện Khí kỳ đệ tử ngoại, toàn bộ thắng cấp, Lý Đằng Vân gì cảm thỏa mãn, không ngừng mà gật đầu mỉm cười.

"Tiêu Diêu Tông, Vương Dật. Thần Thiên môn, Trương Chí. Trên võ đài. . ."

Trên đài Nguyên Anh ông lão lần thứ hai gọi vào tên Vương Dật.

Vương Dật đứng dậy, hôn tạm biệt tiên nữ lão bà, sau đó nhìn Nguyệt Thi Lam cùng Liễu Thiên Nhi một chút, cảm lượng ngân thương bay lên đài cao.

Nguyên Anh ông lão nghiệm mình linh thạch sau, đi đến đài cao một góc.

Hai người đối mắt nhìn nhau.

Trương Chí 22 tuổi khoảng chừng, 1 mét 75 tả hữu, tu vi ở Trúc Cơ bốn tầng hậu kỳ. Hấn cùng Trịnh Hồng không giống, nhìn qua có chút âm nhu, khác lòng người trong phát lạnh.

"Vương Dật, thực lực người không sai, nhưng tuyệt không phải là đối thủ của ta, chịu thua đối với người không chỗ hồng. . ."

Hấn lạnh lùng cười nói.

Vương mỗ người đang bị 'Linh Nam tông' thắng nhóc con chính âm thầm khó chịu, nghe xong rung đùi đắc ý nói: "Trương Chí, thực lực người cũng còn

tốt, nhưng so với ta kém xa, nhận thua đi . . "

Tương Chí lông mày nhất thời dựng đứng, khuôn mặt càng âm lãnh.

"U, còn tức rồi. . ."

Vương Dật cảm giác thú vị, cánh tay phải chấn động, lượng ngân thương ngang trời mà lên, 'Đinh lang' một tiếng rơi vào mười mét ở ngoài.

Tương Chí không khỏi sững sờ, lạnh giọng hỏi: "Ngươi có ý gì?"

"Phi . . Phi . . "

Vương mỗ người làm dáng không ói ra hai lần nước bọt, xoa xoa tay, cười nói: "Đến đây đi, ta không cách dùng khí liền có thể thắng ngươi. . ."

Hắn trải qua quyết định, đánh xong trận này liền bỏ quyền, bằng không cây đoản kiếm kia bị người khác cầm, liền trúc lam mức nước công dã tràng .

Vì lẽ đó, Vương Dật quyết định đánh đẹp để điểm.

Cái gì?

Dưới đài các tu sĩ nghe xong, hoàn toàn ồ lên.

Nam Cung Nhất đột nhiên đứng dậy, thò râu mép tròn mắt nói: "Tiểu tử thú này, điên rồi phải không?"

Lý Đằng Vân càng là cau mày không nói, cảm giác Vương Dật động tác này có chút nhẹ nhàng.

Ngoại trừ các tiên nữ, Nguyệt Thi Lam mấy nữ không không biến sắc.

"Thiết, hành trang cái gì con to?"

Lâm Tịch Dao mấy ngày nay buổi tối, tổng mơ tới Vương Dật cắn chính mình bàn chân nhỏ, khi tỉnh lại vừa xấu hổ vừa tức giận, lúc này thấy đối phương cử chỉ điên cuồng, không nhịn được thấp giọng lầm bầm.

"Hả?"

Tiểu loli nhất thời nghe được, đôi mi thanh tú không khỏi nhú một cái.

Từ Nguyệt kinh hải, cuồng quát đi đến ái đồ bên người, kéo nàng tay nhỏ, thấp giọng xùy xùy nói: "Ngươi cô nàng này, có thể hay không an phận một chút?"

Lâm Tịch Dao mân mê cặp môi thơm, không còn dám có động tĩnh.

Cùng lúc đó.

Trên đài Tương Chí nổi giận, ngập trời.

"Được, đây là ngươi tự tìm. . ."

Hắn nghiêng răng nghiêng lợi, tay phải hai chỉ duỗi ra, điểm hướng về thương thiên.

"Huyền Thiên chân quyết. . ."

Tương Chí hét lớn một tiếng, hai chỉ bỗng nhiên dựa vào lạc trước ngực. Trong phút chốc, quanh người hắn chân khí cổ động, kinh phong dâng trào mãnh liệt. Sợi tóc quần áo tứ tán bay lên, rất có khí thế.

"Ha, cũng không tệ lắm "

Vương Dật cười gần một tiếng.

'Hô '

Đột nhiên, Tương Chí phóng lên trời, sau lưng ánh sáng đại hiện, một thanh ba thước ngân kiếm gào thét lao ra.

"Muối bỏ biển. . ."

Hắn hướng phía dưới bỗng nhiên một điểm.

'Xi '

Giữa hư không, ánh bạc lấp loé, một đạo hào quang tự cửu thiên mà rơi, hướng Vương Dật xông thẳng mà đi.

Wang Di hấp mất lại, dưới chân đột nhiên hiện ra một đoàn như có như không mây mù.

Coi như ngân kiếm cách hân không đủ 3 mét thì, 'Hô' một tiếng, Vương mỗ người đột nhiên biến mất rồi.

'Sát '

Ngân kiếm trực tiếp xen vào đài cao thạch trên mặt.

Trong nháy mắt tiếp theo, Trương Chí bên người bỗng nhiên thêm ra một bóng người, không phải Vương Dật còn có thể là ai.

Hân xuất hiện chính là như vậy đột nhiên.

"Hà?"

Trương Chí sửng sò, có chút không phản ứng lại.

"Ha, xem ta!"

Wang Di người đột nhiên hú lên quái dị, thân thể sát na hoành lên, hai chân như kéo giống như vậy, trong nháy mắt kẹp lấy đối phương eo người.

"Hô. . . A. . ."

Wang Di người ngửa mặt lên trời quái hồng, thân thể dùng sức uốn một cái.

Trương Chí bị đối phương giáp đến sau, càng là mòng ép, đột nhiên phát hiện trên người truyền đến một luồng quái lực, sung mãn không thể chống đỡ, sau đó liền cảm thấy trời đất quay cuồng, thực ở không khống chế được.

Sau đó. . .

'Hô. . . Hô. . . '

Khá lắm, hai người xoay quanh rơi xuống dưới, dáng vẻ đặc biệt quái dị, rất giống điện ảnh (Avatar) trong, hoàng triều chiến đấu cơ quảng về phía ngọn núi tình cảnh.

2 giây qua đi.

'Oành '

Trương Chí mạnh mẽ suất nằm ở trên đài cao, Vương Dật tắc đặt ở trên bụng của hân, ngồi vững chãi.

Lần này đặc biệt lợi hại.

Trương Chí hảo huyền không bị Vương mỗ người đặt mòng ngồi xuất thi đến.

Trong phút chốc, toàn trường đều kinh!

"Khe nằm. . ."

"Này đặt mòng lợi hại. . ."

"Giờ ạ, Trương Chí sẽ không chết đi. . ."

"Đây là. . . Chiêu số gì?"

Dưới đài tu sĩ dồn dập đứng lên, một mặt ngờ ngạc, kinh sợ không thôi.

Tiêu Diêu Tông người càng là hai mặt nhìn nhau.

Các tiên nữ đều có chút nhìn không được , đại phụ tam cung một mặt quái lạ, Tử Nguyệt càng là mặt cười nhẹ chếch, giờ lên tay ngọc, che khuất chính mình kiều dung.

Các nàng cảm giác lão công quá bắt nạt người.

Vào giờ phút này.

"A. . . Khắc khắc. . ."

Tương Chí thống khổ ho khan mấy lần, cảm giác bụng dưới một mảnh muộn đau, phía dưới có chút ẩm ướt.

Lần này thực sự quá mạnh, hẳn thật sự bị áp xuất một chút thi niệu.

"Hắc. . ."

Vương mỗ người nhìn dưới hông đối thủ, cười có chút vô liêm sỉ.

"Người. . ."

Tương Chí mới vừa vừa mở miệng, liền trải qua này một đời thống khổ nhất thì đoạn.

"Này này này này này. . ."

Vương mỗ người thả tiếng quái hào, hai tay nắm tay, liều mạng hướng đối phương đầu nỗ xuống.

'Oành oành oành oành oành. . .'

Trong nháy mắt, Tương Chí đầu tựa như trống lắc giống như vậy, trên dưới phải trái liều mạng chấn động, sau não liên tục đi hôn môi lạnh lẽo mặt bàn.

Vương mỗ người quyền ánh lừng lờ bay, lực đạo trầm mãnh vô cùng.

Tình cảnh quá khốc liệt, dưới đài khán giả đều là xem tròn mắt ngoác mồm.

"Khốn nạn, ta giết người. . ."

Tướng sư phụ ngược lại tuyệt vời, rất nhanh phản ứng lại, hẳn mãnh cắn cương răng, phát lên hữu quyền, hướng đối phương mặt trái đánh tới.

"Đi người mẹ ~! ! !"

Vương mỗ người cũng đánh điên rồi, trực tiếp tuôn ra thô miệng, cánh tay trái trong nháy mắt ngăn trở Tương Chí thủ đoạn, hữu quyền cao cao giơ lên, hướng bả vai của đối phương bỗng nhiên nện xuống.

'Ca '

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 302: Long lực

Đáng sợ tiếng vang bỗng nhiên xuất hiện, Tương Chí vai phải cốt, trực tiếp bị một quyền đập nát.

"Gào. . ."

Hắn phát sinh một đạo kêu thảm thiết như tan nát cõi lòng, vai truyền đến đâm nhói khó có thể tưởng tượng, toàn bộ cánh tay phải trong nháy mắt mất đi tri giác.

Tình cảnh được kêu là một cái cực kỳ bi thảm.

Vương mỗ người sửng sò, nhất thời tỉnh lại, từ trên người đối phương đứng lên.

Lúc này Tương Chí sưng mặt sưng mũi, hoàn toàn thay đổi, hẳn tay trái đỡ vai phải, không ngừng mà ở trên mặt đài lăn lộn.

Đây là một loại đại thống khổ, không chỉ là nhục thể trên.

Thính phòng yên lặng như tờ.

Đúng vào lúc này, Nguyên Anh ông lão chậm rãi đi tới, hần đầu tiên là giật mình nhìn Vương mỗ người một chút, sau đó quan sát Trương Chí thương thế. Phát hiện hần ngoại trừ bộ mặt có chút bị thương ngoài da, cánh tay phải đứt đoạn mất ở ngoài, cái khác tất cả bình thường.

"Còn có thể tiếp tục sao?"

Ông lão giọng nói rất hào hứng, không mang theo một tia cảm tình.

"Ta. . . Cánh tay của ta đứt đoạn mất, hần đứt đoạn mất. . ."

Trương Chí ở tông môn là đệ tử thân truyền, chưa từng được quá bức này thống khổ? Không nhịn được tiếng kêu rên liên hồi.

Ông lão thấy đôi phương sở hời một đằng trả lời một nẻo, hơi nhướn mày, có chút không vui.

"Nếu như vậy, cuộc tỷ thí này, Tiêu Diêu Tông Vương Dật thủ thắng."

Hần trực tiếp tuyên bố rồi kết quả.

"Không, ta còn có thể, không nên. . ."

Trương Chí nhất thời hoảng rồi, cổ nén thống khổ, gầy gù đứng lên.

"Hò đồ!"

Ông lão tay áo lớn vung lên, bất mãn nói: "Người đang hoài nghi lão phu phán đoán hay sao? Mau mau xuống. . ."

"Phải!"

Vương mỗ người phản ứng đặc biệt nhanh, hần hướng ông lão khom mình hành lễ, phi thân mà xuống.

Trương Chí nhất thời ngăn người tại đó, miệng há hốc liên hồi. Hần biết kết quả cũng không còn cách nào cứu vãn lại.

Mười mấy giây sau, Vương Dật lần thứ hai đi tới bắc chếch thương đài.

Này hai tên ông lão mặc áo xanh thấy kẻ này lại tới nữa rồi, lông mày song song nhăn lại.

"Khà khà. . ."

Vương mỗ người lại là 'Hàm hậu' nở nụ cười, móc ra linh thạch, nói: "Tiêu Diêu Tông Vương Dật, từ bỏ dưới một cuộc tỷ thí."

"Hả?"

Nhị lão đồng thời sững sờ, một người trong đó hỏi: "Người. . . Chắc chắn chứ?"

Vừa nãy tỷ thí, tuy rằng nhìn qua có chút buồn cười, có thể người tinh tường đều có thể nhìn ra, cái tên này thực lực mạnh mẽ, tuyệt đối năng lực xông một cái trước 20 tên.

Nhưng ai có thể tưởng, hần càng chủ động từ bỏ.

"Xác định!"

Vương Dật không muốn lại có ngoại ý muốn, tiên nữ lão bà đối với này bao cổ tay rất coi trọng, hần nhất định phải đoạt tới tay.

Nhị lão liếc mắt nhìn nhau, tiếp nhận linh thạch.

Đến đây, Vương mỗ người sẽ cùng thập tông chiến vô duyên, dừng lại ở vòng thứ hai.

Hần cầm này thanh mạ vàng đoản kiếm, còn có một bình đan dược, hướng 'Linh Nam tông' vị trí đi đến.

"A? Vương Dật. . ."

Đột nhiên, cách đó không xa truyền đến một đạo tràn ngập từ tính duyên dáng gọi to.

Vương Dật quay đầu nhìn lại, đã thấy Đông Phương Mộ Tuyết đứng lên, hướng chính mình liến liến ngoắc.

Vương Dật trầm ngâm chốc lát, đi đến nơi đó. Đông đảo 'Thục Sơn tông' đệ tử dồn dập đứng dậy, nhìn chằm chằm không chớp mắt theo dõi hần.

"Các người khỏe. . ."

Vương mẫu người trái tim nhỏ cực kỳ mạnh mẽ, lần thứ hai hàm hậu nở nụ cười.

Đông Phương Mộ Tuyết đi tới trước mặt hắn, trong con ngươi xinh đẹp tràn ngập kinh ngạc, nàng kiều nhuệ môi đỏ há hốc liên hồi, nhưng là cái gì cũng không nói ra được.

Trước đây không lâu, Vương Dật ở trong mắt nàng vẹn vẹn là một cái hậu bối mà thôi, bây giờ là Trúc Cơ kỳ tu sĩ, đã biến thành chính mình tiền bối.

Vương Dật mắt nhìn cái này đôi cổ trang 'Thục nữ', tâm thần vì hơi dâng.

Ăn ngay nói thật, lần đầu tiên nhìn thấy đối phương thì, từng lên quá loại kia xấu xa tâm tư, hơn nữa còn rất mãnh liệt.

Đông Phương Mộ Tuyết là vu vật trời sinh, vóc người nóng bỏng, phong vận mê người, không chỉ có là trước ngực thể đỉnh sóng, nàng cơ thể trắng loáng phát quang, không chút tí vết không tỳ. Âm thanh càng là đáng tâm hồn người, tràn ngập vô hạn mê hoặc. . .

Nếu là đưa nàng đẩy ngã, xé đi quần áo che lấp, giờ lên này trắng nõn chân ngọc, dùng sức đi cắn nàng thủy nộn phát sáng bàn chân nhỏ, sau đó tùy ý đi tiến vào. . .

Được rồi, kẻ này cả nghĩ quá rồi. . .

Hắn lắc lắc đầu, cười nói: "Mộ Tuyết tỷ tỷ, tìm ta có việc?"

"A. . ."

Đông Phương Mộ Tuyết nhất thời tỉnh ngủ, nàng thật không tiện cười cợt, nói: "Là tỷ phụ ta tìm ngươi."

"Anh rể?"

Vương Dật nhất thời sửng sốt, đứng vào lúc này, một cái mi thanh mục tú nam tử chậm rãi đi tới.

Này rõ ràng là một cái Kim Đan cường giả.

"Xin chào, ta là Vũ Lạc. . ."

Hắn mỉm cười giờ tay.

Vương mẫu người có chút choáng váng, đưa tay ra cùng với đối với nắm, thầm nghĩ: Hắn tìm ta làm cái gì?

"Quả thật là anh hùng xuất thiếu niên."

Mấy sau, Vũ Lạc buông lỏng tay ra, cười nói: "Tiểu nữ cũng ở quý tông tu hành, sau đó vẫn cần tiểu huynh đệ nhiều quan tâm."

Con gái?

Vương Dật mờ mịt hỏi: "Không biết tiền bối con gái là. . ."

Vũ Lạc cười ha hả nói: "Tiểu nữ Đông Phương Yên Nhiên. Nha đầu này bình thường bướng bỉnh vô cùng, nếu là có gì chỗ không đúng, kính xin tiểu huynh đệ thay ta đi quản giáo một hai."

Khe nằm! ! !

Vương mẫu người suyết chút nữa tại chỗ bính lên.

Ngươi là này Lala cha?

Bướng bỉnh? Đầu chi là bướng bỉnh? Là quá TM nghịch thiên rồi, là mỹ nữ nàng đã nghĩ đi phát sinh quan hệ, còn giới ả biết điểm huyết đây.

Quản giáo? Ta có thể quản không được.

Đối phương là Kim Đan, hắn không tốt đi từ chối, chỉ được miệng không đúng tâm cười nói: "Tiền bối nghiêm trọng, ta nhất định tận lực. . ."

"Như vậy, liền tốn nhiều tâm."

Vũ Lạc mỉm cười gật đầu, trong lòng gì cảm thỏa mãn. Hắn thấy Vương Dật trong tay cầm phần thưởng, kỳ quái hỏi: "Ngươi. . . Bỏ quyền?"

"Bêu xấu không bằng giấu dốt, văn bối chỉ có thể kiên trì tới đây. . ."

Vương Dật một mặt khiêm tốn nói.

"Đáng tiếc, lấy thực lực của ngươi, trước 20 có hi vọng. . ."

Vũ Lạc lắc lắc đầu, rất là đáng tiếc.

"Ngươi bỏ quyền?"

Đúng vào lúc này, một đạo thanh âm hùng hậu bỗng nhiên vang lên.

Vương Dật trong lòng không tên run lên, nghiêng đầu nhìn lại, đã thấy một người cao lớn thanh niên đi tới gần, hắn có ít nhất 1 mét 9, sinh lông mày rậm mắt to, tướng mạo đường đường.

Khác người kỳ quái chính là, hai vai của hắn trên, các thả có một con dây nặng miếng lót vai, chất liệu ngăm đen, tràn ngập thương phác khí tức.

Nhất làm cho người nhìn không thấu chính là, cái tên này trên người lại không có nửa phần linh lực?

"Đây là bản tông hạt giống tuyển thủ, Tô Yên Nam."

Vũ Lạc mỉm cười giới thiệu.

Vương Dật hướng đối phương gật gật đầu, chẳng biết vì sao, hắn cảm giác người này cực kỳ nguy hiểm.

"Từ bỏ liền có thể tiếc. . ."

Tô Yên Nam lắc lắc đầu, bỗng nhiên đuổi ra to lớn bàn tay phải, giọng ồm ồm nói: "Rất hân hạnh được biết ngươi. . ."

"Ta cũng vậy."

Vương Dật đưa tay ra, cùng với nắm chặt.

Mấy qua đi, Tô Yên nam gật đầu nói: "Quả thật không tệ, sức mạnh so sánh bình thường tu sĩ đại xuất ba phần mười có thừa. . ."

Hả?

Vương Dật nghĩ người nhất thời sững sờ, nghe trọng hai không tìm được manh mối.

"Vương Dật, ta dùng vừa thành : một thành sức mạnh , ngươi chuẩn bị sẵn sàng." Tô Yên Nam bỗng nhiên nói.

Một bên Vũ Lạc nhất thời kinh hãi: "Su diệt, ngươi chớ làm loạn. . ."

Mà khác một bên Đông Phương Mộ Tuyết càng là hoa dung thất sắc, nàng sâu sắc biết Tô Yên nam khủng bố.

Vương Dật còn không khi phản ứng lại chuyện ra sao, trong nháy mắt tiếp theo, một luồng bài sơn đảo hải sức mạnh bỗng nhiên truyền vào trong tay.

Nguồn sức mạnh này thật đáng sợ , đủ để lật tung một ngọn núi lớn.

Vương Dật biến sắc mặt, sức mạnh của đối phương quá mức bá đạo, cũng không chính mình không chịu nổi, mà là Tô Yên nam nói rồi, đây chỉ là vừa thành : một thành.

Giới ạ!

Vừa thành : một thành liền kinh khủng như thế, lẽ nào. . .

Vương Dật trong đầu, đột nhiên nhớ tới một cái có thể cùng Thiên đế hò hét thể chất: Long lực.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 303: Người cho rằng liền người hội biến hoá?

"Hà?"

Tô Yên Nam trong lòng khiếp sợ, chính mình vừa thành : một thành sức mạnh, chính là Trúc Cơ năm tầng tu sĩ cũng không chịu nổi, nhưng hấn nhưng . .

"Đương thực sự là ghê gớm, hai phần mười lại hội như thế nào?"

Hấn chân mày cau lại, trên tay tăng lực.

'Vù '

Đột nhiên, hai người nắm tay chỗ, dĩ nhiên nổi lên nhẹ nhàng vụn vụn.

Vương Dật cảm thấy tay trên bỗng nhiên căng thẳng, bàn bạc cự lực vô cùng vô tận tăng lên, không ngừng không nghỉ.

Hấn hơi nhướng mày, tay phải cũng tự dụng lực.

Mấy qua đi . .

"Cái gì?"

Tô Yên nam thật sự ngỡ ngàng , hấn cảm thấy tay của đối phương cường kiên không thể phá, thực sự không cách nào nắm.

"Ghê gớm, thật sự ghê gớm . . "

Tô Yên nam rất dừng kích động, hấn lớn tiếng nói: "Nếu như vậy, này liền ba phần mười . . "

Vương Dật nghe xong nhất thời không nói gì, trong lòng càng là âm thầm kêu khổ. Hấn trải qua dùng tới 8 thành sức mạnh, thực sự không biết có thể không lại chịu nổi .

Giời ạ!

Người là lực lượng hình tuyến thủ, lấy thịt ~ thân thành đạo, tìm ta liệu cái gì sức mạnh tuyệt đối?

Nếu không ta liền đánh một trận?

Ach, mình đã bỏ quyền, đã cùng hấn giao không lên tay .

Vương Dật cảm giác trên tay truyền đến sức mạnh càng ngày càng cường, vội vàng tập trung ý chí, dùng sức đi chống lại.

Hai người nắm tay địa phương, cơn sóng càng lúc càng lớn, nhìn thấy mà giật mình.

"Yên Nam, người đang làm gì?"

Đúng vào lúc này, một giọng già nua xuất hiện .

Tô Yên nam nghe tiếng, vẫn chưa buông tay, mà là quay đầu kêu: "Sur tôn . . "

Ba mét ở ngoài, xuất hiện một cái tiên phong đạo cốt ông lão. Hấn thấy đệ tử vẫn chưa ngừng tay, lông mày nhất thời vừa nhíu: "Tiểu tử thôi, cho lão phu buông ra."

"Sur tôn, ta cùng này Vương Dật tình đầu ý hợp, lẫn nhau giao lưu một phen. . . "

Tô Yên nam nói lời kính người.

Vương mỗ người nghe xong suyết chút nữa thổ huyết.

Ai cùng người tình đầu ý hợp? Bằng hữu, người trải qua học không có? Hoa Hạ thành ngữ bác đại tình thâm, thật sự không là người như thế dùng.

Ông lão kia nghe xong, mặt trực tiếp tái rồi, khẽ quát: "Hỗn trưởng gia hỏa, cho lão phu buông ra."

Tô Yên nam hồ khu chân động, không dám đi làm trái, phần nộ buông ra đại thủ, nói: "Vương Dật, chúng ta lần sau trở lại."

Đến người mười đến . .

Vương Dật bàn tay khẽ run, hấn vừa nảy suyết chút nữa liền đến cực hạn .

Long lực thể chất xác thực đáng sợ, không hổ là bằng vào thân thể, liền có thể cùng Thiên đế hò hét tồn tại.

"Vương Dật, ngươi không sao chứ. . ."

Đông Phương Mộ Tuyết thở nhẹ một tiếng, nắm lên bàn tay của hắn, tế quan sát kỹ là có bị thương hay không.

Nàng như thế làm không có ý tứ gì khác, đối phương là chính mình gọi, vạn nhất có cái gì sơ xuất, chính mình khó thoát tội lỗi.

Có thể người khác nhưng không như thế nghĩ đến.

Thục Sơn tông các đệ tử, từng cái từng cái cảm tức Vương mẫu người, trong mắt bắn ra vừa giận lại đỏ vẻ mặt.

Đông Phương Mộ Tuyết đi tông môn thi, vừa vừa thực nhượng những người trẻ tuổi các tu sĩ kinh diễm một phen.

Thiên, hảo mỹ, chỗ chết người nhất chính là, nàng cái kia. . . Thật lớn.

Bọn hắn đều là máu nóng thanh niên, thấy Đông Phương Mộ Tuyết đầy đặn thành thực thân thể sau, trực tiếp na bất động đạo. Trong lòng YY: Nàng nếu là đạo lữ của chính mình, còn không muốn làm sao làm, liền làm sao làm. . .

Bởi thập tông chiến quan hệ, bọn hắn không dám đi tìm Vũ Trường lão đề cập, vốn định sau đó lại nói, ai ngờ. . .

"Ta không có chuyện gì. . ."

Vương Dật lắc đầu cười nói.

"Không có chuyện gì liền tốt. . ."

Đông Phương Mộ Tuyết nhất thời thở phào nhẹ nhõm, nàng thu hồi tay ngọc, yêu kiều nói: "Ngươi nếu là có ngoài ý muốn, Thiên Nhi nha đầu kia không phải tìm ta liều mạng không thể."

Vương Dật lúc này bật cười, không muốn lại tiếp tục trì hoãn, hướng mọi người vi liền ôm quyền, rời khỏi nơi này.

2 phân nhiều chung sau, hắn đi tới 'Linh Nam tông' vị trí, một chút liền nhìn thấy cái kia thẳng nhóc con.

Vương Dật giơ tay lên nói: "Ai, đứa bé kia. . ."

Linh Nam tông tu sĩ đồng thời nhìn về phía hắn.

"Vương Dật?"

"Hắn làm sao đến rồi?"

Những đệ tử kia kỳ quái tự nói.

Nam đồng chân nhỏ vậy một cái, rơi xuống ghế đá, nâng phá bao cổ tay đi tới.

Vương mẫu người lắc lắc trong tay mạ vàng đoản kiếm, nói: "Đem bao cổ tay cho ta."

Nam đồng thấy hắn thật đem ra đoản kiếm, con mắt đều tròn tròn, không chút do dự đem bao cổ tay đưa cho đối phương, sau đó đến: "Đem kim kiếm cho ta. . ."

"Ha, đừng nóng vội oa. . ."

Vương mẫu người bắt được đồ vật sau, hoàn toàn yên tâm, bỗng nhiên hú lên quái dị, đem kim kiếm nâng đến rất cao.

"Ngươi. . . Ngươi. . ."

Nam đồng đầu tiên là sững sờ, sau đó lại kinh vừa giận, hét lớn: "Ngươi muốn chơi xấu hay sao?"

Linh Nam tông tu sĩ thấy, lông mày nhất thời dựng đứng, càng có mấy cái đứng dậy.

Vương mẫu người không để ý đến bọn họ, khom người xuống đi, cười híp mắt nói: "Thằng nhóc con, ngươi nhất hảo thành thật một chút, đừng đánh ta lão bà chủ ý, bằng không. . ."

Nam đồng mạnh mẽ trừng mắt hắn, cắn răng nói: "Yêu điệu thực nữ, quân tử hảo cầu. Người phụ nữ kia ta muốn xác định. . ."

Mẹ nó, còn TM quân tử hảo cầu?

Vương mẫu người trực tiếp khi nở nụ cười, đang chờ lại đi cảnh cáo.

"Người đã chiếm được bao cổ tay, tốt nhất tuân thủ lời hứa, đem đồ vật cho sư đệ ta, bằng không đừng trách ta không khách khí."

Đúng vào lúc này, một đạo dễ nghe bay lên, Khúc Uyển Thanh bình tĩnh mặt cười chậm rãi đi tới.

Vương Dật nhìn nàng, trong lòng hơi động: Lão bà nói 'Ngũ hành Thần thể' rất lợi hại, ta mà lại nhìn, đến cùng làm sao cái lợi hại pháp. . .

Hắn nghĩ tới đây, nhìn chăm chú Khúc Uyển Thanh, ý thức dần dặt trong cơ thể khí tức xoay ngược chiều.

Ai nghĩ, nhưng là thất bại.

Vương mẫu người có chút thất vọng, con người bỗng nhiên xoay một cái, nhìn về phía nam đồng.

Hắn dự định hù dọa đối phương một tý, xuất con giận.

Khúc Uyển Thanh đi tới gần sau, lãnh đạm nói: "Ta lặp lại lần nữa, đem đồ vật. . ."

"Được rồi được rồi. . ."

Vương Dật đánh gãy đối phương, đem kim kiếm nhét vào nam đồng trong tay.

"Quá tốt rồi."

Nam đồng rất là nhậy nhót, ôm kim kiếm liền muốn đi, phương hướng chính là Tiêu Diêu Tông vị trí.

"Này, người làm gì thế đi?"

Vương Dật tay mất lạnh lẽ, một phát bắt được đối phương cổ áo.

"Người buông ra ta. . ."

Nam đồng nhất thời nổi giận, 'Hồng' một tiếng, toàn thân bùng nổ ra một luồng nóng nực thanh khí, khí thể kinh người.

"Thảo!"

Vương mẫu người lớn tiếng chửi bới: "Thằng nhóc con, người cho rằng liền người hội biến hoá?"

'Hồng'

Trong phút chốc, trên người hắn đồng dạng phun trào ra một luồng khói xanh, cùng nam đồng giống nhau như đúc, khí trùng cừu tiêu.

Này biến số quá kinh người.

Nam đồng nhất thời choáng váng, sững sờ ở nơi đó.

Khúc Uyển Thanh cũng choáng váng, tại chỗ hoá đá, nàng khẽ nhếch phần môi, đôi mắt đẹp trợn lên so cái gì đều đại.

Phụ cận những tu sĩ kia môn, nhất thời kinh hãi đến biến sắc, nhìn nhau ngơ ngác.

Thiên, đây là chuyện gì?

Vương Dật dĩ nhiên cùng nam đồng là tương đồng thể chất?

Linh Nam tông các tu sĩ càng là khiếp sợ tột đỉnh, bọn hắn đồng thời đứng dậy, những cái kia Kim Đan Trưởng lão cũng không ngoại lệ.

Nhưng thấy, Khúc Uyển Thanh giơ lên ngón tay ngọc, sợ hãi nói: "Người. . . Người. . ."

Vương mẫu người biết mục đích đã đạt, cười hi hi, buông ra đại thủ.

Hắn lui về phía sau một bước, thu đi tới khí thế, hướng nam đồng cảnh cáo nói: "Thằng nhóc con, ly lão bà ta xa một điểm."

Vương Dật sau khi nói xong, xoay người liền phải rời đi.

"Người đứng lại!"

Khúc Uyển Thanh trực tiếp gọi hắn lại.

Vương Dật xoay người, hỏi: "Còn có chuyện gì?"

Khúc Uyển Thanh hít một hơi thật sâu, nói: "Ngươi rốt cuộc là ai?"

Nàng cảm giác, cái tên này trên người có bí mật lớn động trời.

"Vương sư đệ, ngươi ở đây làm cái gì? Vì sao không trả lại được?"

Đúng vào lúc này, một đạo mềm mại âm thanh, từ cách đó không xa thăm thẳm bay lên, động lòng người phi.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 304: Nói hết rồi

Mấy người nghiêng đầu đi.

Một đạo Hoàng y thiên anh, bông bênh mà tới. Ba ngàn thanh ti hư không tạo nên, kỳ ảo u nhiên.

Nàng mâu, chưa từng mở, nhưng cho bên trong đất trời, mang đến vô hạn sinh cơ.

"Y Y sư muội?"

Khúc Uyển Thanh đôi mắt đẹp nhắm lại, nhẹ giọng kêu.

Nàng đối với Lạc Y Y ấn tượng rất sâu.

Năm ngoái thập tông chiến, Lạc Y Y tuy rằng chưa tiến vào trước 10, biểu hiện nhưng thật là kinh điển, lúc đó tu vi của nàng, chỉ có Trúc Cơ năm tầng mà thôi.

Có thể khóa này, tu vi của đối phương dĩ nhiên đạt đến Trúc Cơ tám tầng trung kỳ?

Chuyện này quả thật là thần tốc.

Lạc Y Y đi tới gần, mặt cười vì chếch, hướng Khúc Uyển Thanh, nói: "Uyển Thanh tỷ tỷ, sư đệ ta có thể có đặc tội địa phương của ngươi?"

Khúc Uyển Thanh sững sờ, rất nhanh sẽ rõ ràng: Hào oa, nguyên lai ngươi là cho đồng môn chỗ dựa tới rồi.

"Hi hi. . ."

Nàng nhẹ nhàng nở nụ cười, nói: "Muội muội nghiêm trọng. . ."

"Không có liên tốt."

Lạc Y Y cười yếu ớt, kiều dung hướng Vương Dật, nói: "Sư đệ, chúng ta trở về đi thôi."

"Ừm!"

Vương Dật gật gù đầu, hướng nam đồng làm cái mặt quý, cùng nàng rời đi.

Khúc Uyển Thanh nhìn chăm chú hai người bóng lưng, đôi mắt đẹp run rẩy, không biết đang suy nghĩ gì.

Trên đường, hai người sóng vai mà hành.

"Sư tỷ, ngươi làm sao tìm đến ta?" Vương mẫu người biểu thị rất kỳ quái.

Lạc Y Y chậm rãi mở miệng, nói ra tất cả.

...

Nguyên lai, các tiên nữ vẫn ở chú ý lão công cử động. Khi các nàng nhìn thấy Đông Phương Mộ Tuyết kéo Vương Dật tay thì, tiểu loli kêu lên một tiếng, rất là ăn vị.

Hai cung tam cung thấy, liếc mắt nhìn nhau, cảm thấy rất bất đắc dĩ.

"Nhị muội thô thô lớn chút nữa là tốt rồi."

Tiểu loli cong lên cái miệng nhỏ nhắn nói.

Từ Nguyệt nhất thời vừa thẹn vừa giận, kiều xùy xùy nói: "Đại tỷ, ngươi có thể hay không đừng loạn đùa giỡn?"

"Hi hi. . ."

Tiểu loli hướng nàng phun nhỏ ra phấn thiết, tiếp tục đi nhìn kỹ.

Đương Vương Dật đi đến 'Lĩnh Nam tông' thì, tiểu loli đôi mi thanh tú vừa nhú, cảm giác cái kia Khúc Uyển Thanh cũng không tương tốt.

Nàng cũng không phải sợ lão công chịu thiệt, chỉ có điều được Chân Huyền truyện hun đúc, càng là nữ nhân xinh đẹp, vượt sẽ khiến cho nàng cảnh giác.

Khúc Uyển Thanh là ngũ hành Thần thể, lại mạo mỹ cảm động, tiểu loli không muốn để cho nàng cùng lão công lại quá nhiều dây dưa.

Có thể nàng cũng không dám đã qua, có cái kia nam đồng ở, tiểu loli sợ Vương Dật hiểu lầm chính mình chủ động tiếp cận đối phương.

Nữ nhân liền yêu thích suy nghĩ lung tung, chính là thái thượng cảnh Thần vương cũng sẽ không thoát tục.

Tiểu loli nghiêng đi mặt cười, nhìn về phía Lạc Y Y: "Y Y, ngươi đi giúp ta đem Vương Dật gọi trở về."

Lạc Y Y nhất thời sững sờ, sau đó chậm rãi đứng lên.

"Sư tôn, ta đi cho. . ."

"Sư bá. . ."

Nguyệt Thi Lam cùng Liễu Thiên Nhi song song đứng lên.

"Các ngươi ngồi xuống!"

Tiểu loli tay nhỏ hừ không ép một chút.

Nhị nữ tu vì không đủ, nàng sợ trấn giữ không được tình cảnh.

...

Vương Dật nghe xong bưng tỉnh.

Hai người yên lặng đi tới, ai cũng không nói gì.

"Xin lỗi!"

Đột nhiên, Vương Dật bốc lên một câu không đầu không đuôi.

Lạc Y Y thân thể yếu kiều run rẩy, đứng lại, sau đó vung lên vô cùng mịn màng mặt cười, nhẹ giọng hỏi: "Ngươi vì sao xin lỗi?"

Vương Dật dừng lại, nhìn về phía đối phương: "Tông môn hội vũ trên, ta nói hươu nói vượn. Viêm Võ tông phía trước tiếp thì, ta rồi hướng sư tỷ nói năng lỗ mắng. Vì lẽ đó, xin lỗi, ta không phải cố ý. . ."

Lạc Y Y nghe xong, phương trong lòng, nổi lên một tia cảm giác kỳ dị.

Nó rất kỳ quái, phiêu miểu như mây mù, như có như không, căn bản nói không được là cái gì, nhưng thật sự tồn tại.

Lạc Y Y trong veo nở nụ cười, nói: "Sư đệ nghiêm trọng, hiểu lầm bắt nguồn từ không biết. Chuyện của quá khứ, không cần lại đi nói ra. . ."

Nét cười của nàng quá đẹp, thanh u thoát tục, sáng rực rỡ vô song.

Vương Dật thấy, đầu óc âm âm chấn động, quý thần xui khiến nhớ tới đối phương đột phá thì đáng vẽ.

Cái kia oánh Bạch Vô Hạ xích ~ lửa thân thể yêu kiều.

Nơi đó một mảnh béo mập, không có thứ gì, chỉ có một đạo. . .

Nguyên lai, trên đời này thật sự có Bạch Hồ.

Tiểu loli đan lại không nói, thân thể nàng còn chưa thành thực. Tô Linh Nhi nhưng là có, chỉ có điều màu sắc cùng tử đồng như thế, mà bên trong, là thần bí. . .

Khe năm! ! !

Vương mẫu người bỗng nhiên lắc lắc đầu, trong lòng đại chửi mình vô liêm sỉ: Vương Dật, ngươi TM đang suy nghĩ gì oa?

Lạc Y Y cảm quan vượt qua người thường, nhất thời phát hiện, nhẹ giọng hỏi: "Sur đệ, ngươi làm sao?"

"Không có chuyện gì, ta đang suy nghĩ sư tỷ đột phá thì đáng về. . ."

Kẻ này không hề nghĩ ngợi, há mồm liền tới.

Lạc Y Y nhất thời sững sốt, không tới một giây đồng hồ, thân thể yêu kiều bắt đầu run lấy lấy, mặt cười một mảnh đỏ chót.

"Ngươi. . . Ngươi thấy. . . Cái gì?"

Nàng run giọng hỏi.

Này thiên Lạc Y Y đột phá sau, trần như nhộng, nàng cố ý cảm thụ một phen, phát hiện này duy nhất nam nhân công lấy thân thể, liền yên lòng.

Ai nghĩ. . .

Vương mẫu người sững sờ, trong nháy mắt phản ứng lại, trong lòng hô to không ổn, vội vàng nói: "Không có, ta cái gì cũng không biết. . ."

"Ngươi không biết cái gì?"

Lúc này Lạc Y Y đặc biệt miễn cảm, nhất thời phát hiện đối phương ngữ bệnh, cắn răng bạc hỏi.

"Không biết sư tỷ phía dưới không có thứ gì. . ."

Vương mẫu người thật sự hoảng rồi, nói chuyện không nữa kinh đại não.

Khá lắm, lần này chữ có thể ghê gớm.

"Ngươi. . . Ngươi. . ."

Lạc Y Y nhất thời điên rồi, ngáp trời.

Đây chính là nàng bí mật lớn nhất a.

"Ta giết ngươi này vô liêm sỉ dân ~ đồ. . ."

Nàng lớn tiếng rít gào, cái gì cũng không để ý, 'Hô' một tiếng, trực tiếp đem đối phương ngã nhào xuống đất, giờ lên cặp kia tay ngọc, mạnh mẽ bóp lấy cổ của đối phương.

"Khặc. . . Sư tỷ, ngươi. . . Ngươi tỉnh táo một chút. . ."

Đối phương tiểu Man lực rất lớn, Vương Dật cảm thấy một trận nghẹt thở. Hắn gấp vội vàng nắm được đối phương cánh tay ngọc, dùng sức một duệ.

Lạc Y Y thật sự khí bạo nổ, dùng tới nguyên thủy nhất phương pháp đi bấm, vẫn chưa chân chính thôi thúc linh lực, vì lẽ đó cặp kia tay ngọc trực tiếp bị duệ đi.

Vương mẫu người như bạch tuộc giống như, mạnh mẽ cuốn lấy đối phương thân thể yêu kiều, gấp gấp hỏi: "Sư tỷ, ngươi nghe ta nói."

"Nghe cái rắm. . ."

Lạc Y Y khóc, tiếng khóc bi thiết: "Ta muốn giết ngươi. . ."

Nàng thuở nhỏ cơ khổ, vì lẽ đó tính tình gì liệt, hiện tại chỉ muốn giết đối phương, sau đó tự sát.

Hai người trên đất giầy dựa một phen, một đạo nững nịu thăm thăm bay lên: "Lão công, Y Y, các ngươi đang làm gì a?"

Các tiên nữ cuối cùng đến rồi, còn có Ngừ Cầm mấy nữ.

Các nàng đều là kinh ngạc đến ngây người .

Hơn 10 phân sau.

"Sur tôn, ta không muốn sống , ô. . ."

Khán đài ngoại 50 mét địa phương, Lạc Y Y nhào vào sur tôn trong lòng, cất tiếng đau buồn gào khóc.

Ngừ Cầm liên tục đi an ủi ái đồ, có thể nơi nào hữu hiệu?

"Hào , đừng khóc . . ."

Tiểu loli nhăn đôi mi thanh tú nói: "Không phải là nhìn thân thể sao? Có cái gì quá mức ? Tâm tình như vậy yếu đuối, tương lai như thế nào năng lực bước lên đại đạo đỉnh cao nhất?"

"Phi Yên tỷ tỷ, ngươi không thể nói như vậy. . ."

Ngừ Cầm không làm: "Y Y là nữ tử, thân thể bị nam nhân nhìn đi, gọi nàng như thế nào đối mặt tương lai phu quân?"

"Điều này cũng không có gì."

Tiểu loli giơ lên tay nhỏ nói: "Lạc Y Y, ngươi nếu có tâm, Bồn cung hiện tại liền tứ ngươi danh phận, như thế nào?"

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 305: Không muốn

Nàng sau khi nói xong, hai cung tam cung liếc mắt nhìn nhau, không nói gì.

Nguyệt Thi Lam cùng Liễu Thiên Nhi nhưng là mặt cười biến đổi, các nàng không biết chính mình có danh phận, càng không biết được danh phận là cái gì đồng đồng, lại biết cùng Vương Dật có quan.

Vương mẫu người đứng ở một bên, bắt đắc dĩ vò đầu, thực sự không tốt đi xen mồm.

Hết cách rồi, chính mình nhìn nhân gia thân thể. Nếu là không người hiểu rõ, phương cũng còn tốt lắm, có thể hiện tại nhưng không như thế .

Lạc Y Y tính tình cương liệt, bất ngờ, nhất định phải có cái bàn giao.

Hơn nữa. . .

Kẻ này từ khi ném trái quả lê tư vị sau, tư tưởng cũng phát mọc ra rễ bản biến hóa.

Đơn thuần Vương đại thiếu không lại đơn thuần .

Hắn xấu xa . Vì lẽ đó. . .

"Đừng khóc . . ."

Tiểu loli thấy đối phương vẫn như cũ khóc thảm không ngừng, đôi mi thanh tú lại nếp nhăn: "Y Y, Bồn cung hỏi ngươi nói đây."

Lạc Y Y chậm rãi ngừng lại tiếng khóc, giơ lên đầu thương mặt cười, nghẹn ngào hỏi: "Tiền bối, cái...Cái gì là danh phận. . . ?"

Phương Hoa Tiêu Tiêu Vũ, hồn khiên y nhân thương.

Nàng mâu, tuy là nhấm, cũng không ngừng có thanh lệ lướt xuống, khác chưa xót lòng người.

Tiểu loli thấy đối phương đau khổ đáng vẻ sau, đôi mi thanh tú chậm rãi triển khai, vừa định ôn nhu giải thích.

Vương Dật trong đầu âm ỉ chấn động, một luồng đại thương ý dâng lên nội tâm. Hắn không chờ tiểu loli trả lời chắc chắn, giành trước tiến lên một bước, nói: "Y Y sư tỷ, ta hội phụ trách. . ."

Này biến số đến đột nhiên, chúng nữ đồng thời nhìn về phía hắn.

Lạc Y Y mặt cười vi chếch, cắn răng bạc nói: "Ta không muốn cảm giác được nguoi, nguoi lẫn. . ."

Vương mỗ người nhất thời sững sốt, miệng há hốc liên hồi, nhưng cái gì cũng không nói ra được.

"Lão công, nhưng ta nói đi."

Tiểu loli u u thờ dài, nhìn về phía Lạc Y Y, nói: "Y Y, trước kia hình ảnh, nguoi cũng nhìn thấy, hẳn là biết được đại khái. . ."

Lạc Y Y mặt cười hướng đối phương, trầm mặc không nói.

Tiểu loli tiếp tục nói: "Lão công nhìn thân thể nguoi, đúng là bất ngờ. Nguoi trong lòng đau khổ, ta có thể hiểu được, có thể sự tình dĩ nhiên phát sinh, không cách nào lại đi thay đổi. Ta là hậu cung chỉ chủ, tự mình còn nguoi công đạo."

Lạc Y Y nghe được như hiểu mà không hiểu, mờ mịt mở miệng: "Công đạo?"

"Chính là. . ."

Tiểu loli gật gù, nói: "Nguoi như đồng ý, ta hiện tại liền có thể tứ nguoi 'Thiên thị' vị trí, cùng tỷ muội chúng ta cộng đồng hầu hạ lão công. Chờ thành công thị tầm sau, đủ nhất định số lần, liền có cơ hội lên cấp 'Chếch cung'. Đương nhiên, nguoi như thai nghén Đế Tử, cũng có thể trực tiếp lên cấp."

Nàng lời nói này như sấm sét giữa trời quang, trực tiếp đem mấy nữ phách choáng váng.

Thiên thị? Thị tâm? Lên cấp? Mang thai từ?

Này đều là chút gì a?

Vẫn không có động tĩnh Lâm Tịch Dao cũng hoá đá, ngăn người tại đó, phần môi mở ra, đôi mắt đẹp tròn lên so cái gì đều viên.

Nàng nhớ tới Chân Huyền truyện.

Ngữ Cầm dù sao lớn tuổi, trước hết phản ứng lại, run giọng nói: "Phi Yên tỷ tỷ, nguoi. . . Nguoi là nhượng Y Y, trở thành Vương Dật đạo lữ?"

Tiểu loli chậm rãi nói: "Cũng có thể nói như vậy."

Ngữ Cầm thân thể yếu kiều run lên, đầu tiên là nhìn Vương Dật một chút, sau đó buông xuống mặt cười, hướng ái đồ nói: "Y Y, nguoi xem. . ."

"Không!"

Lạc Y Y kiên định lắc đầu, cắn răng bạc nói: "Ta chắc chắn sẽ không cùng này dâm ~ đồ cùng nhau. Tuyệt không. . ."

Tất cả mọi người nghe xong, vẻ mặt khác nhau.

Tiểu loli càng là ngẩn ngơ, hoàn toàn không ngờ tới sẽ là kết quả như thế này.

...

Nhiều năm trước, Hỗn Độn Thiên đế tuy rằng chỉ có năm tên đạo lữ, cũng không biết có bao nhiêu kinh điểm nữ tử, muốn nhập Thiên đế hậu cung, được lâm hạnh.

Trong đó không thiếu thái thượng cảnh Nữ thần Vương, càng có năm vị Cung chủ đã qua tông môn tỷ muội.

Có thể Vương Dật một đời trước, trải qua chật đút tình duyên, căn bản khinh thường một cổ.

Liệt Thiên ngân sau khi xuất hiện, Hồng Linh đại lục một mảnh ai ca, đương đại tông môn, lấy tam đại đế cung dẫn đầu, đoàn kết nhất trí, đồng Độ Kiếp khó.

Tất cả qua đi, mặt khác hai đại Thiên đế hậu cung, thu nạp mới mẻ huyết dịch, lớn mạnh môn đình. Mỗi một Vị Cung chủ danh nghĩa, đều có chếch cung, thiên thị cùng động phòng.

Có thể to lớn Hồn Độn hậu cung, vẫn như cũ là này năm đạo Tiêu Tiêu thiên ảnh, cơ khổ gắn bó.

...

Tiểu loli thực sự không nghĩ ra, Lạc Y Y nếu biết lão công lai lịch, tại sao lại đi từ chối? Cũng không biết chính mình tư tưởng, còn dừng lại ở mười sáu năm trước.

Hiện tại Vương Dật, vẹn vẹn là một tên Trúc Cơ tu sĩ mà thôi.

Mà Lạc Y Y, càng là trung liệt nữ tử.

Hai người đã qua bản không gặp nhau, Lạc Y Y bị Vương Dật nhìn thân thể, phương tâm sinh oán, đối với hân hận chi không kịp, sao ủy thân ở đối phương?

Ở lý không hợp, tình tự khó nguyện.

Tiểu loli trầm ngâm chốc lát, nói: "Y Y, cơ hội hiếm có, ngươi không nên vọng kết luận."

Nàng thật sự rất yêu thích đối phương, Lạc Y Y là Tiêu Diêu Tông thiên kiều, lại vì sư tôn hạnh phúc, dứt khoát cho mình quỳ xuống.

Loại này tình nghĩa quá hiếm có .

"Tiền bối, không nên nói nữa ."

Lạc Y Y thanh lệ không ngừng, mặt cười nhưng dứt khoát kiên định.

Tiểu loli còn chờ khuyên nữa, lại bị một cánh tay ngọc đỡ lấy .

"Đại tỷ, Y Y đứa nhỏ này chính ở nổi nóng, chờ quá chút thời gian, nàng nguôi giận sau lại xuống quyết đoán chính là. . ."

Từ Nguyệt truyền âm nói.

Tiểu loli nghe xong gật gật đầu, liền tự không nói.

Từ Nguyệt nhẹ nhàng nở nụ cười, nhìn về phía Lạc Y Y, nói: "Y Y, ngươi nếu không muốn, việc này liền coi như thôi, chúng ta hay vẫn là hội phụ trách. Bồn cung có thể thỏa mãn ngươi ba cái yêu cầu. . ."

Lạc Y Y đem mặt cười hướng đối phương: "Yêu cầu?"

"Không sai."

Từ Nguyệt khẽ cười nói: "Trước nghe ngươi sở thuật, có Nguyên Anh tu sĩ đối với Ngừ Cẩm mưu đồ gây rối. Chuyện này, Bồn cung quản. . ."

"A?"

Đôi thầy trò này đồng thời run lên.

Trước đây không lâu, các tiên nữ chỉ là tiết lộ ra tay ý đồ, nhưng không có đi khẳng định, bây giờ nhưng. . .

Lạc Y Y thân thể yêu kiều run rẩy không ngừng, run giọng hỏi: "Trước. . . Tiền bối, lời ấy thật chứ?"

"Tất nhiên là đương thật."

Từ Nguyệt cười duyên nói: "Này liền coi như Bồn cung thỏa mãn ngươi yêu cầu thứ nhất đi. . ."

"Tiền bối, ta. . . Ta. . ."

Lạc Y Y kích động trực tiếp đứng lên, liền muốn đi quỳ xuống.

Từ Nguyệt bước lên trước, đỡ lấy đối phương, khẽ cười nói: "Sau đó không nên gọi chúng ta tiền bối, xưng tỷ tỷ chính là. . ."

"Chuyện này. . . Chuyện này làm sao thành? Ta. . ."

"Hào. . ."

Từ Nguyệt nhẹ giọng đi đánh gãy: "Các ngươi đi khán giả đài đi."

Lạc Y Y chỉ lo nằng đôi ý, không dám nói thêm cái gì, gật gật đầu, cùng Ngừ Cầm đi tới.

"Các người cũng đã qua. . ."

Từ Nguyệt nhìn về phía Nguyệt Thi Lam ba nữ.

Các nàng liếc mắt nhìn nhau, hướng đi khán giả đài.

Sau đó, các tiên nữ đồng thời nhìn mình lão công.

Vương mỗ người không ngừng mà gãi đầu, cảm giác đặc biệt lúng túng.

"Lão công, lần tới đừng loạn xem nhân gia thân thể . . ." Tiểu loli mân mê cặp môi thom đạo.

"Ta thật không phải cố ý. . ."

Vương Dật nghe xong, chỉ có thể ôm lấy cười khổ.

Tiểu loli không có lại tiếp tục, nhìn về phía lão công trong tay bao cổ tay. Nàng ngây thơ duỗi ra tay nhỏ: "Lão công. . . Đem nó cho ta. . ."

Vương Dật đem phá bao cổ tay đưa cho đối phương, kỳ quái hỏi: "Này rốt cuộc là thứ gì? Hội đề cho các người như vậy lưu ý?"

"Đương thực sự là này thần vật. . ."

Tiểu loli nhất thời kích động không thôi, nàng vung lên mặt cười nói: "Lão công, nếu như ta không nhìn lầm. Này chính là đi theo Đại Thánh hai cái chỉ bảo một trong, Tề Thiên chiến giáp."

"Cái gì?"

Vương Dật sùng sốt , trong đầu, hiện ra cái kia vĩ đại bóng người.

Giáp vàng hồng phong, hư không mà đứng.

Hắn, đối mặt tất cả kiếp nạn, vĩnh không thối lui.

Bất luận kinh qua bao nhiêu thế, hắn, vẫn như cũ lưu hậu thế lòng người trong.

Tuyệt thế Đại Thánh Vương, vạn cổ bất diệt.

"Phía trên này có vô thượng phong ấn, cũng may bị năm tháng sở xâm, nhược không ít. . ."

Tiểu loli khẽ nói, giơ lên tay nhỏ, lẳng không ấn nhẹ.

'Vù '

Phá bao cổ tay run rẩy, mặt trên vết bản dần dần làm nhạt, biến mất.

Mấy phút sau, một con đồng sắc bao cổ tay, xuất hiện ở trong tay nàng.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 306: Kinh sợ

Vương Dật con mắt trong nháy mắt trắng .

Bao cổ tay toả ra cỗ lão khí tức, toàn thân che kín thần bí minh văn, không biết là chất liệt gì tạo nên.

Nó mất đi ở năm tháng trường hà trong, không biết phủ đầy bụi bao lâu, thời gian qua đi đến nay, mới lại một lần nữa phóng ra vô thượng ánh sáng thần thánh.

"Bên trong không có Đại Thánh đạo ẩn, nó hiện tại là vật vô chủ. . ."

Tiểu loli nhẹ giọng tự nói, lập tức giờ lên mặt cười, trong con ngươi xinh đẹp hiện ra ánh huỳnh quang: "Lão công, cần phá ngón tay, ý chuyển quy tâm, sau đó. . ."

Nàng lúc này truyền thụ một cái thuật, có thể tinh luyện tự thân tinh huyết.

Vương Dật cỡ nào thông minh, rất nhanh học được, sau đó không rõ hỏi: "Vì sao phải đem tinh huyết nhỏ ở bao cổ tay trên? Lẽ nào. . ."

"Ừm!"

Tiểu loli gật gù, cười duyên nói: "Đại Thánh thần tích phiêu miểu, hần đem Tề Thiên chiến giáp lưu ở hậu thế, tất định là người hữu duyên chiếm được."

Vương Dật nghe xong trong lòng đại động, hần hít một hơi thật sâu, ngăn chặn tâm tình kích động, cần phá ngón tay, đem một giọt tinh huyết điểm ở đồng bao cổ tay bên trên.

'Vù '

Bao cổ tay run rẩy, chậm rãi bay lên, hư không chìm nổi.

Nó xung quanh, nổi lên nhẹ nhàng gọn sóng, không gian rung động không ngừng, này sợi thương cổ khí, càng ngày càng dày đặc.

'Hô '

Bao cổ tay trên bỗng nhiên tỏa ra một luồng nồng nặc đồng khí, chậm rãi trôi về Vương Dật.

"Hả?"

Vương Dật nhất thời sửng sốt, còn chưa phản ứng lại là chuyện ra sao, thân thể liền bị mang cách mặt đất, hư không chuyển động lên.

Đồng khí liên tục đi quán quanh, tụ sóng thành văn, dày đặc đan dệt.

Mà bao cổ tay bản thể, nhưng ở hần đối diện không ngừng mà chuyển động.

Thương phác khí tức càng ngày càng cường thịnh, tràn ngập vô tận năm tháng sức mạnh to lớn.

Mấy chục mét ngoại, mấy cái Nguyên Anh lão quái nhất thời phát hiện quy tắc này không giống, đồng thời nhìn về phía nơi đó.

"Oành "

Đột nhiên, bao cổ tay bỗng nhiên vỡ vụn, hóa thành vô số té hạt nhỏ, chụp vào Vương Dật.

Cùng lúc đó, hần trên đỉnh đầu hiện lên tảng lớn Thái Vân, hiện xoắn ốc tư thế, mãnh liệt hướng phía dưới hội tụ.

Dị tượng Thiên Lâm.

"Không được!"

Tiểu loli mặt cười đại biến: "Bên trong có chứa Đại Thánh một tia tàn niệm, lão công. . ."

Nàng vội vàng nắm chế ra thành ấn, muốn đi ngăn cản, lại bị một cánh tay ngọc ngăn cản.

"Tề Thiên chiến giáp dần dần thành hình, Đại tỷ như ra tay, tất nhiên hội thương tới lão công. . ."

Từ Nguyệt mặt cười hơi trắng, ngưng tiếng nói.

"Nhưng là. . ."

"Tàn niệm là vô chủ, lão công nhất định sẽ không xảy ra chuyện. . ."

Nàng kiên định nói.

Tiểu loli nghe xong, chỉ được thả xuống tay nhỏ.

Các tiên nữ nhìn chăm chú lão công, chậm rãi lùi về sau 20 mét.

...

Khán giả Đài Bắc chếch, mấy cái Nguyên Anh đồng thời đứng dậy, một mặt khiếp sợ nhìn phía xa.

"Nơi đó phát sinh cái gì?"

Một ông già sợ hãi nói.

...

Vào giờ phút này.

'Oanh '

Vương Dật đầu óc đột nhiên nổ vang, mắt tối sầm lại, càng là mất đi tri giác.

"Hồng . . "

Trong nháy mắt tiếp theo, cái miệng của hắn trong, bắn ra một đạo Viễn cổ tiếng gào, kinh thiên động địa, Phong Vân thất sắc.

"Thanh âm gì?"

"Ai đang gọi?"

"Xảy ra chuyện gì ?"

Này biến số đến quá mức đột nhiên, khán đài chỗ, mấy trăm tu sĩ ngơ ngác đứng lên, đồng thời nhìn về phía nơi này.

Trong nháy mắt tiếp theo, bọn hắn hai mắt trợn lên tròn trịa, nhìn thấy cả đời đều không thể quên tình cảnh.

Bao cổ tay hóa thành tể hạt nhỏ, hư không đan dệt thành vô số đồng phiến, dồn dập dấn hướng về Vương Dật thân thể.

'Bùm bùm '

Liên tiếp giong tiếng vang lên, Vương Dật trên người hội tụ đồng phiến càng ngày càng nhiều, tinh đồng chiến y dần dần hiển hiện ra.

Hắn ngừng lại chuyển động, mà là mặt hướng cổ vũ đài, hư không chìm nổi.

Hai con mắt của hắn, đen kịt một màu, thần quái đến cực điểm.

"Uống . . "

Vương Dật đột nhiên hét lớn một tiếng, cánh tay phải bằng không vung một cái.

'Hồng . . '

Trong phút chốc, sau lưng của hắn bỗng nhiên dấy lên tầng lớn màu đỏ thẫm hóa diễm, đốt cháy chân không.

Một cái mùi hương đỏ đậm áo choàng, tự trong ngọn lửa hiện lên, ở sau lưng uốn lượn run run, gào thét mệnh mông.

'Vù . . '

Hắn đỉnh đầu kim quang bùng lên, thông Thiên Huyền quan tọa lạc, hai cái dây dài phân trùng cửu tiêu.

Đồng Giáp xích phong, kim quan Hồng Anh.

Này một thân trang phục, ở xa xôi Thượng Cổ, kinh diễm tuyệt thế.

Vào giờ phút này, nhưng xuất hiện lần nữa .

Hết thấy tu sĩ đều đã hoá đá, trợn mắt ngoác mồm.

Vương Dật lạnh lùng nhìn chăm chú bọn hắn, mặt không hề cảm xúc.

"Khà khà khà. . . "

Đột nhiên, hắn nở nụ cười, âm thanh lộ ra một chút quỷ dị. Sau đó, ánh mắt vi vi trên di.

Cổ trên võ đài, hai tên Trúc Cơ sáu tầng tu sĩ đánh cho chính cam, hiện tại trải qua là trước 20 cường cuối cùng một hồi, quá then chốt, bọn hắn đều không có chú ý tới trận ngoại lệ biến.

"Hồng. . ."

Đột nhiên, Vương Dật rống to ở thiên, hai chân lăng không hư đạp, thân thể đột nhiên bắn ra, hướng về cổ võ đài xông thẳng mà đi.

Giữa hư không, đồng Giáp lấp lánh rực rỡ, mười trượng hồng phong dẫn dắt một đòir son hà, hai cái Hồng Anh vô tình cắt chém chân không.

Thượng Cổ Chiến Thần, cường thế kéo tới.

Đây là một loại vô địch thế, có thể trấn áp thế gian tất cả địch.

Mọi người chỉ cảm thấy ánh sáng lóe lên, trong nháy mắt tiếp theo, Vương Dật trực tiếp xuất hiện ở trên lôi đài, hai tay khuyên ngực, mắt nhìn tất cả.

Này hai cái tu sĩ nhất thời doạ một đại binh.

"Khe năm!"

"Ngươi là ai. . .?"

Hai người vội vàng thu hồi pháp khí, song song gặm lên.

"Khà khà, hồng. . ."

Vương Dật đầu tiên là cười gằn, lập tức rống to, thân thể trong phút chốc tăng vọt, trong nháy mắt nắm lấy hai tên tu sĩ đầu lâu, mạnh mẽ hướng phía dưới đè tới.

'Oanh'

Võ đài đột nhiên rung mạnh, này hai vị nhân huynh đầu, trực tiếp chìm vào thạch điện, không có động tĩnh nữa.

"Khà khà. . . , ha ha. . ."

Vương Dật buông hai tay ra, ngửa mặt lên trời cười to, cử chỉ điên cuồng cực kỳ.

"Làm càn. . ."

Võ đài một góc Nguyên Anh ông lão hét lớn một tiếng, giơ tay lên đến, liền muốn đi trấn áp, một dòng sông bỗng nhiên kéo tới, trực tiếp đem hắn cuốn vào võ đài bắc chếch.

Ông lão kinh ngạc, cuống quýt nhìn lại, lại phát hiện mấy lão già đều ở nơi này, bọn hắn một mặt sợ hãi, bên người tác trạm có ba vị kỳ ảo như tiên nữ tử.

"Đừng vọng động, bằng không Bản đế bóp nát ngươi anh hạch. . ."

Thảm Băng lạnh lùng mà nói, sau đó thu đi tới thiên hà thần thông. Sợi tóc của nàng hư không bay lên, nhất cử nhất động, tuyệt diệu hậu thế.

Ông lão nhất thời sùng sốt, hoá đá ở nơi đó.

Tiểu loli nghiêng đi mặt cười, nhìn về phía một tên Nguyên Anh 8 tầng trời ông lão: "Mở ra võ đài kết giới, sau đó nhượng các tông hạt giống tuyển thủ, lên đài cùng ta lão công tranh tài."

Các tiên nữ là Thần vương, tất nhiên là nhìn thấu tất cả.

Này sợi tàn niệm ảnh hưởng lão công ý thức, hắn hiện tại trong đầu hỗn loạn tung bùng, cần phải đi phát tiết.

Vương Dật tuy rằng chỉ có Trúc Cơ hai tầng tu vi, nhưng có thể trấn áp sáu tầng đến bảy tầng tu sĩ, bây giờ lại có chiến giáp hộ thân, chỉ có những cái kia Trúc Cơ tám tầng lấy trên yêu nghiệt Thần thể, mới có thể đối đầu.

"Chuyện này. . ."

Ông lão nhất thời làm khó dễ.

"Ngươi muốn anh nát tan hay sao?"

Tiểu loli đôi mi thanh tú dựng đứng, lớn tiếng khê kêu.

Ông lão thân thể run lên, vệt vàng hư không bay lên, tụ âm ở thiệt, chậm rãi nói xuất tất cả.

Ở đây các tu sĩ nghe xong, đều là choáng váng.

Hạt giống lên đài cùng hấn tử thi? Nay thập tông chiến làm sao bây giờ?

"Ha, đang cùng ta ý. . ."

Đột nhiên, một đạo sáng khoải tiếng cười phóng lên trời, bóng người lay động, một cái thiếu niên anh tuấn xuất hiện ở trên lôi đài.

Người tới chính là nắm giữ ánh sao thân thể Diệp Thần.

Vương Dật nhất thời thu đi cười lớn, tuần diện buông xuống, lạnh lùng nhìn về phía đối phương.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 307: Nổ thiên (thượng)

"Hắc. . ."

Diệp Thần nhìn chăm chú đáng đáp của đối phương, cười lạnh nói: "Dã tính chưa tuần, bằng ngươi cũng xứng đương nguyệt sự muội đạo lữ?"

"Hồng. . ."

Vương Dật ngửa mặt lên trời gào to, dưới chân mãnh mẽ, hướng về đối phương xông thẳng mà đi.

'Hô '

Diệp Thần bay lên trời, toàn thân run lên.

'Hồng '

Trong phút chốc, một luồng thần bí u quang, từ trên người hấn lan ra. Một phương vũ trụ mệnh mông, chậm rãi hiện lên ở trên lôi đài.

Vô số đại tinh Hằng Vũ chìm nổi, phương xa có sao chổi vượt qua, cũng có hồ đen nuốt thế, thần bí vô thường.

Tiên thân dị tượng —— tinh không Quy Khư.

Diệp Thần hư không mà đứng, trước mặt hấn, Tinh Hà ào ào, lưu động không thôi, chúng nó tự chủ phác họa thành trận, một mặt bàn cờ to lớn, dần dần thành hình, óng ánh loá mắt.

Hơn trăm ngôi sao ở phía trên tuần tuần chuyển động, không dừng không tức.

"Đây là. . . Thiên tinh thần bàn? Sao lớn như vậy?"

"Thiên, hơn 100 ngôi sao? Năm ngoái không phải chỉ có 36 viên sao?"

"Cái tên này ghê gớm. . ."

Dưới đài tu sĩ không không biến sắc, các tông hạt giống tuyển thủ cũng là một mặt nghiêm nghị.

Bọn hấn vạn vạn không nghĩ tới, Diệp Thần Tiên Thiên thần thông càng là tinh tiến như vậy, so sánh năm ngoái cường thịnh mấy lần không thôi.

Vào giờ phút này, trên đài cao.

Vô biên vô cương lăng vũ bên trong, một bó kim quang, đột nhiên thoát hiện.

Nó đến từ xa xôi Bi Ngạn, vượt qua mệnh mông.

Đồng Giáp xích phong, vĩnh viễn không bao giờ mất đi.

Vương Dật đến rồi, hấn đột phá dị tượng trong tầng tầng bình phong, xuất hiện trên đời người trong mắt.

"Thiên tình tru. . ."

Diệp Thần thấy hấn xuất hiện, nhất thời hét lớn một tiếng, hai tay lẳng không hư đạn, chỉ như gió.

'Xì xì xì. . .'

Tinh bàn bên trên, 10 mấy viên đại tinh phóng lên trời, hướng về đối phương thẳng oanh mà đi.

"Khà khà. . . Hống. . ."

Vương Dật khoe miệng một nhếch, lúc này ngửa mặt lên trời gào to, không tránh không cho, vung lên hùng hổ đánh trả, hoàn toàn không có kết cấu có thể nói.

"Người muốn chết. . ."

Diệp Thần lòng mảy dưng đứng, hấn quá biết chính mình dị tượng thần uy, chính là Kim Đan tu sĩ, cũng không dám chính diện mà đứng, có thể cái tên này. . .

Trong nháy mắt tiếp theo. . .

'Rầm rầm rầm. . .'

Trên đài cao, bùng nổ ra tuyệt thế nổ vang, những cái kia đại tinh trong nháy mắt bị Vương Dật song quyền oanh cái nát tan.

Hấn từ vô tận đá vụn trong lao ra, tiếp tục đi áp sát, khí thế trùng thiên.

"Cái gì?"

Diệp Thần đột nhiên biến sắc, hấn không hổ là tông môn yêu nghiệt, trong nháy mắt phản ứng lại, sau một khắc mười ngón liên tiếp nổ tung, dẫn muốn vô thượng ánh sáng thần thánh.

'Xì xì xì xì. . .'

Ánh sáng lưu chuyển, gào thét không dứt.

20 viên đại tinh từ tinh trên khay xông thẳng mà xuất, oanh kích bất thể Phong Vân.

"Hống. . ."

Vương Dật nhe răng nhếch miệng, bộc lộ bộ mặt hung ác, dã tính mười phần. Song quyền vung lên, thế Tru Lăng vũ mệnh mông.

'Rầm rầm rầm rầm oanh. . .'

Hằng Vũ bên trong, tuyệt thế nổ vang hàng loạt bạo phát.

Thương khung loạn, ngôi sao thương.

Vô tận khối đặc bên dưới, đồng Giáp xích phong lại một lần nữa lao ra, thế muốn trấn áp tất cả tất cả.

"Cái này không thể nào. . ."

Diệp Thần này cả kinh đương thật không phải chuyện nhỏ, không nhịn được thất sắc rống to, hấn gấp vội vàng hai tay ép động, đọc chuyển càn khôn: "Nghịch thế thành cục. . ."

'Ong ong. . .'

To lớn tinh bàn, bắt đầu tuần tuần chuyển động, hướng về Vương Dật nghiền ép mà đi.

'Hống. . .'

Vương Dật rống to không ngừng, trong nháy mắt vọt tới tinh bàn bên trên, triển khai hai tay, bá trị hai cái thô to Tinh Hà. . .

'Tê rồi. . .'

Trời ạ, hần dĩ nhiên miễn cưỡng xé ra to lớn tinh bàn, đây là cỡ nào Man Hoang sức mạnh to lớn a?

'Vù '

Tinh bàn bị hủy, này một chỗ không gian nổi lên tăng lớn gọn sóng, Thần tuyến tan vỡ, mặt trên đại tinh ở bát hoang tách ra ngã xuống.

"Ngươi. . . , phúc. . . "

Tinh bàn là dị tượng đầu mối, Diệp Thần kinh hải dưới, mới vừa hô lên một cái 'Ngươi' chữ, liền cổ giường lên, phun ra một ngụm máu tươi.

Hằng Vũ mệnh mỏng, trong nháy mắt biến mất.

Diệp Thần thân thể bay ngang, hướng ngoài sàn đấu phóng đi.

"Hồng. . . "

Vương Dật như hình với bóng, trong nháy mắt vọt tới bên cạnh hần, này hai bàn tay trực tiếp nắm lấy bên hông đối phương, cánh tay một nình, khiến cho đầu dưới chân trên, hướng về trên đài cao hùng hổ nện xuống.

"Dừng tay!"

Dưới đài một tên Kim Đan tu sĩ vội vàng rống to, muốn lấy ngăn cản.

Có thể cái nào vẫn tới kịp?

Sau một khắc.

'Oành '

Vô đài chấn động, yên khí bốc lên.

Lại nhìn Diệp Thần, nửa người trên của hần trải qua bị cự lực đập vào thạch điện, không có động tĩnh nữa.

Cặp kia chân phản đứng ở ngoại, đầu gối trở xuống chân nhỏ, vô lực buông xuống.

Vương Dật đứng ở một bên, giơ tay lên đến, đem Diệp Thần chân nhỏ bài thẳng, sau đó buông tay, mặc cho theo tự do hạ xuống.

Hần nhiều lần đùa bốn mấy lần, liền mất đi hứng thú.

"Khà khà. . . , ha ha. . . , hồng. . . "

Vương Dật nở nụ cười, đột nhiên ngửa mặt lên trời gào to, song quyền nắm lên, dùng sức đánh chính mình, đã tỉnh lộ.

Dưới đài các tu sĩ từng cái từng cái miệng khô lưỡi khô, ngo ngác nhìn tất cả, cũng không ai dám nói chuyện.

"Hung đồ, chớ có hung hăng, ta đến hội ngươi. . . "

Đột nhiên, một đạo thanh mang phóng lên trời, hướng về Vương Dật phóng đi.

Nam đồng dĩ nhiên ra tay rồi, hần không phải hạt giống tuyến thủ, nhưng đối với Vương Dật mang trong lòng đại tàn nhẫn, một cái nhện không được liền ra tay rồi.

"Sur đệ. . . "

Khúc Uyển Thanh nhất thời hoa dung thất sắc, cuống quýt duỗi tay ngọc, nhưng là không nắm lấy đối phương một góc.

Nam đồng ngược lại tuyệt vời, hầu như là chớp mắt tới gần. Hần vung lên chuôi này kim kiếm, hướng về Vương Dật vai đâm thẳng tới, tốc độ lực đạo thật là kinh người, khá cụ một phen khí thế.

Vương Dật xem cũng không thấy, trực tiếp đưa tay phải ra, trong nháy mắt nắm lấy kim kiếm lưỡi dao gió, dùng sức run lên.

"A?"

Nam đồng cảm giác hai tay truyền đến một luồng quái lực, sung mãn không thể chống đỡ, một cái không nắm lấy, mạ vàng đoàn kiếm liền tuột tay bị đoạt.

Vương Dật hai tay nắm chặt kim kiếm hai đầu, dùng sức một bài.

'Đùng'

Vang lên giòn giã đột nhiên xuất hiện, chuỗi này mạ vàng đoản kiếm, dĩ nhiên miễn cưỡng bị hấn man lực bài đứt đoạn mất.

"Ngươi . . Ngươi đưa ta mạ vàng kiếm . ."

Nam đồng nhất thời khí bạo nổ, đối với Vương Dật quyền đâm cước đá, đây chính là hấn chuẩn bị đưa tiểu loli lễ vật a.

"Khà khà khà. . ."

Vương Dật cười quái dị, bỗng nhiên dò ra đại thủ, nắm lấy đối phương cổ áo, sau đó đem hấn nâng lên.

"Ta đánh chết ngươi. . ."

Trong hư không nam đồng điên cuồng vung lên quả đấm nhỏ, khỏi nói nhiều hung hấn . Có thể bởi sinh lý nguyên nhân, hấn căn bản đủ không tới.

Vương Dật giơ lên một cái tay khác, nắm lấy nam đồng ống quần, dùng sức xé một cái.

'Tê rồi. . '

Trời ạ, nam đồng nửa người dưới, trực tiếp thấy sạch hết rồi.

Vương Dật thủ đoạn một nháy, đem nam đồng né người sang một bên, sau đó một cái tay khác chưởng hư không vung lên.

'Ba ba đùng. . '

Trong nháy mắt, trên đài cao, vang lên giòn giã không thôi.

Nam đồng không công cái mông, trong nháy mắt xuất hiện vô số đỏ đậm chưởng ấn.

Tình cảnh được kêu là một cái khóc liệt.

"Khôn nạn, ta giết ngươi. . ."

Nam đồng thật sự tức điên , hấn liều mạng giãy giụa, làm sao căn bản vô dụng.

Vương Dật nghe được tiếng kêu, đem hấn chéch trở lại, trong bàn tay chỉ khúc lên, quay về nam đồng phía dưới nhỏ bé, nhẹ nhàng bắn ra.

'Đùng. . '

Nhỏ bé được lực dưới, hư không chấn động không thôi.

Nam đồng trong nháy mắt sững sờ .

Các tu sĩ choáng váng.

Nữ tu môn càng ngu hơn .

Liền ngay cả các tiên nữ, cũng là bối rối. . .

Từ Nguyệt lần thứ hai giơ lên tay ngọc, đem tuyệt thế phương hoa che khuất. Nàng cảm giác, thực sự là quá. . .

"Khà khà khà. . ."

Vương Dật cảm thấy thú vị, liền muốn lại bắn.

"Vô liêm sỉ lắm ~ đồ, thả ra sư đệ ta. . ."

Đột nhiên, một đạo khế kêu tự cửu thiên truyền đến.

Vương Dật nghe tiếng, ngừng đầu nhìn lại.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 308: Nổ thiên (trung)

Thiên khung bên trên.

Tuyệt thế thiên ảnh hư không mà đứng, thanh ti tạo nên, áo lục cổ động, phiêu miểu như mây mù, như tiên nữ giáng trần.

Nàng thân thể yêu kiều trên, phóng ra hào quang năm màu, hoa mắt óng ánh.

Chân kim, thuần mộc, tịnh thủy, muội hỏa, Huyền Thổ.

Ngũ hành khí tức hoàn mỹ dung hợp lại cùng nhau, thần uy cái thế.

"Khà khà. . ."

Vương Dật cười gằn, tay phải bỗng nhiên vung một cái.

'Hô '

Hấn sức mạnh quá to lớn, nam đồng như lưu tinh giống như bay ngang, 'Ầm' một tiếng, trực tiếp đánh vào võ đài mở ra kết giới trên, ngắt đi.

"Ngươi. . ."

Khúc Uyển Thanh nhất thời nổi giận, ngáp trời. Nàng ở không do dự, một đôi trắng nõn hoàn mỹ tay ngọc hợp cùng nhau, thân thể yêu kiều run rẩy.

'Hồng '

Đột nhiên, trên người nàng một bó hào quang phóng lên trời, bắn vào giữa hư không. Sau một khắc. . .

'Long long long. . .'

Thiên khung chấn động nổ vang, lượng lớn sương mù đột nhiên xuất hiện, không ngừng mà phun ra nuốt vào khuếch tán.

Rất nhanh, sương mù phạm vi bao trùm đạt đến 30 mét, hầu như đem cả tòa võ đài bọc lại.

"Thiên hành Thần mộc, hiện. . ."

Khúc Uyển Thanh quát một tiếng, ngọc chương tách ra hai bên, bình triển ở thiên.

'Xi xi xi. . .'

Trong phút chốc, những cái kia mây mù ở trong, bỗng nhiên duỗi ra vô số cánh, có to bằng miệng bát, chúng nó như măng xà bình thường uốn lượn run run, hướng về Vương Dật quần quanh mà đi.

Thần thể dị tượng chi mộc —— thụ giới giáng lâm.

. . .

Cùng lúc đó, võ đài bắc chếch.

Từ Nguyệt đôi mi thanh tú vừa nhú, nhẹ giọng nói: "Dĩ nhiên có hai phần hóa hầu? Nha đầu này tiềm lực, tuyệt không kém gì Tinh Trúc."

"Kê kê. . ."

Tiểu loli yêu kiều: "Nhị muội, nếu không ngươi đưa nàng thu làm môn hạ, rất dạy dỗ một phen. Nó nhật như gắp lại Tinh Trúc, hảo lấy cách của người, còn thi đối phương thân."

Từ Nguyệt thấy đại phụ không cái chính kinh, không nhìn được liếc nàng một cái, tiếp tục quan chiến.

. . .

Vào giờ phút này.

Mãng cảnh nhanh như bôn lòi, trong nháy mắt giáng lâm.

"Hồng . . ."

Vương Dật rống to, vùng quyền đánh tung, làm sao mãnh cảnh lấy nhu thắng cương, mà lại vô cùng tận, cũng là mấy, hấn liền bị hơn 10 cùng mãnh cảnh quần cái rần chắc, thân thể được không mà lên, hướng lên trên dòi đi.

Khúc Uyển Thanh thấy đối phương bị chế ra, cánh tay ngọc tự nhiên buông xuống thân thể yếu kiều hai bên, chậm rãi rơi vào Vương Dật 5 mét trước, hư không mà xác định.

Ba ngàn thanh ti, tận diệt hư không, kinh diễm hiện nay.

Nàng thật sự rất đẹp, đặc biệt là lấy ra Tiên Thiên thần thông sau, khí chất đại biến, như Cửu Thiên Huyền Nữ, kỳ ảo phiêu dật.

Khúc Uyển Thanh nhìn chăm chú đối phương, đôi mi thanh tú cau đến rất sâu, chẳng biết vì sao, nàng nhìn thấy Vương Dật tất đen như mặc đồng sau, phương trong lòng, nổi lên từng trận kinh thuật.

Đây là một loại đến từ linh hồn run rẩy.

"Người vì sao phải làm như thế? Nếu muốn đánh, làm gì ở trận thứ hai từ bỏ?"

Khúc Uyển Thanh khẽ nói, có chứa nhẹ nhàng thờ gấp. Mấy giờ giáng lâm, tiêu hao nàng hơn nửa linh lực.

"A . . . A . . . Hồng . . ."

Vương Dật liên tục nhe răng, sau đó giận dữ hét dài, không ngừng mà giãy giụa, muốn tránh thoát mở khu.

"Vô dụng . . ."

Khúc Uyển Thanh lắc đầu nói: "Người đã bị chế ra, chính là Kim đan sơ kỳ tu sĩ . . . Há?"

Nàng mới vừa nói một nửa, bỗng nhiên dừng lại, đôi mi thanh tú cau đến càng sâu .

Khúc Uyển Thanh ngờ ngạc phát hiện, mãnh cảnh chịu đựng man lực lực, chính đang hiện lên cấp số nhân tăng trưởng, phảng phất vô cùng vô tận.

"Cái này không thể nào. . ."

Nàng nùng nịu kinh sợ.

"Tích. . . Đùng đùng. . ."

Đột nhiên, một cái to bằng cái bát mãnh cảnh, rốt cục không chịu nổi, bị miễn cưỡng kéo đứt .

'Đùng đùng. . . Đùng đùng. . .'

Sau đó là cái thứ hai, cái thứ ba. . .

Càng ngày càng nhiều mãnh cảnh gãy vỡ, Vương Dật vận vẹo kịch liệt hơn , tự muốn 'Phá kén' mà xuất.

"Không được!"

Khúc Uyển Thanh duyên dáng gọi to không ổn, vội vàng đem tay ngọc đặt trước ngực, đan diễm lục hợp, đan dẹt thành ấn.

Còn lại mãnh cảnh, uốn lượn vận vẹo, không ngừng mà hướng đối phương chiến đi.

"Hồng . . ."

Đột nhiên, Vương Dật ngửa mặt lên trời hét dài, một luồng Viễn cổ Hồng Hoàng chi lực bỗng nhiên phun trào.

'Ba ba đùng. . .'

Này cổ sức mạnh to lớn thật đáng sợ , những cái kia mãnh cảnh nhất thời không chịu nổi, trong nháy mắt bị chấn động cái nát tan.

"Cái gì. . . ? Phốc. . ."

Khúc Uyển Thanh mặt mày biến đổi lớn, mới vừa tự mở miệng, liền phun ra một đạo mũi tên máu, thân thể yếu kiêu bay ngang, 'Oành' một tiếng, mạnh mẽ đánh vào kết giới trên, sau đó tuột xuống lạc.

'Phù phù '

Nàng ngã xuống đất, lần thứ hai phun ra một ngụm máu tươi, trên người hào quang đột nhiên ảm đạm xuống.

"Hồng. . ."

Vương Dật toàn thân run lên, đem những cái kia mảng cảnh còn sót lại đánh rơi xuống, sau đó cúi đầu, nhìn chăm chú đối phương, hắc đồng hoàn toàn lạnh lẽo.

Khúc Uyển Thanh vùng lên mặt cười, trong con ngươi xinh đẹp tràn ngập kinh hãi.

Thiên, hấn đến cùng là ai? Dĩ nhiên có thể tránh thoát Thần mộc ràng buộc?

Vào giờ phút này, dưới đài các tu sĩ, đều đã hoá đá không được không được .

Khúc Uyển Thanh cũng thua? Nàng nhưng là thượng giới thập tông chiến đệ nhất a.

"Ha ha ha. . ."

Vương Dật lần thứ hai nở nụ cười, quý dị cực kỳ, hấn né người sang một bên, liền muốn xuống, mạnh mẽ thu thập một trận ngã ngồi ở trên đài mỹ nhân.

"Vương Dật!"

Đột nhiên, phía sau xuất hiện một đạo hét lớn, như hổ gầm, càng tự long ngâm.

Vương Dật đột nhiên xoay người, đã thấy giữa hư không, xuất hiện một đạo vĩ đại bóng người, chính là nắm giữ Long lực thể chất Tô Yên Nam.

Tô Yên Nam góc cạnh rõ ràng trên mặt, tràn ngập kích động cùng hưng phấn.

"Ha ha, không nghĩ tới ngươi lợi hại như vậy. Vậy cũng không khách khí, trước tiên dùng bốn phần mười sức mạnh, tiếp ta một quyền. . ."

Hấn ngửa mặt lên trời cười to, sau đó bỗng nhiên vùng lên một quyền, hư không bình kích.

'Vù '

Trong phút chốc, hư không nổi lên đại vận vẹo, một đạo ác liệt quyền phong lao ra, hướng về Vương Dật thẳng oanh mà đi.

Vương Dật không né không tránh, thẳng tắp đứng ở đó.

Trong nháy mắt tiếp theo.

'Oành '

Một đạo vang trầm xuất hiện, Vương Dật toàn thân chấn động mạnh, hư không bình lùi, chờ trượt 6 mét sau, vừa mới dừng lại.

Hấn hư không ổn định thân thể sau, giờ tay lên đến, làm dáng phui một cái tiền thân, nhìn về phía đối phương, lần thứ hai quý dị nở nụ cười.

"Hà?"

Tô Yên Nam nhất thời sửng sò, hét lớn: "Khá lắm, thật thật sự có tài, sáu phần mười có thể như thế nào."

Hấn sau khi nói xong, lần thứ hai vùng lên quyền bình kích.

'Vù '

Nguồn sức mạnh này quá kinh người, vô cùng luồng khí xoáy phóng lên trời, hư không vận vẹo lợi hại hơn, quyền phong gào thét, thế ép cản khôn.

"Hồng. . ."

Vương Dật rống to, hai chân mảnh đạn hư không, vùng quyền thẳng nghênh mà trên.

'Oanh '

Cái kia thể như chẻ tre quyền phong, trực tiếp bị Vương Dật một quyền đánh tan. Hấn thân thể hơi ngừng lại, thể đi không giảm, hướng đối phương xông thẳng mà đi.

"Cái gì?"

Tô Yên Nam kinh hãi, mắt thấy Vương Dật càng lên càng gần, vội vàng cơ thịt run lên, hét lớn: "Mười phần. . .

'Gào. . .'

Đột nhiên, một cái 20 đến thước chiều dài màu vàng Cự Long từ trên người hắn dữ tợn lao ra, bay thẳng cứu tiêu.

Này biến số quá kinh người, hết thấy tu sĩ tuyệt chút nữa đem con người trừng xuất đến.

Đây là cái gì?

"Đầu khi? Cái tên này dĩ nhiên nắm giữ lực lượng của một con rồng. . ."

Tiểu loli hít mắt lại, nhẹ giọng nói.

"Vương Dật, xem người có thể hay không đỡ lấy ta trăm phần trăm sức mạnh. . . , phá cho ta. . ."

Tô Yên Nam rộng to ở thiên, trong hai mắt, nổi lên đáng sợ tia điện.

'Gào '

Màu vàng Long khí thét dài hư không, thân thể to lớn uốn lượn vặn vẹo, hướng về Vương Dật lao thẳng tới mà xuống.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 309: Nổ thiên (hạ)

Vương Dật ngẩng đầu hướng về thiên, đã thấy một con khổng lồ đầu rồng gào thét mà đến.

"Hống. . ."

Hắn đối với hắn thét dài, khuôn mặt dữ tợn. Thế nhưng dò ra hai tay, trực tiếp nắm lấy này hai viên thô to long nha.

'Hô '

Kim Long cự lực ngập trời, Vương Dật toàn thân chấn động mạnh, thân thể trực tiếp bị trùng ly ngang trời, 'Oành' một tiếng, phía sau lưng mạnh mẽ đánh vào kết giới trên.

'Gào. . .'

Long ngâm thét dài chấn động cứu thiên.

Nó hư không run run không ngừng, liều mạng về phía trước nghiền ép.

"Hống. . ."

Vương Dật bối dãn kết giới, ra sức chống lại, trong miệng bắn ra một đạo thiên hống, rất nguyên thủy, cũng cổ lão.

Một luồng sức mạnh vô thượng, đột nhiên phun trào.

Vương Dật trên người hơi khom, miễn cưỡng bỏ ra một vùng không gian, khuy hai chân xuống, luồng chân đạp ở kết giới trên.

Sau đó bỗng nhiên giảm một cái.

'Xi. . .'

Trong nháy mắt, Kim Long toàn thân chấn động mạnh, thân thể chưa động, đầu lâu to lớn lại bị sức mạnh to lớn trùng ly ngửa về đằng sau đi.

"Cái gì?"

Hư không một góc Tô Yên Nam đột nhiên biến sắc, ngư nhân trợn lên lớn vô cùng, quả thực không thể tin được chính mình nhìn thấy.

Vào giờ phút này, Vương Dật đem Kim Long đẩy lên hư không ở giữa, hai chân lẫn nhau một điểm.

'Vù vù. . .'

Tầng lớn thần bí mây mù tự dưới chân hiện lên.

"Khà khà. . . , hống. . ."

Vương Dật đầu tiên là quý dị cười gằn, sau đó hét dài một tiếng, hai tay chăm chú vận lấy này hai viên long nha, thân thể điên cuồng chuyển động lên.

Kim Long nhất thời thân bất do kỷ, nhanh chóng xoắn ốc chuyển động.

'Vù vù. . . Áo ào ào. . .'

Trong phút chốc, một luồng to lớn Long quyền vân phóng lên trời, giảo trụ bốc lên, đem hai người gắn vào bên trong.

'Gào gào. . .'

Kim Long ở quyền vân trong liên tục thét dài, tự muốn thoát ra đi, nhưng căn bản không thể.

Long quyền vân càng chuyển càng nhanh, không cần thiết một khắc, liền đem Vương Dật cùng Kim Long hoàn toàn nuốt hết .

Đây là một loại đại khủng bố, kinh thiên động địa.

Tô Yên Nam ngây ngốc nhìn cái kia Long quyền vân, ngư nhân trợn lên so cái gì đều đại. Đột nhiên, hần thân thể chấn động, 'Xi' một tiếng, phun ra một luồng mũi tên máu.

Cùng lúc đó.

'Oành '

Long quyền vân bỗng nhiên nổ tung, mây mù kim quang tùy ý, bát hoang tản đi. Cự Long tung tích biến mất, chỉ chừa có cái kia. . . Đồng Giáp xích phong.

"Vù vù. . . , hống hống. . ."

Vương Dật đứng ở hư không, thờ hồn hèn hai cái khí thô, lập tức song quyền giơ lên đỉnh đầu, dùng sức đánh chính mình bộ ngực, phát sinh 'Àm Àm' nổ vang, hung uy trùng thiên.

"Ta vui vẻ lại ngược lại ngược lại, tựa như sóng biển. . ."

Đột nhiên, một phương khác hư không, xuất hiện một đạo khác người trướng nát tan gọi xướng tiếng.

Có người lại xướng trên rồi.

Vương Dật đột nhiên xoay người.

Trên hư không, hoành có một cái to lớn bút lông, một cái công tử bột tu sĩ chếch nằm ở đó, một tay giơ lên đỉnh đầu, liên tục hướng về trong miệng uống rượu, mặt đỏ tới mang tai, bên ngực lại bên xướng, được kêu là một cái tiêu sái.

Hần Thiên Lăng xuất hiện , hần thấy Vương Dật nhìn mình, hất tay đem hồ lô rượu quăng bay đi, thân thể đứng lên, đơn chương đập bút, sau đó hoành eo lập tức, thẳng thần thoải mái, phác họa vô thượng đạo ý.

Thượng Cổ chim thần, tái hiện thế gian.

"Ma Hồn Phi Yến. . ."

Mấy qua đi, hần hét lớn một tiếng, đơn chương đẩy ngang hư không.

'Chi. . .'

Chim thần ngửa mặt lên trời hí dài, đập cánh trời cao, hướng Vương Dật xông thẳng mà đến.

"Hồng . . "

Vương Dật rống to, thân thể phóng lên trời, trong nháy mắt đi tới chim thần trước mặt, bắn ra hai tay, trực tiếp bái trụ chim thần đầu lâu, trên người vì vi ngửa mặt lên, sau đó bỗng nhiên hướng phía dưới ném tới.

'Oành '

Một đạo nổ vang xuất hiện, lần này quá mạnh , chim thần đầu lâu kim quang mới tiết, càng là bị đập ra một chút vết rách.

"Hồng hồng . . "

Vương Dật hét dài không ngừng, đầu quán như giọt mưa, điên cuồng đụng phải chim thần đầu lâu, xem ai càng cứng hơn.

"Khe nằm! ! !"

Hàn Thiên Lăng nhất thời dọa sợ , vội vàng kêu to: "Vương Dật, ta chịu thua, mau thả ta Phi Yến."

Hắn thấy các tông hạt giống dồn dập lên đài, nhất thời ngửa tay, đồng thời cũng muốn cho 'Ma Hồn Phi Yến' ở thập tông chiến trên lộ mặt, ai muốn hiện tại Vương Dật dĩ nhiên là người điên?

Còn là một khủng bố người điên.

"Hồng . . "

Vương Dật nơi nào nghe đi vào? Hắn giận dữ hét dài, trong mắt nổi lên phích lịch tia điện, sau đó tầng tầng, dùng sức, quán rơi xuống tiền não xác.

'Oành. . '

Nổ vang trùng thiên, chim thần đầu lâu trực tiếp bị đập bạo, thân thể nó nhất thời không kiên trì được, đột nhiên tan vỡ. . .

"Vương Dật, đại gia ngươi. . . Phốc. . ."

Hàn Thiên Lăng điên rồi, ngật trời, mới vừa kêu căng mắng, liền phun ra một đạo mũi tên máu, hư không bay ngang.

Vương Dật đứng ở đó, lần thứ hai rống to ở thiên, như cửu thiên Chiến Thần, giáng lâm hiện nay.

Thần uy che trời.

Vào giờ phút này, dưới đài có thật nhiều tu sĩ bị dọa ngồi dưới đất, run rẩy không thôi.

Thiên, cái tên này lẽ nào là Thượng Cổ yêu ma hay sao?

Sao đáng sợ như vậy?

"Lâm binh đấu giả, đều trận hàng ngũ trước. . ."

Đúng vào lúc này, biến số tái sinh.

Một đạo thanh âm hùng hậu, sau này phương xuất hiện.

Vương Dật xoay người nhìn lại.

Đối diện hư không, xuất hiện một tổ đại dị tượng.

Đó là một đạo cô tịch bóng người, hần song chường đối nhau, giờ lên cao ở thiên. Đỉnh đầu phiêu có một chiếc đỉnh, cổ điển vô phương. Toàn thân có ngôi sao vờn quanh, đan dệt chìm nổi, tương tạo thành một cái tuyệt thế căn khôn.

Người này chính là đánh bại Nguyệt Thi Lam tu sĩ. Hắn không phải hạt giống tuyển thủ, nhưng ừng có vô thượng thần uy, bây giờ cũng là không nhẹn được .

Hắn một mặt nghiêm nghị nhìn Vương Dật, liên tục thôi thúc Tiên Thiên thần thông.

"Mười hai ngày kiểm quyết. . ."

Đột nhiên, một phương khác hư không, một đạo ngăm nga xông thẳng cửu tiêu.

Đó là một cái thân thể như ngọc nam tử, hần hự không mà đứng, toàn thân hào quang xán lạn, xung quanh hoành nổi hơn mười chuỗi tiền kiếm, phong chỉ Vương Dật.

Nam tử sắc mặt vô cùng lo lắng, liều mạng cố động thần thông.

"Thiên Hoang thần uy. . ."

Một đạo vĩ đại bóng người, xuất hiện ở phe thứ ba hự không.

Hần tóc dài lừng lợ bay, ánh mắt thâm thúy. Sáu chuỗi dài 2 mét thanh thước triển ở trước người, chúng nó hự không phác hoạ, tự thành thần uy, gào thét mệnh mông.

Nam tử hai tay liên tục kết ấn, sâu sắc nhìn chăm chăm Vương Dật, như gặp đại địch.

Ba người tu vi, đều ở Trúc Cơ tám tầng đến chín tầng không giống nhau.

Vương Dật thật đáng sợ, không phải nhất nhân đối đầu chi, bọn hắn lựa chọn quần công.

Phía dưới lôi đài, bắc chéch linh trường nơi.

"Hanh. . ."

Tiểu loli kiều rên một tiếng, có chút không cao hứng: "Đều nói rồi từng cái từng cái trên, đánh như thế nào trên quần giá?"

Những cái kia Nguyên Anh môn nghe được hải hùng khiếp vía, chỉ lo nàng tức giận.

Thảm Băng nghiêng đi thê mỹ mặt cười, tinh tế dò xét, sau đó giờ lên tay ngọc, nắm lên trường trên bàn một cái màu đen cổ mâu, nhẹ nhàng vung một cái.

'Xi'

Tiếng xé gió vang, cổ mâu đi ngang trời, nó phá tan võ đài kết giới, chậm rãi giảm tốc độ, cuối cùng xác định ở Vương Dật trước mặt.

"Khà khà. . ."

Vương Dật thấy, không làm bất kỳ suy nghĩ, trực tiếp đem cổ mâu nắm ở trong tay.

"Hống. . ."

Hần hét lớn một tiếng, cơ thịt bạo run.

Trong phút chốc, vô tận hắc mang đại thiên hậu thế, sóng ánh liên miên trùng điệp, đại thế trùng thiên.

Ba tên cường giả sắc mặt đại biến, mãnh cắn răng một cái, dồn dập lấy ra lá bài tẩy, gào thét mà trên.

Trong nháy mắt tiếp theo.

'Ầm Ầm. . . Oanh. . . Đang đang coong. . . Đinh đinh. . .'

Vô tận hào quang dị thái đột nhiên phun trào, oanh tiếng không ngừng. Mấy bóng người trần trọc đằng thác, hự không tranh đấu.

Tiếng hét giận dữ, phản tiếng gào, nổi lên không dứt.

Dưới đài tu sĩ choáng váng, thật sự choáng váng.

Bọn hắn ngờ ngác nhìn thấy, tam tông thiên kiều không ngừng lấy ra lá bài tẩy, thần uy trùng thiên cái thế, nhưng vẫn như cũ liên tục bại lui.

Thiên, cái này Vương Dật, thật sự nổ ngày.

Còn có ai có thể cùng hắn so sánh hơn thua?

Đúng vào lúc này.

'Vù'

Thượng Cổ võ đài phía tây lồi vào, nổi lên nhẹ nhàng gọn sóng.

Mấy bóng người, chậm rãi đi vào.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 310: Hôn

Đó là ba cái anh tuấn phi phạm thanh niên, bọn hán phục sức khác nhau, đến từ không giống tông môn, tu vi đều ở Trúc Cơ chín tầng sơ kỳ.

"Hãn Châu liền mười cái tông môn, hội có cái gì tên lợi hại? Thật không biết người nghĩ như thế nào ?"

Một người trong đó bắt đầu dĩ lắc đầu.

"Người đây liền sai rồi. . ."

Một người thanh niên khác mỉm cười: "Năm ngoái Hãn Châu người thứ nhất là cái nữ tử, nàng ngay lúc đó tu vi trải qua đạt đến Trúc Cơ tám tầng trung kỳ, năm nay nhất định càng cao hơn."

"Cực phẩm linh căn?"

Người số một nghe xong, không nhịn được hỏi.

"Chính là!"

Người thứ hai gật đầu nói: "Hơn nữa nàng dị tượng phi thường thần bí, người nhìn liền biết rồi. Nếu như ta không liệu sai, năm nay 'Cửu châu chiến' trên cái này nữ tử chính là chúng ta kinh địch. Tu vi của nàng như đạt đến chín tầng, rất khả năng giết tiến vào 10 cường, được cái kia 'Tiêu chuẩn' . . ."

Hắn năm ngoái thập tông chiến liền tới , đối với Khúc Uyển Thanh biểu hiện rất là giết mình, âm thầm lưu tâm, năm nay lần thứ hai đến dò hỏi 'Địch tình' .

Người thứ ba không nói gì, mà là thẳng lăng lăng đứng ở nơi đó, mắt nhìn phương xa, một mặt kinh hãi.

"Thường Vũ, người làm sao ?"

Mở miệng trước thanh niên kỳ quái hỏi.

"Phương Huy, người nói thập tông chiến tỷ thí rất đặc sắc, ta vốn là không dám khen tặng, hiện tại nhưng tin. Có thể điều này cũng. . . Cũng quá hán mẹ khước đại đi. . ."

Thường Vũ kinh ngạc, chân tâm, nam tiếng nói.

Hai người khác cùng là sững sờ, nghiêng đầu đi.

Trong nháy mắt tiếp theo, bọn hán ngư nhãn trực tiếp trừng lên .

Nơi này tuy ly vô đài khoảng hơn trăm thước, nhưng bọn họ là Trúc Cơ hậu kỳ tu sĩ, tất nhiên là thấy rõ.

Nhưng thấy nơi đó lưu quang lấp lánh, hào quang bắn ra, lúc đó có hồ khiếu chấn động chỉ Ngũ Nhạc, càng có long ngâm thét dài cửu thiên.

Phương Huy cũng choáng váng.

Giời ạt ! !

Khóa này Hãn Châu tông môn chiến sao như thế trâu bò? Nhanh đuổi tới 'Cửu châu chiến' trước 10 cường đánh nhau chết sống .

Mà cái kia đối với thập tông chiến ôm ấp thái độ hoài nghi nam tử, trực tiếp chịu phục , chân tâm

"Không đúng!"

Phương Huy hơi nhướng mày: "Trên đài có mấy người, đây là đại loạn đấu, nhất định là có chuyện phát sinh, chúng ta đã qua. . ."

Ba người đồng thời lấy ra thân pháp, hướng võ đài phóng đi.

Bọn hắn không có gây nên bất kỳ người chú ý.

Vào giờ phút này, trên lôi đài.

"Hồng. . ."

Vương Dật ngửa mặt lên trời gào to, trong tay cổ mâu trực tiếp bắn trúng vị này cổ đỉnh.

'Oành'

Cổ đỉnh bay ngang, miễn cưỡng va vào chủ nhân của chính mình.

"Phốc. . ."

Thanh niên kia nhất thời phun ra một đạo mũi tên máu, cùng cổ đỉnh đồng thời đánh vào kết giới trên, trong nháy mắt hôn mê.

"Vạn Kiếm quy nhất."

Một vị khác hạt giống tuyển thủ lấy ra cổ pháp, hư không bắt ấn.

'Xì xì. . . Leng keng keng. . .'

Mười hai tiên kiếm phá không mà đi, chúng nó hư không tương tổ, phản kết kết hợp, dĩ nhiên đan dệt thành một thanh to lớn Thượng Cổ tiên kiếm, hướng về đối phương gào thét mà đi.

Tiên kiếm bên trên, toả ra một luồng vô thượng sát cơ, chấn kinh rồi đương đại.

Vương Dật thấy, vung lên cổ mâu, lôi đình oanh kích.

'Oanh'

Tuyệt thế nổ vang đột nhiên bạo phát, cổ mâu cuối cùng không địch lại tiên kiếm hợp nhất thần uy, đột nhiên gãy vỡ.

Tiên kiếm thế như chẻ tre, sau một khắc, mũi kiếm mạnh mẽ đâm vào Vương Dật trên ngực.

'Àm'

Vương Dật toàn thân chấn động mạnh, hư không hướng về sau bình di, có thể bắt lượn tiên kiếm phong mang như thế nào lạnh lẽo, cũng không cách nào đâm thủng đồng Giáp chiến y.

"Hồng. . ."

Vương Dật rống to, song quyền nắm chặt, dùng sức chống đỡ xung kích, khiến cho chính mình dừng lại.

Sau đó, hắn đương thật chậm chậm, dừng lại.

"Phá cho ta a. . ."

Hạt giống tuyển thủ dùng hết cực hạn công lực, điều khiển tiên kiếm, muốn xuyên thủng thân thể của đối phương.

"Hồng! ! !"

Vương Dật cảm thấy tăng mạnh áp lực, đã tính cũng tới đến rồi, đột nhiên rống to, một vòng to lớn Thần khuyên đột nhiên xuất hiện ở sau lưng của hắn.

Trong phút chốc, khí thế của hắn lần thứ hai tăng vọt, một luồng vô thượng Đại Vi lực bỗng nhiên phun trào.

'Tích. . . Đùng đùng. . .'

Chuyện đáng sợ phát sinh, tiên kiếm toàn thân chấn động mạnh, trên thân kiếm dĩ nhiên xuất hiện nhìn thấy mà giật mình đại vết rách, sau đó 'Oành' một tiếng, ầm ầm vỡ vụn.

"Phốc. . ."

Hạt giống tuyển thủ cổ giương lên, máu tươi phun mạnh, sau đó thân thể bay ngang, đánh vào kết giới trên, ngắt đi.

Dưới đài các tu sĩ, trải qua ngốc không thể có ngốc.

Này mới tới ba cái tuần kiệt, chỉ ngậy ngốc nhìn phía trên đồng Giáp xích phong, miệng trương được kêu là một cái đại, tuyệt đối năng lực không phí sức khí để vào một viên trứng ngỗng.

Thiên, cái tên này đến cùng là ai?

Cùng lúc đó, Vương Dật đột nhiên xoay người, cảm tức cái cuối cùng 'Kẻ địch' .

"Ta chịu thua. . ."

Vĩ đại bóng người thờ hồng học, hần không chút do dự thu đi pháp khí, xoay người rời đi, phi xuống lối đài.

"Khà khà. . . Hồng. . ."

Vương Dật không có đuổi theo, mà là ngửa mặt lên trời cười to rống to, hắc đồng trong hung khí, nhưng là làm nhật không ít.

Đài cao bắc chếch, tiên nữ bên này.

"Đại Thánh tàn niệm đang yếu bớt, rốt cục sắp kết thúc rồi."

Tiểu loli thờ nhẹ một miệng tiên khí, yên tâm.

'Tranh. . . Boong boong. . .'

Đúng vào lúc này, một đạo u nhĩ âm tiếng u nhiên vang lên.

"Hà?"

Tiểu loli đôi mi thanh tú nhú chặt: "Cô nàng này đi tới làm gì? Không sợ bị thương sao?"

Lại trên khán đài hư không, một đạo Hoàng y thiên ảnh hư không mà đứng, đốt hương đàn cổ nằm ngang ở nàng trước ngực.

Lạc Y Y cuối cùng xuất hiện , huyền thông mắt đã mờ khải, cặp kia thái đồng trong, phóng ra thể gian nhất rục rờ ánh sáng, đồng thời còn mang có vẻ mặt phức tạp.

Vương Dật đột nhiên xoay người, mắt nhìn đối diện tuyệt thể phương hoa.

Hai người ánh mắt, trong nháy mắt đan xen vào nhau.

"Vương Dật, mau mau tỉnh lại. . ."

Lạc Y Y nói nhỏ, con mắt của nàng Huyền Pháp vạn thông, càng là nhìn ra một chút càn khôn.

"Hồng. . ."

Vương Dật căn bản không rảnh chú ý, rống to hướng nàng nhào tới.

Lạc Y Y thấy, thân thể yêu kiều phiên nhiên phiêu thối, cặp kia tay ngọc nhưng là hư không tùy ý, đạn điểm lục hợp.

'Boong boong boong. . .'

Trong phút chốc, một đạo nhẹ nhàng khoan khoái tiếng nhạc phóng lên trời, vang vọng ở bên trong trời đất.

Không có ánh sáng từ xưa cầm xông lên xuất, Lạc Y Y không muốn cùng hần đánh.

Vương Dật thân thể chấn động, ngừng lại, hắc đồng trong có chút đại ra, đột nhiên giờ lên hai tay, dùng sức bưng đầu của chính mình.

"Hồng hồng. . ."

Hần liên tục rống to, làm như cực kỳ thống khổ.

Lạc Y Y thấy cảm âm có hiệu quả, mười con ngón tay ngọc đạn đến càng sắp rồi.

"Hồng. . ."

Đột nhiên, Vương Dật hai chân mãnh điểm hư không, trong nháy mắt vọt tới trước mặt nàng, vung lên hữu quyền, mạnh mẽ đánh vào đốt hương đàn cổ trên.

'Oành '

"A? Phốc. . ."

Đàn cổ mạnh mẽ đánh vào Lạc Y Y nơi ngực, nàng thân thể yếu kiều chấn động, trực tiếp phun ra một đạo mũi tên máu, phun ở Vương Dật gương mặt tuần tú trên.

Vương Dật thể đi không giảm, trong nháy mắt đi tới trước người đối phương, đem nàng quờ lấy.

Ai không có phát hiện, mặt của hắn bị máu tươi tung trên sau, hắc đồng trong hung lệ, chính đang nhanh chóng biến mất.

"Lão công, dừng tay. . ."

Tiểu loli thấy Vương Dật tay trái ôm Lạc Y Y, hữu quyền chậm rãi giờ lên, vội vàng duyên dáng gọi to một tiếng, liền muốn đi ngăn cản, lại bị một cánh tay ngọc ngăn cản .

"Lão công, trải qua tình lại ."

Từ Nguyệt nhẹ giọng nói.

Vào giờ phút này.

Vương Dật giờ lên hữu quyền, nhưng chậm chạp chưa lạc, mà là sâu sắc nhìn chăm chú trong lòng người ngọc.

Lạc Y Y cặp môi thom một bên, có chứa khác lòng người nát tan vết máu. Có thể nàng không một chút nào sợ sệt, mà là có chút tiểu mờ mịt nhìn chăm chăm đối phương, cặp kia xán lạn thái đồng, còn trong nháy mắt đây, vừa thê mỹ, vừa đáng yêu.

"Sur tỷ, ngươi không sao chứ?"

Vương Dật chậm rãi mở miệng, hắn, rốt cục sẽ nói .

Lạc Y Y nở nụ cười, nhẹ nhàng đi lắc đầu: "Không có chuyện gì, sur đệ, ngươi cuối cùng tỉnh lại ."

Nàng đang khi nói chuyện, cặp môi thom nửa khép nửa mở, cực kỳ mê người.

Vương Dật trong đầu âm âm nóng lên, càng là chẳng có cái gì cả suy nghĩ, trực tiếp cúi đầu, hướng này hai mảnh mềm mại tăng tăng hôn tới.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 311: Tái hiện ngày, đại kiếp nạn đến

Bốn mảnh môi, sâu sắc dán ở cùng nhau.

Lạc Y Y thân thể yếu kiều run lên, trực tiếp sẽ không chuyển động, cặp kia xán lạn thái đồng, vượt trội càng lớn.

Thanh phong từ từ, lạc điệp đang y.

Trên hư không, đồng Giáp xích phong, Hoàng y hương sam, chăm chú ôm nhau cùng nhau. Gió nhẹ thổi qua, nhẹ phẩy hai người sợi tóc, dạt vạt ngàn nhu trắng.

Đây là một bộ hoàn mỹ. . . Bức tranh?

Ach, không đúng.

Vương mỗ người dùng sức ôm không sai, mà Lạc Y Y tắc không phải vậy, nàng là đỡ bả vai của đối phương.

Hào như cũng không phải, tề nhìn thật kỹ, thiên, nàng đang dùng lực đẩy đưa kia vai, muốn tránh thoát mở ra.

Đây rốt cuộc là. . .

Lúc này Lạc Y Y trải qua tức điên , ngập trời.

. . .

Hơn 10 phút trước, nàng mở ra huyền thông mắt, cùng sư tôn cùng các sư muội, cùng nhìn trên võ đài Thiên Khai chi chiến.

Lạc Y Y giật mình phát hiện, nàng dĩ nhiên năng lực nhìn thấy người mặc đồng Giáp xích phong Vương Dật.

'Đương thật cùng trong hình ảnh giống nhau như đúc, chính là nộn chút. . .'

Lạc Y Y trầm nghĩ, bản thân nàng đều không phát hiện, trong lòng này sợi bị nhìn thấy thân thể tiểu giận dữ và xấu hổ, chính ở dần dần làm nhạt.

"Này không phải Vương Dật. . ."

Bỗng nhiên, Ngữ Cầm đôi mi thanh tú trố chặt, nói lời kinh người.

"Cái gì?"

Mấy nữ đồn dập cả kinh, Liễu Thiên Nhi chính nhìn ra lòng say không ngớt, nghe vậy vội vàng nghiêng đi mặt cười, kinh tiếng hỏi: "Sư tôn, ngươi có ý gì?"

"Trong mắt hấn tràn ngập hung lệ, cũng rất nguyên thủy, này tuyệt không là Vương Dật. . ."

Ngữ Cầm nhìn chăm chú võ đài hư không, nhẹ giọng nói.

Mấy nữ nghe xong, đồn dập đi nhìn chăm chú Vương Dật hai mắt.

Mười mấy giây sau.

"Không được, ta muốn lên đi tỉnh lại hấn. . ."

Liễu Thiên Nhi nhất thời hét lên một tiếng, trực tiếp đứng lên thân thể yêu kiều.

Nguyệt Thi Lam cũng chuyển động, nàng cũng nhìn ra không thích hợp.

"Các ngươi điên rồi?"

Ngữ Cầm kinh hãi, vội vàng kéo lại nhị nữ: "Các tông hạt giống tuyển thủ đều bị đánh ới ra huyết, các ngươi chỉ có Trúc Cơ sơ kỳ, xảy ra đại nguy hiểm."

"Sư tôn, ngươi thả ra ta, hấn sẽ không đánh ta."

Liễu Thiên Nhi dùng sức sủ tay ngọc, Nguyệt Thi Lam cũng là như vậy, làm sao căn bản không tránh thoát.

"Các ngươi ngồi xuống cho ta. . ."

Ngữ Cầm cuống lên, mặt cười nhất thời chìm xuống.

Nhị nữ thân thể yêu kiều run lên, nhưng là không hề từ bỏ.

"Các ngươi cảnh giới không đủ, hay vẫn là ta đi cho. . ."

Lạc Y Y cầm đốt hương đàn cổ, thăm thẳm đứng dậy.

"Y Y. . ."

Ngữ Cầm thân thể yêu kiều run lên, hoảng hốt vội nói: "Ngươi cũng đừng đi, quá nguy hiểm. . ."

Lạc Y Y nhẹ nhàng nở nụ cười, nhìn chăm chú trong hư không Vương Dật, sâu xa nói: "Thập tông chiến trải qua bị người xấu này làm bản thủ xấu xa, ta như không ra tay nữa, liền không có cơ hội."

Ngữ Cầm trầm ngâm, mấy sau, nhẹ nhàng thở dài: "Vậy ngươi tất cả cẩn thận."

Lạc Y Y chậm rãi gạt đầu, lay động theo chiều gió, bay về phía võ đài.

Nhưng ai có thể tưởng, nàng vẫn bị đánh ới ra huyết, cũng may đối phương trải qua tỉnh lại.

Lạc Y Y đổ vào Vương Dật trong lòng sau, tinh tế đi quan sát, phát hiện người này sinh hay vẫn là rất vừa mắt.

Nàng lần thứ nhất khoảng cách gần đến xem người, còn là một nam tử, phương tâm trong trần ngập tiểu hiếu kỳ.

Ai nghĩ, lại bị cái tên này chiếm lợi ích to lớn.

...

Vương mỗ người chính vong tình hôn, đột nhiên, trên môi truyền đến một luồng khó có thể tưởng tượng đau nhức.

Hắn kinh hãi, vội vàng hư không lui nhanh, giờ tay mò trên miệng mình, thả xuống vừa nhìn, ngón tay nơi hoàn toàn đỏ ngầu.

Vương Dật nhất thời khóc, mờ mịt nhìn về phía Lạc Y Y: "Sự tỳ, lưu. . . Lưu huyết. . ."

"Hô. . . Hô. . ."

Lạc Y Y đứng ở đó, thở gấp có chút tiểu ồ ồ, sợi tóc càng là tán loạn không thể tả. Nàng hung tợn trừng mắt cướp đi chính mình nộ hôn đầu Vương mỗ người, thân thể yếu đuối run rẩy, xấn lạn thái trong con ngươi, nổi lên Tam Muội Chân Hỏa.

"Khốn nạn. . ."

"Ta giết ngươi. . ."

Đột nhiên, hai đạo gào thét thét dài ở thiên, tiếng xé gió vang, Hư Phá Thiên cùng Phạm Điều song song xông lên đài cao,

Này hai vị cũng là tức điên.

Bọn hắn thăm mền Lạc Y Y không biết bao lâu, liền tay nhỏ đều không kéo qua đây, lại bị cái tên này trước tiên thân trên rồi.

Mẹ nó!!

Hai vị nhân huynh cuồng lên, trực tiếp tới liều mạng.

Vương Dật nhất thời không phản ứng lại, trong nháy mắt bị tiền hậu giáp kích.

"Các ngươi dừng tay!"

Lạc Y Y kinh hãi, không nhận được kẻ kêu ngăn cản, nhưng nơi nào hữu hiệu?

Hai người một quyền một chương, đồng thời bắn trúng Vương Dật trước ngực phía sau lưng.

'Oành'

Đột nhiên, đồng Giáp xích phong bỗng nhiên nổ tung, vạn ngàn đồng khí phóng lên trời, bát hoang phun ra nuốt vào.

Hư Phá Thiên cùng Phạm Điều toàn thân chấn động, trực tiếp vô cùng cương phong trùng bay.

Vương Dật thai nghén ở vô tận đồng khí bên trong, hắn nhìn cách đó không xa y nhân, chậm rãi giờ tay lên, nhẹ giọng kêu: "Sự tỳ. . ."

Đương đồng Giáp nổ tung sau, Lạc Y Y liền có chút không thấy rõ đối phương, chẳng biết vì sao, trong trái tim của nàng, càng là nổi lên một luồng mãnh liệt không muốn.

Sâu sắc, không muốn.

Thậm chí có thể nói là, quyến luyến.

"Sự đệ. . ."

Lạc Y Y không nhận được giờ lên tay ngọc, mò về đối phương.

Hai người chậm rãi tiếp cận, giữa lúc muốn chạm được thì, vạn ngàn đồ đồng trong nháy mắt ngưng tụ quy nhất, hòa vào Vương Dật hữu bát bên trên, hóa thành một cái cổ điển bao cổ tay.

Vương Dật bỗng nhiên cảm thấy trời đất quay cuồng, mắt tối sầm lại, trực tiếp đổ vào Lạc Y Y hương trong lòng.

...

Trong mộng cảnh, Vương Dật đứng ở một mảnh hỗn độn Cổ Giới, bốn phía hoàn toàn u ám, cái gì cũng không thấy rõ.

Đột nhiên, hắn phát hiện một đạo cô ảnh, ở phía trước chậm rãi đi tới.

Vương Dật trong lòng hơi động, đuổi tới.

Hắn rất nhanh liền đuổi tới, nhưng thủy chung gặp nhau 3 mét, cũng không còn cách nào lui cự ly gần.

Hai người liền như vậy một nhóm một truy, không biết qua bao lâu.

"Tiểu tử, Tề Thiên chiến giáp trải qua cho ngươi, còn đuổi theo ta lão Tôn làm gì? Tìm đánh hay sao?"

Cái kia cô ảnh bỗng nhiên mở miệng, bên hành bên đạo.

Vương Dật nghe xong, toàn thân chấn động mạnh, hắn sâu sắc nhìn chăm chú phía trước Tiêu Tiêu bóng lưng, chẳng biết vì sao, hai mắt dĩ nhiên ướt át, hai đạo nhiệt lệ tràn mi mà xuất.

Vương Dật không biết chính mình vì sao phải khóc, nhưng dù là khóc, hơn nữa căn bản không khống chế được.

Hắn tâm thần một mảnh khuấy động, không nhận được rõ ràng to: "Đại Thánh!"

"Ngươi nhận lầm người, ta chỉ là một cái hành giả."

Cô ảnh không có dừng bước lại, tiếp tục tiến lên.

"Đại Thánh, chờ ta. . ."

Vương Dật liều mạng rõ ràng to, điên cuồng đuổi theo không thôi.

"Không nên lại theo ta. . ."

Cô ảnh vừa đi vừa nói: "Chiến giáp tái hiện ngày, chính là đại kiếp nạn đến thời gian. Chúng nó muốn tới, vật kia, tuyệt không thể để cho chúng nó được. . ."

"Ai?"

Vương Dật rõ ràng to: "Ai muốn đến rồi? Món đồ gì?"

Cô ảnh không để ý tới hắn, tiếp tục đi tới, nhưng là bước nhanh hơn.

Hai người cự ly, vượt kéo càng xa.

"Từ Hà, Thanh Hà, ta coi như đi khắp chân trời góc biển, cũng phải tìm đến các ngươi. . ."

Một đạo phiêu miểu thờ dài, vang vọng ở mệnh môn trong lúc đó.

. . .

Vương Dật chậm rãi mở mắt ra, khóe mắt nhưng là một mảnh ướt át.

Hắn biết, cái kia cô ảnh chính là Đại Thánh, hoặc là Đại Thánh một tia u niệm.

Thanh lạc Tiêu Tiêu hàn, hành ở trong thiên địa.

Bóng lưng kia, tràn ngập bi thương cùng không cam lòng.

"Ồ Thượng Cổ, đến tột cùng phát sinh cái gì?"

Vương Dật nhẹ giọng nói.

Đúng vào lúc này.

"Đại tỷ, Linh Nhi, các ngươi có thể hay không đừng đánh?"

Đột nhiên, một đạo kiêu thoỉ xuất hiện bên cạnh không xa.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 312: Giải tỏa căng yêu kiều hơn thế

Vương mẫu người nhất thời sững sờ, nghiêng đầu đi.

Khá lắm, hẳn nhìn một bộ vừa hương điểm, lại cường hãn bức tranh.

Tiểu loli cùng Tô Linh Nhi ở phòng nhỏ khác một cái giường lớn trên, lẫn nhau thương tổn.

Các nàng quần áo xốc xếch triển cùng nhau, lẫn lộn trong lúc đó, lộ ra tảng lớn trắng như tuyết.

Xé a, bầm a, cắn a. . .

Làm sao hung ác làm sao đến.

Thật sự lợi hại .

Từ Nguyệt cùng Thẩm Băng đứng ở giường chân, không ngừng mà thủ sẵn chính mình tay ngọc, đương thực sự là không biết nên làm thế nào cho phải .

"A. . ."

Tiểu loli đột nhiên duyên dáng gọi to một tiếng, cắn răng bạc khê kêu: "Chết động phòng, người cho Bồn cung nhả ra nha nha nha. . ."

Nàng trắng loáng bàn chân nhỏ bị đối phương cắn đau đớn.

"Nha đầu chết tiệt kia, người mới nhả ra. . ."

Tô Linh Nhi từ phát ngôn ngang không thể tả, cặp kia tay ngọc gắt gao nắm đối phương óng ánh mắt cá chân, dùng sức cắn con kia bàn chân nhỏ, sao cũng không há mồm.

"Đáng ghét. . ."

Tiểu loli cuống lên, lớn tiếng khê kêu, dùng sức cắn về phía đối phương kêu gọi đủ cung.

"A. . ."

Tô Linh Nhi chân răng bị đau, cũng tự kinh kêu thành tiếng, răng bạc nhưng là càng dùng sức .

Thế này sao lại là cái gì Thần vương cùng Vương giả? Rõ ràng là hai con tức giận trong tiểu cạp cái, cắn xé có đạo.

Vương mẫu người đương thực sự là không nói gì , đến cực điểm.

"Các người làm gì? Nhanh mau dừng tay. . ."

Hắn bắt đắc dĩ kêu.

Mấy nữ nhất thời sững sờ.

"Lão công, người tỉnh rồi?"

Từ Nguyệt cùng Thẩm Băng song song tới gần, thế đại tiểu loli cũng ngừng tay. Ạch, không đúng, hẳn là ngừng miệng, đồng thời vọt tới Vương Dật bên người.

"Vương Dật, bản vương muốn chết người ."

Tô Linh Nhi không nói hai lời, trực tiếp nhào vào hắn trong lòng.

"Chết động phòng, có còn hay không quy củ?"

Tiểu loli cuống lên, dùng sức xâm nhập một bên khác, một bước cũng không nhường.

"Các người dừng tay. . ."

Vương Dật tức giận nói, dờ ra hai tay, nhẹ nhàng bấm dưới các nàng nhuyển nộn bên hông.

Đại tiểu loli bị nắm sau, cặp môi thom đồng thời một tằm, nhưng là không dám phát xuất bất kỳ thanh âm gì. Cặp kia đôi mắt đẹp chăm chú nhìn chăm chăm lão công, chỉ lo hấn tức rồi.

"Ha ha. . ."

Vương Dật trực tiếp bị các nàng ngọc manh xinh đẹp hình dáng chọc phát cười, hấn nhìn chung quanh, phát hiện nơi này là tiêu dao khách sạn, nhìn về phía Từ Nguyệt, hỏi: "Lão bà, ta ngắt bao lâu?"

"Ba ngày ba đêm. . ."

Từ Nguyệt nhẹ nhàng hồi phục, sau đó quan tâm nói: "Lão công, trên người người có thể có cái gì không khỏe?"

"Yên tâm, ta rất khỏe."

Vương Dật mỉm cười, sau đó gương mặt tuần tú một bên: "Linh Nhi, người làm sao đến rồi?"

Tô Linh Nhi cặp môi thom nhất thời một quyết: "Bản vương ở biệt thự trong ngọc đội chừng mấy ngày, cũng không thấy các người trở lại, liền đi đến cái kia cái gì Tiêu Diêu Tông, giam giữ cái tiểu lão đầu, nhượng hấn mang ta tới được."

Vương Dật nghe xong gật gật đầu.

Tô Linh Nhi tinh tế nhìn chăm chú hấn, cặp kia từ đồng đột nhiên ùng ục xoay một cái, mị tiếng nói: "Vương Dật, chúng ta đến kết hợp đi, bản vương nghĩ đến. . ."

Nàng âm thanh rất kiều mị, tràn ngập vô tận mê hoặc.

"Há? Khắc khắc. . ."

Vương mỗ người đầu tiên là sững sờ, sau đó bỗng nhiên ho khan mấy lần, gương mặt tuần tú một mảnh đỏ chót, hảo huyền không ngược lại quá khí đến.

Tiểu loli tiểu mặt trầm xuống, quay đầu đi, nhìn về phía hai cung.

Từ Nguyệt đôi mi thanh tú nhẹ nếp nhăn, nhẹ giọng nói: "Linh Nhi, lần trước Bốn cung làm sao nói cho người?"

Mấy cái tiên nữ trong, Tô Linh Nhi liền kiêng kỵ Từ Nguyệt, không phải về mặt thực lực, mà là nàng rất yêu thích đối phương, thế nhưng Từ Nguyệt lại là Vương Dật nữ nhân, vì lẽ đó không thể không đi thỏa hiệp.

"Được rồi, bản vương biết rồi. . ."

Tô Linh Nhi cặp môi thom lần thứ hai một đô, ngồi dậy thân thể yếu kiều, lầu bầu nói: "Từ Nguyệt tỷ tỷ, bản vương muốn cho Vương Dật thị tằm. . ."

"Ta lần trước không phải như thế dạy người. . ."

Từ Nguyệt giận một tiếng, thầm nghĩ trong lòng: Cô nàng này làm sao trả vốn Vương bản vương?

Tô Linh Nhi cặp môi thom quyết đến càng cao hơn, sửa lời nói: "Từ Nguyệt tỷ tỷ, động phòng Tô thị, muốn cho lão công thị tằm. . ."

"Ủm. . ."

Từ Nguyệt nhẹ nhàng gật đầu, sau đó nhìn về phía Đại tỷ: "Đại tỷ, ngài xem. . ."

"Không cho phép. . ."

Tiểu loli há sẽ đồng ý? Nàng cũng đứng lên thân thể, cặp kia trắng mịn cánh tay nhỏ khuyen ở trước ngực, rất có một phen người bẻ trên hạp hời thế.

"Người. . ."

Tô Linh Nhi nhất thời nổi giận, làm dáng tiến lên, muốn lần thứ hai đi cắn xé.

Tiểu loli không nhúc nhích, mà là yên lặng cùng nàng đối diện.

Ở xa xôi Thượng Cổ, Tô Linh Nhi là thông tuệ nhất Vương giả, sao làm chuyện điên rồ? Nàng thấy đối phương bất động căn bản, liền miễn cưỡng dừng lại.

Tô Linh Nhi tuy là đại chưởng lĩnh, nhưng cũng là Vương Dật nữ nhân, nàng biết các tiên nữ ở đối phương trong lòng địa vị.

Nếu là dùng cường, tự có thể mang bọn hắn tách ra, đạt đến mục đích cuối cùng. Nhưng thời gian lâu dài, Vương Dật tất nhiên sẽ biến thành xác chết di động, thậm chí là tự sát, kết quả này không phải nàng muốn.

Huống hồ, Tô Linh Nhi cũng đáp ứng Tử Nguyệt, muốn tuân thủ hậu cung chế độ.

Vương giả nhất ngôn cửu đỉnh, há có thể lật lọng?

"Hô. . . Hô. . ."

Tô Linh Nhi không ngừng mà thở gấp tiểu khí thô, thể phần quyền nắm rất căng, nàng tuy rằng lão cùng tiểu loli đánh nhau, nhưng ở thị tẩm một chuyện trên, cũng không dám ngạnh đến rồi.

"Hi hi. . ."

Tiểu loli nở nụ cười, mặt cười trên lộ ra một cổ tiểu đắc ý.

Mà Vương nữ người thì bị các nàng làm ra hậu cung thị tẩm chế độ, chính mộng ép.

Này đều là cái gì quỷ a?

"Đại tỷ. . ."

Tử Nguyệt thấy Tô Linh Nhi tức giận đến run, trong lòng có sở không đành lòng, nói: "Linh Nhi thị tẩm, ngươi có thể hay không suy nghĩ một chút nữa?"

"Không được. . ."

Tiểu loli tay nhỏ vùng lên: "Lão công mới vừa tỉnh lại, thân thể có hay không khôi phục, còn chưa biết được, quan sát mấy ngày lại nói."

Tô Linh Nhi mạnh mẽ trừng mắt nàng, chợt nhớ tới một chuyện, trực tiếp nắm lên Vương Dật tay trái, mỉa tiếng nói: "Lão công, ngày hôm nay nhượng Linh Nhi cho ngươi thị tẩm có được hay không?"

Nàng rõ ràng nhớ tới, nếu là Vương Dật đồng ý, có thể trực tiếp nhảy qua tiểu loli.

Tiểu loli nhất thời ngẩn ngơ, nghiêng đi mặt cười, trừng Nhị muội một chút.

Tử Nguyệt cuống quýt buông xuống mặt cười, không dám cùng nàng nhìn thẳng.

Vương Dật mờ mịt nhìn nàng, không biết nên làm thế nào cho phải.

Mẹ trứng!

Các tiên nữ ở, ngươi nhượng ta trả lời như thế nào oa?

Tô Linh Nhi thấy hắn không nói, cặp kia tử đồng càng quyến rũ, phần thiết liếm liếm cặp môi thơm, mang theo rên rỉ nói: "Lão công, ngày hôm nay Linh Nhi có thể giải tỏa càng yêu kiều hơn thế. . ."

Nàng âm thanh cực kỳ mê người, khác nhân khí huyết tăng vọt.

Những này hùng hổ từ ngữ, là từ trong điện thoại di động học được.

Khá lắm, câu nói này lợi hại.

Vương nữ người trong nháy mắt hoá đá, lỗ mũi nhưng no đến mức lão đại, đặc biệt đáng sợ.

Giải tỏa. . .

Càng yêu kiều hơn thế?

Lời của đối phương quá kinh người, trong đầu của hắn, nhất thời nổi lên một bộ cực kỳ hương diễm hình ảnh: Tư lỵ thân thể yêu kiều, cảm động đuôi to, còn có này nóng này tư thế. . .

Tiểu loli thấy lão công rất là ý động, trong lòng cả kinh, nàng cũng không biết giải tỏa tư thế là cái gì đồng đồng, bắt quá có vẻ như rất lợi hại đáng sợ.

"Lấy. . . Sau này hãy nói đi. . ."

Vương mẫu người suất chút nữa liền đáp ứng rồi, ở thời khắc cuối cùng, lý trí mới chiến thắng dục vọng.

"Hanh. . ."

Tô Linh Nhi thấy đối phương càng là không đồng ý, nhất thời có chút không cao hứng.

'Đang đang coong. . .'

Đúng vào lúc này, ngoài cửa truyền đến tiếng gõ cửa dồn dập.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 313: Thở ra tay

"Y Y? Cô nàng này không phải đi tỷ thí sao?"

Tiểu loli đôi mi thanh tú vừa nhú, rơi xuống giường lớn, dịu dàng nói: "Đi vào!"

'Kẹt kẹt'

Cửa phòng mở ra, Lạc Y Y nhảy vào phòng nhỏ, nàng nhanh chóng đi đến tiểu loli trước mặt, càng là 'Phù phù' một tiếng quỳ xuống, ôm lấy đối phương, khóc thầm nói: "Tỷ tỷ, van cầu người cứu cứu sư tôn ta. . ."

Này biến số rất kinh người, mấy người nhất thời sững sờ.

"Đứng lên nói chuyện. . ."

Tiểu loli đôi mi thanh tú cau đến càng sâu, nàng nâng dậy đối phương, hỏi: "Ngữ Cầm xảy ra chuyện gì?"

Lạc Y Y nghẹn ngào nói ra tất cả.

. . .

Nguyên lai, Vương Dật đại náo thập tông chiến hậu, các tông tinh anh nguyên khí đại thương, phần lớn hạt giống tuyển thủ vô lực tái chiến.

Chủ sự phương thấy sau, bất đắc dĩ thở dài, tuyên bố sau ba ngày lại tiếp tục tỷ thí.

Chính là ngày hôm nay.

Hàn Thiên Lăng 'Phi Yến' bị hủy, vô lực sẽ cùng các tông thiên kiều tranh đấu, Tiêu Diêu Tông hạt giống tuyển thủ làm lại chọn lựa, đã biến thành Lạc Y Y.

Giao đấu khí thể hùng lực tiến hành, đặc sắc vạn phần.

Đúng vào lúc này, lại có nó châu tu sĩ đến rồi, lần này có rất nhiều, gần như 30 đến người, trong đó không thiếu Nguyên Anh lão quái.

Cái kia muốn thu Ngữ Cầm làm đỉnh lô cường giả liền ở trong đó.

Hắn dò xét chốc lát, bay thẳng đến Tiêu Diêu Tông đi đến.

Lý Đăng Vân mấy người hoàng vội vàng đứng dậy.

Ngữ Cầm đứng ở phía sau, thân thể yếu kiều run rẩy liên tục. Tuy nói các tiên nữ nói là muốn vì chính mình làm chủ, giờ khắc này hay vẫn là sợ không được.

Huống hồ, các nàng hiện tại không ở đây.

Lạc YY đứng ở sư tôn bên cạnh, nhẹ lậu nàng thân thể yêu kiều, mặt cười một mảnh tái nhợt.

"Tiền bối. . ."

Lý Đăng Vân mấy người ôm quyền, đối phương là Nguyên Anh, bọn hắn không dám mất lễ nghi.

Này Nguyên Anh căn bản không để ý tới hắn, đầu một bên, nói: "Ngữ Cầm, ngươi tới, bồi lão phu xem võ đài luận võ."

Ngữ Cầm thân thể yêu kiều run lên, buông xuống mặt cười, hàm răng mạnh mẽ cắn cập môi thom, trong lòng nổi lên một luồng đại không muốn.

Lý Đăng Vân chờ sắc mặt tái xanh, đối phương công nhiên nhượng tông môn Kim Đan Trưởng lão tiếp khách, một điểm không nề tình, rõ ràng ở làm nhục Tiểu Diêu Tông.

"Hà?"

Nguyên Anh cường giả thấy Ngữ Cầm không có động tĩnh, hơi nhướn mày, khẽ quát: "Ngữ Cầm, ngươi lỗ tai điếc ?"

"Hô. . . Hô. . ."

Ngữ Cầm thờ gáp mấy lần, thế nhưng hít một hơi thật sâu, tránh ra ái đồ tay ngọc, đi tới.

Lý Đăng Vân chờ dùng sức nắm nắm đầm, xương ngón tay khanh khách vang vọng, nhưng cũng không dám động thủ.

"Ha ha, Ngữ Cầm, ngươi năm nay càng đẹp hơn , lão phu không chờ được đến năm sau , ngày hôm nay liền theo ta đi đi. . ."

Nguyên Anh cường giả đắc ý cười to, duỗi ra một bàn tay lớn, xoa đối phương thiên eo.

Ngữ Cầm kiều thân thể chiến lợi hại hơn , cũng không dám có chút động tĩnh.

"Các ngươi đang nhìn cái gì a. . . ?"

Mấy người nữ đệ tử không nhìn nổi , Liễu Thiên Nhi tính cách nhất bạo, nàng cảm tức Lý Đăng Vân cùng nhân một chút, liền muốn cùng này Nguyên Anh liều mạng.

"Đừng kích động, ta đi mời sư tôn. . ."

Nguyệt Thi Lam giữ nàng lại, thấp giọng nói.

"Các ngươi tu vi quá thấp, không mở ra hai giới cánh cửa, hay vẫn là ta đi. . ."

Lạc YY răng bạc trải qua cắn nát , nàng bay người lên, hướng truyền tống trận cửa lớn cấp tốc bay đi.

. . .

"Thực sự là muốn chết. . ."

Biết tất cả sau, tiểu loli nhất thời nổi giận, trong con ngươi xinh đẹp phun ra chân hỏa: "Chỉ là Nguyên Anh, dám công khai cướp người? Xem Bản đế không bóp nát ngươi anh hạch."

Nàng nghiêng đi kiều tiểu thân thể, làm dáng liền muốn xông ra phòng nhỏ.

"Đại tỷ. . ."

Từ Nguyệt vội vàng kéo lại nàng: "Hay vẫn là ta đi cho, ngươi ở đây bồi lão công."

"Bỏ cung muốn đích thân động thủ. . ."

Tiểu loli cắn răng bạc đạo.

"Không được!"

Từ Nguyệt cũng là cuống lên, hướng nàng sắc giọng: "Đại tỷ bộ dáng này đi ra ngoài, còn thể thống gì?"

"A?"

Tiểu loli nhất thời phản ứng lại, mình và tô động phòng cắn xé sau, tiểu hương y phục lam lũ không thể tả, đều bị hư hao vài từ , tảng lớn da thịt trần trụi ở

ngoại, xác thực không thích hợp.

"Ha, Tô vương, ngươi cùng tiểu nha đầu kia đánh xong đi. . ."

Đột nhiên, nơi cửa bay lên một đạo khác người cực kỳ trịnh trọng âm thanh.

"A?"

Tiểu loli nhất thời duyên dáng gọi to, cuống quýt vọt tới trên giường, trốn vào đệm chăn lý đi tới.

Nàng có thể không muốn nhượng một con thỏ nhìn thấy thân thể chính mình.

Tô Linh Nhi cũng hoảng rồi, nàng kể từ cùng Vương Dật cái kia sau, biết thẹn thùng rồi, cũng trốn vào đệm chăn trong.

Vương mỗ người đầu óc lóe lên, làm này đối với đại tiểu loli đắp kín mền, vươn mình xuống giường.

"Lão công. . ."

Tiểu loli có chút không muốn duỗi ra tay nhỏ.

Vương Dật mềm nhẽo nắm lấy, ở nàng trắng mịn trên mu bàn tay tăng tăng vừa hôn, sau đó hướng phía cửa nói: "Vào đi, Vũ Vương. . ."

Lạc Y Y nghe được Vương Dật âm thanh sau, thân thể yếu đuối run lên, hô hấp có chút gấp gáp, cũng không dám nghiêng người hướng hân.

Sau một khắc.

Một con đầu to thỏ, trong miệng ngậm một cái cỡ lớn xì gà, lắc lắc to lớn cái mông đi vào.

"Tiểu tử, bản vương đói bụng. . ."

Nó khoe miệng một nhếch, phun ra một cái yên khí.

"Ha ha. . ."

Vương Dật nở nụ cười, nói: "Những cái kia đều tốt nói, ngươi trước tiên giúp ta thu thập cá nhân."

Có như thể một cái Vương giả không cần, lại làm cho các tiên nữ đi đánh nhau, thực sự không còn gì để nói.

Này thỏ ăn uống chùa lâu như vậy, dù sao cũng nên xuất xứ lực .

"Hả?"

Thỏ sững sờ, lần thứ hai ỏi ra điều thuốc khí, âm thanh quái dị nói: "Bản vương ra tay phí nhưng là rất đắt."

"Ngươi nói. . ."

"10 con gà nướng, đại ~ cái mông. . ."

Thỏ hắc đồng trong nổi lên một tia đáng sợ tia điện.

"Thành giao. . ."

Vương Dật sáng khoái đáp ứng rồi.

Thỏ giơ lên tay nhỏ, đem xì gà bắt, không nhanh không chậm hỏi: "Đối phương lai lịch gì?"

"Một cái Nguyên Anh. . ."

"Nguyên Anh?"

Thỏ trực tiếp mộng ép: "Cái gì là Nguyên Anh?"

Trung Nguyên cùng Hồng Linh pháp thì lại khác, cảnh giới xưng hô cũng không giống nhau.

"So với lão bà ta môn yếu, ngươi khẳng định đánh thắng được. Thực sự không được, còn có ta. . ."

Vương Dật mỉm cười nói.

"Vậy thì tốt. . ."

Thỏ gật gật đầu, sau đó hắc đồng một tà: "Liền ngươi? Hay là thôi đi. . ."

Vương Dật nghe xong nhất thời không nói gì, không lại lý lẽ này, nhìn về phía các tiên nữ nói: "Các ngươi ở lại chỗ này, ta cùng Vũ Vương đã qua."

Các tiên nữ đương nhiên sẽ không đồng ý, vừa nãy lão công nói chuyện, các nàng không tốt ngắt lời, hiện tại nhưng không như thế .

"Lão công, nhượng Nhị muội Tam muội bồi ngươi đi đi."

Tiểu loli cảm giác này thỏ đặc biệt vô căn cứ.

"Không cần. . ."

Vương Dật mỉm cười lắc đầu, đang chờ lại nói, liền bị một cánh tay ngọc kéo .

"Chúng ta nhất định phải cùng ngươi đi."

Từ Nguyệt trong con ngươi xinh đẹp một mảnh kiên định, nàng chắc chắn sẽ không đem lão công an nguy, giao cho một con tham ăn thỏ.

Vương Dật khoe miệng hơi giương ra, thấy nàng nói kiên quyết, chỉ được gật đầu thỏa hiệp .

Bên cạnh Lạc Y Y nghe xong, nhất thời ỏi ra miệng như lan mùi thơm, yên lòng. Nàng vừa nãy nghe Vương Dật không cho các tiên nữ đi, nhất thời sốt sáng, nhưng cũng không dám xen mồm.

"Này chúng ta đi thôi."

Vương Dật nhìn về phía thỏ.

'Hô '

Bóng trắng lấp lóe, thỏ trực tiếp xuất hiện ở bả vai của hắn.

Mấy người xuất Tiêu Dao khách sạn, không khi nào liền tiến vào trung thiên thế giới bên trong.

Vương Dật nhìn về phía Lạc Y Y: "Sư tỷ, cái kia Nguyên Anh tu sĩ tên gì?"

Lạc Y Y mặt cười không lý do một đỏ, thấp giọng nói: "Linh Quang Tử. . ."

Vương Dật nghe xong gật gật đầu.

"Thật cổ quái danh tự."

Thỏ bỗng nhiên lẩm bẩm một câu, sau đó hướng về ngoài trăm thước cổ vũ đài lên tiếng rống to: "Linh Quang Tử, mau chóng cho bản vương lăn lại đây. . ."

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 314: Rất nhi tử

Nó âm thanh to lớn, mà lại liên miên xa xưa.

Lăn lại đây. . . Lăn lại đây. . .

Trong hư không, ba chữ này liên tục vang vọng, thế nhưng càng lên càng cao, mấy sau đó, càng là hóa thành cửu thiên thương lôi.

'Lăn lại đây. . . Âm âm. . .'

Thiên khung bên trên, cuồng phong gào thét, sấm vang chớp giật, chấn động ở đây mỗi một trong tai người vì tiếng liên tục.

Chân Hồng hét một tiếng, như lời thần con giận, uy chấn cửu thiên.

Nằm thảo! ! !

Vương mẫu người trong nháy mắt mòng ép.

Hắn cảm giác toàn bộ hư không đều đang run rẩy, trong lòng không khỏi thầm nói: Vẫn đứng là không nhìn ra, này thô bình thường lại thêm lại lại, nhận lên thật đến, vẫn đứng là rất trâu bò.

Một bên Lạc Y Y nhất thời sợ hãi đến mặt mày thâm đậm, thân thể yếu đuối xuất hiện đại bất ổn, muốn té ngã.

Thảm Băng nhanh tay, một cái đỡ lấy nàng.

Lạc Y Y cảm giác một luồng tinh khiết linh lực từ tay ngọc truyền vào trong cơ thể, tinh thần không khỏi vì đó rung một cái.

Nàng mặt cười một bên, hướng đối phương thấp giọng nói: "Cảm ơn tỷ tỷ. . ."

Thảm Băng nở nụ cười xinh đẹp: "Không có chuyện gì."

Vô đài chỗ, bất kể là Trúc Cơ tu sĩ, hoặc là Kim Đan cường giả, gì giả Nguyên Anh lão quái, đều bị quy tắc này biến số chấn động ở lại: sững sờ.

Bọn hắn đồng thời đứng lên, một mặt ngơ ngác nhìn về phía nơi này.

Này kinh thiên động địa tiếng gào, đến tột cùng là ai phát sinh ?

Những cái kia Nguyên Anh lão quái trong lòng càng là sóng lớn mãnh liệt, sóng lớn ngập trời.

Bọn hắn nghe được thô tiếng kêu sau, trong cơ thể anh hạch cang là xuất hiện bất ổn, muốn vỡ vụn.

Này tuyệt không là Nguyên Anh đỉnh cao có thể làm được.

Lẽ nào. . . Là Thần Khiếu cảnh vô thượng cường giả đến rồi?

Không, cái này không thể nào.

Hắn Châu ở 'Cửu châu' trong, thuộc về biên hoang địa vực, nơi này linh khí mỏng manh, không thể đưa tới trong truyền thuyết vô thượng cường giả.

Đây rốt cuộc là. . .

"Sách. . ."

Thò thấy đối diện nửa ngày không có động tĩnh, sách một tiếng, bất mãn nói: "Vô lễ nhân loại, cang dám như thế thất lễ bản vương. . ."

Vương mẫu người có chút không nói gì, nói: "Chúng ta đã qua."

Mấy phút sau, bọn hắn đi tới khán đài chỗ.

Các tông các tu sĩ căn bản không chú ý mấy người tới gần, bọn hắn phóng tầm mắt tới chân trời, một mặt kinh hãi.

"Mẹ nó!"

Thò thấy bị như vậy không nhìn, nhất thời nổi giận, lượng lớn yên khí từ trong miệng phun ra.

Cùng lúc đó, Vương Dật phát hiện Ngự Cẩm. Nàng đang bị một cái 40 đến tuổi trung niên nam tử ôm vào trong ngực, rất là bất lực.

Này người nói vậy chính là Linh Quang Tử, hần vóc người tầm trung, mũi cao thâm mục, nhìn qua có chút âm lãnh.

Linh Quang Tử bên cạnh, còn đứng có nhất nhân, ăn mặc tương đồng quần áo, ngọc diện râu đen, một bộ tiên phong đạo cốt đáng vẻ.

"Vũ Vương, tên kia chính là ta muốn thu thập người, bắt quá, hần hảo như có giúp đỡ. . ."

Vương Dật thấp giọng nói.

Thò ngấm đối phương một chút, âm thanh quái dị nói: "Xem ở gà nướng phân nhi trên, bản vương mua một tặng một, bắt quá cô gái mặc áo trắng kia. . ."

Nó nhân lực cỡ nào kinh người? Nhất thời phát hiện muốn đối phó gia hỏa, là chỉ giun đẽ.

Vương Dật vội vàng nói: "Nàng là chúng ta phải cứu người. . ."

"Khà khà. . ."

Thỏ nhếch miệng nở nụ cười: "Không sai, ở hết thấy nữ nhân trong, cái mông của nàng nhất đại, rất nhi tử, đáng giá cứu. Tiểu tử, ngươi ánh mắt không sai. . ."

Nó đặc biệt kinh người.

Nằm thảo! ! !

Vương mỗ người nhất thời phong ép, thật muốn một cước cho cái tên này đập bay.

Một bên hai cung tam cung về mặt nhất thời không tự nhiên, Lạc Y Y càng là vừa giận vừa sợ, nếu không là Thảm Băng lôi kéo, nàng sáng sớm đi thường này thỏ hai tai hết.

Quá vô sỉ.

Đúng vào lúc này, Linh Quang Tử buông ra Ngữ Cầm, mặt hướng chân trời, ôm quyền nói: "Linh Quang Tử tham kiến tiên bối. . ."

Tiếng nói của hắn cũng rất chất phác, tập nập liên miên.

Nơi đó đương nhiên không ai theo tiếng.

Linh Quang Tử hơi nhướng mày, không biết này 'Tiền bối' đã sớm lại đây.

"Ngươi chính là Linh Quang Tử?"

Thỏ đột nhiên mở miệng.

Này biến số rất kinh người, ánh mắt của mọi người, đồng loạt nhìn về phía Vương mỗ người. Không ngờ phát hiện, trên bả vai của hắn, đứng một con kỳ quái thỏ.

Hắc đồng sư tị, lừa môi răng nanh.

Thiên, tại sao có thể như vậy xấu?

Mà mới tới nó châu các tu sĩ, trực tiếp bị Tử Nguyệt cùng Thảm Băng kỳ ảo khí chất sâu sắc hấp dẫn.

Lạc Y Y cũng rất xinh đẹp, nhưng không có nhị nữ độc chúc tiên khí.

Linh Quang Tử trợn cả mắt lên, hoàn toàn quên còn có một cái 'Thần Khiếu cường giả' muốn tìm chính mình phiền phức.

"Thảo!"

Thỏ thấy hắn dĩ nhiên không nhìn chính mình, Mao nhi đều khí nổ.

"Linh Quang Tử, ngươi tới. . ."

Nó đại hồng đại khiêu, thể muốn tìm về mặt mũi.

Linh Quang Tử sững sờ, ánh mắt quét qua, lúc này mới phát hiện thỏ.

"Kỳ quái. . . Loại này thỏ còn thật hiếm thấy. . ."

Hắn thấy rõ đối phương quái dạng từ sau, nhất thời sững sờ, kỳ tiếng tự nói.

"Ngươi. . ."

Thỏ thật sự nổi giận, nhe răng nhếch miệng, đặc biệt hung hãn.

"Chờ đã. . ."

Linh Quang Tử đột nhiên nhớ ra cái gì đó, biến sắc: "Sẽ nói thỏ? Ngươi là yêu thú?"

"Ngươi chết chắc rồi, nhân loại. . ."

Thỏ thấy hấn còn như vậy xung hô chính mình, càng động sát tâm. Nó hướng Vương Dật nói: "Tiểu tử, một lúc bảo vệ cẩn thận người đàn bà của ngươi. . ."

Nó sau khi nói xong, giơ lên một ngón tay út, điểm lên đối phương cái trán.

'Vù '

Trong nháy mắt, Vương Dật trên người nổi lên một luồng xích mang, rất cổ lão, tràn ngập hơi thở của thời gian.

"Đây là. . . Cái gì?"

Vương Dật nhìn trên người xích mang, trực tiếp giết.

'Xi. . .'

Bóng trắng lóe lên, thỏ bay khỏi Vương Dật vai, đi tới Linh Quang Tử trước mặt năm mét nơi dừng lại, hừ không chìm nổi, lạnh lùng nhìn chăm chăm đối phương.

Linh Quang Tử mờ mịt mở miệng: "Ngươi. . ."

"Hồng a. . ."

Đột nhiên, thỏ trực tiếp mở ra miệng rộng, phát sinh một tiếng kinh thiên rống to.

Trong phút chốc, hừ không xuất hiện một luồng đại hừ vọng, vận vẹo không thể tả.'Oa' một tiếng, một cái to lớn màu đỏ thẫm vòng xoáy, đột nhiên hình thành.

Hồng thần thông —— linh thần nạp cực.

"Cái gì?"

Linh Quang Tử hoảng hốt, hấn cảm thấy hừ không truyền đến một luồng cường hấn đến cực điểm sức hút, nhất thời không khống chế được, thân thể phóng lên trời.

Cỗ lực hút này thực sự quá kinh người, sung mãn không thể chống đỡ, Ngừ Cầm cùng một cái khác Nguyên Anh cũng bị cuốn vào giữa không trung.

Bọn hấn ở vòng xoáy trong thân bất do kỷ, dáng vẻ rất giống (Dragon Ball) tranh châm biếm lý, sáo nhỏ Đại Ma Vương trong ma phong ba thì dáng vẻ.

"Vương Dật, trên người ngươi có bản vương khí tức gia trì, sẽ không được ảnh hưởng, mau mau cứu người đàn bà của ngươi đi ra ngoài. . ."

Vương mỗ người nghe xong nhất thời không nói gì, thân thể vọt tới hừ không, đem Ngừ Cầm thân thể yếu đuối vào trong ngực.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 315: Nuốt sống

Vào tay một mảnh ôn nhuận, co dãn kinh người.

Ngừ Cầm phục sức nhìn qua rất rộng rãi, bình thường căn bản cảm thấy không xuất cái gì, có thể ôm sau liền không giống nhau.

Phía trước này một đôi tồn tại thật sự rất cổ, ít nói cũng có C, thậm chí là D.

Hừ không gió xoáy quá mãnh liệt, mặc dù có Thiên Yêu khí hộ thể, Vương Dật cũng cảm thấy có chút ngột thở. Hấn dưới tình thế cấp bách, bàn tay lớn kia cũng không biết mò tới nơi nào, ngược lại rất êm dịu cứng chắc.

Ngừ Cầm bị hấn lâu vào trong ngực, đầu tiên là cả kinh, sau đó mặt cười không lý do một đỏ, bởi vì. . .

Chính mình nơi đó từ không bị người chạm qua a, bây giờ lại bị một cái vắn bối không kiêng dè chút nào vuốt, chuyện này. . . Chuyện này. . .

Nàng thở nhẹ nói: "Vương Dật, ngươi. . ."

"Sự thúc, ngươi không sao chứ."

Vương Dật âm thanh có chút lo lắng, thở lấy ra thần thông quá kinh người, hắn cảm thấy trước mắt trời đất quay cuồng, càng là không nhận rõ phương hướng rồi.

Giời ạ!

Chết thỏ, ngươi không phải nói sẽ không được ảnh hưởng sao?

"Ta không có chuyện gì. . ."

Ngữ Cầm nhẹ nhàng lắc đầu, thế nhưng hồng mặt cười nói: "Sự diệt, ngươi. . . Ngươi có thể hay không trước tiên buông ra ta?"

Nàng cảm giác mắc cỡ chết người, không đất dung thân.

"Như vậy sao được?"

Vương Dật đương nhiên sẽ không đồng ý, đại thủ lâu càng chặt. Hắn nhìn chung quanh, tìm kiếm lối thoát.

Mẹ trướng!

Nơi này tràn ngập phù vân cổ xưa đạo ý, nơi nào có lối thoát oa?

Hai người liền như vậy dán thật chặt, hư không chuyển động. Mà Vương Dật đại thủ, tắc chăm chú ấn lại Ngữ Cầm mộng mỵ, mà lại càng ngày càng dùng sức.

Mấy sau, Ngữ Cầm thực sự không chịu được nữa, thấp giọng nói: "Sự diệt, ngươi. . . Ngươi tay có thể hay không hướng về trên điểm?"

Nàng hầu như là dùng hết sức có sức lực nói.

"A?"

Vương Dật người ở trong chớp mắt mộng ép, đại thủ không tự chủ được nhân thể một trào.

Khá lắm, lần này lợi hại.

Ngữ Cầm cảm giác trên mộng quái tay bỗng nhiên căng thẳng, nàng nhất thời hoá đá, vung lên khả nhân mặt cười, mờ mịt nhìn về phía đối phương.

Ngữ Cầm tuy là Kim Đan Trường lão, da thịt nhưng là óng ánh long lanh, cùng thiếu nữ bình thường không khác, mà kiều dung trên càng thêm ra hơn mấy chút thành thực ý nhị, mê người nội tâm.

Loại này phong tình, là Liễu Thiên Nhi mấy nữ sở không có.

Linh Quang Tử tình nguyện đắc tội toàn bộ Tiêu Diêu Tông, cũng phải đưa nàng thu làm đình lô, theo mệnh lực có thể tương tượng được.

Vương Dật người nhìn chăm chú Ngữ Cầm mặt cười trên tiểu mờ mịt, đương thực sự là mệnh thái bộc phát, cặp môi thơm nửa khép nửa mở, tràn ngập vô tận mê hoặc, hơn nữa ngón tay truyền đến phong phú cảm. . .

Được rồi, đối phương mặc dù là tiền bối, có thể kẻ này vẫn cứ vô liêm sỉ cứng rồi. . .

Hai người thân thể dán rất căng, Ngữ Cầm nhất thời nhận ra được này sợi 'Áp bức'.

"Sự diệt, ngươi làm cái gì?"

Nàng không chỉ có vừa thẹn vừa giận, mặt cười càng là hồng không được.

Vương Dật trong nháy mắt tỉnh lại, cuồng quát đem quái trên tay di, tách ra đối phương ánh mắt, tiếp tục tìm kiếm lối thoát.

Ngữ Cầm mạnh mẽ trừng mắt hắn, tức giận không nói lời nào.

Cùng lúc đó.

Đám tu sĩ nhìn về phía trước cảnh tượng đáng sợ, đều là ngốc không thể có ngốc, những cái kia Nguyên Anh cường giả cũng là như vậy.

Linh Quang Tử nhưng là Nguyên Anh bảy tầng cường giả a, hắc đồng môn càng là bảy tầng đỉnh cao tồn tại. Bây giờ nhưng. . .

Thiên, này thỏ đến cùng lai lịch gì?

Vào giờ phút này.

"Vũ Vương, người chơi đủ chưa?"

Từ Nguyệt không nhìn nổi, thấp giọng khẽ kêu, Thẩm Băng càng là lạnh lùng nhìn chăm chăm thỏ, đôi mắt đẹp hàn quang bắn ra bốn phía.

Các nàng là Thần vương, tất nhiên là nhìn ra càn khôn.

Nguyên lai, cái tên này làm thời phạm xấu, cố ý nhượng Vương Dật hai người không ra được, ở bên trong thế hãm vận nê.

"Ha ha. . ."

Thỏ cười rất vô liêm sỉ, nó cảm thấy rất thú vị, căn bản không hề bị lay động.

"Người như lại hồ đồ, ta trở lại nói cho Linh Nhi. . ."

Từ Nguyệt cắn răng bạc cảnh cáo, nàng biết, kẻ này rất e ngại Thiên Hồ Vương.

Quả nhiên, thỏ bỗng nhiên run run một cái, cả kinh nói: "Đừng, tuyệt đối đừng nói cho Tô vương. . ."

Nó vội vàng dò ra một cái tay nhỏ bé, lẳng không hư điểm.

'Vù. . .'

Wang Dật toàn thân xích mang tăng mạnh, hai người chậm rãi trở xuống mặt đất. Hắc không dám buông ra đại thủ, mãi đến tận xuất vòng xoáy phạm vi bao trùm sau, mới thả ra đối phương.

"Hô. . . Hô. . ."

Ngữ Cầm thở gấp có chút tiêu ồ ồ, hai người tách ra sau, nàng cuống quýt chạy ra thật xa, cùng cái này 'Hồ đồ' sư diệt duy trì hảo khoảng cách nhất định.

"Sư tôn. . ."

Lạc Y Y duyên dáng gọi to một tiếng, đi đến nàng phụ cận.

"Sư tôn. . ."

"Ngài không có sao chứ. . ."

Liễu Thiên Nhi mấy nữ cũng chạy tới.

Ngữ Cầm hướng các nàng nhẹ nhàng lắc đầu.

Lạc Y Y giơ lên tay ngọc, cho đối phương thu dọn vì loạn sợi tóc.

"Uống. . ."

Thỏ cũng không lại chơi đùa xuống, đột nhiên hét lớn một tiếng.

'Oa oa. . .'

Giữa hư không, luồng khí xoáy càng thêm mãnh liệt, hai cái Nguyên Anh lão quái thân thể càng bị kỳ dị kéo dài, quỷ dị khó lường.

"Trụ. . . Dừng tay. . ."

Linh Quang Tử không cam lòng rộng to, hắc liễu mạng muốn thoát ra đi, làm sao căn bản thân bất do kỷ.

Trong nháy mắt tiếp theo.

'Phốc phốc. . .'

Hai người trực tiếp bị thỏ hút vào miệng rộng, nó lừa môi hợp lại, hư không màu đỏ thắm vòng xoáy đột nhiên biến mất.

Giữa hư không, thỏ cong lên không lồ cái mông, cổ về phía trước thân đi, miệng rộng hai bên phình, thể tích năng lực có 1 mét, cảm giác như muốn nổ tung, đặc biệt quái dị.

Thỏ lừa môi liên tục ngo nguậy, bên khóe miệng thỉnh thoảng có Thần hà tiết xuất, nhìn qua có chút buồn cười.

Có thể ở đây các tu sĩ, ai cũng không cười nổi.

Thiên, nó. . . Nó dĩ nhiên đem hai cái Nguyên Anh lão quái. . . Nuốt sống ?

Sao có thể có chuyện đó?

Thỏ miệng rộng hai bên mụn càng ngày càng nhỏ, 2 phân nhiều chung sau, mới khôi phục trước kia đáng vẻ.

"Cách. . ."

Kẻ này đánh cái cách, rung đùi đắc ý nói: "Cái gì mùi lạ? Nhân loại nơi này thật là khó ăn. Phi phi. . ."

Nó phun ra một chút vãi vụn liêu, đó là Linh Quang Tử hai người quần áo tàn nát.

"A?"

"Chạy mau, nó là yêu quái. . ."

"Trời ạ. . ."

Một ít đệ tử trẻ tuổi không thể kiên trì được nữa, kêu sợ hãi đồn dập, hoảng loạn mà chạy. Hầu như ở trong nháy mắt, khán đài nơi liền không đủ 100 người.

Thỏ nhất thời không nói gì, lầu bầu nói: "Ta nói, các ngươi chạy cái gì?"

. . .

Tiêu Dao khách sạn, lầu hai.

Ngữ Cầm hiện tại còn chưa muốn tin, Linh Quang Tử trải qua vĩnh viễn biến mất rồi.

"Cảm ơn các tỷ tỷ trợ giúp giúp đỡ. . ."

Nàng rất kích động, thân thể yếu đuối một bên, liền muốn hướng đối phương quỳ xuống.

Tiểu loli trải qua đổi hảo bộ đồ mới, tay nhỏ hư không phát động, chặn đứng đối phương, nói: "Ngươi không cần như vậy, hơn nữa, căn bản không phải Bổn cung ra tay. . ."

Ngữ Cầm trầm mặc chốc lát, hướng Vương Dật, thấp giọng nói: "Đa tạ. . . Sư diệt, cùng này nơi thỏ tiền bối. . ."

"Ta không phải thỏ."

Wang Dật còn chưa tiếp lời, thỏ đầu tiên là cuồng lên.

'Oành'

Đột nhiên, một con phản quyền đột nhiên xuất hiện, trực tiếp đem kẻ này đánh bay.

"Vũ Vương, nơi này không ngươi chuyện. . ."

Tô Linh Nhi vỗ vỗ tay nhỏ đạo.

'Oành. . .'

Thỏ mạnh mẽ vỗ vào trên tường, lăn xuống ở địa, nhìn qua đặc biệt khổ rồi.

Ngữ Cầm giật mình nhìn tất cả, cặp môi thom mơn ra, nhưng sao cũng không phát ra được thanh âm nào.

Thiên, này từ đồng thiếu nữ là ai? Dĩ nhiên cường hãn như vậy?

Wang Dật có chút nhìn không được, đi tới đó, ôm lấy thỏ, đưa nó thả lại bả vai.

Mấy nữ hàn huyên một lúc, Ngữ Cầm bỗng nhiên đề nghị, muốn dẫn các nàng đi chỗ tốt.

"A. . . Quá tốt rồi. . ."

Lạc Y Y đột nhiên rất là nhảy nhót, khôi phục bé gái kiêu thái.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 316: Lưu manh thô

Nàng đã tới nơi này mấy lần, tất nhiên là biết được này chỗ tốt.

"Hả? Nói nghe một chút. . ."

Tiểu loli nhất thời hứng thú.

Ngữ Cầm mặt cười nhẹ chéch, nhìn Vương Dật một chút, muốn nói lại thôi.

Wương Dật nhất thời rõ ràng, cười ha ha: "Các người tán gẫu, ta đi ra ngoài mua vài món đồ."

Hắn sau khi nói xong, ra ngoài roi xuống lầu hai, chuẩn bị mua chút gà nướng cho thỏa no bụng.

"Tiểu Dao ca ca, nhân gia chán ghét chết người, mỗi lần đều không mang theo A Nô đi. . ."

Vừa lúc ở đây này, một đạo u nhũ lâm lâm tiếng xuất hiện ở cửa đại sảnh.

Wương Dật ngẩng đầu nhìn lại, nhất thời mộng ép.

Phòng khách phía trước, xuất hiện một bộ 'Thê thâm' cảnh tượng.

Một cái kiều tiểu vui tươi thiếu nữ, nước mắt mông lung đi vào.

Nhượng hấn choáng váng chính là, thiếu nữ này tay trái nắm một đứa bé trai, tay phải nắm một đôi Kim Đồng Ngọc Nữ. Phía trước mang theo ba cái tã lót, mặt sau còn cống lấy hai. . .

Khá lắm, tổng cộng là 8 cái.

Nàng tự xưng A Nô, lại gọi Tiểu Dao ca ca. . .

Wương mỗ người trong nháy mắt ngẩn ngang.

Lý Tiểu Dao, người trâu bò, lại nhượng Triệu Linh Nhi các nàng cho người sinh 8 cái từ nữ, người nhóm này xây dựng đội bóng đá đầu?

"Tam nương, nhân gia muốn ăn đường. . ."

Đúng vào lúc này, thiếu nữ tay trái bé trai dùng sức lưng lay ngọc thủ của đối phương.

"Tam nương, ta cũng muốn ăn."

"Tam nương. . ."

Nàng tay phải Kim Đồng Ngọc Nữ tiếng kêu liên tục.

"Oa oa. . ."

"Oa. . ."

Họa vô đơn chí, thiếu nữ trước ngực phía sau lưng tiểu tồ tông môn, cũng bắt đầu nháo đã dậy rồi.

"Ngươi . . Các ngươi . ."

Thiếu nữ lập tức hoảng rồi, trong con ngươi xinh đẹp trượt xuống thanh lệ càng chảy càng nhiều. . .

Vương Dật thấy, trong lòng âm thầm lắc đầu, đây là Lý Tiêu Dao việc nhà, hẳn không cách nào đi nhúng tay.

"Ai u cô nãi nãi của ta, đây là làm sao?"

Tiếng kinh hô xuất hiện, Lý đại nương vọt tới.

"Thăm thăm, ô. . ."

Khá lắm, thiếu nữ thấy thăm thăm đến rồi, lòng thấy đau buồn, trực tiếp khóc đã dậy rồi.

Đại tiểu đồng thời khóc, được kêu là một cái 'Cực kỳ bi thảm' .

"A Nô, đừng khóc, thăm thăm làm cho ngươi chủ. Tiểu tử thói này, xem trở lại ta không đánh gãy chân hẳn. . ."

Lý đại nương vội vàng đi an ủi.

Vương mẫu người không muốn nhiều ở lại, bước nhanh xuất khách sạn.

Vừa nãy bức tranh, nhượng hẳn có chút hoảng sợ.

Xem ra Lý Tiêu Dao mang theo phòng lớn chi thứ hai ra ngoài chơi, kết quả đem con môn giao cho tam phòng, tam phòng trong lòng u oán, vừa vặn bị Lý đại nương đụng vào.

Kết quả. . .

"Tiêu Dao huynh, chúc ngươi bình an. . ."

Vương mẫu người xuất phát từ nội tâm cầu khẩn.

Hắn tìm gia tử lâu, đi tới ngôi xong, điểm một chút ăn, còn có 10 con gà nướng.

Một phen phong quyền tàn vân sau, tính tiền thì, Vương mẫu người choáng váng.

Nơi này không thu RMB, chỉ lấy linh thạch cùng kim ngân.

Mẹ trứng, trên người mình chỉ có thẻ ngân hàng, đi vào trước còn muốn quẹt thẻ đây.

Thật hẳn mẹ lúng túng.

"Cảm ơn, lại cho ta đến con gà nướng. . ."

Vương mẫu người không chút biến sắc chỉ đi rồi hầu bàn, sau đó thấp giọng nói: "Vũ Vương, ta không có tiền. . ."

Thỏ hưởng thụ xong gà nướng sau, chính cảm một cái tinh tế rẻ cò, ở rằng nanh mai tới mai lui, nghe vậy âm thanh quái dị nói: "Ăn thua gì đến ta?"

Thảo!

Vương mẫu người nhất thời điên rồi, cũng không dám đắc tội nó, bằng không chính mình liền ném đại nhân. Chỉ được nuốt giận vào bụng nói: "Vũ Vương, ngươi có thể hay không làm đến một ít linh thạch?"

Hắn không có nói kim ngân, bởi vì linh thạch chỉ có tu sĩ mới dùng, dân chúng chỉ dùng kim ngân.

"Toán rồi, bản vương liền sẽ giúp ngươi một lần. . ."

Thỏ ném xuống rẻ cò, phi thân xuất tử lâu, không 10 giây sẽ trở lại.

"Quyết định?"

Vương mẫu người có chút khó có thể tin.

"Đó là đương nhiên. . ."

Thỏ miệng rộng một tấm, phun ra cùng nơi to bằng nắm tay linh thạch.

Vương mẫu người nhất thời chịu phục .

Chờ cuối cùng gà nướng tới sau, thỏ hú lên quái dị, trực tiếp nhào tới.

"Cho các lão bà mang điểm trở lại. . ."

Vương Dật tự nói, liền hướng về điểm chút điểm tâm ngọt.

"Ngữ Cầm mang những cái kia tiểu nha đầu đi rồi, Tô vương cũng đi tới. . ."

Thỏ bên gặm bên đạo.

"Hà?"

Vương Dật sững sờ: "Đi? Đi đâu?"

"Tự nhiên là này chỗ tốt chứ, các nàng không cần ngại nữa. . ."

Thỏ té quan sát kỹ kê cái miệng đường viền, sau đó hự một miếng, trực tiếp nuốt vào trong miệng.

"Bệnh thần kinh."

Vương mẫu người nhất thời không thích nghe : "Các lão bà không thể ly khai ta."

"Không tin quên đi. . ."

Thỏ sau khi ăn xong, dùng trên bàn giấy bản chà xát mấy lần lửa môi, thưởng thức miệng thô trà. Thế nhưng rút ra một điều xi gà, ngửi một cái, liếm dưới, điểm trên, bắt đầu nuốt mây nhả khói, hảo không dễ chịu.

Vương mẫu người bị nó trang bức dáng vẻ làm không nói gì , chống đỡ cảm, nhìn cảnh sắc ngoài cửa sổ.

Đúng vào lúc này, tam bóng người chậm rãi đi tới.

Tiên kiếm nhân vật xuất hiện lần nữa.

Lý Tiêu Dao đi ở chính giữa, Triệu Linh Nhi bên trái, Lâm Nguyệt Như bên phải. Nhị nữ tóc đều là ướt nhẹ, muốn là mới ra dục không lâu, trắng nõn mặt cười óng ánh long lanh, xinh đẹp không gì tả nổi.

"Tiêu Dao ca ca, chúng ta lưu A Nô nhất nhân ở nhà, tự mình đi tới 'Thiên Trì', có phải là. . ."

Triệu Linh Nhi thùy nật cười, thấp giọng nói, phương tâm rất là tự trách.

"Hắn là. . . Không có sao chứ. . ."

Lý Tiêu Dao cũng có chút thầm nói, nếu là bị thăm thăm biết chính mình mang phòng lớn chi thứ hai đi nghịch nước, mà đem A Nô bỏ ở nhà, có thể hay không sinh bỏ chính mình?

Vương mẫu người thấy ba người đi tới, trong lòng thầm than: Tiêu Dao huynh, chốc lát nữa ngươi nhất định phải chống đỡ.

"Chúng ta một lúc đi 'Thiên Trì' ."

Thỏ ói ra điều thuốc khí, đạo.

"Hà?"

Vương Dật kỳ quái hỏi: "Đi nơi nào làm cái gì?"

"Những cái kia tiểu nha đầu đều đi tới, ngươi bắt hòa các nàng cùng tắm?"

Thỏ nói lời kinh người.

Cái gì?

Vương mẫu người nhất thời cả kinh, sau đó lỗ mũi trực tiếp đẩy lên đến rồi.

Cùng? Rửa ráy?

Hắn dùng sức quăng mấy lần đầu, đem trong đầu hương điểm tình cảnh bỏ rơi, than thở: "Hay vẫn là. . . Quên đi. . ."

Như chỉ có các tiên nữ cùng Tô Linh Nhi, Vương Dật hay là thật tụ hội các nàng đến cái uyên ương nghịch nước. Có thể Ngừ Cầm thầy trò cũng ở, còn có cái kia đệ nhất cộp cái. . .

Vì lẽ đó, hay là thôi đi.

"Vậy người về khách sạn đi, ta đi xem xem. . ."

Thỏ đặc biệt vô liêm sỉ đạo.

Thảo!

Vương Dật nhất thời vừa giận vừa sợ, 'Đùng' một tiếng vỗ bàn đứng dậy: "Người dám. . ."

"Tê. . . Hô. . ."

Thỏ mạnh mẽ hút miệng xì gà, phun ra, sau đó cười hi hi, 'Xì' một tiếng, biến mất không thấy hình bóng.

Mẹ nó! ! !

Vương Dật lửa giận ngút trời mà lên, hần lớn tiếng nói: "Tính tiền."

Hầu bàn vội vàng chạy tới.

Vương Dật đưa lên linh thạch, hỏi: "Người có thể hay không biết được Thiên Trì ở nơi nào?"

"Xuất trấn nhỏ hướng tây 50 lý, chính là 'Thiên Trì', nơi đó. . ."

Hầu bàn rung đùi đắc ý.

"Được, cảm ơn. . ."

Vương Dật không nói hai lời, trực tiếp đi xuống lầu đến đường phố, hướng tây xông thẳng mà đi.

"Ai, khách quan, ta còn không tìm ngài linh thạch. . ."

Hầu bàn ở trên lầu kêu to, nhưng nơi nào còn có đối phương bóng dáng?

"Ai, lại là một cái không thiếu tiền công tử. . ."

Hầu bàn lắc lắc đầu, sau đó ánh mắt sáng lên. Những này thêm ra linh thạch, chẳng phải là đều quy chính mình ?

Vương Dật rất mau ra trấn nhỏ.

"Đáng ghét lưu manh thỏ, người nếu là dám nhìn các nàng một chút, ta cùng liều mạng. . ."

Hắn rống to ở thiên, dưới chân cuời mây đập gió, hướng về Thiên Trì xông thẳng mà đi.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 317: Ta muốn đi nữ trì

Giữa hư không, ánh sáng lưu chuyển, lang bạt kỳ hồ.

Một bóng người cắt phá trời cao, hướng tây thẳng hành. Tốc độ của hắn quá nhanh, chớp mắt mấy dặm.

Không tới 3 phút, mây tủa cao vút núi lớn xuất hiện ở phía trước. Dãy núi liên miên trùng điệp, nguy nga bao la, đại thể bằng bạc.

Hai cái máy chục mét chữ cổ ở ngoại sườn núi phác họa hiện ra, rộng rãi đại khí, đầu bút lông chất phác, khí bao hàm mười phần: Thiên Trì

"Thò, người nhất thật là thành thật điểm. . ."

Vương Dật trong con người nổi lên đáng sợ phích lịch tia điện. Hắn thu đi mây mù, hướng sườn núi hạ xuống. Nơi đó có một tòa thật to trên cổ kiến trúc, nhìn qua có chút khô mục, hiển nhiên niên đại xa xưa, ít nói cũng có mấy ngàn năm năm tháng.

Vương Dật rơi vào bình đài sau, hướng cổ kiến trúc cửa lớn đi đến. Sau khi đi vào, một cái Trúc Cơ năm tầng tu sĩ trẻ tuổi tiến lên đón: "Khách quan, ngài là đến bị nhờ ? Nam trì cần một viên Hạ Phẩm Linh Thạch."

Thiên Trì Thần đàm bắt nguồn từ Thượng Cổ, năm tháng lâu đời lưu trường.

Nơi này đàm nước có dưỡng nhan mỹ cơ hiệu quả, rất được nữ tu yêu thích.

Mới vừa bắt đầu, nơi này là không thu phí, có thể mộ danh mà đến tu sĩ càng ngày càng nhiều, khi thì xuất hiện mâu thuẫn tranh cãi, địa phương thổ liên dùng kết giới đem Thần đàm tách ra, thiết lập thu phí cơ chế, đồng thời cũng xây đình lâu, cung đường xa mà đến tu sĩ nghỉ ngơi.

Bị nhờ?

Vương mỗ người trong nháy mắt mộng ép, hắn không nghĩ tới bức này cổ hương cổ sắc chỗ, càng sẽ xuất hiện giới trần tục thuật ngữ.

Càng không có nghĩ tới chính là, cái này Thiên Trì. . . Lại là thu phí ?

"Cái kia. . . Huỳnh đệ, ta không tiền, nhưng có thập vạn hỏa cấp sự tình đi nữ trì một chuyến, người xem, có được hay không cái thuận tiện?"

Hắn xoa xoa đại thủ, một mặt hàm hậu cười.

Kẻ này da mặt thực sự quá dày, câu nói như thế này lại còn nói xuất đến?

Tu sĩ kia nhất thời hoá đá.

"Hắc. . ."

Vương mỗ người cười rất 'Ngại ngại', đại thủ như trước xoa động không thôi.

Hắn nhất định phải đi vào đem con kia lưu manh thả cho bắt tới.

"Ta xem người là tìm đến sự tình."

Nam tu sĩ trên dưới đánh giá Vương Dật một chút, cười lạnh nói: "Người chỉ có Trúc Cơ hai tầng tu vi, liền dám đến Thiên Trì quấy rối, đừng khí rất đáng khen. . ."

"Đạo hữu, người hiểu lầm."

Vương mỗ người vội vàng lắc đầu, sau đó hướng về trên người mình sờ soạng: "Chờ ta tìm xem xem. . ."

"Thật không tiện, xin người ly khai. . ."

Nam tu sĩ sầm mặt lại, một tay giương lên, chỉ về cửa lớn.

Vương mỗ người mờ mịt ngẩng đầu, hỏi: "Đạo hữu, người có ý gì?"

"Thiên Trì không tiếp nhận người người như thế, xin mời ly khai. . ."

Nam tu sĩ tiếp tục đi lặp lại, âm thanh phi thường lạnh nhạt.

Một người đàn ông, lại công khai tuyên bố đi nữ trì? Quả thực hung hăng đến cực điểm.

"Người. . . Người có ý gì?"

Vương Dật vừa giận vừa sợ, đang chờ lại mở miệng, đột nhiên, một luồng mạnh mẽ sức hút từ phía sau lưng truyền đến.

"Hả?"

Hắn không chỉ có sững sờ, nhất thời thân bất do kỷ, hướng về cửa bình di mà đi.

Nam tu mắt nhìn đối phương động tác cổ quái, cau mày không nói, thấy hấn ra cửa, liền không lại đi để ý tới .

Vương Dật bị sức hút mang đi ra bên ngoài sau, chỉ nghe 'Vù' một tiếng, mình bị một viên đường kính 3 mét trong suốt hình cầu bọc lại .

Thỏ hư không đứng ở một bên, cong lên không lồ cái mõng, ngẩng đầu ưỡn ngực, ánh mắt sâu xa.

Nó giờ lên tay nhỏ, bắt lửa trên môi xỉ gà, nghiêng đi thỏ đầu hỏi: "Bản vương chờ ngươi đã lâu , chuẩn bị xong chưa?"

"Chuẩn bị đại gia ngươi."

Vương Dật con mắt đều đỏ, hét lớn: "Chết thỏ, ngươi theo ta trở lại."

"Khà khà. . ."

Thỏ nở nụ cười, hai vó câu lẳng không hư đập.

Hình cầu bị một luồng sức mạnh to lớn lôi kéo, hư không chìm nổi, thế nhưng chậm rãi tiến vào kiến trúc cửa lớn.

Vừa nãy tu sĩ kia, đang ngồi ở trên ghế một mình thưởng thức trà.

"Đạo hữu. . ."

Vương Dật vội vàng hướng hấn kêu to, bất ngờ nhưng là phát sinh .

Này nam tu sĩ tựa hồ mù giống như vậy, với trước mắt lừng lờ bay mà qua hình cầu không có bất kỳ phản ứng nào, như trước một mình thưởng thức trà.

Vương Dật nhất thời phản ứng lại, hình cầu này khẳng định là thỏ lấy ra phong ấn, có thể già người tai mắt.

"Thỏ, dừng lại cho ta. . ."

Hấn trực tiếp nhào vào trên người đối phương.

"Khà khà. . ."

Thỏ cười quái dị không ngừng, hình cầu tiếp tục di động, thông qua lý chếch tả phương cửa lớn, cửa lớn bên trên, có khắc một cái nữ chữ, phi thường bất mất.

Trong nháy mắt tiếp theo.

Vương mỡ người cảm thấy trước mắt rộng mở sáng choang, có một loại đẩy ra mây mù thấy trời nắng cảm giác.

Nơi này là một vùng đất cổ xưa, khắp nơi nở đầy kỳ hoa, xôn xao bộc phát, bụi cây dị thảo tùy ý có thể thấy được.

20 mét ngoại, có một mảnh to lớn thanh đầm, ít nói cũng có mấy trăm mét vuông viên. Một vòng to lớn cầu vòng câu móc hư không, xinh đẹp tuyệt luân.

Thanh đầm bên trong gợn sóng đồn đồn, yêu kiều tiếng khi thì truyền đến, hóa thành xinh đẹp nhất tiếng nhạc, ở hư không vang vọng.

Nơi đó trình diễn một bộ kiều diễm đến cực điểm bức tranh.

"Chết thỏ, mau thả ta đi ra ngoài."

Vương mỡ người thật sự hoảng rồi, đầm trong bọt nước từng đoá từng đoá, thiên ảnh luân phiên, ít nói cũng có 20 người trở lên.

Giời ạ!

Nhiều người như vậy?

Ngoại trừ tiên nữ các lão bà cùng Ngũ Cầm chờ nữ, khẳng định còn có khác biệt nữ đã tu luyện .

Ngàn vạn không thể bị các nàng bắt được, bằng không thật sự chết chắc rồi.

"Yên tâm hảo ."

Thỏ tựa hồ nhìn ra hấn kiêng kỵ, cười hắc hắc nói: "Bản vương triển khai kết giới có thể thiên thiên hoá nhật, đừng nói những cái kia tiểu nha đầu, chính là Tô vương cũng không phát hiện được."

"Đi đại gia ngươi. . ."

Vương Dật liều mạng bái nó lờ mờ, rống to đến: "Cho ta quay đầu. . ."

Thỏ là Thượng Cổ Vương giả, hẳn nơi nào lôi kéo động? Không cần thiết một khắc, hình cầu liền tới gần thanh đàm, ở mấy mét ngoài một chỗ lùm cây bên dừng lại.

"Mẹ nó!"

Vương Dật thật sự cuống lên, trực tiếp duỗi ra hai tay, che lên đôi phương đen kịt hai con ngươi.

"Thảo. . ."

Thỏ giận tím mặt, nguyên lai nó ở khoác lác, hình cầu tuy rằng có thể che đầy tất cả, nhưng không giấu được này tia Thiên Yêu khí.

Vì lẽ đó thỏ một đường cẩn thận từng li từng tí một, đều không coi trọng đàm trong xuân sắc một chút, nó thật vất vả kiên trì tới đây, lại bị đối phương che đầy hai mắt, làm sao không nộ.

"Cho bản vương buông ra. . ."

Nó rống to liên tục, dùng sức giãy giụa.

"Đánh chết ta cũng không buông. . ."

Vương mẫu người cũng là liều mạng, các tiên nữ thân thể chỉ có mình có thể xem, tuyệt không thể để cho này thỏ chiếm tiện nghi. . .

Cùng lúc đó, thanh đàm bên trong. . .

Bên trong xinh đẹp môn chia làm hai tổ. Cặp bờ gần nhất, chính là các tiên nữ cùng Ngữ Cầm thầy trò.

Xa một chút, là cái khác tông môn nữ tu. Xảo chính là, Khúc Uyển Thanh cũng ở.

Các nàng lẫn nhau nô đùa, truy đuổi trên ghẹo, liên tục đem trong suốt đàm nước liễu ở trên người đối phương. . .

Bức tranh thật sự quá hương diễm.

"Ngữ Cầm tỷ tỷ? Y Y, các ngươi cũng tới?"

Đúng vào lúc này, duyên dáng gọi to xuất hiện, một cái trắng như tuyết đồng thể hướng các tiên nữ bơi lại.

'Rào '

Bọt nước nổi lên, Đông Phương Mộ Tuyết kêu gọi thân thể yêu kiều xuất hiện ở chúng nữ trước mặt, lấy ra ngạo nhân trên người.

Khá lắm, này một đôi sáng loáng tồn tại đương thực sự là sóng lớn mãnh liệt, đại thể bức người.

Chúng nữ nhất thời kinh ngạc đến ngây người. Tiểu loli cùng Tô Linh Nhi càng sâu. . .

Thật sự, thật lớn. . .

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 318: chính mình chạy

Tiểu loli ngây ngốc nhìn chằm chằm đối phương trên người, sau đó nhìn về phía Nhị muội, tình tế tới so sánh.

"Hanh. . ."

Từ Nguyệt thấy Đại tỷ lại tới nữa rồi, bất mãn kêu rên một tiếng, lôi kéo tam cung tự do nơi này, hai người nữ đệ tử vàng đi theo tả hữu.

Nguyệt Thi Lam tất nhiên là không dám đi, hầu ở tiểu loli bên người.

Một bên Tô Linh Nhi nhìn một chút Đông Phương Mộ Tuyết, lại mắt liếc Ngừ Cầm, cặp kia từ đồng chậm rãi nheo lại, tám cái thô to đuôi liên tục đánh mặt đầm, không biết đang suy nghĩ gì.

"Mộ Tuyết?"

Linh Quang Tử dĩ nhiên đền tội, Ngừ Cầm hiện tại tâm tình cực kỳ tốt, nàng chủ động kéo lại đối phương tay ngọc, cười duyên nói: "Ngươi làm sao cũng tới? Mộ Vũ có ở hay không bên kia?"

"Khỏi nói nàng. . ."

Đông Phương Mộ Tuyết cất một tiếng, nói: "Này tao móng, ba ngày trước nguyệt sự tình mới vừa xong, liền vẫn quán quít lấy anh rể làm những cái kia không tu không tao sự tình, tối ngày hôm qua còn quên bỏ trí cách âm kết giới, bọn hấn chính xuất động tinh. . . Toàn bộ 'Thục Sơn tông' cũng nghe được. ."

"A?"

Ngừ Cầm trong nháy mắt kinh ngạc đến ngây người, mặt cười một mảnh đỏ chót, sau đó. . .

Sau đó nàng dĩ nhiên tu tiếng hỏi: "Này. . . Này sau đó thì sao. . .?"

Không thể phủ nhận, các nữ nhân tụ tập cùng một chỗ, chỉ cần ô đề tài vừa mở ra, lá gan thì sẽ so với bình thường lớn hơn rất nhiều, lòng hiếu kỳ cũng mạnh phi thường. . .

"Còn có thể thế nào? Anh rể sau đó phát hiện, vội vàng gia trì kết giới, có thể trải qua chậm. . ."

Đông Phương Mộ Tuyết từng từng vai đẹp, bỗng nhiên cười giả dối, giọng lên khác một cánh tay ngọc, dĩ nhiên mờ lên. . .

"A. . ."

Ngừ Cầm nhất thời duyên dáng gọi to một tiếng, nhanh chóng đập xuống nàng tay ngọc, thối tiếng nói: "Cô nàng chết đảm kia, ngươi làm cái gì?"

"Kê kê, hay vẫn là như vậy cứng chắc đây. . ."

Đông Phương Mộ Tuyết hì hì yêu kiều, cố ý mỉa tiếng nói: "Ta Cầm tỷ tỷ, Linh Quang Tử trải qua bị quái vật ăn, ngươi mau mau tìm cái đạo lữ đi, bằng không thể thỏ thỏ nên rủ xuống. . ."

Nơi này không có nam tử, nàng cực kỳ to gan, cũng rất kinh người.

"Ngươi đi chết. . ."

Ngừ Cầm kiều thoí, mặt cười càng là hồng không được. Chẳng biết vì sao, trong đầu của nàng dĩ nhiên hiện lên Vương Dật nắm chính mình mỏng tình cảnh.

"Mộ Tuyết sư tỷ, ngươi. . . Ngươi chớ nói nhảm. . ."

Một bên Lạc Y Y không làm, cong lên cặp môi thom đạo.

"U, nhìn cho chúng ta Y Y gấp. . ."

Đông Phương Mộ Tuyết cười duyên nói: "Ngươi còn muốn nhượng Ngừ Cầm tỷ tỷ khổ tu một đời hay sao? Thậm chí. . . Ngươi nghĩ. . . Hi hi. . ."

Nàng thật sự rất lớn mật, quả nhiên, nữ nhân tụ tập cùng một chỗ, đề tài cũng rất ô.

"Không hiểu ra sao. . ."

Lạc Y Y kiều hừ một tiếng, trong lòng nàng, ai cũng không thể đem sư tôn cướp đi.

Đúng vào lúc này.

Tô Linh Nhi bỗng nhiên đi tới gần, hỏi: "Bản vương hỏi các ngươi, nơi này như thế nào mới có thể luyện đại?"

Nàng giọng lên một cánh tay ngọc, chỉ chỉ nhị nữ bộ ngực mềm.

Này biến số rất kinh người, chúng nữ nhất thời sững sốt.

"Tô động phòng, người làm cái gì?"

Tiểu loli trong lòng bay lên một luồng chảnh lạnh, rất mãnh liệt, nàng vội vàng đi khẽ kêu.

Tô Linh Nhi ngấm nằng một chút, nhìn về phía Đông Phương Mộ Tuyết: "Bản vương hỏi người nói đây."

Đông Phương Mộ Tuyết chính trong bóng tối kinh diễm đối phương khuôn mặt đẹp, nghe tiếng nhất thời thức tỉnh, cười duyên nói: "Tiểu muội muội, người cũng là Tiêu Diệu Tông. . ."

Nàng còn chưa nói hết, chợt ngẩn ngơ, chăm chú nhìn chăm chăm đối phương mặt sau tảng lớn trắng như tuyết.

Thiên, đây là. . . Đuôi?

"Ta cùng cái kia cái gì tông không liên quan. . ."

Tô Linh Nhi vẫy vẫy tay nhỏ, nói: "Người gọi Đông Phương Mộ Tuyết? Bản vương cốt linh đại người rất nhiều, liền cũng xưng người Mộ Tuyết hảo. Mộ Tuyết, nếu như người dạy ta tảng lớn thô thô phương pháp, bản vương liền truyền cho người Vô Thượng Thiên yêu đại thuật, thế nào?"

"A?"

Đông Phương Mộ Tuyết nhất thời bối rối, hoàn toàn nghe không hiểu nàng đang nói cái gì.

Tảng lớn thô thô phương pháp? Thiên Yêu đại thuật?

Này đều là cái gì quý a?

Thô thô là trời sinh, nào có cái gì tảng lớn phương pháp?

Nha, chính mình khi còn bé rất thích uống ngư nữ, hẳn là cũng có một phần nguyên nhân.

"Tô động phòng, người nói cái gì?"

Tiểu loli cuồng lên, ở bên cắn vào eo thon nhỏ khẽ kêu: "Người một giới động phòng nữ tử, không có quyền thu người. . ."

"Thực sự là chuyện cười. . ."

Tô Linh Nhi nghiêng đi mặt cười, hướng nàng cười gằn: "Bản vương muốn như thế nào liền thế nào, người quản?"

"Người. . ."

Tiểu loli trực tiếp nổi giận, ngập trời. Nắm lên cặp kia nắm đấm trắng nhỏ nhắn liền muốn đi thu thập đối phương, lại bị Nguyệt Thi Lam ôm lấy.

"Thi Lam, người buông ra ta. . ."

Tiểu loli thở gấp tiểu thô tức giận nói.

"Sự tôn, chúng ta không phải đến đánh nhau."

Nguyệt Thi Lam âm thanh đề rất cao, vì gây nên hai cung tam cung chú ý.

Quả nhiên, Từ Nguyệt mấy nữ vội vàng trở lại.

Tam cung ôm lấy đại phụ, hai cung tắc ngăn cản Tô Linh Nhi.

"Linh Nhi, người tại sao lại cùng Đại tỷ nháo lên?"

Từ Nguyệt bất mãn sẵn giọng.

"Là nàng có ý tìm ta phiền phức có được hay không?"

Thiên Hồ Vương trong lòng nổi lên đại oan ức, cong lên cặp môi thơm đạo.

"Ta gây phiền phức? Hay lắm. . ."

Tiểu loli giận dữ mà cười, nhìn về phía Nhị muội: "Từ phó cung, Bốn cung hỏi người, động phòng nữ tử, có thể không thu người?"

"Tất nhiên là không thể."

Từ Nguyệt nghe Đại tỷ lại nói ra chính mình danh phận, phương tâm cả kinh, vội vàng theo tiếng.

"Hắc. . ."

Tiểu loli nhìn về phía Tô Linh Nhi, giờ giờ lên mặt cười, đắc ý nói: "Tô động phòng, ngươi có thể nghe được ?"

"Cô. . ."

Tô Linh Nhi thật sự nổi giận, cặp môi thơm trong bắn ra cổ lão kiều âm, đang chờ phát hỏa.

Đột nhiên, nàng vì hơi ngốc, sau đó nghiêng đi mặt cười, phóng tầm mắt tới một chỗ, như họa đôi mi thanh tú chậm rãi nhắm lại.

Nơi đó, chính là. . .

Vào giờ phút này.

"Vương Dật, ngươi cho bản vương buông ra a. . ."

Kết giới cầu bên trong thả đại hồng đại khiêu, lại nhìn. . .

Khá lắm, Vương mẫu người thân thể cung thành muộn thức ăn đại tôm, chăm chú ôm thỏ không tha.

'Oành oành. . .'

Thân thể hần ở cầu bên trong qua lại loạn va, quần áo vỡ vụn không ít, nhưng chết sống không buông ra.

Thỏ cuống lên, ngập trời, xông tới càng tăng lên hơn liệt.

"Ai ở nơi đó?"

Đột nhiên, một đạo khẽ kêu phóng lên trời, nhưng là Tô Linh Nhi phát sinh.

"Gay go!"

Thỏ hô to không ổn, trong nháy mắt không dám động

Vương mẫu người cũng hoảng rồi, vội vàng buông ra đối phương: "Chúng ta nhanh mau rời đi nơi này. . ."

Thỏ cuống quít hư không bay lên, nó đương thật dọa sợ, không giả bộ bức, quay lưng thanh đầm bốn vó bốn phi, muốn rời đi dẫn dắt kết giới cầu rời đi.

"Còn muốn chạy?"

Tô Linh Nhi tâm tình chính không mỹ hảo đây, há có thể mặc cho chi rời đi?

'Xi '

Trong nháy mắt tiếp theo, một mặt từ tường phóng lên trời, trực tiếp ngăn trở kết giới cầu đường đi.

"Không tốt. . ."

Thỏ mồ hôi lạnh đều hạ xuống, hét lớn: "Tuyệt không năng lực bị Tô vương bắt được."

'Hô '

Nó trong nháy mắt thoát ly kết giới cầu, thế nhưng phóng lên trời, trong nháy mắt biến mất không thấy hình bóng.

"Ngươi. . ."

Vương mẫu người nhất thời điên rồi, mới vừa hô một cái ngươi chữ, liền lại cũng không nhìn thấy đứa kia tung tích .

Ta thảo! ! !

Ngươi! ! !

Giời ạ a! ! !

Hắn trong nháy mắt bị tức nổ tung, cái tên này quá không đủ nghĩa khí, lại đem mình ở lại chỗ này mặc kệ ?

"Cho bản vương lại đây. . ."

Tô Linh Nhi lần thứ hai khề kêu.

'Hô '

Vương mẫu người cảm giác thân thể hết sạch, bị kết giới cầu mang hướng về này mỹ lệ thanh đàm.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 319: Người vẫn tốt chứ

'Phốc. . .'

Thỏ lấy ra kết giới cầu, vũng vàng rơi vào trong suốt đàm nước trên, tạo nên vạn ngàn gọn sóng.

"A. . ."

"Món đồ gì?"

Chúng nữ nhất thời hoa dung thất sắc, dồn dập duyên dáng gọi to, cuống quýt lên vào thanh đàm bên trong.

"Nơi đó có Thiên Yêu khí, là con thỏ kia?"

Nước trong đàm, Từ Nguyệt che ở đại phụ tam cung phía trước, nhãn đôi mi thanh tú khề nói.

"Tam muội, ta chặn mặt trên, người già phía dưới. Nhị muội thân thể tuyệt không thể để cho người ngoài nhìn thấy. . ."

Tiểu loli cũng là cuống lên, trực tiếp dò ra cặp kia tay nhỏ, từ phía sau trên lầu. . .

Thảm Băng chói lát không dám trễ nải, dò ra cánh tay ngọc, vòng qua tiểu loli, phát lên. . .

Từ Nguyệt nhất thời ngẩn ngơ, lập tức mặt cười trên bay lên một mảnh cảm động đỏ bừng, đại tu không ngớt, nàng kiêu xùy xùy nói: "Các người. . .
Đừng như vậy có được hay không?"

"Không được. . . Chúng ta nhất định phải bảo vệ tốt người. . ."

Tiểu loli nghĩa chính lời lẽ nghiêm nghị, cặp kia trắng mịn tay nhỏ càng dùng sức, đàm nước bên dưới, này hai đám kinh người trắng như tuyết được lực dưới lẫn nhau đè ép, làm người huyết thống bùng lên.

"Đại tỷ người. . ."

Từ Nguyệt dùng sức cắn cặp môi thơm, có chút tiểu thống khổ nói: "Người có thể hay không nhẹ hơn một chút?"

'Xi xì xì. . .'

Cùng lúc đó, bóng trắng lấp lóe, Tô Linh Nhi vung vẩy 4 cái hồ vĩ, đem chính mình thân thể yêu kiều già đến chặt chẽ, sau đó hư không bay lên, chậm rãi chuyên qua hình cầu 5 mét nơi, dừng lại.

Nàng nhìn chăm chú hư không, khề kêu nói: "Vũ Vương, triệt hồi phong ấn. Bản vương biết là người. . ."

Phía trước yên tĩnh không hề có một tiếng động, không có bất cứ động tĩnh gì.

"Hắc. . ."

Tô Linh Nhi cười gằn, cắn răng bạc nói: "Người cho rằng Chân Hồng yêu thuật, hội làm khó ta hay sao?"

Nàng tay ngọc hư không phát một cái, tử mạng tùy theo nổi lên. . .

'Xi xi. . .'

Trong phút chốc, hư không xuất hiện vạn vẹo biến hình.

Một viên nửa trong suốt hình cầu, chậm rãi hiển lộ theo bộ mặt thật. . .

Sau đó. . .

Một cái Tiêu Tiêu bóng lưng, kinh hiện ra ở chúng nữ trước mặt.

Hắn hai tay chống nạnh, quay lưng mệnh mông, đầu vì khê nâng lên, tự đang ngược nhìn thiên khung.

Lúc này cầu mặt ngoài thân thể xuất hiện một chút khe hở, từ từ thanh phong thấu nhập, thổi bay trên người hắn y phục vải tử, lộ ra bộ phận bắp đùi cùng cái mông.

Tình cảnh này, rất giống (Đại Thoại Tây Du) trong, Chí Tôn Bảo đứng ở tiểu trên cầu, quay lưng Bạch Tinh Tinh đoạn ngắn.

Thực sự là quá kinh người .

"Nha!"

"Biến thái. . ."

Trong đầm nước hỗn loạn tung bùng, ngoại trừ tiên nữ hệ này, còn lại nữ tử hoàn toàn trốn nước trong đầm, xa xa nó tôn nữ tu cũng là như vậy.

"Vương Dật?"

Tô Linh Nhi trong nháy mắt nhận ra đối phương, nhất thời vừa mừng vừa sợ, nàng tử quan sát kỹ chốc lát, phát hiện thỏ không ở phía sau, lần thứ hai giờ lên tay ngọc, hoàn toàn tiêu diệt hình cầu kết giới, sau đó tan mất hồ vĩ, để trần thân thể yêu kiều vọt tới trước mặt đối phương, trực tiếp đem hắn đánh gục ở bên trong nước, sau đó đưa lên môi thơm. . .

"A. . . Cô. . ."

Vương Dật thân ở bên trong nước, cảm giác ngoài miệng một mảnh ôn nhuận, đương thực sự là vừa thống khổ, lại tiêu hồn.

"Tô động phòng, nguoi lớn mặt. . ."

Các tiên nữ cũng phản ứng lại, tiểu loli lớn tiếng khê kêu, nhất thời nhắm phía nơi đó.

Thâm Băng do dự chốc lát, cũng hồng mặt cười đi tới.

Tử Nguyệt chăm chú căn cấp môi thơm, tay ngọc che trọng yếu vị trí, cũng đã qua. . .

Nàng rất sợ Đại tỷ cùng Tô Linh Nhi lại đánh tới đến.

Đáng tiếc, chậm

'Oanh '

Đột nhiên, một đạo to lớn cột nước phóng lên trời, xoắn ốc bốc lên.

Loáng thoáng, hai đạo kiều tiểu thiên ảnh ở bên trong lẫn nhau lôi kéo, lão hung ác .

'Xi. . .'

Đột nhiên, một đạo tràn ngập dương cương xích ~ thân trần tử, bị cột nước quăng xuất đến.

Chúng nữ chính cẩn thận nhìn tất cả, trong giây lát này trực tiếp bị lượng mù, bởi vì các nàng nhìn thấy. . .

"A. . . ?"

"Đó là cái gì?"

"Chán ghét. . ."

Các nàng lớn tiếng rít gào, dồn dập lặn xuống nước thoát đi mở ra, cũng không dám nữa nhìn một chút .

Chỉ có tam bóng người đẹp dễ, không có bất luận động tác gì.

Nguyệt Thi Lam cùng Liễu Thiên Nhi ngây ngốc nhìn đôi phương tiếp cận, không có động tĩnh.

Mà Lạc Y Y là không nhìn thấy, chỉ có thể cảm giác được một luồng hơi thở quen thuộc đang đến gần, phương tâm mờ mịt, không có đi né tránh.

Xảo chính là, Vương Dật không thiên vị, vừa vận hướng nàng bay đi.

"Y Y. . ."

Mấy mét ngoại Ngừ Cầm lớn tiếng duyên dáng gọi to.

"A?"

Lạc Y Y nghe tiếng, kiều dung hướng sư tôn, mặt cười trên nổi lên một cổ tiểu mê man.

Trong nháy mắt tiếp theo.

'Hô. . . Phù phù. . .'

Trời ạ, Vương mẫu người trực tiếp đưa nàng nhào vào trong nước, hai người da thịt áp sát vào đồng thời, cũng lại tuy hai mà một.

Wang Dật đang bị cự lực chinh đầu óc choáng váng, không nhận rõ trời nam biển bắc đây, sau một khắc càng là Hương Ngọc đầy cõi lòng.

Lạc Y Y thân thể yêu kiều rất tư lự, co dẫn phi thường kinh người, kẻ này người chưa tỉnh táo, phía dưới liền vô liêm sỉ. . .

Khá lém, nếu không có vị trí không đúng, hảo huyền liền. . .

Lạc Y Y bị nhào tới trong nháy mắt, thân thể yêu kiều trực tiếp cứng lại rồi, mặc dù bị ôm lấy cũng không có phản ứng chút nào, mãi đến tận trên đùi xuất hiện một cái kỳ quái đồng đồng. . .

Nàng trong nháy mắt phản ứng lại, dùng sức giãy dụa đứng dậy.

Mấy qua đi, hai người song song phá tan rồi mặt nước.

"Người. . . Người. . ."

Lạc Y Y vừa xấu hổ vừa tức giận, nàng liễu mạng vận vẹo thân thể yêu kiều, muốn muốn trốn khỏi mở ra, tuyệt thế kiều dung dĩ nhiên hồng không được không được. . .

Có thể Vương mẫu người đầu còn chưa hoàn toàn tỉnh táo a, Lạc Y Y căn bản không tránh thoát.

Ngừ Cầm thấy ái đồ bị chiếm lợi ích to lớn, trong lòng có thể nào không vội? Nàng vội vàng giơ lên tay ngọc, che khuất đôi mắt đẹp, dựa vào thần thức hướng về hai người dời đi.

Nàng nhất định phải cứu ái đồ ở nước sôi lửa bỏng bên trong.

Hơn 10 giây sau, Ngừ Cầm tiếp cận, nàng ngọc chương mở ra một cái khe hở, nhìn thấy ái đồ hai tay đang bị đối phương ôm sát, căn bản không có khe hở.

Ngừ Cầm cắn răng, khác một cánh tay ngọc tự dưới nước dò xét đã qua, muốn phải bắt được ái đồ tay nhỏ, sau đó đưa nàng lùi đi.

Ai nghĩ. . .

Nàng dĩ nhiên nắm lấy này thế gian tà ác nhất. . .

Ngừ Cầm choáng váng, hoá đá ở nơi đó, che ở mặt cười trước tay ngọc vô lực hạ xuống.

Wang Dật này cái gì bị tóm sau, thân thể không khỏi run lên, nhất thời tỉnh táo lại.

Hắn nghiêng đầu đi, trong nháy mắt đón nhận này mờ mịt bất lực, giạt mình không thôi về mặt.

Ngừ Cầm, đúng là dọa sợ.

. . .

Tiêu Dao khách sạn, lầu hai phòng nhỏ.

Vương Dật đổi mới rồi y phục, một mình ngồi ở trên giường lớn.

Bên trong gian phòng chỉ có hắc nhất nhân.

Các tiên nữ đi tới Ngũ Cầm cùng nhân gian phòng, trải qua đến nửa ngày .

Vương Dật ngẩng đầu nhìn nóc nhà, khóc không ra nước mắt.

Hắn cũng không biết chính mình là như thế nào từ 'Thiên Trì' xuất đến, đó là một cái đáng sợ ký ức.

Quá mất mặt, quá lúng túng, quá. . .

Nói chung, Vương Dật danh tự này, trải qua lên 'Thiên Trì' danh sách đen, vĩnh viễn không cho lại bước vào một bước.

'Xi '

Đúng vào lúc này, bóng trắng lay động, cái kia kẻ cầm đầu xuất hiện .

"Hắc. . ."

Thỏ đứng ở đầu giường, hướng hắn vô liêm sỉ nở nụ cười, hỏi: "Tiểu tử, ngươi vẫn tốt chứ?"

"Ha ha ha. . . , ta giết ngươi. . ."

Vương Dật nở nụ cười, sau đó quát to một tiếng, hướng này đáng ghét thỏ xông thẳng mà đi.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 320: Lão tử là bất khuất bạch ngân

Nào đó thỏ chính ngâm xỉ gà nuốt mây nhà khói đây, sau một khắc trực tiếp bị bắt .

Hai người trong nháy mắt lẫn lộn một đoàn.

"Thảo!"

Thỏ nổi giận, hét lớn: "Tiểu tử thú, ngươi làm gì thế?"

"Ta không giết ngươi thế không làm ngươi. . ."

Vương mỗ người gào thét ở thiên, liều mạng bám vào nó thỏ lỗ tai, dãi cầu quyền hàng loạt bạo phát.

'Oành oành oành. . .'

Thỏ đầu hư không bạo điểm, chấn động không ngừng, nhìn qua vừa buồn cười vừa thương xót thúc.

"Mẹ nó!"

Nó lớn tiếng gào thét: "Dừng tay, bản vương còn không xác định ngươi già mất chí tội, ngươi ngược lại đi tới kính ?"

"Già ngươi muội. . ."

Vương Dật vừa nghe càng thêm xoa hòa, ra tay càng ác hơn .

"Cho bản vương dừng tay. . ."

Thỏ cũng là cuồng lên, hét lớn: "Bản vương giúp ngươi cứu cái kia Ngữ Cầm, sinh thướt tha xinh đẹp, thiên sinh mị cốt, cái mông lại lớn, nói không chắc lập tức năng lực sinh ba, ngươi nên cảm kích bản vương mới đúng. . ."

"Ta đi ngươi ~ mã! ! !"

Vương Dật điên rồi, trong mắt phun ra Tam Muội Chân Hỏa, cặp kia nắm đấm như giọt mưa giống như rơi vào đầu của đối phương trên.

Trong phút chốc, bên trong gian phòng tiếng mắng chửi, muện tiếng va chạm, nổi lên không dứt.

Tình cảnh được kêu là một cái khốc liệt.

Thỏ cũng là cuồng lên, đến rồi đã tỉnh, bắt đầu giáng trả. Ở mỹ thực trước mặt, nó không có tôn nghiêm, có thể đang đánh nhau trên liền không giống nhau.

Nó là Thượng Cổ Vương giả, có Chân Hống bộ tộc kiêu ngạo, vì lẽ đó đem thực lực của chính mình áp chế đến cùng đối phương gần như.

Kết quả chính là, thỏ bị đánh rất thảm.

"Thảo, ngươi cái gì thể chất?"

Thỏ kinh ngạc, chân tâm, nó tránh thoát một cái hùng hổ pháo quyền, hư không rỗng to.

"Lão tử là 'Bất khuất bạch ngân' . . ."

Vương mẫu người cũng là đánh điên rồi, dĩ nhiên bạo ra bản thân đánh LoL thì cao nhất đẳng cấp.

"Cái gì?"

Thỏ nhất thời mộng ép, hoàn toàn nghe không hiểu.

Trong nháy mắt tiếp theo. . .

'Oành '

Nó lại một lần nữa bị mạnh mẽ đánh bay.

Không biết qua bao lâu bao lâu, nam nhân quyết đấu cuối cùng kết thúc.

Thỏ nằm lý ở trên giường, lại không còn khí lực đi gắng chống đối.

Vương mẫu người cũng đánh mệt mỏi, hai tay gất gao ấn lại kẻ này, quỳ ở trên giường.

Hắn không có phát hiện, chính hắn một động tác phi thường ám muội.

"Lão công, ta đem Y Y mang đến, ngươi cho người ta nói lời xin lỗi, Y Y dù sao cũng là nữ sinh. . ."

Đột nhiên, tiểu loli âm thanh ở trong đầu của hắn xuất hiện.

Sau một khắc. . .

'Kẹt kẹt '

Phòng cửa bị mở ra.

Mở ra.

Mở ra.

.

Chúng nữ hồng mặt cười lần lượt đi vào, Ngữ Cầm đỡ ái đồ theo vào.

Lạc Y Y tiểu nhãn một mảnh sưng đỏ, kiều dung trên thanh lệ không ngừng, hiển nhiên vẫn không có đình chỉ gào khóc.

Khi các nàng nhìn về phía giường lớn một khắc đó.

'Ầm ầm ầm. . .'

Đột nhiên, một đạo thương lôi từ chúng nữ trên đầu lôi đình nổ xuống.

Các nàng nhìn thấy thế gian đáng sợ nhất đông đông: Giường lớn bên trên, nào đó thỏ nằm nhòai ở mặt trước, Vương mẫu người sờ vuốt nó quỳ ở phía sau, cái kia tư thế. . .

Cùng lúc đó, hai người cũng nghiêng đầu đi, nhìn về phía cửa lớn.

Song phương liền như vậy đối diện, giữa hư không, hình như có ngàn tỉ đầu thảo nê mã ngang dọc chạy như bay.

Đây là cỡ nào. . .

'Phù phù. . .'

Tiểu lôi không thể kiên trì được nữa, trực tiếp ngã quỵ ở mặt đất, mỹ lệ mắt to trong nổi lên nổi lên dày đặc sương mù.

Gặp lại thì khó dùng cũng khó, đông phong vô lực. . . Bách hoa tàn. . .

. . .

Không biết qua bao lâu bao lâu. . .

Thỏ không gặp , nó ở thời khắc cuối cùng, tránh thoát Thiên Hồ Vương hoàn mỹ tuyệt sát, biến mất không thấy hình bóng.

Mà Vương mẫu người, cũng cùng chúng nữ giải thích tất cả.

"Hóa ra là như vậy, thật đúng thế. . ."

Tiểu lôi không chỉ có ói ra miệng tiên khí, như thích đại phụ.

Nàng vừa nảy thật sự dọa sợ , cho rằng lão công có cái gì kỳ quái ham mê.

Tiểu lôi bình định phương tâm sau, truyền âm nói: "Lão công, người cho Y Y nói lời xin lỗi, bằng không cô nàng này hội nghĩ không ra. . ."

Vương Dật gật gù, đi đến Lạc Y Y trước mặt.

"Hô. . . Hô. . ."

Lạc Y Y hô hấp có chút tiểu gấp gấp, mười cái ngón tay ngọc quán quýt cùng nhau, không ngừng mà chụp làm. . .

"Sur tỷ, xin lỗi. . ."

Vương Dật rất có thành ý. Đối phương thân thể, chính mình không chỉ có nhìn, còn đi ôm, chuyện đương nhiên đi xin lỗi.

Lạc Y Y mặt cười nhẹ chếch, im lặng không lên tiếng.

Ngữ Cầm phức tạp nhìn Vương Dật một chút, nhẹ nhàng đẩy dưới ái đồ.

Lạc Y Y cặp môi thom khê mím môi, thấp giọng nói: "Ta. . . Đói bụng. . ."

"Đói bụng? Không thành vấn đề, ta hiện tại liền đi làm cơm. . ."

Vương Dật vội vàng nói, có thể nghỉ lại liền nhứt chỉ.

Nơi này là khách sạn, mặc dù chủ nhà trọ để cho mình xuống bếp phòng, có thể những cái kia làm cơm dụng cụ, chính mình căn bản sẽ không dùng a.

"Quá tốt rồi, có thể ăn được lão công làm cơm. . ."

Tiểu lôi rất là nhảy nhót, nàng giơ lên tay nhỏ, chỉ ở tiết, thôi diễn càn khôn, sau đó nhẹ nhàng phát một cái. . .

'Tê rồi. . .'

Một góc hư không nhất thời bị xé ra, đối diện hiện ra thế giới, dĩ nhiên là biệt thự lầu ba.

"Lão công, nhanh đi làm cơm rồi. . ."

Tiểu lôi hướng hai cung tam cung liếc mắt ra hiệu, sau đó lôi kéo hoá đá trong Vương Dật, tiến vào đường hầm hư không.

"Ngữ Cầm, Y Y, chúng ta đi thôi. . ."

Từ Nguyệt hướng nhị nữ nhẹ nhàng nở nụ cười.

"Từ Nguyệt tỷ tỷ, chuyện này. . . Chuyện này. . ."

Ngữ Cầm kinh ngạc đến ngây người, nhẹ nhàng xoa nhẹ dưới đôi mắt đẹp, cho rằng trước mắt xuất hiện ảo giác.

Từ Nguyệt cười khẽ không nói, mang theo các nàng đi vào.

1 giờ sau, biệt thự một tầng.

Vương Dật làm tốt 8 món ăn một thang, xếp đầy rỗng rã một bàn lớn.

"Y Y, người ngồi ở đây. . ."

Tiểu loli dĩ nhiên chủ động đem vị trí của chính mình tặng cho Lạc Y Y.

"Phi Yên tỷ tỷ, ta. . . Ta. . ."

Lạc Y Y nhất thời hoảng rồi, có chút tiểu sợ sệt, đứng ở trước bàn cơm do dự bất định.

"Người cái gì người? Cho Bồn cung lại đây. . ."

Tiểu loli không kiên nhẫn, có chút tiểu sinh đột nhiên đưa nàng kéo qua, đẩy lên vị trí của mình, sau đó ngồi ở bên cạnh.

Chúng nữ lần lượt ở vị trí ngồi xong.

Vương Dật bưng cuối cùng một đạo nhuyễn nỗ lý tích đi tới, hắn thấy Lạc Y Y ngồi ở đại phụ vị trí, nhất thời sửng sò, nhưng không có suy nghĩ nhiều, đem món ăn bưng đặt lên bàn, cười nói: "Hảo, ăn cơm đi."

Chúng nữ dồn dập cầm lấy chiếc đũa, gấp thực món ăn phẩm.

Lạc Y Y ngồi ở Vương Dật bên cạnh, có chút không dễ chịu, cặp kia tay ngọc không đứng ở trên bàn tìm tòi.

Vương Dật thấy, vội vàng đem chiếc đũa đệ nhập trong tay đối phương, lúc rời đi, mu bàn tay không cẩn thận đụng vào đối phương ngón tay ngọc một tý.

Lạc Y Y thân thể yếu kiều run rẩy, không nhịn được buông xuống mặt cười, tiếng như muỗi nghĩ nói: "Cảm ơn. . ."

"Không khách khí."

Vương Dật mỉm cười, sau đó thấy đối phương giờ lên tinh xảo mũi ngọc tinh xảo, đông người người, tây thăm dò, làm như ở tìm kiếm tự mình yêu thích món ăn phẩm, trong lòng không khỏi thương ý đại sinh, ôn nhu nói: "Su tỷ, người thích ăn cái gì? Ta cho người gấp. . ."

"A? Không. . . Không cần. . ."

Lạc Y Y nhất thời hoảng rồi, cũng không sẽ tìm thức ăn, trực tiếp cặp lên phụ cận món ăn bàn trong một cái đông đông, liền muốn để vào cái miệng nhỏ trong.

"Chờ đã. . ."

Vương Nghị vội vàng giờ lên tay trái, nắm lấy đối phương ngọc oản, sau đó dùng chiếc đũa gấp đi cái kia đông đông, bất đắc dĩ cười nói: "Su tỷ, này cây ớt là gia vị dùng, không thể ăn. . ."

Lạc Y Y nghe xong nhất thời đại tu, lần thứ hai buông xuống mặt cười.

"Y Y thích ăn thanh đạm một điểm. . ."

Đúng vào lúc này, một âm thanh êm ái chậm rãi bay lên.

Chương 321: Có phải là ở hèn hò

Vương Dật ngẩng đầu lên, đón nhận một đạo như thủy thu ba, mềm nhẹ uyển chuyển.

Ngữ Cầm thấy đối phương nhìn mình, tiểu diện không chỉ có một đỏ, nhẹ nhàng rừ xuống, phẫn môi khê mím môi, quyn rừ phương xu, mê người đến cực điểm.

Loại này cảm động kiều thái, đương thực sự là dùng cụ một phen phong vận.

Nàng mỹ thức ăn khí chất tuyệt không thấp hơn Đông Phương Mộ Tuyết, thậm chí hơn một chút.

Vương Dật nhất thời nhớ tới thanh đàm trong phát sinh kiều diễm tình cảnh, không khỏi nuốt nước bọt, nghiêng đầu đi, cho Lạc Y Y mang theo món ăn thanh đạm phẩm.

Lạc Y Y thủy mặt cười, mặc hấn đi làm, phương trong lòng gọn sóng vượt đặng càng lớn. Rất cam sấp, lại rất dương. . .

Cái cảm giác này, xưa nay chưa từng xuất hiện.

"Hò. . . Hò. . ."

Nàng thực sự không nhịn được , mở ra thấp ~ nhuỷễn cặp môi thom, nhẹ giọng thở hỏn hỏn. Khuynh thành tuyệt diễm mặt cười trên, đỏ búng một mảnh. . .

"Sư tỷ, mau mau ăn đi, nguội không tốt."

Vương Dật gấp hảo sau, thu hồi chiếc đũa, mỉm cười nói.

"A? Ừm!"

Lạc Y Y thân thể yếu kiều run lên, có chút tiểu hoang mang đáp một tiếng, tay ngọc nhẹ giương, đưa ra chiếc đũa, gấp một mảnh bạch chúc em bé món ăn, chậm rãi thả vào trong miệng, tỉnh tể đi nhai : nghiền ngẫm, thưởng thức.

Vương Dật thấy nàng béo mập cặp môi thom nhẹ nhàng ngo nguậy, đáng yêu đến cực điểm, trong lòng nhất thời nóng lên, cẩn thận đi nhìn chăm chú.

Lạc Y Y sau khi ăn xong, cảm giác miệng đầy sinh tân, thật là dư vị.

Thật sự ăn thật ngon, so với tông môn cơm tập thể không biết tốt hơn bao nhiêu.

Nàng không nhịn được lần thứ hai giờ tay, muốn lại gấp, nhưng cảm thấy đối phương sáng quắc ánh mắt.

Lạc Y Y không nhịn được cặp môi thom nhẹ đỏ, thấp giọng sảng giọng: "Nguoi. . . Nguoi nhìn ta làm gì?"

Nàng không có phát hiện, chính mình loại này tiểu nữ sinh tư thái, trải qua đã lâu đã lâu chưa từng xuất hiện .

"A?"

Vương mỗ người nhất thời thức tỉnh, tuấn mặt đỏ lên, tự mình đi cúi đầu bái cơm.

Tiểu loli đem tất cả nhìn ở trong mắt, nàng gấp một cái nhuỷễn nỗ lý tích, để vào cái miệng nhỏ trong, sau đó nghiêng đi mặt cười, bên tước bên nói: "Lão công, sau khi cơm nước xong, nguoi mang Y Y đi ngoại diện đi dạo đi, nàng tự tiểu không từng ra tông môn, cũng không biết ngoại diện hình dáng gì đây. . ."

Vương Dật nghe xong, gật đầu cười nói: "Được, vừa vặn ta muốn đi siêu thị mua vài món đồ. . ."

Lạc Y Y tay nhỏ run lên, chiếc đũa sượt chút nữa rơi xuống, phương tâm như nai con giống như loạn nhảy không ngừng.

"Ừm!"

Tiểu loli ngọt gật đầu cười.

Liễu Thiên Nhi cùng Nguyệt Thi Lam nghe xong, trầm mặc chốc lát, tiếp tục ăn, mặt cười rất bình tĩnh, không có lộ ra chút nào không vui.

Ở trong tông môn, Lạc Y Y làm người thiện lương khiêm tốn, không có Đại sư tỷ cái giá, mà lại đối với các sư muội vô cùng tốt, chúng nữ đều rất yêu

thích nàng.

Vì lẽ đó, Lạc Y Y cùng Vương Dật một chỗ, không có gây nên nhị nữ bất mãn.

Sau khi com nước xong, Vương Dật chuẩn bị xoạt bát, lại bị tiểu loli ngăn cản .

"Lão công, nguoi mang Y Y đi thôi, ta đến xoạt. . ."

Nàng ngây thơ đạo.

Vương Dật có chút bật cười, sau đó nhìn về phía Lạc Y Y: "Sur tỷ, chúng ta đi thôi. . ."

Lạc Y Y có chút tiểu sợ sệt, nàng nắm chặt Ngừ Cầm tay ngọc, không dám buông ra.

Ngừ Cầm nở nụ cười, giơ lên tay ngọc khẽ vuốt ái đồ mặt cười, bật cười nói: "Cái gì nha đầu, sợ cái gì? Ngoại diện lại không yêu quái, cùng Vương Dật đi ra ngoài hảo hảo đi dạo một vòng. . ."

"Sur. . . Sur tôn. . ."

"Hảo. . ."

Ôn nhu đi đánh gãy, sau đó nhẹ nhàng đẩy một cái.

Lạc Y Y nhân thể về phía trước nhẹ đi mấy bước, mặt cười một bên, đối với hướng về sur tôn.

"Đi thôi."

Ngọc Cầm khẽ cười nói.

Lạc Y Y hít một hơi thật sâu, cổ đủ tiểu dũng khí, đi tới Vương Dật trước mặt, thấp giọng nói: "Sur đệ, chúng ta đi thôi. . ."

Vương mỗ lòng người trong kỳ quái, ám đạo không phải là đi dạo phố sao? Làm sao cùng sinh lý tử biệt đứng vậy?

Hắn lắc lắc đầu, không suy nghĩ thêm nữa, thế nhưng tìm ra chìa khóa xe, đẩy ra biệt thự cửa lớn.

Đúng vào lúc này, một đạo kiều âm truyền vào đầu óc của hắn: "Lão công, chăm sóc tốt Y Y. . ."

Vương mỗ người sững sờ, quay đầu lại, đã thấy Từ Nguyệt chính hướng chính mình cười ngọt ngào đây.

Hắn gật gật đầu, không có suy nghĩ nhiều, chờ Lạc Y Y đi ra sau, xoay tay lại đóng lại cửa lớn.

"Nơi này. . . Chính là giới trần tục?"

Lạc Y Y đi về phía trước mấy bước, giơ lên mặt cười, tình đối với hư không.

Lúc này trải qua 7 điểm hơn nhiều, thiên đã nhập hắc, thương khung bên trên sao lốm đốm đầy trời, óng ánh mê người.

Nguyệt quang bên dưới, một thân hoàng sam Lạc Y Y rất xuất trần, một cổ khuynh thành.

Vương Dật sâu sắc đi nhìn chăm chú, nhớ tới nàng tự tiểu tiện không có thể thấy mọi vật, vẫn hăm ở trong bóng tối, cái trung tâm chưa có thể tương tượng được.

Nghĩ tới đây, trong lòng hắn thương ý đại sinh, không nhịn được giơ tay lên đến, dắt đối phương hoàn mỹ tay ngọc.

Vào tay hoạt như ngưng trệ, lại nhuyễn lại nộn.

Lạc Y Y thân thể yêu kiều cứng đờ, mặt cười hạ xuống, sau đó sâu sắc buông xuống.

Bất ngờ chính là, nàng không có biểu lộ không chút nào mãn, cũng không có đi gãy dựa, mặc cho đối phương nắm.

"Sur tỷ, đi thôi. . ."

Vương Dật mỉm cười nói.

"Ừm. . ."

Lạc Y Y nhẹ chút phương hoa, bước động bước liên tục, ngoan ngoãn đi theo bên cạnh hắn.

Nguyệt quang bên dưới, một cái tuần dật nam sinh, lôi kéo một cái thể mỹ nữ sinh, chậm rãi hành ở đại đạo ở trong.

Dù là ai một chút nhìn lại, đều sẽ cảm thấy bọn hắn là trời sinh một đôi.

Sau một phút.

"Vương Dật, ta. . . Trải qua bái vào Từ Nguyệt tỷ tỷ môn hạ. . ."

Lạc Y Y mở miệng yếu ớt.

"A?"

Vương Dật nhất thời sững sờ, dùng thân thể, mờ mịt hỏi: "Lúc nào?"

"Ngay khi Tiêu Dao khách chiến trong, hơn nữa, Phi Yên tỷ tỷ, ban cho ta. . . Thiên thị danh phận. . ."

Lạc Y Y nói đến lúc sau, âm thanh càng ngày càng thấp, mặt cười càng là rũ xuống tới bộ ngực mềm trên.

Vương Dật nghe xong, đầu óc đột nhiên nổ vang.

Hắn tất nhiên là biết cái kia danh phận đại biểu ý nghĩa.

. . .

Nguyên lai, từ Thiên Trì sau khi trở lại, Lạc Y Y khóc thảm không ngừng, căn bản đừng không được đến.

"Y Y, Vương Dật rất ưu tú. . ."

Ngữ Cầm thấy ái đồ tiểu nhân một mảnh sung đỏ, tâm đều nát, nhẹ giọng khuyên bảo.

Lạc Y Y vốn là thương tâm gần chết, nghe vậy sau, trong đầu dĩ nhiên hiện lên trên lời đài, Tề Thiên chiến giáp nổ tung này nháy mắt.

Tuy rằng chỉ là phù dung chớp mắt, nhưng ở tâm vĩnh lạc.

Sát na, vĩnh hằng.

Các tiên nữ thấy nàng rơi vào trầm mặc, lẫn nhau đối diện một chút.

"Y Y, ta có ý định thu ngươi làm đồ đệ, ngươi xem coi thể nào?"

Từ Nguyệt được đại phụ cho phép, mở miệng nói.

"Cái gì?"

Lạc Y Y ngần ngừ, thể nhưng lắc lắc mặt cười: "Từ Nguyệt tỷ tỷ, ta là vĩnh viễn không sẽ rời đi sư tôn."

Ngữ Cầm nghe xong phi thường cảm động, trong con ngươi xinh đẹp nổi lên sương mù.

Các tiên nữ thực lực rõ như ban ngày. Nếu là thành vì các nàng đệ tử, tiền đồ không thể đo lường.

Ai muốn cô nàng này dĩ nhiên từ chối.

"Ngươi hiểu lầm. . ."

Từ Nguyệt lắc đầu cười khê: "Ta sẽ không để cho ngươi ly khai Ngữ Cầm, mà là lấy thầy trò danh nghĩa, truyền cho ngươi vô thượng đạo ý, cần này mà thôi. . ."

"A?"

Lạc Y Y nhất thời bối rối.

Ngữ Cầm vừa mừng vừa sợ, đây chính là một hồi vận may lớn, tuyệt không năng lực mất đi, trực tiếp giúp ái đồ đáp lại.

Đơn giản bái sư phân đoạn sau, tiểu loli bỗng nhiên hì hì nở nụ cười, tay nhỏ vung lên, hai viên khổng lồ chữ cổ hư không chìm nổi.

"Y Y, đây là ngươi nên được. . ."

Tiểu loli kê kê yêu kiều, sau đó nhìn về phía hai cung tam cung: "Trao quyền."

Lạc Y Y mới vừa bắt đầu cũng không biết hai chữ này hàm nghĩa.

Chờ rõ ràng sau, trong lòng nàng là từ chối, có thể nghĩ lại lại nghĩ tới cái kia vĩ đại bóng người, phương tâm bắt đầu mê man lên.

Sau đó là, sâu sắc lo lắng

...

Lạc Y Y cảm đạo đối phương không còn động tĩnh, cặp môi thom ním ním, tu tiếng hỏi: "Vương Dật, chúng ta hiện tại, có phải là ở . . Hẹn hò?"

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 322: Ta thấy người

Nàng tuy là tông môn thiên kiều, tứ thánh thiên trong duy nhất nữ tử, nhưng cũng là một tên hồ đồ sơ khai thiếu nữ.

Lúc trước Hư Phá Thiên cùng Phạm Điều theo đuổi Lạc Y Y thì, nàng không có một chút nào cảm giác, có thể đối mặt Vương Dật nhưng không giống nhau.

Nàng không biết, cái cảm giác này có thể hay không chính là trong truyền thuyết tình.

Vương Dật nhìn chăm chú nàng xấu hổ mặt cười, trong lòng một trận cam sáp, đầu óc nơi sâu xa, lóe qua một cái bi thương đoạn ngắn.

...

Một cô bé, trời sinh không cách nào coi vật. Nàng ban ngày nhận hết tông môn đệ tử chỉ chỉ chỗ chỗ, buổi tối trốn ở gian phòng rơi lệ.

Nếu không có sư tôn không ngừng cổ vũ nàng, bé gái rất khả năng đã sớm từ trôi nổi trên núi lớn nhảy xuống.

Nàng liều mạng muốn muốn trở nên mạnh hơn, làm sao. . .

Trời sinh không trọn vẹn, làm cho nàng trả giá khó có thể tưởng tượng gian khổ, nhưng vẫn như cũ không thấy hiệu quả quả.

Mỗi lần một buổi tối, hài tử cùng lửa đều làm tự do bay lượn mộng đẹp, có thể bé gái nhưng là lấy nước mắt rửa mặt.

Nàng, là như vậy bất lực, có thể ngoại trừ sư tôn ngoại, ai sẽ đến thương tiếc chính mình?

Bé gái cắn răng, khổ sở kiên trì, mãi đến tận 12 tuổi năm ấy. . .

...

Nghĩ tới đây, Vương Dật trong lòng cam sáp, hóa thành vô tận thương ý, vạn ngàn nhu tình.

Hắn mở hai tay ra, trực tiếp đem thiếu nữ trước mặt lâu vào trong ngực.

"A?"

Lạc Y Y thở nhẹ một tiếng, thân thể yếu kiều nhân thể đổ vào đối phương trong lòng.

Vương Dật hiện tại chỉ muốn hảo hảo mà ôm nàng.

Hảo hảo mà, thủ hộ nàng.

Lạc Y Y mặt cười dán đối phương vai trái trên, lộ ra một cổ tiểu mờ mịt.

10 giây sau, nàng chậm rãi giờ lên cặp kia tay ngọc.

Trắng nõn nhu đề, ở hư không đọng lại chốc lát, sau đó chăm chú trên lầu này rắn chắc phía sau lưng.

Phương hoa kiều dung, không lại mờ mịt, mà là hóa thành một mảnh an nhàn.

Hai người thân thể, dán thật chặt ở cùng nhau, cũng lại tuy hai mà một.

Nhịp tim đập của bọn họ, ở cộng hưởng.

Tình duyên của bọn họ, xác định ở kiếp này.

Không biết qua bao lâu bao lâu, tựa hồ một đời như vậy cứ viễn, lại càng tự ngăn ngăn nháy mắt.

"Sư tỷ. . ."

Vương Dật ôn nhu kêu.

"Ừm. . ."

Lạc Y Y nhẹ nhàng đi đáp lại, mặt cười ở trên bả vai hấn suột suột, tiếp tục chán.

Nàng thật thích cái cảm giác này, thật sự thật thích.

Vương Dật nở nụ cười, bàn tay yêu thương xoa xoa mềm nhẵn lưng đẹp.

Lạc Y Y phấn môi vi vi làm nổi lên, hưởng thụ đối phương âu yếm.

Đây là một bộ hoàn mỹ bức tranh.

Hơn 10 phút sau. . .

"Sư đệ, ta ham muốn là nghe cổ nhạc, thích ăn măng tre, còn có tu luyện. . ."

Lúc này Lạc Y Y cảm giác ngọt ngào chết rồi, chính mình cũng không biết đang nói cái gì.

Không thể phủ nhận, luyện ái trong nam nữ đều có chút ngớ ngẩn, mối tình đầu càng sâu.

"Ta hiện tại liền xướng cho sư tỷ nghe. . ."

Vương Dật ôn nhu nói, nhắc tới cũng xảo, hấn rất yêu thích cổ phong âm nhạc.

"Hoàng Lăng sa, thanh ti phát, ngươì mặt mày cũng như họa. . ."

Trong nháy mắt, một đạo sáng khoải thanh xướng chậm rãi bay lên, âm điệu uyển chuyển ưu mỹ, rung động đến tâm can.

Vương Dật xướng chính là (tình hoa phù mộng), hấn mỗi lần đi KTV thì, đều sẽ xướng bài hát này, công lực cùng nguyên xướng kém không được rất nhiều, chỉ có điều đem bạch lăng sa đổi thành Hoàng Lăng sa.

Bởi vì Lạc Y Y xuyên chính là hoàng sam

Lạc Y Y lắng lắng nghe, mặt cười trên tràn ngập nhu tình mật ý, cặp kia cánh tay ngọc vượt lâu càng chặt .

Một khúc kết thúc.

Vương Dật khẽ hỏi trong lòng người ngọc: "Thích không?"

"Ừm!"

Lạc Y Y gật gù, tiếp tục chán ở hấn trong lòng.

Có thể cũng không lâu lắm, Vương Dật cảm giác bả vai của chính mình dĩ nhiên ướt.

Trong lòng hấn cả kinh, liền vội vàng đem đối phương đỡ thẳng, thâm tình hỏi: "Sư tỷ, ngươì làm sao . . . ?"

Lạc Y Y mặt cười nhẹ chéch, giơ lên tay ngọc lau chùi nước mắt, đau thương cười nói: "Không có chuyện gì."

Vương Dật sắc sắc nhìn chăm chú nàng vô cùng mịn màng mặt cười, đầu óc chấn động.

Có một thứ tình yêu luyến, gọi có cảm giác trong lòng.

Hắn trong nháy mắt đọc hiểu tâm ý của đối phương.

Lạc Y Y, muốn nhìn một chút chính mình, nhưng là. . .

Đây là một loại kinh ngạc tột độ.

Vương Dật cổ nghiêng về phía trước, ở đối phương trắng nõn cái trán sâu sắc vừa hôn, sau đó chậm rãi buông ra đại thủ.

"Sur đệ?"

Lạc Y Y cảm giác đối phương rời đi, nhất thời ngẩn ngơ, lập tức mặt cười trên nổi lên một tia tiểu hoang mang.

Nàng có chút sợ sệt, sợ sệt đối phương rời đi luôn, lại không để ý tới mình.

Vương Dật lui về phía sau 10 bước, chậm rãi giơ lên tay phải, nguyệt quang bên dưới, cái kia cổ lão bao cổ tay, toả ra thần bí ánh sáng.

"Sur đệ. . ."

Lạc Y Y thật sự hoảng rồi, nàng cho rằng đối phương hiềm chính mình không nhìn thấy.

Vương Dật sâu sắc nhìn chăm chú nàng, tay phải bỗng nhiên một nắm.

'Oành'

Trong phút chốc, trên tay hắn bao cổ tay trong nháy mắt nổ tung ra, hóa thành vạn ngàn đồng khí, hư không quán quanh.

'Bùm bùm. . .'

Vô số đồng phiến hư không đan dệt, tạo thành vây, dần hướng về Vương Dật thân thể.

Mấy qua đi, tinh đồng chiến giáp thành.

Lạc Y Y nghe được âm thanh, nhất thời rõ ràng tất cả, nàng không nhìn được giơ lên cặp kia tay ngọc, án lên chính mình cặp môi thơm, khước mắt lần thứ hai có thanh lệ tràn ra.

Cùng lúc đó.

Vương Dật cánh tay phải bỗng nhiên vung một cái.

'Hồng'

Nhất thời, sau lưng của hắn dấy lên tầng lớn màu đỏ thẫm hỏa diễm. Mười trượng hồng phong, hư không uốn lượn run run, kinh hiện ra ở thể.

'Vù'

Kim quan tọa lạc, hai cái Hồng Anh phân trùng cửu tiêu.

Vương Dật bước chân, về đến Lạc Y Y trước mặt, duỗi ra hai tay, mềm nhẹ xoa đối phương vai đẹp.

"Sur tỷ. . ."

Hắn ôn nhu kêu: "Người mở mắt ra, nhìn ta."

Lạc Y Y thân thể yếu kiều run lên, đem tay ngọc đặt ở đối phương cánh tay nhỏ trên, thể nhưng vung lên mặt cười, chậm rãi mở hai mắt ra.

Trong phút chốc, cặp kia xán lạn thái đồng, xuất hiện lần nữa.

Hai người ánh mắt, trong nháy mắt đan xen vào nhau. Bọn hắn lẫn nhau sâu sắc nhìn chăm chú, ai cũng không nói gì.

Thanh ti Hoàng y tung bay theo gió, mười trượng hồng phong gào thét mệnh mông.

Đây là một bộ hoàn mỹ bức tranh.

Bọn hắn, bức tranh.

10 giây sau, Lạc Y Y giơ lên một cánh tay ngọc, chậm rãi mò trên đối phương gương mặt tuần tú, run giọng nói: "Sur đệ, ta. . . Nhìn thấy người. . ."

Vương Dật cũng tự giờ tay, xoa con kia nhu đề, nhẹ giọng nói: "Đúng, ta cũng nhìn thấy người . . ."

Lạc Y Y mỹ lệ thái đồng tả hữu nhẹ nhàng, cẩn thận đi quan sát đối phương đáng vẻ, đem sâu sắc ẩn ở trong lòng.

"Sur đệ, ta thấy người . . ."

Nàng lần thứ hai đi lặp lại, khoe mắt thanh lệ càng cháy càng nhiều, thê mỹ tuyệt luân.

Vương Dật trong lòng thương ý nổi lên, mềm nhẹ lấy xuống ngọc thủ của đối phương, cúi đầu xuống đi, sâu sắc hôn lên nàng cặp môi thom.

Lạc Y Y thân thể yêu kiều cứng đờ, thê nhưng nhắm lại thái mâu, khác một cánh tay ngọc xoa mặt của đối phương, vong tình đáp lại.

Hôn rất trúc trắc, nhưng dâng tâm hồn người.

Tâm thần đều cũng tủy.

Một phen sống mơ mơ màng màng thấp sau . . .

Rời môi.

Lạc Y Y bò tới yêu lang trong lòng, thở gấp tinh tế.

Nàng thái mâu nửa khép nửa mở, thật là mê ly, hoàn toàn mất đi tự mình.

"Lão bà, người xem, có người ở nơi đó dàn dựng kịch đây."

"A . . . , đó là Tôn Ngộ Không trang phục, hảo thú vị . . ."

Đúng vào lúc này, 20 mét ngoại đi tới một đôi tình nhân, một thân hàng hiệu, rõ ràng là con nhà giàu.

Vương Dật không muốn bị quấy rối, ôn nhu nói: "Sur tỷ, ôm chặt ta."

"Ủm . . ."

Lạc Y Y ngoan ngoãn gât gât đầu, dùng sức ôm chặt yêu lang.

Vương Dật chân phải một điểm, 'Hô' một tiếng, hai người chân nhỏ bên dưới, nổi lên một mảnh thần bí mây mù.

'Hô '

Sau một khắc, Vương Dật ôm Lạc Y Y phóng lên trời, trực tiếp bay vào thiên khung nơi sâu xa.

Đôi tình lữ kia trong nháy mắt hoá đá, về mặt đặc biệt đặc sắc.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 323: Khiêu khích

Là đêm.

Thanh phong, Huyền Nguyệt.

Thiên khung bên trên, đồng Giáp ôm áp Hoàng y hương sam, đập không mà hành. Mười trượng hồng phong ở phía sau gào thét mệnh mông, mang theo vạn ngàn nhu tình.

Lạc Y Y nhuyển ở yêu lang trong lòng, cặp kia mỹ lệ thái mâu một khắc cũng không rời đi hấn khuôn mặt, phương hoa mặt cười trên, tất cả đều là mê

say về.

Ánh mắt của nàng nhu tự thủy, có thể hòa tan thế gian tất cả tất cả. . .

Hiếu Nguyệt mây mù đậm trời cao, này tiêu thâm tình độc vĩnh hằng.

Bức tranh thê mỹ lưu trường, say lòng người nội tâm.

Vương Dật sợ hoành gió thổi đến trong lòng người ngọc, vẫn không chế tốc độ, mãi đến tận hơn 10 phút sau, bọn hắn mới bay đến Tùng Sơn trung tâm thành phố.

'Ừng ục ừng ục. . .'

Đột nhiên, Lạc Y Y bằng phẳng tiểu đồ bụng, xuất hiện nhẹ vang lên.

Âm thanh rất thấp kém, có thể Vương Dật vẫn là nghe đến, hắn không nhận được nhìn về phía xinh đẹp, gương mặt tuấn tú trên một mảnh mờ mịt.

Lạc Y Y nhất thời tu chết rồi, đem mặt cười sâu sắc chứa lên, cũng không dám nữa nhìn hắn.

"Sur tỷ, ngươi. . . Đói bụng?"

Vương Dật kỳ quái hỏi.

Lạc Y Y không có bất cứ động tĩnh gì, hơn 10 giây sau, mới nhẹ nhàng 'Ân' một tiếng.

Vương Dật sững sốt chốc lát, nhất thời nhớ tới, vừa nãy nàng chỉ ăn vài miếng em bé món ăn mà thôi.

"Ta dẫn ngươi đi ăn được ăn. . ."

Hắn thầm nghĩ mình hồ đồ, nghiêng đầu nhìn xuống dưới, tìm cái hẻm lách địa phương chậm rãi hạ xuống.

Lạc Y Y sau, Lạc Y Y có chút không muốn ly khai đối phương thân thể, con kia tay ngọc, nhưng một khắc cũng không có buông ra.

Vương Dật nhìn chăm chú nàng kiều dung, không nhận được ở này non mềm mặt cười đáng hương một tý, ôn nhu nói: "Đi thôi."

"Ừm. . ."

Lạc Y Y ôn nhu đáp một tiếng, theo sát ở bên cạnh hắn, ngoan ngoãn như chỉ con mèo nhỏ.

Lúc này, trái tim của nàng đã sớm bị yêu lang sở lấp kín, chính là sự tôn bóng người, cũng làm nhạt biến mất rồi.

Nữ đại bất trung lưu, cổ nhân tổng kết ra đạo lý, không lán được thế.

Không bao lâu, bọn hắn liền đi đến một chỗ khá là phồn hoa đường phố.

Người đi trên đường có thật nhiều, bọn hắn thấy hai người kỳ quái trang phục sau, dòn dập liếc mắt quan sát, chỉ chỉ chỏ chỏ.

Vương Dật thấy người trái tim nhỏ cực kỳ mạnh mẽ, coi như không gặp.

Lạc Y Y có thể cảm giác được người phạm tục ánh mắt kỳ dị, có thể nàng căn bản không thèm để ý, trong lòng chỉ có Vương Dật.

Hơn 10 phút sau, bọn hắn đi tới tân thế giới.

Vương Dật tìm tới dân sinh ngân hàng tự động thủ khoản cơ, không thể lấy phát hiện 5000 nguyên tiền. Bóp tiền cùng thẻ đều ở trên xe, một lúc chỉ có thẻ dùng tiền mặt kết liễu.

Tân thế giới 10 điểm đóng cửa, hiện tại mới vừa 8 điểm, còn có hai giờ, thời gian rất đầy đủ.

Vương Dật cũng không muốn nhượng bạn gái đói bụng, lấy xong tiền sau, lôi kéo Lạc Y Y đi tới phía tây mỹ thực một con đường.

"Nơi này, thơm quá a. . ."

Đi tới nơi này sau, Lạc Y Y hít một hơi thật sâu, nũng nịu than thở, rất là tiểu nữ sinh.

"Sur tỷ, ngày hôm nay ta muốn cải thiện ngươi nhũ đầu, giới trần tục có thật nhiều mỹ vị. . ."

Vương Dật cười hì hì, lôi kéo nàng hướng về nơi sâu xa đi đến.

Lạc Y Y nháy cảm động thái mâu, một mặt tiểu mờ mịt cùng hấn đi tới.

Người nơi này càng nhiều, mà lại đều là nam nữ trẻ tuổi ở cường nhai. Bọn hấn nhìn thấy hai người trang phục sau, nhất thời sùng sốt .

Vương Dật một thân Hầu ca trang bị, ở đây có vẻ phi thường đùa bức, tất cả mọi người trực tiếp đem hấn loại bỏ .

Bọn hấn nhìn thấy một thân hoàng sam Lạc Y Y sau, bất luận nam nữ, đều bị kinh diễm đến .

Nàng lại như không dính khói bụi trần gian Tiên tử, thê mỹ vô song.

Thiên, thật là đẹp.

Vương mỗ người không để ý tới ánh mắt của mọi người, lôi kéo bạn gái đi tới một gia thiêu đốt trước sạp, mở miệng nói: "Ông chủ, muốn 2 cái rất đại xâu thịt dê, không tha cay. . ."

Ngữ Cầm nói Lạc Y Y yêu thích thanh đạm, khẳng định không thích cay ớt.

Hấn không có điểm quá nhiều, muốn làm cho đối phương nhiều thưởng chút những khác ăn vặt.

Huống hồ, này rất chuỗi dài thật sự rất lớn.

"Được rồi. . ."

Thiêu đốt ông chủ mang theo dây đặc hương Thổ Phong tình tiếng cười đáp lại, sau đó lấy ra 2 cái rất chuỗi dài đặt ở giá trên, bàn tay chuyển động, bắt đầu khảo lên.

"Sur đệ, cái gì là xâu thịt dê?"

Lạc Y Y nghiêng đi phương hoa, cười tươi rồi hỏi.

"Chính là đem thịt, nối liền nhau khảo chế ra. Cái này ăn thật ngon, sư tỷ ném thử liền biết rồi."

Vương Dật có chút đắc ý cười nói.

Lạc Y Y nghe xong, mặt cười đối với hướng về vĩ nướng, một mặt tiểu mê man.

Nhà này thiêu đốt than rất lớn, mỹ thực nhai mới vừa thành lập thì, ngay khi xếp đặt, có thể nói là thâm niên quấy hàng.

Nơi này xâu thịt dê mùi vị chính tông, chất thịt non mềm mới mẻ, sư phụ thủ pháp càng là lão luyện, khảo kinh ngạc, thật sự ăn thật ngon.

Vương Dật mỗi lần tới tân thế giới, đều sẽ tới nơi này điểm trên hai chuỗi.

Thiêu đốt than bên trong, đặt tại có hơn 10 tấm bàn, giờ khắc này sớm đã không còn chỗ ngồi.

Một tấm trong đó trên bàn, ngồi bốn nam hai nữ.

6 mọi người rất trẻ trung, nam quần áo ngắn nắp, hiển nhiên gia cảnh không tầm thường. Nữ trang điểm lộng lẫy, trên mặt phấn đề khá hậu, mặt mày trong lúc đó tràn ngập vô hạn ý xuân.

Bọn hấn đồng thời nhìn về phía vĩ nướng, vẻ mặt khác nhau.

"Hai người này là 'Ảnh đại' học sinh đi, lại không đòi hí phục liền xuất đến rồi, thú vị. . ."

Trong đó một người thanh niên ánh mắt rất cực nóng, chết nhìn chăm chú Lạc Y Y không tha.

"Đùa gì thế? Nơi này cách 'Ảnh đại' hơn 10 km đây."

Một người thanh niên khác lặng lẽ cười nói: "Khẳng định là tân thế giới trong, nào đó gia cửa hàng ở làm hoạt động, xin mời diễn viên tạm thời. Lão lục, người đi đem bọn họ mang tới. . ."

"Ha ha. . ."

Nói trước thanh niên nghe xong, cầm lấy trên bàn 'Cùng thiên hạ', rút ra một cái, điểm trên. Phun ra yên khí cười khẩy nói: "Ngũ ca yên tâm hảo. . ."

Hấn trực tiếp đứng dậy, hướng đi nơi đó.

Vương Dật cùng Lạc Y Y chính kiên trì chờ đợi mỹ vị giáng lâm, một cái thanh niên mặc áo đen lão đảo đi tới.

"Mỹ nữ, người 'Mỹ đồng' ở nơi nào mua ? Thật là đẹp. . ."

Hắn không có xem Vương Dật, bay thẳng đến Lạc Y Y cười nói.

Hai người song song sững sờ. Bọn hắn vẫn hưởng thụ lẫn nhau trên tay truyền đến nhiệt độ, căn bản không phát hiện những người kia nói chuyện.

Lạc Y Y vung lên mặt cười, nhìn về phía yêu lang.

"Hắc. . ."

Vương Dật nở nụ cười, thân thể khẽ nhúc nhích, che ở bạn gái trước mặt, nói: "Anh em, ta bạn gái con mắt là trời sinh."

"Ai TM hỏi người ? Tê. . . Hô. . ."

Lão lục nhất thời cười gằn, từng từng hít một hơi thuốc, sau đó hướng đối phương trên đầu tỏ đi.

Đây là một loại đại khiêu khích.

Vương Dật đột nhiên biến sắc, nhẹ nhàng thổi một hơi, đem úp mặt mà đến yên khí thổi tan, trầm giọng nói: "Người muốn kiếm có?"

"U. . ."

Lão lục mắt thường phạm thai, căn bản không cảm thấy xuất không thích hợp, thấy yên khí không tên tản đi, cười lạnh nói: "Người cái tiểu quần chúng diễn viên, lá gan không nhỏ, biết ta là ai sao?"

Hắn lần thứ hai dùng sức hít một hơi thuốc, chuẩn bị hướng hắn tỏ đi.

"Đi người ~~~ mã. . ."

Vương Dật giận dữ, cái tên này ngay ở trước mặt bạn gái diện, liên tiếp khiêu khích chính mình, phá hoại hai người mỹ hảo tâm tình, thực sự đáng ghét.

Hắn trực tiếp hất tay, mạnh mẽ hướng đối phương trên mặt rút đi.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 324: Làm nũng

'Đùng'

Âm thanh đương thực sự là lại vang lại giòn, đặc biệt chua sảng khoái. . .

"Phốc. . ."

Lão lục toàn thân chấn động mạnh, trong miệng có lượng lớn yên khí tiết xuất.

Vương Dật không chế xong lực đạo, bằng không đầu của đối phương sẽ bị chính mình một cái tát phiến bạo.

Có thể mặc dù là như vậy, lão lục thân thể vẫn như cũ 'Khua tay múa chân' tại chỗ xoay chuyển ba vòng bán, những cái kia yên chứng khí hư không lộn lờ, phiêu miểu ở bên. Không biết, còn tưởng rằng hắn đang tu luyện võ công tuyệt thế đây.

Cuối cùng, lão lục mặt hướng khi đến phương hướng, ngừng lại.

"A. . . A. . ."

Hắn trong miệng phát sinh một luồng như dã thú gầm nhẹ, toàn thân run rẩy không thôi.

Hắn liều mạng muốn xoay người, làm sao chỉ xoay chuyển một chút, liền hai mắt đảo một cái, hôn mê bất tỉnh.

"Phát sinh cái gì?"

"Lão lục. . ."

Người ở tại tràng không bắt đại kinh, còn lại ba cái thanh niên kinh hãi đứng lên, nhanh chóng hướng hần phóng đi.

Thieu đốt sư phụ nhất thời dọa run run một cái, một cái chuỗi dài đánh rơi xuống ở địa.

"Sư đệ, ngươi. . . Làm gì đánh người a?"

Lạc Y Y nhẹ nhàng lôi kéo yêu lang cánh tay, thấp giọng hỏi.

Nàng không có phát hiện những cái kia yên khí, lại càng không biết lão lục khiêu khích.

"Sư tỷ, hần gây sự với chúng ta, cần muốn giáo huấn một tỷ. . ."

Vương Dật ôn nhu giải thích.

"Ây. . ."

Lạc Y Y gật gật đầu, không có suy nghĩ nhiều. Yêu lang nói là, này chính là .

Nàng mím mím cặp môi thom, nói: "Sư đệ, sau đó đừng nói loại kia lời thô tục , thật là khó nghe. . ."

"Được. . ."

Vương Dật mỉm cười gật đầu.

Vào giờ phút này, bốn phía trải qua vây quanh 20 nhiều người nhìn náo nhiệt.

Đột nhiên, ba cái thanh niên đột nhiên đứng dậy, hung tợn nhìn chăm chăm Vương Dật.

"Sát ~ so với, ngươi lại dám động thủ?"

Một người trong đó mắng to.

Lạc Y Y nghe có người nhục mạ Vương Dật, hộ phụ chỉ tâm phóng lên trời, nàng khẽ kêu nói: "Nhắm lại ngươi xú miệng. . ."

"U, còn cuồng lên?"

Thanh niên kia cười gằn không ngừng, âm thanh quái dị nói: "Mỹ nữ, nếu như ngươi đánh này nam một cái tát, ta cho ngươi một ngàn. Đánh mấy lần, ta cho mấy ngàn, thế nào?"

Ở trong mắt hần, tiền tài là vạn năng, muốn dùng nó đến nhục nhã đối phương.

Vây xem một ít quần chúng nghe xong, con ngươi đều trừng xuất đến rồi.

Giời ạ!

Một cái tát 1000? Đây cũng quá. . .

"Ngươi. . . Ngươi khôn nạn. . ."

Lạc Y Y nhất thời khí hồng rồi, nàng ra vẻ tiến lên, muốn phải cố gắng dạy dỗ đối phương một chút.

"Sư tỷ. . ."

Vương Dật giữ nàng lại, nhẹ giọng nói: "Không cần thiết cùng loại người này tức giận, hơn nữa đây là chuyện của nam nhân, để cho ta tới đi."

Lạc Y Y nghe xong, nhân thể dừng lại. Nàng thở phì phò cong lên cặp môi thom, lầu bầu nói: "Vây ngươi cẩn thận một chút."

"Ha ha. . ."

Vương Dật nhất thời bật cười, giơ tay lên đến, nhẹ vuốt nhẹ một cái nàng tiêm kiều mũi ngọc tinh xảo, nói: "Sư tỷ yên tâm, ta sẽ cẩn thận. . ."

Lạc Y Y thấy hần cười quái lạ, biết mình bị chế nhạo , thân thể yêu kiều không khỏi nhẹ nhàng uốn một cái, có chút không nghe theo .

Nàng lần này kiêu thái, nếu để cho tông môn đệ tử nhìn thấy, tất nhiên hội ngộ ác mồm kinh ngạc.

Lạc Y Y lại sẽ ở nam nhân trước mặt làm nũng?

Đối phương e thẹn đáng về quá mức quyến rũ, Vương mỗ trong lòng người nóng lên, cúi đầu xuống đi, ở này mân mê cặp môi thơm trên hơi điểm nhẹ.

"A?"

Lạc Y Y không chỉ có ngẩn ngơ, nhất thời hà bay hai gò má.

Nàng đánh nhẹ đối phương mấy lần, sân tiếng nói: "Người làm gì thế a. . . ?"

Cái tên này thật đúng, hiện tại nhưng là ở trên đường cái a, lại. . .

Chán ghét chết rồi.

"Hắc. . ."

Vương mỗ người cười, nhìn qua có chút vô liêm sỉ.

Mà lúc này, đối diện người phổi đều khí nộ.

Giời ạ! ! !

Người coi chúng ta là không khí hay sao? Lại công khai và mỹ nữ thân lên?

"Sát ~ so với, người có phải là muốn chết. . . ?"

Cái kia xuất nói phiến miệng trả thù lao thanh niên lớn tiếng tức giận mắng.

Vương Dật nghiêng đầu đi, gương mặt tuần tú đột nhiên chìm xuống. Giờ lên tay phải, vạch trần tình đồng chiến giáp một góc, móc ra một tấm bách nguyên tiền mặt.

Hắn muốn dùng 1 nguyên mặt trán, nhưng đáng tiếc không có.

Mọi người thấy Vương Dật lấy ra trưng tiền mặt, dồn dập sững sờ. Cái kia Ngũ ca càng là sâu sắc nhú mày.

Trong ba người, hắn tuổi tác nhất đại, gặp quen mặt cũng nhiều nhất.

Khi hắn nhìn thấy đối phương một cái tát phiến ngắt lão lục sau, trong lòng nhảy một cái, biết cái này xuyên 'Hí phục' nam nhân thật không đơn giản, là cái luyện gia tử.

Lão lục bằng hữu kêu gào thì, hắn không có đi ngăn cản, muốn nhìn một chút Vương Dật sâu cạn.

Ai nghĩ, đối phương dĩ nhiên móc ra một tấm bách nguyên tiền mặt?

Này cái gì quý?

"Thảo, người có ý gì? Coi thường chúng ta?"

Thanh niên rất ngốc nghếch, tiếp tục mắng to, ra vẻ loa nổi lên tay áo.

"Ha ha. . ."

Vương Dật cười gằn, cất bước đi đến trước mặt hắn, nói: "Hai bức, nàng là bạn gái của ta, hiểu?"

"Đi người ~ mã. . ."

Thanh niên trực tiếp vung lên nắm đấm, hướng về đối phương trên mặt ném tới.

Vương Dật tay trái nhẹ giương, trong nháy mắt ngăn trở cánh tay của hắn, thế nhưng tay phải bỗng nhiên vung một cái.

'Đùng. . .'

Một đạo lạnh lẽo chỉ tiếng va chạm đột nhiên xuất hiện, này trưng bách nguyên tiền mặt, mạnh mẽ đánh ở thanh niên mặt trái trên.

Thanh niên đầu chân động mạnh, hướng về hữu đột nhiên xoay một cái, sau đó trong nháy mắt trở về vị trí cũ.

Con mắt của hắn tròn lên rất lớn, mặt trái bên trên, chậm rãi hiện lên một khối Ân Hồng vết máu.

"Này một trăm đồng tiền, mua chút óc heo bỏ một chút. . ."

Vương Dật đem tiền mặt nhét vào đôi phượng cổ áo, sau đó nhân thể đẩy một cái.

Thanh niên hai mắt đảo một cái, ngửa mặt lên trời ngã sắp xuống.

Trong phút chốc, tất cả mọi người đều là choáng váng, sững sờ ở ở đâu?

Dùng tiền mặt đem người phiền ngất, chuyện này. . .

Này TM làm sao có khả năng oa?

Rất nhiều người đột nhiên 'Bỗng nhiên tỉnh ngộ', lập tức một mặt quái lạ nhìn Vương Dật.

Bọn hắn cho rằng đôi phượng đang tinh tướng diễn kịch, xin mời hảo diễn viên, ở mỹ nữ trước mặt giả dạng làm tuyệt thế cao thủ, hảo được ưu ái.

Không sai, nhất định là như vậy.

Chỉ có Ngũ ca cùng một người thanh niên khác, thay đổi sắc mặt. Bọn hắn biết, chính mình đá vào tấm sắt .

Đôi phượng thật không đơn giản, là cái nhân vật lợi hại.

Vương Dật phui hai người một chút, không tiếp tục để ý, xoay người lại đi tới Lạc Y Y trước mặt, nắm chặt rồi hắn tay ngọc.

"Sur đệ, ngươi không sao chứ. . ."

Lạc Y Y như cái hiền lành tiểu Kiều thế, một mặt quan tâm đi hỏi dò. Đôi phượng đương nhiên sẽ không xảy ra chuyện, vừa ý hệ sẽ bị loạn, nàng hay vẫn là không nhận được đi hỏi.

Vương Dật cười khê lắc đầu, sau đó nhìn về phía khảo xuyên sư phụ: "Sur phụ, chúng ta hảo sao?"

"Hả? A. . ."

Sư phụ nhất thời thức tỉnh, hoảng vội vàng cúi đầu, lại phát hiện một cái chuỗi dài roi trên mặt đất, mà một cái khác trải qua khảo hồ .

"Xin lỗi, ta cho các ngươi thêm khảo mới."

Hắn vội vàng ném xuống bếp lò trên chuỗi dài, làm lại cầm hai cái.

Vương Dật gật gù, cùng người ngọc tiếp tục chờ.

Cách đó không xa Ngũ ca liếc mắt ra hiệu, cùng bằng hữu đem trên mặt đất hai người phù đi, này hai cái bạn gái cũng lặng lẽ ly khai .

Đám người chung quanh cũng dần dần tản đi .

Mấy phút sau, chuỗi dài nướng kỹ , toả ra mê người hương vị.

Vương Dật trả tiền, nắm quá chuỗi dài, hắn nhẹ nhàng thổi mấy lần, cười nói: "Sur tỷ, há mồm. . ."

Lạc Y Y sớm đã thềm ăn nhỏ dãi , nghe xong chậm rãi mở ra cặp môi thơm, sau đó nhẹ nhàng cắn.

Nàng cắn đi cùng nơi thịt dê sau, tinh tế nhai : nghiền ngẫm, cặp kia thái đồng càng ngày càng sáng sủa .

Thật sự ăn thật ngon.

"Thế nào? Có thích hay không?"

Vương mỗ người thấy, nhất thời rất là đắc ý.

"Yêu thích. . ."

Lạc Y Y gật gật đầu, không nhận được lần thứ hai mở ra cặp môi thơm.

Vương Dật mỉm cười nhẹ nhàng đưa lên.

Bức tranh rất ấm áp.

Đúng vào lúc này.

"Vương Dật? Y Y sư tỷ, các người. . ."

Đột nhiên, cách đó không xa bay lên một đạo khó có thể tin kinh sợ.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 325: Ta muốn theo sau

Âm thanh phi thường rất quen.

Hai người đồng thời nhìn lại.

5 mét ở ngoài, Giang gia chị em gái đứng ở nơi đó, một mặt khó có thể tin nhìn bọn hắn.

"Tuyệt Tình? Tiểu Vân? Các người. . . Tại sao lại ở chỗ này?"

Lạc Y Y ngẩn ngơ, cuống quýt buông ra Vương Dật tay, tu tiếng hỏi.

Giang Tuyệt Tình nhìn một chút hai người buông tay địa phương, cắn cắn phần môi, đi tới.

Giang Tiểu Vân vội vàng đi theo em gái bên cạnh.

Giang Tuyệt Tình nhìn Vương Dật một chút, sau đó nghiêng đi mặt cười, hỏi: "Sư tỷ, các người không phải đi tham gia 'Thập tông chiến' sao? Làm sao đến giới trần tục? Còn có, con mắt của người. . ."

Lạc Y Y cùng người yêu hẹn hò, bị sư muội phát hiện, phương tâm có chút tiểu hoảng loạn. Nàng giờ lên tay ngọc, nhẹ nhàng liêu dưới cái trán sợi tóc, ngưng ngưng nói: "Tông chủ môn còn chưa có trở lại. Từ Nguyệt sư tôn mở ra hai giới cánh cửa, chúng ta sớm trở lại. . ."

"Từ Nguyệt sư tôn?"

Giang Tuyệt Tình nhất thời phát hiện biến hóa, đôi mi thanh tú không khỏi nhẹ nếp nhăn: "Sư tỷ, người vì sao. . . Lê nào. . .?"

"Ừm. . ."

Lạc Y Y nhẹ nhàng gật đầu, lập tức mỉm cười nở nụ cười: "Ở trong tông môn, ta là sư tỷ. Ở đây, ta là các người sư muội. . ."

Mấy nữ cùng các tiên nữ quan hệ, Tiêu Diêu Tông thượng tầng là biết đến, Lạc Y Y là đệ tử thân truyền, tự cũng hiểu được một ít càn khôn.

Giang Tuyệt Tình nghe xong, con người sáng ngời nhất thời nhắm lại. Bên cạnh Giang Tiểu Vân cũng nghĩ tới điều gì, không nhận được nhìn về phía Vương Dật.

Vương mỗ người không nghĩ tới lại ở chỗ này gặp gỡ 'Vợ trước' cùng chị vợ, nhất thời có chút choáng váng. . .

Ngẩn ngui thất thần sau, hắn phản ứng lại, đại thủ vừa nhấc, từ lại nắm lên Lạc Y Y mềm nhũn tay nhỏ.

"A. . ."

Lạc Y Y hô khẽ một tiếng, đại tu không ngớt, cuống quýt đi tránh thoát, có thể người yêu tay cầm gát gao, nơi nào đánh mỗ?

Nàng thê mỹ mặt cười một mảnh nóng bỏng, cuối cùng không có cách nào, chỉ được cúi đầu.

Giang Tuyệt Tình trước tiên phát hiện, nàng nhìn chòng chọc vào hai người nắm tay địa phương, hô hấp bắt đầu gấp gáp. . .

Nếu như này còn xem không hiểu, liền thật mù.

Vương Dật cùng Lạc Y Y trải qua lẫn nhau có tình ý, chính ở giao du.

"Các người cuống đi, ta cùng sư tỷ đi trước."

Vương Dật chậm rãi mở miệng, lôi kéo người ngọc liền phải rời đi, hắn cũng không muốn ầm áp hai người thế giới bị 'Vợ trước' phá hỏng.

"Sư đệ. . ."

Lạc Y Y không biết bọn hắn qua lại, cảm giác như vậy đi rồi không được, vung lên mặt cười nói: "Nếu gặp gỡ, liền đồng thời đi. . ."

"Không được. . ."

Vương Dật hướng nàng ôn nhu nói: "Giang Tuyết Tinh cùng Tiểu Vân tỷ khẳng định có chuyện khác. . ."

"Vậy hỏi một câu. . . A. . ."

Lạc Y Y mới vừa vừa mở miệng, liền cảm giác người yêu bàn tay vì hơi khẩn.

Nàng rất thông tuệ, nhất thời rõ ràng.

"Này. . . Chúng ta đi trước. . ."

Lạc Y Y không muốn để cho hắn không cao hứng, mang theo áy náy hướng Giang thị tỷ muội cười cợt, cùng Vương Dật đi tới.

Giang Tuyết Tinh vẫn không nói gì, chờ hai người sau khi rời đi, cặp kia tay ngọc dùng sức nắm.

"Tuyết Tinh. . ."

Giang Tiểu Vân gấp vội vàng nắm được em gái trắng nõn ngọc oản, nói: "Người chó suy nghĩ lung tung, có thể. . ."

"Tỷ, người về biệt thự đi, ta trước tiên không đi trở về. . ."

Giang Tuyết Tinh cắn răng bạc đạo.

"Cái gì?"

Giang Tiểu Vân ngẩn ngơ, có chút thất sắc hỏi: "Tuyết Tinh, người muốn làm gì?"

Giang Tuyết Tinh hí đôi mắt đẹp, gần từng chữ: "Ta muốn theo sau. . ."

"Người điên rồi. . ."

Giang Tiểu Vân nhất thời kinh ngạc: "Người không nhìn ra sao? Vương Dật đang cùng Lạc Y Y hẹn hò, người qua tính là gì?"

"Ta mặc kệ."

Giang Tuyết Tinh tiếp tục cắn răng bạc: "Sư tôn tỷ tỷ cũng là thôi, nàng cùng Vương Dật có tiền duyên. Có thể Liễu Thiên Nhi cùng Nguyệt Thi Lam tính là gì? Còn có Sơn Vô Lăng, cái kia tâm cơ biểu dĩ nhiên chiếm như vậy đại tiện nghi. Bây giờ lại thêm ra một cái Lạc Y Y. . ."

Nàng càng nói càng kích động, cũng không nhịn được nữa, bay thẳng đến hai người biến mất phương hướng chạy đi.

"Tuyết Tinh. . ."

Giang Tiểu Vân một cái không kéo nàng, cuống quýt đuổi tới.

Cùng lúc đó.

"Sư tỷ, không nữa ăn liền nguội. . ."

Vương mồ người khẽ cười nói.

Lạc Y Y không dám để cho hắn dứt, sợ lại bị người quen gặp phải, vậy thì lúng túng chết rồi.

Nàng lấy ra chuỗi dài, rất thanh tú bắt đầu ăn.

Mỹ nữ ăn khảo xuyên, dùng cụ một phen phong vận, Vương mồ người thường thức chốc lát, giờ tay lên trong khác một chuỗi, liền muốn bắt đầu ăn.

"A . . A . ."

Đột nhiên, một bóng người xinh đẹp xông đến, trực tiếp bái trụ Vương mẫu người tay trái, hướng về xuyên thượng tiêu hoàng tui mới thịt dê tấp tới.

What?

Này biến số đến quá nhanh, Vương mẫu người trong nháy mắt kinh ngạc đến ngây người .

Giang Tuyết Tinh cắn vào thịt dê sau, mặt cười một bên, đem kéo xuống một miếng, thế nhưng phần quai hàm một trận nhúc nhích, không ngừng mà nhai : nghiền ngẫm.

"Giang Tuyết Tinh, ngươi làm gì thế?"

Vương Dật nhất thời thức tỉnh, tức giận nói.

'Ừng ục '

Giang Tuyết Tinh đem nhai nát thịt dê nuốt xuống, mặt cười một mảnh thần nhiên. Nàng dịu dàng nói: "Người còn chưa ăn cơm nữa."

Nàng sau khi nói xong, cúi đầu lại cắn tới cùng nơi thịt dê, kéo xuống, nhai : nghiền ngẫm nuốt. Động tác nối liền, làm liền một mạch.

Bên cạnh Lạc Y Y choáng váng, mờ mịt nhìn chăm chú đối phương, nói không ra lời.

"Ngươi . ."

Vương Dật nổi giận, muốn đi đánh văng ra nàng, cuối cùng nhưng từ bỏ .

Giang Tuyết Tinh trải qua ăn, chính mình lại đi tranh, không phải biến thành hai cái miệng nhỏ ám muội tranh thực cử động sao?

"Đều cho ngươi. . ."

Hắn trực tiếp đem một miếng đẩy vào trong tay đối phương.

"Hi hi. . ."

Giang Tuyết Tinh nở nụ cười, có chút tiểu đắc ý, hướng hắn phun nhỏ ra tinh bột thiệt, lại cắn xuống cùng nơi.

Vương Dật đặc biệt không nói gì, quay mặt sang không nhìn tới nàng.

"Tuyết Tinh. . ."

Giang Tiểu Vân chạy tới, chờ thấy rõ tất cả sau, trầm mặc xuống.

"Tuyết Tinh, Tiểu Vân, các ngươi còn không ăn cơm?"

Lạc Y Y phản ứng lại, mở miệng hỏi.

"Ừm. . ."

Giang Tuyết Tinh gật gù, tiếp tục ăn.

"Này. . ."

Lạc Y Y liếc nhìn yêu lang, do dự một chút, cuối cùng cắn răng: "Vậy chúng ta đồng thời đi, Vương Dật nói nơi này có thật nhiều ăn ngon."

Nàng không biết hai người có gì mâu thuẫn, nhưng đối phương chung quy là chính mình sư muội, không thể bỏ lại mặc kệ.

"Sư tỷ. . ."

Vương Dật cuống lên, muốn đi ngăn cản.

"Sư đệ, Tuyết Tinh cùng Tiểu Vân là Tiểu Diêu Tông người, chúng ta đừng bỏ lại các nàng mặc kệ, có được hay không?"

Nàng giương lên mặt cười, nhẹ nhàng lắc đối phương đại thủ, có chút làm nũng nói.

Vương Dật cau mày, nói: "Sư tỷ, ta chỉ muốn. . ."

"Quá tốt rồi."

Giang Tuyết Tinh đại là nhảy nhót, trực tiếp đánh gãy Vương Dật, cười duyên nói: "Vậy thì phiền phức sư tỷ."

Lạc Y Y hướng nàng cười khế, lần thứ hai nhìn về phía người yêu, cặp môi thom mãn mê, tiếp tục đánh làm nũng bái.

Vương Dật thấy, không đành lòng lại đi nhai: nghiền ngẫm, chỉ được bắt đắc dĩ gật đầu.

"Sư đệ, cảm ơn ngươi. . ."

Lạc Y Y báo lấy cười ngọt ngào, nếu không phải là có sư muội ở bên, nàng tuyệt đối sẽ chủ động đưa lên môi thom.

Giang Tuyết Tinh thấy, phương tâm đặc biệt ân vị.

Từng có lúc, ở Vương Dật bên người làm nũng, nhưng là chính mình a.

Nàng cũng không nhịn được nữa, nũng nịu mở miệng: "Sư tỷ, có một gia thiết bản thiêu ăn cực kỳ ngon, ta dẫn ngươi đi nếm thử. . ."

"Thiết bản thiêu?"

Lạc Y Y nhất thời đến rồi tiểu hứng thú.

"Ừm. . ."

Giang Tuyết Tinh gật đầu liên tục, cười nói: "Ta cùng Vương Dật nguyên lai thường thường đi ăn. . ."

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 326: Phương tâm

"Cái gì?"

Lạc Y Y nhất thời ngẩn ngơ.

Nữ nhân tâm, nhỏ như tia.

Nàng cùng Vương Dật xác định tình, có quan hấn tất cả, đều phi thường mãn cảm.

Lạc Y Y đôi mi thanh tú nhăn lại, vẻ mặt ngượng ngùng quét đi sạch sành sanh, lẩm bầm khế nói: "Cùng Vương Dật. . . Nguyên lai. . . Thường thường đi ăn?"

"Ừm. . ."

Giang Tuyết Tinh tiếp tục gật đầu, tế quan sát kỹ phản ứng của nàng.

Cái đệt! !

Vương mỗ người nhất thời điên rồi, ngập trời.

Hắn quá khứ là thường thường mang Giang Tuyết Tinh tới nơi này, có thể khi đó còn ở giao du, hiện tại trải qua biệt ly, còn đề chuyện này để làm gì.

Có ý, nàng tuyệt đối là có ý.

Đúng vào lúc này, Lạc Y Y vung lên mặt cười, thăm thăm hỏi: "Sư đệ, là như vậy sao?"

"Sư tỷ. . ."

Vương Dật vội vàng nói: "Những cái kia đều là đã qua."

Lạc Y Y được đáp án, thân thể yêu kiều rõ ràng run lên, mặt cười bên trên nổi lên một mảnh mờ mịt.

Nàng sâu sắc nhìn người yêu, run giọng hỏi: "Người cùng Tuyết Tinh, đã từng xác định quá tình?"

"Vâng, nhưng chúng ta trải qua tách ra."

Vương Dật trả lời rất thẳng thắn.

Giang Tuyết Tinh nhất thời cuống lên, lớn tiếng nói: "Ai nói muốn cùng người tách ra?"

"Người im miệng..."

Vương Nghị cũng không nhịn được nữa, hướng nàng quát lạnh: "Nếu tách ra, hà tất nhìn lại? Giang Tuyết Tinh, chúng ta lại không có bất cứ quan hệ gì, xin người không nên quấy rầy chúng ta."

"A?"

Giang Tuyết Tinh thân thể yêu kiều đại chiến, trực tiếp hoá đá ở nơi đó.

Nàng si ngốc nhìn chăm chú Vương Dật, mặt cười bên trên, nổi lên khó có thể tin về mặt.

Hắn dĩ nhiên hướng chính mình phát lớn như vậy tính khí?

Từng có lúc, hắn là như vậy đáng yêu, như vậy ấm áp lòng người. Bây giờ... .

Nếu tách ra, hà tất nhìn lại?

Cớ nào khiến lòng người nát tan a?

Giang Tuyết Tinh thực sự không thể tin được, hắn dĩ nhiên nói ra bức này tuyệt tình đến.

Hắn thay đổi sao?

Không, hắn hay vẫn là hắn, ta cũng là ta.

Tất cả những thứ này tất cả, đều là chính mình tạo thành.

Khả nhân không phải thánh hiền, thực năng lực không sai?

Chính mình cũng là bị bức ép, Vương Dật, ta trải qua biết sai rồi, có thể người tại sao liền không thể tha thứ ta?

Tại sao?

Liễu Thiên Nhi cũng được, Nguyệt Thi Lam cũng được.

Giới trần tục danh lưu, đều có tam phòng tứ phòng, chứ nói chi là lấy vô vi tôn Tu Chân Giới.

Vì lẽ đó, ta có thể đi tiếp thu, bởi vì người là duy nhất nhượng ta chân thành người.

Nhưng người tại sao không thể rộng rãi một điểm, tha thứ ta phạm quá sai?

Liền ngay cả cái kia Sơn Vô Lăng, đều cùng người phát sinh thân mật đến cực điểm quan hệ. Mà ta... .

Giang Tuyết Tinh trong lòng càng nghĩ càng thương tâm, càng ngày càng không khống chế được chính mình, trong con người xinh đẹp sương mù bốc lên, hương quai hàm bên trên, chậm rãi trượt xuống hai đạo thanh lệ.

"Tuyết Tinh..."

Giang Tiểu Vân hô khẽ một tiếng, nhẹ nhàng kéo lại em gái tay ngọc.

Giang Tuyết Tinh không có bất kỳ phản ứng nào, chỉ lo đi nhìn chăm chú để cho mình chân thành hắn.

Vương Dật nói tự lới ra: mở miệng, liền cảm giác thấy hơi nặng, nhưng không có quá sâu nghĩ. Mà khi hắn nhìn thấy đối phương ngó nhìn chính mình, lệ tung hồng trần thì, trong lòng không tên đau xót.

Lời nói mới rồi, có phải là có chút quá đáng?

Vương Dật trong lòng rất bàng hoàng, đứng vào lúc này, trên tay hần bỗng nhiên hết sạch.

"Hà?"

Vương Dật nhất thời sững sờ, vội vàng nắm chặt con kia nhu đề, nghiêng đi gương mặt tuần tú, nói: "Sur tỷ, ngươi làm gì thế?"

Lúc này Lạc Y Y mặt cười rất nặng, cùng vừa nãy như hai người khác nhau, nàng thấy không rút về tay nhỏ đến, lạnh lùng nói: "Ngươi buông ra ta."

"A?"

Vương Dật trong nháy mắt mống ép, một mặt ngờ ngác hỏi: "Sur tỷ, ngươi làm sao?"

Lạc Y Y trải qua nhấm lại cặp kia thái mâu, nàng không lại đi tránh thoát, mà là đem mặt cười hướng bên một bên, gần từng chữ: "Ta, nhượng ngươi buông ra. . ."

Vương Dật thấy nàng không giống đùa giỡn, mờ mịt buông lỏng tay ra.

Lạc Y Y không nữa để ý đến hần, đi tới Giang Tuyết Tình trước mặt, kéo nàng tay ngọc, ôn nhu nói: "Tuyết Tình, chúng ta đi, đi ngươi nói này gia thiết bản thiếu, sur tỷ rất muốn ném thử."

Nàng sau khi nói xong, mặt cười nhẹ chếch, nũng nịu chuyển lạnh: "Vương Dật sur đệ, xin đừng nên theo chúng ta. . ."

Nàng như kinh động thiên hạ, trực tiếp đem ba người chân động choáng váng.

Vương Dật ngưi nhần trực tiếp trừng lên, coi chính mình nghe lầm.

Nàng vì sao như vậy xưng hô chính mình? Âm thanh còn như vậy lạnh lẽo?

Giang Tuyết Tình giật mình nhìn về phía Lạc Y Y, lại phát hiện đối phương khóe mắt dĩ nhiên cũng trượt xuống thanh lệ, hàm răng đang dùng lực cắn cặp môi thỏm, đều phát tím, lúc nào cũng có thể sẽ vỡ tan.

Nàng làm sao?

Ba người làm sao biết, Lạc Y Y càng đối với Vương Dật sản sinh thiên đại hiệu lực.

Nàng nghe xong hai người đối thoại sau, cảm giác đầu tiên dĩ nhiên là: Vương Dật có mới nói cũ, gấp gờ các tiền nữ sau, đem Giang Tuyết Tình vô tình vứt bỏ.

Kỳ thực không trách Lạc Y Y như thế nghĩ.

Vương Dật sinh cao to anh tuấn, tiềm lực vô hạn, một khi đỉnh ước, trừ phi làm táng tận thiên lương sự tình, bằng không nhà gái không có lý do gì hội đi biệt lộ.

Lạc Y Y tự tiểu cơ khổ, vì lẽ đó tính tình gì liệt, càng có chút hơn để tâm vào chuyện vụn vặt. Nàng càng nghĩ càng thấy chính là có chuyện như vậy, cuối cùng hung ác tâm, lại muốn miễn cưỡng chặt đứt này vừa này sinh tình duyên.

Lạc Y Y là liễu mạng không chế lại chính mình, mới nói xuất này lời nói.

Giang Tuyết Tình xoa xoa nước mắt, run giọng hỏi: "Sur tỷ, ngươi làm sao khóc?"

Lạc Y Y nghe xong, giờ lên tay ngọc nhẹ phẩy mặt cười, giọng cười nói: "Bên trong tiến vào hạt cát. Tuyết Tình, chúng ta đi thôi. . ."

"Sur tỷ."

Vương Dật biết gặp sự cố, cuống quít đỡ lấy nàng vai đẹp, quan tâm hỏi: "Đến cùng xảy ra chuyện gì?"

Lạc Y Y bị mờ sau, thân thể yếu kiêu nhất thời run lên.

Tình duyên sơ xác định, là nhất đẳng tâm hồn người, nào có nói trăm liền có thể trăm?

Nàng hít một hơi thật sâu, cường tự bình phục rung chuyển phương tâm, run giọng nói: "Ngươi đừng đụng ta."

"Cái gì?"

Vương Dật choáng váng, hần thực sự không nghĩ ra, vừa còn mềm mại ngoan ngoãn sur tỷ, vì sao ở trong chớp mắt, xuất hiện bức này trời đất xoay vần biến hóa lớn?

Lẽ nào là biết mình và Giang Tuyết Tình giao du quá, lòng sinh ghen tỵ, cố ý cho sắc mặt mình xem?

Không thể, nàng tuyệt không phải loại người như vậy.

Vương Dật trong lòng lo lắng vạn phần, lắc người một cái đi đến trước mặt nàng, đỡ lấy đôi phương vai đẹp, thấp giọng nói: "Sur tỷ, ta không hiểu."

Lạc Y Y nghiêng đi mặt cười, chăm chú cắn cặp môi thỏm, nói: "Người thả ra ta."

"Sur tỷ."

Vương Dật thật sự sợ sệt, hai tay duỗi một cái, muốn đem đôi phương lâu vào trong ngực, nhưng bị ngăn cản.

Lạc Y Y tay ngọc đầy ngang, đặt tại trên ngực của hắn, run giọng nói: "Ta chắc chắn sẽ không nhượng người loại này có mới nói cũ, người vô tình gấp mặt ta một tỷ."

Có mới nói cũ? Vô tình?

Vương Dật điên rồi.

Ta hôn nhẹ bảo bối sur tỷ, người sẽ không là nhượng cái gì đông đông phụ thể chứ?

"Sur tỷ, người đang nói bậy bạ gì a?"

"Ta nói bậy?"

Lạc Y Y đau thương nở nụ cười, sâu xa nói: "Người nếu vứt bỏ Tuyệt Tình, sẽ có một ngày, chắc chắn vứt bỏ ta, cùng với như vậy. . ."

"Người chờ một chút!"

Vương mỗ người có thể coi là nghe rõ ràng, một mặt quái lạ hỏi: "Người nói ta vứt bỏ Giang Tuyệt Tình?"

Lạc Y Y nghe xong, cười càng thêm đau thương: "Chẳng lẽ không thật không?"

Vương Dật trong nháy mắt toàn rõ ràng.

A tây ba.

Bảo bối của ta sur tỷ a, người đến cùng đang suy nghĩ gì lung ta lung tung oa?

Hắn nghiêng đi đầu, nhìn về phía 'Kẻ cầm đầu', bất đắc dĩ nói: "Ta nói Giang đại tiểu thư, người có phải là giải thích một chút?"

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 327: Nhất nhân ta uống rượu túy

Giang Tuyệt Tình cũng rõ ràng, đôi phương hiểu lầm quá khứ của bọn họ.

Nàng thấy Lạc Y Y mặt cười nước mắt như mưa, một mảnh đau thương, nhớ tới nàng được quá khổ, trong lòng không lý do đau xót.

Giang Tuyệt Tình rất nhanh đã quyết định, tình nguyện bị đôi phương xem thường, cũng phải nói ra tất cả.

"Sur tỷ. . ."

Giang Tuyệt Tình nhẹ giọng nói: "Người không nên. . ."

"Vương Dật, người buông ra ta."

Lạc Y Y căn bản không nghe lọt, bắt đầu giãy dựa lên.

"Su tỳ, ngươi có thể hay không tỉnh táo một chút?"

Vương Dật cuống lên, lần thứ hai quay đầu, phần nộ quát: "Giang Tuyết Tinh, ngươi đến cùng có nói hay không?"

Giang Tuyết Tinh thấy hấn lại hướng mình phát hỏa, không chỉ có ngẩn ngơ, phương tâm trong nổi lên thiên đại oan ức.

Ta đang muốn nói sao, ngươi. . . Tại sao có thể như vậy?

Nàng sâu sắc nhìn Vương Dật, trong tròng mắt lần thứ hai trượt xuống thanh lệ.

"Vương Dật. . ."

Đột nhiên, Lạc Y Y đình chỉ gãy dựa, nàng vung lên mặt cười, mở cặp kia thái mâu, buồn bã nói: "Ngươi đừng làm cho ta. . . Xem thường mình thích quá người."

Lê hoa lệ liên tục đi lẫn xuống, ánh mắt càng là khiến lòng người nát tan.

Vương Dật trong nháy mắt ngăn người tại đó, cảm giác bộ ngực một trận nghệt thở, có chút không thở nổi.

Nơi này không gian, phẳng phát ở sát na ngưng trệ, bốn phía thoán lưu bóng người càng như pháo hoa phù vân, huyền ảnh luân phiên.

"Su tỳ, ngươi thật sự hiểu lầm."

Vương Dật âm thanh cũng có chút run .

Lạc Y Y chậm rãi lùi về sau, nhắm lại cặp kia thái mâu, không nữa liếc hấn một cái.

Y nhân tiêu tụy, tâm đã hàn, tình không thể chối từ.

Nàng nghiêng đi thân thể yêu kiều, kéo Giang gia tỳ muội, chậm rãi rời đi, dần dần biến mất ở trong dòng người.

Thê mỹ bóng lưng, ở trong hồng trần như tinh hoa phù mộng, phiêu miểu đánh tan.

"Su tỳ. . ."

Vương Dật kêu to, một luồng khó có thể tưởng tượng đại chua xót, dâng lên trong lòng.

. . .

Nửa giờ sau, một gia thiết bản thiêu cửa hàng lý.

'Đùng đất'

Một đôi đũa, trực tiếp rơi xuống ở trên bàn ăn.

"Ngươi nói cái gì?"

Lạc Y Y trong nháy mắt trừng lớn thái mâu, chết nhìn chòng chọc Giang Tuyết Tinh, run giọng nói: "Là nhà các ngươi trước tiên giải trừ hôn ước? Ngươi. . . Hai tháng không đi gặp hấn?"

"Ừm. . ."

Giang Tuyết Tinh mặt cười rũ xuống, không dám cùng đối phương nhìn thẳng.

"Ngươi. . . Ngươi. . ."

Lạc Y Y biết chân tướng sau, cảm giác thiên đều đổ nát , phương tâm vừa sợ lại hỏi.

Trời ạ, chính mình dĩ nhiên hiểu lầm hấn.

Chuyện này. . . Vậy phải làm sao bây giờ a. . . ?

Nàng thật sự hoảng rồi, ở vị trí nhìn chung quanh, như chỉ trên chảo nóng con kiến nhỏ, không biết nên làm thế nào cho phải .

"Su tỳ, xin lỗi. . ."

Giang Tuyết Tinh thấp giọng nói.

"Người vừa nãy vì sao không nói?"

Lạc Y Y mặt cười hướng đối phương, thái trong con người càng lần thứ hai trượt xuống thanh lệ.

Bởi vì cái kia hiểu lầm, chính mình chặt đứt tình duyên, còn nói với hắn như vậy tuyệt tình.

Nha nha nha. . . , Lạc Y Y, người là ngớ ngẩn sao? Hắn đều nói là hiểu lầm, người tại sao không đi tin tưởng?

"Ta. . . Ta. . ."

Giang Tuyết Tinh cảm giác oan ức cực kỳ, thấp giọng nói: "Ta còn chưa kịp nói, sư tỷ liền. . ."

"Hô. . . Hô. . ."

Lạc Y Y hô hấp rất gấp gáp, hàm răng dùng sức cắn cặp môi thom, đều sắp cắn phá.

Nàng tuy rằng tính tình liệt, nhưng cũng là một cái ôn nhu hiền lành nữ tử, tuyệt sẽ không dễ dàng hận người khác, cho dù có người đắc tội cho nàng, chẳng bao lâu nữa, cũng sẽ quên.

Có thể vào đúng lúc này. . .

"Giang Tuyết Tinh, ta hận chết người. . ."

Lạc Y Y đứng lên thân thể yếu đuối, xoay người vội vã rời đi.

"Sư tỷ. . ."

Giang Tuyết Tinh duyên dáng gọi to một tiếng, liền muốn đuổi theo, lại bị tỷ tỷ kéo.

"Đừng, nàng chính ở nổi nóng, người hội vượt miêu vượt hắc."

Giang Tiểu Vân lắc đầu than thở.

. . .

Lạc Y Y sau khi chạy ra ngoài, triển khai thần thức đi tìm, rất nhanh phát hiện người yêu tung tích.

Nàng không mạch lạc người kinh diễm ánh mắt, bay thẳng đến chạy đi đâu đi.

Còn không chạy vài bước đây, liền dừng lại.

Lạc Y Y giờ lên cấp kia tay ngọc, phát trên chính mình nóng bỏng mặt cười, mờ mịt tự nói: "Lạc Y Y, người một lúc có thể làm sao đối mặt hắn a?"

Nàng thực sự quá sốt sắng, phương tâm nhảy rất nhanh, loạn như mưa, càng là có chút không dám đã qua.

Hồ tư loạn nghĩ một hồi sau, Lạc Y Y di động tú đủ, hướng chỗ đó chậm rãi dời đi.

. . . .

Thieu đốt than nơi.

Vương mẫu người đã kinh thu đi tới chiến giáp, chính ngồi ở bên trong trên một cái bàn uống rượu. Hắn điểm 20 cái thịt dê chuỗi dài, một bàn đậu phộng đậu tương, một bàn đập dưa chuột, một bàn rau trộn Đậu Hũ Trục, bình thường cái trắng Tâm nhi. . .

"Ừng ục ừng ục. . . Đừng. . ."

Vương mẫu người uống một hơi cạn sạch, đem trống rỗng trát ti chén đặt lên bàn, lớn tiếng nói: "Người phục vụ, trở lại năm chén. . ."

Một người trẻ tuổi nghe xong, đang muốn lại đi nắm, lại bị phụ thân ngăn cản.

Khảo xuyên sư phụ đi tới Vương Dật trước mặt, cười nói: "Tiểu tử, người trải qua liền uống 10 chén, trước tiên ăn một chút gì, thịt dê lập tức liền tốt."

Lúc này Vương Dật gương mặt tuần tú một mảnh đỏ chót, rõ ràng uống say rồi. Hắn uống rượu trước thu lại một thân tu vi, chỉ muốn say mềm một hồi,

"Ha ha. . ."

Vương Dật nở nụ cười, nhìn qua có chút ngốc vù vù, lớn đầu lưỡi hỏi: "Người. . . Người sợ ta không tiền?"

"Không không, nguoi hiểu lắm . . ."

Khảo xuyên sư phụ vội vã giải thích, hẳn có biết đối phương lợi hại bao nhiêu, tuyệt không dám trêu chọc.

"Vậy thì mau mau đem ra, ta nhưng là ngàn chén không ngã rượu tiên. . ."

Vương mẫu người thật sự có chút uống nhiều rồi, bắt đầu miệng đầy phun tung tóe.

Khảo xuyên sư phụ thực sự hết cách rồi, chỉ được lại tới năm chén trát ti.

"Nhất nhân, ta uống rượu túy, túy đem giai nhân thành đôi đũa. Hai mắt, là độc đi theo, ta chỉ cầu ngày khác năng lực song quy. . ."

Khá lắm, kẻ này uống một chén trát ti sau, bác hạt lạc, bắt đầu rung đùi đắc ý xướng trên rồi.

Đừng nói, xướng cũng thực không tồi, là cái kia mùi vị.

Có thể tiếng nói của hắn quá to lớn, nhất thời hấp dẫn bốn phía thực khách ánh mắt.

"Cái tên này làm sao?"

"Ai biết, khẳng định thất tình. . ."

Các khách nhân bắt đầu chỉ chỉ chỏ chỏ, nghị luận sôi nổi.

Vương mẫu người hoàn toàn không để ý tới, vừa uống vừa xướng, mề khen mề dài đuôi.

Đúng vào lúc này, một đạo Hoàng y thiên ảnh tự đường dành riêng cho người đi bộ chậm rãi tới gần.

Lạc Y Y đến rồi, nàng hầu như là dùng hết sở có sức lực mới đi tới đây.

Vương mẫu người căn bản không có phát hiện, tiếp tục phóng túng xướng: "Khí giang sơn ta quên thiên hạ, chặt đứt tơ tình ta không lo lắng. . ."

Lạc Y Y đi tới bên trong, vừa vận nghe được câu cuối cùng.

Nàng thân thể yếu kiều bỗng nhiên run lên, xác định ở tại chỗ sẽ không động.

Chặt đứt. . . Tơ tình. . . ?

Quả nhiên, hắn giận ta, muốn theo ta một đạo chẻ làm hai.

Lạc Y Y run rẩy không ngừng, khoe mắt bên trượt xuống hai đạo bi thương tình lệ.

'Không nên là như vậy, không nên là như vậy a. . .'

Trong lòng nàng nổi lên đại bi, thương tâm gần chết.

"Hô. . . Hô. . ."

Lạc Y Y thở gấp mấy lần, phương quyết tâm, vọt thẳng đến Vương Dật trước mặt, nâng lên một chén tràn đầy trát ti, mặt cười giương lên, 'Ừng ục ục' bắt đầu uống đã dậy rồi.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 328: Thoải mái hay không thoải mái?

Mỹ nữ uống thả cửa trát ti, có một phen đặc biệt ý nhị, chớ nói chi là kỳ ảo như tiên Lạc Y Y.

Ba ngàn thanh ti buông xuống, tuyệt thế kiều dung hướng về thiên.

Môi trần chén sóng ảu nhường, mộng đoạn mây khói qua lại.

Nàng dáng vẻ, cực kỳ giống điện ảnh (Tiểu Ngao Giang Hồ) trong, Đông Phương Bất Bại đứng ở hồ nước trong, giữa đầu chèo chén kinh điển cảnh tượng.

Lạc Y Y trong lòng đau khổ, uống cực nhanh. Một chén trát ti vào bụng sau, kiều dung bên trên, trực tiếp bay lên hai mảnh hồng vân.

Nàng không có thờ dốt, đem không trát ti chén đặt lên bàn sau, trực tiếp cầm lấy chén thứ hai, lần thứ hai vung lên phương hoa, một ảu 'Cam lộ' .

Rượu, ở Hoa Hạ truyền thừa thiên cổ, tự có nó bất hủ đạo lý.

Nó có thể giải sầu, nhưng cũng có thể tăng thêm trong lòng bi vọng.

Tứ thánh thiên trong duy nhất nữ tử, ở còn ảnh hưởng, bắt đầu suy nghĩ lung tung .

'Tất cả, đều là ảo ảnh trong mơ. . '

Nàng thanh lệ càng chảy càng nhiều, rất uống nhanh xong chén thứ hai.

Xung quanh ăn khảo xuyên các khách nhân, bất luận nam nữ, đều bị bộ này thê mỹ bức tranh sâu sắc hấp dẫn .

Thực sự quá đẹp .

Lạc Y Y uống loại kém nhất chén sau, Vương mẫu người sững sờ, túy mắt nổi lên một mảnh mê man, không có phản ứng gì.

Đương chén thứ hai uống xong sau, hần trong nháy mắt giật mình tỉnh lại, gấp vội vàng đứng dậy.

Lạc Y Y trải qua thả xuống thứ hai cái chén không, mò lên chén thứ ba trát ti.

'Phốc. . '

Đột nhiên, nàng trắng nõn ngọc oản bị tóm chặt lấy .

"Sur tỷ, ngươi làm cái gì?"

Vương Dật cuống lên, lớn tiếng hỏi. Đồng thời thôi thúc linh khí, hóa giải trong cơ thể còn.

"Ngươi chớ xía vào ta. . "

Lạc Y Y chịu không nổi rượu lực, trải qua có chút tiểu say rồi, nàng đẩy đối phương một tý, một tay nắm lên trát ti, vung lên mặt cười liền muốn lại ảu.

Đây là một loại khác mê ly cảm giác, rất sáng khoái, khiến người ta muốn ngừng mà không được.

"Cái gì?"

Vương mẫu người sững sờ, thế nhưng vừa sợ vừa tức, thấy đối phương cặp môi thom dính lên chén duyên, đem trát ti đoạt lấy, 'Ảu' một tiếng đặt lên bàn.

"Ngươi trả lại ta."

Lạc Y Y nhất thời cuống lên, duỗi ra này cái tay nhỏ bé, dùng sức chụp vào trên bàn trát ti.

"Người phục vụ, tính tiền. . "

Vương Dật chăm chú ôm nàng, móc ra 200 nguyên tiền mặt vỗ lên bàn, nói câu 'Không cần tìm', liền cường ép ôm y nhân rồi đi.

"Anh chàng đẹp trai, chờ một chút. . "

Đột nhiên, cái kia tuổi trẻ người phục vụ chạy tới.

"Làm sao?"

Vương mẫu người phẫn nộ xoay người, lạnh lùng nhìn đối phương.

Hần một lòng muốn mang y nhân rồi đi, lúc này bị người gọi lại, trong lòng cảm thấy khó chịu.

Người phục vụ bị hấn xem cả người sợ hãi, cường tự nuốt nước bọt sau, thấp giọng nói: "Tổng cộng là 206, ngài. . . Còn kém 6 khối. . ."

Này biến số đến kinh người, Vương mỗ người nhất thời sùng sốt .

"Cái gì quý?"

Hắn cảm giác trên mặt một mảnh khô nóng, lúng túng nói: "Ta lần trước đến thời điểm, so với lúc này điểm còn nhiều, vẫn chưa tới 200 đâu?"

"Ngài có hơn một tháng không đến rồi đi, trát ti cao lên tới 12 một chén ."

Người phục vụ cẩn thận giải thích.

Hết thấy thực khách ánh mắt đồng thời nhìn về phía Vương mỗ người, vẻ mặt khác nhau, quái lạ chiếm đa số.

Vương mỗ người cảm giác trên mặt tao không được, vội vàng lại móc ra một tấm bách nguyên tiền mặt cho người phục vụ, xoay người liền phải rời đi.

"Xin chờ một chút, ta tìm người tiền."

Người phục vụ vội vàng nói.

"Không cần tìm."

Vương Dật xua tay, hắn chỉ muốn mau chóng rời khỏi nơi này.

"Cái tên này ở mỹ nữ trước mặt không sắp xếp gọn bức, thật TM mất mặt. . ."

Đúng vào lúc này, khác một cái bàn trên, một cái 20 đến tuổi thanh niên hướng bằng hữu khả khả cười quái dị.

Tiếng nói của hắn rất lớn, tất cả mọi người cũng nghe được .

Như đôi làm bình thường, Vương Dật hay là không có thời gian để ý, nhưng hôm nay có y nhân ở bên, chính mình lại uống không ít, cồn ảnh hưởng, nhất thời không thể nhẫn nhịn .

Hắn nghiêng đi gương mặt tuần tú, hướng này người quát lạnh: "Người nói cái gì?"

"U, còn cuống lên. . ."

Thanh niên sẽ chờ hắn phát hỏa đây, cười lạnh một tiếng, lão đảo đứng lên đến, âm thanh quái dị nói: "Ta nói người trang bức không được ngược lại bị thảo. . ."

Hắn đã sớm nhìn Vương Dật không vừa mắt , muốn ở Lạc Y Y trước mặt biểu hiện mình.

"Muốn chết. . ."

Vương Dật giận dữ, đột nhiên dò ra tay phải, hừ không nhả một cái.

"Vù"

Trong phút chốc, này một mảnh hư không phát sinh nhẹ nhàng vụn vụn.

Thanh niên đang suy nghĩ như thế nào tiến hành bước kế tiếp, thân thể đột nhiên cứng đờ, trong nháy mắt tiếp theo, 'Phù phù' một tiếng nằm nhoài ngã xuống đất.

Này biến số đến kinh người, hết thấy thực khách nhất thời cả kinh, đồn dập đứng dậy, ngơ ngác nhìn tất cả.

"A. . . Chuyện gì xảy ra?"

Thanh niên rên rì, gãy gục muốn đứng dậy, nhưng là phí công vô dụng.

"Ấu. . . Phốc. . ."

Hắn vừa nãy cũng uống không ít, thân thể bị phép thuật trấn áp lại, ngũ tạng bốc lên, giấy dựa mấy lần sau, liền phun ra đại sọt rượu thịt nát tan mặt, dính ở trên mặt, đặc biệt buồn nôn.

Vương Dật thấy, muốn buồn nôn, lửa giận cũng đẹp loạn hơn nữa, lại phát hiện có người lấy điện thoại di động ra chính ở camera.

Trong lòng hắn cả kinh, một tay hướng lên trên nâng lên một chút.

'Xi xì. . .'

Tiếng xé gió lên, 3 đài điện thoại di động nhanh chóng bay đến bên cạnh hấn 2 mét nơi dừng lại, hư không chìm nổi.

"Hà?"

"Chuyện gì xảy ra?"

"A. . ."

Một nam hai nữ phát sinh kinh sợ, bọn hấn là điện thoại di động chủ nhân.

"Ta chỗ này chỉ có hơn 4000, không đủ chính các người gánh chịu, xem như là trừng phạt. Có vài thứ, không thể loạn đập. . ."

Vương Dật đem tiền trên người phân tam phần, tìm đến phía bọn hấn, sau đó đơn chương hư không rung lên.

'Oành oành oành '

Tam đài điện thoại di động trực tiếp đổ nát, hóa thành một đồng mảnh vụn bay xuống ở địa, cũng không còn cách nào hoàn nguyên.

Tất cả mọi người tại chỗ nhất thời kinh hãi đến biến sắc, hai mắt tròn lên rất lớn, ngốc không thể có ngốc .

Thiên, chuyện gì xảy ra? Lễ nào cái tên này có siêu năng lực?

Vương Dật nhìn quét một vòng, thấy không có người lại lấy điện thoại di động, sản bọn hấn sửng sò thì, đan chân hơi điểm nhẹ.

'Hô. . .'

Một đoàn mây mù đột nhiên hiện lên.

'Xi. . .'

Sau một khắc, Vương Dật ôm Lạc Y Y phóng lên trời, trong nháy mắt biến mất ở người phạm tặc trong mắt.

. . .

Nguyệt quan như thủy, thê mỹ mê người.

Thiên khung bên trên, hai bóng người chăm chú ôm nhau cùng nhau.

Vương Dật bả vai, đã sớm bị đối phương thanh lệ ướt nhẹp, hấn không dám nói lời nào, chậm đợi y nhân phản ứng.

Không biết qua bao lâu bao lâu, tựa hồ một đời như vậy cứu vãn.

"Vương Dật, người. . . Buông ra ta đi. . ."

Lạc Y Y cuối cùng mở miệng , nũng nịu một mảnh đau thương.

"Sự tỷ. . ."

Vương Dật trong lòng rất khó chịu, thống khổ nói: "Người thật sự hiểu lầm ta , không phải như người nghĩ."

Lạc Y Y không có động tĩnh, phảng phất rơi vào vô tận trầm mặc.

Đột nhiên, nàng thân thể yếu kiều run lên, rốt cục phản ứng lại, vội vàng ly khai đối phương không ít, vung lên mặt cười, run giọng hỏi: "Người. . . Người có ý gì?"

"Ta cùng Giang Tuyết Tinh sự tình, người hiểu nhầm rồi."

Vương Dật sàu mi khó kiểm nói.

Lạc Y Y mở thái mâu, run giọng nói: "Người. . . Không có không nên ta?"

Dát? ? ?

Vương Dật trong nháy mắt mộng ép, mờ mịt nói: "Ta nơi nào nói không cần người nữa?"

Lạc Y Y sâu sắc nhìn chăm chú, tuy rằng không nhìn thấy, nhưng trong lòng xem thanh thanh sở sở.

Nàng thân thể yêu kiều run rẩy không ngừng, thanh lệ càng chảy càng nhiều.

Đột nhiên, nàng trực tiếp nhào vào đối phương trong lòng, 'Oa' một tiếng, khóc đã dậy rồi.

"Sur tỷ, người. . . Người. . ."

Vương Dật choáng váng, bị bảo bối sư tỷ làm đần độn u mê.

Lạc Y Y nghe được hân hoan tiếng sau, vung lên mặt cười, liếc nhìn hôn lên đối phương miệng.

Nàng cặp môi thơm, phi thường hùng hực, có thể hòa tan thế gian tất cả tất cả.

Trước mắt màn đêm vô tận, này viên phương tâm trải qua bao nhiêu mê ly, rốt cục lần thứ hai say mê ở mảnh này quang ảnh bên trong.

. . .

Buổi tối, 9 điểm 30 phút.

Vương Dật cùng Lạc Y Y tay cầm tay, về đến khu biệt thự.

Đi tới trước cửa nhà, nàng cuống quýt buông ra tay ngọc, cùng người yêu duy trì khoảng cách nhất định, sợ bị người khác nhìn thấy.

Vương Dật bật cười, lấy ra chìa khoá mở cửa phòng ra.

Hai người sóng vai đi vào phòng khách.

"Lão công, ôm ôm. . ."

Tiểu loli chạy tới, nhào vào đối phương trong lòng.

Vương Dật đưa nàng ôm lấy, ở đối phương non mềm trên khuôn mặt thơm một tý.

"Hi hi. . ."

Tiểu loli yêu kiều không ngớt, sau đó nghiêng đầu đi, nhìn về phía Lạc Y Y, tựa như cười mà không phải cười hỏi: "Lạc nha đầu, vừa ở trên trời thời điểm, thoải mái hay không thoải mái?"

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 329: Quái lạ dấu tay

"A?"

Lạc Y Y không khỏi ngẩn ngơ, lập tức đại tu không ngớt, nhăn nhó buông xuống mặt cười.

Vương mẫu người nhất thời không nói gì, ngón tay nhẹ nhàng bấm dưới bên hông đối phương nhuyễn thịt, lấy đó cảnh cáo.

Tiểu loli bị nắm sau, cặp môi thơm không nhịn được mở ra, lại không phát ra bất kỳ cái gì tiếng động. Nàng hướng lão công phun nhỏ ra phần thiệt, yêu kiều không ngớt.

Vương mẫu người tức giận bạch đại phụ một chút, hướng sô pha đi đến.

Chúng nữ đang xem TV, thấy bọn họ đi tới, dồn dập đứng dậy đón lấy.

Đột nhiên, Lạc Y Y đôi mi thanh tú nhẹ nếp nhăn, dừng lại thân thể yêu kiều.

Vương Dật cũng nhìn thấy Giang thị tỷ muội.

Giang Tuyết Tình liếc mắt nhìn hắn, sau đó nhìn về phía Lạc Y Y, thấy đối phương nghiêng đi mặt cười, không muốn lý chính mình, phương tâm nhất thời có chút tiểu hoảng loạn.

Nàng giơ lên tay ngọc, nắm lấy Từ Nguyệt trắng nõn cánh tay, nhẹ nhàng lắc lắc, muốn cho sư tôn tới làm chủ.

Từ Nguyệt trải qua biết được tất cả, bắt đắc dĩ than nhẹ, mang theo ái đồ đi tới lão công trước mặt, ôn nhu nói: "Lão công, ta dẫn các nàng ly khai một tỷ."

Vương Dật gạt gù, có chút phức tạp liếc mắt nhìn 'Vợ trước'.

Hắn biết, đối phương nói ra chân tướng, bằng không Lạc Y Y sẽ không đối với thái độ mình đại thay đổi.

Từ Nguyệt kiều ngọt cười khẽ, ở hắn trên môi thơm một tý, sau đó nhìn về phía Lạc Y Y, nhẹ giọng nói: "Y Y, ngươi đi theo ta. . ."

Lạc Y Y nghe xong, trắng nõn hàm răng cắn cắn cặp môi thơm, mặt cười hướng Vương Dật cảm thụ một tý, cuối cùng thấp giọng nói: "Vâng. . ."

Các nàng sau khi rời đi, Vương Dật ôm đại phụ đi đến sô pha nơi, cùng các nàng xem ra điện ảnh (tìm Long quyết).

Hắn sau khi ngồi xuống, luôn có một loại cảm giác là lạ, rất mệt mỏi, hảo như là ít đi chút gì.

Cũng không lâu lắm, Vương Dật liền phát hiện vấn đề chỗ ở.

Tô Linh Nhi một mình ngồi ở sô pha một góc, nàng không có xem ti vi, mà là cúi thấp xuống mặt cười, một đôi mắt tím mắt nhìn phía trước hư không, tự mình dò ra, nhìn qua có chút cô tịch.

Vương Dật cau mày, đứng dậy, đi đến đối phương bên cạnh ngồi xuống.

Hắn nắm lên Tô Linh Nhi mềm mại không xương tay ngọc, ôn nhu hỏi: "Linh Nhi, ngươi làm sao ?"

"A!"

Tô Linh Nhi thân thể yếu kiều run lên, nhất thời thức tỉnh, nàng nghiêng đi mặt cười, vừa mừng vừa sợ nói: "Vương Dật, ngươi trở lại ?"

Vương Dật người rất không nói gì, không nhịn được bật cười nói: "Sớm sẽ trở lại , ngươi đang suy nghĩ gì đấy? Thất thần đi lợi hại như vậy?"

Tô Linh Nhi triển khai cặp kia cánh tay ngọc nắm ở hắn cổ, sau đó ở đối phương trên môi tâng tâng một hương, cười quyến rũ nói: "Bản vương vẫn đang nhớ ngươi đây."

Vương Dật nghe xong, tức giận giơ tay lên đến, bóp bóp nàng trắng loáng mũi ngọc tinh xảo, nói: "Cái gì ngươi ngươi ? Sau đó gọi lão công."

"Ân, bản vương biết rồi. . ."

Tô Linh Nhi mị tiếng đáp lại, thân thể yếu kiều chán ở hắn trong lòng, cũng không tiếp tục nghĩ tới.

Tiểu loli nhất thời ăn vị , đi tới, trực tiếp nắm ở lão công một cánh tay còn lại, xâm nhập đối phương trong lòng.

Tô Linh Nhi đôi mi thanh tú nhú nhú, phá thiên hoang không có đi tranh, trái lại nhường ra bộ phận 'Lãnh địa' cho đại phụ.

Tiểu loli nhất thời sững sờ, có chút kỳ quái hỏi: "Tô động phòng, ngươi làm sao ?"

Nàng vừa nãy liền phát hiện , Tô Linh Nhi sau khi com nước xong, đều không ngừng dò ra, cử chỉ rất quái dị.

"Làm gì? Không thích? Vậy còn cho ta. . ."

Tô Linh Nhi cặp môi thơm một quyết, lâm dáng muốn đem đại phụ chen đi.

"Đi đi đi. . ."

Tiểu loli kinh hãi, vội vàng dính sát lão công thân thể, một bước cũng không nhường.

"Các ngươi đừng nghịch , xem ti vi. . ."

Vương Dật bắt đắc dĩ ôm này đối với đại tiểu loli thân thể yếu kiều, không làm cho các nàng lại đi quyết đấu.

Thiên Nguyệt Nữ thần Vương cùng Thiên Hồ Vương Song song kiều rên một tiếng, ai cũng không để ý tới ai, chán ở lão công trong lòng nhìn điện ảnh.

Thời gian từng giọt nhỏ đã qua.

Mãi đến tận điện ảnh kết thúc, Từ Nguyệt thầy trò cũng không trở lại.

Trải qua 11 điểm, mọi người từng người trở về phòng nghỉ ngơi.

Ngày hôm nay thêm ra ba người, cũng may biệt thự rất lớn, Thẩm Băng cho Ngừ Cầm các nàng an bài xong gian phòng.

Lầu ba, chủ nằm

Vương Dật ôm các tiên nữ cùng Tô Linh Nhi nằm ở trên giường lớn, cùng chung ấm áp.

Từ Nguyệt trải qua trở lại, nàng lên giường nằm xuống sau, trầm mặc chốc lát, hỏi: "Lão công, người ở ngoại điện có phải là hương Tuyết Tinh nổi nóng?"

Vương Dật sững sờ, lập tức 'Ân' một tiếng.

Từ Nguyệt nghe xong, cặp môi thom vi vi mân mê, sân tiếng nói: "Nhân gia là cô gái, chính là phạm lỗi lầm, sửa lại cũng chính là, hà tất như vậy nói nàng?"

"Tình huống lúc đó có chút phức tạp, lần tới sẽ không."

Vương Dật có chút dờ khóc dờ cười nói.

"Vừa nãy Tuyết Tinh khóc rất thương tâm, căn bản đừng không được đến. . ."

Từ Nguyệt cặp môi thom quyết càng cao hơn, cho ái đồ đánh tới bất bình.

"Nàng. . . Khóc?"

Vương Dật nhất thời cả kinh, trong lòng một trận mờ mịt, ngũ vị tạp toàn.

"Nhị muội, người những câu nói này, là nói cho Bồn cung nghe đâu chứ?"

Tiểu loli đôi mắt đẹp nhắm lại, hi hi yêu kiều.

Từ Nguyệt nhượng đại phụ nói toạc tâm sự, mặt cười nhất thời một đỏ, có chút không dám nhìn nàng.

"Ta không làm chủ được."

Tiểu loli liếm liếm cặp môi thom, khẽ cười nói: "Hậu cung quy củ, chỉ có Thiên đế có ý định chi nữ tử, mới có thể xác định danh phận. Vì lẽ đó, còn phải xem lão công thái độ. . ."

Từ Nguyệt nghe xong, đôi mắt đẹp sáng ngời, nhìn về phía Vương Dật nói: "Lão công, người xem. . ."

. . .

Vừa nãy, Giang Tuyết Tinh xác thực khóc thương tâm gần chết, thật là còn thương.

Từ Nguyệt nhẹ dạ, thấy ái đồ như vậy đau khổ, phương tâm gì cảm khó chịu.

Mà Lạc Y Y đã cùng đối phương tiêu tan hiềm khích lúc trước, nàng trầm mặc chốc lát, xuất cái chủ ý: Nhượng Cung chủ cho Giang Tuyết Tinh định ra danh phận.

Này một chiêu quả thực có hiệu quả, Giang Tuyết Tinh nhất thời đình chỉ tiếng khóc, một mặt chờ mong nhìn về phía sư tôn.

"Chuyện này. . . Nhượng ta thử xem đi. . ."

Từ Nguyệt hơi lúng túng một chút. Cô nàng này từng từng làm việc ngốc, chủ động cùng lão công tách ra, tiểu loli đối với này trong lòng mọc ra kết đế.

. . .

Vương Dật trầm mặc chốc lát, nói: "Chúng ta trải qua tách ra. . ."

Từ Nguyệt vừa nghe muốn hồng việc, gấp gáp hỏi: "Lão công, người có thể hay không lại. . ."

"Lão bà. . ."

Vương Dật ôn nhu đi đánh gãy, nói: "Không nên nhắc lại chuyện này, ta đáp ứng ngươi, sau đó chắc chắn sẽ không lại hướng về nàng hồ loạn phát tỳ khí."

Từ Nguyệt nghe xong, nhất thời rất là thất lạc, không có động tĩnh nữa.

"Ngủ đi . . ."

Vương Dật than nhẹ, xoay người đóng lại phòng ngủ hộp đèn.

Đêm trường từ từ, nhuận vật không hề có một tiếng động.

. . .

Biệt thự lầu hai, đệ tam căn phòng ngủ.

Ngữ Cầm cùng Lạc Y Y ở nơi này.

Đôi thầy trò này cho tới rạng sáng, liền song song ngủ .

Sau 10 phút, Ngữ Cầm bỗng nhiên mở đôi mắt đẹp, nghiêng đi mặt cười, ngưng thấy ngoài cửa sổ Huyền Nguyệt, tự mình dờ ra.

Chạm rãi, một bộ kiều diễm hình ảnh, xuất hiện ở trong đầu của nàng.

Quý thần xui khiến dưới, Ngữ Cầm chạm rãi giơ lên tay ngọc, bán nắm thành quyền, có lưu lại khoảng chừng 5 centimet đường kính không gian.

Mấy phút sau, nàng hô hấp dồn dập, mặt cười nóng bỏng như lửa, trong con ngươi xinh đẹp óánh lóng lánh.

'Ngữ Cầm, ngươi có phải là điên rồi? Dĩ nhiên. . . Đang suy nghĩ một cái hậu bối. . . Nơi đó. . .'

Ngữ Cầm trong lòng ám thối.

Đúng vào lúc này.

"Sư tôn. . ."

Lạc Y Y trở mình, có chút làm nũng quán lấy sư tôn thân thể yêu kiều, lầu bầu nói: "Ngươi kết chính là cái gì dấu tay? Đệ tử chưa từng gặp, thật cổ quái. . ."

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 330: Thật sự dọa sợ

"A?"

Ngữ Cầm nhất thời hô khẽ, cuống quít thu hồi tay ngọc, nguyệt quang bên dưới, này tràn ngập ý nhị mặt cười năng không được, nàng nhẹ nhàng chém xuống ái đồ tiểu ma thú, thấp giọng xùy xùy nói: "Cô nàng chết đâm kia mò nơi nào đâu?"

"Hi hi. . ."

Lạc Y Y yêu kiều, lập tức mặt cười ở sư tôn hoạt như mờ đồng vai đẹp sướt sướt, thoải mái ngủ .

Ngọc Cầm kéo ái đồ cánh tay ngọc, nhất thời tâm loạn như ma.

Một đêm qua đi.

Này sợi thần dương, xuyên thấu qua cửa sổ tung vào phòng ngủ, chiếu ra hoàn mỹ bức tranh.

Trên giường lớn, Thảm Bông ôm đại phụ, Tử Nguyệt ôm Tô Linh Nhi.

Tử nữ đều ở cam ngủ, phi thường thơm ngọt, chỉ có không gặp chúng ta Vương mẫu người.

Vương Dật trời vừa sáng liền vây quanh biệt thự tiểu khu chạy hai vòng, sau đó từ trong xe lấy ra một ít tiền mặt, mua sớm một chút về đến biệt thự trong.

Hắn đem sữa đậu nành bánh quẩy đặt lên bàn, sau đó lấy ra điện thoại di động, cho mẹ gọi điện thoại báo bình an.

Vương Hải Sơn vợ chồng chính ở Hải Nam du ngoạn, mẹ nói câu 'Đừng làm ra cách sự tình', liền cúp điện thoại.

Vương Dật xem điện thoại di động một trận cười khổ, nghĩ thầm nếu để cho cha mẹ biết tất cả, không phải đem chân của mình đánh gãy không thể.

"Là bá phụ bá mẫu?"

Đúng vào lúc này, một đạo nắng nỉu u nhiên vang lên.

Vương Dật quay đầu đi, thấy Giang Tuyết Tinh đứng ở nơi đó, thần sắc phức tạp nhìn mình.

Hắn gật gù, nói: "Ta mua xong sớm một chút, gọi Tiểu Vân tỷ lại đây ăn đi."

Giang Tuyết Tinh mím mím phần môi, không nói thêm gì, xoay người hướng phòng ngủ đi đến.

Không bao lâu, các tiên nữ cùng đệ tử đều lên, đi đến đại sảnh đồng tiến vào bữa sáng.

Ngữ Cầm gấp một cái dưa muối tía, để vào môi đỏ trong tình tế nhai: nghiền ngẫm, sau đó nghiêng đi mặt cười, nhẹ giọng hỏi: "Phi Yên tỷ tỷ, chúng ta lúc nào trở lại?"

Nàng dù sao cũng là tông môn Trưởng lão, thời gian dài không xuất hiện, khẳng định không thích hợp.

"Lần tới vấn đề thế này, trực tiếp hỏi lão công."

Tiểu loli thật lòng bác trứng gà bì, ngây thơ đạo.

Ngữ Cầm nghe xong, mặt cười không khỏi một đỏ, nàng hiện tại nhất không dám đối mặt chính là người sư đệ này.

Ngữ Cầm trầm mặc chốc lát, đang chờ nhìn về phía Vương Dật.

Đúng vào lúc này.

"Linh Nhi, ngươi làm sao?"

Vương Dật kéo đôi phương tay ngọc, một mặt quan tâm hỏi.

Ngày hôm nay Tô Linh Nhi cử động so với hôm qua còn kỳ quái, cầm bác hảo trứng gà, nhìn chăm chú hư không sững sờ, căn bản không nhúc nhích một miếng.

Nàng mặt cười, nhìn qua rất trắng bệch.

Chúng nữ nghe tiếng, đồng thời nhìn về phía Thiên Hồ Vương.

"A. . ."

Tô Linh Nhi nhất thời thức tỉnh, nhìn về phía đối phương, hi hi cười nói: "Bản vương không có chuyện gì. . ."

Nàng nói xong liền mở ra béo mập cặp môi thơm, cắn xuống trứng gà một góc, chậm rãi nhai: nghiền ngẫm.

Vương Dật cau mày, kẻ ngu si cũng năng lực nhìn ra, khẳng định có vấn đề.

Tô Linh Nhi đem trứng gà nuốt xuống sau, đang chờ đi uống sữa đậu nành.

Đột nhiên, sắc mặt nàng đại biến, đột nhiên đứng lên thân thể yếu đuối, hướng lầu một phòng rửa tay chạy đi, ở bên trong nôn khan không thôi.

Này biến số phi thường kinh người, mọi người dồn dập ngăn ngại.

"Ta qua xem một chút."

Từ Nguyệt đứng lên, đi tới.

Vương Dật nhìn về phía đại phụ, hỏi: "Ngày hôm qua ta cùng Y Y sau khi rời khỏi đây, đến cùng phát sinh cái gì?"

"Chúng ta liền xem ti vi tới. . ."

Tiểu loli nhăn đôi mi thanh tú trả lời chắc chắn, nằng giơ lên tay nhỏ, chỉ ở tiết, bắt đầu thôi diễn càn khôn.

1 phân nhiều chung sau, Từ Nguyệt đỡ suy yếu Thiên Hồ Vương chậm rãi đi trở về.

Tô Linh Nhi mặt cười so với vừa nãy càng trắng xám, toàn không có chút máu, nhìn qua thật là còn thương.

"Linh Nhi. . ."

Vương Dật đứng dậy đi tới đó, tiếp nhận tiểu tụy Tô Linh Nhi, đỡ nàng ngồi xuống.

"Linh Nhi, bên trong cơ thể ngươi Thiên Yêu khí rất hỗn loạn, hơn nữa có trôi qua dấu hiệu. Một lúc cơm nước xong, ta cho ngươi xem xem. . ."

Từ Nguyệt sau khi ngồi xuống, nhăn đôi mi thanh tú đạo.

"Ủm. . ."

Tô Linh Nhi gật gù, thâm tình nhìn về phía Vương Dật, ôn nhu nói: "Lão công, ngươi trở về đi thôi, ta không có chuyện gì."

Vương Dật nhìn chăm chú nàng trắng xám mặt cười, tâm thần không khỏi run lên.

Khẳng định xảy ra vấn đề rồi.

"Từ từ ăn, uống nhiều một chút sữa đậu nành. . ."

Hắn nhẹ giọng căn dặn, về đến chính mình chỗ ngồi.

Đột nhiên, tiểu loli bỗng nhiên đứng dậy, mạnh mẽ đánh về bàn ăn.

'Oanh'

Trong phút chốc, to lớn nhánh hoa bàn dài trong nháy mắt hóa thành bột phấn, những cái kia chưa ăn xong sớm một chút ào ào rơi mất một chỗ.

"A?"

"Sur tôn."

"Đại tỷ. . ."

Này biến số phi thường kinh người, chúng nữ không khỏi duyên dáng gọi to sinh ra, một mặt ngờ ngác nhìn tiểu loli.

"Hô. . . Hô. . ."

Tiểu loli thờ gấp rất ồ ồ, nàng mạnh mẽ nhìn chăm chăm Tô Linh Nhi, mỹ lệ mắt to trong, dĩ nhiên nổi lên dày đặc sương mù.

"Lão bà, ngươi. . . Đang làm gì thế?"

Vương Dật dĩ nhiên mộng ép, một mặt mờ mịt nhìn đại phụ.

"Lão. . . Công. . ."

Tiểu loli dùng sức cắn cặp môi thơm, run giọng nói: "Xin lỗi, ta. . . Không khống chế xong lực đạo. . ."

Thế nhưng, hai đạo thanh lệ, từ trong con ngươi xinh đẹp của nàng lướt xuống.

Tiểu loli nhanh chóng giơ lên tay nhỏ, bụng mặt cười chạy vội lên lầu, chạy rất nhanh rất nhanh.

Mọi người thấy sau không chỉ có hai mặt nhìn nhau.

Thẩm Băng đôi mi thanh tú vừa nhú, giơ lên tay ngọc, thôi diễn càn khôn.

Mấy chục giây sau, nàng thân thể yêu kiều đại chiến, đột nhiên đứng dậy.

"Làm sao có khả năng? Làm sao có khả năng?"

Thảm Băng phi thường hoang mang, thê mĩ con mắt một trận mê ly, tà hữu lung tung nhìn.

Đột nhiên, nàng nhớ tới tiểu loli, nhớ tới này đoạn lúng túng nhìn lại năm tháng, vội vàng duyên đáng gọi to một tiếng: "Đại tỷ. . ."

Sau đó, Thảm Băng cũng chạy đi tới.

Nàng kỳ quái cử động, nhưng mọi người ngốc không thể có ngốc .

Đây rốt cuộc là chuyện ra sao a?

"Lão bà, các nàng. . ."

Vương mẫu người nhìn về phía hai cung, một mặt mộng bức đạo.

Từ Nguyệt đôi mi thanh tú nếp nhăn rất sâu, nàng giờ lên tay ngọc, bắt đầu chỉ ở tiết.

Mười mấy giây qua đi.

"Cái gì?"

Từ Nguyệt kiều dung đại biến, đột nhiên đứng dậy.

Nàng không có đi, mà là nhìn Tô Linh Nhi, phương hoa mặt cười trên, tràn ngập khó có thể tin.

Tô Linh Nhi nháy cặp kia mỹ lệ mắt tím, dịu dàng nói: "Từ Nguyệt, đến cùng làm sao ?"

Từ Nguyệt mờ mịt nhìn nàng, lẩm bẩm nói: "Từ khí chiếu khôn lãng, Thiên Hồ mang thai Đế Tử. . . , Linh Nhi, ngươi. . . Có thai. . ."

Nàng như kinh động thiên hạ, trực tiếp đem mọi người bỏ vào nơi đó.

Tô Linh Nhi, mang thai ?

Khe năm! !

Vương mẫu người trực tiếp tại chỗ bính lên, hoảng vội vàng nắm được hai cung cánh tay ngọc, run giọng hỏi: "Lão bà, ngươi nói cái gì? Linh Nhi nàng. . ."

Hắn thật sự dọa sợ , chính mình mới vừa 16 tuổi, liền muốn có hài tử ?

Mẹ trứng, mẹ thật sự hội giết ta.

Từ Nguyệt chậm rãi gạt đầu, nói: "Lão công, ta đi xem xem Đại tỷ, ngươi. . . Chăm sóc cho Linh Nhi."

Nàng phức tạp nhìn Tô Linh Nhi một chút, nghiêng đi thân thể yêu kiều, phiến nhiên rời đi.

"Bản vương có hài tử ?"

Tô Linh Nhi nhất thời rất là nhảy nhót, nàng vui vẻ nhảy lên, trực tiếp ôm Vương Dật cổ, kích động nói: "Lão công, đây là chúng ta hài tử. . ."

Vương mẫu người ngây ngốc đứng ở nơi đó, không có nửa điểm phản ứng.

Còn lại mấy nữ nhìn nhau thất sắc, khó có thể che giấu mặt cười trên khiếp sợ.

Vương Dật, có sau . . .

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 331: Nói cho các người một chuyện tốt

Lầu một phòng khách.

Các tiên nữ cùng đệ tử đều ngồi ở chỗ này.

Vương mẫu ngồi ở trước mặt các nàng lúc ẩn lúc hiện, như chỉ con ruồi mất đầu.

Tiểu loli ở vào ở giữa, thân thể yếu kiều ngồi rất thẳng, béo mập mặt cười nhưng là nước mắt như mưa, thê mị còn thương.

Thảm Băng làm bạn ở bên, nàng cầm lấy đại phụ tay nhỏ, liên tục đi động viên.

Từ Nguyệt ngồi trên bên cạnh, Tô Linh Nhi chán ở nàng hương trong lồng ngực, cặp kia mắt tím nhưng một khắc cũng không rời đi Vương Dật, mặt cười bên trên, nổi lên hạnh phúc hào quang.

"Sao có thể có chuyện đó? Ta không tin. . ."

Tiểu loli khóc rưng rức nói: "Lão công cùng tở động phòng cảnh giới cách biệt quá xa, không thể thành mang thai, tại sao. . ."

Trong lòng nàng nổi lên thiên đại không cam lòng.

Tiểu loli là hậu cung chi chủ, về tình về lý, cũng có thể là cái thứ nhất thị tẩm. Còn mang thai từ, đó là xác suất vấn đề, nàng tuy rằng cũng rất muốn mang thai, nhưng không có như vậy đại chấp niệm.

Dù sao, hậu cung trong phụ nữ đều là chính mình tỷ muội.

Có thể Tô Linh Nhi liền không giống nhau, nàng là động phòng, không chỉ có mạnh hơn lão công, bây giờ lại. . .

Nhất khó có thể lý giải được chính là, Tô Linh Nhi là Yêu Vương, lão công là Thiên đế, hai người chính là ngang nhau cảnh giới, cũng tuyệt khó mang thai, ai nghĩ. . .

"Từ Quảng Hàn Cung sau khi trở lại, lão công bị Linh Nhi cứu tỉnh, trong cơ thể hẳn có lưu lại Thiên Yêu chi tức, hay là bởi vì tầng này nguyên nhân. . ."

Từ Nguyệt mở miệng yếu ớt.

Đại phụ tam cung đồng thời sững sờ, nghĩ kỹ lại, hẳn là.

"Hóa ra là này viên hồ đan. . ."

Tô Linh Nhi cũng nhớ tới việc này, cười ngọt ngào tự nói.

"Nói như thế, này đều là mệnh. . ."

Tiểu loli nhắm lại đôi mắt đẹp, khoe mắt liên tục có thanh lệ lướt xuống. Nàng trầm mặc chốc lát, nhìn về phía Vương Dật, nói: "Lão công, tở động phòng thai nghén Đế Tử, cần hầu hạ, người xem ai thích hợp hơn?"

"Bản vương không cần người khác hầu hạ, có lão công bồi tiếp là tốt rồi."

Vương Dật còn chưa trả lời chắc chắn, Tô Linh Nhi ở bên giành nói.

"Câm miệng. . ."

Tiểu loli nghiêng đi mặt cười, lạnh lùng nói: "Lão công cần tu luyện, không có thời gian cùng người. . ."

"Người. . ."

Tô Linh Nhi vừa định phát hỏa, lại bị một cánh tay ngọc kéo.

Từ Nguyệt thấp giọng xùy xùy nói: "Linh Nhi, ta nói qua bao nhiêu lần, không nên cùng Đại tỷ tranh chấp, nàng là Cung chủ. . ."

Tô Linh Nhi nghe xong, 'Thiết' một tiếng, không tiếp tục để ý đại phụ, tự mình đổ vào hai cung trong lòng.

Tiểu loli trừng đối phương một chút, nhìn về phía Vương Dật, kêu: "Lão công. . ."

Vương mẫu người vừa nãy kích động nửa ngày, sau đó bỗng nhiên nhớ tới, như thế nào mới sẽ không bị mẹ cho đánh chết.

Hắn cười khổ nói: "Ta trước tiên cho ta ba mẹ ta gọi điện thoại, thuyết minh tình huống."

Hắn cuối cùng vẫn là quyết định nói cho cha mẹ, bằng không đột nhiên có một ngày bọn hắn trở lại , phát hiện trong nhà thêm ra cái oa, chính mình còn không chết càng thảm hại hơn?

Tiểu loli nghe xong, gật gật đầu: "Nhượng công công bà bà biết cũng tốt. . ."

Vương Dật nắm điện thoại di động đi đến bên cửa sổ, mở ra. Sau đó rút ra căn ngọc khô, điểm trên. Bỗng nhiên hấp một cái, cho mẹ gọi tới. . .

Điện thoại rất nhanh chuyển được .

Vương mẫu: "Này? Tại sao lại điện thoại tới ? Sáng sớm không phải mới vừa đánh xong sao?"

"Tê. . . Hô. . ."

Vương Dật lại là dùng sức hấp một cái yên, thò đến phía bên ngoài cửa sổ, nói: "Mẹ, người cùng ta ba cùng nhau chứ?"

"Hà?"

Đầu bên kia điện thoại Vương mẫu rõ ràng sững sờ, kỳ quái nói: "Đương nhiên. Vương Dật, xảy ra chuyện gì ?"

Vương Dật trầm mặc chốc lát, bỗng nhiên một căn cương rặng, nói: "Mẹ, người cùng ba có thể hay không trở lại một chuyến? Có chuyện muốn cùng các người nói."

Triệu Phụng Lan không hổ là đệ nhất thái thái, không có hỏi nhiều nữa, mà là trầm mặc mấy, nói: "Được, chúng ta hiện tại liền mua vé máy bay, buổi tối lẽ ra có thể về Tùng Sơn "

"Ta đi đón các người."

"Không cần, ở nhà chờ chúng ta hảo , người cùng này ba cái nha đầu chú ý an toàn, nếu gặp gỡ nguy hiểm liền báo cảnh sát."

Vương mẫu dặn dò.

Vương Dật biết nàng hiểu lầm , không có nhiều lời, ân một tý, cúp điện thoại.

Hắn đem tàn thuốc theo cửa sổ ném ra ngoài, sau đó xoay người nói: "Chuẩn bị một chút, chúng ta về nhà trọ."

"Ừm."

Tiểu loli gật gù, nhìn về phía chúng nữ, nói: "Thị Lam cùng Thiên Nhi còn có Y Y lưu lại, còn lại về Tiêu Diêu Tông"

Chúng nữ nghe xong gật đầu hẳn là.

Ngữ Cầm trầm mặc chốc lát, nói: "Phi Yên tỷ tỷ, ta nhất định phải về Tiêu Dao khách sạn, người xem. . ."

"Được."

Tiểu loli không có nhiều lời, giơ lên tay nhỏ xé ra một phương hư không, đối diện chính là khách sạn phòng nhỏ.

"Cảm ơn tỷ tỷ. . ."

Ngữ Cầm nhẹ giọng nói cảm ơn, thế nhưng nhìn ái đồ một chút, lại lơ đãng phui một chút Vương Dật, cuối cùng tiến vào hai giới cánh cửa.

Nàng đi rồi, Giang gia tỷ muội cùng Lâm Tịch Dao về đến Tiêu Diêu Tông.

Tất cả thích đáng sau, mọi người về đến nhà trọ.

Vương Dật làm cho các nàng ngồi ở trên ghế salông xem ti vi, sau đó một cái người quét tước lên, hắn đem chổi lông gà cùng chài cán bột chờ 'Vũ khí' giấu kỹ, cuối cùng đem mình tóa ở trong phòng, chuẩn bị nói từ.

Chúng nữ nhìn nhau một cái, bắt đầu xem ti vi.

"Tam muội, nói cho hai nha đầu này đi. . ."

Tiểu loli đôi mắt đẹp nhìn chăm chăm màn hình, bỗng nhiên mở miệng.

Nguyên lai, nàng thấy Nguyệt Thị Lam cùng Liễu Thiên Nhi mặt cười trên trán ngập nghi vấn.

"Được. . ."

Thẩm Băng gật gù, hướng các nàng nói xưng tên phân một chuyện.

"Cái gì?"

Nhị nữ thân thể yếu kiều run lên, lập tức vừa mừng vừa sợ.

Thiên, nguyên lai mình là chếp cung, này. . .

Tiểu loli nhìn các nàng một chút, lơ đãng nói: "Các ngươi cố gắng, đừng làm ra cách sự tình. Nên có, sẽ không thiếu. . ."

Nhị nữ nghe xong, vội vàng xưng phải, mặt cười trên sắc mặt vui mừng hết sức rõ ràng.

Thời gian trôi qua rất nhanh, trong chớp mắt.

Buổi tối, 9 điểm 35 phân.

'Đang coong. . .'

Tiếng gõ cửa đột nhiên vang lên, vang vọng ở trong hư không.

'Hô '

Vương mẫu người vội vàng mở cửa, hẩn nhìn sơ pha một chút, đi tới trước cửa, mở ra.

Vương Hải Sơn vợ chồng xuất hiện ở ngoài cửa.

Triệu Phụng Lan không có thay đổi gì, mà Vương Hải Sơn so với trước mập không ít, người cũng tinh thần không ít.

"Cha, mẹ, mau vào."

Vương Dật vội vàng tránh ra thân thể.

Vương Hải Sơn vợ chồng thấy nhi tử không có chuyện gì, đồng thời thở phào nhẹ nhõm, trước sau đi vào gia tộc.

"Xảy ra chuyện gì?"

Triệu Phụng Lan bên thoát áo khoác bên hỏi.

Đúng vào lúc này, một loạt tiếng bước chân vang, tiểu loli mang theo tỷ muội cùng đệ tử đi tới rồi.

Tới gần sau, nàng nháy mắt một cái, chúng nữ đồng thời mở miệng: "Xin chào công công, bà bà. . ."

Này biến số quá kinh người, Vương Hải Sơn vợ chồng nhất thời bị trận thể này chính mộng rào cản.

7 cái?

Thiên, trước không phải 3 cái sao? Sao. . . ?

Mà trong đó một cái mất tím tiểu mỹ nữ, nàng mặt sau làm sao mang theo có vài đại bì thảo?

Bọn hẩn choáng váng, chân tâm.

Mà Vương mẫu người, thì bị bất thành linh thỉnh an chính không nói gì.

Sau 5 phút.

Một gia 10 miệng ăn, đồng thời ngồi ở trên ghế salông.

Vương Hải Sơn vợ chồng không hổ từng thấy cảnh tượng hoành tráng, trong nháy mắt khôi phục lại.

Vương Hải Sơn nhìn về phía nhi tử, cau mày nói: "Vương Dật, ngươi đang cho chúng ta diễn cái nào vừa ra?"

"Cha, mẹ. . ."

Vương mẫu người suy nghĩ một chút ngo, mới nghĩ đến một phen nói từ, hẩn 'Ha ha' cười khúc khích nói: "Nói cho các ngươi một chuyện tốt."

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 332: Nhi tử còn có thể chứ?

Vương Hải Sơn vợ chồng bình thần nhìn hần, chậm đợi đoạn sau.

Bọn hần vốn tưởng rằng nhi tử gặp gỡ khó khăn, bây giờ xem ra, nhưng là có khác kỳ lạ.

Vương mẫu người cho ba mẹ rót nước trà, không có nói thẳng ra cái kia 'Chuyện tốt', mà là hàm hậu cười: "Cha, mẹ. . . , các người lần này đi ra ngoài, nhìn thấy rất nhiều tiểu hài tử đi, có phải là đặc biệt yêu thích?"

"Hả?"

Hai người đồn dập sững sờ, Vương Hải Sơn cau mày nói: "Vương Dật, người đến cùng có ý gì?"

"Hắc. . ."

Vương mẫu người tiếp tục cười khúc khích, sau đó hướng Tô Linh Nhi đưa tay ra: "Linh Nhi. . ."

Tô Linh Nhi ngoan ngoãn đi đến bên cạnh hần, ngồi xuống, sau đó ngượng ngừng buông xuống mặt cười.

Vương Hải Sơn vợ chồng thấy bọn họ bức này thân mật đáng vẻ, lẫn nhau đối diện một chút, biết hai người chính ở giao du.

Bất quá, nằng mặt sau này mấy cái đại bì thảo đến cùng là chuyện gì xảy ra?

"Cha, mẹ. . ."

Vương mẫu người hít một hơi thật sâu, nói: "Linh Nhi nằng, có. . ."

Hần rút cục nói ra.

Vương Hải Sơn vợ chồng lần thứ hai sững sờ, có chút nghe không hiểu.

Triệu Phụng Lan kỳ quái hỏi: "Nằng có cái gì?"

"Ta có Vương Dật hài tử. . ."

Vương mẫu người còn chưa kịp hồi phục, Tô Linh Nhi giành nói.

Nằng như sấm sét giữa trời quang, trực tiếp đem này đối với vợ chồng phách choáng váng.

Hai người đột nhiên đứng dậy, một mặt ngờ ngạc nhìn Tô Linh Nhi, miệng há thật to.

10 mấy sau, Triệu Phụng Lan nhìn về phía nhi tử, run giọng hỏi: "Vương Dật, chuyện này. . . Đứa nhỏ này nói nhưng là thật sự?"

"Ha. . . Ha ha. . ."

Vương mẫu người cũng tự đứng dậy, vò đầu cười khúc khích không ngừng, nói: "Hần là sẽ không sai rồi, mẹ, nhi tử còn có thể đi. . ."

"Có thể. . . Ha ha. . ."

Triệu Phụng Lan nở nụ cười, gật gật đầu. Đột nhiên, nằng bay thẳng đến nhi tử nhào tới, hét lớn: "Tiểu tử thú, xem lão nương không nình chết người. . ."

"Mẹ. . ."

Vương mẫu người nhất thời thất sắc, trong nháy mắt chạy trốn tới bàn ăn nơi, hoảng tiếng nói: "Người tinh táo một chút, nhi tử cũng không muốn như thế sớm muốn hài tử."

Triệu Phụng Lan nghe xong, lửa giận càng thêm trùng thiên, nằng vọt thẳng đến nhà bếp phiên nửa ngày, thế nhưng về đến phòng khách, cắn răng nói:

"Hào tên tiểu tử thôi nhà ngươi, thực sự là có chuẩn bị mà đến a? Ta hỏi ngươi, chài cán bột đâu?"

"Mẹ. . ."

Vương mẫu người trốn ở bàn ăn một góc khác, một tay phủ trác, một tay lắng không ấn nhẹ, run giọng nói: "Sự tình không phải như ngươi nghĩ. . ."

"Cô nương kia đều có thai, còn giải thích cái gì? Ngươi tới đây cho ta. . ."

Triệu Phụng Lan nghiêng răng nghiêng lợi gặm lên.

"Mẹ, sang năm ngươi liền năng lực ôm cháu trai, thật tốt. . ."

Vương mẫu há sẽ tới? Tiếp tục cùng mẹ độ sức.

Đúng vào lúc này, Tô Linh Nhi ly khai sô pha, đi tới Triệu Phụng Lan bên cạnh, nàng nhẹ nhàng nắm lấy đối phương cánh tay, nói: "Bà bà, ngươi không nên làm khó lão công, bản vương tự nguyện cho hấn sinh con. . ."

Triệu Phụng Lan thật sự khí bạo nổ, không có chú ý 'Bản vương' hai chữ, nàng thấy tiểu cô nương này cũng là 14, 5 tuổi, chính là đang tuổi lớn, bây giờ nhưng. . .

Thiên, nhi tử, ngươi cũng nhẫn quyết tâm. . .

"Khuê nữ, đến. . ."

Triệu Phụng Lan mạnh mẽ trừng nhi tử một chút, lời kéo Tô Linh Nhi về đến sô pha nơi, ngồi xuống.

So sánh với đó, Vương Hải Sơn bình tĩnh rất nhiều, hấn tự mình đi đến sân thượng, điểm trên điều thuốc, bình phục tâm thần.

"Khuê nữ, ngươi là người ở nơi nào?"

Triệu Phụng Lan nhìn mình 'Con dâu', nhẹ giọng hỏi.

"Đại lục chính bắc Thiên Hồ sơn, bất quá hiện tại hấn là không tồn tại. . ."

Tô Linh Nhi không chút suy nghĩ, trực tiếp mở miệng.

"Cái gì?"

Triệu Phụng Lan nhất thời sững sờ.

"Mẹ. . ."

Vương Dật cả kinh, vội vàng đi tới, nói: "Linh Nhi quê hương rất xa xôi, ngài cũng đừng hỏi."

"Ngươi cầm miệng. . ."

Triệu Phụng Lan bạch nhi tử một chút, lần thứ hai nhìn về phía Tô Linh Nhi, ôn nhu nói: "Khuê nữ, ngươi đem thẻ căn cước cho ta. . ."

Nàng muốn nhìn một chút cô bé này là người ở nơi nào, sau đó sẽ thương lượng lúc nào đăng ký kết hôn.

"Thẻ căn cước?"

Tô Linh Nhi nhất thời mờ mịt, hỏi: "Đó là cái gì?"

"Hả?"

Triệu Phụng Lan lại là sững sờ.

Vương Dật trong lòng kêu to gay go, hấn chỉ muốn nói ra chân tướng sau, làm sao không bị mẹ đánh chết, hậu kỳ chi tiết nhỏ toàn không cần nhắc.

Hấn vội vàng nói: "Mẹ, Linh Nhi nàng. . . Không có thân phận chứng minh. . ."

"Không có?"

Triệu Phụng Lan trầm mặc chốc lát, nói: "Khuê nữ, ngươi đến Tùng Sơn, trong nhà cha mẹ có biết?"

Tô Linh Nhi nghe xong, sâu xa nói: "Bọn hấn đã sớm không ở. . ."

"Ồ. . ."

Triệu Phụng Lan gật gù, trầm mặc xuống.

Cô nương này không có thân phận chứng minh, hiển nhiên còn chưa đầy 16 tuổi, bây giờ người nhà lại không ở nhân thế, năng lực dựa vào, cũng chỉ có Vương gia .

Nhưng bọn họ đến cùng tại sao biết ?

Triệu Phụng Lan rất kỳ quái, làm sao hội có nhiều như vậy không rõ lai lịch mạo mỹ nữ hải xuất bây giờ trong nhà, gọi mình bà bà.

Các nàng đều yêu thích nhi tử?

Xem tình huống đúng rồi, nhưng khi đó trong nhà có tiền thì, đều không thấy tình huống như thế xuất hiện, bây giờ làm sao. . .

Trên ban công Vương Hải Sơn bỗng nhiên nghĩ tới một chuyện, hắn đem tàn thuốc ném, về đến phòng ngủ mở máy vi tính ra, leo lên một cái hệ thống trưởng hào.

Khi hắn nhìn thấy tài khoản ngạch trống không có biến động thì, liền biết những cô bé này, không phải là bởi vì Vương gia cuối cùng những tiền này.

Vào giờ phút này.

Triệu Phụng Lan nhìn những cái kia 'Bì thảo', trong lòng rất kinh ngạc. Nàng nhãn lực phi thường cao, lập tức liền nhận ra, những này hắn là thật hồ vĩ, hơn nữa là cực phẩm trong cực phẩm, thiên kim khó cầu.

Toàn bộ Tùng Sơn, cũng chưa chắc năng lực mua được một cái, có thể nha đầu này một tý nắm giữ có vài, còn lót ở trên eo?

Lẽ nào nàng là hộ sản bán xuất thân?

Vương Dật thấy mẹ đem sự chú ý tập trung ở Tô Linh Nhi đuôi trên, trong lòng lại là cả kinh, vội vàng gỡ bỏ đề tài: "Mẹ, các người ăn cơm sao? Ta cho các người làm cơm đi. . ."

"Khí đều bị người khí no rồi. . ."

Triệu Phụng Lan bạch nhi tử một chút.

Vương Dật khả khả cười khúc khích, đi đến nhà bếp làm cơm.

Hơn 40 phút sau, người một nhà ngồi ở trên bàn cơm ăn cơm.

Ăn được nửa đoạn, Tô Linh Nhi lại ới ra, lần này phản ứng càng là lợi hại, hơn 10 phút sau, nàng bị Tử Nguyệt sam xuất đến, mặt cười một mảnh trắng bệch.

Triệu Phụng Lan xem rất đau lòng, nắm nàng tay nhỏ, quan tâm nói: "Mới vừa bắt đầu sẽ phản ứng rất kịch liệt, quá một ít ngày là tốt rồi, gần nhất ăn nhiều chút thanh đạm."

Tô Linh Nhi ngoan ngoãn gật gù, có thể nàng thích ăn thịt, ở ăn hai mảnh em bé món ăn sau, liền hướng nuyễn nỗ lý tích thịt giáp đi.

Triệu Phụng Lan lắc lắc đầu, không có lại đi quản.

Tiểu loli đem tất cả nhìn ở trong mắt, cặp môi thom dần dần mê mẩn, trong lòng rất là khó chịu.

Vốn là, bà bà đệ nhất che chở, hắn là thuộc về mình.

Sau khi cơm nước xong, mọi người lần thứ hai ngồi vào trên ghế salông.

"Cha, mẹ, Linh Nhi có thai các người đã biết rồi, còn có một việc, ta muốn nói cho các người. . ."

Vương Dật âm thanh chuyển trầm, hắn dự định tiết lộ một ít bí mật xuất đến, bằng không sau đó khó có thể giải thích.

Chương 333: Một cái khác Diệp Hách Na Lạp Thị

Hơn 10 phút sau.

"Cô vũ thế gia?"

Vương Hải Sơn vợ chồng đồng thời sững sờ.

Vương Dật gật gù, hẳn không có nói đi Tiêu Diêu Tông tu tiên, bởi vì như vậy quá mức không thể tưởng tượng nổi, vì lẽ đó biến một cái lời nói dối có thiện ý: Mình và những cô bé này, ở cổ vũ thế gia lý tu luyện.

Như vậy, sẽ tốt hơn giải thích tất cả.

"Vương Dật, người là như thế nào nhận thức loại kia người?"

Vương Hải Sơn trầm giọng hỏi, hẳn từng là Tùng Sơn người số một, đối với cổ vũ thế gia hơi có nghe thấy, biết này các gia tộc rất thần bí.

Mà chính mình xí nghiệp cùng tiền tài, rất có thể chính là bị cổ vũ thế gia ngầm chiếm.

"Rất phức tạp, nhất thời giải thích không rõ."

Vương Dật thấp giọng nói: "Cha, mẹ, các người ngàn vạn chớ nói ra ngoài."

Vương Hải Sơn vợ chồng liếc mắt nhìn nhau, chậm rãi gật đầu.

"Hô. . ."

Vương Dật thấy rốt cục đem cha mẹ quyết định, không khỏi thở một hơi, cười nói: "Thời gian không còn sớm, ngài hai nghỉ ngơi trước đi, ta đưa các nàng trở lại. . ."

Hắn không dám đem tất cả mọi chuyện hết mức nói ra, cần tiến lên dần dần, vì lẽ đó đêm nay mình và cha mẹ ở nơi này, nhượng chúng nữ đi biệt thự trụ.

Triệu Phụng Lan nhìn các tiên nữ một chút, cau mày hỏi: "Các nàng. . . Có nơi ở?"

"Cổ vũ gia tộc an bài nơi ở. . ."

Vương Dật chuẩn bị đem hết thấy đều giao cho cái kia giả dối không có thật gia tộc.

Triệu Phụng Lan gật gật đầu, không có nhiều lời, chỉ là chần chờ hỏi: "Linh Nhi. . . Cũng phải đi?"

Đùa giỡn, nàng mang theo Vương gia loại, cứ thế mà đi thôi à, chính mình đương nhiên không yên lòng.

"Cổ vũ gia tộc có chính mình quy củ, ngài yên tâm, có các nàng đang chăm sóc, sẽ không xảy ra chuyện. . ."

Vương Dật ha ha cười, hẳn nhất không dám để cho Tô Linh Nhi lưu lại, nếu để cho cha mẹ biết nàng là con hồ ly tinh, không phải điên rồi không thể.

"Có thể. . ."

Triệu Phụng Lan hay vẫn là cảm thấy không thích hợp, vừa muốn nói cái gì, lại bị trượng phu kéo.

"Đưa các nàng về đến nhà sau, tận mau trở lại, trên đường chú ý an toàn."

Vương Hải Sơn không so với thường nhân, biết cổ vũ thế gia không phải chuyện nhỏ, ngưng tiếng dặn dò.

Vương Dật gật gù, mấy nữ cùng công công bà bà nói lời từ biệt sau, cùng lão công đi ra khỏi nhà.

Bọn hắn đi đến hàng hiên một góc, ngừng lại.

Vương Dật ôn nhu nói: "Các người đi về trước, chờ điện thoại ta."

"Lão công. . ."

Tiểu loli nhào vào Vương Dật trong lòng, cong lên cặp môi thơm lỏm bảm hỏi: "Tại sao không đem đại chuyện phòng ốc nói cho công công bà bà?"

Vương Dật ngồi xổm người xuống đi đưa nàng ôm lấy, ở đối phương non mềm trên khuôn mặt thom một tý, ôn nhu nói: "Nếu để cho ba mẹ ta biết biệt thự sự tình, tất nhiên sẽ suy nghĩ lung tung, lòng sinh bất an. Cùng với như vậy, không bằng sau này hãy nói. . ."

"Ồ. . ."

Tiểu loli có chút hồ đồ gắt gù, sau đó ở lão công trên môi ướt một tý, nói: "Vậy chúng ta rạng sáng đi lão công gian phòng. . ."

Vương Dật nghe xong, nhớ tới các nàng nắm giữ xé rách hư không đại thần thông, bật cười nói: "Được, nhưng khi đến nhất định phải cho ta gọi thư tín tức."

"Ừm!"

Tiểu loli đáp một tiếng, rồi xuống lão công thân thể, sau đó giờ lên tay nhỏ, đem hư không xé ra một góc.

Chúng nữ không muốn liếc mắt nhìn hấn, lần lượt đi vào.

Các nàng sau khi rời đi, Vương Dật tăng tăng thở một hơi, ở hàng hiên rút một điều thuốc, bấm toán hảo thời gian sau, tiến vào gia tộc.

"Mẹ? Ngài ở cửa làm gì? A. . . , đừng thu lỗ tai ta, đau quá. . ."

Đột nhiên, Vương nỗ người kêu to gào thét.

"Tiểu tử thôi, ngươi cho rằng việc này liền như thế quên đi? Nghĩ tới mỹ. . ."

Toàn bộ trong hành lang, xuất hiện đáng sợ Hà Đông sư hồng.

Đây là một cái khổ rồi cố sự.

. . .

Về đến biệt thự sau, các tiên nữ nhượng đệ tử trước tiên đi nghỉ ngơi.

Tô Linh Nhi tự mình đi đến phòng khách, mở ti vi, xem ra Chân Huyền truyện.

Cái này phim bộ, là nàng tình cờ phát hiện Từ Nguyệt ở xem, liền tiến đến phụ cận cùng thưởng thức.

Ai thừa nghĩ, còn thật là đẹp mắt.

Tiểu loli thấy, đi tới gần, thờ phỉ phò hỏi: "Tô động phòng, ai cho phép ngươi xem cái này?"

Tô Linh Nhi nhìn đại phụ một chút, không để ý đến, tiếp tục nhìn.

Nàng biết chính mình có thai sau, tính cách đại biến, tranh đấu chi tâm cũng yếu hơn rất nhiều, không muốn cùng đối phương hò hét .

"Ngươi. . ."

Tiểu loli thấy đối phương không để ý tới chính mình, nhất thời nổi giận.

"Đại tỷ. . ."

Từ Nguyệt lôi đại phụ một tý, thấp giọng nói: "Lin Nhi có thai, ngươi đừng làm khó nàng. . ."

"Hanh. . ."

Tiểu loli dù sao cũng là Cung chủ, phân xuất nặng nhẹ, nàng thờ phỉ phò ngồi ở sofa một góc, nhìn về phía màn hình TV.

Hai cung tam cung liếc mắt nhìn nhau, cẩn thận hầu ở tả hữu.

"Từ Nguyệt, bản vương muốn ôm ôm. . ."

Đương nhìn thấy Chân Huyền mang thai bị phạt quỳ thì, Tô Linh Nhi thân thể yêu kiều run lên, hướng Từ Nguyệt duỗi ra tay nhỏ.

Từ Nguyệt lắc đầu bật cười, đi tới đó, đưa nàng nhẹ nhàng ôm vào trong ngực.

Tô Linh Nhi khuôn mặt nhỏ áp sát vào thể cao vót thô thô trên, thấp giọng hỏi: "Từ Nguyệt, bản vương cái bụng nếu là lớn hơn, khẳng định đánh không lại tiểu nha đầu kia, đến lúc đó ngươi hội bảo vệ tốt bản vương chứ?"

"Nói hưu nói vượn. . ."

Từ Nguyệt nghe xong rất không nói gì, ôn nhu cười nói: "Đại tỷ đối với bọn tỷ muội rất tốt, sẽ không làm Chân Huyền truyền lý những cái kia sự tình."

"Ta có thể không cảm thấy."

Tô Linh Nhi nhìn tiểu loli một chút, lầu bầu nói: "Tiểu nha đầu kia liền biết tìm bản vương phiền phức, nhanh nhẹn một cái khác Diệp Hách Na Lạp Thị. . ."

Nàng âm thanh tuy nhỏ, nhưng vẫn bị tiểu loli nghe được .

"Tô động phòng, ngươi lại nói một cái thử xem?"

Tiểu loli đôi mi thanh tú dựng đứng, lớn tiếng khê kêu.

"Đại tỷ. . ."

Từ Nguyệt kinh hãi, vội vàng hướng trong lòng Tô Linh Nhi sẵn giọng: "Linh Nhi, ngươi có thể hay không chớ nói lung tung?"

"Hi hi. . ."

Tô Linh Nhi nghịch ngợm phun nhỏ ra tinh bột thiết, thân thể hướng về nàng trong lòng chen chen, không có động tĩnh nữa.

. . .

Rạng sáng, 1 điểm

Tai phải sưng đỏ Vương mẫu người cho tiểu loli phát đi tới tin tức: Ba mẹ ta ngủ rơi xuống.

Sau 1 phút. . .

'Vù. . .'

Trong phòng nổi lên tầng lớn gọn sóng, các tiên nữ cùng Tô Linh Nhi đi vào, lên lầu công giường.

Vương Dật ôm các lão bà, trong lòng phi thường an nhàn, rất mau vào vào mộng đẹp.

Sáng ngày thứ hai.

Các tiên nữ cùng Tô Linh Nhi mở ra đường hầm hư không, rời khỏi phòng.

Vương Dật đi ra phòng ngủ, lại phát hiện cha mẹ ngồi ở trên ghế salông, bị hảo rương hành lý, một bộ muốn đi xa đáng vẽ.

"Cha, mẹ, các người. . ."

Hắn nhất thời sững sờ, kỳ quái mở miệng.

Hai người đồng thời đứng dậy.

Vương Hải Sơn nói: "Con cháu tự có con cháu phúc, chúng ta trải qua quân không được người hứa hơn nhiều. Vương Dật, ta không cái gì có thể nói, chỉ hy vọng người không nên làm năng lực chính mình ở ngoài sự tình, còn nhớ cái kia hòm thư hào sao?"

Vương Dật nghe xong mờ mịt gật đầu.

"Luu hảo hắn, tương lai hội có tác dụng lớn. Chúng ta đi. . ."

Vương Hải Sơn sau khi nói xong, cùng thê tử đi ra ngoài.

"Cha, mẹ, các người muốn đi đâu?"

Vương Dật cái nào nghĩ đến cha mẹ mới vừa trở lại liền đi? Hắn còn muốn lại tiết lộ một ít bí mật cho bọn họ đây.

"Đương nhiên là Hải Nam."

Triệu Phụng Lan cắn răng nói: "Chúng ta nộp 10 ngày tiền phòng, này mới vừa ở 3 thiên. . ."

Vương Dật: . . .

...

Đưa đi cha mẹ sau, Vương Dật đánh xe đến khu biệt thự, ở ngoại diện mua xong sớm một chút, đi đến nhà mình.

Hắn muốn cho chúng nữ một niềm vui bất ngờ, vì lẽ đó lặng lẽ mở cửa, cất bước như miêu hành, toàn không một tiếng động.

"Y Y sư tỷ, người... Cho lão công lướt qua không có?"

Đúng vào lúc này, đệ nhị trong phòng ngủ truyền ra một đạo kiều âm, rất thấp kém, là Liễu Thiên Nhi phát sinh.

Khe năm!!

Vương mẫu người mới vừa đi vào liền nghe đến câu này, trong nháy mắt mộng ép.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 334: Thiên Hồ Vương hoàn mỹ hình thái

"A?"

Bên trong phòng ngủ Lạc Y Y thở nhẹ một tiếng, rụt rè hỏi: "Cái gì là hoạt?"

"Người không biết?"

Liễu Thiên Nhi có chút tiểu kinh ngạc, thế nhưng nói nhỏ: "Chính là... Cho lão công cái kia..."

"Cái kia?"

Lạc Y Y càng là bị hồ đồ rồi: "Cái kia là cái gì?"

Nàng tự tiểu ở tông môn lớn lên, tuy rằng bạn thân không ít, có thể các sư muội mời nàng như thần linh, từ chưa đề cập tới loại kia tu tu sự tình.

Nói trắng ra, Lạc Y Y chính là một tờ giấy trắng, cái gì cũng không hiểu.

"Người... Người dĩ nhiên không biết?"

Bên trong phòng ngủ Liễu Thiên Nhi biểu thị rất bất đắc dĩ, khẽ thở dài: "Y Y sư tỷ, như người vậy không được, bị nhiều thiệt thòi..."

Vừa mới vào nhà Vương mẫu người nghe choáng váng, trợn mắt ngoác mồm.

Thiên Nhi, người đang nói cái gì a?

Hắn thật sự có chút ngẩn ngang.

Đúng vào lúc này, Liễu Thiên Nhi tiếp tục nói: "Ta cho người biết, đừng nói là ta giáo a, cái kia..."

'Àm'

"Khắc... Khắc khắc..."

Vương mẫu người thực sự nhần không đi xuống, xoay tay lại đem đại cửa khe khẽ mở ra, sau đó mạnh mẽ đóng lại, lập tức ho khan mấy lần.

Bên trong phòng ngủ âm thanh im bất đi.

Mấy qua đi, lưỡng bóng người đẹp đề trước sau đi ra.

Liễu Thiên Nhi đi ở sư tỷ mặt sau, mặt cười một mảnh đỏ chót, trên tay nàng ngón tay ngọc không đứng ở chụp làm, có chút có tật giật mình.

"Sư đệ, người tại sao trở về ? Công công bà bà đâu?"

Lạc Y Y nhẹ giọng hỏi.

"Bọn hần đi Hải Nam chơi. Sư tỷ, Thiên Nhi, các người vừa nãy đang nói chuyện gì?"

Vương mẫu người cười nói.

Liễu Thiên Nhi nghe xong, âm thầm thở phào nhẹ nhõm: Cũng còn tốt, lão công không nghe thấy.

Lạc Y Y cặp môi thom hơi mím, yêu kiều nói: "Vừa nãy Thiên Nhi muội muội muốn dạy ta. . ."

"Sư tỷ. . ."

Liễu Thiên Nhi nhất thời hoa dung thất sắc, nàng kinh sợ một tiếng, trực tiếp kéo ngọc thủ của đối phương.

"Hà?"

Lạc Y Y sửng sò, mặt cười đối với hướng về nàng, mặt trên nổi lên một cổ tiểu mờ mịt.

"Này. . . Cái kia. . ."

Liễu Thiên Nhi đương thực sự là tu không được không được , đôi mắt đẹp một trận loạn miểu, cuối cùng kết thúc ở Vương Dật trong tay sớm một chút trên.

"Sư tỷ, chúng ta đi gọi sư tôn các nàng ăn điểm tâm. . ."

Nàng sau khi nói xong, có chút tiểu sinh đột nhiên lôi kéo Lạc Y Y đào tẩu .

"A, người. . . Người nhẹ một điểm. . ."

Này biến số rất kinh người, Lạc Y Y một cái không phản ứng lại, trực tiếp bị đối phương nắm đau đòn, không khỏi thở nhẹ ra tiếng.

Liễu Thiên Nhi cũng mặc kệ những này , hai ba lần liền đem tông môn Nữ thần duệ không thấy hình bóng.

Vương mẫu người thấy, bất đắc dĩ lắc lắc đầu, đi đến phòng khách trước bàn cơm, đem sớm một chút thả ở bên trên.

Không khi nào, tiểu loli cùng Thẩm Băng cùng các đệ tử đi tới, chỉ có không gặp Tử Nguyệt cùng Tô Linh Nhi.

"Lão công."

Tiểu loli duyên dáng gọi to một tiếng, nhào vào hần trong lòng.

Vương Dật ôm đại phụ, ở nàng béo mập trên khuôn mặt hương một cái, sau đó nhìn chung quanh một chút, kỳ quái hỏi: "Nguyệt Nhi cùng Linh Nhi đâu?"

"Thiệt. . ."

Tiểu loli nghe xong, càng là kiều hừ một tiếng, cặp môi thom một quyết, không có trả lời chắc chắn.

Thẩm Băng ở bên nhẹ giọng nói: "Chúng ta sau khi trở lại, Linh Nhi yêu lực đột nhiên tăng lên dữ dội, nàng nói muốn khôi phục điều thứ chín linh vĩ. . ."

"Cái gì?"

Vương Dật nhất thời cả kinh.

"Hừ, tông động phòng quá cũng không biết điều."

Tiểu loli kiều hừ nói: "Bồn cung lòng tốt muốn vì nàng hộ pháp, nàng khỏe, chỉ tin tưởng Nhị muội nhất nhân, nghiêng không cho ta cùng Tam muội đi theo. Thật sự coi ta là Diệp Hách Na Lạp Thị. . . ?"

"Áy. . . , hà?"

Vương Dật nghe xong, trong lòng rất nhiều cảm xúc.

Linh Nhi lập tức liền muốn khôi phục toàn bộ yêu lực , nàng là người đàn bà của chính mình, Vương Dật đương nhiên cao hứng.

Có thể nghe được câu cuối cùng, kẻ này trực tiếp hoảng ép.

Cái gì? Diệp Hách Na Lạp Thị?

Khe nảm! ! !

Này không phải Chân Huyền truyện lý, mưu hại chúng tần phi cùng hoàng tự độc ác Hoàng hậu sao? Linh Nhi tại sao lại cho rằng tiểu loli là. .

Lẽ nào. . .

Vương mẫu người nghĩ thông suốt tầng này sau, nhất thời điên rồi, ngu nhân trợn lên so cái gì đều đại: "Lão bà, các người. . ."

"A?"

Tiểu loli nhất thời phản ứng lại, vội vàng đưa lên cặp môi thơm, che lại đối phương miệng.

"Người, lại tới đây bộ. . . A. . ."

Vương Dật vừa giận vừa sợ, muốn tránh thoát mờ mờ, nhưng căn bản vô dụng.

Cùng lúc đó, Thẩm Băng che ở mấy nữ trước mặt, thấp giọng nói: "Các người xoay người, không nên nhìn. . ."

Liễu Thiên Nhi cùng Nguyệt Thi Lam liếc mắt nhìn nhau, ngoan ngoãn chuyển qua thân thể yêu kiều.

Lạc Y Y không có, nàng là không nhìn thấy, nhưng cảm giác thấy hơi quái lạ, mờ mịt hỏi: "Băng Nhi tỷ tỷ, Phi Yên tỷ tỷ đang bắt nạt Vương Dật sao?"

Thẩm Băng khẽ cười nói: "Y Y yên tâm, Đại tỷ cùng lão công đùa giỡn đây."

"Ồ. . ."

Lạc Y Y nghe xong, hồ đồ gật gật đầu.

Kết quả chính là, Vương mẫu nhân sinh sinh bị đại phụ hôn không còn cách nào khác, vô tâm hỏi lại Chân Huyền truyện sự tình.

Không thể phủ nhận, y nhân môi, liếm như mật, có thể hòa tan thế gian tất cả tất cả.

Hơn 10 phút sau, mọi người ở trên bàn ăn đồng tiến vào bữa sáng.

'Vù'

Đúng vào lúc này, trên lầu truyền đến kêu khẽ, hai giới cánh cửa bị mở ra.

Mọi người nhất thời phát hiện, đồn dập ngẩn ngơ.

'Xì xì. . .'

Đột nhiên, đại tiểu tiên nữ đột nhiên đứng dậy, mặt cười lấy làm kinh ngạc.

Thẩm Băng run giọng nói: "Chuyện này. . . Này cỡ yêu lực, là Linh Nhi?"

Tiểu loli mặt cười hơi trắng bệch, cắn răng bạc nói: "Coi như thực lực của nàng có thể sánh vai Thiên đế, ở phía sau cung trong, cũng chỉ là động phòng mà thôi. . ."

"Tiểu nha đầu, người cầm miệng, bản vương không muốn cùng người đánh. . ."

Đúng vào lúc này, Tô Linh Nhi kiều âm thăm thẳm truyền đến.

Nàng âm thanh so với trước thay đổi nghe xong, tràn ngập vô hạn mê hoặc, phiêu miểu như mây mù, thì xa sắp tới.

"Hanh. . ."

Tiểu loli kiều hừ nói: "Mau mau tới dùng cơm, người đang có mang, đừng làm cho Đế Tử bị đói."

"Lão công đến rồi? Từ Nguyệt, chúng ta nhanh xuống. . ."

Tô Linh Nhi phát sinh duyên dáng gọi to, sau đó cầu thang một trận nhẹ vang lên.

Sau một khắc, tất cả mọi người đều là sững sờ.

Từ Nguyệt bên cạnh, đứng một cái vừa quen thuộc, lại xa lạ nữa.

Tò Linh Nhi thân cao không có thay đổi, theo khí chất, nhưng cùng trước một trời một vực.

Nàng cặp kia mắt tím càng thâm thúy hơn, trắng nõn trên trán, tô điểm thần bí màu tím Đỏ Đẳng. Môi trên nội bộ, sinh ra hai viên trắng nõn tiểu răng nanh, nhẹ nhàng chặn lại môi dưới, nhìn qua có chút tà mị.

Mà này hai con hồ nhĩ, so với trước càng to lớn hơn, từ phát như thác nước, dĩ nhiên trường quá thân thể.

Mà phía sau chín cái hồ vĩ.

Thiên, chúng nó mỗi một cái đều có miệng chén như vậy thô, đáng sợ nhất chính là, theo độ dài tuyệt đối vượt quá 5 mét.

Lúc này Tò Linh Nhi, toàn thân toả ra một loại tà dị mị lực.

Cửu Vĩ Thiên Hồ Vương, hoàn mỹ hình thái, tái hiện thể gian.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 335: Ta chính là Tô vương

Nàng sâu sắc nhìn về phía chính mình nhận định nam nhân.

Vương nam nhân ?

Thời không, vào đúng lúc này, vĩnh viễn bất động .

Một đời kiều mị, điểm tuyệt hiện nay.

Nhan khuynh thành, Trác Phong hoa.

Tô vương một mâu, phúc hết thiên hạ.

'Oanh '

Vương Dật đầu óc đột nhiên nổ vang, trong hai mắt, nổi lên một luồng thần bí tử mang.

Hắn trong nháy mắt mất đi tri giác.

"Lão công?"

Tiểu loli nhất thời cả kinh, lập tức lớn tiếng khê kêu: "Tô động phòng, người làm cái gì?"

"Đại tỷ. . ."

Từ Nguyệt vội vàng đi tới gần, kéo đại phụ, thấp giọng nói: "Linh Nhi không thể hại lão công, nàng khôi phục hoàn mỹ hình thái, lão công trong cơ thể Thiên Hồ chỉ tức chịu đến hồ hoán, mở ra Thiên Hồ Nhất Tộc ký ức. . ."

Nàng thực lực cao nhất, nhìn ra một chút càn khôn.

"Này. . . Lão công có thể hay không được ảnh hưởng?"

Tiểu loli nghe xong, có chút nghi ngờ không thôi.

"Không biết."

Từ Nguyệt nhìn về phía Vương Dật, khẽ thở dài: "Đáng tiếc lão công không phải Thiên Hồ thân thể, nếu không sẽ được một hồi không nhỏ tạo hóa."

"Thiết. . ."

Tiểu loli khinh thường nói: "Lão công là 'Hỗn Độn' thể chất, có thể so với Thiên Hồ Nhất Tộc Vương chênh lệch?"

Từ Nguyệt nghe xong, bất đắc dĩ cười khẽ.

. . .

Lúc này lúc này, Vương Dật đi tới một mảnh kỳ dị đại lục.

Thiên khung bên trên, mọc có ba viên to lớn viêm dương, phân tam giác chìm nổi, Hằng Vũ mệnh môn.

Vô ngần trên mặt đất, dãy núi chập trùng, đại thể bằng bạc, tràn ngập Hồng Hoàng chi tức.

Vương Dật hư không mà đứng, mắt nhìn mệnh môn đại địa, trong lòng hoàn toàn yên tĩnh.

Hắn cảm giác, chính mình về nhà .

Bởi vì nơi này, rất rất quen, rất thân thiết.

'Ừ' ô. . .'

Đột nhiên, không biết bao nhiêu bên ngoài vạn dặm, một đạo hí lên phóng lên trời, xông thẳng cứu tiêu, vang vọng ở bên trong đất trời.

Âm thanh rất có từ tính, không biết là hà sinh linh phát sinh. Tuy rằng lạnh lạnh, nhưng là liên miên xa xưa, có thể truyền khắp vạn vạn lý, phảng phất vô cùng vô tận.

'Ô ô '

'Kỳ. . .'

'Chít chít. . .'

Trên đất tiểu thú môn nghe thấy âm thanh kia sau, toàn thân run rẩy không ngừng, nằm rạp trên mặt đất, ngửa mặt lên trời gào thét.

Chúng nó đang hãi sợ, đang sợ hãi, tâm thần đều run rẩy.

'Ầm ầm '

Đột nhiên, thiên khung bên trên cuồng phong gào thét, sấm vang chớp giật.

Đại đám mây đen che kín bầu trời, hướng phía chân trời một góc hội tụ.

Đây là một bộ kinh thiên động địa đại dị tượng.

Vương Dật trong lòng hơi động, lắc không hư đáp, hướng nơi đó xông thẳng mà đi.

Ánh sáng lưu chuyển, thời không lệch vị trí, hắn sắp tới nơi đó.

Trong nháy mắt tiếp theo, Vương Dật trực tiếp sừng sốt .

Chỉ thấy, vô ngần trên mặt đất, có một toà mỹ lệ gò núi nhỏ, khắp nơi thanh đậm.

Vô tận lục trên cỏ, có vô số bóng người hướng về gò núi quý lạ, ít nói cũng có hơn vạn chúng.

Không, này không phải bóng người.

Nhìn kỹ lại, cái môn của bọn họ mặt sau, đều mọc ra một cái đến có vài khác nhau hồ vĩ, phía bên trên đầu, mọc ra một đôi hồ nhĩ.

Đây là một đoàn hồ ly tinh, hoặc là, Thiên Hồ.

Bọn hắn ăn mặc kỳ dị tia sa, đem tu thể che khuất, xa hoa.

Mà vượt tới gần gò núi Thiên Hồ, đuôi càng nhiều.

Lại nhìn.

Gò núi bên trên, một đạo mị hoặc chúng sinh thiên ảnh, cô phượng đứng ngao nghẽ.

Vương Dật trong lòng nhất thời cả kinh, này bóng người đẹp đẽ không phải người khác, chính là Tô Linh Nhi.

Nàng lúc này, cùng biệt thự trong hoàn mỹ hình thái giống nhau như đúc, chín cái thô to đuôi ở phía sau liên tục run run, thon dài từ phát hư không tạo nên, kinh điển tuyệt thế.

Tô Linh Nhi trên người khoác màu xanh nhạt sa y phục, óng ánh da thịt trần trụi ở ngoại, làm người huyết thống bùng lên, đẹp cực kỳ.

Nàng vung lên hoàn mỹ mặt cười, nhìn chăm chú thiên khung bất trắc Phong Vân, một mặt bình tĩnh.

"Linh Nhi. . ."

Vương Dật không nhận được hô to, nhưng đối phương căn bản không nghe được.

'Ầm ầm . . '

Thiên khung bên trên, mây đen lặn lộn tư thế càng lúc càng kịch liệt.

Có mấy khối to lớn hắc vân trong, vờn quanh đáng sợ phích lịch tia điện, bên trong càng có tiếng hú mơ hồ truyền ra, làm như ở thai nghén cái gì thứ không tầm thường.

"Hanh. . ."

Tô Linh Nhi kêu rên một tiếng, phần môi xem thường cong lên, đáng đáp có chút tiểu ngạo kiều.

'Xi '

Đột nhiên, nàng phóng lên trời, trên thẳng gần 300 mét sau, hư không chìm nổi.

Ba ngàn từ phát, tận diệt hư không. Màu xanh tia y phục, theo gió nhẹ lãng.

Cửu Vĩ Thiên Hồ Vương, thế muốn tru thiên diệt mà.

Nàng óng ánh thon dài chân ngọc trước sau giao hòa, mỹ lệ khiến người ta nghệt thờ.

Tô Linh Nhi chậm rãi giơ lên một cánh tay ngọc.

'Hồng '

Trong phút chốc, một luồng tử mang, từ nàng trắng mịn lòng bàn tay thẳng phun mà xuất, hư không ngưng tụ thành hình, hóa thành một viên đường kính khoảng 1 mét từ cầu.

Từng luồng từng luồng ngập trời yêu lực, từ từ cầu trên tán ra, cái trong càng thai nghén vô số tử mang. Xem đáng đáp kia, rất giống (Hokage ninja) trong, Ōdama Rasengan đáng vẽ.

"Phá thiên. . ."

Tô Linh Nhi khề kêu, tay ngọc nhân thể sáng ngời.

'Xi '

Từ cầu bay lên trời, xông thẳng bất trắc Phong Vân.

Trong nháy mắt tiếp theo, thiên khung bên trên thay đổi bất ngờ.

'Ầm ầm ầm . . '

Những cái kia mãnh liệt hắc vân trong nháy mắt nổ tan, có vài trăm mét bao dài long hình chớp giật hiển hiện ra, dữ tợn lao xuống.

"Đây là vật gì?"

Trong hư không Vương Dật nhất thời trợn mắt ngoác mồm.

"Hắc. . . Cho bản vương nát tan. . ."

Tô Linh Nhi cười gằn, hướng về Thiên Ngọc tay nhẹ nhàng vung lên.

'Xi xi. . .'

Từ cầu bông nhiên tăng lên phi thể, hướng về gần nhất một đạo thiên uy phóng đi.

'Oanh '

Tuyệt thể nổ vang đột nhiên bạo phát, hư không gây nên tảng lớn gọn sóng.

Cái kia long hình lôi đình, nhất thời bị Tô Linh Nhi lấy ra yêu thuật một đòn oanh hội. Nó một lần sau khi thành công, không có đình chỉ 'Giết chết', tiếp tục nhắm phía mặt khác vài đạo thiên uy.

Sau một khắc.

'Rầm rầm rầm. . .'

Trên hư không, tuyệt thể nổ vang hàng loạt bạo phát.

Từ cầu ngày càng ngạo nghễ, ở không tới 5 phút thời gian trong, liền đem này vài đạo long hình lôi đình oanh quân lính tan rã, theo gió tiêu tan.

Thiên uy dần dần đánh tan, kiếp vân được theo ảnh hưởng, chậm rãi tản ra, thiên khung dần dần khôi phục như lúc ban đầu.

"Hi hi. . ."

Tô Linh Nhi thấy mình thành công vượt qua cuối cùng thiên kiếp, cười ngọt ngào. Nàng mở ra cái miệng nhỏ, duỗi ra béo mập tiểu hương ~ thiệt, nhẹ nhàng liếm láp này hai viên trắng noãn răng nanh nhỏ, nhìn qua có chút nghịch ngợm, càng có chút hơn tiểu đắc ý.

Mà Vương mẫu người, thì bị mới vừa mới kinh người cảnh tượng hiển hách trọn mắt ngoác mồm.

Đúng vào lúc này.

"Chúc mừng Thiên Hồ tộc lên cấp tân vương giả. . ."

Đột nhiên, một giọng già nua, xuất hiện ở chân trời xa xôi một đường.

Trên đất Thiên Hồ môn nghe xong, bất kể là một đuôi hay vẫn là cử vĩ đều là run rẩy liên tục.

Đây là mặt khác một vị Vương giả, phách uy trùng thiên.

Tô Linh Nhi sắc mặt căng thẳng, nhìn về phía nơi nào, mỹ lệ tử đồng trong nổi lên một cỗ tiểu chiến ý.

"Chúc mừng. . ."

"Chúc mừng. . ."

"Chúc mừng, ha ha. . ."

Khăn đón lấy, vô số cổ lão âm thanh xuất hiện ở bốn phương tám hướng. Thanh thế kinh thiên động địa, son hà thất sắc.

Tô Linh Nhi thấy toàn xuất hiện, tử đồng hơi híp lại, lập tức nhẹ nhàng hít một hơi, dịu dàng nói: "Thiên Hồ tộc đòi thứ bảy Tộc trưởng, gặp chư Vương."

Nàng kiều âm liên miên xa xua, khí tức lưu trường, rất nhanh sẽ truyền khắp chân trời góc biển.

Sau đó, bên trong đất trời, là yên tĩnh một cách chết chóc.

Sau 1 phút.

"Không biết Thiên Hồ Vương xưng hô như thế nào. . ."

Chư Vương một trong hỏi.

"Ta? Hi hi. . ."

Tô Linh Nhi nở nụ cười, lập tức mặt cười nghiêm lại, dịu dàng nói: "Ta chính là —— Tô vương."

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 336: Tô vương trong bụng đồ vật ghê gớm

Ta làm Tô vương. . . Ta làm Tô vương. . .

Thanh âm dễ nghe, liên tục ở trong thiên địa vang vọng, thật lâu không thôi.

Tô Linh Nhi nói ra phương danh thì, dùng tới trong cơ thể phù văn pháp tắc. Ý đồ của nàng rất rõ ràng, là muốn gõ son chấn động Vương.

Sau đó, mệnh mông đại lục, hoàn toàn yên tĩnh.

Thiên Hồ tộc tân vương, yêu uy trùng thiên, phù văn mạnh mẽ, những vương giả kia tất nhiên là hiểu được lợi hại.

Này một đời Thiên Hồ Vương, không dễ chọc.

Mấy phút sau, Tô Linh Nhi thấy không còn động tĩnh, ngạo kiều nở nụ cười, kiều mị tuyệt luân.

Vào giờ phút này, trên đất những cái kia ly gò núi gần nhất Thiên Hồ Tộc trưởng lão, dồn dập ngừng đầu.

Bọn hắn lẫn nhau đối diện một chút, sau đó xoay người lại, hướng chính mình trong tộc tuổi trẻ công hồ mãnh nháy mắt.

Trong nháy mắt tiếp theo.

'Xì xì xì. . .'

20 dư đạo tuần dật bóng người phóng lên trời, trong nháy mắt đi tới Tô Linh Nhi trước mặt, đưa nàng bao quanh vây nhốt.

Những này là Thiên Hồ tộc nhất tuổi trẻ tài cao công hồ, tuần dật siêu phàm, bọn hắn nắm giữ 5 cái đến 8 cái khác nhau hồ vĩ, con mắt màu sắc khác nhau, có thiên lam, có xanh lục, có ám tử, linh động phi thường, dù có thể lấy mê đảo trong thiên hạ hết thảy nữ tử.

"Linh Nhi, chúc mừng. . ."

"Biểu muội, ngươi thật là lợi hại. . ."

"Tô muội muội. . ."

Những này Thiên Hồ tuần kiệt môn đệ dồn dập đại lấy lòng, tuần dật trong con ngươi, bắn ra mê say thần thái.

Vương Dật cũng đi tới gần, hắn hiện tại trải qua biết, đây là một đoạn Thượng Cổ ký ức.

Mà khi hắn nhìn thấy lần này cảnh tượng sau, trong lòng nhưng không khỏi ăn vị không ngọt.

Tô Linh Nhi người theo đuổi, mỗi một cái đều soái đến tăng mạnh, sủng chính mình hai con đường còn chưa hết.

Vào giờ phút này.

Tô Linh Nhi mặt cười tà hữu nhẹ chếch, tiểu nhiên nhìn chăm chú, kiều dung một mảnh hồ hững, nàng nũng nịu hỏi: "Các ngươi gọi bản vương cái gì?"

Thiên Hồ tuần kiệt môn nghe xong, thân thể dồn dập run lên, cuống quýt buông xuống gương mặt tuần tú, trăm miệng một lời nói: "Tham kiến Tô vương. . ."

"Hanh. . ."

Tô Linh Nhi ngạo kiều hừ một tiếng, vung lên mặt cười, thần nhiên được chi.

Vương Dật thấy, nhất thời cảm giác buồn cười.

Đột nhiên, Tô Linh Nhi tựa hồ phát hiện cái gì, gò má một bên, nhìn về phía một phương hư không, khẽ kêu nói: "Ai ở nơi nào?"

Thiên Hồ tuần kiệt môn đồng thời nhìn về phía này một chỗ.

Nơi đó, chính là Vương Dật sở lập địa phương.

Vương Dật trong lòng cả kinh, lập tức kêu to: "Linh Nhi, là ta, Vương Dật. . ."

Tô Linh Nhi lạnh lùng nhìn kỹ hư không, mặt cười bên trên, dần dần nổi lên vẻ mê man.

Nàng cảm giác có người ở nơi đó, nhưng lúc ẩn lúc hiện, rất phiêu miểu.

Cảm giác thật là kỳ quái.

"Linh Nhi. . ."

Vương Dật tâm thần khuấy động, hư không mà hành. Hắn xuyên qua những cái kia Thiên Hồ tuần kiệt, đi tới Tô Linh Nhi trước mặt. Thế nhưng giờ lên đại thủ, sờ về phía đối phương vô cùng mịn màng mặt cười.

Sắp đụng vào sát na. . .

'Hô '

Đột nhiên, Vương Dật cảm thấy trời đất quay cuồng, hết thấy trước mắt tất cả, phát sinh đại hư vọng. . .

. . .

Vật đổi sao dời, thời không trở về vị trí cũ.

Biệt thự trong phòng khách, Vương Dật toàn thân chấn động, ánh mắt khôi phục thần thái.

"Lão công. . ."

Tiểu loli thấy Vương Dật có chút lập được không ổn, vội vàng đỡ lấy hắn.

"Ta không có chuyện gì. . ."

Vương Dật nhẹ nhàng lắc đầu, nhân thể nhìn về phía Tô Linh Nhi.

Tô Linh Nhi cũng ở nhìn hắn, mặt cười bên trên, hiện lên mờ mịt vẻ.

Trong đầu của nàng, đột nhiên thêm ra một cái lẽ ra không nên xuất hiện ký ức, chính mình mới vừa leo lên Thiên Hồ vương vị thì ký ức.

Đây là một loại huyền diệu khó hiểu đồ vật, không nhìn thấy, không sờ tới, nhưng chân thực tồn tại.

Vương Dật nhìn hắn, trong lòng nổi lên tảng lớn gọn sóng.

Hắn biết, chính mình chân chính yêu đối phương.

Tô Linh Nhi là Vương Dật một nữ nhân đầu tiên, nhưng là trước tiên muốn sau tình, mà cái này tình, chỉ là cảm tình mà thôi.

Hiện tại không giống nhau, là .

"Linh Nhi, người thế nào? Thân thể có thể có không khỏe?"

Vương Dật nhẹ giọng hỏi.

"Ta rất khỏe."

Tô Linh Nhi quyến rũ cười ngọt ngào, kéo chín cái to dài hồ vĩ, chậm rãi đi tới.

"Ăn cơm đi. . ."

Vương Dật ôn nhu nói.

Mấy người ngồi trở lại trên bàn ăn, tiếp tục đồng tiến vào bữa sáng.

"Khà khà khà. . . , thơm quá. . ."

Đúng vào lúc này, một đạo khác người trướng nát tan âm thanh đột nhiên bay lên.

Thỏ xuất hiện , nhưng đứng ở cửa thang gác không dám lại đây, nó một mặt đề phòng nhìn Tô Linh Nhi, cười nói: "Chúc mừng Tô vương quay về Vương uy. . ."

Tô Linh Nhi chính vừa ăn bên tỏ rõ vẻ ân tình nhìn chăm chú Vương Dật đây, nghe tiếng mặt cười nhất thời chìm xuống, nghiêng đi đầu đi.

"Vũ Vương, người rốt cục xuất hiện . Cho bản vương lại đây. . ."

Nàng cắn răng nghiêng lợi nói.

Thỏ thân thể run lên, hướng cửa thang gác di đi, háo bất cứ lúc nào đào tẩu. Sau đó giọng cười nói: "Tô vương, sinh khí đối với hồ tử không tốt. . ."

Tất cả mọi người nghe xong nhất thời cả kinh.

Nó biết rồi?

Tô Linh Nhi đôi mi thanh tú vừa nhú, lạnh giọng hỏi: "Làm sao người biết ?"

"Người vừa đột phá thì, bản vương ở ngay gần, tất nhiên là nhận ra được . . ."

Thỏ rung đùi đắc ý, lập tức nhìn về phía trên bàn trứng gà bánh quẩy sữa đậu nành, cười khan nói: "Cái kia. . . Bản vương cũng không ăn com đây. . ."

Mọi người nhất thời không nói gì.

Vương Dật tức giận nói: "Đến đây đi, có người này phản. . ."

Thỏ đại hỉ, theo lại cẩn thận nhìn về phía Tô Linh Nhi, thấy nàng không tiếp tục để ý chính mình, nhất thời yên lòng, 'Hô' một tiếng, vọt thẳng đến trên bàn ăn, bắt đầu hồ ăn hải nhét.

Chúng nữ thấy, cảm giác thực sự buồn nôn, liền không ăn , cũng may đều đã kinh ăn gần đủ rồi.

Một phen phong quyền tàn vân sau.

"Hô. . ."

Thỏ thỏa mãn thờ phào, một mặt thoải mái được lợi. Nó dò ra tiểu trào, từ trong tai móc ra một điều xi gà, cầm lấy bật lửa, ra vẻ muốn điểm.

Vương Dật mắt gấp nhanh tay, đoạt lấy cái bật lửa.

Thỏ sững sờ, vừa giận vừa sợ hỏi: "Người làm cái gì?"

"Linh Nhi mang thai , người đừng ở chỗ này đánh, chúng ta đi ngoại diện."

Vương Dật đem bật lửa thu cẩn thận, đứng dậy.

Thỏ bất đắc dĩ, chỉ được nhảy lên bả vai của hắn.

Hai người đi tới ngoài cửa sau, Vương Dật điểm căn ngọc khô, sau đó cho đối phương điểm trên.

Nhất nhân một thỏ, ở cửa biệt thự hút thuốc.

"Tiểu tử, người nhượng Tô vương chú ý một chút, tốt nhất đừng tiếp tục đi chỗ đó cái Thiên Thế Giới."

Thỏ nuốt mây nhà khói đạo.

"Hả?"

Vương Dật cả kinh, ngơ ngác hỏi: "Người có ý gì?"

Thỏ mắt nhìn vô biên thiên khung, nói: "Tô vương thai nghén đồ vật ghê gớm, bằng không sẽ không như thế nhanh hoàn toàn khôi phục toàn bộ thực lực, là phụng dưỡng."

"Phụng dưỡng?"

Vương mỗ lòng người trong cang ngơ ngác .

"Không sai."

Thỏ gật gù, tùy cơ hắc đồng nhắm lại: "Ta phát hiện điểm ấy, những lão gia hỏa kia tự nhiên cũng phát hiện . Vật kia đối với Vương giả có đại bổ, có thể tăng cường mấy chục ngàn năm tuổi thọ, yêu lực cũng sẽ tăng mạnh. Hiện ở cái này đồ vật còn không đại, đối với Tô vương ảnh hưởng nhỏ bé không đáng kể, chúng nó còn không dám động thủ, sau đó liền không nói được rồi. . ."

"Cái gì?"

Vương mẫu người nghe xong, trong lòng một trận rét run.

Hắn trong nháy mắt nhớ tới trước cái kia mộng cảnh.

Này phiền không bỏ sưng mù đây, cái kia thanh âm già nua.

Lẽ nào, này không phải mộng cảnh? Mà là. . .

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 337: Người bắt nạt bản vương

Vương Dật nghĩ tới đây, sắc mặt không khỏi đại biến.

Đúng vào lúc này, hai cái quần áo mỹ lệ mỹ nữ chậm rãi đi tới.

Các nàng là bị biệt thự bên mỹ lệ hồ nhỏ hấp dẫn tới được, có thể đến gần sau, nhất thời phát hiện ngốc đứng ở giữa Vương mẫu người.

"Ồ? Rất đẹp trai."

Trong đó một mỹ nữ không nhận được thờ nhẹ.

Khác một mỹ nữ khá là ngại ngùng, chỉ là lén lút đến xem, không ngờ phát hiện nào đó thỏ.

"Đó là cái gì?"

Nàng ta miệng kinh sợ.

Thỏ liếc mắt nhìn các nàng, ới ra miệng xì gà yên, âm thanh quái dị nói: "Nhìn cái gì vậy? Chưa từng thấy như thế soái Vương giả?"

Nhị nữ thấy thỏ lại sẽ nói, trong nháy mắt động lại ở nơi đó.

Sau đó là, một mảnh yên tĩnh.

Sau một khắc.

"Nha. . ."

"Yêu quái. . ."

Nhị nữ phóng sinh tiếng rít gào, cũng mặc kệ cái gì thực nữ không thực nữ , trực tiếp xoay người vất chân lên cỏ chạy như điên.

"Các người chạy cái gì? Thật đúng thể. . ."

Thỏ có chút không nói gì lắm bấm.

Vương Dật nhìn các nàng bóng lưng, trầm giọng nói: "Vũ Vương, người giúp ta một việc."

"Hả?"

Thỏ sững sờ, gỡ xuống xì gà, lờ mờ hơi động: "Người nói. . ."

Vương Dật hít một hơi thật sâu, nói: "Tận người năng lực lớn nhất, ở Thiên Thế Giới ngoại diện thiết một tầng kết giới, nhượng những vương giả kia không ra được. Sau đó bất luận điều kiện gì, chỉ cần ta có thể làm được, đều sẽ đáp ứng người. . ."

Hắn biết, nếu như những vương giả kia thật đối với nhi tử của chính mình nổi lên tâm tư, tất nhiên sẽ không ôm cây đợi thỏ, chúng nó rất có thể phá tan hai giới cánh cửa, tìm đến Linh Nhi phiền phức.

Nếu là như vậy, không có người có thể ngăn cản chúng nó bước chân, đến lúc đó, giới trần tục chắc chắn sinh linh đồ thán.

Mà chính mình và vợ môn, cũng hội gặp bất trắc.

Vương Dật biết, tho phù văn kết giới rất lợi hại, liền Tô Linh Nhi đều rất là không bằng, vì lẽ đó nó nhất định có biện pháp.

Tho nghe xong, hắc đồng lần thứ hai nheo lại. Gật đầu nói: "Có thể!"

"Hà? Thật chứ?"

Vương Dật nhất thời đại hỉ, hắn không nghĩ tới đối phương thông khoái như vậy liền đáp ứng rồi.

"Bất quá. . ."

Tho bỗng nhiên trầm ngâm.

"Làm sao?"

Vương Dật thả xuống tâm bỗng nhiên nâng lên.

Tho trầm giọng nói: "Những tên kia thủ đoạn thông thiên. Như muốn ngăn trở chúng nó, nhất định phải bố trí đặc thù kết giới. Có thể loại kia kết giới có khuyết, chỉ có thể phòng một mặt."

Vương Dật nghe xong, nhất thời thờ ra một hơi.

"Một mặt liền được rồi."

Hắn kiên định nói: "Hài tử sinh ra trước, ta sẽ không để cho Linh Nhi lại tiến vào nơi đó."

"Vậy thì tốt."

Tho gật gù, lập tức âm thanh quái dị nói: "Tiểu tử, chuẩn bị kỹ càng 50 con gà nướng, cái mông nhất định phải đại."

Nó sau khi nói xong, 'Hô' một tiếng, trong nháy mắt biến mất rồi.

Vương Dật cảm trong tay tàn thuốc ném xuống đất, giẫm diệt, xoay người lại mở ra biệt thự môn, đi vào.

Hắn đi tới phòng khách sau, phát hiện chúng nữ đang xem TV, đang muốn đi mở miệng. . .

"Lão công. . ."

Tô Linh Nhi kêu kêu một tiếng, vui rạo rức đi tới trước mặt hắn, mị tiếng nói: "Chúng ta đi thôi."

"Hà?"

Vương Dật người nhất thời sững sờ, mờ mịt hỏi: "Đi? Đi đâu?"

Ngồi ở sofa ở giữa tiểu loli thăm thẳm đứng dậy, cong lên cặp môi thơm nói: "Lão công, Bồn cung đúng tô động phòng thị tẩm xin, người cùng nàng đi thôi. . ."

Dắt? ? ?

Vương Dật người trong nháy mắt hoá đá, hắn rất tự nhiên nhìn về phía còn lại mấy nữ, phát hiện các nàng đều dùng một loại ánh mắt cổ quái nhìn chăm chú chính mình.

Mặt dày như hắn, cũng có chút không chịu nổi, gương mặt tuấn tú một mảnh đại táo.

Vương Dật người cảm thấy vô cùng ngượng.

"Lão công, đi mà. . ."

Tô Linh Nhi quỳn rũ mặt cười đỏ bừng bừng, mắt tím một trận toả sáng, trực tiếp lôi kéo Vương Dật đi lên lầu.

Chúng nữ thấy bọn họ sau khi lên lầu, tiểu loli 'Thiệt' một tiếng, phần nộ nói: "Tao Hồ Mị từ. . ."

. . .

Lầu ba chủ nằm, truyền ra khiến người ta huyết thống tăng vọt nam nữ thân ~ ngâm tiếng, đăng tâm hồn người.

Tình đến nùng thì, hai người cũng không biết thiên địa là là vật gì .

"A. . ."

Tô Linh Nhi đột nhiên duyên dáng gọi to một tiếng, thân thể một trận run rẩy, 20 nhiều giây sau, nàng vô lực mềm ra ở chính mình nam nhân trên người.

Hai người xích ~ lửa thân thể khấn dính chặt vào nhau, cũng lại tuy hai mà một.

Tiếng thở dốc của bọn họ rất kịch liệt, lẫn nhau nghe đối phương tiếng tim đập, ai cũng không nói gì.

Mấy phút sau.

Tô Linh Nhi vung lên mặt cười, về phía trước nhẹ nhàng duỗi một cái, ở yêu lang trên môi dính rồi một tý, thế nhưng phun nhỏ ra tiểu hương ~ thiệt, có chút nghịch ngợm nói: "Lão công, chúng ta trở lại lần thứ nhất đi. . ."

Vương Dật sâu sắc nhìn chăm chú trong lòng xinh đẹp, thấy nàng tiểu diện một mảnh ửng hồng, trên trán thần bí Tử Văn, là làm thế gian xinh đẹp nhất đồ án.

Thật sự quá đẹp , văn chương cũng khó có thể miêu tả theo vạn nhất.

Vương Dật giờ lên tay phải, nhẹ nhàng xoa xoa Tô Linh Nhi mềm mại mặt cười, ôn nhu nói: "Linh Nhi, ta yêu ngươi. . ."

Hắn là xuất phát từ nội tâm nói ra.

Tô Linh Nhi thân thể yêu kiều run lên, cẩn thận nhìn chăm chú yêu lang hai con mắt, thế nhưng mặt cười lần thứ hai duỗi một cái, nhưng không có thu hồi lại đến.

Một phen sống mơ mơ màng màng thấp sau, rồi môi.

"Lão công a. . ."

Tô Linh Nhi thở gấp tinh tế, dò ra một cánh tay ngọc, liền muốn nắm. . .

"Linh Nhi. . ."

Vương Dật ngăn cản nàng, thâm tình nói: "Ngươi trước hết nghe nói."

Hắn không còn dám tiếp tục trì hoãn , chỉ lo triển miên qua đi, trong lòng xinh đẹp lại muốn đi trao cái gì song đầu ngọc đến ăn.

"Ồ. . ."

Tô Linh Nhi phần nộ thu về tay nhỏ, sau đó mò trên hắn lồng ngực, chán tiếng nói: "Ngươi nói đi. . ."

"Cái kia Thiên Thế Giới, không nên lại đi ."

Vương Dật gần từng chữ.

"Cái gì?"

Tô Linh Nhi nhất thời ngẩn ngơ, mặt cười trên nổi lên tiểu quái lạ: "Tại sao à?"

"Đáp ứng ta. . ."

Vương Dật không có trả lời chắc chắn, hắn biết Tô Linh Nhi có một viên Vương giả tâm, lại vừa khôi phục yêu lực. Nếu là biết những vương giả kia đánh chính mình đổ trong bụng tiểu tử chủ ý, tất nhiên hội bạo đầu, làm không cần thận hiện tại sẽ cùng chúng nó đánh nhau.

Tô Linh Nhi thấy hắn nói chăm chú, hai viên trắng loáng răng nanh cọ xát ma cặp môi thom, chậm rãi giờ lên tay nhỏ, duỗi ra một cái ngón tay ngọc, dịu dàng nói: "Một tuần một lần. . ."

"Không được, không thể đi."

Vương Dật không chút do dự, trực tiếp lắc đầu.

Tô Linh Nhi duỗi ra cái thứ hai ngón tay ngọc: "Hai tuần lễ một lần. . ."

Nàng thật sự rất yêu thích nơi đó, linh khí sung túc, phong cảnh tươi đẹp, mỹ thực phong phú. . .

Ach, kỳ thực đi, chúng ta Thiên Hồ MM thường thường đi nơi nào săn giết Thái Cổ hậu duệ, nàng sợ Vương Dật không cao hứng, vì lẽ đó ai cũng không có nói cho.

"Phù phù. . ."

Chúng ta Vương mỗ người trực tiếp bị tức nở nụ cười, giờ tay lên đến, ở nàng mỹ lệ mũi ngọc tinh xảo trên nhẹ nhàng quét qua, cố ý chọc giận nói: "Ba nguyệt một lần cũng không được, người cho lão tử bé ngoan ở lại chỗ này nuôi dưỡng thai. . ."

"Hanh. . ."

Tô Linh Nhi nhất thời không cao hứng, cong lên cặp môi thơm đứng lên mỹ lệ trên người, lắc lắc thân thể yêu kiều không thuận theo nói: "Vương Dật, người bắt nạt bản vương."

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 338: Người là sư tôn ta

Vương Dật giờ tay lên, vuốt nàng mỹ lệ từ phát, ôn nhu nói: "Linh Nhi, nghe lời. . ."

"Ta không. . ."

Tô Linh Nhi nghiêng đi mặt cười, nhìn chăm chú hư không, không nghe theo lắm bả: "Bản vương yêu thích nơi đó."

Nàng hờn dỗi đáng vẻ, sáng rực rỡ, kiều mị, thực là thể diện xinh đẹp nhất tồn tại.

Vương Dật nhìn chăm chú đối phương tuyệt thế kiều dung, trong lòng nổi lên vạn ngàn cơn sóng.

Bàn tay của hắn vi vi trượt, xoa Tô Linh Nhi hương hoạt cánh tay ngọc, tinh tế tìm tòi, tiếp tục đi lặp lại: "Linh Nhi, nghe lời. . ."

"Ta không, ta liền không. . ."

Tô Linh Nhi chếch về mặt cười, hướng yêu lang sáng giọng: "Vương Dật, nơi đó là bản vương duy nhất yêu thích địa phương, người không nên ngăn trở ta."

Vương Dật sâu sắc nhìn chăm chú nàng, đột nhiên giờ lên một cái tay khác, dò ra hai chỉ, ở này mỹ lệ hai điểm một trong nhẹ nhàng sờ một cái. . .

"A. . ."

Tô Linh Nhi nhất thời thở nhẹ một tiếng, thế nhưng có chút tiểu hung ác nhìn chăm chăm yêu lang, cặp môi thơm quệt càng cao hơn.

"Ha ha. . ."

Vương Dật nở nụ cười, yêu thương đem xinh đẹp lâu vào trong ngực, ôn nhu nói: "Linh Nhi, cũng không ta hạn chế sự tự do của người, mà là vì chúng ta hài tử."

"Hài tử?"

Tô Linh Nhi nhất thời sững sờ, nàng dù sao thông tuệ dị thường, trong nháy mắt nghĩ đến này một tầng, không khỏi khẽ kêu nói: "Chúng nó dám! Ai muốn dám động nhỏ một tý, bản vương theo chân chúng nó liều mạng."

Nho nhỏ?

Vương Dật có chút không nói gì, thế nhưng nắm thật chặt hai tay, lần thứ ba lặp lại: "Linh Nhi, nghe lời. . ."

Tô Linh Nhi lúc này trầm mặc xuống, nàng mặt cười dán yêu lang trên lồng ngực, cặp kia mắt tím nhìn chăm chú hư không, trắng noãn răng nanh nhỏ cùng với nó hàm răng nhẹ nhàng mài, không biết đang suy nghĩ gì.

Vương mẫu người tất nhiên là không thấy.

Mấy phút sau.

Vương Dật dù sao tuổi trẻ, trong lòng lại ôm một cái tuyệt thế xinh đẹp, rất nhanh lại một lần nữa 'Thức tỉnh' . . .

Tô Linh Nhi nhất thời nhận ra được , nàng vung lên mặt cười nhìn về phía đối phương, duỗi ra tiểu hương ~ thiết, liếm liếm chính mình răng nanh nhỏ, mỉa như tơ.

Sau đó, tất nhiên là cả phòng đều xuân.

Chiến dịch này, mãi cho đến buổi chiều 5 giờ rưỡi vừa mới ngừng. Đáng thương Vương mẫu người xông pha chiến đấu 4 thứ, có thể nói là cực kỳ gian khổ.

Cuối cùng, hấn lấy 'Hải tử' làm do, từ bỏ lần thứ năm.

Một cái, nên ăn cơm tối .

Thứ hai, hấn sợ các tiên nữ không cao hứng.

Tam tắc —— thực sự là quá cực khổ .

Tô Linh Nhi thấy hấn vô ý tiếp tục nữa, có chút chưa hết thòm thèm mặc vào tiểu hương y phục, đi rửa ráy .

Vương Dật cũng xông tới tắm rửa, sau đó xuống lầu ra ngoài mua cơm, 1 cái bao nhiêu thời điểm sẽ trở lại .

Bọn hấn cùng đi ăn tối sau, cùng ngồi ở trên ghế salông xem ti vi.

Buổi tối 9 điểm, Liễu Thiên Nhi thu rồi cái tin nhắn, nàng sau khi xem xong không khỏi thở nhẹ: "Ngữ Cẩm sư tôn bọn hấn ngày mai sẽ trở lại ."

"Ồ?"

Vương Dật nghe xong hỏi: "Lúc nào?"

Liễu Thiên Nhi nhẹ giọng nói: "Trưa mai 12 điểm."

Vương Dật gật gù, nói: "Vậy ngày mai chúng ta đi Tiêu Diêu Tông."

Hấn thân là tông môn đệ tử, Tông chủ cùng sư tôn trở lại, không xuất hiện thực sự không còn gì để nói.

Một đêm qua đi.

Ngày thứ hai, bọn hấn dậy rất sớm, ăn xong điểm tâm sau, mở ra hai giới cánh cửa, đi đến Tiêu Diêu Tông trong sương phòng.

Vương Dật hôn dừng chúng nữ sau, nên rời đi trước . Hấn tự mình đi tới Nam Cung Nhất động phủ, ngồi xếp bằng điều tức, tu luyện lên Trường Sinh quyết.

Này thuật thật có chút môn đạo, Vương Dật cảm giác trong cơ thể Hỗn Độn chi tức lại gia tăng rồi nửa phần, mà tu vi cũng có muốn triệu chứng đột phá.

Thời gian như trôi đưa, rất nhanh đến trưa.

'Long long long. . .'

Đột nhiên, Tiêu Diêu Tông ngoại nổi lên một trận nổ vang.

Vương Dật đột nhiên mở hai con mắt, hấn biết, sư tôn bọn hấn trở lại .

Vương Dật đứng thẳng người lên, dưới chân một điểm, hướng tông môn chủ điện xông thẳng mà đi.

Đi tới bình đài sau, Lý Đăng Vân cùng nhân đứng ở nơi đó, chính lẫn nhau bắt chuyện.

Vương Dật vội vàng đi tới.

Mọi người nhất thời phát hiện , đồng thời nhìn về phía hắn, trong mắt vẻ mặt khác nhau, tràn ngập phức tạp.

Vương Dật đi tới gần, ôm quyền cúi đầu: "Đệ tử Vương Dật, gặp Tông chủ, sư tôn, sư thúc. . ."

Lý Đăng Vân gật gù, bình tĩnh nói: "Đứng lên đi."

"Vâng. . ."

Vương Dật thu quyền ngẩng đầu, đi đến Nam Cung Nhất phía sau đứng lại, lén lút quan sát những người kia.

Lý Chấn Hiền chính hướng chính mình nháy mắt đây, mà còn lại tam thánh thiên, tắc hướng chính mình tròn mắt nhìn.

Hàn Thiên Lăng sắc mặt phi thường xú, cũng không Lạc Y Y nguyên nhân.'Phi Yến' bị hủy, thực lực của hắn rơi xuống đáy vực, cần rất tu dưỡng một trận.

Vương mỗ người áy náy nở nụ cười, hắn đối với người này ấn tượng không xấu, biết chính mình phá hủy lá bài tẩy của đối phương, đối với hắn ảnh hưởng rất lớn.

Hàn Thiên Lăng lau một cái mũi, không lại đi để ý tới.

Hơn 10 phút sau, Lý Đăng Vân thấy gần đủ rồi, liền nhượng mọi người tản đi .

Vương mỗ người theo lừa già về đến động phủ.

"Vương Dật."

Nam Cung Nhất hiếm thấy không có gọi hắn ái đồ.

"Ngài nói. . ."

Vương mỗ lòng người trong cùng gương sáng đứng, đối phương khẳng định là muốn hỏi thỏ sự tình.

Đúng như dự đoán, Nam Cung Nhất ngưng tiếng hỏi: "Nuốt sống Linh Quang Tử cùng Linh Thiên Tử, đến cùng là quái vật gì?"

Này thiên phát sinh tất cả, thực sự quá không thể tưởng tượng nổi , Vương Dật chờ đi rồi, Thượng Cổ chỗ lời đài trực tiếp nổ tung .

Các tông tu sĩ cũng lại vô tâm tỷ thí xuống, dồn dập thoát đi nơi này.

Mà những cái kia nó châu tu sĩ cũng chạy nhanh chóng, Thượng Cổ võ đài trong nháy mắt quanh quẽ , chỉ chừa có địa phương thỏ ở nơi đó giương mắt nhìn.

Đây là là một cái sự kiện lớn, khủng bố ngập trời. Cũng không lâu lắm, toàn bộ Hãn Châu cùng quanh thân tông môn, đều sẽ bị chấn động .

"Ha ha. . ."

Vương Dật nở nụ cười, tùy ý nói: "Đó là một con thích ăn gà nướng thỏ."

"Thỏ?"

Nam Cung Nhất nhất thời phong ép, nét mặt già nua trong nháy mắt chột đỏ bừng. Hắn cho rằng đối phương ở lừa gạt mình, không biết kẻ này ở ăn ngay nói thật.

Mấy phút sau, Nam Cung Nhất thật vất vả vượt thuận một cái về người lớn, tiếp tục hỏi: "Người này thân chiến y lại là chuyện gì xảy ra?"

"Cái kia?"

Vương mỗ người tròn tròn mắt: "Thiên cơ bất khả lộ lậu. . ."

"Người. . ."

Nam Cung Nhất thật sự điên rồi, hét lớn: "Nghịch đồ, tên nghịch đồ nhà ngươi. . ."

Hắn tay áo lớn vung lên, xoay người liền muốn hướng động phủ đi đến.

"Sư tôn. . ."

Vương mẫu người vợ vàng ngăn cản hấn, cười nói: "Ta hiện đang không có tiện tay pháp khí, ngài xem. . ."

"Đừng gọi sư tôn ta, người là sư tôn ta. . ."

Nam Cung Nhất mũi đầu sắp tức điên, không nữa để ý đến hấn, nhanh chân rời đi.

Vương mẫu người thấy, bất đắc dĩ sờ mũi, lâu bầu nói: "Không cho liễn không cho, làm gì phát lớn như vậy tính khí?"

Buổi trưa, hấn về đến phòng nhỏ cùng các tiên nữ đồng tiến vào cơm trưa, buổi chiều tiếp tục tu luyện.

Hấn không có lại về Nam Cung Nhất động phủ, mà là đi đến thiên khung.

Tiêu Diêu Tông núi thần đỉnh núi, nhất nhân hư không mà đứng.

Vương Dật mắt nhìn vô biên phía chân trời, ánh mắt thâm thúy.

Hấn chuẩn bị thử một chút, chính mình cực hạn đến tột cùng ở nơi nào.

Cùng lúc đó, bên ngoài mấy vạn dặm

'Vù'

Giữa hư không, nổi lên tầng lớn gọn sóng, 9 bóng người chậm rãi đi ra.

Bọn hấn nữ có nam có, trẻ có già có, quần áo cùng thô nuốt lấy Linh Quang Tử giống nhau như đúc, toàn thân có pháp tắc lưu động, khí tức trùng thiên.

Này rõ ràng là 9 cái Nguyên Anh lão quái.

Bọn hấn sau khi xuất hiện, trong đó một ông già chậm rãi nói: "Là nơi này. . ."

Còn lại 8 người gật gật đầu, thân hình lay động, hướng Tiêu Diêu Tông phương hướng bay thẳng mà đi.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 339: Kỳ tài

Trên hư không.

Vương Dật chậm rãi giờ lên tay phải.

'Oành'

Đồng thau bao cổ tay đột nhiên nổ tung, hóa thành vạn ngàn đồng khí, phun ra nuốt vào vờn quanh cho hấn biểu thể.

'Bùm bùm. . .'

Liên tiếp nhẹ vang lên qua đi, đồng Giáp xích phong, tái hiện thế gian.

"Sức chiến đấu gia trì bốn phần mười tả hữu."

Vương Dật vì hơi rú xuống thủ, nhìn chăm chú song chương của chính mình, nhẹ giọng tự nói.

Đột nhiên, hấn bỗng nhiên nắm nổi lên song quyền.

"Hồng. . ."

Vương Dật ngửa mặt lên trời thét dài, một đạo long ngâm đột nhiên bay lên, xông thẳng cưỡi tiêu, quy về thiên khung nơi sâu xa.

'Hồng '

Trong phút chốc, trên người hấn bỗng nhiên bùng nổ ra vô tận u ám, ở hư không phun ra nuốt vào khuếch tán, bốn phía 20 mét không gian tận bị che kín. Vạn ngàn ngôi sao phóng lên trời, Hằng Vũ chìm nổi.

Tiên thân dị tượng —— vô hạn tinh không.

"Uống . . "

Trong tinh không Vương Dật không có đình chỉ, tiếp tục thét dài.

'Vù '

Một luồng nồng nặc thanh khí từ hấn đỉnh đầu lao ra, ở 20 mét nơi dừng lại, Hằng Vũ đan dệt, tự tạo thành trận, phác hoạ vô thượng pháp tắc.

Chậm rãi, một cây cao hơn 1 mét thanh liên, chậm rãi thành hình.

Nó cũng không lớn, nhìn qua nhưng cực kỳ vĩ đại, vĩnh viễn không bao giờ mất đi.

Thân thể dị tượng —— vạn cổ cây liên.

Đây là cái kia thăng nhóc thể chất thần thông, Vương Dật phục chế lại đây sau, dùng để chứa quá một lần bức, liền lại không triển khai .

Mệnh môn bên trong, thanh liên tuần tuần chuyển động không ngừng, toàn thân toả ra nhẹ nhàng hào quang, rất thần bí, huyền diệu vô phương.

Wang Dật trùng vũ mà lên, đi tới thanh liên trước 5 mét nơi dừng lại.

Hấn hai mắt nhắm lại, lập tức giơ lên hai tay, đặt trước ngực, mười ngón đan điểm lục hợp, đọc chuyển càn khôn.

'Vù '

Phương xa ong ong không ngừng, một cái Tinh Hà trần trọc đi tới, lưu đến thanh liên nơi, quay quanh thành khuyên, đưa nó vây vào giữa.

Đúng vào lúc này.

Núi thần phong khác một chỗ hư không, đang đứng tam bóng người.

Tiêu Diêu Tông tam đại Nguyên Anh lão quái xuất hiện .

Thiên Phác Từ nhìn chăm chú tinh không thanh liên dị tượng, nhẹ giọng nói: "Người này chính là Vương Dật? Đương thật là không bình thường. Bất quá, hấn lấy ra thần thông dị tượng, vì sao dựng hai loại pháp tắc khác nhau?"

Bà lão cùng đá lỏm chồm ông lão nghe xong không nói, thâm thúy trong con ngươi, có hết sạch đang nhấp nháy, không biết đang suy nghĩ viết cái gì.

Đột nhiên, bà lão thân thể run lên, phóng tầm mắt tới phía chân trời một đường, nhú mây ở cùng nhau: "Có người đến , cùng Thiên Linh Từ khí tức gần gũi, hấn là đồng tông một mạch. Một, hai, ba. . . , há? Chín cái?"

"Cái gì?"

Thiên Phác Từ cùng đá lỏm chồm ông lão song song chấn động, người sau khò vung tay lên, trầm giọng nói: "Đối phương lai giả bất thiện, chúng ta nhanh đi mở ra tông môn đại trận."

Tam đại Nguyên Anh thân thể loáng một cái, biến mất ở giữa hư không.

Vào giờ phút này.

Wang Dật nơi này, trải qua đến thời khắc quan trọng nhất, hấn tay trái bắt ấn như lan, dẫn dắt Tinh Hà, tay phải bình án châu ngọc, đọc xác định cây liên.

"Đi!"

Wang Dật đột nhiên hét lớn một tiếng, như lan tay trái, năm ngón tay bỗng nhiên tỏa ra.

'Xì xì xì . . '

Trong nháy mắt, vô số ngôi sao trong nháy mắt thoát ly Tinh Hà chủ thể, hướng về một cây sen xông thẳng mà đi.

Sau một khắc.

'Oành oành oành. . .'

Tiếng vang âm âm hàng loạt bạo phát, những cái kia ngôi sao đánh vào thanh liên trên sau, nhất thời bị văng ra thật xa.

Thanh liên toàn thân chấn động không ngừng, nhưng bất động căn bản, vững như thành đồng vách sắt. Phảng phất, nó chính là Hằng Vũ trong duy nhất.

"Trở lại!"

Vương Dật hét lớn, lần thứ hai lấy ra Tinh Hà thần thông.

Trong phút chốc, lăng vũ trong ánh sáng lưu chuyển, ngôi sao ngang trời. Chúng nó dồn dập nhắm phía một cây sen, cũng không phải oanh kích, mà là đè ép.

Nguyên lai, Vương Dật muốn đem lưỡng loại thần thông dị tượng thần uy hợp hai làm một.

Loại ý nghĩ này rất kinh người.

Từ xưa đến nay, mỗi một loại nghịch thiên thể chất đều cực kỳ hiếm thấy, song trọng Thần thể thì càng khó khăn. Chính là xuất hiện, cũng không có đem thần thông luyện làm một thể ghi chép.

Có thể nói là, chưa từng có ai.

"Cho ta dung hợp."

Vương Dật thử nghiệm không được, nhất thời cuống lên, nổi lên tính khí. Hết hét lớn một tiếng, hai tay không lại bắt ấn, trực tiếp hợp lại cùng nhau, mười ngón liên kết.

'Xi xì xì. . .'

Trong nháy mắt, hết thảy ngôi sao được sức mạnh to lớn dẫn dắt, đồng thời nhắm phía một cây sen.

'Oành oành oành. . .'

Chúng nó lần thứ hai bị văng ra, nhưng rất mau dừng lại bay khỏi tư thế, lần thứ hai xông lên.

"Dung hợp a. . ."

Vương Dật thét dài ở thiên, hai con mắt trong nháy mắt hóa thành đen kịt một màu, một vòng to lớn Thần khuyển đột nhiên xuất hiện ở sau lưng, quần áo cổ động, khí thể trùng thiên.

'Vù. . .'

Đột nhiên, một cây sen trên, bỗng nhiên phóng ra vạn trượng thanh mang, trong nháy mắt đem vô tận ngôi sao cùng Vương Dật bản tôn bao phủ ở bên trong.

'Oanh '

Vương Dật đầu óc nổ vang, mắt tối sầm lại, mất đi tri giác. . .

Cùng lúc đó, vạn trượng ánh sáng màu xanh đột nhiên về liễm, vô số ngôi sao được theo dẫn dắt, đồng thời bay về phía một cây sen.

'Phốc phốc phốc. . .'

Liên tiếp kỳ vang liên tiếp vang lên. . .

Không biết qua bao lâu bao lâu, tựa hồ một đời như vậy cửu viễn, vừa giống như là ngăn ngăn nháy mắt.

Vương Dật dần dần tỉnh dậy, phát hiện mình còn lơ lửng trên vòm trời bên trên, đầy trời tinh không dĩ nhiên biến mất, năm mét ở ngoài, chìm nổi một vật.

Đó là một cây mỹ lệ Thần liên, màu xanh liên thể trên, toả ra tàn phá ánh sao, thê mỹ tuyệt luân.

"Thành. . . Thành công?"

Vương Dật rất là kích động, nhanh chóng đi tới đó, một phát bắt được Thần liên dưới đáy. Cảm giác vào tay tự nhiên tự ngạnh, không nói ra được là cảm giác gì.

Có thể rất nhanh, hần liền biết rồi, đây là một loại huyết thống hòa vào nhau cảm giác, rất huyền diệu.

"Khà khà. . . Ha ha. . ."

Vương Dật không nhịn được cười to, trong lòng đại vi mãn ý.

Rất cục, thành công. . .

Đúng vào lúc này.

Ngoài trăm thước, xuất hiện chín bóng người, rất bất ngờ.

Chín cái Nguyên Anh lão quái rất cục đến rồi. Bọn hần đứng ở hư không, không có xem núi thần phong, mà là chăm chú vào chúng ta Vương mẫu người.

"Thật kỳ quái khí tức, đứa bé kia tay bên trong là món đồ gì? Dĩ nhiên nắm giữ hai loại pháp tắc khác nhau?"

Một tên trong đó Nguyên Anh khế nói.

"Đứa nhỏ này không đơn giản."

Một người khác Nguyên Anh tu vi đáng sợ hơn, càng là nhìn ra một chút căn khôn, con mắt không khỏi nhắm lại: "Hần cốt linh sẽ không vượt quá 20 tròn tuổi, tu vi cũng chỉ có Trúc Cơ hai tầng, khí thể nhưng không thấp hơn Trúc Cơ đỉnh cao. Ha ha, không nghĩ tới, nho nhỏ này ngũ phẩm trong tông môn, dĩ nhiên xuất cái ghê gớm kỳ tài."

"Kỳ tài. . . , kỳ tài. . ."

Người thứ ba Nguyên Anh nhiều lần đề ngữ, lập tức ánh mắt sáng ngời, nói: "Nghe nói Hần Châu 'Thập tông chiến' trên, xuất hiện một cái yêu nghiệt hậu bối, trên người mặc tinh đồng chiến giáp, kiên khoắc đồ đậm Trường Phong. Thực lực có thể cùng 'Thiên Bàng' trên thập đại thiên tài sánh ngang, lẽ nào. . . Chính là hần?"

"Ồ? Ta cũng nghe nói. . ."

"Như thế nào?"

"Ha ha, nếu thật sự là hần, vậy chúng ta nghề này, liền sẽ không đàn độn vô vị. . ."

Còn lại tám người nghe xong, lòng hiếu kỳ nổi lên, dồn dập nghị luận, sau đó cùng nhìn về phía Vương Dật, lẳng không hư đập, chậm rãi đi đến.

Vương mẫu người chính cười ha ha thường thức trong tay Thần liên đây, bỗng nhiên cảm thấy một luồng bàng bạc linh áp ở tới gần, tuấn mi vừa nhú, ngẩng đầu nhìn lại.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 340: Bàn tăng pháp hiệu xứng bậy

Vương Dật nhất thời phát hiện chín cái Nguyên Anh lão quái, nhú mày càng sâu. .

Đối phương khí tức trên người thật đáng sợ, nhưng hần sản sinh khó có thể đối đầu cảm giác.

"Những này Kim Đan tu sĩ đến Tiêu Diêu Tông làm gì?"

Vương Dật thầm nghĩ trong lòng, hần cũng không cho là đối phương là Nguyên Anh lão quái.

Ở Thượng Cổ chỗ lời dài, những cái kia Nguyên Anh cường giả đều là thần uy nội liễm, cùng người bình thường không khác. Mà trước mắt mấy tên này, khí tức trùng thiên, không thể là Nguyên Anh cường giả.

Vương Dật làm sao biết, này mấy cái Nguyên Anh là chuyên môn tìm đến Tiêu Diêu Tông phiền phức, vì lẽ đó căn bản không có thu lại khí thể, trái lại

còn có ý phóng thích một chút, lấy đạt đến kinh sợ tác dụng.

Xác định đối phương không phải 'Nguyên Anh' sau, Vương mẫu người sức lực tăng mạnh, tay phải hấn cầm Thần liên, tay trái bỗng nhiên bình triển hư không, ngửa mặt lên trời gào to: "Cho Bản đế đứng lại."

Này một tiếng sức lực mười phần, như sấm sét giữa trời quang, rất bá đạo khác.

Chín đại Nguyên Anh nhất thời sững sờ, thật liền đứng lại .

Đối phương bức cách trùng thiên, nhưng bọn hắn bách không kịp đề phòng.

"Hắc. . ."

Wương mẫu người cười đắc ý .

Hắn biết mấy người này là tìm đến tông môn phiền phức, nhân làm địch ý của bọn họ tia không che giấu chút nào, này chính mình cũng không cần khách khí .

Đối phương mặc dù là 'Kim Đan', có thể chính mình thần thông sơ thành, vừa vặn thử một chút uy lực.

Tuy rằng đánh không lại, nhưng là có Đằng Vân quyết a, bọn hắn khẳng định không đuổi kịp chính mình.

Nghĩ tới đây, Vương mẫu người tinh tế đi quan sát, đem mục tiêu khóa chặt ở một cái 30 tuổi khoảng chừng chàng thanh niên trên.

Cái này người nhìn qua yếu nhất.

Hắn làm sao biết, đây là một cái Nguyên Anh tầng bốn cường giả, ở chín người trong tuy rằng cảnh giới thấp nhất, nhưng mạnh hơn Thiên Phác Tử trên rất nhiều.

Wương mẫu người muốn đi nhạ một cái không nên dây vào tồn tại.

Cùng lúc đó, chín đại Nguyên Anh phản ứng lại. Bọn hắn dù sao cũng là cao nhân tiền bối, tuy nói là tìm đến Tiêu Diêu Tông phiền phức, nhưng sẽ không cùng một cái hậu bối đi trí khí, như vậy hội ngã thân phận, hồng rồi Tu Chân Giới quy củ.

"Tiểu tử, ngươi tên gì?"

Trong đó một ông già mỉm cười hỏi.

"Ha ha. . ."

Wương mẫu người quái lạ cười cợt, gương mặt tuấn tú bỗng nhiên nghiêm lại.

Hắn đem tay trái đứng ở trước ngực, sắc mặt cực kỳ trang nghiêm, thấp trầm giọng nói: "A Di Đà Phật, bản tăng pháp hiệu xằng bậy. . ."

Này tư lại dùng Phật hiệu trang bức.

"Cái gì?"

Này biến số đến đột nhiên, chín đại Nguyên Anh lại một lần nữa sững sờ .

Bản tăng?

Tiểu tử này là người trong Phật môn? Đùa gì thế? Nào có như ngươi vậy hòa thượng?

Xằng bậy lại là cái gì quý?

Wương Dật sản bọn hắn lần thứ hai phạm lãng thì, dưới chân vì hơi điểm

'Hô '

Một đoàn thần bí mây mù xuất hiện ở dưới chân của hắn.

"Di Đà Phật. . ."

Wương mẫu người chuẩn bị kỹ càng tất cả sau, lần thứ hai đọc lên Phật ngữ, rung đùi đắc ý nói: "Bản tăng thấy các vị thí chủ ấn đường biến thành màu đen, có họa sát thân bạn ở hai bên. Phật tổ từ bi, bản tăng có ý định bang các vị đi hóa giải. . ."

Này tư nói mạch lạc rõ ràng, vẫn đúng là như chuyện như vậy.

Chín đại Nguyên Anh choáng váng, về mặt đều đã hoá đá.

Hiện ở tại bọn hắn có thể khẳng định, trước mắt thiếu niên này, tuyệt không là 'Thập tông chiến' trên cái kia yêu nghiệt.

Này liền một bệnh thần kinh.

Vương mẫu người Pháp tướng trang nghiêm, ánh mắt cũng không ngừng tự do, tìm cơ hội.

'Xi . . '

Đột nhiên, hắn trực tiếp biến mất không thấy hình bóng.

"Hà?"

Chín đại Nguyên Anh lần thứ hai ngẩn ngơ.

Trong nháy mắt tiếp theo, Vương mẫu người trực tiếp xuất hiện ở mục tiêu sau lưng, hắn hai tay nắm chặt Thần liên đấy, lên tiếng rống to: "Di Đà Phật, hóa giải . . "

Thế nhưng, hắn dùng hết bú sữa khí lực, hướng về mục tiêu điểm ra sức thay phiên xuống.

Thần liên chủ thể, mạnh mẽ hôn lên đối phương trên ót.

'Oành '

Một tiếng to lớn vang trầm đột nhiên xuất hiện .

Nó đến chính là như vậy đột nhiên, nhưng không thật lâu xa.

Sau nào là thân thể mấy đại tráo môn một trong, tên này Nguyên Anh tăng bốn cường giả toàn thân chấn động mạnh, bột kính rõ ràng về phía trước đuổi một cái, mắt tối sầm lại, suýt chút nữa không bị tại chỗ đập ngã xuống.

Lần này thực sự là quá mạnh , Thần liên bị chấn động hào quang tứ tiết, tuy rằng không có tiêu tan, nhưng lờ mờ rất nhiều.

Vương mẫu người thấy đối phương lại không ngất, nhất thời choáng váng.

Giời ạ! !

Cái tên này đầu là cái gì làm ?

"Di Đà Phật, cho ta hóa giải a . . "

Hắn cuồng lên, chân tâm, phóng sinh đi gào thét, liều mạng tên xoay chuyển Thần liên, điên cuồng hướng về đối phương sau nào ném tới.

'Oành oành oành . . '

Liên tiếp tiếng trầm kinh hiện ra ở hư không, người cường giả kia đầu kịch liệt chấn động mấy lần sau, lần thứ ba, nhưng là đập bất động .

Hắn dĩ nhiên phản ứng lại.

"Tiểu tử, ngươi muốn chết . . "

Cường giả bỗng nhiên xoay người, hai mắt đỏ sẫm như máu.

Hắn trải qua tức điên , ngập trời.

Chính mình nhưng là lục phẩm tông môn Đại Trưởng lão, bây giờ lại bị một cái ngũ phẩm tông môn Trúc Cơ đệ tử, dùng quái lạ pháp khí liên đập phá mấy cái sau nào, đây là cỡ nào vô cùng nhục nhã?

"Khe nằm! ! !"

Vương mẫu người nhất thời dọa sợ , mờ mịt đi hỏi: "Vị thí chủ này, xin hỏi đầu của ngươi là cái gì làm ? Vì sao cứng rắn như thế?"

"Lão phu muốn đưa ngươi chém thành muôn mảnh!"

Cường giả rống to ở thiên, trực tiếp đuổi ra đại thủ, trào muốn đối phương cổ.

Vương mẫu người đã sớm chuẩn bị, dưới chân gập đẫm, mây mù trong nháy mắt đem hán mang rời khỏi mấy chục mét, tránh thoát đối phương bắt.

Vương mẫu người không chút do dự, trực tiếp xoay người như nam vội vã mà đi.

"Cho lão phu đứng lại!"

Cường giả đại tiếng rống giận, lấy ra thân pháp, hướng tên ghê tởm này đuổi sát mà đi.

Mấy sau, còn lại tám tên cường giả rốt cục phản ứng lại, bọn hán lẫn nhau đối diện một chút, theo đuổi theo.

Tiêu Điều Tông món nợ, qua đi lại toán không muộn, ngược lại này trời nổi núi cao sẽ không chạy.

Trước mắt trọng yếu nhất, là nắm lấy cái này tự xưng xằng bậy tu sĩ trẻ tuổi, nhất định phải nắm lấy.

Bởi vì hán vừa nảy động tác, này mấy cái Nguyên Anh lão quái đều không có thấy rõ.

Cái tên này trên người có đại bí.

Đồng Giáp xích phong, ở Thương Mang đại lục trên ngang dọc chạy như bay.

Vương Dật tốc độ thực sự quá nhanh, chớp mắt hơn mười dặm.

Phía sau của hán, có mấy bóng người chăm chú truy đuổi, bọn hán cũng không chậm, song phương tốc độ có thể nói ở sần sần với nhau.

"Đáng ghét a, tại sao có thể nhanh như vậy?"

Lúc này Vương Dật trong lòng cực kỳ lo lắng, tốc độ của đối phương vượt xa dự liệu của chính mình.

"Vô liên sĩ tiểu tử, cho lão phu đứng lại. . ."

Cái kia bị đánh cường giả thét dài liên tục, đột nhiên, hán bỗng nhiên dò ra tay phải, hư không bình án.

'Àm âm âm . . '

Hư không một trận nổ vang, một con hơn trăm mét vuông cự Đại Thủ Ấn, tự thiên khung nơi sâu xa chậm rãi hạ xuống, chụp vào phía trước Vương mẫu người.

"Khe nằm, đây là cái gì?"

Vương Dật nhất thời kinh hãi đến biến sắc, dưới chân bỗng nhiên chú lực.

'Xi '

Tốc độ của hán đột nhiên thêm tiến vào tăng lên, trong nháy mắt tránh thoát dấu tay bao phủ.

"Cái gì?"

Phía sau Nguyên Anh cường giả nhất thời choáng váng.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 341: Kế sách

Chính mình này một trào oai, chính là Nguyên Anh sơ kỳ cường giả, cũng chạy không thoát đi a.

Hán đây là cái gì tốc độ?

"Tiểu tử kia dưới chân mây mù, có vấn đề lớn."

Một ông già hai mắt nhắm lại, càng là nhìn thấu một góc càn khôn.

"Có thể tốc độ này cũng quá khuếch đại, bằng chúng ta thực lực, dĩ nhiên không đuổi kịp. . ."

Một cái khác trung niên nữ tử trầm giọng nói.

"Không vội. . ."

Ông lão nở nụ cười: "Coi như hấn lại nghịch thiên, cũng chỉ là Trúc Cơ mà thôi, chúng ta có thể ngự hành ba ngày ba đêm, hấn có thể kiên trì bao lâu?"

Một đám cường giả nếu không nói, toàn lực đuổi theo.

"Mẹ nó!"

Phía trước Vương mẫu người cuồng lên, những này 'Kim Đan' cũng quá lợi hại, dĩ nhiên có thể một bước mấy dặm, so với lửa già Nam Cung Nhất trâu bò hơn nhiều.

Này TM ở đâu là Kim Đan? Rõ ràng là kim cương đan.

Bị động chịu đòn không phải tính cách của hấn, Vương Dật hàm răng một cắn, rơi xuống một cái kinh người đại quyết xác định.

Wang Dật rất yêu thích tranh chấp biếm (Hỏa Phụng Liễu Nguyên), hiểu rõ một ít lấy yếu thắng mạnh mưu kế, tuy rằng không biết có tác dụng hay không.

Hắn bỗng nhiên xoay người lại, vùng động trong tay lơ lửng Thần liên, hướng về người cường giả kia xông thẳng mà đi.

Hắc Ám binh pháp, nghịch thế lạ kỳ binh, chính là quỷ đạo dã. . .

'Xi. . .'

Đồng Giáp xích phong, huyền ảnh kéo tới.

Gấp ba cục tốc, chớp mắt tới gần.

"Hà?"

Bay ở phía trước nhất Nguyên Anh cường giả mới vừa tự sững sờ, Thần liên căn ~ hành, liên mạnh mẽ quét ở trên cổ của hắn.

'Oành'

Một đạo tiếng vang trầm nặng đột nhiên xuất hiện, người cường giả kia toàn thân chấn động mạnh, thân thể bỗng nhiên nhất định, thế nhưng bị cự lực mang hướng về sau trùng lý mà lên.

Tốc độ sản sinh xung lượng, gấp ba cục tốc, uy lực lại hội như thế nào? Mà lại yết hầu lại là thân thể mấy đại trảo môn một trong, chính là Nguyên Anh lão quái cũng không chịu nổi.

"A. . . Phốc. . ."

Người cường giả kia trong nháy mắt đột xuất một cái mũi tên máu.

"Hà?"

"Cái gì?"

"Làm sao hội?"

Còn lại Nguyên Anh cường giả nhất thời choáng váng, hoàn toàn không phản ứng lại là chuyện ra sao, Vương Dật liền dẫn người cường giả kia từ trước mặt bọn họ xuyên qua mà qua, từ trước đến giờ thì phương hướng bay đi.

Chúng Nguyên Anh vội vàng dừng thân thể, thỉnh thoảng xoay người.

"Tiểu tử này. . . Ghê gớm. Quả thật thiên tài. . ."

Trong đó một người đàn ông trung niên sợ hãi nói.

"Không nghĩ tới, trong thiên hạ còn có người như thế tồn tại. . ."

Một ông già khác trầm giọng nói.

Chúng Nguyên Anh cũng không dừng lại, tiếp tục đuổi theo.

Vào giờ phút này.

Vương Dật trong tay Thần liên hoàn toàn biến mất rồi, người cường giả kia trực tiếp thoát ly chương khống, hai người cự ly trong nháy mắt bị kéo dài.

Cường giả vội vàng ổn định thân thể, hừ không liên khặc không thôi.

Vừa nãy này một tý thực sự quá mạnh, hân suýt chút nữa liền ngã xuống.

Vương mỗ người không có quán hân, tiếp tục hướng phía trước chạy vội.

Chúng Nguyên Anh đi ngang qua đồng bạn bên người, lưu lại một người, còn lại tiếp tục truy đuổi.

"Thất trưởng lão, ngươi có sao không?"

Lưu lại ông lão trầm giọng nói, hân cảm giác đối phương cho tông môn ném đại nhân.

"Không có chuyện gì. . ."

Chàng thanh niên lắc đầu liên tục, hân vuốt cổ, cắn răng nghiến lợi nói: "Ta muốn đem tiểu súc sinh kia chém thành muôn mảnh."

Hai người không có quá nhiều dừng lại, cùng đuổi theo.

"Mẹ nó!"

Vương mỗ người bên trốn bên chửi ầm lên: "Mấy người các ngươi Kim Đan thật là to gan, lại dám đến Tiêu Diêu Tông ngang ngược, Bản đế trước tiên hơi thi tiểu trừng, đợi đến tông môn, có các ngươi khỏe xem. . ."

Chúng Nguyên Anh nghe xong, trên mặt dòn dập lộ ra thần sắc cổ quái.

Kim Đan?

Thì ra là như vậy, không trách tên tiểu tử này lớn mật như thế, càng là nhằm nhận chính mình này phương là Kim Đan tu sĩ.

"Ha ha, tiểu tử, lưu lại đi. . ."

Trong đó một ông già mỉm cười, trực tiếp giờ lên đại thủ về phía trước chộp tới.

Đây là một tên Nguyên Anh tầng tám lão quái vật, là lần này người dẫn đầu. Hân vẫn đang quan sát tốc độ của đối phương, bấm toán cân khôn.

Vương Dật lúc nói chuyện, dưới chân mây mù chậm không ít, nhưng hân tóm lấy cơ hội.

'Àm àm. . .'

Trong nháy mắt, một con máy trăm mét bàn tay lớn màu vàng óng đột nhiên xuất hiện, hướng phía trước Vương mỗ người rơi thẳng mà xuống.

"Khốn nạn, lại là này một chiêu."

Vương Dật rống to, dưới chân lần thứ hai chú lực.

'Xi'

Bóng người của hân bỗng nhiên kéo dài, muốn tránh thoát đại thủ bao trùm.

"Muốn từ tay của lão phu tâm đào tẩu, không dễ như vậy."

Ông lão mỉm cười không ngừng, cánh tay về phía trước tìm tòi.

'Àm àm. . .'

Đại thủ hừ không di động, rất mau đuổi theo trên đối phương, tiếp tục ép xuống.

"Khe nằm!"

Vương Dật nhất thời dọa sợ , dưới chân liều mạng chú lực, có thể cảnh giới của hắn thực sự quá thấp , Đẳng Vân quyết tuy là bất thể kỳ thuật, nhưng cũng cần pháp lực gia trì.

'Xi . . '

Trong nháy mắt tiếp theo, hắn bị bàn tay lớn kia trao chặt chẽ, trực tiếp không thể động.

Chúng Nguyên Anh đảo mắt tới gần, ở 5 mét ngoại ngừng lại.

"Đáng ghét. . ."

Vương mỗ người dùng sức gãy giữa, làm sao căn bản vô dụng.

"Thằng nhóc, ta giết ngươi. . ."

Cái kia bị chinh phục Nguyên Anh tròng mắt huyết hồng con ngươi, ra vẻ muốn trên.

"Thất trường lão, xin chờ một chút. . ."

Bắt Vương Dật ông lão giờ lên khô tay, đem hắn ngăn cản.

Thanh niên không dám đi làm trái, cảm giận dừng lại thân thể, hắn mạnh mẽ nhìn chăm chăm Vương mỗ người, tự muốn đem hắn ăn tươi nuốt sống .

Ông lão nghiêng đầu nhìn về phía Vương Dật, mỉm cười nói: "Tiểu tử, ngươi có biết chúng ta là ai?"

"Ta quản các ngươi là ai? Hống. . ."

Vương Dật rống to ở thiên, liều mạng đi tránh thoát ràng buộc.

"Ha ha. . ."

Ông lão tiếp tục mỉm cười: "Không nên gãy dựa , cảnh giới của ngươi không đủ. . ."

"Hống. . ."

Vương Dật căn bản không có thời gian để ý, ngựa mặt lên trời hét dài.

"Ha ha, tiểu tử, ngươi tiềm lực vô hạn, tâm tính nhưng có chút không đủ. Lão phu nhưng là. . . Ân. . . ?"

Ông lão đang muốn nói xuất thân phận của chính mình, sau một khắc, trực tiếp sửng sốt .

Còn lại Nguyên Anh cũng dồn dập trọn to hai mắt, một mặt khó có thể tin.

Bọn hắn nhìn thấy cả đời cũng không gặp gỡ qua tuyệt thế đại khủng bố.

Lúc này, Vương Dật hai mắt hóa thành đen kịt một màu, tóc trong nháy mắt trường cùng quá eo, má phải bên trên, sinh ra thần bí ma văn, một vòng to lớn Thần khuyên, từ sau lưng của hắn bay lên.

Thiên đế hình hiện.

"Phá cho ta a. . ."

Vương Dật ngựa mặt lên trời hét dài, hắc đồng trong nổi lên đáng sợ phích lịch tia điện.

'Vù. . '

Tề Thiên chiến giáp làm như nghe được chủ nhân không cam lòng, toàn thân tỏa ra cổ điển hào quang.

'Tích. . . Đùng đùng. . '

Chuyện đáng sợ phát sinh , ông lão té ra tay ấn, dĩ nhiên xuất hiện rạn nứt dấu hiệu.

Đây là cỡ nào Hồng Hoang sức mạnh to lớn a.

"Cái gì?"

Ông lão nhất thời kinh ngạc, cho rằng nhìn lầm .

Chính mình nhưng là Nguyên Anh tầng tám cường giả, đừng nói là cái phẩm cấp thấp Trúc Cơ, chính là Nguyên Anh tầng bảy lão quái, cũng đừng hòng đi tránh ra, bây giờ nhưng. . .

Hắn làm sao biết, trên người thiếu niên đồng Giáp chiến y có lai lịch to lớn, mà bản thân nhưng là. . .

'Oành '

Trong phút chốc, đầu tay cũng lại không chịu được nữa sức mạnh to lớn xung kích, bỗng nhiên nổ tung.

"Lão tử tâm tính, cũng là các ngươi có thể nghị luận?"

Vương Dật rộng to ở thiên, trực tiếp đạp phá hư không, vung đầu nắm đấm, hướng về ông lão xông thẳng mà đi.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 342: Đầu

Hắn trong nháy mắt vọt tới phụ cận, hướng về đối phương nét mặt già nua thẳng oanh mà đi.

Ông lão không hổ là Nguyên Anh hậu kỳ cường giả tuyệt thế, trong nháy mắt phản ứng lại, vội vàng giơ lên khô tay, lẳng không ấn nhẹ.

'Oành. . .'

To lớn vang trầm đột nhiên xuất hiện, hai người quyền chưởng mạnh mẽ đụng vào nhau.

'Vù vù. . .'

Nguồn sức mạnh này quá kinh người, vô cùng cương kinh phóng lên trời, giào trụ bốc lên.

Ông lão sâu sắc nhìn hắn, trong mắt tràn ngập kinh hãi cùng khó có thể tin.

Thiên, tiểu tử này đến cùng quái vật gì? Tu vi rõ ràng là Trúc Cơ hai tầng, quyền lực nhưng có thể so với Nguyên Anh hậu kỳ.

Lẽ nào hắn vẫn ở giả heo ăn cỏ? Rõ ràng là cái lão quái, nhưng giả dạng làm hậu bối?

Không, cái này không thể nào. . .

Hắn cốt linh chắc chắn sẽ không vượt quá 20.

Có thể đây rốt cuộc là?

Bốn phía Nguyên Anh cường giả cũng là choáng váng, ngăn người tại đó, hoàn toàn không còn động tĩnh.

Thiên, tiểu tử này đến cùng cái gì người, lại có thể cùng Đại Trưởng lão hò hét?

Bọn hắn làm sao biết, đối phương chi sở dĩ như vậy nghịch thiên, là có nguyên nhân.

Vương Dật thể chất cùng cấp vô địch, tuy rằng chỉ có Trúc Cơ hai tầng tu vi, nhưng có thể đối đầu Trúc Cơ bảy tầng tu sĩ.

Mà Tề Thiên chiến giáp có thể gia trì bốn phần mười thần uy, một khi mở ra, Kim Đan trở xuống đều không địch, ít nhất ở thập tông chiến trên là như vậy.

Thế nhưng, để hình hiển hiện, tuy rằng không đủ Thiên đế thần uy, thực lực nhưng được tăng gấp bội, có thể đối đầu Kim Đan ba tầng tả hữu tu sĩ.

Cuối cùng, là Tề Thiên chiến giáp trên toả ra thần bí hào quang, trực tiếp đem Vương Dật thực lực gia trì đến một cái toàn độ cao mới.

Các loại nguyên nhân, thúc đẩy này nháy mắt vô địch, thiếu một thứ cũng không được.

Hai người cánh tay kịch liệt run rẩy, lẫn nhau đi chống lại đối phương sức mạnh to lớn.

Xoắn ốc cương kinh càng chuyển càng nhanh, bốn phía Nguyên Anh cường giả có chút không chịu nổi, dồn dập lùi về sau.

"Tiểu tử, ngươi lại là nhân tộc Vương?"

Đúng vào lúc này, Vương Dật trong đầu bỗng nhiên truyền đến thổ tiếng kinh hô.

Vương Dật không rảnh chú ý, tiếp tục làm . .

"Trên người người bộ y phục này rất thú vị, giá trị một loại bất hủ đạo nghĩa, rất cường đại, bản vương cũng tự thẹn phát như. Có thể ngươi mặc dù là Nhân Vương, nhưng hay vẫn là bụi cây giống, loại kia bất hủ đạo nghĩa tiêu hao hết thì, thân thể ngươi tất nhiên sẽ bị lão đầu nhi này thân thông ép thành bánh thịt, mau mau thu tay lại. . ."

Thổ âm thanh lại vang lên.

Vương Dật nghe xong, trong lòng tuy có không cam lòng, nhưng cũng biết đối phương thực sự nói thật.

Hắn cảm thấy chiến giáp trên truyền đến sức mạnh to lớn càng ngày càng yếu, quyền diện áp lực gấp mấy lần trên thẳng, rất nhanh sẽ không kiên trì được .

"Hồng. . ."

Vương Dật không phải người ngu, biết lượng sức mà hành. Hắn hét lớn một tiếng, trong nháy mắt thu đi kinh lực, thân thể phóng lên trời, lộn mào một vòng, rơi vào mười mét ở ngoài.

'Oành. '

Đột nhiên, Tề Thiên chiến giáp đột nhiên nổ tung, hóa thành vạn ngàn đồng khí, hư không vờn quanh, cuối cùng ngưng tụ quy nhất, từ lại biến trở về một con đồng thau bao cổ tay, chụp vào trên tay phải của hắn.

"Hô. . . Hô. . ."

Vương Dật không ngừng mà thở hổn hển, cảm giác trong cơ thể sức mạnh to lớn chính ở tích thủy giống như trôi qua.

Trên người hắn để hình dần dần đánh tan, khôi phục nguyên bản đáng dấp, gương mặt tuấn tú hoàn toàn trắng bạch.

Một đám Nguyên Anh sâu sắc nhìn hắn, trầm mặc không nói.

Ông lão kia vẫy vẫy tay, trên mặt cũng vi vi trở nên trắng, hiển nhiên tiêu hao không ít linh lực.

'Xi '

Đột nhiên, bóng trắng lóe lên, thổ xuất hiện ở Vương Dật bả vai.

Nó nhìn qua có chút uể oải, hào như vừa đại chiến một hồi.

"Hô. . . Kết giới bố trí xong?"

Vương Dật bên thở mạnh bên hỏi.

"Đó là đương nhiên, bản vương ra tay, mấy cái canh giờ liền quyết định. Tiểu tử, ngươi như thế nào cùng những này Nguyên Anh đánh tới?"

Thỏ thủ sẵn lỗ mũi, hừng hờ hỏi.

"Bọn hắn là đến. . . Há?"

Vương Dật người đang muốn đi trả lời, chợt sững sờ, bỗng nhiên nghiêng đi gương mặt tuấn tú, ngờ ngạc hỏi: "Ngươi nói cái gì? Nguyên Anh?"

"Đúng đây!"

Thỏ gật gù, nói: "Ngươi không gọi bọn họ Nguyên Anh sao, trong mấy người này, có 4 cái Nguyên Anh tu vi, so với cái kia cái gì Linh Quang Tử còn cao hơn, hẳn là Nguyên Anh hậu kỳ. Chà chà. . . , tiểu tử, ngươi dám đủ phi, bản vương tuổi nhỏ thì, vẫn ở cẩn thận trưởng thành, chưa bao giờ trên chọc so với mình lợi hại tồn tại, phải biết sống sót mới nặng nhất: coi trọng nhất. Ngươi khỏe. . ."

Nó làm sao biết, lúc này Vương Dật người đã nhiên dọa sợ .

Giời ạ! ! !

Những người này là Nguyên Anh lão quái? Không trách tên kia đầu cứng rắn như thế.

Thảo! ! !

Người nói các người đường đường Nguyên Anh cường giả, làm gì không đi thu lại khí thế? Khiến người ta sản sinh hiểu lầm, có còn hay không anh đức ?

"Thỏ, không, Vũ Vương. . ."

Vương mẫu người cẩn thận nhìn một đám Nguyên Anh cường giả, nhẹ giọng nói.

"Mặc kệ."

Thỏ cỡ nào khôn khéo? Trong nháy mắt rõ ràng hắn muốn nói gì. Đây là lấy ra một điều xi gà, điểm trên, thế nhưng rung đùi đắc ý nói: "Bản vương mới vừa bố trí xong nhiều trùng 'Hỗn Nguyên kết giới', suýt chút nữa không bị một chết. Chính người nhạ phiền phức, chính mình đi giải quyết."

Khe năm!

Vương mẫu người nhất thời phong ép.

Đối phương là Nguyên Anh, đánh như thế nào oa? Hơn nữa hắn cảm giác trên cánh tay phải bao cổ tay Thần tính rất yếu, trong thời gian ngắn không thể lại mở ra .

"100 con gà nướng, cái mông tuyệt đối đại nước mỡ."

Vương mẫu người quyết định thật nhanh, dùng ra đòn sát thủ.

"Hà?"

Thỏ không lộ cái mông nhất thời run lên, nó nhanh chóng gờ xuống miệng rộng trên xi gà, kích động hỏi: "Lời ấy thật chứ?"

Vương mẫu người vừa nghe có môn, gấp vội vàng gạt đầu: "Quân tử nhất ngôn."

"Được!"

Thỏ đuổi ra đồ sẫm đầu lưỡi, liếm diệt mới vừa đốt xi gà, nói: "Vốn là chuyện này, hắn là Tô vương cùng những cái kia thái thượng cảnh tiểu nha đầu môn quân, có thể các nàng đi giới trần tục nhìn cái gì 'Chân Huyền truyện' , chỉ có bản vương ra tay rồi. . ."

Khá lắm, nàng dĩ nhiên đem các tiên nữ cùng Thiên Hồ Vương bán đi rồi.

"Vậy thì. . . Hà?"

Vương mẫu người như xá đại phụ, có thể nghe được câu cuối cùng, nhất thời điên rồi, ngo ngác hỏi: "Người nói các nàng nhìn cái gì?"

"Chân Huyền truyện a, sao ?"

Thỏ thấy hắn rất dùng kích động, nhất thời mờ mịt .

"Không có chuyện gì, người động thủ đi. . ."

Vương Dật lắc đầu cười khổ, nhưng trong lòng rơi xuống đại quyết xác định, có cơ hội nhất định đem 'Chân Huyền truyện' xóa .

Lại lén lén lút lút xem cung kịch? Các người muốn làm gì?

Cùng lúc đó.

Chúng Nguyên Anh đã phát hiện thỏ, bọn hắn liếc mắt nhìn nhau, không có vọng động.

Cư tin tức xung Linh Quang Tử hai người chính là bị một con loại thỏ quái vật nuốt sống.

"A. . ."

Đúng vào lúc này, thỏ đột nhiên bỗng nhiên vươn người một cái, lầu bầu nói: "Nhân loại nơi này ăn không ngon, hay vẫn là hù dọa một tý hảo ."

Nó sau khi nói xong, cái mông một quyết, cổ về phía trước đuổi một cái.

'Vù'

Đột nhiên, nó thò đầu trong nháy mắt không ngừng nghi lớn lên, cũng là mấy giây, liền tăng cường đến biệt thự to nhỏ.

Này biến số đặc biệt kinh người, chúng Nguyên Anh cũng sờ trong lúc đó, to lớn thò mặt liền cách bọn họ không tới 1 thước.

Đây là cỡ nào đại khủng bố a?

Thò liếc mắt nhìn, nhìn chăm chăm trước mặt giun dế, âm thanh quái dị nói: "Nhìn cái gì vậy? Còn không cho bản vương lăn?"

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 343: Nói mê

Này biến số quá kinh người .

Thò đầu vô cùng lớn lao, toàn thân toả ra một luồng khủng bố Man Hoang khí tức, yêu uy ngập trời.

Chúng Nguyên Anh nhất thời sợ hãi tè rồi, động lại ở nơi đó, không dám có bất kỳ động tĩnh gì.

Thiên, chuyện này. . . Đây rốt cuộc là cái gì quỷ?

"Hả?"

Thò thấy bọn họ không có động tĩnh, nhất thời không cao hứng , nhẹ nhàng nói to: "Các ngươi tương chết?"

Nó tiếng gào đặc biệt kinh người, miệng rộng mở ra thì, hư không phát sinh đại vặn vẹo, mãnh liệt khí lưu phô thiên cái địa giống như bao phủ ra, thời không nghịch chuyển.

'Phốc. . .'

'Phốc. . .'

Vương giả yêu uy kinh thiên động địa, chúng Nguyên Anh nhất thời không chịu nổi, đồng thời thổ máu bắn tung toé.

Bọn hắn bị trùng ly hơn trăm thước vừa mới ngừng, cuống quít ổn định thân hình, ngơ ngác nhìn lại.

Trong nháy mắt tiếp theo, chúng Nguyên Anh đâm suýt chút nữa bị đoạ bạo.

Thò không có nhích người, đầu nhưng gia tăng rồi gấp trăm lần không ngừng, này một vùng thế giới, đều bị một con to lớn thò đầu sở lấp kín.

Hắc đồng sư tị, lừa môi răng nanh.

Đặc biệt đáng sợ.

Bởi thể tích tăng cường, thò đầu vẫn như cũ cách bọn họ rất gần, ở gang tấc.

"Cho bản vương lăn. . ."

Giữa hư không, thiên lôi cuộn cuộn, Vương giả tức, kinh thiên động địa.

"Là là. . ."

Cái kia Nguyên Anh tăng tám ông lão thay đổi sắc mặt, cuống quít xoay người, tê thanh nói: "Chúng ta đi mau."

Mấy người không dám tiếp tục chần chờ, thôi thúc suốt đời tu vi, hoá tốc thoát đi nơi đây, chạy so cái gì đều nhanh, rất nhanh liền biến mất không thấy hình bóng.

"Hừ!"

Thỏ rất thối hừ một tiếng, chậm rãi thu đi tới đầu to, tay nhỏ giờ lên, làm lại điểm lên xì gà, thế nhưng thủ sẵn lỗ mũi nói: "Tiểu tử, ngươi có thể đừng quyết nợ."

Vương mẫu người sớm đã xem trọn mắt ngoác mồm, nghe vậy nhất thời không nói gì, nói: "Yên tâm, không kém gà nướng."

Hắn khôi phục một chút linh lực sau, thôi thúc Đẳng Vân quyết, hướng tông môn bước đi.

"Tiểu tử, xem trọng Tô vương, tuyệt đối đừng làm cho nàng đi thế giới kia, bằng không lành ít dữ nhiều. . ."

Thỏ nhìn phía dưới lùi lại son hà, đạo.

"Ta trải qua nói với nàng."

Vương Dật nghiêm nghị gật gật đầu.

Rất nhanh, hắn liền bay trở về Tiêu Diêu Tông.

Nơi này không có thay đổi gì, bình tĩnh như thủy, tựa hồ cái gì cũng chưa từng xảy ra.

Vương Dật trực tiếp đi đến phòng nhỏ, lấy ra linh thạch, mở ra hai giới cánh cửa.

Hắn muốn đi 'Nắm bắt gian'.

Đi tới biệt thự lầu ba sau, Vương mẫu người ngừng thở, rón rén đi xuống lầu.

Hắn trải qua rất cẩn thận, làm sao các tiên nữ là Thần vương, hắn mới vừa xuất hiện liền bị phát hiện.

Phòng khách nơi nhất thời truyền ra thờ nhẹ tiếng, cùng với luồng cuồng tay chân đôi đôi tiếng.

Cái chết!

Vương mẫu người vừa giận vừa sợ, bạch bạch bạch bước nhanh hơn, nhanh chóng đi xuống lầu.

Chờ hắn đi tới phòng khách nơi thì, các tiên nữ cùng Thiên Hồ Vương ngồi ở trên ghế salông, một mặt cẩn thận nhìn hắn, mà màn hình TV nhưng là hắc.

"Lão công, ngươi tại sao trở về rồi. . ."

Tiểu loli cường tự yêu kiều, cũng không có nhào tới, mà là đem kiều tiểu thân thể hướng về bên cạnh hơi di chuyển, đem TV hộp điều khiển ti vi chặn lại rồi.

"Ha ha. . ."

Vương mẫu người cười, ôn nhu hỏi: "Lão bà, các ngươi đang làm gì thế?"

"Chúng ta. . ."

Tiểu loli nhìn bọn tỷ muội một chút, cười duyên nói: "Chúng ta đang tán gẫu."

"Các ngươi không phải đang nhìn cái gì Chân Huyền truyện sao?"

Thỏ không biết cái trong lợi hại, trực tiếp mở miệng nói.

Này biến số đến đột nhiên, tất cả mọi người nhất thời sùng sốt.

Các tiên nữ dồn dập lộ ra thất kinh vẻ mặt.

"Cô. . ."

Tô Linh Nhi nhưng là nổi giận, ngập trời, cặp môi thơm trong bắn ra cổ lão kiều âm.

Vương Dật từng sáng tỏ nói với nàng, không nên nhìn cái gì hậu cung kịch, đặc biệt là Chân Huyền truyện.

Bây giờ khỏe, càng bị 'Bắt gian tại trận', Vương Dật nhất định sẽ tức giận.

Nhất định là nó nói cho biết bí.

Nghĩ tới đây, Tô Linh Nhi nhìn chòng chọc vào thỏ, mắt tím trong đáy lên Tam Muội Chân Hỏa, nếu không phải là có yêu lang ở đây, nàng tuyệt đối sẽ đem cái tên này chém thành muôn mảnh.

"Hà?"

Thỏ bị bất thành linh lạnh lẽo ánh mắt dọa run run một cái, run giọng hỏi: "Tô. . . Tô vương, ngươi làm gì thế như thế nhìn bản vương?"

"Vũ Vương. . . Ngươi cho bản vương chờ. . ."

Tô Linh Nhi cắn răng bạc, gằn từng chữ.

"Khe nằm!"

Thỏ trong nháy mắt dọa sợ, suýt chút nữa tại chỗ bình lên, nó nghi ngờ không thôi nhìn đối phương một chút, cảm giác nàng không giống như là đùa giỡn, gấp vội vàng xoay người, trong nháy mắt biến mất không thấy hình bóng.

Thỏ bị dọa chạy, Vương Dật tắc lại đến tiểu loli bên người, cười nói: "Lão bà, phía sau ngươi là cái gì?"

"Chẳng có cái gì cả. . ."

Tiểu loli hoảng rồi, buông xuống trắng mịn mặt cười, không ngừng mà thủ sẵn chính mình ngón tay ngọc, vô cùng đáng thương đạo.

Hai cung tam cung không dám thở mạnh một cái.

Các nàng toàn rõ ràng, mình bị thỏ bán đi, lão công là tới bắt hiện hành.

Vương Dật thấy các lão bà còn thương đáng vẽ, tức giận trong lòng trong nháy mắt tiêu tan, ôn nhu nói: "Sau đó không nên lại nhìn, đáp ứng ta. . ."

"Ừm. . ."

Tiểu loli gật gật đầu, hay vẫn là không dám cùng lão công nhìn thẳng.

Vương Dật trong lòng rất không đành lòng, chủ động gỡ bỏ đề tài: "Các ngươi ăn cơm chưa?"

Chúng nữ cẩn thận nhìn hắn, dòn dập lắc đầu.

"Ta đi làm cơm."

Vương Dật cười ha ha, đi đến nhà bếp.

Hắn sau khi rời đi, chúng nữ lẫn nhau đối diện.

"Đáng ghét chết thỏ, lại dám bán đi chúng ta. . ."

Tiểu loli cắn răng bạc, tức giận nói.

"Yên tâm, bản vương sẽ không để cho nó nhìn thấy ngày mai mặt trời."

Tô Linh Nhi nhìn chăm chú hư không, từ đồng nhắm lại, nhẹ giọng nói.

Trải qua này chiến dịch, này đối với đại tiểu loli có cùng chung mục tiêu —— đánh thỏ.

Nào đó thỏ muốn xui xẻo rồi.

Vương Dật làm sau khi ăn xong, một nhà năm miệng ăn đồng tiến vào cơm trưa.

Tô Linh Nhi ngày hôm nay tốt hơn rất nhiều, không có nháo thực, mà lại chịu không ít.

Vương Dật buổi chiều không hề rời đi, cùng các lão bà xem cùng điện ảnh.

Đêm khuya, 11 thì.

Hắn ôm các lão bà, nằm ở trên giường lớn.

Tô Linh Nhi có bầu, tiểu loli là đại phụ, rất có đảm đương, không có đi cùng đối phương 'Tranh địa bàn', còn chủ động nhường ra một chút 'Lãnh địa'.

Năm người không ngừng mà trò chuyện, một bộ theo nhạc dung dung đáng vẽ.

"Lão công . ."

Từ Nguyệt bỗng nhiên nhớ ra cái gì đó, khẽ cười nói: "Lại quá sáu ngày, chính là đêm trăng tròn ."

"A?"

Vương Dật nhất thời sững sờ, lập tức lỗ mũi tạo ra .

Đêm trăng tròn, tiểu loli hội hoàn toàn khôi phục, đến lúc đó. . .

Lần này nhất định phải thành công, cùng đại lão bà đồng phó Vu son, hưởng hết Cực Đạo chi hoan.

"Thiết. . ."

Tiểu loli mặt cười nằng không được, không nhịn được kiêu thối: "Cô nàng chết dầm kia tìm nắm đây. . ."

"Hi hi. . ."

Từ Nguyệt nũng nịu trêu ghẹo: "Đại tỷ không phải vẫn ở hy vọng sao?"

"Ngươi. . . Ngươi. . ."

Tiểu loli đại tu, trực tiếp dò ra cặp kia tay nhỏ, gắt giọng: "Ta bóp chết ngươi."

Từ Nguyệt yêu kiều né tránh .

Các nàng náo loạn một lúc, liền ôm lão công ngọt ngào ngủ , mặt cười bên trên, tràn ngập hạnh phúc an nhàn.

Vương Dật ôm các nàng, ngưng thấy ngoài cửa sổ nguyệt quang, trong lòng hoàn toàn yên tĩnh.

Hắn cảm giác tất cả rất tốt, thật sự rất tốt.

Rạng sáng 2 điểm, giữa lúc tất cả mọi người ngủ say thì.

"Các ngươi. . . Các ngươi. . . Không nên nói như vậy. . ."

Đột nhiên, Vương Dật trong lòng tiểu loli nói mê liên tục, nàng nhắm cặp kia đôi mắt đẹp, đôi mi thanh tú nếp nhăn rất căng rất căng. . .

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 344: Ta muốn cùng đi với ngươi

Mấy người nhất thời bị thức tỉnh, dồn dập mở mắt ra.

Vương Dật thấp giọng phía dưới đi, ôn nhu kêu: "Lão bà, ngươi làm sao ?"

"Không nên. . . Không nên nói như vậy. . ."

Tiểu loli không có tỉnh lại, tiếp tục nói mê, đóng chặt khóa mắt một bên, trượt xuống hai đạo thanh lệ.

Vương Dật biến sắc mặt, biết xảy ra vấn đề rồi, đang muốn đi tỉnh lại nàng.

"À không. . ."

Đột nhiên, tiểu loli bỗng nhiên ngồi dậy thân thể yêu kiều, ngửa mặt lên trời bi thiết.

Cờ nào thương tâm âm thanh a?

Nàng, tỉnh lại , mở cặp kia con người xinh đẹp, bên trong ẩn chứa dày đặc sương mù, thanh lệ không thôi.

"Hô. . . Hô. . ."

Tiểu loli thân thể yêu kiều run rẩy liên tục, tâm loạn như ma. Nàng dùng sức thở gấp, tựa như lúc nào cũng hội nghẹt thở.

Nàng làm một cái đáng sợ ác mộng.

. . .

Trong mộng, tiểu loli khôi phục nguyên bản hình dạng, thành công cho lão công thị tẩm.

Nàng xích ~ thân thể trần truồng, chăm chú ôm Vương Dật, khuôn mặt cười lộ ra nụ cười ngọt ngào, cũng sẽ không bao giờ buông ra .

Hết thấy đều là tốt đẹp như thế.

Đột nhiên, thời không chuyển đổi, lang bạt kỳ hồ.

Bên người phù dung ám trường đột nhiên biến mất, mà chính mình, tắc đưa thân vào lạnh lẽo Hằng Vũ bên trong.

"Đây là nơi nào? Lão công. . ."

Sư Phi Yên không khỏi kinh sợ, vội vàng triển khai xé rách không gian đại thần thông, muốn về đến lão công bên người.

Có thể, hết thấy đều là phí công.

"Vù vù. . ."

Đúng vào lúc này, hai đạo mỹ lệ thiên ảnh cắt ra Hằng Vũ, đi tới trước mặt nàng.

"Đại tỷ. . ."

"Đại tỷ. . ."

Đây là hai cái thể mỹ nữ tử, các nàng mặt mày một mảnh thâm đậm, trên người hương y phục lam lũ không thể tả, thân thể yêu kiều trên càng có vài chỗ nhìn thấy mà giết mình vết thương, khiến lòng người nát tan không thôi.

"Tứ muội, Ngũ muội, các người. . ."

Sư Phi Yên vừa sợ có thai, vội vàng chụp vào các nàng tay ngọc.

Ai nghĩ, càng là trào hết rồi.

Nhị nữ song song lui về phía sau không ít, né qua. Các nàng thanh lệ đầy mặt, thương tâm không ngớt.

"Đại tỷ, người tìm tới Dương lang sau, liền không cần chúng ta nữa. . ."

Trong đó một cái thể mỹ nữ tử cất tiếng đau buồn mà khấp.

"Đại tỷ, người đã quên đi rồi chúng ta. . ."

Một cái khác tuyệt mỹ nữ tử khóc ròng nói.

Sư Phi Yên nhìn chăm chú các nàng bị thâm đáng vẻ, tâm đều nát. Vội vã tiến lên một bước, muốn kéo lại đối phương, nhưng lại lần nữa thất bại .

"Các người. . . Các người không nên nói như vậy a. . ."

Nàng thương tâm nói.

"Người trải qua không cần chúng ta nữa, Nhị tỷ Tam tỷ cũng vậy. . ."

"Đại tỷ, các người chăm sóc tốt Dương lang, chúng ta đi. . ."

Nhị nữ không ngừng mà lác nạt cười, thân thể yêu kiều chậm rãi hướng về sau tung bay đi.

"À không, các người trở lại. . ."

Sư Phi Yên lớn tiếng bi thiết, liều mạng đuổi tới đằng trước, nhưng là càng đuổi càng xa.

"Đại tỷ. . . Tạm biệt. . ."

"Kiếp sau. . . Chúng ta làm tiếp tỷ muội. . ."

Nhị nữ nói ra câu nói sau cùng, sau đó, Hằng Vũ nơi sâu xa, bỗng nhiên xuất hiện một tấm to lớn quái miệng, trực tiếp đưa các nàng nuốt hết.

"À không. . ."

Sư Phi Yên hí lên rít gào. . .

. . .

Biệt thự trong phòng ngủ.

"Tiên Nhi, Hương Hương, Đại tỷ không có không nên các người a. . ."

Tiểu loli nhìn chăm chú hư không, đau thương gào khóc.

Vương Dật trong lòng lặng lẽ một hồi, biết nàng nhớ tới cuối cùng hai cái tỷ muội.

Hắn nhẹ nhàng thở dài, mềm nhẹ đem tiểu loli lâu vào trong ngực, thấp giọng nói: "Lão bà, các nàng hội không có chuyện gì."

"Ừm."

Tiểu loli nhẹ nhàng gạt đầu, thương tâm nhắm lại đôi mắt đẹp, nhưng không có đình chỉ gào khóc.

Vừa nảy mộng, liên lụy vạn ngàn tưởng niệm, làm cho nàng tâm thần đều nát tan.

Đã qua những năm tháng ấy, Ngũ tỷ muội giúp đỡ lẫn nhau, đồng độ hắc ám.

Bây giờ, các nàng nghênh đón ánh rạng đông, có thể Tứ muội Ngũ muội nhưng là phương tung mờ mịt.

Tiểu loli đột nhiên cảm giác thấy chính mình rất quá đáng.

Nàng mặc dù là đại phụ, nhưng không có tận cùng đại phụ trách nhiệm. Ngũ tỷ muội còn không tự hội, nàng liền một lòng nghĩ thị tẩm.

Thật sự rất quá đáng.

Nghĩ tới đây, tiểu loli sâu xa nói: "Lão công, Phi Yên muốn rời khỏi một quãng thời gian, nhượng Nhị muội Tam muội phụng dưỡng người." "

"Cái gì?"

Vương Dật nhất thời sững sờ.

Hai cung tam cung mặt cười đại biến, Từ Nguyệt hoàng tiếng nói: "Đại tỷ, người muốn đi nơi nào?"

Tiểu loli nhìn nàng một cái, nhẹ nhàng thoát ly lão công thân thể, xuống giường, đi đến bệ cửa sổ, nhìn chăm chú Mạn Thiên Tinh Thần, sâu xa nói: "Tiên Nhi cùng Hương Hương đang chờ ta đi đón các nàng. . ."

"Người muốn đi tỉnh không?"

Mọi người lần lượt thất sắc.

Vương Dật xuống giường, đi tới tiểu loli phía sau, đưa nàng lâu vào trong ngực, nhưng không hề nói gì.

Hắn biết, đại phụ trải qua hạ quyết tâm, sẽ không lại đi thay đổi.

Tiểu loli tựa ở hắn trong lòng, tiếp tục nhìn chăm chú thiên khung, nói mớ nói: "Lão công, không nên trách Phi Yên tự chủ trương, cũng không nên khuyên ta, ta ý lấy quyết. . ."

Vương Dật gạt gù, thế nhưng hít một hơi thật sâu, ôn nhu nói: "Chuẩn bị khi nào thì đi?"

"Ngày mai đi. . ."

Tiểu loli nhẹ nhàng xoa xoa hắn đại thủ, nhẹ giọng nói: "Ta nghĩ ăn nữa một lần lão công làm nhuyễn nỏ lý tích."

"Ha ha. . ."

Vương Dật nở nụ cười, nếu không nói, nhẹ nhàng hôn lên đôi phượng trắng nõn cái trán, thế nhưng đưa nàng mềm nhẹ ôm lấy, về đến trên giường lớn.

Các tiên nữ ai cũng không nói gì thêm, liền ngay cả Tô Linh Nhi cũng trầm mặc xuống.

Đây là một cái không hề có một tiếng động dạ, không ngủ đêm.

Sáng sớm.

Vương Dật dậy rất sớm, hẳn không có đi mua sữa đậu nành bánh quẩy, mà là xuống bếp làm một bàn ngon miệng cơm nước.

Nguyệt Thi Lam mấy nữ rất kinh ngạc, xem xảy ra vấn đề. Các nàng đối diện một chút, ai cũng không có chủ động đi hỏi.

Trên bàn cơm, mọi người yên lặng ăn, ai cũng không nói gì.

Vương Dật phân biệt cho các nàng gấp món ăn sau, lấy điện thoại di động ra, phát tài cái tin nhắn, sau đó cũng bắt đầu ăn.

Còn không 5 phút đây, điện thoại của hắn liền vang lên, là mẹ đánh tới.

Vương Dật thấy rõ điện báo nhắc nhở, bắt đầu đi gỡ gỡ đầu, ấn xuống nút nhận cuộc gọi.

"Vương Dật, ngươi muốn đi đâu? Chỗ kia tại sao không có tín hiệu?"

Đầu bên kia điện thoại Triệu Phụng Lan gấp giọng hỏi.

Nguyên lai, vừa nảy hắn là cho mẹ phát, nói muốn rời khỏi một quãng thời gian, nơi đó không có tín hiệu, nếu như không gọi được, cũng không cần quá sốt ruột.

Triệu Phụng Lan âm thanh rất lớn, chúng nữ đều nghe được, đồng thời nhìn về phía Vương Dật.

"Ha ha. . ."

Vương Dật cười nói: "Nói rồi ngài cũng không biết, yên tâm đi, ta rất nhanh sẽ trở lại. . ."

"Vương Dật, có phải là xảy ra vấn đề rồi?"

Hiểu con không ai bằng mẹ, Triệu Phụng Lan cảm thấy xuất có vấn đề.

"Ai nha, không có chuyện gì mẹ, ngài cứ yên tâm đi. . ."

Vương Dật bắt đầu đi lắc lắc đầu, cùng mẹ hàn huyên vài câu, cúp điện thoại.

"Lão công, là bà bà đánh tới?"

Tiểu loli nhẹ giọng hỏi.

"Ừm."

Vương Dật gật gù đầu, cho nàng gấp cùng nơi lý tích thịt, tiếp tục cúi đầu bái cơm.

"Vừa nảy bà bà vì sao hỏi loại kia vấn đề? Ngươi. . . Cũng phải đi?"

Tiểu loli không nhúc nhích chiếc đầu, kỳ quái hỏi.

Nguyệt Thi Lam chờ nữ đệ tử nghe vậy đồng thời ngẩn ngơ.

Vương Dật phải đi? Hắn muốn đi nơi nào?

Còn có, tại sao muốn dùng trên 'Cũng' chữ? Chẳng lẽ tiểu loli muốn rời khỏi nơi này?

"Đúng đây!"

Vương Dật nhìn về phía đại phụ, cười ha hả nói: "Ta muốn cùng đi với ngươi. . ."

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 345: Lâm hành

"A?"

Tiểu loli nhất thời ngẩn ngơ, có chút không phản ứng lại, hơn mười giây sau, mặt cười nhưng là đại biến.

"Lão công. . . Muốn theo ta đi tình không?"

Nàng thất thanh thở nhẹ.

"Đứng đây. . ."

Vương Dật gạt gù, cười nói: "Một mình ngươi người đi, ta làm sao sẽ thả tâm?"

"Không được!"

Tiểu loli trực tiếp lắc đầu, để đùa xuống nói: "Nơi nào quá nguy hiểm, lão công tuyệt đối không thể đi."

Vô ngân tinh không, biết bao hung hiểm? Nơi đó có vô tận khủng bố hổ đen, càng có không biết tên tà ác sinh linh, pháp tắc hỗn loạn không thể tả.

Các tiên nữ là Thần vương, ở Hồng Linh đại lục là gần như ở sự tồn tại vô địch, có thể ở trong tinh không vẫn như cũ bước đi liên tục khó khăn, theo hung hiểm có thể thấy được chút ít.

Vì lẽ đó tiểu loli nói cái gì cũng sẽ không để cho lão công đi.

Hắn hiện tại còn không trưởng thành, thực lực yếu ớt, một khi đến nơi đó, căn bản là không có cách bảo toàn chính mình.

Vương Dật trầm mặc chốc lát, nói: "Các nàng là lão bà ta, ta có trách nhiệm tìm các nàng trở lại."

Hắn đi ý đã quyết.

Chúng nữ hai mặt nhìn nhau, các nàng cuối cùng đã rõ ràng rồi, người yêu cùng đại phụ muốn đi vũ trụ mệnh mông.

Thiên, đây cũng quá. . .

"Lão công, thật sự không được. . ."

Tiểu loli nhất thời cuồng lên.

"Đại tỷ."

Vẫn không có động tĩnh Từ Nguyệt mở miệng, nàng đánh gãy đại phụ, thế nhưng nhìn về phía Vương Dật, nói: "Lão công, nơi đó thật sự rất nguy hiểm."

"Ta biết."

Vương Dật mềm nhẹ nắm lấy nàng tay ngọc, mỉm cười nói: "Nhưng ta phải đi, đây là trách nhiệm. . ."

Từ Nguyệt nhìn chăm chú đối phương, mím mím cặp môi thom, nhẹ giọng nói: "Lão công nếu là đi, hội cho Đại tỷ mang đến nguy hiểm."

"Cái gì?"

Vương Dật nhất thời sững sờ, mờ mịt hỏi: "Ta không hiểu."

Từ Nguyệt nhẹ giọng nói: "Ngươi cảnh giới bây giờ chỉ có Trúc Cơ hai tầng, không cách nào ở tinh không kiên trì nửa ngày, chỉ có ở lục hợp kết giới trong mới có thể sinh tồn. Có thể nói như vậy, Đại tỷ linh lực hội tiêu hao cực nhanh. Mà lại trong lòng nàng niệm tình ngươi, một khi gặp gỡ nguy hiểm, tất nhiên hội phân tâm chăm sóc, rất như vậy rất dễ dàng xảy ra nguy hiểm. . ."

Vương Dật nghe xong, mờ mịt há miệng, á khẩu không trả lời được.

Nàng nói không sai, mình bây giờ quá yếu .

Từ Nguyệt thấy, ôn nhu nói: "Lão công cứ việc yên tâm, có ta ở Đại tỷ bên người, nàng sẽ không xảy ra nguy hiểm."

"Nhị muội, người. . ." Tiểu loli nghe xong, đôi mắt đẹp nhất thời trừng lên .

"Đại tỷ. . ."

Từ Nguyệt lần thứ hai đi đánh gãy, sau đó nắm chặt nàng tay nhỏ, ôn nhu nói: "Muội muội sao nhượng người nhất nhân đi đâu?"

"Ta cũng đi. . ."

Đối diện Thẩm Băng nắm chặt đại phụ một con khác tay nhỏ, cười khê mở miệng: "Ta cũng là tỷ tỷ, có trách nhiệm tiếp các nàng trở lại. . ."

"Các người. . ."

Tiểu loli nhìn chăm chú Nhị muội Tam muội, trong con người xinh đẹp sương mù mông lung. Nàng nước nở nói: "Các người còn muốn chăm sóc lão công a. . ."

Từ Nguyệt cười khê lắc đầu, nhìn về phía Nguyệt Thi Lam mấy nữ, nói: "Nơi này còn có các nàng. . ."

. . .

Buổi trưa, 12 điểm.

Các tiên nữ nữ đệ tử đều đến rồi.

Các nàng yên tĩnh trạm ở trong phòng khách, ai cũng không nói gì.

Hai cung tam cung hai bên trái phải đứng ở sân thượng miệng, dưới chân phân biệt thả có một cái không lồ bao quần áo.

Vương Dật cùng tiểu loli tay cầm tay, đứng ở trên ban công, thưởng thức ngoài cửa sổ cảnh sắc.

"Xin lỗi!"

Vương Dật chậm rãi mở miệng.

Hắn hiện tại rất hận chính mình, hận chính mình vô dụng, gấp cái gì cũng không giúp được.

Nếu như mình khôi phục lại Thiên đế thực lực. . .

Tiểu loli vung lên mặt cười, nhìn về phía hắn, khê cười nói: "Lão công, chúng ta có thể lần thứ hai gặp nhau, Phi Yên liền không tiếc. . ."

Vương Dật nghe xong, hít một hơi thật sâu, thế nhưng nghiêng người ngồi xổm xuống, đưa nàng tiểu Kiều thể dùng sức lâu vào trong ngực.

Tiểu loli mở ra cặp kia tay nhỏ, chăm chú ôm đối phương.

Hai người khóe mắt, đồng thời chảy nước mắt.

Gặp lại thì khó dùng cũng khó.

Hơn mười giây sau, tiểu loli nước nở nói: "Lão công, chăm sóc tốt chính mình."

"Ừm!"

Vương Dật gật đầu, run giọng nói: "Các người. . . Chú ý an toàn, nhất định phải bình an trở về."

"Phi Yên biết, lão công yên tâm, ta hội đem các nàng bình an mang về. . ."

Tiểu loli nhẹ giọng nói, sau đó mặt cười vi chếch, tìm được lão công môi, dùng sức thân lên đi tới.

Vương Dật cánh tay nắm chặt, tầng tầng hôn đối phương.

Chu sa lệ, phở vẻ đẹp tuổi xuân, này trái tim, loạn như ma.

Hắn không nở, thật sự không nở. . .

Này vừa hôn, rất lâu dài, làm người say mê, càng làm cho người ta tan nát cõi lòng, khiến người hôn phách.

Một lúc lâu, rồi mới.

Tiểu loli buông xuống mặt cười, nhẹ nhàng thoát ly lão công thân thể.

Vương Dật chậm rãi đứng dậy, đi đến ban công, nhìn chăm chú ngoại diện hoa hoa thảo thảo, trong mắt liên tục chảy nước mắt.

Tiểu loli hít một hơi thật sâu.

'Hô. . '

Đột nhiên, nàng bỗng nhiên chuyển qua tiểu Kiều thể, ba ngàn thanh ti hư không tạo nên, mang theo một đời hồng trần.

Tiểu loli tay nhỏ vung lên, khẽ kêu nói: "Nguyệt chéch cung liễu chéch cung ở đâu?"

Nguyệt Thi Lam cùng Liễu Thiên Nhi liếc mắt nhìn nhau, song song tiến lên nửa bước, nhẹ giọng nói: "Muội muội ở đây, Cung chủ tỷ tỷ xin phân phó. . ."

Các nàng cỡ nào thông tuệ? Nghe đối phương gọi ra chính mình danh phận, liền không lại lấy đệ tử tự xưng.

Tiểu loli sâu sắc nhìn các nàng, dịu dàng nói: "Bốn cung cùng hai vị Cung chủ ngày hôm đó rồi đi, các ngươi cần rất chăm sóc lão công. . ."

"Vâng. . ."

Nhị nữ vội vàng theo tiếng.

Tiểu loli nhìn về phía những đệ tử còn lại, nói: "Chúng ta này vừa đi, chậm thì một tháng, nhiều thì nửa năm. Khoảng thời gian này, tất cả công việc đều do Nguyệt Thi Lam cùng Liễu Thiên Nhi làm chủ. . ."

Chúng nữ cùng kêu lên xưng phải.

Tiểu loli an bài xong sau, lần thứ hai nhìn về phía hai vị chéch cung, nói: "Ta không hy vọng sau khi rời đi, sẽ phát sinh không nên chuyện đã xảy ra. Hi nhìn các ngươi không nên tự hủy tiền đồ. . ."

"Tuyệt đối sẽ không. . ."

"Xin mời tỷ tỷ yên tâm. . ."

Nhị nữ trong nháy mắt rõ ràng, song song cả kính, vội vàng đi hứa hẹn.

Tiểu loli gật gù đầu, lập tức giơ lên tay nhỏ, xé ra một vùng không gian.

"Lão công. . ."

Nàng cuối cùng nhìn về phía đối phương, mặt cười trên một mảnh ôn nhu.

Vương Dật đột nhiên xoay người, tỏ rõ vẻ nhiệt lệ nhìn nàng, hô hấp phi thường gấp gáp.

Tiểu loli ngọt ngào nở nụ cười, cười tươi rồi nói: "Chúng ta đi. . ."

Vương Dật thân thể run rẩy không ngừng, nhưng cái gì cũng không nói ra được.

Tiểu loli sâu sắc nhìn chăm chú hắn, cũng không tiếp tục nói nữa, cuối cùng cắn răng, lớn tiếng nói: "Nhị muội, Tam muội, chúng ta đi. . ."

Từ Nguyệt cùng Thẩm Băng nghe xong, tay ngọc nhẹ giường, đan chỉ vì câu.

'Hô. . '

Túi xách trên đất phục đồng thời bay lên, hư không chìm nổi.

Các nàng cánh tay ngọc duỗi một cái, ôm đồm quá bao quần áo, đưa nó bồng ở phía sau.

Tiểu loli nhìn lão công một lần cuối cùng, cũng không dừng lại, trực tiếp xoay người tiến vào trong không gian.

"Lão công, chúng ta đi. . ."

"Lão công, chờ chúng ta trở lại. . ."

Từ Nguyệt cùng Thảm Băng không muốn mở miệng, nhìn lão công một chút sau, song song tiến vào này phiến hư vô đương nhiên.

Tam bóng người đẹp dễ, dần dần đi xa, biến mất ở giữa hư không.

"Lão bà. . ."

Vương Dật nhìn dần dần làm nhạt không gian, trong lòng cũng không nhịn được nữa, rống lớn một tiếng, hướng nơi đó xông thẳng mà đi.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 346: Lai giả bất thiện

'Hô '

Không gian đột nhiên biến mất, hắc một tý vô hạn.

Cùng lúc đó, Tô Linh Nhi nhìn chăm chú hư không, chậm rãi giơ lên tay ngọc, mờ mịt khẽ gọi: "Từ Nguyệt?"

Trong trái tim của nàng, nổi lên mãnh liệt không muốn, cảm giác trống trơn, rất không thoải mái.

Vương Dật hồn bay phách lạc thẳng bằng thân thể, hắc liếc mắt nhìn chúng nữ, không để ý tới, tự mình đi tới cửa thang gác, lên lầu ba.

Hắn cần một mình ở một lúc.

Trong phòng khách.

"Nguyệt tỷ tỷ, mấy ngày nay muốn phiền phức người. . ."

Giang Tuyết Tinh thân thiết kéo lại Nguyệt Thi Lam cánh tay ngọc.

Mà Sơn Vô Lăng tỷ muội, tắc chậm rãi đi đến Liễu Thiên Nhi phía sau, im lặng không lên tiếng.

Hai phe trận doanh phân hoá tương đương rõ ràng.

Liễu Thiên Nhi nhìn chăm chú Nguyệt Thi Lam, đôi mắt đẹp nhắm lại, không biết đang suy nghĩ gì.

Nguyệt Thi Lam không ỷ kỵ tí nào cùng nàng đối diện.

Nhị nữ biết, này đoạn thời gian cơ hội quá hiếm có, các nàng muốn đem nắm cơ hội tốt.

"Các người đang làm gì?"

Đúng vào lúc này, đứng ở chính giữa Lạc Y Y mở miệng.

Chúng nữ trong lòng cả kinh, cẩn thận nhìn về phía nàng, bao quát hai vị chếch cung cũng không ngoại lệ.

Lạc Y Y ở trong lòng các nàng địa vị quá cao, các tiên nữ dù chưa sáng tỏ làm ra biểu thị, có thể ở chúng nữ trong lòng, đối phương vĩnh viễn là Đại sư tỷ, bất cứ lúc nào đều sẽ không thay đổi.

"Đều theo ta về tông môn tu luyện. . ." Nàng tay ngọc vung lên, nhẹ giọng nói.

Các tiên nữ rời đi, Lạc Y Y trong lòng cũng rất khó chịu, có thể tự tiểu cơ khổ không chỗ nương tựa, nuôi thành cực kỳ cứng cỏi tính cách.

Nàng biết, nếu muốn ở Tu Chân Giới sinh tồn được, nhất định phải liên tục trở nên mạnh mẽ.

Chúng nữ nhẹ nhàng gật đầu, bé ngoan cùng nàng lên lầu ba.

"Sư tỷ, ta buổi chiều liền không qua đi, người cùng sư tôn nói một chút. . ."

"Ta cũng không đi. . ."

Đương Lạc Y Y mở ra hai giới cánh cửa thì, hai vị chếch cung dồn dập mở miệng.

Lạc Y Y nghe xong, mặt cười vì chếch, hướng Vương Dật cửa phòng ngủ cảm thụ chốc lát, cặp môi thơm vì hơi mãn, gật gật đầu.

"Các người chăm sóc tốt hẳn. . ."

Nàng mở miệng yếu ớt, tiếng nói trong dĩ nhiên có chứa tam phân tiểu ghen tỵ.

"Ừm. . ."

"Sư tỷ yên tâm. . ."

Hai vị chếch cung song song gật đầu.

Lạc Y Y cặp môi thơm vì hơi đỏ, phương tâm có chút ăn vị, nhưng cũng không nói gì, mang theo các sư muội đi tới.

Các nàng sau khi rời đi, hai vị chếch cung liếc mắt nhìn nhau, mặt cười song song giương lên, ai cũng không lý ai, về đến chính mình gian phòng.

Hơn 10 phút sau, các nàng về đến lầu ba.

Tinh tế vừa nhìn, khá lắm. . .

Nguyệt Thi Lam mặc một bộ màu xanh da trời áo ngủ, Liễu Thiên Nhi tắc mặc một bộ màu xanh nhạt lụa mỏng.

Các nàng đều hết sức trang phục quá, rất tinh xảo, xa hoa, gọi cảm mê người.

Nhị nữ lần thứ hai đối diện, trong con người địch ý rất rõ ràng.

"Hanh. . ."

Liễu Thiên Nhi kiều hừ một tiếng, giờ lên phản quyền, nhẹ nhàng đánh cửa phòng ngủ.

Nguyệt Thi Lam khẽ cắn cặp môi thơm, không có để ý đến nàng.

Một tràng tiếng gõ cửa sau, bên trong yên tĩnh không hề có một tiếng động, không có động tĩnh.

Liễu Thiên Nhi do dự chốc lát, tay ngọc dưới di, nâng lên môn cò lê, vì hơi nín, nhẹ nhàng đẩy ra nó.

Cửa sau khi được mở ra, nhị nữ lần lượt đi vào.

Vương Dật cô tịch nằm ở trên giường lớn, ngóng nhìn trần nhà, tự mình chờ ra.

Nhị nữ thấy, không hẹn mà cùng tách ra hai bên, lên giường, nhẹ nhàng xâm nhập hẳn trong lòng.

"Lão công, người không nên quá thương tâm. . ."

"Lão công, sư tôn các nàng rất nhanh sẽ trở lại. . ."

Nhị nữ nhẹ giọng an ủi.

"Ừm. . ."

Vương Dật đáp lại một tiếng, liền lại không động tĩnh.

Nhị nữ thấy, mặt cười một bên, dựa vào hán bả vai.

Các tiên nữ vừa rời đi, Vương Dật tâm tình không tốt, các nàng không dám có quá nhiều động tác, chỉ là lẳng lẳng ôm hán.

Sau đó, liền không nói được rồi.

Không nhiều một lúc, Tô Linh Nhi kéo chín cái thô to đuôi đi vào rồi.

Nàng thấy trên giường nhiều hai cái 'Người mới', cặp môi thơm một quật, không nói thêm gì, tự mình lên giường, nhào vào Vương Dật trong lòng.

Tô Linh Nhi mặc dù là động phòng, nhưng là trong lịch sử mạnh nhất, chính cung nàng cũng không sợ, hà sợ hai cái chéch cung tiểu nha đầu?

Hai vị chéch cung thấy, đôi mi thanh tú đồng thời vừa nhú, phương tâm có chút không nhanh, nhưng cũng không dám đi quát bảo ngưng lại.

Các nàng biết đối phương đáng sợ.

Rõ ràng một buổi trưa, thậm chí đêm tối, trong phòng ngủ hoàn toàn yên tĩnh, ai cũng không nói gì.

Rạng sáng, 3 điểm

"Hô. . ."

Vương Dật tầng tầng ói ra ngưng trọc khí, chậm rãi nhắm hai mắt lại.

Các tiên nữ, rời đi .

Hắn tiếp nhận rồi sự thực này, cũng trong lòng ngầm hạ quyết định, chính mình muốn liều mạng trở nên mạnh mẽ, tận sát đuổi kịp tiên nữ các lão bà thực lực.

Như vậy, mới có thể giúp được các nàng.

Một đêm qua đi.

Mọi người đứng dậy, cùng ăn qua sớm một chút sau, đi đến tông môn.

. . .

Buổi trưa, 11 điểm

Núi thần phong, Tiêu Diêu Tông.

'Long long long. . .'

Đột nhiên, toàn bộ thiên khung bỗng nhiên mờ đi, hư không nổ vang không thôi.

Tiêu Diêu Tông chấn động, Tông chủ cùng Trưởng lão dồn dập đi ra, vừa xem càn khôn.

Nhưng thấy.

Thiên khung bên trên, một viên khổng lồ Tử Kim Hồ Lô hư không chìm nổi.

Nó quá to lớn , ít nói cũng có hơn trăm thước, toàn thân mình văn câu đúc, khí thế rộng rãi.

Lý Đăng Vân trong lòng cả kinh, biết đối phương lai lịch không nhỏ, vội vàng hướng thiên ôm quyền, cất cao giọng nói: "Tại hạ Lý Đăng Vân, không biết phương nào đạo hữu giá lâm Tiêu Diêu Tông, không có từ xa tiếp đón."

"Ha ha ha. . ."

Tử Kim Hồ Lô trên, truyền ra một đạo chất phác tiếng cười, lập tức 'Xì' tiếng nổi lên, Tử Kim Hồ Lô dần dần thu nhỏ lại, cuối cùng hoàn toàn biến mất rồi, chỉ chừa có tám bóng người đứng ở hư không.

Bọn hắn chậm rãi bay xuống, rơi vào chủ điện trên đài cao.

"Tại hạ 'Lang Hoàn tông' La Kiền, gặp Lý Tông chủ. Chúng ta không mời mà tới, kính xin nhiều bao dung. . ."

Cầm đầu là tên lão giả cao lớn, mặt đỏ lừ lừ, có lưu lại râu dài, tu vi ở Kim Đan tầng tám.

Phía sau của hắn trạm có sáu nam một nữ, số tuổi cũng không lớn, tu vi ở Trúc Cơ 7 tầng đến 9 tầng không giống nhau.

Lý Đăng Vân chờ không dám thất lễ, dồn dập tiến lên đáp lễ.

"Lang Hoàn tông?"

Lý Đăng Vân trầm ngâm, trong lòng phi thường kỳ quái, chính mình chưa từng nghe nói cái này tông môn.

"Ta tông ở vào 'Trữ Châu' phía đông, cùng 'Hân Châu' là cận lân. . ."

La Kiền ha ha cười, nói ra càn khôn sở hướng về.

"Trừ Châu?"

Lý Đăng Vân nhất thời cả kinh, sắc mặt nhưng bất động căn bản, mỉm cười nói: "Không biết La đạo hữu đến ta tông có gì chỉ giáo?"

"Lý Tông chủ nghiêm trọng."

La Kiên cười nói: "Lão phu huê đệ tử phía trước, chủ yếu là đến nhà tiếp, nhưng bọn tiểu bối này nhiều thấy chút quen mặt, còn nữa là cùng quy tông tuần kiệt lấy làm gương một hai."

"Lấy làm gương?"

Lý Đăng Vân lông mày nhất thời vừa nhíu.

"Không sai, lấy làm gương. . ."

La Kiên gật đầu cười nói: "Nghe nói quý tông xuất một cái ghế góm đệ tử, lấy Trúc Cơ hai tầng tu vi, lực chiến thập tông quần kiệt. . ."

Lý Đăng Vân hí mắt lại, không có động tĩnh, phía sau hẳn các trưởng lão liếc mắt nhìn nhau, trong lòng một mảnh hiểu rõ.

Ý đồ đối phương rất rõ ràng, này không phải đến tiếp? Rõ ràng là đập bãi đến rồi.

Đúng như dự đoán, La Kiên khuôn mặt một bên, kêu: "Nhiếp Đình."

"Đệ tử ở. . ."

Một người cao lớn thanh niên tiến lên một bước.

"Còn không gặp các vị tiền bối?"

La Kiên tay áo lớn vung lên.

"Vâng. . ."

Nhiếp Đình mặt hướng Lý Đăng Vân các loại, ôm quyền hành lễ: "Vân bối Nhiếp Đình, gặp các vị tiền bối."

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 347: Vô hình làm mất mặt

Tiêu Diêu Tông chúng thượng tăng tinh tế đánh giá đối phương.

Nhiếp Đình cốt linh ở hai mươi tuổi trên dưới, Trúc Cơ chín tầng sơ kỳ, khí tức như vực sâu, rất bàng bạc, tuyệt đối không phải trong ao giếng.

Đây là một cái tiềm lực kinh người hậu bối, nếu là tham gia 'Thập tông chiến', tuyệt đối là ba vị trí đầu tồn tại, thậm chí có thể vấn đỉnh.

La Kiên thấy đối phương sắc mặt khiếp sợ, không khỏi rất là đắc ý, ha ha cười nói: "Đình là lão phu đệ tử thân truyền, năm ngoái cửu châu chiến đạt được thứ bảy mươi sáu tên thành tích, không biết so với quý tông người đệ tử kia, có thể như thế nào a?"

Lý Đăng Vân nghe xong, lộ ra vẻ cổ quái, hỏi: "La huynh muốn gặp gỡ hần?"

"Đó là đương nhiên. . ."

La Kiên tay áo lớn vung lên, ngạo nghễ nói: "Nghe nói người này thực lực kinh người, Kim Đan bên dưới đều không có địch thủ, lão phu rất muốn mở mang kiến thức một chút."

"Vân bối cũng rất muốn nhìn một tý vị sư đệ kia phong thái, nếu như có thể giao lưu một phen. . ."

Nhiếp Đình ở bên nhẹ giọng nói.

"Đình. . ."

La Kiền đánh gãy hấn, quát lên: "Này không phải ở tông môn, chớ có vô lễ. . ."

Hấn vừa nói vừa quan sát Lý Đăng Vân cùng nhân phản ứng, ý đồ rất rõ ràng.

"Phải!"

Nhiếp Đình làm dáng khom người, liền không có động tĩnh nữa.

Tiêu Diêu Tông cùng nhân thấy, làm sao có thể không nhìn ra đôi thầy trò này đang diễn trò?

Lý Đăng Vân nghiêng đầu đi, thấp giọng hỏi: "Vương Dật có ở hay không Nam Cung sư huynh ở đâu?"

"Ồ."

Một tên trưởng lão theo tiếng.

Lý Đăng Vân gạt gù, nhìn về phía La Kiền, né người sang một bên, mỉm cười nói: "Nếu như vậy, La đạo hữu, mời tới bên này. . ."

"Lý Tông chủ, lão phu đệ tử không hiểu chuyện, người chớ lưu ý. . ."

La Kiền có ý lộ ra vẻ mặt bất đắc dĩ.

"Ha ha. . ."

Lý Đăng Vân nở nụ cười, tiếp tục nói: "Xin mời. . ."

La Kiền không làm tiếp hỉ, hướng hấn chấp tay: "Xin mời. . ."

Ngay sau đó, mấy người hướng Nam Cung Nhất động phủ đi đến.

'Đình đương đình lang'

"Nghịch đồ, ngươi muốn thí sư hay sao?"

Bọn hấn vừa mới tới gần nơi này, liền nghe đến pháp khí tiếng va chạm, còn có lửa già Nam Cung Nhất tức giận mắng tiếng.

Mọi người nhất thời sững sờ, La Kiền cùng nhân càng là mặt mày mịt mịt.

Đây là tình huống gì?

Mấy sau, bọn hấn rốt cục đi tới động phủ ngoại đất trống nơi.

Trong nháy mắt tiếp theo, tất cả mọi người thấy rõ tất cả sau, nhất thời choáng váng.

Giữa không trung, hai bóng người hư không mà đứng, đối lập chìm nổi.

Nam Cung Nhất cầm trong tay ba thước tiên kiếm, mặt hướng đối diện thối râu mép trùng mắt, trên người hấn tăng lớn quần áo đều đã biến thành nát vải tử, nhìn qua thật là khổ rồi.

Hấn đối diện.

Đồng Giáp xích phong, lại một lần nữa xuất hiện ở trước mắt thế nhân.

Vương Dật trên người mặc Tề Thiên chiến giáp, chân đạp cửu thiên mây mù, cầm trong tay trượng Nhị Lượng ngân thương, hấn lạnh lùng nhìn kỹ đối phương, ánh mắt phi thường lạnh lẽo.

"Hà?"

Nam Cung Nhất đột nhiên có phát giác, buông xuống lửa già mặt, đã thấy Tông chủ cùng một đám xa lạ tu sĩ xuất hiện ở phía dưới, chính ở ngay gốc nhìn chăm chú Vương Dật.

Hấn biết chính mình ném đại nhân, phần nộ quát: "Đừng đánh, theo sư phụ xuống. . ."

Bị chính mình đệ tử bức thành bức này đáng đáp, còn để cho người khác nhìn thấy, Nam Cung Nhất thật sự không cách nào hờ hững.

"Hồng. . ."

Đột nhiên, Vương Dật rống to ở thiên, chân đạp hư không, khu vực thương mà đi.

'Xì xì xì. . .'

Trong phút chốc, vô tận ánh bạc đại hiện ra ở thế, hư không trong nháy mắt bị vạn trọng hào quang sở đâm thủng, thiên địa đột nhiên thất sắc.

Lăng Vân thương thuật —— bạo vũ lê hoa.

"Thảo. . ."

Nam Cung Nhất điên rồi, ngập trời, hấn không nhìn được mắng to một tiếng, bỗng nhiên vung lên trường kiếm, đón đánh bất thế Phong Vân.

Sau một khắc.

'Rầm rầm rầm. . .'

To lớn tiếng nổ vang rền hàng loạt bạo phát, trên chín tầng trời, hai bóng người trần trọc xê dịch, hư không tranh đấu.

Vương Dật mỗi một thương sát khí tràn trề, hoàn toàn là liều mạng đấu pháp, một lần sóng mạnh hơn một lần sóng. Mạnh như Nam Cung Nhất, cũng bị đối phương mưa to gió lớn giống như công kích bức liên tiếp lui về phía sau, vô cùng chật vật.

"Nghịch đồ, ngươi cái này nghịch đồ. . ."

Lừa già không cam lòng rống to, làm sao đối phương căn bản không rảnh chú ý, chỉ lo điên cuồng tấn công.

Phía dưới.

La Kiền nhìn chăm chú trong hư không Vương Dật, nét mặt già nua co rúm rất lợi hại, phía sau hấn Nhiếp Đình cùng một chúng đệ tử, càng là liên tục yết nước bọt.

Giời ạt ! ! !

Đây là Trúc Cơ? Còn TM hai tầng sơ kỳ?

Đùng đùng có được hay không?

Lý Đăng Vân liếc mắt nhìn đối phương một chút, trong lòng mừng thầm, mỉm cười nói: "Hấn chính là Vương Dật, không biết ở La huynh nghĩ như thế nào?"

La Kiền nghe xong, nét mặt già nua co rúm lợi hại hơn.

Hấn cảm giác mình bị mạnh mẽ đánh mặt.

Cái này Vương Dật, xác thực là Trúc Cơ hai tầng tu sĩ, mà cái kia mắng to đối phương 'Nghịch đồ', tuyệt đối là Kim Đan hậu kỳ cường giả.

Thiên, đây cơ hồ là vượt qua hai đại cảnh giới a. . .

Đây cũng quá nghịch thiên rồi.

La Kiền làm sao biết, tình huống như thế, là ba người phụ nữ tạo thành.

...

Vương Dật ba cái đại bảo bối sau khi rời đi, trong lòng đặc biệt khó chịu, cần phát tiết.

Hấn trời vừa sáng tìm đến Nam Cung Nhất, hỏi dò như thế nào mới có thể trong thời gian ngắn trở nên mạnh mẽ.

Nam Cung Nhất không rõ ý tưởng, nói thực chiến có thể làm cho bình cảnh buông lỏng.

Vương Dật không nói hai lời, liền muốn cùng lừa già đánh một trận.

"Tiểu tử thú, đánh qua một lần 'Thập tông chiến', năng lực vóc dáng đúng hay không?"

Nam Cung Nhất nhất thời nổi giận, cho rằng đối phương coi khinh chính mình.

Vương Dật không để ý tới hấn, trực tiếp đi đến động phủ, tìm ra một cái lọ đựng ngân thương.

"Ngày hôm nay không cho người biết sự phụ lợi hại, người còn không phản lên thiên đi?"

Nam Cung Nhất thấy hấn lại lấy ra pháp khí, nhất thời tức giận ngút trời, quyết định mạnh mẽ giáo huấn một tý tên tiểu tử thúi này.

Hấn không biết các tiên nữ rời đi, nhưng cũng không có quá nhiều kiêng kỵ.

Sự phụ giáo huấn đồ đệ, thiên kinh địa nghĩa.

Kết quả chính là, Nam Cung Nhất thân thể suy yếu chút nữa nhưng ái đồ đâm ra mấy cái hồ máu đến.

Vương Dật hoàn toàn là không muốn sống đầu pháp, hơn nữa còn thành công sử dụng tới mới lĩnh ngộ ý cảnh, cái này lão Kim Đan suy yếu chút nữa liền chiêu đạo.

Hấn vừa thẹn vừa giận, nhưng cũng không dám hạ tử thủ.

Nam Cung Nhất hay vẫn là rất coi trọng cái này đệ tử duy nhất.

Kết quả, lừa già khổ rồi. . .

. . .

"La huynh?"

Lý Đằng Vân thấy đối phương không nói, trong lòng buồn cười, mở miệng lần nữa.

"Hà?"

La Kiên nhất thời thức tỉnh, hấn nhìn đối phương một chút, thể nhưng vùng lên nét mặt già nua, nhìn chăm chú trong hư không đồng Giáp xích phong, giờ tay lên đến, nhẹ phẩy chính mình chòm râu, gật đầu liên tục: "Không sai, quý tông cái này đệ tử xác thực ghê gớm."

"Ha ha. . ."

Lý Đằng Vân nở nụ cười, tự tiểu phi tiểu nói: "Này nơi Nhiếp sư diệt nếu là muốn cùng Vương Dật giao lưu, ta có thể đi an bài. . ."

La Kiên nghe vậy nhất thời hoá đá, mà Nhiếp Đình sắc mặt trực tiếp tái rồi.

Thảo!

Giao cái gì lưu? Ta cũng không muốn chết oa.

Cái này Vương Dật lại có thể cùng Kim Đan hò hét, so với nghe đồn trong còn muốn biến thái, chỉ có 'Cửu châu chiến' trên này mấy cái quái vật mới có thể so sánh hơn thua.

Giời ạ!

Tiêu Diêu Tông thật đáng sợ, ta phải về tông môn.

"An bài. . . Liền không cần đi, đình không phải là đối thủ của hấn. . ."

La Kiên cười rất lúng túng, nét mặt già nua một mảnh nóng bỏng.

"Hồng. . ."

Đúng vào lúc này, Vương Dật lần thứ hai rộng to, âm thanh so với trước càng vang dội. Hai con mắt của hấn trong nháy mắt đen kịt một màu, tốc nhanh chóng biến hoá trường, một vòng to lớn Thần khuyên xuất hiện ở sau lưng.

Để hình tái hiện.

Chương 348: U hương

Lang hoàn tông cả đám chờ nhất thời choáng váng, đồn dập trường nổi lên ngưu nhần.

Đây là. . . Cái gì quý?

Thiên khung bên trên, Nam Cung Nhất không lại đi chửi bới, mà là sắc mặt vô cùng lo lắng.

Hắn cảm thấy nguy hiểm, thiên đại nguy hiểm.

"Thương hành thiên hạ. . ."

Một đạo long ngâm xông thẳng cửu tiêu, Vương Dật nắm thương hướng về thiên, toàn thân toả ra cực kỳ khủng bố linh lực, như thác nước tóc dài hư không loạn vũ, đại thế ngập trời.

Đây là một loại vô địch thế, có thể trấn áp thế gian tất cả địch.

"Tiêu Dao trấn ma. . ."

Đột nhiên, Nam Cung Nhất đem kiếm nằm ngang ở trước ngực, hai chân lẳng không hư đạp, bộ hành thất tinh vị trí.

Phía dưới Lý Đăng Vân sắc mặt đại biến, gấp giọng kêu to: "Sr huynh, ngươi. . ."

Hắn vụn vụn không nghĩ tới, Nam Cung Nhất dĩ nhiên lấy ra tông môn tam đại kỳ thuật một trong, Trấn Ma kiếm pháp. . .

Này thuật trải qua vô số tông môn tiền bối nhiều lần rèn luyện, sung mãn không thể chống đỡ, cực kỳ lợi hại.

Thiên, ngươi muốn giết Vương Dật hay sao?

Lý Đăng Vân làm sao biết, hiện tại Nam Cung Nhất là có nỗi khổ không nói được.

Vương Dật khí thế trên người thật đáng sợ, hắn lại không chăm chú, rất có thể hội hạ cái ngã nhào.

Huống hồ, ái đồ trên người chiến giáp rất bất phàm, tuyệt đối có thể ngăn cản vạn ngàn kiếm khí.

10 mấy sau. . .

"Hồng. . ."

Vương Dật hét lớn một tiếng, chân đạp chu thiên càn khôn, đâm ra mạnh nhất một thương.

"Đền tội. . ."

Nam Cung Nhất thẳng bằng hư không, vung kiếm quét ngang Thiên Địa Thương Mang.

'Xi xì xì. . .'

Trong phút chốc, vạn ngàn kiếm khí phóng lên trời, hướng về Vương Dật phô thiên cái địa giống như bao phủ mà đi.

"Cho ta nát tan a. . ."

Vương Dật trong mắt, nổi lên đáng sợ phích lịch tia điện.

'Rầm rầm. . .'

Mũi thương chỗ, hào quang bắn ra, trực tiếp nổ nát đợt thứ nhất kiếm khí, thế không thể đỡ.

Làm sao, còn có lần sóng thứ hai, lần sóng thứ ba. . .

Vạn ngàn kiếm khí vô cùng tận, mũi thương tuy liệt, nhưng không cách nào hết mức chống đỡ.

Rốt cục, kiếm khí đột phá hào màn ánh sáng chướng, trực tiếp đâm tới Vương Dật trên người.

'Đương coong. . '

Tề Thiên chiến giáp đến cùng là tuyệt thế Thần y phục, hoàn toàn chặn lại rồi kiếm khí tập kích, làm sao chúng nó quá hơn nhiều, kinh lực càng là hùng hậu vô cùng.

Vương Dật toàn thân chấn động mạnh, trong nháy mắt không kiên trì được, trực tiếp bay ngang.

"A. . ."

Hắn cô hống một ngọt, suýt chút nữa phun ra một miệng nhiệt huyết, cuối cùng cưỡng ép nhịn xuống, miễn cưỡng nuốt xuống.

Có thể đánh đổi cũng là kinh người.

Vương Dật mắt tối sầm lại, nhất thời hôn mê bất tỉnh.

'Oành '

Tề Thiên chiến giáp đột nhiên nổ tung, hóa làm vô tận đồng khí, cuối cùng ngưng tụ quy nhất, biến trở về bao cổ tay, chụp vào Vương Dật cánh tay phải bên trên.

Nam Cung Nhất vội vàng thu kiếm, đạp không đi đến ái đồ bên người, đem hắn tiếp được. Sau đó xuất chỉ như gió, điểm trên người đối phương mấy đạo đại huyết. Cuối cùng lấy ra Tiểu Hoàn đan, cho Vương Dật ăn vào.

"Tiểu tử thú, không phải bức lão phu dùng tới toàn lực, hiện tại thành thật chứ?"

Lừa già hạ xuống sau, liên tục đi chửi bới, thế nhưng xòe bàn tay ra ấn trên đối phương trong lòng, liên tục truyền độ linh khí.

"Sur huynh, Vương Dật hắn. . ."

Lý Đăng Vân chờ đi tới, một mặt lo lắng hỏi.

"Yên tâm, tiểu tử này chắc nịch vô cùng, không chết được."

Nam Cung Nhất thuận miệng nói, trên tay nhưng một điểm không dám thất lễ.

"Đây nơi. . . Nam Cung huynh, người bình thường đều là. . . Như thế giáo đệ tử?"

La Kiên ngờ ngạc hỏi.

Vừa nãy đối thoại của bọn họ, Nam Cung Nhất nghe xong cái đại khái, hắn mèo già hóa cáo, nhất thời biết được đối phương ý đồ đến. Giờ khắc này nghe đối phương hỏi như vậy, không khỏi âm thanh quái dị nói: "Đó là tự nhiên, ngày hôm nay vẫn tính là nhẹ. . ."

La Kiên kinh hãi đến biến sắc, hắn há miệng, cái gì cũng không nói ra được.

Nhiếp Đình cùng nhân nghe xong, nhất thời run lập cập, bọn hắn chân tâm cảm thấy sự tôn đối với chính mình quá 'Ôn nhu'.

Bên cạnh Lý Đăng Vân cùng nhân nghe xong, nhất thời không nói gì.

Cái này lừa già, lại bắt đầu lừa người.

...

Trong mộng cảnh, Vương Dật đi tới một mảnh thế giới xinh đẹp.

Nơi này là một chỗ u cốc, trong cốc khắp nơi nhẹ đậm, hoa thơm chim hót, vô cùng đẹp đẽ.

"Khà khà khà. . ."

Vương Dật liên tục xoa xoa tay, cười quái dị liên tục, hắn vừa đi vừa nói: "Ngày hôm qua này cây 'Hình người quả' lại ngọt lại giòn, càng có đề linh hiệu quả. Ngày hôm nay nhiều tìm vài cây trở lại, sự tỷ thấy, nhất định vui mừng."

Kẻ này nói nói, dĩ nhiên chảy xuống chảy nước miếng, nhìn qua đặc biệt đáng sợ.

"Ồ?"

Vương Dật đi mấy bước, bỗng nhiên dừng sò, mờ mịt tự nói: "Đây là mùi vị gì? Thơm quá a. . . , hả? Đó là cái gì?"

Hắn đột nhiên phát hiện, ngày hôm qua đào ra 'Hình người quả' địa phương, xuất hiện một cái màu sắc rực rỡ tiểu mụn.

Tiểu mụn rung động không ngừng, nhìn qua rất kỳ dị.

Vương Dật trong lòng thấy kỳ lạ, thả nhẹ bước chân, lặng lẽ đến gần.

Đi tới gần sau, kẻ này trực tiếp choáng váng, ngu ngốc trợn lên rất lớn, có chút không dám tin tưởng nhìn thấy tất cả.

Đây là vô số Thái Điệp tạo thành tiểu mụn, mà này say lòng người mùi thơm ngát, bắt đầu từ bên trong phát sinh.

"Chẳng lẽ nói. . ."

Vương Dật trong mắt bốc lên đáng sợ ánh sáng xanh lục, hắn cho rằng nơi này lại xuất hiện kỳ hoa dị quả, lập tức không do dự nữa, trực tiếp mò xuống đại thủ.

'Phản phật. . .'

Sau một khắc, Thái Điệp bay lên đầy trời, thê mỹ mê người.

"A?"

Đột nhiên, một đạo dễ nghe duyên dáng gọi to đột nhiên xuất hiện.

"Khe nham!"

Vương Dật nhất thời dọa run run một cái, cuống quýt thu tay về đến.

Làm sao là cô gái?

Trong nháy mắt tiếp theo, hắn trực tiếp sững sờ.

Một người mặc lam nhạt quần áo thiếu nữ, thăm thẳm đứng lên. Nàng chậm rãi chuyển qua thân thể yếu kiều, nhìn về phía hắn.

'Oanh '

Vương Dật đầu óc nổ vang, trong nháy mắt sẽ không động.

Thực sự là quá đẹp.

Thiếu nữ mâu như bảo thạch bình thường mỹ lệ, nàng mặt cười phi thường hoàn mỹ, văn chương cũng khó có thể miêu tả một phần vạn.

Một mâu khuynh thành.

Mà này say lòng người mùi thơm ngát, chính là từ trên người nàng truyền ra.

Kỳ quái chính là, thiếu nữ đôi mắt đẹp thanh lệ không ngừng, khiến lòng người nát tan không ngớt.

Vương Dật tiếp xúc được nàng mộng lung nước mắt thì, tâm thần đều run rẩy.

Hắn thề với trời, ngoại trừ sư tỷ, trước mặt cái này thiếu nữ, là hắn nhìn thấy nữ tử trong, xinh đẹp nhất xuất trần. . .

Àch, không đúng, cái kia cùng sư tỷ tình cùng tỷ muội Thiên Nguyệt tiên tử cũng không sai.

Còn có Thẩm Băng cùng Vân Tiên. . .

A, hai người này không được, cùng cộp cái như thế, lão Hoa chính mình phiền phức. . .

Dựa vào, ta nghĩ cái gì đâu?

Vương Dật bỗng nhiên thức tỉnh, dùng sức lắc đầu.

"Nguoi. . . Là ai?"

Thiếu nữ mở miệng, tiếng như tự nhiên, thanh tân dễ nghe, thăm lòng người phi.

"Ta gọi Dương Lăng Trần, cô nương, nguoi. . . Nguoi làm sao khóc?"

Vương Dật nói thẳng xưng tên huy, thế nhưng hỏi ra trong lòng nghi vấn.

Thiếu nữ nghe xong, mềm mại cặp môi thơm một trận run rẩy, nàng buông xuống vô cùng mịn màng mặt cười, nhìn về phía một vật, khóc rung rức nói: "Ngày hôm qua trong nhà đến tặc, nó. . . Nó bị tao đập. . ."

Vương Dật lúc này mới phát hiện, đối phương cặp kia hoàn mỹ trên ngọc thủ, nâng một cái kỳ vật.

Đó là một loại linh thực đỉnh chóp, căn ~ hành trải qua phá hủy, này cuối cùng một phần, có lưu lại một loạt chính tề dấu răng, có chút nhìn thấy mà giật mình.

Vương Dật trong lòng cả kinh: Này không phải là mình ngày hôm qua ăn này cây 'Hình người quả' sao? Chẳng lẽ không là hoang đại ?

Nghĩ tới đây, hắn cảm thấy lúng túng, dùng sức gãi đầu, nghĩ đối sách.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 349: Chúng ta lúc nào song tu

Thiếu nữ đôi mắt đẹp thanh lệ không ngừng, thật là rất thương tâm.

"Vật này đối với ngươi rất trọng yếu?"

Vương Dật cẩn thận hỏi, hắn thực đang không có dũng khí thừa nhận chính mình chính là cái kia tặc.

Thiếu nữ không có trả lời chắc chắn, tự mình roi lệ.

"Hắc. . ."

Kẻ này cười gượng một tiếng, gỡ bỏ đề tài, hỏi: "Ngươi tên gì?"

Thiếu nữ trầm mặc chốc lát, sâu xa nói: "Ta không có tên tuổi."

"Cái gì?"

Vương Dật nhất thời sửng sò, thể nhưng tỏ rõ vẻ cô quái nói: "Cô nương hắn là ở đùa ta?"

Thiếu nữ nghe xong, vung lên mặt cười, mờ mịt nhìn về phía hắn.

Nàng cảm giác này người rất kỳ quái, rất là không hiểu ra sao.

Vương Dật có chút không chịu nổi đối phương ánh mắt, hoảng vội khoát tay nói: "Ngươi đừng hiểu lầm, ta chỉ là kỳ quái, như ngươi bức này mỹ nhân, tại sao lại không có tên tuổi?"

Thiếu nữ nghe đối phương tán thưởng chính mình khuôn mặt đẹp, mặt cười nhất thời một đỏ, lần thứ hai buông xuống mặt cười, thấp giọng nói: "Ta thuở nhỏ cơ khổ, một thân một mình, không có người lên cho ta cái tên, chỉ có chúng nó vẫn làm bạn ta. . ."

Nàng sau khi nói xong, vung lên mặt cười, nhẹ nhàng nâng lên một cánh tay ngọc, bình thản hư không.

Một con to lớn Thái Điện, quạt hương bồ mỹ lệ cánh, rơi vào thiếu nữ trắng loáng tay ngọc tâm.

Đúng vào lúc này, u cốc trong có thanh phong phát quá, thiếu nữ thanh ti hư không tạo nên, kỳ ảo như tiên.

Thực sự quá đẹp .

Vương Dật tuy rằng đối với mỹ nữ có nhất định miễn dịch lực, giờ khắc này nhưng không khỏi xem ngây dại.

Không biết qua bao lâu bao lâu, tựa hồ một đời như vậy cứ viễn.

Thiếu nữ tựa hồ phát hiện đối phương chính ngốc nhìn mình, mặt cười lần thứ hai một đỏ, thu hồi tay ngọc, tùy ý Thái Diệp phiến phiến bay lên. Nàng hơi sẵn giọng: "Người nhìn ta làm gì?"

"A?"

Vương Dật nhất thời thức tỉnh, hoảng loạn gãi gãi đầu, không chút suy nghĩ, cười khúc khích nói: "Xin lỗi, ta có chút không kìm lòng được."

Thiếu nữ nhất thời ngẩn ngơ, thế nhưng lộ ra vừa thẹn vừa giận biểu hiện, nàng đột nhiên nghiêng đi thân thể yêu kiều, thối tiếng nói: "Kẻ xấu xa. . ."

Vương Dật tuấn mặt đỏ lên, biết chính mình nói lỡ. Hắn rất vội nói sang chuyện khác, cười khúc khích nói: "Cô nương, người dùng cái gì hương liệu? Hào hảo ngửi. . ."

"Hương liệu?"

Thiếu nữ đôi mi thanh tú nhấn lại: "Đó là cái gì?"

"Người không biết hương liệu?"

Vương Dật choáng váng, mờ mịt nói: "Này trên người người này cổ u hương là chuyện ra sao?"

Trên người đối phương mùi thơm quá say lòng người, sự tỷ thân thể yêu kiều trên cũng có nhân nhạt mùi thơm ngát tồn tại. Có thể cùng thiếu nữ này so với, nhưng là thua kém rất nhiều.

Thiếu nữ nghe xong, giờ lên tay ngọc, tiêm kiều mũi ngọc tinh xảo ở chính mình trong sáng ngọc oản vì hơi ngửi, nhẹ giọng giải thích: "Ta thuở nhỏ liền có loại khí tức này tồn tại, Diệp nhi môn rất yêu thích đây. . ."

Nàng sau khi nói xong, nhưng trong lòng là sửng sò, ám đạo mình và hắn nói chuyện này để làm gì?

"Thuở nhỏ liền có. . ."

Vương Dật tự lẩm bẩm, trong đầu bỗng nhiên linh quang lóe lên, nhếch miệng cười nói: "Nếu như vậy, vậy gọi người Hương Hương hảo. . ."

"Hương. . . Hương?"

Thiếu nữ mờ mịt nhìn về phía hắn, nhẹ giọng mà nói.

Danh tự này, nhưng cũng mới mẻ rất khác biệt, cũng rất êm tai.

"Ừm."

Vương Dật hướng nàng đặc ý cười nói: "Danh tự này cùng người rất xứng đôi, người sau đó liền gọi Hương Hương. . ."

"Hương Hương. . ."

Thiếu nữ khẽ nói, bên trong đôi mắt đẹp, tạo nên nhỏ bé dị thái.

Nàng, thật sự rất yêu thích danh tự này.

Hương Hương. . .

. . .

"Hương Hương!"

Đột nhiên, Vương Dật hét lớn một tiếng, bỗng nhiên từ trên giường ngồi dậy.

"A?"

Duyên dáng gọi to vang lên, Lạc Y Y ngồi trên đầu giường, nàng nắm đối phương đại thủ, quan tâm hỏi: "Su đệ, người tỉnh rồi. . ."

"Hô. . . Hô. . ."

Vương Dật không ngừng mà thờ hồn hển, đến nửa ngày mới khôi phục như cũ. Hắn nhìn đối phương một chút, sau đó nhìn chung quanh, mờ mịt hỏi: "Su tỷ, đây là nơi nào?"

Hắn phát hiện nơi này cũng không phải tông môn cho tiên nữ an bài phòng nhỏ.

Lạc Y Y nhắm cặp kia đôi mắt đẹp, mặt cười đối với hướng về người yêu, nhẹ giọng nói: "Nơi này là chỗ ta ở."

"Cái gì?"

Vương Dật nhất thời choáng váng, chính mình chạy thế nào đến sư tử khuê phòng đến rồi?

Lạc Y Y khuôn mặt đỏ lên, không có giải thích, mà là cắn cặp môi thơm, thấp giọng hỏi: "Sư đệ, Hương Hương là ai vậy?"

Nàng vốn là không như thế bất quá, có thể từ người yêu trong miệng nói ra liền không giống nhau, nhất định phải hỏi rõ, bằng không chúng ta Đại sư tử hội ngủ không yên.

"Nàng là ta một đời trước đạo lữ."

Vương Dật không có ẩn giấu, rõ ràng mười mười nói ra.

Lạc Y Y sau khi nghe xong, 'Nha' một tiếng, thế nhưng, này cặp môi thơm càng là đỏ đã dậy rồi.

Giờ khắc này, chúng ta Đại sư tử trong lòng đặc biệt ăn vị, không lý do.

...

2 giờ trước, Nam Cung Nhất đem ái đồ giang đến Ngừ Cầm nơi này sau, liền buông tay mặc kệ.

"Vương Dật? Sư huynh, người đây là ý gì?"

Vị mỹ nữ này Kim Đan choáng váng, nũng nịu quát hỏi.

"Ta không quá hội chăm sóc người, sư muội, phiền phức người rồi. . ."

Lừa già cười rất vô liêm sỉ, thế nhưng phũ phàng một cái trực tiếp rời đi.

"Thực sự là không thể nói lý."

Ngừ Cầm thối mắng một tiếng, sau đó nghiêng người sang, nhìn về phía trên ghế sư diệt.

"Này có thể. . . Như thế nào cho phải?"

Nàng tuyệt không dám đụng vào đối phương thân thể, trước hai người tiếp xúc thân mật sau, Ngừ Cầm vừa nghĩ lên này đoạn kiều diễm tình cảnh, liền cả người toả nhiệt.

Nàng do dự chốc lát, gọi tới Lạc Y Y.

Bọn hần trải qua đính ước, Lạc Y Y lại có 'Thiên thị' danh phận, chuyện đương nhiên chăm sóc đối phương.

Lạc Y Y đương nhiên đồng ý, trực tiếp đem người yêu mang tới chính mình trong khuê phòng.

Nàng không có nói cho hai vị chếch cung, cho là mình có thể làm tốt tất cả.

Lạc Y Y đem người yêu thả nằm ở chính mình hương trên giường sau, bỏ đi áo khoác gầy, sau đó đánh tới nước nóng, nóng khăn mặt, vắt khô, tỉ mỉ lau chùi mặt của đối phương bằng, hai tay, hai chân.

Làm xong tất cả sau, nàng ngồi ở đầu giường, cầm lấy đối phương đại thủ, chậm đợi người yêu tỉnh lại.

1 giờ sau, Vương Dật 'Cường thế' tỉnh lại, trong miệng lại gọi tên của người khác.

Lạc Y Y này viên phương tâm, trong nháy mắt không thăng bằng.

Không thể phủ nhận, nữ nhân tâm, dò kim đáy biển, cô nhân không lần được thế.

...

Vương Dật nhất thời phát hiện đối phương biến hóa, ôn nhu hỏi: "Sư tử, người làm sao?"

Lạc Y Y nghe xong, cặp môi thơm đỏ càng cao hơn, nàng thùy mặt cười, không đáng trả lời chắc chắn.

Vương mỗ người thấy, nhất thời đầy trán dấu chấm hỏi, bất quá hần biết như thế nào lấy lòng đối phương, lập tức nghiêng đầu đi, ở đối phương nhuyễn nộn cặp môi thơm trên ướt một tỳ.

Lạc Y Y thân thể yêu kiều cứng đờ, thế nhưng giờ lên tay ngọc, nhẹ nhàng đánh đối phương một tỳ, sân tiếng lâm lâm: "Chỉ biết bắt nạt người. . ."

Vương Dật nở nụ cười, đem đôi phương thân thể yêu kiều lâu vào trong ngực, ôn nhu nói: "Sur tỷ, cảm ơn ngươi vừa này chăm sóc ta."

Lạc Y Y chăm chú ôm người yêu, yên lặng hưởng thụ trên người hân nam tử khí tức.

Vô thanh thắng hữu thanh.

Hơn 10 phút sau.

"Hô. . . Hô. . ."

Đột nhiên, Lạc Y Y thở gấp bắt đầu gấp gấp lên.

"Hà?"

Vương Dật nhất thời phát hiện, một mặt quan tâm hỏi: "Sur tỷ, ngươi làm sao?"

"Sur đệ. . ."

Lạc Y Y thân thể yêu kiều nhẹ nhàng run rẩy, thấp giọng nói: "Ta. . . Chúng ta lúc nào song tu?"

Dát? ? ?

Vương Dật người vạm vạm không nghĩ tới nàng sẽ như vậy hỏi, trong nháy mắt kinh ngạc đến ngây người.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 350: Cứu châu hội vũ

Hắn há miệng, thực sự không biết nên trả lời như thế nào.

Lạc Y Y e thẹn vô hạn đem mặt cười chôn nhập đôi phương trong lòng, chậm đợi trả lời chắc chắn.

Ở Tu Chân Giới, đạo lữ tự có chuyện song tu.

Lạc Y Y tất nhiên là hiểu được một ít, nàng vẫn sai ngộ nhận là, các tiên nữ cùng hai cái chéch Cung sư muội, đều đã cùng người yêu song tu.

Nàng mặc dù là ôn nhu hiền thực Đại sư tỷ, nhưng cũng là một cô gái, không cam lòng đi rút lại phía sau.

Vì lẽ đó, Lạc Y Y mới có sở vừa hỏi.

Bọn nàng: nàng chờ nửa ngày, nhưng không thấy đôi phương hồi phục, u nhiên khẽ hỏi: "Sur đệ, ngươi đang suy nghĩ gì?"

"Sur tỷ. . ."

Giờ khắc này Vương Dật người lão lúng túng, hân giờ lên tay phải gãi gãi đầu, nói: "Chúng ta mới quen không lâu, song tu. . . Có phải là có chút sớm?"

Hắn không phải có ý từ chối, chỉ vì mình và đại phụ còn không tu thành chính quả đây, nếu là cùng đôi phương trước tiên song tu, chờ các tiên nữ trở lại, nhất định sẽ xảy ra vấn đề lớn.

Hướng hồ, các lão bà mới vừa đi, vừa mới lại mơ tới Hương Hương, hiện tại Vương Dật hoàn toàn không có cái kia tâm tư.

"Ồ. . ."

Lạc Y Y thân thể yêu kiều hướng về trong lòng ngực của hắn chen chen, tu e thẹn nói: "Vậy ta chờ ngươi, sư đệ lúc nào. . . Nghĩ đến, liền nói cho ta. Ta. . . Cho ngươi. . ."

Nói đến lúc sau, nằng âm thanh càng ngày càng thấp, như muỗi nghĩ, nhỏ đến mức không nghe thấy được.

"Ừm."

Vương Dật gật gù, liền lại không có động tĩnh.

Mấy chục phút sau, hắn hoàn toàn khôi phục như cũ.

"Sur tỷ, ta đi trước."

Vương Dật xuống giường, mặc vào áo khoác cùng giày, chuẩn bị rời đi.

Nơi này dù sao cũng là nữ đệ tử trụ sở, bất tiện chờ quá thời gian dài.

"Được!"

Lạc Y Y không có đi ngăn cản, khá là không muốn gật gật đầu.

Vương Dật ly khai nơi này sau, vốn định trực tiếp về nhà, cuối cùng do dự chốc lát, trước tiên đi đến lừa già động phủ.

"Tiểu tử thú, ngươi hảo?"

Nam Cung Nhất thấy ái đồ trở lại, hoàn toàn không có cho hắn sắc mặt tốt xem, nét mặt già nua một trận vận vẹo, phảng phất che kín đại tiện.

"Sur tôn, ta đi về nghĩ trước, ngày mai lại tìm ngài linh giáo. . ."

Vương Dật được rồi cái thầy trò lễ, xoay người liền phải rời đi.

"Tiểu tử thú, hảo không quy củ. . ."

Nam Cung Nhất nhất thời thối râu mép trũng mắt, khí quá chừng, hắn điều thuận trong cơ thể hờn dỗi sau, lớn tiếng nói: "Ngươi chờ một chút. . ."

"Hả?"

Vương Dật sững sờ, xoay người nhìn về phía đối phương, hỏi: "Ngài còn có việc?"

"Tiểu tử thú, không có chuyện gì lão phu liền không thể gọi ngươi?"

Nam Cung Nhất chửi bới một câu, lập tức khô tay giờ lên, ném một vật.

'Xi'

Tiếng xé gió vang, một vệt sáng bay về phía Vương Dật.

Vương Dật giờ tay tiếp nhận, đã thấy là một viên to bằng ngón cái linh thạch, mặt trên khắc đầy thần bí hoa văn.

"Sur tôn, đây là. . ."

Kẻ này xem đi xem lại, rất là không hiểu ra sao.

"Mở ra nhìn liền biết rồi."

Nam Cung Nhất bỏ rơi câu nói sau, xoay người, bước vững chãi bước chân hướng động phủ đi đến.

"Làm cái gì? Vô cùng thần bí. . ."

Vương Dật mở người lăm bắm một câu, thôi thúc linh lực, mở ra linh thạch.

Mấy phút sau.

"Cái gì?"

Hắn nhú mày, trầm ngâm nói: "Cửu châu hội vũ? Đó là cái gì quý?"

Nguyên lai, cái này linh thạch, là Thượng Cổ võ đài cho Tiêu Diêu Tông truyền đạt thông báo hàm.

Bên trong sở thuật, Tiêu Diêu Tông đệ tử Vương Dật cùng Lạc Y Y, đem đại biểu 'Hãn Châu', tham gia toàn bộ 'Cửu châu' hội vũ tỷ thí.

"Sur tôn, cửu châu là cái gì?"

Vương Dật mặt hướng động phủ phương hướng, lớn tiếng hỏi.

Trong động phủ không có nửa phần động tĩnh.

"Không chịu trách nhiệm lão già. . ."

Vương mỗ người thấp giọng chửi bới một câu, xoay người rời khỏi nơi này.

Cũng không lâu lắm, hần lại trở về Lạc Y Y khuê phòng, hai người ở phòng khách ghé gối trên sau khi ngồi xuống, Vương Dật hỏi ra nghi vấn trong lòng.

"Cửu châu hội vũ?"

Lạc Y Y không khỏi ngẩn ngơ, kỳ quái hỏi: "Sur đệ, làm sao ngươi biết chuyện này?"

"A?"

Vương mỗ người nhất thời có chút phạm mộng, kỳ quái hỏi: "Sur tỷ, Ngử Cầm sư thúc không nói cho ngươi?"

"Nói cái gì?"

Lạc Y Y nghe xong, mặt cười càng mờ mịt .

Vương mỗ người có chút không nói gì, thế nhưng đưa lên linh thạch.

Lạc Y Y sau khi nhận lấy, thôi thúc linh lực, mở ra nội dung bên trong.

"A?"

Nàng biết tất cả sau, nhất thời duyên dáng gọi to một tiếng, run giọng nói: "Chúng ta. . . Lại bị tuyển chọn ? Đại biểu Hãn Châu đi. . . Tham gia hội vũ?"

Nàng âm thanh tràn ngập kích động.

Vương Dật không nói gì, chậm đợi đáp án.

Lạc Y Y hô hấp phi thường gấp gáp, nàng hít một hơi thật sâu, bình phục rung chuyển tâm thần, chậm rãi nói xuất tất cả.

Hiện nay Tu Chân Giới, là do chín đại thần châu tạo thành.

Mà Tiêu Điều Tông, liền đứng ở cửu châu một trong, 'Hãn Châu' địa giới trên.

'Hãn Châu' ở vào cửu châu biên hoang địa vực, chỉ có mười cái tông môn, mà cái khác châu tông môn, ít nói cũng có hai mươi trở lên, thậm chí, một châu bách tông san sát.

Bởi tông môn rất ít, mỗi một giới cửu châu hội vũ, Hãn Châu đều chỉ có mười cái tiêu chuẩn. Không giống những khác châu, tiêu chuẩn đầy đủ, mang tính lựa chọn rất mạnh.

Tiêu Điều Tông là ngũ phẩm tông môn, từ chưa đã tham gia cửu châu hội vũ, này mười cái tiêu chuẩn, tất nhiên là bị lục phẩm tông môn bao .

Có thể lần này không giống nhau .

Mấy ngày trước 'Thập tông chiến' trên, Tiêu Điều Tông đệ tử ở trên võ đài hào quang rực rỡ, đặc biệt là Vương Dật nghịch thiên biểu hiện, kinh sợ hiện nay.

Cổ võ đài cường giả hầu như không có cân nhắc, trực tiếp cho Tiêu Điều Tông hai cái tiêu chuẩn, cũng chỉ rõ điểm tính, nhượng Vương Dật đại biểu 'Hãn Châu' tham gia cửu châu hội vũ, cùng những cái kia đại châu yêu nghiệt một phần cao thấp.

"Thì ra là như vậy. . ."

Vương Dật biết tất cả sau, con mắt không khỏi nhắm lại, nói: "Này ngược lại là một cái cơ hội rất tốt, chính hợp ta ý."

Hần lần này thay đổi trước thái, không có lùi bước.

Vương Dật biết, như muốn nhanh chóng trở nên mạnh mẽ, liền phải không ngừng đi thực chiến, tích lũy kinh nghiệm.

Tham gia cửu châu hội vũ đệ tử, tất nhiên là tinh anh trong tinh anh, đương đại thiên kiêu. Nếu là có thể cùng bọn hần so sánh hơn thua, thực lực của chính mình tất nhiên hội tăng nhanh như gió.

"Kỳ quái, chuyện quan trọng như vậy, sư tôn vì sao còn không có nói cho ta?"

Lạc Y Y giải thích xong tất cả sau, mờ mịt tự nói.

Nàng làm sao biết, Tiêu Diêu Tông thượng tầng nhận được thông báo hàm sau, nhất thời nổ tung .

Lý Đăng Vân lúc này tuyên bố, trước tiên không nên đem việc này nói cho hai cái đệ thi đệ tử, nhượng bọn hắn chuyên tâm tu luyện, không nên phân tâm

Có thể Nam Cung Nhất nơi nào nhìn được? Trước tiên đem linh thạch giao cho Vương Dật .

"Sư đệ, chúng ta khoảng thời gian này muốn gia tăng tu luyện, không nên cho tông môn mất mặt. . ."

Lạc Y Y hàm răng khể cán cặp môi thom, thấp giọng mà nói, nàng mặt cười bên trên, nổi lên một cổ tiểu đầu chỉ.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 351: Chủ động xuất kích

Wang Dật từ Lạc Y Y khuê phòng sau khi ra ngoài, trải qua gần 5 giờ .

Hơn 10 phút sau, hắn về đến biệt thự ba tầng.

Các tiên nữ tuy rằng không ở, nhưng hắn hay vẫn là trước sau như một làm cơm , dựa theo quen thuộc, Liễu Thiên Nhi mấy nữ rất nhanh sẽ trở lại , các nàng sẽ không ở tông môn ăn chung nồi.

Đúng như dự đoán, sau 20 phút, hai vị chếp cung cùng một đám nữ đệ tử xuyên qua rồi hai giới cánh cửa, đi tới biệt thự phòng khách.

"Lão công, chúng ta trở lại . . ."

Liễu Thiên Nhi kiều âm bay lên, cười tươi rồi đi tới nhà bếp.

"Các người nhanh đi rửa tay, sau 10 phút là có thể ăn cơm ."

Wang Dật bên thiết miếng thịt bên đạo.

"Ân, lão công cực khổ rồi. . ."

Liễu Thiên Nhi vung lên mặt cười, ở trên mặt hắn thom một tý, thế nhưng bụng hai đạo làm tốt món ăn phẩm đi đến phòng khách.

Không khi nào, Nguyệt Thi Lam cũng tiến vào .

"Lão công. . ."

Nàng âm thanh rất nhẹ, nhưng là nhu tình tự thủy.

Nguyệt Thi Lam hướng về sau nhìn một chút, xác định sau khi an toàn, vung lên mặt cười, cũng thom dưới đối phương, thế nhưng bụng lên một món ăn phẩm, đi tới phòng khách.

Wang Dật bị nhị nữ môi thom làm cho tâm tình thật tốt, các tiên nữ rồi đi mờ mịt cũng làm nhật rất nhiều.

Hơn 10 phút sau, hắn bụng cuối cùng hai món ăn phẩm, đi đến phòng khách.

Chúng nữ trải qua ở trên bàn ăn ngồi xong, ai cũng không nhúc nhích chiếc đĩa, bé ngoan chờ hắn lại đây.

"Ha ha, mau mau ăn cơm đi. . . Há? A? ? ?"

Vương mẫu người chính hướng các nàng mỉm cười đây, có thể ở trong nháy mắt tiếp theo, trực tiếp ngón ngang.

Chỉ thấy hai vị chếch cung, Sơn Vô Lăng cùng Giang Tuyết Tinh tứ nữ, đồng thời đổi màu đen. . . Bạc tia?

Hiện tại tuy đã bắt đầu mùa đông, có thể biệt thự trong có địa nhiệt, rất ấm áp, lại là một thủy mộc sàn nhà, vì lẽ đó chúng nữ đều không có xỏ giày.

Các nàng ngồi ở trên ghế, thon dài mỹ ~ trên đùi dưới giao hòa, đem hoàn mỹ độ cong hiện ra vô cùng nhuần nhuyễn, phi thường mê người.

Lợi hại nhất chính là Sơn Vô Lăng, nàng thấy Vương Dật đến rồi, thân thể yếu kiều nhẹ nhàng một bên, trên sàn nhà con kia hắc ti bàn chân nhỏ vì hơi vênh lên lên, thế nhưng duỗi ra một cánh tay ngọc, vuốt chính mình hắc ti mỹ ~ chân, mặt trên con kia huyền không bàn chân nhỏ, hướng Vương Dật nghịch ngợm một câu, đem kêu gọi bàn chân lượng cho đối phương, tựa hồ là ở tuyên chiến. . .

Nàng là người đầu tiên cho đối phương làm tia đủ nữ tử, biết hẳn thích gì.

Lần này lão bá đạo .

Vương mẫu người lỗ mũi nhất thời đẩy một cái, bên trong có đáng sợ nhiệt khí phun ra, thầm nghĩ trong lòng: Đây mấy cái cô nàng ở làm cái gì?

Hắn làm sao biết, các tiên nữ đi rồi, chúng nữ mất đi ràng buộc, lá gan lớn hơn rất nhiều.

Này mới vừa ngày thứ nhất, liền bắt đầu . . .

Hậu cung tranh sủng.

Vương mẫu người làm bộ không nhìn thấy, đỏ mặt tia tai đi tới trên bàn ăn, đem món ăn phẩm để tốt.

Hai vị chếch cung ngồi ở các tiên nữ vị trí, bạn ở hai bên.

Vương Dật nhìn chung quanh một chút, hỏi: "Linh Nhi đâu?"

Liễu Thiên Nhi nói: "Tô động phòng ở phòng ngủ ngủ, ta vừa nãy đi gọi nàng, nàng nói trước tiên không ăn."

Vương Dật nghe xong, khẽ cau mày, có chút không thích nàng như vậy xưng hô Tô Linh Nhi.

Có thể danh phận là đại phụ định ra, lại có hai cung tam cung trao quyền, hắn không tốt đi qua hỏi.

"Ăn cơm đi. . ."

Vương Dật cầm lấy chiếc đũa, nhẹ giọng nói.

Chúng nữ nghe xong, bắt đầu bắt đầu ăn.

Nguyệt Thi Lam cùng Liễu Thiên Nhi dón dập cho Vương Dật đĩa rau, thỉnh thoảng còn mắt lạnh đối diện, địch ý hết sức rõ ràng.

Lạc Y Y ngồi ở vị kế tiếp, nàng tuy rằng không nhìn thấy, cảm quan nhưng vượt qua thường nhân, nhất thời phát hiện dị dạng.

Nàng bắt đầu đi lắc lắc mặt cười, không có lên tiếng. Nơi này không phải tông môn, chính mình danh phận vừa không có nhị nữ cao, không có quyền can thiệp.

Sơn Vô Lăng đem tất cả nhìn ở trong mắt, đôi mắt đẹp 'Ừng ực' xoay một cái, không biết đang suy nghĩ gì.

Sau khi cơm nước xong, Vương Dật nhượng chúng nữ xem ti vi, chính mình đi đến nhà bếp xoay bát.

"Thiên Nhi tỷ tỷ. . ."

Trong phòng khách, Sơn Vô Lăng bỗng nhiên đem Liễu Thiên Nhi kéo đến một góc, cặp môi thom tiến đến đối phương bên tai, thấp giọng nói gì đó.

"A?"

Liễu Thiên Nhi nghe xong, nhất thời kinh sợ một tiếng, thế nhưng mặt cười một mảnh đỏ chót. Nàng thấp giọng nói: "Chuyện này. . . Có phải là quá. . ."

"Ngươi đừng do dự nữa. . ."

Sơn Vô Lăng nhìn xa xa Nguyệt Thi Lam một chút, tiếng cười nói: "Chúng ta như không chiếm được tiên cơ, sau đó sẽ rất bị động. Ngươi là chếch cung, chúng ta chỉ cần không làm cái kia, những khác như thế cũng không thể thiếu. . ."

Liễu Thiên Nhi ở đối phương giựt giây dưới, giống lên tiểu dũng khí, nói: "Được, ngươi đi theo ta. . ."

Nhị nữ lặng lẽ hướng nhà bếp đi đến.

Phòng khách một chỗ khác.

"Nguyệt tỷ tỷ, các nàng đi tìm Vương Dật ."

Giang Tuyết Tinh vẫn đang quan sát hành động của đôi phượng, thấy các nàng đi tới nhà bếp, vội vàng nghiêng đi mặt cười.

"Đi liền đi, Tuyết Tinh, chúng ta xem tí vi. . ."

Nguyệt Thi Lam nhẹ giọng.

"Nguyệt tỷ tỷ, ngươi đến cùng còn muốn nhắn tới khi nào?"

Giang Tuyết Tinh thật sự cuống lên: "Đây hai cái tâm cơ biểu vừa nảy đích lắm lắm hồi lâu, khẳng định chưa nghĩ ra sự tình, ngươi cũng là chéch cung, cứu tùy ý các nàng làm bừa sao?"

Nguyệt Thi Lam nghe xong trầm mặc chốc lát, sâu xa nói: "Tuyết Tinh, ta. . . Ta thật sự không biết nên làm như thế nào."

"Ít nhất không có thể làm cho các nàng âm mưu thực hiện được."

Giang Tuyết Tinh thở phì phò đứng lên, lôi kéo đôi phượng tay ngọc.

"Tuyết Tinh, ngươi làm gì thế?"

Nguyệt Thi Lam một mặt mờ mịt nhìn nàng.

"Đây hai cái tâm cơ biểu cũng đòi 'Trang bị', tru thế của chúng ta trải qua không tồn tại, vì lẽ đó nhất định phải chủ động xuất kích. . ."

Giang Tuyết Tinh cắn răng bạc đao.

"Chủ động. . . Xuất kích?"

Nguyệt đại tiểu thư nhất thời choáng váng

. . .

Trong phòng bếp.

"Chỉ là ta còn không buông ra, đối với ngươi quá ỷ lại. Chỉ là ta còn chưa thể tiêu tan. . ."

Vương mẫu ngồi bên xoay bên xướng yêu dân nhạc (thả ra).

"Lão công. . ."

Đúng vào lúc này, nững nụ nổi lên, Liễu Thiên Nhi cùng Sơn Vô Lăng song song xuất hiện ở cửa.

"Các ngươi làm sao đến rồi?"

Vương Dật hướng các nàng cười cợt, nói: "Về phòng khách xem tí vi, ta chỗ này lập tức liền quét hết ."

"Lão công."

Liễu Thiên Nhi khẽ cắn cặp môi thơm, do dự chốc lát, nhẹ giọng nói: "Một lúc ngươi xoay xong bát, chúng ta đi phòng ngủ, ta cùng Vô Lăng cho ngươi. . . Thoái mái. . ."

'Cách cách'

Vương mẫu ngồi nghe xong, hai tay nhất thời run lên, trong nháy mắt không cầm nổi trong tay mâm, tùy ý nó rơi xuống ở Inox trong ao nước.

Hắn nghiêng đầu đi, run giọng hỏi: "Ngươi nói. . . Cái gì?"

Sơn Vô Lăng ôm lấy Liễu Thiên Nhi eo nhỏ nhắn, thế nhưng giờ lên một con hắc ti bàn chân nhỏ, mị tiếng nói: "Lão công, ngươi hiểu. . . Một lúc, đi phòng của ta, tỷ muội chúng ta làm cho ngươi. . . Hi hi. . ."

Nàng cười rất quyến rũ, con kia hắc ti bàn chân nhỏ càng là qua lại loạn câu, gọi cảm mê người.

Vương mẫu người thấy, một đời thần tăng lần thứ hai vô liêm sỉ. . .

"Đừng hồ đồ. . ."

Hắn âm thanh vì thô quay đầu đi, tiếp tục xoay bát, nhưng như thế nào còn năng lực quét hết?

Ý của đối phương rất rõ ràng, nhị nữ muốn đồng thời cho mình làm tia đủ. . .

Chuyện này thực sự là. . .

Quá TM kích thích.

"Các ngươi thật là có thể. . ."

Đúng vào lúc này, nhị nữ phía sau xuất hiện Giang đại tiểu thư tiếng cười lạnh.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 352: Sợ đem nó cho giẫm hỏng rồi

Nhị nữ song song chuyển qua mặt cười, đã thấy Nguyệt Thi Lam cùng Giang Tuyết Tinh đứng ở 1 mét ngoài, người sau chính hướng các nàng cười gằn không thôi.

"Giang Tuyết Tinh, ngươi có ý gì?"

Son Vô Lăng đôi mắt đẹp trực tiếp nheo lại, một mặt không quen hỏi.

"Có ý gì?"

Giang Tuyết Tinh tiếp tục cười gằn, giương lên mặt cười khê kêu nói: "Sur tôn cùng sư bá mới vừa đi, các ngươi thì có bức này mờ ám, chẳng lẽ không sợ các nàng về tới tìm các ngươi tính sổ sao?"

"Ngươi. . ."

Son Vô Lăng mặt cười biến đổi, làm dáng liền muốn tiến lên mạnh mẽ sửa chữa một tý đối phương, lại bị một cánh tay ngọc kéo.

Liễu Thiên Nhi đi về phía trước nửa bước, nhìn chăm chú Giang Tuyết Tinh, mặt cười một mảnh lạnh lùng: "Ngươi phải làm bà ba hoa? Sau lưng nói cho biết chúng ta hắc trạng hay sao?"

Giang Tuyết Tinh nghe xong, mặt cười cũng là thay đổi.

Nàng đương nhiên không phải loại người như vậy, đồng thời cũng đối với Liễu Thiên Nhi kiêng dè không thôi. Đối phương dù sao cũng là chéch cung, mà chính mình liền cái danh phận đều không có.

Nguyệt Thi Lam trực tiếp kéo Giang đại tiểu thư tay ngọc, cho nàng dựa vào, lập tức khê cười nói: "Thiên Nhi tỷ tỷ nghiêm trọng, Tuyết Tinh không phải ý đó."

Liễu Thiên Nhi nhìn chăm chú đối phương, cặp môi thơm chậm rãi mở ra: "Thi Lam muội muội, Bồn cùng cùng Vô Lăng muốn cùng lão công nói một số chuyện, ngươi có thể có ý kiến?"

"Nói sự tình?"

Nguyệt Thi Lam từ khi Tiên Thiên thần thông mở ra sau, lá gan lớn hơn rất nhiều, dám cùng đối phương hò hét. Nàng nhẹ nhàng nở nụ cười, hỏi: "Đã như vậy, này liền ở đây nói xong rồi."

"Ha ha. . ."

Liễu Thiên Nhi nở nụ cười, trong con ngươi xinh đẹp hàn quang càng đủ .

Nguyệt Thi Lam liên tục cười khẽ, không ỷ kỵ tí nào cùng nàng đối diện, một bước cũng không nhường.

Vào giờ phút này, trong phòng bếp Vương mẫu người đã sớm mộng không được không được .

Giời ạ! ! !

Này nội dung vở kịch có vẻ như ở nơi nào gặp.

Chân Huyền truyện? Cung?

Không sai, chính là những cái kia 'Khung bố phim bộ' trong nội dung vở kịch.

A tây đi, các ngươi rốt cuộc muốn làm cái gì oa?

Vương mẫu người đã cùng hai vị chếch cung xác định tình, môi hở răng lạnh, không dám dễ dàng đi giúp ai, chỉ lo đắc tội rồi vị nào, khác theo thương tâm.

Có thể hai vị chếch cung trải qua đến giường cung bật kiểm mức độ, chính mình lại không thể mặc kệ.

Giữa lúc kẻ này xoắn xuýt xử lý như thế nào thì, một bóng người xinh đẹp chậm rãi đi đến.

"Các ngươi đang làm gì?"

Lạc Y Y đến rồi, nàng ở trong phòng khách, cảm giác nhà bếp bên này có sóng linh lực, trong lòng cả kinh, vội vàng chạy tới.

"Sự tỷ. . ."

Tứ nữ vội vàng nói, đối phương mặc dù là 'Thiên thị', có thể ở chúng nữ trong lòng, ngoại trừ các tiên nữ, địa vị của nàng cao nhất, không thể nghi ngờ.

Lạc Y Y nhắm cặp kia đôi mắt đẹp, hướng người yêu cảm thụ chốc lát, cặp môi thơm vi hơi mân, thế nhưng đối tượng tứ nữ, nhẹ giọng hỏi: "Các ngươi đều tụ ở đây làm cái gì? Bất giác chen sao?"

"Sự tỷ. . ."

Giang Tuyết Tinh cùng đối phương cùng thuộc về Tứ Nguyệt nhất hệ, tất nhiên là khá quen thuộc lạc. Nàng đi tới trước mặt đối phương, thân thiết nắm lấy đối phương tay ngọc, thế nhưng thăm dò qua mặt cười, ở đối phương trắng loáng bên tai nói gì đó.

Liễu Thiên Nhi cùng Sơn Vô Lăng song song biến sắc, thanh âm đối phương tuy rằng nhỏ bé, có thể các nàng vẫn là nghe đến .

"Cái gì?"

Lạc Y Y nghe xong, mặt cười nhất thời lộ ra một cổ tiểu mê man, nàng đem mặt cười hướng đối phương, nũng nịu hỏi: "Tuyết Tinh, cái gì là. . . Hoạt? Dừng chân đi hoạt lại là có ý gì?"

"A?"

Giang Tuyết Tinh trái lại bị hỏi ở lại : sững sờ, ngây ngốc nhìn đối phương, mặt cười trên trán ngập khó có thể tin.

Sự tỷ nàng dĩ nhiên. . . Không biết?

Mà lúc này Vương mẫu người nhưng là vừa giận vừa sợ.

Khe nằm! ! !

Giang Tuyết Tinh, người làm cái gì? Sự tỷ tâm cảnh chính là một tờ giấy trắng, người dĩ nhiên. . .

Giữa lúc kẻ này cảm giận không ngớt thì, Lạc Y Y ngược lại bị mang theo tiểu hứng thú, bởi vì cái kia hoạt cùng người yêu có quan.

"Tuyết Tinh, trượt tới để là cái gì?"

Nàng nhẹ giọng hỏi.

"A. . ."

Giang Tuyết Tinh hơi lúng túng một chút , thực không biết nên như thế nào giải thích, có thể nàng nhìn thấy đối phương tràn đầy chờ mong mặt cười thì, rằng bạc không khỏi một cắn, lần thứ hai đem cặp môi thơm tiến đến đối phương bên tai, chậm rãi nói xuất tất cả.

"Giang Tuyết Tình. . ."

Vương Dật điên rồi, ngập trời.

Hắn vội vàng dùng khăn tay đưa tay lau khô ráo, sau đó một cái bước xa vọt tới Lạc Y Y trước mặt, đưa nàng kéo dài thật xa.

"Giang Tuyết Tình, ngươi đến cùng muốn làm gì?"

Vương Dật lớn tiếng quát hỏi.

Giang Tuyết Tình sâu sắc nhìn chăm chú hắn, mặt cười trên một mảnh tiểu oan ức, trong con ngươi xinh đẹp càng là nổi lên bao quanh sương mù.

"Suỵt. . ."

Vương Dật hiển nhiên chậm một bước, Lạc Y Y trải qua biết được hoạt là cái gì đông đông, giờ khắc này nàng mặt cười một mảnh ửng đỏ, nhẹ nhàng lời kéo đối phương, thấp giọng nói: "Ngươi đừng trách nàng, là ta. . . Chủ động đi hỏi. . ."

Vương Dật nghe xong, có chút không biết nên làm thế nào cho phải.

Lạc Y Y quá đơn thuần, như một đứa bé, mặc dù là hai người xác định tình, hắn cũng không đành lòng đi làm những cái kia ám muội mờ ám.

"Suỵt, ngươi đừng nghe nàng nói hươu nói vượn. . ."

Vương Dật nhẹ giọng nói.

Lạc Y Y nghe xong, mặt cười càng đỏ, còn không tới kịp trả lời chắc chắn. . .

"Hô. . . Hô. . ."

Giang Tuyết Tình nhất thời không cao hứng, hô hấp đặc biệt gấp gáp. Nàng giơ lên tay ngọc, lau lau rồi một tý mặt cười trên trượt xuống vệt nước mắt, bước ra hắc ti mỹ ~ chân, nổi giận rồi đi.

"Tuyết Tình. . ."

Nguyệt Thi Lam vội vàng kêu, nàng do dự chốc lát, đuổi tới.

Có Lạc Y Y ở đây, nàng tin tưởng Liễu Thiên Nhi cùng Sơn Vô Lăng không dám làm bừa.

Đúng như dự đoán, nhị nữ đối diện một chút, biết 'Không thể cứu vãn', các nàng đồng thời nhìn Vương Dật một chút, song song rồi đi.

"Ngươi này người đâu."

Đội các nàng đi rồi, Lạc Y Y ngất dưới thân thể yếu đuối, chu cặp môi thom sảng giọng: "Mọi người đều nói là chủ động hỏi, ngươi còn trách Tuyết Tình làm gì. . .?"

"Ha ha. . ."

Vương Dật nở nụ cười, giơ tay lên đến, nhẹ nhàng phát dưới đối phương trên trán thanh ti, ôn nhu nói: "Là ta trùng chuyển động, suỵt đánh ta đi. . ."

Hắn sau khi nói xong, nắm lấy đối phương một cái tay nhỏ bé, hướng trước ngực mình đánh mấy lần.

"Không chịu được ngươi. . ."

Lạc Y Y tùy ý hắn làm, nũng nịu khẽ cúi.

Đột nhiên, nàng mặt cười hướng về sau một bên, lẳng lặng cảm thụ chốc lát, sau đó nói nhỏ: "Suỵt, ngươi. . . Yêu thích cái kia hoạt?"

Nàng hỏi xong sau, mặt cười một mảnh nóng bỏng, hồng không được.

Đất? ? ?

Vương Dật người nhất thời choáng váng.

Lạc Y Y thấy đối phương không có động tĩnh, mặt cười càng nóng, nàng nhẹ nhàng đổ vào đối phương trong lòng, tiếng như muỗi nghĩ nói: "Suỵt, ta. . . Có thể cho ngươi hoạt. . ."

Vương Dật người há miệng, cái gì cũng không nói ra được.

Lạc Y Y sau khi nói xong, trầm ngâm chốc lát, nói: "Chúng ta lần thứ nhất hay là dùng tay đến đây đi, ta sợ chân không chế không tốt lực đạo, đem nó cho. . . Cho giẫm hồng rồi. . ."

Vương mỗ người nghe xong nhất thời thổ huyết.

Sư tỷ a, ngươi đang nói cái gì oa?

Tuy rằng ta cũng nghĩ. . .

Không được, Vương Dật, làm người không thể quá cảm thú.

Kẻ này rơi vào thiên đại xoắn xuýt bên trong.

Lạc Y Y cảm giác hần nửa ngày không có động tĩnh, có chút sợ sệt, dùng sức cắn cắn cặp môi thơm, thấp giọng nói: "Nếu. . . Sư đệ như vậy yêu thích chân, sư tỷ có thể. . . Thử xem, nếu là hoạt không được, ngươi nhưng không cho trách ta."

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 353: Khủng bố biến số

Vương mỗ người trong nháy mắt hoá đá, trong đầu, nổi lên cực kỳ kiều diễm tình cảnh: Giường lớn bên trên, Lạc Y Y quần áo hiểu hết, nhắm đôi mắt đẹp, tu tu giờ lên cặp kia óng ánh phát quang bàn chân nhỏ, giẫm lên. . .

Cái chết!

Vương Dật, ngươi quả thực không bằng cảm thú.

Kẻ này dùng sức lắc lắc đầu, trong lòng cuồng đọc Bản Nhược Ba La Mật tâm kinh.

"Sư đệ, ngươi làm sao?"

Lạc Y Y thấy hần vẫn không có động tĩnh, trong lòng không khỏi có chút tiểu lo lắng.

"Sư. . . Tỷ."

Vương Dật đặc biệt không đất dung thân, cảm giác vô cùng ngượng, hần đỏ mặt nói: "Ngươi. . . Đừng nghe Giang Tuyết Tinh nói hư nói vượn. . ."

"Chẳng lẽ không thật không?"

Lạc Y Y vung lên vô cùng mịn màng mặt cười, mờ mịt hỏi: "Ngươi không thích chân gì không? Lẽ nào Tuyết Tinh ở gạt ta?"

Vương mỗ người nhìn chăm chú đối phương tuyệt mỹ kiều dung, lỗ mũi lần thứ hai mở ra, biểu như đặc biệt đáng sợ.

"Sư tỷ nơi nào. . . Ta đều yêu thích. . ."

Kẻ này không tu không tao đạo.

"A?"

Lạc Y Y nghe xong, mặt cười càng nóng, lần thứ hai đổ vào đối phương trong lòng.

Hai người chăm chú ôm, ai cũng không nói gì, yên lặng hưởng thụ lẫn nhau mang đến nhiệt độ.

Mấy phút sau.

"Sư tỷ, chúng ta đi phòng khách đi."

Vương Dật ôn nhu nói.

"Ừm . ."

Lạc Y Y ngoan ngoãn gật gật đầu, nhẹ nhàng ly khai đối phương thân thể.

Bọn hắn nắm tay nhau đi đến phòng khách, cùng chúng nữ cùng xem ra TV.

Hai vị chéch cung cùng mình 'Tâm phúc' đối diện một chút, ai cũng không nói gì, mang tâm sự riêng.

Các tiên nữ đi rồi ngày thứ hai, biệt thự trong liên quát nổi lên một luồng tranh sùng ám lưu. Cũng may có Lạc Y Y trấn, bằng không vừa nãy nhất định có chuyện.

Có thể sau, liền không nói được rồi. . .

Bọn hắn xem chiếu bóng xong (Edge of Tomorrow), trải qua hơn 10 giờ , mọi người từng người trở về phòng.

Lạc Y Y không quen ở biệt thự ngủ, liền mở ra hai giới cánh cửa, về Tiêu Diêu Tông đi tới.

Hai vị chéch cung theo Vương Dật đi đến phòng ngủ.

Bọn hắn mở cửa đi vào sau, trực tiếp choáng váng.

Trên giường rộng lớn, dĩ nhiên bị chín cái thô to trắng như tuyết hồ vĩ chiếm đầy.

Tô Linh Nhi nằm thẳng ở giường lớn ở giữa, xích ~ lửa thân thể yêu kiều, ngủ chính ngọt. Kỳ quái chính là, nàng cái trán màu tím Đồ Đằng ở mơ hồ phát sáng, thật là xinh đẹp.

"Ha ha. . ."

Vương Dật không khỏi bật cười, đi đến bên giường nắm lên ngọc thủ của đối phương, ôn nhu kêu: "Linh Nhi. . ."

Thiên Hồ Vương vẫn còn đang ngủ say, không có bất kỳ phản ứng nào.

"Hả?"

Vương Dật sửng sò, lông mày chậm rãi nhăn lại.

Tô Linh Nhi là Vương giả, án nói mình mới vừa vừa lên lầu, nàng liền hắn là tỉnh rồi, có thể hiện tại. . .

"Linh Nhi. . ."

Hắn lần thứ hai kêu, âm thanh lớn hơn rất nhiều.

Tô Linh Nhi không có bất kỳ phản ứng nào, tiếp tục trầm ngủ không tỉnh.

Vương Dật nhú mày càng sâu , hắn mở ra ngăn tủ, lấy ra chăn đem đối phương thân thể yêu kiều đắp kín, sau đó hướng phía cửa lớn tiếng nói: "Vũ Vương. . ."

Thỏ cũng là Vương giả, nó khẳng định biết là chuyện gì xảy ra.

10 mấy sau. . .

"Tiểu tử, ngươi làm gì thế?"

Thỏ ngậm xi gà, lão đạo xuất hiện ở cửa.

"Thảo, không cho hút thuốc. . ."

Vương mẫu người vội vàng đi tới đó, nhanh chóng khép cửa phòng lại, ngăn cản yên khí ở trong phòng ngủ lan tràn, ảnh hưởng Tô Linh Nhi mẹ con khỏe mạnh.

Hai người đi đến sân thượng, Vương Dật cũng rút ra điều thuốc, điểm trên, thế nhưng trầm giọng hỏi: "Linh Nhi nàng làm sao ?"

"Tê. . . Hô. . ."

Thỏ đứng ở sân thượng hàng rào trên, mắt nhìn vô biên tinh không, tầng tầng hấp một cái xi gà, phun ra, tùy ý yên khí vờn quanh tràn ngập, một mặt thoải mái được lợi, hảo không dễ chịu.

Vương mẫu người thấy nó bộ này bức dạng, sao liền như vậy muốn đánh. . .

"Ta hỏi người nói đây."

Hắn không nhận được nói.

"Người hoảng cái gì? Tô vương chính ở 'Trầm tức', sau đó không lâu thì sẽ tỉnh lại."

Thỏ lần thứ hai hấp một cái, âm thanh quái dị đạo.

"Trầm tức?"

Vương Dật sững sờ, kỳ quái nói: "Đó là cái gì?"

"Chính là Vương giả chi tức, nói rồi người cũng không hiểu, nói chung Tô vương sẽ không xảy ra chuyện. . ."

Thỏ lười giải thích.

Vương Dật nghe xong có chút không nói gì, nhưng cũng yên lòng, hắn gương mặt tuần tú buông lỏng, nói: "Thì ra là như vậy, này 'Vương tức' hội bao lâu?"

"Ba ngày đến mười năm không giống nhau. . ."

Thỏ ung dung thông thả đạo.

"Ừm. . . Há?"

Vương Dật gật gật đầu, nhưng trong nháy mắt phản ứng lại, ngờ ngác hỏi: "Dài nhất mười năm?"

"Khó mà nói, nói chung 'Vương tức' không có vượt quá 10 năm, điểm ấy người có thể yên tâm. . ."

Thỏ khu khu lỗ mũi, một mặt hờ hững.

Cái gì?

Vương Dật nhất thời điên rồi.

10 năm? Một năm sau hài tử liền sinh ra, đến lúc đó. . .

Hắn không dám nghĩ tiếp nữa, hoảng hốt vội nói: "Có phương pháp gì có thể tỉnh lại Linh Nhi?"

"Người đùa gì thế?"

Thỏ hắc đồng một tà, đầy vẻ khinh bỉ nói: "Vương giả kiêu kỳ nhất ở 'Vương tức' trong bị quấy rầy, người muốn Tô vương yêu lực đại hạ hay sao?"

Vương Dật nghe xong không nói gì, trầm nghĩ ta làm sao biết những này?

"Hô. . ."

Hắn tăng tăng thở một hơi, nói: "Đã như vậy, chỉ có thể đi một bước xem một bước. . ."

Bọn hắn giật một lúc yên, Vương Dật đem tàn thuốc bóp tắt, còn đang sột róc lý, liền muốn trở về nhà nghỉ ngơi.

"Trên đại lục này, ở tương lai không xa hội có đại biến số."

Đột nhiên, thỏ mắt nhìn hư không, chậm tiếng nói.

"Há?"

Vương Dật trong lòng cả kinh, đột nhiên xoay người, nói: "Người có ý gì? Cái gì đại biến số?"

Thỏ hút miệng xì gà, nói: "Còn ký bản vương trước từng nói, những cái kia liên tiếp Thiên Thế Giới sao?"

Vương Dật gật gù, chậm đợi đoạn sau.

"Khuyên khuyên liên kết bình phong, xuất hiện vết rách, muốn là đầu mối khu vực xuất hiện vấn đề. Lại không lâu nữa, những cái kia bình phong sẽ đổ nát, mấy trăm cái Thiên Thế Giới hòa làm một thể. Đến lúc đó, thần bí khu vực trong sinh linh sẽ xuất hiện ở trước mặt người đời. . ."

Thỏ nói ra một cái thiên đại cần khôn.

"Cái gì?"

Vương Dật trong nháy mắt kinh ngạc đến ngây người .

Bình phong tan vỡ? Vậy này lý chẳng phải là. . .

Thỏ tựa hồ nhìn ra ý nghĩ của hắn, nói: "Cái này thế tục dù sao cũng là chủ giới, sẽ không được cái gì ảnh hưởng, có thể cái kia Tu Chân Giới, rất có thể sẽ loạn làm hỗn loạn. . ."

'Ừng ục. . .'

Vương Dật cảm thấy miệng khô lưỡi khô, hắn gian nan nuốt nước bọt, nói: "Thần bí khu vực sinh linh, lại là cái gì?"

Thỏ nghe xong, xoay người lại, xem về phía chân trời một đường, nói: "Bản vương dùng ba ngày ba đêm, rốt cục nhìn thấu thần bí khu vực một góc. Phát hiện nơi đó so với bất luận cái nào Thiên Thế Giới đều còn rộng lớn hơn, mà bên trong sinh linh, yêu pháp thông thiên triệt địa. Lúc đó, có một con lại phát hiện bản vương nhòm ngó. . ."

Vương Dật nghe đến đó, trong lòng bay lên kinh hãi từng.

Thỏ hắc đồng nhắm lại, tiếp tục nói: "Không nghĩ tới trên đại lục này, lại có mạnh mẽ như vậy sinh linh. Chúng nó yêu lực sẽ không thấp hơn bất luận cái nào Vương giả. Chúng ta. . . Gặp gỡ đối thủ. . ."

"Bình phong lúc nào tan vỡ?"

Lúc này Vương Dật cái nào có tâm tình xem nó trang bức? Trầm giọng hỏi.

"Hai năm bên trong."

Thỏ tăng tăng hút miệng xì gà, phun ra, lạnh lùng nói: "Đến lúc đó, Tu Chân Giới hội sinh linh đồ thần, bởi vì những cái được gọi là tu tiên giả, không có ai có thể ngăn cản chúng nó, trừ phi. . ."

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 354: Ăn thua gì đến ta?

Nó nói tới chỗ này, liền không còn đoạn sau.

Vương mỗ người hận nghiêng răng, hỏi: "Trừ phi cái gì?"

Thỏ hắc đồng một tà, âm thanh quái dị nói: "Người thật sự muốn biết?"

Thảo!

Vương mỗ người trong nháy mắt điên rồi, hắn song quyền nắm chặt, liều mạng không chế chính mình, không cho này hai hàng một cái đại tát tai.

Quá TM đáng trách .

"Khà khà. . ."

Thỏ cảm thấy thú vị, vô liêm sỉ nở nụ cười hai lần, không nói đùa nữa, nói: "Trừ phi những cái kia đúc ra Thiên Thế Giới tồn tại xuất hiện, hoặc là người đạt đến Nhân Vương thực lực. . ."

Vương Dật hơi nhướng mày, nói: "Người có ý gì?"

Trước mặt hần tự nhiên nghe hiểu , mặt sau nhưng là có chút rơi vào trong sương mù.

Thỏ ung dung thông thả nói: "Ồ chúng ta đời kia, nếu không có xuất hiện tam đại Nhân Vương, nhân tộc đã sớm bị diệt. Người nắm giữ đồng dạng thể chất, một khi trưởng thành, tất nhiên có thể chống đỡ những cái kia sinh linh."

Vương Dật nghe xong trầm ngâm, rõ ràng Nhân Vương cùng Thiên đế là một cái ý tứ.

"Nếu như người ra tay, đối đầu những cái kia cổ sinh linh, phần thắng là bao nhiêu?"

Mấy chục giây sau, hần mở miệng hỏi.

"Người trẻ tuổi, người có thể đùa chết ta rồi. . ."

Thỏ thủ sẵn lỗ mũi, âm thanh quái dị nói: "Đây là các người sự tình, cùng bản vương có quan hệ gì?"

Ý của nó rất rõ ràng, biến số một khi phát sinh, sẽ không xuất thủ.

Vương Dật gật gật đầu, không nói thêm gì.

"Cố gắng lên, tao năm. . ."

Thỏ rung đùi đắc ý, lại phun ra mạng lưới Thần ngữ, cũng không biết kẻ này ở nơi nào học.

"Ha ha. . ."

Vương Dật cười cợt, không có bất luận biểu thị gì.

"Hà?"

Thỏ trải qua thành tinh , tất nhiên là nhìn ra tất cả càn khôn. Nó hai mắt nhắm lại, nói: "Người cũng không có ý định ra tay?"

Vương Dật trầm mặc, hần chậm rãi nhắm hai mắt lại, trong đầu, hiện lên một cái trước từng xuất hiện ký ức mảnh vỡ: Hồng Linh đại lục, thiên băng địa liệt, chính mình một đời trước lấy thân đức đạo, luyện hóa càn khôn, cứu vớt thiên hạ muôn dân. Năm đạo hồn khiến mộng nhiều thiên ảnh, thanh rơi lệ tận, gần chết hồng trần. Các nàng vì tìm chính mình, không sợ hiểm trở, dứt khoát nhảy vào vũ trụ mệnh mông, vượt qua lăng vũ, trong đó gian khổ, thúc người rơi lệ, hại người phê phù, đáng tâm hồn người. . .

'Đừng. . .'

"Tê. . . Hô. . ."

Vương Dật lại lấy ra một con yên, đốt, thế nhưng đột nhiên hấp một cái, chậm rãi phun ra một đạo yên khí, nói: "Thiên hạ muôn dân, ăn thua gì đến ta?"

. . .

Vương Dật ngày hôm nay không có ở chủ nằm ngủ, mà là đi đến nằm nghiêng.

Hai vị chếch cung làm bạn ở bên, cùng đi vào theo.

Trên giường lớn.

"Lão công, người lại muốn sư tôn các nàng?"

Bên trái Nguyệt Thi Lam thấy hần mở to hai mắt, ngưng thấy ngoài cửa sổ tinh không mờ ra, không nhận được nũng nịu mở miệng hỏi dò.

"Lão công yên tâm, sư tôn các nàng rất nhanh sẽ trở lại. "

Bên phải Liễu Thiên Nhi lặng yên đạo.

Vương Dật mỉm cười, hai tay vì hơi thu, đưa các nàng thân thể yêu kiều ôm chặt, ôn nhu nói: "Ta biết rồi, ngủ đi. . ."

Hần tất nhiên là sẽ không nói ra Thiên Thế Giới sắp tan vỡ sự tình.

Hai năm sau đó, Tu Chân Giới chính là hình dáng gì? Thật sự sẽ phát sinh đại loạn sao?

Vương Dật không muốn suy nghĩ, lại càng không nguyện đi qua hỏi.

Đời này, hần ngoại trừ muốn trở nên mạnh hơn, khôi phục Thiên đế thần vị, càng muốn quý trọng tiền nữ các lão bà, nhân vì chính mình nợ các nàng quá nhiều to lớn. . .

Thượng thiên nếu cho mình cơ hội này, hẳn chắc chắn sẽ không lại đi một đời trước con đường, chắc chắn sẽ không. . .

Nhị nữ chớp chớp đôi mắt đẹp, thể nhưng song song đưa lên môi thơm, ôm sát lão công, ngọt ngào ngủ .

Một đêm qua đi.

Vương Dật dậy rất sớm, một phen rửa mặt qua đi, đi đến chủ nằm, xem Tô Linh Nhi có thể hay không tỉnh lại.

Hắn sau khi đi vào, thấy Tô Linh Nhi lẳng lặng nằm ở trên giường lớn, ngủ rất say, nàng trên trán Đồ Đằng ánh tím lóng lánh, so với hôm qua càng loá mắt .

Vương Dật đi đến đầu giường, ở nàng mặt cười trên mềm nhẹ vừa hôn, thể nhưng đi ra phòng ngủ, cẩn thận đóng kỹ cửa phòng.

Hắn mặc vào áo khoác, xuất biệt thự, đi mua sớm một chút .

1 giờ hậu sau, mọi người ăn xong bữa sáng, mở ra hai giới cánh cửa, đi đến Tiêu Diêu Tông.

Đi tới phòng nhỏ sau, Vương Dật cùng chúng nữ cáo biệt, đi tới Nam Cung Nhất động phủ.

Lúc này Nam Cung Nhất chính đứng ở bên ngoài đất trống nơi, lửa mặt hướng về thiên, thân nhiên ăn cây nho, rất Tiêu Dao tự tại.

Hắn thấy ái đồ đến rồi, lấy xuống một viên, ném vào chính mình trong miệng, nói: "Bán nguyệt sau 'Cửu châu hội vũ', ngươi có tính toán gì?"

Vương Dật đi đến chỗ cũ, ngồi khoanh chân, trả lời: "Vấn đĩnh!"

Hắn trả lời rất kiên quyết, cẩn thận tỉ mỉ.

"Hà?"

Nam Cung Nhất nhất thời sững sờ, coi chính mình nghe lầm, nhìn về phía hắn, cất cao giọng điều hỏi: "Ngươi nói cái gì?"

Vương Dật nhìn về phía đối phương, gằn từng chữ: "Ta muốn bắt đệ nhất."

Nam Cung Nhất nghe xong, miệng lưỡi run rẩy liên tục, rất là kích động.

"Được!"

Hắn đột nhiên hét lớn một tiếng, kích động nói: "Đây mới là ta đệ tử."

Vương Dật nhìn chăm chú hắn chốc lát, không có đi để ý tới, chậm rãi nhắm hai mắt lại, bắt đầu tu luyện Trường Sinh quyết.

Nam Cung Nhất đem một chuỗi lớn cây nho ném xuống, ở nơi đó làm nóng người, tại chỗ xoay quanh, hảo như cùng chính mình muốn đi tỷ thí tự.

Sau 1 phút, hắn móc ra một cái thẻ tre, cười ha ha đi tới ái đồ trước mặt, nói: "Vương Dật, này độc tôn Thuần Dương quyết. . ."

"Không có hứng thú."

Vương Dật trực tiếp bác bỏ , tiếp tục nhắm mắt tu luyện.

"Ngươi. . ."

Nam Cung Nhất lửa mặt trong nháy mắt chột đỏ bừng, hét lớn: "Ngươi phải tiếp tục tu luyện Trường Sinh quyết, liền phá hủy, càng đừng nghĩ ở cửu châu hội vũ tiến tới nhập mười vị trí đầu. . ."

Vương Dật nghe xong, mở hai mắt ra: "Su tôn, ngươi cùng ta nói một chút, kỳ trước hội vũ mười vị trí đầu lợi hại bao nhiêu."

Nam Cung Nhất nhất thời sững sờ, lập tức hít hai cái khí thô, tay áo lớn vung lên, bực tức nói: "Su phụ không biết. . ."

"Không biết?"

Vương Dật cảm thấy rất kỳ quái, lập tức liền thoái mái .

Tiêu Diêu Tông đệ tử từ chưa đã tham gia cửu châu tỷ thí, Nam Cung Nhất không biết càn khôn cũng hợp tình hợp lý.

Hắn không có thâm nghĩ, tiếp tục nói: "Su tôn, đến lúc đó ta lấy cái gì pháp khí xuất chiến?"

Thập tông chiến trên, Nam Cung Nhất lấy ra 'Tru Lăng thương' là lục phẩm pháp khí, tuy rằng không tầm thường, so với những tông môn khác thiên kiều

trong tay pháp khí yếu hơn rất nhiều.

Cửu châu hội vũ, các tông yêu nghiệt đột nhiên xuất hiện, nếu là dùng 'Tru Lăng thương' xuất chiến, bị nhiều thiệt thòi.

Nam Cung Nhất nghe xong, rơi vào trầm ngâm.

Vương Dật ý tứ hẳn đương nhiên rõ ràng, có thể tông môn gốc gác có hạn, ngoại trừ Lạc Y Y trong tay đàn cổ là bát phẩm pháp khí, còn lại sẽ không vượt quá lục phẩm.

Phải làm sao mới ổn đây?

Vương Dật cũng trầm mặc xuống, hẳn nghĩ tới rồi Lý đưa bức 'Đà Thần Tiên', lập tức liền phủ quyết.

Này tràn đầy mụn nhọt gây sử dụng đến không thuận lợi, mà lại Thần tính rất khó khống chế, vạn nhất lại xuất hiện tông môn hội vũ một màn. . .

"Việc đã đến nước này, chỉ có thử xem. . ."

Đột nhiên, Nam Cung Nhất lông mày một lập, nói: "Vương Dật, người chuẩn bị một chút, chúng ta đi Thục Sơn, đem cái thứ kia muốn đi qua. . ."

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 355: Đi máy bay đi

"Thục Sơn?"

Vương Dật hai mắt nheo lại, trong đầu của hắn, xuất hiện điện ảnh (Thục Sơn chính truyện) trong tình tiết: Cô Nguyệt cùng Huyền Thiên Tông thầy trò tình yêu, còn có tuyệt thế pháp bảo nhật nguyệt song luân cùng thiên lôi song kiếm. . .

Có thể đó là điện ảnh, thập tông chiến trên, Thục Sơn đệ tử vẫn chưa lấy ra hai thứ này bảo bối, mà hạt giống tuyển thủ Tô Yên Nam, tỏ ra một tay Hồng Hoang mạn lực, căn bản không có pháp khí.

"Nơi đó có hảo thương?"

Hắn kỳ quái hỏi.

"Đi người sẽ biết, a. . ."

Nam Cung Nhất nói tới chỗ này, trầm ngâm chốc lát, nói: "Có thể hay không để cho người. . . Này mấy cái đạo lữ cùng đi?"

"Hà?"

Vương Dật nhất thời sững sờ, cau mày nói: "Làm cho các nàng đi làm cái gì?"

"Vật kia lai lịch rất lớn, nhiều năm trước lúc xuất thế, từng gây nên sóng gió ngập trời, dị tượng Thiên Lâm. Sau đó Thục Sơn tông đưa nó coi là chí bảo, cho nên tuyệt sẽ không dễ dàng mượn cho chúng ta, chỉ có nhượng đạo lữ của người ra tay. . ."

Lừa già cần thận nhìn chung quanh một chút, thấp giọng nói.

Vương Dật trong nháy mắt rõ ràng.

Khe nảm! ! !

Người vậy cũng là vì nhân sự biểu? Lại cố động đồ đệ để cho mình vợ đi cướp cái khác tông môn bảo bối?

"Vương Dật, người vì sao dùng như vậy ánh mắt đối xử sư phụ?"

Nam Cung Nhất thấy hắn nhìn mình lom lom, mặt không đỏ tim không đập hỏi.

Vương mẫu người không lời nặn nặn mi tâm, cảm giác này đầu lừa già so với mình còn không có hạn cuối.

"Các nàng đi rồi. . ."

Hắn bắt đắc dĩ nói.

"Được, vậy hãy để cho các nàng. . . Cái gì?"

Nam Cung Nhất nhân thê gặt đầu, có thể nói đến một nửa liền phản ứng lại, cặp kia lừa mắt trợn lên so cái gì đều viên, một mặt ngơ ngác hỏi: "Ai môn đi rồi?"

"Đương nhiên là ta lão bà. . ."

Vương Dật đảo lỗ tai đạo.

"Các nàng. . . Đi rồi. . . ?"

Nam Cung Nhất lẩm bầm mà nói, lập tức bỗng nhiên nhìn về phía ái đồ, gấp gấp hỏi: "Đi nơi nào ? Lúc nào trở lại?"

"Về nhà mẹ đẻ, hay là mấy ngày, hay là nửa năm. . ."

Vương mẫu người nói bấy vài câu, tức giận nói: "Sur tôn, ngoại trừ sinh đánh, chúng ta liền không biện pháp khác ?"

"Dĩ nhiên đi rồi, vậy phải làm sao bây giờ?"

Nam Cung Nhất dường như không nghe giống như, nhìn chung quanh, mờ mịt tự nói, như là mất hồn phách.

"Đúng rồi, con yêu thú kia. . ."

Đột nhiên, hắn nhớ tới thỏ, vội vàng nói: "Vương Dật, này thiên ngưu trên bả vai. . ."

"Ngài đình. . ."

Vương Dật thật sự bị chinh không nói gì, giờ tay đánh gãy đối phương, làm lại ngồi khoanh chân, nói: "Pháp khí ta không nên. . ."

Nam Cung Nhất bị này biến số làm sững sốt mấy, lập tức phản ứng lại, không khỏi 'Hừ' một tiếng, phất tay áo mà đi.

Vương mẫu người nhìn kỹ hắn ly khai, nắm bắt lông mày nói: "Ta làm sao trên quây như thế một sư phó?"

. . .

Hơn 10 phút sau, tông môn chủ điện.

"Sur huynh, ngươi mở cái gì cái gì chuyện cười?"

Lý Đăng Vân một mặt mộng rảo can nhìn đối phương, sợ hãi nói: "Cái thứ kia, Thục Sơn tông xem so cái gì đều trùng, ngươi lại nhượng ta tả giấy vay nợ, đưa nó mượn lại đây?"

"Sur đệ. . ."

Khá lắm, Nam Cung Nhất cũng là không thềm đếm xia, lại khóc, đất trời đen kịt. Hắn một cái nước mũi một cái lệ nói: "Vi huynh là một cái như vậy đệ tử, ngươi xin thương xót, lấy tông môn danh nghĩa đem vật kia mượn tới đi. . ."

"Sur huynh, ngươi tỉnh táo một chút, Vương Dật không chỉ có là ngươi đệ tử, càng là tông môn huyết mạch. . ."

Lý Đăng Vân thật sự bắt đắc dĩ, nói: "Có thể ngươi cũng biết, Thục Sơn tông cao hơn chúng ta xuất một cái cấp bậc, mặc dù ta viết giấy vay nợ, bọn hắn cũng chưa chắc hội cho. Còn nữa, vì một cái cửu châu hội vũ, để lên toàn bộ Tiêu Điều Tông. . ."

"Sur đệ oa. . ."

Nam Cung Nhất nghe xong, nhất thời khóc càng thương tâm, còn kém nhào vào trên người đối phương.

Lý Đăng Vân nhượng này đầu lừa già làm đầu óc choáng váng, cuối cùng thực sự hết cách rồi, tự mình chấp bút, viết một phong mượn dùng tin, che lên tông môn pháp tỷ, giao cùng đối phương.

"Tin cho ngươi, có thể hay không mượn tới. . ."

Lý Đăng Vân không thể làm gì nói.

"Thật cảm tạ sư đệ, vì huynh biết. . ."

Nam Cung Nhất không chờ hắn nói xong, đem tin cướp đến tay, tốc độ mau kinh người. Hắn cũng không khóc, trực tiếp xoay người rời đi.

Lý Đăng Vân bắt đầu đi lắc lắc đầu, nhìn theo đối phương ly khai, trong hai mắt, nổi lên tia sáng kỳ dị.

Vương Dật đại biểu Tiêu Diêu Tông tham gia toàn bộ cửu châu hội vũ, hắn có thể đi tới một bước nào, Lý Đăng Vân thật sự rất chờ mong.

"Sư huynh, chúc người thành công mượn đến cái này bảo vật. . ."

Nam Cung Nhất tung tích sau khi biến mất, Lý Đăng Vân hít một hơi thật sâu, tự lẩm bầm.

. . .

Vương mỗ người chính đang ngồi xếp bằng, tu luyện Trường Sinh quyết.

"Ái đồ, ái đồ. . ."

Khiến người ta trứng nát tan âm thanh lại xuất hiện, Nam Cung Nhất vùng động trong tay 'Giấy vay nợ' chạy tới.

"Sư tôn, ngài lại muốn làm à?"

Vương Dật bắt đầu đi đứng dậy.

"Chúng ta đi Thục Sơn."

Nam Cung Nhất không nói hai lời, trực tiếp lôi kéo cánh tay của đối phương hướng sơn bước ra ngoài.

"Cái gì?"

Vương Dật không khỏi có chút choáng váng, thân bất do kỷ vừa đi vừa nói: "Sư tôn, vật kia ta không nên. . ."

"Như vậy sao được? Yên tâm, sư phụ tìm tới biện pháp. . ."

Nam Cung Nhất đặc ý hướng hắn giờ giờ lên trong tay 'Giấy vay nợ'.

Này cái gì quý?

Vương mỗ người nhìn chăm chú cái kia đông đông, có chút trợn hai không tìm được manh mối.

Hai người ly khai trời nổi núi thần sau, xuất Thiên Thế Giới, đi tới Nam Thất sơn đề.

"Sư tôn, chúng ta đến giới trần tục làm cái gì?"

Vương Dật kỳ quái hỏi.

"Tông môn ly Thục Sơn cách nhau mười mấy vạn dặm, mà lại nặng bao nhiêu bình phong làm cách, nếu là dùng phi hành pháp khí, ít nhất muốn hơn 10 thiên mới có thể đến, chúng ta trì hoãn không nổi. Phương pháp nhanh nhất chính là đi máy bay đến Tứ Xuyên, sau đó đi núi Nga Mi nơi sâu xa, từ thế tục lối vào đi vào. . ."

Nam Cung Nhất chậm rãi mà nói.

Vương Dật: . . .

Bọn hắn xuất Nam Thất sơn sau, đánh xe đến Tùng Sơn sân bay, mua một tấm Tứ Xuyên vé máy bay.

Tại sao chỉ mua một tấm, nguyên nhân rất đơn giản, Nam Cung Nhất không thể can cước.

"Dựa vào cái gì không cho ta đăng ký?"

Lừa già thổi râu mép tròng mắt, hướng sân bay công nhân viên đại hồng đại kiều.

Tu Chân Giới có chính mình quy củ, không thể ở thế tục giới ngự không phi hành, để tránh khỏi gây nên không cần thiết khủng hoảng. Bằng không lấy hắn Kim Đan tu vi, mấy mươi phút liền đến Tứ Xuyên.

"Lão tiên sinh, mời ngài phối hợp chúng ta công tác."

Công nhân viên rất có kiên trì giải thích.

"Hanh. . ."

Nam Cung Nhất đối với quy định này rất là bất mãn, nhưng cũng không có những biện pháp khác, chỉ được hướng Vương Dật nói: "Người giành trước cơ đi."

Vương Dật gật gù, không có hỏi nhiều, hẳn biết đối phương có biện pháp.

Sau 40 phút, Vương Dật đăng ký, ở vị trí ngồi xong.

Cũng không lâu lắm, máy bay chậm rãi ly khai mặt đất, lên phía trên không.

Vương Dật ngồi cạnh cửa sổ hộ vị trí, hẳn nhìn chăm chú ngoại diện lui lại phù vân, chẳng biết vì sao, trong lòng càng là có chút lạnh cả người.

Cái cảm giác này rất kỳ quái.

"Liệt Thiên ngân, có thể hay không trong tương lai xuất hiện?"

Trong lòng hẳn lung tung nghĩ, quý thần xui khiến nhìn về phía một phương hư không.

"Hả?"

Đột nhiên, Vương Dật hơi nhướng mày, hẳn nhìn thấy một cái quý dị thiên tượng.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 356: Bí ẩn sơ giải

Mấy trăm mét ngoại hư không, trôi nổi tảng lớn phù vân.

Khiến người ta kỳ quái chính là, những cái kia phù vân bên trong, dĩ nhiên thoáng hiện màu đen phích lịch tia điện, nhưng là không có bất kỳ tiếng sấm truyền ra, rất kỳ quái. Mà lại. . .

Hắc điện đột nhiên thiểm, nhưng là trong nháy mắt động lại, thế nhưng không gian phát sinh quý dị vặn vẹo biến hình. Thiên đạo cản trở, hắc điện đường củ phức về, biến mất trong vô hình.

Như vậy nhiều lần, không ngừng nghỉ, vô cùng quý dị.

Vương Dật mặt hướng cửa sổ phi cơ ngồi thẳng thân thể, nhữu mày càng nặng, trong lòng nổi lên kinh hãi từng.

Đây là, cái gì?

"Vị tiên sinh này, mời ngài ngồi xong, thắt chặt dây an toàn."

Vui tươi âm thanh bỗng nhiên xuất hiện, trên phi cơ mỹ nữ tiếp viên hàng không đang chỗ ngồi trước dừng lại, nhẹ giọng mà nói.

"Được rồi."

Vương Dật quay đầu đi, hướng nàng gật gù đầu, xoay người lại ngồi xong, buộc lên đai an toàn.

Mỹ nữ tiếp viên hàng không thấy rõ hẳn hình dạng sau, tiểu nhân nhất thời sáng ngời.

Thiên, rất đẹp trai, so với mình con nhà giàu bạn trai đẹp mắt hơn nhiều.

"Tạ ơn tiên sinh phối hợp, xin hỏi ngài cần muốn cái gì?"

Mỹ nữ tiếp viên hàng không có chút không muốn đi rồi, chủ động tham hạ thân tử, ngọt tiếng hỏi dò.

"Cảm ơn, ta cái gì cũng không cần."

Vương mẫu người cũng là không nói gì, hần hiện tại chỉ muốn đối phương nhanh lên một chút ly khai, chính mình hảo tiếp tục quan sát đến tột cùng.

Mỹ nữ tiếp viên hàng không thấy hần như thế lạnh nhạt, không khỏi vô cùng thất vọng, mỗi một quyết, phần nộ rồi đi.

Vương Dật thấy nàng đi xa, đột nhiên quay đầu, lần thứ hai vừa xem càn khôn.

Máy bay tốc độ đại khái ở 800 km tả hữu, tốc độ tuy rằng mau kinh người, có thể ở trên bầu trời, nhưng có vẻ hơi quy tốc.

Phù vân vẫn còn, hắc điện không thôi.

Vương Nghị hít mắt lại, thôi thúc linh lực, muốn càng trực quan thấy rõ bên trong tất cả.

Rất nhanh, ánh mắt của hần tiếp cận này phiền phù vân, chậm rãi dò tìm bên trong. . .

'Oanh'

Đột nhiên, Vương Dật đầu óc nổ vang, bên trong xuất hiện khó có thể tưởng tượng đau nhức.

"A!"

Thống khổ này đến đột nhiên, bá đạo vô cùng. Hần hét lớn một tiếng, hai mắt tối sầm lại, trực tiếp hôn mê bất tỉnh.

Này biến số phi thường kinh người, cabin các hành khách dồn dập kinh ngạc đến ngây người.

"Tiên sinh, ngài làm sao?"

Mỹ nữ tiếp viên hàng không cuống quýt chạy tới, nhanh chóng nắm lên Vương Dật đại thủ, lo lắng nói.

. . .

Vương Dật làm một cái kỳ quái mộng.

Mộng rất chân thực, nhưng không phải ký ức mảnh vỡ, rất như là đến từ vô hạn tương lai.

Hần đứng ở hư không, phóng tầm mắt vô biên thiên khung.

Trên chín tầng trời, hắc điện vờn quanh năm dày đặc, rất là khủng bố.

Cả vùng không gian, tràn ngập một luồng cực kỳ khủng bố khí tức tà ác, mãnh liệt khiến người ta nghẹt thở.

"Lão công, nơi này pháp tắc kiên trì không được bao lâu, chúng ta đi mau."

Đột nhiên, phía sau truyền đến một đạo dễ nghe kiều âm.

Vương Dật xoay người, đã thấy tiểu loli xuất hiện ở mấy mét ngoại, bốn đạo mỹ lệ thiên ảnh làm bạn ở bên.

"Được, chúng ta hiện tại liền đi. . ."

Vương Dật gật gù, liền muốn theo các nàng ly khai nơi này, rời xa trên đại lục này.

Đột nhiên, trong lòng hần bay lên một luồng mãnh liệt không muốn, sâu sắc quyến luyến.

Cái cảm giác này đến phi thường mãnh liệt, rất chân thực. Vương Dật trong lòng cả kinh, gấp vội vàng cúi đầu, nhìn về phía mặt đất bao la một góc.

Nơi đó đứng rất nhiều người, bọn hần ngơ ngác ngẩn đầu, dồn dập xem hướng về bầu trời khủng bố dị biến, trợn mắt ngoác mồm.

Vương Dật rất mau tìm đến này sợi không muốn đầu nguồn.

Lưu gia tử đệ đứng ở trong đám người, trên mặt che kín vô hạn sợ hãi.

"Là bọn hần?"

Vương Dật trong lòng giật mình, chính mình vì sao đối với hai người kia sản sinh cảm giác kỳ quái, lại như là. . . Người nhà tình thân.

Đúng vào lúc này, Lưu Hiểu Vận tựa hồ phát hiện , đôi mắt đẹp lưu chuyển, đón nhận Vương Dật ánh mắt.

"Không nên. . . Đi, cứu lấy chúng ta. . ."

Nàng run giọng khẩn cầu, tràn ngập vô tận ưu thương.

Cứu cứu. . . Chúng ta.

Cờ nào vô lực, cờ nào còn thương hô hoán a?

Vương Dật toàn thân chấn động mạnh, một luồng khó có thể nói nên lời tâm tình đột nhiên bay lên.

"Ta sẽ không vứt bỏ các ngươi, không biết. . ."

Hắn không chút nghĩ ngợi, lớn tiếng gào thét.

Trong nháy mắt tiếp theo, Vương Dật trực tiếp rơi vào bóng tối vô tận, cái gì cũng không nhìn thấy .

. . .

"Tiên sinh, tiên sinh?"

Cabin trong, mỹ nữ tiếp viên hàng không không ngừng mà khẽ gọi, bên cạnh nàng đứng một người đàn ông trung niên, xem trang phục, là đội bay nhân viên cứu cấp.

"Không biết. . ."

Đột nhiên, Vương Dật hét lớn một tiếng, bỗng nhiên mở hai mắt ra.

"A. . ."

Mỹ nữ tiếp viên hàng không nhất thời dọa giật mình, nghề nghiệp của nàng tố chất phi thường cao, trong nháy mắt để cho mình tỉnh táo lại, nói: "Ngài rốt cục tỉnh rồi, xin mời kiên trì một chút nữa, máy bay còn có nửa giờ lực, chúng ta trải qua liên hệ sân bay, nhượng bọn hắn kêu xe cứu thương. . ."

"Hô. . . Hô. . ."

Vương Dật không ngừng mà thờ hốt hển, mồ hôi hột lớn chùng hạt đậu liên tục từ cái trán lướt xuống.

"Tiên sinh, đây là hiệu quả nhanh cứu tâm hoàn, mời ngài mau chóng ăn vào."

Trung niên nam tử đưa lên một cái hồ lô bình thuốc cùng một bình thủy.

Vương Dật liếc mắt nhìn hắn, lắc lắc tay, thờ dốc nói: "Ta không có chuyện gì, các ngươi nhượng ta một cái người ở lại một chút. . ."

"Tiên sinh, vì an toàn của ngài, xin mời uống thuốc. . ."

Trung niên nam tử tiếp tục kiên trì chính mình ý kiến.

Vương Dật bỗng nhiên ngẩng đầu, lạnh lùng nhìn hắn, gằn từng chữ: "Các ngươi, nhượng ta ở một lúc."

Ánh mắt của hắn phi thường đáng sợ, lạnh lẽo dị thường.

Đối diện hai người đồng thời run lên, như nhập vạn cổ kê băng nứt.

Mấy qua đi.

"Này. . . Thân thể của ngài lại có thêm không khỏe, bất cứ lúc nào gọi chúng ta. . ."

Mỹ nữ tiếp viên hàng không mím mím môi, chậm rãi đứng dậy, trong triều năm nam tử nháy mắt một cái.

Hai người chuyển thân rồi đi .

1 phen nhiều chung sau, Vương Dật hồ hấp dần dần vững vàng. Hắn nhìn chăm chú hai tay của chính mình, nhưu mảy rất căng rất căng. . .

"Đây rốt cuộc là. . . Chuyện gì xảy ra?"

Vương Dật tự lẩm bầm

Vừa nảy ở trong mơ, hấn đối với Lưu gia tỷ đệ tràn ngập tình thân, có thể hiện tại, nhưng là một điểm cảm giác cũng không có.

Vương Dật bàng hoàng , loại cảm giác đó rất chân thực, hấn khổ sở suy nghĩ, tìm kiếm nguyên nhân.

"Lẽ nào?"

Đột nhiên, Vương Dật bỗng nhiên trừng lớn hai mắt, lộ ra khó có thể tin về mặt.

Hấn nghĩ tới rồi một cái càn khôn, chỉ có loại này giải thích, mới có thể nói thông tất cả.

Hỗn Độn thể chất, có thể phục chế thiên hạ bất kỳ đại thuật, chính là liên thể chất cũng có thể phục chế.

Có thể như quả là đối phương cảm tình đâu? Nếu như liên cái này cũng có thể phục chế, như vậy. . .

Chính mình một đời trước, đối với sư tỷ Tử Nguyệt chấp nhất một đời, có thể ở thành đạo sau, lại đột nhiên chặt đứt tình duyên, chỉ ở Thiên đạo.

Vương Dật vẫn cho là, một đời trước chính mình Thần thể đại thành sau, lòng sinh hào tình vạn trượng, lấy thiên hạ muôn dân làm nhiệm vụ của mình, mới dứt khoát chặt đứt tình duyên. Nhìn qua đặc biệt hai bức, vì lẽ đó tin chắc chính mình chắc chắn sẽ không đi đường xưa.

Nhưng là, nếu như ở thành đạo thì, những cái kia bị phục chế giả cảm tình đồng thời hòa vào trong đầu. . .

Vương Dật càng nghĩ càng sợ sệt, trong lòng nổi lên một luồng đại sợ hãi.

Đúng là. . . Như vậy sao?

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 357: Nó có linh hồn của chính mình

Còn lại thời gian, trong đầu của hấn lưu manh độn độn, phi thường hoảng hốt, cũng không biết chính mình như thế nào xuống máy bay.

"Vương Dật, chờ ta. . ."

Vương Dật vừa đi vào phòng khách, phía sau liền truyền đến Nam Cung Nhất âm thanh.

Hấn quay đầu đi, một mặt bình tĩnh nhìn đối phương tiếp cận, không có hỏi nhiều.

Nam Cung Nhất là Kim Đan cường giả, tự nhiên có thể thần không biết quỷ không hay che dấu tai mắt người.

"Khoang hành lý mùi vị thật là khó ngửi. . ."

Lừa gạt nhân thể lau đi mũi, nhìn về phía đối phương: "Chúng ta đi. . ."

Vương Dật nghe xong gật đầu, hai người xuất phòng khách, đánh chiếc xe taxi, ly khai SC sân bay.

Dọc theo đường đi, Vương Dật mục thấy ngoài cửa sổ lù lại cảnh sắc, trầm mặc không nói.

Nam Cung Nhất xem xảy ra vấn đề, nói: "Người có tâm sự?"

Vương Dật sắc mặt như thủy, không có trả lời chắc chắn.

1 cái nhiều giờ sau, xe taxi mở ra Hoa Hạ nổi danh du lịch thắng địa: Núi Nga Mi.

Hai người sau khi xuống xe, mua vé vào cửa lên núi, hướng nơi sâu xa xuất phát. Bọn hấn là tu sĩ, tốc độ tất nhiên là mau kinh người, rất nhanh liền leo lên Nga Mi đỉnh núi!

Nơi này ít dấu chân người, bốn phía mây mù nhiều, mịt mờ như tiên cảnh.

Chỉ ở trong núi này, vân thâm không biết nơi.

Nơi này thật sự rất đẹp, cảnh sắc phi thường tú lệ, khiến người ta tâm thần sáng khoái.

"Chúng ta đi nơi nào. . ."

Đỉnh núi bên trên, Nam Cung Nhất chỉ về đối diện một ngọn núi lớn, sườn núi chỗ, có một chỗ thiên nhiên bình đài, phương viên thập khoảng mấy mét.

Hai người lúc này triển khai thân pháp, nhảy lên bình đài.

Vương Dật nhìn chung quanh một chút, phát hiện nơi này bốn phía chót vót, đá lởm chởm khó phân, đừng nói người thường, chính là những cái kia người yêu thích leo núi, cũng tuyệt khó tới chỗ này.

Bọn hắn đi về phía trước mấy mét, Nam Cung Nhất một tay đứng lên, ở trước ngực đạn điểm lục hợp, kết chức cổ ấn, thế nhưng hư không bình an.

'Vù '

Hư không rung động, nổi lên tầng lớn gọn sóng.

Nam Cung Nhất thu tay về đến, sắc mặt một mảnh hồ hững.

Sau 1 phút.

"Phương nào nhân sĩ? Đến ta Thục Sơn cái gọi là chuyện gì?"

Một đạo lạnh lạnh âm thanh, từ gọn sóng trong chậm rãi truyền ra. . .

Nam Cung Nhất ôm quyền nói: "Tiêu Diêu Tông Nam Cung Nhất, huê đệ tử Vương Dật, phía trước tiếp. . ."

Ngẩn ngừ vắng lặng qua đi, âm thanh chậm rãi nói: "Xin mời. . ."

Nam Cung Nhất hướng Vương Dật liếc mắt ra hiệu, người sau gật gù, cùng đối phương đi vào này phiến gọn sóng bên trong.

Trong nháy mắt tiếp theo, Vương Dật cảm thấy trước mắt rộng rãi sáng sủa.

Nơi này thế giới vô hạn rộng rãi, phóng tầm mắt nhìn tới, sừng sững quần sơn, chín mạch thông với, vô cùng tận, phong châu so sánh ngoại giới càng cao hơn từng nguy nga, âm âm sóng dậy.

Thiên khung tuy không viêm dương, nhưng là hào quang dị thái, rực rỡ xán lạn.

Tám tòa thật to Thượng Cổ Thần Điện, hư không chìm nổi, chúng nó ít nói cũng có hơn vạn mét vuông, khí thế rộng rãi, uy chấn mệnh mông.

Trên chín tầng trời, thì có bóng người xuyên qua, ngự kiếm vượt qua, càng có tiên cầm đầy trời mà vũ, đập không mà ca.

Vương Dật trong lòng chấn động, tình cảnh nơi này so với điện ảnh trong tình tiết, càng thêm mỹ hoá.

'Xi '

Đúng vào lúc này, một bóng người tự tả phương Thần Điện vọt lên, hướng hai người bay tới.

Vương Dật rất nhanh liền thấy rõ , người tới chính là từng có gặp mặt một lần Vũ Lạc, Đông Phương Yên Nhiên cha đẻ.

"Vân bối Vũ Lạc, gặp Nam Cung tiên bối."

Vũ Lạc tới gần sau, ở 3 mét ngoại dừng lại, ôm quyền hành lễ.

"Ha ha. . ."

Nam Cung Nhất nở nụ cười, tay áo lớn vung lên, nói: "Người đã là Kim Đan tu sĩ, không cần như vậy xưng hô lão phu. . ."

Vũ Lạc cười cợt, nghiêng mặt đi, nhìn về phía một bên Vương Dật, trong mắt thâm ý sâu sắc.

Vương mẫu người nhượng hắn nhìn ra cả người sợ hãi, trong lòng đặc biệt kỳ quái, ám đạo ta lại không phải mỹ nữ, người như vậy nhìn ta làm gì?

Nam Cung Nhất mèo già hóa cáo, biết đối phương có cái con gái, còn bái vào Ngũ Cầm sư muội môn hạ. . .

Nếu như không sai, cái này Vũ Lạc, đối với chính mình đồ đệ rất có hứng thú. . .

Nghĩ tới đây, hần giờ tay lên đến, lột chính mình này mấy cây thừa thớt chòm râu, mỉm cười.

Nam Cung Nhất vẫn đứng là liền đoán đúng .

. . .

Thập tông chiến trên, Vương Dật biểu hiện phi thường nghịch thiên, các tông thượng tầng đều bị khiếp sợ tột đỉnh.

Vũ Lạc chính là một người trong đó.

"Đứa nhỏ này, sau đó tất là rồng phượng trong loài người, Vũ lang. . ."

Hần bên cạnh ngồi một cái thanh y mỹ phụ, chính là Đông Phương Yên Nhiên mẹ đẻ Đông Phương Mộ Vũ, nàng nhìn chăm chú Vương Dật, nhẹ nhàng mở miệng.

"Ta rõ ràng người ý tứ. . ."

Vũ Lạc nhìn vô đài, thờ dài nói: "Ta không ý kiến. . ."

. . .

"Ha, tiền bối, người. . .?"

Vương Dật thấy đối phương liên tục đánh giá chính mình, da mặt lại hậu cũng không chịu nổi.

Vũ Lạc nhất thời thức tỉnh, khá là thật không tiện, hần từ vừa nhìn về phía Nam Cung Nhất, mỉm cười nói: "Không biết tiền bối cùng Vương sư chất đến ta Thực Sơn. . ."

"Vũ đạo hữu, đây là bản môn Tông chủ thư, xin mời xem qua. . ."

Nam Cung Nhất không nói hai lời, trực tiếp đưa lên 'Giấy vay nợ'.

Thực Sơn tông là lục phẩm tông môn, cao hơn Tiêu Diêu Tông xuất một cái cấp bậc, Kim Đan Trưởng lão có quyền xem ngũ phẩm tông môn Tông chủ thư.

Vũ Lạc nhất thời sững sờ, có chút mờ mịt tiếp nhận, mở ra, vừa xem cái trong căn khôn.

"Cái gì?"

Sau một khắc, hần sắc mặt đại biến, sợ hãi nói: "Quý tông. . . Muốn mượn cái này Thượng Cổ đồ vật?"

"Không sai. . ."

Nam Cung Nhất chậm rãi gạt đầu, từ quan sát kỹ đối phương phản ứng.

"Chuyện này. . . Ta không làm chủ được."

Mấy phút sau, Vũ Lạc hít một hơi thật sâu, trầm giọng nói.

"Ha ha. . ."

Nam Cung Nhất nở nụ cười: "Vậy thì phiền phức Vũ đạo hữu, đem thư giao cùng Huyền tông chủ."

"Bây giờ, Tông chủ cùng các trưởng lão chính ở huyết ma trong động. . ."

Vũ Lạc đem thư cẩn thận chiết được, ngưng trọng nói.

"Hà?"

Nam Cung Nhất cau mày, hỏi: "Bảy mươi năm trước, huyết ma bị đền tội sau, Huyền tông chủ vẫn không đi qua nơi đó, bây giờ làm sao. . ."

"Còn không phải là bởi vì cái thứ kia."

Vũ Lạc bắt đầu nói: "Năm nay, tôi sư diệt lần thứ hai đại biểu tông môn, tham gia cửu châu hội vũ. Hần thuở nhỏ trời sinh thần lực, tông môn không có một cái tiện tay pháp khí, vì lẽ đó Tông chủ dưới chỉ, đem vật kia tặng cùng tôi diệt. . ."

"Cái gì?"

Nam Cung Nhất nhất thời sùng sốt .

Thục Sơn đệ tử muốn dùng cái thứ kia tham gia cửu châu hội vũ? Vậy hân môn còn mượn cái rắm?

Vương Dật nghe xong có chút không nói gì, biết đừng đùa .

"Đã như vậy, này liền coi như . . ."

Nam Cung Nhất bất đắc dĩ than thở, hân trầm ngâm chốc lát, vẻ mặt bỗng nhiên hơi động, nói: "Này cùng huyết ma động có quan hệ gì?"

Vũ Lạc nghe xong, trầm mặc chốc lát, nói: "Nam Cung tiền bối, người ta lưỡng tông luôn luôn giao hảo, bên trong người lại là quý tông đệ tử. . ."

"Ít nói nhảm, đến cùng chuyện gì xảy ra?"

Nam Cung Nhất lờn tính khí tới, không nại lắc lắc tay, thúc giục.

Hân muốn biết tất cả.

Vũ Lạc nhìn chung quanh một chút, thấp giọng nói: "Không dối gạt Nam Cung tiền bối, huyết ma bị đền tội sau, cái thứ kia, chúng ta vẫn không có khái xuất."

"Cái gì?"

Nam Cung Nhất nhất thời cả kinh, hỏi: "Đây là vì sao?"

"Nó có linh hồn của chính mình. . ."

Vũ Lạc thấp giọng nói: "Mặc dù là Nguyên Anh cảnh Thái Thượng Trưởng lão, cũng không cách nào tiếp cận nó, duy có đệ tử mới có cơ hội đi vào 2 mét bên trong, mà không bị đánh bay. . ."

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 358: Lỗ máu mang thai kỳ bảo

"Chẳng lẽ có Khí Linh hay sao?"

Nam Cung Nhất nhíu mày rất căng: "Chỉ có vô thượng Tiên bảo, mới hội có Khí Linh tồn tại, có thể đó chỉ là truyền thuyết mà thôi. Mà cái thứ kia, không biết ở huyết ma trong động gửi bao lâu, dù thật sự có Khí Linh, vậy. . ."

Vũ Lạc bất đắc dĩ cười khổ, không nói thêm gì.

Bởi vì chuyện này thật sự quá mức không thể tưởng tượng nổi .

"Có bằng hữu từ phương xa tới, xin mời. . ."

Đúng vào lúc này, chân trời xa xôi truyền đến một đạo thanh âm hùng hậu, liên miên xa xưa, vô cùng vô tận.

Đây là một tên Nguyên Anh cảnh cường giả, tu vi ở tầng ba tả hữu.

Nam Cung Nhất sắc mặt nhất thời Tiêu Nhiên, hướng hư không ôm quyền: "Tiêu Dao Nam Cung Nhất, gặp Huyền Thiên Tông chủ."

Nguyên lai, người nói chuyện chính là Thục Sơn Tông chủ: Huyền Thiên thượng nhân.

"Nam Cung đạo hữu không cần khách khí, mời tới trong động một tự. . ."

Huyền Thiên thượng nhân âm thanh lần thứ hai đầy trời vang vọng, thanh âm ôn hòa mạnh mẽ, hoàn toàn không có một tông chi chủ cái giả.

"Được. . ."

Nam Cung Nhất gật đầu, thả xuống hai tay.

"Nam Cung tiền bối, xin mời đi theo ta."

Vũ Lạc được Tông chủ ra hiệu, không do dự nữa. Hắn nhìn Vương Dật một chút, đoán quá thân đi, chậm rãi hiện lên.

Nam Cung Nhất thầy trò cũng tự bay lên, cùng hướng huyết ma động bay đi.

Trên đường, Vương Dật rốt cục hiểu rõ đến tất cả, không khỏi âm thầm tắc lưỡi.

. . .

Bảy mươi lăm năm trước, cự Thục Sơn tông 50 lý ngoại một chỗ sơn mạch, xuất hiện đại dị động, một ngọn núi cao đỉnh phong nổ tung, bên trong có ánh sáng đỏ như máu ngút trời mà lên, hư không một mảnh tiêu sát.

Thục Sơn Tông Chấn động, Tông chủ Huyền Thiên thượng nhân mang một các trưởng lão đi vào kiểm tra, phát hiện nổ tung trong hang núi, xuất hiện rất nhiều khủng bố màu máu sinh linh, chúng nó muốn lao ra cửa động, đi ra bên ngoài giới, lại bị một đạo thần bí bình phong cản trở, rất khó tồn tiến vào.

Đám tu sĩ kinh hãi, những cái kia sinh linh trên người lệ khí ngập trời, quả thật đại hung đồ vật. Huyền Thiên thượng nhân lúc này hạ lệnh, đem những sinh linh này hết mức tru diệt, tuyệt không thể để cho chúng nó xuất thế.

Trong lúc nhất thời, hư không lưu quang dị thái, vô tận pháp khí đột nhiên xuất hiện, thế trấn U Minh.

Tiếng hô "Giết" rung trời.

Đáng sợ chính là, những này màu máu sinh linh thân thể cứng rắn cực kỳ, pháp khí tuyệt khó thương theo mây may, mà lại thực lực khủng bố. Một có tu sĩ lướt qua bình phong, liền bị chúng nó xé cái nát tan.

Huyết Linh hùng hổ, dĩ nhiên nuốt sống tu sĩ huyết nhục, thế nhưng lệ khí tăng vọt, biến hoá kinh khủng hơn.

Đương đại run rẩy, Huyền Thiên thượng nhân trực tiếp hạ lệnh lui lại, cũng đem việc này bẩm báo tông môn Thái Thượng Trưởng lão.

Thời gian qua đi nửa ngày, Thục Sơn bầy đại Thái Thượng Trưởng lão dồn dập xuất quan, huề tuyệt thế pháp khí, phía trước giết chết sinh linh khủng bố.

Ai nghĩ. . .

Huyết Linh hung uy ngập trời, chính là Nguyên Anh hậu kỳ cường giả, cũng khó có thể lực áp, càng có một tên tăng sáu cường giả, ngã xuống ở Ác ma ăn uống.

Thục Sơn tu sĩ thật sự kinh ngạc, biết can hệ trọng đại, quả thật Tu Chân Giới thiên đại huyết kiếp, vội vàng chiêu cáo thiên hạ, cầu các tông cường giả, cùng đi giết chết tuyệt thế hung linh.

Còn lại chín tông nhận được tin tức sau, biết không phải chuyện nhỏ, chỉ lưu một tên đến hai tên Nguyên Anh ở tông môn tọa trấn, còn lại Kim Đan tăng năm lấy trên cường giả, dồn dập làm đến Thục Sơn.

Tiêu Diêu Tông bà lão cùng Thiên Phác Tử cũng tới .

Đó là một đoạn đáng sợ hồi ức, nghĩ lại mà kinh.

Trận này diệt hung hành động, đầy đủ duy trì năm năm, tử thương nhiều vô số kể.

Khi hắn môn tiêu diệt nơi sâu xa nhất một con đại Huyết Linh sau.

'Oanh'

Một đạo kỳ dị hào quang phóng lên trời, chìm vào cửu tiêu nơi sâu xa.

"Món đồ gì?"

Có tu sĩ kinh sợ, muốn vừa xem càn khôn, có thể mới vừa xuống không vài giây, liền bị hào quang chấn động lên, thổ máu bắn tung toé.

Người phạm tặc kinh hãi, biết có dị bảo xuất thế, đưa tới thiên địa dị tượng, cũng nương theo vô tận sát cơ, cũng không ai dám vọng động .

Hào quang tư thế tựa hồ vô cùng tận, vẫn duy trì bảy ngày bảy đêm, vừa mới tan hết.

Một đám tu sĩ, lúc này mới dám dưới đến lỗ máu, vừa nhìn đến tột cùng.

Thâm nhập đáy động sau, tròng mắt của bọn họ từ trong nháy mắt trùng thẳng. Đó là một loại kỳ dị pháp khí, rất cổ lão, toàn thân toả ra thần bí hào quang, làm người không dám nhìn thẳng.

Lỗ máu mang thai theo bảo.

Tất cả mọi người đều biết, vật này ghê gớm, có lai lịch to lớn.

Này loại bảo vật xuất hiện ở đây, lẽ ra nên quy Thực Sơn tông hết thảy, có thể vì giết chết Huyết Linh, các tông tu sĩ từ thương nhiều vô số kể, tổn thất to lớn.

Thực Sơn tông Thái Thượng Trưởng lão lúc này lên tiếng, vật ấy làm thập tông tổng cộng có, trước tiên để xuống Thực Sơn bảo quản, ngày khác nếu có tông môn gặp khó, có thể mượn dùng vật ấy.

Các tông tu sĩ nghe xong, không có bất kỳ dị nghị gì.

Thực Sơn là Hãn Châu hai đại lục phẩm tông môn một trong, bọn hãn không dám gọi bản, mà nên sơ hứa hẹn tru diệt huyết ma sau, hội cho các tông phong phú bồi thường.

Bực này thần vật, về tình về lý, trừ Thực Sơn ra không còn có thể là ai khác, đối phương nói như vậy, cho đủ các tông mặt mũi.

Các tông tu sĩ lần lượt rời đi, mấy chục năm qua, từ không có tông môn đánh qua cái kia đồ cổ ý nghĩ.

Lừa già Nam Cung Nhất, đúng là con thứ nhất.

...

'Cùng điện ảnh trong tình tiết ra vào rất lớn.'

Vương Dật thầm nghĩ trong lòng, cái kia Huyền Thiên thượng nhân, hẳn là chính là Huyền Thiên Tông. Ở điện ảnh trong, hẳn là Côn Luân tông truyền nhân, yêu sư tôn của chính mình Cô Nguyệt, có thể hiện thực ở trong, nhưng là Thực Sơn Tông chủ.

Mà huyết ma xuất hiện ở mấy ngàn năm trước, hiện thực nhưng không hơn trăm năm.

Bất quá những này không trọng yếu.

"Rốt cuộc là thứ gì?"

Vương Dật khẽ nói, trong lòng tràn ngập tò mò.

Sau 20 phút, bọn hãn phi hành mấy chục dặm, đi tới một cái to lớn miệng núi lửa nơi, dừng lại.

"Nam Cung tiền bối, xin mời. . ."

Vũ Lạc thân thể vi chếch, làm cho đối phương đi đầu.

Nam Cung Nhất cũng không khách khí, thân thể chậm rãi dưới trầm, hướng đến kị cửa động đi.

"Vương sư chất, theo sát ta. . ."

Vũ Lạc hướng Vương Dật mỉm cười.

Vương Dật nhìn thấy, phía dưới mấy chục mét địa phương trạm có chừng mười tên tu sĩ, từng cái từng cái khí tức như vực sâu, sâu không lường được.

Ba người lạc chí thượng ngàn mét sau, yếu ớt ánh lửa chậm rãi hiện lên

Bốn phía vách đá nham lên đèn chong, có thể thấy rõ tất cả xung quanh.

Vương Dật nhìn thấy, phía dưới mấy chục mét địa phương trạm có chừng mười tên tu sĩ, từng cái từng cái khí tức như vực sâu, sâu không lường được.

Bọn hãn không có ngáng đầu, mà là một mặt nghiêm nghị nhìn nơi nào đó.

Vương Dật nghiêng đi gương mặt tuần tú, nhìn về phía nơi đó.

'Oanh. . .'

"A!"

Đột nhiên, nơi đó có vạn trượng hào quang phóng lên trời. Thế nhưng, một đạo không cam lòng rồng to bỗng nhiên xuất hiện.

'Xi '

Bóng người lay động, một người cao lớn thanh niên hư không bay ngang, trong miệng phun ra một đạo mũi tên máu.

"Nam nhi. . ."

Một ông già nhất thời kinh sợ, vội vàng vọt lên, tiếp được chính mình đồ đệ.

Thanh niên không phải người khác, chính là nắm giữ Long lực thể chất Tô Yên Nam.

Hai người sau khi hạ xuống, Tô Yên Nam nhìn sư tôn, bi thảm cười nói: "Sư tôn, ta cho ngươi mất mặt. Vật này, ta không chiếm được. . ."

"Đừng nói chuyện. . ."

Ông lão sắc mặt cực kỳ nghiêm nghị, giơ tay lên đến, ấn về phía đệ tử bộ ngực, truyền độ linh khí.

Cùng lúc đó.

Nam Cung Nhất cùng nhân, trải qua kết thúc.

"Tiêu Diêu Tông Nam Cung Nhất, gặp Huyền Thiên Tông chủ, chư vị Trưởng lão. . ."

Lừa già cười ha ha ôm quyền nói.

Mà phía sau Vương Dật, tức nhìn về phía Tô Yên Nam bị đánh bay địa phương. Thế nhưng, con mắt của hắn trực tiếp trừng lên.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 359: Tam giới đại Yêu Vương

Nơi đó có một viên 3 mét to nhỏ màu đen kỳ thạch.

Kỳ thạch bên trên, cắm vào bốn cây cổ mẫu. Phong đoàn sắc bén, không có thương mâu nên có củ ấu, tròn trịa sắc bén.

Chúng nó phẩm tương cổ điển, toàn thân hào quang dị thái, màu sắc bất nhất, phân Thanh Hồng hắc ngân bốn màu.

Kỳ quái nhất chính là, cổ mẫu bên trên, nằm rạp thân bí thú mô hình đồ vật, cùng cổ mẫu liền thành một khối, tuy hai mà một.

Đây là. . . Món đồ gì?

Vương Dật trong lòng không khỏi hút vào ngum khí lạnh, hắn không có phát hiện, chính mình trên cánh tay phải bao cổ tay trên, có đồng khí chậm rãi tản ra.

Cùng lúc đó?

"Cái gì?"

Một người đàn ông trung niên cầm Vũ Lạc đưa lên thư, tỏ rõ vẻ khiếp sợ nhìn Nam Cung Nhất, sợ hãi nói: "Các ngươi muốn mượn vật này?"

Người này chính là Thục Sơn Tông chủ, Huyền Thiên thượng nhân.

Bên cạnh hắn tu sĩ, cũng một mặt kinh ngạc nhìn về phía đối phương, thế nhưng nghiêng mặt đi.

Sau một khắc, có mấy người trực tiếp sững sốt .

Này không phải. . . Vương Dật sao?

Này mấy cái Trùng lão đi tới thập tông chiến, nhận ra đối phương.

"Vương Dật?"

Tô Yên Nam cũng nhìn thấy hắn, đầu tiên là sững sờ, lập tức vừa mừng vừa sợ, trong mắt càng là bắn ra ngập trời chiến ý.

Trên một trận chiến, hắn không có đánh qua ân.

"Không sai!"

Nam Cung Nhất lờ mặt kỳ dày vô cùng, thân nhiên nói: "Kính xin Huyền Thiên Tông chủ tác thành."

Huyền Thiên thượng nhân nhìn chăm chú đối phương, hít một hơi thật sâu, chậm rãi nhắm hai mắt lại. . .

Mấy qua đi, hắn nhìn về phía Vương Dật, thấp giọng nói: "Đây là Thượng Cổ kỳ vật, tất nhiên là người có duyên chiếm được. Quý tông đệ tử nếu có thể bắt được, ta sẽ không có bất kỳ ý kiến gì. . ."

Thục Sơn tông Trùng lão dòn đập cả kinh, đồng thời nhìn về phía Tông chủ, trong mắt không hiểu chút nào.

Lại, đồng ý?

Nam Cung Nhất nhất thời đại hỉ, vội vàng nhìn về phía đệ tử, đang chờ há mồm, nhưng trong nháy mắt kinh ngạc đến ngây người .

Vào giờ phút này.

Vương Dật nhìn chăm chú này bốn cái cổ mâu, hai con mắt một mảnh chỗ trống, càng là mất đi tri giác.

'Oành '

Đột nhiên, hắn cánh tay phải bao cổ tay bỗng nhiên nổ tung, hóa thành vô tận đồng khí, hư không vờn quanh, đầy trời đan dệt.

Vương Dật chậm rãi bay lên, hư không chìm nổi.

Này biến số phi thường kinh người, tất cả mọi người lần lượt thất sắc, không nhận được lui về phía sau mấy bước.

'Bùm bùm '

Đồng khí tạo thành vô số vẩy, dán hướng về bản tôn.

Tề Thiên chiến giáp thành.

"Cái này. . . Là cái kia thần bí chiến giáp? Hắn là Vương Dật?"

Huyền Thiên thượng nhân một mặt ngờ ngạc, hắn tuy rằng không đi Thượng Cổ vô đài, nhưng là từ tông môn Trùng lão trong miệng biết được tất cả.

Tất cả mọi người khiếp sợ nhìn tất cả, mà Vương Dật trong đầu, nhưng hiện ra một cái xa xôi ký ức.

. . .

Nơi này là một mảnh mỹ lệ Cổ Giới, mười viên viêm dương treo cao thiên khung, chiếu khắp mệnh môn.

Giữa hư không, vô số núi thần Hằng Vũ chìm nổi, cầu vồng toàn diện lãng, xa hoa. Phương xa càng có rất nhiều thác nước thần quán triệt hư không, ở cửu tiêu nơi sâu xa rơi ra, tưới vô ngần đại địa.

Tiền cảm dị thú tùy ý có thể thấy được, chúng nó không ràng buộc tùy ý truy đuổi, chơi đùa, rất Tiêu Dao tự tại.

Vương Dật hư không chìm nổi, nhìn trước mắt mỹ lệ cảnh tượng, choáng váng. Hắn tự lẩm bẩm "Đây là nơi nào. . . ?"

"Hồng. . ."

Đột nhiên, ở xa xôi phần cuối, một đạo tuyệt thế thiên hồng đột nhiên xuất hiện.

Hư không nhất thời phát sinh vô tận run rẩy, thời không đỏ nát, thiên địa thất sắc.

Một ít núi thần nhất thời không chịu đựng nổi bức này đáng sợ xung kích, ngã xuống mà xuống.

Vương Dật toàn thân chấn động mạnh, mắt nhìn thiên hồng phương hướng, kích động kêu to: "Đại Thánh?"

"Xú hầu tử, lại dám ra vẻ ta lão Tôn đáng vẻ, tiếp cận Tử Hà, ngươi muốn chết. . ."

Thiên hồng xuất hiện lần nữa, lần này càng kịch liệt, như cửa thiên hồng mở, kinh sợ toàn bộ thiên khung.

"Gào. . ."

Trong nháy mắt tiếp theo, một đạo khủng bố thét dài, ở một phương khác phía chân trời bay lên.

"Thực sự là chuyện cười!"

Một đạo vạn cổ ma âm phóng lên trời: "Ta chính là tam giới đại Yêu Vương, há có thể phản thành ngươi đáng vẻ? Tử Hà là của ta, ngươi cho bản vương ăn. . ."

"Muốn chết, ăn ta lão Tôn một bữa. . ."

'Oanh'

Trong phút chốc, chân trời xa xôi, Diệt Thế nổ vang ầm ầm bạo phát, khủng bố đám mây hình nấm bốc lên, xông thẳng tới chân trời.

Sơn hà đột nhiên đảo ngược, đại địa bên trên, sụp ra khe lớn đáng sợ.

Trong hư không Vương Dật choáng váng, thật sự choáng váng.

Đại Thánh vì sao gọi cái kia ma âm bản tôn xú hầu tử? Đại Thánh không phải là hầu tử sao?

Ra vẻ hấn đáng vẻ, ra vẻ. . .

Lẽ nào. . .

Vương Dật đầu óc đột nhiên lóe lên.

Ở (Tây Du) trong tiểu thuyết, Đại Thánh từng ngộ cái trước mạnh nhất đối thủ —— thật giả Mỹ Hầu Vương.

Trong tiểu thuyết miêu tả, nó phản thành Đại Thánh đáng vẻ, muốn đi Tây Thiên lấy kinh nghiệm.

Đại Thánh phản nộ, cùng đối phương đánh. Trận chiến đó đánh ra tam giới ở ngoài, chúng thần run rẩy, không người dám đi ngăn cản, cũng ngăn cản không được.

Mà lại nó biến hoá cùng Đại Thánh không khác nhau chút nào, chúng thần đều không thể nhìn ra càn khôn, chỉ có 'Đế Thích' biết được một hai, nhưng không dám nói ra, sợ nhiễm thiên đại nhân quả.

Vương Dật nhìn về phía chân trời, sợ hãi nói: "Là cũng biết quá khứ vị lai —— Lục Nhĩ Mi Hầu? Lẽ nào thật sự thực qua lại trong, nó cùng Đại Thánh Thiên Khai chi chiến, cũng không phải là vì lấy kinh nghiệm, mà là đi tranh cướp. . . Tử Hà tiên tử phương tâm?"

Cẩn thận ngẫm lại, loại này giải thích rất phù hợp thực tế.

Lục Nhĩ Mi Hầu thần uy thông thiên triệt địa, cùng Đại Thánh không cho nhiều nhượng, không cần muốn lấy kinh phổ độ chúng sinh? Tu thành chính quả?

Tam giới chúng thần cũng không dám chọc giận nó, nó sẽ đem cái gì để ở trong mắt?

'Rầm rầm rầm. . .'

Đúng vào lúc này, tuyệt thế nổ vang hàng loạt bạo phát, liên tục có đám mây hình nấm bốc lên, chúng nó do xa đến gần, đi tới nơi này một chỗ.

Thiên địa một mảnh tối tăm, mười viên viêm dương mất đi nên có sắc thái.

'Oanh'

Bên ngoài mấy dặm, lần thứ hai bắn ra Diệt Thế nổ vang, tuy thân nơi trước kia trong hình ảnh, Vương Dật nhưng cảm thấy đầu óc nổ.

Thế nhưng ——

Hắn nhìn thấy, hai đạo vĩ đại bóng người, hư không mà đứng, trọn mắt đối lập.

Tà phương bóng người, chân đạp bảy màu mây mù, trên người mặc giáp vàng hồng phong, hai cái Hồng Anh ngút trời mà lập, hấn cầm trong tay Như Ý Kim Cô Bổng, sau lưng chìm nổi bốn cây chính hoàng Thần kỳ, mặt trên ấn có bốn cái tượng hình chữ cổ —— Tề Thiên Đại Thánh.

Tuyệt thế Đại Thánh Vương, Tôn Ngộ Không, vĩnh lưu hậu thế.

Bên phải bóng người, cũng là con khi, nhưng mọc ra sáu con đại mà sắc bén lỗ tai. Nó dưới chân phù có một đoàn khói đen, trên người mặc hắc kim chiến giáp, hai tay nắm giữ hai cái thần bí cổ mâu, sau lưng đồng dạng có hai cái cổ mâu trùng điệp phân chia, mũi thẳng Ván Thiên Sora.

Tam giới đại Yêu Vương, Lục Nhĩ, tái hiện thế gian.

Hai người khỏe miệng, đều có lưu lại đỏ sẫm máu tươi, có thể thấy được chiến đấu tình huống sự khốc liệt.

"Hắc. . ."

Đại Thánh Vương cười gằn, giơ tay lên đến, lau đi khỏe miệng vết máu, nói: "Xử hầu tử, ngày hôm nay ta lão Tôn tuyệt sẽ không bỏ qua ngươi, ngươi Yêu Ma Điện, từ đây hội tại trung nguyên đại lục xoá tên."

"Đùa giỡn. . ."

Lục Nhĩ Yêu Vương đồng dạng lau lau khỏe miệng vết máu, cười lạnh nói: "Hoa quả thánh địa 'Tề Thiên giáo', bản vương thu rồi. . ."

"Ngươi muốn chết. . ."

"Muốn chết chính là ngươi. . ."

Hai người đồng thời rống to ở thiên, bỗng nhiên vùng động trong tay tuyệt thế thần binh, chân đạp hư không, hướng đối phương xông thẳng mà đi.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 360: Tứ Tượng Thiên Phương

Một cơn song mâu, bỗng nhiên ở hư không va chạm.

Chúng nó không có phát xuất bất kỳ thanh âm gì, nhưng tỏa ra thế gian nhất rục rờ sắc thái.

Điều thế chi mang, trong nháy mắt tràn ngập toàn bộ phía chân trời, trực tiếp che lại thập ánh mặt trời huy.

'Oanh. . . Long. . .'

Thiên địa hủy diệt âm thanh mới vừa tự bay lên, Vương Dật liền cảm thấy trước mắt một mảnh hư vọng, lang bạt kỳ hồ.

Thời không, sát na trở về vị trí cũ.

. . .

Huyết ma trong động, Vương Dật hư không chìm nổi.

Đồng Giáp bên trên, Hồng Mông phun ra nuốt vào.

Mười trượng hồng phong, gào thét tang thương.

Đám tu sĩ bị cách ở năm mét ở ngoài, trợn mắt ngoác mồm nhìn tất cả.

Đúng vào lúc này.

Wang Dật toàn thân chấn động, tỉnh lại, lập tức lộ ra vẻ hoảng sợ.

Hắn phát hiện mình dĩ nhiên không động đậy được nữa.

Đây là chuyện ra sao?

'Vù '

Đột nhiên, hắc thạch kêu khê, cổ mâu bên trên, tỏa ra một luồng cực kỳ thương lão khí tức.

Thời không, vào đúng lúc này bỗng nhiên bất động, một đám tu sĩ dồn dập động lại ở tại chỗ.

Vương mỗ người không có, cặp kia ngư nhân trợn lên tròn trịa, hắn thỉnh linh nhìn thấy, một cái khô gầy ông lão, từ khí tức trong chậm rãi đi ra.

Không, này không phải ông lão, nó sinh xấu xí, lưỡng quai hàm mọc ra sáu con lẳng tai, đây rõ ràng là một con Lục Nhĩ lão hầu tử.

Nó ngẩng đầu lên, nhìn về phía trong hư không Vương Dật.

Hai người ánh mắt, trong nháy mắt đan xen vào nhau.

Vương Dật há miệng, cái gì cũng không nói ra được.

Lục Nhĩ lão hầu sắc mặt bình tĩnh, thân thể khô gầy chậm rãi bay lên, lẳng không hư đập, đi tới trước mặt hắn. Thế nhưng giờ lên khô tay, đặt tại đồng Giáp bên trên.

"Hong mao hầu tử, ngươi rút cục đến rồi. . ."

Lão hầu khê nói, vẫn đục trong đôi mắt, dĩ nhiên chảy xuống hai đạo nhiệt lệ.

'Vù. . .'

Đồng Giáp trên Hồng Mông khí càng nồng , trong cõi u minh làm như ở đáp lại đối phương.

Giữa hư không, nổi lên một luồng mãnh liệt bi thương.

"Ha ha ha. . ."

Lão hầu nở nụ cười, nhắm lại vẫn đục hai mắt, lão lệ nhưng là chảy dài không ngừng, nó chậm rãi nói: "Chúng ta đấu ngàn vạn năm, cuối cùng. . . Hay vẫn là ngươi thắng. . ."

'Ong ong. . .'

Đồng Giáp vẫn như cũ kêu khê không thôi.

Lão hầu tựa hồ nghe đến cái gì, lắc lắc đầu: "Ta. . . Trải qua rất mệt . Hôn nữa, thân thể này, ở mấy ngàn năm trước hóa thành bụi bặm, lại không thể cứu vãn. . ."

Nó nói tới chỗ này, chậm rãi mở vẫn đục hai mắt, nhìn về phía Vương Dật.

"Ngươi tên là gì?"

Lão hầu hoãn tiếng hỏi.

"Văn bối Vương Dật, gặp. . . Tiền bối. . ."

Vương Dật gian nan phun ra vài chữ.

"Vương Dật. . ."

Lão hầu khê nói, tinh tế đánh giá hắn, nói: "Ngươi nếu được Tề Thiên chiến giáp, 'Cửu Biến' lại ở nơi nào?"

"Cửu Biến?"

Vương Dật sững sờ, cảm giác danh tự này có chút quen thuộc, tựa hồ đang nơi nào nghe được, lại nhất thời không nhớ ra được .

" 'Cửu Biến' là hồng mao hầu tử bảo vật một trong, nó biến hóa thứ nhất, tức là 'Như Ý Kim Cô Bồng' ."

Lão hầu nói ra một cái tuyệt thế càn khôn.

"Cái gì?"

Vương Dật trong nháy mắt kinh ngạc đến ngây người .

Kim Cô bổng có thể phát sinh biến hóa? Còn có chín loại?

Chuyện này. . . Chuyện này. . .

Lão hầu thấy, tự lẩm bẩm: "Người được chiến giáp, nhưng chưa tìm được 'Cửu Biến' ?"

Nó trầm ngâm chốc lát, nhìn về phía hắc thạch trên bốn cái cổ mâu, nhẹ giọng nói: "Lẽ nào, hết thấy đều là thiên ý?"

Vương Dật ngây ngốc nhìn đôi phương, không có gì để nói.

Lão hầu lần thứ hai nhìn về phía hắc, hỏi: "Người có biết chúng ta đã qua?"

Vương Dật mờ mịt lắc đầu.

"Ta cùng hồng mao hầu tử, bắt nguồn từ Thái Cổ sơ kỳ, vẫn đánh tới thời đại mạt pháp. Trong lúc, hắc được 'Cửu Biến', mà ta, tắc nắm giữ 'Tứ Tượng Thiên Phương' . . ."

Lão hầu chậm rãi mở miệng, nói ra tất cả.

"Tứ Tượng Thiên Phương?"

Vương Dật nghe xong, nhìn về phía đứng yên bốn cái cổ mâu.

"Không sai!"

Lão hầu gật gù đầu: "Thái Cổ trước, tức là Loạn Cổ. Đi lên trước nữa, tắc làm Tiên Cổ. Mà ở Hỗn Độn sơ kỳ, làm Bàn Cổ rồi. . ."

"Cái gì?"

Vương mỗ người trong nháy mắt mộng rạo rạo .

Bàn Cổ?

Này không phải khai thiên tích địa vô thượng đại thần sao? Có thể nghe ý của nó, hảo như là một thời đại?

Lão hầu tiếp tục nói: "Bàn Cổ thời kì, có một vị cường giả tuyệt thế, lấy thời đại tự xưng, hắc cầm trong tay một thanh Thần búa, ngang dọc Viễn cổ đại lục, ngày càng ngạo nghễ."

Vương Dật nghe xong bưng tỉnh, ám đạo thì ra là như vậy.

"Một ngày, thiên ngoại có thần bí ngôi sao ngã xuống, suýt chút nữa đem toàn bộ đại lục hủy diệt. Tự hào Bàn Cổ cường giả chạy đi, vung động trong tay Thần búa, bỏ ra này ngôi sao."

Lão hầu nói ra càng ngày càng kinh người.

Vương Dật nghe miệng khô lưỡi khô, không dám thờ mạnh một cái, chậm đợi đoạn sau.

"Truyền thuyết, lúc ấy có vạn trượng Thần hà phóng lên trời. Trong tinh thần, rơi ra mấy khối Thần thiết tiên kim. . ."

Vương Dật nghe đến đó, biến sắc mặt: "Lẽ nào, 'Cửu Biến' cùng 'Tứ Tượng Thiên Phương' . . ."

"Không sai. . ."

Lão hầu gật gù: "Bàn Cổ được Thần liệu sau, ầu tâm rèn đúc, luyện thành vài loại tuyệt thế thần binh. Sau ở Loạn Cổ thời kì, chúng nó ở tứ phương rải rác.'Cửu Biến' bị Đại Vũ được, dùng cho trấn áp hỗn loạn sông lớn.'Hiển Viên' thì bị Nhân Tộc Cường Giả Hoàng Đế được, yên ổn thiên hạ.'Tứ Tượng' bị tách ra , chôn ở trời nam biển bắc, trấn áp can khôn. Năm đó, bản vương dùng trăm năm thời gian, mới đưa chúng nó từng cái khai xuất. . ."

Nó sau khi nói xong, khô tay vì hơi nhấc.

'Xì xì. . .'

Nhẹ giọng nổi lên, hắc thạch trên cổ mâu phóng lên trời, hư không chìm nổi.

"Bàn Cổ thủ đoạn thông thiên, tìm tới tứ Thần thủ tinh huyết, hòa vào Thần liệu ở trong, đúc thành vô thượng Thần phong. Tiểu tử, 'Tứ Tượng Thiên Phương' có vô thượng Thần tính, thiết yếu đối xử tử tế. . ."

Lão hầu đang khi nói chuyện, khô tay hư không vung lên.

Cổ mâu chấn động, thế nhưng hướng Vương Dật xông thẳng mà đến.

"Thiên địa cực cấp, Tứ Tượng quy nhất. Tiểu tử, bản vương nghĩ đến một đời, cũng không ngộ ra này tám chữ chân ý, hi vọng ngươi có thể hiểu thấu đáo cái trong càn khôn. . ."

Lão hầu hai tay sau lưng, nhìn trước mặt đồng Giáp xích phong, chậm rãi mà nói.

'Hô '

Đột nhiên, nó thân thể khô gầy, xuất hiện một luồng đại hư vọng.

Mà lúc này, bốn cái cổ mâu chính chậm rãi xen vào Vương Dật sau lưng chiến giáp bên trong.

"A. . ."

Vương Dật không nhìn được rộng to, mặt lộ vẻ vẻ thống khổ. Hắn cảm giác phía sau lưng muốn nứt ra.

Lão hầu lặng lẽ nhìn tất cả, bỗng nhiên mở miệng: "Đại Thánh, ta muốn. . . Đi rồi. . ."

Nó, rốt cục gọi ra hai chữ kia: Đại Thánh.

Đây là lần thứ nhất, cũng là một lần cuối cùng.

Trong phút chốc, Vương Dật bỗng nhiên im tiếng, nhìn thẳng đối phương.

"Yêu Vương, một đường. . . Đi tốt. . ."

Hắn chậm rãi há mồm, phát sinh không phải bản tiếng, phi thường cổ lão. . .

Lão hầu toàn thân chấn động, khó có thể tin nhìn Vương Dật, há miệng, vẫn đục trong hai mắt, lần thứ hai tràn ra nhiệt lệ. . .

Nó giờ tay lên lau nước mắt, cười mắng: "Ngươi này con. . . Lão hồng mao. . ."

'Phốc. . .'

Sau một khắc, lão hầu thân thể bỗng nhiên tản ra, vang vọng ở giữa hư không.

"Xú hầu tử. . ."

Vương Dật trong miệng, lần thứ hai bắn ra cổ lão âm thanh, tràn đầy tiếc nuối tâm ý. Sau đó 'Oành' một tiếng, Tề Thiên chiến giáp trong nháy mắt hóa thành vô tận đồng khí.

'Chỉ. . .'

'Gào. . .'

'Hống. . .'

'Gào. . .'

Trong phút chốc, bốn đạo tiếng gào phóng lên trời, giữa hư không, chậm rãi hiện lên bốn đạo thần bí thú ảnh.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 361: Đẩy

Bất động hư không, đột nhiên đổ nát.

Một đám tu sĩ mới vừa tự hồi động, liền toàn thân chấn động mạnh, dồn dập lui về phía sau.

Bọn hắn cảm thấy một luồng sức mạnh to lớn thần bí trùng thể mà đến, thực sự sung mãn không thể chống đỡ.

"Đây là cái gì?"

"Thần thú?"

"Trời ơi. . ."

Đám tu sĩ thẳng băng thân hình sau, nhất thời kinh kêu thành tiếng, bọn hắn nhìn thấy một đò ở trong đều chưa từng thấy kỳ cảnh.

Giữa hư không, Vương Dật thai nghén ở vô tận đồng khí ở trong, chậm rãi chuyển động, hắn bốn phía chìm nổi tứ tôn Thượng Cổ Thần thú, phân biệt là Thanh Long, Bạch Hổ, Huyền Vũ, Chu Tước.

Tứ Thần thú gầm rú không ngừng, tiếng hú liên tục, sau đó theo đồng khí vờn quanh, chậm rãi hòa vào Vương Dật trong cánh tay phải.

"Hồng. . ."

Vương Dật dương thiên trường khiêu, tự long ngâm, âm thanh xông thẳng thiên khung nơi sâu xa.

Đám tu sĩ bị chấn động đến mức trong đầu vang lên ong ong, không khỏi nhìn nhau thất sắc.

Thiên, cái tên này chỉ có Trúc Cơ hai tầng tu vi, sao. . .

Sau một phút, đồng khí cùng tứ Thần thú hoàn toàn biến mất rồi.

Vương Dật trên cánh tay phải, xuất hiện thanh đồng bao cổ tay, nó mặt trên hiện lên bốn con Viên cổ Thần thú.

Mà này bốn cái cổ mâu, cũng không gặp lại tăm hơi.

Vương Dật chậm rãi hạ xuống, nhìn chung quanh một chút, hai con mắt bỗng nhiên một phen, càng là hôn mê bất tỉnh.

Lừa già mắt gấp nhanh tay, vội vã tiến lên đỡ lấy hắn.

Mà Thực Sơn tông tu sĩ, đều đã choáng váng, bọn hắn phát hiện một cái biến số.

Huyền Thiên thượng nhân hơi giật mình nhìn trực lốc hắc thạch, mờ mịt nói: "Thượng Cổ thần vật. . . Làm sao không gặp ?"

. . .

Vương mẫu người làm một giấc mộng xuân.

Trong mộng cảnh, các tiên nữ trở lại, đại phụ cùng tam cung đem hai cung đẩy vào phòng ngủ sau, bày lên phong ấn, đem bên trong hậu thế vĩnh cách.

"Sư tỷ, người. . ."

Vương mẫu người thấy Từ Nguyệt ăn mặc mỏng manh lụa trắng, vô tận ngượng ngừng đi tới bên giường, lỗ mũi trực tiếp mở ra, bên trong phun ra đáng sợ nhiệt khí.

"Lão công. . ."

Từ Nguyệt tu tu chui vào hắn trong lòng, nhẹ giọng nói: "Chúng ta rất nhớ người. . ."

"Ta cũng vậy. . ."

Vương mẫu người không chút khách khí, bay thẳng đến nàng béo mập cặp môi thơm hôn xuống.

Từ Nguyệt rên rỉ một tiếng, nhiệt tình đáp lại.

Một phen sóng mơ màng thấp sau, rồi môi.

"Lão công, ngày hôm nay ta tới. . . Cho người thị tẩm. . ."

Bạch y Nữ thần Vương thở gấp tỉnh tể, nhẹ giọng mà nói.

"Ngươi . ."

Vương Dật có chút bối rối, mờ mịt nói: "Phi Yên không phải còn không. . ."

"Cái gì a?"

Từ Nguyệt nhất thời không nghe theo , thân thể yếu kiều ở trong lồng ngực của hắn ngắt mấy nữ, sân tiếng nói: "Đại tỷ đã sớm thị tâm quá , hơn nữa trải qua có hai tháng sinh mang thai ."

"Ngươi nói cái gì?"

Vương Dật nhất thời choáng váng.

Mình và Phi Yên trải qua. . .

Nàng còn mang thai ?

Thiên, ta làm sao một điểm đều không nhớ ra được ?

"Sự đệ. . ."

Từ Nguyệt thấy hắn tự mình sững sờ, không ngừng phong tình, cặp môi thơm trực tiếp đô lên, có chút không cao hứng .

"Ta biết rồi. . ."

Vương mỗ người thấy đối phương mê người đáng vẻ, nhất thời đem tất cả ném ra sau đầu. Hai mắt bỗng nhiên bắn ra luồng ánh sáng xanh lục, hắn ngo ngắc nhìn bảo bối sư tỷ trước ngực thể tồn tại, 'Ứng ục' một tiếng, nuốt nước bọt.

"Sự đệ, đối với ta ôn nhu một ít. . ."

Từ Nguyệt thấy hắn rốt cục đem sự chú ý tập trung ở trên người mình, không khỏi tu tiếng khẽ nói, tay ngọc nhắc động, chậm rãi cời xuống màu trắng sa y phục.

"Sư tỷ. . ."

Vương mỗ người nơi nào còn nhìn được? Đồ mặt tía tai hét lớn một tiếng, bỗng nhiên đánh về phía thể đầy đặn, thể nhưng, chủ động bị hai vú quán nhĩ . . .

"Nha! ! !"

Đột nhiên, Từ Nguyệt phát sinh rít lên một tiếng.

Vương mỗ người nhất thời sững sờ, sau một khắc, hết thảy trước mắt bắt đầu phát sinh vặn vẹo, biến hình.

. . .

Hiện thực ở trong

Thục Sơn tông một căn phòng ngủ lý, trình diễn một bộ kỳ cảnh.

Vốn là nằm ở trên giường lớn Vương mỗ người, đột nhiên nổi lên, trực tiếp đem một cái đầy đặn xinh đẹp nữ tử đánh gục ở giường.

Đầu của hắn, càng là xâm nhập thể sóng lớn ở giữa.

Xinh đẹp nữ tử cuống lên, dùng sức đẩy đối phương. Nàng hương hài đã sớm rơi xuống, cặp kia trắng nõn kêu gọi mỹ chân ở hư không một trận loạn đập, liều mạng giãy giụa.

Làm sao, nữ tử chỉ có luyện khí tu vi, căn bản không phải là đối thủ của Vương Dật.

"Vương Dật, ngươi làm cái gì?"

Nàng lớn tiếng rít gào, không phải Đông Phương Mộ Tuyết còn có thể là ai?

Nguyên lai, Vương Dật té xỉu sau, Nam Cung Nhất không chút khách khí muốn gian sương phòng xuất đến.

Đông Phương Mộ Tuyết trùng hợp còn chưa đi, nàng vốn là Tiểu Diêu Tông đệ tử, nghe nói tông môn đến người, liền từ tỷ tỷ trong phòng xuất đến, tìm tòi hư thực, lại phát hiện là Nam Cung Nhất thầy trò.

Lừa gạt đại hỉ, hán vốn là nhân văn đã hạc một viên, căn bản sẽ không chăm sóc người, vì lẽ đó đem cái này 'Gián khổ nhiệm vụ' giao cho đối phương.

Đông Phương Mộ Tuyết có chút tiểu làm khó dễ, nàng không biết ở Thiên Trì trong, Vương Dật xem không thấy thân thể chính mình, hơn nữa cái tên này là mối tình đầu tôn nữ đạo lữ.

Quan hệ thật sự có chút loạn, vì lẽ đó Đông Phương Mộ Tuyết không muốn cùng hán cùng tồn tại một thất.

Nhưng hết cách rồi, tông môn Trưởng lão lên tiếng, nàng không rất nghe, chỉ có thể ủy thủ ủy cước cẩn thận đi chăm sóc, ai nghĩ, con vật nhỏ này dĩ nhiên đến rồi như thế vừa ra.

Đông Phương Mộ Tuyết nhất thời vừa giận vừa sợ, ngập trời.

"Vương Dật, ngươi điên rồi? Ta là Thiên Nhi trưởng bối. . ."

Nàng dùng sức đẩy bả vai của đối phương, lớn tiếng khê kêu.

Vương mỗ người mộng xuân tuy rằng phá nát, nhưng còn không gì tinh táo, cho rằng Tử Nguyệt thật sự trở lại, ôm đến càng dùng sức .

Mà phía dưới tắc. . .

Đông Phương Mộ Tuyết nhất thời cảm giác được biến hóa, nàng tuy là xử nữ, nhưng cũng biết đó là cái gì đông đông, kiều điểm mặt cười trên, trực tiếp bay lên hai đám hồng vân.

"Vương Dật, ngươi như thế làm có lỗi với Thiên Nhi. . ."

Nàng dùng sức cắn cặp môi thỏm, cặp kia khêu gọi mỹ chân, mạnh mẽ đập đối phương bấp đùi, muốn đem hán đá văng.

"Sư tỷ, ta nghĩ ngươi, thật sự rất nhớ ngươi. . ."

Vương mỗ người nói mê liên tục, thế nhưng ngẩng đầu lên, bá đạo hôn lên đối phương cặp môi thỏm.

"Ngươi. . . A. . ."

Nụ hôn đầu bị đoạt, Đông Phương Mộ Tuyết trong nháy mắt bị tức nổ tung, nàng dùng sức đi gãy dựa, có thể căn bản vô dụng.

Vương Dật hôn rất hùng lực, Đông Phương Mộ Tuyết hay vẫn là hồ đồ thiếu nữ thì, cùng Liễu Thế Thành (Liễu Thiên Nhi gia gia) liền tay đều không kéo qua, chớ nói chi là thân ~ miêng .

Một phen vận vẹo qua đi, nàng sẽ không chuyển động, thật sự sẽ không động.

Cặp kia khêu gọi mỹ chân, từ đối phương trên đùi vô lực trượt xuống, thế nhưng năm cái trắng mịn đầu ngón chân, chăm chú tích góp ở cùng nhau. . .

Một phen sóng mơ màng thấp sau. . .

Vương mỗ người hô hấp càng ngày càng gấp rút, hán giờ lên đại thủ, mò lên đối phương khêu gọi đủ cung, một phen xoa nắn qua đi, theo tư lự chân nhỏ, phát trên khêu gọi bấp đùi. . .

Đông Phương Mộ Tuyết đầy đặn thân thể yêu kiều run rẩy liên tục, căn bản vô lực phản kháng, mặc hán đi khinh bạc.

Hương diễm một màn, sắp lên diễn.

Có thể đứng vào lúc này.

"Vương Dật, ngươi tỉnh lại không có? Lần trước không đã nghiền, chúng ta đi so sánh luyện trận lại đánh một trận. . ."

Đột nhiên, phòng ngủ cửa lớn bỗng nhiên bị đẩy ra, Tô Yên Nam trực tiếp đi vào, kêu to liên tục.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 362: Thiên hạ điểm phúc

Kẻ này vốn là một mặt hưng phấn, nhưng ở trong chớp mắt động lại .

Khe năm! ! !

Giời ạ, Vương Dật, ban ngày ban mặt, người đang làm gì thế?

Tô Yên Nam choáng váng, thật sự choáng váng, trợn mắt ngoác mồm nhìn tất cả, sẽ không động.

Hắn giọng chân tâm rất lớn, Vương mỗ người nhất thời giật mình tỉnh lại, lại phát hiện ngoài miệng ôn nhuận ướt át, tay phải một mảnh tơ lụa.

Hả? Chuyện ra sao?

Vương mỗ người mờ mịt đứng dậy, lại phát hiện dưới thân nằm cái xinh đẹp.

Đông Phương Mộ Tuyết mặt cười một mảnh ửng đỏ, bên trong đôi mắt đẹp, chen lẫn tam phân phúc tạp, tam phân sự thù hận, bốn phần mê man. . .

Nàng dùng sức cắn cặp môi thơm, cặp kia tay ngọc bảo hộ ở đầy đặn bộ ngực mềm trên, hô hấp phi thường gấp gáp, thân thể yêu kiều một trận run rẩy.

"Người. . ."

Vương mỗ người kinh ngạc, luống cuống tay chân hướng về sau ngồi đi, ngờ ngác hỏi: "Người. . . Người tại sao lại ở chỗ này? Người đối với ta làm cái gì?"

Khá lắm, cuối cùng cái kia vẫn đề lợi hại .

Đông Phương Mộ Tuyết bỗng nhiên ngẩn ngơ, thế nhưng tiem kiều mũi ngọc tinh xảo trực tiếp tức điên .

"Hô. . . Hô. . ."

Nàng dùng sức thở gấp, tay ngọc không lại che ngực, mà là chăm chú nắm cùng nhau.

"Người cái này kẻ xấu xa. . . Ta cùng người không để yên. . ."

Đông Phương Mộ Tuyết lớn tiếng khê kêu, như một con phát rồ mẩu báo, trực tiếp đánh về phía đối phương.

"Người làm gì thế?"

Vương mỗ người nhất thời hoảng rồi, có câu nói hảo nam không cùng nữ đấu, hắn trong nháy mắt trốn xuống giường, hướng phía cửa chạy đi.

"Trở lại cho ta. . ."

Đông Phương Mộ Tuyết bị này 'Tiểu tử' chiếm hết tiện nghi, sao mặc cho chi rồi đi? Nàng hương hài cũng không tìm , để trần cặp kia kêu gọi chân ngọc xuống giường đuổi theo.

Hoá đá trong Tô Yên Nam bỗng nhiên thức tỉnh, thân thể đột nhiên bình di, cân đối phương đường.

"Tô Yên Nam, người làm cái gì?"

Vương mỗ người vừa giận vừa sợ, lớn tiếng quát hỏi.

"Vương Dật. . ."

Tô Yên Nam một mặt Hạo Nhiên Chính Khí, nói: "Người chiếm Đông Phương sư muội tiện nghi, không thể như thế đi rồi."

Thảo!

Vương mỗ người nhất thời điên rồi, ám đạo người hay vẫn là một cái biện hộ sĩ hay sao?

Đông Phương sư muội? Nàng so với hai ta đều đại có được hay không?

Sự chậm trễ này không quan trọng lắm, Đông Phương Mộ Tuyết dĩ nhiên tới gần, nàng trực tiếp đuổi ra cặp kia tay ngọc, hướng đối phương cò bám đi.

Nữ tu ở giận dữ thời điểm, bắt đầu đánh nhau cùng thế tục nữ tử không khác nhau gì cả, liền biết bảm.

Vương Dật xem hải hùng khiếp vía, cuống quít duỗi ra hai tay, bắt đối phương ngọc oản.

"Đáng ghét nha nha. . ."

Đông Phương Mộ Tuyết dùng sức gãy giữa, làm sao căn bản vô dụng, nàng lớn tiếng thối mắng, đột nhiên giơ lên một con ngọc chân, hướng đối phương nơi đó mạnh mẽ đánh tới.

Lân này nếu là trên đỉnh, có thể ghê gớm.

Vương mỗ người kinh hãi, hai tay vội vàng hướng phía trong vừa thu lại.

Đông Phương Mộ Tuyết nhất thời không chịu nổi đối phương quái lực, đẩy dãn thân thể yếu đuối trực tiếp nhào vào Vương Dật trong lòng.

"Ngươi nháo đủ chưa?"

Vương Dật hai tay một nhing, đem đối phương cánh tay ngọc gác ở nàng thân thể phía sau, lớn tiếng gầm lên.

"Vương Dật, ta sẽ không bỏ qua cho ngươi. . ."

Đông Phương Mộ Tuyết ở trong lồng ngực của hắn liên tục vận vẹo, răng bạc đã sớm cắn nát.

Bên cạnh Tô Yên Nam miệng há thật to, ngây ngốc nhìn tất cả, không biết nên làm thế nào cho phải.

"Hả? Sao náo nhiệt như thế a? Ái đồ, ngươi tỉnh rồi?"

Đúng vào lúc này, ngoài cửa truyền đến lửa già âm thanh.

Chỉ thấy Nam Cung Nhất chậm rãi đi vào, bên cạnh hắn, là Vũ Lạc Kim Đan cùng một tên mỹ mạo thiếu phụ.

Thiếu phụ cũng là 30 tuổi trở ra đáng vẻ, da thịt trắng nõn phát quang, mặt mày cùng Đông Phương Mộ Tuyết có sáu, bảy phần tương tự.

"Hả?"

"A?"

"Các ngươi. . ."

Ba người mới vừa vào đến, liền bị hết thảy trước mắt chấn động trọn mắt ngoác mồm, vẻ mặt sát na động lại.

Lửa già nhìn về phía Vương Dật, há miệng, gian nan phun ra vài chữ: "Ái đồ, ngươi. . . Các ngươi đang giờ trò quỷ gì?"

...

Sắc trời đã tối.

Núi Nga Mi mạch, một toà phong châu trên bình đài, trạm có hơn 10 tên tu sĩ.

"Huyền Thiên Tông chủ, xin dừng bước. . ."

Nam Cung Nhất hướng Thục Sơn mọi người ôm quyền mỉm cười.

"Nam Cung đạo hữu, này Thượng Cổ đồ vật kỳ mất tích, quả thật. . ."

Huyền Thiên thượng nhân chậm rãi nói, cũng không ngừng nhìn về phía Vương Dật.

Hắn cho rằng cổ mâu biến mất, cùng tiểu tử này có thiên đại liên quan, làm sao không có chứng cứ, mà lại lúc ấy có rất nhiều cường giả ở đây, không có người nào nhìn thấy đối phương trộm đi cổ mâu.

Hơn nữa, vật kia từ không có người thành công rút ra, há lại là nói trộm liền năng lực trộm?

Vì lẽ đó, hắn chỉ có thể đem nước đắng hướng về trong bụng nuốt.

"Huyền Thiên Tông chủ nghiêm trọng."

Lửa già ha ha cười, trong lòng cũng cảm giác chuyện này cùng đệ tử có quan, vì lẽ đó một khắc không trì hoãn, muốn mau chóng rời khỏi nơi đây.

Một phen khách sáo qua đi, Nam Cung Nhất thầy trò ly khai Nga Mi phong, đồng hành còn có Đông Phương Mộ Tuyết.

Ở trong sương phòng thì, nàng bị tỷ tỷ kéo dài sau, liền không có động tĩnh nữa, nghe Nam Cung Nhất nói phải rời đi, mới đưa ra đồng hành.

Nam Cung Nhất đương nhiên không dị nghị, gật đầu đồng ý.

Vương mẫu người tắc âm thầm đề phòng, cảm giác nữ nhân này nhất định đang ấp ủ cái gì.

Ba người rời xuống núi Nga Mi, đánh chiếc xe, hướng sân bay bước đi.

Trên đường, Vương Dật dùng điện thoại di động xác định hai tấm vé Tùng Sơn vé máy bay, sau đó cho hai vị khách cung phát tài tin tức.

Nhị nữ rất sắp có hồi phục, Liễu Thiên Nhi một cái tin tức gây nên sự chú ý của hắn.

Thiên Nhi đại bảo bối: Lão công, Mộ Tuyết tỷ tỷ có phải là cùng với người?

"Hả?"

Vương mẫu người sững sờ, về: Là, làm sao?

Không khi nào, tin nhắn lại tới nữa rồi.

Thiên Nhi đại bảo bối: Lão công, ở Thục Sơn phát sinh cái gì?

Vương mẫu người thấy sau, nhất thời ngồi thẳng thân thể, hắn nhìn Đông Phương Mộ Tuyết một chút, về: Xảy ra chuyện gì?

Một trận vắng lặng qua đi, tin nhắn lại tới nữa rồi: Đông phương sư bá đến biệt thự, còn có mấy vị bá mẫu, bọn hắn nói. . . Muốn gặp một lần người. . .

Cái gì?

Vương Dật nhất thời cả kinh, ngây ngốc nhìn chăm chú điện thoại di động màn hình, thể nhưng bỗng nhiên quay đầu đi, lớn tiếng hỏi: "Đông Phương Mộ Tuyết, người đến cùng muốn làm gì?"

Này biến số phi thường kinh người, Đông Phương Mộ Tuyết nhất thời ngẩn ngơ, lập tức đổi mi thanh tú nhắn lại, lạnh lùng nói: "Người có ý gì?"

"Có ý gì?"

Vương Dật trực tiếp đem điện thoại di động một đê: "Chính người xem."

Đông Phương Mộ Tuyết tiếp quá điện thoại di động, chờ thấy rõ mặt trên nội dung sau, đôi mắt đẹp nhất thời nhắm lại: "Ta không biết. . ."

"Không biết?"

Vương Dật rõ ràng không tin, đang chờ lại nói, nhưng thấy đối phương nắm xuất điện thoại di động của mình, bấm một số điện thoại dãy số.

"Vương Dật, làm sao?"

Ngồi ở mặt trước Nam Cung Nhất hỏi.

"Đông Phương sư thúc muốn tìm ta phiền phức. . ."

Vương Dật không chút suy nghĩ, thuận miệng nói.

"Đông phương?"

Nam Cung Nhất nhất thời sững sờ, nhớ tới trong sương phòng phát sinh tình cảnh, ha ha cười nói: "Yên tâm, có ta ở, hắn động không được người."

Cùng lúc đó, Đông Phương Mộ Tuyết cúp điện thoại, lãnh đạm nói: "Là ta tỷ cho phụ thân gọi điện thoại, không có quan hệ gì với ta. . ."

Vương Dật không có để ý đến nàng, tự mình nhắm mắt dưỡng thần.

Đông Phương Mộ Tuyết mặt cười nhẹ chếch, lén lút nhìn chăm chú đối phương, nàng dùng sức cắn cặp môi thỏm, không biết đang suy nghĩ gì.

1 cái nhiều giờ sau, xe taxi đến sân bay.

Vương Dật cùng Đông Phương Mộ Tuyết quá an kiểm, Nam Cung Nhất tắc lại trộm đạo đi tới khoang hành lý.

Hai người lên máy bay sau, tuy rằng ngồi cùng một chỗ, nhưng ai cũng không để ý tới ai.

Mấy giờ sau, máy bay ở Tùng Sơn hạ xuống.

"Sư bá, ta còn có việc, đi trước . . ."

Đông Phương Mộ Tuyết rời đi trước, chạy không hề liếc mắt nhìn Vương mẫu người một chút.

Nam Cung Nhất đợi nàng sau khi rời đi, nhìn về phía ái đồ, bỗng nhiên nhếch miệng nở nụ cười: "Người tiểu tử này, thiên hạ điểm phúc, cũng làm cho người nhất nhân tận hưởng."

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 363: Tiêu Dao mười hai sai

Vương mẫu người tức giận bạch lừa già một chút, đưa tay đánh chiếc xe, hơn 40 phút sau, xe taxi lái vào Tùng Sơn khu biệt thự.

Hai người xuống xe, không tới 10 phút liền đi tới cửa biệt thự.

Hiện tại trải qua 9 điểm hơn nhiều, Vương Dật hít một hơi thật sâu, mở ra gia tộc.

"Ai?"

"A, lão công, người trở lại . . ."

Trong phòng khách mỹ nữ môn đầu tiên là cả kinh, thấy rõ là Vương Dật sau, dồn dập đi tới.

Vương mẫu người bên cạnh lừa già trong nháy mắt kinh ngạc đến ngây người.

Bé ngoan học trò cưng của ta! Nhiều như vậy cái? Người . . .

Chúng nữ cũng nhìn thấy Nam Cung Nhất, dồn dập cả kinh, vội vàng duyên dáng gọi to sư bá.

"Miễn lễ. . ."

Nam Cung Nhất hướng các nàng phát phát tay, sau đó trong triều cao giọng nói: "Đông Phương sư đệ, vi huynh đến rồi. . ."

Chúng nữ thấy, liếc mắt nhìn nhau, Nguyệt Thi Lam thấp giọng nói: "Đông Phương sư thúc hân. . . Trở lại. . ."

"Hà?"

"Đi rồi?"

Hai người đồng thời sững sờ.

Vương Dật nhìn về phía Liễu Thiên Nhi, người sau khuôn mặt đỏ lên, chậm rãi nói xuất tất cả.

. . .

2 giờ trước, ngồi chắc trong phòng khách Đông Phương Trường Không nhận được một cú điện thoại, là tiểu nữ đánh tới.

"Cái gì, là hiểu lầm?"

Hắn nghe xong, như quan ngọc bình thường gương mặt tuấn tú trên, lộ ra mờ mịt vẻ.

Đông Phương Trường Không mấy cái đạo lý nghe xong, dồn dập lộ ra vẻ thoải mái.

Hóa ra là hiểu lầm.

Một tên trong đó mỹ phụ bỗng nhiên lộ ra biểu tình thất vọng, nàng là Đông Phương Mộ Tuyết mẹ đẻ, mới vừa biết con gái bị bắt lịch sự tin tức thì, trong lòng không khỏi đại động.

Hiện tại Vương Dật nhưng là Tiêu Diêu Tông bảo bối, tiềm lực không thể đo lường, nữ nhi mình vẫn đan, nếu là bọn họ cùng nhau. . .

Cái gì? Vương Dật là tiểu nam sinh?

Thực sự là chuyện cười, nữ nhi mình muốn tướng mạo có tướng mạo, muốn vóc người có thân hình, tuy rằng còn chưa Trúc Cơ, nhưng cũng là chuyện sớm hay muộn.

Hơn nữa Vương Dật lại đang máu nóng tuổi tác, cùng nữ nhi mình cùng nhau, đương thực sự là có chút tiểu tốt, rất nhiều đại diệu.

Mỹ phụ rất tiền vệ, ý nghĩ lão bá đạo .

Nhưng ai có thể tưởng, tất cả duyên ở hiểu lầm.

Đông Phương Trường Không cúp điện thoại sau, trầm ngâm chốc lát, huê đạo lữ môn cáo từ rời đi .

. . .

"Thì ra là như vậy. . ."

Vương Dật vuốt cằm của chính mình, ám đạo cái này Đông Phương Mộ Tuyết hay vẫn là rất minh lý lẽ.

Vương Dật lưu lại Nam Cung Nhất, thế nhưng điểm hảo thức ăn ngoài, hai người một buổi trưa đều không ăn đồ ăn .

Chúng nữ 5 điểm nhiều liền ăn xong , hầu ở trên bàn cơm cùng bọn hắn trò chuyện.

Sau khi cơm nước xong, Nam Cung Nhất tự mình rời đi.

Vương Dật không có giữ lại, cũng không có nhượng lữ giả đi lâu ba hai giới cánh cửa, đó là một bí ẩn lớn, càng ít người biết càng tốt.

"Y Y sư tỷ đâu?"

Vương Dật không thấy đối phương, không nhận được mở miệng hỏi dò.

"Sư tỷ bị sư tôn ở lại tông môn, hảo như là nói cửu châu hội vũ sự tình. . ."

Liễu Thiên Nhi nhẹ giọng nói.

Vương Dật gật đầu, không có hỏi nhiều, đem bàn ăn thu thập một tý, lên lầu ba, đi tới chủ nằm, nhẹ nhàng đẩy cửa phòng ra.

Tô Linh Nhi bình tĩnh nằm ở trên giường lớn, hô hấp rất đều đều. Nàng trên trán màu tím Đồ Đằng so với trước càng chói mắt .

Vương Dật đi tới đối phương bên người, ở nàng trên trán hôn nhẹ, sau đó xuất phòng ngủ, cẩn thận khép cửa phòng lại.

Hai vị chéch cung đứng ở cửa thang gác, thâm tình nhìn hắn.

Vương Dật mỉm cười, trên đèn đi vào, dắt các nàng tay ngọc đi tới nằm nghiêng, đắp giường mà miên.

Nhị nữ biết yêu lang một mối, không có hỏi nhiều cái gì, cũng không có những cái kia ám muội mờ ám, chăm chú ôm lấy hắn tiến vào mộng đẹp.

Đây là một cái mỹ lệ buổi tối.

Có thể ở Tiêu Diêu Tông lý, nhưng cũng không bình tĩnh.

Núi thần phong, nam phòng nhỏ.

Một đạo Hoàng y thiên ảnh nhẹ nhàng xuất khuê phòng, mặt cười nhìn chung quanh, lẳng lặng đi cảm thụ. Nàng xác định không ai sau, thân thể yêu kiều phóng lên trời, hướng núi thần một góc xông thẳng mà đi.

Mấy phút sau, nàng đến chỗ cần đến, phát hiện trải qua có hơn 10 danh nữ đã tu luyện .

Nơi này là một chỗ nhai phong đài, rất rộng lớn.

Chúng nữ phát hiện nàng, dồn dập thờ nhẹ: "Y Y. . ."

"Các tỷ tỷ tốt. . ."

Người tới chính là Lạc Y Y, nàng nhắm cặp kia đôi mắt đẹp, hướng chúng nữ gật gù đầu, chậm rãi đến gần, thế nhưng đôi mi thanh tú nhẹ nép nhãn, mặt hướng một đạo bóng lưng xinh đẹp nói: "Mộ Tuyết tỷ tỷ, đến cùng xảy ra chuyện gì ? Như thế vội gọi ta xuất đến?"

Bóng lưng đột nhiên xoay người, không phải Đông Phương Yên Nhiên còn có thể là ai?

"Y Y, ngươi năng lực đến, ta thật cao hứng. . ."

Nàng giơ lên tay ngọc, mò lên đôi phượng mặt cười, ôn nhu ma sát: "Như vậy, chúng ta 'Tiêu Dao mười hai sai' lại tập hợp."

Lạc Y Y nghe xong, mặt cười trên nhất thời lộ ra vẻ cổ quái.

Danh xưng này, nàng đến mấy năm đều không nghe.

...

Nguyên lai, thập mấy năm trước, 'Tiêu Dao mười hai sai' ở tông môn đệ tử trong đại có danh tiếng, các nàng đại thể là tông môn hậu duệ, sáng lập giả chính là Đông Phương Mộ Tuyết.

Khi đó nàng tuổi mới đôi mươi, sinh xinh đẹp đến cực điểm, không biết là bao nhiêu nam đệ tử tình nhân trong mộng.

Nhưng ai có thể tưởng, Đông Phương Mộ Tuyết chỉ đối với Thất sư huynh Liễu Thế Thành có tình cảm, phượng tâm ám hứa.

Khi đó Lạc Y Y còn chưa đủ mười tuổi, tu vi không đủ Luyện Khí hai tầng, thường thường bị tông môn đồng tử cười nhạo, Đông Phương Mộ Tuyết thấy nàng đáng thương, liền làm cho nàng đương thử mười hai sai, cũng hảo có cái dựa vào.

Hết thầy đều là tuổi tốt, nhưng ai có thể tưởng, bất ngờ nhưng là phát sinh.

Đông Phương Trường Không bỗng nhiên biết chính mình đệ tử cùng tiểu nữ quan hệ ám muội, không khỏi giận dữ.

Liễu Thế Thành kết lữ khá sớm, liền cháu trai đều có, con gái của chính mình có thể nào cùng hấn hảo?

Kết quả chính là, Đông Phương Trường Không một cái tát đem lão thất phiến xuất tông môn.

Thiếu nữ hồ đồ mới tình đầu là nhất đẳng tâm hồn người, Đông Phương Mộ Tuyết biết tất cả sau, cảm giác trời cũng sắp sụp. Nàng chạy đến phụ thân nơi đó, khóc lớn đại não lên.

Đông Phương Trường Không nhất thời càng xoa phát hỏa, trực tiếp đóng tiểu nữ cấm đoán.

Đông Phương Mộ Tuyết tuyệt thực ba ngày ba đêm, cũng không gặp phụ thân hồi tâm chuyển ý, nhất thời mất đi hết cả niềm tin.

Tiêu Dao mười hai sai không còn Đại tỷ đại, tự nhiên không cách nào lại có thành tựu, dần dần phai nhạt ra khỏi mọi người tầm nhìn.

Mà Đông Phương Mộ Tuyết cũng từ bỏ tu luyện, lúc trước nàng là Luyện Khí chín tầng, sắp Trúc Cơ, kinh chuyện này sau, linh lực không còn tăng trưởng.

Đã từng tỷ muội, rất nhiều đều đã kinh thành công Trúc Cơ. Mà tiểu thập hai, càng là đạt đến Trúc Cơ 8 tầng.

...

Bởi mười hai sai đều là 'Hai đời', cha mẹ chính mình chính là Kim Đan tu sĩ, vì lẽ đó không phải Ngự Cầm nhất hệ, Lạc Y Y ở chúng nữ trong, chỉ có thể coi là tiểu muội muội.

"Mộ Tuyết tỷ tỷ, đến cùng làm sao?"

Trong đó một cái Trúc Cơ năm tầng nữ đệ tử nũng nịu hỏi.

Đông Phương Mộ Tuyết thả xuống tay ngọc, cắn răng bạc nói: "Ta nghĩ mời các ngươi giúp ta đi đánh một cái người."

"A? Đánh người?"

"Ai?"

"Này người bắt nạt ngươi?"

"Thật can đảm, lại dám chọc Mộ Tuyết tỷ tỷ. . ."

Chúng nữ nhất thời cả kinh, loạn tung từng phèo.

Đông Phương Mộ Tuyết giờ lên tay ngọc, làm cho các nàng yên tĩnh lại, thế nhưng gần từng chữ: "Cái kia người, chính là Nam Cung trưởng lão đệ tử —— Vương Dật."

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 364: Người cuối cùng không nhận được

"Vương Dật?"

"Là hấn?"

Có mấy cái nữ tu không nhận được kinh kêu thành tiếng, các nàng quan sát tông môn hội vũ, biết này người vô cùng ghê gớm.

Lạc Y Y càng là hoa dung thất sắc, nàng vạn vạn không nghĩ tới, đối phương muốn thu thập lại là chính mình yêu lang.

"Không sai. . ."

Đông Phương Mộ Tuyết cắn răng bạc nói: "Ta nhiều năm không có tu luyện, không phải là đối thủ của hấn, cho nên muốn xin mời bọn tỷ muội hỗ trợ."

Nàng sở dĩ cho phụ thân gọi điện thoại, thuyết minh là hiểu lầm, là không muốn ngày càng rắc rối.

Hiện tại tông môn rất coi trọng Vương Dật, Đông Phương Trường Không nhìn như đi muốn nói pháp, kì thực không thông báo nói cái gì, làm không cần thận hội đưa ra phụ trách loại hình đồng đồng. . .

Vì để ngừa vạn nhất, Đông Phương Mộ Tuyết quyết định chính mình làm.

"Vương Dật tuy rằng chỉ có Trúc Cơ hai tầng tu vi, thực lực nhưng rất biến thái, nếu là đơn đả độc đấu, chúng ta sẽ không là đối thủ, có thể cùng tiến lên. . ."

Một tên trong đó nữ tu khẽ nói, thế nhưng vung lên mặt cười, nhìn về phía Đông Phương Mộ Tuyết: "Đại tỷ yên tâm, việc này ta quản. . ."

"Thất muội, cảm ơn người. . ."

Đông Phương Mộ Tuyết rất cảm động, giờ lên tay ngọc, phát lên đối phương vai đẹp.

"Đại tỷ, ta cũng quản. . ."

"Mộ Tuyết tỷ tử, người yên tâm đi. . ."

"Chúng ta liền mạnh mẽ giáo huấn hấn, cho người hả giận. . ."

"Giao cho chúng ta. . ."

Khá lắm, chúng nữ tu dồn dập làm nóng người, khẽ kêu ở thiên, khí thế lão bá đạo.

Đã từng Tiêu Dao mười hai sai, lại trở lại.

Đông Phương Mộ Tuyết trải qua cảm động tột đỉnh, những tỷ muội này, chính mình không bạch nhận.

"Chúng ta này liền đi tìm hấn. . ."

Trong đó một cái nữ tu không nói hai lời, trực tiếp lấy ra pháp khí, làm dáng hướng bên dưới ngọn núi bay đi.

Còn lại nữ tu cũng là rục rà rục rịch.

"Các loại . . Chờ một chút. . ."

Đột nhiên, một đạo kiêu âm xuất hiện , trong nháy mắt che lại hết thầy khề kêu. . .

Lạc Y Y không cách nào ngồi nữa coi , cặp kia tay ngọc tả hữu duỗi một cái, chặn lại rồi chúng nữ đường.

"Y Y?"

"Ngươi. . ."

"Làm sao ?"

Chúng nữ nhất thời sững sờ, trên mặt tràn đầy sự khó hiểu.

Đông Phương Mộ Tuyết mềm nhẹ đẩy ra một cái tỷ muội, đi tới trước mặt đối phương, nhẹ giọng hỏi: "Y Y, xảy ra chuyện gì ?"

"Hô. . . Hô. . ."

Lạc Y Y hô hấp có chút tiểu gấp gáp, nàng hít một hơi thật sâu, mặt cười hướng đối phương, nói: "Mộ Tuyết tỷ tỷ, xin ngươi. . . Không nên gây sự với Vương Dật. . ."

"Hả?"

Đông Phương Mộ Tuyết coi chính mình nghe lầm , đầu tiên là ngẩn ngơ, thế nhưng đôi mi thanh tú hơi nhú lên, nũng nịu chuyển lạnh: "Tại sao?"

"Ta. . . Ta. . ."

Lạc Y Y nói liên tục mấy cái ta chứ, cuối cùng cắn răng, nói: "Ta đã cùng Vương Dật xác định tình."

"Cái gì?"

Nàng như kinh động thiên hạ, trực tiếp đem chúng nữ chấn động choáng váng, tiểu nhân trợn lên so cái gì đều viên.

Tiểu Y Y cùng Vương Dật, xác định tình?

Thiên, lúc nào?

Đông Phương Mộ Tuyết cũng là kinh ngạc đến ngây người , ngày ấy Thiên Trì từ biệt sau, nàng liền đi tìm tỷ tỷ , căn bản không biết việc này. Bằng không lần này đánh người hành động, chắc chắn sẽ không gọi trên đối phương.

"Ngữ Cầm tỷ tỷ biết chưa?"

Nàng bình tĩnh mặt cười, từng chữ từng câu hỏi.

Lạc Y Y dùng sức cắn cặp môi thom, gật gật đầu.

Nàng hiện tại rất lo lắng, thật sự rất lo lắng.

Tiêu Dao mười hai sai cùng các sư muội không giống nhau, các nàng là tông môn cường giả hậu duệ, gốc gác phi thường thâm hậu, thủ đoạn rất nhiều, ụng có rất nhiều là bài tẩy.

Vương Dật tuy có Tề Thiên chiến giáp, lại là cực phẩm linh căn, có thể đây là quần giả a.

Hai quyền khó địch bốn tay, còn nữa, ngoại trừ Đông Phương Mộ Tuyết ngoại, còn lại thập nữ tu vi, đều ở Trúc Cơ ba tầng đến sáu tầng không giống nhau.

Các tiên nữ không ở, chính mình lẽ ra có thể ngăn trở hai người, Vương Dật coi như lại nghịch thiên, cũng chỉ có thể ngăn cản bốn người, hai vị chéch cung phân đường ngăn cản nhất nhân.

Nhưng còn có hai người đâu?

Lạc Y Y không dám nghĩ tiếp nữa , nàng cho rằng, chính mình này phương không có bất kỳ phần thắng nào.

"Các ngươi lúc nào xác định tình. . ."

Đông Phương Mộ Tuyết âm thanh bỗng nhiên chuyển nhu, mặt cười nhưng là vi chếch, hướng một cái tỷ muội liếc mắt ra hiệu.

Cái kia nữ tu gật gù đầu.

Lạc Y Y không nhìn thấy, lại tâm hệ yêu lang, vì lẽ đó không có nhận ra được dị động, nhẹ giọng nói: "Ngày ấy Vương Dật đi tới Thiên Trì sau, chúng ta về đến trong khách sạn. . ."

'Xì xì xì. . .'

Đột nhiên, tiếng xé gió bỗng nhiên vang lên, Lạc Y Y thân thể yêu kiều chấn động mạnh, trên người yếu huyết đều bị điểm, trực tiếp không thể động.

"A? ? ?"

Này biến số quá kinh người, Lạc Y Y trong nháy mắt choáng váng. Nàng nghiêng đi mặt cười, khó có thể tin nói: "Phùng tỷ tỷ, ngươi. . ."

"Y Y, xin lỗi đây. . ."

Ra tay nữ tu hướng nàng lộ ra áy náy vẻ: "Hơn mười năm qua, Đại tỷ lần thứ nhất mở miệng, chúng ta tuyệt không thể cự tuyệt. Yên tâm, ngươi nếu cùng cái kia Vương Dật xác định tình, chúng ta liền ra tay nhẹ chút. . ."

"Không nên. . . Không nên a. . ."

Lạc Y Y liên tục lắc mặt cười, dùng sức giãy giụa ràng buộc, đầu sắp gấp khúc.

"Y Y. . ."

Đông Phương Mộ Tuyết giờ lên tay ngọc, mò trên đôi phượng mặt cười, nhẹ nhàng đi lau chùi, ôn nhu nói: "Chúng ta chỉ là giáo huấn một tỷ tên kia, sẽ không phá hủy hấn, yên tâm hảo. . ."

"Tỷ tỷ, cầu ngươi không nên đối với Vương Dật động thủ. . ."

Lạc Y Y bị thiết không thôi.

Đông Phương Mộ Tuyết lắc đầu than nhẹ, sâu xa nói: "Sau đó, tỷ tỷ sẽ đích thân hướng về ngươi thỉnh tội. . ."

Nàng sau khi nói xong, nhìn về phía chúng nữ, khẽ kêu nói: "Chúng ta đi!"

'Xì xì xì. . .'

Sau một khắc, hơn mười bóng người đẹp để phóng lên trời, hướng phía dưới xông thẳng mà đi.

"Không nên a. . ."

Lạc Y Y hí lên bị thiết, làm sao căn bản vô dụng.

Nàng không hồ là tông môn thiên kiều, trong nháy mắt để cho mình tỉnh táo lại, nói: "Các nàng cũng không biết hai giới cánh cửa, chỉ có thể từ thế tục đi biệt thự. Ta nhất định phải vội ở mặt trước thông báo Vương Dật."

Lạc Y Y nghĩ tới đây, cắn chặt răng bạc, chậm rãi mở cặp kia thái mâu.

Trong phút chốc, hai đạo xán lạn chùm sáng xông thẳng thiên khung.

Huyền thông mắt, mở. . .

"Phá cho ta nha. . ."

Lạc Y Y ngửa mặt lên trời khẽ kêu, liều mạng trùng kích bị phong huyết đạo.

Này sợi hẹp hòi thế, lão bá đạo.

Thế chất của nàng phi thường hiếm thấy, lại là Trúc Cơ tám tầng tồn tại, không tới 10 phút, trên người bị phong huyết đạo liên đều bị mở ra.

"Hô. . . Hô. . ."

Lạc Y Y thở gấp liên tục, nhưng một phần không dám trì hoãn, thân thể yêu kiều uốn một cái, hướng phòng nhỏ xông thẳng mà đi.

Nàng đúng là quá sốt ruột, quên đem việc này nói cho Ngữ Cầm, bằng không bằng người sau ở tông môn địa vị, Tiêu Dao mười hai sai lại coi trời bằng vung, cũng không dám vọng động.

Mấy phút sau, Lạc Y Y chạy tới phòng nhỏ phòng khách, nàng lấy ra linh thạch, đi đến biệt thự ba tầng.

Lạc Y Y thấy nơi này bình tĩnh như thủy, chẳng có cái gì cả phát sinh, nhất thời yên lòng. Lập tức lẳng lặng cảm thụ chốc lát, thế nhưng đi tới nằm nghiêng, chậm rãi đẩy ra cửa phòng.

"Hà?"

"Ai?"

Trên giường lớn ba người nhất thời bị thức tỉnh .

Lạc Y Y khuôn mặt đỏ lên, thấp giọng nói: "Là ta. . ."

Ba người nhất thời ngẩn ngơ, Liễu Thiên Nhi trước hết phản ứng lại, không khỏi che miệng yêu kiều: "Sur tỷ, người. . . Cuối cùng không nhận được . . ."

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 365: Bài binh bày trận

"A?"

Lạc Y Y choáng váng, nhất thời quên đạo mình ý đồ đến, mờ mịt đi hỏi: "Người đang nói cái gì a?"

"Kê kê. . ."

Liễu Thiên Nhi yêu kiều không ngớt, thế nhưng nhẹ nhàng ngồi dậy, tránh ra một chút vị trí, nói: "Sur tỷ, đến. . ."

Nàng âm thanh rất quyến rũ, có như vậy mấy phần Tô Linh Nhi cảm giác.

Lạc Y Y nhất thời rõ ràng , không chỉ có vừa thẹn vừa giận, nàng cắn cặp môi thom, di động tú đủ đi đến bên giường.

Liễu Thiên Nhi cười hi hi hướng nàng duỗi ra tay ngọc.

Đột nhiên, Lạc Y Y nhanh chóng dò ra hai cái ngón tay ngọc, ở đối phương trắng như tuyết trên cánh tay mạnh mẽ nịnh một tý.

"A. . ."

Liễu Thiên Nhi thân thể yêu kiều bị đau, không khỏi thở nhẹ một tiếng, khe vuốt bị bấm địa phương, béo mập cặp môi thom trực tiếp đỏ lên: "Sur tỷ, người bấm ta làm cái gì?"

"Cô nàng chết dầm kia. . ."

Lạc Y Y cắn răng bực kiêu thối: "Xem người còn dám nói hưu nói vượn."

Liễu Thiên Nhi nghe xong, trong lòng nổi lên thiên đại oan ức, đem mặt cười chếch đến một bên, thờ phỉ phò không còn động tĩnh.

Vương Dật cùng nguyệt sư lam cũng đã ngồi dậy, người sau dò ra đại thủ, kéo Lạc Y Y nhu đề, ôn nhu nói: "Sur tỷ, xảy ra chuyện gì?"

Hắn biết đối phương đêm khuya tới đây, tất có chuyện quan trọng cho biết.

"Sur đệ, này mà không thể ở lâu, nhanh đi theo ta. . ." Lạc Y Y vội vàng nói.

"Hà?"

Ba người nhất thời sững sờ, Vương Dật kỳ quái hỏi: "Tại sao?"

"Không kịp giải thích , đi mau. . ."

Lạc Y Y thật sự rất gấp, dùng sức lôi kéo đối phương. Nàng biết các sư tỷ lúc nào cũng có thể sẽ đến, nếu thật sự đánh tới đến, hậu quả khó mà lường được.

Nguyệt quang làm nổi bật dưới, nàng đáng vẻ phi thường mê người. Vương mẫu người không có để ý lời của đối phương, mà là là đồng tâm nổi lên, dùng sức hướng phía sau lôi kéo.

"A?"

Lạc Y Y duyên dáng gọi to một tiếng, trực tiếp đánh gục ở hấn trong lòng.

"Sư tỷ, lần này người hãy thành thật đi. . ."

Liễu Thiên Nhi có thể coi là chờ đến cơ hội, nàng trực tiếp bắt đối phương một con khác cánh tay ngọc, chuẩn bị 'Đại hình hầu hạ'.

"Các người không nên nháo, a. . ."

Lạc Y Y gấp hồng rồi, mới vừa tự mở miệng, cặp môi thơm liền bị che.

Nguyên lai, Vương mẫu người thấy nàng béo mập cái miệng nhỏ nửa khép nửa mở, cực kỳ mê người, thực sự không nhịn được đi thường thức.

Một phen sống mơ mơ màng màng thấp sau, rồi môi. . .

Vương Dật đem miệng tiến đến đối phương trắng loáng thùy tai bên, ôn nhu nói: "Sư tỷ, chúng ta nơi nào cũng không đi, nơi này rất an toàn. . ."

Lạc Y Y vô lực nằm nhồi hấn trong lòng, thở gấp tức tức, có chút thần hồn điên đảo, nàng nghe vậy vùng lên mặt cười, nói: "Sư đệ, các nàng người rất nhiều, chúng ta đánh không lại."

Vương Dật nhất thời sững sờ, cau mày hỏi: "Ai môn?"

Lạc Y Y hít một hơi thật sâu tức, bình phục rung chuyển tâm thần, chậm rãi nói xuất tất cả.

"Cái gì?"

Ba người sau khi nghe xong, Liễu Thiên Nhi nhất thời kinh sợ: "Mộ Tuyết tỷ tỷ muốn đánh lão công?"

Lạc Y Y gật gật đầu, nhìn về phía yêu lang, thấp giọng nói: "Các nàng là tông môn cường giả tử nữ, ủng có rất nhiều lá bài tẩy, chúng ta ở lại đây rất nguy hiểm."

Giờ khắc này Vương Dật đương thực sự là vừa giận vừa sợ.

Hảo người cái Đông Phương Mộ Tuyết, thiết thời ta còn cho rằng người mình lí lẽ.

"Cái kia. . ."

Vẫn không có động tĩnh Nguyệt Thi Lam nhẹ giọng mở miệng: "Đông Phương Mộ Tuyết tại sao muốn đánh lão công?"

Cái này vấn đề rất hạt nhân.

Còn lại nhị nữ dòn đập ngẩn ngơ, mặt cười lộ ra mờ mịt vẻ.

Đúng vậy, tại sao?

"Hắc. . ."

Vương mẫu người cảm giác lão lúng túng, hấn ở trước mặt nữ nhân không quen nói dối, đặc biệt là loại này miễn cảm vấn đề.

"Kỳ thực là cái hiểu lầm. . ."

Hấn chậm rãi nói xuất Thục Sơn trong sương phòng tất cả.

Ba nữ sau khi nghe xong, vẻ mặt đều có chút không tự nhiên.

Hóa ra là như vậy, không trách. . .

Bầu không khí nhất thời có chút đọng lại, rất vi diệu.

Mấy qua đi, Lạc Y Y trước hết phản ứng lại, từ yêu lang trong lòng bò lên, mím mím cặp môi thơm, nói: "Đã như vậy, chúng ta càng muốn rời khỏi nơi này. . ."

Nàng biết tất cả sau, trong lòng nổi lên như vậy một tia tiểu ghen tỵ, rõ ràng hơn Đông Phương Mộ Tuyết bị chiếm tiện nghi lớn như vậy sau, tuyệt sẽ không bỏ qua yêu lang.

Nữ nhân nóng giận phi thường đáng sợ, đặc biệt là lớn tuổi nữ tử.

"Tại sao muốn rời khỏi?"

Vương mẫu người căn bản không hề bị lay động, chính mình là có lỗi trước, đối phương nếu tìm đến, ngay mặt nói lời xin lỗi cũng chính là , không cần đông trốn XC ?

"Người. . . Người thật đúng thể. . ."

Lạc Y Y thấy hấn như thế không nghe lời, trong lòng nhất thời một trận khí khổ.

"Lão công, chúng ta vẫn là nghe sư tỷ, mau chóng rời khỏi nơi này đi. . ."

Nguyệt Thi Lam nhẹ giọng mở miệng: "Nơi này là thế tục, một lúc nếu thật sự đánh tới đến, nhất định sẽ xuất đại loạn tử."

"Nhưng là. . ."

"Đừng do dự."

Nguyệt Thi Lam nhẹ giọng đi đánh gãy: "Nơi này, không phải giải quyết vấn đề địa phương."

Nàng đã sớm đem nơi này xem là chính mình gia, nếu là đang đánh nhau trong phá hủy, trong lòng khó chịu không nói, nàng cái này chéch cung, càng không cách nào cùng tiểu loli bàn giao.

"Được."

Vương Dật cảm giác có lý, trầm mặc chốc lát, chậm rãi gật đầu.

"Hô. . ."

Lạc Y Y thấy yêu lang rốt cục đáp ứng rồi, không khỏi ới ra miệng mùi thơm, yên lòng.

. . .

Đêm khuya, 10 điểm 30 phút.

Minh Nguyệt giữa trời, ánh sao tô điểm

Đây là một cái thê mỹ buổi tối.

Biệt thự cửa tiểu khu, xuất hiện 10 dư bóng người đẹp dễ. Các nàng trên người mặc cổ trang, từng cái từng cái sinh tiểu như trắng sáng, mỹ lệ làm rung động lòng người.

Đi ở chính giữa một cô gái, vóc người cao gầy, thân thể yêu kiều lồi lõm có hứng thú, mỹ vận vô song, chính là Đông Phương Mộ Tuyết.

Thanh phong Tiêu Tiêu, yến quá hồng trần.

Này vốn là một bộ bức họa xinh đẹp, có thể chúng nữ tiểu trên mặt, đều có chứa đáng sợ sát ý, hàn khí bức người.

"Vương Dật ở thập tông chiến trên biểu hiện rất kinh diễm, không chỉ có đánh bại thượng giới người thứ nhất, càng đồng thời chiến thắng ba cái thiên kiều. Bất quá hấn ngay lúc đó cử chỉ rất kỳ quái, hấn là mở ra một cái đặc thù trạng thái, tương tự nổi khùng. Để cho an toàn, một lúc Nhị muội Tam muội Tứ muội chủ công, Ngũ muội Lục muội chéch trên, Thất muội từ phía sau bọc đánh. Còn lại tỷ muội, đối phó Vương Dật bạn gái. . ."

Đông Phương Mộ Tuyết vừa đi vừa bài binh bày trận, nàng tuy rằng hơn mười năm không có tu luyện, nhãn lực nhưng rất cao minh, dĩ nhiên nhìn ra một chút càn khôn.

"Bạn gái còn dùng chúng ta đối phó? Lẽ nào cũng là tu sĩ hay sao?"

Trong đó một cái nữ tu cảm thấy rất kỳ quái, nàng không có đến xem tông môn hội vũ, hoàn toàn không rõ tất cả.

"Không sai, đặc biệt là Liễu Thiên Nhi, tu vi của nàng ở Trúc Cơ bốn tầng, lại là cực phẩm linh căn, chúng ta tuyệt không thể coi thường."

Đông Phương Mộ Tuyết thấp giọng nói, tâm tình có chút phức tạp.

Ngày hôm nay hành động, nhất định sẽ nhượng nha đầu kia lòng sinh sự thù hận, nói không chắc từ đó về sau, lại không để ý tới mình .

Nhưng nếu không mạnh mẽ đánh một trận cái kia họ Vương tiểu tử, chính mình vĩnh viễn cũng nuốt không trôi con giận này.

Mấy phần loại sau, chúng nữ đi tới hồ nhỏ cái khác trước biệt thự, lần lượt dừng lại.

"Là nơi này . . ."

Đông Phương Mộ Tuyết hít một hơi thật sâu, đang chờ mở miệng.

'Kẹt kẹt. . .'

Đột nhiên, biệt thự cửa lớn chậm rãi bị đẩy ra, một bóng người xinh đẹp chậm rãi đi ra.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 366: Người cũng đừng trách chúng ta ra tay tàn nhẫn

Nguyệt quang bên dưới, nàng liền như u cốc trong Tinh Linh giống như vậy, mềm nhẹ, yên tĩnh. . .

Đông Phương Mộ Tuyết cùng nhân thấy rõ sau, mặt cười dòn dập đại biến.

Xuất đến không phải người khác, chính là Lạc Y Y.

Thiên, nàng không phải ở tông môn sao? Sao hội xuất hiện ở đây?

Chúng nữ trong lòng nổi lên kinh sợ một hồi.

"Y Y, người. . . Tại sao lại ở chỗ này?"

Đông Phương Mộ Tuyết cố gắng tự trấn định, thấp giọng mở miệng.

Lạc Y Y cười khê, nhan triển khuynh thành, nàng nhẹ nhàng nói: "Mộ Tuyết tỷ tỷ, nơi này là thế tục, các người nếu là động thủ, tông môn tất nhiên sẽ không dễ tha. . ."

Đông Phương Mộ Tuyết nghe xong, đôi mi thanh tú nhất thời vừa nhíu.

Tu sĩ không thể ở thế tục động thủ, là Tu Chân Giới quy củ bất thành văn, nàng đương nhiên biết.

Có thể nàng một lòng muốn giáo huấn Vương Dật, cái nào còn có thể cố những này? . Mà lại, nếu như không có người đi tố giác, ai lại sẽ biết?

"Người dự định bán đi chúng ta hay sao?"

Đông Phương Mộ Tuyết đôi mắt đẹp nhắm lại, từng chữ từng câu hỏi.

"Làm sao hội?"

Lạc Y Y nhẹ nhàng lắc đầu, nói: "Mộ Tuyết tỷ tỷ, các người trở về đi thôi, hấn không ở nơi này."

Đông Phương Mộ Tuyết nhìn chăm chú đối phương, trầm mặc chốc lát, cắn cặp môi thom nói: "Y Y, người tránh ra."

Lạc Y Y vung lên khuynh thành phương hoa, hướng đối phương, sâu xa nói: "Vương Dật thật sự không ở nơi này."

"Ta biết. . ."

Đông Phương Mộ Tuyết răng bạc ám cắn: "Nhưng hấn cuối cùng phải quay về."

Lạc Y Y nghe xong, cặp môi thơm vì hơi mát.

"Tránh ra. . ."

Đông Phương Mộ Tuyết thấy đối phương không có phản ứng, mở miệng lần nữa, tiếng tuyến nhưng tăng cao rất nhiều.

Nàng có chút không cao hứng .

Lạc Y Y nhắm cặp kia đôi mắt đẹp, lẳng lẳng cảm thụ đối phương chốc lát, sâu xa nói: "Tổng môn đi tây 100 lý, Cửu Hoàn sơn mạch đệ tam phong châu. . ."

"Cái gì?"

Đông Phương Mộ Tuyết không khỏi ngẩn ngơ, hoàn toàn không biết nàng đang nói cái gì.

"Vương Dật. . . Ở nơi đó chờ các người. . ."

Lạc Y Y sau khi nói xong, lại không để ý tới các nàng, phiên nhiên chuyển qua thân thể yêu kiều, ba ngàn thanh ti nhân thể vung lên, mang theo một đời hồng trần.

'Àm'

Biệt thự cửa lớn bị mạnh mẽ đóng lại .

Đông Phương Mộ Tuyết nhìn chăm chú đen thui cửa lớn, một lát không nói gì.

Đúng vào lúc này, một tên nữ tu lặng yên tới gần, nói: "Đại tỷ, chúng ta. . ."

Đông Phương Mộ Tuyết trực tiếp giơ lên tay ngọc, ngăn cản đối phương, thế nhưng xoay người lại, nói: "Chúng ta về Tu Chân Giới, đi Cửu Hoàn sơn. . ."

...

Là đêm.

Tiêu Diêu Tông lấy tây, Cửu Hoàn sơn mạch.

Đệ ba hòn núi lớn trên, nhất nhân đón gió đứng thẳng, chính là Vương Dật.

Phía sau hắn 5 mét nơi, ba đạo mỹ lệ thiên ảnh hiện phẩm hạnh mà ngồi, phân biệt là hai vị chếch cung cùng Lạc Thiên thị.

Ba nữ thon dài chân ngọc trên, đều thả có một án đàn cổ.

Bọn hắn ai cũng không nói gì, tĩnh mà không hề có một tiếng động.

'Đùng'

"Tê. . . Hô. . ."

Vương Dật móc ra căn ngọc khô, điểm trên, sâu sắc hấp một cái, phun ra. Thế nhưng nghiêng đầu đi: "Các người hay là đi thôi, ta một cái người có thể ứng phó. . ."

Hai vị chếch cung nghe xong, đồng thời nhìn về phía Lạc Y Y.

"Sư đệ, chúng ta cho người đàn thủ từ khúc, thả lỏng quyết tâm Thần. . ."

Lạc Y Y cười yếu ớt, xảo diệu nói sang chuyện khác. Nàng thân thể yêu kiều vì hơi chếch, mười cái ngón tay ngọc phác hoạ dây đàn, khẽ gảy mà thả.

'Tranh. . . Boong boong. . .'

Thê mỹ tiếng nhạc chậm rãi bay lên.

Hai vị chếch cung liếc mắt nhìn nhau, đồng thời phác hoạ dây đàn, đàn điểm không minh.

Dần dần, ba đạo cầm âm hoàn mỹ đan xen vào nhau, ở hư không vang vọng.

Nguyệt Thi Lam học đàn cổ còn chưa đủ một tháng, có thể nàng âm nhạc gốc gác rất thâm hậu, không mấy ngày liền nắm giữ cái trong tinh túy, lúc này đàn đến, Khúc Phong êm dịu, dễ nghe cảm động, hoàn toàn không kém gì mặt khác nhị nữ.

Vương Dật nghe u nhả cầm âm, chậm rãi nhắm lại hai con mắt, trong lòng hoàn toàn yên tĩnh.

Nói thật, hấn thật sự rất xoắn xuýt.

Vừa nãy Lạc Y Y đến sau, kể rõ biệt thự ngoại tất cả, Vương Dật biết, Đông Phương Mộ Tuyết không dự định dễ dàng buông tha chính mình.

Nếu là như vậy, liền khó làm, bởi vì hấn không muốn cùng nữ nhân đánh nhau.

Tuy nhiên không thể bị động chịu đòn a.

"Hô. . ."

Vương Dật phun ra một miệng khói trắng, đem tàn thuốc ném xuống giẫm diệt, tự nói: "Đi một bước xem một bước đi. . ."

Không biết qua bao lâu bao lâu. . .

Vương Dật lông mày bỗng nhiên hơi động, vung lên gương mặt tuần tú, nhìn về phía chính Đông phương.

Giữa hư không, xuất hiện 10 dư bóng người đẹp đẽ, các nàng do xa đến gần, hướng nơi này bay thẳng mà đến.

Đỉnh núi trên cầm âm im bất động, ba nữ thăm thẳm đứng lên, đi tới Vương Dật bên người, cùng phóng tầm mắt tới thiên khung.

Không tới 1 phút, tiếng xé gió lên, lấy Đông Phương Mộ Tuyết cầm đầu Tiêu Dao mười hai sai, hạ xuống 10 mét ở ngoài, đứng lại.

Song phương lặng lẽ đối diện, ai cũng không có mở miệng trước.

Đông Phương Mộ Tuyết phía sau vài tên nữ tu, trong mắt lướt qua mấy phần dị thái.

Thiên, rất đẹp trai nam nhân, Đại tỷ tại sao muốn đánh hấn a?

Các nàng cũng không có khổ sở Vương Dật.

"Ha ha. . ."

Đúng vào lúc này, Vương Dật nở nụ cười, đi về phía trước mấy bước, nói: "Tiền bối. . ."

Danh xưng này, hay vẫn là hấn mấy tháng trước gọi.

Đông Phương Mộ Tuyết nhìn chăm chú đối phương gương mặt tuần tú, trong con ngươi xinh đẹp nổi lên vẻ phức tạp, mà khi nghe được lời của đối phương sau, nàng xinh đẹp mặt cười đột nhiên chìm xuống, lãnh đạm nói: "Ta không có như vậy lão. . ."

"Được, Mộ Tuyết tỷ tỷ. . ."

Vương Dật lúc này đổi giọng: "Ta xin lỗi ngươi, ở Thục Sơn trong tông, là ta không đúng."

"Ai là ngươi tỷ tỷ?"

Đông Phương Mộ Tuyết đột nhiên nghiêng đi mặt cười, không muốn cùng đối phương nhìn thẳng.

Nàng hiện tại tâm tình rất loạn, thật sự rất loạn. . .

Chưa thấy Vương Dật thì, Đông Phương Mộ Tuyết một lòng muốn mạnh mẽ đánh đối phương một trận, có thể hiện tại thấy rõ chân nhân sau, nhưng là bàng hoàng.

Hấn, dù sao cũng là cái thứ nhất hôn môi chính mình nam nhân.

Nàng lúc này, càng là có chút không muốn.

Cái cảm giác này, rất kỳ quái.

"Mộ Tuyết tỷ tỷ, ta lúc đó coi ngươi là thành vợ của chính mình, vì lẽ đó ôm ngươi thân ngươi, thực không phải bản ý. . ."

Vương Dật thấy đối phương không có động tĩnh, tiếp tục mở miệng. Hấn thấy Tiêu Dao mười hai sai khí thế hùng hổ tìm đến mình, cho rằng đối phương biết rồi nguyên nhân.

Ai nghĩ. . .

"Cái gì?"

"Thiên. . ."

"Thật sự giả ?"

"Đại tỷ bị Vương Dật. . ."

"Nha. . ."

Khá lắm, mười hai sai nhất thời sôi sùng sục, các nàng dồn dập bung khuôn mặt của chính mình, lớn tiếng rít gào.

Mà Đông Phương Mộ Tuyết nhưng là tức điên , ngập trời , đầy đặn thân thể yêu kiều run lấy lấy, cặp kia phản quyền nắm rất căng rất căng. . .

Cái tên này, lại coi ta là thành người khác? Còn tưởng là diện nói ra đối với chính mình vừa ôm vừa hôn?

Nha nha nha! ! !

Đông Phương Mộ Tuyết trực tiếp nổ tung.

"Vương Dật, ta bóp chết ngươi. . ."

Nàng âm thanh khê khê, vung lên song chưởng hướng đối phương xông thẳng mà đi.

Vương Dật biến sắc mặt, thân thể phóng lên trời, trong nháy mắt tránh thoát đối phương tiến công.

Đông Phương Mộ Tuyết trực tiếp vồ hụt, nàng ổn định thân thể yêu kiều, hướng bọn tỷ muội khê khê: "Các ngươi đang nhìn cái gì? Không trả nỏ?"

Đông Phương Mộ Tuyết chỉ có luyện khí tu vi, căn bản là không có cách ngự thiên phi hành, sở dĩ đi tới nơi này, tất cả đều là bọn tỷ muội trợ giúp.

Chúng nữ tu liếc mắt nhìn nhau, càng là không có động tĩnh.

Đệ nhị sai cẩn thận nói: "Đại tỷ, ngươi xác định. . . Muốn chúng ta đánh hấn?"

"Phí lời. . ."

Đông Phương Mộ Tuyết thờ phỉ phò nói: "Cho ta mạnh mẽ đánh. . ."

"Được rồi. . ."

Đệ nhị sai gật gù, lầu bầu nói: "Nếu là đánh hỏng rồi, ngươi cũng đừng trách chúng ta ra tay tàn nhẫn. . ."

"Ngươi nói cái gì?"

Đông Phương Mộ Tuyết nghe xong, đôi mi thanh tú trực tiếp bay lên đến rồi.

"Không có gì. . ."

Đệ nhị sai cuống quýt đi lắc đầu, thế nhưng hướng bọn tỷ muội nói: "Chúng ta trên."

Sau một khắc.

'Xì xì xì. . .'

Nhưng thấy hơn mười bóng người đẹp đề phóng lên trời, hướng trong hư không Vương mỗ người xông thẳng mà đi.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 367: Chính Bát Hoàng Khôn trận

Các nàng tốc độ cực nhanh, thoáng qua vừa đến.

Vương Dật mắt nhìn đối phương tới gần, sắc mặt vô cùng bình tĩnh, chân phải lẳng không húc điểm, lấy ra một đoàn mây mù.

Hắn không muốn cùng những nữ nhân này đánh, chỉ có dùng một loại khác biện pháp thủ thắng: Liều thể lực.

Sau một khắc, mười hai sai đem Vương mẫu người bao quanh vây vào giữa.

Các nàng sắc sắc nhìn chăm chú đối phương, vẻ mặt khác nhau.

"Vương sư đệ, ngươi bao lớn?"

Đột nhiên, đệ cửu sai nũng nịu mở miệng, mặt cười trên lại hiện ra một chút tiểu chờ mong.

"Cái gì?"

Cái này vấn đề đến bách không kịp đề phòng, chúng ta Vương mẫu người trực tiếp bị hỏi mòng ép.

"Không tới 17 tuổi. . ."

Hắn ngây ngốc đi hồi phục.

"A? Như thể tiểu nha. . ."

Đệ cửu sai phun nhỏ ra phần thiệt, giật mình không thôi.

"Sư muội, ngươi có ý gì?"

Một bên đệ lục sai không nhìn nổi, thối tiếng nói: "Nàng là Đại tỷ nam nhân, ngươi đừng nghĩ những cái kia có không. . ."

"Đúng đấy, sư muội, Lý Kỳ sư huynh đối với ngươi rất nhiều tình nghĩa, ngươi lại. . ."

Đệ thất sai chu phần môi đạo, rất là không cam lòng.

"Hai người các ngươi câm miệng. . ."

Đệ tam sai cùng đệ cửu sai quan hệ tốt nhất, sân tiếng nói: "Sư muội có mình lựa chọn quyền lợi, chúng ta hẳn là chống đỡ nàng. . ."

"Ta. . . Ta nhận là sư tỷ như vậy không đúng, Vương Dật là Đại tỷ nam nhân, chúng ta nếu là nghĩ. . . , tốt nhất trước tiên chinh đến Đại tỷ đồng ý, sau đó sẽ. . ."

Thứ mười một sai rụt rè nói, mặt cười nhưng là đỏ bừng bừng, nhìn qua rất là mê người.

"Sau đó cái rắm. . ."

Bên cạnh nàng đệ thập sai nhất thời điên rồi, ngáp trời, nàng lớn tiếng khê kêu: "Đó là ngươi nghĩ, ta cũng không có. . ."

"Nha, tiểu sư muội, ngươi hảo ô. . ."

Đệ bát sai bụng mặt cười rít gào.

Khá lắm, ở này giương cung bạt kiếm thời khắc, Tiêu Dao mười hai sai lại lú ra lú rú âm ỉ lên rồi, này sọi tiểu hung hãn, lão lợi hại.

Ở giữa Vương mẫu người tròn mắt ngoác mồm nhìn các nàng, choáng váng, thật sự choáng váng.

Khe nằm! !

Các ngươi đang làm gì thế? Chuẩn bị dùng nói đến hù chết ta hay sao?

Không thể phủ nhận, hắn thật sự bị dọa sợ.

Phong châu bên trên.

"Hô. . . Hô. . ."

Đông Phương Mộ Tuyết giương lên mặt cười, hồ hấp đặc biệt đặc biệt gấp gáp, trước ngực thể đầy đặn sóng lớn liên tiếp, phi thường mê người. Nàng nhìn chăm chú chính mình bộn tý muội, thân thể yếu kiều run lấy lấy, trắng nõn trên trán càng là bình nổi lên một cái đáng yêu tiểu gân xanh.

Đông Phương Mộ Tuyết dĩ nhiên đến nổ tung biên giới .

Mà khác một chỗ lưỡng cung một thị nhìn mười hai sai, mặt cười nặng nề, nhìn qua có chút tiểu đáng sợ.

"Không biết xấu hổ. . ."

Liễu Thiên Nhi không nhìn được đi thối mắng, bên cạnh Nguyệt Thi Lam nhưng không có bất cứ động tĩnh gì.

"Nguyên lai. . . Các ngươi là người như thế. . ."

Lạc Y Y thấp giọng khẽ nói, trong lòng phi thường ăn vị.

Nàng tự tiểu ở tông môn lớn lên, tâm tình bình như thu thủy, từ chưa cùng người khác tranh quá cái gì, có thứ tốt, đều là chủ động đi phân hưởng.

Có thể Vương Dật không giống nhau.

Hắn là chính mình, người khác nếu là động ý đồ xấu, Lạc Y Y tuyệt đối sẽ không ngồi xem.

Mười hai sai bình thường đi động thủ, ngược lại còn thôi, nếu là có cái khác quái lạ cử động. . .

Chúng ta Y Y, trải qua làm tốt lời kéo chuẩn bị .

Đúng vào lúc này.

"Các ngươi bang này chết tiết cô nàng, đến cùng đang làm gì a?"

Đột nhiên, Đông Phương Mộ Tuyết ngửa mặt lên trời rít gào, cặp kia trong con ngươi xinh đẹp, nổi lên đáng sợ phích lịch tia điện.

Lão bá đạo .

Mười hai sai đang tự cãi vã đây, trong nháy mắt tiếp theo, trực tiếp bị Đại tỷ 'Sư Tử Hồng' dọa một đại run cầm cập.

Các nàng không còn dám 'Chơi đùa' xuống , thu hồi khoa tay trong tay chân, lạnh lùng nhìn kỹ Vương Dật, chuyển biến nhanh chóng khác người tặc lưỡi.

Vương mẫu người chính không nói gì nắm bắt mi tâm đây, hắn cảm giác ở một cái nào đó phương diện, chính mình thật sự bị đánh bại .

"Vương sư đệ, chúng ta muốn ra tay rồi. . ."

Đệ lục sai lạnh lùng khẽ kêu.

"Vương sư đệ, ngươi. . . Ngươi chú ý một ít. . ."

Đệ cửu sai có chút nhỏ không nhẫn.

"Ngươi yên tâm, ta hội nhẹ một điểm. . ."

Mười một sai rụt rè nói.

Vương mẫu người thu hồi đại thủ, khá là bất đắc dĩ nói: "Sư tỷ, xin mời. . ."

"Hanh. . ."

Đệ lục sai kiều rên một tiếng, hai tay đứng ở trước ngực, trừng điệp thành ấn.

'Hô '

Đột nhiên, trong tay nàng bỗng nhiên xuất hiện một cái dài hơn sáu mét ngân tiên.

"Ngân xà vẩy đuôi. . ."

Đệ lục sai thân thể yếu kiều vận vẹo, trong tay ngân tiên vũ xuất một phương thiên thuẫn, đập không mà trên.

Tiếng xé gió trong nháy mắt gào thét mà tới, bá đạo vô cùng, mắt thấy thiên thuẫn phong mang liền muốn trảm trên Vương Dật vai.

'Xi '

Đột nhiên, Vương Dật thân thể bỗng nhiên bị kéo dài, trong nháy mắt tránh thoát đệ lục sai tiến công, quý mị xuất hiện sau lưng nàng.

"Hà?"

Đệ lục sai đầu tiên là sững sờ, thể nhưng bỗng nhiên chuyển qua thân thể yếu kiều, một mặt ngờ ngác nhìn đối phương.

Vương Dật hướng nàng nhếch miệng nở nụ cười, lộ ra một loạt chính tề răng trắng.

"Cái gì?"

"Tóc độ này. . ."

Này biến số quá kinh người, chúng nữ tu hoàn toàn hoa dung thất sắc, các nàng hoàn toàn không có thấy rõ đối phương động tác.

Phía dưới Đông Phương Mộ Tuyết càng là mặt cười đại biến, thập tông chiến trên, Vương Dật cũng không có lấy ra Đẳng Vân quyết, cho nên nàng không biết đối phương còn có lợi hại như vậy lá bài tẩy.

"Chúng ta cùng tiến lên. . ."

Đệ nhị sai biết chính mình tiểu nhìn đối phương, không khỏi kiều quát một tiếng, lấy ra một thanh lục phẩm tiên kiếm, vung tay mà trên.

"Trên. . ."

"Xem sự lợi hại của chúng ta."

"Thiên phong Thần nhận. . ."

"Vương sư đệ, xin lỗi. . ."

Trong nháy mắt tiếp theo, mười hai sai dồn dập lấy ra pháp khí, hướng về ở giữa Vương mỗ người xông thẳng mà đi.

Trong phút chốc, hư không lưu quang dị thái, hào quang bắn ra bốn phía.

Mười hai sai không hổ là tông môn 'Hai đời', sở dùng pháp khí không có thấp hơn ngũ phẩm, thỉnh thoảng có kiếm khí ánh đao phát tiết mà xuất, rất là lợi hại.

'Xi xi xi. . .'

Trên chín tầng trời, một đạo mị ảnh tùy ý xuyên qua ở chúng nữ ở trong, hẳn không có ra tay, dựa vào né tránh nghênh hợp bất thể Phong Vân.

Trên ngọn núi, Lạc Y Y ba nữ mới vừa bắt đầu còn xem hãi hùng khiếp vía, mấy phút sau, liền đồng thời xả hơi.

Các nàng biết, chính mình nam nhân hẳn là sẽ không có chuyện.

Mà Đông Phương Mộ Tuyết càng là khiếp sợ tột đỉnh.

Thiên, đây chính là 10 tên Trúc Cơ tu sĩ liên thủ công kích a, thậm chí ngay cả đối phương góc áo đều không đụng tới, đây cũng quá khuếch đại.

Vào giờ phút này, giữa hư không.

"Đáng ghét nha. . ."

Đệ nhị sai đánh rất xoa hòa, nàng hét lên một tiếng, khê kêu nói: "Đều cho ta đem khôn kỳ lấy ra. . ."

Còn lại nữ tu dồn dập sững sờ, dừng lại tiến công, hai mặt nhìn nhau, có chút tiểu u buồn.

"Lo lắng làm gì? Năm a. . ."

Đệ nhị sai khê kêu liên tục, thể nhưng đưa tay vào ngực, móc ra một mặt to bằng bàn tay màu vàng đất cỡ nhỏ từ.

Chúng nữ thấy, dồn dập theo lời vì đó.

Phía dưới Đông Phương Mộ Tuyết mặt cười nhất thời nhất bạch, biết xuất đại sự, vội vàng duyên dáng gọi to: "Các người điên rồi? Nhanh mau dừng tay. . ."

Nàng muốn đi ngăn cản, nhưng đáng tiếc chậm.

Ngoại trừ đệ nhị sai, còn lại bảy tên nữ tu, đồng thời móc ra một mặt màu vàng cỡ nhỏ từ.

Tám nữ cánh tay ngọc nhẹ chấn, đưa nó quăng ở trên không, thế nhưng hai tay liên tục kết ấn, đồng thời nũng nịu mở miệng: "Nam Bắc tây đông, thiên địa lao tù. Chính Bát Hoàng Khôn trận, khai. . ."

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 368: Kiểm Vũ

'Hồng. . .'

Màu vàng đất cỡ nhỏ giả dối không chìm nổi, toàn thân rung động không ngừng, một luồng thương cổ khí tức, từ phía trên tản ra.

"Vàng. . . Chính Bát Hoàng Khôn trận?"

Phía dưới Lạc Y Y không khỏi hoa dung thất sắc, nàng bỗng nhiên nghiêng đi mặt cười, khó có thể tin hỏi: "Các người. . . Các người đến cùng muốn làm gì?"

Nàng là đệ tử thân truyền, tất nhiên là biết được một ít càn khôn: Trận này bắt nguồn từ Thượng Cổ, uy lực to lớn, là tông môn hai đại sát trận một trong, là người thứ nhất nhận chức Tông chủ Tiêu Dao Lão tổ tự tay sáng chế.

Những tông môn kia 'Hai đời' tuy rằng chỉ có Trúc Cơ tu vi, có thể lấy ra sát trận, chính là Kim Đan tu sĩ cũng tuyệt khó còn sống. . .

Đông Phương Mộ Tuyết ngẩng lên mặt cười, không đáng trả lời chắc chắn, thân thể yêu kiều nhưng là run rẩy không thôi.

Trong lòng nàng nổi lên mãnh liệt hối hận.

Ta cũng không phải muốn lấy tính mệnh của hấn, không phải a. . .

"Đáng ghét. . ."

Lạc Y Y dùng sức cắn cắn môi thom, liền muốn nộ không mà lên.

Nguyệt Thi Lam nhất thời phát hiện, vội vàng kéo lại đối phương, kinh hô: "Su tử, người muốn làm gì?"

Liễu Thiên Nhi cũng tự thức tỉnh, kéo nàng một con khác cánh tay ngọc.

"Các người buông ra ta. . ."

Lạc Y Y dùng sức đi giấy dựa.

"Không được!"

Nguyệt Thi Lam vội la lên: "Vương Dật nhiều lần cản dận, tuyệt không nhượng chúng ta ra tay, người muốn cho hấn chán ghét người sao?"

Lạc Y Y bỗng nhiên ngần ngợ, thế nhưng tiếp tục giấy giũa, nàng hiện tại cái gì cũng không để ý.

Cùng lúc đó, giữa hư không xuất hiện một đoàn to lớn hoàng vụ, phạm vi bao trùm đạt đến 20 mét có hơn.

Vương Dật dĩ nhiên mất đi tám hơi, mà mười hai sai tắc hư không lùi về sau, né tránh hoàng vụ phạm vi bao phủ.

"Chúng ta, có phải là hơi quá rồi. . ."

Đệ thất sai thấp giọng nói.

Còn lại nữ tu không dám nói lời nào, đồng thời nhìn về phía nhất nhân.

Đệ nhị sai nhìn chăm chú đoàn kia hoành vũ, trên mặt âm tình bất định, trong lòng càng là vừa hối hận vừa tự trách.

Thiên, ta có phải là điên rồi? Dĩ nhiên nhưng bọn tỷ muội mở ra Hoàng Khôn sát trận?

Có thể hiện đang hối hận cũng không dùng , đại trận một khi mở ra, lại không cách nào rút về, chỉ có đem trong trận sinh linh tru diệt sau, mới liền biến mất.

Này có thể . . . Có thể làm sao bây giờ a?

Đúng vào lúc này.

'Xi xi xi . . '

Tiếng xé gió xuất hiện, phương xa chân trời xuất hiện mấy đạo hào quang.

Tiêu Diêu Tông thượng tầng cuối cùng bị đã kinh động, lấy Lý Đăng Vân dẫn đầu, đến rồi bảy tên Kim Đan cường giả.

Đông Phương Mộ Tuyết thấy sau, xinh đẹp mặt cười nhất thời trắng lóa như tuyết.

Trong hư không nữ hai đời môn, càng là sợ đến toàn thân run, biết sự tình đại cái .

"Sư tôn . . "

Lạc Y Y tuy là không nhìn thấy, nhưng cái thứ nhất nhận ra được Ngữ Cầm đến rồi, lớn tiếng bi thiết: "Ngươi nhanh đi cứu cứu Vương Dật . . "

"Cái gì?"

Lý Đăng Vân cùng nhân vừa mới tới gần, liền nghe được nàng tiếng hô, trong nháy mắt kinh ngạc đến ngây người .

Mấy phút đồng hồ trước, Tiêu Diêu Tông một đám cường giả cảm thấy bên ngoài trăm dặm có sóng linh lực, biết có người ở giao thủ, không có quá mức lưu ý. Có thể nhận ra được Hoàng Khôn trận lại bị khởi động sau, cũng không còn cách nào bình tĩnh xuống , vội vàng chạy tới.

Ai nghĩ . .

"Ngươi nói Vương Dật ở bên trong?"

Bọn hắn ở đỉnh núi hạ xuống sau, Ngữ Cầm còn chưa mở miệng, Nam Cung Nhất cái thứ nhất cuống lên, cặp kia lửa mắt trợn lên so cái gì đều viên.

"Ừm!"

Lạc Y Y đau thương gật đầu, nước nỡ nói: "Sư bá, nhanh cứu cứu hắn. . ."

Nam Cung Nhất nào dám trì hoãn? Thân thể phóng lên trời, đi tới hư không.

Mười hai sai cuống quýt né tránh .

Nam Cung Nhất không để ý đến các nàng, phóng tầm mắt to lớn màu vàng mây mù, nhíu mày cực khẩn.

Kim Đan sát trận?

Hắn biết, ván này chính mình giải không được, nếu là ngông cuồng ra tay, sát trận rất có thể sẽ tự chủ thăng cấp, đến Nguyên Anh sát trận. Đến lúc đó, chính là Đại La Kim Tiên cũng cứu không được Vương Dật .

"Ta đi mời Thái Thượng Trưởng lão. . ."

Lý Đăng Vân biết sự tình không phải chuyện nhỏ, vọt thẳng lên, hướng tông môn bay đi.

Nam Cung Nhất nhìn theo đôi phương rồi đi, thế nhưng đột nhiên xoay người, nhìn chăm chú mười hai sai, vẫn đục hai mắt hoàn toàn lạnh lẽo, như Nam Cực băng hàn.

Những này nữ hai đời môn dồn dập buông xuống mặt cười, không dám cùng hắn nhìn thẳng.

"Vương Dật nếu là có chuyện bất trắc, lão phu phỉ bỏ ngươi môn tu vi. . ."

Nam Cung Nhất lãnh đạm nói.

Chúng nữ hay vẫn là lần thứ nhất thấy Nam Cung sư bá phát lớn như vậy tính khí, thân thể run rẩy lợi hại hơn .

. . .

Thiên địa khô vàng, Hằng Vũ Hồng Hoang.

Nơi này không có mặt trời, càng không có mặt trăng, chỉ có vô tận mặt bằng, vô tận ám hoàng vể.

"Này cái gì quý?"

Lúc này Vương mỗ người đứng ở tràn đầy vết rạn nứt trên mặt đất, mờ mịt tự nói.

"Phương nào nhân sĩ, dám đến khi ta Tiêu Diêu Tông?"

Đột nhiên, giữa hư không, xuất hiện một đạo thanh âm hùng hậu, liên miên xa xưa, chấn động tâm hồn người.

Vương Dật ngẩng đầu, đã thấy thiên khung bên trên, chìm nổi một thân ảnh cao to.

Bóng người hai tay sau lưng, không thấy rõ khuôn mặt, hần tĩnh đứng ở đó, có một loại duy ngã độc tôn đại khí thể.

Vương Dật vội vàng ôm quyền, nói: "Văn bối chính là Tiêu Diêu Tông đệ tử, Vương Dật. . ."

"Liên đề cho các người mở mạng, ta Tiêu Diêu Tông lợi hại. . ."

Bóng người phảng phất không nghe giống như, hừ lạnh một tiếng, giờ lên tay phải, lòng bàn tay Văn Thiên.

'Àm âm . . '

Đột nhiên, thiên khung bên trên mây đen nằm dày đặc, sấm vang chớp giật.

"Tiền bối, ta là Tiêu Diêu Tông đệ tử Vương Dật a."

Vương Dật thay đổi sắc mặt, hần cảm thấy thiên khung bên trên ẩn chứa khủng bố linh lực, vô cùng dồi dào.

"Tiêu Dao trấn ma. . ."

Đứng vào lúc này, trong hư không bóng người hoàn tiếng mà nói, trong tay hần, chẳng biết lúc nào, càng là thêm ra một cái tiên kiếm.

Bóng người vung lên tiên kiếm, quét ngang hư không.

'Àm âm âm . . '

Trong phút chốc, mây đen ở trong hào quang vạn trượng, vô tận quang kiếm phá tan tầng tầng sương mù, hướng đại địa rải xuống mà xuống.

"Đáng ghét a. . ."

Vương Dật không khỏi rùng to, phóng lên trời, chìm nổi hư không, thể nhưng cánh tay phải bỗng nhiên run lên.

'Oành '

Thanh đồng Tứ Tượng bao cổ tay đột nhiên nổ tung.

'Gào. . '

'Hống. . '

'Chi. . '

'Gào. . '

Đồng khí ở trong, tứ Thần thú đột nhiên xuất hiện, mặt hướng Đông Nam Tây Bắc, dương thiên trường khiếu.

'Rầm rầm. . '

Chúng nó tiếng gào quá kinh người, kinh sợ cả vùng không gian, mặt đất rung chuyển.

'Bùm bùm '

Đồng giận dữ thành vô số vây giáp, dán lên Vương Dật thân thể.

Tề Thiên chiến giáp thành.

'Ong ong. . .'

Nơi này không gian, xuất hiện từng mảnh từng mảnh gọn sóng, tứ Thần thú không ở thét dài, mà là thay đổi thân thể, nhắm phía Vương Dật.

'Xì xì xì xì. . .'

Trong nháy mắt tiếp theo, chúng nó trực tiếp biến mất rồi, mà Vương Dật sau lưng, thêm ra bốn cái màu sắc khác nhau cổ mâu.

Đồng Giáp xích phong, thiên phương Tứ Tượng.

Thời khắc này, Vương Dật hóa thân làm Thượng Cổ Chiến Thần, đại thể ngập trời.

Hắn bỗng nhiên giơ lên tay phải, nắm lấy một cái màu xanh cổ mâu.

Trong nháy mắt rút ra nó.

'Gào. . .'

Rồng gầm rung trời phóng lên trời, thiên địa thất sắc.

Vương Dật cảm thấy tay cánh tay chìm xuống, trong cơ thể linh khí, như dạt dào bình thường hòa vào màu xanh cổ mâu ở trong.

Mắt thấy đầy trời mưa ánh sáng trút xuống, hắn không kịp nghĩ nhiều, hai chân mãnh đạp hư không, hướng về vô tận sát cơ xông thẳng mà đi.

"Phá cho ta a. . ."

Vương Dật trong mắt nổi lên phích lịch tia điện, hai cánh tay hắn rung lên, múa cổ mâu quét ngang Thiên Địa Thương Mang.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 369: Kỳ hoa mộng

Cửu Hoàn sơn, đệ tam phong châu.

Mọi người lập thân vị trí của chính mình, ai cũng không nhúc nhích.

'Hồng '

Đột nhiên, chân trời xa xói nổi lên một tia sáng trắng, rất chói mắt, như Thiên Khải Thần Mang.

Tất cả mọi người đều nhìn về phía nơi đó, bọn hắn biết, Thái Thượng Trưởng lão đến rồi.

Mấy qua đi, bạch quang lâm đến.

Anh tuần như Tinh Linh Vương tử giống như Thiên Phác Tử hư không chìm nổi, Lý Đăng Văn đứng ở bên cạnh hắn, phía sau nhưng là 10 đến tên Kim Đan cường giả.

Tiêu Diêu Tông phần lớn Trưởng lão, tất cả đều đến rồi.

Mười hai sai liếc mắt một cái, mặt cười thùy cang thấp hơn, thân thể run rẩy không thôi.

Thiên, cha của chính mình, cũng tới.

Những cái kia Kim Đan Trưởng lão đối với con gái của chính mình trọn mắt nhìn, nhưng không gì cử động, tất cả trước tiên lấy Vương Dật an nguy làm chủ.

"Xin chào Thái Thượng Trưởng lão. . ."

Mọi người gấp bận bịu khom mình hành lễ.

Thiên Phác Từ hướng bọn hán khoát tay áo một cái, thế nhưng nhìn chăm chú này phiến hoàng vụ, tuấn mi nếp nhăn rất sâu.

"Thái Thượng Trưởng lão, ngài xem. . ."

Lý Đăng Vân ở bên thấp giọng nói.

"Này quần nha đầu vẫn đúng là thật sự có tài."

Thiên Phác Từ ngưng tiếng nói: "Đây là không thiếu sót Hoàng Khôn trận, mặc dù là Kim Đan sát kiếp, nhưng rất hoàn mỹ."

"Này Vương Dật chẳng phải là rất nguy hiểm?"

Lý Đăng Vân nghe xong nhất thời cuồng lên, hiện tại Vương Dật là tông môn nhất đại hi vọng, hơn 10 ngày sau muốn tham gia cửu châu hội vũ.

Hơn nữa, hán những cái kia khủng bố đạo lữ. . .

Lý đại tông chủ không dám nghĩ tiếp nữa, đối phương vạn nhất có cái sơ xuất, Tiêu Diêu Tông rất có thể sẽ ở Tu Chân Giới biến thành lịch sử.

"Lão tổ sát trận rất khó phá giải, ta mà lại thử một lần. . ."

Thiên Phác Từ cũng biết mức độ nghiêm trọng của sự việc, có thể trong lòng hán thực sự không chắc chắn.

'Ầm ầm ầm. . .'

Đột nhiên, hoàng trong sương bay lên cuộn cuộn lời âm, như có hàng vạn con ngựa chạy chồm.

Phân bát hoang mà đứng tiểu hoàng kỳ liên tục run rẩy, toàn thân nổi lên tầng lớn gọn sóng, truyền ra thương phác khí tức càng dày nặng.

Này biến số phi thường kinh người, tất cả mọi người đều là sửng sờ, chính là Thiên Phác Từ cũng động lại ở nơi đó.

"Chuyện gì xảy ra?"

Hán mờ mịt khẽ nói.

'Oanh '

'Gào. . .'

Bỗng nhiên, hoàng trong sương bỗng nhiên bùng nổ ra sấm nổ giống như nổ vang, thế nhưng một đạo long ngâm phóng lên trời, thẳng phá cửu tiêu.

"Cái gì?"

Thiên Phác Từ sắc mặt đại biến, sợ hãi nói: "Hoàng Khôn trong trận sao có long ngâm?"

Mọi người nhìn nhau thất sắc, trong nháy mắt tiếp theo, bọn hán nhìn thấy một đòai cũng không cách nào quên đại dị cảnh.

Tầng lớn hoàng vụ phía trên, thanh mang phun trào, thế nhưng một cái trăm trượng Cự Long ngẩng đầu lao ra, ngửa mặt lên trời hét dài.

'Gào. . .'

Rồng gầm rung trời quán triệt lắng vũ, hư không run rẩy.

Tất cả mọi người nhất thời choáng váng, tại chỗ hoá đá, vẻ mặt đều động lại.

Đây là. . . Thanh Long?

Thiên, sát trận lý sao có loại này trong truyền thuyết Thần thú?

'Xi '

Tiếng xé gió lập tức xuất hiện, một bóng người từ hoàng vụ phía trên lao ra, hư không chìm nổi.

Đồng Giáp xích phong, hậu thế vĩnh tồn.

Vương Dật xuất hiện, hai tay hắn cầm trượng hai cổ mâu, đồng Giáp sau tấc cắm vào mặt khác ba cái, mười trượng hồng phong ở hư không uốn lượn run run, khí thế trùng thiên.

"Hô. . . Hô. . ."

Hắn không ngừng mà thở hổn hển, gương mặt tuần tú một mảnh trắng bệch, không có một phần màu máu.

Đáng sợ chính là, Vương Dật trên má phải có một cái nhìn thấy mà giặt mình vết kiếm, nhập thịt tam phân, máu tươi chảy dài không ngừng, nhìn qua một mảnh bi thảm.

"Đây là Thục Sơn huyết ma trong động. . . Cổ binh? Làm sao hội ở trong tay hắn?"

Thiên Phác Từ thấy rõ tất cả sau, nhất thời kinh ngạc.

"Vương Dật."

Nam Cung Nhất thân thể lay động, liền muốn xông lên đỡ lấy ái đồ, nhưng không nghĩ có ba người còn nhanh hơn chính mình.

Lưỡng cung một thị trong nháy mắt bay đến phụ cận, lưỡng tả một hữu đem hắn đỡ lấy.

"Sư đệ, người thế nào?"

"Lão công. . . Xin lỗi. . ."

"Lão công. . ."

La Y Y lo lắng hoán, Nguyệt Thi Lam cùng Liễu Thiên Nhi càng là cất tiếng đau buồn mà hô.

Các nàng bản không biết Hoàng Khôn trận đáng sợ, đương Lý Đăng Vân cùng nhân đến sau, nhị nữ liền rõ ràng tất cả: Lão công thân hãm tuyệt thế sát trận ở trong.

Các nàng tự trách không ngớt, đối với ngăn trở Lạc Y Y cử động rất là hối hận.

"Ha ha. . ."

Vương Dật nhìn ba vị xinh đẹp, nở nụ cười, thế nhưng hai con mắt một phen, trực tiếp hôn mê bất tỉnh.

'Oành'

Tề Thiên chiến giáp trong nháy mắt hóa thành một mảnh sương mù, Tứ Tượng Thiên Phương cũng đột nhiên biến mất.

Cùng lúc đó, trong hư không sương mù dần dần chuyển nhạt, quy về tám diện hoàng bên trong. Chúng nó khẽ run lên, bay về phía mười hai sai.

Mười hai sai giờ tay tiếp nhận, sau đó vung lên mặt cười, mờ mịt nhìn về phía Vương Dật.

Thiên, hắn. . . Dĩ nhiên phá Lão tổ truyền xuống Hoàng Khôn trận?

"Hô. . ."

Mọi người thấy Vương Dật bình an vô sự, đồng thời hô ngậm trọc khí, yên lòng.

"Hừ!"

Thiên Phác Từ nhìn về phía trong hư không mấy vị 'Thủ phạm', hừ lạnh một tiếng, hướng Lý Đăng Vân nói: "Vương Dật không có chuyện gì là tốt rồi, người là Tông chủ, còn lại sự tình, tự mình xử lý đi."

Hắn sau khi nói xong, phẩy tay áo bỏ đi.

Lý Đăng Vân nghe vậy, xoay người, xem hướng về phía sau một tên trưởng lão, nói: "Đông Phương sư huynh, nếu như ta không đoán sai, Mộ Tuyết là sự kiện lần này chủ mưu. . ."

"Ta hội cho Tông chủ một câu trả lời. . ."

Đông Phương Trường Không sắc mặt cực trầm, hắn thân thể loáng một cái, hướng chính mình tiểu nữ nhi bay thẳng mà đi.

Còn lại Trưởng lão, lần lượt vọt lên, hướng từ nữ môn bay đi.

Sự kiện lần này ảnh hưởng rất lớn, tông môn hi vọng suy tụt chút nữa ngã xuống, liền Thái Thượng Trưởng lão đều đã kinh động.

Không thể phủ nhận, Tiêu Dao mười hai sai, muốn xui xẻo rồi.

...

Vương Dật làm một cái đặc biệt đặc biệt giấc mơ kỳ quái.

Hắn thề với trời, chính mình lần thứ nhất làm được loại này mộng, mà lại quá TM kỳ hoa .

Vương Dật phát hiện mình chính tồn ở một cái cổ kiến trúc trong.

Nơi này mặt đất loang loang lỗ lỗ, gồ ghề nhấp nhô, mà lại mỗi lần cách 2 mét, liền có một cái một thước khoan, dài ba thước hình vuông hố đen.

Mà chính mình, tắc tồn ở một cái hố đen trên, chính ở. . . Như xí?

Giời ạ! ! !

Chính mình tại sao lại ở chỗ này cỡ lớn?

Hơn nữa, Thượng Cổ nhà vệ sinh trong khí tức rất đặc biệt, không phải loại kia cay độc khó nghe mùi vị, mà là tràn ngập một cỗ Man Hoang chi tức, rất thần bí, cũng có chút. . . Quen thuộc?

Vương Dật dùng sức hấp một cái trong tay ngọc khe, khổ sở đi suy nghĩ chính mình vì sao lại ở chỗ này.

Hắn rất mau đem ngọc khe đánh xong, thế nhưng lần thứ hai điểm trên một cái, đánh xong sau, lại điểm. . .

Như vậy nhiều lần, không ngừng nghĩ.

Không biết qua bao lâu bao lâu, tựa hồ một đời như vậy cứ viễn. . .

"Hắn đây mẹ đến cùng là chuyện gì xảy ra?"

Vương Dật thực sự không nhịn được, trực tiếp bạo phát, hắn dùng hết sức mạnh muốn đứng dậy, nhưng ngờ ngác phát hiện, chính mình căn bản không đứng lên nổi.

Mà tàn thuốc vừa bị ném xuống, hai tay liền không tự chủ được lần thứ hai điểm trên một cái.

"Đáng ghét a. . . , ta muốn đi ra ngoài. . ."

Vương Dật kêu to liên tục, nhưng dù là không lên nổi.

"Hổng. . ."

Cuối cùng hắn cuống lên, toàn thân run lên, ngửa mặt lên trời hét dài.

Nguồn sức mạnh này quá kinh người, Thượng Cổ nhà vệ sinh nhất thời phát sinh đại vận vẹo, hết thấy trước mắt tất cả, chậm rãi làm nhạt biến mất.

...

Tiêu Diêu Tông, bắc phòng nhỏ.

Vương mỗ người chậm rãi mở mắt ra, trong nháy mắt tiếp theo, trực tiếp phong ép.

"Khe nằm! ! !"

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 370: Nicolas Triệu Tứ

Cạnh đầu giường, thỉnh linh xuất hiện hắc đồng sư tị, lửa môi răng nanh.

Đặc biệt đáng sợ.

Thỏ trong miệng ngậm xỉ gà, chính hướng chính mình nuốt mây nhà khói, yên khí trong chen lẫn này sợi Man Hoang khí tức, có thể không phải là trong giấc mộng nhà vệ sinh lý mùi vị sao?

"Vũ Vương, ngươi đừng với ta thờ dốt. . ."

Vương mẫu người trực tiếp ngồi dậy, trốn nó rất xa.

"Tiểu tử, ngươi rốt cục tỉnh rồi."

Thỏ giờ lên tay nhỏ, đem xỉ gà gỡ xuống, thần nhiên nói.

Vương Dật tức giận nhìn nó một chút, vươn mình xuống giường, hoạt động một chút tứ chi.

Hắn cảm giác trên người ngoại trừ có chút bùn rùn ngoại, cái khác lại không khác thường.

Vương Dật hoạt động xong sau, hỏi: "Ta ngất bao lâu?"

"Gần như ba ngày ba đêm. . ."

Thỏ dùng sức hút một cái, đem bốn phía trần ngập yên khí hết mức nuốt vào, lần thứ hai đem xỉ gà để vào trong miệng.

"Lâu như vậy?"

Vương mẫu người nhất thời cả kinh, ngờ ngác hỏi: "Ngươi vẫn ở bên cạnh ta?"

"Đương nhiên không phải."

Thỏ bày tay nhỏ nói: "Sáng nay này mấy cái tiểu nha đầu nói tông môn có việc, không cách nào lại nhìn hộ ngươi, vì lẽ đó đem bản vương mời tới. . ."

Thì ra là như vậy.

Vương Dật âm thầm gật đầu, thầm nghĩ: Ta nói làm sao thân hãm nhà vệ sinh không ra được, hóa ra là ngươi giờ trò quỷ.

Bất quá cũng còn tốt có thỏ, bằng không hắn sẽ không như thế nhanh tỉnh lại.

Mặc dù là bị huân tỉnh. . .

Vương Dật rửa mặt một phen sau, mặc vào áo khoác, chuẩn bị đi xem xem tông môn có chuyện gì phát sinh.

'Xi '

Bóng trắng lay động, thỏ trực tiếp xuất hiện ở bả vai của hắn.

Vương Dật phì nó một chút, không để ý đến, đẩy cửa đi ra.

Bởi vừa tỉnh lại, còn chưa hoàn toàn khôi phục, vì lẽ đó hắn không có lấy ra thân pháp, mà là đi bộ ở núi thần trong sơn đạo cất bước.

"Linh Nhi tỉnh lại sao?"

Vương Dật hỏi.

"Còn không có. . ."

Thỏ lắc lắc đầu, dùng sức hút miệng xỉ gà, phun ra, hai con ngươi bỗng nhiên nhắm lại: "Tiểu tử, những cái kia thái thượng cảnh tiểu nha đầu lúc nào trở lại?"

"Không biết."

Vương Dật thuận miệng đáp lại, thế nhưng đột nhiên sững sờ, cau mày nói: "Ngươi hỏi cái này làm gì?"

"Không có việc lớn gì."

Thỏ tùy ý nói: "Chẳng bao lâu nữa, một ít tiểu thiên thể giới cùng trung thiên thể giới sẽ phát sinh tan vỡ, đến lúc đó, bên trong yêu thú sẽ phát sinh bạo động, nhảy vào cái khác Thiên Thể Giới. . ."

"Người nói cái gì?"

Nó như kinh động thiên hạ, trực tiếp đem Vương Dật chấn động bối rối. Hắn trực tiếp bốc lên, sợ hãi nói: "Thiên Thể Giới tan vỡ? Người không phải nói cái kia đại biến số muốn 2 năm sao?"

"Đầu óc người có vấn đề hay sao?"

Thỏ thủ sẵn lỗ mũi, đầy vẻ khinh bỉ nói: "Bản vương là nói hai năm bên trong, lại không nói hai năm sau đó. . ."

Vương Dật nghe xong, hai con mắt một trận tự do, hoang mang lo sợ nói: "Nhanh như vậy liền. . . , làm sao bây giờ? Đến cùng làm sao bây giờ?"

"Người sợ cái gì?"

Thỏ tiếp tục chụp tì: "Loại không phải những cái kia thần bí khu vực phát sinh đại vỡ, chỉ là tiểu thiên thể giới cùng trung thiên thể giới mà thôi, chạy đến yêu thú rất yếu. . ."

Vương Dật nghe xong, nhất thời tỉnh lại, vội vàng hỏi: "Ta đánh thắng được?"

"Đùa gì thế?"

Thỏ liếc mắt nhìn hắn, âm thanh quái dị nói: "Người mặc dù là Nhân Vương huyết thống, có thể quá yếu. Tiểu thiên thể giới yêu thú cấp cao cũng chưa chắc có thể đánh thắng, chớ nói chỉ là trung thiên thể giới. . ."

Vương Dật nghe xong, tâm tình cực kỳ nặng nề, nói: "Đại khái lúc nào?"

Thỏ nhắm lại hai con ngươi cảm thụ chốc lát, nói: "Đại khái sau một tháng. . ."

"Này tức là ở cửu châu hội vũ sau đó. . ."

Vương Dật trầm ngâm, hỏi lại: "Tiểu thiên thể giới trong nhất yêu thú lợi hại, mạnh hơn ta xuất bao nhiêu?"

"Lợi hại hơn nhiều."

Thỏ trực tiếp cho hắn gọi chậu nước lạnh: "Nơi đó mạnh nhất yêu thú, tương đương với Tu Chân Giới Nguyên Anh đỉnh cao tu sĩ. Chính là Tiêu Diêu Tông ba cái Nguyên Anh cùng tiến lên, cũng đánh không lại. . ."

"Người nói cái gì?"

Thỏ quá kinh người, Vương Dật nghe xong, không khỏi toàn thân rét run.

Tiểu thiên thể giới liền khủng bố như vậy, này trung thiên thể giới đâu?

Thiên, đến cùng nên làm gì?

Thỏ nhìn ra hắn nghi ngờ, cười quái dị nói: "Yên tâm hảo, những cái kia yêu thú rất yếu, Tô vương một đầu ngón tay liền có thể giải quyết. Đến lúc đó nàng như không tỉnh lại, còn có bản vương đây, bắt quá, một con yêu thú muốn dùng 5 con gà nướng để đổi, đại ~ cái mộng. . ."

Vương Dật nghe xong, tâm tình khá hơn một chút, gật đầu nói: "Gà nướng không thành vấn đề."

Hắn hiện tại lo lắng nhất, hay vẫn là những cái kia thần bí khu vực trong sinh linh.

Thỏ nói 2 năm bên trong, thời gian rất không xác định. Hiện tại Thiên Thể Giới trải qua bắt đầu tan vỡ, thử nghĩ không tốn thời gian dài, liền sẽ dính dáng đến đại thể giới, sau đó là. . .

Không được, chính mình nhất định phải mau chóng trở nên mạnh mẽ, không thể chỉ dựa vào thỏ, nó nói không chắc lúc nào đã không thấy tăm hơi.

Cho tới Tô vương cùng các tiền nữ. . .

Đùa giỡn, chính mình há có thể bám váy đàn bà?

Vương Dật trong lòng lung tung nghĩ, trong lúc vô tình, đi tới một cái vừa quen thuộc, lại địa phương xa lạ.

"Ta đi như thế nào nơi này đến rồi? Há? Đó là. . ."

Vương Dật nhìn về phía trước phòng nhỏ, nhất thời sững sờ, phát hiện mình dĩ nhiên đi tới Ngừ Cầm cùng các nữ đệ tử nghỉ ngơi địa phương đến rồi.

Trong nháy mắt tiếp theo, hắn nhìn thấy một cái quen thuộc, hèn mọn bóng người.

10 mét ngoài.

"Khà khà khà. . ."

Đùa bức Lý Chấn Hiên nằm ngoài một chỗ khuê phòng xông trước, cười quái dị không thôi. Tay phải hắn cầm tuyệt thế Thần bảo Đả Thần Tiên, liễu mạng bên trong phòng tìm kiếm, tựa hồ đang với tới cái gì.

Mấy qua đi, kẻ này lại đắc thủ, Đả Thần Tiên ôm lấy một cái màu trắng sa cân, chậm rãi bị thu hồi.

"Ta rốt cục được . . ."

Lý Chấn Hiên vò một cái dưới sa cân, tại chỗ khua tay múa chân, sau đó đưa nó đặt ở trước mũi, dùng sức vừa nghe. . .

"Thơm quá a. . ."

Kẻ này trên mặt, nhất thời lộ ra mê say vẻ.

Vương Dật nhất thời không nói gì, lớn tiếng nói: "Lý Chấn Hiên, ngươi đang làm gì thế?"

"Khe nằm!"

Này biến số đến đột nhiên, giờ khắc này Lý Chấn Hiên thần kinh căng, nghe tiếng nhất thời dọa một đại binh.

Hắn hoảng vội vàng xoay người, lại phát hiện là Vương Dật, tâm tình sốt sắng nhất thời thanh tĩnh lại.

"Xuyt. . ."

Kẻ này vội vàng làm cái đứng lên tiếng động tác, sau đó nhìn chung quanh một chút, nhưng xác định sau khi an toàn, tiểu bước chạy tới.

"Tiểu tử, ngươi nắm Vương Dật nữ nhân đồ vật làm gì?"

Thỏ vẫn liếc mắt nhìn kỹ, thấy đối phương tới gần, âm thanh quái dị đi hỏi.

"Thảo!"

Lý Chấn Hiên chưa từng thấy thỏ, nhất thời choáng váng, chờ thấy rõ dáng dấp của đối phương sau, sắc mặt đột nhiên đại biến, sợ hãi nói: "Nicolas. Triệu Tứ?"

"Phốc. . ."

Vương Dật chính quan sát trong tay đối phương đoàn kia bạch sa, hồi ức là ai đồ đâu, nghe vậy nhất thời vắng.

Nhìn kỹ lại, thỏ tướng mạo, thật sự có như vậy mấy phần rất giống.

Lý Chấn Hiên, người trâu bò, thiết thời người nghĩ ra được.

"Đó là cái gì?"

Thỏ nhất thời nghe rơi vào trong sương mù, không nhận được kỳ quái hỏi.

Đứng vào lúc này.

"Vương Dật, Lý Chấn Hiên, các người ở đây làm cái gì? Há? Đó là. . ."

Đột nhiên, hai người sau lưng xuất hiện một đạo trần ngập từ tính kinh sợ.

Chương 371: Đến mà không hướng về

Hai người đồng thời sững sờ, hai bên trái phải nghiêng đầu nhìn lại.

Ngữ Cầm xuất hiện ở mấy mét ngoài, này trần ngập ý nhị mặt cười một mảnh ửng đỏ, vừa thẹn vừa giận trừng mắt hai người.

Lạc Y Y làm bạn ở bên, mặt cười trên trần ngập tiểu mờ mịt. Nàng không có lộ ra nhân Vương Dật tỉnh lại mà vẻ mặt vui mừng, mà là đem sự chú ý tập trung ở Lý Chấn Hiên trong tay lựa trắng trên.

Thiên, cái kia không phải sư tôn. . .

"Ha. . . Ha ha. . ."

Lý Chấn Hiên đột nhiên nở nụ cười, thế nhưng bỗng nhiên đem sa lãng hướng về Vương Dật trong tay bịt lại, một mặt ra vẻ đạo mạo nói: "Sư thúc, là Vương Dật nhượng ta nắm, ta cái gì cũng không biết. . ."

Hắn sau khi nói xong, trực tiếp xoay người phóng lên trời, chạy trời chết.

Này biến số đến kinh người, Vương mẫu người trong nháy mắt mộng ép, thế nhưng vừa giận vừa sợ.

Giời ạ!

Cái gì gọi là ta nhượng người nắm?

"Khôn nạn, người đứng lại đó cho ta!"

Hắn ngửa mặt lên trời gào to, liền muốn thả người đuổi theo, ai muốn trước mắt bỗng nhiên một trận mê muội, thân thể loáng một cái, có chút lập được không ổn.

"Sư đệ. . ."

Lạc Y Y không khỏi hô khẽ, vội vàng đi về phía trước mấy bước, đỡ lấy hắn.

"Ta không có chuyện gì."

Vương Dật lắc lắc đầu, nói: "Sư tỷ, tên kia nói hư nói vượn, vừa ăn cướp vừa la làng, các người không nên tin hắn. . ."

Lạc Y Y nghe xong, mặt cười buông xuống, béo mập cặp môi thom nhấp lại mân, không có động tĩnh.

Ngữ Cầm tắc hít một hơi thật sâu, đi tới gần, duỗi tay ngọc, nói: "Vương Dật, đưa nó cho ta. . ."

Này nơi mỹ Kim Đan giọng nói trong, dĩ nhiên có chứa như vậy mấy phần sân ý.

"Há, tốt. . ."

Vương mẫu người ngây ngốc gật đầu, đem sa lãng đưa tới,

Ngữ Cầm tiếp nhận, chuyển qua thân thể yêu kiều, nhẹ giọng nói: "Y Y, dìu hắn về chính mình phòng nhỏ."

Lạc Y Y gật gật đầu, liền muốn phù yêu lang ly khai.

"Sư thúc, là Lý Chấn Hiên tự chủ trương đến hành thiết, bị ta trao cái hiện hành. . ."

Vương Dật cuống lên, chuyện này nhất định phải ngay mặt giải thích rõ ràng.

"Biết rồi, người rất nghi ngại, an tâm khôi phục thương thế."

Ngữ Cầm quay lưng bỏ hắn, nhẹ nhàng gật đầu.

Vương Dật còn muốn nói thêm gì nữa, Lạc Y Y bỗng nhiên không cao hứng, chu cặp môi thom nói: "Sư đệ, người đừng nói. . ."

"Sư tỷ, người không tin ta?"

Vương mẫu người cảm giác oan uổng chết rồi, trong lòng càng là hận cực kỳ Lý Chấn Hiên đưa kia, âm thầm xin thề, nhất định phải tìm cơ hội mạnh mẽ giáo huấn cái tên này một trận.

Lạc Y Y không có trả lời chắc chắn, tay ngọc nhẹ nhàng kéo đối phương cánh tay, sân tiếng nói: "Người đi hay vẫn là không đi?"

Vương Dật không muốn để cho đối phương sinh khí, không thể làm gì lắc đầu một cái, cùng nàng đi tới.

Bọn hắn đi rồi, Ngữ Cầm nghiêng đi thân thể yêu kiều, nhìn chăm chú bọn hắn rời đi bóng lưng, mặt cười một mảnh đỏ ửng, cầm lấy sa lãng tay ngọc càng là vì vì nắm chặt, không biết đang suy nghĩ gì.

...

Hai người quải quá sườn núi sau, Lạc Y Y bỗng nhiên kiều 'Hừ' một tiếng, trực tiếp buông ra tay ngọc, nghiêng người sang, cũng không tiếp tục muốn nhìn hắn.

Vương Dật cười khổ, giơ lên hai tay, nâng lên đối phương vai đẹp, ôn nhu kêu: "Sur tỷ. . ."

Lạc Y Y thân thể yêu kiều uốn một cái, nhưng không có tránh thoát khỏi, nàng thấp giọng lầu bầu nói: "Liên biết đàn ông các người yêu thích thô thô đại. . ."

"Cái gì?"

Vương mẫu người trong nháy mắt kinh ngạc đến ngây người .

Lạc Y Y đột nhiên xoay người lại, vung lên mặt cười, chu cặp môi thỏm nói: "Ta không cho các người đối với sư tôn mưu đồ gây rối."

Vương Dật nghe xong nhất thời dở khóc dở cười, nhìn chăm chú nàng tuyệt đại phương hoa, trong lòng gợn sóng đại sinh, trực tiếp triển khai hai tay, đem đối phương lâu vào trong ngực, nói: "Sur tỷ, ta thề với trời, đúng là Lý Chấn Hiên đang giờ trò quý, cùng ta một mao tiền quan hệ đều không có, ta là bị oan uổng."

Lạc Y Y ngã vào hắn trong lòng, không ngừng mà mím môi cặp môi thỏm, còn ở ăn vị đây.

"Đúng rồi, ta nghe Vũ Vương nói, ngày hôm nay tông môn có chuyện phát sinh?"

Vương Dật thông minh gỡ bỏ đề tài.

"Ừm. . ."

Lạc Y Y không phải chết tích cực nữ tử, thấp giọng nói: "Tông môn thu hồi Mộ Tuyệt tỷ tỷ các nàng hết thầy pháp khí, cũng từ giữa môn trong xoá tên, an bài đi ngoại môn ."

"Ồ. . ."

Vương Dật gật gù đầu, ám đạo hóa ra là chuyện này.

Lạc Y Y sau khi nói xong, từ trong lồng ngực của hắn ly khai, lần thứ hai vung lên mặt cười, nhưng là đổi quan tâm đáng đáp: "Sư đệ, người thân thể thế nào ? Có thể có cái gì không khỏe?"

"Sư tỷ yên tâm, ta rất khỏe."

Vương Dật mỉm cười nói.

Hai người về đến phòng nhỏ sau, Lạc Y Y nói phải về sư tôn nơi đó, xoay người rời đi .

"Tiên sư nó, ta muốn giết Lý Chấn Hiên tên khốn kia. . ."

Y nhân sau khi rời đi, Vương mẫu người nắm chặt nắm đấm, mạnh mẽ đập một cái phòng khách mặt bàn.

'Xi'

Bóng trắng lay động, tho bay lên bả vai của hắn. Vừa nãy Ngữ Cầm thầy trò xuất hiện thì, nó giấu vào Vương Dật trong ống tay áo.

"Tên kia hiện tại chính ở phía sau núi thiêu đốt đây."

Thỏ khu tị đạo.

"Mẹ nó! Hắn cũng rất hội hưởng thụ, nhượng lão tử công oan ức."

Vương Dật nghiêng răng nghiêng lợi, càng nghĩ càng giận, trực tiếp nhảy ra điện thoại di động, cho Liễu Thiên Nhi phát tài một cái tin nhắn: "Bảo bối, người cùng Diệp Nhược Hi có quen hay không?"

Không nhiều một lúc, Liễu Thiên Nhi tin nhắn trở về lại đây : "Lão công người tình rồi? Thân thể thế nào? Có hay không không thoải mái địa phương?"

Vương Dật: "Ta rất khỏe, yên tâm. Bảo bối, người cùng nàng quen sao?"

Liễu Thiên Nhi: "Đã nói mấy câu nói, làm sao ?"

Vương Dật: "Được, người giúp ta một việc, đưa nàng mang tới một chỗ."

Liễu Thiên Nhi: "Được rồi. Lão công, xảy ra chuyện gì ?"

Vương Dật: "Sau đó sẽ nói cho người biết, chờ ta tin tức, bảo bối. . ."

Hắn phát xong tin nhắn sau, nhìn về phía thỏ: "Loại kia che giấu khí tức kết giới, hẳn là không làm khó được người đi."

"Người đùa gì thế?"

Thỏ hút miệng xì gà, phun ra, thể nhưng âm thanh quái dị nói: "Quả thực là việc nhỏ như con thỏ."

"Ha ha, tốt. . ."

Vương Dật nở nụ cười, thể nhưng nhìn chăm chú hư không, cắn răng nói: "Đến mà không hướng về, Lý Chấn Hiền, các người. . ."

. . .

Sau 20 phút, Vương Dật ở thỏ dưới sự hướng dẫn, đi tới phía sau núi một chỗ hoang vu bình đài. Hắn một chút nhìn thấy Lý Chấn Hiền ngồi ở phía trước trên đất, quay lưng chính mình, thao túng trước người giá nướng.

"Bắc Minh có ngư, kỳ danh làm côn. Côn chi đại, một oa đôn không xuống. Hóa mà làm điều, kỳ danh làm bằng. Bằng chi đại, cần hai cái vĩ nướng. Một cái bí chế ra, một cái vi cay. Đến bình hoa tuyết, một bàn đậu hũ tía, một bàn đập dưa chuột, nhượng chúng ta dừng xông thiên nhai. . ."

Kẻ này bên khảo bên rung đùi đắc ý, chậm rãi mà nói, rất Tiểu Dao tự tại.

"Hắc. . ."

Vương Dật cười gằn không ngừng, hướng đối phương đi tới.

"Thiên nhai nơi nào không phương thảo? Cần gì phải ở bên người tìm? Không chỉ có số lượng tương đối ít, hơn nữa chất lượng cũng không tốt. . . Ân. . . ?"

Lý Chấn Hiền đang tự ăn nói linh tinh đây, đột nhiên sững sờ, bỗng nhiên quay đầu đi.

Vương Dật khoe miệng một nhếch, hướng hắn cười nói: "Lý huynh, thật có nhã hứng. . ."

Lý Chấn Hiền đột nhiên đứng lên, một mặt căng thẳng nhìn về phía đối phương phía sau hư không, phát hiện không cái gì gió thổi cỏ lay, nhất thời yên lòng, cẩn thận hỏi: "Vương Dật, người. . . Vẫn tốt chứ?"

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 372: Đệ nhất trừ ta ra không còn có thể là ai khác

Vương mỗ nhân khí nghiêng răng, nhưng là bất động căn bản, mỉm cười hỏi: "Lý huynh sao lại nói lời ấy? Ta có gì có được hay không?"

"Hả? Ha ha. . ."

Lý Chấn Hiền thấy đối phương hoàn toàn không đề cập tới chuyện vừa rồi, nhất thời đại hỉ, trực tiếp nắm lấy cánh tay của đối phương, cười nói: "Đến đến đến, chúng ta uống rượu, thuận tiện nếm thử thủ nghệ của ta. . ."

Vương Dật cùng hắn đi đến giá nướng nơi, cố ý ngồi ở lối vào đối diện, làm cho đối phương ngồi trở lại vừa nãy vị trí.

Lý Chấn Hiền không nghĩ ngờ có hắn, cười ha ha ngồi xuống. Từ dưới chân túi trong lấy ra hai cái một lần chỉ chén, sau đó mở ra bên cạnh hoa tuyết bìa, đổ đầy một chén, tiêu sái đệ tiến lên: "Ba chén thỏ hứa, Ngũ Nhạc ngược lại làm nhẹ. Vương Dật, đến. . ."

Hả? Thảo!

Giới ạ!

Ngươi còn biết Lý Bạch Hiệp Khách Hành đâu?

Vương Dật cũng là say rồi, ám đạo ngươi không đi tả truyện online thật sự đáng tiếc .

Hắn không chút biến sắc tiếp nhận chén rượu.

Sau đó, Lý Chấn Hiền cho mình đồ đầy, nâng chén nói: "Ta nghe nói ngươi đại biểu tông môn đi tham gia tông môn hội vũ, chân tâm mừng thay cho ngươi. Ta uống trước rồi nói. . ."

Hắn sau khi nói xong, trực tiếp ngửa đầu một miệng muộn .

Vương Dật tùy ý uống một hớp, nhìn về phía vĩ nướng, hỏi: "Đây là cái gì?"

Trên giá nướng một con to lớn điều, gần như có 1 mét to nhỏ, tuyệt đối không phải giới trần tục giống chim.

"Đây chim lớn là ta ở mảnh này trong rừng cây tóm lại, ngươi tới đúng lúc, trải qua có thể ăn. . ."

Lý Chấn Hiền chỉ chỉ phương xa Lâm Hải, sau đó giờ lên xuyên cầm điều mộc đầu gây, hư không lương.

Vương Dật thấy, không chút biến sắc lấy điện thoại di động ra, cho Liễu Thiên Nhi phát tài cái tin nhắn: "Bảo bối, đem Diệp Nhược Hi mạng tới tây sơn eo, không cần hồi phục. . ."

"Ngươi đang cho ai gửi thư tín tức?"

Lý Chấn Hiền nhất thời phát hiện hắn cử động, lông mày hơi động, có chút cảnh giác hỏi.

"Nguyệt Thi Lam, ta làm cho nàng buổi tối ăn cơm không cần chờ ta ."

Vương Dật sớm nghĩ kỹ nói từ, cười ha hả nói.

Lý Chấn Hiền nghe xong, con mắt trực tiếp trừng lên , ngờ ngác hỏi: "Các ngươi trải qua ở chung ?"

"Phân phòng mà niên, tương kính như tân. . ."

Vương Dật lần thứ hai giờ lên chỉ chén, uống một hớp.

"Ta mới không tin đây."

Lý Chấn Hiền khả khả cười quái dị, cho hắn một cái ta hiểu được về mặt.

"Các nàng sắp đến rồi, bản vương đi bố cách tức kết giới."

Đúng vào lúc này, Vương Dật bên tai xuất hiện tho âm thanh.

Vương Dật hai mắt nhắm lại, biết cơ hội tới, nhìn về phía đối phương nói: "Lý huynh, vừa nãy ngươi vì sao phải trộm cái kia lụa trắng?"

Nếu là vừa nãy, Lý Chấn Hiền nhất định lòng tràn đầy đề phòng. Hiện tại tác không giống nhau , còn ảnh hưởng, là gan của hắn thả ra .

"Khà khà. . ."

Lý Chấn Hiền thần bí cười cợt, nhìn chung quanh một chút, nhân thể về phía trước, thấp giọng nói: "Ngươi có biết đó là cái gì?"

Vương Dật đương nhiên không biết, trực tiếp lắc đầu.

"Đó là Ngũ Cầm sư thúc dùng để quán ngực sa cân, là thần vật oa. . ."

Lý Chấn Hiên hai mắt nhất thời tái rồi, lớn tiếng kêu quái dị.

"Người nói cái gì?"

Vương Dật nhất thời kinh ngạc, chân tâm, suýt chút nữa tại chỗ nhảy lên.

Đó là Ngừ Cầm áo ngực? Không trách nàng lúc đó. . .

Khe nằm! Lý Chấn Hiên, người điên rồi? Nàng nhưng là sư thúc a.

"Đáng tiếc a. . ."

Lý Chấn Hiên lần thứ hai đem chỉ chén đồ đầy, uống một hơi cạn sạch, thế nhưng ngửa mặt lên trời khổ than: "Vận khí ta không được, bắt được chính là tây quá áo ngực, nếu là nguyên vị. . ."

'Người thật TM không bằng cảm thú.'

Vương Dật trong lòng mắng to đối phương vô liêm sỉ.

Đột nhiên, hân lông mày hơi động, nhìn thấy Liễu Thiên Nhi lôi kéo hồi lâu không gặp Diệp Nhượng Hi, xuất hiện ở 10 mét ở ngoài.

Vương Dật biết thời cơ đến rồi, hân cố ý tăng cao tiếng tuyến, nói: "Lý huynh, như người vậy không tốt sao. . ."

Lý Chấn Hiên làm sao biết lão bà đến rồi? Cũng tăng cao tiếng tuyến, hỏi: "Làm sao?"

"Người là có lão bà người, lại còn đối với sư thúc mưu đồ gây rối?"

Vương Dật rung đùi đắc ý, không cùng nhị nữ ánh mắt tiếp xúc.

Diễn trò muốn làm đủ, mới có thể nói hoàn mỹ.

"Vương Dật, người không hiểu. . ."

Lý Chấn Hiên lại uống một chén, lớn đầu lưỡi nói: "Diệp Nhượng Hi vóc người quá kém, muốn cái gì không cái gì, Ngừ Cầm trực tiếp sủng nàng mấy con phở. Các nàng căn bản không phải một cấp bậc. . ."

Đẹp đề!

Vương Dật thầm hô hay lắm.

Hắn trải qua dùng dư quang nhìn thấy, Diệp Nhượng Hi nghe được lão công sau, bỗng nhiên ngần ngại, thế nhưng trong lòng mắt đầy lên đáng sợ hỏa điểm.

Còn bên cạnh Liễu Thiên Nhi nghe xong, trực tiếp kinh ngạc đến ngây người.

Hắn đang nói cái gì a?

Lý Chấn Hiên hoàn toàn không biết chính mình sắp chết rồi, tiếp tục khinh thường nói: "Hơn nữa nàng động một chút là hường ta nổi nóng, hoàn toàn không hề có một chút nữ nhân nên có phong tình. Vương Dật, người nói xem, cùng một cái 'Thuần đàn ông' kết thành bầu bạn, là thống khổ bức nào?"

"Thật không?"

Vương Dật còn không tới kịp trả lời, Lý Chấn Hiên phía sau, đột nhiên xuất hiện một đạo kinh sợ cười gằn.

"Vâng. . . A. . ."

Lý Chấn Hiên mới vừa nói ra chữ thứ nhất, trong nháy mắt hoá đá, cặp kia ngư nhân trực tiếp trừng lên, ngây ngốc phun ra chữ thứ hai.

Sau đó, hắn sẽ không chuyển động, thật sự sẽ không động.

Sau đó, là hoàn toàn yên tĩnh.

Đột nhiên, giữa hư không xuất hiện một con trắng nõn, không chút tí vết tay ngọc. Nó chậm rãi bình di, tham lên Lý Chấn Hiên lỗ tai.

Sau đó mạnh mẽ nắm lấy nó, nhân thể một mình.

"Gào. . ."

Trong phút chốc, Lý Chấn Hiên phát sinh một đạo Sòa Trư giống như kêu thảm thiết. Hắn cuống quýt đứng lên, khua tay múa chân kêu to: "Đau quá, lão bà, nguoi mau buông tay. . ."

Diệp Nhược Hi dùng tới bú sữa khí lực, cắn răng bực nói: "Hào nguoi cái vô liêm sỉ dâm đồ, lại dám khinh nhờn sư tôn? Ta giết nguoi. . ."

"Lão bà, tha mạng. . ."

Lý Chấn Hiên lớn tiếng bị thiết, nước mắt đều bỏ ra đến rồi.

Diệp Nhược Hi làm sao buông tay? Hương Liễu Thiên Nhi nói: "Sư tỷ, ta đi trước. . ."

Nàng sau khi nói xong, nhìn Vương Dật một chút, trực tiếp xoay người rời đi, con kia tay ngọc nhưng một khắc cũng không có buông ra.

Lý Chấn Hiên bị nàng lôi lỗ tai, lão đảo bám vào bên, đương thực sự là khổ rồi đến cực điểm.

Vương Dật trong lòng cảm thấy hả giận, hương Liễu Thiên Nhi cười nói: "Lão bà, mau tới nắm thử này con chim lớn, mùi vị phải rất khá."

Liễu Thiên Nhi nghiêng đi mặt cười, mờ mịt hỏi: "Lão công, đây là. . . Chuyện ra sao a?"

"Chúng ta vừa ăn vừa nói."

Vương Dật đứng dậy, đưa nàng kéo vào vị trí ngòai xong.

'Xi. . .'

Đột nhiên, thỏ xuất hiện, đại hồng đại khiêu: "Này chim lớn có bản vương một phần. . ."

"Không thể thiếu nguoi."

Vương Dật tức giận bạch nó một chút.

Liền như vậy, hai người một thỏ, bắt đầu thưởng thức lên Lý Chấn Hiên tay nghề.

Khoan hãy nói, thật rất tốt.

. . .

Thời gian trôi qua rất nhanh, chỉ chớp mắt, năm ngày đã qua.

Tô Linh Nhi vẫn không có tỉnh lại.

Trưa hôm nay, Vương Dật từ Nam Cung Nhất nơi đó nhận được tin tức: Hắn cùng Lạc Y Y sau ba ngày xuất phát, đồng hành chính là Lý Đằng Vân cùng Ngừ Cẩm.

"Sư tôn không đi sao?"

Vương Dật kỳ quái hỏi.

"Nhân số có hạn, sư phụ muốn đi cũng đi không được. Hào hảo tỷ thí, tranh thủ tiến vào hai mươi vị trí đầu."

Nam Cung Nhất có chút tiếc hận nói.

"Hai mươi vị trí đầu?"

Vương Dật nở nụ cười, thế nhưng gần từng chữ: "Đệ nhất trừ ta ra không còn có thể là ai khác."

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 373: CỬ CHÂU HÀNH

Sáng sớm, có vụ, hiện sương sớm.

Ngày hôm nay, chính là xuất phát tháng ngày .

Biệt thự trong, Vương Dật cùng chúng nữ ngồi ở phòng khách trên ghế salông, bàn giao tất cả.

"Thị Lam, Thiên Nhi, ta mấy ngày nay không ở, Linh Nhi liền giao cho các người ."

Hắn nhìn về phía hai vị 'Hiệp cung', tí mỉ đi căn dặn.

Nhị nữ cặp môi thom khê cắn, gât gât đầu, trong con người xinh đẹp tất cả đều là không muốn tâm ý.

Mấy ngày nay buổi tối, các nàng đều rất quy củ, tuy là cùng giường mà miễn, nhưng không có bất kỳ mờ ám.

Nguyên nhân rất đơn giản, cửu châu hội vũ quá trọng yếu , các nàng sợ ảnh hưởng lão công trạng thái. . .

Kỳ thực nhị nữ thật sự cả nghĩ quá rồi, từng có nhà khoa học vạch ra, bình thường chuyện phòng the, cũng sẽ không ảnh hưởng vận động viên thân thể cơ năng, đừng quá độ liền có thể.

"Vũ Vương. . ."

Vương Dật trầm ngâm chốc lát, hư không kêu.

'Xi. . .'

Bóng trắng lay động, thỏ ngậm xỉ gà xuất hiện ở bả vai của hắn.

Vương Dật nghiêng đi gương mặt tuấn tú, nhìn về phía nó: "Ta đi rồi, an toàn của nơi này, liền giao cho người ."

Hai vị 'Hiệp cung' tuy là Trúc Cơ tu sĩ, có thể Vương Dật vẫn là có chút không yên lòng.

"Người không muốn để cho bản vương cùng đi?"

Thỏ nhất thời sững sờ, gờ xuống xỉ gà, mờ mịt đi hỏi.

"Ta không có chuyện gì, an toàn của các nàng quan trọng nhất."

Vương Dật đạo, hắn sợ Thiên Thế Giới tan vỡ sau, cửu châu hội vũ còn không kết thúc, chúng nữ vạn nhất có cái sơ xuất, chính mình sẽ hối hận cả đời.

"Này. . . Gà nướng làm sao bây giờ?"

Thỏ quan tâm nhất chính là cái này vấn đề.

Thảo!

Vương Dật nhất thời không nói gì, tức giận bạch nó một chút, đứng dậy tìm ra thẻ ngân hàng, giao cho Nguyệt Thị Lam: "Một ngày 5 con gà nướng, đừng bị đói nó."

"Ta Caly có tiền, không cần người. . ."

Nguyệt Thị Lam muốn trả lại, lại bị đối phương đè lại tay ngọc.

Vương Dật hướng nàng mỉm cười: "Nữ chủ bên trong, nam chủ ngoại, người một nhà không nên chối từ. . ."

Nguyệt Thị Lam nghe xong, trong con người xinh đẹp nổi lên ánh sao, nàng xấu hổ gât đầu, đem thẻ ngân hàng cẩn thận thu hồi.

Liễu Thiên Nhi thấy sau, phương tâm cảm thấy ăn vị, cặp môi thom trực tiếp đỏ.

Còn lại nữ tử đem tất cả nhìn ở trong mắt, vẻ mặt khác nhau.

Sơn Vô Lăng nhất không yên tĩnh, nàng đôi mắt đẹp nhắm lại, cảm điện thoại di động lên, cho Liễu Thiên Nhi phát tài một cái tin tức: Chủ bên trong người nhất định phải là người, chờ lão công đi rồi, chúng ta nhất định phải đem thẻ ngân hàng muốn đi qua.

Này không phải tiền vấn đề, mà là tượng trưng cho thân phận.

Các tiên nữ chưa có trở về, ai có Vương Dật thể, ai chính là lão đại.

Liễu Thiên Nhi thấy điện thoại di động chấn động, cầm lấy đến mở ra, chờ sau khi xem xong, thân thể khẽ run lên, nhìn về phía đối phương, trầm ngâm chốc lát, chậm rãi gật đầu.

Giang Tuyết Tinh cùng Sơn Vô Lăng nhất không hợp nhau, vẫn bí mật quan sát, thấy hành động của đối phương sau, trong lòng nhất thời cùng gương sáng. Nàng vội vàng cầm điện thoại di động lên, cho Nguyệt Thi Lam phát tài cái tin nhắn: Cần thận bảo vệ tốt thể ngân hàng, tuyệt không thể để cho nó rơi vào trong tay người khác.

Nguyệt Thi Lam cầm điện thoại di động lên, nhất thời sững sờ, mờ mịt nhìn về phía đối phương.

Giang Tuyết Tinh hướng nàng mím mím phần môi, liền lại không cái khác cử động.

Vương Dật làm sao biết giữa các nàng mờ ám? Thấy thời gian gần đủ rồi, đứng thẳng người lên.

Chúng nữ vội vàng theo đứng dậy.

Bọn hắn đi đến tầng 3, mở ra hai giới cánh cửa, đi tới tông môn phòng nhỏ.

"Các người tới . . ."

Lạc Y Y chính một mình ngồi ở trong phòng khách chờ đợi, cảm giác mọi người đến, chậm rãi đứng dậy.

Nàng bình thường đều ở tông môn nghỉ ngơi, rất ít đi giới trần tục biệt thự qua đêm.

Hai vị hiệp cung đi tới bên cạnh nàng.

"Sur tỷ, mấy ngày nay, rất chăm sóc lão công. . ."

"Sur tỷ. . ."

Nhị nữ khẽ nói, tiếng nói trong mang hơi có chút tiểu ghen tỵ.

"Biết rồi, nhìn các người. . ."

Lạc Y Y cảm quan vượt qua người thường, nhất thời cảm thấy xuất nhị nữ tâm tư, không nhận được giờ lên tay ngọc, mềm nhẹ nhéo các nàng non mềm khuôn mặt, thể nhưng nhìn về phía Vương Dật: "Sur đệ, chúng ta đi thôi. . ."

"Được. . ."

Vương Dật gật đầu, cuối cùng nhìn chúng nữ một chút, ôn nhu nói: "Chăm sóc tốt chính mình, chờ ta trở lại."

Chúng nữ ngoan ngoãn gật đầu, mặt cười trên tất cả đều là không muốn tâm ý.

Vương Dật nở nụ cười, hướng các nàng phát phát tay, cùng Lạc Y Y rời đi.

Lần này cứu châu hành, tông môn xử lý rất biết điều, không có trắng trợn đi nhuộm đầm, phần lớn đệ tử cũng không biết hiểu.

Nguyên nhân rất đơn giản, cây lớn thì đón gió to, Tiêu Diêu Tông là ngũ phẩm tông môn, gốc gác có hạn, vạn nhất đưa tới phiền phức không tất yếu, cái được không đủ bù đắp cái mất.

Hai người nắm tay nhau đi tới tông môn chủ điện.

Tông chủ cùng các trưởng lão trải qua ở đây, cũng không phải là hai người tới chậm, là Lý Đăng Văn bọn người có chút không thể chờ đợi được nữa.

Ba vị Thái Thượng Trưởng lão cũng ở, bà lão đứng ở ở giữa, ông lão cùng Thiên Phác Tử đứng ở hai bên.

Hai người sau khi đi vào, Lạc Y Y cảm thấy các tiên bối ánh mắt, phương hoa kiều dung nhất thời một đỏ, cuống quýt buông ra tay nhỏ.

Mọi người đã từ Ngữ Cầm nơi đó biết được hai người sự tình, vì lẽ đó không có quá nhiều bất ngờ.

"Y Y, người đến. . ."

Bà lão hướng nàng nhẹ nhàng vẫy tay.

"Vâng. . ."

Lạc Y Y thùy mị cười, ngoan ngoãn đi đến bên cạnh nàng.

Thiên Phác Từ tắc nhìn về phía Vương Dật, sờ tay vào ngực móc ra một vật, bình tĩnh nói: "Vương Dật. . ."

Vương Dật gấp vội vàng khom người: "Đệ tử ở."

Thiên Phác Từ cánh tay vung lên, lấy ra nó.

Vật thể hư không bình di, hướng Vương Dật chậm rãi bay đi.

Vương Dật giờ tay tiếp nhận, đã thấy là một tấm khô vàng bùa chú, mặt trên phác hoạ cổ lão mình vẫn, rất thương phác.

"Này bùa hộ mệnh, có thể ngăn trở ba lần Nguyên Anh tăng năm cường giả một đòn toàn lực."

Thiên Phác Từ chậm rãi mở miệng.

"Đa tạ Thái Thượng Trường lão."

Vương Dật đại hi, vội vàng đem chi cẩn thận cất kỹ.

Thiên Phác Từ nhìn chăm chú đối phương, mỉm cười nói: "Lần này đi vào, tất cả đẹp an toàn làm chủ, chớ phải bị thương. Còn thứ tự cao thấp, không cần quá trải qua tâm, tận lực là tốt rồi. . ."

"Phải!"

Vương Dật lần thứ hai khom người, trong lòng truyền đến từng trận âm áp.

Tất cả an bài xong sau, mọi người xuất nội điện.

"Vương Dật, làm hết sức, chấp tâm không nên quá nặng."

Nam Cung Nhất mở miệng căn dặn, toàn bộ cửu châu thiên kiều thực sự quá hơn nhiều, trong đó càng có yêu nghiệt trong yêu nghiệt, theo nghịch thiên trình độ tuyệt không so với ái đồ kém, thậm chí còn từng có chi.

"Ta rõ ràng."

Vương Dật hướng đối phương ôm quyền, hành thầy trò đại lễ.

Mà Lạc YY, tắc sam Ngữ Cầm tay ngọc, lẳng lặng chờ đợi.

Lý Đăng Vân ngắm nhìn bốn phía, thế nhưng lấy ra linh chu, quăng ở cửu thiên.

'Ầm ầm ầm. . .'

Hư không một trận nổ vang, phút chốc, một toà trăm mét thuyền cứu nạn hiện ra ở đương đại.

"Đi thôi. . ."

Lý Đăng Vân hướng ba người đạo, lập tức tiếng xé gió vang, bốn người thôi thúc thân pháp, bay đi tới.

10 mấy sau, không trung quái vật khổng lồ một trận run rẩy, chu thủ thay đổi, hướng ở hướng chính bắc xông thẳng mà đi, trong nháy mắt biến mất ở phía chân trời một đường.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 374: Ta ngược lại thật ra có một cái biện pháp

Thuyền cứu nạn trên, Lý Đăng Vân đi tới phía trước phòng điều khiển.

"Nơi này gian phòng có thật nhiều, các người tự đi chọn lựa đi."

Ngữ Cầm có chút không dám đối mặt Vương Dật, bỏ lại câu nói sau, nghiêng người sang, hướng thuyền cứu nạn bên trong đi đến.

"Sư tôn. . ."

Lạc Y Y nhẹ kêu một tiếng, thế nhưng nhanh chóng ở Vương Dật trên mặt hôn một tý, mím môi cặp môi thơm đuối theo .

Vương Dật vỗ về bị hôn địa phương, không nhìn được cười khổ.

Xem ra Ngữ Cầm còn đang vì áo ngực sự tình sinh khí.

Hắn lắc lắc đầu, đi đến thuyền cứu nạn nội bộ, tiến vào lần trước nghỉ ngơi phòng ngủ.

Vương Dật trực tiếp nằm ở trên giường lớn, nghiêng đi gương mặt tuấn tú, xoa xoa bằng phẳng giường điện, lẩm bẩm khẽ nói: "Lão bà, các người lúc nào trở lại? Ta rất nhớ các người. . ."

Thời gian trôi qua rất nhanh, đảo mắt đến đêm tối.

Lạc Y Y cùng Ngữ Cầm cùng ở một thất, cũng không đến, tối nay, Vương mỗ người độc giữ phòng trống.

Một gian khác trong phòng.

Lạc Y Y sau khi tắm xong, vây quanh rộng lớn khăn tắm, sát ướt nếp mái tóc đi tới bên giường.

Ngữ Cầm trải qua tẩy quá , mặc một bộ màu trắng lụa mỏng nằm ở trên giường, trong tay cầm một cái 'Cổ lão' điện thoại di động, chơi tham ăn xà game.

Nàng này khoản là Nokia 3310, hay vẫn là mấy năm trước Đông Phương Mộ Tuyết đưa, điện thoại di động ở Tu Chân Giới không gì tác dụng, chỉ có thể chơi game, vì lẽ đó Ngữ Cầm vẫn không có mua mới, cũng không có cơ hội đi mua.

"Sư tôn, hồi tông môn sau đó, ta nhượng Thi Lam mua cho người cái hảo, cái này đều dùng đã lâu ."

Lạc Y Y giờ lên óng ánh phát quang chân răng, lên sư tôn giường, chậm rãi nằm xuống.

"Không cần, ngoại trừ cái trò chơi này, ta khác cũng không muốn chơi."

Ngữ Cầm ngón tay ngọc di động như gió, không ngừng mà ấn lại trên dưới phải trái kiện, tràn ngập ý nhị mặt cười trên một mảnh chăm chú.

Lạc Y Y nghiêng đi thân thể yêu kiều, nhẹ lâu đối phương cánh tay ngọc, sâu xa nói: "Sư tôn, người còn ở sinh Vương Dật khi?"

Ngữ Cầm bỗng nhiên ngẩn ngơ, ngón tay ngọc nhất thời trượt chậm, trong màn ảnh đầu rắn trực tiếp cần được đuối rắn.

GAMEOVER!

Nàng đưa điện thoại di động để ở một bên, trầm mặc chốc lát, ôn nhu nói: "Nha đầu ngọc, ta giận hấn làm cái gì?"

"Hanh. . ."

Lạc Y Y cùng sư tôn đơn độc ở chung thời điểm, yêu nhất làm nữ , nàng giương lên mặt cười, chu béo mập cái miệng nhỏ lầu bầu nói: "Nếu không sinh khí, ban ngày vì sao bỏ lại câu nói liền đi ? Cũng không biết ta gia Vương Dật lúc ấy có nhiều lúng túng. . ."

Ngữ Cầm lại là ngẩn ngơ, thế nhưng vừa xấu hổ vừa tức giận, lúc này giờ tay ở nàng béo mập chân ngọc trên ninh một tý, thổi tiếng nói: "Hảo người cái cô nàng chết dầm kia, có nam nhân liền đã quên sư tôn đúng hay không?"

"A. . ."

Lạc Y Y chân ngọc bị đau, không nhìn được duyên dáng gọi to một tiếng, lập tức phun nhỏ ra hương ~ thiết, thân thể hướng về nàng trong lòng chen chen, ngây thơ nói: "Ta là vĩnh viễn không sẽ rời đi sư tôn."

"Không chịu được người."

Ngữ Cầm liếc nàng một cái, thế nhưng khẽ vượt đối phương còn có chút ẩm ướt mái tóc, nhìn chăm chú hư không, lẩm bẩm khẽ nói: "Người đã cùng Vương Dật xác định tình, sau đó, chúng ta thời gian chung đụng hội càng ngày càng ít."

"Sẽ không."

Lạc Y Y ôm sát nàng, mặt cười ở đối phương tơ lụa vai đẹp trên trượt lại hoạt, rừ rừ nói: "Chúng ta ở cùng một chỗ cũng chính là ."

Ngữ Cầm nghe xong, xinh đẹp tuyệt trần lông mi khẽ run lên, lập tức lắc lắc đầu, bật cười nói: "Nói cái gì ngốc nói? Các ngươi . . A, cô nàng chết đầm kia, ngươi mò nơi nào đâu?"

'Đùng'

Nàng nói đến một nửa, bỗng nhiên vung lên tay ngọc, chém xuống trước ngực con kia mềm mại tiểu quái tay.

"Kê kê. . ."

Lạc Y Y nghịch ngợm yêu kiều, không thuận theo nói: "Thật đúng, sờ sờ cũng sẽ không nhỏ đi. Keo kiệt. . ."

Ngữ Cầm nhất thời khí hồng rồi, cắn răng bạc nói: "Cô nàng chết đầm kia, hiện tại có hậu trường, lá gan phi đúng hay không?"

Nàng nói hậu trường, tự nhiên là chỉ các tiên nữ.

Lạc Y Y một mặt tiểu thoải mái nằm nhòai nàng hương trong lòng, không còn động tĩnh.

Ngữ Cầm cũng không lại để ý đến nàng, sau khi từ biệt mặt cười, lần thứ hai cầm lấy điện thoại di động, chơi nổi lên tham ăn xà.

Không biết qua bao lâu bao lâu. . .

"Sur tôn. . ."

Lạc Y Y bỗng nhiên sâu xa nói: "Ta không muốn rời đi ngươi, không muốn. . ."

Ngữ Cầm đôi mi thanh tú vừa nhú, cảm giác đêm nay ái đồ rất kỳ quái.

"Đến cùng làm sao?"

Nàng nhẹ giọng hỏi.

"Sur thúc tổ, đáp ứng rồi Đông phương sư bá thỉnh cầu, nhượng ngươi trở thành đạo của hắc lữ. . ."

Lạc Y Y nói ra một bí ẩn lớn.

"Cái gì?"

Nàng như kinh động thiên hạ, trực tiếp đem này nơi xinh đẹp nữ Kim Đan dọa sợ.

"Ngươi nói hưu nói vượn chút gì a?"

Ngữ Cầm trực tiếp ném điện thoại di động, khó có thể tin đạo.

Lạc Y Y mím mím cặp môi thơm, thấp giọng nói: "Ta không có nói quàng."

"Không thể."

Ngữ Cầm căn bản sẽ không tin tưởng: "Sur tôn không thể đáp ứng cái kia đại hoa tâm. . ."

Lạc Y Y trầm ngâm chốc lát, chậm rãi nói xuất tất cả.

...

Ngày hôm trước, Đông Phương Mộ Tuyết chủ động tới tìm Lạc Y Y xin lỗi, tìm kiếm đối phương tha thứ.

Do với mình tùy hứng, suýt chút nữa sử Vương Dật ngã xuống, này nơi 'Đại tỷ đại' tự trách không ngót, chừng mấy ngày đều không ngủ an ổn.

Cho tới từ giữa môn đi ngoại môn, nàng căn bản không để ý.

Lạc Y Y thuộc về trong nóng ngoài lạnh mô hình, yêu lang nếu không còn chuyện gì, sao vẫn sinh khí xuống? Rất nhanh sẽ tha thứ đối phương.

Đông Phương Mộ Tuyết đại hỉ, yên tâm trong gong xiềng.

Nhị nữ hàn huyền rất lâu, chờ Đông Phương Mộ Tuyết rời đi thì, bỗng nhiên mạo một câu: "Sau đó chúng ta hội thân càng thêm thân."

"A?"

Lạc Y Y nhất thời ngẩn ngơ, mặt cười một mảnh mờ mịt.

Đông Phương Mộ Tuyết kiều cười nói ra một cái tin tức kinh người.

Mấy ngày trước, Đông Phương Trường Không chủ động đi tìm bà lão, đưa ra nhiều năm qua 'Tà tâm' : Muốn cùng Ngừ Cầm kết thành bầu bạn, song tu song túc.

Lần này, bà lão không có lại cho đối phương một cái tát, dĩ nhiên đồng ý .

Nguyên nhân rất đơn giản, Linh Quang Tử một chuyện, làm cho nàng sợ không thôi.

Ngừ Cầm trường xinh đẹp cảm động, không chắc sau đó còn hội sẽ không phát sinh những chuyện tương tự.

Đông Phương Trường Không tuy rằng hoa tâm một điểm, nhưng làm người chính trực, trường lại phong lưu tuấn tú, bản thân cũng là tông môn Trường lão một trong, hoàn toàn xứng được với Ngừ Cầm

Mà Đông Phương Trường Không cũng nghĩ đến điểm ấy, mới dám lại đây bái kiến.

Lạc Y Y biết tất cả sau, kinh ngạc đến ngây người .

...

Ngừ Cầm cũng kinh ngạc đến ngây người .

Nàng trực tiếp từ trên giường ngồi dậy, trần ngập ý nhị mặt cười trên, lấy làm kinh ngạc.

Sư tôn nàng dĩ nhiên đồng ý. . . Để cho mình cùng Đông Phương Trường Không song tu?

Thiên, như vậy sao được a?

Ngừ Cầm thật sự không muốn.

Chẳng biết vì sao, trong đầu của nàng dĩ nhiên hiện ra một đạo vĩ đại bóng người.

Đồng Giáp xích phong, đứng ngạo nghễ cửu thiên.

Ngừ Cầm lắc đầu một cái, đem Vương Dật từ trong đầu vứt ra, xuống giường, xích ~ cặp kia mềm mại chân ngọc, ở trong phòng đặc cát bước đến, khỏ sở tìm kiếm đối sách.

Lạc Y Y cũng tự đứng dậy, mặt cười quay về sư tôn, trầm mặc không nói.

Mấy phút sau, nàng thăm thăm hỏi: "Sư tôn, ngươi không muốn?"

"Tất nhiên là không muốn."

Ngừ Cầm phương tâm một mảnh hỗn loạn, thuận miệng đáp.

Lạc Y Y mím mím cặp môi thơm, thấp giọng nói: "Nếu là không muốn, ta ngược lại thật ra có một cái biện pháp."

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 375: Người cũng là có lão bà người?

"Người có?"

Ngừ Cầm dừng lại chân ngọc, nghiêng đi mặt cười nhìn về phía đối phương.

Lạc Y Y cặp môi thom khê cắn, chậm rãi gật đầu. Nàng do dự chốc lát, chậm rãi nói xuất cái kia 'Biện pháp' .

"Cái gì?"

Ngữ Cầm sau khi nghe xong, nhất thời kinh ngạc đến ngây người , thể nhưng tràn ngập ý nhị mặt cười trên bay lên một mảnh ửng hồng.

"Ồ. . . Nói hươu nói vượn. . ."

Nàng bỗng nhiên xoay người lại, run giọng kiêu thoả.

Lạc Y Y biện pháp, là nhượng Ngữ Cầm đem việc này kéo dài tới các tiên nữ trở lại, thể nhưng làm cho các nàng cho mình một cái danh phận.

Như vậy, chính là bà lão cũng không có cách nào .

Nhưng nếu là có cái kia danh phận, chính mình há không phải là cùng Vương Dật. . . ?

Thiên, như vậy sao được? Chính mình nhưng là hần sư thúc, là trưởng bối a. . .

Cô nàng này trong đầu, đều đang suy nghĩ gì quái lạ đông đông a?

"Ồ. . .Ồ. . ."

Ngữ Cầm tiếng thở gấp rất nặng, đầy đặn bộ ngực mềm liên tiếp, thật là mê người.

"Đây là kẻ hoán binh. . ."

Lạc Y Y mím môi cặp môi thom, thấp giọng nói: "Chỉ có làm như vậy, sư tôn mới sẽ không ủy thân ở Đông phương sư bá."

"Ngươi cầm miệng!"

Ngữ Cầm bị nàng nói tâm loạn như ma, trực tiếp vung lên tay ngọc, kiêu xùy xùy nói: "Ngươi đi ra ngoài. . ."

"A?"

Lạc Y Y nhất thời choáng váng, cặp môi thom há hốc liên hồi, mờ mịt đi hỏi: "Muộn như vậy , ngài muốn cho ta đi nơi nào a?"

"Đi ra ngoài , ta nghĩ lẳng lặng. . ."

Ngữ Cầm tiếp tục vung lên tay ngọc.

"Ta không!"

Lạc Y Y thân thể yếu đuối kiêu nhẹ chéch, trực tiếp nắm lên một cái đại gối ôm ở hương trong lòng, cong lên cặp môi thom lẩm bẩm: "Ta nơi nào đều không đi."

"Ngươi xuất không đi ra ngoài?"

"Liên không!"

Lạc Y Y liên tục lắc mặt cười, lại sái nổi lên tiểu vô lại.

Sau đó. . .

'Keng coong. . .'

'Àm. . .'

Thiên ảnh lay động, thể nhưng cửa lớn bị mạnh mẽ đóng lại .

"Ồ. . ."

Vây quanh áo tắm Lạc Y Y đứng ở lạnh lẽo trước cửa, cất tiếng đau buồn gào khóc, nhìn qua đặc biệt đáng thương bất lực.

Nàng trực tiếp bị Ngữ Cầm đánh văng ra ngoài rồi.

'Đang coong. . .'

"Sư tôn, ngài nhượng ta đi vào. . ."

Lạc Y Y vùng lên phần quyền, không ngừng mà gõ cửa phòng, nghen ngào không ngừng, phương tâm trong cang là nổi lên thiên đại oan ức.

Chính mình toàn tâm toàn ý sư phụ tôn suy nghĩ, có thể nài nhưng . .

Trong sương phòng yên tĩnh không hề có một tiếng động, không có bất kỳ phản ứng nào.

Lạc Y Y gõ một lúc sau, thấy bên trong không có động tĩnh, liền thu hồi tay ngọc, xoa xoa tiểu nước mắt trên mặt, xoay người lại, thăm thẳm rồi đi .

...

Vương mẫu người chính ở trong mơ chu du vô thượng tiên cảnh đây, sau một khắc, lại bị tiếng gõ cửa thức tỉnh .

"Ai ở gõ cửa?"

Hắn lẩm bẩm một câu, xuống giường mặc vào áo khoác, mở ra cửa phòng.

Mặt cười nước mắt như mưa Lạc Y Y xuất hiện ở cửa.

"Sư tỷ? Ngươi. . ."

Vương Dật trực tiếp choáng váng.

Lạc Y Y vùng lên mặt cười, cất tiếng đau buồn nói: "Sư đệ, sư tôn nàng không cần ta nữa. . ."

"A?"

Vương mẫu người nhất thời kinh ngạc đến ngây người, mờ mịt hỏi: "Tại sao?"

Lạc Y Y liên tục đi lắc đầu, không có trả lời chắc chắn, thế nhưng âm u tiếng nói nhỏ: "Sư đệ, ngươi năng lực. . . Thu nhận giúp đỡ ta một đêm sao?"

Vương Dật tâm đều sắp nát, trực tiếp đưa nàng ôm vào trong lòng.

Mấy phút sau, trên giường lớn.

Lạc Y Y chìm nhỏ nép vào người nằm nhào yêu lang trong lòng, khóc rung rức không ngừng, mềm nhũn thân thể yêu kiều cang là run rẩy liên tục.

"Ta bảo bảo sư tỷ tiểu đáng thương, đừng khóc, sư thúc nàng sao không cần ngươi chứ?"

Vương Dật khẽ vuốt mái tóc mềm mại của nàng, ôn nhu an ủi.

"Ủm. . ."

Lạc Y Y nhẹ nhàng điểm thủ, thế nhưng cặp kia cánh tay ngọc quần rồi lại khấn, yên lặng cảm thụ trên người đối phương truyền đến nam tử khí tức.

Cái cảm giác này, thật sự rất thoải mái.

Vương Dật cánh tay cũng tự nắm chặt, cấp cho đối phương cảm giác an toàn.

Không bao lâu, trong lòng xinh đẹp liền ngủ say .

"Đến cùng là. . . Làm sao ?"

Vương mẫu người nhìn chăm chú đối phương thanh mỹ kiều dung, mờ mịt tự nói.

...

Sáng sớm ngày thứ hai.

Vương Dật cùng Lạc Y Y nắm tay nhau, đi đến thuyền cứu nạn nội bộ phòng khách dùng cơm.

Lý Đăng Vân cùng Ngữ Cầm trải qua đến, ngồi ở nơi đó.

Lạc Y Y cảm thấy xuất sư tôn khí tức, mím mím cặp môi thom, buông ra tay nhỏ, đi đến đối phương bên người.

"Sư tôn. . ."

Nàng thủ sẵn chính mình ngón tay ngọc, cẩn thận kêu.

"Nhanh dưới trướng ăn cơm đi. . ."

Ngữ Cầm thấy ái đồ phương hoa một mảnh tiều tụy, trong lòng nhất thời đau xót, biết tặc muội chính mình hơi quá rồi, không khỏi ôn nhu nói.

Lạc Y Y nghe xong, phương tâm nhất thời vui vẻ, vội vàng ngồi ở bên cạnh nàng.

Vương Dật cũng tìm một chỗ ngồi xuống, cùng bọn họ đồng tiến vào bữa sáng.

Thời gian trôi qua rất nhanh, chỉ chớp mắt lại đến đêm tối.

Lạc Y Y không có tới nữa, nói vậy là bị Ngữ Cầm 'Thông hành', Vương mẫu người lại một lần nữa một mình trông phòng.

Liên như vậy, bạch thiên hắc dạ, thời gian như trôi đi.

Sáng sớm ngày thứ bốn, thuyền cứu nạn lại một lần nữa sử đến vô ngần trên sa mạc, chậm rãi hạ xuống.

Bốn người thả người bay xuống, Lý Đăng Vân giờ tay bắt ấn, thu đi tới thuyền cứu nạn.

Lần này các tiên nữ không có đồng hành, bọn hắn chỉ có chờ chờ nắm giữ bí thuật lục phẩm tông môn phía trước, mới có thể đi vào Cổ Giới.

Xảo chính là, vèn vẹn đã qua hơn 10 phút, phương xa thiên khung liền truyền đến từng trận nổ vang, một thanh to lớn tiên kiếm xuất hiện.

"Thực Sơn tông người đến."

Lý Đăng Vân phóng tầm mắt thiên khung, thấp giọng nói.

Mấy phút sau, tiên kiếm lâm đến mọi người trên không, chậm rãi dừng lại. Thế nhưng hai bóng người phóng lên trời, chậm rãi hạ xuống.

Đến người chính là Huyền Thiên thượng nhân cùng Tô Yên Nam.

Lý Đăng Vân trên đến đi vào, ôm quyền cười nói: "Tiêu Dao Lý Đăng Vân, gặp Huyền Thiên Tông chủ."

Huyền Thiên thượng nhân thu đi tiên kiếm, ôm quyền đáp lễ, ha ha cười nói: "Lý Tông chủ khách khí."

Hắn sau khi nói xong, vô tình hay cố ý ngắm Vương Dật một chút, thế nhưng sờ tay vào ngực, lấy ra một viên lục lăng huyền thạch.

Lý Đăng Vân thấy, ra hiệu mọi người tránh ra.

Huyền Thiên thượng nhân một tay bắt ấn, phác họa càn khôn, sau đó đem mật thuật lấy ra.

'Hồng'

Hư không chấn động, vô hình cửa lớn chậm rãi mở ra.

"Lý Tông chủ, xin mời. . ."

"Huyền Thiên Tông chủ trước hết mời. . ."

Hai vị Tông chủ khách sáo hai câu sau, dẫn đệ tử trong môn, tiến vào trung thiên thế giới trong.

Mọi người sau khi đi vào, cửa lớn chậm rãi đóng.

Truyền tống trận bên này, hay vẫn là như vậy náo nhiệt, bày sập tán tu tùy ý có thể thấy được, tiếng rao hàng không dứt bên tai.

Vương Dật cùng Lạc Y Y chính nắm tay nhau đi theo trường bồi mặt sau, đột nhiên, một cái thân ảnh không lồ tiếp cận bọn hắn.

"Ha, Vương Dật, Lạc Y Y. . ."

Tô Yên Nam nhìn một chút hai người lôi kéo tay, cười khúc khích hỏi: "Các người ở giao du?"

Lạc Y Y mặt vỏ rất mỏng, nghe vậy nhất thời thu hồi tay ngọc, ngượng ngùng buông xuống mặt cười.

"Quan người chuyện gì?"

Vương mẫu người tức giận nhìn đối phương một chút.

"Vương Dật, thật sự có người. . ."

Tô Yên Nam hướng hẳn duỗi ra ngón tay cái, nhìn chung quanh một chút, kỳ quái hỏi: "Người này mấy cái khủng bố lão bà đây, làm sao không theo đồng thời đến? Nha, đúng rồi. Cửu châu hội vũ có nhân số hạn chế. . ."

Vương Dật bị kẻ này tự hỏi tự đáp làm không nói gì, sau khi từ biệt gương mặt tuần tú, lại để ý đến hắn.

"Ta thật sự rất bội phục người, không chỉ có thực lực kinh người, đạo lý càng là một cái so với một cái mạo mỹ, so với ta còn muốn chất lượng tốt."

Tô Yên Nam tiếp tục ha ha cười, không chút nào cảm thấy chính mình đáng ghét.

"Ồ?"

Vương Dật nhất thời hứng thú, nghiêng đi gương mặt tuần tú nhìn về phía đối phương: "Người cũng là có lão bà người?"

"Đó là đương nhiên?"

Tô Yên Nam ngẩng đầu ưỡn ngực, ngạo nghễ nói: "Ta những cái kia đạo lý, tuy rằng không có Lạc Y Y các nàng mỹ mạo, nhưng cũng là đương đại tuyệt sắc."

"Người nói cái gì?"

Vương Dật nhất thời sửng sốt, mờ mịt nói: "Còn 'Những cái kia'? Người có mấy cái lão bà?"

Tô Yên Nam nghe xong, bẻ ngón tay, roi vào trầm tư: "Hai mươi bảy. . . A không, thêm vào Tuệ Nhu các nàng, tổng cộng là ba mươi hai cái. . ."

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 376: Lại thấy Khúc Uyển Thanh

"Cái gì?"

Vương Dật nghe xong hoá đá tại chỗ.

Ba mươi hai cái?

Giời ạ!

Người khởi đầu nữ đủ đâu?

Lạc Y Y cũng là kinh ngạc đến ngây người, nghiêng đi mặt cười hướng đối phương, một mảnh tiểu mê man.

Thiên, hắn lại có nhiều như vậy đạo lý? Thật sự giả?

Bọn hắn làm sao biết, Tô Yên Nam là Thực Sơn trăm năm qua nhất đệ tử có tiềm lực, trên tông môn tăng tất nhiên là cực kỳ coi trọng.

Cực phẩm linh căn quá hiếm có, nặc đại một cái lục phẩm tông môn, cũng chỉ có hắn nhất nhân mà thôi.

Tô Yên Nam mười sáu tuổi năm ấy, Huyền Thiên thượng nhân tự mình thụ ý, từ mấy trăm nữ đệ tử trúng tuyển bỏ vốn chất người tài ba, làm như đạo lý của hắn.

Nguyên nhân rất đơn giản, nếu là Tô Yên Nam hậu nhân trong xuất hiện như phụ thân bình thường tư chất nghịch thiên, đối với tông môn là rất nhiều giúp ích.

Tô Yên Nam trời sinh lưng hùm vai gấu, rất đúng những cái kia nữ đệ tử khẩu vị, thế nhưng cái tên này lại đang máu nóng tuổi tác, có thể nói là ai đến cũng không cự tuyệt. Cứ thế. . . Mấy năm trôi qua, đạo lý của hắn từ ban đầu bảy người, tăng trưởng đến hiện tại hơn ba mươi nơi.

Tu Chân Giới cùng thế tục không giống, lấy cường giả vi tôn, một nhân kiệt có thể có bao nhiêu tên đạo lý làm bạn, bực này tình huống chẳng lạ lùng gì.

Có thể ba mươi hai cái, đúng là nhiều điểm.

"Người lợi hại."

Vương Dật kìm nén nửa ngày, mới phun ra ba chữ này.

Tô Yên Nam cảm giác không cái gì, không ở phương diện này tiếp tục làm văn, cười ha hả nói: "Vương Dật, lần này hội vũ, người cho mình xác định cái gì mục tiêu?"

"Làm hết sức."

Vương Dật đương nhiên sẽ không đem ý nghĩ nói cho đối phương biết.

"Ta có thể đi vào năm mươi vị trí đầu, liền hài lòng."

Tô Yên Nam rất dừng cảm, nói thẳng xuất suy nghĩ trong lòng.

"Hả?"

Vương Dật nhất thời cau mày, hần vốn tưởng rằng, lấy đối phương hiểu chiến tính nét, mục tiêu sao cũng sẽ xác định ở mười vị trí đầu, ai muốn dĩ nhiên chỉ có năm mươi?

Tô Yên Nam nhìn ra hần nghi vấn, lắc đầu than thở: "Người thấy thì sẽ biết, cái khác châu gia hòa, đều là biến thái trong biến thái. . ."

Vương Dật: . . .

Rất nhanh, bọn hần đi ngang qua Tiêu Dao khách sạn, nhưng không làm dừng lại, hướng trấn nhỏ đi ra ngoài, phút chốc liền tới đến Thượng Cổ vô đài lối vào nơi.

Huyền Thiên thượng nhân đại thủ vung lên, mở ra hai giới cánh cửa.

Mọi người tiến vào Cổ Giới, phát hiện vô đài nơi đó, trải qua trạm có mười mấy người.

"Ồ?"

Huyền Thiên thượng nhân hơi sững sờ, có chút bất ngờ nói: "Năm nay đều tới sớm như thế?"

Chỗ lối vào người cũng phát hiện bọn hần, đồng thời nghiêng người phóng tầm mắt tới.

Chú ý bên dưới, mấy người đến nơi này, một tên Nguyên Anh tầng tám ông lão hướng bọn hần gật gù, sau đó sâu sắc nhìn Vương Dật một chút.

Hần là cổ vô đài cường giả, không phải thập tông môn Lão tổ.

Khúc Uyển Thanh chờ thập tông chiến trên thiên kiều, cũng nhìn chăm chăm không chớp mắt nhìn chăm chăm Vương Dật, vẻ mặt khác nhau.

Huyền Thiên thượng nhân nhìn chung quanh một phen, lông mày nhất thời vừa nhíu: "Phi Vũ tông ta có biết hay chưa tiêu chuẩn, tột phong tông cùng thiên diễn tông người đâu?"

"Hân Châu lần này, chỉ có tám cái tiêu chuẩn. . ."

Vô đài ông lão nghe xong, lắc đầu thở dài.

"Hả?"

Huyền Thiên thượng nhân nhất thời cả kinh, vừa sợ có giận dữ hỏi: "Tại sao ít đi hai cái?"

"Bị Trữ Châu muốn đi tới. Quên đi, người vừa đã đến đồng thời, chúng ta lên đường thôi. . ."

Vô đài ông lão tựa hồ không muốn nhiều lời, sờ tay vào ngực, móc ra một cái thanh đồng hộp gấm, mở ra.

Một viên đỏ đậm toả sáng bầu dục hạch, lẳng lẳng nằm ở bên trong.

Cửu phẩm pháp khí —— thập phương châu.

Ông lão lấy ra bầu dục hạch để xuống lòng bàn tay, môi run run, nói lẩm bầm.

'Hô. . .'

Mười mấy giây sau, bầu dục hạch run rẩy không ngừng, thoát ly bàn tay của hắn, bay về phía hư không.

'Ong ong. . '

Nó trên thăng hơn trăm mét, liền ngừng lại, toàn thân rung động, dần dần tăng cường thể tích, rất nhanh sẽ biến thành một viên 50 đến mét to lớn bầu dục.

"Đi thôi. . "

Ông lão than nhẹ một tiếng, hai tay sau lưng, hướng to lớn bầu dục chậm rãi tung bay đi.

Bảy tông tu sĩ thấy, dồn dập lấy ra thân pháp, phóng lên trời.

Mấy qua đi, một đám tu sĩ kết thúc ở bầu dục nội bộ trên bình đài.

Ông lão đứng ở phía trước, một tay liên tục kết ấn, tạo thành Đa La Diệp Chi ấn, hư không bình kích.

'Hồng '

Đột nhiên, bầu dục rìa ngoài đột nhiên xuất hiện một vòng lồng ánh sáng màu trắng.

Ông lão dẫu tay hướng chính bắc: "Nhanh. . ."

'Xi. . '

Bầu dục hư không chấn động, thể nhưng hướng hướng chính bắc xông thẳng mà đi.

Thập phương chu không hổ là cửu phẩm pháp khí, so với Tiêu Diêu Tông phi hành chu muốn nhanh hơn nhiều, mắt thấy phía dưới sơn hà nhanh chóng lùi lại, chớp mắt hơn trăm dặm.

Tất cả vững vàng sau, ông lão xoay người nhìn về phía bảy tông tu sĩ, nói: "Cùng năm rồi như thế, các tông phòng nhỏ trải qua an bài xong, sau năm ngày liền có thể đến 'Tiên Đổ' ."

Hắn sau khi nói xong, xoay người, nhìn chăm chú trong thiên địa vô tận mệnh mông, lại không để ý tới mọi người.

Ngay sau đó, các tông trưởng bối nhượng các đệ tử tự do hoạt động, chính mình đi đến thuyền cứu nạn nội bộ, nhìn kỹ gian phòng.

"Sư tỷ, chúng ta qua bên kia nhìn."

Vương Dật lôi kéo y nhân non mềm tay nhỏ, hướng bên phải đi đến.

Lạc Y Y ngoan ngoãn đi theo yêu lang bên người.

Bọn hắn đi tới chu duyên, thường thức phương xa cảnh sắc.

"Y Y. . ."

Đúng vào lúc này, một đạo dễ nghe kiều âm bỗng nhiên bay lên.

Hai người song song xoay người.

Khúc Uyển Thanh đứng ở năm mét ngoại, hai tay khuyen ở bộ ngực mềm trước, khá có hứng thú nhìn chăm chú hai người.

Lạc Y Y cảm nhận được đối phương ánh mắt, xuất phát từ nữ nhân thiên tính, dán vào yêu lang thân thể yêu kiều càng chặt.

Nàng tuy rằng không nhìn thấy, có thể thanh âm của đối phương phi thường vui tươi, tướng mạo chắc chắn sẽ không chênh lệch.

Tiêu Diêu Tông Đại sư tỷ, lần thứ nhất đối với hắn nàng nữ tử sản sinh lòng đề phòng.

"Xin chào Khúc sư tỷ. . ."

Theo lễ phép, Vương Dật hướng đối phương mỉm cười gật đầu.

Khúc Uyển Thanh liếc mắt nhìn hắn, căn bản không có thời gian để ý, hướng Lạc Y Y duỗi ra tay ngọc: "Y Y, đến, ta mang đi chỗ tốt."

Kinh tiểu loli một chuyện sau, nàng đối với Vương Dật khúc mắc rất sâu, chính là bị đối phương đánh bại, loại kia ý nghĩ cũng không có thay đổi.

"Hừ!"

Vương Dật thấy đối phương như vậy không nhìn chính mình, trong lòng nhất thời khó chịu, hừ một tiếng, trực tiếp xoay người, không nữa liếc nhìn nàng một cái.

Lạc Y Y kinh hãi, hướng đối phương nói: "Ta hay là không đi, cảm ơn Khúc sư tỷ."

Nàng sau khi nói xong, hoảng vội vàng xoay người kéo yêu lang đại thủ, dành cho hắn vô hạn ôn nhu.

Khúc Uyển Thanh nhất thời choáng váng, sững sờ đứng ở nơi đó, sẽ không động.

"Ha ha. . ."

Đột nhiên, sáng khoái tiếng cười đột nhiên xuất hiện, một cái phong thần tuấn lãng thanh niên mặc áo trắng chậm rãi đi tới.

Người này, chính là Vương Dật đại náo thập tông thời chiến, lấy ra 'Mười hai tiên kiếm quyết' tên kia thiên kiêu.

Hắn đi tới gần, tự tiểu phi tiểu nói: "Ta hay vẫn là lần thứ nhất thấy chúng ta Uyển Thanh Tiên tử như vậy ăn quả đáng, hảo thú vị."

Khúc Uyển Thanh nghe xong, đôi mắt đẹp nhất thời nhắm lại, thế nhưng phần quyền chăm chú nắm lên, cắn răng bạc hỏi: "Người muốn chết?"

"Khà khà. . ."

Tuấn lãng thanh niên thấy đối phương tức rồi, trong lòng cả kinh, không khỏi cười gượng mấy lần, lui về phía sau mấy bước, cùng nàng duy trì khoảng cách nhất định, sau đó trở về Vương Dật bên cạnh hai người, mỉm cười nói: "Vương Dật, đã lâu không gặp. . ."

Vương Dật thấy đứng trước mặt một cái cực kỳ tuấn đạt thanh niên, nhưng rất lạ mặt, không khỏi kỳ quái hỏi: "Xin lỗi, người. . . Là ai?"

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 377: Con dâu nuôi từ bé

Hắn ở trên võ đài nổi khùng căn bản không cảm giác, vì lẽ đó cũng không nhận ra đối phương.

Có thể này nơi thiên kiêu nhưng không như thế nghĩ.

Hắn bỗng nhiên sững sờ, thế nhưng gương mặt tuấn tú bắt đầu co rúm lên.

Hào người cái Vương Dật, người ở đánh ta mặt sao?

"Hà?"

Vương mỗ người nhất thời bị phản ứng của đối phương làm mộng ép: Hắn làm gì như vậy kích động?

"Kê kê. . ."

Phía sau Khúc Uyển Thanh cảm thấy há giận, không nhịn được yêu kiều lên, bằng thêm tam phân quyền rũ. . .

"Sư đệ. . ."

Lạc Y Y nhất thời hoảng rồi, này tuấn đạt thanh niên lai lịch rất lớn, nàng không muốn yêu lang vô tội đụng nên cường địch.

Nàng tú đủ lót lên, cặp môi thơm bình di, tiến đến đối phương bên tai nhẹ giọng lời nói nhỏ nhẹ, giảng giải qua lại.

Vương mỗ người nghe trên người đối phương như lan mùi thơm, cẩn thận nghe bắt đầu cùng chưa, cuối cùng, hắn kinh ngạc đến ngây người.

Cái gì? Chính mình từng nghiền ép một đám thiên kiêu?

Thiên, ta tại sao một chút ấn tượng đều không có?

"Ta là Côn Luân tông Mộ Dung Vũ. . ."

Mộ Dung Vũ hít một hơi thật sâu, tận lực để cho mình duy trì thân sĩ phong độ, cái trán gân xanh nhưng là bình lên .

Hắn thật sự có chút không thể nhẫn nhịn .

"Rất hân hạnh được biết ngươi. . ."

Vương Dật cảm thấy lúng túng, vội vàng hướng đối phương mỉm cười gật đầu.

Nếu là như vậy, chính mình vừa nãy phản ứng quả thật có chút quá .

Mộ Dung Vũ thấy hắn nụ cười rất chân thành, tức giận nhất thời tiêu hơn nửa, cái trán gân xanh cũng biến mất rồi.

Hắn vốn là không phải thù dai người.

"Ha ha, các ngươi sao đều tập hợp lại cùng nhau ?"

Tô Yên Nam bước bước chân thư thả từ đi tới, vừa mới đứng lại, liền quay đầu kêu to: "Hiên Viên Thiên, Liêu vân, hai ngươi đừng 'Ẩn tình yên lặng' đối diện , mau tới đây. . ."

Hắn đặc biệt kinh người.

"Lăn. . ."

"Ô đại cái, ngươi muốn chết. . ."

Trong phút chốc, hai đạo gầm lên phóng lên trời.

"Vô duyên vô cớ, phát cái gì tính khí?"

Tô Yên Nam không khỏi gãi gãi đầu, vù tiếng tự nói.

Mấy sau, các tông thiên kiều ở nơi này tụ tập.

Hiên Viên Thiên chính là cái kia thôi thúc sáu phương thanh thước vĩ đại nam tử, Liêu vân nhưng là dùng đỉnh thanh niên.

Thiên kiều môn lẫn nhau ở bất chuyện, nhìn dáng dấp rất là quen thuộc.

Đề tài của bọn họ quay chung quanh lần này cửu châu hội vũ triển khai, lẫn nhau trao đổi các tông tìm thấy tin tức ngầm.

Vương Dật làm 'Người mới', chăm chú đi lắng nghe.

Mà Lạc Y Y tắc nhắm cặp kia đôi mắt đẹp ngả oạt ở yêu lang trong lòng, ngoan ngoãn như chỉ con mèo nhỏ, thỉnh thoảng mân mân cặp môi thom, đương thực sự là đáng yêu cực kỳ.

Khúc Uyển Thanh đem tất cả nhìn ở trong mắt, mặt cười trên trán ngập xem thường, trong lòng thầm nghĩ: Cái tên này ngoại trừ soái điểm, năng lực chuẩn bị, đến cùng có cái gì tốt?

Mấy chục phút sau.

'Vù '

Phía trước hư không, bỗng nhiên nổi lên tầng lớn gọn sóng, thập phương chu tốc độ lúc này biến hoá hoãn, chậm rãi tiến vào gọn sóng ở trong.

Trong nháy mắt tiếp theo, thiên địa đột nhiên biến hoá.

Trước mắt xuất hiện đại dương vô tận, vô tận xanh thẳm.

Vương Dật cho rằng về đến giới trần tục, từ quan sát kỹ sau, liền biết không phải.

Nơi này nước biển phi thường trong suốt, bích sóng lớn lãng, mà lại càng rộng rãi vô ngần, vô cùng tận.

Trên chín tầng trời, mây mù nhiều, khiến người ta tinh thần sáng khoái.

"Nơi này linh khí thật đầy đủ đây. . ."

Lạc Y Y từ chưa từng tới nơi này, không nhận được hô khẽ.

"Chúng ta trải qua xuất Hân Châu, nơi này là cửu châu giới hải."

Khúc Uyển Thanh ở bên giải thích.

"Giới hải?"

Vương Dật mắt nhìn Vô Biên Hải dương, một mặt chấn động nói: "Tại sao ta cảm giác so với giới trần tục hải dương còn rộng lớn hơn?"

"Hừ!"

Khúc Uyển Thanh nghe xong, xem thường hừ nhẹ: "Hiếm thấy nhiều quái nhà quê. . ."

"Hà?"

Cái này khinh bỉ đến bách không kịp đề phòng, Vương Dật người nhất thời không cao hứng, lạnh lùng nói: "Khúc Uyển Thanh, ngươi có ý gì?"

Khúc Uyển Thanh sau khi từ biệt mặt cười, căn bản không nhìn đối phương, cánh tay vừa nhấc, nhìn chăm chú chính mình um tùm tay ngọc, ung dung thong thả nói: "Ta không đề ý tới 'Luyện đồng phích' . . ."

Cái gì?

Mà!

Vương Dật người nhất thời điên rồi, ngật trời.

"Phi Yên vốn là lão bà ta, lại nói ta hai sự tình, cùng ngươi có rắm quan hệ?"

Hắn lớn tiếng quát hỏi.

"Ai. . ."

Khúc Uyển Thanh cũng không nhìn hắn cái nào, mặt cười hướng về thiên, tự nhủ: "Có chút người đâu, đương thực sự là không bằng cảm thú, liền tiểu hải tử đều không buông tha. . ."

Vương Dật nghe xong, gương mặt tuấn tú một trận co rúm, thật sự không thể nhẫn nhịn.

Vào giờ phút này, các tông thiên kiều dòn dập kinh ngạc đến ngây người.

Lạc Y Y mặt cười hướng đối phương, gấp gấp hỏi: "Khúc sư tỷ, ngươi đừng nói như vậy?"

"Làm sao?"

Khúc Uyển Thanh cuối cùng nhìn về phía Vương Dật, xem thường cười gằn: "Làm cấp độ kia thương thiên hại lý sự tình, còn không cho người nói sao?"

"Khúc sư tỷ, ngươi. . ."

Lạc Y Y còn muốn nói cái gì nữa, lại bị một bàn tay lớn kéo.

"Ha ha. . ."

Vương Dật nở nụ cười, nhưng là lạnh. Hắn trầm giọng nói: "Sư tỷ, chúng ta bất hòa 'Con dâu nuôi từ bé' chấp nhặt."

"A?"

Lạc Y Y nghe xong, mặt cười nhất thời một mảnh mờ mịt.

Các tông thiên kiều nghe xong, âm thầm le lưỡi một cái.

Ai ya, xem ra hôm nay muốn xảy ra vấn đề rồi oa.

Đúng như dự đoán, Khúc Uyển Thanh mặt cười trực tiếp tái rồi, nàng lớn tiếng khẽ kêu: "Vương Dật, ngươi có ý gì?"

"Có ý gì ngươi không hiểu?"

Vương Dật hướng nàng liên tục cười lạnh: "Ta đã sớm nhìn thấu, ngươi là tiểu thí hải kia con dâu nuôi từ bé, ban ngày sư tỷ đệ, buổi tối tắc. . . Hắc. . ."

Hắn không có hết mức nói xong, ý tứ nhưng rất rõ ràng .

Chúng thiên kiều nghe xong, ngưu nhân trực tiếp trừng lên, lỗ mũi trong nháy mắt chống đỡ lão đại.

Khe năm!

Vương Dật, ngươi trâu bò, lại dám nói thể với.

Khúc Uyên Thanh thân thể yêu kiều run lấy bấy, chăm chú nắm cặp kia phần quyền, trải qua bị tức nổ tung .

'Hồng '

Đột nhiên, trên người nàng bỗng nhiên phóng ra hào quang năm màu, phi thường xán lạn loá mắt.

"Làm sao? Ngươi muốn đánh? Ta tiếp tới cùng. . ."

Vương Dật rất ít cùng nữ nhân nổi nóng, ngày hôm nay xem như là thật sự nổi giận, hắn đại thủ mềm nhẹ đẩy một cái, muốn đem y nhân đẩy ra.

Ai nghĩ, nhưng là không có thúc đẩy.

"Sur đệ, ngươi đừng động thủ."

Lạc Y Y chăm chú ôm yêu lang, nhanh chóng chuyển qua mặt cười, run giọng nói: "Khúc sư tỷ, chúng ta thân gánh trách nhiệm nặng nề, ngươi. . . Đừng như vậy. . ."

"Y Y, ngươi tránh ra. . ."

Khúc Uyên Thanh trải qua bị Vương mỗ người ngôn ngữ tức điên , làm sao nghe đi vào? Nàng hiện tại cái gì cũng không để ý , chỉ muốn mạnh mẽ sửa chữa cái tên này một trận.

Thực sự quá đáng ghét .

"Sư tỷ, ngươi buông ra, ta không có việc gì."

Vương Dật lạnh lùng nhìn chăm chăm Khúc Uyên Thanh, gần từng chữ.

"Không được, các ngươi không cho đánh."

Lạc Y Y cánh tay ngọc lâu càng chặt, sao cũng không buông ra.

Chính ở giường cung bật kiếm thì.

'Oa oa. . .'

Đột nhiên, phương xa xuất hiện một luồng quý dị âm thanh, trong nháy mắt tiếp theo, mãnh liệt cuồng phong ngợp trời giống như bao phủ tới, gào thét mệnh mông.

'Ầm ầm. . .'

Thập phương chu bỗng nhiên phát sinh rung mạnh.

Này biến số quá kinh người , khiến người ta bách không kịp đề phòng. Các tông thiên kiều nhất thời lập được không ổn, ở trên bình đài ngã trái ngã phải.

'Xi xì xì. . .'

Mấy bóng người lay động, các tông cường giả phóng lên trời, đi một truy cứu càng.

Sau một khắc, trong hư không cường giả sắc mặt đột nhiên đại biến, Huyền Thiên thượng nhân kinh ngạc nói: "Thiên, này. . . Đó là cái gì?

Chương 378: Kinh sợ

Các tông thiên kiều đứng vững sau, dồn dập hướng về chu ngoại nhìn tới.

Trong nháy mắt tiếp theo, bọn hắn đồng thời hút vào ngậm khí lạnh, từ đầu đến chân tê dại một hồi.

Nhưng thấy

Mấy dặm ngoại, vô tận hải mặt bằng trên xuất hiện một cái to lớn toàn oa, đường kính ít nói cũng có hơn một nghìn mét trở lên.

Thiên, làm sao sẽ như vậy đại?

Kinh khủng nhất chính là, toàn oa phía trên hư không, xuất hiện tầng lớn gọn sóng, nơi đó có phù văn đang đan xen, khủng bố Trật Tự Tòa Liên lúc ẩn lúc hiện.

Đây là một bộ đại dị cảnh, kinh thiên động địa.

Chúng thiên kiều choáng váng, thật sự choáng váng.

Cảnh tượng này, bọn hắn nằm mơ cũng không mơ tới quá a.

Vương Dật chăm chú ôm y nhân, tâm tình chìm xuống đến cùng, hắn nhớ tới thỏ nhấc tới Thiên Thế Giới tan vỡ một chuyện.

Lẽ nào, nơi này chính là tan vỡ một góc? Có thể cứu châu hội vũ còn chưa bắt đầu a.

Cùng lúc đó, thập phương chu chậm rãi dừng lại, khó tiến thêm nữa.

Mấy qua đi, bóng người lay động, vô đài ông lão đi tới bình đài ở giữa, ngửa đầu rồng to: "Các ngươi mau mau hạ xuống, giúp ta khôi động thuyền cứu nạn."

Cái gì?

Tất cả mọi người nhất thời kinh hãi, các tông cường giả dồn dập bay trở về, Huyền Thiên thượng nhân sợ hãi nói: "Phong lão, ngươi có ý gì?"

Phong lão chính là vô đài ông lão, hắn giơ lên hai tay, ở trước ngực nhiều lần kết ấn, gầm thét nói: "Hư không đầy rẫy không tên đạo ý pháp tắc, ta thuật mất đi hiệu dụng, các ngươi nhanh đem linh lực của chính mình truyền cho ta."

Hắn như kinh động thiên hạ, trực tiếp đem mọi người chấn động choáng váng.

Phong lão nhưng là Nguyên Anh tầng tám lão quái a, pháp thuật thông thiên, sao

Huyền Thiên thượng nhân đến cùng là có nhiều va chạm xã hội, phản ứng đầu tiên, biết sự tình không phải chuyện nhỏ, vội vàng một tay kết ấn, hư không bình an.

'Hồng '

Nhất thời, hư không xuất hiện nhẹ nhàng vụn vụn, một đạo chất phác khí lưu từ hắn lòng bàn tay phun ra, hướng phong lão chậm rãi di đưa tới.

Còn lại cường giả cũng tự phản ứng lại, không còn dám đi trì hoãn, dồn dập noi theo.

Rất nhanh, tám cái khí lưu chậm rãi hòa vào phong lão trong cơ thể.

"Uống "

Mười mấy giây sau, phong lão bỗng nhiên rồng to, song chưởng một phen, lòng bàn tay Vắn Thiên.

"Cho ta động a "

Hắn này hai bàn tay hư không trần trọc không ngừng, động tác rất chậm chậm, bốn phía khí áp nhưng là khủng bố kinh người.

Thần uy ngập trời.

'Ầm ầm '

Nguồn sức mạnh này thực sự quá kinh người , thập phương chu được khổng dưới, chấn động liên tục, muốn phá không mà đi.

Đáng tiếc, hết thấy đều là phí công.

Này một vùng không gian, phẳng phất xuất hiện có vài vô hình gông xiềng, đưa nó vững vàng tỏa ở hư không.

Chúng thiên kiều ngơ ngác nhìn tất cả, không dám thờ mạnh một cái.

Mấy phút sau.

"Đáng ghét a, rốt cuộc là thứ gì đang tác quái?"

Phong lão không cam lòng rộng to, nét mặt già nua một mảnh đỏ chót. Mà các tông cường giả nhưng là sắc mặt trắng bệch, trải qua đến cung giương hết đà .

'Gào '

Đột nhiên, xa xôi chân trời xuất hiện một đạo tuyệt thế rồng to.

Trong phút chốc, toàn bộ thiên khung gọn sóng đặng đặng, phù văn cổ xưa phóng lên trời, che kín hư không.

Tất cả mọi người nhất thời kinh ngạc đến ngây người .

Trời ạ, đây là cái gì gọi là tiếng? Những bùa chú này lại là cái gì?

"Phốc "

Cùng lúc đó. Phong lão toàn thân chấn động mạnh, trực tiếp phun ra một đạo mũi tên máu, thế nhưng hai mắt đảo một cái, hôn mê đi.

'Tích dừng dừng '

Mọi người mới vừa tự cả kinh, càng kinh sợ sự tình phát sinh . Thập phương chu ngoại cái lồng khí, dĩ nhiên xuất hiện rạn nứt dấu hiệu.

"Không được, tuyệt không thể để cho linh tráo vỡ vụn "

Huyền Thiên thượng nhân là ngoại trừ phong người nước ngoài duy nhất Nguyên Anh cường giả, nhãn lực cực cao. Hắn trong nháy mắt nhìn ra, cái lồng khí một khi phá hủy, thuyền cứu nạn trên tất cả mọi người, đều sẽ bị ngoại diện phù văn thần bí ép cái nát tan.

Hắn vội vàng chuông án hư không, chuyển vận chính mình cuối cùng mấy phần linh lực.

Chúng cường giả không kịp khiếp sợ, theo lời vì đó.

Các tông thiên kiều đều bị dọa sợ , bọn hắn vô lực phù ở chu duyên, ngơ ngác nhìn tất cả.

"Su Su đệ "

Lạc Y Y chăm chú ôm yêu lang, thân thể yêu kiều khẽ run, như chỉ chấn kinh thò trắng nhỏ.

Nàng bản không có như vậy mềm yếu, có thể hiện tại không giống , chính mình có dựa vào, tâm tình cũng phát sinh biến hóa lớn.

"Su tỷ "

Vương Dật dùng sức ôm nàng, ôn nhu an ủi: "Yên tâm, không có chuyện gì "

Cách đó không xa Khúc Uyển Thanh mặt cười một mảnh trắng bệch, nàng bản không ưa Vương Dật, có thể thấy được hai người gần bó muốn dựa vào dáng vẻ sau, chẳng biết vì sao, trong lòng càng là nổi lên một tia ăn vật vị.

"Hô "

Lạc Y Y hô hấp rất gấp gấp, nàng hít một hơi thật sâu, run giọng nói: "Su đệ, dưới nước có đồ vật "

"Hà?"

Vương Dật nhất thời cả kinh, ngơ ngác hỏi: "Món đồ gì?"

Lạc Y Y mặt cười vì hơi chếch, run giọng nói: "Ta ta thấy nó , thật lớn "

Vương Dật ngờ ngạc, bảo bồi sư tử còn chưa mở ra 'Huyền thông mắt' a, làm sao hội

"Người nhìn thấy gì?"

Hắn kinh tiếng hỏi.

Lạc Y Y nghiêng mặt cười, run giọng nói: "Một phương cổ tẩm khiên, có mấy vạn mét. Không, này không phải tẩm khiên, nó có bốn con, dĩ nhiên là con rùa đen? Không, này không phải ô quy, trên đầu nó có lệ giác, trong miệng có răng nanh, thật là đáng sợ thiên, nó nó tới. Sư đệ a? Phốc "

Đột nhiên, Lạc Y Y kinh sợ một tiếng, thân thể yếu đuối chấn động, trực tiếp phun ra một cái mũi tên máu, thế nhưng mặt cười vô lực buông xuống, té xỉu ở yêu lang trong lòng.

"Sư tử "

Vương Dật nhất thời rống to, cũng lại liều mạng , trực tiếp ngồi khoanh chân, gơ tay ấn trên đối phương bộ ngực, liều mạng cho nàng truyền độ linh lực.

'Ào ào ào '

Đúng vào lúc này, phía dưới xuất hiện mãnh liệt sóng nước tiếng.

Chứng thiên kiều cuồng quít hướng phía dưới nhìn lại, đã thấy vô tận hải mặt bằng trên, bỗng nhiên nổi lên tảng lớn bọt nước, vô số to lớn toàn oa đột nhiên xuất hiện, kinh sợ đến cực điểm.

Nhưng đáng sợ nhất không phải cái này.

Bọn hắn nhìn thấy một cái tuyệt thế đại khủng bố.

Đáy biển nơi sâu xa, xuất hiện một cái to lớn bóng đen.

Trong nước, có đồ vật, có sơn mạch như vậy đại

'Rầm rầm'

Vô tận bọt nước càng ngày càng mãnh liệt, nói là dời sông lấp biển tuyệt không quá đáng.

"Nó tới ?"

Không sợ trời không sợ đất Tô Yên Nam há miệng, gian nan ói ra vài chữ.

Còn lại thiên kiều nghe xong, không có bất kỳ phản ứng nào. Bởi vì bọn họ trải qua động lại ở nơi đó, căn bản sẽ không nói chuyện .

'Gào '

Trong phút chốc, kinh thế rống to xuất hiện lần nữa, lần này càng mãnh liệt hơn, hư không sát na đỏ nát, đất trời tối tăm, thương khung thất sắc.

Tất cả mọi người đầu vang lên ong ong, suýt chút nữa bị quy tắc này tiếng gào đánh nổ nổ.

'Bùm bùm'

Mà vào giờ phút này, thuyền cứu nạn trên cái lồng khí không thể kiên trì được nữa, bắt đầu phát sinh dấu hiệu hồng mắt.

"Đáng ghét a."

"Khốn nạn "

"Đến cùng là cái gì?"

Các tông cường giả không cam lòng rống to, khoe miệng của bọn họ đều có máu tươi tràn ra, nhanh sắp không kiên trì được nữa .

Tình cảnh cực kỳ khốc liệt, khiến người ta không cách nào nhìn thẳng.

'Hồng '

Đúng vào lúc này, biển số tái sinh.

Vương Dật trên tay phải đồng bao cổ tay, làm như chịu đến một loại nào đó hô hoá, bỗng nhiên bùng nổ ra một luồng cực kỳ thương pháp khí tức. !

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 379: Chữa thương

Thuyền cứu nạn bên trong, thần uy trùng thiên.

'Phù phù phù phù. . .'

Tất cả mọi người dồn dập chấn động, không thể kiên trì được nữa, dồn dập ngồi ngã xuống đất.

Ai cũng không có phát hiện, đồng oản trên tứ Thần thú một trong, Huyền Vũ, toàn thân đang phát sáng, rất sống động, tự muốn gào thét lao ra.

Mãnh liệt khí tức bát hoang bao phủ, trong ngoài trùng ly dưới, thập phương chu lấy ra cái lồng khí nhất thời không kiên trì được, 'Đùng' một tiếng, đột nhiên phá nát.

'Gào. . .'

Đột nhiên, thuyền cứu nạn nội bộ, một đạo Man Hoang Thần hồng phóng lên trời, vang vọng ở bên trong đất trời.

Sau một khắc, hải vực trên lẫn lộn sóng lớn, thế đột nhiên biến hoá hoàn. Giữa hư không, đan dệt phù văn bỗng nhiên run lên.

'Gào. . .'

Phương xa phía chân trời, xuất hiện lần nữa tiếng gào, khí thế trên nhưng yếu đi rất nhiều.

Mặc cho ai cũng có thể nghe ra, cái kia đồ vật, có chút sợ sệt .

Rất nhanh, sóng lớn chậm rãi dẹp loạn, đầy trời phù văn dần dần chuyển nhạt, biến mất. Mà những cái kia to lớn toàn oa, cũng bị nước biển sở lấp bằng.

Bất trắc Phong Vân đến mãnh liệt, đi đột nhiên.

Tất cả bình tĩnh lại sau, thuyền cứu nạn trên Man Hoang chỉ tức chậm rãi thu lại, biến mất trong vô hình.

Sau đó, thập phương chu toàn thân chấn động, ở hư không rơi rụng, 'Cách cách' một tiếng, rơi xuống vô ngần hải mặt bằng trên.

Trên bình đài, các tông tu sĩ thờ dốc liên tục, trên người bọn họ đã sớm bị mồ hôi ướt nhẹp, rất là vô cùng chật vật.

Mọi người hai mặt nhìn nhau, ai cũng không biết nói chuyện .

...

Thời gian như trôi đưa, trong nháy mắt, sắc trời nhập hắc.

Thập phương chu như trước trôi nổi ở trên mặt biển, bát hoang du đăng.

Các tông tu sĩ sớm đã tiến vào gian phòng của mình, điều dưỡng sinh cơ.

Ban ngày, Lạc Y Y bị yêu lang cứu tỉnh sau, đỡ thổ huyết Ngũ Cảm đi đến phòng của các nàng, mà Vương Dật tắc nâng Lý Đăng Vân đi tới Tông chủ phòng nhỏ.

Dàn xếp hảo tất cả sau, Vương Dật về đến gian phòng của mình trong, nằm ở trên giường, giơ lên cánh tay phải, tế quan sát kỹ mặt trên tứ thú đồ án.

"Là nó ra tay?"

Hắn nhìn chăm chú Huyền Vũ tượng thần, thấp giọng tự nói.

'Đang coong. . .'

Đột nhiên, tiếng gõ cửa đột nhiên vang lên.

"Là ai?"

Vương Dật sững sờ, vươn mình xuống giường, mở cửa phòng ra.

Lạc Y Y cười tươi rồi đứng ở cửa, kiêu dung trên nước mắt như mưa, thật là còn thương.

"Sur tỷ?"

Vương Dật thấy, vội vàng kéo nàng tay ngọc, hỏi: "Nhưng là có chỗ nào không thoải mái?"

"Sur đệ. . ."

Lạc Y Y vung lên mặt cười, khóc thầm nói: "Bang giúp ta, sư tôn nàng. . . Nàng nhanh không xong rồi."

"Cái gì?"

Vương Dật nhất thời choáng váng.

Nguyên lai, Lạc Y Y đem Ngữ Cầm phủ vào phòng sau, người sau liền thổ huyết không ngừng, không bao lâu liền rơi vào hôn mê.

Các tông cường giả trong, Ngữ Cầm tu vi thấp nhất, vì lẽ đó thương thế nặng nhất.

Lạc Y Y hoảng rồi, liệu mạng độ linh lực của chính mình, có thể hiệu quả nhưng nhỏ bé không đáng kể.

Cuối cùng, nàng linh khí tiêu hao hết, lực kiệt ngã ở trên giường.

Ngữ Cầm vẫn không gặp tỉnh lại, mà lại khí tức càng ngày càng yếu, như tơ nhện.

Lạc Y Y thực sự không có cách nào, mới tìm đến yêu lang cầu viện.

"Chúng ta đã qua. . ."

Vương Dật không chút do dự, trực tiếp lôi kéo nàng tay ngọc, đi đến nhị nữ gian phòng.

Ngữ Cầm yên tĩnh nằm ở trên giường lớn, có chút quần áo xốc xếch. Trần ngập ý nhị mặt cười hoàn toàn trắng bệch, khiến lòng người nát tan.

Đỏ sẫm vết máu càng là tùy ý có thể thấy được, nhìn thấy mà giật mình.

Vương Dật vội vàng đi tới bên giường, kéo Ngữ Cầm tay ngọc, truyền độ linh khí.

Lạc Y Y thoát giày, từ mặt khác lên giường, bò đến sư tôn bên cạnh, cẩn thận cảm thụ tất cả.

1 phút nhiều sau. . .

"Hả?"

Vương Dật bỗng nhiên nhũn mảy, hần phát hiện linh lực truyền vào Ngữ Cầm trong cơ thể sau, căn bản là không có cách chữa trị vỡ tan huyết mạch.

"Sur đệ, làm sao?"

Lạc Y Y nghe tiếng, cuồng quít vung lên mặt cười.

"Không có chuyện gì. . ."

Vương Dật không muốn để cho nàng quá lo lắng, chậm rãi lắc đầu, tiếp tục vì đó.

Rất nhanh, linh lực của hần tiêu hao hơn nửa, đối phương tình huống vẫn như cũ không thấy tốt hơn.

Vương Dật nhũn mảy càng sâu, thế nhưng nhắm hai mắt lại, mình nghĩ đối sách.

Không bao lâu, hần chậm rãi mở mắt ra, nhìn về phía Lạc Y Y: "Sur tỷ, cái kia. . ."

Hần nói đến một nửa, chợt im tiếng, tựa hồ có hơi khó có thể mở miệng.

Lạc Y Y mờ mịt đi hỏi: "Làm sao?"

"Sư thúc tâm mạch bị hao tổn, từ trên tay độ nhập linh khí, hiệu quả tựa hồ không lớn, chỉ có. . . Từ trái tim chính nơi truyền vào, hoặc có thể thấy được

hiệu."

Vương Dật một mặt cười khổ nói.

Lạc Y Y căn bản không nghe ra cái gì, buồn bã nói: "Sur đệ, ngươi nhất định đem sư tôn cứu tỉnh, cầu ngươi . . ."

"Ta hội đem hết toàn lực, nhưng là. . . Sur tỷ, này trái tim chính nơi. . ."

Vương Dật thấy đối phương không gì phản ứng, cũng là cuống lên, lần thứ hai đi nhắc nhở.

"A?"

Lạc Y Y càng mờ mịt: "Trái tim chính nơi? Nơi đó làm sao?"

Ta ngất.

Vương mỗ người thật sự không nói gì.

Bảo bối sư tỷ a, nơi đó có Ngữ Cầm sư thúc thỏ thỏ 'Cẩn đường', ta nào dám tùy ý đi đụng vào oa?

Lạc Y Y thấy hẳn không có phản ứng, phương tâm càng ngày càng kỳ quái, trực giờ lên tay ngọc, mò lên trái tim của chính mình, lăm bầm khê nói: "Trái tim chính nơi, nơi này đến cùng. . ."

"A?"

Đột nhiên, nàng thất thanh hô khẽ, nhất thời biết chuyện ra sao.

Vương mỗ người suýt chút nữa lệ nóng doanh tròn: Ngươi rốt cuộc biết.

Lạc Y Y khẽ cắn cặp môi thỏ, trầm ngâm chốc lát, mặt cười hướng đối phương: "Sur đệ, sư tôn tính mạng nhất là du quan, chúng ta không cần quan tâm đến cái gì lễ nghi."

Nàng tuy rằng mặt hướng đối phương, nhưng những này nói, nhưng càng như nói đến cho mình nghe.

Vương Dật gật gật đầu, nhẹ nhàng thả xuống Ngữ Cầm tay ngọc, thân thể hơi nghiêng về phía trước, giờ lên đại thủ, tìm đúng vị trí, chậm rãi đè xuống. . .

Trong phút chốc, một luồng kinh người mềm mại bỏ thêm vào toàn bộ lòng bàn tay.

Mà lại, phi thường phi thường có co dãn.

Còn nữa, thật lớn. . .

Tuy rằng không có E, có thể khẳng định có D.

Vương mỗ người đầu óc âm âm chấn động, lỗ mũi trực tiếp mở ra, bên trong có đáng sợ nhiệt khí phun ra.

Cái cảm giác này quá mỹ diệu, kẻ này trong nháy mắt mất đi tự mình, nhất thời dĩ nhiên quên đi truyền độ linh lực.

Lạc Y Y lo lắng chờ đợi kết quả, mấy chục giây sau, nàng cảm giác Ngữ Cầm không có dấu hiệu chuyển biến tốt, về mặt nhất thời buồn bã.

"Sư tôn, ngươi tỉnh lại đi, đừng bỏ lại ta a. . ."

Lạc Y Y trong lòng nổi lên đại thống khổ, không nhịn được cất tiếng đau buồn hô.

Vương mỗ người nhất thời giật mình tỉnh lại, trong lòng đại chửi mình vô liêm sỉ, hẳn vội vàng tập trung ý chí, đem linh lực chậm rãi truyền vào đối phương bộ ngực.

20 nhiều giây sau. . .

Ngữ Cầm trái tim, bắt đầu mạnh mẽ nhảy lên lên, mặt cười cũng khôi phục một chút màu máu.

Lạc Y Y nhất thời nhận ra được biến hóa, cuống quýt lau tiểu nước mắt trên mặt, tiến đến phụ cận, cẩn thận kêu: "Sư tôn?"

Ngữ Cầm tựa hồ nghe đến ái đồ hoán tiếng, lông mi run rẩy, gian nan mở đôi mắt đẹp.

"Sư tôn, ngài. . . Ngài rốt cục tỉnh rồi. . ."

Lạc Y Y cảm nhận được đối phương ánh mắt, thân thể yếu kiều run rẩy liên tục, phi thường kích động.

Ngữ Cầm hương nàng vô lực cười yếu ớt, đang chờ nhưng mở miệng, đôi mi thanh tú nhưng là vừa nhú, ánh mắt dưới di, nhìn về phía chính mình bộ ngực mềm.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 380: Lúng túng

Một bàn tay lớn, cứng chắc, mạnh mẽ, ấn ở bên trên.

Ngữ Cầm kinh ngạc, không biết nơi nào đến khí lực, đôi mắt đẹp trong nháy mắt trợn lên tròn trịa.

Ánh mắt của nàng, theo cánh tay, nhìn lên.

"Sur thúc, người tỉnh rồi. . ."

Vương Dật hướng nàng mỉm cười, vẻ mặt đặc biệt hồ hững.

"Vương Dật người. . . Phốc. . ."

Ngữ Cầm nhất thời vừa xấu hổ vừa tức giận, hầu bộ một ngọt, lần thứ hai phun ra một ngụm máu tươi. Thế nhưng hai con mắt hợp lại, lần thứ hai hôn mê bất tỉnh.

"Sur tôn. . ."

Lạc Y Y nhất thời dọa sợ, lớn tiếng kinh sợ.

Vương Dật người cũng tự cả kinh, vội vàng truyền độ linh lực.

Mấy phút sau, Ngữ Cầm hô hấp bắt đầu vững vàng, nhưng không có lại tỉnh lại.

"Hô. . ."

Vương Dật thở phào một hơi, 'Phù phù' một tiếng ngồi ngã trên mặt đất, lúc này linh lực của hắn trải qua toàn bộ tiêu hao hết.

"Sur đệ, cảm ơn người. . ."

Lạc Y Y biết sư tôn tính mạng là bảo vệ, mặt cười hướng yêu lang, cảm kích nói.

"Sư tỷ nơi nào nói, Ngữ Cầm cũng là ta sư thúc, ta sẽ dốc toàn lực đi cứu hộ, đây là ta trách nhiệm. . ."

Vương Dật vốn muốn nói một câu 'Này bảo bối sư tỷ còn không biểu hiện một tỷ?', nhưng lúc này tình cảnh, thực sự không thích hợp liếc mắt đưa tình, vì lẽ đó miễn cưỡng sửa lại miệng.

Lạc Y Y nhẹ nhàng gật đầu, mặt cười lần thứ hai hướng sư tôn, lại phát hiện trên người nàng rất thấp, nghĩ đến là bị phun ra máu tươi sờ xam.

"Sư đệ, người thế nào?"

Lạc Y Y trầm ngâm chốc lát, nhẹ giọng đi hỏi.

"Ta không có chuyện gì, điều tức một tỷ là tốt rồi."

Vương Dật ôn nhu đáp lại, thế nhưng ngồi khoanh chân, nhắm mắt điều tức.

Lạc Y Y cảm thấy xuất thần cử động sau, không khỏi cặp môi thom khê cắn, miễn cưỡng đem mặt sau nuốt trở vào.

Nàng vốn là muốn đỡ yêu lang về đến chính mình gian phòng nghỉ ngơi, ai muốn hắn nói nhập định liền nhập định, bây giờ cũng không tốt đi quấy rối.

Lạc Y Y do dự chốc lát, thân thể yếu đuối một bên, nhẹ nhàng xuống giường, đi đến rửa mặt chỗ, nhận nước nóng, sau đó lấy ra một cái khăn lông, tình tứ đi đầu tẩy.

Sau 1 phút, nàng cảm vắt khô khăn lông nóng, lần thứ hai lên giường.

Lạc Y Y nghiêng đi mặt cười, cảm thụ một tý yêu lang tình huống, phát hiện hấn vận công tới lúc gấp rút, nhất thời không hồi tỉnh đến, nhất thời cắn răng, đem Ngừ Cẩm áo khoác nhẹ nhàng cởi, còn đang trên ghế.

Trong phút chốc, một cái dây đàn cảm động thân thể yếu đuối xuất hiện ở trên giường lớn.

Ngừ Cẩm mặc áo lót cùng giới trần tục rất là không giống, có chút giống cái yếm, trên dưới một thể, vẫn kéo dài tới chân ngọc trên chéch.

Không thể phủ nhận, da thịt của nàng thật sự rất trắng, óng ánh long lanh, ngọc trạch phát quang, toàn thể toả ra mê người hào quang.

Lạc Y Y một vừa chú ý yêu lang động tĩnh, một bên cho sư tôn lau chùi thân thể, đầu tiên là mặt cười, gáy ngọc, cánh tay ngọc, sau đó nhấc lên này một góc cái yếm, mềm nhẹ sát bên trong. . .

Không khi nào, nàng nghiêng người xuống giường, về đến rửa mặt nơi, làm lại nhận nước nóng, đầu tẩy, vắt khô, tiếp tục cho sư tôn sát thân thể yếu đuối.

Như vậy nhiều lần, mãi đến tận lần thứ năm. . .

Lạc Y Y đem khăn mặt từ Ngừ Cẩm kêu gọi chân ngọc trên cầm lấy, nhẹ nhàng thổi một cái như lan mùi thơm, thấp giọng nói: "Rốt cục hảo . . ."

Nàng cầm khăn mặt, xuống giường rời đi.

Cùng lúc đó.

Đương thực sự là không xảo không được thư, Vương mẫu người cũng thở ra một hơi, sau đó chậm rãi mở hai mắt ra.

"Hả?"

Hắn nhất thời phát hiện nằm ở trên giường Ngừ Cẩm, chỉ xuyên có một cái cái yếm, lộ ra tảng lớn trắng như tuyết.

Vương mẫu người trong nháy mắt kinh ngạc đến ngây người, ngưu nhân tròn lên tròn trịa cực kỳ, biểu tượng đáng sợ.

Đây là. . . Chuyện ra sao?

Hắn coi chính mình thân ở trong mơ, trực tiếp giơ lên tay trái, dùng sức bấm một cái tay phải của chính mình cánh tay, phát hiện thật sự rất đau.

Không phải đang nằm mơ, vậy rốt cuộc là. . .

'Rầm. . .'

Đúng vào lúc này, cách đó không xa truyền ra thanh tẩy khăn mặt âm thanh, sau đó thiên ảnh lay động, Lạc Y Y cầm khăn lông nóng đi tới.

Vương mẫu người vội vàng nhắm hai mắt lại.

Lạc Y Y căn bản không phát hiện yêu lang tình lại, bước óng ánh bàn chân nhỏ, lên giường, đi tới Ngừ Cẩm bên cạnh nhẹ giọng nói: "Sư tôn, đây là một lần cuối cùng. . ."

Nàng sau khi nói xong, nhẹ nhàng lau lau rồi lên.

"Hô. . . Hô. . ."

Mới vừa sát đến một nửa, Lạc Y Y hô hấp có chút gấp gáp, mặt cười bạch đáng sợ.

Nguyên lai, nàng đã sớm đến cung giường hết đà, vừa nãy vẫn lo lắng sư tôn an nguy, cường nhắc theo một hơi, bây giờ thanh tĩnh lại, nhưng có chút không chịu được nữa.

"A. . . Hảo ngất. . ."

Đột nhiên, Lạc Y Y cảm thấy trời đất quay cuồng, không khỏi hô khẽ một tiếng, lập tức thân thể yếu đuối chìm xuống, càng là trực tiếp nằm ngoài Ngừ Cẩm bộ ngực mềm trên, hôn mê bất tỉnh.

Cả phòng, nhất thời rơi vào đáng sợ yên tĩnh ở trong.

Không biết qua bao lâu bao lâu, tựa hồ một đời như vậy cứu vãn.

Vương mẫu người cảm giác không đúng , lặng lẽ mở mắt trái, lén lút dò xét, lại phát hiện bảo bối sư tử nằm nhoài Ngử Cầm trước ngực, tựa hồ bị 'Hai vú quán nhĩ' .

Kẻ này nhất thời mộng ép.

Khe năm!

Tình huống thế nào?

Vương mẫu người dọa sợ , cuống quýt nhắm lại mắt trái, suy nghĩ tất cả.

Hắn rất nhanh rõ ràng cảm nhận sở hướng về: Sư tử hẳn là cho Ngử Cầm lau người thì, bất ngờ té xỉu .

Vương mẫu người trong nháy mắt đã quyết định, nơi này không thể ở lâu, nhất định phải mau chóng rời đi.

Hắn không biết ai sẽ trước tiên tỉnh lại, vạn nhất là Ngử Cầm, này chính mình nhưng là nhảy xuống Hoàng hà cũng rửa không sạch .

"Tê. . . Hô. . ."

Vương mẫu người hít một hơi thật sâu, mở hai con mắt, nhẹ giọng đứng lên.

Trên giường hình ảnh quá nóng nảy , hắn bản không muốn đi xem, nhưng thực sự không nhịn được. . .

Kẻ này lén lút liếc một cái sau, chợt phát hiện một chỗ đại không thích hợp.

Nguyên lai, Lạc Y Y mặt cười chôn rất sâu, thế sóng lớn trực tiếp niêm phong lại nàng miệng cùng tị.

"Như vậy không được, sư tử sẽ bị biệt xử."

Vương mẫu người lắc lắc đầu, cất bước như miêu hành, vô thanh vô tức đi tới bên giường, dò ra hai tay, nâng lên Lạc Y Y vai đẹp, mềm nhẹ đưa nàng đẩy lên.

"Người cái tiểu bướng bỉnh, thân thể đều như vậy , trả lại sư thúc lau người, muốn mệt muốn chết rồi hay sao?"

Vương Dật thấy y nhân phương hoa cực kỳ tiêu tụy, trong lòng nhất thời đau xót, lắc đầu khẽ nói, sau đó ở nàng cặp môi thơm trên mềm nhẹ vừa hôn.

"Ừm. . ."

Đột nhiên, phía dưới Ngử Cầm vô lực rên rỉ một tiếng, chậm rãi mở hai mắt ra.

"Hả? Thân thể vì sao có chút lạnh cả người?"

Ngử Cầm vì hơi ngốc, trong lòng kỳ quái nghĩ.

Có thể ở trong nháy mắt tiếp theo, nàng trực tiếp sững sốt , ngây ngốc nhìn phía trên cảnh tượng.

Vương Dật hôn rất chăm chú, càng là không có phát hiện đối phương tỉnh lại.

Một phen sống mơ mơ màng màng thấp sau.

Vương mẫu người hốt có cảm giác, nghiêng đi gương mặt tuần tú. . .

Hai người ánh mắt, trong nháy mắt đan xen vào nhau.

Cùng nhau.

Đồng thời.

Lên.

Chương 381: Kiếm lời đủ

Thời không, phảng phất ở trong chớp mắt bất động.

Ngữ Cầm ngờ ngác nhìn chăm chú đối phương, trái qua sẽ không động.

'Ừng ục. . '

Vương mỗ người gian nan nuốt nước bọt, gương mặt tuấn tú một mảnh khô nóng, không dám manh động.

Hắn cảm thấy vô cùng ngượng.

Thực sự quá lúng túng.

'Thủ phạm' Lạc Y Y mặt cười tựa ở yếu lang bả vai, vẫn hôn mê bất tỉnh, căn bản không biết được tất cả.

Mười mấy giây sau. . .

Ngữ Cầm thực sự không chịu đựng nổi ánh mắt của đối phương, nghiêng đi ửng đỏ mặt cười, hô hấp bắt đầu gấp gáp lên.

Đột nhiên, nàng phát hiện mình trên người. . . Dĩ nhiên chỉ xuyên qua một cái tiểu cái yếm?

Chuyện này. . .

Này nơi tông môn mỹ nữ Trường lão nhất thời điên rồi, ngáp trời.

"Vương Dật!"

Ngữ Cầm rằng bạc trực tiếp cắn nát, nàng đột nhiên về quá mặt cười, nhìn chăm chú đối phương, từng chữ từng câu hỏi: "Ngươi đối với ta. . . Làm cái gì?"

"Sư thúc. . ."

Vương mỗ người cũng là hoảng ép, liên tục đi rung đùi đắc ý: "Không phải ngài nghĩ tới như vậy. Là hiểu lầm. . ."

"Ngươi. . . Ngươi. . ."

Ngữ Cầm đã lâu không như vậy tức rồi, nàng tính cách ôn nhu hiền lành, không phải dễ dàng nổi giận người.

Hơn một năm trước, nàng bị Nguyên Anh cường giả nhìn chăm chăm, trong lòng cũng chỉ là cực kỳ đau khổ, cũng không như hiện tại như vậy vừa xấu hổ vừa tức giận.

"Đem Y Y thả xuống. . ."

Ngữ Cầm cắn răng nghiêng lợi nói.

Vương mỗ người không dám đi làm trái, mềm nhẹ thả xuống hôn mê y nhân.

'Hô. . '

Đột nhiên, nhẹ nhàng đột nhiên âm thanh xuất hiện.

Vương mỗ người cảm thấy trước mặt bóng trắng lay động, nhất thời kinh hãi, vội vàng giơ tay chặn lại, trong nháy mắt bắt được một vật.

Sau một khắc, hắn cảm thấy tay trong lại hoạt lại chán, tiêu hồn đến cực điểm.

Nguyên lai, Ngữ Cầm muốn mạnh mẽ đánh Vương Dật một trận, chân tâm. Có thể nàng trọng thương chưa lành, khí lực ở đâu ra thu thập người? Chỉ có thể dùng đập.

Hơn nữa, nắm người đập người, là nữ nhân trời sinh đánh người phương thức.

Ngữ Cầm sợ thương tổn được ái đồ, liền nhượng Vương Dật thả xuống nàng, thế nhưng trực tiếp trên chân, nhưng không nghĩ bị đối phương trực tiếp

bất giữ .

Mà giờ khắc này Vương mỗ người nhưng là vừa giận vừa sợ: Ta một lòng cứu người, người nhưng như vậy đối với ta?

"Ngài vì sao đập ta?"

Hắn tức giận quát hỏi.

Ngữ Cầm thon dài chân ngọc một trận loạn đặt tại, dùng sức đi giày dựa, làm sao nhưng là phí công. Không khỏi cắn răng khê kêu: "Người buông ra. . ."

Nàng không có phát hiện, phía dưới của mình cánh "xuân", đều đã kinh. . .

Vương Dật há có thể buông tay? Hơn nữa trào càng chặt rồi.

Không thể phủ nhận, Ngữ Cầm chân răng thật sự rất đẹp, béo mập phát quang, hơn nữa thịt thịt, mông lên đặc biệt có cảm giác, phi thường thoải mái.

Một phen giày dựa qua đi, Vương mỗ lòng người trong một trận khô nóng, phía dưới dĩ nhiên vô liêm sỉ. . .

"Vương Dật, ta mắng ba lần, người lại không buông ra, bản Trương lão trực người xuất sư môn. . ."

Ngữ Cầm nổi giận đan xen dưới, lấy ra tông môn thân phận.

"Trương lão? Thật là ghê gớm nha?"

Lúc này Vương Dật cũng là tức điên, hắn cười gằn một tiếng, thế nhưng thủ đoạn vừa nhấc, hướng về này trắng nõn khêu gọi đủ cung ngoại bộ, mạnh mẽ cắn.

Khá lắm, lần này ghê gớm, lão bá đạo .

Ngữ Cầm thân thể yêu kiều đại chiến, trong nháy mắt sẽ không động.

Đôi mắt đẹp của nàng mở thật to, béo mập cặp môi thom vi khê nhếch mồm, ngây ngốc nhìn mình chân ngọc, hoá đá .

Thiên, hắn dĩ nhiên. . .

"Ha, cũng không tệ lắm. . ."

Nếu làm, liền muốn làm triệt để, Vương mỗ người quái lạ nở nụ cười, nhìn qua xấu xa.

Hắn ngẩng đầu lên, hướng đối phương cười khẩy nói: "Nếu cũng bị đuổi ra tông môn, sao cũng phải kiếm lời đủ."

Dứt lời sau, liền dùng sức xoa nắn mấy lần.

Khêu gọi chân ngọc được lực dưới vi khê biến hình, càng là mê người .

"Hô. . . Hô. . ."

Ngọc Cầm hô hấp phi thường gấp gáp, nàng dùng sức nắm phần quyền, cặp kia trong con người xinh đẹp, nổi lên dày đặc sương mù.

Vị mỹ nữ này Kim Đan chân ngọc bị cắn sau, càng là bị tức khóc.

"Sư đệ, người. . . Người trảo sư tôn chân làm cái gì?"

Đột nhiên, một đạo vô lực kiều âm nổi lên.

Chúng ta Y Y Thần bình thường tỉnh lại , nàng mặt cười hướng yêu lang, mồm mịch đi hỏi.

Này biến số đến đột nhiên, đương thực sự là bách không kịp đề phòng.

Vương mỗ người trong nháy mắt hoá đá, ngây ngốc nghiêng đầu đi, nhìn về phía y nhân, há miệng, cái gì cũng không nói ra được.

Tình cảnh như thế, có thể nhượng hắn giải thích như thế nào oa?

...

'Đùng. . .'

"Tê. . . Hô. . ."

Gian phòng bắc gác, Vương mẫu người quay lưng giường lớn, điểm trên một cái ngọc khe yên, tầng tầng hấp một cái, đem yên khí chậm rãi phun ra.

"Này cái gì chó má kịch bản?"

Kẻ này đem bật lửa thu cẩn thận, giờ tay ngắt lấy mi tâm, thăm nghĩ trong lòng.

Mà giường lớn bên trên, tắc xuất hiện một bộ kỳ cảnh.

Ngữ Cẩm ngã oặt ở ái đồ hương trong lòng, không hề có một tiếng động lạc thanh lệ, nàng thân thể yếu kiều trên cái có một tầng rộng lớn chắn, già đi tới vô tận xuân sắc.

Tất cả ngọn nguồn, Lạc Y Y trải qua giải thích rõ ràng : Áo khoác là nàng thoát, để cho sư tôn lau chùi thân thể.

Hiểu lầm tuy đã băng thanh, có thể Ngữ Cẩm hay vẫn là khóc, trái tim của nàng, trải qua loạn như đã tê rần, bởi vì. . .

Này nhưng là nữ nhân mẫn cảm nhất vị trí một trong a, lại bị. . .

"Sư tôn, ngài đừng thương tâm. Quái đê tử khư khư cổ chấp, không duyên có sinh bực này hiểu lầm. . ."

Lạc Y Y cảm giác nàng liên tục rơi lệ, trong lòng gì cảm khó chịu, nhẹ giọng đi an ủi.

Ngữ Cẩm giờ lên tay ngọc, lau lau rồi tiểu nước mắt trên mặt, thấp giọng nói: "Người nhượng hấn đi ra ngoài. . ."

Lạc Y Y nghe xong, mím mím cặp môi thơm, mặt cười hướng yêu lang, thấp giọng hoán: "Sư đệ. . ."

"Đi thì đi, lòng tốt không báo đáp tốt. . ."

Vương mẫu người vẫn nghe trộm a, nghe vậy nhất thời lăm bầm một câu, đem tàn thuốc ném xuống đất, giẫm diệt, xoay người đi ra cửa.

"Ai bảo người cứu ta ?"

Ai nghĩ, nằm nhoài đê tử trong lòng Ngữ Cẩm càng là cuồng lên, nàng trực tiếp đẩy lên thân thể, nghiêng răng nghiêng lợi hỏi.

Ngữ Cẩm chính mình cũng không phát hiện, hành động này, thực sự có chút tiểu nữ sinh.

"Hừ, coi như ta xui xẻo. . ."

Có câu nói hảo nam không cùng nữ đi đấu, Vương mẫu người biết nàng ở nổi nóng, không có đi phân cao thấp, trực tiếp mở cửa rồi đi.

Hấn không có trở về phòng, mà là đi đến thập phương chu trên bình đài, lần thứ hai điểm trên điều thuốc, phóng tầm mắt tới Vô Biên Hải vực, nghĩ tâm sự.

Không thể phủ nhận, Nicotine thật sự có thể để cho nhân thân tâm thả lỏng, Vương Dật rất nhanh quên vừa nãy cuộc nháo kịch kia, hồi ức lên hải trong cái kia không bố bóng đen.

"Nguyên Anh cường giả ở vật kia trước mặt dường như giun dế. Nó là vùng biển này sinh linh, hay vẫn là từ Thiên Thế Giới khác tới được?"

Hấn nhẹ giọng nói.

Hút thuốc xong sau, Vương Dật đơn giản không đi trở về, ở tại chỗ ngồi khoanh chân, tu luyện lên Trường Sinh quyết.

Chẳng biết vì sao, trong lòng hấn nổi lên một luồng đại sợ hãi: Sự tình, hay là so với thô dự liệu còn bết bát hơn.

Thời gian trôi qua nhanh chóng, trong nháy mắt, đêm tối đã qua, thần dương chiếu khắp.

Trên bình đài Vương Dật chậm rãi mở hai mắt ra.

"Nơi này không có mặt trời, nơi nào đến tia sáng."

Hấn kỳ quái lăm bầm một câu, đứng dậy, hoạt động tứ chi.

"Vù. . ."

Đột nhiên, thập phương chu bắt đầu chấn động lên, ngoại diện cái lồng khí xuất hiện lần nữa.

Nó từ hải mặt bằng trên chậm rãi bay lên, hướng hướng chính bắc xông thẳng mà đi.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 382: Đại thế giới

Phong lão rốt cục khôi phục .

Vương Dật nhìn chăm chú phía dưới lui lại hải mặt bằng, trầm mặc chốc lát, xoay người về đến gian phòng.

Thập phương chu bên trong hữu dụng món ăn phòng khách, vào buổi trưa, Vương Dật đi tới đó, phát hiện các tông tu sĩ đều đã đến đến.

Tất cả mọi người khí sắc tốt hơn rất nhiều, ai có thể cũng không nói gì, bầu không khí có vẻ hơi nặng nề.

Phòng khách một góc, Lạc Y Y cầm nửa cái hồ lô, chính ở đi vào trong thịnh com.

Vương Dật đi tới, kêu: "Sur tỷ "

Lạc Y Y xoay người lại, hướng yêu lang, mặt cười trên nổi lên một cổ ăn vật vị.

"Ai bảo ngươi cần ?"

Đột nhiên, nàng không đầu không đuôi giậm một câu.

Nguyên lai, chúng ta Y Y biết tất cả mọi chuyện .

"A?"

Vương mỗ người trong nháy mắt mòng ép, không biết như thế nào đi trả lời chắc chắn.

"Hạnh ngươi hoại từ "

Lạc Y Y cũng không tiếp tục muốn đề ý đến hắn , đem hồ lô điên tràn đầy, tức giận rời khỏi nơi này.

"Y Y "

Đột nhiên, có người gọi lại nàng, là Lý Đăng Vân.

Lý đại tông chủ khí sắc cũng tốt hơn rất nhiều, hắn ưu tiếng hỏi dò: "Ngữ Cầm tại sao không có lại đây? Lẽ nào. . ."

"Sur tôn không có chuyện gì, chính là có chút không muốn lên đường."

Lạc Y Y mím mím cặp môi thơm, thấp giọng trả lời chắc chắn.

"Vậy thì hảo "

Lý Đăng Vân nghe xong gật đầu, yên lòng.

Lạc Y Y sau khi rời đi, hắn đi tới thịnh com nơi, lại phát hiện Vương mỗ người có chút hờn vía lên mây, không khỏi kỳ quái hỏi: "Vương Dật, ngươi làm sao ?"

"Ta không có chuyện gì."

Vương mỗ người nhất thời thức tỉnh, thế nhưng cười khổ lắc đầu, bắt đầu thịnh com.

Thời gian như trôi đưa, chỉ chớp mắt, ba ngày đã qua .

Mỗi khi gặp đêm khuya, Vương mỗ mọi người ở một mình trong phòng, bảo bối của hắn sư tỷ lại cũng không đến.

Hôm nay sáng sớm, thập phương chu rút cục bay đến giới hải khu vực trung tâm, chậm rãi dừng lại.

Các tông tu sĩ đi tới trên bình đài, phóng tầm mắt tới hư không vô tận.

Ngữ Cầm ở ái đồ nâng đỡ, cũng xuất đến rồi, nhưng là ly Vương Dật rất xa.

Đứng ở Lý Đằng Vân bên người Vương mẫu người lên lút nhìn các nàng một chút, liền đưa mắt tìm đến phía vô ngần hư không.

'Xi'

Đột nhiên, một bóng người phóng lên trời, nhưng là Phong lão.

Hắn đứng lơ lửng trên không, từ trong lồng ngực móc ra một vật, quang hướng về hư không.

'Oa'

Giữa hư không, bỗng nhiên nổi lên tầng lớn gọn sóng.

Phong lão bay trở về, thập phương chu lần thứ hai rung động, chậm rãi đi vào gọn sóng ở trong.

Trong phút chốc, mọi người cảm thấy trước mắt một trận ánh sáng lưu chuyển, lang bạt kỳ hồ.

Sau một khắc, thập phương chu xuất hiện ở một mảnh thế giới xinh đẹp ở trong.

Nhưng thấy

Bầu trời xanh thẳm trên, một viên to lớn viêm dương chiếu khắp mệnh mông. Bên phải của nó câu mạng theo một vòng thượng huyền nguyệt, bốn phía càng có hay không hơn mấy đại tinh Hằng Vũ chìm nổi, khí thế rộng rãi.

Mà giữa hư không, trôi nổi vô số xanh biếc thanh sơn, một chút nhìn không thấy bờ. Thanh sơn bên trên, có phi bộc rủ xuống, càng có thiên hồng quán lãng, xa hoa.

Vô số chim quý hiếm bay múa đầy trời, không buồn không lo kêu to, nô đùa, tràn ngập vô hạn sinh cơ.

Vùng thế giới này rất giống điện ảnh (Avatar) trong tình cảnh, nhưng lớn hơn ngàn lần vạn lần, đẹp hơn ngàn lần vạn lần.

Thực sự là quá đẹp .

Vương Dật trong lòng khiếp sợ không gì sánh nổi, hắn nhắm mắt lại, hít một hơi thật sâu, bình phục rung chuyển tâm thần.

"Là đại thế giới "

Vương Dật khẽ nói, hắn phát hiện nơi này linh khí sung túc, dĩ nhiên không thua gì tiên nữ các lão bà cấu trúc tiên cảnh.

Những cái kia lần đầu tiên tới nơi này tu sĩ, cũng lộ ra cực kỳ chấn động về mặt, kinh ngạc nhìn chung quanh, căn bản dừng không được đến.

Ngẩn ngui vắng lặng qua đi, thập phương chu chấn động, tiếp tục hướng phương bắc bay đi, tốc độ thông thả rất nhiều.

Các tông tu sĩ đứng ở trên bình đài, thường thức lùi lại trong mỹ cảnh, than thở không thôi.

"Thật là đẹp "

Chu duyên nơi, Ngữ Cầm nhìn chăm chú hư không, lẩm bầm khẽ nói.

"Ta cũng muốn nhìn đâu "

Lạc Y Y nghe xong sư tôn sau, cặp môi thom quýt rất cao, phương tâm càng là dương không được.

Nữ nhân trời sinh yêu thích mỹ lệ phong cảnh, ai cũng sẽ không thoát tục.

"Sư tỷ mở mắt thử một lần, nơi này Sâm La Vạn Tượng, nói không chắc năng lực nhìn thấy đâu "

Vương mẫu người mỉm cười đi tới.

Ngữ Cầm thân thể yếu kiều run lên, phương tâm một trận nhảy loạn, lôi kéo ái đồ tay ngọc nhất thời nắm thật chặt, thân thể khẽ dòn, làm cho đối phương ngăn trở chính mình.

Đường đường Tiêu Diệu Tông Kim Đan Trưởng lão, giờ khắc này càng đối với người nam này đệ tử vừa then lại sợ, không dám đi đối mặt.

"Hừ"

Lạc Y Y kiều hừ một tiếng, cặp môi thom quýt càng cao hơn .

Mấy ngày kể tiếp, trong lòng nàng này sọi ăn vật vị sớm đã tan thành mây khói, có thể trên mặt còn muốn hành trang làm ra một bộ không muốn để ý tới dáng dấp của đối phương.

"Sur tỷ, thử xem ba "

Vương Dật đi tới gần, tiếp tục cười khẽ.

"Người không nói ta cũng sẽ "

Lạc Y Y hướng yêu lang phun nhỏ ra phản thiết, giả trang tên tiểu quý mặt, thế nhưng vung lên vô cùng mịn màng mặt cười, mỹ lệ lông mi khẽ run lên. . .

Huyền thông mắt mở.

'Xi'

Trong phút chốc, hai đạo ráng màu xông thẳng cừu tiêu, thoáng qua liền qua.

Mở huyền mắt động tĩnh rất lớn, các tông tu sĩ ánh mắt đều bị hấp dẫn lại đây. Bọn hắn vẻ mặt khác nhau, không biết đang suy nghĩ gì.

"Hảo thần bí linh áp, đây rốt cuộc là cái gì thể chế?"

Bình đài một góc, Phong lão thấp giọng khẽ nói.

Huyền Thiên thượng nhân trạm ở bên cạnh hắn, trầm ngâm nói: "Sách cổ cùng Thượng Cổ tàn quyển trong, đều không tương tự miêu tả, nói vậy đã qua chưa từng xuất hiện "

Cùng lúc đó.

"Hừ, thật đáng ghét "

Lạc Y Y dùng sức trừng mắt hừ không, cặp môi thom quýt so cái gì đều cao.

Nàng hay vẫn là không nhìn thấy.

Vương Dật thấy, rơi vào trầm ngâm.

Như vậy mỹ cảnh, bảo bối sư tỷ không nhìn thấy, thực sự là đáng tiếc.

Nghĩ tới đây, hắn không do dự nữa, lui về phía sau mấy bước, cánh tay phải chậm rãi giơ lên, bỗng nhiên chấn động.

'Oành. . '

Trong phút chốc, đồng oản vỡ vụn, hóa thành vô tận khí thể, ở hư không vờn quanh.

'Gào. . '

'Hống. . '

Tứ phương thú hồng đột nhiên bay lên, đầy trời vang vọng.

Này biến số quá kinh người , tất cả mọi người dồn dập kinh hãi.

"Vương Dật, ngươi làm cái gì?"

Lý Đăng Văn cũng choáng váng, hướng hắn hét lớn.

Ngữ Cầm thầy trò cũng kinh ngạc đến ngây người , mặt cười trên một mảnh tiểu mờ mịt.

Lạc Y Y thái ánh mắt hoa lưu chuyển, yêu lang bóng người, chậm rãi hiện lên .

'Bùm bùm'

Liên tiếp vang lên giòn giã qua đi, đồng Giáp xích phong lại một lần nữa xuất hiện trên đời người trong mắt, còn có. . . Tứ Tượng Thiên Phụng. . .

"Huyền Thiên, vật kia không phải. . ."

Bình đài một góc, Phong lão nhìn Vương Dật sau lưng bốn cái cổ mâu, kinh tiếng đi hỏi.

Huyền Thiên thượng nhân nét mặt già nua âm tình bất định, chưa hề trả lời, không biết đang suy nghĩ gì.

Vào giờ phút này.

Vương Dật không để ý tới người phàm tục giắt mình ánh mắt, hướng y nhân chậm rãi đi đến.

Hồng phong run run, Tứ Tượng Vắn Thiên.

Hắn lúc này, phảng phất hóa thân làm đời này vô địch Chiến Thần, khí thế trùng thiên.

Lạc Y Y nhìn chăm chú yêu lang tiếp cận, thái trong con ngươi, nổi lên mê say về.

Mà nói cảm mặt cười cũng là vi vi ửng hồng, phương tâm trong tạo nên tăng lớn gọn sóng.

Không thể phủ nhận, giờ khắc này Vương Dật phi thường mị lực.

Vương Dật đến sau, Lạc Y Y giờ lên tay ngọc, yêu thương xoa xoa mặt của đối phương bằng, ôn nhu nói: "Sur đệ, ngươi đang làm gì thế a?" !

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 383: Chim nhỏ kinh ngạc

Vương Dật giờ tay lên đến, nhẹ phẩy đối phương nhu đề: "Sur tỷ, ta sẽ để ngươi xem tận nơi này tất cả. . ."

Hắn sau khi nói xong, chậm rãi lui về phía sau, chậm rãi bay lên.

Lạc Y Y sắc nhìn chăm chú yêu lang, thái trong con ngươi một mảnh mê ly, con kia tay ngọc, hoàn toàn quên thả xuống.

Hàng trăm cặp mắt đổ dồn vào dưới, Vương Dật chân đạp hư không, đi tới linh tráo nơi dừng lại, xoay người nhìn về phía bình đài một góc, cất cao giọng nói: "Còn xin tiền bối tạo thuận lợi. . ."

Phong lão nhìn về phía trong hư không cái này hậu bối, trong lòng khá là không nói gì. Hắn toán nhìn ra rồi: Cái tên này hóa ra là ở thảo chính mình đạo lữ niềm vui.

Các tông cường giả cùng thiên kiều cũng nghĩ đến điểm ấy, trên mặt đều hiện ra vẻ cổ quái.

Giời ạ!

Cửu châu hội vũ sắp tới, mỗi người tâm tình đều căng thẳng tới cực điểm, người khỏe, lại còn có tâm sự tán gái?

Vương Dật thấy đối phương không có động tĩnh, tiếp tục đi lặp lại: "Tiền bối. . ."

Phong lão trầm mặc chốc lát, giờ tay lên đến, hư không vung lên.

"Vù. . ."

Linh tráo rung động, chậm rãi hiện ra một góc không gian.

"Đa tạ tiền bối!"

Vương Dật ôm quyền, thế nhưng nghiêng người sang đi, lao ra linh tráo.

Các tông tu sĩ cảm thấy kinh ngạc, đồng thời nhìn về phía Phong lão, trong mắt tràn đầy sự khó hiểu.

Phong lão không để ý tới ánh mắt mọi người, nhìn chăm chú ngự thiên mà hành Vương Dật, lặng lẽ không nói.

Giờ khắc này, đồng Giáp hồng phong, bay lượn ở Thiên Địa Thương Mang.

Rất nhanh, Vương Dật đi tới một toà trôi nổi thanh sơn, hất tay vịn đá, đột nhiên xoay người.

"Sur tỷ, ngươi có thể nhìn thấy?"

Hắn hướng thập phương thuyền lớn tiếng hô hoán.

Nhìn thấy . . . Nhìn thấy . . .

Lang lang tiếng vang, truyền khắp ở bên trong đất trời.

"Ừm!"

Lạc Y Y nhìn chăm chú yêu lang vĩ đại bóng người, cùng này một góc thanh sơn phi bộc, dùng sức đi gạt đầu, thái trong con người nổi lên sương mù nồng nặc.

Nàng rất cảm động, thật sự rất cảm động.

Vương Dật nở nụ cười, nhưng chưa liền như vậy dừng lại. Hắn ly khai thanh sơn, hướng một cái thiên hồng bay đi.

"Sur tỷ, có thể nhìn thấy?"

Vương Dật chìm nổi ở thiên hồng ở giữa, lớn tiếng hô hoán.

"Ta thấy a. . ."

Lạc Y Y cặp kia tay ngọc nhắc ở trước ngực, mười ngón liên kết, nũng nịu đáp lại. Thân thể nàng run rẩy không ngừng, hai hàng thanh lệ, ở khóe mắt lướt xuống.

Vương Dật lại cười, đồng Giáp xích phong phóng lên trời, đi ngang qua hư không, hướng chỗ tiếp theo phong cảnh dời đi.

Liên như vậy, Vương Dật đi theo thập phương chu, không đứng ở mỹ lệ chỗ đặt chân, nhượng y nhân thấy rõ.

Bình trên đài, các tông tu sĩ đều là trợn mắt ngoác mồm.

Không thể phủ nhận, Vương Dật cử động rất đẹp, dùng giới trần tục lời giải thích chính là: Hiểu được lãng mạn.

"Thiết, liền biết sai soái."

Khúc Uyên Thanh cũng bị nho nhỏ cảm nhích một chút, có thể nàng ngoài miệng rất rắn, xem thường khê nói.

Lạc Y Y cảm quan vượt qua người thường, nhất thời nghe được , đôi mi thanh tú hơi nhú lại, phương tâm gì cảm không vui.

Sur đệ động tác này toàn bởi vì ta, liên quan gì đến ngươi?

Nàng muốn quát lớn đối phương, nhưng cường ép nhịn xuống , không muốn mỹ hảo tâm tình bị phá hỏng đi.

"Sur tỷ, có thể nhìn thấy?"

Lúc này, Vương Dật đứng ở một chỗ phi bộc đỉnh chớp, rất phiền phức lặp lại.

"Ừm . . ."

Lạc Y Y liên tục gạt đầu, thanh lệ chảy dài không ngừng, chịu bản không khống chế được.

Đột nhiên, nàng đột nhiên ngẩn ngơ, lập tức mặt cười đại biến.

"Sur đệ, cẩn thận mặt sau. . ."

Lạc Y Y không nhịn được ô mặt rít gào, đê-xi-ben được kêu là một cái đủ.

Trên bình đài một đám tu sĩ tựa hồ nhìn thấy gì, nhất thời lộ ra vẻ hoảng sợ.

"Hả?"

Vương Dật không khỏi sững sờ, mờ mịt quay đầu đi.

Trong nháy mắt tiếp theo, hắn trực tiếp mộng ép.

Hai mét ở ngoài, xuất hiện một con con mắt thật to, trừng trừng nhìn mình.

Khe nằm!

Này TM cái gì quý?

"Ồi . . Phi . ."

Vương mỗ người nhất thời dọa sợ , bay thẳng đến mắt thật to ói ra nước bọt, vừa vắn phun ở con người ở giữa.

Lần này đặc biệt lợi hại.

Mắt thật to bị thổ sau, đột nhiên sững sờ, thế nhưng. .

"Chi . ."

Trong phút chốc, một đạo Phượng Minh phóng lên trời, trong nháy mắt tiếp theo, một cái bóng đen to lớn hướng thanh sơn phi bộc bỗng nhiên đập xuống.

'Xi '

Đồng Giáp xích phong phóng lên trời, tránh thoát bóng đen tập kích.

Sau một khắc.

'Àm âm . . '

Trên chín tầng trời, bỗng nhiên bùng nổ ra to lớn nổ vang, toà kia thai nghén phi bộc thanh sơn trực tiếp bị bóng đen đập nát , vô số đá vụn bát hoang bay ngang.

"Sự đệ. ."

Lạc Y Y gấp hồng rồi, tú đủ một trận, thân thể phóng lên trời, trong nháy mắt đi tới linh tráo nơi, mộ nhiên xoay người.

"Tiền bối. . Xin mời mở ra linh tráo, nhượng ta đi ra ngoài. ."

Nàng lo lắng nói.

Ai nghĩ, Phong lão nhưng là một mặt bình tĩnh: "Yên tâm, Vương Dật sẽ không xảy ra chuyện."

"A?"

Lạc Y Y ngẩn ngơ, cuống quýt chuyển qua mặt cười, nhìn về phía yêu lang.

Giữa hư không, hồng phong run run, đồng Giáp chìm nổi. .

Vương mỗ người đứng lơ lửng trên không, mắt nhìn phía trước, trực tiếp hoá đá .

Mấy chục mét ngoài, một con to lớn quái điều ngang trời xuất hiện, nó ít nói cũng có năm mươi mét có hơn, toàn thân đỏ choét một mảnh, cổ bên trên, mọc có một cái to bằng miệng bát thanh đồng xiềng xích.

Xiềng xích phía sau, tựa hồ lôi kéo cái gì, nhưng nhân vô số thanh sơn làm cách, không thấy rõ hình dáng.

"Chi . . Chi . ."

Hồng điều hí dài không ngừng, không ngừng mà phiến cánh, hướng cái này thổ chính mình ngậm nước gia hòa trộn mất đối mặt.

"Người cái nghiêng mao súc sinh, lại dám đánh lên ta?"

Ngẩn ngừ sau khi hết khiếp sợ, Vương mỗ người trực tiếp giờ tay, chỉ vào đối phương chửi ầm lên.

Bảo bối sư tỷ ở xem đây, hắn đương nhiên không sẽ phạm túng.

"Chi. . ."

Hồng điều rất có linh tính, nghe xong nhất thời ngửa mặt lên trời hí dài, khí thế trùng thiên.

'Vù. . .'

Đột nhiên, đồng Giáp phía sau xuất hiện dị động, Tứ Tượng Thiên Phụng trong hồng mâu chấn động không thôi.

Vương Dật nhất thời phát hiện, trực tiếp giơ tay nắm chặt hồng mâu.

Rút ra nó.

'Chi. . .'

Trong phút chốc, một đạo vụn cổ thánh minh phóng lên trời, che kín toàn bộ hư không.

'Chỉ?'

Đối diện hồng điều bỗng nhiên sững sờ, lập tức trong hai mắt, nổi lên sợ hãi đến cực điểm về mặt. Nó hoảng loạn chấn cự sí, hướng về bầu trời nơi sâu xa bay đi, tốc độ mau kinh người.

'Ào ào ào. . .'

'Oanh. . . Oanh. . .'

Nó phía sau thanh đồng xiềng xích bỗng nhiên bị kéo, thẳng tắp hướng lên trên mở rộng, mà phía sau tắc nổ vang không thôi. . .

Một toà xanh vàng rực rỡ Thần đình, xuất hiện trên đời người trong mắt.

Nó quá to lớn, ít nói cũng có trăm mét to nhỏ, toàn thân phủ văn phác hoạ, cổ điển rộng rãi.

Hung cảm nắm Thần đình, khí thế chấn động cửu tiêu.

Này vốn là một loại vô thượng phách uy, bây giờ nhưng. . .

Thần đình ở chìm không lồ đất động hạ, bình xoay chuyển 90 độ, hướng lên trên bay thẳng mà đi. Nó ở hư không đầu đá lung tung, nổ nát không ít núi lớn, toàn thân Thần hà bắn ra bốn phía, đương thực sự là tức chấn động, lại buồn cười.

"Vô liên sĩ, Hoàng Diệu, cho lão phu dừng lại. . ."

Đột nhiên, Thần đình nội bộ truyền ra một đạo thương lão tiếng rống giận dữ.

"Hả? Phốc. . . Ha ha ha. . ."

Thập phương chu trên bình đài, Phong lão nghe được vậy thì tiếng gào sau, đầu tiên là sững sờ, lập tức vượt râu ngửa mặt lên trời cười to, tựa hồ đặc biệt sáng khoái hả giận.

"Cho lão phu dừng lại a. . ."

'Hồng. . .'

Đột nhiên, Thần đình đình chớp, không, hiện tại hắc là chếch bộ, bỗng nhiên phun trào ra một luồng vô thượng Thần hà, khí thế kinh thiên động địa.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 384: Hắc là một người tốt

Nguồn sức mạnh này quá kinh người , Thần đình toàn thân chấn động, hư không ngưng lại.

"Tranh. . ."

Thanh đồng xiềng xích trong nháy mắt banh thẳng tắp, run rẩy không thôi.

"Chi. . ."

Trên chín tầng trời, Hoàng Đế ngửa đầu gào thét, liều mạng đánh cự sí, muốn nhắm phía Thiên Ngoại Thiên.

"Hừ, nhát gan như vậy, đương thật uống phí này một thân huyết thống. . ."

Thanh âm già nua xuất hiện lần nữa, nhưng thấy Thần đình một trận lay động, chậm rãi chuyển chính thức vị trí.

Mà thiên khung Hoàng Đế, cũng dần dần tĩnh táo lại, không lại thẳng thốt thoát đi.

"Hô. . ."

Đột nhiên, Thần đình ở giữa đại cửa bị mở ra, vô số bóng người vọt ra.

Bọn hần hư không mà xác định, ít nói cũng có bảy, tám mươi người.

Cầm đầu là một tên ông lão mặc áo trắng, có lưu lại râu dài, khí tức như vực sâu.

Này rõ ràng là một tên Nguyên Anh hậu kỳ cường giả.

Phía sau hắn một đám cường giả, đại thể là Kim Đan hậu kỳ tu sĩ, trong đó cũng không thiếu Nguyên Anh sơ kỳ cường giả.

Lại mặt sau, là hơn ba mươi tên nam nữ trẻ tuổi, bình quân số tuổi sẽ không vượt quá 23, toàn thân toả ra thần bí hào quang, khí thế cường thịnh.

Đây là một đám thiên kiều, hơn nữa nam tuấn dật, nữ kiều mị.

Bọn hần sắc mặt đều có chút trở nên trắng, hiển nhiên vừa nảy sợ hãi đến không nhẹ.

Vào giờ phút này.

Thần đình trong tu sĩ lạnh lùng xem hướng về phía trước một bóng người, sắc mặt cực kỳ không quen.

Đồng Giáp xích phong, Tứ Tượng Thiên Phương, vô vị diện đối với hết thảy trước mắt. . .

Ít nhất ở bề ngoài là như vậy.

Vương mẫu nhân thủ nắm 'Chu Tước', nhìn chăm chú phía trước rất nhiều bóng người, gương mặt tuấn tú một mảnh hờ hững, không có chút rung động nào.

Có thể kì thực. . .

Hắn thật sự dọa sợ , trái tim kinh hoàng không thôi.

Thảo!

Này điều làm sao lôi kéo cái phòng lớn? Có vẻ như rất trâu bò đáng vẻ. Còn từ bên trong lao ra bảy, tám mươi lỗ hồng?

Giời ạ! Có thể hay không đừng như vậy làm?

"Người tên gì? Cái nào châu. . ."

Đúng vào lúc này, những cái kia thiên kiều trong, một cái thanh niên áo lam chỉ vào Vương Dật rống to.

Vương Dật cách không nhìn về phía đối phương, không có trả lời chắc chắn, lão già cầm đầu nhưng là giờ tay lên đến, ngăn cản hắn quát hỏi.

"Hài tử, người đến từ cái nào châu?"

Ông lão nhìn về phía Vương Dật, chậm rãi hỏi. Hắn nói chuyện về mặt ôn hòa, không có một điểm sinh khí đáng vẻ.

"Ta. . ."

"Ha ha, Lý lão quái, đã lâu không gặp. . ."

Vương Dật mới vừa chờ trả lời chắc chắn, một đạo cười dài đột nhiên nổi lên, Phong lão quỷ mị giống như xuất hiện ở bên cạnh hắn.

Lý lão hai mắt nhất thời nhắm lại: "Phong Nguyệt Thiên?"

"Có thể không phải là ta sao?"

Phong lão cười ha ha, thế nhưng quay đầu đi, cố ý trách cứ: "Vương Dật, ngươi cũng quá nghịch ngợm, lão phu nhượng ngươi xuất đề thưởng thức nơi này mỹ cảnh, ngươi khỏe, lại đem 'Trữ Châu' Thần phủ Hoàng Điều cho kinh đến, còn không mau đi xin lỗi?"

"A? Là. . ."

Vương Dật bưng tỉnh, vội vàng nghiêng người sang đi, hướng một đám Trữ Châu tu sĩ ôm quyền: "Tại hạ thất thủ kinh đến Hoàng Điều, còn xin thứ tội."

Nhưng thấy. . .

Lý lão da mặt một trận co rúm, đương thực sự là khí không nhẹ. Mà lên hắn phía sau một đám tu sĩ nhất thời nổi giận, ngập trời.

Hoàng Điều nhưng là Trữ Châu Thần phủ thánh cầm a, có thể một già một trẻ này nhưng. . .

Đây là đang nói xin lỗi sao? Đây rõ ràng là làm mất mặt có được hay không?

Lý lão hít một hơi thật sâu, bình phục lửa giận trong lòng, mắt nhìn Phong lão, lạnh lùng nói: "Phong Nguyệt Thiên, ngươi tốt. . . Rất tốt. . ."

"Ha ha. . ."

Phong lão làm người tức giận rất có một bộ, hắn không đáng hồi phục, chỉ lo hướng đối với mới gạt đầu mỉm cười.

Thật rất trâu bò.

"Hanh. . ."

Lý lão hừ một tiếng, lạnh lùng nói: "Chúng ta hội vũ xem hư thực, Tiên Đô thấy. . ."

Hắn sau khi nói xong, tay áo lớn vung lên, hướng Thần đình xông thẳng mà đi.

Những cái kia Trữ Châu tu sĩ mạnh mẽ từng một chút Vương Dật, xoay người phi tinh tảo lại đình.

Cửu châu hội vũ, quy củ nghiêm ngặt, tuyệt không cho phép tu sĩ lên lút quyết đấu, đặc biệt là ở Tiên Đô cảnh nội.

Vì lẽ đó, Trữ Châu tu sĩ không dám ở nơi này động thủ. Bọn hắn về nhập thần đình sau, trên chín tầng trời Hoàng Điều hí dài một tiếng, hướng hướng chính bắc xông thẳng mà đi, rất nhanh liền biến mất ở phía chân trời một đường.

"Vương Dật, ngươi rất tốt. . ."

Phong lão vỗ vỗ bả vai của đối phương, không nói thêm lời nào, trực tiếp xoay người bay trở về thập phương chu trên.

Vương mỗ người gãi gãi đầu, trong lòng có chút không nói gì.

Hắn không phải người ngu, tự nhiên nhìn ra Phong lão cùng cái kia Lý lão không hợp nhau. Đúng rồi, trước khi lên đường, người trước từng nhắc qua, Trữ Châu đoạt Hãn Châu hai cái hội nghị tiêu chuẩn.

'Hô. . .'

Đúng vào lúc này, trong hư không thiên ánh lóe lên, làn gió thơm nhào đến. Trong nháy mắt tiếp theo, Vương Dật trực tiếp Hương Ngọc đầy cõi lòng.

"Sur đệ, ngươi không sao chứ. . ."

Lạc Y Y nhào vào yêu lang trong lòng sau, quan tâm hỏi dò.

Nguyên lai, Phong lão sau khi trở về, mở ra linh tráo một góc, thả năng xuất đến rồi.

"Ta không có chuyện gì. . ."

Vương Dật mỉm cười lắc đầu, nói: "Sur tỷ, ta dẫn ngươi đi phía trước nhìn."

"Hay vẫn là không được, chúng ta trở về đi thôi."

Lạc Y Y vừa nãy thực sự dọa sợ , hiện tại còn sợ không thôi, vô cùng đáng thương đạo.

"Ha ha, sư tỷ yên tâm, ta hội bảo vệ tốt ngươi. . ."

Vương Dật cười dài một tiếng, ôm y nhân đứng thẳng người lên, đạp không đi ngang qua hư không.

"A. . ."

Lạc Y Y nhất thời duyên dáng gọi to một tiếng, chăm chú ôm yêu lang, cũng không dám nửa buông ra .

Liên như vậy, thuyền cứu nạn bên trái, này đôi tình nhân bên phải, hướng về Tiên Đô xông thẳng mà đi.

Thời gian như thoi đưa, trong nháy mắt, Thiên Thế Giới trong viêm dương chậm rãi bị một vòng bóng tối bao phủ.

Mà này luân thường huyền nguyệt dần dần mở rộng mặt của mình tích, thành tựu trăng tròn tư thế.

Đêm tối giáng lâm.

Mọi người sau khi ăn cơm xong, trở về phòng của mình nghỉ ngơi.

Vương Dật một mình đứng ở thuyền cứu nạn trên bình đài, thưởng thức mê ly bóng đêm.

'Nơi này cố gắng mỗi một dạ đều là trăng tròn, nếu là cùng các lão bà ở nơi này, Phi Yên chẳng phải là. . .'

Kẻ này trong lòng vô liêm sỉ nghĩ.

. . .

Ngữ Cầm thấy trò trong phòng.

"Nhẹ nhàng gõ tỉnh ngủ say tâm linh, chậm rãi mở cặp mắt của ngươi ra. . ."

Lạc Y Y sau khi tắm xong, sát ướt nhẹ mái tóc, bắt đầu xướng trên rồi.

Này thủ mỹ lệ đồng dao, hay vẫn là nàng lúc còn rất nhỏ, Đông Phương Mộ Tuyết chuông điện thoại di động.

Lạc Y Y sát xong sau, bước óng ánh bàn chân nhỏ, lên Ngữ Cầm giường.

"Sư tôn, đừng đùa tham ăn xà , nhượng ta ôm ôm. . ."

Nàng trực tiếp quần lấy đối phương đẩy dạn thân thể, ngây thơ đạo.

"Ngươi cái cô nàng chết dâm kia, nhìn cho ngươi mỹ. . ."

Ngữ Cầm bất đắc dĩ thả xuống cự điện thoại di động, giờ lên ngón tay ngọc, đâm một tý ái đồ trắng nõn cái trán.

"Hi hi. . ."

Lạc Y Y yêu kiều, ôm Ngữ Cầm, phương tâm tràn đầy ngọt ngào tiến vào mộng đẹp.

Ngữ Cầm nhìn chăm chú đối phương mặt cười, trầm mặc chốc lát, lần thứ hai cầm điện thoại di động lên, nhưng chưa mở ra game.

Chẳng biết vì sao, trong lòng nàng, liên tục hiện lên Vương Dật ban ngày thì cử động.

"Hắn. . . Là một người tốt đây. . ."

Ngữ Cầm khẽ nói, thế nhưng lắc lắc đầu, tiếp tục chơi lên tham ăn xà.

. . .

Một đêm đã qua.

Sáng sớm, bảy thì hứa.

'Vù'

Đột nhiên, thập phương chu toàn thân chấn động, chậm lại tốc độ tiến lên.

Tiên đô, rốt cục đến .

...

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 385: Quái vật

Mọi người tới đến trên bình đài, nhìn mục quan sát.

Trước mắt xuất hiện, là một bộ âm âm sóng dậy Đại thể giới, mệnh mông hùng vĩ, khí thể rộng rãi.

Nhưng thấy, ngàn mét ngoại hư không, trôi nổi năm tòa thật to núi thần, chúng nó dưới đáy liên kết, một mạch thành mạch, hùng vĩ bao la.

Núi thần bên dưới, ngò ngợ có mấy tòa cổ kiến trúc trùng điệp san sát, ở giữa chỗ, càng có một tòa thật to cung điện, tọa bắc triều nam (Chú thích: quay lưng về phía bắc, nhìn về phương nam), mặt hướng Thiên Địa Thương Mang.

Thần điện này rất cổ lão, tràn ngập hơi thở của thời gian, nó lẳng lẳng tọa lạc ở nơi đó, trải qua vô tận tang thương, vĩnh viễn không bao giờ mất đi.

Nơi này, chính là cửu châu hạt nhân Tiên Đô.

Các tông tu sĩ từng cái từng cái trợn to hai mắt, đều bị tình cảnh trước mắt sở chấn động, chính là đã tới mấy lần cũng không ngoại lệ.

"Sur đệ, Tiên Đô là hình dáng gì a?"

Lạc Y Y chìm nhỏ nép vào người dựa vào yêu lang bên cạnh, nhắm cặp kia thái mâu, nũng nịu hỏi.

"Ta này liền để sư tỷ xem rõ "

Vương Dật cúi đầu, ở y nhân béo mập cặp môi thơm trên sâu sắc vừa hôn, thẳng đem nàng thân đến thần hồn điên đảo, thở gấp tỉnh tể, mới mềm nhẹ buông tay, muốn phóng lên trời.

Đột nhiên, một cánh tay ngọc dò xét lại đây, nắm lấy ống tay áo của hắn.

"Nơi này là tiên đô, người đừng làm bừa "

Ngữ Cầm tràn ngập ý nhị mặt cười ửng đỏ, thấp giọng đi ngăn cản.

Từ khi đêm đó trò khôi hài sau, hai người từ chưa nói chuyện nhiều, vẫn vẫn duy trì một khoảng cách.

Vương Dật hơi sững sờ, nhìn về phía đối phương.

Ngữ Cầm mặt cười càng đỏ, vì vì thấp rù xuống, không dám cùng hắn nhìn thẳng.

'Ừng ục '

Vương mỗ người không khỏi nhẹ nhàng nuốt nước bọt.

Ngữ Cầm mị lực quá kinh người, tràn ngập thành thực phong vận, phong hoa tuyệt đỉnh.

Kẻ này thấy đối phương ngược ngừng đáng vẻ sau, nhất thời muốn từ bản thân từng tùy ý nhào nặn quá đối phương thật thật, tràn ngập co dãn chân ngọc, còn cần một cái

Được rồi, tuy rằng địa điểm không đúng, hắn phía dưới hay vẫn là vô liêm sỉ

Ngữ Cầm cảm thấy xuất cái này hồ đồ 'Sur diệt' vẫn ở nhìn chăm chú chính mình, trên mặt một trận nóng lên, không khỏi thùy càng thấp hơn .

Vô hình ám muội, là nhất đẳng tâm hồn người.

Lạc YY thấy sư tôn ngăn trở yêu lang, trong lòng có chút tiểu thất lạc, có thể nàng cũng không không rõ lí lẽ nữ tử, biết nơi này không thể xằng bậy, cặp môi thom vi đỏ, không còn động tĩnh.

Ngàn mét cự ly, đảo mắt tới gần.

Tới gần sau, Tiên Đô hình dáng, càng thêm rõ ràng bày ra ở trong mắt mọi người.

Cổ thần điện cao vút nguy nga, ít nói cũng có mấy trăm mét, toàn thân thanh gạch phô trúc. Điện đỉnh có một phương rộng lớn bình đài, ngoại trừ thập phương chu ngoại, còn có hai cái phi hành pháp khí tới gần, hướng bình đài chậm rãi ngừng.

Tả phương, là một cái to lớn màu xanh cự thước, dài chừng trăm mét, toàn thân che kín thần bí Đồ Đằng.

Mà bên phải, là một chiếc to lớn chiến xa bằng đồng thau, cao chừng ba mươi mét, năm cái màu trắng Cự Lang ngẩng đầu đứng thẳng ở chiến xa phía trước, uy mãnh thần võ.

Cửu châu gốc gác, đương thật là không bình thường.

Thập phương chu vốn là là cao cấp nhất phi hành pháp khí, bây giờ cùng nó chu so với, nhưng là hơi thấy thua kém, đã biến thành nhất không đáng chú ý tồn tại.

'Àm àm'

Thập phương chu rơi vào tảng đá bình đài sau, Phong lão đại tụ vung lên: "Trải qua đến , chúng ta xuống "

Các tông tu sĩ nghe xong, hít một hơi thật sâu, dồn dập thôi thúc thân pháp, hướng trên bình đài bay đi.

Bọn hắn kết thúc sau, tả hữu phương hướng thanh thước cùng trên chiến xa, cũng bay xuống rất nhiều tu sĩ, nhân số nhưng ở khoảng trăm người.

Xem ra, Vương Dật vị trí Hãn Châu, tham gia hội vũ nhân số ít nhất, nhìn qua có chút keo kiệt.

"Ha ha, Phong lão đầu, đã lâu không gặp "

"Long người điên, ngươi còn chưa có chết a?"

"Lão yêu bà, lại nhìn thấy ngươi "

Hết thấy tu sĩ kết thúc sau, tam châu đại biểu dồn dập bước lên trước, khách sáo lên.

Vương Dật lời kéo Lạc YY tay ngọc, từ quan sát kỹ mặt khác lưỡng châu tu sĩ.

"Ghê gớm "

Này vừa nhìn không quan trọng lắm, Vương mỗ người nhất thời ngậm tặc lưỡi.

Những này đại châu thiên kiều môn, tu vi sẽ không có thấp hơn Trúc Cơ bảy tầng, mà lại có như vậy mấy cái, toàn thân khí tức như vực sâu, thần bí khó lường.

Đương thật sự không có thể khinh thường.

"A "

Đột nhiên, Lạc YY thân thể yêu kiều run lên, không nhịn được thờ nhẹ ra tiếng.

"Hả?"

Vương Dật sững sờ, vội vàng nghiêng đi gương mặt tuần tú, ôn nhu hỏi: "Sư tỷ, làm sao a "

Hắn mới nói được một nửa, thân thể nhưng là chấn động.

Vương Dật cảm thấy trong đầu, tựa hồ đi vào một đạo gió nhẹ, có chút ngứa, rất không thoải mái.

Bất quá, cái cảm giác này rất nhanh sẽ biến mất rồi.

Cùng lúc đó, còn lại thiên kiều trên người, cũng xuất hiện tình huống tương tự.

"Tiên sư nó, quái vật kia lại tới đây bộ."

Tô Yên Nam cắn răng mắng.

Khúc Uyển Thanh đôi mi thanh tú hơi nhú, nhìn về phía chiến xa một chỗ.

Phong lão tựa hồ cũng phát hiện , tay áo lớn vung lên, ngăn cách hư không, thế nhưng nhìn về phía chiến xa phương hướng, bất mãn nói: "Lão yêu bà, Quý Châu đệ tử, hay vẫn là như vậy không lễ phép "

Chiến xa đại biểu là một tên lão phụ, Nguyên Anh cửu trùng thiên tu vi.

Lão phụ hơi nhướng mày, bộ mặt hướng về sau một bên, nhìn về phía nơi nào đó, khẽ quát: "Nhanh mau dừng lại "

Lập tức, nàng nhìn về phía Phong lão, ha ha cười nói: "Ta cháu hài tử không hiểu chuyện, Phong lão đầu đừng để trong lòng."

"Hừ"

Phong lão tựa hồ đối với cái này 'Xin lỗi' không hài lòng lắm, nghiêng đầu đi, không lại để ý đến nàng.

Mà Vương mỗ người nhưng là vừa giận vừa sợ.

Giời ạ!

Không phải nói hội vũ trước, không cho phép riêng đâu sao?

Này lại tính là gì?

Còn nữa, vừa nảy cảm giác, là cái gì?

Đây tuyệt đối không phải đạo pháp thuật ý có thể làm được, mà là một loại Tiên Thiên thể chất tạo thành.

Đến cùng là cái gì thể chất?

Nghĩ tới đây, Vương Dật hít mắt lại, tỉ mỉ tìm kiếm đầu nguồn.

Đột nhiên, hắn phát hiện một cái kỳ quái tồn tại.

Đó là một cái gầy gò thiếu niên, nhìn qua so với mình còn tiểu, cũng là 15 tuổi khoảng chừng. Tóc rất dài, quá kiên.

Hắn thẳng tắp đứng ở nơi đó, mặt không hề cảm xúc, kỳ quái chính là cặp mắt kia, rất trống vắng, rất u ám, không có một phản sinh cơ có thể nói.

Gầy gò thiếu niên tựa hồ cảm thấy có người ở xem chính mình, cổ máy móc xoay một cái, nhìn về phía đối phương.

Hai người ánh mắt, trong nháy mắt đan vào với nhau.

"Hê hê kiệt "

Bỗng nhiên, thiếu niên nở nụ cười, rất quý dị, khiến người ta cả người rét run, mà hắn chỗ trống trong đôi mắt, chậm rãi hiện ra hai cái nhỏ bé toàn oa.

'Oanh '

Trong nháy mắt, Vương Dật đầu óc nổ vang, phảng phất có vô số tế châm chui vào đầu óc, đau đớn sắp nứt.

Vương Dật kinh hãi, trong đầu thống khổ thực sự quá kịch liệt , khác hắn không cách nào nhịn được, hắn vừa muốn thống khổ rộng to, biến số xuất hiện lần nữa .

Trong cơ thể khí tức thần bí bắt đầu tự chủ chuyển động, theo bụng dưới chảy về phía toàn thân.

Vương Dật thân thể run lên, loại kia kim đâm thống khổ, trong nháy mắt biến mất trong vô hình.

Mà con ngươi của hắn, chính đang nhanh chóng nuốt hết tròng trắng mắt, hóa thành đen kịt một màu.

Hai cổ màu đen toàn oa, chậm rãi xuất hiện .

Đối diện gầy gò thiếu niên nhất thời sững sờ, sau một khắc, hắn trong đôi mắt nhỏ bé toàn oa, tựa hồ bị một loại nào đó uy lực sở nhiếp, đột nhiên tản đi.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 386: Tuyệt thế thiên ảnh

"A. . ."

Đột nhiên, một đạo tan nát cõi lòng hét thảm phóng lên trời.

Chỉ thấy này gầy gò thiếu niên hai tay án đầu, ngửa mặt lên trời kêu to, trên mặt che kín thống khổ đến cực điểm về mặt.

Này biến số quá kinh người, ở đây hết thầy tu sĩ nhất thời choáng váng.

Cùng lúc đó, Vương Dật thân thể chấn động, hắc đồng vòng xoáy đột nhiên biến mất, trông trắng mắt chậm rãi khôi phục như lúc ban đầu.

"Hô. . . Hô. . ."

Hắn thở hổn hển, thân thể loạng choạng, có chút lập được không ổn.

"Sự đệ. . ."

Lạc Y Y vội vàng đỡ lấy hắn, nhẹ giọng hô: "Người làm sao?"

Vương Dật lắc lắc đầu, không có đi trả lời chắc chắn, lạnh lùng nhìn về phía trước.

Giờ khắc này gầy gò thiếu niên trải qua đau cong xuống thân đi, toàn thân run rẩy không thôi.

"Huy nhi, người làm sao?"

Bên cạnh hắn trạm có một tên ông lão mặc áo xanh, Nguyên Anh tầng hai tu vi.

"Đầu của ta. . . Hắn muốn nổ. . . A. . ."

Gầy gò thiếu niên thống khổ rống to, hắn cuối cùng kêu thảm thiết một tiếng, thân thể phóng lên trời, ở hư không không ngừng mà lăn lộn, cực kỳ khốc liệt.

"Huy nhi. . ."

Ông lão kinh ngạc, vội vàng hướng hắn phóng đi.

Tất cả mọi người đồng thời ngẩng đầu, ngơ ngác nhìn tất cả.

Làm sao đây là?

Lúc này, chiến xa phương hướng lão phụ bỗng nhiên mặt cúi thấp đến, nhìn về phía cười thanh thước mà đến các tu sĩ, ánh mắt cực kỳ không quen.

Viên Huy nhưng là Vân Châu có tiềm lực nhất tu sĩ trẻ tuổi một trong, có một loại thần bí linh hồn lực, năm ngoái lần thứ nhất tham gia cửu châu hội vũ, liền bắt được người thứ mười bảy thành tích tốt, năm nay có hi vọng vọt vào mười vị trí đầu, bắt được cái kia 'Tiêu chuẩn'.

Ai nghĩ, có người càng ở hội vũ trước động thủ.

Lão phụ căn bản không hoài nghi là Hãn Châu tu sĩ làm ra, nguyên nhân không gì khác: Hãn Châu quá yếu, năm rồi hội vũ, từ không có người giết vào quá mười vị trí đầu. Còn nữa nói, liền tám người, chính là có lợi hại hậu bối, ở linh hồn lực trên, lại có thể mạnh đến mức nào cơ chứ?

"Lão yêu bà, người đó là ánh mắt gì?"

Lôi Châu ông lão nhất thời không cao hứng, tay áo lớn vung lên, uống nhiên đạo.

"Ha ha. . ."

Lão phụ nở nụ cười, nhưng là lạnh: "Long người điên, người ngày hôm nay tốt nhất cho lời giải thích, bằng không. . ."

"Bằng không cái gì?"

Họ Long ông lão cũng không phải ngồi không, lông mày nhất thời dựng đứng, trên mặt sát khí bốc lên.

Song phương tu sĩ thấy, không dám thờ mạnh một cái, biết muốn xảy ra vấn đề rồi.

Đúng vào lúc này, Vân Châu ông lão mặc áo xanh ôm Viên Huy, bay trở về trên bình đài.

Viên Huy trải qua ngắt đi, gầy gò trên mặt bạch đáng sợ, không có một phần màu máu.

Ông lão mặc áo xanh cảm tức Lôi Châu phương hướng, ánh mắt một mảnh tiêu sát, hẳn cũng không cho là là Hân Châu người làm ra.

Tình huống, trải qua đến giường cung bật kiểm mức độ.

"Các ngươi hai lão, đến cùng đang giờ trò quỷ gì?"

Đột nhiên, thiên khung bên trên, bay lên một đạo thanh âm hùng hậu.

Một bóng người, chậm rãi hạ xuống.

Đây là một tên khí vũ hiên ngang trung niên nam tử, một thân áo lam, bề ngoài tuổi tác ở 35 tuổi khoảng chừng, tịnh diện không cần, tu vi thành linh đạt đến Nguyên Anh cửu trùng thiên.

Tam châu đại biểu thấy, không dám thất lễ, dồn dập chấp tay.

Trung niên nam tử đáp lễ, thế nhưng nhìn về phía lão phụ, cau mày nói: "Vân đạo hữu, ngươi muốn hồng rồi Tiên Đô quy củ hay sao?"

"Hanh. . ."

Lão phụ hừ một tiếng, phát tay nói: "Ngươi hỏi Long người điên, hẳn châu tu sĩ đều đã làm gì?"

Nàng một lòng nhận định, là Lôi Châu hậu bối ra tay.

"Quả thực không thể nói lý."

Trung niên nam tử ngẩn người, mới vừa chờ đi hỏi, họ Long ông lão thối râu mép trợn mắt nói: "Ngươi châu đệ tử học nghệ không tinh, nhòm ngó người khác thì, bị chính mình thần thông phản tước, còn trách trên người khác ."

"Ngươi. . ."

Lão phụ nghe xong, nhất thời tức điên, hai mắt đột nhiên trừng trừng.

"Làm sao? Ta nói sai ?"

Họ Long cũng trừng mắt lên.

"Hảo rồi!"

Đột nhiên, trung niên nam tử hét lớn một tiếng, trầm giọng nói: "Nơi này, là Tiên Đô."

Nhị lão thấy đối phương nổi giận, dồn dập hừ một tiếng, nghiêng người sang đi, không còn động tĩnh.

Bọn hắn không dám làm quá mức, bằng không rất có thể bị thủ tiêu hội vũ tư cách.

Trung niên nam tử trầm ngâm chốc lát, nói: "Các ngươi trước tiên đi an bài xong phòng nhỏ nghỉ ngơi, chuyện này, Tiên Đô hội triệt tra tới cùng. . ."

Lão phụ nghe xong, không tốt tiếp tục nữa, tay áo vung một cái, thu đi chiến xa bằng đồng thau, mang theo Vân Châu tu sĩ rời đi.

Lôi Châu ông lão cũng thu đi tới thanh thước, siêu trung niên nam tử vì vi chấp tay, mang theo Lôi Châu tu sĩ đi tới.

"Chúng ta đi. . ."

Phong lão thu đi thập phương chu, dẫn cả đám người, hướng bên trong cung điện cổ bộ đi đến.

Trung niên nam tử mắt nhìn bọn hắn sau khi rời đi, rơi vào trầm ngâm.

"Người có thể đều đến đông đủ ?"

Đột nhiên, một đạo như có như không âm thanh xuất hiện .

Một tên ông lão mặc áo trắng, tự bình đài một góc chậm rãi đi tới. Bộ pháp của hắn rất chậm chậm, nhưng là thoáng qua tới gần.

Trung niên nam tử nghe xong, vội vàng nghiêng người, kính cẩn nói: "Ngoại trừ Thương Châu, còn lại tám châu tu sĩ, đều đã đến đạt."

"Thương Châu?"

Ông lão hơi nhướng mày, nói: "Năm rồi hội vũ, bọn hắn đều là cái thứ nhất đến, năm nay làm sao chậm?"

Trung niên nam tử lắc đầu, biểu thị không biết.

"Quên đi."

Ông lão xoa tay xoa tay, nói: "Một khắc sau, theo lão phu đi chủ điện một chuyến."

"Chủ điện?"

Trung niên nam tử sững sờ, kỳ quái hỏi: "Hội vũ sắp tới, đi chủ điện làm cái gì?"

Ông lão chậm rãi nói: "Ngày ba cái lão gia hoá đến rồi."

"Cái gì?"

Trung niên nam tử nhất thời choáng váng: "Tam đại tiên chủ đến rồi?"

Ông lão gật gù đầu.

"Tam đại tiên chủ không phải bế quan sao? Đồn đại muốn năm mươi năm, này mới vừa tám năm mà thôi. . ."

Trung niên nam tử thất thanh nói.

"Bọn hắn trấn thủ bí cảnh, phát sinh biến số."

Ông lão nói ra một bí ẩn lớn.

"Biến số?"

Trung niên nam tử hai mắt trực tiếp trừng lên, sợ hãi nói: "Biến số gì?"

Ông lão vùng lên mặt đến, mắt nhìn vô biên thiên khung, trầm giọng nói: "Bí cảnh trong, hảo như có đồ vật chạy ra, đi đến giới hải."

Trung niên nam tử nghe xong, trực tiếp choáng váng.

. . .

Giới trấn tục, Tùng Sơn thị.

'Hồng '

Một khung máy bay, từ trên vòm trời xẹt qua, thiên vân bị trùng ly vụn vỡ. Khi chúng nó chậm rãi đoàn tụ thì. . .

'Vù. . .'

Đột nhiên, này một chỗ hư không, nổi lên tầng lớn gọn sóng.

'Tê rồi. . .'

Một góc hư không, nhất thời bị xé ra, thế nhưng. . .

Một đạo tuyệt thế thiên ảnh, công lấy một bao quần áo, chậm rãi đi ra.

Trong phút chốc, cả vùng thiên khung tràn ngập vô hạn sinh cơ.

"A?"

Đột nhiên, thiên ảnh thân thể yếu kiều run lên, mắt nhìn vô hạn hư không, kinh hô: "Nơi này Đại tỷ các nàng khí tức, còn có. . . Dương lang?"

... ..

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 387: Vân Tiên

Nàng vội vàng giơ lên tay ngọc, chỉ ở tiết, thôi diễn vô thượng càn khôn.

Sau một phút.

Thiên ảnh run rẩy liên tục, hai hàng thanh lệ, từ này hoàn mỹ kiều dung trên lướt xuống: "Đại tỷ các nàng. . . Dĩ nhiên vì ta cùng Ngũ muội. . . ? Đại tỷ, Nhị tỷ Tam tỷ, ta có lỗi với các ngươi, ta đem Hương Hương cho. . . Làm mất rồi, ô. . ."

Nàng trực tiếp ngồi quỳ chân ở trên hư không, che mặt khóc thảm.

Không biết qua bao lâu bao lâu. . .

Thiên ảnh tiếng khóc dần dần chuyển thấp.

Nàng chậm rãi đứng lên, giơ lên tay ngọc, đem tiểu nước mắt trên mặt lau sạch, nhẹ giọng tự nói: "Đại tỷ, đợi ta nhìn tới Dương lang một mặt, liền đi. . . Tìm các ngươi. . ."

Thiên ảnh sau khi nói xong, tay ngọc hư không vung lên, xé ra một góc hư không, biến mất ở vùng thế giới này trong lúc đó.

. . .

Tùng Sơn, khu biệt thự.

Trần đầy nhẹ đệm trên thảm cỏ thơm, đi tới hai đạo mỹ lệ bóng người.

Là Nguyệt Thi Lam, mà một vị khác, nhưng là nhiều ngày không gặp Trầm đại tiểu thư.

"Thật đúng thể. . ."

Trầm Nguyệt Hi đỏ nổi lên tinh bột môi, tức giận nói: "Bảo bảo bề quan khô tu hai tháng, thật vất vả đạt đến Luyện Khí năm tầng, ngươi khỏe, trực tiếp Trúc Cơ. . ."

"Phù phù. . ."

Nguyệt Thi Lam không nhịn được bật cười, sân tiếng nói: "Luyện Khí năm tầng trải qua rất hiếm có rồi, ngươi còn muốn như thế nào nữa?"

"Ta mặc kệ. . ."

Trầm Nguyệt Hi phẫn môi quyết càng cao hơn: "Ngươi lợi hại như vậy, sau đó khẳng định bắt nạt ta."

"Nói hưu nói vượn."

Nguyệt Thi Lam tức giận liếc nàng một cái.

"Sư tôn như vậy yêu thích ngươi, nghe nói còn ban cho danh phận. Bảo bảo nơi này đều không ai quản. . ."

Trầm đại tiểu thư càng nói càng thương tâm, con ngươi xinh đẹp trong, dĩ nhiên nổi lên tiểu sương mù.

Nguyệt Thi Lam thật sự sợ nàng, sân tiếng nói: "Bất ngươi không có cách nào. Sau đó ta đều nghe lời ngươi chính là. . ."

"Nghe ta ?"

Trâm Nguyệt Hi ngẩn ngơ, lập tức lầu bầu nói: "Bảo bảo mới không tin đây."

"Từ nhỏ đến lớn, ta lúc nào đã lừa gạt ngươi?"

Nguyệt Thi Lam rất không nói gì.

"Ngươi dựa vào cái gì nghe ta?"

Trâm Nguyệt Hi vung lên mặt cười hỏi.

Nguyệt Thi Lam giờ lên tay ngọc, chỉ chỉ đối phương trên người, kê kê cười: "Ngươi ngực đại, đương nhiên nghe lời ngươi. . ."

"A?"

Trâm Nguyệt Hi choáng váng, thể nhưng bỗng nhiên lui về phía sau mấy bước, đem chính mình đẩy dạn thỏ thỏ bảo vệ cẩn thận, hồng mặt cười nói: "Hảo ngươi cái Nguyệt Thi Lam, ngươi. . . Ngươi lại đùa ta? Ngươi thay đổi. . ."

"Hi hi. . ."

Nguyệt Thi Lam cảm thấy thú vị, yêu kiều không thôi.

Đột nhiên, nhị nữ song song sững sờ, đỉnh chỉ nô đùa, đồng thời nghiêng đi mặt cười, nhìn về phía một chỗ.

Ba mươi mét ngoại, một đạo Hoàng y thiên ảnh, cũng lấy một cái không lồ bao quần áo, hướng các nàng chậm rãi đi tới. . .

Nàng đi cũng không nhanh, có thể mỗi một bước đều điệu đến đỉnh cao, ả hàm thiên địa chí lý.

Theo không liền không, bộ bộ sinh liên.

Thanh ti phát động, kỳ ảo như tiên.

Nàng đôi mi thanh tú như thu thủy, óng ánh ngọc cơ bạn gió nhẹ.

Thực sự là quá đẹp .

Nguyệt Thi Lam cùng Trâm Nguyệt Hi đều là cao cấp nhất mỹ nữ, có thể cùng thiếu nữ mặc áo vàng này so với, tựa hồ ít đi chút gì.

Là khí chất.

Đối phương khí chất quá kỳ ảo , như tinh không trắng sáng, phương hoa khuynh thành.

Cái cảm giác này, lại như. . .

Các tiên nữ?

Không sai, nàng cùng các tiên nữ giống nhau như đúc, mỹ lệ xuất trần.

Đây rốt cuộc là. . .

Đột nhiên, Nguyệt Thi Lam trong đầu, bỗng nhiên xẹt qua một bộ hình ảnh: Thiên đế lâm Trung Nguyên, tiên nữ bạn đi theo.

Trời ạ, cái này nữ tử ở này phó trước kia trong hình ảnh, từng xuất hiện.

Trong lúc hoảng hốt, Hoàng y tiên nữ đi tới các nàng trước mặt.

"Hả?"

Nàng bỗng nhiên sững sờ, sâu sắc nhìn về phía Nguyệt Thi Lam, đôi mi thanh tú khẽ nhúc nhích, hồ hồ nói: "Thông linh tiên thân? Hơn nữa là. . . Hiệp cung?"

Nguyệt Thi Lam đang tự dờ ra, nghe vậy nhất thời thức tỉnh, thân thể yêu kiều cuống quýt một tiềm, làm một cái kỳ quái mà mỹ lệ tư thế: "Đệ tử Nguyệt Thi Lam, gặp. . . Sư thúc. . ."

Cái tư thế này, là tiểu loli dạy hấn, chính là hậu cung đại lễ.

"A? Hi hi. . ."

Cô gái mặc áo vàng thấy, nhất thời ngẩn ngơ, lập tức lắc đầu cười yếu ớt, bị thương tâm tình cũng làm nhật rất nhiều.

Nàng giờ lên tay ngọc, đem đối phương chậm rãi nâng dậy, nhẹ giọng nói: "Tức hành cung lễ, lại có 'Hiệp cung' danh phận, ngươi ta tất nhiên là tỷ muội, có thể vì sao còn lấy vấn bối tự xưng? Ngươi cô nàng này, thực sự là. . . Không ra ngô ra khoai. . ."

"A?"

Nguyệt Thi Lam giờ lên mặt cười, một mặt tiểu mờ mịt nhìn về phía đối phương, rù rì nói: "Tỷ tỷ?"

Cô gái mặc áo vàng cười khê gật đầu: "Ta là Vân Tiên, muội muội có thể từng nghe Đại tỷ nhắc qua?"

Vân Tiên?

Nguyệt Thi Lam vì hơi ngốc, thế nhưng trọng trọng gật đầu.

"Đệ tử Trầm Nguyệt Hi, gặp sự thúc."

Trầm đại tiểu thư không dám mất lễ nghi, vội vàng ở bên hành hậu bối chỉ lễ.

"Đứng lên đi."

Vân Tiên hướng nàng nhẹ nhàng gật đầu, thế nhưng kéo lên Nguyệt Thi Lam tay ngọc, ôn nhu nói: "Muội muội, tỷ tỷ mới vừa tới nơi này, rất nhiều chuyện còn không hiểu nhiều lắm, ngươi cho ta nói một chút. . ."

"Ừm. . ."

Nguyệt Thi Lam không dám do dự, chậm rãi nói xuất tất cả.

Nàng cái gì đều nói rồi, ngoại trừ. . . Vương mẫu người bị cưỡng gian sự tình.

Vân Tiên lắng lắng nghe, óng ánh phát quang mặt cười trên bình thường như nước, không có một tia sóng lớn.

"Còn có một cái liễu hiệp cung cùng tồ. . . Động phòng?"

Nàng thấp giọng khê nói, thế nhưng giờ lên tay ngọc, chỉ ở tiết, thôi diễn can khôn.

Vô số năm tháng trước, Vân Tiên kinh điểm Hồng Linh đại lục, là thiên kiều trong thiên kiều, thử hỏi cỡ nào thông tuệ?

Lúc này nghe đối phương nói ra tất cả, nhất thời phát hiện chỗ không ổn.

Nhị nữ mới vừa quen, nàng không tốt đi hỏi kỹ, chỉ có thể tự mình thôi diễn.

Kết quả. . .

"Cái gì?"

Mười mấy điệu sau, Vân Tiên rốt cục biến sắc, run giọng nói: "Ngoại trừ cái kia tồ động phòng, Đại tỷ các nàng. . . Chưa đi thị tẩm? Hơn nữa Dương lang hẳn là bị. . ."

Nguyệt Thi Lam thấy động tác của nàng sau, trong lòng biết hỏng rồi, nghe vậy hoảng hốt vội nói: "Tiên Nhi tỷ tỷ, sự tình cũng không phải là. . ."

"Ngươi không cần lại nói."

Vân Tiên mặt cười chuyển trầm, lạnh lùng nói: "Ta ngược lại muốn xem xem, cái này tồ động phòng rốt cuộc là ai, lại dám làm bực này đại làm trái sự tình."

Nàng trực tiếp nghiêng người, hướng biệt thự bên hồ đi đến.

"Tỷ tỷ. . ."

Nguyệt Thi Lam thật sự cuống lên, một phát bắt được nàng cánh tay ngọc, thất kinh nói: "Linh Nhi nàng. . . Có thai."

"Ngươi nói cái gì?"

Vân Tiên vẫn chưa đẩy lên quy tắc này can khôn, nghe vậy đột nhiên xoay người, ngây ngốc nhìn chăm chú đối phương.

Nàng này cả kinh đương thật không phải chuyện nhỏ.

"Linh Nhi có thai . . ."

Nguyệt Thi Lam buông xuống mặt cười, mím môi cặp môi thom, thấp giọng đi lặp lại.

"Hô. . . Hô. . ."

Vân Tiên hô hấp đặc biệt gấp gáp, nằng dùng sức nắm phần quyền, rất dè dặt kích động.

Nguyệt Thi Lam cùng Trầm Nguyệt Hi mặt cười buông xuống, không dám có bất kỳ động tĩnh gì.

Mấy phút sau.

Vân Tiên hít một hơi thật sâu, bình phục rung chuyển tâm thần, từng chữ từng câu hỏi: "Dương lang đâu? Hắn đi nơi nào?"

"Hắn đi tham gia cửu châu hội vũ . . ."

Nguyệt Thi Lam cẩn thận nói rằng.

"Được!"

Vân Tiên gật gật đầu, thế nhưng mạnh mẽ trừng biệt thự phương hướng một chút, nói: "Ta trước tiên đi tìm Dương lang, ngơoi cùng Thiên Nhi muội muội nói một chút, ta trước tiên không gặp nàng . . ."

"Phải!"

Nguyệt Thi Lam nghe xong, gật gật đầu, này viên đề cập phương tâm cuối cùng thả xuống .

Vân Tiên giờ lên tay ngọc, ở đối phương mặt cười trên khe vuốt mấy lần, thế nhưng nghiêng đi thân thể yêu kiều, xé ra một góc hư không, đi vào.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 388: Quấy rầy tin nhắn

Nhìn theo tuyệt thế phương hoa đi xa, nhị nữ liếc mắt nhìn nhau, đồng thời thở phào nhẹ nhõm.

"Vừa nãy hù chết bảo bảo ."

Trầm Nguyệt Hi khẽ vuốt no đủ bộ ngực mềm, phun nhỏ ra tinh bột thiệt.

Nguyệt Thi Lam trầm mặc chốc lát, nhẹ giọng nói: "Chúng ta đi tìm Liễu Thiên Nhi."

"Tìm nàng?"

Trầm Nguyệt Hi mờ mịt nhìn về phía bạn thân, nói: "Nàng cùng cái kia Sơn Vô Lăng, mấy ngày nay tổng đánh này trương thẻ ngân hàng ý nghĩ, ngơoi không né các nàng rất xa, còn chủ động đưa tới cửa đi?"

Nguyệt Thi Lam nghe vậy cắn cắn cặp môi thom, thấp giọng nói: "Ta hội bảo vệ tốt Vương Dật cho thẻ ngân hàng của ta, nhưng là Thiên Nhi tỷ tỷ sự tình, nhất định phải làm cho nàng biết, bằng không liền . . Chính là ta không đúng ."

"Thiệt, như loại kia người. . . A, chờ ta. . ."

Trầm Nguyệt Hi xem thường lắm lắm, chợt phát hiện đối phương dĩ nhiên đi xa, vội vàng đuổi tới.

...

Tiên Đô.

Đêm đó, ám dương, trăng tròn, ánh sao động.

Hần Châu đệ tử phòng nhỏ.

Vương mẫu người hoàn toàn không biết biệt thự bên kia phát sinh tất cả, hắn nằm ở trên giường, phiên làm điện thoại di động của chính mình, phát hiện lại có tín hiệu?

Hắn không khỏi đại hỉ, vội vàng cho Lạc Y Y phát đi tới tin nhắn: Ta đại bảo bối, ngươi đang làm gì thế đâu?

Vương mẫu người vừa mới phát xong, liền đại chửi mình ngu ngốc.

Lạc Y Y không có thể thấy mọi vật, như thế nào xem tin nhắn? Hơn nữa cái số này, là Liễu Thiên Nhi cho hắn, nhưng từ chưa thông quá điện thoại.

"Hay vẫn là đánh tới đi."

Vương mẫu người lắc lắc đầu, liền muốn đẩy tới.

'Vù'

Đột nhiên, điện thoại di động chấn động, Vương mẫu người mở ra xem, là 'Lạc Y Y' phát tới: Thật can đảm, ngươi là ai?

Vương mẫu người nhất thời sửng sốt, trầm nghĩ trong lòng: Lễ nào bảo bối sư tỷ nhìn thấy trên điện thoại di động chữ?

Hắn càng nghĩ càng thấy có thể, huyền thông mất mặc dù không cách nào coi vật, nhưng có thể nhìn thấy Sâm La Vạn Tượng cảnh vật.

Hiện tại điện thoại di động nhận thức như thế cao, có lẽ có hiệu quả như nhau tuyệt diệu.

Nghĩ tới đây, Vương mẫu người đồng tâm nổi lên, biên cái tin nhắn, phát tài đã qua: Bảo bối, ngươi đoán xem ta là ai?

Điện thoại di động vắng lặng chốc lát, lần thứ hai chấn động.

'Lạc Y Y': Ta xem ngươi là chán sống rồi.

Hào mạnh mẽ! Bất quá rất phù hợp bảo bối sư tỷ tính khí.

Chẳng biết vì sao, Vương mẫu lòng người trong càng là rung động, quỷ thần xui khiến phát ra: Đại bảo bối, ta năng lực sờ sờ ngươi hương hoạt bàn chân nhỏ gì không?

...

Tiên Đô.

Hần Châu tông môn Trưởng lão phòng nhỏ.

Ngữ Cầm ngồi dựa vào ở trên giường lớn, nhìn chăm chú điện thoại di động, đây đặn thân thể yếu kiều run rẩy không ngừng, đã sắp bị tức nổ tung.

Liền tại vừa nãy, điện thoại di động của nàng bỗng nhiên chấn động.

"Ai tới tin nhắn?"

Ngữ Cầm rất giật mình, điện thoại di động của nàng rất ít thu được tin nhắn, chỉ có ngày lễ ngày tết, những cái kia nữ đệ tử mới hội phát trên chúc phúc ngữ, bình thường đều là gọi điện thoại.

Ngữ Cầm cảm lấy vừa nhìn, đôi mắt đẹp trực tiếp trừng lên.

Đây là cái nào kẻ xấu xa?

Nàng không có xử lý 'Quấy rầy tin nhắn' kinh nghiệm, huống hồ nó này khoản điện thoại di động cũng không cái kia công năng. Kết quả chính là, vị mỹ nữ này Kim Đan trực tiếp bạo phát.

"Ngươi muốn chết. . ."

Ngữ Cầm thấy đối phương tuyên bố muốn sờ chân của mình, đôi mắt đẹp ở trong, nổi lên Tam Muội Chân Hỏa.

'Đang đang coong. . .'

Đúng vào lúc này, tiếng gõ cửa vang lên.

Ngữ Cầm nghiêng đi mặt cười, khẽ kêu nói: "Ài?"

"Sư tôn, là. . . Là ta. . ."

Ngoài cửa truyền đến Lạc Y Y thất kinh âm thanh.

Ngữ Cầm mặt cười buông lỏng, ôn nhu nói: "Đi vào. . ."

'Kẹt kẹt. . .'

Cửa bị mở ra, Lạc Y Y cẩn thận từng li từng tí một đi vào, rụt rè nói: "Sư tôn, người làm sao?"

Chúng ta Y Y thật sự bị dọa sợ, nàng vừa nãy rõ ràng cảm giác được, sư tôn động sát tâm.

"Ta không có chuyện gì. . ."

Ngữ Cầm chậm rãi lắc đầu, nhẹ giọng đi hỏi: "Người nha đầu này không ở trong phòng mình nghỉ ngơi, chạy ta chỗ này làm cái gì?"

Lạc Y Y nghe xong, thân thể yếu đuối vì sợ đông đưa, nhún nhún nói: "Nhân gia muốn cùng sư tôn cùng ngủ."

"Thật không chịu được người. . ."

Ngữ Cầm liếc nàng một cái, thân thể hướng về bên cạnh hơi đi chuyển, sáng giọng: "Còn không mau lại đây? Cũng không sợ đông."

"Hi hi, liền biết sư tôn thương ta nhất."

Lạc Y Y cười ngọt ngào, đi tới giường lớn một bên, xốc lên đệm chăn, chui vào sư tôn ổ chăn.

Ngữ Cầm nhất thời phát hiện ái đồ thân thể yếu đuối một mảnh lạnh lẽo, trong lòng thương ý đại sinh, nhẹ nhàng ôm chặt nàng, kiều xùy xùy nói: "Tiên Đô dạ như vậy lạnh, người cũng không nhiều xuyên một điểm?"

"Y Y sợ sư tôn đông, đưa cho ngài sưởi chăn tới rồi. . ."

Lạc Y Y cười giả dối, tứ chi như bạch tuộc giống như vậy, quán lấy đối phương thân thể, thể nhưng con kia tiểu quái tay, càng là mò lên. . .

"Đi. . ."

Ngữ Cầm trực tiếp vuốt ve trước ngực tay nhỏ, thối mắng: "Cô nàng chết đảm kia càng lớn vượt không cái chính kinh."

"Hi hi. . ."

Lạc Y Y yếu đuối không ngừng, thoải mái ôm sư tôn, phía dưới chân ngọc, không đứng ở đối phương nở nang trên đùi ma sát.

'Vù. . .'

Đúng vào lúc này, điện thoại di động lại chấn động.

Ngữ Cầm đôi mi thanh tú dựng đứng, điểm tiếp thu kiện, nàng dự định xem xong này cái tin nhắn sau, trực tiếp hỏi xuất đối phương vị trí, chờ hồi tông môn sau đó, hảo hảo cùng cái tên này coi một cái món nợ.

Ai nghĩ, cự điện thoại di động trên màn ảnh biểu hiện: Ta là Vương Dật, bảo bối không nghĩ tới chứ?

"A?"

Ngữ Cầm thấy, không nhận được kinh kêu thành tiếng.

Nàng choáng váng, thật sự choáng váng.

Cái này kẻ xấu xa, dĩ nhiên là. . . Vương Dật?

Hắn làm sao có số điện thoại của ta? Lẽ nào. . . Là Y Y nói.

Thiên, cô nàng này tại sao phải đem số điện thoại di động của ta cho hắn?

Hắn. . . Hắn còn muốn mò ta chân? Chuyện này. . . Chuyện này. . .

Ngữ Cầm cảm thấy mặt cười nóng bỏng như lửa, thân thể yếu đuối cũng có chút như nhũn ra toả nhiệt, căn bản khống chế không được.

Cùng lúc đó, Lạc Y Y vùng lên mặt cười, mờ mờ hỏi: "Su tôn, ngươi làm sao ? A. . . , thân thể ngươi làm sao biến hoá nóng?"

Ngữ Cầm nhất thời vừa xấu hổ vừa tức giận, đưa điện thoại di động để ở một bên, thối tiếng nói: "Cô nàng chết đảm kia, ai bảo ngươi đem số điện thoại di động của ta nói ra ?"

"Ngài đang nói cái gì a?"

Lạc Y Y nhất thời càng mờ mờ : "Ta tại sao phải đem ngài số điện thoại di động nói cho người khác biết? Còn nữa. . . Ta nói cho ai đi a?"

"Cô nàng chết đảm kia, ta hận chết ngươi ."

Ngữ Cầm một lòng nhận định là ái đồ 'Bán đĩ' chính mình, trực tiếp đưa nàng từ trong lòng ngực đẩy ra.

"Su tôn. . . Ngài làm cái gì. . ."

Lạc Y Y nhất thời gấp hông rồi, lần thứ hai nhào vào đối phương hương trong lòng, gất gao ôm, thấp giọng lầu bầu nói: "Đừng hòng đem ta đánh đuổi."

"Hô. . . Hô. . ."

Ngữ Cầm hô hấp phi thường gấp gáp, một phần là bị ái đồ khí, mà một bộ phận khác, là Vương Dật phát tới câu nói kia làm.

Ta năng lực sờ sờ ngươi hương hoạt bản chân nhỏ gì không?

Nàng nhắm lại đôi mắt đẹp, cổ trắng vì khê nhếch lên, tràn ngập ý nhị mặt cười trên, tràn ngập vẻ phức tạp.

1 phút nhiều chung sau, Ngữ Cầm mở tiểu nhãn, đen kịt trong con ngươi, dĩ nhiên nổi lên một tia vẻ quyến rũ.

Nàng lần thứ hai cầm lấy điện thoại di động, ngón tay ngọc không nghe sai khiến biến xuất cái chữ, cho đối phương phát tài đã qua.

"A?"

Ngữ Cầm vừa mới phát xong, liền đưa điện thoại di động ném tới trên giường, bụng nóng bỏng mặt cười tự nói: "Ngữ Cầm, ngươi có phải là điên rồi?"

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 389: Ve vãn

Vương mẫu người nằm ở trên giường, kiều bản chân lớn, kiên trì chờ đợi.

"Vù. . ."

Điện thoại di động rốt cục chấn động.

Kẻ này vội vàng cầm lấy mở ra, chờ thấy rõ nội dung sau, trong nháy mắt ngẩn ngang .

Đã thấy trên màn ảnh biểu hiện: "Cẩn đều cẩn, còn muốn như thế nào nữa?"

Dắt?

Hắn choáng váng, thật sự choáng váng.

Bảo bối sư tỷ a, ngươi bản chân nhỏ, ta cũng không đụng tới quá, chớ nói chi là cắn oa.

Lẽ nào. . .

Vương mẫu người trong đầu linh quang lóe lên, sau đó ngây ngốc trừng mắt trên màn ảnh 11 nơi số điện thoại di động, sợ hãi nói: "Nàng. . . Không phải sư tỷ?"

Có thể Thiên Nhi tự nói với mình cái số này thì, rõ ràng nói: Cái số này có thể liên lạc với Y Y sư tỷ.

Cái số này. . . Có thể liên lạc với. . .

Có thể. . .

'Hô. . .'

Vương mẫu người trong nháy mắt ngồi dậy, cặp kia ngư nhân trợn lên tròn trịa cực kỳ, thất thanh nói: "Lê nào là Ngừ Cầm?"

Hắn là sẽ không sai rồi, các loại dấu hiệu cho thấy là nàng.

Chính mình chỉ cần quá bốn người bàn chân nhỏ, phân biệt là đại tiểu tiên nữ, cộp cái Lâm Tịch Dao, còn nữa chính là Ngừ Cầm.

Đại tiểu tiên nữ tự nhiên không phải.

Lâm Tịch Dao càng không thể, Thiên Nhi sẽ không đem mã số của nàng tự nói với mình, lại nói, cuối cùng câu kia 'Còn muốn như thế nào nữa' ? Vương Dật coi như chết, cũng sẽ không tin tưởng nàng năng lực nói thành lời được.

Còn lại chỉ có Ngừ Cầm.

Có thể sao có thể có chuyện đó oa?

Cuối cùng này bốn chữ, tràn ngập vô hạn thâm ý. Căn bản không giống như là trường bối đối với hậu sinh chất vấn, càng tự ở. . . Ve vãn?

Thiên, ngày hôm nay ngày gì?

Vương Dật trong đầu suy nghĩ lung tung, không nhận được lần thứ hai nhìn về phía điện thoại di động màn hình.

Dần dần, này tám chữ ở trong mắt hắn bắt đầu nhảy lên lên, chúng nó hư không phân giải, làm lại phác hoạ đường nét, chậm rãi tạo thành Ngừ Cầm mặc yếm thì đáng vẽ: Nàng nằm ở trên giường, cặp kia thon dài chân ngọc trên dưới giao hòa, một con trắng nõn chân ngọc giẫm ở trên giường, mà một con khác lẳng không nhếch lên, gọi cảm đủ cung hướng lên trên nghịch ngợm một câu, mị tiếng nói 'Su diệt, ngưoi cần đều cần, còn muốn như thế nào nữa a?'

'Ừng ục. . .'

Vương mẫu người gian nan nuốt nước bọt, ma tự liệu xuất vài chữ, phát tài đã qua: Còn muốn. . . Lại cần. . .

Khá lắm, cái này lợi hại.

Hơn nữa, đặc biệt vô liêm sỉ.

. . .

'Vù. . .'

Cụ điện thoại di động lần thứ hai chấn động lên.

"A. . ."

Ngừ Cầm thân thể yêu kiều run lên, thấp giọng thở nhẹ.

"Su tôn, đến cùng làm sao ?"

Lạc Y Y vùng lên mặt cười, chu cặp môi thơm hỏi.

"Ta không có chuyện gì, ngưoi nhanh ngủ đi."

Ngừ Cầm tận lực để cho mình duy trì bình thường ngữ điệu, khẽ vuốt á đồ trắng nõn cái trán, thấp giọng nói.

"Ừm. . ."

Lạc Y Y thoải mái đáp một tiếng, ôm su tôn cánh tay ngọc quấn rồi lại khấn, trở nên yên lặng.

"Hô. . ."

Ngừ Cầm hít một hơi thật sâu, run rẩy điểm mở tay ra cơ.

Trong nháy mắt tiếp theo, nàng hô hấp càng gấp gáp , no đủ bộ ngực mềm liên tiếp, cực kỳ mê người.

Còn muốn. . . Lại cần?

Trời ạ, tên tiểu tử này tại sao có thể. . . Tại sao có thể. . .

Ngữ Cầm cảm giác mình sắp nghẹt thở , phương trong lòng, nổi lên mãnh liệt khô khốc. Cái cảm giác này chưa bao giờ có. . .

"Hô. . . Hô. . ."

Nàng thật sự không khống chế được chính mình , thở gấp liên tục, mặt cười hồng đáng sợ, tựa hồ đạt được trọng bệnh.

'Xi. . .'

Đột nhiên, thiên ảnh lóe lên, Lạc Y Y trực tiếp ngồi dậy, giờ lên tay ngọc án lên sư tôn cái trán.

Nguyên lai, nàng cảm giác đối phương thân thể càng ngày càng năng, trong lòng lo lắng, mới có động tác này động.

"A! Hảo năng. . ."

Lạc Y Y hô khẽ một tiếng, hoảng tiếng nói: "Sư tôn, nguoi bị sốt , có ít nhất 39 độ. . ."

"Ta. . . Ta không có chuyện gì. . ."

Ngữ Cầm mặt cười một bên, tránh thoát ngọc thủ của đối phương, run giọng nói: "Y Y, nguoi nhanh ngủ đi."

"Sư tôn, nguoi thật sự bị bệnh, ta đi lấy cho nguoi 'Thanh Tâm hoàn' . . ."

Lạc Y Y noi nào chịu ngủ? Sẽ bị từ hất lên, xuất sư tôn ổ chăn, để trần cặp kia trắng loáng bàn chân nhỏ chạy ra gian phòng.

Ngữ Cầm nhìn theo đối phương rời đi, dĩ nhiên quên đi ngăn cản.

Nàng hiện ở trong lòng rất loạn, thật sự rất loạn.

Rất nhanh, Ngữ Cầm đem sự chú ý lần thứ hai tập trung trên điện thoại di động. Nàng cắn cặp môi thơm, biên vài chữ, phát tài đã qua: Nguoi đúng là. . . Quá tham lam.

Khá lắm, câu nói này ve vãn bầu không khí càng nóng , rất dễ dàng khiến người ta huyết thống tăng vọt, mơ tưởng viễn vông.

'Vù. . .'

Phút chốc, điện thoại di động lại vang lên.

Ngữ Cầm run run rẩy rẩy mở ra tin nhắn, nhìn thấy mặt trên viết: Sư thúc sức hấp dẫn thực sự quá to lớn , không thể trách ta.

"Nguoi cái này tiểu bại hoại. . ."

Ngữ Cầm ấn lại bộ ngực mềm tu tiếng sấm, sau đó lại biên cái tin nhắn, phát tài đã qua: Vậy cũng không thể lão cần nơi đó a, ta sợ đau. . .

Chuyện đến nước này, nàng trải qua hoàn toàn không khống chế được chính mình .

Trong chốc lát, tin nhắn lại tới nữa rồi: Vậy cần nhẹ hơn một chút có được hay không?

Ngữ Cầm thấy sau, dùng sức cắn cặp môi thơm, trả lời: Ta không tin, lần trước nguoi liền. . . Cần ta đau quá.

Tin nhắn thoáng qua tới gần, tựa hồ rất là không thể chờ đợi được nữa: Lần trước là vấn đề của ta, lần này. . . Ta hội hảo hảo mà. . .

Ngữ Cầm nhìn chăm chú điện thoại di động, trong con nguoi xinh đẹp một mảnh mê ly, trải qua hoàn toàn mất đi tự mình, nàng biên hảo vài chữ phát tài đã qua: Đây. . . Vậy cũng tốt. . .

'Kẹt kẹt'

Đúng vào lúc này, cửa mở , Lạc Y Y cầm một cái màu trắng bình sứ đi vào.

Ngữ Cầm nhất thời hoa dung thất sắc, cuống quýt đưa điện thoại di động ném qua một bên, nghiêng đi mặt cười, có chút không dám xem ái đồ .

Trong lòng nàng, bay lên một luồng cảm giác áy náy.

Lạc Y Y nào có biết sư tôn cùng yêu lang ở dùng tin nhắn ve vãn? Hay vẫn là rất hot loại kia.

Nàng đi đến bên cạnh bàn ngã chén nước nóng, thế nhưng đi tới Ngữ Cầm bên người, có chút lo lắng nói: "Sư tôn, mau đem 'Thanh Tâm hoàn' phục rồi."

Ngữ Cầm thấy nàng một mặt quan tâm, cảm giác áy náy trong lòng càng nặng, khẽ gạt đầu một cái, trước tiên tiếp nhận bình sứ, mở ra, từ bên trong đổ ra hai hạt màu trắng tiểu viên thuốc, sau đó lấy ra chén nước, đem dược ăn vào.

Sau đó, Lạc Y Y đem không chén thả lại trên bàn, lần thứ hai tiến vào sư tôn ở chỗ.

"Sư tôn, người cũng nghỉ sớm một chút đi, bằng không thiếu không tốt lui.

Nàng nhẹ giọng nói.

Ngữ Cầm lần thứ hai gạt đầu, nằm xuống thân thể yếu đuối, ôm chặt ái đồ, nhắm lại cặp kia đôi mắt đẹp.

...

Vương mẫu người gian phòng.

Lúc này, kẻ này dĩ nhiên đứng ở trên giường lớn, nhìn chăm chú trên điện thoại di động phát tới tin nhắn, lỗ mũi chống đỡ đặc biệt lớn, mặt đỏ tới mang tai, biểu tượng phi thường đáng sợ.

U. . . Yêu tây. . .

Không thể phủ nhận, Ngữ Cầm mỹ lực quá to lớn, loại kia thực nữ phong tình, là hai cùng một thị sở không có.

Vương Dật dù sao ở máu nóng tuổi tác, rất dễ dàng đối với thành thực nữ nhân sản sinh mơ màng.

Kẻ này thờ hờn hờn, lần thứ hai biên cái tin nhắn, phát tài đã qua: Một lúc. . . Có thể hay không?

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 390: Này nữ, người đứng lại

'Vù. . .'

Trong phòng, điện thoại di động lần thứ hai chấn động.

Ngữ Cầm thân thể yếu đuối run lên, mở cặp kia đôi mắt đẹp, cũng không dám có bất kỳ động tĩnh gì.

Trong lòng nàng run rẩy, đồng thời, lại tràn ngập tiểu chờ mong.

Tiểu tử kia, lại phát cái gì ngưng ngừng đến rồi?

"Ai vậy? Thật đúng thể. . ."

Nàng hương trong lòng Lạc Y Y không cao hứng, cảm giận bĩu môi ra.

Ngữ Cầm nhất thời dọa sợ, càng thêm không dám động.

'Vù '

Hơn 10 năm trước điện thoại di động là liên chấn động, nếu như không mở ra tin nhắn, nó hội vẫn chấn động xuống.

"Chán ghét!"

Lạc Y Y tức rồi, thân thể yếu kiêu một bên, duỗi tay ngọc đưa điện thoại di động cầm lấy.

Nàng tự tiểu bị Ngừ Cầm mang đại, thường thường chơi cái này đông đông. Tuy rằng không nhìn thấy, nhưng điện thoại di động kiện nơi sớm đã hiểu rõ ở tâm.

Còn nữa, các nàng vừa là thầy trò, lại như mẹ con, càng tự bạn thân, vì lẽ đó ở nào đó một số chuyện trên, Lạc Y Y tùy ý vô cùng.

Thế nhưng, chúng ta Y Y mở ra tin nhắn, trực tiếp ấn xuống trở về gọi kiện.

"Y Y. . ."

Ngừ Cầm hoảng rồi, này viên phương tâm trực tiếp nhắc tới cuồng hộng, thủy nộn cặp môi thơm không nhin được mở ra, nhưng chưa đi ngăn cản, bởi vì. . .

'Đích. . . Đích. . .'

Điện thoại, thông.

. . .

Trong phòng Vương mẫu người, chính đó mặt tia tai chờ hồi âm a. Xem dáng đáp kia của hần, đương thật giống một con động dục trong con la hoang.

Thực sắc, tính vậy. . .

Nam nhân đều hảo sắc đẹp, cổ nhân không lần được thế.

"Tổng ở trong mơ xuất hiện bóng người, như thế nào năng lực gặp lại người. . ."

Đột nhiên, điện thoại di động của hần tiếng chuông reo .

Nghe thê mỹ lưu trường, Vương Dật đầu tiên là sững sờ, lập tức trước mắt chậm rãi hiện ra một toà thủy tinh băng quan.

Toàn thân áo trắng, yên tĩnh nằm ở nơi đó, tựa hồ hậu thế vĩnh miên, cũng sẽ không bao giờ tỉnh lại .

Hần lần thứ nhất nhìn thấy Tử Nguyệt thì, liền nghe được cái này tiếng chuông, lúc này nghe tiếng tư cảnh, nhớ tới đương nơi tất cả.

Wương Dật trong lòng tà muốn nhất thời giảm nhiều, sau một khắc, phát hiện là 'Ngừ Cầm' đánh tới. Hần do dự chốc lát, ấn xuống nút nhận cuộc gọi.

"Người là ai nha?"

Điện thoại di động đối diện, trực tiếp truyền ra một đạo quát tiếng.

Wương mẫu người nhất thời sững sờ, không chút suy nghĩ, ngốc vù vù nói: "Sur tỷ?"

"A?"

Đối diện Lạc Y Y trong nháy mắt kinh ngạc đến ngây người, thất thanh thở nhẹ: "Sur đệ? Làm sao. . . Là người?"

Wương mẫu người này mới phản ứng được, ngư nhân bỗng nhiên trừng lên .

Oh~~~~My~~~~God~~~~

. . .

Ngừ Cầm trong phòng.

Lạc Y Y mặt cười hướng sư tôn, một mảnh tiểu mờ mịt.

Lại nhìn Ngừ Cầm. . .

Khá lắm, vị mỹ nữ này Kim Đan hai tay ô mặt, thân thể yếu kiêu run rẩy không thôi.

Nàng cũng không dám nữa đối mặt ái đồ .

Dáng dấp kia, rất giống một cô gái cùng người có vợ vụng trộm, lại bị nguyên phối trao cái hiện hành.

Đương thực sự là mắc cỡ chết người .

"Sư tôn. . ."

Lạc Y Y phi thường đơn thuần, vẫn chưa hướng về phương diện kia nghĩ, kỳ quái hỏi: "Ngài vẫn ở cùng Vương Dật gọi thư tín tức?"

Ngữ Cầm như chỉ chần kinh chìm nhỏ, không ngừng run rẩy, không có dũng khí đi trả lời chắc chắn.

Lạc Y Y coi như lại đơn thuần, cũng thấy xuất không đúng, đôi mi thanh tú chậm rãi nhắm lại. . .

"Sư tỷ, ta ở cho Ngữ Cầm sư thúc xin lỗi."

Điện thoại di động bên kia Vương mỗ người bắt đầu lời nói dối liên thiên.

Hắn quyết định đánh cược một lần, đánh cược bảo bối sư tỷ không nhìn thấy ngăn nội dung bức thư.

Lạc Y Y nhất thời sững sờ, cặp môi thơm hương điện thoại di động, kinh ngạc hỏi: "Xin lỗi?"

"Ừm!"

Bây giờ Vương mỗ mặt người bì thật dày, lừa người chưa bao giờ đánh răng: "Đêm đó ta đối với sư thúc nói năng lỗ mãng, lại. . . Hắc. . . , vì lẽ đó tối nay hướng về nàng biểu thị áy náy. . ."

Lạc Y Y nghe ra yêu lang rất chân thành, nhưng là có chút bán tín bán nghi.

Chúng ta Y Y đơn thuần quy đơn thuần, tuy nhiên thông tuệ a. . .

"Này tại sao hơn nửa đêm đến xin lỗi? Hơn nữa. . . Người sao có sư tôn số điện thoại di động?"

Nàng nghe giọng hỏi.

"Ta không phải thẹn thùng sao? Này còn nhô lên dũng khí to lớn đâu. Còn số điện thoại di động, là Thiên Nhi nói cho ta."

Đến đây Vương mỗ người mới thật sự xác định, bảo bối sư tỷ không thấy những cái kia ve vãn nói.

"Áy. . ."

Lạc Y Y tựa hồ là tin tưởng, mặt cười hướng Ngữ Cầm, thấp giọng hỏi: "Sư tôn, là như vậy sao?"

"Vâng. . . Đúng thế. . ."

Ngữ Cầm tựa hồ khôi phục không ít, run giọng đi đáp lại, cặp kia tay ngọc, nhưng sao cũng không dám từ mặt cười trên lấy ra.

Lạc Y Y trầm mặc chốc lát, chậm rãi, mặt cười trên hiện ra một cổ tiểu quái lạ.

"Sư đệ. . . Ta trước tiên cúp máy. . ."

Nàng thấp giọng nói.

"Há, ân. . ."

Vương mỗ người ngây ngốc đi đáp lại.

Lạc Y Y cúp điện thoại, để điện thoại di động xuống, lần thứ hai nhào vào sư tôn hương trong lòng.

"Sư tôn. . ."

Nàng nhẹ giọng hoán.

"Ừm. . ."

Ngữ Cầm thấp giọng đáp lại, thả xuống tay ngọc, đem ái đồ ôm sát.

Lạc Y Y mím mím cặp môi thơm, lại không động tĩnh.

Ngữ Cầm trong lòng có quỷ, không dám lên tiếng, mãi đến tận đối phương ngủ say, mới lén lút cầm điện thoại di động lên, nhìn thấy mới nhất nội dung tin nhắn: Một lúc có thể hay không?

"Người. . . Người thật là xấu thối. . ."

Ngữ Cầm thấp giọng khẽ nói, mặt cười lần thứ hai một mảnh nóng bỏng, nhưng cũng không dám hồi phục, sợ lần thứ hai gây nên ách chú ý.

Nàng muốn đem đối phương ám muội nói cất bỏ, nhưng có chút không nỡ, cuối cùng lựa chọn tắt máy.

Ngữ Cầm nằm mơ cũng không nghĩ tới, khi nàng thấp giọng tự nói thì, trong lòng Lạc Y Y lông mi khẽ run lên, tựa hồ là đang nằm mơ.

Vừa tựa hồ. . . Đang giả bộ ngủ.

. . .

Sáng sớm ngày thứ hai, Vương Dật rất sớm rời giường, rửa mặt một phen sau, đẩy ra cửa phòng ngủ.

"Vương Dật, sớm. . ."

Đột nhiên, một đạo sáng khoải âm thanh xuất hiện.

Vương Dật nghiêng đầu đi, lại phát hiện là Mộ Dung Vũ.

"Sớm. . ."

Hắn mỉm cười gật đầu.

Mộ Dung Vũ đi tới, mỉm cười nói: "Thật không nghĩ tới, ngươi cũng có dậy sớm quen thuộc. Há? Con mắt của ngươi. . ."

Hắn chợt phát hiện, đối phương có chút mất gấu trúc.

"Ha ha, có chút khí hậu không phục. . ."

Vương Dật cười gượng, hắn há có thể nói cho đối phương biết, mình và sư thúc hơn nửa đêm ve vãn, đến nỗi một buổi tối đều ngủ không ngon.

"Mộ Dung Vũ, chúng ta lại gặp mặt. . ."

Đột nhiên, một đạo lạnh lạnh kiều âm đột nhiên xuất hiện.

Hai người nghiêng người nhìn lại, đã thấy 10 mét ngoài, một bóng người xinh đẹp chấp hai tay sau lưng chậm rãi đi tới.

Đây là một cái thiếu nữ mặc áo đen, tuổi tác sẽ không vượt quá 20, tóc dài quá kiên, sinh hoa nhường nguyệt thẹn, dung mạo cực mỹ.

Đặc biệt là đôi tròng mắt kia, đen kịt cảm động, tràn ngập linh tính.

Duy nhất kỳ quái chính là, trên người nàng hắc sam rất rộng lớn, như tăng y giống như vậy, nhìn qua có chút tiêu quái lạ.

Tu vi của nàng, không ngờ đạt đến Trúc Cơ chín tầng trung kỳ.

Mộ Dung Vũ thấy rõ người tới sau, gương mặt tuấn tú nhất thời biến đổi, nói: "Nhan Mặc Sương, hội vũ sắp tới, ngươi đừng làm bừa."

Một bên Vương Dật nghe xong, không khỏi sờ sờ mũi, biết hai người có cố sự.

Nhan Mặc Sương đi tới gần dừng lại, mặt cười trên bỗng nhiên nổi lên một nụ cười lạnh lùng: "Ta sư muội bởi vì ngươi, bị phạt diện bích ba năm, ngươi nhưng một lần đều chưa từng xem nàng, Mộ Dung Vũ, trái tim của ngươi có phải là bị cầu ăn?"

Mộ Dung Vũ nghe xong, gương mặt tuấn tú co rúm, nhưng không có trả lời chắc chắn.

"Ngươi tốt nhất cầu khẩn đừng ở đầu loại trên đụng tới ta. . ."

Nhan Mặc Sương liếc mắt nhìn hắn, lại nhìn một chút Vương Dật, mặt cười trên tràn ngập xem thường: "Trúc Cơ hai tầng? Xem ra Hãn Châu ngoại trừ Khúc Uyển Thanh, còn lại đều là một bầy kiến hôi. . ."

Nàng sau khi nói xong, liền nghiêng đi thân thể yêu kiều, hướng Khúc Uyển Thanh phòng nhỏ đi đến.

Chúng ta Vương Dật người nhất thời không cao hứng, hướng nàng âm thanh quái dị nói: "Ai, này nữ, ngươi đứng lại. . ."

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 391: Giời ạ! Đây là Cửu Xỉ Đình Ba?

Nhan Mặc Sương chuyển qua thân thể yếu kiêu, đôi mi thanh tú hơi nhú lại: "Người gọi ta cái gì?"

"Mộ Dung huynh, ta rất kỳ quái, tại sao một ít người luôn cho là mình rất đáng gờm?"

Vương Dật sờ hời một đàng trả lời một nẻo, cũng không để ý tới đối phương, trực tiếp nhìn về phía Mộ Dung Vũ, âm thanh quái dị đạo, cử chỉ đặc biệt hung hăng.

Nhan Mặc Sương đôi mắt đẹp nhắm lại, chậm rãi, ba ngàn thanh ti chậm rãi bay lên, khí thế tăng mạnh.

"Vương Dật. . ."

Mộ Dung Vũ nhất thời kinh ngạc, hoảng hốt vội nói: "Người tuyệt đối đừng trêu chọc nàng. . ."

Thảo!

Vương mỗ người trong nháy mắt bị đối phương chinh không nói gì.

Một người phụ nữ mà thôi, người sợ cái gì?

"Mộ Dung Vũ, cái tên này là ai?"

Nhan Mặc Sương lạnh lùng nhìn chăm chú Vương Dật, từng chữ từng câu hỏi.

Mộ Dung Vũ còn không tới kịp trả lời chắc chắn, một bàn tay lớn, bỗng nhiên che ở trước người của hắn.

"Ta cảnh cáo người a. . ."

Vương mỗ người lông mày một tà, âm thanh quái dị nói: "Ta có lão bà, người đừng lung tung ghi nhớ. . ."

Khá lắm, mặt sau câu nói kia lợi hại.

Nhan Mặc Sương mặt cười nhất thời chìm xuống, hàn như vạn cổ kễ băng nứt.

"Người muốn chết?"

Nàng bỗng nhiên giơ lên tay ngọc, lẳng không phát một cái.

'Xi. . .'

Trong phút chốc, hư không xuất hiện nhẹ nhàng vặn vẹo, một đầu bàn tay đột nhiên xuất hiện, phá không mà tới.

Vương Dật bỗng nhiên giơ tay, vùng quyền bình kích.

'Oành. . .'

Giữa hư không, bỗng nhiên bùng nổ ra một đạo nặng nề nổ vang.

Vương Dật toàn thân chấn động, nhưng chưa lùi về sau nửa bước.

"Hà?"

Nhan Mặc Sương nhất thời cả kinh, lãnh đạm nói: "Người đến cùng tu vi gì?"

Chính mình 7 thành chưởng lực, liền Trúc Cơ tám tầng tu sĩ đều không tiếp được, chớ nói chi là hai tầng.

Có thể cái tên này nhưng. . .

Giờ khắc này, Vương mỗ người cảm thấy cánh tay tê dại một hồi, trong lòng không khỏi ngơ ngác.

Hắn có thể vạn phần khẳng định, nữ nhân này thực lực và Khúc Uyển Thanh không cho nhiều nhượng, thậm chí càng mạnh hơn mấy phần.

Mẹ trứng!

Thần Châu bạo thổ đương thực sự là mả rộng rãi nhân kiệt.

Vương Dật vốn tưởng rằng Khúc Uyển Thanh là cùng thế hệ trong nghịch thiên nhất nữ tu, ai muốn ở chỗ này, tùy tiện bính xuất cô gái liền cường hãn như vậy.

Nhan Mặc Sương thấy đối phương không đáng trả lời chắc chắn, đôi mi thanh tú dựng đứng, giờ tay lấy xuống một nhánh đen kịt trăm gài tóc.

Nàng chuẩn bị động thủ .

Hội vũ trước, bản không cho phép các châu tu sĩ riêng đấu, đây là thiết luật.

Có thể Nhan Mặc Sương là nữ nhân, lại là tông môn thiên kiều, thường ngày coi trời bằng vung, há có thể khoan nhượng đến lúc đó?

Nàng béo mập cặp môi thom nhẹ nhàng thổi một hơi.

'Hồng. . '

Trong phút chốc, vô tận hắc mang đại thiên hậu thế, nàng trên ngọc thủ trăm gài tóc, nhất thời phát sinh thiên phiên phục mà biến hóa lớn.

Sau một khắc. . .

"Cái gì?"

Vương mẫu người nhìn chăm chú trong tay đối phương pháp khí, trực tiếp mộng ép, trong nháy mắt rơi vào hoá đá trạng thái.

Chỉ thấy Nhan Mặc Sương trên ngọc thủ, xuất hiện một cái thần bí pháp khí.

Vật ấy dài chừng bảy thước bảy, toàn thân ngăm đen, phần sau tròn trịa vô phương, mà đỉnh chóp. . .

Thiên!

Nó đỉnh chóp, tự một viên to lớn màu đen linh chi, mà phía dưới, lại có chín cái ngăm đen toả sáng lưỡi dao gió.

Giời ạ!

Này TM không phải Cửu Xích Đình Bá sao?

Vương mẫu người nằm mơ cũng không nghĩ tới, đối phương dĩ nhiên lấy ra Nhị sư huynh bảo bối.

Vào giờ phút này.

Nhan Mặc Sương đem đỉnh ba gian ở vai đẹp phía bên phải, lạnh lùng nhìn Vương Dật.

Ba ngàn thanh ti hư không tạo nên, rộng lớn hắc sam không gió tự cổ, khí thế trùng thiên.

Vương mẫu người thấy, nhất thời nhớ tới Nhị sư huynh tạo hình, không khỏi trợn mắt một chỗ.

Không sai, cái này Nhan Mặc Sương ngoại trừ khuôn mặt xinh đẹp ngoại, khắp toàn thân, cùng Tây Du Ký trong Trư Bát Giới giống nhau như đúc.

A tây ba, có thể hay không đừng như vậy làm?

Một bên Mộ Dung Vũ nhất thời kinh hãi đến biến sắc, sợ hãi nói: "Nhan Mặc Sương, ngươi điên rồi?"

Nhan Mặc Sương ngấm hần một chút, lần thứ hai nhìn về phía Vương Dật, lãnh đạm nói: "Ngươi nếu có thể tiếp được sự công kích của ta, ta liền thu hồi lời nói mới rồi. . ."

Lúc này nàng tuy rằng một thân Nhị sư huynh trang bị, nhưng phi thường cảm động, có một loại khác loại mỉa mai.

Có thể Vương Dật hoàn toàn không có bị kinh diễm đến, trái lại nổi lên buồn cười cảm giác.

Hắn cảm giác đối phương cái này tạo hình thật sự rất đáng yêu.

"Ha ha, ta không cùng ngươi đánh. . ."

Vương Dật liên tục xua tay, cười nói: "Ta gọi Vương Dật."

"Ta biết. . ."

Nhan Mặc Sương lãnh đạm nói.

Vừa nãy Mộ Dung Vũ trải qua gọi xưng tên chữ.

"Ta cũng không muốn bị thủ tiêu hội vũ tư cách, Nhị sư tỷ."

Vương Dật thấy đối phương không thể nói lý, cũng không động khí, trái lại cho đối phương nổi lên cái biệt hiệu.

"Ai là sư tỷ của ngươi?"

Nhan Mặc Sương căn bản không nghe ra cái gì, 'Hô' một tiếng đem đỉnh ba năm ngang ở trước ngực, chuẩn bị ra tay rồi.

Vương Dật thấy, gương mặt tuần tú nghiêm lại, không dám khinh thường.

Trong truyền thuyết, Cửu Xích Đỉnh Bá trùng hơn 5000 cân, tuy rằng so với Kim Cô bổng muốn nhẹ trên rất nhiều, nhưng cũng rất khủng bố .

Hắn chậm rãi nắm nổi lên song quyền, chuẩn bị đón đánh.

Đúng vào lúc này.

"Ngươi muốn làm gì?"

Đột nhiên, duyên dáng gọi to nổi lên, thiên ảnh lấp lóe, một luồng Yuuka đập vào mặt mà tới.

Lạc Y Y xuất hiện , nàng trực tiếp che ở yêu lang trước mặt, một mặt đề phòng hướng Nhan Mặc Sương.

Này biến số rất đột nhiên, Nhan Mặc Sương đôi mi thanh tú vừa nhú, kỳ quái hỏi: "Ngươi là ai? Vì sao nhắm mắt lại?"

"Ta bé không nhắm mắt, liên quan gì đến ngươi?"

Lạc Y Y mặt cười giương lên, lại khởi xướng tiểu tính khí.

Sáng sớm, nàng liền phát hiện có người tìm yêu lang phiền phức, có thể nào không tức giận?

Nhan Mặc Sương nhất thời ngẩn ngơ, thế nhưng đôi mắt đẹp nhắm lại, khí thế trên người càng tăng lên .

"Sư tỷ, ngươi đến ta mặt sau đến. . ."

Vương Dật há có thể nhượng người đàn bà của chính mình đương bìa đỡ đạn? Vội vàng đỡ lấy đối phương vai đẹp, ôn nhu nói.

"Không được. . ."

Sáng nay Lạc Y Y rất kỳ quái, phi thường yêu nổi nóng, nàng thờ phi phò nói: "Ta muốn thay Từ Nguyệt tỷ tỷ các nàng chăm sóc tốt ngươi."

"Nói hươu nói vượn. . ."

Vương mỗ người nghe xong, không khỏi lại vừa bực mình vừa buồn cười.

"Hài tử, ngươi ở đây động thủ, không đúng."

Đột nhiên, một đạo tràn ngập từ tính kiều âm thăm thăm bay lên.

Ngừ Cầm chậm rãi đi tới .

"Sách. . ."

Nhan Mặc Sương thấy có Kim Đan cường giả xuất hiện, biết không cách nào lại ra tay , chỉ được phần nộ thu đi tới Cửu Xích Đỉnh Ba.

"Vương Dật, Mộ Dung Vũ. . . Ta sẽ không bỏ qua cho các ngươi."

Nàng quét hai người một chút, chuyển qua thân thể yêu kiều, tiếp tục hướng Khúc Uyển Thanh phòng nhỏ đi đến.

"Thiết. . ."

Lạc Y Y nghe xong, xem thường kiêu hừ một tiếng, lầu bầu nói: "Ngươi cho rằng ngươi là ai?"

"Vương Dật, ta đi trước . . ."

Cùng lúc đó, Mộ Dung Vũ lắc đầu cười khổ, hướng ba người liền ôm quyền, cũng đã rời đi.

Vương Dật thấy hắn đi rồi, nhân thể nghiêng đi gương mặt tuần tú, trực tiếp đón nhận một đạo như thủy ánh mắt.

Hai người ánh mắt, nhất thời đan vào với nhau, cũng lại tuy hai mà một.

Vương Dật cảm giác, ngày hôm nay sự thức rất đẹp, thật sự rất đẹp.

Mặt mày hàm vận, mặt cười phong tình, vóc người lồi lõm có hứng thú, da thịt trắng mịn phát quang.

Nàng khắp toàn thân, toả ra một loại thành thực mị lực, phi thường hấp dẫn người.

Vương mỗ người cảm giác trong cơ thể bắt đầu thiêu đốt, hắn cố nén phía dưới dị động, hướng đối phương thi thân hành lễ: "Sự thức sớm . . ."

Lúc này, Ngữ Cầm mặt cười sớm đã nóng bỏng như lửa, nàng liêu mạng để cho mình tỉnh táo lại, thấp giọng khẽ nói: "Ngươi đứng lên đi. . ."

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 392: Tiên tung

Vương Dật đứng thẳng người, lần thứ hai nhìn về phía đối phương.

Ngữ Cầm nhân thể sau khi từ biệt mặt cười, có chút không dám nhìn hắn, này viên phượng tâm càng như nai con bình thường kinh hoàng không thôi.

Đây là một loại cảm giác thật kỳ diệu.

Lạc Y Y cảm quan siêu nhân, nhất thời phát hiện sự tôn dị dạng, không khỏi mím mím cặp môi thom, trắng nõn mí mắt vì vi cổ động, thuyết minh cặp kia thái mâu ở bên trong chuyển động, không biết đang suy nghĩ gì.

Mấy sau, nàng tiến lên một bước, kéo ngọc thủ của đối phương, nhẹ giọng nói: "Sự tôn, ta đối . . ."

Ngữ Cầm hận không thể mau chóng rời khỏi nơi này, nàng gật gật đầu, lời kéo ái đồ tay nhỏ, trực tiếp xoay người rời khỏi nơi này.

Vương mỗ người thẳng tắp đứng tại chỗ, choáng váng.

Đây là tình huống thế nào?

Các nàng vì sao không thêm để ý ta liền đi ?

Kẻ này gãi gãi đầu, từ phía sau đuổi theo.

Phía trước Ngữ Cầm phát hiện Vương Dật đuổi theo, con kia tay ngọc nhất thời căng thẳng.

"A!"

Đột nhiên, Lạc Y Y rất khêu đại duyên đáng gọi to một tiếng, béo mập cặp môi thom trực tiếp đô lên , lầu bầu nói: "Sự tôn, ngươi nắm ta đau quá."

Ngữ Cầm nhất thời dọa giật mình, nhìn về phía đối phương, lại phát hiện ái đồ mặt cười trên tiết lộ một chút giả hoạt vẻ, vừa nghịch ngợm vừa đáng yêu.

"Cô nàng chết dầm kia, ngươi làm cái gì?"

Nàng căn bản không biết 'Bí mật nhỏ' bại lộ , nũng nịu thấp thỏm.

"Hi hi. . ."

Lạc Y Y hướng nòng phun nhỏ ra tiểu hương ~ thiệt.

Mà Vương mỗ người đã nhiên đi tới bảo bối sư tỷ bên cạnh, cùng với đồng hành.

Hơn 10 phút sau, bọn hắn từ một tràng cổ kiến trúc đi ra, đi tới tầng đá phủ đúc cổ đạo trên.

Hiện tại thật sự rất sớm, sắc trời còn có chút phát bụi, trên chín tầng trời, này viên ám dương giới hạn, trải qua xuất hiện xán lạn hào quang, lúc nào cũng có thể sẽ phóng ra vạn trượng quang minh.

"Nơi nào có ăn a?"

Lạc Y Y mặt cười nhìn chung quanh, nũng nịu mở miệng.

"Chúng ta tùy tiện tìm xem, to lớn tiên đô, khẳng định có ăn điểm tâm địa phương."

Vương Dật cười nói.

Lạc Y Y nghe xong gật gù đầu.

Bọn hắn đi rồi không bao lâu, liền phát hiện phía trước một gia tiểu điểm trong, có nhiệt khí bốc lên.

"A, thơm quá, là cái gì. . . ?"

Lạc Y Y mũi rất linh, trước hết nghe thấy được mê người hương vị, nũng nịu khen.

Vương Dật ngẩng đầu nhìn lại, đã thấy này tiểu điểm phía trên mang theo một cái cũ nát bảng hiệu, mặt trên viết năm cái chữ cổ: Lò lồm cửa hàng bánh bao.

Kiểu chữ ngay ngắn, đầu bút lông chất phác, tràn ngập hơi thở của thời gian.

Đây là một gia lão điểm.

"Cái gì quý?"

Vương mỗ người cảm giác điểm tên đặc biệt quái lạ, không nhận được lắm bấm một tiếng, nhìn về phía Ngữ Cầm: "Sư thúc, ngài xem. . ."

"Liền nơi này đi. . ."

Ngữ Cầm hay vẫn là không dám nhìn hắn, thùy mặt cười, thấp giọng nói.

Vương Dật gật gù, ba người sau đó bước lên bậc cấp, tiến vào bên trong.

Nhà này cửa hàng bánh bao rất nhỏ, diện tích không đủ 20 mét vuông, bên trong thả có sáu tấm lão bàn vuông, trên bàn bày đầu diêm tương thố cùng cây ớt - chan, đều dùng tiểu lộ sứ chứa, nhìn qua đúng quy đúng củ.

Mà nhất bắc đầu trước bàn, song song có ngồi một nam một nữ.

Vương mỗ người không có đề ý này hai tên thực khách, mà là bị tình cảnh nơi này chinh không nói gì.

Giới ạ!

Nơi này tốt xấu cũng là cửu châu hạt nhân Tiên Đô thành, vì sao chỗ ăn cơm, cùng giới trần tục sớm một chút than gần như?

"Khách quan, ngài muốn ăn chút gì?"

Đúng vào lúc này, một tên béo từ giữa ốc đi ra, hắn thấy có người đến, nhất thời cười rạng rỡ hỏi.

Vương mỗ người thấy cái tên này dĩ nhiên mang cặp kính mắt, nhất thời có chút nhe răng nhếch miệng, hắn theo bản năng quay đầu đi, nhìn một chút cảnh sắc bên ngoài, xác định nơi này không phải thế tục sau, hướng đối phương nói: "Nơi này có cái gì ăn?"

"Bánh bao xào can cháo nhỏ, không thiếu gì cả. . ."

Bản tử khoe miệng một nhếch, ha ha cười.

Vương mỗ người nhất thời sùng sốt, hắn sợ hãi nói: "Nơi này còn có xào can? Nguyên nguyên liệu nấu ăn là cái gì?"

Bàn tử cũng là sững sờ, kỳ quái nói: "Đương nhiên là linh trụ . . ."

Vương mẫu người nghe xong, trực tiếp chịu phục .

Giới ạ!

Trụ còn năng lực có linh tính?

Hắn không có ở làm tri hoãn, điểm một bát linh trụ xào can, hai bát cháo nhỏ, tam thế tổ bánh bao, sau đó mang theo nhị nữ, ngồi vào nam đầu trên bàn.

Rất nhanh, sớm một chút tới .

"A? Ăn ngon thật. . ."

Lạc Y Y cầm lấy cái tổ bánh bao cắn một cái, nhưng cảm giác miệng đầy sinh tân, dư vị vô cùng, nhất thời than thở liên tục.

Ngữ Cầm cũng cầm lấy một cái, cắn xong sau khẽ gật đầu.

Thật sự ăn thật ngon.

Mà Vương mẫu người tắc ngậy ngốc nhìn trước mặt một cái Thanh Hoa chén lớn, ngốc không thể có ngốc .

Chỉ thấy trong chén bị một đoàn đen thùi lùi đồ vật sở lấp kín, nhìn qua đặc biệt khủng bố.

Thảo, này TM đến cùng là cái gì?

"Khắc khắc. . ."

Đúng vào lúc này, bắc trên bàn nam thực khách, bỗng nhiên kịch liệt bắt đầu ho khan, hạo như là bị sang đến .

"A. . ."

Hắn bên cạnh nữ thực khách nhất thời cả kinh, vội vàng thả xuống đôi đũa trong tay, giờ tay lên đến, cho đối phương xoa nắn phía sau lưng, xùy xùy nói: "Người nói người, ăn cái sớm một chút còn vội vã như thế?"

Vương Dật ba người nghe xong, nhất thời sững sờ, dồn dập nhìn về phía nơi đó.

Nguyên nhân không gì khác, thanh âm của đối phương quá êm tai , như.

Mà Vương Dật trong lòng càng là khiếp sợ, này đạo mỹ lệ âm thanh, chính mình tựa hồ đang nơi nào nghe được.

Đáng tiếc chính là, này hai tên thực khách đều là bối đối với nơi này, mà lại này nữ thực khách trên đầu, còn có chứa một cái khăn vuông, dường như thôn cô.

Kỳ quái chính là, khăn vuông phía dưới phình, tựa hồ bọc lại cái gì.

Ngữ Cầm thấy trò thấy không thấy rõ đối phương hình dáng, cũng là coi như thôi, tiếp tục ăn sớm một chút.

Chốc lát sau, nam thực khách không lại ho khan , thấp giọng nói: "Đã lâu không ăn , nhất thời nhịn không được. Cảm ơn người. . ."

Vương Dật nghe xong, cặp kia ngư nhân trực tiếp trừng lên .

Thanh âm của đối phương, hắn cũng có chút quen thuộc.

Khe năm! Nơi này lại có thể gặp được. . . Người quen?

Hạo như lại không đúng.

Thanh âm của đối phương tuy rằng có nghe thấy, có thể chính mình thực sự không nhớ ra được ở nơi nào nghe được.

Cùng lúc đó.

"Cám ơn cái gì?"

Nữ thực khách giận một tiếng, nói: "Một lúc sớm chút chạy trở về, nếu để cho tỷ tỷ biết chúng ta một mình đến rồi. . . Nơi này, liền gặp vận rủi lớn. . ."

Nam thực khách nghe xong, giờ tay lên đến, nâng lên cánh tay của đối phương, thấp giọng nói: "Thái Âm, người đối với ta thật tốt. . ."

Nữ thực khách thân thể chấn động, lòng đất đầu đi.

'Rầm . . '

Đột nhiên, Vương Dật đột nhiên đứng lên, ngây ngốc trừng mắt nhìn hai tên thực khách, một mặt ngơ ngác.

Này biến số quá mức đột nhiên, Ngừ Cầm thầy trò nhất thời kinh ngạc đến ngây người .

"Sur đệ, ngươi làm gì thế a?"

Lạc Y Y một mặt tiểu mờ mịt hỏi.

Vương Dật không có trả lời chắc chắn, chỉ lo ngây ngốc mắt nhìn phía trước.

Mà này hai tên thực khách, cũng phát hiện dị dạng.

Nữ tử không nhúc nhích, người đàn ông kia, chậm rãi xoay người lại.

Nhất thời, một tấm tuần dật mà lại khuôn mặt tái nhợt, xuất hiện ở trong mắt Vương Dật.

Vương Dật miệng há hốc liên hồi, gian nan bỏ ra mấy chữ: "Ngô. . . Ngô Cương?"

... ..

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 393: Quấy rầy Huyền Nữ?

Quảng Hàn tiên cảnh, trước kia hình ảnh.

Khung bố giảng lâm, thiên địa nứt toác.

Đó là một đoạn nghỉ lại mà kinh qua lại, tràn ngập vô tận bi vọng.

Nam tử này, chính là cái kia dùng bảy Long chỉ lực, chống lại thiên ngoại ma thủ Ngô Cương.

Thiên, làm sao sẽ là hắn? Lại vì sao xuất hiện ở đây?

Vương Dật đương thực sự là khiếp sợ tột đỉnh.

Cùng lúc đó, Ngừ Cầm thầy trò song song ngẩn ngơ mặt cười bên trên, lộ ra một mảnh tiểu mờ mịt.

Mà Ngô Cương thấy rõ mặt mũi của đối phương sau, thay đổi sắc mặt, phảng phất càng trắng xám.

'Hô '

Đột nhiên, cái kia nữ thực khách trực tiếp đứng dậy, mộ nhiên quay người sang từ.

Thôn cô trang phục bên dưới, ẩn giấu đi tuyệt thế phượng hoa.

Nàng thật sự rất đẹp, mà lại cặp mắt kia, đỏ sẫm như máu, vừa mỹ lệ lại tà dị, tràn ngập linh tính.

Thượng Cổ Tiên thú—— Thái Âm thỏ ngọc, tái hiện thế gian.

"Quá. . . Âm?"

Vương Dật cảm thấy miệng khô lưỡi khô, gian nan gọi ra tên của đối phương.

"Là người?"

Đột nhiên, bất ngờ sự tình phát sinh. Thái Âm đột nhiên lấy xuống trên đầu khăn vuông, cặp kia thon dài mỹ lệ thỏ lỗ tai, trực tiếp bắn ra ngoài.

Nàng phương hoa trên, tắc lộ ra khó có thể tin về mặt.

"A?"

Này biến số quá kinh người, Ngữ Cầm không nhịn được kêu kêu thành tiếng.

Trời ạ, đây là... Cái gì?

Vương mỗ người trái lại bị đối phương làm sững sờ, đại não có chút ngắn đường.

Bọn hắn vì sao so với mình còn kích động hơn?

"Ngô Cương tham kiến Hồn Độn Thiên đế..."

Đột nhiên, biến số tái sinh. Ngô Cương bỗng nhiên khom người xuống đi, được rồi một cái trang trọng lễ nghi.

Vương Dật thấy sau, đầu óc nhất thời lóe lên: Tiêu Dao trong khách sạn, Thẩm Băng thôi diễn một cái trước kia hình ảnh.

Ở xa xôi đã qua, chính mình một đời trước từng huê hậu cung nữ quyền đã tới Trung Nguyên đại lục, lúc ấy có thiên binh thiên tướng trước tới đón tiếp...
.

Không trách bọn hắn nhận biết mình.

Lúc này, Thái Âm nhìn chòng chọc vào Vương Dật, cặp kia mê mỹ hồng đồng lúc sáng lúc tối, tràn ngập vẻ phức tạp, không biết đang suy nghĩ gì.

Vương Dật không có phát hiện nàng biến hóa, mà là vội vã tiến lên, muốn nâng dậy Ngô Cương.

"Người đừng tới đây!"

Đột nhiên, Thái Âm giờ lên tay ngọc, hư không phát một cái 'X' một tiếng, một mặt màu đỏ sậm bình phong đột nhiên xuất hiện, đem song phương tách ra.

Vương Dật vội vàng dừng lại, mờ mịt nhìn về phía đối phương.

"Dương Lăng Trần..."

Thái Âm cắn răng bạc, từng chữ từng câu hỏi: "Người làm sao đến rồi?"

"Cái gì?"

Vương Dật nhất thời bối rối, mờ mịt mở miệng: "Người có ý gì?"

"Dương Lăng Trần, ta cảnh cáo người, người như còn dám đi quấy rối Huyền Nữ tỷ tỷ... Đừng trách bản tiên không khách khí..."

Thái Âm một mặt tiểu hung ác.

"Quấy rầy... Huyền Nữ?"

Vương mỗ người nhất thời choáng váng, trong đầu, hiện lên cái kia tuyệt thế thiên ảnh.

Từ sa lãng không, chương ngự Hạo Thiên.

Mẹ trứng!

Huyền Nữ nhưng là thần thoại trong lợi hại nhất tiên nữ một trong, chính mình tại sao phải quấy rầy nàng?

"Thái Âm, người ở nói những gì đó?"

Một bên Ngô Cương nhất thời cuống lên.

"Thằng nhóc con, người cảm miệng cho ta..."

Thái Âm trực tiếp cho hắn quăng dung mạo.

Ngô Cương trong nháy mắt mọng ép.

Danh xưng này, có bao nhiêu lâu không nghe được ?

Một ngàn năm? Hai ngàn năm? Hay vẫn là càng lâu. . . ?

Lúc này, Thái Âm nhấp dưới phần môi, lần thứ hai giờ lên tay ngọc, hừ không phát động.

'Hô xì. . .'

Một góc hừ không, trực tiếp bị nàng hùng hổ xé ra .

Ngữ Cầm thấy sau, nhất thời hoa dung thất sắc: Thiên, cái này mọc ra thỏ lỗ tai thần bí thiếu nữ, dĩ nhiên cũng nắm giữ loại thần thông kia?

"Chúng ta đi. . ."

Quá lạnh lẽo nhiên đạo.

"Thái Âm, chúng ta nhất định phải đem sự kiện kia nói cho. . ."

"Im miệng!"

Thái Âm nhất thời kinh hãi, khẽ kêu nói: "Ngươi không muốn sống ? Nhanh đi theo ta. . ."

Nàng chốc lát không dám trì hoãn, trực tiếp kéo Ngô Cương cánh tay, có chút tiểu sinh đột nhiên đem đối phương mang vào trong hắc động.

Đối diện, Vương Dật nhìn chăm chú hai người bóng lưng biến mất, sâu sắc nhíu mày.

Lần này bất ngờ tình cờ gặp gỡ, hắn được hai cái tin tức.

Thứ nhất, chính mình một đời trước, khẳng định cùng Huyền Nữ đã xảy ra cái gì, bằng không Thái Âm sẽ không như vậy kích động.

Thứ hai, Ngô Cương cuối cùng này lời nói, cùng với Thái Âm phản ứng.

Wang Dật cảm giác, hai chuyện này sẽ không có quan hệ.

"Sự đệ. . ."

Một bên Lạc Y Y giờ lên tay ngọc, lời kéo yêu lang góc áo, rụt rè hỏi: "Bọn hắn. . . Là ai vậy? Dĩ nhiên biết ngươi một đời trước. . . ?"

"Chúng ta ăn cơm đi. . ."

Wang Dật không muốn nhiều lời, khẽ thờ dài.

Lạc Y Y nghe xong, cặp môi thom nhất thời một quyết, trong lòng có chút ăn vặt vị.

Ngữ Cầm đem tất cả nhìn ở trong mắt, nàng tâm tình thành thực, không có hỏi nhiều, lời kéo ái đồ về đến trên bàn ăn.

Ba người tiếp tục đồng tiến vào bữa sáng.

Rất nhanh, hừ không dần dần khép kín, này diện đồ sạm bình phong cũng dần dần biến mất rồi.

Mấy phút sau, ba người ăn điểm tâm xong.

Ngữ Cầm phó quá linh thạch, lại bỏ thêm lưỡng thể tổ bánh bao, vì cho Tông chủ Lý Đăng Văn mang đi.

Cửa hàng bánh bao bàn từ nhất thời vui trực nham mở, vui rạo rức dùng giấy dầu gói kỹ lưỡng thể, đệ tiến lên.

"Cảm ơn! Các ngươi nơi này điểm tâm, ăn thật ngon. . ."

Ngữ Cầm hướng đối phương mỉm cười nở nụ cười, nhận lấy.

"Hoan nghênh lần thứ hai quang lâm. . ."

Bàn từ càng vui vẻ hơn , không khỏi mặt mày hớn hờ, tiếng cười liên tục.

Ngữ Cầm mỉm cười gật đầu, sau đó nhìn về phía hai người, thấp giọng nói: "Chúng ta đi thôi. . ."

Lập tức, ba người ly khai lờ lờ cửa hàng bánh bao.

Bọn hắn đi rồi, bàn tử đi tới phía trước cửa sổ, nhìn vọng bóng lưng của bọn họ, hai mắt bỗng nhiên nhắm lại: "Đại đạo càn khôn, thiên địa lao tù. Vạn cổ mê cục, điên đảo hư không. Đường quá khó đi, hi nhìn các ngươi có thể chống đỡ xuống. . ."

Hắn lẩm bẩm nói nhỏ, thế nhưng cảm trong tay khăn lông trắng hướng về trên vai một đáp, vững chãi trong triều ốc đi đến.

. . .

Phút chốc, Vương Dật bọn hắn liền về đến cổ kiến trúc trong.

Lúc này, các châu thiên kiều cùng cường giả đều đã đứng dậy xuất phòng nhỏ, hướng cùng một phương hướng đi đến.

"Nghe nói Tiên Đô cơm nước ăn thật ngon?"

Mọi người ở trong, một cái thiên kiều hai mắt sáng lên nói, hắn cũng là lần thứ nhất tham gia cửu châu hội vũ.

"Đương nhiên, nơi này mỗi một đạo món ăn phẩm đều tràn ngập linh khí, đối với tu vi rất nhiều ích lợi."

Một cái khác thiên kiều khả khả cười.

"Các ngươi cho lão phu cảm miệng. . ."

Hai người bên cạnh tông môn trưởng bối nghe không vô, tức giận đầu chỉ.

Hai người nghe gáy co rụt lại, không có động tĩnh nữa.

"Nguyên tới nơi này quản cơm a, thật đúng thể. . ."

Lạc Y Y bữu môi cặp môi thom, có chút tiểu bất mãn sân.

"Phốc. . ."

Ngữ Cầm nhất thời không nhận được yêu kiều, nàng phát hiện ái đồ kể từ cùng Vương Dật xác định tình sau, càng ngày càng nhỏ nữ sinh, đặc biệt đáng yêu.

"Vương Dật!"

Đột nhiên, đối diện không xa bay lên một đạo kiều âm, đê-xi-ben mười phần.

Tới gần thiên kiều nhất thời sững sờ, đồng thời đứng lại bước chân.

Lường bóng người đẹp đề, tự hơn 10 mét ngoại chậm rãi tới gần.

Là Khúc Uyển Thanh cùng Nhan Mặc Sương, người trước chính liên tục lung lay người sau cánh tay ngọc, đôi mi thanh tú hơi nhú, tỏ rõ vẻ tiểu bất đắc dĩ.

Nhan Mặc Sương căn bản không có thời gian để ý, trực tiếp đi tới Vương Dật trước mặt, đôi mắt đẹp nhắm lại, nói: "Nghe nói ngươi là Hân Châu tuyệt thế kỳ tài?"

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 394: Tương tự hoa

Hơn mười đạo ánh mắt, đồng thời hội tụ tới đây.

Các châu thiên kiều môn vẻ mặt khác nhau, có giật mình, có ước ao, cũng có ghen ghét. . .

Nhan Mặc Sương là thượng giới hội vũ người thứ chín, phi thường kinh điển, mà lại sắc đẹp xuất chúng, xuất thân càng là kinh người, là rất nhiều tu sĩ trẻ tuổi tình nhân trong mộng.

Nàng rất ít chủ động đi để ý tới nam tu, bây giờ làm sao. . .

Còn nữa, bên cạnh Khúc Uyển Thanh, dĩ nhiên không một chút nào so với nàng kém.

Nhất làm người phát điên chính là, cái này gọi Vương Dật, bên người lại có hai cái cực phẩm nữ tử làm bạn. Một cái phong vận kiều mị, một cái thể mỹ cảm động. . .

Ngữ Cầm cũng còn thôi, nàng là Kim Đan trung kỳ tu sĩ, không thể là hội vũ thiên kiều, khẳng định là Trương lão.

Lạc Y Y tắc không giống nhau, khí chất của nàng phi thường kỳ ảo, người còn yêu kiều hơn hoa. Tuy chẳng biết vì sao nhắm mắt, nhưng chút nào không che giấu được trên người tiên khí.

Người nam này, đến cùng là thần thánh phương nào?

Mà Vương nỗ người nhưng là sững sờ, nhân thể nghiêng đầu nhìn về phía Khúc Uyển Thanh.

Khúc MM khá là thật không tiện, nàng tuy không ưa đối phương, có thể sự tình là chính mình gây nên, khó thoát tội lỗi.

"Người làm gì thế. . . ?"

Lạc Y Y nhất thời cuống lên, lắc người một cái, che ở yêu lang bên người.

Chẳng biết vì sao, nàng vừa thấy được Nhan Mặc Sương, phương tâm liền đặc biệt khó chịu, không lý do.

Nhan Mặc Sương đôi mắt đẹp nhất thời nhắm lại: "Tiểu nha đầu, ngươi có biết hay không nhắm hai mắt nói chuyện, rất không lễ phép?"

Chẳng biết vì sao, nàng thấy đối phương cũng có chút buồn bực mất tập trung, không hề có đạo lý có thể nói.

"Không hiểu ra sao. . ."

Lạc Y Y bĩu môi cặp môi thom, kiều hừ nói: "Ta trời sinh như vậy, liên quan gì đến ngươi? Lại nói. . . Ngươi mới là nha đầu. . ."

"Ngươi. . ."

Nhan Mặc Sương nhất thời phát hỏa, nàng là Lan Châu yêu nghiệt, muôn người chú ý, thường ngày cỡ nào ngạo kiều? Chưa từng được quá cái này?

"Ngươi có phải là tìm đánh đâu?"

Nàng cắn răng bạc, từng chữ từng câu hỏi.

"Hi hi. . ."

Lạc Y Y bỗng nhiên nở nụ cười, nhưng là lạnh, trực tiếp vung lên mặt cười: "Đừng tưởng rằng ngươi dùng cái quái đông đông, ta sẽ sợ ngươi. . ."

"Quái đông đông? Đó là Thượng Cổ Thần bá. . ."

Nhan Mặc Sương thật sự nổi giận, lớn tiếng hướng đối phương khê kêu, nếu không phải là có khúc MM lôi kéo, nàng sớm đã nhào tới.

"Còn Thần bá? Ta xem là nông bá. . ."

Khá lắm, chúng ta Y Y một bước cũng không nhường, lão bá đạo.

Vương Dật xem tình huống không đúng, cuống quýt giơ tay, đem đại bảo bối lấu vào trong ngực, gấp gấp hỏi: "Su ty, ngươi làm gì thế a?"

Lạc Y Y nhân thể đổ vào yêu lang trong lòng, mặt cười nhưng vẫn hướng về đối diện.

Nhan Mặc Sương đôi mắt đẹp trong, dĩ nhiên xuất hiện Tam Muội Chân Hỏa, trực tiếp giơ lên tay ngọc tóm tới. . .

"Uyển Thanh, ngươi buông ra ta, ta ngày hôm nay không phải muốn giáo huấn nha đầu này một trận không thể. . ."

Nàng lớn tiếng rít gào lên.

Khúc MM há có thể buông tay? Dùng sức cắn cặp môi thơm, chăm chú ôm đối phương, nửa điểm không dám thư giãn.

Lạc Y Y một tay về ôm đồm yêu lang trắng kiện cánh tay, một tay chỉ về đối phương, không ngừng mà thối: "Nông bá nông bá nông bá. . ."

Tình cảnh này, thật sự có chút tiểu hung tàn.

Vây xem thiên kiều môn, từng cái từng cái miệng khô lưỡi khô, dĩ nhiên hoá đá không được không được .

Thiên, các nàng ở làm cái gì oa?

"Sur tý. . ."

Vương mẫu người thật sự cuồng lên.

Đây chính là ở cửu châu a, sự tình nếu là làm lớn, Lạc Y Y rất có thể sẽ bị thủ tiêu tư cách dự thi.

Hắn đem môi tiến đến đối phương trắng mịn thùy tai bên, gấp gấp hỏi: "Người cùng với nàng trí cái gì khi?"

"Sao. . ."

Đột nhiên, kinh người sự tình phát sinh .

Lạc Y Y đột nhiên nghiêng đi mặt cười, ở yêu lang trên môi ướt một tý, thể nhưng khí thể trong nháy mắt tăng vọt, lần thứ hai hướng Nhan Mặc Sương, khẽ kêu nói: "Nhìn thấy ? Hắn là ta lão công, người đừng hòng có ý đồ xấu gì."

Khá lắm, lần này lợi hại .

Các châu thiên kiều ngưi nhần trong nháy mắt tròn tròn, miệng đồng thời mở ra.

Giời ạ!

Các người đến cùng ở diễn cái nào vừa ra a?

Mà Vương mẫu người thì bị bất thành linh môi thơm chính mộng ép.

Một bên Ngử Cầm bắt đắc dĩ giơ lên tay ngọc, nặn nặn mi tâm, thăm nghĩ trong lòng cô nàng này có phải là bị cái gì phụ thể ?

Nhan Mặc Sương bỗng nhiên ngẩn ngơ, thể nhưng mặt cười một mảnh tái nhợt, khẽ kêu nói: "Người có ý gì?"

"Có ý gì?"

Lạc Y Y cười gằn không ngừng: "Sáng sớm, liền đến câu dẫn người có vợ, có xấu hổ hay không?"

"A?"

"Trời ơi. . ."

"Thật sự giả ?"

Nàng đoạn văn này ghê gớm, xung quanh thiên kiều dòn dập kinh sợ, trong nháy mắt loạn tung từng phèo.

Tin tức này quá mức chấn động, quả thực . . .

"Nói hưu nói vượn. . ."

Nhan Mặc Sương trực tiếp bị tức nổ tung , lớn tiếng hét to: "Ta liền hỏi Vương Dật một vấn đề, điều này cũng gọi câu dẫn? Người cái này oán phụ. . ."

"Người mới là oán phụ, ta bóp chết người. . ."

Lạc Y Y cũng bạo phát , không lại đi phù yêu lang, bỗng nhiên dò ra cặp kia Tiểu Bạch chân, liều mạng với tới đối phương.

Liền như vậy, hai vị Nữ thần ở quá lộ trình giương nanh múa vuốt, đem hết toàn lực muốn lôi kéo đối phương.

Thật sự không ai .

Các châu thiên kiều càng tụ càng nhiều, rất nhanh liền vượt quá 40 người, đem quá đạo chen tràn đầy.

Vương Dật chăm chú ôm y nhân, lông mày dần dần nhăn lại.

Hắn biết, Lạc Y Y là tính khí trung liệt, tính cách nhưng bình dị gần gũi, ngày hôm nay đây là làm sao ?

Ngữ Cầm thấy Vương Dật không khuyên nổi ái đồ, lo sự tình làm lớn, liền muốn tiến lên ngăn cản.

"Các người đang làm gì?"

Đột nhiên, mây mù ở ngoài xuất hiện một đạo thanh âm trong trẻo.

Các châu thiên kiều dòn dập sững sờ, đồng thời hướng lên tiếng phương hướng nhìn tới, thế nhưng chậm rãi tránh ra một con đường.

Tam bóng người, chậm rãi đi tới.

Bên phải, là một cái anh tuấn thiếu niên, sinh mày kiếm mắt sao, tướng mạo đường đường, sau lưng có một cái Hồng Anh trường thương tà xuyên hư không. Thân thương cổ điển, mặt trên khắc có thần bí minh văn, phong tiêm phía dưới, là một đám lửa hồng, không nói ra được là làm bằng vật liệu gì. . .

Mà tả phương, cũng là một cái tuấn dật thiếu niên, sẽ không vượt quá 20. Hắn cái tử không cao lắm, cũng là 1 mét 7 đáng vẽ, sắc mặt như quan ngọc giống như không chút tí vết không tỳ, vô cùng bình tĩnh, lộ ra bản không thuộc về ở độ tuổi này trầm ổn.

Thần bí nhất chính là, thiếu niên sau lưng có một đôi hoả hồng cánh chim, mặt trên toả ra khủng bố linh áp.

Mà ở giữa cái kia thiếu nữ, toàn thân áo trắng, sinh kiều diễm vô song, kỳ ảo tự tiên, làm người ta kinh ngạc nhất chính là. . .

"Tịch Dao?"

Ngữ Cầm không nhận được kinh kêu thành tiếng.

Không sai, thiếu nữ mặc áo trắng này, dĩ nhiên cùng 'Cổ Vô Giới đệ nhất cạp cái' Lâm Tịch Dao trường giống nhau như đúc, ngoại trừ nàng ở giữa trán cái kia hình thoi hồng ấn.

Vương Dật cũng là choáng váng, sững sờ nhìn đối phương, nói không ra lời.

Đúng là Lâm Tịch Dao?

Không, khí chất cùng dung mạo tuy rằng như thế, có thể tuyệt không là nàng.

Đây là một bông hoa tương tự, hoặc là. . .

Thiếu nữ mặc áo trắng vì hơi ngốc, kỳ quái nhìn Tiêu Diêu Tông ba người một chút, đi tới Nhan Mặc Sương phụ cận, nhẹ giọng nói: "Sương nhi, nơi này là cửu châu, đừng hồ đồ. . ."

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 395: Ai tới ?

"Ngọc Thấu!"

Nhan Mặc Sương hướng nàng khẽ kêu: "Đem nha đầu kia cho ta thu lại đây. . ."

Cùng Lâm Tịch Dao dung mạo giống nhau như đúc thiếu nữ nghe xong, đôi mi thanh tú hơi nhíu lại, nghiêng đi mặt cười, nhìn về phía Lạc Y Y.

Lạc Y Y mặt cười hướng đối phương, khiếp sợ vẻ mặt lóe lên liền qua, thế nhưng không uly ký tí nào cùng với 'Đối diện'.

Mà Vương mẫu người tắc chăm chú ôm đại bảo bối, một khắc cũng không dám thả lỏng.

Bọn hắn ở Tô Yên Nam nơi đó từng chiếm được tin tức, năm ngoài cửu châu hội vũ, người thứ hai người đoạt giải, chính là một cái gọi Ngọc Thấu thiếu nữ, tu vi là Trúc Cơ chín tầng đỉnh cao.

Nguyên lai chính là nàng, dĩ nhiên cùng Lâm Tịch Dao giống nhau như đúc.

"Ngọc Thấu, ngươi làm gì thế đâu? Nhanh lên một chút động thủ a. . ."

Cùng lúc đó, Nhan Mặc Sương tiếp tục khẽ kêu, cực kỳ giống một tên tiểu giới phụ.

"Thực sự là hồ đồ!"

Ngọc Thấu mềm mại môi nhẹ nhàng một mân, thế nhưng giờ lên tay ngọc, lẳng không hư đạn.

'Xi xi. . .'

Nhan Mặc Sương thân thể yếu kiều run lên, cặp kia cánh tay ngọc, vô lực rũ xuống đi.

Nàng vai đẹp hai nơi đại huyết, trực tiếp bị đối phương niêm phong lại .

"Ngọc Thấu, ngươi. . ."

Nhan Mặc Sương nhất thời kinh ngạc, đôi mắt đẹp trong nháy mắt trũng lên, khó có thể tin nhìn về phía đối phương.

Ngọc Thấu không để ý tới nàng, nhìn về phía Khúc Uyển Thanh, u nhiên khẽ nói: "Phiền phức muội muội đem Sương nhi mang rời khỏi nơi này. . ."

"Ừm!"

Khúc Uyển Thanh nhẹ nhàng gật đầu, trực tiếp đem 'Nhị sư tỷ' lôi kéo thật xa.

"Khúc Uyển Thanh, ngươi buông ra ta, đáng ghét nha nha nha. . ."

Nhan Mặc Sương lớn tiếng rít gào lên, làm sao căn bản vô dụng.

Âm thanh dần dần đi xa, Ngọc Thấu nghiêng đi thân thể yếu kiều, tinh tế đánh giá Lạc Y Y chốc lát, sau đó tay ngọc nhẹ giương, hướng Ngừ Cầm ôm quyền nói: "Ngọc Thấu xin ra mắt tiền bối."

Ngừ Cầm thấy nàng như vậy thức cơ bản, mặt cười nhất thời buông lỏng, ôn nhu nói: "Đứng lên đi."

Ngọc Thấu thu hồi tay ngọc, nhìn Vương Dật một chút, trong mắt quái dị về mặt chợt lóe lên: Trúc Cơ hai tầng?

Cũng không trách nàng hiếu kỳ, cửu châu hội vũ, đều là các châu thiên kiều phía trước dự thi, kỳ trước thiên kiều tu vi, sẽ không có thấp quá Trúc Cơ bảy tầng, lần này nhưng xuất hiện một cái hai tầng gia hỏa.

Kỳ quái kỳ quái, Ngọc Thấu cũng vì quá đề ý nhiều, cuối cùng nhìn về phía Lạc Y Y, nhẹ nhàng nở nụ cười, nói: "Xem muội muội rất lạ mặt đây, không biết đến từ nơi nào? Xưng hô như thế nào?"

Lạc Y Y thu hồi cặp kia cánh tay ngọc, ôm chặt lấy yếu lang cánh tay, ngẩng lên mặt cười, đứng mực nói: "Hân Châu Tiêu Diêu Tông, Lạc Y Y. . ."

"Tiêu Diêu Tông, Lạc Y Y. . ."

Ngọc Thấu thấp giọng lặp lại, thế nhưng mỉm cười nở nụ cười, như trăm hoa đua nở, kiều diễm vô song. Nàng cười yếu ớt nói: "Y Y muội muội, Nhan Mặc Sương bình thường lầm lẫn liệt liệt, tâm tính nhưng không xấu, ngươi không nên cùng nàng trí khí. . ."

Nàng biết rõ 'Nhị sư tỷ' tính nết, nơi này trò khôi hài, thực đối với thực sai tuy còn chưa biết được, bất quá, tám phần mười là cô nàng kia vấn đề.

Này nơi tập Chung Linh huệ thực, nắm giữ 'Thiên Tiên tử' mỹ dự Ngọc Thấu, lần này vẫn đúng là đoán sai .

Vấn đề thực sự là năm mươi : năm mươi, chúng ta Y Y cũng chiếm một nửa.

"Hanh. . ."

Lạc Y Y kiều rên một tiếng, cặp môi thom đỏ, phần nộ nói: "Nàng ngay mặt ta muốn cướp người, quả thực xấu thấu. . ."

Nàng như kinh động thiên hạ, trực tiếp đem tất cả mọi người chấn động choáng váng. Chính là cùng Ngọc Thấu cùng đi hai cái thiếu niên anh tuấn, cũng là hai mặt nhìn nhau.

Nhan Mặc Sương cướp người?

"A?"

Ngọc Thấu cũng là ngẩn ngơ, cặp môi thom há hốc liên hồi, cuối cùng ói ra vài chữ xuất đến: "Cướp người? Đánh ai?"

Lạc Y Y mím mím cặp môi thom, không có đi trả lời chắc chắn, cặp kia cánh tay ngọc, ôm càng gần rồi hơn.

Hành chi ở biểu, đáp án trải qua rất rõ ràng .

Ngọc Thấu lần thứ hai nhìn về phía Vương Dật, lần này nhưng là có chút chấn kinh rồi.

Lẽ nào là đánh hấn sao?

Nhan Mặc Sương ở cùng những khác nữ tu đánh nam nhân?

Thiên? Thật sự giả ?

Mà giờ khắc này Vương mỗ người, trực tiếp bị đại bảo bối chinh không nói gì : Sur tỷ oa, nhân gia chỉ là hỏi một chút mà thôi, cũng không cái khác ý đồ. . .

Hàng trăm cặp mắt đổ dồn vào dưới, mặt dày như hấn cũng có chút thật không tiện .

"Sur tỷ của ta chính ở nổi nóng, tất cả bắt nguồn từ hiểu lầm, người đừng để ý. . ."

Vương mỗ người vội vàng hướng đối phương cười nói.

Lạc Y Y tựa hồ cũng cảm giác mình quá đáng , khéo léo mũi ngọc tinh xảo đáng yêu nhú nhú, không còn động tĩnh.

Ngọc Thấu nghe xong, trong con người xinh đẹp lướt qua một tia vẻ tán thưởng.

Từ tình huống trên xem, này đối với sur tỷ đệ là đối với uyên ương. Tuy rằng nhà gái cảnh giới, muốn cao hơn nhà trai rất nhiều, có thể người sau giữ lấy tuyệt đối vị trí chủ đạo.

Đối phương nhìn qua rất trẻ trung, hấn là sẽ không vượt quá 18 tuổi, nếu là đổi làm người khác, ở bậc này cốt linh là được công Trúc Cơ, lại ôm đến mỹ nhân, sớm đã coi trời bằng vung.

Mà hấn năng lực nói như vậy, liền rất hiếm có rồi.

Ngọc Thấu lần đầu nhìn thẳng vào Vương Dật, mím cười nói: "Vị sur đệ này. . . Cũng là Tiêu Diêu Tông đệ tử?"

"Đúng!"

Vương Dật gật gật đầu, tiếp tục mím cười nói: "Nếu là hiểu lầm, chúng ta cũng đừng lãng phí thời gian nữa. . ."

Ngọc Thấu nhẹ nhàng gật đầu, lần thứ hai nhìn Lạc Y Y một chút, hướng Ngữ Cầm vi hơi khom thân, xoay người rồi đi.

"Chúng ta đi thôi. . ."

Nàng đi đến này hai cái tuần dật trước mặt thiếu niên, nhẹ giọng nói.

Hai người gật gật đầu, nhìn Vương Dật một chút, đồng thời xoay người rồi đi .

Một hồi trò khôi hài, liền như vậy kết thúc.

Vương Dật nhìn chăm chú ba người bóng lưng, con mắt hơi híp lại.

Liền tại vừa nãy nháy mắt, trong lòng hấn, dĩ nhiên run giọng khiếp đảm cảm giác, rất nhỏ, nhưng thật sự tồn tại.

Hai người kia, thật không đơn giản.

Còn lại thiên kiều môn, cũng lần lượt tản ra .

"Ta đói. . ."

Đột nhiên, trong lòng Lạc Y Y đổ một câu.

"Hả?"

Vương mỗ người nhất thời sững sờ, kỳ quái hỏi: "Không phải mới vừa ăn xong sao?"

"Nhượng này Nhan Mặc Sương khí. . ."

Lạc Y Y chu cặp môi thơm, tức giận nói.

Vương mẫu người nhất thời dờ khóc dờ cười, quay đầu nhìn về phía Ngừ Cầm.

"Người a. . ."

Ngừ Cầm cũng khá là không nói gì, duỗi ra một cái ngón tay ngọc, nhẹ nhàng điểm xuống ái đồ cái trán, thế nhưng ôn nhu nói: "Chúng ta trước tiên đem sớm một chút cho Tông chủ đưa đi, sau đó sẽ ném thử nơi này đồ ăn. . ."

"Quá tốt rồi!"

Lạc Y Y nhất thời nhảy nhót hoan hô.

Vương Dật cùng Ngừ Cầm nhìn nhau bất đắc dĩ, người sau ở tiếp xúc ánh mắt của đối phương sau, khuôn mặt đỏ lên, nhẹ nhàng né tránh .

Sau đó, bọn hắn tìm được Lý Đằng Vân gian phòng, nhẹ nhàng gõ cửa.

Bên trong không người đến đáp lại.

Ngừ Cầm trầm mặc chốc lát, nói: "Tông chủ có lẽ là đi dùng bữa sáng , chúng ta đi nơi nào tìm hắn."

Ngay sau đó, ba người theo dòng người, hướng cổ kiến trúc nội bộ hạt nhân đi đến.

"A!"

"Chuyện này. . . Chuyện này. . ."

"Lẽ nào là trong truyền thuyết 'Nghịch đường hàm hư không' ?"

Đột nhiên, kiến trúc truyền ra ngoài đến rồi từng trận kinh sợ.

Ba người dòn dập sững sờ, cùng cái khác thiên kiều như thế, đi đến một chỗ phía trước cửa sổ, hướng ra phía ngoài nhìn tới.

Nhưng thấy, Tiên Đô trên trống rỗng nổi lên tầng lớn gọn sóng, mà lại hiện chính nghịch xoay tròn tư thế, không ngừng mà hướng ra phía ngoài phun ra nuốt vào, theo diện tích che phủ tích, dĩ nhiên đạt đến 30 mét.

Bất kể là ngoại diện, hay vẫn là trong kiến trúc tu sĩ, đều xem miệng khô lưỡi khô.

Thần bí như vậy hư không xiềng xích, bọn hắn hay vẫn là lần thứ nhất nhìn thấy.

Thiên, ai tới ?

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 396: Kinh sợ

'Vù. . .'

Gợn sóng không ngừng mà bát hoang phun ra nuốt vào, rất nhanh, diện tích che phủ tích liền đã đạt đến 50 mét có hơn.

Cửu châu tu sĩ ngơ ngác nhìn tất cả, trong lòng khiếp sợ tột đỉnh.

'Xi xì. . .'

Bỗng nhiên, giữa hư không xuất hiện bốn bóng người. Bọn hắn hầu như là thoáng qua cho đến, ở gợn sóng ngoài trăm thước ngừng lại, đứng lơ lửng trên không.

Đó là bốn tên ông lão, quần áo mộc mạc, râu tóc trắng như tuyết.

Bọn hắn xuất hiện rất bất ngờ, mà lại cùng bốn phía hư không hợp thành một thể.

Ở đây bất kể là Kim Đan cường giả, hay vẫn là Nguyên Anh lão quái, không không biến sắc.

Bọn hắn là nơi này 'Khách quen', tất nhiên là nhận ra một người trong đó, chính là Tiên Đô chi chủ.

Trương truyền, Tiên Đô chi chủ sớm đã bước ra bước đi kia, đạt đến hóa cảnh, cũng chính là Thần Khiếu.

Đây là một loại vô thượng cảnh giới, nắm giữ thông thiên triệt địa đại uy năng, có thể đọc chuyển càn khôn.

Mà mặt khác ba tên ông lão bọn hắn cũng chưa gặp qua, nhưng ngờ ngác phát hiện, những lão giả này khí tức, tuyệt không thấp hơn Tiên Đô chi chủ.

Thiên, chuyện gì thế này?

'Vù. . .'

Gợn sóng tiếp tục khuếch tán, rất nhanh đạt đến 70 mét, nhìn qua thật là khủng bố, như mặt nhật hàng lâm.

"Nghịch hư không pháp tắc rất hỗn loạn, tựa hồ lấy ra rất vội vàng, chuyện gì xảy ra?"

Giữa hư không, trong đó một vị tiên chủ cau mày nói.

Ba người khác không có phản ứng, lông mày nhưng vượt nếp nhăn càng chặt.

Bọn hắn biết xảy ra vấn đề lớn.

'Oa. . .'

Đột nhiên, gợn sóng ở giữa, một cái ngăm đen hình thoi vật thể chậm rãi hiện lên, nó mặc dù là một góc, nhưng rất to lớn, ít nói có 7, 8 mét to nhỏ.

"Là 'Thiên hành liên' ?"

Phía dưới, một cái Nguyên Anh tu sĩ nhìn ra càn khôn, trầm giọng nói.

Thiên hành liên?

Hết thấy tu sĩ dồn dập sửng sờ.

Này không phải Thương Châu phi hành pháp khí sao?

Thương Châu tu sĩ vẫn chưa xuất hiện, bọn hắn cho rằng đối phương có việc trì hoãn hành trình, thậm chí là từ bỏ hội vũ, ai muốn càng là lấy phương thức này. . .

'Rầm. . .'

Đột nhiên, hình thoi phía dưới mở ra một cái cửa nhỏ, lập tức bóng người lay động, từ bên trong lao ra chừng hai mươi tên tu sĩ, đều là người trẻ tuổi. Bọn hắn hư không lão đảo, tựa hồ là bị cưỡng đẩy ra.

'Gào. . .'

Hầu như trong cùng một lúc, trong cửa nhỏ truyền ra một tiếng kinh thiên động địa hô khiếu.

Tất cả mọi người nhất thời choáng váng, chính là tứ đại tiên chủ cũng dồn dập biến sắc.

"Phốc. . ."

"Phốc phốc. . ."

"Khốn nạn. . ."

"Sur tôn. . ."

"Không nên a. . ."

Những cái kia tu sĩ trẻ tuổi cự pháp khí gần quá, dồn dập bị hô khiếu chấn động ới ra huyết, bọn hắn đồng thời xoay người, không cam lòng kêu to. Mà

vài tên mỹ lệ nữ đệ tử, càng là ngã ngồi ở hư không, lên tiếng khóc thảm

"Các ngươi phải cố gắng sống tiếp."

"Vô Thượng Thiên lời . . "

"Nguyệt trọc băng thiên. . . "

"Quái vật, lão phu cùng ngươi liều mạng. . . "

"Hồng. . . "

"A. . . "

". . . "

Trong cửa nhỏ, xuất hiện mấy vị cường giả gào thét, sát sinh chấn động thiên, có Kim Đan hậu kỳ cường giả, cũng có Nguyên Anh lão quái.

"Thương Châu người bị yêu thú tập kích. . "

Một cái tiên chủ nhìn ra cản khôn, trực tiếp giờ tay, lấy ra vô thượng đại thuật.

'Vù vù. . . '

Giữa hư không, đột nhiên xuất hiện một đoàn mây mù, trực tiếp đem những cái kia Thương Châu thiên kiều bao phủ ở bên trong.

Sau một khắc, thiên kiều môn đồng thời xuất hiện ở phía dưới nền đá trên mặt.

Đại thần thông —— theo không liền không.

Mà một cái khác tiên chủ né người sang một bên, liền muốn hướng 'Thiên hành liên' phóng đi, lại bị một con khô tay ngăn cản .

"Nghịch hư không có khuyết, trải qua bắt đầu đóng. Hơn nữa, không kịp. . . "

Người thứ ba tiên chủ chậm rãi lắc đầu, trầm giọng nói.

Lại nhìn, trên vòm trời tầng lớn gọn sóng trải qua đình chỉ phun ra nuốt vào tư thế, bắt đầu hướng vào phía trong co rút lại.

"Sư tôn. . . "

"À không. . . "

Vài tên Thương Châu thiên kiều dương thiên rộng to, liền muốn phóng lên trời, làm sao thương thế của bọn họ quá nặng , mới vừa vừa nhảy lên liền dòn dập rơi rụng, ngã nhào trên đất, tình cảnh thật là khốc liệt.

'Oanh. . . '

Đột nhiên, 'Thiên hành liên' một góc bỗng nhiên chấn động, lập tức 'Oành' một tiếng, ầm ầm nổ tung, hóa thành vô tận mảnh vỡ.

Lập tức, phía dưới tất cả mọi người con mắt gần như cùng lúc đó trừng lên.

'Thiên hành liên' dĩ nhiên biến mất, thay vào đó, một trong chỉ to lớn móng vuốt lớn màu trắng.

Không, này không phải cự trảo, mà là một con đầu ngón tay, nó đường kính dĩ nhiên đạt đến mấy mét. Móng tay trường mà sắc bén, ít nói cũng ở 10 mét có hơn.

Thiên, đây là quái vật gì?

Gọn sóng trải qua thu nạp đến đầu ngón tay rìa ngoài, liền ngừng lại.

'Gào. . . '

Khác một vùng không gian, lần thứ hai bay lên hồ khiêu, đầu ngón tay kịch liệt rung động, tự muốn tạo ra hư không cánh cửa.

Gọn sóng chấn động không ngừng, lại bị miễn cưỡng chống đỡ lớn hơn 1 mét.

Có món đồ gì muốn đi qua .

Này cảnh tượng quá kinh người , phía dưới tu sĩ đều là mặt như màu đất.

"Nghịch chương!"

Tứ đại tiên chủ há có thể ngồi xem? Một tên trong đó ông lão thét dài ở thiên, trực tiếp dò ra tay phải, bình án hư không.

'Hồng '

Một con to lớn mà lại ngưng tụ chương ấn, trực tiếp lấy ra, vỗ vào đầu ngón tay trên.

'Ầm ầm . . '

Đáng sợ tiếng nổ vang rền đột nhiên bay lên, hư không cuồng phong cuốn lấy, mãnh liệt mãnh liệt.

'Xi xi . . '

Chương ấn cùng đầu ngón tay va chạm địa phương, pháp tắc chuyển đổi, phù văn luân phiên, lẫn nhau tiêu diệt đối phương đạo ý.

Rất nhanh, khủng bố tình cảnh xuất hiện , bàn tay lớn kia ấn chính đang nhanh chóng làm nhạt.

"Loại này pháp tắc. . . Không được, là Cùng Kỳ. . ."

Ra tay tiên chủ toàn thân chấn động mạnh, sắc mặt trắng nhợt, càng là chịu ám thương.

Còn lại ba cái tiên chủ kiến , biết đại sự không ổn, vội vàng lấy ra thần thông.

"Tuyệt đối không thể để cho bản tôn lại đây."

Một tên tiên chủ trầm giọng nói.

'Xi xi xi . . '

Tứ đại Thần Khiếu cường giả đồng thời ra tay, thần uy cỡ nào kinh người?

Khủng bố đầu ngón tay nhất thời bị bốn con dấu tay áp chế, chậm rãi hướng khác một vùng không gian thoái lui.

Phía dưới tu sĩ không dám thở mạnh một cái, ngơ ngác nhìn tất cả.

'Gào. . '

Đột nhiên, quái dị từ bị làm tức giận , rống to không ngừng, lập tức. . .

Con kia đầu ngón tay dĩ nhiên miễn cưỡng. . . Ngừng lại.

Tứ đại tiên chủ toàn thân chấn động mạnh, sắc mặt lại biến hoá.

"Vô liên si . . ."

"Cho lão phu đã qua. . ."

Bọn hắn thét dài, đồng thời lấy ra con thứ hai dấu tay.

Tám cánh tay ẩn thần uy che trời, khủng bố đầu ngón tay rung động liên tục, nó cuối cùng không chống đỡ được loại này xung kích, chậm rãi đi vào gợn sóng ở trong.

'Gào. . '

Đáng sợ tiếng hô trong, gợn sóng ở hư không chậm rãi biến mất rồi.

Tất cả mọi người thấy sau, đồng thời thở phào nhẹ nhõm.

Tứ đại tiên chủ thu tay về ấn, né người sang một bên, hướng phía dưới Thương Châu thiên kiều rời đi.

...

Cổ kiến trúc bên trong, Lạc Y Y chăm chú ôm yêu lang, thân thể yêu kiều run rẩy không ngừng, đặc biệt còn thương.

"Sự đệ. . ."

Nàng run giọng nói: "Này. . . Nơi đó có bốn con màu sắc rực rỡ Hồ Yêu, chúng nó trên đầu có sừng, lưng mọc hai cánh. Vừa nãy ra tay Hồ Yêu, có mấy trăm mét to nhỏ."

"Mấy trăm mét? Hay vẫn là bốn con?"

Vương Dật biết bảo bối sư tỷ lại nhìn thấy, nghe xong nhất thời ngơ ngác.

"Ừm. . ."

Lạc YY gật gật đầu, lại lắc đầu. Bỗng nhiên ôm chặt hơn, sâu xa nói: "Ra tay đó chỉ là nhỏ nhất, tựa hồ là con non. Mà bốn con Hồ Yêu mặt sau, có một cái to lớn hồ đầu bóng đen, hảo như là. . . Con thứ năm."

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 397: Tiểu nữ sinh

Nàng nói ra một cái tuyệt thế đại khủng bố.

Vừa mới cái kia đầu ngón tay, là thuộc về một con con non, mà sau lưng của nó, có một vị càn nhân vật đáng sợ.

Vương Dật nghe xong há miệng, cái gì cũng không nói ra được.

Vừa nãy bốn cái lão đầu nhi, nhìn qua rất trâu bò đáng sợ, tu vi tuyệt đối vượt quá Nguyên Anh.

Bốn người bọn họ liên thủ, cũng chỉ có thể đối kháng một con con non móng vuốt?

Thiên, đây cũng quá. . .

Thỏ trước đã nói, mấy cái thần bí khu vực trong, có một ít ghê gớm sinh linh, liền nó đều kiêng dè không thôi.

Lẽ nào. . . Những khu vực kia mở ra ?

Một bên Ngữ Cầm càng là hoa dung thất sắc, sợ hãi đến không nhẹ. Nàng nhẹ nhàng dò ra tay ngọc, muốn đỡ lấy Vương Dật cánh tay, tìm kiếm y hộ, đây là nữ nhân trời sinh nhu nhược một mặt.

Cuối cùng, nhưng là nhịn xuống.

"Đường hầm hư không trải qua đóng, chúng nó không gặp qua đến, chúng ta. . . Đi thôi. . ."

Ngữ Cầm không chút biến sắc thu hồi tay ngọc, nhẹ giọng nói.

Lạc YY run rẩy tư thế dần dần biến hoá hoàn, nàng mím mím cặp môi thom, có chút không muốn buông ra yêu lang.

Cùng lúc đó, ngoại diện Thương Châu một đám thiên kiều, bị tứ đại tiên chủ mang đi.

Tất cả yên tĩnh trở lại, có thể cửu châu các tu sĩ vẫn cứ đứng ở nơi đó, không có khôi phục như cũ.

Tình cảnh mới vừa rồi, thực sự là quá chấn động lòng người.

Rất nhanh, Vương Dật ba người đi tới một gian mấy trăm mét vuông cung điện.

Nơi này bày ra mấy chục tấm cái bàn, đều là tảng đá tạo nên.

Bây giờ trải qua đến không ít người, một ít tu sĩ không ngừng mà giảng giải vừa nãy phát sinh tất cả, tiếng người huyền ảo.

Ngữ Cầm nhìn chung quanh, tìm tới Lý Đăng Vân, mang theo hai người hướng hần đi đến.

Lý đại tông chủ chính bưng bát linh món ăn chúc, tập trung tinh thần nghe bàn kẻ cận tu sĩ nghị luận, thấy ba người đi tới, vội vàng nói: "Vừa nãy ngoại điện xảy ra vấn đề rồi?"

Ngữ Cầm gật gù, ra hiệu hai người ngồi xuống, sau đó cùng đối phương giảng giải vừa phát sinh tất cả.

Lý Đăng Vân chăm chú lắng nghe, lông mày vượt nếp nhăn càng chặt. . .

. . .

Cửu châu hội vũ, sớm định ra đến ngày nay buổi chiều bắt đầu, có thể bởi sáng sớm vậy thì biến số, thay đổi đến ngày mai buổi sáng cử hành.

Các châu tu sĩ không có dị nghị, dùng xong đồ ăn sáng sau, từng người trở về phòng.

Thời gian như thoi đưa, rất nhanh đến buổi tối.

Vương Dật nằm ở trên giường, lăn qua lộn lại ngủ không yên.

Chẳng biết vì sao, nhịp tim đập của hắn từ buổi chiều bắt đầu liên tăng nhanh rất nhiều, rất là hưng phấn, tựa hồ có cái gì hi sự to lớn đem muốn tới.

'Vù. . .'

Đột nhiên, điện thoại di động chấn động.

Vương Dật một cái vươn mình, cầm điện thoại di động lên, mở ra màn hình, thấy là Ngữ Cầm phát tới, mặt trên viết: Ta. . . Rất sợ sệt. . .

Nguyên lai, Ngữ Cầm tuy là Kim Đan cường giả, có thể gặp gỡ không cách nào kháng lực nhân tố thì, nhưng hội như cô gái tầm thường như vậy, tâm tình căng thẳng, mà mặt không mạnh mẽ.

Nàng không thể cùng ái đồ đi nói hết, thế nhưng, chỉ có cái này 'Sur diệt' .

Vương Dật hít một hơi thật sâu, về: Sur thúc, ta hội bảo vệ tốt các ngươi.

Điện thoại di động vắng lặng một lát sau, tin nhắn lại tới nữa rồi: Ổ tin nhắn lý. . . Có thể hay không gọi ta Cầm nhi?

Ngữ Cầm đúng là sợ sệt cực kỳ, hiện tại Vương Dật là nàng duy nhất y hộ đối tượng, vì lẽ đó nói ra một cái nhỏ vô cùng nữ sinh yêu cầu.

Vương Dật trong lòng không khỏi rung động, trả lời: Cầm nhi, ngươi yên tâm đi. . .

. . .

Ngữ Cầm trong phòng.

"Hô. . . Hô. . ."

Trên giường mỹ nữ Kim Đan nhìn thấy đối phương phát tới này vài chữ sau, hô hấp bắt đầu gấp gấp lên. Nàng cuống quýt đưa điện thoại di động ném qua một bên, bụng nóng bỏng mặt cười, giấu vào đệm chăn trong.

"Sur tôn, trên người ngươi tại sao lại nóng?"

Nàng trong lòng Lạc Y Y nhất thời phát hiện , thấp giọng lầm bầm.

"Nhanh. . . Nhanh ngủ. . ."

Ngữ Cầm run giọng thối.

"Hừ, thật đúng thế. . ."

Lạc Y Y lầm bầm một câu, mặt cười hướng về nàng trong lòng chen chen, ngọt ngào ngủ .

Ngữ Cầm nhưng sao cũng ngủ không được , trong đầu của nàng, không ngừng mà hiện lên một thân ảnh cao to.

Đồng Giáp xích phong, thiên phương Tứ Tượng.

"Ta. . . Có phải là luân hãm ?"

Nàng run giọng tự nói.

. . .

Sáng sớm ngày thứ hai.

Vương Dật rất sớm tỉnh lại, cho Ngừ Cầm phát tài cái tin nhắn: Cầm nhi, các người đã dậy chưa?

Tin nhắn rất mau trở lại đây: Nổi lên, đang muốn cho người gửi thư tin tức, Y Y nha đầu này còn muốn đi chỗ đó cái lỗi lờ của hàng bánh bao.

Vương Dật có chút không nói gì, hấn trong ấn tượng, bảo bồi sự tỷ không như thể tiểu thềm miêu.

Hấn thu thập một phen, ra ngoài cùng các nàng hội họp, cùng hướng cửa hàng bánh bao đi đến.

Ai nghĩ, ngày hôm nay lỗi lờ của hàng bánh bao dĩ nhiên không có khai trương, đại cửa đóng chặt.

"Hừ, thật đúng thể. . ."

Lạc Y Y nhất thời thất vọng, cặp môi thom trực tiếp đô lên .

"Người cô nàng này. . ."

Ngừ Cầm bắt đắ dĩ lắ đầu, thổi tiếng nói: "Làm sao tổng nghĩ ă? Liền không làm sự tình ngày hôm qua lo lắ sao?"

Nàng nhưng là chính mình thủ tịch đại đệ tử a, tương đương với phụ tá đắ lực. Nhưng là cùng Vương Dật đắ ước sau, tính cách đại biến, tiếp tục như thể sao được đâu?

"Ta mới không sợ."

Lạc Y Y mím mím cặp môi thom, nói: "Chờ Tử Nguyệt tỷ tỷ môn trở lại , trực tiếp có thể mang chúng nó đánh bay."

Ngừ Cầm nghe xong không khỏi giận dữ.

Bên cạnh Vương Dật tác rơi vào trầm mặc.

Nếu như ngày hôm qua xuất hiện, là thần bí khu vực trong sinh linh, này tiên nữ các lão bà cũng không phải là đối thủ, chỉ có thô mới có thể chống đối.

Linh Nhi có sinh mang thai, tất nhiên là không thể ra tay.

Có thể sờ có hi vọng, há có thể đặt ở một con lại thềm lại lại Vương giả trên người?

Tất cả, còn muốn dựa vào chính mình.

Bọn hấn sau khi trở về, đi tới ngày hôm qua Cổ Điện ăn cơm.

Các châu tu sĩ đều đến rồi, bọn hấn tụ đến cùng một chỗ, nghị luận sôi nổi, chỉ có không gặp Thương Châu thiên kiều môn.

Ba người bụng đồ ăn sáng tìm được Hấn Châu vị trí, ở Lý Đăng Vân bên cạnh ngồi xuống.

"Vương Dật, Y Y, các người phải đem hết toàn lực tiến vào trước 50 tên."

Lý Đăng Vân chờ bọn hấn ngồi vững vàng sau, bỗng nhiên mở miệng.

Ba người đồng thời sững sờ, Ngừ Cầm đôi mi thanh tú chậm rãi nhắ lại: "Tổng chủ, chúng ta không phải thương lượng hảo ? Lần này hội vũ, nhưng bọn hấn tận lực là tốt rồi, vì sao. . ."

Lý Đăng Vân giờ tay đánh gãy đối phương, thấp giọng nói: "Vừa nầy Tiên Đô chỉ chủ đến rồi, tuyên bố lần này hội vũ trước 50 tên, mỗi người tương thưởng một cái cực phẩm pháp khí, hơn nữa, Thượng Cổ bí cảnh tiêu chuẩn, cũng sẽ từ 10 tên thăng giai làm 50 tên."

"Cực phẩm pháp khí?"

Ngừ Cầm nghe xong thân thể run lên, không nhin được hồ khẽ.

Lý Đăng Vân gật gù, nói: "Cực phẩm pháp khí quá hiếm có , lần này Tiên Đô chuẩn bị xuất huyết nhiều , vắng giới đều là ba người đứng đầu mới phải nhận được. Vì lẽ đó, nhất định phải tiến vào trước 50."

Ngừ Cầm không kiên trì nữa, rơi vào trầm mặc.

Nàng biết, mỗi một kiện cực phẩm pháp khí, cũng có thể trở thành trấn tông chi bảo.

Hiện tại cửu châu xuất hiện đáng sợ biến số, nhiều một cái cực phẩm pháp khí, liền thêm ra một phần hi vọng.

"Tông chủ, Thượng Cổ bí cảnh là chuyện gì xảy ra?"

Vương Dật đột nhiên hỏi.

Lý Đăng Vân nói: "Ta cũng là vừa biết. Kỳ trước hội vũ mười người đứng đầu, đều sẽ do Tiên Đô chi chủ dẫn dắt, tiến vào một cái thần bí Cổ Giới, nghe nói nơi đó có thiên đại tạo hóa."

Vương Dật hít mắt lại, lẩm bẩm nói nhỏ: "Cổ Giới?"

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 398: Tiên Nhi đến rồi

Hắn biết, cái này Cổ Giới khẳng định là rất nhiều Thiên Thế Giới một trong.

"Y Y sẽ dốc toàn lực mà làm, xin mời Tông chủ cùng sư tôn yên tâm."

Lạc Y Y nhắm cặp kia thái mâu, lạnh nhạt nói.

Ngữ Cầm phần môi khẽ động, dò qua tay ngọc, nâng lên ái đồ nhu đề.

Lạc Y Y mềm nhẹ về nắm, vô cùng mịn màng nặt cười trên một mảnh tiểu kiên quyết.

Lý Đăng Vân vui mừng gật gù, thế nhưng nhìn về phía Vương Dật.

Vương Dật khẽ mỉm cười, không có bất luận biểu thị gì, mà là cúi đầu ăn xong rồi linh món ăn chúc.

Hắn không thể dừng lại ở năm mươi vị trí đầu, mà là vấn đỉnh. . .

Lý Đăng Vân từ Nam Cung Nhất nào biết một chút đầu mối, thấy sau không có nhiều lời, đưa ánh mắt dò về phía nó châu tu sĩ.

Trong lòng hắn biết, năm mươi vị trí đầu thật sự quá gian nan.

Đúng vào lúc này, đại sảnh cửa, có tam bóng người chậm rãi đi vào.

Bọn hắn tu vi đều ở Nguyên Anh cửu trùng thiên, hành ở chính giữa, chính là tên kia khí vũ hiên ngang trung niên nam tử.

Ngoại trừ Thương Châu, các châu dẫn đầu Nguyên Anh đồn dập tiến lên, ôm quyền hành lễ.

Trung niên nam tử đáp lễ, thế nhưng chậm rãi mở miệng: "Chuẩn bị một chút, một khắc sau, mở ra 'Điểm tướng đài'."

Các châu dẫn đầu nghe xong, lẫn nhau đối diện một chút.

Một ông già trầm giọng nói: "Thương Châu. . ."

"Không cần nói rồi."

Trung niên nam tử tay áo lớn vung lên: "Đây một giới hội vũ, chỉ có tám châu tham gia."

Tám châu dẫn đầu nghe xong, đều trầm mặc xuống.

Tiên Đô Nguyên Anh nhìn chung quanh mọi người một chút, xoay người, rời khỏi nơi này.

Trong lúc nhất thời, trong đại sảnh tĩnh đáng sợ.

Không biết qua bao lâu bao lâu. . .

Tám châu dẫn đầu than nhẹ lắc đầu, nghiêng người sang, diện hướng mình mang đến tông môn.

"Đứng lên đi!"

Lý Đăng Vân thấy có chút tông môn bắt đầu lên đường rồi, nhẹ giọng nói.

Vương Dật cùng nhân đồng thời đứng lên.

Chẳng biết vì sao, giờ khắc này Vương mỗ người trong lòng càng ngày càng hưng phấn, tựa hồ có hi vọng to lớn lúc nào cũng có thể sẽ giáng lâm.

Khi hắn trải qua Ngũ Cầm bên người thì, nhìn thấy đối phương con kia trắng toát tay ngọc, trong lòng nhất thời rung động.

Không thể phủ nhận, Ngũ Cầm tay thật sự rất đẹp, mà lại da thịt bạch chán, sáng loáng phát quang, quan trọng nhất chính là. Bàn tay ngọc này, từng ở 'Thiên Trì' trong, bắt được chính mình phía dưới. . .

Nghĩ đến kiều diễm nơi, kẻ này lỗ mũi trực tiếp tạo ra. Hắn không nhìn được dò ra hàm trư tay, ở đối phương ôn nhu tay lót chỗ, nhẹ nhàng sờ một cái. . .

Ngũ Cầm đầy đặn thân thể yêu kiều nhất thời run lên, không nhìn được mở ra phần môi, nhưng chưa phát sinh tiếng động. Nàng nghiêng đi tràn ngập ý nhị mặt cười, nhìn về phía xuống tay với chính mình 'Tiểu bại hoại'. . .

Vương mỗ người giờ lên đầu, hoàn toàn không có thời gian để ý, dường như cái gì cũng chưa từng xảy ra.

Ngũ Cầm dùng sức cản phần môi, hô hấp có chút gấp gáp, mặt cười càng là hồng không được, nhưng không có một chút nào lộ ra.

Sau đó. . .

Nàng tự sân tự nô bạch đối phương một chút, quay đầu đi chỗ khác, tựa hồ cũng không tiếp tục muốn nhìn hắn.

Một bên Lạc Y Y mặt cười buông xuống, không ngừng mà mím môi cặp môi thơm, không biết đang suy nghĩ gì.

Vương mỗ người rất chó đực ý, hắn tự nhận là làm rất bí mật, nhưng hoàn toàn quên, bảo bối sư tỷ nhận biết vượt qua người thường, chính mình gây rối mờ ám, dĩ nhiên bị đối phương phát hiện thấu thấu.

Lý Đăng Vân vậy mà bọn hắn tiểu cửu cửu? Nhanh chân về phía trước, hướng Phong lão đi đến.

Mấy phút sau, các châu tu sĩ đều đã tập hợp xong xuôi. Dẫn đầu Nguyên Anh môn phát tay ra hiệu, mang theo tự châu tu sĩ xuất đại sảnh, đi ra phía ngoài trên quảng trường.

Tiên Đô Nguyên Anh đứng ở chỗ này, trung niên nam tử gấp người đã đến đồng thời, xoay người, một tay đứng ở trước ngực, kết liễu một cái cổ lão dẫu ẩn, ở trước ngực bình an.

'Hồng. . .'

Sau một khắc, hư không nổi lên tầng lớn gọn sóng, không ngừng mà hướng ra phía ngoài phun ra nuốt vào khuếch tán, rất nhanh đạt đến 10 mét vuông viên.

Trung niên nam tử thu hồi chương ấn, xoay người lại, nói: "Sau khi tiến vào, ở vị trí của chính mình ngồi xong, không nên tùy ý đi lại."

Tám châu dẫn đầu người gạt đầu, mang theo một đám tu sĩ tiến vào gọn sóng ở trong.

Hơn 10 phút sau, mấy trăm tên tu sĩ lần lượt tiến vào. Thế nhưng, Tiên Đô Nguyên Anh theo sát phía sau.

'Vù. . .'

Gọn sóng rung động, sau đó dần dần thu nhỏ lại, hóa thành hư vô.

Cả tòa tiên đô, yên tĩnh trở lại bên trong, không còn tiếng động.

Sau 5 phút. . .

'Xi. . .'

Đột nhiên, Tiên Đô thiên khung cũng nổi lên gọn sóng, nhưng rất nhỏ. Lập tức, một góc hư không, trực tiếp bị miễn cưỡng xé ra một cái khe.

Sau một khắc. . .

Một đạo tuyệt thể thiên ảnh, cồng lấy một cái khổng lồ bao quần áo, xuất hiện ở Tiền Đô chỉ thành trên không.

Không phải Vân Tiên còn có thể là ai?

"Hà?"

Nàng sau khi xuất hiện, thân thể yếu kiều đột nhiên run lên, tùy theo, hô hấp bắt đầu gấp gáp lên.

"Không sai. . . Nơi này có Dương lang khí tức, rất cục. . ."

Vân Tiên run giọng tự nói, cặp kia linh động đôi mắt đẹp trong, nổi lên dày đặc sương mù.

Nàng nhìn chung quanh một chút, phát hiện nơi này cũng không có người ở, không khỏi giờ lên tay ngọc, đang muốn chỉ ở tiết, thôi diễn càn khôn, cuối cùng nhưng miễn cưỡng dừng lại.

Nguyên lai, kinh điểm ở Hồng Linh đại lục 'Cửu U Nữ thần Vương', giờ khắc này dĩ nhiên có chút. . . Sợ sệt.

"Hô. . . Hô. . ."

Vân Tiên buông ra tay ngọc, phát trên chính mình tuyệt thể kiều dung, lẩm bẩm nói nhỏ: "Bỏ cung một đường bụi bụi một mồi, cũng không biết hiện tại hình dáng gì, Dương lang có thể hay không không lọt mắt ta?"

Trong lòng nàng bỗng nhiên nghĩ, vội vàng đem sau lưng bao quần áo lấy xuống, tay ngọc tham tiến vào, một trận chuyển động sau, lấy ra một mặt bạch ngọc Thần kính.

Thần kính toàn thân tiên mang bắn ra bốn phía, vừa nhìn chính là chí bảo trong chí bảo.

Vân Tiên không dám trì hoãn, trực tiếp đem Thần kính đối với hướng mình, xem trên người có hay không lạc trên bụi bặm.

Nàng trải qua mười sáu năm không soi gương, bỗng nhiên nhìn thấy ảnh trong gương trong chính mình thì, không khỏi ngẩn ngơ. . .

Cờ nào quen thuộc, lại xa lạ bóng người a?

Chậm rãi, Vân Tiên trong mắt sương mù càng ngày càng đậm, hai đạo thanh lệ chậm rãi lướt xuống. . .

"Dương lang, hi vọng ngươi còn năng lực. . . Nhận ra ta. . ."

Nàng chậm rãi nhắm lại đôi mắt đẹp, đem bạch ngọc Thần kính để vào trong bọc quần áo, giờ lên tay ngọc, chuẩn bị thôi diễn càn khôn.

Đột nhiên, Vân Tiên bỗng nhiên mở đôi mắt đẹp, đột nhiên xoay người, khẽ kêu nói: "Ai?"

Thiên Địa Thương Mang, hoàn toàn yên tĩnh.

"Hanh. . ."

Vân Tiên giờ tay đem nước mắt biến mất, lạnh lùng nói: "Ngươi cho rằng năng lực tránh thoát Bỏ cung thần thức hay sao?"

"Ta, cũng không muốn trốn. . ."

Đột nhiên, một thanh âm chậm rãi xuất hiện.

Vân Tiên đôi mi thanh tú dựng đứng, lạnh lùng nói: "Không muốn tránh, vì sao tự âm thành tuyến? Sợ bị người khác phát hiện hay sao?"

"Cũng không phải!"

Âm thanh xuất hiện lần nữa, nói: "Không phải thì không phải không, kim cô luân phiên. Ta cũng không thuộc về đời này, vì lẽ đó, ngươi chỉ cần khi ta không tồn tại chính là."

"Không phải thì không phải không. . ."

Vân Tiên nói nhỏ, lập tức lạnh lùng nói: "Chẳng cần biết ngươi là ai, nếu là có không quen cử chỉ, đừng trách Bỏ cung không khách khí!"

Âm thanh yên tĩnh lại, không xuất hiện nữa.

Vân Tiên nghiêng đi mặt cười, nhìn về phía đầu nguồn, nơi đó có một cửa tiệm diện, chính là lối lỏm cửa hàng bánh bao.

Nàng nhìn chăm chú chốc lát, không có phát hiện không thích hợp, liền không tiếp tục để ý, giờ lên tay ngọc, thôi diễn Vương Dật vị trí.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 399: Vận may này cũng là không ai

Vương Dật tiến vào gọn sóng sau, trực tiếp bị hết thấy trước mắt chấn động đến .

Nơi này và ngoại giới như thế, hư không chìm nổi vô số núi lớn, thác nước màu bạc đan dệt, chim quý hiếm đầy trời.

Mà các châu các tu sĩ, tắc trạm ở một tòa vĩ đại núi cao mức cao nhất.

Nhượng hấn chấn động chính là, ngoài trăm thước, sừng sững lưỡng tòa thật to tượng thần.

Tượng thần có mấy trăm mét cao, toàn thân ngăm đen, không biết là chất liệu gì tạo nên. Diện như thâm trầm, không giận tự uy.

Chúng nó từng người duỗi ra tay trái tay phải, lòng bàn tay Vắn Thiên. Nhìn đáng sợ, cực kỳ giống trong truyền thuyết ông hàm ông hử, cũng tự thần thoại trong này hai cái dời núi hoàng kim lực sĩ.

Tượng thần phía sau, là một phương to lớn cổ sần chiến đấu, trăm mét phương viên.

Sần chiến đấu mặt ngoài khắp nơi thương di, lưu lại vô số nhìn thấy mà giết mình vết rách, góc cạnh hiện ra. Đó là tổ tiên giao chiến trong, bản mệnh pháp khí dấu vết lưu lại.

Nơi này, chính là Tiên Đô hội vũ nơi —— điểm tướng đài.

Chiến chung quanh đài ngồi đầy người, phóng tầm mắt nhìn, lít nha lít nhít như kết bè kết lũ thảo mãnh tử giống như vậy, càng là không xuống hơn vạn người.

Bản địa 'Thổ' tất cả đều đến rồi.

Các châu tu sĩ thấy, gần như cùng lúc đó hít một hơi.

"Các người đi theo ta. . ."

Phong lão đại tự vung lên, dẫn dắt Hãn Châu tu sĩ, hướng điểm tướng đài đi đến.

Cùng lúc đó, Tiên Đô thổ phát hiện bọn hấn, dồn dập quay đầu quan sát, châu đầu ghé tai, nghị luận sôi nổi.

Các châu tu sĩ không có thời gian để ý, chăm chú theo dẫn đầu Nguyên Anh, từ quá đạo nơi xuyên qua, tiến vào nội bộ.

Tới gần điểm tướng đài, có mấy trăm trương ghế đá không người đi ngồi, những này là cho cửu châu tu sĩ chuẩn bị.

Phong lão dẫn cả đám các loại, đi tới Hãn Châu vị trí.

"Đem linh lực rót vào linh thạch trong. . ."

Hấn lấy ra một cái túi càn khôn, bàn tay nhẹ nhàng chấn động.

'Xì xì xì. . .'

Tiếng xé gió xuất hiện, tám viên linh thạch từ trong túi bay ra, bay tới dự thi đệ tử trước mặt, hư không chìm nổi.

Các tông đệ tử lấy ra linh thạch, theo lời vì đó.

Chạm rãi, linh thạch mặt trên, xuất hiện tương ứng chữ cổ.

"Khe nằm! ! !"

Đột nhiên, một đạo kinh sợ đột nhiên xuất hiện, nhưng là Vương Dật phát sinh.

Các tông đệ tử đồng thời nhìn về phía hắn.

Vương mỗ người nhìn linh thạch Thượng Cổ chữ, nghe răng nhếch miệng, trúng nát một chỗ.

Nhưng thấy mặt trên viết một cái không lồ chữ cổ: Hai.

Giời ạ!

Hai? Ta chỉ muốn hỏi, này TM cùng một có khác nhau sao? Lại là cái thứ nhất lên sân khấu?

Vận may này cũng là không ai.

"Sur đệ, ngươi là số mấy a?"

Lạc Y Y thăm dò qua mặt cười, nũng nịu hỏi.

Vương mỗ người sầm mi khổ kiểm nói: "Số hai."

"A?"

Lạc Y Y duyên dáng gọi to một tiếng, mờ mờ nói: "Thiên, ngươi. . . Cái thứ nhất lên sân khấu?"

Vương mỗ người thống khổ gật gù, bất đắc dĩ ngồi ở thanh trên ghế đá.

Lạc Y Y vội vàng bồi tiếp ngồi xuống, rụt rè đưa lên trong tay linh thạch, hỏi: "Này. . . Ta đâu?"

Vương Dật nâng lên đôi phương tay ngọc, mềm nhẹ xoay một cái, nói: "109. . ."

"A. . ."

Lạc Y Y nghe xong, mím mím cặp môi thơm, liền lại không động tĩnh.

Cùng lúc đó, các châu tu sĩ đều đã ngồi trên vị trí của chính mình.

"Vương Dật, làm hết sức, nhất định phải chú ý an toàn."

Lý Đằng Vân sau khi ngồi xuống, chậm rãi nói.

Chuyện đến nước này, hắn cũng bất tiện lại nói thêm gì nữa.

Vương Dật gật gù, hốt có cảm giác, nghiêng mặt đi, đón nhận một đạo như thủy ánh mắt.

Ngữ Cầm khuôn mặt đỏ lên, thấp giọng nói: "Cố lên, đừng bị thương."

"Ừm!"

Vương Dật đáp lại một tiếng, uốn éo cái cổ, chuẩn bị lên sân khấu.

Lúc này, Tô Yên Nam chờ một đám thiên kiều đồng thời nhìn về phía hắn, trong mắt tất cả đều là cổ vũ vẻ.

Chính là Khúc Uyển Thanh, trong con ngươi xinh đẹp xem thường cũng làm nhật rất nhiều.

Dù sao bọn hắn đại biểu Hãn Châu mà chiến, là chiến hữu.

Hơn mười phút sau, một cái Tiên Đô Nguyên Anh đi tới sân chiến đấu, giờ lên tay phải, hư không bình an.

Trong phút chốc, toàn bộ cổ chiến trường ồn ã tiếng im bật đi, trở nên chiêm lạc có thể nghe.

Tất cả mọi người đều biết, cửu châu hội vũ, chính thức bắt đầu rồi.

Tiên Đô Nguyên Anh thấy âm thanh đẹp loạn, chậm rãi mở miệng: "Ta đọc đến tu sĩ mời lên đài. Trung Châu, Vũ Văn Thác. Hãn Châu, Vương Dật. . ."

'Rào. . .'

Hắn mới vừa nói xong, toàn bộ cổ chiến trường ồ lên nổi lên bốn phía, trực tiếp sôi trào.

"Thiên, dĩ nhiên là Vũ Văn Thác?"

"Tình huống thế nào?"

"Hào sắp xếp như thế nào?"

Các châu tu sĩ cũng dồn dập kinh sợ, một mặt vẻ hoảng sợ.

Hắn Châu các tu sĩ nhất thời sững sờ, mờ mịt nhìn về phía Tiêu Diệu Tông mấy người, đặc biệt là Vương Dật, trong mắt tràn ngập tức hận.

Lý Đăng Vân sắc mặt nhất thời nhất bạch, mà nói nhạc công đồ tắc trực tiếp hoảng rồi.

Cái này Vũ Văn Thác, nhưng là thượng giới hội vũ người thứ bảy a, là yêu nghiệt trong yêu nghiệt.

Vương Dật vận may này cũng quá kém. . .

Lẽ nào, vòng thứ nhất sẽ dừng lại sao?

"Hội vũ là đào thải chế ra?"

Vương mỗ người nhưng không ngót làm nhiên, đặc biệt bình tĩnh hỏi.

"Ai. . ."

Lý Đăng Vân thở dài một tiếng, nói: "Chỉ có năm mươi người đứng đầu, mới là luận chiến chế ra. Vương Dật, ngươi không phải nghĩ nhiều, làm hết sức. Nếu là thua cũng đừng nhụt chí, sang năm trở lại cũng chính là. . ."

Tuy rằng Vương Dật rất nghịch thiên, hắn vẫn cứ không phải rất xem trọng.

Hết cách rồi, mười người đứng đầu quá yêu nghiệt, Lý Đăng Vân tuy rằng không có kiến thức quá, lại biết sự đáng sợ của bọn họ.

Tương truyền, những yêu nghiệt kia, có thể dựa vào Tiên Thiên thần thông, cùng Kim Đan cường giả hò hét.

Đây là kinh khủng cỡ nào?

"Hắc. . ."

Vương Dật nở nụ cười, chậm rãi đứng dậy: "Tông chủ yên tâm, hội vũ người thứ nhất, ta muốn xác định. . ."

Lý Đăng Vân mờ mịt nhìn hắn, há miệng, cái gì cũng không nói ra được.

"Vương Dật, ta tin tưởng ngươi có thể thắng. . ."

"Làm ai ya. . ."

"Đệ thất làm sao? Mục tiêu của ngươi là ba vị trí đầu. . ."

Khá lắm, Tô Yên Nam, Mộ Dung Vũ cùng Hiên Viên Thiên trực tiếp gọi đã dậy rồi, cho đối phương tiếp sức.

Vương Dật nhìn về phía bọn hắn, trong lòng một trận ảm áp. Lập tức giờ lên hữu quyền, giờ lên đỉnh đầu.

"Sự đệ. . ."

Lạc Y Y vội vã đứng lên, cặp kia tay ngọc, trực tiếp nâng lên yêu lang lồng ngực, thấp giọng nói: "Ngươi. . . Nhất thiết phải cẩn thận."

"Ừm!"

Vương Dật gật đầu, nhẹ nhàng xoa xoa đối phương mặt cười, ôn nhu nói: "Sự tỷ yên tâm, ta sẽ không thua."

Lạc Y Y mím mím cặp môi thom, thế nhưng mặt cười giương lên, 'Sao' một tiếng, đưa lên một cái môi thom.

Vương Dật bị hôn sau, liếm liếm môi, mang theo cười khẩy nói: "Lần này quá nông, không đã nghiền. . ."

"Ngươi hoại tử. . ."

Lạc Y Y nghe xong, nhất thời hà phi hai gò má, tu tiếng lâm lâm.

Vương Dật cười sang sảng một tiếng, nhân thể nhìn về phía Ngữ Cầm.

Vị mỹ nữ này Kim Đan không cách nào quá nhiều biểu thị, chỉ là nhẹ giọng nói: "Cố lên. . ."

Vương Dật gật đầu, cuối cùng hít một hơi, nhìn về phía cổ sân chiến đấu.

'Xi. . .'

Đột nhiên, một đạo tàn ảnh cắt ra trời cao, lấy sét đánh không kịp bưng tai tư thế nhằm phía sân chiến đấu.

Cũng trong lúc đó, hướng chính bắc hào quang lấp lánh, một đạo Tiêu Tiêu bóng người phóng lên trời, kinh hiện ra ở đương đại.

Thượng giới hội vũ người thứ bảy, Vũ Văn Thác, lên đài.

'Rào. . .'

Dưới đài âm thanh càng thêm toán loạn, một lần sóng cao hơn một lần sóng.

Cửu châu hội vũ, bắt đầu rồi.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 400: Dương lang, là người sao?

Trong chớp mắt, hai người đồng thời ở cổ sân ga kết thúc, lẫn nhau đánh giá đối phương.

"Là người?"

Vương mẫu người nhất thời sửng sốt.

Đối diện thiếu niên, sinh ngọc thụ lâm phong, tuấn dật siêu phàm, sau lưng tà xuyên một cái trượng tám Hồng Anh thương.

Người này, chính là cùng sau lưng Ngọc Thấu lưỡng người thiếu niên một trong.

Không trách, chính mình lúc ấy có một loại khiếp đảm cảm giác, hóa ra là thượng giới hội vũ người thứ bảy.

Vũ Văn Thác nhìn chăm chú đối thủ chính mình, sắc mặt bình tĩnh, không có chứa một tia sóng lớn. Tu vi của hắn, thành linh đạt đến Trúc Cơ đỉnh cao.

Tiên Đô Nguyên Anh nhìn quét hai người một chút, cũng không đi phân biệt thân phận, trực tiếp xoay người bay xuống sân chiến đấu.

'Rào. . .'

"Vũ Văn Thác, năm chiêu bên trong quyết định đối thủ."

"Ba chiêu. . ."

"Một chiêu đẩy ngã. . ."

"Vũ Văn Thác, ta yêu thích người. . ."

Vào giờ phút này, dưới đài bầu không khí càng ngày càng tăng vọt, càng có một ít nữ tu lớn tiếng rít gào, không thể tự kiềm chế.

Hết cách rồi, Vũ Văn Thác trường quá tuấn tú, lại là thượng giới người thứ bảy, nữ fans tự nhiên rất nhiều.

Chúng ta Vương mẫu người cũng khá tốt, có thể vừa không có danh tiếng, tu vi lại là đáng thương Trúc Cơ hai tầng, vì lẽ đó. . .

Chiến trên đài.

"Ba chiêu như thế nào?"

Vũ Văn Thác lên tiếng trước nhất, chậm rãi nói. Tiếng nói của hắn rất trong sáng, nghe vào phi thường thoải mái.

"Hà?"

Vương mẫu người cảm thấy kỳ quái, hỏi: "Cái gì ba chiêu?"

Vũ Văn Thác mắt nhìn đối thủ, tay trái chậm rãi điệp lên, cắt vào sau lưng, nói: "Ta ở chiêu thứ ba thủ thắng, có thể hay không?"

"Cái gì?"

Vương mẫu người nhất thời sửng sốt .

"Vũ Văn Thác, người rất hành." "

"Ba chiêu quá hơn nhiều, hai chiêu là đủ." "

"Một chiêu có được hay không?"

"Vũ Văn Thác, người thật là đẹp trai. . ."

Khá lắm, Vũ Văn Thác sau khi nói xong, dưới đài càng thêm sôi trào .

Hơn vạn người hò hét, thanh thế cỡ nào kinh người?

Hắn Châu nơi, các tông thiên kiều về mặt đều có chút không tự nhiên, Lý Đăng Vân ba người sắc mặt càng là cực kỳ khó coi.

"Các người mù tên gì?"

Lạc Y Y thực sự không nhịn được , trực tiếp đứng lên, hướng phía sau thính phòng lớn tiếng khê kêu.

"Y Y!"

Ngữ Cẩm kinh hãi, vội vàng đem áo đồ ôm vào trong ngực.

"Sư tôn, người buông ra ta. . ."

Lạc Y Y dùng sức giấy giữa, thờ phỉ phò nói: "Ta không cho bọn hắn như vậy nói."

"Ngốc cô nàng, người thì lại làm sao ngăn trở ?"

Ngữ Cẩm không chỉ có cười khổ, thấp giọng khuyên bảo: "Người yên tâm, Vương Dật hội dùng thực lực chứng minh chính mình."

"Hô. . . Hô. . ."

Lạc Y Y hô hấp rất gấp gáp, hiển nhiên bị tức không nhẹ. Nếu không là Ngữ Cẩm ở bên, nàng thật sự hội đi thính phòng liều mạng.

Nữ nhân đối với yêu lang thi độc chi tâm rất nặng.

Cùng lúc đó, chiến trên đài.

"Người muốn trong vòng ba chiêu đánh bại ta?"

Vương mẫu người một mặt quái lạ hỏi.

"Ha ha. . ."

Vũ Văn Thác cười yếu ớt, rất rục rờ, hắn nhẹ nhàng gật đầu: "Chính là!"

"Ha ha, lợi hại. . ."

Vương mẫu người cũng nở nụ cười, thế nhưng đưa tay đào đầu, lấy ra bán hộp ngọc khô, rút ra một cái, 'Đùng' một tiếng, đốt.

"Tê. . . Hô. . ."

Hắn tăng tăng hấp một cái, hướng đối phương phun ra, ung dung thong thả nói: "Xem người trang bức động tác võ thuật, không giống như là người địa phương. . ."

Trong phút chốc, phía dưới thính phòng huyền nháo tiếng đột nhiên thu lại, trở nên chậm lặc có thể nghe.

Này biến số quá mức kinh người, tất cả mọi người đều là kinh ngạc đến ngây người .

Giời ạ!

Hắn đang hút thuốc lá?

Đây chính là cửu châu hội vũ a, thiên kiều quyết đấu, cái này gọi Vương Dật Hân Châu tu sĩ, lại còn có tâm sự hút thuốc?

Chờ các loại, hắn từ đâu tới yên? Lễ nào thường thường tạ thế tục hay sao?

Cũng không trách bọn họ kinh ngạc, phàm là tới tham gia hội vũ yêu nghiệt, thường ngày liên tông môn đều rất ít ly khai, chớ nói chi là đi giới trần tục .

Có thể cái tên này. . .

Hầu như là tất cả mọi người, trong nháy mắt ngón ngang không được không được .

Mà Hân Châu các tu sĩ, cũng hoá đá .

Vương mỗ người động tác này, tuyệt đối là chưa từng có ai.

Tà phương cự tượng thần trên bả vai, tứ đại tiên chủ đón gió mà đứng, vẻ mặt của bọn họ đều ngạc nhiên.

"Cái này gọi Vương Dật tiểu tử, tựa hồ có chút ý nghĩa. . ."

Một vị tiên chủ càng là bị chọc phát cười.

Mặt khác tam đại tiên chủ trầm mặc không nói, không biết đang suy nghĩ gì.

Vào giờ phút này.

"Đây là cái gì?"

Vũ Văn Thác kỳ quái, hắn dĩ nhiên không biết khói hương đáng về.

"Đây là cực phẩm pháp khí, 'Ngọc khê Thần trần' . . ."

Vương mỗ người bắt đầu miệng đầy thối lăm, nói khoác không biết ngượng.

"Ngọc khê Thần trần?"

Vũ Văn Thác nói nhỏ, lập tức lắc lắc đầu, chậm rãi giơ lên tay phải, ngón giữa khúc lên.

Hắn không hổ là yêu nghiệt trong yêu nghiệt, vẫn chưa bị mới mẻ sự vật hấp dẫn.

'Xi. . .'

Đột nhiên, tiếng xé gió lên, một đạo chỉ phong đột nhiên xuất hiện, hướng Vương Dật mặt đánh tới.

Dưới đài tất cả mọi người nhất thời bình ở hô hấp.

"Tê. . ."

Vương Dật sâu sắc hít một hơi thuốc, thế nhưng vận lên bảy phần mười linh lực, dùng sức phun một cái.

"Hô. . ."

Trong phút chốc, một đạo yên tiễn trực tiếp từ hắn trong miệng phun ra, đón lấy này đạo chỉ phong.

'Oành. . .'

Trong nháy mắt tiếp theo, to lớn vang trầm đột nhiên xuất hiện, mãnh liệt cương phong vụt lên từ mặt đất, hư không phun ra nuốt vào.

Vương Dật ly khá gần, chịu đến một chút ảnh hưởng, bất quá chi là thân thể quơ quơ, liền lại không cái khác .

"Hà?"

Vũ Văn Thác lông mày nhất thời một lập.

Hắn vạn vạn không nghĩ tới, chính mình bảy phần mười quyền kinh, đối phương chỉ bằng một hơi liền chặn lại rồi.

Lẽ nào này quái đồ vật thực sự là cao giai pháp khí?

Có thể càng ngày càng ngăn lại là cái gì quý?

Mà dưới đài khán giả, dồn dập kinh hãi đến biến sắc.

Rất nhiều người coi chính mình nhìn lầm, cũng có lòng người trong sản sinh đại nghi vấn: Trong tay hắn chính là cái gì yên? Sao như thế trâu bò.

Trung Châu tu sĩ nơi.

"Cái này Vương Dật không đơn giản, Văn Thác nếu là đại ý hơn nữa xuống, rất khả năng thiệt thòi lớn."

Ngọc Thấu đôi mi thanh tú vừa nhú, trầm giọng nói.

Bên cạnh nàng, ngồi một người khác tuần dật thiếu niên.

Thiếu niên chính trộm đạo nhìn đối phương, không gì phản ứng.

Ngọc Thấu nhất thời phát hiện, nghiêng đi mặt cười, xùy xùy nói: "Ngươi hãy nghe ta nói đâu sao?"

"A. . ."

Thiếu niên nhất thời thức tỉnh, mờ mịt nói: "Sur tỷ, ngươi nói cái gì?"

Ngọc Thấu nhất thời vừa xấu hổ vừa tức giận, lườm hắn một cái, lần thứ hai nhìn về phía sân chiến đấu nơi.

Cùng lúc đó, còn lại bảy châu trong, mười mấy đạo ánh mắt sáng ngời, hết mức tập trung ở Vương Dật trên người.

Bọn hắn là yêu nghiệt trong yêu nghiệt, ở thượng giới hội vũ hào quang rực rỡ, đạt được kinh người thành tích tốt.

Những người này nhãn lực tất nhiên là cực cao, nhìn ra Vương Dật bất phàm.

Cái tên này, thật không đơn giản.

"Ồ?"

Tượng thần nơi bả vai, một vị tiên chủ kỳ quái nói: "Tiểu tử này, đương thật sự có chút môn đạo."

"Có thể tu vi của hắn, đúng là Trúc Cơ hai tầng, giải thích thế nào. . . ?"

Một vị khác tiên chủ cau mày khẽ nói.

"Đưa bé này, trên người có đại bí, ta cho rằng. . . Ân. . . ?"

Người thứ ba tiên chủ mới nói được một nửa, bỗng nhiên dừng sờ.

Lập tức, tứ đại tiên chủ đột nhiên xoay người, nhìn về phía hư không một góc.

"Vù. . ."

Nhưng thấy, trên chín tầng trời, bỗng nhiên nổi lên gọn sóng, tuy rằng không lớn, nhưng rất ngưng tụ.

Thế nhưng, một đạo tuyệt thế thiên ảnh, đeo túi xách phức, chậm rãi đi ra.

Trong phút chốc, toàn bộ thiên khung, tràn ngập vô hạn sinh cơ.

Thực sự là. . . Quá đẹp.

"Đương lang. . . Là ngươi à. . . ?"

Một đạo thanh âm, thăm thẳm bay lên, vang vọng ở bên trong đất trời.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 401: Không kìm lòng được

Là người à. . . Là người à. . .

Thanh âm êm ái, ở hư không thật lâu không thôi, tựa hồ vĩnh viễn không bao giờ mất đi. . .

Cổ sản chiến đấu nơi, hơn vạn người đồng thời đứng lên, xoay người, nhìn về phía hư không.

Trên chín tầng trời. . .

Thanh ti phiêu, thanh phong diêu.

Hoàng sam động, khuynh phạm trần.

Một đời hồng nhan, tận diệt thiên cổ.

Sớm sớm chiều chiều, không sợ hiểm trở, chỉ vì. . .

Tất cả mọi người tại chỗ, bất luận nam nữ già trẻ, đều là choáng váng.

Trong chớp mắt này, bọn hắn nhìn thấy chân chính tiên nữ, đập phá Thiên Ngoại Thiên, giáng lâm hiện nay.

Chiến trên đài.

Vũ Văn Thác hoàn toàn quên trước mắt tỷ thí, chỉ lo ngây ngốc nhìn chăm chú thiên khung.

Mà Vương Dật tắc đứng ở nơi đó, động cũng không nhúc nhích.

Thời không, phẳng phát vĩnh viễn bất động, mãi đến tận vĩnh viễn. . .

Là người à. . .

Mềm mại âm thanh, vẫn còn đang vang vọng.

Vương Dật rốt cục chuyển động, hần thân thể run lên, chậm rãi quay lại.

Ngẩng đầu, hướng về thiên. . .

Trên mặt của hắn, sớm đã che kín nhiệt lệ.

Hai người ánh mắt tuy rằng cách nhau mấy trăm mét, còn là trong nháy mắt đan vào với nhau, cũng sẽ không bao giờ tách ra.

Trước thế duyên, kiếp này tục.

Mặc kệ người ở đâu, mặc dù là thế giới phân cuối, hay vẫn là vô ngần Bỉ Ngạn, thậm chí là khác một vùng không gian. . .

Tâm bất tận, đường liền bất tận.

Cho dù đập phá toàn bộ Thiên Ngoại Thiên, cũng phải tìm được người.

Bởi vì, ta chỉ nguyện bạn người tả hữu. . .

Đột nhiên, Vân Tiên nhanh chóng giơ lên một cánh tay ngọc, ấn trên chính mình cặp môi thơm, thân thể yêu kiều run rẩy liên tục.

Nàng có thể vạn phần xác định, trên võ đài nam tử, chính là mình khổ sở tìm kiếm yêu lang, Dương Lăng Trần.

Vân Tiên muốn lao xuống đi, có thể lại thực sự không dám.

Nàng sợ sệt, thật sự rất sợ sệt.

Sợ tất cả những thứ này, chỉ là ảo ảnh trong mơ, trong nháy mắt, thì sẽ hóa thành vô tận hư vọng.

Này chính mình, hội lần thứ hai rơi vào đáng sợ trong bóng tối.

Không biết qua bao lâu bao lâu, tựa hồ trăm ngàn đời như vậy cứ viễn.

'Xi'

Tiếng xé gió xuất hiện .

Vương Dật phóng lên trời, ở muôn người chú ý dưới, đạp không mà hành.

Một bước, một tưởng niệm. . .

Một mâu, một tình trường. . .

"Hô. . . Hô. . . Ô. . . Hô. . ."

Vân Tiên thấy hần ly chính mình càng ngày càng gần, hô hấp nhất thời gấp gáp, run rẩy tư thế cũng càng ngày càng kịch liệt. Nàng dùng sức ấn lại cặp môi thom, liều mạng không chê chính mình, không khóc ra thành tiếng.

Có thể, đây căn bản là phí công a. . .

Bởi vì, ánh mắt của bọn họ, vĩnh viễn sẽ không tách ra .

Thử hỏi Vân Tiên như thế nào năng lực khống chế lại tâm tình của chính mình?

Thập sáu năm qua, bọn hần cự ly, từ Bi Ngạn Bi Ngạn, đến chân trời góc biển, sau đó đến vạn ngàn sông lớn, đến lúc sau mấy lớp bình phong, một giới chi cách, mấy trăm mét, 50 mét, 20 mét. . . Gang tấc. . .

Cuối cùng, Vương Dật rốt cục đi tới trước mặt nàng.

Bọn hần sâu sắc ngó nhìn đối phương, sát na vĩnh hằng.

"Tiên."

Sau 1 phút, Vương Dật chậm rãi mở miệng, gọi ra tên của đối phương. Nước mắt, liên tục từ hần trên khuôn mặt lăn xuống.

Vân Tiên thân thể yếu đuối chần động, bỗng nhiên từ mộng ảo trong thức tỉnh, nàng vội vàng lùi lại nửa bước, cặp kia tay ngọc trùng điệp ở tình tế bên hông, xếp đặt một cái kỳ dị lại mỹ lệ tư thế, run giọng nói: "Vân Tiên tham kiến. . ."

'Hô. . .'

Đột nhiên, Vương Dật trực tiếp nắm lấy Vân Tiên cánh tay ngọc, đưa nàng tầng tầng kéo vào trong lòng.

"A. . ."

Vân Tiên nhất thời thờ nhẹ một tiếng, trực tiếp nằm nhoài đối phương ấm áp trên lồng ngực.

"Tiên Nhi, ta. . . Có lỗi với ngươi. . ."

Vương Dật dùng sức ôm trong lòng xinh đẹp, trong mắt nhiệt lệ vượt dạt càng nhiều.

Vân Tiên hoá đá chốc lát, thế nhưng giờ lên tay ngọc, nâng lên đối phương bồi.

Nàng chậm rãi nhắm lại cặp kia đôi mắt đẹp, mặt cười thanh lệ không thôi.

Trên hư không, hai người không để ý tới người phạm tục ánh mắt, gấn bó tương ôi. Bóng người của bọn họ, vĩnh tồn ở bên trong đất trời.

Bức tranh thê mỹ, thiên cổ lưu danh.

Giờ khắc này, phía dưới hơn vạn người dĩ nhiên không có bất cứ động tĩnh gì.

Hết cách rồi, phát sinh tất cả quá mức không thể tưởng tượng nổi, người phạm tục căn bản chưa kịp phản ứng.

"Đương lang, hi vọng tất cả những thứ này, không phải mộng cảnh. . ."

Vân Tiên không nhận được mừng đến phát khóc, nàng Nam Nam nói nhỏ, cặp kia tay ngọc vượt lâu càng chặt, không kìm lòng được. . .

'Rắc. . .'

Một đạo kỳ dị thanh âm đột nhiên xuất hiện.

Nó đến đột nhiên, nhưng không thật lâu xa.

Vương Dật nhất thời cảm thấy mắt tối sầm lại, biết chính mình xương sườn bị Vân Tiên lâu đứt đoạn mất một cái.

Hắn không nhúc nhích thanh sắc, không muốn đem này nháy mắt cảm động phá hỏng.

Còn nữa, thân thể chính mình trải qua rất rắn chắc, chống lại dần vật.

"Ta cũng sẽ không bao giờ ly khai ngươi, cũng sẽ không bao giờ. . ."

Vân Tiên quá tình chuyển động, căn bản không phát hiện mình tổn thương yêu lang, tiếp tục khóc rung rức.

'Rắc đi. . .'

Xương vỡ âm thanh lại xuất hiện, lần này nhưng là hai tiếng.

"A. . ."

Vương Dật bộ ngực một trận khó chịu, cổ họng đại táo.

Hắn hít một hơi thật sâu, cắn chặt hàm răng, không cho nhiệt huyết phun ra.

'Rắc. . .'

Khá lắm, lại vang lên một tiếng.

Vương Dật người bắt đầu mắt tròn trắng, sắc mặt một mảnh tái nhợt, hắn có chút không kiên trì được.

"A?"

Cũng còn tốt, chúng ta Tiên Nhi cuối cùng phát hiện, nhẹ giọng nói: "Cái gì. . . Âm thanh?"

"Ừng ục. . . Tiên Nhi. . ."

Vương Dật người dùng hết sức có sức lực, đem hầu bộ nhiệt huyết nuốt xuống, thờ dốt nói: "Ngươi trước tiên. . . Buông ra. . ."

Tiếng nói của hắn trải qua rất hư nhược rồi.

"Vâng. . ."

Vân Tiên tuy có muôn vàn không muốn, cũng không dám không nghe yêu lang, nàng chậm rãi buông ra cặp kia 'Khủng bố' tay ngọc, sau đó ngượng ngùng buông xuống mặt cười, không dám nhìn thẳng đối phương.

Đã từng kinh diễm toàn bộ Hồng Linh đại lục 'Cửu U Nữ thần Vương', thời khắc này đã biến thành một cô gái bé bỏng, phương tâm tu sợ không ngớt.

"Tê. . . Hô. . ."

Vương Dật người nhẹ phù đối phương vai đẹp, liễu mạng tỏ nạp nội tức, không để cho mình ngắt đi.

Làm sao, thương thể của hắn thực sự quá nặng, linh lực ở trong người vận hành một vòng sau, căn bản không thấy bao nhiêu chuyển biến tốt.

Vân Tiên vừa nãy quá mức động tình, giờ khắc này chậm rãi bình tĩnh lại sau, nhất thời cảm thấy xuất không thích hợp.

Nàng do dự chốc lát, nhô lên tiểu đũng khí, lặng yên giờ lên mặt cười.

Trong nháy mắt tiếp theo.

"A?"

Vân Tiên thấy yêu lang sắc mặt như tro nguội, nhất thời hoa dung thất sắc, kinh hô: "Đương lang, ngươi làm sao?"

Vương Dật nhìn chăm chú đôi phương tuyệt thế kiều dung, lắc lắc đầu: "Ta không có chuyện gì. . ."

Vân Tiên há sẽ tin tưởng? Trực tiếp nhìn về phía yêu lang thân thể, trong nháy mắt nhìn thấu tất cả.

Xương sườn bẻ đi bốn cái? Chuyện này. . .

Nàng băng tuyết thông tuệ, rất nhanh nghĩ đến tất cả.

"Đương lang, xin lỗi. . ."

Vân Tiên hoảng rồi, vội vàng nắm lên đôi phương đại thủ, truyền độ linh khí. Tuyệt thế mặt cười nhưng là buông xuống bộ ngực mềm mại trước, cũng không dám nữa nhìn hân .

Nàng vô cùng đáng thương xinh đẹp hình dáng, cực kỳ giống phạm sai lầm tiểu hài tử.

Vương mỗ người nghe xong xấu hổ không ngớt, ôn nhu nói: "Không trách ngươi, là lão công quá yếu. . ."

Vân Tiên không hiểu 'Lão công' là có ý gì, muốn đi hỏi dò, nhưng thực sự không dám.

Đột nhiên, nàng có phát giác, trực tiếp nghiêng đi mặt cười, nhìn về phía một chỗ hư không.

Vào giờ phút này, tứ đại tiên chủ xuất hiện ở năm mét ở ngoài, bọn hân đứng lơ lửng trên không, nhìn chăm chăm không chớp mắt ngóng nhìn hai người.

Không, bọn hân xem chính là Vân Tiên, Vương mỗ người thì bị quên .

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 402: Tỷ muội

"Lớn mật, càng dám như thế nhìn thẳng Bồn cung?"

Vân Tiên nhất thời không cao hứng , mặt cười không khỏi phát lạnh.

Di nhiên ngay trước mặt Dương lang, như vậy trắng trợn không kiêng dè nhìn mình?

Tứ đại tiên chủ nhất thời sửng sò.

Thật là hung hăng tiểu nha đầu.

Bọn hân dù sao cũng là Thần Khiếu cường giả, vẫn chưa đi động khí. Trong đó một vị tiên chủ còn nở nụ cười, hỏi: "Hài tử, ngươi cũng là đến từ Hân Châu?"

Từ tình cảnh mới vừa rồi trên xem, cái này thiếu nữ là Vương Dật đạo lữ, cố gắng hai người hồi lâu không thấy, cho nên mới động tình đến đây.

Kỳ thực, lấy tứ đại tiên chủ nhãn lực, không thể không nhìn thấy Vân Tiên ôm đứt đoạn mắt yêu lang cốt, làm sao, bọn hân đều bị mặt khác một cái quái sự che đôi mắt.

Nàng làm sao vào?

Vùng thế giới này, chỉ có dùng đặc thù dấu tay mới có thể mở ra, mà lại nhất định phải ở đặc biệt địa điểm.

Mà cái này khí chất kỳ ảo thiếu nữ, lại từ hư không trực tiếp đi vào ?

Lẽ nào, nơi đó cũng có giới môn hay sao?

Kỳ quái nhất chính là, chính mình vì sao nhìn không thấu tu vi của nàng?

"Hà?"

Vân Tiên đôi mi thanh tú nhất thời vừa nhú, khẽ kêu nói: "Vô lễ, bọn ngươi chỉ là Thần Khiếu, dám như thế xưng hô Bồn cung. . . ?"

'Anh. . .'

Đột nhiên, một đạo thanh âm thần bí phóng lên trời, tự anh đề. Nàng mỹ lệ trong tròng mắt, bỗng nhiên bùng nổ ra một vòng âm u mang.

Thần thông —— Cửu U thiên nhân.

Sau một khắc.

Từ đại tiên chủ toàn thân chấn động mạnh, bọn hắn bỗng nhiên phát hiện, trong cơ thể mình Thần đài xuất hiện đại bất ổn, tự phải tùy thời nứt toác.

"Hà?"

"A. . ."

"Cái gì?"

Từ đại tiên chủ không nhịn được kinh kêu thành tiếng.

"Tiên Nhi. . ."

Lúc này, Vương Dật thương thế dĩ nhiên khôi phục hơn nửa, hắn vội vàng kéo đối phương khác một cánh tay ngọc.

'Xi. . .'

Thần bí âm u mang đột nhiên sụp đổ, Vân Tiên buông xuống mặt cười, tu tiếng nói: "Dương lang. . ."

"Ngươi không nên động thủ, bọn hắn không phải đại ác hạng người."

Vương Dật rất rõ ràng tiên nữ các lão bà thực lực, đối phương mặc dù là Thần Khiếu cường giả, có thể ở Vân Tiên trước mặt, còn còn thiếu rất nhiều xem

"Ừm. . ."

Vân Tiên gật đầu, nhẹ giọng đi đáp lại. Mới vừa rồi còn một mâu xác định cần khôn Cửu U Nữ thần Vương, ở yêu lang trước mặt, trực tiếp đã biến thành một con mèo con nhu thuận.

Mà lúc này, tứ đại tiên chủ có thể hành chuyển động, nhưng sợ hãi không thôi nhìn đối diện Thiên Tiên bình thường thiếu nữ.

Thiên, nàng. . . Nàng là quái vật hay sao?

"Còn xin tiên bối môn không nên đem việc này nói ra, còn có. . ."

Vương Dật cúi đầu liếc mắt nhìn, tiếp tục nói: "Làm phiền các tiên bối, hướng về những cái kia Nguyên Anh tiên bối truyền đạt văn bối ý tứ."

Vừa nãy mặc dù là ngăn ngăn nháy mắt, nơi này lại cự khán đài mấy trăm mét, nhưng hắn biết, những cái kia Nguyên Anh cường giả, khẳng định nhận ra được.

Để tránh khỏi gây chuyện nhiều, nhất định phải nhượng bọn hắn niệm phong lại miệng.

Từ đại tiên chủ nghe xong, càng là không có phản ứng.

"Hanh. . ."

Vân Tiên thấy những lão đầu này không để ý tới yêu lang, lại không cao hứng, khẽ kêu nói: "Các ngươi điếc hay sao?"

Từ đại tiên chủ thân thể run lên, gấp vội vàng gật đầu đáp ứng.

"Tiên Nhi. . ."

Vương Dật không muốn để cho tiên chủ lúng túng, ôn nhu nói: "Chúng ta đi xuống đi. . ."

"Vâng. . ."

Vân Tiên nghe xong, lại biến thành dáng yêu con mèo nhỏ, ngượng ngùng gật gù.

Liền như vậy, hai người chân đạp hư không, hướng Hãn Châu vị trí đi đến.

Vào giờ phút này.

Hơn vạn đạo ánh mắt, trợn mắt ngoác mồm nhìn này đối với bách nhân hạ xuống. Những cái kia tu sĩ trẻ tuổi môn, trên mặt tràn ngập mê say vẻ.

Thiên, thật là đẹp, nàng đến cùng là ai?

Rất nhanh, hai người đi tới Hãn Châu vị trí, ở vô số ánh mắt khiếp sợ trong, đi tới Tiêu Diêu Tông vị trí.

"Tông chủ, nàng là Vân Tiên, là của ta. . . Đạo lữ. . ."

Vương mẫu người nhìn về phía hoá đá trong Lý Đăng Vân, vò đầu đạo.

Lý Đăng Vân ngây ngốc nhìn Vân Tiên, há miệng, nhưng cái gì cũng không nói ra được.

Một bên Ngừ Cầm chính lén lút quan sát Vân Tiên đây, thấy Lý đại tông chủ cùng kẻ ngu si bình thường xử ở nơi đó, có chút nhìn không được, nhẹ nhàng đẩy một tý hân.

"A. . . ?"

Nào đó Tông chủ nhất thời thức tỉnh, vội vàng cười nói: "Hoan nghênh, nhiệt liệt hoan nghênh. . ."

Ngừ Cầm thấy hân nói râu ông nọ cắm cằm bà kia, nhất thời không nói gì.

Bởi Vương Dật quan hệ, Vân Tiên đối với Lý Đăng Vân rất khách khí, hướng đối phương cười yếu ớt gật đầu, sau đó là Ngừ Cầm, cuối cùng đem nhìn về phía Lạc Y Y.

"Huyền thông mắt? Hay vẫn là. . . Thiên thị. . . ?"

Vân Tiên nhìn thấu tất cả sau, không nhận được thờ nhẹ.

Lạc Y Y khuôn mặt đỏ lên, không nhận được đi về phía trước nửa bước, cặp kia tay ngọc trùng điệp ở eo thon nhỏ vị trí, được rồi một cái hậu cung lễ nghi: "Lạc Thiên thị gặp Tiên Nhi tỷ tỷ. . ."

"Nhanh mau đứng lên. . ."

Vân Tiên vội vàng đưa nàng nâng dậy, kéo ngọc thủ của đối phương, ôn nhu hỏi: "Muội muội là ai môn hạ?"

Lạc Y Y mím mím cặp môi thom, nhẹ giọng nói: "Muội muội là Từ Nguyệt tỷ tỷ nhất hệ. . ."

"Nhị tỷ a. . ."

Vân Tiên bừng tỉnh, sau đó hướng nàng thân mật nói: "Muội muội có thể nhận thức ta?"

Lạc Y Y gật đầu cười khê: "Thường thường nghe các tỷ tỷ đề cập. . ."

Vân Tiên nhất thời đôi mắt đẹp tỏa ánh sáng: "Thật sự? Các nàng đều nói thế nào?"

Khá lắm, này một cung một thị lại trò chuyện giết thì giờ rồi.

Vương mẫu người ngốc đứng ở một bên, cảm giác đặc biệt lúng túng.

"Hắc. . ."

Kẻ này gãi gãi đầu, nói: "Các ngươi có thể hay không ngồi xuống trước? Đại gia đều nhìn đây."

Vân Tiên khuôn mặt đỏ lên, thấp giọng nói: "Hết thầy đều nghe Dương lang. . ."

Nàng sau khi nói xong, nhẹ nhàng ngồi xuống, Lạc Y Y vội vàng bồi tiếp ngồi xuống.

Vương Dật đi đến trước mặt đối phương, ngồi xổm người xuống đi, ôn nhu cười nói: "Tiên Nhi, ta hiện tại gọi Vương Dật. Sau đó ngươi gọi ta lão công, ta gọi lão bà ngươi. . ."

Vân Tiên nghe xong, mờ mịt nhìn về phía đối phương: "Lão công? Lão bà?"

"Ừm . ."

Vương Dật gật gù đầu, kéo nàng tay ngọc, ở hoạt như mỡ đông trên mu bàn tay ôn nhu vừa hôn, lang cười nói: "Tiên Nhi lão bà bé ngoan ngồi xong, xem lão công cùng người khác đánh nhau."

Hắn sau khi nói xong đứng thẳng người lên, hướng trên chiến đài phóng đi.

Vân Tiên hơi nhỏ tay bị hôn sau, như bị sét đánh, trong nháy mắt sẽ không chuyển động, mặt cười một mảnh đỏ chót.

Nàng giờ lên khác một cánh tay ngọc, nhẹ nhàng xoa xoa bị thân địa phương, trong con ngươi xinh đẹp một mảnh mê ly.

Cái cảm giác này, thật sự rất tốt.

Rất nhanh, Vương mỡ người bay trở về sàn chiến đấu, hắn hiện ở trong lòng hào hùng vạn trượng, hướng ngóc đứng ở giữa Vũ Văn Thác cười nói: "Xin lỗi, nương nhân huynh đợi lâu ."

Wũ Văn Thác phức tạp nhìn Vương mỡ người, trầm mặc không nói.

Hắn là trước hết thức tỉnh này một nhóm người.

Wũ Văn Thác tuy rằng kinh diễm Vân Tiên khuôn mặt đẹp. Có thể trong lòng hắn thiên nhân, là sư tỷ Ngọc Thấu, vì lẽ đó vẫn chưa xuất hiện ngưỡng mộ tình.

"Đến đến, chúng ta tiếp tục. . ."

Vương mỡ người muốn ở 'Vợ trước' trước mặt phong tao một cái, vì lẽ đó có chút không thể chờ đợi được nữa động thủ .

"Tiếp tục?"

Wũ Văn Thác một mặt quái lạ nhìn hắn, nói: "Bằng hữu, ngươi chẳng lẽ không biết quy củ?"

"Quy củ? Cái gì quy củ?"

Vương mỡ người nhất thời sửng sốt, trượng hai không tìm được manh mối.

Wũ Văn Thác trên mặt vẻ cổ quái càng nồng : "Hội vũ thi, tự ý ly khai sàn chiến đấu vượt quá thời gian một nén nhang, liền coi như thua. . ."

Dát? ? ?

Vương mỡ người nhất thời kinh ngạc đến ngây người .

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 403: Thiên Tinh

Còn có quy củ này?

Khán đài nơi, Tiêu Diêu Tông mấy người sắc mặt, trong nháy mắt trở nên khó coi đến cực điểm.

Lý Đăng Vân đột nhiên đứng dậy, đi tới Phong lão trước mặt, lo lắng nói: "Phong tiên bối, còn có bức này quy củ?"

Phong lão mờ mịt nhìn hắn, nét mặt già nua một mảnh lúng túng.

Chuyện này, hắn sơ sẩy .

Cửu châu hội vũ quả thật có quy định này, hơn nữa là thiết luật.

Tiêu Điều Tông lần thứ nhất tham gia hội vũ, căn bản không biết quy tắc này thiết luật, Phong lão cũng quên đi nhắc nhở .

"Lý Tông chủ. . ."

Phong lão đứng dậy, nói: "Xác thực là có. . ."

"Vậy ngài vì sao không sớm báo cho chúng ta?"

Lý Đăng Vân nhất thời cuống lên, gằm nhẹ nói.

Đây chính là cửu châu hội vũ a, cỡ nào trọng yếu? Vương Dật tiềm lực kinh người như vậy, thứ tự tất nhiên hội rất cao.

Mặc dù nói, hấn đối thủ thứ nhất là thượng giới người thứ bảy, thắng tỷ lệ nhỏ bé không đáng kể.

Có thể không đến thời khắc cuối cùng, ai có thể nói chuẩn?

Bây giờ khỏe, này còn không tỷ thí đây, trực tiếp bị quy tắc phạt dưới, đây cũng quá. . .

"Lý Tông chủ, người mà lại tinh táo một chút, lão phu muốn nghĩ biện pháp. . ."

Phong lão vội vàng động viên tâm tình đối phương, tìm kiếm đối sách.

Trong lòng hấn cũng rất gấp, Vương Dật thực lực rõ như ban ngày, nếu là bất chiến mà bại, thực sự quá đáng tiếc .

Đúng vào lúc này.

Tiên Đô Nguyên Anh bay lên sân chiến đấu, nhìn Vương Dật một chút, thế nhưng mặt hướng khán đài, liền muốn tuyên bố kết quả.

"Tiền bối. . ."

Vương mỗ người gấp gấp hỏi: "Xin mời lại cho ta một cơ hội. . ."

Nguyên Anh ông lão lần thứ hai nhìn về phía hấn, bình tĩnh nói: "Hội vũ quy củ, không thể thay đổi."

Vương Dật nghe xong, nhất thời mặt xám như tro tàn.

Cùng lúc đó.

"Thực sự quá đáng ghét. . ."

Lạc Y Y đỡ chính cung cánh tay ngọc, thờ phì phò nói: "Chúng ta căn bản không biết quy củ này."

Vân Tiên nghe xong có chút bật cười, giờ lên tay ngọc, khẽ vuốt đối phương vô cùng mịn màng mặt cười, khẽ cười nói: "Một cuộc tỷ thí mà thôi, muối muối không cần nổi giận?"

"Tỷ tỷ. . ."

Lạc Y Y thân thể yếu đuối nhẹ nữ, chu cặp môi thom nói: "Sự đệ. . . A không, lão công vì lần này hội vũ, không ít gắng sức, hấn nếu không chiến mà bại, trong lòng tất nhiên khó chịu, ý nghĩ cũng không thông suốt đạt. . ."

"Cái gì?"

Vân Tiên đôi mi thanh tú hơi nhú lại, nghiêng đi mặt cười, nhìn về phía trên chiến đài bóng người.

Đương nàng nhìn thấy yêu lang hai con mắt thì, thân thể nhất thời run lên.

Cỡ nào cô đơn ánh mắt a?

Vân Tiên phượng tâm, phảng phất bị lưỡi dao sắc mạnh mẽ gai một tý.

Nàng trầm mặc chốc lát, cảm bao quần áo của chính mình, thăm thẳm đứng dậy.

Lạc Y Y vội vàng bồi tiếp đứng lên.

"Muội muội, ta đi tới một tý. . ."

Vân Tiên nhẹ giọng nói.

"Ừm!"

Lạc YY gật đầu, nàng đối với cái này vừa xuất hiện tiên nữ tỷ tỷ rất tin tưởng, biết đối phương nhất định có biện pháp.

Vân Tiên hướng nàng mỉm cười nở nụ cười, sau đó thân thể yêu kiều chậm rãi bay lên, di động bước liên tục, hướng sàn chiến đấu bước đi.

Nàng hầu như là chớp mắt tới gần.

Thời khắc này, ánh mắt của mọi người, lại một lần nữa tập trung ở Vân Tiên trên người.

Hầu như hết thấy tuần kiệt, đều lộ ra mê say về.

Bọn hắn trải qua bị đối phương tuyệt thế phương hoa sắc hấp dẫn, khó có thể tự kiềm chế.

Vương Dật thấy tứ cung đến rồi, đi tới trước mặt nàng, thấp giọng nói: "Tiên Nhi, ngươi làm sao tới? Nhanh xuống."

Vân Tiên thân thâm tình ngóng nhìn yêu lang, ôn nhu nói: "Dương... Lão công, ngươi thật sự muốn cùng bọn hắn đánh?"

Vương Dật sững sờ, thê nhưng gật gật đầu: "Muốn!"

Vân Tiên nở nụ cười, khuyên quốc khuyên thành.

Nàng nghiêng đi mặt cười, nhìn về phía Nguyên Anh ông lão, cặp môi thom khê mở: "Ta lão công một lòng luận võ, xin đừng nên thủ tiêu hắn tư cách."

Ông lão nghe xong, nhất thời mặt lộ vẻ khó xử.

Hắn là Nguyên Anh đỉnh cao cường giả, nhãn lực tất nhiên là kinh người, vì lẽ đó mắt thấy Vân Tiên một mâu chấn động tiên chủ tình hình.

Ông lão biết, cái này kỳ ảo như tiên nữ tử, thực lực khủng bố không một bên, tuyệt không năng lực trêu chọc.

Có thể cửu châu hội vũ quy củ, từ xưa đến nay mấy ngàn năm, từ chưa đi thay đổi, trừ phi tứ đại tiên chủ đồng thời gật đầu, bằng không ai cũng không có cái quyền lợi này.

Vân Tiên thấy dáng dấp của đối phương sau, lần thứ hai nở nụ cười, nàng giơ lên khác một cánh tay ngọc, dò tìm trong bọc quần áo của chính mình, một trận tìm kiếm sau, chậm rãi rút ra.

Trong phút chốc, trên ngọc thủ của nàng, bỗng nhiên phóng ra vạn trượng hào quang.

"Cái gì?"

"Đây là..."

"Thiên..."

"Ta nhìn thấy gì?"

Ở đây mấy vạn người không không kinh hãi đến biến sắc, ngờ ngác đứng dậy, nhìn về phía hào quang hạt nhân.

Mấy sau, hào quang dần dần thu nạp, chuyển nhạt.

Sau một khắc, Vân Tiên trong tay, xuất hiện một thanh mỹ lệ trường kiếm.

Nó đại khái khoảng bốn thước, liền thành một khối. Thần kỳ nhất chính là, thân kiếm dường như thủy tinh rèn đúc, thông suốt sinh trạch. Mà lại màu sắc bất nhất, sắc sỡ loá mắt.

Vân Tiên nhìn về phía dò ra trong ông lão, khê cười nói: "'Thiên Tinh' vốn là Trung Nguyên đại lục tuyệt thế Thần bảo, ngươi như nhượng ta lão công tiếp tục tỷ thí, Bốn cung liền đem vật ấy trả cho các ngươi."

Một bên Vương Dật dĩ nhiên khiếp sợ tột đỉnh.

Thiên, dĩ nhiên là Thiên Tinh?

Hắn xem qua, tuy rằng chỉ là mở miệng, lại biết Thiên Tinh lai lịch.

Không nghĩ tới, loại này thần vật thật sự tồn tại, còn vẫn ở lão bà mình tay lý?

Giờ khắc này, ông lão choáng váng, thật sự choáng váng.

Hắn vụn vụn không nghĩ tới, đối phương dĩ nhiên lấy ra một thanh xa hoa, lại Thần tính kinh người bảo kiếm.

Ông lão không tạ thế tục, càng không biết được lý truyền thuyết, chỉ biết là trước mặt thanh bảo kiếm này, mạnh hơn Tiên Đồ bất luận một cái nào cực phẩm pháp khí.

"Vương Dật tiếp tục tỷ thí, xin mời đạo hữu. . . Thu hồi bảo vật. . ."

Đột nhiên, một giọng già nua, vang vọng ở bên trong đất trời.

Tất cả mọi người lần lượt ngẩng đầu, đã thấy tứ đại tiên chủ hư không mà đứng.

"Kê kê. . ."

Vân Tiên yêu kiều: "Bồn cung nói một không hai, bảo vật này, còn các ngươi. . ."

Nàng tay ngọc vung lên, nhưng người 'X' một tiếng, hào quang lấp lóe, 'Thiên Tinh' phóng lên trời, hướng đối phương bay đi.

Một vị tiên chủ thượng trước một bước, nhớ kỹ nó.

"Đạo hữu, ngươi. . ."

Hắn một mặt mờ mịt nhìn về phía Vân Tiên.

Vân Tiên không để ý đến hắn nữa, nghiêng đi mặt cười, cười tươi rồi nói: "Lão công, ta xuống. . ."

Vương Dật há miệng, khó nhọc nói: "Lão bà, này nhưng là Thiên Tinh a. . ."

Vân Tiên mỉm cười cười khê: "Hai mảnh đại lục pháp thì lại khác, nó ở trong tay chúng ta, căn bản không phát huy ra uy lực thật sự. Lúc trước bọn tỷ muội thấy nó đẹp đẽ, mới không có ném xuống. . ."

Vương Dật nghe xong nhất thời hoá đá.

Vân Tiên sâu sắc nhìn lão công một chút, nghiêng người sang, bay xuống sàn chiến đấu.

Ánh mắt của mọi người, đều không hề rời đi trong tay nàng bao quần áo.

Tùy tùy tiện tiện liền móc ra một cái bảo bối, bên trong đến cùng còn có bao nhiêu thứ tốt?

Một ít người trong mắt, bay lên mãnh liệt về tham lam.

"Đã như vậy, các ngươi tiếp tục đi. . ."

1 phần nhiều chung sau, Nguyên Anh ông lão phản ứng lại, chậm rãi mở miệng, sau khi nói xong liền bay xuống sàn chiến đấu.

Vương Dật hít một hơi thật sâu, lần thứ hai nhìn về phía Vũ Văn Thác.

Tiếp tục tỷ thí cơ hội, là lão bà từ 'Thiên Tinh' đổi lấy, vì lẽ đó chính mình nhất định phải thắng.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 404: Ba đầu sáu tay đại thuật

Vân Tiên rất mau trở lại đến vị trí rồi, lôi kéo Lạc Y Y ngồi trở lại thanh trên ghế đá. Nàng đối đầu vụn đạo ánh mắt làm như không thấy, trong mắt chỉ có Vương Dật nhất nhân.

Vào giờ phút này, Vũ Văn Thác nghiêng gương mặt tuần tú, nhìn chăm chú Tiêu Diêu Tông phương hướng, trầm mặc không nói.

"Hả?"

Vương Dật nhất thời khó chịu, quát lên: "Ngươi xem ai đâu?"

Vũ Văn Thác nghe tiếng, xoay đầu lại, nhìn về phía đối phương.

"Nàng . . Là đạo lữ của ngươi?"

Hắn trầm ngâm chốc lát, hỏi.

"Cái này không liên hệ gì tới ngươi. . ."

Vương Dật đang khi nói chuyện, dưới chân chậm rãi xuất hiện một đoàn phiêu miểu mây mù.

Đối phương nói muốn ba chiêu đẩy ngã chính mình, vậy hắn liền ở trong vòng ba chiêu, giải quyết cái tên này.

Tuy rằng Vũ Văn Thác là Trúc Cơ đỉnh cao, có thể Vương Dật cho rằng, đầu của đối phương, tuyệt đối không chịu nổi chính mình oanh kích.

"Ha ha. . ."

Vũ Văn Thác bỗng nhiên nở nụ cười: "Xem ra, ta xác thực là khinh địch ."

'Hồng. . .'

Hắn nói chuyện, toàn thân bỗng nhiên tỏa ra một luồng thần bí ánh bạc, sợi tóc quần áo không gió tự cổ, khí thế tăng mạnh.

Dưới đài khán giả nhất thời bị hấp dẫn, đưa mắt từ Vân Tiên trên người dời, nhìn về phía đài cao.

"Hô. . ."

Dưới đài Ngọc Thấu nhẹ nhàng ỏi ra miệng tiên khí, hơi nhú đôi mi thanh tú chậm rãi buông ra, nhẹ giọng nói: "Văn Thác rốt cục tưởng thật rồi."

"Hào bång bạc khí tức, không hô là thượng giới người thứ bảy. . ."

Tiêu Diệu Tông nói, Lạc Y Y mím môi cặp môi thơm, một mặt tiêu lo lắng.

Vân Tiên nghe xong cười khẽ, thấp giọng nói: "Muội muội yên tâm hảo , cái này Vũ Văn Thác tu vi tuy cao, tư chất nhưng là thường thường, không phải lão công đối thủ. . ."

Lạc Y Y nghe xong, mặt cười không chỉ có một đo, cảm giác mình ở mới tỷ tỷ trước mặt mắt mặt mũi, nhẹ nhàng gật đầu.

Kỳ thực, Vũ Văn Thác linh căn là cửu phẩm, tuy nói so với nghịch thiên thể chế kém hơn rất nhiều, tuy nhiên toán tiềm lực kinh người .

Chỉ có điều, ở Vân Tiên xem ra, bình thường vô cùng.

Trên đài, Vũ Văn Thác nhìn thẳng đối thủ, gần từng chữ: "Vương Dật, cẩn thận rồi. . ."

Vương Dật thấy người phiên nhất người khác ở trước mặt mình trang bức, đặc biệt là mới vừa cùng Tiên Nhi đoàn tụ, hắn không nói gì hướng đối phương khoát tay áo một cái, nói: "Phóng ngựa lại đây, ta có thể."

"Hắc. . ."

Vũ Văn Thác khoe miệng không khỏi cong lên.

'Xi. . .'

Đột nhiên, hắn hóa thành một đạo tàn ảnh, hướng đối phương xông thẳng mà đi, tốc độ mau kinh người.

Vương Dật hít mắt lại, chờ đối phương ly chính mình không tới ba mét thì, thân thể loáng một cái, trong nháy mắt bình di nửa mét, hai chân đột nhiên một điểm

'Hô '

'Oành '

Vương Dật bóng người mới vừa tự hư ảo, liền trong nháy mắt đình trệ. Năm đám phải của hắn trực tiếp xuất bây giờ đối phương bụng dưới trước, lại bị một bàn tay chặn lại rồi.

Vũ Văn Thác cũng ngừng lại, đầu dưới di, một mặt ngo ngác.

Nhưng thấy hai người quyền chường giằng co chỗ, dĩ nhiên nổi lên nhẹ nhàng gọn sóng, có thể thấy được lực đạo có kinh người bao nhiêu.

Sau một khắc, Vũ Văn Thác ngẩng đầu lên, cả kinh nói: "Ngươi. . . Thật sự chỉ có Trúc Cơ hai tầng tu vi?"

Hắn vốn định một lần đem đối phương đánh bại, vì lẽ đó không có nương tay, ai muốn cái tên này lại hậu phát chế nhân, nếu không phải là mình phản ứng nhanh, tất nhiên bị thương nặng.

Bởi vì lực công kích của đối thủ, tuyệt đối đạt đến Trúc Cơ đỉnh cao.

Vũ Văn Thác này cả kinh đương thật không phải chuyện nhỏ.

Vương Dật cũng rất kinh ngạc, không nghĩ tới sự phản công của chính mình bị cản lại.

Hắn không có trả lời chắc chắn, bỗng nhiên vung lên tà quyền, hướng đối phương đầu lâu mạnh mẽ đánh tới.

"Nát. . ."

Vũ Văn Thác hô to không ổn, hai chân bỗng nhiên giẫm một cái, trong nháy mắt lui nhanh mấy mét, thể nhưng phóng lên trời, .

"Hắc. . ."

Lần này đến phiên Vương Dật nở nụ cười, hắn đan chân một trận, 'Xì' một tiếng, trực tiếp biến mất rồi.

Giữa hư không, Vũ Văn Thác mới vừa thờ phào nhẹ nhõm, trong lòng liền nổi lên một luồng kinh hãi thuật, rất mãnh liệt. Hắn cuống quýt ngẩng đầu, lại phát hiện một đạo bóng đen hướng chính mình thẳng áp mà xuống.

"Không được!"

Vũ Văn Thác kinh hãi, giờ khắc này dĩ nhiên không kịp né tránh, hắn vội vàng hai tay một tờ, che ở trước ngực.

Trong nháy mắt tiếp theo, Vương Dật chân trái mạnh mẽ đá vào hắn cánh tay nhỏ bên trên.

'Oành'

Lại là một tiếng vang trầm thấp, lần này càng to lớn.

Vũ Văn Thác toàn thân chấn động mạnh, cảm giác mình hai tay gặp một luồng quái lực tập kích, sung mãn không thể chống đỡ. Sau một khắc, thân thể hắn như lưu tinh bình thường rơi xuống dưới.

'Ầm'

Không tới một giây, thân thể hắn liền như bình sa lạc nhận giống như, mạnh mẽ vỗ vào mặt bàn bên trên.

Toàn bộ khán đài nhất thời ồn ào.

Tình cảnh này quá kinh người, hơn vạn tên khán giả không không thất sắc, bọn hắn ngo ngác đứng lên, một mặt khó có thể tin.

Vũ Văn Thác vừa đối mặt liền thất bại? Còn bại ở một cái Trúc Cơ hai tầng người mới trong tay?

Thiên, hắn nhưng là thượng giới người thứ bảy a.

Tất cả mọi người đại não đều có chút ngắn đường.

"Tiên Nhi tỷ tỷ, sư đệ. . . , không, lão công thật là lợi hại, lập tức liền đem đối phương đánh bại. . ."

Lạc Y Y tuy rằng không nhìn thấy, nhưng cảm thụ rất thật triệt, nàng hưng phấn duyên dáng gọi to, mặt cười đỏ bừng bừng thật là đáng yêu.

Bất ngờ chính là, Vân Tiên không có cao hứng, đôi mi thanh tú trái lại hơi nhíu lên, nàng nhìn chăm chú nằm ngoài ngã vào trên đài Vũ Văn Thác, trầm mặc không nói.

Trên hư không.

Vương Dật một chiêu đắc thủ sau, không có tiếp tục tiến công, mà là đứng lơ lửng trên không.

Ngay khi Vũ Văn Thác chém xuống mặt bàn trong nháy mắt đó, trong lòng hắn bỗng nhiên nổi lên một sự bất an. Tuy không mãnh liệt, nhưng chân thực tồn tại.

"Chuyện gì xảy ra?"

Vương mẫu người kỳ quái tự nói.

Đúng vào lúc này, Vũ Văn Thác thân thể bỗng nhiên hơi động, sau đó chậm rãi bò.

Toàn bộ thánh phòng nhất thời yên tĩnh lại.

Lúc này Vũ Văn Thác có chút mặt mày xám xịt, khoe miệng có chứa vết máu, biểu tượng chât vật.

"Phốc. . ."

Hắn ói ra miệng huyết đàm, thể nhưng mặt cười vì vi trên di, nhìn về phía Vương Dật.

Vương mẫu người hít mắt lại, nhưng trong lòng có chút giật mình.

Thân thể hắn còn rất rắn chắc.

Lúc này, Vũ Văn Thác không có lúc trước vẻ khiếp sợ, hai con mắt hoàn toàn lạnh lẽo, như vạn cổ kẻ băng nứt.

"Ta. . . Hay vẫn là coi thường ngươi. . ."

Hắn giơ tay lên đến, biến mất khoe miệng vết máu, sau đó đưa bàn tay đặt tại chính mình sau trên cổ.

"Ta cũng không nghĩ tới, ngươi như thế căm đánh. . ."

Vương mẫu người đề xuống trong lòng gọn sóng, nhếch miệng nở nụ cười.

"Ha ha ha. . ."

Vũ Văn Thác nở nụ cười, nhưng không có lại mở miệng, mà là bắt đầu lay động đầu.

Mới vừa bắt đầu rất nhỏ, điều hai lần sau, phạm vi bắt đầu gia tăng.

'Ào ào ào. . .'

Trên người hắn, lần thứ hai nổi lên ánh bạc, lần này nhưng rất ngưng tụ, khí thể trên người càng ngày càng cường thịnh.

Tiêu Diêu Tông noi, Vân Tiên đột nhiên đứng dậy, mặt cười một mảnh kinh ngạc.

"Tỷ tỷ, làm sao?"

Lạc YY vội vàng bồi tiếp đứng lên.

"Là ẩn linh căn, còn nhiều xuất hai cái, lẽ nào là. . . Cái kia thuật?"

Vân Tiên lẩm bẩm khẽ nói.

Đúng vào lúc này, Vũ Văn Thác đầu đình chỉ lay động, lập tức 'Xì' một tiếng. . .

Thể nhưng, một cái đại khủng bố đột nhiên xuất hiện. . .

Cổ hắn một bên, dĩ nhiên miễn cưỡng mọc ra một cái xương sọ, cùng bản tôn không khác nhau chút nào, lạnh lùng nhìn kỹ thiên khung.

Khe nằm!!

Trong hư không Vương mẫu người suýt chút nữa sợ vãi tè rồi.

Này TM cái gì quý?

Mà những cái kia lần thứ nhất tham gia cửu châu hội vũ tu sĩ, con người suýt chút nữa tròng xuất đến.

"Đúng là. . ."

Vân Tiên có chút tiểu giật mình nói: "Lão công đối thủ, dĩ nhiên truyền thừa Linh Châu Từ thần thông —— ba đầu sáu tay đại thuật."

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 405: Làm tiếp tranh đấu

Một bên Ngữ Cầm nhất thời hoa dung thất sắc.

Nàng tuy không đi qua thế tục, nhưng từ một quyển Thượng Cổ tàn quyển trong, từng thấy một cái miêu tả: Thượng Cổ một thần đồng, trời sinh lực vô cùng, thuở nhỏ phiên Giang Hải, hai tay cầm Giao Long. Thần đồng lớn tuổi, quy về Thiên Đình, mọc ra tuyệt học, làm ba đầu sáu tay rồi. . .

"Linh Châu Tử?"

Lạc Y Y nhất thời ngẩn ngơ, mờ mịt nhìn về phía Cung chủ tỷ tỷ: "Hắn là ai?"

"Một cái giấu tên lợi hại. . ."

Vân Tiên mặt cười trên, nổi lên một tia tiêu lo lắng: "Ba đầu sáu tay đại thuật rất lợi hại, có thể tăng cao tự thân gấp ba thực lực. Không trách, Bồn cung xem cái kia thương có chút quen mắt. . ."

"Gấp ba?"

Lạc Y Y nghe xong nhất thời kinh ngạc đến ngây người. .

Rất nhanh, trên chiến đài Vũ Văn Thác phát sinh trời đất xoay vần biến hóa lớn.

Hắn lúc này nắm giữ ba cái đầu, sáu cánh tay.

Phía trước hai tay, cầm trượng tám Hồng Anh thương, phía sau bốn tay, phân biệt nắm có đao thương kiếm kích.

Mà này tam con mắt, đồng thời nhìn Vương Dật, về mặt lạnh lẽo.

Vào giờ phút này, giữa hư không.

"Ừng ục. . ."

Wang mỗ người nhìn chăm chú phía dưới, gian nan yếm nước bọt.

Ba đầu sáu tay?

Giới ạ!

Này không phải Na Tra sao?

Ngẩn ngui sau khi hết khiếp sợ, hắn để cho mình tỉnh táo lại, thầm nghĩ trong lòng: Không có chuyện gì, hắn không có Càn Khôn Quyền, cũng không có Hỗn Thiên Lăng, càng không có Phong Hỏa Luân. . .

Kẻ này đang muốn làm, phía dưới Vũ Văn Thác để trống một tay, mò vào trong lòng, móc ra một cái cổ lão túi gấm.

"Sư đệ, ngươi làm gì thế? Mau dừng tay. . ."

Đột nhiên, dưới đài Ngọc Thấu cuống lên, lớn tiếng khê kêu: "Ngươi trái qua lấy ra Hồng Anh thương, như lại giải phong cái khác pháp bảo, thân thể tất nhiên không chịu nổi."

Ở đây khán giả nghe xong, không không kinh hãi đến biến sắc.

Pháp bảo?

Thật sự giả ?

Ở Tu Chân Giới, pháp khí cấp bậc phân nhất phẩm đến cửu phẩm, lên trên nữa, chính là cực phẩm pháp khí.

Có thể tương truyền, thế gian còn có pháp bảo tồn tại, sách cổ trên gọi là Tiên khí.

Thứ này từ chưa có người từng thấy. Ai nghĩ. .

Thượng giới cửu châu hội vũ, Vũ Văn Thác pháp khí chính là cây này Hồng Anh thương.

Lúc đó, người phạm tục chỉ kinh diễm cho hấn ba đầu sáu tay đại thuật, ai có thể nghĩ tới, cây này thương dĩ nhiên là trong truyền thuyết pháp bảo?

Vũ Văn Thác nghe tiếng nhìn về phía đối phương, lộ ra ôn nhu nụ cười: "Sur tỳ yên tâm, ta điều động."

"Nói hừ nói vượn!"

Ngọc Thấu thật sự cuống lên, khề kêu nói: "Mau mau đưa nó thu rồi."

Vũ Văn Thác tiếp tục mỉm cười, trong lòng dĩ nhiên đã quyết định.

Vừa nãy Vương Dật tốc độ thực sự quá nhanh, mình tuyệt đối theo không kịp, trừ phi. .

Bàn tay hấn nhẹ nhàng chấn động, 'Hô' một tiếng, cổ lão túi gấm đột nhiên bay lên, hừ không chìm nổi.

Vũ Văn Thác đưa tay đứng ở trước ngực, kết ra mấy cái cổ lão đầu tay, cuối cùng năm ngón tay hừ không sờ một cái.

'Hò hét. . '

Trong phút chốc, hai viên quả cầu lửa từ túi gấm miệng túi bỗng nhiên lao ra, chúng nó được rồi hơn mười mét sau, hừ không đàn dặt vòn quanh, tự chủ phác hoạ, thần bí vô phương.

Mà nơi đó nhiệt độ, trong nháy mắt lên cao vô số lần.

Vũ Văn Thác một tay một câu, đem túi gấm thu hồi, thế nhưng hướng này hai viên quả cầu lửa xông thẳng mà đi.

"Không nghe lời Hồn Cầu. . "

Phía dưới Ngọc Thấu thật sự khí hồng rồi, mạnh mẽ nắm phần quyền, cắn răng nghiêng lợi nói.

Rất nhanh, Vũ Văn Thác vọt tới quả cầu lửa phía trước, hai chân một nhing, thân thể bắt đầu cao tốc xoay tròn lên.

'Ào ào ào. . '

Loa Toàn Kinh phong phóng lên trời, giảo trụ bốc lên.

Này hai viên quả cầu lửa làm như chịu đến một loại nào đó triệu hoán, hừ không chấn động, không lại đi vòn quanh, mà là hướng xoay tròn trong Vũ Văn Thác phóng đi.

Sau một khắc.

Kinh phong gào thét, hỏa vân truy lãng.

Một bộ đại dị cảnh xuất hiện trên đời người trong mắt.

Phía dưới hơn vạn tên khán giả thấy sau, nhất thời kinh sợ đến mức trợn mắt ngoác mồm.

Thiên, đây là. . . Cái gì?

Mà trong hừ không Vương mỡ người, tương tự bị chấn động đến.

Hấn từng nghe Hấn Châu cái khác thiên kiều đã nói, thượng giới mười người đứng đầu, đều là quái vật.

Wương mỡ người lúc đó không phản đối, bây giờ nhìn lại, mình quả thật coi thường cửu châu yêu nghiệt.

Vũ Văn Thác biến thành ba đầu sáu tay sau, trên người linh áp có thể so với Kim Đan hậu kỳ cường giả, lại có Hồng Anh thương. .

Lúc này, liền Phong Hòa Luân đều xuất đến rồi.

Wương mỡ người biết, không nữa lấy ra lá bài tẩy, trận đấu thật có thể hội lật thuyền.

Bằng vào Đẳng Vân quyết, là chiến thắng không được đối phương.

Nghĩ tới đây, hần chậm rãi đưa tay phải ra, giờ lên cao ở thiên.

Sau đó bỗng nhiên nắm chặt.

'Oành. . '

Trong phút chốc, cánh tay hần trên đồng thau bao cổ tay đột nhiên nổ tung, hóa thành vạn ngàn đồng khí, hư không vang vọng.

"Hà?"

"Đó là cái gì?"

"Mau nhìn cái kia Vương Dật. . "

Tề Thiên chiến giáp chính xuất động tĩnh rất lớn, nhất thời hấp dẫn vô số ánh mắt, rất nhiều người thấy sau, dồn dập kinh kêu thành tiếng.

Cửu châu yêu nghiệt môn phát hiện, Tiên Đô các cường giả cũng phát hiện, đứng tại tượng thần trên bả vai tứ đại tiên chủ, cũng nhìn thấy này chéch biến số.

"Thật cổ xưa khí tức, đây là cái gì?"

Trong đó một vị tiên chủ cau mày nói.

Mà Hần Châu các tu sĩ, tắc lộ ra thần sắc kích động.

Vương Dật rốt cục lấy ra cái kia thần bí chiến y.

Tiêu Diêu Tông noi.

"Luồng hơi thở này. . . Là Đại Thánh chiến giáp? Còn có Yêu Vương Ma binh?"

Vân Tiên mặt cười hiện lên vẻ kinh sợ, nàng vạn vạn không nghĩ tới, lão công dĩ nhiên nắm giữ này hai loại chí bảo.

Lạc Y Y sớm đã mở cặp kia thái mâu, một mặt tiểu chờ mong.

Đột nhiên, nàng đôi mi thanh tú hơi nhữu lại.

"Hừ, thật đáng ghét. . ."

Lạc Y Y cặp môi thơm một đỏ, bất miễn lẩm bẩm một câu.

Nguyên lai, nàng còn không thấy yêu lang bóng người đây, đúng là trước tiên nhìn thấy xoay tròn trong Vũ Văn Thác.

Huyền thông mắt, có thể nhìn thấy ba đầu sáu tay.

Rất nhanh, vạn ngàn đồng chứng khí hư không đan dệt, tạo thành vô số Giáp phiến, dán lên Vương Dật thân thể.

Tinh đồng chiến giáp thành.

Mà lúc này, Vũ Văn Thác cũng dừng lại xoay tròn tư thế, dưới chân của hần, chìm nổi hai viên quả cầu lửa.

"Hà?"

Hần nhìn thấy dáng dấp của đối phương sau, nhất thời sùng sốt.

Vương Dật lạnh lùng nhìn kỹ đối phương, cánh tay phải bỗng nhiên vung một cái.

'Hồng. . '

Trong phút chốc, sau lưng của hần dấy lên tầng lớn màu đỏ thẩm hỏa diễm, vô tình đốt cháy chân không.

Mười trượng hồng phong, tự trong ngọn lửa uốn lượn xuất hiện, gào thét mệnh mệnh.

Đồng Giáp lấp lánh, hồng phong gào thét.

Hồng Anh run run, Tứ Tượng Vấn Thiên.

Tuyệt thế bóng người, xuất hiện lần nữa trên đời người trong mắt.

Vũ Văn Thác thấy sau, thân thể nhất thời run lên.

Không, không phải hắn đang run, mà là Hồng Anh thương đang run, Phong Hỏa Luân đang run. . .

'Phốc. . .'

Đột nhiên, một cái vật thể từ trong lồng ngực của hắn lao ra, hư không chìm nổi, chính là cái kia cổ lão túi gấm.

Túi gấm run run không thôi.

'Xi xì xì. . .'

Đột nhiên, túi gấm miệng túi nơi phun trào ra mấy đạo hào quang, hướng Vũ Văn Thác xông thẳng mà đi.

'Phích lịch cách cách. . .'

Ngoại trừ Hồng Anh thương, còn lại pháp khí ầm ầm nổ tung, thế nhưng. . .

Hắn bên trái hai tay, đôi lưỡng thanh cổ kiếm. Mà bên phải hai tay, một tay kéo Hồng Lăng, mà một tay kia, cầm một vòng to bằng chậu rửa mặt tiểu ngân rào cản.

Trước có Hồng Anh thương, sau có Hỗn Thiên Lăng.

Càn Khôn Quyển ở tay, Âm Dương kiếm song hành.

Chân đạp Phong Hỏa Luân, khí thế chấn động U Minh.

Đây là một loại vô địch thế, có thể trấn áp thế gian tất cả tất cả. . .

Có thể ở xa xôi Thượng Cổ, chúng nó cũng không phải là vô địch, bởi vì đó là một cái đại thế, quần hùng cùng nổi lên.

Chúng nó, từng nếm trải thất bại tư vị.

Ở đời này, lại gặp gỡ .

Pháp bảo có linh, cảm thấy xuất khác tình khí tức, dĩ nhiên tự chủ giải trừ phong ấn, muốn ở đời này, làm tiếp tranh đấu.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 406: Long tranh hổ đấu (thượng)

Trên hư không.

Đồng Giáp xích phong, Tứ Tượng Thiên Phương.

Thương lăng hỏa luân, âm dương càn khôn.

Hai người đối lập mà đứng, bọn hắn đồng thời lấy ra mạnh nhất tư thái, đương thực sự là tất cả tòa sáng, kinh diễm hiện nay.

Dưới đài, hơn vạn người không khỏi miệng khô lưỡi khô.

Bọn hắn vạn vạn không ngờ rằng, trận đầu tỷ thí, dĩ nhiên kinh khủng như thế.

"Sur đệ. . ."

Ngọc Thấu không nhìn được tiến lên một bước, mặt cười một mảnh lo lắng.

Thiên, hẳn điên rồi? Dĩ nhiên đem hết thầy pháp bảo toàn bộ giải phong?

"Vũ Văn Thác lần này là có chuẩn bị mà đến. . ."

Thính phòng khác một chỗ, một cái gầy gò thiếu niên nhìn chăm chú thiên khung, cau mày tự nói. Khiến người ta kỳ quái chính là, hắn cũng lấy một cái không lồ thanh đồng cổ hòm, nhìn qua thật là quái dị, có chút giống Thánh đầu sĩ trong nhân vật.

"Vũ Văn Thác khí thế, so sánh với giới mạnh hơn rất nhiều, có thể cái kia gọi Vương Dật, cũng không thể khinh thường."

Đột nhiên, 10 mét truyền ra ngoài đến một đạo thanh âm trầm thấp.

Gầy gò thiếu niên đột nhiên xoay người, nhìn thấy đối phương.

Đó là một cái anh tuấn thanh niên, thân cao bảy thước, nhìn qua không phải rất tuấn tú, nhưng có một loại khôn khéo mị lực.

"Tây Môn Hóa Thiên. . ."

Gầy gò thiếu niên hít mắt lại, nói: "Ngươi là bao nhiêu hào?"

"Tám mươi lăm. . ."

Tây Môn Vô Cực nói: "Ngươi đâu?"

"Bây. . ."

Gầy gò thiếu niên có chút đông cứng trả lời.

"Ồ? Cao như thế?"

Tây Môn Vô Cực hơi kinh ngạc, sau đó khẽ mỉm cười: "Cũng còn tốt, ta cách ngươi rất xa, muốn cuối cùng mới có thể gặp được."

"Ha ha. . ."

Gầy gò thiếu niên nở nụ cười: "Thiếu Vũ lo sợ tát mết mặt mày."

"Đoạn Thiếu Vũ, ngươi thiếu dùng bài này. . ."

Tây Môn Vô Cực lắc lắc tay, nói: "Nghe nói ngươi năm ngoái ám thương chưa hồi phục, mới bắt được người thứ năm, năm nay mục tiêu là vấn đề?"

Đoạn Thiếu Vũ nghe xong không đáng trả lời chắc chắn.

"Được. . ."

Tây Môn Vô Cực từ trong mắt đối phương, nhìn ra này tia kiên quyết, lập tức gật gật đầu, lần thứ hai xem hướng về bầu trời: "Bất quá năm nay Vũ Văn Thác, rất làm người nhức đầu."

Đoạn Thiếu Vũ nghe xong, ngẩng đầu hướng về thiên, lầm bầm nói: "Ngươi hay vẫn là cẩn thận Ngọc Thấu đi, nghe nói nàng 'Ngọc Linh Lung', uy lực so với trước năm phải mạnh hơn hai lần. Ngươi tam liên quan bảo tọa, có chút bất ổn. . ."

Nguyên lai, Tây Môn Vô Cực là thượng giới hội vũ vấn đề, hơn nữa trải qua liên tục hai lần đoạt quan.

"Không cần ngươi nhắc nhở."

Tây Môn Vô Cực lông mày nhất thời vừa nhíu, nhưng rất nhanh khôi phục như cũ. Hắn xoay người liền phải rời đi, chợt ngừng lại, quay lưng hắn nói: "Nói không chắc, cái này mới ra hiện Vương Dật, hội cho chúng ta một niềm vui bất ngờ, ngươi phải cẩn thận. . ."

Đoạn Thiếu Vũ tiếp tục ngẩng đầu: "Trong lòng ta tự có định số."

"Rất tốt, ta phi thường chờ mong, ngươi hoàn mỹ trạng thái đến tột cùng là hình dáng gì. . ."

Tây Môn Vô Cực sau khi nói xong, cũng không dừng lại, bỗng bèn rời đi.

Ai cũng không có phát hiện đối thoại của bọn họ, bởi vì. . .

Trên hư không, Vương Dật chậm rãi giơ tay, rút ra 'Thanh Long'.

'Gào. . .'

Trong phút chốc, một đạo long ngâm xông thẳng cừu tiêu.

"Thiên, đó là cái gì?"

"Chân Long?"

"Thật sự giả ?"

Dưới đài nhất thời sôi trào , tất cả mọi người ngơ ngác phát hiện, Vương Dật rút ra binh khí trong nháy mắt, cổ mâu bên trên, bùng nổ ra một luồng thanh mang

Thanh mang ở chậm rãi hội tụ, dần dần hóa thành một cái bóng rỗng, xoay quanh ở đỉnh đầu của hắn.

"Ha, thú vị. . ."

Đối diện Vũ Văn Thác nở nụ cười, một mặt hưng phấn.

Hắn bắt được hết thấy pháp bảo sau, trong cơ thể liền xuất hiện một luồng sức mạnh to lớn thần bí, rất cổ lão.

Này cỗ sức mạnh to lớn nhượng Vũ Văn Thác tự tin chưa từng có tăng vọt, hắn thấy đối phương rút ra binh khí sau, không do dự nữa, hai chân bỗng nhiên vậy một cái, thôi thúc Phong Hỏa Luân, hướng về đối phương xông thẳng mà đi.

Chính diện Hồng Anh thương bị hắn vũ xuất tăng lớn thương hoa, như cuộn cuộn sóng lớn, liên miên trùng điệp, đại thế trùng thiên.

"Bách Điều Triều Phượng!"

Mắt thấy bóng thương phô thiên cái địa giống như bao phủ tới, Vương Dật trong mắt nổi lên phích lịch tia điện, hắn hét lớn một tiếng, sương cánh tay chấn động, sử dụng Lăng Vân thương pháp.

Trong nháy mắt, đầy trời bóng thương đột nhiên xuất hiện, đón lấy đối phương.

Hồng phong run run, đồng Giáp lấp loé.

Trong nháy mắt tiếp theo. . .

'Leng keng. . . Đang đang coong. . . Thùng thùng. . .'

Hai cái Thần bảo không ngừng mà phát sinh va chạm mạnh, tách ra, gặp mặt va, lại tách ra.

Hai người hư không bình di động, vừa lên đến liền đánh gió nổi mây vùn, thiên địa thất sắc.

Tình cảnh cực kỳ khốc liệt.

Phía dưới khán giả đều là xem choáng váng, bọn hắn vẻ mặt chưa từng có nhất trí: Ngưu nhân trùng trùng, miệng mở ra.

Thiên, bọn hắn đang liều mạng hay sao? Có vẻ như thượng giới vẫn định chi chiến, cũng chỉ đến như thế đi.

Hai bóng người không ngừng mà luân phiên biến hóa, khác người mắt không kịp nhìn.

Đột nhiên, Vương Dật bỗng nhiên lùi về sau ba mét, xoay cổ tay một cái, Thanh Long cổ mâu hướng về bụng đối phương đâm thẳng tới, hung mãnh vô cùng.

Vũ Văn Thác thấy, thân thể đột nhiên một bên, cái tay còn lại nhân thể vung lên Càn Khôn Quyền, thẳng nghênh mà trên.

'Oanh. . .'

Giữa hư không, bùng nổ ra một đạo nổ vang, mãnh liệt sóng khí phóng lên trời, bát hoang phun ra nuốt vào.

Hai người toàn thân chấn động mạnh, đồng thời bị to lớn lực phản chấn trùng lùi.

Vương Dật ngược lại hành hơn 10 mét sau, cưỡng ép ổn định thân thể, khuy hai chân xuống, bỗng nhiên bắn ra mà quay về.

"Lăng Vân Thiên dưới. . ."

Hắn dương thiên trường khiếu, đem 'Thanh Long' giơ lên cao ở thiên, hướng về đối phương lôi đình đánh tới.

Mười trượng hồng phong, dẫn dắt một đời son hà, cường thế kéo tới.

'Gào. . '

Long ngâm gào thét, một viên khổng lồ đầu rồng đột nhiên xuất hiện, hướng về ba đầu sáu tay cắn nhai mà đi.

Vũ Văn Thác cũng lui hơn 10 mét, tình huống nhưng là hơi thấy thua kém, khi hấn khi phản ứng lại, cảm thấy một luồng đại khủng bố trước mặt kéo tới.

Vũ Văn Thác kinh hãi đến biến sắc, bỗng nhiên xoay người, lấy ra Hồn Thiên Lăng: "Che kín bầu trời. . ."

'Xi xi. . '

Hồng Lăng bay ra sau, nhanh chóng biến hoá khoan lớn lên, hầu như ở trong nháy mắt, liền bao trùm trăm mét phương viên.

Sau một khắc, này viên đầu rồng vọt thẳng đến Hồng Lăng trên, nhưng không có đình chỉ, tiếp tục hướng phía trước phóng đi.

Hồng Lăng trung ương một chỗ, gióng lên đầu rồng đồ án. Nó liều mạng run run, muốn đi ngăn cản, làm sao nguồn sức mạnh này quá kinh người, căn bản không ngăn được.

Vũ Văn Thác muốn chính là sát na thờ dốc, hấn trong nháy mắt điều chỉnh trạng thái, thôi thúc Phong Hỏa Luân phóng lên trời, nhanh chóng tìm được Hồng Lăng này phương Vương Dật, hướng về đối phương xông thẳng mà xuống.

Vương Dật muốn đâm thủng 'Bình phong', làm sao Hồn Thiên Lăng là Thượng Cổ chí bảo, Thần tính kinh người, mạnh như 'Thanh Long', cũng không cách nào đi xuyên thủng.

Hắn đang chờ thu đi thế tiến công, muốn từ phía trên lướt qua, nhưng là chậm một bước.

"Ngũ Nhạc đập đỉnh!"

Vũ Văn Thác rống to, vung lên Càn Khôn Quyền, hướng về đối phương đầu lâu thẳng luân mà xuống.

"Lăng Vân Phá Thiên. . ."

Vương Dật phản ứng cực nhanh, hấn không có đi né tránh, mà là dương thiên trường khiêu, cổ động hết thầy linh lực, thẳng nghênh mà trên.

... ..

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 407: Long tranh hổ đấu (hạ)

'Ầm ầm. . '

Thiên khung bên trên, bỗng nhiên bùng nổ ra một đạo tuyệt thế nổ vang.

To lớn đám mây hình nấm bốc lên, vô cùng sóng khí lực hợp phun ra nuốt vào, bát hoang bao phủ. . .

'Xi xi. . '

Đã thấy, hai bóng người hai bên trái phải từ đám mây hình nấm bắn ra, hư không bay ngang.

"Hồng. . ."

Vương Dật bị đánh bay hơn 10 mét sau, hét lớn một tiếng, cường ép ổn định thân thể, thể nhưng hai chân mảnh mẽ, cười mây đạp gió lần thứ hai xông lên.

Vũ Văn Thác bị đánh bay đến Hồng Lăng trên, ngừng lại.

Hắn có chút bị chấn động bối rối, dùng sức lắc lắc đầu, dần dần tỉnh táo, lại phát hiện đồng Giáp xích phong cường thế kéo tới.

"Khốn nạn. . ."

Vũ Văn Thác là yêu nghiệt trong yêu nghiệt, lòng dạ cực cao, lấy ra thần thông sau, lại bị vẫn áp chế, làm sao không nộ?

Hắn thét dài ở thiên, trực tiếp nắm lấy Hồn Thiên Lăng, thôi thúc Phong Hòa Luân, vũ lên Hồng Anh thương lần thứ hai công trên.

Trong phút chốc, trong hư không lưu quang dị thái, kịch liệt tiếng va chạm nối liền không dứt.

"Khốn nạn a, người đến cùng là ai?"

Vũ Văn Thác rống to liên tục, hắn liều mạng đi công kích, muốn một lần đem đối phương đánh bại, làm sao căn bản vô dụng.

Khóa này hội vũ, hắn chuẩn bị rất sung túc, mục tiêu là tiến vào ba vị trí đầu, ai muốn trận đầu tỷ thí liền như vậy gian nan?

Vương Dật hư không trần trọc xê dịch, trong lòng cũng là có chút cuồng lên.

Đối phương mạnh mẽ vượt quá tưởng tượng, tuy nói có pháp bảo tại người, có thể chính mình 'Tề Thiên chiến giáp' lại há có thể chênh lệch? Lại nói còn có Tứ Tượng Thiên Phương. . .

Chỉ có thể nói, này Vũ Văn Thác, là một cái mạnh mẽ kinh dị.

Vào giờ phút này, dưới đài trải qua sôi trào không thể lại sôi trào .

Vũ Văn Thác cố nhiên nhượng bọn hắn mở mang tầm mắt, mà cái này Vương Dật, thực tại cho tất cả mọi người mang đến thiên đại kinh hi.

Hắn Châu thiên kiều môn từng cái từng cái nắm nắm đầm, thần sắc kịch động.

Dĩ nhiên thế lực ngang nhau?

Thiên, đối phương nhưng là thượng giới đệ thất a.

"Vương Dật, đánh đổ hắn. . ."

Tô Yên Nam rống to liên tục.

"Vương Dật, nhượng cái tên này biết chúng ta Hãn Châu lợi hại. . ."

Mộ Dung Vũ thần sắc kịch động, cao giọng hô.

"Người nhất định có thể thắng. . ."

Hiên Viên Thiên vung cánh tay kêu to.

Bọn hắn phi thường kịch động, liền ngay cả vẫn đối với Vương Dật có phiến diện Khúc Uyển Thanh, trong con người xinh đẹp cũng nổi lên dị thái.

Này đệ nhất chiến, thực sự quá đặc sắc .

"Đáng tiếc. . ."

Vân Tiên giương lên mặt cười, than nhẹ: "Lão công cảnh giới quá thấp , đối phương lại có hai cái ẩn linh căn, thêm vào 'Linh Châu Tử' truyền thừa, thực sự không dễ thủ thắng. . ."

"Tiên Nhi tỷ tỷ, lão công nhất định có thể thắng."

Lạc YY nhìn chăm chú chiến cuộc, mặt cười đỏ bừng bừng, thái trong con người tràn ngập mê say vẻ.

Vân Tiên bắt đặc dĩ cười khẽ, trong đầu, xuất hiện vô số ký ức mãnh vỡ.

Vô số năm tháng trước, Vương Dật một đời trước đã tham gia vô số to to nhỏ nhỏ hội vũ, lúc đó hắn ngày càng ngạo nghễ, lại dung mạo rất tuấn tú, kết quả đưa tới vô số đại giáo nữ đệ tử ngưỡng mộ.

Mà chính mình, còn ở một lần loại cỡ lớn hội vũ trong bị yêu lang đánh bại, lúc đó nổi giận đan xen, hận không thể tự sát, cuối cùng bị Nhị tỷ ngăn lại. Bây giờ suy nghĩ một chút, cũng rất buồn cười.

Nhớ tới Từ Nguyệt, Vân Tiên đôi mắt đẹp tối sầm lại, u nhiên khẽ nói: "Đại tỷ, Nhị tỷ, Tam tỷ, các người đến cùng đi nơi nào?"

Cùng lúc đó.

'Oành. . '

Trong hư không hai người toàn thân chấn động, lẫn nhau văng ra, đứng lơ lửng trên không.

"Hô. . . Hô. . ."

Bọn hắn không ngừng mà thở hổn hển, khóe miệng đều mọc có đỏ sẫm vết máu, sợi tóc ngổn ngang không thể tả, có thể thấy được chiến đấu tình huống sự khốc liệt.

"Vương Dật, ta thu đi lời nói mới rồi, người rất hành. . ."

Vũ Văn Thác đem Hồng Anh thương chích ở bên cạnh, dùng một cái tay khác bồi chùi miệng giác, âm thầm khôi phục linh lực

Vương Dật không nói, hắn nhìn chăm chú đối phương, trong đầu tìm kiếm đối sách.

Không thể phủ nhận, Vũ Văn Thác cường hãn vượt qua tường tượng, Tề Thiên chiến giáp tuy năng lực gia trì bốn phần mười công lực, nhưng vẫn như cũ không cách nào chiến thắng đối phương.

'Thật là lợi hại thuật, có thể lục lọi mắt xem, phi thường hoàn mỹ, ta nếu là cũng có quy tắc này thần thông, liền. . . Há?'

Vương mẫu người thầm nghĩ trong lòng, muốn đến lúc sau, nhưng là sững sờ.

Giời ạ! Làm sao đem phục chế quên đi?

Ta nếu là nắm giữ ba đầu sáu tay, chẳng phải là phản thắng tăng gấp bội?

Bất quá, hắn tu vi là Trúc Cơ đỉnh cao, có thể thành công hay không phục chế?

Mẹ nó, không thử xem làm sao biết?

Vương mẫu người lúc này đã quyết định, hắn hít một hơi thật sâu, nhìn về phía đối phương, ý thức dẫn dắt chân khí trong cơ thể xoay ngược chiều.

Từ khi tu luyện 'Trường Sinh quyết' sau, trong cơ thể khí tức thần bí so với bắt đầu muốn nhiều hơn hai phần mười, tuy rằng rất ít, nhưng cũng là chất bay vọt.

10 mấy sau, kẻ này biểu hiện càng ngày càng hưng phấn.

Dưới đài, Vân Tiên nhất thời phát hiện, không nhìn được cười khẽ: "Lão công, người vẫn cùng nguyên lai như thế, luôn yêu thích 'Đối trả'. Có thể tiềm lực của người bị Đại tỷ phong ấn tám phần mười, ba đầu sáu tay là tuyệt thế thần thông, người không hẳn năng lực phục chế thành công. . ."

Nguyên lai, nàng trải qua thời diễn xuất quy tắc này cần khôn.

Mà hư không một phương khác Vũ Văn Thác, trực tiếp bị đối phương thẳng tắp ánh mắt xem mao .

Lúc này hắn trải qua khôi phục năm phần mười linh lực, lập tức đem Hồng Anh thương ở trước ngực xoay ngang, quát lên: "Vương Dật, người giờ trò quỷ gì?"

Vương mẫu người không đáng trả lời chắc chắn, chỉ lo hưng phấn nhìn đối phương.

Vũ Văn Thác nhíu chặt lông mày, hai vai chấn động, chuẩn bị xuất kích.

"Mà lại trụ. . ."

Đột nhiên, Vương mẫu người hét lớn một tiếng, đơn chương hư không bình an.

Vũ Văn Thác nhất thời sững sờ, thật sự dừng lại.

"Hắc. . ."

Vương mẫu người bỗng nhiên cười quái dị một tiếng, hỏi: "Vũ Văn Thác, người năm nay bao nhiêu tuổi?"

Hắn nói chuyện, đầu bắt đầu tả hữu lay động lên.

Cái gì?

Vũ Văn Thác trực tiếp bị hỏi mòng ép.

Giời ạ!

Lão tử bao lớn mắc mớ gì tới người?

Vương mỗ người thấy đối phương lông mày dựng thẳng lên, tiếp tục hỏi: "Có lão bà không có?"

Đầu của hắn lay động không ngừng, về mặt cũng có chút vô liêm sỉ.

Vũ Văn Thác nghe xong, cao thẳng mũi trực tiếp tức điên, có chút không thể nhịn được nữa.

Dưới đài càng là tất cả xôn xao, mà Hãn Châu các tu sĩ về mặt đều ngạc nhiên.

Vương Dật, người đang làm gì thế?

Lạc Y Y giương lên mặt cười, cái miệng nhỏ vi khế nhếch mở, một mảnh tiêu mờ mịt?

Nàng thật sự không biết lão công ở làm cái gì.

Giữa lúc tất cả mọi người đều không hiểu chút nào thì.

'Xi. . .'

Đột nhiên, Vương Dật nơi cổ, bỗng nhiên mọc ra một cái xương sọ.

Đầu lâu ngũ quan cùng Vương Dật rất giống, chỉ có điều chen ở cùng nhau, có chút giống mạng lưới Thần đồ 'Tiểu bàn'.

Này biến số quá kinh người, cả tòa thánh phòng đột nhiên yên tĩnh lại, trở nên châm lạc có thể nghe.

Tất cả mọi người con mắt trực tiếp trừng lên.

Chuyện này. . . Hắn đây mẹ là cái gì?

"A? ? ?"

Lạc Y Y nhất thời dọa sợ, không nhịn được thờ nhẹ ra tiếng.

Mà trong hư không Vũ Văn Thác, thật sự mòng ép, miệng trực tiếp trương lên.

Thiên, này giới ạ không phải ba đầu sáu tay sao?

Hắn lẽ nào cũng sẽ?

Không, hảo như không đúng lắm.

Tuy rằng lại mọc ra một cái xương sọ, có thể đáng đáp kia, cùng bản tôn cũng cách biệt quá xa.

'Xi. . .'

Đúng vào lúc này, Vương Dật cổ một phương khác, lại mọc ra một cái xương sọ, lần này nhìn qua rất gầy, hơn nữa một mặt khổ bức, rất giống tên hài kịch diễn viên 'Triệu Tử'.

Vũ Văn Thác nhất thời tan vỡ, khó nhọc nói: "Vương Dật, người TM đến cùng ở làm cái gì?"

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 408: Năm lấy số một trận

Vương mẫu người vậy mà chính mình lấy ra đầu lâu rất quái lạ? Hắn không có trả lời chắc chắn, mà là thân thể chấn động.

'Xi xi. . .'

Từ cánh tay từ phía sau lưng vọt thẳng xuất, nhưng là lưỡng thô lưỡng tế, đặc biệt quái dị.

Vũ Văn Thác thật sự choáng váng.

Này xác thực là ba đầu sáu tay, có thể. . . Có thể đáng đáp như vậy cũng quá giỏi ạ vua hồ .

"Hắc. . ."

Vương mẫu người cười đắc ý , hắn phát hiện trong cơ thể linh khí tăng trưởng hơn một nửa, cảm giác phi thường kỳ diệu.

"Vũ Văn Thác, ta đến rồi. . ."

Hắn ba cái đầu trước sau néo một cái, thể nhưng mãnh đập hư không, giương nanh múa vuốt xông thẳng mà đến.

Vũ Văn Thác kinh hãi, vội vàng vung lên mấy món pháp bảo quét ngang hư không.

"Nghĩ tới mỹ. . ."

Vương Dật tay mắt lạnh lẽ, phía trước 'Thanh Long' ngang trời mà lên, phía sau bốn tay tăng vọt ở thiên.

'Oanh. . .'

Trong phút chốc, to lớn tiếng nổ vang rền bỗng nhiên xuất hiện.

Thanh Long cổ mâu cùng Hồng Anh thương giao nhau kết hợp, hư không đình trệ.

Hai người đối mắt nhìn nhau, trên đầu sợi tóc lẳng không loạn vũ, trong mắt chiến ý ngập trời.

Nhưng thấy, Vương Dật 'Bốn tay' đang gất gao nắm đối phương tứ oản, hư không run rẩy không thôi.

"Ngươi. . . Làm sao hội ba đầu sáu tay. . ."

Vũ Văn Thác mạnh mẽ trừng mắt đối phương, từng chữ từng câu hỏi.

Vương mẫu người khoe miệng một nhếch: "Ngươi đoán. . ."

"Mẹ nó!"

Phản ứng của đối phương quá muốn ăn đòn , Vũ Văn Thác trong mắt nổi lên căm giận ngút trời, hắn liều mạng muốn tránh thoát mở ra, làm sao đối phương 'Bốn tay' có một loại quái lực, căn bản sứt không ra.

"Còn muốn chạy?"

Tần sinh linh khí ở trong người ngang dọc gào thét, không thể thực sự không nhanh, Vương mẫu người 'Này' kêu quái dị một tiếng, ngay phía trước đầu vi hơi dương, sau đó hùng hồ quán xuống.

'Oành. . .'

Nặng nề nổ vang đột nhiên xuất hiện, hai người tiền não xác mạnh mẽ 'Hôn' ở cùng nhau.

Lần này quá mạnh .

Vũ Văn Thác đầu chấn động mạnh, mắt tối sầm lại, suýt chút nữa bị đập hôn mê bất tỉnh.

"Giời ạ! ! !"

Vũ Văn Thác điên rồi, ngập trời, to lớn chỗ đau khiến cho hắn trong nháy mắt mất đi lý trí, cổ hướng về sau giương lên, lấy cách của người, còn thi đối phương thân.

'Oành. . .'

Lại là một tiếng vang trầm thấp.

"Khe năm? ? ?"

Vương mẫu người đầu cũng tự chấn động, nhất thời nổi giận, hét lớn: "Đi gọi Ạ! ! !"

'Oành oành. . '

Hắn trực tiếp dành cho đối phương song liên kích.

Thật sự lợi hại rồi!

Vũ Văn Thác nhất thời bị đập mộng ép, hai mắt trong nháy mắt thành tựu chọi gà tư thế. Hắn dùng sức vẩy vẩy đầu, cưỡng ép khôi phục ý thức.

"Người khốn nạn! ! !"

Hắn gào thét ở thiên, thể nhưng. .

'Oành oành oành. . '

"Người có khí phách. . "

Vương Dật ngán ngùi thất thần qua đi, dương thiên trường khiếu, tiếp tục vì đó. . .

'Oành oành oành oành. . '

'Oành oành oành oành oành. . '

Khá lắm, trong hư không hai người hoàn toàn từ bỏ đấu pháp, trực tiếp triển khai vật lộn. . . Không, đầu bác, một phần cao thấp.

Dưới đài khán giả dĩ nhiên xem choáng váng, đương thực sự là vừa chấn động, lại trứng nát tan.

Giời Ạ! Đây tính là gì?

Nửa phút sau, hư không trên va đầu đầu chiến thấy rõ ràng.

Vương mẫu người đầu đến cùng càng thêm bất phàm, hắn lần thứ hai 'Đây' một tiếng, dành cho đối phương một đòn trí mạng.

Vũ Văn Thác toàn thân chấn động mạnh, hắn liều mạng không để cho mình té xỉu, làm sao trước mắt càng ngày càng tối.

"A. . ."

Hắn rống to, tâm có đại không cam lòng.

Chính mình bế quan 10 tháng, làm chính là bắt hội vũ ba vị trí đầu, ai nghĩ, trận đầu dĩ nhiên gặp gỡ cái 'Quái thai' .

Ngán ngùi giãy dụa qua đi, Vũ Văn Thác không thể kiên trì được nữa, chậm rãi nhắm hai mắt lại.

'Xi xi. . '

Hắn sinh ra hai con tứ cánh tay đột nhiên biến mất, khôi phục bình thường đáng đáp.

Vũ Văn Thác lung lay lưỡng hoảng, hướng phía dưới phương ngã xuống, lập tức 'Phù phù' một tiếng ngã sấp xuống ở trên bình đài, không có động tĩnh nữa.

"Sur đệ. . ."

Ngọc Thấu kinh sợ, mặt cười tràn đầy lo lắng, cũng không dám tiến lên thi cứu, sợ phá hoại quy củ.

"Hô. . ."

Trên hư không, Vương Dật tầng tầng ói ra ngậm trọc khí, không có thu đi ba đầu sáu tay, mà là nhìn về phía thính phòng, Tiêu Diêu Tông vị trí.

Sau đó, hắn nở nụ cười, tuy là kiệt sức, nhưng một mặt hăng hái.

Vương mẫu người căn bản không biết, lúc này chính mình đặc biệt quái dị.

Bên trái là 'Tiểu bàn', bên phải là 'Triệu Tử' .

Vân Tiên nhìn chăm chú yêu lang, béo mập cặp môi thom nhấp lại mần.

Mà Lạc Y Y tắc không ngừng mà nháy cặp kia thái mâu, mặt cười một mảnh mờ mịt.

Ngữ Cầm bình thường nhất, hướng hấn lộ ra mê người cười khê.

Vương mỗ người không có phát hiện nhị nữ không thích hợp, hư không xếp vào một lúc bức sau, thu đi thần thông, khôi phục bình thường đáng đáp.

'Oành '

Tề Thiên chiến giáp tản ra, biến trở về bao cổ tay, trông lên cánh tay của hấn.

Vương Dật chậm rãi hạ xuống, hấn rơi vào trên đài sau, hai chân không khỏi mềm nhũn, hảo huyền không đặt móng ngồi xuống.

Vương Dật nhất thời cả kinh, cưỡng ép nhịn xuống .

'Xi. . '

Đúng vào lúc này, chủ trì Nguyên Anh bay lên sàn chiến đấu, thần sắc phức tạp liếc mắt nhìn hấn, tuyên bố rồi kết quả.

'Rào. . '

Dưới đài lần thứ hai sôi trào , hơn vạn tên khán giả châu đầu ghé tai, chi chi chò chò.

Kết quả này, đương thực sự là chuẩn bị sở chưa kịp, kinh rơi mất một chỗ nhãn cầu.

Không thể phủ nhận, trận chiến này, Vương Dật nổi danh , quán triệt toàn bộ cửu châu.

Vương mỗ người trái tim nhỏ đặc biệt đầy đặn, căn bản không hề bị lay động, chậm rãi đi xuống đài.

Đến đây, Ngọc Thấu cùng những đồng môn khác mới đưa té xiu Vũ Văn Thác phù đi.

Bởi tiêu hao quá nhiều linh lực, Vương Dật có chút bất ổn, đi lại tập tễnh về đến Tiêu Diệu Tông.

"Tông chủ. . "

Hấn phân nhẹ trước sau, đầu tiên là đi tới Lý Đăng Vân trước mặt, ôm quyền hành lễ.

"A. . "

Lý Đăng Vân đang tự sững sờ, nghe vậy nhất thời thức tỉnh, vội vàng đem đối phương phù ở trên ghế, móc ra 'Hoàn linh đan' đưa lên.

Vương Dật cũng không khách khí, đưa tay tiếp nhận, há mồm nuốt vào.

Lý Đăng Vân liên tục xoa tay, vẻ mặt vô cùng kích động.

Vương Dật dĩ nhiên thật sự đánh bại thượng giới người thứ bảy, bắt trận đầu.

Thiên, chuyện này quả thật là. . .

Không thể phủ nhận, Lý đại tông chủ đêm nay ngủ không yên .

"Lão công. . "

Nững nịu nổi lên, Vân Tiên lời kéo Lạc Y Y đi tới.

"Lão bà. . "

Vương Dật mỉm cười, phân biệt kéo nhị nữ tay ngọc.

Vân Tiên thân thể yêu kiều run lên, mặt cười vi vi ứng hồng, rất là ngượng ngùng.

Nàng ngày hôm nay mới vừa cùng đối phương đoàn tụ, có chút không quá thích ứng.

"Lão công lợi hại không?"

Vương Dật ngày hôm nay cùng đối phương đoàn tụ, tâm tình cực kỳ tốt, hướng hồ lại bắt trận đầu, nhất thời nhịn không được, tính trẻ con hỏi.

"Ừm . . ."

Vân Tiên nhẹ nhàng gạt đầu.

Sau đó, nhị nữ hai bên trái phải ở yên lặng bên cạnh ngồi xuống.

Hội vũ tiếp tục tiến hành.

Vương Dật không có đi quan sát, mà là nhắm hai mắt lại, tĩnh tâm điều tức.

Rất nhanh, thỉnh phòng lần thứ hai sôi trào lên.

Chiến trên đài, bắt đầu rồi một vòng mới đấu võ, phi thường đặc sắc.

Năng lực tới tham gia cửu châu hội vũ đệ tử, đều là thiên kiêu trong thiên kiêu, thủ đoạn có thể tưởng tượng được.

Hơn 10 phút sau, một trận thán phục cùng tiếng hân hoan trong tiếng, trận thứ hai hội vũ kết thúc .

Sau đó là trận thứ ba, thỉnh phòng tiếp tục sóng lên sóng xuống.

"Ồ?"

Đột nhiên, Vân Tiên thở nhẹ một tiếng, nói: "Lão công, người phải cẩn thận tên kia."

Vương Dật nghe xong, mở hai mắt ra nhìn về phía sàn chiến đấu.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 409: Không có chuyện gì tìm việc

Lường người thiếu niên, đối lập mà đứng.

Trong đó một vị phong thần tuần lăng, trong tay nắm giữ một cái quạt giấy, phiêu nhiên tự nhiên, tiêu sái phi phàm.

Mà một vị khác, cái chữ không cao lắm, sắc mặt gầy gò, phía sau bối có một cái thanh đồng cổ hòm.

Hai người đều là Trúc Cơ chín tầng đỉnh cao yêu nghiệt.

"Cái kia nắm cây quạt?"

Vương mỗ người hai mắt nhắm lại, cảm thấy xuất bất phàm.

Ai nghĩ, Vân Tiên nhưng là nhẹ nhàng lắc đầu: "Là một cái khác."

"Hả?"

Vương mỗ người nhất thời sững sờ, cau mày nói: "Hắn . . .?"

"Cái tên này là 'Chiến Thần thê', hơn nữa là hiếm thấy nhất Lôi hệ Chiến Thần. . ."

Vân Tiên nói ra một cái càn khôn.

"Lôi hệ Chiến Thần?"

Vương mỗ người sắc mặt không hề thay đổi, hỏi: "Rất lợi hại?"

"Có theo chỗ bắt phạm."

Vân Tiên chậm rãi nói: "Trung Nguyên đại lục có một cái gọi là Dương cái gì, chính là Lôi hệ Chiến Thần thể. Năm đó, hắn đối với Đại tỷ nói năng lỗ mãng, kết quả bị Đại tỷ đánh một trận."

Vương mẫu người nghe xong, bỗng nhiên nhớ tới, tiểu loli trước từng đề cập việc này, ha ha cười: "Này không đủ sợ hãi."

"Lão công, tuyệt không thể coi thường loại này thể chế. . ."

Vân Tiên nhẹ giọng nói: "Năm đó, Dương Tiên là bị 'Bảo Liên đăng' kích thương, đến nỗi tu vi đại hạ, mới bị Đại tỷ đánh. Nếu là hoàn mỹ trạng thái, ai mạnh ai yếu còn chưa biết được."

"Cái gì?"

Vương mẫu người nhất thời sửng sốt .

Bảo Liên đăng?

Dương. . . Dương. . .

Khe năm! Không thể nào. . .

"Cái kia Chiến Thần thể, có phải là gọi Dương Tiên?"

Hắn trừng mắt ngưi nhìn hỏi.

Vân Tiên nghiêng đi mặt cười, cẩn thận hồi ức chốc lát, nhẹ giọng nói: "Sự tình qua đi quá lâu, có chút không nhớ ra được , hảo như là đi. . ."

Vương Dật choáng váng.

Đúng là Nhị Lang thần?

Trước tiểu loli cùng Nam Cung Nhất đề cập quy tắc này qua lại, hắn căn bản không hướng về Nhị Lang thần trên người nghĩ.

Bởi vì hắn là trong tiểu thuyết, duy nhất mấy cái có thể cùng Đại Thánh hò hét tồn tại, sao bị đại lão bà sửa chữa?

Hóa ra là bị thương gây nên.

Cũng không đúng vậy.

Đại Thánh là tiên nữ các lão bà ngược nhìn tồn tại, so với một đời trước chính mình chỉ cường không yếu, Nhị Lang thần thực lực như cùng các lão bà bằng nhau, không thể là Đại Thánh đối thủ.

Xem ra, tiểu thuyết cùng chân thực qua lại có rất lớn sai biệt.

Vương Dật đang muốn lăm, lại nghe 'Oành' một tiếng, trên chiến đài nắm quạt giấy cute thiếu niên thổ máu bắn tung toé, lấy thảm bại kết thúc.

Trong phút chốc, thánh phòng ồ lên nổi lên bốn phía.

Vương mẫu người vội vàng quay đầu, chỉ nhìn thấy cuối cùng tình cảnh: Người thắng hướng dưới đài đi đến.

Đột nhiên, cổng lấy thanh đồng cổ hòm thiếu niên bỗng nhiên nghiêng mặt sang bên đến, nhìn về phía Vương Dật.

Hai người ánh mắt, trong nháy mắt đan vào với nhau.

"Ha ha. . ."

Đoạn Thiếu Vũ nở nụ cười, nhìn qua có chút quỷ dị.

Vương Dật thấy, không hề bị lay động, gật đầu mỉm cười.

Hai người nhìn chăm chú chốc lát, Đoạn Thiếu Vũ nghiêng người ly khai .

"Xác thực phải chú ý."

Vương Dật khẽ nói, vừa nãy vội vã một mâu, hắn phát hiện một cái căn khôn: Người này, so với Vũ Văn Thác càng thêm nguy hiểm.

Tỷ thí tiếp tục tiến hành.

Không bao lâu, Tô Yên Nam lên đài , một quyền đánh bay đối thủ, toàn trường đều kinh.

'Đương thật không phải là người. . '

Vương mẫu người thấy sau âm thầm hoảng sợ, biết cái tên này so với 'Thập tông chiến' thì càng biến thái .

"Long lực?"

Vân Tiên nhìn thấu tất cả sau, cũng có chút giật mình.

Thời gian trôi qua rất nhanh, trong nháy mắt, vừa giữa trưa đã qua .

Trận thứ ba sau khi kết thúc, Tiên Đô cường giả lên đài, tuyên bố ngày mai tiếp tục, nhượng các châu tu sĩ dùng bữa nghỉ ngơi.

"Buổi chiều không thể so ?"

Vương mẫu người kỳ quái tự nói, nhưng cũng không có hỏi nhiều, nhân thể đứng lên.

Sau đó, tất cả mọi người chưa hết thòm thèm đứng dậy, lần lượt ly khai 'Điểm tướng đài' .

Vương Dật cùng Vân Tiên nắm tay nhau, đi theo Lý Đăng Vân cùng Ngữ Cẩm phía sau, Lạc Y Y tắc hầu ở chính cung tỷ tỷ một bên khác.

Mấy phút sau, bọn hắn xuất Thiên Thế Giới.

"Vương Dật, ngươi trước tiên mang Tiên Nhi cô nương cùng Y Y đi dùng bữa đại sảnh, chúng ta đi tìm Phong lão một chuyến."

Lý Đăng Vân mở miệng nói.

"Vâng. . ."

Vương Dật gật đầu, mang theo nhị nữ hướng cổ kiến trúc đi đến.

Dọc theo đường đi, vô số ánh mắt hướng bọn hắn hội tụ, chủ yếu là Vân Tiên.

Vân Tiên nhất thời không cao hứng , nhưng bởi vì yêu lang ở bên, không tiện phát tác.

Vương Dật tất nhiên là phát hiện tất cả, chủ động che ở nhị nữ trước mặt, mà lại bước nhanh hơn.

"Vương Dật, ngươi đứng lại. . ."

Đột nhiên, một đạo khê kêu đột nhiên bay lên.

Vương Dật cảm giác âm thanh có chút quen tai, mới vừa tự sững sờ, đi ở bên trong Lạc Y Y đôi mi thanh tú trực tiếp bay lên đến rồi.

Nàng đột nhiên xoay người, khê kêu nói: "Nhan Mặc Sương, ngươi muốn làm gì?"

Hơn 10 mét ngoại, tam bóng người đẹp đề chậm rãi đi vào.

Ở giữa chính là Ngọc Thấu, 'Nhị sư tỷ' đi ở tả phượng, bên phải là Khúc Uyển Thanh.

"Ồ?"

Vân Tiên không khỏi hô khê một tiếng, có chút khó có thể tin nói: "Thượng thanh? Đạo thai? Ngũ hành Thần thể?"

Nàng một chút liền nhìn thấu ba nữ căn bản.

Ba nữ tới gần sau, tinh tế đánh giá Vân Tiên, căn bản không nhìn Vương mẫu người một chút.

Vương mẫu người nhất thời có chút không nói gì, biết đối phương mục đích không ở chính mình.

"Ngọc Thấu gặp tỷ tỷ. . ."

Ngọc Thấu nhẹ nhàng nở nụ cười, khuynh quốc khuynh thành.

"Ngọc Thấu. . ."

Vân Tiên khê nói, lập tức hướng nàng mỉm cười nở nụ cười: "Rất hân hạnh được biết ngươi, ta gọi Vân Tiên."

Ngọc Thấu đôi mắt đẹp nhất thời sáng ngời, nhân thể hỏi: "Tiên Nhi tỷ tỷ cũng tới tị Hân Châu?"

"Không phải. . ."

Vân Tiên cười khê lắc đầu.

"Tiên Nhi tỷ tỷ, người đúng là Vương Dật đạo lữ?"

Nhan Mặc Sương là nhất lăm lăm liệt liệt, miệng không che lấp, nghĩ đến cái gì hỏi cái gì.

Ngọc Thấu nhất thời kinh ngạc, vội vàng lùi nằng một tỷ, tâm nói cô nãi nãi của ta, người điên rồi phải không?

Vân Tiên nghe xong, mặt cười vì hơi trầm, không có trả lời chắc chắn.

Wương Dật thực sự không muốn cùng các nàng dây dưa xuống, dò ra hai tay, muốn mang nhị nữ rời đi, ai muốn nhưng là bắt hụt.

'Hô. . .'

Lạc Y Y bỗng nhiên tiến lên một bước, vung lên mặt cười, hướng Nhan Mặc Sương khê kêu: "Người có ý gì?"

Không chỉ vì hạ, Nhan Mặc Sương nhìn thấy chúng ta Y Y liền phiền, cau mày nói: "Ai hỏi người?"

Lạc Y Y một mặt tiểu hung hãn nói: "Nhan Mặc Sương, ta cảnh cáo người, cách chúng ta xa một chút. . ."

"Người có thể thật biết điều. . ."

Nhan Mặc Sương giận dữ mà cười, cắn răng bạc nói: "Bỏ cô nương muốn đi đâu liền đi đó, người quản được. . ."

"Ta xem người là không có chuyện gì tìm việc."

Lạc Y Y thực sự không nhìn được, trực tiếp giơ lên tay ngọc, hướng đối phương cô áo chộp tới.

... ..

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 410: Đêm nay người bồi lão công nghỉ ngơi

'Xi '

Một cánh tay ngọc, tinh chuẩn nắm lấy trong sáng tú oản.

Vân Tiên ra tay rồi, ngăn cản muội muội.

Lạc Y Y không có gãy dựa, mà là đem mặt cười hướng đối phương.

"Bình thản, không nên kích động. . ."

Vân Tiên nhẹ giọng mà nói.

Lạc Y Y cặp môi thom khê mím môi, gật gật đầu.

Nhan Mặc Sương cũng phản ứng lại, đôi mi thanh tú giương lên, khê kêu nói: "Làm sao? Người còn muốn động thủ hay sao?"

Ngọc Thấu kinh hãi, lần thứ hai nắm lấy đối phương.

Nơi này gây ra động tĩnh hơi lớn, nhất thời hấp dẫn trăm nghìn ánh mắt.

Lúc này Vương mỗ người đương thực sự là không nói gì đến cực điểm, hẳn vốn là tâm tình thật tốt, ai muốn nửa đường giết ra cái 'Nhị sư tỷ', phá hoại nguyên bản không khí ấm áp.

"Tỷ môn, ngươi không sao chứ?"

Hắn cau mày nói.

Vương Dật rất ít cùng nữ nhân chấp nhặt, càng sẽ không đi đâu vô mồm, nhưng đôi phương thực sự có chút quá đáng.

"Cái gì?"

Nhan Mặc Sương tiểu tròng mắt, khề kêu nói: "Vương Dật, ngươi có ý gì?"

"Xin ngươi ly khai. . ."

Vương Dật khoát tay áo một cái, không muốn đi quá nhiều dây dưa.

"Ngươi. . ."

Nhan Mặc Sương mặt cười nhất thời chìm xuống: "Vương Dật, đừng tưởng rằng ngươi đánh bại Vũ Văn Thác, liền. . ."

"Bệnh thần kinh!"

Vương Dật trực tiếp đánh gãy đôi phương, âm thanh quái dị nói: "Ngươi tốt xấu cũng là đại châu xuất đến, làm sao một điểm tố chất đều không có?"

Cuối cùng hỏi ngược lại cú lợi hại.

"Đáng ghét. . ."

Nhan Mặc Sương nhất thời điên rồi, làm dáng muốn lao vào, lại bị Ngọc Thấu ôm gắt gao.

Vân Tiên lạnh lùng nhìn đôi phương, chậm rãi mở miệng: "Ngọc Thấu muội muội, xin ngươi đưa nàng mang đi."

Lúc này Ngọc Thấu trong lòng hận chết Nhan Mặc Sương.

Vân Tiên xuất hiện, kinh diễm hiện nay. Ngọc Thấu giật mình phát hiện, đôi phương tu vi sâu không lường được, tuyệt đối ở chính mình bên trên, vì lẽ đó sinh ra lòng kết giao.

Nhan Mặc Sương cùng Khúc Uyển Thanh ý nghĩ cũng gần như, hội vũ sau khi kết thúc, ba nữ ăn nhip với nhau, đồng thời đuổi theo.

Các nàng trong, chỉ có Khúc Uyển Thanh nhìn ra một chút càn khôn, bởi vì Vân Tiên khí chất cùng tiểu loli các nàng quá tương tự.

Có thể nàng không có nói ra, đem bí mật này nấp trong đáy lòng.

Vốn là mới đầu không sai, ai muốn Nhan Mặc Sương hỏi một cái đặc biệt ngốc nghếch vấn đề, còn kém điểm cùng Lạc Y Y đánh tới đến.

Ngọc Thấu cảm giác mình muốn tan vỡ, nhưng hết cách rồi, mình không thể mặc kệ Nhan đại tiểu thư.

"Tiên Nhi tỷ tỷ, xin lỗi. . ."

Nàng gật gật đầu, hướng bên cạnh nháy mắt một cái.

Khúc Uyển Thanh nhất thời ý hội, từ bên phải giá ở Nhan Mặc Sương.

"Hai ngươi thả ra ta. . ."

'Nhị sư tỷ' lớn tiếng rít gào lên.

"Nhan Mặc Sương, ta chán ghét ngươi. . ."

Ngọc Thấu kiều thoí, trực tiếp dùng tới tiểu Man lực, cùng Khúc Uyển Thanh hợp lực đem 'Nhị sư tỷ' giá ly nơi này.

Từ đầu đến cuối, nàng đều không có lại nhìn Vương Dật một chút.

Vũ Văn Thác tuy rằng thua ở trong tay đôi phương, có thể cứu châu hội vũ không thiếu yêu nghiệt, chỉ bằng vào một hồi thắng bại, không đủ để gây nên Ngọc Thấu liếc mắt, nhiều lắm có chút ăn vặt kinh mà thôi.

Nàng duy nhất lưu ý, chính là Vân Tiên là có hay không chính là Vương Dật đạo lữ.

Này còn không thâm nhập hiểu rõ đây, liền bị chị em tốt quấy nhiễu . . .

Nhan Mặc Sương bị mang đi sau, Vương Dật lắc lắc đầu: "Không hiểu ra sao nữ nhân."

Vân Tiên mỉm cười nở nụ cười, nhìn về phía Lạc Y Y, hỏi: "Muội muội, tâm tình tốt hơn chút nào không?"

"Hạnh. . ."

Lạc Y Y cặp môi thom đờ rất cao, còn ở mọc ra hờn dỗi.

Vân Tiên không khỏi cười khê: "Đừng nóng giận, sau đó cách xa nàng một ít là được rồi."

"Ta mới không sợ nàng đây. . ."

Lạc Y Y cắn giận đạo.

"Ngươi hiểu lắm. . ."

Vân Tiên tiếp tục cười khê: "Cái này Nhan Mặc Sương trong cơ thể nắm giữ 'Thượng thanh' chi tức, lại xưng 'Bản nguyên thể', ngươi 'Huyền thông mắt' cùng nàng trời sinh tương khắc."

Nàng nói ra một cái càn khôn.

"Cái gì?"

Hai người song song đứng sờ.

Vương Dật cau mày nói: "Bản nguyên thể? Tương khắc?"

Vân Tiên nhẹ nhàng gật đầu, nói: "Y Y muội muội con mắt Huyền Pháp vạn thông, có thể nhìn thấu thiên địa bình phong, mà 'Thượng thanh' chi tức là phiêu miểu bản nguyên. Đây hai loại thể chế nếu là gặp phải đồng thời, tự nhiên sẽ xem không vừa mắt."

"Thì ra là như vậy."

Vương Dật nhất thời bình tĩnh.

"Nàng vốn là một cái kẻ đáng ghét."

Lạc Y Y tiếp tục chu cặp môi thom.

"Ngươi a. . ."

Vân Tiên nghe xong có chút tiểu bất đắc dĩ, giơ lên tay ngọc, khẽ vuốt đôi phượng trắng mịn mặt cười.

"Hảo, chúng ta đừng động này người bị bệnh thần kinh."

Vương mỗ người trực tiếp cho Nhan Mặc Sương xác định tính, thể nhưng dời đi đề tài: "Trải qua buổi chiều, chúng ta đi ăn cơm."

Nhị nữ nghe xong gật đầu, bồi tiếp yêu lang, hướng cổ kiến trúc đại sảnh đi đến.

Đi tới nơi này sau, đại sảnh cơ hồ bị ngồi đầy.

Bọn hắn tìm nửa ngày mới phát hiện không vị, Vương Dật nhượng hai cái bảo bối lão bà chiếm toà, chính mình đi thỉnh cơm.

Ăn cơm trong lúc, các châu tu sĩ đều nhìn về phía bọn hắn, chủ yếu là Vân Tiên, thứ yếu mới là Vương mỗ người.

Ba người không để ý tới, vừa nói vừa cười.

Chúng ta Tiên Nhi thông minh nhanh trí, rất nhanh học được chiếc đĩa phương pháp sử dụng.

"Tiên Nhi tỷ tỷ, Hồng Linh đại lục không cần chiếc đĩa sao?"

Lạc Y Y kỳ quái hỏi.

"Ta trải qua rất lâu chưa có ăn, ở đế cung trong, bọn tỷ muội thỉnh thoảng sẽ uống chút linh tương ngọc lộ. Thành đạo trước, đều là dùng 'Miếng ngọc' ăn

uống. A, thật là mỹ vị . . "

Vân Tiên yêu kiều giải thích, đem một cái linh cầm thịt để vào trong miệng, đôi mắt đẹp nhất thời sáng ngời.

"Ồ. . ."

Lạc Y Y như hiểu mà không hiểu gật gù, trắng mịn mí mắt bỗng nhiên cổ mấy lần, cười hì hì nói: "Tỷ tỷ, tối hôm nay ngươi bồi lão công nghỉ ngơi đi. . ."

"A? ? ?"

Vân Tiên thân thể yêu kiều run lên, ngón tay ngọc nhất thời gây khó dễ bất ổn, đôi đũa trong tay trực tiếp rơi đến trên mặt bàn.

"Ngươi. . . Ngươi nói những gì đó?"

Nàng mặt cười một mảnh đỏ chót, không dám nhìn tới yêu lang, thấp giọng khẽ nói.

"Kê kê. . ."

Lạc Y Y nghịch ngợm phun nhỏ ra hương ~ thiết, nhìn về phía yêu lang, giả hoạt yêu kiều: "Lão công, ngươi buổi tối phải chăm sóc kỹ lưỡng Tiên Nhi tỷ tỷ."

Vương Dật lắc đầu bật cười, đang chờ đi mở miệng.

"Ngươi chớ nói lung tung. . ."

Vân Tiên thật sự cuồng lên: "Ta. . . Ta làm sao có thể nhượng lão công chăm sóc? Hửn là. . . Là. . ."

Nàng nói đến lúc sau, liền tiếng như muỗi nghĩ, nhỏ đến mức không nghe thấy được.

20 nhiều phút sau, ba người đứng ở Vương Dật cửa sương phòng trước.

Vân Tiên chăm chú lôi kéo muội muội tay ngọc, sao cũng không dám buông ra, thân thể yêu kiều run rẩy không thôi.

Nắm giữ thái thượng cảnh 'Cửu U Nữ thần Vương', giờ khắc này như một con chân kinh thô trắng nhỏ, rụt rè thật là còn thương.

"Tỷ tỷ, ngươi nắm ta đau quá. . ."

Lạc Y Y chu cặp môi thơm, sân tiếng liên tục.

Nàng thật sự bị đối phương nắm đau đớn.

"Đứng. . . Xin lỗi. . ."

Vân Tiên lặng yên buông tay, nhưng gần như cầu khẩn nói: "Muội muội, ngươi. . . Đừng rời bỏ tỷ tỷ. . ."

"Hi hi. . ."

Lạc Y Y trực tiếp lùi lại ba mét, phun ra hương ~ thiết yêu kiều: "Lão công, tỷ tỷ, ta đi trước rồi. . ."

Nàng sau khi nói xong, xoay người lại phiến nhiên rời đi .

"Ngươi đừng đi. . ."

Vân Tiên kinh sợ, vừa định đuổi theo, chính mình ngọc oản, lại bị một bàn tay lớn nắm lấy .

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 411: Tiên Nhi nộ hôn đầu

Vân Tiên trong nháy mắt sẽ không chuyển động, thật sự sẽ không động.

"Ta sẽ không lại nhượng người ly khai ta."

Vương Dật ôn nhu nói, 'Lạch cạch' một tiếng, mở cửa phòng ra.

Vân Tiên mặt cười buông xuống, không dám nhìn tới hắn.

Vương Dật nhẹ nhàng một vùng, đem xinh đẹp kéo vào phòng nhỏ, đóng cửa phòng.

Vân Tiên sau khi đi vào, mặt cười thùy cang thấp hơn, để trống tay ngọc liên tục đi thao túng góc áo.

Vương Dật đem bao quần áo của nàng lấy xuống, để ở một bên, sau đó trực tiếp đem đối phương kéo vào trong lòng.

"A. . ."

Vân Tiên thất thanh thở nhẹ.

Nàng tiếng hô rất êm tai, dâng lòng người phổi.

Vương Dật đầu nóng lên, không chút do dự cúi đầu.

Hai mảnh môi, nhất thời chặt chẽ không thể tách rời dán ở cùng nhau.

Vân Tiên trong nháy mắt động lại, cặp kia đôi mắt đẹp trợn lên lão đại lão đại. . .

Vương Dật tiến công 'Nhu trong mang mới vừa', tiến lên dần dần.

Rất nhanh, Vân Tiên đôi mắt đẹp bắt đầu mê ly, nàng chậm rãi, chậm rãi giờ lên cặp kia tay ngọc, nâng lên yêu lang gương mặt tuấn tú.

Nàng hôn, rất trúc trắc, nhưng dâng tâm hồn người.

Mấy qua đi, Vân Tiên nhắm lại đôi mắt đẹp, khoe mắt một bên, trượt xuống hai đạo thanh lệ.

Nàng khổ sở chờ đợi một đời, rốt cục nghênh đón triu mến, dâng ra chính mình nộ hôn đầu.

Thế nhưng. . .

Lâu dài tích góp, trong nháy mắt tỏa ra.

Nói tích lũy lâu dài sử dụng một lần tuyệt không quá đáng.

Vân Tiên dùng sức đáp lại, không buông tha mây mây.

Thời khắc này, hóa thành vĩnh hằng.

Một cái ký ức mãnh vỡ, đồng thời ở hai người trong đầu hiện lên.

. . .

Nơi này là một chỗ đá lồi chồm son động.

Bên trong hang núi, mấy bóng người lơ lửng không cố định.

Tức giận mắng tiếng, tiếng hô, nói liền không dứt.

"Khốn nạn, người dĩ nhiên đến 'Thiên Ma giáo' nội bộ cứu người, chán sống rồi?"

Một bóng người rống to.

"Bản tôn muốn đưa người chém thành muôn mảnh. . ."

Một bóng người khác rống to.

"Phí lời thật nhiều. . ."

Trong bọn họ, có một cái Tiêu Tiêu bóng người, tóc dài xõa vai, ánh mắt thâm thúy, không phải Vương Dật còn có thể là ai?

Hắn lúc này, cả người dính đầy vết máu, cũng không biết là chính mình, còn kẻ địch.

Chiến đấu tình huống rất khốc liệt, Vương Dật ở nỗ lực cuối cùng cường giả buông tìm sau, trên người chính mình, cũng đã thủng trăm ngàn lỗ, da tróc thịt bong.

Trở ngại tiêu trừ, hắn không do dự nữa, trong triều phóng đi.

Ước một nén nhang sau, Vương Dật đi tới chỗ một cái hắc trước cửa đá, dừng lại.

"Hắn là nơi này."

Hắn tự nói, từ huyết y trong móc ra một cái thạch chìa khóa, xen vào trên cửa khổng trong, dùng sức một mình.

'Ầm ầm ầm . . '

Hắc thạch nổ vang, chậm rãi mở ra .

Tình cảnh bên trong, liếc mắt một cái là rõ mồn một.

Nơi này đèn đuốc sáng choang, đối diện trên tường móc có hắc tòa, một bóng người xinh đẹp bị vây ở nơi đó.

Nàng mặt cười buồn xuống, ba ngàn thanh ti nhân thể rải rác, không thấy rõ hình dáng.

Vương Dật đi tới gần, nói: "Vân Tiên, người tỉnh một chút."

Nguyên lai, cái này nữ tử, chính là Linh Nam cốc thiên kiều số một, Vân Tiên.

Lúc này nàng tựa hồ ngất đi, không có bất cứ động tĩnh gì.

Vương Dật cau mày, lúc này dò ra hai chỉ, ấn lên đối phương ngọc oản, truyền độ linh lực.

Phút chốc, Vân Tiên thân thể yếu kiều run lên, chậm rãi tỉnh lại.

"Đương tên lửa gạt?"

Nàng phát hiện đứng trước mặt cá nhân, nhất thời cả kinh, chờ thấy rõ đối phương sau, không khỏi kêu kêu thành tiếng.

Vương Dật mặt trực tiếp bị tức tái rồi.

Hắn không nói hai lời, trực tiếp lấy ra một con trường kiếm, chặt đứt đối phương ngọc oản trên xiềng xích.

Vân Tiên tuy rằng mất đi ràng buộc, có thể bản nguyên bị phong, lại bị nhốt lâu như vậy, không có một chút nào khí lực, trực tiếp mềm ra xuống.

Vương Dật tay mát lạnh, ôm chặt lấy nàng.

"Đương tên lửa gạt, người đừng đụng ta."

Vân Tiên lớn tiếng rít gào.

Vương Dật không để ý tới, thân thể xoay một cái một tòn, trực tiếp đưa nàng bối.

"Nhanh buông ra ta. . ."

Vân Tiên nắm phần quyền, không ngừng mà đánh đối phương phía sau lưng.

"Người cho ta thành thật một chút."

Đột nhiên, Vương Dật đột nhiên rống to, tiếng như bôn lôi.

Hắn tiếng gào vô cùng lớn lao, Linh Nam cốc thiên kiều số một, nhất thời bị dọa run run một cái.

"Nếu không là sư tỷ cố ý cản, tiểu gia ta mới không tới đây loại địa phương quỷ quái đây."

Vương Dật lăm bằm một câu, hai chân hơi động, hướng ngoài động xông thẳng mà đi.

Rất nhanh, hai người ra khỏi sơn động, thấy thanh thiên.

Phương xa hư không tỏa ra ánh sáng lung linh, tiếng hò "Giết" rung trời.

Vương Dật đem Vân Tiên thả xuống, nhìn chăm chú hư không chốc lát, miệng một nhếch, cười nói: "Su tử bọn hã thành công, từ đây, thế gian lại không 'Thiên Ma giáo'."

Vân Tiên không có ngẩng đầu, mà là nhìn đối phương thân thể, run giọng nói: "Ngươi. . . Ngươi bị thương nặng như vậy?"

Vương Dật không có để ý đến nàng, chỉ lo dò xét phương tung.

Rốt cục, hã phát hiện cái kia một đôi bạch y.

"Su tử, ta đến rồi. . ."

Vương Dật kêu to, nhân thể liền muốn xông tới.

"Ngươi chờ một chút. . ."

Đột nhiên, Vân Tiên kéo đối phương, kinh hô: "Thương thế của ngươi quá nghiêm trọng, tuyệt không năng lực tái chiến."

Vương Dật hơi nhướng mày, hướng nàng quát lên: "Ngươi buông tay!"

"Không được. . ."

Vân Tiên liên tục lắc mặt cười.

Đương nàng nhìn thấy đối phương thảm trạng thì, chẳng biết vì sao, phương tâm dĩ nhiên bay lên một mảnh đại đau đớn.

"Ta nhượng ngươi buông tay. . ."

Vương Dật cánh tay vừa nhấc, muốn tránh thoát mở ra.

"Ngươi này người, đương thật không thể nói lý."

Vân Tiên cắn răng bạc, chết sống không buông ra.

Đúng vào lúc này, 'Thiên Ma giáo' hung đồ, dĩ nhiên bị Thần Cương vực thiên kiều môn hết mức tru diệt.

'Xì xì xì. . .'

Tiếng xé gió lên, thập mấy bóng người hướng nơi này xông thẳng mà đến.

Bọn hã thoáng qua cho đến, dồn dập hạ xuống.

Người cầm đầu, chính là Thiên Nguyệt tiên tử Su Phi Yên, Từ Nguyệt tắc đứng ở bên trái nàng, bên phải nhưng là Thảm Băng.

Su Phi Yên thấy hai người tay kéo tới kéo đi, nhất thời không cao hứng, cặp môi thom nhất thời một quyết.

"Su đệ. . ."

Từ Nguyệt vội vàng thu đi tới bạch lăng sa, đi tới gần, tức giận nói: "Ta nhượng ngươi cứu Vân Tiên, không phải nhượng ngươi bắt nạt nàng. . ."

Dát? ? ?

Vương Dật nhìn trong lòng thiên nhân, nhất thời choáng váng.

. . .

Úc về kiếp này.

Một phen sống mơ mơ màng màng thấp sau, rồi môi.

Vân Tiên vô lực nằm nhoài yêu lang trong lòng, thở gấp tỉnh tể.

Nụ hôn này, làm cho nàng thần hồn điên đảo, không thể tự kiểm chế.

Hai người ai cũng không nói gì, yên tĩnh nghe lẫn nhau tiếng tim đập.

Không biết qua bao lâu bao lâu, tựa hồ một đời như vậy cữu viễn.

"Lão công. . ."

Vân Tiên khôi phục không ít, nhẹ giọng nói: "Tiên Nhi, vẫn chưa thể thị tẩm, sao cũng phải Đại tỷ đi tới. . ."

... ..

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 412: Mang tâm sự riêng

Nàng âm thanh như muỗi nghĩ, nhỏ đến mức không nghe thấy được.

Có thể Vương Dật vẫn là nghe đến, ôn nhu cười: "Ta biết "

Vân Tiên mím mím cặp môi thom, đem mặt cười sâu sắc giấu vào yêu lang trong lòng.

Không hề có một tiếng động, thảng có tiếng.

Hơn mười phút sau, hai người mới lưu luyến không rời tách ra.

"Tiên Nhi, ngươi trước tiên tẩy ba "

Vương Dật nhếch miệng nở nụ cười, trên mặt có chứa tam phần mong đợi, bảy phần vô liêm sỉ

"A?"

Vân Tiên thân thể yêu kiều run lên, nhân thể vung lên mặt cười, mờ mịt đi hỏi: "Tẩy cái gì?"

"Đương nhiên là rửa ráy "

Vương Dật người lúc nói chuyện lỗ mũi vi vi tạo ra, khuôn mặt có chút biến hình, nhìn qua rất đáng sợ.

Vân Tiên bỗng nhiên ngẩn ngơ, sau đó này khả nhân mặt cười, lần thứ hai đã biến thành quả táo đỏ.

Nàng tu tu buông xuống mặt cười, liên tục đùa bốn góc áo, cũng không dám nữa nhìn hấn .

"Khà khà "

Vương Dật người cười quái dị nói: "Nếu không, chúng ta cùng nhau tắm?"

Ma túy, hấn vẫn đúng là nói thành lời được.

"Không được!"

Vân Tiên nhất thời hoảng rồi, thở nhẹ một tiếng, hướng giường lớn chạy đi, trốn ở góc tường run lấy bầy.

Vương Dật người đồng tâm nổi lên, đưa hai con hàm trư tay, chậm rãi hướng nàng đi đến.

"Lão công "

Vân Tiên dính sát vào bức tường, run giọng nói: "Ngươi đừng hại ta a "

"Hả?"

Vương mẫu người nhất thời sững sờ, trượng hai không tìm được manh mối hỏi: "Ta không hiểu."

Vân Tiên trắng noãn hàm răng, nhẹ nhàng cắn mềm môi cặp môi thơm, nói: "Đại tỷ Nhị tỷ cùng Tam tỷ, đều không có được làm hạnh. Ta ta như sớm thì tắm, các nàng nhất định sẽ đánh ta "

"Nói hươu nói vượn "

Vương mẫu lòng người trong buồn cười, biết nàng hiểu lầm, gương mặt tuần tú nhưng cố ý một banh: "Đề ta làm chủ, các nàng dám động người?"

"Lão công, cầu người không nên "

Vân Tiên thật sự hoảng ròi, trong lòng sợ sệt không được.

Đừng nói hậu cung chế độ nghiêm ngặt, bắt đầu từ tỷ muội về mặt tình cảm giảng, cũng tuyệt đối không thể.

Tối nay như thị tắm, chờ các tỷ tỷ nó nhặt trở về, chính mình như thế nào đi đối mặt?

Vì lẽ đó, thật sự không được.

Vân Tiên thân thể yêu kiều vận vẹo liên tục, muốn lùi về sau, làm sao bức tường làm cách, căn bản không thể lui được nữa.

Mà đã thú Vương mẫu người, trải qua đi tới trước mặt nàng, trên mặt một trận cười xấu xa.

Vân Tiên cuống quýt nhắm lại cặp kia đôi mắt đẹp, mặt cười hướng nghiêng xuống phương một bên, dùng sức cắn cặp môi thơm, mặt cười trên nổi lên tiểu thống khổ.

Thân thể nàng run rẩy không ngừng, như một con chân kinh nai con, đương thực sự là ta thấy mà yêu.

"Ha ha "

Vương mẫu người cười khê, thể nhưng cúi đầu, ở đối phương trắng noãn cái trán mềm nhẹ vừa hôn.

Vân Tiên thân thể yêu kiều run lên, tay ngọc chăm chú ấn lại mặt tường, không dám có bất kỳ cử động.

Vương mẫu người thấy nàng như vậy sợ sệt, không đành lòng lại tiếp tục đùa giỡn, kéo đối phương một cánh tay ngọc, ôn nhu kêu: "Lão bà "

"Ừ"

Vân Tiên cắn cặp môi thơm, trầm thấp đáp một tiếng, nhưng hay vẫn là không dám động.

Vương Dật nhẹ nhàng dùng sức, đưa nàng mang rời khỏi mặt tường.

Vân Tiên hơi nhỏ tâm mở đôi mắt đẹp, vừa vận đón nhận ánh mắt của đối phương, sợ đến nàng lần thứ hai nhắm lại .

Vương mẫu trong lòng người rung động, cúi đầu, ở nàng cặp môi thơm trên ướm một tỷ, cười nói: "Đi theo ta "

Vân Tiên nhấp dưới cặp môi thơm, ngoan ngoãn đi theo.

Mấy qua đi, hai người đi tới phòng nhỏ phòng rửa tay.

Bây giờ, giới trần tục khoa học kỹ thuật là vua. Tu Chân Giới cũng sa sút sau, có rất lớn cải thiện.

Tiên Đô trong kiến trúc phòng rửa tay trong, tuy rằng không có vôi hoa sen cùng bồn tắm lớn, nhưng cũng có nhường thạch đạo, chỉ có điều cần linh lực đi mở ra.

"Như vậy là thả nước nóng, nơi này có khăn mặt, dép "

Vương Dật giao cho một phen sau, lùi ra khỏi nơi này.

"Lão công "

Vân Tiên thấy hán dĩ nhiên ly khai, không nhịn được mở miệng khê gọi.

Vương Dật xoay người lại, mỉm cười nói: "Làm sao?"

"Người người không phải muốn muốn cùng ta "

Vân Tiên nói nói, lần thứ hai buông xuống mặt cười.

Vương Dật khoe miệng một nhếch, hỏi: "Ngươi muốn sao?"

Vân Tiên trầm mặc chốc lát, gật gật đầu.

Vương Dật biết nàng còn không thả xuống hết thủy rịt rề, không đành lòng đi làm khó dễ, mỉm cười nói: "Ngày hôm nay trước tiên không được, đóng cửa lại ba "

Vân Tiên nghe xong, cặp môi thom khề run, cẩn thận hỏi: "Lão công, ngươi tức rồi?"

"Làm sao hội?"

Vương Dật nhất thời bật cười lắc đầu.

Vân Tiên dùng sức cắn cặp môi thom, thấp giọng nói: "Lão công nếu là muốn cùng nhau tắm, Tiên Nhi chắc chắn tận tâm đi hầu hạ "

Khá lắm, câu nói này liêu.

Vương mỗ người lỗ mũi trong nháy mắt tạo ra , suýt chút nữa liền không nắm giữ trụ.

Hắn liều mạng để cho mình tỉnh táo lại, không có vô tới, đỏ mặt tía tai nói: "Nhanh mau đóng cửa, ta một lúc tự mình rửa "

"Lão công, ngươi thật sự không sinh khí?"

Vân Tiên nghe xong, âm thầm thở phào nhẹ nhõm, nhưng vẫn như cũ có một ít lo lắng.

Vương mỗ người nhất thời không nói gì , làm dáng thoát áo của chính mình, kêu quái dị nói: "Nếu Tiên Nhi cố ý cùng nhau tắm, này lão công liền không khách khí "

"Không nên "

Vân Tiên nhất thời dọa sợ , cuống quýt đóng cửa lại bản.

"Ha ha "

Vương mỗ người không khỏi bị chọc phát cười, hắn đem áo cởi, đặt ở trên ghế dựa, sau đó đi tới cửa sổ bên, từ đâu trong rút ra một cái ngọc khê yên, điểm trên.

"Tê hô "

Hắn phun ra một cái yên khí, nhìn chăm chú cảnh sắc bên ngoài, lầm bầm nói: "Các lão bà, Tiên Nhi đến rồi, các ngươi lúc nào trở lại a?"

"Thủy Thiên cái son vạn toà chúng ta từng đi qua, mỗi một lần tương phùng cùng khuôn mặt tươi cười đều lẫn nhau khác họa "

Lạc Y Y rên lên kinh điển danh khúc, đẩy ra sư tôn cửa phòng.

Nàng quen thuộc cùng Ngữ Cầm cùng ở, vì lẽ đó không có về chính mình phòng nhỏ.

"Ồ?"

Lạc Y Y mới vừa vào đến, liền thở nhẹ một tiếng: "Sư tôn, ngươi trở lại ?"

Nguyên lai, lúc này Ngữ Cầm chính ăn mặc áo ngủ, ngồi dựa vào ở giường tóc ngốc.

Nàng nghe tiếng, nghiêng đi tràn ngập ý nhị mặt cười, nhẹ nhàng gật đầu: "Có một lúc "

Lạc Y Y bỏ đi áo khoác, chống đỡ đi chiếc giày nhỏ, lên sư tôn giường.

"Sư tôn, ngươi làm sao không đi ăn cơm?"

Nàng nhào vào đối phương trong lòng, thế nhưng, con kia trắng nõn tay nhỏ, trực tiếp mò lên

"Đi "

Ngữ Cầm nhẹ nhàng chém xuống ái đồ tiểu quái tay, thối tiếng nói: "Càng lớn vượt không quy củ, ngươi lại như vậy không thành thật, cũng đừng ngủ nơi này ."

"Hi hi "

Lạc Y Y yêu kiều không ngớt, lập tức vung lên mặt cười, ngây thơ hỏi: "Ngài vẫn chưa trả lời vấn đề của ta đây."

Ngữ Cầm trong lòng có chút lo lắng, nàng nghiêng người cầm điện thoại di động lên, tùy tiện đáp một tiếng: "Ta không thấy ngon miệng."

"Ồ "

Lạc Y Y lăm bắm một tiếng, cặp kia cánh tay ngọc ôm càng chặt hơn .

"Xô đẩy cái gì?"

Ngữ Cầm đương thật bị ái đồ làm không nói gì , tức giận nói: "Nhanh đi rửa ráy "

"Không mà, nhượng ta lại chờ một lúc "

Lạc Y Y ngắt mấy lần, sái nổi lên tiểu vô lại.

Ngữ Cầm bắt nàng hết cách rồi, bắt đắc dĩ lắc lắc đầu, không xen vào nữa .

Lạc Y Y nằm nhàoai sư tôn trong lòng, không ngừng mà mím môi cặp môi thom. Đột nhiên, nàng vung lên mặt cười, hỏi: "Sư tôn, người có phải là trong lòng có người?"

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 413: Lão bà nhất đại

Ngữ Cầm thân thể nhất thời run lên, trần ngập ý nhị mặt cười một mảnh tiểu hoang mang.

"Người. . . Người nói những gì đó?"

Nàng nhẹ giọng nói nhỏ.

Lạc Y Y quan cảm cỡ nào kinh người? Nhất thời nhận ra được đối phương trong lời nói, chen lẫn này tia tiểu hoảng loạn.

"Hi hi. . ."

Lạc Y Y giáo hoạt yêu kiều, giơ lên tay ngọc, đùa bỡn Ngữ Cầm sợi tóc đen sì, nói: "Sư tôn, vừa nãy Vương sư đệ đề cập ngài."

Ngữ Cầm lại là run lên.

Nàng hít một hơi thật sâu, bình phục trong lòng gợn sóng, nhàn nhạt nói: "Hắn đề ta làm cái gì?"

Lạc Y Y trắng nõn mí mắt cổ cổ, cười duyên nói: "Sư tôn đoán xem chứ. . ."

Ngữ Cầm nhất thời bị ái đồ khí ngân nghiêng rặng, nàng bạch đối phương một chút, kiều thối: "Hồ đồ. . ."

Lạc Y Y vui cười không ngừng, dùng sức ôm sư tôn trần ngập co dãn thân thể yêu kiều, không còn đoạn sau.

Ngữ Cầm bị cô nàng này khiến cho trong lòng loạn loạn, phiền muộn bên dưới, liền muốn đưa nàng đẩy ra.

"Ngài đừng đẩy ta. . ."

Lạc Y Y nhất thời phát hiện , liễu mạng ôm sát đối phương, sao cũng không buông tay.

Ngữ Cầm giận dữ, duỗi ra ngón tay ngọc, điểm xuống đối phương trắng nõn cái trán.

Lạc Y Y phun nhỏ ra hương ~ thiết, đem mặt cười giấu vào đối phương hương trong lòng đi tới.

"Cô nàng chết đảm kia. . ."

Ngữ Cầm thấp thỏm, bên tai cũng không ngừng vang vọng ái đồ nói ra: Vừa nãy Vương sư đệ đề cập ngài.

. . .

'Lạch cạch'

Vương mẫu người xoay tay lại đem cửa phòng rửa tay đóng lại, sát tóc, hướng trước giường đi đến.

Giường lớn bên trên, đệm chăn bên dưới.

Một cái kiều tiểu thân thể tích góp lui ở bên trong, nhẹ nhàng run rẩy.

Vân Tiên thân cao cùng Tam tỷ gần như, đại khái 1 mét 65 đáng vẻ, bây giờ tứ chi tích góp ở cùng nhau, từ bên ngoài xem, đương thật giống một đứa bé.

Vương Dật không chỉ có bật cười, theo lại nghĩ tới, đại tiểu tiên nữ lần thứ nhất cùng mình cùng giường mà miên thì, cũng là như vậy nom nớp lo sợ.

Hắn đem khăn mặt ném ở một bên trên ghế dựa, xóc lên đệm chăn, nằm đi tới.

Giường lớn nhân thể chấn động chấn động.

Bên trong thân thể yêu kiều bỗng nhiên động lại, lập tức run rẩy lợi hại hơn .

Vương Dật thấy đối phương sợ sệt không được, trong lòng thương ý nổi lên, thăm dò qua cánh tay, đem chỉ xuyên có một cái mòng manh tiểu hương y phục Vân Tiên lâu vào trong ngực.

"A. . ."

Vân Tiên thở nhẹ một tiếng, thân thể yêu kiều một trận như nhũn ra, lại không còn nửa điểm khí lực.

Vương Dật chăm chú ôm nàng, trong mũi nghe đối phương thân thể yêu kiều trên toả ra Yuuka, không khỏi tâm thần sáng khoái.

Vân Tiên nằm nhoài yêu lang trong lòng, đầu tiên là run rẩy không ngừng, theo thời gian trôi đi, nàng không lại căng thẳng , thân thể nhưng vẫn như cũ mềm nhũn, mềm mại không xương.

Hai người đều không nói gì, hưởng thụ lẫn nhau trên người truyền đến nhiệt độ.

Không biết qua bao lâu bao lâu. . .

Vân Tiên chậm rãi nhắm lại đôi mắt đẹp, hai đạo thanh lệ, chậm rãi lướt xuống.

Nàng hiện ở trong lòng hoàn toàn yên tĩnh, loại này quy tụ cảm giác rất tốt, thật sự rất tốt. . .

"Hi vọng tất cả những thứ này không phải mộng cảnh. . ."

Vân Tiên lẩm bẩm khẽ nói.

Vương Dật phát hiện y người chảy nước mắt, trong lòng đau xót, cúi đầu hôn đi nàng giọt nước mắt, ôn nhu nói: "Lão bà, ta cũng sẽ không bao giờ ly khai các ngươi. "

Hắn sau khi nói xong, giờ lên tay trái, mềm nhẹ xoa đối phương non mềm mặt cười.

Vân Tiên nhẹ nhàng gật đầu, mặt cười vì khẽ dờn động, ma sát tay của đối phương tâm.

Vương Dật hít một hơi thật sâu, trong lòng dâng lên hào tình vạn trượng.

Các nàng là chính mình hết thấy, trong tương lai năm tháng, coi như thịt nát xương tan, chính mình cũng phải hộ các nàng chu toàn.

Tuy rằng, các nàng tại trung nguyên đại lục gần như ở vô địch.

Có thể này cùng thực lực không liên quan, là một người nam nhân, nhất định phải bảo vệ tốt người đàn bà của chính mình, không có thể làm cho các nàng được oan ức.

Ngẩn ngui ôn tồn sau, Vân Tiên cặp môi thom một tấm, nhưng là muốn nói lại thôi, thế nhưng, mặt cười trên tràn ngập tiểu phúc tạp.

Nguyên lai, nàng mới vừa cùng Vương Dật gặp gỡ thì, liền phát hiện đối phương trong cơ thể có pháp tắc phong ấn. Lão công 'Ma thể' tiềm lực, bị khóa chặt ở hai phần mười tà hữu.

Từ khi tức trên phán định, người xuất thủ là Đại tỷ.

Vân Tiên không biết tiểu loli đã sớm thăng thần, nàng muốn nói cho lão công, nhưng thực sự không dám, càng là không đành lòng.

Bị thương qua lại, rõ ràng trước mắt, vì lẽ đó, nàng rất lý giải Đại tỷ cử động.

Chốc lát xoắn xuýt qua đi, Vân Tiên quyết định trước tiên không nói cho lão công chân tướng, chờ cùng tam vị tỷ tỷ đoàn tụ sau, làm tiếp định luận.

Nghĩ tới đây, nàng dời đi đề tài, sâu xa nói: "Lão công, Tiên Nhi cùng ngươi một đêm, ngày mai sẽ đi rồi. . ."

"Hà?"

Vương mỗ người nhất thời cả kinh, vội vàng nhìn về phía đối phương, sợ hãi nói: "Đi? Đi nơi nào?"

"Tĩnh không. . ."

Vân Tiên không dám nhìn hắn, thấp giọng nói.

"Cái gì?"

Vương Dật choáng váng, gấp gấp hỏi: "Chúng ta vừa đoàn tụ, ngươi vì sao lại muốn đi nơi đó?"

Vân Tiên không đáng trả lời chắc chắn, nhưng là mặt cười giương lên, hôn lên lão công môi.

Nụ hôn này, rất nóng, rất ướt át.

Một phen sống mơ mơ màng màng sau, rời môi. . .

"Hô. . . Hô. . . A. . ."

Vân Tiên mềm mại nằm nhào vào lão công trong lòng, thở gấp tinh tế, đôi mắt đẹp một mảnh mê ly, tâm thần mê say không ngớt.

Mấy phút sau, nàng hô hấp dần dần vững vàng, đôi mắt đẹp ở trong, nhưng lại lần nữa nổi lên sương mù: "Ta muốn đi tìm Đại tỷ Nhị tỷ cùng Tam tỷ, còn có Hương Hương. . ."

Vương Dật nghe xong nhất thời ngừ kết.

Một lát sau, hắn thấp giọng hỏi: "Hương Hương ở nơi nào?"

"Ta không biết. . ."

Vân Tiên lắc lắc mặt cười, nhẹ nhàng nức nở: "Nhị tỷ lấy ra 'Huyết Cầm' thì, bọn tỷ muội đều bị tách ra. Ta cùng Hương Hương tuy ly gần nhất, nhưng tiến vào tình vực khác nhau. . ."

Vương Dật rơi vào trầm mặc.

Vân Tiên tiếp tục ghen ngào: "Ta lần này đến, chính là vì thấy lão công một mặt. Sau đó, liền đi tìm các nàng. . ."

Vương Dật ở nàng ôn nhuẩn cặp môi thơm trên nhẹ nhàng một thấp, thán tiếng hỏi: "Khi nào thì đi?"

"Sáng sớm ngày mai."

Vân Tiên dùng sức ôm sát yêu lang, buồn bã nói: "Năng lực tái kiến trên lão công một mặt, Tiên Nhi trải qua không tiếc. . ."

"Chớ nói nhảm!"

Vương Dật nhẹ nhàng ngắt một tý nàng cánh tay ngọc.

Vân Tiên cho rằng lão công tức rồi, cặp môi thơm một mẩn, không còn động tĩnh.

Vương Dật trầm ngâm chốc lát, nói: "Tiên Nhi, lão công có một yêu cầu. . ."

"Yêu cầu?"

Vân Tiên vì hơi ngốc, hỏi: "Yêu cầu gì?"

"Mang ta cùng đi."

"Cái gì? Lão công cũng muốn đi. . . Tinh không?"

Vân Tiên nhất thời kinh ngạc đến ngây người .

Vương Dật sâu sắc nhìn nàng, gật gật đầu.

Lần này, hẳn cũng sẽ không bao giờ mặc cho chỉ rời đi. Nếu là đi, nhất định phải mang tới chính mình.

Lão bà nhất đại, cái gì cứu châu hội vũ? Cái gì thiên kiều quyết đấu? Đều cũng phải đứng dịch sang bên.

"Không thể. . ."

Vân Tiên cuống lên: "Tinh không rất nguy hiểm, đừng nói lão công còn chưa khôi phục thực lực, chính là. . ."

"Lão bà!"

Vương Dật đánh gãy nàng, gằn từng chữ: "Ta cũng sẽ không bao giờ nhượng người ly khai bên cạnh ta. . ."

Vân Tiên sâu sắc nhìn chăm chú yêu lang, trong mắt thanh lệ không thôi.

"Hô. . ."

Đột nhiên, nàng mặt cười giương lên, chủ động đưa lên môi thơm.

Y nhân môi, nhiệt như lửa, có thể hòa tan thế gian tất cả tất cả. . .

Vương Dật dùng sức đáp lại, hai người sớm đã không biết thiên địa là là vật gì, chỉ lo hưởng thụ lẫn nhau mang đến mật ý nùng tình.

Mấy phút sau, rời môi.

"Hô. . . A. . ."

Vân Tiên nằm nhoài lão công trong lòng, mặt cười một mảnh nóng bỏng, nàng thờ gấp nói: "Lão công, phía dưới. . . Có món đồ gì ở đình ta. . ."

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 414: Hảo dương

Vương mẫu người gương mặt tuần tú một mảnh đỏ chót, cảm thấy đặc biệt ngượng.

Hết cách rồi, hẳn dù sao ở máu nóng tuổi tác, Vân Tiên cặp môi thơm ôn nhuận ướt át, thân thể yêu kiều lại là hoạt như mỡ đông, như vậy động tình bên dưới, phía dưới không có động tĩnh, trái lại không bình thường .

"Hắc. . ."

Vương mẫu người lưng túm cười cợt, hạ thân tử, đem thế gian tà ác nhất đông đông từ đối phương chân ngọc trên đời.

Vân Tiên mặc dù là Nữ thần Vương, lại là chính cung một trong, có thể chuyện nam nữ nhưng dường như một tờ giấy trắng, cái gì cũng không hiểu.

Nàng cảm thấy này 'Đồ vật' ly khai , không có thâm nghĩ, tiếp tục nằm nhoài lão công trong lòng, yên lặng cảm thụ đối phương nhiệt độ.

Mấy qua đi. . .

"Lão công, người không thể đi. . ."

Vân Tiên cắn cắn cặp môi thom, mở miệng yếu ớt.

Vương Dật không có theo tiếng, ôm đối phương vai đẹp, nhẹ nhàng xoa xoa nàng trắng nõn cánh tay ngọc.

Vân Tiên thấy hần không có động tĩnh, trong lòng có chút tiểu sợ sệt, do dự chốc lát, thăm dò khẽ gọi: "Lão công . . ?"

"Tiên Nhi, không nên nói nữa . . ."

Vương Dật thở dài: "Chúng ta vĩnh viễn không thể lại tách ra, vĩnh viễn . . ."

Vân Tiên nghe xong, trong con ngươi xinh đẹp thanh lệ càng chảy càng nhiều, chảy ở yêu lang dày rộng trên lồng ngực.

Vương Dật trên người ma vẫn ở tình lệ xâm ngấm dưới, hóa thành thể gian nhất thể mỹ đồ án.

Hai người ai cũng không nói gì thêm, trong sương phòng, rơi vào vô tận trầm mặc.

Đây là một loại khôn kẻ cảm giác.

Mệnh mệnh hai đời, tình duyên cuối cùng tự.

Làm sao có hãm, âm u . . . Thần thương . . .

Các tiên nữ tử muội tình nghĩa, thâm hậu phi thường, thiên địa minh giám.

Vân Tiên đến trước, vốn là hạ quyết tâm, thấy lão công một mặt sau, liền thâm nhập trời sao vô ngần, truy tìm tử muội phương tung.

Có thể Vương Dật cũng muốn đi, nàng liền làm khó dễ .

Đầu tiên, nàng là phó cung, Thiên đế chi ngôn, phải có nghe.

Còn nữa, vừa nãy Vương Dật mấy câu nói, ở một đời trước từ không quá.

Năm đó Dương Lăng Trần chỉ muốn cưới Tử Nguyệt nhất nhân làm bạn lữ. Tuy đối với hần nàng mấy nữ có ý định, nhưng không rất mãnh liệt. Nếu không là Tử Nguyệt trong bóng tối tác hợp, to lớn Hồn Độn để cung trong, khả năng liền chỉ có một mình nàng .

Dù vậy, Vương Dật một đời trước ở thành đạo trước, cũng căn bản chưa từng nói cái gì vừa ý, thành đạo sau, liền Tử Nguyệt muốn gặp hần một lần đều phi thường gian nan, chớ nói chi là mặt khác bốn vị Nữ thần Vương .

Vì lẽ đó, lúc này Vân Tiên vừa bị lời của đối phương cảm động không thể tự kiềm chế, lại lâm vào vô hạn xoắn xuýt ở trong.

Quá cực kỳ lâu . .

"Lão công . . ."

Vân Tiên rốt cục đánh vỡ yên tĩnh, nàng giơ lên tay ngọc, sát lặc tiểu nước mắt trên mặt, sâu xa nói: "Ta . . . Ngày mai không đi rồi, vĩnh viễn hầu ở bên cạnh ngươi . . ."

Vương Dật nghe xong tiếp tục trầm mặc.

Hần hiện tại rơi vào vô hạn tự trách bên trong.

Vương Dật vừa bị các tiên nữ tình nghĩa cảm động, vừa hận sự bất lực của chính mình.

Vì lẽ đó, hần muốn từ bỏ lần này hội vũ, cùng nàng thâm nhập trong vũ trụ mệnh mệnh đi.

Vân Tiên cảm thấy không ổn , nàng dù sao thông minh nhanh trí, đem lang ý đoán được một chút, vội vã dời đi đề tài: "Lão công, ngươi làm sao hội nắm giữ Đại Thánh cùng Yêu Vương Thần bảo?"

Cái này vấn đề, nàng xác thực muốn biết.

"Sau đó chậm rãi nói cho ngươi . . ."

Vương Dật trả lời rất tùy ý, trong lòng trải qua tính toán, tiến vào tình không sau như thế nào tự vệ.

Tề Thiên chiến giáp lẽ ra có thể chống đối tình loạn phong bạo, có thể gặp gỡ hổ đen sẽ làm thế nào?

Nếu là để uy khôi phục, cũng không có vấn đề. Có thể loại kia trạng thái quá khó mở ra, không thể dựa dẫm mật mờ đồ vật.

Đột nhiên, trong đầu hần lnh quang lóe lên.

Tiểu loli phong ấn chính mình tám phần mười tiềm lực, nếu là toàn mở ra, này thực lực của chính mình nhất định sẽ tăng cao một đoạn dài, nói không chắc để uy mở ra số lần cũng sẽ hiện cấp số nhân tăng cường.

Nghĩ tới đây, Vương Dật hứng thú bưng bưng ngồi dậy.

"A?"

Này biến số có chút kinh người, Vân Tiên thờ nhẹ một tiếng, theo yêu lang đứng dậy, mò mịt đi hỏi: "Lão công, làm sao?"

"Lão bà. . ."

Vương Dật nắm lên nàng cặp kia tay ngọc, nói: "Người mau đưa trên người ta phong ấn mở ra."

Vân Tiên bỗng nhiên ngần ngại, thế nhưng trong nháy mắt rõ ràng tất cả, lập tức mặt cười nhẹ chếch, cắn cặp môi thom nói: "Ta không giải được. . ."

"Hả?"

Vương mỗ người sừng sốt: "Tại sao?"

"Không có tại sao, chính là không giải được. . ."

Vân Tiên bỗng nhiên cuống lên, vội vã rút về chính mình tay ngọc, nằm lại trên giường, thân thể yếu kiêu một phen, đem hoàn mỹ sống lưng hướng yêu lang.

Nàng hiện ở trong lòng sợ sệt cực kỳ.

Tiểu loli phong ấn, Vân Tiên tất nhiên là năng lực mở ra.

Lúc này Vương Dật như đến một câu 'Vân phó cung, đem Bản đế trên người phong ấn mở ra', nàng nhất định phải vâng theo.

Một khi như vậy, yêu lang nhất định sẽ để cho mình dẫn hần đi tình không, bọn tỷ muội nếu là sau khi biết. . .

Thiên. . .

Vân Tiên không dám nghĩ tiếp nữa, trong lòng nhiều lần cầu khẩn, lão công tuyệt đối đừng nói ra hậu cung thuật ngữ.

Vương Dật càng bản không biết cái trong càn khôn, càng không biết được cái gì quý thuật ngữ. Hần nhân thể nằm lại trên giường, từ phía sau đem y nhân lâu vào trong ngực, ôn nhu nói: "Lão bà, người làm sao?"

Vân Tiên thân thể yếu kiêu run lên, thấp giọng nói: "Lão công, người đừng vì khó Tiên Nhi có được hay không?"

Vương Dật nghe ra trong lời của đối phương có chứa ý sợ hãi, tuy không rõ ý tưởng, nhưng là thương ý đại sinh.

Hắn cúi đầu, ở đối phương trắng nõn cổ trắng ôn nhu vừa hôn, khẽ cười nói: "Ngốc lão bà, ta làm sao hội làm khó người?"

Vân Tiên cổ rất mất cảm, bị yêu lang hôn môi sau, thân thể yếu kiêu lần thứ hai run lên, phương tâm gọn sóng vượt đăng càng lớn. Nàng có chút tiểu thống khổ nhắm lại đôi mắt đẹp, chăm chú ôm đối phương cánh tay, hô khẽ nói: "Hào dương. . ."

'Hồng. . .'

Đột nhiên, trên người nàng tỏa ra một luồng thần bí hào quang, đem da thịt làm nổi bật càng thêm mỹ lệ hoàn mỹ.

Thái thượng giả, Thần vương rồi. Giơ tay có thể hái nhật nguyệt ngôi sao, tham chỉ nát tan hư không.

Các tiên nữ như không biến mất thần uy, đừng nói Vương mỗ người, chính là những cái kia Thần Khiếu cường giả, cũng tuyệt khó tiếp cận với ngàn mét bên trong.

Vân Tiên tu vi là thái thượng tầng ba, tuy rằng có thể ngạo thị toàn bộ đại lục, có thể ở tỷ muội trong, nhưng là yếu nhất.

Đến nỗi, nàng cổ trắng bị hôn sau, càng là có chút không khống chế được chính mình.

Vương mỗ người căn bản không biết chính mình hiện tại rất nguy hiểm, chỉ cảm thấy y nhân da thịt mê người đến cực điểm, không khỏi lẩm bẩm nói: "Tiên Nhi, người thật là đẹp. . ."

Thế nhưng, hắn lần thứ hai cúi đầu, tham lam hôn lên này hoạt như mỡ đông da thịt, mà lại rất nặng rất nặng. . .

"Không nên, a. . ."

Vân Tiên thân thể yếu đuối đại chiến không ngớt, mặt cười nhân thể giương lên, dùng sức cắn cặp môi thom, một mặt tiểu thống khổ.

Nàng liều mạng không chế chính mình, làm sao. . .

'Rác. . .'

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 415: Kinh hỉ

Trời ạ!

Vương mẫu người cặp kia cánh tay, dĩ nhiên miễn cưỡng bị chúng ta Tiên Nhi, lâu đứt đoạn mất.

"A. . ."

Vương mẫu người ngư nhân hư không trùng, gương mặt tuần tú nhất thời bạch .

Thật sự rất đau.

Khó tiêu nhất được mỹ nhân ân, này đoạn Thượng Cổ bảy nói tuyệt cú, ở đây khác loại hiện ra .

"A? ? ?"

Vân Tiên trực tiếp hoảng rồi, vừa bay lên ở sát na dập tắt. Nàng vội vàng đỡ thẳng yêu lang cánh tay nhỏ, tay ngọc nhẹ giương, xoa cốt đoạn chỗ.

Vương mẫu người cắn chặt hàm răng, không lại phát sinh một tiếng, cái trán nhưng là dật xuất mồ hôi châu.

Đột nhiên, trong đầu của hấn lướt qua một đạo hoang đường ý nghĩ.

Trương lai lâu dài tư thù, phu thê khó tránh khỏi hội có tiểu ma sát, nếu là ngày nào đó thật động lên tay, nói thí dụ như hài tử giáo dục vấn đề, đến lúc đó, chính mình chẳng phải. . .

Khe nằm! Ta nghĩ gì thế?

Vương mẫu lòng người trong đại mắng mình cả nghĩ quá rồi.

Kỳ thực, hấn xác thực cả nghĩ quá rồi, cũng muốn thiếu.

Muốn nhiều chính là, các tiên nữ chắc chắn sẽ không hướng về yêu lang động thủ, tiểu loli tự ý phong ấn Vương Dật tiềm chất, là ôm bị hư vận mệnh vì đó.

Muốn thiếu chính là, các tiên nữ tự nhiên tường an vô sự, có thể 'Hiệp cung' tranh sủng, thiên thị môn không hợp, còn có 'Trong lịch sử mạnh nhất động phòng nữ tử' Tô Linh Nhi mờ ám. . .

Trương lai trong năm tháng, các nàng sẽ không làm khó yêu lang, có thể lẫn nhau tiểu cứu cứu, cũng đủ Vương mẫu người uống một bình.

Những này là nói sau, tạm thời không ở nơi này thuyết minh.

Vân Tiên thủ đoạn kinh người, không tới 5 phút, Vương mẫu người cụt tay liền bị Thần vương sức mạnh to lớn chữa trị, hoàn hảo như lúc ban đầu.

"Lão. . . Lão công, xin lỗi. . ."

Vân Tiên hoảng vội vàng đứng dậy, quỳ ngồi ở trên giường, run giọng nói nhỏ.

Nàng mặt cười hầu như rũ xuống tới bộ ngực mềm trên, không dám cùng đối phương nhìn thẳng, mười cái xuân hành giống như ngón tay ngọc ở vòng eo nhiều lần chụp lăm, lấy che giấu bất an trong lòng.

Vương Dật vội vàng ngồi dậy, đem y nhân lâu vào trong ngực, cười khổ nói: "Tiên Nhi, ngươi không cần xin lỗi? Là lão công vô dụng. . ."

Vân Tiên giờ lên cánh tay ngọc, ôm sát yêu lang, mềm mại cặp môi thơm nháp lại mân, khẽ gọi nói: "Lão công. . ."

"Không nên nói nữa. . ."

Vương Dật nghiêng mặt sang bên đến, ở nàng ôn nhu trên môi ướt một tý, ôn nhu nói: "Chúng ta nằm xuống đi. . ."

Vân Tiên hơi nhỏ tâm gật gật đầu, nhân thể theo yêu lang nằm ở trên giường.

Vương Dật sẽ bị tử đắp kín, chăm chú ôm đối phương hương hoạt thân thể yêu kiều, dành cho đối phương ấm áp.

Sau đó, hắn liên tục nói cảm động lời tâm tình, hòa tan y nhân bất an phương tâm.

Mùi thơm túy nhiên, nhất niệm tình trường.

Mấy giờ hậu, đêm khuya 12 điểm.

Bọn hắn cuối cùng hơi mệt chút, đình chỉ tình chàng ý thiếp, lẫn nhau ôm nhau ngủ.

Vân Tiên chăm chú ôm yêu lang, mặt cười trên tràn trề hạnh phúc cười ngọt ngào.

Cái cảm giác này, thật sự rất tốt.

Một đêm đã qua.

Ấm áp thân dương, tát vào phòng ngủ.

Giường lớn bên trên.

Vương Dật người ngủ rất say, như một con bị bóng nước sôi chết lợn rừng.

Vân Tiên nằm ngoài lão công trên lồng ngực, cũng không có tỉnh lại. Nhiều năm như vậy, nàng hay vẫn là lần thứ nhất lại giường.

'Cộc cộc. . .'

Đột nhiên, tiếng gõ cửa xuất hiện.

Vân Tiên nhất thời mở cặp kia đôi mắt đẹp.

"A. . ."

Vương Dật người cũng có phản ứng, nhưng là lưu manh động động, không được tỉnh táo. Hắn trở mình, trực tiếp bán ngăn chặn y nhân thân thể yêu kiều, lầu bầu nói: "Lão bà. . ."

Vân Tiên nhìn về phía yêu lang, mặt cười trên nổi lên vô hạn ôn nhu. Nàng tay ngọc nhẹ giường, phát lên lão công mặt, nhẹ giọng hoán: "Lão công. . ."

"Khà khà. . ."

Vương Dật người như trước nhắm hai mắt, nhếch miệng cười khúc khích, nhìn qua có chút hai bức.

Đột nhiên, hắn thân thể nhân thể về phía trước ưỡn một cái, hoàn toàn xuất tự bản năng.

Sau một khắc, Vân Tiên đột nhiên ngẩn ngơ.

Nàng phát hiện, ngày hôm qua cái kia thần bí đông đông lại xuất hiện, mà lại càng thêm 'Hung mãnh', khí thế trùng thiên.

"Đến cùng là cái gì?"

Vân Tiên khẽ nói, tay ngọc dưới di, thế nhưng. . .

Nắm chặt rồi nó. . .

Trong phút chốc, Vương Dật người toàn thân chấn động, trong nháy mắt mở cặp kia ngư nhân.

Bốn mắt nhìn nhau, ánh mắt đan dệt, chen lẫn quá nhiều mờ mịt cùng không rõ.

"Lão công. . ."

Vân Tiên mặt cười một mảnh tiểu mê man, nhẹ giọng nói: "Ngươi tỉnh rồi. . ."

Giờ khắc này, Vương mẫu người đã nhiên ngọc không thể có ngọc .

Hắn vụn vụn không nghĩ tới, chính mình chính cung đại bảo bối, dĩ nhiên dùng phương pháp này đánh thức chính mình.

Đây là một cái đại 'Kính hĩ' .

"A?"

Đột nhiên, Vân Tiên thở nhẹ một tiếng.

Nàng cảm thấy tay trong cái, tựa hồ bành trướng không ít, tuy rằng phạm vi không lớn, lực đạo nhưng là kinh người.

Vân Tiên kỳ quái hơn , nhân thể một nắm.

Khá lắm, lần này lợi hại .

"Tê. . ."

Vương mẫu người nhất thời hút vào ngưng khí lạnh.

Cái cảm giác này, đương thực sự là vừa thống khổ, lại tiêu hồn.

'Cộc cộc. . .'

Đúng vào lúc này, tiếng gõ cửa xuất hiện lần nữa .

"Có người gõ cửa. . ."

Vương Dật lông mày hơi động, trong nháy mắt tỉnh táo lại.

"Là Y Y. . ."

Vân Tiên sớm nhìn thấu tất cả, buông ra tay ngọc, óng ánh hai chân hướng ra phía ngoài một bên, nhân thể xuống giường mặc quần áo.

Trong lòng nàng tuy có nghi hoặc, có thể na đông đông dù sao cũng là lão công, sau đó lại cẩn thận hiểu rõ chính là.

Vương mẫu người nếu là biết y nhân ý nghĩ, không phải thổ huyết không thể.

Rất nhanh, hai người đem áo khoác mặc, Vân Tiên nhạt tiếng nói: "Đi vào. . ."

'Kẹt kẹt. . .'

Cửa phòng bị đẩy ra, một cái xinh đẹp đầu nhỏ, cẩn thận mò vào.

"Ngươi đang làm gì thế?"

Vân Tiên nhất thời tức giận giận một tiếng, đi lên phía trước, đem Lạc Thiên thị kéo vào trong phòng.

"Hi hi. . ."

Lạc Y Y nghịch ngợm yêu kiều, thế nhưng mặt cười trước di, ồ tỷ tỷ óng ánh thùy tai bên thao nói mấy câu.

Vân Tiên nghe xong nhất thời đại tu, không nhịn được kiều thối: "Cô nàng chết dầm kia, nói bậy bạ gì đó?"

Lạc Y Y yêu kiều không ngừng, đang chờ lại nói.

Vân Tiên giờ lên tay ngọc, ngăn cản đối phương, nói: "Thời gian không còn sớm, chúng ta đi ăn đồ ăn sáng."

Lạc Y Y nghe xong, mặt cười hướng yêu lang.

Vương Dật thấy y nhân không có đề tính không hành trình, trầm mặc chốc lát, mỉm cười gật đầu.

Hắn không muốn phá hoại bầu không khí, cũng biết Vân Tiên chắc chắn sẽ không mang chính mình rời đi.

"Tiên Nhi tỷ tỷ, ta dẫn người đi ăn được ăn."

Lạc Y Y liên tục lung lay đôi phương cánh tay ngọc, nhảy nhót dạo.

Vân Tiên bị muội muội điều có chút không nói gì, bật cười nói: "Tỷ tỷ ăn cái gì đều là giống nhau."

"Nơi đó bánh bao thì ăn rất ngon, tỷ tỷ khẳng định không hưởng qua. . ."

Lạc Y Y mím mím cặp môi thơm, như một con đáng yêu tiểu thèm miêu.

Vân Tiên nghe xong, đôi mắt đẹp nhất thời nhắm lại.

Nàng nhớ tới này gia cửa hàng bánh bao lý thần bí tồn tại.

"Tỷ tỷ, đi rồi. . ."

Lạc Y Y vậy mà cái trong càn khôn? Bắt đầu tát khỏi kiêu lai.

"Được."

Vân Tiên nhẹ nhàng gạt đầu, không có từ chối.

Nàng cũng muốn đi tham rõ.

Một phen rửa mặt qua đi, ba người đi ra phòng nhỏ.

"Y Y, sư thúc đâu?"

Vương mẫu người ra ngoài không gặp Ngữ Cẩm, không nhận được mở miệng hỏi dò.

Lạc Y Y nghe xong, mềm mại cặp môi thơm nhất thời một quyết, phần nộ nói: "Một đêm không gặp sư tôn ta, lão công liền không chịu nổi?"

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 416: Tiên Nhi lôi kéo

Vương mẫu người nhất thời hoá đá, lập tức chạy tới đặc biệt đặc biệt lúng túng.

Khó. . . Lẽ nào, nàng biết rồi?

Vậy phải làm sao bây giờ?

Kẻ này nhất thời hoảng ép.

Như Ngữ Cẩm là Lạc Y Y đồng môn tỷ muội, phương còn nói được, sau đó giả tính cách, rất nhanh liền có thể tiếp thu.

Có thể các nàng là quan hệ thầy trò a.

Đầu tiên là cùng đệ tử xác định tình, lại cùng sư tôn làm ám muội, chuyện này. . .

Này quả thật có chút thao ~ trúng .

Vân Tiên làm như chính cung một trong, đối với chuyện như vậy đặc biệt miễn cảm, nàng vẻ mặt hơi động: "Ngữ Cẩm?"

Lạc Y Y nhất thời ngẩn ngơ, thế nhưng mặt cười trên nổi lên một tia tiểu hoảng loạn.

Nàng vốn là muốn đùa một tý yêu lang, chỉ đến thế mà thôi, nhưng hoàn toàn quên chính cung tỷ tỷ còn ở bên cạnh, lần này có thể gặp rắc rối.

Vân Tiên mặt cười vì khẽ nhếch lên, nhẹ giọng đi hỏi: "Lão công, người đối với cô gái mặc áo trắng kia, có ý định?"

Vương mẫu người gương mặt tuấn tú đỏ chót, cảm thấy càng ngày càng ngượng.

Hắn cùng Ngũ Cẩm quan hệ, thực sự có chút phức tạp.

Chân tình thiếu một ít, dục vọng nhiều hơn chút.

Nói trắng ra, hoàn toàn là một người thiếu niên đối với mỹ nữ thực thể khát vọng.

Ngũ Cẩm thành thực, xinh đẹp, mà lại rất có khí chất, chỉ cần là nam nhân, đều sẽ bị nàng bốc lên nguyên thủy dục vọng, đây là tự nhiên pháp tắc.

Vương Dật thực không muốn lừa dối đối phương, có thể câu nói như thế này, quá khó có thể mở miệng.

Vân Tiên thấy lão công vẻ mặt không tự nhiên, trong lòng rõ ràng một chút, nàng nhìn về phía Lạc Y Y, nhẹ giọng nói: "Lạc Thiên thị, Bồn cung muốn tìm Ngũ Cẩm nói chuyện, người có thể có ý kiến?"

Lạc Y Y thấy tỷ tỷ dĩ nhiên dùng tới hậu cung thuật ngữ, càng ngày càng thất kinh, không khỏi buông xuống mặt cười, nhẹ giọng nói: "Không có. . ."

Vân Tiên gật gù, liền tự không nói.

Vương mẫu người muốn đi ngăn cản, cũng không biết nên nói cái gì, há miệng, một chữ cũng không phun ra.

Vân Tiên không nói thêm nữa, mà là kéo yêu lang tay, khẽ cười nói: "Lão công, chúng ta đi thôi. . ."

Vương Dật gật gật đầu.

Lập tức, ba người xuất phòng nhỏ, đi ra phía ngoài.

Hơn 10 phút sau, bọn hắn đi tới này gia lỗi lổm cửa hàng bánh bao, nhưng đồng thời sững sốt.

Địa phương hay vẫn là chỗ đó, kiến trúc cũng hay vẫn là này kiến trúc, có thể nó đáng vẽ, nhưng xuất hiện trời đất xoay vần biến hóa lớn.

Đã thấy, cửa hàng toàn thể cũ nát không thể tả, cửa sổ tổn hại, cánh cửa bán mờ, từ giữa đến ngoại tích góp dày đặc bụi bặm, ít nói cũng có mười năm không trụ người.

Mà mặt trên bảng hiệu, cũng không còn tồn tại nữa.

Có thể ngày hôm qua rõ ràng có người a, còn có hai cái thực khách, phân biệt là Ngô Cương cùng Thái Âm.

Trong lúc nhất thời, nơi này bị một bầu không khí quái dị bao phủ.

"A? ? ?"

Lạc Y Y nhất thời kinh kêu thành tiếng: "Chuyện gì thế này?"

Nàng tuy rằng không nhìn thấy, nhưng có thể rõ ràng cảm nhận được tất cả.

Vương Dật nhìn cũ nát phòng gác công, một luồng khí lạnh từ phía sau lưng xông thẳng mà lên, da đầu từng trận tê dại.

Tất cả quá mức không thể tưởng tượng nổi.

Vân Tiên cũng rất giật mình, nàng trầm mặc chốc lát, lẩm bẩm nói nhỏ: "Không phải thì không phải không, kim cổ luân phiên. . ."

Này tám chữ, là nàng vừa tới Tiên Đô thì, âm thanh kia nói ra.

Lúc này nghĩ đến, rất là ý vị sâu xa. . .

"Lão bà, người nói cái gì?"

Vương Dật nhìn về phía y nhân.

Vân Tiên chậm rãi lắc đầu, nhẹ giọng nói: "Lão công, chúng ta trở về đi thôi. . ."

Vương Dật cũng không muốn ở chỗ này nhiều ở lại, lúc này kéo nhị nữ tay ngọc, rời khỏi nơi này.

Ba người dần dần đi xa .

Thanh gió vi vu, quét nổi lên cửa hàng ngoại một chút tro bụi, mạn ở hư không.

Lỗi lõm cửa hàng bánh bao phù dung chớm nở, chỉ có số ít mấy cái người biết sự tồn tại của nó, bây giờ, nhưng là vĩnh cửu nhấn chìm ở năm tháng trường hà chi bên trong.

...

Ba người về đến cổ kiến trúc, đi đến đại sảnh dùng bữa.

Hiện tại còn rất sớm, không có bao nhiêu tu sĩ đến, vừa ý ngoại chính là, Lý Đăng Vân cùng Ngữ Cầm nhưng ở.

"Các người đã qua đi, ta đi thịnh cơm . . "

Vương Dật thấy bọn họ bên cạnh có chỗ trống, hướng một cung một thị ôn nhu nói.

Nhị nữ gật gù, ly khai yêu lang, đi tới.

Lý Đăng Vân cùng Ngữ Cầm thấy sau, gấp vội vàng đứng dậy đón lấy, tất cả đều là bởi vì Vân Tiên.

Vân Tiên hướng bọn họ cười khẽ gật đầu.

Sau đó, bốn người lần lượt ngồi xuống.

Vân Tiên mặt cười vi chếch, chính thức quan sát Ngữ Cầm đến.

Một bên Lạc Y Y mặt cười buông xuống, trong lòng lo lắng không thôi.

Nàng sợ tỷ tỷ làm khó sư tôn.

Ngữ Cầm rất nhanh liền phát hiện , nhìn về phía đối phương, ôm lấy mê người cười yếu ớt.

Vân Tiên cũng là nhẹ nhàng nở nụ cười, nhưng trong lòng âm thầm khiếp sợ.

Ở trong mắt nàng, Ngữ Cầm tư chất tu hành chỉ có thể toán trung thượng.

Nếu là đặt ở cực kỳ lâu trước, Vân Tiên tự sẽ không đi lưu ý, có thể hiện tại tất không giống nhau .

Cái này nữ tử, dĩ nhiên thiên sinh mị cốt?

Nữ nhân trời sinh thích chung diện, ai cũng sẽ không thoát tục, bất kể là tiên là phàm . .

...

Hậu cung trong, quãng đi cảnh giới không nói chuyện, từ nữ nhân góc độ trên cân nhắc, vóc người tốt nhất, thuộc về Từ Nguyệt, thế nhưng là Cung chủ Sư Phi Yên.

Mà còn lại ba vị Nữ thần Vương, nhưng là hơi thấy thua kém .

Các nàng dung mạo, không thể so với Đại tỷ Nhị tỷ kém, vóc người cũng có thể nói hoàn mỹ, có thể từ hấp dẫn Thiên đế góc độ trên giảng. . .

Ba nữ đối với này không ngừng hâm mộ, Đại tỷ các nàng không dám động thủ, có thể Nhị tỷ thì lại khác .

Ở này đoạn u ám trong năm tháng, ba nữ thường thường quần quít lấy từ phó cung, thỉnh thoảng khai chút mở, lấy này giải buồn.

Một số thời khác, liền Sư Phi Yên cũng sẽ gia nhập tiểu chiến đoàn, cùng đùa giỡn Nhị muội.

Từ Nguyệt tuy rằng thực lực mạnh nhất, nhưng thiên tính ôn nhu hiền thực, mỗi một lần bị bọn tỷ muội bắt nạt sau, đều là vừa xấu hổ vừa tức giận, có thể kết quả chỉ có thể lấy trầm mặc đi phản kháng.

...

Vân Tiên không phải không thừa nhận, từ vóc người góc độ trên cân nhắc, chính mình thật sự không kịp đối phương.

Cho tới cảnh giới trên vân nề khác biệt, quả thực chính là chuyện cười.

Nàng vượt qua không mấy vắn dậm phía trước tìm phu, không phải ở lão công trước mặt triển lộ chính mình có bao nhiêu năng lực đánh.

Nghĩ tới đây, Vân Tiên mặt cười nhẹ chếch, hướng muội muội truyền âm: "Y Y, ngoại trừ Nguyệt Thi Lam cùng Liễu Thiên Nhi, còn có Trầm Nguyệt Hi, các tỷ tỷ còn có theo nàng đệ tử sao?"

Lạc Y Y nhất thời ngẩn ngơ, mặt cười hướng đối phương, do dự chốc lát, truyền âm nói: "Còn có một chút. . ."

Vân Tiên gật gù, ám đạo thì ra là như vậy.

Xem ra, các tỷ tỷ trải qua tại trung nguyên đại lục cấu trúc chính mình dần giáo .

Nàng trầm ngâm chốc lát, roi xuống cái quyết định, thế nhưng nhìn về phía Ngừ Cầm, truyền âm nói: "Ngươi tốt. . ."

Vân Tiên nghĩ tới là, cái này khúm núm nữ tử nếu là cùng lão công lẫn nhau có ý định, chính mình nhất định phải kéo qua.

Ngừ Cầm không khỏi ngẩn ngơ, giật mình nhìn về phía đối phương.

Cái này hữu hảo thăm hỏi, đến có chút bách không kịp đề phòng.

Vân Tiên cười khẽ, lần thứ hai truyền âm: "Xin chào, Ngừ Cầm. . ."

Ngừ Cầm nhất thời thức tỉnh, cuống quýt truyền âm: "Tiên tử ngươi tốt. . ."

"Không nên gọi ta Tiên tử. . ."

Vân Tiên ánh mắt rất thân mật, truyền âm nói: "Gọi ta tỷ tỷ chính là."

Ngừ Cầm mặt cười trên quai lả lóe lên liền qua, Vân Tiên thực lực sâu không lường được, tiếng kêu tỷ tỷ cũng chuyện đương nhiên.

Nàng lúc này gật đầu, nhẹ nhàng truyền âm: "Tỷ tỷ ngươi tốt. . ."

Vân Tiên đôi mắt đẹp nhất thời sáng ngời, lộ ra trong veo yêu kiều, tiếp tục truyền âm: "Muội muội, thiên thị danh phận, ngươi cảm thấy như thế nào?"

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 417: Thánh nữ liên minh

Vân Tiên là phò cung, có trực tiếp ban tên cho phân quyền lợi, lấy thiên thị làm hạn định, nếu là 'Hiệp cung', tắc nhất định phải hướng về tiểu loli xin .

Bất quá, thiên thị phân lượng, trải qua rất đủ .

Ngừ Cầm nhất thời kinh ngạc đến ngây người, cặp kia đôi mắt đẹp tròn lên rất tròn, quả thực không thể tin vào tai của mình.

Nàng. . . Nàng lại muốn từ ta danh phận?

Thiên, này chẳng phải là. . . Cùng Vương Dật. . .

Vân Tiên cười khẽ, yên tĩnh chờ đợi trả lời chắc chắn.

"Hô. . . Hô. . ."

Ngừ Cầm hô hấp bắt đầu gấp gáp , tràn ngập ý nhị mặt cười nóng bỏng như lửa, đầy đặn bộ ngực mềm liên tiếp, cực kỳ mê người.

Bên cạnh Lạc Y Y nhất thời nhận ra được , cho rằng tỷ tỷ bắt đầu 'Làm khó dễ' sư tôn, không khỏi mím mím cặp môi thom, từ trác dưới thăm dò qua tay nhỏ, nắm lấy đối phương nhu đề.

Ngữ Cầm thân thể yếu đuối run lên, tinh táo không ít, cũng không biết nên làm gì trả lời chắc chắn, trong lòng loạn tung từng phèo.

Như vậy sao được đâu? Hắn. . . Hắn nhưng là chính mình sợ chết a.

Có thể loại kia khô khốc cảm giác, lại. . .

"Com đến rồi. . ."

Đúng vào lúc này, Vương mẫu người bụng tam phần Tiên Đô chuẩn bị đồ ăn sáng, vững chãi đi tới rồi.

Ngữ Cầm vừa vận hướng đối phương, mặt cười nhất thời càng đỏ, cuống quýt cúi đầu xuống, tâm như nai con bình thường loạn nhảy không ngừng.

Vương mẫu người sau khi ngồi xuống, đem đồ ăn sáng đưa cho một cung một thị, thế nhưng nhìn về phía Lý Đăng Vân cùng Ngữ Cầm, kính cẩn nói: "Tông chủ, sư thúc, sớm. . ."

"Mau mau ăn đi. . ."

Lý Đăng Vân mỉm cười, hắn căn bản không biết vừa phát sinh cái gì.

Ngữ Cầm nhưng không có bất kỳ phản ứng nào, chỉ lo thùy mặt cười, không dám cùng đối phương nhìn thẳng.

Vương mẫu người nhất thời phát hiện, không khỏi sững sờ, đang muốn đi hỏi dò, nhưng cường ép nhịn xuống.

Vừa nãy tiểu lúng túng rõ ràng trước mắt, hắn không muốn bình gây chuyện.

Vân Tiên không có hỏi lại, cầm lấy chiếc đĩa, cấp lên một cái Tiên Đô ướp muối linh món ăn, ngoan ngoãn bắt đầu ăn.

Lạc Y Y cảm giác được sau, nhất thời thở phào nhẹ nhõm, thấp giọng nói: "Sư tôn, ăn com đi. . ."

Ngữ Cầm gật gật đầu, cắn cặp môi thơm cảm đĩa lên.

Mấy người bắt đầu dùng bữa, ý nghĩ trong lòng không giống nhau, rồi lại đều thuộc về một chuyện.

Thời gian như trôi đi.

Rất nhanh, các châu tu sĩ dồn dập tràn vào đại sảnh, tiếng người bắt đầu ồn ào lên.

Hắn Châu tu sĩ cũng tới, các đại tông chủ dồn dập hướng Lý Đăng Vân chào hỏi, ánh mắt nhưng tự do ở Vương Dật cùng Vân Tiên trong lúc đó.

Lý Đăng Vân thân nhiên đi đáp lại.

"Thật không tiện, ta có thể ngồi ở đây sao?"

Đột nhiên, kiều âm nổi lên, như hoa lan trong cốc vắng, thanh tịnh, vui tươi.

Khúc Uyển Thanh bụng món ăn đĩa, xuất hiện ở Vân Tiên bên người.

Lý Đăng Vân không tỏ rõ ý kiến, nhìn Vân Tiên một chút, thế nhưng tự mình sử dụng thiện đến.

Ý của hắn rất rõ ràng: Ta không làm chủ được.

Vân Tiên cười yếu ớt, nhẹ giọng nói: "Ngồi liền ngồi đi. . ."

"Cảm ơn Tiên Nhi tỷ tỷ. . ."

Khúc Uyển Thanh nhất thời rất là nhảy nhót, vui rạo rức ngồi ở nàng bên cạnh, sau đó tự báo họ tên: "Ta gọi Khúc Uyển Thanh."

"Này 'Con dâu nuôi từ bé' muốn giờ trò quý gì?"

Vương mẫu lòng người trong kỳ quái, lỗ tai trực tiếp thụ.

"Tiên Nhi tỷ tỷ. . ."

Đúng như dự đoán, Khúc Uyển Thanh không nhúc nhích chiếc đĩa, mà là cười duyên nói: "Người có biết hay không cửu châu Thánh nữ liên minh?"

Vân Tiên không nghĩ tới nàng đưa ra như thế một vấn đề, vì hơi ngốc, thế nhưng lác lác mặt cười, biểu thị không biết.

Khúc Uyển Thanh cười càng vui tươi hơn, nói: "Đó là một cái ghê gớm tổ chức, tương truyền, năm đó. . ."

"Khúc Uyển Thanh. . ."

Một bên Vương mẫu người thực sự không nhìn được , giờ lên tay phải, nắm lấy Tiên Nhi bảo bối nhu đề, cau mày nói: "Người có ý gì?"

Khúc Uyển Thanh bị vô cớ đánh gãy, phương tâm gì cảm khó chịu, nhưng bị vướng bởi Vân Tiên mặt mũi, không có phát tác.

Nàng hướng đối với mới thân nhiên nói: "Vương Dật, đây là chúng ta chuyện của nữ nhân, xin đừng nên xen vào."

"Đùa gì thế?"

Vương Dật cũng là say rồi, tuấn mi một tà, âm thanh quái dị nói: "Đầu tiên, nàng là lão bà ta, không phải cái gì thặng nữ. . ."

Hắn cố ý ở 'Còn lại' chữ càng thêm nặng âm điệu.

"Người. . ."

Khúc Uyển Thanh tiêm tiểu mũi ngọc tinh xảo suýt chút nữa tức điên .

"Ta cái gì ta?"

Vương mẫu người chân mày cau lại, tiếp tục nói: "Còn nữa, lão bà ta sẽ không gia nhập bất kỳ tổ chức, vì lẽ đó người hay vẫn là hết hẳn ý nghĩ này đi, con dâu nuôi từ bé. . ."

Khá lắm, cuối cùng ba chữ lợi hại .

Khúc Uyển Thanh trong phút chốc bị tức nổ tung , đột nhiên đứng dậy, khề kêu nói: "Người nói hưu nói vượn. . ."

Nàng âm thanh đê-xi-ben mười phần, rất có lực xuyên thấu, nhất thời hấp dẫn tăng lớn ánh mắt.

"Uyển Thanh muội muội. . ."

Vân Tiên mặt cười hơi trầm xuống, nàng để đưa xuống, thăm thăm đứng dậy: "Lão công ý tứ, chính là ta thái độ. . ."

"Hô. . . Hô. . ."

Khúc Uyển Thanh hô hấp đặc biệt gấp gáp, nàng nhìn hai người một chút, trực tiếp xoay người rời khỏi nơi này.

...

"Đáng ghét, đáng ghét. . . , Vương Dật, các người, ta tuyệt sẽ không bỏ qua cho người. . ."

Khúc Uyển Thanh vừa đi vừa nghiêng răng nghiêng lợi nói nhỏ, cặp kia trong con người xinh đẹp, nổi lên dày đặc sương mù.

Nguyên lai, mời Vân Tiên gia nhập Thánh nữ liên minh, là Ngọc Thấu ý tứ.

Thánh nữ liên minh là cửu châu nhất đại nữ tu tụ tập mà, danh tiếng rất lớn, khả nhân mấy nhưng bất quá hai trăm.

Tương truyền, cái này liên minh là một cái thần bí nữ cường giả sáng lập.

Thánh nữ liên minh sở dĩ nhân số cực nhỏ, nguyên nhân không gì khác, chỉ có cửu châu hội vũ trước 50 tên nữ đệ tử, mới có thể gia nhập.

Khúc Uyển Thanh tuy rằng không phải liên minh trong người, nhưng đối với lần này hội vũ hoàn toàn tự tin, coi năm mươi vị trí đầu làm dễ như trò bàn tay.

Ngọc Thấu cũng nhận định điểm ấy, vì lẽ đó mấy ngày nay, các nàng lui tới rất mật thiết.

Khúc Uyển Thanh biết một ít Vân Tiên lai lịch, liền muốn kéo nàng cùng nhau gia nhập tổ chức, ai muốn lại bị Vương mẫu người quấy tung .

...

Vân Tiên thấy nàng rời đi, lắc đầu ngồi xuống, nhẹ giọng nói: "Nha đầu này tiềm lực kinh người, làm sao tâm tính quá kém. . ."

"Lão bà, ăn cơm đi. . ."

Vương mẫu nhân đạo.

Vân Tiên gật gù, vừa muốn cầm lấy chiếc đĩa, đôi mi thanh tú xác thực hơi động, vung lên mặt cười.

Hầu như trong cùng một lúc, trong đại sảnh tiếng huyền não đột nhiên thu lại.

Mấy tên hoa bạch lão giả, chậm rãi đi vào.

Từ đại tiên chủ đến rồi.

Hết thấy tu sĩ hoảng vội vàng đứng dậy, ôm quyền hành lễ.

Từ đại tiên chủ không để ý đến, trực tiếp hướng Tiêu Diêu Tông vị trí đi tới.

Lý Đăng Vân sốt ruột chờ vội vàng đứng dậy.

Vân Tiên thấy lão công lên, cũng đi theo.

Từ đại tiên chủ kiến, đang muốn nhanh đi vài bước, chợt dừng bước.

Nguyên lai, trong tai của bọn họ đồng thời nổi lên một đạo kiều âm: "Ta chỉ muốn yên tĩnh hầu ở lão công bên người, các ngươi không nên sinh sự."

Bọn hắn biến sắc mặt, không dám manh động.

Một tên tiên chủ phản ứng rất nhanh, thân thể một cái, giơ tay ra hiệu đại gia dưới trưởng ăn cơm.

'Gào a. . .'

Đúng vào lúc này, một đạo thương bước sói tru, xuất hiện ở đại sảnh cửa.

... ..

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 418: Ước

Này biến số phi thường kinh người, tất cả mọi người dồn dập sững sờ, nhìn về phía nơi đó.

Hơn hai mươi bóng người, chậm rãi đi vào.

Những người này đều rất trẻ trung, bình quân tuổi tác sẽ không vượt quá 25 tuổi.

Hóa ra là Thương Châu thiên kiều đến rồi.

Cầm đầu thanh niên, thân hình cao lớn kiên cường, gần như 1 mét 85 tả hữu, tóc dài xõa vai, ánh mắt thâm thúy. Dày rộng vai phải bên trên, trát có băng vải, muốn là bị thương.

Bên cạnh hắn, bạn có một cái to lớn Ngân Lang, có tiểu trâu ghé cỡ như vậy, cảnh trên bộ lông rất xoã tung, như hùng sư, ngẩng đầu đứng thẳng, hiển lộ hết Vương giả chi phong.

Vương Dật thấy, híp mắt lại.

Này nhất nhân một lang, thật không đơn giản.

Trong đại sảnh tu sĩ thấy, bắt đầu vù tiếng lời nói nhỏ nhẹ, nghị luận sôi nổi.

Vương Dật cẩn thận nghe tới, biết được một chút càn khôn.

Nguyên lai, người này chính là Thương Châu thiên kiều số một, Dịch Hưng Huy, lần trước hội vũ trong, đạt được người thứ mười thành tích tốt.

Địch Hưng Huy là Ngự Thù Tông đệ tử, con kia Ngân Lang, chính là hắc khế ước thú.

Mười mấy giây sau, Thương Châu thiên kiều đi tới tứ đại tiên chủ trước mặt, đứng lại.

Tứ đại tiên chủ nhú nhú mày, một tên trong đó ông lão nói: "Đồ ăn sáng không phải trải qua đưa tới sao?"

"Tiền bối. . ."

Đột nhiên, cầm đầu Địch Hưng Huy bỗng nhiên ôm quyền, lớn tiếng nói: "Kính xin khôi phục chúng ta tư cách dự thi."

Cái gì?

Tất cả mọi người nhất thời sững sốt, bao quát tứ đại tiên chủ ở bên trong.

Thương Châu thiên kiều bị 'Ma Hồ' tập kích sau, dù chưa ngã xuống, nhưng cũng chịu đến không giống trình độ nội thương, như thế nào tái chiến?

Bọn hắc có thể sống đến hôm nay, tất cả đều là tông môn trưởng bối liều mình cứu giúp, mới bảo vệ tính mạng.

"Hồ đồ. . ."

Ông lão tay áo lớn vung lên, khẽ quát: "Trở về!"

"Tiền bối!"

Địch Hưng Huy cắn răng, tiếp tục lặp lại: "Xin mời khôi phục chúng ta tư cách dự thi."

"Ngươi. . ."

Ông lão tức giận, đang chờ phát hỏa, lại bị một vị khác tiên chủ ngăn cản.

Người thứ hai ông lão nhìn chăm chú này nơi Thương Châu thiên kiều số một, chậm rãi nói: "Hải tử, ngươi là đại biểu chính mình, hay vẫn là toàn bộ Thương Châu?"

"Tất nhiên là tất cả mọi người."

Địch Hưng Huy trả lời rất thẳng thắn.

"Ha ha. . ."

Người thứ hai ông lão nở nụ cười, bàn tay khẽ nâng, nói: "Ngươi xem trước một chút mặt sau, lại kết luận không muộn. . ."

Địch Hưng Huy sững sờ, đột nhiên xoay người.

Thế nhưng, hắc nhìn thấy cùng châu các huynh đệ tỷ muội trên mặt, đều có chứa do dự bất định về mặt.

"Hả?"

Địch Hưng Huy không khỏi kinh ngạc, lớn tiếng quát: "Các ngươi có ý gì?"

"Hưng Huy. . ."

Một cái thiên kiều than nhẹ: "Chúng ta thương thế chưa hồi phục, cưỡng ép lên sân khấu, là không có bất kỳ phần thắng nào."

"Đúng đấy, lão Địch, nếu không quên đi thôi. . ."

Một cái khác thiên kiều đạo.

"Hưng Huy ca ca, ta. . . Ta hết thấy đều nghe lời ngươi."

Một vị yếu điệu thiếu nữ khẽ nói, mặt cười bên trên, nhưng tràn ngập không tự tin.

"Được được được. . ."

Địch Hưng Huy đối với bọn họ thất vọng tới cực điểm, nói liên tục ba chữ "hảo", thế nhưng đột nhiên xoay người, lần thứ hai ôm quyền, gằn từng chữ: "Xin tiền bối, khôi phục đệ tử tư cách dự thi."

Tứ đại tiên chủ liếc mắt nhìn nhau, trầm ngâm chốc lát, chậm rãi gật đầu.

"Cũng được. . ."

Người thứ hai ông lão than nhẹ: "Vậy ngươi liền xếp hạng tên cuối cùng lên sân khấu. Bất quá ngươi thương thế chưa hồi phục, trước tiên đi rất tĩnh dưỡng. Chờ tới gần tỷ thí, ta hội sai người truyền cho ngươi. . ."

"Đa tạ tiền bối. . ."

Địch Hưng Huy hướng đối phương sâu sắc một cung, sau đó trực tiếp xoay người, nhanh chân rời đi, cũng không tiếp tục xem cùng châu thiên kiều môn một chút.

Màu bạc Cự Lang, ở bên ngao nhiên làm bạn.

"Lão Địch. . ."

"Hưng Huy ca ca. . ."

Thương Châu thiên kiều môn vội vàng đuổi theo đi tới.

Biến số đến đó hạ màn.

Từ đại tiên chủ rút cục không dám tiếp cận Vân Tiên, nhìn nhau rời đi.

"Cái này Địch Hưng Huy, rất đáng gờm."

Vương Dật đối với người này khá là tán thưởng.

"Người này tiềm lực rất cao, lại chấp niệm kinh người, một khi trưởng thành, tất có một phen đại thành tựu."

Vân Tiên nhẹ giọng nói.

"Ha ha. . ."

Vương Dật nở nụ cười: "Không hồ là cửu châu hội vũ, đương thực sự là ngọa hổ tàng long."

Vân Tiên nghe xong hé miệng cười khê: "Lão công mục tiêu là tên thứ mấy."

"Khò khê. . ."

Vương Dật đem trong chén gạo linh chúc uống sạch, lau miệng, thần nhiên nói: "Đương nhiên là vấn đỉnh. . ."

...

Thời gian trôi qua rất nhanh.

Cửu châu tu sĩ dùng xong đồ ăn sáng sau, do Tiên Đô Nguyên Anh dẫn dắt, đi đến điểm tướng đài.

Thứ mười bốn trận hội vũ, chính thức bắt đầu rồi.

Vương mẫu người ngồi tại chỗ, tả hữu lôi kéo nhị nữ tay ngọc, rất thoải mái.

Cũng không lâu lắm, trên chiến đài giao phong càng lúc càng kịch liệt.

Cửu châu hội vũ quá trọng yếu, các châu thiên kiều lá bài tẩy ra hết, sà chiến đấu nơi lưu quang lấp lóe, đặc sắc tuyệt luân.

"Hai người kia, đều không thể khinh thường."

Vương Dật thở ra một hơi, thần tiếng liên tục.

Trên đài đánh xác thực thực rất đã, không phải 'Thập tông chiến' có thể so sánh với.

"Vù. . ."

Đột nhiên, bắp đùi của hắn chấn động một tý.

Vương mẫu người sững sờ, mờ mịt lấy ra điện thoại di động, tự nói: "Nơi này cũng có tín hiệu?"

"Lão công, đây là cái gì?"

Vân Tiên tiến tới, một mặt tiểu hiệu kỳ.

"Đây là điện thoại di động. . ."

Vương mẫu người mỉm cười nói: "Chờ sau khi trở về, ta mua cho ngươi một cái."

"A, ta không nên."

Vân Tiên liền vội vàng lắc đầu.

"Không có chuyện gì, rất tiện nghi, Phi Yên các nàng đều có. . ."

Vương mẫu người cười ha ha điểm mở tay ra cơ.

"A? Vậy cũng phải. . ."

Khá lắm, Vân Tiên nghe các tỷ tỷ cũng có, nhất thời thay đổi thái độ.

Vương mẫu người không khỏi bật cười, khi thấy rõ trên màn ảnh vẫn tự sau, trong nháy mắt sùng sốt.

Tin nhắn là Ngữ Cầm phát tới, mặt trên viết: Vương Dật, ngươi. . . Có thể tới hay không bên phải 300 mét đệ nhị ngọn núi mặt sau? Nơi này có cái sơn động, ngươi. . . Chính ngươi đến. . .

Vương mẫu người lúc này mới phát hiện, Ngữ Cầm chẳng biết lúc nào ly khai.

Thiên, nàng dĩ nhiên lén lút ước ta? Còn nhượng ta một cái người đã qua?

Đây là muốn làm gì? Lẽ nào. . .

Trong phút chốc, Vương mẫu người trong đầu, nổi lên một bộ hương điểm đến cực điểm hình ảnh.

Ngữ Cầm quần áo bán giải, kiều điểm nằm ở giường đá trên, một cái chân ngọc cung lên, khác một cái chân ngọc điệp ở phía trên, gọi cảm phát quang chân ngọc nghịch ngợm hư không làm nổi lên, mị tiếng nói: Sư diệt, ta ở sơn động chờ ngươi, ký được bản thân đến a. . .

'Ừ ục. . .'

Vương mẫu người một trận miệng khô lưỡi khô, hần gian nan nuốt nước bọt, phía dưới dĩ nhiên vô liêm sỉ. . .

Không trách hần suy nghĩ lung tung, mà là Ngữ Cầm mị lực quá kinh người. Tiếp xúc thời gian càng dài, càng khó lấy đi nắm giữ.

"Ồ?"

Vân Tiên thăm dò qua mặt cười, mờ mịt nhìn màn ảnh: "Thật cổ quái phù vân."

Nàng mới vừa tới đây, còn không nhận ra chữ Hán.

"Ha ha. . ."

Vương mẫu người lúng túng cười cợt, thử nói: "Lão bà, ta ly khai một tý, rất mau trở lại đến."

Vân Tiên nghe xong, trầm ngâm chốc lát, gật gật đầu: "Được. . ."

Nàng lại không có hỏi yêu lang đi đâu, cũng không nói cùng đi.

Vương mẫu người không phát hiện không thích hợp, đứng dậy, hướng bên phải đệ nhị ngọn núi lớn đi đến.

Hơn mười giây sau, Vân Tiên mặt cười nhẹ chếch, nhìn chăm chú yêu lang bóng lưng, nhẹ giọng nói: "Đương thực sự là đi tìm nàng. . ."

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 419: Đường đột

Nguyên lai, mấy phút đồng hồ trước, Ngũ Cẩm đứng dậy ly khai vị trí của chính mình thì, chúng ta Tiên Nhi liền âm thầm lưu tâm.

"Tỷ tỷ, ngươi nói cái gì?"

Lạc Y Y đem mặt cười hướng đối phương, nàng cảm quan tuy rằng rất tốt, nhưng không nghe lời của đối phương tiếng.

"Không có gì. . ."

Vân Tiên cười khê, dất ngọc thủ của đối phương, nói: "Muội muội, ngươi đối với lần này hội vũ, có thể có lòng tin?"

"Không hề có một chút nào. . ."

Lạc Y Y cặp môi thom vi đỏ, lẩm bẩm: "Bọn hán đều quá lợi hại. . ."

"Ngươi a. . ."

Vân Tiên bắt đắc dĩ lắc đầu, nghiêng đi thân thể yếu kiều, đem tay ngọc dò tìm trong bọc quần áo của chính mình.

Nguyên lai, vật này nàng bên người mang theo, bên trong nhất định có rất trọng yếu bảo vật.

Vân Tiên phiên một lúc, cánh tay ngọc nhẹ nhàng nâng lên.

'Hồng. . .'

Trong phút chốc, một luồng vết trắng, từ bao quần áo miệng nơi tỏa ra mà xuất.

"Hả?"

"Thiên. . ."

"Món đồ gì?"

Này biến số quá kinh người, tới gần tu sĩ nhất thời kinh hãi, thất sắc đứng lên.

Vân Tiên không để ý tới ánh mắt của mọi người, đem một cái trắng nõn như tuyết hình chữ nhật thể, đặt ở đối phương thon dài mỹ ~ trên đùi, khê cười nói: "Muội muội, mờ mắt ra đi, ngươi nên năng lực nhìn thấy nó."

Lạc Y Y dĩ nhiên hoá đá, nghe vậy thân thể run lên, chậm rãi mở cặp kia thái mâu.

Trong phút chốc, nàng nhìn thấy thế gian xinh đẹp nhất đồ vật.

Đây là một án đàn cổ, toàn thân trắng như tuyết thon dài, không biết là chất liệt gì rèn đúc. Cảm diện bên trên, có năm cái màu sắc bất nhất dây đàn, sặc sỡ loá mắt, đăng tâm hồn người.

Hiện tại đàn cổ đều là bảy cái huyền, tương truyền ở xa xôi Thượng Cổ, mới là năm cái.

Lạc Y Y há miệng, khiếp sợ tột đỉnh.

Thực sự là quá đẹp .

Vân Tiên nhẹ nhàng nở nụ cười, nói: "Đây là Thiên Ngọc cầm. Cầm thân là Thần liệu 'Thiên Hàn ngọc' rèn đúc mà thành, này năm cái dây đàn, lấy tự ngũ hành bản nguyên, phân biệt là kim, mộc, thủy, hỏa, thổ. Ngươi tu chính là cầm thuật, cái này Thần bảo, coi như là tỷ tỷ đưa cho ngươi lễ ra mắt. . ."

"Tỷ tỷ. . ."

Lạc Y Y nghe xong nhất thời hoảng rồi: "Này quá quý trọng, ta không thể muốn."

"Nha đầu ngọc. . ."

Vân Tiên không khỏi bật cười: "Vừa là tỷ muội, không cần như vậy khách khí. Hơn nữa, này 'Thiên Ngọc cầm', vốn là Nhị tỷ. Đến, ngươi sờ một cái nó. . ."

Nàng dất muội muội tay ngọc, đặt tại cảm diện bên trên.

'Hô. . .'

Đúng vào lúc này, chợt có từng trận thanh phong phát quá.

Nhị nữ ba ngàn thanh ti, hư không tạo nên, kỳ ảo phiêu dật.

Ý cảnh u nhiên.

Cái cảm giác này, có chút giống điện ảnh trong, này hai cái đánh đàn nữ tử.

Không âm u, phiêu linh.

Vào giờ phút này.

Xung quanh bất kể là cửu châu tu sĩ, hay vẫn là Tiên Đô thổ, nhất thời càng là ngây dại.

Tình cảnh này, đương thực sự là đáp lại Vương Dật cho Lạc Y Y xướng này thủ cổ phong ca khúc.

Hoàng Lăng sa, thanh ti phát.

Này nháy mắt, thành sát na. . .

. . .

Vương mẫu người không thấy nhị nữ dặt tay, cộng đồng đánh đàn cảm động tình cảnh, quả thật nhân sinh một đại chuyện ăn năn.

Kẻ này bước tiến rất nhanh, không khi nào, liền tìm được hang núi kia, trong nháy mắt phát hiện mục tiêu.

Ngữ Cầm mặt hướng sơn động, không có động tĩnh chút nào.

Bóng lưng của nàng lồi lõm có hứng thú, phi thường gọi cảm mê người. . .

Vương mẫu nhân bản muốn chào hỏi, có thể vừa nhìn thấy này mê người bóng lưng sau, đầu óc nhất thời nóng lên, thế nhưng. . .

'Xi. . .'

Trời ạ, hần trực tiếp nhào tới, đem Ngữ Cầm đầy đặn ấm áp thân thể yêu kiều, từ phía sau lau vào trong ngực.

Thật sự lợi hại .

"A?"

Này biến số quá kinh người , Ngữ Cầm thân thể run lên, nhất thời kinh kêu thành tiếng.

"Sư thúc, ta đến rồi. . ."

Vương mẫu người đang khi nói chuyện, ở đối phương trắng nõn trên cổ, sâu sắc hấp một cái.

Thật sự rất thơm.

Ngữ Cầm nghe được âm thanh sau, nhất thời thở phào nhẹ nhõm, thế nhưng vừa xấu hổ vừa tức giận, mặt cười một mảnh nóng bỏng.

Này tiểu bại hoại, lại. . . Lại. . .

"Vương Dật, như ngươi vậy còn thể thông gì? Nhanh. . . Nhanh buông ra ta. . ."

Ngữ Cầm dùng sức cắn cập môi thơm, thấp giọng thối.

"Tuyệt không. . ."

Chẳng biết vì sao, Vương mẫu người rất yêu thích loại này làm nũng cảm giác. Đặc biệt là phía dưới. . . , thực sự quá tiêu hồn .

Hần dùng sức ôm đối phương, hướng nàng óng ánh thùy tai thổi một hơi, lẩm bẫm nói: "Ta yêu thích như vậy ôm sư thúc."

Ngữ Cầm cảm thấy lỗ tai nóng lên, nhất thời cả người như nhũn ra, nàng hít một hơi thật sâu, cố đè xuống trong lòng cơn sóng, run giọng nói: "Vương Dật, ngươi có thể hay không trước tiên buông ra ta? Ta có chuyện muốn cùng ngươi nói. . ."

"Được!"

Đột nhiên, bất ngờ phát sinh .

Vương mẫu người dĩ nhiên thật sự buông ra cánh tay, quai tay nhưng chưa ly khai đối phương vai đẹp, thế nhưng bỗng nhiên một vùng . .

'Phù phù. . .'

Ngữ Cầm vốn là thân thể yếu kiều như nhũn ra, không có khí lực, sau một khắc, trực tiếp bị đối phương đặt tại sơn động trên vách tường.

"Vương Dật, nguoi. . ."

Vị mỹ nữ này Kim Đan nhất thời kinh ngạc đến ngây người .

Vương mẫu người thấy nàng tràn ngập ý nhị mặt cười trên, một mảnh tiểu kinh hoảng, cặp môi thom càng là nộn toả sáng, nửa khép nửa mở, tràn ngập vô hạn mê hoặc.

Kẻ này thực sự không nhìn được , trực tiếp cúi đầu xuống.

Hai đôi môi, nhất thời chặt chẽ không thể tách rời dán ở cùng nhau.

Ngữ Cầm đầy đặn thân thể, ở sát na động lại, sáng sủa đôi mắt đẹp trợn trừng lên. . .

Nàng choáng váng, thật sự choáng váng.

Chính mình gọi hấn lại đây, vốn là muốn nói ra Vân Tiên truyền âm một chuyện, sau đó sẽ thương lượng nên làm gì.

Ai muốn tên tiểu tử này dĩ nhiên. . . Dĩ nhiên. . .

Vương Dật tham lam hôn, may mắn đều không buông tha.

Không thể phủ nhận, Ngữ Cầm cặp môi thom rất có co dãn, làm người mê say không ngớt.

Một phen sống mơ mơ màng màng thấp sau. . .

Vương mẫu người hô hấp càng ngày càng gấp rút, hấn cảm giác mình có chút không cách nào tự kiềm chế .

"A. . . Nguoi. . . A. . ."

Ngữ Cầm rất nhanh thức tỉnh , vội vàng nâng lên đối phương hai vai, muốn đem hấn đẩy ra.

Làm sao, lúc này Vương mẫu người như một con động dục con la hoang, cả người tràn ngập Man Hoang chi lực. Nàng lại cả người bần rần, như thế nào năng lực đầy mở.

Hon nữa, Ngữ Cầm càng giãy dụa, liền vượt kích phát dã thú Vương mẫu người nguyên thủy dục vọng.

"Hô. . . Hô. . ."

Vương Dật hô hấp càng ngày càng gấp rút, hấn căn bản không khống chế được chính mình , tay phải di động, trực tiếp mò lên đối phương đầy đặn. . .

Ngữ Cầm bỗng nhiên ngẩn ngơ, không lại đi giãy dụa, thế nhưng hai tay mềm nhũn, vô lực từ đối phương hai bờ vai lướt xuống.

Trong con người xinh đẹp của nàng, chậm rãi nổi lên sương mù, hon nữa càng ngày càng đậm.

... ..

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 420: Xấu hổ

"Su thúc, cho ta đi. . ."

Vương Dã lừa hồn hèn mang thờ, động tình đến cực điểm. Hắn quai tay chính tùy ý đi. . .

Ngữ Cầm mặc dù là Kim Đan cường giả, nơi đó lại bị nắm rất đau rất đau. . .

Nàng thống khổ nhắm lại con mắt, hai đạo thanh lệ, từ mặt cười trên chậm rãi lướt xuống, đầy đặn thân thể yêu kiều càng là run rẩy không thôi.

Vương Dã lừa chính như si như say hôn, trong nháy mắt tiếp theo, bỗng cảm thấy trên mặt mát lạnh, nguyên lai dính lên đối phương nước mắt.

"Hà?"

Hắn nhất thời tỉnh táo không ít, ngẩng đầu lên, nhìn về phía đối phương.

Ngữ Cầm nhắm cặp kia đôi mắt đẹp, tràn ngập ý nhị mặt cười một mảnh thống khổ, khoe mắt càng là thanh lệ không thôi. Nàng dùng sức cắn cắn môi thom, không để cho mình khóc ra thành tiếng.

"Su thúc, nguoi. . ."

Vương Dã lừa nhất thời mộng ép, trong lòng tà niệm ở sát na đổ nát. Hắn cuống quýt lui về phía sau, ly khai đối phương thân thể.

Ngữ Cầm vì hơi rú xuống thủ, thân thể yêu kiều run rẩy liên tục, nàng dùng hết chút sức lực cuối cùng, đỡ sau lưng vách tường không để cho mình té ngã.

"Su thúc, ta. . . Ta. . . , xin lỗi. . ."

Vương mỗ người cảm giác muốn xấu món ăn, hắn lần thứ nhất gấp gờ tình huống như thế.

"Hó. . . Hó. . . Ô. . ."

Ngữ Cầm nghe tiếng sau, cuối cùng nhin không được, khấp ra tiếng đến.

Trong lòng nàng, nổi lên thiên đại đau khổ cùng oan ức.

Chuyện này, đúng là Vương Dật đường đột .

Ngữ Cầm tuy rằng sinh kiều mị, phong vận vô song, từ giữa đến ngoại tràn ngập mỹ thức ăn khí tức, nhưng đối với cảm tình hay vẫn là trống rỗng, nội tâm nơi sâu xa, cùng thiếu nữ bình thường không khác.

Nàng thủ thân như ngọc nhiều năm, từ chưa chạm qua nam tử, Vương Dật hay vẫn là cái thứ nhất.

Từ khi phát sinh chuyện này sau, Ngữ Cầm tiếng lòng, dần dần chiến chuyển động, hơn nữa vượt đẳng càng lớn, đã xảy ra là không thể ngăn cản. . .

Nhưng là, nàng chung quy là một cô gái, có chính mình tôn nghiêm.

Chính mình bàn chân nhỏ bị cắn , lại phát tài những cái kia ám muội tin tức, Ngữ Cầm phurong tâm, sớm đã thất ở cái này tiểu chính mình rất nhiều tuổi nam hài trên người.

Nhưng đối phương vừa nảy cử động, thực sự là quá phận quá đáng .

Hắn coi mình là cái gì?

Vương mỗ người cuối cùng phát hiện mình làm kiện chuyện ngu xuẩn, trong lòng cực kì hối hận. Có thể vẫn tiếp tục như vậy cũng không phải biện pháp, hắn lần thứ hai cẩn thận hoán: "Su thúc. . . ?"

Đột nhiên, Ngữ Cầm bỗng nhiên giơ lên mặt cười, mơ hồ chót đôi mắt đẹp, thê tiếng nói: "Vương Dật, ta hận chết nguoi. . ."

Nàng sau khi nói xong, thân thể yêu kiều nhất thời một bên, hướng ngoài động chạy đi.

"Su thúc. . ."

Vương Dật có thể nào mặc nàng rời đi? Vội vàng đuổi theo.

Bỗng nhiên, hắn dừng lại , gương mặt tuần tú một trận co rúm.

Nguyên lai, hơn 10 mét ngoại, một cung một thị càng là xuất hiện , đem Ngữ Cầm ngăn lại.

"Sur. . . Sur tôn. . . , ngươi làm sao ?"

Lạc Y Y cảm giác được Ngừ Cầm rơi lệ, trong lòng hoảng hốt, vội vàng đi hỏi dò.

"Y Y. . . Ô. . ."

Ngừ Cầm rốt cục có ý thác, nàng đem ái đồ ôm, thương tâm gần chết khóc lớn lên.

"A. . . , sur tôn. . ."

Lạc Y Y càng hoảng rồi, cho rằng có đại sự xảy ra.

Một bên Vân Tiên thấy, mím mím cặp môi thơm, nghiêng đi mặt cười, nhìn về phía yêu lang.

Nàng là Thần vương, tất nhiên là biết được vừa nãy phát sinh tất cả.

Vân Tiên cũng là nữ nhân, biết lần này, lão công làm rất không đúng, tổn thương Ngừ Cầm phương tâm.

Vương mẫu người đón nhận đối phương ánh mắt sau, gương mặt tuần tú nóng lên, nghiêng đầu sang chỗ khác, không dám cùng đối phương nhìn thẳng như một cái phạm sai lầm hải tử.

Hắn cảm thấy vô cùng xấu hổ.

"Ai. . ."

Vân Tiên u nhiên than nhẹ, hướng Lạc Y Y nói: "Muội muội, chúng ta phù Ngừ Cầm trở về phòng."

"Ừm. . ."

Lạc Y Y nhẹ nhàng gật đầu, mặt cười hướng yêu lang phương hướng nhìn một cái, thấp giọng nói: "Sur tôn, chúng ta trở về đi thôi."

"Hô. . . Hô. . . Tốt. . ."

Ngừ Cầm ghen ngào gât gât đầu.

Ngay sau đó, Vân Tiên giơ lên tay ngọc, xé ra một góc hư không.

Thế nhưng, nhị nữ đỡ thương tâm gần chết mỹ nữ Kim Đan, đi vào trong hố đen.

...

Chiến trường thượng cổ, tiếng người huyên náo.

Cửu châu hội vũ trận thứ 23, chính ở khí thế hùng hực tiến hành.

Tiếng gào, trợ uy tiếng, nói liên không dứt, tình cảnh cực kỳ nóng nảy.

Vương mẫu người thù đầu, âm thầm về đến vị trí của chính mình.

"Vân cô nương cùng Y Y ly khai. . ."

Lý Đăng Vân thấy hắn trở lại, mở miệng nói.

"Ta biết. . ."

Vương mẫu người gât gât đầu, tiện tay móc ra ngọc khê, rút ra một cái đưa về phía đối phương.

Lý Đăng Vân sững sờ, mờ mịt tiếp nhận, nhìn yên miệng nơi kiều chữ, nói: "Ngọc khê?"

"Vâng, ngài đánh quá?"

Vương Dật chính mình rút ra một cái, ngậm lên môi, sau đó lấy ra cái bật lửa, tiến đến Lý Đăng Vân phía dưới, 'Đùng' một tiếng đốt.

Lý Đăng Vân một tay hộ Hỏa Nhi, hấp một cái sau, phun ra, nhìn chăm chú yên thân nói: "Không đánh quá. Năm rồi giao thừa, Nam Cung sư huynh đều sẽ cho ta năm hai cái được mùa lớn, ta bình thường đánh cũng không nhiều. . . , hả? Đây yên thật không tệ. . ."

Vương mẫu người nghe xong nhất thời không nói gì, ám đạo này lừa già cũng quá TM khu , được mùa lớn 2 nguyên tiền một bao, hắn cũng thật đưa ra

tay?

Lý Đăng Vân hít vài hơi yên sau, nhìn chăm chú còn lại nửa cái tàn thuốc, bỗng nhiên nói: "Vương Dật, ngươi có phải là biết chút ít cái gì?"

Vương Dật sững sờ, hỏi: "Ngài nói chính là phương diện nào?"

Lý Đăng Vân tăng tăng hấp một cái, phun ra một đạo khói trắng, mắt nhìn hư không, chậm rãi nói: "Giới hải lý xuất hiện bóng đen, còn có công kích Thương Châu tu sĩ cự trào."

Vương Dật trầm mặc chốc lát, thấp giọng nói: "Tông chủ, chúng ta sau khi trở về, phải tăng cường tông môn phòng hộ. Đến lúc đó ta hỏi một chút lão bà, có hay không lợi hại phòng ngự đại trận."

Hắn không có trực tiếp trả lời, lại nói xuất hạt nhân: Tu Chân Giới, tương lai đem phát sinh trời đất xoay vần đại biến số.

Lý Đăng Vân là một tông chi chủ, nhất thời nghe ra càn khôn, hắn gật đầu lia lịa: "Như vậy, liền tốn nhiều tâm."

Sau đó, bọn hắn tiếp tục quan sát hội vũ.

Hắn Châu thiên kiều, trực vừa ra sân.

Khúc Uyển Thanh là cái thứ nhất, không có chút hồi hộp nào thắng được.

Sau đó là Mộ Dung Vũ, cái tên này mười hai ngày kiếm quyết so với trước càng thêm biến hóa vô phương, chỉ lấy ra tam kiếm, liền đem Vân Châu một cái thiên kiều đánh bại.

Sau đó là Hiên Viên Thiên cùng Liêu Vân lên sân khấu, cũng dồn dập đánh bại đối thủ.

Có thể nói, lần này hắn Châu hoàn toàn thắng lợi, tất cả mọi người đều tiến vào vòng kế tiếp.

Dẫn đầu Phong lão đại cảm có mặt mũi, cười không lạnh thinh.

Cái khác lục địa dẫn đầu không khỏi thán phục, nhưng không có quá trải qua tâm.

Rất nhanh, thứ ba mươi trận hội vũ sau khi kết thúc, Tiên Đô cường giả lên đài, tuyên bố hôm nay đến đây là kết thúc, ngày mai tiếp tục.

Khán giả cùng dự thi thiên kiều nghe xong, đều chưa hết thòm thèm dồn dập đứng dậy, ly khai 'Điểm tướng đài'.

"Kỳ quái. . ."

Lý Đăng Vân sau khi đứng dậy, phóng tầm mắt tới bát phương, mờ mịt tự nói: "Vân cô nương cùng Y Y đi nơi nào? Còn có Ngữ Cẩm, vì sao vẫn không gặp nàng hình bóng?"

Bên cạnh Vương mỗ lòng người trong có quỷ, không dám theo tiếng.

Tất cả mọi người về đến Tiên Đô bình đài sau, hướng từng người phòng nhỏ đi đến.

Vương Dật cáo từ Lý Đăng Vân, về đến chính mình gian phòng.

Mở cửa sau, hắn phát hiện một bóng người xinh đẹp đứng ở phía trước cửa sổ, không phải Vân Tiên còn có thể là ai?

Vân Tiên nghe được môn tiếng sau, phiên nhiên quay người sang từ.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 421: Bù thiên

"Ha, lão bà. . ."

Vương mẫu người mặt già đỏ ửng, vò đầu hoán.

Hắn cảm thấy đặc biệt lúng túng, xuất phát từ nội tâm.

Vân Tiên di động bước liên tục, đi tới yêu lang trước mặt.

Nàng tình tế dò xét đối phương gương mặt tuần tú, thể nhưng u u thờ dài, nhẹ giọng nói: "Lão công, Ngử Cầm nhưng là nữ tử a, ngươi làm như vậy, quá không tôn trọng nàng. . ."

"Ta biết. . ."

Vương mẫu người cảm thấy ngượng, không đất dung thân, thấp giọng nói: "Nàng hiện tại thế nào?"

"Còn đang khóc đây. . ."

Vân Tiên lần thứ hai than nhẹ, giơ lên tay ngọc, mò lên đối phương gương mặt tuần tú, bất đắc dĩ nói: "Ta vốn là muốn cho Ngử Cầm 'Thiên thị' danh phận, ngươi này một xằng bậy, nàng chết sống không đồng ý. . ."

"Cái gì?"

Vương mẫu người nhất thời sùng sốt, ngưu nhàn trợn lên rất lớn cực kỳ.

"Lão công nếu trở lại, ta liền lại qua xem một chút. . . , thật đúng, năm đó cũng không thấy ngươi như vậy tích cực. . . A. . ."

Vân Tiên nói đến lúc sau, phát hiện mình nói sai, vội vàng im tiếng, hồng mặt cười đi tới.

Vương mẫu người nhìn theo y nhân sau khi rời đi, đặt mộng ngồi ở trên giường.

. . .

Một gian khác trong sương phòng.

Giường lớn bên trên, Ngử Cầm ăn mặc áo ngủ, ngã vào ái đồ trong lòng, khóc thảm không thôi.

Nàng trải qua tấm xong, hay vẫn là Lạc Y Y tự mình làm giúp.

"Sur. . . Sur tôn, ngài đừng thương tâm. . ."

Lạc Y Y không ngừng mà cắn cập môi thom, thấp giọng an ủi.

Nàng trải qua từ Ngử Cầm trong miệng biết được tất cả.

Vương Dật, dĩ nhiên bất lịch sự sur tôn?

Trời ạ, chuyện này. . .

Lúc này Lạc Y Y phương tâm loạn như ma, phức tạp đến cực điểm.

"Y Y. . . Ô. . ."

Ngử Cầm nhẹ giọng nức nở: "Ta thật sự không muốn sống. . ."

Này nơi mỹ Kim Đan cùng ái đồ giống nhau như đúc, tính tình phi thường trung liệt, mình bị bắt nạt sau, dĩ nhiên sinh ra nhẹ sinh ý nghĩ.

"Sur tôn, ngài chớ có nói hươu nói vượn. . ."

Lạc Y Y nhất thời hoa dung thất sắc, trong lòng càng là hận chết yêu lang.

Sur tôn đều đối với ngươi có ý định, có thể ngươi. . . Ngươi tại sao có thể đáng đáp như vậy đối với nàng?

'Kẹt kẹt. . .'

Đúng vào lúc này, cửa phòng bị đẩy ra, Vân Tiên đi vào.

"Tỷ tỷ. . ."

Lạc Y Y cảm giác được đối phương khí tức, nhẹ kêu một tiếng.

Vân Tiên gật gật đầu, đi tới bên giường, ngồi xuống.

"Ngữ Cầm . ."

Nàng nhẹ nhàng hoán.

Ngữ Cầm nghe xong, nức nở tiếng dần dần nhỏ đi, chậm rãi biến mất rồi.

Vân Tiên cười khê, kéo ngọc thủ của đối phương, ôn nhu nói: "Còn ở giận hấn?"

Ngữ Cầm không có trả lời chắc chắn, tiểu nhân hồng hồng, phối hợp nàng tràn ngập ý nhị mặt cười, bằng thêm một loại khác thể mỹ cảm.

Vân Tiên thấy sau, tiếp tục cười khê: "Ngữ Cầm, người ngày hôm nay chịu đại oan ức, chờ Đại tỷ sau khi trở lại, ta đi cho người xin 'Hiệp cung' một vị, để bù đắp. . ."

"Tỷ tỷ, người không cần phải nói. . ."

Ngữ Cầm đánh gãy nàng, cắn răng bạc, gần từng chữ: "Ta không muốn. . ."

Vân Tiên biết nàng ở nổi nóng, u u thở dài, dời đi đề tài: "Ngày hôm nay ta và các người đồng thời ngủ, không đi rồi. . ."

Nàng sau khi nói xong, rơi xuống giường lớn, đi đến phòng rửa tay, rửa mặt lên.

"Y Y, người chớ xía vào ta, đi. . . Đi tìm hấn đi. . ."

Ngữ Cầm hít một hơi thật sâu.

Chính mình tuy rằng khí hấn, cũng không thể liên lụy ái đồ.

"Ta cái nào cũng không đi. . ."

Lạc Y Y cặp môi thom một đờ, tức giận nói: "Nhượng một mình hấn chính mình ngủ đi. . ."

Liên như vậy, Vương mẫu người ném trái chính mình gieo xuống hậu quả xấu, ở cái này thể lương buổi tối, độc giữ phòng trống.

Một đêm đã qua.

Vương mẫu người rất sớm rời giường, một phen rửa mặt qua đi, đi ra phòng nhỏ.

Đêm qua, hấn cho Ngữ Cầm phát tài vô số điều tin nhắn, đều thạch trầm biển rộng, Tiên Nhi lão bà cuối cùng cũng không trở về nữa.

Vương mẫu người biết, lại không đoan chính thái độ, đừng nói vĩnh viễn không chiếm được Ngữ Cầm tha thứ, chính là Lạc Y Y, cũng sẽ cùng mình có khúc mắc.

Vì lẽ đó. . .

"Khắc khắc. . ."

Kẻ này háng giọng một cái, cầm quần áo phát bình, nhanh chân như lưu tinh giống như hướng Ngữ Cầm phòng nhỏ đi đến.

"Vương Dật, người chờ một chút. . ."

Kẻ này còn đi chưa được mấy bước đây, sau lưng không xa, liền nổi lên một đạo thanh âm để nghe.

Vương mẫu người hơi nhượng mảy, nghe ra là 'Nhị sư tỷ' âm thanh, hấn không để ý đến, tiếp tục đạp bước về phía trước.

"Hả?"

Mặt sau Nhan Mặc Sương rõ ràng sững sờ, nhất thời khê kêu nói: "Người lỗ tai điếc hay sao?"

"Mặc Sương, tính tình của người có thể hay không thay đổi thay đổi?"

Sau đó, một đạo khác kiều âm nổi lên, như, nhưng là Ngọc Thấu, nàng tiếp tục nói: "Vương Dật, nhẹ chờ một chút. . ."

Vương mẫu người biết không có thể lại mất điếc tai ngơ, bắt đắc dĩ dừng lại, quay người sang từ.

Ngọc Thấu cùng Nhan Mặc Sương đi tới, nhưng không thấy Khúc Uyển Thanh.

Lúc này, quá trên đường trải qua lê loi lạc lạc xuất hiện một chút thiên kiều, bọn hắn nhất thời bị nhị nữ nũng nịu hấp dẫn, quăng tới ánh mắt.

Vương mẫu người nhìn kỹ nhị nữ tới gần, hững hờ nói: "Các ngươi muốn làm gì?"

Nhan Mặc Sương nhất thời ngẩn ngơ, thế nhưng tiểu mặt trầm xuống, Đại tiểu thư tính khí phóng lên trời.

Người này ba lần bốn lượt khinh thường mình, đương thật đáng ghét.

Ngọc Thấu nhất thời phát hiện tỷ muội không cam lòng, trong lòng âm thầm lắc đầu, lời kéo đối phương cánh tay ngọc.

"Hanh. . ."

Nhị nữ tựa hồ có một loại nào đó tiểu thỏa thuận, Nhan Mặc Sương kiều hừ một tiếng, mặt cười hướng về một bên vung lên, không lại nhìn Vương Dật.

Ngọc Thấu cười khế, buông ra tay ngọc, nhìn về phía Vương mẫu người: "Vương Dật, ta nghĩ thương lượng với ngươi cái sự tình."

"Ngươi nói. . ."

Vương mẫu người lười cùng nàng phí lời xuống, một là muốn mau sớm đi cùng Ngũ Cầm xin lỗi, hai là đáng đáp của đối phương, chân tâm cùng 'Cổ vũ đệ nhất cộ cái' như thế như thế.

"Ngươi có thể hay không để cho Vân Tiên, gia nhập Thánh nữ liên minh?"

Ngọc Thấu u nhiên nở nụ cười, cũng không nói nhảm, trực tiếp đi thẳng vào vấn đề.

"Cái này không thể nào!"

Vương mẫu người trực tiếp từ chối.

"Tại sao?"

Ngọc Thấu đôi mi thanh tú vừa nhíu, có chút không nhanh nói: "Thánh nữ liên minh, là cửu châu nhất đại tổ chức, Vân Tiên gia nhập sau, chỉ có thể có vô tận chỗ tốt. . ."

Vương Dật thực sự muốn mau sớm rời đi, thuận miệng nói: "Ta gia Tiên Nhi, là 'Bù thiên' thượng tầng quản lý, há có thể gia nhập các ngươi 'Thặng nữ' hàng ngũ?"

"Cái gì?"

Ngọc Thấu nhất thời sững sờ, liền ngay cả Nhan Mặc Sương cũng buông xuống mặt cười, mờ mịt nhìn về phía đối phương.

Bù thiên?

Đó là cái gì?

Ngẩn ngơ sau khi kinh ngạc, Ngọc Thấu mặt cười một mảnh tiểu quái lạ: "Ta làm sao xưa nay chưa từng nghe nói cái tổ chức này?"

Ngươi đương nhiên chưa từng nghe nói, ngay khi nửa phút trước, ta cũng không biết.

Vương mẫu người thầm nghĩ trong lòng, gương mặt tuấn tú một mảnh ra vẻ đạo mạo, nghiêm nghị: "Bù thiên làm đệ nhất thiên hạ tổ chức, vượt xa Thánh nữ liên minh, vì lẽ đó, ngươi hay vẫn là buông tha đi. . ."

Hắn sau khi nói xong, lại không để ý tới các nàng, trực tiếp xoay người rời đi.

"Ngươi đứng lại!"

Đột nhiên, bóng người lay động, một cái anh tuấn thiếu niên xuất hiện ở Vương Dật trước mặt, cản con đường của hắn.

Chương 422: Giống như đã từng quen biết

Vương Dật hơi nhướn mày, quát lên: "Tránh ra!"

Thiếu niên gương mặt tuấn tú nhất thời chìm xuống.

'Hong '

Trong phút chốc, một luồng xích mang từ trên người hắn tỏa ra mà xuất.

Vương Dật nhất thời cảm thấy sóng nhiệt phả vào mặt, nhú mày càng sâu.

"Làm sao? Còn muốn động thủ hay sao?"

Hắn hét lớn, 'Hô' một tiếng, đầy trời ánh sao phóng lên trời, chống đỡ trước mặt kéo tới xích mang.

"Vương Dật "

Thiếu niên lạnh lùng nhìn chăm chú đối phương, gần từng chữ: "Sư tỷ nói sự tình, người nhất định phải đáp ứng."

"Anh em, người không sao chứ "

Vương Dật giật dử mà cười, lập tức lạnh lùng nói: "Ta lặp lại lần nữa, tránh ra "

"Ha ha "

Thiếu niên nở nụ cười, nhưng dường như vạn cổ kẻ băng nứt, hắn hai mắt nhắm lại, nắm đấm chậm rãi nắm lên.

Đây là chuẩn bị ra tay rồi.

Bốn phía thiên kiều môn xem choáng váng, không dám thở mạnh một cái, nhân vì thiếu niên này lai lịch rất lớn, là thượng giới

"Hong Danh, người làm cái gì?"

Phía sau Ngọc Thấu mặt cười nhất thời biến đổi, khẽ kêu đạo.

Thiếu niên nghe tiếng, nhìn về phía trong lòng thiên nhân, nói: "Sư tỷ, cái tên này "

"Mau mau thu tay lại "

Ngọc Thấu há tha cho hắn nói tiếp? Lén lút động thủ nhưng là sẽ vũ tới kỳ, nếu là bởi vậy bị thủ tiêu tư cách, liền quá không đáng.

Thiếu niên ngờ ngác ngó nhìn sư tỷ, há miệng, trên người kiều ngạo nhất thời nhục hóa rất nhiều.

"Hong Danh?"

Vương Dật hai mắt nhắm lại, cảm giác danh tự này thật là quen tai, tình tế vừa nghĩ, nói: "Người là Lý Hồng Danh?"

Lý Hồng Danh quay đầu, gương mặt tuấn tú lần thứ hai chuyển lạnh: "Làm sao?"

Vương Dật gật gật đầu, không có theo tiếng.

Nguyên lai, người này chính là thượng giới hội vũ người thứ sáu, so với Vũ Văn Thác còn cao hơn, không trách hai ngày trước lần thứ nhất thấy thì, hội cho mình cảm giác nguy hiểm.

Đúng vào lúc này, Ngọc Thấu di động bước liên tục, đi tới. Nàng nhìn về phía sư đệ, thấp giọng nói: "Người trước tiên đi đại sảnh "

Lý Hồng Danh nhất thời cuồng lên: "Sư tỷ, cái tên này hắn "

"Ta người cũng không nghe ?"

Ngọc Thấu tiểu mặt trầm xuống, thối tiếng nói.

"A, là "

Lý Hồng Danh trực tiếp tưng , khí thế trên người trong phút chốc hóa thành hư vô, hần buông xuống gương mặt tuấn tú, nhưng là bất động như núi.

"Ta nhường ngươi đi "

Ngọc Thấu thấy đối phương không có động tĩnh, không khỏi tức giận nói.

Lý Hồng Danh nghe xong, tựa hồ rất không cam lòng, cũng không dám không nghe nài, phần nộ quay người sang từ.

Vương mẫu người đem hai người lời nói cử chỉ thu hết đáy mắt, trên mặt bay lên từng trận quái lạ.

Cái cảm giác này, giống như đã từng quen biết.

Đúng rồi.

Hần đột nhiên nhớ tới, chính mình một đời trước, cùng Tử Nguyệt không cũng là cái cảm giác này sao?

Lẽ nào, hai người bọn họ

Vương mẫu người nhất thời cảm thấy thú vị, trộm đạo quan sát hai người vẻ mặt.

"Thật không nghĩ tới, lần thứ hai nhìn thấy 'Xích Viêm thể' "

Đột nhiên, một đạo kiêu âm, thăm thẳm bay lên, vang vọng ở giữa hư không.

Ba ngàn thanh ti, chậm rãi bay lên, mang theo trước thể kiếp này.

Vân Tiên đến rồi.

Ánh mắt của mọi người, nhất thời bị nàng xuất trần khí chất hấp dẫn, khó có thể tự kiềm chế.

Thực sự là quá đẹp .

Lý Hồng Danh nhất thời sửng sờ, dừng lại sắp sửa bước ra bước chân.

"Lão bà "

Vương Dật trên người ánh sao đột nhiên sụp đổ, hần cất bước đi tới y nhân trước mặt, kéo lại nàng tay nhỏ.

Vân Tiên hướng yêu lang mỉm cười cười khẽ, ôn nhu về nắm

Ngọc Thấu cùng Nhan Mặc Suong vội vàng đi tới, người trước thấp giọng kêu: "Tiên Nhi tỷ tỷ "

Vân Tiên hướng nàng gật gật đầu, thế nhưng liếc mắt nhìn Lý Hồng Danh, nói: "Ngươi người sư đệ này, tư chất rất tốt, chỉ có điều con đường phía trước trật chút, chỉ đạt đến một hoa tụ đỉnh. Nếu là Tam Hoa tụ hội, tiền đồ đem không thể đo lường. Trăm năm bên trong, tất nhiên sẽ đạt tới năm đó Tiểu Thiện môn hạ, thị giả Thánh Anh thực lực."

Tất cả mọi người nghe xong, nhất thời sửng sốt .

Ngoại trừ Tam Hoa tụ đỉnh ngoại, mặt sau, bọn hần đều nghe không hiểu.

"Ha, lão bà "

Vương mẫu người gãi gãi đầu, hỏi: "Tiểu Thiện là ai? Thánh Anh lại là thần thánh phương nào?"

Tất cả mọi người cũng dồn dập đầu lấy hỏi dò ánh mắt.

"Hả?"

Vân Tiên không khỏi ngần ngại, có chút tiểu mờ mịt nhìn chăm chú yêu lang: "Tiểu Thiện chính là Tiểu Thiện, Thánh Anh tức là Thánh Anh, lão công không trí nhớ của bọn họ ?"

"Ha ha "

Vương mẫu người nhất thời có chút tiểu lúng túng, trong đầu linh quang lóe lên, nghiêm mặt nói: "Ta chỉ nhớ rõ mấy người các ngươi, người khác quên hết rồi."

Không thể phủ nhận, kẻ này hiện tại tán gái thủ đoạn rất cao, khá cụ một phen đạo hạnh.

Vân Tiên nghe xong, trong con người xinh đẹp huỳnh lỏng lánh, bích sóng dập dờn.

Nàng ôn nhu về nắm một tý yêu lang đại thủ, khẽ cười nói: "Tiểu Thiện là Thiên Đình cường giả tuyệt thế, mà Thánh Anh, tỷ muội chúng ta trùng hợp nghe Huyền Nữ miêu tả quá, hẳn phụ thân là Hỗn Thế Ma Tôn. Mà mẫu thân, cũng là người trong Thiên đình, gọi Thiết Phiến Tiên Từ "

"Cái gì?"

Vương Dật nhất thời kinh ngạc đến ngây người .

Thiết Phiến Tiên Từ?

Mẹ trứng, Hỗn Thế Ma Tôn chẳng lẽ là Ngưu Ma Vương?

Mà cái kia Thánh Anh, nhưng là Hồng Hải Nhi?

Chờ chờ

Như Lai tức Đại Thiện, Tiểu Thiện Quan Thế Âm

Sẽ không sai , căn cứ trong truyền thuyết miêu tả, Hồng Hải Nhi là bị Quan Âm đại sĩ thu phục.

Nghĩ tới đây, Vương mẫu người nhìn về phía Lý Hồng Danh, trầm nghĩ trong lòng: Cái tên này đại chiêu sẽ không là trong miệng phun lửa chứ?

Ngọc Thấu ở bên nghe rơi vào trong sương mù, nàng không rời khỏi tông môn, không biết giới trần tục truyền thuyết, bất quá cũng hiểu được đối phương là hảo ý, lập tức nhẹ nhàng gật đầu: "Ta biết rồi, cảm ơn tỷ tỷ "

"Muội muội khách khí ."

Vân Tiên cười khẽ, thế nhưng hướng yêu lang nói: "Lão công, chúng ta đi ăn cơm đi."

"Ừ"

Vương mẫu người gật gật đầu, lời kéo đối phương tay nhỏ, hướng đại sảnh đi đến.

Ngọc Thấu cùng Nhan Mặc Sương đối diện một chút, đi theo phía sau.

Các nàng đương thật quyết tâm muốn cho Vân Tiên gia nhập Thánh nữ liên minh.

Lý Hồng Danh vội vàng đi theo sư tỷ phía sau.

"Lão bà "

Đi mấy bước sau, Vương mẫu người thực sự có chút vỡ không được , hỏi: "Y Y cùng Ngừ Cầm "

Vân Tiên nghe xong, mềm mại cặp môi thơm vị hơi đỏ, có chút ăn mùi vị: "Lão công là muốn hỏi Ngừ Cầm ba "

"Ha ha "

Vương mẫu người lúng túng nở nụ cười.

"Ngừ Cầm chưa hề đi ra, Y Y trải qua đi cho nàng đã phạm ."

Vân Tiên đạo.

"Ồ "

Vương mẫu người gật gật đầu, thăm dò hỏi: "Ngừ Cầm còn ở giận ta?"

"Làm sao có khả năng không tức giận?"

Vân Tiên không khỏi có chút hẹp hòi kết: "Nha đầu kia tính cách liệt lắm, đêm qua vẫn đang khóc, ta cùng Y Y khuyên một buổi tối "

Vương mẫu người nghe xong trầm mặc xuống, xem ra không, sự tình so với hẳn nghĩ tới còn nghiêm trọng hơn.

Đúng vào lúc này, một đạo quen thuộc thiên ảnh xuất hiện ở hai người phía trước.

Là Lạc Y Y, nàng bụng nửa cái hồ lô đứng ở Ngừ Cầm cửa sương phòng miệng.

Lúc này, Lạc Y Y cảm giác được yêu lang khí tức, nàng mặt cười hướng đối phương chốc lát, cặp môi thom bỗng nhiên một quyết, không để ý đến đối phương, trực tiếp mở cửa đi vào gian phòng.

"Xem, Y Y đều khí nguoi ."

Vân Tiên mỉm mỉm cặp môi thom, đạo.

Vương Dật trầm mặc.

Đột nhiên, hần bùng ra đại thù, đi thẳng tới Lạc Y Y biến mất trước cửa, giờ tay gõ lên cửa phòng.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 423: Ta chính là lẳng lẳng

'Coong coong coong.. '

"Ai?"

Trong sương phòng, bay lên Lạc Y Y kiều âm.

Vương Dật nhẹ giọng nói: "Là ta. . ."

Lập tức, trong sương phòng rơi vào hoàn toàn yên tĩnh, ước 20 nhiều giây sau, Lạc Y Y thấp giọng nói: "Nguoi đi đi. . ."

Ba chữ, nói ra trong lòng nàng thái độ.

Vương Dật há có thể rời đi? Hần hít một hơi thật sâu, ôn nhu nói: "Sur tỷ, nguoi mở cửa. . ."

Cái này hay vẫn là hần lần thứ nhất ngay ở trước mặt Vân Tiên, gọi ra hai người ở trong tông môn xưng hô.

Bên cạnh Vân Tiên nhất thời sững sờ, mặt cười một mảnh tiểu quái lạ, nàng trong bóng tối phác họa ngón tay ngọc, hành ở tiết, thôi diễn vô thượng càn khôn.

Rất nhanh, nàng liền thoải mái, ám đạo thì ra là như vậy.

Trong sương phòng lần thứ hai trầm mặc, 1 phần nhiều chung sau, Lạc Y Y âm thanh thăm thăm bay lên: "Chúng ta không muốn gặp nguoi. . ."

Vương Dật âm căn răng, trầm ngâm chốc lát, chuông án cửa phòng, linh lực phun một cái.

'Oanh. . .'

Sau một khắc, cửa lớn bị miễn cưỡng đẩy ra .

Vương Dật lắc nguoi một cái, vọt vào.

Vân Tiên theo ở phía sau, xoay tay lại đóng cửa, không cho người ngoài nhìn thấy tình cảnh bên trong.

Ngọc Thấu cùng nhân bị ngăn ở ngoại diện, không khỏi hai mặt nhìn nhau.

Này tình huống thế nào?

Phòng nhỏ bên trong.

Lạc Y Y ngồi trên bên giường, chính lời kéo sư tôn tay ngọc, dành cho an ủi, thịnh com hồ lô tắc để ở một bên trên bàn.

Ngữ Cầm bán ngồi ở trên giường, đệm chăn bán che kín thân thể yếu kiều, một con gọi cảm phát quang chân ngọc lửa ~ lộ ở ngoài, đôi mắt đẹp nhưng là hồng hồng.

Nguyên lai, Lạc Y Y sau khi đi vào, Ngữ Cầm vừa định xuống giường dùng bữa, lại nghe được cái kia để cho mình thương tâm âm thanh, nhất thời không chuyển động, trong con người dần dần nổi lên sương mù.

Lạc Y Y tuy rằng không nhìn thấy, nhưng biết được tình huống của nàng, vội vàng đem hồ lô để ở một bên, ngồi vào bên giường.

Nàng vừa định đi an ủi hai câu, ai muốn người nào đó dĩ nhiên phá môn mà vào. . .

Vương Dật sau khi đi vào, bỗng nhiên sửng sốt.

Nhưng thấy. . .

Lạc Y Y mờ mịt nghiêng mặt cười, hướng hướng mình. Ba ngàn thanh ti bán già phương hoa, thê nữ tuyệt luân.

Ngữ Cầm nhưng là tiểu thủ nhẹ giường, thanh ti tuy có chút tán loạn, nhưng bằng thêm một loại khác quyến rũ, đáng lòng người phi.

Vào giờ phút này, ấm áp thân dương chính xuyên thấu qua cửa sổ, rơi ra ở này đối với đại tiểu mỹ nữ hoa trên người, khiến các nàng mặt cười càng thêm mê người.

Họa mẫn đương thực sự là vừa ấm áp, lại cảm động.

Thực sự là quá đẹp .

Mà đôi thầy trò này dĩ nhiên kinh ngạc đến ngây người , thật sự kinh ngạc đến ngây người .

Thiên, hán lại. . .

Đây chính là nữ tử khuê phòng a?

Ba người hoá đá ở nơi đó, lẫn nhau đi nhìn chăm chú, ai cũng không có động tĩnh.

Mấy sau, Ngữ Cầm đầu tiên phản ứng lại, lộ ở bên ngoài con kia chân ngọc trong nháy mắt banh thẳng tấp, thế nhưng 'Hô' một tiếng, rút về đệm chăn trong.

Nàng chừa lên chân ngọc sau, mặt cười bỗng nhiên một bên, đối với hướng về cửa sổ, tựa hồ cũng không tiếp tục muốn nhìn cái này đáng trách gia hỏa .

Lạc Y Y cũng phản ứng lại, nàng cắn cắn cặp môi thơm, thấp giọng kiêu thối: "Ai. . . Ai bảo người vào?"

Vương mỗ người đột nhiên thức tỉnh.

Hắn trộm đạo liếc nhìn Ngữ Cầm, thế nhưng giờ tay lên đến, gãi gãi đầu, lặng lẽ cười: "Sur tỷ. . ."

Lạc Y Y mặt cười hướng sư tôn, cảm thụ chốc lát, tiếp tục cắn cặp môi thơm hỏi: "Người đi vào muốn làm gì. . .?"

"Ta. . ."

Vương mỗ người có chút ngữ kết, con người chuyển động, nghiêm mặt: "Ta là tới xin lỗi."

Lạc Y Y nghe xong, lần thứ hai nhìn về phía Ngữ Cầm, thấp giọng nói: "Sư tôn. . ."

Nàng chân tâm hi vọng đối phương có thể tha thứ yêu lang, bằng không chính mình kẹt ở giữa, rất là khó chịu.

Ngữ Cầm hô hấp có chút tiểu gấp gấp, nhưng không có bất cứ động tĩnh gì.

Trong sương phòng, nhất thời rơi vào yên tĩnh.

1 phân nhiều chung sau. . .

"Ta nghĩ lẳng lặng. . ."

Ngữ Cầm hít một hơi thật sâu, sâu xa nói.

Lạc Y Y mím mím cặp môi thơm, mặt cười hướng yêu lang.

Lại nhìn Vương mỗ người, nhưng là bất động như núi.

"Lão công . ."

Phía sau Vân Tiên giờ lên tay ngọc, nhẹ nhàng lôi kéo yêu lang.

Nàng cũng là nữ tử, tất nhiên là biết Ngũ Cầm khúc mắc rất sâu, một buổi tối bước đệm, căn bản là không có cách hóa giải.

Vương mẫu nhân đạo: "Ta không thể đi. . ."

"Lão công . ."

Vân Tiên nhú nhú đôi mi thanh tú, lần thứ hai khẽ gọi. Nàng biết, chuyện như vậy tuyệt không năng lực cường đến.

"Ta thật sự không thể đi. . ."

Vương mẫu người nhìn về phía đối phương, miệng một nhếch, lộ ra một loạt chính tề hàm răng: "Ta chính là lẳng lẳng!"

Này biến số đặc biệt kinh người.

"A?"

Vân Tiên bỗng nhiên ngẩn ngơ, mặt cười một mảnh tiêu mờ mịt.

Lão công đang nói cái gì a?

Lạc YY cũng bối rối, cặp môi thơm há hốc liên hồi, nhưng cái gì cũng không nói ra được.

Ngũ Cầm rốt cục nghiêng đi tràn ngập ý nhị mặt cười, nhìn về phía Vương mẫu người, đôi mi thanh tú nhưng là hơi nhú lên. . .

Hắn tại sao có thể như vậy vô liêm sỉ?

Vương mẫu người đứng là thân nhiên tự nhiên, rung đùi đắc ý nói: "Ta nữ danh liền gọi lẳng lẳng, rất lâu không nghe được , thật hoài niệm đây. . ."

"Hô. . . Hô. . ."

Vị nữ tử này Kim Đan hô hấp càng ngày càng gấp rút, đầy đặn thân thể yêu kiều bắt đầu run rẩy bầy.

Nàng đương thực sự là bị tức không nhẹ.

'Hô '

Đột nhiên, Ngũ Cầm trực tiếp giờ lên một con ngọc cánh tay, chỉ về cửa, khẽ kêu nói: "Người đi ra ngoài. . ."

"Hả?"

Vương mẫu người nhất thời mòng ép.

Án động tác võ thuật, không phải là kết quả như thế này oa!

Hắn nguyên lai cùng Giang Tuyết Tinh giao du thì, đối phương một khi sái tiểu tính tình, bất luận thực là thực không phải, Vương Dật đều sẽ chủ động đi thừa nhận sai lầm.

Như còn không được, liền sái chút tiểu vô lại, hoặc là theo đối phương nói mở một ít chuyện cười, hòa hoãn không khí sốt sắng.

Này một chiêu mười lần như một, rất có hiệu quả.

Nhưng ai có thể tưởng. . .

Kỳ thực Vương Dật nghĩ tới quá đơn giản .

Ngũ Cầm tuy rằng đối với hắn có ý định, có thể kẻ này cũng không suy nghĩ một chút, đối phương thủ thân như ngọc hồi lâu, tâm tính cỡ nào trung liệt?

Hai người đều còn không xác định quan hệ đây, hắn vừa thấy mặt đã ăn nhiều đối phương đậu hũ, yên là mở hai câu chuyện cười liền có thể giải quyết ?

Vương Dật vẫn chưa tới mười bảy tuổi, không nghĩ tới quá nhiều. Hắn há miệng, mờ mịt nói: "Sur thúc, người. . ."

"Ta. . . Nhưng người đi ra ngoài. . ."

Ngũ Cầm cắn răng bạc, gằn từng chữ.

"Ngày hôm qua là ta sai rồi, ta không cầu những khác, chỉ muốn lấy được người tha thứ. . ."

Vương mẫu người hoảng tiếng nói.

"Ta không muốn nghe. . ."

Ngữ Cầm trực tiếp giờ lên khác một cánh tay ngọc, ô trên óng ánh tai phải châu, tiếp tục khẽ kêu: "Người đi ra ngoài. . ."

"Sự thúc. . ."

Vương mẫu người mặt mày ủ rũ, còn muốn cứu vãn thế cuộc.

"Được. . ."

Ngữ Cầm thấy cái tên này còn không đi, nhất thời cuống lên, trực tiếp từ trên giường trạm: "Người không đi ta đi. . ."

"Sự tôn!"

Lạc Y Y nhất thời hoảng rồi, vội vàng lên giường, kéo đối phương.

"Lão công, Ngữ Cầm còn ở nổi nóng, người trước tiên thuận nàng. . ."

Vân Tiên nhìn không được, vội vàng truyền âm nói.

Vương Dật vùng lên đầu, sắc mặt nhìn chăm chú chỉ mặc một bộ áo ngủ mỹ nữ Kim Đan, gật gật đầu.

"Vậy đi trước, sự thúc nghỉ ngơi thật tốt."

Hắn nhẹ giọng nói.

Ngữ Cầm đột nhiên chuyển qua mặt cười, không nhìn tới hắn.

Vương Dật trong bóng tối cắn răng, xoay người, đi đến phòng trước cửa, mở ra. . .

"Hả?"

"A. . ."

Đột nhiên, hai đạo duyên dáng gọi to nổi lên, nhưng là Ngọc Thấu cùng Nhan Mặc Sương.

Nguyên lai, này hai vị ở cửa trộm đạo nghe động tĩnh bên trong a, phía sau của bọn họ, tắc vây quanh hơn 10 nơi thiên kiều.

Vương mẫu lòng người công chính tự khó chịu, bỗng nhiên nhìn thấy mấy cái đồ môn, nhất thời nổi trận lôi đình, hét lớn: "Các người có phải bị bệnh hay không?"

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 424: Làm nữ nhân mạnh nhất

Hắn tiếng gào quá to lớn, như thương lời, trực tiếp đem những này thiên kiều môn chấn động mộng ép.

Hai vị cô gái được chiều chuộng cũng bị dọa run run một cái, không nhịn được lùi về sau nửa bước, mặt cười hơi trắng bệch.

"Có bệnh liền đi bệnh viện xem bệnh, mà xem náo nhiệt gì. . .?"

Vương Dật nhìn quét rất nhiều thiên kiều một chút, né người sang một bên, hướng đại sảnh đi đến.

'Lạch cạch. . .'

Vân Tiên sau đó đi ra, xoay tay lại khép cửa phòng lại, đi mau hai bước, đi đến lão công bên người.

Một đám thiên kiều sừng sốt một lát sau, rốt cục phản ứng lại, nhất thời bị tức nổ tung .

Bọn hấn là các châu tinh anh trong tinh anh, chưa từng được quá cái này?

"Mẹ nó! Người đứng lại. . ."

"Vương Dật, người nói ai có bệnh?"

"Muốn chết!"

Trong đó mấy người nhất thời không nhin được, rống to ở thiên.

Mà còn lại mấy người, tuy rằng không lên tiếng, nhưng là trợn mắt đối mặt.

Ngọc Thấu cùng Nhan Mặc Surong cũng không có động tĩnh, người sau đôi mi thanh tú nhú chặt, tựa hồ cũng phải bạo phát, lại bị một cánh tay ngọc kéo .

Ngọc Thấu hướng nàng nhẹ nhàng lắc đầu, nhìn chăm chú Vương Dật bóng lưng, rơi vào trầm tư.

'Hô. . .'

Đột nhiên, Vân Tiên đột nhiên xoay người, mặt cười khắp nơi đóng băng lạnh lẽo, như mùa đông.

Tiên nữ thi độc hộ phu chi tâm phi thường trùng, làm sao có thể chứa những người này nhục mạ lão công?

Vì lẽ đó, nàng chuẩn bị ra tay rồi, trấn áp tất cả hiệu ứng.

"Tiên Nhi. . ."

Đúng vào lúc này, nàng trắng noãn hoàn mỹ tay ngọc bị nắm chặt rồi.

Vương Dật khẽ cười nói: "Đây là lão công sự tình, người không nên nhúng tay."

Vân Tiên nghe xong, nhẹ nhàng gạt đầu, trên người này sợi tiểu hung hấn trong nháy mắt hóa thành hư vô.

Vương mỗ người xoay người lại, nhìn chung quanh một chút mọi người, lạnh lùng nói: "Các người đều biết ta là ai, hội vũ sau khi kết thúc, ta lại ở chỗ này ở lại hai ngày. Nhớ kỹ, các người chỉ có hai ngày thời gian, quá hạn không hậu. . ."

Hắn sau khi nói xong, trực tiếp lôi kéo y nhân, hướng đại sảnh đi đến.

Tất cả mọi người nhất thời sừng sốt .

Vương Dật ý tứ rất rõ ràng: Tỷ thí sau, các người có thể tới tìm ta phiền phức. Hiện tại, còn không được.

Nếu là đổi làm ban đầu, bọn hấn sẽ cho rằng cái tên này bệnh thần kinh, hiện tại thì lại khác .

Vương Dật đánh bại thượng giới người thứ bảy, có trang bức tư bản.

"Hắn coi chính mình là ai?"

Một cái thiên kiều cường tự cười gằn, nhưng trong lòng nổi lên nói thầm

"Cho rằng đánh bại Vũ Văn Thác, liền. . ."

Một cái khác thiên kiều lớn tiếng kêu quái dị, nhưng hấn còn chưa nói hết, một bên Ngọc Thấu đột nhiên nghiêng đi thân thể yêu kiều, mặt cười lạnh như sương lạnh.

"Người thế nào nói cũng có thể, đừng mang tới sự đệ ta."

Nàng cắn răng bạc đạo.

Này thiên kiều bỗng nhiên sừng sờ, há miệng, cái gì cũng không nói ra được.

Bên cạnh Lý Hồng Danh nghe xong, trong mắt ghen tỵ lóe lên liền qua.

...

Rất nhanh, Vương mỗ người lôi kéo y nhân, đi tới dùng bữa đại sảnh, hướng Hãn Châu địa phương đi tới.

Lý Đăng Vân trải qua ngồi ở chỗ đó, hẳn thấy hai người đi tới, đứng dậy đón một tý, chờ ngồi xong sau, nói: "Nhìn thấy người sư thúc cùng Y Y sao?"

"Nhìn thấy."

Vương mỗ người gật gù: "Sư thúc có chút không thoải mái, sư tỷ trải qua cho nàng thịnh hảo cơm."

Lý Đăng Vân nghe xong gật đầu, không có suy nghĩ nhiều, tiếp tục ăn.

Dùng qua đồ ăn sáng sau, Tiên Đô Nguyên Anh xuất hiện, chuẩn bị mang các châu tu sĩ tiến vào điểm tướng đài.

Ngữ Cầm thấy trò bám hảo thời gian, đi tới, nhưng ly Vương Dật rất xa.

Vương mỗ người thành thực một chút, không có đi quấy rầy, chỉ là liếc mắt nhìn, liền lại không động tĩnh.

Nửa giờ sau.

Cửu châu hội vũ tiếp tục tiến hành.

Bởi chỉ có một cái luận võ đài, vì lẽ đó tái sự tình tiến hành rất chậm chậm, hơn mười trận sau khi đi qua, ngày hôm nay hội vũ lại kết thúc.

Về đến cổ kiến trúc sau, Ngữ Cầm không thấy Vương Dật một chút, trực tiếp lôi kéo ái đồ, về vào phòng nhỏ.

"Lão công, ta đêm nay lại đi khuyên nhủ Ngữ Cầm..."

Vân Tiên nhẹ giọng nói.

"Lão bà, khổ cực người..."

Vương Dật gật đầu, thán nhiên đạo.

"Này có cái gì khổ cực?"

Vân Tiên ôm lấy cười ngọt ngào, ở lão công trên môi uớt một tý, phiến nhiên rời đi.

Lại là một đêm đã qua.

Ngữ Cầm rốt cục xuất đến dùng đồ ăn sáng, bất quá hay vẫn là không nhìn chúng ta Vương mỗ người, chỉ lo lôi kéo Vân Tiên, nói nhỏ không thôi.

Nguyên lai, nàng biết rồi 'Thiên Ngọc cảm' sự tình, trong lòng đặc biệt cảm kích đối phương.

"Ngày hôm nay Y Y lên sân khấu, tỷ tỷ cho rằng, nàng có mấy phần chắc chắn?"

Ngữ Cầm thấp giọng hỏi.

Vân Tiên nghe xong, ngắm nhìn bốn phía, nói: "Có bảy người khá là phiền toái, Y Y như không gặp bọn hắn, có thể một đường không trở ngại."

Ngữ Cầm nghe xong, nhất thời vừa mừng vừa sợ, lộ ra tiểu nữ sinh giống như yêu kiều: "Vậy cảm ơn tỷ tỷ."

"Cảm ơn ta làm cái gì?"

Vân Tiên bật cười, thế nhưng mặt cười nhẹ nhàng, hạ thấp tiếng tuyến, ở đối phương óng ánh thùy tai bên nói thầm mấy câu.

Ngữ Cầm nghe xong, căn cứ cập môi thơm, trầm mặc chốc lát, nhẹ nhàng đi lắc đầu.

Vân Tiên nhất thời có chút tiểu thất vọng, nhưng cũng không có quá mức lưu ý, biết dưa hái xanh không ngọt.

Rất nhanh, ngày thứ tư hội vũ bắt đầu rồi.

Sáu trận qua đi, Lạc Y Y rốt cục lên sân khấu.

"Sư tỷ, cố lên..."

Vương Dật rút cuộc tìm được cùng nàng cơ hội nói chuyện.

Lạc Y Y nghe tiếng sau, mặt cười hướng yêu lang, mím mím cặp môi thơm, nhẹ nhàng gật đầu.

"Y Y, làm hết sức. . ."

Ngữ Cầm ôn nhu nói.

"Vâng. . ."

Lạc Y Y hít một hơi thật sâu, ôm Thiên Ngọc cầm, chậm rãi đứng lên.

"Muội muội. . ."

Đúng vào lúc này, Vân Tiên chậm rãi đứng lên, nói: "Cuộc tỷ thí này, người nhất định phải thắng."

Hả?

Mấy người nhất thời sững sờ.

Ngữ Cầm đột nhiên đứng lên, nói: "Tỷ tỷ, Y Y là lần thứ nhất tham gia hội vũ, có thể hay không. . ."

"Nàng đối thủ lần này, là nữ tử."

Vân Tiên đánh gãy đối phương, tiếp tục nói: "Vì lẽ đó, nhất định phải thắng, điểm ấy không thương lượng."

Nàng tràn ngập không thể nghi ngờ, thái độ rất kiên quyết, dường như biến thành người khác.

"Tiên Nhi. . ."

Vương mẫu người cũng cảm giác thấy hơi quá, bắt đầu đứng lên.

"Lão công. . ."

Vân Tiên nhìn về phía đối phương, nói: "Đây là hậu cung sự tình, người không cần lo."

Vương mẫu người nhất thời choáng váng, há miệng, cái gì cũng không nói ra được.

Lão bà oa, đây là hội vũ, cùng hậu cung có quan hệ gì oa?

Vân Tiên sau khi nói xong, lần thứ hai nhìn về phía muội muội: "Người là thiên thi, lại là huyền thông thể chế, cho nên tuyệt không thể bại vào cùng thể hệ nữ tử, hiểu không?"

Đế cung trong Ngũ tỷ muội đều làm Nữ thần Vương, lòng tự ái có thể thấy được chút ít.

Nếu là Thiên đế đạo tử, ở nữ tử trong, cũng muốn làm đến mạnh nhất.

Vì lẽ đó, các nàng cũng sẽ đi tìm những khác Nữ thần Vương đánh nhau, nhưng là gạt Thiên đế.

Đến nỗi, năm đó Thảm Bàng suýt chút nữa đem 'Thị Thiên đế' Đế Tử đánh rơi.

Lại sau đó, các nàng năm cái đầu mười mấy tên Nữ thần Vương, vẫn như cũ không bị thua.

Đã qua như vậy, hiện tại cũng như thế.

"Vâng. . ."

Lạc Y Y mím môi cặp môi thơm, dứt khoát gật đầu, thể nhưng chuyển qua thân thể yêu kiều, bay lên sàn chiến đấu.

Chương 425: Tên của ngươi, là ta lấy

"Tiên Nhi, vì sao phải cho Y Y áp lực lớn như vậy?"

Vương Dật nhìn chăm chú trên đài thiên ảnh, bất đắc dĩ hỏi.

Ngữ Cầm trong lòng tuy khí đối phương, nhưng hắn nói ra trong lòng nghi vấn, chỉ được ở bên tỉ mỉ lắng nghe.

"Y Y là thiên thị "

Vân Tiên trong veo nở nụ cười, kéo lão công đại thủ, ngồi xuống.

Vương mỗ người nghe xong nhất thời không nói gì.

Lại trên khán đài.

Lạc Y Y nắm cảm mà xác định, nàng đối diện, đứng một cái thiếu nữ mặc áo tím, thật là mỹ lệ, trong tay nắm giữ một cái Liệt Diễm kiếm, tu vi ở Trúc Cơ chín tầng trung kỳ.

Tiên Đồ cường giả nghiệm minh thân phận sau, phi thân rời đi.

Nhị nữ không có nóng lòng động thủ, mà là đối lập đứng thẳng, lẫn nhau quan sát đối phương.

"Lạc Y Y, ngươi vì sao nhắm mắt lại?"

Thiếu nữ mặc áo tím bỗng nhiên nói.

Lạc Y Y mỉm cười nở nụ cười: "Ta trời sinh không cách nào coi vật, nhượng tỷ tỷ cười chê rồi."

"Ồ "

Thiếu nữ mặc áo tím gật gật đầu, trầm ngâm chốc lát, nói: "Ngươi là Vương Dật đạo lữ?"

Lạc Y Y không nghĩ tới nàng sẽ hỏi đến đây sự tình, đột nhiên ngẩn ngơ, lập tức đôi mi thanh tú hơi nhíu lên: "Tỷ tỷ có ý gì?"

"Không ý tứ gì khác, chỉ là hỏi một chút "

Thiếu nữ mặc áo tím bữu môi phản môi, lộ ra tùy ý vẻ mặt.

Nguyên lai, trước Vương Dật đánh bại Vũ Văn Thác sau, không chỉ có chấn kinh rồi đương đại, càng làm cho rất nhiều tuổi thanh xuân thiếu nữ, nổi lên hứng thú nồng hậu.

Này cũng không phải nhất kiến chung tình, chỉ có điều thiếu nữ mộ anh kiệt, từ xưa bất biến.

Cửu châu hứa bao nhiêu thiếu nữ, đều bắt đầu lưu ý Tiêu Diêu Tông vị trí. Thông qua mấy ngày quan sát, ngoại trừ Vân Tiên, các nàng có thể xác định, Tiêu Diêu Tông một cái khác dự thi thiếu nữ, là Vương Dật đạo lữ.

Vì lẽ đó, thiếu nữ mặc áo tím vừa lên đến, mới có câu hỏi này.

Lạc Y Y trắng noãn mí mắt vì vi cổ động, trầm mặc chốc lát, nhàn nhạt nói: "Tỷ tỷ tốt nhất chỉ là hỏi một chút, đừng nghĩ những cái kia có không "

"Hả?"

Thiếu nữ mặc áo tím tiểu nhãn nhất thời nhắm lại: "Ngươi có ý gì?"

"Có ý gì, chính ngươi rõ ràng."

Lạc Y Y không muốn lại cùng với nàng phí lời xuống, trực tiếp ngồi khoanh chân, đem Thiên Ngọc cầm đặt thon dài đùi đẹp trên, linh khí cổ động, ba ngàn thanh ti nhân thể tạo nên, kỳ ảo như tiên.

"Ngươi có thể đối với bất kỳ người nào có tiểu ý nghĩ, chỉ có Vương Dật không được, hiểu?"

Nàng âm thanh hơi bị lạnh, lại nói phi thường trắng ra.

Vào giờ phút này.

Dưới đài khán giả choáng váng, thật sự choáng váng.

Sàn chiến đấu tuy gặp nhau mấy chục mét, nhưng bọn họ đều là Trúc Cơ tu sĩ, nhị nữ đối thoại, tất nhiên là nghe rõ rõ ràng ràng.

Hai vị này đang nói cái gì quý? Làm sao liền Vương Dật đều xả xuất đến rồi?

Mà những cái kia đối với chúng ta Vương mẫu người nổi lên hứng thú nữ tử, không hẹn mà cùng hai mắt nhắm lại, nhìn chăm chăm Lạc Y Y không nói.

Các nàng cũng không phải là nổi lên ghen tỵ, mà là trong lòng khó chịu mà thôi, đồng thời đang suy nghĩ: Thật là bá đạo nữ nhân, ta ngược lại muốn xem xem, ngươi có bao nhiêu cân lượng.

Mà Tiêu Diêu Tông vị trí.

Vương mẫu người nhìn chăm chú trên đài y nhân, trong lòng có chút không nói gì.

Ta sư tỷ đại bảo bối, ngươi dắt ta làm cái gì?

"Phốc "

Đột nhiên, Vân Tiên ở bên cười khẽ, nói: "Cô nàng này, cùng Nhị tỷ năm đó hào như đâu "

"Ngươi nói cái gì?"

Bên cạnh Vương Dật nhất thời sững sờ, nhìn về phía tứ cung.

Vân Tiên nghiêng đi mặt cười, khẽ cười nói: "Năm đó, lão công một đời trước tham gia Thiên Vực chiến, cùng hiện tại hội vũ kém không được rất nhiều, quy mô nhưng lớn hơn mấy chục lần, rõ ràng hơn vạn nhân sâm tái. Năm ấy lão công một đường quét ngang, càng ở trận thứ năm, đánh bại lần trước vẫn đỉnh, chấn kinh rồi đương đại cường giả, càng hấp dẫn vô số oanh oanh yến yến quan tâm. Một ngày kia tái sự tình sau khi kết thúc, các nàng chủ động tới tiếp cận. Nhị tỷ nhất thời cuống lên, không nói lời gì cùng các nàng ồn ào, kết quả đưa tới những cô gái kia không nhanh, cuối cùng động nổi lên tay đến "

"Cái gì?"

Vương mẫu người nhất thời mộng ép.

Lẽ ra có quan Tử Nguyệt ký ức mạnh mẽ, chính mình hẳn là toàn nhớ tới. Có thể quy tắc này qua lại, làm sao một chút ấn tượng đều không có?

Một bên Ngữ Cẩm nghe xong, vẻ mặt hơi động, trong lòng nổi lên dày đặc tiểu hứng thú, vừa ý trong còn đang tức giận, vì lẽ đó nhìn xuống không có hỏi dò.

"Hi hi "

Vân Tiên tiếp tục cười khẽ: "Ngay lúc đó Nhị tỷ đặc biệt đáng sợ, lấy một địch tám, nhưng không hề rơi xuống hạ phong một chút nào, đều đem chúng ta xem choáng váng."

Vương Dật sùng sốt chốc lát, bất đắc dĩ cười nói: "Ta có phải là cuối cùng bại bởi Nguyệt Nhi?"

Vân Tiên nghe xong, bỗng nhiên mím mím cặp môi thơm, không có trả lời chắc chắn. Bên trong đôi mắt đẹp, nhưng xẹt qua một tia phủ đầy bụi đã lâu ăn vật vị.

Đây là một đoạn thất lạc ký ức.

Thiên Vực, thần phong lĩnh.

Một toà hùng vĩ đài cao, sừng sững ở giữa.

Cao chung quanh đài lít nha lít nhít ngồi vây quanh hơn vạn tên cường giả.

Trong đó một góc, ngồi một phần nhất bạch hai đạo mỹ lệ thiên ảnh, chính là Sư Phi Yên cùng Tử Nguyệt.

Mà trên đài cao, tắc trạm có hai bóng người, một người trong đó chính là Vương Dật, mà tên còn lại, nhưng là nơi trên người mặc Thái Y thiếu nữ tuyệt đẹp.

"Lăng Trần lấy thêm dưới trận này, chính là vẫn đỉnh ."

Sư Phi Yên ngóng nhìn đài cao, bên trong đôi mắt đẹp dị thái liên tục.

Một bên Từ Nguyệt nghe xong, cặp môi thom một đờ, có chút ăn mùi vị: "Phi Yên tỷ tỷ, hần nhưng là sư đệ ta "

Sư Phi Yên nghe xong khuôn mặt đỏ lên, nhưng làm bộ tùy ý nói: "Lăng Trần so với ta nhỏ hơn, như thế gọi hần chuyện đương nhiên "

"Hừ"

Từ Nguyệt kiều hừ một tiếng, có chút tiểu bất mãn lắm lắm: "Cái gì đều là chuyện đương nhiên, ngày hôm trước ngươi cố ý chịu thua cho hần, từ bỏ bất cường, cũng là chuyện đương nhiên ?"

Sư Phi Yên mặt cười càng đỏ, nhưng hào không chịu thua, thấp giọng thốt: "Vậy cũng so với ngươi từ bỏ lần này Thiên Vực chiến, còn đắc tội rồi rất nhiều thiên kiều cường "

"Ngươi "

Từ Nguyệt nghe xong, tiêm xảo mũi ngọc tinh xảo suýt chút nữa tức điên , thấp giọng khẽ kêu: "Ngươi lúc đó không cũng mắng?"

"Cố tình gây sự."

Sư Phi Yên không muốn cùng nàng tiếp tục đấu võ mồm, chỉ lo nhìn đài cao, tiếp tục đi mê say.

Từ Nguyệt thấy, tức giận chu cái miệng nhỏ, cũng không tiếp tục muốn đề ý đến nàng .

Vào giờ phút này, trên đài cao.

"Thật không nghĩ tới, chúng ta lại gặp mặt ?"

Vương Dật khoe miệng một nhếch, lộ ra một loạt chính tề hàm răng.

Thái Y thiếu nữ nghe xong, cuống quýt buông xuống mặt cười, không dám cùng hần nhìn thẳng.

Vương Dật thấy sau, bỗng nhiên nhắm hai mắt lại, hít một hơi thật sâu tức, thán tiếng nói: "Ngươi hay vẫn là thom như vậy "

Thái Y thiếu nữ mặt cười một mảnh nóng bỏng, nàng không ngừng mà thủ sẵn ngón tay ngọc, không biết nên làm thế nào cho phải .

Vương Dật nhìn chăm chú đối phương chốc lát, hắc cười hắc hắc vài tiếng, bỗng nhiên xoay người, mặt hướng dưới đài, cất cao giọng nói: "Ta, Dương Lăng Trần, từ bỏ lần này trận chung kết."

Rào

Này biến số quá kinh người , dưới đài nhất thời một mảnh táo loạn.

"A?"

Thái Y thiếu nữ nhất thời kinh ngạc đến ngây người , rốt cục giờ lên mặt cười, mờ mịt đi hỏi: "Dương Lăng Trần, ngươi vì sao phải từ bỏ?"

Vương Dật xoay người, mỉm cười nói: "Bởi vì tên của ngươi, là ta lấy, Hương Hương "

Mà dưới đài.

Sư Phi Yên cùng Từ Nguyệt đồng thời đứng dậy, các nàng không có đến xem người yêu, mà là khiếp sợ nhìn về phía tên kia Thái Y thiếu nữ Hương Hương.

Vương mẫu người không nhận ra được Tiên Nhi trong con ngươi về kinh dị, thấy nàng chưa hề trả lời, liền đưa mắt nhìn sang đài cao.

Đúng vào lúc này, Lạc Y Y động thủ , nhẹ nhàng dẫn ra một cái màu xanh lam dây đàn.

Tranh

Thiên ngoại huyễn âm đột nhiên xuất hiện, vang vọng ở bên trong trời đất.

Xi

Trong phút chốc, một cột nước phóng lên trời, hướng thiếu nữ mặc áo tím phô thiên cái địa giống như bao phủ mà đi.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 426: Khác một thốt hắc mã

Nó quá to lớn, đường kính ít nói cũng có 3 mét có hơn, giáo trụ bốc lên, thẳng tới tầng mây nơi sâu xa.

"Cái gì?"

Thiếu nữ mặc áo tím kinh hãi, bay người lên, thế nhưng tú kiên chân động, cầm kiếm quét ngang Thiên Địa Thương Mang.

'Hồng'

Trong phút chốc, một đạo mười mấy mét hỏa diễm kiếm khí bỗng nhiên xuất hiện, hướng to lớn cột nước chém tới.

Chúng nó trong nháy mắt đụng vào nhau.

Không có to lớn nổ vang, chỉ có 'Xì xì' tất lửa tiếng.

Sau một khắc, cái kia hỏa diễm kiếm khí, trực tiếp bị cột nước nuốt hết, trong nháy mắt biến mất hầu như không còn.

"Cái này không thể nào "

Thiếu nữ mặc áo tím nhất thời hoa dung thất sắc.

Cột nước ép diệt kiếm khí sau, cũng không dừng lại, tiếp tục hướng đối phương cuốn tới.

Thiếu nữ mặc áo tím đang tự kinh hãi, căn bản không phản ứng lại, trực tiếp bị vô tình nuốt hết.

"Nha cô "

Nàng ở bên trong lớn tiếng rít gào, liều mạng giãy giụa. Làm sao cột nước có một loại sức mạnh to lớn thần bí, căn bản không tránh thoát.

"Món đồ gì?"

"Thiên, thật là đáng sợ thuật "

"Cái này Lạc Y Y thật là lợi hại."

Trong nháy mắt, dưới đài tất cả xông xáo. Rất nhiều thiên kiều dòn dập đứng lên, ngẩng đầu hướng về thiên, khiếp sợ nhìn tất cả.

Trên chiến đài tình cảnh, thực sự quá không thể tưởng tượng nổi.

Mà Lạc Y Y bản thân, tắc hoàn toàn ngây người, một mặt tiểu mồm nhìn chăm chú hư không.

Nàng có thể thề với trời, chính mình chỉ có điều là dẫn dắt khúc nhạc dạo mà thôi, ai muốn dĩ nhiên

Lẽ nào?

Lạc Y Y bỗng nhiên nhớ ra cái gì đó, buông xuống mặt cười, cặp kia trắng nõn hoàn mỹ tay ngọc, nhẹ nhàng xoa xoa 'Thiên Ngọc cảm', trong lòng khiếp sợ tới đỉnh.

Thiên, chính cung tỷ tỷ đưa cho mình cái này đàn cổ, chẳng lẽ nói là khoáng thế Thần trân?

Đúng vào lúc này, trong đài của nàng xuất hiện Vân Tiên kiều âm: "Ngươi cô nàng này, còn không mau mau thu đi kinh lực? Lẽ nào muốn lấy nàng tính mạng hay sao?"

"A?"

Lạc Y Y nhất thời thức tỉnh, cuống quýt giờ lên mặt cười.

Vào giờ phút này, thiếu nữ mặc áo tím hai con mắt đóng chặt, trải qua mắt đi tri giác, Liệt Diễm kiểm soát tay, thân thể theo thủy kính dẫn dắt tuần hoàn chuyển động.

Lạc Y Y cảm thấy xuất hơi thở đối phương càng ngày càng yếu, trong lòng cả kinh, vội vàng về câu dây đàn

'Cheng'

Thiên ngoại huyền âm lần thứ hai bay lên, âm luật nhưng phát sinh một chút biến hóa.

'Vù vù xì'

Cột nước chịu đến ảnh hưởng, hư không chấn động, lập tức đột nhiên tan vỡ.

Thiếu nữ mặc áo tím mắt đi chống đỡ, tiểu thủ lệch đi, hư không rơi rụng mà xuống.

Lạc Y Y vội vàng phát động tay ngọc, bình triển ở thiên.

'Vù'

Thiếu nữ mặc áo tím phía dưới hư không, xuất hiện từng con sóng gọn, rất nhỏ bé, nhưng vững vàng đưa nàng thân thể nâng đỡ.

Mấy chục giây sau, thiếu nữ mặc áo tím chậm rãi bình hạ xuống chiến trên đài.

"Hô"

Lạc Y Y thấy nàng không việc gì, không khỏi thở phào nhẹ nhõm.

Các nàng tuy là đối thủ, có thể chúng ta Y Y, không muốn thương tổn người.

Lập tức, Tiên Đô cường giả lên đài. Hẳn đầu tiên là khiếp sợ nhìn đối phương một chút, sau đó tuyên bố rồi kết quả.

'Rào'

Dưới đài càng ngày càng sôi trào, ánh mắt của mọi người, đều tập trung ở này đạo mỹ lệ thiên ảnh trên người.

Bọn hắn vốn tưởng rằng, Vương Dật là này giới hội vũ nhất đại hắc mã, không nghĩ tới, lại xuất hiện một cái.

Chờ các loại, bọn hắn không đều là Tiêu Diêu Tông đệ tử sao? Hay vẫn là đạo lữ.

Thiên, này Tiêu Diêu Tông đến cùng ra sao phương thánh địa?

Lạc Y Y cảm giác mình bị muôn người chú ý, mặt cười không khỏi một đỏ, thân thể yêu kiều một bên, yên lặng về đến Hãn Châu vị trí.

Vô số đạo ánh mắt, theo thiên ảnh chậm rãi di động. Trong đó, càng có mấy đạo ánh mắt thâm thúy.

Thượng giới hội vũ bất mười vị trí đầu yêu nghiệt, bắt đầu chú ý tới nàng.

Cùng lúc đó.

Vương mẫu người thấy y nhân đi vào, mới vừa tự giờ tay, lại bị một bóng người xinh đẹp chặn lại rồi tầm mắt.

"Y Y, ngươi thật là lợi hại"

Khúc Uyển Thanh không biết từ đâu vọt ra, trực tiếp đi đến trước mặt nàng, kéo đối phương cặp kia tay ngọc, mặt cười một mảnh kích động.

Vương mẫu người nhất thời có chút không nói gì, nhưng cũng không tốt nói cái gì, phần nộ thả xuống đại thủ.

Lạc Y Y vì hơi ngốc, sau đó nhẹ nhàng gật đầu, thấp giọng nói: "Tỷ tỷ quá khen."

"Không phải quá khen, ngươi thật sự nhượng ta giật này cả mình đây."

Khúc Uyển Thanh cười duyên nói: "Lấy thực lực của ngươi bây giờ, tiến vào năm mươi vị trí đầu không thành vấn đề. Hội vũ qua đi, tỷ tỷ dẫn ngươi đi chỗ tốt."

"Địa phương tốt?"

Lạc Y Y nhất thời có chút kỳ quái.

"Ừm!"

Khúc Uyên Thanh gật đầu nói: "Kỳ thực người cũng đã từng nghe nói nơi đó, Thánh nữ liên minh."

Lạc Y Y nghe xong, nhất thời nhớ tới Ngọc Thấu đã từng mời quá Tiên Nhi tỷ tỷ, gia nhập cái tổ chức kia.

Vào giờ phút này.

Mặt sau Vương mẫu người, mũi trực tiếp tức điện.

Giời ả!

Các người đến cùng xong chưa?

Hắn một cái bước xa, vọt tới nhị nữ trước mặt, trực tiếp đem bảo bối sư tỷ tay ngọc tránh lại đây.

Này biến số đến đột nhiên, Khúc Uyên Thanh đột nhiên sững sờ, lúc này phản ứng lại, đôi mi thanh tú vừa nhíu: "Vương Dật, người làm gì thế?"

"Lão bà ta chính là 'Bồ thiên' thành viên, sẽ không gia nhập 'Thắng nữ' hàng ngũ "

Vương mẫu người chân mày cau lại, âm thanh quái dị đạo.

"Bồ thiên?"

Khúc Uyên Thanh lần thứ hai sững sờ, đôi mi thanh tú nếp nhăn càng sâu: "Đó là cái gì?"

Trước Vương Dật nói hưu nói vượn thì, nàng cũng không có mặt, tự nhiên không biết bồ thiên ra sao đông đông.

"Đây là thiên hạ lấy tổ thứ nhất chức, người không biết cũng chức bình thường. Khúc Uyên Thanh, ta cảnh cáo người, tốt nhất ly lão bà ta xa một điểm. Lần này liền như thế quên đi, nếu là lại nhượng ta biết người kéo nàng tiến vào tà giáo tổ chức, đừng trách ta không khách khí "

Vương mẫu người liếc mắt nhìn sau khi nói xong, trực tiếp lôi kéo choáng váng trong y nhân, hướng Tiêu Diêu Tông phương hướng đi đến.

"Tà giáo tổ chức?"

Khúc Uyên Thanh nhất thời tức điện, ngật trời.

Tiến vào Thánh nữ liên minh, là nàng lâu dài tới nay phấn đấu mục tiêu, có thể cái tên này lại còn nói là

"Vù vù "

Khúc Uyên Thanh hô hấp có chút tiểu gấp gấp, nàng mạnh mẽ nhìn chăm chú Vương Dật bóng lưng, chậm rãi nắm nổi lên phản quyền.

"Uyên Thanh, lão bình tĩnh."

Đột nhiên, một đạo thanh âm dễ nghe, xuất hiện ở phía sau.

Khúc Uyên Thanh nghe tiếng, chậm rãi quay người sang tứ, đã thấy Ngọc Thấu đứng ở 3 mét ở ngoài, nhìn chăm chú chính mình.

"Tỷ tỷ "

Nàng vội vàng kêu.

Ngọc Thấu chậm rãi gật đầu, thế nhưng mặt cười nhẹ chếch, ngó nhìn Tiêu Diêu Tông phương hướng, suy tư.

Đột nhiên, nàng đôi mi thanh tú nhất thời vừa nhíu: "Tên kia đi làm cái gì?"

Lại nói Vương mẫu người lôi kéo nhất nhân, về đến vị trí của chính mình.

Vân Tiên cùng Ngữ Cầm song song đón nhận.

Mà vào lúc này.

"Lạc Y Y "

Đột nhiên, một đạo thanh âm trầm thấp, đột nhiên xuất hiện.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 427: Nhận sai

Mọi người dồn dập sững sờ.

Lạc Y Y thân thể yêu kiều khẽ nhúc nhích, quay người sang đi.

Đã thấy, một bóng người cao to, đứng sừng sững ở chỗ đó, bất động như núi.

Bóng người cạnh, một con nàu bạc Cự Lang ngẩng đầu đứng thẳng, ngao thị mệnh mông.

Là Địch Hưng Huy.

Hắn lúc này, cương nghị trên mặt tràn ngập mờ mịt cùng không rõ.

"Vị sư huynh này, ngươi gọi ta có việc?"

Lạc Y Y lẳng lặng cảm thụ chốc lát, nhẹ giọng đi hỏi.

Một bên Vương mỗ người tác hơi nhượng mảy, kỳ quái nhìn đối phương.

Cái tên này gọi lão bà ta làm cái gì?

Địch Hưng Huy há miệng, bỏ ra vài chữ: "Ngươi dùng, là chính mình bản danh?"

Mọi người nghe xong nhất thời sững sờ.

Cái tên này ở làm cái gì?

Lạc Y Y cũng có chút dờ ra, chờ phản ứng lại sau, nhẹ nhàng gật đầu: "Đúng thế. . ."

Địch Hưng Huy miệng lưỡi run rẩy mấy lần, tiếp tục nói: "Ta. . . Ta có thể hay không nhìn con mắt của ngươi?"

Trong nháy mắt, mọi người con mắt trực tiếp trùng lên.

Lạc Y Y lại là ngẩn ngơ, thế nhưng đôi mi thanh tú vừa nhú, mặt cười trên nổi lên vẻ không vui.

Ngươi là cái gì người, dựa vào cái gì xem con mắt của ta?

Mà một bên Vương mỗ người.

Khá lắm, kẻ này suýt chút nữa tại chỗ bính lên.

Giời ạ!

Y Y là lão bà ta, ngươi muốn làm gì?

Hắn một cái bước xa, trực tiếp che ở Lạc Y Y trước mặt, quát lên: "Địch Hưng Huy, ngươi có ý gì?"

Vương Dật vốn là kính đối phương là một nhân vật, hiện tại thì lại khác, đối với cái nhìn của hắn phát sinh 180 độ đại chuyển biến.

Mà khác một bên Vân Tiên, mặt cười cũng không khỏi chìm xuống.

Lạc Y Y là thiên thị, bất kỳ nam tử có ý định tiếp cận hậu cung nữ nhân, nàng đều có quyền đi tiêu diệt.

Vương Dật trận đầu tỷ thí, Địch Hưng Huy vẫn chưa ở đây, vì lẽ đó cũng không quen biết đối phương.

Hắn thấy một người thiếu niên che ở Lạc Y Y trước mặt, hướng chính mình quát hỏi, đầu tiên là sững sờ, lập tức hơi nhượng mảy, lạnh sinh nói: "Ngươi là

ai?"

"Gào. . ."

Bên cạnh to lớn Ngân Lang rất có linh tính, nhất thời dương thiên gào thét, âm thanh cứng cáp xa xưa, lập tức đầu sói nghiêm lại, lạnh lùng nhìn chăm chú Vương Dật.

"Ta là hắc lão công. . ."

Vương mỗ người không nói hai lời, trực tiếp kéo y nhân tay ngọc.

Lạc Y Y cặp môi thơm khê mím môi, không có động tĩnh, mặc cho lão công đi làm chủ.

"Lão công?"

Địch Hưng Huy không đi qua thế tục, không biết hai chữ này hàm nghĩa, nhưng hắc không phải người ngu, hai người cử chỉ sớm đã thuyết minh tất cả.

Địch Hưng Huy lông mày một lập, trong con ngươi đỏ sắc không chút nào hơn nữa che giấu, quát to: "Ngươi cho ta thả ra nàng."

Tiếng nói của hắc rất lớn, nhất thời hấp dẫn càng nhiều ánh mắt nhìn về phía nơi này.

"Cái gì?"

Vương Dật làm như nghe được thế gian buồn cười nhất giống như vậy, cười lạnh vài tiếng, đại thủ nắm càng chặt.

Hắc gần từng chữ: "Ta lập lại lần nữa, ta là chồng nàng."

"Ngươi. . ."

Địch Hưng Huy thân thể ưỡn lên, song quyền nhất thời nắm lên, làm dáng muốn trước. . .

"Địch Hưng Huy, ngươi dừng tay, nàng không phải Lăng Sa. . ."

Đột nhiên, một đạo thanh âm để nghe thăm thăm bay lên.

Ngọc Thấu cùng Khúc Uyển Thanh di động bước liên tục, đi tới.

Địch Hưng Huy nghe được cái tên đó sau, trong nháy mắt không chuyển động, hỏ khu bắt đầu khê run, hai mắt càng có chút hơn đỏ lên.

"Hô. . . Hô. . ."

Hắc thờ hồn hèn mấy hơi thở hồng hộc, đột nhiên xoay người lại, nhìn về phía Ngọc Thấu: "Ngươi khẳng định?"

"Khẳng định!"

Ngọc Thấu gật gật đầu, khê thờ dài: "Lăng Sa là chị em tốt của ta, ta sao nhận sai? Lạc Y Y mặt mô hình càng tiêm một ít, khí chất cũng không giống nhau, âm thanh càng không giống nhau. Duy nhất tương tự, chính là các nàng đều xuyên hoàng sam, pháp khí là đàn cổ. . ."

Địch Hưng Huy nghe xong, nhất thời mặt xám như tro tàn.

"Chị em tốt? Hắc, được lắm chị em tốt. . ."

Hắc ngẩng đầu hướng về thiên, cười thầm mấy lần, âm thanh có chút thê lương.

Ngọc Thấu nghe tiếng, đôi mi thanh tú nhú nhú, nhưng không có bất cứ động tĩnh gì.

Địch Hưng Huy chậm rãi nhắm hai mắt lại, hít một hơi thật sâu, bình phục rung chuyển tâm thần, thế nhưng bỗng nhiên xoay người, nói: "Bạch Đế, chúng ta đi. . ."

'Gào. . .'

Ngân Lang nghe tiếng,

Dương thiên trường khiếu.

Thế nhưng, nhất nhân một lang, xuyên toa ở dòng người bên trong, chậm rãi rời đi.

"Ai. . ."

Ngọc Thấu nhìn chăm chú hấn Tiêu Tiêu bóng lưng, âm u tiếng than nhẹ, dòi bước đi tới Vương Dật trước mặt, nói: "Ngươi không nên hiểu lầm, hấn nhận làm người ."

Vương Dật từ hai người đối thoại trong, trải qua nghe ra tất cả. Hấn gật gù, nói: "Cái kia Lăng Sa, là Dịch Hưng Huy đạo lữ?"

"Không tính là. . ."

Ngọc Thấu âm u tiếng nói: "Là Dịch Hưng Huy mong muốn đơn phương mà thôi, bất quá Lăng Sa tỷ tỷ ngược lại không bài xích hấn."

Vương Dật nghe xong, không khỏi 'Nha' một tiếng.

"Ngọc Thấu tỷ tỷ, cái kia Lăng Sa tỷ tỷ hiện tại ở nơi nào?"

Lạc Y Y từ yêu lang sau lưng dò ra mặt cười, có chút tiểu Bát Quái hỏi.

Ngọc Thấu vẽ mặt buồn bã, nhẹ giọng nói: "Nàng trải qua mất tích ba năm ."

"Mất tích ba năm?"

Mọi người hơi sững sờ.

Ngọc Thấu gật gật đầu, nàng tựa hồ không muốn nói tới chuyện này, mặt cười một bên, nhìn về phía Vân Tiên, nhẹ giọng nói: "Tỷ tỷ tốt. . ."

Vân Tiên cười khẽ gật đầu, đột nhiên hỏi: "Ngươi vừa nãy nhắc tới Lăng Sa, bao nhiêu tuổi, ba năm trước ở cảnh giới gì? Ra sao thể chế?"

Ngọc Thấu vì hơi ngốc, không biết nàng hỏi chuyện này để làm gì, nhưng vẫn đáp: "Năm nay, hấn là hai mươi bốn , ba năm trước ở Trúc Cơ chín tầng sơ kỳ. Thể chế, là cực phẩm linh căn. . ."

"Ba năm trước, cốt linh ở hai mươi mốt, Trúc Cơ chín tầng sơ kỳ, dùng cảm, tư chất siêu phàm. . ."

Vân Tiên khẽ nói, thể nhưng giờ lên tay ngọc, chỉ ở tiết, bắt đầu thôi diễn càn khôn.

Nàng kỳ thực cũng thật hâm mộ Dịch Hưng Huy, hiểu lầm băng thanh sau, dự định bang một tỷ đối phương, nhìn có thể hay không tìm được phương tung.

Ngoại trừ Vương Dật, ở đây tất cả mọi người, đều bị Vân Tiên cử động làm sững sờ.

Nàng đang làm gì?

Vân Tiên thôi diễn chốc lát, thân thể yêu kiều đột nhiên run lên, bỗng nhiên nghiêng đi mặt cười, nhìn về phía một góc hư không, đôi mi thanh tú nhú chặt, trầm mặc không nói.

Nàng mỹ lệ trong con ngươi, lóe ra một tia sát cơ.

Này biến số rất kinh người, mọi người không khỏi hai mắt nhìn nhau.

"Lão bà, làm sao ?"

Vương Dật nhìn ra không đúng, vội vàng giờ lên khác một bàn tay lớn, kéo đối phương.

Vân Tiên quay lại mặt cười nhìn về phía yêu lang, đôi mi thanh tú chậm rãi buông ra, nhẹ giọng nói: "Không có chuyện gì. . ."

Nếu là đối làm người khác, có thể sẽ không lưu ý.

Có thể Vương Dật không giống, hấn biết các lão bà lợi hại, biết Vân Tiên nhất định thôi diễn xuất một cái ghê rợn sự tình.

Hấn không có đi hỏi, dự định về phòng nhỏ sau lại tìm tòi hư thực.

Ngọc Thấu không có ở lâu, ở lại một hồi liền rời đi .

Hội vũ tiếp tục tiến hành.

"Tỷ tỷ, cảm ơn ngươi đưa ta lễ vật. . ."

Lạc Y Y nghiêng đi mặt cười, hướng đối phương cười khẽ. . .

Vân Tiên sau khi ngồi xuống, ánh mắt vẫn nhìn về phía này một góc hư không, nghe tiếng nhìn về phía đối phương, cười yếu ớt nói: "Muội muội đừng có

khách khí như vậy . . ."

Bất tri bất giác, ngày hôm nay hội vũ hạ màn.

Cửu châu hội vũ vòng thứ nhất, cuối cùng kết thúc , ngày mai, sắp triển khai càng kịch liệt vòng thứ hai.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 428: Đánh xong có thể hẹn

Tất cả mọi người dồn dập đứng dậy, đi ra ngoài.

Tiêu Diệu Tông bên này, Lý Đăng Vân đi tuốt đằng trước phương, Ngừ Cầm lôi kéo ái đồ, theo sát phía sau. Từ đầu đến cuối, nàng đều không có xem Vương Dật một chút.

Vương mỗ nhân hòa Vân Tiên tay cầm tay, đi ở cuối cùng.

"Sư muội, xảy ra chuyện gì?"

Đột nhiên, Lý Đăng Vân đi chậm nửa bước, hầu như cùng đối phương bình hành, dò hỏi.

Hắn không phải người mù, đã sớm đem đối phương cứ chỉ thu hết đáy mắt.

Hai người nhiều năm sư huynh muội, Lý Đăng Vân tất nhiên là biết được đối phương tính nết.

Ngừ Cầm nghe xong, tràn ngập ý nhị mặt cười vì vi buồn xuống, đôi mắt đẹp hướng tà phía sau đi một tý, cặp môi thom khê cắn: "Ta không có chuyện gì. . ."

Bên cạnh Lạc Y Y nghe xong, mím mím phần môi, không có bất cứ động tĩnh gì.

"Không có chuyện gì liền tốt."

Lý Đăng Vân gật gù, không hỏi nhiều nữa, tiếp tục ở phía trước dẫn đường.

P phía sau cùng, Vân Tiên mặt cười vì chếch, tựa như cười mà không phải cười nhìn yêu lang một chút.

Vương Dật có chút không nói gì, gãi gãi đầu, tiếp tục đi tới.

Rất nhanh, Tiêu Diệu Tông cùng nhân tùy ba trực lưu, về đến Tiên Đô quần thể kiến trúc trong.

"Các người khỏe sinh nghỉ ngơi."

Lý Đăng Vân không có nhiều lời, trực tiếp hướng gian phòng của mình đi đến.

"Tiên Nhi tỷ tỷ, chúng ta đi trước . . ."

Ngừ Cầm thấp giọng nói, thế nhưng lôi kéo ái đồ rời khỏi nơi này.

"Lão công, đêm nay ta lại đi bồi cùng các nàng. . ."

Vân Tiên nhìn chăm chú nhị nữ bóng lưng, thấp giọng khê nói.

Vương Dật trầm mặc chốc lát, gật gật đầu.

Hắn vốn định buổi tối hỏi một chút đối phương, vừa nãy thôi diễn xảy ra điều gì, có thể nghĩ lại vừa nghĩ, qua đi lại đi tìm hiểu cũng không muộn.

Ngay sau đó trọng yếu nhất,

Là được Ngừ Cầm lượng giải.

Năng lực chính mình có hạn, đoán không ra cái này thành thực xinh đẹp sự thúc suy nghĩ trong lòng, chỉ có thể từ Tiên Nhi bên này tìm được chỗ đột phá.

Vân Tiên cười khẽ, mặt cười giương lên, ở lão công trên môi ướt một tỳ, chuyển qua thân thể yếu đuối, phiên nhiên rời đi.

Vương Dật vuốt chính mình môi, đứng ở nơi đó dư vị chốc lát, cười khổ một cái, hướng gian phòng của mình đi đến.

Thời gian như thoi đưa, một đêm đã qua.

Hon vạn khán giả đi tới điểm tướng đài, lần lượt ngồi xong.

Chúng ta Vương mỗi người, rốt cục muốn lên trận.

Hắn đứng dậy, hoạt động mấy lần gân cốt, chờ mặt trên gọi mình danh tự.

"Vương Dật, làm hết sức. . ."

Mấy người nhân thể đứng lên, Lý Đăng Vân lên tiếng trước nhất.

"Được. . ."

Vương Dật gật gật đầu.

"Lão công, cố lên."

Vân Tiên mỉm cười cười khẽ, như hoa lan trong cốc vắng.

Vương Dật mỉm cười, nắm một tỳ đối phương mềm mại không xương tay ngọc, thế nhưng chuyển qua gương mặt tuần tú, nhìn về phía thể mỹ nữ thầy trò.

Lạc Y Y nhất thời cảm giác được, cặp môi thom nhẹ run, tựa hồ muốn nói cái gì, có thể cuối cùng nhưng là nhịn xuống.

Ngừ Cầm tràn ngập ý nhị mặt cười nhẹ nhàng một bên, tránh thoát đối phương ánh mắt.

Có thể nàng chung quy là trên tông môn tăng, dưới tình huống này, không thể sai tiểu tính tình, tron mềm cặp môi thom nhẹ nhàng hơi động: "Làm hết sức. . ."

Lạc Y Y thấy sư tôn có động tĩnh, vội vàng nói: "Sư đệ cố lên. . ."

"Ta hiểu rồi. . ."

Vương Dật thấy, trong lòng nhất thời một khoan, gật đầu lia lịa.

Đúng vào lúc này, trên chiến đài bắt đầu điểm danh.

Vương Dật sau khi nghe, nhìn mấy người một chút, xoay người, phi thân lên sàn chiến đấu.

Tiêu Diêu Tông cùng nhân lần lượt ngồi xuống, Lý Đăng Vân bỗng nhiên nhìn về phía Ngừ Cầm, cau mày hỏi: "Sư muội, ngươi đến cùng làm sao?"

Đối phương này một trận lời nói cử chỉ, cùng với bình thường rất khác nhau.

"Ta không có chuyện gì. . ."

Ngừ Cầm làm sao có thể nói xuất chân tướng? Nàng hít một hơi thật sâu, vung lên mặt cười, nhìn về phía điểm tướng đài.

Lý Đăng Vân trong lòng sinh nghi, nhưng cũng biết đón lấy rất then chốt, vì lẽ đó không hỏi nhiều nữa, thân thể nghiêm lại, nhìn về phía đài cao.

Sàn chiến đấu bên trên.

Tiên Đồ Nguyên Anh quét hai người một chút, xoay người rời đi.

Vương Dật tinh tế đánh giá đối phương.

Đối thủ lần này, là một tên béo, tướng ngũ đoán, tu vi ở Trúc Cơ tám tầng hậu kỳ, trong tay nắm giữ một đôi kim ngân búa lớn.

Xúc vật tư phương, Vương Dật trong đầu, nhất thời nổi lên tiểu loli cảm thế màu đen búa lớn tình cảnh.

Đương thực sự là vừa quái lạ, vừa đáng yêu.

Dần dần, tiểu loli sau khi xuất hiện tất cả, dần dần hiện ra.

Nàng nhất cử nhất động, một mâu nở nụ cười, dốc hết hiện nay phồn hoa.

"Ta đại bảo bối. . ."

Nghĩ đến si nôi, Vương Dật không nhận được lắm bả nói nhỏ, một mặt vẻ ôn nhu.

Tiếng nói của hấn tuy để, nhưng đối diện bản từ vẫn là nghe đến .

Bản từ bỗng nhiên sững sờ, mắt một mí trực tiếp trùng thành đôi , đặc biệt trâu bò.

Hắn lầm tưởng đối phương ở nói chuyện cùng chính mình.

"Khắc khắc. . ."

Tay phải hấn thả xuống kim chùy, nắm tay đặt bên mép, ho khan mấy lần, nhân thế nhìn chung quanh một chút.

Xác định sau khi an toàn, bản từ triển quyền làm chương, đem một bên mặt béo phì che khuất, hướng Vương Dật nhỏ giọng nói: "Ngươi thật đúng, cũng không điểm nhỏ tiếng. Một lúc hai ta đánh xong, có thể hẹn một tỷ. . ."

Hắn sau khi nói xong, bên trái con mắt còn tm hướng Vương mỗ người chớp nháy mắt.

Lần này đặc biệt lợi hại.

Biến số quá mức kinh người, Vương mỗ người trực tiếp mộng ép.

"Khà khà. . ."

Bản từ cười quái dị, mặt phì trên mặt, nổi lên hai mảnh hồng vân.

Vương mỗ người thấy sau, nhất thời bị tức nổ tung .

"Cười đại gia ngươi cười. . ."

Vương Dật rộng to ở thiên, thân thể đột nhiên bắn ra, vung đầu nắm đấm, hướng đối phương xông thẳng mà đi.

"Hả?"

Bản từ nhất thời sững sờ, lập tức kinh hãi đến biến sắc, vội vàng đem ngân chùy che ở trước ngực.

Trong nháy mắt tiếp theo, Vương Dật nắm đấm, mạnh mẽ đánh vào ngân chùy mặt ngoài.

'Oành. . .'

Tiếng vang ầm ầm xuất hiện, bản từ thông thể chấn động mạnh, trực tiếp hướng về sau bay ngang.

'Xi '

Vương Dật đột nhiên biến mất, hư không xẹt qua một đạo tàn ảnh, hấn trong nháy mắt xuất hiện ở bản từ phía trên, hét lớn: "Ước ngươi muội đi, chết gay. . ."

Lập tức, Vương Dật chân phải, trực tiếp đá vào bản từ mặt béo phì trên.

'Oành '

'Đông '

Lưỡng tiếng nổ lần lượt xuất hiện, bản từ mạnh mẽ đánh vào trên chiến đài, cũng lại không còn động tĩnh.

Hắn trực tiếp bị đập hôn mê bất tỉnh.

Vương Dật hư không thu tức, văng vẳng hạ xuống.

'Rào. . '

Trong phút chốc, dưới đài tất cả xôn xao. Rất nhiều người dồn dập đứng lên, khiếp sợ nhìn chăm chú trên đài tất cả.

Cái tên mập mạp này rất có lai lịch, là thượng giới hội vũ thứ sáu mươi ba tên, lần này rất có thể giết vào năm mươi vị trí đầu, ai nghĩ, lại bị khóa này 'Hắc mã' hai ba lần giết chết .

Cái này Vương Dật, xác thực ghê gớm.

Đứng vào lúc này, Nguyên Anh cường giả lên đài, tuyên bố rồi kết quả.

Vương Dật xem cũng không thấy bàn tử, hướng ông lão liền ôm quyền, phi thân rơi xuống sàn chiến đấu.

Muôn người chú ý dưới, hần về đến Tiêu Diêu Tông vị trí.

"Vương Dật, đánh đẹp đẽ."

Lý Đăng Vân rất kích động, bởi vì Vương Dật bắt trận này sau, liền bước lên năm mươi vị trí đầu .

"Cảm ơn Tông chủ. . ."

Vương Dật gật gù, nhìn về phía mấy nữ.

Ngừ Cầm cập môi thom vi đỏ, cố ý sau khi từ biệt mặt cười, không nhìn tới hần.

Lạc Y Y há miệng, muốn nói gì, nhưng bị vướng bởi sư tôn ở bên, cuối cùng không có há mồm.

"Lão công. . ."

Vân Tiên chậm rãi đến gần, kéo đối phương đại thủ, khẽ cười nói: "Người mập mạp kia, vì sao phải ước người?"

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 429: Thánh đấu sĩ

Nàng là Thần vương, bàn tử giọng nói tuy thấp, có thể chúng ta Tiên Nhi vẫn là nghe rõ rõ ràng ràng.

Vân Tiên không đi qua thế tục, cũng không có điện thoại di động, cũng không biết 'Ước' là có ý gì.

"Mập mạp kia liền một bệnh thần kinh, lão bà không cần để ý tới."

Vương mỗ người cảm thấy một trận phát tởm, cả người nổi lên nổi da gà.

Rất nhanh, trên đài bàn tử bị đồng môn nhắc đi rồi, tỷ thí tiếp tục tiến hành.

Sau đó lên sân khấu, là công lấy thanh đồng cổ hòm Đoạn Thiếu Vũ.

Đối thủ hần, là một cái khôi ngô thanh niên, trong tay nắm giữ một cái tất đen như mặc Phích Lịch Vương đao.

Dưới đài khán giả nhất thời bình ở hô hấp.

Đoạn Thiếu Vũ là thượng giới đệ ngũ. Mà một vị khác lai lịch cũng không nhỏ, là thượng giới thứ ba mươi ba tên.

Tuy nói thứ tự cách biệt rất nhiều, có thể năm nay khôi ngô thanh niên, tu vi so sánh năm ngoái rất nhiều tăng lên, khí tức trùng thiên.

Đây là một hồi long tranh hổ đấu.

Vương Dật hít mắt lại, tinh thần độ cao tập trung.

Trận này bất luận ai thắng ai bại, cái kẻ tiếp đầu sẽ là đối thủ chính mình.

Đương Tiên Đô cường giả rơi xuống đài cao sau, toàn bộ thánh phòng tĩnh lặng có thể nghe.

Thiên Khải chỉ chiến, sắp lên diễn.

"Đoạn Thiếu Vũ, đưa nó mở ra, bằng không ngươi không phải là đối thủ của ta. . ."

Khôi ngô thanh niên một nhếch miệng, ha ha cười.

"Chỉ bằng ngươi?"

Đoạn Thiếu Vũ lạnh lùng nói.

"Ngươi. . ."

Khôi ngô thanh niên lông mày một lập, lập tức hét lớn một tiếng, múa Phích Lịch Vương đao, thẳng thắn thoải mái, hướng đối phương xông thẳng mà đi.

Trong phút chốc, trên chiến đài ánh đao đại thiểm, vô tận hắc mang phóng lên trời, quét ngang bát hoang.

Đoạn Thiếu Vũ mắt nhìn ánh đao lâm thê,

Một mặt bình tĩnh.

'Xi '

Đột nhiên, hắc hai vai run lên, sau lưng thanh đồng cổ hòm trong nháy mắt bay lên, đón lấy bất thể Phong Vân.

'Ầm ầm. . .'

Trong nháy mắt tiếp theo, to lớn tiếng nổ vang rền đột nhiên bay lên, tùy theo, đầy trời hắc mang đột nhiên hơi thu lại.

"Phốc. . ."

Trong hư không khôi ngô thanh niên thông thể chấn động mạnh, trực tiếp thổ máu bắn tung toé, trong tay Vương đao tuột tay bay ra.

"Cái gì?"

"Thật sự giả ?"

"Trời ơi. . ."

Dưới đài khán giả nhất thời kinh hãi, dồn dập đứng lên, một mặt ngo ngác.

Một chiêu, lại là một chiêu.

Trời ạ, này Đoạn Thiếu Vũ mạnh như thế nào?

Mọi người khiếp sợ đồng thời, mấy đạo ánh mắt thâm thúy, nhìn chăm chú trên chiến đài bóng người.

'Xi '

Đồng hòm trở xuống chủ nhân sau lưng.

Đoạn Thiếu Vũ né người sang một bên, nhìn chung quanh dưới đài, đón lấy những ánh mắt kia.

Đột nhiên, hắc nở nụ cười.

Đây là cường giả mỉm cười, rất hồ hững, cũng rất tự tin.

Cuối cùng, hắc đưa mắt nhìn chỉ Tiêu Diêu Tông vị trí.

Vương Dật hồ hững cùng hắc đối diện.

"Ta rất chờ mong. . ."

Đoạn Thiếu Vũ hướng Vương Dật khẽ nói, thế nhưng xoay người lại, hướng dưới đài bay đi.

'Rào. . .'

Đến đây, dưới đài mới chính thức xao động lên.

Bất kể là Tiên Đô khán giả, hay vẫn là cửu châu thiên kiêu, đều ở vị trí châu đầu ghé tai, nghị luận sôi nổi.

Mà này vài đạo ánh mắt thâm thúy, cũng dần dần biến mất .

Lúc này, Tiêu Diêu Tông rơi vào hoàn toàn yên tĩnh.

Không biết qua bao lâu bao lâu.

"Vương Dật, dưới một hồi. . . Ngươi nhận thua đi. . ."

Lý Đăng Vân do dự mãi, cuối cùng mở miệng .

Hắn tuy không nghĩ như thế, có thể Đoạn Thiếu Vũ quá khủng bố , Vương Dật tuy rằng nghịch thiên, có thể so sánh với nhau, nhưng là hơi thấy thua kém.

Mà lại, hai người cảnh giới, cách biệt thực sự quá xa.

Một bên Ngữ Cầm, trong con ngươi xinh đẹp cũng nổi lên từng trận lo lắng.

Nội tâm của nàng nơi sâu xa, hay vẫn là rất lưu ý cái này 'Sur diệt', không muốn hắn gặp nguy hiểm.

Lạc Y Y cũng không cách nào trầm mặc , mặt cười hướng yêu lang, nhẹ giọng nói: "Sur đệ, ngươi nghe Tông chủ đi. . ."

Mà Vân Tiên, nhưng không có bất cứ động tĩnh gì.

"Ha ha. . ."

Vương Dật bỗng nhiên nở nụ cười, nhìn chăm chú rồng tuếch điểm tướng đài, nói: "Hắn mới vừa nói rất chờ mong. . ."

"A?"

Lạc Y Y vì hơi ngốc, mặt cười một trận tiểu mờ mịt, nhìn qua đặc biệt đáng yêu.

"Cái tên này, đang gây hấn với ta. . ."

Hắn nói tiếp.

Cũng không ai biết, lúc này Vương Dật, trong cơ thể có một loại nguyên thủy khí tức đang thiêu đốt.

Ngữ Cầm đôi mi thanh tú nhú nhú, do dự chốc lát, cuối cùng mở miệng : "Vương Dật, ngươi. . . Nghe Tông chủ một lời. . ."

Vương Dật nghe tiếng, quay mặt đi, nhìn về phía đối phương.

Ngữ Cầm tràn ngập ý nhị mặt cười nhất thời một đỏ, nhưng không có nhưng né tránh.

Hai người lẫn nhau ngóng nhìn chốc lát, Vương Dật khẽ mỉm cười, nói: "Yên tâm, trong lòng ta tự có định số."

Ngữ Cầm nghe xong, cũng bất tiện nói cái gì nữa, nàng cắn cắn cặp môi thom, về quá mặt cười, không nhìn hắn nữa.

Vương Dật giờ tay, nắm chặt tứ cung nhu đề, hỏi: "Lão bà, vừa nãy Đoạn Thiếu Vũ ra tay, dùng tới mấy phần mười thực lực?"

Hắn biết, Tiên Nhi nhất định có thể nhìn thấu tất cả.

"Gần như hai phần mười tả hữu. . ."

Vân Tiên nói ra càn khôn, nhưng rất kinh người.

"Cái gì?"

Lý Đăng Vân chờ nhất thời kinh hãi đến biến sắc.

"Ít như vậy?"

Vương Dật lông mày nhất thời vừa nhíu.

Nếu là như vậy, chính mình vẫn đúng là không phải là đối thủ. Cái kia khôi ngô thanh niên, chính mình ít nhất phải dùng tới năm phần mười thực lực mới có thể đánh bại.

Cuối cùng, cảnh giới của chính mình quá thấp, như đều là Trúc Cơ chín tầng, liền đơn giản hơn nhiều.

Chuyện đến nước này, cũng chỉ có dựa dẫm Tề Thiên chiến giáp cùng Tứ Tượng Thiên Phướng.

"Hắn bồi trong rương, hành trạng chính là cái gì?"

Vương Dật tiếp tục hỏi.

"Hảo như là chỉ sinh linh. . ."

Vân Tiên nhẹ giọng nói: "Cái kia đồng hồ rất cổ lão, mặt ngoài gia trì bất hủ đạo nghĩa, ta chỉ có thể nhìn thấu một chút nhỏ. . ."

"Sinh linh?"

Vương Dật lông mày vượt nếp nhăn càng chặt: "Sinh linh gì?"

Vân Tiên suy nghĩ một chút, nói: "Không thể xem như là sinh linh, nó là trạng thái tĩnh. Dáng vẻ khá giống. . . Trung Nguyên đại lục Thánh thú —— Kỳ Lân. . ."

"Kỳ Lân?"

Vương Dật trong lòng càng kỳ quái.

Kỳ Lân là nuôi dưỡng ở trong rương hay sao?

Không, không đúng.

Kỳ Lân là trong truyền thuyết Thánh thú, Đoạn Thiếu Vũ coi như lại nghịch thiên, cũng chỉ là Trúc Cơ tu sĩ mà thôi, không thể chặn nuôi loại này thần vật.

Lẽ nào. . .

Vương Dật chậm rãi giơ lên cánh tay phải, nhìn về phía đồng thau bao cổ tay, trầm ngâm chốc lát, tự lẩm bẩm: "Tên kia, sẽ không thực sự là 'Thánh đầu sớ đi. . ."

Hắn nhớ tới tranh châm biếm (Thánh đầu sớ) trong, xuất hiện thánh y.

Ngẩn ngừ nát loạn qua đi, tỷ thí tiếp tục tiến hành.

Cửu châu hội võ tổng cộng có hơn 200 tên thiên kiêu tham gia, vòng thứ nhất sau khi kết thúc, còn sót lại 100 dư tên.

Sau đó hội võ càng đặc sắc, khiến người ta hoa cả mắt.

Khiến người ta khiếp sợ chính là, Hãn Châu thiên kiêu lại qua cửa, bước lên ở trước 50 tên.

Dẫn đầu Phong lão nhất thời hồi hộp, cảm thấy có mặt mũi.

Ngày hôm nay tỷ thí, so với mấy ngày trước muốn trường rất nhiều, mãi cho đến trời tối còn chưa kết thúc.

Xem đáng đáp như vậy, vòng thứ hai muốn ở trong vòng một ngày so với xong.

Đúng như dự đoán, vô vào cuối cùng Dịch Hưng Huy lên sân khấu, ung dung đánh bại đối thủ.

Tiền Đồ cường giả lên đài, tuyên bố tỷ thí kết thúc.

Vương Dật lấy điện thoại di động ra vừa nhìn, đều hơn tám giờ tối.

"Vù. . ."

Đột nhiên, một cái tin nhắn phát tài lại đây.

Vương mỗ người thấy rõ điều mục sau, con mắt trực tiếp trừng lên.

Tin nhắn, là Ngừ Cầm phát tới.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 430: Độ tam thành tiềm lực, mở

Ngữ Cầm vội vàng đem cự điện thoại di động giấu kỹ, nhân thể cùng Lý Đăng Vân đứng lên, mắt nhìn thẳng.

Lạc Y Y ở bên cạnh thận sam sư tôn, mặt cười cũng không ngừng nhìn lên yêu lang.

"Lão công, chúng ta đi thôi. . ."

Vân Tiên phát trên đối phương đại thủ.

"Được. . ."

Vương Dật gật gù, đứng lên, thể nhưng điểm mở tay ra trên phi cơ tin nhắn cái.

Mặt trên viết: 'Ngày mai ngươi không nên lên, nếu không sẽ bị thương.'

Vương Dật thấy, trong lòng nhất thời ám áp, biết đối phương hay vẫn là quan tâm chính mình.

Hắn đốt màn hình, trả lời: 'Ngươi đối với ta không tự tin?'

'Vù. . .'

Ngữ Cầm điện thoại di động chấn động.

"Sư tôn, điện thoại di động ngươi vang lên."

Lạc Y Y nhẹ giọng nói.

Ngữ Cầm khuôn mặt đỏ lên, khẽ gắt: "Ta biết, không cần ngươi nhắc nhở."

Lạc Y Y bị sư tôn nói rồi, oan ức quyết quyết cặp môi thom, không còn động tĩnh.

Ngữ Cầm cẩn thận lấy điện thoại di động ra, sau khi xem xong, trả lời: 'Cũng không phải là không tự tin, mà là cái này Đoạn Thiếu Vũ gốc gác kinh người, thủ đoạn rất nhiều, quá khó có thể thủ thắng.'

Vương Dật thấy sau, về: 'Ta nếu là thắng cơ chứ?'

Lời này hỏi có chút tính trẻ con.

Ngữ Cầm sau khi thấy, rất muốn bạch một chút đối phương, cuối cùng vẫn là nhịn xuống.

Nàng chưa hề trả lời, đem cự điện thoại di động thu cẩn thận.

Phía sau Vương mỗ người thấy, trong lòng nhất thời có chút tiểu thất lạc.

Mọi người về đến cổ kiến trúc quần trong, từng người trở về phòng.

Vân Tiên không có lại đi tìm nhị nữ, mà là bồi lão công qua đêm.

Nàng khi tắm, Vương mỗ người rút cục thu được Ngữ Cầm hồi phục: 'Này tùy theo ngươi đi.'

Vương Dật con mắt hơi chuyển động, phát: 'Ta nếu là thắng, ngươi liền tha thứ ta, có được hay không?'

Hắn bản lòng tràn đầy chờ mong, ai nghĩ, điện thoại di động lại không còn động tĩnh.

"Nữ nhân tâm, dò kim đáy biển a. . ."

Vương mẫu người bắt đắc dĩ cười khổ, đưa điện thoại di động để xuống đầu giường.

'Lạch cạch. . .'

Môn sinh vang lên, Vân Tiên bao bọc rõ ràng khăn tắm, tu tu đi ra rồi.

Sợi tóc của nàng ướt nhẹp, lỗ ~ lỗ ở ngoại da thịt rất óng ánh, phi thường mê người.

Vương mẫu trong lòng người rung động, hướng đối phương triển khai hai tay: "Lão bà, ôm ôm. . ."

Vân Tiên mặt cười càng đỏ, nàng dừng lại trắng nõn bàn chân nhỏ, mím mím cặp môi thơm, tu tiếng nói: "Lão công. . . Chờ một chút có được hay không?"

"VẬY ĐI RỬA RÁY. . ."

Vương mẫu người vươn mình xuống giường, ở y nhân cặp môi thơm trên ướt một tý, đi đến phòng rửa tay.

Chờ kẻ này giặt xong sau khi ra ngoài, thấy giường trên nhiều cái tiểu mụn, trong lòng không khỏi có chút buồn cười, đem khăn mặt vứt tại trên ghế dựa, vươn mình lên giường.

Thế nhưng, Vương mẫu người không chút khách khí đem y nhân ôm vào trong lòng.

Vân Tiên mới vừa bắt đầu rất hồi hộp, thân thể yêu kiều run rẩy không ngừng, quá mấy phút sau, mới dần dần bình tĩnh lại.

Vương Dật cúi đầu, tìm được cặp môi thơm, không chút khách khí hôn lên.

Một phen sống mơ mơ màng màng thấp sau. . .

Hai người đều có chút không muốn tách ra .

Vân Tiên nằm nhoài yêu lang trong lòng, thở gấp tinh tế.

Vương Dật xoa xoa y nhân non mềm vai đẹp, trong lòng hạnh phúc cảm tăng cao.

Không biết qua bao lâu bao lâu.

"Lão công. . ."

Vân Tiên dò ra một cái xuân hành giống như ngón tay ngọc, ở yêu lang trước ngực vẽ ra quyền quyền, nhẹ giọng nói: "Ngày mai ngươi nhận thua đi. . ."

"Hả?"

Vương Dật nhất thời sững sờ, cúi đầu xuống đi, hỏi: "Tại sao?"

Vân Tiên mím mím cặp môi thơm, nói: "Cảnh giới cách biệt quá hơn nhiều. . ."

Vương Dật nghe xong trầm mặc.

Hắn không nghĩ tới, Vân Tiên cũng không coi trọng chính mình.

"Lão công?"

Vân Tiên cho rằng hắn tức rồi, trộm đạo nhìn đối phương một chút, cẩn thận hoán.

Vương Dật hai tay nắm thật chặt, nói: "Lão bà, theo ngươi, ta có mấy thành phần thắng?"

Vân Tiên trầm ngâm chốc lát, nói: "Khoảng ba phần mười."

"Ba phần mười đầy đủ."

Vương Dật nhếch miệng nở nụ cười, ở nàng cặp môi thơm trên ướt một tý, nói: "Ta nhất định sẽ thắng."

Vân Tiên đem mặt cười ngã vào yêu lang trên lồng ngực, không còn động tĩnh.

Trong lòng nàng, thực sự có chút thấp thỏm.

Ở xa xôi đã qua, năm tiên nữ theo Thiên đế làm đến Trung Nguyên, từng cùng Thiên Đình trong mấy vị nữ cường giả đi rất gần.

Huyền Nữ chính là một người trong đó.

Nàng từng nói, hiện nay Thiên Đình, chỉ vì Cổ Thiên Đình một góc.

Ở Tiên Cổ thời đại, Cổ Thiên Đình làm đệ nhất thiên hạ tổ chức, trong bảo khố, tập có vô số chí bảo.

Trong đó có nghe tên thiên hạ bảy đại chiến y.

Đại Thánh Tề Thiên chiến giáp, chính là một người trong đó, mà mặt khác lục đại chiến y, ngoại trừ quy nguyên Thần y phục ở Thiên Đình chỉ chủ Đế Thích trên tay, còn lại năm cái, trải qua mất đi.

Kỳ Lân là Thần thú, Đoạn Thiếu Vũ chỉ vì Trúc Cơ tu sĩ, không thể đi nuôi nhốt. . .

Vì lẽ đó Vân Tiên cho rằng, cái kia đồng hòm bên trong chứa, là một cái dùng Kỳ Lân rèn đúc chiến y.

Nếu là như vậy, liền thật đáng sợ.

Đoạn Thiếu Vũ tu vi vốn đến ở lão công bên trên, đến lúc đó như nắm giữ Kỳ Lân chi lực, chính là Kim Đan tu sĩ, cũng không phải là đối thủ.

Đương nhiên, cũng khả năng là tự mình nghĩ sai rồi.

Có thể đồng trong rương khủng bố gọn sóng, là chân thực tồn tại.

"Lão công. . ."

Nghĩ tới đây, Vân Tiên không nhịn được mở miệng lần nữa.

"Lão bà. . ."

Vương Nghị hôn dưới nàng trắng nõn cái trán, ôn nhu nói: "Không nên nói nữa, lão công nhất định phải thử xem."

Vân Tiên nghe xong, lại không một tiếng động.

Nàng biết, lão công tâm ý đã quyết, không cách nào lại đi thay đổi.

Vương Dật chủ động nói sang chuyện khác, nói cảm động lời tâm tình.

Đêm trường chậm rãi, nhưng cũng chớp mắt liền qua.

Đương âm áp thần dương tung vào phòng thì, Vân Tiên còn nằm ngoài lão công trong lòng cam ngủ, như một con đáng yêu con mèo nhỏ.

Vương mỗ người đứng là trước tiên tỉnh lại, thấy trong lòng y nhân ngủ say sưa, không khỏi có chút bật cười.

Hắn không dám vọng động, sợ thức tỉnh đối phương.

"Hương Hương, người không phải sợ, Tứ tỷ đến rồi. . ."

Đột nhiên, Vân Tiên duyên dáng gọi to, thế nhưng cặp kia cánh tay ngọc bồng nhiên hơi dùng sức.

'Rắc. . .'

Vương mỗ người xương sườn, bỗng nhiên bị tứ cung lâu đứt đoạn mất ba cái. . .

"A. . . Phốc. . ."

Hắn ngưi nhần trực tiếp trùng lên, phun ra một đạo mũi tên máu.

Trong lòng y nhân nhất thời tỉnh lại, chờ thấy rõ tất cả sau, trực tiếp choáng váng.

"Lão công?"

Vân Tiên duyên dáng gọi to một tiếng, vội vàng nắm lên đối phương đại thủ, truyền độ linh lực.

"Ta. . . Ta không phải cố ý. . ."

Nàng dọa sợ, trong con người xinh đẹp sương mù mờ mờ, đều sắp khóc.

"Ta biết, không có chuyện gì. . ."

Vương mẫu người bắt đắ dĩ cười thẳm

Hắn còn có thể nói cái gì?

Quái chỉ tự trách mình thực lực quá thấp , mà lão bà lại là Thần vương. . .

Vân Tiên thủ đoạn kinh người, không tới 10 phút, Vương Dật liền xương gãy từ tiếp, khôi phục như lúc ban đầu .

Nàng rút về tay ngọc, mím môi cặp môi thom buống xuống mặt cười, không dám cùng đối phương nhìn thẳng

"Đều nói rồi không có chuyện gì. . ."

Vương Dật thấy nàng một bộ vô cùng đáng thương đáng vẽ, có chút dờ khóc dờ cười.

"Ừm. . ."

Vân Tiên nhẹ nhàng gạt đầu, nhưng chợt nhớ tới cái gì, giờ lên vô cùng mịn màng mặt cười, nói: "Lão công, người ngày hôm nay đương thật muốn lên sân khấu?"

"Ừm!"

Vương Dật tâm ý đã quyết, gạt gạt đầu.

"Được. . ."

Vân Tiên cặp môi thom khề cắn, roi xuống một cái đại quyết xác định, tự nói: "Tình huống đặc thù, Đại tỷ sẽ không trách ta. . ."

"Cái gì?"

Vương mẫu người không chỉ có chút choáng váng

"Lão công, thả lỏng tâm thần. . ."

Vân Tiên khề nói, thế nhưng giờ lên ngón tay ngọc, điểm lên lão công trước ngực thiên trong đại huyết.

Hồn Độn mà thể, đệ tam thành tiềm lực —— mở.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 431: Khấp thế gian đều kinh ngọc

'Oanh. . .'

Trong phút chốc, Vương Dật đầu óc nổ vang, trong cơ thể khí tức thần bí hiện nghịch kim đồng hồ xoay tròn lên, thành tựu khí tuyến.

Mà khí tuyến đình chớp, không ngừng mà hướng ra phía ngoài phun ra nuốt vào, khuếch tán.

Một luồng tân sinh sức mạnh to lớn, ở Vương Dật trong cơ thể ngang dọc gào thét, không tỏ thực sự không vui.

"Hồng. . ."

Hắn không nhận được rống to, thông thể phát sáng, chậm rãi từ trên giường bay lên, đứng ở giữa hư không.

"Cần thiên khôn địa, Hồn Nguyên Phong Thần. . ."

Vân Tiên giờ lên một cánh tay ngọc, hư không đạn điểm, kết thông thiên cổ ấn.

'Vù. . .'

Nhất thời, một đoàn khí thể tái hiện ra, nó rất nhanh thành tụ lực hợp tư thế, hướng ra phía ngoài đẩy mạnh.

Không tới nửa phút, một cái đường kính năm mét sáu lạng cái lồng khí, xuất hiện ở trong phòng, trực tiếp đem hai người bao ở bên trong.

Lục hợp kết giới, thành.

"Lão công a. . ."

Vân Tiên nhìn chăm chú hư không bóng người, nhẹ giọng lầm bầm: "Tiên Nhi chỉ có thể vì người mở ra vừa thành : một thành phong ấn, nếu là nhiều hơn nữa, các nàng hội đánh ta. . ."

Lúc này Vương Dật cái nào nghe được lời của đối phương? Hắn cảm thấy ngũ tạng cực nóng như lửa, tân sinh sức mạnh to lớn ở trong kinh mạch điên cuồng đi khắp. . .

'Hồng. . .'

Đột nhiên, trên người hắn chùng sáng đột nhiên tăng mạnh. . .

Trúc Cơ hai tầng trung kỳ.

Vương Dật đột phá bình cảnh, bước vào toàn cảnh giới mới.

Có thể này tựa hồ chỉ là mới vừa mới bắt đầu. . .

Trúc Cơ hai tầng hậu kỳ, Trúc Cơ ba tầng sơ kỳ, ba tầng trung kỳ, hậu kỳ. . .

Trời ạ, Vương Dật cảnh giới, dường như giếng phun bình thường tăng trưởng.

Cuối cùng, tu vi của hắn đạt đến Trúc Cơ năm tầng sơ kỳ, đột phá tư thế vừa mới ngừng.

"Như vậy,

Phản thắng liền đại hơn nhiều. . ."

Vân Tiên gương lên mặt cười, cười khê tự nói.

Giữa hư không.

Vương Dật sợi tóc loạn vũ, ánh mắt thâm thúy, khí chất phát sinh thay đổi.

Hắn vì hơi rù xuống thủ, nhìn chăm chú song quyền của chính mình, nói: "Này liền. . . Đột phá ?"

Vương Dật cảm thấy, trong cơ thể khí tức thần bí so với trước thêm ra một phần ba.

"Lão công, người thử xem năng lực không thể mở ra ba đầu sáu tay. . ."

Vân Tiên kêu kêu một tiếng.

"Được. . ."

Vương Dật gạt đầu, thôi thúc trong cơ thể khí tức nghịch hướng chuyển động, thể nhưng thông thể run lên.

'Xi xi. . .'

Trong phút chốc, 'Tiểu bàn' cùng 'Triệu Tứ' xuất hiện lần nữa ở hán cổ hai bên, mặt sau tác thêm ra bốn cái cánh tay, vẫn như cũ là lưỡng thô lưỡng tế.

Vân Tiên bỗng nhiên ngần ngại, thể nhưng bất đắc dĩ lắc đầu: "Đương thật sự không hành, nếu là phục chế ẩn linh căn, ít nhất cần năm phần mười tiềm lực."

Lúc này, trong hư không Vương mỗ người cảm thấy trong cơ thể linh lực sôi trào mãnh liệt, tự tin nhất thời chưa từng có tăng vọt, chợt nghe phía dưới nổi lên kêu âm, nhưng là có chút không có nghe rõ, không nhận được hỏi: "Lão bà, người nói cái gì?"

"Không có gì. . ."

Vân Tiên nhẹ nhàng lắc đầu, hoán: "Lão công, ngươi thu đi ba đầu sáu tay thần thông, xuống đây đi . ."

"Chờ một lát. . ."

Vương mẫu người cười: "Ta xem trước một chút chính mình hiện tại là hình dáng gì. . ."

Hắn sau khi nói xong, thân thể vi chếch, nhìn về phía trong sảnh gương đồng.

Sau một khắc. . .

Kẻ này nhất thời hoá đá, thể nhưng. . .

"Khe nằm! !!"

Hắn hư không bính tam bính, nhìn trong gương đồng 'Quái vật', sợ hãi nói: "Này tm là cái gì quý?"

"Phốc. . ."

Phía dưới Vân Tiên cảm giác thú vị, không nhịn được kiêu cười ra tiếng, lần thứ hai kêu: "Lão công, xuống đây đi. . ."

Vương mẫu người đột nhiên xoay người, hướng tứ cung kinh tiếng hỏi: "Lão bà, ngày ấy. . . Ta cũng là bộ dáng này?"

Vân Tiên cắn cặp môi thom, cố nén cười ý, gật gật đầu.

"ohfuck. . ."

Vương mẫu người không khỏi dương thiên đại hào.

Quá tm mất mặt .

Hắn không nói hai lời, trực tiếp thu đi tới ba đầu sáu tay, trong lòng đã quyết định, cũng không tiếp tục lấy ra này thuật .

Vân Tiên tay ngọc hư không vung lên, triệt hồi lục hợp kết giới.

Vương mẫu người cúi đầu ủ rũ rơi xuống.

"Lão công, ngươi nhanh đi trùng tắm rửa đi. . ."

Vân Tiên thấy trên người hắn còn có đầy vết bẩn, muốn là đột phá sau, trong cơ thể tạp chất bị bài xuất đến.

Vương mẫu người gật gù, đi đến phòng rửa tay.

Một phen rửa mặt qua đi, hai người thu thập thỏa đáng, tay cầm tay xuất phòng nhỏ.

"Ngữ Cầm cùng Y Y, còn có Lý Tông chủ trải qua đi đại sảnh. . ."

Vân Tiên rất nhanh phát hiện tất cả.

"Vậy chúng ta trực tiếp đã qua."

Vương Dật lôi kéo y nhân, hướng đại sảnh đi đến.

Mấy phút sau, bọn hắn đi tới đại sảnh, thịnh hảo sau khi ăn xong, song song đi tới Tiêu Diêu Tông vị trí.

"Vương Dật, Tiên Nhi cô nương, các ngươi tới . . . , há?"

Lý Đăng Vân nói đến một nửa, bỗng nhiên dừng sờ, sau đó trợn mắt ngoác mồm.

Một bên Ngữ Cầm cũng phát hiện, tràn ngập ý nhị mặt cười nổi lên mờ mịt vè.

"Su đệ?"

Lạc Y Y cũng phát hiện tất cả, không khỏi kiêu kêu thành tiếng: "Cảnh giới của ngươi. . ."

"Muội muội. . ."

Vân Tiên kéo nàng tay ngọc, thấp giọng sân: "Sau đó đừng gọi lão công sư đệ, dễ dàng rối loạn bối phận. . ."

Trong lòng nàng, chỉ có Từ Nguyệt mới có thể gọi ra hai chữ kia.

"Vâng. . ."

Lạc Y Y mặt cười nhất thời một đỏ, thế nhưng hướng đối phương: "Tiên Nhi tỷ tỷ, lão công hử. . ."

"Sau đó sẽ nói cho người biết. . ."

Vân Tiên cười khẽ đáp lại.

Lạc Y Y là thiên thị, có quyền biết được tất cả, có thể nơi này có quá nhiều người ngoài, sau này hãy nói không muộn.

"Được rồi. . ."

Lạc Y Y mím mím cặp môi thom, gật đầu hử là.

Hai người ngồi xuống, cùng bọn họ đồng tiến vào bữa sáng.

"Tiên Nhi cô nương. . ."

Lúc này Lý đại tông chủ hoàn toàn không tâm tư ăn cơm, hỏi: "Hiện tại Vương Dật đối đầu Đoạn Thiếu Vũ, hội có mấy phần thắng?"

Vân Tiên trầm ngâm chốc lát, nói: "Gần như năm năm phân chia. . ."

"Quá tốt rồi. . ."

Lý Đăng Vân xoa xoa đại thủ, kích động tột đỉnh.

Thời gian như trôi đưa, hội vũ thời gian lại đến.

Ở Tiên Đô cường giả dẫn dắt đi, cửu châu tu sĩ tiến vào điểm tướng đài.

Bắt đầu từ hôm nay, hội vũ chọn dùng xoay chuyển chế ra, nói cách khác, Vương Dật tụ hội trước 50 tên thiên kiều đều đánh một lần.

Đương Tiên Đô cường giả gọi vào tên của hử thì, Vương Dật đột nhiên đứng dậy.

"Vương Dật, cố lên. . ."

Lý Đăng Vân thay đổi giọng điệu, không còn là 'Làm hết sức'.

"Cố lên. . ."

Ngữ Cầm thấp giọng nói.

"Lão công cố lên. . ."

"Cố lên lão công. . ."

Một cung một thị cũng cho yêu lang tiếp sức.

"Ta nhất định sẽ bắt trận này. . ."

Vương Dật hướng bọn hử mỉm cười, trên mặt tràn ngập tự tin, lập tức phóng lên trời, bay lên sàn chiến đấu.

"Vương Dật lên đài. . ."

"Hử?"

"Cảnh giới của hử?"

"Ngày hôm qua không phải hai tầng sao? Ngày hôm nay làm sao. . ."

"Thiên, thật sự giả?"

Trong nháy mắt, dưới đài nổi lên đại xao động, tất cả mọi người ngơ ngác đứng lên, khiếp sợ nhìn đài cao.

Người phạm tục kinh ngạc, ngập trời.

Mà này vài đạo thâm thúy ánh mắt, cũng tập trung ở Vương Dật trên người.

Vương mỗ người trái tim nhỏ cực kỳ mạnh mẽ, thân nhiên tự nhiên đứng ở nơi đó, căn bản không hề bị lay động.

'Hô '

Tiếng xé gió vang, Đoạn Thiếu Vũ cũng lấy đồng hòm, lên sàn chiến đấu.

Hắn sâu sắc nhìn chăm chú Vương Dật, trầm mặc không nói.

Tiền Đồ cường giả kinh ngạc nhìn chăm chú Vương Dật chốc lát, xoay người bay xuống.

Trên đài, hai người đối lập mà đứng, tinh tế đánh giá đối phương, ai cũng không có mở miệng.

Không biết qua bao lâu bao lâu.

"Ngươi . . . Hiểu được không chế cảnh giới thuật?"

Đoạn Thiếu Vũ lên tiếng trước nhất, đánh vỡ cương cục.

"Sáng nay vừa đột phá. . ."

Vương mỗ người khoe miệng một nhếch, lộ ra một loạt chính tề hàm răng.

Đoạn Thiếu Vũ hai mắt nhắm lại, rõ ràng không tin. Hắn trầm mặc chốc lát, gật đầu nói: "Không nghĩ tới, Tây Môn Hóa Thiên lại còn nói bên trong. . ."

"Tây Môn Hóa Thiên? Hắn nói cái gì?"

Vương Dật lông mày hơi động, hắn biết, cái này Tây Môn Hóa Thiên chính là thượng giới vấn đề.

"Vương Dật, ngươi là một cường giả, để tỏ lòng tôn kính, ta sẽ dốc toàn lực mà làm. . ."

Đoạn Thiếu Vũ không có trả lời chắc chắn, mà là nói ra khác mấy câu nói, lập tức thông thể chấn động.

'Xi. . .'

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 432: Tước Lân thánh áo

'Hô. . .'

Đoạn Thiếu Vũ song chương đỉnh ở trước ngực, mười ngón đan dẹt đan điểm, kết ra một cái thần bí dấu ấn.

'Vù. . .'

Giữa hư không, thanh đồng cổ hòm rung động không ngừng, lấy nó làm trung tâm, nổi lên từng mảnh từng mảnh cơn sóng, thế nhưng, từng luồng từng luồng thanh khí từ phía trên tản ra, rất bàng bạc, cũng rất cổ lão. . .

"Khải. . ."

Đột nhiên, Đoạn Thiếu Vũ hét lớn một tiếng, song chương bỗng nhiên hợp lại.

'Hống. . .'

Trong phút chốc, thanh đồng cổ hòm ngập đầu bỗng nhiên mở ra, một luồng hào quang xông thẳng thiên khung.

'Gào. . .'

Thần bí tiếng gào từ bên trong truyền ra, vang vọng ở bên trong trời đất.

'Cộc cộc cộc. . .'

Trong nháy mắt tiếp theo, thanh đồng cổ hòm trước sau trái phải bích môn luân phiên mở ra.

Tiêu Điều Tông vị trí, ngoại trừ Vân Tiên, Lý Đăng Vân cùng nhân đột nhiên đứng lên, khiếp sợ nhìn tất cả.

Lạc Y Y mở ra huyền thông mắt, phóng tầm mắt tới tất cả. Nàng thân thể yếu kiều run lấy bầy, mặt cười một mảnh kinh hoàng.

Nàng nhìn thấy .

Thiên, chuyện này. . . Cái này là. . .

Đúng vào lúc này, Vân Tiên chậm rãi đứng lên, nắm chặt rồi muội muội tay nhỏ.

"Người là thiên thị, đem trái tim trăm trụ. . ."

Nàng thấp giọng khẽ nói.

Lạc Y Y nghe xong gật gật đầu, cặp kia thái mâu nhưng một khắc cũng không rời đi hư không.

Vào giờ phút này, sàn chiến đấu bên trên.

Vương Dật nhìn chăm chú hư không, hai mắt chậm rãi nheo lại.

Nhưng thấy, hòm bích sau khi mở ra, bên trong hiện ra chính là một con màu xanh Kỳ Lân.

Thanh Kỳ Lân cũng không rất lớn, 1 mét to nhỏ, thông thể ba quang từng trận, không ngừng không nghỉ.

Nó ngẩng đầu đứng thẳng, cảm tức thương thiên.

Vương Dật tự nói: "Đúng là Thánh đấu sĩ. . ."

'Xi. . .'

Đột nhiên, Đoạn Thiếu Vũ phóng lên trời, trong nháy mắt lướt qua thanh Kỳ Lân vị trí.

'Phốc phốc phốc. . .'

Thanh Kỳ Lân làm như chịu đến một loại nào đó triệu hoán, thông thể chấn động mạnh, lập tức hư không phân giải, hóa thành vô số khai phiến đi theo mà đi.

Đoạn Thiếu Vũ vọt tới 50 mét địa phương, đột nhiên dừng lại.

'Đùng đùng đùng đùng. . .'

Những cái kia màu xanh khai phiến, dồn dập dán lên thân thể hắn.

Đoạn Thiếu Vũ hư không chìm nổi, chậm rãi chuyển động.

Dần dần, trên người hắn, nhiều thêm một món áo giáp màu xanh.

Áo giáp tự nơi bả vai hộ đến bên hông, tả hữu bắp đùi rìa ngoài, tặc thêm ra hai mảnh cánh ve trạng bảo vệ đùi, mà tả vai phải bằng, nhưng là chồng chất ba tầng miếng lót vai, bộ ngực ở giữa, một viên đầu rồng lộ ra mà xuất, thể khiếu Thiên Địa Thương Mang.

Chậm rãi, Đoạn Thiếu Vũ ngừng lại.

Hắn phát, hư không loạn vũ, đại thế ngập trời.

Hắn mâu, thâm như U Minh, có thể nhìn thấu thể gian tất cả tất cả. . .

Đây là một loại vô địch thể, khí trùng linh vũ, uy chấn sơn hà.

Vương Dật nhìn chăm chú hư không, không tự chủ được mở ra môi, chậm rãi nói: "Tước Lân thánh áo. . ."

Danh tự này, hần bản không biết, có thể chẳng biết vì sao, ở trong nháy mắt này dĩ nhiên bật thốt lên, phảng phất ở sâu trong linh hồn, nắm giữ nó ký ức đầu ấn.

'Vù. . '

Bỗng nhiên, Vương Dật cánh tay phải đồng oản, bỗng nhiên tỏa ra một luồng Hồng Mông chi tức, lập tức 'Oánh' một tiếng, đột nhiên vỡ vụn.

Vạn ngàn đồng khí phóng lên trời, vòn quanh ở bên người hần.

"Hắc. . ."

Phía trên Đoạn Thiếu Vũ thấy, khoe miệng cong lên, lập tức dương thiên hét lớn: "Hoang Thiên Kích ở đâu?"

'Xi xi. . '

Phía dưới, hoàn toàn mở ra thanh đồng cổ hòm phát sinh kỳ dị biến hình, lập tức, một con trượng tám thanh đồng kích, dần dần thành hình, hướng hư không xông thẳng mà đi.

Đoạn Thiếu Vũ đại thủ mở ra, đưa nó vững vàng, mạnh mẽ, nắm tại lòng bàn tay ở trong.

Cầm trong tay hoang Thiên Kích, trên người mặc Kỳ Lân áo.

Thượng Cổ Chiến Thần, tái hiện thế gian.

Mà sà chiến đấu bên trên.

Đồng Giáp xích phong, lại một lần nữa xuất hiện trên đời người trong mắt.

Hồng Anh run run, điểm hóa sát na vĩnh hằng.

Vương Dật nhìn chăm chú hư không 'Chiến Thần', thông thể run rẩy không thôi.

Không, không phải hần ở động.

Mà là Tề Thiên chiến giáp đang run.

Cũng không phải là sợ sệt, mà là hưng phấn.

Năm tháng trường hà, vạn cổ trôi qua.

Chúng nó rút cục ở đời này, gặp gỡ.

Có thể ca? Có thể khắp?

Đáng thương? Đáng tiếc?

Không có người sẽ biết.

Thượng Cổ tàn quyền nói tới: Binh cũng có linh, Giáp cũng có hồn.

Đây là thế gian huyền diệu nhất đồ vật, không nhìn thấy, không sờ tới, nhưng chân thực tồn tại.

Giờ khắc này, Vương Dật cảm giác trong cơ thể sức mạnh to lớn so với bất cứ lúc nào đều muốn bùng nổ, cũng không thuộc về ở tự thân, gì giả nói, không thuộc về đương đại. . .

Giữa hư không, Đoạn Thiếu Vũ cũng đang run, khuôn mặt gầy gò vì vi ứng hồng.

Tước Lân thánh áo tỏa ra khủng bố thanh mang, tự muốn cắn nhai bốn phía tất cả.

Hai người một trên một dưới, lẫn nhau nhìn chăm chú.

Dưới đài hơn vạn tên khán giả, từng cái từng cái bình trụ hô hấp, cũng không ai dám thở một miệng khí thô.

"Lão công. . ."

Lạc Y Y run giọng nói nhỏ, thân thể yếu kiêu liên tục run.

Nàng phương tâm, trải qua nhấc đến cổ họng .

Đoạn Thiếu Vũ khí thể quá thịnh, Lạc Y Y thật sợ . .

Vân Tiên thấy, tay ngọc nhẹ nhàng căng thẳng, dành cho an ủi.

Một bên Ngừ Cầm cũng rất căng thẳng, nàng sâu sắc nhìn chăm chú đồng giới xích phong, bên trong đôi mắt đẹp, nổi lên phức tạp đến cực điểm sắc thái.

Nàng thật sự hi vọng, hẳn không muốn xảy ra sự tình.

Vạn chúng ánh mắt, tất nhiên khác nhau, có thể trải qua không kịp đi miêu tả , bởi vì . .

"Uống . ."

"Hồng . ."

Hầu như ở cùng thời khắc đó, trên chiến đài hai người song song thét dài.

Vương Dật trong nháy mắt rút ra Thanh Long cổ mâu, hai chân bỗng nhiên giẫm một cái, dẫn dắt xích phong xông thẳng thiên khung.

Hai cái Hồng Anh, vô tình cắt chém chân không.

Đoạn Thiếu Vũ hai tay nắm kích, quét ngang mệnh môn, hướng về đồng Giáp xích phong thẳng áp mà xuống.

Một giả muốn tru thiên, một giả thể diệt địa.

Một hoàng một thanh hai đạo hào quang, ở vô số đôi tròn mắt trong, va chạm vào nhau.

'Vù. . '

Điều thể ánh sáng thần thánh đột nhiên bùng lên, giữa hư không tạo nên từng mảnh từng mảnh gọn sóng, hư không run run, thể nhưng . .

'Ầm ầm . . '

Kinh thiên động địa tiếng nổ mạnh đột nhiên xuất hiện, như trời nắng đại Phích Lịch.

'Ong ong ong. . '

Lập tức, lấy hai người va chạm điểm làm trung tâm, xuất hiện mãnh liệt vòng tròn sóng trùng kích, bát hoang quét ngang mà đi.

'Xi xi. . '

Đột nhiên, to lớn sản chiến đấu thông thể toả sáng, bốn phía vô hình bình phong vụt lên từ mặt đất, chặn lại rồi sóng trùng kích thể.

Hội vũ ngày thứ sáu, điểm tướng đài rốt cục mở ra Thượng Cổ thủ hộ kết giới.

Lại nhìn. . .

Đồng Giáp thanh khải, như đường ngân điều giống như tả hữu bay ngang, hai người song song thổ huyết.

'Oành oành. . '

Nổ vang liên hoàn xuất hiện, hai người không hẹn mà cùng đánh vào bình phong bên trên.

"Lão công. ."

Lạc Y Y thấy lão công thổ huyết, tâm đều sắp nát, làm đáng muốn bay lên đài đi.

"Ngươi làm cái gì?"

Vân Tiên nhất thời cuống lên, gắt gao lôi kéo nàng.

"Tỷ tỷ. ."

Lạc Y Y hướng nàng cất tiếng đau buồn nói: "Lão công thổ huyết, chúng ta nhượng hẳn nhận thua đi."

Vân Tiên đôi mi thanh tú hơi nhú, không đáng trả lời chắc chắn.

Lạc Y Y thấy nàng không để ý tới chính mình, nghiêng đi mặt cười, đau thương hô: "Tông chủ, sư tôn, chúng ta nhượng Vương sư đệ nhận thua đi. . ."

Lý Đăng Vân cùng Ngữ Cầm đồng thời nhìn về phía nàng, người sau cặp môi thom hơi động, tựa hồ muốn nói cái gì.

"Lạc Thiên thị."

Mà lúc này, Vân Tiên mặt cười trực tiếp chìm xuống, lãnh đạm nói: "Người có thể hay không yên tĩnh một lúc?"

"Tỷ tỷ, lão công hân. . ."

"Lạc Thiên thị. . ."

Vân Tiên không lưu tình chút nào đánh gãy đối phương, gần từng chữ: "Ta lấy phó cung danh nghĩa, nhượng người. . . Yên tĩnh."

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 433: Chiến y chân hồn

Lạc Y Y thân thể yêu kiều nhất thời run lên.

"Vâng. . ."

Nàng thấp giọng đáp lại, thế nhưng oan ức buông xuống mặt cười, mỹ lệ thái mâu sương mù mông mông, đều sắp khóc.

Vân Tiên thấy nàng vô cùng đáng thương đáng vẽ, trong lòng mềm nhũn, không nói gì nữa, mặt cười giương lên, nhìn về phía sàn chiến đấu.

Vào giờ phút này.

Vương Dật cùng Đoạn Thiếu Vũ cách xa nhau một đài cự ly, bọn hắn đứng lơ lửng trên không, bốn mắt nhìn nhau.

"Phốc. . ."

Vương Dật đầu một bên, ói ra miệng huyết đàm, hai vai rung lên, Thanh Long cổ mâu lần thứ hai nằm ngang ở trước ngực.

"Hắc. . ."

Đoạn Thiếu Vũ giờ tay, đem khoe miệng vết máu lau sạch, trong mắt chiến ý ngập trời.

Vương Dật hoạt động một chút cổ, nói: "Tiếp tục?"

"Đương nhiên. . ."

Đoạn Thiếu Vũ hai chân mãnh điểm hư không, vung lên Đại Hoang kích, hướng về đối phương xông thẳng mà đi.

Một đạo thanh mang, cắt phá trời cao.

"Đến đúng lúc!"

Vương Dật rống to, hai con mắt nổi lên Phích Lịch tia điện, mang Thanh Long cổ mâu đón đánh bất thể Phong Vân.

Đồng Giáp xích phong, thế dẫn sơn hà.

Trong nháy mắt tiếp theo.

'Ầm ầm. . .'

Trên chín tầng trời, lần thứ hai bùng nổ ra tuyệt thế nổ vang, mãnh liệt sóng khí phô thiên cái địa giống như bao phủ ra, thiên địa thất sắc.

Hai người đồng thời nổ ra đòn mạnh nhất, thông thể chấn động mạnh dưới, lại một lần nữa bị đánh văng ra.

"Lăng thiên phá. . ."

Vương Dật lui nhanh mấy mét sau, cưỡng ép ổn định thân hình, mấu cổ mâu lần thứ hai công trên.

Trong phút chốc, vô tận bóng thương hư không bùng lên,

Liên miên trùng điệp, đại thế trùng thiên.

"Độc hành thương thiên. . ."

Đoạn Thiếu Vũ hai vai một tà, Đại Hoang kích từ dưới lên, độc đoán Thiên Địa Thương Mang.

Chiêu này rất chỉ một, còn hiện lên lấy Jane phá phồn vô thượng chí lý.

'Coong coong coong. . .'

Liên tiếp nổ vang xuất hiện, đầy trời bóng thương nhất thời ngưng tụ quy nhất, cổ mâu được lực hướng lên trên đẩy ra.

"Cho ta bại. . ."

Đoạn Thiếu Vũ thét dài ở thiên, Đại Hoang kích nhân thể thay đổi phương hướng, hướng đối phương bộ ngực thẳng đâm mà đi.

"Nghĩ tới mỹ!"

Vương Dật rống to, không có thu thế, hai chân lẫn nhau một điểm, thân thể cao tốc xoay tròn lên, thế nhưng theo kích thân hướng đối phương đi vòng quanh.

"Hả? Không tốt. . ."

Đoạn Thiếu Vũ biến sắc mặt, kêu to gay go, vội vàng cánh tay muốn ngăn cản.

Đáng tiếc, hay vẫn là chậm một bước.

Vương Dật ở không tới một giây thời điểm, khi gần trước mặt đối phương, một tay nắm tay, đánh về Đoạn Thiếu Vũ bộ ngực đầu rỗng.

Hắn có rất nhiều nơi có thể đi công kích, có thể ngay đầu tiên, lựa chọn Tước Lân thánh áo hạt nhân.

Về phần tại sao, Vương Dật chính mình cũng không biết, toàn bằng nhất niệm.

'Oành. . .'

Đầu rỗng cái trán, bị mạnh mẽ oanh bên trong.

Lần này gì mãnh, Đoạn Thiếu Vũ thông thể chấn động mạnh, thân thể đột nhiên lui nhanh.

Vương Dật nắm mâu mà đứng, vẫn chưa truy kích.

"Kỳ quái, ta tại sao muốn đánh ở đâu?"

Hắn vầy vầy tay, mờ mịt tự nói.

Đoạn Thiếu Vũ hư không bình di, lui sắp tới khoảng 8 mét, chậm rãi ngừng lại.

Hắn đem Đại Hoang kích chéch ở trước ngực, cúi đầu, nhìn về phía bộ ngực đầu rỗng.

Lúc này, một cái không bỏ đến cực điểm sự tình xuất hiện.

Này viên đầu rỗng hai mắt, dĩ nhiên nổi lên xích mang, tuy rằng nhẹ nhàng, nhưng xác thực xác thực xuất hiện.

"Không ổn. . ."

Bên dưới sàn chiến đấu phương, Vân Tiên đầu tiên phát hiện quy tắc này biến số, đôi mi thanh tú nhất thời vừa nhíu, nói: "Kỳ Lân chân hồn thức tỉnh rồi, bộ áo giáp này. . . Nhất định là. . ."

Nàng hiện tại có thể khẳng định, 'Tước Lĩnh thánh áo' tuyệt đối là Cổ Thiên Đình bày đại chiến y một trong

"Tỷ tỷ. . ."

Lạc Y Y nhất thời nghe được , run giọng nói: "Chúng ta. . ."

Vân Tiên nghe tiếng, nghiêng đi mặt cười, nhìn về phía muội muội.

Lạc Y Y mím mím cặp môi thơm, không dám tiếp tục nói, nàng do dự chốc lát, cẩn thận hỏi: "Lão công có thể thắng sao?"

"Khó nói. . ."

Vân Tiên chậm rãi lắc đầu, nhìn về phía hư không, nhẹ giọng nói: "Lão công đối thủ là Chiến Thần thể, lại có trong truyền thuyết chiến y, binh khí trong tay cũng rất bất phàm, trừ phi. . ."

Nàng nói tới chỗ này, bỗng nhiên dừng lại .

"Trừ phi cái gì?"

Lạc Y Y trong lòng thật sự rất lo lắng.

Vân Tiên đôi mắt đẹp nhắm lại, nói: "Chính ngươi xem đi."

Lạc Y Y nghe xong, vung lên mặt cười, nhìn về phía hư không.

Mà bốn phía hơn vạn khán giả, đồng thời trừng lớn hai mắt, ngơ ngác nhìn tất cả.

Vào giờ phút này, trên hư không,

Đoạn Thiếu Vũ run rẩy không ngừng, thông thể tỏa ra đáng sợ thanh mang, không ngừng mà hướng ra phía ngoài phun ra nuốt vào.

Kinh khủng nhất chính là, hần lộ ở bên ngoài da dẻ, do bạch chuyển ám, do ám chuyển bụi, do bụi biến hoá thanh, thể nhưng. . .

Vô số đường nét chậm rãi hiện lên, hóa thành vẩy đáng sợ, mà lại càng ngày càng rõ ràng. . .

"Gào. . ."

Đột nhiên, Đoạn Thiếu Vũ dương thiên hét lớn, nhưng không phải bản tiếng, như rồng gầm, càng tự thú hống.

Tước Lĩnh thánh áo, toàn bộ thần uy, khai.

Tiếng hú xông thẳng thiên khung, đầy trời vang vọng, thật lâu không thôi.

"Cái gì?"

"Cái này không thể nào. . ."

Rất nhiều Nguyên Anh lão quái kinh sợ, khiếp sợ tột đỉnh.

Bọn hắn ngơ ngác phát hiện, Đoạn Thiếu Vũ hiện tại thần uy, dĩ nhiên không thấp hơn Nguyên Anh tầng một.

Sao có thể có chuyện đó?

Mà giờ khắc này Vương Dật, sắc mặt không hề lay động, thân thể nhưng rung động không thôi.

Cái kia cảm giác thần bí, lại xuất hiện .

Trước, có nó châu cườm giả tìm Tiêu Diêu Tông hỏi khí, nhưng đụng tới trong tu luyện Vương Dật.

Wang Dật lấy vì bọn họ là Kim Đan, ngôn hành cử chỉ đi tùy ý khiêu khích, sau đó bị bức ép chung quanh tán loạn.

Thời khắc mấu chốt, từ Tề Thiên chiến giáp trên truyền đến một luồng chí cường sức mạnh to lớn, mới nhượng Vương Dật cùng những cái kia Nguyên Anh cường giả tiến hành rồi giao phong ngắn ngủi.

Tình huống như thế, chỉ xuất hiện quá một lần.

Mà hiện tại, loại cảm giác đó lại trở lại , mà lại càng thêm mãnh liệt, đáng sợ. . .

"Hồng . . ."

Vương Dật cảm giác sức mạnh to lớn ở trong người ngang dọc gào thét, thực sự sung mãn không thể chống đỡ, không nhận được rống to ở thiên.

'Hồng . . '

Trong phút chốc, trên người hắn, bỗng nhiên phun trào ra một luồng kim quang, khí thể xông thẳng thiên khung.

"Cái gì?"

"Cái này Vương Dật vậy. . ."

Dưới đài cường giả không khỏi kinh hãi, con người suýt chút nữa từng xuất.

Bọn hắn ngờ ngác phát hiện, Vương Dật trên người, cũng phát sinh tuyệt không thấp hơn Nguyên Anh gọn sóng.

Mà cửu châu thiên kiều môn, sớm đã ngốc không thể có ngốc , đặc biệt là trước 50 tên yêu nghiệt, bao quát thượng giới mười vị trí đầu.

Giới ạ!

Làm sao có khả năng lợi hại như vậy?

Này còn nhượng chúng ta đánh như thế nào?

Bọn hắn làm sao biết, hai người tình huống như thế chỉ là phù dung chớp mắt, rất có thể chỉ xuất hiện như thế một lần, trừ phi. . .

"Sách. . ."

Vân Tiên bỗng nhiên sách một tiếng, có chút đáng tiếc nói: "Chân hồn đã bị lẫn nhau tình lại, Tề Thiên chiến giáp còn chưa lột xác thành tinh kim , nhưng đáng tiếc . . ."

Nàng đã qua đã tới Trung Nguyên, biết đến rất nhiều.

Năm đó, Huyền Nữ cùng Ngũ tiên nữ đã nói, Tề Thiên chiến giáp sơ kỳ hình thái là đồng thau sắc, mà chung cực hình thái, nhưng là tinh kim.

Tương truyền, hoàn toàn hình thái Tề Thiên chiến giáp, thần uy kinh thiên động địa, ngày càng ngạo nghễ.

Có thể hiện tại, hay vẫn là đồng thau vè.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 434: Đại Đế tàn niệm

Một bên Lạc Y Y nghe không hiểu ra sao, không nhận được run giọng hoán: "Tỷ tỷ. . ."

"Bình thần."

Vân Tiên khẽ nói, tuyệt thế phương hoa vẫn như cũ nhẹ như mây gió.

Lạc Y Y nghe xong, mím môi cặp môi thom, xem hướng về bầu trời.

Trên chín tầng trời.

Hai người đối lập mà đứng, khí thể trên người dĩ nhiên thông thiên triệt địa, khí tức như vực sâu.

Giữa hư không, cuồng phong gào thét, sóng khí ngập trời, lúc đó có gọn sóng tạo nên, càng có thật tuyền chuyển động.

Lúc này, Vương Dật hai mắt tắt đen như mực, một vòng to lớn Thần khuyên từ phía sau lưng bay lên, thế như thần linh.

Mà Đoạn Thiếu Vũ tắc kinh khủng hơn, hấn lộ ở bên ngoài da thịt, dĩ nhiên bị vô tận thanh lân bao trùm, đôi tròng mắt kia, càng là một mảnh đỏ đậm.

Bọn hấn lẫn nhau sâu sắc ngóng nhìn, như là ly biệt nhiều năm lão hữu, trong mắt chỉ có đối phương, không còn gì khác.

Dưới đài, bất kể là Tiên Đô khán giả, hay vẫn là cửu châu tu sĩ, đều có chút miệng khô lưỡi khô.

Bọn hấn biết, tiếp đó, chính là chân chính Thiên Khải chi chiến, có thể ghi vào Tu Chân Giới sử sách.

"Khà khà. . ."

Đột nhiên, Đoạn Thiếu Vũ nở nụ cười, nhưng không phải bản tiếng, rất cổ lão. Hấn gằn từng chữ: "Tề Thiên. . . Chiến giáp. . ."

Hấn, dĩ nhiên nhìn thấu căn bản.

"Hà?"

Dưới đài Vân Tiên đôi mi thanh tú nhất thời vừa nhíu: "Này không phải Đoạn Thiếu Vũ, chiến y bên trong có một tia tàn niệm. . ."

"Cái gì?"

Một bên Lạc Y Y nhất thời nhớ tới, yêu lang đại náo thập tông thời chiến đáng vẽ.

Thiên, chẳng lẽ. . .

Nàng cuống lên, chân tâm, hoảng tiếng nói: "Tỷ tỷ. . ."

"Hồng. . ."

Lạc Y Y mới vừa tự mở miệng,

Sàn chiến đấu bên trên, đột nhiên bùng nổ ra một tiếng tuyệt thế thiên hồng.

Vương Dật động.

Đồng Giáp xích phong phá không mà đi, hậu thế vĩnh tồn.

Ánh sáng lưu chuyển, Thanh Long cổ mâu trực tiếp đem chân không cắt ra, đánh úp về phía đối phương yết hầu.

Tốc độ của hấn quá nhanh, hầu như là chớp mắt vừa đến.

'Xi'

Đoạn Thiếu Vũ bỗng nhiên giơ tay, đem mâu thân vững vàng, nắm ở trong tay.

"Ngươi, rất đặc biệt. . ."

Hấn xích mâu nhắm lại, chậm rãi nói.

"Cái gì?"

Vương Dật hắc đồng nhất thời nhắm lại, nhìn ra đối phương cũng không phải là bản tôn, hỏi: "Ngươi là ai?"

"Thú vị gia hỏa. . ."

Đoạn Thiếu Vũ nở nụ cười, rất khó hiểu, hấn gằn từng chữ: "Bản đế, Lôi Trạch. . ."

"Lôi Trạch?"

Vương Dật có chút sững sờ.

Lôi Trạch là cái gì quý? Còn tự xưng Bản đế?

Khẩu khí thật là lớn.

Mà phía dưới khán giả, nhưng là hai mặt nhìn nhau.

Thiên, Đoạn Thiếu Vũ phát cái gì thần kinh?

Chỉ có những cái kia Nguyên Anh lão quái, vẻ mặt đều rất không tự nhiên. Có suy tư, có ngây người như phỗng, có ngo ngác thất sắc.

To lớn tượng đá trên, tứ đại Thần Khiếu cường giả sắc mặt đại biến.

"Cái này không thể nào. . ."

Một tên trong đó ông lão thất thanh nói: "Sao là hử?"

'Xi. . .'

Đột nhiên, một bóng người xinh đẹp trực tiếp xuất hiện ở Tứ lão trước mặt.

Vân Tiên đến rồi, nàng nhìn về phía người lão già kia, hỏi: "Lôi Trạch là ai?"

Tứ đại Thần Khiếu sắc mặt lại biến hoá, bị hỏi đến ông lão vội vàng nói xuất càn khôn sở hướng về.

"Người nói cái gì?"

Vân Tiên nghe xong nhất thời cả kinh, nàng nghiêng đi thân thể yêu kiều, nhìn về phía điểm tướng đài, nhãn đôi mi thanh tú nói: "Nếu như đúng là hử tàn niệm, lão công trận này, nguy rồi. . ."

Trước thập tông thời chiến, tiểu loli từng nói mấy câu nói: Trung Nguyên đại lục ở xa xôi Thái Cổ, tam đại Thần. Lâm Phục Hy, Thần Nông cùng Nữ Oa. . .

Tương truyền, tam Thần một trong Phục Hy, mẹ đẻ làm Hoa Tư Thị.

Có một ngày, Hoa Tư Thị đi một chỗ Cổ địa du ngoạn, trong lúc vô tình phát hiện một cái to lớn vết chân, tiến lên giẫm một tý, từ đây có sinh mang thai.

Mười hai năm sau, đầu người thân rắn Phục Hy xuất thế .

Này bản truyền thuyết, có chút lạ lực loạn Thần .

Kì thực, Phục Hy mẹ đẻ là một tên cường giả tuyệt thế, mà phụ thân, nhưng là Tiên Cổ kỷ nguyên vô thượng Đại Đế —— Lôi Trạch.

Liên quan với Lôi Trạch truyền thuyết có rất nhiều.

Có người nói, Lôi Trạch là Bàn Cổ đại thần đan điền biến thành, lại có người nói, hử là đến từ thần bí Thiên Ngoại Thiên.

Bất luận thế nào, Lôi Trạch ở cái này kỷ nguyên lưu lại vô tận truyền thuyết, mãi cho đến Tiên Cổ thời đại mạt pháp.

Cuối cùng, Lôi Trạch biến mất rồi, không có ai biết hử đi nơi nào, chính là Hoa Tư cùng Phục Hy cũng không biết.

Ai nghĩ, Tước Lân thánh áo trong, dĩ nhiên còn có vị đại đế này một tia tàn niệm.

Vào giờ phút này, sà chiến đấu bên trên.

Đoạn Thiếu Vũ nhìn chăm chú Vương Dật, suy tư, bỗng nhiên nói: "Bản đế hào như gặp người."

"Xin chào ta?"

Wang Dật càng ngày càng mê hoặc, lập tức cau mày nói: "Đoạn Thiếu Vũ, người giờ trò quỷ gì? Đến cùng có gọi hay không?"

"Không đúng. . ."

Đoạn Thiếu Vũ căn bản không có thời gian để ý, tự mình lắc đầu: "Không phải người, mà là loại này thể chế, ở. . . Đây diện khắc đá trên. . ."

"Bệnh thần kinh, hỏng. . ."

Wang Dật lại nghe hử phí lời, dương thiên rống to, cặp kia hắc đồng trong, nổi lên khủng bố Phích Lịch tia điện.

Thanh Long cổ mâu được lực dưới khê run, tự muốn thoát ly đối phương chương khống.

Ai nghĩ, Đoạn Thiếu Vũ đại thủ phảng phát ừng có vô cùng sức mạnh to lớn, đem cổ mâu nắm vững như thành đồng vách sắt, khó có thể di động mây may.

"Là loại kia thể chế, nhất định là. . ."

Đoạn Thiếu Vũ sâu sắc nhìn chăm chú, sắc mặt càng ngày càng kích động.

"Ngươi đến cùng xong chưa?"

Vương Dật lớn tiếng gào thét, trên người hào quang càng ngày càng cường thịnh.

"Tiểu tử. . ."

Đoạn Thiếu Vũ chậm rãi nói: "Ngươi nhất định phải gia tăng tu luyện, mau chóng tăng cao thực lực của chính mình. Thời gian, không hơn nhiều. . ."

Hắn sau khi nói xong, ngẩng đầu lên, nhìn về phía vô biên thiên khung.

"Cái gì quý?"

Vương Dật chú tiếng liên tục, nhưng trong lòng là khiếp sợ tột đỉnh.

Hắn vốn tưởng rằng Đoạn Thiếu Vũ đang tình tượng, bây giờ nhìn lại nhưng không giống lắm.

Bởi vì mấy chữ cuối cùng, cùng tỏ kinh người tương tự.

Hắn nhìn ra Tu Chân Giới sắp sửa phát sinh đại biến số?

Không thể, Đoạn Thiếu Vũ chỉ là Trúc Cơ tu sĩ, coi như Tước Lâm thánh áo lại nghịch thiên, cũng sẽ không gia trì vô số đại cảnh giới.

Lẽ nào. . .

Vương Dật liều mạng tìm tòi ký ức mảnh vỡ, có thể suy nghĩ hồi lâu, cũng không biết Lôi Trạch là ai.

Đoạn Thiếu Vũ phóng tầm mắt tới một lúc, chậm rãi cúi đầu, lần thứ hai nhìn về phía đối phương: "Vật kia, ngươi nhất định phải bảo vệ cẩn thận, tuyệt không thể để cho chúng nó được. . ."

"Cái gì?"

Vương Dật nhất thời kinh hãi đến biến sắc.

Bởi vì, Đại Thánh tàn niệm, cũng cùng mình đã nói lời tương tự.

Rốt cuộc là thứ gì?

Lại nghe Đoạn Thiếu Vũ tiếp tục nói: "Đây là. . . Sứ mệnh. . ."

Hắn sau khi nói xong, chậm rãi buông ra đại thủ, thế nhưng, trong tròng mắt xịch mang đột nhiên sụp đổ, khôi phục bình thường.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 435: Một bên ngược

"Hô. . ."

Phương xa tượng thần trên, Vân Tiên phát hiện Lôi Trạch tàn niệm tiêu tan, nhất thời thờ phào nhẹ nhõm.

"Hà?"

Đoạn Thiếu Vũ hai mắt khôi phục thanh minh sau, đã thấy đồng Giáp xích phong ly chính mình không đủ 2 mét, không khỏi cả kinh.

"Vương Dật. . ."

Hắn thét dài, luân động trong tay Đại Hoang kích, hướng bên hông đối phương quét tới, tốc độ sức mạnh mạnh mẽ vô cùng.

Này biến số quá kinh người, dưới đài khán giả nhất thời trợn mắt ngoác mồm.

'Oành. . '

Vương Dật chính rơi vào trầm tư ở trong, căn bản không thể nào phản ứng, nhất thời bị mạnh mẽ quét bên trong.

Hắn bay thẳng đến một phương khác bay ngang mà đi.

"À không. . ."

Lạc Y Y thấy yêu lang bị đánh bay, phương tâm thật sự nát, nàng lớn tiếng bi thiết, thanh lệ tràn ra thái mâu, làm đáng muốn bay trên sàn chiến đấu.

"Nhanh mau dừng lại. . ."

Một bên Ngữ Cầm không khỏi kinh hãi, vội vàng ôm lấy ái đồ.

Cùng lúc đó, giữa hư không.

Vương Dật bay ngang mười mấy mét sau, cưỡng ép dừng lại trùng thể, một cái vuron mình, nghiêm thân thể.

Hắn cảm thấy bên hông một trận nóng bỏng, như không có Tề Thiên chiến giáp hộ thể, chính mình tất nhiên bị Đại Hoang kích chặn ngang cắt đứt.

"Mẹ nó!"

Kẻ này nổi giận, ngạt trời.

"Ngươi có hiểu quy củ hay không?" Hắn lớn tiếng quát hỏi.

"Quy củ?"

Đoạn Thiếu Vũ trên mặt một trận quái lạ, lập tức lạnh lùng nói: "Vương Dật, ngươi có phải là điên rồi? Chúng ta ở luận võ. . ."

Thảo!

Đối phương không đề cập tới cái này cũng còn tốt.

Ngươi hiện tại biết là luận võ ?

Vương mỗ người trong mắt nổi lên Tam Muội Chân Hỏa,

Hai chân hư không một điểm, 'Hô' một tiếng, một đoàn thần bí mây mù tái hiện ra.

Hai người đều có tuyệt thế chiến y hộ thể, thế lực ngang nhau dưới, hắn chỉ có lấy ra Đằng Vân quyết .

"Món đồ gì?"

Đoạn Thiếu Vũ nhãn lực kinh người, nhất thời phát hiện, đầu không khỏi một tà, kỳ quái tự nói.

"Đương nhiên là tm thứ tốt. . ."

Vương mỗ người rống to ở thiên, thể nhưng 'Xi' một tiếng, bỗng nhiên biến mất rồi.

"Hả?"

Đoạn Thiếu Vũ kinh hãi, nắm Đại Hoang kích bàn tay mới vừa tự căng thẳng, thân thể liền 'Hô' một tiếng trùng ly mà lên. . .

Trong nháy mắt tiếp theo.

'Oanh. . '

Sau gáy của hắn, mạnh mẽ hôn lên sàn chiến đấu bình phong trên.

Nguyên lai, Vương Dật quý mị tới gần, tay phải trực tiếp đặt tại trên mặt của đối phương, đem hắn oanh đến đây.

"Có phải là rất chua sảng khoái? Hả?"

Vương mẫu người dương thiên kêu quái dị, cánh tay phải vì hơi thu, thế nhưng bỗng nhiên đưa tới.

'Oanh. . .'

Bình phong phát sinh đại rung động, Đoạn Thiếu Vũ sau não, lại một lần nữa cùng Thượng Cổ lồng phòng hộ phát sinh tiếp xúc thân mật.

Đồng Giáp xích phong, miễn cưỡng áp chế màu xanh chiến khái.

Vào giờ phút này, dưới đài khán giả dĩ nhiên xem choáng váng, thật sự xem choáng váng.

Quá tàn bạo . . .

Mà Tiêu Diêu Tông phương hướng, Lạc Y Y đình chỉ gào khóc, thế vành mắt hồng hồng, thật là còn thương.

Nàng thấy yêu lang áp chế đối thủ, nhất thời không còn động tĩnh. Mỹ lệ thái mâu chớp lại trát, có chút tiểu khả ái.

Ngữ Cầm thấy ái đồ 'Thành thật' , liền buông ra hai tay, giờ lên trần ngập ý nhị mặt cười, nhìn chăm chú hư không.

"Hô. . . Hô. . ."

Nàng thấp giọng thở gấp, đẩy đặn bộ ngực mềm liên tiếp, thật là mê người.

Không thể phủ nhận, giờ khắc này Vương Dật, có một loại mạnh mẽ mị lực, sâu sắc hấp dẫn nàng.

Không, hẳn là hấp dẫn vô số khác phái ánh mắt.

Ở đây rất nhiều nữ đệ tử, đều ở nhìn chăm chú Vương Dật, trong lòng mắt dật đãi liên tục.

Thật sự rất có mô hình.

Cùng lúc đó.

"Đến cùng sướng hay không sướng a?"

Vương Dật tiếp tục rống to, dùng sức vung vẩy cánh tay.

'Oanh. . .'

Tiếng thứ ba nổ vang xuất hiện , Đoạn Thiếu Vũ sau não không thể kiên trì được nữa, da tróc thịt bong, máu tươi tùy ý.

"Sao sẽ như vậy?"

Khán đài một góc, một người thiếu niên rốt cục không lại bình tĩnh, đột nhiên đứng lên.

Hắn chính là thượng giới văn đỉnh, Tây Môn Hóa Thiên.

Tây Môn Hóa Thiên là yêu nghiệt trong Chí Tôn, nhãn lực tự nhiên cao đáng sợ, ở chiến y chân hồn bị tỉnh lại thì, hẳn dĩ nhiên nhìn ra càn khôn, biết trạng thái như thế này là phù dung chớm nở, sẽ không kéo dài.

Nhưng ai có thể tưởng, chiến đấu tình huống càng là nghiêng về một phía.

Đây cũng quá khuếch đại .

Một chỗ khác.

Ngọc Thấu giờ lên mặt cười nhìn chăm chú hư không, trong con ngươi xinh đẹp có vẻ kinh dị lướt qua, không biết đang suy nghĩ gì.

Nàng cũng không phải là như theo nàng nữ tu giống như lộ ra vẻ ngưỡng mộ, mà là ở suy nghĩ sâu sắc.

Ngọc Thấu phía sau, đứng Vũ Văn Thác cùng Lý Hồng Danh.

'Oanh. . .'

Đúng vào lúc này, Đoạn Thiếu Vũ sau não lần thứ bốn hôn lên bình phong.

Hết thấy khán giả rốt cục phản ứng lại, ồ lên nổi lên bốn phía.

Ngọc Thấu cặp môi thơm một mằn, mặt cười hướng về sau nhẹ chếch: "Sư đệ, người như gấp gờ cái này Vương Dật, trực tiếp chịu thua."

Vũ Văn Thác trải qua thua trận tỷ thí, nằng tăt nhiên là hướng về Lý Hồng Danh thuật lại.

"Cái gì?"

Lý Hồng Danh nhất thời sững sờ, nhìn về phía trong lòng thiên nhân, hỏi: "Vì sao?"

"Cái này Vương Dật rất lợi hại, người không phải là đối thủ."

Ngọc Thấu tiếp tục nhìn chăm chú hư không, đôi mắt đẹp nhắm lại, nói: "Văn Thác thua cũng không oan."

Lý Hồng Danh nghe xong, nhìn Vũ Văn Thác một chút, có chút không phục lắm bầm: "Không thử xem làm sao biết. . .?"

"Người. . ."

Ngọc Thấu nhất thời khí hồng rồi, trực tiếp chuyển qua mặt cười, thối tiếng nói: "Người có nghe lời hay không?"

Lý Hồng Danh thân thể run lên, cúi đầu xuống: "Nghe. . ."

"Hanh. . ."

Ngọc Thấu kiều rên một tiếng, tức giận chuyển qua mặt cười, không nhìn hấn nữa .

'Oành. . .'

Khốc liệt vẫn còn đang tiếp tục, Đoạn Thiếu Vũ sau nảo, lần thứ năm hôn lên bình phong.

"Thật là lợi hại. . ."

Khán đài phía tây, đứng một cái hồng y thiếu niên.

Hắn 20 đến tuổi, vóc người rất cao gầy, tóc dài xõa vai, sinh môi hồng răng trắng, diện như Phan An.

Thiếu niên bên cạnh, tắc đứng hai vị như hoa như ngọc thiếu nữ.

"Phi Không ca ca. . ."

Trong đó một cô thiếu nữ thấp giọng nói: "Cái này Vương Dật rất lợi hại, ta. . . Ta không muốn người cùng hấn đánh. . ."

Nguyên lai, cái này mỹ thiếu niên, chính là thượng giới người thứ ba, Triệu Phi Không.

Triệu Phi Không nghe xong có chút bật cười, nghiêng đi gương mặt tuấn tú, ở đối phương phần trên môi thơm một tỷ.

"A?"

Thiếu nữ kinh sợ, nhất thời hà bay song ngạch.

Khác một thiếu nữ thấy, cái miệng nhỏ nhất thời mằn mê đến rồi, mặt cười một mảnh ăn vặt vị.

"Nha đầu ngốc. . ."

Triệu Phi Không giơ tay lên đến, mềm nhẹ xoa xoa bị hôn thiếu nữ mặt cười, ôn nhu nói: "Người đã quên, ta mục tiêu của lần này, là vấn đình. . ."

"Nhưng là. . ."

"Không nên nói nữa. . ."

Triệu Phi Không duỗi ra chỉ tay, ấn lên nàng môi, thế nhưng vung lên gương mặt tuấn tú, mắt nhìn hư không, nói: "Ta cùng cái này Vương Dật, tăt có một trận chiến. . ."

Tình cảnh tương tự, ở các góc không ngừng trình diễn.

'Oành. . .'

Lúc này, Đoạn Thiếu Vũ sau nảo, lại một lần nữa hôn lên bình phong.

"Hỗn. . . Khốn nạn. . ."

Hắn tóm chặt lấy đối phương cánh tay, muốn tránh thoát mở ra, làm sao mấy lần trước 'Hôn' quá mạnh, dẫn đến thực lực hạ thấp lớn, căn bản duệ không ra.

"Khe năm? ? ?"

Vương tử người cũng là kinh ngạc.

Cái tên này đầu là tinh cương làm ? Cũng quá nghịch thiên .

"Ta không tin ngươi còn năng lực kiên trì. . ."

Hắn rống to, dùng hết bú sữa khí lực, lần thứ hai đưa ra cánh tay.

'Oanh. . .'

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 436: Thanh đồng cổ thụ

Vương Dật đại thủ, dùng sức ấn lại Đoạn Thiếu Vũ khuôn mặt, xuyên thấu qua khe hở có thể nhìn thấy, người sau hai mắt thành tựu chọi gà tư thế, thế nhưng chậm rãi hướng lên trên phiến đi. . .

Nhưng thấy, Đoạn Thiếu Vũ trên người hào quang càng ngày càng mờ, nắm Đại Hoang kích tay, chậm rãi buông ra .

'Xi xi. . .'

Đại Hoang kích hạ xuống sau, hư không tự chủ phân giải, khôi phục thanh đồng cổ hòm dáng vẻ, lập tức 'Loảng xoảng' một tiếng, rơi xuống trên chiến đài.

'Rầm. . .'

Tước Lân thánh áo giáp phiến lần lượt bóc ra, trở về Kỳ Lân dáng dấp, tinh chuẩn rơi vào rương đồng bên trong.

'Dùng '

Thanh đồng cổ hòm mặt trên cái nắp khép lại, yên tĩnh đặt ở nơi đó, tựa hồ căn bản không có mở ra quá.

Lúc này, Đoạn Thiếu Vũ hai mắt nhắm nghiền, tứ chi vô lực buông xuống, sau gáy liên tục có máu tươi rùng rùng, thực có chút cực kỳ bi thảm.

"Ha ha ha. . ."

Vương Dật nở nụ cười, đầu một bên, nhìn về phía dưới đài, bốn phía nhìn chung quanh.

Thính phòng tiếng huyền não đột nhiên dừng lại.

Đồng Giáp xích phong, ngang dọc ở mệnh môn.

Kurome Thần khuyên, chấn kinh rồi đương đại.

Đây là một loại vô địch thế, thông thiên triệt địa.

Người phạm tục trong lúc hoảng hốt nhìn thấy, một viên đế tinh đột nhiên xuất hiện, mặc người như thế nào nghịch thiên, cũng sẽ trở thành một viên đá kê chân, ở đời này kết thúc chán chường.

Là ảo giác sao?

Rất nhiều người dồn dập lác đầu, đem cái này 'Hoang đường' ý nghĩ bỏ rơi.

"Sự đệ. . ."

Lạc Y Y sắc nhìn chăm chú yêu lang, thái mâu trong một mảnh mê say, có chút không thể tự kiềm chế.

Giờ khắc này Vân Tiên trải qua về đến Tiêu Diêu Tông vị trí, nàng nghe muội muội lại 'Gọi sai', cặp môi thom mím mím, không có đi để ý tới.

Lúc này, giữa hư không.

Vương Dật nhìn quanh chốc lát, bỗng nhiên buông ra tay phải.

Hôn mê Đoạn Thiếu Vũ rơi rụng mà xuống, 'Phù phù' một tiếng, ngã tại sàn chiến đấu bên trên.

Cùng lúc đó, Vương Dật sau lưng Thần khuyên dần dần trở thành nhạt, Kurome chậm rãi khôi phục bình thường.

'Oành. . .'

Tề Thiên chiến giáp nổ tung, hóa thành đầy trời đồng khí, lừng lờ bay ở bên trong đất trời.

"Thắng. . ."

Vương Dật khoe miệng một nhếch, lộ ra nụ cười thỏa mãn.

Đột nhiên, hắn cảm thấy trời đất quay cuồng, mắt tối sầm lại, trực tiếp hôn mê bất tỉnh.

. . .

Vương Dật lần thứ hai rơi vào bóng tối vô tận bên trong.

Hắn ở trong hỗn độn liên tục cất bước, trong lòng rất bàng hoàng, không biết phần cuối ở phương nào.

"Nơi này là mộng cảnh? Hay vẫn là ký ức mảnh vỡ?"

Vương Dật mờ mịt tự nói.

Không biết qua bao lâu bao lâu, tựa hồ một đời như vậy cửu viễn.

"Vĩnh hằng, trường tồn. Vĩnh hằng, trường tồn. . ."

Đột nhiên, vô tận Kỳ Ngữ, từ phía trước truyền đến.

Âm thanh rất lớn, như cuộn cuộn hồng lôi, khí thế bàng bạc.

"Phía trước có người."

Vương Dật vẻ mặt hơi động, vội vàng tăng nhanh tiến lên bước chân.

"Vĩnh hằng, trường tồn. . ."

Câu khản chi ngữ càng ngày càng lớn lao, đình tai nhức óc.

Không tới chốc lát, Vương Dật liền có chút không kiên trì được, giơ lên tay phải ô lên một cái lỗ tai, bước tiến nhưng không có đình chi.

Lại quá cực kỳ lâu. . .

Phía trước hắc ám bắt đầu làm nhạt, chuyển thành khói xám.

"Sắp đến rồi. . ."

Vương Dật cắn răng kiên trì, cảm giác đầu óc của chính mình vang lên ong ong, đã sắp bị âm thanh lớn đánh nổ .

Rốt cục, hắn đẩy ra rồi tầng kia mây mù.

Trong phút chốc —

Vương Dật nhìn thấy một bộ cực kỳ rộng rãi Thần cảnh.

Nơi này tựa hồ là tỉnh không, vô số đại tinh Hằng Vũ chìm nổi, Chúa Tể mệnh mỏng.

Có thể tỉnh không bên dưới, nhưng là vô ngần đại địa, một chút quên không tới phần cuối.

Bình địa trên mặt, san sát sừng sững quần sơn, chín mạch liên lạc, bằng bạc cực kỳ.

Mà ở một chỗ to lớn bên trong thung lũng, có ngũ sắc Thần Hỏa đang thiêu đốt.

Thần Hỏa xung quanh, lít nha lít nhít nằm rạp vô số cổ nhân, ít nói cũng có mười vạn chúng.

Bọn hần đồng thời hướng một phương hướng quỳ lạy, không ngừng mà cầu khẩn: Vĩnh hằng, trường tồn. . .

Mà những cái kia cổ nhân phía trước, lại có có bảy đạo vĩ đại bóng người, hiện Bắc Đẩu Thất Tinh tư thế, hư không chìm nổi.

"Bọn hần đang làm gì? Ân. . . ?"

Vương Dật kỳ quái tự nói, lại đột nhiên sững sờ .

Hắn phát hiện, trong hư không bảy bóng người, trong đó một vị, chính bản thân xuyên đồng Giáp xích phong.

Không, hần là giáp vàng xích phong.

Mà phía sau của bọn họ. . .

Ngũ sắc Thần Hỏa chiếu rọi dưới, một tòa khổng lồ thân cây, xuất hiện ở trong mắt Vương Dật.

'Oanh. . .'

Đột nhiên, đầu óc hần đột nhiên nổ vang, vì tiếng không thôi.

Hết thấy trước mắt tất cả, bắt đầu vận vẽ, biến hình.

"Đây rốt cuộc là thứ gì?"

Vương Dật thét dài, không muốn rời đi luôn. Hắn biết, này viên cổ thụ, hần là chính là Đại Thánh cùng Lôi Trạch nói 'Vật kia' . . .

Vương Dật liều mạng trợn tròn mắt, tự muốn nhìn rõ tất cả.

'Oanh. . .'

Đầu óc hần nổ vang kịch liệt hơn .

"Là cái gì a?"

Vương Dật không cam lòng rộng to.

Rốt cục, ở Thần cảnh biến mất sát na, hần nhìn thấy một góc.

Này, là một viên đường kính ước trăm mét thanh đồng cổ thụ, phía dưới thâm nhập mặt đất, phía trên xông thẳng tỉnh không, căn bản không có phần cuối. . .

Trong con móng lung, thanh đồng cổ thụ xung quanh trên vách núi, tựa hồ khắc có vô số minh văn, cùng thần bí hình vẽ. . .

. . .

"Đáng ghét. . ."

Vương Dật hét lớn một tiếng, trực tiếp từ trên giường ngồi dậy.

"A?"

Duyên đáng gọi to nổi lên, làn gió thom đập vào mặt, một bóng người xinh đẹp đi tới bên giường, chính là Lạc Y Y.

"Sur đệ, ngươi tỉnh rồi. . ."

Lạc Y Y một tay tóm lấy hần đại thủ, quan tâm hỏi dò.

"Hô. . . Hô. . ."

Vương Dật liên tục ăn mặc khí thô, mồ hôi đầm đìa.

Hắn cảm giác đầu óc có chút nở, tựa hồ bên trong sinh ra một trái tim, ở tuần tuần nhảy lên.

"Sự đệ, ngươi làm sao?"

Lạc Y Y cảm giác yêu lang tim đập rất nhanh, nhất thời dọa sợ, nắm ngọc thủ của đối phương không khỏi nắm thật chặt.

Vương Dật quay đầu đi, nhìn về phía y nhân, mờ mịt hoán: "Sự tỷ?"

Lạc Y Y gật gật đầu, quan tâm hỏi: "Ngươi nơi nào không thoải mái?"

"Ta không có chuyện gì. . ."

Vương Dật lắc đầu một cái, nhìn chung quanh một chút, phát hiện liền đối phương nhất nhân, không chỉ có hỏi: "Tiên Nhi. . . Đâu?"

Hắn vốn cũng muốn hỏi Ngử Cầm, cuối cùng miễn cưỡng nhịn xuống.

"Tiên Nhi tỷ tỷ vừa đi ra ngoài. . ."

'Àm àm. . .'

Lạc Y Y mới nói được một nửa, một đạo nổ vang rung trời, từ bên ngoài đột nhiên bay lên.

"Thanh âm gì?"

Vương Dật nhất thời cả kinh, vội vàng vờn mình xuống giường, thân thể xác thực lung lay loáng một cái, có chút lập được không ổn.

"Sự đệ. . ."

Lạc Y Y duyên dáng gọi to một tiếng, vội vàng đỡ lấy hắn.

"Nghịch chương, Bản đế ở đây, không thể kìm được ngươi làm càn. . ."

Đúng vào lúc này, ngoại diện bay lên một đạo khê kêu, không phải Vân Tiên âm thanh còn có thể là ai?

Vương Dật nghe xong nhất thời kinh ngạc đến ngây người.

Tiên Nhi đại bảo bối ở động thủ?

"Chúng ta nhanh ra ngoài xem xem. . ."

Kẻ này cuống lên, chân tâm.

Lạc Y Y gật đầu, đỡ yêu lang đi ra phòng nhỏ, hướng cổ kiến trúc đi ra ngoài.

'Àm àm. . .'

'Gào. . .'

To lớn nổ vang xuất hiện lần nữa, bạn chi mà đến, là một đạo khủng bố rít gào, kinh thiên động địa.

Vương Dật nghe xong càng ngày càng lo lắng, nhất thời tăng nhanh bước tiến.

Rất nhanh, bọn hắn xuất cổ kiến trúc.

Trong nháy mắt tiếp theo, Vương Dật trực tiếp choáng váng.

Chương 437: Theo chân chúng nó vui đùa một chút

Vô ngần trên hư không.

Tuyệt thế thiên ảnh, cô lập vân tiêu.

Sợi tóc đen sì đón gió múa, tự mặt cười nhẹ nhàng phát quá, mang theo bao nhiêu hồng trần?

Vân Tiên một cánh tay ngọc tự nhiên buông xuống ở tinh tế bên hông. Khác một cánh tay ngọc lẳng không dò ra, chỉ mệnh mỏng.

Sau lưng của nàng, chìm nổi chín luân to lớn màu xanh lam Thần khuyển.

Chúng nó khuyển khuyển tương tráo, nhìn qua có chút giống vòng tuổi. Mà nhất đại Thần khuyển, đường kính đạt đến năm mươi mét có hơn.

Đại thành Cửu U Thần thể, khí thể che trời.

Tương truyền, loại này thể chế nắm giữ chín loại pháp tắc khác nhau, thần uy thông thiên triệt địa, tuyệt không thấp hơn 'Đạo thai' cùng 'Ngũ hành Thần thể'.

Vân Tiên mặc dù là Ngũ tỷ muội trong yếu nhất, nhưng cũng là cảnh giới có hạn. Nếu là đạt đến thái thượng tầng tám, tiểu loli tuy là 'Tiên thân', cũng chưa chắc là Tứ muội đối thủ, chỉ có Tử Nguyệt mới có thể đi chống lại. . .

Vào giờ phút này, Vân Tiên đối diện. . .

Ngần mét ở ngoài, bốn con quái vật khổng lồ chìm nổi ở nơi đó.

Chúng nó quá to lớn, ít nói cũng có mấy trăm mét, thông thể sắc thái sắc sỡ, đầu mọc sừng, bồi triển hai cánh.

Mà về ngoài, nhưng có chút như con cạp.

Đây là một cái tuyệt thế đại khủng bố.

Mà Tiên Đô trên bình đài, cửu châu tu sĩ tiềm ở kiến trúc phía sau, bọn hắn dồn dập ngẩng đầu, ngơ ngác nhìn tất cả.

"Món đồ gì?"

Vương Dật đột nhiên thất sắc, vội vàng nhìn về phía Lạc Y Y, nói: "Sur tỷ, này bốn con Hồ Yêu, có phải là trước ngươi thấy?"

Lạc Y Y chăm chú căn cứ môi thom, gât gât đầu. Nàng thân thể yêu kiều run rẩy không ngừng, tựa hồ là dọa sợ.

Vương Dật đem nàng lâu vào trong ngực, dành cho an ủi, thể nhưng ngẩng đầu lên, nhìn về phía thiên ảnh, một mặt lo lắng.

Này vài con Cự Hồ quá khủng bố, tứ đại Tiên Chủ thần uy thông thiên, cũng chỉ có thể miễn cưỡng đối phó nó một cái móng vuốt.

Không, hẳn là đầu ngón tay.

Nếu là bản tôn. . .

Lại nói, lập tức xuất hiện bốn con. . .

Không đúng!

Vương Dật trong giây lát nhớ tới, này thiên Lạc Y Y nhắc qua, bốn con quái hồ mặt sau, có một viên to lớn hồ đầu bóng đen. . .

Thiên. . .

Vương Dật thất kinh, gấp nhìn chung quanh, như chỉ con kiến trên chảo nóng.

Hắn thật sự không cách nào xác định, Vân Tiên có phải là những này sinh linh khủng bố đối thủ.

Mà này bốn con Ban Lan Cự Hồ không ngừng mà quạt cánh, đáng sợ mâu trong, một mảnh cẩn thận.

Chúng nó vừa nãy ăn thiệt ngậm, biết kẻ nhân loại này nữ tử không dễ chọc.

Đứng vào lúc này, Vân Tiên hơi sững sờ, tựa hồ nhận ra được cái gì, buông xuống tuyệt thế phương hoa.

"Lão công, người tình rồi. . ."

Nàng nhìn thấy yêu lang sau, đầu tiên là ngẩn ngơ, thế nhưng mỉm cười cười khẽ, dốc hết hiện nay hồng trần.

"Lão bà. . ."

Vương Dật trong lòng lo lắng, kêu: "Người nhanh lên một chút hạ xuống, chúng nó. . . Chúng nó rất đáng sợ. . ."

"A? Hi hi. . ."

Vân Tiên lại là ngẩn ngơ, thế nhưng lần thứ hai yêu kiều: "Lão công yên tâm, này vài con 'Cùng Kỳ' huyết thống tuy rằng thuần khiết, nhưng chỉ là con non mà thôi, ta theo chân chúng nó vui đùa một chút. . ."

"Cái gì?"

Vương mỗ người nhất thời mộng ép.

Theo chân chúng nó vui đùa một chút?

Lão bà a, người có thể hay không đừng nghịch. . . ?

Xung quanh cửu châu tu sĩ nghe xong, nhất thời tròng lớn hai mắt, khiếp sợ tột đỉnh.

Bọn hắn cũng là nghe tiếng mà đến, so với Vương Dật sớm không được bao nhiêu, vì lẽ đó không thấy vừa nảy phát sinh cái gì.

Thiên, cái này Vân Tiên đáng sợ như vậy?

Quần thể kiến trúc một góc, Ngọc Thấu cùng hai cái sư đệ đứng ở một viên đá tảng phía sau, người trước sâu sắc nhìn chăm chú trong hư không thiển ảnh, trong con người xinh đẹp dật đài liên tục.

'Nhất định phải đem Vân Tiên kéo vào Thánh nữ liên minh.'

Trong lòng nàng âm thầm đã quyết định.

Giờ khắc này, một toà cổ kiến trúc đỉnh, trạm có mấy bóng người, chính là tứ đại Tiên Chủ.

"Đạo hữu, này bốn con Cùng Kỳ là cấp mấy yêu thú?"

Trong đó một cái Tiên Chủ hỏi.

Bọn hắn vừa xem toàn cục.

. . .

Ngày hôm nay hội vũ, sớm đã kết thúc đã lâu.

Ngay khi 10 phút trước, Tiên Đô phía trên vô ngần hư không, bỗng nhiên nổi lên tầng lớn gọn sóng, khung bố phủ văn đầy trời đan dệt, lệ khí ngập trời.

Tứ đại Tiên Chủ kinh hãi, vội vàng từ tiên điện lao ra, vừa xem càn khôn.

"Là cái gì?"

Trong đó một vị Tiên Chủ sợ hãi nói.

"Cái này pháp tắc. . . Không được, là mấy ngày trước đây Cùng Kỳ. Chúng nó ở lõi kéo không gian bình phong. . ."

Một vị khác Tiên Chủ đột nhiên thất sắc.

"Cái này không thể nào. . ."

Người thứ ba Tiên Chủ trầm giọng nói: "Mỗi cái không gian bình phong, có mảnh vỡ đại đạo gia trì, chỉ có thông qua thuật ẩn mới có thể mở ra. Chúng nó chính là lợi hại đến đâu, cũng chỉ là yêu thú mà thôi, căn bản. . ."

'Gào. . .'

Hắn còn chưa nói hết, một đạo tuyệt thế rít gào phóng lên trời, vang vọng ở bên trong trời đất.

Trong hư không gọn sóng ở giữa, một mảnh hỗn loạn, thế nhưng, một cơn bão chậm rãi dò ra.

Trong phút chốc, hư không yêu phong gào thét, thiên địa âm đạm phai mờ.

Tứ đại Tiên Chủ nhất thời choáng váng.

Thiên, thật sự lại đây .

Chuyện này. . . Vậy phải làm sao bây giờ?

Này con Cùng Kỳ quá khủng bố , chính là bốn người liên thủ, cũng không ngăn được nó một trận oai a.

Lẽ nào, Tiên Đô liền như vậy hủy hoại trong một ngày sao?

"Ồ? Là Cùng Kỳ? Huyết thống hào thuận. . ."

Đột nhiên, một đạo tiếng trời chậm rãi bay lên, cho vùng thế giới này mang đến vô hạn sinh cơ.

Vân Tiên đến rồi, nàng bản ở trong sương phòng làm bạn lão công, nhưng cảm đi ra bên ngoài phát sinh dị động, liền tới vừa nhìn đến tốt cùng.

"Tiên bối. . ."

Tứ đại Tiên Chủ thấy, gấp bện bện khom mình hành lễ.

Nơi này không người ngoài, thực lực đối phương cao thâm khó dò, được lên bọn hắn lễ nghi.

Vân Tiên thấy, đôi mi thanh tú nhú nhú, có chút không cao hứng .

Bị bốn cái lão đầu râu bạc gọi là tiên bối, này chính mình chẳng phải là lão yêu bà ?

Nếu là nguyên lai cũng còn thôi, nàng là thái thượng cảnh Nữ thần Vương, xứng đáng danh xưng này.

Có thể hiện tại không giống nhau .

Lão công tìm tới , chúng ta Tiên Nhi, tự nhiên không thích 'Tiên bối' hai chữ.

"Gọi ta đạo hữu liền có thể. . ."

Vân Tiên nhận nhậ nói: "Ta sẽ đi gặp chúng nó. . ."

Nàng sau khi nói xong, một bước một thanh liên, hướng về bầu trời đi đến.

Tứ đại Tiên Chủ thấy, không chỉ có hai mặt nhìn nhau, đồng thời cũng thở phào nhẹ nhõm.

Bọn hắn biết, tiên đô, có cứu. . .

. . .

Vân Tiên nghe xong, vẫn như cũ ngóng nhìn lão công, hừng hờ đáp: "Lục cấp. . ."

"Cái gì?"

Tứ đại Tiên Chủ lại là kinh ngạc.

Lục cấp yêu thú? Này chẳng phải là tương đương với 'Phân Thân' kỳ cường giả?

Sao có khủng bố như vậy yêu thú xuất hiện?

Lẽ nào, là bí cảnh trong vùng cấm sinh linh. . .

'Gào. . .'

Đột nhiên, vô tận thiên khung bên trên, lần thứ hai nổi lên đáng sợ cơn sóng.

Lần này càng to lớn, diện tích che phủ tích, dĩ nhiên đạt đến hơn vạn mét chi cự.

Nói là che kín bầu trời, tuyệt không quá đáng.

"Hà?"

Vân Tiên nhất thời sững sờ, thế nhưng mặt cười nghiêm lại, ánh mắt từ lão công trên người dời, nhìn về phía nơi đó.

... ..

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 438: Tiểu sinh mãnh

Vô tận mệnh môn, phù văn trùng thiên.

Gợn sóng trung tâm, xuất hiện một vòng xoáy khổng lồ, như lăng vũ hồ đen, tuần tuần không thôi.

Bên trong, ở thai nghén thứ không tầm thường.

'Gào. . .'

Lại là một đạo thiên hồng xuất hiện, thiên địa đột nhiên thất sắc, thời không đỏ nát.

Phía dưới cửu châu tu sĩ ngã ngốc nhìn chăm chú thiên khung, vẻ mặt đều động lại.

Chuyện này. . . Đây rốt cuộc là thứ gì?

Trên hư không, Vân Tiên nhìn chăm chú thiên khung, cặp môi thom mím mím, khẽ nói: "Không nghĩ tới, Trung Nguyên đại lục còn có bức này tồn tại. . ."

"Lão bà, mau mau hạ xuống. . ."

Thiên khung dị tượng quá khủng bố, Vương Dật sốt sáng, hí lên đi hô hoán.

Vân Tiên mộ nhiên nhìn lại, hướng về lão công mặt giãn ra cười khê.

Một mâu, khuynh thành. . .

Vương mỗ người nhìn chăm chú y nhân tuyệt thế phương hoa, ngư nhân vượt trùng càng lớn.

Bởi vì, hắn nhìn thấy một cái tuyệt thế đại khủng bố.

Mệnh môn phần cuối, hồ đen hạt nhân chỗ, chậm rãi xuất hiện một viên hồ đầu.

Nó thật sự quá to lớn, ít nói cũng có hơn một nghìn mét, đỉnh đầu ở giữa, mọc ra một toà màu tím núi cao.

Không, này không phải núi cao, mà là một con vang trời Ma Giác.

Hai con mắt của nó đỏ đậm như máu, như luyện ngục trong Ác ma chi nhãn, khiến người sợ hãi hồn.

Tám viên mây trăm mét trường răng nanh trên dưới đối lập, dữ tợn khủng bố, phảng phất có thể xé nát thế gian tất cả.

Đây là một vị vô thượng Yêu Vương, há mồm có thể Thôn Nhật nguyệt ngôi sao.

'Phù phù phù phù. . .'

Tình cảnh quá mức chấn động, một ít thiên kiêu nhất thời dọa sợ, đặt móng ngồi ngã xuống đất, mặt như màu đất, thông thể run rẩy không thôi.

Thực sự là thật đáng sợ.

Kiến trúc phía trên tứ đại Tiên Chủ sắc mặt tái nhợt, tâm thần đều run rẩy.

Bọn hắn biết, này con sinh linh, một cái lòng bàn tay liền có thể làm cho cả tòa Tiên Đô hủy diệt.

Vào giờ phút này.

Vương mẫu người há miệng, gian nan bỏ ra vài chữ: "Lão bà, người. . . Hạ xuống. . ."

Trong hư không Vân Tiên nghe xong, lại hướng lão công phun nhả ra cái lưỡi nhỏ, đáng đáp thật là nghịch ngợm.

Thế nhưng, nàng chậm rãi nghiêng đi tuyệt thế phương hoa, phóng tầm mắt tới trong vòm trời đại không bố.

"Bất cấp yêu thú, chính là ở Hồng Linh cũng không thường thấy, là đại dược đây. . ."

Vân Tiên khẽ nói, trắng nõn hoàn mỹ tay phải chậm rãi giờ lên, hư không run lên.

'Oánh. . .'

'Xi. . .'

Đột nhiên, phía dưới một tòa cổ kiến trúc trên vách tường, bỗng nhiên phá xuất một cái lỗ thủng to, cát đá bay ngang.

Một cái vật thể phóng lên trời, bay đến Vân Tiên trong tay.

Là nàng mang đến bao quần áo.

Vân Tiên giờ lên tay trái, dò tìm bên trong, một trận tìm kiếm qua đi, chậm rãi rút ra.

'Hồng. . .'

Trong phút chốc, hư không hào quang phi xạ.

Một cái oánh như thu thủy trường hình đông đông, bị nàng chậm rãi lấy ra.

Nó cũng không dài, cũng là khoảng một mét, thông thể tỏa ra mê người sắc thái.

Vân Tiên lấy ra đông đông sau, nhân thể đem bao quần áo bối ở vai đẹp trên, để trống tay phải bắt đầu đạn điểm lục hợp, phác hoạ vô thượng thần ấn.

'Gào. . .'

Trên vòm trời Hỗn Thế Yêu Vương, dĩ nhiên phát hiện Vân Tiên, hướng nàng giận dữ hét dài.

Hư không chấn động, sơn hà đảo ngược.

Phương xa, một ít trời nổi núi lớn nhất thời không chịu nổi, dòn dập ngã xuống.

'Oa. . .'

Thiên khung bên trên, vòng xoáy bị no đến mức càng to lớn hơn, Yêu Vương đầu lâu chậm rãi dò ra.

"Hi. . ."

Lúc này, Vân Tiên bỗng nhiên nở nụ cười, rất mê người, điên đảo chúng sinh.

Nàng trải qua kết xong cuối cùng một đạo thần ấn.

"Càn thiên khôn địa, Hỗn Nguyên phục ma. Khôn Tiên Tác, lên cho ta. . ."

Đột nhiên, Vân Tiên lớn tiếng khẽ kêu, sau lưng chín luân âm u khuyển đột nhiên sáng lên, thon dài cánh tay ngọc đột nhiên vung một cái. . .

'Xi. . .'

Trong phút chốc, cái kia màu sắc rực rỡ đông đông nhất thời phóng ra vạn trượng hào quang, nó bỗng nhiên dài hơn, xông thẳng thiên khung.

Tốc độ của nó quá nhanh, trong nháy mắt tới gần Yêu Vương, hư không vờn quanh, đem này mấy trăm mét thô cổ quần vài nghìn.

'Hồng? ? ?'

Yêu Vương rõ ràng sững sờ, khuôn bố xích đồng mờ mịt nhìn trong hư không thẳng thẽ, phát sinh một tiếng nghi hoặc gầm rú.

"Cho Bản đế hạ xuống. . ."

Vân Tiên thấy trải qua quán tốt, hai tay nắm chặt Khổn Tiên Tác đáy, dùng sức lôi kéo.

'Gào chi. . .'

Yêu Vương hồ đầu nhất thời chấn động mạnh, khuôn bố miệng rộng trong, phát sinh một đạo quái dị âm thanh, thẽ nhưng trực tiếp phun ra nửa đoạn màu tím đầu lưỡi, nhìn qua có chút buồn cười buồn cười.

"Ồ?"

Vân Tiên lập tức không kéo động, không khỏi ngẩn ngơ, đôi mắt đẹp hơi híp lại: "Bản đế đúng là coi thường người. . ."

Nàng đang khi nói chuyện, thân thể yêu kiều nhẹ nhàng chấn động.

'Anh. . .'

Trong phút chốc, đầy trời oanh đề đột nhiên bay lên, sau lưng âm u khuỷu liên tục hướng ra phía ngoài phun ra nuốt vào, khuếch tán.

Rất nhanh, này luân nhất đại âm u khuỷu đường kính dĩ nhiên tiếp cận trăm mét.

'Gào chi gào chi. . .'

Yêu Vương được lực dưới, từ thiết thổ càng dài, khuôn bố xích đồng bán lòi ra viền mắt.

Nó không ngừng mà rung đùi đắc ý, dùng sức giãy giụa.

Làm sao, Vân Tiên tiểu Man lực thông thiên triệt địa, bất luận này đầu bát cấp yêu thú giãy giụa như thế nào, vẫn như cũ không khống chế được, bị chậm rãi lòi ra.

Đây là một bộ đại dị cảnh.

Biến số quá kinh người.

Phía dưới các tu sĩ thấy sau, trực tiếp mộng ép.

Thật sự mộng ép.

Thiên, cái này đẹp như thiên tiên thiếu nữ, dĩ nhiên như vậy. . . Hùng hổ. . .

Mà tứ đại Tiên Chủ thấy sau, bọn hắn thương lão trướng trực tiếp sụp đổ rồi.

Nếu như Vân Tiên nói không sai, đây chính là bát cấp yêu thú a.

Tương đương với Đại Thừa Kỳ tu sĩ.

Nàng lại có thể. . .

Tình hình nghịch chuyển trình độ quá mức kinh người, nhưng bọn hắn có chút phá không kịp đề phòng.

Thời khắc này, chúng ta Tiên Nhi trên đời người trong mắt, hóa thành nhân vật khuôn bố nhất.

Cùng lúc đó.

"Lão công, tỷ tỷ thật là lợi hại đây. . ."

Lạc Y Y nằm nhòai lão công trong lòng, thấp giọng nói.

Nàng thân thể yêu kiều không lại run rẩy, mà là mở to cặp kia thái mâu, nhìn chăm chú hư không tất cả.

Vương mẫu người nghe xong, ngây ngốc gật gật đầu.

Tiên Nhi lão bà xác thực quá trâu bò.

'Gào. . . Gào. . .'

Đột nhiên, phương xa này bốn con Cùng Kỳ con non chạy vội tới, tới gần Khôn Tiên Tác vị trí, hướng Vân Tiên rộng to, trong mắt nhưng tràn ngập sợ hãi.

Chúng nó ở Yêu Thú giới là Kim Tự Tháp đỉnh, chưa từng được quá bức này bất nạt?

"Tên gì? Mau cắt. . ."

Vân Tiên từng từng mũi ngọc tinh xảo, khẽ kêu nói: "Bản đế đối với các ngươi không có hứng thú."

'Gào. . . Gào. . .'

Bốn con con non tựa hồ không nghe giống như, vẫn như cũ rống to không thôi.

Lúc này, trên vòm trời bất cấp yêu thú, trải qua bị lôi ra phần lớn cổ.

"Tích. . . Đùng đùng. . ."

Đúng vào lúc này, tầng lớn gọn sóng nơi, bỗng nhiên nổi lên vô tận Phích Lịch tia điện, trải rộng ở toàn bộ thiên khung.

"Hả?"

Vân Tiên thấy, đôi mi thanh tú nhất thời vừa nhú, tựa hồ nhìn ra gì đó.

Nàng không lại lôi kéo, mà là nhìn chăm chú những cái kia tia điện, buông ra một cánh tay ngọc, chỉ ở tiết, thôi diễn càn khôn.

'Gào. . .'

Bất cấp yêu thú cổ được thư giãn, nhất thời bùng nổ ra một đạo đáng sợ gầm rú, cặp kia xích đồng trong, nhưng là tràn ngập vẻ sợ hãi.

Vân Tiên không đáng lệ hội, tiếp tục ngóng nhìn tia điện, đôi mi thanh tú vượt nếp nhăn càng sâu.

Mười mấy giây sau. . .

"Ngày hôm nay tiện nghi ngươi. . ."

Nàng nhìn hồ đầu một chút, vai đẹp nhẹ nhàng run lên.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 439: Chồng hát vợ theo

'Xi. . .'

Hào quang lấp lóe, Khôn Tiên Tác từ nó cổ bay khỏi, nhanh chóng rút ngắn, trở về trước kia đáng vẻ.

'Gào. . .'

Bất cấp yêu thú rống to, thanh thế nhưng yếu hơn rất nhiều, tựa hồ đang triệu hoán.

Bốn con Cùng Kỳ con non nghe tiếng, trực tiếp chuyển qua thân thể cao lớn, dương thiên chạy vội, trong nháy mắt biến mất ở thiên khung trong hố đen.

Bất cấp yêu thú cẩn thận nhìn Vân Tiên một chút, chậm rãi hướng phía trong thối lui, dần dần biến mất rồi.

'Đùng đùng. . . Xi. . .'

Thế nhưng, gọn sóng bên trên Phích Lịch tia điện chậm rãi chuyển yếu, cuối cùng hóa thành hư vô.

Cuối cùng, hồ đen biến hoá thiên, vòng xoáy dần đình, gợn sóng biến mất.

Toàn bộ thiên khung, lần thứ hai yên tĩnh trở lại, tựa hồ chuyện gì cũng chưa từng xảy ra.

Vân Tiên nhìn chăm chú hư không, rơi vào trầm mặc, không biết đang suy nghĩ gì.

"Lão công vừa đã tìm được, còn muốn nó làm cái gì. . ."

Cuối cùng, nàng thấp giọng khẽ nói, lắc lắc đầu, nghiêng đi thân thể yêu kiều, trở xuống Vương Dật bên người.

"Tỷ tỷ. . ."

Lạc Y Y thấy, không tốt lại chán ở yêu lang trong lòng, đứng thẳng người.

Vân Tiên hướng nàng mỉm cười cười khẽ, không nói thêm gì.

"Lão bà, ngại không sao chứ. . ."

Vương Dật kéo ngọc thủ của đối phương, quan tâm hỏi.

"Lão công yên tâm. . ."

Vân Tiên lại cười, tiếng cười nói: "Đừng nói bát cấp yêu thú, chính là cửu cấp, Tiên Nhi cũng đánh thắng được. . ."

"Không có chuyện gì là tốt rồi. . ."

Vương mỗ người gật gù, nhưng trong lòng xấu hổ không ngớt.

Mình và tiên nữ lão bà chênh lệch, đương thật sự không là nhỏ tí tẹo.

Vào giờ phút này, ả núp ở bốn phía các tu sĩ chậm rãi đi ra.

Bọn hắn sâu sắc nhìn chăm chú Vân Tiên, vẻ mặt khác nhau.

Có khiếp sợ, có kính nể, càng có ngưỡng mộ. . .

Đương nhiên, cũng có đố kỵ, bất quá đều thuộc về những cái kia tuổi trẻ mạo mỷ nữ tu.

'Xi xi. . .'

Đúng vào lúc này, bóng người lay động, tứ đại Tiên Chủ hạ xuống trên bình đài, hướng bọn hắn chậm rãi đi tới.

Vân Tiên nghiêng đi mặt cười, hướng bọn hắn khẽ lắc đầu.

Nàng không muốn cùng những lão già này dây dưa, cũng đối với những cái kia lời khen tặng không có hứng thú.

Tứ đại Tiên Chủ mèo già hóa cáo, trong lòng hiểu rõ, nhất thời dừng bước.

Vân Tiên đối với phản ứng của bọn họ tương đối thoả mãn, nghiêng đi mặt cười, nhẹ giọng hỏi: "Lão công, ngại thân thể nhưng còn có không khỏe?"

"Ta rất khỏe. . ."

Vương Dật cười đáp lại.

"Vậy thì tốt rồi. . ."

Vân Tiên khẽ nói, cặp môi thom chọt một đố: "Nhân gia có chút đói bụng. . ."

Nàng tiểu làm nũng đáng vẻ đặc biệt đáng yêu, cùng vừa nãy quả thực như hai người khác nhau.

Xung quanh một ít tuấn kiệt thấy, con người đều trừng xuất đến rồi.

Thật sự thật mê người.

Vương mỗ người nhất thời ngẩn người, thể nhưng ôn nhu cười: "Ta cũng là, chúng ta đi ăn cơm."

"Ừm!"

Vân Tiên bảo lấy cười ngọt ngào đáp lại.

Vương Dật thân thể vì chếch, kéo Lạc Y Y tay ngọc, mang theo một cung một thị, ở trước mặt người đời xuyên qua, hướng dùng bữa đại sảnh đi đến.

Nửa đường, bọn hắn gặp gỡ Lý Đăng Vân cùng Ngữ Cầm, mấy người kết bạn cùng đi đến đại sảnh.

Đi tới nơi này không bao lâu, cửu châu tu sĩ toàn đến rồi.

Mặc dù là cơm điểm, có thể đại đa số người, hay là bởi vì Vân Tiên.

Trong đó Kim Đan cùng Nguyên Anh cường giả con người liên tục chuyển động, không biết đang suy nghĩ gì.

Mà những cái kia tuần kiệt môn tắc phi thường không thể tả, trong mắt vẻ ngưỡng mộ, không chút nào hơn nữa che giấu.

Vân Tiên kiều dung u nhã, khí chất kỳ ảo, thực lực lại cường đại đến cực điểm, tất nhiên là tuần kiệt môn nội tâm nơi sâu xa lý tưởng bầu bạn.

Bọn hắn đều là đại biểu tông môn tham gia cửu châu hội vũ thiên kiều, không phải mắng phu, biết rõ không thể lung tung lấy lòng đạo lý, vì lẽ đó tự mình tìm hàng đơn vị trí làm tốt, suy nghĩ cơ hội.

Vương mẫu người không phải người mù, tất nhiên là đem đám gia hỏa này trong lòng tiểu ý nghĩ hiểu rõ thấu thấu. Hắn không chút biến sắc, nhưng trong lòng ở âm thầm đề phòng.

Đúng vào lúc này, Ngọc Thấu bụng thịnh có linh món ăn mâm cỗ đi tới, nàng mặt sau theo Nhan Mặc Sương cùng Khúc Uyển Thanh, còn có hai tên tuổi thanh xuân thiếu nữ.

"Lý Tông chủ chào ngài, xin mời hỏi chúng ta có thể ngồi ở đây sao?"

Ngọc Thấu rất có lễ phép cười khẽ.

Lý Đăng Vân nhìn Vân Tiên một chút, thấy nàng mặt cười vô cùng bình tĩnh, liền gật đầu: "Ngồi liền ngồi đi, vị trí có thật nhiều. . ."

Hắn biết, đối phương nhất định là hướng về phía Vân Tiên đến.

Đúng như dự đoán, Ngọc Thấu mỉm cười nở nụ cười, đang đến gần Vân Tiên vị trí ngồi xong.

"Tiên Nhi tỷ tỷ, người vừa nãy thật là lợi hại đây, nhưng muối muối rất kính nể. . ."

Mấy nữ ngồi xong sau, Ngọc Thấu nhìn về phía đối phương, mặt giãn ra cười yếu ớt.

"Muối muối quá khen. . ."

Vân Tiên cười nhạt.

Vương mẫu người đem tất cả nhìn ở trong mắt, biết này mấy người phụ nhân có chuẩn bị mà đến.

"Thật sự, tỷ tỷ người. . ."

"Lão bà, 'Bù thiên' trên thánh truyền đạt sự tình, tiến triển như thế nào?"

Ngọc Thấu mở miệng lần nữa, ai muốn mới nói được một nửa, Vương mẫu người bỗng nhiên đánh gãy nàng, hướng y nhân cười ha ha hỏi.

Vân Tiên nhất thời sững sờ, một bên Lý Đăng Vân cùng Ngữ Cầm cũng là một mặt mờ mịt.

Bù thiên là cái gì?

Vân Tiên đến cùng băng tuyết thông tuệ, trong nháy mắt rõ ràng lão công ý tứ, nhẹ giọng nói: "Trải qua gần đủ rồi, sẽ chờ Đại tỷ trở lại trao quyền."

"Cũng tốt. . ."

Vương mẫu người thấy Tiên Nhi khéo léo như thế, hận không thể đưa nàng ôm vào trong ngực, mạnh mẽ thân trên mấy cái, mặt ngoài nhưng như có điều suy nghĩ nói: "Như vậy. . . Cũng tốt. . ."

Hai người đối thoại, rơi vào rồi ở đây trong tai của mọi người.

Bọn hắn được luồng tắc tin tức.

Đệ nhất: Vân Tiên là một tổ chức thành viên, cái tổ chức này, tên là 'Bù thiên'.

Người phạm tục xưa nay chưa từng nghe nói cái tổ chức này, bắt quá bắt đầu từ hôm nay, 'Bù thiên' hai chữ, ở trong lòng bọn họ lưu lại vĩnh không tiêu diệt dấu ấn.

Này, là một cái thần bí đến cực điểm tổ chức.

Thứ hai tin tức càng kinh người hơn.

Vân Tiên lại có tỷ tỷ?

Thiên, có thể làm cho nàng xưng là tỷ tỷ, đến cùng là ra sao nhân vật khủng bố?

Vương mẫu người có nằm mơ cũng chẳng ngờ, chính mình ăn nói linh tinh, càng trên đời lòng người trong, tạo nên như vậy đại sóng lớn.

"Tiên Nhi tỷ tỷ, người. . . Người có tỷ tỷ?"

Một bên Ngọc Thấu hiển nhiên cũng nghĩ đến điểm ấy, ở bên run giọng hỏi.

Vân Tiên trầm mặc chốc lát, gật gật đầu.

"Này thực lực của các nàng. . ."

Ngọc Thấu tiếp tục hỏi.

"À, ta nói. . ."

Vương mẫu người nhìn không được, con mắt không khỏi một tà, nói: "Vấn đề của người, dính đến 'Bù thiên' cơ mật, không thể trả lời."

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 440: Tiên Nhi phát hiện

Vân Tiên liếc mắt nhìn hắn, cặp môi thơm đáng yêu nhấp một tý, cổ nén không để cho mình bật cười.

Lão công thực sự là quá nghịch ngợm.

Ngọc Thấu thì bị Vương mẫu nhân khí ngân nghiêng rã, nhưng không có bất kỳ biện pháp nào.

"Thiết, phô trương thanh thế. . ."

Một bên Nhan Mặc Sương nhìn không được, thấp giọng lẩm bẩm.

"Người nói cái gì?"

Lạc Y Y cùng với nàng nhất không hợp nhau, mặt cười nhất thời phát lạnh, 'Àn' một tiếng đập trác quát lên.

"Chuyện cười. . ."

Nhan Mặc Sương hướng nàng cười gằn: "Người quân ta nói cái gì?"

"Đáng ghét. . ."

Bởi thể chế tương khắc nguyên nhân, Lạc Y Y nghe được đối phương nói chuyện liền tới khí, nàng dùng sức nắm phần quyền, liền muốn đứng thẳng người lên.

'Hô. . .'

Đột nhiên, một cánh tay ngọc dò xét lại đây, ấn lên nàng cánh tay ngọc.

"Ta không muốn gặp lại ngươi, xin mời ly khai. . ."

Vân Tiên làm yên lòng muội muội, nhìn chăm chú Nhan Mặc Surong, lạnh nhạt tiếng nói.

Nàng là phó cung, tự phải cho tỷ muội làm chủ.

Lạc Y Y nghe xong, mặt cười bay thẳng đến hướng về Nhan Mặc Surong, lộ ra một mảnh tiêu đến sắc.

Nhan Mặc Surong về mặt nhất thời cực kỳ đặc sắc.

Ngọc Thấu nhất thời kinh hãi, vội vàng nói: "Tỷ tỷ, Mặc Surong trời sinh lẩm lẩm liệt liệt, không giữ mồm giữ miệng, ngươi không nên khí nàng."

Nhan Mặc Surong nghe chị em tốt nói như thế chính mình, một luồng đại oan ức tự nhiên lòng sinh, nàng dùng sức cắn phần môi, máu trong nổi lên dày đặc sưng mủ.

Nếu là đối làm trước đây, nàng đã sớm phẩy tay áo bỏ đi.

Có thể lần này không giống, các nàng đến mục đích, chính là lấy lòng Vân Tiên, để cho gia nhập Thánh nữ liên minh, nếu là tự mình rời đi, tất cả liên kiếm củi ba năm thiêu một giờ.

Vân Tiên nghe xong, nhẹ giọng nói: "Y Y, là em gái của ta. . ."

"Chúng ta biết."

Ngọc Thấu mím mím cặp môi thom, thấp giọng nói.

Vân Tiên thấy nàng như vậy yếu thế, cũng không tốt nói thêm gì nữa, tay ngọc từ muội muội trên cánh tay nhẹ nhàng dời.

Bên cạnh Vương Dật thấy sau, trong lòng có chút không nói gì, cảm giác này mấy người phụ nhân chấp niệm cũng quá nặng.

Hắn trầm ngâm chốc lát, chủ động hỏi: "Thánh nữ liên minh tổng bộ ở đâu?"

Nếu không là Vân Tiên, Ngọc Thấu chắc chắn sẽ không cùng kẻ này nói một chữ, bây giờ nhưng là không thể không trả lời: "Trung Châu, Thánh thành. . ."

"Ồ. . ."

Vương mỗ người căn bản không biết Thánh thành ở nơi nào, nhưng cố ý gật gật đầu, một bộ rõ ràng trong lòng đáng vẻ.

Hắn trầm mặc chốc lát, nhìn về phía Vân Tiên: "Lão bà, mau mau ăn đi, bằng không liền nguội."

Ngọc Thấu nghe xong, suýt chút nữa phun ra một ngụm máu tươi.

Nàng vốn tưởng rằng đối phương hội có sở buông lỏng, cùng Vân Tiên thương lượng một chút, làm tiếp cân nhắc, ai muốn càng là phản ứng như thế này?

Ngọc Thấu chưa từng có như hiện tại như vậy muốn đánh người.

Thực sự quá đáng ghét.

Vân Tiên ngoan ngoãn gật gật đầu, cầm đĩa lên.

Mấy người bắt đầu đồng tiến vào bữa tối.

Ngọc Thấu không có cách nào, hướng mấy nữ nháy mắt một cái, sau đó oán hận cầm lấy chiếc đĩa.

Thực không nói, tâm không nói.

Mọi người mỗi người một ý, ai cũng không nói gì.

20 nhiều phút sau.

"Tông chủ, chúng ta đi về trước."

Vương Dật thấy một cung một thị trải qua ăn xong, nhìn về phía Lý Đăng Vân.

Bốn phía ánh mắt khác thường quá hơn nhiều, hết mức rơi vào Tiên Nhi đại bảo bối trên người, hắn thực không muốn ở chỗ này nhiều ở lại.

"Được, đêm nay nghỉ ngơi thật tốt, bồi dưỡng đủ tinh lực."

Lý Đăng Vân dẫn dò.

"Vâng. . ."

Vương Dật đáp một tiếng, nhìn về phía nhị nữ: "Chúng ta đi thôi."

Nhị nữ gật gật đầu, cùng yêu lang cùng đứng lên, đi về phía cửa.

Từ đầu đến cuối, Ngọc Thấu cũng không có động tĩnh.

"Ngọc Thấu, chúng ta. . ."

"Xuyt. . ."

Ngọc Thấu đánh gãy Nhan Mặc Sương, nhìn chăm chú Vương Dật bóng lưng, đề thấp tiếng tuyến, gần từng chữ: "Trở về rồi hãy nói. . ."

Liên như vậy, Vương Dật ba người, trên đời người chú ý dưới, rời khỏi nơi này.

. . .

Đêm đó, thanh phong, Huyền Nguyệt.

Trong sương phòng, Vương Dật cùng Vân Tiên ôm nhau ở trên giường lớn, lời nói nhỏ nhẹ kéo dài.

Lạc Y Y đi bởi Ngữ Cầm, không ở đây.

Một phen ám muội triền miên qua đi. . .

"Lão công. . ."

Vân Tiên sâu xa nói: "Người yêu thích Trung Nguyên đại lục sao?"

"Hả?"

Vương Dật nhất thời sững sờ, nhìn chăm chú trong lòng xinh đẹp, kỳ quái hỏi: "Làm sao?"

Vân Tiên mím mím cặp môi thom, nhẹ nhàng lắc đầu: "Không có chuyện gì, chính là hỏi một chút. . ."

Vương Dật không phải người ngu, lão bà hỏi như vậy, tự có đạo lý của nàng.

Hắn trầm ngâm chốc lát, nói: "Nơi này là ta sinh ra địa phương."

Vân Tiên nghe xong, đem mặt cười giấu vào hắn trong lòng, không còn động tĩnh, cặp kia cánh tay ngọc, nhưng là quán rồi lại khăn.

Vương Dật nhớ tới nàng thả đi đầu kia bát cấp yêu thú sự tình, hỏi: "Lão bà, người có phải là phát hiện cái gì?"

Vân Tiên trầm mặc chốc lát, thấp giọng lẩm bẩm: "Không có. . ."

Vương Dật nhất thời phát hiện nàng đang nói dối, không khỏi thờ dài, nói: "Ta biết, nơi này sẽ phát sinh đại biến số, nhiều trùng bình phong sắp sửa tan vỡ. . ."

"A. . ."

Vân Tiên thân thể yêu kiều nhất thời run lên, vung lên tuyệt thế phương hoa, kinh hô: "Là Đại tỷ các nàng nói cho người?"

"Là một con Hồng."

Vương Dật lắc đầu cười khổ.

"Hồng?"

Vân Tiên nghe xong, đôi mi thanh tú nhất thời vừa nhíu.

Nàng từng từ Nguyệt Thi Lam trong miệng, hiểu rõ đến thô tồn tại.

Nguyệt Thi Lam không biết thò lai lịch, Vân Tiên cũng không quá để ý, cũng không suy tính xuất nó là một vị Thượng Cổ Vương giả.

"Không sai. . ."

Vương Dật gật gù, đem thỏ, đầu đuôi thuật lại một lần.

Vân Tiên nghe nghe, đôi mắt đẹp vượt trùng càng lớn, mặt cười lấy làm kinh ngạc.

Thiên, dĩ nhiên có nhiều như vậy Thiên Thế Giới?

Như này con Hồng không phải nói lưu nói vượn, chuyện giết gân, này thực lực của nó, tuyệt đối ở chính mình bên trên.

Lẽ nào là cấp mười lấy trên yêu thú?

"Nó là như thế nào xuất hiện?"

Vân Tiên biết sự tình không phải chuyện nhỏ, gấp giọng hỏi.

"Sau đó sẽ nói cho ngươi biết."

Vương Dật không muốn để cho nàng biết thập Vương sự tình, dời đi đề tài: "Lão bà, ngươi có phải là muốn cho ta ly khai nơi này?"

Vân Tiên thấy yêu lang điểm phá tâm sự, cặp môi thom một măn, nhẹ nhàng gật đầu.

"Nói một chút ngươi lý do. . ."

Vương Dật nhẹ giọng hỏi.

Vân Tiên thấp giọng nói: "Ban ngày, ta muốn thu phục con kia Cùng Kỳ thì, phát hiện bình phong sắp tiêu tan, vì lẽ đó lâm thời thu tay lại, không muốn để cho tiêu tan tốc độ tăng nhanh. Lão công, bố trí những này bình phong cường giả, tu vi tuyệt không kém gì tỷ muội chúng ta, thậm chí càng cao hơn."

Vương Dật nghe xong trầm mặc không nói.

Vân Tiên tiếp tục nói: "Bình phong bên trong nắm giữ đại đạo mảnh vỡ, cho nên liền là tiểu thiên thế giới, cũng có thể kiên trì năm vạn năm bất diệt, có thể này vừa qua khỏi đi ngắn ngắn hơn 2,000 năm. . ."

"Hả?"

Vương Dật hơi nhướng mày, nói: "Ý của ngươi là?"

"Không sai. . ."

Vân Tiên mím môi cặp môi thom nói: "Những này khuyên khuyên liên kết Thiên Thế Giới trong, nhất định phong ấn món đồ gì, vật này dùng 2,000 năm, liền đem những cái kia mảnh vỡ đại đạo tiêu diệt."

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 441: Thượng Bảo Thảm Kim Bá

Vương Dật nghe xong, nhớ tới thỏ nói: Những cái kia thần bí khu vực trong, có sinh linh đáng sợ.

Lẽ nào là chúng nó làm ra?

Hắn trầm ngâm chốc lát, nói: "Chờ Phi Yên các nàng trở lại, chúng ta thương lượng một chút."

"Ừm. . ."

Vân Tiên ngoan ngoãn gật gù, ôm chặt yêu lang, nhắm lại cặp kia đôi mắt đẹp.

...

Tiên đô, chủ điện.

Hơn 500 mét vuông bên trong gian phòng, vách tường cái bàn, tất cả đều là thanh đồng sở rèn đúc, cổ điển rộng rãi.

Từ đại Tiên Chủ ngồi ở đại điện ở giữa, nhìn nhau không nói gì.

Bọn hấn nhú mày rất căng, tràn ngập tâm sự.

'Cộc cộc. . .'

Đột nhiên, một vị Tiên Chủ ngón trỏ ở trên bàn gỗ hai lần, nói: "Ta hiện tại đi tổng vực một chuyến, đem chúng ta nơi này tình huống, nói một chút. . ."

Còn lại ba tên Tiên Chủ nghe xong, đồng thời nhìn về phía hấn.

"Bí cảnh trong biến số, còn có yêu thú sự tình đương nhiên phải nói, có thể cô gái kia. . ."

Một vị khác Tiên Chủ trầm ngâm.

"Chuyện này, tuyệt không năng lực tiết lộ nửa chữ."

Người thứ ba Tiên Chủ trầm giọng nói: "Vân Tiên thực lực vượt xa người ta, tuyệt không thấp hơn mấy vị kia đại nhân, vì lẽ đó, chúng ta không thể tự đào hố chôn."

Còn lại ba người nghe xong, rơi vào trầm mặc, sau đó dồn dập gật đầu.

"Ngày hôm nay, cái kia Hấn Châu Vương Dật nói, Vân Tiên là 'Bù thiên' trong người, có thể cái tổ chức này, lão phu chưa từng nghe nói. . ."

Người thứ bốn Tiên Chủ cau mày tự nói.

"Không cần quản hấn."

Lên tiếng trước nhất Tiên Chủ tay áo lớn vung lên, đứng thẳng người lên: "Chuyện này nhượng 'Ám Bộ' điều tra chính là, lão phu đi rồi."

Hấn sau khi nói xong, ly khai thanh đồng ghế vuông, đi tới chủ điện chính bắc giác, nơi này có một mặt to lớn thanh đồng môn.

Còn lại Tiên Chủ nhân thể đứng dậy, nhìn về phía nơi đó.

Mở miệng trước Tiên Chủ một tay giơ lên, kết liễu một cái dấu ấn bí ẩn, hư không bình an.

'Oanh. . .'

Cửa đồng lớn chấn động, được lực từ từ mở ra.

'Hồng. . .'

Trong phút chốc, hư không vệt trắng lấp loé, phù văn đan dệt, khiến người ta không thấy rõ bên trong hình dáng.

Đối diện, là một cái không biết thế giới.

Người thứ nhất Tiên Chủ nhìn ba người một chút, hai tay sau lưng, tiến vào vệt trắng bên trong.

Mấy qua đi, cửa đồng lớn chậm rãi khép kín, yên tĩnh trở lại.

...

"Mỗi cái đại thế giới trong, nguyên lai có chính mình truyền tông môn, thật là bạo tay đây."

Giờng lớn bên trên, Vương mẫu người trong lòng xinh đẹp thấp giọng khẽ nói.

Nguyên lai, chúng ta Tiên Nhi nhìn thấu tất cả.

"A. . . Lão bà. . ."

Đúng vào lúc này, Vương mẫu người thoải mái lắm bả một tiếng, hai tay nhân thể căng thẳng, tiếp tục ngủ say.

"A!"

Vân Tiên không khỏi hô khẽ, nhân thể vung lên mặt cười nhìn về phía lão công, thế nhưng cổ trắng duỗi một cái, ở đối phương trên má phải thom một tý, hạnh phúc nằm nhào trở về hân trong lòng.

...

Một đêm đã qua.

Vương Dật cùng Vân Tiên dậy thật sớm, song song đi ra phòng ngủ.

"Lý Tông chủ bọn hân trải qua đi tới đại sảnh."

Vân Tiên hướng yêu lang cười khẽ.

Vương Dật gật gù, lời kéo y nhân đi tới nơi này, hai người thịnh hảo bữa sáng, đi đến Tiêu Diêu Tông vị trí ngồi xong.

Theo thời gian trôi đi, phía trước ăn đồ ăn sáng tu sĩ càng ngày càng nhiều, ánh mắt của mọi người, đều tập trung ở Vân Tiên trên người.

Vân Tiên coi như không gặp, ngoan ngoãn dán yêu lang bên người, ăn linh món ăn chúc.

30 nhiều phút sau, Tiên Đô cường giả đến, dẫn mọi người đi tới điểm tướng đài.

Hội vũ không có chịu đến ngày hôm qua yêu thú đột kích ảnh hưởng, tiếp tục tiến hành.

Ngày hôm qua Vương Dật thắng một hồi, là 1 thắng 0 phụ 0 bình thành tích.

Sau đó, hai cái thiên kiều bay lên sàn chiến đấu, bắt đầu rồi đấu võ.

Trong nháy mắt, trên đài lưu quang dị thái, cuồng phong gào thét.

Đây là hai cái Trúc Cơ chín tầng thiên kiều, nhất nhân cầm kiếm, nhất nhân vũ đao, đánh thật hay không kịch liệt.

"Sur đệ, ta có chút sốt sáng. . ."

Lạc Y Y thấp giọng nói.

Nguyên lai, dưới một hồi liền đến phiến nàng lên sân khấu .

"Thả lỏng tâm thần, sư tỷ nhất định có thể thắng. . ."

Vương Dật ôn nhu nắm chặt nàng có chút lạnh cả người tay ngọc, dành cho ấm áp.

"Ủm. . ."

Lạc Y Y cặp môi thom khẽ cắn, gật gật đầu, đáng dấp thật là còn thương.

"A!"

Ở một đạo tiếng kêu thảm thiết trong, trên đài hội vũ hạ màn.

Tất cả thu thập thỏa đáng sau, Tiên Đô cường giả lên đài, đọc đến tên Lạc Y Y, mà nàng đối thủ, dĩ nhiên là Nhan Mặc Sương?

Lạc Y Y nhất thời ngẩn ngơ, thế nhưng phương hoa bên trên, nổi lên một cỗ tiểu chiến ý.

"Đây cũng quá đúng dịp. . ."

Vân Tiên đôi mi thanh tú hơi nhú, nhẹ giọng tự nói.

"Tỷ tỷ yên tâm, ta nhất định có thể thắng."

Lạc Y Y mặt cười một mảnh tiểu kiên quyết.

"Cẩn thận, các ngươi thể chế trời sinh tương khắc."

Vân Tiên ngược lại không dám cất nói, muội muội con mắt tuy rằng Huyền Pháp vạn thông, có thể bản nguyên chi tức lại há lại là bình thường?

"Tất cả cẩn thận. . ."

Vân Tiên nhẹ giọng nói.

Lạc Y Y gật gật đầu, trường thân đứng lên, thân thể yếu kiều nhẹ chéch: "Tông chủ, sư tôn, ta đi tới. . ."

Mấy người nhân thể đứng lên, Ngừ Cầm lời kéo ái đồ tay ngọc, quan tâm nói: "Y Y, làm hết sức."

"Vâng. . ."

Lạc Y Y mỉm cười cười khẽ, mặt cười hướng yêu lang.

Ngừ Cầm kéo y nhân, Vương Dật không tốt lại đi bắt đầu, chỉ được cười nói: "Sư tỷ cố lên. . ."

"Ừm. . ."

Lạc Y Y mím mím cặp môi thom, vốn còn muốn đi hương lão công một tý, bắt quá có nhiều người như vậy nhìn, thực sự thật không tiện, chỉ được từ bỏ.

Mấy qua đi, nàng cầm tỷ tỷ cho 'Thiên Ngọc cầm', bay lên sàn chiến đấu.

Mà lúc này, Nhan Mặc Sương cũng phi tới.

'Rào. . .'

Trong phút chốc, phía dưới thính phòng tiếng người huyền não lên.

Nhị nữ đều là nhân gian tuyệt sắc, quần áo màu sắc so sánh rõ ràng, phi thường hấp dẫn nhãn cầu.

Mà lại, Nhan Mặc Sương làm thượng giới hội vũ người thứ chín, là thập cường một trong.

Mà Lạc Y Y tuy rằng chưa từng nghe nói, khả quan chúng con mắt không phải ngồi không, biết cái này nhắm mắt mỹ thiếu nữ ghê gớm.

Vào giờ phút này, sàn chiến đấu bên trên.

"Hắc. . ."

Nhan Mặc Sương nở nụ cười, nhưng là lạnh: "Không nghĩ tới, năm mươi vị trí đầu đầu võ, trận đầu liền ngộ đề lên người. . ."

Lạc Y Y cặp môi thom cong lên: "Làm sao? Người sợ. . ."

"Sợ? Thực sự là chuyện cười. . ."

Nhan Mặc Sương cười gằn, trực tiếp giơ lên tay ngọc, từ mái tóc đen nhánh trên lấy thêm một viên tiếp theo trăm gài tóc, há mồm chính là thổi một hơi.

'Hô. . .'

Sau một khắc, Cửu Xích Đình Bá tái hiện thế gian.

"Hà?"

Dưới đài Vân Tiên đôi mi thanh tú nhất thời một lập: "Thượng Bảo Thẩm Kim Bá?"

"Tiên Nhi. . . Tỷ tỷ, người biết cái này binh khí?"

Bên cạnh Ngừ Cầm nhất thời cả kinh, vội vàng nói.

"Nhận thức!"

Vân Tiên chậm rãi gật đầu, sâu sắc nhìn chăm chú Nhan Mặc Sương trong tay đỉnh ba, không biết đang suy nghĩ gì.

"Này. . . Này Y Y nàng. . ."

Ngừ Cầm có chút hoảng rồi.

Vân Tiên nhận thức đồ vật, tất nhiên không phải là vật phạm.

"Các nàng binh khí đều làm cực phẩm Thần bảo. Y Y ưu thế, không ở. . ."

Vân Tiên gần từng chữ.

Ngữ Cầm nghe xong, nghiêng đi tràn ngập ý nhị mặt cười, nhìn chăm chú đài cao, trong con người xinh đẹp tràn đầy lo lắng.

Cùng lúc đó.

Lạc Y Y ở sàn chiến đấu ngồi khoanh chân, đem Thiên Ngọc cầm đặt ở bắp đùi thon dài trên, tay ngọc nhẹ phẩy dây đàn, tĩnh mà không hề có một tiếng động.

Nhan Mặc Sương đôi mắt đẹp nhắm lại, vai đẹp khẽ run, 'Hô' một tiếng, Cửu Xi Đinh Ba trực tiếp nằm ngang ở trước người của nàng.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 442: Quyết đấu

Nhị nữ lẫn nhau đi nhìn chăm chú, ai cũng không có trước tiên ra tay.

Dần dần, thỉnh thoảng nát loạn tiếng, chậm rãi trở nên bình lặng, hóa thành hư vô.

Tất cả mọi người con mắt tròn lên tròn trịa cực kỳ, trát đều không nháy mắt một tý, chỉ lo bỏ qua cái gì.

Đúng vào lúc này, từng sợi thanh phong, phát quá hư không.

Nhị nữ thanh ti quần áo theo gió tạo nên, mang theo kim cổ hồng trần.

Thật sự rất đẹp.

Dưới đài Vương mẫu người không chỉ có âm thầm giặt mình.

Lúc này Nhan Mặc Sương tựa như biến thành người khác, khí chất kỳ ảo, cùng trước cảm giác rất khác nhau.

"Muốn bắt đầu rồi. . ."

Một bên Vân Tiên đôi mắt đẹp bỗng nhiên nhắm lại.

'Hồng. . .'

Đột nhiên, Nhan Mặc Sương trên người, bỗng nhiên phóng ra một luồng thần bí ánh sáng, rất Hồng Mông, thương phác vô phương.

"Đây là cái gì?"

Vương Dật sắc mặt đột nhiên biến đổi.

Hắn có thể cảm giác được, này sợi thần bí ánh sáng rất khủng bố, khiến người ta run sợ không ngớt.

"Này chính là bản nguyên chi tức."

Vân Tiên nhẹ giọng giải thích.

Vương Dật nghi ngờ không thôi nói: "Lão bà, Y Y có thể thắng sao?"

"Vừa nãy là năm năm phân chia, bây giờ nhìn lại, không có vấn đề."

Vân Tiên mỉm cười cười khẽ.

"?"

Vương Dật sững sờ, hỏi: "Ai là sáu?"

"Tự nhiên là Y Y."

Vân Tiên nói: "Nhan Mặc Sương bản nguyên thần tàng, chỉ mở ra nửa thành. Y Y huyền thông mất nhưng mở ra vừa thành : một thành. Bất quá cô nàng này cảnh giới, so với đối phương muốn thấp hơn một ít, bằng không lẽ ra có thể có bảy phần phần thắng."

"Ồ. . ."

Vương Dật nghe xong, nhất thời yên lòng, đồng thời nhớ tới, tiểu loli từng cho Y Y điểm hóa quá thể chế.

Cũng là lần đó, hắn mới biết bảo bối sư tỷ là Bạch Hồ, nơi đó thực sự là hảo mỹ. . .

Thảo!

Ta TM đang suy nghĩ gì?

Vương Dật đại chửi mình vô liêm sỉ, dùng sức điều mấy lần đầu, đem xấu xa tư tưởng bỏ rơi.

Vào giờ phút này, sản chiến đấu bên trên.

"Thật đáng ghét đây, luồng hơi thở này. . ."

Lạc Y Y mím mím cặp môi thơm, mặt cười khê nhếch.

"Vù. . ."

Đột nhiên, nàng thân thể yêu kiều xung quanh xuất hiện một luồng đại hư vọng, không gian bắt đầu vặn vẹo, biến hình.

"A. . ."

Lạc Y Y đàn miệng khê nhếch, phát sinh một tiếng duyên dáng gọi to.

A. . . A. . .

Âm thanh tuy là không lớn, nhưng vang vọng ở bên trong trời đất, thật lâu không thôi.

Sau đó, chúng ta Y Y, chậm rãi mở cặp kia trắng mịn mí mắt.

Huyền thông mất, mở. . .

'Hồng. . .'

Trong phút chốc, hai đạo thần bí chùm sáng từ Lạc Y Y trong mắt phun ra, xông lên tận chín tầng trời nơi sâu xa.

'Ầm ầm ầm. . .'

Đấu Chuyển Tinh Di, càn khôn điên đảo.

Nàng vị trí, phát sinh trời đất xoay vần biến hóa lớn.

Giữa hư không, có vạn ngàn ngôi sao hiện lên, càng có Thái Vân lượn lờ. Tinh Vân liên miên đan dệt, không dừng không tức.

Dị tượng —— Huyền Pháp vạn thông.

Loại này thể chế thần uy, rốt cục hoàn toàn, xuất hiện trên đời người trong mắt.

"Lạc Y Y con mắt. . ."

"Thiên, đây là cái gì?"

"Chưa từng gặp loại này dị tượng. . ."

Trong nháy mắt, toàn bộ thánh phòng ồ lên nổi lên bốn phía, rất nhiều thiên kiều không nhịn được kinh kêu thành tiếng.

Những cái kia Kim Đan thậm chí Nguyên Anh cường giả, cũng dồn dập nhú mày.

Đây rốt cuộc là cái gì thể chế?

Không thể phủ nhận, huyền thông mắt mở, khắp thể gian đều kinh ngạc.

Mười mấy giây sau. . .

Lạc Y Y trong mắt chầm sáng dần dần chuyển yếu, nàng buông xuống mặt cười, nhìn về phía có chút ăn vặt kinh sợ đến mức Nhan Mặc Sương, nhẹ giọng mà ngâm: "Tiêu Tiêu hàn, Phong Linh đoạn. Hồng trang làm quân quyền bức rèm che, đã thấy mệnh mông vô ảnh hiện. Quân tung mờ mịt, bỏ không thấy. . ."

'Tranh. . . Boong boong. . .'

Lạc Y Y ngâm xong sau, mười con ngón tay ngọc dẫn dắt dây đàn, đan dệt phác họa. Chậm rãi, một đạo bi vọng cảm âm, chậm rãi bay lên, đầy trời vang vọng.

Nhan Mặc Sương nghe được cảm âm sau, đầu óc ảm ảm chấn động, cặp kia trong con ngươi xinh đẹp, nổi lên sương mù nồng nặc.

"A. . . Không tốt. . ."

Nàng không hổ là thượng giới thấp cường, trong nháy mắt phản ứng lại, vội vàng cắn dưới đầu lưỡi, cường ép để cho mình tỉnh táo.

"Sách, thật đáng ghét. . ."

Lạc Y Y thấy, cặp môi thom nhất thời quyết một quyết.

Đột nhiên, nàng mười con trắng nõn ngón tay ngọc, ở sát na hóa thành huyền ảnh, luân phiên biến hóa.

'Boong boong boong tranh. . .'

Thiên ngoại huyền âm phóng lên trời, đầy trời vang vọng.

'Xi xì xì. . .'

Trong nháy mắt tiếp theo, Thiên Ngọc cầm trên bỗng nhiên phóng ra vạn trượng Thần Mang, vô tận màu sắc rực rỡ ánh sáng đột nhiên bắn ra, hướng đối phương thẳng trăm mà đi.

"Cái gì?"

Nhan Mặc Sương kinh hãi, thân thể yếu kiều bay lên, xông thẳng thiên khung.

Những cái kia ánh sáng nhất thời mất đi mục tiêu, chém về phía hư không.

'Rầm rầm rầm. . .'

To lớn nổ vang bỗng nhiên xuất hiện, sấm chiến đấu bình phong lần thứ hai mở ra.

"Muốn chạy? Môn đều không có. . ."

Lạc Y Y giương lên mặt cười, cặp kia tay ngọc không ngừng mà đạn điểm lục hợp, chậm rãi, nàng từ sấm chiến đấu chậm rãi bay lên, thẳng lên hư không.

Năm màu ánh sáng liên tục từ Thiên Ngọc cầm trên phun ra nuốt vào mà xuất, ẩn chứa kim, mộc, thủy hỏa, thổ chờ ngũ hành đạo nghĩa, thực tại lợi hại.

Chúng nó hư không phác họa, tự tạo thành trận, hướng thiên khung thiên ảnh đánh thẳng mà đi.

"Đáng ghét, ngươi coi ta là kẻ ăn chay?"

Trong hư không Nhan Mặc Sương cũng là cuống lên, bên trong đôi mắt đẹp nổi lên đáng sợ Phích Lịch tia điện. Nàng kiều quát một tiếng, ra sức vũ động trong tay Cửu Xích Đinh Bả.

Trong phút chốc, vô tận hắc mang mãnh hiện ra ở thế, liên miên trùng điệp, đại thể ngập trời.

Sau một khắc. . .

'Rầm rầm rầm. . .'

Trên chín tầng trời, to lớn tiếng nổ vang rền hàng loạt bạo phát, tỏa ra ánh sáng lung linh, lang bạt kỳ hồ.

Năm màu ánh sáng nhất thời bị hắc mang nổ nát, tan đi trong trời đất.

Làm sao, chúng nó thực sự quá hơn nhiều, vô cùng tận.

'Rầm rầm. . .'

Nổ vang vẫn như cũ lại tiếp tục, căn bản dừng không được đến.

"Ta ngược lại muốn xem xem, người còn có thể kiên trì bao lâu?"

Lạc Y Y cắn răng bạc, thân thể yêu kiều tùy ý đi đông đưa, tay ngọc luân phiên biến hóa, tiêu sái đến cực điểm.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 443: Nhị Nguyệt Hồng?

Vô tận ánh sáng phóng lên trời, như cuộn cuộn sóng lớn, bao phủ mệnh mông.

Hư không rung động, thiên địa thất sắc.

"Đáng ghét. . ."

Nhan Mặc Sương cắn chặt hàm răng, liều mạng đón đánh bất thế Phong Vân.

"Nhan Mặc Sương, người thất bại."

Lạc Y Y mỹ lệ thái mâu bỗng nhiên nhắm lại, mười con ngón tay ngọc đột nhiên dừng lại. Thế nhưng một tay đánh đàn, một tay phác hoạ ngũ sắc dây đàn, hướng phía trong bao quát. . .

'Vù. . .'

Trong phút chốc, Thiên Ngọc cầm rung động nhẹ nhẹ, một nhánh mây mét to nhỏ màu sắc rực rỡ khí kiếm, chậm rãi hành thành.

Kinh phong mãnh liệt, sóng khí nhào thiên.

Phượng Hoa Y sam theo gió vũ, ba ngàn thanh ti đăng hư không.

Tình cảnh này, đương thật cực kỳ giống điện ảnh (Lạc Chi Cẩm Ma) trong, cái kia vai nam chính tỷ tỷ.

Kinh diễm tuyệt thế, niệm chuyển càn khôn.

"Phá. . ."

Lạc Y Y kiều quát một tiếng, đột nhiên buông ra tay ngọc.

'Xi. . .'

Trong phút chốc, màu sắc rực rỡ khí kiếm trong nháy mắt thoát ly cảm thân, trùng lăng mà đi.

Phách thiên ly —— Để khí đông lai phá cửu thiên.

Khổng lồ cự kiếm gào thét mà đến, chân không ba quang từng trận, sát khí lẫn liệt.

Thần uy trùng thiên.

"Không được!"

Nhan Mặc Sương hô to gay go, dùng sức nắm chặt bá thân, vai đẹp lay động, thân thể yêu kiều thẳng thẩn thoải mái.

'Hỗn hỗn. . .'

Cửu Xi Đình Ba hư không hóa cái bán hồ, hướng về kéo tới màu sắc rực rỡ kiếm khí lôi đình nổ xuống.

Trong nháy mắt tiếp theo.

'Ầm ầm. . .'

Giữa hư không, tuyệt thế nổ vang đột nhiên bạo phát, hào quang nhào sóc, ánh sáng thần thánh ngút trời.

Màu sắc rực rỡ kiếm trực tiếp bị Cửu Xi Đình Ba đập phá cái nát tan.

"Phốc. . ."

Nhan Mặc Sương thân thể yêu kiều đại chiến, trắng nõn cổ trực tiếp vung lên, phun ra một cái mũi tên máu, hư không bay ngang.

Cùng lúc đó.

"A. . ."

Lạc Y Y thân thể run lên, bị tức lắng đầy lui mấy mét, nàng cường ép ổn định lại thân thể yêu kiều, mặt cười nhưng là hơi trắng bệch.

'Ầm. . .'

Nhan Mặc Sương trực tiếp đánh vào bình phong trên, 'Phốc' một tiếng, lần thứ hai ới ra ngụm máu tươi.

"Hô. . . Hô. . ."

Nàng gấp gấp thở hỗn hỗn, thân thể lung lay mấy hoảng, có chút lập được không ổn, lão đà lão đảo, cuối cùng nhưng miễn cưỡng chịu đựng.

"Phi. . ."

Nhan Mặc Sương ới ra miệng huyết đàm, sâu sắc nhìn chăm chú đối thủ, cắn răng bạc giọng căm hận nói: "Nha đầu chết tiết kia còn rất cho sức lực a. . ."

Lúc này nàng sợi tóc đen sì rất ngắn ngang, nhìn qua có chút chật vật, đồng thời cũng thêm ra mấy phần dị dạng mỉa mai.

"Hà?"

Lạc Y Y nghe xong, thanh tú lông mày trực tiếp phi đã dậy rồi.

"Người mới là nha đầu chết tiết kia, người một trăm nha đầu chết tiết kia. . ."

Nàng không nói hai lời, trực tiếp chửi đã qua.

"Muốn chết. . ."

Nhan Mặc Sương giận dữ, cường đề một miệng linh khí, đem đình ba hướng về trước ngực một thả, liền muốn giết tiến lên.

"Dừng tay!"

Đúng vào lúc này, một đạo tiếng quát xuất hiện.

Bóng người lay động, một cái trung niên nữ tử hư không bay lên, lớn tiếng nói: "Cao phủ Nhan Mặc Sương, từ bỏ cuộc tỷ thí này. . ."

Này biến số có chút kinh người, mọi người đồn dập sửng sờ, nhìn về phía nàng.

Đây là một tên nữ Nguyên Anh, khoảng bốn mươi, có lưu lại phát cô, nhìn qua đi, khá giống Diệt Tuyệt sư thái.

Nhan Mặc Sương thân thể yêu kiều run lên, vội vàng nghiêng đi mặt cười, nhìn về phía đối phương: "Sư tôn, ta còn năng lực đánh."

"Câm miệng. . ."

Nữ Nguyên Anh lông mày dựng đứng, trên mặt sát khí nảy sinh, càng như Diệt Tuyệt sư thái.

"Hô. . . Hô. . ."

Nhan Mặc Sương hô hấp càng gấp gáp , máu trong nổi lên dày đặc sương mù.

Hướng về Lạc Y Y chịu thua, so với giết nàng còn khó chịu hơn.

"Mặc Sương, ngươi làm sao ?"

Nữ Nguyên Anh lông mày sâu sắc nhăn lại, cảm giác đệ tử cùng với bình thường không giống nhau lắm.

"Sư tôn, ta không thua, ta còn năng lực đánh. . ."

Nhan Mặc Sương đỏ mặt đạo.

"Ngươi trải qua mất tiên cơ, lại bị thương, giờ khắc này trên người nhiều chỗ kinh mạch bế tắc, như trẻ điều dưỡng, rất có thể sẽ lưu lại ám thương. Đây chỉ là trận đầu, thua liền thua, còn có thật nhiều cơ hội. . ."

Nữ Nguyên Anh kiên trì nói, nàng biết, đệ tử tất nhiên cũng rõ ràng điểm ấy.

"Sư tôn. . . Ta thật sự không muốn chịu thua."

Nhan Mặc Sương nức nở nói.

"Không được là không được, mau mau hạ xuống."

Nữ Nguyên Anh kiên quyết không đồng ý, tay áo lớn vung lên, hư không nghiêng người, chờ đợi đệ tử xuống đài.

Nhan Mặc Sương dùng sức cắn phần môi, tâm tình so với chết rồi còn khó chịu hơn.

Có thể sư tôn mệnh, không thể trái.

Nàng rất rất ghét Lạc Y Y một chút, run giọng nói: "Ta. . . Chịu thua. . ."

'Rào. . .'

Nhan Mặc Sương lời nói vừa dứt, toàn bộ thánh phòng ồ lên nổi lên bốn phía.

Kết quả này, quá ngoài ý muốn .

Nhị nữ giao thủ, đều không vượt quá 5 phút.

Người phạm tục cảm thấy, Nhan Mặc Sương tuy là rơi xuống hạ phong, nhưng là như bản thân nàng nói, còn năng lực đánh.

Đặc sắc nguyên bản năng lực kéo dài, nhưng ở nửa đường chết trẻ .

Thực sự quá đáng tiếc .

Ồ lên trong tiếng, Tiên Đô cường giả lên đài, tuyên bố rồi kết quả.

Đến đây, bụi bặm lắng xuống.

Lạc Y Y đạt được trận này hội vũ thắng lợi, thành tích là 1 thắng 0 bình 0 phụ.

Mà Nhan Mặc Sương, tắc trên lưng 1 phụ chiến tích.

1 phân nhiều chung sau, Lạc Y Y ôm Thiên Ngọc cảm phi đi.

"Ta thắng. . ."

Nàng về đến Tiêu Diệu Tông sau, yêu kiều liên tục, đáng đáp thật là nhảy nhót.

"Y Y, ngươi đánh rất tốt."

Lý Đăng Vân đề xuống kích động trong lòng, mỉm cười nói.

"Có bị thương không?"

Ngữ Cầm đến cùng ái đồ sốt ruột, trực tiếp kéo đối phương tay nhỏ, tìm coi đối phương tình huống.

"Sư tôn, ta không có chuyện gì rồi. . ."

Lạc Y Y thân thể yêu kiều uốn éo, mặt cười hướng yêu lang cùng tỷ tỷ, chậm đợi khích lệ.

Không thể phủ nhận, năng hành động này, thực sự có chút tiểu nữ sinh .

Vân Tiên cỡ nào thông minh? Nhất thời nhìn ra cô nàng này tiểu ý nghĩ, khẽ cười nói: "Chúc mừng muội muội kỳ khai đắc thắng."

"Cảm ơn tỷ tỷ."

Lạc Y Y nhất thời cười mở ra hoa, mặt cười vì chếch, hướng yêu lang.

"Chúc mừng sư tỷ. . ."

Vương Dật không khỏi có chút bật cười.

Lạc Y Y rốt cục được yêu lang khích lệ, cười đến càng ngọt , nghịch ngợm hướng hắc phun nhỏ ra cái lưỡi thom tho.

Vương Dật thấy nàng đáng vẻ xinh đẹp vui tươi, đáng yêu đến cực điểm, trong lòng không khỏi rung động, rất muốn đem đôi phương lâu vào trong ngực, rất đi thương tiếc thương tiếc. . .

Kẻ này chính mơ tưởng viễn vông đây, một bóng người, rơi vào rồi mắt của hắc tịch.

Đây là một cái cực kỳ đẹp trai thiếu niên, tóc dài xõa vai, một thân hồng y, phi thường loá mắt.

Hắn, chính hướng Tiêu Điều Tông vị trí đi tới.

Thanh phong phát quá, thổi bay đôi phương như thác nước sọi tóc, đương thực sự là tuấn dật siêu phàm.

Đây là một cái tuyệt thế mỹ nam tử.

Trong lúc hoảng hốt, Vương Dật trong đầu, xuất hiện tám chữ: Con hát bạc tình, bạc như nhất niệm.

"Nhị Nguyệt Hồng?"

Vương Dật không nhận được lắm bảm khẽ nói.

Không sai, cái này hồng y thiếu niên, cho cảm giác của chính mình, rất giống phim bộ (lão Cửu môn) lý Nhị Nguyệt Hồng.

Chậm rãi, đôi phương tiếp cận nơi này.

Nguyên lai, hắc không phải một cái người, phía sau còn theo hai vị như hoa như ngọc thiếu nữ.

Mấy người nhất thời phát hiện , đồng thời nhìn về phía đôi phương.

Hồng y thiếu niên đi tới gần, trực tiếp nhìn về phía Vương Dật, khẽ mỉm cười, nói: "Xin chào, ta gọi Triệu Phi Không."

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 444: Kết minh

Mọi người hơi kinh hãi.

Người này, chính là thượng giới hội vũ người thứ ba, Triệu Phi Không?

Vương Dật không chút suy nghĩ, gật đầu nói: "Nhị gia người tốt."

Nhị gia? Hắn là ai?

Lần này đến phiên Triệu Phi Không choáng váng , nhưng cũng không nghĩ nhiều, né người sang một bên, hướng Lý Đăng Vân ôm quyền hành lễ: "Văn bối gặp Tiêu Điều Tông chủ."

"Các người tán gẫu đi. . ."

Lý Đăng Vân gật gù, thế nhưng hướng Ngừ Cầm nháy mắt một cái, ngồi trở lại vị trí của chính mình.

Rất rõ ràng, đối phương là tìm đến Vương Dật.

Ngừ Cầm hiểu ý, buông ra ái đồ tay ngọc, ngồi xuống.

Triệu Phi Không thả tay xuống đến, lần thứ hai nhìn về phía Vương Dật, mỉm cười hỏi: "Không biết Vương huynh có tiện hay không tâm sự?"

Wương Dật thấy người nghe xong, sờ sờ mũi, thàn nói: Không tiện.

Hai cái các lão gia tán gẫu cái mao? Ta còn muốn nhiều bồi bồi lão bà đây.

Có thể đưa tay không đánh người mặt tươi cười, hẳn không có bác đối phương mặt mũi, cười nói: "Vậy thì tâm sự. . ."

Triệu Phi Không gì vui, thân thể vì hơi chếch: "Wương huynh xin mời."

Wương Dật có chút kỳ quái, không nhận được hỏi: "Nơi này không được sao?"

Triệu Phi Không nhìn khắp bốn phía, cười nói: "Nhiều người mất tập, ta không muốn chúng ta bị người khác nghe xong đi."

Wương Dật thấy hẳn không có ác ý, liền gật gù, hướng Vân Tiên nói: "Lão bà, người xem. . ."

"Ta không có ý kiến, người hỏi một chút Y Y đi. . ."

Vân Tiên mỉm cười cười khẽ.

"Ta cũng không ý kiến. . ."

Lạc Y Y phun nhổ ra cái lưỡi nhỏ, đáng vẻ thật là đáng yêu.

Wương Dật tâm thần vì đăng, chân tâm nghĩ kỹ hảo ôm một cái hai người này ý trung nhân, làm sao có người ngoài ở đây, rất không tiện.

Hắn dè xuống kích động, hướng Triệu Phi Không cười nói: "Triệu huynh xin mời. . ."

Triệu Phi Không đem tất cả nhìn ở trong mắt, trong lòng âm thầm lấy làm kỳ, nghe vậy khẽ mỉm cười, không khách khí nữa, nói rồi cái 'Xin mời' chữ, liền hướng thính phòng đi ra ngoài.

Hắn phía sau hai vị tuổi thanh xuân nữ tử vội vàng hầu ở tả hữu.

Wương Dật cũng mang theo một cung một thị, đi ra ngoài.

Hành động của bọn họ, nhất thời hấp dẫn vô số nhãn cầu.

Một cái là khóa này hội vũ hắc mã, một cái khác là thượng giới ba vị trí đầu.

Mà lại, Vân Tiên cũng ở.

Bọn hắn làm sao 'Làm cùng nhau' ?

Rất nhiều mọi người biểu thị không hiểu ra sao, cũng có một nhóm người âm thầm chăm chú lên.

Mấy phút sau, Vương Dật mấy người xuyên qua thính phòng, đi tới một cây to lớn dong thụ dưới, ngừng lại.

Dong thụ cao to kiên cường, cành lá xanh biếc, toả ra nhàn nhạt ánh sáng lộng lẫy.

Đây là một cây linh thực.

Mà dưới chân nhưng là khắp nơi thanh đậm, khác người tinh thần sáng khoái.

Triệu Phi Không sau khi dừng lại, nhìn về phía đối phương, cười vang: "Nơi này khỏe không?"

"Rất tốt. . ."

Vương mẫu người khỏe miệng một nhếch, nhưng trong lòng ở âm thầm đề phòng.

Dong thụ dưới Triệu Phi Không khí chất siêu phàm, lúc này có thanh phong phát quá, mang theo sợi tóc của hắc quần áo, phiêu dật thoát tục.

Quả thực là soái tạng mạnh .

Vương mẫu người tuy rằng rất có tự tin, nhưng sẽ không tự yêu mình cho rằng, chính mình đáng vẻ đệ nhất thiên hạ.

Trước mắt cái này "Tao nam", liền sús chính mình một con đường không thôi.

Ta đến chú ý một chút, đừng làm cho cái tên này đem lão bà quai chạy.

"Nhị gia tìm ta có việc?"

Hắn trực tiếp đi thẳng vào vấn đề.

"Ha ha. . ."

Triệu Phi Không nở nụ cười, hỏi: "Vương huynh vì sao gọi ta nhị gia? Triệu mẫu là trong nhà con trai độc nhất, cũng không có anh chị em "

"Ha, một cái thói quen nhỏ, hai. . . Không, Triệu huynh chớ để ý."

Vương Dật có chút lúng túng, ám đạo cũng không thể nói, người cùng một cái trộm mộ con hát rất rất giống.

Triệu Phi Không mỉm cười, nghiêng đi gương mặt tuấn tú, nhìn về phía phương xa sà chiến đấu, chậm rãi nói: "Vương huynh thường thường tạ thế tục sao?"

Vương Dật trầm ngâm chốc lát, cảm giác không cái gì có thể ẩn giấu, liền gạt đầu.

Triệu Phi Không tiếp tục nói: "Mấy ngày trước thấy người lấy ra 'Ngọc khê Thần trần', ta trải qua xác định, hiểu rõ đến vật kia gọi khói hương."

"Không sai, là khói hương, Triệu huynh đến một cái. . ."

Vương mẫu người nghe xong, trực tiếp móc ra bán hộp ngọc khê, rút ra một cái đưa tới.

Triệu Phi Không sững sờ, có chút ngạc nhiên tiếp nhận, nhìn chăm chú yên thân, lẩm bẩm nói: "Hảo vật kỳ quái."

Sau lưng của hắn hai cái tuổi thanh xuân thiếu nữ, cũng thăm dò qua mặt cười, hiểu kỳ nhìn.

"Vật này không phải xem, Triệu huynh, đến, dùng uống nước cảm giác hút một ngụm. . ."

Vương mẫu người chính mình cũng ngậm lên một cái, đốt, nhưng không có dập tắt lửa, đem ngọn lửa đưa đến trước mặt đối phương.

Triệu Phi Không sững sờ chốc lát, sau đó học lên dáng đáp của đối phương, hai chỉ giáp yên, nhẹ nhàng hấp một cái.

"Tê. . . Hô. . ."

Một đạo yên khí, từ trong miệng hắn chậm rãi phun ra.

"Hảo mới mẻ cảm giác. . ."

Triệu Phi Không phun ra yên khí sau, nhẹ giọng tự nói.

"Nicotine có thể khiến người tâm tình thả lỏng."

Vương mẫu người hấp một cái, phun ra, nói: "Triệu huynh tới tìm ta, hẳn là không chỉ là hỏi hương chuyện thuốc lá đi."

"Đương nhiên không phải. . ."

Triệu Phi Không thường thức chốc lát mùi thuốc lá khí tức, chậm rãi nói: "Ta rất muốn biết, Vương huynh ở 'Bù thiên' trong, nằm ở ra sao vị trí?"

"Bù thiên?"

Vương mẫu người nhất thời sững sờ, lập tức hai mắt nhắm lại: "Triệu huynh có ý gì?"

Triệu Phi Không nhìn về phía hắn, gần từng chữ: "Thực không dám giấu giếm, ta là 'Thiên ảnh' người, đồng thời là 'Tứ cấp' ."

"Thiên ảnh? Tứ cấp?"

Vương Dật có chút mộng bức: "Đó là cái gì?"

"Hà?"

Triệu Phi Không nhất thời sững sờ, mờ mịt đi hỏi: "Vương huynh không biết?"

Vương Dật lắc đầu, trầm nghĩ trong lòng: Lão tử đến Tu Chân Giới không tới 3 tháng, sao có thể sẽ biết?

Triệu Phi Không có chút không nói gì, nhưng cũng không có bất mãn, nói: "'Thiên ảnh' là cửu châu nhất đại tổ chức một trong, không ở 'Thánh nữ liên minh' bên dưới, truyền thừa ở Thượng Cổ, gốc gác thâm hậu."

"Thì ra là như vậy."

Vương Dật gật gù, lập tức hỏi: "Này cùng 'Bù thiên' có quan hệ gì?"

Triệu Phi Không sâu sắc hít một hơi thuốc, phun ra, chậm rãi nói: "Ta có cái đề nghị, tức là 'Thiên ảnh' cùng 'Bù thiên' kết minh, không biết Vương huynh cảm không có hứng thú?"

"Kết minh?"

Vương Dật kỳ quái hơn: "Đây là vì sao?"

Triệu Phi Không ngừng đầu lên, nhìn chăm chú vô biên thiên khung: "Vương huynh có biết? Trong tương lai không lâu, Tu Chân Giới sẽ phát sinh đại biến số."

"Cái gì?"

Vương Dật đột nhiên thất sắc.

Hắn làm sao sẽ biết?

Kỳ thực, Vương Dật thực có chút ngạc nhiên.

Tu Chân Giới trong tông môn, sớm đã thôi diễn xuất tương lai sẽ có đại biến, Tiêu Diêu Tông mở cửa thu đồ đệ liền bởi vậy mà đến.

Bất quá, tông môn cường giả vẫn chưa suy tính xuất biến số căn bản là cái gì, chỉ nhìn thấy một góc da lông mà thôi.

Thiên tai? Nhân họa? Bất tận hiểu rõ.

Mà 'Thiên ảnh' thượng tầng, nhưng cảm giác được sự tình không bình thường.

Từ lúc năm ngoái, 'Thiên ảnh' liên tung cảnh ô-liu, muốn cùng cái khác tổ chức liên minh, có thể hiệu quả nhưng không lắm lý tưởng.

Ngày hôm qua, Vương Dật nói ra 'Bù thiên' sau, Triệu Phi Không liền âm thầm chăm chú lên, trải qua một buổi tối đắn đo suy nghĩ sau, mới quyết định phía trước trao đổi kết minh một chuyện.

"Xem ra, Vương huynh cũng biết rồi. . ."

Triệu Phi Không khẽ mỉm cười, chậm đợi đoạn sau.

"Triệu Phi Không, ngươi lại đang chuyện gì?"

Đúng vào lúc này, một đạo kiêu âm thăm thẳm bay lên, rất bất ngờ, khác người bách không kịp đề phòng.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 445: Sáng lập Bù thiên

Nhưng thấy, hơn 10 mét ngoài, tam bóng người chậm rãi đi tới.

Một người cầm đầu chính là Ngọc Thấu, mặt sau nhưng là nàng hai cái sư đệ.

"Sách . . "

"Hạnh . . "

Đột nhiên, Triệu Phi Không bên cạnh hai cái tuổi thanh xuân nữ tử, song song kiêu hừ một tiếng, đồng thời giơ lên tay ngọc, sam lên đối phương cánh tay, mạnh mẽ nhìn chăm chú Ngọc Thấu, như gặp đại địch.

Triệu Phi Không tắc tuấn mặt đỏ lên, vẻ mặt thật là không tự nhiên.

Ba người rất nhanh đi tới nơi này, dừng lại.

Ngọc Thấu khá là thú vị nhìn một chút Triệu Phi Không hai tay, trong con ngươi xinh đẹp chen lẫn một tia quái dị sắc thái.

Mà nàng mặt sau hai cái sư đệ, nhưng một mặt không quen từng mắt Triệu Phi Không, trong mắt ghen tỵ rất rõ ràng.

Ồ?

Vương mẫu người nhất thời như phát hiện tân đại lục giống như vậy, bát quái chi tâm nổi lên.

Này mấy cái tuấn nam mỹ nhân có cố sự.

Triệu Phi Không hai tay nhẹ nhàng co rúm, nhưng là không rút trở về, cuối cùng chỉ được coi như thôi.

"Ngọc Thấu, ngươi. . . Ngươi có ý gì?"

Hắn nhìn về phía đối phương, giả vờ trấn định đạo.

"Có ý gì?"

Ngọc Thấu cười khê: "Các ngươi thượng tằng vô căn cứ, đem sự tình nghĩ tới cực kỳ nghiêm trọng, không phải chuyện giạt gân là cái gì?"

"Ngươi nói hưu nói vượn. . . "

Triệu Phi Không cuống lên, gương mặt tuấn tú một mảnh đỏ chót.

"Kê kê. . . "

Ngọc Thấu tiếp tục cười khê, không tiếp tục để ý đối phương, né người sang một bên, hướng Vương Dật phương hướng đi tới.

Vương mẫu người hai mắt nhắm lại, thầm nói: Nữ nhân này lại muốn làm gì?

"Ngươi. . . "

"Tiên Nhi tỷ tỷ. . . "

Kẻ này mới vừa tự mở miệng, ai muốn Ngọc Thấu căn bản không nhìn hắn, trực tiếp đi đến Vân Tiên trước mặt.

Thảo!

Vương mẫu người nhất thời nổi giận, ngập trời.

Có ngươi như thế xem thường người sao?

Song phương đều vì nữ tử, Vân Tiên không phát hiện cái gì không thích hợp, gật đầu cười khê: "Ngọc Thấu muội muội."

Ngọc Thấu đôi mắt đẹp nhất thời sáng ngời, thể nhưng nghiêng đi mặt cười, nhìn về phía Lạc Y Y: "Y Y trên một hồi đánh hảo đặc sắc, thực sự nhượng ta mở mang tầm mắt."

Ở yêu lang trước mặt bị nàng người khích lệ, Lạc Y Y nhất thời có chút tiểu sáng khoái, không khỏi thấp giọng cười: "Tỷ tỷ quá khen ."

"Ta nói chính là thật sự."

Ngọc Thấu kéo một cái nàng tay ngọc, cười duyên nói: "Y Y, người có biết, Mặc Sương thực lực so với trước năm cao hơn rất nhiều, còn là. . ."

"Ai, ta nói. . ."

Vương mẫu người thực sự nhìn không được, đoạt lấy bảo bối sư tỷ tay ngọc, âm thanh quái dị đi hỏi: "Người muốn làm gì?"

"Vương Dật!"

Ngọc Thấu tiểu mặt trầm xuống, khẽ kêu nói: "Nữ tử chúng ta nói chuyện, người lão đạo cái gì loạn?"

Bởi vì trước sự tình, trong lòng nàng hận cực kỳ đối phương.

Không thể phủ nhận, Ngọc Thấu là một cái rất thận trọng nữ nhân.

Từ khi Vương Dật nói ra 'Bồ thiên' sau, nàng liền trong bóng tối điều tra, sau đó phát hiện, toàn bộ cửu châu căn bản không có cái tổ chức này sự tích.

Mà lại, từ hôm qua Vân Tiên phản ứng, cùng Lý Đăng Vân cùng nhân về mặt trên xem, cái này Vương Dật căn bản ở nói hư nói vượn.

Hắn là cái tên lừa gạt.

"Người có thể đùa chết ta rồi."

Vương mẫu người giận dữ mà cười: "Cái gì gọi là ta quấy rối? Nàng là lão bà ta."

Lạc Y Y mặt cười hướng yêu lang, một mảnh tiểu mờ mịt, thực không biết lão công vì sao giận đến như vậy.

Ăn ngay nói thật, Ngọc Thấu cho nàng ấn tượng rất tốt, ôn nhu hiền lành, không kiêu không vội, so với cái kia Nhan Mặc Sương tốt hơn vô số lần.

Đại gia đều là nữ tu, từ khác nhau châu vực tụ tập ở đây, bản thân là duyên phận, lẽ ra nên hay đi thân cận, ai muốn yêu lang càng là như tránh rắn rết.

Nàng trường rất xin lỗi?

Sẽ không a, Ngọc Thấu không phải là cùng Lâm sư muội rất tương tự sao?

Lâm sư muội được gọi là thế tục Cô Vô Giới đệ nhất mỹ thiếu nữ, tất nhiên là tuyệt sắc, có thể. . .

Chúng ta Y Y, thật sự có chút bị hồ đồ rồi.

"Ha ha. . ."

Ngọc Thấu nở nụ cười, nhưng là lạnh: "Người đừng nói cho ta, Y Y muội muội cũng là cái gì 'Bồ thiên' thành viên. . ."

"Người đây đều biết? Thật sự lợi hại. . ."

Vương mẫu người chân mày cau lại, âm thanh quái dị nói: "Không sai, Y Y chính là 'Bồ thiên' thành viên trọng yếu một trong."

"Người. . ."

Ngọc Thấu thật sự bị tức nổ tung.

Trên đời sao có như thế da mặt dày người? Lừa người một điểm không mang theo đánh răng.

Vương mẫu người cùng bản không muốn cho đối phương sắc mặt tốt xem, đem bảo bối sư tỷ hướng về phía sau lôi kéo, nói: "Sư tỷ của ta vĩnh viễn sẽ không gia nhập cái gì 'Thặng nữ' tổ chức, hơn nữa. . ."

Nói tới chỗ này, hắn nhìn về phía đối diện Triệu Phi Không, tiếp tục nói: "Kể từ hôm nay, 'Bồ thiên' cùng 'Thiên ảnh' chính thức kết minh, cộng đồng chống đỡ tương lai đại biến số."

"Hả?"

Triệu Phi Không thân thể chấn động, vội vã tiến lên một bước, kích động nói: "Vương huynh, lời ấy thật chứ?"

"Tất nhiên là đương thật."

Vương mẫu người chốc lát không do dự, trực tiếp giơ lên tay phải, năm ngón tay nắm tay, hướng đối phương hư không bình kích, đỉnh chỉ Triệu Phi Không trước ngực trăm mét vị trí.

Hắn trực tiếp đem Ngọc Thấu lượng ở một bên.

"Được. . ."

Triệu Phi Không sững đến phát rò rỉ, tăng tăng gật gật đầu, cũng tự giơ lên nắm đấm.

"Phi Không ca ca. . ."

Đúng vào lúc này, phía sau hắn một cái tuổi thanh xuân nữ tử ngăn cản hắn, nói nhỏ: "Người. . . Có phải là cùng Thanh Nhân tỷ tỷ hồi báo một chút?"

"Không cần, ta có cái quyền lợi này."

Triệu Phi Không nơi nào nghe đi vào? Mềm nhẹ lấy xuống ngọc thủ của đối phương, vung ra nắm đấm.

Hai người quyền diện, nhất thời dán ở cùng nhau.

Một cái minh ước, liền như vậy sinh thành.

"Thực sự là hoạt thiên hạ chi đại kê. . ."

Ngọc Thấu thấy hai người cử động, mặt cười một mảnh tái nhợt, hắn nhìn về phía thượng giới người thứ ba, cười lạnh nói: "Triệu Phi Không, người bị lừa, trên đời căn bản không có 'Bù thiên' cái tổ chức này."

"Người nói cái gì?"

Triệu Phi Không nhất thời sững sốt .

Câu nói này nếu là người khác nói, hắn có thể sẽ không tin tưởng.

Có thể Ngọc Thấu không giống nhau.

Nàng là Trung Châu 'Thiên Tiên tử', phân lượng tất nhiên là không giống nhau.

"Không hiểu ra sao nữ nhân."

Vương mẫu người nắm bắt một câu, thu hồi nắm đấm, nói: "Triệu huynh, liên minh cụ thể công việc, tha cho ta ngẫm lại, qua mấy ngày đi tìm người thương lượng."

Hắn sau khi nói xong, trực tiếp kéo nhị nữ tay nhỏ, cất bước rời khỏi nơi này.

Ngọc Thấu mạnh mẽ nhìn chăm chăm kẻ này, răng bạc sớm đã cắn nát .

"Triệu Phi Không, người sẽ hối hận. . ."

Nàng nhìn đối phương một chút, trực tiếp quay người sang từ, phiến nhiên rời đi.

Vũ Văn Thác cùng Lý Hồng Danh vội vàng đi theo sau.

Triệu Phi Không nhìn chăm chú song phương bóng lưng, nhất thời không khỏi cười khổ.

"Cái kia Vương Dật nói không sai, loại này 'Thiên biến hoá' nữ nhân, rất là không hiểu ra sao. . ."

Phía sau hắn khác một cô thiếu nữ chu phần môi đạo.

Triệu Phi Không kéo nàng lại tay ngọc, thán tiếng nói: "Chuyện của quá khứ, liền không nên nhắc lại ."

Thiếu nữ nghe xong, phần môi đỏ càng cao hơn , một mặt ăn vặt vị.

. . .

Vương Dật cùng một cung một thị không có đi thỉnh phòng, mà là về đến phòng nhỏ.

Nguyên nhân không gì khác, Vân Tiên cảm giác rất tệ nhạt, mà lại Lạc Y Y cần nghỉ ngơi.

Sau khi vào nhà, Lạc Thiên thị đi rửa ráy , Vương Dật cùng tứ cung ngồi xuống ghế.

"Lão công, người muốn sáng lập 'Bù thiên' ?"

Vân Tiên mặt cười buông xuống, sâu xa nói.

Vương Dật roi vào trầm mặc.

Hắn biết, đối phương một lòng muốn rời khỏi nơi này, rời xa đại biến số hạt nhân.

"Ta suy nghĩ một chút. . ."

Vương Dật do dự chốc lát, thán tiếng nói.

Nơi này nhưng là chính mình gia a.

Vân Tiên nghe xong, mím mím cặp môi thơm, mặt cười thùy cang thấp hơn .

Chúng ta Tiên Nhi, có chút không cao hứng .

'Ong ong. . .'

Đúng vào lúc này, hắn trong túi điện thoại di động bỗng nhiên rung rung.

"Hả? Ai tới tin tức?"

Vương Dật kỳ quái tự nói, lấy điện thoại di động ra, mở ra màn hình.

Sau một khắc, hắn lông mày trực tiếp nhăn lại đến rồi.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 446: Tô Linh Nhi đi vào

Đây là một cái vi tin tức.

Vương Dật vốn là không có vi tin, là tiểu loli tự ý bang lão công hạ tái lấp đặt.

Là Liễu Thiên Nhi phát tới, ai muốn nhưng là rút về .

"Tình huống thế nào?"

Vương Dật kỳ quái tự nói, cho nàng phát tài đã qua: Làm sao bảo bối?

Ngẩn ngui vắng lặng qua đi, Liễu Thiên Nhi phát tới tin tức: Vừa nãy phát sai rồi. Lão công , ta nghĩ nguoi , lúc nào trở lại?

"Ha ha. . ."

Vương Dật không khỏi bật cười, trả lời: Mấy ngày nữa đi, ta cũng nhớ nguoi . Các nguoi cũng khôe đi. . .

Khoảng chừng quá 30 nhiều giây, Liễu Thiên Nhi đến rồi tin tức: Ân, đều rất tốt đẹp. . .

"Ai tới tin tức?"

Vân Tiên nhẹ giọng hỏi, thông qua mấy ngày tiếp xúc, nàng trải qua biết điện thoại di động là cái cái gì đông đông .

"Là Thiên Nhi, nàng hỏi chúng ta lúc nào trở lại."

Vương Dật cười nói.

Vân Tiên 'Nha' một tiếng, lần thứ hai roi vào trầm mặc.

...

Giới trần tục, Tùng Sơn khu biệt thự.

Vị trí tốt nhất biệt thự lầu một trong đại sảnh, ngồi có mấy đạo mỹ lệ bóng người.

"Lão công nói thế nào?"

Nguyệt Thi Lam nhìn về phía đối phương, đáng đáp có chút tiểu cấp thiết.

Liễu Thiên Nhi khẽ điện thoại di động xuống, mím mím cặp môi thom, nhẹ giọng nói: "Ta. . . Ta không nói. . ."

Kỳ thực nàng trải qua nói với Vương Dật, nhưng là đem tin tức rút về, bởi vì thực sự có chút tiểu sợ sệt.

"Cái gì?"

Nguyệt Thi Lam nhất thời vừa sợ vừa tức, khẽ kêu nói: "Xảy ra chuyện lớn như vậy, ngại dĩ nhiên. . . Dĩ nhiên. . ."

Liễu Thiên Nhi nghiêng đi mặt cười, lầu bầu nói: "Ngươi cũng là 'Hiệp cung', ngại vì sao không nói?"

"Hô. . . Hô. . ."

Nguyệt Thi Lam hô hấp rất gấp gáp, hiển nhiên bị tức không nhẹ.

Nàng hít một hơi thật sâu, cường tự bình phục rung chuyển tâm thần, cắn răng bạc nói: "Ngày hôm qua ta ở tông môn tu hành, là ngại ở trong nhà trị thủ. Bây giờ Tô Linh Nhi mất tích một ngày một đêm, ngại lại làm cho ta cùng lão công nói?"

Liễu Thiên Nhi nghe xong, lần thứ hai nháp dưới cặp môi thom, không có trả lời chắc chắn, nhưng trong lòng là sợ không được.

Lần này, thật sự xảy ra vấn đề rồi.

...

Nguyên lai, chiều hôm qua, ngủ say nửa tháng Tô Linh Nhi, rốt cục mở cặp kia mỹ lệ mắt tím.

Nàng mới vừa vừa tỉnh lại liền hô to đói bụng, đồng thời liên tục hoán tên Vương Dật.

Hai vị 'Hiệp cung' thay phiên trách nhiệm, ngày hôm nay là Liễu Thiên Nhi, nàng nghe được động tĩnh vội vàng chạy tới.

"Tiểu nha đầu, Vương Dật đâu?"

Ngồi ở trên giường Tô vương nũng nịu hỏi.

Sau khi tỉnh dậy nàng càng thêm quyến rũ, da thịt óng ánh long lanh, cái trán Tử Văn là làm trong thiên hạ xinh đẹp nhất đồ án, đủ để điên đảo chúng sinh.

Liễu Thiên Nhi nhất thời ngẩn ngơ.

Thật sự rất đẹp.

Nàng hoảng hốt chốc lát, dần dần tỉnh táo, chậm rãi nói xuất tất cả.

"Ồ. . ."

Tô Linh Nhi gật gật đầu, đem cặp kia trắng nõn bàn chân nhỏ bàn lên, thu dọn vì loạn sợi tóc, nói: "Tiểu nha đầu, bản vương đói bụng. . ."

"Ta cho ngại điểm thức ăn ngoài. . ."

Liễu Thiên Nhi nhân thể lấy ra điện thoại di động.

"Những thứ đó ăn không ngon."

Tô Linh Nhi nghe xong, cặp môi thom nhất thời một quyết, thế nhưng béo mập cái lưỡi thom tho ở trắng nõn tiểu răng nanh trên liếm liếm, hì hì cười nói: "Bản vương ngày hôm nay cho các ngại trào chút món ăn dân dã trở lại. . ."

Nàng sau khi nói xong, trực tiếp rơi xuống giường lớn, kéo chín cái thô to bạch vĩ hướng ba tầng phòng khách đi đến.

Liễu Thiên Nhi nhất thời cả kinh, cuống quýt đuổi tới, gấp gấp hỏi: "Ngươi muốn đi nơi nào?"

"Đương nhiên là Từ Nguyệt các nàng tạo nên Thiên Thế Giới, ta đã nói với ngươi, bên trong có thật nhiều Thái Cổ đi loại, chất thịt cực kỳ ngon, các ngươi có có lộc ăn , nhưng không cho nói cho lão công, hi hi. . ."

Tô Linh Nhi yêu kiều mở ra hai giới cánh cửa, đi vào.

"Không nên. . ."

Liễu Thiên Nhi nhất thời hoa dung thất sắc, vội vã tiến lên ngăn cản.

Vương Dật lúc gần đi đặc biệt cẩn thận, ngàn vạn không thể tiến vào nơi đó, đặc biệt là Tô Linh Nhi.

Đáng tiếc, trải qua chậm.

Tô vương bước óng ánh bàn chân nhỏ, biến mất ở gọn sóng bên trong.

"Làm sao bây giờ? Làm sao bây giờ?"

Liễu Thiên Nhi gấp đi tới đi lui, khổ tìm đối sách.

Bỗng nhiên, nàng nhớ tới nào đó thỏ, vội vàng lớn tiếng rít gào: "Thỏ, gà nướng đến rồi."

"Bản vương lặp lại lần nữa, đừng gọi ta thỏ. . ."

Cũng là 1 giây trong, cái kia khiến người ta trứng nát tan âm thanh xuất hiện .

Thỏ ngậm một cái Brazil xì gà, xuất hiện ở cửa thang gác, nó nhìn chung quanh một chút, phát hiện cũng không có gà nướng, nhất thời nổi giận, hét lớn: "Gà nướng đâu?"

Liễu Thiên Nhi có thể coi là tìm tới cứu tinh , vội vàng chạy tới, một cái nâng lên nó, gấp gấp hỏi: "Linh Nhi đi tới Thiên Thế Giới, làm sao bây giờ?"

Thỏ bị một đôi trắng nõn tay ngọc nâng, hắc đồng nhất thời nheo lại, một mặt thoải mái được lợi. Có thể nghe đối phương sau khi nói xong, trực tiếp nhảy lên .

"Cái nào Thiên Thế Giới?"

Nó ngo ngác hỏi.

"Chính là sư tôn các nàng tạo cái kia. . ."

Liễu Thiên Nhi gấp gấp hỏi.

"Thảo!"

Thỏ nhất thời kinh ngạc, vọt thẳng tới đó, kêu lên: "Như sau hai canh giờ, bản vương hoặc Tô vương còn chưa có đi ra, các ngươi liên hệ Vương Dật, nhượng hân mau mau trở lại."

Nó sau khi nói xong, trực tiếp nhảy tiến vào.

Liễu Thiên Nhi nhìn dần dần làm nhạt gọn sóng, sẽ không động.

Thời gian, ở một chút trong trôi qua, hai canh giờ đi qua rất nhanh .

Có thể Tô Linh Nhi cùng thỏ vẫn không thấy ra đến.

. . .

Nguyệt Thi Lam thấy đối phương không có động tĩnh, liên tục cắn cập môi thơm, do dự chốc lát, nói: "Ta nói cũng được, bắt quá, ngươi phải đem thẻ ngân hàng đưa ta."

Nguyên lai, Vương Dật cho nàng thẻ ngân hàng, cuối cùng bị đối phương đạt được đi.

Liễu Thiên Nhi nhất thời ngẩn ngơ, bữu môi cái miệng nhỏ, thấp giọng nói: "Cái này không thể nào. . ."

"Ngươi. . ."

Nguyệt Thi Lam đại khí, trong lòng hận không được.

Chính mình thực sự quá bất cần , đối phương đạo, hiện đang muốn trở lại, nhưng là thiên nan vạn nan.

"Lão công chính ở hội vũ, chúng ta không biết tình huống, không nên đem việc này trực tiếp nói cho hắn. . ."

Đúng vào lúc này, một bên Sơn Vô Lăng bỗng nhiên mở miệng.

Mấy nữ đồn dập từng sờ.

"Không nói cho?"

Nguyệt Thi Lam nhìn chăm chú đối phương, không mẫn không nhạt nói: "Tô Linh Nhi mang theo lão công hài tử, nàng như xảy ra chuyện, chúng ta ai cũng không gánh nổi."

Vương Dật sau khi rời đi, hai vị hiệp cung nhất hệ, vẫn ở mình tranh ám đấu, tiểu ma sát không thôi.

Sơn Vô Lăng vẫn cho Liễu Thiên Nhi bày mưu tính kế, trợ người sau thành công bất được thể ngân hàng.

Vì lẽ đó, Nguyệt Thi Lam đối với nàng rất phản cảm.

Sơn Vô Lăng nghe xong, răng bạc ám cắn, mặt cười nhưng là vô cùng bình tĩnh: "Thi Lam tỷ tỷ, ngươi hiểu lầm, ý của ta là, vì không ảnh hưởng hội vũ, chúng ta tốt nhất thông qua người khác nói cho lão công."

"Cái gì?"

Mấy nữ lại là từng sờ.

Liễu Thiên Nhi đôi mắt đẹp nhất thời sáng lên: "Vô Lăng, ý của ngươi là. . ."

Sơn Vô Lăng nhìn về phía đối phương: "Ngữ Cầm sư tôn cùng lão công cùng nhau, tỷ tỷ gọi điện thoại cho nàng, xem có thể hay không chuyển được. . ."

...

Tiên đô, trong sương phòng.

Vương mẫu người một mình đứng ở phía trước cửa sổ, trong tay mang theo khói hương, nuốt mây nhà khói.

Vân Tiên không ở, đi tới Ngữ Cầm nơi đó.

Đêm nay, kẻ này lại muốn một mình trông phòng.

'Đương coong. . '

Đúng vào lúc này, tiếng gõ cửa bỗng nhiên vang lên.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 447: Sự thúc, đáp ứng ta

"Ai?"

Vương mẫu người nhất thời từng sờ, nhân thể ném xuống tàn thuốc trong tay, đem giẫm diệt.

"Là ta. . ."

Một đạo thanh âm đầy truyền cảm thăm thăm bay lên.

Ngữ Cầm sư thúc?

Vương Dật nhất thời sững sờ, lập tức trong lòng rất là lung lay.

Bây giờ sắc trời dĩ nhiên hiện ra hắc, nàng tới làm cái gì?

Vương Dật đi tới đó, mở cửa phòng ra.

Ngữ Cầm cười tươi rồi đứng ở cửa, tràn ngập ý nhị mặt cười chéch ở một bên, không nhìn đối phương.

Nàng hô hấp có chút tiêu gấp gấp, đầy đặn bộ ngực mềm liên tiếp, đặc biệt mê người.

Loại này mỹ thức ăn cảm giác, quả thật đệ nhất thiên hạ mê hoặc.

'Ừng ục. . .'

Vương mỗ người gian nan nuốt nước bọt, phía dưới lần thứ hai vô liêm sỉ. . .

Hết cách rồi, hần dù sao ở máu nóng tuổi tác, Ngữ Cầm mỹ thức ăn khí chất quá kinh người , đến nỗi. . .

"Sư thúc. . . Tốt. . ."

Một hồi thật lâu sau, Vương mỗ người rốt cục bỏ ra ba chữ.

Ngữ Cầm nghe tiếng, cắn cắn mềm mại cặp môi thơm, thấp giọng nói: "Nguoi là không dự định nhượng ta đi vào sao?"

"A. . . Không. . ."

Vương mỗ người nhất thời thức tỉnh, vội vàng nghiêng người sang, nhường ra một cái khe hở.

Ngữ Cầm khu mấy lần chính mình trắng nõn ngón tay ngọc, chậm rãi đi vào.

'Lạch cạch. . .'

Vương mỗ người xoay người khép cửa phòng lại.

"A. . ."

Ngữ Cầm sau khi đi vào, phát hiện trong phòng yên khí rất nặng, đôi mi thanh tú nhất thời vừa nhú, nói: "Nguoi giạt bao nhiêu yên?"

"Không bao nhiêu, ta hút thuốc bất quá phổi. Sư thúc mời ngồi. . ."

Vương mỗ người lúng túng cười cợt, đem trước bàn một cái nhánh hoa ghế tựa rút ra.

Ngữ Cầm không có hỏi lại, nhân thể ngồi xuống.

Vương Dật ở đối diện ngồi xong, ánh mắt sáng quắc nhìn chằm chằm đối phương.

Ngữ Cầm nhất thời cảm giác được , tràn ngập ý nhị mặt cười không khỏi một đo, thân thể yêu kiều vi chéch, thối tiếng nói: "Ta cảnh cáo nguoi, không cho làm bừa. . ."

"Sư thúc yên tâm, ta hội làm cái ngoan bảo bảo. . ."

Vương mỗ người không chút suy nghĩ, trực tiếp mở miệng, cũng không biết tự mình nói xuất có cỡ nào vô liêm sỉ.

Ngữ Cầm nhất thời ngẩn ngơ, mặt cười càng đo, trong lòng gọn sóng lần thứ hai tạo nên.

"Tiểu vô lại. . ."

Nàng thấp giọng khẽ nói.

Vương mỗ người sững sờ, lập tức phản ứng lại, chính mình trong lúc vô tình đùa giỡn vị mỹ nữ này sư thúc.

Chuyện này. . .

Chuyện này thực sự là quá kích thích .

Hai người ai cũng không nói gì, trong phòng nhất thời châm lạc có thể nghe.

Không hề có một tiếng động ám muội, là nhất đẳng tâm hồn người.

Mấy phút sau.

Ngữ Cầm nhất thời nhớ tới khi đến mục đích, không khỏi thắm máng mình hoang đường, lập tức đánh vỡ yên tĩnh: "Vừa nãy Thiên Nhi gọi điện thoại cho ta."

"Ồ?"

Vương Dật cười nói: "Nàng khẳng định là muốn sư thúc."

"Ừm..."

Ngữ Cầm gật gù đầu, tiếp tục nói: "Nàng còn nói với ta một chuyện khác, Linh Nhi... Tỉnh lại, đi tới cái kia Thiên Thế Giới..."

"Cái gì?"

Nàng như sấm sét giữa trời quang, trực tiếp đem Vương Dật tại chỗ phách lên.

Này sọi vô hình ám muội, đột nhiên phá nát.

Vương Dật run giọng đi hỏi: "Linh Nhi đi đâu cái Thiên Thế Giới?"

Này biến số có chút kinh người, Ngữ Cầm ngẩn ngơ, nói: "Thiên Nhi nói, là Phi Yên tỷ tỷ tạo cái kia..."

Nàng trong lòng có chút mờ mịt, thực không biết đối phương vì sao kích động như thế.

"Ai bảo nàng đi vào? Ai...?"

Vương Dật dùng sức nắm nắm đấm, hai con mắt một mảnh đỏ chót, đáng sợ đến cực điểm.

Ngữ Cầm nhất thời kinh ngạc đến ngây người.

Đây rốt cuộc là làm sao?

Hơn 10 phút trước, Liễu Thiên Nhi gọi điện thoại cho nàng, thuyết minh tình huống, cuối cùng căn dặn một câu: Như Vương Dật có trọng yếu tỷ thí, chờ hấn đánh xong sau lại nói không muộn.

Ngữ Cầm nghe xong không có thâm nghĩ, thẳng nhận lấy.

Ai sẽ ngờ tới, càng là kết quả như thế?

Vương Dật thấy đối phương mờ mịt đang nhìn mình, hít một hơi thật sâu, bình phục hỗn loạn tâm thần, hỏi: "Linh Nhi đi vào bao lâu?"

Ngữ Cầm chậm rãi đứng dậy, nhún đôi mi thanh tú nói: "Một ngày một đêm. Vương Dật, đến cùng làm sao?"

Nàng cảm thấy sự tình tuyệt không đơn giản.

Vương Dật cau mày, không có đi trả lời chắc chắn.

Một ngày một đêm? Đã vậy còn quá lâu?

"Thiên Nhi còn nói cái gì?"

Hắn tiếp tục hỏi.

Ngữ Cầm hồi ức chốc lát, nói: "Thiên Nhi nói ra cú, vậy chỉ đồ thừa thỏ cũng đi vào..."

Thỏ đi tới?

Vương Dật rốt cục nghe được bán một tin tức tốt.

Rất hiển nhiên, thỏ là đi tìm Linh Nhi, có thể quá thời gian dài như vậy còn...

Nghĩ tới đây, hắn nhất thời quy tâm tự tĩnh.

Không thể đem hi vọng đều giao cho một con tham ăn thỏ trên người.

Vương Dật trầm mặc chốc lát, bỗng nhiên giơ tay, trực tiếp nắm lên Ngử Cầm non mềm nhu đề.

"A?"

Ngử Cầm nhất thời kinh sợ một tiếng, vừa xấu hổ vừa tức giận nói: "Vương Dật, ngươi làm cái gì?"

"Sự thúc. . ."

Vương Dật ánh mắt rất trong suốt, không có chứa một phần tạp niệm: "Xin ngươi tuyệt đối không nên đem chuyện này nói cho Tiên Nhi cùng Y Y."

"Ngươi nói cái gì?"

Ngử Cầm nhất thời sửng sốt, nàng vụn vụn không nghĩ tới, đối phương sẽ nói như vậy.

"Sự thúc, đáp ứng ta. . ."

Vương Dật sâu sắc nhìn đối phương, tiếp tục nói.

"Vương Dật, ngươi có thể hay không đem sự tình nguyên vẹn nói cho ta?"

Ngử Cầm đôi mi thanh tú lần thứ hai nhắm lại, chẳng biết vì sao, nàng cảm thấy trong lòng rất hoảng loạn, không lý do.

"Sự thúc, đáp ứng ta. . ."

Vương Dật tiếp tục lặp lại.

Ngử Cầm cắn cặp môi thỏm, trầm mặc chốc lát, nói: "Được, ta đáp ứng ngươi, có thể ngươi nhất định phải nói cho ta. . ."

"Sao. . ."

Vương Dật nở nụ cười, không giống nhau: không chờ nàng nói xong, trực tiếp ở này trắng nõn trên mu bàn tay sâu sắc vừa hôn.

Ngử Cầm trong nháy mắt sẽ không chuyển động, hoá đá ở nơi đó.

"Sự thúc, trước là ta không đúng, xin ngươi tha thứ cho ta. . ."

Vương Dật hướng nàng mỉm cười, sau đó buông lỏng tay ra, xoay người xuất gian phòng.

10 giây sau. . .

Ngử Cầm dần dần tỉnh táo, tràn ngập ý nhị mặt cười trên, lần thứ hai nổi lên cảm động đỏ ửng.

Nàng mím mím cặp môi thỏm, di động bước liên tục đuổi tới.

. . .

Một gian khác trong sương phòng.

"A?"

Vân Tiên có chút ăn vặt kinh: "Lão công phải về thế tục một chuyến?"

Bên cạnh Lạc Y Y mặt cười hướng yêu lang, một trận tiêu mờ mịt.

Cửu châu hội vũ trọng yếu như vậy, hẳn phải đi về làm gì a?

Ngử Cầm đứng ở khác một bên, thần sắc phức tạp nhìn Vương Dật, trầm mặc không nói.

"Ừm. . ."

Vương Dật gật đầu mỉm cười, vẻ mặt rất tự nhiên: "Lão bà năng lực suy tính xuất vị trí của biệt thự đi."

"Ta chính là từ nơi nào tới được, không cần thôi diễn. . ."

Vân Tiên cười khẽ, lập tức có chút kỳ quái nói: "Có thể nơi này tỷ thí. . ."

"Hiện tại hội vũ là xoay chuyển chế ra, ngày mai ta không lên trận, làm lỡ không được."

Vương Dật tiếp tục mỉm cười.

"Được, vậy cùng người đồng thời trở lại. . ."

Vân Tiên gật gù, giờ lên tay ngọc, chuẩn bị xé ra hư không.

"Lão bà, chính ta trở lại liền có thể, người làm một cái mở ra hai giới cánh cửa linh thạch cho ta. . ."

Vương Dật nhìn như rất tùy ý nói.

"Hả?"

Vân Tiên nhất thời ngẩn ngơ, kỳ quái hỏi: "Tại sao?"

Vương Dật sớm nghĩ kỹ lý do, cười nói: "Ta trở lại lấy một thứ, không phải đại sự gì, rất nhanh sẽ trở lại, người ở đây nhiều bồi cùng các nàng."

Vân Tiên nghe xong, không có phát hiện không thích hợp, liền khẽ cười nói: "Cũng tốt. . ."

Lập tức, nàng xé ra hư không, cũng làm tốt một viên cung hai giới xuyên qua linh thạch, cho lão công.

Vương Dật phân biệt hôn nhị nữ, hơn nữa rất sâu rất sâu.

Nhị nữ bị hôn thần hôn điên đảo, hà bay hai gò má.

"Ta đi rồi. . ."

Vương Dật cuối cùng nhìn các nàng một chút, xoay người lại, tiến vào xé ra giữa hư không.

Ngữ Cầm nhìn chăm chú bóng lưng của hắn, trong lòng bỗng nhiên bay lên một luồng không muốn.

Sâu sắc, không muốn. . .

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 448: Đại phụ nhị cung tam cung giá lâm

Ánh sáng lưu chuyển, thời không như huyền.

Vương Dật trên một bước tiến vào đường hầm hư không, bước kế tiếp, liền về đến Tùng Sơn khu biệt thự, mỹ lệ hồ nhân tạo bên.

Lúc này giới trần tục dĩ nhiên nhập hắc, thiên khung ngôi sao vô tận, Huyền Nguyệt giữa trời.

Vương Dật chốc lát không làm lỡ, đi thẳng tới biệt thự trước cửa, gõ mấy lần.

"Ai?"

Bên trong bay lên một đạo cảm động kiều âm, là Nguyệt Thi Lam.

"Là ta. . ."

Vương Dật chậm rãi đi đáp lại.

"A. . ."

"Lão công?"

"Lão công trở lại . . ."

Trong phút chốc, bên trong bay lên vô số kiểu âm, lập tức hỗn loạn tiếng bước chân xuất hiện, cửa lớn 'Hò' một tiếng bị mở ra .

Mấy đạo mỹ lệ bóng người, xuất hiện ở cửa.

Hai vị 'Hiệp cung' liền ở trong đó, các nàng nhìn thấy Vương Dật sau, miệng lưỡi giật giật, muốn nói cái gì, nhưng khó có thể há mồm.

Thế nhưng, nhị nữ chậm rãi buông xuống mặt cười.

"Các ngươi làm cái gì vậy?"

Vương Dật lộ ra ánh mặt trời bình thường nụ cười, rất thân thiết.

Hắn ôn nhu nói: "Không muốn để cho ta vào cửa?"

"A!"

"Không phải. . ."

Mấy nữ đồn dập kính sợ, vội vàng nhường ra một cái khe hở.

Vương Dật không khỏi bật cười, nhân thể bước chân, đi vào.

Chúng nữ liếc mắt nhìn nhau, cùng ở sau người hắn.

Mấy người đi tới phòng khách sau, dừng lại.

Vương Dật xoay người lại, nhìn về phía các nàng.

Mấy nữ vẻ mặt bất nhất, ánh mắt nhưng rất nóng rực, chen lẫn kích động cùng tương tư tình.

Mà hai vị 'Hiệp cung' tác không phải vậy, các nàng đồng thời buông xuống mặt cười, không dám cùng lão công nhìn thẳng, như một cái phạm sai lầm hải tử.

"Đứng làm gì? Ngồi a. . ."

Vương Dật cười ha ha, trước hết ngồi ở phòng khách trường cái ghế sa lon bằng da thật.

Mấy nữ lẫn nhau nhìn như thế, không có bất cứ động tĩnh gì.

Liễu Thiên Nhi cắn cắn cặp môi thỏm, rốt cục lấy hết dũng khí, đi tới trước mặt hắn, thấp giọng nói: "Lão công. . . Ta sai rồi. . ."

"Hả?"

Vương Dật giả vờ sững sờ, giờ tay nắm lấy nàng nhu đề, cười nói: "Ngươi làm sai chỗ nào?"

"Ta. . . Ta. . ."

Liễu Thiên Nhi nói liên tục mấy cái ta chứ, liền nói không được , trong con ngươi xinh đẹp sưng mù mông lung, đều sắp khóc.

"Ngươi là nói Linh Nhi sự tình?"

Vương Dật trong lòng rất không đành lòng, vội vàng nói.

Liễu Thiên Nhi dùng sức cắn cắn môi thỏm, gật gật đầu.

"Nàng thực lực cách xa ở ngươi trên ta, như một lòng muốn đi vào, ai cũng không ngăn được. Không có chuyện gì, ta tìm nàng trở lại cũng chính là . . ."

Vương Dật ha ha cười.

Hắn trước khi đi, chỉ cần dặn nhị nữ, Linh Nhi nếu là tỉnh lại, không nên để cho nàng tiến vào Thiên Thế Giới, còn lại vẫn chưa nhiều lời.

Vương giả nhòm ngó Đế Tử một chuyện, chỉ có hắn cùng tỏ biết.

"Có thể. . . Có thể sư tôn nói, nào còn có những thứ khác Vương giả. Linh Nhi chậm chạp không về, có thể hay không. . ."

Liễu Thiên Nhi thấp giọng nói.

"Hả?"

Vương Dật nghe xong, không khỏi âm thầm cau mày.

Hắn vạn vạn không nghĩ tới, Băng Nhi thậm chí ngay cả cái này đều cùng ái đồ nói rồi.

"Không có chuyện gì, chúng nó không dám trêu Linh Nhi."

Vương Dật cười cợt, hỏi: "Các người ăn cơm sao?"

Liễu Thiên Nhi mím mím cặp môi thom, thấp giọng nói: "Không có. . ."

"Vậy thì nhanh lên ăn đi, ta vào xem xem. . ."

Vương Dật nhân thể đứng lên, liền muốn hướng lầu ba đi đến.

"Lão công, ta cùng người cùng đi. . ."

Liễu Thiên Nhi vội vàng nói.

"Ta cũng đi. . ."

Nguyệt Thi Lam cũng không cam lòng rút lại phía sau.

"Không cần, các người ăn cơm đi, chính ta đi vào, lập tức xuất đến rồi."

Vương Dật mỉm cười lắc đầu.

"Nhưng là. . ."

Liễu Thiên Nhi còn muốn nói gì.

"Nghe lời, ta đi một lát sẽ trở lại. . ."

Vương Dật giơ tay lên đến, ở nàng non mềm trên khuôn mặt nhẹ nhàng sờ một cái.

Liễu Thiên Nhi trầm mặc chốc lát, cuối cùng gật gật đầu.

Nàng thấy lão công không hề tức giận, đề cập phương tâm rốt cục rơi xuống.

Xem ra, sẽ không có chuyện gì.

Vương Dật nhìn các nàng một chút, xoay người hướng lầu ba đi đến.

Này một mâu, chen lẫn rất nhiều rất nhiều. . .

Vương Dật vẫn ở động viên nhị nữ, kì thực sớm đã lòng như lửa đốt, hắn dùng tốc độ nhanh nhất vọt tới lầu ba, mở ra hai giới cánh cửa, đi vào.

Vừa mới tiến vào Thiên Thế Giới, một luồng khí tức thần bí liền nhào tới trước mặt.

Khí tức rất cổ lão, tuyệt không thuộc về đương đại, tuyệt đối đến từ xa xôi Thượng Cổ. . .

Đây là Vương giả độc nhất khí tức.

"Không được!"

Vương Dật đột nhiên thất sắc, hắn biết, chúng nó rất khả năng đối với Linh Nhi động thủ.

Hắn trực tiếp lấy ra Đẳng Vân quyết, nhắm phía hư không, rống to ở thiên: "Linh Nhi, người ở đâu. . .?"

Linh Nhi. . . Linh Nhi. . . Ở nơi nào. . .

Hoán tiếng liên tục ở bên trong trời đất vang vọng, không dứt bên tai.

Có thể, ai cũng không có tới theo tiếng.

"Linh Nhi, ta nhất định phải tìm tới người. . ."

Vương Dật hí lên thật dài, thôi thúc Đằng Vân quyết hướng phương xa xông thẳng mà đi, rất nhanh liền biến mất ở chân trời một đường. . .

. . .

Giới trần tục.

Thời gian như thoi đưa, một đêm đã qua.

Sáng sớm, có vụ, hiện sương sớm.

'Ầm ầm ầm . . '

Tùng Sơn sân bay, đệ nhị chuyển bay chậm rãi lên không, hướng Yên kinh thị chạy tới.

Thân máy bay lướt qua, đem trong hư không mây mù thổi tan. Chúng nó đầy trời lừng lờ bay, cũng không còn cách nào ngưng tụ.

'Vù. . '

Đột nhiên, trong hư không một góc, nổi lên nhẹ nhàng gọn sóng, thế nhưng, ba đạo tuyệt thế thiên ảnh chậm rãi đi ra. . .

Trong phút chốc, toàn bộ thiên khung nghênh đón vô hạn sinh cơ.

Đen thui thanh tị, tận diệt hư không.

Thực sự là quá đẹp .

Ba nữ sau lưng, đều công lấy một bao quần áo, nhìn qua có chút tiểu buồn cười, càng có chút hơn tiểu khả ái.

Các tiên nữ, trở lại .

Tuyệt thế phương hoa, mang hơi có chút tiểu tụy, nhìn qua uể oải không thể tả.

"Tức chết Bồn cung . . "

Tiểu loli chu cái miệng nhỏ, cắn giận nói: "Đệ nhị tinh không cái kia lão bà thực sự đáng ghét, lão tâm cơ biểu, lão trà xanh biểu. . . "

"Đại tỷ, được rồi. . . "

Từ Nguyệt không khỏi bật cười: "Chúng ta đều trở lại , ngươi còn sinh nàng khí làm cái gì."

"Hanh. . . "

Tiểu loli kiều hừ một tiếng, lập tức nhớ ra cái gì đó, không khỏi ngọt ngào nở nụ cười, tràn đầy chờ mong nói: "Rất nhớ lão công đây, chúng ta nhanh đi tìm hắn. . . "

"Đại tỷ, Nhị tỷ. . . "

Đúng vào lúc này, Thảm Băng đột nhiên duyên dáng gọi to một tiếng: "Nơi này. . . Hào như có Tứ muội khí tức, nàng. . . Đã tới. . . "

"Cái gì?"

Đại phụ hai cung song song đứng sờ.

Từ Nguyệt vội vàng giơ lên tay ngọc, chỉ ở tiết.

Sau đó, nàng thân thể yếu kiều một trận run rẩy: "Đúng là Tứ muội, nàng mấy ngày trước đã tới nơi này, sau đó, tiến vào một cái Thiên Thế Giới, đi tìm lão công. . . "

Tiểu loli nghe xong trong nháy mắt hoá đá.

Nàng sâu sắc nhìn Nhị muội, mỹ lệ mắt to trong sương mù mờ mờ, run giọng nói: "Nguyệt Nhi, ngươi. . . Ngươi không nên mở Đại tỷ chuyện cười. . . "

Từ Nguyệt nhìn chăm chú tiểu loli, hai đạo thanh lệ, tự mặt cười trên chậm rãi lướt xuống.

Nàng tăng tăng gật gù, nói: "Khẳng định là Tứ muội, nàng sẽ ở đó cái Thiên Thế Giới trong."

Tiểu loli thân thể yếu kiều run lên, cũng tự giơ lên tay ngọc, thôi diễn càn khôn.

Chốc lát sau.

"Hào ngơ cái cô nàng chết dầm kia, nhưng Đại tỷ nghĩ tới thật là khổ. . ."

Tiểu loli cắn răng bạc nói nhỏ, thanh lệ liên tục từ viền mắt trong lướt xuống.

Nàng giờ lên tay nhỏ, hừ không phát một cái.

"Tê rồi. . ."

Chân không bị cưỡng ép xé ra .

Các tiên nữ không do dự nữa, đi thẳng vào.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 449: Tỷ muội đoàn tụ

Tiên đô, điểm tướng đài.

Trên thính phòng một mảnh đen kịt, không còn chỗ ngồi.

Năm mươi vị trí đầu đầu võ, sắp triển khai.

Tiêu Diêu Tông nơi.

"Lão công làm sao vẫn chưa trở lại?"

Vân Tiên nhìn chăm chú hừ không, nhãn đôi mi thanh tú khẽ nói. Vương Dật một đêm không về, nàng cảm thấy một tia không tầm thường.

"Hay là bị những cái kia nha đầu cuốn lấy. . ."

Lạc YY chu cặp môi thẹn, trắng nõn mặt cười trên một mảnh ăn vặt vị. Nàng biết, này mấy cái sư muội tuyệt không là kẻ tầm thường, đặc biệt là Liễu Thiên Nhi, nói không chắc hiện tại chính. . .

Ngừ Cầm ngồi ở một bên, trầm mặc không nói.

Nàng hiện ở trong lòng đặc biệt xoắn xýt, do dự có muốn hay không đem sự tình nói cho các nàng biết.

Đúng vào lúc này, Tiên Đô cường giả bay lên sân chiến đấu, đang muốn tuyên bố hôm nay hội vũ chính thức bắt đầu.

"Vù. . ."

Đột nhiên, dị biến xuất hiện.

Phía trên sân chiến đấu hừ không, bỗng nhiên nổi lên tầng lớn gợn sóng, không ngừng mà hướng ra phía ngoài phun ra nuốt vào, khuếch tán.

"Rào. . ."

Trong nháy mắt, thính phòng hoàn toàn đại loạn.

"Thiên, lẽ nào là yêu thú?"

"Chúng nó lại tới nữa rồi?"

"Chuyện này. . . Vậy phải làm sao bây giờ?"

Người phạm tục đều ngờ ngác, bọn hán thất kinh, hô to kêu to.

"Đừng hoảng hốt, chúng ta có tiên nữ, nàng có thể chống lại yêu thú. . ."

Cũng không biết là ai hô một câu.

"Đúng, chúng ta có Vân Tiên. . ."

"Vân Tiên. . ."

Rất nhiều người dồn dập rống to, đem ánh mắt nhìn về phía Tiêu Diêu Tông vị trí.

Mà tượng thần bên trên, ba vị Tiên Chủ nhìn chăm chú gọn sóng, sắc mặt đều trở nên cực kỳ khó coi.

"Nơi này là bên trong giới, chúng nó làm sao vào?"

Trong đó một vị Tiên Chủ trầm giọng nói.

"Không, loại này pháp tắc, không thuộc về yêu thú. . ."

Một vị khác Tiên Chủ nhìn ra một chút can khôn.

Vào giờ phút này. . .

Vân Tiên không để ý tới người phạm tục ánh mắt, chậm rãi đứng lên, nàng nhìn chăm chú hư không, nhẹ nhàng run rẩy, mỹ lệ mâu trong nổi lên sương mù nồng nặc.

Nàng nhận biết loại này pháp đoán, cảm giác quen thuộc này, thực sự quá lâu không gặp. . .

Có bao nhiêu năm rồi?

Năm năm?

Không, là năm năm ba tháng lễ bảy thiên.

Hôm nay, rốt cục lại. . .

"Đại tỷ, là các ngươi à. . ."

Vân Tiên thân thể yêu kiều run rẩy không ngừng, nàng không thể kiên trì được nữa, mặt cười trên trượt xuống hai đạo thanh lệ. . .

'Hô. . .'

Đúng vào lúc này, dị biến tái sinh.

Một đạo kiều tiểu áo hồng thiên ảnh, từ gọn sóng trong chậm rãi đi ra, hư không chìm nổi.

Ba ngàn thanh ti, hư không tạo nên, mang theo một đời tương niệm.

Đây là một cái mỹ lệ vô song nữ đồng, 10 tuổi khoảng chừng, da thịt óng ánh Ngọc Trí, béo mập phát quang.

Trong phút chốc, toàn bộ thánh phòng an yên lặng xuống, người phạm tục nhìn chăm chú trên vòm trời kiều tiểu thiên ảnh, trực tiếp choáng váng.

Vân Tiên cũng tự ngẩn ngơ.

Chuyện này. . . Đứa nhỏ này là ai?

Bất quá, hơi thở của nàng thật quen thuộc, tựa hồ là. . .

Mỹ lệ nữ đồng sau khi ra ngoài, nhìn xuống mệnh môn, trong nháy mắt phát hiện Vân Tiên.

Nhị nữ ánh mắt, trong nháy mắt đan vào với nhau.

Nữ đồng kiều tiểu thân thể rõ ràng run lên, mỹ lệ mâu trong, chảy xuống thanh lệ.

Vân Tiên bối rối.

Cái cảm giác này. . . Lẽ nào là Đại tỷ?

'Vù. . .'

Bỗng nhiên, hư không lại chiến, một đòì bạch y chậm rãi đi ra.

Quần áo cổ động, thanh ti nhẹ phẩy.

Tuyệt thể phương hoa, phúc tận thiên hạ ngày nay.

Nàng sau khi ra ngoài, nhân thể buông xuống mặt cười, nhìn về phía nơi đó.

Vân Tiên thân thể yếu đuối run rẩy lợi hại hơn .

Mây khói qua lại, rõ ràng trước mắt.

Ở này nghĩ lại mà kinh hãi ám trong năm tháng, là ai? Bồi tiếp chính mình cùng băng hàn?

Ở đại ác linh đột kích dưới, là ai, triển khai vô thượng cấm thuật, cứu mình cùng tỷ muội tính mạng. . . ?

Từng trải, hôm nay rốt cục lần thứ hai nhìn thấy , nàng. . .

'Vù. . .'

Vào giờ phút này, hư không lần thứ ba rung động lên.

Từ y phiêu, thanh ti động, khuynh thành nhan, điền hồng trần.

Đây là một cái kỳ ảo tuyệt trần thiếu nữ.

Nàng sau khi xuất hiện, cũng buông xuống mặt cười, nhìn về phía phía dưới.

"Hô. . . Hô. . ."

Vân Tiên không ngừng mà nhẹ thở gấp, thanh lệ sớm đã như mưa rơi.

Các nàng lẫn nhau ngó nhìn.

Này nháy mắt, ở sát na vĩnh hằng.

Không biết qua bao lâu bao lâu. . .

Vân Tiên chuyển động, di động tứ đủ, bước lên hư không.

Nàng một bước một thanh liên, tuy rằng chậm chậm, nhưng chớp mắt vừa đến.

Rất nhanh, Vân Tiên đi đến nơi này.

Từ nữ hư không chìm nổi, sâu sắc đối diện, thanh lệ đầy mặt.

Đột nhiên. . .

"Đại tỷ, Nhị tỷ, Tam tỷ. . ."

Tiên Nhi đau thương hô to, trực tiếp đưa các nàng ôm .

"Tứ muội. . ."

"Đúng là người."

"Nhượng chúng ta tìm thật là khổ. . ."

Đại phụ hai cung tam cung đau thương mà nói.

Các nàng dùng sức ôm cùng nhau, nhiều năm tỷ muội tình, vào đúng lúc này, hoàn toàn toát ra đến.

'Hồng. . .'

Đột nhiên, Vân Tiên trên người, hào quang trùng thiên, chín luân to lớn âm u khuyên ở sau lưng hiện lên.

Nàng tuy là thái thượng cảnh Nữ thần Vương, cảnh giới nhưng là bốn tầng, chân tình biểu lộ dưới, dĩ nhiên không khống chế được vô thượng ánh sáng thần thánh .

'Xì xì xì . . '

Bởi các tiên nữ ở điểm tướng đài ngay phía trên, sàn chiến đấu kết giới nhất thời mở ra, vô hình binh phong xuất hiện.

'Tích. . . Đùng đùng. . . '

Có thể thái thượng cảnh giới, nắm giữ khai thiên tích địa oai, toà này từ Thượng Cổ truyền thừa đến nay sàn chiến đấu, nhất thời không chịu nổi, xuất hiện rạn nứt dấu hiệu.

Dưới đài, người phạm tặc đã sớm bị hư không thể mỹ bức tranh sở cảm hoá, căn bản không phát hiện quy tắc này biến số.

Mà ba vị Tiên Chủ, xác thực phản ứng lại, đồng thời trừng lớn Lão Ngưu mắt.

"Cái này không thể nào. . ."

Một vị Tiên Chủ sợ hãi nói: "Đây chính là Thái Cổ thời đại điểm tướng đài, tương truyền có thể chống đỡ Đại Thừa cường giả xung kích, bây giờ làm sao. . ."

"Không được, như binh phong phá nát, nơi này đều sẽ hóa thành bụi bặm"

Một vị khác Tiên Chủ kêu to gay go, nét mặt già nua một mảnh trắng bệch. . .

Vào giờ phút này, trên hư không,

Từ Nguyệt dù sao cũng là mạnh nhất Nữ thần Vương, trong nháy mắt phát hiện biến số, hoảng tiếng nói: "Tứ muội, nhanh đề xuống thần thông."

"Nhị tỷ, ô. . ."

Vân Tiên nghe tiếng sau, khóc càng thương tâm , nhiều năm đau khổ, ở trong lòng hóa thành đại oan ức, căn bản không khống chế được.

Nàng cặp kia cánh tay ngọc, lâu càng chặt.

"Ai, ngốc cô nàng. . ."

Từ Nguyệt thấy, không lại đi khuyên can, eo nhỏ nhấn tay ngọc đạn điểm phác hoạ, thế nhưng lẳng không nhấn một cái.

'Hồng. . . '

Nhất thời, lục hợp kết giới xuất hiện, đem tứ nữ gắn vào bên trong.

Thần thông oai, nhất thời bị ngăn cản.

Xung kích cách đi, rạn nứt binh phong nhất thời có thể trì hoãn, sau đó dần dần khôi phục, cuối cùng chậm rãi khôi phục như lúc ban đầu.

Ngoại diện ba vị Tiên Chủ thấy, nhất thời thở phào nhẹ nhõm.

Từ đó, tứ nữ hư không ôm nhau tương ôi, tựa hồ cũng sẽ không bao giờ tách ra . . .

Mãi đến tận, vĩnh viễn. . .

. . .

Thiên Địa Thương Mang, cuộc đời thăng trầm?

Vô ngần trên hư không, một bóng người chính đã tốc độ kinh người, hướng bắc bay nhanh.

"Linh Nhi, ngươi đến cùng ở nơi nào?"

Bóng người một bên tiến lên một bên gào thét, tiếng nói của hắn trải qua khàn khàn khó nghe, nhưng vĩnh viễn không bao giờ ngừng.

Vương Dật trải qua bay 11 giờ , nhưng vẫn không có phát hiện Tô Linh Nhi phương tung, cũng không gặp gỡ cái khác Vương giả.

Hắn tâm, trải qua thật lạnh thật lạnh , nhưng vẫn không có từ bỏ. . .

'Àm àm . . '

Đột nhiên, phía trước trăm dặm, bỗng nhiên bùng nổ ra tuyệt thế nổ vang, một đoàn to lớn đám mây hình nấm bốc lên, son hà đảo ngược.

Mặt đất rung chuyển, hư không run rẩy.

Có không kém gì các tiên nữ cường giả tuyệt thế ở động thủ, thậm chí là. . . Thượng Cổ Vương giả?

"Linh Nhi. . ."

Vương Dật con mắt đều đỏ, rống lớn một tiếng, hướng đoàn kia đám mây hình nấm xông thẳng mà đi.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 450: Nhân Vương dấu ấn

Cô quang lược ảnh, cắt phá trời cao.

Cười mây đạp gió, Truy Phong vượt sóng.

Hắn cảm giác, Tô Linh Nhi là ở chỗ đó.

Nhất định ở nơi đó.

'Gào. . .'

Đột nhiên, một đạo khủng bố tiếng gào từ đám mây hình nấm bên trong bay lên, rất thương lão cổ điển, như thiên ngoại ma chú: "Vũ Vương, ngươi đang gây hấn với bản vương. . . ?"

Vương Dật nghe xong, đầu tiên là ngơ ngác, lập tức con mắt đều đỏ, thôi thúc mây mù gia tốc hướng nơi đó phóng đi.

Âm thanh này, dĩ nhiên cùng trước tông môn hội vũ sau, trong giấc mộng xuất hiện giống nhau như đúc?

Lê nào, này không phải mộng?

Vương Dật thật sự gấp điên rồi, cánh tay phải nhân thể run lên.

'Oành. . .'

Thanh đồng bao cổ tay trực tiếp vỡ vụn, hóa thành đầy trời đồng khí.

Sau một khắc, Tề Thiên chiến giáp thành.

Đồng Giáp rực rỡ, xích phong gào thét.

Tứ Tượng Thiên Phương, thẳng hỏi mệnh mông.

Vạn cổ trước tuyệt thế bóng người, lại một lần nữa xuất hiện .

Đúng vào lúc này.

"Lan Vương, bản vương khuyên ngươi thu tay lại. . ."

Thỏ thâm trầm âm thanh ở nơi đó bay lên.

"Hê hê. . ."

Ma âm cười quái dị: "Vũ Vương, đừng tưởng rằng, bản vương hội không nhìn ra ngươi cũng muốn chia một chén canh. . ."

"Lan Vương, lời không thể nói lung tung. . ."

Thở trầm giọng nói.

Theo cự ly tiếp cận, Vương Dật dần dần nhìn thấy một góc càn khôn.

Vô ngần mặt đất bao la trên, phương viên mấy chục dặm tận thành chết rạo rạo, không có một ngọn cỏ.

Giữa hư không, chìm nổi một con quỷ dị sinh linh.

Nó quá to lớn, ít nói cũng có mấy ngàn mét đại tiểu, thông thể toả ra không khí u quang, rất thâm thúy.

Sinh linh thân thể rất dài, sau lưng mọc ra hai con cánh khổng lồ.

Bởi mây mù còn chưa hoàn toàn tản đi, Vương Dật không thấy rõ này con sinh linh hình dáng.

Mà phía dưới, một toà ngàn mét cao màu trắng núi thần bình địa sừng sững, có vẻ hơi bất ngờ.

Không, này không phải núi thần, rõ ràng là một cái khổng lồ cái mộng.

Mà cái mộng bên cạnh 20 mét địa phương.

Một đạo kiều tiểu thiên ảnh chếch nằm ở nơi đó, không phải Tô Linh Nhi còn có thể là ai?

Nàng một tay phủ mà, một tay vỗ vỗ bụng dưới, thân thể yếu kiều run rẩy không thôi. Hoàn mỹ mặt cười một mảnh trắng bệch, đôi mi thanh tú hơi nhú, tựa hồ đang chịu đựng lớn lao đau đớn.

Mà chín cái thô to hồ vĩ, tán loạn phò ở phía sau.

Vương Dật thấy, nhất thời lòng như đao cắt.

Bất quá cũng còn tốt, nàng không có xuất đại sự.

"Linh Nhi, ta đến rồi. . ."

Vương Dật rống to, thôi thúc mây mù hướng nơi đó xông thẳng mà đi.

Tô Linh Nhi thân thể yếu kiều chấn động mạnh, giờ lên đủ để mỉa hoặc chứng sinh mặt cười, nhìn về phía phía chân trời.

Sau một khắc, nàng nhìn thấy đồng Giáp xích phong, chính bằng tốc độ kinh người vọt tới.

Chính mình nam nhân, xuất hiện.

"Vương Dật. . ."

Tô Linh Nhi la thất thanh, lập tức mỹ lệ mất tím trong, nổi lên tầng lớn sương mù, thanh lệ cuộn cuộn mà rơi.

Thời khắc này, nàng rốt cục lộ ra nhu nhược một mặt, không còn là Thượng Cổ Vương giả, càng như là một cái chịu thiên đại oan ức tiểu nữ nhân.

Cùng lúc đó, bên cạnh nàng cái kia to lớn cái mộng bỗng nhiên run lên, thể nhưng chậm rãi chuyển động.

Một cái khổng lồ quái thú đầu, từ cái mộng một bên khác kinh hiện ra ở thế.

Nó thật đáng sợ, trên lửa môi bên trong răng nanh to lớn mà sắc bén, phảng phất có thể xé nát thể gian tất cả.

Mà cặp kia đồng hắc như U Minh, bên trong có vòng xoáy lẫn, như Quỷ Vực Ác ma chi nhãn, không bỏ đến cực điểm.

Này, chính là Chân Hống hoàn toàn thể.

Ở xa xôi Thượng Cổ, Chân Hống vương khả chém giết Thiên Long, thực chi no bụng, là tối cường đại Vương giả một trong.

"Tiểu tử, mau dẫn Tô vương đi. . ."

Chân Hống Vương nhìn chăm chú chân trời, trầm giọng nói.

"Hừ, đom đóm ánh sáng còn muốn trực nguyệt? Cho bản vương lăn. . ."

Đột nhiên, trong hư không sinh linh hừ lạnh, to lớn cánh tả bỗng nhiên chấn động.

"Vù. . ."

Trong phút chốc, toàn bộ hư không bị xé ra một vết nứt, hướng vọt tới Vương Dật cắn nhai mà đi.

"Không. . ."

Trên đất Tô Linh Nhi thấy, nhất thời phát sinh một đạo đau thương kêu thảm.

"Hồng. . ."

Chân Hồng Vương không có ngồi xem, trực tiếp mở ra miệng rộng, thét dài ở thiên.

'Oanh. . .'

Trong nháy mắt, một cái đường kính 10 mét xích mang từ nó nói thẳng phun mà xuất.

Hồng thần thông —— Lục Hồng Toái Tinh Thần.

Xích mang tốc độ nhanh như chớp giật, trực tiếp bắn trúng cái khe kia.

'Ầm ầm. . .'

Trên chín tầng trời, bỗng nhiên bùng nổ ra tuyệt thế nổ vang.

Sơn hà nhất thời đảo ngược, thời không sát na đỏ nát.

Mới đám mây hình nấm bốc lên, bao phủ bát hoang.

Vương Dật vừa vịn ở vào va chạm hạt nhân vị trí, thân thể của hắn chịu đến trùng kích vào, không những không có bị đánh bay, trái lại xác định ở hư không.

"À không. . ."

Trên đất Tô Linh Nhi, bỗng nhiên phát sinh tan nát cõi lòng kêu thảm.

Nàng là Vương giả, tự nhiên nhìn thấu tất cả tất cả.

"Ai. . ."

Một bên Chân Hồng Vương, không khỏi phát sinh sâu sắc thờ dài.

Nó cũng nhìn ra càn khôn.

"Hê hê. . ."

Giữa hư không, ma âm lần thứ hai bay lên: "Chỉ bằng người loại này giun đế, còn muốn từ bản vương trong tay mang đi Thiên Hồ Vương?"

Vào giờ phút này.

Vương Dật không có đi để ý tới, mà là chậm rãi mặt cúi thấp bâng, sâu sắc nhìn chăm chú Tô Linh Nhi.

Trong mắt của hắn, đựng quá nhiều không cam lòng, cùng không muốn.

"Linh Nhi. . ."

Vương Dật chậm rãi mở miệng: "Hào hảo đem chúng ta hài tử nuôi lớn. . ."

Tô Linh Nhi ngóng nhìn chính mình nam nhân, mắt tím thanh lệ không ngừng, không ngừng mà lấp mắt cười.

Vương Dật nở nụ cười, giơ lên tay phải, lẳng không ấn nhẹ.

Hắn rất nhớ sờ một cái nhĩ từ của chính mình, thật sự rất nhớ. . .

Chỉ tiếc. . .

Bỗng nhiên, Vương Dật thân thể bỗng nhiên chấn động, thất khiếu trong, chảy xuống đỏ sẫm máu tươi, biểu như cực kỳ thê thảm.

Nguyên lai, vừa nãy va chạm, trực tiếp nhượng hấn hồn phi phách tán, sinh cơ mất hết.

Nếu không là Tề Thiên chiến giáp hộ thể, hấn lúc đó sẽ hóa thành một mảnh tro bụi.

Nói trắng ra, Vương Dật thực lực quá kém, căn bản không chống đỡ được Thượng Cổ Vương giả xung kích.

"A . . Khắc khắc. . . Hô. . ."

Vương Dật cường đề một miệng chân khí, để cho mình ý thức bất diệt, quay đầu đi, nhìn về phía Chân Hồng Vương: "Vũ Vương, người nhất định phải mang Linh Nhi ly khai nơi này. . ."

Chân Hồng Vương nhìn chăm chú đối phương, không có đi hồi phục.

"Coi như ta. . . Nợ người. . ."

Vương Dật gian nan bỏ ra vài chữ, thân thể chấn động phạm vi bắt đầu tăng lên.

Hấn, sắp không chịu được nữa, sắp sửa tiêu vong.

"Vương Dật. . ."

Trên đất Tô Linh Nhi lớn tiếng khóc thảm, trong lòng cực kỳ tự trách.

Nếu không phải là mình thêm ăn, khur khur cố chấp tiến vào nơi này, cũng không biết. . .

Vương Dật quay đầu nhìn về phía nàng, lần thứ hai nở nụ cười.

Sau đó, hấn đình chỉ chấn động.

'Xi . . Xi xi. . .'

Đột nhiên, Vương Dật khuôn mặt xuất hiện mấy đạo vết rạn nứt, lộ ở chiến giáp ngoại tứ chi cũng giống như thế, rất là nhìn mà phát sợ.

"Vương Dật, người không thể chết được. . ."

Tô Linh Nhi xem tâm thần đều nát tan, cường ép bò lên, muốn hướng chính mình nam nhân phóng đi.

Có thể nàng vừa mới đứng dậy, liền 'Phù phù' một tiếng, ngã xuống đất.

"Các lão bà, xin lỗi. Ta. . . Không thể lại bồi các người. . ."

Vương Dật cảm thấy trước mắt càng ngày càng tối, hấn vô lực nhắm lại hai con mắt, chờ đợi bóng đêm vô tận giáng lâm.

Trong hư không, tràn ngập một luồng đại bi vọng.

'Hồng. . .'

Đúng vào lúc này, Vương Dật trên người vết rạn nứt bên trong, đột nhiên phóng ra một luồng thần bí hắc mang.

"Hà?"

Trong hư không sinh linh nhất thời cả kinh: "Đây là. . . Nhân Vương dấu ấn?"

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 451: Nam nhân, hôn ta

"A?"

Tô Linh Nhi tự nhiên cũng phát hiện , không khỏi kinh sợ một tiếng, mặt cười bên trên, nổi lên một mảnh tiểu mờ mịt.

"Này giun để dĩ nhiên là nhân tộc Vương? Không trách Tô vương trong cơ thể. . . , tuyệt không thể để cho biến số xuất hiện."

Trong hư không sinh linh lạnh rên một tiếng, dực triển mệnh mông, có hành động.

"Lan Vương, người đừng hòng. . ."

Chân Hồng Vương thét dài, núi thần kích cỡ tương đương cái mông phóng lên trời, hướng đối phương đánh tới.

"Vũ Vương người. . . Gào. . ."

Trong hư không sinh linh giận dữ, giận dữ thét dài, đón đánh Chân Hồng Vương tiến công.

"Uống. . ."

Đột nhiên, một phương khác hư không Vương Dật ngẩng mặt, hét lớn ở thiên, lập tức bỗng nhiên trùng mở ra hai con mắt.

'Hồng. . .'

Trong phút chốc, lưỡng vệt đen giềng phun mà xuất, xông thẳng ở thiên khung nơi sâu xa.

Sau một khắc, tóc của hắn bắt đầu điên cuồng sinh sôi, thể như điên mãnh, trong nháy mắt vượt quá thân thể.

Mà những cái kia không bỏ vết rách, cũng biến mất không còn tăm hơi .

'Vù. . .'

Một vòng to lớn Thần khuyên, xuất hiện ở Vương Dật sau lưng, hư không chìm nổi.

Hỗn Độn để hình xuất hiện lần nữa.

Không, này không đơn thuần là để hình. . .

"Hồng. . ."

Vương Dật lần thứ hai rộng to, thông thể cơ thịt bỗng nhiên run lên.

'Oanh. . .'

Hư không đột nhiên đỏ nát, gợn sóng bộc phát, vô cùng cương phong phóng lên trời, bao phủ thiên địa bát hoang.

Để uy năm phần mười, hiện.

"Đáng ghét. . . Gào. . ."

Trong hư không sinh linh tất nhiên là nhận biết lợi hại, không còn dám tiếp tục trì hoãn, thân ảnh không lồ phóng lên trời, tránh thoát Chân Hồng Vương công kích, bỗng nhiên chấn động hữu quân.

'Xi. . .'

Chân không chấn động, một đạo mấy mét khoan cái khe lớn đột nhiên xuất hiện, hướng Vương Dật cắn nhai mà đi.

Lần này Chân Hồng Vương chưa kịp ngăn cản, cái kia vết nứt chớp mắt tới gần, trực tiếp đem dị biến sau Vương Dật cắn nhai .

"Không nên. . . Vương Dật. . ."

Trên đất Tô Linh Nhi đau thương kêu thảm.

"Hê hê. . . , chỉ có một nửa Nhân Vương thực lực, cũng nghĩ. . . Ân. . . ?"

Đầu kia sinh linh mới vừa phát sinh ma huyền giống như tiếng cười, liền đột nhiên ngừng lại .

'Vù. . .'

Nó xé ra vết nứt chính ở thu hẹp, sắp khép kín thì, nhưng phát sinh đại rung động.

"Mở cho ta!"

Bên trong bùng nổ ra một đạo tuyệt thể thiên hồng, như hồ gầm, càng tự long ngâm. . .

'Tê rồi. . .'

Trong nháy mắt tiếp theo, vết nứt bị miễn cưỡng xé nát .

Một đạo vĩ đại bóng người đột nhiên xuất hiện, sừng sững hư không.

Không phải Vương Dật còn có thể là ai?

Hắn lúc này, so với ban đầu cao lớn hơn rất nhiều, tiếp cận 2 mét. Tóc dài như thác nước, ánh mắt thâm thúy, mặt trái bên trên che kín thần bí ma văn, tràn ngập vô cùng mị lực, sau lưng chìm nổi một vòng to lớn Thần khuyển, đường kính đạt đến 10 mét có hơn, khí thế ngập trời.

Phương viên trong vòng trăm thước, cương phong gào thét, mãnh liệt khí lưu phô thiên cái địa giống như bao phủ ra. . .

Đề uy tám phần mười, hiện.

Đây là một cái hoàn toàn mới Vương Dật.

Không, đây mới thực sự là Vương Dật.

Hay hoặc là là, Hỗn Độn Thiên đế —— Dương Lăng Trần.

Ở đây tam tôn Vương giả, đều là động lại ở nơi đó, ngây ngốc nhìn hắn.

Hoảng hốt trong lúc đó, chúng nó ức trở về Thượng Cổ: Tam đại Nhân Vương đột nhiên xuất hiện, cùng chư Vương đại chiến. . .

Đó là một đoạn khốc liệt năm tháng, sơn băng địa liệt, biển cạn đá mòn.

Mà ở đời này, dĩ nhiên. . .

Wang Dật sau khi xuất hiện, trực tiếp nhìn về phía phía dưới.

'Hô. . .'

Đột nhiên, dưới chân của hắn nổi lên một đoàn kỳ lạ mây mù.

Mây mù có thất sắc, đẹp như thiên hồng, thần bí nhiều màu sắc, xán lạn loá mắt.

Đại thành Đẳng Vân quyết —— bảy màu tường vân.

'Hô. . .'

Đột nhiên, Vương Dật đột nhiên biến mất.

"Hà?"

"Cái gì?"

Trong hư không hai vị Vương giả dồn dập sững sờ.

Lấy chúng nó nhãn lực, dĩ nhiên không thấy rõ đối phương động tác?

Trong nháy mắt tiếp theo, 300 mét ngoại.

Đồng Giáp xích phong, ôm tuyệt thể xinh đẹp xuất hiện ở nơi đó.

Tô Linh Nhi bị đối phương khấn ôm vào trong ngực, cặp kia trắng nõn thon dài mỹ ~ chân triển ở hư không, một đôi trong suốt như ngọc bàn chân nhỏ bán chồng lên nhau, mỹ khác người ngệt thở.

Nàng ngẩng lên diên đảo chúng sinh mặt cười, giờ lên một cánh tay ngọc, nhẹ nhàng phất lên mặt của đối phương, run giọng hỏi: "Wang Dật. . . Là người à. . . ?"

Vương Dật sâu sắc nhìn chăm chú trong lòng xinh đẹp, đen kịt đồng trong, bắn ra vô hạn ôn nhu.

"Linh Nhi. . ."

Hắn nhẹ nhàng hoán, tiếng tuyến đại biến, tràn ngập từ tính.

Tô Linh Nhi thân thể yếu đuối run lên, mỹ lệ mắt tím trong, thanh lệ không thôi.

Nàng mềm nhẹ tìm tòi đối phương trên mặt ma văn, lẩm bẩm nói: "Bản vương nam nhân, là một cái không người bình thường. Bản vương biết, mình và hải tử thân hãm hiểm cảnh thì, nam nhân nhất định sẽ xuất hiện. Bây giờ, hắn quả nhiên đến rồi, trên người mặc đồng Giáp hồng phong, chân đạp bảy màu vân tới cứu ta. . ."

Ở thế tục giới, Tô Linh Nhi xem nhớ chuyện xưa (Đại Thoại Tây Du), ấn tượng sâu nhất chính là Từ Hà tiên tử cùng tỷ tỷ nói đoạn văn này.

Bây giờ, chính mình nhưng là dùng tới .

Hơn nữa, rất ghi lòng tạc dạ.

"Linh Nhi, ngươi. . ."

"Nam nhân, hôn ta."

Tô Linh Nhi trực tiếp đánh gãy Vương Dật, hai tay chăm chú ôm đối phương vai, thâm tình hoán.

Chẳng biết vì sao, trong lòng nàng, bỗng nhiên nổi lên một luồng bi thương.

Vô tận bi thương.

Thật giống như, chính mình sắp sửa vĩnh viễn mất đi người đàn ông này.

Vương Dật nghe xong, trực tiếp cúi đầu, ra sức nàng cặp môi thom.

Tô Linh Nhi nhắm lại mỹ lệ mắt tím, dùng sức đi đáp lại, khóe mắt nơi cũng không ngừng hoạt thanh lệ. . .

Tình cảnh này, rất giống (Đại Thoại Tây Du) trong cuối cùng tình cảnh: Trên thành tường, Đông Doanh Võ Sĩ cùng hiệp nữ thâm tình đối với hôn, không biết thiên địa là là vật gì. . .

Bức tranh cảm động lòng người.

Một lúc lâu, rời môi. . .

"Vương Dật. . ."

Tô Linh Nhi dùng sức ôm chính mình nam nhân, cũng sẽ không bao giờ buông ra .

Vương Dật nhẹ nhàng một ủng, thế nhưng chậm rãi ngẩng đầu, nhìn về phía đối phương hư không.

Hai vị Vương giả, chính sâu sắc nhìn chăm chú chính mình.

"Vũ Vương, mang Linh Nhi đi. . ."

Hắn xoay chuyển ánh mắt, nhìn về phía Chân Hồng Vương.

Tô Linh Nhi thân thể yếu đuối nhất thời run lên, cuống quýt mờ mắt tím, kinh hô: "Vương Dật, ta không nên rời đi ngươi, không nên. . ."

"Ngươi nhất định phải đi. . ."

Vương Dật không cho nàng nói thêm gì nữa, kéo đối phương vai đẹp đại thủ khẽ run lên.

"Vù. . ."

Ánh sáng ở sát na lưu chuyển, một cái ba mét đại tiểu lục hợp kết giới đột nhiên xuất hiện, trong nháy mắt đem hai người tách ra, đem Tô Linh Nhi gắn vào bên trong.

"Vương Dật."

Tô Linh Nhi hoảng rồi, tay ngọc ấn lại bình phong nội bộ, cách giới ngóng nhìn, lớn tiếng duyên dáng gọi to: "Thả ta đi ra ngoài, ta không nên rời đi ngươi.

. ."

"Ha ha. . ."

Vương Dật nở nụ cười, sâu sắc nhìn nàng một cái, thế nhưng, chậm rãi chính quá thân thể.

Cùng lúc đó, bóng trắng lấp lóe, Chân Hồng vương triều bên này xông thẳng mà đến.

Một vị khác Vương giả không có đi ngăn cản, bởi vì nó cũng vọt tới.

"Ha, ngươi muốn chết. . ."

Vương Dật không khỏi cười gằn, hai bàn tay lớn đưa về phía sau lưng, nắm lấy 'Thanh Long' cùng 'Chu Tước' .

Rút ra chúng nó.

Trong phút chốc. . .

'Gào. . .'

'Chi. . .'

Tiếng hú lẫn lộn, hư không rung động.

Thanh Long ra biển chấn động cửu thiên, Chu Tước giáng lâm kinh thế.

"Cho lão tử rút về. . ."

Vương Dật rộng to hậu thế, chân đạp bảy màu mây mù, hướng về đối với Đế Tử có ý đồ Vương giả xông thẳng mà đi.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 452: Hương Hương

Thanh Long bốc lên, Chu Tước hí dài.

Hai đạo hào quang đi ngang qua hư không, khí thế như cầu vòng.

Đồng Giáp xích phong, ngang dọc mệnh mông, xuyên qua cửu tiêu.

Trong nháy mắt tiếp theo.

'Ầm ầm. . .'

Trên chín tầng trời, bùng nổ ra Diệt Thế nổ vang, vô tận sóng khí mãnh liệt lẫn lộn, đột nhiên hành thành một viên to lớn đám mây hình nấm, bát hoang phun ra nuốt vào.

Thiên băng địa liệt.

"Vương Dật! ! !"

Kết giới trong Tô Linh Nhi hí lên duyên dáng gọi to, dùng sức đánh bình phong.

Làm sao, Thiên Hồ Vương hiện tại đang đứng ở nháo mạng thai giai đoạn, nửa phần yêu lực cũng không sử dụng ra được, căn bản là phí công.

'Hô. . .'

Bóng trắng lay động. Chân Hồng Vương biến trở về bàn tay kích cỡ tương đương, lưỡng cái tay nhỏ bé nâng đỡ lục hợp kết giới biên giới, hướng phương xa xông thẳng mà đi.

"Vũ Vương, ngươi làm cái gì?"

Tô Linh Nhi cuống lên, cất tiếng đau buồn khê kêu.

"Chúng ta nhất định phải mau chóng rời khỏi nơi này."

Thỏ chốc lát không ngừng lại, một mặt nặng nề đạo.

"Không được. . ."

Tô Linh Nhi dùng sức đánh bình phong, tê thanh nói: "Ta không thể ly khai hẳn. Vũ Vương, ngươi mở ra kết giới, nhượng bản vương đi ra ngoài. . ."

Thỏ không rảnh chú ý, tiếp tục hư không cấp tốc chạy.

"Vũ Vương. . ."

"Ngươi TM có thể hay không cho bản vương yên tĩnh một chút. . .?"

Thỏ giận tím mặt, hét lớn: "Ngươi cho rằng, muốn ngươi trong bụng gia hỏa, chỉ có cái kia 'Xương sườn tử' ?"

Tô Linh Nhi nhất thời sửng sốt .

Thỏ tiếp tục gầm thét: "Thú Vương, Đông Vương, còn có con kia không giác xú nguừ đều đến rồi, ngay khi bên ngoài ngàn dặm nhòem ngó, ngươi như muốn bảo vệ trong bụng Tiểu Hồ Ly, liền cho bản vương yên tĩnh một chút. . ."

Tô Linh Nhi nghe xong, nhất thời vô lực ngồi quỳ chân ở bình phong trên, nhìn chăm chú phương xa đám mây hình nấm, thanh lệ đầy mặt, nam tiếng nói: "Nhưng là, Vương Dật hẳn. . ."

Thỏ không có thời gian để ý, thấp giọng lầm bầm: "Thiệt thời ngươi hay vẫn là giao hoạt nhất Vương giả, làm sao mang thai Tiểu Hồ Ly sau, cùng ngốc phụ không khác nhau gì cả?"

Tô Linh Nhi căn bản không đến nó, cũng không tâm tình đi nghe, chỉ lo nhìn chăm chú xa xôi hư không, cất tiếng đau buồn nghẹn ngào: "Vương Dật. . . Ngươi nhất định không muốn xảy ra sự tình. . ."

Thỏ tốc độ mau kinh người, hầu như ở thời gian trong chớp mắt, liền biến mất ở chân trời một đường.

. . .

To lớn đám mây hình nấm, dần dần tiêu tán thành vô hình.

Vương Dật cảm trong tay Thanh Hồng cổ mâu, hư không chìm nổi, như thác nước tóc đen đầy trời loạn vũ, khí thế trùng thiên.

Hắn đối diện trăm mét, xoay quanh một vị không bỏ đến cực điểm sinh linh.

Đây là một con mấy ngàn mét đại tiểu Phi Long.

Không, này không phải Phi Long, đây rõ ràng là một con to lớn khô lâu ma long.

Sinh linh thông thể không có một tia huyết nhục, tất cả đều là do không phải thanh không phải lam âm u cốt tạo thành.

To lớn đầu lâu trên, hai đạo không bỏ ma quang, từ u ám viên mắt trong tán ra.

Đây là một cái đại không bỏ.

Thượng Cổ chẳng lành —— Cốt Long, tái hiện thế gian.

"Nhân Vương, ngươi có khuyết. . ."

Cốt Long nhãn lực kinh người, nhất thời phát hiện Vương Dật căn bản, đánh to lớn cánh bằng xương, trầm giọng nói.

"Ha ha. . ."

Vương Dật nở nụ cười, trên mặt ma văn nhân thể mà động, như sóng giống như vậy, lập tức lạnh lùng nói: "Chính là có khuyết, lấy bọn ngươi tính mạng, cũng như dễ như trở bàn tay."

Hắn sau khi nói xong, ngẩng nhìn bốn phía, phóng tầm mắt tới bát hoang.

Vương Dật thực lực bây giờ, trải qua đợt đến một đời trước tám phần mười, lại có Tề Thiên chiến giáp gia trì, tất nhiên là phát hiện những cái kia ẩn nấp trong Vương giả.

"Khẩu khí thật là lớn. . ."

Cốt Long cười khằng khặc quái dị: "Ồ bản vương đòi kia, chính là tam đại Nhân Vương tụ hội, cũng không thể đem bản vương thế nào."

"Hắc. . ."

Vương Dật khoe miệng một nhếch, cười lạnh nói: "Vậy ngươi vai phải vết rách, là chuyện gì xảy ra?"

Đã thấy, Cốt Long rộng lớn vai phải cốt trên, xuất hiện một mặt to bằng bàn tay vết rách, rất nhỏ bé, như mạng nhện.

"Cô gào. . ."

Cốt Long nhất thời sững sờ, lập tức khùng bố miệng rộng trong, phát sinh từng trận gầm nhẹ, rất nguyên thủy.

Nguyên lai, vừa nãy chạm bản trứng, xương vai của nó trực tiếp nhượng 'Chu Tước' nổ tan.

Tứ Tượng Thiên Phương, không gì không xuyên thủng, nắm đó theo Lục Nhĩ đại Yêu Vương ngang dọc tam giới, theo thần uy có thể thấy được chút ít.

Cốt Long rất khiếp sợ, sợ đi không có truy kích, nguyên nhân đều ở ở đây.

"Nhân Vương, bản vương chỉ muốn muốn Tô vương trong cơ thể đồ vật, sẽ không đa thương nàng căn bản. . ."

Nó trầm giọng nói.

"Ngươi có phải là điên rồi?"

Vương Dật giận dữ mà cười, đem song mâu ở trước ngực xoay ngang, quát to: "Lão tử muốn đem hải tử của ngươi đôn đại cốt thang, ngươi có bằng lòng hay không?"

"Ngươi. . ."

Cốt Long nhất thời giận dữ.

"Chết cho ta. . ."

Vương Dật lười cùng nó phí lời, hai tay bỗng nhiên rung lên, liền muốn lần thứ hai xông lên.

"Nhân Vương, không nên nhượng bản vương gặp lại ngươi. . ."

Đột nhiên, Cốt Long hai cánh rung lên, khổng lồ thân thể phóng lên trời, hướng phương xa xông thẳng mà đi.

Nó càng là đào tẩu ?

Không thể không nói, Cốt Long sống vô số năm, thực sự là một cái kẻ già đời.

Nó trong lòng tuy rằng khiếp sợ cổ mâu thần uy, nhưng không phải e ngại Vương Dật, rất đơn giản, đối phương có khuyết, Nhân Vương trạng thái không hẳn có thể kiên trì lâu dài.

Có thể vì sao phải đi? Nguyên nhân rất đơn giản, nơi này cũng không phải là nó một vị Vương giả.

Như cùng Nhân Vương đại chiến, vạn nhất bị thương, rất khả năng bị còn lại Vương giả bỏ đá xuống giếng, chịu khổ thiết thực.

Đây là pháp tắc.

Cốt Long không dám mạo hiểm, chỉ được rời đi.

Vương Dật nhất thời sững sờ, nhưng chưa suy nghĩ nhiều, lần thứ hai ngẩng nhìn bốn phía, lạnh lùng mà đứng.

Ẩn nấp ở bát hoang Vương giả không có bất kỳ cử động, mà lại, có hai vị trải qua rồi đi.

"Ha ha ha. . ."

Vương Dật nở nụ cười, chậm rãi nhắm hai mắt lại, lẳng lặng đi cảm thụ.

Rất nhanh, hần liền phát hiện, thỏ mang theo Tô Linh Nhi trải qua tiếp cận Thiên Thế Giới lối ra : mở miệng.

"Cũng còn tốt, các ngươi bình an vô sự. . ."

Vương Dật lẩm bẩm nói nhỏ, trên mặt nổi lên thỏa mãn mỉm cười.

Đột nhiên, thân thể của hần bỗng nhiên chấn động, sắc mặt biến thành màu đen.

"Đã đến giờ sao. . ."

Vương Dật căn bản không hề bị lay động, tiếp tục nói nhỏ.

Hần biết, mình tới cung giường hết đà

Vương Dật không có hối hận, hơn nữa phi thường thỏa mãn, bởi vì, hần cứu lão bà cùng hài tử.

Duy nhất tiếc nuối chính là, chính mình khả năng lại cũng không nhìn thấy các nàng .

Bởi vì, Vương Dật rõ ràng cảm thấy xuất, chính mình ở hóa đạo.

Cùng một đời trước, rất tương tự.

"Rất nhớ. . . Lại ôm các ngươi một cái đây. . ."

Vương Dật nhắm mắt mỉm cười, khóe mắt nơi, trượt xuống hai đạo huyết lệ.

'Hồng. . .'

Đột nhiên, trên người hần bỗng nhiên phóng ra vạn trượng hào quang.

Để uy chín thành, mở.

Này, hay là chính là trong truyền thuyết hồi quang phản chiếu.

"Các lão bà, tạm biệt. . ."

Vương Dật tự lẩm bẩm, huyết lệ không ngừng, hần biết mình tùy thời hội sụp đổ, biến mất ở bên trong đất trời.

Đột nhiên, Vương Dật về mặt hơi động.

Trong mũi của hần, nghe thấy được một luồng kỳ dị u hương, vừa xa lạ, lại quen thuộc.

U hương đầu nguồn, không thuộc về nơi này, cũng không thuộc về giới trần tục, mà là ở đại lục một cái nào đó cái Thiên Thế Giới trong.

"Hương Hương. . ."

Vương Dật bỗng nhiên mở hai con mắt, rộng to ở thiên.

'Oanh. . .'

Trong phút chốc, lấy hần làm trung tâm, phương viên mấy trăm dặm không gian phát sinh mãnh liệt vận vẹo.

Để uy trăm phạm trăm, mở. . .

Bất hủ phù văn phóng lên trời, thể nuốt thiên địa bát hoang.

Sợi tóc như thác nước, tận diệt cửu thiên.

Vô thượng Thần khuyển, Phá Toái Hư Không.

Hồn Độn Thiên đế, tái hiện thế gian.

"Hương Hương, ta rốt cuộc tìm được ngươi. . ."

Vương Dật rộng to.

'Xi xì xì. . .'

Đột nhiên, trên mặt của hắn xuất hiện vô số vết rách, cùng vừa nảy giống nhau như đút.

"Đáng ghét a, cho ta hợp. . ."

Vương Dật thét dài ở thiên, liễu mạng không để cho mình thân thể tan vỡ, thế nhưng trực tiếp giờ tay, xé ra một phương hư không, vọt vào.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 453: Toàn trở lại

Cự Thiên Thế Giới lối vào 30 lý ngoại, lừng lờ bay mấy bóng người đẹp đẽ.

Là hai vị 'Hiệp cung' cùng mấy vị nữ đệ tử.

Nguyên lai, Vương Dật trắng đêm không về, các nàng đều cảm giác sự tình nghiêm trọng .

Nguyệt Thi Lam lấy ra tiểu loli lưu lại linh thạch, mở ra hai giới cánh cửa, tiến vào nơi này.

"Đến cùng đi đâu ?"

Liễu Thiên Nhi cắn cặp môi thom nói nhỏ, nàng cảm giác trong lòng hoảng hoảng, rất là không tên.

'Xi xi. . .'

Đột nhiên, thiên khung bay lên tiếng xé gió.

Chúng nữ đồn dập sững sờ, vội vàng giờ lên mặt cười.

. . .

"Ồ? Là các nàng. . ."

Thỏ nhất thời phát hiện chúng nữ, nó trầm ngâm chốc lát, để trống một cái tay nhỏ bé, hư không nhán một cái.

'Vù vù. . .'

Nhất thời, chúng nữ vị trí, nổi lên tầng lớn mây mù.

"Theo bản vương xuất đến."

Thỏ tay nhỏ bỗng nhiên run lên.

"A?"

"Đây là cái gì?"

"Không tốt. . ."

Chúng nữ đồn dập kinh sợ, liền cơ hội phản kháng đều không có, liền bị này phiến mây mù mang rời khỏi mặt đất.

"Coi như các người gặp may mắn, như không có bản vương, các người hư muốn rời đi nơi này. . ."

Thỏ cười hì hì, tiếp tục hướng Thiên Thế Giới lối ra : mở miệng bước đi.

Lục hợp kết giới trong, Tô Linh Nhi ngây ngốc ngồi ở bình phong trên, ánh mắt ngốc si, thanh lệ không thôi. . .

Này, là một luồng đại bi. . .

. . .

Biệt thự lầu một trong phòng khách, chúng nữ ngồi ở trên ghế salông, trầm mặc không nói.

Thỏ phá thiên hoang không có muốn gà nường, ảo não lên lầu ba.

Chúng nữ nhìn theo nó sau khi rời đi, phương trong lòng, bay lên mãnh liệt bất an.

Vừa nãy các nàng sau khi đi vào, hai vị 'Hiệp cung' trước tiên hỏi dò Vương Dật tẩm tích.

Tô Linh Nhi căn bản không có thời gian để ý, tự mình đi đến trên ghế salông, lẳng lẽ roi lệ.

Chúng nữ không thể làm gì khác hơn là đưa mắt đầu đến thỏ trên người.

Thỏ không ngừng mà cười ha hả, sờ hỏi một đấng trả lời một nẻo, cuối cùng lưu lại cú 'Hắn lập tức trở lại', liền rời đi.

Vì lẽ đó, chúng nữ đều cảm giác xảy ra vấn đề lớn.

Liền như vậy, các nàng kiên trì chờ đợi, ai cũng không có lên tiếng.

Một canh giờ đã qua, hai giờ đã qua. . .

Làm sao vẫn chưa trở lại?

Chúng nữ trong lòng càng lo lắng, bắt đầu đứng ngồi không yên.

'Vù. . .'

Đúng vào lúc này, trong hư không bỗng nhiên nổi lên từng mảnh từng mảnh gọn sóng, thể nhưng, bốn đạo mỹ lệ thiên ảnh chậm rãi đi ra.

"A?"

"Sur tôn?"

"Sur tôn tỷ tỷ. . ."

"Các ngươi trở lại. . ."

Chúng nữ đầu tiên là ngẩn ngơ, gấp vội vàng đứng dậy, duyên dáng gọi to vây lại.

Các tiên nữ trở lại.

. . .

Nguyên lai, Tứ tỷ muội gặp lại sau, trực tiếp xảy ra chút đem đài, đi đến phòng nhỏ tán gẫu, đồng thời cũng chờ lão công trở lại.

Tiểu loli các loại, hiểu rõ đến Hương Hương không có cùng Tứ muội cùng nhau.

Vân Tiên cũng biết, Đại tỷ sở dĩ biến thành bộ dáng này, toàn nhân trúng Minh hoàng tà thuật.

Trò chuyện trò chuyện, các tiên nữ cảm thấy xuất không đúng.

Lão công lấy món đồ gì, muốn hơn mười giờ?

"Đáng ghét, nhất định là bị tô động phòng cuốn lấy. . ."

Tiểu loli kiêu hừ một tiếng, trực tiếp giơ lên tay nhỏ, mở ra đường hầm hư không.

. . .

Các tiên nữ bị đệ tử vây nhốt sau, nhất thời có chút choáng váng.

Các nàng vốn tưởng rằng tô động phòng ở thị tẩm, hay là bị hai vị 'Hiệp cung' cuốn lấy.

Ai nghĩ, các nàng đều ở nơi này?

Này lão công đâu?

Trên ghế salông, Tô Linh Nhi nhìn Từ Nguyệt, béo mập cặp môi thom há hốc liên hồi, nhưng cái gì cũng không nói ra được, trong con người xinh đẹp thanh lệ không thôi.

Các tiên nữ thấy sau, đôi mi thanh tú không khỏi hơi nhú lên.

Các nàng cảm giác được chuyện.

Từ Nguyệt sắc sắc nhìn chăm chú Tô Linh Nhi, giờ lên tay ngọc, bắt đầu chỉ ở tiết, thôi diễn càn khôn.

10 mấy sau.

Đột nhiên, Từ Nguyệt thân thể yếu kiều đại chiến, 'Phù phù' một tiếng, trực tiếp suất ngồi ở mộc trên sàn nhà, vô thần ngóng nhìn hư không.

Này biến số quá kinh người, chúng nữ không khỏi ngẩn ngơ, vội vàng ngồi xổm xuống thân thể.

"Nhị muội, làm sao?"

Tiểu loli cuống quýt nắm lên nàng tay ngọc.

Từ Nguyệt hoảng hốt chốc lát, chậm rãi chuyển qua mặt cười, nhìn về phía Đại tỷ.

Dần dần, nàng con người xinh đẹp trong, nổi lên dày đặc sương mù.

"Nhị muội, người đừng dọa dọa Đại tỷ, đến cùng làm sao?"

Tiểu loli thật sự hoảng rồi.

"Đại... Đại tỷ, chúng ta mệnh thật là khổ... Ô..."

Đột nhiên, Từ Nguyệt trực tiếp tiểu loli mạnh mẽ kéo vào hương hoài, lên tiếng khóc thảm thương.

Các tiên nữ nhất thời choáng váng.

Từ Nguyệt vừa khóc?

Lần thứ nhất, là Thiên đế hóa đạo, lần thứ hai, là cùng lão công gặp lại, này lần thứ ba... .

Thiên, hư không thật sự phải sụp xuống rồi hay sao?

Một bên Thảm Băng cũng giờ lên tay ngọc, bắt đầu thôi diễn.

Không khi nào, thân thể nàng bỗng nhiên run lên, cũng cùng Nhị tỷ giống như vậy, suất ngồi ở mộc trên sàn nhà.

"Tam tỷ..."

Vân Tiên kinh sợ, vội vàng nâng lên nàng cánh tay ngọc.

Thảm Băng thê mỹ mâu trong, chảy xuống bi thương nước mắt, nàng dùng sức cắn cặp môi thom, không để cho mình khóc ra thành tiếng.

Cuối cùng, béo mập môi diện đều bị cắn phá.

Tiểu loli tự nhiên phát hiện Tam muội tình huống, nàng đôi mi thanh tú nhú chặt, không có tới suy đoán, mà là thấp giọng hỏi: "Nhị muội, đến cùng làm sao?"

"Ô... Hô... Hô..."

Từ Nguyệt nghe xong, cổ nén trong lòng bị đọc, run giọng nói: "2 cái nhiều giờ trước, lão công vì cứu Linh Nhi, cưỡng ép mở ra 'Thiên đế dấu ấn', cùng Thượng Cổ Vương giả đại chiến. Hiện tại, hấn đạo trái qua tiêu tan, cùng... Cùng mười sáu năm như thế... Ô..."

Nàng nói đến lúc sau, thực sự không nhịn được, lần thứ hai khóc thảm lên.

"Cái gì?"

Từ Nguyệt như sấm sét giữa trời quang, trực tiếp đem chúng nữ phách hoá đá.

Tiểu loli bỗng nhiên ngẩn ngơ, lập tức 'Kê kê' một tiếng, bật cười lên, nhìn qua rất là quái dị.

Nàng trực tiếp ly khai Từ Nguyệt thân thể, hai tay nâng lên đối phương vai đẹp, đôi mắt đẹp ở Nhị muội mặt cười trên liên tục tự do, cười duyên nói: "Nhị muội, ngươi ở cùng Đại tỷ đùa giỡn có đúng hay không? Há?"

Từ Nguyệt thống khổ nhắm lại con mắt, tùy ý thanh lệ đi lướt xuống.

"Từ phó cung, Bồn cung hỏi ngươi, có phải là đang nói đùa?"

Trong phút chốc, tiểu loli mặt cười đột nhiên chìm xuống, hóa thành vụn cổ kê băng nứt, âm thanh càng có chút hơn tan nát cõi lòng.

"Tê. . . Hô. . ."

Từ Nguyệt hít một hơi thật sâu, chậm rãi mở đồ chót đôi mắt đẹp, nhìn chăm chú đối phương, gần từng chữ: "Bồn cung. . . Không có lừa dối Cung chủ tỷ. . ."

"Lớn mật! ! !"

Tiểu loli đột nhiên đứng dậy, hướng đối phương lạnh giọng quát lên: "Từ Nguyệt, ngươi thân là chính cung một trong, nhưng ở đây yêu nói hoặc chúng lừa dối Bồn cung, phải bị tội gì?"

Từ Nguyệt lần thứ hai nhắm lại đôi mắt đẹp, không lại có bất kỳ động tĩnh gì.

"Hô. . . Hô. . ."

Tiểu loli hô hấp bắt đầu gấp gáp lên, giờ lên tay nhỏ, bắt đầu thôi diễn. . .

10 giây sau. . .

Tiểu loli đến xuất rồi kết quả.

Nàng kiều tiểu thân thể bỗng nhiên run lên, lập được không ổn, suýt chút nữa ngã xuống đất.

Cuối cùng, nhưng là cưỡng ép nhìn xuống.

Tiểu loli nhắm lại đôi mắt đẹp, béo mập tiểu mặt cười trên, trượt xuống bị thương nước mắt.

Nhị muội, không có lừa gạt mình, lão công hân. . . Thật sự trải qua. . .

Sau đó, toàn bộ trong phòng khách, rơi vào yên tĩnh một cách chết chóc.

Không biết qua bao lâu bao lâu. . .

Đột nhiên, tiểu loli bỗng nhiên mở hai con mắt, cắn tiểu cặp môi thơm, hướng về Tô Linh Nhi đi tới.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 454: Tã lót trong lão công?

Tô Linh Nhi nghiêng đi đủ để mị hoặc chúng sinh kiều dung, nhìn kỹ đại phụ tiếp cận.

Tiểu loli đi tới gần, mặt cười một mảnh lạnh lùng, như tháng chạp trời đông giá rét.

"Tô. . . Thông. . . Phòng. . ."

Nàng cắn tiểu răng bạc, gần từng chữ: "Nếu không là ngươi tùy ý làm bậy, lão công cũng sẽ không hóa đạo. Ngươi. . . Cũng biết tội?"

Tô Linh Nhi nghe xong, yên lặng sau khi từ biệt mặt cười, không đáng hồi phục.

Toàn bộ phòng khách tĩnh đáng sợ, châm lặc có thể nghe.

"Ngươi. . ."

Tiểu loli đôi mi thanh tú dựng đứng, trực tiếp giơ lên trắng mịn tay nhỏ, hướng về đối phương phiến đi.

Tô Linh Nhi thống khổ nhắm lại mỹ lệ mắt tím, không có đi né tránh, mặc cho đối phương hiếp đáp.

Nàng biết, chính mình sai rồi.

Thật sự sai rồi.

Tô Linh Nhi nhiều hi vọng thời không có thể nghịch chuyển, chính mình chính là chết đói, cũng sẽ không đi cái kia Thiên Thế Giới, trao cái gì Thái Cổ đi loại đến ăn.

Đáng tiếc, hết thấy đều đã nước đổ khó hót.

'Xi. . .'

Trắng mịn tay nhỏ vọt tới cự nàng mặt cười 5 centimet nơi thì, bỗng nhiên ngừng lại.

"Hô. . . Hô. . ."

Tiểu loli thờ dốc phi thường gấp gáp, thân thể yêu kiều run rẩy không ngừng, thanh lệ liên tục lướt xuống.

Nàng, càng là không xuống tay được.

Tô Linh Nhi trải qua có danh phận, tuy là động phòng, nhưng cũng là tỷ muội.

Tiểu loli tuy là đại phụ, lại không đánh qua bất luận cái nào hậu cung nữ tử. Trước nói muốn thưởng tô động phòng một trượng hồng, cũng là nhất thời không nghĩ thông mà thôi.

Bây giờ, các nàng cùng nhau sinh hoạt hồi lâu, tình cảm dần sinh.

Huống hồ, đối phương đồ bụng thai nghén Đế Tử.

Tô Linh Nhi cảm giác được đại phụ thu tay lại, chậm rãi mở mắt tím, vùng lên mặt cười, nhìn về phía đối phương.

"Hanh. . ."

Tiểu loli kiều hừ, trực tiếp thu hồi tay nhỏ, bối xoay người, không nhìn tới nàng.

Tô Linh Nhi nhìn chăm chú đối phương kiều tiểu bóng lưng, béo mập cặp môi thom chiến lại chiến, nhưng cái gì cũng không nói ra được.

"Tê. . . Hô. . ."

Tiểu loli hít một hơi thật sâu, bình phục rung chuyển tâm thần, nhìn về phía chúng nữ, nhẹ giọng nói: "Các ngươi đều lên. . ."

Nàng là hậu cung chi chủ, vào đúng lúc này, nhất định phải đảm đương lên đại phụ trách nhiệm.

Chúng nữ thăm thẳm đứng dậy, thùy mặt cười, không có bất cứ động tĩnh gì.

Toàn bộ phòng khách, tràn ngập một luồng đại bi độc.

Tiểu loli giơ lên tay nhỏ, đem mặt cười trên thanh lệ lau khô, thế nhưng nhìn về phía Tử Nguyệt, nói: "Nhị muội, thực lực ngươi cao nhất, nhìn có thể hay không thôi diễn xuất, lão công bản mệnh dấu ấn đi nơi nào, còn có ở hay không Trung Nguyên đại lục."

Tử Nguyệt nhẹ nhàng gật đầu, giơ lên tay ngọc, thôi diễn vô thượng càn khôn.

Trong thời gian ngắn yên tĩnh qua đi.

Tử Nguyệt nhẹ nhàng thả xuống tay ngọc, u nhiên lắc đầu: "Không được, lão công hóa đạo trước, trở về Thiên đế thần vị, ta. . . Không tính toán ra được. . ."

"Đương đúng như này. . ."

Tiểu loli thống khổ nhắm lại cặp kia đôi mắt đẹp.

Thật cùng mười sáu năm trước như thế a.

Lẽ nào, hạnh phúc ngắn ngủi qua đi, bọn tỷ muội lại muốn đi vào tình không, bước lên vô tận tìm phu con đường sao?

Nhưng những này mới nhập hậu cung nữ tử làm sao bây giờ? Các nàng thực lực quá thấp, căn bản không chống đỡ được tình loạn phong bạo cùng hồ đên.

Huống hồ, không thể bỏ lại có thai Tô Linh Nhi mặc kệ.

Nghĩ tới đây, tiểu loli mở đôi mắt đẹp, nhìn về phía Nguyệt Thi Lam, nhất thời xoắn xuýt không ngớt.

Đúng vào lúc này, Từ Nguyệt cắn cắn cặp môi thom, nhẹ giọng nói: "Đại tỷ, lão công ở hóa đạo trước, hảo như phát hiện Hương Hương tung tích, nàng. . . Ngay khi Trung Nguyên đại lục. . ."

"Cái gì?"

Tam cung cùng tứ cung nhất thời kinh hãi, tiểu loli nhưng là ngăn ngại, gấp gấp hỏi: "Người năng lực chắc chắn chứ?"

Từ Nguyệt gật gật đầu: "Hắn là sẽ không sai rồi. . ."

Tiểu loli mặt cười trên, nhất thời nổi lên vẻ phức tạp.

Hương Hương ở đây? Vì sao chúng ta không phát hiện được hơi thở của nàng?

Lẽ nào, ở cái này giới trong giới?

Ngắn ngủi vắng lặng qua đi. . .

"Hô. . ."

Tiểu loli nhẹ nhàng ói ra miệng mùi thơm, đã quyết định, sâu xa nói: "Chúng ta tạm thời không rời đi Trung Nguyên đại lục, tìm kiếm Hương Hương tẩm tích. . ."

Các tiên nữ nghe xong, nhẹ nhàng gật đầu.

Tiểu loli sau khi nói xong, nhìn về phía một đám nữ đệ tử: "Các người ngay hôm đó về đến giới trần tục, vận dụng quan hệ của gia tộc, tuần tra từ hôm nay trở đi, trong vòng 10 ngày sinh ra nam anh. . ."

Mấy nữ đồn dập sững sờ.

Làm cái gì vậy?

Liễu Thiên Nhi lá gan nhất đại, lấy dũng khí hỏi: "Sư bá, lão công hắn. . ."

Tiểu loli trực tiếp vung lên tay nhỏ, đánh gãy đối phương, nói: "Nếu là lão công bản mệnh dấu ấn không hề rời đi Trung Nguyên đại lục, ngày hôm nay hẳn là trải qua sinh ra, ở trong tã lót."

Mấy nữ nghe xong nhất thời choáng váng, bị lời kinh ngạc.

Vương Dật biến thành bảo bảo ?

Thiên, chuyện này. . . Chuyện này. . .

Nếu là như vậy, cấp độ kia tã lót trong lão công sau khi lớn lên, chính mình chẳng phải là 30 nhiều tuổi?

Không nên như vậy tử nha nha nha! ! !

. . .

Tiên đô, cổ kiến trúc trong sương phòng.

Ngữ Cầm ấn xuống điện thoại di động cắt đứt kiện sau, ngẩng đầu ngóng nhìn hư không, ánh mắt ngốc sếp. . .

Nàng trải qua từ Nguyệt Thi Lam nơi đó được tin tức.

Vương Dật hắn, dĩ nhiên. . .

Ngữ Cầm cảm thấy trong lòng đau quá đau quá, như kim đâm .

Đồng thời, lại nổi lên vô tận hối hận.

Như chính mình đem tình huống trước tiên nói cho Vân Tiên, hay là kết quả thì sẽ không như vậy .

Thiên, ta lúc đó tại sao không nói? Tại sao?

"Hô, thật thoải mái đây. . ."

Đúng vào lúc này, Lạc Y Y vây quanh rõ ràng khăn tắm từ phòng rửa tay đi ra, nàng giờ lên óng ánh bàn chân nhỏ, lên Ngữ Cầm giường.

"Sur tôn, Vương Dật bọn hấn lúc nào trở lại?"

Nàng đỡ xuống khăn tắm, bóng loáng thân thể xâm nhập đối phương trong lòng.

Ngữ Cầm nghiêng đi mặt cười, nhìn chăm chú ái đồ, không có đi trả lời chắc chắn, mỹ lệ mâu trong nhưng là sương mù mờ mờ.

"Hả?"

Lạc Y Y nhất thời cảm giác được , không khỏi ngẩn ngơ, mờ mịt đi hỏi: "Sur tôn, người làm sao khóc?"

"Ta không có chuyện gì. . ."

Ngữ Cầm giờ lên tay ngọc, phất dưới khóe mắt vệt nước mắt, khẽ cười nói: "Người chuyên tâm ngày mai hội vũ, bọn hấn rất nhanh sẽ trở lại. "

Tin tức này, vẫn chưa thể nói cho nàng.

"Ồ. . ."

Lạc Y Y đáp một tiếng, cặp kia cánh tay ngọc quán rồi lại khăn, đem mặt cười gối lên đối phương đầy đặn thỏ thỏ trên, thoải mái ngủ .

...

Yên Kinh, Vụ Linh sơn.

Ngon núi này ở vào trung tâm thành phố Đông Bắc 30 dư lý, cao hơn mặt biển hơn 2000 mét.

Mỗi khi sương mù dâng lên thì, cửu thiên vân lát thành đường, người hành tại thiên, như nhập tiên cảnh, Vụ Linh sơn liền bởi vậy được gọi tên.

Vụ Linh sơn dưới duyên bắc 10 dặm, xây dựng có thật nhiều to to nhỏ nhỏ phục cổ đình viện, xa xa nhìn tới, như thế ngoại đảo nguyên, xa hoa.

Trong đó một cái nhất đại trong đình viện.

Một cái 16 tuổi thiếu niên, ngồi ở trong viện trên cái băng, nắm điện thoại di động, chuyên tâm chơi LOL.

Thiếu niên sinh rất đẹp trai, quần áo nhưng có chút phổ thông, rất như là quán vỉa hè hàng.

"Thất thiếu, thất thiếu. . ."

Đột nhiên, một cái 30 nhiều tuổi nam tử, từ một gian môn đình lao ra.

Nam tử ăn mặc một thân bạch đại quái, nhìn qua như là thầy thuốc.

Thiếu niên hơi nhướng mày, ngẩng đầu lên nói: "Ta lặp lại lần nữa, đừng gọi ta thất thiếu, ngốc chết rồi."

Thầy thuốc vọt tới hấn phụ cận, thò một hơi, nói: "Vâng. Lâm Viêm thiếu gia."

Lâm Viêm cúi đầu xuống đi, tiếp tục đánh LOL, nói: "Chuyện gì?"

Thầy thuốc nói: "Ngài từ trên núi gánh vác cái kia hình xăm thiếu niên, tỉnh rồi. . ."

"Cái gì?"

Lâm Viêm nhất thời cả kinh, cũng mặc kệ hấn hại không hấn hại đội hữu , trực tiếp đứng dậy, cửa trước trong đình bước nhanh tới.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 455: Không dạn đi ra, để cho ta tới

Rất nhanh, Lâm Viêm cùng nam thầy thuốc đi vào gian phòng, đi tới trước giường.

Giường lớn bên trên, nằm một cái nửa thân trần thiếu niên.

Thiếu niên bắp thịt rất rắn chắc, góc cạnh rõ ràng, tả nửa người che kín thần bí ma văn, rất có vẻ đẹp.

Không phải Vương Dật còn có thể là ai?

Lúc này, Vương Dật chính kỳ quái nhìn hai người, mờ mịt đi hỏi: "Đây là. . . Nơi nào?"

"Thảo! Người thật sự tỉnh rồi. . ."

Lâm Viêm căn bản không có trả lời chắc chắn, mà là một mặt ngờ ngác.

Hắn rõ ràng nhớ tới, chính mình mới vừa phát hiện cái tên này thời điểm, đối phương nằm trong vũng máu, vô cùng thê thảm.

Lẽ nào. . . , những cái kia huyết không phải hắn ?

Vương Dật nghe xong cau mày, hai tay dùng sức đẩy một cái, muốn đứng dậy, sau một khắc nhưng trực tiếp nhe răng nhếch miệng .

Hắn cảm giác trong cơ thể như kim đâm giống như vậy, đau đến không muốn sống.

"Người đừng nhúc nhích. . ."

Nam thầy thuốc kinh hãi, vội vàng đề lại bờ vai của hắn.

Vương Dật nhân thể nhìn về phía đối phương, không có cử động nữa, mà là lạnh lùng nói: "Các người là ai? Đây là nơi nào?"

"Anh em, người đừng sợ. . ."

Lâm Viêm vội vàng nói: "Ta là Lâm Viêm, nơi này là ta gia."

"Người gia?"

Vương Dật nhất thời sững sờ.

"Không sai. . ."

Lâm Viêm gật đầu cười nói: "Anh em, người tên gì? Làm sao xuất hiện ở ta gia dưới hậu sơn?"

"Ta. . ."

Vương Dật nghe xong, nhú mày càng sâu .

Hắn phát hiện, trong đầu của chính mình trống rỗng, cái gì cũng không nhớ ra được .

Chốc lát sau.

Vương Dật tựa hồ nhớ tới một chút, nhìn về phía đối phương: "Ta gọi Vương Dật, Tùng Sơn người. . ."

"Tùng Sơn? Cách nơi này hảo mấy ngàn dặm đây. . ."

Lâm Viêm trầm ngâm chốc lát, lập tức bừng tỉnh, nói: "Người lẽ nào là cái leo núi giả? Tam giờ trước từ trên đỉnh núi té xuống?"

"Leo núi giả?"

Vương Dật khổ sở suy nghĩ, thật là cái gì cũng không nhớ ra được .

"Cũng không đúng vậy. . ."

Lâm Viêm trên mặt, bỗng nhiên nổi lên từng trận quái lạ: "Nếu là leo núi giả, làm sao té xuống sau, kết nối với y phục đều không còn?"

"Tranh. . . Boong boong. . ."

Đúng vào lúc này, ngoài phòng bỗng nhiên truyền đến đàn tranh tiếng, âm luật uyển chuyển, cảm động cực điểm.

Chỉ có điều, tiếng đàn trong mang có từng tia từng tia bi vọng, đựng không cam lòng.

Ba người nghe xong, dồn dập sửng sờ.

Lâm Viêm ngẩng đầu, nhìn đồng hồ treo tường một chút, thán tiếng nói: "Thời gian lại đến. . ."

Vương Dật chậm rãi nhắm hai mắt lại, yên tĩnh nghe.

Trong đầu của hắn, hiện ra một bộ bức họa xinh đẹp.

Đó là một toà cổ vũ đài, giữa hư không, lưỡng bóng người đẹp để ngồi đối diện nhau, hai tay đang đưa, đạn điểm lục hợp.

Nơi đó có sơn hà loài chim, cũng có mây mù ngôi sao, xa hoa, dường như tiên cảnh.

Vương Dật ngửi âm sinh tình, càng là nhớ tới một ít tông môn hội vũ thì ký ức mãnh vỡ.

Lúc này, Lâm Viêm xoay người, mục thấy ngoài cửa sổ, tự nói: "Ngày hôm nay mấy tên kia sẽ đến, tử, người liền thiếu đạn nửa giờ đi. . ."

Hắn dứt lời vào Vương Dật trong tai, khiến cho trong đầu bức tranh đột nhiên phá nát.

Vương Dật nhất thời mở hai mắt ra, phần nộ nhìn về phía đối phương.

"Ai. . ."

Lâm Viêm bất đắc dĩ lắc đầu một cái, quay người sang tử, vừa vặn đón nhận đối phương trợn mắt.

"Khe nằm!"

Hắn kinh ngạc, chân tâm, ngờ ngạc đi hỏi: "Người. . . Người làm gì thế?"

Vương Dật không có thời gian để ý, hoạt động dưới gân cốt, phát hiện trên người chỗ đau nhẹ đi nhiều, liền trực tiếp vươn mình xuống giường.

"Ta không phải nhượng người đừng nhúc nhích sao?"

Nam thầy thuốc vội vàng đè lại bờ vai của hắn.

"Lăn. . ."

Vương Dật quát lạnh, cánh tay phải dùng sức vung một cái.

Nam thầy thuốc thông thể chấn động mạnh, trực tiếp lùi về sau mấy bước, 'Phù phù' một tiếng ngồi ngã xuống đất.

Vương Dật quét đối phương một chút, trực tiếp phòng nghỉ môn đi đến.

"Vương Dật, ngươi muốn đi đâu?"

Lâm Viêm kinh hãi, không kịp đi suy nghĩ cái tên này làm sao có thể xuống giường, vội vàng ngăn trở đối phương đường đi.

"Ta đi xem xem ai đang khảy đàn. . ."

Vương Dật không có ẩn giấu. Hắn cảm giác, càng tiếp cận tiếng đàn đầu nguồn, vượt năng lực mau chóng khôi phục ký ức.

"Ngươi điên rồi?"

Lâm Viêm đột nhiên thất sắc, lớn tiếng nói: "Người không mặc quần áo, có thể nào xuất hiện ở ta tử trước mặt?"

Vương Dật nghe xong, cảm thấy xác thực không thích hợp, liền gật đầu nói: "Vậy ngươi cho ta nắm bộ quần áo. . ."

"Há, tốt. . ."

Lâm Viêm gật gật đầu, mới vừa tự nghiêng người, nhưng bỗng nhiên nhớ ra cái gì đó, vội vàng ngừng lại bước chân, lắc đầu nói: "Không được, ta tỷ đánh đàn thì, không muốn bị người ngoài quấy rối."

"Cái gì lung ta lung tung. . ."

Vương Dật hơi nhướn mày, thúc nói: "Mau tìm bộ quần áo đến."

"Thật sự không được. . ."

Lâm Viêm rung đùi đắc ý, chết sống không đồng ý.

Vương Dật lông mày vượt nếp nhăn càng sâu, hần trăm mặc chốc lát, nghiêng đầu đi, nhìn về phía ngòai dưới đất nam thầy thuốc.

Nam thầy thuốc thân thể chấn động, sợ hãi nói: "Ngươi. . . Ngươi muốn làm gì?"

Vương Dật cất bước đi tới đối phương phụ cận, lãnh đạm nói: "Đem quần áo thoát."

"Cái gì?"

Nam thầy thuốc nhất thời choáng váng.

Thiên, cái tên này dĩ nhiên hảo cái này?

Vương Dật vậy mà đối phương đem mình muốn loan ? Cau mày quát lên: "Mau mau. . ."

"Vâng. . . Là. . ."

Nam thầy thuốc run cầm cập một tý, không dám đi làm trái, đem bạch đại quái cỡi.

Vương Dật một cái chép lại, nghiêng người mặc vào, buộc chặt nút buộc sau, phòng nghỉ môn đi đến.

"Vương Dật, ngươi đứng lại. . ."

Lâm Viêm cuống lên, kéo lại cánh tay của hần.

Vương Dật vung một cái, trực tiếp tránh thoát đối phương chương khống, đẩy cửa đi ra, hướng về tiếng đàn đầu nguồn bước đi.

Lâm Viêm ổn định thân hình sau, vội vàng đuổi tới.

"Vương Dật, đây là nhà ta, ngươi chớ làm loạn. . ."

"Vương Dật, ta cảnh cáo ngươi, ta là Yên Kinh Lâm gia lão thất, ngươi nhạ phiền toái lớn. . ."

"Vương Dật, ta tỷ là Yên Kinh trung học đệ nhất hoa khôi của trường, người theo đuổi nàng có hai chiếc xe tải nhiều như vậy, ngươi nếu là lại khư khư cố chấp, ta liền đem ngươi hành vì nói cho những người theo đuổi kia, ngươi sẽ bị đánh rất thảm. . ."

"Mẹ nó! Vương Dật, ngươi nghe ta nói sao sao?"

Lâm Viêm thấy kéo không được đối phương, gấp oa oa kêu loạn.

Không thể phủ nhận, hần này một trận loạn hồng, vẫn đúng là thấy hiệu quả.

Vương Dật cảm giác não nhân đau đớn, trước mắt tựa hồ có vô số con ruồi bay loạn, hần không nói gì quay đầu đi: "Ngươi có thể hay không yên tĩnh một chút?"

"Vương Dật, ngươi thật không thể đi. . ."

Lâm Viêm thấy uy hiếp vô dụng, gấp đều sắp khóc.

Chị gái đánh đàn thì tối kỵ bị quấy rầy, nếu để cho nàng biết, cái tên này là chính mình mang về nhà, đến lúc đó. . .

Ai u!

Hần thật sự không dám nghĩ tới.

Vương Dật mặc kệ hấn, bước nhanh hơn, hướng đầu nguồn bước đi.

Rất nhanh, bọn hấn đi tới viện tây một toà tiểu đình trước.

Trong đình, ngồi một cái thiếu nữ mặc áo lam.

Thiếu nữ ngũ quan phi thường tinh xảo, tóc dài như thác nước, da thịt trắng nõn cảm động.

Đặc biệt là này một đôi đôi mắt đẹp, như bảo thạch giống như vậy, bóng loáng lưu chuyển, lờ lờ rục rờ.

Lâm Viêm không có nói láo, đây quả nhiên là một cái hoa khôi của trường cấp thiếu nữ khác, hơn nữa rất cực phẩm.

Lúc này, thiếu nữ mặc áo lam thân thể nhẹ nhàng chéch động, chính say mê với mình tiếng đàn ở trong, bỗng nhiên phát hiện đối diện có người, thanh tú lông mày không khỏi nhú một cái.

'Tranh. . .'

Tiếng đàn im bật đi.

Nàng mặt cười chậm rãi giờ lên, nhìn về phía nơi đó.

Hai người ánh mắt, nhất thời đan xen vào nhau.

Lâm Viêm thâm nghĩ xong, không lại đi lôi kéo Vương Dật, cẩn thận nhìn tất cả.

'Hào ánh mắt thâm thúy.'

Thiếu nữ mặc áo lam vàng trán hơi động, mặt cười nhưng không có quá sóng lớn lan, phần môi khẽ mở: "Ngươi là ai. . ."

Nàng âm thanh rất êm tai, như thâm cốc chim hoàng oanh.

Thiếu nữ mặc áo lam tuy rằng cực mỹ, nhưng không có gây nên Vương Dật hứng thú, hấn thấy đối phương dừng động tác lại, lông mày nhất thời vừa nhú: "Ngươi còn đạn không đạn ? Không đạn đi ra, để cho ta tới. . ."

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 456: Ưc hồng nhan

Hắn đặc biệt kinh người, thiếu nữ mặc áo lam nhất thời sùng sốt , tinh xảo mặt cười trên nổi lên một mảnh tiểu mờ mịt.

Một bên Lâm Viêm bỗng nhiên quay đầu, trợn mắt ngoác mồm nhìn Vương Dật, trực tiếp mòng ép.

Hắn hay vẫn là lần thứ nhất nhìn thấy, một người đàn ông dùng bọc này ngửi khí cùng chị gái nói chuyện.

Giời ạ!

Ngươi mù a, ta tỷ nhưng là đệ nhất hoa khôi của trường, người theo đuổi vô số, muốn cùng nàng thấy sang bắt quàng làm họ đếm không xuể, có thể ngươi nhưng. . .

Vương Dật thấy đối phương không có động tĩnh, nhú mày càng sâu : "Ngươi đến cùng đạn không đạn?"

"Thảo!"

Lâm Viêm nhất thời nổi giận, lớn tiếng nói: "Vương Dật, ngươi như thế nào cùng ta tỷ nói chuyện đâu?"

Vương Dật quay đầu liếc mắt nhìn hấn, không có thời gian để ý.

Lúc này, thiếu nữ mặc áo lam phản ứng lại, đôi mi thanh tú không khỏi nhẹ nềp nhăn, nhìn về phía đệ đệ: "Bằng hữu ngươi?"

Lâm Viêm từ tiểu không sợ trời không sợ đất, nhưng là truyệt chị gái, giờ khắc này bị đôi mắt đẹp của nàng nhìn chăm chăm, trong lòng không khỏi một trận sợ hãi, nhắm mắt cười nói: "Hắc. . . Tỷ. . ."

"Trả lời vấn đề của ta. . ."

Thiếu nữ mặc áo lam nhàn nhạt nói: "Hắn là bằng hữu ngươi?"

"Xem như là. . . Nửa cái đi. . ."

Lâm Viêm vô đầu cười khúc khích, nhưng trong lòng là hận cực kỳ Vương Dật kẻ này.

Giời ạ!

Tiểu gia ta mệt gần chết đem ngươi công về, cứu tính mạng ngươi, ngươi liền như thế báo đáp ta?

Hãm hại chết rồi.

"Chính là, không phải liền không phải, nửa cái tính là gì?"

Thiếu nữ mặc áo lam sắc mặt chìm xuống, rõ ràng không cao hứng.

Lâm Viêm đồn ở sát na động lại, không dám thở mạnh một cái.

"Léo nha léo nhéo, giờ trò quỷ gì. . ."

Đúng vào lúc này, Vương Dật lăm bắm một câu, chuyển bước, hướng trong đình đi đến.

Thiếu nữ mặc áo lam mặt cười biến đổi, đột nhiên đứng lên, lui về phía sau nửa bước, lãnh đạm nói: "Ngươi muốn làm gì?"

Vương Dật không để ý tới nàng, trực tiếp đi tới đàn cổ nơi, dọa được đối phương lại lui nửa bước.

Vương Dật không nói hai lời, trực tiếp ngồi ở vị trí của nàng.

"Ngươi. . ."

Thiếu nữ mặc áo lam nhất thời vừa giận vừa sợ, khẽ kêu nói: "Đây là vị trí của ta, ngươi đi ra."

Vương Dật mắt diếc tai ngơ, chậm rãi giơ lên hai tay, nhẹ nhàng phát ở dây đàn bên trên.

"Tranh. . ."

Chất phác cảm âm, thăm thẳm nổi lên.

Thiếu nữ mặc áo lam thật sự nổi giận, ngập trời, nàng đột nhiên chuyển qua mặt cười, khẽ kêu nói: "Lâm Viêm, ngươi còn ngốc đứng làm gì?"

Lâm Viêm nhất thời thức tỉnh, vội vàng hét lớn: "Vương Dật, ngươi hạ xuống. . ."

Hắn nói liền vọt lên.

Vương Dật không có thời gian để ý, chậm rãi nhắm hai mắt lại, chậm rãi mở miệng: "Nhất niệm thiên, nhất niệm địa, nhất niệm hồng trần, nhất niệm tương tư. Thiên cũng vân, mà vĩnh tuyệt, trăm hồng trần, vọng tương tư. . ."

Hắn sau khi nói xong, mười ngón câu ly dây đàn, khẽ gảy mà thả.

'Boong boong. . .'

Chậm rãi, một đạo thể mỹ tiếng đàn thăm thẳm bay lên, vang vọng ở bên trong trời đất.

Âm luật phi thường cảm động, nhưng có chút bi thương uyển chuyển, dâng tâm thần người. . .

Vương Dật không biết, chính mình làm sao hội đàn này thủ từ khúc, nhưng dù là gảy, cái cảm giác này, đến từ chính sâu trong linh hồn.

Mà những câu nói kia, cũng là không trải qua suy nghĩ, bật thốt lên mà nói.

Một bên thiếu nữ mặc áo lam ngẩn ngơ, con ngươi xinh đẹp trong, bắn ra khó hiểu sắc thái.

Hào rất khác biệt Khúc Phong, hào ưu thương ý cảnh.

Đây là cái gì từ khúc?

Lẽ nào, trong lòng hần cũng có bi thương?

Đúng vào lúc này, Lâm Viêm giương nanh múa vuốt xông lên rồi, vẻ mặt của hần cực kỳ dữ tợn, thể muốn thay tỷ tỷ làm chủ, đem tên ghê tởm này kéo rời chỗ ngồi nơi.

Thiếu nữ mặc áo lam nhất thời kinh hãi, thân thể lóc lên, ngăn trở đệ đệ đường.

"Tỷ, người. . ."

Lâm Viêm ở trong phút chốc mộng ép.

"Xuyt, đừng lên tiếng. . ."

Thiếu nữ mặc áo lam đôi mi thanh tú vừa nhú, thấp giọng khẽ kêu, tựa hồ thật là bất mãn.

Lâm Viêm nhất thời choáng váng.

Thật sự choáng váng.

Cùng lúc đó, Vương Dật nhắm mắt lại, mười ngón luân phiên biến hóa, đạn điểm lục hợp. Trong đầu của hần, liên tục hiện lên vụn vặt đoạn ngắn.

Ở một cái gian phòng cực lớn trong, mình và năm nam một nữ động thủ.

Ở vô tận Lâm Hải đỉnh, hai thiếu nữ ở động thủ.

Ở một cái xa hoa trong phòng, một cô thiếu nữ ôm chính mình khóc thảm. . .

Ở một tòa trên võ đài. . .

Vô số ký ức mảnh vỡ lướt qua đầu óc, xuất hiện nhưng là cùng một cô thiếu nữ.

Nàng một thân lục y, sinh thể mỹ cảm động.

Nàng. . . Là ai?

Vương Dật khổ sở suy nghĩ, nhưng thật sự không nhớ ra được .

Giờ khắc này, thiếu nữ mặc áo lam đã đem đệ đệ kéo ở một bên, tỉ mỉ đi lắng nghe, bên trong đôi mắt đẹp, lóc lên phức tạp ánh sáng.

...

'Ong ong. . .'

Mạnh mẽ động cơ nổ vang, đánh vỡ yên tĩnh sơn đạo.

Tam lượng hào hoa xe thể thao do xa đến gần, mở ra phục cổ đình viện 200 mét ngoại, ngừng lại.

Tam đối với nam nữ trẻ tuổi, từ trên xe bước xuống .

Bọn hần từng cái từng cái đeo vàng đeo bạc, quần áo hào hoa phú quý, rõ ràng là con nhà giàu.

Trong đó một người cao lớn thanh niên khoá lên chính mình Lamborghini sau, giờ tay ôm lấy chính mình bạn gái, quay đầu cười nói: "Lâm Đào, người tốt nhất cho mọi người gọi điện thoại. . ."

Một người thanh niên khác chính cho Porsche khóa lại, nghe xong uốn một cái đầu, nhìn về phía bên cạnh: "Tỷ, người cho Từ Vi đi điện thoại."

Đệ tam chiếc Mercedes chạy chậm bên , tương tự đứng một đôi nam nữ.

Nam nhìn qua loè loẹt, mười phần một cái tiểu bạch kiểm.

Nữ từ trường rất diễm lệ, trang nhưng có chút dày đặc, môi rất hot.

Lúc này, nàng chính chán ở tiểu bạch kiểm trong lòng, liên tục tìm tòi đối phương bên hông, nghe xong nhất thời 'Thiết' một tiếng, nói: "Đây là Lâm gia sản nghiệp, chúng ta tới nơi này chơi, làm gì gọi điện thoại cho nàng?"

Lên tiếng trước nhất thanh niên cười nói: "Lâm Tĩnh, ngươi hay vẫn là đánh một cái đi, dù sao cái kia đình viện là Lâm Tử Vi danh tự."

"Nói rồi không cần liền không cần. . ."

Lâm Tĩnh sầm mặt lại, không để ý đến bọn họ, tự mình lôi kéo tiểu bạch kiểm triều đình viện đi đến.

"Ngươi tỷ hảo như đối với Lâm Tử Vi có ý kiến. . ."

Thanh niên chờ hai người đi xa, ôm lấy bạn gái đi tới Lâm Đào trước mặt.

"Nữ nhân mà, lòng ghen tỵ rất mạnh, huống hồ lại không phải một cái mẹ sinh. . ."

Lâm Đào dùng ngón út móc móc lỗ tai, chuyện đương nhiên đạo, sau đó lại nhớ ra cái gì đó, nói: "Tân Cường, Hậu thiên ông nội ta sinh nhật, ngươi có thể đừng quên. . ."

"Yên tâm, lễ mừng thọ cha ta đều chuẩn bị kỹ càng. . ."

Tân Cường cười ha ha.

"Lăn, Tân thúc là Tân thúc, ngươi là ngươi, đến lúc đó đừng cho ta mất mặt."

Lâm Đào cười mắng.

Mấy người vừa nói vừa cười, hướng nhất đại này tòa đình viện đi đến.

Chờ bọn hắn đến khi đi tới cửa, nhất thời nghe được một luồng cực kỳ u nhã tiếng đàn.

"Hà?"

Tân Cường nhất thời sửng sốt, sau đó thờ dãi nói: "Tư Vi đàn so với trước dễ nghe hơn."

"Đánh đàn không phải ta muội. . ."

Lâm Đào hơi nhướn mày.

Bởi vì hắn phát hiện, trong sân Lâm Tĩnh, dĩ nhiên ly khai cái kia tiểu bạch kiểm, sâu sắc nhìn chăm chú phía tây tiểu đình phương hướng, càng là ngây dại.

. . .

Trong đình Vương Dật, dĩ nhiên hoàn toàn vong ngã.

Thân thể hắn theo tiếng đàn tùy ý đong đưa, tiêu sái đến cực điểm.

Mười cái ngón tay hóa thành thiên ngoại huyền ảnh, đầy đặc đan dệt, như hình với bóng.

Là ai, nàng đến cùng là ai?

Vương Dật liều mạng suy tư.

Đột nhiên, một thiếu nữ khác xuất hiện ở trong đầu.

Thiếu nữ một thân tử y, phương hoa tuyệt thế, kỳ ảo như tiên.

'Oanh. . .'

Vương Dật đầu óc đột nhiên nổ vang, hắn bỗng nhiên mở hai mắt ra, hét lớn: "Băng Nhi. . ."

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 457: Đến cùng là cái gì?

Thê mỹ cảm âm im bất đi.

Bi không tận, mộng đã đứt.

Tuyệt thế phương hoa, ở sát na tiêu tan.

Trong đình thiếu nữ mặc áo lam ngấn ngò, trong con người xinh đẹp một mảnh hoàng hốt, còn có chút không phản ứng lại.

Một bên Lâm Viêm, nhưng suýt chút nữa bị này tiếng rống to sợ vãi tè rồi.

Vương Dật run run rẩy rẩy đứng lên, ánh mắt có chút ngốc sấp, tay phải hấn lẳng không ấn nhẹ, muốn phải bắt được cái gì, nhưng cái gì cũng không bắt được.

"Ta. . . Ta gọi Lâm Tĩnh. . ."

Đối diện Lâm Tĩnh cho rằng Vương Dật đang cùng mình chào hỏi, vội vã tiến lên một bước.

Hơn 10 phút trước, nàng tiến vào đình viện một khắc đó, liền bị đối phương khí chất sâu sắc hấp dẫn, đặc biệt là cặp kia thâm thúy con mắt, còn có này cảm động tiếng đàn.

Thiên, trên đời dĩ nhiên có như thế đẹp để nam nhân.

Chỗ chết người nhất chính là, người đàn ông này, tài hoa hơn người.

Lâm Tĩnh cảm giác, chính mình luân hãm.

Nếu là bị nam nhân như vậy đặt ở dưới thân, sau đó bị tùy ý tiến vào, sẽ là ra sao tư vị?

Nàng thật sự rất muốn biết.

Một bên tiểu bạch kiểm lạnh lùng nhìn Vương Dật, trong mắt nổi lên ngập trời lòng đỏ kị, cũng không dám có bất kỳ cử động.

Hắn tuy là Yên Kinh người, gia cảnh nhưng rất bình thường, có thể được đến Lâm Tĩnh thanh mị, toàn bình gương mặt trứng, nếu là chọc giận nàng, tất cả mọi thứ ở hiện tại liền toàn không còn.

Vào giờ phút này.

Vương Dật không để ý tới đối phương, tay phải dùng sức cầm lấy hư không, run giọng nói: "Băng Nhi. . ."

Dần dần, khoe mắt của hắn một bên, trượt xuống hai đạo huyết lệ, rất bắt mắt.

"A. . ."

Lâm Tĩnh trực tiếp nhìn thấy quy tắc này biến số, nhất thời dọa sợ.

Chậm rãi, Vương Dật hai mắt, bị tràn ra dòng máu sở lấp kín, nhìn qua thật là thê thảm.

Đột nhiên, hắn há miệng, tựa hồ muốn nói cái gì, nhưng cái gì cũng không nói ra được.

Vào giờ phút này, Vương Dật trước mắt, xuất hiện một bộ kỳ dị cảnh tượng.

Sương mù bốc lên trong, một đạo tuyệt thế thiên ảnh chậm rãi hiện lên, chính là cái kia thê mỹ tuyệt luân thiếu nữ mặc áo tím.

Thế nhưng, bên cạnh nàng, chậm rãi xuất hiện một bóng người khác.

Một đôi bạch y, phương hoa tuyệt đại.

Lại sau đó. . .

Đạo thứ ba, đạo thứ tư thiên ảnh, cũng dần dần hiện lên.

Cuối cùng, các nàng ở giữa xuất hiện một cái áo hồng nữ đồng.

Nữ đồng đưa một đôi tay nhỏ, tựa hồ muốn tới ôm chính mình. Sau đó, nàng chậm rãi lớn lên, hóa thành thể gian xinh đẹp nhất tồn tại.

Đây là một bộ thể mỹ tuyệt luân bức tranh.

Vương Dật không khỏi ngây dại, sau đó liêu mạng với tới các nàng.

Làm sao, song phương tựa hồ cách có một đạo vô hình lách trời, khiến cho bọn họ không cách nào đoàn tụ.

"Lão bà. . ."

Hắn cuống lên, rống to ở thiên, liêu mạng hướng năm bóng người đẹp để phóng đi.

'Oanh. . .'

Đột nhiên, bức họa xinh đẹp đột nhiên nổ tung, tan đi trong trời đất.

"Phốc. . ."

Vương Dật khí huyết cuộn cuộn, trực tiếp phun ra một ngụm máu tươi, mắt tối sầm lại, hôn mê bất tỉnh.

. . .

Buổi chiều 6 điểm chính, mặt trời chiều ngã về tây.

Tùng Sơn, khu biệt thự.

Các tiên nữ cùng đệ tử yên tĩnh ngồi ở trên ghế salông, trầm mặc không nói.

Toàn bộ phòng khách, bị một đoàn vô hình mù mịt bao phủ.

'Leng keng keng. . .'

Đúng vào lúc này, một trận lạnh lạnh tiếng chuông xuất hiện .

Nguyệt Thi Lam cầm điện thoại di động lên, nhận điện thoại.

Phút chốc, nàng đứng dậy đi đến trước cửa, đem tam đại bao Kentucky Fried Chicken thức ăn ngoài toàn gia dừng tiếp vào.

Nguyệt Thi Lam xoay tay lại đóng cửa, đem Kentucky Fried Chicken đặt ở trên bàn ăn, nghiêng đi mặt cười, nhẹ giọng kêu: "Sur tôn, cơm đến rồi. . ."

Tiểu loli roi xuống sô pha, nhìn về phía chúng nữ: "Ăn cơm!"

Chúng nữ đều không đói bụng, có thể đại phụ cũng không dám không nghe, các nàng lần lượt đứng dậy, đi tới bàn lớn trước.

Tiểu loli không nhúc nhích, mà là nhìn về phía sô pha một góc, cau mày nói: "Tô động phòng, ăn cơm. . ."

Tô Linh Nhi ngóng nhìn hư không chờ ra, căn bản không có thời gian để ý.

Tiểu loli mặt cười phát lạnh, lạnh lùng nói: "Tô động phòng, ngươi muốn bị đói Đế Tử hay sao?"

Tô Linh Nhi thân thể yếu kiều run lên, nhìn đối phương một chút, thể nhưng buông xuống mặt cười, giơ lên tay ngọc, mò lên chính mình tiểu đồ đồ.

Mấy qua đi, nàng mềm mại cặp môi thơm vi vi mơn mề, hai đạo thanh lệ, tự trong con ngươi xinh đẹp chậm rãi lướt xuống.

Tiểu loli thấy, trong lòng không khỏi đau xót, không có lại đi giục. Xoay người lại đến trước bàn, thấp giọng nói: "Nhi muối, ngươi nắm một ít đồ ăn, đi tô động phòng nơi đó. . ."

"Vâng. . ."

Từ Nguyệt nhẹ nhàng gạt đầu, nắm một chút nguyên vị kê cùng ngọt bắp ngô, đi đến sô pha nơi, ngồi xuống.

Tô Linh Nhi giờ lên mặt cười nhìn về phía đối phương, ghen ngào nức nở: "Từ. . . Từ Nguyệt, xin lỗi. . ."

"Đây là mệnh, ăn đi. . ."

Từ Nguyệt than nhẹ, mở ra ngọt bắp ngô phong thư, đưa tới trước mặt đối phương.

Tô Linh Nhi giờ tay tiếp nhận, nhẹ cắn nhẹ, tỉnh tể nhai : nghiền ngẫm, mặt cười trên nhưng là thanh lệ không thôi.

Từ Nguyệt nhìn có chút đau lòng, giờ lên tay ngọc, ôn nhu lau chùi đôi phượng chảy xuống nước mắt.

Tô Linh Nhi ăn nửa cái sau, liền lại khó mà nuốt xuống. Nàng thả xuống ngọt bắp ngô, nhìn chăm chú hư không, tàn nhẫn tiếng nói: "Chờ bản vương sinh ra nho nhỏ sau, nhất định đi Thiên Thế Giới đem Lan Vương xé nát, cho Vương Dật báo thù. . ."

"Lan Vương?"

Từ Nguyệt đôi mi thanh tú vừa nhíu, hỏi: "Chính là hướng về người động thủ sinh linh?"

Tô Linh Nhi gật đầu.

Từ Nguyệt nghe xong, rơi vào trầm ngâm.

Nàng trước từng thôi diễn xuất, sinh linh kia vì được Linh Nhi trong bụng hài tử, không tiếc cùng Chân Hồng Vương động thủ, đánh đất trời tối tăm, sơn hà đỏ nát.

Nó vì sao như vậy không tiếc đánh đổi?

Lúc đó Từ Nguyệt tâm niệm lão công, không có thâm nghĩ tới cái này vấn đề.

Bây giờ nhìn lại, trong đó tất có kỳ lạ.

Nghĩ tới đây, Từ Nguyệt do dự chốc lát, nhẹ giọng hỏi: "Linh Nhi, ta nghĩ nhìn Đế Từ, có thể hay không?"

Tô Linh Nhi nhất thời ngẩn ngơ, sau đó liền gật đầu đồng ý.

Nàng tin tưởng đối phương sẽ không làm hại mình và nho nhỏ.

Từ Nguyệt được đáp ứng, nghiêng đi mặt cười, nhìn về phía bàn ăn: "Đại tỷ. . ."

Tiểu loli tay nhỏ vùng lên: "Chuẩn. . ."

Nàng tất nhiên là biết Nhị muội phải làm gì.

Từ Nguyệt được đại phụ cho phép, hít một hơi thật sâu, một cánh tay ngọc mềm nhẹ đặt tại Tô Linh Nhi đồ đồ trên, khác một cánh tay ngọc hư không đạn điểm, dẫn dắt vô thượng căn khôn: "Thái thượng hỏi, duy sâm la vạn tượng, cầu hậu thế hình dáng, khai. . ."

Nàng khẽ quát một tiếng, kết ấn tay ngọc bình án hư không.

'Hồng. . .'

Trong phút chốc, một luồng vết trắng đột nhiên phun ra.

'Vù. . .'

Hư không rung động, vết trắng chìm nổi, gợn sóng bộc phát.

"A? Phốc. . ."

Đột nhiên, Từ Nguyệt mặt cười đột nhiên trắng lên, đột nhiên phun ra một đạo mũi tên máu.

Này biến số quá kinh người.

Chúng nữ nhất thời kinh hãi, tiểu loli ngơ ngác đứng dậy: "Nhị muội. . .?"

"Từ Nguyệt, người. . ."

Tô Linh Nhi cũng kinh ngạc đến ngây người.

"Hô. . . Hô. . ."

Từ Nguyệt thở gấp liên tục, trong lòng dĩ nhiên khiếp sợ tột đỉnh.

Chính mình nhưng là thái thượng cửu trùng thiên Nữ đế, bây giờ chỉ là thôi diễn một góc tương lai, liền bị sức mạnh to lớn thần bí chấn thương.

Thiên, Linh Nhi trong bụng thai nghén, đến cùng là cái gì?

"Ta không có chuyện gì. . ."

Nàng cường tự bình phục nát loạn để huyết, tiếp tục thôi diễn tương lai một góc.

Dần dần, một cái hậu thế cảnh tượng, chậm rãi mở ra .

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 458: Tuyệt thế Đế vương

Vết trắng trong hiện lên, là một mảnh khô vàng thế giới.

Dãy núi đá lởm chởm trùng điệp, liên lạc thành mạch. Sông lớn đã khô, không gặp cội nguồn, chỉ có vô tận vết rách.

Tà dương tịch dưới, đại địa bên trên, bị một luồng khó hiểu khí tức bao phủ.

Một toà hùng vĩ nhất phong châu bên trên, trạm có một bóng hình xinh đẹp.

Nàng quay lưng mệnh mông, mỹ lệ eo nhỏ nhắn nơi, xoay quanh chín cái thô to trắng như tuyết hồ vĩ, chúng nó tuần tuần run run, không dừng không tức.

Một vòng to lớn màu sắc rực rỡ Thần khuyển, ở thiên ảnh sau lưng chìm nổi, ba ngàn thanh ti hư không tạo nên, khí tức trùng thiên.

Nàng xung quanh, trôi nổi vô tận Cổ Đồng khí tức, khí tức bên dưới, càng có thần bí trật tự xiềng xích tương tổ, vòn quanh không thôi.

Mà thiên ảnh đối diện hư không, tắc chìm nổi vô số bóng người. Bọn hán lãng không thi lễ, một mực cung kính.

Các tiên nữ thấy rõ tất cả sau, con mắt đều tròn tròn .

Bởi vì, những bóng người kia trong, dĩ nhiên có Thiên đế bình thường tồn tại?

Tiểu loli run giọng nói: "Chân đạp đại đạo Thần liên, vạn vật mẫu khí đi theo, còn có Thiên đế đi kỳ bá, chuyện này. . . Chuyện này. . ."

Thiên Nguyệt Nữ thần Vương thật sự dọa sợ .

Trời ạ, này bóng người đẹp đẽ, đến cùng là ra sao tồn tại?

Trên ghế salông Tô Linh Nhi, sâu sắc ngó nhìn thiên ảnh, thân thể yêu kiều run rẩy không thôi.

Nàng có thể cảm giác được, mình và thiên ảnh trong lúc đó, tồn tại huyết thống liên kết quan hệ.

"Tứ Nguyệt. . ."

Tô Linh Nhi kích động hỏi: "Nàng. . . Nàng chính là bản vương hải tử?"

Tứ Nguyệt nghiêm nghị gật gật đầu, trong lòng cũng là chấn động không tên.

Nàng nhận thức, hoàn toàn lật đổ .

"Nho nhỏ. . . Là con gái. . ."

Tô Linh Nhi run giọng tự nói, mỹ lệ mắt tím trong, lần thứ hai trượt xuống thanh lệ.

"Đế vương?"

Đột nhiên, một đạo kinh sợ xuất hiện .

Bóng trắng lay động, tho xuất hiện ở cửa thang gác.

Giờ khắc này nó lừa môi mở lớn, trợn mắt ngoác mồm nhìn cảnh tượng trong thiên ảnh, lắp bắp nói: "Ta sớm biết Tô vương trong bụng đồ vật ghê gớm, cũng không định đến, lại là loại này tồn tại?"

Đế vương?

Chúng nữ nhìn nhau mờ mịt, chính là các tiên nữ cũng là như vậy.

Từ Nguyệt thấy thô rớt cục xuất hiện, tay ngọc hư không bắt ấn, liền muốn thu đi thần thông.

Nàng có quá nhiều muốn hỏi cái tên này.

Đột nhiên, nàng thân thể yếu đuối run rẩy, trong nháy mắt không thể động.

Trong đại sảnh cảnh tượng cũng chấn động chấn động.

Thế nhưng, một cái không thể tưởng tượng nổi sự tình, phát sinh.

Bên trong thiên ảnh, chậm rãi nhìn lại, bán lộ ra tuyệt thế phương hoa.

Nàng sinh quá mỹ lệ, nói điên đảo chúng sinh tuyệt không quá đáng, kiều dung cùng Tô Linh Nhi có tám phần tương tự, kinh diễm tuyệt thế, trên trán, tô điểm một viên Từ Văn.

Thiên ảnh cười khê, nhìn về phía Từ Nguyệt.

Biến số quá mức kinh người, chúng nữ không không biến sắc.

Lúc này, này thiên ảnh chậm rãi há mồm, gọi ra hai chữ.

Tuy không âm thanh, chúng nữ nhưng rõ ràng nhìn ra tất cả.

'Nhị nương.'

Thiên, đây là đang kêu gọi Từ Nguyệt sao?

Nàng dĩ nhiên đột phá hàng rào, cùng thời không Bi Ngạn đối thoại?

Từ Nguyệt sâu sắc ngó nhìn đối phương, không có bất cứ động tĩnh gì.

Đã thấy, tuyệt thế thiên ảnh mở miệng lần nữa, nhưng vẫn không có âm thanh.

Nàng nói rất chậm chậm, tất cả mọi người đều xem hiểu.

'Nhị nương. . . Xin mời chăm sóc tốt ta mẫu thân. . . Xin nhờ. . . '

Thiên ảnh sau khi nói xong, giờ lên một con hoàn mỹ tay ngọc, hư không phác họa, đan dệt ra một cái huyền diệu đến cực điểm đồ án.

Từ Nguyệt thân thể yếu đuối rung động, nhất thời càng là ngây dại.

"Nho nhỏ. . ."

Tô Linh Nhi thực sự không nhịn được, lớn tiếng duyên dáng gọi to.

Thiên ảnh phác họa xong sau, thả xuống tay ngọc, tuyệt thế kiều dung vì hơi chếch.

Coi như hai mẹ con này ánh mắt đan dệt sát na, 'Hô' một tiếng, tương lai cảnh tượng đột nhiên biến mất, hư không yên tĩnh trở lại.

Sau đó, trong đại sảnh rơi vào hoàn toàn yên tĩnh.

"Nho nhỏ. . ."

Tô Linh Nhi buông xuống mặt cười, nhìn mình tiều tụy, nhẹ giọng nức nở.

Mà vào giờ phút này, Từ Nguyệt thân thể yếu đuối vẫn còn đang run rẩy, cùng bản dùng không được đến.

"Đại. . . Tỷ. . ."

Nàng run giọng kêu: "Nhanh. . . Nhanh mang ta đi tỉnh không, ta muốn đột phá. . ."

"Cái gì?"

Các tiên nữ nhắt thời kinh hãi.

Tiểu loli vội vàng đi tới hai cung bên người, nắm lên nàng một cánh tay ngọc, ngơ ngác hỏi: "Nhị muội, ngươi . . Muốn bước ra bước đi kia ?"

Từ Nguyệt cảnh giới, trải qua bước vào thái thượng chín tầng Cực Cảnh rất lâu , nhưng vẫn không cách nào vượt qua cuối cùng lạch trôi.

Tiến một bước, chính là toàn lĩnh vực mới.

Như Từ Nguyệt thành công đột phá, như vậy, nàng chính là nửa bước Thiên đế, cuối cùng có một ngày, hội leo lên Thiên đế thần vị.

Từ Nguyệt gật gù, run giọng nói: "Linh Nhi hải tử, đưa ta một món lễ lớn."

Nguyên lai, vừa nãy cảnh tượng trong thiên ảnh, phác họa, càng là một bộ hoàn chỉnh Thiên đạo hoành đồ.

"Được. . ."

Tiểu loli không do dự nữa, trực tiếp xé ra hư không, huê Nhị muội đi tới tinh không.

Tam cung tứ cung không yên lòng, cũng đi theo vào .

Trong đại sảnh, lần thứ hai rơi vào yên tĩnh.

"Chúc mừng Tô vương, người mang Vương giả tôn sư, tuyệt thế Đế vương. . ."

Thỏ hướng sô pha nơi cười quái dị liên tục.

"Vũ Vương, ngươi cho bản vương lại đây. . ."

Tô Linh Nhi tâm có oán khí mà không chỗ phát tiết, bây giờ nhìn thấy thỏ, làm sao có thể đi buông tha?

"Tô vương, ta còn có việc, đi trước một bước. . ."

Thỏ nhất thời dọa sợ , to lớn cái móng bỗng nhiên run lên, xoay người bỏ chạy, trong nháy mắt biến mất không thấy hình bóng.

. . .

Yên Kinh, Vũ Linh sơn dưới.

Trong đình viện.

"Nơi này gần như có 2000, đánh xe đầy đủ . . ."

Lâm Tĩnh từ trong bao tiền lấy ra một xấp tiền, đưa cho trước mặt tiểu bạch kiểm.

"Lão bà, ngươi nhượng ta đi một mình?"

Tiểu bạch kiểm sắc mặt rất khó nhìn, trầm giọng hỏi.

"Không phải vậy đâu?"

Lâm Tĩnh cau mày, âm thanh chuyển lạnh.

Tiểu bạch kiểm không nói hai lời, trực tiếp nắm quá tiền, xoay người rời đi. Hắn trong lòng ngầm xin thề: Lâm Tĩnh, các ngươi. Lão tử không ở giường trên lâm hôn mê ngươi, thề không làm ngươi.

Lâm Tĩnh nhìn theo hắn rời đi, trên mặt căm ghét chợt lóe lên, lập tức liền mang đầy chờ mong xoay người lại, hướng một chỗ kiến trúc đi đến.

Kiến trúc cửa, đứng mấy bóng người, thiếu nữ mặc áo lam liền ở trong đó.

Nàng chính là này tòa đình viện chủ nhân, Lâm Tử Vi.

Lâm Tĩnh đi tới nơi này, ai cũng không để ý tới, trực tiếp giơ tay đi mở cửa.

'Hô. . .'

Đột nhiên, thiên ảnh lay động, Lâm Từ Vi ngăn trở nàng, nói: "Tam tỷ, ngươi muốn làm gì?"

Lâm Tĩnh quét nàng một chút, khinh thường nói: "Tránh ra, ta đi xem xem Vương Dật tình không tình. . ."

Nàng trải qua biết tên của đối phương .

Lâm Từ Vi đôi mi thanh tú nhú nhú, nói: "Lý thầy thuốc chính ở bên trong cứu trị, Vương Dật nếu là tình rồi, hẳn hội nói cho chúng ta. Ngươi hiện tại đi vào, sẽ ảnh hưởng cứu trị tiến độ. . ."

Lâm Tĩnh cũng không phải là ngốc nghếch con nhà giàu, vừa nghe cũng đúng, liền không kiên trì nữa.

Nàng con mắt hơi chuyển động, từ trong bao móc ra chạy băng băng chạy chậm chìa khoá, đưa về phía đối phương: "Ngươi mang Lâm Viêm đi bắc tam thuyền, ta ở đây ở mấy ngày."

Mọi người nghe xong nhất thời sững sờ

Lâm Từ Vi đôi mi thanh tú lần thứ hai nhấn lại: "Tam tỷ, ngươi có ý gì?"

Đình viện phòng khách có thật nhiều, làm gì nhượng chúng ta đi?

"Không có ý gì, nhanh lên một chút ly khai nơi này. . ."

Lâm Tĩnh không nhịn được nói.

Lâm Từ Vi nhìn chăm chú đối phương, trong con ngươi xinh đẹp đựng sâu sắc tức giận.

'Kẹt kẹt. . .'

Đúng vào lúc này, phòng cửa bị mở ra, một bóng người đi ra.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 459: Ta trải qua nhìn thấu

"Lý thầy thuốc, Vương Dật thế nào rồi?"

Lâm Tĩnh vội vàng áp sát tới.

Người này, chính là trước bị cướp bạch đại quái thầy thuốc.

Lâm Từ Vi cũng nghiêng đi thân thể, chăm chú đi lắng nghe.

"Hắn không có chuyện gì, lúc nào cũng có thể sẽ tỉnh lại. . ."

Lý thầy thuốc đào lỗ tai đạo, nhưng trong lòng khiếp sợ không được: Tên kia trái tim là cái gì làm ? Suýt chút nữa đem lão tử màng tai đập vỡ tan .

"Lý thầy thuốc, khổ cực ngươi. . ."

Lâm Từ Vi cười khê, cảm động đến cực điểm

"Đây là hẳn là."

Lý thầy thuốc vội vàng nói, nói câu 'Bệnh nhân cần rất nghỉ ngơi', liền đào lỗ tai đi tới.

"Lâm Từ Vi, ngươi mau mau. . ."

Chờ hẳn đi rồi, Lâm Tĩnh lần thứ hai đệ lên xe chìa khoá.

Lâm Từ Vi căn bản không có thời gian để ý, nghiêng đi mỹ lệ thân thể, rời đi .

"Người . ."

Lâm Tĩnh nhất thời giận dữ.

"Tỷ, quên đi thôi. . ."

Một bên Lâm Đào vội vàng điều đình.

"Người cảm miệng."

Lâm Tĩnh thường ngày hung hăng quen rồi, chưa từng được quá cái này? Nàng đem chìa khóa xe hướng một hướng khác đi: "Lâm Viêm, mang người tỷ đi. . ."

"Tam tỷ, người hãy tha cho ta đi, ta có thể không làm chủ được. . ."

Lâm Viêm rất phiền nàng, nhún vai một cái, xoay người đi rồi, không một chút nào cho đối phương mặt mũi.

"Lâm Viêm, người trở lại cho ta. . ."

Lâm Tĩnh nhất thời tức điên , chân tâm.

Một bên Lâm Đào mấy người lần lượt bắt đầu đi, nhưng cũng không ai dám mở miệng .

Thời gian như trôi đưa. . .

Đêm đó, thanh phong, Huyền Nguyệt.

Giường lớn bên trên, Vương Dật chậm rãi mở mắt ra.

"Lão bà. . ."

Hắn nam tiếng khe khẽ gọi, cánh tay nhân thể hơi động, nhưng là kéo đi cái không.

"Các người đến cùng ở nơi nào?"

Vương Dật nhìn chăm chú hư không, nhẹ giọng tự nói.

Hắn trải qua khôi phục một chút ký ức, biết có năm cái đẹp như thiên tiên nữ tử, là chính mình người trọng yếu nhất, cần một đời đi che chở.

"A. . . Đau quá. . ."

Chốc lát sau, Vương Dật ngồi dậy, biết vậy nên đầu đau như búa bổ. Hắn xoa xoa huyết thái dương, hoãn một lúc, cảm giác đau đớn giảm bớt, liền vươn mình xuống giường, đem trên ghế bạch đại quái phủ thêm, đẩy cửa đi ra khỏi phòng.

Sáng sớm tinh không, vạn dặm không mây.

Huyền Nguyệt treo cao, nhẹ nhàng khoan khoái mê người.

Vương Dật nhìn chăm chú Nguyệt Không, trong lòng có chút khô khốc, hắn nhân thể đảo đầu, nhảy ra bán hộp phù dung Vương.

Đây là cái kia Lý thầy thuốc.

Vương Dật rút ra một cái, đốt, cất bước đến sân vườn ở giữa, nhìn chăm chú thể mỹ bầu trời đêm.

Hắn cần tĩnh tâm đi hồi ức qua lại.

"Người tỉnh rồi. . ."

Đúng vào lúc này, một đạo u nhĩ âm thanh từ phía sau lưng chậm rãi bay lên.

Vương Dật sững sờ, xoay người.

Nguyệt quang bên dưới, xuất hiện một đạo thể mỹ bóng người.

Nàng mềm mại, thanh tĩnh, không dính vào một phần thể tục khí tức.

Mỹ lệ dung nhan, có thể hay không kêu gọi người trong lòng tưởng niệm?

Đáp án, nhưng không hẳn vậy. . .

Vương Dật không bị đối phương xuất trần khí chất hấp dẫn, mờ mịt đi hỏi: "Người là ai?"

"A?"

Lâm Từ Vi vụn vụn không nghĩ tới, đối phương hội có phản ứng như thế này.

Nàng bỗng nhiên ngẩn ngơ, thế nhưng vừa xấu hổ vừa tức giận, đột nhiên nghiêng đi mặt cười, khẽ cắn phần môi nói: "Đem yên bầm. . ."

"Không hiểu ra sao. . ."

Vương Dật lẩm bầm một câu, hút miệng phù dung Vương, tự mình ly khai.

"Người. . ."

Lâm Từ Vi nhất thời khí hồng rồi.

Nàng là yến trong đệ nhất hoa khôi của trường, chưa từng ở trước mặt nam sinh được quá cái này?

Cũng không Lâm Từ Vi dung tục, mà là cái tên này quá không coi ai ra gì.

Nơi này là ta gia có được hay không?

"Tê. . . Hô. . ."

Vương Dật đến đến sân vườn một góc, hút cuối cùng một miệng phù dung Vương, đem tàn thuốc ném xuống đất, giẫm diệt.

"Ồ người khác trong sân ném loạn tàn thuốc, rất không lễ phép. . ."

U nhả âm thanh xuất hiện lần nữa, Lâm Từ Vi đi tới gần, không mẫn không nhạt đạo.

Vương Dật quay đầu đi, nhìn về phía đối phương, hỏi: "Người là chủ nhân của nơi này?"

Lâm Từ Vi nhìn chăm chú đối phương, không đáng trả lời chắc chắn, con người xinh đẹp trong, mang hơi có chút nổi giận.

Nàng cảm thấy mình ở cái tên này trước mặt, thực sự không cách nào làm được tâm như chỉ thủy.

"Người là người cầm sao?"

Vương Dật lần thứ hai nói lời kinh người.

Lâm Từ Vi lại là ngẩn ngơ, trong nháy mắt sẽ không động.

"Đúng rồi, người không phải người cầm, mới vừa rồi còn đang nói chuyện. . ."

Vương Dật suy tư vuốt cằm, hướng khác một chỗ đi đến.

"Người đứng lại đó cho ta. . ."

Lâm Từ Vi thật sự không thể nhẫn nhịn, lớn tiếng đi khẽ kêu.

Vương Dật dừng lại, kỳ quái nói: "Còn có chuyện gì?"

"Hô. . ."

Lâm Từ Vi hít một hơi thật sâu, bình phục trong lòng tiểu lửa giận, nói: "Vương Dật, người cùng Lâm Viêm lúc nào nhận thức?"

Nàng trong ấn tượng, đệ đệ chưa bao giờ Vương Dật người bạn này.

"Lâm Viêm?"

Vương Dật kỳ quái hỏi: "Hắn là ai?"

Lâm Từ Vi chết nhìn chòng chọc đối phương, mỹ lệ nửa người trên chấp trùng rất kịch liệt, hiển nhiên bị tức không nhẹ.

Vương Dật nhất thời càng mờ mịt .

Hai người lẫn nhau nhìn chăm chú, ai cũng không có lại mở miệng.

Ánh trắng như nước, thê mỹ mê người.

Này lẽ ra là một bộ cảm động bức tranh, bây giờ, lại bị một bầu không khí quái dị bao phủ.

Không biết qua bao lâu bao lâu. . .

Lâm Tử Vi sau khi từ biệt mặt cười, cắn răng bực nói: "Người đi. . ."

"Được!"

Vương Dật trực tiếp gạt đầu, xoay người rời đi, chốc lát không mang theo làm lỡ.

Lâm Tử Vi ngóng nhìn bóng lưng của hắn, dùng sức nắm nổi lên phần quyền.

"Híc, đúng rồi. . ."

Vương Dật tựa hồ nhớ ra cái gì đó, dừng bước xoay người, hỏi: "Nhà bếp ở nơi nào? Ta đói. . ."

"Hô. . . Hô. . ."

Lâm Tử Vi thở gấp liên tục, dĩ nhiên bị tức nổ tung .

Trên đời sao có như thế người vô sỉ?

Ban ngày, Vương Dật này khúc 'Bi vãng sinh', thật sự đem nàng kính đến .

Lâm Tử Vi mặc dù bị bầu thành Yên Kinh đệ nhất hoa khôi của trường, ngoại trừ dài đến xinh đẹp vô song ngoại, tài nghệ càng đứng rồi đến, cảm kỳ thư họa không gì không giỏi.

Mà nàng sở trường nhất, chính là tài đánh đàn, từng nắm quá vô số giải thưởng lớn, quốc nội nước ngoài đều có.

Có thể Lâm Tử Vi nghe đối phương đàn xong một khúc sau, nhất thời kinh động như gặp thiên nhân, biết chính mình rất là không bằng.

Vì lẽ đó, lâm đại tá hoa từ lúc sinh ra tới nay, lần thứ nhất đối với nam sinh nổi lên hứng thú.

Nhưng ai có thể tưởng, cái tên này dĩ nhiên. . .

"Người có thờ khò khè? Hay vẫn là ăn cơm ghen ?"

Vương Dật thấy nàng hô hấp dồn dập, nhất thời sững sờ, mang theo quan tâm hỏi.

Khá lắm, hai câu này lợi hại .

"Người mới ghen , người chán ghét. . ."

Lâm Tử Vi rốt cục bạo đầu , nàng trực tiếp ngồi xổm người xuống, từ trên mặt đất nhấc lên viên hòn đá nhỏ, đứng dậy hướng tên ghê tởm này ném tới.

Từ lúc sinh ra tới nay, lâm đại tá hoa lần thứ nhất dùng tới 'Bạo lực' .

Cục đá tốc độ chậm mà vô lực, Vương Dật né người sang một bên, ung dung tránh thoát , lập tức cau mày hỏi: "Người làm cái gì?"

"Ta đập chết người. . ."

Lâm Tử Vi thật sự hận chết hắn, thấy một đòn không đập trúng, lại ngồi xổm xuống thân thể, ai muốn lần này tiểu Man lực mạnh chút, trực tiếp uy đến hữu đủ.

Nàng 'A' một tiếng, mắt không chế ngồi trên mặt đất.

Vương Dật nhất thời cả kinh, bỗng nhiên lui về phía sau nửa bước, chỉ lo đối phương dục cầm cổ tống, sái âm mưu quỷ kế gì.

Lâm Tử Vi đem động tác của hắn xem rõ rõ ràng ràng, càng là khí càng thêm khí, trong lòng một trận oan ức, trong con người xinh đẹp nổi lên sương mù nồng nặc.

Vương Dật thấy đôi phương không có còn lại động tác, về phía trước trở về nửa bước, cẩn thận nói: "Người đừng diễn, ta trải qua nhìn thấu . . ."

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 460: Thân sai rồi người

Lâm Tử Vi lần thứ hai ngẩn ngơ, nàng dùng sức cắn cắn môi thom, thân thể yếu đuối bắt đầu run rẩy lên, hai hàng thanh lệ từ trong con ngươi xinh đẹp chậm rãi lướt xuống.

Từ nhỏ đến lớn, Lâm Tử Vi hay vẫn là lần thứ nhất chịu đến nhục này oan ức.

Như thủy nguyệt quang, từ từ rơi ra.

Nàng là như vậy thê mỹ, còn thương . .

Vương Dật bỗng nhiên sững sờ, tâm tư đọc chuyển dưới, một cái ký ức mãnh vỡ, chậm rãi mở ra .

. . .

Đồng dạng là buổi tối, nhưng là mây đen gió lớn.

Nơi này, là một mảnh vô ngần sa mạc.

Cường phong gào thét, lạnh lẽo thấu xương.

Hai bóng người xuất hiện ở sa mạc hạt nhân, bọn hắn vừa đứng ngồi xuống, nhìn qua khá là quái dị.

"Duong Lăng Trần, người khốn nạn. . ."

Một cái thê mỹ thiếu nữ mặc áo tím ngồi quỳ chân ở sa mạc bên trên, ngẩng lên vô cùng mịn màng mặt cười, lớn tiếng thối mắng.

Đối diện nàng đứng, chính là Vương Dật một đời trước.

Vương Dật mặt mày một tà, nói: "Tham tài nữ, ta nếu không công người ly khai nơi này, người đã chết rồi. . ."

"Người lần. . ."

Thiếu nữ mặc áo tím nắm lên một cái hạt cát, tìm đến phía đối phương, hai hàng thanh lệ, từ nàng cảm động trong con ngươi chậm rãi lướt xuống.

Vương Dật không chịu nổi nữ nhân chảy nước mắt, hắn bắt đầu đi lắc lắc đầu, bối quá thân đi ngồi xổm xuống, lâu lâu nói: "Nếu không là sư tỷ căn dặn, ta mới lười quản người. . ."

Hắn sau khi nói xong, hai tay một câu, trực tiếp đem đối phương bối.

"Duong Lăng Trần, người buông ra ta. . ."

Thiếu nữ tay ngọc, liên tục đánh đối phương phía sau lưng, làm sao, nàng bị thương nặng, căn bản không có lực công kích.

Vương Dật không để ý tới nàng, trực tiếp hướng sa mạc biên giới phóng đi.

Thiếu nữ vẫn liều mạng giãy dụa.

"Tham tài nữ, người có thể hay không thành thật một chút. . .?"

Vương Dật cũng là phiền, cau mày quát lên.

"Người này đầu lộn rùng, người dựa vào cái gì gọi ta tham tài nữ. . .?"

Thiếu nữ thấy không có hiệu quả, cũng không náo loạn, biến mất tiểu nước mắt trên mặt, tức giận nói.

"Dựa vào cái gì?"

Vương Dật nở nụ cười, cắn răng nói: "Không phải là ăn người mấy cây đuần sao? Lại quản sự tỳ của ta muốn 300 viên linh thạch thượng phẩm? Đây không phải tham tài là cái gì?"

"Mấy cây đuần?"

Thiếu nữ giận dữ mà cười, giọng căm hận nói: "Người này đầu lộn rừng, làm chuyện sai lầm còn không biết hối cải, thật giúp Tử Nguyệt tỳ tỳ cảm thấy không đáng. . ."

"Người nói cái gì?"

Vương Dật nhất thời giận dữ, hai tay đột nhiên buông lỏng.

'Xi. . .'

Thiếu nữ 'A' một tiếng, trực tiếp ngã tại sa địa bên trên.

"Ta cùng sư tỳ sự tình, không cho người đến nghị luận. . ."

Vương Dật lớn tiếng gầm lên.

"Người. . . Ô. . ."

Thiếu nữ cảm giác cái mông nhỏ vừa chua xót vừa đau, một luồng thiên đại oan ức tự nhiên lòng sinh, cũng không nhịn được nữa, lần thứ hai khóc.

...

Đọc chuyện kiếp này.

Trong lúc hoảng hốt, Lâm Tử Vi nước mắt như mưa giống như mặt cười, cùng cái kia trong ký ức thiên ảnh, hoàn toàn trùng điệp ở cùng nhau.

Vương Dật trong lòng đau xót, vội vàng vọt tới trước mặt nàng, đem đôi phương lâu vào trong ngực.

Lâm Tử Vi nhất thời sửng sốt, lại không còn phản ứng.

Vương Dật yêu thương xoa xoa nàng non mềm vai đẹp, ôn nhu nói: "Xin lỗi, là ta không đúng, đem người suýt đau đớn, Băng Nhi. . ."

Lâm Tử Vi nghe được hai chữ cuối cùng sau, trong nháy mắt tỉnh lại, nhất thời giơ lên tay ngọc, dùng sức đẩy đôi phương.

Có thể, thì lại làm sao đẩy động?

"Băng Nhi. . ."

Vương Dật khẽ nói, thế nhưng đầu xoay một cái, trực tiếp hôn lên đôi phương cặp môi thơm.

"A. . . ?"

Lâm Tử Vi thở nhẹ một tiếng, trong nháy mắt sẽ không chuyển động, cặp kia con người xinh đẹp vượt trọn càng lớn. . .

Vương Dật bắt đầu trước hôn rất nhẹ, sau đó tiến lên dần dần, càng ngày càng nặng. . .

Mấy qua đi, Lâm Tử Vi rốt cục phản ứng lại, bắt đầu liều mạng giãy dụa.

Vương Dật nhất thời cảm giác được, trong lòng một mảnh mờ mịt, chậm rãi ngẩng đầu lên.

Lâm Tử Vi cũng ở sát na đình chỉ động tác.

Hai người ánh mắt, trong nháy mắt đan vào với nhau.

Ánh trắng như nước, chiếu vào trên mặt của nàng, càng hiện ra thiên lệ thoát tục, mê người nội tâm.

Đồng thời, trong ký ức thiên ảnh, cũng tan theo mây khói.

Vương Dật há miệng, sợ hãi nói: "Người. . . Là ai. . . ?"

Lại là ba chữ này, ý cảnh nhưng hoàn toàn khác nhau .

Lâm Từ Vi dùng sức cắn cặp môi thơm, không có đi trả lời chắc chắn, trong con người xinh đẹp nước mắt nhưng là vượt dũng càng nhiều. . .

"Luu manh, ta bóp chết ngươi. . ."

Đột nhiên, nàng thê tiếng duyên dáng gọi to, trực tiếp đánh về phía đối phương.

Bởi hai người ly gần quá, Vương Dật lại đang sững sờ, kết quả lập tức bị đối phương đánh gục .

Lâm Từ Vi dùng hết bú sữa khí lực, mạnh mẽ ngắt lấy đối phương cổ.

Vương Dật tuy rằng còn chưa hoàn toàn khôi phục, có thể thân thể cường độ vượt xa người bình thường, vì lẽ đó căn bản không có cảm giác ghen thờ.

Hắn ngơ ngác nhìn chăm chú đối phương, cái gì cũng không nói ra được.

"Luu manh, ta bóp chết ngươi, ô. . ."

Lâm Từ Vi không bấm hai lần, trong lòng liền nổi lên một luồng không muốn.

Nàng thương tâm cực kỳ, tay ngọc nhưng càng ngày càng không còn khí lực, cũng không lâu lắm, liền khóc.

Ông ánh giọt nước mắt, ở hư không rơi xuống, đánh vào Vương Dật gương mặt tuấn tú bên trên.

Vào giờ phút này, tình cảnh này.

Vương Dật chính là đầu heo, cũng biết chuyện ra sao .

Chính mình, thân sai rồi người.

Hắn không còn động tĩnh, cũng không dám có động tĩnh .

Lâm Từ Vi ngồi ở trên người đối phương, giờ lên tay ngọc ô ở chính mình mặt cười trên, thương tâm gần chết gào khóc.

Thời không, phảng phất vào đúng lúc này bất động .

Chỉ chưa có này nhún vai đẹp, còn có thê lương khóc thảm tiếng. . .

Xuân tằm đến từ ti phương tận, chá cự thành tro lệ bắt đầu làm.

Không biết qua bao lâu bao lâu. . .

Lâm Từ Vi tiếng khóc, chậm rãi chuyển nhược. . .

"Xin lỗi. . ."

Vương Dật thấy nàng khóc đến gần đủ rồi, thấp giọng nói.

"Ô. . ."

Lâm Từ Vi nghe được tiếng nói của hắn sau, lòng thấy đau buồn, lần thứ hai khóc, đây chính là nàng nộ hôn đầu a.

Liền như thế không mình bạch mất đi .

Vương Dật còn muốn đi nói cái gì, vừa nhìn dáng dấp như vậy, trực tiếp cầm miệng .

Lại trải qua một trận 'Vũ đánh roi diệt' sau. . .

Lâm Từ Vi tiếng khóc dần yếu, nàng chậm rãi đứng lên, đem còn thương kiều dung hướng bên một bên.

Vương Dật chậm rãi đứng dậy, nhìn về phía đối phương, thấp giọng lặp lại: "Xin lỗi. . ."

"Ngươi đi. . ."

Lâm Từ Vi cắn cặp môi thơm, run giọng nói.

"Ta hội phụ trách."

Vương Dật cắn răng, trầm giọng nói.

"Phụ trách?"

Lâm Từ Vi đau thương nở nụ cười, vùng lên mặt cười, nhìn một chút giữa trời Huyền Nguyệt, thế nhưng bán chéch phương hoa, mắt lé đôi phương:
"Ngươi chịu nổi sao?"

Lúc này, sợi tóc của nàng có chút ngồn ngang, đôi mắt đẹp ngăm lấy thanh lệ, càng lộ vẻ mê mỵ cảm động.

Vương Dật tuy rằng chưa hề hoàn toàn khôi phục ký ức, có thể đảm đương hay vẫn là có, kiên định nói: "Đương nhiên chịu nổi. . ."

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 461: Ta hôn ngươi tử

"Hào một câu đương nhiên chịu nổi. . ."

Lâm Từ Vi đau thương nở nụ cười, chậm rãi nhắm lại cặp kia đôi mắt đẹp, một lát sau, nàng thăm thăm mở ra cặp môi thom: "Một năm 360 nhật, rét cắt da cắt thịt nghiêm trọng bức. Long lanh tiên nghiên năng lực khi nào? Một khi phiêu bạt khó tìm tìm kiếm. . ."

Nàng đọc nổi lên trong lòng đau khổ, thanh lệ dâng y, không ngừng nghỉ.

"Rét cắt da cắt thịt nghiêm trọng bức?"

Vương Dật hơi nhướn mày, rơi vào trầm mặc.

Nơi đây nhất thời yên tĩnh không hề có một tiếng động.

Mấy phút sau. . .

Lâm Từ Vi chậm rãi mở con mắt, hít một hơi thật sâu, nhẹ giọng nói: "Ngươi như còn muốn mạng sống, liền không nên đem chuyện vừa rồi. . . Nói ra. . ."

Nàng sau khi nói xong, chậm rãi chuyển qua thân thể yếu đuối, rồi đi.

Từ đầu tới đuôi, đều không có nhìn lại đối phương một chút.

Vương Dật nhìn chăm chú đối phương thể mỵ bóng lưng, tự lẩm bẩm: "Nàng đến cùng có gì nỗi niềm khó nói?"

Nguyên lai, Lâm Từ Vi ngâm, là tứ đại tên (Hồng Lô Mộng) trong, Lâm Đại Ngọc (Táng Hoa Ngâm).

Vương Dật tuy chưa hoàn toàn khôi phục ký ức, bất quá tứ đại tên trong kinh điển, vẫn có thể nhớ tới một ít.

Huyền Nguyệt không, ngôi sao lóng.

Tiêu Tiêu ý, tận khó hiểu.

Vương Dật trong lòng vì loạn, lần thứ hai rút ra căn phù dung Vương, đốt. . .

Mấy phút sau, hắn đem tàn thuốc tắt, thân thể loáng một cái, biến mất ở bóng đêm ở trong.

. . .

"Khò khè lổ. . ."

Đình viện bắc bên trong phòng trên giường lớn, Lâm Viêm ngã chổng vó lên trời ngủ say.

Một đạo bóng đen, lén vào trong phòng của hắn, ở phòng khách trên ghế ngồi xuống.

Vương Dật ban ngày liền phát hiện, chính mình có thể nhớ kỹ mỗi người khí tức, vì lẽ đó theo khí tức tìm tới.

Hắn vẫn chưa hoàn toàn khôi phục ký ức, vì lẽ đó cũng không biết, loại năng lực này không phải mỗi người đều có.

'Cộc cộc đất. . .'

Vương Dật đợi một lúc, phát hiện này Lâm Viêm ngủ cùng lộn chết không khác nhau gì cả, liền giơ ngón tay lên, gõ lên mặt bàn.

"A. . . Thanh âm gì. . ."

Giường trên Lâm Viêm lẩm bẩm một tiếng, chậm rãi mở mắt ra.

Trong nháy mắt tiếp theo. . .

"Khe nằm! Ai? ? ?"

Hắn nhất thời kinh ngạc, phản tay cầm lên gối, trực tiếp từ trên giường bính lên, chuẩn bị nghênh địch.

"Đừng sợ, là ta. . ."

Vương Dật có chút không nói gì đạo.

Lâm Viêm sững sờ, cảm giác âm thanh có chút quen tai, tinh tế vừa nghĩ, cẩn thận mở miệng: "Vương Dật?"

"Là ta!"

Trong bóng tối Vương Dật gật gật đầu.

"Tiên sư nó, ngươi làm cái gì. . ."

Lâm Viêm nhất thời yên lòng, thế nhưng lên cơn giận dữ, hét lớn: "Hơn nửa đêm, ngươi chạy ta trong phòng làm gì? Còn không bật đèn. . ."

Hắn vừa nói vừa làm dáng xuống giường.

"Không cần bật đèn, ta hỏi ngươi mấy vấn đề liền đi. . ."

Vương Dật đạo.

"Hả?"

Lâm Viêm lần thứ hai sững sờ, dừng lại thân thể, hỏi: "Vấn đề gì?"

"Ngươi tỷ có phải là có cái gì chuyện thương tâm?"

Vương Dật không nói nhảm, trực tiếp đi thẳng vào vấn đề.

"Ta tỷ?"

Lâm Viêm nhất thời cau mày: "Hỏi cái này làm cái gì? Ngươi vừa nãy nhìn thấy ta tỷ?"

"Trả lời vấn đề của ta. . ."

Vương Dật không có đi trả lời chắc chắn, gần từng chữ.

Lâm Viêm trầm ngâm chốc lát, chậm rãi mở miệng: "Vương Dật, chúng ta không quen không biết, ngươi cũng không phải rào cản người bên trong, có vài thứ không thể biết, đợi ngươi chữa khỏi vết thương sau. . ."

"Trả lời vấn đề của ta. . ."

Vương Dật trực tiếp đánh gãy hắn, tiếp tục đi lặp lại.

Lâm Viêm nhất thời trầm mặc xuống.

Trong phòng, nhất thời rơi vào hoàn toàn yên tĩnh.

Mấy phút sau. . .

"Ha ha. . ."

Bỗng nhiên, Lâm Viêm nở nụ cười, xoay người lại một trận tìm tòi, nắm quá bán bao thuốc lá, rút ra một cái, đốt, sau đó hướng đối phương nói: "Hút thuốc sao?"

"Ta chỗ này có, không cần làm phiền. . ."

Vương Dật móc ra phù dung Vương, tự mình điểm trên.

"Tê. . . Hô. . ."

Lâm Viêm đem hộp thuốc lá để ở một bên, tăng tăng hấp một cái, phun ra, chậm tiếng nói: "Người có biết Lâm gia chúng ta?"

Trong bóng tối Vương Dật chậm rãi lắc đầu.

Lâm Viêm tựa hồ nhìn thấy động tác của hắn, khẽ mỉm cười: "Lâm gia ở Yên Kinh sản nghiệp, dính đến tài chính, điền sản, giải trí chờ lĩnh vực, là ba gia tộc lớn kiệt xuất. . ."

Vương Dật nghe xong, im lặng không lên tiếng.

Lâm Viêm tiếp tục nói: "Lâm gia mặt ngoài nhìn như phong quang vô hạn, kì thực, sau lưng có Dương gia đang ủng hộ, bằng không, Lâm gia không thể có hiện tại thành tựu. . ."

Vương Dật hai mắt nhắm lại: "Dương gia?"

Lâm Viêm gật gật đầu, tăng tăng hấp một cái, nói: "Vương Dật, người nghe chưa từng nghe nói cổ vũ thế gia?"

Vương Dật lông mày nhất thời hơi động.

Hắn cảm giác danh tự này rất là quen thuộc.

Lâm Viêm thấy hắn trầm mặc không nói, cho rằng đối phương cũng không biết, tiếp tục nói: "Đó là một cái thần bí gia tộc, nắm giữ rất đáng sợ năng lượng, có người nói. . ."

"Người chờ một chút. . ."

Vương Dật lần thứ hai đánh gãy hắn: "Ta muốn biết người tỷ sự tình, không phải cái gì cổ vũ thế gia. . ."

Lâm Viêm một trận cười khổ, đem cuối cùng một đoạn yên thân đánh tận, thán tiếng nói: "Một năm trước, Dương gia thượng tăng đi đến ta gia, nhượng ta tỷ cho Dương gia dòng độc đinh Dương Ngọc Nhiên làm tiểu. . ."

"Cái gì?"

Vương Dật nhất thời cả kinh.

'Đùng'

Lâm Viêm lại tục lên một điếu thuốc, hút một hơi, nói: "Ta tỷ lúc đó chết sống không đồng ý, bởi vì Dương Ngọc Nhiên chính là tên khốn kiếp, không biết phá hủy bao nhiêu thiếu nữ tử danh tiết, thậm chí trước tiên ~ gian sau giết. Dương gia đối với này khoa dòng độc đinh che chở có thêm, phóng túng vì đó, cuối cùng đều do Lâm gia chúng ta đi lau ~ cái mông. . ."

"Cái gì?"

Vương Dật lông mày nhất thời dựng đứng.

Lâm Viêm tự giễu cười: "Ồ đây, Dương gia chính là tất cả, cũng không ai dám đi làm trái. . ."

"Như hết thấy đều là thật sự, này Lâm Tử Vi tuyệt không năng lực gả cho tên kia. . ."

Vương Dật mặt trầm tự thủy, lạnh lùng nói.

"Thì vậy, mệnh vậy. Chúng ta tuy là Lâm gia sau đó, nhưng không cách nào cưỡng không vận mệnh của mình."

Lâm Viêm cười khổ, mạnh mẽ hít một hơi thuốc, nói: "Lúc đó, cha ta rất đồng ý hôn sự này, không để ý tới ta tỷ khổ sở cầu xin, trực tiếp đồng ý. . ."

Vương Dật lạnh lùng nói: "Vậy các người mẫu thân là có ý gì?"

Lâm Viêm nghe xong, nhất thời lộ ra vẻ mặt thống khổ: "Mẹ nàng. . . Ở ba năm trước, liền rời khỏi chúng ta. . ."

Vương Dật nghe xong, trầm mặc xuống.

"Ta tỷ cả ngày lấy nước mắt rửa mặt, nhưng không đổi được cha một tia thay đổi, cuối cùng chỉ được nhận mệnh, mỗi ngày sau khi tan học, lấy tiếng đàn đi tiêu mất trong lòng bi thương. Đáng trách ta còn nhỏ tuổi, ở gia tộc không có địa vị, bằng không há có thể nhượng tỷ tỷ được như vậy đại oan ức?"

Lâm Viêm đem viên thứ hai tàn thuốc mạnh mẽ ném xuống đất, giọng căm hận nói.

'Đừng. . .'

Nghe đến đó, Vương Dật cũng đột ngột ngưng thuốc, hấp một cái, phun ra.

Hắn quay đầu đi, ngưng thấy ngoài cửa sổ ánh trăng.

Chậm rãi, cái kia còn thương thiên ảnh, hiện lên ở trong đầu. . .

Chốc lát sau. . .

"Vương Dật, những chuyện này, ngươi tuyệt đối đừng nói ra, nếu không sẽ đưa tới họa sát thân. . ."

Lâm Viêm trầm giọng nói.

Vương Dật nghe xong, không đáng trả lời chắc chắn.

"Ngươi đang suy nghĩ gì?"

Lâm Viêm thấy hắn không có động tĩnh, liền hỏi.

"Tê. . . Hô. . ."

Vương Dật tăng tăng hít một hơi thuốc lá, phun ra, chậm rãi nói: "Ta. . . Hôn ngươi tỷ. . ."

"Cái gì?"

Lâm Viêm nhất thời kinh ngạc đến ngây người. . .

. . .

Một đêm, đã qua.

Vương Dật đêm qua ngủ tuy muộn, có thể dậy rất sớm, một phen rửa mặt qua đi, từ đình viện phòng khách trong đi ra.

"Lâm Từ Vi, ngươi đến cùng có rồi hay không?"

Đột nhiên, trong sân bay lên một đạo hung hăng âm thanh.

"Không hiểu ra sao. . ."

Lâm Từ Vi kiều âm nổi lên.

"Ai bảo ngươi đi rồi? Đứng lại cho ta. . ."

Hung hăng âm thanh lần thứ hai bay lên.

Vương Dật theo tiếng kêu nhìn lại, lông mày trực tiếp dựng thẳng lên đến rồi.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 462: Tỷ, người đối với hấn còn thật để ý

Lâm Tử Vi ngọc oản, bị một thiếu nữ khác nắm lấy .

Nàng dùng sức đi giầy dựa, làm sao căn bản không tránh thoát.

"Người buông ra ta. . ."

Lâm Tử Vi cắn răng bực đạo.

"Buông ra? Không thành vấn đề. . ."

Lâm Tĩnh cười lạnh nói: "Có thể người phải đáp ứng ta, trong vòng 10 phút, nhất định phải từ nơi này biến mất."

"Không thể, nơi này là ta gia. . ."

Lâm Tử Vi căn bản sẽ không thỏa hiệp.

"Người gia, hắc. . ."

Lâm Tĩnh tiếp tục cười gằn: "Chính tòa đình viện đều thuộc về Lâm gia sản nghiệp, mà ta. . ."

"Người thả ra nàng!"

Đột nhiên, một đạo hét lớn đột nhiên bay lên.

Vương Dật trực tiếp xuất hiện ở trước mặt các nàng.

Này biến số rất kinh người, nhị nữ đồng thời ngẩn ngơ.

Lâm Tĩnh lẳng chốc lát, thế nhưng vừa mừng vừa sợ: "Vương Dật, người tỉnh rồi?"

Lâm Tử Vi thấy rõ người tới sau, khẽ cắn cặp môi thom buống xuống mặt cười, không đi nhìn thẳng đối phương.

Vương Dật mặt không hề cảm xúc nhìn Lâm Tĩnh, lạnh lùng nói: "Ta nhượng người thả ra nàng. . ."

"A. . ."

Khí thế của hấn quá kinh người, Lâm Tĩnh không nhịn được thở nhẹ, nhân thể buông lỏng tay ra.

Vương Dật một phát bắt được Lâm Tử Vi ngọc oản, đưa nàng kéo ra phía sau mình.

Lâm Tử Vi ngẩn ngơ, chậm rãi giờ lên mặt cười, nhìn chăm chú đối phương dày rộng bóng lưng, bên trong đôi mắt đẹp, nổi lên một trận tiểu phúc tạp.

Lâm Tĩnh không phải người mù, nhất thời nhìn ra Vương Dật che chở đối phương, trong mắt ghen tỵ bốc lên, không chút nào hơn nữa che giấu.

Nàng cũng không phải là ngốc nghếch hạng người, nhưng cũng là cô gái.

Nữ nhân đồ kị lên, so cái gì đều ngốc nghếch.

Mà lại, Lâm Tĩnh tuy rằng coi trọng Vương Dật, lại không đến chí tử không du mức độ, nàng cũng không phải này một loại người.

"Vương Dật, người biết ta là ai sao? Lại dám hống ta?"

Lâm Tĩnh cắn răng hỏi.

"Ta quân người là ai?"

Vương Dật mặc kệ nàng, trực tiếp xoay người, ôn nhu nói: "Tử Vi, người không sao chứ. . ."

Lâm Tử Vi ở hấn xoay người sát na, cuống quýt buống xuống mặt cười, nghe tiếng sau, mím mím mềm mại cặp môi thom, không có động tĩnh.

"Người. . ."

Lâm Tĩnh thấy hai người như vậy 'Nhu tình mật ý', trực tiếp bị tức nổ tung.

Chính mình chưa từng được quá cái này?

'Ong ong. . '

Đúng vào lúc này, điện thoại di động của nàng vang lên.

Lâm Tĩnh thấy là cha đánh tới, không dám trì hoãn, mạnh mẽ trừng hai người một chút, xoay người đi mấy bước, nhận điện thoại: "Ba?"

"Người ở Từ Vi ở đâu?"

Trong điện thoại di động Lâm phụ hỏi.

Lâm Tĩnh quay đầu, nhìn em gái một chút, cắn cắn môi, 'Ân' một tiếng.

Lâm phụ: "Ngày hôm nay gia gia người sẽ tới, thay ta chăm sóc tốt, ta buổi tối liền chạy về Yên Kinh."

"Cái gì?"

Lâm Tĩnh nhất thời cả kinh, nói: "Ngày mai là gia gia ngày mừng thọ, hần lão tới nơi này làm gì?"

"Ha ha. . ."

Trong điện thoại di động Lâm phụ cười cợt: "Gia gia người số tuổi lớn hơn, yêu thích thanh tịnh. Từ Vi nơi đó non xanh nước biếc, thích hợp người lớn tuổi ở lại."

Lâm Tĩnh 'Nha' một tiếng, liền không còn động tĩnh.

"Tiểu đào, Từ Vi cùng Tiểu Viêm đã dậy chưa?"

Lâm phụ nói xong chính sự, dòi đi đề tài.

Lâm Tĩnh lần thứ hai quay đầu, nhìn Vương Dật một chút, do dự chốc lát, nói: "Còn không có. . ."

Nàng không có nói cho cha, Lâm Từ Vi cùng một cái 'Nam thần' có không minh bạch quan hệ.

Nguyên nhân rất đơn giản, Lâm Tĩnh còn muốn bị cái kia 'Nam thần' tùy ý đi tiến vào đây.

Lâm Từ Vi hiện tại là gia tộc lấy lòng Dương gia 'Bảo bối', nếu là cha biết rồi Vương Dật, nhất định sẽ nhượng hần từ thế giới này biến mất.

Vi lẽ đó. . .

"Vậy hãy để cho bọn hần ngủ thêm một hồi. . ."

Lâm phụ sau khi nói xong, cúp điện thoại.

Lâm Tĩnh thu cẩn thận điện thoại di động, con người chuyển động, không biết đang suy nghĩ gì.

Cùng lúc đó.

"Người buông ra ta. . ."

Lâm Từ Vi cánh tay ngọc nhẹ giương, tránh ra đối phương đại thủ.

"Từ Vi. . ."

"Xin người gọi ta tên đầy đủ. . ."

Lâm Từ Vi nhẹ giọng đánh gãy đối phương, nói: "Ta còn có việc, đi trước. . ."

Nàng sau khi nói xong, nghiêng người sang, rời đi.

Vương Dật nhìn chăm chú nàng thể mỹ bóng lưng, nhớ tới tạc muộn Lâm Viêm đã nói, trong lòng không khỏi thương ý đại sinh.

Nàng đúng là quá đau khổ, cần phải cố gắng đi che chở.

"Vương Dật, người tốt nhất chết rồi này tâm tư."

Đúng vào lúc này, Lâm Tĩnh âm thanh từ phía sau lưng vang lên.

Vương Dật xoay người, lặng lẽ nhìn về phía đối phương.

"Vương Dật, nếu như ngươi làm bạn trai ta, ta liền cho ngươi 50 vạn. . ."

Lâm Tĩnh thay đổi trước thái, mỉm cười giờ tay lên đến, sờ về phía đối phương lồng ngực.

Vương Dật nhất thời lui về phía sau một bước, tránh thoát đối phương xoa xoa.

"Bệnh thần kinh. . ."

Hắn lăm bắm một câu, trực tiếp xoay người rời khỏi nơi này.

"Ngươi. . ."

Lâm Tĩnh nhất thời vừa xấu hổ vừa tức giận, đang chờ đuổi về phía trước, điện thoại di động lại là chấn động.

Nàng vừa nhìn là quản gia đánh tới, chỉ được tạm thời từ bỏ Vương Dật, tiếp nổi lên điện thoại.

Buổi sáng 10 điểm 30 phút.

Son ngoại bỗng nhiên lái vào hơn 10 lượng cỡ trung xe van, từ phía trên đi xuống hơn trăm cái hắc y nhân, phân bố ở rất nhiều đình viện mỗi lần một góc.

10 điểm 45 phút.

Hai chiếc Land Rover mở vào, từ phía trên đi xuống 6 cái mạng kính râm hắc y nhân, đi đến Lâm Từ Vi cửa đình viện miệng, phân tả hữu dừng lại.

Mấy cái nhà giàu hậu bối vội vàng xuất cửa lớn, tương hậu thọ tinh lão.

11 điểm chính.

Lưỡng chiếc Mercedes 600, một trước một sau thủ hộ ở giữa Rolls-Royce, từ phương xa chậm rãi lái tới.

Mà vào giờ phút này.

Vương Dật đứng ở phòng khách phía trước cửa sổ, nhìn chăm chú tình cảnh bên ngoài, tự nói: "Thật lớn trận chiến, a. . ."

Đột nhiên, hắn thông thể chấn động mạnh, 'Phù phù' một tiếng, quỳ trên mặt đất.

"Đau quá. . ."

Vương Dật hai tay ấn đầu, sắc mặt một mảnh trắng bệch.

Trong đầu của hắn, đột nhiên xuất hiện khó có thể tưởng tượng đau nhức.

10 mấy sau.

"A. . ."

Vương Dật thực sự không nhịn được, gào nhẹ một tiếng, hai mắt đảo một cái, hôn mê bất tỉnh.

...

11 điểm 5 phút.

Mấy cái hậu bối chen chúc một cái 70 dư tuổi ông lão, tiến vào trong viện.

Chung quanh bọn họ, lại có hơn 10 tên hắc y nhân đi thủ hộ.

"Gia gia, Tĩnh Tĩnh muốn chết ngươi. . ."

Lâm Tĩnh lôi kéo ông lão, không ngừng mà tát kiều.

"Ha ha. . ."

Lâm lão đầu bị tam tôn nữ khiến cho tuổi già an lòng, cười to nói: "Ngươi nha đầu này, biến mất rồi chừng mấy ngày, rốt cuộc biết muốn gia gia. . ."

"Cái gì biến mất? Nhân gia đi làm chính sự. . ."

Lâm Tĩnh thân thể uốn một cái, không thuận theo nói.

Một bên Lâm Viêm nghe xong, khoe miệng không khỏi cong lên, thầm nghĩ trong lòng: 'Người cái gọi là chính sự, chính là bị một cái nào đó tiểu bạch kiểm cười ở dưới khó. . .'

Mấy phút sau, bọn hắn đi đến đình viện chính đường.

Từ buổi chiều 1 mở ra bắt đầu, không ngừng mà có hào lái xe nhập Vụ Linh sơn, triều đình viện lái tới.

Buổi chiều 3 giờ rưỡi, trong đình viện trải qua tụ tập 20 nhiều nơi Yên Kinh danh lưu, bọn hắn đều là Lâm gia trụ cột.

Buổi chiều 5 điểm, trong gia tộc tiệc tối chính thức bắt đầu.

Trên bàn ăn, người một nhà người tới ta đi, hào không náo nhiệt.

Bởi Lâm lão tiệc mừng thọ là ngày mai, đến lúc đó hội có rất nhiều danh lưu phía trước mừng thọ, quà tặng tất nhiên nhiều như núi nhỏ, vì lẽ đó trong Lâm gia bộ người, đến nay muộn liền đem lễ mừng thọ đưa lên .

5. 40 phân.

"Lâm Viêm, đều điểm ấy , người từ phòng bếp lấy chút đồ ăn, cho Vương Dật đưa tới."

Lâm Từ Vi thấy gia tộc trưởng bối đều là uống vi huân, liền nhẹ nhàng mở miệng.

"Tỷ, người đối với hắn còn thật để ý. . ."

Lâm Viêm con mắt hơi chuyển động, là lạ nở nụ cười.

Lâm Từ Vi mặt cười đằng một tý đỏ, nhất thời sáng rực rỡ không gì tả nổi.

"Tiểu tử thú, người tìm nắm đâu?"

Nàng thấp giọng kiêu thoí, làm dáng muốn đánh.

Lâm Viêm cười hi hi, cẩn thận đứng dậy, xuất chính đường.

Sau 5 phút, hắn từ phòng bếp lấy ra một con gà nướng, một bình Ngưu Lan sơn, đẩy ra Vương Dật cửa phòng.

Có thể trong nháy mắt tiếp theo, Lâm Viêm trực tiếp choáng váng, kinh hô: "Vương Dật?"

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 463: Nếu người không tin, có thể thử xem

Hắn nhìn thấy một cái đáng sợ đến cực điểm tình cảnh.

Vương Dật nằm thẳng ở lạnh lẽo trên mặt đất, thông thể run rẩy không ngừng, hai con mắt đen kịt một màu, như Cửu U thâm uyên, khủng bố khác người ngột thở.

Lâm Viêm vội vàng đem gà quay cùng rượu đế đặt lên bàn, áp sát tới, tế quan sát kỹ tình huống.

Rất nhanh, ánh mắt của bọn họ đan vào với nhau.

Lâm Viêm thân thể chấn động, nhất thời sẽ không chuyển động, hai con mắt một mảnh chỗ trống, không còn sinh cơ.

Hắn dĩ nhiên trong nháy mắt mất đi ý thức.

'Phốc. . .'

Sau một khắc, Lâm Viêm trực tiếp nằm nhoài trên người của đối phương.

. . .

Nơi này, là một mảnh hoang vu Cổ Giới, vô biên vô cương.

Vương Dật cảm giác, chính mình đi rồi cực kỳ lâu. . .

Tựa hồ, là một đời. . .

Rất cực, hần nhìn thấy không giống.

Một cái vĩ đại bóng lưng, ở phía trước mười mét nơi đứng lại.

Hần mái tóc đen suôn dài như thác nước, sau lưng có một vòng to lớn Thần khuyển hư không chìm nổi, khí thế ngập trời.

Vương Dật đầu óc trở nên hoảng hốt, hướng đối phương đi tới.

Mấy qua đi. . .

Cái kia bóng người chậm rãi quay người sang từ, hướng hần khẽ mỉm cười, nói: "Ta, người đến rồi. . ."

Vương Dật nhất thời biến sắc, bởi vì, nam tử này dĩ nhiên cùng mình giống nhau như đúc?

"Ta, Phi Yên các nàng, đang đợi chúng ta."

Thần Ma Vương Dật chậm rãi mở miệng.

"Phi Yên?"

Vương Dật cảm giác danh tự này quen thuộc cực kỳ, lại nhất thời nhớ không nổi là ai.

Thần Ma Vương Dật sâu sắc nhìn chăm chú hần, tiếp tục nói: "Ta, như muốn mở ra hai đời ký ức, cần một bước ngoặt. . ."

"Thời cơ?"

Vương Dật không lại suy nghĩ đối phương là ai, vội vàng hỏi: "Cái gì thời cơ?"

"Chính là. . ."

Thần Ma Vương Dật mới vừa tự mở miệng.

Đột nhiên, Vương Dật thông thể chấn động, cảm giác bộ ngực bị món đồ gì đập đến.

Sau một khắc, cảnh tượng trước mắt, bắt đầu phát sinh vặn vẹo, biến hình. . .

. . .

Trong thánh đường.

"Tiểu tử kia làm sao còn chưa có trở lại?"

Lâm Từ Vi đôi mi thanh tú vừa nhíu, thấp giọng tự nói.

Nàng nhìn mọi người một chút, không chút biến sắc đứng lên, đi ra phòng lớn.

Rất nhanh, Lâm Từ Vi liền tới đến Vương Dật ngoài phòng, nàng thấy môn là cầm lái, không khỏi sửng sò, do dự chốc lát, đi vào.

Trong nháy mắt tiếp theo, này nơi yển trong đệ nhất hoa khôi của trường kinh ngạc đến ngây người.

Thật sự kinh ngạc đến ngây người.

Nàng nhìn thấy, hai người đàn ông, trên đất chăm chú ôm nhau, không phải Vương Dật cùng lão đệ còn có thể là ai? Bọn hần một cái ở trên, một cái tại hạ. . .

Thiên, hần. . . Bọn hần đang làm gì a?

Lâm đại tá hoa cảm giác thế giới quan trong nháy mắt đổ nát .

"A. . ."

Đúng vào lúc này, phía dưới Vương Dật rên rỉ một tiếng, dĩ nhiên khôi phục ý thức. Đầu hắn chuyển động, nhất thời phát hiện cửa đứng cá nhân, hơi sững sờ, tế nhìn qua sát sau, mờ mịt kêu: "Tử Vi?"

Lâm Tử Vi chết nhìn chòng chọc đối phương, dùng sức cắn cặp môi thơm, trong con ngươi xinh đẹp tràn ngập vẻ cổ quái.

'Hô. . .'

Đột nhiên, nàng trực tiếp chuyển qua thân thể yêu kiều, một tay che môi, chạy như bay.

"Nàng chạy cái gì?"

Vương Dật biểu thị rất mệt mỏi, có thể sau một khắc, hắn thật sự mệt mỏi, hoá đá ở nơi đó.

Một đôi đôi mắt vô thần, gần trong gang tấc nhìn mình lom lom, không phải Lâm Viêm còn có thể là ai? Khuếch đại hơn chính là, hắn lại dùng thân thể đè lên. . .

"Thảo! Ngươi. . ."

Vương Dật điên rồi, ngập trời, hắn hét lớn: "Lâm Viêm, ngươi TM làm cái gì?"

Trái lại Lâm Viêm, nhưng là không có bất kỳ phản ứng nào, hai con mắt vẫn cứ chỗ trống vô thần.

Vương Dật cuống lên, trực tiếp giơ tay, 'Đùng' một tiếng, quạt đối phương một cái bạt tai.

"A. . ."

Lâm Viêm thông thể chấn động, mâu trong khôi phục thần thái.

Ánh mắt của bọn họ, lần thứ hai đan xen vào nhau .

"Khe nằm!"

Lâm Viêm đột nhiên biến sắc, vội vàng ngay tại chỗ lẫn lộn, ly khai đối phương thân thể.

"Vương Dật, ngươi giờ trò quỷ gì?"

Hắn đỏ mặt tía tai rống to.

"Đi đại gia ngươi, là ngươi áp ta. . ."

Vương Dật nằng to, trực tiếp từ trên mặt đất bính lên, nhân thể cửa trước ngoại phóng đi.

"Tiên sư nó, đừng chạy, giải thích cho ta rõ ràng. . ."

Lâm Viêm phong giống như in rống to.

"Giải thích ngươi muội, ta phải đến tìm ngươi tỷ. . ."

Vương Dật hất đầu mắng.

"Ta tỷ?"

Lâm Viêm nhất thời sững sờ, lập tức giận dữ nói: "Ngươi trước tiên đứng lại cho ta. . ."

Vương Dật lười với hắn phí lời xuống, một cái bước xa, ly khai chỗ này 'Khùng bố' nơi.

Hắn đi tới hoa viên, lẳng lặng cảm thụ chốc lát, tìm được Lâm Tử Vi vị trí, vội vàng chạy vội đã qua.

Vào giờ phút này.

Đình viện góc hướng tây tiểu đình trong, ngồi một bóng người xinh đẹp.

Nàng thê mỹ, kỳ ảo, như tinh không trắng sáng, mỹ lệ không gì tả nổi.

Lâm Từ Vi một tay phủ huyền, phóng tầm mắt tới tinh không, mờ mịt lo lắng Thần, không biết đang suy nghĩ gì.

"Từ Vi. . ."

Đột nhiên, một bóng người chạy vào, chính là Vương Dật.

Lâm Từ Vi thân thể yếu đuối run lên, buông xuống mặt cười, nhìn về phía đối phương, mâu trong nổi lên một tia không quen.

Wang Di đứng lại sau, và đầu nói: "Từ Vi, hắc. . . Kỳ thực vừa này. . ."

"Xin người gọi ta Lâm Từ Vi. . ."

Lâm Từ Vi không lưu tình chút nào đánh gãy đối phương, thế nhưng cười lạnh, nói: "Wang Di, ta thật không nhìn ra, người lại có Long Dương chỉ tốt. Chiếm món hời của ta sau, lại vẫn đi chạm đệ đệ ta. . ."

"Lâm Từ Vi, người hiểu lầm. . ."

Wang Di trực tiếp khóc: "Ta tuyệt đối không phải GAY, là người đệ đệ đặt ở trên người ta. . . Phi, không đúng, là hắc xuất hiện ở ta mặt trên. . . Cũng không đúng. . . , nói chung, ta không có cái kia mê. . ."

Hắn đương thực sự là vượt giải thích vượt rối loạn.

"Ha ha. . ."

Lâm Từ Vi nở nụ cười, thế nhưng mặt cười phát lạnh: "Người đi. . ."

"Ta đi không thành vấn đề, có thể người phải tin tưởng ta. . ."

Wang Di biết, nhất định phải đưa cái này vấn đề ngay mặt vuốt thẳng, bằng không chính mình ngủ đều không vững vàng.

"Tin tưởng người?"

Lâm Từ Vi cười gằn: "Tin tưởng người cướp đi ta nụ hôn đầu, chỉ là vui đùa một chút mà thôi, cùng ta đệ mới là tình yêu chân thành?"

Khá lắm, câu nói này lợi hại.

Mà lại, trong giọng nói của nàng, lộ ra nồng đậm ghen tuông.

Lâm đại tá hoa lại ăn vị rồi, mà cái kia đối tượng, lại là đệ đệ ruột thịt của mình?

Tình huống hảo như càng ngày càng hỗn loạn.

"Dát? ? ?"

Wang Di nhất thời choáng váng, lập tức vừa giận vừa sợ hỏi: "Người đang nói cái gì yêu ma quỷ quái?"

"Người đi, ta không muốn gặp lại được người. . ."

Lâm Từ Vi không đáng trả lời chắc chắn, đem mặt cười chếch qua một bên, cắn cặp môi thom đạo.

"Lâm Từ Vi, người đến cùng muốn như thế nào?"

Wang Di cuống lên, lớn tiếng đi quát hỏi.

Mẹ trứng, người dĩ nhiên cho rằng lão tử là GAY? Lão tử không thể bình thường hơn được.

"Người đi. . ."

Lâm Từ Vi căn bản không nhìn hắn, tiếp tục cắn cặp môi thom, nàng rất dùng sức, đều sắp cắn phá.

"Người nghĩ tới nấy. . ."

Wang Di thấy tán gẫu không đi xuống, trực tiếp sải nổi lên vô lại: "Ngày hôm qua, người cướp đi ta nụ hôn đầu, chúng ta phải đem việc này nói rõ ràng. . ."

"Người nói cái gì?"

Lâm Từ Vi rút cục nhìn về phía đối phương, thân thể yếu kiều khí run lấy lấy.

Trên đời làm sao có như thế người vô sĩ?

"Còn có. . ."

Vương Dật hai tay sau lưng, ngẩng đầu hướng về thiên, nói: "Ta cái này người không thể bình thường hơn được, chỉ đối với nữ tử cảm thấy hứng thú. Nếu ngươi không tin, có thể thử xem. . ."

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 464: Người sau khi nghe xong, liền đi đi.

Lúc này, có gió nhẹ lướt qua, gọi lên sợi tóc của hắn, rất có như vậy mấy phần Tiêu Tiêu tâm ý.

Lâm Từ Vi thân thể yếu kiều run rẩy không ngừng, mặt cười trở nên trắng bệch.

Nàng trải qua bị vô cùng tức giận không xong rồi.

"Vương Dật, ta nhìn lầm ngươi. . . Ô. . ."

Đột nhiên, Lâm Từ Vi thê tiếng khê kêu, đột nhiên đứng lên, che mặt hướng đình ngoại chạy đi.

Vương mỗ người nhất thời cả kinh.

Mới vừa mới đối phương căn bản không nghe chính mình giải thích, hắn mới nhất thời tham khả năng chém gió, ai muốn lại đem lâm đại tá hoa khí khóc?

Kẻ này nhất thời hoảng ép, chân tâm.

"Từ Vi. . ."

Vương Dật cái nào có tâm sự giả bộ bức xuống? Vội vàng giơ tay, kéo ngọc thủ của đối phương.

"Ngươi buông ra ta. . ."

Lâm Từ Vi dùng sức sứt cánh tay, liều mạng muốn tránh thoát mở ra.

"Từ Vi, ta sai rồi, xin lỗi. . ."

Vương mỗ người vội vàng đi nhận sai, hắn biết chính mình đùa lớn rồi.

"Ta nhượng ngươi buông ra, ta chán ghét ngươi. . . Ô. . ."

Lâm Từ Vi khóc thương tâm gần chết, để trống tay nhỏ, liên tục đánh đối phương bộ ngực.

Nàng cảm giác oan ức cực kỳ.

Chính mình dĩ nhiên đối với loại này gia hỏa, động tâm huyền. . .

Vương Dật thấy tình huống càng ngày càng không thể thu thập, vội vàng đem y nhân lâu vào trong ngực, nói: "Từ Vi, ta sai rồi, xin ngươi tha thứ cho ta. . ."

"Ta chán ghét ngươi, ta chán ghét ngươi. . ."

Lâm Từ Vi dùng hết tiểu Man lực, đánh đối phương sống lưng.

Nàng hay vẫn là lần thứ nhất như vậy sinh khí, chính là năm ngoái gia tộc định ra hôn ước, cũng không có kích động như thế.

Vương Dật chăm chú ôm đối phương, bất động như núi, mặc cho đối phương đi xi.

Không biết qua bao lâu bao lâu. . .

Lâm Từ Vi đánh một mồi, cũng khóc một mồi, động tĩnh dần dần trở nên bình lặng. . .

"Ngươi. . . Buông ra ta. . ."

Nàng nghẹn ngào, âm thanh rất nhẹ, nhưng là cực kỳ băng hàn.

Vương Dật trầm mặc, không có bất kỳ phản ứng nào.

"Ta lặp lại lần nữa, ngươi. . . A. . ."

Lâm Từ Vi mở miệng lần nữa, có thể mới nói được một nửa, cặp môi thom trực tiếp bị phong .

Vương Dật thực ở không có cách nào , chỉ có thể dùng hôn đến hóa giải đối phương trong lòng oán khí.

Hắn ở đánh cược, nếu là như vậy còn không có hiệu quả, này giữa hai người, liền cũng không tiếp tục khả năng có kết quả.

Vương Dật không dám xác định, chính mình là có hay không yêu Lâm Từ Vi, bởi vì, hắn bây giờ, còn không có nhớ lại yêu là cái gì.

Có thể từ khi nghe xong Lâm Viêm sau, Vương Dật liền đã quyết định, phải cố gắng che chở Lâm Từ Vi, tuyệt không thể để cho nàng được nửa điểm oan ức.

Cái này có thể là tình.

Lại hay là trách nhiệm.

Còn hay là. . .

Cùng lúc đó.

Lâm Từ Vi liễu mạng gãy gãy, làm sao vừa nãy tiêu hao thể lực quá nhiều, mà lại nàng là nữ tử, cần bản tránh bất quá nam nhân.

Lâm Từ Vi cuống lên, dùng sức một cắn.

Vương Dật lông mày nhất thời vừa nhíu, nhưng không có đình chỉ, hôn sâu vẫn như cũ.

Phu thê tiểu biệt thảng tân hôn, nụ hôn đầu lại nối tiếp càng tiêu hôn.

Dần dần, Lâm Từ Vi đôi mắt đẹp một mảnh mê ly, thân thể yêu kiều càng ngày càng mềm hóa. . .

1 phần nhiều chung sau. . .

Nàng không lại đi gãy dựa, mà là giờ lên cặp kia tay ngọc, trên lầu đối phương cổ, nhẹ nhàng đáp lại.

Nơi này, cũng lại không một tiếng động.

Nhưng là vô thanh thắng hữu thanh.

Thanh phong từ từ, hai người sợi tóc hư không bồng bênh, mang theo một đời một kiếp.

Bức tranh thê mỹ, hư không lưu phượng.

Một phen sống mơ mơ màng màng thấp sau, rồi môi. . .

Lâm Từ Vi nằm nhoài đối phương trong lòng, thở gấp tinh tế, tâm thần đều say.

Vương Dật nhẹ nhàng xoa xoa y nhân hương hoạt sống lưng, tâm đều hóa .

Hai người hưởng thụ lẫn nhau trên người nhiệt độ, ai cũng không nói gì.

Không biết qua bao lâu bao lâu. . .

"Từ Vi, đi theo ta đi, ta mang ngươi ly khai nơi này. . ."

Vương Dật nhẹ giọng mở miệng, đánh vỡ yên tĩnh.

Lâm Từ Vi thân thể yếu kiều run lên, trong con ngươi xinh đẹp tràn ngập ngóng trông vẻ mặt, có thể lập tức, liền bị một luồng bi vọng thay thế. . .

'Hô. . .'

Nàng bỗng nhiên lui về phía sau, thoát ly đối phương ầm áp thân thể.

"Từ Vi?"

Vương Dật không khỏi sững sờ, mờ mịt nhìn chăm chú đối phương.

Lâm Từ Vi nghiêng đi thân thể yếu kiều, lần thứ hai ngồi vào trên ghế đá, hai tay đánh đàn, thống khổ nhắm lại đôi mắt đẹp, tùy ý thanh lệ đi lướt xuống.

Nàng nhẹ giọng nói: "Vương Dật, ta cho ngươi đàn thủ từ khúc. Ngươi sau khi nghe xong, liền. . . Đi thôi. . ."

Vương Dật nhất thời cả kinh: "Từ Vi, ngươi. . ."

'Boong boong. . .'

Hắn còn chưa nói hết, thê mỹ tiếng đàn thăm thẳm bay lên, vang vọng ở trong hư không.

. . .

Phòng lớn trong.

Gia tộc yến hội nghênh đón cao ~ triều.

Bởi vì Lâm gia gia chủ, Lâm Anh Hào, mang theo con lớn nhất cùng con thứ hai đến rồi.

Lâm lão đại úy, phá chạm đến là thôi rượu giới, cùng nhi tử ra sức uống lên.

Đúng vào lúc này, một tên nam tử hơn bốn mươi tuổi chạy vào. Người này nhìn qua rất trắng nõn, một thân Đường y phục, chính là quản gia lâm phúc.

"Lão Gia chủ, gia chủ, Dương gia thiếu chủ đến rồi. . ."

Lâm phúc vừa tiến đến nhân tiện nói.

"Cái gì?"

Lâm gia tộc người kinh hãi, dồn dập đứng dậy, chính là lâm Lão Gia chủ cũng là như thế.

Lâm Anh Hào vội vàng nói: "Mau mau cho mời. . ."

Phút chốc, một cái nhìn qua khá là đẹp trai thiếu niên mặc áo trắng, cầm đem quạt giấy, lao đảo đi vào.

Sau lưng của hắn, theo một bàn một sáu hai tên râu dài ông lão, sắc mặt thâm trầm, ánh mắt như điện.

Thiếu niên mặc áo trắng đứng lại sau, đem quạt giấy hợp lại, ôm quyền cười nói: "Dương Ngọc Nhiên gặp Lâm lão thọ tinh, Lâm bá phụ, cùng các vị thúc bá. . ."

"Dương thiếu chủ khách khí, mau mau mời ngồi. . ."

Lâm Anh Hào vội vàng nhường ra ghế trên.

Đối phương mặc dù là văn bối, có thể Dương gia thiếu chủ thân phận này quá bất nhất giống như .

"Đa tạ Lâm bá phụ. . ."

Dương Ngọc Nhiên cười cợt, cũng không khách khí, trực tiếp cất bước đi đến ghế trên vị trí, ngồi xuống.

Phía sau hắn bàn sáu ông lão, vẫn như hình với bóng.

"Dương thiếu chủ làm sao có thời gian đến ta Lâm gia hàn xá?"

Lâm Anh Hào cẩn thận cười nói.

"Gia phụ biết được Lâm lão thọ tinh mừng thọ, rất mệnh ta đến mang đến một cây trăm năm Phượng vĩ tham gia. . ."

Dương Ngọc Nhiên sau khi nói xong, hướng phía sau nháy mắt một cái.

Cái kia sáu ông lão gật gù đầu, từ trong lồng ngực lấy ra một phương hộp gỗ, đệ tiến lên.

"Chuyện này. . . Đa tạ Dương gia chủ còn mong nhớ ta bộ xương già này. . ."

Dương Lão Gia chủ kích động nói.

"Đều là người một nhà, ngài lão không cần khách khí. . ."

Dương Ngọc Nhiên ha ha cười.

Đúng vào lúc này, đường ngoại, bỗng nhiên truyền đến một trận u nhĩ cảm âm.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 465: Cảm niệm kiếp trước

Lâm gia tộc người thấy, cũng dồn dập theo đứng dậy.

Lâm lão gia chủ ha ha cười: "Như vậy, chúng ta liền đi xem xem Từ Vi nha đầu kia. . ."

"Ha ha. . ."

Dương Ngọc Nhiên ngửa đầu cười dài, 'Đùng' một tiếng, tiêu sái mở ra quạt giấy, ở Lâm gia tộc người chen chúc dưới, đi ra cửa.

. . .

Âm u trong đình.

'Tranh. . .'

Lâm Từ Vi ngón tay ngọc nhẹ câu, đạn xong cuối cùng một tiết âm phù.

Lê hoa lệ, lạc mẫn gấp.

Một khúc gan ruột đoạn, thiên nhai nơi nào tìm kiếm tri âm?

Nàng trải qua đạn xong, rốt cục đến khúc chung nhân tán thời khắc.

Lâm Từ Vi không muốn, thật sự không muốn.

Nàng cùng Vương Dật, tuy rằng chỉ nhận thức 2 thiên, nhưng là như nhận thức một đời một kiếp. . .

Cái cảm giác này rất huyền diệu.

Lâm Từ Vi biết, đây là một loại duyên phận, nhượng bọn hắn cách xa ngàn dặm đến gặp lại, hiểu nhau. . .

Nàng thu hồi cặp kia tay ngọc, hít một hơi thật sâu: "Khúc đã cuối cùng, người. . . Đi thôi. . ."

Một bên Vương Dật, nhưng không có bất cứ động tĩnh gì.

Lâm Từ Vi nhẹ nhàng sát lạc tiểu nước mắt trên mặt, xoay người, run giọng nói: "Người đi a, ta không hy vọng. . . A? Vương Dật. . ."

Nàng mới vừa nói một nửa, đột nhiên ngẩn ngơ, lập tức kinh hãi đến biến sắc.

Nguyệt quang bên dưới, Vương Dật lặng lẽ đứng thẳng, hẩn nhắm mắt, khoe mắt bên cạnh, trượt xuống hai hàng nhìn thấy mà giật mình huyết lệ.

"Vương Dật. . ."

Rít lên một tiếng, cắt ra trời cao.

. . .

Mọi người dĩ nhiên đi tới sân ở trong, về phía tây phương bước đi.

Đột nhiên, một đạo thể thâm duyên đáng gọi to phóng lên trời.

Này biến số quá kinh người, tất cả mọi người dồn dập sững sờ, theo đầu nguồn nhìn tới.

'Đùng'

Dương Ngọc Nhiên thu đi quạt giấy, kỳ quái nói: "Chuyện gì xảy ra?"

Đột nhiên, hẩn sắc mặt đột nhiên chìm xuống.

Sau một khắc, Lâm gia tộc người về mặt, trở nên cực kỳ đặc sắc.

Bọn hẩn thấy rõ ràng, 10 mét ngoại tiểu đình trong, Lâm Tử Vi bán ý ở một cái xa lạ thiếu niên trong lòng, giơ lên hai tay, xoa xoa mặt của đối phương bằng.

Hình ảnh thật là mê mẩn, có thể ở mọi người nhìn lại, nhưng là như vậy kinh sợ, khủng bố. . .

Dương Ngọc Nhiên đột nhiên quay đầu, trầm giọng hỏi: "Lâm bá phụ, chuyện gì thế này?"

Lúc này Lâm Anh Hào đương thật bị dọa cho phát sợ.

Thiên, tên kia là ai?

Cùng lúc đó.

Đình viện Đông Nam góc, có mười mấy cây bồn hoa, bồn hoa mặt sau, hiện ra hai cái kiều tiểu bóng đen.

"Tứ tỷ, này đám đồ không phải Dương gia dòng độc đình sao? Làm sao chỉ có hai cái Thần cấp sơ kỳ gia hỏa bảo vệ? Sớm biết như vậy, ta một cái người đến là được. "

Trong đó một vệt bóng đen không nói gì đạo.

Khác một vệt bóng đen, nhất thời liếc nàng một cái, thấp giọng thối: "Cô nàng chết đám kia, nguoi cho rằng cường giả thần cấp đều là rau cải trắng đâu?"

"Đừng gọi ta cô nàng chết đám kia. . ."

Mở miệng trước bóng đen nhất thời không cao hứng, thân thể yêu kiều một tiem, hừ nói: "Ta hiện tại liền đi kết thúc này đám đồ tính mạng."

"Chờ đã. . ."

Tứ tỷ trực tiếp kéo cánh tay của nàng, thấp giọng nói: "Nguoi đã quên sát thủ chuẩn tắc?"

"Có thể. . ."

"Hảo Ngũ muội, im tiếng. . ."

Tứ tỷ đánh gãy đối phương, nói: "Chúng ta nhất định phải chờ đợi tốt nhất thời cơ động thủ nữa. . ."

Thế nhưng, hai người bóng người, chậm rãi biến mất ở giữa hư không.

Có thể âm thanh, nhưng không có đình chỉ.

"Tứ tỷ, này Lâm Tử Vi sinh đương thật không tệ, không trách Tam ca hội động tâm. . ."

Ngũ muội hì hì cười khẽ.

"Chớ nói nhảm. . ."

Tứ tỷ thấp xùy xùy nói: "Ta ca coi trọng, là Lâm Từ Vi thiên phú, muốn đem nàng kéo vào 'Thiên Tru minh' ."

...

Âm u trong đình.

"Vương Dật, ngươi làm sao ?"

Lâm Từ Vi liên tục mặt thức đối phương máu trên mặt ngấn, sắc mặt một mảnh đau thương.

Nàng bỗng nhiên ngấn ra, chậm rãi chuyển qua mặt cười, nhìn về phía hơn 10 mét ngoài.

Nơi đó vốn là một mảnh đất trống, bây giờ, nhưng đứng đầy người.

Mà ở giữa cái kia người, từng để cho mình làm vô số ác mộng. .

"Vương Dật, ngươi chạy mau. . ."

Lâm Từ Vi cuống lên, dùng sức đi lay động Vương Dật thân thể.

"Lý lão, đi đem tiểu tử kia cho ta thu lại đây."

10 mét ngoài Dương Ngọc Nhiên sắc mặt âm lãnh, gằn từng chữ.

Hắn hiện tại phổi, trải qua bị tức nổ tung .

Tuy rằng, cười Lâm Từ Vi chỉ là ôm vui đùa một chút thái độ, có thể nàng là thuộc về mình, người khác đừng hòng đi chia sẻ.

Bàn một ít ông lão gật đầu, bước chân, hướng tiểu đình đi đến.

"Vương Dật a, cầu ngươi tỉnh một chút. . ."

Lâm Từ Vi trong lòng càng lo lắng .

Nàng biết, đối phương nếu là rơi vào tay Dương gia, nhất định lãnh ít dữ nhiều.

Mất thấy, ông lão kia càng đi càng gần.

Hắn lại như một cái Tử Thần, phía trước thu gặt Vương Dật tính mạng.

Đúng vào lúc này.

"Sur tỷ, ngươi đừng làm cho ta chạy rào cản , ta thật sự không kiên trì được . . ."

Đột nhiên, Vương Dật sắc mặt đột nhiên biến đổi, một bộ khổ bức đáng đáp, hai mắt nhưng chưa từng mở ra.

"A?"

Này biến số rất kinh người, lo lắng trong lâm đại tá hoa, không khỏi ngẩn ngơ.

Sau một khắc. . .

"Sur Phi Yên, ngươi tổng theo ta làm cái gì? Sur tỷ của ta đâu?"

Vương Dật sắc mặt lại biến hoá, tiếp tục nói.

Lý lão nhất thời dừng bước lại, lông mày trực tiếp nhăn lại.

Hắn cảm giác, tiểu tử này khí tức trên người ở tầng trường, hơn nữa thể như điên mãnh, tương đương không thể nói lý.

"Thảm Bã, không phải là ăn ngươi mấy cây đuẩn sao? Ngươi vì sao đều ở sur tỷ trước mặt nói xong nói xấu? Sur tỷ, ngươi đừng nghe nàng. . . A, sur tỷ?"

Vương Dật sắc mặt lại phát sinh ra biến hóa, lần này tựa hồ rất phần nộ, sau đó kinh kêu thành tiếng.

"Hô. . ."

Hắn vội vàng giơ tay lên đến, hư không vừa thu lại.

'Xi. . '

Trên bàn đá đàn tranh khẽ run lên, hư không bay lên, ở Vương Dật bên cạnh chìm nổi.

Mấy mét ngoại Lý lão biến sắc, trầm giọng nói: "Tiểu tử, ngươi là cô vợ giả? Đến từ cái nào thế gia?"

Sự phát hiện này đặc biệt kinh người.

10 mét ngoại Dương Ngọc Nhiên thấy, sắc mặt cũng theo đó biến đổi, hần nghiêng đầu đi, thấp giọng nói: "Vân lão, ngươi biết tiểu tử này sao?"

Phía sau hần sâu ông lão chậm rãi lắc đầu: "Một chút ấn tượng cũng không có."

Vào giờ phút này. . .

Vương Dật thoát ly y nhân, xoay người, hai tay đánh đàn.

'Tranh. . '

Thiên ngoại huyền âm, thăm thẳm bay lên, vang vọng ở bên trong trời đất.

"Vân Tiên, ngươi đánh ta làm cái gì? Lấy ngươi mật thực không phải ta chủ ý. Là cái kia Thẩm Băng. . ."

Vương Dật mười ngón tấp nập liên miên, biểu diễn 'Bi vắng sinh', hai mắt của hần vẫn còn đang đóng chặt, không đứng ở nơi không hiểu ra sao.

"Hương Hương, ngươi cách nàng môn xa một chút. Ta đã nói với ngươi, trên đời này, chỉ có sự tỷ đối với chúng ta tốt. . ."

"Sur. . . Sự tỷ, ngươi thật sự đồng ý? Quá tốt rồi. . ."

"Cái gì? Ngươi nhượng ta lấy Sur Phi Yên? Sự tỷ, ngươi. . ."

"Thẩm Băng, ngươi đùa gì thế? Ta mới sẽ không cùng ngươi. . . , ai. . . Hào ngươi khóc cái gì?"

"Vân Tiên, nam nữ thụ thụ bất thân, ngươi buông ra ta, sự tỷ các nàng tới ngay. . ."

"Hương Hương, ta hội vĩnh viễn tốt với ngươi. . ."

Vương Dật vai tùy ý đi đông đưa, bên đàn vừa nói lý kỳ lời nói.

"Hỗn Độn hỏi, chém chết trần duyên, hồng. . ."

Đột nhiên, thân thể hần chấn động, Khúc Phong nhanh quay ngược trở lại thẳng biến hoá, lập tức hét lớn một tiếng, trực tiếp từ thiên mà lên.

'Oành '

Tiểu đình ngập đầu, trực tiếp bị lật tung.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 466: Ưc về tân sinh

"A? ? ?"

Trong đình Lâm Tử Vi duyên dáng gọi to, không nhận được lui về phía sau mấy bước, tránh né hạ xuống cát đá. Nàng ngóng nhìn hư không, mặt cười một mảnh lo lắng.

Thiên, hần. . . Hần. . .

Mọi người dồn dập ngẩng đầu, khiếp sợ nhìn tất cả.

Vào giờ phút này, giữa hư không.

Vương Dật lặng không ngồi xếp bằng, mười ngón đan dẹt như gió, tác động. . . Trước thế kiếp này.

"Người vì sao áo không đủ che thân? Cái gì? Thị tằm? Bản đế không có hứng thú, Sư Phi Yên, người đi ra ngoài. . ."

"Từ Nguyệt, Bản đế lặp lại lần nữa, buông tay. . ."

"Thẩm Băng, đưa nó lấy đi. . ."

"Vân Tiên, không có Bản đế đồng ý, người không cho phép đi vào. . ."

"Hương Hương, đem những này Thái Điện oanh đi. . ."

Thân thể hắn tùy ý đi đông đưa, quái lạ lời nói không ngừng nghỉ, huyết lệ chảy dài. . .

"Phá Hoàng, Bản đế tới nơi này, không phải xem người cùng đạo lữ môn tú ân ái. . ."

"Phản Thiên, nghe nói người lại có đột phá, vì lẽ đó Bản đế tới đây, cùng người lại nối tiếp một trận chiến. . ."

"Thật lớn lạc trời. . . Há? Món đồ gì đang gọi?"

"Vô liên si, các người rút cuộc là thứ gì? Có Bản đế ở đây, các người chớ có làm càn. . ."

"Đáng ghét. . . , Phá Hoàng, Phản Thiên, này sáu cái đuôi ác linh rất lợi hại, các người cẩn thận, đừng ngã xuống. . ."

"Chúng nó bỏ chạy , Phá Hoàng, chúng ta bố trí xong Hỗn Nguyên kết giới. . ."

"Chúng nó lại tới nữa rồi. . ."

"Ác linh quá hơn nhiều, chúng nó lần này có chuẩn bị. . ."

"Phá Hoàng, Phản Thiên, chúng ta sinh ra được bộ này túi da, là vì cái gì?"

"Các nàng có thể đi, ta sẽ không đi ngăn cản. . ."

"Không cần người dạy ta. . ."

"Các nàng như thế nào, không có quan hệ gì với ta."

"Ta từ không hối hận. . ."

Vương Dật nói lung tung tới đây, lông mày bỗng nhiên vừa nhíu, thế nhưng trực tiếp ngẩng đầu.

"Hồng. . ."

Trong phút chốc, một đạo sét dài xông thẳng cửu tiêu.

'Hồng. . .'

Hào quang ở sát na phun trào, một vòng to lớn Thần khuyển từ Vương Dật sau lưng bay lên, rọi sáng nửa bầu trời tể.

Tất cả mọi người xem tới đây, con người suýt chút nữa trừng xuất đến.

Lúc này Vương Dật sợi tóc như thác nước, ước hai mét có thừa, má phải sinh có thần bí ma văn, khí thế thông thiên triệt địa.

Hắn như một vị Thần linh, càn quét đến từ tam giới ở ngoài vạn Cổ Thiên Ma.

Đại thế ngập trời.

"Vương Dật, người. . . Đến cùng là ai?"

Lâm Từ Vi giương lên mặt cười, thân thể yếu kiều run rẩy không thôi.

Nàng thật sự bị chấn động đến .

Giờ khắc này. . .

"Lấy ta Hỗn Độn thân thể, đoạt thiên địa tạo hóa, đúc chu thiên càn khôn. . ."

"Các ngươi làm sao đến rồi? Đi mau. . ."

"Kiếp này, ta phụ các ngươi. Nếu có kiếp sau, ta nhất định sẽ hảo hảo quý trọng. . ."

"Phá Hoàng, ngươi nói trúng rồi, ta hối hận rồi. . ."

"Các ngươi. . . Phải chăm sóc kỹ lưỡng chính mình. . ."

Nói lung tung vẫn còn đang tiếp tục, tựa hồ vĩnh không dừng. . .

. . .

Tùng Sơn, biệt thự phòng khách. . .

Các tiên nữ cùng đệ tử, đều ngồi ở trên ghế salông, trong tay nắm có thật nhiều giấy A4, mặt trên ấn bức ảnh cùng chú giải.

Các nàng chăm chú nhìn mặt trên nội dung, may mắn đều không buông tha.

"Hai ngày nay Tùng Sơn tổng cộng sinh ra 87 tên nam anh, Tương Đình là 126 cái, này những khác tính thị đâu?"

Tiểu loli đem xem qua tư liệu đặt ở trên khay trà, nhạ tiếng nói.

Mấy người nữ đệ tử liếc mắt nhìn nhau, trầm mặc không lên tiếng.

Tùng Sơn tư liệu, là Nguyệt Thi Lam các nàng tìm đến, mà Tương Đình nhưng là Liễu Thiên Nhi công lao.

Có thể này còn thiếu rất nhiều.

"Đại tỷ đừng nóng vội, Vô Lăng lập tức trở về, nàng hội mang đến 56 tên nam anh tư liệu."

Thẩm Băng thả xuống giấy A4, nhẹ giọng nói.

Tiểu loli gật gù, không nói thêm gì.

'Hô. . .'

Đột nhiên, một bên Từ Nguyệt bỗng nhiên đứng lên, mê man nhìn chăm chú hư không.

Nàng lúc này, cùng trước có chỗ bất đồng, cơ thể càng óng ánh, ánh mắt thâm thúy cực kỳ, trắng nõn trên trán, thêm ra một viên to bằng ngón cái màu vàng thần ấn.

Một đời bạch y, trải qua bước ra bước đi kia, thành tựu nửa bước Thiên đế.

Này biến số rất kinh người, chúng nữ không khỏi hơi sững sờ.

"Nhị muội, làm sao?"

Tiểu loli kỳ quái hỏi.

Từ Nguyệt không có trả lời chắc chắn, thân thể yếu kiều nhưng là run rẩy không ngừng, tựa hồ phát hiện cái gì.

Tiểu loli không hỏi thêm nữa, giờ lên tay nhỏ, chuẩn bị thôi diễn càn khôn.

"Đại tỷ đừng tay. . ."

Từ Nguyệt vội vàng giờ lên tay ngọc, nắm lấy đối phương trong sáng ngọc oản, run giọng nói: "Việc này liên lụy Thiên đạo nhân quả, ngươi ta căn bản thôi diễn không xuất. Vọng tự lo thân, rất có thể sẽ đưa tới vô thượng thiên kiếp. . ."

"Cái gì?"

Tiểu loli nhất thời sững sờ.

Thiên đạo nhân quả?

Chuyện gì sẽ dính dáng Thiên đạo?

Lẽ nào là . . . Thiên đế?

"Người là nói, lão công . . . ?"

Tiểu loli âm thanh có chút run .

"Ta phát hiện một tia yếu ớt Hỗn Động khí tức, nhưng quá飄渺, mà lại cự nơi này có chút cự ly. . ."

Từ Nguyệt run giọng nói, thế nhưng chậm rãi nhắm lại đôi mắt đẹp, suru tầm khí tức đầu nguồn.

Chúng nữ không dám thờ mạnh một cái, mặt cười trên trán ngập chờ mong.

Có thể hay không là Vương Dật?

"Từ Nguyệt, người tìm tới Vương Dật ? A. . ."

Đột nhiên, trên lầu truyền đến một đạo duyên dáng gọi to, thiển ảnh lay động, Tô Linh Nhi xuất hiện .

Nàng mặt cười trắng xám như tuyết, muốn là mới vừa nháo mạng thai xong không lâu.

Tô Linh Nhi đi tới nơi này sau, thấy đối phương nhắm mắt lại, liền vội bận bịu im tiếng, yên tĩnh chờ đợi.

. . .

Yên Kinh, Vụ Linh sơn đình viện.

Tiếng đàn Tiêu Tiêu, vang vọng cửu thiên.

Vương Dật hư không ngồi xếp bằng, mười ngón đan điểm lục hợp, trong miệng nói lung tung không thôi. . .

"Ba, ta đến trường đi tới. . ."

"Tất nghiệp rồi, ta trên sơ trung đi. . ."

"Ta biết ba, ngài yên tâm, ta hội hảo hảo học tập, tuyệt không yêu sớm."

"Lại là loại này tẻ nhạt tự hội, ô? Nàng là ai?"

"Giang Tuyết Tinh, người. . . Người được, ta gọi Vương Dật. . ."

"Cha, mẹ, ta hảo như yêu thích Giang gia Giang Tuyết Tinh. . ."

"Giang Tuyết Tinh, ta. . . Ta. . . , yêu thích. . . Người. . . , nghĩ. . . Làm bạn trai của người. . ."

"Tuyết Tinh, chúng ta trải qua giao du một quãng thời gian, có phải là. . . Có thể cái kia. . . , a, đừng nhéo lỗ tai, đau quá. . ."

"Tuyết Tinh, nhượng ta lại hôn một chút đi. . ."

"Tuyết Tinh, ta có thể hay không mò nơi này. . . , a. . . Đau quá, lại nhéo lỗ tai. . ."

"Mẹ, người nói đùa sao, ba làm sao sẽ bị trào. . . ?"

"Chào ngài, ta là Vương Dật, xin hỏi Giang Tuyết Tinh ở gia sao? Điện thoại di động của nàng tắt máy. . ."

"Giang Tuyết Tinh, người thật sự không muốn thấy ta một mặt sao?"

"Ta phải biến đổi đến mức kiên cường hơn. . ."

"Đó là cái gì?"

"Thiên Ngoại Phi Tiên. . . ?"

Vào giờ phút này, Vương Dật trong đầu tràn vào vô số ký ức mãnh vỡ, chúng nó theo tiếng đàn, không đứng ở trước mắt hiện lên.

Ký ức về đương

"Uống . ."

Đột nhiên, Vương Dật hét lớn một tiếng, mười ngón đột nhiên dính, đầy trời tiếng đàn đột nhiên ngừng lại.

Thân thể hần, nhưng vẫn như cũ chìm nổi ở trên chín tầng trời.

'Oa. . '

Sau một khắc, lấy Vương Dật làm trung tâm, quát nổi lên một luồng cương phong luồng khí xoáy.

Cảnh giới của hần, như giếng phun bình thường tăng trưởng.

Luyện Khí ba tầng, Luyện Khí tám tầng, Trúc Cơ một tầng, Trúc Cơ ba tầng. . .

Theo cảnh giới tăng cao, cuồng phong càng ngày càng mãnh liệt, lâm cùng đến mặt đất.

"A?"

Lâm Từ Vi ly gần nhất, đầu tiên bị lan đến, thân thể yếu đuối bị kinh phong trùng ly mà lên, hướng tường viện đánh tới.

Đúng vào lúc này.

'Tê rồi. . '

Tường viện phía trước hư không đột nhiên bị xé ra, mấy đạo mỹ lệ thiên ảnh, vội vã đi ra.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 467: Đệ đơn

Trong phút chốc, vùng thế giới này, tràn ngập vô hạn sinh cơ.

Hắc ám rút đi, ánh rạng đông lâm thế.

Thực sự là quá đẹp, văn chương cũng khó có thể đi miêu tả trong đó vạn nhất.

Các tiên nữ rốt cục đến rồi, đồng hành còn có hai vị hiệp cung, cùng động phòng Tô Linh Nhi.

"Tìm tới . . . Chúng ta rốt cuộc tìm được người . . . Lão công . ."

Tiểu loli mới vừa xuất hiện, liền phát hiện trong hư không Vương Dật, nhất thời kích động không thôi.

Còn lại mấy nữ, càng là vui mừng không được.

Đúng là lão công, hần không có hóa đạo, còn tích trữ ở thế.

"Ồ?"

Đột nhiên, tiểu loli phát hiện một đạo mỹ lệ bóng người hướng chính mình vọt tới, không khỏi dò ra tay nhỏ, hư không nhàn một cái.

'Hô. . '

Lâm Từ Vi thân thể yếu đuối run lên, dừng lại trùng thế.

Tiểu loli thu hồi tay nhỏ, né người sang một bên, liền muốn bay lên trời Sora, nhào tới lão công trong lồng ngực đi.

"Đại tỷ. . ."

Từ Nguyệt là nửa bước Thiên đế, trước hết nhìn thấu tất cả, vội vàng kéo lại đại phụ: "Lão công ký ức ở trùng ngăn trở, không thể được quấy rối. . ."

"Há, nhân gia biết rồi. . ."

Tiểu loli nghe xong, không khỏi phẫn nộ bĩu môi ra, nhìn qua đặc biệt đáng yêu.

Thời khắc này.

Chúng nữ đồng thời giương lên mặt cười, sâu sắc nhìn chăm chú cái kia bóng người.

Lâm Từ Vi đứng vững sau, đang tự sợ hãi không thôi, nghe được nhị nữ đối thoại sau, đột nhiên chuyển qua thân thể yêu kiều, nhìn về phía các nàng.

Thế nhưng, lâm đại tá hoa trực tiếp sững sờ .

Thiên, hảo kỳ ảo, hảo có khí chất nữ nhân.

Các nàng là ai? Từ hà mà đến?

"Ngươi. . . Các ngươi gọi Vương Dật cái gì?"

Ngẩn ngui sau khi hết khiếp sợ, Lâm Từ Vi cắn cắn cặp môi thom, run giọng hỏi.

"Hả?"

Hậu cung trong các nữ nhân dồn dập sững sờ, hầu như trong cùng một lúc, nhìn về phía lâm đại tá hoa.

Tiểu loli gấp mặt trước cái này nữ tử sinh cực mỹ, tuyệt không kém Nguyệt Thi Lam các nàng, mỹ lệ mắt to không khỏi nhắm lại.

"Tứ muội, nhìn tiểu nha đầu này cùng lão công là quan hệ gì?"

Nàng mặt cười nhẹ nhàng một bên.

Tiểu nha đầu?

Lâm Từ Vi nhất thời có chút choáng váng, trầm nghĩ trong lòng: Ngươi mới là tiểu nha đầu có được hay không?

Một bên Vân Tiên gật gù, giơ lên tay ngọc, thôi diễn qua lại càn khôn.

Hơn 10 giây sau, nàng lần thứ hai nhìn về phía Lâm Từ Vi, ánh mắt có chút không giống , thấp giọng nói: "Đại tỷ, cái này nữ tử đệ đệ, cứu thoi thóp lão công. Mà nàng tức đối với lão công động tình. . ."

Vân Tiên, hậu cung các nữ nhân cũng nghe được , xem ánh mắt của đôi phương cũng không giống nhau .

"Ồ?"

Tiểu loli mím mím tiểu cặp môi thom, hỏi: "Lão công ý tứ đâu?"

Vân Tiên tiếp tục nói: "Lão công cũng có ý kia, bọn hấn nhanh. . . Đỉnh ước . . ."

"Là như vậy. . ."

Tiểu loli suy tư gật gù, trầm ngâm chốc lát, nói: "Vậy ngươi đưa nàng thu làm môn hạ đi. Tiểu nha đầu này tuy không phải tư chất nghịch thiên, nhưng cũng có thể đạt đến cửu phẩm. . ."

Vân Tiên không khỏi ngẩn ngơ, sau đó nhẹ giọng nói: "Vâng. . ."

Nàng sửa sang lại quần áo, đi tới Lâm Từ Vi trước mặt.

Lâm Từ Vi căn bản không nghe các nàng nói rồi chút gì, thấy một cái cô gái mặc áo vàng đi tới gần, mặt cười không khỏi nổi lên mờ mịt vẻ.

"Hi hi. . ."

Vân Tiên nở nụ cười, khuyh quốc khuyh thành, nàng nhẹ giọng nói: "Nha đầu, ngươi tên gì?"

Lâm Từ Vi vi hơi ngốc, thế nhưng lộ ra quái lạ vẻ mặt: "Ta mười tám, hẳn là lớn hơn ngươi. . ."

Vân Tiên nghe xong lần thứ hai cười khê, không có lộ ra không nhanh về mặt, trái lại thật là khai tâm

Chúng ta Tiên Nhi cùng tiểu loli hoàn toàn ngược lại, liền yêu thích nghe người khác nói chính mình tiểu.

Lâm Tử Vi thấy nàng liên tục yêu kiều, trong lòng càng kỳ quái, nhưng không có bác đối phương mặt mũi: "Ta gọi Lâm Tử Vi. . ."

"Lâm Tử Vi. . ."

Vân Tiên khê nói, thế nhưng thân thể yêu kiều khê nhúc nhích, kéo ngọc thủ của đối phương, cười khê: "Lâm muội muội, Bốn cung chính thức tứ người 'Thiên thị' danh phận, ngươi xem coi thế nào?"

Lâm Tử Vi lại bối rối.

Thiên thị? Đó là cái gì?

Nàng không có thâm nghĩ, cũng không có đi trả lời chắc chắn, mà là lặp lại vừa nãy vấn đề: "Các người. . . Vì sao gọi Vương Dật lão công?"

"Vì sao?"

Vân Tiên có chút bật cười: "Chúng ta đều là Vương Dật lão bà. . ."

"Cái gì?"

Lâm Tử Vi nhất thời kinh ngạc đến ngầy người, đôi mắt đẹp trùng trùng, một mặt khó có thể tin.

Đều là. . . Vương Dật lão bà?

Hắn trải qua thành gia ?

Có thể hiện tại là chế độ một vợ một chồng, sao bốc lên nhiều như vậy thế từ đến?

Đúng rồi, hắn là cô vũ thế gia người, chỉ có nơi đó nam tử, mới có thể không được pháp luật ràng buộc.

Nghĩ tới đây, Lâm Tử Vi không khỏi lòng thấy đau buồn.

Nàng đối với cô vũ thế gia ấn tượng phi thường không được, nguyên nhân bắt nguồn từ Dương Ngọc Nhiên.

Lâm Tử Vi hiện tại cho rằng, Vương Dật ở mắt trí nhớ trước, cũng là một cái ý thế hiếp người, * cướp giật hạng người. . .

Có thể mình đã thích hắn a.

Chuyện này. . . Vậy phải làm sao bây giờ?

Vân Tiên thấy đối phương mặt cười hơi trắng bệch, trong lòng kỳ quái, ôn nhu đi hỏi: "Muội muội, người. . ."

Nếu đại phụ cho phép, nàng liền đem Lâm Tử Vi coi là mới tỷ muội.

Dù sao, đối phương cùng lão công nhanh đính ước .

"Đừng gọi muội muội ta. . ."

Lâm Tử Vi bỏ qua ngọc thủ của đối phương, lạnh lùng nói: "Ta và các người không phải người cùng một con đường."

"A?"

Vân Tiên không khỏi ngẩn ngơ.

"Vô tri nữ tử, vọng kết luận. Nếu không muốn cùng đường, Ngũ muội, người trở lại. . ."

Đối diện tiểu loli nhất thời không cao hứng, cười lạnh nói.

Vân Tiên nghe xong, nhìn Lâm Tử Vi một chút, chuyển qua thân thể yêu kiều, phẫn nộ trở lại .

"Hô. . . Hô. . ."

Lâm Tử Vi hô hấp rất gấp gáp, nàng nhìn hư không một chút, lập tức tay ngọc che mặt, chạy vội tới góc tường nơi, ngồi chồm hổm trên mặt đất, nhẹ giọng khóc thầm.

Vân Tiên thấy, trong lòng có sở không đành lòng, thấp giọng nói: "Đại tỷ, nha đầu này khả năng là hiểu lầm. Người xem. . ."

"Qua đi lại nói. . ."

Tiểu loli vô tâm đi để ý tới Lâm Tử Vi, một mặt quan tâm ngó nhìn thiên khung.

Vào giờ phút này, giữa hư không.

Vương Dật cảnh giới, trải qua đột phá đến Trúc Cơ tám tầng trung kỳ, nhưng vẫn còn đang kéo lên, tựa hồ mãi mãi không ngừng.

Cương phong gào thét, càng lúc càng kịch liệt.

Những cái kia Lâm gia tộc người bị thổi ngã trái ngã phải, ở bát hoang phân tán, chính là Dương Ngọc Nhiên cùng hai tên cường giả thần cấp cũng là như vậy.

Mà này hai cái nữ sát thủ, cũng bị bách hiện ra nguyên hình.

Tất cả mọi người kinh ngạc, thật sự kinh ngạc.

Thiên, người này đến cùng là ai?

Đúng vào lúc này, Từ Nguyệt vẻ mặt hơi động, nói: "Đại tỷ, ký ức gây dựng lại xong xuôi, có muốn hay không một lần nữa niệm phong lại lão công tiềm lực?"

Nguyên lai, trước tiểu loli dưới phong ấn, trải qua tiêu tan.

Tiểu loli trầm ngâm chốc lát, nói: "Trung Nguyên đại lục chính gặp đại biến, hai phần mười dĩ nhiên không đủ, năm phần mười là hơn. Nhị muội, người đến thi thuật. . ."

Từ Nguyệt gật gù, giờ lên tay ngọc, phác họa thành ấn, thế nhưng hư không bình an.

'Xi. . .'

Trong phút chốc, một luồng vệt trắng phóng lên trời, khắc ở Vương Dật trên người.

Vương Dật thông thể chấn động, tu vi không lại đột phá, hình ảnh ngắt quãng ở Trúc Cơ chín tầng sơ kỳ.

"Tê. . . Hô. . ."

Hắn hít một hơi thật sâu, sau đó, chậm rãi mở hai mắt ra.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 468: Ta thấy người

Lưỡng vệt tinh mang lóe lên một cái rồi biến mất, hắc đồng rút đi, khôi phục bình thường.

Mái tóc đen dày dần dần rút ngắn, trở về trước kia đáng vẽ.

Thần khuyển làm nhặt, biến mất trong vô hình.

Vương Dật thân thể chấn động, trở xuống mặt đất.

Hắn nhìn chung quanh bốn phía té ngã nằm phục Lâm gia tộc người một chút, chậm rãi quay đầu đi, nhìn về phía các tiên nữ vị trí.

Nhiều trùng ánh mắt đan vào với nhau, mang theo bao nhiêu tưởng niệm?

Trong giây lát này, hóa thành vĩnh hằng.

Bọn hắn không nói gì, tất cả, đều không nói trong.

Không biết qua bao lâu bao lâu. . .

"Vương Dật. . ."

Tô Linh Nhi trước hết không nhận được, kiều tiểu thân thể phóng lên trời, kéo chín cái thô to hồ vĩ, trực tiếp nhào vào Vương Dật trong lòng.

"Lão công. . ."

Các tiên nữ động tác cũng không chậm, hào quang nhào sóc, đem Vương Dật ôm chặt chẽ vững vàng.

Hai vị hiệp cung không có vô tới, mà là hướng người yêu chậm rãi bước mà hành, mặt cười trên tràn ngập sự kích động.

"Vương Dật, bản vương. . . Ô. . ."

"Lão công. . ."

"Chúng ta cho rằng ngươi hóa đạo, ô. . ."

Năm vị đương đại mạnh nhất nữ tử, ôm lão công khóc không thành tiếng, khóc làm một đoàn.

"Cảm tạ thượng thiên, ta lại nhìn thấy các ngươi. . ."

Vương Dật ôm xinh đẹp môn, ôn nhu nói nhỏ, khéo mất nhiệt lệ không thôi.

Hắn hiện tại trải qua hoàn toàn khôi phục ký ức, này một đời cùng một đời trước. . .

Vào giờ phút này, tình cảnh này.

Bức tranh rất thê mỹ, cảm động lòng người, dâng tâm hồn người.

Vương Dật cùng các lão bà, rốt cục đoàn tụ.

Rất nhanh, hai vị hiệp cung đi tới gần, dừng lại.

Các nàng không có như các tiên nữ như vậy, mà là thâm tình đi nhìn chăm chú, mâu trong nhu tình, có thể hòa tan thế gian tất cả tất cả. . .

'Rắc. . .'

Đúng vào lúc này, một đạo cổ quái tiếng vang xuất hiện.

Nó đến chính là như vậy đột nhiên, nhưng không thật lâu xa. . .

"A?"

Vương Dật trong miệng bắn ra một đạo cổ quái âm tiết, sắc mặt trực tiếp bạch.

Lần này hảo như là xương sống đứt đoạn mất, cũng không biết là ai làm. . .

Trong lòng ngực của hắn xinh đẹp môn đương nhiên nghe được, dồn dập sững sờ, thế nhưng vẻ mặt khác nhau, mặt cười trên nổi lên một tia tiểu quái lạ.

Các nàng đồng thời ly khai lão công thân thể.

Tiểu loli kéo đối phương đại thủ, truyền độ linh lực.

Một bên Vân Tiên tắc buồng xuống mặt cười, không ngừng mà thủ sẵn chính mình trắng nõn ngón tay ngọc, có chút thất kinh.

Nhìn đáng đáp, là nàng 'Công lao'.

Mấy phút sau, Vương Dật sắc mặt khôi phục như lúc ban đầu.

"Lão bà, ta hảo. . ."

Hắn xấu hổ cười cợt, cảm giác rất mất mặt.

"Ồ. . ."

Tiểu loli gật gù, sau đó duỗi ra cặp kia tay nhỏ, duyên dáng gọi to: "Lão công, ôm ôm. . ."

Vương Dật bán ngồi xồm người xuống, đem đại phụ ôm

Tiểu loli thoải mái nằm nhào lảo công trong lòng, khép lại cặp kia mỹ lệ mắt to, trắng mịn khuôn mặt nhỏ trên tràn trẻ hạnh phúc hào quang.

"Các người lúc nào trở lại?"

Vương Dật ôn nhu đi hỏi.

Tiểu loli mím mím cặp môi thom, nói: "Ngày hôm trước. . ."

Vương Dật gật gù, bỗng nhiên cảm thấy cánh tay trái nhỏ vì hơi trầm.

Hắn nghiêng mặt đi, đã thấy Tô Linh Nhi giương lên đủ để điện đảo chúng sinh mặt cười, sâu sắc đang nhìn mình, mỹ lệ mắt tím thanh lệ không thôi.

Nàng béo mập cặp môi thom há hốc liên hồi, tựa hồ muốn nói gì, nhưng thực sự khó có thể mở miệng.

Vương Dật mỉm cười, cánh tay phải đem tiểu loli ôm ỏn, dò ra tay trái, xoa Tô Linh Nhi mặt cười, ôn nhu nói: "Linh Nhi, ta không có chuyện gì. . ."

Tô Linh Nhi nhắm lại đôi mắt đẹp, mặt cười vì chếch, kẻ sát đối phương tay âm áp tâm, nhẹ nhàng gật đầu.

Trái tim của nàng, vào đúng lúc này, rốt cục yên tĩnh lại.

Chốc lát âm áp qua đi.

Vương Dật hướng đại phụ nhẹ giọng nói: "Lão bà, người trước tiên hạ xuống."

Tiểu loli nghe xong, quyết quyết cặp môi thom, có chút không muốn, cũng không dám không nghe lão công, rơi xuống thân thể hắn.

"Lão công, chúng ta về nhà đi, nhân gia đối bụng. . ."

Nàng lúi kéo đối phương đại thủ, hàm tiếng nói.

"Được. . ."

Vương Dật mỉm cười gật đầu, thế nhưng nhìn về phía xa xa, nói: "Chờ lão công xử lý xong chuyện nơi đây, chúng ta liền về nhà."

Lúc này, Lâm gia tộc người đã kinh lần lượt lên tiếng, bọn hắn ngờ ngác nhìn Vương Dật, trong mắt tràn ngập sợ hãi.

Hết cách rồi, vừa nảy phát sinh tất cả, quá mức không thể tưởng tượng nổi.

Mà này hai cái cường giả thần cấp, đem Dương gia dòng độc đỉnh hộ ở sau lưng, cẩn thận nhìn chăm chăm Vương Dật, như gặp đại địch.

Bọn hắn biết, thiếu niên này là một tên tu tiên giả, rất khả năng trải qua Trúc Cơ.

Thiên, hắn không ở Tiên môn tu hành, đến giới trần tục làm cái gì?

Giờ khắc này, Vương Dật bước chân, đi tới bọn hắn năm mét phía trước đứng vững.

Sầu một ít ông lão vội vàng bước lên trước, ôm quyền nói: "Tại hạ Vân Thiên Bằng, gặp tiên sư. . ."

Vương Dật liếc mắt nhìn hắn, không có thời gian để ý, mà là đưa mắt nhìn sang Dương gia dòng độc đỉnh trên người, không nặn không nhạt hỏi: "Người chính là Dương Ngọc Nhiên?"

Dương Ngọc Nhiên bị nhìn chăm chăm sau, hai chân một trận như nhũn ra, suýt chút nữa suýt ngồi ở mà.

Hắn không hổ là cổ vũ thế gia xuất thân, gặp rất nhiều cảnh tượng hoành tráng, cố nén không để cho mình xuất khứ, ôm quyền nói: "Chính là. . ."

"Ha ha. . ."

Vương Dật nở nụ cười, nhưng có chút hiện ra lạnh, nói: "Ta nghe một cái huynh đệ nói, người ở Yên Kinh * cướp giật, không chuyện ác nào không làm, xấu không ít nữ tử danh tiết?"

Dương Ngọc Nhiên nghe xong, mặt trực tiếp bạch, bắt quả hắn đầu óc rất dễ sử dụng, ngăn ngừa sợ hãi qua đi, hành trang làm ra một bộ vừa giận vừa sợ dáng vẻ, lớn tiếng nói: "Này thuần túy là ăn nói linh tinh, tiên sư, ta Dương Ngọc Nhiên cuộc đời bằng phẳng, từ không làm ác sự tình. . ."

"Ồ?"

Vương Dật đánh giá đôi phương chốc lát, nhìn chung quanh một chút, không phát hiện này 'Huỳnh đệ' hình bóng, liền lớn tiếng nói: "Lâm Viêm, người xuất đến. . ."

Người xuất đến. . . Người xuất đến. . .

Tiếng nói của hắn tuy không lớn, nhưng là liên miên xa xưa, thật lâu không thôi.

Lâm gia tộc người nghe xong, không chỉ có vừa vui lại sợ.

Vui chính là, lợi hại như vậy nhân vật trong miệng huynh đệ, lại là Lâm gia hậu bối?

Sợ chính là, hắn đến cùng cùng Lâm Viêm quan hệ bao nhiêu? Dù sao Dương gia mới thật sự là quái vật khổng lồ, như đôi phương ngã về Dương gia, này Lâm gia đối mặt chính là ngập đầu tai ương.

Mà Dương Ngọc Nhiên nghe xong, thật sự vừa giận vừa sợ .

Lâm Viêm, ta thảo giời ạ, người lại dám bán đi ta?

Các người, chờ cái tên này đi rồi, lão tử nhượng người muốn sống không được, muốn chết cũng không thể.

Vương Dật đem đôi phương về mặt nhìn cái thông suốt, trong lòng âm thầm cười gằn, trước tiên không để ý tới.

1 phân nhiều chung đã qua , Lâm Viêm còn không xuất hiện.

Vương Dật nhất thời lại vừa bức mình vừa buồn cười, hắn quay đầu đi, nhìn về phía đông đầu đệ nhị gian sương phòng, cười mắng: "Mau chạy ra đây, ta thấy người. . ."

Tất cả mọi người nghe xong, đồng thời nhìn về phía nơi đó.

Hơn 10 giây sau, cửa mở .

Nguyệt quang bên dưới, một cái tuần dật thiếu niên chậm rãi đi tới, không phải Lâm Viêm còn có thể là ai?

Lúc này, kẻ này gương mặt tuần tú bạch đến đáng sợ, thật sự bị dọa sợ .

Vương Dật nhất thời có chút không nói gì.

Giời ạ! Người sợ cái gì? Như cô vợ nhỏ đúng thể. . .

Hắn chân tâm chờ phiền, trực tiếp giờ tay, hư không vùng lên.

'Hô. . .'

Trong phút chốc, một luồng cương phong bình địa quét lên, đem Lâm Viêm cuốn lên hư không.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 469: Mượn người gia nhà bếp

"A, cứu mạng. . ."

Một đạo giết lòn tiếng cắt ra yên tĩnh đêm.

Trong hư không Lâm Viêm khua tay múa chân, dĩ nhiên bị sợ vãi tè rồi.

Vương Dật bàn tay hướng phía sau nhấn một cái.

Cương phong gào thét, Lâm Viêm trực tiếp bị mang tới Vương Dật bên người.

"Người có thể hay không đàn ông điếm?"

Vương Dật thấy kẻ này sau khi hạ xuống, hai tay lại còn đang đung đưa cái liên tục, càng ngày càng không nói gì, trực tiếp giờ tay, đỡ lấy đối phương thân thể.

"Vương Dật, người làm cái gì?"

Đột nhiên, một bóng người xinh đẹp chạy tới, nhưng là Lâm Tử Vi. Nàng đem đệ đệ kéo ra phía sau mình, mạnh mẽ trừng mắt Vương Dật.

Vương mỗ người nhất thời có chút tiểu lúng túng, quay đầu nhìn các tiên nữ một chút, lặng lẽ nói: "Tử Vi, ta cùng Lâm Viêm là huynh đệ, không biết. . .
Hả? Người làm sao khóc?"

Hắn nói đến một nửa, bỗng nhiên sững sờ.

Lúc này Lâm Tử Vi hai con mắt có chút tiểu sưng đỏ, muốn là mới vừa đã khóc một mũi, nhìn qua thật là còn thương.

Lâm Tử Vi sau khi từ biệt mặt cười, không đáng hồi phục, càng không muốn đến xem hắn.

Đúng vào lúc này, tiểu loli âm thanh, ở Vương Dật trong đầu nổi lên: "Lão công, vừa nãy ta nhượng Tử muội thu rồi nha đầu này, nàng nghe xong liền khóc, rất kỳ quái, muốn là sinh hiểu làm gì đó. . ."

Vương Dật nghe xong, lúng túng nham lần thứ hai phạm vào.

Hắn biết tiên nữ các lão bà bản lĩnh, những này cô nàng khẳng định thôi diễn xảy ra điều gì.

"Biết rồi!"

Vương mỗ người gãi đầu một cái, truyền âm nói.

Lúc này, Lâm Viêm trải qua khôi phục như cũ, gương mặt tuần tú trở nên kích động.

Mẹ trứng, Vương Dật lại như thế trâu bò? Liên Dương gia đều đối với hắn một mực cung kính?

Chính mình cứu tôn Thần a.

Nói như thế, tỷ tỷ chẳng phải là có cứu?

Nghĩ tới đây, kẻ này trực tiếp hét lớn: "Anh rồ, người nhất định phải cho ta tỷ làm chủ, tuyệt không thể để cho nàng gả vào Dương gia. . ."

Hắn mặc kệ Dương Ngọc Nhiên âm lãnh ánh mắt, vào đúng lúc này hóa thân làm 24k thuần đàn ông, Bá Vương Khí đoán lậu.

Lời nói này như sấm sét giữa trời quang, trực tiếp đem Lâm gia mọi người phách mộng ép.

Anh rồ?

Lâm Viêm, người là hai bức sao?

Hai nhà trải qua có hôn ước, Lâm Tử Vi không thể làm tiếp người khác phụ.

Huống hồ, Dương gia thiếu chủ cũng ở đây, người đây là đem Lâm gia hướng về hồ lừa lý đây a.

"Tiểu tử thú, cầm miệng cho ta. . ."

Lâm Anh Hào hướng nhi tử hét lớn một tiếng, nộ phát ngút trời.

Hắn kiêng kỵ Vương Dật không giả, có thể giáo huấn nhi tử thiên kinh địa nghĩa, Thiên Vương lão tử cũng quản không được.

"Ba, ta tỷ yêu thích chính là Vương Dật. . ."

Lâm Viêm lần này đương thật không thềm đếm xỉa, lần đầu cùng cha gọi dậy bản đến.

"Người. . . Người. . ."

Lâm Anh Hào tức giận đến cả người run, nếu không là trường hợp không đúng, hẳn thật sự hội đi tới cho nhi tử một cái đại tát tai.

"Tiểu tử thú, ngươi nói những gì đó?"

Lâm Tử Vi gấp giọng thối, nàng lúc này vừa xấu hổ vừa tức giận, thấy ánh mắt của mọi người đều đầu hướng mình, hận không thể tìm một cái lỗ chui vào.

Thật sự mắc cỡ chết người .

Mà đối diện Dương gia ba người, sắc mặt âm trầm đáng sợ, đặc biệt là Dương Ngọc Nhiên.

Bọn hắn cảm giác mình bị mạnh mẽ làm mất mặt.

Không, toàn bộ Dương gia mặt đều bị giật.

"Ta nơi nào nói vậy?"

Lâm Viêm cũng là cuống lên, hướng tỷ tỷ lớn tiếng nói: "Vương Dật tự mình nói với ta, ngày hôm trước hắn. . ."

"Ngươi định chỉ. . ."

Vương mẫu người cũng là phong ép, vội vàng đi quát bảo ngưng lại.

Giời ạ!

Lão tử là hôn người tỷ không giả, có thể ngươi cũng đứng trước mặt mọi người nói ra oa. Ta có thể không biết xấu hổ, vậy ngươi tỷ đâu?

Lâm Viêm nghe xong, trong nháy mắt phản ứng lại, vội vàng im tiếng .

"Hô. . . Hô. . ."

Lâm Tử Vi mạnh mẽ trừng mắt lão đệ, hô hấp đặc biệt gấp gấp, hiển nhiên bị tức không nhẹ.

"Khặc. . ."

Vương Dật ho khan một tiếng, đánh vỡ không khí ngột ngạt, nói: "Lâm Viêm, trước ngươi cùng lời của ta nói, có thể có nửa phần giả tạo?"

Lâm Viêm tất nhiên là rõ ràng ý của hắn, bỗng nhiên gật đầu: "Nếu có nửa câu hư nói, nhượng ta trời đánh ngũ lôi."

"Được!"

Vương Dật gật gù, nhìn về phía Dương Ngọc Nhiên.

"Lâm Viêm, ngươi tm muốn chết?"

Dương Ngọc Nhiên nhất thời tức điên , 'Đùng' một tiếng, bỗng nhiên run mở tay ra trong quạt giấy, liền muốn ra tay.

"Hả?"

Vương Dật hơi nhướn mày, trực tiếp giơ lên tay phải, hư không nhấn một cái.

'Xì '

Dương Ngọc Nhiên thông thể chấn động mạnh, trong nháy mắt không thể động.

Vương Dật lật bàn tay một cái, nhân thể hướng lên trên một kéo.

Dương Ngọc Nhiên thân thể lại chấn động, thế nhưng hư không bay lên, chìm nổi ở cao 3 mét không.

Lúc này hắn mặt sợ hãi, không dám thở mạnh một cái.

Giờ khắc này, Lâm gia tộc người đã nhiên bị bộ này dị cảnh chấn động tột đỉnh .

Dương Ngọc Nhiên ở trong mắt bọn họ, là Thần bình thường tồn tại, bây giờ ở Vương Dật trước mặt nhưng dường như giun dế.

Thiên, chuyện này. . . Chuyện này. . .

"Tiên sư, kính xin hạ thủ lưu tình, buông tha ta thêm thiếu chủ. . ."

Vân lão biết hồng rồi, vội vàng nói.

Vương Dật nhìn về phía đối phương, gần từng chữ: "Lâm Viêm đã cứu ta mệnh, cái tên này muốn giết hấn, ngươi nhượng ta như thế nào đi buông tha?"

Lâm gia tộc người nghe xong, liếc mắt nhìn nhau.

Lâm lão gia chủ hai mắt nhắm lại, cái trong có hết sạch lấp lóe, không biết đang suy nghĩ gì.

"Chuyện này. . . Chuyện này. . ."

Vân lão nhất thời nghẹn lời, không biết nên trả lời như thế nào.

Vương Dật liếc mắt nhìn hấn, liền không tiếp tục để ý, ngẩng đầu lên, nói: "Dương Ngọc Nhiên, ta cuối cùng cho ngươi một cơ hội. Ngươi như thành thật trả lời, ta liền tha thứ tính mạng ngươi. Lâm Viêm nói ngươi hồng rồi vô số nữ tử danh tiết, có thể hay không là thật?"

Dương Ngọc Nhiên sắc mặt đỏ chót cực kỳ, hấn do dự chốc lát, cắn răng gật đầu: "Vâng, Dương mỗ trước hồ đồ, bây giờ đã có hối cải tâm ý, kính xin tiên sư tha ta một con đường sống."

Hấn biết, như này đám nhân vật, chắc chắn sẽ không nói không giữ lời.

"Ha ha. . ."

Vương Dật nở nụ cười: "Niệm tình ngươi như thực chất thẳng thắn, ta liền tha thứ tính mạng ngươi. . ."

Hấn sau khi nói xong, tay phải nắm ngón tay, hư không bỗng nhiên bắn ra.

'Xì xì xì xì. . .'

Trong nháy mắt, Dương Ngọc Nhiên thủ đoạn cổ chân, đồng thời phun ra một đạo mũi tên máu.

"A. . ."

Hấn kêu thảm thiết, theo gáy lệch đi, ngã đi.

Vương Dật không có giết hấn, mà là phá huỷ tu vi của hấn, không cách nào lại đi tu luyện.

Mà lại, Dương Ngọc Nhiên mạch Nhâm vỡ vụn, cả đời không thể nhân đạo.

"Đem hấn mang đi. . ."

Vương Dật thu tay lại.

Dương Ngọc Nhiên thân thể chấn động, ở hư không rơi xuống, hai tên cường giả thân cấp vội vàng tiếp được hấn.

"Như vậy, chúng ta xin được cáo lui trước. . ."

Vân lão hướng Vương Dật ôm quyền, lập tức nháy mắt một cái.

Sau một khắc, Nhị lão dắt Dương gia thiếu chủ ly khai đình viện, rất nhanh liền biến mất ở bóng đêm ở trong.

Vương Dật không đi để ý tới, mà là nhìn về phía một phương khác hư không.

Nơi đó, chính là hai tên nữ sát thủ ẩn náu vị trí.

Hấn trầm ngâm chốc lát, liền không còn quan tâm, xoay người lại, kêu: "Lão bà. . ."

"Lão công. . ."

Tiểu loli chạy tới, nhào vào hấn trong lòng.

Vương Dật nhân thể đem đại phụ ôm lấy, ở nàng trắng mịn trên mặt thom một tý, cười nói: "Chúng ta ngày hôm nay ở đây ăn, có được hay không?"

Hấn không muốn rời đi luôn, bởi vì Dương gia nhất định sẽ có người trở lại.

"A?"

Tiểu loli ngẩn ngơ, béo mập cái miệng nhỏ quyet: "Nhân gia muốn ăn lão công làm cơm."

"Ha ha, đó là đương nhiên. . ."

Vương mẫu người cười , thế nhưng nhìn về phía Lâm Viêm, khóe miệng một nhếch: "Huynh đệ, mượn ngươì gia nhà bếp dùng một lát."

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 470: Bắt nạt

Nồi sắt lăn lộn, ánh lửa đan dệt, yên khí bốc lên.

Lúc này, Vương mẫu người mang theo một cái bếp trường sư mẫu, tạp dề hệ ở bên hông, ở trong phòng bếp dứt khoát hẳn hoi.

Lâm gia sáu chậm thì ở bên bận bịu sút đầu mẻ trán, trên mặt nhưng là trở nên kích động.

Hắn cảm giác, làm cơm thật sự rất thú vị.

"Lý tích cái sống hảo sao?"

Vương Dật dùng khăn lông trắng lau trán một cái đỏ mồ hôi, lớn tiếng nói.

"Hảo . . ."

Lâm Viêm đoán quá một cái Inox chậu, để ở một bên trên bàn, bên trong cái đĩa 1 cân thượng đẳng lý tích thịt, trải qua dùng tinh bột sống hảo .

Vương Dật một tay tóm lấy cương chậu, đem bên trong nguyên liệu nấu ăn đổ vào nồi cháo ở trong.

"Tê rồi. . ."

Nồi cháo lần thứ hai lăn lộn, bên trong lên tiếng không dứt. . .

Bên trong phòng bếp bận bịu khí thế ngất trời, nơi cửa, nhưng đứng một đạo thể mỹ bóng người.

Lâm Tử Vi khẽ cắn cặp môi thơm, sâu sắc nhìn chăm chú Vương Dật, trong con ngươi xinh đẹp tràn ngập vẻ phức tạp.

Hắn lại hỏi làm cơm? Động tác còn như vậy thành thạo?

Chuyện này. . .

Lâm đại tá hoa nhận thức, hoàn toàn bị lật đổ .

Mấy phút sau, Vương Dật đem nỏ thành vàng óng ánh lý tích thịt thịnh nhập bàn trong, vẩy lên điều chế hảo muối tiêu, một bàn tốt nhất nhuyển nỏ lý tích liền xong xong rồi.

"Đoan đi. . ."

Hắn thét to một tiếng, xoay người đem nồi sắt để vào trong ao, rót nước cọ rửa lên, động tác làm liền một mạch. . .

"Tỷ, đoan đi. . ."

Lâm Viêm đem nhuyển nỏ lý tích đặt ở cửa trên bàn, nghiêng người chuẩn bị một món ăn nguyên liệu nấu ăn đi tới.

Nơi cửa, lâm đại tá hoa cặp môi thơm trực tiếp mân mê đến rồi.

Nàng nhìn lướt qua Vương Dật cùng lão đệ, dò ra tay ngọc, bưng lên này bàn nhuyển nỏ lý tích, phần nộ đi ra ngoài.

1 phần nhiều chung sau, Lâm Tử Vi đi vào phòng khách trong.

"A, là nhuyễn nổ lý tích . . "

Một đạo non nót duyên dáng gọi to tiếng xuất hiện , phản ánh lay động, tiểu loli chạy tới, tiếp nhận mâm, xoay người về đến trên bàn ăn.

Lâm Từ Vi nhất thời sững sờ ở nơi đó, sẽ không chuyển động, phương tâm một trận lúng túng.

"Tứ muội, ngươi còn không hưởng qua lão công làm món ăn này chứ? Thì ăn rất ngon, mau nếm thử. . ."

Tiểu loli hì hì cười.

Vân Tiên nghe xong gật đầu, mới vừa cầm lấy chiếc đĩa, liền phát hiện Lâm Từ Vi cô lập ở 3 mét ngoại, không khỏi cười nói: "Nha đầu, ngươi không vội, lại đây đồng thời ăn đi. . ."

Lâm Từ Vi nghe xong, cẩn thận nhìn tiểu loli một chút.

Nàng là rất muốn thưởng thức một tý Vương Dật tay nghề, làm sao cái này mới nhìn qua cũng là 10 đến tuổi, nhưng là Đại tỷ đại bé gái, vẫn đối với chính mình lạnh nhạt.

Vi lẽ đó, lâm đại tá hoa không dám vọng động .

Tiểu loli vẫn đối với nàng câu kia 'Ta và các ngươi không phải người cùng một con đường' canh cánh trong lòng, nghe Tứ muội hoán đổi phương, cũng không có đi ngăn cản, nhưng hay vẫn là hờ hững.

Vân Tiên tất nhiên là rõ ràng tất cả, nhìn đại phụ một chút, thấp giọng nói: "Đại tỷ, ngươi nói một câu. . ."

Tiểu loli tự mình gấp một cái vàng óng ánh lý tích thịt, để vào cái miệng nhỏ trong, lâu bầu nói: "Tất cả Tứ muội làm chủ chính là. . ."

Nàng là đại phụ, này các loại vấn đề trên, đương nhiên phải cho tỷ muội mặt mũi.

Vân Tiên báo lấy cười ngọt ngào, lập tức nghiêng đi mặt cười, đang chờ gọi đối phương lại đây.

'Leng keng. . .'

Đúng vào lúc này, Lâm Từ Vi áo đầu trong, truyền đến một trận kêu khê.

Nàng hướng đối phương áy náy nở nụ cười, lấy điện thoại di động ra, đi ra khỏi phòng.

"Chuyện gì?"

Lâm Từ Vi đến tới cửa nhận điện thoại, ngữ khí có chút lạnh nhạt.

"Gia gia muốn gặp ngươi, ba cũng ở. . ."

Điện thoại là Lâm Tĩnh đánh tới.

Lâm Từ Vi cắn cắn cặp môi thom, nói câu 'Ta lập tức tới ngay', liền cúp điện thoại.

Nàng đưa điện thoại di động thu cẩn thận, nghiêng người nhìn ngó bên trong, cân nhắc như thế nào giải thích.

Dù sao, Vân Tiên mời chính mình cùng nhau ăn cơm, không thể liền như thế đi rồi, đây là lễ phép vấn đề.

"Ngươi đi đi. . ."

Đúng vào lúc này, trong đầu của nàng đột nhiên xuất hiện một đạo thanh âm quen thuộc.

Lâm Từ Vi nhất thời kinh hãi, ngo ngác nhìn về phía đối phương.

Vân Tiên nghiêng đi mặt cười, hướng nàng nhẹ nhàng nở nụ cười.

Lâm Từ Vi hoãn chốc lát, hướng đối phương gật gật đầu, xoay người rời đi .

Trên bàn cơm. . .

"Nha đầu này tuy rằng vô tri, tâm tính nhưng là không sai. . ."

Từ Nguyệt nhấp một hớp hoa cúc trà, nhẹ giọng nói.

"Ta cũng cảm thấy là. . ."

Vân Tiên gấp vội vàng gặt đầu, thế nhưng nhìn về phía Đại tỷ.

Nàng quá hi vọng chính mình môn đình lớn mạnh .

Vân Tiên tìm tới lão công sau, phát hiện tam vị tỷ tỷ đều thu rồi đệ tử, càng có hai cái được ban cho dư 'Hiệp cung' danh phận.

Trái lại chính mình, nhưng hay vẫn là một người cô đơn.

Vì lẽ đó, chúng ta Tiên Nhi sốt ruột .

Nàng vẫn muốn nhận lấy Ngũ Cầm, có thể bởi Vương Dật đường đột cử chỉ, tổn thương vị kia mỹ Kim Đan, vì lẽ đó vẫn không có đồng ý.

Cái này Lâm Từ Vi tuy là phạm tử, nhưng là đại phụ thân điểm, Vân Tiên đương nhiên đồng ý.

Ai nghĩ, nha đầu này dĩ nhiên nói ra câu nói như thế kia đến?

Vì lẽ đó, đại phụ nhất định phải lần thứ hai gặt đầu, bằng không nàng thật sự không dám.

Tiểu loli trong lòng biết tứ cung ý nghĩ, lại gấp một cái lý tích thịt, ung dung thông thả nói: "Bốn cung nói rồi, tất cả Tứ muội làm chủ chính là. . ."

"Đa tạ Đại tỷ. . ."

Vân Tiên làm sao có thể không hiểu đại phụ ý tứ? Không khỏi mừng thầm.

"Nhìn đem ngươi mỹ. . ."

Tiểu loli bạch tứ cung một chút, đang chờ tiếp tục ăn uống, chợt sững sờ, tựa hồ nhớ ra cái gì đó.

Nàng quét thức ăn trên bàn một chút, thế nhưng nhìn về phía tam cung, cố ý tức giận nói: "Tam muội, ngươi sao không giống nhau : không chờ lão công lại đây đồng thời ăn?"

Nguyên lai, thom ngát thức ăn tới sau, tiểu loli thực sự không nhịn được , trước tiên đi thưởng thức lão công tay nghề.

Các tiên nữ thấy đại phụ động thủ , cũng là thế vì đó.

Này đều ăn tiểu một nửa , tiểu loli mới nhớ tới then chốt một khâu.

Từ Nguyệt là hai cung, nàng không dám đi đắc tội, chỉ có thể hướng tam cung ra tay .

"Đại tỷ, ngươi. . ."

Thảm Băng nhất thời kinh ngạc, trực tiếp để đĩa xuống, vừa xấu hổ vừa tức giận trừng mắt đại phụ.

"Thật đúng, lần sau chú ý một chút. . ."

Tiểu loli không dám nhìn Tam muội, cẩn thận uống hoa cúc trà, thấp giọng lẩm bẩm.

"Hô. . . Hô. . ."

Thảm Băng hô hấp bắt đầu gấp gáp , cảm giác chịu thiên đại oan ức.

Nàng hít một hơi thật sâu, bình phục tâm tình, cẩn cấp môi thom nói: "Vâng. . . Là Tứ muội động trước chiếc đĩa. . ."

Khá lắm, Từ Sam Nữ thần Vương lại đem oan ức chuyển cho Cửu U Nữ thần Vương. . .

Thật sự lợi hại .

"A? ? ?"

Chúng ta Tiên Nhi trực tiếp mộng rào cản , ngây ngốc nhìn Tam tỷ, nói không ra lời.

Từ Nguyệt thấy, không nhịn được giơ lên tay ngọc, không nói gì nặn nặn mi tâm, thầm nói: Hai vị 'Hiệp cung' cùng Linh Nhi còn ở đây, các ngươi mất mặt hay không?

. . .

Sau 10 phút, Vương Dật cùng Lâm Viêm bụng cuối cùng hai món ăn, đi tới khách cửa phòng.

"Đưa nó cho ta, ngươi có thể đi rồi. . ."

Vương mỗ người trực tiếp tá ma giết lừa.

Lâm Viêm bỗng nhiên sững sờ, lập tức sàu mi khổ kiểm nói: "Anh rể, ta năng lực cùng các ngươi đồng thời ăn sao?"

Hắn từ khi thấy rõ các tiên nữ dung mạo sau, nhất thời kinh động như gặp thiên nhân, muốn đi thân cận một chút.

Này cũng không phải Lâm Viêm động ý biến thái, chỉ có điều lòng thích cái đẹp mọi người đều có.

Chạm là không dám đụng vào, xem đều có thể đi, ít nhất đẹp mắt oa.

Vương mỗ người đoạt lấy món ăn bàn, tức giận nói: "Ngươi có đi hay không? Không đi ta động thủ. . ."

"Đừng. . . Anh rể, đừng. . ."

Lâm Viêm nhất thời kinh hãi, quay đầu liền chạy.

"Tiểu tử thú. . ."

Vương Dật bất đắc dĩ lắc lắc đầu, xoay người lại, tiến vào gian phòng.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 471: Nhượng Tiên Nhi cho người hoạt đi

"Lão công. . ."

Tiểu loli thấy hắn đi vào, duyên dáng gọi to một tiếng, làm dáng muốn vồ tới, lại phát hiện đối phương bụng lườm bàn thức ăn, liền miễn cưỡng ngừng lại.

Chúng nữ đồng thời nhìn về phía hắn, ngoại trừ. . . Vân Tiên. . .

"Lão bà. . ."

Vương mỗ người cười ha ha đáp một tiếng, đi tới bên cạnh bàn ăn, đem thức ăn để tốt, ở tiểu loli cùng Tử Nguyệt ở giữa không vị ngồi xong.

"Lão công, ôm ôm. . ."

Tiểu loli một điểm không thành thật, trực tiếp nhào vào hắn trong lòng.

Vương Dật đem đối phương hương nhuyễn tiểu Kiều thể ôm vào trong ngực, cúi đầu, ở nàng trắng mịn mặt cười trên hôn một týt.

Khả năng là quá lâu không gặp, hay là tiểu loli quá mức mê người, này một ôm một thân dưới, tuy có quần áo làm cách, kẻ này phía dưới vẫn cứ vô liêm sỉ. . .

Tiểu loli nhất thời nhận ra được, nhất thời hà bay hai gò má, đáng yêu đến cực điểm.

"A. . ."

Nàng ngậm khẽ một tiếng, nhìn chung quanh một chút, lén lút mò xuống Tiểu Ngọc tay. . .

"Tê. . . Hô. . ."

Vương mỗ nhân thân từ bỗng nhiên căng thẳng, ngư nhân trong nháy mắt trừng lên, lỗ mũi mở ra, bên trong có đáng sợ nhiệt khí phun ra ngoài, nhìn qua đặc biệt đáng sợ.

Tiểu biệt thắng tân hôn, cổ nói không lần được thế.

Tiểu loli ánh mắt tự do, cẩn thận quan sát bọn tử muội phản ứng, tay nhỏ động tác, nhưng không có đình chỉ.

Vương mẫu người cũng là như vậy, hần sợ bị theo nàng lão bà phát hiện, này liền lúng túng.

Đột nhiên, Vương Dật nhất thời sững sờ, trong cơ thể tắt hơn nửa.

"Tiên Nhi, người... Làm sao?"

Hần mờ mịt hỏi.

Tiểu loli thấy, mím mím cặp môi thom, cuối cùng đình chỉ phía dưới mờ ám, đem tay nhỏ thả lại trên mặt bàn.

Nguyên lai, lúc này Vân Tiên mặt cười buông xuống, im lặng không lên tiếng, trong con người xinh đẹp nổi lên sương mù nồng nặc, nhìn qua oan ức cực kỳ.

Một bên Thẩm Băng tự mình uống hoa cúc trà, thê mỹ mặt cười nhìn qua rất bình tĩnh, có thể trong con người xinh đẹp, nhưng lóe lên một tia tiểu hoàng loạn.

"Ta không có chuyện gì..."

Vân Tiên nghe lão công hướng mình nói chuyện, trong lòng càng oan ức, cũng lại không khống chế được, hai đạo thanh lệ chậm rãi lướt xuống...

Vương Dật nhất thời cả kinh, vội vàng buông ra tiểu loli, đứng dậy đi đến tứ cung bên người.

Nguyệt Thi Lam ngoan ngoãn nhường ra chỗ ngồi, đi đến vị trí đối diện.

Vương Dật ngồi xong sau, kéo ngọc thủ của đối phương, một mặt quan tâm nói: "Tiên Nhi, đến cùng làm sao?"

Vân Tiên mím môi cặp môi thom lắc đầu: "Thật sự không có chuyện gì..."

Nàng có thể nào nói cho lão công, mình bị tam cung bắt nạt?

Một bên Thẩm Băng có chút đứng ngồi không yên, phương tâm trong một trận hồi hận, nhưng hôm nay nhưng là nước đổ khó hốt.

Trực tiếp thắng thán?

Nàng thật sự không dám, nếu là như vậy, tất nhiên sẽ dính dáng đến đại phụ.

Vương Dật thấy đối phương không nói, nhìn về phía tiểu loli, hỏi: "Phi Yên, nói cho lão công, xảy ra chuyện gì?"

Tiểu loli thân thể yếu kiều run lên, buông xuống tiểu mặt cười, không dám cùng đối phương nhìn thẳng, chu cặp môi thom nói: "Không xảy ra chuyện gì rồi..."

Vương Dật thấy, kết hợp đã qua các loại, nhất thời rõ ràng trong lòng.

Hần bất đắc dĩ cười khổ: "Các người a... , hảo, mau mau ăn cơm đi..."

Vương Dật không có tiếp tục hỏi nhiều, nếu không sẽ đồ tăng lúng túng, làm không cẩn thận còn có thể tổn thương tiên nữ các lão bà trong lúc đó cảm tình.

Chúng nữ cầm lấy chiếc đĩa, yên lặng bắt đầu ăn.

"Phi Yên, các người là không phải biết Tiên Nhi đến rồi, vì lẽ đó liền chạy về?"

Vương Dật cảm giác bầu không khí có chút nặng nề, chủ động mở ra đề tài, ôn nhu cười nói.

"Không phải..."

Tiểu loli cười ngọt ngào: "Chúng ta muốn lão công..."

Câu nói này có chút buồn nôn, nhưng là chân tình thể hiện.

Vương Dật nghe xong, trong lòng không khỏi một hồi cảm động.

Theo máy hát mở ra, một gia mấy cái bắt đầu vừa nói vừa cười, bức tranh một mảnh ấm áp.

Gặp lại vui sướng cùng cảm động, dần dần thể hiện ra ngoài.

"Cái gì, người cùng đệ nhị tinh không Nữ đế động thủ, suýt chút nữa ăn thiệt nặng?"

Tán gẫu trong quá trình, Vương Dật nghe được một cái qua lại, nhất thời kinh ngạc.

Hắn quá rõ ràng đại phụ thực lực, có thể làm cho nàng chịu thiệt, sẽ là ra sao tồn tại?

"Hanh. . ."

Tiểu loli trực tiếp bêu môi ra, cắn giận nói: "Này lão nữ tử có chút thủ đoạn, ta cũng là nhất thời bất cẩn."

Vương Dật nghe xong có chút không nói gì, hỏi: "Nàng là ai?"

Một bên Tử Nguyệt nhẹ giọng nói: "Nàng không có tên tuổi, nhưng tự xưng 'Ngoan Nhân' . . ."

"Người nói cái gì?"

Vương Dật hai con mắt nhất thời trùng lên.

Ngoan Nhân Đại Đế?

Nàng thật sự tồn tại?

Trong lúc hoảng hốt, trong đầu của hắn, xuất hiện một đạo tuyệt thế thiên ảnh.

Nàng sừng sững ở núi non đỉnh, ngạo thị vạn cổ.

Ngoan Nhân, là trong truyền thuyết nhất kinh tài tuyệt đỉnh Đại Đế, kinh sợ cổ kim. . .

"Lão công biết hắn?"

Tiểu loli kỳ quái hỏi.

Vương Dật thân thể chấn động, khôi phục lại, khẽ cười nói: "Từng nghe quá nàng truyền thuyết. . ."

Tiểu loli 'Nha' một tiếng, liền không có hỏi lại.

Mọi người tiếp tục ăn, bữa tối tiếp cận kết thúc thì, Tô Linh Nhi lại nháo mang thai, chạy vào phòng rửa tay nôn mửa không thôi.

"Ta đi xem xem nàng. . ."

Tử Nguyệt gấp vội vàng đứng dậy đi chăm sóc, không bao lâu, liền đỡ Tô Linh Nhi đi ra.

"Linh Nhi. . ."

Vương Dật hoảng vội vàng đứng dậy, một mắt quan tâm hỏi.

"Ta không có chuyện gì. . ."

Lúc này Tô Linh Nhi mặt cười trắng xám như tuyết, nàng nghe xong, cười khẽ lắc lắc đầu.

Vương Dật dìu nàng sau khi ngồi xuống, rót một chén nước sôi, đưa cho nàng.

Tô Linh Nhi tiếp nhận, nhẹ nhàng uống.

Thượng Cổ Thiên Hồ Vương cũng lại không còn tồn tại nữa, bây giờ, nàng chỉ là một cái đã hoài thai tiểu nữ tử, cần phải đi chăm sóc, che chở.

Chốc lát sau.

"Lão công, chúng ta lúc nào về nhà?"

Tiểu loli nũng nịu hỏi.

Vương Dật trầm ngâm chốc lát, nói: "Ta muốn ở chỗ này nhiều ở mấy ngày. . ."

Tiểu loli nghe xong gật đầu, biết lão công ở rừng phòng hộ gia an toàn, nàng nghiêng đi mặt cười, nhìn về phía hai vị hiệp cung: "Các người phù tô động

phòng về biệt thự nghỉ ngơi. . ."

Hai vị hiệp cung nghe xong, dồn dập gật đầu.

Tô Linh Nhi đôi mi thanh tú nhú nhú, có chút không nhanh, nhưng không có đi phản bác.

Nàng rất rõ ràng tình huống của chính mình, gần nhất nháo mang thai rất lợi hại, thực không tiện cùng Vương Dật cùng giường mà miên.

Sau đó, tiểu loli mở ra hai giới cánh cửa, cũng tạo nên 'Chìa khoá' .

Sau đó, hai vị hiệp cung đỡ Tô Linh Nhi, tiến vào gọn sóng bên trong.

. . .

Đêm khuya, Minh Nguyệt giữa trời.

Phòng khách trên giường lớn.

Vương mẫu người ôm bốn vị tiên nữ lão bà, liên miên lời nói nhỏ nhẹ.

Sau đó, là một phen sống mơ mơ màng màng thấp. . .

Lại sau đó. . .

Nó lên , rất đáng sợ. . .

"Đại tỷ, người biết đây là cái gì sao?"

Vân Tiên thấy cái này đông đông lại xuất hiện , vội vàng đi truyền âm hỏi dò.

Tiểu loli có chút bất đắc dĩ, truyền âm giải thích.

"A? ? ?"

Vân Tiên nghe xong, nhất thời kinh ngạc đến ngây người , mặt cười một mảnh nóng bỏng.

Cư. . . Lại là. . .

Trời ạ, ta còn nắm quá nó. . .

Chuyện này. . . Chuyện này. . .

Mắc cỡ chết người .

Từng kinh diễm ở toàn bộ Hồng Linh đại lục Cửu U Nữ thần Vương, bây giờ tu không được không được , thân thể yếu kiêu một trận như nhũn ra.

Tiểu loli liếc nàng một cái, chủ động cho lão công đưa lên môi thơm, giao hoát cười nói: "Lão công, một lúc nhượng Tiên Nhi cho người hoạt đi. . ."

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 472: Tiên Nhi sẽ cố gắng làm tốt

"Hà?"

Vương mẫu người nhất thời sững sờ, lập tức lỗ mũi trực tiếp mở ra , phun nhiệt khí, đáng vẻ đặc biệt đáng sợ.

U. . . U tây. . .

"Được!"

Kẻ này đầu một trận mãnh điểm, đặc biệt như một con động dục con la hoang.

"Hoạt?"

Vân Tiên không chỉ có ngẩn ngơ, nghiêng đi mặt cười, mờ mịt đi hỏi: "Đại tỷ, đó là cái gì?"

Thẩm Băng biết vừa nãy đem Tứ muội bắt nạt tàn nhẫn, không đợi Đại tỷ trả lời, tay ngọc nâng lên lão công lồng ngực, chủ động áp sát tới, ở muội muội óng ánh thủy tai bên nhỏ giọng nói rồi vài câu.

"Cái gì?"

Vân Tiên thân thể yêu kiều bỗng nhiên run lên, mặt cười càng thêm nóng bỏng.

Thiên. . .

Này. . . Như vậy sao được?

Đây cũng quá. . .

"Tiên Nhi, dùng tâm cho lão công hoạt, không nên qua loa. Nhị muội Tam muội, chúng ta về biệt thự, 1 giờ sau lại trở về. . ."

Tiểu loli ở lão công trên môi ướm một tý, óng ánh bàn chân nhỏ hư không tạo nên, rơi xuống giường lớn.

Nàng làm như đại phụ, tự muốn đem tất cả cân nhắc chu toàn, chỉ lo có tỷ muội ở, tứ cung 'Triển khai' không ra.

Hai cung tam cung gật đầu, phân biệt đưa lão công một cái môi thơm, song song nghiêng đi thân thể yêu kiều, xuống giường.

"Đại tỷ. . ."

Vân Tiên hoảng rồi, chân tâm.

Nàng thất thố nhảy xuống lão công giường, chăm chú đi theo tam cung mặt sau.

"Hả?"

Ba vị tiên nữ dòn dập sững sờ.

Tiểu loli nhấn lại đôi mi thanh tú: "Tứ muội, ngươi làm cái gì?"

"Đại. . . Đại tỷ. . ."

Vân Tiên buông xuống tuyệt thế phương hoa, không ngừng mà thủ sẵn ngón tay ngọc, thấp giọng nói: "Có thể hay không hôm nào lại. . . Cái kia. . ."

"Hôm nào?"

Tiểu loli nghe xong, đôi mi thanh tú nếp nhăn càng sâu: "Tại sao?"

"Ta. . . Không biết. . ."

Vân Tiên không dám cùng đại phụ nhìn thẳng, thấp giọng nói.

"Hi hi. . ."

Tiểu loli vừa nghe hóa ra là có chuyện như vậy, nhất thời triển khai miệng cười, nói: "Nha đầu ngốc, cái kia rất dễ dàng, ngươi khẳng định thử một lần sẽ. . ."

"Ta. . . Ta. . ."

Vân Tiên thân thể yêu kiều nhẹ nhàng run rẩy, như một con chán kinh nai con, nàng thấp giọng nói: "Ta thật sự không biết. . ."

"Hả?"

Tiểu loli trắng mịn khuôn mặt nhỏ đột nhiên lạnh lẽo, nói: "Vân phó cung, năm đó ngươi nhưng là Linh Nam cốc đệ nhất đệ tử, thiên tư thông tuệ phi phàm, bây giờ lại cùng Bốn cung nói sẽ không?"

Vân Tiên thấy đại phụ không cao hứng , phương tâm nhất thời cả kinh, giờ lên mặt cười nói: "Đại tỷ, ta. . ."

"Không nên nói nữa. . ."

Tiểu loli tay ngọc vung lên, không thể nghi ngờ nói: "Liên hoạt đều úy thủ úy cước, tương lai như thế nào thị tẩm?"

Vân Tiên nghe được thị tẩm hai chữ sau, mặt cười nhất thời hồng không được, hô hấp bắt đầu gấp gấp lên.

Vào giờ phút này, giường trên Vương mẫu người đã nhiên hết sức không nói gì .

Lão bà oa, Tiên Nhi nếu không chuẩn bị sẵn sàng, hôm nào lại hoạt cũng chính là , làm gì không phải làm cho nàng hiện tại làm?

Hắn đang muốn đi mở miệng, đã thấy Vân Tiên nhẹ giọng nói: "Đại tỷ, Tiên Nhi hội hoạt tốt đẹp. . ."

Tiểu loli thấy, lần thứ hai vui trực nhãn mở, nàng kéo ngọc thủ của đối phương, ôn nhu nói: "Đây mới là em gái ngoan của ta. . ."

Vân Tiên mặt cười buông xuống, không ngừng mà mím môi cặp môi thơm, kiều dung trên đồ ửng, vẫn không gấp làm nhặt.

Sau đó, tiểu loli mở ra hai giới cánh cửa, mang theo hai cung tam cung rời đi .

"Hô. . . Hô. . ."

Vân Tiên thờ gấp, chuyển qua thân thể yêu kiều.

Như thủy nguyệt quang, xuyên thấu qua cửa sổ chiếu rọi ở trên người nàng, phối hợp này e thẹn vô hạn tiểu đáng đáp, quả thật đệ nhất thiên hạ quyền rũ.

Wang mẫu người nhất thời xem ở lại : sững sờ, động lại ở trên giường lớn.

Thật là đẹp.

Vân Tiên hít một hơi thật sâu, giờ lên tay ngọc, liền muốn đi thoát thân trên hương y phục.

"Vù. . ."

Đúng vào lúc này, hư không nổi lên từng mảnh từng mảnh gợn sóng, thiên ảnh lay động, Thảm Băng đi ra.

"Tam tỷ?"

Vân Tiên như coi cứ tinh, một phát bắt được nàng tay ngọc, nũng nịu đi hỏi: "Đại tỷ nhượng người để đổi ta?"

"Đi người. . ."

Thảm Băng hồng mặt cười thấp thối, nhỏ giọng nói: "Đại tỷ để cho ta tới nói cho Tứ muội, thực lực của người thấp nhất, cho lão công hoạt thì, nhất định phải không chể xong lực đạo. Nếu là đem lão công đồng đông làm hồng , nàng sẽ không bỏ qua cho người. . ."

"A? ? ?"

Chúng ta Tiên Nhi trực tiếp choáng váng.

"Người cẩn thận, ta đi rồi. . ."

Thảm Băng nhanh chóng nhìn lão công một chút, xoay người rời đi .

"Thật đúng thể. . ."

Vân Tiên phản ứng lại sau, có chút không cao hứng , cong lên cặp môi thơm lẩm bẩm: "Năm đó nếu không là 'Trà ngọc đạo' bị các người đoạt đi, ta sớm đã đi trên cửu trùng thiên. . ."

Nàng vừa nói, một bên cười hoàng sam.

Sau một khắc, Vân Tiên óng ánh cơ thể, xuất hiện ở bóng đêm ở trong.

Hắc ám phảng phát ở sát na rút đi.

Da thịt của nàng thật sự rất mê người, Ngọc Trí phát quang, toả ra mê người hào quang.

Lúc này, Vân Tiên chỉ chưa có một cái màu vàng nhạt thiếp thân tiểu áo lót, đưa nàng hoàn mỹ vóc người tôn lên vô cùng nhuần nhuyễn.

Vân Tiên tuy rằng không cao, chỉ có 1 mét 62 tả hữu, có thể cặp kia chân ngọc nhưng rất thon dài, mê người đến cực điểm.

Nàng đem áo khoác để ở một bên trên ghế, một tay bảo vệ bộ ngực mềm, bước ra óng ánh chân răng, lên lầu công giường.

Tối sau, Vân Tiên trực tiếp đổ vào Vương Dật trong lòng, thân thể yêu kiều một trận run rẩy, không dám thở mạnh một cái.

Vương Dật nghĩ người không khỏi dở khóc dở cười, hất gờ tay lên đến, nhẹ nhàng xoa xoa đôi phương hương hoạt cánh tay ngọc, nói: "Tiên Nhi, chúng ta lập tức nói chuyện phiếm hảo . . ."

"A?"

Vân Tiên nghe xong, vung lên mặt cười, mờ mờ đi hỏi: "Lão công, ngươi không muốn. . . Cái kia sao?"

Vương Dật yêu thương ở nàng ôn nhuận trên môi ướt một tý, ôn nhu cười: "Nha đầu ngọc, chúng ta thời gian còn trường vô cùng, không nhất thời vội vã. . ."

Vân Tiên sắc sắc nhìn chăm chú hắn, không nói gì.

Bốn mắt đan dệt dưới, tác động bao nhiêu nhu tình?

'Hô. . .'

Đột nhiên, Vân Tiên mặt cười giương lên, chủ động đưa lên môi thơm.

Một phen sống mơ mơ màng màng thấp sau, rồi môi.

"Lão công a. . ."

Vân Tiên thở gấp tinh tế: "Tiên Nhi sẽ cố gắng làm tốt đẹp. . ."

Nàng sau khi nói xong, tay ngọc tựa như một cái mỹ lệ con rắn nhỏ giống như vậy, trượt vào đôi phương ống quần bên trong.

"Tê. . ."

Vương Dật nghĩ người nhất thời hút vào ngậm khí lạnh, ngư nhân trực tiếp trừng lên, hai chân banh lão khăn lão quần rồi. . .

Loại kia ôn hoạt cảm giác, thật sự. . . Rất tiêu hồn. . .

. . .

Một ngày kia đêm tối.

Một đời thần tăng, nghênh đón kẻ địch mới.

Đôi phương tựa hồ sơ nhập giang hồ, mà lại thân thủ cực sai cực kỳ, rất nhanh liền bị đánh lui.

Thần tăng thét dài, thừa thắng xông lên.

Ai nghĩ, mới địch tư chất nghịch thiên, ở trong chiến đấu không ngừng trưởng thành, tiến bộ thần tốc.

Thần tăng kinh hãi, triển khai cả người thể võ, đón đánh bất thể Phong Vân.

Trận chiến này, đánh sơn hà đảo ngược, nhật nguyệt ảm đạm.

Cuối cùng. . .

Một đời thần tăng phun ra một ngụm máu tươi, vô lực, ngã xuống.

Mới địch trên người, dính đầy đôi phương huyết.

Chương 473: Nhìn lên

"Tiên Nhi. . ."

Vương mẫu người đồ mặt tía tai hét lớn một tiếng.

"A? ? ?"

Vân Tiên thở nhẹ, lập tức một trận luống cuống tay chân. . .

Hồi lâu, qua đi. . .

Tất cả, yên tĩnh trở lại.

Khí thô cùng thở gấp hư không đan dệt, hình thành xinh đẹp nhất chương nhạc.

Hai người chăm chú ôm nhau cùng nhau, ai cũng không nói gì, tình tế cảm thụ lẫn nhau trên người nhiệt độ.

Mấy phút sau. . .

"Tiên Nhi, ta yêu ngươi. . ."

Vương Dật ôn nhu nói, thế nhưng cúi đầu, hôn lên nàng cặp môi thơm.

Vân Tiên thân thể yếu kiều run lên, cổ trắng nhàn thể vung lên, mềm nhẹ đáp lại.

Bức tranh rất âm áp, cũng rất cảm động, tận diệt trước thế kiếp này. . .

. . .

Tiên đô, phòng nhỏ. . .

"Hạnh. . ."

Trên giường lớn Lạc Y Y kiều hừ một tiếng, tức giận ôm rõ ràng gối, lão không cao hứng.

Ban ngày, Vương Dật cũng chưa có trở về, bỏ mất lưỡng trận hội vũ, thành bất chiến mà bại, hiện tại thành tích là 1 thắng 2 phụ 0 bình.

Người phạm tục đều ồ lên, bắt đầu nghị luận sôi nổi.

Lạc Y Y tất nhiên là cuống lên, hỏi dò sư tôn đến cùng chuyện gì xảy ra.

Ngữ Cầm đối mặt ái đồ vấn đề, áp ứng, căn bản không đáng trả lời. Cuối cùng thấy nàng hỏi tàn nhẫn, liền trực tiếp đứng dậy, xuất gian phòng.

"Thật đúng thế. . ."

Lạc Y Y chu cặp môi thơm lâu bầu nói: "Nàng nhất định là có chuyện gì gạt ta."

Đúng vào lúc này.

'Hô. . .'

Cửa lớn bỗng nhiên bị đẩy ra, Ngữ Cầm vội vã mà nhập, tiểu nhân rung rung. . .

Nàng, trải qua từ Nguyệt Thi Lam nơi đó được tin tức.

"Sư tôn, người đi đâu vậy ? Nhưng chúng ta. . . , a? Sư tôn, người làm sao khóc?"

Lạc Y Y nghiêng đi phương hoa, mới vừa tự hờn dỗi, nhưng đột nhiên ngăn ngại.

Nàng cảm giác được, sư tôn càng là khóc.

Ngữ Cầm chạy đến bên giường, đem ái đồ thân thể yếu kiều lâu vào trong ngực, thấp giọng nghẹn ngào: "Không có chuyện gì là tốt rồi. . . Không có

chuyện gì là tốt rồi. . ."

"A?"

Lạc Y Y thật sự bối rối, cặp môi thom vì khẽ nhếch mở, mặt cười trên một mảnh tiều mờ mịt.

Đến cùng là. . . Tình huống thế nào a?

. . .

Yên Kinh, Vụ Linh son.

Phòng khách trong

Lúc này, Vân Tiên thom ngọt ngủ .

Nắm giữ thái thượng cảnh Cửu U Nữ thần Vương, cho lão công hoạt xong sau càng là luy không được, thể lực mất hết, phảng phất trải qua một hồi khai thiên tích địa đại chiến.

Vương mỗ người lạng lẽ xuống giường, cho y nhân đắp kín mền, thể nhưng rón rén xuất gian phòng. . .

'Đùng'

Vang lên giòn giã xuất hiện, ngọn lửa sáng lên.

"Tê. . . Hô. . ."

Hắn điểm lên một cái phù dung Vương, sâu sắc hấp một cái, phun ra.

Vương Dật nhìn chăm chú trong hư không phiêu miểu yên vụ, rơi vào trầm mặc.

Bây giờ, Tiên Nhi trải qua trở lại, liền còn lại Hương Hương .

Hắn nhớ tới ý thức tan vỡ trước ký ức: Hương Hương, ngay khi Trung Nguyên đại lục.

Nàng nhất định vậy ở một cái nào đó Thiên Thế Giới trong, bằng không, sớm ứng xuất hiện ở trước mặt mình .

Hương Hương, người đến tột cùng ở nơi nào?

Vương Dật lại nặng nề hít một hơi thuốc.

"Hút thuốc đối với thân thể không tốt. . ."

Đúng vào lúc này, một đạo thanh âm dễ nghe thăm thẳm bay lên.

Vương Dật xoay người, đã thấy 3 mét ngoại, xuất hiện một đạo thê mỹ thiên ảnh.

Nguyệt quang bên dưới, Lâm Từ Vi tiều nhưng mà lập, ngẩn không linh, rất yên tĩnh. . .

Nàng thật sự rất đẹp, như u cốc trong Tĩnh Linh, động lòng người hèn.

Vương Dật khẽ mỉm cười, cầm trong tay nửa đoạn phù dung Vương ném xuống đất, giẫm diệt, thể nhưng nhìn về phía đối phương: "Người không thích hút thuốc người?"

Lâm Từ Vi ním ním cặp môi thom, không có đi trả lời chắc chắn.

Vương Dật đi rồi hai bước, đi tới trước mặt nàng.

Lâm đại tá hoa nhất thời không bình tĩnh , trong con người xinh đẹp một trận hoảng loạn, nàng vội vàng lui về phía sau nửa bước, mặt cười nhẹ chếch, không cùng đối phương nhìn thẳng.

Vương Dật nhìn chăm chú nàng thê mỹ dung nhan, trong lòng một trận thương tiếc, ôn nhu nói: "Từ Vi, có chuyện gì liền nói ra, ta nhất định đi làm được. . ."

Hắn biết, đối phương đêm khuya tới đây, tất nhiên có việc.

Lâm Từ Vi nghe xong, thân thể yếu kiều run lên, mềm mại môi nhẹ nhàng run rẩy, nhưng không có bất cứ động tĩnh gì.

Dần dần, nàng cặp kia trong con người xinh đẹp, nổi lên nhẹ nhàng sương mù.

Vương Dật thấy, kéo ngọc thủ của đối phương, ôn nhu hoán: "Từ Vi. . ."

Lâm Từ Vi tay nhỏ bị tóm sau, cặp môi thơm nhất thời xẹp thành một đường, không thể kiên trì được nữa, khóe mắt nơi trượt xuống hai đạo thanh lệ. . .

Vương Dật trong lòng đau xót, nhân thể đem y nhân kéo vào trong lòng.

Lâm Từ Vi không có gãy dựa, mặc hấn đi làm, mặt cười trên nhưng là thanh lệ không thôi. Nàng nhẹ giọng hỏi: "Người. . . Tại sao muốn gạt ta?"

Vương Dật hơi sững sờ, lập tức liền thoái mái.

Hắn biết, lâm đại tá tiêu vào sai tiểu tính tình.

Nữ nhân sai lên tiểu tính tình đến tương đương không thể nói lý.

Vương Dật biết không có thể giải thích, bởi vì hiện tại Lâm Từ Vi căn bản sẽ không nghe, chỉ có ba chữ nhất hữu hiệu. . .

"Xin lỗi. . ."

Hắn nhẹ giọng nói, hai tay lâu càng chặt.

"Tại sao muốn gạt ta. . . Tại sao muốn gạt ta. . . Ô. . ."

Quả nhiên, ba chữ này lại như là mồi dẫn hỏa, trực tiếp nhượng Lâm Từ Vi 'Hỏa lực toàn mở'.

Nàng giờ lên thế phản quyền, dùng sức đánh đối phương sống lưng, thương tâm khóc thầm.

Nhiều năm qua ngọt ngào, vào đúng lúc này hoàn toàn thả ra ngoài.

Vương Dật trầm mặc không nói, bờ vai của hắn, đã sớm bị y nhân lệ ướt nhẹp. . .

Bóng đêm mê ly.

Sớm biết như vậy bán lòng người, thế nào lúc trước chớ quen biết?

. . .

Phòng khách trong, cửa sổ trước.

Vân Tiên khoác màu vàng nhạt áo khoác, nằm nhoài song đầu, trộm đạo nhìn a. . .

'Vù. . .'

Đúng vào lúc này, hư không tạo nên từng mảnh từng mảnh cơn sóng, các tiên nữ đã về rồi.

"Tứ muội, người đang làm gì thế? Lão công đâu?"

Các tiên nữ sau khi đi vào, nhất thời ngẩn ngơ, tiểu loli kỳ quái hỏi.

"Xuyt. . ."

Vân Tiên vội vàng xoay người lại, làm cái cầm khẩu động tác.

Các tiên nữ càng mờ mịt, di động bước liên tục, đi đến nơi đó.

Chờ thấy rõ ngoại diện tất cả sau, liền bừng tỉnh.

"Lão công cùng nha đầu kia đính ước. . ."

Tiểu loli vuốt trắng mịn cằm nhỏ, như có điều suy nghĩ nói.

"Chúng ta chớ đứng ở chỗ này bên trong. . ."

Từ Nguyệt thấp giọng nói, nàng cảm giác như vậy nhìn lên thực sự không tốt.

"Lại nhìn một lúc, Tam muội, ôm ta lên, như vậy thấy rõ. . ."

Tiểu loli căn bản không mua món nợ, còn hướng tam cung đuổi ra tay nhỏ.

Từ Nguyệt nhất thời không nói gì , bạch đại phụ một chút, tự mình đi đến cái bàn nơi, ngồi xuống.

Vân Tiên thấy, không tốt tiếp tục nhìn, đi đến hai cung bên người bồi tiếp ngồi xuống.

"Đại tỷ, chúng ta hay vẫn là đừng xem. . ."

Thảm Băng thấp giọng nói, nàng cũng thấy không tốt lắm.

"Hừ, thật đúng thế. . ."

Tiểu loli thấy tam cung cũng tới khuyên can, không tốt tiếp tục nữa , cái miệng nhỏ nhất thời một quyết, lẩm bẩm: "Vậy ngươi thả ta hạ xuống."

Thảm Băng gạt gù, đem đại phụ thả xuống, sau đó, nhị nữ cũng đi đến cái bàn vị trí.

Các nàng ngồi xong sau, tiểu loli hì hì nở nụ cười, hỏi: "Tứ muội, cảm giác như thế nào?"

Vân Tiên khuôn mặt đỏ lên, nhưng không đáng trả lời chắc chắn.

Đại tỷ cái này vẫn đề thực sự quá ngượng ngùng .

Từ Nguyệt nhìn không được , lại bạch đại phụ một chút, nắm lên Tứ muội tay ngọc, khẽ cười nói: "Tứ muội, ngày mai ngươi liền thu rồi Từ Vi đi, nha đầu kia không sai. . ."

Vân Tiên nhẹ nhàng gạt đầu, thế nhưng nhớ tới một chuyện, lúc này nhìn về phía các tỷ tỷ: "Ta và các ngươi nói cái sự tình. . ."

Các tiên nữ dồn dập ngăn ngại.

Tiểu loli có chút mờ mịt nói: "Ngươi nói. . ."

Vân Tiên cắn cắn cặp môi thom, thấp giọng nói: "Ta. . . Ta còn muốn tứ Ngự Cầm 'Thiên thị' tên. . ."

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 474: Như vậy đều có thể đi

Cái gì?

Các tiên nữ nhìn nhau mờ mịt .

Ngự Cầm?

Vân Tiên muốn thu nàng?

Tiểu loli híp mắt lại, nhìn chăm chăm Tứ muội không nói lời nào.

Vân Tiên nhất thời hoảng loạn buông xuống mặt cười, không dám cùng đại phụ nhìn thẳng.

Hai cung cùng tam cung liếc mắt nhìn nhau, trong đầu, đồng thời nổi lên một cái ký ức mãnh vỡ.

...

Hồng Linh đại lục, Hỗn Độn hậu cung.

Một ngày, hậu cung trong đột nhiên đến rồi ba cái cô gái xinh đẹp, nhưng là 'Thí Thiên đế' hậu cung chi chủ Tinh Trúc cùng hai cung tam cung.

Sư Phi Yên mấy nữ tất nhiên là đại lễ chờ đợi.

Bất chuyện trong, năm tiên nữ hiểu rõ đến, Tinh Trúc gần nhất đặc biệt phiên muộn, tới nơi này xem nhìn các nàng, thuận tiện giải sầu.

Nguyên lai, 'Thị Thiên đế' năm cung sư tôn, là đại lục nổi danh đã lâu Nữ thần Vương.

Liệt Thiên ngân sau khi xuất hiện, thế gian một mảnh tiêu sất.

Ở một lần chống đỡ ác linh trong hành động, 'Thị Thiên đế' cứu tên kia Nữ thần Vương, chính mình tắc bị thương nặng.

Đương dòng máu của hấn chiếu vào Nữ thần Vương trên người thì, nàng yên lặng nhiều năm tiếng lòng, rốt cục gọn sóng .

Sau đó, thông qua ái đồ từ trong xe chỉ luân kim, cái kia Nữ thần Vương rốt cục đạt được túc nguyện.

Bởi cảnh giới gây nên, nàng trực tiếp được ban cho 'Hiệp cung' danh phận, ngay đêm đó liền thị tẩm .

Mới 'Hiệp cung' tuy rằng thành danh nhiều năm, bề ngoài nhưng như 20 nhiều tuổi nữ tử giống như vậy, mà lại thiên sinh mị cốt, thị tẩm thủ đoạn càng là kinh người.

'Thị Thiên đế' vốn là đa tình hạt giống, nhất thời đối với nàng sùng ái có thêm, ba ngày ba đêm đều không xuất nàng hương các.

Vốn là, này không cái gì?

Có thể theo thời gian trôi đi, một tháng sau.

'Thị Thiên đế' tổng đi 'Mới hiệp cung' nơi đó không nói, còn nhượng Tinh Trúc lên cấp đối phương danh phận.

Tốc độ quá nhanh.

Tinh Trúc trong lòng có chút bất an, nhưng cũng không dám cãi nghịch, chỉ được theo lời vì đó.

Sau đó trong vòng một tháng, 'Thị Thiên đế' lại chỉ ở Tinh Trúc nơi đó quá ba lần dạ, còn lại tỷ muội càng thiếu, còn lại thời gian, đều đi 'Mới phó cung' nơi đó .

Hậu cung tỷ muội đối với này rất nhiều lời oán hận, chính là năm cung đối với sư tôn cũng có ý kiến .

Tinh Trúc bị các nàng làm hoa mắt váng đầu, chỉ được đến 'Hỗn Độn hậu cung' giải sầu.

Ai nghĩ. . .

"Một tháng năng lực có ba ngày đây, Bồn cung có ba canh giờ liền thấy đủ. . ."

Thị Phi Yên nhìn chăm chú hư không, tự lẩm bẩm.

Tinh Trúc nhất thời giận dữ, bạch đối phương một chút, huê hai cung tam cung rời đi .

Các nàng đi rồi, Sư Phi Yên cười duyên nói: "Ta hay vẫn là lần thứ nhất thấy Tinh Trúc vội vã như thế, xem ra cái kia 'Mới phó cung' không đơn giản."

Nàng dừng một chút, tiếp tục nói: "Tinh Trúc bị này 'Lão bà' đánh bại, chúng ta sau đó tuyệt không năng lực bước nàng gót chân, nhất định phải cẩn thận thiên sinh mị cốt nữ tử. . ."

Bốn vị phó cung dồn dập gật đầu, lập tức mặt cười trên nổi lên một mảnh mờ mịt.

Dương Lăng Trần leo lên 'Thiên đế' bảo tọa sau, tính cách đại biến, tình huống như thế sẽ xuất hiện sao?

. . .

Tiểu loli chờ lần thứ nhất nhìn thấy Ngũ Cầm thì, liền nhìn ra nàng khúm núm trời sinh, là lấy lòng nam nhân vu vật, bất quá cũng không để ý.

Nguyên nhân rất đơn giản, hấn cùng lão công trong lúc đó, trên căn bản không có khả năng lăm.

Nhưng ai có thể tưởng. . .

Trong phòng, nhất thời rơi vào đáng sợ yên tĩnh.

1 phân nhiều chung sau. . .

"Vân phó cung, ngươi chắc chắn chứ?"

Tiểu loli nhìn chăm chú tứ cung, từng chữ từng câu hỏi.

Vân Tiên mặt cười buông xuống, mím môi cặp môi thom, không dám có bất kỳ động tĩnh gì.

"Ngươi muốn học hoa phi?"

Đột nhiên, tiểu loli bất thành linh bốc lên một câu.

"A? ? ?"

Vân Tiên cuối cùng có phản ứng, nàng giơ lên mặt cười, mờ mịt đi hỏi: "Hoa phi là ai?"

"Hò. . ."

Tiểu loli nhất thời thở phào nhẹ nhõm.

Xem ra, là chính mình đa nghi rồi.

Từ muội vẫn chưa xem qua Chân Huyền truyện.

Một bên Từ Nguyệt có chút không nói gì, lần thứ hai bạch đại phụ một chút, kéo tứ cung tay ngọc, hỏi: "Tứ muội, lão công cùng Ngữ Cẩm lúc nào xác định tình?"

Vân Tiên lắc lắc đầu: "Bọn hán cũng không có. . ."

"Cái gì?"

Từ Nguyệt không khỏi sửng sò.

Tiểu loli nghe xong, trong lòng sinh nghi, giơ lên tay nhỏ tiến hành thôi diễn.

Chốc lát sau. . .

"Hi hi. . ."

Đột nhiên, nàng nở nụ cười, nhìn qua có chút quái lạ.

"Thiên sinh mệnh cốt nữ tử, đương thật sự có chỗ hơn người. . ."

Tiểu loli chuyển động tay nhỏ, có chút hững hờ đạo.

Hai cung tam cung nghe xong, lại là đối diện một chút.

Vân Tiên tắc lần thứ hai không còn động tĩnh.

Hơn mười giây sau. . .

"Tứ muội, ngươi là phó cung, tất nhiên là có cái quyền lợi này. . ."

Tiểu loli nhìn về phía đối phương, khẽ cười nói.

"Đại tỷ. . ."

Vân Tiên vội vàng nhìn về phía đối phương.

"Bất quá. . ."

Tiểu loli nhe răng to nhất thời nhắm lại: "Ngươi nhất định phải đem khổng hảo . . ."

"Vâng. . ."

Vân Tiên cặp môi thom một mần, nhẹ nhàng gật đầu.

. . .

Phòng khách ngoại.

Lâm Từ Vi đánh động tác chậm rãi đình chỉ, cặp kia tay ngọc nhưng thả ở nơi đó, không lại dời.

Tiếng khóc của nàng, cũng dần dần ngừng .

"Làm sao không đánh?"

Vương Dật cười khê hời.

Lâm Từ Vi nghe xong, cặp môi thom quệt quệt, sáng giọng: "Ngươi là cô vũ giả, ta đánh như thế nào động?"

Nếu là Lâm Viêm ở đây, tất nhiên hội mở rộng tầm mắt.

Chị gái lại hội làm nũng?

"Ha ha. . ."

Vương Dật nở nụ cười: "Ngươi đây liền nói sai rồi, ta là tu sĩ, không phải cô vũ thế gia người. . ."

"Tu sĩ?"

Lâm Từ Vi ngẩn ngơ, mờ mịt đi hỏi: "Cùng 'Thanh Vân chỉ' lý diễn như vậy?"

"Gần như. . ."

Vương Dật gật gù, thế nhưng buông ra đối phương, giờ tay lên đến, mềm nhẹ lau chùi nàng tiểu nước mắt trên mặt, mỉm cười nói: "Hiện tại có thể nói cho ta đi."

Lâm Từ Vi chu cặp môi thom, không có nhìn đối phương, cũng không có đi né tránh, mặc hấn đến làm.

Chốc lát sau. . .

"Ông nội ta xin ngươi. . . Ở đây nhiều ở mấy ngày?"

Nàng nhẹ giọng nói.

"Ồ. . . Như vậy a. . ."

Vương Dật nghe xong, nhất thời đồng tâm nổi lên, cố ý kéo dài tiếng tuyến, tựa như cười mà không phải cười hỏi: "Vậy còn ngươi. . ."

Lâm Từ Vi mặt cười trên nhất thời bay lên hai mảnh hồng vân, nhưng không có trả lời chắc chắn.

Vương mỗ người nhất thời cảm thấy thú vị.

Đột nhiên, hấn hơi nhướng mày, đầu vi chếch, nhìn về phía một góc hư không.

"Ta. . . Ta cũng là như vậy nghĩ tới. . ."

Đúng vào lúc này, lâm đại tá hoa tiếng như muỗi nghĩ đạo.

"Đã như vậy. . ."

Vương Dật nghe xong con mắt hơi chuyển động, thế nhưng hướng đối phương mân mê miệng, lâu bầu nói: "Ngươi hôn ta một tý, ta liền nhiều ở mấy ngày. . ."

Hấn dáng vẻ nhìn qua đặc biệt vô liêm sỉ.

Lâm Từ Vi thân thể run lên, mặt cười càng đỏ.

Nàng khê cắn cặp môi thom, roi vào trầm mặc.

Đột nhiên, Lâm Từ Vi vung lên mặt cười, nhanh chóng ở đối phương trên môi điểm một cái.

Thế nhưng, nàng xoay người, cũng không dám nữa nhìn đối phương .

Vương mỗ người sờ vuốt miệng rộng, trên mặt một trận dư vị, nói: "Chuyện này làm sao đủ?"

"Ngươi chán ghét. . ."

Lâm đại tá hoa thấp thối một tiếng, lập tức hít một hơi thật sâu, quay lại thân thể yếu kiêu, hai tay nắm ở đối phương cổ, nhân thể vung lên mặt cười. . .

Bốn mảnh môi, nhất thời chặt chẽ không thể tách rời dán ở cùng nhau.

Nụ hôn này, rất ướt át, cũng rất hùng hực. . .

Một phen sống mơ mơ màng màng thấp sau, rời môi. . .

Lâm Từ Vi bỗng nhiên lui về phía sau nửa bước, mặt cười một mảnh nóng bỏng.

Nàng nghiêng đi mặt cười, không dám nhìn đối phương, tiếng thở gấp nói: "Như vậy. . . Đều có thể chứ?"

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 475: Thẳng gọi tên của người

Vương mẫu người lẽ lười, liếm liếm chính mình môi, chưa hết thòm thèm nói: "Qua loa đi. . ."

Hắn dáng vẻ nhìn qua xấu xa, đặc biệt muốn ăn đòn.

Lâm Từ Vi đột nhiên ngần ngại, lập tức vừa xấu hổ vừa tức giận. . .

"Cũng không tiếp tục muốn đề ý đến người. . ."

Nàng bao hàm giận dữ trừng kẻ này một chút, bụng nóng bỏng mặt cười đào tẩu.

"Khà khà. . ."

Vương mẫu người nhếch miệng cười khúc khích, thấy thiện ảnh sau khi biến mất, nụ cười dần dần thu lại.

Hắn nghiêm mặt, xoay người lại, cất bước đến đến sân vườn một góc.

Vương mẫu người nhìn về phía hư không, ung dung thông thả nói: "Đi ra đi. . ."

Nơi đó một mảnh vắng lặng, không có bất cứ động tĩnh gì.

"Ha ha. . ."

Hắn nở nụ cười, nhưng là lạnh: "Các người ẩn nấu thuật tuy là cao minh, có thể tương tượng tránh được con mắt của ta, còn không được."

Hơn 10 giây sau. . .

"Vù. . ."

Hư không một trận run rẩy, gợn sóng bộc phát, hai cái yêu điệu bóng đen xuất hiện. . .

Các nàng cái khăn đen che mặt, không thấy rõ hình dáng, bất quá vóc người rất hoàn mỹ, phi thường hấp dẫn nhãn cầu.

Nhị nữ liếc mắt nhìn nhau, đồng thời hướng Vương Dật ôm quyền: "Xin ra mắt tiên bối!"

Âm thanh phi thường lạnh lạnh, nghe vào chắc chắn sẽ không vượt quá 20 tuổi.

"Tiền bối?"

Vương mẫu người một mặt quái lạ, ám đạo chính mình có như vậy lão sao?

Đã như vậy, không hành trang dưới bức, như thế nào xứng đáng tiền bối hai chữ?

Nghĩ tới đây, hần làm dáng ho khan một tý, xoay người, ngẩng đầu nhìn chăm chú vô biên thương khung, ánh mắt sâu xa, bức cách tràn đầy.

"Các ngươi. . . Là sát thủ?"

Vương mỗ người con mắt tà hướng về nơi đó, nhưng trong nháy mắt trở về trước kia vị trí, tiếp tục đi trang bức.

Nhị nữ rồi hướng coi một chút, một tên trong đó cô gái nói: "Vâng. . ."

Vương Dật 'Nha' một tiếng, liền lại không động tĩnh.

Hai tên nữ sát thủ thấy, chỉ được kiên trì chờ đợi.

Các nàng không dám rời đi, bởi vì thực lực của đối phương thật đáng sợ, tuyệt không kém Minh chủ.

1 phân nhiều loại sau. . .

"Các ngươi này một thân bản lĩnh, là ai dạy?"

Vương Dật rót cục mở miệng lần nữa.

Hần sờ đi vạch trần tung tích của đối phương, là có nguyên nhân, bằng không đã sớm một cái chuông phong đưa các nàng đánh bay.

Nguyên lai, này hai tên nữ sát thủ trên người lưu động khí tức, càng là Nam Cung Nhất truyền thụ 'Trường Sinh quyết'.

Tuy rằng yếu ớt, nhưng rất thuần khiết.

Vương Dật rất kinh ngạc, cổ vạch trần các nàng, vừa hỏi đến tột cùng.

Nhị nữ vẻ mặt hơi động, nhưng không có trả lời chắc chắn.

"Hả?"

Vương Dật hai mắt nhắm lại, đang chờ mở miệng, vẻ mặt nhưng là hơi động, khóe mắt một tà, nhìn về phía một phương khác hư không.

"'Thiên Tru minh' Chu Tâm Sinh, gặp bằng hữu. . ."

Đúng vào lúc này, một đạo thanh âm trong trẻo từ nơi nào bay lên.

"Ca?"

"Tam ca?"

Hai tên nữ sát thủ thân thể run lên, gần như cùng lúc đó quay đầu.

Dần dần, một đạo anh tuấn bóng người từ trong bóng tối đi tới.

Hần rất cao lớn, có 1 mét 85 tả hữu, vóc người đều đều, chân dài eo tẻ, tương tự có chứa một phương cái khăn đen.

Vương Dật nhìn chăm chú đối phương, trong lòng càng kinh ngạc.

Trúc Cơ một tầng?

Nếu là đặt ở Tu Chân Giới, hần đương nhiên không sẽ để ý, có thể nơi này là thế tục a.

Linh khí khô héo đến hầu như đến không thể giới.

Ở bậc này điều kiện dưới, dĩ nhiên năng lực Trúc Cơ?

Quá trâu bò bằng hữu.

Chu Tâm Sinh đi tới nhị nữ trước mặt, đứng lại, hướng các nàng thấp giọng nói: "Các ngươi đi mau. . ."

"A?"

"Tam ca, ngươi. . ."

Hai vị nữ sát thủ nhất thời ngẩn ngơ, có chút không phản ứng lại.

Chu Tâm Sinh cuống lên, khẽ quát: "Đừng nói nhảm, đi mau. . ."

Lúc này hấn trải qua lòng như lửa đốt .

Nguyên lai, Chu Tâm Sinh thấy hai cái muội muội chậm chạp không quy, trong lòng lo lắng, mới tiềm vào Lâm gia, vừa mới đến liền phát hiện Vương Dật, nhất thời khiếp sợ tột đỉnh.

Thiên, cái tên này khí tức vì sao như vậy bằng bạc? Hấn là ai?

"Ca, ta không đi. . ."

"Tam ca. . ."

Hai vị nữ sát thủ căn bản không nghe lời.

"Các người. . ."

Chu Tâm Sinh nhất thời bị hai vị này tiểu tổ tông tức điên .

"Này cho ăn. . ."

Lúc này Vương mỗ người đặc biệt không nói gì, hấn giờ tay xếp đặt hai lần, nói: "Các người phải đi con đường nào, có phải là muốn hỏi một chút ta?"

Ba người đồng thời chấn động.

Chu Tâm Sinh xoay đầu lại, cẩn thận nhìn đối phương, cắn răng nói: "Bằng hữu, chúng ta là 'Thiên Tru minh' người. . ."

Hấn lập lại lần nữa cái tổ chức này tên gọi, hi vọng đối phương có kiêng kỵ.

"Cái gì Thiên Tru mà lừa ?"

Vương mỗ người cũng là say rồi, lười nói nhảm nữa xuống, trực tiếp đi thẳng vào vấn đề: "Ta chỉ muốn biết, 'Trường Sinh quyết' là ai truyền thụ cho các người ?"

"Cái gì?"

Ba người nhất thời sững sờ , cái khăn đen phía trên con mắt vượt trùng càng lớn.

Thiên, cái tên này, dĩ nhiên biết chúng ta tu luyện vô thượng Tiên thuật?

Hấn đến cùng là ai?

"Vù. . ."

Đúng vào lúc này, Vương Dật điện thoại di động chấn động.

"Các người là người cầm sao?"

Vương Dật lần thứ hai không nói gì, nhân thể cảm lấy điện thoại di động, cúi đầu nhìn lại.

Khi hấn mở ra màn hình sau, nhất thời sững sờ.

Tin nhắn là Ngữ Cầm phát tới, mặt trên viết: Người còn. . . Được chứ. . .

Ngắn gọn bốn chữ, tác động bao nhiêu tưởng niệm?

Vương Dật trong đầu, nhất thời nổi lên tên kia mỹ nữ Kim Đan bóng dáng, trong lòng hấn rung động, trực tiếp ấn xuống trở về gọi kiện, ai muốn nhưng là 'Địch địch' không tín hiệu nhắc nhở.

"Sách. . ."

Vương Dật cau mày, hướng ba người khoát tay áo một cái, ý tứ là đi nhanh lên, lập tức nắm điện thoại di động đi đến cửa đình viện miêng, nơi đó có tín hiệu.

Này biến số đặc biệt kinh người, tam đại sát thủ trực tiếp choáng váng.

Hấn làm cái gì?

Rất nhanh, Vương Dật đi tới nơi này, lần thứ hai ấn xuống trở về gọi kiện.

Lần này thông, nhưng là nửa ngày không tiếp.

Mãi đến tận trường đích tiếng vang đến lần thứ tám thì . .

"Này?"

Ngữ Cầm cuối cùng nhận điện thoại, âm thanh nhưng có chút run.

Vương Dật phóng tầm mắt tới ngoài sân sơn đạo, khẽ cười nói: "Cầm nhi, ta cũng còn tốt, ngươi đâu?"

Hắn không có gọi sư thúc, đối phương nếu chủ động phát tới tin tức, khí khẳng định là tiêu .

Đầu bên kia điện thoại, lại là yên lặng một hồi, chỉ chứa có nhẹ nhàng nhường tiếng.

20 nhiều giây sau, này phương Ngữ Cầm thấp giọng nói: "Ta cũng còn tốt. . ."

Vương Dật nghe xảy ra vấn đề, hỏi: "Ngươi biết rồi?"

Ngữ Cầm: "Ừm. . ."

Vương Dật nghe xong, nhảy ra căn phủ dung Vương, điểm trên, thế nhưng tiếp tục nói: "Yên tâm đi, ta không có chuyện gì. . ."

Lần thứ ba trăm mặc qua đi, Ngữ Cầm thấp giọng nói: "Không có chuyện gì là tốt rồi, ta. . . Rất lo lắng ngươi. . ."

Vương Dật nghe xong, bộ ngực nhất thời hơi khô sáp, lại có chút nhẹ dương.

Đây là một loại luyện ái cảm giác.

"Sư tôn, ngươi đang cho ai gọi điện thoại?"

Đúng vào lúc này, điện thoại di động đầu kia xuất hiện tiếng cửa mở, Lạc Y Y kiều âm xuất hiện .

"Là Vương Dật. . ."

Đầu bên kia điện thoại Ngữ Cầm không có ả giấu.

"Sư đệ?"

Lạc Y Y duyên dáng gọi to một tiếng, nói: "Sư tôn, ngươi đánh xong đừng mớ, ta có việc hỏi hần. . ."

"Phốc. . ."

Đầu kia Ngữ Cầm không khỏi bật cười, tức giận nói: "Nhìn cho ngươi gấp ? Cho. . ."

Run run một hồi trong tiếng, Lạc Y Y tiếp nhận điện thoại: "Sư đệ, ngươi làm sao vẫn chưa trở lại?"

Vương mỗ người nhất thời phản ứng lại: Bảo bối sư tỷ cũng không biết chuyện của chính mình.

Hần khẽ cười nói: "Ta qua mấy ngày liền trở về."

"Làm gì qua mấy ngày?"

Lạc Y Y sân tiếng nói: "Mau mau trở lại, sư tôn đặc biệt nhớ ngươi, nàng mấy ngày nay buổi tối nằm mơ, vẫn gọi tên của ngươi đấy. . ."

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 476: Mua sớm một chút

"Cô nàng chết dần kia, ngươi nói những gì đó?"

Bên kia Ngữ Cẩm nhất thời vừa thẹn vừa sợ.

"Hi hi. . . , a? Ngươi đừng nắm ta, đau quá. . ."

'Đồ. . .'

Điện thoại nhất thời cắt đứt .

Vương mỗ người xem điện thoại di động, trong đầu, bay lên thế mỹ nữ thầy trò ở trên giường chơi đùa cảm động tình cảnh.

Bức tranh nhất định đẹp vô cùng .

"Thật muốn đi xem. . ."

Kẻ này vô liêm sỉ tự nói, gãi gãi đầu, đưa điện thoại di động thu cẩn thận, quay người sang đi.

Lúc này, trong đình viện hoàn toàn yên tĩnh, này ba cái 'Thiên Tru minh' sát thủ tung tích hoàn toàn không có, trải qua rồi đi .

Vương Dật trầm ngâm chốc lát, chuyển bước, về đến trong khách phòng.

Các tiên nữ chính ở trên giường lớn xì xào bàn tán, nghe được môn tiếng, đồng thời chuyển qua mặt cười.

"Lão công. . ."

Tiểu loli duyên dáng gọi to, thân thể hư không bay lên, nhào tới hấn trong lòng.

Vương mỗ người ở nàng tiểu cặp môi thơm trên ướt một tý, cười nói: "Lúc nào trở lại?"

"Có một lúc. . ."

Tiểu loli ngây thơ đáp lại.

Vương Dật gạt gù, ôm đại phụ lên giường, sau đó ôm tiên nữ các lão bà tiến vào mộng đẹp.

Một đêm qua đi.

Vương Dật dậy thật sớm, một phen rửa mặt qua đi, đi ra phòng khách, chỉ chừa có các tiên nữ ở trên giường cam ngủ.

"Anh rồ. . ."

Lâm Viêm chính ở trong viện đánh Quân Thể Quyền, thấy hấn ra ngoài, vội vàng thu thế chạy tới.

Vương Dật sững sờ, trong lòng rất kinh ngạc, hỏi: "Ngươi dậy sớm như thế?"

"Ta mỗi ngày ngủ điểm lên, muốn đánh mười lần Quân Thể Quyền. . ."

Lâm Viêm nhếch miệng nở nụ cười, xoa xoa cái trán đỏ mồ hôi.

Vương Dật âm thầm gạt đầu, tiếp tục hỏi: "Ngươi bao lớn?"

"17. . ."

"17?"

Vương mỗ người nghe xong có chút không nói gì, thầm nói: Ngươi lại lớn hơn so với ta một tuổi, vậy ngươi tỷ chẳng phải là lớn hơn so với ta hai tuổi?

"Anh rồ, ngươi dạy ta Tiên thuật đi. . ."

Lâm Viêm hứng thú bưng bưng nhìn hấn, ánh mắt rất cực nóng.

Vương Dật bật cười nói: "Ngươi háo hảo mà con nhà giàu không làm, tu cái gì tiên?"

"Ta phải biến đổi đến mức mạnh mẽ, như vậy mới có thể bảo vệ ta tỷ. . ."

Lâm Viêm nắm quyền, một mặt kiên quyết.

Vương Dật lại là sững sờ.

Hắn vốn tưởng rằng đối phương biến hoá lợi hại sau hảo trang bức làm mất mặt phao mã tử, không nghĩ tới càng là vì Lâm Từ Vi.

"Ha ha. . ."

Vương Dật nở nụ cười: "Tu tiên rất khó. . ."

"Ta không sợ khó, anh rể, ta. . ."

"Được. . ."

Vương Dật đánh gãy hắn, nói: "Ta buổi trưa liền truyền cho ngươi 'Trường Sinh quyết' ."

Cái này 'Em vợ' không kiêu không vội, rất đúng khẩu vị, nếu một lòng tu tiên, chính mình liền theo tâm nguyện của hắn.

Huống hồ, đối phương còn đã cứu chính mình.

"Trường Sinh quyết?"

Lâm Viêm đầu tiên là sững sờ, lập tức vui mừng khôn xiết, vội vã nói: "Đừng buổi trưa, ta hiện tại liền chuẩn bị kỹ càng ."

"Không được. . ."

Vương Dật lắc đầu từ chối .

"Vì sao?"

Lâm Viêm nhất thời cuồng lên, hét lớn: "Anh rể, quân tử nhất ngôn, ngươi có thể đừng thay đổi. . ."

"Thảo!"

Vương Dật thấy người tức giận nói: "Ta hiện tại đến cho các lão bà đi mua cơm, còn có, đừng gọi tỷ phụ ta. . ."

Lâm Viêm nhất thời sững sờ, lập tức giơ tay lên đến, nhìn một chút biểu trên thời gian, nói: "Đi về phía nam 15 km, có một gia MacDonald."

"Biết rồi. . ."

Vương Dật gật gù, xoay người liền phải rời đi.

"Vương Dật, cho ta tỷ cũng mua một phần. . ."

Lâm Viêm tiếp tục kêu.

"Được. . ."

Vương Dật đáp một tiếng, chuyển bước, đi ra cửa.

Hắn rời đi không lâu, một đạo thân ảnh yếu diệu đi tới.

"Lâm Viêm, ngươi nhượng hắn mua cho ta cái gì?"

Là Lâm Từ Vi, nàng vừa nãy chỉ nghe được cuối cùng câu nói kia, không phải hết thấy.

Lâm Viêm xoay người, cười đùa nói: "Đương nhiên là sớm một chút ."

"Sớm một chút?"

Lâm Từ Vi rất kỳ quái, hỏi: "Lại có thêm hơn 10 phút Lâm bá sẽ trở lại, mỗi lần hắn mua sớm một chút, chúng ta đều ăn không hết, ngươi làm gì thế còn nhượng Vương Dật mua?"

"Khà khà. . ."

Lâm Viêm quái lạ nở nụ cười, thế nhưng bối quá hai tay, xoay người đi rồi.

Hắn vừa đi vừa nói: "Vương Dật là cho đi lão bà mình mua sớm một chút, người không nên coi như . . ."

Lâm Tử Vi nhất thời ngẩn ngơ, lập tức vừa xấu hổ vừa tức giận, nàng mạnh mẽ trừng mắt lão đệ bóng lưng, cặp môi thom cắn chặt, nhưng là nói không ra lời.

"Lâm Tử Vi, người đi vào. . ."

Đúng vào lúc này, bên cạnh phòng khách trong truyền ra một đạo mềm mại âm thanh.

Lâm Tử Vi ánh mắt dời về phía cửa phòng, mặt cười một trận phức tạp.

Nàng năng lực nghe được, hoá chính mình, chính là cái kia Vân Tiên, Vương Dật bạn gái.

Lâm Tử Vi xuất thân nhà giàu, chính mình mẫu thân là phụ thân đệ ba người phụ nữ, không có danh phận.

Nàng tuy nhìn quen chế độ chồng chung, nhưng trong lòng nơi sâu xa, chỉ muốn chồng tương lai toàn tâm toàn ý đối với chính mình tốt.

Vương Dật xuất hiện, kích thích Lâm Tử Vi tiếng lòng, có thể nàng vạn vạn không nghĩ tới, đối phương lại có bạn gái, còn lập tức vài cái?

Lâm Tử Vi thật sự rất khó chịu, muốn đi chặt đứt này đoạn tình, có thể thực sự không làm được.

Phúc thủy, khó thu.

Nàng thật sự yêu cái này chỉ nhận thức hai ngày nam sinh.

"Tê. . . Hô. . ."

Lâm Tử Vi hít một hơi thật sâu, bình phục rung chuyển tâm thần, duỗi tay ngọc, đẩy cửa phòng ra đi vào.

. . .

Vương Dật xuất đình viện sau, thấy hai bên không người, liền lấy ra thân pháp hướng nam xông thẳng mà đi.

Không tới 10 phút, hắn liền tới đến Lâm Viêm chi MacDonald.

Nơi này cự Vụ Linh sơn phong cảnh khu lối vào không xa, ngoại trừ nhà này MacDonald ngoại, còn có một chút những khác cửa hàng.

Vương Dật thấy thời gian còn sớm, liền hướng ngoài cùng bên trái một gia sớm một chút than đi đến.

Hắn mục đích chuyến đi này là MacDonald, có thể chính mình chân tâm hảo bánh bao xào can chiếc kia.

Hắn đi rồi không hai bước, bỗng nhiên đứng lại, hai mắt chậm rãi nheo lại.

Lúc này, sớm một chút than nơi đứng 10 đến cá nhân, bọn hắn từng cái từng cái Đường áo gấm hành trang, hiện lực hợp phân tán, mắt nhìn bát phương.

Những người này đều là cổ vũ giả, tu vi ở luyện khí tầng năm đến bảy tầng không giống nhau.

Dương Ngọc Nhiên bên người tên kia gầy gò ông lão, liền ở trong đó.

Bọn hắn phía sau quầy hàng trên, ngồi một cái lão già, một tay cầm cái bánh bao, một cái tay khác cái đĩa trong chén xào can, liên tục hướng về trong miệng đưa.

Lão đầu xuyên rất cũ nát, quần áo lam lũ, ống quần còn có hai miếng vá, trên mặt nếp nhăn bộc phát, râu ria xồm xàm, tóc hì loạn, đỉnh chóp còn xuyên có một cái mọc trâm, nhìn qua như người xin cơm.

Tu vi của hắn, thành linh đạt đến Luyện Khí chín tầng đỉnh cao, kém một bước liền Trúc Cơ.

Như ở Tu Chân Giới, bậc này tồn tại không đáng kể chút nào, có thể ở thế tục liền không giống nhau. . .

Đúng vào lúc này, có một tên cổ vũ giả phát hiện Vương Dật, hơi nhưống mày, nói: "Nhìn cái gì? Đi ra. . ."

Tiếng nói của hắn không lớn, nhưng rất có lực xuyên thấu.

Những người còn lại nghe tiếng, không hẹn mà cùng xoay đầu lại.

Nhất thời, bảo vệ Dương Ngọc Nhiên ông lão sắc mặt đại biến, hắn vội vàng đi đến lão già bên người, thấp giọng nói rồi vài câu.

"Ồ?"

Lão già sững sờ, thả xuống thiết chúc, nhìn về phía Vương Dật.

Hai người ánh mắt, nhất thời đụng vào nhau.

"Ha ha. . ."

Vương Dật cười cợt, cất bước hướng nơi đó đi đến.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 477: Người ở làm, thiên ở xem

"Ha ha. . ."

Vương Dật cười cợt, cất bước hướng chạy đi đâu đi.

"Tiểu tử, ngươi lỗ tai điếc ?"

Mở miệng trước cổ võ giả giận tím mặt, hai hàng lông mày trực tiếp dựng thẳng lên.

"Tiểu Cừu. . ."

Lão già chậm rãi mở miệng, âm thanh rất thấp, nhưng là xa xưa lưu trường.

Tên kia cổ võ giả nhất thời sững sờ, quay đầu nhìn về phía đối phương.

Lão già giơ tay lên đến, hướng hán vẫy vẫy.

Cổ võ giả kỳ quái gật gật đầu, hướng về bên thối lui, đám người còn lại cũng là như vậy.

Vương Dật tiến quân thần tốc, đi tới quầy hàng trước, ngồi xuống.

Lão già cầm lấy một tấm thô ráp khăn giấy, lau miệng, sau đó đem tích góp thành một đoàn, ném xuống.

Thế nhưng. . .

"Ngươi là tán tu? Vẫn là ở trong tông môn tu hành?"

Hán hai mắt nhắm lại, không mặn không nhạt hỏi.

Vương Dật vừa nghe, nhất thời hứng thú.

Lão này vừa lên đến liền đường quanh co, tuyệt đối là có chuẩn bị mà đến, nói không chắc cùng Tu Chân Giới một cái nào đó tông môn có sở liên hệ.

"Sư thừa Tiêu Diêu Tông. . ."

Vương Dật không mặn không nhạt đáp lễ, hán không có ẩn giấu, cũng không cần thiết ẩn giấu.

"Tiêu Diêu Tông?"

Ai muốn tao lão đầu nhi nhưng là sững sờ: "Cái nào Tiêu Diêu Tông?"

"Tất nhiên là Tùng Sơn Tiêu Diêu Tông, lẽ nào Yên Kinh nơi này cũng có?"

Vương Dật lại là nở nụ cười, tự mình lấy ra điều thuốc, điểm trên.

Lão già nhìn chăm chú hần điểm yên động tác, không có lộ ra bất mãn vẻ, mà là lông mày thâm nếp nhăn.

"Ngươi có biết hay không Ngử Cầm tiên sư?"

Hắn bắt thỉnh linh bốc lên một câu.

"Hả? Khắc khắc. . ."

Vương Dật nhất thời vắng, ho khan không thôi.

Hắn rất ít bị yên sang đến, tu hành sau đó càng là không có, bây giờ nhưng là bị sang không được.

Lão đầu nhi này biết Ngử Cầm? Còn hỏi ta có biết hay không?

Giời ạ!

Ta thân quá nằng nề, cần quá nằng nề, làm sao hội không quen biết?

Thảo, Dương gia sau lưng chỗ dựa, sẽ không chính là bảo bối sư thúc chứ?

Vương mỗ người nhất thời có chút ngẩn ngang .

"Ngươi sao sẽ biết Ngử Cầm sư thúc?"

Hắn đem tàn thuốc ném xuống, trầm giọng hỏi.

Vương Dật nhất định phải biết tất cả, như Dương gia thật cùng Ngử Cầm có quan hệ, chính mình liền không thể tùy ý động thủ .

Tối thiểu cũng phải nói với Ngử Cầm một tiếng.

Lão già thấy phản ứng của hắn sau, cũng tự cả kinh, nghe xong câu nói kia sau, hai mắt càng là tròn lên không được.

"Chuyện này. . . Hồng thủy xông tới Long Vương niếu. . ."

Lão già trực tiếp đứng lên, cuống quýt hướng Vương Dật khom mình hành lễ: "Văn bối Dương Thiên Tuyết, gặp sư thúc. . ."

"Thứ đồ gì?"

Này biến số quá kinh người , Vương mỗ người trực tiếp từ trên ghế bính lên.

Mà những cái kia Dương gia cổ vũ giả, càng là hoá đá không được.

Lão già chủ lại quán hắn gọi sư thúc?

Này tm cái nào cần cái nào?

"Ngươi làm cái gì vậy?"

Vương mỗ người trợn chân tâm nát, một mặt mộng ép hỏi.

"Là như vậy. . ."

Lão già dần dần nói ra tất cả.

Dương gia ở 10 năm trước, ở thế tục trong, chỉ có thể toán bình thường cổ vũ gia tộc.

Này một năm, Dương Thiên Tuyết phu nhân luyện công tẩu hỏa nhập ma, suýt chút nữa chết rồi.

Hai người thuở nhỏ kết thành vợ chồng, mấy chục năm mưa gió cùng độ, cảm tình cực kỳ thâm hậu. Dương Thiên Tuyết chung quanh thăm viếng, cho phu nhân tìm kiếm cứu trị phương pháp, nhưng vẫn như cũ không thấy hiệu quả quả.

Ở thời khắc cuối cùng, ánh rạng đông giáng lâm .

Một tên Trúc Cơ nữ tu đến thế tục thu mua linh thạch (phẩm chất cao phi thúy), trong lúc vô tình gặp gỡ Dương Thiên Tuyết.

Khi nàng biết đối phương phu nhân muốn ngã xuống thì, chủ động đưa ra qua xem một chút.

Dương Thiên Tuyết vội vàng đưa nàng mang về nhà trong.

Trúc Cơ kỳ tu sĩ, thủ đoạn tự nhiên cao minh, nữ tu không bao lâu liền đem đối phương phu nhân lôi ra Quỷ Môn quan.

Dương Thiên Tuyệt vui mừng khôn xiết, thịnh tình đi khoản đãi, phu nhân của hắn càng là làm cái kia nữ tu tục gia đệ tử.

Thông qua hiểu rõ, bọn hắn biết được tên này nữ tu là Tiêu Diêu Tông đệ tử, sư thừa Kim Đan Trưởng lão Ngừ Cầm.

Mười năm này, Dương gia không ngừng nộp lên trên linh thạch, cũng được bộ phận tông môn truyền thừa, bước lên làm Hoa Hạ thập đại cổ vũ thể gia một trong.

Vương Dật sau khi nghe xong, nhìn đối phương, lấy điện thoại di động ra cho Ngừ Cầm gọi tới.

Điện thoại thông.

"Này?"

"Thật đáng ghét, ai gọi điện thoại tới? Nhân gia chính nằm mơ đây. . . , sư tôn, ta muốn ôm ôm. . ."

Ngừ Cầm âm thanh mới vừa tự bay lên, một bên liền truyền đến Lạc Y Y bất mãn lẩm bẩm tiếng.

"Đi, cô nàng chết dầm kia mò làm sao?"

Đầu bên kia điện thoại Ngừ Cầm nhất thời kiều thoỉ một tiếng.

"Sư thúc, Lý Tiểu Nhị là ngài đệ tử sao?"

Vương Dật người cường chế trong lòng gọn sóng, thấp giọng hỏi.

Bởi người ngoài ở đây, hắn không dám gọi quá mức thân mật, mà Lý Tiểu Nhị chính là tên kia nữ tu danh tự.

"Tiểu Nhị?"

Ngừ Cầm có chút kỳ quái, hỏi: "Vâng, nàng làm sao?"

"Không có chuyện gì, đúng rồi, ngài biết giới trần tục Dương gia sao?"

Vương Dật tiếp tục hỏi.

"Không biết, làm sao? Tiểu Nhị ở thế tục gây sự?"

Ngừ Cầm nghe xảy ra vấn đề, thấp giọng nói.

"Không có, ta liền hỏi một chút. . ."

Vương Dật ha ha cười, trong lòng trải qua rõ ràng tất cả.

Xem ra, tông môn Lý Tiểu Nhị, nhiều năm qua cùng Dương gia một mình tiến hành liên hệ, những cái kia linh thạch rất khả năng chính mình lưu lại.

"Không có chuyện gì liền tốt."

Ngừ Cầm thở phào, hỏi: "Vương Dật, người. . . Lúc nào về Tiên Đô?"

"Hắn là rất sắp rồi."

Vương Dật nhìn về phía lão già, đối với điện thoại di động nói: "Sư thúc, phía ta bên này còn có chút sự tình, trước tiên cúp máy."

Bên kia Ngừ Cầm tựa hồ có hơi không muốn, trầm mặc chốc lát, thấp giọng nói: "Được. . ."

Dương Thiên Tuyệt vẫn quan sát đối phương động tác, trên mặt có chút âm tình bất định.

"Các người đã cùng Lý sư tỷ có quan, ta liền không giấu giấu điểm điểm."

Vương Dật thu hồi điện thoại di động sau, sắc mặt trực tiếp chìm xuống: "Dương gia chủ, Dương Ngọc Nhiên là người nhi tử?"

Dương lão gia chủ thân thể run lên, vội vàng nói: "Không, Ngọc Nhiên là ta Tôn nhi, sư thúc. . ."

"Đừng gọi ta sư thúc. . ."

Bị một cái lão già gọi sư thúc, Vương mỡ người cảm giác cả người không dễ chịu, hần khoát tay áo một cái, nói: "Tôn tử của ngươi sở làm tất cả, ngươi có biết hay không?"

Dương Thiên Tuyệt nghe xong, cái trán có chút đỏ mồ hôi .

Cháu trai sở làm tất cả, hần đương nhiên biết, chỉ có điều chính mình liền như thể một cái dòng độc đinh, cũng là mò một con mắt nhắm một con mắt .

Đêm qua, bị phế Dương thiếu chủ bị mang về nhà sau, này nơi lão gia chủ nổi trận lôi đình, càng là tự thân xuất mã .

Hần biết được động thủ người là tu sĩ sau, trong lòng tuy khiếp sợ, nhưng cũng không có sợ hãi.

Bởi vì Dương gia, cùng Tu Chân Giới tông môn có sở liên quan.

Ai nghĩ, đối phương chính là đến từ Tiêu Điều Tông.

Dương thiên tuyệt nhất thời hoảng rồi.

'Đừng. . '

Vương Dật lại điểm trên điều thuốc, nhìn chăm chú đối phương, chậm đợi trả lời chắc chắn.

Dương Thiên Tuyệt mồ hôi trán vượt chảy càng nhiều, nhưng cái gì cũng không nói ra được.

Vương Dật thấy hần già đầu, không đành lòng tiếp tục ép hỏi, tuy nhiên không thể dung túng Dương gia ở Yên Kinh muốn làm gì thì làm.

"Dương Ngọc Nhiên cùng Lâm Tử Vi hôn ước, coi như xong đi. Nàng không muốn cho tôn tử của ngươi làm tiểu. . "

Vương Dật chậm rãi nói.

"Cái này không thành vấn đề. . "

Dương Thiên Tuyệt như coi đại xá, vội vàng nói.

"Lâm gia Lâm Viêm, cùng ta là huynh đệ. . "

Vương Dật nói tiếp, ý đồ hết sức rõ ràng.

Hần không có chỉ ra cùng Lâm Tử Vi quan hệ, bởi vì không có cần thiết, quang Lâm Viêm tầng này liền đầy đủ .

"Lão phu rõ ràng. . "

Dương Thiên Tuyệt mềo già hóa cáo, làm sao có thể không biết ý của hần?

"Ta hi vọng, Dương gia sau đó phải có sở thu lại, không nên lại muốn làm gì thì làm. Phải biết người ở làm, thiên ở xem. Các ngươi đi thôi. . "

Vương Dật hướng hần khoát tay áo một cái, lập tức nghiêng mặt đi, hướng xa xa kêu: "Ông chủ, một bát xào món gan, hai cân bánh bao. . "

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 478: Ta hiện đang dạy ngươi, đem quần áo thoát

Dương Thiên Tuyệt cùng nhân, lần lượt rời đi .

"Là thời điểm về Tiên Đô. . "

Vương Dật lăm bầm một câu, đem cuối cùng một miệng xào món gan uống sạch, giờ tay lên nói: "Ông chủ, tính tiền "

Hắn biết, Dương gia nếu như thức thòi, liền sẽ không lại đi gây sự với Lâm gia.

Ly khai sớm một chút than sau, Vương Dật đi đến MacDonald bên trong, mua 10 phần trứng luộc chín món ăn, hướng Lâm gia đình viện chạy đi.

Lâm gia trong khách phòng.

"Hừ"

Tiểu loli ngồi ở trên ghế, tay nhỏ bàn ở trước ngực, chu tiểu cặp môi thom, tức giận không nói lời nào.

Ba vị phó cung cẩn thận đứng ở một bên, không dám có bất kỳ động tĩnh gì.

"Tô động phòng, người cho Bồn cung chờ "

Tiểu loli cắn răng bạc đạo, mỹ lệ mắt to trong, nổi lên Tam Muội Chân Hỏa.

Coong coong

Đúng vào lúc này, tiếng gõ cửa xuất hiện .

"Đi vào "

Từ Nguyệt liếc mắt nhìn Đại tỷ, nhẹ giọng nói.

Kẹt kẹt

Môn tiếng vang động, Lâm Tử Vi cầm ba tấm plastic phong phiến, một mặt quái lạ đi vào.

Hô

Tiểu loli trực tiếp đứng lên, chờ mong nhìn đối phương trong tay phong phiến.

Lâm Tử Vi đi tới gần, đem này ba tấm phong phiến đưa về phía Vân Tiên.

Đột nhiên, biến số xuất hiện .

Tiểu loli đoạt lấy, chờ thấy rõ sau, đôi mi thanh tú nhất thời vừa nhú, bất mãn nói: "Làm sao liền ba cái tất chân? Hơn nữa chỉ có một cái hắc tử? Mặt khác hai cái không có màu sắc?"

Lâm Tử Vi nghe xong, mặt cười trên vẽ cổ quái, càng nặng .

"Ta không thể nào xuyên vật này, vì lẽ đó chỉ có ba cái "

Nàng nhẹ giọng nói.

"Thực sự là "

Tiểu loli cái miệng nhỏ đỏ càng cao hơn .

Vân Tiên không muốn để cho đối phương làm khó dễ, khẽ cười nói: "Tử Vi, phiền phức người "

"Không phiền phức "

Lâm Tử Vi mím mím cặp môi thom, nói: "Nếu như không chuyện gì, ta đi trước "

"Tử Vi, danh phận sự tình, người suy nghĩ một chút nữa "

Vân Tiên thấp giọng mở miệng.

Nguyên lai, vừa này Lâm Tử Vi sau khi đi vào, cũng không có tiếp nhận đối phương ban tên cho.

"Ta hội "

Lâm Tử Vi gật gù, nhìn các tiên nữ một chút, xoay người rời đi .

"Thịt tia lão công chưa chắc sẽ yêu thích, đáng ghét tô động phòng, người cho Bồn cung chờ "

Tiểu loli nghiêng răng nghiêng lợi mở ra tất chân phong phiến.

Nguyên lai, sự tình là như vậy.

Lâm Từ Vi từ chối danh phận sau, tiểu loli không có để ý, mà là đề nghị cho lão công một cái kinh ngạc vui mừng vô cùng.

Hai cung tam cung biết là cái gì, mặt cười không khỏi một đỏ, tứ cung nhưng là bối rối.

"Đại tỷ, cái gì kinh hi a?"

Vân Tiên mờ mịt đi hỏi.

"Trở về liền biết rồi "

Tiểu loli hứng thú bùng bùng mở ra hai giới cánh cửa.

Các tiên nữ về đến biệt thự sau, đi đến chủ nằm, tìm kiếm những tình thú áo lót kia cùng tất chân.

Nhưng ai có thể tưởng, những cái kia ngượng ngùng đông đông, lại không gặp .

Này có thể gặp hồng rồi tiểu loli, nàng ở trong phòng ngủ lung tung phi, đem nơi này lật cả đáy lên trời.

"Nhị muội, ta hỏi ngươi, đồ đâu?"

Cuối cùng thấy thực sự không tìm được, đại phụ tức giận , thở phì phò nhìn về phía hai cung.

"Những thứ đó đều là Đại tỷ thả, ta làm sao mà biết?"

Từ Nguyệt cảm giác rất oan ức, mặt cười hướng bên một bên, thấp giọng lẩm bẩm.

Tiểu loli đôi mắt đẹp trừng: "Ngươi "

"Đại tỷ, nơi này hào như có Linh Nhi khí tức "

Thâm Băng thấy tình huống không đúng, vội vàng cho hai cung giải vây.

"Hả?"

Tiểu loli ngẩn ngơ, tinh tế cảm thụ chốc lát, mặt cười nhất thời chìm xuống.

"Hào ngươi cái tao Hồ Mị từ "

Nàng cắn răng bạc đẩy cửa phòng ra, hướng lầu một đi đến.

Vào giờ phút này, Tô Linh Nhi chính nằm trên ghế sa lông, kiều một con óng ánh bàn chân nhỏ, vừa ăn gáo vừa nhìn phim bộ Vũ Mị Nương truyền kỳ, hào không dễ chịu.

"Tô động phòng "

Tiểu loli đi tới gần, hướng nàng lớn tiếng khê kêu.

Ba vị phó cung vội vàng ở đại phụ mặt sau đứng lại.

Tô Linh Nhi mất tím một tà, cặp môi thom một đỏ, đem trong miệng gáo bị phun ra, không nhanh không chậm hỏi: "Ngươi muốn làm gì?"

"Làm gì?"

Tiểu loli giận dữ mà cười, lớn tiếng đi chất vấn: "Ta hỏi ngươi, Bốn cung Thần y phục đâu?"

"Thần y phục?"

Tô Linh Nhi giờ lên tay ngọc, lại cầm lấy một cái gáo, để vào phần môi trong, vừa ăn bên lầu bầu nói: "Ngươi đùa gì thế? Bản vương sao sẽ biết?"

Nàng lúc nói chuyện, còn hướng đối phương vẫy vẫy óng ánh bàn chân nhỏ.

Loại này không hề có một tiếng động khiêu khích, lão bá đạo .

"Ngươi "

Tiểu loli nhất thời nổi giận, ngập trời, làm dáng muốn lao vào tiến lên.

"Đại tỷ "

Từ Nguyệt kinh ngạc, vội vàng đem đại phụ ôm lấy, gấp gáp hỏi: "Linh Nhi có thai, ngươi không thể động thủ."

"Đáng ghét nha nha nha "

Tiểu loli thật sự bị tức nổi tung, ở Nhị muội trong lòng khua tay múa chân.

Từ Nguyệt cuống quýt giờ lên khác một cánh tay ngọc, mở ra hai giới cánh cửa, ôm đại phụ về đến Yên Kinh.

Tam cung tứ cung tắc theo sát phía sau.

"Tứ muội, ngươi nhượng này Lâm Từ Vi tìm chút hắc ti lại đây "

Về đến phòng khách sau, Thẩm Băng hướng tứ cung thấp giọng nói.

"Hắc ti? Đó là cái gì?"

Vân Tiên mặt cười một mảnh mờ mịt.

"Một lúc ngươi liền biết rồi, nhanh đi "

Thẩm Băng thấy đại phụ còn ở tức giận, vội vàng đẩy tứ cung một tý.

"Đi thì đi, đẩy cái gì người a? Thực sự là "

Vân Tiên nhất thời không cao hứng, lảo bảo đi ra phòng khách.

Rất nhanh, tiểu loli đem trang bị hắc ti phong phiến mở ra, nhìn về phía tứ cung: "Tứ muội, ngươi tới "

Vân Tiên thấy đại phụ trong tay nâng một đoàn kỳ quái đông đông, một mặt mờ mịt đi tới gần, hỏi: "Đại tỷ, đây là cái gì a?"

"Đây là lão công thích nhất thần vật "

Tiểu loli nhẹ nhàng run lên.

Hô

Màu đen tắt chân hư không tạo nên, tác động bao nhiêu hương điểm?

"Thần vật?"

Vân Tiên nhất thời hứng thú, hỏi: "Nó như thế nào dùng?"

"Ta hiện đang dạy ngươi, đem quần áo thoát "

Tiểu loli giương lên mặt cười đạo.

"Hà?"

Vân Tiên bỗng nhiên ngần ngại, sợ hãi nói: "Đại tỷ, cởi quần áo làm cái gì?"

"Ngươi mới vừa trở lại, đương nhiên phải cho lão công kinh hi, nhanh thoát "

Tiểu loli tâm tình không tốt, cau mày giục.

"Ta không "

Vân Tiên hoảng rồi, vội vàng giờ lên tay ngọc đem chính mình tỏ vẻ cẩn thận, nói: "Tiên Nhi không được, Nhị tỷ tốt nhất, làm cho nàng cho lão công kinh hi ba "

"Tứ muội, ngươi "

Một bên Từ Nguyệt nhất thời vừa giận vừa sợ.

"Ngươi hộ tỏ tỏ làm cái gì? Không phải cái kia "

Tiểu loli nhăn đôi mi thanh tú nói: "Đây là Trung Nguyên đại lục phát minh tất chân "

"Tất chân?"

Vân Tiên lại là ngẩn ngơ, ngóng nhìn trong hư không hắc ti, mặt cười càng mờ mịt .

"Còn lo lắng làm gì? Mau tới đây "

Tiểu loli tiếp tục giục.

"Không ta không "

Vân Tiên mặt cười điều cái liên tục.

Này tất chân dài đến quá eo, bạc mà trong suốt, nếu như mặc vào nó

Thiên, quả thực mắc cỡ chết người .

"Sách, Nhị muội Tam muội, các người muốn vẫn nhìn xuống hay sao?"

Tiểu loli cuống lên, nhìn về phía hai cung tam cung.

Nhị nữ liếc mắt nhìn nhau, đồng thời đưa tay ra, bắt Tứ muội cánh tay ngọc.

"Nhị tỷ Tam tỷ, các người muốn làm gì? Không "

Vân Tiên thật sự hoảng rồi, thân thể yếu kiêu một trận vận vẹo, muốn tránh thoát mở ra.

Làm sao

Tê rồi

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 479: Đại phụ tức rồi

Một trận vụn vặt vang động qua đi

Phòng khách trên giường lớn.

Cửu U Nữ thần Vương ngồi ở một góc, thon dài hắc ti đùi đẹp trùng điệp khúc lên, trong con người xinh đẹp sưng mù mông lưng, một mặt tiểu oan ức.

Áo của nàng có chút ngổn ngang, tả ống tay càng là phá, lộ ra mê người trắng như tuyết.

"Nhị muội Tam muội, đưa cái này đổi "

Tiểu loli không để ý tới tứ cung, đem hai cái màu da tất chân phong phiến mở ra, đưa cho hai cung tam cung.

Từ Nguyệt cùng Thảm Băng không dám đi làm trái, song song tiếp nhận, chuẩn bị đổi.

Góc giường Vân Tiên thấy, cong lên cặp môi thom nói nhỏ: "Người làm sao không thùng này ngượng ngừng tất chân?"

Tiểu loli nhất thời nghe được , trực tiếp chuyển qua tiểu mặt cười, thờ phỉ phò hỏi: "Tứ muội, người nói cái gì?"

Vân Tiên sau khi từ biệt mặt cười, không có thời gian để ý.

"Ngươi "

"Đại tỷ "

Từ Nguyệt vội vàng lôi đại phụ một cái.

"Hừ"

Tiểu loli không có tiếp tục nữa, chu cái miệng nhỏ nói: "Bổn cung một lòng vì ngươi, ngươi khỏe "

Vân Tiên làm bộ không nghe thấy, ánh mắt dưới di, nhìn về phía chính mình hắc ti đuôi đẹp.

Không thể phủ nhận, thật sự rất gọi cảm, rất mê người.

Vân Tiên cắn cặp môi thơm, giơ lên tay ngọc, nhẹ nhàng xoa xoa bắp đùi của chính mình, thế nhưng chậm rãi dưới di, mò lên chân nhỏ, mắt cá chân, đùi cung

"Cảm giác thật là kỳ quái, đến cùng là làm bằng vật liệu gì làm?"

Nàng tu tiếng nói nhỏ, xuân hành giống như ngón tay ngọc, khẽ vuốt kheu gọi đủ cung, nhân thể nhẹ nhàng sờ một cái, một vùng

'Tê '

Trong phút chốc, một vết đen nhân thể mà lên.

"A?"

Vân Tiên la thất thanh, trong nháy mắt sẽ không động.

Hắc tuyến sau khi xuất hiện, nàng hắc ti trên, xuất hiện một cái óng ánh trắng như tuyết, nhìn qua rất mới mắt.

Tiểu loli chờ dòn dập sững sờ, đồng thời nhìn về phía tứ cung.

Vân Tiên cảm nhận được ánh mắt, nhân thể giơ lên mặt cười, mò mịt nhìn về phía tam vị tỷ tỷ.

Ánh mắt đan dệt, đối lập không nói gì.

Không biết qua bao lâu bao lâu

"Ngươi ngươi "

Tiểu loli thân thể yếu đuối run rẩy bấy, mỹ lệ mắt to trong, nổi lên sương mù nồng nặc, nàng run giọng nói: "Liên như thế một cái hắc ti, Bổn cung cho ngươi, có thể ngươi lại "

Nàng trực tiếp bị tức khóc.

Vương mẫu người mang theo hai đại bao MacDonald bữa sáng, về đến Lâm gia đình viện.

Lúc này trải qua 7 điểm hơn nhiều, có thể nơi này vẫn cứ trống rỗng, không gặp nhất nhân, Lâm Viêm cũng không biết nơi đi.

Vương Dật trực tiếp đi tới chính mình trụ phòng khách, nhẹ nhàng đẩy cửa ra, đi vào.

Trong nháy mắt tiếp theo, kẻ này trực tiếp mộng ép.

Trong phòng hoàn toàn yên tĩnh.

Mấy vị tiên nữ lão bà ngồi ở trên giường lớn, trầm mặc không nói.

Tà phương là Vân Tiên, lúc này nàng mặt cười buông xuống, thon dài hắc ti đuôi đẹp tà ở một bên, như một cái phạm sai lầm hài tử.

Bên phải nhưng là đại phụ hai cung cùng tam cung.

Tiểu loli ngồi ở chỗ đó, hai tay khuyen ngực, tức giận trừng mắt Tứ muội không nói lời nào.

Từ Nguyệt cùng Thẩm Băng tắc cẩn thận hầu ở tả hữu.

Vương mẫu người trong nháy mắt ngón ngang, lâm bảm nói: "Lão bà, các ngươi đang làm gì thế?"

Các tiên nữ nghe tiếng, đồng thời nhìn về phía hắn.

"Lão công "

Tiểu loli khẽ gọi, béo mập cái miệng nhỏ quyết quyết, càng là không có nhào tới.

Vương Dật vội vàng đem sớm một chút đặt lên bàn, đi tới bên giường, hỏi: "Xảy ra chuyện gì ?"

Tiểu loli nghe xong, cái miệng nhỏ quyết càng cao hơn , mỹ lệ mắt to trong lần thứ hai nổi lên sương mù nồng nặc.

Trước có tô động phòng chứa 'Thần y phục', sau ngộ Tứ muội xé 'Thần vật '

Nàng cảm giác oan ức cực kỳ.

Đại phụ không dễ.

Vương Dật xem tâm đều nát, vội vàng đưa nàng tiểu thân thể ôm lấy, ở đối phương hương nộn trên môi ướt một tý, ôn nhu nói: "Lão bà, đến cùng làm sao ?"

"Lão công, ô "

Như thế rất tốt, tiểu loli trực tiếp khóc đã dậy rồi, nàng đánh tiếng khóc không ra tiếng: "Tứ Tứ muội nàng "

"Hả?"

Vương Dật sững sờ, vội vàng nhìn về phía Vân Tiên, hỏi: "Tiên Nhi, ngươi làm sao ?"

"Ta ta "

Vân Tiên theo bản năng thu lại mê chết người hắc ti bàn chân nhỏ, nhưng cái gì cũng không nói ra được.

Mấy phút sau

Vương mỗ người biết tất cả sau, nhất thời dờ khóc dờ cười.

Hắn ngồi ở trên giường, hướng trong lòng đại phụ cười khổ nói: "Lão bà, ban ngày, ngươi chính chuyện này để làm gì?"

Tiểu loli trải qua đình chỉ gào khóc, nàng mím mím cặp môi thom, sâu xa nói: "Nhân gia là muốn cho lão công một cái 'Kính hỉ' "

Vương Dật bất đắc dĩ lắc lắc đầu, cười nói: "Mau mau ăn cơm đi "

Các tiên nữ lần lượt đứng dậy, một nhà năm miệng ăn đi đến trước bàn đồng tiến vào bữa sáng.

Trong bữa tiệc, Vân Tiên cầm một cái trư liễu trứng, nhưng sao cũng không đi cắn.

Nàng do dự chốc lát, hướng tiểu loli truyền âm: "Đại tỷ xin lỗi "

Tiểu loli chính ăn đây, nghe tiếng vi hơi ngốc, nhìn về phía tứ cung.

Vân Tiên buông xuống mặt cười, không dám cùng nàng nhìn thẳng.

Tiểu loli trầm ngâm chốc lát, truyền âm nói: "Ngươi như biết sai, Đại tỷ liền lại cho ngươi một cơ hội "

Vân Tiên đôi mắt đẹp nhất thời sáng ngời, vội vàng nhìn về phía đại phụ: "Cơ hội gì?"

Tiểu loli truyền âm nói ra càn khôn.

Vân Tiên thân thể yếu đuối run lên, mặt cười dâng một tý đỏ.

Nàng dùng sức cắn cặp môi thom, trong lòng một trận tiểu xoắn xuýt.

Tiểu loli thấy, đôi mi thanh tú nhất thời vừa nhú.

Vân Tiên chung quy không còn dám nhạ đại phụ tức rồi, nàng hít một hơi thật sâu, chậm rãi giờ lên một con hắc ti bàn chân nhỏ, hướng lão công đưa tới.

Vương Dật chính uống nhiệt nải đây, sau một khắc suýt chút nữa văng.

'Ừng ục '

Hắn vội vàng đem trong miệng nhiệt nải nuốt xuống, chậm rãi cúi đầu, nhìn về phía nơi đó.

Vào giờ phút này, Vân Tiên mặt cười nằng không được, có thể cái kia hắc ti đùi đẹp, nhưng là run rẩy không ngừng

Vương mẫu người lỗ mũi vượt chống đỡ càng lớn, bên trong có nhiệt khí phun ra, nhìn qua đặc biệt đáng sợ.

Hơn 10 giây sau, kẻ này thực sự không nhịn được, mò xuống tay phải, bắt được con kia 'Nghịch ngợm' hắc ti bàn chân nhỏ.

"Ăn cơm thật ngon" hắn đỏ mặt tía tai nói.

Vân Tiên dĩ nhiên tu không đất dung thân, liền muốn thu hồi bàn chân nhỏ, ai muốn nhưng là đánh không trở lại.

Vương mẫu người bị đối phương liêu không được, có thể nào dễ dàng mặc cho chi rời đi?

Hắn thoáng dùng sức bóp mấy cái, lấy đó cảnh giới, mới buông ra quái tay.

Vân Tiên vội vàng đem hắc ti bàn chân nhỏ thu về.

"Ân, không sai "

Đúng vào lúc này, tiểu loli xem trong tay nửa viên trư liễu trứng, gật đầu tán thưởng.

Vân Tiên biết đại phụ người giận, âm thầm thở phào nhẹ nhõm, có thể mặt cười vẫn như cũ nóng bỏng như hỏa.

Vừa nãy cảm giác, thực sự là

Mấy phút sau, Vương Dật ăn xong

Xong, hắn đứng dậy cảm lường phần phần món ăn, nói: "Các ngươi từ từ ăn, ta đi ra ngoài một chút."

Các tiên nữ hướng lão công gật gật đầu.

Vương Dật xoay người xuất gian phòng, triều đình viện phía tây đi đến.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 480: Vương Dật đi rồi

Hắn biết, Lâm Từ Vi ở nơi đó.

"A? Vương Dật "

Đúng vào lúc này, bên cạnh truyền đến một đạo vừa mừng vừa sợ tiếng hô.

Vương Dật quay đầu nhìn tới, đã thấy Lâm Tinh một mặt hưng phấn hướng chính mình đi tới.

Đưa tay không đánh người mặt tươi cười, Vương Dật hướng đối phương gật gù, tiếp tục hướng tây mà hành.

Ai nghĩ, Lâm Tinh tăng nhanh vài bước, trực tiếp ngăn ở trước mặt hắn.

Vương Dật hơi nhướng mày, dừng bước lại, hỏi: "Người làm cái gì?"

"Hô, Vương Dật "

Lâm Tinh đi gấp, cường thở một hơi tức, lập tức nét mặt tươi cười như hoa nói: "Người có thời gian hay không?"

"Không thời gian, xin người tránh ra "

Vương Dật không muốn cùng nàng dây dưa, trực tiếp từ chối .

Lâm Tĩnh biến sắc mặt, thoáng qua lại đôi khuôn mặt tươi cười: "Vương Dật, tối ngày hôm qua người thật là lợi hại, ông nội ta có ý định sinh người làm Lâm gia tổng quản. Người biết không? Đây cái chức vị, một năm 20 triệu cát bước."

Vương Dật căn bản không có thời gian để ý, né người sang một bên, trực tiếp vòng qua đối phương, tiếp tục đi về hướng tây đi.

"Ai, người nghe ta nói sao sao?"

Lâm Tĩnh nhất thời cuống lên, cuống quýt cùng ở sau người hắn.

"Vương Dật? Tam tỷ?"

Đúng vào lúc này, Lâm Viêm xuất hiện , hướng hai người đi tới.

Vương Dật thấy sau, lần thứ hai dừng bước lại, chờ đối phương tiếp cận sau, đưa tay trên MacDonald túi về phía trước một đệ: "Trư liễu trứng hay vẫn là ẩm áp, nhanh cho người tỷ đưa đi "

Lâm Viêm sững sờ, nhân thể tiếp nhận.

Lâm Tĩnh cũng là sững sờ, lập tức trong đôi mắt, nổi lên ngập trời lòng đỏ kị.

"Đưa xong sớm một chút sau, đến tiểu đình tìm ta, chỉ một mình người người "

Vương Dật quét Lâm Tĩnh một chút, xoay người đi rồi.

"Tam tỷ, ta đi trước "

Lâm Viêm thấy tình huống không đúng, cũng đã rời đi.

Lâm Tĩnh đứng tại chỗ, dùng sức nắm nắm đầm, sắc mặt một mảnh tái nhợt.

Hơn 10 phút sau.

Vương Dật đứng ở tiểu đình bắc gác, nhìn chăm chú vô biên thiên khung, suy tư.

"Người làm sao không chính mình đi đưa?"

Đột nhiên, một đạo thanh âm để nghe thăm thăm bay lên, cái trong mang theo một chút sân ý.

Lâm Từ Vi đến rồi.

Vương Dật xoay người, cười nói: "Nhanh như vậy liền ăn xong ?"

Lâm Từ Vi nhẹ nhàng gạt đầu, lập tức khuôn mặt đỏ lên

Đây là nàng từ lúc sinh ra tới nay, lần thứ nhất ăn nhiều đồ như vậy.

Lưỡng phần trư liễu trứng, ngấm lại đều cảm thấy đáng sợ.

Vương Dật trầm ngâm chốc lát, chuyển bước, đi tới trước mặt đối phương.

Lâm Từ Vi buông xuống mặt cười, không cùng đối phương nhìn thẳng

Nàng vốn là cực phẩm mỹ nữ, mi như mực họa, mâu như thu ba, e thẹn đáng vẻ càng là thê mỹ vô song, cảm động cực điểm.

Vương Dật nhất thời có chút ngây dại, không nhận được nhẹ giọng nói: "Tình như giao hoa chiếu thủy, động tự liễu rủ trong gió "

Đoạn văn này, là tứ đại tên (Hồng Lô Mộng) trong, miêu tả Lâm Đại Ngọc câu.

Lâm Từ Vi không khỏi ngẩn ngơ.

Nàng vốn là tài nữ, tất nhiên là thức đến lời của đối phương.

Lâm đại tá hoa cặp môi thơm không khỏi đỏ lên , nhìn về phía đối phương, tức giận nói: "Thân thể ta rất tốt "

Vương mẫu người sưng sờ, lập tức nhớ tới, tên trong Lâm Đại Ngọc là nhất nhược không trải qua phong, là tên bệnh mỹ nhân. Nhân bệnh mà kiêu, nhân bệnh mà mỹ

"Ha ha "

Hắn lúng túng cười cợt, con mắt hơi chuyển động, nói: "Này tức là: Vụ Linh sơn trong Bạch Lan hoa, hương y phục thất lung ngọc vũ thiên sa. Nghi là tiên nữ hạ phàm đến, ngoài đầu nhìn lại nở nụ cười điểm tinh hoa "

Lâm Từ Vi nhất thời bị lời của đối phương liêu không được, mặt cười một mảnh nóng bỏng, nàng 'Thiệt' một tiếng, lần thứ hai buông xuống kiều dung, thấp giọng lầm bầm: "Kẻ xấu xa "

Nàng lúc này càng thêm kiều diễm, Vương mẫu lòng người trong không khỏi rung động, liền muốn đem đối phương lâu vào trong ngực, nhưng là cường ép nhẹn xuống.

Hết cách rồi, Lâm Viêm đưa kia, chính ở mây mét ngoại trộm đạo nhìn a.

Hai người ai cũng không nói chuyện, lẳng lặng đi hưởng thụ loại này không hề có một tiếng động động tâm.

Cái cảm giác này, thật sự rất tốt.

Không biết qua bao lâu bao lâu

"Người năm nay, liền muốn thi đại học ba "

Vương Dật mở ra đề tài.

Lâm Từ Vi nghe xong, nhẹ nhàng gật đầu.

Vương Dật tiếp tục đi hỏi: "Chỉ nguyện là nơi nào?"

Lâm Từ Vi trầm mặc chốc lát, thấp giọng nói: "Yên Kinh đại học."

"Ồ "

Vương mẫu người 'Nha' một tiếng, con người lại chuyển, nói: "Kỳ thực, Tùng Sơn đại học cũng không sai, dạy học hệ thống rất hoàn thiện, hơn nữa cách ta gia gần vô cùng. Ta sau đó thi toàn quốc từng đại "

Hắn ý đồ rất rõ ràng, không chút nào hơn nữa che giấu.

Lâm Từ Vi nghe xong, lần thứ hai vùng lên mặt cười, nhìn về phía đối phương.

"Người không phải tu sĩ sao?"

Nàng nhẹ giọng đi hỏi.

Vương mẫu người khoe miệng một nhếch: "Khi thi tu tiên, khi thi phản giáo. Hào hảo học tập, hàng ngày hướng lên trên "

Lâm Từ Vi. . .

Mấy phút sau

Nàng ly khai tiểu đình.

Vương Dật nhìn theo đối phương rời đi, không hề nói gì.

Cũng không có nói cho đối phương biết chính mình đem phải rời đi.

Bởi vì, hắn cảm giác Lâm Từ Vi biết.

AI cũng không có nói với nàng, có thể nàng chính là biết.

"Vương Dật "

Trong chốc lát, Lâm Viêm cười ha ha chạy tới.

Thời gian như trôi đưa.

"Này chính là 'Trường Sinh quyết' tâm pháp "

Vương Dật chậm rãi nói.

Vào giờ phút này.

Lâm Viêm nhắm hai mắt, cố định khoanh chân, chính ở chuyên tâm lĩnh ngộ pháp quyết cái trong ảo diệu, không có đi để ý tới.

Vương Dật khẽ mỉm cười, không có để ý, cũng không đi quấy rối, chậm rãi bước đi xuống tiểu đình, nhìn chung quanh bốn phía.

"Nên đi "

Hắn nhìn một chút phương xa sừng sững quần sơn, thấp giọng tự nói, thế nhưng hướng phòng khách đi đến.

Mấy chục mét ngoại, có một viên cây bạch quả thụ.

Thân cây sau đó, tiểu đứng thẳng một bóng người xinh đẹp.

Lâm Từ Vi sắc nhìn chăm chú Vương Dật, khi hắn biến mất sát na, nàng mâu, đỏ

Lâm Từ Vi tâm, bỗng nhiên bay lên một trận hồi hận.

Vừa nãy, chính mình hắn là đáp ứng Vân Tiên.

Chính mình, hắn là cùng hắn cùng đi.

Buổi sáng 8 giờ rưỡi.

Lâm lão gia chủ ở một đám tộc nhân nâng đỡ, đi ra chính mình gian phòng.

Một bên Lâm Anh Hào lấy điện thoại di động ra, cho con gái đánh tới.

Nửa phút sau, Lâm Từ Vi nhận điện thoại: "Ba "

Lâm Anh Hào: "Người ở đâu?"

Lâm Từ Vi: "Ta trải qua đến giáo "

"Hà?"

Lâm Anh Hào không còn gì để nói: "Người đi trường học làm cái gì? Mau mau trở lại "

Điện thoại di động bên kia trầm mặc chốc lát, nói: "Ngày hôm nay là thứ hai."

Lâm Anh Hào: "Ta mặc kệ là chu mấy, người hiện tại sẽ trở lại. Gia gia người hiện tại đi gặp Vương Dật, buổi trưa chúng ta cùng nhau ăn cơm."

Lâm Từ Vi lại trầm mặc một

Một lúc, nói: "Vương Dật, trải qua đi rồi."

Nàng nói xong lời cuối cùng, âm thanh có chút run.

"Người nói cái gì?"

Lâm Anh Hào nhất thời choáng váng, sững sờ ở nơi đó.

Mấy phút sau, Lâm gia tộc người đến đến khách trước cửa phòng.

"Lão phu Lâm Viễn Chính, huê người nhà họ Lâm các loại, phía trước tiếp tiên sư "

Lâm lão gia chủ hướng phòng khách kính cẩn nói.

Bên trong gian phòng không một tiếng động, không có bất kỳ trả lời chắc chắn.

"Hà?"

Lâm Viễn Chính sững sờ, liền muốn mở miệng lần nữa.

"Ba "

Đứng vào lúc này, Lâm Anh Hào đi tới, thấp giọng nói: "Vương Dật, trải qua đi rồi "

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 481: Đến rồi

"Người nói cái gì?"

Lâm Viễn Chính nhất thời cả kinh, những cái kia tộc nhân càng là sửng sốt .

Vương Dật đi rồi?

Có thể Lâm Tử Vi không phải nói hấn hội ở lại Lâm gia sao?

Chốc lát sau

"Tử Vi đâu? Làm cho nàng tới gặp ta "

Lâm Viễn Chính cuống lên, nét mặt già nua một mảnh đỏ chót, muốn là huyết áp tới .

"Nàng đi học ."

Lâm Anh Hào trên mặt một trận cười khò.

Lâm lão gia chủ nghe xong, nhất thời hoá đá ở tại chỗ.

Tùng Sơn, biệt thự lầu một phòng khách.

Tô Linh Nhi chính ở tập trung tinh thần nhìn (Vũ Mị Nương truyền kỳ), cặp kia mỹ lệ mắt tím lúc sáng lúc tối, không biết đang suy nghĩ gì.

'Vù '

Đứng vào lúc này, hư không rung động, gợn sóng bộc phát.

Sau một khắc, Vương Dật cùng tiên nữ các lão bà đi vào.

"Vương Dật "

Tô Linh Nhi nhất thời ngẩn ngơ, lập tức 'Hô' một tiếng, trực tiếp phi đã dậy rồi, nàng lập tức nhào vào Vương mẫu người trong lòng, duỗi ra hồng hồng đầu lưỡi, không đứng ở đối phương trên mặt liếm láp.

"Linh Nhi a "

Vương mẫu người trực tiếp ngẩn ngơ , một trận luống cuống tay chân.

"Ô động phòng, người làm cái gì?"

Tiểu loli nhất thời vừa giận vừa sợ, ở một bên lớn tiếng khê kêu, cặp kia nắm đấm trắng nhỏ nắm rất căng, cũng không dám đi động thủ.

Hết cách rồi, Thiên Hồ Vương có thai, nàng sợ thương tổn được Đế Tử.

Tô Linh Nhi căn bản không có thời gian để ý, tự mình liếm

Một trận nhuyển hoạt thấp chán qua đi

"Vương Dật, bản vương cũng sẽ không bao giờ ly khai người "

Nàng dùng sức ôm đối phương, ní non khẽ nói, đủ để mị hoặc chúng sinh mặt cười trên, một mảnh mê say.

"Đáng ghét "

Tiểu loli thật sự khí hồng rồi, dùng sức cắn tiểu cặp môi thỏm, mặt cười một mảnh đỏ chót.

Ba vị muội muội một trận hoảng sợ, Từ Nguyệt vội vàng đem đại phụ lâu vào trong ngực, sợ nàng không nhịn được động thủ.

"Khà khà khà, Vương Dật "

Đang lúc này, nơi cửa thang lầu, bay lên một đạo cực kỳ trắng nát tan âm thanh.

Thỏ xuất hiện , nhưng cũng không dám lại đây, muốn là sợ bị Tô Linh Nhi xú đánh một trận.

"Cô "

Đúng như dự đoán, Tô Linh Nhi nghiêng đi mặt cười, nhìn về phía đối phương, béo mập trong cái miệng nhỏ, bắn ra một loại cổ lão kiều âm, môi trên nội bộ, càng có hai viên óng ánh sắc bén răng nanh nhỏ chậm rãi mọc ra, nhìn qua vừa đáng sợ, vừa đáng yêu

Thỏ không lẽ cái mộng nhất thời run lên, một mặt ngờ ngác, nó thân thể vì vi chếch chuyển, bất cứ lúc nào chuẩn bị chạy trốn.

"Vũ Vương?"

Vương Dật chấn động trong lòng, nhẹ nhàng ly khai Tô Linh Nhi ôm ấp, đi đến thỏ trước mặt.

Ngày đó các loại, rõ ràng trước mắt.

Thỏ không tiếc đắc tội Cốt Long, cứu lại nháo mang thai trong Tô Linh Nhi, hẳn biết, chính mình thiếu nợ đối phương một ơn huệ lớn bằng trời.

"Ngày ấy, cảm ơn ngươi "

Vương Dật ngồi xổm người xuống, hướng đối phương đưa tay phải ra.

Thỏ cẩn thận liếc mắt nhìn Thiên Hồ Vương, dò ra tiểu trào, cùng đối phương cảm, thế nhưng tế quan sát kỹ đối phương, nói: "Ngươi dĩ nhiên không chết "

Vương mỗ người nghe xong nhất thời sửng sò.

"Ngươi mới chết rồi đâu "

Tô Linh Nhi nhất thời không làm , trực tiếp vọt tới.

Thỏ kinh hãi, cuồng quát thu hồi tiểu trào, xoay người liền chạy, trong nháy mắt biến mất không thấy hình bóng.

Vương mỗ người không lời đứng lên, nhìn về phía Tô Linh Nhi: "Linh Nhi, ngươi đây là làm gì? Vũ Vương đã cứu ngươi mệnh "

"Này thiên nó bỏ lại ngươi mặc kệ, chính là đáng chết "

Tô Linh Nhi thở phì phò nói.

Vương Dật lắc lắc đầu, lập tức lấy điện thoại di động ra, liếc nhìn thời gian, hướng chúng nữ nói: "Ta nghĩ về Tiên Đô "

"Lão công, chúng ta cùng đi với ngươi."

Tiểu loli dịu dàng nói.

"Bản vương cũng muốn đi "

Tô Linh Nhi giơ lên tay ngọc, nắm lấy đối phương cánh tay nhỏ, thấp giọng nói.

"Na na cái "

Đột nhiên, thỏ xuất hiện ở cầu thang bên hông, một mặt khổ bức nói: "Vương Dật, mấy ngày nay, những cái kia tiểu nha đầu đều không quản bản vương no, xì gà cũng không còn, ngươi xem "

Vương Dật:. . .

Tiền đô, điểm tướng đài.

Vào giờ phút này, toàn bộ thính phòng lút nha lút nhút ngồi đầy người, sàn chiến đấu bên trên, hai cái thiên kiều chính ở khí thế hùng hực tỳ thí.

"Người nói, ngày hôm nay cái kia Vương Dật hội sẽ không xuất hiện?"

"Ai biết được?"

"Hắn muốn không xuất hiện nữa, chính là tam thất bại."

"Ai, nhưng đáng tiếc "

Rất nhiều người nghị luận sôi nổi, đề tài đều là không thể rời bỏ biến mất 2 thiên Vương Dật.

Tiêu Diêu Tông vị trí, Hãn Châu dẫn đầu Phong lão, chính hướng về Lý đại tông chủ hỏi dò Vương Dật tung tích.

Vương Dật biến mất, chấn động rất lớn, nhắc lên một trận sóng lớn.

Ai nghĩ, Lý Đằng Vân căn bản không biết tên kia ở nơi nào.

"Vậy hắn ngày hôm nay đến cùng còn so với không thể so? Không nữa lên sân khấu, chính là tam thất bại "

Phong lão thấy vừa hỏi tam không biết, nhất thời cuống lên, thối râu mép tròng mắt quát lên.

"Phong lão, ta thật sự không biết a "

Lý Đằng Vân sàu mi khổ kiểm nói.

Hắn đã từng hỏi Ngừ Cầm, cũng hỏi qua Lạc Y Y, có thể này đối với mỹ nữ thầy trò căn bản không nói ra được nguyên có đến.

"Hừ!"

Phong lão thấy hỏi không ra cái gì, cả giận hừ một tiếng, phát tay áo mà đi.

"Ai "

Lý Đằng Vân thở dài, xoay người, nhìn về phía Ngừ Cầm "Sư muội, người cùng Y Y thật sự không biết?"

Ngừ Cầm nghe xong, buông xuống mặt cười, nhẹ nhàng lắc đầu.

Nàng không quen nói dối, chỉ có thể dùng biện pháp như thế đi đáp lại.

Khác một chỗ góc gác.

Khá lắm, Hãn Châu thiên kiều môn, trực tiếp đem chúng ta Y Y vây đã dậy rồi.

"Lạc sư muội, Vương Dật đến cùng đi đâu ?"

Tô Yên Nam gấp giọng hỏi.

Vương Dật xem như là Hãn Châu vương bài, hắn như đặc sắc, này mấy cái thiên kiều trên mặt cũng có quang, nhưng nếu đều là bất chiến mà bại

Hai ngày nay, trải qua có một ít nó châu thiên kiều, hướng mấy người này chỉ chỉ chỗ chỗ , nói rất khó nghe, nói cái gì Hãn Châu gia hỏa nhất như chuột, dĩ nhiên chạy một cái.

"Ta không biết "

Lạc Y Y cái miệng nhỏ một quyết, sái nổi lên tiêu vô lại.

Mấy người thấy, nhìn nhau không nói gì.

Thời gian như trôi đưa.

Rất nhanh, trên chiến đài phân ra được thắng bại.

Sau 5 phút

Tiền Đô Nguyên Anh đứng ở trên đài, lớn tiếng nói: "Địch Hưng Huy, Vương Dật, lên đài tỳ thí "

Trong phút chốc, toàn bộ thánh phòng đột nhiên vắng lặng, tĩnh đáng sợ.

Lại đến Vương Dật, hắc hội sẽ không xuất hiện?

'Gào '

Giữa lúc tất cả mọi người dồn dập suy đoán thì, một tiếng sói tru phóng lên trời.

Nhưng thấy, một đạo vĩ đại bóng người, hư không mà hành, hướng sân chiến đấu chậm rãi đi đến.

Bên cạnh hắn, đi theo một con màu bạc Cự Lang, nó ngẩng đầu ưỡn ngực, ngạo thị chúng sinh.

Hơn 10 giây sau, Địch Hưng Huy cùng Lang Vương 'Bạch Đế' sừng sững ở điểm tương đài trên.

Tiên Đồ Nguyên Anh hơi nhướng mày, nhìn khắp bốn phía, lớn tiếng nói: "Tiêu Diêu Tông Vương Dật, lên đài tỷ thí "

Tiếng nói của hắn, thật lâu không thôi.

Nhưng là, này thốt 'Hắc mã' vẫn cứ chưa từng xuất hiện.

"Hừ"

Tiên Đồ Nguyên Anh hừ một tiếng, liền muốn tuyên bố kết quả.

'Vù '

Đột nhiên, giữa hư không, nổi lên từng mảnh từng mảnh ngọn sóng. Tuy không to lớn, nhưng rất ngưng tụ.

Này biến số phi thường kinh người.

'Rào '

Thánh phòng tất cả xôn xao, tất cả mọi người dồn dập đứng dậy, nhìn về phía nơi đó.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 482: Nó là huynh đệ của ta

Mấy bóng người, chậm rãi đi ra.

Trước hết xuất đến, chính là biến mất rồi hai ngày Vương Dật. Trong lồng ngực của hắn ôm một cái 10 đến tuổi áo hồng nữ đồng, vai trái bên trên, tấc trạm có một con ngậm xỉ gà quái thú.

Bốn đạo uyển chuyển thiên ảnh, đi theo bên cạnh hắn, như hình với bóng.

Người phạm tục đều gặp mấy vị tiên nữ, nhất làm cho bọn hắn lưu ý, là cái kia tử đồng thiếu nữ.

Nàng cái tử cũng không cao, cũng là 1 mét 6 tả hữu, như thác nước từ phát đầy trời tung bay, trên trán, mọc ra một loại thần bí Tử Văn.

Có thể hấp dẫn nhất người phạm tục nhãn cầu, là này chín cái trắng như tuyết thô to đuôi.

Chúng nó ở hư không chìm nổi, vắng ra tứ tán, theo diện tích che phủ tích, dĩ nhiên đạt đến mấy chục mét?

Yêu uy trùng thiên.

"Đây là Cửu Vĩ yêu hồ?"

Một cái Nguyên Anh cường giả kinh sợ.

"Thật sự có loại này tồn tại?"

"Thiên, nàng làm sao cùng với Vương Dật?"

"Yêu thú cứu vĩ "

Sau một khắc, toàn bộ thánh phòng rơi vào một mảnh tảo loạn.

Này cảnh tượng quá kinh người , khác người phạm tục ngờ ngác không ngớt.

Cửu Vĩ yêu hồ, ở Thượng Cổ lưu lại vô tận truyền thuyết. Mỗi cái tông môn hồ sơ trên, càng có tỉ mỉ miêu tả.

Một bản truyền thuyết, tường thuật ở xa xôi Thái Cổ, thậm chí khả năng càng sớm hơn.

Này một năm, thế gian xuất hiện một con Cửu Vĩ yêu hồ, yêu pháp thông thiên, gây nên Phật đạo hai nhà ra tay, Phật môn còn phát động rồi một vị cường giả tuyệt thế —— Bất Động Minh vương.

Có thể kết quả, nhưng ngoài dự đoán mọi người.

Bất Động Minh vương căn bản không phải con kia Cửu Vĩ Hồ đối thủ.

Các đại tông môn khiếp sợ, khuynh xuất vô tận cường giả vây quét truy sát, cuối cùng, trả giá đau đớn thế thảm đánh đổi, mới đưa con kia Cửu Vĩ yêu hồ trấn áp.

Tình hình lúc đó thật đáng sợ , thế gian một mảnh kinh thuật, các đại tông môn minh nhớ kỹ, cung hậu nhân biết được.

Bây giờ càng

Thiên Hồ Vương xuất hiện, nhưng đời này lại nổi sóng.

"Hừ"

Tô Linh Nhi nghe đến phía dưới nghị luận sau, nhất thời không cao hứng , lạnh lùng nói: "Nhân loại vô tri, nói hươu nói vượn. Bản vương là Thiên Hồ, huyết thống cao quý, mới không phải cái gì yêu hồ "

"Linh Nhi "

Vương Dật dùng để trống tay trái, kéo đối phương nhu đề, khẽ cười nói: "Bọn hần không biết mà thôi "

Tô Linh Nhi nghe xong, chu cái miệng nhỏ không còn động tĩnh.

"Chúng ta xuống."

Vương Dật nhìn các tiên nữ một chút.

Lập tức, mấy người trên đời người trong mắt chậm rãi hạ xuống, hướng Hần Châu vị trí đi tới.

Tới gần đám người vội vàng tránh ra một con đường, cung bọn hần thông qua.

Mấy phút sau

Mấy người đi tới Tiêu Diêu Tông địa phương, Vương Dật thả xuống trong lòng tiểu loli, nhìn về phía trọn mắt ngoác mồm trong Lý Đăng Vân: "Tông chủ, ta đã trở về."

Lý Đăng Vân thân thể chấn động, phản ứng lại, hần há miệng, cuối cùng bỏ ra vài chữ: "Vương Dật, mấy ngày nay ngươi đi đâu vậy ?"

Vương Dật mỉm cười: "Trong nhà xảy ra chút sự tình, mới vừa giải quyết xong, nhưng Tông chủ lo lắng ."

Hần sau khi nói xong, con mắt một bên, nhìn về phía một bên thể thầy trò mỹ nữ hoa.

Ngữ Cầm trần ngập ý nhị mặt cười bình tĩnh như thủy, không có chứa một tia sóng lớn, có thể cặp kia trong con người xinh đẹp, nhưng lóe lên dị dạng ánh sáng.

Lạc Y Y tắc cần cập môi thơm, không phát một tiếng.

Nàng rất muốn đi đến yêu lang trước mặt, 'Chất vấn' mấy ngày nay hành tung, thuận tiện lại tăt cái kiêu.

Có thể, mấy vị 'Chính cung tỷ tỷ' đều ở, chúng ta Y Y chân tâm không dám.

"Giải quyết xong liền hảo "

Lý Đăng Vân gật đầu, lập tức hỏi: "Vương Dật, hội vũ người còn tham gia sao?"

Vương Dật nhất thời sững sờ: "Đương nhiên tham gia "

Lý Đăng Vân nghe xong, trên mặt nổi lên một trận quái lạ: "Hiện tại đến phiên người "

"Cái gì?"

Vương Dật trong lòng cả kinh, quay đầu đi, nhìn về phía điểm tướng đài.

Sân chiến đấu bên trên, Tiên Đô Nguyên Anh cùng Địch Hưng Huy đồng thời nhìn mình, trầm mặc không hề có một tiếng động, đầu kia màu bạc Cự Lang cũng là như vậy.

"Bọn hần đang chờ ta "

Vương Dật vội vàng nhìn về phía Lý Đăng Vân, đang chờ mở miệng, nhưng cường ép nhin xuống .

Hần gương mặt tuấn tú một bên: "Sự thúc, phiên phức người chăm sóc một chút Phi Yên các nàng, ta lên đài "

"Hảo "

Ngữ Cầm nhẹ nhàng gật đầu.

"Lão công, người nói phản "

Tiểu loli nhất thời đỏ nổi lên tiểu cặp môi thơm.

Nàng cùng bọn tỷ muội là Thần vương, không cần Kim Đan nữ tử tới chăm sóc?

Còn nữa, nàng càng là đại phụ, tứ cung đã có ý thu rồi Ngữ Cầm, vậy đối phương liền rất có thể trở thành hậu cung nữ tử.

Há có nhưng 'Thiên thị' chăm sóc 'Cung chủ' đạo lý?

Ít nhất ở trước mặt người đời không được.

"Ha ha "

Vương Dật nở nụ cười, ngồi xổm người xuống đi, ở đối phương non mềm trẻ con trên mặt hôn một cái, nói: "Vậy thì mời Phi Yên chăm sóc tốt các nàng "

"Lão công yên tâm hảo , ta hội, cố lên "

Tiểu loli cười ngọt ngào đạo.

"Hảo "

Vương Dật quay đầu, hướng bả vai thò nói: "Vũ Vương, người xuống "

"Vậy cũng không được."

Thò nhất thời cuống lên, nó cũng không dám ở tại Thiên Hồ Vương cùng một đám Nữ thần Vương bên này.

Vương Dật bất đắc dĩ, cũng không dám lại tiếp tục trì hoãn, đứng dậy liếc mắt nhìn chúng nữ, thân thể phóng lên trời, hướng điểm tướng đài bay đi.

Rất nhanh, hần đi tới trên chiến đài, đứng lại.

Tiên Đô Nguyên Anh không nói thêm gì, xoay người rời đi, lưu lại hai người một lang lẫn nhau đối diện.

Dưới đài tiếng bàn luận, dần dần dẹp loạn .

Tuy rằng còn có người quan tâm Tiêu Diệu Tông vị trí, có thể đại đa số người, đã đem sự chú ý tập trung ở trên chiến đài .

Vương Dật là khóa này hội vũ hắc mã không giả, có thể Địch Hưng Huy cũng làm cho người phạm tục giật nảy cả mình.

Ngay khi ngày hôm qua, hắn ở trong vòng ba chiêu đánh bại thượng giới người thứ mười ba, chấn kinh rồi đương đại.

Có người dự liệu, khóa này Dịch Hưng Huy, tuyệt đối năng lực bắt năm vị trí đầu, thậm chí là ba vị trí đầu.

Vào giờ phút này, sân ga bên trên

"Cũng còn tốt, ngươi không nhượng ta thất vọng."

Dịch Hưng Huy nở nụ cười, rất có mị lực.

Có thể Vương Dật nhìn ra, đối phương trong mắt, mang có một tia lạnh lẽ.

Hay là, thương triệt

Hắn tâm, rất bi vọng.

Hay là cùng trước yêu thú đột kích có quan, cũng có thể là, cái kia Lăng Sa

"Dịch Hưng Huy, ta rất thương thức ngươi "

Vương Dật chậm rãi mở miệng.

"Cảm ơn ngươi thương thức "

Dịch Hưng Huy lại cười, giơ lên tay phải, mò về sau lưng.

'Xi '

Trong phút chốc, một luồng hắc mang phóng lên trời.

Một cái tất đen như mặc Phích Lịch Vương đao, hiện ra ở hiện nay.

'Gào '

Một bên màu bạc Cự Lang ngửa mặt lên trời hét dài, thông thể bộ lông từng chiếc dựng thẳng lên, khí thế như cầu vồng.

"Bạch Đế, xin ngươi không muốn ra tay "

Dịch Hưng Huy đem Vương đao nằm ngang ở

Trước ngực, nhìn về phía một bên.

'Gào '

Ngân Lang lần thứ hai hét dài, lần này nhưng yếu hơn rất nhiều, cái trong chen lẫn một chút không cam lòng.

"Bạch Đế, ta lặp lại lần nữa "

Dịch Hưng Huy nhẹ giọng nói: "Ngươi như lên sân khấu, liền không công bằng "

'Gào ừ '

Ngân Lang lần thứ ba phát sinh tiếng hú, nhưng rất mê mẩn. Nó thu đi tới khí thế, liếc mắt nhìn Dịch Hưng Huy, lại nhìn một chút Vương Dật, uốn một cái đầu, hướng sân chiến đấu một góc đi đến.

Vương Dật thấy sau, không khỏi đại cảm thấy hứng thú: "Trước tỷ thí, ngươi đều không cho kế ước thú động thủ?"

"Nói hưu nói vượn "

Dịch Hưng Huy lông mày dựng đứng, lạnh lùng nói: "Nó, là huynh đệ của ta "

Vương Dật nghe xong, sắc mặt nhất thời nghiêm lại: "Xin lỗi, là ta đường đột ."

"Đến đây đi "

Dịch Hưng Huy không muốn nhiều lời, thân thể vi hơi tiềm, chuẩn bị ra tay.

Vương Dật sâu sắc nhìn chăm chú đối phương, nhẹ giọng nói: "Vũ Vương, ngươi cũng đi "

"Hào "

Lần này thò không có kiên trì, trực tiếp nhảy xuống bả vai của đối phương, hướng Ngân Lang vị trí lão đảo đi tới.

Vương Dật chậm rãi giơ lên tay phải, giơ lên cao ở thiên.

'Oánh '

Đồng thau bao cổ tay đột nhiên phá nát, vô tận đồng khí đầy trời bay lên, vang vọng ở bên trong trời đất.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 483: Tuyệt thế Thần rầm

Mà hơi thở của hắn, liên tục hướng lên trên tầng trường.

"Trúc Cơ chín tầng?"

Địch Hưng Huy hơi nhướng mày.

Mà dưới đài, lần thứ hai ồ lên nổi lên bốn phía.

"Làm sao là chín tầng?"

"Mấy ngày trước rõ ràng là Trúc Cơ năm tầng "

"Đến cùng chuyện gì xảy ra?"

Người phàm tục kinh sợ nghị luận, chúng xôn xao.

'Bùm bùm '

Một trận vang lên giòn giã qua đi, đồng Giáp xích phong, xuất hiện lần nữa.

Nó quay lưng Thiên Địa Thương Mang, vĩnh viễn không bao giờ mất đi.

"Ha ha ha, hào "

Đột nhiên, Địch Hưng Huy nở nụ cười, hắn sâu sắc nhìn chăm chú đối phương, gần từng chữ: "Như vậy, mới thú vị "

Hai người đối lập mà đứng, khí thế trên người càng ngày càng tăng vọt.

Thiên Khải chỉ chiến, sắp lên diễn.

Mà vào giờ phút này, sàn chiến đấu một góc.

"Này, sói con, ngươi hảo "

Nào đó thò lão đảo đi tới Ngân Lang trước mặt, bày tay nhỏ chào hỏi, nhìn qua đặc biệt muốn ăn đòn.

'Gào gừ '

Ngân Lang chết nhìn chòng chọc thò, khoe miệng một nhếch, lộ ra mấy viên trắng như tuyết sắc bén răng nanh, trong miệng càng là phát sinh đáng sợ tiếng gào.

Lang Vương tôn nghiêm, há chứa khinh nhờn? Càng không thể khiêu khích.

"Hả?"

Thỏ sững sờ, lập tức giơ lên tay nhỏ, từ trong tai móc ra một cái zippo, mở cái, đánh lửa, đem lửa trên môi xì gà đốt.

"Tê hô "

Kẻ này sâu sắc hút một cái, hương đối phương chậm rãi thở một cái, thế nhưng thủ sẵn lỗ mũi âm thanh quái dị nói: "Ngươi cái con vật nhỏ, tuổi không lớn lắm, tính khí không nhỏ, biết bản vương là ai sao?"

Giữa hư không, tràn ngập lên một đoàn yên vụ, trực tiếp đem Ngân Lang đầu nhấn chìm .

'Gào gầm '

Ngân Lang nhất thời sững sờ, lập tức hai mắt nhắm lại, trong miệng tiếng gầm nhẹ kinh khủng hơn .

"Ồ ô, vẫn đúng là tức rồi "

Thỏ là Thượng Cổ Vương giả, há sẽ sợ? Trái lại cảm thấy thú vị, nó âm thanh quái dị: "Ngươi huyết thống không sai, tính khí nhưng kém có thể. Như vậy không thể được, hội tự hủy tiền đồ "

Ngân Lang nhìn chòng chọc vào thỏ, thân thể chậm rãi nằm rạp xuống không ít, thông thể bộ lông mới lập mà lên

Nó chuẩn bị nuốt vào này con khiêu khích chính mình gia hỏa.

'Hống '

Đột nhiên, Ngân Lang bốn phía, bay lên một luồng mãnh liệt gió xoáy.

"Hả? Trái qua nắm giữ phong sức mạnh ? Bản vương ngược lại coi thường ngươi "

Thỏ có chút giật mình, thế nhưng hắc đồng nhắm lại: "Con vật nhỏ, cùng bản vương trước mặt chơi đùa phong, ngươi còn nộn điểm."

Nó xong, đem xì gà bắt, hít một hơi thật sâu.

'Gào '

Ngân Lang dương thiên trường khiêu, tiếng động khắp nơi, xông thẳng thiên khung.

Nó bốn phía gió xoáy càng mãnh liệt , diện tích che phủ tích, dĩ nhiên đạt đến 5 mét có hơn.

Này biến số phi thường kinh người, nhất thời hấp dẫn vạn ngàn ánh mắt.

"Là Lang Vương 'Bạch Đế' "

"Nó muốn làm gì?"

"Lẽ nào lần này, nó muốn ra tay rồi?"

Dưới đài khán giả không khỏi kinh sợ.

Lúc này, trên chiến đài hai người hư không mà đứng, dĩ nhiên đến giương cung bạt kiếm mức độ.

Sói tru sau khi xuất hiện, Địch Hưng Huy không khỏi cả kinh, vội vàng nghiêng đầu đi, lớn tiếng nói: "Bạch Đế, ngươi làm cái gì?"

Vương Dật cũng nghiêng đi gương mặt tuần tú, nhìn về phía phía dưới.

Mà đứng vào lúc này

Thỏ dĩ nhiên ập ụ xong xuôi , nó cười hi hi, nói: "Con vật nhỏ, thực lực của ngươi cùng mặt trên này hai tên này gần như, bản vương liền đem uy lực áp chế cho ngươi chờ cảnh giới, nhượng ngươi mở mở mắt "

Thỏ xong sau, xoay người lại, đem khổng lồ cái móng, nhắm ngay màu bạc Cự Lang.

'Gào '

Ngân Lang gào thét ở thiên, làm dáng liền muốn nhào tiến lên, đem này con sinh linh xé cái nát tan.

Đột nhiên, thỏ cái mông bỗng nhiên run lên.

'Oành! ! !'

Một tiếng tiếng vang kỳ quái đột nhiên xuất hiện .

Nó đến chính là như vậy đột nhiên, nhưng không thật lâu xa

'Oanh '

Trong phút chốc, một luồng to lớn cái nắm khí thể phóng lên trời, phô thiên cái địa giống như bao phủ ra, thế nuốt thiên địa bát hoang.

'Gào '

Ngân Lang kêu thảm thiết một tiếng, thân thể to lớn trực tiếp bị băng bay.

"Khe nằm! ! !"

"Cái gì quý? ? ?"

Giữa hư không, Vương Dật cùng Dịch Hưng Huy nghe được này kỳ dường như lời đình rầm tiếng sau, mới vừa tự cả kinh, thân thể liền trực tiếp bay ngang

Sau một khắc.

'Oành oành oành '

Ba người thân thể, mạnh mẽ đánh vào sàn chiến đấu bình phong trên.

"Phốc "

Dịch Hưng Huy trực tiếp phun ra một cái mũi tên máu, sắc mặt như tro nguội.

Vương Dật có Tề Thiên chiến giáp hộ thể, thật không có thổ huyết, có thể gương mặt tuần tú trong nháy mắt trắng xám như tuyết.

Ngân Lang ly đến gần nhất, chịu đến xung kích nhất đại.

Nó là yêu thú, thân thể so với nhân loại phải cường hãn hơn rất nhiều, cũng không có thổ huyết, nhưng là trực tiếp ngất đi .

Vương giả rầm, kinh thiên động địa, có thể làm cho sơn hà đảo ngược, nhật nguyệt ảm đạm

Thỏ muốn một rầm kinh thiên, vì lẽ đó cũng không có đề xuống đến mức đi thả, mà là đem uy lực tăng cao một chút, đại khái Trúc Cơ đỉnh cao đáng vẽ.

Có thể nó đã quên, chính mình nắm giữ Chân Hồng bộ tộc phù văn, lực sát thương to lớn, khủng bố cực kỳ.

Vào giờ phút này.

Cả tòa điểm tướng đài rơi vào hoàn toàn tĩnh mịch.

Hơn vạn tên khán giả từng cái từng cái há hốc mồm, ngơ ngác nhìn sàn chiến đấu, á khẩu không trả lời được.

Bọn hắn choáng váng, thật sự choáng váng.

Này tm là cái gì yêu ma quý quái?

Cùng lúc đó, Tiểu Diêu Tông vị trí.

"Cô "

Tô Linh Nhi chết nhìn chòng chọc thỏ, béo mập môi trong, bắn ra một đạo cổ lão kiều âm, ánh mắt càng là lạnh như thu hàn.

"Vũ Vương, ngươi dám đả thương Vương Dật? Cho bản vương chờ "

Nàng cắn răng tự nói.

Lấy tiểu loli cầm đầu các tiên nữ, cũng là lạnh lùng nhìn chăm chăm thỏ, mặt cười không quen.

Các nàng đồng thời rơi xuống một cái quyết định đánh thỏ.

Nào đó thỏ muốn xui xẻo rồi.

Sàn chiến đấu bên trên.

"Khắc khắc "

Vương Dật ho khan mấy lần, đem khí tức điều thuận, ly khai bình phong nơi, hướng phía dưới hét lớn: "Vũ Vương, ngươi điên rồi?"

Thỏ cũng bị chính mình thả rắm làm mộng ép, chính ngây ngốc nhìn tất cả, nghe vậy nhất thời thức tỉnh.

"Ha ha ha "

Nó giờ lên tay nhỏ, gãi thỏ đầu, một mặt lúng túng cười nói: "Thật thật không tiện, không cẩn thận không khống chế xong lực đạo "

"Không chế giới ạ bức! ! !"

Vương Dật điên rồi, ngáp trời, trực tiếp chửi ầm lên lên.

Mà lúc này, Dịch Hưng Huy cũng ly khai kết giới, hấn khiếp sợ nhìn thỏ một chút, sau đó tìm coi Ngân Lang tung tích.

Sau một khắc.

"Bạch Đế?"

Dịch Hưng Huy kinh sợ, vội vàng đem Vương đao thu hồi, hướng Ngân Lang té xỉu vị trí vọt tới.

Vương Dật cũng chuyển động, giương nanh múa vuốt đánh về phía thỏ.

"Hả? Vương Dật, ngươi làm gì thế?"

Thỏ nhất thời cả kinh, vội vàng nhảy xuống đài cao, hướng về phương xa chạy trốn.

"Ta giết ngươi "

Vương Dật trong mắt nổi lên đáng sợ Phích Lịch tia điện, hấn chân đạp mây mù, đuổi mà lên, thế tất yếu mạnh mẽ sửa chữa một tý kẻ này.

Sắp lên diễn quyết đấu đỉnh cao, càng bị thỏ rắm băng không còn.

Đây là cỡ nào. . . .

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 484: Biến số bắt đầu rồi

Quá cực kỳ lâu, người phạm tục mới dần dần lấy lại sức được.

Biến số quá mức đột nhiên, mà lại thực sự không thể tưởng tượng nổi.

Không ít người lúng túng nham đều phạm vào, đặc biệt là Hân Châu các tu sĩ.

Thỏ dù sao cũng là Vương Dật mang đến, mà bọn hấn lại cùng thuộc về một châu.

"Đó là cái gì thỏ? Thả rắm cũng quá nghịch thiên "

Có người bắt đầu bắt đầu nghị luận.

"Đúng đây "

Thậm chí, dĩ nhiên khiếp sợ tột đỉnh: "Một cái rắm càng kinh thiên động địa như vậy, lẽ nào đây là một loại lấy thói lấm làm công kích sinh linh?"

"Đây là một con dùng rắm chính đạo thả."

Một cái Trữ Châu thiên kiều nói sáng.

Người phạm tục nghị luận sôi nổi, hạt nhân nhắm thẳng vào chỗ, trực tiếp đem cừu châu hội vũ ném ra sau đầu.

Vương Dật biến mất rồi, Dịch Hưng Huy tắc ôm Cự Lang bay xuống sàn chiến đấu, đi cho mình 'Huỳnh đệ' chữa thương.

Mấy phút sau, Tiền Đô Nguyên Anh một mặt quái lạ bay lên sàn chiến đấu, tuyên bố đón lấy hội vũ.

Tỷ thí tiếp tục tiến hành.

Hơn 10 phút sau, Vương mở người mặt tối sầm lại trở lại, hấn trải qua thu đi tới Tề Thiên chiến giáp, sau khi hạ xuống, hướng Tiêu Diêu Tông vị trí đi đến.

Tối gần tu sĩ nhất thời phát hiện, không hẹn mà cùng nhìn về phía hấn.

Vương mở người cảm thấy trên mặt một trận nóng bỏng, không dám nhìn bọn hấn, tự mình đi trở về tông môn vị trí.

"Lão công "

Tiểu loli trực tiếp nhào vào hấn trong lòng.

Vương Dật ôm đại phụ, ngồi ở trên ghế đá, trên mặt một mảnh tái nhợt.

Hấn thật sự bị tức điên rồi.

Tiểu loli rất ngoan ngoãn, không nói gì, yên tĩnh ngã vào hấn trong lòng, Tĩnh Tĩnh hưởng thụ trên người đối phương nhiệt độ.

Lý Đăng Vân cũng không đến, lại đây cũng là đồ tăng lủng lủng.

Đột nhiên, Vương Dật phát hiện Từ Nguyệt cùng Tô Linh Nhi không gặp, vội vàng hỏi đến các nàng hướng đi.

"Tô động phòng lại nháo mang thai, Nhị muội diu nàng trở về phòng."

Tiểu loli chu cặp môi thom đạo, mặt cười một mảnh ăn vặt vị.

Nàng cũng muốn mang thai lão công tiểu bảo bảo.

"Thì ra là như vậy "

Vương Dật gật gù, đưa mắt tìm đến phía sàn chiến đấu.

Thời gian từng giọt nhỏ đã qua, rất nhanh, Lạc Y Y muốn lên trận, nàng đối thủ, càng là cùng ở tại Hân Châu Khúc Uyển Thanh.

"Y Y, người đối thủ là 'Thần thể', tu vi lại cao hơn ngươi một ít, làm hết sức, thực sự không được liền chịu thua "

Tiểu loli đại Nhị muội đi căn dặn.

"Ta biết rồi "

Lạc Y Y mím mím cặp môi thom, ôm "Thiên Ngọc cầm" bay lên đài cao.

"Ta yêu thích nha đầu này vĩnh không chịu thua tính cách "

Tiểu loli nhìn thấu tất cả, thấp giọng cười yếu ớt.

Vân Tiên không biết lúc nào đi đến Ngự Cầm bên người, người sau mặt cười buông xuống, không ngừng mà lắc thủ.

"Ngươi nói ngươi "

Vân Tiên có chút cuồng lên, tiếp tục đi truyền âm nói gì đó.

Ngữ Cầm trần ngập ý nhị mặt cười nóng bỏng như lửa, đỏ bừng bừng, nhìn qua đặc biệt mê người.

Đúng vào lúc này, bên cạnh Thẩm Băng đôi mi thanh tú bỗng nhiên vừa nhú, thê mỹ mặt cười nhẹ nhàng một bên, nhìn về phía một chỗ.

Nơi đó, chính là Tiên Đô chủ điện vị trí.

"Đại tỷ, hảo như có tình huống "

Nàng hướng đại phụ truyền âm.

"Từ khi tức trên phán đoán, hẳn là nơi này tu sĩ, không cần để ý tới hẳn "

Tiểu loli vỗ về lão công đại thủ, truyền âm hồi phục.

Thẩm Băng gật gật đầu, lần thứ hai nhìn về phía sàn chiến đấu.

Cùng lúc đó.

Sàn chiến đấu bên trên, nhị nữ chính lẫn nhau đánh giá đối phương.

"Y Y, chúng ta cuối cùng muốn giao thủ "

Khúc Uyển Thanh cười khê.

Trên người nàng, tỏa ra hào quang năm màu, rực rỡ mê người.

"Uyển Thanh tỷ tỷ, kính xin hạ thủ lưu tình "

Lạc Y Y mở ra huyền thông mắt, mỹ lệ thái ánh mắt hoa lưu chuyển, ba ngàn thanh ti hư không tạo nên, thê mỹ cảm động.

"Cũng vậy "

Khúc Uyển Thanh cười mê người hơn , khí tức trên người nhưng càng ngày càng tăng vọt.

Lạc Y Y nghiêng đi mặt cười, cảm thụ một tý yêu lang khí tức, thế nhưng chậm rãi ngồi xuống, đem 'Thiên Ngọc cầm' đặt ở hai đầu gối bên trên.

'Cheng'

Thiên ngoại huyễn âm thăm thẳm vang lên, vang vọng ở bên trong trời đất.

Khúc Uyển Thanh hai con mắt nhắm lại, thu đi tới nụ cười, thân thể yêu kiều nhẹ nhàng chấn động.

'Hồng '

Trong phút chốc, trên người nàng bỗng nhiên phun ra một luồng ánh xanh, chúng nó hư không tự tổ, trong nháy mắt hình thành một viên trực tiếp khoảng năm mét xanh thẫm hình cầu.

Lam cầu hiện nửa trong suốt hình, mặt ngoài có pháp tắc lưu chuyển, tuần tuần không thôi.

Thần thể dị tượng chi thủy hoa luân màn trời.

Khúc Uyển Thanh ở vào bóng rổ hạt nhân, hư không bay lên, hai con tay ngọc tự nhiên buông xuống, quần áo thanh ti không gió tự cổ, khí thế kinh người.

Các nàng muốn ra tay rồi.

Ai, mới là Hãn Châu đệ nhất thiên chi kiều nữ?

Đáp án, sắp công bố.

Toàn bộ thánh phòng, tinh châm lạc có thể nghe.

Tất cả mọi người đều nhìn chăm chăm không chớp mắt ngóng nhìn tất cả, chỉ lo bỏ qua cái gì.

Trống trận, cuối cùng cũng có khai hòa thì.

"Phòng ngự tuyệt đối sao?"

Lạc Y Y nhấp một tý phần môi, thái mâu trong nổi lên một cổ tiểu chiến ý. Nàng vai đẹp nhẹ nhàng một bên, mười ngón vi từng, liền muốn đạn điểm lục hợp.

"Dừng tay, hội vũ đình chỉ "

Đột nhiên, một giọng già nua đột nhiên xuất hiện, rất to lớn, như sấm sét giữa trời quang.

Này biến số phi thường kinh người, trên đài nhị nữ thân thể yêu kiều run lên, đồng thời nghiêng đi mặt cười, phóng tầm mắt tới âm thanh đầu nguồn.

Hon vạn khán giả cũng tự cả kinh, dồn dập nhìn về phía nơi đó.

Trong nháy mắt tiếp theo, bọn hắn kinh ngạc đến ngây người .

Đã thấy, mấy chục mét ngoại, xuất hiện một ông già, chính là tứ đại Tiên Chủ một trong.

Nhượng người phạm tặc khiếp sợ chính là, hần lúc này, không còn tiên phong đạo cốt đáng vẻ, thông thể quần áo lam lũ, vết thương đầy rẫy, trên vai hữu, còn có một cái miệng chén đại tiểu hổ máu, nhìn thấy mà giật mình.

'Xi xi '

Tiếng xé gió vang, tam đại Tiên Chủ từ đá tảng như bay xuống, vọt tới trước mặt hắn.

Trong đó một vị Tiên Chủ kinh tiếng mở miệng: "Lão Lỗ, ngươi "

Nguyên lai, đối phương tức là đi hần vực báo cáo cứu châu tình huống tên kia Tiên Chủ.

Lỗ lão không có thời gian để ý, cũng không để ý thương thế của chính mình, hàng trăm cặp mắt đổ dồn vào dưới, hơi tàn vọt tới Tiêu Diêu Tông vị trí, lập tức 'Phù phù' một tiếng, càn là quỳ xuống.

Ở đây hơn vạn người không không biến sắc, gần như cùng lúc đó đứng dậy, ngơ ngác nhìn tất cả.

Tiêu Diêu Tông người càn là kinh ngạc đến ngây người .

Lý Đăng Vân sợ hãi nói: "Tiền bối ngài đây là "

Lỗ lão không để ý tới hắn, mặt hướng các tiên nữ, bi thảm ôm quyền: "Xin mời Tiên tử cứu cứu cứu châu, cứu cứu thiên hạ muôn dân "

Hắn sau khi nói xong, sâu sắc lễ bái xuống.

Nam nhi dưới gối có hoàng kim, ngoại trừ áo com cha mẹ, thụ nghiệp ân sư, chính là thiên địa cũng sẽ không đi quỳ.

Lỗ lão là Thần Khiếu cảnh tồn tại, cứu châu người lãnh đạo, bây giờ nhưng

Người phạm tặc kinh ngạc đến ngây người .

Thiên, chuyện này rốt cuộc là như thế nào?

Vương Dật trong nháy mắt tỉnh táo lại, lông mày không khỏi nhíu một cái.

Trong lòng ngực của hắn tiểu loli hai con mắt nhắm lại, hồ hững: "Ngươi trước tiên lên "

Nàng sau khi nói xong, một tay ôm lão công bên hông, một con khác tay nhỏ hư không giơ lên, chỉ ở tiết, thôi diễn vô thượng càn khôn.

"Thiên Thế Giới bắt đầu tan vỡ "

Đúng vào lúc này, bóng trắng lóe lên, thối lăm thối xuất hiện ở Vương Dật bả vai.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 485: Phụ nữ có thai không muốn xa rời

Vương mẫu người thấy kẻ này rất cục xuất hiện , đang chờ đi hảo hảo giáo huấn đối phương một trận, nghe xong nhất thời nhin xuống .

"Ngươi chắc chắn chứ?"

Hắn trầm giọng hỏi.

"Đương nhiên! Động tĩnh lớn như vậy, không chỉ có bản vương, những này thái thượng cảnh tiểu nha đầu môn cũng năng lực cảm giác được. . ."

Thỏ khu tị nói

Cùng lúc đó, tiểu loli thả xuống tay nhỏ, mỹ lệ mắt to trong, có chút do dự bất định.

Nàng nhìn bọn tỷ muội một chút, trắng mịn mặt cười trên một trận tiểu phức tạp.

Tam cung tứ cung thấy, lẫn nhau đối diện, thế nhưng đồng thời giờ lên tay ngọc, chỉ ở tiết. . .

2o giây sau, nhị nữ mặt cười song song chìm xuống.

Tiểu loli không có động tĩnh, chậm đợi các muội muội ý kiến.

"Tất cả Đại tỷ làm chủ chính là. . ."

Thảm Băng thấp giọng khẽ nói.

Tiểu loli gật gù, nhìn về phía tứ cung.

Vân Tiên cắn cắn cặp môi thom, không để ý đến đại phụ, mà là nhìn về phía Lão lão, lạnh lùng nói: "Ngươi lên. . ."

"Tiên tử, xin mời cứu vớt thiên hạ muôn dân, lão phu. . ."

"Bỏ cung, nhượng ngươi lên!"

Vân Tiên trực tiếp đánh gãy đối phương.

Lão lão thân thể chấn động, nhưng vẫn cứ quỳ mãi không đứng lên.

Mặt khác tam đại Tiên Chủ không nhìn nổi , một người trong đó tiến lên phù.

"Đừng đụng ta. . ."

Lão lão hướng hắn rộng to, lập tức lần thứ hai nhìn về phía các tiên nữ, run rẩy tiếng nói: "Tiên tử, muôn dân gặp nạn, muôn dân gặp nạn a. . ."

Hắn cứ chỉ lời nói, dĩ nhiên điên cuồng .

Vân Tiên đôi mi thanh tú vừa nhú: "Ngươi. . ."

"Tứ muội. . ."

Tiểu loli ngăn cản muội muội, nhìn về phía Lão lão: "Ngươi trước tiên lên."

Lão lão trải qua nhìn ra, cái này 1o đến tuổi bé gái, chính là những này Tiên tử chủ nhân.

Hắn gật gật đầu, đứng dậy, một mặt chờ mong nhìn đối phương.

Tiểu loli không tiếp tục để ý, nghiêng đi mặt cười, truyền âm nói: "Tứ muội, ngươi như thế nào nghĩ tới?"

Nàng nhìn ra đối phương nắm giữ chính mình ý kiến.

Vân Tiên truyền âm hồi phục: "Trung Nguyên đại lục nhiều trùng Thiên Thế Giới căn cơ đã hủy, chúng ta phải cùng lão công ly khai nơi này, vĩnh viễn trừ hậu họa."

Tiểu loli trầm ngâm chốc lát, truyền âm hỏi: "Nói một chút ngươi lý do. . ."

"Đại tỷ, đừng nói cho ta ngươi không thôi diễn xuất đến."

Vân Tiên cuống lên, truyền âm nói: "Trung Nguyên đại lục nhiều trùng Thiên Thế Giới tác phẩm to lớn, chính là chúng ta tỷ muội cũng tuyệt khó làm được. Có thể vẹn vẹn quá hơn ngàn năm năm tháng, căn cơ liền bị phá hủy, thuyết minh những này Thiên Thế Giới trong, phong lại thứ không tầm thường. Chúng ta như cùng lão công ở đây hao tổn nữa, tất nhiên. . ."

"Không nên nói nữa. ."

Tiểu loli tay nhỏ vung lên, đánh gãy đối phương, truyền âm nói: "Buổi tối chúng ta cùng lão công thương lượng một chút, tất cả còn muốn nghe hần. . ."

Vân Tiên nghe xong, lại một lần nữa cần cần cấp môi thom, lần này nhưng rất dùng sức.

Mình đã khuyên quá a, có thể lão công hần. . .

Cũng còn tốt, lần này có tỷ tỷ môn ở, hi vọng hần có thể thỏa hiệp. . .

Cùng lúc đó.

Vương Dật thấy thở mặt hướng Đông phương, híp cặp kia Kurome, không ngừng mà nuốt mây nhả khói, tựa hồ phát hiện cái gì, không nhận được hỏi: "Người đang nhìn cái gì?"

"Có đồ vật ở xuyên qua bình phong hàng rào, hướng nơi này đến rồi. . ."

Thở gió lên tiêu trào, gỡ xuống xi gà, một bộ hững hờ đáng vẻ.

"Hả?"

Vương Dật nhất thời ngơ ngác: "Món đồ gì?"

Thở đang chờ trả lời, to lớn cái miệng nhưng là run lên, thế nhưng 'Hô' một tiếng, biến mất không còn tăm hơi. .

Thảo!

Vương mỗ người nhất thời nổi giận.

Này làm cái gì? Thời khắc máu chốt đi dây xích.

"Lão công. . ."

Đúng vào lúc này, một đạo tiếng thăm thăm bay lên, vang vọng ở bên trong trời đất.

Thực sự là quá êm tai. .

Tất cả mọi người tại chỗ tâm thần run lên, gần như cùng lúc đó quay đầu đi, nhìn về phía âm thanh đầu nguồn.

Mấy chục mét ngoại, Từ Nguyệt lôi kéo Tô Linh Nhi chậm rãi đi tới, thanh âm mới vừa rồi, chính là người sau xuất.

Lúc này Tô Linh Nhi nhìn qua rất tiêu tụy, mặt cười vô cùng trắng bệch, có một loại bệnh trạng mỹ. Chín cái thô to bạch vĩ hư không bông bông, đẹp cực kỳ.

"Linh Nhi. . .?"

Vương Dật vội vàng buông ra đại phụ, hướng đối phương bước nhanh tới.

"Hạnh. . ."

Tiểu loli nhất thời không cao hứng, trong lòng một trận ăn vị, cong lên cái miệng nhỏ đi theo.

Tam cung tứ cung theo sát phía sau.

Đi tới gần sau, Vương Dật nắm lên Tô Linh Nhi tay ngọc, thân thiết hỏi: "Các người không ở gian phòng nghỉ ngơi, lại tới nơi này làm gì?"

Từ Nguyệt hướng lão công nhẹ nhàng điều, mặt cười một trận bất đắc dĩ.

Tô Linh Nhi tắc cười yếu ớt nói: "Lão công, bản vương không muốn rời đi người. . ."

Đã hoài thai nữ tử, đối với chính mình nam nhân đặc biệt không muốn xa rời. Bất kể là phạm phu tục tử, hay vẫn là Nữ đế Vương giả, ai cũng sẽ không thoát tục.

"Linh Nhi, người hiện tại đang có mang, nhất định phải chú ý nghỉ ngơi mới là."

Vương mẫu người cười khổ nói.

"Bản vương biết rồi . ."

Tô Linh Nhi báo lấy cười ngọt ngào, nhân thể chui vào đối phương trong lòng, đủ để điền đảo chúng sinh mặt cười trên, nổi lên thỏa mãn về mặt.

Hai người như kinh động thiên hạ, trực tiếp đem người phạm tục chấn động mộng ép.

Này con Cửu Vĩ Hồ mang thai ? Nhìn dáng dấp hay vẫn là Vương Dật ?

Giời ạ! ! !

Thật sự giả ?

Này thót Hân Châu 'Hắc mã' cũng quá trâu bò đi.

Cũng có một chút người, trong ánh mắt tràn ngập thỏa yếm cùng khinh bỉ.

Này tiểu mỹ nữ có phải là cửu vĩ chỉ nói riêng, bất quá từ tuổi tác trên xem, cũng là 15, 6 tuổi.

Thảo!

Đây là một hài tử a.

Vương Dật, người cũng thật xuống tay được. . .

Bọn hán làm sao biết, Vương mẫu người này đoạn thúc người rơi lệ 'Thống khổ' trải qua?

"Chuyện gì xảy ra? Hội vũ như thế sớm liền kết thúc ?"

Từ Nguyệt thấy tất cả mọi người đều khiếp sợ nhìn về phía nơi này, điểm tướng đài trên nhưng là rỗng tuếch, liền nhẹ giọng hỏi dò.

"Không phải!"

Tiểu loli nhìn lướt qua tô động phòng, nhìn về phía Nhị muội, truyền âm nói ra tất cả.

"Cái gì?"

Từ Nguyệt đôi mi thanh tú vừa nhíu, giờ lên tay ngọc, chuẩn bị thôi diễn càn khôn.

Nàng hiện tại là nửa bước Thiên đế, có thể nhìn thấy nhiều thứ hơn.

'Ầm ầm . .'

Đột nhiên, toàn bộ thiên khung, tuôn ra một luồng to lớn tiếng nổ vang rền.

Này biến số quá kinh người , ở đây tất cả mọi người hoàn toàn sắc mặt đại biến.

Vương Dật trong lòng căng thẳng, hán biết, thò nói 'Đồ vật', lại đây .

Là cái gì? Có thể hay không là vùng cấm trong sinh linh?

Các tiên nữ mặt cười cũng là biến đổi, Tô Linh Nhi giờ lên mặt cười, vọng hướng về bầu trời, đôi mi thanh tú chậm rãi nhắm lại.

'Ầm ầm . .'

Lại là một cái nổ vang xuất hiện , lần này càng to lớn.

Hư không rung động, thiên địa một mảnh tiêu sát.

Tiên Đô cư dân cùng rất nhiều Trúc Cơ tu sĩ nhất thời không chịu nổi, dòn dập ngồi ngã xuống đất, mặt như màu đất.

Thiên, đây là làm sao ?

"Tiên tử, Tiên tử a. . ."

Lão lão vội vàng vọt tới, 'Phù phù' một tiếng, lần thứ hai ngã quỵ ở mặt đất, cất tiếng đau buồn nói: "Lão phu cầu các người. . . Cứu cứu mảnh này muốn

đàn, nếu là. . ."

'Àm àm. . .'

Hắn còn chưa nói hết, đònthứ ba nổ vang xuất hiện.

Lần này như mà liệt son băng, tận thể sắp tới.

Toàn bộ thiên khùng, đều bắt đầu run rẩy lên.

"Này. . . Đó là cái gì?"

Đúng vào lúc này, một tên ngồi dưới đất thiên kiều không nhin được kêu to, có chút tan nát cõi lòng.

Người phạm tục nghe xong, dòn đập ngắng đầu nhìn lại.

Sau một khắc, trông mắt của bọn họ từ trực tiếp trùng xuất đến.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 486: Thất vĩ yêu hồ

Hư không nứt toác, gợn sóng bộc phát.

Một con mây trăm mét đại tiểu bạch trảo, xuất hiện ở vô biên thiên khùng.

Nó chậm rãi di động, liên tục thêm khe lớn diện tích.

Có món đồ gì, muốn đột phá thiên địa bình phong, lại đây.

Đây là một loại đại khùng bố.

Người phạm tục trên mặt che kín kinh sợ, thông thể run rẩy không thôi.

Thiên, đây là cái gì?

Trước Tiên Đồ trên để trống hiện Cùng Kỳ, liền để bọn hắn sợ vỡ mật, bây giờ

Nơi này nhưng là Thượng Cổ để lại điểm tướng đài a.

Bọn hắn thật sự cảm giác, trời sập.

"Tiên tử "

Lỗ lão cuồng lên, lần thứ hai hướng các tiên nữ bái lạy xuống.

Còn lại tam đại Tiên Chủ càng là mặt như màu đất.

Không có người so với bọn họ hiểu rõ hơn mức độ nghiêm trọng của sự việc.

Vương Dật nhìn chăm chú thiên khùng, đầu lưỡi phát khô. Hắn cảm giác, này con bạch trảo bản tôn, so với trước con kia Cùng Kỳ kinh khủng hơn.

Có thể hay không là vùng cấm trong sinh linh?

Đúng vào lúc này, tiểu loli nhìn Tô Linh Nhi một chút, nhẹ giọng nói: "Từ muội, đem vật này đuổi rồi "

"Đúng"

Vân Tiên nhẹ nhàng gạt đầu, lập tức nhớ ra cái gì đó, nhìn về phía đại phụ: "Đại tỷ, này con bát cấp yêu thú, yêu lực so với trước Cùng Kỳ càng sâu, là đại được "

"Quên đi, 'Hồ Ly thịt' khẳng định ăn không ngon, là chua "

Tiểu loli vậy vậy tay nhỏ.

Vân Tiên nhất thời ngẩn ngơ, mặt cười một mảnh mờ mịt.

"Người nói cái gì?"

Tô Linh Nhi đôi mi thanh tú dựng đứng, mạnh mẽ trừng mắt đại phụ, quyến rũ mặt cười một trận lạnh lẽo, cái trán mỹ lệ Từ Văn càng là mơ hồ phát sáng, hiển nhiên bị tức không nhẹ.

"Tô động phòng, người làm gì thế?"

Tiểu loli đối mặt chất vấn, một mặt thần nhiên.

Tô Linh Nhi mắt tím nhắm lại, lạnh lùng nói: "Người như lại nói hươu nói vượn, đừng trách bản vương không khách khí."

"Ồ ồ "

Tiểu loli nở nụ cười, nhưng là lạnh.

Nàng cười lạnh nói: "Tô động phòng, người cho Bồn cung hảo hảo mà nuôi dưỡng thai. Bồn cung nói cái gì, không cần người đến quản "

"Người "

"Hảo "

Vương mẫu người chân tâm không nói gì , lắc người một cái, che ở nhị nữ trước mặt, đưa các nàng tầm mắt tách ra.

"Hừ"

Tiểu loli kiêu hừ một tiếng, nhìn về phía tứ cung: "Đi thôi "

Vân Tiên gạt gù, vung lên mặt cười, liền muốn bay lên trời.

"Chờ đã "

Tô Linh Nhi từ lão công phía sau tránh ra, lạnh lùng nói: "Vật này, bản vương tới đối phó "

Tất cả mọi người nhất thời sững sờ.

"Người?"

Tiểu loli đánh giá đối phương một chút, lạnh lùng nói: "Tô động phòng, vừa nãy Bồn cung, người đương gió bên tai ?"

Tô Linh Nhi quét nàng một chút, không có thời gian để ý , nghiêng người nhìn mình nam nhân, cười ngọt ngào nói: "Lão công, ta đi tới "

Vừa nãy, Vương mẫu người nghe Tiên Nhi nhắc tới đây là đầu bát cấp yêu thú sau, trong lòng ngầm thở phào nhẹ nhõm.

Tuy rằng rất mất mặt, nhưng hần không phải không thừa nhận, mình bây giờ, còn phải dựa vào lão bà vượt qua nguy nan.

Có thể Tô Linh Nhi lại muốn ra tay, Vương mẫu người trong nháy mắt ngón ngang .

"Người không thể đi "

Vương Dật vội la lên: "Người hiện tại đang có mang, tuyệt không thể ra tay."

"Lão công, yên tâm hảo "

Tô Linh Nhi giờ lên một cánh tay ngọc, xoa đối phương lồng ngực, tiếp tục cười ngọt ngào: "Bản vương căn bản không dùng ra tay, liền có thể đối phó này con Tiểu Hồ Ly "

"Cái gì?"

Vương Dật lần thứ hai cũng sờ.

"Hi hi "

Tô Linh Nhi yêu kiều lui về phía sau không ít, mặt cười tuy vẫn tái nhợt như cũ, nhưng có chứa bùng binh vẻ.

Nàng chậm rãi bay lên, hướng chính mình nam nhân vẫy vẫy tay nhỏ.

"Linh Nhi "

Vương Dật sốt sắng, thân thể chấn động, liền muốn phóng lên trời, đem xinh đẹp kéo về đến.

Đột nhiên, một con Tiểu Bạch tay dò xét lại đây, kéo hẳn lại đại thủ.

"Lão công, tô động phòng nếu muốn thể hiện, liền do nàng đi thôi "

Tiểu loli chu cặp môi thỏm nói

"Lão bà, Linh Nhi nàng "

"Lão công yên tâm đi "

Tiểu loli lầu bầu nói: "Vật này, hẳn là không dám trêu tô động phòng "

Vương Dật biết đại phụ sẽ không lừa gạt mình, ngẩng đầu lên, căng thẳng nhìn tất cả.

Vào giờ phút này.

Muôn người chú ý dưới, Tô Linh Nhi bước óng ánh bàn chân nhỏ, đạp không mà trên. Ba ngàn từ tia hư không tạo nên, chín cái to lớn bạch vĩ đầy trời pháp phối, mỹ khác người nghệt thờ.

Nàng hiện tại xuyên chính là Vương Dật miệng rộng hầu nhân nhả y phục, rất rộng lớn, liền vấy đều bớt đi.

Người phạm tục không khỏi ngây dại, nhất thời càng quên trên vòm trời đại khủng bố.

Cùng lúc đó.

Thiên khung cuồng phong mãnh liệt, vết nứt càng lúc càng lớn.

Dần dần, nó bị đẩy ra .

Một con to lớn mặt trắng, xuất hiện .

Tình cảnh này, rất giống tranh châm biếm trong, đại hư Gillian xuất hiện tình cảnh.

Mặt trắng ít nói cũng có mấy trăm mét, hai con biệt thự đại tiểu con mắt, toả ra khủng bố lực mạng, phảng phất có thể nhìn thấu thể gian tất cả.

Mũi của nó rất dài, phía dưới, tấc mọc ra sáu viên răng nanh sắc bén.

Thượng Cổ yêu hồ, tái hiện thời gian.

Lúc này, Tô Linh Nhi ngừng lại, hư không chìm nổi.

Nàng giương lên mặt cười, nhìn chăm chú thiên khung to lớn mặt trắng, không có động tĩnh.

'Kỳ'

Mặt trắng há mồm, phát sinh một tiếng kinh sợ đến cực điểm tiếng kêu.

Thiên địa thất sắc.

"Hi hi "

Tô Linh Nhi nở nụ cười, nhìn qua đặc biệt đáng yêu.

Nàng chậm rãi nói: "Người chỉ có điều là thất vĩ yêu hồ, cũng dám ở bản vương trước mặt làm càn?"

Tô Linh Nhi âm thanh tuy không to lớn, nhưng là liên miên xa xưa, đầy trời vang vọng.

'Kỷ?'

To lớn mặt trắng nhất thời sững sờ, vì hơi chếch, nhìn về phía hư không một góc, Thiên Hồ Vương vị trí.

"Hi hi "

Tô Linh Nhi vẫn cứ yêu kiều không ngừng, mỹ lệ mắt tím nhưng bỗng nhiên vừa mở.

'Hong '

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 487: Đường ở dưới chân

Trong phút chốc, thần bí từ mang đột nhiên tỏa ra.

Mặt trắng nhất thời chấn động, cặp kia khủng bố lực đồng trong, dần dần bay lên hai cổ kỳ dị vòng xoáy.

"Ngươi, tới nơi này làm gì?"

Tô Linh Nhi mở miệng yếu ớt, tiếng, đầy trời vang vọng.

'Kỷ. . '

Mặt trắng rống to, liều mạng chấn động, tựa hồ đang chống lại một loại nào đó sức mạnh to lớn nghiền ép.

'Xi xi xi. . '

Thiên khung vết nứt, càng to lớn hơn , phạm vi bao trùm quá ngàn mét.

Một con nấy trăm mét đại tiểu móng vuốt lớn màu trắng, từ bên trong chậm rãi dò ra, hướng Tô Linh Nhi chộp tới.

"Hi hi. . "

Tô Linh Nhi cười mê người hơn , mắt tím trong ánh sáng, nhưng vượt cường thịnh.

Mắt thấy con kia móng vuốt lớn màu trắng cách nàng càng ngày càng gần, có thể độ, nhưng là càng ngày càng chậm.

500 mét, 300 mét, 150 mét, 60 mét. . .

Rất cực, ở 20 mét địa phương, nó ngừng lại.

Vào giờ phút này, này trương to lớn mặt trắng tràn ngập ngốc sấp, đồng trong vòng xoáy, cũng hóa thành màu tím.

Đồng thời, Tô Linh Nhi thu lại đủ để điên đảo chúng sinh miệng cười, kiều âm chuyển lạnh: "Yêu hồ, trả lời bản vương."

"Ngươi. . Là ai. . "

Dần dần, một giọng già nua chậm rãi bay lên, vang vọng ở bên trong trời đất.

Tô Linh Nhi xuyên thấu qua thảo phùng, nhìn chăm chú mặt trắng, gần từng chữ: "Thiên Hồ tộc đòi thứ bảy Vương giả, Tô Linh Nhi. . "

"Thiên. . Hồ. . ?"

Thanh âm già nua lần thứ hai bay lên, cái trong chen lẫn mê man cùng không rõ: "Ngươi cùng Đại Hồ Vương Ngọc Tảo các hạ, là quan hệ gì?"

"Ngọc Tào?"

Tô Linh Nhi cau mày, nàng là 'Hong Linh đại lục' Thượng Cổ Vương giả, căn bản không biết cái gì Đại Hò Vương.

"Không sai. . ."

Thanh âm già nua tiếp tục nói: "Là Ngọc Tào các hạ, phái ta lại đây lấy một thứ. Nàng chính là. . . Thiên Hồ. . ."

"Người nói cái gì?"

Tô Linh Nhi đôi mi thanh tú, nếp nhăn càng sâu .

Mảnh này đại lục cũng có Thiên Hồ tồn tại?

Không, nếu có đồng loại, chính mình tất nhiên có thể cảm giác được, trừ phi thực lực của đối phương ở chính mình bên trên. . .

Nhưng này lại làm sao có khả năng?

Cùng lúc đó, thỉnh thoảng nơi, người phạm tục ngạc nhiên nhìn tất cả, không dám thở mạnh một cái.

Bức tranh quá mức kinh sợ, khiến cho bọn họ tâm thần đều run rẩy.

"Ngọc Tào. . ."

Vương Dật cau mày tự nói, rơi vào mình tư.

Hắn tuyệt đối ở nơi nào nghe qua danh tự này.

'Xi. . .'

Đúng vào lúc này, bóng trắng lay động, thoắt lại xuất hiện .

"Này con Tiểu Hồ Ly không có nói dối, những cái kia thần bí khu vực trong, có vài con Thiên Hồ, trong đó một con, yêu lực tuyệt không ở Tô vương bên dưới. Vừa vận tài. . . Chà chà. . . , lấy nhân loại các người đến xem, Tô vương rất là không kịp, rất là không kịp. . ."

Nó lúc nói chuyện rung đùi đắc ý, rất không chính kinh.

Vương Dật thật muốn một cái tát cho kẻ này đánh bay, cuối cùng hay vẫn là nhịn xuống , hắn trầm giọng nói: "Nơi đó kết giới cũng tan vỡ ?"

"Đương nhiên không có. . ."

Thỏ khu tị nói: "Rất nhiều Thiên Thế Giới trong, chỉ có những khu vực kia kết giới mạnh nhất, còn có thể kiên trì một quãng thời gian. Bất quá căn cơ đã hủy, bên trong sinh linh có thể thông qua bạc nhược nơi, cho ngoại giới lan truyền mệnh lệnh, dẫn Thú triều, công kích mảnh này đại lục nhân loại. . ."

"Thú triều? Công kích nhân loại?"

Vương Dật sợ hãi nói: "Chúng nó vì sao phải làm như vậy?"

"Người là trư biến hoá hay sao?"

Thỏ liếc mắt nói: "Nhược nhục cường thực, là vạn cổ bất biến pháp tắc. Mảnh này đại lục nhiều năm bị loài người thống chiếm, chúng nó muốn đổi chủ, cũng hợp tình hợp lý có đúng hay không?"

Tình lý người muội.

Vương Dật trong lòng mắng to, nhưng lại không cùng nó phí lời, trong đầu nghĩ một chuyện khác.

Như thỏ không có lừa gạt mình, lúc đó ở mỗi cái đại thế giới trong, chính ở trình diễn yêu thú công chiếm nhân loại lãnh địa thảm cảnh.

Vì lẽ đó, Lão lão mới hội cho tiên nữ các lão bà quý xuống, xin các nàng cứu vớt muôn dân.

Bất kể là trước Cùng Kỳ, hay vẫn là hiện tại thất vĩ yêu hồ, các loại dấu hiệu cho thấy, Thú triều trong, tất nhiên còn có bát cấp yêu thú.

Nhân tộc lấy thực lực bây giờ, căn bản không chống đỡ được chúng nó tập kích.

Trừ phi. . .

"Vũ Vương, những cái kia thần bí khu vực trong, có hay không nhân loại cường giả tồn tại?"

Vương Dật nhớ tới Quảng Hàn tiên cảnh trong, Huyền Nữ nhắc tới giới trong giới.

Nơi đó, tất nhiên ừng có vô tận cường giả, có thể chống lại yêu thú bước tiến.

"Không có!"

Thỏ trực tiếp lắc đầu, trả lời rất thẳng thắn.

"Thì nên trách . . ."

Vương Dật rơi vào trầm mặc.

Cường giả thời thượng cổ, tuyệt đối không có mất đi, bởi vì trước, hắn ở lối lõm cửa hàng bánh bao lý gấp gỡ Ngô Cương cùng Thái Âm.

Bọn hắn tuyệt đối đi tới cái kia giới trong giới.

Có thể giới trong giới đến cùng ở nơi nào?

"Xin hỏi đường ở phương nào? Đường ở dưới chân. . ."

Chẳng biết vì sao, Vương Dật chợt nhớ tới lão bản Tây Du Ký chủ đề khúc đến, hắn ngâm nga hai câu, đưa mắt tìm đến phía mặt đất.

"Ngươi làm sao còn xướng lên?"

Thỏ nhất thời sững sờ.

Vương Dật không để ý tới nó, tự lẩm bẩm: "Căn cứ thần thoại trong sở thuật, Thiên Đình tức ở Thiên Ngoại Thiên, phân chín tầng chín, một ngày một đời giới. Địa phủ nhưng có tầng mười tám, tầng mười tám. . ."

Đột nhiên, trong đầu hắn linh quang lóe lên, lớn tiếng nói: "Thỏ. . ."

"Thảo!"

Thỏ bị bất thành linh tiếng kêu dọa một đại binh, lập tức lừa môi đều bị tức sai lệch, hét lớn: "Bản vương không phải thỏ, là Chân Hống bộ tộc Vương, ngươi. . ."

"Được được, ta sai rồi. . ."

Vương Dật vội vàng ngăn cản nó, nói: "Vũ Vương, bang ta xem một chút, dưới lòng đất có hay không Thiên Thế Giới."

"Ngươi đùa gì thế?"

Thỏ liếc mắt nhìn nói: "Thiên Thế Giới nhất định phải ở không gian rền đục, phía dưới này tất cả đều là bùn đất, căn bản không thể tạo nên. . ."

"Không thử xem làm sao biết?"

Vương Dật nói: "Ồ mảnh này đại lục có một loại truyền thuyết, lòng đất còn có tầng mười tám không gian, là trùng trệ kẻ ác dùng."

"Nói hư nói vượn. . ."

Thỏ trực tiếp bị tức nở nụ cười: "Ồ địa dưới mở ra một chỗ không gian, ngươi biết muốn trả giá. . ."

"Vũ Vương. . ."

Vương Dật người trực tiếp đánh gãy hắn, gần từng chữ: "Xin ngươi giúp đỡ."

Thỏ thấy hắn một mặt nghiêm nghị, chỉ được thỏa hiệp, lắc đầu to lớn, nhìn về phía phía dưới.

"Ồ?"

Đột nhiên, nó kinh sợ một tiếng, làm như phát hiện cái gì thứ không tầm thường.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 488: Người cũng tới

Vương Dật trong lòng hơi động, không có đi quấy rầy, yên lặng xem biến đổi.

"Thú vị, đương thật thú vị "

Thỏ lăm bầm nói nhỏ, cặp kia Kurome sâu sắc nhìn chăm chú mặt đất, tế quan sát kỹ.

Cùng lúc đó, trên hư không.

"Bản vương không muốn thương người, đi "

Tô Linh Nhi hướng màu trắng cự mặt vẫy vẫy tay ngọc, người sau lục đồng trong vòng xoáy màu tím, đột nhiên sụp đổ .

"Các hạ, vật kia, Ngọc Tảo đại nhân tình thế bất buộc "

Thanh âm già nua đầy trời vang vọng, không muốn rời đi luôn.

"Hà?"

Tô Linh Nhi nhìn chăm chú thiên khung, cặp môi thom một câu, lộ ra hai viên trắng noãn sắc bén răng nanh nhỏ.

Nàng cười lạnh nói: "Yêu hồ, người muốn chết?"

Màu trắng cự mặt chấn động chấn động, lục đồng ở trong, nổi lên nồng đậm ý sợ hãi.

"Bản vương lặp lại lần nữa, lần "

Tô Linh Nhi tay ngọc hư không vung lên, mang theo một đòir hồng trần.

"Các hạ, ngài làm như vậy, tất sẽ khiến cho Ngọc Tảo đại nhân bất mãn "

"Hi hi. . ."

Tô Linh Nhi nở nụ cười, rất ngọt ngào, cũng rất lạnh lùng. Nàng đem tay ngọc trùng điệp ở mê người bộ ngực mềm trước, híp cặp kia mắt tím, nói: "Bản vương chờ nàng "

Màu trắng cự mặt sâu sắc nhìn chăm chú phía dưới tuyệt thế thiên ảnh, khung bố lục đồng âm tình bất định.

Không biết qua bao lâu bao lâu

'Long long long '

Cuồng phong lại dừng, thương khung thất sắc.

Khe nứt to lớn chậm rãi khép kín, này trương mặt trắng, cũng vĩnh viễn biến mất rồi.

Tô Linh Nhi thả xuống tay ngọc, mộ nhiên quay người sang tử.

Từ tia lướt nhẹ, tận diệt hư không, lật úp thiên hạ ngày nay.

Vào giờ phút này, bất kể là nam nữ già trẻ, đều đã xem ngây dại.

Thương hải tang điền, giang sơn như họa.

Thực sự là quá đẹp .

Tô Linh Nhi đối với vạn ngàn ánh mắt không có thời gian để ý, bước óng ánh bàn chân nhỏ, lặng không hư đạp, hướng Vương Dật vị trí đi đến.

Một bước, một thanh liên.

Muôn người chú ý dưới, nàng về đến trước kia vị trí.

Tô Linh Nhi sau khi xuống tới, thấy Vương Dật không có xem chính mình, trong lòng có chút tiểu khó chịu, đang chờ tiến lên vặn đối phương cánh tay.

"Tự chủ trương, bằng không gây thù hằn, thật không biết nghĩ như thế nào. . ."

Đúng vào lúc này, tiểu loli âm thanh thăm thẳm bay lên.

Tô Linh Nhi ngẩn ngơ, nhìn về phía đối phương, lạnh giọng hỏi: "Người nói cái gì?"

"Làm sao? Bồn cung nói sai?"

Tiểu loli tiến lên một bước, giương lên tiểu mặt cười, việc đáng làm thì phải làm nói: "Này yêu hồ muốn cái gì, do nó chính là, vì sao phải đem đánh đuổi?"

"Đùa gì thế?"

Tô Linh Nhi làm như nghe được thể gian buồn cười nhất giống như vậy, cười lạnh nói: "Thiệt thòi người cũng là thái thượng cảnh tồn tại, càng nhất gan như vậy sợ phiền phức "

"Ta nhất gan?"

Tiểu loli giận dữ mà cười: "Bồn cung hỏi người, này yêu hồ như đưa tới một con Cửu Vĩ Thiên Hồ, nên làm gì đi ứng đối?"

"Hừ"

Tô Linh Nhi kiêu hừ một tiếng: "Bản vương đối phó chính là, không cần các người ra tay "

"Nói nhẹ."

Tiểu loli cười lạnh nói: "Người trong bụng thai nghén Đế Tử, há có thể tùy ý đi đánh nhau? Ai đưa cho người quyền lợi?"

"Người "

Tô Linh Nhi mặt cười nhất thời biến đổi, mạnh mẽ trừng mắt tiểu loli, nhất thời không có gì để nói.

Đại phụ nói không sai, chính mình đang có mang, như đối phó yêu hồ, đương nhiên thừa sức, nhưng nếu là ngang nhau cảnh giới Thiên Hồ.

"Đại tỷ "

Từ Nguyệt có chút nhìn không được , lời tiểu loli một tý.

"Hừ"

Tiểu loli kiêu hừ, nhân thể nhìn về phía hai cung: "Nhị muội, nói một chút ý kiến người."

Từ Nguyệt thấy vạn ngàn ánh mắt đều tập trung ở đây, cảm giác ném người chết , nàng thấp giọng nói: "Đại tỷ, những này qua đi lại nói, lão công cùng Vũ Vương hào như phát hiện cái gì "

"Hà?"

Tiểu loli ngẩn ngơ, nghiêng đi tiểu mặt cười.

"Vũ Vương, người nhìn thấy gì?"

Lúc này Vương mẫu người rất không nói gì, hần chân tâm không muốn đi quấy rối, có thể kẻ này cái mộng một quyết chính là đã lâu đã lâu, không để yên không còn

"Thật cổ xưa pháp tắc "

Thở thở ra một hơi, cũng không biết từ nơi nào nhảy ra căn móng xì gà, ngậm lên miệng, điểm trên, bắt đầu nuốt mây nhả khói.

"Pháp tắc?"

Vương Dật cau mày.

"Không sai "

Thỏ thò ra điều thuốc khí, nói: "Lòng đất 10 vạn dư lý, có một tầng sương mù, sương mù bên dưới, che kín cổ lão pháp tắc xiềng xích, bản vương nhìn không thấu nó "

Vương Dật nghe xong trong lòng đại động.

Liền thò đầu nhìn không thấu, nơi đó, tám phần mười chính là cái kia giới trong giới.

"Lão công, các người đang nói cái gì?"

Tiểu loli đi tới, kéo lại đối phương đại thủ.

Vương Dật ngồi xổm người xuống đi, đem đại phụ ôm, ở nàng trắng mịn mặt cười dăng hương một tý, cười nói: "Lão bà, ta có thể có thể tìm tới giới trong giới vị trí ."

"Giới trong giới?"

Tiểu loli đại nhạ: "Ồ nơi nào?"

Vương Dật mặt hướng trên đất chỉ trỏ: "Lòng đất mười vạn dặm "

"Lòng đất mười vạn dặm "

Tiểu loli khẽ nói, lập tức mặt cười đại biến, hét to: "Lão công, không phải nơi đó "

Này biến số rất kinh người, Vương mẫu người nhất thời sửng sờ.

Lại nhìn, ngoại trừ Tô Linh Nhi, Từ Nguyệt mấy nữ sắc mặt đều hơi trắng bệch, làm như nhớ tới cái gì chuyện đáng sợ.

"Lão công "

Tiểu loli dùng sức ôm chặt hân, thân thể yếu đuối run rẩy, run giọng nói: "Không phải nơi đó, thật sự không phải, người không nên rời bỏ chúng ta "

Vương Dật cảm thấy nàng như một con chồn kinh nài con, trong lòng thương ý đại sinh, vội vàng nói: "Lão bà yên tâm, ta không sẽ rời đi các người "

"Ừ"

Tiểu loli chăm chú ôm lão công, cũng không tiếp tục chịu buông ra .

Việc đã đến nước này, Vương Dật không tốt hỏi lại, chỉ có thể đưa cái này nổi băn khoăn trầm ở đáy lòng.

"Tiên tử, Vương Dật, mời các người cứu cứu thiên hạ muôn dân "

Một bên Lão lão lại vỡ không được , cất tiếng đau buồn hô.

Hắn biết, như muốn cho Tiên tử môn ra tay, Vương Dật giữ lấy tuyệt đối vị trí chủ đạo.

Lão lão không có suy nghĩ sâu sắc, những này Tiên tử vì sao ủy thân ở này thốt Hãn Châu 'Hắc mã', nhân làm căn bản không kịp .

Đương đại đại loạn, muôn dân gặp nạn.

"Sách "

Tiểu loli nhú nhú mày, phương tâm có chút tiểu khó chịu, nhưng cũng nhận biết cơ bản. Nàng đứng lên tiểu thân thể, nói: "Lão công, chúng ta trở về phòng đi."

Vương Dật trầm ngâm chốc lát, gạt gù, nhìn về phía Lý Đăng Vân: "Tông chủ, chúng ta trở lại thương lượng một chút "

Lý Đăng Vân rõ ràng ý của đối phương, thán tiếng nói: "Vương Dật, xin nhờ người "

Vương Dật lần thứ hai gạt đầu.

Từ Nguyệt giờ lên tay ngọc, xé ra một phương hư không.

"Lạc Thiên thị, người theo chúng ta đồng thời. Còn có Ngũ Cầm, người cũng tới "

Tiểu loli mặt cười một bên, nhìn về phía một bên thể thầy trò mỹ nữ hoa.

"Đứng"

Lạc Y Y nhẹ nhàng gạt đầu.

Ngữ Cầm tràn ngập ý nhị mặt cười đặng một tý đỏ, đương thật trộm cũng không phải, ngồi cũng không xong

"Sur muội, người "

Lý Đăng Vân nhất thời kinh ngạc, chân tâm, ngu nhân trợn lên so cái gì đều đại.

"Tông chủ, người người hiểu lầm "

Ngữ Cầm mặt cười một mảnh nóng bỏng, nàng cuồng quít kéo ái đồ tay ngọc, tìm kiếm ý thác, ai muốn nhưng là lực lớn hơn.

"A "

Lạc Y Y nhất thời duyên dáng gọi to: "Đau quá "

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 489: Ta yêu lão bà

Ngữ Cầm càng hoảng loạn, cắn cặp môi thom thập thối: "Cô nàng chết dầm kia phô trương thanh thế, kêu loạn cái cái gì "

Lạc Y Y nhất thời cảm thấy oan ức cực kỳ, cắn giận bấu môi ra, không có động tĩnh nữa.

Cùng lúc đó, muôn người chú ý dưới, Vương Dật ôm đại phụ đi vào xé ra giữa hư không.

Từ Nguyệt lôi kéo Tô Linh Nhi cũng đi vào, đón lấy là tam cung tứ cung.

"Tông chủ, ta bồi Y Y qua xem một chút, người không nên đoán mò "

Ngữ Cầm tu tiếng nói.

Lý Đăng Vân há miệng, nhưng cái gì cũng không nói ra được.

Hắn làm như một tông chi chủ, không phải người ngu, sao không nhìn ra cái trong càn khôn?

Lẽ nào

Ngữ Cầm không dám tiếp tục liếc hắn một cái, lôi kéo ái đồ hướng đi đường hầm hư không.

Lạc Y Y đi rồi không vài bước đây, cái miệng nhỏ liền đỏ càng cao hơn, bởi vì, nàng tay ngọc bị nắm càng đau đớn.

Đôi thầy trò này mỹ nữ hoa sau khi biến mất, đường hầm hư không chậm rãi khép kín, hóa thành hư vô.

Ngắn ngủi sau khi hết khiếp sợ, Lý đại tông chủ dần dần tỉnh táo, nhưng phát hiện mình bị muôn người chú ý.

"Khặc "

Hắn mặt già đỏ ửng, làm dáng ho khan một tiếng, nhìn về phía Lỗ lão: "Tiền bối, đến tột cùng xảy ra chuyện gì ?"

Không thể phủ nhận, nào đó Tông chủ mục tiêu dời đi rất thành công.

Người phạm tục nghe xong, không hện mà cùng nhìn về phía Lỗ lão.

Lỗ lão nhìn khắp bốn phía, ngừng đầu lên, dương thiên thâm thán: "Thiên hạ đại loạn, yêu thú hoành hành, muôn dân, nguy rồi a "

Tiên đô, trong sương phòng.

Vương Dật cùng y nhân môn ngồi ở trước bàn, nhìn nhau trầm mặc.

Tiểu loli tựa sát ở lão công trong lòng, đùa bốn cánh tay hấn trên đồng thau bao cổ tay, nhìn qua có chút hững hờ.

Mà con kia hết ăn lại nằm đại ~ cái mông thò, không biết chạy đi đâu rồi.

Không biết qua bao lâu bao lâu

"Lão công, các tỷ tỷ, Trung Nguyên đại lục nước rất sâu, chúng ta nhất định phải đi "

Vân Tiên trước hết vỡ không được , nhìn về phía Vương Dật.

Vương Dật tiếp tục trầm mặc, không có động tĩnh.

Hắn thật sự không muốn đi.

Bởi vì nơi này là chính mình gia a.

Hơn nữa, người không phải cây cỏ, Vương Dật há có thể bỏ lại tông môn tự mình rời đi?

Hắn không làm được.

Quan trọng nhất chính là, Hương Hương còn không có tìm được.

Vân Tiên thấy lão công không để ý tới chính mình, phương tâm càng là lo lắng, hướng đại phụ kêu: "Đại tỷ "

Tiểu loli thon dài lông mi khẽ run lên, không có ngăn đầu, nhẹ giọng nói: "Nhị muội Tam muội, các người có ý gì?"

"Tất cả Đại tỷ làm chủ chính là."

Thảm Băng nhẹ giọng nói.

Tiểu loli gạt gù, nhìn về phía Tử Nguyệt: "Nhị muội đâu?"

Tử Nguyệt trầm mặc chốc lát, sâu xa nói: "Chúng ta không thể đi."

"Nhị tỷ "

Vân Tiên phương tâm cả kinh, nói: "Trung Nguyên đại lục xuất hiện biến số, này vừa mới bắt đầu, liền có bát cấp yêu thú xuất hiện. Mà Thiên Thể Giới bao bọc, tuyệt không chỉ là những này, nói không chắc hội có cấp mười lấy trên Yêu Vương, đến lúc đó "

"Nhị muội, không nên nói nữa "

Tử Nguyệt giơ lên tay ngọc, phát trên đối phương cánh tay ngọc: "Ngũ muội còn không có tìm được, vì lẽ đó, chúng ta không thể đi."

Vân Tiên nhất thời ngẩn ngơ, thế nhưng, chậm rãi buông xuống mặt cười, trong lòng tự trách không ngớt: Đáng chết, chính mình lại đem chuyện quan trọng như vậy đã quên.

"Ta đồng ý Nhị muội ý kiến, có thể Tứ muội lo lắng, cũng không phải không có lý "

Tiểu loli buông ra tay nhỏ, nhìn chung quanh chúng nữ, nói: "Bây giờ, chúng ta chỉ cần bảo vệ tốt chính mình lãnh địa, chờ đợi giới trong giới mở ra "

Mọi người nghe xong dồn dập sững sờ.

"Giới trong giới? Đó là cái gì?"

Vân Tiên không đi Quảng Hàn Cung, không biết trước kia hình ảnh, nhất thời một trận mờ mịt.

"Tứ muội yên tâm, chủ nhân của nơi này, sẽ không tha mặc cho xuống "

Tiểu loli chậm rãi nói xuất tất cả.

"Hô "

Vân Tiên nghe xong tất cả sau, nhất thời ối ra miệng mùi thơm, trong lòng đại thạch hạ xuống không ít.

Đồng thời xả hơi, còn có Ngữ Cầm cùng Lạc Y Y.

Vừa nãy các nàng nghe xong Vân Tiên sau, trong lòng kinh hãi tột đỉnh.

Nhị nữ tự tiểu ở Tiêu Diêu Tông lớn lên, nếu là xuất hiện nguy nan, chắc chắn sẽ không khí tông rời đi. Chính là chết, cũng phải cùng tông môn cùng chết sống.

Bây giờ, nhưng là yên tâm .

"Lão công "

Tiểu loli vung lên trắng mịn tiểu mặt cười, nhìn về phía đối phương: "Chúng ta thương lượng xong , ngươi xem "

Ý của nàng rất rõ ràng, nhưng Vương Dật dưới cuối cùng quyết định.

Vương Dật giơ tay lên đến, nhẹ nhàng xoa xoa đối phương non mềm khuôn mặt, mỉm cười nói: "Như vậy, rất tốt "

Hắn cũng trong bóng tối thở phào nhẹ nhõm, như tiên nữ các lão bà cố ý rời đi, chính mình tất nhiên rất đau đầu.

Cũng còn tốt, ý nghĩ của bọn họ là nhất trí.

"Hi hi "

Tiểu loli yêu kiều, kiễng bàn chân nhỏ, ở lão công trên môi ướt một tỳ, tiếp theo sau đó thương thức đồng thau bao cổ tay, hàm tiếu nói: "Thật không nghĩ tới, lão công dĩ nhiên được Yêu Vương Ma bình."

"Đương nhiên , lão công cũng không phải ăn cơm khô "

Vương mỗ mặt người bì thật dày, nói bàn liền thở.

Tiểu loli không khỏi che miệng yêu kiều, nhìn qua đặc biệt đáng yêu.

"Tất cả, hay là thiên ý "

Từ Nguyệt nhìn chăm chú bao cổ tay trên Tứ Tượng Thần thú, nhẹ giọng nói.

"Đáng tiếc, thác có 'Tề Thiên Đại Thánh' khôn kỳ mất đi , bằng không ồ?"

Tiểu loli tự lẩm bẩm, nhưng chợt nhớ tới cái gì, ở lại : sững sờ chốc lát, nhìn về phía các muội muội: "Chúng ta bao quần áo đâu?"

"Đều ở Nhị tỷ này "

Thẩm Băng nhẹ giọng nói.

"Ta cũng cho Nhị tỷ "

Vân Tiên dương Dương mặt cười.

"Ta đặt ở Càn Khôn giới bên trong."

Từ Nguyệt nhìn về phía đại phụ.

Tiểu loli hỏi: "Có mấy cái?"

"Vừa vặn là bốn cái, Đại tỷ, ngươi là muốn "

Từ Nguyệt băng tuyết thông tuệ, nhất thời rõ ràng một chút.

"Liền biết không gạt được ngươi "

Tiểu loli hi hi yêu kiều, nhìn qua thật là nhảy nhót: "Nhanh lên một chút lấy ra, không nên bên trong Noble Phantasms "

"Biết rồi "

Từ Nguyệt bạch đại phụ một chút, giơ lên tay ngọc, hư không bắt ấn.

'Hồng '

Một trận ánh sáng lưu chuyển sau, trên bàn nhiều bốn khối màu vàng cảm bố, chính là các tiên nữ bồi bao quần áo bố.

"Lão bà, này "

Vương mẫu người nhìn chăm chú mặt bàn, nhất thời có chút mộng bức.

Tiểu loli cười duyên nói: "Này cảm bố tài liệu chính là Thần Tầm tía làm. Thần Tầm nhưng là Thần trùng, sau khi trưởng thành khí thôn Vạn Tượng, lực phá thương khung, tương đương lợi hại. Nó phun ra tâm tì, dị thường cứng cỏi, chính là Thần liêu. Nhớ năm đó, rất nhiều đại giáo cầu một tác Thiên Tầm tía mà không có kết quả đâu "

"Có giới không hàng "

Thảm Băng ở bên cười khê phụ họa.

"Đúng đúng, chính là có giới không hàng "

Tiểu loli cười càng ngọt: "Như ở phía trên thác trên chữ viết, tuyệt đối sẽ không mất đi "

Vương mẫu người càng mộng ép, hẩn gian nan nuốt nước bọt, hỏi: "Lão bà, ngươi muốn ở phía trên ấn chữ, sau đó treo ở Tứ Tượng Thiên Phương trên?"

"Ấn đâu "

Tiểu loli liên tục gật đầu, càng ngày càng nhảy nhót .

Vương mẫu người không khỏi cười khò: "Lão bà a, lão công thực lực thấp kém, làm không nổi 'Đại Thánh' hai chữ, chớ nói chi là thêm vào cái 'Tề Thiên' "

"A?"

Tiểu loli ngẩn ngơ, đen kịt con ngươi ừng ực xoay một cái, hi hi yêu kiều: "Phi Yên rõ ràng "

Nàng sau khi nói xong, mười con xuân hành giống như ngón tay ngọc ở trước ngực đạn điểm lục hợp, bắt đầu kết ấn.

Hơn 10 giây sau, tiểu loli hai tay tách ra, hướng phía dưới dè tới.

'Vù '

Cảm bày lên tỏa ra một luồng Hồng Mông ánh sáng, bốn cái giản thể đại tự, chậm rãi hiện lên .

Vương mẫu người thấy rõ mặt trên kiểu chữ sau, ngưi nhần nhất thời trợn lên tròn trịa, gương mặt tuần tú trong nháy mắt chợt đỏ bừng, suýt chút nữa phun ra một miệng lão huyết đến.

Đã thấy Thần Tầm bày lên, ấn bốn cái bắt mắt đại tự: Ta yêu lão bà.

Khe năm! ! !

:: :

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 490: Tối thiểu một ngày một lần

"Đại tỷ, này có phải là quá "

Từ Nguyệt có chút nhìn không được , mím mím cặp môi thơm, thấp giọng nói.

"Hả?"

Tiểu loli nhìn về phía hai cung, mặt cười cố ý chìm xuống: "Quá cái gì?"

Từ Nguyệt bị đại phụ trừng, oan ức buông xuống tuyệt thế phương hoa, thấp giọng nói: "Không cái gì "

Tiểu loli lần thứ hai lộ ra mê người yêu kiều, nàng kéo lão công đại thủ, ngây thơ hỏi: "Lão công, có thích hay không?"

"Tê rồi "

Vương mẫu người trực tiếp từ trên ghế đứng lên, chỉ vào trên bàn cảm bồ, ngón tay run lấy bấy, nhưng cái gì cũng không nói ra được.

Hắn thật sự cảm giác muốn tan vỡ .

Ta yêu lão bà?

Mẹ trứng!

Ta là thương các ngươi, tuy nhiên đừng viết ra oa, này nếu như treo ra đến nhượng người phạm tục nhìn thấy

Vương mẫu người trong đầu, nhất thời hiện ra một bộ khác người trứng nát tan bức tranh.

Vô ngần trên mặt đất, vô số yêu thú bát hoang hoành hành, chúng nó tùy ý phá hủy tất cả, thế gian một mảnh gào thét.

Vô số cường giả đâm máu mệnh mông, âm u ngã xuống.

"Hồng "

Đột nhiên, một đạo thét dài phóng lên trời, vang vọng ở bên trong trời đất.

Nó rất đất đỏ, cũng rất xa xôi. Tựa hồ đến từ xa xôi đối phương án, có thể thoáng qua tới gần.

Rốt cục, tiếng hú đầu nguồn xuất hiện .

Một đạo cô quang cắt ra trời cao, xuất hiện trên đôi người trong mắt.

Đây là một toà vĩ đại bóng người.

Này giả chân đạp thân bí mây mù, trên người mặc đồng Giáp chiến y, sau lưng đỏ đậm Trường Phong gào thét, trùng thiên Hồng Anh thiết không.

Bốn màu cổ mâu phân trùng cửu tiêu, thế hội Thiên Địa Thương Mang.

Mà cổ mâu bên trên, tắc móc có bốn phía màu vàng cờ thương, mặt trên ẩn có bốn viên khổng lồ kiểu chữ —— ta yêu lão bà?

Người phạm tục mới vừa tự kích động không thôi, có thể thấy rõ này bốn chữ lớn sau, về mặt đột nhiên động lại, ngốc không thể có ngốc

Ta yêu lão bà?

Yêu lão bà?

Lão bà?

Bà?

"Lão công "

Tiểu loli thấy hắn không để ý tới chính mình, có chút không cao hứng , liên tục lay động đối phương đại thủ, hàm tiếng đi hỏi: "Đến cùng có thích hay không?"

Vương mẫu mặt người da một trận co rúm, hắn hít một hơi thật sâu, run giọng nói: "Lão bà, này có thể hay không thay đổi một tý?"

"Hả?"

Tiểu loli nhất thời ngẩn ngơ, trực tiếp bừa môi ra: "Tại sao muốn thay đổi à?"

"Bởi vì "

Vương mẫu người không muốn bác đại phụ mặt mũi, liễu mạng nghĩ lý do, mãi đến tận não nhân đau đớn, mới linh quang lóe lên: "Ta đối với các ngươi cảm tình, là xuất phát từ nội tâm, vì lẽ đó "

"Lão công thật tốt "

Tiểu loli nghe xong, chủ động đưa lên môi thơm, sau đó cười duyên nói: "Ngươi đem nó treo ở Yêu Vương Ma binh trên, tỷ muội chúng ta thấy, trong lòng càng là vui mừng "

Vương mẫu người nhất thời choáng váng, hấn há miệng, nhưng cái gì cũng không nói ra được.

"Bản vương cũng rất yêu thích "

Tô Linh Nhi một tay đỡ tiểu đồ đồ, một tay sờ xoàng trên bàn cảm bố, liên tục đỏt mặt cười.

Lần này, nàng đối với đại phụ phương pháp rất tán thành.

Vương mẫu người nghe xong, càng thêm khóc không ra nước mắt .

"Cái kia "

Hắn còn muốn làm cuối cùng 'Giấy dựa' .

"Lão công "

Tiểu loli căn bản không cho hắn cơ hội, đánh trước một bước nói: "Ngươi nhanh lấy ra Yêu Vương Ma binh, ta đem chúng nó thác đi tới."

Vương mẫu người nghe xong, con ngươi không khỏi xoay một cái.

"Khặc "

Hắn cố ý ho khan một tiếng, nói: "Phi Yên, Tề Thiên chiến giáp xảy ra chút vấn đề, không cách nào mở ra . Ngươi trước tiên đưa chúng nó thu hồi đến "

"Cái gì?"

Tiểu loli nhất thời ngẩn ngơ, lập tức đen kịt con ngươi cũng chuyển.

Sau một khắc, nàng kê kê yêu kiều, tay nhỏ lẳng không ẩn nặc: "Không cần phiền toái như vậy. Cần thiên khôn địa, vạn pháp hướng một, hợp "

'Hô '

Trên bàn bốn khối cảm bố được sức mạnh to lớn dẫn dắt, nhân thể bay lên, hướng đồng thau bao cổ tay bay đi.

Vương mẫu người trừng mắt cặp kia ngư nhân, miễn cưỡng nhìn chúng nó hư không thu nhỏ lại, ấn vào cánh tay phải đồng thau bao cổ tay trên.

Hắn vội vàng giơ tay lên đến, đã thấy tứ Thần thú trên lưng, đều thêm ra cùng nơi dấu ấn, mặt trên có thể mơ hồ nhìn thấy kiểu chữ.

'Loảng xoảng '

Vương mẫu người đặt mộng ngồi trở lại trên ghế, mất đi hết cả niềm tin.

Hắn trong bóng tối xin thề, không phải vạn bất đắc dĩ, tuyệt không năng lực lấy ra Tề Thiên chiến giáp.

Bằng không, thật sự hội ném người chết.

Tiểu loli cảm thấy hết thảy đều chuyện đương nhiên, căn bản không có thâm nghĩ, nàng nắm lên lão công cánh tay, tế quan sát kỹ chính mình kiệt tác.

Bỗng nhiên, tiểu loli lại nghĩ tới một chuyện, vung lên mặt cười: "Ngữ Cầm "

Vị mỹ nữ này Kim Đan chính âm thâm cười trộm đây, nàng dĩ nhiên mình tưởng xuất tất cả. Nghe tiếng nhất thời cả kinh, vội vàng đáp: "Phi Yên tỷ tỷ "

Tiểu loli cười duyên nói: "Ta nghe Tứ muội nói, nàng trước ban cho ngươi thiên thị danh phận, ngươi nhưng không có đồng ý. Nguyên nhân là, lão công cường hôn ngươi "

Ngữ Cầm tràn ngập ý nhị mặt cười trong nháy mắt một mảnh đỏ chót, nàng vội vàng gật đầu, hô hấp đặc biệt gấp gáp, trước ngực thể no đủ tồn tại liên tiếp, phi thường mê người.

Vương mẫu người cảm thấy lúng túng, lần thứ hai ho khan một tiếng, đứng lên nói: "Cái kia ta đi ra ngoài đi một chút "

"A được rồi "

Tiểu loli không muốn buông ra tay nhỏ.

Vương mẫu người chốc lát không dám trì hoãn, trực tiếp đi ra phòng nhỏ, xoay người lại đóng lại cửa lớn.

Hắn đi tới phía trước cửa sổ, móc ra một cái ngọc khê, điểm trên, tầng tầng hấp một cái.

'Xi'

Đúng vào lúc này, bóng trắng lay động, thỏ treo xì gà xuất hiện ở bả vai của hắn.

"Tê hô "

Vương Dật phun ra điều thuốc khí, hỏi: "Vũ Vương, cửu châu Thú triều có nghiêm trọng không?"

"Ngươi là nói nơi này?"

Thỏ lấy xuống xì gà, nói: "Vẫn được đi, chỉ có năm cỗ Thú triều trong, còn có bát cấp yêu thú, còn lại, liên lục cấp đều không có "

Vương Dật gật gù đầu, tiếp tục hỏi: "Hắn Châu tình huống thế nào?"

"Hắn Châu Thú triều khá là nghiêm trọng, bên trong có một con bát cấp đỉnh cao yêu thú "

Thỏ nói ra một cái càn khôn.

"Cái gì?"

Vương Dật nhất thời cả kinh, gấp gáp hỏi: "Chúng nó ly Tiêu Diêu Tông có xa hay không?"

"Yên tâm, cách xa nhau mấy trăm ngàn dặm đây. Bất quá, tới gần tông môn trải qua gấp vạn rủi lớn "

Thỏ ung dung thông thả nói, ôm việc không liên quan tới mình, treo lên thật cao tâm thái.

Vương Dật trầm ngâm chốc lát, nói: "Vũ Vương, nếu là ta mở ra Tề Thiên chiến giáp, thôi thúc Tứ Tượng Thiên Phương, hội có bao nhiêu phần trăm chắc chắn đánh bại bát cấp yêu thú?"

"Bằng hữu, ngươi nghĩ gì thế?"

Thỏ khụ tị nói: "Đừng nói là bát cấp, tam ~ cấp đều miễn cưỡng "

"Ngươi nói cái gì?"

Vương Dật nhất thời cau mày, coi chính mình nghe lầm .

"Tam ~ cấp yêu thú, tương đương với nhân loại Kim Đan tu sĩ. Mà yêu thú thân thể so với nhân loại ngang tàng hơn rất nhiều, vì lẽ đó hai cái Kim Đan đỉnh cao, cũng chỉ có thể đối phó một con tam ~ cấp đỉnh cao yêu thú "

Thỏ chụp xong lỗ mũi, tiếp tục hút xì gà, nhìn qua đặc biệt buồn nôn.

Vương Dật trong lòng một trận ngơ ngác.

Không trách Thần Khiếu cảnh cường giả hội cho tiên nữ lão bà quý xuống.

Ấn thỏ từng nói, mạnh như tứ đại Tiên Chủ, cũng chỉ có thể đối phó ngũ cấp yêu thú mà thôi, Thú triều bên trong, nhưng là có bát cấp yêu thú a.

Tình thế sao nghiêm trọng như vậy?

Thỏ thấy hắn rơi vào trầm mặc, không có đi quấy rối, tự mình hút xì gà.

"Hả?"

Đột nhiên, nó lông mày hơi động, cười quái dị nói: "Tiểu tử, chúc mừng ."

"Chúc mừng cái gì?"

Vương mẫu người đang tự trầm tư, nghe vậy không chỉ có sững sờ, có chút trượng hai không tìm được manh mối.

"Cái kia thiên sinh mị cốt nữ tử, bái vào một tiểu nha đầu môn hạ , được ban cho dư thiên thị danh phận "

Thỏ khả khả cười, nhìn qua có chút vô liêm sỉ.

Vương mẫu người nghe xong, trong lòng nhất thời rung động.

Sự thúc, cuối cùng đồng ý

"Bản vương đối với nàng đặc biệt xem trọng, không chỉ có dài đến kiều mị, cái mộng cũng đại, tuyệt đối năng lực sinh ba mang đem. So sánh với đó, Tô vương liền rất là không kịp "

Thỏ rung đùi đắc ý, tiếp tục nói lời kinh người: "Người tuyệt không năng lực phung phí của trời, tối thiểu một ngày một lần, bằng không có lỗi với nàng cái kia cái mộng "

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 491: Đặt tên

Thảo!

Vương mẫu người điên , thật muốn một cái tát đem kẻ này đánh bay.

Thỏ còn có vẻ vẫn còn thềm thường: "Bản vương nói cho người "

"Nói người muội!"

Vương mẫu người đương thật không thể nhẫn nhịn , găm nhẹ nói: "Cút cho ta "

Thỏ sững sờ, bắt xi gà, kỳ quái hỏi: "Người phát cái gì thần kinh?"

Vương Dật không để ý tới nó, đem tàn thuốc ném xuống đất, giẫm diệt, cất bước rời khỏi nơi này.

Kẻ này miệng không che lấp, âm thanh lại lớn, như như trong phòng các lão bà nghe được , tất nhiên lúng túng đến chết.

Thỏ bị mất mặt, tự mình nhắm lại lừa môi, tiếp tục hút xi gà.

Rất nhanh, Vương Dật xuất cổ kiến trúc, hướng đường phố đi đến.

"Người muốn đi nơi nào?"

Thỏ không nhận được hỏi.

Vương Dật không đáng trả lời chắc chắn, tiếp tục hướng phía trước đi tới.

Mấy phút sau, bọn hắn đi tới một chỗ tàn tạ môn điểm trước, dừng lại.

"Có thể hay không nhìn ra cái gì?"

Vương Dật nhìn biến mất 'Lời lờm cửa hàng bánh bao', hoán tiếng hỏi.

"Cái gì quý?"

Thỏ cũng là mộng ép: "Người chẳng lẽ muốn ở chỗ này đáp cái oa?"

"Mấy ngày trước, nơi này có một gia súc một chút than, ta vẫn còn ở nơi này gặp gỡ hai cái 'Người quen' . Có thể ngày thứ hai, này gia súc một chút than ly kỳ biến mất rồi "

"Hả?"

Thỏ nhất thời hứng thú: "Ngươi không lừa gạt bản vương?"

Vương Dật lùi theo chân nó phí lời, trầm mặc không nói.

Thỏ thấy hần không giống đùa giỡn, hắc đồng nhắm lại, nhìn về phía cũ nát cửa hàng.

Mười mấy giây sau

"Hô "

Thỏ phun ra yên khí, lắc đầu nói: "Bản vương không thấy được "

Vương Dật không cảm thấy bất ngờ, tiếp tục trầm mặc không nói.

Ai nghĩ, thỏ lại mở miệng : "Trừ phi "

Vương Dật trong lòng hơi động: "Trừ phi cái gì?"

Thỏ cong lên không lộ cái mông, nuốt mây nhả khói nói: "Ồ bản vương đời kia, Vương giả thống chiếm Hồng Linh đại lục mấy trăm ngàn năm, bản vương, tức là Chân Hồng bộ tộc đời thứ ba Vương giả "

Vương Dật không khỏi cau mày: "Có thể nói hay không trọng điểm?"

Thỏ liếc nhìn hần một chút, tiếp tục nói: "Chân Hồng trong tộc, truyền lưu một cái truyền thuyết. Ở càng xa xôi Thượng Cổ, từng xuất hiện một vị tuyệt thế Vương giả, nó có thể hiệu lệnh chư Vương, chúng ta xưng nó làm 'Đế vương' "

"Đế vương "

Vương Dật tự nói, trong lòng phi thường nghi hoặc, ám đạo thỏ nói chuyện này để làm gì.

"Truyền, 'Đế vương' yêu pháp thông thiên, ừng có thời gian cùng không gian sức mạnh, cũng không phải là lấy ra hình chiếu đơn giản như vậy, là chân chính giới thân quá khứ vị lai bên trong "

Thỏ nói ra một cái tuyệt thế cân khôn.

"Ngươi nói cái gì?"

Vương Dật rốt cục thay đổi sắc mặt .

Thỏ nhìn chăm chú phía trước cũ nát môn điểm, lần thứ hai ỏi ra điều thuốc khừ: "Nếu như ngươi không lừa dối bản vương, vậy này lý tất cả, hần là đã xảy ra không gian lệch vị trí, hay là thời không luân phiên. Mà chủ nhân của nơi này, thực lực tuyệt không ở 'Đế vương' bên dưới "

Nghe đến đó, Vương Dật trong lòng khiếp sợ không gì sánh nổi.

Thiên, người mập mập kia, càng là một cái so với thượng cổ Vương giả còn kinh khủng hơn cường giả tuyệt thế?

Sao có thể có chuyện đó?

"Khà khà "

Bỗng nhiên, thỏ cười quái dị mấy lần: "Cũng coi như tiểu tử ngươi có phúc khí, Tô vương trong bụng thai nghén, chính là một vị có thể hiệu lệnh chư Vương 'Đế vương' "

"Ừ?"

Vương Dật nhìn nhân thể gât gât đầu, nhưng bỗng nhiên sững sờ, trực tiếp nghiêng mặt đi, lớn tiếng nói: "Ngươi nói cái gì?"

"Thảo, gọi lớn như vậy tiếng làm gì? Bản vương lỗ tai dễ sử dụng "

Thỏ vẫy vẫy đầu, tức giận nói: "Bản vương nói ngươi có có phúc lớn "

"Không phải cái này."

Vương Dật cuống lên, gơ tay đem thỏ từ trên bả vai lấy xuống, nâng nó mặt to, đỏ mặt tía tai hỏi: "Ngươi nói Linh Nhi hoài chính là Đế vương? Làm sao ngươi biết ?"

Thỏ đầu bị tóm sau, cũng không tức giận, nhàn nhã hút xì gà: "Là những cái kia thái thượng cảnh tiểu nha đầu, các nàng muốn biết tất cả, liền lấy ra tương lai hình ảnh. Bản vương liếc mắt là đã nhìn ra, con gái của ngươi là một vị tuyệt thế Đế vương. Không chỉ có yêu lực thông thiên, càng có nhân vương chờ

rất nhiều cường giả đi kỳ bá. Cuối cùng, còn cách thời không, cho cái kia gọi Tử Nguyệt tiểu nha đầu một món lễ lớn "

Vương Dật choáng váng, thật sự choáng váng.

Linh Nhi hoài chính là con gái? Hay vẫn là một vị Đế vương?

Này

Hắn tại chỗ ngốc đứng hơn 10 phút, trực tiếp ném thỏ, xoay người hướng đi trở về đi.

'Hô '

Bóng trắng lay động, thỏ bay lên bả vai của hắn, kỳ quái hỏi: "Làm sao ?"

Vương Dật không để ý tới nó, tiếp tục hướng phía sau bước đi.

Rất nhanh, hắn chạy về Tiên Đô bình đài, tiến vào cổ kiến trúc bên trong.

Đi tới ngoài cửa sương phòng thì, Vương Dật oanh đi rồi thỏ, đẩy cửa đi vào.

Y nhân môn đều vẫn còn, các nàng ngồi ở trên ghế, không biết trò chuyện cái gì. Nghe được tiếng vang sau, dồn dập nghiêng đi mặt cười, nhìn về phía yêu lang.

Ngữ Cầm ngồi ở gần bên trong vị trí, nàng thấy Vương Dật sau khi đi vào, tràn ngập ý nhị mặt cười trực tiếp đỏ, cuống quýt gật đầu, không dám nhìn đối phương, trong lòng loạn nhảy không ngừng.

"Lão công "

Tiểu loli phi thân nhào vào hắn trong lòng.

Vương Dật ôm đại phụ ngồi trên vị trí của nàng, nhìn y nhân môn một chút, đưa mắt khóa chặt ở Tô Linh Nhi trên người, thấp giọng hỏi: "Là con gái?"

Chúng nữ dồn dập ngẩn ngơ.

"Ừ"

Ngẩn ngơ sau khi kinh ngạc, Tô Linh Nhi nhẹ nhàng gật đầu, đủ để mị hoặc chúng sinh mặt cười trên, tràn trề hạnh phúc cười ngọt ngào.

"Lão công, tô động phòng đồ trong bụng Đế Tử rất lợi hại "

Tiểu loli hi hi yêu kiều, trong lời nói có chút tiểu đắc ý, hảo như là nàng hoài .

Nguyên nhân rất đơn giản, nàng là hậu cung chi chủ, đối với mỗi một nơi Đế Tử đều sẽ coi như con đẻ.

"Vũ Vương toàn nói với ta "

Vương Dật nhẹ nhàng ủng dưới đại phụ tiểu Kiều thể, ôn nhu cười.

Vào giờ phút này, trong sương phòng bức tranh cực kỳ ám áp, thấm lòng người phôi.

"Đúng rồi "

Tiểu loli tựa hồ nhớ ra cái gì đó, hàm tiếu nói: "Lão công, tô động phòng mang thai trải qua đã nhiều ngày , chúng ta có phải là cho 'Đế Tử' làm cái danh tự?"

Vương Dật vừa nghe có lý, liền gật đầu cười nói: "Nếu là nữ hài, danh tự nhất định phải êm tai mới là "

"Đó là đương nhiên "

Tiểu loli yêu kiều: "Phi Yên trải qua nghĩ kỹ , gọi "

"Bản vương đã sớm lên hảo danh tự, gọi nho nhỏ "

Tô Linh Nhi nhất thời cuống lên, trực tiếp đánh gãy đại phụ.

Mọi người dồn dập sững sờ.

"Lên hảo ?"

Tiểu loli đôi mắt đẹp nhắm lại, nghiêng đi tiểu mặt cười, không mẫn không nhạt nói: "Từ phó cung, cùng tô động phòng nói một chút hậu cung quy củ "

Từ Nguyệt nghe xong, mím mím cặp môi thơm, nhẹ giọng nói: "Đúng"

"Bản vương không muốn nghe, lão công "

Tô Linh Nhi thật sự cuồng lên, cuồng quát nhìn về phía Vương Dật, muốn cho hắn đến cho mình làm chủ.

Nàng mặc dù là Thượng Cổ Vương giả, có thể cùng các tiên nữ sinh hoạt một thời gian sau, tình cảm dần sinh, chậm rãi hòa vào trong đại gia đình này.

Từ khi mang thai sau, Tô Linh Nhi tính cách đại biến, cái gì Vương giả tôn nghiêm, hết mức quảng không còn ảnh, chỉ vì đồ bụng bảo bảo suy nghĩ.

Bây giờ, tiểu loli càng một mình cho bảo bảo nổi lên danh tự, thử hỏi nàng làm sao không gấp? Bởi vì đối phương là đại phụ a.

Vì lẽ đó, Tô Linh Nhi chỉ có thể hướng về Vương Dật cầu viện .

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 292: Tô Tiểu Tiểu

Nàng tử trùng mắt như thu thủy, như bảo thạch giống như mê người, đáng lòng người phi.

Vương mẫu lòng người trong một trận còn thương, không nhìn được cúi đầu, nói: "Lão bà, Linh Nhi nếu lên hảo danh tự, liền không nên đi thay đổi "

Hắn không tốt trực tiếp phản bác đại phụ, dùng tới thương lượng ngữ khí.

Tiểu loli tuy là hậu cung chi chủ, cũng không dám không nghe lão công, lập tức chu cái miệng nhỏ nhắn, tức giận trừng mắt tô động phòng.

Tô Linh Nhi mặt cười nhân thể giương lên, không uly kị tí nào cùng đại phụ đối diện.

Từ Nguyệt vội vàng nói: "Đại tỷ, lão công nói có lý, chúng ta liền y Linh Nhi ba "

Trước có lão công lên tiếng, sau có hai cung khuyên bảo, tiểu loli không tốt lại kiên trì, chỉ được kiêu rên một tiếng, căm giận nói: "Vậy thì nghe lão công "

Mọi người thấy, đồng thời thở phào nhẹ nhõm.

Vương mẫu người cổ đuổi một cái, ở đối phương trắng nõn trên cổ hôn nhẹ, ôn nhu cười: "Ta liền biết, Phi Yên nhất minh lí lẽ "

Tiểu loli cổ trắng một dương, không nhìn được khe vuốt cằm, hà bay hai gò má.

Nàng nhân thể nắm chặt lão công đại thủ, hướng hai cung đưa cho cái ánh mắt.

Từ Nguyệt cùng đối phương nhiều năm tỷ muội, làm sao có thể sẽ không ý nghĩa? Nàng nhẹ nhàng gạt đầu, nhìn về phía Tô Linh Nhi: "Linh Nhi, người xác định hài tử gọi Tiểu Tiểu ?"

"Ừ"

Tô Linh Nhi gạt đầu liên tục.

"Vương Tiểu Tiểu "

Từ Nguyệt nhẹ giọng niệm hai lần, chéch trở về mặt cười, cười duyên nói: "Lão công, Đại tỷ, danh tự này rất tốt nghe, các người cảm thấy thế nào?"

"Vẫn được ba "

Tiểu loli mím mím cặp môi thơm.

"Vương Tiểu Tiểu?"

Vương mẫu người hơi nhíu mày, trước hần không phát hiện cái gì, có thể thêm vào chính mình dòng họ sau, dĩ nhiên có dũng khí cảm giác là lạ?

Vương Tiểu Tiểu

Vương hai tiểu?

Đột nhiên, trong đầu hần linh quang lóe lên, nhớ tới cái kia kháng nhật tiểu anh hùng đến.

Mẹ trứng!

Vương mẫu người nhất thời có chút không nói gì, cảm giác mình não động thực hơi lớn.

Bất quá danh tự thật sự rất giống.

"Lão công?"

Tô Linh Nhi cho rằng hần không thích danh tự này, phương tâm nhất thời cả kinh.

Vương Dật từ mình tưởng trong thức tỉnh, nhìn chăm chú đối phương, trong lòng rơi xuống cái quyết định.

Vương Tiểu Tiểu tuy rằng ghi nhớ dễ nghe, nhưng hần luôn có thể cùng cái kia tiểu anh hùng trùng chồng lên nhau.

Nếu là nam hài cũng còn thôi, có thể Tiểu Tiểu là con gái.

Vì lẽ đó

Vương mẫu người cười ha ha, nói: "Hài tử liền gọi Tiểu Tiểu, bất quá theo Linh Nhi dòng họ, gọi Tô Tiểu Tiểu."

"Cái gì?"

Chúng nữ đồn dập kinh ngạc đến ngây người.

Không theo lão công dòng họ, này

Tiểu loli nhất thời biến sắc, nàng vạn vạn không nghĩ tới, lão công càng như vậy sùng ái Tô Linh Nhi, thậm chí ngay cả Đế Tử dòng họ đều theo họ mẹ, cũng không biết có cái kháng nhật tiểu anh hùng 'Sấm một cước'.

"Lão công "

Tô Linh Nhi kích động đứng lên, thế nhưng 'Hô' một tiếng, trực tiếp phi đã dậy rồi, hướng chính mình nam nhân lao thẳng tới mà đi.

Sau một khắc

"A, Linh Nhi "

"Nam nhân, ta muốn ngươi, hiện tại liền muốn "

"Tô động phòng, ngươi làm cái gì?"

"Linh Nhi, nhanh mau dừng tay "

"Từ Nguyệt, ngươi thả ra bản vương "

Trong sương phòng nhất thời loạn tung từng phèo.

Không biết qua bao lâu bao lâu

Từ Nguyệt ôm hậu cung trong duy nhất phụ nữ có thai, rời khỏi nơi này.

"Quả thực coi trời bằng vung, không được quy củ "

Tiểu loli tức giận nói: "Lão công, Đế Tử đổi họ một chuyện, có phải là cùng công công bà bà thương lượng một chút?"

"Không cần "

Vương Dật trực tiếp lắc đầu, nữ theo mẫu tính rất thông thường, nếu là cùng cha mẹ nói rồi, trái lại đem sự tình làm phức tạp .

Hơn nữa, chính mình không thể chỉ có một cái con gái, hẳn vốn là dự định nhượng tiên nữ các lão bà cho mình sinh một tổ đây.

Tiểu loli nghe xong, cặp môi thom đỏ càng cao hơn .

"Lão bà, ta thương lượng với ngươi cái sự tình."

Vương Dật thấy bầu không khí có chút lúng túng, vội vàng dời đi đề tài.

"Chuyện gì năng lực có Đế Tử đối họ đại?"

Tiểu loli thấp giọng lẩm bẩm, còn ở ăn vị đây.

Vương Dật vội vàng triển khai hai tay, đem đối phương tiểu Kiều thể lâu vào trong ngực.

Tiểu loli nhân thể một dựa vào, cặp môi thom vẫn như cũ đỏ rất cao, mọc ra tiểu hờn đỏ.

Vương Dật ở nàng mặt cười dâng hương một tý, cười nói: "Ta muốn thành lập cái tổ chức, tên là 'Bù thiên' "

"Hả?"

Tiểu loli nhất thời ngẩn ngơ, chuyển qua tiểu Kiều thể nhìn về phía lão công: "Bù thiên?"

Vương Dật gật gù: "Ngươi cho rằng như thế nào?"

"Bù thiên bù thiên "

Tiểu loli lẩm bẩm nói nhỏ. Hơn 10 giây sau, lần thứ hai vung lên mặt cười: "Lão công, tại sao gọi danh tự này?"

Vương Dật cười nói: "Trước lung tung nghĩ tới, bây giờ đại lục sinh biến số, vừa vặn dùng tới "

Tiểu loli trầm ngâm chốc lát, nghiêng đi mặt cười, nhìn về phía các muội muội: "Các ngươi thấy thế nào?"

"Tất cả lão công cùng Đại tỷ làm chủ chính là."

Thảm Băng nhẹ giọng nói.

Tứ cung cùng hai vị thiên thị cũng dồn dập gật đầu.

"Hảo "

Tiểu loli đôi mắt đẹp trong nổi lên một tia phức tạp, nhưng trong nháy mắt yếm úp tới, nàng nhẹ giọng nói: "Lão công, chúng ta không có ý kiến."

Vương Dật ở đối phương cái miệng nhỏ dâng hương một tý, cười nói: "Này từ hôm nay trở đi, Phi Yên chính là 'Bù thiên' chi chủ."

"Hả?"

Tiểu loli lại là ngẩn ngơ, kỳ quái hỏi: "Này lão công đâu "

"Ta đương nhiên một thành viên , được ngươi lãnh đạo "

Vương Dật ha ha cười.

"Như vậy sao được?"

Tiểu loli há sẽ đồng ý, sân tiếng nói: "Lão công không cho loạn đùa giỡn, ta há có thể ra lệnh cho ngươi?'Bù thiên' chi chủ không phải lão công không còn gì khác "

"Tiểu nha đầu, ngươi tỉnh lại đi "

Đột nhiên, hư không bóng trắng lay động, thò xuất hiện ở Vương Dật bả vai.

Nó giờ lên tay nhỏ, gỡ xuống lửa trên môi nửa đoạn xỉ gà, âm thanh quái dị nói: "Vương Dật tuy là Nhân Vương thể chế, có thể thực lực quá cận kề, nhất định phải dành thời gian tu luyện, làm sao có thời giờ lãnh đạo người khác? Trừ phi, các ngươi muốn 'Nuôi nhốt' hẳn "

"Chết thỏ, ngươi nói cái gì?"

Tiểu loli mặt cười nhất thời chìm xuống, nững nịu quát lên.

"Bản vương lặp lại lần nữa, ta không phải thô, là Chân Hồng bộ tộc Vương "

Thô đầu tiên là sững sờ, thể nhưng đại hồng đại khiếu, khí thể trùng thiên.

"Người tìm đánh "

Tiểu loli rất đáng ghét thô, thấy nó cùng mình kêu gào, khuôn mặt nhỏ càng trầm , loát hương tự liền muốn tiến lên động thủ.

"Lão bà "

Vương Dật vội vã ôm chặt đại phụ: "Vũ Vương nói không sai, ta hiện tại muốn dành thời gian tăng cao tu vi của chính mình "

Tiểu loli nhân thể dừng lại, tức giận trừng mắt thô không nói.

Thô sợ chính là Tô Linh Nhi, đối với các tiên nữ không nửa phần ý sợ hãi, nó cùng Thiên Nguyệt Nữ thần Vương đối diện chốc lát, âm thanh quái dị nói: "Còn có, ta kiến nghị người đem Vương Dật trên người phong ấn toàn bộ mở ra, không nên để cho hắn về mặt tu luyện có sở khiên bán. Lợi dụng đại lực biến số, đem thực lực toàn diện tăng cao đi tới, bằng không, người sẽ hối hận."

Tiểu loli đôi mi thanh tú vừa nhú, lạnh lùng nói: "Người có ý gì?"

"Có ý gì "

Thô chân mày cau lại, âm thanh quái dị nói: "Đừng nói cho bản vương, người không nhìn ra."

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 493: Nàng là ai oa?

Tiểu loli hung tợn trừng mắt thô, cái miệng nhỏ cổ nang nang, một mặt tiểu hung hãn.

Nàng là Thần vương, tất nhiên là thôi diễn xuất một ít càn khôn: Bộ phận Thiên Thể Giới trong, bịt lại một ít ghê gớm sinh linh.

Chúng nó, rất khả năng là level 10 lấy trên Yêu Vương.

Tiểu loli không muốn đi đối mặt, cũng không muốn đi đối mặt, vẫn sa vào ở hiện tại thời gian ở trong.

Bởi vì tất cả những thứ này tất cả, thật sự rất tốt.

Ở xa xôi đã qua, Thiên đế hậu cung năm tháng quá tồi tăm .

Nàng là thù sợ , thật sự thù sợ .

Hay là, thô chỉ ngôn, chỉ ra chân tướng.

Tiểu loli, không, là các tiên nữ.

Các nàng ở 'Nuôi nướ' lão công, che tiềm lực của hắn, vì hắn chuyển binh tất cả.

Như Tu Chân Giới không phát sinh biến số, Vương Dật cũng hội tiếp tục trưởng thành, nhưng là đều đầu vào đấy. Chậm là chậm chút, vẫn như cũ hội chứng đạo.

Có thể hiện tại không giống nhau .

Trung Nguyên đại lực, xuất đại loạn tử.

Tiểu loli rất mê luyện đã qua trên tháng ngày, thật sự rất mê luyện, chỉ tiếc

Nàng nhìn về phía lão công, trắng mịn mặt cười trên, một mảnh tiểu phúc tạp.

"Vũ Vương "

Vương Dật trong lòng không đành lòng, than thở: "Người không rõ ràng chúng ta đã qua, không cần loạn "

"Đã qua? Cái gì đã qua?"

Thỏ thủ sẵn lỗ mũi, khinh thường nói: "Bản vương chỉ biết là, người hiện tại tiềm lực bị miễn cưỡng phong ấn năm phần mười, như vậy rất không có lợi cho tu luyện "

Vương Dật sững sờ, hần trong ấn tượng là ba phần mười, bây giờ làm sao biến hoá năm phần mười ?

Hần không có suy nghĩ nhiều, cười khổ nói: "Người không cần lại ."

Đang không có chân chính mở ra một đời trước chặt đứt tình duyên bí ẩn trước, Vương Dật là sẽ không để cho tiên nữ lão bà mở ra phong ấn.

Hần không muốn mạo hiểm

Hơn nữa, tiềm lực là tiềm lực, cũng không phải là hết thấy.

Đánh thiết vẫn cần tự thân ngành, như muốn trở nên mạnh mẽ, tiềm lực là một mặt, máu chốt nhất, là tâm tình.

Ở vô tận truyền trong, lấy phạm thể đi tới đại đạo đỉnh cao nhất ví dụ có thật nhiều, bọn hắn nhượng vô số nghịch thiên thể chế thành vì mình đá kê chân.

Vì lẽ đó, ba phần mười cũng được, năm phần mười cũng được.

Thật sự đầy đủ .

Thỏ liếc mắt nhìn hắn, tự mình hút xì gà, không còn động tĩnh.

'Kẹt kẹt '

Đúng vào lúc này, cửa phòng bị đẩy ra, Tử Nguyệt đi vào.

Nàng ngồi trở lại vị trí, nhẹ giọng nói: "Linh Nhi có chút nháo mang thai, ngủ roi xuống."

Vương Dật gạt gù, cánh tay vừa nhấc, nắm chặt rồi hai cung non mềm tay ngọc.

Tử Nguyệt nhẹ nhàng đi về nắm, hưởng thụ đối phương lòng bàn tay nhiệt độ. Bỗng nhiên, nàng nhớ tới một chuyện, nghiêng đi mặt cười, nhìn về phía Ngừ Cầm: "Ngừ Cầm muội muội, ta vừa nãy đụng tới Lý Tông chủ, hắn hảo như tìm người có việc "

Ngừ Cầm ngẩn ngơ, trầm mặc chốc lát, nhân thể nhìn về phía Vân Tiên.

"Người đi đi "

Vân Tiên nhẹ giọng nói.

"Ừ"

Ngừ Cầm thăm thẳm đứng dậy, nhìn Vương Dật một chút, cất bước rời đi .

Mọi người nhìn theo nàng sau khi rời đi, Tử Nguyệt nhẹ giọng nói: "Lão công, Đại tỷ. Các tông tu sĩ trải qua chuẩn bị ly khai nơi này, chúng ta khi nào thì đi?"

Việc đã đến nước này, cửu châu hội vũ cuối cùng hạ màn.

Vương Dật trầm mặc chốc lát, roi xuống một cái quyết định.

Hắn chậm rãi nói: "Các người mang Linh Nhi đi về trước, ta cùng tông môn đồng hành."

Vừa nãy thỏ nói có lý, lần này biến số, đối với Tu Chân Giới đến, là trận thiên đại họa kiếp. Nhưng đối với chính mình, nhưng là cái cơ hội hiếm có.

Hắn muốn ở họa kiếp trong tôi luyện chính mình, tăng cao tu vi.

"Cái gì?"

Chúng nữ đồn dập kinh ngạc đến ngậy người .

"Chuyện này làm sao thành?"

Tiểu loli nhất thời cuồng lên: "Chúng ta không yên lòng."

"Lão bà "

Vương Dật biết nàng hội phản đối, mỉm cười nói: "Người thả một trăm tâm, ta không có việc gì."

"Không được "

Tiểu loli thân thể yếu kiều uốn một cái, thoát ly lão công thân thể, chu cái miệng nhỏ nói: "Chúng ta tuyệt không năng lực ly khai người "

"Lão bà, nghe lời "

Vương Dật dò ra cánh tay, muốn đem cô nàng này lâu về trong lồng ngực.

"Ta không, Nhị muội "

Ai nghĩ, tiểu loli càng là lách người một cái, lách mình tránh ra. Nàng chạy đến Từ Nguyệt nơi đó, lôi kéo ngọc thủ của đối phương, liên tục lung lay, cái miệng nhỏ đồ so cái gì đều cao, mỹ lệ mắt to trong sương mù mông mông, nhìn qua đáng thương cực kỳ.

Đại phụ thấy lão công khư khư cố chấp, không nghe chính mình, chỉ có thể hướng về hai cung cầu viện .

Từ Nguyệt mím mím cặp môi thom, nhìn về phía lão công.

Hai người ánh mắt nhất thời đan xen vào nhau, cũng không còn chia lìa.

Chốc lát, qua đi.

Từ Nguyệt hít một hơi thật sâu, lần thứ hai nhìn về phía đại phụ, nhẹ giọng nói: "Đại tỷ, chúng ta y lão công ba "

"A? ? ?"

Tiểu loli bỗng nhiên ngẩn ngơ, khó có thể tin tưởng mắt Nhị muội, run giọng nói: "Người người cái gì?"

Từ Nguyệt cặp môi thom lại mẫn, nhưng là không còn động tĩnh.

"Vù vù. . ."

Tiểu loli hô hấp bắt đầu gấp gáp lên, trong con người xinh đẹp sương mù, càng ngày càng đậm

Tiên đô, bình đài.

Người ở đây lưu giữ giấy, các châu tu sĩ đồn dập hướng chính mình phòng nhỏ chạy đi, trên mặt cực kỳ nghiêm nghị.

Bọn hắn được một cái khung bố đến cực điểm tin tức: Bao quát cửu châu ở bên trong mười tám phương cương vực, đột nhiên xuất hiện vô tận yêu thú. Chúng nó tập tụ tập cùng một chỗ, hình thành quy mô lớn Thú triều, bát hoang hoành hành.

Trong đó, dĩ nhiên xuất hiện liền Thần Khiếu cảnh cường giả đều không thể chống lại đại hung, mà lại bức này yêu thú cấp cao, số lượng nhiều kinh người.

Đáng sợ nhất chính là, chúng nó mục tiêu phi thường sáng tỏ, lật đổ nhân loại tông môn truyền thừa, thế muốn phá hủy tất cả.

Người phạm tục hoảng hốt, vội vàng trở về phòng thu thập, chuẩn bị chạy về tông môn đối kháng vô tận Thú triều.

Vào giờ phút này.

Bóng người ở trong, hai bóng người đứng ở nơi đó, bọn hắn không giống đoàn người như vậy hoang mang, có vẻ rất là bất ngờ.

Không phải Lý đại tông chủ cùng Trường lão Ngũ Cầm còn có thể là ai?

"Sur muội, người cùng Vương Dật "

Chỉ thấy người trước hai mắt trừng trừng, có chút miệng khô lưỡi khô hỏi.

Ngữ Cầm tràn ngập ý nhị mặt cười một mảnh đỏ chót, nàng khẽ vuốt cằm, thấp giọng nói: "Sur huynh, người đừng hỏi "

Lý Đăng Vân thấy sau, hai mắt tròn lên càng to lớn hơn, nhìn qua đặc biệt đáng sợ.

Thiên, sư muội nàng dĩ nhiên thật sự

Hắn há miệng, gian nan bỏ ra vài chữ: "Tuổi tác của các người cùng thân phận, sư muội, người nhất định phải suy nghĩ cho kỹ "

Ngữ Cầm đầy đặn thân thể yêu kiều bỗng nhiên run lên, nàng cắn giận gợn lên mặt cười, tức giận nói: "Lý Nhị mao, không cần người quan tâm ta "

Dát? ? ?

Lý Đăng Vân trong nháy mắt mộng ép, thật sự mộng ép.

Nàng dĩ nhiên kêu chính mình khi còn trẻ biệt hiệu?

Thiên, này hay vẫn là chính mình cái kia ôn nhu khả nhân sư muội sao?

Này hay vẫn là tông môn cái kia thành thực thận trọng Trưởng lão sao?

Nàng là ai oa? ? ?

Lý đại tông chủ ngón ngang, chân tâm

Đúng vào lúc này.

"Ngữ thiên thi, người xong việc sau, mau chóng về phòng nhỏ một chuyến."

Vân Tiên kiều âm, bỗng nhiên ở Ngữ Cầm bên tai nổi lên.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 494: Lão bà là dùng để làm ấm giường

Ngữ Cầm ngẩn ngơ, thể nhưng bạch Lý đại tông chủ một chút, nghiêng đi thân thể yêu kiều, rời khỏi nơi này.

Lý Đăng Vân nhìn chăm chú đối phương nhu mì xinh đẹp bóng lưng, trong lòng thầm nghĩ, có muốn hay không đem việc này báo cho Thái Thượng Trưởng lão —— bà lão.

Nhưng hắn nghĩ lại lại từ bỏ .

"Một cái xử lý không tốt, hai bên không phải người a. . ."

Lý Đăng Vân cười khò lắc lắc đầu, xoay người rời đi .

...

Ngữ Cầm tiến vào phòng nhỏ sau, nhất thời sững sốt .

Vào giờ phút này, tiểu loli chính nằm ngoài hai cung hương trong lòng, thanh lệ hoạt đầy mặt, này béo mập cái miệng nhỏ, quyết so cái gì đều cao.

Tam cung tứ cung tắc cẩn thận bồi ở một bên.

Lạc Y Y nguyên ngồi bất động, không ngừng mà mím môi cặp môi thơm, không dám thở mạnh một cái.

Lại nhìn chính mình cái kia 'Tiểu sư diệt', hắn bối thân đứng ở phía trước cửa sổ hút thuốc, thò tắc đứng ở bả vai của hắn.

Đây là. . . Chuyện ra sao?

Vân Tiên thấy 'Hệ bên trong' thiên thị trở lại , thấp giọng kêu: "Đại tỷ. . ."

Tiểu loli giơ lên tay nhỏ, lau đi tiểu nước mắt trên mặt, cường tự ổn định tâm thần, nói: "Ngữ thiên thị, Lạc thiên thị. . ."

Đôi thầy trò này mỹ nữ hoa vội vàng đi tới gần.

Tiểu loli nhìn các nàng, chậm rãi nói: "Chúng ta ngay hôm đó ly khai tiên đô, lão công tùy các ngươì cùng trở về Tiêu Điều Tông. Đường trên, các ngươì thân thiết sinh chăm sóc, không thể có bất kỳ sơ thất nào. . ."

Đại phụ, cuối cùng thỏa hiệp .

Lạc Y Y nghe xong nhẹ nhàng gật đầu, Ngữ Cầm nhưng là kinh ngạc đến ngây người .

Các tiên nữ. . . Muốn nên rời đi trước, không cùng đi. . . ?

Tại sao?

Tiểu loli thấy nàng không có động tĩnh, đôi mi thanh tú nhất thời vừa nhíu: "Ngữ thiên thị?"

Ngữ Cầm nhất thời thức tỉnh, hoảng hốt vội nói: "Vâng. . ."

Tiểu loli gật gù, chậm rãi nhắm lại cặp kia đôi mắt đẹp, sâu xa nói: "Nhị muội Tam muội Tứ muội, mang tới tô động phòng, chúng ta. . . Đi. . ."

Ba vị phó cung liếc mắt nhìn nhau, lại nhìn một chút lão công bóng lưng, chậm rãi gật đầu.

Sau một khắc, các nàng bồi tiếp đại phụ, phòng nghỉ đi ra ngoài.

Đúng vào lúc này, Vương Dật bỗng nhiên đem tàn thuốc ném xuống đất, mộ nhiên xoay người, lớn tiếng nói: "Lão bà. . ."

Các tiên nữ đồng thời dừng lại, chuyển qua thân thể yêu kiều.

Ở giữa tiểu loli sâu sắc nhìn chăm chú lão công, mỹ lệ mắt to trong, lần thứ hai trượt xuống hai đạo thanh lệ.

Vương Dật bước nhanh vọt tới phụ cận, ngồi xổm người xuống đi, đem đại phụ chăm chú ôm vào trong ngực.

"Lão công, ô. . ."

Tiểu loli dùng sức ôm thân thể hần, cuối cùng khóc ra tiếng. Nàng nghẹn ngào khắp: "Ta không yên lòng, thật sự không yên lòng. . ."

Vương Dật cúi đầu xuống đi, ở đối phương trắng noãn cái trán tầng tầng vừa hôn, ôn nhu nói: "Yên tâm, lão công là Tiểu Cường chuyển thế, sẽ không xảy ra chuyện. . ."

Tiểu loli không nói gì, dùng sức ôm hần, thân thể yêu kiều một trận run rẩy, thanh lệ không thôi.

Không biết qua bao lâu bao lâu. . .

Lê hoa vũ dần dần đẹp loạn xuống.

Tiểu loli giơ lên mặt cười, sâu sắc nhìn chăm chú đối phương, sâu xa nói: "Lão công, chú ý an toàn, chúng ta. . . Chờ ngươì về nhà. . ."

"Ừm!"

Vương Dật trọng trọng gật đầu.

Tiểu loli vung lên mặt cười, sâu sắc hôn lên lão công môi.

Một phen sống mơ mơ màng màng thấp sau. . .

"Lão công, chúng ta đi. . ."

Tiểu loli nhẹ nhàng thoát ly hần ôm ấp.

"Ồ gia chờ ta. . ."

Vương Dật hít một hơi thật sâu, đứng dậy.

Tiểu loli gật gù, quay người sang tử, chậm rãi rời đi. Nàng ba bước một hồi mâu, mỹ lệ mắt to trong, tràn đầy tiếc nuối.

Sâu sắc. . . Không muốn.

Mấy phút sau, các tiên nữ thiến ảnh, cuối cùng hoàn toàn biến mất rồi.

"Hô. . ."

Vương Dật tăng tăng thở ra một hơi, trong lòng một trận âm u.

Hắn cũng rất không nỡ cùng tiên nữ các lão bà tách ra, có thể đại biến số trải qua phát sinh, việc cấp bách, là phải nhanh một chút tăng lên thực lực của chính mình.

Lão bà, là dùng để làm ấm giường.

Nói tháo lý không tháo, một điểm vấn đề không có.

Vương Dật trầm mặc chốc lát, xoay người.

Lạc Y Y mím mím cặp môi thom, đi tới gần, giơ lên tay ngọc nắm ở đối phương cánh tay phải, nói: "Sur đệ, ta cùng sur tôn hội chăm sóc tốt ngươi. . ."

Tiếng nói của nàng trong, lộ ra một chút cười nhỏ bí.

Bên cạnh Ngừ Cầm mặt cười đằng một tý đỏ, nàng mạnh mẽ trừng ái đồ một chút, có chút tay chân thất thố.

Giờ khắc này Vương Dật vô tâm cùng nhị nữ trêu ghẹo, thán tiếng nói: "Chúng ta ngồi xuống nói đi."

Ngay sau đó, ba người từng người ở vị trí ngồi xong.

Vương Dật nhìn về phía Ngừ Cầm, nói: "Cầm nhi. . . Tỷ tỷ. . . , chúng ta lúc nào xuất phát?"

Nơi này không có người ngoài, hắn liền dùng tới cái này thân mật xưng hô, có thể nghĩ lại vừa nghĩ, bảo bối sư tỷ cũng ở, liền thêm vào "Tỷ tỷ" hai chữ.

Ngừ Cầm nghe xong, mặt cười càng đỏ, nàng thấp giọng nói: "Còn không nhận được Tông chủ thông báo, đợi thêm một chút. . ."

"Được. . ."

Vương Dật nghe xong gật đầu.

Đột nhiên, Lạc Y Y trắng mịn mí mắt cổ động mấy lần, hi hi yêu kiều: "Ngừ Cầm tỷ tỷ, nếu không ta đi hỏi một chút Tông chủ. . . ?"

Ngừ Cầm nghe cô nàng này dĩ nhiên như xưng hô này chính mình, nhất thời vừa xấu hổ vừa tức giận.

"Ngươi cái cô nàng chết dâm kia. . ."

Nàng tu tiếng kiều thoí, giơ lên tay ngọc, ở đối phương trên cánh tay bấm một cái, lực đạo có chút tiểu hung ác.

"A. . ."

Lạc Y Y thân thể yêu kiều bị đau, nhất thời kinh kêu thành tiếng, béo mập cặp môi thom nhất thời mân mê đến rồi.

"Nhân loại phí lời thật nhiều. . ."

Đột nhiên, thỏ mở miệng. Chỉ thấy kẻ này thủ sẵn lỗ mũi, hướng nhị nữ âm thanh quái dị nói: "Các ngươi sẵn hiện tại có thời gian, nhanh đi tắm rửa sạch sẽ, cùng Vương Dật lên giường đến một phát. Đặc biệt là ngươi, Ngừ Cầm. Ngươi cái mông rất lớn, Vương Dật tất nhiên yêu thích không buông tay. Quan trọng nhất chính là, rất nhĩ tử. . ."

Nó như sấm sét giữa trời quang, trực tiếp đem ba người phách choáng váng.

Thực sự là quá kinh người.

Ngẩn ngùi vắng lặng qua đi. . .

"Lăn đại gia ngươi. . ."

'Oành. . .'

Vương Dật rồng to ở thiên, giận dữ vung lên nộ quyền, trực tiếp đem này con lưu manh thỏ đánh bay.

"Ta giết ngươi. . ."

Ngữ Cầm cũng là nổi giận, chân tâm, giận dữ và xấu hổ đan xen dưới, càng là động sát cơ.

Nàng cũng mặc kệ thù đối với chính mình có hay không ân , trực tiếp lấy ra một thanh bảo kiếm, cánh tay ngọc chấn động, thể muốn đem đối phương trăm ở dưới kiếm.

Thực sự quá đáng ghét .

...

Thời gian như thoi đưa, sắc trời rất nhanh nhập hắc.

Bây giờ, trải qua có năm đại châu ly khai tiên đô, còn lại tứ châu cao tăng, tập tụ tập cùng một chỗ, tựa hồ mật đàm cái gì.

Lý Đăng Vân cũng bị Hãn Châu dẫn đầu Phong lão gọi đi tới, 2 giờ đều không trở lại.

Ngữ Cầm trong sương phòng.

Thế thầy trò mỹ nữ hoa nằm ở trên giường lớn, trăm mặc không nói, mang tâm sự riêng.

Không biết qua bao lâu bao lâu. . .

"Y Y. . ."

Ngữ Cầm giọng lên tiểu dừng khí, hồng mặt cười nói: "Ngươi hỏi một chút Thiên Nhi cùng Thi Lam, các nàng đã qua. . . Là như thế nào hầu hạ Vương Dật. . ."

"A?"

Lạc Y Y ngẩn ngơ, cong lên cặp môi thom nói: "Các nàng ở tông môn, ta như thế nào đi hỏi dò?"

Ngữ Cầm vừa nghĩ cũng đúng, lần thứ hai trăm mặc xuống.

Lạc Y Y trắng mịn mí mắt lại là cổ cổ, lập tức một cái nắm ở đối phương cánh tay ngọc, giả hoạt cười: "Ngữ Cầm tỷ tỷ, ngươi có điện thoại di động, chính mình hỏi hỏi các nàng không là được ?"

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 495: Chuyện của chúng ta sau này hãy nói

Ngữ Cầm bỗng nhiên ngẩn ngơ, thể nhưng vừa xấu hổ vừa tức giận, thấp giọng thối mắng: "Cô nàng chết đảm kia lại gọi một cái thử xem?"

"Hi hi. . ."

Lạc Y Y yêu kiều không ngừng, nhưng cũng không dám đi khiêu khích sư tôn 'Điểm mấu chốt' .

"Cười cái gì? Ly ta xa một chút. . ."

Ngữ Cầm nhất thời nổi giận đan xen, cánh tay ngọc nhân thể run lên, muốn tránh thoát mở ra.

"Ngài đừng đẩy ta. . ."

Lạc Y Y kinh hãi, chăm chú ôm đối phương, cũng không tiếp tục chịu buông ra .

...

Thanh phong, Huyền Nguyệt.

Tiên Đô bình đài phía tây, có một gốc cây khổng lồ dong thụ.

Dong thụ dưới, trạm có một nam hai nữ.

Nam tử ở giữa, một thân trường đoạn hồng y, như thác nước tóc dài đón gió lừng lờ bay, tuần dật siêu phàm.

Hắn nhắm tuần mục, một cái trường tiêu nằm ngang ở bên môi. Tiêu thân thông thể ngăm đen, nguyệt quang bên dưới mơ hồ lộ ra hàn quang, vừa nhìn liền không phải là vật phàm.

"Ô ô. . ."

Thăm thẳm tiếng, đầy trời vang vọng, tác động một đời hồng trần.

Môi hồng tiêu mặc, nhất động nhất tĩnh, điểm hóa sát na vĩnh hằng.

Đây là một cái phong hoa tuyệt đại nam tử, thiên hạ vô song.

Mà bên cạnh hắn hai cô gái, có được xinh đẹp cảm động, đúng là nhân gian tuyệt sắc.

Vào giờ phút này, các nàng nhắm cặp kia đôi mắt đẹp, tỉ mỉ đi lắng nghe ngọc lang tiếng tiêu, mặt cười một trận mê say vẻ.

Đây là một bộ xa hoa bức tranh.

"Ô. . ."

Tiếng tiêu mịt mờ ở bên trong đất trời, tựa hồ vĩnh viễn không bao giờ mất đi.

Có thể. . .

"Ô. . . Hô. . ."

U nhả âm thanh, bỗng nhiên im bật đi.

Nhị nữ đôi mi thanh tú vừa nhú, đồng thời mở đôi mắt đẹp, phấn môi mơn mề, một mặt tiểu khó chịu.

Lập tức. . .

Nam tử mở tuần mục, nhìn chăm chú phía trước, mỉm cười nói: "Ta cho rằng ngươi không đến. . ."

Nguyệt quang bên dưới, một bóng người chậm rãi xuất hiện.

Đây là một người cao lớn thiếu niên anh tuấn, tuy không kịp hồng y nam tử mắt sáng, khí chất nhưng ngân không linh.

Duy nhất không phối hợp chính là, trên bả vai của hắn, trạm có một con ngậm xỉ gà quái thú, nhìn qua khác người trứng nát tan.

Vương Dật sờ sờ mũi, nói: "Triệu huynh, ta hảo như không tới chậm đi."

"Đương nhiên không có. . ."

Triệu Phi Không cười sang sảng, hắn thu đi mặc tiêu, nhìn về phía bên cạnh nhị nữ, thấp giọng nói: "Các ngươi về phòng nhỏ chờ ta. . ."

Nhị nữ nghe xong, phấn môi quyết càng cao hơn, thân thể nhưng là cũng không nhúc nhích.

Triệu Phi Không tựa hồ đối với các nàng rất sùng nịch, thấy sau không chỉ có lắc đầu cười khổ, lập tức nhìn về phía Vương Dật, có chút khó khăn nói: "Vương Dật, ngươi xem. . ."

Vương Dật nhìn người nhất thời mộng ép.

Ta nhìn cái gì oa?

Có chuyện liền nói, làm gì còn chỉ đi ra lữ, lẽ nào ngươi muốn đối với ta 'Biểu lộ' hay sao?

"Triệu huynh không cần khách khí. . ."

Vương Dật khóe miệng một nhếch, cười có chút lúng túng.

"Này liền cười chê rồi. . ."

Triệu Phi Không lần thứ hai cười khỏ, lập tức gương mặt tuấn tú nghiêm lại, nói: "Vương Dật, không biết chúng ta trước ước định, còn có tính hay không mấy?"

Vương Dật sững sờ, lập tức gật gật đầu: "Tự nhiên chắc chắn. . ."

"Vậy liền yên tâm. . ."

Triệu Phi Không thở ra một hơi, tựa hồ như thích đại phụ.

Vương Dật tâm cảm buồn cười, nguyên lai 'Nhị Nguyệt Hồng' đối với chính mình không yên lòng.

"Các ngươi khi nào ly khai Tiên Đô?"

Triệu Phi Không tiếp tục hỏi.

"Còn không xác định, Triệu huynh đâu?"

"Ngày mai sáng sớm. . ."

Triệu Phi Không trầm ngâm chốc lát, nói: "Vương Dật, 'Hội vũ' còn chưa hết hạn."

"Cái gì?"

Vương Dật gì cảm kỳ quái: "Ta không hiểu Triệu huynh ý tứ."

"Chúng ta vì lần này hội vũ, khổ tu thời gian một năm. Bây giờ hội vũ thủ tiêu, rất nhiều người không cam tâm. Xế chiều hôm nay, thượng giới trước 50 tên tụ tập cùng một chỗ, tự xác định một cái phương pháp."

Triệu Phi Không chậm rãi nói.

"Phương pháp?"

Vương Dật không khỏi hứng thú: "Là cái gì?"

Triệu Phi Không nói: "Phương pháp rất đơn giản, ở thời gian một tháng bên trong, ai giết yêu thú nhiều nhất, chính là khóa này người thứ nhất, sau đó cứ thế mà suy ra. . ."

"Giết yêu thú?"

Vương Dật trầm mặc chốc lát, nói ra trong lòng nghi vấn: "Số lượng như thế nào đi đánh giá?"

Triệu Phi Không giải thích: "Phàm là tam cấp yêu thú, trong cơ thể đều kết có Thú Đan. . ."

"Ngươi nói cái gì?"

Vương Dật nhất thời cả kinh.

Tam cấp yêu thú? Đây nhưng là có thể so với nhân loại Kim Đan tu sĩ a.

Tham gia hội vũ thiên kiều, đều chỉ có Trúc Cơ kỳ, bọn hắn lại muốn đi săn bắt. . .

Thực sự là quá điên cuồng.

"Ngươi có hứng thú hay không?"

Triệu Phi Không khéo miệng một câu, lộ ra nụ cười mê người.

Vương Dật trầm mặc chốc lát, cũng nở nụ cười: "Triệu huynh, mục tiêu của ta là vấn đề, đương nhiên phải cùng các ngươi đồng thời điên rồi. . ."

...

Thập nhiều phút sau, Vương Dật về đến chỗ kiến trúc trong.

Sau một khắc, hắn sững sờ.

Nhưng thấy, Lạc Y Y đứng ở cửa phòng của chính mình ngoài, chính lau nước mắt đây, nhìn qua đặc biệt đáng thương bất lực.

"Sư tỷ?"

Vương Dật vội vàng nhanh đi mấy bước, đi tới trước mặt đối phương.

"Sư đệ, ô. . ."

Lạc Y Y thấy yêu lang trở lại, không khỏi cất tiếng đau buồn duyên dáng gọi to, trực tiếp nhào vào đối phương trong lòng.

"Sư đệ, sư tôn nàng. . . Không, ngữ thiên thị nàng bất nạt ta. . ."

Nàng tiếng khóc liên tục, khóc thương tâm cực kỳ.

"Cái gì?"

Vương mẫu người trực tiếp bối rối.

Đúng vào lúc này.

"Cô nàng chết dẫm kia, người nói những gì đó?"

Bỗng nhiên, Ngữ Cầm xuất hiện ở mấy mét ngoài, nàng vừa thẹn vừa giận trừng mắt ái đồ, mặt cười một mảnh đỏ chót.

Sự tình là như vậy.

Mấy chục phút trước, chúng ta Y Y chung quy không có sư tôn khí lực đại, bị đối phương cưỡng ép đẩy xuống giường, cũng đuổi ra gian nhà.

Lạc Y Y trong lòng nổi lên đại oan ức, liền tìm Vương Dật đi tới.

Ai nghĩ, đối phương dĩ nhiên không ở trong phòng.

Lạc Y Y liền ở yêu lang ngoài cửa khóc, mãi đến tận đối phương trở về.

Trong lòng nàng đặc biệt đau khổ, càng không nhịn được nói cho biết nổi lên sư tôn tiểu hình, ai muốn lại bị đối phương trảo cái hiện hành.

Lạc Y Y sợ sệt không được, cuống quýt ly khai yêu lang thân thể, trốn đến sau lưng của hắn, cũng không dám ra ngoài nữa.

"Người muốn trốn đến nơi đâu đi? Còn không tới đây cho ta?"

Ngữ Cầm chân tâm bị tức hồng rồi.

Nàng đem ái đồ oanh sau khi ra cửa, thấy theo chậm chạp không quy, trong lòng lo lắng, liền tìm xuất đến, ai nghĩ. . .

Lạc Y Y đỡ yêu lang bối, sợ đến run lấy bầy, nàng run giọng nói: "Sư đệ, cứu cứu ta. . ."

Vương mẫu người bị đôi thầy trò này mỹ nữ hoa kẹ ở giữa, lúng túng nham đều phạm vào.

Sư tỷ a, người nhượng ta làm sao cứu người oa?

Lạc Y Y thấy hắn không để ý tới chính mình, nhất thời cuống lên, lần thứ hai kêu: "Sư đệ. . ."

Vương mẫu người cuối cùng không thể không quản, chỉ được vò đầu cười nói: "Cầm nhi tỷ tỷ, sư tỷ vừa nãy nói đùa ta đây, người chớ để ý. . ."

"Hô. . . Hô. . ."

Đối diện Ngữ Cầm hô hấp đặc biệt gấp gáp, nàng hiện tại thật sự muốn đánh ái đồ một trận.

Thực sự quá đáng ghét.

"Người làm cho nàng lại đây. . ."

Ngữ Cầm nghiêng đi mặt cười, cắn cặp môi thẹn nói

"Sư tỷ thật sự đang nói đùa. . ."

Vương Dật tiếp tục đi khuyên bảo.

Đột nhiên, chúng ta Y Y cũng không biết là cái nào gần đáp sai rồi, dĩ nhiên dò ra đầu nhỏ, dịu dàng nói: "Ngữ thiên thị, Phi Yên tỷ tỷ rồi đi thi từng căn dặn chúng ta, cần rất hầu hạ Vương Dật. Vì lẽ đó. . . Chuyện của chúng ta sau này hãy nói. . ."

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 496: Cô nàng chết dầm kia

Nàng sau khi nói xong, thử lưu một tý rụt trở lại, trốn so cái gì đều nhanh.

Ngữ mỹ nhân bỗng nhiên ngẩn ngơ, thế nhưng, nàng tràn ngập ý nhị mặt cười càng ngày càng hồng, càng ngày càng hồng. . .

Mà kẹp ở giữa Vương mẫu người, lưng túng nam trực tiếp đến thời kì cuối. Hắn nghiêng mặt đi, thấp giọng nói: "Su tỷ, người. . ."

"Xuyt. . ."

Chúng ta Y Y cuống quýt làm cái cấm khẩu động tác, nói nhỏ: "Người đừng nói chuyện. . ."

Nàng đáng vẻ đáng yêu cực kỳ.

Vương mẫu người thật sự rất không nói gì, nhân thể lắc lắc đầu, nhìn về phía đối diện.

Nguyệt quang bên dưới, Ngữ Cẩm đầy đặn thân thể yêu kiều run lẩy bẩy, hiển nhiên bị tức không nhẹ.

Bức tranh đương thực sự là vừa thê mỹ, lại quái dị.

"Cô nàng chết dầm kia, người chờ ta. . ."

Nàng dùng sức nắm phần quyền, cắn răng bạc nói nhỏ.

Trốn ở yêu lang sau lưng Lạc Y Y mím mím cặp môi thơm, không dám có bất kỳ động tĩnh gì.

Ngẩn ngui yên tĩnh qua đi, Ngữ Cẩm mạnh mẽ quét Vương Dật sau lưng một chút, xoay người rồi đi.

"Hô. . ."

Lạc Y Y tuy rằng không nhìn thấy, nhưng trước tiên cảm giác được, nhất thời ới ra miệng mùi thơm, như trút được gánh nặng.

Nàng rụt rè nói: "Su đệ, mấy ngày nay. . . Người nhất định phải bảo vệ tốt ta. . ."

Vương Dật xoay người lại, mặt hướng y nhân, cười khổ nói: "Su tỷ, người đến cùng ở làm cái gì?"

Lạc Y Y cặp môi thơm một quyết: "Người cũng nhìn thấy, là sư tôn nàng không nói lý, sư đệ nhưng không cho mặc kệ ta. . ."

"Ta có thể không quản sao?"

Vương Dật bắt đắc dĩ gio tay, nhẹ nhàng bóp bóp nàng mũi ngọc tinh xảo.

Lạc Y Y hướng yêu lang phun nhỏ ra hương ~ thiết, có thể vẫn là có chút không yên lòng, nàng do dự chốc lát, nói: "Su đệ, nếu không. . . Người hiện tại đi khuyên nhủ sư tôn, làm cho nàng đừng giận ta. . ."

Vương mẫu người: ...

...

Trong sương phòng, ánh nền thăm thẳm

'Âm'

Ngữ Cầm dùng sức để chén trà trong tay xuống, thở phì phò thối: "Cô nàng chết đảm kia, xem ta như thế nào trừng trị ngươi."

'Đương coong. . '

Đúng vào lúc này, tiếng gõ cửa bỗng nhiên vang lên.

Ngữ Cầm ngẩn ngơ, lập tức cắn răng bực nói: "Ngươi còn có mặt mũi trở lại?"

Nàng cảm giận đứng dậy, mở cửa phòng ra. . .

Sau một khắc, Ngữ Cầm sùng sốt .

Hắn làm sao đến rồi?

Vương Dật khẽ mỉm cười: "Không cho ta đi vào sao?"

Ngữ Cầm mím mím cặp môi thom, nhẹ nhàng tránh ra thân thể.

Vương Dật lác người một cái, đi vào.

Cửa phòng đóng kỹ sau, hai người đi đến trước bàn, song song ngồi xong.

Ánh nến bên dưới, Ngữ Cầm tràn ngập ý nhị mặt cười càng hiện ra kiều mị, đương thực sự là xinh đẹp vô song.

Ngữ nữ nhân mị lực quá to lớn , tràn ngập thành thực ý nhị, chính là Đông Phương Mộ Tuyết cũng phải kém hơn tam phần.

Vương mỗ người xem trong đầu rung động, không nhịn được giơ tay lên đến, nắm lấy đôi phương nhu đề.

Ngữ Cầm thân thể yếu kiều run lên, có chút hoang mang buông xuống mặt cười, hà bay hai gò má, con kia tay ngọc nhưng là không có rút về đi.

Nàng ngẫm đồng ý đôi phương động tác.

Không thể phủ nhận, Ngữ Cầm tay thật sự rất hoạt rất nhuyễn. Chúng ta mỹ nữ Trường lão cái tử gần như 1 mét 7 tả hữu, xương cốt nhưng không lớn, cho nên nàng tay ngọc sờ lên thịt thịt, rất là thoải mái.

Vương Dật nhào nặn chốc lát, thấp giọng nói: "Cầm nhi. . ."

"Ừm. . ."

Ngữ Cầm nhẹ nhàng đi đáp lại, mặt cười thùy càng thấp hơn , phương tâm loạn nhảy không ngừng.

Trong hư không, tràn ngập ám muội khí tức, dâng tâm hồn người.

Vương Dật một bên hưởng thụ trong tay vui thích, vừa nói: "Còn ở sinh sư tỷ khi?"

Ngữ Cầm đang tự mê say đây, nghe vậy vì hơi ngốc, nhất thời tỉnh táo lại.

Nàng hàm răng khẽ cắn cặp môi thom, thấp giọng hỏi: "Ngươi là đến cho cô nàng kia cầu xin?"

Vương Dật gật đầu nói: "Sư tỷ đối với chính mình cử động rất hối hận, vì lẽ đó. . ."

"Không nên nói nữa. ."

Ngữ Cầm cắn răng bực nói: "Nhượng cô nàng kia chính mình tìm đến ta."

Nàng sau khi nói xong, liền muốn rút về tay ngọc, ai muốn nhưng là thất bại .

Vương mỗ người cái nào cam lòng buông ra? Hắn bất đắc dĩ cười cợt, nói: "Vậy chuyện này qua đi lại nói. Cầm nhi, ta có một cái việc trọng yếu phải nói cho ngươi. . ."

Ngay sau đó, hắn đem đại lục biến số hạt nhân, ti mi đạo sắp xuất hiện đến.

Ngoại trừ các tiên nữ, Ngữ Cầm hay vẫn là cái thứ nhất biết cần khôn.

Vương Dật cho rằng, đôi phương là Kim Đan tu sĩ, lại là tông môn Trường lão, tâm trí thành thực. Bây giờ có danh phận, chính là người đàn bà của chính mình, lý khi hiểu rõ tất cả.

Ngữ Cầm mới vừa bắt đầu hay vẫn là một bộ tức giận đáng đáp, có thể sau khi nghe đến, mặt cười dần dần nghiêm nghị lên.

Nàng run giọng nói: "Những cái kia thần bí khu vực trong sinh linh, liền Phi Yên tỷ tỷ các nàng cũng đối phó không được?"

Vương Dật trầm giọng nói: "Ta không có thể xác định, bất quá những cái kia sinh linh thực lực, liền Vũ Vương đều kiêng dè không thôi."

"Không trách. . ."

Ngữ Cầm lâm bẩm nói: "Tiên Nhi tỷ tỷ muốn rời khỏi nơi này, nguyên lai. . ."

Ban ngày Vân Tiên nói tất cả, nàng lúc đó nghe rơi vào trong sương mù, bây giờ là toàn rõ ràng.

Ngữ Cầm nhìn về phía 'Tiểu người yêu', mặt cười tràn đầy lo lắng: "Vậy sau này làm sao bây giờ?"

Vương Dật giờ lên một cái tay khác, nhẹ nhàng đẩy ra đối phương một cái ngón tay ngọc, nói: "Đầu tiên, ta sẽ để Vũ Vương ở tông môn ngoại thiết trí thủ hộ kết giới, chống đỡ yêu thú tập kích. . ."

Ngữ Cầm nghe xong gật gật đầu.

"Còn nữa, ngươi muốn đốc thúc Y Y các nàng tu luyện, mau chóng tăng cao tự thân cảnh giới. . ."

Ngữ Cầm nhất thời ngẩn ngơ, lập tức hừ nhẹ nói: "Bản Trưởng lão có bảy mươi sáu tên đệ tử, về mặt tu luyện hội đối xử bình đẳng, tuyệt không nghiêng về ai. . ."

"Ha ha. . ."

Vương Dật cười cợt, thủ đoạn vừa nhắc, ở đối phương trắng mịn lòng bàn tay hôn nhẹ, nói: "Xin lỗi, là ta nông cạn. . ."

Ngữ Cầm bị hấn thân phượng tâm một ngọt, lúc này buông xuống mặt cười, tu tiếng nói: "Đương nhiên, nếu là. . . Có tiếng phân đệ tử, ta hội chăm sóc nhiều một chút."

"Cảm ơn. . ."

Vương Dật mỉm cười, tiếp tục nói: "Cuối cùng, ta sẽ ở biến số trong tôi luyện bản thân, cái này ngươi cũng biết. . ."

Ngữ Cầm nghe xong rơi vào trầm mặc.

Nàng cũng rất lo lắng Vương Dật an nguy, bất quá, liền các tiên nữ đều thay đổi không được quyết định của hắn, chính mình khuyên nữa cũng là phí công.

"Hảo, thời gian không còn sớm, ta đi về trước. . ."

Vương Dật nói xong tất cả sau, trực tiếp đứng dậy, chuẩn bị rời đi.

"A?"

Ngữ Cầm nhất thời có chút phá không kịp đề phòng, nàng mờ mịt nhìn đối phương, phượng tâm gì cảm thất lạc.

Hắn liền như thế đi rồi?

Bởi các tiên nữ quan hệ, sử Vương Dật tâm tình rất mất mát, bằng không hắn sao sẽ bỏ qua cho cùng cái này mỹ ~ thực nữ thân thiết cơ hội?

Ngữ Cầm đi theo, yên lặng hầu ở bên cạnh hắn.

Đương hai người tiếp cận cửa thì, Ngữ Cầm bỗng nhiên giờ lên tay ngọc, ngăn cản Vương Dật, nàng nhẹ nhàng nắm cái đồ vịn cửa, lập tức bỗng nhiên lôi kéo. . .

"Hô. . ."

"A. . ."

Cửa phòng mở ra đồng thời, một đạo duyên dáng gọi to xuất hiện.

Nguyên lai, chúng ta Y Y vẫn ở cửa nghe trộm a.

"Cô nàng chết dầm kia, cho ta đi vào. . ."

Ngữ Cầm tức giận nói.

"Không được! Sư đệ nhanh giúp ta ngăn cản nàng. . ."

Lạc Y Y rít gào một tiếng, xoay người liền chạy, trong nháy mắt biến mất không thấy hình bóng. . .

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 497: Thái độ

"Đứng lại cho ta. . ."

Ngữ Cầm khí ngân nghiêng răng, làm dáng muốn đuổi về phía trước, ai nghĩ, lại bị một bàn tay lớn kéo .

"Cầm nhi. . ."

Vương Dật cười khỏ nói: "Ngươi liền đừng làm khó sư tỷ. . ."

Ngữ Cầm nhân thể vung lên mặt cười, thờ phỉ phò hỏi: "Ngươi đau lòng đúng hay không?"

"Ta năng lực không đau lòng sao?"

Vương mỗ lòng người trong thâm nghĩ, nhưng khó nói xuất đến, chỉ đành phải nói: "Cửu châu tu sĩ còn chưa đi xong, nếu là bị bọn hán nhìn thấy, chẳng phải trêu chọc chuyện cười?"

"Cô nàng này là ta một tay nuôi nấng, sư phụ quản dạy đồ đệ, thiên kinh địa nghĩa, ai dám chê cười ta?"

Ngữ Cầm thật sự bị tức hồng rồi, mắt đi dĩ vãng thận trọng.

Vương Dật lại vừa bực mình vừa buồn cười, hơi dùng lực một chút, đem đối phương kéo vào phòng nhỏ, trở tay đóng lại cửa lớn.

"Hanh. . ."

Ngữ Cầm không tốt lại tiếp tục kiên trì, kiều hừ một tiếng, tránh thoát đối phương đại thủ, xoay người lại đi đến trước bàn, ngồi xuống, tự mình mọc ra hòn dỗi.

Vương Dật bất đắc dĩ, đã qua bồi tiếp ngồi xuống.

"Ngươi không cần khuyên ta. . ."

Ngữ Cầm tức giận nói.

Vương mỗ người chỉ được cười gượng, hán biết đối phương chính ở nổi nóng, cái gì đều không nghe lọt.

Không biết qua bao lâu bao lâu. . .

Ngữ Cầm ngày hôm nay trải qua quá nhiều, thực có chút mệt mỏi, nàng nhẹ nhàng ngáp một cái, nhất thời kiều thái lộ, cảm động đến cực điểm.

Vương Dật thấy, đứng lên nói: "Ngươi nghỉ ngơi thật tốt, ta đi về trước. . ."

Ngữ Cầm nghe xong, trong con ngươi xinh đẹp nổi lên một tia không muốn, nàng nhẹ nhàng đứng dậy, cắn cặp môi thỏm nói: "Như Y Y ở chỗ của ngươi, thay ta. . . Năm nàng một tỷ. . ."

"Được. . ."

Vương Dật không khỏi bật cười, cáo từ đối phương, về đến chính mình gian phòng.

"Sư đệ. . ."

Lạc Y Y đương thật sự ở nơi này, nàng trốn ở trên giường lớn, chần cái đến nghiêm nghiêm.

Lạc Y Y dò ra đầu nhỏ, hoảng tiếng nói: "Mau đóng cửa a, đừng làm cho sư tôn đi vào."

"Yên tâm, nàng không lại đây. Ta đi rửa ráy . . ."

Vương Dật không khỏi bị nàng cử động chọc phát cười, lắc lắc đầu, đi đến phòng rửa tay.

Một phen rửa mặt qua đi, hấn xúc lên trên đệm giường.

Lạc Y Y cũng không có bỏ đi áo khoác, muốn là làm tốt bất cứ lúc nào chạy trốn chuẩn bị.

Vương mỗ người đem xinh đẹp ôm vào trong ngực, nói tiếng 'Ngủ', liền tự mình nhắm hai mắt lại.

Lạc Y Y nằm nhoài yêu lang bộ ngực, tai nghe bát phượng, không một chút nào dám thư giãn, đáng vẻ đáng yêu cực kỳ.

Một đêm qua đi.

Vương Dật dậy thật sớm, rửa mặt xong sau, hướng giường trên cười nói: "Sư tỷ trư trư mau mau rời giường . . ."

"A . . ."

Lạc Y Y rên ri một tiếng, chậm rãi ngồi dậy, đánh tiểu ngáp hỏi: "Mấy giờ rồi?"

"Sáu giờ mười . . ."

"Như thế sớm a . . ."

Lạc Y Y nghe xong, trực tiếp nằm trở lại, nũng nịu lẩm bẩm: "Nhân gia muốn ngủ tiếp một chút . . ."

Vương Dật bất đắc dĩ nói: "Sư tỷ, Tông chủ cùng sư thúc hấn là đều nổi lên, ngại . . ."

"Hả?"

Lạc Y Y nhất thời tỉnh táo không ít, nàng lần thứ hai ngồi dậy, một mặt cẩn thận nói: "Sư đệ, ngại đem bữa sáng thịnh lại đây, ta không qua đi . . ."

Vương Dật: ...

...

Sau 20 phút, Vương Dật đến đến đại sảnh.

Bây giờ, dùng đồ ăn sáng tu sĩ so với trước muốn ít hơn rất nhiều.

Lý Đăng Vân cùng Ngừ Cầm trải qua đến rồi, bọn hấn ngồi tại chỗ, không biết đang nói chuyện cái gì.

"Tông chủ, sư thúc . . ."

Vương Dật thịnh hảo đồ ăn, đi tới nơi này ngồi xuống. Ngay trước mặt Lý Đăng Vân, hấn không tốt lại dùng 'Cầm nhi' danh xưng này.

"Y Y đâu?"

Ngừ Cầm khôi phục thường ngày thành thực thận trọng, nàng không được yêu quý đồ hình bóng, nhạt tiếng hỏi.

"Sư tỷ còn không lên, nàng có chút không thoải mái . . ."

Vương Dật cười rất lúng túng.

Ngừ Cầm nghe xong trầm mặc xuống.

Một bên Lý Đăng Vân nói: "Vương Dật, chúng ta sau một canh giờ xuất phát."

"Rõ ràng!"

Vương Dật gật gù, bắt đầu uống lên trong chén linh chúc.

Lý Đăng Vân nhìn chăm chú đối phương, do dự chốc lát, nói: "Vương Dật, ta nghĩ thương lượng với ngại cái sự tình."

"Hả?"

Vương Dật nhất thời sững sờ, ngẩng đầu nhìn hướng về đối phương: "Tông chủ mời nói."

"Ngày hôm qua Phong lão tìm ta thương lượng, hẳn muốn cho Hãn Châu tu sĩ nhập trú ta tông lãnh địa, tránh né Thú triều tập kích. . ."

Lý Đăng Vân nói ra một cái càn khôn.

Vương Dật nghe xong, rơi vào trầm mặc.

Hắn không phải người ngu, mà lại rất thông minh, trong nháy mắt nghĩ đến nguyên nhân.

Tiêu Diêu Tông chỉ là ngũ phẩm tông môn, gốc gác có hạn, căn bản là không có cách đối kháng khủng bố Thú triều.

Duy nhất có thể dựa vào, chính là hắn cái này đệ tử.

Không, nghiêm chỉnh mà nói, hắn là hãn tiên nữ các lão bà.

Có các nàng ở, chính là bát cấp yêu thú, cũng đừng nghĩ chiếm được tiện nghi.

Vương Dật rất rõ ràng, Lý đại tông chủ là đang trưng cầu chính mình ý kiến.

"Bọn hắn sẽ không không duyên cớ nhập trú chứ?"

Sau khi suy nghĩ cẩn thận, Vương Dật ha ha cười nói.

Lý Đăng Vân vội vàng nói: "Nhất nhân mỗi ngày một viên linh thạch trung phẩm, chờ Thú triều qua đi, bọn hắn thì sẽ rời đi. Vương Dật, nếu như ngươi đồng ý, chúng ta có thể chia ba bảy, tông môn chiếm tam. . ."

Vương Dật cười cợt: "Tông chủ khách khí, ta cũng là Tiêu Diêu Tông đệ tử, lẽ ra nên làm tông môn xuất lực. . ."

Hắn mặt ngoài nói đường hoàng, nhưng trong lòng vô liêm sỉ nghĩ: Ta còn phải cảm tạ tông môn, đem ta Ngũ Cầm cùng Y Y nuôi dưỡng như vậy trắng nõn cảm động.

Lý Đăng Vân nghe xong, nhất thời rất là kích động: "Nói như thế, ngươi đồng ý?"

Nhất nhân một viên linh thạch thượng phẩm, nghe vào không nhiều, có thể đó là mỗi ngày lượng a.

Hơn nữa, Hãn Châu có bao nhiêu tu sĩ? Mặc dù không hoàn toàn đến, số lượng cũng tất nhiên nhiều kinh người.

Vì lẽ đó, mặc dù chỉ có tam thành lợi nhuận, đại tai nạn qua đi, Tiêu Diêu Tông cũng sẽ thoát thai hoá cốt, hơn nữa là chất bay qua.

"Ngài là Tông chủ, ta là đệ tử. . ."

Vương Dật dùng tám chữ cho thấy chính mình thái độ.

"Vương Dật, tông môn hội đưa ngươi cống hiến ghi khắc ở sách."

Lý Đăng Vân kích động đứng dậy, sau khi nói xong, hướng một bên vị trí đi đến.

Phong lão chính ngồi ở chỗ đó, hắn thỉnh thoảng vọng hướng bên này, tựa hồ đang chờ đợi kết quả cuối cùng.

"Cảm ơn ngươi. . ."

Ngũ Cầm chờ Tông chủ đi rồi, nhẹ giọng nói.

Vương Dật nhất thời rất xấu hổ, 'A' một tiếng, tiếp tục uống linh chúc.

Ngũ Cầm trầm mặc chốc lát, nói: "Ta biết cô nàng kia ở trốn ta. Ăn xong đồ ăn sáng sau, ngươi mang ta tới tìm nàng. . ."

Vương Dật nghe xong, lại là ngẩng đầu lên, sần mi khổ kiếm nói: "Cầm nhi, ngươi liền đừng làm khó ta. . ."

"Phốc. . ."

Ngũ Cầm thấy hắn dáng vẻ quái lạ thú vị, một cái nhin không được, bật cười lên.

Nàng vội vàng tập trung ý chí, nhặt tiếng nói: "Ngươi yên tâm, ta sẽ không bắt nàng thế nào."

Vương Dật thấy đôi phương nói chăm chú, chỉ được bắt đắc dĩ gật đầu.

Sau khi ăn xong, Vương Dật nhiều muốn một phần đồ ăn sáng, đóng gói hảo sau, mang theo Ngữ Cầm về đến chính mình gian phòng.

"Làm sao mới trở lại? Nhân gia đều đói bụng hồng rồi. . . , a? Ngữ thiên thị?"

Trên giường lớn Lạc Y Y vừa mới làm nũng, liền phát hiện sư tôn khí tức, nhất thời kinh kêu thành tiếng.

Ngữ Cầm cười khẽ, nhưng có chút hiện ra lạnh, đột nhiên, nàng giơ lên tay ngọc hư không bình án.

'Vù. . .'

Trong phút chốc, một mặt màu nhũ bạch nửa trong suốt bình phong xuất hiện , trong nháy mắt đem Vương Dật cách ở ngoại diện.

"Cầm nhi?"

Vương mỗ người nhất thời choáng váng.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 498: Thí nghiệm luyện mở ra

Ngữ Cầm mộ nhiên về, tựa như cười mà không phải cười nhìn đôi phương, tràn ngập ý nhị mặt cười trên, lộ ra một cổ tiểu đắc ý.

Mà chúng ta Y Y dĩ nhiên kinh ngạc đến ngây người , hoá đá ở nơi đó, hoàn toàn sẽ không động.

Thần dương, từ trước cửa sổ tung nhập, chiếu rọi ở đôi thầy trò này mỹ nữ tiêu tốn, dất bao nhiêu hồng trần?

Các nàng vẻ mặt khác nhau, nhưng ửng có sự khác biệt mị thái.

Bức tranh hoàn mỹ, cảm động lòng người, dâng lòng người phi. . .

Vương mỗ người nằm nhoài bình phong trên, gian nan nuốt nước bọt, nói: "Cầm nhi, ngươi. . . Ngươi lại dám gạt ta. . . ?"

Ngữ Cầm quyết quyết lượng cặp môi thom, càng là lộ ra tiểu nữ sinh kiêu thái, phi thường hiếm thấy. Nàng sân tiếng nói: "Như không như vậy, ngươi há có thể dẫn ta tới nơi này?"

"Ngươi. . ."

Vương mỗ lòng người trong cái này hỏi a.

"Sư đệ, nhanh. . . Nhanh tới cứu ta. . ."

Lạc Y Y thật sự dọa sợ , dùng sức cầm lấy đệm chăn, mặt cười một trận hoảng loạn.

Ngữ mỹ nhân nghe tiếng, chậm rãi quay người sang tử, hướng ái đồ không hề có một tiếng động cười yếu ớt.

Lạc Y Y quan cảm ở người thường, nhất thời nhận ra được này từng tia từng tia hàn ý, không chỉ có đánh run cầm cập. Nàng run giọng nói: "Ngữ thiên thị, ta. . . Ta cảnh cáo ngươi. . . Không cần loạn đến, ta nhưng là trước tiên có danh phận. . ."

Thiên, chúng ta Y Y dĩ nhiên uy hiếp sư tôn tới rồi.

Thật sự lợi hại .

"Ha ha. . ."

Ngữ mỹ nhân cười rất ngọt, nhưng chân tâm hiện ra ý lạnh. Nàng chậm rãi hướng đi giường lớn, mười cái trắng nõn ngón tay ngọc hư không trùng điệp, tự ở sức lực.

"Y Y, sư phụ nhớ tới, một lần cuối cùng đánh cái mông của ngươi, là ở bảy năm trước. . ."

Nàng đôi mắt đẹp nhắm lại, nhẹ giọng mà nói.

"A? ? ?"

Lạc Y Y mặt cười đại biến, hoảng tiếng nói: "Ngữ thiên thị, ngươi muốn làm gì? Ta. . . Ta phải nói cho Tiên Nhi tỷ tỷ. . ."

"Được!"

Ngữ mỹ nhân mặt cười giương lên: "Cứ việc đi nói, bất quá, đó là chuyện sau này. . ."

Nàng đang khi nói chuyện, bỏ đi tú hài, bước óng ánh chân ngọc đi tới giường lớn.

"Không. . . Không nên. . . Sư đệ. . ."

Lạc Y Y lớn tiếng bi thiết, mặt cười hướng Vương Dật, nhìn qua đáng thương cực kỳ.

"Cảm nhi. . ."

Wang Dật thật đau lòng hồng rỗi, gấp gấp hỏi: "Chúng ta có việc dễ thương lượng, tuyệt đối đừng động thủ."

Ngữ mỹ nhân ngoái đầu nhìn lại nhìn tới, cặp môi thom mãn động, vung lên cánh tay ngọc, một cái quờ lấy ái đồ eo thon nhỏ.

"A! ! !"

Lạc Y Y đột nhiên duyên dáng gọi to, thon dài đùi đẹp hư không một trận loạn đập, nhìn qua có chút tiểu buồn cười.

Ngữ mỹ nhân cắn răng bạc, tay ngọc bỗng nhiên một phen.

"Hô xì. . ."

Lạc Y Y thân thể yêu kiều được lực chuyển động, trực tiếp nằm nhào trên giường lớn.

Đột nhiên, nàng không giãy dụa nữa, không còn động tĩnh.

"Giác ngộ?"

Ngữ Cẩm thấy sau, cười càng vui tươi hơn.

Việc đã đến nước này, Lạc Y Y thật sự nhận mệnh, nàng hít một hơi thật sâu, thấp giọng nói: "Sư tôn, ngươi trước tiên. . . Nhượng hân đi ra ngoài. . ."

Chúng ta Y Y rốt cuộc biết gọi sư tôn.

Ngữ Cẩm nghiêng đi mặt cười, nhìn về phía bình phong nơi.

"Cảm nhi. . ."

Wang Mo người sần mi khổ kiểm nói: "Ngươi. . . Ra tay nhẹ hơn một chút. . ."

Sự tình đến trình độ này, thật sự không cách nào cứu vãn lại.

"Ta hội, Y Y nhưng là ta đặc ý nhất. . . Đệ tử. . ."

Ngữ Cẩm cười dài mà nói.

"Sư tỷ. . ."

Wang Mo người nghiêng đi gương mặt tuấn tú, nhìn về phía y nhân.

Lạc Y Y không có bất cứ động tĩnh gì, tựa hồ cũng không tiếp tục muốn đề ý đến hân.

Wang Dật lắc đầu cười khổ, xoay người rời khỏi nơi này.

'Àm'

Cửa lớn bị giam lên.

"Sư tôn, ta sai rồi. . ."

Lạc Y Y chịu thua .

"Biết sai liền được, đại yên. . ."

Ngữ Cầm âm thanh rất ôn nhu, có thể con kia tay ngọc, nhưng là vượt nhắc càng cao.

'Đừng!'

"A! ! !"

Một đạo duyên đáng gọi to đột nhiên bay lên, ở hư không vang vọng, thật lâu không thôi.

Đây là một cái bi thảm cố sự.

...

"Tê. . . Hô. . ."

Vương mẫu người đứng ở quá đạo phía trước cửa sổ, nuốt mây nhả khói.

'Xi '

Đột nhiên, bóng trắng lay động, thỏ xuất hiện .

"Cho mượn hộp quẹt. . ."

Kẻ này vừa ra hiện liền muốn đồ vật.

Vương Dật đưa lên bật lửa, nói: "Vũ Vương, ta cầu người cái sự tình."

"Không phải là kết giới sao? Dễ bàn, 50 con gà nướng, đại ~ cái mộng, tổng thể không xa món nợ. . ."

Thỏ đốt xì gà nói

Vương Dật gạt đầu, rót cục thả xuống một cái tâm sự.

10 nhiều phút sau, cửa phòng 'Kẹt kẹt' một tiếng bị mở ra, Ngữ Cầm cùng Lạc Y Y đi ra. Người sau vành mắt ửng đỏ, rõ ràng mới vừa đã khóc một mũi.

"Cảm nhĩ, sư tỷ. . ."

Vương Dật vội vàng ném xuống tàn thuốc, tụ hợp tới.

"Hanh. . ."

Lạc Y Y nhất thời kiều hừ một tiếng, cặp môi thom quýt rất cao, căn bản không có thời gian để ý.

Vương Dật rất muốn nhìn xem cái mộng của nàng có hay không bị đả thương, có thể thực sự khó có thể mở miệng, lại không dám đi hành động.

"Thời gian gần đủ rồi, Vương Dật, chúng ta đi thôi."

Ngữ Cầm khôi phục trước kia đáng vẻ, nhẹ giọng nói.

Vương Dật gạt gạt đầu, hướng bảo bối sư tỷ đưa tay ra.

"Đừng đừng ta. . ."

Lạc Y Y thấp thỏm một tiếng, thân thể yếu kiều lóe lên, lách mình tránh ra.

Vương Dật bất đắc dĩ, chỉ được phần nộ thu hồi đại thủ.

Sau nửa canh giờ, Tiên Đô bình đài.

Thập phương chu hư không chìm nổi, bất cứ lúc nào chuẩn bị mở ra.

Phía dưới, trạm có thật nhiều tu sĩ, tứ đại Tiên Chủ cũng tới .

Bọn hắn không gặp các tiên nữ tung tích, nhất thời kinh hãi, Lão lão sợ hãi nói: "Vương Dật, Tiên tử môn đâu?"

Hắn vốn định hỏi dò đối phương đêm qua thương lượng kết quả, ai muốn người nhưng không thấy .

Vương mỗ người móm móm lỗ tai: "Các nàng về nhà ."

"Về nhà?"

Tứ đại Tiên Chủ nhất thời choáng váng, Lão lão gấp gấp hỏi: "Vương Dật, muôn dân gặp nạn. Tiên tử môn. . . Không thể trở về gia a. . ."

Vương Dật tức giận liếc mắt nhìn hắn, nếu không có đối phương là tiền bối, hắn nhất định sẽ đến cú 'Muôn dân quần lão bà ta chuyện gì'.

Cuối cùng, tứ đại Tiên Chủ cùng một đám Nguyên Anh cường giả tiếp nhận rồi sự thực này, sắc mặt đều cắt hững, nhìn qua già nua đi rất nhiều.

Vương Dật trong lòng có chút không đành lòng, nói: "Ta tông hội mở ra chống đỡ Thú triều kết giới, mỗi người một ngày một viên linh thạch trung phẩm. . ."

"Người nói cái gì?"

Chúng cường giả đồn dập chấn động.

Vương Dật không muốn nhiều lời, dưới chân một điểm, bay lên thập phương chu.

Khắc phục hậu quả công tác, hay vẫn là để cho Lý đại tông chủ đi.

Kết quả, khởi hành thời gian, miễn cưỡng bị bắt sau một canh giờ.

Vương Dật tới sau, cùng Ngữ Cẩm lên tiếng chào hỏi, liền đi đến gian phòng của mình, tu luyện lên 'Trường Sinh quyết' .

Đường về bắt đầu, chính là thí nghiệm luyện mở ra.

Tất cả, trải qua kéo lên màn mở đầu.

Một ngày một đêm sau, thập phương chu bay ra Tiên Đô địa cảnh, đi tới giới hải.

Trong lúc, Vương Dật đồng đi ra khỏi phòng ba lần, cùng Ngữ Cẩm cùng nhân dùng cơm.

Lạc Y Y tựa hồ thật sự tức giận , vẫn không để ý tới hắn.

Vương mỗ người chỉ được báo lấy cười khổ.

Tiến vào giới hải sau, Vân lão mở ra thập phương chu mạnh nhất kết giới, bởi vì, nơi này trải qua không yên ổn .

May mà, bọn hắn không có gặp gỡ Thú triều, cũng không có gặp phải trước cái kia bóng đen to lớn.

Ngày thứ tư sáng sớm, thập phương chu rốt cục bay vào Hãn Châu địa giới, hướng Thượng Cổ vũ đài chạy tới.

Vào buổi trưa.

'Hồng. . .'

Đột nhiên, ở xa xôi chân trời, xuất hiện một đạo to lớn tiếng hô.

Mọi người vội vàng lên thuyền cứu nạn boong tàu, trong nháy mắt tiếp theo, bọn hắn đột nhiên thất sắc.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 499: Thiếu hiệp

Thiên Địa Thương Mang, cuộc đời thăng trầm?

Vô ngần đại địa bên trên, lít nha lít nhít phủ kín điểm đen, đếm mãi không hết.

Chúng nó mỗi một đầu đều so với sư tử muốn lớn một chút, tứ chi trắng kiện, thông thể ngăm đen, khuôn mặt dữ tợn đáng sợ.

Bầy thú khiêu thiên.

Chúng nó đồng thời hướng một phương hướng chạy chồm, chỗ đi qua, Thanh Nhân hủy diệt sạch, khắp nơi gào thét.

Tiếng gầm gừ, tiếng hô, đầy trời vang vọng, nói liền không dứt.

Mà quần thú ở trong, tồn có rất nhiều khác loại.

Như phía tây nam hướng về, có một con sông đầu cự gấu, nó đại khái cao hơn 10 mét, múa thô trạng hai trảo đứng thẳng chạy trốn, tiếng gào chấn động thiên.

Hướng đông bắc hướng về, một cái 20 đến thước chiều dài quái mãng hươ không xoay quanh, thông thể vờn quanh màu xám sương mù, khủng bố đến cực điểm.

Phóng tầm mắt nhìn tới, loại này khác loại không thấp hơn 30 đầu, chúng nó một cái so với một cái tàn bạo, hung uy ngập trời.

Mà ở Thú triều ngay phía trước 500 mét nơi, một tòa thật to bóng lưng như ẩn như hiện.

Nó ít nói cũng có trăm mét cao bao nhiêu, vai phải bên trên, giang có một tòa mô hình nhỏ gò núi.

Vừa nãy này tiếng chấn động thiên rít gào, nói vậy chính là nó phát sinh.

"Là ngũ cấp yêu thú?"

Thuyền cứu nạn trên, dẫn đầu Phong lão đột nhiên biến sắc: "Không được, chúng nó mục tiêu là. . . Hân thành. . ."

"Ha, thú vị. . ."

Đột nhiên, Tô Yên Nam trong mắt bắn ra vẻ hưng phấn, hấn giờ lên hai tay, lấy xuống tầng tầng miếng lót vai, thân thể nhân thể bay lên.

"Yên Nam, ngươi làm cái gì?"

Thục Sơn Tông chủ ngơ ngác hỏi.

"Tông chủ, ta muốn giết yêu thú. . ."

Tô Yên Nam miệng nứt ra, lộ ra một loạt chính tề hàm răng.

Cùng lúc đó, Mộ Dung Vũ mấy người cũng tại chỗ làm nóng người, nóng lòng muốn thử.

"Chân chính hội vũ, bắt đầu rồi. . ."

Vương Dật thấp giọng tự nói.

"Vương Dật, ngươi. . . Hay vẫn là đừng xuống. . ."

Một bên Ngũ Cầm cặp môi thom cắn chặt, nàng biết mục đích của đối phương, có thể phía dưới Thú triều quá mức nhìn thấy mà giật mình, này vạn nhất có cái sơ xuất. . .

"Sư đệ. . . Hay là thôi đi. . ."

Sinh mấy ngày hòn dỗi Lạc Y Y cuối cùng mở miệng, nàng cũng sợ yêu lang xảy ra nguy hiểm.

"Các ngươi yên tâm, ta không có việc gì."

Vương Dật cười sang sảng, nhìn về phía Phong lão, chuẩn bị nhượng hấn mở ra thuyền cứu nạn kết giới.

"Ồ?"

Bỗng nhiên, bà vai hấn tỏ bỗng nhiên nói: "Có cường giả?"

Đúng vào lúc này.

"Vạn Kiếm . ."

Đột nhiên, phía trước mấy dặm bỗng nhiên bay lên một đạo thét dài, âm thanh liên miên xa xưa, xông thẳng cứu tiêu nơi sâu xa.

'Hồng . .'

Sau một khắc, một toà vĩ đại bóng mờ đột nhiên xuất hiện ở chân trời một đường.

Nó quá to lớn , ít nói cũng có mấy trăm mét. Từ biểu như trên xem, đó là một tên ông lão, thân xuyên trường bào màu trắng, hai tay bắt ấn, nộ chi mệnh môn.

Này biến số phi thường kinh người, tất cả mọi người không không biến sắc, mà Thục Sơn Tông chủ càng sâu, hấn ngơ ngác kinh sợ: "Vô thượng Kiếm Thần? Chuyện này. . ."

Cùng lúc đó.

"Quy tông. . ."

Phương xa thét dài càng kiều ngạo hơn .

Trong nháy mắt tiếp theo.

'Xì xì xì . .'

Trong phút chốc, trong hư không xuất hiện vô tận khí kiếm, chúng nó vượt qua mệnh môn, hướng không bỏ bầy thú bắn thẳng đến mà đi.

'Hồng . .'

'Gào. . .'

Phía trước bầy thú nhất thời bị bắn trúng, thân thể vọt thẳng ly mà lên, càng có một ít bị mất mạng tại chỗ. Chúng nó dồn dập phát sinh thống khổ gào thét, tình cảnh khốc liệt đến cực điểm.

Mà gán gò núi bóng lưng thông thể chấn động mạnh, trực tiếp lập được không ổn, liên tiếp lui về phía sau.

'Hồng . .'

Nó không cam lòng rộng to, làm sao căn bản không chống đỡ được Vạn Kiếm xuyên xạ, liên tục lui về phía sau.

Bên trong đất trời, một mảnh tiêu sát.

Vạn ngàn kiếm khí thể như điện mãng, nhanh như chớp giệt, rất nhanh tới gần thập phương chu.

Thục Sơn Tông chủ vội vàng quát: "Phong lão, nhanh thôi thúc thuyền cứu nạn hành bát quái vị trí, cần bầy khôn tam, ly chín chấn động hai. . ."

Phong lão không dám trì hoãn, cuống quýt giơ lên hai tay, hư không đạn điểm.

'Vù. . .'

Thập phương chu chấn động, lập tức vị trí phát sinh đại chuyển biến, ẩn lại cần bầy khôn tam tiến lên.

Đúng như dự đoán, nó ở đây trời Kiếm Vũ trong xuyên qua, chưa chạm đến mây may.

Có thể kiếm khí thực sự quá dày đặc , mọi người không khỏi sợ mất mật, ngơ ngác không ngớt.

Rất nhanh, thập phương chu từ bóng lưng kia bên hông trải qua, tất cả mọi người thấy rõ tất cả sau, nhất thời hút vào ngục khí lạnh.

Đây là một con hà theo sinh linh khủng bố a? Nó sinh cư đầu chim, nhưng là thân người, mọc ra bốn con cánh tay, thông thể bấp thịt trát kết, hung tượng lộ.

"Đây là cái gì quý?"

Mộ Dung Vũ gian nan nuốt nước bọt.

Sinh linh tựa hồ nghe đến tiếng nói của hắn, trực tiếp dưới đáy đầu chìm, nhìn về phía thập phương chu.

Tất cả mọi người thân thể không khỏi căng thẳng.

Nó đen kịt con người quá sâu sắc, như thâm uyên, khác người hồn chiến không ngớt.

Đây chính là ngũ cấp yêu thú a, có thể so với Thần Khiếu cảnh cường giả.

"Cho ta trùng . . ."

Phong lão cuồng lên, e sợ cho này đầu sinh linh đối phương chu động thủ, hét lớn một tiếng, hai tay bỗng nhiên đẩy một cái.

'Hô. . .'

Thập phương chu đột nhiên tăng cao tốc độ, trong nháy mắt đã rời xa này đầu sinh linh, hướng hắn thành phương hướng cấp tốc phóng đi.

Mấy qua đi, mọi người dần dần thấy rõ khác một cái càn khôn.

Kiểm Thần bóng mờ trong, một bóng người đứng lơ lửng trên không, triển khai vô thượng Huyền Thuật.

Người này chừng hai mươi tuổi, trên người mặc lam hoàng giao nhau bố y, bề ngoài rất là anh tuấn, chỉ có điều sắc mặt hơi trắng bệch, muốn là linh lực hao tổn gây nên.

"Lý Tiêu Dao?"

Vương Dật một chút nhận ra người này.

Lái thuyền cứu nạn Phong lão sâu sắc nhìn chăm chú trong hư không bóng người, nét mặt già nua hiện lên vẻ kinh sợ.

Hắn vạn vạn không nghĩ tới, hắn thành bên trong, càng hội có như vậy cường giả.

Càng không có nghĩ tới, hắn dĩ nhiên trẻ tuổi như vậy?

Mà đám người còn lại vẻ mặt khác nhau, khiếp sợ già chiếm đa số.

Hết cách rồi, hết thầy trước mắt quá mức không thể tưởng tượng nổi .

"Người biết hắn?"

Thở ói ra điều thuốc khí, âm thanh quái dị hỏi.

Vương Dật gật gù: "Lý Tiêu Dao có thể đẩy lùi ngũ cấp yêu thú, cường giả tên hoàn toàn xứng đáng. . ."

"Ta nghĩ người hiểu lắm. . ."

Thở lấy xuống xì gà, âm thanh quái dị nói: "Bản vương nói cường giả, là phía dưới cái kia xuyên màu xanh lam áo gió nữ tử. . ."

Vương Dật nhất thời sửng sờ, ánh mắt hướng phía dưới dời đi.

Phía dưới trên ngọn núi, trạm có hai đạo mỹ lệ thiên ảnh, chính là Triệu Linh Nhi cùng Lâm Nguyệt Như. Nhị nữ đối với thập phương chu làm như không thấy, chỉ lo thâm tình ngóng nhìn yêu lang bóng người.

Vương Dật nở nụ cười: "Thì ra là như vậy."

Cùng lúc đó, Lý Tiêu Dao liếc mắt nhìn thập phương chu, thân thể run lên, hướng về rơi xuống.

Hắn về đến nhị nữ bên người sau, kéo các nàng tay ngọc, hướng hắn thành phương hướng bay đi.

"Thiếu hiệp dừng chân. . ."

Phong lão vội vàng đem thập phương chu xác định ở hư không, triệt hồi kết giới, phi thân đuổi tới.

Thục Sơn Tông chủ thứ hai vọt lên, hắn biết, thực lực này kinh người hiệp sĩ, cùng tông môn có quan hệ rất lớn.

Còn lại các tông thượng tầng liếc mắt nhìn nhau, cũng đuổi tới.

Hần Châu càng có như thế tuần kiệt, tất cả mọi người lại không biết, bọn hắn muốn biết tất cả.

"Sur muội, ta cũng qua xem một chút. . ."

Lý Đăng Vân cũng nhần nại không được .

"Sur huynh. . ."

Ngữ Cầm vội vàng gọi hắn lại, thấp giọng nói: "Người đừng đi, hắn. . . Là Lý đại thần cháu trai. . ."

"Hả?"

Lý Đăng Vân nhất thời sững sờ: "Cái nào Lý đại thẩm?"

"Chính là. . ."

"Kỳ. . ."

Ngữ Cầm mới nói được một nửa, phía dưới đột nhiên xuất hiện một đạo kinh sợ tiếng kêu.

Trong nháy mắt tiếp theo, một cái bóng đen như là ma vọt tới trên boong thuyền.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 500: Háo sắc yêu quái

Mọi người dồn dập cả kinh, chờ thấy rõ sau, nhưng là sững sờ .

Nhưng thấy, Giáp ban ở giữa đứng một cái lông xù quái đồ vật.

Nó đại khái cao hơn 1 mét, thông thể phát bụi, viên viên như cái quả cầu lông, trên đầu mọc ra bốn cái cờ ngón tay sừng cong : khúc ngoặt.

Hai con mắt đại như chuông đồng, không có mũi, miệng cũng khó gặp, tựa hồ bị bộ lông chặn lại rồi.

Nó sau khi xuất hiện, chăm chú trừng mắt Ngữ Cầm, kính mắt trong nháy mắt, nhìn qua có chút buồn cười.

Một ít người không khỏi nhe răng nhếch miệng.

Này cái gì quý?

"Thật đáng yêu "

Khúc Uyển Thanh không khỏi duyên dáng gọi to.

Quả cầu lông nghe được âm thanh, thân thể chấn động, quay đầu nhìn về phía đối phương.

Khúc Uyển Thanh thấy, di động bước liên tục, hướng nó đi đến.

"Đứng lại "

Một bên Mộ Dung Vũ vội vàng ngăn lại nàng, khẽ quát: "Người điên rồi phải không?"

Mọi người nghe xong, dồn dập nhìn về phía hắn, trong mắt tràn ngập nghi hoặc.

Khúc Uyển Thanh nhân thể dừng lại, đôi mi thanh tú hơi nhú lên: "Mộ Dung Vũ, người có ý gì?"

Mộ Dung Vũ quay đầu nhìn về phía quả cầu lông, ngưng trọng nói: "Nếu như ta nhớ không lầm, vật này, hẳn là Niên Thú "

"Cái gì?"

Khúc Uyển Thanh nhất thời biến sắc, những người khác cũng là như vậy.

Ngữ Cầm vội vàng duỗi tay ngọc, đem áo đồ kéo ở phía sau.

"Đây chính là Niên Thú?"

Vương Dật không có đề ý đối phương mờ ám, mà là có chút trứng nát tan.

Hắn vụn vụn không nghĩ tới, cái này không đáng chú ý con vật nhỏ, càng là trong truyền thuyết đại yêu.

Vương Dật ở thế tục lớn lên, tự nhiên biết Niên Thú truyền thuyết.

Niên Thú, có xưng là năm

Ở xa xôi trên cổ thần thoại trong, mỗi khi gặp cuối năm nửa đêm, loại này yêu quái sẽ từ trên núi chạy xuống, đối với nhân loại súc vật tiến hành tàn sát.

Cổ nhân lợi dụng trí tuệ, phát minh pháo trúc, dán hồng phù, dùng để trừ xuất Niên Thú.

Từ đó, ngày lễ tập tục liên hình thành , mỗi khi gặp cuối năm, đều sẽ nã pháo trúc, thiếp câu đối

Có thể cái tên này đáng vẻ đạo đức như thế, cũng năng lực sát nhân?

"Vương Dật, bảo vệ tốt sự tử của người, chớ bị vật này đánh chạy "

Đột nhiên, Tô Yên Nam hét lớn một tiếng, lập tức hoành eo lập tức, bất cứ lúc nào chuẩn bị ra tay.

Mà Khúc Uyển Thanh cũng chậm chậm lùi về sau, mặt cười một mảnh cẩn thận.

Còn lại tuần kiệt cũng là như vậy.

"Hả?"

Vương Dật nhất thời sửng sờ.

"Niên Thú lực đại vô cùng, nhân loại khó có thể chống lại. Chúng nó chuyên đánh thành niên nữ tử vì chính mình nối dõi tông đường. Có thể thành mang thai xác suất quá thấp , cứ thế mỗi lần chỉ Niên Thú, chà đạp nữ tử đều đếm không xuể "

Lý Đăng Vân nhanh chóng giải thích, chết nhìn chòng chọc trên boong thuyền quả cầu lông.

"Cái gì?"

Vương Dật người nhất thời mòng ép.

Niên Thú đánh nữ nhân? Vì chính mình sinh con?

Nó là một loại háo sắc yêu quái?

Giời ạ! Đây cùng truyền thuyết cách biệt cũng quá xa một chút.

"Vương Dật, mang Ngữ Cầm cùng Y Y đi, nhanh "

Lý Đăng Vân nhanh chóng lấy ra một thanh trường kiếm, đứng ở trước ngực, sắc mặt nghiêm túc cực kỳ.

Vương Dật nhất thời cau mày: "Tông chủ, nó nếu dám làm bừa, chúng ta đánh giết chính là, vì sao phải đi?"

Lý Đăng Vân trầm giọng nói: "Truyền thuyết, thành niên Niên Thú cao nửa mét, yêu lực có thể đạt tới ngũ cấp "

Vương Dật con mắt trong nháy mắt tròng lên.

Nửa mét, ngũ cấp?

Có thể trước mắt này con

Hắn vội vàng nhìn về phía thỏ: "Vũ Vương, cái tên này "

"Không sai, nó chính là bản vương mấy ngày trước nói bát cấp đỉnh cao yêu thú "

Thỏ thủ sẵn lỗ mũi, đều học được đánh đập .

Vương Dật nhất thời choáng váng.

Bát cấp yêu thú? Còn tm đỉnh cao?

Thảo!

'Kỷ'

Cùng lúc đó, trên boong thuyền qua cầu lông lần thứ hai nhìn về phía Ngừ Cầm, phát sinh một đạo kinh sợ kêu quái dị.

Ngừ mỹ nhân mặt cười nhất bạch, thân thể yêu kiều run lấy bầy.

Nàng rất sợ sệt, đây là một loại đến từ sâu trong linh hồn run rẩy.

Niên Thú, là nữ nhân trời sinh khắc tinh.

"Cái tên này ánh mắt không sai, nhìn ra Ngừ Cầm thích hợp nhất nối dõi tông đường "

Thỏ khả khả cười quái dị, nhìn qua đề tiện.

"Lăn đại gia người "

Vương Dật nhất thời khí bạo nổ, chửi ầm lên.

Ngừ Cầm có danh phận, đó là thuộc về chính mình, há để người khác đi chia sẻ?

Huống chi, đối phương hay vẫn là tm một con yêu quái?

"Gọi người mẹ gọi, cho lão tử lăn "

Vương Dật rống to ở thiên, giận dữ vung đầu nắm đấm, hướng Niên Thú xông thẳng mà đi.

Mọi người thấy sau, nhất thời ngơ ngác thất sắc.

Ánh sáng lưu chuyển, chớp mắt tới gần.

'Oành '

Quả đấm của hắn, mạnh mẽ đánh vào Niên Thú lông xù sống lưng trên.

Bây giờ, Vương Dật tu vi ở Trúc Cơ chín tầng, sức mạnh đâu chỉ vạn cân? Chính là dây núi cũng sẽ bị hắn một quyền oanh sụp.

Ai nghĩ, Niên Thú ai này trọng quyền sau, thân thể vẫn không nhúc nhích, liền hoảng đều không hoảng.

Vương Dật nhưng cảm quyền lạ mặt đau, trong lòng hắn cả kinh, bỗng nhiên vung lên khác một nắm đấm, hướng đối phương sau não đánh tới.

'Vù '

Đột nhiên, Niên Thú không gian xung quanh nổi lên tầng lớn gọn sóng.

Vương Dật thông thể chấn động mạnh, cảm thấy một luồng khó có thể tưởng tượng Hồng Hoang sức mạnh to lớn trước mặt kéo tới, sung mãn không thể chống đỡ.

Trong nháy mắt tiếp theo, thân thể hắn trực tiếp bị trùng bay.

"Vương Dật "

Ngừ Cầm lớn tiếng duyên dáng gọi to, tràn ngập ý nhị mặt cười trong nháy mắt bạch .

"Sur tôn, làm sao ?"

Lạc YY cái gì cũng không nhìn thấy, gấp giọng hỏi.

Ngữ Cầm không để ý tới ái đồ, thân thể yếu đuối hơi động, liền muốn hướng 'Tiểu người yêu' bay đi.

Có thể ở trong nháy mắt tiếp theo, nàng không thể động.

Không riêng là Ngữ Cầm, tất cả mọi người tại chỗ, cũng không thể động.

Vào giờ phút này, Vương Dật đình trệ ở trên boong thuyền không 7 mét nơi, trên bả vai của hắn, toả ra một luồng thần bí xích mạng.

Xích mạng ở hư không tuần tuần rơi ra, đem phía dưới Niên Thú bọc lại, phạm vi bao trùm gần như ở khoảng năm mét.

"Tiểu tử, con yêu thú này huyết mạch khá cao, có thể ngươi là Nhân Vương, vì lẽ đó bản vương đem thực lực của nó áp chế ở tam cấp đỉnh cao, cao hơn ngươi một cấp bậc "

Vương Dật trên bả vai thả khu tị đạo, này sợi thần bí xích mạng, chính là từ trên người nó phát sinh.

Vương Dật làm cho thẳng thân hình, lạnh lùng nhìn phía dưới Niên Thú, trầm giọng nói: "Vũ Vương, cảm ơn ngươi "

"Hiện tại nó, tương đương với Kim Đan đỉnh cao nhân loại, tuy rằng tàn khốc chút, có thể đây là hiện thực. Ngươi cần thận đánh, nếu là thua, cũng đừng nghĩ tới luyện , bé ngoan về nhà bị Tô vương các nàng nuôi nhốt ba "

Thỏ đang khi nói chuyện, bay khỏi Vương Dật vai.

Trung ngôn, khó nghe.

"Cảm ơn ngươi "

Vương Dật lần nữa nói tạ, chậm rãi nắm nổi lên song quyền.

'Hô '

Đột nhiên, dưới chân của hắn, nổi lên một đoàn thần bí mây mù.

Thỏ rất nhanh bay ra xích mạng phạm vi bao phủ, nó thấy mọi người một mặt kinh hãi, thậm chí dùng sức đi giấy dựa, liền âm thanh quái dị nói: "Đừng lo lắng, bản vương 'Vương giả lĩnh vực' an toàn rất "

Cùng lúc đó.

'Kỷ?'

Xích trảo trong Niên Thú kêu sợ hãi không ngừng, hiển nhiên bị sợ rồi.

"Hắc "

Trong hư không Vương Dật khước miệng một câu, hai mắt nổi lên Phích Lịch tia điện: "Lại dám đánh người đàn bà của ta, muốn chết "

Hắn hét lớn một tiếng, chân đạp mây mù, hướng phía dưới Niên Thú xông thẳng mà đi.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 501: Chân chính hình thái

Phù Quang Lược Ảnh, gương kích trời cao.

Mất thấy hai người cự ly càng ngày càng gần.

'Kỷ. . .'

Bỗng nhiên, Niên Thú xuất một tiếng kêu quái dị, lông xù thân thể bỗng nhiên run lên.

'Hồng. . .'

Trong phút chốc, một luồng thần bí u quang, từ trên người nó bạo mà xuất, ở hư không phun ra nuốt vào, quét ngang bát hoang.

"A. . ."

Vương Dật thông thể chấn động, nhất thời xác định ở hư không, lập tức hướng về sau chột lui.

Thế nhưng, Niên Thú bắt đầu sinh trời đất xoay vần biến hóa lớn.

Nó chậm rãi lên cao, hình thể từ tròn trịa đã có trí.

Máy qua đi. . .

Một bóng người cao to, xuất hiện ở trước mắt mọi người.

Đây là một cái hoàn mỹ nam nhân.

Không, phải nói là một cái hoàn mỹ nam tính.

Hắn đại khái khoảng hai mét, trường như thác nước, da dẻ ngọc trạch phát quang, thông thể bán xích ~ lõa, ngoại trừ nửa người trên, còn lại bộ phận đều bị lông dài bao trùm.

Trên đầu bốn góc biến hoá dài ra không ít, độ cong ưu mỹ.

Mà phía sau cái mông, tặc mọc ra ba cái dài nhỏ đuôi, chúng nó hư không run run, rất có linh tính.

Chỗ chết người nhất chính là, mặt của hắn mô hình rất anh tuấn, nửa người trên nhưng dị thường hùng tráng, bắp thịt trát kết, toàn thể lộ ra một luồng tà dị mị lực.

Này, hay là mới thật sự là Niên Thú.

Giữa hư không, Vương Dật ổn định thân thể, giặt mình nhìn phía dưới.

Hắn không phải không thừa nhận, hiện tại Niên Thú rất có sức hấp dẫn, quang từ vóc người trên giảng, chính mình liền rất là không kịp.

Này Tim quả thực chính là một cô thiếu nữ chung kết giả.

Không, bất kể là thanh thuần thiếu nữ, hay vẫn là thiếu phụ thực nữ, đều rất khó chống đối đối phương mị lực.

Kết giới ngoại mọi người thấy rõ tất cả sau, cũng là lẫn nhau ngơ ngác.

Giời ạ!

Tương truyền Niên Thú chuyên đánh nữ tử, hiện tại đến xem, những nữ nhân kia rõ ràng đều là tự nguyện với hắn đi. . .

Cùng lúc đó.

"Ba cái đuôi? Làm sao ít đi năm cái?"

Hoá hình Niên Thú nói nhỏ, âm thanh rất có từ tính, khiến người ta cả đời đều khó mà quên được.

Hắn liếc mắt nhìn Vương Dật, sau đó quay đầu đi, nhìn về phía ngoại diện, ánh mắt một trận tự do.

Cuối cùng, Niên Thú ánh mắt, hình ảnh ngất quảng ở Ngữ Cầm trên người.

Ngữ Cầm nhất thời hoảng rồi, vội vàng quay người sang từ, không dám cùng hắn nhìn thẳng.

Niên Thú mỉm cười, rất có mị lực, thế nhưng ánh mắt trên di, nhìn về phía nào đó thờ.

"Tham kiến. . . Yêu tôn các hạ. . ."

Hắn kính cẩn nói.

"Yêu tôn là cái gì quý?"

Thỏ hút xì gà, miệng đầy lớn lối nói: "Bản vương chính là Chân Hồng Vương Vũ Lăng. . ."

"Chân Hồng. . . Vương. . ."

Niên Thú thấp giọng lặp lại, tiếp tục nói: "Không biết các hạ, là như thế nào từ 'Chân vũ huyền cảnh' trong xuất đến ? Theo ta được biết, cự huyền cảnh mở ra, vẫn cần mấy trăm nhật nguyệt. . ."

"Nói cái gì đó?"

Thỏ hai lỗ tai bốc khói nói: "Bản vương cùng các ngươi không phải một đường."

Niên Thú nhất thời sững sờ, lập tức tuấn mặt trầm xuống: "Nói như thế, các hạ là phải giúp những nhân loại này ?"

Thỏ lười với hần phí lời, đầu một bên, nhìn về phía Vương Dật: "Ta nói, ngươi làm sao còn chưa động thủ?"

Vương mỗ ngời hướng nó xếp đặt ra tay, ra hiệu vân vân.

Hắn muốn biết nhiều bí mật hơn.

"Ha ha. . ."

Niên Thú nở nụ cười: "Các hạ cho rằng, đề thấp ta yêu lực, kẻ nhân loại này liền có thể đánh bại ta?"

Thỏ liếc mắt nhìn hắn, không đáng hồi phục.

Niên Thú tiếp tục nói: "Ta là 'Đại niên yêu tôn' con thứ ba, huyết thống thuần khiết, há có thể. . ."

"Mù cái gì?"

Thỏ nhất thời phiền, trực tiếp đánh gãy đối phương: "Nói nhảm nữa xuống, bản vương một miệng nuốt ngươi."

Niên Thú nhất thời biến sắc.

Hắn vạn vạn không nghĩ tới, đối phương càng như vậy không nể mặt mũi.

"Đại niên yêu tôn là cấp mấy yêu thú?"

Đúng vào lúc này, Vương Dật mở miệng .

Khi hắn nghe được lời của đối phương sau, chẳng biết vì sao, trong lòng lại có một luồng linh cảm không lành.

Niên Thú nghe tiếng, xoay người lại, nhìn về phía hư không.

"Án nhân loại các ngươi lời giải thích, 12 cấp. . ."

Hắn chậm rãi mở miệng.

Vương Dật nghe xong trầm mặc.

Đây là một cái cực kỳ khủng bố tin tức.

Trên đời dĩ nhiên có 12 cấp yêu thú?

Mà nhất đồ phá hoại chính là, đối phương hay vẫn là một loại liêu muội yêu quái. . .

Giời ạ!

Không được, ta nhất định phải mau chóng trở về để nơi.

Thần bí vùng cấm một khi mở ra, muôn dân phúc không diệt trước tiên lại không nói, nếu là tiên nữ lão bà bị cái kia 'Đại niên yêu tôn' cướp đi, cũng quá đồ phá hoại. . .

Mà kết giới ngoại mọi người, cũng dồn dập biến sắc.

12 cấp?

Thiên, sao có thể có chuyện đó.

"Nhân loại. . ."

Niên Thú bỗng nhiên giơ lên tay phải, chỉ chỉ ngoại diện Ngử Cầm, nói: "Người phụ nữ kia, bỗng hoàng một lúc mang đi."

Hắn dĩ nhiên nhìn thấu hai người quan hệ.

"Đi giờ đi!"

Vương Dật đang tự trầm ngâm, nghe vậy nhất thời nổi trận lôi đình, hét lớn một tiếng, vung lên hữu quyền xông thẳng mà xuống.

"Không biết tự lượng sức mình. . ."

Niên Thú cười gằn, trực tiếp lấy ra bàn tay phải.

Trong nháy mắt tiếp theo.

Hai người quyền chưởng, mạnh mẽ đụng vào nhau.

'Oành. . .'

Kết giới bên trong nhất thời tuôn ra một luồng to lớn tiếng vang.

Song phương thông thể chấn động mạnh, đồng thời chột lui mấy mét.

"Hà? Lực lượng này. . ."

Niên Thú nhất thời cả kinh, lớn tiếng nói: "Ngươi là trong nhân loại cực phẩm linh căn?"

"Lão tử bất khuất bạch ngân. . ."

Vương Dật tiếp tục rống to, chân đạp càn khôn lần thứ hai công trên.

Đằng Vân quyết độ quá nhanh, hắn trong nháy mắt vọt tới đối phương phía bên phải, lôi đình trọng quyền lần thứ hai nổ ra.

Niên Thú một cái không kịp phản ứng, gương mặt tuần tú nhất thời bị đập phá cái rần chắc.

'Oành'

Đầu hắn chấn động, thân thể bay ngang mà lên, trực tiếp đánh vào kết giới bên trên.

"Tiên sư nó, còn rất cứng rắn. . ."

Vương Dật vậy vậy tay, trong lòng âm thầm giật mình.

Đầu của đối phương quá bất phàm.

"Thảo, ngươi đang làm gì thế?"

Đột nhiên, tho ở ngoại diện kêu quái dị nói: "Nếu không muốn chết, mau mau lấy ra cái kia chiến giáp. . ."

Vương Dật nhìn về phía đối phương, cau mày nói: "Ngươi có ý gì?"

Tho rống to: "Bản vương mới vừa nói, cái tên này huyết thống khá cao, tam cấp trạng thái không phải bình thường yêu thú có thể so với. Ngươi tuy là Nhân Vương thể chất, có thể cách biệt một cảnh giới lớn, bất cứ lúc nào có chết nguy hiểm. . ."

Thảo!

Vương Dật nhất thời không nói gì.

Hắn thực không muốn lấy ra Tề Thiên chiến giáp, bởi vì phía trên kia. . .

Có thể nghĩ lại vừa nghĩ, này tán gái quái dị nhiên đánh chính mình nữ nhân chú ý, nhất định phải dành cho trừng phạt.

Nghĩ tới đây, Vương Dật không do dự nữa, chậm rãi giơ lên tay phải.

Mắt mặt quy mắt mặt, người đàn bà của chính mình, tuyệt đối không thể bị cướp đi.

'Oành'

Đồng thau bao cổ tay đột nhiên nổ tung, hóa thành đầy trời đồng khí, hư không bỗng bành.

Cùng lúc đó, Niên Thú chậm rãi đứng dậy, giờ lên gương mặt tuấn tú, lạnh lùng nhìn về phía hư không.

Vừa nảy oanh kích, không đối với hấn sản sinh bất cứ thương tổn gì.

Có thể sau một khắc, Niên Thú sẽ sổng , hai mắt vượt trùng càng lớn.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 502: Chiến Niên Thú (thượng)

Mà kết giới ngoại mọi người, càng là lần lượt hoá đá .

Bởi vì, bọn hắn nhìn thấy một cái. . .

Trên hư không.

Đồng Giáp xích phong, ngạo thị cửu thiên thập địa.

Tử Tượng Thiên Phụng, thế hời lẫm vũ mệnh mông.

Này vốn là một loại duy ngã độc tôn đại khí thế, có thể. . .

Cổ lão lười mầu đỉnh, bốn phía khôn kỳ đón gió run run, mặt trên ẩn có bốn cái khổng lồ kiểu chữ.

Mọi người choáng váng, thật sự choáng váng.

"Ừng ục. . ."

Mộ Dung Vũ gian nan nuốt nước bọt: "Ta yêu. . . Lão bà. . . ?"

Hắn cảm giác mình trứng, nát.

Ngẩn ngừ kinh hãi qua đi, mọi người đưa mắt chuyển qua Lý đại tông chủ trên người.

Mà vào giờ phút này, Lý Đăng Vân động lại ở nơi đó, miệng trương so cái gì đều lớn hơn, hoàn toàn không chú ý tới người phạm tặc ánh mắt.

"Ngữ thiên thị. . ."

Đúng vào lúc này, Lạc Y Y mở miệng , nàng gương cặp kia thái mâu, thấp giọng nói: "Người nói. . . Vương Dật sẽ thắng sao?"

Ngữ Cầm chính nhìn kỹ 'Tiểu người yêu' bóng người, nghe vậy tiểu mặt trầm xuống: "Người gọi ta cái gì?"

"A. . ."

Lạc Y Y thở nhẹ một tiếng, cặp môi thom vì đỏ, phần nộ nói: "Su tôn, ta sai rồi. . ."

Ngữ Cầm bạch ái đỏ một chút, lần thứ hai nhìn về phía hư không: "Hắn nhất định sẽ thắng. . ."

Các nàng lời nói, hầu như không ai chú ý tới, ngoại trừ. . .

1 mét ngoại, Khúc Uyển Thanh ngẩng ngốc nhìn chăm chú nhị nữ bóng lưng, cặp môi thom mở ra, hóa thành một vòng tròn.

Nàng vốn định hỏi dò Lạc Y Y, cái kia 'Ta yêu lão bà' là chuyện ra sao, ai nghĩ, nhưng là phát hiện một bí ẩn lớn.

Chẳng lẽ, Ngừ Cầm Trường lão nàng. . .

Thiên, thật sự giả ?

Cùng lúc đó, kết giới ở trong.

"Cái này không thể nào. . ."

Niên Thú anh tuấn thân thể run lấy bầy: "Đại Thánh chiến y? Lục Nhĩ Vương Ma binh?"

Hắn càng là nhận ra tất cả.

Trong hư không Vương Dật không khỏi sửng sò, sau đó liền thoải mái .

Đối phương là bát cấp yêu thú, không biết sống bao nhiêu năm tháng, tự nhiên có một ít kiêu thước.

Huống hồ, Đại Thánh cùng Lục Nhĩ, cũng không phải nhân loại.

"Ngươi đang làm gì thế?"

Đứng vào lúc này, ngoại diện thô không nhìn nổi , kêu quái dị nói: "Đánh nhau trước, còn muốn áp ừ một chút tình cảm hay sao?"

Thảo!

Wương Dật nhất thời nổi giận, mạnh mẽ trừng một chút thô, thể nhưng cơ thịt run lên, chuẩn bị xuất kích.

"Mà lại trụ!"

Đột nhiên, Niên Thú đơn chương bình án hư không, lớn tiếng nói: "Ngươi đến cùng là ai?"

"Gia gia ngươi. . ."

Wương Dật há có thể cùng đối phương phí lời? Hét lớn một tiếng, hai chân mãnh đạp hư không.

'Xi. . .'

Trong phút chốc, bóng loáng lưu chuyển, huyễn ảnh ngang trời.

Dài mười trượng phong, dẫn dắt một đờn sơn hà, giận dữ lao xuống.

Niên Thú gương mặt tuấn tú đại biến, vội vàng giơ lên tay phải, đón đánh bất thể Phong Vân.

Sau một khắc. . .

'Àm àm. . .'

To lớn nổ vang đột nhiên xuất hiện, kết giới bên trong nhất thời cương phong nổi lên bốn phía, bát hoang phun ra nuốt vào.

'Oành. . .'

Nặng nề nổ vang lập tức xuất hiện, lại nhìn, Niên Thú dày rộng sống lưng, áp sát vào kết giới mặt ngoài, tay trái của hắn, vững vàng cầm lấy Vương Dật hữu quyền.

Mà Niên Thú trong mắt, chen lẫn quá nhiều mê man cùng không rõ.

"Đi chết. . ."

Wương Dật hét lớn một tiếng, bỗng nhiên vung lên tả quyền, hướng về đối phương đầu lâu mạnh mẽ đánh tới.

Niên Thú phản ứng cực nhanh, trong nháy mắt giơ lên tay phải.

'Phốc. . .'

Hắn lại nhận cái nhíp nhàng ăn khớp.

"Hống. . ."

Wương Dật thấy liên hoàn song kích đều bị đối phương đỡ lấy, làm sao có thể không giận? Ở bên trong dã tính phóng lên trời, ngửa mặt lên trời gào to.

'Hồng. . '

Trong phút chốc, trên người hắn bỗng nhiên bùng nổ ra chói mắt hào quang, một vòng to lớn Thần khuyển xông thẳng mà lên, ở sau lưng chìm nổi, hai mắt càng là trong nháy mắt hóa thành đen kịt một màu.

Hai người cánh tay, bắt đầu kịch liệt bắt đầu run rẩy.

Niên Thú đem đôi phương biến hóa nhìn ở trong mắt, thay đổi sắc mặt: "Người không phải là loài người?"

Vương Dật không để ý tới hắn, đầu vi vi hướng về sau ngửa mặt lên, sau đó bỗng nhiên về phía trước đập một cái.

'Oành. . '

Hai người cái trán, nhất thời thân mật hôn ở cùng nhau.

Niên Thú thông thể chấn động mạnh, sau não trực tiếp va vào kết giới.

Sau một khắc. . .

Thảo!

Vương mỗ người cảm thấy trán một trận nóng bỏng, nhất thời kinh ngạc, thàn nói: 'Cái tên này đầu là ximăng làm?'

Niên Thú đầu trước sau bị 'Hôn' sau, cũng không dễ chịu.

"Người muốn chết. . ."

Hắn tức giận rống to, ngẩng đầu hướng về thiên.

'Hồng. . '

Trong nháy mắt, một luồng hắc mang từ trên người hắn kích ~ xạ mà xuất.

Vương Dật cảm thấy một luồng sức mạnh to lớn phá vào mặt, sung mãn không thể chống đỡ, vội vàng hướng về sau triệt hồi.

"Hóng hóng. . ."

Niên Thú không có ngăn cản, mà là hai tay nắm tay, liên tục rống to.

Vóc người của hắn tiếp tục bắt đầu tăng trưởng, rất nhanh đạt đến 5 mét có hơn, trên người lần thứ hai bị bộ lông bao trùm, tuấn dật trên mặt, bắt đầu dư tợn biến hình.

Rất nhanh, một cái cao 8 mét lông dài quái vật, xuất hiện người phạm tục trong mắt.

Nếu như nói, vừa này là Niên Thú tán gái trạng thái, như vậy hiện tại, liền mở ra hình thức chiến đấu.

Biến hóa nhất đại, là khuôn mặt của hắn, tự viên tự hầu, tứ cái nanh trên dưới đối lập, đáng sợ đến cực điểm.

Vương Dật lạnh lùng nhìn chăm chú đối phương, khí tức trên người càng ngày càng tăng vọt.

Hắn không những không có sợ sệt, trái lại rất là hưng phấn, cái cảm giác này đến từ chính sâu trong linh hồn.

"Nhân loại. . ."

Sau khi biến thân Niên Thú tiếng tuyên đại biến: "Người nếu nói là xuất hai món chí bảo này khỏi nguồn, bản hoàng thưởng người cái toàn thân."

Vương Dật không đáp lại, đem tự thân trạng thái điều chỉnh đến đỉnh cao.

Niên Thú trong nháy mắt nhìn ra tất cả, liền cũng lại không còn động tĩnh.

'Xi. . '

Đột nhiên, hắn thân thể to lớn hóa thành một đạo tàn ảnh, trong nháy mắt đi tới trước mặt đối phương, vùng quyền hướng đối phương bộ ngực đánh tới.

Vương Dật trực tiếp nhắc quyền đón đánh.

'Oành. . '

To lớn vang trầm đột nhiên xuất hiện.

Vương Dật thông thể chấn động mạnh, hướng về sau chột lui.

Niên Thú lui về phía sau hai bước, liền lần thứ hai xông lên, tốc độ tăng cao tam phần.

Vương Dật từ vừa nãy một đòn trên phán đoán, sức mạnh của đối phương chí cương chí dương, không thể liều.

Tâm tư đọc chuyển, hần giờ lên hai tay hư không ôm cầu, liền miên tung bay.

Trong nháy mắt, Niên Thú dĩ nhiên công gần, lần này mục tiêu là đối phương phần eo, thế muốn đem một đòn đập gãy.

Vương Dật trong nháy mắt lùi lại một bước, hai tay như gió, trong nháy mắt khoát lên đối phương tráng kiện trên cánh tay phải, tay phải họa hồ một vùng, tay trái thuận thể bình án.

Vô thượng Thái Cực pháp —— nó son chi thạch, có thể công ngọc.

Niên Thú nhất thời cảm giác, chính mình sức mạnh càng đủ, quỹ tích nhưng phát sinh biến hóa lớn, đang tự sững sờ. . .

Sau một khắc.

'Àm . . '

Nắm đấm phải của hắn, mạnh mẽ đánh vào vai trái của chính mình trên.

"Hà?"

Niên Thú kinh hãi, thân thể to lớn nhưng lập được không ổn, bị quyền lực của chính mình oanh lui mấy bước.

Vương Dật há hốc bỏ qua cơ hội này?'Hô' một tiếng, hắn trong nháy mắt chuyển qua đối phương phía sau, hữu quyền sử dụng bú sữa rồi đi, hướng Niên Thú sống lưng tàn nhẫn kích mà đi.

'Oành. . . '

Niên Thú lần thứ hai chấn động mạnh, thân thể đột nhiên dừng lại.

Vương Dật chốc lát không làm lỡ, phóng lên trời, đơn chưởng vung lên, hướng về đối phương Thiên Linh đập thẳng mà xuống.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 503: Chiến Niên Thú (hạ)

Năm ngón tay ép đỉnh, quán khí Lăng Vân.

'Oành. . . '

Trong tiếng thét gào, Vương Dật bàn tay, mạnh mẽ vỗ vào này viên đầu lâu to lớn bên trên.

Niên Thú thông thể chấn động mạnh, cổ rõ ràng về phía trước duỗi một cái, hai đầu gối hơi cong, suýt chút nữa quỵ xuống.

"Hống. . . "

Hắn đại tiếng rống giận, hai trào giận dữ giờ lên, chụp vào hư không.

Vương Dật lăng không xoay chuyển, trong nháy mắt tránh thoát tập kích, thế nhưng nhanh hạ xuống trước mặt đối phương, dưới chân đạn điểm, phi thân thẳng quyền trên oanh.

'Oành '

Niên Thú 8 mét cao thân thể, nhất thời bị cự lực trùng ly mặt đất.

Ở như vậy mãnh liệt tiến công dưới, chính là ngọn núi lớn, cũng sẽ bị nổ nát.

Có thể Niên Thú không giống nhau, hẳn là 8 cấp yêu thú, tuy rằng yêu lực bị tỏ áp chế ở tam cấp, thân thể nhưng không có quá đại biến hóa, vì lẽ đó vẫn chưa bị thương.

Nhưng là, hẳn nổi giận, ngập trời.

"Bồn hoàng muốn đưa ngươi chém thành muôn mảnh."

Niên Thú giận dữ thu hồi hai trảo, hướng phía dưới tìm kiếm.

Vương Dật hư không hoành chuyển, lần thứ hai tránh ra.

Sau một khắc, hẳn đi tới mấy mét ở ngoài, hư không mà xác định, hô hấp có chút nặng nề.

Vừa nãy công kích tuy rằng không nhiều, có thể Vương Dật dùng tới trăm phần trăm sức mạnh, linh khí hao tổn rất lớn.

Ai nghĩ, không những không có thương tổn được Niên Thú, trái lại gây nên đối phương lửa giận.

Vào giờ phút này.

Niên Thú trở xuống mặt đất, mạnh mẽ trùng mắt hư không.

'Hô '

Đột nhiên, hẳn trực tiếp giơ lên hai trảo, thể nâng bầu trời Sora.

"Hồng. . ."

To lớn tiếng gào mãnh như cơn bão, kinh động khắp nơi.

'Ầm ầm ầm. . .'

Thập phương chu trên không, vốn là sáng sủa càn khôn. Thời khắc này, chợt nổi lên tầng lớn yêu vân, mà lại càng tụ càng nhiều.

Thiên khung nhất thời cuồng phong gào thét, sấm vang chớp giật, thiên địa thất sắc.

Niên Thú vì đối phó Vương Dật, vận dụng Tiên Thiên phù văn, triển khai vô thượng yêu thuật.

"Hả?"

Vương Dật nhất thời sửng sốt, nhắc xem hướng về bầu trời, sắc mặt nghiêm nghị.

Mà kết giới ngoại mọi người, càng là nhìn nhau ngơ ngác.

Hắn có thể dẫn muốn phong thiên lôi động? Hình thành đáng sợ như thế cảnh tượng kì dị trong trời đất?

Đây cũng quá khuếch đại.

"Ân, không sai. . ."

Nếu nói là ở đây ai không sốt sắng, duy tỏ là vậy.

Nó chụp tị hướng về thiên, gật đầu nói: "Không sai yêu thuật. . ."

"Vũ Vương. . ."

Ngữ Cầm cũng không còn cách nào bình tĩnh xuống, gấp giọng hô: "Ngươi nhanh đi. . . Ngăn cản Niên Thú thi pháp. . ."

"Mỹ nữ, ngươi thả 1 vạn cái tâm. . ."

Thỏ tay nhỏ liên tục đóng đưa: "Quy tắc này dẫn lối yêu thuật chỉ có tam cấp mà thôi, ngươi 'Người đàn ông nhỏ bé' chịu đựng được, tuyệt sẽ không ảnh hưởng các ngươi hành phòng. . ."

Hắn đặc biệt kinh người.

"Dát? ? ?"

"Cái gì?"

"Người đàn ông nhỏ bé? Hành phòng?"

Mọi người nghe xong, nhất thời mòng ép, một mặt ngo ngác nhìn về phía ngừ mỹ nhân.

Ngừ Cẩm trực tiếp bị tức điên rồi, đầy đặn thân thể yêu kiều một trận run rẩy, mặt cười càng là nóng bỏng như hỏa.

Nàng dùng sức nắm phần quyền, lần thứ hai động sát tâm.

Cùng lúc đó. . .

'Àm àm . . '

Đột nhiên, một tia chớp tự thương khùng hạ xuống, trong nháy mắt đánh vào Niên Thú vuốt trái trên.

Niên Thú thân thể to lớn chấn động dữ dội không ngừng, khuôn mặt trở nên càng vặn vẹo , tựa hồ đang chịu đựng một loại khó có thể tưởng tượng đại thống khổ.

Hắn chậm rãi giờ lên vuốt phải, xoa đoàn kia Phích Lịch tia điện, dẫn dắt thành thể, phác hoạ vòn quanh.

Khùng bổ chùm sáng ở Niên Thú hai trảo đi khắp gào thét, cực kỳ khùng bổ.

"Yêu thần giáng thế. . ."

Bỗng nhiên, hắn hét lớn một tiếng, hai trảo bỗng nhiên về phía trước đẩy một cái.

'Vù. . '

Trong phút chốc, một con mây mét đại tiểu, mặt hướng dữ tợn hung thú từ chùm sáng trong thoát ra, hướng Vương Dật xông thẳng mà đi.

Nó thể đi cực kỳ hung mãnh, phảng phất có thể hủy thiên diệt địa.

Vương Dật biết vậy nên tóc gáy đứng lên, một loại cảm giác nguy hiểm trước nay chưa từng có nổi lên trong lòng, không khỏi kinh hãi đến biến sắc.

"Không tốt. . ."

Hắn hô to không ổn, vội vàng thôi thúc Đằng Vân quyết, trong nháy mắt phóng lên trời.

Điện quang hung thú càng là nắm giữ chính mình ý thức, theo sát mà trên.

"Khốn nạn. . ."

Vương Dật rống to, mắt thấy hung thú gào thét đập tới, này nếu như bị bắn trúng , không chết cũng hội lột da.

Hắn ngửa mặt lên trời thét dài, trực tiếp duỗi ra hai tay, đón lấy này hai con trên nhào điện trảo.

Trong nháy mắt tiếp theo.

'Xi. . '

Hai tay hai trảo trong nháy mắt kết hợp, Vương Dật thông thể rung mạnh, từng luồng từng luồng đau ma cảm giác truyền khắp toàn thân.

Nếu không phải là có Tề Thiên chiến giáp hộ thể, sự đau khổ này nhất định sẽ gấp bội tăng lên.

'Hống. . '

Hung thú bị nghẹt, đột nhiên giận dữ, nó quái rống lên một tiếng, mở ra miệng lớn hướng đối phương đầu lâu táp tới.

"Muốn cũng đừng nghĩ, mở cho ta. . ."

Trong phút chốc, tiếng rống ngâm xông thẳng cửu tiêu, kinh sợ mênh mông.

Vương Dật rồng to ở thiên, sau lưng Thần khuyển sáng choang hậu thế, hân khí quán hai tay, bỗng nhiên một phần.

'Đùng ùng. . '

Điện quang mới xạ, hung thú nhất thời không chịu nổi, trực tiếp bị xé ra cái nát tan.

"Cái gì?"

Niên Thú nhất thời sửng sốt .

Hắn biết rõ chính mình yêu thuật thần uy, tuy rằng chỉ có tam cấp, nhưng có thể khiến nhân loại ta Kim Đan tu sĩ hóa thành một đám bụi trần.

Mà đối phương vẹn vẹn là một cái tiểu Trúc Cơ, ai nghĩ. . .

Vào giờ phút này. . .

Đồng Giáp xích phong, chìm nổi ở hư không, ở đời này miêu tả hoàn toàn mới văn chương.

"Hô. . . Hô. . ."

Vương Dật hai tay tự nhiên buông xuống ở bên hông, thờ hồng học.

Hắn trải qua đến cung giường hết đà, nếu là lại tới một lần nữa, tất nhiên không chịu nổi.

Cũng may, Niên Thú vẫn chưa hành động, mà là thu đi tới chiến đấu hình thái, trở về phong tạo chi hình.

"Người. . . Đến cùng là ai?"

Hắn trầm giọng hỏi.

Niên Thú nhãn lực cực cao, tất nhiên là nhìn ra đối phương cốt linh không lớn, tiềm lực nhưng rất kinh người, mà lại nắm giữ Đại Thánh cùng Yêu Vương bảo bối.

Đây là cỡ nào tạo hóa?

Hắn không muốn trở thành Vương Dật đá mài dao.

Nguyên nhân rất đơn giản, có thể ở, chính mình lấy không được đối phương tính mạng.

"Ha ha. . ."

Vương Dật bình phục hô hấp, nhưng là nở nụ cười.

Hắn giơ lên ngón cái, chỉ về sau lưng bốn phía khôn kỳ: "Nhận thức bốn chữ này sao?"

Niên Thú hơi nhướng mày: "Người có ý gì?"

Hắn mặc dù biết nhân loại kiêu chừ, nhưng không biết được gần thể phiên bản, vì lẽ đó chân tâm nhìn không hiểu.

"Không quen biết quên đi. . ."

Vương Dật giơ lên tay phải, chỉ về kết giới ngoại Ngữ Cầm, lạnh lùng nói: "Nàng là của ta, người hiểu hay không hiểu?"

Kết giới ngoại mọi người nghe xong, lần thứ hai hoá đá , gần như cùng lúc đó há hốc miệng ra.

Ngữ Cầm nhưng là vừa sợ vừa thẹn, hận không thể tìm cái khe nứt xuyên xuống.

Thiên, hắn. . . Hắn dĩ nhiên trước mặt mọi người nói ra?

Quả thực mắc cỡ chết người .

Mà Lạc Y Y tắc bĩu môi ra, mặt cười trên một mảnh ăn vặt vị.

"Người ?"

Niên Thú tuần mục nhắm lại, sát cơ lại lộ.

Phàm là yêu thú, nói dối tông đường là đệ nhất đại sự, đặc biệt là 'Năm' loại sinh linh này, đối với giống cái, xem so cái gì đều trùng.

"Không sai, là của ta. . ."

Vương Dật âm thầm điều tức, khôi phục linh khí, chuẩn bị tái chiến.

Đột nhiên, kết giới một trận lay động, thò tiếm vào.

"Lần này liền tới đây đi, tiểu tử, lần sau thực chiến dùng điểm tâm, ngươi này tu luyện tiến độ quá chậm. . ."

Nó sau khi nói xong, giờ tay đem nửa đoạn xỉ gà gỡ xuống, để vào trong tai, thế nhưng cái móng run lên, mặt hướng Niên Thú, trực tiếp mở ra miệng rộng: "Hồng a. . ."

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 504: Cắn một miếng liền biết rồi

'Oa. . .'

Hư không bỗng nhiên nổi lên một luồng vòng xoáy khổng lồ.

Hồng thần thông —— linh thần nạp cực.

Niên Thú thân thể chấn động, trực tiếp bị cuốn lên.

Này biến số phi thường kinh người, tất cả mọi người nhất thời sững sờ.

"Chân Hồng Vương, ngươi làm cái gì?"

Trong hư không Niên Thú kinh hãi đến biến sắc.

Thỏ tuy là nhếch miệng, nhưng vẫn như cũ năng lực lên tiếng: "Đương nhiên là ăn ngươi."

Đối với Vương giả tới nói, bắt cấp yêu thú là không sai đồ ăn.

"Cái gì?"

Niên Thú hét lớn: "Ngươi dĩ nhiên không tin thủ điều ước? Ta nhưng là 'Đại niên yêu tôn' hậu duệ. . ."

"Điều ước là cái gì quý?"

Thỏ giờ lên tay nhỏ, thủ sẵn lỗ mũi nói: "Đại niên yêu tôn? Bản vương chờ nó. . ."

Trong hư không vòng xoáy vượt lưu càng nhanh, 1o mấy sau, Niên Thú thân thể bỗng nhiên bị kéo dài, đầu dưới chân trên xuyên vào đối phương trong miệng.

Khí tuyến đột nhiên tan vỡ.

Thỏ trực tiếp cắn miệng, lưỡng quai hàm chi mà nhô lên, dường như cóc. Nó phong phú lừa mỗi một trận nhúc nhích, nhìn qua đặc biệt đáng sợ.

'Rắc rắc. . .'

Loáng thoáng, thỏ trong miệng bốc ra nặng nề xương vỡ tiếng, khoe miệng hào quang tứ tiết, phù văn chếch lậ.

Bắt cấp yêu thú, lại bị nó. . . Nuốt sống.

Mọi người ngây ngốc nhìn tất cả, vẻ mặt đều hoá đá.

Thiên, nó lại. . .

1 phút nhiều chung sau.

Thỏ lưỡng quai hàm dần dần nhỏ đi, khôi phục bình thường.

"Ây. . ."

Nó ợ một tiếng no nê, giờ lên tay nhỏ, từ trong tai lấy ra trước nửa con xi gà, đốt, tăng tăng phun ra một cái yên khí: "Huyết thống không sai, so với bản vương dự liệu cao một chút."

Vương Dật nghe xong có chút không nói gì, thân thể nhẹ nhàng chấn động.

'Oành '

Tề Thiên chiến giáp nổ tung, hóa thành bao cổ tay, về đến tay phải của hắn trên cánh tay.

Thỏ giờ lên tay nhỏ, thu đi kết giới.

Một trường phong ba, liền như vậy tan thành mây khói.

'Oành. . . Oành. . . Oành. . .'

Đúng vào lúc này, đại địa bắt đầu có thứ tự chấn động lên.

Ngàn mét ở ngoài, xuất hiện một toà thân ảnh khổng lồ.

"Ồ? Lại không chết? Thật mạnh sức sống. . ."

Thỏ mắt nhìn phương xa, có chút giật mình.

Mọi người gấp vội vàng xoay người, đã thấy con kia đầu chim nhân thân quái vật, hướng thập phương chu chậm rãi đi tới, đi lại có chút tập tễnh.

Trên người nó, xuất hiện vô số hồ máu, chính là Lý Tiêu Dao chiêu kia 'Vạn khí quy tông' kiệt tác.

Quái vật tuy rằng chưa chết, yếu khí nhưng giảm xuống rất nhiều.

"Ha, vậy hãy để cho ta đây tới đưa nó quy thiên. . ."

Tô Yên Nam ngồi không yên, thả người bay lên, hướng đối phương xông thẳng mà đi.

Hắn nhìn ra này đầu ngũ cấp yêu thú là cung giường hết đà, chống đỡ không được quá thời gian dài.

Chúng thiên kiều liếc mắt nhìn nhau, dồn dập bay lên, theo sát phía sau.

Đây là một cái hiếm thấy thí nghiệm luyện cơ hội, bọn hắn không muốn cứ như thế mà buông tha.

Vương Dật thân thể hơi động, cũng nghĩ tới đi, lại bị một con ảm áp tay ngọc kéo.

"Người linh lực không đủ ba phần mười, hay vẫn là đừng đi, dễ dàng xảy ra nguy hiểm. . ."

Ngữ Cầm thấp giọng nói.

Vương Dật nhân thể nhìn về phía đối phương.

Ngữ Cầm mặt cười ửng đỏ, thân thể yêu kiều một bên, tránh thoát ánh mắt của đối phương.

Nàng mặt thái rất mê người, Vương Dật trong lòng không chỉ có rung động, mềm nhẹ về nắm một tý, cười nói: "Sur diệt tuân mệnh. . ."

"Khặc. . ."

Nào đó Tông chủ không nhìn nổi, ho khan một tiếng, xoay người, nhấc nhìn trời.

Mấy chục giây sau.

'Oanh. . .'

'Xi xi. . .'

'Vù. . .'

Ngàn mét ở ngoài hư không, phóng ra xán lạn hào quang.

Chúng thiên kiều đồn dập lấy ra đại thần thông, cùng con kia một nửa phế ngữ cấp yêu thú đánh.

'Gào. . .'

Yêu thú giận dữ, giận dữ thét dài, vung lên bốn con tay lớn, oanh kích khiêu khích chính mình nhân loại tu sĩ.

Tiếng va chạm, tiếng rống giận dữ, nối liền không dứt.

Vương Dật tay trái lôi kéo Ngừ Cầm, tay phải lôi kéo Lạc Y Y, ba người đi đến thuyền cứu nạn bên bờ, quan sát tất cả.

Thỏ roi xuống bả vai của hắn, trước rất sau quyết hút xì gà, có một loại vô thượng đại tao tư thế.

"Vương Dật. . ."

Ngừ Cầm nhìn chăm chú phương xa chiến đấu tình huống, nhẹ giọng nói: "Ngoại trừ 'Lăng Vân thương pháp', Nam Cung sư huynh còn dạy ngươi cái gì?"

Vương Dật lắc lắc đầu: "Không có . . ."

Ngừ Cầm nghe xong, đôi mi thanh tú vừa nhú, có chút bất mãn nói: "Hắn làm sao có thể như vậy?"

Lăng Vân thương pháp là nhập môn thể thuật, Vương Dật trải qua Trúc Cơ, hoàn toàn có thể tu luyện càng mạnh mẽ hơn thuật.

Vương Dật cười nói: "Ngươi không nên trách hắn, là chính ta quyết định."

Ngừ Cầm nghe xong, mím mím cặp môi thom, không còn động tĩnh.

Đột nhiên, nàng tựa hồ phát hiện cái gì, vội vàng buông ra tay ngọc.

Sau đó, hư không bóng người lay động, một đám cường giả trở lại .

Phong lão trên mặt có chút không dễ nhìn, muốn là ở Lý Tiêu Dao nơi đó ăn biệt.

Sau một khắc, các tông thượng tầng đều đi tới thuyền cứu nạn bên bờ, căng thẳng nhìn tất cả.

Cùng yêu thú quyết đấu đệ tử, có thể đều là tông môn hi vọng a, vạn nhất có cái sơ xuất, đánh đổi là đau xót.

Cũng may, đầu kia ngũ cấp yêu thú không chống đỡ bao lâu, liền bị Tô Yên Nam tìm được tử huyết, một quyền nổ tan xương sọ.

'Gào. . .'

Nó không cam lòng rống to, hai mắt đảo một cái, ngửa mặt lên trời ngã sắp xuống.

Vẫn!

Trong hư không thiên kiều ngẩn ngơ, liếc mắt nhìn nhau, trong nháy mắt xông tới xuống.

Thuyền cứu nạn trên Phong lão thấy, chậm rãi nói: "Yêu đan người có duyên cư chi, không nên tranh đoạt. . ."

Âm thanh xa xưa lưu trường, vang vọng ở bên trong trời đất.

Ngũ cấp yêu thú yêu đan, nhưng là chí bảo, thiên kim khó tìm, Phong lão sợ những này hậu bối nhân nó động thủ, kết làm thù hận.

Cũng may, Hân Châu thiên kiều môn các tìm các, nước giếng không phạm nước sông, không có một chút nào vượt qua.

Mấy phút sau. . .

"A, ta tìm tới. . ."

Đột nhiên, Khúc Uyển Thanh duyên dáng gọi to một tiếng, giơ lên hai tay.

Trong tay nàng, nâng một cái tíc cầu đại tiểu hạt châu màu đen.

Còn lại thiên kiều thấy, nhất thời cảm giận không ngớt.

"Vật này là đại bổ. . ."

Đúng vào lúc này, thỏ bỗng nhiên truyền âm

Vương mẫu người từng sờ: "Đại bổ?"

Thỏ gật gù: "Người như muốn mau sớm tăng cao tu vi, phải đến này viên yêu đan. . ."

Vương Dật nghe xong, truyền âm hỏi: "Làm sao cái đại bổ pháp?"

Thỏ thủ sẵn lỗ mũi: "Người cần một cái liên biết rõ?"

Vương mẫu người: . . .

Rất nhanh, Khúc Uyển Thanh nâng Kim Đan về đến thập phương chu, mặt cười trên một mảnh tiểu hưng phấn, đỏ bừng bừng thật là đáng yêu.

Chúng thiên kiều cũng quay về rồi, từng cái từng cái nhưng là cúi đầu ủ rũ.

Thỏ truyền âm giục: "Động thủ. . ."

Vương Dật trầm mặc chốc lát, nghiêng người hướng Khúc Uyển Thanh đi đến.

"Sự đệ, người đi đâu vậy?"

Lạc Y Y tiếng cười tiếng hỏi.

Ngữ Cầm không có động tĩnh, ánh mắt nhưng một khắc cũng không rời đi 'Tiểu người yêu' thân thể.

"Không có chuyện gì, ta qua xem một chút. . ."

Vương mẫu người cười rất hàm hậu vô hại.

Vào giờ phút này, khúc mm bị mọi người vây vào giữa, một mảnh vui rạo rức.

Nàng thấy Vương Dật đi tới, cũng không biết nghĩ như thế nào, mặt cười nhân thể giương lên, khiêu khích mùi vị thực làm rõ ràng.

Vương Dật thấy, nhất thời vừa giận vừa sợ, trong lòng cuối cùng này tia do dự đột nhiên tiêu tan .

Hắn nhanh chân về phía trước, hàng trăm cặp mắt đổ dồn vào dưới, đoạt lấy yêu đan, trực tiếp để xuống bên mép.

'Ca. . .'

Một tiếng vang giòn, ngang trời xuất hiện.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 505: Bị hãm hại

'Cót ca cót kết. . .'

Vương mẫu người quai hàm một trận nhúc nhích, tức còn rất bồng. Lập tức 'Ừng ục' một tiếng, sinh nuốt xuống.

"Cái gì mùi lạ?"

Hắn cảm giác trong miệng một mảnh tinh hàm, không chỉ có cau mày nói.

"Cái nào nói nhảm nhiều như vậy? Mau mau ăn, chờ một lúc liền không tươi."

Thỏ khu tị nói

Vương mẫu người quét kẻ này một chút, lần thứ hai há mồm.

'Ca. . '

'Cót ca cót kết. . '

Giữa hư không, liên tục hiện ra quái dị tiếng vang.

Thanh phong tiêu tiêu dịch thủy hàn, như vậy kinh biến quá không nói gì.

Mọi người choáng váng, tỏ rõ vẻ mộng bức.

Thiên, hấn làm sao có thể. . .

Không biết qua bao lâu bao lâu.

"Nha! ! !"

Đột nhiên, một đạo rít gào phóng lên trời, đầy trời vang vọng

Khúc Uyên Thanh nổi giận, ngập trời, thân thể yêu kiều loáng một cái, hướng đối phương xông thẳng mà đi.

Vương mẫu người vẫn âm thầm quan sát đối phương, hai chân nhất thời giẫm một cái, thân thể lui về phía sau, găm tước động tác nhưng không thấy đình chỉ.

'Ca '

'Cót ca cót kết. . '

Tiếng vang kỳ quái vẫn còn đang tiếp tục, lão lợi hại.

Vương Dật tuổi kiên cố, căn cơ đặc biệt phát đạt, không quá khi nào, này viên ngũ cấp yêu đan liền biến mất gần một nửa.

"Ngươi này đầu lợn rừng, dừng lại cho ta. . ."

Khúc Uyên Thanh lớn tiếng thối mắng, dĩ nhiên bị vô cùng tức giận không xong rồi.

Vương mẫu người bên tước vừa lui, bình tĩnh nhìn đối phương, trên mặt một mảnh thản nhiên.

Hai người lùi lại vừa vào, cự ly từ đầu tới cuối duy trì ở khoảng năm mét.

Cùng lúc đó.

"Lý Tông chủ, ta cần một cái giải thích. . ."

Trên boong thuyền, một cái trung niên nữ tử nhìn về phía Lý Đăng Vân, mặt trầm như thu thủy, tiếng lạnh như hàn đông.

Nàng là 'Linh Nam tông' Nguyên Anh Trưởng lão, Khúc Uyên Thanh sư tôn.

Nào đó Tông chủ nhất thời xấu hổ vô cùng, hấn hướng đối phương há miệng, nhưng cái gì cũng không nói ra được.

"Triệu tỷ tỷ. . ."

Ngữ Cảm hiển nhiên nhận thức đối phương, vội vàng nói: "Vương Dật còn trẻ không hiểu chuyện, ta tông sẽ làm ra bồi thường. . ."

Trung niên nữ tử nghe xong, sắc mặt hơi hoãn, 'Hừ' một tiếng, không còn động tĩnh.

Vào giờ phút này.

"Ta giết ngươi. . ."

Khúc Uyên Thanh thấy yêu đan càng ngày càng nhỏ, dĩ nhiên không đủ một nửa, khí con mắt đều đỏ. Nàng dương thiên rít gào, thân thể yêu kiều bỗng nhiên run lên.

'Hồng. . '

Trong phút chốc, ngũ sắc Thần hà đột nhiên tỏa ra, rực rỡ loá mắt.

Vương mẫu người nghiêm mặt, không dám khinh thường, găm tước tốc độ kinh người hơn .

"Khúc Uyển Thanh, ngươi làm cái gì?"

Thiên ảnh lay động, Lạc Y Y xuất hiện , nàng trong nháy mắt vọt tới yêu lang trước mặt, cặp kia thái mâu mạnh mẽ trừng mắt Khúc Uyển Thanh, một mặt tiêu hung hãn.

Vương Dật há có thể trốn ở nữ nhân phía sau? Hắn kéo lại bảo bối sư tỷ tay ngọc, lắc mình tiến lên.

Khúc Uyển Thanh lạnh lùng nhìn kỹ hai người, lạnh giọng nói: "Lạc Y Y, ta nhìn lầm ngươi , nguyên lai ngươi là loại này người. . ."

Lạc Y Y nghe xong mím mím cặp môi thom, không có bất cứ động tĩnh gì.

Nàng biết sai ở Vương Dật, nhưng hắn là chính mình nam nhân, sai rồi liền sai rồi, chính mình nhất định phải hướng về hắn.

"Ài, ta nói. . . , cọt kẹt. . ."

Vương Dật không làm , bên tước bên nói: "Con dâu nuôi từ bé, ai đưa cho ngươi quyền lợi nói nàng?"

"Ngươi này đầu chết tiết lợn rừng. . ."

Khúc Uyển Thanh mâu trong nổi lên Tam Muội Chân Hỏa, nàng bỗng nhiên giơ lên tay ngọc, hư không kết ấn.

Sau một khắc. . .

'Ầm ầm. . '

Sáng sủa trời quang, lần thứ hai hội tụ đại đám mây đen.

"Thanh Nhi, dừng tay!"

Đột nhiên, phía dưới trung niên nữ tử mở miệng .

Khúc Uyển Thanh thân thể chấn động, nghiêng đi mặt cười nói: "Sư tôn, này lợn rừng hắn. . ."

"Việc đã đến nước này, nước đổ khó hốt, ngươi trở lại. . ."

Trung niên nữ tử chậm rãi nói, âm thanh tuy thấp, nhưng lộ ra một luồng đại uy nghiêm.

"Hô. . . Hô. . ."

Khúc Uyển Thanh hô hấp dồn dập , bắt đầu xoắn xuýt lại.

Cuối cùng, nàng không dám không nghe sư tôn, mạnh mẽ trừng Vương Dật một chút, chuyển qua thân thể yêu kiều, hướng boong tàu bay đi.

"Hô. . ."

Lạc Y Y nhất thời thờ phào nhẹ nhõm, nàng đi tới yêu lang chính diện, mặt cười giương lên, cặp môi thom nhân thể đỏ lên, tức giận trừng mắt đối phương, đáng vẻ đặc biệt đáng yêu.

Vương mẫu lòng người trong rung động, muốn hôn môi đối phương môi, nhưng cường ép nhịn xuống .

Chính mình ăn 'Mùi lạ đan' sau, trong miệng tràn ngập tanh nồng, có thể nào đi hôn bảo bối sư tỷ?

Hắn cúi đầu, dùng chóp mũi sượt sượt đối phương hoạt hoạt mũi ngọc tinh xảo.

"Ngươi thật đúng là. . ."

Lạc Y Y lẩm bẩm một câu, chậm rãi nhắm lại thái mâu, dò ra tay nhỏ, ở yêu lang bên hông nhẹ nhàng ngắt một tỳ.

. . .

Nửa giờ sau, thập phương chu bay vào Hãn thành.

Mọi người kết thúc sau, Phong lão nhường mọi người ở trong thành nghỉ ngơi một đêm, ngày mai xuất phát đi tới Tiêu Diêu Tông.

Vương Dật đánh đàn sự kiện náo động đến rất lớn, Lý Đằng Vân vì đẹp loạn 'Lĩnh Nam tông' lửa giận, làm ra tương ứng bồi thường: Lĩnh Nam tông tu sĩ, có thể ở Tiêu Diêu Tông cảnh nội miễn phí nhập trú ba tháng, không dùng tới chúc linh thạch.

Trung niên nữ tử nghe xong phi thường hài lòng, phải biết, đây chính là một số lớn linh thạch.

Mà Khúc Uyển Thanh tắc cảm thấy oan ức cực kỳ, trong lòng hận chết Vương Dật, Lạc Y Y cũng liền mang bị hận lên.

Hơn 10 phút sau, mọi người đi vào Tiêu Dao khách sạn cửa lớn.

Lý đại nương không ở, tiếp đón bọn hắn chính là tiểu A Nô.

Tất cả an bài thỏa đáng sau, mọi người hướng từng người gian phòng đi đến.

"Vương Dật, ngươi. . . Không có sao chứ. . ."

Ngữ Cầm thấy 'Tiểu người yêu' sắc mặt rất hot, không khỏi có chút bận tâm.

"Không có chuyện gì, sự thúc. . . Ta về phòng trước. . ."

Vương Dật thấp giọng nói.

Lúc này hắn cảm giác ngũ tạng cực nóng như lửa, dường như muốn hòa tan.

"Được. . ."

Ngữ Cầm còn có chút không yên lòng, nhưng cũng không tốt nói cái gì nữa, liền gạt đầu.

Nàng biết, đối phương tình hình, hẳn là này viên ngũ cấp yêu đan gây nên.

Nếu là tâm thường Trúc Cơ, căn bản không chống đỡ được bức này bằng bạc yêu lực, có thể Vương Dật không giống nhau, hẳn là Thiên đế đời thứ hai.

Huống hồ, tất cả còn có thỏ.

Mấy phút sau. . .

'Àm. . .'

Vương Dật đi vào gian phòng sau, vội vã đóng cửa.

"Vũ Vương, ta nhanh nóng chết, mau nói cho ta biết làm sao bây giờ. . ."

Hắn trực tiếp xé nát áo, mặt đỏ tới mang tai rộng to, âm thanh đều khàn khàn.

Ai nghĩ, bất ngờ càng là phát sinh.

Thỏ đối với Vương Dật tình hình rất là không rõ, nó hư không bay lên, kỳ quái nói: "Tiểu tử, ngươi mặt làm sao như vậy hồng? Trong cơ thể khí huyết lại vì sao như vậy tảo loạn không thể tả?"

Vương Dật hét lớn: "Khẳng định là này viên yêu đan nguyên nhân, mau nói cho ta biết làm sao bây giờ?"

"Ồ? Nha. . ."

Thỏ trong miệng, bắn ra hai cái không giống âm tiết, nghe vào đề tiện.

Nó giờ lên một cái tay nhỏ bé, vuốt cằm, như có điều suy nghĩ nói: "Lẽ nào nhân loại dùng yêu đan, sẽ xuất hiện bất lương phản ứng?"

"Cái gì?"

Vương Dật nhất thời phong ép: "Ngươi có ý gì? Đừng nói cho ta ngươi không biết làm sao bây giờ. . ."

Thỏ liếc mắt nhìn hắn, tay nhỏ mở ra: "Bản vương còn thật không biết, nhớ năm đó, ta nuốt quá vô số yêu hạt đậu, phản ứng gì đều không có oa. . ."

"Ta thảo giời ạ!! A. . ."

Vương Dật rống to ở thiên, cuối cùng lại đột nhiên kêu thảm thiết một tiếng.

"Hồng. . ."

Trong phút chốc, một luồng hắc mang, từ trên người hắc bộc phát ra.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 506: Người tới thật đúng lúc

'Đình lang lang. . .'

Bên trong phòng cái bàn nhất thời bị cương phong trùng ly ngã trái ngã phải, ngón ngang không thể tả.

"Đáng ghét a. . ."

Trong cơ thể yêu khí mãnh liệt dị thường, đương thật sung mãn không thể chống đỡ, Vương Dật thực sự không kiên trì được , thân thể phóng lên trời.

'Oành '

Tiếng nổ lớn trong, Tiêu Dao khách sạn đình, trực tiếp xuất hiện một cái lỗ to lung.

"Ừng ục. . ."

Thò giường lên đầu, gian nan nuốt nước bọt: "Tiểu tử, người tuyệt đối không thể xảy ra chuyện gì, bằng không Tô vương không phải sống quá bản vương không thể."

Nó sau khi nói xong, to lớn cái miệng bỗng nhiên run lên, đuổi theo.

. . .

Hơn 10 giây trước.

Tiêu Dao khách sạn đình.

Một cái tuần dật thiếu niên hai tay gác sau đầu, nằm ở ngai trên, trong miệng ngâm cọng cỏ, phóng tầm mắt vô biên thương khung, không biết đang suy nghĩ gì.

Đúng vào lúc này.

'Oành '

Một bóng người, đột nhiên phá tan ngói, hướng thiên khung lao nhanh mà đi.

"Thảo!"

Thiếu niên nhất thời dọa một đại binh, bởi vì đình tồn tại nơi, cách hắc không đủ 2 mét.

Thực sự quá nguy hiểm.

Hắn vội vàng ổn định thân hình, nhìn mục quan sát.

"Tiêu Dao ca ca. . ."

Đột nhiên, một đạo tiếng trời thăm thăm bay lên.

Triệu Linh Nhi bỗng bồng bềnh mà tới, nàng thấy đình xuất hiện một cái lỗ to lung, nhất thời hoảng rồi: "Chuyện gì thế này?"

Lý Tiêu Dao gãi gãi đầu: "Là cái kia Vương Dật làm."

"Vương Dật?"

Triệu Linh Nhi ngẩn ngơ, tinh tế nghĩ đến chốc lát, hỏi: "Này ba cái cô gái bí ẩn đạo lữ?"

Nàng nói cô gái bí ẩn, tất nhiên là chỉ các tiên nữ.

"Ừm . ."

Lý Tiêu Dao đáp một tiếng, nhìn lỗ thủng lớn tiếp tục vò đầu.

"Này có thể làm sao bây giờ?"

Triệu Linh Nhi liên tục chụp làm góc áo: "Thăm thăm ngày mai sẽ trở lại, nếu để cho nàng nhìn thấy này cái lỗ thủng, tất nhiên hội mắng chúng ta. . ."

Lý Tiêu Dao nghe xong, gương mặt tuấn tú nhất thời một khổ.

Hắn trải qua nghĩ đến thăm thăm tức giận thì đáng vẽ.

Thật sự rất đáng sợ.

Đột nhiên, Triệu Linh Nhi tựa hồ phát hiện cái gì, vi hơi ngốc, do dự một lát sau, 'Hô' một tiếng, biến mất không thấy hình bóng.

. . .

Trong sương phòng.

Vương mẫu người biến mất 1 phân nhiều chung sau, lưỡng bóng người đẹp để xuất hiện ở trong phòng, chính là Ngừ Cầm cùng Lạc Y Y.

"Không được, xảy ra vấn đề rồi."

Ngừ Cầm thấy nơi này khắp nơi bừa bộn, không khỏi kinh sợ.

"Sư tôn, ta trải qua không cảm giác được Vương Dật khí tức. . ."

Lạc Y Y cũng gấp.

"Người ở lại chỗ này, ta đi tìm hắn."

Ngừ Cầm bỗng bèn bay lên, trong nháy mắt lao ra Tiêu Dao khách sạn.

Lạc Y Y cũng muốn đi, nhưng sợ yêu lang đột nhiên đi vòng vèo, liền tuân từ sư tôn cản dận.

Nàng ở bên trong phòng đi qua đi lại, lòng như lửa đốt.

"Cái kia. . ."

Đột nhiên, một đạo u nhã âm thanh đột nhiên xuất hiện.

Lạc Y Y nhất thời cả kinh, vội vàng chuyển qua thân thể yêu kiều, khẽ kêu nói: "Ai?"

Trong lòng nàng lấy làm kinh ngạc.

Nguyên nhân không gì khác, chúng ta Y Y, hoàn toàn không biết đối phương khi nào đến.

Triệu Linh Nhi đến rồi, nàng cẩn cẩn phần môi, nhẹ giọng nói: "Quấy rối khách quan, tiểu nữ 'Tiêu Dao khách sạn' trưởng tức Triệu thị. . ."

"Trường tức Triệu thị?"

Lạc Y Y nói nhỏ, nói: "Người có chuyện gì?"

Triệu Linh Nhi phần môi khẽ nhếch, nhưng có chút khó có thể mở miệng, xoắn xuýt nửa ngày sau, cuối cùng lấy hết dũng khí: "Xin hỏi, ngài cùng Vương Dật là quan hệ gì?"

Lạc Y Y nghe xong, mặt cười trên nhất thời bay lên một mảnh tiểu đề phòng: "Người có ý gì?"

Nàng tuy rằng không nhìn thấy, nhưng có thể từ âm thanh trên phán đoán, đối phương là cái đại mỹ nhân.

"Khách quan, ngài hiểu lắm."

Triệu Linh Nhi bang tướng công quản lý khách sạn trải qua có ít ngày, rất hội nghe lời đoán ý, nàng vội vàng nói: "Ta chỉ muốn thương lượng với ngài một tý, vấn đề bồi thường..."

"A? ? ?"

Lạc Y Y nhất thời ngẩn ngơ, mờ mịt đi hỏi: "Bồi thường? Cái gì bồi thường?"

Triệu Linh Nhi hít sâu một hơi, nói: "Vương Dật và hồng rêu khách sạn đình, diện tích có tới một trượng tam, duy tu, cần bảy viên Hạ phẩm linh thạch. Có thể nơi này còn có cái khác khách quan, vì lẽ đó muốn cướp tu, vì lẽ đó..."

Nàng quan sát một tý mặt của đối phương sắc, cẩn thận nói: "Ngài nhất định phải bồi thường tiểu điểm mười lăm viên Hạ phẩm linh thạch."

Lạc Y Y nghe xong, cặp môi thom há hốc liên hồi, nhưng cái gì cũng không nói ra được.

...

Thiên Địa Huyền Hoàng, Hằng Vũ Hồng Hoàng.

Vô ngần thương khung bên trên, một bóng người liên tục lặn lội, tiếng kêu rên liên hồi.

Vương Dật cảm giác mình sắp chết rồi, mãnh liệt yêu khí ở trong người đầu đá lung tung, khổ không thể tả.

Ngũ cấp yêu thú, tương đương với nhân loại Thần Khiếu cường giả, nó yêu đan càng là tinh hoa vị trí.

Vương Dật chỉ là Trúc Cơ tu sĩ, nếu không có thể chất đặc thù, đã sớm bạo thể mà chết.

Dù vậy, cũng bất cứ lúc nào có nguy hiểm đến tính mạng.

"Tiểu tử, ngươi có thể có thể hay không chết a, ngươi chết rồi ta liền xui xẻo rồi oa..."

Thỏ vây quanh hân oa oa kêu loạn, tựa hồ đang nổi giận.

"Ngươi TM lăn, chết thỏ..."

Vương mỗ người con mắt đều đỏ.

Thỏ nhất thời sững sờ, hét lớn: "Bản vương không phải thỏ..."

Vương mỗ người không sẽ cùng nó phí lời, liều mạng không chể trong cơ thể cuồng loạn.

10 giây sau...

'Phốc...'

Một đạo mũi tên máu, từ trong miệng hân thẳng phun mà xuất.

"Năm thảo!"

Thỏ kinh ngạc, hét lớn: "Vương Dật, kiên trì chính là thắng lợi."

"Thắng ngươi ma túy!!! Lăn..."

Vương mỗ nhân khí điên rồi, hân thật sự muốn đem cái tên này xé nát, nhưng không còn sức làm gì hơn.

'Hồng...'

Đột nhiên, Vương Dật sau lưng thân khuyển đột nhiên sáng lên, hai con mắt hóa thành đen kịt một màu.

Hồn Độn ma thể, rốt cục mở ra tự chủ hộ thể.

"Hả? Được!"

Thỏ nhãn lực kinh người, trong nháy mắt nhìn thấu tất cả.

Vương Dật lười nể nó, hư không ngồi khoanh chân, nhắm mắt lại, cưỡng ép tiêu hóa trong cơ thể yêu khí.

Không thể phủ nhận, Hồn Độn thể chất thật sự rất nghịch thiên, trong cơ thể hần cấu kinh yếu khí, đang bị một luồng khí tức thần bí cắn nhai.

Này liền như sóng lớn lăn lộn trong biển rộng, đột nhiên xuất hiện một cái vòng xoáy. . .

Vương Dật thân thể rung động dữ dội, nhìn qua rất khủng bố.

Có thể thở biết, đối phương mệnh, bảo vệ .

Mấy phút sau, Vương Dật hô hấp càng ngày càng gấp rút, gương mặt tuần tử đỏ chót như máu, mà phía dưới tắc. . .

Thiên, này tà ác nhất tồn tại, dĩ nhiên xuất hiện , liệu mạng trùng kích 'Bình phong' .

"Hà?"

Thở hơi nhướng mày: "Người giỏi trò quỷ gì?"

Vương Dật không có trả lời chắc chắn, thân thể run rẩy không thôi.

Đúng vào lúc này.

'Hô '

Bóng trắng lay động, Ngừ Cầm chạy tới .

"Vũ Vương, Vương Dật làm sao ?"

Nàng vừa mới đến, liền phát hiện không đúng lắm.

"Ngừ Cầm? Người tới thật đúng lúc. . ."

Thở nhất thời đại hỉ.

Ngừ Cầm ngẩn ngơ, một mặt mờ mịt nhìn nó.

Cái gì vừa vãn?

Cùng lúc đó, Vương mỗ người nghe được âm thanh sau, bỗng nhiên mở hai mắt.

Trong phút chốc, lưỡng vật tinh mang bắn thẳng đến mà xuất.

"Hồng. . ."

Hần hét lớn một tiếng, thân thể đột nhiên bắn ra, trong nháy mắt vọt tới Ngừ Cầm trước mặt, đem nàng ôm vào trong lòng, dùng sức lôi kéo đối phương hương y phục.

'Tê rồi. . .'

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 507: Tỉnh lại

Ngừ Cầm màu trắng hương y phục, sát na bị xé rách, trong nháy mắt lộ ra tảng lớn trắng như tuyết.

Cũng còn tốt, cơ thể có thiếp thân cái yếm làm cách, không sử cảnh "xuân" tiết ra ngoài.

Có thể mặc dù như vậy, này ngọc trạch phát quang da thịt, còn có này kinh người mương máng. . .

Nào đó thò con mắt nhất thời thẳng , nổi lên đáng sợ ánh sáng xanh lục.

Này biến số phi thường kinh người, Ngừ Cầm nhất thời choáng váng, ngăn ngừi thất thần sau, kinh hô: "Vương Dật, ngươi làm cái gì. . . A. . ."

Nàng còn chưa nói hết, ôn nhuận cặp môi thơm trực tiếp bị phong .

Vương Dật tham lam hôn, hai con quái tay ở đối phương đầy đặn thân thể yêu kiều trên tùy ý sờ loạn, hoàn toàn không có kết cấu có thể nói.

Mà lại, hần phía dưới này sợi tà ác. . .

Ngừ Cầm nhất thời cảm giác được , không chỉ có vừa thẹn vừa sợ, dùng sức đi giãy dụa, muốn thoát ly đối phương ôm ấp.

Nàng là Kim Đan cường giả, lẽ ra rất dễ dàng làm được.

Ai nghĩ, lúc này Vương Dật lực đại vô cùng, mặc cho Ngừ Cầm như thế nào đi giãy dụa, vẫn cứ không làm nên chuyện gì.

Dần dần, này hai con quái tay tựa hồ tìm được gỗ cửa, dĩ nhiên dò tìm. . .

Ngừ Cầm trong nháy mắt tròng lớn đôi mắt đẹp, vội vàng vung lên mặt cười.

Hai đôi môi, cưỡng ép tách ra .

"Vương Dật, mau mau tỉnh lại. . ."

Ngừ Cầm gấp giọng duyên dáng gọi to, nàng dĩ nhiên nhìn thấu tất cả.

Vương Dật không có thời gian để ý, cổ duỗi một cái, muốn phải tiếp tục tác hôn.

Ngừ Cầm cuống quít nghiêng đi mặt cười, lách mình tránh ra.

"Sur Phi Yên. . ."

Nàng nhanh trí, thò ra đại phụ danh tự, muốn dùng cái này tỉnh lại đối phương.

Vương Dật nhất thời sững sờ, đen kịt trong hai con ngươi, lóe qua một tia thanh minh.

Ngừ Cầm cảm thấy hần 'Thế tiến công' hơi có trì hoãn, trong lòng vui vẻ, tiếp tục hoán: "Từ Nguyệt, Thẩm Băng, Văn Tiên. . ."

Vương Dật nghe đến mấy cái này danh tự sau, hai tay động tác dần dần đình chỉ, chậm rãi từ cái yếm trong lướt xuống. . .

"Nguyệt Thi Lam, Liễu Thiên Nhi, Lạc Y Y. . ."

Ngừ Cầm thấy có hiệu quả, vẫn còn đang tiếp tục.

"Cầm nhi. . ."

Đột nhiên, Vương Dật mở miệng , âm thanh lộ ra khàn khàn.

Hần, dĩ nhiên miễn cưỡng bị tỉnh lại .

Ngừ Cầm thân thể run lên, nhân thể vung lên mặt cười.

Hai người ánh mắt, trong nháy mắt đan vào với nhau.

Vương Dật hai con ngươi, vẫn cứ tất đen như nặc, nhưng thêm ra một phần sinh cơ. Hần chậm rãi giờ lên tay phải, ôn nhu xoa xoa đối phương non mềm gò má, nhẹ giọng nói: "Ngươi. . . Làm sao không kêu tên của mình?"

Ngừ Cầm sâu sắc nhìn chăm chú đối phương, không có động tĩnh.

Nàng đương thật không biết nên trả lời như thế nào .

Vương Dật mỉm cười, bỗng nhiên cúi đầu xuống đi, lần thứ hai hôn lên này hai mảnh thủy nộn sáng loáng môi.

Nụ hôn này, rất không giống. Nó mềm nhẹ, uyển chuyển. . .

Ngừ Cầm thân thể yêu kiều run lên, không có lại đi giãy dụa, mà hơi có trức trặc đáp lại.

Chậm rãi, nàng dần dần động tình, giờ lên tay ngọc, xoa mặt của đối phương bằng.

Một phen sống mơ mơ màng màng thấp sau. . .

Rời môi.

"Hô. . . Hô. . ."

Ngữ Cầm buông xuống mặt cười, thở gấp liên tục, mặt cười nóng bỏng như hỏa.

Tự nàng bắt đầu hiểu chuyện, liền ở tông môn chuyên tâm tu luyện, loại này tình khó cảm giác của chính mình, hay vẫn là lần thứ nhất xuất hiện.

Thật sự rất tiêu hồn, đang lòng người phi.

Đột nhiên, Vương Dật hai tay bỗng nhiên buông lỏng, thân thể lui về phía sau.

Hắn biết, như lại không để ý tới trong cơ thể yêu khí, mình nhất định sẽ chết.

"A?"

Ngữ Cầm thấy 'Tiểu người yêu' ly chính mình mà đi, mờ mịt giờ lên mặt cười.

Nàng phương trong lòng, nổi lên một luồng không muốn.

Đúng vào lúc này.

'Xi '

Bóng trắng lay động, thò xuất hiện. Kẻ này thủ sẵn lỗ mũi, âm thanh quái dị nói: "Người có biết hay không chính mình lãng phí cơ hội trời cho?"

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 508: Mệnh của ta thuộc về ta chứ không thuộc về ông trời (thượng)

Ngữ Cầm làm sao có thể không biết ý của nó? Không chỉ có bạch đối phương một chút, lần thứ hai nhìn về phía 'Tiểu người yêu'.

Thở bị mất mặt, từng từng mũi, tiếp tục hút xì gà.

Vào giờ phút này, ngoài trăm thước.

Vương Dật hai con mắt đóng chặt, hư không ngồi xếp bằng, sau lưng Thần khuyển sáng choang hậu thể, bốn phía cuồng phong mãnh liệt, sóng khí nhào thiên, hình thành một vòng xoáy khổng lồ.

Mà hắn đang đứng ở vòng xoáy hạt nhân.

Đại thế ngập trời.

Dần dần, Vương Dật trên người khí tức càng ngày càng chất phác. . .

'Hồng '

Đột nhiên, hắn thân thể bỗng không chân động, thân bí hắc mang nhập vào cơ thể mà xuất.

Trúc Cơ chín tầng trung kỳ.

Cảnh giới đột phá sau, không có vững chắc dấu hiệu, khí tức vẫn còn đang dâng lên.

'Hồng'

Hắc mang càng càng cường thịnh .

Trúc Cơ chín tầng hậu kỳ, đỉnh cao. . .

"Cái gì?"

Cách đó không xa Ngữ Cầm không khỏi hoa dung thất sắc: "Đây là muốn. . . Kết Đan?"

Liên tục đột phá chưa khiến nàng khiếp sợ, bởi vì Ngữ Cầm biết, Vương Dật thể chất đặc thù, mà lại Tu Chân giới từng có tiền lệ.

Có thể Kết Đan liền không giống nhau .

Trúc Cơ cùng Kim Đan, là một cái ranh giới, nếu Kết Đan thành công, tu sĩ thì sẽ chân chính thoát thai hoá cốt, bước lên cường giả danh sách.

Một cái Kim Đan tu sĩ, đối với tông môn tới nói quá trọng yếu, mỗi một cái Trúc Cơ đỉnh cao đệ tử, tông môn đều sẽ hoa đại đánh đổi đi đào tạo.

Bây giờ, Vương Dật vừa không có Kết Đan kinh nghiệm truyền vào, lại không có linh dược phụ trợ, này vạn nhất thất bại. . .

"Người đang lo lắng cái gì?"

Thò thấy đối phương một mặt lo lắng, không nhịn được hỏi.

Ngữ Cầm vô tâm phản ứng kẻ này, căng thẳng nhìn tất cả.

Nàng không dám lên tiếng nhắc nhở, bởi vì Vương Dật hiện tại trải qua bắt đầu Ngưng Đan, tuyệt không năng lực được ngoại giới quấy rối. . .

Chỉ thấy, trong hư không khí lưu dâng trào dị thường, hiện xoắn ốc tự thể tụ hợp vào hắc đan điền ở giữa.

Vương Dật bụng dưới Hải Nạp Bách Xuyên, như đối như khát hấp thu thiên địa linh khí.

Ngoài trăm thước, Ngữ Cầm tiểu nhân vượt trùng càng lớn.

Thiên, này cổ linh áp. . .

Nàng cảm giác, lúc này thiên địa linh khí, so với mình Kết Đan thì muốn thêm ra quá nhiều quá nhiều.

"Hồng. . ."

Đột nhiên, Vương Dật ngửa mặt lên trời gào to, như hồ gầm, càng tự long ngâm.

Sau lưng của hắc Thần khuyển, bỗng nhiên bùng nổ ra một luồng chói mắt ánh sáng. . .

Hư không sát na động lại, thời gian, phẳng phát ở này nháy mắt vĩnh viễn bất động.

Vương Dật ngừng đầu hướng về thiên, trên mặt nổi lên từng trận mờ mịt, cặp kia Kurome, mất đi dĩ vãng thần thái.

Hắn ở thời khắc sống còn, dĩ nhiên tang thất thần trí.

. . .

Tương lai, mê ly nhào lốc, kết quả cũng chỉ có một cái.

Vì lẽ đó, thiên ý không thể trái nghịch, hết thảy đều có định số.

Nhưng là. . .

. . .

"Đây là. . . Nơi nào?"

Giữa hư không, Vương Dật nhìn chăm chú dưới chân tất cả, mờ mịt tự nói.

Hắn phát hiện, chính mình đi tới một mảnh thể giới xa lạ.

Nơi này hữu sơn hữu thủy, phong cảnh hợp lòng người, xa hoa.

Có thể Vương Dật cảm giác, nơi này tựa hồ ít đi chút gì.

Chốc lát sau, hắn phản ứng lại.

Là sinh cơ.

Vùng thế giới này tuy rằng cực mỹ, nhưng không thấy một con sinh linh tồn tại, nhìn qua hoàn toàn tĩnh mịch.

'Àm ảm ảm . . '

Đột nhiên, thương khung bên trên, xuất hiện một luồng đỉnh tai nhức óc tiếng nổ vang rền.

Vương Dật không chỉ có cau mày, nhân thể ngẩng đầu nhìn lại.

Trong nháy mắt tiếp theo, hắn thay đổi sắc mặt.

Nhưng thấy, vô biên thiên khung bên trên, dĩ nhiên xuất hiện một cái vết rách, nhìn thấy mà giật mình.

Nó cũng không lớn, cũng là hơn mười dặm tả hữu, thế nhưng, vết rách hai con liên tục hướng ra phía ngoài mở rộng, tăng cường chính mình độ dài.

Liệt Thiên ngân?

Vương Dật trong lòng chấn động, nhìn chung quanh một chút, nói: "Lẽ nào, nơi này là Hồng Linh đại lục?"

Hắn cho rằng, chính mình chính nơi thân một đời trước ký ức mảnh vỡ trong.

'Oanh. . . '

Đột nhiên, mấy dặm ngoại đỉnh một ngọn núi đoan, bỗng nhiên bùng nổ ra một luồng hắc mang.

Vương Dật hơi suy nghĩ.

Cái cảm giác này quá quen thuộc .

Hắn không suy nghĩ thêm, dưới chân một điểm, hướng toà kia phong châu lao đi.

Chốc lát sau. . .

Vương Dật tới gần nơi này, chò thấy rõ tất cả sau, trực tiếp hoá đá .

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 509: Mệnh của ta thuộc về ta chứ không thuộc về ông trời (trung)

Mạnh Tử có nói: Đấng Thái Sơn mà tiểu thiên hạ.

Vương Dật tuy không đi qua Thái Sơn, giờ khắc này nhưng có thể xác định, trước mắt toà này phong châu, so với Thái Sơn muốn cao hơn quá nhiều quá nhiều. . .

Dùng tám chữ khái quát tức là: Cao ngạo nguy tụng, đại thế bàng bạc.

Trên đỉnh núi, trạm có mấy trăm người.

Bọn hấn chia làm năm cái phương trận, trong đó bốn cái, đồng thời nhìn về phía một chỗ.

Người nơi nào mấy ít nhất, mà lại đặc thù nhất.

Chừng hai mươi đạo yếu diệu thiên ảnh, tiểu đứng ở đó, sử nơi này không gian tràn ngập vô hạn sinh cơ.

Thiên ảnh phía trước, đứng một cái vĩ đại bóng người, hấn tóc dài như thác nước, sau lưng chìm nổi một vòng to lớn Thần khuyển.

Hắc mang đầu nguồn, chính là từ trên người hấn phát sinh.

Vào giờ phút này, trong hư không Vương Dật trong lòng chấn động như cổ.

Này không phải đã qua kỷ ức mảnh vỡ.

Bởi vì, hấn nhìn thấy tiểu loli.

Mà tiểu loli trong lòng, tắc ôm ấp một cái càng nhỏ bé hơn loli, nàng đại khái 2 tuổi khoảng chừng, như búp bê sứ bình thường không chút tì vết không tỳ, trắng nõn ở giữa trán, điểm có một viên Tử Văn. Mà cái mũi nhỏ trên, dĩ nhiên thùy năm cái trắng như tuyết. . . Đuôi?

"Đại nương, hi hi. . ."

Năm vĩ nữ đồng liên tục yêu kiều, hai con trắng mịn tay nhỏ, liên tục đùa bốn tiểu loli đen thui thanh ti.

Tiểu loli mặc nàng đi làm, không có thời gian để ý, chỉ lo si ngốc nhìn chăm chú phía trước, trong con ngươi xinh đẹp thanh lệ không thôi.

Không biết qua bao lâu bao lâu. . .

"Lão công, không nên. . . Cầu ngươi không nên đi. . ."

Tiểu loli cuối cùng mở miệng, âm thanh nhưng có chút run.

Phía trước bóng người bất động như núi, không có bất cứ động tĩnh gì.

Giữa hư không, âm u đầy từ khí, tràn ngập một luồng đại bi vọng. . .

Tiểu loli dùng sức cắn cặp môi thỏm, gờ lên một cái tay nhỏ bé, chỉ về phía sau, run giọng nói: "Mấy người các nàng, trải qua có bầu, ngươi nếu thật sự có chuyện bất trắc, chúng ta. . . Chúng ta. . ."

Bóng người nghe xong, cuối cùng có phản ứng.

Hấn run lên một cái, sau đó, chậm rãi quay người sang đến.

Hấn, rõ ràng là nắm giữ để uy Vương Dật.

Hay là, Hỗn Độn Thiên đế —— Dương Lăng Trần.

Hấn lúc này, hai con mắt lạnh lẽ một hồi, không có chứa một phần cảm tình. Mà khóe mắt hai bên, tắc có chứa hai đạo nhìn thấy mà giết mình vết máu.

"Các ngươi, đi thôi. . ."

Vương Dật chậm rãi mở miệng, âm thanh trầm thấp, lạnh lùng.

Tiểu loli thân thể yêu kiều run lên một cái, thống khổ nhắm lại đôi mắt đẹp.

"Ba ba, Tiểu Tiểu muốn ôm ôm. . ."

Nàng trong lòng năm vĩ nữ đồng bỗng nhiên mở ra tay nhỏ, nũng nịu hoán.

Vương Dật nhìn về phía nữ đồng, đen kịt trong con ngươi, nổi lên một tia ôn nhu, nhưng là thoáng qua liền qua.

Đột nhiên, hấn trầm giọng nói: "Sur Phi Yên. . ."

Tiểu loli hít một hơi thật sâu, mở đôi mắt đẹp, nước nỏ nói: "Bổn cung. . . Ở. . ."

Vương Dật gờ lên đại thủ, 'Tê rô!' một tiếng, xé ra một góc hư không.

"Mang theo các nàng, đi!"

Tiếng nói của hắn rất kiên định.

"Không. . ."

"Chúng ta không đi. . ."

"Lão công. . ."

"Phải đi cùng đi. . ."

Thiến ánh môn rớt cục cuống lên, cũng lại liễu mạng, hướng Vương Dật vọt tới.

Vương Dật nhìn chăm chú các nàng, lần thứ hai giờ tay.

'Xi '

Hào quang nhào sóc, một mặt vô hình bình phong đột nhiên xuất hiện, chặn lại rồi các nàng đường.

Thiến ánh môn nằm ngoài bình phong trên, phát rõ tự đánh, bị thiết. . .

Tình cảnh cực kỳ bi thảm.

Giữa hư không, Vương Dật nhìn phía dưới bị vọng bức tranh, thân thể run rẩy không thôi.

Ở xa xôi đã qua, bức này tình cảnh cũng đã xảy ra. . .

Tại sao? Tại sao?

Tại sao lịch sử hội tái diễn? Tại sao bị kịch hội lần thứ hai phát sinh?

"Khốn nạn, người TM lại làm cho các nàng rơi lệ, người TM đến cùng đang làm gì?"

Hắn cũng không nhìn được nữa, hét lớn một tiếng, hướng phía dưới chính mình xông thẳng mà đi.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 510: Mệnh của ta thuộc về ta chứ không thuộc về ông trời (hạ)

Vương Dật muốn hỏi một câu, đến cùng tại sao?

Đương hai tay của hắn, sắp sửa ấn tới đầu vai của đối phương thì, nhưng là 'Hô' một tiếng, trực tiếp nhập vào cơ thể mà qua .

Vương Dật đột nhiên xoay người.

Trong nháy mắt tiếp theo, hắn nhìn thấy cực kỳ tan nát cõi lòng bức tranh.

Mấy mét ngoại tiểu loli, lẳng lẳng đứng tại chỗ, không có như bọn tỷ muội như vậy khóc nháo, mà là vi vi ngẩng lên mặt cười, sâu sắc nhìn về phía trước chính mình.

Nàng này trắng nõn hàm răng, trực tiếp đem béo mập cặp môi thom, cắn phá .

Đỏ sẫm máu tươi, từ khoe môi bên lướt xuống, thê mỹ khác người nghệt thờ.

Nàng rất thống khổ, không muốn sống.

Hồn hê bồi hồi, phương dung thê vọng.

"Đáng ghét a. . ."

Vương Dật hai mắt sắp nứt, liền muốn lần thứ hai tiến lên, hướng về tương lai chính mình hỏi cho ra nhẽ.

Đột nhiên, hân sừng sốt .

Chỉ thấy phía trước chính mình, hai tay sau lưng, nắm chặt thành nắm đấm.

Cặp kia nắm đấm nhẹ nhàng run rẩy, móng tay sâu sắc rơi vào thịt trong, không ngừng chảy máu.

Tương lai chính mình, ở cường ép nhãn nại.

"Người đến cùng ở nhãn cái gì?"

Vương Dật hướng chính mình rống to.

Đáng tiếc, tương lai chính mình, cái gì cũng không nghe thấy.

'Hô '

Đột nhiên, trước mắt ánh sáng lưu chuyển, ngoại trừ Vương Dật cùng tương lai chính mình, bốn phía tất cả phát sinh mãnh liệt vận vẹo, biến hình.

Hầu như ở trong chớp mắt, cảnh tượng hóa thành vô tận sương trắng, lưu mạnh độn độn, không gặp giới hạn.

Sau đó, phía trước chính mình chậm rãi xoay người lại.

"Ta. . ."

Hân chậm rãi mở miệng, tiếng tuyên biến hoá rất trầm thấp, cũng rất có từ tính.

Vương Dật nhất thời nghe ra, trước mắt chính mình không phải tương lai, mà là đã qua.

"Ta cần một cái giải thích. . ."

Hân trong nháy mắt tỉnh táo lại, trầm giọng nói.

Một đời trước hiển nhiên biết được càn khôn, ánh mắt không khỏi buồn bã: "Ở hóa đạo trước, ta vốn định nghịch thiên cải mệnh. . ."

Vương Dật hơi nhướng mày: "Nghịch thiên cải mệnh?"

Hân nhớ tới sau khi thức tỉnh, chính mình một kích động chảy xuống huyết lệ.

Một đời trước nhắm lại hai con mắt, chậm rãi nói: "Ai nghĩ, nhưng là thất bại. Thiên mệnh không thể trái. . . Thiên mệnh không thể trái. . ."

Vương Dật lông mày vượt nếp nhăn càng sâu, lạnh lùng nói: "Ta không muốn nghe người phí lời, ta chỉ muốn biết, vì sao phải chặt đứt trần duyên?"

Một đời trước mở hai con mắt, trầm mặc chốc lát, nói: "Đây là. . . Thiên mệnh. . ."

"Đi TM thiên mệnh, ta không muốn nghe. . ."

Vương Dật nhất thời phát hỏa.

Chờ nửa ngày, người trả lại ta tới đây cú thiên mệnh?

Một đời trước chậm rãi nói: "Hỗn Độn thân thể, tuy rằng ỷ có vô địch tư bản, bản nguyên nơi sâu xa, nhưng ẩn giấu đi nguyên rủa. . ."

"Nguyên rủa?"

Vương Dật lông mày một lập.

Hân biết, chính mình tiếp cận chân tướng.

Một đời trước hít một hơi thật sâu, chậm rãi phun ra, thể nhưng trầm mặc xuống.

Vương Dật kiên trì chờ đợi.

Không biết qua bao lâu bao lâu. . .

"Ta. . ."

Một đời trước rốt cục mở miệng : "Đi thôi, nắm chặt cuối cùng một chút thời gian, đối xử tử tế Phi Yên các nàng, không nên làm cho các nàng lệ bạch lưu. . ."

"Hô. . . Hô. . ."

Vương Dật dùng sức cắn môi, thở hổn hển.

Hắn phải biết chân tướng, ai nghĩ. . .

Đột nhiên, Vương Dật bỗng nhiên giơ lên hữu quyền, tăng tăng đánh vào trong lòng chính mình ở giữa.

'Oành '

Âm thanh trầm như trống trận.

Vương Dật gần từng chữ: "Ta mệnh do ta. . . Không do trời. . ."

Một đời trước sâu sắc nhìn hắn, không có động tĩnh.

Vương Dật tiếp tục đi lặp lại: "Ta mệnh do ta. . . Không do trời. . ."

"Ai. . ."

Rốt cục, một đời trước phát sinh một tiếng thở dài.

Sâu sắc, thở dài.

Lập tức, hết thấy trước mắt, bắt đầu tan vỡ, tan rã.

. . .

Thế giới hiện thực, giữa hư không.

Vương Dật hai con mắt trong nháy mắt khôi phục thần trí.

"Ta mệnh. . . Do ta. . ."

Trong phút chốc, một đạo long ngâm phóng lên trời, kinh sợ mệnh mỏng.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 511: Thần tàng mở ra

'Hồng '

Khủng bố hắc mang bắn mạnh mà xuất, bát hoang bao phủ, tùy ý cắn nhai hư không.

'Vù '

Thần khuyên sáng choang hậu thế, đường kính trong nháy mắt đạt đến 20 mét có hơn.

"Không do trời!"

Tiếng hú càng kêu ngao hơn, Vương Dật hai tay nắm tay, cảm tức thương thiên, trong mắt bắn ra đáng sợ Phích Lịch tia điện.

Nguồn sức mạnh này quá kinh người, bốn phía không gian được theo ảnh hưởng, rung động không thôi.

'Oa. . .'

Đột nhiên, vô cùng hắc mang hư không nghịch chuyển, hiện xoắn ốc tư thể hướng vào phía trong quy lưu, hòa vào Thần khuyển ở trong, tuần tuần lưu chuyển, không dừng không tức.

Sau một khắc. . .

'Xi. . .'

Chuyện quái dị phát sinh.

Thần khuyển trong hắc mang, bỗng nhiên chia lìa một góc. Nó chậm rãi biến hình, dần dần tạo thành một cái hình người bóng mờ.

Bóng mờ lững thững mà hành, bước ra Thần khuyển, hư không mà xác định, lập tức thân thể chấn động, hai tay từng sống đạn run, chương lập trước ngực.

'Gào. . .'

Trong nháy mắt, một đạo long ngâm từ bóng mờ trên người phát sinh.

Du Long thần chương.

Cùng lúc đó.

'Xi. . .'

Biến số tái sinh.

Thần khuyển trong hắc mang lại chia lìa một góc, hóa thành hình người.

Nó bước chậm đi ra, tứ chi mở ra, trên triển dưới cung, động tác nước chảy mây trôi, tập nập liên miên, ẩn hàm thiên địa chí lý.

Vô thượng Thái Cực pháp.

'Xi. . .'

Tiếng thứ ba nhẹ vang lên xuất hiện, lần này nó biến ảo thành một cái mỹ lệ thiên ảnh.

Thiên ảnh ngồi xếp bằng hư không, bình di mà xuất, hai đầu gối thả có một vật, xem hình dạng làm như đàn cổ.

Nàng tay vỗ cầm án, mười ngón câu ly, đạn điểm lục hợp.

'Boong boong boong. . .'

Thiên ngoại huyền âm, vang vọng cửu thiên.

Cầm thuật —— phách thiên ly.

'Xi. . .'

Tiếng thứ tư xuất hiện.

Một đạo vĩ đại bóng mờ phá xuất thần khuyển, trong tay nắm giữ một vật, làm như dài ba thước kiếm.

Nó giơ tay hướng về thiên, kiếm dẫn càn khôn, chân đạp thất tinh vị trí.

Bảy huyền gió xoáy trăm.

Này bốn đạo bóng mờ triển khai, chính là Vương Dật trước phục chế thần thông.

Ngoài trăm thước.

"Nhân Vương thần tàng mở ra."

Thỏ hai con người chậm rãi nheo lại, tế quan sát kỹ cái trong huyền bí.

"Đây là cái gì. . . ?"

Ngữ Cầm tiểu nhân trùng trùng, phương tâm lấy làm kinh ngạc.

Nàng rõ ràng cảm giác được, 'Tiểu người yêu' khí tức chia thành năm phần, đạo ý nhưng không lắm tương đồng.

Thiên, thực sự quá không thể tưởng tượng nổi.

"Này vẻn vẹn là 'Thuật ảnh', thân uy kém xa 'Ảnh trong gương', bất quá lấy thực lực trước mắt làm được điểm ấy, trải qua rất không dễ. . ."

Thỏ phun ra điều thuốc khí, một bộ người bề trên tư thái lời bình, bức cách tràn đầy.

"Thuật ảnh, ảnh trong gương. . ."

Ngữ Cầm mờ mịt khẽ nói.

"Chính là. . . Há?"

Thỏ đang chờ nhưng giải thích, chợt sững sờ, tựa hồ phát hiện cái gì.

Đúng vào lúc này. . .

"Mẹ! Hết thầy trở lại cho ta. . ."

Vương Dật rồng to ở thiên.

'Ào ào ào. . .'

Phù Quang lưu chuyển, lược ảnh lay động.

Bốn đạo bóng mờ được khổng dưới, đồng thời trùng tinh tảo lại khuyển bên trong, hòa vào hắc mang ở trong.

"Ta ngược lại muốn xem xem, là ra sao nguyên rủa. . ."

Vương Dật cắn chặt cương răng, bỗng nhiên vung lên cánh tay phải.

'Phốc. . .'

Trời ạ, tay phải của hắn, dĩ nhiên miễn cưỡng nạm vào chính mình bụng dưới trong, máu tươi đột nhiên tung toé.

"Năm thảo! ! !"

Này biến số quá mức kinh người, trăm mét ngoại thỏ trực tiếp mộng ép, nó tại chỗ bình lên cao khoảng ba trượng, sợ hãi nói: "Này hai hàng đang làm gì thế? Điện rồi phải không?"

"Vương Dật. . ."

Ngữ Cầm nhất thời dọa sợ, tràn ngập ý nhị mặt cười một mảnh trắng bệch, nàng thân thể yêu kiều loáng một cái, liền muốn xông tới.

"Đừng đi. . ."

Thỏ trong nháy mắt vọt tới phụ cận, tay nhỏ vung lên, nắm lấy nàng hương y phục một góc.

"Người buông tay. . ."

Ngữ Cầm cuống lên, dùng sức vung vẩy cánh tay.

"Yên tâm, có bản vương ở, tiểu tử này không chết được. Người hiện tại đã qua, tất hội gặp trở ngại. . ."

Thỏ trầm giọng nói.

Nó là Vương giả, tự nhiên nhìn thấu căn bản.

Vương Dật bất ngờ 'Tự tàn', dẫn đến linh lực trong cơ thể cực kỳ hỗn loạn, bất cứ lúc nào có tự bạo nguy hiểm.

Không sai, chính là tự bạo.

Bởi vì, hắn trải qua thành công Kết Đan .

Vào giờ phút này.

Vương Dật cắn chặt cương răng, chậm rãi co rúm cánh tay phải, trong lòng bàn tay, tựa hồ cầm lấy cái gì.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 512: Nát đan

Hắn đem tay phải thác hướng về hư không, mặt trên, có một viên tròn tựa hắc đan.

Hắc đan đường kính gần như 15 ly mét, thông thể toả ra thần bí u quang, mặt trên móc có tơ máu, rất là nhìn thấy mà giật mình.

Ngữ Cầm có chút há hốc mồm, run giọng nói: "Chuyện này. . . Chẳng lẽ là nội đan?"

Vào giờ phút này, nàng nhận thức hoàn toàn bị lật đổ .

Ngữ Cầm bản thân là Kim Đan cường giả, trong cơ thể tự có Chân Đan.

Chân Đan màu sắc lam kim, chính là hấp tinh hoa nhật nguyệt, nuôi dưỡng Hạo Thiên khí mà thành, đường kính sẽ không vượt quá 5 centimet.

Có thể Vương Dật nội đan làm sao là hắc ?

Còn không lồ như vậy?

Cùng lúc đó.

"Cho ta nát tan. . ."

Vương Dật cũng là không thềm đếm xia , hét lớn một tiếng, năm ngón tay nắm chặt, dùng sức nắm vừa hình thành nội đan.

Hắn tình nguyện đan hủy, cũng không muốn bước lên trước thế gót chân.

Hắn không muốn đi tầm thường đường, thế muốn đi ngược lên trời.

"Vù. . ."

Cự lực đè xuống, này viên hắc đan run rẩy không ngừng, bốn phía không gian nổi lên nhẹ nhàng gợn sóng.

"Ngươi đang làm gì? Mau dừng tay. . ."

Ngữ Cầm lần thứ hai không nhịn được , đau thương kêu.

Tu sĩ bản mệnh nội đan nếu phá hủy, chắc chắn phải chết, đây là Tu Chân giới thường thức.

Vương Dật mắt đẫm tai ngơ, sắc mặt kiên định.

Kỳ thực, ở móc ra nội đan sát na, hắn liền cảm thấy nội tức một tiết, phảng phất bị đào hết rồi.

Có thể chấp niệm trong lòng, nhượng Vương Dật không lựa chọn.

Hắn tin tưởng, tương lai một góc, là chân thực.

Mình rút cuộc đi rồi một đời trước đường xưa.

Đáng sợ nhất chính là, chính mình không chỉ có bầu bạn, còn có hậu nhân.

Tô Tiểu Tiểu, cùng với chưa sinh ra hài tử.

Có thể mặc dù như vậy, trong tương lai trong năm tháng, hẳn vẫn như cũ nói ra này phiên vô tình.

Vì lẽ đó, Vương Dật nhất định phải đánh cược chứng kiến.

"Tích. . . Đùng đùng. . ."

Nội đan vừa kết thành, còn không là rất vững chắc, được lực đè xuống, biểu thể xuất hiện mấy vết nứt.

"Phốc. . ."

Hai người tuy rằng chia lìa, nhưng là bản mệnh liên kết. Vương Dật thân thể chấn động, trực tiếp thổ huyết.

"Ngươi thật điên rồi?"

Thở rốt cục không nhìn nổi, bỏ lại Ngữ Cầm, hướng đối phương phóng đi.

"Nát tan!"

Vương Dật lần thứ hai rống to, hẳn một lòng phá đan, căn bản không cho thở thì cứu cơ hội.

Trong nháy mắt tiếp theo.

'Đùng. . .'

Bản thể cưỡng ép nghiền ép dưới, hắc đan cũng nhịn không được nữa, nhất thời vụn vỡ.

'Hồng. . .'

Trong phút chốc, lấy đan nát tan không gian làm trung tâm, bỗng nhiên bùng nổ ra một luồng màu đen gọn sóng, chúng nó liên tục hướng ra phía ngoài phun ra nuốt vào, bất hoang khuếch tán.

"Ha ha. . ."

Vương Dật nhìn mình 'Kiệt tác', nở nụ cười, trong lòng không khỏi buông lỏng.

Sau đó, hẳn chậm rãi nhắm hai mắt lại.

"Người điên, ngươi chính là một người điên. . ."

Thở dĩ nhiên vọt tới phụ cận, nó vội vàng lấy xuống xì gà, mở ra lửa môi.

'Hô. . .'

Trong nháy mắt, một luồng thần bí Hồng Hoàng chi tức xuất hiện, đem Vương Dật cùng tiết ra ngoài hắc mang bọc lại.

Bóng trắng lay động, Ngữ Cầm cũng vọt tới phụ cận, mắt không kịp nhìn.

Nàng thực sự không nghĩ ra, Vương Dật vì sao phải tự hủy nội đan.

Chuyện đến nước này, luôn luôn trầm ổn mỹ nữ Trương lão hoàn toàn không có chủ ý.

"Xuất đại sự. . ."

Thở thu đi bình thường hiphop, trầm giọng nói.

Nó năng lực cảm giác được, Vương Dật sinh mệnh đang nhanh chóng trôi qua.

"Vũ Vương, ngươi có biện pháp có đúng hay không?"

Ngữ Cầm gấp gấp hỏi, Kim Đan tu sĩ nếu nát tan đan, chính là Đại La Kim Tiên cũng không cứu lại được đến, bây giờ, nàng chỉ có thể đem hi vọng đặt ở thở trên người.

"Bản vương không có cách nào. . ."

Ai nghĩ, thô nhưng là lác lác đầu.

"Người. . ."

Ngữ Cầm nhất thời vừa giận vừa sợ, hận không thể một chiêu kiếm chém kẻ này.

Vừa nãy người còn lời thề son sắt, hiện tại lại nói không có cách nào.

"Nếu là yêu thú cũng còn thôi. Vương Dật là nhân tộc Vương, phù vẫn không giống. . ."

Thô trầm giọng nói: "Chúng ta bây giờ trở về Tiêu Diêu Tông, những cái kia thái thượng cảnh tiểu nha đầu nhất định có biện pháp."

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 513: Cấp thiết

"Được!"

Ngữ Cầm trực tiếp gật đầu.

Chuyện đến nước này, chỉ có thể đem hi vọng giao cho các tiên nữ.

Thỏ vung lên đầu, hừ không thổi một hơi.

'Vù. . .'

Phía trước không gian một góc, bỗng nhiên nổi lên tầng lớn gọn sóng. Lập tức, một vết nứt ngang trời xuất hiện.

Thỏ cái mộng run lên, mang theo Hồng Mông cái lồng khí trong Vương Dật chui vào.

Ngữ Cầm vội vàng bước liên tục di động đi vào theo.

Mười mấy giây sau, vết nứt chậm rãi khép kín, không gian khôi phục như lúc ban đầu.

Trong nháy mắt tiếp theo, bọn hắn về đến lâu không gặp Tiêu Diêu Tông.

Cảnh sắc như cũ.

Đương tiếp cận trời nổi núi cao thì, Ngữ Cầm bỗng nhiên ngừng lại.

Trong lòng nàng một mảnh hoảng loạn, có chút không dám trở lại.

Nguyên nhân rất đơn giản, các tiên nữ lâm thịnh hành, đại phụ cố ý cản dận, thân thiết sinh chăm sóc Vương Dật.

Có thể hiện tại. . .

"Hả? Người làm sao?"

Thỏ nhất thời phát hiện, không khỏi dừng bước, kỳ quái hỏi.

"Tê. . . Hô. . ."

Ngữ Cầm hít một hơi thật sâu, chậm rãi phun ra, thề nhưng nhẹ giọng nói: "Không có chuyện gì, đi thôi. . ."

...

Giới trần tục, biệt thự phòng khách.

Các tiên nữ cùng tồ động phòng ngồi ở trước bàn ăn, mỗi người phía trước đều thả có một bát mì sợi.

Mì sợi tể mà hơi cong, vừa nhìn chính là đơn giản dịch lược mì ăn liền.

"A, không sai, so với Nhị muội Tam muội làm tốt lắm rồi. . ."

Chủ tọa trên tiểu loli ném trái hai cái, không nhìn được than thở.

"Đại tỷ yêu thích liền tốt. . ."

Vân Tiên bị đại phụ khoa , nhất thời thiết vui không ngớt.

Từ Nguyệt: . . .

Thảm Băng: "Khò khè khò khè. . . , có chút hàm. . ."

Tam cung ăn hai cái, nhàn nhạt nói.

Vân Tiên nghe xong, phương tâm có chút tiểu khó chịu, trực tiếp mân mê cặp môi thom.

"Tại sao lại là vật này?"

Tô Linh Nhi dùng chiếc đũa ở trong chén quấy mấy lần, lâu bầu nói: "Liền không thể thay cái những khác? Hàng ngày Khang sư phó. . ."

'Đừng!'

Tiểu loli nhất thời không cao hứng , trực tiếp đem chiếc đũa vỗ lên bàn, khề kêu nói: "Đón đón có trứng gà, ngươi còn muốn như thế nào nữa? Mấy người chúng ta đều còn không có đây. . ."

Nguyên lai, năm bát diện trong, chỉ có Tô Linh Nhi bên trong nằm cái trứng gà, còn lại đều là sống độc thân diện, tổ vô cùng.

"Thiết. . ."

Tô Linh Nhi kiều hừ một tiếng, cũng không để ý tới nàng, bóc lên mì ăn liền, tự mình bắt đầu ăn.

"Đại tỷ, ăn đi. . ."

Từ Nguyệt nhẹ giọng nói.

Tiểu loli mạnh mẽ trừng tồ động phòng chốc lát, cầm đũa lên.

Đúng vào lúc này.

'Rầm. . .'

Đột nhiên, Từ Nguyệt đứng thẳng người lên, giơ lên mặt cười nhìn về phía biệt thự tầng cao nhất.

Này biến số phi thường kinh người, tiểu loli đôi mi thanh tú vừa nhíu: "Nhị muội, làm sao ?"

Từ Nguyệt thân thể yêu kiều run lẩy bẩy, run giọng nói: "Lão. . . Lão công về tông môn. . ."

Nàng là nửa bước Thiên đế, trước hết nhận ra được càn khôn.

Theo lý thuyết, chúng nữ bên trong, thực lực mạnh nhất chính là Tô Linh Nhi. Có thể nàng đang có mang, yêu lực đại hạ, bây giờ trái lại là yếu nhất tồn tại.

Các tiên nữ nghe xong, nhất thời vừa mừng vừa sợ.

Tô Linh Nhi cái thứ nhất để đũa xuống, hướng trên lầu phóng đi.

Từ Nguyệt không nhúc nhích, tam cung tứ cung tắc đồng thời nhìn về phía đại phụ.

"Nhị muội, xảy ra chuyện gì ?"

Tiểu loli nhân lực kinh người, nhất thời phát hiện hai cung về mặt không đúng lắm.

"Chúng ta mau tới thôi!"

Từ Nguyệt hít một hơi thật sâu, bình phục hỗn loạn tâm thần, nói: "Lão công, sợ là không được . . ."

Cái gì?

Các tiên nữ nhất thời kinh ngạc đến ngây người .

. . .

Tiêu Diệu Tông, phía sau núi phòng nhỏ trong viện.

Trên hư không, chìm nổi một viên mấy mét đại tiểu viên cầu. Mà trên đất, tắc đứng mấy cái bóng người.

Tam đại Nguyên Anh đến rồi, Thiên Phác Tử cùng ông lão ngạc nhiên ngẩng đầu, bà lão tắc lời kéo Ngừ Cầm hỏi dò.

"Sư tôn, qua đi ta lại nói với ngài."

Ngừ Cầm dĩ nhiên gấp không được, nàng hướng cách đó không xa thở nói: "Vũ Vương, nhanh đi a. . ."

Nguyên lai, nàng không có mở ra hai giới cánh cửa linh thạch, nếu là từ tông môn xuất phát tạ thế tục, hội làm lỡ thời gian rất lâu.

Thỏ 'Ba ba' hút xì gà, rơi vào trầm tư.

"Ngươi làm cái gì?"

Ngừ Cầm lớn tiếng khê kêu.

Thỏ nhìn nàng một cái, lâu bầu nói: "Bản vương thế nào cũng phải nhìn Tô vương có ngủ hay không. . ."

"Vương Dật. . ."

Đột nhiên, trong sương phòng truyền ra Tô Linh Nhi hoán tiếng.

"Không được!"

Thỏ thay đổi sắc mặt, to lớn cái miệng bỗng nhiên run lên, bốn vó bên phi, trong nháy mắt biến mất không thấy hình bóng.

Trong nháy mắt tiếp theo. . .

Một bóng người xinh đẹp vọt ra.

Tô Linh Nhi vừa tới đến trong viện, liền phát hiện trong hư không Hồng Mông hình cầu, đôi mi thanh tú không khỏi vừa nhíu.

Sau đó, thiên ảnh lay động, các tiên nữ xuất đến rồi.

Các nàng dồn dập giờ lên mặt cười, nhìn chăm chú thiên khung, lập tức hoa dung thất sắc.

Các tiên nữ là Thần Vương, tự nhiên phát hiện Vương Dật sinh mệnh đang trôi qua.

"Lão công. . ."

Tiểu loli rít gào, liền muốn phóng lên trời, lại bị một cánh tay ngọc kéo .

Từ Nguyệt gấp gấp hỏi: "Tầng này Thiên Yêu cái lồng khí tuyệt không năng lực phá, bằng không lão công sẽ trực tiếp ngã xuống. . ."

"Hô. . . Hô. . ."

Tiểu loli tầng tầng thở hổn hển, nàng nghiêng đi mặt cười, nhìn về phía một chỗ, khê kêu nói: "Ngừ thiên thị, ngươi tới. . ."

Ngừ Cầm thân thể yêu kiều run lên, buông xuống mặt cười, đi tới.

Một bên bà lão thấy, hai mắt trực tiếp trừng lên.

Ngừ thiên thị?

Chuyện này. . .

Mấy qua đi, Ngừ Cầm đi tới đại phụ trước mặt, dừng lại.

"Ta để cho các người chăm sóc tốt lão công, chuyện gì thế này?"

Tiểu loli giờ lên tay nhỏ, chỉ hư không.

Ngữ Cầm cắn cắn cặp môi thom, chậm rãi nói xuất tất cả.

Cùng lúc đó.

"Vũ Vương, người cho bản vương xuất đến. A. . ."

Tô Linh Nhi sớm nhìn ra mặt trên khí tức thuộc về thỏ, nàng mới vừa tự rút gào, mặt cười nhưng là nhất bạch, thân thể yêu kiều lay động không thôi.

Từ Nguyệt tay mát lạnh, một cái đỡ lấy nàng, hướng một bên nói: "Tứ muội, người có biện pháp nào hay không?"

Ngũ tỷ muội trong, Vân Tiên tuy rằng thực lực yếu nhất, y thuật nhưng là đỉnh tiêm. Ở xa xôi đã qua, các tiên nữ vì thị tẩm, tìm được rất nhiều thức tình linh thảo, phần lớn đều là công lao của nàng.

"Tha cho ta ngừng lại. . ."

Vân Tiên cũng là gấp hồng rồi, nàng sớm đã nhìn ra, lão công trong cơ thể 'Đầu mối' hủy diệt sạch, tuyệt khó gây dựng lại.

Chỗ chết người nhất chính là, bọn tỷ muội là Hồng Linh đại lục cường giả, mà Vương Dật tu luyện chính là Trung Nguyên phép thuật.

Hai nơi pháp thì lại khác, Vân Tiên căn bản không biết nội đan là thế nào hình thành, như thế nào đi chữa trị?

Tình huống này liền như một cái lão Trung y, mới vừa mới bắt đầu nuôi dưỡng hoa, hoa rễ cây liền mục nát. Hắn tuy rằng cứu trị tính mạng của vô số người, có thể ở cây nông nghiệp trên nhưng là bó tay toàn tập.

Rất nhanh, Ngữ Cầm thuật lại xong tất cả.

"Lão công tự hủy nội đan?"

Tiểu loli đôi mi thanh tú trói chặt, giờ lên mặt cười nhìn về phía hư không: "Tại sao?"

"Vương Dật cuối cùng hô một câu 'Mệnh của ta thuộc về ta chứ không thuộc về ông trời' . . ."

Ngữ Cầm nói ra cuối cùng ký ức.

"Ta mệnh do ta, không do trời. . . , không do trời. . ."

Tiểu loli nam tiếng nói nhỏ.

Chậm rãi, hốc mắt của nàng đỏ.

Thiên Nguyệt Nữ thần Vương cỡ nào thông tuệ? Kết hợp đã qua các loại, đoán được một chút càn khôn.

"Lão công, người thật là ngu. . ."

Tiểu loli không nhịn được nước nở nói.

"Vù. . ."

Đột nhiên, phía trên Hồng Mông cái lồng khí run lên một cái, tựa hồ đang đáp lại cái gì.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 514: Cho đến hôm nay mới biết ta là ta

"Hà?"

Tiểu loli không khỏi ngẩn ngơ, cuồng quít giờ lên tay nhỏ, xóa đi tiểu nước mắt trên mặt.

Còn lại mấy nữ cũng phát hiện quy tắc này biến số, dồn dập nhìn chăm chú hư không, mặt cười một mảnh chăm chú.

Hồng Mông cái lồng khí rung động qua đi, yên tĩnh trở lại.

Mấy qua đi, nó lại là run lên, lần này phạm vi càng rõ ràng.

Các tiên nữ phương tâm, cũng cùng rung động theo lên.

...

Vương Dật lại một lần nữa mộng về trước kia.

Bất quá, lần này, tựa hồ không giống nhau lắm.

Hắn ở một mảnh Cổ Giới hư không chìm nổi, nhìn chăm chú phía dưới tất cả, nhẹ giọng nói: "Thần phong linh, Thiên Vực chiến. . ."

Mênh mông đại địa bên trên, có một toà hùng vĩ đài cao, xung quanh tắc đứng đầy người ảnh, ít nói cũng có hơn vạn chúng.

Rất nhanh, Vương Dật nhìn thấy chính mình một đời trước.

Lúc này, hắn không có thân nơi trong đó. . .

Vào giờ phút này, một đời trước đầu buông xuống, không dám nhìn thẳng trước mặt y nhân, một bộ vô cùng đáng thương đáng vẽ.

Từ Nguyệt đứng ở đối diện, hai tay ôm ngực, cặp môi thom vi vi mẩn mê, tức giận trừng mắt sư đệ.

Không biết qua bao lâu bao lâu.

"Đương Lăng Trần. . ."

Nàng mang đầy ăn mùi vị: "Người lúc nào nhận thức cái kia Hương Hương? Tại sao không nói cho sư tỷ?"

Một đời trước từng từng mũi, thấp giọng nói: "Không bao lâu. . ."

"Không bao lâu?"

Từ Nguyệt nhất thời đại sân: "Không bao lâu là bao lâu?"

Một đời trước nghe xong, giờ tay vò đầu, cười gượng mấy lần.

"Cười cái gì? Trả lời vấn đề của ta."

Từ Nguyệt tức giận nói.

Một đời trước ngẩng đầu lên, cười khúc khích nói: "Sư tỷ, người ghen đáng vẽ, hảo mỹ. . ."

"A?"

Từ Nguyệt nhất thời ngẩn ngơ, lập tức, tuyệt thế phương hoa càng ngày càng hồng, càng ngày càng hồng. . .

Đột nhiên, nàng bỗng nhiên duỗi tay ngọc, mò trên đối phương cánh tay, dùng sức một nện. . .

"Tê. . ."

Một đời trước nhất thời hút vào khí lạnh, không khỏi nhe răng trợn mắt.

Thật sự, đau quá.

Cùng lúc đó, khác một chỗ góc vách, lưỡng bóng người đẹp đề đôi lập mà đứng.

"Vị tỷ tỷ này, người cần ta làm cái gì?"

Trong đó một người mặc Thái Y tuyết mỹ nữ từ nhẹ giọng hỏi.

Một cái khác áo hồng thiếu nữ đánh giá đối phương chốc lát, nhàn nhạt nói: "Người cùng Lăng Trần rất quen?"

Thái Y thiếu nữ mặt cười vì hơi trềm: "Người tránh ra."

"Người trả lời vấn đề ta hỏi trước đã."

Áo hồng thiếu nữ mặt cười nhân thể vung lên, một bước cũng không nhường.

"Không hiểu ra sao. . ."

Thái Y thiếu nữ lăm bắm một câu, đoán quá thân thể, dự định từ một hướng khác rời đi.

'Hô '

Đột nhiên, thiên ảnh lay động, áo hồng thiếu nữ lần thứ hai ngăn trở nàng đường.

"Người đến cùng muốn làm gì?"

Thái Y thiếu nữ tiểu mặt trềm xuống, lạnh giọng hỏi.

Áo hồng thiếu nữ khòe môi một kiêu: "Ta nghĩ đánh với người một hồi."

"Kê kê. . ."

Thái Y thiếu nữ nở nụ cười, nhưng là lạnh: "Ta như nhớ không lầm, người thật giống như không tiến vào bát cường. . ."

Áo hồng thiếu nữ xinh đẹp tuyệt trần đứng đứng, khẽ kêu đến: "Nói nhảm gì đó? Hương Hương, người có dám theo hay không ta Sư Phi Yên đánh một trận?"

"Đánh liền đánh, chẳng lẽ lại sợ người?"

Hương Hương thật sự tức giận, từ lúc sinh ra tới nay, lần thứ nhất thật sự nổi giận.

Đúng vào lúc này, một bóng người vọt tới, trực tiếp nắm lấy Hương Hương ngọc oản, đưa nàng kéo ở phía sau.

"Sư Phi Yên, người đừng bắt nạt nàng. . ."

Một đời trước lóe sáng lên sân.

Sư Phi Yên ngẩn ngơ, khó có thể tin nhìn đối phương, run giọng nói: "Lăng Trần, người. . ."

Ngay khi hôm qua, hắn còn gọi mình Phi Yên tỷ tỷ a.

Một đời trước không để ý tới nàng, xoay người lại, ôn nhu cười nói: "Hương Hương, ta dẫn người đi thấy sư tỷ. . ."

Hương Hương nghe xong, mím mím cặp môi thom, không có động tĩnh.

"Hô. . . Hô. . ."

Sư Phi Yên hô hấp đặc biệt gấp gáp, no đủ bộ ngực mềm liên tiếp, thật là kích động.

Nàng oan ức, nàng không cam lòng. . .

Hai người có thể từng đồng sinh cộng tử quá a, bây giờ nhưng. . .

Nhân gia đối với người một mảnh tình nghĩa, có thể người dĩ nhiên. . . Dĩ nhiên. . .

"Dương Lăng Trần, ta chán ghét người. . ."

Sư Phi Yên càng nghĩ càng thương tâm, cuối cùng bi thiết một tiếng, xoay người che mặt mà đi.

"Phi Yên tỷ tỷ. . ."

Bóng trắng lay động, Từ Nguyệt chạy tới, nàng mạnh mẽ trừng sư đệ một chút, đuổi tới.

Một đời trước lắng ở địa phương, hoàn toàn mộng ép.

Hắn vụn vụn không nghĩ tới, Thiên Nguyệt tiên tử dĩ nhiên phát lớn như vậy tính khí.

Đúng vào lúc này, một đạo thanh âm dễ nghe thăm thẳm bay lên: "Cái kia mạo mỹ cô gái mặc áo trắng, chính là sư tỷ của ngươi?"

"Ừm!"

Một đời trước nhìn về phía đối phương, gật gật đầu.

Hương Hương cắn cắn phần môi, nhẹ nhàng một tránh, rút về tay ngọc.

"Hương Hương, ta đã nói với ngươi, trên đời này, chỉ có sư tỷ hội đối với chúng ta tốt. . ."

Một đời trước ở về tình cảm đúng là ngớ ngẩn, không biết thiếu nữ tâm ý, đàn độn nói.

Hương Hương nghe xong, trắng noãn hàm răng cắn càng dùng sức .

Trên hư không.

Vương Dật lặng lặng nhìn, trên mặt vô cùng bình tĩnh.

'Oa. . .'

Đột nhiên, bốn phía gọn sóng bộc phát, phía dưới tất cả, phát sinh mãnh liệt vụn vụn, biến hình.

Cuối cùng, thiên sơn vụn thủy hóa thành vô tận hư vọng, chỉ chứa có Vương Dật, cùng một đời trước. . .

Lúc này, một đời trước đứng thẳng người lên, thông thể run lên.

Sau một khắc, hắn xuất hiện trời đất xoay vần biến hóa lớn.

Tóc dài như thác nước, Thần khuyển cái thể.

Một đời trước chậm rãi ngẩng đầu, nhìn về phía hư không.

"Ta, ngươi đi rồi không giống nhau đường."

Hắn chậm rãi nói.

Vương Dật trầm mặc chốc lát, nói: "Con đường này, là đúng."

"Ha ha. . ."

Một đời trước nở nụ cười, nhắm lại thể khiếp người con mắt, lập tức, hai đạo huyết lệ, từ khóe mắt nơi chậm rãi lướt xuống.

"Ngươi vì sao chắc chắn như thế?"

Hắn thấp giọng nói.

"Đối với liên là đúng, không cần đi khẳng định."

Vương Dật bình tĩnh nói: "Bởi vì cho đến hôm nay, mới biết ta là ta. . ."

Một đời trước hồ khu chấn động, thể nhưng dương thiên cười to.

"Háo một câu. . . Ta là ta. . ."

Hắn mở hai con mắt, gần từng chữ: "Ta tin tưởng, ngươi nhất định sẽ đánh vỡ nguyên rủa, tiếp tục. . ."

"Ngươi sai rồi!"

Vương Dật cánh tay vung lên, lớn tiếng nói: "Ta thích hợp không có hứng thú, chỉ có thể vĩnh viễn thủ hộ Phi Yên các nàng. . ."

Một đời trước lần thứ hai chấn động, không còn động tĩnh.

Hắn khóe mắt huyết lệ, vượt chuyển càng nhiều. . .

. . .

Tiêu Điều Tông hư không.

Hồng Mông hình cầu bên trong, Vương Dật bỗng nhiên mở hai mắt ra.

"Hồng. . ."

Hai tay hấn nắm tay, dương thiên rộng to.

'Xi xi xi. . .'

Trong phút chốc, phía trước hỗn loạn hắc mang, tuần tuần chuyển động lên.

Chậm rãi, chúng nó ngưng tụ quy nhất, khôi phục trước kia màu đen nội đan đáng vẽ.

Không, nó nhìn qua càng thêm ngưng tụ, mà lại biểu thể trên, bao trùm Hỗn Độn ma văn, nhìn qua thần bí khó lường, Vương Dật nhẹ nhàng run lên.

Nội đan hư không rung động, lập tức 'Hô' một tiếng, bay trở về hấn bụng dưới trong.

Sau một khắc, Vương Dật bụng cơ thể, lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được khép lại, rất nhanh khôi phục như lúc ban đầu.

"Hô. . ."

Hấn tầng tầng thở một hơi tức, quan sát quanh thân tất cả.

Giờ khắc này Vương Dật cảnh giới, cùng cố ở Kim Đan một tầng sơ kỳ, không có giảm xuống, cũng không có trên thăng.

Vừa lúc ở đây sự tình.

'Tê rồi. . .'

Hồng Mông cái lồng khí bị một loại nào đó man lực xé ra, lập tức. . .

"Lão công! !!"

Duyên dáng gọi to trong tiếng, mấy bóng người đẹp để trực tiếp đánh tới.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 515: Về nhà trước cùng lão bà ăn cơm

"Lão bà?"

Vương mỗ người nhất thời sững sờ, sau một khắc trực tiếp bị Hương Ngọc đẩy cõi lòng.

"Lão công. ô. . ."

Các tiên nữ đem hấn vừng vàng ôm ở chính giữa, đau thương khóc thảm.

Ngữ Cầm đứng tại chỗ, không có động tĩnh.

Bà lão ở bên, nằng không dám như các tiên nữ như vậy nhào tới, mâu trong sắc thái nhưng nói rõ tất cả.

Thanh phong từ từ, lạc diệp dâng y.

Bức tranh thê mỹ, thấm tâm thần người.

'Rắc. . .'

Đột nhiên, hư không truyền đến một đạo vang trầm, tuy không to lớn, nhưng rõ ràng có thể nghe.

"A. . ."

Vương mỗ mặt người sắc đột nhiên trắng lên.

Hắn xương sườn, lần thứ hai bị một vị tiên nữ kiều thế ôm đứt đoạn mất.

"A?"

Tiểu loli nhất thời kinh sợ, lập tức đại phụ kiều ngạo phóng lên trời, mặt cười nhân thể vừa nhấc, thờ phỉ phò hỏi: "Các ngươi ai làm?"

Các tiên nữ thân thể yêu kiều run rẩy, đồng thời lui về phía sau, buông xuống mặt cười, chỉ chừa có Tô Linh Nhi triền ở nơi đó.

Tiểu loli quét các muội muội một chút, nắm lên Vương Dật đại thủ: "Lão công, thả ra tâm thần, ta đến chữa thương cho ngươi. . ."

"Lão bà, lần này ta tự mình tới. . ."

Vương Dật ôn nhu về nắm nàng tiểu nộn tay, khí vận đan điền, niệm chuyển càn khôn.

'Xi. . .'

Sau một khắc, trên người hắn, mơ hồ nổi lên một luồng thần bí hắc mang, một dòng nước ấm thông qua bụng dưới, duyên hướng về toàn thân.

"Ồ?"

Tiểu loli ngẩn ngơ, tế quan sát kỹ lão công bụng dưới, còn lại tiên nữ cũng là như vậy.

Cũng không lâu lắm, Vương Dật bộ ngực xương gãy dần dần khép kín, chậm rãi khôi phục như lúc ban đầu.

"Hô. . ."

Vương Dật thở một hơi tức, hướng đại phụ cười nói: "Ngươi xem, hảo. . ."

"Lão công mạnh thật!"

Tiểu loli mỹ lệ mắt to loan thành nguyệt nha trạng: "Nếu là tâm thương Kim Đan, tự chủ khôi phục xương gãy thương thế cần tam đến bảy ngày, lão công nhanh hơn bọn họ hơn trăm lần. . ."

Tam cung tứ cung cũng là vui trực nhan mỗ, chỉ có Tử Nguyệt nộ cười nhất nhát, ánh mắt vẫn như cũ đình chỉ đối phương bụng.

Nàng là nửa bước Thiên đế, tự nhiên nhìn thấy không tâm thương đồ vật: Lão công nội đan biểu thể, lại bao trùm Hỗn Độn ma văn?

Vương Dật Kết Đan?

Phía dưới tam đại Nguyên Anh nhìn nhau ngơ ngác, khiếp sợ tột đỉnh.

Thiên, hắn rõ ràng mới vừa Trúc Cơ không lâu, loại tu luyện này tốc độ. . .

"Ha ha. . ."

Vương Dật không tỏ rõ ý kiến, nở nụ cười mấy lần, nói: "Các ngươi ăn cơm sao?"

"Chính ăn đây."

Tiểu loli lần thứ hai nằm nhòai nhập lão công trong lòng, hơi dùng lực một chút, đem Tô Linh Nhi chen tách không ít.

Tô Linh Nhi nhất thời khó chịu, vai đẹp vì hơi tà, muốn đoạt lại chính mình 'Lãnh địa'.

Tiểu loli hai tay dùng sức, không bố thí nửa phần 'Lãnh thổ' cho nàng.

"Cô. . ."

Tô Linh Nhi nổi giận, cặp môi thom trong bắn ra cô lão kiều âm, đang chờ gia tăng cường độ, như họa kiều dung nhưng là nhất bạch.

Nàng đổ trong bụng tiểu tổ tông, lại bắt đầu mấy chuyện xấu .

Vương mẫu người nhất thời cảm thấy xuất dị dạng, trong lòng không còn gì để nói, hấn vuốt hai cô bé con vai đẹp, bắt đắ dĩ nói: "Các ngươĩ ðừng nghịch , chúng ta xuống. . ."

Hai cô bé con nghe xong, lẫn nhau kiều hừ, ðồng thời ðỉnh chỉ công chiếm

Mấy sau, Vương Dật cùng các lão bà về ðến trên mặt ðất.

"Đệ tử Vương Dật, tham kiến Thái Thượng Trưởng lão. . ."

Hắn cuối cùng Tiểu Diệu Tông đệ tử, không thể mất lễ nghi, vì lẽ ðó mới vừa hạ xuống liền hướng về tam ðại Nguyên Anh hành lễ.

"Nhanh mau ðứng lên. . ."

Thiên Phác Tử một tay ấn nhẹ, nói: "Vương Dật, ðến cùng xảy ra chuyện gì? Vừa nãy ngươĩ. . ."

"Thái Thượng Trưởng lão, đệ tử muốn về nhà trước cùng lão bà ăn cơm, sau ðó hôn lại tự ðạo mình tất cả. . ."

Vương Dật không có ðứng dậy, chuyện ðương nhiên nói.

Tam ðại Nguyên Anh nhất thời nghe choáng váng, về mặt ở sát na ðộng lại.

Về nhà trước? Cùng lão bà ăn cơm?

Bạn ðang ðọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* ðược tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 516: Ngươĩ có một cái khêu gợi mông

Điều này cũng làm cho là Vương Dật, như ðối làm những đệ tử khác như vậy không nhìn Thái Thượng Trưởng lão, mặc dù là thân truyền, cũng tất nhiên sẽ phải chịu nghiêm khắc trừng phạt.

Kỳ thực, cũng không phải là Vương Dật không nhìn, mà là ở trong lòng hắn, ðịnh vị rất rõ ràng.

Trời ðất bao la, ngoại trừ cha mẹ, lão bà nhất ðại.

"Ngươĩ. . . Đi thôi. . ."

Thiên Phác Tử ðồng cứng phát phát tay.

"Đa tạ Thái Thượng Trưởng lão."

Vương Dật ngồi xổm ngươĩ xuống ði ôm lên tiểu loli, ánh mắt nhưng nhìn về phía một bên Ngừ Cầm.

Ngừ Cầm hiện tại hơi lúng túng một chút .

Một bên là 'Tiểu ngươĩ yêu' cùng mấy vị chính cung, một bên khác là sư tôn của chính mình.

Nàng thật không biết nên làm gì lựa chọn .

Đột nhiên, Ngừ Cầm trong ðầu nổi lên một ðạo kiều âm "Ngươĩ mà lại ở lại chỗ này, qua ði ta lại tìm ngươĩ."

Ngừ Cầm nhìn về phía Vân Tiên, trầm ngâm chốc lát, nhẹ nhàng gật ðầu.

Cùng lúc ðó, tiểu loli thấp giọng nói: "Lão công, chúng ta ði thôi, ta ðạo ðỏ xong Tứ muội. . ."

"Được!"

Vương Dật không có hỏi nhiều, ôm đại phụ hướng phòng nhỏ đi đến, các tiên nữ bạn ở hai bên.

Mấy phút sau, bọn hắn về đến thể tục biệt thự một tầng phòng khách.

Trên bàn bát sứ bị một luồng hào quang bao phủ, đây là một loại thông thường thuật, vì duy trì mì nước mới mẻ.

"Các ngươi. . . Liền ăn cái này?"

Vương Dật thấy rõ trong bát chính là mì ăn liền, nhất thời choáng váng.

"Ừm."

Tiểu loli không cảm thấy cái gì, cười duyên nói: "Đây là Tứ muội làm, ăn cực kỳ ngon."

Ngay ở trước mặt lão công diện lại bị khích lệ, Vân Tiên phương tâm hồi hộp, nhưng không thể biểu lộ quá rõ ràng, cười yếu ớt nói: "Cảm ơn đại tỷ. . ."

"Lão công, trong nhà trứng gà nhanh không còn. Tô động phòng đang có mang, mỗi lần ăn cơm đều cho nàng thêm một cái. Ngươi không về nữa, dưới dưới đồn sẽ không có. . ."

Tiểu loli ôm lão công cổ, nũng nịu báo cáo.

Nàng là đại phụ, trong nhà tất cả việc vặt, chính là hạng nhất đại sự.

Đây là nằm trong chức trách.

Vương mỗ người thật đau lòng hồng rồi, dùng sức hôn một cái tiểu loli trắng mịn mặt cười, nói: "Các ngươi các loại, ta đi xào rau."

"A? Quá tốt rồi. . ."

Tiểu loli nhất thời nhảy nhót không ngớt.

Một bên Vân Tiên nghe xong, vẻ mặt có chút không tự nhiên, nàng sợ đại gia đem mình 'Thành quả lao động' đổ đi.

Tựa hồ là có cảm giác trong lòng, Vương Dật nhìn về phía nàng, cười nói: "Tiên Nhi giúp ta cũng luộc một bát, ta rất muốn ném thử thủ nghệ của ngươi. . ."

Vân Tiên không khỏi ngần ngại, lập tức vừa mừng vừa sợ, gật đầu liên tục.

Hơn 10 phút sau, trên bàn món ăn hương phân tán.

Vương Dật xào ba đạo món ăn, đều là các lão bà thích ăn, nếu không có trong tủ lạnh nguyên liệu nấu ăn có hạn, món ăn lượng tất nhiên sẽ tăng gấp đôi.

Món chính, nhưng là Khang sư phó.

Một gia sáu miệng lần lượt ngồi xong, đồng tiến vào bữa ăn ngon.

Vương Dật ngồi ở tiểu loli vừa nãy vị trí, người sau tựa ở hắn trong lòng, mặt cười trên tràn trề hạnh phúc cười ngọt ngào.

Theo nhạc dung dung.

Cùng lúc đó.

Phòng khách một chỗ âm u góc, trạm có một cái thấp bé bóng người.

Thỏ xuất hiện.

Nó phá thiên hoang chưa từng có đi cướp thực, mà là yên lặng hút xì gà, ánh mắt một khắc cũng không rời đi Tô Linh Nhi.

Một cái xa xôi ký ức mảnh vỡ, xuất hiện ở trong đầu.

. . .

Hồng Linh đại lục, Thượng Cổ.

Thiên Hồ lãnh địa —— Kỳ Sơn lĩnh.

Nơi này khắp nơi Thanh Nhân, hoa thơm chim hót, xa hoa, nếu như tiên cảnh.

Vào giờ phút này, ở một chỗ xanh biếc gò đất trên, có hai bóng người.

Trong đó một đạo nằm ở khâu eo nơi, không một tiếng động.

Đây là một con biển ảo thành nhân hình công hồ, mọc ra năm vĩ.

Công hồ trường cũng không soái, giữa hai lông mày nhưng tràn ngập kiên nghị. Lúc này hấn hai mắt nhắm nghiền, sắc mặt trắng bệch, trải qua tất thảy.

Mà một bóng người khác, nhưng là một con cừu vĩ mẫu hồ.

Nàng tử phát như thác nước, mỹ khác người nghệt thối, văn chương cũng khó có thể miêu tả trong đó vạn nhất, mà lại vóc người dị thường nóng nảy, trắng nõn cổ, mọc ra mỹ lệ màu tím Đò Đàng.

Mẫu hồ sắc mặt cũng dị thường trắng xám, nàng nằm ngoài công hồ trên người, giờ lên không chút tí vết tay ngọc, mềm nhẹ xoa xoa nam hồ khuôn mặt, si ngốc nói: "Ngủ đi, ta nam nhân, bản vương biết, ngươi mệt mỏi. . ."

Hai đạo thanh lệ, từ trong con mắt của nàng chậm rãi lướt xuống.

"Hồng. . ."

Đúng vào lúc này, gò đất ngoại hơn 10 mét ngoại, bỗng nhiên nổi lên tảng lớn thần bí khí thế, một đạo thân ảnh gầy gò, như ẩn như hiện.

Mẫu hồ nhất thời phát hiện, bán chếch phương hoa, nhẹ giọng nói: "Tra được?"

Bóng người không có trả lời chắc chắn, mà là bỗng nhiên chấn động, thất thanh nói: "Tô vương, ngươi. . ."

Nguyên lai, cái này xinh đẹp mẫu hồ, chính là Thiên Hồ tộc đời thứ sáu Vương giả.

Tô vương nghe xong, quay lại mặt cười, tinh tế xoa xoa công hồ khuôn mặt, si tiếng nói: "Ta cùng hấn thanh mai trúc mã, hấn lại là Linh Nhi phụ thân, ta há có thể không ra tay. . ."

"Có thể ngươi mới vừa sản hồ không lâu a. . ."

Bóng người cuống lên, hét lớn: "Đây là tên kia âm mưu, ngươi dĩ nhiên. . . Vì tên rác rưởi này, hóa bản mệnh yêu đàn. . ."

"Vũ Lăng. . ."

Tô vương lần thứ hai chuyển qua phương hoa, quát lạnh: "Bản vương lặp lại lần nữa, hấn là bản vương nam nhân. Ngươi như lại gọi hấn rác rưởi, đừng trách bản vương trở mặt. . ."

"Hô. . . Hô. . ."

Bóng người thở hổn hển, gằn nhẹ nói: "Tô Thanh Thanh, bản vương đuổi ngươi hơn 300 năm, ngươi. . . Ngươi. . ."

Tô vương lạnh lùng nhìn hấn, lạnh lẽo ánh mắt bỗng nhiên chuyển nhu.

Sau đó, nàng nở nụ cười, bóc hết thiên cổ, tuyệt ở hiện nay.

"Vũ Lăng, bản vương cầu ngươi sự kiện. . ."

Tô vương nhẹ giọng nói.

"Ngươi yên tâm. . ."

Bóng người trầm giọng nói: "Tuy rằng tên kia không dễ chọc, có thể bản vương cũng không phải ngồi không."

"Ngươi hiểu lắm. . ."

Tô vương nhẹ nhàng lắc đầu: "Bản vương chỉ muốn xin ngươi chăm sóc tốt Linh Nhi, bảo đảm nàng chu toàn. Linh Nhi mới vừa vừa sinh ra, liền nắm giữ ba cái hồ vĩ, tiềm lực kinh người, tương lai tất sẽ trở thành một đời mới Vương giả."

Bóng người sững sờ, nói: "Nhưng tên kia. . ."

"Quên đi, đây là mệnh!"

Tô vương nhẹ giọng đi đánh gãy.

Bóng người trầm mặc chốc lát, bỗng nhiên bốc lên một câu: "Ngươi liền không sợ bản vương đem hài tử của ngươi thu rồi?"

Tô vương nở nụ cười, nhìn mình nam nhân, nhẹ giọng nói: "Ngươi nếu có bản lĩnh kia, thu rồi Linh Nhi lại có gì phương?"

'Xì . . '

Bóng người chấn động rung động, sau đó dần dần nhỏ đi, đi ra này phiến thần bí khí thế.

Đây là một con xấu xí đến cực điểm thô, hắc đồng sur tị, lừa môi răng nanh.

Thô sâu sắc nhìn nàng, gần từng chữ: "Tô vương, bản vương chỉ muốn biết, này 300 năm tới nay, ngươi có thể từng đối bản Vương lên tâm?"

Tô vương trầm mặc chốc lát, chậm rãi mở miệng: "Lên quá. . ."

Thô rõ ràng run lên, hít một hơi thật sâu, nói: "Thật sự?"

"Tất nhiên là thật sự."

Tô vương lần thứ ba chuyển qua mặt cười, hướng nó cười khê: "Bởi vì, ngươi có một cái kêu gọi cái mộng."

"Ha ha ha. . ."

Thô nở nụ cười, cặp kia hắc đồng trong, tràn ra kỳ quái chất lỏng.

Đây là Vương giả chi lệ.

Tô vương cũng nở nụ cười, lập tức, nàng chậm rãi nhắm lại cặp kia thế gian nhất con ngươi xinh đẹp, đổ vào chính mình nam nhân trong lòng.

...

Úc về đương đại.

"Tê. . . Hô. . ."

Thô tầng tầng ói ra điều thuốc khí, nói: "Cũng còn tốt Vương Dật không có chuyện gì, ngươi như thành quả phụ, hoặc là thương tâm dưới có chuyện bất trắc, bản vương như thế nào cùng Thanh Thanh bàn giao?"

Nó âm thanh tuy thấp, có thể vẫn bị Tô Linh Nhi nghe được .

Tô Linh Nhi mặt cười rõ ràng chìm xuống, không chút biến sắc để đùa xuống, chậm rãi đứng dậy.

Đột nhiên, nàng ngọc vung tay lên.

'Hô. . '

Trong phút chốc, từ mạng đại hiểm hậu thế, chúng nó hư không tự tổ, hình thành một con hồ trào, hướng góc nơi nào đó thô xông thẳng mà đi.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 517: Ngươi làm sao quản nữ nhân?

Thô đang tự trầm tư, căn bản không thể nào phản ứng, sau một khắc, thân thể trực tiếp bị trùng ly mà lên, trệ ở hư không.

"Bản vương có thể coi là tìm tới ngươi. . ."

Tô Linh Nhi bước óng ánh bàn chân nhỏ, như trước đi rồi hai bước, cắn răng bực nói nhỏ.

Này biến số rất kinh người, Vương Dật cùng các tiên nữ đồng thời gò má nhìn lại.

Thỏ cỏ bị bầm, mặt đều tái rồi, có thể nó không có giấy dựa, chỉ lo sâu sắc nhìn chăm chú đối phương.

Xúc người, tư người.

Nàng đáng vẽ, hảo như khi còn trẻ Thanh Thanh. . .

Một sân, giận dữ.

Tuyệt điểm thiên cô. . .

"Ha ha. . ."

Thỏ nở nụ cười, nứt ra lừa môi, nhìn qua có chút khủng bố: "Thanh Thanh, người cầu bản vương sự tình, bản vương làm được. . ."

"Người nói cái gì?"

Thanh âm của đối phương rất thấp, Tô Linh Nhi không quá nghe rõ ràng, nàng đôi mi thanh tú vừa nhú, tay ngọc càng ngày càng dùng sức. .

Trên một khắc, thỏ còn ở bình tĩnh cười quái dị, trong nháy mắt tiếp theo, sắc mặt trực tiếp do lực chuyển từ. .

"Tô. . . Tô vương, mau buông tay, bản vương muốn nghẹt thở."

Nó đại hống đại khiếu, nhìn qua đặc biệt khổ rồi.

"Đừng hòng. . ."

Tô Linh Nhi cắn răng cười gằn.

"Linh Nhi. . ."

Vương Dật không nhìn nổi, buông ra trong lòng đại phụ, đứng dậy đi tới đối phương bên người, kéo nàng khác một cánh tay ngọc: "Mau dừng lại."

Chính mình nam nhân không thể không nghe, Tô Linh Nhi kiêu hừ một tiếng, nhân thể thu đi tới yêu lực.

'Xi. . .'

Từ trào trong nháy mắt sụp đổ.

Thỏ rốt cục khôi phục tự do, nó xì gà cũng không nên, trực tiếp nữ quá khổng lồ cái mộng, hư không bốn vó bốn phi, trong nháy mắt thoát đi chỗ này 'Hiểm ác' nơi.

"Mau mau ăn cơm, bằng không món ăn liền nguội. . ."

Vương Dật lắc lắc đầu, đưa nàng kéo về bàn ăn.

"Vương Dật, người ngồi ở chỗ này theo ta ăn. . ."

Tô Linh Nhi sau khi ngồi xuống, tay ngọc dùng sức, không muốn để cho đối phương đi rồi.

Vương Dật gật gù, ở bên cạnh vị trí ngồi xong.

Đối phương đang có mang, chính mình lẽ ra nên nhiều bồi quan tâm.

Tô Linh Nhi thấy hần ngồi xuống, mặt cười cười ngọt ngào không ngớt, thân thể yêu kiều một bên, chăm chú tựa sát ở đối phương trong lòng.

Mang thai nữ tử là nhất định người, ai cũng sẽ không thoát tục. Bất kể là Thiên Hồ Vương giả, hay vẫn là thái thượng Nữ thần Vương. . .

Vương mẫu người có chút không nói gì, nhìn về phía trong lòng mỹ hồ nương, nói: "Linh Nhi, người. . ."

Tô Linh Nhi nhắm lại cặp kia mỹ lệ mắt tím, nam tiếng nói: "Vương Dật, người cho ăn bản vương ăn. . ."

"Hừ! !!"

Vương Dật chưa kịp theo tiếng, tiểu loli trước tiên không cao hứng, 'Đừng' một tiếng, thả xuống đôi đùi trong tay.

"Đại tỷ. . ."

Từ Nguyệt nhìn ra không đúng, vội vàng nâng lên đối phương tay nhỏ, thấp giọng nói: "Linh Nhi có thai, tất cả tùy theo nàng đi. . ."

Ăn ngay nói thật, một đời bạch y thực tại không dễ dàng, thân là hai cung, nhưng thao 'Đại phụ' trái tim.

Tiểu loli nghe xong, cắn giận mân mê cái miệng nhỏ, làm lại cầm lấy chiếc đĩa.

Tam cung tứ cung đối diện một chút, lần lượt trầm mặc.

Hơn nửa canh giờ, mọi người dùng xong cơm trưa, Vương Dật nhượng các lão bà đi xem ti vi, chính mình tắc lai đến nhà bếp xoay bát.

Mới vừa xoay đến một nửa, bóng trắng lấp lóe, thoắt xuất hiện, đứng ở trên bả vai của hắn.

Kẻ này điểm căn mới xì gà, dùng sức hấp một cái, chậm rãi phun ra, thế nhưng âm thanh quái dị nói: "Vương Dật, ngươi làm sao quản nữ nhân?"

"Năm con gà nướng, đại ~ cái mộng. . ."

Vương Dật cười cợt, không tỏ rõ ý kiến.

Thoắt hắc đồng đột nhiên sáng lên, lại là hút miệng xì gà, nói: "Coi như ngươi hữu tâm, bản vương liền không cùng Tô vương tính toán. ."

"Vũ Vương, một lúc cùng ta đi chuyển Tiêu Diêu Tông, đem kết giới bố trí xong. . ."

Vương Dật bên xoay bên nói.

Thoắt trầm ngâm chốc lát, nói: "Không thành vấn đề! Bất quá bản vương rất muốn biết, ngươi vì sao phải bóp nát chính mình nội đan?"

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 517: Ngươi làm sao quản nữ nhân?

Thoắt đang tự trầm tư, căn bản không thể nào phản ứng, sau một khắc, thân thể trực tiếp bị trùng ly mà lên, trệ ở hư không.

"Bản vương có thể coi là tìm tới ngươi. . ."

Tô Linh Nhi bước óng ánh bàn chân nhỏ, như trước đi rồi hai bước, cắn răng bạc nói nhỏ.

Này biến số rất kinh người, Vương Dật cùng các tiên nữ đồng thời gò má nhìn lại.

Thoắt cổ bị bấm, mặt đều tái rồi, có thể nó không có gãy dựa, chỉ lo sâu sắc nhìn chăm chú đối phương.

Xúc người, tư người.

Nàng đáng vẻ, hảo như khi còn trẻ Thanh Thanh. . .

Một sân, giận dữ.

Tuyệt diễm thiên cô. . .

"Ha ha. . ."

Thoắt nở nụ cười, nứt ra lừa môi, nhìn qua có chút khùng bố: "Thanh Thanh, ngươi cầu bản vương sự tình, bản vương làm được. . ."

"Ngươi nói cái gì?"

Thanh âm của đối phương rất thấp, Tô Linh Nhi không quá nghe rõ ràng, nàng đôi mi thanh tú vừa nhú, tay ngọc càng ngày càng dùng sức. .

Trên một khắc, thỏ còn ở bình tĩnh cười quái dị, trong nháy mắt tiếp theo, sắc mặt trực tiếp do lực chuyển từ .

"Tô. . . Tô vương, mau buông tay, bản vương muốn nghệt thờ."

Nó đại hồng đại khiêu, nhìn qua đặc biệt khổ rồi.

"Đừng hòng. . ."

Tô Linh Nhi cắn răng cười gằn.

"Linh Nhi. . ."

Vương Dật không nhìn nổi, buông ra trong lòng đại phụ, đứng dậy đi tới đối phương bên người, kéo nàng khác một cánh tay ngọc: "Mau dừng lại."

Chính mình nam nhân không thể không nghe, Tô Linh Nhi kiều hừ một tiếng, nhân thể thu đi tới yêu lực.

'Xi. . .'

Từ trào trong nháy mắt sụp đổ.

Thỏ rốt cục khôi phục tự do, nó xì gà cũng không nên, trực tiếp nữ quá không lồ cái mông, hư không bốn vó bốn phi, trong nháy mắt thoát đi chỗ này 'Hiểm ác' nơi.

"Mau mau ăn cơm, bằng không món ăn liền nguội. . ."

Vương Dật lắc lắc đầu, đưa nàng kéo về bàn ăn.

"Vương Dật, ngươi ngồi ở chỗ này theo ta ăn. . ."

Tô Linh Nhi sau khi ngồi xuống, tay ngọc dùng sức, không muốn để cho đối phương đi rồi.

Vương Dật gạt gù, ở bên cạnh vị trí ngồi xong.

Đối phương đang có mang, chính mình lẽ ra nên nhiều bồi quan tâm.

Tô Linh Nhi thấy hắn ngồi xuống, mặt cười cười ngọt ngào không ngớt, thân thể yêu kiều một bên, chăm chú tựa sát ở đối phương trong lòng.

Mang thai nữ tử là nhất dính người, ai cũng sẽ không thoát tục. Bất kể là Thiên Hồ Vương giả, hay vẫn là thái thượng Nữ thần Vương. . .

Vương mẫu người có chút không nói gì, nhìn về phía trong lòng mỹ hồ nương, nói: "Linh Nhi, ngươi. . ."

Tô Linh Nhi nhắm lại cặp kia mỹ lệ mắt tím, nam tiếng nói: "Vương Dật, ngươi cho ăn bản vương ăn. . ."

"Hừ! !!"

Vương Dật chưa kịp theo tiếng, tiểu loli trước tiên không cao hứng, 'Đừng' một tiếng, thả xuống đôi đùi trong tay.

"Đại tỷ. . ."

Từ Nguyệt nhìn ra không đúng, vội vàng nâng lên đối phương tay nhỏ, thấp giọng nói: "Linh Nhi có thai, tất cả tùy theo nàng đi. . ."

Ăn ngay nói thật, một đời bạch y thực tại không dễ dàng, thân là hai cung, nhưng thao 'Đại phụ' trái tim.

Tiểu loli nghe xong, cắn giận mân mê cái miệng nhỏ, làm lại cầm lấy chiếc đùi.

Tam cung tứ cung đối diện một chút, lần lượt trầm mặc.

Hơn nửa canh giờ, mọi người dùng xong cơm trưa, Vương Dật nhượng các lão bà đi xem ti vi, chính mình tắc lại đến nhà bếp xoay bát.

Mới vừa xoay đến một nửa, bóng trắng lấp lóe, thỏ xuất hiện, đứng ở trên bả vai của hắn.

Kẻ này điểm căn mới xì gà, dùng sức hấp một cái, chậm rãi phun ra, thể nhưng âm thanh quái dị nói: "Vương Dật, ngươi làm sao quản nữ nhân?"

"Năm con gà nướng, đại ~ cái mông. . ."

Vương Dật cười cợt, không tỏ rõ ý kiến.

Thỏ hắc đồng đột nhiên sáng lên, lại là hút miệng xì gà, nói: "Coi như ngươi hữu tâm, bản vương liền không cùng Tô vương tính toán. ."

"Vũ Vương, một lúc cùng ta đi chuyển Tiêu Diêu Tông, đem kết giới bố trí xong. . ."

Vương Dật bên xoạt bên nói.

Thỏ trầm ngâm chốc lát, nói: "Không thành vấn đề! Bất quá bản vương rất muốn biết, ngươi vì sao phải bóp nát chính mình nội đan?"

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 519: Làm cho nàng thua tâm phục khẩu phục

"Kê kê. . ."

Tô Linh Nhi cảm thấy đắc ý, đủ để mỉa mai hoặc chứng sinh mặt cười nhân thể giương lên: "Bản vương nói ngươi thân thể tiểu, không dùng được."

Nàng mặt sau từng từ đâm thẳng vào tim gan, tiểu loli thân thể yếu đuối một trận run rẩy, mỹ lệ mắt to trong, nổi lên dày đặc sương mù.

Thiên Nguyệt Nữ thần Vương hận nhất người khác nói chính mình tiểu, đặc biệt là ngay ở trước mặt lão công diện.

"Linh Nhi!"

Vương Dật đột nhiên đứng lên, trực tiếp đem đại phụ lâu vào trong ngực, nhìn về phía Tô Linh Nhi, lớn tiếng nói: "Ngươi nói những gì đó?"

Tam cung tứ cung thấy, vội vàng đi theo.

Tiểu loli chăm chú ôm lão công bên hông, thống khổ nhắm lại đôi mắt đẹp, khúc mắt nơi liên tục có thanh lệ tràn ra, nhìn qua đáng thương cực kỳ.

Trái tim của nàng, bị mạnh mẽ đâm nhói.

Tô Linh Nhi thấy lão công dĩ nhiên tức rồi, có chút bối rối nghiêng đi mặt cười, không dám đi nhìn thẳng, thấp giọng lầm bầm: "Bản vương nơi nào nói vậy?"

Vương Dật cảm giác trong lòng bảo bối run rẩy liên tục, tâm đều sắp nát, hấn trầm giọng nói: "Linh Nhi, lại đây xin lỗi."

Tô Linh Nhi cắn cắn môi thơm, không có động tĩnh.

Phòng khách rơi vào hoàn toàn yên tĩnh, chầm lặc có thể nghe.

Vương Dật sầm mặt lại, gần từng chữ: "Tô Linh Nhi!"

Đây là hai người phát sinh quan hệ sau, hấn lần thứ nhất gọi đối phương tên đầy đủ.

Tô Linh Nhi thân thể yếu đuối run lên, không còn dám rụt rè xuống, đi về phía trước một bước, cắn răng bạc nói: "Xin lỗi. . ."

Nàng khiêm tốn rất thấp rất thấp, hầu như không nghe được.

Tiểu loli là Thần Vương, tự nhiên nghe rõ rõ ràng ràng. Nàng mặt cười một bên, giấu vào lão công trong lòng, không có thời gian để ý.

"Lão bà, Linh Nhi trải qua xin lỗi, ngươi đừng nóng giận. . ."

Vương Dật mặt cúi thấp đi, thấp giọng an ủi.

Tiểu loli hai tay quấn rồi lại khăn, nhưng không có bất cứ động tĩnh gì.

Vương Dật vì hơi tổn, nhân thể đem đại phụ ôm lấy, sau đó nhìn Từ Nguyệt một chút.

Từ Nguyệt tâm linh thần hội, hướng lão công gật gật đầu.

Vương Dật trong lòng một khoan, ôm đại phụ hướng về lầu ba phòng ngủ đi đến.

"Các người đi lên trước."

Đại phụ không ở, Tử Nguyệt thành người tâm phúc, nhìn về phía tam cung tứ cung.

Thảm Băng cùng Vân Tiên song song gập đầu, đi lên lầu.

Trong đại sảnh, chỉ còn dư lại hai cung cùng tô động phòng.

"Tử Nguyệt. . ."

Tô Linh Nhi cùng hai cung thân nhất, nàng kéo một cái ngọc thủ của đối phương, run giọng hỏi: "Vương Dật hử. . . Sẽ không chán ghét bản vương đi. . ."

Tử Nguyệt than nhẹ, lời kéo nàng ngồi trở lại sô pha, nói: "Linh Nhi, sau đó tuyệt đối không nên lại nói câu nói như thế kia. . ."

"Bản vương cũng sẽ không bao giờ ngay ở trước mặt Vương Dật diện nói rồi."

Tô Linh Nhi gập đầu liên tục, đương thực sự là sợ hãi đến không nhẹ.

"Mặc kệ lão công có ở hay không, cũng không thể nói. . ."

Tử Nguyệt bạch đối phương một chút, thấy nàng mắt tím trong nước mắt mông lung, trong lòng mềm nhũn, an ủi: "Người cũng không cần loạn nghĩ, an tâm nuôi dưỡng thai, chờ qua mấy ngày, lại hướng về Đại tỷ nhận cái sai chính là. . ."

Tô Linh Nhi 'Ân' một tiếng, trực tiếp nằm nhoài nhập đối phương hương trong lòng đi tới.

. . .

Ba tầng chủ nằm.

Trên giường lớn, Vương Dật ôm đại phụ, không ngừng mà giảng chuyện cười, cuối cùng chọc cho tiểu loli yêu kiều liên tục, tâm tình chuyển tốt.

Một phen ấm áp qua đi.

"Lão công. . ."

Vương Dật trước ngực tiểu loli vung lên mặt cười, nói: "Phi Yên hiện tại liền cho người đi. . ."

Vương Dật cười cợt, giơ tay lên đến, nặn nặn đối phương non mềm khuôn mặt, nói: "Nha đầu ngọc, chúng ta cũng chờ này hồi lâu. . ."

Tiểu loli quyết quyết cặp môi thơm, cắn giận nói: "Một tuần lễ sau chính là đêm trăng tròn, đến lúc đó, Bôn cung muốn cho tô động phòng thua tâm phúc khẩu phúc. . ."

Vương Dật nghe xong nhất thời có chút không nói gì.

Đột nhiên, tiểu loli cười giả dối, giơ lên óng ánh bàn chân nhỏ, giẫm dưới đối phương ống quần, thế nhưng mặt cười hướng phía dưới phương dò đi.

Sau một khắc.

"Tê. . ."

Vương mỗ người nhất thời hút vào ngum khí lạnh.

Loại kia ôn nhuận trơn trượt cảm giác, quả thực làm cho người ta không cách nào tin nổi, nhưng hửn thẳng tới đám mây nơi sâu xa. . .

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 520: Lão nạp muốn hoàn tục

Một phen khôn kể tiêu hồn qua đi.

"A. . ."

Vương mẫu người như con la hoang bình thường hí lên rống to, lập tức đầu óc trống rỗng, cái gì cũng không biết .

Tiểu loli trong nháy mắt nhận ra được 'Nguy cơ', vội vàng vung lên mặt cười, con kia trắng toát tay nhỏ nhưng không có đình chỉ.

Trong nháy mắt tiếp theo. . .

Vũ đánh thu bình, cuồng triều mãnh liệt.

Sóng lớn tuần tuần, không dừng không tức.

"A. . ."

Tiểu loli muốn né tránh, nhưng khó có thể di động mấy may, chỉ được nghiêng đi mặt cười, nhắm lại cặp kia đôi mắt đẹp, tùy ý này sọi tà ác đến tập kích. . .

Chốc lát sau, vốn là kiều diễm bức tranh, đã biến thành thế gian nhát. . .

Tà ác, thực sự là quá tà ác .

"Hô. . ."

Lúc này, Vương mẫu người thông thể một trận hư thoát, hần tầng tầng thở hồn hển miệng khí thô, trên mặt một mảnh thỏa mãn.

"Lão công, ta đi rửa ráy. . ."

Tiểu loli mặt trái trên, còn có chứa cảm động dư vị, mà má phải tắc làm người không đành lòng nhìn thẳng. Nàng nhanh chóng nhìn Vương Dật một chút, tu tiếng nói.

"Được, đi nhanh về nhanh. . ."

Vương Ác ma gật gật đầu.

Tiểu loli tìm tới khăn tay, một phen tỉ mỉ lau chùi qua đi, bước óng ánh bàn chân nhỏ, rơi xuống lão công giường.

Vương Dật nhìn theo nàng rời đi, giờ lên hai tay gối lên sau não, ngóng nhìn trần nhà, trong lòng một trận dư vị.

Tiểu biệt thắng tân hôn, cổ nhân không lần được thế.

Đồng thời, hần kiên định hơn chính mình mới quyết định.

Hơn 10 phút sau, tiểu loli khoác khăn tắm trở lại .

Nàng lên giường sau, đem khăn tắm bỏ đi, trực tiếp chui vào lão công trong lòng.

Hương Ngọc đẩy cỗi lòng say lòng người tâm.

Vương Dật ôm đại phụ, mềm nhẹ xoa xoa nàng hoạt như mỡ đông da thịt, trầm mặc không nói.

"Lão công, ngươi nghĩ gì thế?"

Tiểu loli vung lên mặt cười, hàm tiếu hỏi.

"Lão bà. . ."

Vương Dật nhẹ nhàng nhào nặn nàng non mềm bối cơ, nói: "Người yêu thích Tu Chân giới, hay vẫn là yêu thích giới trần tục?"

Tiểu loli ngẩn ngơ, lần thứ hai đổ vào lão công trong lòng, rừ rừ nói: "Phi Yên chỉ thích cùng lão công cùng nhau."

Vương Dật trong mũi nghe nàng mái tóc mùi thơm ngát, trong lòng hoàn toàn yên tĩnh, hần trầm ngâm chốc lát, nói: "Vậy không đi Tu Chân giới, qua mấy

ngày, chúng ta về trường học. . ."

"A?"

Hắn như kinh động thiên hạ, tiểu loli vội vàng đẩy lên trần như nhộng tiểu Kiều thể, khó có thể tin nói: "Lão công, ngươi. . . Ngươi không nên đùa Phi Yên. . ."

"Nha đầu ngốc. . ."

Vương Dật yêu thương đưa nàng lâu vào trong ngực, cười nói: "Ta sao sẽ cam lòng đùa ngươi? Lão công không muốn đi Tu Chân giới, hội vẫn hầu ở các ngươi bên người."

"Nha!"

Tiểu loli nhất thời hét lên một tiếng, mặt cười một bên, hướng phía cửa nơi kêu: "Nhị muội Tam muội Tứ muội, các ngươi mau vào. . ."

Quy tắc này việc vui, nhất định phải nói cho các muội muội.

Cũng không lâu lắm, phòng cửa bị mở ra, các tiên nữ trước sau đi vào phòng ngủ.

"Tô động phòng đâu?"

Tiểu loli dù sao cũng là đại phụ, rất có đảm đương, trong lòng tuy còn ở sinh Tô Linh Nhi hờn dỗi, bây giờ thấy nàng không ở, vẫn như cũ đi hỏi dò.

"Linh Nhi gần đây thường xuyên nháo mang thai, trải qua ngủ rơi xuống."

Từ Nguyệt nhẹ giọng nói.

"Các ngươi mau lên đây. . ."

Tiểu loli không hỏi nhiều nữa, hướng các muội muội vẫy vẫy tay nhỏ.

Các tiên nữ liếc mắt nhìn nhau, cười tủi hài, bước ra chân ngọc lên lão công giường, lần lượt nằm xuống, đem hắn vây vào giữa.

Chốc lát sau. . .

Các nàng biết được tất cả sau, đồn dập ngăn ngại.

Lão công không dự định đi Tu Chân giới ?

"Đến trường? Có phải là tương tự học viện tồn tại?"

Vân Tiên hiểu kỳ hỏi.

"Ừm. . ."

Tiểu loli đùa bỡn Nhị muội sợi tóc, hàm tiếu nói: "Bất quá nơi đó phù văn rất quái lạ, hơn nữa là tách ra, không cách nào sản sinh linh lực hiệu ứng. . ."

"Này học nó làm cái gì?"

Vân Tiên nghe xong càng mờ mịt .

Vương mỗ lòng người trong không còn gì để nói.

Khoa học cùng phép thuật, căn bản là Quan Vũ thấy Lý Quỳ, không cách nào giải thích.

"Này Thiên Nhi các nàng đâu?"

Thẩm Băng xuân hành giống như ngón tay ngọc, ở lão công bộ ngực vẽ ra quyền quyền, nhẹ giọng hỏi.

"Các nàng cảnh giới quá thấp, hay vẫn là ở lại Tiêu Diêu Tông chuyên tâm tu hành, trước tiên không cần trở lại. . ."

Tiểu loli hàm tiếu nói.

Thẩm Băng nghe xong, nhẹ nhàng gạt đầu.

"Lão công, ta không hiểu. . ."

Từ Nguyệt đôi mi thanh tú hơi nhú, cảm thấy xuất một tia không tầm thường.

Giới trần tục linh khí khô héo, căn bản là không có cách tu luyện. Bây giờ Tu Chân giới phát sinh biến số, về thể tục làm cái gì?

Lẽ nào, lão công tử bỏ ?

Nhưng hẳn không phải xem thường từ bỏ người a?

Tại sao?

"Ha ha. . ."

Vương Dật cười cợt, kéo ngọc thủ của đối phương, nói: "Ta chỉ muốn vĩnh viễn cùng với các ngươi."

. . .

1 giờ sau.

Lầu ba, thư phòng.

'Đùng'

Vương Dật ngồi ở trên ghế thái sư, đốt một cái ngọc khê, bắt đầu nuốt mây nhả khói.

Hắn sở dĩ làm ra lần này quyết định, là có chính mình suy tính.

Đầu tiên, Vương Dật cho rằng, trong thể tục tạo hóa, cũng không thể so Tu Chân giới muốn thiếu.

Thông qua hiểu rõ, hẳn biết Đại Thánh hoa quả thánh địa, là một chỗ độc lập không gian, không ở Tu Chân giới bên trong.

Mà từ Quảng Hàn tiên cảnh trong trước kia hình ảnh có thể thấy được, năm đó Thiên Đình là ở vội vàng dưới tạo nên giới trong giới, tuy rằng hậu kỳ có thể củng cố kéo dài, có thể mất đi ở thể tục tạo hóa có thật nhiều, Lý Chấn Hiền trong tay Đả Thần Tiên liên có thể nói rõ tất cả.

Mà lại, Vương Dật tu luyện 'Trường Sinh quyết' rất thần bí, này thuật không cần lượng lớn linh khí cung cấp, mặc kệ ở Tu Chân giới, vẫn là ở thể tục, hiệu quả đều là giống nhau.

Quan trọng nhất chính là, hẳn không muốn cùng tiên nữ các lão bà tách ra .

Vương Dật tin tưởng, chính mình nhìn thấy, là tương lai một góc.

Tuy rằng hẳn giận dữ bóp nát chính mình nội đan, thể muốn đi ngược lên trời, có thể tương lai thật sự dễ dàng thay đổi sao?

Vì lẽ đó, Vương Dật một bên đánh cược, một bên quý trọng cùng các tiên nữ ở chung thời gian.

Hắn đánh xong một cái sau, bóp tắt, từ lại điểm lên một cái.

'Xi'

Đúng vào lúc này, bóng trắng lay động, thò xuất hiện .

"Ngươi đến cùng đang giờ trò quỳ gì?"

Nó ngâm xì gà, âm thanh quái dị hỏi.

"Ha ha. . ."

Vương Dật cười cợt, gậy dưới khói bụi, một mặt tùy ý nói: "Lão nạp muốn hoàn tục. . ."

"Còn ngươi muội!"

Thò mũi đều tức điên , hét lớn: "Còn có hơn 500 cái nhật nguyệt, những cấm địa kia liền mở ra , đến lúc đó, bên trong sinh linh hội dốc toàn bộ lực lượng, chính là bản vương cũng không ngăn được chúng nó."

Vương Dật nhìn chăm chú đối phương, trầm mặc không nói.

Thò tiếp tục gào thét: "Ngươi đừng tưởng rằng, ngươi cùng Tô vương hài tử ở đây sẽ rất an toàn, chúng nó nắm giữ xuyên qua bình phong thực lực. Bản vương có thể niệm phong lại này mấy cái tiểu nha đầu tạo thế giới, có thể không phong được nơi này. Ngươi có biết hay không mảnh này địa vực lớn bao nhiêu? Chính là. . ."

"Vũ Vương. . ."

Vương Dật giờ tay đi đánh gãy, nói: "Ngươi vì sao phải như vậy giúp ta cùng Linh Nhi?"

Đây là hần lâu dài tới nay nghi vấn.

Đều là Vương giả, thô cử động quá khác thường.

Nó lẽ nào liền không lên một điểm tư tâm?

Thỏ bỗng nhiên sững sờ, lập tức đại hồng đại khiếu: "Ngươi có thể hay không chăm chú điểm? Bản vương nói ngươi đây. . ."

"Ha ha. . ."

Vương Dật nở nụ cười, cầm điện thoại di động lên, mở ra đôi bụng sao APP.

"Vương Dật. . ."

Thỏ tiếp tục rống to.

"10 con gà nướng, sau 20 phút đưa đến. . ."

Vương Dật hướng nó giờ giờ lên điện thoại di động màn hình.

Thỏ lần thứ hai sững sờ, con ngươi đen nhánh híp lại.

Mấy qua đi, nó duỗi ra đỏ sẫm đầu lưỡi, liếm liếm răng nanh sắc bén, âm thanh quái dị nói: "Nhiều hơn điểm cây ớt điện. . ."

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 521: Bằng các ngươi cũng xứng?

Cũng không lâu lắm, gà nướng đưa đến, có tới năm bọc lớn.

Thỏ không nói hai lời, trực tiếp phong quyền tàn vân, ăn tương cực kỳ dữ tợn khủng bố.

Vương Dật lại điểm trên căn ngọc khê, nghiêng người sang đi, phóng tầm mắt tới ngoài cửa sổ cảnh sắc, bắt đầu nuốt mây nhả khói.

Nửa giờ sau.

Tu Chân giới, Tiêu Diêu Tông.

Nhất nhân một thỏ hư không chìm nổi.

"Ngươi muốn bao lớn?"

Thỏ 'Ba ba' hút xì gà, một mặt thoải mái được lợi, xem ra là vừa nãy ăn mỹ.

"Càng lớn càng tốt. . . , vạn dặm lấy trên tốt nhất."

Vương Dật trầm ngâm chốc lát, mở miệng nói.

"Hà? Khắc khắc. . ."

Thỏ bỗng nhiên sững sờ, trong nháy mắt bị sang đến, quay đầu đi, sợ hãi nói: "Vạn dặm kết giới? Con mẹ nó ngươi ở đùa bản vương?"

Vương Dật khỏe miệng nứt ra, lộ ra một loạt chính tề hàm răng: "100 con gà nướng."

Trước hứa hẹn thỏ 50 con, bây giờ vọt lên gấp đôi.

Thỏ nhìn chăm chú tay của đối phương chỉ, sắc mặt âm tình bất định, xoắn xuýt thật lâu sau, nói: "Phòng ngoại không đề phòng bên trong. . ."

"Thành giao!"

Vương Dật trực tiếp đánh nhịp.

Phòng ngừa yêu thú đột kích liên đầy đủ, đến lúc đó nếu có người đi ra ngoài, là bọn hắn sự lựa chọn của chính mình, chính mình lại quản được này rất nhiều?

"Được!"

Thỏ lấy xuống xì gà: "100 con gà nướng, tổng thể không xa món nợ. . ."

Nó sau khi nói xong, to lớn cái miệng bỗng nhiên run lên, trong nháy mắt biến mất không thấy hình bóng.

"Kém không được người." "

Vương Dật tức giận nguyền một cái thỏ biến mất phương hướng, lắc lắc đầu, xoay người hướng tông môn bay đi.

Hắn đã quyết xác định ly khai Tu Chân giới, liền muốn hướng về Nam Cung Nhất chào từ biệt, dù sao ông lão kia đối với chính mình không sai.

Một ngày làm sư, cả đời làm sư.

Vương Dật tới gần núi thần sau, hướng đối phương động phủ bay đi.

"Dừng tay. . . Ta muốn giết các người. . ."

Đột nhiên, tây sơn giác phương hướng, nổi lên một đạo duyên dáng gọi to.

Âm thanh rất thấp, vừa bắt lực lại bắt lực, nếu không là Vương Dật Kết Đan sau công lực tăng mạnh, rất khả năng liền bỏ qua.

Hắn lông mày nhất thời vừa nhíu.

Âm thanh này rất rất quen, chính mình khẳng định ở nơi nào nghe được.

Vương Dật hơi làm trầm ngâm, dưới chân một điểm, hướng đầu nguồn bay thẳng mà đi.

Sau 1 phút, hắn lướt qua sườn núi, đi tới một mảnh xanh biếc Lâm Hải.

"Các người khổ nạn. . . A. . ."

Cái kia duyên dáng gọi to lại xuất hiện, lần này càng đau thương.

"Khà khà, Lưu sư muội, người liền đi theo chúng ta đi."

"Ba người chúng ta là Trúc Cơ tu sĩ, người như đi theo, sau đó ở trong tông môn liền có thể nghênh ngang mà đi, cũng không ai dám bắt nạt người. . ."

"Lưu sư muội, người thật đẹp. . ."

Lập tức, vài đạo cười khẩy luân phiên bay lên, đầy trời vang vọng.

"Cút! A. . . Thả ra người xú tay. . . Ô. . ."

Đầu nguồn lớn tiếng bi thiết, cuối cùng thực sự không nhịn được, khóc.

Vương Dật lạc ở mặt đất, hướng âm thanh truyền ra phương hướng đi đến.

Hắn trải qua nghe ra, tiếng hô chủ nhân, chính là có duyên gặp mặt mấy lần Lưu Hiểu Vận.

Nếu gặp phải, liền không rất quản, dù sao đại gia quen biết một hồi. Hơn nữa, trước phiêu miểu trong giấc mộng, hắn từng đối với Lưu gia tỷ đệ sinh ra dị dạng tình thân.

Tuy rằng mộng tình tình diệt, có thể loại cảm giác đó rất chân thực, căn bản là không có cách xóa đi.

Rất nhanh, một cái thê thảm bức tranh, xuất hiện ở trong mắt Vương Dật.

20 nhiều mét ngoại, có một chỗ thiên nhiên đất trống, lục thảo Thanh Nhân.

Nơi đó có ba cái thanh niên, bọn hắn hiện hình tam giác nửa quỳ, trên cỏ nằm có một bóng người xinh đẹp, chính là Lư Hiểu Vận.

Lúc này, nàng màu trắng hương y phục đều bị đối phương xé nát, chỉ chừa có thiếp thân nội y, lộ ra tảng lớn trắng như tuyết.

Lư Hiểu Vận mặt cười nước mắt như mưa, hai mắt sưng đỏ, liều mạng chống đỡ sáu con ma thủ tập kích, phần môi đều bị chính mình hàm răng cắn phá.

Làm sao, thực lực của hai bên quá mức cách xa, bất luận nàng như thế nào chống lại, vẫn cứ không làm nên chuyện gì.

"Ta giết các ngươi. . . Ô. . ."

Mắt thấy cuối cùng một đạo phòng tuyến sắp thất thủ, Lư Hiểu Vận khóc thương tâm gần chết, khóc không thành tiếng.

Từ nhỏ đến lớn, nàng hay vẫn là lần thứ nhất chịu đến như vậy bất nạt, lần thứ nhất như vậy thống khổ bất lực.

Vương Dật ở 15 mét ngoại dừng bước lại, móc ra một cái ngọc khê, 'Đùng' một tiếng đốt.

Bật lửa âm thanh tuy nhỏ, nhưng đối diện mấy người vẫn là nghe đến, dồn dập đình rơi xuống động tác trên tay.

"À?"

Ba cái thanh niên gần như cùng lúc đó đứng dậy, chuyển qua đầu, nhìn phía bên này.

Trên đất Lư Hiểu Vận nghiêng đi mặt cười, chờ thấy rõ tất cả sau, nhất thời vừa mừng vừa sợ.

"Vương Dật?"

Nàng không nhận được duyên dáng gọi to.

"Tê. . . Hô. . ."

Vương Dật không có để ý đến nàng, mà là hút miệng ngọc khê, hướng ba vị 'Đồng môn' chậm rãi phun ra.

Một người trong đó nghe được hoán tiếng sau, hai mắt nhắm lại: "Ngươi chính là Vương Dật?"

"Ta chính là Vương Dật!"

Vương Dật người gật gật đầu, nhưng trong lòng khá là kinh ngạc.

Trước mắt ba người, tu vi dĩ nhiên đạt đến Trúc Cơ năm tầng. Như bức này tồn tại, lẽ ra ở tông môn hội vũ trong bậc lộ tài năng, có thể chính mình vì sao một chút ấn tượng đều không có?

Lẽ nào lúc đó bọn hắn bé quan ?

Vương Dật vẫn đúng là đoán đúng .

. . .

Này ba cái thanh niên, ở đệ tử trong đại có danh tiếng, chỉ đứng sau 'Tứ thánh thiên' .

Một tuần trước, bọn hắn đồng thời xuất quan, phát hiện tông môn đến rồi rất nhiều mới đệ tử.

Chỗ chết người nhất chính là, nữ đệ tử trong xuất hiện rất nhiều cực phẩm

Ba người nhất thời không bình tĩnh, lấy sư huynh thân phận, đối với mấy cái xinh đẹp cảm động sư muội triển khai nhiệt liệt theo đuổi.

Đầu tiên, mục tiêu của bọn họ là Liễu Thiên Nhi.

Kết quả có thể tưởng tượng được.

Ba người xuất sư chưa tiếp, nhưng cũng không nhụt chí, bởi vì lựa chọn mục tiêu quá nhiều.

Có thể tư tưởng rất đầy đặn, hiện thực quá cốt cảm.

Nguyệt Thi Lam tự nhiên cũng từ chối bọn hấn, mà còn lại nữ tử, lại có hai vị 'Hiệp cung' tráo, ba người thực sự không cách nào đắc thủ.

Sau đó, bọn hấn tìm tới Mị Cơ, lại bị đối phương một câu 'Ta là nam' sợ vãi tè rồi.

Cuối cùng, ba người đem mục tiêu khóa chặt ở tu vi thấp nhất, cũng không có tông môn gốc gác Lưu Hiểu Vận trên người.

Lưu Hiểu Vận thuộc về ngoại lạnh loại hình, đương nhiên sẽ không đồng ý.

Vốn là, ba người muốn tiến lên dần dần, dùng nhiệt tình đi đánh động này nơi 'Băng sơn sư muội', ai nghĩ, hôm nay bọn hấn biết được một tin tức.

Ngừ Cầm Trường lão trở lại.

Phải biết, vị nữ tử này Kim Đan thi độc chi tâm là rất nặng.

Ba người nhất thời cuống lên, liều lĩnh bỏ xuống nguy trang, muốn gạo nấu thành cơm.

Sắp sửa đắc thủ thì, nửa đường nhưng giết ra cái 'Trình hiểu kinh'.

...

"Vương Dật, ta khuyên ngươi mau mau rời đi nơi này, không cần lo sự huynh chuyện vô bổ."

Một người thanh niên khác lạnh lùng nói.

Bọn hấn nghe nói qua Vương Dật sự tích, nhưng không phản đối, cho rằng lượng nước rất lớn.

Hơn nữa, phía bên mình có ba cái người, thật muốn đánh lên, cái này 'Yêu nghiệt' sư đệ coi như lại nghịch thiên, cũng tuyệt không phải là đối thủ.

"Ha ha. . ."

Vương Dật nở nụ cười, nhưng chân tâm hiện ra lạnh: "Sư huynh? Bằng các ngươi cũng xứng?"

Ba người đột nhiên biến sắc.

"Vương Dật, ngươi muốn chết. . ."

Một người trong đó hét lớn, thông thể chấn động, liền muốn nhân thể xông lên.

Vương Dật ngậm nửa đoạn ngọc khê, trực tiếp giơ lên tay phải, lăng không ấn nhẹ.

'Vù'

Trong phút chốc, phía trên hư không, bỗng nhiên nổi lên tầng lớn gợn sóng.

'Phù phù phù phù. . .'

Ba người nhất thời cảm thấy một luồng quái lực đón đầu kéo tới, như Thái Sơn áp đỉnh, còn không phản ứng lại là chuyện ra sao, trong nháy mắt tiếp theo, trực tiếp quỳ trên mặt đất.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 522: Nhảy xuống Hoàng hà cũng rửa không sạch

"Cái gì?"

Ba người kinh hãi đến biến sắc, một mặt ngơ ngác.

"Lão tử cùng các người đồng nhất tông môn, quả thật si nhục. . ."

Vương Dật hét lớn một tiếng, tay trái quét ngang hư không.

'Ba ba đừng. . .'

Ba người thông thể chấn động mạnh, lập tức hướng đồng nhất phương hướng bay ngang mà lên.

'Oành oành oành. . . Âm âm. . .'

Mấy cây đại thụ lần lượt bị đung gãy, ba người dập tắt ở trong bụi bặm.

Trên đất Lưu Hiểu Vận đem tất cả nhìn ở trong mắt, thân thể yếu đuối run rẩy không thôi.

Thiên, hẳn dĩ nhiên biến hoá như vậy. . . Lợi hại. . .

Chẳng biết vì sao, trong đầu của nàng, đột nhiên bay lên một cái qua lại: Tùng Sơn trà phòng ăn trong, Liễu Thiên Nhi ôm Vương Dật, hướng chính mình một mặt khiêu khích nói 'Ta chính là quá giới'.

Lúc đó, Lưu Hiểu Vận cho rằng là cổ vũ thể gia địa bàn chỉ tranh, bây giờ nhưng Phan nhiên lĩnh ngộ được 'Chân lý'.

Nàng không biết chính mình tại sao lại nghĩ tới đây tắc qua lại, nhưng dù là nghĩ đến, hoàn toàn không có lý do gì.

Vương Dật nhìn lướt qua thương di chỗ, xoay người liền phải rời đi.

"Chờ đã. . ."

Đột nhiên, Lưu Hiểu Vận hoá ở hân.

Vương Dật dừng lại, bán nghiêng mặt sang bên: "Làm sao. . ."

Lưu Hiểu Vận hơi di chuyển thân thể, muốn đứng lên đến, ai muốn nhưng là thất bại.

Vừa nãy nàng liều mạng chống lại tập kích, bây giờ nguy hiểm tiêu trừ, thần kinh lỏng xuống sau, thân thể yếu đuối một trận bủn rủn, lại không còn một phần khí lực.

Lưu Hiểu Vận vung lên mặt cười, nhìn chăm chú cách đó không xa bóng lưng, cắn cặp môi thom nói: "Người. . . Người lẽ nào muốn đem ta bỏ ở nơi này mặc kệ sao?"

Vương Dật người sững sờ, thẳm nói: Ta trải qua cứu người, người còn muốn như thế nào nữa?

Nghĩ thì nghĩ, đối phương dù sao cũng là nữ tử, cần cố theo bộ mặt.

Hắn xoay người lại, đang chờ mở miệng, trong nháy mắt tiếp theo, ngư nhân trực tiếp trừng lên.

Hơn 10 mét ngoại, Lưu Hiểu Vận bán chếch ở trên cỏ, ba ngàn thanh ti nhân thể buông xuống, kiêu dung bán già, phương hoa vô tận.

Nàng hương y phục đã sớm bị xé nát, chỉ chừa có này màu phấn nhạt đường viền hoa, cùng. . .

Victoria secret?

Vương Dật người ở trong chớp mắt nhìn ra đối phương nội y hàng hiệu.

Này khoản hàng hiệu ở thể tục rất nổi danh, là Giang Tuyết Tình chuyên môn, vì lẽ đó. . .

Không thể phủ nhận, phía trước bức tranh thật sự rất đẹp.

Lưu Hiểu Vận không có phát hiện đối phương dị dạng, thấy hắn rốt cục nhìn mình, trắng nõn hai tay ngay tại chỗ đẩy một cái, muốn đứng dậy, rồi lại là thất bại.

Nàng ở thể tục giới vốn là chứa tể một phương thiên kim, tính cách ngoại lạnh bên trong cuồng, hôm nay gặp bị khinh nhờn, suýt chút nữa mất thuần khiết, trong lòng làm sao không đau khổ?

Lưu Hiểu Vận chịu đựng mấy lần, thấy thực sự không có kết quả, lần thứ hai vung lên mặt cười, mâu trong sương mù bốc lên: "Người liền không thể giúp một chút ta?"

Từ lúc sinh ra tới nay, nàng lần thứ nhất hướng người ngoài yếu thế.

Vương Dật trong nháy mắt tỉnh lại, thăm mắng mình vô liêm sỉ, cất bước đi tới đối phương bên người, ngồi xổm xuống

Lưu Hiểu Vận nhìn kỹ đối phương tiếp cận, mím mím môi, không có bất cứ động tĩnh gì.

Vương Dật mắt nhìn thẳng, hỏi: "Nơi nào có thể bị thương?"

Lưu Hiểu Vận nhẹ nhàng lắc đầu, tế quan sát kỹ mặt của đối phương bằng, mâu trong lóe lên tia sáng kỳ dị.

"Vậy thì là lực kiệt gây nên. . ."

Vương Dật nói nhỏ, muốn nắm lên đối phương tay ngọc, truyền độ linh khí.

"Người có phải là mang mỹ đồng?"

Đột nhiên, Lưu Hiểu Vận bất thành linh mạo một câu.

Vương Dật sững sờ, sờ sờ mũi: "Không có!"

Lưu Hiểu Vận không có hỏi lại, ánh mắt từ trên người đối phương dời, nhìn về phía thân thể chính mình.

Sau một khắc, nàng rút cục phản ứng lại: Chính mình quần áo xóc xếch.

Không, là không có quần áo.

Vương Dật không phát hiện đối phương không thích hợp, đem tay phải đưa tới.

"Không được!"

Trong phút chốc, một đạo rít gào xông thẳng cưỡi tiêu nơi sâu xa.

Lão lợi hại .

'Hô. . .'

Lưu Hiểu Vận dùng hết chút sức lực cuối cùng, đẩy hướng về đối phương.

Này biến số đến bách không kịp đề phòng, Vương mỗ người không kịp phản ứng, nhất thời bị đẩy cái rầm đôn.

"Người làm cái gì. . . Ân. . .?"

Hắn vừa giận vừa sợ, mới vừa tự mở miệng, nhưng đột nhiên biến sắc, vội vàng giơ lên đầu.

Vào giờ phút này, mấy bóng người đẹp đẽ hư không chìm nổi, một người cầm đầu, chính là. . . Ngữ Cầm.

. . .

Hơn 10 phút trước.

Ngữ Cầm cuối cùng từ bà lão trụ sở xuất đến rồi.

"Hô. . ."

Nàng ói ra miệng mùi thơm, giơ lên tay ngọc, sờ sờ chính mình trắng nõn cái trán, nhẹ giọng tự nói: "Su tôn, ngài liền đừng làm khó đệ tử. . ."

Nguyên lai, bà lão đem Ngữ Cầm gọi đi, trực tiếp đi thẳng vào vấn đề, hỏi tiêu loli vì sao gọi nàng 'Ngữ thiên thị' ?

Ngữ Cầm sợ sệt cực kỳ, thực không dám nói ra thật tình, ủa ủa ớ ứng đối, cuối cùng vành mắt đều đỏ.

Bà lão nhiều năm không thấy ai đỏ khóc, khiếp sợ đồng thời, càng là đau lòng không được, chỉ được thả nàng rời đi .

Ngữ Cầm bình phục tâm thần sau, thân thể yếu đuối một bên, hướng chỗ ở của chính mình bay đi.

'Các người tốt nhất đừng thư giãn, bằng không. . .'

Mới vừa ở su tôn nơi đó bị ủy khuất, ngữ mỹ nhân trong lòng rất khó chịu, chuẩn bị nghiêm tra các đệ tử tu luyện tiến cảnh.

Ai muốn mới vừa sắp tới, liền nhìn thấy lưỡng tên đệ tử lẳng nhà lẳng nhăng.

"Thì Lam tỷ tỷ, người nhất định phải bang giúp ta. . ."

Đình Tú Đình lôi kéo đối phương cánh tay ngọc, duyên dáng gọi to liên tục.

Hai người ở trường học vốn là nhận thức, bây giờ cùng ở tại Tiêu Diêu Tông tu hành, tự so với bình thường sư tỷ muội phải thân mật.

"Sư muội, người đừng có gấp, đến cùng chuyện gì xảy ra?"

Nguyệt Thi Lam nhẹ giọng an ủi.

Đình Tú Đình đang chờ mở miệng, nhưng trong nháy mắt phát hiện Ngừ Cầm, không khỏi kinh sợ: "Sư tôn? Ngài trở lại?"

Nguyệt Thi Lam ngẩn ngơ, cuống quýt chuyển qua thân thể yếu đuối, chờ thấy rõ sau, vội vàng hành lễ: "Đệ tử gặp sư tôn."

Ngừ Cầm nhìn chăm chú Nguyệt Thi Lam, ánh mắt có chút tiểu phúc tạp.

Ở trong tông môn, chính mình là đối phương sư tôn. Có thể từ tiên nữ nơi đó toán, chính mình muốn so với đối phương thấp một cấp bậc.

Loại này phức tạp cảm thoáng qua liền qua, nàng hướng đối phương gật gật đầu: "Đứng lên đi!"

Nguyệt Thi Lam đứng thẳng người lên, mâu trong tròng ngập kỳ vọng vẻ.

Nàng quá muốn biết Vương Dật tình huống.

Ngừ Cầm biết nàng tâm ý, có thể hiện tại Đình Tú Đình ánh mắt càng kịch liệt hơn thiết, liền nhìn về phía đối phương: "Xảy ra chuyện gì?"

"Sư tôn, Lưu tỷ tỷ gặp nạn, ngài nhanh đi cứu nàng. . ."

Đình Tú Đình gấp gấp hỏi.

Một cung một thị đồng thời ngẩn ngơ.

Ngừ Cầm nhấn lại đôi mi thanh tú: "Người nói rõ ràng chút?"

Ngay sau đó, Đình Tú Đình dùng nhanh nhất tốc độ nói giải thích tất cả.

Nguyên lai, nàng vừa nảy đi tìm Lưu Hiểu Vận, nhưng vừa vận nhìn thấy ba cái đồng môn sư huynh đem 'Bà cô' cưỡng ép bắt đi.

Đình Tú Đình kinh hãi, lại không làm ngốc ngếch cử chỉ.

Nàng biết chính mình không phải ba người kia đối thủ.

Đình Tú Đình không có nói cho 'Vị hôn phu', biết hẳn không phải là đối thủ, làm không cẩn thận hội làm mất mạng. Tim nửa ngày, rốt cuộc tìm được Nguyệt Thi Lam.

"Người nói cái gì?"

Ngừ Cầm nghe xong, đôi mi thanh tú trực tiếp bay lên đến rồi, nàng khẽ kêu nói: "Bọn hán bắt cóc Hiểu Vận đi nơi nào?"

Đình Tú Đình vội vàng nói: "Về phía tây núi rừng hải đi tới."

Ngừ Cầm không nói hai lời, túm đủ một trận, thân thể yếu đuối phóng lên trời.

Nguyệt Thi Lam đem Đình Tú Đình lau vào trong ngực, sau đó đuổi theo. Người sau không có Trúc Cơ, không cách nào tự chủ phi hành.

Các nàng rất nhanh liền chạy tới, vừa vận nghe được tiếng rít gào kia.

Sau đó.

Sẽ không có sau đó. . .

. . .

Vương mẫu người nhìn chăm chú hư không, há miệng, nhưng cái gì cũng không nói ra được.

Hắn cảm giác, chính mình chính là nhảy xuống Hoàng hà cũng rửa không sạch.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 523: Ta chờ người

Vào giờ phút này.

Ngữ Mỹ Nhân cắn thủy nộn toả sáng cặp môi thơm, nhìn chăm chú phía dưới, tràn ngập ý nhị mặt cười một trận phức tạp.

Nguyệt Thi Lam tình huống tốt hơn một ít, mâu trong cũng rất khiếp sợ.

Đình Tú Đình tắc mặt cười phát tím, hiển nhiên bị tức không nhẹ.

Bức tranh lão lúng túng.

"Người cái dân tộc vô si . ."

Đình Tú Đình quát một tiếng, nghiêng đi mặt cười, tàn nhẫn tiếng nói: "Nguyệt tỷ tỷ, người buông ra ta, ta muốn xuống. ."

Nguyệt Thi Lam nghe xong, nhìn về phía sư tôn.

Ngữ Mỹ Nhân dù sao cũng là tông môn Trường lão, xuất bức này 'Đại sự', tự muốn giải quyết việc chung, bởi vì có đệ tử ở đây a.

Nàng hướng phía dưới chậm rãi mở miệng: "Vương Dật, chuyện gì thế này?"

Lưu Hiểu Vận nhìn thấy 'Người thân' sau, trong lòng không khỏi buồn lòng. Tay ngọc lay động, nắm lên một ít bị xé nát hương y phục phiền giác, đem trọng yếu vị trí che khuất, cúi đầu hờ hững rơi lệ.

Vương mẫu người biết việc này chính mình giải thích không rõ, vội vàng nhìn về phía đối phương: "Người nói một câu. ."

Bây giờ, chỉ có thể dựa vào nàng để chứng minh sự trong sạch của chính mình.

Ai nghĩ, Lưu Hiểu Vận dường như không nghe giống như, thanh lệ nhưng là càng chảy càng nhiều. .

Vương mẫu người trong nháy mắt ngẩn ngang.

Cô nài nài, người đang làm gì thế?

Lão tử cứu người, người có thể đừng hại ta oa! ! !

Ngữ Cầm đem tất cả nhìn ở trong mắt, trong lòng không khỏi chìm xuống.

Lẽ nào, đúng là. .

Thấy đối phương chậm chạp không nói, Vương mẫu người thật sự không cách nào bình tĩnh, hần trực tiếp từ trên mặt đất nhảy lên, chỉ mấy chục mét ngoại thương di chỗ, lớn tiếng nói: "Cầm. . Sư thúc, là bọn hắn muốn khinh nhờn Lưu sư muội, ta vừa vặn đi ngang qua nơi đây, liền ra tay ngăn lại. ."

Kẻ này hoảng loạn dưới hạo huyền không gọi sai, cuối cùng miễn cưỡng đem cái kia " chữ nuốt xuống.

Ba nữ nghe xong, đồng thời nhìn về phía nơi đó.

Tam bóng người, hoặc nằm ngoài hoặc ngưỡng nằm trên đất, không có động tĩnh chút nào, cùng lộn chết giống như vậy, nhìn qua đặc biệt khổ rồi.

Nguyệt Thi Lam đôi mi thanh tú hơi động: Đây không phải này ba cái không phẩm sư huynh sao?

Phút chốc, Ngữ Cầm chéch về mặt cười, nhìn về phía đệ tử: "Hiểu Vận, là như vậy sao?"

Lưu Hiểu Vận nghe xong, vung lên mặt cười, đau thương kêu: "Sư tôn. ."

Ngữ Cầm đôi mi thanh tú hơi nhíu lại, nhìn về phía Nguyệt Thi Lam, ra hiệu xuống.

Mấy qua đi, ba nữ đi tới phụ cận.

"Luu tỷ tỷ. . ."

Đình Tú Đình trực tiếp nhào tới, đem 'Bà cô' lâu vào trong ngực.

Lưu Hiểu Vận chăm chú ôm 'Đệ muội', thanh lệ chảy dài không thôi.

Ngữ Cầm cùng Nguyệt Thi Lam tắc trầm mặc không nói.

"Ta nói, ngươi có thể hay không đừng khóc ?"

Vương mẫu người đương thực sự là vội vã không nhận nổi, lúng túng nham sớm đã đến thời kì cuối.

Lưu Hiểu Vận còn chưa có động tĩnh, Đình Tú Đình đầu tiên là giận dữ vung lên mặt cười, khẽ kêu nói: "Dâm tặc vô sỉ, đừng tưởng rằng ta không biết người tìm người đang diễn trò, các người. . ."

Nàng ở thế tục thân phận hiển hách, loại này anh hùng cứu mỹ nhân tiết mục thấy hơn nhiều.

"Tú Đình!"

Ngữ Cầm mặt cười không khỏi chìm xuống.

Đình Tú Đình nhất thời im tiếng, mạnh mẽ trừng mắt Vương Dật, mâu trong sát ý lăm lệt.

Vương Dật sắc mặt đột nhiên lạnh lẽo, không nói hai lời, trực tiếp xoay người.

"Ngươi đứng lại!"

Đình đại tiểu thư thấy hấn tựa hồ phải đi, lại không nhận được .

Vương Dật bán nghiêng mặt sang bên, lạnh giọng nói: "Công đạo tự tại lòng người, ta chờ ngươi. . ."

Hắn sau khi nói xong, cũng không dừng lại, cất bước rời đi.

"Đáng ghét!"

Đình Tú Đình thân thể chấn động, liền muốn đứng dậy, lại bị một cánh tay ngọc kéo .

Lưu Hiểu Vận nức nở nói: "Tú Đình. . . Đừng. . ."

Đình Tú Đình cuống lên: "Luu tỷ tỷ, này dâm tặc. . ."

"Đừng nói. . ."

Lưu Hiểu Vận nhắm lại đôi mắt đẹp, hít một hơi thật sâu, chậm rãi nói xuất tất cả.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 524: Quỳ lạy

Chân tướng rõ rệt .

Đương đúng như Vương Dật từng nói, hắn từ ba cái 'Tông môn si hán' trong tay, cứu Lưu Hiểu Vận.

"Hô. . ."

Ngữ Cầm sau khi nghe xong, rút cục thờ phào nhẹ nhõm.

Cũng còn tốt, hấn không để cho mình thất vọng.

"A?"

Đình Tú Đình nhất thời choáng váng, mặt cười chợt đỏ bừng, cảm giác mình bị mạnh mẽ đánh mặt. Nàng gấp gấp hỏi: "Lưu tỷ tỷ, bọn hấn nói không chắc là một nhóm, cố ý đặt bẫy đến. . ."

"Tú Đình. . ."

Lưu Hiểu Vận nhẹ giọng đi đánh gãy, ngóng nhìn một góc hư không, thấp giọng nói: "Này. . . Ba người, rất sớm liền đối với ta chăm chú lên, Vương Dật vẫn không ở tông môn, không thể có sở gặp nhau."

"Nhưng là. . ."

Đình Tú Đình còn không hết lòng gian.

"Được rồi!"

Ngữ Cầm không nhìn nổi, mặt cười phát lạnh, lạnh lùng nói: "Này ba cái đệ tử vẫn ở tông môn bề quan, Vương Dật vừa trở lại, sao cùng bọn hấn cùng lưu?"

Bởi tư chất nguyên nhân, Đình Tú Đình là nàng trọng điểm bồi dưỡng đối tượng một trong.

Có thể Vương Dật quá 'Đặc thù', ở không trái với nguyên tắc tình hướng dưới, Ngữ Cầm tất nhiên là hướng về 'Tiểu người yêu'.

Hướng hồ, đối phương cứu chính mình đệ tử, cảm kích còn đến không kịp, há chứa 'Người ngoài' ngông cuồng bình luận?

Đình Tú Đình thân thể run lên, oan ức buông xuống mặt cười, không có động tĩnh nữa.

"Sur tôn, đón lấy làm sao bây giờ?"

Nguyệt Thi Lam không hồ là đại gia khuê tú, rất tự nhiên hóa giải không khí sốt sắng.

Ngữ Cầm ánh mắt xoay một cái, nhìn về phía mấy chục mét ngoại thương đi chỗ, lạnh giọng nói: "Tất nhiên là cho Hiểu Vận đòi một lời giải thích. . ."

Lần này, Tiêu Diêu Tông mỹ nữ Trương lão, thật sự tức giận.

...

"Mẹ!"

Vương mỗ người đem dưới chân một cục đá đá bay, trong lòng khỏi nói có bao nhiêu xoa phát hỏa.

Cứu người cứu thành như vậy, cũng đủ khổ bức.

Hấn trong bóng tối xin thề, cũng không tiếp tục tùy ý ra tay rồi, đặc biệt là tuổi trẻ mạo mỹ nữ tử.

Còn chưa đủ các nàng hiểu lầm đây.

Rất nhanh, Vương Dật tới gần Nam Cung Nhất động phủ, thật xa liền nhìn thấy này đầu lừa già trong tầm mắt thiên ăn cây nho.

"Ồ?"

Nam Cung Nhất nhất thời nhận ra được, buông xuống nét mặt già nua, cả kính nói: "Vương Dật? Ngươi lúc nào trở lại? Hả? Tu vi của ngươi. . ."

Lừa già Kết Đan nhiều năm, tất nhiên là nhận ra được ái đồ trên người nội đan gọn sổng.

Đối phương là chính mình trên danh nghĩa sư tôn, Vương Dật không tốt bất cần, vội vàng hướng đối phương nhanh đi mấy bước.

Đúng vào lúc này, chuyện quái dị phát sinh.

Lừa già thân thể đột nhiên lung lay mấy hoảng, lập tức 'Phù phù' một tiếng, trực tiếp quỳ.

Khe năm!

Vương mẫu người trong nháy mắt bị sợ hãi tề rồi.

Này giờ là cái gì động tác võ thuật?

Đệ tử quý sư tôn chính là thiên kinh địa nghĩa, nhưng cho tới bây giờ chưa từng nghe nói sư tôn quý đồ đệ.

Kẻ này chân tâm bị chinh phục ép, còn không phản ứng lại là chuyện ra sao, trong nháy mắt tiếp theo, bỗng nhiên cảm thấy một luồng hung mãnh đến cực điểm uy thế phủ đầu quán dưới, sung mãn không thể chống đỡ.

'Phù phù. . '

Vương Dật hai đầu gối mềm nhũn, trong nháy mắt quý trên mặt đất.

Này đối với kỳ hoa thầy trò phân biệt nhiều ngày, mới vừa tự gặp lại, liền cách xa nhau mấy mét lẫn nhau quý xuống, đây là cỡ nào. . .

Bức tranh đương thực sự là vừa buồn cười, lại quý dị. . .

Cái này cũng chưa hết, nhưng thấy hai người thân thể đồng thời về phía trước một khuynh, hai tay phù mà, dáng dấp kia, cực kỳ giống tân hôn trong 'Phu thê giao bát' .

"Thảo! Chuyện gì xảy ra?"

Vương Dật không khỏi lớn tiếng chửi bới, đan điền 'Ầm ầm' vang vọng, liệu mạng muốn đứng dậy, làm sao căn bản vô dụng.

Lừa gạt sắc mặt một mảnh xanh tím, muốn chống lại hư không đè xuống sức mạnh to lớn, có thể không thể nghi ngờ là lấy trứng chọi đá.

Cũng may, hơn 10 giây sau, này cổ thần bí uy thế đột nhiên tiêu tan .

Hai người thân thể chấn động, trước sau vờn mình ngồi ngã xuống đất, miệng lớn thở hổn hển.

Có lời gì qua đi lại nói, trước tiên khôi phục thể lực là thật sự.

Bọn hắn cũng không biết, bức này tình huống, toàn bộ Tiêu Diêu Tông đều xuất hiện : Nam tu lẫn nhau quý xuống, hành 'Phu thê đại lễ', nữ tu tắc liền tiếp ngã sấp xuống.

'Xi. . '

Đột nhiên, bóng trắng lay động, thò xuất hiện ở Vương Dật bả vai, khu tị nói: "Tiểu tử, bản vương quyết định , gà nướng đâu?"

Sắc mặt của nó có chút phát bụi, muốn là tiêu hao không ít yêu lực sở đến.

Vương Dật nhìn về phía kẻ này, lập tức toàn rõ ràng .

Nếu như không sai, vừa nảy này sỡ uy thế, là kết giới dư uy.

"Không thể thiếu người."

Hắn bắt đầu dĩ ngay tại chỗ đứng dậy.

Cùng lúc đó, Nam Cung Nhất cũng tại chỗ đứng lên.

Lừa gạt sống nhiều năm, tất nhiên là nghĩ đến đại khái. Hắn vỗ vỗ ống quần bụi đất, cẩn thận nhìn thò một chút, nói: "Vương Dật, các người ở làm cái gì? Còn có, người khi nào kết đàn?"

Vương Dật đi tới đối phương phụ cận, ngăn ngừa tổ chức dưới ngôn ngữ, chậm rãi nói xuất tất cả.

Nam Cung Nhất mới vừa bắt đầu còn một mặt bình tĩnh, có thể sau khi nghe đến, ngữ nhân vượt trùng càng lớn, trong lòng khiếp sợ tột đỉnh.

Trong Tu Chân giới bình phong phá nát? Thú triều giáng lâm? Bên trong càng có bát cấp yêu thú?

Thật sự giả ?

Hơn 10 phút sau, Vương Dật nói xong .

Ái đồ như kinh động thiên hạ, lừa gạt thực khó đi tiêu hóa, hắn há miệng, run giọng nói: "Vì lẽ đó, người nhượng này con thò bày xuống kết giới, nhượng Tiêu Diêu Tông hóa thành Tịnh thổ?"

"Bản vương không phải thò."

Thở nhất thời cuống lên, hướng lửa già kêu to.

Lửa già nhất thời cả kinh, không nhìn được lui về phía sau nửa bước.

"Vũ Vương. . ."

Vương Dật làm yên lòng thở, nhìn về phía Nam Cung Nhất: "Đúng là như thế, chờ Tông chủ sau khi trở lại, kính xin sư tôn đi vào báo cho: Kết giới đã thành, tông môn an rồi."

"Được!"

Lửa già cố gắng tự trấn định, gật đầu nói: "Đến lúc đó ngươi cùng làm sư cùng đi. Vương Dật a, lần này ngươi có thể làm tông môn lập xuống đại công. . ."

"Ha ha. . ."

Vương Dật nở nụ cười, lộ ra một loạt chính tề hàm răng: "Sư tôn, đệ tử liền không đi. Ta hôm nay liền về thế tục. . ."

"Ân, trở lại cũng tốt. . ."

Lửa già nhân thế gật đầu, nhưng bỗng nhiên sững sờ, coi chính mình nghe lầm, vô cùng ngạc nhiên nhìn về phía đối phương: "Ngươi đang nói cái gì?"

Vương Dật giơ tay vò đầu, cười đặc biệt 'Hàm hậu': "Sư tôn, ta đi rồi, mỗi khi gặp cuối tuần, đệ tử sẽ trở lại gặp ngài. . ."

Lửa già mở ra miệng rộng nhìn đối phương, nhưng cái gì cũng không nói ra được.

. . .

Hơn nửa canh giờ, Vương Dật cùng thở về đến biệt thự ba tầng phòng khách.

"Lão công. . ."

Bọn hắn mới vừa xuất hiện, trong phòng ngủ liền truyền ra tiểu loli kiều diễm hô hoán.

Vương Dật cũng có chút mệt mỏi, trong triều cười nói: "Lão công tắm trước, lập tức đi vào."

"Ừm. . ."

Tiểu loli khẽ đáp lời, liền lại không động tĩnh.

"Tiểu tử, đừng quên gà nướng."

Thở hạ xuống câu nói, 'Hô' một tiếng biến mất rồi.

Vương Dật bất đắc dĩ lắc lắc đầu, chuẩn bị cởi quần áo rửa ráy.

'Tổng ở trong mơ xuất hiện bóng người, như thế nào năng lực gặp lại ngươi. . .'

Đột nhiên, điện thoại di động của hắn tiếng chuông reo.

Vương Dật nhất thời sững sờ, cầm lấy đến vừa nhìn, là mẹ đánh tới.

Hắn vội vàng ấn xuống nút nhận cuộc gọi: "Mẹ, làm sao?"

"Vương Dật, ngươi ở đâu đâu?"

Bên kia Vương mẫu nghẹn ngào liên tục, hiển nhiên là khóc.

Vương Dật nhất thời cả kinh, vội vàng nói: "Ta ở thế tục, mẹ, ngài làm sao?"

Bên kia Vương mẫu không khỏi trầm mặc, hiển nhiên ở tiêu hóa 'Thế tục' hai chữ hàm nghĩa, không khi nào, nàng buồn bã nói: "Nhi tử, ngươi mau trở lại đi, xảy ra vấn đề rồi. . ."

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 525: Lợi hại ba ba

Vương Dật ngơ ngác, tận lực để cho mình tỉnh táo lại, hỏi: "Ngài cùng ba ở đâu?"

Triệu Phụng Lan nói ra địa phương, hai người ở lão công ngụ lý.

"Ta lập tức tới ngay!"

Vương Dật nhanh chóng cúp điện thoại, quần áo cũng không thoát, đi vào phòng ngủ.

Hắn vốn muốn cùng tiên nữ các lão bà lên tiếng chào hỏi, trong nháy mắt tiếp theo, trực tiếp ngổn ngang .

Đã thấy, các tiên nữ ngồi ở trên giường lớn, mặc trên người trước chế phục series, một kiểu màu đen bạc tía.

Tiểu loli: Nữ vương trang phục.

Từ Nguyệt: Hộ sĩ mê tình.

Thẩm Băng: Đảo quốc quần áo thủy thủ.

Mà Vân Tiên, tác đôi một bộ xám nhạt Tây phục váy ngắn, tràn đầy giáo sư mê hoặc.

Các tiên nữ đồng thời nhìn về phía lão công, mặt cười một mảnh mờ mờ. Các nàng vốn định cho đối phương kinh hãi, nhưng không muốn nghe đến trong điện thoại chứa.

Tiểu loli từ trên giường đứng lên, mờ mờ đi hỏi: "Lão công, bà bà gọi điện thoại tới?"

Vương Dật gạt đầu, đưa mắt dời đi.

Hết cách rồi, các lão bà mê hoặc quá kinh người .

Hắn nói: "Ta về chuyển nhà trọ, các người ở gia chờ ta."

"Chúng ta cũng muốn đi!"

Tiểu loli không nói hai lời, đem Nữ vương trang phục cởi.

Trong phút chốc, nàng này trắng nõn phát quang tiểu Kiều thể lộ ở hư không, mỹ làm người nghẹt thở.

"Đại tỷ, Linh Nhi đang say ngủ, không cũng đứng dậy, càng không thể không ai chăm sóc."

Từ Nguyệt cởi ra bộ ngực nút buộc, mở miệng yếu ớt. Nàng mới vừa giải đến một nửa, bỗng nhiên phản ứng lại lão công ở đây, lén lút liếc mắt nhìn hắn, không chút biến sắc thả xuống tay ngọc, dừng động tác lại.

"Nhị muội nói có lý."

Tiểu loli tay nhỏ vừa nhắc, đem góc giường áo hồng lãng không cất vào trong tay, mặc vào, thế nhưng nhìn về phía đối phương: "Người lưu lại chăm sóc tô động phòng."

Từ Nguyệt không khỏi ngẩn ngơ, buông xuống tuyệt thế phương hoa, mím mím cặp môi thơm, không đáng đáp lại.

Thấy công công bà bà là đại sự cỡ nào? Nàng há có thể không đi?

Tiểu loli thấy sau, trầm ngâm chốc lát, nhìn về phía Thẩm Băng: "Tam muội, người lưu lại."

Nàng làm đại phụ, tự muốn bận tâm hai cung ý nghĩ.

"Hô. . ."

Từ Nguyệt nghe xong, nhẹ nhàng ỏi ra miệng mùi thơm, như trút được gánh nặng.

Thảm Băng tắc cặp môi thơm một mằn, kìm nén nửa ngày, nhẹ giọng nói: "Vấn đề cho Tứ muội lưu lại đi."

Nàng tự nhiên cũng muốn gặp công công bà bà.

"A?"

Vân Tiên mờ mịt nhìn về phía Tam tỷ.

Thảm Băng nghiêng đi thê mỹ mặt cười, không dám nhìn nàng.

Chậm rãi, Vân Tiên mằn mê phấn môi, trong con ngươi xinh đẹp sương mù bốc lên, trong lòng nổi lên đại oan ức.

Nhân gia còn chưa từng thấy công công bà bà đây.

Tam tỷ lại đến bắt nạt chính mình.

"Ta ở dưới lầu chờ các ngươi, đừng chậm trễ quá lâu."

Vương Dật không muốn trì hoãn, xoay người đi ra phòng ngủ, xuống tới biệt thự một tầng.

Hắn nhảy ra chìa khóa xe, đem giấy mặc vào.

Mấy phút sau, các tiên nữ hạ xuống rồi.

"Lão công, chúng ta đi thôi."

Tiểu loli chạy đến phụ cận, kéo hắn đại thủ.

Vương Dật thấy các lão bà đều hạ xuống, trong lòng có chút kỳ quái, hỏi: "Ai lưu lại chăm sóc Linh Nhi?"

"Ta cho Thi Lam nha đầu kia gởi thư tín tức, nàng một lúc trở lại."

Tiểu loli ngọt ngào nở nụ cười, thê nhưng nhìn về phía Tam muội.

Thảm Băng hiểu ý, tay ngọc giơ lên, "Tê rồi" một tiếng xé ra hư không.

Vương Dật sững sờ, đột nhiên nhớ tới các lão bà bản lĩnh, đại hi đồng thời, tồn thân ôm lấy tiểu loli, đi vào đường hầm hư không.

Từ Nguyệt mấy nữ theo sát phía sau.

Ngấn ngừ ánh sáng lưu chuyển sau, bọn hắn xuất hiện ở nhà trọ trong tiểu khu.

Vương Dật mang theo các lão bà lên lầu tầng, đi tới trước cửa, thả xuống tiểu loli, giơ tay gõ cửa.

"Ai?"

Bên trong truyền ra Triệu Phụng Lan âm thanh.

Vương Dật vội hỏi: "Mẹ, là ta, mở cửa nhanh."

"Vương Dật?"

Bên trong Triệu Phụng Lan kinh sợ một tiếng, lập tức nát tan bước vang lên, 'Kẹt kẹt' một tiếng, đại cửa bị mở ra.

Triệu Phụng Lan thật sự rất khiếp sợ, chính mình sau khi gọi điện thoại xong, nhi tử không tới 10 phút liền đến, tốc độ này. . .

Vương Dật thấy mẹ hai mắt sưng đỏ, tâm thần đều chiến, gấp gấp hỏi: "Mẹ, xảy ra chuyện gì?"

Triệu Phụng Lan nhìn một chút nhi tử, lại nhìn một chút tiên nữ vợ môn một chút, né người sang một bên, nói: "Đi vào lại nói."

"Xin chào bà bà. . ."

Các tiên nữ không dám bắt cản, hai tay trùng điệp ở bên hông, hành bà tức đại lễ.

Triệu Phụng Lan tâm tình cuối cùng khá hơn một chút, gạt đầu mỉm cười: "Nhanh mau vào."

Sau đó, mấy người tiến vào nhà trọ.

Đi tới phòng khách sau, Vương Dật nhất thời sững sờ.

Đã thấy trên ghế salông, ngồi hai cái cô gái xa lạ.

Trong đó một nữ, nhìn qua 30 tuổi trở ra tuổi, da thịt trắng nõn, ngũ quan tinh xảo, phong vận vẫn như cũ.

Mà một cái khác là nơi hoa quý thiếu nữ, không khác mình là mấy đại, mặt mày như phác hoạ, rất có linh tính, vừa nhìn chính là hoa khôi của trường cấp bậc tồn tại.

Mà Vương Hải Sơn, tắc ở trên ban công cúi đầu hút thuốc, mặc dù nhi tử trở lại, cũng bất động căn bản.

Hai cái cô gái xa lạ thấy mọi người sau khi đi vào, đồn dập sững sờ.

Thiếu nữ nhìn thấy Vương Dật sau, ánh mắt trong tràn đầy kinh ngạc, bên trong có dị thái đang nhấp nháy. Đương nhìn thấy các tiên nữ thì, mặt cười một trận quái lạ.

Vương mẫu người cũng rất kỳ quái.

Hắn vốn tưởng rằng xảy ra đại sự gì, có thể cha mẹ đều hảo hảo mà, chuyện này. . .

Lẽ nào, hai nữ nhân này là đến muốn món nợ ?

Nếu như là như vậy, tiền dễ làm hơn nhiều, chính mình thẻ ngân hàng lý còn có hơn 10 cái ức đây.

Nghĩ tới đây, Vương Dật nghiêng đi đầu: "Mẹ, đây là. . ."

"Hô. . . Hô. . ."

Triệu Phụng Lan nghe được nhi tử hỏi dò, hô hấp bắt đầu gấp gáp lên, nàng triều dương đài hét lớn: "Vương Hải Sơn, nhi tử trở lại, ngươi còn muốn trốn tới khi nào?"

Vương Hải Sơn thân thể chấn động, sau đó đem tàn thuốc tăng tăng ép diệt ở cái gạt tàn thuốc trong, nhưng không có xoay người lại.

Vương Dật thấy sau, trong lòng đang nhảy một cái, thầm kêu không đúng.

Trước trong nhà phá sản, mẹ cũng không đối với cha có nửa câu oán hận, bây giờ làm sao. . .

Hai nữ nhân này không phải muốn món nợ.

Mà các tiên nữ tắc liếc mắt nhìn nhau, lẫn nhau có định số.

Các nàng là Thần Vương, tự nhiên nhìn thấu tất cả.

Vương Dật đang tự sững sờ đây, trong đầu, bỗng nhiên bay lên tiểu loli âm thanh: "Lão công, cái kia thiếu nữ huyết mạch cùng ngươi đồng nguyên, nàng. . . Là công công hậu nhân."

Cái gì?

Đại phụ như kinh động thiên hạ, Vương mẫu người suýt chút nữa sớm định ra binh lên, khiếp sợ nhìn về phía trên ghế salông mỹ thiếu nữ.

Nàng là cha con gái?

Là chính mình em gái ruột?

Khe năm!

Vương mẫu người đương thực sự là mộng ép, hắn nghĩ tới rồi vạn ngàn loại khả năng, chỉ có không đoán được quy tắc này căn khôn.

Hắn nhìn về phía sân thượng, nhìn về phía cái kia cô tịch bóng lưng.

Chẳng biết vì sao, cha bóng người, ở trong mắt chính mình càng ngày càng vĩ đại.

Lợi hại ba ba.

"Vương Hải Sơn. . ."

Triệu Phụng Lan thấy trượng phu bất động, cắn răng lần thứ hai kêu, lần này nhưng trầm thấp rất nhiều.

"Ai . . ."

Vương Hải Sơn tăng tăng thở dài, xoay người lại, về đến phòng khách.

Hắn nhìn Vương Dật cùng nhân một chút, nói: "Tất cả ngồi xuống đi."

"Hừ!"

Triệu Phụng Lan hừ một tiếng, xoay người đi đến bàn ăn trên ghế ngồi xuống.

Vương Dật vội vàng hướng các lão bà đánh ánh mắt.

Các tiên nữ nhất thời hiểu ý, đi đến bà bà nơi đó, lần lượt ngồi xong.

Tiểu loli ngồi ở Triệu Phụng Lan bên người, ngoan ngoãn đỡ người sau cánh tay.

Vương Hải Sơn cha con tắc ở sô pha một góc khác ngồi xuống.

"Ba, chuyện này. . . Đến cùng là chuyện gì xảy ra?"

Vương mẫu người một mặt cười khổ hỏi.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 526: Mộng xuân vô ngân

Vương Hải Sơn nhìn nhi tử một chút, lại nhìn một chút trên ghế salông đối với mẹ con kia, lần thứ hai thở dài, chậm rãi nói xuất tất cả.

...

Vương Hải Sơn xuất thân không sai, tuy không phải nhà giàu, trong nhà lão gia tử cũng tích góp lại ngàn vạn tài sản, gốc gác khá là thâm hậu.

Hai mươi năm trước, Vương Hải Sơn từ Tùng Giang tốt nghiệp đại học, lão gia tử cho hắn trăm vạn gây dựng sự nghiệp.

Vương Hải Sơn rất có đầu óc, hiểu được phân tích, tuổi còn trẻ liền rõ ràng đồng thuận pháp tắc, sau khi tốt nghiệp, thông qua trường học thầy giáo già giao thiệp tài nguyên, đan dệt quan hệ xã hội vòng, bày xuống một bàn đại cục mô hình, thu đoạn rất là kinh người, ngăn ngăn bốn năm, Vương Hải Sơn danh nghĩa xí nghiệp cổ trị giá liền quá 1 tỉ, mà hắn tắc trở thành Tùng Giang thập đại tuần kiệt, thứ tự còn rất cao.

Cũng liền vào năm ấy, Triệu Phụng Lan mang thai .

Hai người ở đại học quen biết mến nhau, sau khi tốt nghiệp lĩnh giấy hôn thú.

Vương Hải Sơn biết tin tức sau vui mừng khôn xiết, sức mạnh càng đủ .

Tám tháng sau một ngày, hắn đi đến lâm thị Tùng Sơn, lấy đầu tư người thân phận, tham gia một cái hạng mục phong hội, sau khi kết thúc, cùng đối tác đồng phó tiệc tối.

Lần này hạng mục khởi đầu người cùng Tùng Sơn rất nhiều danh lưu đều đến rồi, còn có Tùng Sơn nhật báo phóng viên, tình cảnh phi thường lớn lao.

Lẽ ra, như bức này tiệc tối, tòa soạn báo là không thích hợp xuất hiện.

Bất quá tình huống tối nay khá là đặc thù, tên này ký giả tòa soạn, là Tùng Sơn nhà giàu Lý gia tiểu nữ nhi, Lý Tú Chi.

Lý Tú Chi năm nay học tập đại tam, chuyên nghiệp gây nên, đi đến Tùng Sơn nhật báo thực tập, người trong nhà không có bất kể nặng, do theo đi tới, nghĩ tới cái mấy năm làm tiếp an bài.

Lý Tú Chi ở phong hội trên liền chú ý đến Vương Hải Sơn , đối với hắn cảm thấy rất hứng thú.

Ngược lại không là xuất phát từ ái mộ, chi bất quá đối phương tuổi còn trẻ, trên người liền tỏa ra không kém gì cha khí thế, mà lại hạng mục này chỉ có hai cái phía đầu tư, mà Vương Hải Sơn vừa ra tay chính là 5 ức. . .

Một đem so sánh, chính mình hai cái ca ca cùng những cái kia Tùng Sơn các công tử, quả thực chính là cái tra.

Lý Tú Chi nghĩ kỹ hảo phỏng vấn một tý đối phương, vì lẽ đó phong hội sau khi kết thúc, nàng cho nhà quản gia gọi điện thoại. . .

Yến hội trên, hai người ngồi vào đồng thời rồi.

"Cư ta hiểu rõ, 'Hải Sơn xí nghiệp' ở bốn năm trước, đăng kí tài chính chỉ có một trăm vạn, ngăn ngăn bốn năm trong, tài sản liền vượt quá 10 ức, người là như thế nào làm được ?"

Lý Tú Chi là nuông chiều từ bé Đại tiểu thư, nói chuyện không trải qua đại não, trực tiếp đi thẳng vào vấn đề.

Nàng âm thanh rất lạnh lạnh, phi thường dễ nghe.

Vương Hải Sơn nhất thời sững sờ, mờ mịt nhìn về phía đối phương, trong lòng đặc biệt kỳ quái.

Phải biết, đây chính là chủ trách, đối phương một kiểu mặc đồ chức nghiệp, trước ngực còn mang theo công tác bài?

Lại một nhìn kỹ. . .

Lý Tú Chi?

Thực tập. . . Phóng viên?

Chuyện này làm sao nói ?

Lý Tú Chi thấy hắn nửa ngày không nói, nhất thời không cao hứng , nhăn đôi mi thanh tú nói: "Bỏ tiểu thư hỏi người nói đây. . ."

Nàng là Tùng Sơn phú hào rào cản lý xưng tên mỹ nữ, càng là truyền thông đại học hoa khôi của trường, một sân giận dữ, có một loại cảm động mỉa mai.

Vương Hải Sơn nhưng không hề bị lay động, bình tĩnh trả lời: "Xin lỗi, ta không cách nào trả lời vấn đề của người, xin người ly khai. . ."

Lý Tú Chi bỗng nhiên ngẩn ngơ, lập tức vừa xấu hổ vừa tức giận, mạnh mẽ trừng mắt đối phương, phẫn nộ vượt quyết càng cao.

Vương Hải Sơn không để ý tới nàng, tự mình động chiếc đĩa.

"Ha ha, Vương tổng, người lần này có thể nhìn nhầm, Lý diệt nữ không phải là bình thường phóng viên, lần này hạng mục nhà xưởng, vừa vận xây ở Lý diệt nữ gia trên đất. . ."

Bên cạnh danh lưu không nhìn nổi , cười nói.

Vương Hải Sơn sững sờ, mờ mịt đi hỏi: "Ngụy tổng, ngài có ý gì. . ."

Ngụy tổng cười ha ha nói ra tất cả.

Vương Hải Sơn nghe xong, biết đắc tội người, vội vàng cầm chén rượu lên, nâng hướng về Lý Tú Chi: "Xin lỗi, vừa nãy là ta nói lỡ. . ."

"Hanh. . ."

Lý Tú Chi sau khi từ biệt mặt cười, tức giận không có thời gian để ý.

Vương mỗ người cha nhất thời một trận lúng túng.

"Lý diệt nữ, gần như được rồi, Vương tổng đều bồi tội. . ."

Ngụy tổng mở miệng lần nữa giải vây.

Lý Tú Chi quét đối phương một chút, biết lão gia hỏa này không có ý tốt, không sớm báo cho, làm chính là xem chính mình việc vui.

Nàng cầm lấy ly cao cổ, cùng Vương Hải Sơn cái chén đụng một cái, uống một hơi cạn sạch.

Tiểu hữu làm giải trừ, Vương Hải Sơn liền đem mình gây dựng sự nghiệp các loại, từng cái đạo sắp xuất hiện đến.

Lý Tú Chi dù sao cũng là tiểu nữ sinh, không ghi hận người, lẳng lặng nghe.

Sau khi nghe đến, nàng đối với Vương Hải Sơn đại là kính phục, cái kia tiếng lòng, cũng lo lắng gọn sóng .

Thật sự hảo có bản lĩnh.

Mà khi Lý Tú Chi biết đối phương có thể từ thì, cái kia tiếng lòng 'Băng' một tiếng, gãy vỡ .

Nàng không tiếp tục để ý đối phương, cúi đầu uống rượu đỏ.

Vương Hải Sơn nào có biết những này? Trong bữa tiệc không ngừng mà tiến vào rượu chúc rượu, rất nhanh liền say mềm .

Yến hội kết thúc thì, hắc lão đảo đứng lên, lão đảo liền phải rời đi.

"Tiểu Vương, thư ký của ngươi đâu?"

Ngụy tổng cũng uống say rồi, đầu óc nhưng tương đối tỉnh táo, một cái đỡ lấy hắc.

"Ha ha, lão Ngụy, ta cũng chưa tới 30 tuổi, không cần thư ký. . ."

Vương Hải Sơn hôm nay uống mỹ , mắt đi dĩ vãng trầm ổn, lung tung khoát tay áo một cái.

"Như vậy sao được? Tiểu Trần. . ."

Ngụy tổng quay đầu xem hướng về thư ký của chính mình.

"Ngụy thúc thúc, ta đưa hắc trở về đi thôi. . ."

Vẫn không có động tĩnh Lý Tú Chi chậm rãi đứng lên, còn ảnh hưởng, khiến nàng tiểu mặt hồng hồng, tăng thêm kiều diễm.

Ngụy tổng xác thực say rồi, không có suy nghĩ nhiều, liền đem Vương Hải Sơn giao cho đối phương.

"Khà khà, ta không có say. . ."

Vương Hải Sơn liên tục cười khúc khích.

"Thiết, thể hiện. . ."

Lý Tú Chi thối một tiếng, đỡ đối phương ly khai ghế.

Nàng tư lượng không sai, uống nửa ngày cũng chỉ là vi huân mà thôi, phân rõ ràng Đông Nam Tây Bắc.

Bởi tiệc rượu liền thiết lập tại khách sạn một tầng phòng khách, vì lẽ đó lên lầu chính là phòng khách.

20 nhiều phút sau, hai người tiến vào tổng thống phòng xếp.

Bởi Triệu Phụng Lan hoài thai tám tháng, Vương Hải Sơn đã lâu không nếm trái 'Thịt' vị , hắc tuy đối với thể từ rất chuyên nhất, có thể dù sao ở máu nóng tuổi tác.

Còn nữa, lại uống này rất nhiều rượu. . .

Dọc theo đường đi, hắc đối với Lý Tú Chi non mềm cánh tay lại vò lại nắm, chịu không ít đau hũ.

Lý Tú Chi đại não cũng có chút không rõ, mà lại trong lòng đối với Vương Hải Sơn có chút ý nghĩa, đôi mi thanh tú hơi nhú, liền do hắc đi tới.

Sau khi vào phòng, Lý Tú Chi đem đối phương đặt lên giường, liền muốn xoa người rời đi.

'Hô '

Đột nhiên, một đôi mạnh mẽ cánh tay, đưa nàng vững vàng ôm lấy .

Lập tức, Lý Tú Chi cảm thấy một luồng quái lực truyền đến, duyên đáng gọi to một tiếng, trực tiếp ngã vào trên giường lớn.

Sau đó.

Sẽ không có sau đó . . .

Một đêm qua đi.

Vương mẫu người cha hần thăm thăm tỉnh lại, cảm thấy đầu đau như búa bổ, vừa định đứng dậy rót cốc nước, trong nháy mắt tiếp theo, trực tiếp mộng ép.

Bên cạnh dĩ nhiên nằm một cái tron mỹ nhân?

Khe nằm!

Này giờì ạ. . .

Mới vừa bắt đầu, Vương Hải Sơn cho rằng làm mộng xuân , không khỏi chính mình sờ soạng mỹ nhân mấy lần, nhưng đem đối phương mò tỉnh rồi.

Lý Tú Chi mở con mắt, phức tạp nhìn đối phương.

"Mộng xuân vô ngân, không nghĩ tới, ta dĩ nhiên mơ tới cùng người cái kia . Nếu còn chưa tỉnh lại, vậy thì tiếp tục đi. . ."

Vương Hải Sơn 'Cười khẩy' mấy lần, lần thứ hai nhào tới.

Thật sự lợi hại .

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 527: Đại tiểu thư mang thai

Một phen vũ đánh chuỗi tây qua đi. . .

Mưa vẫn rơi.

Vương Hải Sơn sức chiến đấu kinh người, cực kỳ kéo dài.

Tổng thống phòng xếp trong, làm người nhiệt huyết sôi trào âm thanh thật lâu không thôi.

Đột nhiên, hần sẽ không động.

Thật sự sẽ không động.

Chuyện này. . . Này giờì ạ mộng cảnh cũng quá chân thực .

Đúng vào lúc này, một đôi trắng loáng cánh tay ngọc, trên lầu Vương Hải Sơn phía sau lưng, mười viên trong suốt móng tay, mạnh mẽ nạm vào lưng hần cơ trong.

Sau đó. . .

Lý Tú Chi đem phần môi tiến đến đối phương bên tai, rừ rì nói: "Ta muốn cho người. . . Vĩnh viễn nhớ kỹ ta. . ."

Nàng sau khi nói xong, trắng nõn hàm răng, mạnh mẽ cắn tới hần vành tai.

"Tê. . ."

Vương Hải Sơn nhất thời hút vào khí lạnh, trực tiếp chúc thương .

Sau đó. . .

Vừa không có sau đó .

Hơn 10 phút sau.

Vương Hải Sơn ngồi ở góc giường liên tục hút thuốc, một mặt khổ bức đáng dấp.

Lý Tú Chi tắc ngồi ở trên giường lớn, đệm chăn già thân thể, hai con mắt nhìn chăm chú hư không, tự mình chờ ra.

"Tê. . . Hô. . ."

Vương Hải Sơn tăng tăng hít một hơi thuốc lá, ném xuống đất giẫm diệt, không quay đầu lại nói: "Ta có thể tử. . ."

Lý Tú Chi nhìn về phía đối phương, vì khê nhếch lên mặt cười, mặc cho thanh lệ chậm rãi lướt xuống.

Nàng hít một hơi thật sâu, run giọng nói: "Ngươi yên tâm, ta hội miệng kín như bưng. . ."

Vương Hải Sơn nghe xong, thông khổ nhắm hai mắt lại.

Không biết qua bao lâu bao lâu, trong phòng yên tĩnh bị chuông điện thoại di động sở đánh vỡ.

Vương Hải Sơn vội vàng cầm lấy Nokia 3310, chuyển được.

Là Triệu Phụng Lan đánh tới, hỏi hấn ở đâu.

Vương Hải Sơn nói: Ở mở hội.

Từ lúc sinh ra tới nay, hấn lần thứ nhất cùng thê tử nói dối.

Cúp điện thoại sau, Vương Hải Sơn đưa điện thoại di động đặt lên bàn, nhưng vẫn không dám nhìn trong cuộc sống thứ hai nữ nhân, lần thứ hai điểm trên điều thuốc, đánh.

Lý Tú Chi thấy sau, nhất thời toàn rõ ràng, nàng đau thương cười cợt, đứng dậy, mặc quần áo.

Vương Hải Sơn lên lút quay đầu đi, dùng dư quang quan sát đối phương.

Đột nhiên, về mặt của hấn ở trong chớp mắt động lại, ánh mắt tập trung ở trên giường lớn.

Nơi đó, có một vết kinh người. . .

Hồng?

Vương Hải Sơn kinh ngạc, chân tâm, vội vàng nhìn về phía đối phương: "Ngươi. . . Ngươi. . ."

Lý Tú Chi nghiêng đi mặt cười.

Hai người ánh mắt, rốt cục đan vào với nhau.

"Ngươi muốn biết cái gì?"

Lý Tú Chi đau thương nở nụ cười, không tỏ rõ ý kiến hỏi.

"Ngươi. . . Ngày hôm qua có phải là giải quyết?"

Vương Hải Sơn thấp giọng hỏi, mang trong lòng cuối cùng một tia may mắn.

Lý Tú Chi đột nhiên ngẩn ngơ, lập tức hô hấp càng ngày càng gấp rút, càng ngày càng gấp rút. . .

"Vương Hải Sơn, ngươi khôn kiếp. . ."

Nàng Đại tiểu thư tính khí phóng lên trời, đi thẳng tới trước mặt đối phương, vung vẩy tay ngọc.

Vương Hải Sơn nhất thời nhắm hai mắt lại.

Mắt thấy con kia trắng nõn tay ngọc liền muốn phiến đến đối phương trên mặt, cuối cùng, nhưng miễn cưỡng dừng lại.

Lý Tú Chi trong lòng tuy rằng đau khổ, rồi lại sao nhẫn tâm hạ thủ được?

"Ta hận ngươi. . . Ô. . ."

Nàng đau thương bi thiết, bỗng nhiên quay người sang tử, liền muốn che mặt mà đi.

Đột nhiên, một đôi cánh tay, từ phía sau đem Lý Tú Chi ôm lấy.

"Ngươi buông ra ta. . ."

Lý Tú Chi liều mạng giãy giụa, làm sao. . .

Một phen dây dưa qua đi, Lý đại tiểu thư không còn khí lực, ngã oặt ở trong cuộc sống người đàn ông đầu tiên trong lòng, riu rít khóc thảm.

Vương Hải Sơn tuy đối với nàng không có cảm tình, tâm vẫn như cũ bị khốc nát, hần hít một hơi thật sâu, nói: "Ta hội đối với ngươi phụ trách. . ."

Lý Tú Chi thân thể run lên, nhất thời trở nên yên lặng.

Mấy phút sau, nàng thăm thăm hỏi: "Ngươi phải như thế nào phụ trách?"

Vương Hải Sơn đầu dĩ nhiên loạn thành hồ dán, cho phép một cái mãi mãi cũng sẽ không đạt thành lời hứa: "Ta sẽ lấy ngươi."

Lý Tú Chi lại chiến, lập tức xoay người lại, dùng sức hôn lên đối phương môi.

Sau đó, Vương Hải Sơn muốn Đại tiểu thư điện thoại, hồn bay phách lạc về đến Tùng Sơn.

Hắn đẩy cửa ra sau, nhìn thấy bụng phệ Triệu Phụng Lan ở cho mình làm cơm, tâm lại một lần nữa nát, thực đang không có dũng khí nói ra tất cả.

Cuộc sống ngày ngày trôi qua .

Lý Tú Chi thường xuyên đến điện thoại, bất quá đều là ban ngày, vì lẽ đó Triệu Phụng Lan cũng không biết chuyện.

Nội dung rất đơn giản, hỏi Vương Hải Sơn khi nào ly hôn.

Vương Hải Sơn tìm một cái lý do: Chờ Triệu Phụng Lan sinh sản, mẹ con bình an sau.

Lý Tú Chi cũng không phải là không thông tình lý, vui vẻ tiếp nhận rồi.

1 cái nhiều tháng sau, Vương mổ người giảng sinh .

Lý Tú Chi lại điện báo nói, lặp lại trước vấn đề.

Vương Hải Sơn xưng Triệu Phụng Lan chính ở lâm trong tháng, chờ một chút.

Lý Tú Chi lại tiếp nhận rồi.

Ai muốn ngày thứ hai, nàng lại điện báo nói .

"Ta mang thai ."

Đại tiểu thư nói lời kinh người.

Khe năm! ! !

Vương Hải Sơn cảm giác mình sắp điên rồi.

Bên này chính thất mới vừa lâm bồn, bên kia thì có chính mình cốt nhục. . .

Lão thiên, ngươi dự định chơi đùa chết ta sao?

Vương mổ người cha hắn xưng Tùng Giang có việc gấp, an bài xong trong nhà tất cả sau, hoả tốc chạy tới nơi đó.

Bởi mang thai nguyên nhân, Đại tiểu thư cùng trong nhà làm lộn tung lên , ở tại khuê mật biệt thự trong.

Buổi tối hôm đó, Vương Hải Sơn chạy tới biệt thự.

"Ngươi đến rồi?"

Đại tiểu thư vừa mừng vừa sợ, lập tức nhìn về phía bạn thân: "Ngươi đi đi, chính mình tìm một chỗ trụ. . ."

Bạn thân chính quan sát tỉ mỉ Vương Hải Sơn đây, nghe vậy ngẩn ngơ, khó có thể tin nhìn về phía Đại tiểu thư: "Ngươi nói cái gì?"

Nàng coi chính mình nghe lầm .

"Đi nhanh lên, lè mẹ. . ."

Đại tiểu thư thiếu kiên nhẫn , hướng bạn thân khoát tay áo một cái, sau đó lôi kéo Vương Hải Sơn lên lầu.

Bạn thân ngây ngốc nhìn hai người rời đi, đều sẽ không động.

Tiểu biệt thống tân hôn, cô nhân không lần được thế.

Đại tiểu thư cùng người yêu nhiều ngày không gặp, liệu mạng đòi lấy, căn bản không có độ.

Một phen sống mơ mơ màng màng sau.

"Hải Sơn, ta có sinh mạng thai, ngươi bên kia phải nhanh một chút xử lý . . ."

Lý Tú Chi nằm nhòai ở trong lòng người trong lòng, thở gấp tinh tể.

"Ừm . . ."

Vương Hải Sơn tâm loạn như ma, thuận miệng đáp một tiếng.

Từ nay về sau, Vương mỗ người cha hấn liền hai nơi chạy tới chạy lui.

Mới vừa bắt đầu, Lý Tú Chi tổng thúc người yêu, có thể sau đó, liền không còn động tĩnh.

Ở một lần triển miên qua đi, nàng nằm nhòai ở trong lòng người trong lòng, sâu xa nói: "Hải Sơn, ta ngày hôm nay lại ỏi ra, rất khó chịu. Ta nghe một cái tỷ tỷ nói, nữ nhân mang thai đều sẽ thổ. . ."

"Tú Chi, nhượng ngươi bị khổ . . ."

Vương Hải Sơn thán tiếng nói.

Lý Tú Chi mím mím môi, nhẹ giọng nói: "Thê tử của ngươi, cũng chịu đồng dạng khổ, nàng. . . Rất không dễ dàng. . ."

Vương Hải Sơn nhất thời sững sờ, mờ mịt nhìn về phía đối phương.

Lý Tú Chi nhắm lại con mắt, khước mắt một bên, trượt xuống hai đạo trong suốt nước mắt.

Từ đó sau đó, nàng cũng lại không đề ly hôn sự tình.

Vương Hải Sơn cỡ nào thông minh? Nhất thời rõ ràng tất cả, trong lòng cảm động đồng thời, hai nơi chạy càng cần .

Hấn trải qua rất cẩn thận , tuy nhiên sự việc đã bại lộ .

Cũng không phải là Triệu Phụng Lan phát hiện tất cả, mà là Vương Hải Sơn mới từ Tùng Giang sân bay xuất khi đến, liền bị bốn cái hắc y nhân bắt cóc , đem hấn mạng tới một cái trong trang viên.

Ở nơi đó, hấn nhìn thấy Lý Tú Chi phụ thân.

"Vương tiểu tử, ngươi làm người rất có胆, thậm chí ngay cả ta con gái cũng dám chạm?"

Lý Đức Nguyên trừng mắt lạnh lẽo.

Một phen trầm mặc qua đi, Vương Hải Sơn chỉ nói tám chữ: Muốn giết muốn quả, tự nhiên muốn làm gì cũng được.

"Ngươi. . ."

Lão Lý nhất thời nổi giận, đang chờ bạo phát lời đĩnh chi nộ, quản gia liền nắm điện thoại di động vội vã mà tới.

"Ba, ngươi nếu dám động hấn một tý, đòi ta đều không tiếp thu ngươi."

Bên trong truyền ra Đại tiểu thư tiếng thét chói tai.

Chương 528: Chính thất nhị phòng gặp mặt

"Người . . . Người nói cái gì?"

Lý Đức Nguyên nhất thời sắc mặt tái xanh, hiển nhiên bị tức không nhẹ.

"Con gái nói được là làm được. . ."

Đại tiểu thư sau khi nói xong, trực tiếp cúp điện thoại, cũng không cho cha thở dốc cơ hội.

Lý Đức Nguyên hạ xuống cánh tay, nhìn một chút điện thoại di động, vừa nhìn về phía Vương Hải Sơn, sắc mặt cực sai cực kỳ, phảng phất che kín đại tiện.

Sau 40 phút, Đại tiểu thư tới rồi, không nhìn cha một chút, trực tiếp nhào vào Vương Hải Sơn trong lòng.

Lý Đức Nguyên thấy, suýt chút nữa bị tức ói ra huyết.

"Hải Sơn, cha ta không đánh người đi. . ."

Đại tiểu thư không để ý người ngoài ở đây, vung lên mặt cười, quan tâm hỏi.

"Cha người đối với ta rất tốt."

Vương Hải Sơn liên tục cười khổ.

Đại tiểu thư nhất thời yên tâm, hoành cha một chút, lời kéo yêu lang đi ra phía ngoài.

Bên trong đại sảnh có hơn mười người, bọn hắn hai mặt nhìn nhau, nhưng không người tiến lên ngăn cản.

Người nào không biết Tam tiểu thư tính khí?

Ai dám quản oa?

Hai người rất nhanh liền biến mất.

'Đừng'

Lý Đức Nguyên rốt cục bạo phát, vỗ bàn đứng dậy, hét lớn: "Ai cho nha đầu kia báo tin?"

Mọi người cuống quýt buông xuống đầu, không dám theo tiếng.

Đùa giỡn, ai dám đi thừa nhận? Trong đầu tiến vào phân hay sao?

Sau đó, Lý Đức Nguyên không có khó hơn nữa làm Vương Hải Sơn.

Nguyên nhân rất đơn giản, con gái đều mang thai, còn có thể thế nào? Chẳng lẽ thật quả tiểu tử này? Nhưng con gái cùng ngoại tôn ghi hận cả đời mình?

Từ nay về sau, Lý Đức Nguyên toàn lực chống đỡ Vương Hải Sơn sự nghiệp.

Tuy rằng cách xa nhau hai nơi, có thể Lý gia cảnh lá xum xuê, làm được điểm ấy không khó.

Lý Đức Nguyên ý nghĩ rất kỳ hoa: Con gái của chính mình nếu làm tiểu tam, này nàng nam nhân, liền hẳn là thành công nhất.

Mấy tháng qua đi, Đại tiểu thư lâm bồn.

Là cái nữ anh.

Lúc đó Vương Hải Sơn cùng người nhà họ Lý chờ đều ở ngoài phòng sinh chờ đợi, người trước không ít bị bạch nhãn.

3 giờ sau, bọn hắn tiến vào phòng sinh.

Đương Lý Đức Nguyên ôm lấy tiểu sinh mệnh, cùng nàng hắc lưu lưu con mắt đối diện thì, trong lòng lâu dài tới nay oán khí, trong phút chốc tiêu tan .

Vương Hải Sơn cũng rất kích động, hắn đi đến giường bệnh một bên, kéo Đại tiểu thư tay ngọc, ôn nhu nói: "Là cái con gái, giống như người mỹ lệ làm rung động lòng người. . ."

Đại tiểu thư sản nữ sau, sớm đã gần bị lực kiệt , nhắm lại cặp kia đôi mắt đẹp, gật gật đầu.

Vương Hải Sơn thấy nàng mặt cười trắng xám như tuyết, tâm thương yêu không dứt, hít một hơi thật sâu, nói: "Tú Chi, đợi người dưỡng cho tốt thân thể, chúng ta đi Florida, đăng ký, kết hôn. . ."

Nơi đó cùng quốc nội hệ thống không network, là tra không tới.

Đại tiểu thư nhất thời mở con mắt, run giọng đi hỏi: "Coong. . . Thật. . . ?"

Vương Hải Sơn hướng nàng trọng trọng gật đầu.

Lý gia cùng nhân tự nhiên cũng nghe được , không hẹn mà cùng nhìn về phía gia chủ.

Lý Đức Nguyên không có ngăn đầu, liên tục dụ dỗ trong lòng tiểu sinh mệnh.

Mười mấy giây sau, hắn chậm rãi mở miệng: "Không sai!"

1 cái nhiều tháng sau, Lý Tú Chi khôi phục .

Vương Hải Sơn đổi tiền mặt : thực hiện hứa hẹn, hai người đi đến Florida, đăng ký kết hôn.

Hải tử họ tên là Lý Đức Nguyên lên, gọi Vương Nhụy.

Vương Nhụy năm tuổi thì, ngây thơ hỏi ông ngoại, tại sao cho mình lên danh tự này.

Lão Lý đồng chí yêu thương xoa xoa ngoại tôn nữ đầu nhỏ, thán tiếng nói: "Nhụy nhi, người nhất định phải nhớ kỹ, sau khi lớn lên đừng học người mẹ, gặp gỡ nam nhân phải nhiều nội tâm. . ."

Tiểu Vương Nhụy nhất thời một mảnh mờ mịt, buổi tối hỏi mẹ: Người nội tâm rất ít sao?

Đồng ngôn vô ký, hải tử vốn là tiểu, tự nhiên có vấn đề liên hỏi.

Kết quả chính là, Lý Tú Chi cùng lão gia tử đại ẩm ỉ một trận, sau đó cuốn gói chuyển ra Lý gia, 1 tháng sau mới bị Nhị ca khuyên trở lại.

Bởi Lý gia trong bóng tối trợ giúp, Vương Hải Sơn sự nghiệp phát triển không ngừng, vền vền dùng mười ba năm, danh nghĩa xí nghiệp là được công ra thị trường, cá nhân tài sản đạt đến mấy trăm ức, một lần trở thành Tùng Sơn thủ phủ.

Như không có Lý gia, bằng Vương Hải Sơn năng lực, ít nhất muốn buổi tối mười lăm đến hai mươi năm mới hội có lần này thành tựu.

Nhiều năm trước tới nay, Vương Hải Sơn hai nơi chú ý, Triệu Phụng Lan biết trọng phụ sự nghiệp thành công, không có sinh xuất bất kỳ nghi vấn nào.

Liên như vậy, mãi cho đến Vương gia bị thua.

Triệu Phụng Lan bốn ba đồng thời, Tùng Giang Lý Tú Chi cũng gấp điên rồi, vận dụng gia tộc sức mạnh, thể muốn đem chính mình nam nhân mò xuất đến.

Sự tình phát ngày thứ ba, Lý Đức Nguyên hướng con gái than thở: "Hải Sơn sự tình, chúng ta quản không được. . ."

"Tại sao?"

Lý Tú Chi lớn tiếng nói: "Tiểu Nhụy đều lớn như vậy , người còn ở hận hắn?"

"Hồ đồ. . ."

Lý Đức Nguyên tay áo lớn vung lên, trầm giọng nói: "Ta trải qua lấy Lưu gia, nhưng bọn họ nói, không nên để cho chúng ta quản, hướng về Hải Sơn ra tay, là bọn hắn này một loại người!"

Lý Tú Chi nhất thời sững sốt , quá đến nửa ngày, mới run giọng nói: "Cổ vũ thế gia?"

Lý Đức Nguyên gật gật đầu, hướng gian phòng của mình đi đến.

Lý Tú Chi tắc vô lực ngồi ở phòng khách tử đàn ghế vương trên.

Sau đó, nàng không hề từ bỏ, vận dụng chính mình quan hệ, tiếp tục làm nam nhân xuất lực.

Lại sau đó, Vương Hải Sơn như kỳ tích từ lao ngục trong xuất đến rồi.

Lý Tú Chi rốt cục thờ phào nhẹ nhõm.

Nhưng ai có thể tưởng, Vương Hải Sơn phá sản sau, trái lại không thời gian đến Tùng Giang .

Lý Tú Chi rất thương tâm, trải qua nhiều ngày suy nghĩ, rốt cục rơi xuống một phen đại quyết xác định.

Nàng muốn chọc thủng tầng kia giấy cửa sổ, cùng 'Đông Cung chính thất' gặp mặt.

Loại này chờ đợi thực sự quá dày vò .

Vương gia tuy rằng thất bại, có thể muốn chiếm được đệ nhất phu nhân điện thoại không khó, dù sao đều là một vòng lý.

Ngay khi hôm nay sáng sớm, cách xa ở Hải Nam Triệu Phụng Lan nhận được một cái xa lạ điện thoại, lúc đó chúng ta Hải Sơn đồng chí, chính ở khách sạn sơn thượng làm đệ thất bộ tập thể dục theo đài.

Triệu Phụng Lan mờ mịt nhận điện thoại, không nói hai câu, liền rơi vào trầm mặc, sau đó sắc mặt càng ngày càng trầm.

Hơn 10 phút sau, Vương Hải Sơn đi vào, Triệu Phụng Lan vừa vặn cắt đứt điện thoại di động.

"Ai gọi điện thoại tới?"

Chúng ta Hải Sơn đồng chí cười ha ha hỏi, hôm nay tâm tình cũng không tệ lắm.

Triệu Phụng Lan nhìn về phía đối phương, gần từng chữ: "Lý Tú Chi . . ."

Vương Hải Sơn về mặt ở sát na động lại.

Chỗ này không gian, phẳng phát vĩnh viễn bất động .

Mấy phút sau. . .

"Phụng Lan, người nghe ta giải thích. . ."

Vương Hải Sơn tận lực để cho mình bình tĩnh, thấp giọng nói.

Triệu Phụng Lan nhìn trượng phu, hai mắt chuyển hồng, nàng không có cãi lộn, mà là bình tĩnh nói: "Xác định vé máy bay, mẹ con các nàng. . . Trải qua đến Tùng Sơn . . ."

Vương Hải Sơn há miệng, nhưng cái gì cũng không nói ra được.

Mấy giờ sau, đại phụ cùng chi thứ hai, rốt cục ở nhà trọ gặp mặt .

Các nàng ai cũng không nói chuyện, lẫn nhau quan sát đối phương.

Vương Hải Sơn cảm giác đầu nhanh nổ tung , không tự chủ được lấy ra khói hương.

"Muốn rút đi ban công đánh. . ."

Triệu Phụng Lan lạnh lùng nói.

Vương Hải Sơn bé ngoan đi tới.

Lý Tú Chi thấy sau, rốt cục mở miệng , không mẫn không nhạt hỏi: "Nhiều năm trước tới nay, tỷ tỷ vẫn như vậy đối xử Hải Sơn?"

Triệu Phụng Lan nhìn về phía đối phương, hô hấp có chút gấp gấp, nhưng không có đáp lại.

Mấy phút sau, nàng không kềm được , đứng dậy đi đến phòng ngủ, âm thầm rơi lệ.

Khóc xong sau, Triệu Phụng Lan móc ra điện thoại di động, cho nhĩ từ đánh tới.

. . .

Vương mỗ người nghe xong tất cả sau, gãi gãi đầu, lần thứ hai nhìn về phía Nhị nương cùng muội muội.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 529: Gặp Tú Chi bà bà

Lý Tú Chi khí chất rất xuất chúng, nàng xuất thân nhà giàu, bảo dưỡng rất tốt, nhìn qua cũng là chừng ba mươi, thậm chí càng thấp hơn.

Mà Vương Nhụy tắc kẻ thừa mẩu thân ưu tú gen, linh tính mười phần, đặc biệt là đôi tròng mắt kia, phảng phất sẽ nói. . .

Vương Dật không khỏi trong lòng thầm than: Không trách mẹ hội thất thố như thế.

Triệu Phụng Lan tuy rằng trường không sai, nhưng so với chi thứ hai tới nói, chênh lệch rất rõ ràng, mà lại năm vượt qua bốn mươi, thêm vào trước làm trọng phu bốn ba đi khắp, thao nát tâm, vì lẽ đó bề ngoài so với tuổi thật còn muốn lớn một chút.

Này căn bản cũng không có khả năng so sánh.

Cùng lúc đó, đối diện mẹ con cũng đang quan sát Vương Dật.

Lý Tú Chi sắc mặt bình tĩnh, nhưng trong lòng rất khiếp sợ, nàng một chút nhìn ra, chính mình nam nhân trường tử tuyệt đối không phải phạm phu.

Lẽ nào là ảo giác sao? Cái cảm giác này lại như. . .

Không sai, hẳn cho cảm giác của chính mình, cùng cái kia thần bí 'Lưu gia' trong người rất tương tự.

Không, phải nói càng thâm thúy.

Mà Vương Nhụy ánh mắt tắc ở Vương Dật cùng tiên nữ đi khắp, cái trong có ánh huỳnh quang lấp lóe, không biết đang suy nghĩ gì.

Song phương nhìn chăm chú chốc lát, Vương Dật nói: "Cái kia. . . Hắc. . ."

Hắn mới vừa tự mở miệng, liền cười gượng mấy lần, nhìn về phía phụ thân: "Ba, ta nên làm sao xưng hô này nơi a di?"

Vương Hải Sơn nhìn nhi tử một chút, nét mặt già nua một trận lúng túng, nhưng là không đáng theo tiếng.

Đến.

Cha đã biến thành muộn đầu bình, mẹ lại lo được lo mất, tất cả chỉ có thể dựa vào chính mình.

Vương Dật sờ sờ mũi, đang chờ mở miệng lần nữa.

"Gọi ta Lý di đi, nghe Hải Sơn nói, người gọi Vương Dật?"

Lý Tú Chi đánh vỡ cục diện lúng túng.

"Đúng thế."

Vương Dật gật gật đầu.

Lý Tú Chi lộ ra mỉm cười mê người: "Ta tổng nghe Hải Sơn đề cập người, hẳn vẫn lấy người làm kiêu ngạo. Hôm nay thấy, đương thực sự là ưu tú vô cùng. . ."

"Lý di quá khen."

Vương Dật cười cợt, trong lòng âm thầm khiếp sợ.

Đối phương không hổ xuất thân nhà giàu, ngôn ngữ khéo léo hào phóng, cũng không thua khí thế, lại cho đủ chính thất mặt mũi.

Lý Tú Chi, để lộ ra hai cái tin tức.

Một trong số đó: Vương Hải Sơn cùng mình không có gì giấu nhau.

Thứ hai: Chính mình rất thường thức Vương Dật.

Này trong bóng tối vừa vào lùi lại, xác thực lợi hại.

Mẹ vô hình trung lại thua một ván a.

Bàn ăn nơi Triệu Phụng Lan nghe xong, sắc mặt rõ ràng chìm xuống, cầm lấy tiểu loli tay nhất thời quẩn rối lại khăn.

Nàng tuy rằng xuất thân gia đình bình thường, có thể làm hơn mười năm đệ nhất phu nhân, há có thể nghe không xuất cái trong càn khôn?

Nhưng lời của đối phương quá kín đáo, chính mình hoàn toàn chọn không gặp sự cố.

Tiểu loli vung lên mặt cười, nhìn một chút bà bà, lại nhìn một chút Lý Tú Chi, con người đen nhánh vì hơi đổi động, không biết đang suy nghĩ gì.

Đúng vào lúc này, Vương Dật nói: "Lý di cùng Vương Nhụy muội muội một đường tới rồi, tất nhiên đói bụng, chúng ta trước tiên đi quán cơm ăn cơm đi."

"Không vội."

Lý Tú Chi mỉm cười nói: "Vương Dật, chúng ta tới đây, là vì lẫn nhau gặp một lần diện, lại thương lượng một chút sau này tháng ngày."

"Cũng được!"

Vương Dật gật đầu cười nói: "Ta nghĩ trước nghe một chút ý của ngài thấy."

Lý Tú Chi nhìn quanh dưới bốn phía, nói: "Ta kiến nghị, các người đem Tùng Sơn bắt động sản xử lý, sau đó chuyển tới Tùng Giang, đại gia ở cùng một chỗ, lẫn nhau cũng có thể chiếu ứng lẫn nhau."

Vương Dật nghe xong, không khỏi nhìn mẹ một chút.

Triệu Phụng Lan hướng nhi tử chậm rãi lắc đầu, thái độ rất rõ ràng.

Việc đã đến nước này, nàng cũng chỉ có thể nhận, dù sao đối diện thiếu nữ, là trượng phu thân cốt nhục.

Nhưng nơi đặt chân tuyệt không thể dao động, đây là vấn đề nguyên tắc.

Biết mẫu chi bằng tử, Vương Dật nhất thời rõ ràng, hần cũng không muốn chuyển tới Tùng Giang, chỉ có điều trước tiên tìm cầu mẹ ý kiến mà thôi.

Cho tới cha, hần trực tiếp quên.

Lúc này Vương Hải Sơn ánh mắt rất phiêu niêu, hoàn toàn mất hồn, căn bản không có chủ kiến.

Vương Dật trầm ngâm chốc lát, nói: "Lý di, ngài xem như vậy có được hay không. Đại gia ở cùng một chỗ, ta không có ý kiến, dù sao Vương Nhụy là ta em gái ruột. Bất quá này dọn nhà sự tình. . . Ngài có thể hay không cùng muội muội đến Tùng Sơn trụ?"

"Hả?"

Lý Tú Chi cùng Vương Nhụy song song sững sờ, người trước lại bốn phía liếc mắt nhìn, mờ mịt hỏi: "Người là nói. . . Nơi này?"

"Đương nhiên không phải!"

Vương Dật cười nói: "Chúng ta ở Tùng Sơn, còn có khác biệt nơi ở."

Hần cố ý bỏ thêm 'Ta' chữ, hảo rút ngắn quan hệ lẫn nhau. Dù sao, chính thất cùng chi thứ hai nếu là nháo đến nháo đi, khó chịu chỉ có cha.

Vương Dật gặp quá nhiều nhà giàu ân oán.

Hơn nữa, Lý Tú Chi phẩm đức đoan chính, năm đó hoài Vương Nhụy thì, không có tiền sát cha mẹ ly hôn, chỉ bằng điểm ấy, chính là Đại Thiện.

"Đừng nơi ở?"

Lý Tú Chi càng mờ mịt, cư nàng hiểu rõ, Vương Hải Sơn phá sản sau, Tùng Sơn trụ sở toàn không còn, này nhà trọ, hay vẫn là chính mình hoa đại lực khí mới tìm được.

"Không sai!"

Vương Dật cười nói: "Ồ thị phụng Bắc hướng về. . ."

Lý Tú Chi trầm ngâm, nàng cảm giác đối phương không giống nói dối, có thể tuân tra kết quả đặt tại ở nơi đó. . .

Cùng lúc đó.

"Tam muội, người tìm chút một lần chỉ chén, cho đại gia ngược lại lút nước."

Tiểu loli truyền âm căn dặn, nàng không có nhượng Tử muội đi, Vân Tiên không ở đây ở qua, không biết đồ vật ở nơi nào.

Thẩm Băng gạt gù, thăm thăm đứng dậy đi đến nhà bếp, tìm ra chỉ chén cùng khay, tiếp hảo nước sôi, sau đó trở về sô pha nơi, nhẹ giọng nói: "Trước tiên uống chút nước đi. . ."

Nàng đem chén nước để tốt, đi đến Triệu Phụng Lan trước mặt, đưa lên một chén.

Triệu Phụng Lan nhìn chăm chú đối phương tiếp cận, trong giây lát nghĩ tới điều gì, trực tiếp ngồi thẳng sống lưng, giờ tay tiếp nhận, lại cười nói: "Cực khổ rồi khuê nữ, ngồi đi. . ."

Thẩm Băng gạt gù, về đứng chỗ trí ngồi xong.

Lý Tú Chi mẹ con vẫn quan sát Thẩm Băng cử động, từ vừa mới bắt đầu, các nàng liền lòng sinh quái lạ.

Này mấy cái kỳ ảo như tiên thiếu nữ, đến cùng cùng Vương gia quan hệ gì?

Lẽ nào là Vương Dật bạn gái?

Không đúng.

Lý Tú Chi rõ ràng nhớ tới, Vương Dật giao bạn gái, là Tùng Sơn Giang gia ba nữ Giang Tuyết Tinh.

Vương gia phá sản sau, Giang gia xé bỏ hôn ước, chuyện này náo động đến rất lớn, Tùng Giang rào cản lý đều có nghe thấy.

Lẽ nào là sau đó nơi ?

Cũng không đúng vậy, làm sao một tỷ chữ bốn cái? Còn có một cái 10 đến tuổi đáng yêu nữ đồng?

Lẽ nào, là chính thất thu nghĩa nữ?

Còn không đúng, nếu là như vậy, Vương Hải Sơn nhất định sẽ nói với tự mình.

Lý Tú Chi cuộc đời xem sự tình rất thấu triệt, có thể đi tới nơi này sau, có hai điểm nàng xem không hiểu.

Một trong số đó chính là Vương Dật, thứ hai chính là những này các thiếu nữ xinh đẹp. . .

Đột nhiên, Lý Tú Chi đột nhiên nhớ tới, Vương Dật cùng nhân mới vừa vào cửa thì, những này thiếu nữ tựa hồ đang gọi chính thất. . . Bà bà?

Nghĩ tới đây, nàng mờ mịt nhìn về phía Triệu Phụng Lan.

Triệu Phụng Lan chờ chính là chỉ thứ hai 'Phan nhiên lĩnh ngộ', nàng nhìn đối phương một chút, cúi đầu xuống đi, hướng tiểu loli nói gì đó.

Tiểu loli gạt gù đầu, hướng về bọn tỷ muội truyền âm

Các tiên nữ liếc mắt nhìn nhau, gần như cùng lúc đó đứng dậy.

Sau một khắc, tiểu loli mang theo bọn tỷ muội đi tới sô pha nơi.

Vương mẫu người nhất thời sửng sốt.

Các lão bà đây là muốn làm gì.

Tiểu loli hướng lão công ngọt ngào nở nụ cười, lập tức hướng về hướng bọn tỷ muội nháy mắt một cái, thế nhưng. . .

Các tiên nữ khẽ vuốt cằm, nhẹ giọng nói: "Xin chào Tú Chi bà bà. . ."

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 530: Ta đến nói với nàng

Thời không ở trong chớp mắt động lại.

Máy qua đi.

'Hô. . '

Lý Tú Chi bỗng nhiên đứng lên, một mặt ngơ ngác nhìn các tiên nữ, đôi mắt đẹp trợn lên so cái gì đều đại.

Này biến số quá kinh người, 'Lý đại tiểu thư' nhất thời mắt đi dĩ vãng trầm ổn.

Lại nhìn Vương Nhụy, nàng vẫn như cũ ngồi ở trên ghế salông, mờ mịt giương lên mặt cười, ngó nhìn 'Chị dâu môn', phần môi vì khẽ nhếch mở, nhưng cái gì cũng không nói ra được.

Nàng cũng bị chấn động không được không được .

Một bên Vương mẫu người nhất thời hiểu rõ, không khỏi nghiêng người sang đi, hướng Triệu Phụng Lan bốc lên ngón cái.

Mẹ cháu này 'Dốc hết toàn lực', lão bá đạo .

Triệu Phụng Lan nhìn về phía nhi tử, trên mặt một trận đắc ý.

Ngẩn ngai yên tĩnh qua đi, Lý Tú Chi cuối cùng có phản ứng, nàng môi giật giật, run giọng nói: "Người. . . Các người. . ."

Các tiên nữ yên nhiên nở nụ cười, lần lượt nghiêng người sang, về đến Triệu Phụng Lan bên người.

Lý Tú Chi mờ mịt nhìn kỹ các nàng rồi đi.

Triệu Phụng Lan chuyển về một ván, tâm tình thật tốt, đứng dậy, nhạt tiếng nói: "Vừa nãy Vương Dật nói không sai, chúng ta đi ăn cơm, vừa ăn vừa nói chuyện. . ."

Nàng sau khi nói xong, quét trượng phu một chút.

Lúc này Vương Hải Sơn vẫn như cũ như cái muện dầu bình, không có bất cứ động tĩnh gì.

Lý Tú Chi rất nhanh khôi phục yên tĩnh, nàng trầm ngâm chốc lát, gật gù: "Cũng được!"

Sau đó, mọi người lần lượt đứng dậy, xuất nhà trọ.

Dọc theo đường đi, các tiên nữ chen chúc bà bà, Lý Tú Chi mẹ con hành ở một bên khác, Vương Dật tắc bời tiếp cha đi ở cuối cùng.

"Cho. . ."

Vương Hải Sơn móc ra hai cái yên, đưa cho nhi tử một cái.

Đây là lần đầu tiên chủ động cho nhi tử đệ yên.

Vương Dật nhân thể tiếp nhận, bang đối phương châm lửa, sau đó nhỏ giọng cười khổ: "Ba, ngài lần này thật đem nhi tử sợ rồi."

"Ai. . ."

Vương Hải Sơn ngửa mặt lên trời thở dài, tầng tầng hút một hơi trong tay ngọc khê.

Để cho tiện, bọn hắn đi đến tiểu khu ngoại một cái không lớn không nhỏ quán cơm, xác định căn phòng nhỏ.

Phòng riêng trong, Vương Hải Sơn không dám đi chủ vị, ảo não ngồi vào ghế xuống.

Vương mẫu người đương nhiên bồi tiếp cha.

Giờ khắc này, Lý Tú Chi tỏ chất thể hiện ra , nàng lôi kéo con gái ngồi vào thứ toà, đem chủ vị nhường ra.

Triệu Phụng Lan thấy sau, sắc mặt lại khá hơn một chút.

Người một nhà lần lượt ngồi xong.

"Tiểu Nhụy trước tiên điếm đi, tìm mình thích ăn. . ."

Triệu Phụng Lan dù sao cũng là chính thất, đám đương hay vẫn là có, chủ động đem thực đơn đưa tới.

Vương Nhụy thấy, nhìn về phía mẫu thân.

Lý Tú Chi gật gù.

Trình tự không tệ xấu.

Vương Nhụy nhân thể tiếp nhận thực đơn, bắt đầu gọi món ăn.

Lý Tú Chi nhìn về phía chính thất, hỏi: "Tỷ tỷ, những hài tử này. . ."

"Nhượng tiểu tử này giải thích với người đi."

Triệu Phụng Lan đem vấn đề ném cho nhi tử.

Vương Dật vừa nghe, đến lắc.

Hắn hướng chỉ thứ hai gãi gãi đầu, 'Hàm hậu' cười nói: "Lý di, các nàng đều là ta lão bà."

Tuy rằng ngờ tới rồi kết quả, Lý Tú Chi hay vẫn là rất khó tiếp thu, nàng lần thứ hai nhìn về phía các tiên nữ, trong lòng khiếp sợ tột đỉnh.

Ở phú hào rào cản trong, một cái đại thiếu đồng thời cùng mấy cái nữ hài giao du rất thông thường, có thể như loại này tường an vô sự ngồi cùng một chỗ, hay vẫn là lần thứ nhất gặp phải.

Lẽ nào, các nàng là làm thời tìm đến thác? Hay là làm da thịt chuyện làm ăn ?

Không, những này thiếu nữ khí chất quá kỳ ảo , tuyệt đối không phải làm vậy được.

Vấn đề còn ở Hải Sơn đưa con trai này trên người.

Tiểu tử này tuyệt không đơn giản.

Lý Tú Chi xác thực lợi hại, trong lòng rất sắp có định sở, nàng nhìn về phía Vương Dật, mỉm cười nói: "Vương Dật, người là Tiểu Nhụy ca ca, sau đó muốn quan tâm cô em gái này một ít. . ."

"Đó là đương nhiên, Lý di yên tâm. . ."

Vương Dật gấp vội vàng gật đầu.

"Mẹ. . ."

Vương Nhụy không làm , hướng mẫu thân giậm một tiếng.

'Keng linh. . .'

Đúng vào lúc này, điện thoại di động của nàng vang lên.

Vương Nhụy vội vàng đem thực đơn hướng về Vương Dật trước mặt đệ đi, nhân thể tiếp nổi lên điện thoại di động.

Nàng là Lý gia minh châu, nghe điện thoại không có cảm kỳ quen thuộc.

Vương Dật sững sờ, sau đó đem thực đơn đẩy về, cười nói: "Lý di, ngài đến điếm."

Lý Tú Chi mỉm cười gật đầu, nắm quả thực đơn, mở ra.

Cùng lúc đó.

"Ta nói Vương đại tiểu thư, ngài ở chỗ nào?"

Điện thoại di động bên kia bay lên một đạo giọng nữ.

"Cùng người nhà ăn cơm đây, có việc?"

Vương Nhụy vừa nghe là bạn thân, nói chuyện rất tùy ý.

"Đại tỷ đại trở lại, ước chúng ta buổi tối ăn cơm, nghe Hình Hình nói, Đại tỷ đại hào như rất không đáng về cao hứng. . ."

Bên kia bạn thân vội vàng nói.

"Cái gì?"

Vương Nhụy nhất thời kinh sợ, lập tức phát hiện mình thất thố, hướng mọi người áy náy nở nụ cười, buông xuống mặt cười, thấp giọng nói: "Ai chọc giận nàng tức rồi?"

"Ta làm sao biết? Không nói, buổi tối thấy."

"Không được, ta hiện tại ở Tùng Sơn, buổi tối không thể quay về."

"Cái gì?"

Đầu kia bạn thân nhất thời kinh ngạc, duyên dáng gọi to nói: "Ngươi không phải là cùng người nhà ăn cơm không? Tại sao lại ở Tùng Sơn?"

Vương Nhụy trong lòng có chút vi rối loạn, nói: "Nhất thời rất khó giải thích rõ ràng, ngươi cùng Đại tỷ đại nói một chút, đừng làm cho nàng đối với ta có ý kiến gì."

"Cô nãi nãi của ta, ta nào dám? Ngươi hay vẫn là chính mình cho nàng đánh đi. . ."

Bạn thân lần này rất không trọng nghĩa, sau khi nói xong vội vã cúp điện thoại.

Vương Nhụy nhìn chăm chú điện thoại di động, tự mình ngăn người ra.

Các nàng âm thanh tuy nhỏ, có thể mọi người vẫn là nghe đến, không khỏi liếc mắt nhìn nhau.

Lý Tú Chi hơi thay đổi sắc mặt, thấp giọng hỏi: "Là 'Lư gia' người trưởng nữ kia?"

Vương Nhụy nhìn về phía mẫu thân, gật gật đầu.

Lý Tú Chi nhất thời lộ ra làm khó dễ về mặt.

Mẹ con các nàng đến Tùng Sơn thấy chính thất, là vì thương lượng sau này sinh hoạt, nào có đi trước đạo lý?

Có thể 'Lư gia' ở Tùng Giang thế lực quá to lớn, mặc dù là Lý Tú Chi gia tộc, cũng vạn vạn không dám trêu chọc.

Bây giờ, 'Lư gia' trưởng nữ ước Tùng Giang thiên kim môn ăn cơm, Vương Nhụy như không xuất hiện. . .

Lý Tú Chi thật sự lưỡng nan.

Vào giờ phút này.

Vương mỗ người một mặt quái lạ, hẩn nhìn về phía Vương Nhụy, lần thứ nhất hướng về muội muội mở miệng: "Tiểu Nhụy, các người nói Đại tỷ đại, có phải là gọi Lư Hiểu Vận?"

Hẩn nghe Lý Tú Chi nhắc tới 'Lư gia', mới có câu hỏi này.

Cái kia Lư Hiểu Vận có vẻ như chính là 'Tùng Giang' người.

Vương Nhụy bỗng nhiên ngẩn ngơ, nhìn về phía ca ca, đôi mắt đẹp vượt trùng càng lớn. . .

Hẩn làm sao biết Đại tỷ đại danh tự?

Sau đó, Vương Nhụy liền thoải mái.

Nàng rất thông tuệ, trong nháy mắt nghĩ đến khác một cái càn khôn: Phụ thân dù sao từng là Tùng Sơn thủ phủ, lưỡng thị ly lại không xa, đối phương biết cũng hợp tình hợp lý.

Vương Nhựt nơi nào hiểu được, Vương Hải Sơn quật khởi như sao chổi giống như vậy, còn không có cơ hội tiếp xúc được thần bí 'Cổ vũ thế gia' .

Nói trắng ra, Vương gia gốc gác hay vẫn là quá nông, kém xa những cái kia mấy chục năm mưa gió sùng sững gia tộc, chỉ có điều là có tiền mà thôi.

Bằng không, Đỉnh gia cũng sẽ không hướng Vương gia động thủ.

Lý Tú Chi nhưng là vẻ mặt hơi động, hỏi: "Vương Dật, người. . . Nhận thức nàg?"

Vương mỗ người gât gât đầu: "Ăn qua một lần cơm. . ."

Vương Nhựt nhất thời lại sùng sốt rồi!

Ăn cơm xong?

Nàng trong ấn tượng, Đại tỷ đại trừ mình ra đệ đệ, từ không tiếp xúc nam sinh.

"Thật chứ?"

Lý Tú Chi nhất thời vừa mừng vừa sợ.

"Ừm. . ."

Vương Dật lần thứ hai gât đầu, sau đó nhìn về phía Vương Nhựt, nói: "Tiểu Nhựt, người cho Lưu Hiểu Vận đi điện thoại, ta đến nói với nàng."

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 531: Tâm linh cảm ứng?

Vương Nhựt nhìn chăm chú đối phương, căn phần môi, mặt cười do dự bất định.

"Nghe người Vương Dật ca ca."

Lý Tú Chi đề xuống trong lòng gọn sóng, nhạt tiếng nói.

Vương Nhựt nhìn mẫu thân một chút, điểm mở tay ra cơ màn hình, nhảy ra 'Đại tỷ đại' dãy số, gọi tới.

2 giây lùi lại sau.

'Chào ngài, ngài bắt gọi điện thoại đã đóng cơ. SORRY. . .'

Mọi người dồn dập sùng sờ.

Tất máy ?

Quy tắc này biến số đến bách không kịp đề phòng, Lý Tú Chi cũng là sùng sốt .

Vương Dật trầm ngâm chốc lát, hỏi: "Các người mấy giờ tới ăn cơm?"

Vương Nhựt nhìn ngày hôm nay lần thứ nhất gấp mặt ca ca, lắc lắc đầu.

Vừa nãy bạn thân không có nói thời gian.

Cùng lúc đó, điểm rau trộn lên trước .

Vương Dật cười nói: "Người một lúc hỏi một chút, đến, chúng ta ăn trước. Lý di, xin mời. . ."

Hắn đem mới vừa lên trác đại phan món ăn chuyển tới Lý Tú Chi trước mặt.

"Người hỏi thăm thời gian. . ."

Lý Tú Chi nhìn con gái một chút, sau đó đem đại phan món ăn chuyển tới Triệu Phụng Lan trước mặt: "Tỷ tỷ, xin mời. . ."

Đối phương là chính thất, mẹ con các nàng tuy nói ở xa tới là khách, nhưng về tình về lý, hay là muốn đối phương động trước chiếc đĩa.

"Đừng khách khí, đồng thời đi. . ."

Triệu Phụng Lan nở nụ cười, đem đại phan món ăn quay lại một chút, đứng ở hai người ở giữa, cầm đĩa lên.

Lý Tú Chi cười cợt, cũng cầm lấy chiếc đĩa, nhị nữ đồng thời giơ tay giáp đi.

Vương Dật không khỏi cười thầm, hẳn càng xem này bàn phan món ăn vượt như cha, thú vị vô cùng.

Lập tức, rau trộn nhiệt món ăn lần lượt được bung lên.

"Khuê nữ môn, mau mau ăn đi, nguội liền không tốt. . ."

Triệu Phụng Lan thấy các tiên nữ ngoan ngoãn ngồi ở chỗ đó, ôn nhu cười.

"Hảo đây. . ."

Tiểu loli nhìn về phía bọn tỷ muội: "Đến, nghe bà bà. . ."

Sau đó, một đại gia đình bắt đầu đồng tiến vào cơm trưa, theo nhạc dung dung.

Lúc này, Vương Hải Sơn bàng như một tên đắc đạo cao tăng, không nói một tiếng, trước mặt chuyển tới cái gì, liền ăn cái gì, miệng động diện bất động, khí thế lão thâm trầm.

'Vù. . .'

Đúng vào lúc này, Vương Nhụy điện thoại di động chấn động, nàng cầm lấy đến vừa nhìn, hướng Vương Dật nhẹ giọng nói: "Năm giờ rưỡi. . ."

Vương Dật sững sờ, nắm xuất điện thoại di động của mình liếc nhìn thời gian.

Trải qua 2 điểm 15 phần.

"Chờ một lúc lại đánh thử xem, như hay vẫn là tắt máy, đến lúc đó cho người bạn thân đánh tới, làm cho nàng đem điện thoại di động cho Lưu Hiểu Vận."

Hắn nhìn về phía muội muội nói.

"Không được!"

Vương Nhụy lắc đầu một cái: "Nàng trải qua nhượng chính ta nói rồi, liền sẽ không làm như vậy, hơn nữa, mỗi lần chúng ta cùng 'Đại tỷ đại' ăn cơm, đều sớm nửa giờ tắt máy. . ."

"Quy củ còn rất nhiều. . ."

Vương Dật nghe xong có chút không nói gì, cười nói: "Yên tâm, việc này ca ca quản. Còn có, đừng tiếp tục gọi này nữ Đại tỷ đại, sau đó cùng chị dâu môn nhiều thân cận là được rồi. . ."

"A?"

Vương Nhụy nhất thời ngẩn ngơ, mờ mịt nhìn về phía các tiên nữ.

Tiểu loli chờ đang tò mò nhìn cái này 'Tiểu cô tử' a.

Ở xa xôi đã qua, 'Hỗn Độn Thiên đế' sư tôn, là ở một đám bụi trần trong phát hiện hắn.

Lúc đó Dương Lăng Trần cũng là 6, 7 tuổi, chìm nổi ở giữa hư không, dĩ nhiên ngắt đi, thông thể toả ra thần bí ba quang, đem những cái kia bụi bặm chặn ở ba mét ở ngoài.

Hắn sư tôn cảm thấy kinh ngạc, đem ôm dưới, mang về trong tông môn.

Dương Lăng Trần sau khi tỉnh lại, không biết chính mình là ai, càng không biết được đến từ nơi nào, hắn sư tôn trầm mặc chốc lát, liền cho hắn gọi là Lăng Trần, ý dụ ngự trị ở bụi bặm bên trên.

Cho tới dòng họ, liền theo chính mình.

Vì lẽ đó, Hồn Độn Thiên đế cũng không có anh chị em.

Mà ở đời này, hẳn dĩ nhiên có cái muội muội.

Các tiên nữ cảm thấy mới mẻ, cho nên đối với nàng đặc biệt dễ bụng.

Vương Nhụy bị 'Chị dâu môn' xem cả người không dễ chịu, không khỏi buông xuống mặt cười, yên lặng ăn.

Nàng làm sao biết, những này tiên nữ chị dâu môn, đang âm thầm truyền âm nghị luận chính mình.

"Đại tỷ, lão công em gái, tư chất chỉ có thất phẩm, chúng ta phải bang giúp nàng."

Từ Nguyệt truyền âm nói.

Tiểu loli nhìn về phía Nhị muội: "Ngươi là nói dùng thiên ấn bí pháp khai khiếu?"

Từ Nguyệt gật gật đầu.

Tiểu loli trầm mặc chốc lát, truyền âm nói: "Có muốn hay không cùng Tinh Trúc thương lượng một chút?"

Từ Nguyệt không khỏi ngẩn ngơ, trong nháy mắt trừng lớn cặp kia đôi mắt đẹp.

Tam cung tứ cung tự nhiên cũng nghe được, đồn dập mở ra cặp môi thơm, hình thành một cái đáng yêu O mô hình.

Từ Nguyệt truyền âm có chút run rẩy: "Đại tỷ là nghĩ... , nhưng Tiểu Nhụy nhập 'Thí Thiên đế' môn đình?"

Tiểu loli lộ ra chuyện đương nhiên về mặt: "Lão công em gái, há có thể ủy thân Trung Nguyên phạm tử?"

"Không phải còn có Thiên Đình chờ truyền thừa sao?"

Từ Nguyệt hiển nhiên có chút không đồng ý, truyền âm nói: "Hai mươi năm trước, lão công chờ ba vị Thiên đế phá tan hư không, tìm kiếm 'Chỗ đó', bốn năm sau chỉ có lão công trở lại, hai người khác không biết tung tích. Tiểu Nhụy nếu là đi nơi nào, không biết chờ tới khi nào. Huống hồ, Tinh Trúc môn hạ có hơn sáu mươi cái tỷ muội... "

Tiểu loli ngọc vung tay lên, đánh gãy đối phương, truyền âm nói: "Trung Nguyên nơi này, chúng ta chỉ cùng Huyền Nữ Thái Âm Hằng Nga thích hợp tử, còn lại nữ tử, tất cả đều là tâm cơ biểu. Tinh Trúc nơi đó có chúng ta ở, nàng còn dám lạnh nhạt Tiểu Nhụy?"

Từ Nguyệt thấy nói không lại đại phụ, chỉ được lựa chọn trầm mặc.

Tam cung tứ cung liếc mắt nhìn nhau, yên lặng ăn.

Vương Nhụy nào có biết 'Chị dâu môn' lần này kinh thiên động địa ngôn luận? Càng không biết được đã bị các nàng xác định chung thân, vừa ăn vừa nhìn điện thoại di động, trong lòng loạn như ma cầm.

Nàng lại cho 'Đại tỷ đại' đánh lườm điện thoại, còn là tắt máy trạng thái.

Vậy phải làm sao bây giờ?

Ngày hôm nay hai nhà lần thứ nhất gặp mặt, Vương Nhụy không biết huynh trưởng gốc gác, vì lẽ đó mặc dù đối phương hoà giải 'Đại tỷ đại' ăn cơm xong, nàng cũng không dám có quá nhiều ảo tưởng.

Vương Nhụy hiểu rất rõ 'Đại tỷ đại' tính khí, cũng biết rõ nàng khủng bố.

Vương Dật thấy em gái lo được lo mất, trong lòng hiểu rõ.

'Cổ vũ thế gia' trên đời người trong mắt quá mức khủng bố, mặc dù chính mình rơi xuống bảo đảm, đối phương cũng mang trong lòng lo lắng.

Này không khó lý giải.

"Đừng nghĩ, thực sự không được, ta cùng ngươi đi chuyến Tùng Giang."

Hắn cắn lên một cái kê đinh, để vào trong miệng, không chút biến sắc truyền âm nói.

Vương MM chính cố gắng ngậm chặt điện thoại di động đây, trong đầu nhưng bay lên một thanh âm.

Nàng nhất thời ngẩn ngơ, bỗng nhiên nhìn về phía ca ca, một mặt kinh hãi.

"Ha ha, ăn cơm . ."

Vương Dật cười cợt, lần này nhưng không có truyền âm, cấp lên một cái nước chát vệt sứt, để vào muối muối trước mặt đĩa nhỏ trong.

Vương Nhụy dĩ nhiên sẽ không chuyển động, thật sự sẽ không động.

Thiên, vừa nãy này. . . Là cái gì. . .

Tâm linh cảm ứng?

Lẽ nào hần có siêu năng lực?

"Mau mau ăn a, nguội liền không tốt . . ."

Vương Dật tiếp tục cười, rất có lực tương tác.

Vương Nhụy há miệng, nhưng cái gì cũng không nói ra được.

Thời gian từng giọt nhỏ đã qua .

3 điểm chính.

Mọi người sau khi ăn xong, Vương Dật kết liễu món nợ, trở lại cười nói: "Cha, mẹ, Lý di, chúng ta đi đừng nơi ở nhìn?"

Vương Dật nói tự nhiên là Tùng Sơn khu biệt thự .

Trước hần ở nơi đó mua lưỡng căn biệt thự, một bộ chính mình trụ, một bộ không, bây giờ nhưng có đất dụng võ.

Bất quá Vương Dật còn muốn lại mua một bộ, ngược lại Caly còn có hơn 10 cái ức đây.

Một bộ cha mẹ trụ, một bộ Lý Tú Chi mẹ con trụ.

Triệu Phụng Lan nghe xong, nhìn về phía chỉ thứ hai: "Tú Chi muối muối nghĩ như thế nào?"

Lý Tú Chi gật gù: "Vậy thì đi xem xem đi."

Rất cực muốn đi thẳng vào vấn đề .

Vương Dật nói nơi ở, rốt cuộc là tình hình gì?

Ngay sau đó, mọi người dồn dập đứng dậy, xuất quán cơm, hướng khu biệt thự bước đi.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 532: Như vậy tình cờ gặp gỡ

Bởi Vương Dật không có lái xe, vì lẽ đó bọn hần là đánh xe đi.

Đến địa phương sau, Lý Tú Chi mẹ con dồn dập sững sờ.

Nơi này không phải Tùng Sơn tốt nhất khu biệt thự sao?

Lưỡng thị liền nhau, các nàng tất nhiên là nhận ra nơi này.

Vương Hải Sơn vợ chồng cũng rất giật mình, bất quá rất nhanh sẽ thoải mái .

Lần trước nhi tử đã từng đề cập, cái kia thần bí 'Cổ vũ gia tộc' an bài nơi ở.

"Vương Dật, Linh Nhi đâu?"

Đọc đến đây lý, Triệu Phụng Lan đột nhiên nhớ tới Tô Linh Nhi.

Ngày hôm nay xung kích thực sự quá lớn, này nơi kiên cường mẫu thân mới phản ứng được: Cái kia có mang Vương gia hậu nhân tiểu nữ sinh làm sao không xuất hiện?

"Ở nhà nghỉ ngơi chứ, chúng ta vào đi thôi. . ."

Vương Dật hướng mẹ một nhếch miệng, lộ ra một loạt chính tề hàm răng.

Lập tức, mọi người lần lượt đi vào tiểu khu.

Nơi này hoàn cảnh thật sự rất tốt, ngồi bắc là sơn, hướng nam vọng đều, nội bộ khắp nơi như đệm, hành đạo thảnh thơi có hào xe chạy qua, nhưng rất linh tinh, tĩnh vô cùng.

Lý Tú Chi tinh tế ngó nhìn bốn phía cảnh sắc, đương thật sự có chút động lòng.

Mấy năm trước, nàng bồi một nữ tính bằng hữu đã tới nơi này, khi đó Vương Hải Sơn ở ngoại địa đàm luận hạng mục, cũng không biết chuyện.

Lúc đó, Lý Tú Chi liền coi trọng hoàn cảnh của nơi này, có thể nhất niệm đến phòng lớn ở đây, liền dứt đoạn mắt ở đây đặt mua tường niệm.

Nhưng hôm nay. . .

Vương Nhựt vẫn quan sát mẫu thân sắc mặt, ánh mắt lúc sáng lúc tối.

Nàng từ chưa nghĩ tới muốn đưa đến Tùng Sơn, cũng không định đến, ca ca đem mọi người mang tới như thế cái địa phương.

Vương MM biết, mẫu thân động tâm.

Hơn 10 phút sau, bọn hắn tới gần ven hồ biệt thự.

Nơi này là một loạt tứ đồng, Vương Dật lúc trước mua chính là tây lưỡng đồng, vị trí tốt nhất.

Vào giờ phút này, Vương Hải Sơn mấy người sắc mặt phi thường đặc sắc.

Nơi này xa hoa, xác thực rất đẹp.

Đặc biệt là phía này hồ nước, ở toàn bộ khu biệt thự trong có điểm tình hiệu quả. Bên bờ Dương Liễu Y Y, cành nha bị gió nhẹ nhàng phất lên, thoải mái tâm phổi.

"Chúng ta vào đi thôi. . ."

Vương mẫu người ha ha cười.

Vương Hải Sơn mấy người nhìn kỹ hắn móc ra chìa khoá, đi đến trước đại môn, mở ra.

"Lão công. . ."

Đột nhiên, một đạo quyền rũ kiều âm phóng lên trời, mọi người chỉ cảm thấy thấy hoa mắt, liền nhìn thấy một cái bóng dáng bé nhỏ, cùng có vài thô to hồ vĩ. . .

Sau một khắc, Vương mẫu người trực tiếp nhượng phụ nữ có thai Tô thị ngã nhào xuống đất, lập tức, trên mặt một trận trơn trượt, bị đối phương lại thân lại liếm rồi. . .

Thật sự lợi hại.

Khe nằm!!

Kẻ này trong nháy mắt mộng ép, chân tâm.

Biến số này đến quá bách không kịp đề phòng.

Thế nhưng. . .

"Đáng ghét. . ."

Tiểu loli mặt cười ở trong phút chốc trầm như thu thủy, lạnh khác người ngệt thờ.

Mà Vương Hải Sơn mấy người, tắc trực tiếp hoá đá .

"Bản vương muốn chết người , hiện tại liền muốn, chúng ta. . . Hà?"

Tô Linh Nhi liếm mấy lần sau, bắt đầu nói mớ liên tục, có thể mới nói được một nửa, bỗng nhiên phát hiện xảy ra điều gì, nhân thể vung lên này đủ để điên đảo cả đời mặt cười. . .

Ánh mắt của mọi người, nhất thời đan vào với nhau.

Bọn hấn lẫn nhau ngóng nhìn, ai cũng không có phát sinh tiếng động.

Thanh gió vi vu Dịch Thủy Hàn, như vậy tình cờ gặp gỡ quá không nói gì.

. . .

Một tầng trong đại sảnh.

Lý Tú Chi mẹ con hiểu rõ tất cả sau, dĩ nhiên khiếp sợ không được không được . . .

Các nàng ngây ngốc nhìn Triệu Phượng Lan bên người Tô Linh Nhi, giương môi, nhưng cái gì cũng không nói ra được.

Thiên, cái này mỹ quá đáng nữ hài, dĩ nhiên mang thai Vương Dật hài tử?

Đồng thời giao du mấy nữ sinh cũng là thôi, lại còn đem một cái cái bụng làm lớn hơn? Chuyện này. . .

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 533: Đây là người đại tẩu

Vào giờ phút này.

Tô Linh Nhi ngoan ngoãn ngồi ở bà bà bên người, mặt cười buông xuống, không một tiếng động.

Từ lúc sinh ra tới nay, Thiên Hồ Vương giả lần thứ nhất cảm thấy ngượng ngùng rồi.

Mà Vương mỗ người ngồi ở sô pha một góc, tay phải nắm bắt mi tâm, không dám ngẩng đầu.

Vừa nãy xác thực quá mất mặt .

Tiểu loli tắc ngồi trên một góc khác, hai tay khuyen ngực, tức giận trừng mắt tô động phòng, Từ Nguyệt mấy vị phó cung cẩn thận hầu ở tả hữu.

Nguyệt Thi Lam cũng ở, ngồi ở tam cung bên cạnh, mặt cười một mảnh căng thẳng.

Nàng vẫn ở gia chăm sóc tô động phòng, vừa nãy một cái không kéo, mới phát sinh cỡ này trò khôi hài.

Ngày hôm nay nhân vật chính Vương Hải Sơn, cũng không biết trốn đi nơi nào.

"Linh Nhi. . ."

Triệu Phượng Lan phá vỡ yên lặng, nàng loli kéo đối phương tay nhỏ, mang theo quan tâm hỏi: "Người mấy ngày nay thế nào?"

"Bản vương rất tốt, đa tạ bà bà mong nhớ. . ."

Tô Linh Nhi trên đỉnh đầu hồ nhĩ run rẩy, có chút nhẩn nhó nói.

Bản vương?

Triệu Phụng Lan cùng Lý Tú Chi mẹ con đồng thời sững sờ.

Vương Dật trong lòng gọi nát, vội vàng ngừng đầu dờ đi đề tài: "Linh Nhi, ngươi ăn cơm chưa?"

Tô Linh Nhi hướng hán chậm rãi gật đầu: "Ăn. . ."

Triệu Phụng Lan từ mờ mịt trong thức tỉnh, bất đắc dĩ lắc đầu, giờ tay lên đến, sờ về phía đối phương bạch nhưng nhưng lỗ tai, nói: "Ngươi hiện tại đang có mang, động tác không thích hợp quá kịch liệt, còn có, đem thai đồng hái được, vật này đối với con mắt không được, kẹp tóc cũng không nên lại dẫn theo, đều là sắp mù mù người, tâm tính muốn thành thực lên, còn có phía sau người. . ."

Nàng mới nói được một nửa, chợt im tiếng, về mặt ở trong chớp mắt động lại.

Triệu Phụng Lan rõ ràng cảm giác được, cái này 'Kẹp tóc' . . . Có nhiệt độ?

Chuyện này. . . Đây là cái gì?

Tô Linh Nhi nhìn về phía bà bà, mặt cười một trận tiêu mờ mịt.

"Thai đồng là cái gì? Còn có, nó là bản vương lỗ tai, nơi này gọi 'Kẹp tóc' sao?"

Thiên Hồ Vương kỳ quái hỏi, hồ nhĩ còn đáng yêu run rẩy a.

'Hô. . .'

Nhất thời, Lý Tú Chi mẹ con trong giây lát đứng lên, một mặt khiếp sợ nhìn Tô Linh Nhi.

"A?"

Triệu Phụng Lan đột nhiên thu tay về đến, hoảng sợ nói: "Ngươi. . . Ngươi. . ."

'Hồng rồi!'

Vương Dật trong lòng kêu to không ổn, sắc mặt cố ý chìm xuống, lạnh lùng nói: "Linh Nhi, nói cho ngươi bao nhiêu lần, không nên mở mẹ ta chuyện cười, mau đưa chạy bằng điện lỗ tai hái được."

Kẻ này hành động cực kỳ tốt, nói cùng thật sự như thế.

Nếu để cho mẹ biết tiểu loli là tiên nữ, dễ dàng như vậy nhưng tiếp thu, không chừng còn rất đùng cao hứng đây.

Có thể Tô Linh Nhi không giống.

Nàng là con hồ ly. . .

Là yêu quái oa!

Tuy nói là chỉ mỹ lệ yêu quái.

Nếu để cho mẹ biết, mình và yêu quái có hài tử, không phải điên rồi không thể.

"A?"

Tô Linh Nhi mờ mịt nhìn mình nam nhân.

Lập tức, trong đầu của nàng, bay lên Vương Dật vội vã âm thanh: "Tuyệt đối đừng nhượng mẹ biết thân phận của ngươi, nàng nhất thời không chịu nhận, còn có, đừng tiếp tục tự xưng bản vương. . ."

Tô Linh Nhi nghe xong, oan ức bĩu môi cặp môi thom, thấp giọng đáp: "Vâng, ta lập tức hái. . ."

Triệu Phụng Lan nhất thời 'Bùng tỉnh', nhìn đối phương đều sắp khóc, không chỉ có bạch nhĩ từ một chút: "Hiện ra ngươi năng lực vóc đúng hay không?"

Nàng là bà bà, tự phải cho con dâu làm chủ.

"Hắc. . ."

Vương Dật hướng mẹ 'Hàm hậu' cười cợt, gạt đầu tán thành.

Lý Tú Chi mẹ con cũng ngồi xuống lại, ám đạo 'Thì ra là như vậy' .

Độ dài liền như vậy tiếp nhận, tiến vào dưới một đề.

Vương Dật hướng mẹ cười nói: "Phía đông này đông cũng là chúng ta, bất quá ta dự định lại mua một đồng, ngài thấy thế nào?"

Những câu nói này, cũng là nói cho Lý Tú Chi mẹ con nghe.

Cái gì?

Mấy người đồn dập cả kinh.

Triệu Phụng Lan rất nhanh phản ứng lại, hướng nhi tử mãnh nháy mắt.

Vương Dật hiểu ý, đứng dậy đi đến mẹ một bên khác, ngồi xuống.

"Cái kia cổ vũ gia tộc đưa cho người tiền?"

Triệu Phụng Lan vội vàng nói, âm thanh nhưng rất thấp, không nhượng đối diện mẹ con nghe được.

"Ừm . . "

Vương Dật nhân thế gạt đầu, thấp giọng về: "Bọn hấn cho ta hơn 10 cái ức, ngay khi Caly nằm úp sấp."

Như vậy nhiều?

Triệu Phụng Lan thật sự kinh ngạc, nhớ tới trạng phu phá sản các loại, lo lắng nói: "Nhi tử, bọn hấn tiền, ta nhưng không cho tiêu lung tung."

"Ngài yên tâm hảo . "

Vương Dật cảm giác buồn cười, thấp giọng nói: "Bọn hấn muốn cầu cạnh nhi tử, chút tiền này, ta có thể tùy ý vận dụng."

"Người không phải nói ở này nơi tu luyện sao? Bọn hấn tại sao lại muốn cầu cạnh người?"

Triệu Phụng Lan từng là đệ nhất phu nhân, không phải là dễ gạt gẫm, rõ ràng không tin nhi tử.

Vương Dật gãi gãi đầu, cảm giác não nhân vì đau.

Hắn đúng là quên này một tra , bây giờ nhưng đem mình vòng vào đi tới.

"Nơi đó đem nhi tử đương truyền nhân đến bồi dưỡng, vì lẽ đó cho số tiền này, an bài xong trong nhà tất cả."

Kẻ này dự định đập nôi chìm thuyền liễu chết đến cùng , bắt đầu nói hưu nói vượn.

Triệu Phụng Lan chau mày, lời của đối phương kẻ hồ rất nhiều, chính mình há có thể nghe không hiểu?

Hắn đang nói láo.

Triệu Phụng Lan cảm giác, nhi tử có bí mật động trời gạt chính mình.

"Hảo mẹ. . ."

Vương mẫu người bị mẹ nhìn chăm chú cả người không dễ chịu, cười ha hả nói: "Chúng ta đi thụ lâu nơi đi."

Triệu Phụng Lan trầm mặc chốc lát, nhìn về phía Lý Tú Chi: "Muội muội, người cảm giác nơi này thế nào?"

Vương Dật lớn như vậy, ngoại trừ Tô Linh Nhi mang thai, vẫn đúng là chưa từng làm khác người sự tình.

Cho nên nàng lựa chọn tin tưởng nhi tử.

Lý Tú Chi không khỏi trầm ngâm.

Nói thật, nàng thật không có ngờ tới sẽ là bức này tình huống, vì lẽ đó ở Tùng Giang chuẩn bị tất cả, toàn đã biến thành phù vân.

"Mẹ. . ."

Bỗng nhiên, Vương Nhựt nắm lấy mẫu thân tay, cắn môi, dùng sức đi lắc đầu.

Nàng thật sự không muốn đưa đến Tùng Sơn.

Lý Tú Chi đương nhiên rõ ràng tâm tư của con gái, nhìn về phía phòng lớn: "Tha cho chúng ta thương lượng một chút, lại tính toán sau."

"Cũng được!"

Triệu Phụng Lan gật gù.

Mấy người hàn huyên một lúc, trong lúc Vương Nhựt lại cho Đại tỷ đại đi tới điện thoại, còn là tắt máy trạng thái.

Lại một xem thời gian, trải qua 4 điểm hơn nhiều.

"Mẹ, ta hay vẫn là không gọi được. . ."

Vương m m rất lo lắng.

"Vương Dật, người thật sự nhận thức Lưu Hiểu Vận?"

Lý Tú Chi không dám khinh thường, vừa nhìn về phía nam nhân trưởng tử.

"Ngài yên tâm hảo ."

Vương Dật mỉm cười đứng lên, nói: "Mẹ, ta mang muội muội xuất đi vòng vòng, các người tán gẫu. . ."

Mấy người dồn dập sững sờ.

"Cũng đúng. . ."

Triệu Phụng Lan lập tức thoái mái, nhìn về phía Vương Nhựt: "Nhượng Vương Dật mang người chung quanh đi dạo."

Vương Nhựt tâm niệm Đại tỷ đại sự tình, cái nào có tâm tình đi áp đường cái? Trục nhìn về phía mẫu thân.

"Đi thôi, tin tưởng ca ca người. . ."

Lý Tú Chi đến cùng là nhà giàu xuất thân, tâm tình rất trầm ổn.

Vương Nhựt nghe xong, cắn cặp môi thom đứng lên, thần sắc phức tạp đi tới huynh trưởng phụ cận.

Vương mỗ người bằng không thêm ra một cái hoa khôi của trường cấp bậc muội muội, tâm tình khỏi nói tươi đẹp đến mức nào, hẩn nhìn về phía tiểu loli: "Phi Yên, người cũng theo chúng ta đồng thời. . ."

"Hảo đây. . ."

Tiểu loli đương nhiên đồng ý, vui rạo rức đứng dậy đi tới gần.

"Mẹ, chúng ta đi ."

Vương Dật nhân thể kéo tiểu loli tay ngọc.

Triệu Phụng Lan trong lòng có chút kỳ quái, nhưng cũng chưa suy nghĩ nhiều, hướng nhi tử gật gật đầu.

Lập tức, Vương Dật mang theo đại phụ cùng muội muội, xuất biệt thự cửa lớn.

"Lão công, ôm ôm. . ."

Sau khi ra ngoài, tiểu loli trực tiếp đuổi ra tay nhỏ.

Vương Dật vui vẻ đem đại phụ ôm lấy, thể nhưng hướng muội muội một nhếch miệng: "Tiểu Nhựt, đây là người đại tẩu. . ."

Chương 534: Chị dâu người là tiên nữ

Vương Nhụy đôi mi thanh tú hơi nhú, nhìn chăm chú ca ca, mặt cười một trận tiêu quái lạ, trong lòng càng là phát tím không ngớt.

Nàng vừa nảy lên lòng sinh nghi vấn: Cái này đáng yêu nữ đồng, lớn bao nhiêu?

10 tuổi có không hề có?

Thiên, chẳng lẽ mình huynh trưởng, là cái luyến đồng phích?

Còn đại tẩu?

Bên trong mấy vị kia chẳng lẽ là Nhị tẩu Tam tẩu Tứ tẩu. . . ?

Vương mm thật sự ngón ngang .

"Tiểu Nhụy muội muội, ta là Sư Phi Yên, thật hân hạnh gặp người. . ."

Tiểu loli một tay ôm lấy lão công cổ, một con khác tay nhỏ dò xét đi ra ngoài.

Vương Nhụy trên mặt vẽ cổ quái, càng nòng .

Muội muội?

Nhân gia nhanh 16 có được hay không?

Nhưng đôi phương vron tay ra, không tốt đi không nhìn, chỉ được duỗi tay ngọc, cùng với nắm chặt.

Mấy sau, các nàng song song buông tay.

"Ca, người có. . . Công năng đặc dị?"

Vương Nhụy nhớ tới trong tiệm cơm thần bí sự kiện, không nhịn được mở miệng.

Vương mỗ người bị này tiếng 'Ca' làm xương đều tê , mở cái miệng rộng, ha ha cười quái dị, nhìn qua đặc biệt đáng sợ: "Đương nhiên không phải. Người ca ta là Tiên nhân, mà người chị dâu môn, là tiên nữ. . ."

Ồ muội muội trước mặt, hẳn không dự định đi ẩn giấu, tất cả đều là lòng hư vinh tác quái.

"Tiên nhân? Tiên nữ?"

Vương Nhụy nghe xong thật sự rất không nói gì.

Như đối phương thừa nhận chính mình có công năng đặc dị, nàng không phải không chịu nhận .

Từng có khoa gia vạch ra, có một ít đặc thù đoàn người, là nắm giữ tâm linh cảm ứng. Bọn hắn thông qua đặc thù sóng điện não, không cần mở miệng, liền có thể truyền đạt ý nghĩ của chính mình.

Có thể Tiên nhân tiên nữ tính là gì?

Này lại không phải tiên hiệp.

"Lão bà, chúng ta đi phương Nam 800 lý. . ."

Vương Dật thom một tý tiểu loli non mềm mặt cười, tiếng cười nói.

Nguyên lai, hắn quyết định tự mình đi Tùng Giang một chuyến, làm cho muội muội an tâm.

Vương Dật không có xé ra hư không bản lĩnh, như ôm Vương Nhụy giả không mà đi, không phải không được, chỉ có điều quá kinh thể hải tục , mà lại dễ dàng bị người phàm tục phát hiện.

Dùng đường hàm hư không nhất là thuận tiện.

"Hào đây. . ."

Ngay ở trước mặt tiểu cô tử diện bị thân, tiểu loli một trận e then, nàng nhẹ nhàng nhấp dưới cặp môi thơm, giờ lên tay nhỏ, đầu tiên là thôi diễn vị trí, thể nhưng. . .

"Tê rồi. . ."

Hư không nhất thời bị xé ra một góc.

Vương mm con mắt, ở trong chớp mắt tròn lên tròn trịa, trong lòng khiếp sợ tột đỉnh.

Thiên, chuyện này. . . Đây là. . .

"Đi thôi. . ."

Vương mỗ người nhìn về phía muội muội, cười ha hả nói.

Vương Nhụy thân thể run lấy bầy, nàng giờ tay lên đến, chỉ đường hàm hư không, run giọng nói: "Chuyện này. . . Đây là cái gì?"

"Đương nhiên là người đại tẩu thân thông một trong. . ."

Vương mỗ người hai lời không, trực tiếp kéo muội muội tay ngọc, tiến vào đường nổi.

Một trận ánh sáng lưu chuyển qua đi, ba người xuất hiện ở một tòa hoàn toàn mới thành thị.

Vương Nhụy ngó nghiêng nhìn trước mắt lâu vũ, cặp môi thơm mở ra, nhưng sao cũng không phát ra được tiếng, dĩ nhiên hoá đá.

Tùng Giang kinh tế vùng khai thác?

Thiên, ta có phải là đang nằm mơ?

Vương Dật buông ra đại thủ, cười nói: "Thế nào? Chị dâu người có phải là rất lợi hại. . ."

Vương Nhụy mờ mịt nghiêng đi mặt cười, ngây ngốc nhìn về phía đối phương.

"Nha! ! !"

Đột nhiên, rít lên một tiếng cắt ra trời cao, nàng bỗng nhiên lui về phía sau mấy bước, mặt cười một mảnh trắng bệch.

Vương mỗ người sững sờ, nhân thể về phía trước: "Tiểu Nhụy, người làm sao?"

"Không nên tới. . ."

Vương Nhụy tay nhỏ hư không bình án, lớn tiếng rít gào lên, đề-xi-ben được kêu là một cái đủ.

Vương mỗ người nhất thời một trận choáng váng.

Đây là làm sao?

"Người. . . Các người là yêu quái, ta phải báo cảnh. . ."

Vương Nhụy hoang mang hoảng loạn lấy điện thoại di động ra, hai tay run rẩy không ngừng, đều sẽ không án kiện.

Báo cảnh sát?

Vương Dật rất không nói gì, tay phải làm dáng vừa nhắc.

"Hô. . ."

Vương Nhụy điện thoại di động bỗng nhiên chấn động, lúc này thoát ly nàng chừng không, hư không vượt qua, bay đến Vương Dật trong tay.

"A. . ."

Vương Nhụy mờ mịt giờ lên mặt cười, chờ thấy rõ tất cả sau, sắc mặt càng bạch, làm cho đau lòng người không ngớt.

Nàng tuy rằng xuất thân nhà giàu, nhìn quen cảnh tượng hoành tráng, có thể vừa nãy các loại, quá mức không thể tưởng tượng nổi.

"Tiểu Nhụy. . ."

Vương Dật không nghĩ tới mọi mọi phản ứng như vậy kịch liệt, khá là bất đắc dĩ nói: "Lư Hiểu Vận cũng có tương tự năng lực, người chẳng lẽ không biết được sao?"

Đối phương xuất thân cổ vũ, thực lực tuy rằng thấp kém, phi diêm tẩu bích năng lực hay vẫn là có, hẳn cho rằng mọi mọi đã sớm từng trải qua .

Kỳ thực, Vương Dật ở tầng này trên, thật sự muốn thiên .

Cổ Võ Giới có chính mình quy củ, không phải vạn bất đắc dĩ, không thể hướng về người bình thường triển lộ thực lực của chính mình.

Vì lẽ đó, Vương Nhụy cũng không biết được tất cả, chỉ là vâng theo ông ngoại, lấy lòng đối phương mà thôi.

"Lư Hiểu Vận?"

Vương Nhụy hơi hơi bình tĩnh một chút, mặt cười nhưng vẫn như cũ bạch đắng sợ, nàng run giọng nói: "Người. . . Người đem điện thoại di động trả lại ta. . ."

Đối phương là mọi mọi mình, Vương Dật há có thể đi làm khó dễ? Bước chân, hướng đối phương đi đến.

"Người đừng tới đây. . ."

Vương Nhụy lại là hét lên một tiếng, bỗng nhiên lui về phía sau vài bước, cùng hắn duy trì hảo cự ly.

"Tiểu Nhụy, ta là người ca, người sợ cái gì?"

Vương Dật hơi nhướn mày, rất không hiểu đối phương cử chỉ.

"Người. . . Người. . ."

Vương Nhụy liền mấy cái người chữ, nhưng không có đoạn sau .

Đúng đây, hẳn là chính mình thân ca ca, chính mình sợ cái gì?

Có thể này thân bí đường nói, còn có cách không thủ vật bản lĩnh. . .

Trời ạ, lẽ nào ca ca của chính mình chị dâu, thực sự là Tiên nhân hay sao?

Vương Nhụy nhận thức, hoàn toàn bị lật đổ .

"Tiểu Nhụy, người không cần thiết sợ sệt, bởi vì người cũng sẽ nắm giữ những này bản lĩnh. . ."

Tiểu loli ở lão công trong lòng hi hi yêu kiều.

Vương Nhụy nhất thời ngẩn ngơ, nhìn về phía đối phương, run giọng nói: "Ta. . . Cũng sẽ nắm giữ. . . ?"

"Đó là đương nhiên. . ."

Vương mỗ người lòng hư vinh trong nháy mắt tăng cao, ưỡn ngực nói: "Người là mọi mọi ta, đương nhiên hội siêu phàm thoát tục. . ."

Kẻ này cũng không biết, chính mình hiện tại lời nói, cực kỳ giống nào đó thỏ.

Tiểu loli cười ngọt ngào nói tiếp: "Kỳ thực, cái kia Lư Hiểu Vận, cùng ca ca người ở một cái tông môn tu hành, thực lực nhưng kém vô cùng. Sau đó, người không cần lại kiêng kỵ nàng, có chúng ta đây. . ."

"Nàng. . . Cũng là tiên nữ?"

Vương Nhụy nghe xong, trong lòng ngờ ngác không ngớt.

"Cái gì tiên nữ? Nàng so với chị dâu người môn kém xa. . ."

Vương Dật sẵn cơ hội đi tới gần, đưa lên điện thoại di động.

Vương Nhụy mờ mịt tiếp nhận.

Vương Dật hỏi: "Ăn cơm địa điểm ở nơi nào?"

"Tùng Sơn quán rượu lớn. . ."

Vương Nhụy thuận miệng đi trả lời chắc chắn, trong lòng còn ở tiêu hóa vừa nãy các loại.

Vương Dật nghe xong, lời kéo muội muội tay nhỏ, đi đến mấy chục mét ngoại lồi đi bộ, đưa tay đánh xe.

Một đường không nói chuyện.

Sau 20 phút, bọn hắn xuất hiện ở Tùng Sơn đại cửa tiệm rượu.

"Cái kia. . . Ca. Đại tỷ ăn nhiều cơm, ngoại trừ đệ đệ của nàng, xưa nay không từng xuất hiện nam nhân khác."

Vương Nhụy phức tạp nhìn đối phương, thấp giọng nói.

"Yên tâm, có người ca ở, nàng không dám tức giận."

Vương Dật khoát tay nói.

Vương Nhụy mím mím môi, lấy điện thoại di động ra, cho bạn thân đánh tới.

Mấy phút sau, một cái quần áo ngắn nắp thiếu nữ chạy ra.

"Ta Đại tiểu thư, người không phải ở Tùng Sơn sao? Ồ? Bọn hắn là. . ."

Thiếu nữ vừa mới tới gần, liền phát hiện Vương Dật cùng tiểu loli, con mắt nhất thời sáng ngời.

Rất đẹp trai nam sinh, thật đáng yêu bé gái.

"Hắn là ta ca, vị này chính là. . . Ta đại tẩu. . ."

Vương Nhụy lại là nháp dưới cặp môi thom, nhẹ giọng giới thiệu.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 535: Lại gặp mặt

Vương mỗ lòng người trong thâm khen: Quả nhiên là ngu ru tâm ngu, mã tâm mã.

Muội muội bạn thân đồng dạng dung mạo rất đẹp đẽ, đặc biệt là này một đôi mắt, phi thường có linh tính.

Này không khó lý giải, từ đối phương quần áo trên xem, tất nhiên xuất thân hiển hách.

Như loại này mấy chục năm mưa gió sừng sững gia tộc lớn, cưới nữ tử, không thể là xấu phụ, trừ phi tên kia điên rồi.

Chỉ cần gen không phát sinh đột biến, nhà giàu đời sau, đại thể là nam tuấn dật, nữ xinh đẹp.

"Người ca? Lý gia mấy vị ca ca ta đều gặp a. . ."

Thiếu nữ có chút kỳ quái, nhưng đột nhiên phản ứng lại, đôi mắt đẹp trong nháy mắt trợn lên tròn trịa: "Tiểu nha đầu này. . . Là người đại tẩu?"

Nàng coi chính mình nghe lầm.

"Nhân gia không phải tiểu nha đầu. . ."

Tiểu loli nhất thời không làm, dõ lên cặp môi thom, thờ phỉ phò nói.

"Phi Yên. . ."

Vương Dật sợ đại phụ tức giận, vội vàng ngồi xổm người xuống đi, đưa nàng ôm lấy, ôn nhu cười: "Nàng không biết tất cả. . ."

"Hanh. . ."

Tiểu loli kiêu hù một tiếng, tức giận trừng mắt đối phương, đáng vẻ khỏi nói có bao nhiêu đáng yêu.

"Tiểu Uyển. . ."

Vương Nhụy cũng là hoảng rồi, vội vàng lôi bạn thân một tý.

Tiểu Uyển nhìn Vương Nhụy một chút, lại nhìn một chút tiểu loli, cuối cùng đưa mắt tìm đến phía Vương mẫu người, cái trong vẻ cổ quái, không chút nào hơn nữa che giấu.

Vương Dật biết bị đối phương hiểu lầm thành biến thái, nhưng cũng không có để ý.

"Đều ai tới?"

Vương Nhụy thấy bầu không khí không đúng, bận bịu dời đi đề tài.

"Toàn đến rồi, còn kém người."

Tiểu Uyển đưa mắt dời, thấp giọng lẩm bẩm.

"Cái gì?"

Vương Nhụy không khỏi cả kinh, nhìn một chút trên điện thoại di động thời gian, mờ mịt đi hỏi: "Này mới vừa 4 điểm 20 a, không phải năm giờ rưỡi sao?"

"Ta Vương đại tiểu thư. . ."

Tiểu Uyển biểu thị rất bất đắc dĩ: "Hình Hinh cũng, Đại tỷ đại tâm tình không tốt, ai dám ở cái này mẩu chốt đến muộn?"

Vương Nhụy nhất thời nghẹn lời, nhìn ca ca một chút, thấp giọng nói: "Này. . . Nàng có tới hay không?"

"Đến rồi. . ."

Tiểu Uyển gạt gù, bỗng nhiên lộ làm ra một bộ cực kỳ thất lạc vẻ mặt: "Thế nhưng, tình soái không có đến. . ."

"Ồ. . . Như vậy. . ."

Vương Nhụy nghe xong, dĩ nhiên cũng có chút tiểu thất vọng.

"Chúng ta vào đi thôi, đừng làm cho các nàng chờ lâu. . ."

Tiểu Uyển rất nhanh điều chỉnh tốt tâm thái, lôi kéo Vương Nhụy hướng trong tiệm cơm đi đến.

Vương Dật ôm đại phụ, đi theo nhị nữ phía sau.

"Người ca ở đây cũng có bữa tiệc?"

Tiểu Uyển nhất thời phát hiện, hướng đối phương thấp giọng hỏi.

Vương Nhụy trầm ngâm chốc lát, nói: "Ta ca cùng chúng ta cùng đi. . ."

"Hả?"

Tiểu Uyển bỗng nhiên sững sờ, nhất thời dừng bước lại, kinh tiếng hỏi: "Người cái gì?"

Vương Nhụy mím mím môi, không có theo tiếng.

"Vương Nhụy, người điên rồi?"

Tiểu Uyển lộ làm ra một bộ khó có thể tin vẻ mặt: "Đại tỷ đại quy củ, người cũng không phải không biết, ngày hôm nay nàng tâm tình vốn là kém. . ."

"Cái gì Đại tỷ đại?"

Tiểu loli không làm, trực tiếp đánh gãy đối phương, làm tiểu cô tử làm chủ: "Chỉ là một cái Luyện Khí kỳ nữ tử, cũng dám ở Tiểu Nhụy trước mặt ngông

cuồng xưng tôn?"

"Lão bà."

Vương Dật làm yên lòng đại phụ, hướng Tiểu Uyển cười nói: "Ngươi yên tâm, ta cùng Lư Hiểu Vận xem như là người quen cũ, nàng sẽ không chú ý. . ."

"Người quen cũ?"

Tiểu Uyển nhất thời có chút choáng váng.

"Háo , đi thôi. . ."

Vương Nhụy nắm chặt rồi bạn thân tay nhỏ.

Lập tức, mấy người đi vào quán cơm phòng khách, hướng bốn mùa các bước đi.

Rất nhanh, bọn hắn đi tới 'Đông chỉ' ngoài cửa.

Vào giờ phút này, trong bao gian truyền ra rất nhiều oanh oanh yến yến âm thanh, nghe vào bầu không khí cũng không tệ lắm.

Tiểu Uyển nhìn Vương Nhụy một chút, lại nhìn một chút Vương Dật cùng tiểu loli, trước tiên đi vào.

"Ồ? Tiểu Uyển, làm sao một cái người? Vương Nhụy đây. . . ?"

Bên trong nhất thời bay lên một đạo thanh âm dễ nghe.

Tiểu Uyển không có theo tiếng.

"Ca, nếu không quên đi, ngươi trở về đi thôi. . ."

Nước đã đến chân, Vương Nhụy có chút sợ sệt , đánh tới trống lui quân.

"Ha ha. . ."

Vương Dật cười cợt, một tay ôm đại phụ, một tay nắm muội muội, tiến vào phòng ngủ ở trong.

Trong phút chốc, 10 dư đạo ánh mắt, đồng thời nhìn về phía nơi này.

Bên trong gian phòng nhất thời rơi vào hoàn toàn yên tĩnh.

Vương Dật ngay đầu tiên phát hiện Lư Hiểu Vận.

Lư Hiểu Vận ngồi trên bàn tròn chủ vị, vẻ mặt lạnh lạnh, lạnh như băng sương, nàng cảm giác có người đi vào, nhân thể vung lên mặt cười.

Sau một khắc, này nơi băng sơn mỹ nữ sùng sốt , vẻ mặt ở sát na động lại.

"Vương Nhụy?"

Một cái thiên kim kinh ngạc hỏi: "Bọn họ là ai?"

Mặt khác một ít thiếu nữ, tất nhìn về phía Lư Hiểu Vận. Lập tức, các nàng dồn dập ngăn ngại: Đại tỷ đại về mặt. . . Thật kỳ quái.

"Đây là ta Đại ca cùng chị dâu. . ."

Vương Nhụy mỉm cười nở nụ cười.

Nàng vừa tiến đến, liền cẩn thận quan sát 'Đại tỷ đại' về mặt, chờ thấy rõ tất cả sau, không khỏi âm thầm thở phào nhẹ nhõm.

Ca ca đương thật không gạt ta, bọn hắn quả nhiên nhận thức.

Chẳng biết vì sao, Vương Nhụy trong lòng, bỗng nhiên bay lên một luồng cảm giác kỳ dị, không rõ, đạo không rõ, nhưng chân thực tồn tại.

"Lại gặp mặt. . ."

Vương Dật hướng Lư Hiểu Vận một nhếch miệng, lộ ra một loạt trắng nõn chính tề hàm răng.

"Hô. . . Hô. . ."

Lưu Hiểu Vận nghe tiếng, hô hấp bắt đầu gấp gáp lên, nàng cuống quýt buông xuống mặt cười, không dám cùng đối phương nhìn thẳng, sắc mặt càng là một mảnh đỏ chót, đều thối đến cái cổ căn rồi.

Ở đây nhà giàu thiên kim môn thấy sau, mỹ lệ con người suýt chút nữa trừng xuất đến.

Đại tỷ đại lại hội mặt đỏ?

Thiên, đây là tình huống thế nào nha?

Một góc nơi Tiểu Uyển thấy sau, càng là mở ra phần môi, hình thành một cái đáng yêu o mô hình.

Vương Dật bốn phía nhìn một chút, thấy trên bàn cơm chỉ chưa có một chỗ trống, muốn là chuẩn bị cho Vương Nhụy, không khỏi buông ra em gái, giọng tay vô đầu: "Ha, xem ra không vị trí của chúng ta. . ."

Lưu Hiểu Vận nghe xong, nghiêng đi mặt cười, hướng bên cạnh thiếu nữ thấp giọng nói: "Hình Hinh, người đi tìm. . . Người phục vụ, lại chuyển hai cái ghế lại đây. . ."

"A? Tốt. . ."

Hình Hinh nhất thời ngẩn ngơ, lập tức gật đầu đứng dậy.

"Mỹ nữ, một cái là tốt rồi, nhiều hơn nữa liền chen. . ."

Vương Dật hướng nàng mỉm cười nói.

Hình Hinh nghe xong, mờ mịt nhìn về phía phía dưới.

"Nghe hán. . ."

Lưu Hiểu Vận cắn cắn môi, nhưng vẫn như cũ không dám ngẩng đầu.

"Được. . ."

Hình Hinh hít một hơi thật sâu, cường chế trong lòng cơn sóng, đi ra phòng ngủ.

Tùng Giang nhà giàu thiên kim trong, chỉ có nàng cùng Lưu Hiểu Vận quan hệ tốt nhất, như ngày hôm nay bức này tình huống, hay vẫn là lần thứ nhất gặp phải.

Vào giờ phút này.

Bên trong gian phòng tĩnh lạ kỳ, châm lạc có thể nghe.

Còn lại những này thiên kim môn, từng cái từng cái mặt cười chột đỏ bừng, cũng không ai dám lên tiếng. Có thể các nàng bát quái chỉ tâm, đã sớm bay tới lên chín tầng mây.

Đại tỷ đại cùng Vương Nhụy mang đến người ca ca này, tuyệt đối có vấn đề.

Thiên đại vấn đề.

Thật muốn biết nha nha nha!

Rất nhanh, Hình Hinh trở lại, ngồi trở lại vị trí của chính mình.

Một tên người phục vụ xách cái ghế sau đó đi vào.

1 phần nhiều chung sau, Vương Dật cùng muội muội lần lượt nhập ngồi, tiểu loli tắc tựa sát ở lão công trong lòng.

Vương Dật nhìn về phía Lưu Hiểu Vận, mỉm cười nói: "Lưu sư muội, người lúc nào trở lại?"

Lưu sư muội?

Đang ngồi thiên kim môn, con mắt trợn lên càng to lớn hơn, lỗ tai thụ so cái gì đều cao, chỉ lo bỏ qua cái gì.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 536: Nhiều mua điểm hắc ti

Lưu Hiểu Vận nghe tiếng, tay ngọc di động, một cái bắt được Hình Hình thủ đoạn.

Hình Hình thân thể run lên, lập tức mặt cười một khổ.

Nàng oan ức nhìn về phía đối phương, đều sắp khóc.

Thật sự đau quá.

"Buổi trưa hôm nay. . ."

Lưu Hiểu Vận không có phát hiện bạn thân dị dạng, thấp giọng đi đáp lại.

Những cái kia Đại tiểu thư môn liếc mắt nhìn nhau, mặt cười biệt cang đơ, trong lòng bất quá dĩ nhiên phá tan Thiên Ngoại Thiên, thẳng tới Bì Ngạn nơi sâu xa.

Đại tỷ đại lại hội thẹn thùng?

Trời ạ. . .

Cùng lúc đó.

"Sự tình giải quyết?"

Vương Dật tùy ý hỏi, hần tất nhiên là chỉ đối phương suýt chút nữa bị * một chuyện.

"Không có. . ."

Lưu Hiểu Vận tiếp tục căn cập môi thơm: "Tông chủ còn chưa trở lại, sự tôn trước tiên thả ta mấy ngày nghỉ. . ."

"Như vậy. . ."

Vương Dật gật gù, chợt phát hiện trên bàn rồng tuếch, mà chính mình tắc bị một đám mỹ nữ nhìn chăm chăm. . .

"Ha, các người gọi món ăn không có. . ."

Kẻ này cảm thấy không dễ chịu.

Lưu Hiểu Vận nghe xong, nghiêng đi mặt cười: "Hình Hình, gọi món ăn. . ."

Hình Hình mâu trong sương mù bốc lên, thật sự khóc: "Đại tỷ, người. . . Trước tiên buông ra ta có được hay không?"

Lưu Hiểu Vận ngẩn ngơ, mờ mịt buông tay.

Hình Hình cong lên môi, khẽ vuốt bị nắm đau địa phương, lập tức kêu: "Người phục vụ, gọi món ăn. . ."

Hơn 10 phút sau, cơm nước lần lượt được bưng lên.

Chúng nữ ai cũng không dám động chiếc đĩa, ánh mắt ở 'Đại tỷ đại' cùng Vương Dật liên tục đi khắp.

Từ đầu đến cuối, Lưu Hiểu Vận đều là thùy mặt cười, không dám ngẩng đầu.

Tiểu loli cũng mặc kệ cái kia, tự mình cầm lấy chiếc đĩa, cấp lên một mảnh hoa quế gạo nếp ngẫu, để vào Vương Nhụy trước mặt đĩa nhỏ trong.

Vương Dật biết chính mình ở đây, những này thiếu nữ ăn không vững vàng, liền đứng lên nói: "Các người ăn đi, chúng ta xuất đi vòng vòng. . ."

Chúng nữ dồn dập sững sờ, đồng thời nhìn về phía hần.

Lưu Hiểu Vận thân thể run lên, cuối cùng giờ lên mặt cười, mờ mịt nhìn về phía đối phương.

Này biến số đến quá bách không kịp đề phòng .

"Làm sao hiện tại liền đi? Nhân gia còn không ăn đây. . ."

Tiểu loli cặp môi thom một đò, phần nộ buông đũa xuống.

"Người không phải mới vừa ăn xong sao?"

Vương Dật bất đắc dĩ cười cợt, khẽ vuốt đại phụ béo mập mặt cười.

Tiểu loli không có lên tiếng, cặp môi thom nhưng đò càng cao hơn .

"Ca? Các người đi đâu. . ."

Vương Nhụy cũng là bối rối.

"Người trước tiên cùng các bằng hữu ăn đi, ta mang chị dâu người đi ra ngoài đi dạo, trễ một chút tới đón người. . ."

Vương Dật cười nói, hần mục đích chuyến đi này đã đạt, nói vậy Lưu Hiểu Vận không còn dám làm khó dễ muội muội .

"Ồ. . ."

Vương Nhụy nghe xong, phần nộ gióng lên phần quai hàm, lần thứ nhất ở trước mặt đối phương lộ ra tiểu nữ sinh kiêu thái.

Vương Dật xem tâm đầu hóa , không nhận được giờ tay, ở muội muội mũi ngọc tinh xảo trên nhẹ nhàng sờ một cái, sau đó dẫn đại phụ rời khỏi nơi này.

Sau một khắc.

'Rào. . .'

Toàn bộ 'Đông chỉ' phòng riêng trong, trực tiếp sôi sùng sục.

"Vương Nhụy, ta làm sao chưa từng thấy hần?"

"Tiểu Nhụy, lẽ nào là Lý Nhị bá ngoại diện con riêng?"

"Người này gốc nữ, hần gọi Vương Dật, khẳng định là Tiểu Nhụy phụ thân người bên kia. Tiểu Nhụy, người ca đến cùng có bạn gái hay không?"

"Chán ghét, người mới gốc nữ. . ."

"Vương Nhụy, người ca hần bao lớn ?"

Có mấy vị Đại tiểu thư thực sự không nhận được , lú ra lú rú hỏi thăm tới đến.

Vương Nhụy mặt cười một mảnh tiểu đắc ý, hướng các nàng làm cái đáng yêu mặt quỷ: "Liền không nói cho các người. . ."

"Hảo oa, cô nàng chết dầm kia, tìm nắm đâu có phải là. . ."

"Xem ta như thế nào trừng trị người. . ."

Mấy vị này nhất thời không làm , chuẩn bị cho đối phương trên 'Đại hình' .

"Được rồi!"

Đột nhiên, chủ vị Lưu Hiểu Vận kiêu quát một tiếng.

Chúng nữ dồn dập cả kinh, cuống quýt im tiếng, cẩn thận nhìn về phía đối phương.

Lưu Hiểu Vận chậm rãi đứng dậy, chú ý bên dưới, đi tới Vương Dật vừa nãy vị trí, ngồi xuống.

"Tiểu Nhụy, Vương Dật. . . Là người thân ca ca?"

Nàng nhẹ giọng hỏi dò, ngữ khí nhu hòa rất nhiều.

Tuy nói có ca ca chỗ dựa, nhưng 'Đại tỷ đại' dư uy nhưng tồn, Vương Nhụy không dám thất lễ, cẩn thận gật gật đầu.

"Không nghĩ tới, người lại là em gái của hần. . ."

Lưu Hiểu Vận nhìn chăm chú đối phương, mâu trong có ánh huỳnh quang đang nhấp nháy, không biết đang suy nghĩ gì.

Vương MM trong lòng không khỏi có chút sợ hãi.

'Đại tỷ đại' xem ánh mắt của chính mình, vì sao như vậy. . . Cực nóng?

. . .

"Lão công, ôm ôm . . ."

Đến đến đại sảnh sau, tiểu loli trực tiếp duỗi ra tay nhỏ.

Vương Dật vui vẻ ôm lấy đại phụ, ở trên mặt nàng hương một cái, cười nói: "Đi, lão công dẫn người đi đi dạo phố."

"Hào đây. . ."

Tiểu loli cười ngọt ngào nói: "Nhiều mua điểm hắc ti, trong nhà đều không còn. . ."

Vương mỗ người nghe xong nuốt chút nữa thổ huyết.

Hắc ti hắc không ý kiến, then chốt là, đại phụ âm thanh thật sự có chút đại.

Đúng như dự đoán, vô số ánh mắt quái dị, từ bốn phương tám hướng lao thẳng tới mà đến.

Vương mỗ người coi như da mặt lại hậu, cũng có chút không chịu được, ôm đại phụ bước nhanh ly khai nơi này.

Giữa lúc hắc tới gần xoay tròn môn thì, lông mày bỗng nhiên vừa nhíu, dừng bước.

Đã thấy, một cái chừng ba mươi tuổi thanh niên, từ xoay tròn môn đi ra, cùng hắc luân phiên bỏ qua, hướng phòng khách đi đến.

Đối phương khoảng chừng 1 mét 75 tá hữu, một thân nhân nhã y phục, nhìn qua rất phổ thông bình thường.

Vương Dật xoay người, nhíu mày càng sâu.

"Lão công, một cái Luyện Khí tám tầng mà thôi, có cái gì có thể chú ý?"

Tiểu loli vung lên mặt cười, kỳ quái hỏi.

Vương Dật thấy thanh niên hướng 'Đông chủ' phòng riêng bước đi, sắc mặt đột nhiên chìm xuống: "Cái tên này, là tên sát thủ. . ."

Tiếng nói hạ xuống, hắc ôm đại phụ đi theo.

. . .

Phòng ngăn trong

"Nhìn ta làm gì? Mau mau ăn. . ."

Lưu Hiểu Vận nhìn lướt qua những cái kia Đại tiểu thư môn.

Chúng nữ nhất thời cả kinh, cuống quít buông xuống mặt cười, có thể ánh mắt nhưng vẫn tà, lỗ tai càng là thụ rất cao.

"Tiểu Nhụy. . . Cái kia. . ."

Lưu Hiểu Vận không để ý tới các nàng nữa, nắm Vương Nhụy tay ngọc, mặt cười ửng đỏ, cặp môi thom há hốc liên hồi, nói nhưng sao cũng nói không hết chính.

Vương Nhụy ngây ngốc nhìn nàng, đôi mắt đẹp vượt tường càng lớn.

Nàng sao không thấy được?

Thiên, lẽ nào Đại tỷ đại nàng. . . Đối với ca ca. . .

"Ta nghĩ xin người ca ăn bữa cơm, người. . . Năng lực không thể giúp một chút ta?"

Rất cực, Lưu Hiểu Vận lấy hết dũng khí, nói ra tâm ý.

"A. . . Được, ta buổi tối nói với hân. . ."

Vương Nhựt gật gù, trong lòng dĩ nhiên khiếp sợ không được không được . . .

"Thật sự? Vậy cảm ơn người. . ."

Lưu Hiểu Vận đại hỉ, đôi mắt đẹp nhất thời loan thành nguyệt nha hình, nhìn qua vừa đáng yêu, lại mê người.

Một đám Đại tiểu thư vẫn như cũ yên lặng ăn, vừa ý trong sớm đã sôi trào .

Thiên đại tin tức, Đại tỷ đại lại chủ động ước nam nhân ăn cơm?

Lưu Hiểu Vận đang tự cười ngọt ngào đây, đột nhiên, nàng đôi mi thanh tú hơi nhú lại, nghiêng đi mặt cười.

Bao cửa phòng, chẳng biết lúc nào, trạm có một cái nam tử xa lạ.

"Hô. . ."

Lưu Hiểu Vận đột nhiên đứng dậy, thu đi tới nụ cười, lạnh giọng nói: "Người là ai?"

Nam tử nhìn chằm chằm nàng, hai mắt nhắm lại: "Quả nhiên cùng đồn đại như thế, tóc bạc, mặt trái xoan, cùng diễn viên 'Lâm Duẫn Nhi' có chín thành tương tự độ. . ."

Lưu Hiểu Vận biến sắc mặt: "Người là sát thủ. . ."

"Thông minh!"

Nam tử cười gằn, trực tiếp giơ lên tay phải, chưởng chỗ khe giáp có năm viên mai hoa châm.

Lưu Hiểu Vận sắc mặt lại biến hoá, vội vàng từ trên bàn nắm lên một con đĩa, chuẩn bị ứng kích.

"Xi xì xì. . ."

Đúng vào lúc này, biến số tái sinh.

Nam tử đột nhiên thân thể chấn động, trong nháy mắt sẽ không chuyển động, về mặt ở sát na động lại.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 537: Quỷ Đạo tông

Lập tức. . .

'Oành'

Một tiếng vang trầm thấp xuất hiện, nam tử về phía trước vọt một cái, trực tiếp bò ở trên mặt đất.

Vương Dật ôm đại phụ, trầm mặt đi vào, chân phải hướng về sau giơ lên, đóng lại phòng riêng cửa lớn.

Này biến số đến đột nhiên, đang ngồi Đại tiểu thư môn, dồn dập dọa sợ .

Đây là. . . Tình huống thế nào?

Lưu Hiểu Vận sâu sắc nhìn chăm chú đối phương, thả tay xuống trong đĩa.

"Ca. . ."

Vương Nhựt kêu một tiếng, nhân thể liền muốn đứng dậy.

"Đừng nhúc nhích. . ."

Vương Dật hướng em gái khoát tay áo một cái, sau đó hư không chuyển động.

'Hô. . .'

Nằm trên mặt đất nam tử thông thể chấn động, bằng điều hòa xoay chuyển 180 độ, ngửa mặt hướng thiên.

Vào giờ phút này, hắn không còn vừa nãy thong dong bình tĩnh, mà là một mặt sợ hãi nhìn chăm chú đối phương.

Vương Dật không nhìn hắn, nghiêng đầu đi hỏi: "Trùng người đến ?"

Lưu Hiểu Vận nhìn về phía trên đất sát thủ, cặp môi thom khê cắn, gật gật đầu.

"Ai biết người trở lại ?"

Vương Dật tiếp tục hỏi.

Lưu Hiểu Vận suy nghĩ chốc lát, nói: "Phụ thân ta, còn có quản gia. . ."

Vương Dật nghe xong rơi vào trầm mặc, một phen sau khi suy tính, quyết định nhúng tay quản một ông việc này.

Lưu Hiểu Vận ở tông môn tu hành, đối phương coi như có gan to bằng trời, cũng sẽ không nhằm vào nàng đến động thủ.

Sự tình rất rõ ràng, là hướng về phía Lưu gia đến.

Lý Tú Chi mẹ con nhà mẹ đẻ ở Tùng Giang, mà Lưu gia lại là chúa tể của nơi này, nếu là đối chủ, không chắc sẽ phát sinh biến số gì.

Huống hồ, hắn cùng Lưu gia tỷ đệ, đến cùng là đồng môn.

Nghĩ tới đây, Vương Dật nhìn về phía phía dưới: "Người tại sao muốn ám sát Lưu Hiểu Vận. . . ?"

Trên đất nam tử từ trong khiếp sợ khôi phục, sát thủ tổ chất thể hiện ra, hắn cười gằn nói: "Năm tiền tài của người, trừ tai họa cho người. . ."

"Ha ha. . ."

Vương Dật nở nụ cười, hỏi: "Người tên gì?"

Người này thực lực ở Lưu Thần Long bên trên, không thể là hời hợt hạng người.

Nam tử cười gằn không nói.

Vương Dật thấy, lần thứ hai chếch thủ nhìn về phía Lưu Hiểu Vận: "Ồ sát thủ giới, ngoại trừ 'Thiên Tru minh', còn có cái nào tổ chức?"

Hắn cho rằng, nam tử này cùng Lưu Thần Long không giống nhau, cũng không phải là đơn độc hành động.

Mà ở Yên Kinh gặp gỡ 'Thiên Tru minh' sát thủ, trên người nắm giữ thuần khiết 'Trường Sinh quyết' khí tức, vì lẽ đó sẽ không là bọn hắn.

Lưu Hiểu Vận bỗng nhiên ngẩn ngơ, hai con mắt nhất thời trùng lên: "Còn có 'Quỷ Đạo tông', người là nói. . ."

"Hắn là sẽ không sai rồi. . ."

Vương Dật gật gù, lần thứ hai nhìn về phía phía dưới: "Không sai đi, bằng hữu. . ."

Nam tử hai mắt nhắm lại: "Nếu biết, liền mau mau mở ra huyết đạo của ta. . ."

"Thừa nhận liền tốt. . ."

Vương Dật không do dự nữa, trực tiếp giơ tay, hư không sờ một cái.

'Xì xì xì. . .'

Trong phút chốc, nam tử tứ chi cuối cùng, bỗng nhiên phun ra lượng lớn sương máu.

Vương Dật không có nương tay, phế bỏ đối phương một thân tu vi.

"A. . ."

Hắn phát sinh một tiếng kêu thảm thiết đau đớn, theo sau đầu lệch đi, ngã đi.

"Nha!"

"Trời ạ. . ."

"Chán ghét!"

Những cái kia Đại tiểu thư môn nhất thời dọa sợ, đồn dập ô lên con mắt, rít gào liên tục.

Vương Nhụy cũng có chút không chịu nổi, cuống quýt nhắm lại đôi mắt đẹp, mặt cười một mảnh trắng bệch.

Vương Dật thu tay về đến, nhìn về phía Lưu Hiểu Vận: "Người gia ở nơi nào?"

Lưu Hiểu Vận lần thứ hai ngẩn ngơ, lập tức hoa dung thất sắc, vội vàng nói: "Bắc hướng 30 lý. . ."

Vương Dật nghe xong, hướng đại phụ thấp giọng nói: "Lão bà. . ."

Tiểu loli nhất thời hiểu ý, giờ lên tay nhỏ, thôi diễn một phen sau, xé ra một phương hư không.

Vương Dật đem em gái kéo, hướng Lưu Hiểu Vận nhẹ giọng nói: "Đi. . ."

Lưu Hiểu Vận gật gù, nàng ở tông môn gặp các tiền nữ bản lĩnh, vì lẽ đó vẫn chưa quá mức giật mình.

Lập tức, mấy người tiến vào đường hầm hư không.

Lúc này Đại tiểu thư môn chính bùng hai con mắt, vì lẽ đó vẫn chưa nhìn thấy tất cả.

Trong thời gian ngắn ánh sáng lưu chuyển qua đi, bốn người lần lượt đi ra.

Sau một khắc, một bức thê thảm cảnh tượng, xuất hiện ở trong mắt bọn họ.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 538: Người liên tiểu hài tử đều không buông tha

Một mảnh đá lôm chôm chặn trùng cổ kiến trúc trước, lẻ loi lạc lạc nằm có hơn mười bộ thi thể, có nằm rạp giao chồng lên nhau, dòng máu thành cừ, vô cùng thê thảm.

Thiên địa một mảnh tiêu sát.

Trước thi thể phương, nửa quỳ bán ngồi mấy bóng người.

Chủ nhà họ Lưu liên ở trong đó.

Còn lại đều là nữ quyến, trong đó mấy vị phong thái dư sức, vừa nhìn chính là gia chủ thê thiếp.

Mà một cái 30 dư tuổi mỹ thiếu phụ bên, dựa vào có một cái tuổi thanh xuân thiếu nữ.

Thiếu nữ mặt cười trắng lóa như tuyết, mâu trong thanh lệ không ngừng, nàng nhìn qua cũng là mười lăm, sáu tuổi, tóc bạc như thác nước, ngũ quan tinh xảo, mạo đẹp như họa.

Đối diện bọn họ, tắc trạm có một đạo gầy gò bóng đen.

"Cha, mẹ, Nhị nương tam nương, Tiểu Thi. . ."

Lưu Hiểu Vận nhất thời bị tình cảnh trước mắt hiển hách ở lại : sững sờ, không khỏi thất thanh duyên dáng gọi to.

Trên đất mấy người dồn dập chấn động, vội vàng ngừng đầu.

"Vận nhi. . ."

Trong đó một vị Đường y phục mỹ phụ, phát sinh một tiếng thê thảm đến cực điểm hoán tiếng.

"Vận nhi, người. . . Người tại sao trở về ?"

Lưu Hân Giang không khỏi sững sờ, lập tức lo lắng như đốt nói: "Nơi này nguy hiểm, nhanh mau rời đi. . ."

"Tỷ. . ."

Cái kia tuổi thanh xuân thiếu nữ đồng thời kêu thành tiếng.

Đúng vào lúc này.

"Ồ?"

Bóng đen rõ ràng sững sờ, vì vì nghiêng người, hiện ra nguyên hình.

Đây là một cái tuổi chừng chừng ba mươi chàng thanh niên, mặt bụi mà mô hình trường, rất giống quá cổ lão lừa Nam Cung Nhất.

"Người. . . Làm sao. . ."

Bóng đen rất giật mình, lập tức hơi nhướng mày: "Lão bát đâu?"

Lúc này lực chú ý của tất cả mọi người, đều tập trung ở Lưu Hiểu Vận trên người, Vương mã người huynh muội cùng tiểu loli đều bị quên .

"Cha, mẹ. . ."

Lưu Hiểu Vận không để ý tới đối phương, trực tiếp nhào tới, đổ vào mẫu thân trong lòng.

"Người. . . Người. . ."

Lưu Hân Giang gấp hông rồi, kích không thành tiếng.

Con gái tuy nói đi tông môn tu hành, có thể bất quá mấy tháng mà thôi, trước mặt lừa mặt thanh niên, nhưng là Thần cấp sát thủ a.

Phải làm sao mới ổn đây?

Chẳng lẽ, chính mình lại đáp cái trước con gái?

"Hắc. . . Đương thực sự là toàn không uống thời gian. . ."

Thanh niên hướng Lưu Hiểu Vận hê hê nở nụ cười, quét Vương Dật cùng nhân một chút, thủ đoạn run lên.

'Xì xì xì. . .'

Trong phút chốc, ba đạo tể không thể tra hắc mang thoáng qua tới gần.

"Hừ!"

Vương Dật sầm mặt lại, trực tiếp giơ tay.

'Phốc phốc phốc. . .'

Vang trầm đột nhiên xuất hiện, tam vết đen trong nháy mắt hóa thành bột phấn.

"Cái gì?"

Này biến số quá kinh người , thanh niên sắc mặt đột nhiên biến hoá, bỗng nhiên chính quá thân thể, sâu sắc nhìn chăm chú đối phương, trầm giọng nói:
"Người là ai. . ."

"Khốn nạn, người thậm chí ngay cả tiểu hài tử đều không buông tha?"

Vương mẫu người đã nhiên nổi giận, ngập trời, tay phải nhân thể sờ một cái.

"Vù. . ."

Nhất thời, phía trước hư không nổi lên tầng lớn gọn sóng, ở bát hoang phun ra nuốt vào.

Thanh niên thông thể cứng đờ, trực tiếp không thể động.

Vào giờ phút này.

Ngoại trừ Lưu Hiểu Vận, Lưu gia cùng nhân hoàn toàn trọn mắt ngoác mồm, khiếp sợ ngưng quên phía trước tất cả.

Thiên, chuyện này. . . Chuyện này. . .

Thực sự quá mạnh mẽ .

Hắn là ai?

"Vận nhi, người này. . . Lẽ nào là người sư huynh?"

Lưu Hân Giang kích động hỏi.

Lưu Hiểu Vận cắn cặp môi thom, nhìn Bá Vương Khí chếch lậu Vương mẫu người, khẽ gật đầu một cái.

"Thiên hữu ta Lưu gia a. . ."

Lưu Hân Giang nghe xong, không khỏi ngửa mặt lên trời thờ dài.

Những cái kia thê thiếp môn nhưng là vừa mừng vừa sợ.

Xem ra, Lưu gia có cứu.

Lưu Hiểu Vận mẹ đẻ càng là tế quan sát kỹ Vương Dật, mẫu trong có ánh quang đang nhấp nháy, không biết đang suy nghĩ cái gì.

Lưu Tiểu Thi hiểu kỳ quan sát Vương Dật, sau đó đem ánh mắt chuyển hướng một phương khác, thấp giọng đi hỏi: "Tỷ, cái kia là Lý gia Vương Nhụy đi. . ."

Lưu Hiểu Vận lại là gật đầu.

Cùng lúc đó.

"Can đảm dám đối với lão bà ta cùng muội muội ném đá giấu tay, lòng dạ đáng chém. . ."

Vương Dật hét lớn một tiếng, cánh tay phải nhân thể chấn động.

"Lão công, nhân gia không phải tiểu hài tử. . ."

Đột nhiên, một đạo bất mãn hờn dỗi thăm thăm bay lên.

Đã thấy tiểu loli thủ sẵn góc áo, oan ức nhìn Vương Dật, trong con ngươi xinh đẹp sưng mù mờ mịt, cái miệng nhỏ quyết so cái gì đều cao, đều sắp khóc.

Dát? ? ?

Vương mẫu người trong nháy mắt có chút ngẩn ngang, gấp vội vàng buông tay ra ấn, ngồi xổm người xuống đi, cười bồi nói: "Lão bà, người hiểu lầm, ta đang nói Tiểu Nhụy. . ."

"A? ? ?"

Vương MM nhất thời choáng váng, nhìn ca ca, mặt cười một mảnh mờ mịt.

Tiểu loli nghe xong, mím mím cặp môi thom, không còn động tĩnh.

"Vù vù. . ."

Sát thủ mất đi ràng buộc sau, hai tay chống đỡ mà, liên tục thở hắt hắt, lửa mặt thanh một trận từ một trận, luân phiên biến hóa.

Ở vừa nháy mắt, thực sự thật đáng sợ .

Vương Dật hồng hảo đại phụ sau, nhân thể đứng dậy, đang chờ lại ra tay, lông mày nhưng là vừa nhíu, ngẩng đầu xem hướng về bầu trời.

Mấy qua đi. . .

"Quý Đạo tông Ân Chính Công, gặp tiên sư. . ."

Một giọng già nua, thăm thẳm xuất hiện, truyền khắp toàn bộ hư không.

Lưu Hân Giang đám người nhất thời biến sắc.

Quý Đạo tông đầu đem ghé gập làm sao đến rồi?

Lưu gia tuy rằng thế đại, nhưng giới hạn ở Tùng Giang mà thôi, ở Hoa Hạ Cổ Võ Giới căn bản bé nhỏ không đáng kể.

Mà Ân Chính Công, có thể từng ám sát quá gia tộc lớn gia chủ a.

Chuyện này. . . Chuyện này. . .

Lúc này Vương Dật cũng rất kinh ngạc.

Tu vi của đối phương, dĩ nhiên đạt đến Trúc Cơ một tầng đỉnh cao?

Bực này thực lực, ở Tu Chân giới không tính là gì, có thể ở thế tục nhưng là tồn tại đỉnh cấp .

Xem ra nơi trần thế, xác thực còn có ghê gớm đại thuật, bằng không bằng vào điểm ấy mong manh linh lực, đừng nói Trúc Cơ , Luyện Khí chín tầng đều là một đạo không cách nào vượt qua lạch trôi.

Vương Dật không đáng theo tiếng, lần thứ hai ngồi xổm người xuống đi, đem tiểu loli lâu vào trong ngực: "Lão bà, nơi này có cái gì bảo bối?"

Như muốn diệt Lưu gia, một cái lừa mặt sát thủ như vậy đủ rồi, căn bản không cần Trúc Cơ cường giả xuất hiện.

Các loại dấu hiệu cho thấy, nơi này có bọn hán muốn tìm đồ vật.

"Ừm. . ."

Đúng như dự đoán, tiểu loli gật gù, giơ lên tay nhỏ, chỉ về chính bắc chỗ, ngâm thơ nói: "Nơi đó có cùng nơi thủy hành linh nguyên, độ tinh khiết rất cao. Linh nguyên phía dưới đề lên một cái đại kiếm màu đen, còn có mấy viên ngân châm. Bất quá này đại kiếm thật kỳ quái, không có mũi kiếm. . ."

"Hà?"

Vương Dật không khỏi sững sờ.

Không có mũi kiếm?

Hắn cảm giác thấy hơi quen thuộc, lại nhất thời không nhớ ra được ở nơi nào nghe được.

Mà Lưu Hân Giang tắc kinh hãi đến biến sắc, nhìn về phía lừa mặt sát thủ, cắn răng nói: "Nguyên lai, các người là vì 'Hàn Ngọc Sàng' . . ."

Thanh niên không để ý tới hắn, chỉ lo nhìn chăm chú Vương Dật, lừa mặt một mảnh cẩn thận.

Lúc này, Vương Dật rốt cục biết rõ .

Nguyên lai đối phương là vì khối này linh nguyên mà đến, xem ra Lưu Hiểu Vận là vừa vặn đuổi tới.

Tiểu loli đều nói độ tinh khiết rất cao, bởi vậy có thể thấy được. . .

Chờ chút!

Đột nhiên, Vương mở người đầu óc nổ vang.

Hàn Ngọc Sàng? Vô phong hắc kiếm? Ngân châm?

Này gọi là ! ! !

Sẽ không là thật sao. . .

Cùng lúc đó, thanh âm già nua chậm rãi truyền đến: "Tiên sư, vật ấy bản tông nhất định muốn lấy được, kính xin. . ."

"Cút nhanh lên. . ."

Vương Dật không thèm phí lời với hắn, hướng hư không khoát tay áo một cái, ôm đại phụ đứng dậy, nhanh chân hướng Lưu Hân Giang đi đến.

"Ngươi. . . Rượu mời không uống, muốn chết. . ."

Ần náu ở hư không Trúc Cơ sát thủ lửa giận ngút trời, hắn chưa từng được quá cái này? Không chỉ có hét lớn một tiếng.

'Hồng. . .'

Trong phút chốc, một luồng kinh sợ sát cơ xông thẳng mà xuống.

"Thật đáng ghét. . ."

Tiểu loli cặp môi thom một đò, trực tiếp giơ lên tay nhỏ, hư không bắn ra.

'Ầm ầm. . .'

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 539: Đồng ngôn vô kỵ

Thiên khung bên trên, bỗng nhiên bùng nổ ra một luồng to lớn nổ vang, hư không một trận run rẩy.

Kinh sợ sát cơ ở sát na tiêu thất, trong nháy mắt hóa thành vô hình.

Sau đó. . .

Sẽ không có sau đó.

Ân Chính Công âm thanh, không xuất hiện nữa.

'Phù phù'

Lửa mặt sát thủ nhất thời ngã xuống đất, ngo ngác ngẩn đầu, con ngươi đều trừng xuất đến rồi.

Hắn vừa nãy xem rất rõ ràng.

Cái kia. . . Bé gái, liền như thể khoát tay. . .

Thiên, bọn hắn đến cùng là ai?

Này nơi Quỷ Đạo tông sát thủ, thật sự bị sợ hãi rồi.

Hư không động tĩnh thực sự quá lớn, Lưu gia mấy người cũng bị sợ hãi đến quá chừng.

Vương Dật ôm đại phụ, vòng qua hoá đá trong sát thủ, đi tới trước mặt chúng nhân.

"Ta muốn nhìn một chút Hàn Ngọc Sàng. . ."

Hắn cường chế trong lòng cơn sóng, chậm rãi nói.

Lưu Hân Giang thân thể chấn động, nghiêng mặt sang bên, há miệng, nhưng cái gì cũng không nói ra được.

"Hàn Ngọc Sàng là ta gia chi bảo, nguyên lai. . . Ngươi cũng giống như bọn họ. . ."

Lưu Tiểu Thi vốn là xem Vương Dật ánh mắt có chút tiểu sùng bái, lúc này không khỏi răng bạc ám cắn.

"Tiểu Thi, chớ nói nhảm . ."

Lưu Hiểu Vận nhất thời kinh ngạc, cuống quýt nghiêng đi mặt cười: "Vương Dật. . . Sư huynh, muội muội ta trẻ người non dạ, ngại đừng. . ."

Vương mỗ người tay phải xếp đặt lại đặt tại: "Đồng ngôn vô ký, không có chuyện gì. . ."

Lưu Hiểu Vận không khỏi ngẩn ngơ.

Lưu Tiểu Thi tắc trong nháy mắt bị tức nổ tung.

"Hô. . ."

Nàng trong nháy mắt đứng dậy, khề khề nói: "Ngươi có ý gì?"

"Thì nhi. . ."

Lưu Hân Giang đánh gãy tiểu nữ nhi, gian nan đứng dậy: "Lưu mỗ. . . Đây liền dẫn tiên sư đi vào. . ."

Vương Dật gật gật đầu: "Làm phiền. . ."

. . .

"Kẹt kẹt. . ."

Lưỡng phiến to lớn thanh đồng môn, chậm rãi bị mở ra.

Một bộ thể mỹ tuyệt luân bức tranh, xuất hiện ở trước mặt mọi người.

Đây là một gian to lớn nhà đá, ở giữa trí có một án to lớn xe trượt tuyết.

Xe trượt tuyết không chút tí vết không tỳ, thông thể toả ra xanh thắm ba quang, từng tia từng tia sương trắng từ giường điện bay lên, trôi về hư không.

Mà xe trượt tuyết phía trên, tắc móc có một cái thật dài cầm thăng, hai đầu nạm ở mặt tường. Thăng thể vi vi ó vàng, không biết cúp mấy bao nhiêu năm tháng.

Vương Dật thả xuống đại phụ, đi về phía trước hai bước, sâu sắc nhìn chăm chú trước mặt tất cả, thân thể run rẩy không thôi.

Lẽ nào, đúng là. . .

"Lão công, ngươi làm sao?"

Tiểu loli giờ lên mặt cười, mờ mịt đi hỏi.

"Tê. . . Hô. . ."

Vương Dật hít một hơi thật sâu, chậm rãi lắc đầu: "Không có chuyện gì. . ."

Hắn cố nén kích động trong lòng, đi tới xe trượt tuyết phía trước, đứng lại.

Tiểu loli trong lòng kỳ quái, mâu trong tràn đầy nghi vấn. Nàng không hiểu, lão công vì sao kích động như thế?

Mà nơi cửa Vương Nhụy, nhưng là tay vỗ cặp môi thơm, mặt cười hiện lên vẻ kinh sợ.

Thiên, nơi này không phải. . .

Không đúng vậy, nơi đó không phải ở vào tây ~ an sao? Sao sẽ xuất hiện ở Tùng Giang?

Vào giờ phút này.

Vương Dật giờ tay, khề vuốt xe trượt tuyết mặt ngoài.

Sương trắng nhất thời được theo ảnh hưởng, ở bốn phía tản ra, mịt mờ vô thường.

"Hảo lương. . ."

Vương Dật nói nhỏ, tinh tế nhìn chăm chú tất cả.

Xuyên thấu qua xe trượt tuyết mặt ngoài, có thể rõ ràng nhìn thấy, phía dưới có một lớn một nhỏ hai cái rãnh.

Đại rãnh lý, thả có một thanh màu đen vô phong cự kiếm

Tiểu rãnh trong, trí có 5 viên ngân châm

Đại tiểu rãnh dưới chéch, tắc khắc dấu rất nhiều cực nhỏ chữ nhỏ. Kiểu chữ tú lệ vô song, sắp xếp có giống có thứ tự.

"Lão công, nơi này có chữ viết đây. . ."

Tiểu loli cũng nhìn thấy , không khỏi ngây thơ nói.

Vương Dật gạt gù, ánh mắt dưới đi, tế nhìn thật kỹ.

'Ngày hôm nay bà bà mang về một đứa bé trai, nhượng ta đi chăm sóc. Nhân gia học nghệ chưa tinh, làm sao có thời giờ chăm sóc người? Bà bà thật đúng thể. . .'

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 540: Nhất thẳng nhất thạch, nhất sinh nhất thế

'Bà bà dĩ nhiên vì hấn làm hy sinh lớn như thế, tại sao? Tổ Sư bà bà từng có di huấn, không thể tin tưởng thiên hạ bất kỳ nam nhân.'

'Hôm nay bà bà đi tới, ta, thu rồi một tên nam đệ tử.'

'Hôm nay quá, thật là không có thói quen.'

'Quá nhi nhập tông trải qua có đoạn tháng ngày , thương thế dần được, ngay hôm đó lên, ta liền truyền cho hấn tông môn tâm pháp. . .'

'Hôm nay Quá nhi mượn Hàn Ngọc Sảng tu thể luyện khí, ta chỉ có thể ngủ trên sọt dây . . .'

Xem tới đây, Vương Dật ngẩng đầu lên, nhìn về phía trong hư không cảm thẳng. Quan sát một lát sau, nhắm hai mắt lại.

Dần dần, một bức thê mỹ tuyệt luân bức tranh, hiện lên ở đầu óc của hấn ở trong.

'U ám trong thạch thất, một cái 10 đến tuổi thiếu niên, ở hàn khí bốc lên xe trượt tuyết trên ngồi xếp bằng tu luyện.

Hấn bị đông cứng khuôn mặt nhỏ trắng bệch, thông thể run rẩy không ngừng, nhưng cắn chặt hàm răng, không phát sinh một tiếng rên rì.

Mà cảm thẳng bên trên, tắc tiểu nhiên ngồi một cái 16, 7 tuổi thiếu nữ mặc áo trắng.

Nàng như tiên nữ trên chín tầng trời giống như vậy, kỳ ảo, u nhã, không có chứa một tia khói lửa nhân gian khí tức.

Thiếu nữ mặc áo trắng mặt cười hơi rù xuống, nhìn chăm chú xe trượt tuyết trên thiếu niên, ánh mắt bình tĩnh như thủy.

Có thể cái trong nơi sâu xa, nhưng chen lẫn từng tia từng tia. . . Hiếu kỳ. . .'

Mình tưởng ở đây, Vương Dật mở miệng than nhẹ: "Một thẳng một thạch, một đời một kiếp. . ."

Si ngốc niệm hằng vũ hồng hoang, nghênh bao nhiêu hạ qua đông đến?

Chuyện xưa của bọn họ, từ vừa mới bắt đầu, liền nhất định kết cục.

Bên cạnh tiểu loli nhất thời ngẩn ngơ, ngây thơ hỏi: "Lão công, người đang nói cái gì?"

Vương Dật mở mắt ra, ngồi xỏm người xuống đi, mềm nhẹ ôm lấy đại phụ, ở nàng non mềm mặt cười dâng hương một tý.

Tiểu loli càng mờ mịt , nháy mắt to, nhìn chăm chú đối phương.

Vương Dật cười khẽ, hai tay vì vì dùng sức, nghiêng đi gương mặt tuấn tú, tiếp tục nhìn xuống dưới.

'Sáu năm, Quá nhi lớn rồi.'

'Muốn đột phá , có thể nhất định phải có người ngoài phụ trợ, ta cùng Quá nhi trai gái khác nhau, này có thể. . . Như thế nào cho phải?'

'Quá nhi nghĩ đến một cái biện pháp, ta cho rằng có thể được. Hi vọng sư tôn cùng Tổ Sư bà bà chớ có trách ta. . .'

'Thất bại , nội thương thật nặng, xem ra, ta mệnh số tức sẽ kết thúc.'

'Quá nhi hửn. . . Chạy, ta tâm, vì sao so với phù tạng muốn đau hơn trăm lần? Tổ Sư bà bà, cái này chẳng lẽ chính là ngài nói : Nam nhân là trên đời vật đáng sợ nhất?'

'Ngoại diện đến người, hảo như là sư tỷ đệ tử.'

'Quá nhi. . . Trở lại?'

'Ta muốn khởi động cơ quan.'

'Hảo như, có thể đi ra ngoài. . .'

'Ở bên ngoài cùng với Quá nhi sinh hoạt một chút thời gian, cảm giác hay vẫn là tông môn tốt.'

'Hôm nay, ta đối với tu sĩ kia sử dụng Di Hồn chi thuật, nhượng hửn ngộ nhận là cùng ta hoan hảo. Ta tại sao lại làm như vậy? Lẽ nào là bởi vì Quá nhi không để ý tới ta? Cố ý đi khí hửn? Ta, có phải là làm sai?'

Vương Dật xem tới đây, thông thể nhất thời chấn động mạnh.

Chân thực qua lại, nằng, cũng không có thất thân?

Vương Dật vội vàng nhìn xuống dưới.

'Quá nhi hay vẫn là biết rồi, hửn đi tìm Toàn Chân tông tu sĩ liễu mạng , làm sao bây giờ? Ta thật sợ hãi, thật hối hận, ta muốn qua đi.'

'Hôm nay, ta cùng Quá nhi thành hôn , ở Tổ Sư bà bà trước mặt. Nhưng ta, trải qua không còn sống lâu nữa, ta thật sự. . .'

Tú chữ tới đây, bỗng nhiên im bất đi.

Phía dưới, tắc viết mười sáu cái đại tự: Chấp tử tay, cùng tử giai lão. Một đời một kiếp, vĩnh viễn không chia cách.

Kiểu chữ cường tráng mạnh mẽ, chất phác vô phương.

"Một đời một kiếp, vĩnh viễn không chia cách. . ."

Vương Dật xoa xoa xe trượt tuyết mặt ngoài, thấp giọng tự nói. Lập tức hít một hơi thật sâu, chậm rãi phun ra.

Nơi này không phải Chung Nam Sơn dưới, lại càng không là hoạt tử nhân mộ.

Hay là, nơi này mây khói qua lại, cùng đại sư dưới ngòi bút cảm động cố sự, chỉ do trùng hợp.

Lại hay là, vị đại sư kia ngẫu nhiên biết nơi này tất cả, dùng văn chương của chính mình, soạn viết ra một chữ rung động đến tâm can thể mỷ truyền thuyết.

Còn hay là. . .

Bất quá, tất cả tất cả, đều không trọng yếu.

"Lão công, người làm sao khóc?"

Tiểu loli thấy đối phương hai mắt đỏ lên, không khỏi cả kinh.

"Ta không có chuyện gì. . ."

Vương Dật xóa đi khóe mắt vệt nước mắt, khẽ cười nói.

Ở đại sư sáng tác trong truyền thuyết, hứng thú nhất chính là (Thần Điều Hiệp Lữ).

Làm thế số khổ yên ương đã khóc, cười quá.

Bây giờ, Vương Dật dĩ nhiên ở đây phát hiện tương tự qua lại, có thể nào không kích động?

"Ồ. . ."

Tiểu loli như hiểu mà không hiểu ồ một tiếng, ngây thơ nói: "Lão công, khối linh thạch này quả thật không tệ, chúng ta cầm lại gia đi."

Phía sau Lư gia cùng nhân nghe xong, dồn dập biến sắc.

"Lão bà. . ."

Vương Dật nhất thời bật cười: "Nơi này tất cả, không nên cải biến mây may. Hóa ra là ra sao, sau đó hay vẫn là ra sao. . ."

Tiểu loli nghe xong, trong lòng kỳ quái, nhưng cũng không có hỏi nhiều.

Vương Dật ôm đại phụ về đến trước mặt chúng nhân, nhìn về phía Lư Hân Giang: "Lư gia chủ, người nhưng là lưu chữ giả hậu nhân?"

Lư Hân Giang nghe xong lắc đầu: "Bộ tộc ta ở đây sinh hoạt hơn hai trăm năm, cái này nhà đá cùng Hàn Ngọc Sàng, trước liền tồn tại, làm như Thượng Cổ để lại. . ."

Vương Dật nghe xong gật đầu.

Nói như thế, là Lư gia vẫn thủ hộ chúng nó.

Vậy hôm nay việc này, chính mình vẫn đứng là bang đứng rồi.

Vương Dật nói: "Lư gia chủ, nói vậy người cũng nhìn ra rồi, ta cùng Lư sư muội cùng thuộc về một cái tông môn."

Lư Hân Giang vội vàng mở miệng: "Lão phu biết. . ."

Đùa giỡn, này muốn không thấy được, này mấy chục năm liền sống uống phí.

"Được. . ."

Vương Dật lần thứ hai gật đầu, tay phải từ tiểu loli bên hông dời, đem muội muội kéo đến trước người, nói: "Tùng Giang Lý gia, là ta Nhị nương nhà mẹ đẻ, Vương Nhụy là thân muội muội của ta."

Lư Hân Giang rõ ràng sững sờ, cái này còn thật không biết. Hắn nghiêng đầu đi, nhìn về phía con gái lớn.

Lư Hiểu Vận hướng phụ thân nhẹ nhàng gật đầu.

Lư Hân Giang nhất thời hiểu rõ, hoảng hốt vội nói: "Lão phu rõ ràng."

Hắn tất nhiên là hiểu được sau đó nên làm như thế nào.

Vương Dật đối với phản ứng của hắn rất hài lòng, trầm mặc chốc lát, bỗng nhiên bất thành linh mạo một câu: "Lư gia chủ, ngài thật sự không nhớ rõ ta?"

"Hà?"

Lư Hân Giang nhất thời mòng ép.

Người là Tiêu Điều Tông vô thượng tiên sư, lão phu cái nào có cơ hội nhận thức người oa?

Một bên Lư Hiểu Vận mím mím cặp môi thom, lén lút nhìn Tam muội một chút.

Nàng cái tiểu động tác này, ai cũng không có chú ý tới.

"Ha ha. . ."

Vương Dật nở nụ cười, chậm rãi nói: "Đình gia, Lãnh Tâm. . ."

Lư Hân Giang nghe xong, vẻ mặt ở trong chớp mắt động lại.

Tiên sư sao sẽ biết Lãnh Tâm?

Đình gia?

Lãnh Tâm một lần cuối cùng hành động, không phải là ở nơi này sao? Mục tiêu là. . .

Lẽ nào?

Không. . . Biết. . . Đi. . .

Nghĩ tới đây, Lư Hân Giang hai mắt vượt trùng càng lớn, tự nguyền rủa.

Vương Dật nhân thể gạt đầu: "Ta chính là cái kia mang khẩu trang người, Lãnh Tâm, cũng là ta giết."

Chuyện này, nhất định phải đi thẳng vào vấn đề, nói rõ tất cả.

Lư Hân Giang đột nhiên biến sắc, bạch bạch bạch lùi lại mấy bước.

Hắn chính là người bí ẩn kia?

Chuyện này. . . Làm sao có khả năng?

"Hóa ra là người!"

Đột nhiên, rít lên một tiếng cắt ra hư không, đề-xi-ben được kêu là một cái đủ.

Đã thấy Lư Tiểu Thi âm thanh quát lên: "Ta giết người, làm Lãnh Tâm ca ca báo thù. . ."

Nàng cặp kia tay ngọc hư không lay động, hướng về Vương Dật xông thẳng mà đi.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 541: Thẻ ngân hàng không ở trên tay ta

"Tiểu Thi, dừng tay. . ."

Lư Hiểu Vận kinh sợ một tiếng, vội vàng ôm lấy muội muội.

"Tỷ, người thả ra ta. . ."

Lư Tiểu Thi dùng sức gãy giữa, tay ngọc hư không một trận loạn trào, lão hung hãn.

Tiểu loli không làm, mặt cười đột nhiên chìm xuống: "Vô tri tiểu nữ, gan to bằng trời, lại dám ngay ở trước mặt Bồn cung điện, đối với lão công có không quen cử chỉ, phải bị tội gì?"

"Người là ai?"

Lư Tiểu Thi lạnh lùng nhìn về phía đối phương, mâu trong sự thù hận ngập trời.

Tiểu loli mặt cười nhân thể giương lên, dịu dàng nói: "Thiên Nguyệt Thần Vương Sư Phi Yên, hậu cung chi chủ, lão công đại lão bà."

"Thiên Nguyệt Thần Vương? Hậu cung chi chủ? Đại lão bà? A. . ."

Lư Tiểu Thi nở nụ cười mấy lần, nhưng là lạnh, nàng cắn răng bạc nói: "Bồn tiểu thư không thời gian cùng người quá gia gia, nhỏ bé. . ."

"Tiểu Thi, người câm miệng!"

Lư Hiểu Vận nhất thời hoa dung thất sắc, vội vàng che em gái phần môi.

Nàng quá rõ ràng tiểu loli khủng bố đến mức nào .

Đáng tiếc, lúc này đã muộn.

"Ngươi nói cái gì?"

Tiểu loli mặt cười đột nhiên biến hoá, mỹ lệ mắt to trong, bắn ra đáng sợ hàn mang.

"Lão bà, quên đi."

Vương mẫu người hai tay vì hơi thu, nhẹ giọng nói: "Ta giết trong lòng nàng người, nàng ghi hận lão công cũng hợp tình hợp lý. . ."

Từ Lư Tiểu Thi cử động trên xem, nàng cùng Lãnh Tâm quan hệ tuyệt đối không bình thường.

"Hanh. . ."

Tiểu loli kiều hừ một tiếng, nằm nhào lão công trên người, không còn động tĩnh.

"Tỷ, ngươi thả ra ta a. . ."

Lư Tiểu Thi tiếp tục giãy giụa, ngày hôm nay thế phải cho Vương Dật đẹp đẽ.

"Hảo rồi!"

Đột nhiên, Lư Hân Giang hét lớn một tiếng, đi đến con gái phụ cận, giơ lên tay phải, xuất chỉ như gió.

'Xi xi xi. . .'

Lư Tiểu Thi thân thể yếu kiều chấn động, nhất thời không thể động.

"Cha, ngươi làm cái gì?"

Nàng choáng váng, khó có thể tin hỏi.

"Vận nhi, mang muội muội ngươi trở lại. . ."

Lư Hân Giang không để ý tới nàng, hướng con gái lớn trầm giọng nói.

Lư Hiểu Vận phức tạp nhìn Vương Dật một chút, mang theo muội muội đi tới.

Lư Hân Giang nghiêng người sang, hai tay ôm quyền, áy náy nói: "Tiểu nữ vô tri, kính xin. . ."

"Không có chuyện gì."

Vương Dật xua tay đi đánh gãy, gò má nhìn về phía muội muội: "Tiểu Nhụy, chúng ta trở về đi thôi."

Vương Nhụy nhẹ nhàng gật đầu: "Ừm. . ."

Lư Hân Giang thấy bọn họ phải đi, vội vàng xuất nói giữ lại, bị Vương Dật uyển ngôn cự tuyệt .

"Bảo vệ cẩn thận nơi này, như lại có thêm cường địch xâm lấn, gọi điện thoại cho ta."

Vương Dật lưu lại số điện thoại sau, mang theo lão bà muội muội về đến Tùng Sơn.

Tiến vào biệt thự sau, chúng nữ đồng thời nhìn về phía bọn hắn.

"Tiểu Nhụy, đã đến giờ , ngươi lại cho Lư gia trưởng nữ đi điện thoại."

Lý Tú Chi nhìn một chút trên tay Vacheron Constantin, nhẹ giọng nói.

"Mẹ, trải qua đánh xong , ca hân nhận thức Lư Hiểu Vận."

Vương Nhụy đi tới bên cạnh mẫu thân ngồi xuống, cười khẽ nói.

Đây là bọn hắn trở lại trước liên thương lượng kỹ càng rồi, không đề cập tới Tùng Giang một nhóm.

Lý Tú Chi nghe xong, cuối cùng thả xuống một cái tâm sự.

Xem ra, Hải Sơn người trưởng tử này, xác thực không đơn giản.

"Mẹ, chúng ta hiện tại đi vật nghiệp, đem bên cạnh nhà xác định."

Vương Dật dẫn đại phụ đi tới mẹ bên cạnh, cười ha hả nói.

Triệu Phụng Lan do dự chốc lát, thấp giọng hỏi: "Nhi tử, người cùng mẹ nói thật, số tiền kia thật sự không có chuyện gì?"

"Ai u, ngài liền yên tâm hảo."

Vương Dật cũng là say rồi, sớm biết như vậy, nên cùng mẹ ăn ngay nói thật.

Triệu Phụng Lan xoắn xuýt nửa ngày, cuối cùng gật đầu đồng ý.

Vương Dật trong bóng tối thở phào nhẹ nhõm, nghiêng đầu đi, nhìn về phía Nguyệt Thi Lam: "Đem thẻ ngân hàng cho ta. . ."

Nguyệt Thi Lam nghe xong, mím mím cặp môi thom, có chút ủy khuất nói: "Thẻ ngân hàng, không ở trên tay ta."

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 542: Kỳ thực còn có hai

"Hả?"

Vương mỗ người này cả kinh đương thật không phải chuyện nhỏ.

Không ở trong tay người?

Hắn vội vã truyền âm: "Ta đi cửu châu trước, không phải đưa thẻ cho người sao?"

Chuyện này có thể không qua loa được, chính mình cũng đem nói thả ra ngoài, nếu là không bỏ ra nổi tiền đến, không chỉ có mẹ nơi này không cách nào giao cho, chỉ thứ hai bên kia cũng sẽ làm mất đi mặt mũi.

Hơn nữa là ném đại nhân.

Nguyệt Thi Lam cảm thấy càng oan ức, buông xuống mặt cười, truyền âm nói: "Thẻ trong tay Liễu Thiên Nhi. . ."

Vương Dật sững sờ, mờ mịt truyền âm: "Làm sao sẽ ở nàng này?"

Nguyệt Thi Lam cắn cắn cặp môi thom, truyền âm nói xuất tất cả.

...

Nguyên lai, Vương Dật đi rồi, Liễu Thiên Nhi thường thường liền tới yêu cầu thẻ ngân hàng, lý do đa dạng, khác người mở mang tầm mắt.

Nguyệt Thi Lam há có thể đi thỏa hiệp? Gắt gao bảo vệ thẻ ngân hàng, không làm cho đối phương thực hiện được.

Nàng đem thẻ ẩn giấu ở một cái cực kỳ bí mật địa phương, không cho bất kỳ người tìm tới.

Ai nghĩ, Sơn Vô Lăng thực sự quá nghịch thiên, dĩ nhiên phát hiện 'Thẻ tung'.

Nàng không có nóng lòng động thủ, mà là thương lượng với Liễu Thiên Nhi một phen, giả thiết một cái 'Trộm thẻ' kế hoạch.

Ngày thứ hai, Liễu Thiên Nhi đem Nguyệt Thi Lam lừa gạt về tông môn, Sơn Vô Lăng tắc khứ hành thiết, cuối cùng được tay.

Sự tình phát ngày thứ ba, Nguyệt Thi Lam phát hiện, nhất thời tức giận đến không được, trực tiếp tìm đã qua.

"Ta trước tiên chúc dưới tiền điện thoại, qua mấy ngày lại cho người. . ."

Liễu Thiên Nhi phũ phàng đối phương một chút, đưa tay ra mời tình tế cánh tay, kiều diễm vô hạn nói.

"Người. . . Người. . ."

Nguyệt Thi Lam chỉ vào đối phương, thân thể yêu kiều run lẩy bẩy, nhưng cái gì cũng không nói ra được.

. . .

"Là như vậy. . ."

Vương Dật biết được tất cả sau, roi vào trầm ngâm.

Nguyệt Thi Lam gật gù, mâu trong sương mù mờ lung, đều sắp khóc, chậm đợi người yêu cho mình làm chủ.

Vương Dật lấy điện thoại di động ra, cho Liễu Thiên Nhi phát tài đã qua: 'Thiên Nhi, người ở đâu?'

Tin nhắn rất sắp có hồi phục: 'Tông môn đây. Lão công, Ngũ Cẩm sư tôn trở lại, người có phải là vậy. . .'

Vương Dật: 'Ân, ngày hôm nay trở lại. Thiên Nhi, thẻ ngân hàng của ta ở chỗ của người?'

Điện thoại di động vắng lặng chốc lát, lần thứ hai chấn động lên: 'Lão công, trong nhà trải qua không cho ta tiền, ta mấy ngày nay trong tay khăn, vì lẽ đó liền. . . , người đừng nóng giận.'

Vương Dật xem sau có chút không nói gì.

Liễu gia như thế nào đi nữa không ăn thua, cũng sẽ không đứt đoạn mất Liễu Thiên Nhi 'Lương thảo' .

Đối phương rõ ràng đang nói dối, có thể hai người trải qua xác định tình, Vương Dật há có thể đi tính toán? Phát nói: 'Ta không sinh khí. Thiên Nhi, người bây giờ trở về biệt thự một chuyến, cầm thẻ ngân hàng, ta hữu dụng.'

Liễu Thiên Nhi: 'Ân, ta lập tức tới ngay.'

"Vương Dật, làm sao ?"

Triệu Phụng Lan thấy nhi tử đầu tiên là cùng Nguyệt Thi Lam đầu mày cuối mắt, sau đó lại lấy điện thoại di động ra, biết gặp sự cố .

"Không có chuyện gì, thẻ trong tay Thiên Nhi, ta làm cho nàng lấy tới."

Vương Dật cười cợt, ăn ngay nói thật.

"Thiên Nhi?"

Triệu Phụng Lan nhất thời cả kinh, thấp giọng hỏi: "Trước cái kia lục y thiếu nữ? Người vì sao đưa thẻ cho nàng? Lẽ nào. . ."

"Ừm!"

Vương mẫu người 'Hàm hậu' cười cợt: "Mẹ, nhi tử lợi hại không."

Triệu Phụng Lan nhất thời bạch nhi tử một chút.

"Lão công, Liễu Thiên Nhi nói thế nào ?"

Nguyệt Thi Lam không nhận được truyền âm

"Nàng lập tức lại đây. . ."

Vương Dật cười cợt, không tỏ rõ ý kiến.

Nguyệt Thi Lam nghe xong, mím mím cặp môi thom, trong lòng có chút tiểu không cam lòng, càng có chút hơn tiểu thất vọng.

Nàng rất thông tuệ, tất nhiên là nghe ra Vương Dật không muốn tra cứu xuống.

Nguyệt Thi Lam cũng không bụng dạ hẹp hòi nữ tử, có thể Liễu Thiên Nhi thực sự quá phận quá đáng, còn có cái kia Sơn Vô Lăng. . .

Cũng không lâu lắm, lâu ba xuất hiện kêu khẽ, hai giới cánh cửa bị mở ra .

Lập tức, một trận vụn vặt xuống lầu tiếng chậm rãi xuất hiện.

Vương mẫu người nhất thời sững sờ.

Nghe tiếng bước chân, trở lại không ngừng Liễu Thiên Nhi nhất nhân.

Rất nhanh, đáp án công bố .

Ngữ Cầm cũng tới .

Nguyên lai, vị mỹ nữ này Kim Đan chính ở kiểm tra các đệ tử tu hành tiến độ, chợt nghe ái đồ truyền âm, do dự một lát sau, quyết định cùng nàng đồng thời.

Chính mình dù sao có danh phận.

Nhị nữ xuống lầu sau, nhất thời bị nơi này trận thế làm bối rối, song song đình chỉ nơi cửa thang lầu, mặt cười một trận mờ mịt.

Lý Tú Chi mẹ con cũng choáng váng: Tại sao lại đến rồi hai?

Triệu Phụng Lan tất nhiên là kinh ngạc, nhất thời đứng dậy.

"Liều hiệp cung, ngữ thiên thị, các người lại đây. . ."

Tiểu loli hướng đối phương vẫy vẫy tay nhỏ.

Nhị nữ thấy, song song đi tới.

Liễu Thiên Nhi còn khá hơn một chút, nàng dù sao gặp Vương mẫu, ngữ mỹ nhân lại có chút tay chân luống cuống .

"Các người muốn. . ."

Tiểu loli hướng về một cung một thị truyền âm căn dặn.

Liễu Thiên Nhi nghe xong, ngoan ngoãn gật gù, Ngữ Cầm tắc mặt cười càng ngày càng hồng, kiều diễm ướt át.

Mấy phút sau, các nàng đi tới Triệu Phụng Lan trước mặt, thấp giọng nói: "Xin chào bà bà. . ."

Lập tức, nhị nữ nghiêng người sang, khẽ vuốt cằm: "Xin chào Tú Chi bà bà. . ."

Lý Tú Chi đằng một tý đứng lên, nhìn về phía chính thất, sợ hãi nói: "Triệu tỷ tỷ, chuyện này. . . Đây là. . ."

Triệu Phụng Lan cũng mộng rảo rảo, quay đầu nhìn về phía nhị tử, sắc mặt dĩ nhiên rất không quen .

"Ha ha ha. . ."

Vương mẫu người hướng mẹ vò đầu cười khúc khích, hai chân nhưng đang dõng về phía sau động.

Hắn cảm thấy một luồng 'Sát khí', rất đáng sợ.

"Vương Dật. . ."

Triệu Phụng Lan cắn răng, gần từng chữ: "Người tới đây cho ta."

Vương mẫu lòng người tóc chiến, lại lui về phía sau hai bước, ha ha cười nói: "Mẹ, ngài nói đi, ta nghe thấy. . ."

Có chi thứ hai ở, Triệu Phụng Lan không cũng tức giận, nàng hít một hơi thật sâu, nói: "Người nói với ta lời nói thật, có còn hay không?"

"Còn có một cái. . ."

Vương mẫu người không dám ẩn giấu, vội vàng duỗi ra ngón trỏ.

"Đương thật còn có?"

Triệu Phụng Lan cố nén lửa giận trong lòng, cắn răng cười gần: "Nhị tử, người được, rất tốt. . ."

"Ha, cảm ơn mẹ. . ."

Vương mẫu người tiếp tục 'Hàm hậu' cười, lui về sau tư thế nhưng không có đình chỉ.

"Ngươi đứng lại."

Triệu Phụng Lan khẽ quát một tiếng, nói: "Xác thực chỉ có một cái?"

"A. . ."

Vương mẫu người trăm mặc chốc lát, lại duỗi ra ngón giữa: "Kỳ thực còn có hai?"

Hắn nhớ tới Lâm Tử Vi.

"Ngươi cái thằng nhóc!"

Triệu Phụng Lan đương thật không thể nhẫn nhịn, cũng mặc kệ chi thứ hai có ở hay không, trực tiếp vọt tới.

Vương mẫu người kinh hãi, gấp vội vàng xoay người, chạy mất dép, trong nháy mắt biến mất không thấy hình bóng.

. . .

Hơn mười phút sau, kẻ này xuất hiện ở nơi cửa thang lầu, hướng phòng khách ngó dáo dác.

Lúc này tiểu loli đang ngồi ở Triệu Phụng Lan bên người, nàng lôi kéo bà bà tay, vung lên mặt cười, không biết đang nói cái gì.

Triệu Phụng Lan tỉnh tể nghe, sắc mặt so với trước tốt hơn rất nhiều.

Lý Tú Chi mẹ con tắc ngồi ở trên ghế salông, nhìn chăm chú các tiên nữ, trên mặt một trận quái lạ.

Vương Dật cảm giác 'Nguy cơ' tiêu trừ, đi ra, một mặt 'Hàm hậu' cười: "Mẹ, Lý di, chúng ta đi vật nghiệp, đem nhà xác định. . ."

Triệu Phụng Lan quét nhĩ từ một chút, nhìn về phía chi thứ hai: "Muội muội, ngươi cho rằng như thế nào?"

Lý Tú Chi trăm ngâm chốc lát, chậm rãi gật đầu.

Lập tức, người một nhà lần lượt đứng dậy, đi ra biệt thự cửa lớn.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 543: Ta trụ sát vách ta họ Vương

Ngữ Cầm về tông môn, không có cùng đi.

Như chỉ có các tiên nữ cũng còn thôi, vấn đề là, hai vị hiệp cung cũng ở.

Nàng tuy là Kim Đan cường giả, lại là tông môn Trưởng lão, da mặt nhưng nộ vô cùng, thực sự không thể chịu đựng nhị nữ ánh mắt kinh ngạc, lạnh lẽo cho Vân Tiên truyền âm.

Vân Tiên được Đại tỷ cho phép sau, gật đầu đồng ý.

Mọi người xuất biệt thự sau, Vương Hải Sơn Thần bình thường xuất hiện, đặc biệt lợi hại.

Hắn cho nhĩ từ đưa lên điều thuốc, xem hướng về phía trước Nguyệt Thi Lam, thấp giọng hỏi: "Nguyệt Văn Phong con gái?"

Vương Hải Sơn từng là Tùng Sơn thủ phủ, tất nhiên là cùng Nguyệt gia có tiếp xúc.

Vương Dật bang cha đem yên điểm được, chính mình cũng điểm trên, sau đó cười nói: "Ngài hà tất biết rõ còn hỏi?"

Vương Hải Sơn không khỏi sững sờ, lập tức trừng một chút nhĩ từ, dứt bỏ việc này, thấp giọng hỏi: "Ngươi mẹ cùng nàng. . . Tán gẫu thế nào?"

Vương mỗ lòng người trong buồn cười, gương mặt tuấn tú nhưng cố ý căng thẳng, nghĩa chính ngôn từ nói: "Ba, ngài yên tâm, có nhi tử ở, tất cả đều sẽ hảo."

Vương Hải Sơn: . . .

Hơn 10 phút sau, mọi người tới đến thụ lâu phòng khách.

Lúc này trải qua 6 điểm hơn nhiều, nơi này vẫn chưa đóng cửa, người hay vẫn là trước sau như một héo tàn.

Một cái nữ thụ lâu viên thấy có khách vào cửa, gấp vội vàng nghênh đón, sau đó nhất thời kinh ngạc.

Thiên, sao nhiều như vậy cực phẩm mỹ nữ?

"Chào ngài, xin hỏi ngài là đến xem phòng sao?"

Nữ viên chức tổ chất thể hiện ra, đầu tiên nhìn liền phát hiện Lý Tú Chi xuất thân hiển quý, là chủ sự.

"Tùy tiện nhìn. . ."

Lý Tú Chi hướng nàng mỉm cười gật đầu.

Nữ viên chức đang chờ tiến lên, lại phát hiện chúng nữ Triệu Phụng Lan, trong lòng không khỏi cả kinh.

Nhiều năm chức trận kinh nghiệm tự nói với mình, nữ nhân này, cũng là chủ sự.

Nàng do dự chốc lát, đi về phía trước hai bước, vừa vặn đi tới chính thất chỉ thứ hai ở giữa, xoay trái xoay phải cười nói: "Mời tới bên này. . ."

Lập tức, ở nữ viên chức dẫn dắt đi, mọi người tới đến tiểu khu lập thể mô hình trước.

Nơi này đang có một đôi vợ chồng trung niên ở xem phòng.

Xảo chính là, cho bọn họ giảng giải, chính là trước tiếp đón Vương Dật nam viên chức.

Hắn rất chuyên nghiệp, tỉ mỉ cho trước mặt khách hàng giảng giải, mắt nhìn thẳng.

"Bản tiểu khu còn có thập tam bộ hộ mô hình chưa xuất thủ, phân biệt là. . ."

Nữ viên chức cũng bắt đầu giảng giải lên.

"Cái kia, mỹ nữ. . ."

Vương Dật không muốn làm trễ nãi thời gian, đi tới gần, chỉ lâm hồ đệ tam căn biệt thự: "Chúng ta muốn bộ này."

Đối diện nam viên chức nghe được âm thanh, không khỏi nghiêng đi đầu.

"Vương tiên sinh? Ngài đã tới. . ."

Hắn nhất thời cả kinh.

Vương Dật hướng về hắn gật gật đầu, lần thứ hai nhìn về phía nữ viên chức.

Nữ viên chức đầu tiên là kỳ quái nhìn đồng sự một chút, lập tức mặt lộ vẻ khó xử nói: "Bộ này. . . Ngày hôm trước trải qua bán ra. . ."

"Hả?"

Vương Dật nhất thời sửng sốt: "Như thế xảo?"

Hắn trong ấn tượng, đệ tam tòa biệt thự không đã lâu, vẫn chưa từng bán ra.

Vương Dật chỉ đệ tứ tòa biệt thự: "Vậy này bộ đâu?"

"Bộ này còn chưa thụ xuất, bất quá trải qua có khách hộ quan tâm. Ngài nếu như có ý, chúng ta hiện tại cũng có thể đi xem phòng."

Nữ viên chức con mắt nhất thời sáng lên.

"Không cần nhìn, liền bộ này, chúng ta đi ký hợp đồng quẹt thẻ. . ."

Vương Dật không nói hai lời, trực tiếp đánh nhịp.

"A?"

Nữ viên chức nhất thời bối rối.

"Tiểu tử thúì, nguoi điên rồi?"

Triệu Phụng Lan kinh hãi, đem nhi tử kéo đến bên người, khẽ quát: "Nhà đều không thấy, thêm cái gì họp đồng?"

"Mẹ, nơi này biệt thự phẩm chất vững vàng, nội bộ cách cục rõ ràng sáng tỏ, ta đừng phiền phức như vậy."

Vương Dật 'Hàm hậu' cười.

"Nói hươu nói vượn. . ."

Triệu Phụng Lan bạch nhi tử một chút, nhìn về phía chi thứ hai: "Muội muội cảm thấy bộ này như thế nào?"

Lý Tú Chi mỉm cười hồi phục: "Ta cho rằng rất tốt, bất quá muốn tận mắt xem phía diện cách cục, mới có định sở."

Vương Dật vừa nghe, đến, vậy thì xem đi.

Kết quả chính là, nữ viên chức mang theo chúng nữ hướng lâm hồ đệ tứ tòa biệt thự đi đến.

Vương gia phụ tử không có cùng đi, ngồi ở thụ lâu cửa đại sảnh hút thuốc.

"Vương Dật, ta có thể làm sao bây giờ a?"

Chúng ta Hải Sơn đồng chí thán tiếng liên tục, hoàn toàn mất chủ kiến.

Vương Dật tròn tròn mắt, không có thời gian để ý.

Ba, ta nào có biết ngài làm sao bây giờ oa? ? ?

Ước sau 40 phút, chúng nữ trở lại.

Chính thất chi thứ hai đều đối với nơi đó tương đối hài lòng.

Sau đó, chính là đi trình tự.

Bọn hắn không có đi phòng khách quý, mà là ở đại sảnh góc Tây Nam ký họp đồng.

Họ tên là Vương Nhụy, kết quả này đại gia đều không ý kiến.

Xoạt xong thẻ sau, Vương Dật đem thẻ ngân hàng đưa cho mẹ.

"Ta không nên, nguoi đưa nó thu cẩn thận, tiền bên trong không thể dùng linh tinh. . ."

Triệu Phụng Lan vội vàng đem nhi tử tay đẩy trở lại.

Vương Dật nhất thời dờ khóc dờ cười, không có đi kiên trì, tiện tay đem thẻ trả lại Liễu Thiên Nhi.

Liễu Thiên Nhi vừa mừng vừa sợ, vui rạo rực đem thẻ cẩn thận cất kỹ.

Nguyệt Thi Lam thấy sau, cặp môi thom nhất thời đỏ lên rất cao, phương tâm vô cùng cảm khó chịu.

Lấy xong chìa khoá sau, mọi người lần lượt về đến biệt thự.

Bóng đêm đã tới, Lý Tú Chi mẹ con không tốt về Tùng Giang, Vương Dật an bài các nàng đi đệ nhị tòa biệt thự nghỉ ngơi.

Triệu Phụng Lan tắc ở tại lâm hồ biệt thự hai tầng.

Vương Hải Sơn cái nào cũng không dám đi, một mình đi tới một tầng nằm nghiêng.

Là đêm.

Tô Linh Nhi có thai, rất sớm nghỉ ngơi, hai vị hiệp cung trở về tông môn.

Vương Dật ôm tiền nữ các lão bà, nằm ở trên giường lớn.

"Lão công, ta đã nói với người sự kiện. . ."

Tiểu loli ngây thơ mở miệng, hắn muốn đem ban ngày bọn tỷ muội thương lượng sự tình, nói cho đối phương biết.

"A, lão bà. . ."

Vương Dật ở đại phụ cặp môi thơm trên tầng tầng vừa hôn, rừ rừ nói: "Ngày mai nói sau đi, chúng ta ngủ."

Hắn thực sự là một môi.

"Vây cũng tốt. . ."

Tiểu loli mím mím cái miệng nhỏ, nằm nhào nhập lão công trong lòng.

Một đêm qua đi.

Vương Dật rất sớm tỉnh lại, xuống giường.

"Lão công, nhân gia còn muốn ngủ tiếp một chút đây. . ."

Tiểu loli kiều dong ngồi dậy, mắt buồn ngủ mông lung nhìn đối phương, nhẹ giọng lẩm bẩm

"Người ngủ đi, lão công đi mua sớm một chút."

Vương Dật cười cợt, đẩy cửa đi ra phòng ngủ, rửa mặt một phen sau, mặc quần áo xuống lầu, lấy ra chìa khóa xe, ly khai biệt thự.

Hắn cầm lái Bentley đi đến một gia MacDonald, mua 30 phần trưa lễ mừng phần món ăn, sau đó lái xe về đến tiểu khu.

Đem Bentley đình hảo sau, Vương Dật mang theo hai đại bao bữa sáng, hướng biệt thự đi đến.

"Hà?"

Khi hắn đi ngang qua đệ tam tòa biệt thự thì, bỗng nhiên sững sờ, dừng lại bước tiến, hai mắt chậm rãi nheo lại.

Vào giờ phút này, cửa biệt thự, trạm có một nam một nữ.

Nam ước 25, 6 tuổi, thân hình cao lớn kiên cường, sinh mày kiếm mắt sao, tuấn dật phi phàm.

Mà bên cạnh hắn thiếu nữ, cũng là 20 tả hữu, vóc người cao gầy, mi mục như họa, rất là cảm động.

Vương Dật sở dĩ lưu ý đối phương, là bởi vì hai người này, hắn gặp.

Yên Kinh, Vụ Linh sơn, hàng xóm đình viện.

Cái này mỹ thiếu nữ, chính là này hai cái nữ sát thủ một trong.

Mà cái này anh tuấn nam tử, nhưng là sau đó xuất hiện 'Tam ca', Trúc Cơ một tầng sát thủ.

Bọn hắn làm sao hội xuất hiện ở đây?

Cùng lúc đó.

Hai người cũng chú ý tới Vương Dật.

Mỹ thiếu nữ đôi mi thanh tú hơi nhíu lại, tựa hồ đang minh tư đối phương là ai.

Mà nam tử tắc thay đổi sắc mặt.

Hắn một chút liền nhận ra đối phương.

"Ha ha. . ."

Vương mỗ người thấy sau, khoe miệng nứt ra, lộ ra một loạt chính tề hàm răng: "Rất hân hạnh được biết các người, ta trụ sát vách, ta họ Vương. . ."

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 544: Anh rể, đúng là người

Hai người nhất thời sững sờ.

Lời này nghe tới . . Vì sao như vậy quái lạ?

Mỹ thiếu nữ bỗng nhiên ngẩn ngơ, rốt cục nhớ tới đối phương là ai , không khỏi hoa dung thất sắc: "Người . ."

"Từ Kỳ. . ."

Thanh niên vội vàng kéo lại đối phương cánh tay ngọc, nhìn về phía Vương Dật, mỉm cười nói: "Xin chào, ta gọi Lý Sinh, đây là muội muội ta Lý Từ Kỳ. ."

Hắn muốn đánh cuộc một keo, thắng cuộc phương không có nhìn thấu.

Dù sao, đêm đó mây đen gió lớn, mấy người lại che khuất hình dáng . .

Lý Sinh?

Vương mẫu người nhất thời không nói gì .

Người không phải gọi Chu Tâm Sinh sao, đến từ cái gì 'Thiên Tru minh', bây giờ làm sao đổi họ Lý ?

"Các người còn không ăn cơm đi, ta mua sớm một chút. . ."

Hắn không có đi vạch trần, nhắc lên trong tay đóng gói túi.

"Không cần, chúng ta ăn qua , cảm ơn Vương huynh đệ. . ."

Chu Tâm Sinh mỉm cười nói.

Hắn răng rất trắng, nụ cười càng là mê người, khác người như gặp gió xuân.

"Được rồi!"

Vương mẫu người không có kiên trì, nhún vai một cái, quay người sang đi.

Đột nhiên, hắn hai mắt nhắm lại, con người đột nhiên một tà, dùng dư quang hướng về sau quét tới.

Cũng trong lúc đó, Chu Tâm Sinh cũng là nhắm cặp mắt lại, nhìn chăm chú đối phương bóng lưng, gương mặt tuần tú âm tình bất định, không biết đang suy nghĩ gì.

Vương Dật không trì hoãn nữa, về đến lâm hồ biệt thự, mở cửa đi vào.

Vương Hải Sơn vợ chồng trải qua đứng dậy, Lý Tú Chi mẹ con cũng tới .

Các tiên nữ tặc hầu ở Triệu Phụng Lan bên người vừa nói vừa cười.

Theo nhạc, dung dung.

"Sớm một chút đến rồi. . ."

Vương Dật cười ha ha đi tới.

"Người làm gì thế mua nhiều như vậy?"

Triệu Phụng Lan nhìn hai đại bao trư liều trướng, nhất thời kinh ngạc.

"Ăn không được cho ăn thô. . ."

Vương Dật nhún vai một cái.

"Không cái chính kinh."

Triệu Phụng Lan nào có biết thật có một con thỏ? Không khỏi bạch nhĩ tử một chút.

Sau đó, người một nhà bắt đầu đồng tiến vào bữa sáng.

Sau 30 phút.

"Tỷ tỷ, Vương Nhụy còn có lớp, chúng ta trước về Tùng Giang . Mấy ngày nữa tới nữa xem ngưởi. . ."

Lý Tú Chi đứng lên nói.

Triệu Phụng Lan bồi tiếp đứng lên, quay đầu nhìn về phía nhĩ tử: "Đưa đưa ngưởi Lý đi cùng muội muội."

"Ừm!"

Vương Dật gật đầu đứng dậy.

"Không cần, chúng ta gọi xe, trải qua đến cửa."

Lý Tú Chi mỉm cười nói.

Mấy phút sau, hai mẹ con này rời đi , không có phiền phức chính thất bên này.

Mà Triệu Phụng Lan, tắc bắt đầu hướng về Hải Sơn đồng chí hưng binh vắn tội , chính thức.

Vương mỗ người vợ vàng lồi kéo tiên nữ các lão bà lên lầu ba.

"Lão công, chúng ta lúc nào đi học?"

Tiến vào phòng ngủ sau, tiểu loli ngây thơ hỏi.

"Qua mấy ngày đi, ta trước tiên đi trường học tìm chuyển niên cấp chủ nhiệm. . ."

Vương Dật suy nghĩ một chút, mở miệng nói.

Thời gian trôi qua rất nhanh, đảo mắt đến trưa.

Ăn cơm trưa thì, Triệu Phụng Lan nói rồi một chuyện: Ta và cha ngưởi xế chiều đi Tùng Giang.

"Hả?"

Vương Dật nhất thời cả kinh, mờ mịt đi hỏi: "Đi nơi nào làm cái gì?"

"Cái này không cần ngưởi quan tâm."

Triệu Phụng Lan hướng nhĩ tử khoát tay áo một cái.

Vương Dật nhìn về phía cha.

Lúc này Vương Hải Sơn lần thứ hai hóa thân làm muện dầu bình, không phát một tiếng, đặc biệt thâm trầm.

Vương Dật biết mẹ tính khí, khuyên cũng khuyên không được, bắt đắ đi than thỏ: "Vậy bồi các ngưởi đi."

"Không cần!"

Triệu Phụng Lan lần thứ hai xua tay.

Vương Dật lắc lắc đầu, lấy điện thoại di động ra, cho một mã số phát tài đã qua: "Cha mẹ ta xế chiều đi Tùng Giang, đây là ta mẹ số điện thoại di động: 139, ta không qua được, ngưởi giúp ta chăm sóc bọn hần một tý, cảm ơn!"

Đây số là Lưu Hiểu Vận, ngày hôm qua Vương Nhụy cho đối phương gọi thì, hần nhớ rồi.

Cũng không lâu lắm, điện thoại di động liền chấn động.

Lưu Hiểu Vận: 'A? Vài điểm chuyến bay?'

Vương Dật: 'Còn không biết, một lúc ta tra dưới, cho người gửi tới.'

Lưu Hiểu Vận: 'Bọn hần thích ăn cái gì? Bá mẫu thích gì màu sắc quần áo? Yêu thích bạch kim đồ trang sức hay vẫn là hoàng kim đồ trang sức? Hay vẫn là châu báu ngọc thạch?'

Vương Dật trong lòng không còn gì để nói, về: 'Đơn giản chăm sóc cho liền có thể. . .'

Lưu Hiểu Vận: 'Như vậy sao được? Người yên tâm đi, ta hội chăm sóc tốt bọn hần.'

Vương Dật: 'Cảm ơn. . .'

Điện thoại di động tĩnh sau một lúc lâu, Lưu Hiểu Vận tin tức lại tới nữa rồi: 'Không cần, hần là. . .'

An bài xong tất cả sau, Vương Dật hơi hơi thư thái chút, nhìn về phía mẹ: 'Chuyến bay xác định sao?'

"Ừm. . ."

"Đem chuyến bay hào cho ta. . ."

Triệu Phụng Lan không có suy nghĩ nhiều, đưa điện thoại di động đưa cho nhi tử.

Vương Dật điều xuất số đơn, dùng điện thoại di động của mình vỗ tấm hình, cho Lưu Hiểu Vận phát tài đã qua.

"Tiểu tử người đang làm gì thế?"

Triệu Phụng Lan kỳ quái hỏi.

"Ta có cái bằng hữu là Tùng Giang người, ngài hai sau khi đi qua, ta làm cho nàng hỗ trợ chăm sóc một chút. . ."

Vương Dật ăn ngay nói thật, không có ẩn giấu.

"Ta và cha người giữa lúc tráng niên, không cần chăm sóc."

Triệu Phụng Lan nhất thời bạch nhĩ tử một chút, nhưng trong lòng rất vui mừng.

Con trai của chính mình, không nuôi không.

1 cái nhiều giờ sau, Vương Dật lái xe đem cha mẹ đưa đến Tùng Sơn sân bay, nhìn theo bọn hần an kiểm sau, mới lái xe rời đi.

Về đến tiểu khu sau, hần không có xuống xe, trước tiên cho niên cấp chủ nhiệm Phạm Thạch Nghiễm đi tới điện thoại, ai muốn nhưng là tắt máy trạng thái.

"Cái tên này sẽ không bởi vì tham ~ ô đi vào đi."

Vương Dật lẩm bầm vài câu, lại cho Ngụy Đào đánh tới.

"Này?"

Điện thoại rất nhanh chuyển được, Ngụy Đào âm thanh có chút gấp gáp, càng có chút hơn thờ hồng hộc.

"Hà?"

Vương mỗ người nhất thời mòng ép, vội vàng nói: "Anh em, ta không phải có ý định quấy rối người chuyện tốt, các người tiếp tục. . ."

"Tiếp tục đại gia người!"

Ngụy con la hoang đại tiếng rống giận: "Có rắm mau thả, ta này có việc. . ."

"Năm thảo!"

Vương mỗ người nhất thời vừa giận vừa sợ: "Người một học sinh, năng lực có chuyện gì?"

"Lười cùng người phí lời, những cái kia trộm mộ tặc đều không còn bóng. . ."

Nguy Đào lẩm bẩm vài câu, trực tiếp cúp điện thoại.

Vương Dật nhìn đen kịt điện thoại di động màn hình, có chút nhe răng nhếch miệng.

Nguy Đào tuy nói học tập cảnh sát trường học, có thể chỉ là cái học sinh cấp ba a, trộm mộ tặc là cái gì quý?

Hắn sẽ không còn chưa lên đại học, liền đi đồn công an thực tập chứ?

Không đúng, như trộm mộ loại này đặc thù vụ án, bình thường đồn công an vẫn đúng là xử lý không được, nhất định phải chuyên án chuyên làm.

"Quên đi. . ."

Vương Dật lười suy nghĩ, đưa điện thoại di động thu cẩn thận, mở cửa xe ra, khóa kỹ sau hướng biệt thự đi đến.

Không đi khi nào, một đạo vừa quen thuộc lại vừa xa lạ thiên ảnh, đâm đầu đi tới.

Vương Dật sững sờ, không khỏi thả chậm lại bước chân.

Là Giang Tuyết Tinh.

Nàng ăn mặc một thân màu lam nhạt áo đầm, nhìn qua rất thanh tú, cũng rất cảm động.

Giang Tuyết Tinh tự nhiên phát hiện Vương Dật, mím mím môi, trực tiếp đi tới.

Vương Dật dừng bước lại, chờ đợi đối phương tới gần.

20 nhiều giây sau.

Giang Tuyết Tinh ở 2 mét địa phương xa dừng lại.

Hai người ai cũng không nói chuyện, lẫn nhau đánh giá đối phương.

Không biết qua bao lâu bao lâu. . .

Vương Dật khẽ mỉm cười: "Hồi lâu không gặp, người vẫn khỏe chứ?"

Giang Tuyết Tinh nghe xong, cắn cắn môi dưới, trầm mặc đến nửa ngày, mới thấp giọng mở miệng: "Ta. . ."

"Ta dựa vào, anh rể? Đúng là người?"

Đột nhiên, mười mấy mét ngoại, bay lên một đạo tiếng kêu kì quái.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 545: Âm hiệu

Thực sự quá đột ngột .

Hai người không khỏi gò má nhìn lại, đã thấy một người thiếu niên, mang theo hai đại bao đồ vật, hướng nơi này chạy như bay đến.

Mà phía sau hắn, tắc đứng một đạo yếu điệu thiên ảnh.

Lam nhạt quần áo, đón gió phấp phới, mỹ lệ không gì tả nổi.

Dĩ nhiên là Lâm Tử Vi cùng Lâm Viêm?

Vương Dật nhất thời hoá đá, mắt nhìn đối phương tiếp cận, há miệng, nhưng cái gì cũng không xuất đến.

Bạn hẳn sao hội xuất hiện ở đây?

Chỗ chết người nhất chính là, nhiều ngày không gặp Lâm Từ Vi, dĩ nhiên ăn mặc giống như Giang Tuyết Tinh quần áo?

Va áo?

Có thể hay không đừng như vậy làm?

Mà một bên Giang Tuyết Tinh, đôi mi thanh tú hơi nhíu nhìn chăm chú Lâm Viêm, dư quang nhưng một khắc cũng không rời đi xa xa Lâm Từ Vi.

Mấy qua đi.

"Ha, anh rề "

Lâm Viêm đi tới gần, cười ha hả nói: "Không nghĩ tới thật năng lực ở đây đựng tới người."

Hắn xong sau, vô tình hay cố ý nhìn Giang Tuyết Tinh một chút.

Giang Tuyết Tinh cảm phản môi, mặt cười một trận tiêu khó chịu.

Đối phương câu kia 'Anh rề', thực sự quá chói tai.

Vương Dật đánh giá đối phương chốc lát, ánh mắt dời về phía xa xa Lâm Từ Vi, mờ mịt hỏi: "Các người sao lại ở chỗ này?"

"Nhượng ta tỷ nói cho người ba "

Lâm Viêm quay đầu đi, lớn tiếng nói: "Tỷ, còn đứng ở đó làm gì? Mau mau lại đây, người không phải muốn anh rề nghĩ tới đêm không thể chớp mắt sao?"

Hắn xong sau, lại là liếc nhìn mắt Giang Tuyết Tinh.

Lại nhìn Giang Tuyết Tinh, khá lắm, nàng cấp kia phần quyền trực tiếp nắm đã dậy rồi, thân thể run rẩy không ngừng, hiển nhiên bị tức không nhẹ.

Khe năm! !

Vương mỗ người nhất thời điên rồi, thật muốn một cước đem 'Em vợ' đạp bay.

Kẻ này tuyệt đối là có ý.

Xa xa Lâm Từ Vi rõ ràng cũng bị vô cùng tức giận, nàng hít một hơi thật sâu, chậm rãi đi tới.

Váy vũ, thanh ti phiêu, mang theo bao nhiêu tưởng niệm?

Nhiều ngày không gặp, Lâm Từ Vi càng đẹp hơn.

Không, hẳn là có khí chất hơn, từ giữa mà ngoại.

Cũng không lâu lắm, nàng đi tới Lâm Viêm bên người, dừng lại, đầu tiên là mạnh mẽ trừng dè dè một chút, sau đó nhìn về phía trong lòng cái kia người.

Hai người ánh mắt, nhất thời đan vào với nhau.

Sau đó, bạn hẳn nở nụ cười, đồng thời, tất cả đều không nói trong.

Lâm Từ Vi dời ánh mắt, nhìn về phía Giang Tuyết Tinh, nhẹ giọng nói: "Chào người"

"Chào người!"

Giang Tuyết Tinh mím mím môi, âm thanh có chút cứng nhắc.

"Đệ đệ ta miệng không che lấp, hồ tám đạo, muối muối không nên để ý đến hắn."

Lâm Từ Vi nhãn lực rất cao, một chút liền nhìn ra đối diện mỹ thiếu nữ, tuổi tác so với mình muốn nhỏ hơn một ít.

"Ta biết "

Giang Tuyết Tinh giờ lên tay ngọc, liêu liêu trên trán lưu hải, nói: "Ta là Vương Dật mối tình đầu bạn gái, rất hân hạnh được biết người."

Nàng xong sau, đưa tay ra đi.

Lâm Từ Vi đôi mi thanh tú giật giật, cũng tự đưa tay, cùng với đối với năm.

Một bên Vương mỗ người đã nhiên không nói gì đến cực điểm.

Chúng ta trải qua biệt ly đã lâu, người còn đề nó làm cái gì?

"Cái kia "

Hắn đang muốn đạo mình tất cả, đã thấy Giang Tuyết Tình bỗng nhiên nghiêng đi mặt cười, nhìn chăm chú đối phương, trong con người xinh đẹp sưng mù bốc lên, đều sắp khóc

Nàng đáng vẻ thật là còn thương, Vương Dật trong lòng mềm nhũn, miễn cưỡng đem này vài chữ nuốt trở vào.

Hơn 10 giây sau, nhị nữ đồng thời buông ra trắng nõn tay ngọc, ánh mắt nhưng vẫn đan xen vào nhau, tựa hồ cũng sẽ không bao giờ tách ra.

Các nàng ăn mặc đồng dạng quần áo, nhưng ửng có sự khác biệt kiều mị, đương thực sự là Mai Lan Trúc Cúc, các linh thơm ngát.

"Khắc "

Vương mỗ người cố ý ho khan một tiếng, đánh vỡ yên tĩnh, nói: "Từ Vi, các người làm sao đến Tùng Sơn?"

Lâm Từ Vi dời đôi mắt đẹp, nhìn về phía đối phương, cười khẽ hỏi: "Làm sao? Có phải là quấy rối đến người?"

Nàng xong sau, vô tình hay cố ý nhìn Giang Tuyết Tình một chút.

Vương mỗ người lần thứ hai không nói gì.

Nếu không phải là có 'Người ngoài' ở đây, hẳn nhất định sẽ đem đối phương lâu vào trong ngực, ra sức cặp môi thơm, lấy đó trừng phạt.

Lâm Từ Vi thấy người yêu một mặt lúng túng, cặp môi thơm vì hơi khẩn, suýt chút nữa không bật cười, cuối cùng cưỡng ép nhịn xuống.

Nàng tiếp tục nói: "Người đi rồi ngày thứ hai, có người đến tìm ta."

Vương Dật vẻ mặt hơi động, hỏi: "Ai? Nam nữ?"

"Nữ "

Lâm Từ Vi mỉm cười cười khẽ: "Nàng gọi Chu Từ Kỳ, lớn hơn so với ta một tuổi."

"Chu Từ Kỳ "

Vương Dật nói nhỏ, nhớ tới sáng sớm nhìn thấy thể huynh muội.

Lâm Từ Vi gật gù: "Nàng mời ta gia nhập một tổ chức, ta suy nghĩ luôn mãi, liền đồng ý. Bởi vì cái tổ chức kia có thể bảo đảm ta Lâm gia một đời không lo, đến làm gì tổ chức, ta sau đó sẽ nói cho người biết "

"Ha ha "

Vương Dật nở nụ cười: "Có phải là gọi 'Thiên Tru minh'? Một sát thủ tổ chức "

"A?"

Lâm mmm nhất thời kinh ngạc đến ngây người, khó có thể tin nhìn người yêu, đôi mắt đẹp vượt trùng càng lớn.

Thiên, hẳn làm sao biết?

Hắn có tức giận hay không?

"Mẹ kiếp, anh rề, cái gì đều không gạt được người "

Bên cạnh Lâm Viêm cũng là mòng ép, nhất thời trợn mắt ngoác mồm.

Vương Dật cười cợt: "Ta không chỉ có biết 'Thiên Tru minh', còn biết bên trong thành viên, đều có tu 'Trường Sinh quyết' "

Lâm Từ Vi nghe xong thật sự hoảng rồi, buông xuống mặt cười, phần môi khẽ cắn, như một cái phạm sai lầm hài tử.

"Khe nằm! ! !"

Lâm Viêm khiếp sợ tột đỉnh, con người đều trừng xuất đến rồi.

Đây chính là trong tổ chức đại bí, anh rở vì sao biết tất cả mọi chuyện?

"Xin lỗi "

Lâm Từ Vi trong lòng rất sợ sệt, tiếng như muỗi nghĩ, nhỏ đến mức không nghe thấy được.

Vương Dật kéo một cái ngọc thủ của đối phương, mỉm cười nói: "Người không cần xin lỗi, ta cùng cái này 'Thiên Tru minh', có không rõ duyên phận "

"Duyên phận?"

Lâm Từ Vi vùng lên mặt cười, nhìn về phía đối phương, màu trong một mảnh tiểu mờ mịt.

"Ừ"

Vương Dật gật gù đầu, ngón trỏ ở đối phương lòng bàn tay nhẹ nhàng một nạo.

Lâm Từ Vi thân thể run lên, cuống quýt rút về tay ngọc, nắp trong sau lưng.

Thật sự hảo dương.

Giang Tuyết Tinh nhìn hai người thân mật động tác sau, phần môi một quyết, trong lòng lại càng không sáng khoái .

"Người đến Tùng Sơn, lẽ nào là 'Thiên Tru minh' ở đây có hành động?"

Vương Dật mỉm cười hỏi.

"Ừm!"

Lâm Từ Vi khẽ đáp lời.

Kỳ thực, ở vấn đề này, nàng nói dối .

Mấy ngày trước, Lâm gia tỷ đệ từ Chu Tử Kỳ trong miệng biết được, Tùng Sơn có một việc lớn muốn làm.

Bọn hắn vừa gia nhập tổ chức không lâu, bản không có tư cách tham gia lần hành động này, có thể Lâm Từ Vi biết Vương Dật gia ở Tùng Sơn, liền nỗ lực đi tranh thủ.

Minh chủ mới vừa bắt đầu không đồng ý, sau đó Chu Tâm Sinh dẫn bọn họ va chạm xã hội, liền thỏa hiệp .

"Hành động gì?"

Vương Dật nhất thời lòng hiếu kỳ lên.

"Ta cũng không biết, liền "

'Keng keng keng '

Lâm Từ Vi vừa tới một nửa, tiếng chuông bỗng nhiên vang lên, nàng cảm lấy vừa nhìn, vội vàng nhìn về phía Vương Dật: "Chúng ta đi trước , người "

"139 "

Vương Dật hai lời không, trực tiếp báo ra mã số của chính mình.

Lâm Từ Vi cường ép ghi nhớ sau, sắc nhìn đối phương một chút, hướng đệ đệ nói: "Lâm Viêm, chúng ta đi "

"Anh rở, chúng ta trì chút sẽ liên lạc lại."

Lâm Viêm lớn tiếng nói, lại nhìn Giang Tuyết Tinh một chút, cùng tỷ tỷ rời khỏi nơi này.

Vương Dật nhìn theo bọn hắn đi xa, xoay người nhìn về phía Giang Tuyết Tinh.

"Hừ, ta đi tìm sư tôn tỷ tỷ "

Không biết sao, Giang Tuyết Tinh Đại tiểu thư bệnh bỗng nhiên phạm vào, nàng kiều hừ một tiếng, chu phần môi hướng lâm hồ biệt thự đi đến.

Nghe ý kia, hảo như muốn tìm Từ Nguyệt cáo trạng.

Vương Dật lắc đầu cười cợt, không tỏ rõ ý kiến.

"Thiên Tru minh sát thủ đến Tùng Sơn, đến cùng phải làm gì?"

Hắn thấp giọng tự nói, lông mày nhưng đột nhiên động một cái.

Một cái Trúc Cơ hai tầng tồn tại, dĩ nhiên xuất hiện ở tiểu khu trong, hướng đệ tam tòa biệt thự bước đi.

"Lại xuất hiện như vậy cường giả, chuyện lần này tuyệt không đơn giản."

Vương Dật hai mắt nhắm lại, cất bước hướng đệ tam tòa biệt thự bước đi.

Tùng Sơn là địa bàn của chính mình, huống hồ Lâm gia tỷ đệ ở nơi đó, hắn nhất định phải làm rõ.

Rất nhanh, hắn đi tới trước biệt thự, giờ tay gõ cửa.

'Đang đang đang '

"Ám hiệu!"

Bên trong truyền ra một cái thanh âm trầm thấp.

"Ta là đưa thức ăn ngoài, xin hỏi là b đồng 3c các gia đình sao?"

Vương mỗ người bóp mũi lại, tăng cao tiếng tuyến, bắt đầu hò tám đạo lên.

"Ám hiệu!"

Âm thanh xuất hiện lần nữa, lần này nhưng lạnh lẽo rất nhiều.

Vương Dật nhất thời phát hiện bên trong bay lên một luồng sát cơ, trong lòng khá là bất đắc dĩ, nói: "Được, người nghe: Gió Bắc thổi, gió thu lương. Nhà ai kiều thê thủ phòng trống? Người gặp nạn, ta hỗ trợ. Ta trụ sát vách ta họ Vương "

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 546: Thiên Tru minh

Đệ tam tòa biệt thự trong phòng khách, hoặc đứng hoặc ngồi 6, 7 cái nam nữ, bọn hắn nhìn qua đều rất trẻ trung, mà lại nam tuấn dật, nữ kiều mị.

Vào giờ phút này, những này tuấn nam các mỹ nữ hai mặt nhìn nhau, nhất thời có chút choáng váng.

Này đây là cái gì quý ám hiệu?

Phòng khách một góc nơi, Lâm gia tỷ đệ ngồi ở chỗ đó.

"Anh rể hóa ra là sát vách lão Vương."

Lâm Viêm vuốt cằm, suy tư.

'Phốc '

Đột nhiên, một con tú đủ hư không vọt tới, trực tiếp đá vào hắn trên bắp chân.

"A?"

Lâm Viêm nhất thời cả kinh, khom người vuốt bị đá nơi, một mặt khổ bức nhìn "Thủ phạm" .

Lâm Từ Vi mạnh mẽ trừng lão đệ một chút, nghiêng đi mặt cười, nhìn chăm chú cửa lớn phương hướng, mâu trong một trận tiểu phức tạp.

Thiên, hần ở nói hừ nói vượn chút gì a?

Phòng khách ở giữa, ngồi một cái vĩ đại bóng người, hần ăn mặc một bộ đầu bông màu đen, không thấy rõ hình dáng.

"Đại ca, người này, chính là xuất hiện ở Lâm gia cường giả bí ẩn. Hần rất khả năng là tu sĩ "

Chu Tâm Sinh đứng ở một bên, thấp giọng nói.

"Ha ha, thú vị gia hòa "

Đầu bông bên trong, phát sinh từng trận tiếng cười, nghe vào rất có từ tính.

Hần chậm rãi đứng dậy, xua tay nhượng cửa lão lục đi ra, cất bước đi tới nơi này.

Trong phòng khách bầu không khí, đột nhiên sốt sáng lên đến, nhất thời châm lạc có thể nghe.

Minh chủ (Đại ca) muốn ra tay rồi?

Đầu bông nam thân thể hơi nghiêng về phía trước, trầm ngâm chốc lát, mở miệng nói: "Lão Vương lão Vương nguoi đừng cuồng, trong suốt ngàn tù thành thực giường, lão tử xem nguoi hướng về cái nào chứa!"

Hần lời nói này đặc biệt kinh người.

'Àm àm àm '

Trong phút chốc, trong phòng mọi người chỉ cảm thấy ngũ lôi oanh đỉnh, ngàn tỉ đầu ở hư không ngang dọc chạy vội.

Giời ạ! Ta có phải là đang nằm mơ?

Đây là Minh chủ (Đại ca) sao?

Tuần nam các mỹ nữ choáng váng, hoá đá ở nơi đó, cũng sẽ không bao giờ động.

Ngoài cửa lớn.

"Hả?"

Vương mỗ nguoi cũng là sừng sò.

Hần vạn vạn không nghĩ tới, bên trong hội truyền ra lời nói này đến.

Này Thiên Tru minh lão đại cũng thật là cái diệu nhân.

Nguyên lai, Vương Dật dĩ nhiên phát hiện, cùng mình đối thoại, là cái kia Trúc Cơ hai tầng cường giả.

Hần sờ sờ cằm, nói: "Không né ngàn tù không tiến vào giường, nhà bếp thiên song ta hóng gió, vì lẽ đó căn bản không cần chứa!"

"Ha ha ha "

Trong cửa lớn, Thiên Tru minh chủ ngửa đầu cười to, đột nhiên xoay người, cánh tay bỗng nhiên vung lên: "Mở cửa!"

Lão lục nhìn chăm chú Minh chủ bóng lưng, một mặt mộng bức tướng môn từ từ mở ra.

Vương Dật nhanh chân đi vào.

Ánh mắt của mọi người, nhất thời tập trung ở trên người hần.

"Ha, các nguoi khỏe "

Vương mỗ nguoi nhìn khắp bốn phía, khoe miệng một nhếch, lộ ra một loạt chính tề hàm răng.

Hần đầu tiên là hướng Lâm gia tỷ đệ nháy mắt một cái, sau đó nhìn về phía chính giữa đại sảnh đầu bông nam.

Lão lục đóng kỹ cửa, chuyển bước, đi đến một cái 17, 8 tuổi thiếu nữ bên cạnh, đứng lại.

"Ta nghe Tam đệ nói, ngươi là tu sĩ, càng hiểu được 'Trường Sinh quyết' ?"

Thiên Tru minh chủ không nói nhảm, trực tiếp đi thẳng vào vấn đề.

"Cái này cũng là ta muốn hỏi."

Vương mẫu nhìn chung quanh một chút, tìm cái ghế, đi tới, cười toe toét ngồi xuống, lấy ra căn ngọc khô, điểm trên, bắt đầu nuốt mây nhà khói lên.

Hắn cũng không phải là cố ý gây ra, chỉ do tự nhiên quen thuộc mà thôi.

Trong phòng nam tử tố chất hiển nhiên rất cao, sắc mặt bình tĩnh như thủy.

Có thể mặt khác hai cái mỹ nữ tác không phải vậy, đồn dập nhấn lại đôi mi thanh tú, mặt cười một trận không vui.

Cái tên này có ý gì?

Các nàng chính là xuất hiện ở Lâm gia đình viện này hai cái nữ sát thủ.

Lâm Tử Vi tác có chút sốt sáng, cẩn thận nhìn về phía Thiên Tru minh chủ.

Thông qua nhiều ngày tiếp xúc, nàng sâu sắc biết, tổ chức một cái tay không bỏ đến mức nào.

Lâm Tử Vi e sợ cho Vương Dật động tác này làm tức giận Minh chủ.

"Xin lỗi, này tiên pháp nguyên do, ta không thể nói cho ngươi."

Thiên Tru minh chủ đầu bồng đối với hướng về Vương Dật, chậm rãi mở miệng.

"Ồ."

Vương Dật trầm ngâm chốc lát, bỗng nhiên nhớ ra cái gì đó, móc ra đầu trong ngọc khô, đưa về phía đối phương.

"Cảm ơn, ta sẽ không."

Thiên Tru minh chủ lắc lắc tay.

Vương Dật thấy, lại sẽ yên đưa về phía Chu Tâm Sinh cùng lão lục, thấy bọn họ đồng thời xua tay, liền đem thu vào đầu trong, hỏi: "Có phải là một cái mặt rất dài, miệng đầy răng vàng lớn lao đầu cho các ngươi?"

Hắn nói chuyện, dùng tay khoa tay một tý Nam Cung Nhất mặt mô hình.

"Hả?"

Tất cả mọi người không không kinh hãi đến biến sắc.

"Ngươi ngươi biết lão tiên người?"

Thiên Tru minh chủ rốt cục mất đi thông dong, rộng mở đứng lên, kinh tiếng hỏi.

Trước vấn đề cập, lừa già xem chiếu bóng xong (công phu) sau, đem Trường Sinh quyết ấn thành sách, bắt được giới trần tục lừa gạt tiểu hài tử, 30 đồng tiền một quyển, bán ra hơn 10 bản.

Lúc đó 30 đồng tiền thật sự không ít đi, tầm thường gia đình đưa nhỏ, căn bản không nhiều như vậy tiêu vật.

Chỉ cần tư tưởng không đất lỗ, biện pháp dù sao cũng hơn khó khăn nhiều.

Nam Cung Nhất là vạn cổ lão Khương, đầu vô cùng, trực tiếp đi tới quý tộc tiểu học đi tồn thủ, chuyên môn tìm những cái kia đơn thuần nhà giàu học sinh tiểu học.

"Ghe gớm a, tiểu tử, có đạo linh quang từ ngươi đỉnh đầu tử phun ra ngoài, quả thật trăm năm vừa thấy kỳ tài. Lão phu này có tuyệt thế Tiên thuật, chỉ cần 30 khối"

"Ghe gớm a, tiểu mỹ nữ, ngươi trời sinh băng cơ ngọc cốt, thật là tiên nữ hạ phàm, lão phu này có tuyệt thế Tiên thuật, trợ ngươi trở về tiên nơi"

Lừa già không hạn cuối, chuyên tìm hài tử lừa gạt.

Những này bị lừa học sinh tiểu học đào xong tiền sau, có hứng thú bưng bưng cầm lại gia, nói cho trong nhà trưởng giả.

Các trưởng giả nhất thời biết chính mình hài tử 'Bị lừa', trực tiếp đem sao chụp thành sách Trường Sinh quyết xé ra cái nát tan.

Mà mấy cái khác hài tử, tắc cần thận đem 'Tiên thuật' giấu kỹ, trộm đạo tu luyện lên.

Lừa già động tác này thật là nhất thời hưng khởi, vì lẽ đó chỉ đi một gia quý tộc tiểu học, thụ xong sau liền mất hứng, không có lại bán, cũng không có lại đi quán.

Mà những này chuyên tâm tu luyện bọn nhỏ, tắc chậm rãi trưởng thành.

Bọn hần bản cùng ở một thị, xuất thân lại không giàu sang thì cũng cao quý, rất dễ dàng tụ ở cùng nhau.

"Người nếu nắm giữ tuyệt thế Tiên thuật, giữ gìn thiên hạ hòa bình, liền dựa cả vào người."

Lừa già rời đi thì lời nói này, sâu sắc cảm thấy ở tại bọn hần tâm linh nhỏ yếu trong.

Vì lẽ đó, 'Thiên Tru minh' thành lập sau, tuy là vì tổ chức sát thủ, nhưng ở Cổ Võ Giới tru gian phạt ác, từ chưa bao giờ làm một cái thương thiên hại lý sự tình.

Vương mỗ người cười cợt, biết chính mình đoán đúng.

"Người ngồi"

Hần không có tiếp tục hỏi nhiều, mà là làm cho đối phương đi đầu ngồi xuống.

Thiên Tru minh chủ sâu sắc nhìn đối phương, 10 mấy sau, chậm rãi ngồi xuống lại.

'Đang đang'

Đúng vào lúc này, ngoài cửa lớn lại bay lên tiếng gõ cửa.

Lão lục nhìn Minh chủ một chút.

Thiên Tru minh chủ trầm ngâm chốc lát, tay phải vung lên.

Lão lục hiểu ý, đi đến trước cửa, thấp giọng nói: "Ấm hiệu!"

"Thương thiên có đạo, tru gian trừ ác."

Ngoài cửa bay lên một đạo âm thanh lạnh lạnh.

"Là Nhị tỷ."

Lão lục lần thứ hai nhìn về phía Minh chủ, thấp giọng nói.

Thiên Tru minh chủ gật gật đầu.

Lão lục thấy, mở ra biệt thự cửa lớn.

Một cái 20 đến tuổi thiếu nữ mặc áo tím, đi vào.

"Xin lỗi, ta tới chậm."

Nàng áy náy mở miệng, nhưng chợt phát hiện Vương mỗ người, nhất thời ngẩn ngơ, kỳ quái hỏi: "Người là ai?"

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 547: Đường đại đại mộ

"Ta trụ sát vách ta "

Vương mẫu người không chút suy nghĩ, nhìn đối phương, rất tự nhiên đi mở miệng.

"Vương Dật, ngươi đừng tiếp tục rối loạn."

Lâm Tử Vi thực sự không cách nào ngồi nữa coi .

Thiên Tru minh thành viên đều biết, Nhị tỷ Lăng Thanh Ảnh cùng Minh chủ là tình nhân, này nếu như trước mặt mọi người xuất

Thiên, nàng thật sự không dám nghĩ tới .

Trong phòng cùng nhân thấy, dồn dập lộ ra quái lạ vẻ mặt, Lăng Thanh Ảnh mờ mịt nhìn Lâm thất muội một chút, hoàn toàn không có nhận thức.

"Ha ha, xin lỗi "

Vương mẫu người gãi gãi đầu, nhìn về phía Nhị tỷ: "Ta gọi Vương Dật, là truyền dạy cho ngươi môn 'Trường Sinh quyết' người đệ tử."

Hắn lời nói này, cũng là cho tất cả mọi người nghe.

"Cái gì?"

Lăng Thanh Ảnh này cả kinh đương thật không phải chuyện nhỏ, cuống quýt nhìn về phía Minh chủ.

'Hô '

Thiên Tru minh chủ lần thứ hai đứng lên, không để ý tới y nhân, run giọng nói: "Ngươi là lão tiên nhân đệ tử?"

Hắn rất khiếp sợ, chân tâm.

"Cái gì Tiên nhân? Lão già kia chính là một tên lừa đảo "

Vương mẫu người hoàn toàn chưa cho lừa già lưu mặt mũi, trực tiếp cắt vào đề tài chính: "Các ngươi tới Tùng Sơn, đến cùng sở dụng hà bức vẽ?"

"Lão tiên nhân không phải gạt từ!"

Ai nghĩ, Thiên Tru minh chủ càng là cuống lên, không có trả lời chắc chắn, mà là giơ lên hai tay, lòng bàn tay hướng thiên, lớn tiếng nói: "Chúng ta này một thân công lực, đều là bái hán ban tặng, hán là chúng ta ân nhân "

Mọi người thấy Minh chủ (Đại ca) kích động như thế, nhất thời kinh hãi, thân thể không khỏi căng thẳng.

Mà Lâm Tử Vi kiều dung tắc trong nháy mắt thất sắc.

Khe năm! ! !

Vương mẫu người cũng là mộng ép.

Thật không nghĩ tới, đầu kia lừa già lại còn có não tàn phần?

"Được được được, coi như ta sai rồi, hán là vô thượng Chân Tiên, ngươi đừng kích động, ngồi xuống trước "

Hắn thật sự không nói gì , vội vàng đưa tay phải ra, động viên đối phương tâm tình.

Thiên Tru minh chủ tăng tăng hít một hơi, bình phục khuấy động tâm thần, sau đó từ từ ngồi xuống.

Lăng Thanh Ảnh nhìn Vương Dật một chút, chuyển bước, đi đến Minh chủ bên cạnh, ngồi xong.

"Vương Dật, ta vốn tưởng rằng, chúng ta có thể trở thành bằng hữu."

Thiên Tru minh chủ trầm giọng nói.

"Chẳng lẽ không thật không?"

Vương Dật cười ha hả nói, không chút nào cùng nổi giận.

Hắn còn thật thường thức đối phương loại này tính tình thật.

"Có thể ngươi đối với lão tiên nhân bất kính "

Thiên Tru minh chủ lạnh lùng nói.

"Lão già kia gọi ta gỗ mục, ta vẫn chưa thể gọi hắn tên lừa đảo ?"

Vương mộ người đào lỗ tai hỏi ngược lại.

"Nhưng là "

"Đừng nhưng là ."

Vương Dật thực không muốn sẽ cùng này đầu quạt lừa dây dưa xuống, trực tiếp giờ tay, nắm vào trong hư không một cái.

'Hô '

Bên trong phòng khách một cái nhánh hoa ghế vuông, được khổng dưới chậm rãi bay lên.

"Lấy ngươi Trúc Cơ hai tầng tu vi, lẽ ra có thể phán đoán ra ta khí tức trên người."

Hắn trong lời nói, bàn tay chậm rãi ép động.

'Xi xì xì '

Sau một khắc, chuyện kinh khủng phát sinh , ghế vuông biểu thể, chịu đến một loại nào đó sức mạnh to lớn nghiền ép, ở hư không tiêu tan phân giải, hi hi bay xuống.

"Hà?"

"Cái gì?"

"Này "

Tất cả mọi người đột nhiên đứng dậy, Thiên Tru minh chủ cũng là như vậy.

Bọn hắn khiếp sợ nhìn tất cả, trợn mắt ngoác mồm.

Mọi người có thể mang ghế vuông dễ dàng đập cái nát tan, nhưng nếu là đem hóa thành bụi bặm, là vạn vạn không làm được.

Chính là Minh chủ cũng không được.

Vương Dật tiêu diệt ghế vuông một phần mười thể tích sau, thấy gần đủ rồi, bàn tay bằng không một phen.

'Àm '

Ghế vuông thẳng tắp rơi trên mặt đất.

Vương Dật thu chuông, mỉm cười nhìn về phía mọi người.

"Thiên Tru minh Nhạc Lăng Phong, tham kiến sư huynh!"

Thiên Tru minh chủ đột nhiên ôm quyền, lớn tiếng nói.

Vương Dật nói không ngoa, hắn rõ ràng cảm giác được, người trước thôi thúc thuật, là thuần khiết 'Trường Sinh quyết' .

Mà lại, Vương Dật thực lực mạnh, chính mình vạn vạn sợ không kịp.

Đám người còn lại thấy, đồn dập ôm quyền.

"Vừa là sư xuất đồng môn, liền không cần khách khí , ngồi."

Vương Dật ha ha cười nói, lập tức nhìn về phía Lâm gia tỷ đệ: "Huống hồ, Lâm Tử Vi là lão bà ta, Lâm Viêm càng là ta em vợ "

Hắn những câu nói này, nhất thời nhượng lâm m m náo loạn cái đại mặt đỏ.

Mà Lâm Viêm kẻ này, dĩ nhiên kích động tột đỉnh .

Anh rể dĩ nhiên cùng Thiên Tru minh có bức này ngọn nguồn? Hẳn là tất cả mọi người sư huynh?

Kỳ thực, tất cả mọi người đều muốn xóa .

Nghiêm ngặt đến, người ở tại trảng, ngoại trừ Lâm gia tỷ đệ, đều xem như là Vương mẫu người sư huynh sư tỷ.

Bất quá, ai cũng sẽ không đi tra cứu, bởi vì thực lực đặt tại ở đằng kia.

10 mấy sau, mọi người lần lượt ngồi xong.

Thông qua hiểu rõ, Vương Dật biết được tên của bọn họ.

Lão đại Nhạc Lăng Phong, Nhị tỷ Lăng Thanh Ảnh, Tam ca Chu Tâm Sinh, Tứ muội Chu Tử Kỳ, Ngũ muội Hạ Nghệ Tuệ, lục đệ Văn Hiên.

Mà Lâm gia tỷ đệ, tấc xếp tới đệ thất cùng đệ bát.

Một phen hàn huyên sau, mọi người cắt vào đề tài chính.

"Sư huynh có biết, 10 ngày trước, Thiểm Nam Đường đại đại mộ mất trộm một án?"

Nhạc Lăng Phong lấy xuống đầu bông, lộ ra hình dáng.

Hắn bề ngoài và thanh âm không giống, nhìn qua cũng là 20 đến tuổi, khuôn mặt hơi gầy, hai con mắt nhưng lấp lánh có Thần, rất là tuấn đạt.

"Đường đại đại mộ mất trộm?"

Vương Dật sững sờ, trong đầu hiện lên trước Ngụy Đào đề cập trộm mộ tặc.

"Chính là!"

Nhạc Lăng Phong gật gù, tiếp tục nói: "Việc này chưa ở trong xã hội công bố, mặt trên cũng không quá quá nặng coi, chỉ có điều hạ lệnh điều tra, đi lùng bắt trộm mộ hạng người mà thôi. Có thể ở Cổ Võ giới, cũng đã nhắc lên sóng lớn ngập trời."

"Hả?"

Vương Dật trong lòng hơi động, hỏi: "Tại sao?"

Nhạc Lăng Phong quay đầu nhìn về phía lão lục, nói: "Lục đệ, ngươi đến tỉ mỉ một tí."

Nguyên lai, là Văn Hiên phụ trách điều tra chính kiện đầu đuôi sự tình.

"Được!"

Văn Hiên gật đầu, trầm giọng nói: "Ta nghe Thiểm Nam một người bạn, này nơi đại mộ huyết điểm phi thường quái lạ, dĩ nhiên ở vào long mạch bên ngoài mười dặm, mà lại cách cục cực kỳ quý dị. Phát hiện mộ huyết sau không lâu, một cái trộm mộ giới lão bối đột nhiên phun máu phè phè, liền này mộ không thể động vào, bằng không tất hội thiên hạ đại loạn "

"Lục đệ, trọng điểm "

Nghe đến đó, Nhạc Lăng Phong hơi nhưng mảy, bắt mắt quát khẽ.

"Đứng"

Văn Hiên cẩn thận nhìn Đại ca một chút, tiếp tục nói: "Hắn không có người nghe, bởi vì tất cả mọi người đều đã nhìn ra, đây là một cái hiếm thấy loại cực lớn hầm mộ, bên trong vật chôn cùng, tất nhiên bất tận theo vậy. Lúc đó, Thiểm Nam một đời phát động rồi 50 nhiều tên thổ phu tử, tìm được chính đường sau, rơi xuống mộ huyết. Có thể cũng không lâu lắm, mộ huyết bên trong bỗng nhiên xuất hiện to lớn chấn động, càng có khủng bố tiếng gào nổi lên "

"Sẽ không là gặp gỡ hắc hung bạch hung hoặc là huyết thi đi, bọn hắn mang không mang hắc lừa móng?"

Vương Dật nhớ tới trộm mộ lý tình tiết, không khỏi có chút bật cười.

"Này liền không được biết rồi."

Văn Hiên lắc lắc đầu: "Cuối cùng, chỉ chạy đến bảy cái thổ phu tử, bọn hắn trong có ba người thiếu một cái cánh tay, còn lại bốn người, tấc công lấy trộm xuất vật chôn cùng."

"Này có thể mình cái gì?"

Vương Dật càng nghe càng bị hồ đồ rồi.

Thổ phu tử đương nhiên muốn bắt vật chôn cùng, bằng không bọn hấn liệu mình dưới đi làm cái gì?

"Sur huynh có chỗ không biết."

Vân Hiên trầm giọng nói: "Nghe những cái kia vật chôn cùng, tất cả đều là thần thoại truyền trong vô thượng thần vật, như Dương Chi Ngọc Tịnh bình."

"Ngươi cái gì?"

Vương Dật đang có chút mất hứng đây.

Hắn tham gia mấy lần Tu Chân giới hội vũ, gặp quá thật tốt đồ vật, vì lẽ đó vẫn chưa quá mức lưu ý.

Có thể hiện tại, nhưng là mộng ép.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 548: Ta phục các ngươi

Dương Chi Ngọc Tịnh bình?

Thái Thượng Lão Quân luyện đan thì thịnh tiên thủy pháp khí?

Thật sự giả ?

"Ngươi nghe ai nói ?"

Vương Dật nghiêm mặt, ngưng tiếng hỏi.

"Chuyện này, trải qua ở Cổ Võ giới truyền ra ."

Nhạc Lăng Phong ở bên trầm giọng nói tiếp: "Nghe nói, những cái kia thổ phu tử trải qua huê báu vật đến rồi Tùng Sơn "

"Bọn hấn vì sao lựa chọn nơi này?"

Vương Dật càng ngày càng mờ mịt .

Hoa Hạ cổ quốc mà rộng rãi bao la, Tùng Sơn tuy là thành thị cấp một, nhưng không phải giàu có nhất, theo lẽ thường tới nói, những này thổ phu tử có càng tốt hơn 'Tiêu hàng' chỗ

"Tiêu Diêu Tông chọn đồ một chuyện, trộm mộ giới cũng có nghe thấy."

Nhạc Lăng Phong nói: "Hoa Hạ cường giả tụ Tùng Sơn, thịnh thế chưa từng có, đến nay còn chưa tan đi đi. Những cái kia thổ phu tử trộm xuất chính là tiên gia pháp khí, chỉ có ở cổ võ giả trên người, mới có thể bán xuất càng cao hơn giá tiền "

"Thì ra là như vậy."

Vương Dật vuốt cằm, trầm ngâm chốc lát, nhìn về phía đối phương: "Nói như thế, các ngươi tới Tùng Sơn, chính là vì những pháp khí này?"

Mọi người lần lượt gật đầu, Nhạc Lăng Phong có chút kích động nói: "Như đồn đại không phải hư, chúng ta nhất định phải đập cái tiếp theo. Ngày khác như gặp gỡ lão tiên nhân, hảo bằng vật ấy, báo đáp hấn một phen ân tình "

Vương Dật người nghe xong, không nói gì nặn nặn mi tâm.

Hắn cảm giác, lừa gạt những này nào tàn phản thực sự là được rồi.

Vương Dật hỏi: "Các ngươi cũng biết ta sư ở nơi nào?"

Mọi người lần lượt lắc đầu, Nhạc Lăng Phong nói: "Hóa ra là không biết, có thể sư huynh đến rồi, ngươi nhất định biết lão nhân gia người tung tích."

"Tự nhiên biết."

Vương Dật lại móc ra điều thuốc, đốt, hấp một cái, nói: "Hắn là Tiêu Diêu Tông Kim Đan Trưởng lão, không có chuyện gì đều ở Tùng Sơn lẩn lư "

"Cái gì?"

Mọi người dồn dập cả kinh.

Bọn hắn vạn không nghĩ tới, trong lòng lão ân sư, dĩ nhiên gần trong gang tấc.

"Ta hiện tại là có thể mang bọn ngươi đi gặp hắn."

Vương Dật nói.

Nhạc Lăng Phong tăng tăng hít một hơi, bình phục khuấy động tâm thần, lắc đầu nói: "Đa tạ sư huynh, bất quá hay vẫn là các loại đi, chúng ta tay không không tốt đi gặp lão nhân gia người."

"Cũng được!"

Vương Dật gật gù, hắn cũng đối với những cái kia thổ phu tử mang đến đồ vật nổi lên hứng thú.

"Các ngươi chuẩn bị bao nhiêu tiền?"

Vương Dật thật tò mò, đừng nói những cái kia vật chôn cùng có hay không trong truyền thuyết bảo vật, chính là hàng nhái, giá cả cũng tất nhiên không ít.

"Sư huynh yên tâm hảo ."

Nhạc Lăng Phong rất tự tin cười cợt: "Chúng ta đem hết thầy tích trữ đều lấy ra, gần như 130 vạn "

"Há, không sai "

Vương mỗ người thuận thế gật đầu, nhưng đột nhiên sững sờ, ngơ ngác nhìn về phía đối phương: "Ngươi nói cái gì? Bao nhiêu?"

Hắn coi chính mình nghe lầm .

"Là 130 vạn 8000, cho nên ta đến muộn , là vừa này lại lấy 6000, hiện tại là 131 vạn 4000 "

Lăng Thanh Ảnh ở bên cười yếu ớt, nhìn qua thật là vui tươi.

"Thanh Ảnh, thê ở chỗ này của ta, ngươi từ đâu tới 6000 nguyên?"

Một bên Nhạc Lăng Phong nhất thời kinh ngạc.

"Ai nói cho ngươi ta chỉ có một tấm thê ?"

Lăng Thanh Ảnh bạch đối phương một chút, nói: "Ta ngày hôm qua quản tiểu văn mượn 6000, tháng sau phải trả lại."

"Há, là nàng a "

Nhạc Lăng Phong bừng tỉnh, lập tức hỏi: "Này tại sao không nhiều mượn điểm? Tiểu văn thường ngày tuy rằng đại thủ đại cước, trên tay hắn là cũng có cái mấy trăm ngàn đi."

"Muốn mượn ngươi đi mượn "

Lăng Thanh Ảnh nghe vậy ngẩn ngơ, thê nhưng khí nói: "Trong nhà mỗi tháng liền cho ta 2 vạn, ta như mượn hơn nhiều, tháng sau lấy cái gì còn?"

Nhạc Lăng Phong nhất thời nghẹn lời, phần nộ nói không ra lời.

Vào giờ phút này, chúng ta Vương mỗ người đã nhiên tan vỡ , chân tâm.

130 vạn?

Đùa gì thế?

Liên chút tiền này, liền tra đều mua không được.

Các người nhưng là sát thủ a, làm sao trong tay liền điểm ấy chuyện vật vãn?

Hắn làm sao biết, mọi người năng lực tiến đến những này, đúng là không dễ .

Thiên Tru mình mặc dù là ngoại trừ Quỷ Đạo tông, cường đại nhất tổ chức sát thủ, nhưng không được bất kỳ người điều động, cho tới nay, chỉ bằng trong lòng này sợi niềm tin trùng hưng trừ ác.

Thứ vị chính là, những người này tất cả đều là con nhà giàu, cũng ở gia tộc rất không được coi trọng.

Nguyên nhân rất đơn giản, bọn hắn bình thường ngoại trừ hành động, chính là tụ tập cùng một chỗ chuyên tâm tu luyện, người ở bên ngoài xem ra, có thể không phải là du thủ du thực không có việc gì sao?

Gia tộc của bọn họ thật sự rất thất vọng, vì lẽ đó mỗi tháng liền cho chút sinh hoạt cần thiết, do theo đi tới.

Vì lẽ đó

130 vạn, rất hơn nhiều.

"Bán đấu giá lúc nào cử hành?"

Vương Dật bắt đầu dĩ dĩ mở miệng.

Mọi người nghe xong, đồng thời nhìn về phía Vân Hiên.

"Tám giờ tối hôm nay, Thánh Đức trang viên "

Vân Hiên nói ra giao dịch địa điểm

"Là nơi đó "

Vương Dật nói nhỏ, tùy tiện nói: "Ngày 6 giờ rưỡi ta tới tìm các người, chúng ta cùng đi."

"6 giờ rưỡi?"

Mọi người dồn dập sửng sốt, Nhạc Lăng Phong lắc đầu nói: "Không được, thời gian không còn kịp nữa, ở trong thành phố bất tiện triển khai thân pháp "

"Từ nơi này đến vùng ngoại ô, đánh xe 1 giờ đầy đủ , đến lúc đó, chúng ta hơn 10 phút liền năng lực chạy tới bán đấu giá địa điểm, sao không kịp?"

Vương Dật trong lòng rất kỳ quái.

"Đánh xe không thể được, trong tay chúng ta tiền là tập hợp chính, không thể phá tan."

Nhạc Lăng Phong cười nói: "568 giao thông công cộng, nhất nhân 2 khối, toàn quyết định "

Vương Dật hai mắt nhất thời trừng lên, hắn há miệng, nhưng cái gì cũng không nói ra được, cuối cùng đuổi ra ngón cái: "Ta phục các người "

Hơn 10 phút sau, Vương Dật xuất đệ tam tòa biệt thự, đồng hành còn có Lâm Tử Vi.

"Vương Dật, ta có chút sợ sệt "

Lâm Tử Vi thấp giọng nói.

Nguyên lai, này nhanh buổi trưa , Vương Dật đề nghị nhượng Lâm Tử Vi về gia cùng ăn cơm, thuận tiện gặp gỡ các tiền nữ.

Thiên Tru mình cùng nhân đương nhiên sẽ không ngăn cản.

Vương Dật mềm nhẹ nắm chặt đối phương nhu đề, cười nói: "Sợ cái gì, các nàng cũng sẽ không ăn người."

Lâm Tử Vi mím mím cặp môi thom, nhẹ nhàng gật đầu.

Mấy phút sau, bọn hắn tiến vào lâm hồ biệt thự.

"Lão công, ồ?"

Tiểu loli nhất thời chạy tới, nhưng ở nửa đường dừng lại, kinh dị nói: "Lâm Từ Vi?"

"Phi Yên tỷ tỷ hảo "

Lâm Từ Vi mỉm cười cười khẽ.

Bên trong đại sảnh chúng nữ nghe xong, dồn dập đi ra.

Giang Tuyệt Tình không có ở, chỉ có các tiên nữ cùng hai vị hiệp cung.

"Từ Vi "

Vân Tiên đi tới gần, kéo đối phương tay ngọc, có chút vui vẻ nói: "Ngươi làm sao ở Tùng Sơn?"

Lâm Từ Vi thấy đều là 'Người quen', an tâm không ít, khẽ cười nói: "Ta cùng đệ đệ tới nơi này làm việc."

"Há, là như vậy "

Vân Tiên gật gật đầu.

"Được rồi, chúng ta dừng ở chỗ này đứng ."

Tiểu loli giờ giờ tay nhỏ, sau đó hướng Vương Dật ngây thơ nói: "Lão công, nhân gia đói bụng "

Vương Dật vui vẻ ngồi xổm người xuống đi, ở đại phụ mặt cười trên hôn một cái, cười nói: "Ta hiện tại liền đi làm cơm "

Mấy phút sau, chúng nữ ở phòng khách sơ pha lần lượt làm tốt, mà Vương mẫu người tắc ở bên trong phòng bếp 'Khí thế ngất trời' .

"Tứ muội, Từ Vi nếu đến rồi, cơm nước xong ngươi cũng đừng đi tới, nhiều cùng nàng tâm sự "

Từ Nguyệt cười yếu ớt nói.

"Vậy cũng không được "

Vân Tiên vội vàng nói.

"Lão bà, các ngươi muốn đi nơi nào?"

Đừng xem Vương Dật người ở nhà bếp, sự chú ý có thể đều tập trung ở phòng khách a, lập tức món ăn cũng không xào , ba bước biến hoá hai bước vọt tới.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 549: Không nên nhượng lão công làm khó dễ

Chúng nữ đồng thời nghiêng đi mặt cười, nhìn về phía hấn.

"Lão công, ta vốn định lúc ăn cơm sẽ nói cho ngươi biết đây."

Tiểu loli chạy tới, nhào vào đối phương trong lòng.

Vương Dật ngồi xổm người xuống đi, đem đại phụ ôm lấy, tay phải ở đối phương non mềm bên hông nhẹ nhàng sờ một cái, gương mặt tuấn tú cố ý chìm xuống: "Các ngươi có chuyện gì gạt ta?"

"Hi hi. . ."

Tiểu loli biết hấn không có thật sinh khí, kê kê yêu kiều: "Chúng ta cái nào có chuyện dám giấu lão công? Nhị muội muốn đột phá , sau khi cơm nước

xong, chúng ta cùng nàng đi tỉnh không."

"Cái gì?"

Vương Dật nhất thời cả kinh, vội vàng nghiêng đi gương mặt tuần tú, nhìn về phía đối phương.

Từ Nguyệt mỉm cười cười khê, dốc hết thiên cổ.

...

Các tiên nữ vẫn chưa đem hai cung thành tựu nửa bước Thiên đế việc báo cho lão công.

Vương Dật trở về sau, từng hồi đến đối phương trên trán, vì sao thêm ra một viên màu vàng dấu ấn.

"Này viên dấu ấn nguyên lai thì có, lão công quên?"

Từ Nguyệt gán một cái lời nói dối có thiện ý, nàng sợ lão công sau khi biết, hội sinh ra khúc mắc trong lòng, như vậy bắt lợi cho tu hành.

Nhất mấy ngày gần đây, nàng đối với 'Thiên đạo hoành đồ' lại có toàn nhận thức mới, ngược lại không phải nói năng lực một bước thành tựu thần vị. Nhưng ở nửa bước trên, có thể tiến thêm được nữa.

...

"Ta và các ngươi cùng đi."

Vương Dật nhìn chăm chú đối phương tuyệt thế phương hoa, thực sự có chút bận tâm, không nhận được mở miệng.

"A?"

Tiểu loli nhất thời ngẩn ngơ, mờ mịt nhìn về phía Nhị muội.

"Sur đệ yên tâm, ta sẽ không xảy ra chuyện. . ."

Từ Nguyệt vẫn còn đang cười khê, nhưng là đối xung hô.

Nàng này tiếng 'Sur đệ', làm cho Vương Dật trong lòng hoàn toàn yên tĩnh, hẩn thả xuống đại phụ, mỉm cười nói: "Vậy trước tiên đi làm cơm. . ."

20 nhiều phút sau, nóng hổi cơm nước bùng lên trác.

Biết Từ Nguyệt muốn đột phá sau, Vương Dật ở nguyên kế hoạch trên nhiều xào ba cái món ăn, tuy rằng không gì tác dụng, nhưng cũng là tận tâm một loại thể hiện.

Hắn cũng rõ ràng, các lão bà là Thần Vương. Một khi đột phá, rất có thể sẽ đưa tới vô thượng thiên kiếp, chính mình như theo đi tới, các tiên nữ tất hội nhiều tầng gánh nặng.

Nói khó nghe điếm, còn chưa đủ quấy rối đây.

Cùng ăn thì, ai cũng không đề đột phá một chuyện, Vương Dật cũng không nói Thánh Đức trang viên bán đấu giá hoạt động.

Hắn vốn là muốn đề một câu, hiện tại nhưng cảm khẩu. .

Vương Dật không muốn đề cho các nàng phân tâm.

Một phen theo nhạc dung dung sau.

"Lão công, chúng ta đi. ."

Tiểu loli ngây thơ nói.

Vương Dật lần lượt hôn các tiên nữ mặt cười, nói: "Đi sớm về sớm, chú ý an toàn."

Các tiên nữ dần dập gập đầu, tiểu loli nghiêng đi mặt cười, nhìn về phía Nguyệt Thi Lam: "Chăm sóc tốt tô động phòng, nàng như tỉnh rồi, đem lưu hảo cơm nước đoạn đã qua, không nên bị đối Đế Từ."

"Phải!"

Nguyệt Thi Lam nhẹ nhàng gập đầu, nàng hiện tại rất được đại phụ coi trọng, mơ hồ trở thành tiên nữ chi loại kém nhất người.

Tiểu loli căn dặn xong sau, giơ lên tay nhỏ, xé ra một góc hư không.

Các tiên nữ cuối cùng nhìn lão công một chút, di động bước liên tục, tiến vào đường nối ở trong.

Vương Dật nhìn theo các nàng sau khi rời đi, trầm ngâm chốc lát, xoay người lại: "Thiên Nhi, một lúc ngươi theo chúng ta đi ra ngoài một chuyến, mang tới thẻ ngân hàng."

Liễu Thiên Nhi vì hơi ngốc, lập tức vui vẻ cười ngọt ngào: "Được. . ."

"Lão công, ngươi muốn đi nơi nào?"

Nguyệt Thi Lam nghe xong, nhất thời không bình tĩnh.

"Thánh Đức trang viên có cái bán đấu giá, ta muốn qua xem một chút."

Vương Dật không có ản giấu, ăn ngay nói thật.

"Ồ. . ."

Nguyệt Thi Lam nghe xong, phần quai hàm vì hơi cổ, có chút tiểu thất lạc.

Nàng cũng rất muốn đi, có thể sư tôn có ý căn dặn chính mình, chăm sóc tốt Tô Linh Nhi.

Vì lẽ đó nguyệt MM nơi nào đều đi không được.

"Từ Vi muội muội lần này đến Tùng Sơn, muốn ở bao lâu?"

Liễu Thiên Nhi đã đem sự chú ý chuyển đến lâm MM trên người.

Lâm Từ Vi đôi mắt đẹp xoay một cái, đánh giá đối phương chốc lát, không mẫn không nhạt nói: "Ta nhanh 19 tuổi. . ."

Ý của nàng rất rõ ràng: Nhân gia lớn hơn ngươi.

Đều là nữ nhân, Lâm Từ Vi rõ ràng cảm giác được đối phương này sơi tiểu địch ý, cổ cổ này đáp lại.

Nàng ở trong gia tộc, ngoại trừ trưởng bối, ai mặt mũi cũng không cho, giờ khắc này yên hội bận tâm đối phương sắc mặt?

Liễu Thiên Nhi nhất thời ngẩn ngơ, lập tức, cặp kia đôi mắt đẹp chậm rãi nheo lại đến rồi.

"Thiên Nhi, cùng ta đi xoay bát. Thi Lam, ngươi bồi Từ Vi nói chuyện phiếm. . ."

Vương mỗ người cảm thấy 'Nhiệt độ' chột giảm xuống, vội vàng đem liễu MM kéo rời khỏi nơi này.

Hơn 10 phút sau, bọn hắn từ phòng bếp xuất đến rồi.

Nguyệt Thi Lam cùng Lâm Từ Vi ngồi ở trên ghế salông, lời nói hòa hợp.

Nhị nữ bản đều là đại gia khuê tú, tính nết lại không được rất nhiều, vì lẽ đó rất dễ dàng cho tới cùng đi.

Vương Dật lúi kếu y nhân sau khi ngồi xuống, nhìn về phía Lâm Từ Vi: "Ta đi rồi, Dương gia có hay không gây phiền phức cho các ngươi?"

"Không có. . ."

Lâm Từ Vi chậm rãi lắc đầu: "Ngươi rời đi ngày thứ hai, Dương gia liền tới từ hôn, còn đưa lên vô số nhận lỗi. . ."

Vương Dật nghe xong gật gật đầu, đối với Dương gia cử động khá là thoải mái.

"Ngươi có hôn ước?"

Đột nhiên, một bên Liễu Thiên Nhi bất thành linh mạo một câu.

Lâm Từ Vi nghiêng đi mặt cười, nhìn về phía đối phương, không đáng hồi phục, ánh mắt nhưng có chút hiện ra lạnh.

Liễu Thiên Nhi nhẹ nhàng nở nụ cười, cúi đầu thao túng chính mình ngón tay ngọc, ung dung thong thả nói: "Ngươi này toán di tình biệt luyện đây, hay vẫn là. . ."

"Thiên Nhi!"

Vương Dật nghe không vô , âm thanh vì trầm nói: "Tử Vi đệ đệ, đã cứu ta mệnh."

Liễu Thiên Nhi thấy lão công lại tức rồi, mâu trong nổi lên một trận tiểu hoảng loạn, cũng không dám nữa lên tiếng .

Cùng lúc đó, Nguyệt Thi Lam nắm chặt lâm MM tay ngọc, truyền âm nói: "Người đừng để ý tới nàng. . ."

Lâm Tử Vi nhẹ nhàng gật đầu, sau khi từ biệt mặt cười.

Vương Dật nặn nặn mi tâm, cảm giác não nhân phát đau.

Gần đèn thì rạng, Liễu Thiên Nhi tính cách, càng ngày càng giống Sơn Vô Lăng .

Quả nhiên, nữ nhân này một nhiều, là cũng không phải liền hơn nhiều.

Mấy người hàn huyên một lúc sau, Vương Dật liếc nhìn trên điện thoại di động thời gian, đứng lên nói: "Thi Lam, chúng ta đi , có việc điện thoại cho ta."

Ba nữ lần lượt đứng dậy, Nguyệt Thi Lam gật đầu nói: "Lão công yên tâm."

Bọn hấn lâm thịnh hành, Lâm Tử Vi trong đầu, lần thứ hai bay lên Nguyệt Thi Lam âm thanh: "Lấy thực lực của người bây giờ, không cũng cùng Liễu Thiên Nhi hò hét, lùi một bước trời cao biển rộng, không nên nhượng lão công làm khó dễ."

Lâm Tử Vi đôi mi thanh tú hơi nhú, cắn cặp môi thom nhìn về phía đối phương.

Nguyệt Thi Lam cười khê, hướng nàng khoát tay áo một cái.

...

"Lão công. . ."

Sau khi ra cửa, Liễu Thiên Nhi thân mật kéo lại Vương Dật tay trái.

Lâm Tử Vi thấy, biết đối phương là làm cho mình xem đây, Đại tiểu thư tính khí nhất thời phóng lên trời, trực tiếp đem Nguyệt Thi Lam dạn ném ra sau đầu.

Nàng cắn môi, âm thầm nắm chặt người yêu tay phải.

Vương mẫu người há có thể không biết các nàng tiểu cừ cừ? Không thể làm gì lắc đầu một cái, nhanh chân hướng đệ tam tòa biệt thự đi đến.

Liễu Thiên Nhi thấy, mặt cười không khỏi một trận mờ mịt.

Tới nơi này làm gì?

Đến trước cửa, Lâm Tử Vi gõ tay gõ cửa.

"Ám hiệu!"

Vân Hiến ở bên trong thấp giọng nói.

Vương mẫu người thở dài: "Nhân sinh khổ ngắn là không phải nhiều, sát vách lão Vương đã lật xe."

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 550: Lão cha vợ

Lâm Tử Vi nghe xong, mím mím môi, không có lên tiếng.

Liễu Thiên Nhi vùng lên mặt cười, nhìn về phía đối phương.

Vào giờ phút này, đệ tam tòa biệt thự bên trong đại sảnh.

Mọi người hai mặt nhìn nhau, một mặt mờ mịt.

'Sur huynh' lại muốn làm cái gì?

"Mở cửa. . ."

Nhạc Lăng Phong dĩ nhiên mang hảo đầu bông, bắt đắc dĩ khoát tay áo một cái.

Vân Hiên gạt gù, mở ra cửa lớn.

Sau một khắc, thân ảnh của ba người, xuất hiện ở trước mặt mọi người.

Những này tuần nam mỹ nữ đồn dập sững sờ, nhìn chăm chú Liễu Thiên Nhi, trên mặt một mảnh mờ mịt.

Nàng là ai?

"Ồ? Người là. . . Trương Đình Liễu gia. . . Liễu Thiên Nhi?"

Lăng Thanh Ảnh đi qua Trương Đình mấy lần, nơi đó là Liễu gia địa bàn, nàng tất nhiên là biết được một ít.

Liễu Thiên Nhi nhìn về phía đối phương, trong lòng có chút choáng váng.

Thiếu nữ này là ai? Dĩ nhiên nhận ra ta?

Bất quá, nàng thấy đối phương dung mạo xinh đẹp, nhất thời một mặt cẩn thận hướng về lão công trên người nhích lại gần, hỏi: "Người là ai?"

Lăng Thanh Ảnh thấy hành động của đối phương sau, không khỏi ngẩn ngơ, rất tự nhiên nhìn về phía Lâm Tử Vi.

Đám người còn lại cũng là như vậy.

Bọn hắn. . . ?

"Ha, đây là lão bà ta. . ."

Vương mẫu người thấy ánh mắt của mọi người chuyển qua trên người mình, không khỏi gãi gãi đầu, lúng túng giới thiệu.

Mọi người nghe xong, vẻ mặt đều có chút không tự nhiên.

"Tử Vi. . ."

Ở Thiên Tru minh, Chu Tử Kỳ cùng Lâm Tử Vi quan hệ tốt nhất, nàng đi lên phía trước, đem người sau kéo vào, thấp giọng hỏi: "Đây rốt cuộc là chuyện ra sao?"

Lâm Tử Vi mím mím môi, nhẹ giọng nói: "Ta sau đó sẽ nói cho người biết."

Chu Tử Kỳ đôi mi thanh tú hơi nhíu, nghiêng đi mặt cười, lần thứ hai nhìn về phía Vương Dật. . .

. . .

568 giao thông công cộng trên.

"Người tay không muốn?"

Ngũ muội Hạ Nghệ Tuệ nghiêng đi mặt cười, nhìn về phía một cái 30 nhiều tuổi Tây phục nam, lạnh giọng liên tục.

Tây phục nam nhất thời nao loạn cái đại mặt đỏ, xe quá lung lay, chính mình là không cẩn thận mới đụng tới bên hông đối phương, mà lại là mu bàn tay. . .

Hắn không nói hai lời, bước lên thoát đi nơi này.

"Ngũ muội, người ngày hôm nay làm sao? Tóc rối bởi cái gì tính khí?"

Nhị tỷ Lăng Thanh Ảnh thấp giọng nói, đối với nàng cứ chỉ có chút bất mãn.

"Không cái gì, ta chính là không ưa một ít người bắt cá hai tay, ăn trong bát nhìn trong nồi. . ."

Hạ Nghệ Tuệ vung lên mặt cười, nhìn lướt qua Vương mã người.

Lăng Thanh Ảnh đôi mi thanh tú nhú nhủ, nhưng không có lại mở miệng.

Thiên Tru minh trên dưới rất đoàn kết, Lâm gia tỷ đệ tuy vừa tới không lâu, nhưng bọn họ đã xem đối phương coi như con đẻ .

"Người nói cái gì?"

Lâm ở cửa sổ xe Liễu Thiên Nhi đôi mi thanh tú nhất thời dựng đứng.

"Thiên Nhi, quên đi. . ."

Vương Dật vội vàng khuyên nhủ nàng.

Đều là người mình, hấn không muốn đi tích cực.

Huống hồ, đối phương rõ ràng đang vì Lâm Tử Vi ra mặt.

Môi hở răng lạnh, Vương Dật không muốn khuynh hướng ai, chỉ được bản thân chịu đựng .

1 cái nửa giờ sau, mọi người xuống xe, đi tới vùng ngoại ô, đồn dập triển khai thân pháp, hành hương đức trang viên chạy đi.

. . .

7 điểm 10 phân.

Lúc này tà dương đã mất, hư không hiện ra hắc, vô biên phía chân trời hiện lên mông lung Thái Hà, xa hoa.

Bãi đậu xe nơi, không có mấy chiếc toà giá, người nhưng nhiều lạ kỳ, ít nói cũng có sáu, bảy trăm chúng.

Bọn hấn tám, chín phần mười tụ, lẫn nhau bắt chuyện.

Cũng có một chút, đi khắp ở trong đám người, lẫn nhau ôm quyền thăm hỏi.

Toàn bộ Hoa Hạ Cổ Võ giới bá chủ, hầu như toàn đến rồi.

Đúng vào lúc này, từ cửa lớn phương hướng đi tới 10 mấy cái người.

Bọn hấn nhìn qua vô cùng trẻ tuổi, mà lại có nhất nhân, ăn mặc đầu bông, không thấy rõ hình dáng.

Vương Dật cùng nhân đến .

"Nhiều như vậy người?"

Vương mã người nhất thời kinh ngạc, hấn vốn tưởng rằng cũng là 100 đến chúng.

Này giới ạ rõ ràng toàn gia đều đến rồi.

"Lão công!"

Đột nhiên, Liễu Thiên Nhi có chút nhẩn nhó nói: "Ta cảm giác được gia gia bọn hấn. . ."

Nàng là Trúc Cơ tu sĩ, rất nhanh nhận ra được người nhà khí tức.

"Ồ?"

Vương mã người không nhận được hỏi: "Ồ nơi nào?"

Liễu Thiên Nhi giờ lên tay ngọc, chỉ đoàn người một góc.

"Được!"

Vương Dật gạt gù, nhìn về phía khác một bên Lâm thất muội: "Tử Vi, ta cùng Thiên Nhi quá đi một chuyến."

"Ừm. . ."

Lâm Tử Vi nhẹ nhàng gạt đầu, không nói thêm gì, từ đầu đến cuối, nàng đều không thấy Liễu Thiên Nhi một chút.

Sau một khắc, hai người ly khai nơi này, hướng đoàn người bước đi.

Có thể đi chưa được mấy bước đây, Liễu Thiên Nhi bỗng nhiên dừng lại rồi.

"Làm sao?"

Vương Dật kỳ quái nhìn về phía đối phương.

Liễu Thiên Nhi cắn cắn cặp môi thom, thấp giọng nói: "Cha ta. . . Cũng ở. . ."

"Ồ? Tốt. . ."

Vương mỗ người cười nói: "Ta vừa vặn liền cha vợ cùng thấy."

Liễu Thiên Nhi vung lên mặt cười, ưu tiếng nói: "Lão công, cha ta hử. . . Tính khí không tốt lắm."

"Được rồi!"

Vương mỗ người nắm chặt nàng tay ngọc, ha ha cười: "Ta cũng không sợ, ngươi sợ cái gì?"

Hắn sau khi nói xong, lôi kéo y nhân tay ngọc, chui vào đoàn người.

Một phen trần trọc qua đi, Liễu Thế Thành bóng người, xuất hiện ở phía trước không xa.

Bên cạnh hắn đứng ba nam một nữ, tuổi chừng khoảng bốn mươi, nhìn qua trung khí mười phần, ý vị nội liễm.

Luyện khí hậu kỳ, cũng chính là Cổ Võ giới tương truyền cường giả thần cấp.

"Ồ? Tiểu Thiên Thiên. . .?"

Bọn hắn chính âm thầm bắt chuyện đây, cô gái kia bỗng nhiên hô khẽ một tiếng.

Liễu Thế Thành mấy người nghe tiếng, nhân thể ngẩng đầu.

Liễu Thiên Nhi vội vàng bỏ qua lão công đại thủ, chạy đến phụ cận, thấp giọng nói: "Gia gia, đại bá, nhị bá. . . Cha, tiểu cô. . ."

Vương mỗ người ở 2 mét ngoại đứng lại, mặt lộ vẻ mỉm cười nhìn Liễu gia một đám trưởng bối, rất có một phen ngốc cô gia tới cửa mùi vị.

"Thiên Nhi?"

Mấy người đều là sửng sờ.

Tiểu cô kéo lại đối phương tay ngọc, vui tiếng hỏi: "Ngươi nha đầu này không phải đi Tiêu Điều Tông sao? Sao đến rồi nơi này?"

Nàng âm thanh tuy rằng thấp kém, có thể phụ cận người há lại là bình thường? Nhất thời bị hấp dẫn sự chú ý, dồn dập nhìn về phía nơi này.

Tiểu cô nương này ở Tiêu Điều Tông tu hành?

"Nhân gia cùng sư tôn quan hệ tốt, tình cờ có thể đến thế tục nghỉ ngơi. . ."

Liễu Thiên Nhi ngắt dưới thân thể yêu kiều, chán tiếng nói.

Ở Liễu gia, nàng cùng tiểu cô quan hệ khỏe.

"Ngươi a. . ."

Tiểu cô vươn ngón tay, nhẹ nhàng điểm xuống cháu gái trắng nõn cái trán.

Vào giờ phút này.

Liễu Thế Thành dĩ nhiên phát hiện chúng ta Vương mỗ người.

"Thiên Chí, đứa nhỏ này chính là Vương Dật. . ."

Hắn hướng tam nhi tử nói.

"Ồ?"

Liều Thiên Chí nghe tiếng, đưa mắt từ con gái nơi đó dời, nhìn về phía Vương Dật.

"Vẫn bồi Vương Dật, gặp gia gia cùng mấy vị bá phụ cô. . ."

Vương Dật không dám thất lễ, tiến lên một bước, cao giọng ôm quyền.

Hắn mặc dù là Kim Đan tu sĩ, có thể ở 'Gia' lý cũng không dám bắt cần.

"Ừm!"

"Không sai. . ."

Liều Thiên Chí cùng Liều Thiên Nghiễm dồn dập gật đầu.

Quả nhiên như cha từng nói, cái này Vương Dật, tướng mạo đường đường, chính là người trong tuấn kiệt vậy.

Liều Thúy Thúy (tiểu cô) ngẩng đầu lên, hiếu kỳ nhìn trước mặt này nơi cháu rể.

"Người chính là Vương Dật?"

Liều Thiên Chí sắc mặt bình tĩnh như thủy, hoãn tiếng hỏi.

"Chính là!"

Vương Dật trả lời đúng mực, nhưng trong lòng âm thầm điểm khen.

Liều Thiên Chí tuy năm vượt qua bốn mươi, nhưng tuấn dật phi phạm, mười phần lão Soái ca một viên.

Cũng chỉ có thứ nhân kiệt như vậy, mới năng lực sinh ra Liều Thiên Nhi bọc này tuyệt sắc.

"Vương Dật. . ."

Liều Thiên Chí đánh giá đối phương chốc lát, mở miệng lần nữa, âm thanh nhưng có chút phát trầm: "Ta nghe Ngọc Như nói, trước người là nhìn ta gia Thiên Nhi thân thể, Thiên Nhi mới ủy thân cho người, là cũng không phải?"

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 551: Đánh đòn

"Ba. . ."

Một bên Liều Thiên Nhi mặt mày đột nhiên biến hoá.

"Người im miệng!"

Liều Thiên Chí mày kiếm dựng đứng, khề quát.

Liều Thiên Nhi thân thể run lên, cuống quýt hướng tiểu cô trên người nhích lại gần, như chim nhỏ bình thường tìm kiếm che chở.

Lão đại cùng lão nhị đồng thời trầm mặc.

Liều Thiên Nhi dù sao cũng là lão tam con gái, người sau ở xử lý 'Việc nhà', bọn hắn không tốt đi xen mồm.

Mà Liều Thế Thành tắc không hãm hại một tiếng, hai tay sau lưng, quả thật thâm trầm ép một cái.

Lão già này rõ ràng ở xem kịch vui.

"Cái kia. . . , kỳ thực. . ."

Đối phương dù sao cũng là lão trượng, Vương mẫu người không tốt trở mặt, cũng không dám đi trở mặt, chỉ được liên tục vò đầu.

Nhân gia nói không sai.

Như đối làm chính mình, nữ nhi bảo bối thân thể bị nam nhân xa lạ nhìn lại sờ soạng, không một cái tát đánh bay mới là lạ.

"Kỳ thực cái gì?"

Liễu Thiên Chí nghiêng mặt đi, trầm giọng hỏi.

"Ta nói ngươi xong chưa?"

Đúng vào lúc này, Liễu Thúy Thúy không nhìn nổi, ôm cháu gái dương thủ quát lên.

Liễu Thiên Chí hơi nhướng mày, có chút bất mãn nói: "Tiểu muội, ngươi chớ xen mồm."

"Ta không xen mồm hành sao?"

Liễu Thúy Thúy càng là cuồng lên, đặc biệt hùng hổ: "Ngươi cũng không nhìn một chút, hiện tại là trường hợp nào? Đầu óc nước vào hay sao?"

Từng có lúc, Liễu Thúy Thúy từng là 'Gia tộc một phách', mấy vị huynh trưởng cũng không dám chọc giận nàng.

Trưởng thành theo tuổi tác, nàng thu lại rất nhiều, lúc này thấy cháu gái thân thể yếu đuối run rẩy không ngừng, cháu rể càng là một mặt lúng túng, 'Bản tính' nhất thời trở về, vì bọn họ tới làm chủ.

Liễu Thiên Chí sắc mặt lúc đỏ lúc trắng, phảng phất che kín đại tiện.

"Cha, ngươi xem tiểu muội. . ."

Hắn nhất thời nhìn về phía cha.

Liễu Thế Thành tròn tròn mắt, hoàn toàn một bộ người ngoài cuộc đáng vẽ, Lão Ngưu ép.

Hắn ý tứ hết sức rõ ràng: Lão phu ai cũng không bang.

Liễu Tam gia thấy sau, cao thẳng mũi trực tiếp tức điên. . .

Vương mẫu người không khỏi ám đạo ô hô diệu tai: Cơ hội tới.

Hắn nghiêng người sang, hướng Liễu Thúy Thúy lần thứ hai ôm quyền: "Tiểu cô, văn bối trước quả thật có khuyết điểm chỗ. . ."

"Nhanh mau đứng lên."

Liễu Thúy Thúy tả duỗi tay một cái, vội vàng đem đối phương nâng dậy, thế nhưng bạch Tam ca một chút: "Một ít người còn không hài từ hiểu chuyện đây."

Liễu Thiên Chí miệng lưỡi giật giật, đương thật bị tức không nhẹ.

"Nàng là lão tử con gái, lão tử chất vấn con rể, mắc mớ gì tới ngươi?"

Liễu lão tam trong lòng đang gầm thét, cũng không dám hồng một chữ.

"Tê. . . Hô. . ."

Hắn tăng tăng hít một hơi, chậm rãi phun ra, bình phục trong lòng không cam lòng, nhìn về phía con gái: "Thiên Nhi. . ."

"Ba!"

Liễu Thiên Nhi cuống quýt đi theo tiếng.

"Nhiên. . ."

Liễu Thiên Chí tăng tăng phun ra một chữ.

"A?"

Chúng ta Thiên Nhi nhất thời ngẩn ngơ, tinh tế suy nghĩ chốc lát, mặt cười lại biến hoá.

Một cái ký ức mãnh vỡ, hiện lên ở trong đầu của nàng.

. . .

Hai năm trước, Liễu gia.

"Thiên Nhi. . ."

Liễu Thiên Chí đi tới hậu viện, hướng Dương Thụ dưới con gái kêu.

"Ba, chuyện gì?"

Có chút sỗ nộn liễu MM mở đôi mắt đẹp, thăm thẳm đứng dậy.

"Yên Kinh Dương gia đến người, bọn hần. . ."

"Ba, ta không lấy chồng."

Liễu MM nhất thời biết cha muốn nói gì, trực tiếp mở miệng đi đánh gãy.

Nàng 'Trảm tình Đạo' mới vừa đến tiểu thành, giờ khắc này căn bản không có lập gia đình ý nghĩ.

Liễu Thiên Chí hơi nhượng mảy: "Tại sao?"

"Nghe nói Dương gia dòng độc đinh chính là dâm ~ tà hạng người, chuyên gieo vạ đàn ông hoàng thiếu phụ, không biết phá huỷ bao nhiêu gia đình, con gái có thể nào gả cho loại này người?"

Liễu MM vung lên mặt cười, nghĩa chính ngôn từ.

"Có việc này?"

Liễu Thiên Chí nhất thời sững sờ, rõ ràng không biết việc này.

"Ừm!"

Liễu MM gật gù, lập tức chạy đến cha trước mặt, kéo đối phương cánh tay, điều mấy lần, có chút làm nũng nói: "Ngài lại cho con gái mấy năm, đến lúc đó con gái cho ngài mang về một cái như ý cô gia."

"Ha ha. . ."

Liễu Thiên Chí nở nụ cười, giơ ngón tay lên, ở con gái mũi ngọc tinh xảo trên quất một tý: "Người cái cô nàng, liền khẳng định như vậy, chính mình mang về tiểu tử ba năng lực thoả mãn?"

"Đó là đương nhiên."

Liễu MM tràn đầy tự tin.

"Ta nếu là không hài lòng đâu?"

Liễu Thiên Chí mỉm cười hỏi.

"Như vậy tùy ngài xử trí chứ. . ."

Liễu MM không đáng kể nhún nhún đôi vai đẹp, ngược lại nàng hiện đang không có lập gia đình ý nghĩ, nói nhiều như vậy, chỉ có điều là qua loa cha mà thôi.

Liễu Thiên Chí trầm ngâm chốc lát, nói: "Người nếu thật sự mang cái tiểu tử trở lại. Cha như không hài lòng, liền nói cái 'Phủ' chữ, sau đó trực tiếp đánh gãy chân hần. Nếu là thoả mãn, liền nói cái 'Nhiên' chữ, đến lúc đó người giúp cha đánh cái kia may mắn gia hóa cái mộng một tý, như thế nào?"

Liễu lão tam nghĩ tới là: Chính mình nuôi lớn con gái, bị nam nhân khác 'Quải' đi. Như thoả mãn cũng còn thôi, như không hài lòng, liền làm cho đối phương biết khó mà lui.

"Được!"

Liễu MM không chút suy nghĩ, trực tiếp gật đầu.

Ngược lại nàng hiện tại ý nghĩ là: Cả đời đều không lập gia đình.

"Một lời đã định?"

Liều Thiên Chí cười ha ha đuổi ra tiểu mẫu ca.

"Một lời đã định!"

Liều MM hướng cha làm cái mặt quỷ, dò ra trắng mịn tiểu ngón tay ngọc. . .

. . .

Liều Thiên Chí biết được con gái thân thể bị xem trọng tron sau (không biết cũng bị sờ soạng, bằng không thật sự hội bạo đậu), nhất thời lửa giận ngút trời, đương thiên liền muốn nhắc theo Quan Công chém giết trên Tùng Sơn.

Có thể cha một câu nói, trực tiếp nhượng hấn tất lửa : "Tiểu tử kia ta thấy, quả thật trăm năm khó gặp thiên tài, lão phu gì cảm thỏa mãn."

Cho đến hôm nay thấy rõ chân nhân, hấn mới biết cha nói không ngoa.

Xác thực là cái Chân Long, xứng với nữ nhi mình.

Nhưng trọng tế lần đầu gặp gỡ, người trước sao cũng phải biểu hiện một tỷ trưởng bối uy nghiêm, ai nghĩ. . .

"Cha. . ."

Liều Thiên Nhi thật sự hoảng rồi, nàng nào dám đánh lão công cái mông? Nếu để cho sư tôn biết rồi? Còn không tươi sống bóp chết chính mình?

"Hà?"

Liều Thiên Chí lông mày lần thứ hai vừa nhíu.

Cổ vũ thế gia có chính mình quy củ, một nặc vạn vạn kim, tuyệt không năng lực hối cái, chính là phụ nữ chuyện cười ước hẹn cũng không được.

Liều Thiên Nhi thân thể yếu kiều lần thứ hai run lên, trăm mặt chóc lát, cuối cùng đã quyết định.

Nàng dùng sức cắn cặp môi thom, tự âm thành tuyên, truyền âm nói: "Lão công, về gia ngươi muốn như thế nào đánh Thiên Nhi. . . Cũng có thể, hiện tại, liền tha cho ta một lần."

Hà?

Vương mỗ người nghe xong không khỏi choáng váng, mờ mịt nhìn về phía đối phương.

Thiên Nhi đại bảo bối, ngươi đang nói cái gì oa?

Liều Thiên Nhi nghiêng đi mặt cười, cũng không dám nhìn hấn, thế nhưng giờ lên tay ngọc, giờ lên cao hư không. . .

'Đừng! ! !'

Đột nhiên, một đạo lạnh lẽo tiếng vang xuất hiện .

Nó đến chính là như vậy đột nhiên, nhưng không thật lâu xa. . .

Khe nằm? ? ?

Vương mỗ người trong nháy mắt mộng ép, suýt chút nữa một bính cao ba trượng, chuyện này. . . Đây cái gì quỷ?

Hấn vội vàng xoay tay lại, vượt bị đánh nơi, ngo ngác đi hỏi: "Thiên Nhi, ngươi. . . ?"

Liều Thiên Nhi đánh xong lão công cái mông sau, thực không còn dám đối mặt hấn, đột nhiên xoay người, chui vào tiểu cô trong lòng.

Vào giờ phút này.

Ngoại trừ Liều Thiên Chí, ở đây cùng nhân đều là choáng váng.

Hấn. . . Bọn hấn đến cùng ở diễn cái nào vừa ra?

"Ha ha, được, nói lời giữ lời, không hổ là ta con gái. . ."

Liều Tam gia rốt cục lộ ra nụ cười, lớn tiếng tán thưởng.

Đúng vào lúc này. . .

"Liều Thiên Nhi, ngươi điên rồi? Lại dám đánh lão công cái mông?"

Đột nhiên, một đạo thanh âm lạnh như băng, tự cách đó không xa thăm thẳm bay lên.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 552: Không nên cản đường

Hơn 10 mét ngoài, một đạo áo lam thiên ảnh, chậm rãi đi gần.

Thanh ti hương y phục không gió tự cổ, khí thế kỳ ảo.

Tới gần cổ vũ cường giả không khỏi lui về phía sau, nhường ra một con đường, cung nàng tiến lên.

"Đây là nhà ai khuê nữ?"

Có người thấp giọng mở miệng.

"Không biết, nhưng cô gái này tuyệt không đơn giản. . ."

Càng có người nhìn ra bất phạm.

Vào giờ phút này, Liều gia cùng nhân dõn dập nhìn về phía này lý.

Theo cự ly tiếp cận, nữ tử hình dáng, dần dần rõ ràng .

Mặt mày của nàng như phác họa, vô cùng hoàn mỹ, cơ thể càng là trắng nõn phát quang, say lòng người nội tâm.

Tiên nữ bên dưới, đệ nhất hiệp cung, xuất hiện .

Nguyệt Thi Lam tuy là thế tục nhà giàu thiên kim, có thể từ khi bái vào tiểu loli môn hạ sau, tướng mạo dù chưa thay đổi, khí chất nhưng được cực điểm thăng hoa.

Đã qua băng sơn mỹ nhân, cũng không gặp lại, bây giờ, dĩ nhiên lột xác thành ánh sao Tiên tử.

"Thi Lam?"

Vương mỗ người nhất thời mờ mịt .

Nàng không phải ở gia chăm sóc Linh Nhi sao? Sao hội xuất hiện ở đây?

Nguyệt Thi Lam nghiêng đi mặt cười, cặp môi thơm hương lão công gắt gắt, nhưng cường ép nhịn xuống , lần thứ hai trùng mắt về phía liễu hiệp cung.

Liều Thiên Nhi nằm nhoài tiểu cô trong lòng, mộ nhiên nhìn lại, ba ngàn thanh ti vì thấy ngón ngang, lướt qua phương hoa, có vẻ mê mỵ vô song.

Nàng mặt cười trên còn mang có từng tia từng tia ứng đo, muốn là vừa nãy đánh lão công cái mông thì, sốt sắng thái quá gây nên.

"Ngươi. . . Ngươi làm sao ở này?"

Liều MM nhất thời hoảng rồi, này viên phương tâm trực tiếp trầm đến đáy vực.

Như việc này chỉ có gia tộc cùng lão công biết, phương cũng còn tốt làm.

Gia tộc sẽ không bán đi chính mình, lão công bên kia, chính mình chỉ cần nhiều tât làm nũng, sau đó. . . Lại này cái gì một týt. . . , hẳn liền sẽ không cùng các tiên nữ đi đề cập.

Có thể Nguyệt Thi Lam không giống nhau.

Bởi thế ngân hàng sự tình, nàng sớm đã đối với mình cùng Sơn Vô Lăng coi hận thấu xương.

"Hanh. . ."

Nguyệt Thi Lam nở nụ cười, nhưng là lạnh : "Thực sự là chuyện cười, ta vì sao không thể ở đây?"

Liễu Thiên Nhi không dám cùng nàng đối diện, nhìn chăm chú hư không, nhưng chợt nhớ tới cái gì, hướng đối phương lớn tiếng nói: "Hào người cái Nguyệt Thi Lam, không ở trong nhà chăm sóc Linh Nhi, nhưng một mình đến rồi Thánh Đức trang viên, người. . . Người thật là to gan!"

"Ai nói cho người một mình?"

Nguyệt Thi Lam mặt cười giương lên, đôi mắt đẹp chậm rãi nheo lại: "Y Y sư tỷ trở lại, hiện tại liền ở biệt thự trong. . ."

"Người nói cái gì?"

Liễu Thiên Nhi nhất thời choáng váng, đôi mắt đẹp vượt trùng càng lớn. . .

. . .

1 giờ trước, nguyệt MM chính ở phòng khách xem tivi.

Đột nhiên, lầu ba truyền đến một trận ong ong.

"Ai?"

Nguyệt Thi Lam không khỏi đứng dậy, nhẹ giọng hỏi.

'Cộc cộc cộc. . .'

Tiếng bước chân vang, một đạo Hoàng y thiên ảnh, chậm rãi xuất hiện.

"Sư tỷ, người. . . Trở lại?"

Nguyệt Thi Lam thấy rõ người tới sau, nhất thời thờ nhẹ một tiếng, vội vàng đi đến trước mặt đối phương, kéo nàng tay ngọc.

Người tới chính là Lạc Y Y.

Nàng nhắm cặp kia đôi mắt đẹp, mặt cười nhìn chung quanh, sau đó thấp giọng hỏi: "Sư muội, Vương sư đệ đâu?"

'Hôm nay, Lạc Y Y cùng Lý đại tông chủ rốt cục chạy về tông môn, người trước càng là từ sư tôn trong miệng, biết được tất cả.

Đối phương tuy là học trò cưng của chính mình, nhưng cũng là thiên thị, về tư tới nói, ngũ mỹ nhân không dám tiếp tục ẩn giấu cái gì.

"Ngài nói sư đệ bóp nát chính mình nội đan?"

Lạc Y Y nghe xong, mặt cười trở nên trắng bệch, suýt chút nữa dọa hôn mê bất tỉnh.

"Trải qua khôi phục, người đừng quá lo lắng."

Ngũ mỹ nhân biết rõ ái đồ tính nết, vội vàng đi an ủi.

Lạc Y Y thực đang lo lắng tình lang, liền đưa ra tạ thế tục tìm hân.

Ngũ Cẩm nghe xong, gật đầu đồng ý'

"Hắn cùng Thiên Nhi Từ Vi đi ra ngoài. . ."

Nguyệt Thi Lam cặp môi thơm một quyết, mặt cười một trận ăn vị.

"Từ Vi?"

Lạc Y Y không chỉ có ngân ngo, mờ mịt đi hỏi: "Nàng là ai?"

Nàng cũng không biết Vương Dật suốt chút nữa ngã xuống, càng không biết được Yên Kinh các loại.

"Ta sau đó sẽ nói cho ngươi biết."

Nguyệt Thi Lam con ngươi đen nhánh đột nhiên xoay một cái, khẽ cười nói: "Sur tỷ, ngươi ở gia nhiều ở một lúc, chăm sóc cho Linh Nhi, ta đi đem lão công nắm về."

"A?"

Lạc Y Y nghe xong, càng là mờ mịt .

Nguyệt Thi Lam xuất biệt thự sau, một đường liên tục, rất nhanh liền chạy tới Thánh Đức trang viên.

Ai nghĩ, nhưng vừa vặn thấy này một màn kinh người.

...

"Lão công, ngươi nơi này. . . Có đau hay không?"

Nguyệt Thi Lam không lại để ý đến nàng, chếch về mặt cười, mắt liếc Vương Dật đỉnh, thấp giọng hỏi.

"Thiên Nhi ở nói đùa ta , không có chuyện gì. . ."

Vương mỗ người lúng túng nham đều phạm vào, cười gượng mấy lần, không tỏ rõ ý kiến.

"Ừ. . ."

Nguyệt Thi Lam cổ cổ phần quai hàm, âm thầm giờ lên tay ngọc, kéo lại đối phương cánh tay.

"Thiên Nhi, nữ nhân này là ai?"

Liễu Thúy Thúy hơi nhướn mày, hướng cháu gái thấp giọng hỏi.

Liễu Thế Thành mấy người cũng nhìn về phía nàng, trên mặt tràn ngập nghi hoặc cùng không rõ.

"Ta sau đó lại nói cho ngài."

Vào giờ phút này, Liễu Thiên Nhi thật tâm loạn như ma , liễu mạng tìm kiếm đối sách.

Chuyện này, tuyệt đối không thể để cho các tiên nữ biết, bằng không chính mình hiệp cung khó giữ được.

Mà tới gần Cổ Võ giới các cường giả, đã sớm đem ánh mắt chuyển đến Vương mỗ nhân thân trên, trong lòng đều ở suy nghĩ: Cái tên này là ai?

"Sur huynh, ngươi đến rồi!"

Đúng vào lúc này, một giọng già nua bằng trống rỗng lên.

Trang viên quản gia Phong Ba Đình xuất hiện .

Liễu Thế Thành không lại nhìn Nguyệt Thi Lam, xoay người, nói: "Phong sư đệ, sư muội điện thoại di động làm sao đóng? Nàng người đâu?"

"Tiểu thư về tông môn. . ."

Phong Ba Đình nói: "Chuyên môn lộ thiên phòng riêng trải qua chuẩn bị kỹ càng, mời tới bên này. . ."

Liễu Thế Thành gật gù, hướng người nhà ra hiệu.

"Phong tiên bối. . ."

Vương Dật bỗng nhiên mở miệng.

Hắn trải qua là Kim Đan tu sĩ, lẽ ra nên không nên xưng đối phương tiên bối, có thể Phong Ba Đình già đầu , xưng theo đạo hữu quá không lễ phép.

Phong Ba Đình nghiêng mặt sang bên đến, không khỏi sửng sò: "Vương Dật?"

"Chính là văn bối."

Vương mỗ người cười cợt: "Xin hỏi tiên bối, ngài bị phòng riêng có lớn hay không? Còn năng lực ngồi mấy người?"

Hắn ngược lại thật sự là không khách khí.

Phong Ba Đình tinh tế đánh giá đối phương chốc lát, nói: "Đó là chính sảnh, có thể chứa đựng 30 nhiều người."

"Quá tốt rồi!"

Vương Dật đại hỉ, cũng bắt hòa đối phương thương lượng, trực tiếp cầm điện thoại di động lên, cho Lâm Tử Vi gọi tới.

...

7 điểm 50 phân, bãi đậu xe cổ vũ cường giả, lần lượt đi vào đại sảnh.

Một hồi không làm người phạm tục biết được loại cỡ lớn bán đấu giá, sắp bắt đầu.

...

Sau 5 phút, bãi đậu xe trở nên rộng tuếch, nhìn qua thật là thê lương.

Liên vào lúc này, một con kỳ quái thỏ, lác lác không lồ cái mông đi tới.

'Ô. . .'

Đột nhiên, hư không quát đến rồi một trận âm phong, bốn phía nhiệt độ chợt giảm xuống, hàn nhập xương cốt.

Thỏ hai con người nhắm lại, dừng lại cái mông, nhìn về phía hư không, lạnh lẽ nói: "Không nghĩ tới, trên đại lục này còn có loại sinh linh này tồn tại."

'Ô. . .'

Âm phong càng lạnh lẽo, lạnh như băng đao, khiến người ta không thở nổi.

"Ha ha ha. . ."

Thỏ nở nụ cười, nhưng là lạnh: "Nói vậy, các người tới từ tiểu tử kia nhắc tới 'Địa phủ'. Âm binh, bản vương cảnh cáo các người, không nên cản đường. . ."

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 553: Đây là Thần Nông đỉnh?

'Ô ô. . .'

Trong phút chốc, hư không âm phong nổi lên, vô số mắt trần có thể thấy bóng đen ngưng tụ thành toàn, giáo trụ bốc lên.

Thỏ cặp kia Kurome không khỏi hít thành một đường.

"Khà khà. . ."

Nó vẫn còn đang cười gằn, giờ lên tay nhỏ, từ trong tai móc ra một cái thỏ to xì gà, 'Dùng' một tiếng đốt.

"Tê. . ."

Thỏ tăng tăng hấp một cái, thế nhưng quay người sang tử.

Đột nhiên, nó không lồ cái mông chấn động mạnh.

'Oành! ! !'

Một tiếng tiếng vang kỳ quái đột nhiên xuất hiện.

'Oanh. . .'

Nhất thời, to lớn cái nắm khí thể phóng lên trời, bao phủ bát hoang.

'Kiệt. . .'

Hư không nổi lên một luồng kinh sợ đến cực điểm kêu quái dị, lập tức 'Hô' một tiếng, bốc lên ánh trụ trực tiếp bị vô cùng cương phong tách ra, hóa thành vô hình.

Một rầm Trần Yêu.

"Hào nói không nghe, không phải nhượng bản vương đến tàn nhẫn. . ."

Thỏ xoay người lại, rung đùi đắc ý lẩm bầm vài câu, ngậm xì gà, lão đảo hướng đại bảo trong nghề đi.

Thanh gió vi vu Dịch Thủy Hàn. . .

Nơi này biến số, không có ai biết, bằng không, những cái kia trộm mộ chuẩn bị công cụ trong, tất hội thêm ra như thế: Thỏ.

Hắc lừa móng phục cương thi, mò kim phủ trừ tà linh, rõ ràng nga đến dò đường, thỏ rầm Trần Yêu ma.

Khuyết một, không thể.

. . .

Thánh Đức trang viên đại bảo, đồng một thỉnh.

Nơi này lít nha lít nhít ngồi đầy mấy trăm người, tất cả đều là những cái kia cổ vũ cường giả, bọn hắn phía trước, lại có một phương mấy chục mét vuông án đài, mặt trên bày ra đại hồng tham.

Án đài ở giữa, bày một tấm nhánh hoa bàn vuông.

Bàn vuông bên trên, tất cả có bốn cái vãi bố bao quần áo, nhìn qua bẩn thỉu, thỏ mùi tanh mùi phân.

Các cường giả ánh mắt, đồng thời tập trung ở nơi đó, châu đầu ghé tai, nghị luận sôi nổi.

Bàn vuông phía sau, có ngồi ba người, bọn hắn từng cái từng cái sắc mặt trắng bệch như tuyết, vẻ mặt uể oải, nói vậy chính là những cái kia trộm mộ thổ phu tử .

Phía trên đại sảnh, có tứ tiểu thỉnh bán huyền hư không, tiểu thỉnh phía trước mang theo thủy tinh bức rèm che, đem lý khoảng cách mờ, không thấy rõ hình dáng.

Tây Bắc huyền trong phòng.

Liễu gia cùng nhân ngồi trên tả phương, bên phải tất có ngồi 7, 8 cái người trẻ tuổi.

Vương mẫu người ngồi ở khác một chỗ, hai vị hiệp cung bạn ở hai bên.

Vào giờ phút này.

"Tử Vi, đến cùng chuyện gì xảy ra? Đây hai nữ sinh. . ."

Chu Tử Kỳ nhăn đôi mi thanh tú hỏi, ánh mắt ở Vương Dật cùng nhị nữ liên tục đi khắp.

"Tứ tỷ, người đừng hỏi. . ."

Lâm Tử Vi mặt cười buông xuống, cái gì cũng không muốn nói.

"Người. . ."

Chu Tử Kỳ nhất thời cuống lên.

"Hào rồi!"

Lăng Thanh Ảnh quét Tử muội một chút, thấp giọng nói: "Đều yên tĩnh một chút, bán đấu giá nhanh bắt đầu rồi. . ."

Chu Từ Kỳ nghe xong, phần nộ nhắm lại phần môi.

Liễu gia bên này.

"Cha, Vương Dật mang đến người, thật không đơn giản."

Liễu Thiên Chí thấp giọng nói.

Liễu Thế Thành nhìn Thiên Tru minh cùng nhân một chút, chậm tiếng nói: "Là hữu không phải địch, không nên phân tâm."

Liễu Thiên Chí nghe xong, gật gật đầu.

Cùng lúc đó.

"Lão công, mới vừa. . . Chuyện vừa rồi, có thể hay không đừng làm cho sư tôn các nàng biết?"

Liễu Thiên Nhi cắn cặp môi thom, cổ đủ tiểu dừng khí, ầy ầy truyền âm

"Ta sẽ không nói."

Vương Dật mềm nhẹ nắm lên đôi phương tay ngọc, mỉm cười truyền âm.

"Có thể Nguyệt Thi Lam nàng. . ."

"Ngươi yên tâm. . ."

Vương Dật bàn tay vi hơi khản: "Nàng cũng sẽ không nói."

"Hô. . ."

Liễu Thiên Nhi mũi thom khê nhả, phương tâm cuối cùng thả xuống một chút.

Vào giờ phút này.

Phong Ba Đình đi lên đài.

Hắn nhìn chung quanh một chút bốn phía, chậm rãi nói: "Thánh Đức trang viên hoan nghênh các vị. Đến đây, bán đấu giá chính thức bắt đầu, trong lúc không được nào động, không được xuất nói uy hiếp, người trả giá cao được chi. Cuối cùng, chúc đại gia vớ tới tâm nghi bảo vật."

Phong Ba Đình sau khi nói xong, hướng mặt sau ba cái thổ phu tử gật gù, đi xuống.

Cổ Võ giới bán đấu giá cùng thế tục không giống, không nói nhảm nhiều như vậy, càng không có rườm rà thủ tục, trực tiếp cắt vào đề tài chính làm chủ.

Trong nháy mắt, toàn bộ phòng khách yên tĩnh lại.

Rốt cục bắt đầu rồi.

'Rầm. . .'

Trong đó một cái thổ phu tử lùi ghế tựa đứng dậy, giơ tay nắm một bao quần áo, mở ra một góc, từ bên trong lấy ra một vật.

Đây là một vị ba chân đỉnh nhỏ đồng thau, thông thể gì sắc loang lổ, cổ điển vô phương, tràn ngập hơi thở của thời gian.

Những cái kia cổ vũ cường giả hô hấp nhất thời hơi ngưng lại.

Bọn hắn nhãn lực rất cao, tất nhiên là nhìn ra đỉnh nhỏ bất phàm.

Thổ phu tử nhìn dưới đài một chút, mở miệng nói: "Này vật chôn cùng, đặt mộ thất phía tây chính trong vách. Căn cứ mặt trên bích họa sở kỳ, nó hẳn là năm đó Thần Nông luyện chế bách thảo thì, sử dụng chi đỉnh."

Cái gì?

Hắn như kinh động thiên hạ, trực tiếp đem trong đại sảnh các cường giả chấn động choáng váng.

Bọn hắn bỗng nhiên đứng dậy, một mặt khiếp sợ nhìn chăm chú đỉnh nhỏ, sắc mặt đều ngo ngác.

Đây là Thần Nông đỉnh?

Thiên, thật sự giả ?

Những cường giả này ở Cổ Võ giới tiếng tăm lừng lẫy, tuyệt đối không phải đẳng cấp dễ dàng.

Nói trắng ra, căn bản lừa không được.

Có thể đỉnh nhỏ vừa ra thế, bọn hắn liền rõ ràng cảm giác được, mặt trên toả ra một luồng khí tức thần bí, rất phi phàm.

Nhưng bọn họ vụn vụn không nghĩ tới, nó dĩ nhiên là. . .

Bốn toà huyền trong sảnh cự kinh cũng không bình tĩnh, dồn dập đứng dậy đi tới thủy tinh bức rèm che trước, nhìn chăm chú phía dưới.

Tây Bắc huyền trong phòng.

"Cha, ngài xem. . ."

Liễu Thế Thành bỗng nhiên giơ tay, đánh gãy trường tử, trầm giọng nói: "Trước tiên yên lặng xem biến đổi."

Mà Thiên Tru minh cùng nhân, tắc tị ở thủy tinh bức rèm che một bên khác, nhìn phía dưới, trầm mặc không nói.

Giờ khắc này, muốn nói ở đây ai nhất 'Trầm ổn', không phải Vương mẫu người là vậy.

Kẻ này ngồi ở trên ghế, không nói gì nắm bắt mi tâm, trong lòng khỏi nói có bao nhiêu thất vọng rồi.

Giời ạ!

Đây là Thần Nông đình?

Mở cái gì quốc tế chuyện cười?

Này rõ ràng chính là một vị phổ thông Thanh Đồng Đình, chỉ có điều mặt trên giả trù đạo nghĩa, có chút linh khí mà thôi.

Bởi năm tháng nguyên nhân, những cái kia đạo nghĩa bị tiêu diệt gần đủ rồi, nói vậy lại quá cái mấy chục năm, linh lực sẽ hoàn toàn biến mất.

Còn Tiên khí, liên pháp khí cũng không bằng.

Xem ra, lần đầu giá này, bất quá là một hồi âm mưu mà thôi.

"Lão công, vật kia. . ."

Hai vị hiệp cung cũng nhìn ra một ít, Nguyệt Thi Lam không nhịn được mở miệng.

"Những này thổ phu tử lá gan rất lớn, lại dám lừa dối Cổ Võ giới. . ."

Vương Dật hướng nhị nữ cười khê.

'Xi. . .'

Đúng vào lúc này, bóng trắng lấp lóe, thò xuất hiện.

Nó đứng ở Vương Dật bả vai, khu tị nói: "Cái tên nhà nguoi, xuất tới chơi cũng không mang theo bản vương."

Vương Dật tức giận nhìn kẻ này một chút, nói: "Không nhiều lắm ý tứ, đang chuẩn bị đi đây."

"Đừng a. . ."

Thỏ bỗng nhiên nói: "Trong này có một món đồ, rất thú vị. . ."

"Hà?"

Vương mẫu người nghe xong trong lòng hơi động.

Thỏ là Vương giả, nó cảm giác thú vị đồ vật, tất nhiên siêu phàm.

Hắn không nhịn được hỏi: "Là cái gì?"

"Không biết!"

Thỏ hút miệng xì gà: "Mặt trên phù vẫn rất quái lạ, bản vương nhất thời nhìn không thấu. . ."

"Người đầu nhìn không thấu?"

Vương Dật thật sự kinh ngạc.

"Này có cái gì kỳ quái?"

Thỏ ngược lại không cảm thấy cái gì: "Hai mảnh đại lục pháp thì lại khác, này phù vẫn có chút môn đạo, không thấy được cũng ở thanh lý bên trong."

Bọn hắn âm thanh rất thấp, Liễu gia cùng Thiên Tru minh lại sẽ sự chú ý tập trung ở phía dưới, vì lẽ đó đều không nghe.

Cùng lúc đó.

"5 ức!"

Phía dưới cổ vũ cuồng giả rốt cục không nhịn được, bắt đầu ra giá.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 554: Nửa tấm mặt người

"Hả?"

"Cái gì?"

Thiên Tru minh cùng nhân đồn dập chấn động.

Nhạc Lăng Phong coi chính mình nghe lầm, nhìn về phía mọi người, mờ mịt đi hỏi: "Phía dưới ra giá bao nhiêu?"

"Được. . . Hảo như là 5 ức. . ."

Lão lục Vân Hiên cũng là dọa sợ, run giọng liên tục.

"5 ức?"

Nhạc Lăng Phong nhất thời mất đi dĩ vãng trầm ổn, gằn nhẹ nói: "Những tên kia điên rồi phải không? Bọn hắn từ đâu tới nhiều tiền như vậy?"

"Phong, chúng ta chỉ có hơn 1 triệu, làm sao bây giờ?"

Lăng Thanh Ảnh bình tĩnh nhất, phần môi khẽ cắn, vấn đề nhắm thẳng vào hạt nhân.

"Nhượng bọn hắn phong đi hảo, chúng ta yên lặng xem biến đổi."

Nhạc Lăng Phong vung lên bông y phục, xoay người hướng vị trí của mình đi đến.

Nguyên lai, hắn trải qua xem xảy ra vấn đề.

Nhưng những này vật chôn cùng đập giới, vượt xa khỏi dự cổ.

Khác một chỗ.

"Đồ vật không đúng, lần đầu giá này tin tức sai lầm."

Liễu Thế Thành chau mày, trầm giọng nói.

Hắn dù chưa Trúc Cơ, không nhìn ra càn khôn, có thể dù sao từng là Tiêu Diêu Tông đệ tử, kiến thức rộng rãi.

Chiếc đỉnh này linh khí phi thường mỏng manh, tuyệt không là trong truyền thuyết Viêm Đế chí bảo.

"Cha, chúng ta làm sao bây giờ?"

Liễu Thiên Chí thấp giọng hỏi.

"Đi về trước ngồi, lần này trộm xuất vật chôn cùng có thật nhiều, hẳn là có thứ tốt."

Liễu Thế Thành khoát tay áo một cái.

Mười mấy giây sau, mọi người lần lượt ngồi xong, thần sắc trên mặt khác nhau, không biết đang suy nghĩ gì.

Mà mặt khác ba cái huyền trong phòng, cũng không xuất hiện động tĩnh.

Vào giờ phút này, phía dưới giá cả, trải qua phong trường đến 35 trăm triệu, tình cảnh rất hot.

Kỳ thực, trải qua có cường giả trong lòng sinh nghi, vị này đỉnh nhỏ, đến cùng có phải là trong truyền thuyết Tiên khí?

Có thể mặt trên toả ra khí tức quá bất phàm, mặc dù là hàng nhái, cũng đáng cái giá này.

Bọn hắn đều là một phương ngang ngược, đừng nói vài tỷ, chính là hơn mấy trăm trăm tỉ, cũng đào xuất đến.

Giá cả một đường kéo lên, rất nhanh liền lên tới 70 ức.

Một ít cường giả rốt cục cảm miệng.

Cũng không bọn hắn đào không xuất đến, giá cả lại cao, liền dật giới.

Trên đài thổ phụ tử liếc mắt nhìn nhau, trong mắt sắc mặt vui mừng không chút nào hơn nữa che giấu.

100 trăm triệu.

Gọi giá tiếng càng ngày càng ít.

Chúng cường giả tuy rằng có tiền, nhưng cũng không phải người ngu.

Cuối cùng, ba chân đỉnh nhỏ lấy 127 ức giá cả, hoa lạc Tấn Trung Ngự gia.

Cái thứ hai vật chôn cùng xuất thế.

"Vật ấy đặt mộ thất đông bích. . ."

Thổ phụ tử cầm một mặt thanh đồng kính, chậm rãi mà nói.

Lần này các cường giả lý tính rất nhiều, không có như vừa nãy điên cuồng như vậy, tuy nhiên khí thế hùng hực.

Cuối cùng, thanh đồng kính lấy 80 ức giá cả đánh ra.

Sau đó là đệ tam kiện, đệ tứ kiện. . .

Giá cả đều là cao kinh người.

"Hừ, quả thực đang lãng phí lão phu thời gian."

Liễu Thế Thành không nhịn được cả giận hừ một tiếng.

Thời gian như trôi đưa, thoáng qua liền qua.

Đệ bát kiện vật chôn cùng đập xong sau, thổ phụ tử từ trong bọc quần áo móc ra một cái đen thùi lù quái đồ vật, làm như một loại nào đó tảng đá.

"Vật ấy, ạch. . . Thật không tiện, ta nắm sai rồi. . ."

Hắn đem tảng đá để ở một bên, lần thứ hai lấy tay.

"Hà?"

Đột nhiên, Vương Dật trên bả vai thỏ bỗng nhiên sững sờ, lập tức kêu lên: "Vật này nhất định phải được. . ."

Nó âm thanh rất lớn, tất cả mọi người cũng nghe được .

"Hà?"

"Đây là cái gì?"

"Thiên. . ."

"Thật là khó xem thỏ."

"Nó sẽ nói?"

Lực chú ý của chúng nhân bản đều tập trung đang đấu giá trên, giờ khắc này rốt cục phát hiện nào đó thỏ, dồn dập thất sắc.

"Bản vương không phải thỏ."

Thỏ nhất thời cuống lên.

Lúc này Vương mỗ người đặc biệt không nói gì.

Hắn dùng mu bàn tay xoa xoa đôi phương phun ra ngum nước, nhìn về phía phía dưới, nói: "Cái này tảng đá, chính là người nhắc tới đồ vật?"

"Không phải!"

Thỏ nhìn chăm chú bản vương, trầm giọng nói: "Bản vương cũng vừa chú ý tới, vật này. . . Ghê gớm. . ."

Vương Dật nghe xong, cái nào còn có thể do dự? Trực tiếp đứng dậy, tiến lên xốc lên thủy tinh bức rèm che, đi tới sườn trên đài.

Vào giờ phút này, thỏ phu từ trái qua lấy ra đệ cửu kiện vật chôn cùng, bắt đầu giới thiệu đến: "Vật ấy, ở vào. . ."

Vương Dật nhẹ hấp giọng điệu, chậm rãi nói: "Xin chờ một chút. . ."

Chờ một hồi. . . Chờ một chút. . .

Tiếng nói của hắn tuy rằng không lớn, nhưng uyên xa lưu trường, ở trong đại sảnh hình thành hồi âm, thật lâu không thôi.

Trong phút chốc, phía dưới như nước thủy triều tiếng bản luận đột nhiên ngừng.

Mấy trăm cường giả ngơ ngác ngẩng đầu, khiếp sợ nhìn về phía đầu nguồn.

Âm thanh này, nhượng bọn hắn tâm thần đều chiến, sản sinh cảm giác vô lực.

Thiên, thế gian lại có như vậy cường giả?

Cùng lúc đó, mặt khác ba cái huyền thính bức rèm che lay động, hoặc nhiều hoặc ít đi ra 20 đến người, bọn hắn trẻ có già có, một mặt kinh hãi nhìn Vương Dật.

Mà buồng trong Liễu gia mọi người, cũng là choáng váng.

Liễu Thế Thành hai mắt trừng trừng, miệng há thật to, nhưng không nói ra được một câu.

Thiên, tiểu tử này mới vừa tu hành mấy cái nguyệt? Tu vi liền kinh khủng như thế?

Liễu Thiên Chí sắc mặt đặc sắc nhất.

Hắn vạn vạn không nghĩ tới, con gái mang về, dĩ nhiên là một cái yêu nghiệt.

Một lời, kinh thế.

Trái lại Thiên Tru minh cùng nhân, lại không lên quá sóng lớn lan, vền vền đối diện một chút mà thôi.

Ở trong lòng bọn họ, lừa già là tiên thần bình thường tồn tại, Vương Dật vừa là đối phương đệ tử, bất luận rất mạnh, cũng ở tình lý ở trong

Vương mỗ người không có làm lỡ thời gian, trực tiếp gơ tay, chỉ dưới trên bản vương tảng đá, nói: "Vật này, ta muốn."

"Trước. . . Tiên bối. . ."

Cái kia thổ phu tử cũng sợ hãi đến quá chừng, không nói hai lời, trực tiếp đem vật chôn cùng thả xuống, nâng lên tảng đá, giờ cao khỏi đỉnh, run giọng nói: "Mời ngài thu cẩn thận."

Vương Dật cũng không phí lời, bàn tay nắm vào trong hư không một cái, cách không thủ vật.

Sau một khắc, chuyện quái dị phát sinh.

Thổ phu tử trong tay tảng đá không hề động một chút nào, hoảng đều không hoảng, chút nào không chịu ảnh hưởng.

"Hả?"

Vương Dật nhất thời cả kinh.

"Đương thật sự không phạm."

Hắn thấp giọng tự nói, lập tức đan chân một trận.

Sau một khắc.

'Hô. . .'

Người phạm tặc trong mắt, Vương Dật bỗng bành bay xuống, hạ xuống thổ phu tử trước mặt, đem tảng đá lấy ra, thế nhưng triển thân bay trở về.

Hắn giờ tay xóc lên bức rèm che, đi tới vị trí của mình, ngồi xuống.

Ánh mắt của mọi người, dồn dập tập trung ở này viên hắc thạch trên.

"Đây rốt cuộc là cái gì?"

Vương Dật không chỉ có cau mày, thực sự không nhìn ra nguyên do đến.

Tảng đá thông thể dính đầy bùn, bẩn thỉu, quá mức bình thường.

Này rõ ràng chính là thổ phu tử nhằm hành trang xây dựng mộ vật liệu đá.

Có thể vừa nãy các loại, lại rõ ràng trước mắt. . .

"Đem mặt trên bùn nhão xóa."

Thở sắc mặt càng ngày càng nặng nề, nó trải qua càng ngày càng khẳng định chuyện nào đó.

Vương Dật nghe xong, nhấc tay cầm lên bên cạnh nước suối, vắn ra cái nắp, bên ngược lại bên tinh tế thanh tẩy.

Dần dần, nó 'Khăn che mặt' dần dần bị vạch trần.

Tảng đá màu sắc rất u ám, không biết là cỡ nào chất liệu, mặt ngoài che kín hố nhỏ, muốn là năm tháng lưu lại vết tích.

"Hả?"

Vương Dật bỗng nhiên sững sờ.

Hắn rõ ràng cảm giác được, ngón tay mò lên một đạo đường nét.

"Mặt trên có khắc đồ vật."

Vương Dật nhất thời tăng nhanh thanh tẩy tốc độ.

Mấy qua đi. . .

"Tê. . ."

Mọi người dồn dập hút vào ngum khí lạnh, đỉnh đầu tê dại một hồi.

Nhưng thấy, u ám thạch trên mặt, ngò ngợ hiện lên. . . Nửa tấm mặt người.

Kinh khủng nhất chính là, mặt người con mắt tuy rằng mơ hồ không rõ, nhưng bọn họ rõ ràng cảm giác. . .

Nó ở nhìn mình chăm chăm.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 555: Đòn sát thủ

Đây là một loại đại khủng bố.

Vương Dật quan sát trong tay khắc đá, trong lòng cực kỳ chấn động.

Không phải vì hà, hần dĩ nhiên sản sinh một loại quen thuộc đến cực điểm cảm giác, rất huyền diệu, lại như. . .

"Không được, đúng là. . ."

Thò hạ xuống bắp đùi của hần trên, gờ lên tay nhỏ, xoa xoa trên tảng đá phác hoạ đường nét, một mặt ngờ ngác: ". . . Loại kia tồn tại."

Vương Dật nghe vậy, nhất thời tỉnh táo không ít, nhìn về phía đối phương: "Người nói cái gì?"

Thỏ trầm giọng nói: "Khắc dấu chân dung giả, thực lực tuyệt không ở 'Đế vương' bên dưới."

Nó là Vương giả, nhãn lực tất nhiên là siêu phàm, nhìn ra căn khôn một góc.

"Người nói cái gì?"

Vương Dật hơi nhượng mảy.

Thỏ thu hồi tay nhỏ, nghiêng người sang đi, dùng sức hít hai cái xì gà.

Sau một khắc, nơi này yên khí tràn ngập, sương mù bốc lên.

"Khối này tảng đá, niên đại rất xa xưa, vượt xa bản vương đời kia. Xem ra, trên đại lục này gốc gác, so với bản vương dự đoán còn muốn thâm trên rất nhiều."

Nó nói ra một bí ẩn lớn.

Mọi người nghe xong, từng cái từng cái hai mặt nhìn nhau, mộng rảo căn không ngớt.

Này quái thỏ đang nói cái gì quý?

Vương Dật tắc trầm mặc không nói.

Hần nghĩ tới rồi rất nhiều, như Viễn cổ khai thiên tích địa Bàn Cổ đại thần, tập Ngũ Sắc Thần Thạch bù thiên Nữ Oa nương nương. . .

Có thể bất kể là ai, hần (nàng) khắc dấu cái này tượng đá, đến cùng muốn thuyết minh cái gì?

"Tiểu tử, một lúc người hỏi một chút những tên kia, vật này là từ chỗ nào chiếm được. . ."

Thỏ ngó nhìn phía dưới thỏ phụ tử, nuốt mảy nhà khói.

"Nó đến từ một cái đại mộ. . ."

Vương Dật trầm giọng nói: "Người là muốn đi nơi nào?"

Thỏ gật gù, hắc đồng chậm rãi nheo lại: "Bản vương thật tò mò, thứ này, sao sẽ xuất hiện ở mảnh này di lạc thế giới trong."

Nó sớm đã nhìn ra, trước mắt giới trần tục, bị đại lục cường giả vứt bỏ, Tu Chân giới mới là cội nguồn.

Vương Dật móc ra điều thuốc, đốt, lần thứ hai rơi vào trầm tư.

Mấy qua đi, hần rốt cục chú ý tới mọi người sáng quắc ánh mắt, gương mặt tuấn tú không khỏi một đỏ, vội vàng giơ tay cho bọn họ đệ yên.

Mọi người dồn dập lắc đầu, chỉ có lão trượng Liễu Thiên Chí nhất nhân tiếp nhận.

Vương mỗ người vội vàng cho hần điểm trên.

Liễu Thiên Nhi thấy sau, phương tâm không khỏi mừng thầm.

Nàng biết, cha trải qua hoàn toàn tiếp thu Vương Dật .

"Vương Dật a. . ."

Liễu Thế Thành nhìn kỹ cháu rể động tác, thán tiếng hỏi: "Tất cả những thứ này, đến cùng chuyện gì xảy ra?"

Trong lòng hần sinh ra quá nhiều nghi vấn .

"Gia gia, tình huống rất phức tạp, chờ bán đấu giá qua đi, ta lại tỉ mỉ nói cho ngài. . ."

Vương Dật bất đắc dĩ cười khổ.

Liễu Thế Thành đến cùng là một phương nhân kiệt, gật gật đầu, không hỏi thêm nữa.

Cũng không lâu lắm, mọi người lần lượt về chỗ ngồi nơi, mà phía dưới bán đấu giá tiếp tục tiến hành.

Rất nhanh, đệ một bao quần áo trong vật chôn cùng đập xong, thành giao ngạch đạt đến 2600 ức.

Thỏ phu tử nhân thể nắm quá thứ hai bao quần áo, từ bên trong móc ra một viên hạt châu màu vàng đất.

"Hả?"

Vương mỗ người nhất thời sững sờ.

Thật sự có thứ tốt?

Hạt châu này nhìn qua rất phổ thông, có thể biểu thể chính diện, nhưng khắc dấu một loại thần bí vân văn, nội bộ càng ẩn chứa mạnh mẽ linh lực.

Lục phẩm pháp khí —— tường vân châu.

"Hô. . ."

Nhạc Lăng Phong trực tiếp đứng dậy, nhanh chân hướng ra phía ngoài bước đi.

"Cha, vật này. . ."

Liễu Thiên Chí thấy, không nhịn được thấp giọng mở miệng.

Liễu Thế Thành giơ tay ngăn cản nhi tử, nhìn chăm chú Thiên Tru minh chủ bóng lưng, cau mày không nói.

Hần cũng nhìn ra hạt châu bất phàm, có thể để cho mình để ý nhất, là này mấy cái nam nữ xa lạ.

Bọn hần tuổi còn trẻ, trên người nhưng khí tức như vực sâu, có ba cái, liền mình cũng không cách nào nhìn thấu.

Lẽ nào là Tiêu Diêu Tông tu sĩ?

Không đúng, từ bề ngoài trên xem, những người này tuyệt đối đến từ thế tục.

Chốc lát sau, Nhạc Lăng Phong xóc lên thủy tinh bức rèm che, đi đến sương đài.

Cùng lúc đó, mặt khác ba chỗ huyền thính cũng xuất đến người.

Bọn hần cách không nhìn lẫn nhau, trong mắt dịch ý hết sức rõ ràng.

Thứ tốt, đại gia đều muốn.

Nhạc Lăng Phong quét ba người một chút, khí vận đan điền, chậm rãi mở miệng: "Bản thân Thiên Tru minh chủ Nhạc Lăng Phong, gặp đang ngồi chur vị. . ."

Chư vị . . Chư vị . .

Tiếng nói của hần, cũng như Vương Dật như vậy hư không vang vọng, thật lâu không thôi.

'Rào. . '

Trong phút chốc, cả tòa phòng khách nhất thời xao động lên.

Dĩ nhiên là Thiên Tru minh?

Toàn bộ Hoa Hạ thần bí nhất, cường đại nhất tổ chức sát thủ?

Bọn hần. . . Dĩ nhiên xuất hiện ?

Hon mười năm trước, Cổ Võ giới sát thủ bảng ba người đứng đầu, trừ Quỷ Đạo tông ra không còn có thể là ai khác.

Có thể Thiên Tru minh sau khi xuất hiện, nó quật khởi tốc độ liền như sao chổi giống như vậy, làm người tặc lưỡi.

Thần bí nhất chính là, cái tổ chức này thần long thấy đầu mà không thấy đuôi, phiêu miểu như mây mù, ai cũng không cách nào nhận được đầu, chớ nói chi là dùng tiền tài vật đi mua được .

Chừng mười năm trong, Thiên Tru minh ám sát đối tượng, đều là tội ác tày trời hạng người, vì lẽ đó bọn hần bị rất nhiều cổ võ giả kính như thần linh, cũng bị một ít không sạch sẽ cường giả thống hận không ngớt.

Ai nghĩ. .

Nội sảnh Liễu gia cùng nhân đột nhiên đứng dậy, một mặt khó có thể tin.

Là Thiên Tru minh?

Liễu Thế Thành trong lòng cực kỳ chấn động.

Hần vẫn cho là, Thiên Tru minh đầu mục, cũng giống như chính mình, bị một cái nào đó tông môn chạy tới trong thế tục.

Bây giờ nhìn tới. .

"Từ xưa sóng sau dề sóng trước, ta thật sự già rồi. . "

Lão Liễu đồng chí thần tiếng liên tục.

Liễu Thúy Thúy ở bên nghe xong, không khỏi trong bóng tối thử tị.

'Ngài nếu như đem ý nghĩ thả về mặt tu luyện, hiện tại thành tựu, tuyệt đối ở tiểu tử này bên trên. . '

Nguyên lai, Liễu Thế Thành phong lưu thành tính, bị sư tôn đá ra Tiểu Diêu Tông sau, ngăn ngăn mấy năm, lại cưới mấy phòng tiểu thiếp, sinh hoạt được kêu là một cái thoải mái.

Liễu Thúy Thúy mẹ đẻ không ít vì thế nổi nóng.

Mà Đông Phương Mộ Tuyết đi tới thế tục sau, cũng biết việc này, vừa sợ vừa tức dưới, trực tiếp đứt đoạn mất cuối cùng một tia tưởng niệm.

Đã qua hồ đồ, cũng không gặp lại .

Nhạc Lăng Phong sau khi nói xong, lần thứ hai nhìn về phía huyền chủ tịch ba người.

Tây Nam cùng Đông Nam hai vị cự kinh, trực tiếp xoay người, về vào nội sảnh.

Thiên Tru minh quá khủng bố , bọn hần không trên chọc nổi.

Mà Đông Bắc thánh sư trên đài, trạm có một tên 40 đến tuổi gầy gò nam tử, tướng mạo âm lãnh, khiến lòng người trong phát lạnh.

Nhạc Lăng Phong nở nụ cười: "Quỷ Đạo tông?"

"Hanh. . "

Nam tử hừ lạnh một tiếng, đột nhiên xoay người.

Hắn biết, chính mình không phải là đối thủ.

"Chờ đã!"

Nhạc Lăng Phong bỗng nhiên gọi lại đối phương, cười nói: "Thiên Tru mình cho các ngươi 12 cái giờ. . ."

Hắn sau khi nói xong, cả tòa phòng khách nhất thời rơi vào một mảnh vắng lặng.

Các cường giả choáng váng.

Thiên Tru mình chủ có ý gì?

Thiên. . . Chẳng lẽ. . .

"Hê hê. . ."

Nam tử nở nụ cười, nhưng là lạnh: "Các ngươi làm đến sao?"

Lâu dài tới nay, lưỡng tổ chức lớn lẫn nhau ám sát không ngừng, tổng muốn đem đối phương ngoại trừ.

Thiên Tru mình có ba vị Trúc Cơ tọa trấn, đối phương tự nhiên không cách nào đắc thủ.

Mà Quỷ Đạo tông lại có hơn ba mươi chúng thần cấp sát thủ, gốc gác thực sự quá dày.

Nhạc Lăng Phong nghe xong, giơ tay lên đến, chỉ phía sau nội sảnh, cất cao giọng nói: "Vừa nãy này người, là sư huynh của ta, Thiên Tru mình đòn sát thủ. . ."

Nam tử bỗng nhiên chấn động, cũng sẽ không bao giờ động.

Khe nham! ! !

Nội sảnh Vương mẫu người trực tiếp mộng ép, suýt chút nữa tại chỗ bính lên.

Cái tên này đến cùng nói thêm gì nữa quý?

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 556: Lão phương pháp

Lão tử cùng Thiên Tru mình có cái gì rắm quan hệ?

Mấy qua đi, nam tử không phát một tiếng, bước nhanh đi vào nội sảnh.

"Hắc. . ."

Nhạc Lăng Phong khoe miệng ngoác ngoác, nhìn về phía phía dưới, lớn tiếng nói: "Hạt châu này ta muốn, 130 vạn. . ."

Hắn báo một cái bán đầu giá tới nay, giá tiền thấp nhất.

Vương Dật yêu cầu tăng giá không dùng tiền, tự nhiên không tính.

Bên trong đại sảnh hoàn toàn yên tĩnh, yên lặng như tờ.

Thiên Tru mình quá khủng bố, cũng không ai dám đi trên chọc.

Kết quả chính là, Nhạc Lăng Phong thành công đem 'Tường vân châu' thu vào trong túi, hắn thoả mãn cầm hạt châu về đến nội sảnh, một mặt cười ha ha.

"Cái kia. . ."

Vương mẫu người sắc mặt rất hôi thối, hân hướng đối phương khoát tay áo một cái: "Ngươi có phải là cần giải thích một chút?"

Nhạc Lăng Phong cũng không ngần đầu lên, bay thẳng đến đối phương duỗi ra ngón trỏ: "Một trận tặc tương diện, ta xuất tiền."

Giời ạ! ! !

Vương mẫu người thật sự phong ép, lớn tiếng nói: "Ngươi cho rằng, một bát tặc tương diện liền đem ta quyết định?"

Nhạc Lăng Phong sững sờ, cuối cùng ngần đầu nhìn hướng về đối phương, trầm ngâm chốc lát, nói: "Đến lúc đó nhiều hơn nữa thêm một bàn tử toán đòi. . ."

Hắn tựa hồ là cần rằng nói.

Thảo!

Vương mẫu mặt người đều khí tái rồi.

Nhạc Lăng Phong thấy đối phương sắc mặt không quen, biểu thị rất hoang mang, vội hỏi: "Sur huynh, vật kia không sai, ý vị hảo có tước đầu. . ."

"Phong, cảm miệng. . ."

Lăng Thanh Ảnh thấy Vương Dật sắc mặt càng ngày càng kém, vội vàng đề lại người yêu đại thủ, nói: "Vương sư huynh, những năm gần đây, Quý Đạo tông diệt rất nhiều gia tộc lớn, trong đó không thiếu thiện tâm hạng người. Bọn hắn ra tay độc ác, liền nữ nhân cùng hài tử đều không buông tha. Như loại này tuyệt diệt nhân tính tổ chức, sớm hẳn là trên đời này biến mất. . ."

Nàng nói đầu lĩnh là lý, mà lại thanh âm chất chứa, rất là dễ nghe.

"Ủm!"

Vương Dật sắc mặt rốt cục tốt hơn một chút, hướng nàng gật gật đầu.

Lăng Thanh Ảnh tiếp tục nói: "Ngươi cùng chúng ta, đều là lão tiên nhân đệ tử, lẽ ra đồng tâm hiệp lực, đồng phạt gian ác."

"Ủm!"

Vương Dật lại gật đầu một cái, cho rằng có lý.

Đúng vào lúc này, Nhạc Lăng Phong bỗng nhiên ở bên lẩm bẩm một câu: "Huống hồ, chúng ta Lâm thất muội còn bị người đạt được đi, người sao cũng đến bồi thường một tỷ Thiên Tru minh tổn thất. . ."

"Ủm. . . , hả?"

Vương mẫu người nhân thể gật đầu, nhưng bỗng nhiên phản ứng lại, ngư nhân trong nháy mắt trợn lên tròn trịa.

"Chúng ta là trước tiên giao du có được hay không?"

Nội sảnh trong, trực tiếp bùng nổ ra gầm lên giận dữ.

. . .

Bán đấu giá tiếp tục tiến hành.

Thứ hai bao quần áo nhanh thấy đầy thì, Liễu gia rốt cục đập đạt được một cái bảo vật.

Đây là một chiếc đèn đồng, gi ban rất nhiều, nội bộ nhưng thai nghén kinh người linh khí, tối thiểu là ngũ phẩm pháp khí.

Đèn này giá cả không cao, Liễu Thế Thành hoa 5 ức liền mua được .

Nguyên nhân rất đơn giản, các cường giả thấy cái kia 'Huyền thánh' lại ra tay rồi, dồn dập lựa chọn từ bỏ.

Thời gian như trôi đưa, rất nhanh, thổ phu tử đem thứ ba trong bọc quần áo vật chôn cùng đập xong, lấy ra cái cuối cùng.

Theo lẽ thường tới nói, vượt đồ tốt, đều sẽ ở lại cuối cùng.

Có thể này mấy cái thổ phu tử không có kinh nghiệm gì, đầu tiên là lấy ra phẩm tương tốt nhất, này thứ tư trong bọc quần áo, đều là một ít không đáng chú ý 'Món nhỏ' .

Vì lẽ đó, bán đấu giá nhiệt tình dần dần hạ nhiệt, giá sau cùng cũng càng ngày càng thấp.

20 nhiều phút sau, đương thổ phủ từ lấy ra một cái bản thiêu đông đông thì . .

"Hà?"

Thổ hai con người nhất thời nhắm lại: "Là cái này rồi!"

Vương mẫu mọi người nhanh ngủ, nghe tiếng nhất thời tỉnh thần tỉnh táo, nhưng hân thấy rõ sau, lần thứ hai không nói gì: "Này lại là cái gì quý?"

Cùng lúc đó.

"Lúc này một viên Đường đại túi gấm, bên trong chứa có thật nhiều kỳ lạ đồ vật, chúng ta bỏ ra ba ngày ba đêm, cũng không hiểu được đến tột cùng. . ."

Thổ phủ từ lớn tiếng nói.

Lúc này, dưới đài những cường giả kia môn, dĩ nhiên đối với mặt sau vật chôn cùng mất đi hứng thú.

Thậm chí, căn bản không nghe lời của đối phương, ở phía dưới châu đầu ghé tai, thỉnh thoảng xem hướng lên phía trên, không biết đang nói cái gì.

Những này vật chôn cùng nửa điểm khí tức đều không có, còn mua cái rầm?

"Đừng nói nhảm, đem vật kia lấy tới."

Trong phòng thổ thúc giục.

Vương Dật quét nó một chút, đứng dậy đi tới sườn trên đài, hướng phía dưới nói: "Cái này túi gấm, ta muốn."

Nhất thời, trong đại sảnh tiếng bàn luận đột nhiên đình chỉ.

Bọn hân dồn dập ngẩng đầu, nhìn về phía hư không.

"Tiền bối như muốn yêu thích, ta đưa người chính là. . ."

Thổ phủ từ thấy muốn 'Luu đập', vốn là muốn đem túi gấm thu hồi, nghe tiếng sau vội vàng giơ lên đầu, kính cẩn nói.

"Không cần, ta không có chiếm tiện nghi người khác quen thuộc."

Vương mẫu người đang khi nói chuyện, ở đâu trong lung tung phiên mấy lần, móc ra một viên năm mao tiền cương bản, tiện tay ném xuống, sau đó nắm vào trong hư không một cái.

'Hô. . .'

Túi gấm được lực dưới, chậm rãi bay lên, hướng phía trên bay đi.

Thổ phủ từ ngây ngốc tiếp nhận cương bản, há miệng, nhưng cái gì cũng không nói ra được.

Mấy qua đi, Vương Dật đem bay tới túi gấm sao vào trong tay, xoay người lại đi vào nội sảnh, ngồi xuống.

Ánh mắt của mọi người, lần thứ hai tập trung ở nơi này.

"Đồ vật còn rất nhiều. . ."

Vương mẫu người cảm giác trong tay nặng trĩu, nhân thể lay động mấy lần, sau đó đem nang miệng mở ra, đem bên trong đông đông ngã vào trước mặt trên khay trà.

'Ào ào ào. . .'

Trong nháy mắt, hơn 10 kiện đông đông bị đổ ra.

Chúng nó có lớn có nhỏ, có mọc ra ngắn, tạo hình phi thường quái dị, đúng như tên kia thổ phủ từ từng nói, rất kỳ lạ.

"Này đều là cái gì?"

Liễu Thiên Nhi không nhìn được mở miệng.

"Cái này hảo như là trăm gài tóc. . ."

Nguyệt Thi Lam dò ra tay ngọc, cầm lấy một cái dài nhỏ đồ vật, nhẹ giọng nói.

'Hô. . .'

Thỏ được dâng trà mấy, đi tới gần, tiềm thân cầm lấy một vật.

Trong tay nó, xuất hiện một cái tương tự lưỡi búa quái đông đông.

'Búa' đem tế mà ngắn nhỏ, cũng là nửa cái diêm côn dài ngắn, mà phía trên, lại có một viên to bằng móng tay hình sáu cạnh từng mảnh từng mảnh.

"Là cái này?"

Vương Dật không nhìn được hỏi.

Thỏ một mặt nghiêm nghị gật gật đầu.

Vương Dật thấy, cẩn thận đi quan sát, thế nhưng. . .

Mấy phút trôi qua , hần vẫn như cũ không nhìn ra đây là cái gì đông đông.

"Hả?"

Đột nhiên, thỏ khổng lồ cái móng bỗng nhiên run lên, sợ hãi nói: "Cái này không thể nào!"

Nó phát hiện một cái tuyệt thể càn khôn.

Vương Dật trong lòng hơi động, hỏi: "Có vấn đề gì?"

Thỏ không có thời gian để ý, sau một khắc, dĩ nhiên làm ra một cái kinh đi đầy đất nhãn cầu động tác.

Nó trực tiếp đem 'Búa thủ' để xuống bên mép, bắt đầu cắn đã dậy rồi.

'Kèn kẹt ca. . .'

To lớn lý sự tiếng đột nhiên vang lên, đầy trời vang vọng.

Khe nằm! ! !

Vương mỗ người nhất thời choáng váng.

"Lão đại, ngươi đang làm gì thế?"

Hần một mặt ngơ ngác hỏi.

"Hai loại pháp tắc hoàn mỹ đan xen vào nhau, không tốt đi tiêu diệt, chỉ có thể dùng hết phương pháp . . ."

Thỏ bên cắn bên đạo, lão lợi hại .

Này biến số phi thường kinh người, mọi người tại đây hoàn toàn hoá đá.

'Rắc. . .'

Đột nhiên, một tiếng tiếng vang kỳ quái đột nhiên xuất hiện.

"Gào! ! !"

Thỏ nhất thời lớn tiếng kêu quái dị, trực tiếp bính lên hư không, một trận kịch liệt lăn lộn.

Nó dùng sức quá mạnh, bên trái này viên có thể xé nát thế gian tất cả răng nanh, trực tiếp bị băng nứt .

Đây là cỡ nào. . .

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 557: Ta chính là bắt nạt người

Mọi người lần lượt ngừng đầu, ngóng nhìn hư không, hai mắt tròn lên tròn trịa.

Bọn hắn đều bị chính mệnh rào cản.

Ai cũng không có chú ý đến, này quái đông đông bị thả bỏ qua sau, hư không vượt qua, trực tiếp chạm ở Vương Dật hữu cánh tay nhỏ đồng thau bao cổ tay trên.

'Vù. . '

Bao cổ tay phát sinh một luồng thần bí ánh sáng, rất nhỏ bé, nhưng thoáng qua liền qua.

'Lạch cạch. . '

Nó nhân thể đạn cao không ít, rơi vào trên khay trà, chia ra làm hai.

Vương Dật chính chuyên tâm nhìn thờ, không có phát hiện quy tắc này biến số.

"Đau chết bản vương. . ."

Thỏ kêu thảm thiết, lăn lộn kịch liệt, cặp kia Kurome trong, lại tràn ra hai cổ trong suốt chất lỏng. . .

Kẻ này lại khóc.

"Bản vương muốn an ủi!"

Đột nhiên, nó hú lên quái dị, đỉnh chỉ lăn lộn, bốn vú mở ra, hương Nguyệt Thi Lam bộ ngực mềm nhào tới.

Lão lợi hại.

"A? ? ?"

Nguyệt Thi Lam nhất thời dọa sợ, không khỏi thất thanh duyên dáng gọi to.

Thảo!

Vương mẫu người nổi giận, ngập trời, vội vàng đưa tay phải ra, che ở y nhân trước mặt.

Trong nháy mắt tiếp theo.

'Ca!'

Thỏ này hai viên sâm bạch răng nanh, trực tiếp găm ở đồng thau bao cổ tay trên.

"Gào. . ."

Nó lần thứ hai phát sinh một tiếng hét thảm, lúc này đê-xi-ben càng đủ.

Thỏ chuyển rào cản phóng lên trời, nhìn qua đặc biệt khổ rồi, lập tức 'Oành' một tiếng, đỉnh trực tiếp bị xô ra một cái lỗ thùng to.

"Lão công. . ."

Nguyệt Thi Lam sợ sệt cực kỳ, thân thể yếu đuối di động, nhào vào đối phương trong lòng.

"Yên tâm, có ta ở, sẽ không để cho này con lưu manh thỏ thực hiện được. . ."

Vương Dật nhẹ giọng đi an ủi.

"Ừm. . ."

Nguyệt Thi Lam mím mím môi, cặp kia cánh tay ngọc nhưng là vượt thu càng chặt, cũng không tiếp tục muốn buông ra .

Cuối cùng, thở không có lại trở về, phía dưới bán đầu giá cũng sắp đến hồi kết thúc.

Vương Dật thấy gần đủ rồi, cầm lấy túi gấm, đem trên bàn rải rác đông đông thu về.

"Ồ?"

Hắn bỗng nhiên sững sờ, thả xuống túi gấm, tả tay cầm lên một cái lục lăng thiết phiến, tay phải về lại một cái tiểu hắc côn, mờ mịt mờ miệng: "Chúng nó . .
. Tách ra ?"

Mọi người nghe vậy, sự chú ý lại tập trung ở đây.

"Lão công, cái này thiết phiến, liền Vũ Vương đều không cần nổi, tất nhiên siêu phẩm. . ."

Liễu Thiên Nhi thấp giọng nói.

"Trở về nhượng Phi Yên các nàng nhìn."

Vương Dật gật gật đầu, cẩn thận đem thiết phiến thu cẩn thận, tiện tay đem tiểu hắc côn vút vào túi gấm

Lập tức, hắn đứng dậy hướng Liễu gia trưởng bói nói: "Gia gia, bá phụ cô, vẫn bói trong nhà còn có chuyện phải xử lý. . ."

Liễu Thế Thành cùng nhân nghe xong, gật gật đầu.

Liễu Thiên Chí ở bên đột nhiên nói: "Vương tiểu tử, cuối tuần sau tới nhà, nhượng bá mẫu làm cho người vài đạo thức ăn ngon."

Liễu Thiên Nhi nghe xong, cẩn thận nhìn về phía lão công.

"Tốt!"

Vương Dật cười rất 'Hàm hậu' : "Bất quá, vẫn bói có thể đặc biệt năng lực ăn, đến lúc đó nhượng bá mẫu làm thêm chút. . ."

"Ha ha. . ."

Liễu Thiên Chí cười to, giơ tay vỗ vỗ con rể vai, gì cảm thỏa mãn.

Liễu Thiên Nhi nhất thời thiết vui không ngọt, mặt cười cười rất ngọt rất ngọt.

Sau đó, Vương Dật nghiêng đầu đi, nhìn về phía Lâm Từ Vi.

Lâm MM mím mím môi, lặng lẽ giơ lên tay ngọc, làm cái gọi điện thoại động tác.

Vương Dật nhất thời hiểu rõ, hướng y nhân gật gù, liền muốn huê hai vị hiệp cung rồi đi.

"Sur huynh dừng chân!"

Đột nhiên, Nhạc Lăng Phong lác người một cái đi tới gần, cản con đường của bọn họ.

Vương mỗ người hơi nhướng mày: "Người lại muốn làm cái gì?"

"Ha ha. . ."

Nhạc Lăng Phong cười cợt: "Quý Đạo tông này lý. . ."

"Ân Chính Công bị lão bà ta diệt, các người đắc thủ xác suất đề cao thật lớn, không cần ta bỏ ra tay."

Vương Dật hướng hắn khoát tay áo một cái, nói ra một cái cần khôn.

"Cái gì?"

Nhạc Lăng Phong đột nhiên thất sắc, đám người còn lại cũng là như vậy.

Quý Đạo tông số một sát thủ. . . Chết rồi?

Thật sự giả ?

Các tiên nữ trải qua đi rồi mấy tiếng, không biết sao. Vương Dật cái nào có tâm tình cùng hấn đánh rầm? Kéo hai vị hiệp cung tay ngọc, không nói hai lời đi ra nội sảnh.

Bọn hấn xuất đại bảo sau, Vương Dật nói: "Hiện tại trải qua nhập hắc, chúng ta về thị không cần đánh xe, từ hướng tây bắc vòng tới biệt thự, sẽ không có người nhìn thấy."

Nhị nữ nghe xong, song song điểm thủ.

Lúc này, bọn hấn triển khai thân pháp, hướng Tùng Sơn bay đi.

Hơn 10 phút sau, ba người thần không biết quỷ không hay về đến lâm hồ biệt thự, mở ra cửa lớn, đi vào.

"Vương sư đệ, các người trở lại?"

Lạc Y Y âm thanh thăm thẳm bay lên.

Nàng đến cùng là mặt nộn, có 'Người ngoài' ở đây, thật không tiện đi xưng đối phương lão công.

"Y Y. . ."

Vương Dật mở ra phòng khách đẳng, đi đến phụ cận, nắm lên đối phương tay ngọc, ôn nhu hỏi: "Lúc nào trở lại?"

Lạc Y Y cặp môi thom một đờ, vừa định ở yêu lang trước mặt tát làm nũng, nhưng bỗng nhiên ý thức được sư muội ở đây, liền cường ép nhịn xuống, nhẹ giọng nói: "Hôm nay buổi trưa."

"Nhượng người lo lắng."

Vương Dật áy náy nói.

"Thiệt thòi trong lòng người còn biết."

Lạc Y Y trong lòng thâm nghĩ, nhưng là không dám nói ra. Nàng trầm ngâm chốc lát, nói: "Linh Nhi vẫn không thấy tỉnh lại. Sư đệ, Phi Yên tỷ tỷ các nàng người đâu?"

"Các nàng đi tới tỉnh không, Tử Nguyệt muốn đột phá."

"Cái gì?"

Lạc Y Y nhất thời cả kinh.

"Có Phi Yên các nàng hộ đạo, Tử Nguyệt sẽ không xảy ra chuyện."

Vương Dật ôn nhu đi an ủi, nhưng trong lòng gấp không được.

Đều này hồi lâu, còn chưa có trở lại, có phải là xảy ra vấn đề rồi?

"Àn, ta tin tưởng sư tôn nhất định sẽ thành công đột phá tự mình, bước vào toàn cảnh giới mới."

Ai nghĩ, Lạc Y Y so với Vương mẫu người còn muốn có lòng tin.

Vương Dật gật gù, làm cho các nàng ở phòng khách tán gẫu, một mình lên lầu ba.

Đi tới gian phòng sau, hấn ở trước bàn đọc sách ngồi xuống, đem cái kia thần bí lục lăng thiết phiến lấy ra.

"Này rốt cuộc là thứ gì?"

Vương Dật thấp giọng tự nói.

"Vù. . ."

Đúng vào lúc này, điện thoại di động của hấn chấn động.

Vương Dật cầm lấy đến vừa nhìn, là Liễu Thiên Nhi phát tới: "Lão công, tuyệt đối không nên nhượng Nguyệt Thi Lam sau lưng nói ta. . ."

Xem ra, nàng vẫn là có chút không yên lòng.

"Bất các người không có cách nào."

Vương Dật bất đắc dĩ cười cợt, nhảy ra Nguyệt Thi Lam dẫy số, cho nàng phát tài đã qua: 'Lên lầu tìm ta một chuyến.'

Mấy phút sau, tiếng gõ cửa lên.

"Đi vào!"

'Kẹt kẹt. . '

Phòng cửa bị mở ra, Nguyệt Thi Lam cười tươi rói đi vào.

Nàng đi tới lão công phụ cận, vung lên mặt cười.

Vương Dật đem nàng lầu vào trong ngực.

Hai người thân thể, nhất thời áp sát vào đồng thời.

"Hanh. . "

Nguyệt Thi Lam bỗng nhiên kiều rên một tiếng, nghiêng đi phượng hoa, cong lên cặp môi thơm nói: "Ta biết ngươi muốn nói gì."

Vương mỗ người tà tà nở nụ cười: "Ồ? Nói nghe một chút."

Nguyệt Thi Lam cặp môi thơm quyết càng cao hơn: "Ta nhất định phải đem nàng đánh cái mộng người sự tình, nói cho sự tôn, điểm ấy không thương lượng."

"Ừ?"

Vương mỗ người cố ý giả ra vẻ giật mình, kêu quái dị nói: "Ngươi còn trường bản lĩnh đúng hay không?"

Hắn sau khi nói xong, tay phải ở đối phương eo nhỏ nhấn nhẹ nhàng sờ một cái, lấy làm trừng phạt, mà tay trái lực lắng thiết phiến nhưng quên thả xuống.

"A. . ."

Nguyệt Thi Lam duyên dáng gọi to một tiếng, hành trang làm ra một bộ tiểu vẻ mặt thông khổ: "Đau quá, ngươi bắt nạt ta."

"Ha, ta chính là bắt nạt ngươi. . ."

Vương Dật cười quái dị, tìm được đối phương cặp môi thơm, mạnh mẽ hôn lên.

Nguyệt Thi Lam thân thể yếu kiều run lên, lập tức nhiệt liệt đáp lại.

Bọn hắn rất nhanh mất đi tự mình, không biết thiên địa là là vật gì.

Một phen sống mơ mơ màng màng thấp sau. . .

Hay vẫn là thấp. . .

Nguyệt Thi Lam càng ngày càng động tình, cặp môi thơm khép mở nhiều lần, liễu mạng đòi lấy, không buông tha từng giọt nhỏ.

Vương Dật lừa hỏn hỏn mang thờ, trên dưới đồng thời động, một điểm không nhàn rỗi.

Nhưng hắn đã quên, tay trái mình, còn cầm thiết phiến đây.

Đương Vương Dật dùng sức nâng lên đối phương cánh tay ngọc thì, thiết phiến tiên phong, trực tiếp đem Nguyệt Thi Lam hoạt như mỡ đông da thịt vẽ ra một vết thương, máu tươi đột nhiên nhẹ dừng.

"A. . ."

Nguyệt MM thân thể yếu kiều bị đau, không nhịn được rên rĩ một tiếng, cặp môi thơm nhưng xá không được rồi đối phương miệng.

Thấp hôn vẫn còn đang tiếp tục.

Hai người tình ý kéo dài, ai cũng không có chú ý tới, những cái kia nhẹ dừng máu tươi, chậm rãi thấm vào thiết phiến tầng ngoài, biến mất không còn tăm hơi.

Không biết qua bao lâu bao lâu.

Giữa lúc hai người hôn một môi, sắp sửa tách ra thì.

'Hồng. . '

Đột nhiên, lục lăng thiết phiến trên, bỗng nhiên phóng ra một luồng thần bí thanh mang.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 558: Mộ lân xích y

Vương Dật thông thể chấn động mạnh, cảm thấy một luồng sức mạnh to lớn trước mặt kéo tới, thực sự sung mãn không thể chống đỡ, đột nhiên chột lui mấy bước.

"A? Lão công. . "

Nguyệt Thi Lam mở đôi mắt đẹp, mờ mịt nhìn về phía đối phương.

Vào giờ phút này, nàng bị một đoàn thần bí thanh mang bao phủ, ba ngàn thanh ti hư không bay lên, tận diệt một đời hồng trần.

"Đây là. . . Cái gì?"

Nguyệt Thi Lam rất nhanh phát hiện biến số, mặt cười nhìn chung quanh, ánh mắt lưu chuyển, tự lẩm bẩm.

'Xi xi. . '

Lục lăng thiết phiến chậm rãi chuyển qua nàng bộ ngực ở giữa, hư không chìm nổi.

"Chuyện gì xảy ra?"

Vương Dật cũng là mộng ép, ngơ ngác nhìn tất cả.

'Oành '

Đột nhiên, hấn cánh tay phải bao cổ tay bỗng nhiên nổ tung, hóa thành đầy trời đồng khí.

'Vù. . '

Lục lăng thiết phiến nhất thời đại chiến không ngớt, lập tức. . .

'Hô. . '

'Ầm ầm. . '

Nguyệt Thi Lam trong nháy mắt biến mất rồi, mà trên nóc nhà phá tan rồi một cái lỗ thủng to, loáng thoáng, nhưng thấy một đạo thần bí chùm sáng hướng thiên khung nơi sâu xa lao đi.

"Lão bà!"

Vương Dật rống to, dẫm chân xuống, thân thể phóng lên trời, hướng chùm sáng phương hướng đuổi sát mà đi.

'Bùm bùm'

Tề Thiên chiến giáp hư không thành hình, Tứ Tượng cổ mâu thế vấn thiên mà, trùng thiên Hồng Anh thiết phong đoạn vân, mười trượng hồng phong gào thét cửu thiên.

Đồng Giáp xích phong, tái hiện ở đương đại mệnh mông.

"Đáng ghét a!"

Phía trên chầm sáng thực sự quá nhanh, Vương Dật thấy càng đuổi càng xa, có thể nào không vội? Nhất thời hét lớn một tiếng, hai chân hự không gặt liên tục.

"Vù vù. . ."

Dưới chân của hắn, đột nhiên nổi lên một đoàn thần bí mây mù.

"Dừng lại cho ta. . ."

Vương Dật thét dài ở thiên, cười mây đập gió, thẳng vọt lên.

. . .

Thập nhiều giây sau.

Liễu Thiên Nhi cùng Lạc Y Y song song chạy tới ba tầng phòng ngủ.

"Vương Dật cùng Thi Lam đâu?"

Người sau nhắm cặp kia đôi mắt đẹp, mặt cười nhìn chung quanh, tìm kiếm tung tích.

Liễu Thiên Nhi nhìn chăm chú đỉnh lỗ thủng, nhãn đôi mi thanh tú, trầm mặc không nói.

"Thanh âm gì a? Thật đúng thể. . ."

Tô Linh Nhi kéo chín cái trắng như tuyết thô to hồ vĩ, xuất hiện ở cửa phòng ngủ nơi, nàng xoa một con mắt tím, cặp môi thom đỏ rất cao, mắt buồn ngủ mông lung, khỏi nói có bao nhiêu quyến rũ đáng yêu.

Đúng vào lúc này.

"Vù. . ."

Lầu một trong phòng khách, xuất hiện từng trận kêu khế.

"Tam muội, người mau đỡ Nhị muội đi gian phòng nghỉ ngơi."

Tiểu loli cấp thiết âm thanh bay lên.

Các tiên nữ trở lại.

"Đại tỷ, ta không có chuyện gì. . ."

Từ Nguyệt âm thanh có chút vô lực, nghe vào rất là suy yếu.

"A, Từ Nguyệt. . ."

Tô Linh Nhi không khỏi duyên dáng gọi to một tiếng, vọt thẳng xuống.

Sau một khắc.

"Từ Nguyệt, bản vương rất nhớ người đây. . ."

"A. . . Linh Nhi, người làm gì thế? Đừng như vậy, a? Đừng liếm này lý. . ."

"Lớn mặt tô động phòng, mau tránh ra, lý Nhị muội thô thô xa một chút."

"Sư Phi Yên, buông ra bản vương nha. . . Đau quá, người lại cắn bản vương. . ."

"Cắn chính là người, chết Hồ Mị tử. . ."

Phía dưới nhất thời xuất hiện một trận tiểu sao động.

Hồi lâu, qua đi. . .

Chung nữ đồng thời xuất hiện ở lầu ba phòng ngủ, các nàng ngược nhìn đỉnh hang lớn, rơi vào trầm mặc.

Lúc này, Từ Nguyệt mặt cười có chút trắng xám, cái trán thần ẩn nhưng càng thêm ngưng tụ.

Nàng thành công bước ra hoàn toàn mới một bước, ly Thiên đế thần vị càng ngày càng gần .

"Nơi này còn có Trung Nguyên cường giả khí tức, ai tới quá ?"

Tiểu loli thu hồi mặt cười, nhìn về phía một cung một thị.

Nhị nữ dòn dập lác đầu, biểu thị không biết.

"Lão công trên vòm trời 8 vạn mét, vẫn còn tiếp tục trên thẳng. . ."

Từ Nguyệt nhẹ giọng nói.

Tiểu loli trầm ngâm chốc lát, rơi xuống quyết đoán: "Tứ muội, ngươi ở nhà chăm sóc các nàng. Tam muội, ngươi theo ta đi tới. . ."

Tam cung tứ cung nghe xong, nhẹ nhàng gật đầu.

"Đại tỷ, ta không có chuyện gì."

Từ Nguyệt vội vàng nghiêng đi phương hoa, cũng phải theo đi tới.

"Tứ phó cung, nghe lời. . ."

Tiểu loli công lấy tay nhỏ, mặt cười vì hơi khản, bắt đầu dùng hậu cung thuật ngữ.

"Phải!"

Từ Nguyệt mím mím cặp môi thom, không dám nói nữa cái gì .

Sau đó, Thảm Băng giờ lên tay ngọc, xé ra một góc hư không.

. . .

Đồng Giáp xích phong phi thiên thập hơn hai vạn mét, rốt cục cũng ngừng lại.

Vào giờ phút này, mười mấy trượng ngoại.

Nguyệt Thi Lam hư không chìm nổi, ba ngàn thanh ti đầy trời mà vũ, kỳ ảo tự tiên.

Nàng đôi mắt đẹp dĩ nhiên nhắm lại, cặp môi thom vì khê nhếch mở, càng là không còn ý thức.

Này viên lục lăng thiết phiến, ở trước ngực nàng liên tục rung động, từng luồng từng luồng thanh mang, từ phía trên tản ra.

"Thi Lam. . ."

Vương Dật rống to, nhân thể liền muốn tiến lên.

'Xi '

Đột nhiên, một màn kinh người phát sinh .

Nguyệt Thi Lam trên người hương y phục, ở sát na hóa thành tro bụi. Nàng trắng nõn như ngọc thân thể yêu kiều, hoàn toàn hiện ra ở Vương Dật trước mặt.

Hoàn mỹ hoàn mỹ, kinh diễm tuyệt thế.

Thực sự quá đẹp. . .

"Hả?"

Này biến số đến đột nhiên, Vương mẫu người nhất thời cả kinh, lập tức vừa mừng vừa sợ.

Nhưng hấn nhất định phải tôn trọng đối phương, làm dáng giờ lên bàn tay phải, chặn lại rồi chính mình tầm mắt.

Thế nhưng. . .

Kẻ này lại lạng lẽ mở ra ngón giữa cùng ngón áp út khe hở, trộm đạo liếc mắt nhìn, sau đó khép lại.

Sau đó sẽ mở ra.

Lại khép lại.

Như vậy nhiều lần, đặc biệt vô liêm sỉ.

"Xác thực không lớn a. . ."

Si hán lão Vương âm thầm đánh giá.

Đúng vào lúc này, dị biến tái sinh.

Lục lăng thiết phiến bỗng nhiên dán lên Nguyệt Thi Lam thân thể yêu kiều, mặt trên bùng nổ ra vạn trượng ánh sáng, óng ánh hậu thế.

'Gào. . .'

Đột nhiên, một đạo Viễn cổ tiếng gào phóng lên trời, thương khung đột nhiên thất sắc.

Vương Dật nhất thời buông tay xuống, con ngươi suýt chút nữa trừng xuất đến.

Hắn thấy rõ, Nguyệt Thi Lam phía sau, thỉnh linh xuất hiện một vị Kỳ Lân bóng mờ.

'Tích. . . Đùng đùng. . .'

Lục lăng thiết phiến liên tục phát sinh lạnh lạnh tiếng vang, góc cạnh bắt đầu hướng ra phía ngoài kéo dài, hóa thành vô tận vậy, bao trùm này trắng loáng như ngọc da thịt.

Mà Kỳ Lân bóng mờ, bắt đầu hòa vào thân thể nàng.

Không tới một giây, Nguyệt Thi Lam vai trái, xuất hiện một viên đầu rồng, tảng lớn Thanh Lân nghiêng bao trùm mà xuống, cho đến hữu bắp đùi nơi, che khuất trọng yếu vị trí, cuối cùng hình thành một nửa hình tròn hình bảo vệ đuôi.

Vai phải của nàng nhưng là xích ~ lửa, phía dưới đại cánh tay nơi, xuất hiện một cái vuốt rồng màu xanh.

"Uống!"

Nguyệt Thi Lam mặt cười hướng về thiên, lớn tiếng khê kêu.

'Hồng. . .'

Trong phút chốc, một luồng tuyệt thế khí tức bỗng nhiên bạo phát, hư không đỏ nát.

Nó đến từ xa xôi Thượng Cổ, nhưng kinh hiện ra ở đương đại.

Vương Dật trong lòng, bỗng nhiên nổi lên một luồng cảm giác kỳ dị, hắn không chút suy nghĩ, chậm rãi mở miệng: "Một lần. . . Xích y. . ."

Danh tự này, là đến từ sâu trong linh hồn.

Hay là, Tề Thiên chiến giáp trong ký ức.

Hơn 10 giây sau, Nguyệt Thi Lam buông xuống mặt cười, chậm rãi. . . Mở đôi mắt đẹp.

Vương Dật nhất thời cả kinh.

Cái ánh mắt này, không thuộc về Nguyệt Thi Lam

"Ta rốt cục nhìn thấy ngươi. . ."

'Nguyệt Thi Lam' chậm rãi mở miệng, nhưng là tiếng tuyến đại biến, tràn ngập từ tính.

Vương Dật thông thể run rẩy không thôi.

Không, không phải hắn đang run, là Tề Thiên chiến giáp ở động.

'Hô '

Đột nhiên, 'Nguyệt Thi Lam' biến mất rồi, phương tung mờ mịt.

Vương Dật còn không phản ứng lại là chuyện ra sao, trong nháy mắt tiếp theo, thân thể bỗng nhiên trùng ly mà lên, hướng thiên khung nơi sâu xa bay đi.

'Nguyệt Thi Lam' xuất hiện ở trước mặt hắn, một cánh tay ngọc cầm lấy hồng phong lĩnh giác, cắn răng bạc nói: "Xú hầu tử, muội muội ta đâu?"

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 559: Chờ ta

Nàng mặt cười một mảnh tiểu hung hãn, đôi mắt đẹp nhưng là tràn ra thanh lệ.

Ai, hiểu rõ 'Nàng' bị thương qua lại?

Lại có ai, biết được 'Nàng' trong lòng nổi lên bi ca?

Gặp lại thì, phương tâm không thể chối từ, không ngờ ngăn.

Âm u, Thần thương.

Hai người trùng thiên tư thế nhanh như chớp giật, rất nhanh liền trên thẳng 1 hơn vạn mét.

Vương Dật cảm thấy bốn phía không gian phát sinh đại vận vẹo, bên tai cuồng phong gào thét, hắn nhanh nhẹn thờ .

"Trả lời ta. . ."

'Nguyệt Thi Lam' lớn tiếng bi thiết, thanh lệ liên tục từ mặt cười trên lướt xuống: "Người đem muội muội ta ném tới chỗ nào ?"

Vương Dật há miệng, nhưng cái gì cũng không nói ra được.

"Vù. . ."

Bỗng nhiên, Tề Thiên chiến giáp phát sinh một luồng khí tức thần bí.

Sau đó, hắn không tự chủ được, dò ra hai tay.

"Đừng đụng ta!"

'Nguyệt Thi Lam' lớn tiếng khê kêu, giờ lên khác một cánh tay ngọc, đập trên đối phương bộ ngực.

'Oành '

Vương Dật thông thể chấn động mạnh, trực tiếp bay ngang, bình di mấy chục mét vừa mới ổn định thân thể.

"Hô. . . Hô. . ."

'Nguyệt Thi Lam' thờ gấp liên tục, mạnh mẽ nhìn chăm chăm Vương Dật, dùng sức cắn cập môi thom, kích động đến cực điểm.

Không, nàng xem chính là Tề Thiên chiến giáp.

"Thiên địa, bát hoang, mười sáu hàng loạt, thái thượng hỏi. . ."

Đột nhiên, vô biên thiên khung nổi lên một đạo cảm động kiều âm, lập tức 'Hống' một tiếng, Thần mạc tuần tuần hạ xuống, bên trong đất trời, bị một luồng sức mạnh vô thượng bao phủ.

"Hà?"

'Nguyệt Thi Lam' đôi mi thanh tú vừa nhú, phóng tầm mắt cửu tiêu nơi sâu xa, khê kêu nói: "Là ai?"

Cùng lúc đó.

"Thì Lam, mau mau tỉnh lại. . ."

Một đạo sò nộn kiêu âm thăm thăm bay lên, vang vọng ở bên trong trời đất.

'Nguyệt Thì Lam' mộ nhiên nhìn lại, ba ngàn thanh ti lướt qua phần quai hàm, phương hoa vô tận, kéo bao nhiêu tưởng niệm?

Một vòng to lớn trắng tròn, tự phía dưới chậm rãi bay lên.

Trắng tròn ở giữa, chìm nổi một đạo kiêu tiểu thiên ánh.

Thanh ti đang hư không, khí tức trùng cửu tiêu.

Tiểu loli đến rồi.

Nàng lúc này, không còn là Vương Dật trong lòng mềm mại khả nhân đại phụ, mà là hóa thân làm một vị tuyệt đại Nữ thần Vương, quan sát Thiên Địa Thương Mang.

"Thiên Nguyệt Thân thể?"

'Nguyệt Thì Lam' đôi mi thanh tú hơi động: "Người cùng Hằng Nga muội muội quan hệ gì?"

"Hả?"

Tiểu loli không khỏi sững sờ, lập tức đôi mi thanh tú nhăn lại: "Người là ai?"

'Nguyệt Thì Lam' sâu sắc nhìn nàng, không đáng hồi phục.

Mà tiểu loli tắc chú ý tới trên người nàng 'Chiến giáp', mặt cười đột nhiên biến hoá.

Vào giờ phút này, mấy chục mét ngoại.

Vương Dật hư không chìm nổi, thân thể run rẩy không thôi.

Tề Thiên chiến giáp rất xao động, căn bản không khống chế được.

"Lão công. . ."

Một bóng người xinh đẹp tự cửu thiên mà rơi.

Thẩm Băng đi tới gần, kéo lão công đại thủ, quan tâm hỏi: "Người không sao chứ."

Vương Dật lắc lắc đầu, nhìn về phía 'Nguyệt Thì Lam', trong lòng một mảnh chấn động.

Thiên, lẽ nào nàng là. . .

Cùng lúc đó.

"Kê kê. . ."

Tiểu loli bỗng nhiên nở nụ cười, rất kiêu ngọt: "Tương truyền, Tây Vương Mẫu dưới trướng có bảy vị Tiên tử, pháp thuật thông thiên. Mạnh như Huyền Nữ, cũng chỉ có thể xếp tới đệ tứ mà thôi. . ."

'Nguyệt Thì Lam' đôi mắt đẹp nhắm lại: "Người rốt cuộc là ai?"

Tiểu loli không có trả lời chắc chắn, tiếp tục cười ngọt ngào: "Nghe nói, đứng hàng đệ nhất cùng đệ nhị Tiên tử, chính là một cây song kiêu. Mà này mạnh nhất nữ tiên, nắm giữ 'Bảy đại Thân y phục' trong —— mộ lân xích áo."

'Nguyệt Thì Lam' mặt cười biến đổi, phần quyền nhất thời nắm lên.

'Hồng. . .'

Trong phút chốc, trên người nàng bỗng nhiên bùng nổ ra vạn trượng hào quang, óng ánh loá mắt, một cái to lớn chu thiên tinh hà đan dệt mà thành, hư không chảy xuôi, tuần tuần không thôi.

Trong đó vô số đại tinh chìm nổi to điểm, tự thành căn khôn.

Đại thành tiên thân —— vô tận ánh sao.

Nguyệt Thi Lam thể chất, bị một loại nào đó sức mạnh to lớn dẫn dắt, được đầy đủ tòng ra.

Thiên Nguyệt ánh sao, hình thành thể giằng co.

Tiểu loli không có chút rung động nào, cặp kia tay nhỏ ở trước ngực bình triển, trên dưới thu về, làm một cái mỹ lệ lễ nghi: "Hồng Linh đại lục, Hỗn Độn đế cung Sư Phi Yên, gặp Thanh Hà Tiên tử."

Xa xa Vương Dật thông thể chấn động mạnh.

Đương thật. . . Là nàng. . .

Ở thế tục trong truyền thuyết, Thanh Hà Tiên tử cùng muội muội tách ra sau, yêu Chí Tôn Bảo.

Thật là thực qua lại trong, nàng là Đại Thánh tìm khắp thiên sơn vạn thủy, cũng phải tìm đến người.

"Hồng Linh. . . Sư Phi Yên?"

'Nguyệt Thi Lam' mặt cười một trận mờ mịt, lập tức nhớ ra cái gì đó, hai tay ôm quyền, lạy làm đáp lễ.

Tiểu loli cười yếu ớt, tay nhỏ vừa nhấc, thu đi tới sau lưng Thần nguyệt.

'Nguyệt Thi Lam' nhưng không có triệt hồi thần thông, mà là nhìn chăm chú chính mình hai tay, nhẹ giọng tự nói: "Rất tốt thể chất."

Nàng sau khi nói xong, tay ngọc chậm rãi thả lác.

'Xi '

Phía sau chu thiên tinh hà đột nhiên tan vỡ, biến mất trong vô hình.

"Phi Yên Tiên tử, ngươi vì sao đến ta Trung Nguyên? Thì lại làm sao biết được chúng ta đã qua?"

'Nguyệt Thi Lam' lần thứ hai nhìn về phía đối phương, nói ra trong lòng nghi vấn.

"Chúng ta phá tan vị diện, vượt qua tinh không, là đến tìm kiếm lão công. Còn Thanh Hà Tiên tử sự tích. . ."

Tiểu loli Yên Nhiên yêu kiều: "Chúng ta cùng Huyền Nữ là chị em tốt đây. . ."

"Hóa ra là cô nàng kia. . ."

'Nguyệt Thi Lam' nói nhỏ, cuối cùng lộ ra nụ cười, hỏi: "Nàng vẫn khỏe chứ?"

Tiểu loli vẻ mặt buồn bã, nhẹ nhàng đi lắc đầu, lập tức nhớ tới một cái nghi vấn, nói: "Thanh Hà Tiên tử, chúng ta từng nghe Huyền Nữ đề cập, năm đó ngươi cùng Đại Thánh. . ."

'Nguyệt Thi Lam' bỗng nhiên run lên, hét to: "Không nên đề này xú hầu tử."

"A? ? ?"

Tiểu loli nhất thời kinh ngạc đến ngây người .

"Hô. . . Hô. . ."

'Nguyệt Thi Lam' hô hấp lần thứ hai gấp gấp lên, nàng bỗng nhiên xoay người lại, một bước một càn khôn. Trong nháy mắt tiếp theo, đi thẳng tới Vương Dật trước mặt.

Thảm Băng buông ra lão công đại thủ, làm ra một cái cùng đại phụ tương đồng tư thế: "Hỗn Độn đế cung Thảm Băng, gặp Thanh Hà Tiên tử."

'Nguyệt Thi Lam' lần này không có đáp lễ, cũng không để ý đến, chỉ lo mạnh mẽ nhìn chăm chăm Tề Thiên chiến giáp, cắn răng bạc nói: "Xú hầu tử, xuất đến. . ."

Tề Thiên chiến giáp rung động.

"Ngươi đến cùng xuất không xuất đến?"

'Nguyệt Thi Lam' thấy sau, mặt cười càng ngày càng lạnh giá, như vạn cổ kẻ băng nứt.

"Tiên tử bớt giận."

Tiểu loli đi tới gần, nhẹ giọng nói: "Tề Thiên chiến giáp trong, chỉ có Đại Thánh một tia tàn niệm, chiến giáp lại thấy ánh mặt trời thì liền tiêu tan. Cũng không phải là như ngươi như vậy, đem một đạo nguyên thần ở lại Thần y phục trong."

Nàng nói ra một cái căn bản.

"Cái gì?"

'Nguyệt Thi Lam' thân thể yếu đuối lại chiến, nghiêng đi mặt cười: "Xú hầu tử nguyên thần không ở nơi này?"

Tiểu loli gật gù.

"Không thể!"

'Nguyệt Thi Lam' cắn răng nói: "Tề Thiên chiến giáp là hấn yêu mến nhất bảo vật, chắc chắn sẽ không không để lại nguyên thần trần thủ."

Tiểu loli không nói lời nào, biết giải thích không rõ.

'Nguyệt Thi Lam' chéch về mặt cười, nhìn chăm chú đồng Giáp xích phong, thể muốn xem xuyên tất cả.

Đột nhiên, Vương Dật cảm giác bộ ngực bỗng nhiên nóng lên.

Trong nháy mắt tiếp theo.

"Thanh. . . Hà. . ."

Hắn chậm rãi mở miệng, tiếng tuyến nhưng là đại biến, rất cổ lão.

Cỡ nào dâng tâm hồn người âm thanh a?

Nó phá tan vô tận hàng rào, đi tới đời này.

Các tiên nữ nhất thời sùng sốt.

"Đại Thánh?"

Tiểu loli không nhìn được kinh sợ.

'Vương Dật' không có nhìn nàng, hướng 'Nguyệt Thi Lam' chậm rãi nói: "Ta. . . Lão Tôn. . . Nhất định sẽ tìm tới các ngươi, các loại. . . Ta. . ."

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 560: Ta lão Tôn xác thực yêu thích chị em gái (thượng)

'Hắn' nói ra cái cuối cùng chữ, rất gian nan, tựa hồ dùng hết hết thảy khí lực.

Sau đó, đôi mắt kia, chậm rãi khép lại.

Vương Dật đầu lệch đi, hôn mê bất tỉnh.

"Lão công!"

Đại tiểu tiên nữ không khỏi kinh sợ, Thảm Băng vội vàng đem hắn kéo vào hương trong lòng.

Vào giờ phút này.

'Nguyệt Thi Lam' sâu sắc nhìn chăm chú chiến giáp, thân thể yếu kiều run rẩy không ngừng, vô tận thanh lệ, ở mâu trong liên tục lướt xuống.

Ở xa xôi Thượng Cổ, bọn hấn bởi vì một số nguyên nhân, tách ra .

Cho đến ngày nay, mới gặp nhau lần nữa, nhưng. . .

"Người này con chết hầu tử, ô. . ."

Đột nhiên, 'Nguyệt Thi Lam' lớn tiếng bi thiết, trực tiếp nhào vào đối phương trong lòng, dùng sức ôm Tề Thiên chiến giáp. . .

Lê hoa lệ, liên tục hạ xuống.

Y nhân không tiêu tụy.

Lưu thủy hề, hoa rơi thẹn thùng. . .

Thảm Băng nghiêng đi mặt cười, nhìn về phía đại phụ.

Tiểu loli hiểu ý, khe khẽ gật đầu.

Thảm Băng buông ra cánh tay ngọc, phiên nhiên lui về phía sau.

Chỉ chưa có. . . Bọn hấn. . .

Ở nơi đó.

'Nguyệt Thi Lam' khóc thương tâm gần chết, đau thương thảm hoàn. . .

'Àm àm àm. . .'

Bỗng nhiên, trên chín tầng trời, nổi lên đại đám mây đen, sấm vang chớp giật. Sau đó, vô tận mưa phùn Tiêu Tiêu mà xuống.

Thiên địa, cùng khắp.

Như trút nước ở trong, 'Nguyệt Thi Lam' chậm rãi đình chỉ gào khóc, khẽ vuốt chiến giáp, lẩm bẩm nói nhỏ: "Chúng ta. . . Chờ người. . ."

Nàng sau khi nói xong, chậm rãi nhắm lại cặp kia đôi mắt đẹp.

'Hồng. . .'

Đột nhiên, một luồng thanh mang từ trên người Nguyệt Thi Lam bộc phát ra, xông lên tận chín tầng trời, lập tức 'Oành' một tiếng, nổ tung.

Hào quang nhào sóc, một cái năm tháng hình chiếu, chậm rãi hiện lên. . .

. . .

Bên trong đất trời, mây mù nhiều, vô cùng tận.

Phía trước không xa, xuất hiện vô tận xanh biếc, mà cái trong lại tóe điểm muôn hồng nghìn tía.

Yêu yêu sáng quắc hoa doanh thụ, khỏa khỏa cây cây quả giâm cành.

Đây là một mảnh xa hoa thế giới.

"Hi hi. . ."

"A. . . Từ Hà, người đừng duệ ta. . ."

"Chức Nữ, người bắt công, tam Thánh Thân trên cái này quần áo, ta cũng phải. . ."

"Tốt, ba khối linh thạch thượng phẩm. . ."

Đột nhiên, giữa hư không, xuyên đến rồi từng trận yếu kiều, thanh tân dễ nghe, êm tai đến cực điểm.

Lập tức. . .

Bảy đạo tuyệt đại thiên ảnh, tự cửu thiên tuần tuần mà rơi, phiêu miểu như mây khói.

Đây là bảy vị mỹ lệ vô song thiếu nữ, các nàng ứng có sự khác biệt kiều mỹ, nhưng là Mai Lan Trúc Cúc, càng linh thom ngát.

Trong đó càng có một đôi chị em gái, ngoại trừ phục sức ở ngoài, mi mâu trong lúc đó, không không giống nhau.

Các nàng hạ xuống sau, lưu mâu trong lúc nói cười, hướng 'Xanh biếc đỏ bùng' nơi bước đi.

'Ca '

Đột nhiên, một cô thiếu nữ dưới chân nổi lên tiếng vang kỳ quái, rất bất ngờ.

"Ồ?"

Nàng không khỏi thở nhẹ, thu hồi tú đủ, ngồi xổm người xuống, nắm lên một viên to bằng nắm tay quái đồng đồng.

"Hà?"

"Đây không phải. . ."

Bảy nữ thấy rõ sau, hoàn toàn hoa dung thất sắc.

Đây rõ ràng là một viên không lồ hạt đào.

"Thật can đảm!"

Chị em gái tỷ tỷ tiểu mặt trầm xuống, nhìn chăm chú phương xa, lạnh lùng nói: "Đế Thích nhượng người quân nơi này, không phải nhượng người ăn vụng bàn đào. . ."

Nàng sau khi nói xong, di động bước liên tục, tiếp tục hướng phía trước bước đi.

Còn lại mấy nữ liếc mắt nhìn nhau, dồn dập đuổi tới.

Các nàng tất nhiên là nhận ra được, hạt đào trên khí tức, thuộc về. . .

Dần dần, một bức 'Thê thám' cảnh tượng, xuất hiện ở trong mắt các nàng.

Một viên Bàn Đào Thụ dưới, kinh phát hiện vô số viên hạt đào, mà phía trên thô to cảnh trên, tà ngời một bóng người.

Hắn trên người mặc đồng Giáp hồng phong, tay trái gánh căn hắc kim trường côn, đầu trên móc có một cái không lồ bao quần áo.

Mà tay phải tắc nâng viên to bằng chậu rửa mặt tiểu bàn đào, chính găm đây.

'Ca '

'Kèo kẹt kèo kẹt. . .'

Âm thanh không dứt bên tai, lão lợi hại .

Bảy nữ thấy sau, mặt cười càng trầm .

"Lớn mật bất mã ôn, người ăn vụng Thiên đình ngự dụng bàn đào, phải bị tội gì?"

Tỷ tỷ cất bước tiến lên, lớn tiếng khê kêu.

Bóng người nghe xong, oai quá đầu nhìn về phía này lý, nhai : nghiền ngẫm tư thế nhưng không có đình chỉ.

'Ca '

'Kèo kẹt kèo kẹt. . .'

Thật sự đặc biệt lợi hại.

Đây là một cái đẹp trai nam tử.

Không, hẳn là một con đẹp trai hầu tử.

Mắt hai mí mắt to không nói, mũi còn rất cao thẳng, sắc mặt như quan ngọc giống như hoàn mỹ không tỷ, thông thể bộ lông hoá hồng toả sáng.

"A. . ."

"Đáng ghét. . ."

Bảy nữ thấy đối phương như vậy không nhìn chính mình, dồn dập nắm nổi lên phần quyền. . .

"Ừng ục. . ."

Mỹ Hầu Vương yết khối tiếp theo đào thịt, hướng các nàng nhẹ rằng: "Lời không thể nói lung tung, Đế Thích nhượng bát mã ôn trông giữ nơi này, quan ta lão Tôn chuyện gì?"

"Cái gì?"

Bảy nữ nhất thời tức điên .

"Ai, đừng nóng vội a, các ngươi có vấn đề, tìm hấn đi. . ."

Mỹ Hầu Vương dùng cổ kẹp lấy hắc côn, từ trên đầu thu dưới căn lông khi, há mồm thổi một hơi.

'Hô. . .'

Trong nháy mắt, một người mặc hồng y đỉnh đại hắc quan mũ đẹp trai hầu tử, xuất hiện ở bảy nữ trước mặt.

Dáng dấp của hấn, lại cùng trên cây Mỹ Hầu Vương giống nhau như đúc.

"Cái gì?"

"Chuyện này. . ."

Biến số quá mức kinh người, bảy nữ nhất thời dọa sợ , dồn dập lui về phía sau nửa bước.

"Bát mã ôn tham kiến Thất tiên tử. . ."

Hầu Vương phân thân hai tay ôm quyền, khom mình hành lễ.

"Bồ Đề thượng tiên pháp ngoại thuật phân thân?"

Một vị Tiên tử kinh sợ liên tục.

"Không thể, này thuật chỉ có tiên thể mới có thể luyện thành a. . ."

Mặt khác một vị tiên nữ sợ hãi nói.

"Này, ta nói các ngươi xong chưa? Muốn tán gẫu đi xa chút, đừng ảnh hưởng ta lão Tôn ăn đào. . ."

Trên cây Mỹ Hầu Vương khoát tay áo một cái, lập tức 'Ca' một tiếng, gặm miếng đào thịt, vừa ăn bên lầu bầu nói: "Các ngươi Thiên đình như vậy xem thường ta lão Tôn, những này đào tử, chỉ có điều là lợi tức mà thôi."

Thất tiên tử nhất thời sùng sốt .

"Ngươi muốn ăn đòn. . ."

Thân mặc áo xanh tỷ tỷ kiều quất một tiếng, liền muốn xông lên phía trước.

"Thanh Hà Tiên tử bớt giận. . ."

Đột nhiên, Hầu Vương phân thân xông lên phía trước, cản nàng đường.

"Lăn. . ."

Thanh Hà không chút suy nghĩ, trực tiếp đánh ra tay ngọc.

Hầu Vương phân thân hướng về sau lóe lên, lách mình tránh ra.

"Thanh Hà Tiên tử, ngươi tuyệt không là bản tôn đối thủ, ta không muốn ngươi bị thương. . ."

Hấn lớn tiếng hét quái dị, hiển nhiên có chút sốt sắng.

"Ngươi đang nói cái gì đồ vật?"

Thanh Hà đôi mi thanh tú vừa nhú, hoàn toàn không nghe ra nguyên cớ.

Đột nhiên, Hầu Vương phân thân tuần diện một đò, cười hắc hắc nói: "Ta. . . Vẫn thăm mến Thanh Hà Tiên tử ngươi, còn có. . . Tử Hà tiên tử. . ."

"A?"

Thất tiên tử nghe xong, nhất thời kinh ngạc đến ngây người.

"Khe nằm! !!"

Trên cây Mỹ Hầu Vương cũng là mộng rào cản, tay phải chấn động, bàn đào nhất thời rơi xuống. Hắn tức đến nổi phôi nói: "Hầu nhãi con, ngươi nói những gì đó? Cho ta trở lại. . ."

Phân thân chuyển qua đầu khi, sắc mặt một khổ: "Có thể hay không để cho ta nhiều ở một lúc?"

"Ngốc cái rắm, mau mau trở lại."

Mỹ Hầu Vương điên rồi, ngập trời.

"Bản tôn, Thanh Hà Tiên tử nàng thật sự rất tốt. . ."

Phân thân tiếp tục du thuyết.

"Ngươi câm miệng!"

Thanh Hà thực sự không nhịn được xuống, thân thể yêu kiều nhất thời run lên.

'Hồng '

Trong phút chốc, một luồng hào quang phóng lên trời.

Chính mình nhưng là Vương nẫu tay loại kém nhất nữ tiên, há chứa bức này khinh nhờn?

Mỹ Hầu Vương bị phân thân chính não nhân đau đớn, thấy đối phương động thủ, trực tiếp kéo xuống trên bả vai hắc côn, ngắt một đạo cổ ấn.

'Hô. . .'

Hắc côn thông thể run lên, bay thẳng mà lên, nó hư không hóa thành một đạo thần bí màu đen xiềng xích, hướng phía dưới Thanh Hà xông thẳng mà đi.

'Cửu Biến' chi năm —— ngoại đạo lao tù.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 561: Ta lão Tôn xác thực yêu thích chị em gái (hạ)

Hắc mang lấp lánh, thoáng qua vừa đến.

"Đây là cái gì?"

Thanh Hà Tiên tử đôi mi thanh tú vừa nhú, vung chương bình kích.

'Xi xì. . .'

Màu đen xiềng xích thể như điên cuồng, theo đối phương cánh tay ngọc quấn quanh mà lên, sau đó là thân thể, cùng thon dài chân ngọc. . .

Trong nháy mắt, nàng liền bị quấn chặt chẽ vững vàng, nhìn qua có chút tiêu buồn cười.

"Đáng ghét a!"

Thanh Hà Tiên tử lớn tiếng khê kêu, liều mạng thôi thúc Tiên Thiên thần thông, như muốn đập vỡ tan, làm sao căn bản không tránh thoát.

"Tỷ tỷ. . ."

Từ Hà tiên tử la thất thanh, vội vàng phi thân mà trên.

"Sách! Có đủ phiền phức. . ."

Mỹ Hầu Vương bừa bãi, kết án bàn tay hư không nình chuyển.

Xiềng xích chấn động, lập tức 'Xì' một tiếng, một mặt bỗng nhiên tăng trưởng, đón lấy vọt tới thiên ảnh.

Trong nháy mắt tiếp theo.

Từ Hà tiên tử cứu người không được, chính mình ngược lại bị quán lấy .

"Từ Hà. . ."

"Thanh Hà tỷ tỷ. . ."

Còn lại năm Tiên tử kinh hãi đến biến sắc, dồn dập xông lên.

"Hô. . ."

Mỹ Hầu Vương bắt đầu dĩ thử ra một hơi, hầu chừng lại chuyển.

'Xì xì xì. . .'

Khá lắm, không tới nửa nén hương công phu, Thiên đình mạnh nhất bảy vị nữ tiên, đều bị 'Ngoại đạo xiềng xích' quán cái rắn chắc, xác định ở tại chỗ, không cách nào di động mấy may.

"Người hạ thủ nhẹ một chút, đừng thương tổn được các nàng. . ."

Phân thân thấy sau, càng là cuồng lên, hướng bản tôn lớn tiếng kêu quái dị.

Mỹ Hầu Vương không nói gì quét 'Chính mình' một chút, 'Đùng' một tiếng vỗ tay cái đập.

Phân thân thông thể chấn động mạnh, lập tức phóng lên trời, hư không biến trở về hầu tử mao, bay vào bản tôn đỉnh đầu bên trong.

Mỹ Hầu Vương chộp lại một bên bao quần áo, kháng ở vai, nhảy xuống cây đào cảnh.

"Không trách gần đây trong lòng là lạ, hóa ra là người này con hầu nhãi con giờ trò quý. . ."

Hắn thấp giọng lầm bầm, lao đảo đi tới Thất tiên tử trước mặt.

"Đáng ghét bậc mã ôn, mau thả ta ra. . ."

Chức Nữ rít gào liên tục.

"Ta sẽ để ca ca Hao Thiên đến cứu người. . ."

Tam Thánh nữ một mặt tiểu hung hãn.

Mỹ Hầu Vương hướng Thất tiên tử một nhếch miệng, lộ ra một loạt chính tề hàm răng, có lưỡng cái nanh đặc biệt lộ ra, nhìn qua thật là âm u khủng bố.

Hắn né người sang một bên, đi tới Thanh Hà Tiên tử trước mặt.

"Người. . . Người muốn làm gì?"

Thanh Hà Tiên tử phương tâm nhất thời cả kinh.

Mỹ Hầu Vương giờ lên tay phải, nâng lên đối phương tiềm xảo cầm, thưởng thức chốc lát, cười quái dị nói: "Ta lão Tôn xác thực yêu thích chị em gái. . ."

Hắn sau khi nói xong, đầu khỉ về phía trước duỗi một cái, môi mấp mé, 'Đùng tức' một tiếng, ở đối phương hoàn mỹ mặt cười trên hôn một cái.

Tình huống đến đột nhiên, Thất tiên tử nhất thời kinh ngạc đến ngây người .

Mà Thanh Hà Tiên tử thân thể yếu kiều run lên, trong nháy mắt sẽ không chuyển động, cặp kia đôi mắt đẹp nhưng là vượt tròng càng lớn. . .

"Xú hầu tử, ngươi dám chạm mũi mũi ta? Ta giết ngươi. . ."

Một bên Thanh Hà Tiên tử bị tức điên rồi, ngập trời, thể muốn cùng đối phương liều mạng.

Mỹ Hầu Vương buông lỏng tay ra, nghiêng người sang đến, đi tới đối phương phụ cận.

Thanh Hà Tiên tử trợn mắt nhìn, đương thực sự là đứng cụ một phen phong vận.

Mỹ Hầu Vương lần thứ hai giơ tay, nâng lên đối phương mặt cười, lạnh lẽ cười: "Ngươi có thể gọi ta Tôn Ngộ Không, Đấu Chiến Đại Thánh cũng được, nhưng. . ."

"Xú hầu tử, xú hầu tử. . ."

Hắn nói chưa dứt lời, Thanh Hà Tiên tử nhất thời bạo đầu , rít gào liên tục, lão hung hãn .

"Ngươi. . ."

Mỹ Hầu Vương nhất thời giận dữ, mạnh mẽ trừng đối phương chốc lát, bỗng nhiên đưa qua đầu khi, tăng tăng hôn lên đối phương cặp môi thơm.

Lần này đặc biệt lợi hại.

Thanh Hà Tiên tử thân thể cứng đờ, trong nháy mắt sẽ không chuyển động, đôi mắt đẹp trợn lên rất tròn rất tròn. . .

Còn lại năm vị Tiên tử cũng choáng váng, thật sự choáng váng.

Thiên, chuyện này. . .

Không biết qua bao lâu bao lâu.

Rời môi.

"Đây là cảm giác gì?"

Mỹ Hầu Vương vuốt chính mình môi, nhất thời có chút sững sờ.

Lại nhìn Thanh Hà Tiên tử, vẫn như cũ duy trì xơ cứng vẻ mặt: Cặp môi thơm vì khẽ nhếch mở, đôi mắt đẹp trừng trừng.

"Ngaoan cổ mắt linh, dám nhiều loạn bàn đào yến, được pháp. . ."

Đột nhiên, hư không nổi lên một luồng mệnh môn Phạn âm, một con bàn tay lớn màu vàng óng, xuất hiện ở vô biên thiên khung.

Nó quá to lớn , ít nói cũng có mấy vạn mét, nói che kín bầu trời tuyệt không quá đáng.

"Sách. . ."

Mỹ Hầu Vương từ 'Say mê' trong tỉnh táo, hắn nhìn chăm chú thiên khung, gãi gãi đầu: "Như Lai này quyền Mao nhi có chút phiền phức, Đế Thích cùng này lão bà cũng tới , hay vẫn là đi trước vi diệu. . ."

Hắn sau khi nói xong, bay người lên, đơn chương nhân thể vừa thu lại.

'Xi xì xì. . .'

'Ngoại đạo xiềng xích' đột nhiên buông ra, bay vút lên trời, biến trở về hắc kim trường côn.

Mỹ Hầu Vương đem bao quần áo xuyên ở côn thủ, kháng một đầu khác, xoay người rời đi, trong nháy mắt biến mất không thấy hình bóng.

'Phù phù. . .'

Ràng buộc đánh tan, Thanh Hà Tiên tử vô lực suất ngồi ở mà, bên trong đôi mắt đẹp, nổi lên tầng lớn sương mù.

"Ngươi đứng lại đó cho ta!"

Từ Hà tiên tử tận mắt đến tỷ tỷ bị 'Khinh nhòn', có thể nào không giận? Nàng hét lên một tiếng, hướng Mỹ Hầu Vương biến mất phương hướng đuổi sát mà đi.

"Tứ Hà. . ."

Thanh Hà bị thiết một tiếng, đứng dậy truy hướng về muội muội.

"Chúng ta cùng này hầu tử liêu mạng."

Huyền Nữ lấy ra một cái tiên kiếm, mặt cười hàn như vạn cổ kễ băng nứt.

Còn lại tiên nữ cũng là như vậy.

"Các ngươi ở đây làm cái gì?"

Đột nhiên, một thanh âm chậm rãi xuất hiện, vang vọng ở bên trong trời đất.

Năm vị Tiên tử dồn dập run lên, cuống quýt chuyển qua thân thể yếu kiều, thi thân hành lễ: "Tham kiến Tây Vương Mẫu."

Cùng lúc đó.

Bên ngoài trăm dặm, đồng Giáp xích phong vượt qua ở Thiên Địa Thương Mang.

Mà thiên khung con kia bàn tay lớn màu vàng óng, nhưng là cách hần càng ngày càng gần.

"Này quyền mao đương thật sự có có chút tài năng. . ."

Mỹ Hầu Vương ngừng lại, lần thứ hai giờ tay, nhỏ xuống trước 'Cái kia' lông khi.

"Tại sao là ta?"

Phân thân mới vừa xuất hiện, liền bắt mắt kêu to.

"Ngươi loạn ta tâm thần, nhất định phải bị phạt. . ."

Mỹ Hầu Vương móc móc lỗ tai, tức giận nói.

"Ta mệnh thật là khổ. . ."

Phân thân không cam lòng hú lên quái dị, lấy ra đằng vân quyết, hướng một cái hướng khác lao đi.

Mỹ Hầu Vương sờ sờ mũi, liền muốn tiếp tục tiến lên.

Hắn cũng không biết, chính mình cái này phân thân, sau đó bị Như Lai đặt ở Ngũ Chi sơn dưới, lại trải qua tây hành, ở nhân gian lưu lại vô tận truyền thuyết.

"Xú hầu tử, đứng lại cho ta."

Đột nhiên, ngoài trăm thước bay lên một đạo rít gào, đề-xi-ben được kêu là một cái đủ.

Mỹ Hầu Vương thông thể run lên, trong lòng sinh quý.

Hắn lần thứ nhất cảm thấy 'Sợ sệt' .

Mỹ Hầu Vương vội vàng đưa tay, dò tìm trong bọc quần áo, từ bên trong móc ra một cái hình chữ nhật hộp gấm, mở ra.

'Hồng. . .'

Trong phút chốc, một mặt thần bí màn ánh sáng phóng lên trời.

Hắn không nói hai lời, gánh bao quần áo vọt vào.

"Đáng ghét, là 'Thời không hộp gấm' . . ."

"Tứ Hà, không nên. . ."

Duyên đáng gọi to trong tiếng, hai vị Tiên tử một trước một sau, cũng vọt vào màn ánh sáng bên trong.

...

Năm tháng hình chiếu đến đây, bỗng nhiên xuất hiện tầng lớn hư vọng, sau đó chậm rãi biến mất rồi.

Chúng nó ở hư không hóa thành vô tận quang điểm, tự thiên khung hi hi mà rơi, thê mỹ tuyệt luân.

Sau đó, Mỹ Hầu Vương cùng hai vị Tiên tử lại phát sinh cái gì? Cũng không ai biết.

Đúng vào lúc này.

'Vù '

Một lân xích áo phát sinh một luồng yếu ớt ánh sáng màu xanh, sau đó dần dần thu nhỏ lại, biến trở về lục lăng thiết phiến, dán Nguyệt Thi Lam trắng nõn trên cánh tay phải.

Mà Vương Dật, cũng chậm chậm mở hai mắt ra.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 562: Nữ nhân dễ dàng nhất chuyện xấu

'Oành '

Tề Thiên chiến giáp bỗng nhiên nổ tung, hóa thành vô tận đồng khí, đem hai người bao quanh bao vây lấy.

Vương Dật mở ra hai tay, ôm sát trong lòng người ngọc, nhìn chăm chú vô tận tinh không, lặng lẽ không nói.

Hắn vừa nãy tuy là hôn mê bất tỉnh, có thể Thượng Cổ năm tháng hình ảnh, nhưng là ở trong đầu hiện lên, rất rõ ràng.

Nhưng này vền vền là mới đầu. . .

Kết cục bao nhiêu, không người hiểu rõ.

Bất quá, Vương Dật trong lòng các loại nghi hoặc, mở ra .

Đại Thánh đem Thiên cung náo động đến náo loạn sau, vì sao ở tây giữa các hàng một đường nhấp nhô, kiếp nạn tầng tầng, gặp gỡ rất nhiều cường địch?

Đặc biệt Hồng Hải Nhi lần kia.

Lão Quân cần khôn lỏ bên trong Tam Vị chân hóa đều không làm gì được hắn, lại bị Hồng Hải Nhi đốt tới nghệt thờ.

Nguyên lai, ở chân thực qua lại trong, đó chỉ là một cái phân thân.

Này liền giải thích rõ .

Đại Thánh sai toàn bộ tam giới.

Hồi lâu, qua đi.

'Đùng đùng '

Quay chung quanh ở giữa hai người đồ đồng ngưng tụ quy nhất, biến trở về bao cổ tay, bộ ở trên cổ tay của đối phương.

'Vù. . .'

Nó cùng lục lăng thiết phiến đồng thời phát sinh cuối cùng ánh sáng, sau đó, chậm rãi. . . Vẳng lặng.

"Người cô nàng này, thật lớn tạo hóa, dĩ nhiên được Thanh Hà Tiên tử bản mệnh chiến y. . ."

Thanh ti tung bay, đại tiểu tiên nữ chuyển qua phụ cận, tiểu loli ngóng nhìn ái đồ, nhẹ giọng than thở.

Một lát sau, nàng nhìn về phía Vương Dật: "Lão công, chúng ta về gia đi. . ."

Vương Dật nhẹ nhàng gật đầu.

Thảm Băng tay ngọc vung lên, xé ra một góc hư không, sau đó, bọn hắn về đến biệt thự trong.

Chúng nữ chính ở phòng khách chờ đợi, thấy sau dồn dập đứng dậy.

Các nàng thấy Nguyệt Thi Lam thân thể yếu kiều xích ~ lỏa, không khỏi ngẩn ngơ.

Đây là tình huống thế nào?

"Lão công, đem Thi Lam giao cho ta, người cùng Nhị muội các nàng đi nghỉ ngơi đi."

Tiểu loli dịu dàng nói.

"Được. . ."

Vương Dật nghe xong, hai tay vì vì trước thân.

Tiểu loli giơ lên tay ngọc, chỉ hư không.

'Hồng'

Một luồng ánh bạc chậm rãi xuất hiện.

Nguyệt Thi Lam thân thể yếu kiều rung động, chậm rãi từ yêu lang trong lòng bay lên, thân thể đứng thẳng, hư không chìm nổi.

Vương mẫu người lần này 'Hoàn toàn' thấy rõ .

Y nhân thô thô tuy rằng không lớn, cái mông nhưng rất cao kiều, như một cái mỹ lệ đào tử, thon dài chân ngọc tròn trịa trắng tấp, không có chứa một tia sẹo lỗi. . .

Đột nhiên, trong lòng hắn bay lên một chút hồi hận: Vừa nãy. . . Sao không có sờ một chút này êm dịu. . .

Kẻ này lập tức lắc lắc đầu, thảm máng mình vô liêm sỉ.

Sau 20 phút, lầu hai trong phòng.

Vương mẫu người ôm Lạc Y Y, cùng giường ôm nhau.

Đại phụ không ở, Từ Nguyệt thành người tâm phúc, nhượng danh nghĩa thiên thị bồi lão công một đêm.

Nguyên nhân rất đơn giản, hôm đó Vương Dật phá đỉnh mà về phía sau, Lạc Y Y lo lắng nhiều ngày, đây là nàng nên được.

Tam cung tứ cung tất nhiên là gật đầu, Liễu Thiên Nhi cũng không ý kiến.

Nàng cũng không dám có ý kiến.

Trên giường lớn, hai người vong tình thấp.

Không biết qua bao lâu bao lâu. . .

"A. . ."

Lạc Y Y lực kiệt dòi cặp môi thom, nằm ngoài yêu lang trong lòng, thở gấp tỉnh tề: "Sư đệ, người Kết Đan sau quá lợi hại, ta. . . Ta cảm giác được một luồng 'Mạnh mẽ linh lực' ở đỉnh ta. . ."

. . .

Một đêm qua đi.

Sáng sớm, nhiều mây, ánh rạng đông ửng.

Vương mẫu người lạng lẽ xuống giường, đi đến phòng rửa tay, rửa mặt một phen sau, mặc quần áo xuống lầu.

Lạc Y Y còn ở trên giường ngủ say, rất hương vị ngọt ngào.

Nàng trải qua rất lâu không có như vậy ngọt ngủ quá .

Vương Dật rất mau ra biệt thự, hướng tiểu khu bên sớm một chút than bước đi.

'Xi '

Bóng trắng lấp lóe, thỏ rút cục xuất hiện .

"Đến rồi?"

Vương Dật nghiêng đầu đi, tế quan sát kỹ đối phương răng nanh, phát hiện mặt trên sâm Bạch Vô Ngân, hoàn toàn không có nứt toác dấu hiệu.

Xem ra, cái tên này trải qua chữa trị hảo .

"Tiểu tử, ngươi dự định như thế nào bồi thường bản vương?"

Thỏ ngẩng đầu hướng về thiên, khu thị hỏi.

"Yên tâm, gà nướng không thể thiếu ngươi . . "

Vương Dật tự nhiên rõ ràng ý của nó, tức giận nói.

"Coi như ngươi có lương tâm."

Thỏ đại hỉ, lập tức ngửa mặt lên trời thở dài: "Kỳ thực bản vương cũng là nhất thời bất cẩn. . ."

Vương Dật biết cái tên này ở tự tìm dưới bậc thang, không tỏ rõ ý kiến cười cợt, tiếp tục tiến lên.

"Tiểu tử, chúng ta khi nào thì đi?"

Thỏ tiếp tục hỏi, nó tất nhiên là chỉ mộ lân xích áo xuất xứ.

Vương Dật trầm ngâm chốc lát, nói: "Đợi ta trở về cùng các lão bà thương lượng một chút."

Hắn cũng rất muốn đi một chuyến, các loại dấu hiệu cho thấy, này nơi mộ huyết thật không đơn giản.

"Ngươi có thể dừng. . ."

Thỏ vừa nghe cuống lên: "Nữ nhân dễ dàng nhất chuyện xấu."

Vương Dật nhất thời không nói gì, quét kẻ này một chút, không tiếp tục để ý.

Mua xong sớm một chút sau, hai người về đến biệt thự trong

Chúng nữ đều đã đứng dậy, chỉ có không gặp Tô Linh Nhi cùng Nguyệt Thi Lam.

Người trước từ khi mang thai sau, phi thường tham ngủ, điểm ấy Vương Dật biết.

Có thể. . .

"Lão bà, Thi Lam đâu?"

Hắn nhìn về phía đại phụ.

"Nha đầu kia còn muốn ngủ mấy ngày. . ."

Tiểu loli nhẹ giọng nói.

"Hà?"

Vương Dật nhất thời cả kinh: "Tại sao?"

"Đêm qua 'Ánh sao' thần tàng bị hết mức mở ra, lấy nàng cảnh giới bây giờ, căn bản không chịu nổi cấp độ kia xung kích. Bất quá lão công yên tâm, ta trải qua cho nha đầu kia điều trị quá . . ."

Tiểu loli cười duyên nói.

Vương Dật nghe xong bưng tỉnh.

Nếu đại phụ ra tay rồi, Nguyệt Thi Lam liền sẽ không xảy ra chuyện.

Lập tức, một gia mấy cái ngòai trên trước bàn, đồng tiến vào sớm một chút.

"Lão bà, ta xé chiều đi Thiêm Nam một chuyến."

Vương Dật vừa ăn vừa nói.

"Hả?"

Tiểu loli bác hảo một viên trứng luộc trong nước trà, vừa phóng tới cái miệng nhỏ một bên, nghe vậy không chỉ có ngạc nhiên: "Muốn đi bao lâu?"

Nàng không có hỏi tại sao, đây là làm vợ gốc rễ.

"Khó mà nói, nhanh thì ba ngày, chậm thì một tuần."

Vương Dật đem trong chén đậu hũ nào uống sạch, lau miệng.

"Như vậy. . ."

Tiểu loli trầm ngâm chốc lát, nói: "Vậy cùng Tam muội cùng người đi, Nhị muội vừa đột phá, cảnh giới vẫn cần ổn định, nhưng Tứ muội ở gia chăm sóc các nàng. . ."

"Đại tỷ, ta thật sự không cần chăm sóc. . ."

Từ Nguyệt vừa nghe, trực tiếp thả tay xuống trong cái muôi.

"Hả?"

Tiểu loli mặt cười nhất thời căng thẳng.

Từ Nguyệt thấy, không còn dám đi kiên trì, phần nộ buông xuống phương hoa.

"Ha ha. . ."

Vương Dật hướng đại phụ cười cợt: "Các người đều ở nhà, chính ta đến liền hành. . ."

Tiểu loli nghe xong, con mắt vì hơi tà, suy nghĩ chốc lát, cười duyên nói: "Tốt lắm, tất cả lão công làm chủ chính là. . ."

Nơi này là thế tục, sẽ không gặp nguy hiểm.

Mà lại, gần nhất lại xuất một bộ hậu cung kịch, có vẻ như rất dễ nhìn đáng vẽ.

Vương mỗ người vậy mà đại phụ trong lòng tiểu ý nghĩ? Ừ một tiếng, lần thứ hai đoạn quá một bát đậu hũ. . .

Buổi trưa, các tiên nữ ở đại sảnh xem ti vi, một cung một thị trở về tông môn.

Mà Vương Dật tắc xuất hiện ở Tùng Sơn thị trường đồ cổ lý.

Thỏ đứng ở hán bả vai, hiếu kỳ nhìn chung quanh, hỏi: "Chúng ta tới nơi này làm gì?"

"Nhìn có hay không hắc lừa móng, còn có mò kim phù. . ."

Vương Dật thuận miệng nói.

"Đó là cái gì quý?"

Thỏ nhất thời miệng rào cản.

Kỳ thực, Vương Dật là muốn trước khi đi, tới nơi này thử vận may.

Một lần xích áo cho hán xúc động rất lớn, nói không chắc, nơi này cũng sẽ có Thượng Cổ lưu lại bảo vật.

"Ông chủ, khối này nguyên thạch bán thế nào?"

Đứng vào lúc này, một đạo lạnh lạnh kiêu âm, ở phía trước thăm thăm bay lên.

Vương Dật cảm giác thấy hơi quen tai, không khỏi quay đầu nhìn lại.

Sau một khắc, hấn sừng sốt .

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 563: Lão bà, người trước tiên đợi lát nữa

Hơn mười mét ngoài, trạm có lưỡng bóng người đẹp đẽ, các nàng tay cầm tay, đứng ở một đồng phi thúy nguyên thạch chồng trước.

Trong đó một vị, chính là tu luyện 'Bách hợp đại pháp' Đông Phương Yên Nhiên, nàng giơ lên tay ngọc, chỉ cùng nơi nguyên thạch, ngóng nhìn thương gia.

Mà một vị khác dĩ nhiên là. . . Trầm Nguyệt Hi?

Khe năm! ! !

Vương Dật này cả kinh đương thật không phải chuyện nhỏ.

Như ở nguyên lai, hấn sẽ không đi lưu ý, có thể hiện tại không giống nhau .

Trầm Nguyệt Hi nhưng là đại phụ đệ tử a.

Các nàng. . .

Này gọi a. . .

Thật sự giả ? Lẽ nào nàng cũng là Lala?

Vương Dật sau đó lại một nhìn kỹ, lông mày nhất thời nhăn lại.

Vào giờ phút này, Trầm Nguyệt Hi cúi thấp xuống mặt cười, ánh mắt có chút chỗ trống, tựa hồ mất hồn phách.

Mà nàng hương quai hàm nơi, nước mắt mơ hồ có thể thấy được.

Có vấn đề.

Vương Dật trầm mặc chốc lát, đã quyết định, hướng nhị nữ đi đến.

Hấn mới vừa bước ra bước thứ hai, Trầm Nguyệt Hi liền có phát giác, rất tự nhiên giơ lên mặt cười.

Sau một khắc, nàng sừng sốt , sau đó thân thể yếu kiêu một trận run rẩy.

Vương Dật bước ra bước thứ năm thì, Trầm Nguyệt Hi giơ lên khác một cánh tay ngọc, che phần môi, mâu trong nhưng là tràn ra thanh lệ.

Một bên Đông Phương Yên Nhiên nhất thời phát hiện , nghiêng đi mặt cười, ôn nhu nói: "Bảo bối, người làm sao ?"

Trầm Nguyệt Hi ánh mắt lưu chuyển, nhìn nàng một cái, sau đó thống khổ nhắm lại hai con mắt, khóe mắt thanh lệ cũng không ngừng ở lướt xuống. . .

"Ồ?"

Đông Phương Yên Nhiên nhất thời có chút tiểu lo lắng, đối diện thương gia cũng không để ý tới , xoay người lại, hoảng tiếng nói: "Ta hôn nhẹ tiểu bảo bối, người đến cùng. . ."

Lúc này, Vương Dật dĩ nhiên đi tới gần, hấn bình tĩnh gương mặt tuần tú, gần từng chữ: "Đông Phương Yên Nhiên!"

"Hả?"

Đông Phương Yên Nhiên nhất thời sửng sò, mộ nhiên xoay người.

"Là người?"

Nàng rất khiếp sợ, vạn không nghĩ tới, hội ở nơi này đụng tới 'Người quen' .

Hiện nay, Vương Dật dĩ nhiên là Tiêu Diêu Tông truyền kỳ, đã qua coi như có thiên đại oán hận, Đông Phương Yên Nhiên cũng không dám đi trêu chọc .

"Xin chào Vương Dật sư huynh."

Nàng cuống quýt buông ra tay ngọc, ôm quyền hành lễ, cử chỉ ngược lại đúng quy đúng củ.

Wương Dật lạnh lùng nói: "Vừa nãy là chuyện gì xảy ra?"

Đông Phương Yên Nhiên nghe xong, mặt cười nổi lên một cổ vẻ đề phòng, nói: "Chúng ta là hai bên tình nguyện, xin mời Vương sư huynh không nên hỏi đến."

Còn TM hai bên tình nguyện?

Wương Dật nhất thời nổi giận, nhìn về phía Trầm Nguyệt Hi: "Nguyệt Hi tỷ, là như vậy sao?"

"Hô. . . Hô. . . Ô. . ."

Trầm Nguyệt Hi tăng tăng thở dốc mấy lần, cuối cùng thực sự không nhịn được, khóc ra tiếng đến.

Nàng oan ức, thương tâm gần chết.

Hiểu kính nhưng mây đen tấn thay đổi, dạ ngâm ứng cảm thấy nguyệt quang hàn.

Lúc này, Thiên Dực trung học Trầm đại tá hoa, đương thật nổi lên nhẹ sinh ý nghĩ.

"Ha ha. . ."

Wương Dật toàn rõ ràng , cười gần mấy lần, thế nhưng lông mày một lập, ngón tay hư không đập điểm.

'Xi xi xi. . .'

Đông Phương Yên Nhiên thân thể yêu kiều chấn động, trong nháy mắt sẽ không động.

"Wương Dật, người. . ."

Nàng mặt mày đột nhiên biến hoá, sửa lại giọng điệu, lớn tiếng khê kêu: "Người làm cái gì vậy?"

"Làm cái gì?"

Wương Dật cười gần nói: "Người hội vì chính mình hành động, trả giá thật lớn. . ."

Sau một tiếng, biệt thự phòng khách.

Đông Phương Yên Nhiên ngã oặt ở mộc trên sàn nhà, không dám ngẩng đầu, mặt cười một trận âm tình bất định.

Trầm Nguyệt Hi ngồi trên một góc ghế vuông trên, che mặt khóc thảm.

Mà các tiên nữ nhưng là hai mặt nhìn nhau.

Các nàng biết được tất cả sau, đều là kinh ngạc đến ngây người , thật sự kinh ngạc đến ngây người .

...

Từ khi Đông Phương Mộ Tuyết bái vào Tiêu Diêu Tông, từ chưa yên tĩnh quá, vẫn 'Ám mang ý xấu', nhưng khổ không cơ hội ra tay.

Mấy ngày trước, nàng thấy Trầm Nguyệt Hi lạc đàn, sấn theo chưa sẵn sàng triển khai 'Điểm Dục quyết', sau đó liền nhào tới.

Trầm Nguyệt Hi đương nhiên chết sống không từ, chính mình tâm, đã sớm thất ở Vương Dật trên người.

Huống hồ, nàng lại không phải bách hợp, trước hôn Nguyệt Thi Lam, cũng bắt quá là hai người quan hệ tốt, đùa giỡn mà thôi.

Nhưng song tu kỳ thuật cỡ nào bá đạo? Trầm MM tu vi lại thấp, không kiên trì bao lâu, liền. . . Này cái gì. . .

Nhị nữ một phen đất trời đen kịt qua đi.

"Ta giết ngươi. . ."

Trầm MM mặt cười đỏ mặt còn chưa thối lui, mâu trong nhưng nổi lên một mảnh kiên quyết, nàng bỗng nhiên duỗi tay ngọc, bóp lấy đối phương béo mập cổ.

Đông Phương Yên Nhiên rốt cục được đền bù tâm nguyện, đang tự dư vị đây, trong nháy mắt tiếp theo, trực tiếp thờ không lên khí.

"Ngươi. . . Ngươi. . ."

Nàng kinh hãi, liên tục gảy mười ngón tay, niệm phong lại đối phương huyết đạo.

Trầm Nguyệt Hi đầy đặn thân thể nhất thời run lên, cặp kia tay ngọc, vô lực từ đối phương cổ trắng lướt xuống.

Đông Phương Yên Nhiên khẽ vuốt bị bấm nơi, trong lòng vừa sợ vừa tức, nhưng rất nhanh, nàng liền bị đối phương thể hùng vĩ núi non hấp dẫn.

Sau đó. . .

Sẽ không có sau đó.

Không biết qua bao lâu bao lâu. . .

Mãi đến tận lần thứ ba, Trầm Nguyệt Hi rốt cục luân hãm.

Đêm đó, nhị nữ đều không có ngủ.

Sau đó ngày thứ hai buổi tối, lại. . .

Đệ tam muội, Trầm Nguyệt Hi dĩ nhiên chủ động đi đến nhị nữ hẹn hò chỗ, trong lòng nàng, tuy rằng tràn ngập bi vọng, nhưng thân thể nhưng không cách nào quên loại kia. . . Từ vị.

Nàng, có chút không thể tự thoát ra được.

. . .

Vào giờ phút này, Vương Dật đứng ở bên cửa sổ, hờ hững hút thuốc.

Chuyện này hẳn quân không được, có thể làm được, chính là đem hủ nữ giao cho đại phụ, nhượng để nàng làm chủ.

"Tình huống thế nào a?"

Tiểu loli nắm bắt chính mình mi tâm, lần thứ nhất cảm thấy đau đầu.

Ở xa xôi đã qua, mặt khác hai đại đế cung trong, căn bản không có bức này tiền lệ a.

Mà Trung Nguyên đại lục, Chân Huyền truyền không có, Mễ nguyệt truyền không có, quyền rũ nương truyền kỳ cũng không có.

Hồi lâu qua đi, nàng nhìn về phía Thẩm Băng: "Tam muội, kiểm tra một chút Nguyệt Hi thân thể. . ."

Thẩm Băng nhẹ nhàng gật đầu, giơ lên một cái ngón tay ngọc, lẳng không hư đạn.

'Xi'

Trong phút chốc, một vệt sáng xanh cắt phá trời cao, nhảy vào Trầm Nguyệt Hi cái trán.

Mấy qua đi.

Thẩm Băng hướng đại phụ gật gật đầu.

"Vẫn cứ hoàn bích. . ."

Tiểu loli nói nhỏ, nhìn về phía Từ Nguyệt: "Nhị muội, ngươi thấy thế nào?"

Theo lý mà nói, Trầm Nguyệt Hi không có danh phận, lại không cùng lão công đính ước, xử lý như thế nào Đông Phương Yên Nhiên, là nàng chuyện của

chính mình.

Có thể tiểu loli thật không biết nên làm thế nào cho phải - .

Này nữ đã cùng đệ tử phát sinh quan hệ, ngoại trừ cuối cùng một lớp bình phong, nên làm đều làm.

Trực tiếp xoá bỏ, Trầm Nguyệt Hi con đường tu hành liền đứt đoạn mất, ý nghĩ lại không thông suốt đạt.

Không xoá bỏ, mặc cho theo phát triển, tình huống sẽ không tốt hơn chỗ nào, đồng thời mặt mũi của chính mình cũng mất hết .

Như đem Trầm Nguyệt Hi trực đi ra cửa, tất cả tự nhiên được giải quyết, nhưng tiểu loli không phải loại người như vậy, cũng tàn nhẫn không xuống cái kia tâm.

"Tất cả Đại tỷ làm chủ chính là. "

Từ Nguyệt nào có biết?

Tiểu loli nghe xong, vừa nhìn về phía tam cung tứ cung.

Nhị nữ dòn dập lắc đầu, đem bao quần áo ném trả lại đại phụ.

"Sách. . ."

Tiểu loli cắn cặp môi thom, khổ sở suy nghĩ, cuối cùng linh quang lóe lên, nhìn về phía Vương Dật: "Lão công!"

"Hà?"

Vương mỗ người cầm nửa đoạn ngọc Khê, hỏi: "Làm sao?"

Tiểu loli nói: "Người xem như vậy có được hay không? Bốn cung phong Nguyệt Hi làm thiên thị, phong này nữ làm động phòng, sau đó. . ."

"Khắc khắc. . ."

Vương mỗ người trực tiếp bị sang đến , kịch liệt ho khan mấy lần, sợ hãi nói: "Lão bà, người trước tiên đợi lát nữa. . ."

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 564: Oành

Tiểu loli nhất thời nhắm lại cặp môi thom, mỹ lệ mắt to chớp nháy mắt, đáng yêu cực kỳ.

Mà Trầm Nguyệt Hi dĩ nhiên đem tay ngọc thả xuống, mặt cười nước mắt như mưa, mâu trong nhưng nổi lên một tia ánh rạng đông.

Nàng đương nhiên rõ ràng sư tôn có ý gì.

Có thể chính mình. . . Còn có thể sao?

Vương mỗ người phí hết đại kính, mới đem khí ngược lại thuận , hỏi: "Người muốn tứ Đông Phương Yên Nhiên danh phận?"

"Ừm!"

Tiểu loli gật gù: "Chỉ là chỉ có danh phận mà thôi, sẽ không đi thị tẩm, nhưng lão công nếu là muốn. . ."

"Ta không đồng ý!"

Vương mỗ người thái độ rất kiên quyết.

Đùa gì thế?

Đông Phương Yên Nhiên nhưng là Lala a, này không phải 'Dẫn sói vào nhà' sao?

Này vạn nhất. . .

Dựa vào, lại không thể có vạn nhất.

"A?"

Tiểu loli không khỏi có chút choáng váng, cặp môi thơm mở ra, còn muốn nói thêm gì nữa.

"Ta trước tiên đi Thiểm Nam, lão bà, ngươi tuyệt đối đừng tứ nàng danh phận. . ."

Vương mẫu người không cho đại phụ cơ hội, trực tiếp chạy, trong nháy mắt lao ra cửa lớn.

Này biến số rất kinh người, chờ các tiên nữ khi phản ứng lại, người sớm không còn bóng.

"Hanh. . ."

Tiểu loli phần nộ mẫn mê cặp môi thơm, lão không cao hứng.

Có thể lão công không dám không nghe, nàng trầm ngâm chốc lát, nghiêng đi mặt cười nói: "Tứ muội!"

"Đại tỷ. . ."

Vân Tiên vội vàng qua lại ứng.

"Gọi Ngừ Cầm đến một chuyến."

Tiểu loli nhát tiếng nói, mặt cười có chút phát trầm.

Trên đất Đông Phương Yên Nhiên mặt cười đột nhiên biến hoá.

"Vâng. . ."

Vân Tiên nhẹ nhàng đứng dậy, liền muốn đi Tu Chân giới.

"Đừng làm cho Tứ muội chạy, ta nói với Thiên Nhi một tý, làm cho nàng đi chuyển cáo."

Thẩm Băng lấy điện thoại di động ra, cho ái đồ phát tài cái tin tức.

Hơn 10 phút sau, toàn thân áo trắng ngừ mỹ nhân từ lầu ba đi xuống.

Lúc này mái tóc mềm mại của nàng có chút ngổn ngang, tràn ngập ý nhị mặt cười càng là hơi đỏ lên, tăng thêm kiều mị.

"Hả? Ngươi làm sao?"

Các tiên nữ không khỏi có chút mờ mịt.

Ngừ Cầm giơ lên tay ngọc, liêu dưới thái dương thanh ti, khẽ cười nói: "Ngày hôm nay tông môn có chút bận rộn, nhượng các tỷ tỷ cười chê rồi."

Nguyên lai, Hãn Châu tông môn, trải qua lần lượt chạy tới Tiêu Diêu Tông, này vẻn vẹn là bắt đầu, nhân số liền đã lên mười vạn chúng.

Lúc này Tiêu Diêu Tông có khó khăn, lấy tam đại Nguyên Anh dẫn đầu, dẫn dắt tông môn Trường lão cùng Trúc Cơ đệ tử, cho mệnh môn biến người đăng ký, tính toán linh thạch, bận bịu không thể tách rời ra.

Tiểu loli không có hỏi nhiều, mặt cười vì hơi chếch: "Lại đây ngồi."

"Ừm. . ."

Ngừ Cầm nhẹ nhàng gạt đầu, có thể đi chưa được mấy bước đây, liền tự ngăn ngor, dừng lại tú đủ.

Yên Nhiên tại sao lại ở chỗ này?

Lúc này Đông Phương Yên Nhiên run rẩy liên tục, thật sự sợ sệt.

Thiên, sư tôn đương thật đến rồi?

Chuyện này. . . Chuyện này. . .

"Ngữ thiên thị, ngươi làm sao giáo đồ đệ?"

Tiểu loli chậm rãi mở miệng, kiều âm nhưng hơi bị lạnh.

"A?"

Ngữ Cầm lần thứ hai ngẩn ngơ, mờ mịt nhìn về phía đối phương: "Phi Yên tỷ tỷ, ngươi. . . Ngữ Cầm không hiểu."

"Không hiểu? Tốt. . ."

Tiểu loli cười gằn, cái miệng nhỏ hướng Đông Phương Yên Nhiên một đố: "Chính ngươi hỏi. . ."

Ngữ Cầm đôi mi thanh tú hơi nhú lên.

Đại phụ vì sao phát lớn như vậy tính khí? Đến cùng làm sao ?

Nàng kỳ quái nhìn về phía môn hạ đệ tử: "Yên Nhiên, đến cùng chuyện gì xảy ra?"

Đông Phương Yên Nhiên chiến lợi hại hơn , không dám thờ mặt một cái, chớ nói chi là trả lời .

Cuối cùng, hay vẫn là Vân Tiên nói ra tất cả.

Ngữ Cầm biết được tất cả sau, nhất thời kinh ngạc đến ngây người , hoá đá ở nơi đó. . .

"Ngươi hẳn phải biết Nguyệt Hi cùng ta quan hệ. Ngữ thiên thị, này Đông Phương Yên Nhiên làm ra như vậy hoang đường sự tình, ngươi nói cho ta, Bồn cung nên làm gì?"

Tiểu loli vỗ nhẹ mặt bàn, kiều âm càng ngày càng băng hàn.

Ngữ Cầm cắn thủy nộn toả sáng cặp môi thom, mạnh mẽ trừng mắt Đông Phương Yên Nhiên, trầm mặc không nói.

Trong phòng khách, nhất thời châm lạc có thể nghe.

Không biết qua bao lâu bao lâu.

"Yên Nhiên. . ."

Ngữ Cầm hít một hơi thật sâu, gằn từng chữ: "Ngươi. . . Tự phế tu vi đi, vi sư coi như không ngươi tên đồ đệ này."

Đông Phương Yên Nhiên nhất thời hoa dung thất sắc, nhìn về phía sư tôn, hơi giương ra môi, lại không phát sinh một tiếng.

"Tự phế tu vi? Nói nhẹ. . ."

Tiểu loli tiếp tục cười gằn: "Này Nguyệt Hi làm sao bây giờ?"

Ngữ Cầm mím môi nhìn đại phụ một chút, nghiêng đi mặt cười, hướng một người đệ tử khác nói: "Nguyệt Hi, ngươi cho rằng sự quyết đoán của ta, có thể hay không?"

Trầm Nguyệt Hi nghe xong, không tự chủ được nhìn về phía Đông Phương Yên Nhiên.

Mà người sau cũng nhìn về phía nàng.

Ánh mắt đan dệt dưới, mang theo bao nhiêu hồi ức?

Đông Phương Yên Nhiên tuy là Lala, nhưng xác thực rất đẹp, hiện tại mặc dù có chút chật vật, có thể nàng kiều mị là không che giấu được.

Còn có, này núi non đè ép cảm, hùng hực ướt át, cùng điên cuồng tứ chi quẩn quýt. . .

"Sư. . . Sư tôn, ô. . ."

Một lát sau, Trầm Nguyệt Hi lần thứ hai che lại mặt cười, cất tiếng đau buồn nức nở: "Ta không biết, ta thật sự không biết. . ."

Nàng, càng là có chút không nỡ

. . .

Thiểm Nam, Đại Hoàng lĩnh.

'Vù '

Một mảnh hoang vu bốn địa trong, bỗng nhiên nổi lên tầng lớn gọn sóng, lập tức, người nào đó kiên giang nào đó thò đi ra.

"Này TM là chỗ nào?"

Vương mỗ người nhìn chung quanh, nhất thời có chút choáng váng.

Này gọi ạ là Thiểm Nam sao?

"Bản vương nào có biết?"

Thỏ khu tị nói: "Chỗ này là ngòi nói, hướng tây hai ngàn dặm . ."

"Lão tử nói chính là hai ngàn km."

Vương Dật vốn là tâm tình liên không được, nghe xong nhất thời nổi giận.

Hắn tuy rằng cùng Trầm Nguyệt Hi không có đính ước, có thể dù sao nhận thức nhiều năm như vậy, biết nàng 'Thất thân' sau, trong lòng một trận buồn bực, không lý do.

"Km liền km, bản vương lại mở đường nói chính là, phát cái gì Hòa Nhĩ?"

Thỏ cũng là cuống lên.

"Quên đi, chính ta đi . ."

Vương Dật lười theo chân nó phí lời, thân thể phóng lên trời, đi về hướng tây đi.

Nơi này hoang tàn vắng vẻ, không cần kiêng kỵ quá nhiều.

Còn không bay ra mấy dặm mà đây, thỏ bỗng nhiên kêu quái dị: "Bản vương đói bụng."

Vương mỗ người sững sờ, lúc này mới nhớ tới, sáng sớm không quán kẻ này cơm.

"Vậy xuống tìm ăn, bất quá nơi này có thể không gà nướng . ."

Hắn tức giận nói.

"Tạm tạm đi . ."

Thỏ cũng là nhận, vẫy vẫy tay nhỏ.

Lập tức, Vương Dật phi thân rơi xuống đất.

Hắn rất nhanh phát hiện con lợn rừng, xông tới đem đánh chết, lột da, sau đó chi lên giá gỗ, khảo.

Cũng không lâu lắm, từng trận mùi thịt, lừng lờ bay ở giữa hư không.

"Thật là thơm . ."

Thỏ nhìn chăm chú biểu thể khô vàng lợn rừng, cặp kia Kurome tròn lên tròn trịa, chảy nước miếng theo lờ môi chảy xuống, khỏi nói có bao nhiêu buồn nôn .

Vương Dật không để ý tới nó, tiếp tục nướng, nhưng trong lòng còn ở nhớ tới Trầm Nguyệt Hi sự tình.

Người ở buồn bực dưới, liền dễ dàng bốc lửa, hướng chi 1 mét ngoại còn sóng nhiệt đập vào mặt?

Hắn cảm giác trong tai một trận ngứa, liền cúi đầu tìm kiếm té một ít cành, ai muốn dĩ nhiên không có?

Một phen không có kết quả sau, Vương Dật chợt nhớ tới trong túi gấm có thật nhiều dài nhỏ đồ vật, liền đưa nó lấy ra, đưa tay tham tiến vào.

Hắn rất nhanh liền bắt được một vật, rút ra.

"Làm sao là cái này?"

Vương Dật không khỏi sửng sò, thấy ngón tay nắm, chính là dính vào 'Mộ lân xích áo' trên cái kia tiểu hắc côn.

"Quên đi, ngược lại dài ngắn cũng đủ."

Hắn không có suy nghĩ nhiều, trực tiếp đem thâm nhập nhĩ động, một trận bốc lên.

Sau đó, Vương mẫu người đánh run cầm cập, một mặt thoải mái được lợi.

Xác thực rất sáng khoái.

Thỏ tự mình nhìn chăm chú phía trước lộn rừng, không có phát hiện hắn cử động.

"Hơn một ngàn dặm ngoại lòng đất, quả thật có một chỗ không gian. . ."

Nó bỗng nhiên nói.

"Ồ?"

Vương mẫu người nhất thời hứng thú, trong tay động tác nhưng không có đình chỉ: "Có lớn hay không?"

Thỏ gật gù, sắc mặt có chút nghiêm nghị: "Đại!"

"Lớn bao nhiêu? Hô. . ."

Vương mẫu người tiếp tục hỏi, nhân thể xoay tay lại, đem bé nhỏ hắc côn đặt ở bên mép, thổi một hơi, muốn thổi đi mặt trên ráy tai.

'Oành! ! !'

Đột nhiên, một cái to lớn trường hình vật thể ngang trời xuất hiện.

"A?"

"Khe nằm! ! !"

Lương tiếng kêu thảm thiết đột nhiên bay lên, lại nhìn, người nào đó cùng nào đó thỏ chuyển rào cản hư không bình di, trực tiếp bị đánh bay .

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 565: Cái thể bảo thuật, vô thượng thần châm

Bọn hắn 'Xoay chuyển' mấy trăm mét, bình sa lạc nhận thức ngã nhào xuống đất, lăn 30 nhiều mét vuông mới đình chỉ.

"Ồi. . . Phi phi, đó là cái gì quý?"

Thỏ từ trên mặt đất bính lên, phun ra trong miệng tinh thổ bột phấn, đại hồng đại khiêu.

Vương mẫu người gian nan đứng dậy, lắc lắc đầu, nhượng thần hồn trở về vị trí cũ.

Hai người đồng thời nhìn về phía này lý.

Vào giờ phút này.

Mênh mông trên mặt đất, xuất hiện một toà to lớn cự vật.

Nó quá to lớn , có ít nhất trăm mét nhiều cao, cũng có trăm mét đến khoan, thông thể ngăm đen, tròn trịa vô phương.

"Đến cùng là cái gì?"

Thỏ ngơ ngác không ngót, thân thể phóng lên trời, muốn xem xuyên tất cả.

Sau một khắc.

"Cái gì?"

Nó nhất thời hút vào ngưng khí lạnh: "Lớn như vậy gây?"

Mà lúc này Vương Dật, thông thể run rẩy không thôi.

Không, là bao cổ tay đang run.

Nó rất kích động, không cách nào khắc chế.

'Oanh '

Đột nhiên, nó phá nát , vô tận đồng khí phóng lên trời, bao phủ hư không.

Vương Dật hai con mắt nhìn thẳng phía trước cự vật, bước ra bước chân.

Hắn cứ chỉ không được suy nghĩ, chỉ lo một mực tiến lên.

'Phách lý cách cách '

Một trận vang lên giòn giã qua đi, chiến giáp thành hình.

Đồng Giáp xích phong, đi lại ở bên trong đất trời.

'Ầm ầm '

Đại địa run rẩy, phía trước cự vật phát sinh chấn động mạnh, sau đó. . .

Nó chậm rãi thụ.

Đó là một cái liên tiếp trời cùng đất tồn tại, đỉnh xông thẳng lên trời nơi sâu xa, căn bản không gặp phản cuối.

Tề Thiên chiến giáp run rẩy tứ thế càng ngày càng kịch liệt.

Thiên địa khô vàng, Hằng Vũ Hồng Hoàng.

Chúng nó phân biệt thiên cổ, ở đời này, lần thứ hai gặp nhau.

Mấy trăm mét xa, một khắc tới gần.

Có thể Vương Dật cảm giác, chính mình phảng phất đi rồi trăm nghìn năm.

Hắn quên rồi tất cả, trong mắt chỉ có. . . Cái kia thiên địa cầu nói.

Sau một khắc, Vương Dật đứng ở trước mặt nó, chậm rãi giơ lên tay phải.

"Vương tiểu tử, dừng tay, mặt trên có cường giả dấu ấn. . ."

Thỏ nhất thời từ trong khiếp sợ tỉnh táo, lớn tiếng kêu lên.

Vương Dật mắt diếc tai ngơ, bàn tay ấn ở bên trên.

'Oanh '

Đầu óc hắn đột nhiên nổ vang, luồng vệt đen từ trong mắt bắn thẳng đến mà xuất.

'Ầm ầm ầm . . '

Bốn phía mặt đất nhất thời nứt toác, cát đá bay ngang, nơi này không gian nổi lên tầng lớn gợn sóng.

"Không được!"

Thỏ sắc mặt lại biến hoá: "Tuyệt không thể để cho sức mạnh to lớn tiết ra ngoài, bằng không vùng thế giới này đều sẽ hủy diệt."

Nó phóng lên trời, trong nháy mắt biến mất không còn tăm hơi.

Trong nháy mắt, vô tận màn ánh sáng tuần tuần hạ xuống, giữa hư không, tràn ngập bất hủ khí tức.

Cùng lúc đó.

Vương Dật run rẩy không ngừng, trong tròng mắt, càng là nổi lên phù văn thần bí, từng đạo từng đạo xiềng xích trật tự xuất hiện ở trong đầu.

Pháp ngoại thuật phân thân: Trên người bộ lông đều có thể thành tựu phân thân, tu luyện đại thành sau, phân thân có thể nắm giữ tự thân năm một trong hai thực lực.

Đây trời quá hải thuật: Thế gian vạn vật, trông mòn con mắt. Đại thành sau, có thể hóa là tất cả, bên ngoài cùng khí tức đều tận tương đồng.

Đằng vân quyết: . . .

Đây là ba loại cái thể bảo thuật, ở xa xôi đã qua, tràn ngập vô thượng vinh quang.

Vương Dật cảm ngộ đồng thời, phía trước kinh thiên cự trụ cũng đang chậm chậm thu nhỏ lại. . .

Không biết qua bao lâu bao lâu, nó đã biến thành dài hơn 2 mét, thông thể che kín mình vẫn hắc kim trường côn.

'Xi . . '

Đột nhiên, thiên khung kinh hiện một vật, chính là thỏ.

Lúc này nó sắc mặt hơi trắng bệch, muốn là vừa tiêu hao không ít yêu lực.

"Dấu ấn sức mạnh đang yếu bớt, hẳn lại không sự tình, xem ra tiểu tử này lại đạt được một hồi tạo hóa, bản vương nhưng luy gần chết. . ."

Thỏ bất mãn lắm bậm vài câu, phi thân đến gần.

Đứng vào lúc này.

Vương Dật bỗng nhiên nhất định, trực tiếp nhắm hai mắt lại, không lại run rẩy.

Mà trong đầu, tắc xuất hiện một đạo tuyệt thể bóng người.

Hắn, lại xuất hiện .

"Hương thiên côn pháp. . ."

Bóng người ở trong đầu của hắn thét dài, lập tức vũ động trong tay hắc kim trường côn, phóng lên trời.

"Uống. . ."

Vương Dật không tự chủ được rống to, theo bóng người động tác, hai vai bỗng nhiên run lên.

'Xi xi. . '

Trong phút chốc, nơi này không gian, vô tận hắc mang phóng lên trời, liên miên trùng điệp, đại thể ngập trời.

Sau một khắc.

'Oành!'

"Thảo! ! !"

Nào đó thỏ vừa tới gần, vừa lúc bị hắc mang quét trúng, trực tiếp bị đập bay .

Nó hư không xoay chuyển vô số rào cản, cường ép ổn định thân thể.

Nguồn sức mạnh này phi thường kinh người, kẻ này lừa môi dĩ nhiên sai lệch không ít.

"Đại gia nguoi!"

Thỏ phẫn nộ, mắng to liên tục.

Vương Dật làm sao để ý đến nó? Sớm đã lấy ra đặng vân quyết, ngang dọc ở Thiên Địa Thương Mang.

Hắn bốn phía hiện ra vô tận hắc mang, mà lại liên tục hướng ra phía ngoài phun ra nuốt vào, khuếch tán. . .

Thở phí hết đại kinh mới đưa lừa môi bài chính, thấy đối phương tự còn ở tìm hiểu, con người nhất thời xoay một cái. . .

"Đã như vậy liệu mạng tăng cao thực lực, này bản vương liền đưa người kiện đại lễ. . ."

Nó cười rất vô liêm sỉ, sau đó miệng rộng một tấm.

"Hồng!"

'Hồng. . .'

Trong phút chốc, một đạo to bằng cái bát xích mang từ thở trong miệng phun ra, hướng đối phương đánh thẳng mà đi.

Hồng thần thông: Hồng một tiếng chấn động sơn hà.

"Hướng mà phá!"

Vương Dật đột nhiên xoay người, ngửa mặt lên trời hét dài, vô cùng hắc mang xông thẳng mà lên.

Trong nháy mắt tiếp theo.

'Ầm ầm. . .'

Giữa hư không, bỗng nhiên bùng nổ ra tuyệt thế nổ vang, cái kia xích mang đốn bị hắc quang trùng hội, bính lạc tan rã.

"Hả?"

Thở nhất thời cả kinh.

Chính mình vừa nãy lấy ra thần thông, tương đương với Kim Đan ba tầng cường giả một đòn toàn lực, ai nghĩ. . .

"Tiên sư nó, chết thỏ, người âm ta. . ."

Vương Dật chửi ầm lên, chân đạp càn khôn xông thẳng mà đến.

Nguyên lai, hắn trải qua học được hoàn chỉnh 'Hướng thiên côn thuật', chính ở thâm nhập nghiên cứu, ai muốn này tư càn đột nhiên sau lưng ra tay?

Thực sự quá đáng ghét.

Thở sững sờ, lập tức giận dữ: "Bản vương không phải thỏ, hồng. . ."

Nó mở ra miệng rộng, lại lấy ra một luồng xích mang, lúc này nhưng đem thần uy tăng cao đến Kim Đan năm tầng.

"Hướng thiên phá. . ."

Vương Dật trong mắt nổi lên một luồng Phích Lịch tia điện, trong tay hắc côn quét ngang hư không.

'Oanh '

Nổ vang xuất hiện lần nữa, so với trước càng to lớn.

Hào quang nhào sóc, xích mang nhất thời bị một côn đánh tan.

"Hả?"

Thở nhất thời mòng ép, còn không phản ứng lại, trước mắt cơn ánh nhưng là càng ngày càng gần. . .

'Oành '

Nó ở hư không lần thứ ba chuyển lấy phân chuồng đến, nhìn qua đặc biệt khổ rồi.

"Hướng lăng phá!"

Vương mỗ người tiếp tục rống to, thẳng người mà trên.

Hắn biết thở rắn chắc, chịu nổi dần vật, có như thế một cái thí luyện đối tượng không cần, chính mình cũng có lỗi với chính mình.

"Mẹ!"

Thở thật sự nổi giận, ngập trời, nó giữ vững thân thể sau, chủ động phản kích.

Sau một khắc.

Trên chín tầng trời, hắc mang vạn trượng, bóng trắng hoành hành.

Hai người hư không tranh đấu, đấu cái long trời lở đất, nhật nguyệt ảm đạm.

Mấy chục đối mặt sau.

Vương Dật càng đánh càng là thuận buồm xuôi gió, trên mặt trở nên kích động.

Trái lại thở, nhưng càng ngày càng ngơ ngác.

Mình đã đem uy lực tăng cao đến Kim Đan tám tầng a, sao còn không làm gì được hắn?

"Chờ đã!"

Đột nhiên, nó bỗng nhiên lui về phía sau 10 mét, hét lớn: "Thực lực ngươi sao tăng nhiều như vậy? Đây lại là cái gì bảo bối?"

"Định hải phá thiên, vô thượng thần châm. Như Ý Kim Cô Bổng, cho ta đại. . ."

Vương mỗ người đánh mỷ, lại có chút không khống chế được chính mình, hai tay giơ lên đỉnh đầu, rống to hậu thế.

Thở nhất thời choáng váng, hai con ngươi trợn lên tròn trịa.

Nó ngơ ngác nhìn thấy, một cái cự vật kinh hiện ra ở thiên khung, mà lại ly chính mình càng ngày càng gần. . .

Sau một khắc.

'Ầm ầm'

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 566: Tất chân đều không sờ qua

Diệt Thế nổ vang ầm ầm bạo phát.

Vô tận đá vụn phóng lên trời, bát hoang bay ngang.

Thở, biến mất rồi.

"A. . ."

To lớn lực phản chấn nhượng Vương Dật bộ ngực cứng lại, hắn hít một hơi thật sâu, bình phục hỗn loạn nội tức.

Sau đó. . .

"Tiểu. . ."

Vương Dật thu hồi Kim Cô bổng, ngóng nhìn phía dưới đen thùi 'Hẻm núi', cẩn thận kêu: "Vũ Vương, ngươi không sao chứ. . ."

Hắn cảm giác, chính mình tựa hồ có hơi. . . Quá .

. . .

Sau một tiếng,

"Vũ ca, chờ một chút, dương lập tức nướng kỹ , bảo đảm kinh ngạc, miệng đầy nước mỡ. . ."

Vương mẫu người chuyển động thô cảnh, một mặt cười làm lạnh.

Nào đó thỏ ngồi ở một bên, hai tay còn ngực, sắc mặt được kêu là một cái khó coi, phảng phất che kín đại tiện.

Mấy phút sau. . .

"Được rồi. . ."

Vương mẫu người bẻ xuống một con vàng óng ánh đuôi dê, cười hi hi đưa tới: "Vũ ca, đến nếm thử."

Thỏ liếc nhìn hắn một chút, duỗi ra tay nhỏ, nhận lấy.

'Hự. . .'

"Hả? Không sai. . ."

Nó gặm một cái sau, hai mắt phát sinh ánh sáng xanh lục, sắc mặt cũng tốt hơn rất nhiều, lập tức. . .

'Hự hự. . .'

Đây là một bức khung bố bức tranh.

Vương mẫu người nhất thời yên lòng, giờ tay kéo xuống cái thịt dê, tự mình bắt đầu ăn.

"Này quái gây cùng chiến y, có phải là từng cùng thuộc về một giả?"

Thỏ ăn thịt không nhà xương, giết chết đuôi dê sau, giờ lên tay nhỏ, tự mình đi dương thân đòi lấy.

"Ừm!"

Vương Dật gật gù: "Hắn là Trung Nguyên cường giả tuyệt thế, danh chấn thiên cổ. . ."

Thỏ nghe xong, không khỏi phì phiết lừa môi, bên gặm bên hỏi: "Ngươi có phải là được một chút truyền thừa?"

"Đương nhiên!"

Vương Dật đem cuối cùng một mảnh thịt dê nhét vào trong miệng, dùng mu bàn tay lau đi miệng, giờ tay thu dưới cọng tóc.

Hắn muốn làm cho đối phương mở mở mắt.

"Ngươi làm gì thế?"

Thỏ nhất thời sững sốt .

"Ngươi lập tức liền biết rồi. . ."

Vương mẫu người cười hi hi, trong lòng đọc thầm pháp quyết, thế nhưng há mồm thổi một hơi.

'Xi. . .'

Trong phút chốc, một đạo gầy yếu bóng người đột nhiên xuất hiện.

"Các ngươi khỏe. . ."

Hắn mới vừa xuất hiện, liền có chút vô lực đưa tay phải ra, hướng về hai người chào hỏi.

Người này giữa hai lông mày, cùng Vương Dật cực kỳ tương tự, chỉ có điều quá gầy yếu , một bộ yếu đuối mong manh đáng vẽ, rõ ràng từ tiểu dinh đường không đầy đủ.

"Hả?"

"Hả?"

Người nào đó cùng nào đó tỏ song song sững sờ, người sau cau mày nói: "Này cái gì quỷ truyền thừa? Để làm gì?"

Vương mẫu người tuấn mặt đỏ lên, biết chính mình thất bại .

"Biến mất đi. . ."

Hắn bắt đầu đi khoát tay áo một cái.

Sáu phần thân nhìn chung quanh một chút, tựa hồ đối với bốn phía thế giới có chút lưu luyến, sau đó 'Oành' một tiếng, biến trở về sợi tóc, ở hư không tuần tuần bay xuống.

Vương Dật không có đi kiểm, nhìn đau lại nhỏ xuống một cái, lập lại vừa nãy động tác.

'Xi '

Hai người trước mặt xuất hiện lần nữa một bóng người, so với cái thứ nhất muốn trắng rất nhiều.

"Ta đói rồi!"

Hắn vừa ra hiện, liền đại hồng đại khiếu.

"Thảo!"

Thỏ nhất thời nổi giận, hướng bên cạnh rống to: "Ngươi TM ở đùa bản vương?"

Mà Vương mẫu người tắc trực tiếp thổ huyết.

Nguyên lai, lần này phân thân, dinh dưỡng có chút quá đáng , tai to mặt lớn, bụng phệ, cùng hoài thai tám tháng tự.

"Biến mất biến mất. . ."

Hắn nặn nặn mi tâm, khoát tay nói.

"Có thể hay không trước tiên cho ta xé cục thịt. . ."

Bàn phân thân nhìn về phía hỏa giá trên khảo toàn dương, nuốt nước bọt.

"Xé ngươi muối, biến mất cho ta."

Vương Dật nổi giận, hướng hắn rống to.

"Biến mất liền biến mất, phát cái gì hỏa a? Đối với trứng không tốt. Lại nói ta muối không phải ngươi muối sao?"

Bàn phân thân lẩm bẩm một câu, lập tức 'Oành' một tiếng, biến mất rồi. . .

"Ngươi. . ."

Vương Dật nhất thời điên rồi, ngập trời.

"Ha ha ha. . ."

Thỏ ở bên cười ngửa tới ngửa lui, cảm thấy thú vị.

Vương mẫu người không để ý tới nó, lần thứ ba nhỏ xuống cọng tóc.

'Lần này nhất định phải thành công, bằng không ném đại nhân.'

Trong lòng hắn âm thầm cầu khẩn, há mồm thổi một hơi.

'Xi vù vù. . .'

Lúc này phân thân hình thành thời gian, so với trước muốn bề trên rất nhiều.

Chậm rãi, một bóng người xuất hiện .

Hắn thân cao 1 mét 8 tả hữu, mày kiếm mắt sao, anh tuấn phi phàm, không phải Vương Dật còn có thể là ai?

"Hà?"

Thở nghiêm mặt, bắt đầu nhìn thẳng vào lên.

Vương Dật đối với phản ứng của nó cảm thấy hài lòng, cười nói: "Thế nào?"

Thở hai con ngươi nhắm lại: "Này không phải ảnh trong gương, mà là độc lập tồn tại?"

"Đó là đương nhiên!"

Vương Dật rất đặc ý, một luồng cảm giác thành công tự nhiên tiếng lòng.

Đại Thánh bảo thuật, đương thật sự không phạm.

"Ta nói, hai ngươi có phải bị bệnh hay không?"

Đột nhiên, phân thân lông mày một tà, miệng đầy hung hăng.

Này biến số phi thường kinh người, hai người nhất thời mộng ép.

"Người. . . Người nói cái gì?"

Vương mỗ người nhất thời bị tức tay chân run cầm cập, vừa định chửi ầm lên, nhưng sao cũng mắng không xuất đến.

Giời ạ!

Đối phương tức là chính mình, chuyện này làm sao mắng?

"Vốn là!"

Phân thân trên dưới đánh giá bản tôn một chút, khu tị nói: "Đều là đàn ông, có cái gì đẹp đẽ? Các ngươi tán gẫu, ta chung quanh đi dạo. . ."

Hắn sau khi nói xong, liền muốn xoay người rời đi.

"Chuyển ngươi muối, đứng lại cho ta. . ."

Vương mỗ người đỏ mặt tía tai rống to.

"Đứng rồi!"

Phân thân chợt nhớ tới một chuyện, gờ tay vỗ vỗ bản tôn vai, cười quái dị nói: "Cái kia Đông Phương Yên Nhiên, ngươi không đau đầu hơn, ta giúp ngươi làm. Nàng mặc dù là bách hợp, dài đến cũng xem là tốt. . ."

Giời ạ!

Vương mỗ người thật sự không thể nhẫn nhịn, cái trán gân xanh trong nháy mắt bính lên.

"Cho lão tử biến mất!"

Hắn lớn tiếng gầm lên.

Phân thân nghe xong, gương mặt tuấn tú nhất thời một đỏ, khò tiếng nói: "Ngươi có thể nào như vậy đối với ta? Ta mới ra hiện, tất chân đều không sờ qua. . ."

"Biến mất. . ."

Vương mỗ người thật sự bạo phát.

"Hảo hảo, ngươi đừng nóng giận. . ."

Phân thân đến cùng không dám đi làm trái bản tôn, 'Oành' một tiếng, biến mất rồi.

"Khí chết ta rồi. . ."

Vương Dật trực tiếp móc ra căn ngọc khô, điếm trên.

Hắn cần Nicotine đến áp áp hỏa.

Thỏ lúc này thật không có cười nhạo, mà là trầm giọng nói nhỏ: "Dĩ nhiên là độc lập tồn tại, đây rốt cuộc là cái gì thuật?"

"Pháp ngoại phân thân. . ."

Vương Dật khó chịu trả lời một câu, mãnh hút vài hơi, đem tàn thuốc bóp tắt, sau đó đứng thẳng người lên: "Thời gian gần đủ rồi, chúng ta ra đi."

. . .

Hai người một đường tây hành, vượt qua mấy trăm dặm sau, người ở dần dần xuất hiện .

Vương Dật không còn thôi thúc thân pháp, mà là ở đường núi gấp ghềnh trong xuyên qua, tách ra đoàn người.

Buổi chiều 4 điểm, bọn hắn rốt cục tới gần này nơi Đường đại đại mộ.

"Là này bên trong."

Vương Dật trạm ở một tòa phong nhạc bên hông, ngóng nhìn phía dưới bồn địa, chậm rãi nói.

Thỏ đứng ở bả vai của hắn, kỳ quái nói: "Làm sao như vậy nhiều người?"

Nguyên lai, bồn địa bên trong xuất hiện rất nhiều lều vải, đại thể là màu xanh lục quân dụng, cũng có một chút màu sắc rực rỡ.

Mà mộ đạo bốn phía, tắc vây quanh đường cảnh giới, ngoại diện có quân nhân nắm thương trông coi.

Rất nhiều người ở lều vải xuyên qua cát bước, có xuyên trang phục sắc sỡ, có xuyên bạch đại quái, cũng có xuyên phổ thông thường phục.

"Xem ra mặt trên rất coi trọng nơi này."

Vương Dật nói nhỏ.

"Được rồi, đừng lãng phí thời gian, vội vàng đem bọn hắn đuổi rồi. . ."

Thỏ vẫy vẫy tay nhỏ.

"Này cái nào hành? Đây chính là xã hội pháp trị, xem ta. . ."

Vương Dật cười cợt, phi thân đi tới bên dưới ngọn núi, lão đảo hướng 'Đại doanh' đi đến.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 567: Quỷ nhãn

Lúc này, đại doanh nội từ đầu giựt giây, đại đa số hướng một cái màu trắng lều vải bước đi, bước tiến rất nhanh, có chút vô cùng lo lắng.

"Hào như xảy ra vấn đề rồi. . ."

Thỏ móc ra điều xi gà, liền muốn điểm trên.

Vương Dật chợt nhớ tới một chuyện, dừng bước lại: "Vũ Vương, người ẩn giấu dưới chính mình, đừng làm cho bọn hắn nhìn thấy."

"Hả?"

Nào đó thỏ nhất thời sững sờ, khu tị nói: "Vì sao?"

"Nghe ta không sai. . ."

Vương Dật khoát tay áo một cái, lười theo chân nó phí lời.

"Có tật xấu."

Thở lẩm bầm một câu, lập tức 'Hô' một tiếng, biến mất rồi.

Vương Dật khoe miệng một câu, tiếp tục tiến lên.

Rất nhanh, hần liền tới gần 'Nơi đóng quân' biên giới.

"Phía trước cấm hành, xin dừng bước. . ."

Nơi này cũng có nhiều màu sắc ca trông coi, hần hướng Vương Dật đi rồi hai bước, một tay phù đánh, một cái tay khác hư không bình án, động tác tiêu chuẩn quy phạm, khác người điểm khen.

"Ha ha. . ."

Vương Dật khoe miệng nứt ra, lộ ra một loạt chính tề hàm răng: "Xin chào, ta là Lý giáo sư học sinh Vương Dật, trong nhà có sự tình trì hoãn, phiền phức người thông báo một chút."

"Hả?"

Nhiều màu sắc Gordon thì sững sờ, trên mặt tất cả đều là mờ mịt cùng không rõ.

"Arlong, làm sao?"

Một vị khác nhiều màu sắc ca đi tới.

Arlong hai tay phù đánh, hướng về hữu xoay một cái, lớn tiếng nói: "Báo cáo tiểu đội trưởng, này nơi Vương Dật tiên sinh, tự xưng Lý giáo sư học sinh."

"Lý giáo sư?"

Tiểu đội trưởng cũng là mộng rào cản, chéch thủ nhìn về phía Vương Dật, kỳ quái hỏi: "Người nhất định phải tìm Lý giáo sư?"

"Đúng!"

Vương Dật phi thường khẳng định gật đầu, cười đặc biệt 'Hàm hậu'.

Tiểu đội trưởng tinh tế đánh giá đối phương, lông mày chậm rãi nhả lại, lập tức sầm mặt lại: "Hệ khảo cổ cùng y học viện tổng cộng đến rồi hai tên giáo sư, không có họ Lý, người rốt cuộc là ai?"

Một bên Arlong nghe vậy, hai hàng lông mày nhất thời một lập, một luồng binh sĩ độc nhất anh khí bộc phát ra.

Vương Dật thấy sau, không chỉ có gãi đầu một cái.

Kẻ này cái nào nhận thức cái gì giáo sư? Chỉ có điều muốn lừa gạt một cái học giả xuất đến, phục chế đối phương bản lĩnh, sau đó trà trộn vào đại doanh nội bộ.

Ai nghĩ, nhân dân đội quân con em, đương thật sự không là tốt như vậy hốt du, lập tức nhìn thấu mình bản chất.

Vương Dật trong lòng thầm khen đồng thời, sắc mặt Tiêu Nhiên khởi kính, chân tâm: "Vậy làm phiền quan trên, xin mời hệ khảo cổ giáo sư xuất đến một chuyến, ta có lời nói với hần."

Tiểu đội trưởng sắc mặt càng trầm, hần không có theo tiếng, mà là hướng bên cạnh binh liếc mắt ra hiệu.

Arlong nhất thời hiểu ý, đem đánh khoá ở sau lưng, thế nhưng bỗng nhiên giờ tay, chụp vào Vương Dật vai, tốc độ mau kinh người.

'Xi. . .'

Vương Dật thân thể bỗng nhiên chột lui, trong nháy mắt tránh thoát đối phương bắt.

"Hả?"

Tiểu đội trưởng Arlong nhất thời sững sờ, lập tức ngơ ngác không ngớt.

Bọn hần căn bản không thấy rõ đối phương động tác.

Vương Dật vẫn cứ duy trì này phân Tiêu Nhiên, nói: "Quan trên, nơi này phía Đông núi vây quanh, phía tây là Đại Hoang giao, Nam Bắc đá lởm chởm. Ta vượt núi băng đèo làm đến nơi đây, như mang trong lòng gây rối, hà tất công khai xuất hiện ở trước mặt các người?"

Arlong vừa nghe có lý, nhìn về phía tiểu đội trưởng.

Người sau trầm ngâm chốc lát, đột nhiên hỏi: "Người là mặt trên?"

Phạm là quân nhân, đều biết Yên Kinh bản bộ, có một nhánh thần bí bộ đội, tên là 'Chiến Lang', bọn hắn người không nhiều, nhưng đều là tinh anh trong tinh anh.

'Chiến Lang' mỗi một mọi người năng lực một mình gánh vác một phương, nếu là ba, năm phần mười tổ, nhưng là một luồng sức mạnh đáng sợ.

Vừa nãy Vương Dật hiện ra thân thủ quá bất phàm, mà lại tuổi tác thấp đáng sợ, hắn nếu không có mang trong lòng gây rối, liền rất khả năng là 'Chiến Lang' người.

Bởi vì chỉ có này lý mới có thể nuôi dưỡng được loại này người.

"Xin lỗi, ta không thể nói cho người, đây là kỷ luật. . ."

Vương Dật cười ha ha, không có thừa nhận, cũng không có phủ nhận.

Đối phương ở trời nắng chang chang dưới, tận trung chức thủ, nhẫn nhục chịu khó, cỡ nào khổ cực? Vì lẽ đó hắn không muốn lừa dối đối phương, như vậy trả lời ôn hòa nhất.

Tiểu đội trưởng nghe xong, gật gù đầu, trong lòng càng khẳng định chính mình suy đoán.

Nhưng chỉ riêng này dạng, còn không được.

'Hô. . .'

Đột nhiên, hắn động như chớp giật, trong nháy mắt vọt tới Vương Dật trước mặt, giờ tay chụp vào đối phương bộ ngực, tốc độ sức mạnh vượt xa Arlong.

Vương Dật hướng về hữu một bên, nhanh như quỷ mị, bỗng nhiên nhấc chương, ở đối phương mu bàn tay nhẹ nhàng vỗ một cái.

'Đừng'

Sinh âm không lớn, không có cái gì lực đạo.

Có thể tiểu đội trưởng nhưng là sừng sốt, hắn lập tức thu tay về đến, thay đổi trước thái: "Xác thực danh bất hư truyền."

Hắn trải qua vạn phần xác định, đối phương chính là Chiến Lang thành viên.

Vương Dật cười cợt, biết đệ một cửa ải, quá.

"Mời đi theo ta."

Tiểu đội trưởng cánh tay hướng về trong doanh đuổi một cái.

"Không cần làm phiền, các người tận hảo chức trách của chính mình, chính ta đi vào."

Vương Dật mỉm cười nói.

Tiểu đội trưởng trầm mặc chốc lát, gật gù đầu.

Chờ đối phương đi xa sau, Arlong kỳ quái hỏi: "Tiểu đội trưởng, hắn không có đưa ra giấy chứng nhận, người làm sao liền thả hắn đã qua? Còn không theo, này vạn nhất. . ."

Tiểu đội trưởng giờ tay đi đánh gãy, thán tiếng nói: "Này người như muốn tiến vào nội bộ, hoàn toàn có thể làm được Thần quỹ không hay, chúng ta không ngăn được. Huống hồ. . . Người ở đó, đều không có giấy chứng nhận."

...

Vương Dật sau khi đi vào, bay thẳng đến rõ ràng lầu vài đi đến, nguyên nhân rất đơn giản, người nơi nào nhiều nhất.

"Người không đi mộ huyết, tới nơi này làm gì?"

Thỏ âm thanh xuất hiện.

"Sao cũng phải lên tiếng chào hỏi, ta cũng không muốn bị người coi như cương thi. . ."

Vương Dật cười nói.

1 phần nhiều chung sau, hắn đi tới trước lều.

"Trương giáo thụ, bọn hắn đến cùng làm sao?"

Đột nhiên, bên trong bay lên một ông già âm thanh, nghe vào phi thường cấp thiết.

"Chu giáo thụ, ngài đừng kích động. . ."

Một cái khác ông lão nói: "Chúng ta chính đang toàn lực cứu giúp."

"Có thể con mắt của bọn họ. . ."

"Bực này bệnh tình, ta hay vẫn là lần đầu gặp phải, xin mời lại cho ta một ít thời gian. Tiểu Triệu, nhanh tra một chút huyết lệ thường, còn có, khí thiết vì sao còn không lấy tới?"

"Ha ha ha. . ."

Đứng vào lúc này, âm thanh thứ ba xuất hiện, nghe vào dị thường thương lão: "Các người không nghe bản đạo cảnh nói, vọng dưới đại mộ, hiện tại lúc này đã muộn. Loại cái gì nhân, đến cái gì quả, Vô Lượng Thiên Tôn. . ."

Khe nham!

Ngoại diện Vương mỗ người trực tiếp mòng ép.

Tại sao nói sĩ đều xuất hiện? Hiện tại khoa học phát đạt, bọn hắn còn tin tưởng cái này?

"Bụi phong thượng nhân, người. . . Người có ý gì?"

Chu giáo thụ âm thanh lần thứ hai bay lên.

"Vô lượng. . ., Thiên Cơ, không thể đạo vậy. . ."

Thanh âm già nua ở bên trong lều cô vang vọng, không dứt bên tai.

"Lão tiên nhân, van cầu người cứu cứu ta tỷ cùng anh rể, bọn hắn. . . Bọn hắn. . ."

Lập tức, một đạo đau thương tiếng hô nổi lên, nghe vào phi thường mềm mại.

Vương Dật nghe đến đó, trong lòng thực sự hiếu kỳ, liền xốc lên tịch liêm đi vào.

Bên trong lều cô trạm có hai, ba mươi người, bọn hắn có trên người mặc bạch đại quái, có quần áo Đường phục, càng có mấy vị thân mặc quân trang, xem trên bả vai tinh tinh, quân hàm rõ ràng không thấp.

Mà bên trong lại có vài tờ chồng chất giường, mặt trên nằm một nam một nữ, bọn hắn thẳng tắp trùng mắt hai mắt, khóe miệng mở ra, một mặt vẻ hoảng sợ.

Khiến người ta sờ cả tóc gáy chính là, hai người con người cực nhỏ, cũng là to bằng hạt đậu tương, còn lại tất cả đều là tròng trắng mắt.

Như. . . Quỷ nhân.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 568: Đạo sĩ hạ sơn

Hai cái trên người mặc bạch đại quái thanh niên ngồi xổm ở phụ cận, một cái ở hút máu xét nghiệm, một cái ở giám sát tìm đập.

Xung quanh đứng mấy người, ngoại trừ một tên áo bào tro lão đạo về mặt thần nhiên ngoại, còn lại chờ đều là tỏ rõ về lo lắng.

Một cái lục y thiếu nữ tồn ở một bên, nắm lấy nữ tử tay, mẫu trong thanh lệ không thôi.

Nàng tuổi không lớn lắm, gần như 15, 6 tuổi, kiểu dung gì mỹ.

Lúc này lực chú ý của tất cả mọi người, đều tập trung ở chồng chất giường trên, hoàn toàn không phát hiện trong lều nhiều cá nhân.

"Hai người này trong cơ thể, có một loại quái lạ khí tức."

Vương Dật nói nhỏ, liếc mắt xem thấu cả rồi căn bản.

"Không phải là âm khí sao? Bản vương đang đấu giá trận ngoại diện gặp được."

Thỏ âm thanh ở bên tai xuất hiện.

"Cái gì?"

Vương Dật nhất thời cả kinh, thấp giọng hỏi: "Có sinh linh thần bí đi qua Thánh Đức trang viên?"

"Thần bí cái rắm!"

Thỏ âm thanh quái dị nói: "Bản vương hơi thi thủ đoạn, liền đem chúng nó quyết định."

Vương Dật: . . .

Lúc này, áo bào tro lão đạo tinh tế đánh giá thiếu nữ, liếm môi một cái, nói: "Cứu cũng được, bắt quá. . ."

"A?"

Thiếu nữ thân thể run lên, vội vàng giờ lên mặt cười: "Xin mời ngài nói, chỉ cần chúng ta có thể làm được, dù như thế nào cũng sẽ thỏa mãn."

"Ha ha. . ."

Lão đạo cười cợt, một bộ cao thâm khó dò dáng vẻ, hai mắt nhưng hiện ra ánh sáng xanh lục: "Người không bằng cùng bản đạo đi một chuyến, ta liền đem giải cứu phương pháp truyền cho người. . ."

"Cái gì?"

Tất cả mọi người đều là sững sờ.

Một bên Đường y phục ông lão cau mày nói: "Bụi phong thượng nhân như có phương pháp, kính xin vui lòng chỉ giáo, vì sao phải Chu mỗ tôn nữ đi. . ."

"Vô Lượng Thiên Tôn. . ."

Lão đạo sắc mặt chìm xuống, lạnh giọng đi đánh gãy: "Các người không nghe bản đạo chân ngôn, nhượng dưới nhân quả. Bây giờ cô gái này tỷ muội tình thâm, bản đạo trong lòng cảm động, có ý định giúp đỡ hóa giải. Phải biết, pháp bất truyền ngoại nhĩ. . ."

Chu giáo thụ nghe xong, nét mặt già nua đặng một tý đỏ, hiển nhiên bị tức không nhẹ.

Hắn một cái số tuổi, làm sao có thể không nhìn ra đối phương mang trong lòng tà niệm?

"Gia gia!"

Thiếu nữ đứng dậy, giờ tay đem tiểu nước mắt trên mặt xóa đi: "Ngài nhượng ta thử xem đi."

Nàng tuổi tác còn thấp, không biết nhân gian hiểm ác, càng không nhìn ra đối phương là cái lão không tu.

"Không được!"

Chu giáo thụ đương nhiên sẽ không đồng ý.

Chính mình tôn nữ bảo bối, há có thể nhượng lão này chiếm tiện nghi?

Đùa gì thế?

"Gia gia. . ."

Lục y thiếu nữ nhất thời cuống lên.

Nàng từng mê muội quá (Đạo Mộ Bút Ký), cho nên đối với lão đạo tin tưởng không nghi ngờ.

"Khà khà. . ."

Lão đạo cười cợt, ở bên quạt gió thổi lửa: "Đã như vậy, vậy hãy để cho này hai cái hậu bối tự sinh tự diệt đi."

"Hừ!"

Chu giáo thụ lộ rên một tiếng, quay mặt qua chỗ khác.

Cùng lúc đó, Vương mẫu người rút cục đem sự chú ý chuyển đến này trên người mấy người.

"Hà?"

Hắn bỗng nhiên sững sờ.

Vương Dật phát hiện thiếu nữ rất là quen mặt. . . Tựa hồ đang nơi nào gặp.

Đúng rồi!

Hắn bỗng nhiên nghĩ đến một cái diễn viên: Đường Nghệ Hân.

Thiếu nữ hình dạng, dĩ nhiên cùng Đường Nghệ Hân có tám phần mười tương tự độ, chỉ có điều càng hiện ra thanh thuần mềm mại, hay là tuổi tác gây nên.

"Oánh Tâm, xin tin tưởng chúng ta, không nên vọng tin giang hồ dị thuật."

Xuyên bạch đại quái ông lão trạm không được, sắc mặt phi thường khó coi.

"Trương gia gia, ta không phải không tin. . ."

Chu Oánh Tâm nhất thời cả kinh, cuống quýt mờ miệng.

"Hừ!"

Mà lão đạo tắc nổi giận, tay áo lớn vung lên: "Đã như vậy, bản đạo cáo từ."

"Lão tiên nhân, không nên. . ."

Chu Oánh Tâm thật sự gấp hồng rồi, kéo lại đối phương cánh tay.

Lão đạo khước miệng cong lên, nhắm mắt không nói, một bộ đắc đạo già đáng vẻ.

Vương Dật liếc mắt nhìn này lão tạp mao, trong lòng không nói gì đến cực điểm.

Trên người đối phương một cỗ thổ mùi tanh, nửa điểm linh khí không có, rõ ràng là cái 'Chuyển sơn', lại dám tự xưng Tu tiên giả?

Nhất muốn ăn đòn chính là, người đều một cái số tuổi, còn muốn ăn tiểu nộn Hoa nhi?

Không muốn sống?

"Gia gia. . ."

Chu Oánh Tâm lần thứ hai nghiêng đi mặt cười, mặt cười một mảnh đau thương.

"Cam miệng!"

Chu giáo thụ hướng tôn nữ lớn tiếng gầm lên.

"Oánh Tâm, người đừng tiếp tục náo loạn, Trương gia gia là Yên Kinh danh y, khẳng định có biện pháp cứu tính Yên tỷ cùng Cường ca."

Lúc này, một người tuổi còn trẻ quan quân nhẹ giọng đi khuyên bảo.

Người này lông mày rậm mắt to, tướng mạo đường đường, một thân chính khí, rõ ràng không phải vật trong ao.

Chu Oánh Tâm nhất thời lờm hẩn một cái, tựa hồ hiềm đối phương lăm miệng .

Lão đạo lần này không dám mở miệng, như bọn hẩn loại người này, kiêng kỵ nhất chính là chính thức.

Thời gian ở tích thủy giống như trôi qua, Trương giáo thụ đoàn đội vẫn không nhàn rỗi, có thể giương trên hai người vẫn như cũ không thấy khởi sắc, con người trái lại càng ngày càng nhỏ.

Trương giáo thụ bắt đầu đổ mồ hôi , Chu giáo thụ cái trán, cũng tràn ra mồ hôi hột lớn chừng hạt đậu.

Tình huống càng ngày càng khẩn cấp.

"Tỷ, ô. . ."

Chu Oánh Tâm quỳ trên mặt đất, nắm nữ tử tay, khóc thảm liên tục.

Tình cảnh cực kỳ bi thảm.

"Ai. . ."

Vương mẫu người không nhìn nổi , nhẹ nhàng thở dài, liền muốn ra tay hóa đi trên người của hai người âm khí.

"Canh giờ sắp tới, không còn cách xoay chuyển đất trời. Đáng tiếc, đáng tiếc a. . ."

Đúng vào lúc này, lão đạo bỗng nhiên ngửa mặt lên trời thở dài.

"Lão tiên nhân. . ."

Chu Oánh Tâm thân thể run lên, bỗng nhiên đứng lên thân thể yếu đuối, cất tiếng đau buồn nói: "Ta đáp ứng ngươi, ta cái gì đều đáp ứng ngươi, van cầu ngươi cứu cứu ta tỷ. . ."

"Ha ha. . ."

Lão đạo cười không nói, liếc mắt chăm chú vào Chu giáo thụ, ý tứ hết sức rõ ràng.

Chu giáo thụ da mặt một trận co rúm, dĩ nhiên đến bạo phát biên giới.

"Vô Lượng Thiên Tôn. . ."

Đột nhiên, trướng miệng nơi bay lên một đạo thanh âm đột ngột, điều lên rất cao, nghe vào đặc biệt quái dị.

Mọi người nhất thời sững sờ, đồn dập quay đầu.

Đã thấy, một người cao lớn thiếu niên anh tuấn đứng ở nơi đó, hẩn một tay đứng ở trước ngực, cười hi hi nhìn mọi người, vẻ mặt cực kỳ thần nhiên.

"Ngươi là ai?"

Một người quan quân phản ứng rất nhanh, trực tiếp mò trên bên hông phối thương, lớn tiếng quát hỏi.

Vương Dật nhìn về phía đối phương, một nhếch miệng, lộ ra một loạt chính tề hàm răng: "Bản đạo Hỗn Độn Tử, sư thừa Tiêu Diêu Tông, hạ sơn làm đến thế tục, tu hành hồng trần nói. Hôm nay vừa vắn đi ngang qua nơi đây, thấy lưỡng vị thí chủ trong cơ thể còn có âm hàn sát khí, chuyên tới để đây là theo hóa giải. . ."

Hắn cũng không phải là có ý định trang bức, chỉ có điều xem này lão tạp mao thực sự khó chịu, vì lẽ đó lấy ra Tu tiên giả thân phận, đập đối phương báng hiệu.

Mọi người nghe xong, nhất thời có chút choáng váng.

Sao lại tới nữa rồi một cái đạo sĩ?

Không đúng.

Tiểu tử này tuổi còn trẻ, một thân nhân nhả trang phục, nào có nửa phần người tu đạo đáng vẻ?

"Ngươi đến cùng là ai?"

Sĩ quan kia sầm mặt lại, móc ra phôi thương.

Vương Dật không để ý tới đối phương, trực tiếp nhìn về phía lão đạo, gương mặt tuấn tú bỗng nhiên chìm xuống: "Lớn mặt đồ, càng dám giả mạo Tu tiên giả, còn không mau cút đi?"

Này biến số đến đột nhiên, mọi người nhất thời sùng sốt .

Sĩ quan kia cũng là bối rối, há miệng, nhưng cái gì cũng không nói ra được.

Lão đạo chau mày, tinh tế đánh giá đối phương, bỗng nhiên mở miệng: "Một nước sông có hai bờ sông cảnh, có thể cùng là chuyển Sài sơn dưới nhóm lửa?"

Hắn dùng chính là 'Đạo' trên vết cắt.

"Cái gì quý? Lại chuyển sai lại nhóm lửa ?"

Vương Dật nghĩ người không còn gì để nói, cũng không nắm giữ lập trước ngực , duỗi ra ngón út, đảo lổ tai nói: "Không nữa lần, đừng trách bản đạo không khách khí ."

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 569: Lão đạo sợ vãi tè rồi

"Người . ."

Lão đạo da mặt từ một trận co rúm, sắc mặt tái xanh.

Hắn bị tức điên rồi, ngất trời, tay áo bào bỗng nhiên vung lên, trầm giọng nói: "Phương nào đến vô lễ tiểu bối? Không hiểu quy củ. . ."

"Mẹ!"

Đối phương cho mặt không nên, Vương Dật không cần thiết khách khí , hắn đem ngón út đặt ở bên mép, thổi roi mắt mặt trên ô ướ, nói: "Chỗ này cổ mộ đã kinh động mặt trên, ngươi lại còn dám đến 'Bản Sơn' ? Chán sống rồi?"

Hả?

Mọi người nhất thời sùng sờ, đồng thời nhìn về phía lão đạo.

'Bản Sơn' là tứ đại trộm mộ môn phái một trong, bọn hắn tuy rằng chưa từng thấy, nhưng đều có nghe thấy.

Lão đạo này là cái trộm mộ tặc?

Không thể đi, ai cho hắn lá gan?

Lão đạo sắc mặt càng thanh , nhưng trong lòng khiếp sợ tột đỉnh.

Tiểu tử này đương thực sự là rào cản người bên trong?

Nhưng hắn vì sao phải vạch trần chính mình? Có ích lợi gì?

"Vô Lượng Thiên Tôn. . ."

Lão đạo sống nhiều năm, quả thật lão Khương. Hắn trong nháy mắt để cho mình tỉnh táo lại, một tay đứng ở trước ngực, lạnh lùng nói: "Người vu hại lão phu, hội nhiễm thiên đại nhân quả."

Vương Dật lại với hắn phí lời, hướng mọi người nói: "Này mũi trâu thực sự là Bản Sơn, các ngươi bị hắn lừa."

Tất cả mọi người hai mặt nhìn nhau, thật sự bối rối.

Như ở bình thường, mọi người tự sẽ không tin tưởng Vương Dật, có thể hiện tại không giống .

...

Mấy ngày trước, lão đạo này không mời mà tới, gằm gằm gừ gừ, nói này mộ không thể động vào.

Mọi người đương nhiên sẽ không tin tưởng, ngay khi mấy cái nhiều màu sắc ca muốn đem đề lại thì, hắn bỗng nhiên hô cú 'Chính mộ làm khôn, cần ly song chéo' .

Lúc đó Chu giáo thụ cũng ở, hắn là giới khảo cổ Thái Đầu, nhất thời nghe ra đạo đạo, vội vàng nhường các binh sĩ dừng lại.

Sau đó, hắn hỏi đối phương mấy vấn đề.

Lão đạo chậm rãi mà nói, vẻ như Hành Vân, đáp như lưu thủy.

Chu giáo thụ nghe xong rất khiếp sợ, bởi vì có vài chỗ phỏng tới, ngay cả mình đều không xác nhận, chỉ có điều mới vừa có chút manh mối mà thôi, đối phương nhưng miêu tả mạch lạc rõ ràng.

Đây là vị cao nhân.

Sau đó, lão đạo một cách tự nhiên gia nhập khảo cổ trận doanh.

Hôm nay là dưới chính mộ tháng ngày.

Lão đạo trước liền nhắc nhở qua, này lý không thể đi, về phần tại sao, hắn không có nói.

Kết quả, đi vào sáu cái mọi người không xuất đến.

Chu giáo thụ cảm thấy xảy ra vấn đề, vội vàng xin cứu viện.

Nửa giờ sau, 3 tên khảo cổ bác sĩ, ba tên ở đọc nghiên cứu sinh bị mang ra ngoài.

Bọn hắn toàn bộ rơi vào hôn mê, mà Chu giáo thụ hai cái người nhà, còn phát sinh biến dị đáng sợ.

...

Vốn là, mọi người rất tín nhiệm lão đạo, bởi vì đối phương tựa hồ so với Chu giáo thụ hiểu còn nhiều.

Có thể lão này dĩ nhiên. . .

Bọn hắn không phải người mù, càng không phải người ngu, biết đối phương mưu đồ gây rối.

Lão đạo thấy vẻ mặt của mọi người sau, bỗng nhiên 'Ha ha' nở nụ cười, chậm rãi nói: "Ai là tên lừa đảo, ai là chân nhân, chính các ngươi nhận biết."

Hắn sau khi nói xong, từ trong lồng ngực móc ra một cái bình nhỏ, đem bình miệng mở ra, nghiêng người sang đi, ở dị biến từ từ trước mũi lung lay loáng một cái.

Sau một khắc, một màn kinh người phát sinh .

"A. . . Vù vù. . ."

Nữ tử lại có phản ứng, tầng tầng thờ dốc mấy lần, con ngươi cũng phóng to không ít.

Mọi người nhất thời kinh hãi.

"Tỷ. . ."

Chu Oánh Tâm vội vàng ngồi xổm người xuống đi, lớn tiếng hô hoán.

Mà giới khảo cổ cùng y học giới hai vị giáo sư, trực tiếp hoá đá .

"Khà khà. . ."

Lão đạo đối với phản ứng của bọn họ rất hài lòng, đem bình miệng đắp kín, cất vào trong ngực.

"Lão tiên nhân . ."

Chu Oánh Tâm thấy tỷ tỷ hô hấp yếu đi, hoảng vội vàng đứng dậy nắm lấy đối phương ồng tay áo, buồn bã nói: "Cầu ngài đem này chiếc lọ, lại cho ta tỷ ngửi ngửi. . ."

"Quang ngửi là vô dụng, cần ăn vào bên trong linh đan, mới có thể thuốc đến bệnh trừ. . ."

Lão đạo lần thứ hai thân nhiên lên, khoe mắt phiết hướng về Vương Dật: "Có thể một ít người càng nói bần đạo là tên lừa đảo, quả thực hoạt thiên hạ chi đại kê. . ."

Chu oánh đầu tiên là ngần ngo, lập tức liền phản ứng lại, xóa đi tiểu nước mắt trên mặt, hướng một bên sĩ quan trẻ tuổi quát lên: "Lý Trạch, ngươi còn lo lắng làm gì? Mau đem này tên lừa đảo lấy ra đi!"

Lý Trạch cũng bị lão đạo này một tay chấn động bối rối, nghe tiếng như vừa tỉnh giấc chiêm bao, gật gật đầu, giờ tay lấy ra phổi thương.

Mà tới gần Vương Dật tên quan quân kia, cũng đem phổi thương giờ lên, nhắm ngay hấn.

Hết cách rồi, lão đạo thủ đoạn quá mức kinh người, không khỏi bọn hấn không tin.

"Ta không phải gạt từ. . ."

Vương mỗ người khó chịu , quét Chu Oánh Tâm một chút, chậm rãi giờ lên tay phải.

"Đừng nhúc nhích!"

Lý Trạch quát lạnh một tiếng, trong nháy mắt giờ lên phổi thương.

"Ngươi trước tiên đợi lát nữa. . ."

Vương Dật tức giận nói, thế nhưng nắm vào trong hư không một cái.

'Xi. . '

Đột nhiên, lão đạo ngực bào hơi động.

Sau một khắc, mọi người nhìn thấy nằm mơ mới phải xuất hiện tình cảnh.

Bình nhỏ từ lão đạo bộ ngực chậm rãi bay ra, hư không vượt qua, chậm rãi bay đến Vương Dật trong tay.

Tất cả mọi người ở sát na động lại, hoàn toàn sẽ không động.

Đây là. . . Cách không thủ vật?

'Xoạt thông. . '

Lão đạo đặt móng ngồi dưới đất, mặt như màu đất, hai chân một trận run rẩy.

Hấn trực tiếp bị sợ vãi tè rồi.

Mà Chu Oánh Tâm nhưng là đôi mắt đẹp trùng trùng, phân môi vi khê nhếch mồm, vẻ mặt đặc biệt đặc sắc.

'Phốc. . '

Vương Dật đem bình miệng mở ra, mũi áp sát tới nghe thấy một tí, sau đó nhìn về phía lão đạo, hỏi: "Ngươi xác định vật này có thể cứu bọn hấn?"

Lão đạo môi run rẩy mấy lần, nhưng cái gì cũng không nói ra được.

Vương Dật cười cợt, hướng chu Tâm Oánh giờ giờ lên trong tay bình nhỏ: "Trong này đồ vật, xác thực có thể chống đỡ âm khí, nhưng cứu không được ngươi tỷ. . ."

Hấn sau khi nói xong, tay phải hướng về sau vung một cái.

'Đùng'

Bình nhỏ trực tiếp rơi xuống đất ngã nát, từ bên trong cú khỏi mấy viên màu đen viên thuốc.

Vương Dật vỗ tay một cái, chuyển bước, hướng chồng chất giường đi đến.

Mọi người đi theo bước tiến của hắn, cõ chậm rãi di động, nhìn qua rất mấy móc.

Mấy qua đi, Vương Dật đi tới bên giường, đưa ngón trở ra, hướng phía dưới nữ tử lẳng không hư điểm

'Xì xì. . .'

Nữ tử thân thể một trận rung động, lập tức khoe miệng mở ra, từ bên trong bay ra một luồng màu đen khí thể.

Vương Dật rung cổ tay, xoay tay đi tiêu diệt.

Sau đó, hắn lại hấp xuất nam tử trong cơ thể âm khí.

Hai người trong cơ thể 'Ma chương' bài trừ sau, sắc mặt dần dần chuyển biến tốt, bọn hắn chậm rãi nhắm hai mắt lại, bộ ngực chập trùng có thứ tự.

Vương Dật làm xong tất cả sau, xoay người lại, ngồi xổm xuống, hướng lão đạo 'Hàm hậu' cười: "Bàn Sơn, ngươi tới nói nói, ta hội nhiệm ra sao nhân quả?"

. . .

Nơi đóng quân nhất đại trong lầu vải.

Bên trong đặt tại có một phương vòng tròn lớn trác, Vương Dật ngồi ở ghế trên, bên cạnh là hai vị giáo sư cùng mỗi cái quan quân, từng cái gạt ra.

Mỗi người trước mặt, đều bày đặt một cái đại hộp com, bên trong hai mận hai chay, còn có thang dây.

Hết cách rồi, bọn hắn không phải khách du lịch, có thịt là tốt lắm rồi.

Mọi người ai vẫn chưa đựng đĩa, chỉ lo nhìn Vương Dật, bầu không khí có chút trầm thấp.

"Đừng nghĩ, ta không phải đạo sĩ, đến từ cổ vũ thế gia. . ."

Vương mỗ người hướng những quan quân kia khoát tay áo một cái, bọn hắn phải biết loại gia tộc này.

Đúng như dự đoán, một vị lớn tuổi quan quân hơi sững sờ, lập tức lộ ra vẻ mặt thoải mái.

"Đại gia đều đến từ Yên Kinh?"

Vương mỗ người bên hỏi bên mở ra hộp com cái, lão không khách khí.

Mọi người liếc mắt nhìn nhau, dồn dập gật đầu.

"Nghe giọng nói như."

Vương Dật cầm lấy chiếc đĩa, bên giáp bên nói: "Cái này mộ, không phải người bình thường có thể đi vào, các ngươi đừng tiếp tục xuống."

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 570: Bái sư huynh

Bên trong đại trưởng lần thứ hai yên tĩnh lại.

Lớn tuổi quan quân chỉ hơi trầm ngâm, nói: "Vương tiên sinh, chỗ này Đường đại đại mộ, mặt trên rất coi trọng."

Vương Dật gấp nơi thịt bò, để vào trong miệng, nhai mấy lần, nói: "Đây mộ thuộc về thời kỳ nào?"

"Vấn đề liền ở ngay đây."

Chu giáo thụ ở một bên tiếp lời: "Đây là Đường Trung kỳ đại mộ. Có thể ở một cái chếc mộ trong, khai quật bộ phận nguyên đại Sứ Thanh Hoa khí, từ bày ra vị trí suy đoán, hẳn là vật chôn cùng."

"Hả?"

Vương Dật nhất thời sửng sờ.

Đường đại trong mộ lớn xuất hiện Nguyên Thanh Hoa?

Nếu như bên trong xuất hiện Đường thay thế trước item, cũng còn tốt giải thích, có lẽ là mộ chủ khi còn sống yêu thích đồ vật.

Có thể Nguyên triều là tương lai mới xuất hiện, ở giữa có Tống triều làm cách. . .

"Này cũng rất thú vị."

Hắn thấp giọng tự nói.

"Ta nói, chúng ta đến cùng làm gì đến rồi?"

Trong bóng tối thò rỗng to, tựa hồ không kịp đợi.

Vương mỗ người có chút không nói gì, mãnh bối mấy cái com, đứng lên nói: "Các người như cổ ý xuống, ta không có quyền can thiệp. Bất quá, nhất định phải chờ ta từ mộ lý xuất đến. . ."

"Cái gì?"

Mọi người đi theo, nghe xong nhưng là cả kinh.

Lớn tuổi quan quân trầm mặc chốc lát, nói: "Vương tiên sinh, ta cần đuổi tới cấp xin chỉ thị một tý. . ."

"Các người yên tâm, vật chôn cùng ta sẽ không lộn xộn, xin chỉ thị coi như, quá làm lỡ thời gian."

Vương Dật ly khai chỗ ngồi, hướng trưởng đi ra ngoài.

"Thủ trưởng, làm sao bây giờ? Có muốn hay không. . ."

Một người tuổi còn trẻ quan quân thấp giọng nói.

"Theo hắn đi thôi. . ."

Lớn tuổi quan quân lắc lắc tay: "Cổ võ giả lời hứa đáng giá nghìn vàng. Huống hồ, chúng ta không phải là đối thủ của hắn."

. . .

Vương Dật xuất lều vài sau, trực tiếp hướng mộ huyết lối vào đi đến, chốc lát không làm lỡ.

Trong doanh so với ngoại diện còn rộng rãi hơn rất nhiều, nơi này nhiều màu sắc ca chi là liếc mắt nhìn hắn, không có tiến lên bàn hỏi.

"Vũ Vương, ta từng nghe người đề cập. Để vương cảnh cường giả, có thể khống chế thời gian cùng không gian?"

Vương Dật bất thành linh mở miệng.

'Xi'

Bóng trắng lấp lóe, thò xuất hiện ở bả vai của hắn, khu tị nói: "Đó là đương nhiên."

Vương Dật rơi vào trầm mặc.

Mộ trong xuất hiện lưỡng hướng vật chôn cùng, lẽ nào. . .

Hắn lập tức lắc lắc đầu, cảm giác mình cả nghĩ quá rồi.

Mấy phút sau, Vương Dật tới gần cách ly mạng, đang muốn vươn mình đi vào.

"Này, tiểu đạo sĩ. . ."

Đột nhiên, phía sau bay lên một đạo âm thanh lạnh lạnh, thật là dễ nghe.

Vương Dật xoay người lại, đã thấy Chu Oánh Tâm chấp hai tay sau lưng, tiểu nhiên hướng chính mình đi tới.

Vương Dật tròn tròn mắt, xoay người lại, không có thời gian để ý.

"Người. . ."

Chu Oánh Tâm nhất thời ngẩn ngơ, sau đó chu phần môi đi tới gần, sân tiếng nói: "Người làm gì thế đối với ta lạnh nhạt?"

Vương mỗ người con người bình dị, quét đối phương một chút, nói: "Ta không phải đạo sĩ, là một tên lừa gạt, người tốt nhất ly ta xa một chút. . ."

Chu Oánh Tâm mặt cười đằng một tý đỏ, biết chính mình chọc giận đối phương, liền dưới cảm thù đi, thấp giọng lầm bầm: "Người đường đường Tu tiên giả, khí lượng sao như thế tiểu? Cùng nữ sinh so đo làm gì?"

Cái gì?

Vương mỗ người trực tiếp phát phì cười, bắt đầu đi lắc đầu một cái, nhìn về phía đối phương, tức giận nói: "Nói đi, chuyện gì?"

"Cảm ơn người cứu ta tỷ cùng anh rể. Còn có. . ."

Chu Oánh Tâm giờ lên mặt cười, mới vừa tự mở miệng, liền phát hiện nào đó thỏ, trong nháy mắt sừng sốt.

Đây là cái gì?

Thỏ?

"Nhìn cái gì vậy? Chưa từng thấy như thế soái Vương giả?"

Thỏ một mặt xú rắm nói.

Chu Oánh Tâm thân thể run lên, bỗng nhiên giờ lên tay ngọc, ô trên phần môi, không để cho mình kêu ra tiếng.

Thiên, nó sẽ nói?

Vương Dật quét thỏ một chút, nói: "Không cần, dễ như ăn cháo mà thôi."

Chu Oánh Tâm nghe xong, ánh mắt ở hai người nhiều lần đi khắp, không biết đang suy nghĩ gì.

"Ta còn có việc, cáo từ. . ."

Vương Dật không lại để ý đến nàng, xoay người liền muốn vượt qua cách ly mang.

"Chờ đã. . ."

Đột nhiên, Chu Oánh Tâm một phát bắt được cánh tay của hắn: "Nhân gia còn chưa nói hết đây."

Vương Dật nhìn chính mình cánh tay một chút, bắt đầu đi nói: "Buông ra, ta thật sự có việc."

Chu Oánh Tâm nhìn chăm chú đối phương, mím mím môi, dịu dàng nói: "Vương Dật, ta nghĩ báỉ người làm sư huynh."

"Cái gì?"

Vương mỗ người không khỏi bối rối.

Báỉ sư huynh?

Người khác đều là báỉ sư, này khỏe. . .

Thiệt thòi người nghĩ ra được.

Chu Oánh Tâm thấy đối phương một trận mờ mịt, nhân thể cười ngọt ngào: "Sư huynh, người lúc nào dẫn ta đi gặp sư tôn? Nhượng hắn lão truyền cho ta Tiên thuật. . ."

"Hò đồ!"

Vương Dật làm sao có thời giờ cùng nàng chơi đùa? Cánh tay hơi chấn động một cái, bỏ qua rồi đối phương.

"A?"

Chu Oánh Tâm duyên dáng gọi to một tiếng, thân thể liền tiếp lui về phía sau.

Vương Dật lắc mình lướt qua cách ly mang, vọt vào mộ huyết lối vào.

"Đứng lại, xin lấy ra ngươi dưới mộ phê văn. . ."

Một cái nhiều màu sắc ca năm thương chạy tới, hướng Vương Dật biến mất phương hướng kêu to.

"Chúng ta đồng thời, phê văn trong tay Lý Trạch, ngươi đi quản hẩn muốn."

Chu Oánh Tâm bỏ lại câu nói, cúi người chui vào khu cách ly, hướng lối vào chạy đi.

Nhiều màu sắc ca còn không phản ứng lại là chuyện ra sao, người liền không còn bóng .

Hẩn vội vàng lấy ra ống nói điện thoại: "Phi xà kêu gọi hắc dương, có người tiến vào cổ mộ. . ."

. . .

Vương Dật sau khi xuống tới, phát hiện mộ đạo hai bên mang theo bóng đèn, tầm mắt rất rõ ràng.

"Có phát hiện gì?"

Hẩn vừa đi vừa hỏi.

"Đi thẳng. . ."

Thỏ âm thanh có chút trầm thấp, tựa hồ phát hiện cái gì.

Mấy phút sau, Vương Dật đi ngang qua ba cái tiểu thiếp, tiến vào chủ mộ huyết.

Nơi này không có an đăng, bốn phía hoàn toàn u ám, đưa tay không thấy được năm ngón.

Vương Dật là Kim Đan tu sĩ, tự năng lực thấy rõ tất cả.

Này chủ mộ rất lớn, gần như hơn 100 mét vuông, trên đất bày ra rất nhiều đá vụn, ở giữa có một phương bình đài, mặt trên bày đặt một cái đen nhánh quan tài.

Mộ thất trên vách tường, tác họa có thật nhiều đồ án cổ lão, lờ mờ tùy ý có thể thấy được, bên trong nhưng là không.

Vương Dật nhìn khắp bốn phía, nói: "Thỏ phu tử đồ vật trong tay, hẩn là từ nơi này đánh cắp."

Thỏ không lên tiếng, quan sát chốc lát, đưa mắt khóa chặt ở chính bắc bích tường.

'Ồ. . .'

Đúng vào lúc này, mộ thất trong đột nhiên quất nổi lên một trận âm phong.

Sau đó. . .

'Bộp bộp bộp. . .'

Quan tài trong nổi lên từng trận âm thanh quái dị, khác người sờn cả tóc gáy.

"Hắc. . ."

Thỏ cười cợt: "Lính tôm tướng cua, cũng dám đề che đạo?"

'Bộp bộp bộp bộp bộp bộp. . .'

Âm thanh quái dị nhất thời trở nên phi thường gấp gáp.

'Đùng. . .'

'Tùng tùng tùng. . .'

Nấp quan tài bỗng nhiên bị lực lượng nào đó xốc lên, sau đó khép lại, lập tức kịch liệt bắt đầu run rẩy.

Có món đồ gì, muốn xuất đến rồi.

Nếu là người bình thường nhìn thấy lần này tình cảnh, tuyệt đối sẽ bị dọa ngất.

'Hô. . .'

Thỏ không nói hai lời, trực tiếp quay về quan tài thổi một hơi tức.

Âm thanh quái dị đột nhiên trở nên yên lặng, sau đó 'Oành' một tiếng, bạo thành mảnh vỡ.

"Không biết tự lượng sức mình!"

Thỏ móc ra điều xi gà, điểm trên, quay về bắc chếch mộ bích thổi điều thuốc khí: "Phá tan nó, mặt sau có khác cần khôn."

Vương Dật ngóng nhìn quan tài biến mất địa phương, trong lòng không còn gì để nói: "Ta còn muốn nhìn quan tài bên trong là cái gì, ngươi nhưng đưa nó phá hủy."

"Vật kia có cái gì đẹp để ?"

Thỏ hí mắt nói: "Trường mặt sau, mới là chúng ta muốn tìm đáp án."

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 571: Hoàng Tuyền phần cuối

Vương Dật trong lòng hơi động, nhìn về phía đối phương.

"Tê. . . Hô. . ."

Thỏ trước rất sau quyết, nuốt mây nhả khói, bức cách trùng thiên.

"Hi vọng là ta muốn. . ."

Vương Dật nói nhỏ, đi lên phía trước, đưa tay phải ra, chường án mặt tường, linh lực đột nhiên phun một cái.

Sau một khắc.

'Ầm ầm. . .'

Cả tòa mộ thất phát sinh khó có thể tưởng tượng chấn động mạnh, bụi mù nổi lên bốn phía.

'Ào ào ào. . .'

Mặt tường ầm ầm sụp đổ, vôi tăn đi, một mặt hoàn toàn mới vách tường, dần dần hiển hiện.

Nó thông thể thanh âm u, mặt ngoài che kín thần bí Đồ Đằng, rất cổ lão, tràn ngập hơi thở của thời gian.

"Đây là cái gì?"

Vương Dật nhất thời cả kinh.

"Hà?"

Thỏ cũng là sững sờ, lập tức hai con ngươi nhắm lại, tựa hồ nhìn ra gì đó.

Nó gờ xuống xi gà, chậm rãi mở miệng: "Chúng ta tới đây, cũng không ác ý. . ."

Cũng không ác ý. . . Cũng không ác ý. . .

Âm thanh ở mộ thất vọng, thật lâu không thôi.

Mấy qua đi. . .

"Ừc ừc. . . Kỳ kỳ kỳ. . . Hồng. . ."

Thanh âm u bức tường bên trong, bỗng nhiên nổi lên một trận quái dị âm thanh, âm ỉ sắc bén, dâng tâm thần người, như Cửu U ma âm.

Hai người nghe xong, sắc mặt đồng thời biến đổi.

"Ha ha ha. . ."

Thỏ nở nụ cười, nhưng là lạnh : "Đây chính là các người đạo đài khách?"

Nó âm thanh bỗng nhiên thay đổi, rất thương lão.

Chân Hồng Vương khó chịu .

Trong phút chốc, hư không ngưng trệ, phù văn thần bí tràn ngập ra, bát hoang khuếch tán.

Trước mặt thanh âm u bức tường run rẩy liên tục, bất cứ lúc nào có dấu hiệu hồng mất.

"Thầm thì. . . Ô. . ."

Tường sau quái dị âm thanh kêu thầm một tiếng, đột nhiên dập tắt .

"Thượng Tôn, xin mời. . . Bớt giận. . ."

Một đạo như quỷ khóc giống như âm thanh, thăm thẳm bay lên.

Thỏ lạnh lùng nói: "Nhanh mở cửa nhanh, bằng không đừng trách bản vương không khách khí. . ."

Bên trong vắng lặng chốc lát, lập tức. . .

"Vâng. . ."

Sau một khắc.

Chút chút. . . Thì thăm tra. . .

Thanh âm u trên vách tường Đồ Đằng chậm rãi đan dệt lên, chính nghịch xoay tròn, điệp có rơi tự.

Dần dần, một cái 2 mét đại tiểu lỗ tròn, chậm rãi triển khai.

Bên trong động đen kịt một mảnh, cái gì cũng không nhìn thấy, thật là âm u khủng bố.

"Nơi này, chính là đi về Địa phủ cửa lớn?"

Vương Dật nhìn chăm chú bên trong động, nhẹ giọng mở miệng.

"Vào xem xem liền biết rồi."

Thỏ khụ tị nói: "Bản vương cũng muốn mở mạng kiến thức một chút, trên đại lục này khác loại tồn tại."

Vương Dật gật gù, bước chân, đi vào.

'Vù'

Đột nhiên, đầu óc hắn một trận ong ong, lập tức, hai người nơi thân ở một mảnh kỳ quái lạ lùng quỷ dị thế giới trong.

Nơi này thiên, đỏ sẫm như máu, mây mù hiện ra thanh, tử khí tràn ngập.

Đại địa là hắc, đá lớn chồm dậy núi cũng là hắc.

Vô số vết rách trên mặt đất nhằng nhịt khắp nơi, như mạng nhện, không thể nhìn thấy phần cuối. Mà đại điểm trong vết nứt, tồn có một ít chất lỏng màu vàng sẫm.

"Đây là vật gì?"

Vương Dật bỗng nhiên cảm thấy một trận khiếp đảm.

Hắn vận phản kháng định, chính mình nếu là dính lên một giọt loại này chất lỏng, tất nhiên hội ngã xuống.

Đúng vào lúc này, hư không âm phong quát lên, sát khí đập vào mặt, vô số hắc tuyến ngưng tụ thành hình, trần trọc tự tổ, hình thành một cái to lớn Quỷ Ảnh.

"Tham kiến Thượng Tôn. . ."

Quỷ Ảnh hư không ôm quyền, âm thanh sắc bén, khiến người ta không rét mà run.

"Ừm!"

Thở đặc biệt trang bức hướng nó vẫy vẫy tay nhỏ, sau đó phóng tầm mắt bát hoang, hỏi: "Nơi này làm sao?"

Quỷ Ảnh nhất thời rơi vào trầm mặc, không nói đáp lại.

"Hả?"

Thở hắc đồng nhất thời trùng.

'Xi xi. . .'

Trong phút chốc, bắt hủ phù văn phóng lên trời, hư không che kín cổ lão trật tự dây xích.

Quỷ Ảnh thông thể chấn động mạnh, bất cứ lúc nào có sụp đổ dấu hiệu.

"Vũ Vương, đừng như vậy. . ."

Vương Dật vội vàng đi ngăn cản.

Bọn hắn không phải đến gây phiền phức.

"Hừ!"

Thở hừ một tiếng, thu đi khí thế, 'Ba ba' đánh lên xì gà.

Nguyên lai, nó cảm giác được ở xa xôi phần cuối, có một đôi mắt ở nhìn mình.

Thở nhất thời cho rằng bị xem thường, Vương giả kiêu ngạo phóng lên trời, trực tiếp đến rồi ký rung cây dọa khi.

Mấy qua đi, đầy trời phù văn chậm rãi tản đi.

Quỷ Ảnh không lại run rẩy, nhưng vẫn như cũ không có động tĩnh.

"Ha, gần như được. . ."

Thở đột xuất điều thuốc khí, phóng tầm mắt chân trời, cười gằn nói: "Bản vương kiên trì, nhưng là có hạn độ."

"Hả?"

Vương Dật nhất thời sững sờ, mờ mịt mờ miệng: "Vũ Vương, ngươi ở cùng ai nói chuyện?"

Đúng vào lúc này.

"Tàn Nghiễm Vương dưới, đệ nhị âm tướng Tạ Tất An, tham kiến Thượng Tôn. . ."

Một đạo âm trầm âm thanh chậm rãi bay lên, vang vọng ở trong hư không.

"Tàn Nghiễm Vương?"

Thở nhất thời hứng thú: "Hắn là ai? Gọi hắn tới gặp ta."

Mà một bên Vương Dật tắc sặc mặt đột nhiên biến hoá.

Hắn không biết Tạ Tất An là ai, có thể Tàn Nghiễm Vương nhưng là như sấm bên tai.

Ở thế tục trong truyền thuyết, này nhưng là Thập Điện Diêm La một trong a, nắm giữ Sinh Tử Bộ, pháp lực ngất trời triệt địa.

"Tàn Nghiễm Vương, không ở nơi này. . ."

Âm trầm tiếng lần thứ hai nổi lên: "Mấy ngàn năm trước, Hoàng Tuyền phần cuối phát sinh đại vỡ, thập Vương đi nơi nào, đến nay không về. . ."

Nó nói ra một cái bí mật lớn động trời.

Vương Dật nghe xong lần thứ hai biến sắc, trong lòng khiếp sợ tột đỉnh.

Hoàng Tuyền đại vỡ?

Vậy những thứ này chất lỏng màu vàng sẫm, không ai không chính là Hoàng Tuyền thủy?

"Nơi này cũng có thập Vương?"

Thỏ nói nhỏ, nó đối với cái này càng cảm thấy hứng thú.

"Thượng Tôn, không biết ngài pháp giá Địa phủ một điện, cái gọi là chuyện gì?"

Âm trầm tiếng chậm rãi nói.

Thỏ nghe xong, mở ra miệng rộng phun ra một vật, chính là khối này khắc có thần bí mặt người tảng đá.

"Vật này, ngươi biết sao?"

Nó hướng hư không dương gương lên.

"Không biết. . ."

Ai nghĩ, bất ngờ dĩ nhiên phát sinh .

"Hả?"

Thỏ sững sờ, cau mày: "Ngươi không biết?"

"Xác thực không biết. . ."

Âm trầm tiếng nói: "Bất quá, mặt trên khí tức có chút rất quen. Thượng Tôn, ngài là từ chỗ nào chiếm được vật ấy?"

"Ngoại diện mộ thất. Ngươi dĩ nhiên không biết. . ."

Thỏ tùy ý đáp, sau đó rơi vào trầm tư.

"Dương gian lối vào?"

Âm trầm tiếng nghe vào rất giật mình, nó trầm mặc chốc lát, bỗng nhiên nói: "Ta nghĩ tới, hơi thở này. . . Ở Hoàng Tuyền phần cuối đại vỡ thì, từng xuất hiện, nhưng là ngăn ngăn nhảy mất. . ."

"Cái gì?"

Thỏ hắc đồng nhắm lại, nói: "Chỗ kia ở nơi nào, mang bản vương qua xem một chút."

"Thượng Tôn, bản tướng không làm được."

Âm trầm tiếng nói: "Từ nơi này đến Hoàng Tuyền phần cuối, nặng bao nhiêu âm điện làm cách, chỉ có thập Vương trong tay, mới có mở ra bình phong bí thực. Mà lại, đại vỡ sau khi xuất hiện, Địa phủ phát sinh lệch vị trí, có âm điện trùng chồng lên nhau, hình thành âm~ động. Bản tướng nếu là tiến vào này lý, chân hồn tất hội tiêu tan. . ."

"Nói cái gì đó? Nghe không hiểu. . ."

Thỏ gãi đầu một cái, âm thanh quái dị nói: "Không cần ngươi theo, ngươi chỉ cần nói cho ta, phần cuối ở nơi nào, bản vương chính mình đã qua."

Âm trầm tiếng lần thứ hai rơi vào trầm mặc, chốc lát sau. . .

"Phía trước có nơi âm hồ, là dẫn tới đệ nhị điện bình phong, Thượng Tôn nếu như có thể mở ra, liền vẫn hướng phía dưới. Hai điện đi về tam điện lối vào, bản tướng liền không biết. Chỉ biết được, Hoàng Tuyền phần cuối, ly một điện, tổng cộng mười vạn dặm."

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 572: Ta hỏi một chút ta bạn trai

"Mười vạn dặm?"

Thỏ hai con người nhắm lại: "Hóa ra là này lý. . ."

Hư không một mảnh vắng lặng, lại không có bất cứ động tĩnh gì.

Vương Dật trong lòng kỳ quái, không nhìn được hỏi: "Người biết chỗ kia?"

"Phí lời, trước người nhượng bản vương xem, chính là chỗ đó."

Thỏ khu tị nói.

"Ta lúc nào. . ."

Vương Dật mờ mịt mở miệng, có thể mới vừa nói một nửa, nhưng là sững sờ .

Hắn bỗng nhiên nhớ tới, cửu châu hội vũ thi, thỏ từng đề cập lòng đất mười vạn dặm, có một tầng sương mù, mà sương mù bên dưới, che kín thần bí pháp tắc xiềng xích.

Chính mình cho rằng là giới trong giới, liền cùng đại phụ nói rồi.

Tiểu loli nghe xong hoa dung thất sắc, liền hô 'Không nên rồi bỏ chúng ta', nước mắt mờ mịt, kích động đến cực điểm.

Lúc đó Vương Dật đau lòng hồng rồi, không hỏi nhiều nữa, đem nỗi băn khoăn chôn sâu đáy lòng.

Bây giờ. . .

"Người là nói. . ."

"Không sai!"

Thỏ gật gù: "Những pháp tắc kia bản vương nhìn không thấu, chỉ có đích thân tới, mới có thể xuyên thủng phía dưới đến cùng là cái gì."

"Có thể?"

Vương Dật hơi nhướn mày: "Không có hoàn toàn chắc chắn?"

"Không có."

Thỏ trầm giọng nói: "Pháp tắc sức mạnh thật không đơn giản, khắc đá nếu là đến từ này lý, tất cả là tốt rồi giải thích. ."

Nó sau khi nói xong, tầng tầng hút miệng xì gà, bức cách sâu xa.

"Người có thể nói hay không rõ ràng chút?"

Vương Dật cau mày, hắn chân tâm nghe không hiểu.

Thỏ gần từng chữ: "Pháp tắc sau đó, nhất định có. . ."

Nó nói tới chỗ này, bỗng nhiên nhắm lại lừa môi, tiếp tục nuốt mây nhà khói, đắn đo suy nghĩ.

Vương Dật nhất thời khí nghiêng răng, hắn đề xuống đem kẻ này đập bay kích động, trực tiếp xoay người, hướng khi đến hố đen đi đến.

"Người làm gì thế?"

Thỏ không khỏi sửng sò.

"Về nhà bồi lão bà ăn cơm."

Vương mỗ người tức giận nói.

"Người phải đi về?"

Thỏ kỳ quái hơn: "Chúng ta không đi xuống?"

Vương Dật quét đôi phượng một chút: "Muốn đi người đi, cái loại địa phương đó, ta hiện tại còn chạm đến không tới."

Đùa giỡn, liền Vương giả đều không nhìn thấu địa phương, tất nhiên đầy rẫy vô thượng sát cơ.

Chính mình xuống, chẳng phải chịu chết uống?

"Người vẫn đúng là biết. . ."

Thỏ bĩu môi, một miệng đem khắc đá nuốt vào.

Từ đầu đến cuối, nó đều không lại để ý tới trong địa phủ tồn tại.

Rất nhanh, hai người đi vào trong hố đen.

Mấy phút sau. . .

"Dĩ nhiên là. . . Tề Thiên chiến giáp. . ."

Âm trầm tiếng lần thứ hai bay lên, ở màu máu mệnh mông trong. . . Vang vọng. . .

. . .

Một trận ông mình qua đi, Vương Dật về đến mộ thất.

"Ai?"

Đột nhiên, phía trước truyền đến một đạo kinh sợ, lập tức 'Hô' một tiếng, một cái quái động động hướng chính mình trước mặt kéo tới.

"Hà?"

Vương mỗ người sửng sò, nhân thể tiếp được, cảm giác vào tay khá là cứng rắn.

"Cái gì quỷ?"

Hắn không chút suy nghĩ, trực tiếp dùng sức nắm nát.

"Không tốt. . ."

Thiếu nữ biểu thị rất hoang mang: "82 năm hắc lừa móng đương thật không dễ xài, cũng còn tốt có cái 60 năm. . ."

Nàng sau khi nói xong, trực tiếp ném ra thứ hai hắc động động.

Thảo!!

Vương mỗ người nhất thời điên rồi.

Hắn lần thứ hai giơ tay tiếp được, hướng phía trước rống to: "Lão tử là người, không phải cương thi."

"A?"

Đối diện thiếu nữ ngẩn ngơ, lập tức vừa mừng vừa sợ: "Su huynh?"

Sau một khắc, một cái nữ thiếu nữ chạy tới, không phải Chu Oánh Tâm còn có thể là ai?

"Ta không phải su huynh người, đừng kêu loạn. . ."

Vương Dật thủ đoạn vung một cái, đem hắc lửa móng ném cho đối phương, hướng mộ bước ra ngoài.

Chu Oánh Tâm cuống quít tiếp được, lại vừa nhắc thủ, lại phát hiện đối phương ly chính mình càng ngày càng xa.

"Sur huynh, chờ ta. . ."

Nàng nhanh chóng thu cẩn thận hắc lửa móng, đuổi tới.

"Nhìn dáng dấp, chúng ta phải đến đồ vật, Địa phủ cũng không biết."

Mộ đạo trong, Vương Dật vừa đi vừa trầm ngâm nói.

Thò gật gù: "Chúng nó thực lực có hạn, nhìn không thấu cũng hợp tình hợp lý. Khắc đá cùng bảo y phục hắc côn, hẳn là ngẫu nhiên xuất hiện ở mộ thất trong."

"Ngẫu nhiên sao?"

Vương Dật trầm ngâm, hẳn cảm giác, sự tình cũng không phải là đơn giản như vậy.

Rất nhanh, hắn đi ra đại mộ, gặp lại thiên nhật.

"Sur huynh. . . Hô. . ."

Chu Oánh Tâm có thể coi là đuổi theo, lác người một cái che ở trước mặt đối phương, thờ hồn hèn non khí thô.

"Chu Oánh Tâm, ngươi đến cùng muốn làm gì?"

Vương mỗ người đương thật không nói gì.

"Hi hi. . ."

Chu Oánh Tâm hướng hắn phun nhổ ra phần thiệt, nhìn qua rất nghịch ngợm: "Sur huynh, ngươi muốn đi nơi nào nha? Có thể hay không mang tới ta? Ta muốn gặp sư tôn lão nhân gia người một mặt. . ."

"Bệnh thần kinh!"

Vương Dật không muốn cùng nàng dây dưa, trực tiếp nghiêng người, liền muốn vòng qua đối phương.

"Ai, đừng đi. . ."

Chu MM tựa hồ quyết tâm, nàng thân thể loáng một cái, lần thứ hai ngăn trở đối phương.

"Ngươi xong chưa?"

Vương mỗ người thật sự nổi giận: "Ta cảnh cáo ngươi, lão bà ta môn đặc biệt lợi hại, ngươi dây dưa nữa xuống, cẩn thận các nàng đánh ngươi. . ."

"A? ? ?"

Chu Oánh Tâm nhất thời kinh ngạc đến ngây người, nhìn chăm chú đối phương, mờ mịt mở miệng: "Tu tiên giả. . . Cũng có lão bà?"

"Ngươi có thể đùa chết ta rồi. Không cười lão bà, còn tu cái rắm tiên?"

Vương mỗ người sau khi nói xong, trực tiếp bước ra hai chân, nhanh chân rời đi.

Chu Oánh Tâm nhìn chăm chú đối phương bóng lưng, cắn cặp môi thom, không có lại đi truy.

Chốc lát sau, nàng lấy điện thoại di động ra, nháy ra một cú điện thoại dây số, gọi tới.

"Nhỏ. . . Nhỏ. . ."

"Oánh Tâm? Làm sao có thời gian gọi điện thoại cho ta?"

Trong điện thoại di động bay lên một đạo thanh âm dễ nghe.

"Từ Vi tỷ tỷ, ta nghĩ cầu ngươi sự kiện."

Chu Oánh Tâm trực tiếp đi thẳng vào vấn đề.

Điện thoại di động đầu kia Lâm Từ Vi nhẹ giọng cười yếu ớt: "Àn, người nói, chỉ cần ta có thể làm được. . ."

Vương mẫu người vụn vụn không nghĩ tới, nhị nữ lại nhận thức.

"Từ Vi tỷ tỷ, người vị hôn phu không phải xuất thân 'Cổ vũ thế gia' sao? Có thể hay không để cho hấn giúp ta hỏi thăm người?"

Chu Oánh Tâm đại hỉ, vội vàng nói.

Lâm Từ Vi trầm mặc chốc lát, nhẹ giọng mở miệng: "Hôn ước của chúng ta, trải qua huỷ bỏ."

"Huỷ bỏ?"

Chu Oánh Tâm nhất thời chấn kinh rồi: "Tại sao a?"

Lâm Từ Vi không muốn đi giải thích, hỏi: "Người muốn nghe được gì? Ta hỏi một chút ta. . . Bạn trai, nhìn hấn có biết hay không. . ."

"Nam. . . Bằng hữu. . . ?"

Chu Oánh Tâm triệt để choáng váng, hoá đá ở tại chỗ.

. . .

Vào giờ phút này, Vương Dật trải qua xuất đại doanh.

"Tổng ở trong mơ xuất hiện bóng người của người, như thế nào năng lực gặp lại người. . ."

Đột nhiên, điện thoại di động vang lên.

Hấn cảm lấy vừa nhìn, khoe miệng vì vì làm nổi lên, lập tức ấn xuống nút nhận cuộc gọi.

"Nhớ ta rồi?"

Vương mẫu người ha ha cười, nhìn qua có chút vô liêm sỉ.

"Không cái chính kinh. . ."

Đầu kia Lâm Từ Vi không khỏi khẽ gắt, sau đó nói: "Vương Dật, người có phải là ở Thiểm Nam?"

"Hà?"

Vương Dật không khỏi sững sờ: "Thiên Nhi nói cho người?"

"Người đừng đề cập với ta nàng. . ."

Lâm Từ Vi tức giận nói: "Ta không muốn nghe đến danh tự này. "

"Hay lắm. . ."

Vương mẫu người bắt đầu đi, giờ tay nặn nặn mi tâm, nói: "Ta thăm dò cái này Đường đại đại mộ, hiện tại trải qua xuất đến rồi."

"Có phát hiện gì không?"

Lâm Từ Vi nhất thời hứng thú.

Vương Dật không khỏi nhún vai một cái: "Khỏi nói, kỳ vọng càng lớn, thất vọng càng lớn. . ."

"Ồ. . ."

Lâm Từ Vi khẽ đáp lời, trầm mặc chốc lát, sâu xa nói: "Vương Dật, ta nghĩ cầu người sự kiện."

Chương 573: Diễn kịch

"Ồ?"

Vương Dật rất kinh ngạc: "Có việc cầu ta?"

"Ừm . . "

Lâm Từ Vi khẽ đáp lời, nói: "Chính là. . . "

"Chờ đã. . . "

Vương mỗ người đánh gãy đôi phương, con mắt hơi chuyển động, cười xấu xa nói: "Từ Vi, ngươi làm sao còn gọi ta Vương Dật?"

"A?"

Điện thoại di động đầu kia lâm MM rõ ràng sững sờ, lập tức hô hấp có chút vi trùng, không biết là bị tức đến hay vẫn là làm sao. . .

"Vô lại. . . "

Nàng kiều thoắt một tiếng, lập tức thấp giọng nói: "Lão công. . . "

"Ha ha. . . "

Kẻ này cười đặc biệt vô liêm sỉ, nói: "Nói đi, bất luận chuyện gì, lão công đều cho ngươi làm được."

"Thiết, nói hươu nói vượn."

Lâm MM rõ ràng không tin.

Vương mỗ người trước ngực ưỡn một cái, tỏ rõ vẻ tự tin nói: "Thật sự! Ngươi nói đi. . . "

Lâm Từ Vi trầm mặc chốc lát, hỏi: "Ngươi thật chứ?"

"Chính xác trăm phần trăm."

"Được. . . "

Lâm Từ Vi sâu xa nói: "Vậy ngươi cùng Liễu Thiên Nhi biệt ly đi."

Dát? ? ?

Vương mỗ người trong phút chốc hai ép, hoá đá ở nơi đó, cũng sẽ không bao giờ động.

Hắn gian nan nuốt nước bọt, cười khổ nói: "Ta Từ Vi tiểu bảo bối, ngươi mở ra cái khác lão công chuyện cười có được hay không?"

"Phốc. . . "

Bên kia Lâm Từ Vi không nhịn được yêu kiều, phương tâm có chút đi tiểu khí, thế nhưng sân tiếng nói: "Ai là tiểu bảo bối? Nhân gia lớn hơn ngươi hai tuổi có được hay không?"

"Đúng đúng, ngươi là đại bảo bối. . . "

Vương Dật vò đầu cười khổ: "Từ Vi, kỳ thực Thiên Nhi người rất tốt, nàng nếu có chỗ nào không bình thường, cũng là vô tâm. Ta tin tưởng, các ngươi hội ở chung rất tốt."

"Hảo , xem đêm ngươi gấp. . . "

Lâm Từ Vi sáng giọng: "Ta mới sẽ không chấp nhận với nàng."

Vương mỗ người gật đầu liên tục, đại khen: "Ta liền biết, Từ Vi đại bảo bối nhất người phiên dịch lý."

Nữ nhân phải dụ dỗ, đây là cái thiết luật, thiên cổ bất biến.

"Đi ngươi. . ."

Đúng như dự đoán, lâm MM nghe xong, phương tâm nhất thời đắc ý, nhưng giả ra nhẹ như mây gió cảm giác, nhẹ giọng nói: "Ta cầu ngươi sự tình, cùng Chu Oánh Tâm có quan."

"Chu Oánh Tâm?"

Vương Dật nhất thời kinh ngạc: "Ngươi. . . Sao nhận thức nàng?"

Lâm Từ Vi tức giận nói: "Đâu chỉ nhận thức? Quan hệ còn rất tốt đây, cô nàng kia thái gia gia nhưng là Hoa Hạ đại công thần."

Vương Dật trong nháy mắt toàn rõ ràng, não nhân nơi sâu xa 'Trái tim' lại bắt đầu bùng bùng nhảy lên lên.

"Các ngươi sẽ không là bạn thân chứ?"

Hắn vẫn còn có chút chưa từ bỏ ý định.

"Nói như thế nào đây?"

Lâm Từ Vi tựa như cười mà không phải cười nói: "Mấy người chúng ta từ tiểu cùng nhau ăn cơm, cùng đi công viên chơi, cùng tiến lên học, đồng thời đi dạo phố. . ."

"Hảo hảo, bảo bối. . ."

Vương mỗ người hẳn đều xuất đến rồi: "Đừng mấy cái, này một cái liền được rồi."

"Kê kê. . ."

Đầu kia Lâm Từ Vi cảm thấy thú vị, lại nhịn không được, lần thứ hai kiêu cười ra tiếng.

Nàng âm thanh rất trong veo, thấm lòng người phổi.

Vương Dật nghe được 'Tự nhiên', tâm tình tốt chút, nói: "Ngươi muốn cho ta làm thế nào?"

Lâm Từ Vi: "Cô nàng kia nói với ta, nàng muốn bái vào ngươi sư tôn môn hạ."

Quả nhiên!

Vương Dật bất đắc dĩ lắc đầu: "Ngươi đáp ứng rồi?"

Lâm Từ Vi: "Ta nói chỉ có thể hỏi một chút, không thể xác định. . ."

Ngài đều cố ý gọi điện thoại, ta còn năng lực bác ngươi mặt mũi?

Vương Dật trong lòng lâm bầm một câu, nói: "Được rồi, ta có thể đi xe chỉ luân kim, nhưng nàng năng lực không thể tiến vào tông môn, xem hết tạo hóa."

Lâm Từ Vi nhất thời đại hi: "Vương Dật, cảm ơn ngươi!"

"Hả?"

Vương mỗ người lông mày nhíu lại, cố ý đem tiếng tuyên tăng cao: "Ngươi gọi ta cái gì?"

Tùng Sơn lâm MM hướng điện thoại di động làm cái đáng yêu tiểu mặt quỷ, sau đó nhìn chung quanh một chút, nhẹ giọng hoán: "Lão công. . ."

"Này liền đối với, đến, hôn một cái. . ."

Vương mỗ người lần thứ hai khôi phục vô liêm sỉ đáng đáp, khả khả cười.

. . .

Nơi đóng quân Tây Nam chếch.

Một cái thân ảnh yếu diệu chấp hai tay sau lưng, mặt cười buông xuống, ở nơi đó đi tới đi lui, tựa hồ đang cùng nhân.

"Ngươi còn rất lợi hại, dĩ nhiên tìm tới Lâm Từ Vi."

Đứng vào lúc này, một thanh âm chậm rãi bay lên.

Chu Oánh Tâm bỗng nhiên giờ lên mặt cười, đột nhiên xoay người.

Vương mẫu người đứng ở hơn 10 mét ngoài, tức giận nhìn đối phương.

Chu Oánh Tâm phần môi giật giật, tựa hồ muốn nói gì, cuối cùng nhưng là nhin xuống, lập tức mặt cười giương lên, khóe môi nhân thể làm nổi lên, một mặt tiêu đắc ý.

Cái chết!

Vương mẫu người thấy nàng dáng vẻ sau, nhất thời khó chịu, trong lòng một trận xoa hóa.

"Tái kiến!"

Hắn không nói hai lời, xoay người rời đi.

Này biến số rất kinh người, Chu Oánh Tâm ngẩn ngơ, vội vàng đuổi về phía trước, ngăn trở đối phương đường.

Vương mẫu người dừng bước lại, khóe mắt một đáp: "Làm gì?"

Chu Oánh Tâm cặp môi thom một đố, tức giận nói: "Người làm gì thế đi?"

"Thực sự là chuyện cười. . ."

Vương mẫu người mặt mày một tà: "Ta đi nơi nào, ăn nhập gì tới người?"

Chu Oánh Tâm cặp môi thom đô càng cao hơn: "Người như bỏ lại ta mặc kệ, ta liền nói cho Từ Vi tỷ tỷ đi."

"Cứ việc đi nói."

Vương mẫu người thật sự không nói gì: "Liền người này tâm tính, còn muốn tu tiên? Bé ngoan ngốc ở thế tục đến trường hảo. . ."

"A?"

Chu Oánh Tâm nhất thời choáng váng.

Vương Dật không muốn sẽ cùng đối phương dây dưa, nghiêng người liền phải rời đi.

"Sư huynh, người đừng đi. . ."

Chu Oánh Tâm chân tâm hoảng rồi, một phát bắt được đối phương cánh tay.

"Buông ra, ta không phải sư huynh người. . ."

Vương Dật cánh tay nhẹ nhàng vung lên.

"A. . ."

Đột nhiên, Chu Oánh Tâm duyên dáng gọi to một tiếng, thân thể thuận lực đẩy ra, 'Phù phù' một tiếng ngã xuống đất.

"Hà?"

Vương Dật không khỏi cả kinh.

Chính mình căn bản không sử dụng sức lực a.

"Người bắt nạt ta, ô. . ."

Lại nhìn chu MM, trực tiếp nằm trên mặt đất, riu rít khóc đã dậy rồi.

Ngẩn ngơ giật mình qua đi, Vương mẫu người phát hiện đối phương đang diễn trò, không chỉ có lại vừa bực mình vừa buồn cười.

Chu Oánh Tâm 'Khóc' sau một lúc, cảm giác bên cạnh không có động tĩnh, nghiêng đi mặt cười, trộm đạo vừa nhìn, vừa vịn đón nhận người nào đó ánh mắt.

Bức tranh thật sự rất lúng túng.

"Ồ. . ."

Nàng nhất thời khóc càng thêm 'Thương tâm gần chết' .

Vương Dật do nàng xướng 'Kịch một vai', trong lòng âm thầm tính toán.

Lâm Tử Vi mặt mũi nhất định phải cho.

Huống hồ này Chu Oánh Tâm rất nặng tình thân, từ nàng đối với tỷ tỷ mình sự tình trên, liền có thể nhìn ra tất cả.

Người toán không sai, chính là quá giáo hoạt , cùng Sơn Vô Lăng có liều mạng.

Chu Oánh Tâm 'Khóc' sau một lúc, thấy đối phương không có động tĩnh, lần thứ hai trộm đạo nhìn lại.

"Đừng diễn , lên. . ."

Vương Dật bất đắc dĩ phát tay một cái.

"Há, tốt. . ."

Chu Oánh Tâm biết không có thể quá phận quá đáng, mím mím môi, thăm thăm đứng dậy.

Vương Dật quan sát đối phương chốc lát, hỏi: "Người thật sự muốn tu tiên?"

"Ừm!"

Chu Oánh Tâm gật đầu liên tục: "Sư huynh, người nhất định phải tin tưởng ta. . ."

"Đừng gọi sư huynh của ta."

Vương Dật lần thứ hai phát tay: "Chưa từng nghe nói, tu tiên bá sư huynh."

"A?"

Chu MM nhất thời ngây người .

"Ta có thể mang người đề cử cho tông môn, nhượng Ngữ Cầm truyền cho người phép thuật. . ."

Vương Dật nói.

"Ngữ Cầm?"

Chu Oánh Tâm nói nhỏ, hỏi: "Là cái nữ ?"

Vương Dật gật gù.

"Nàng cùng người quan hệ gì?"

Chu Oánh Tâm tiếp tục đuổi theo hỏi.

"Người từ đâu tới nói nhảm nhiều như vậy?"

Vương Dật người lần thứ hai bất đắc dĩ .

"Không được, ta không cùng với nàng học."

Chu Oánh Tâm đỏ môi nói: "Cái này Ngữ Cầm rất khả năng cho ta làm khó dễ, nếu không có bá sư huynh quy củ, vậy. . . Ta liền bá người vì sư. . ."

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 574: Hảo ảm, hảo mạnh mẽ

"Nói hươu nói vượn!"

Vương mẫu người nhất thời khó chịu : "Ngữ Cẩm sư thúc vừa mỹ lệ lại ôn nhu, tuyệt không phải loại người như vậy. Còn nữa, chính ta còn học nghệ chưa tinh, như thế nào truyền cho người đạo pháp Tiên thuật?"

"Sư thúc?"

Chu Oánh Tâm trong nháy mắt kinh ngạc đến ngây người , giờ tay ô trên phần môi, một mặt khó có thể tin: "Thiên, người dĩ nhiên cùng mình trường bối. . ."

Chuyện này thực sự là quá. . .

Khe năm! ! !

Vương Dật điên rồi, chân tâm.

Cô nàng này tư tưởng sao như vậy xấu xa? Lại hướng về phương diện kia nghĩ.

Chỗ chết người nhất chính là, nàng dĩ nhiên đoán đúng ?

Hắn trực tiếp lấy điện thoại di động ra, cho Lâm Tử Vi gọi tới.

"Làm sao ?"

Điện thoại chuyển được sau, bên kia lâm MM có chút tiểu mờ mịt.

"Tử Vi, người cái này bạn thân, không thích hợp tu tiên. . ."

Vương Dật trực tiếp cho đối phương xác định tính.

Đối diện Chu Oánh Tâm mặt cười đại biến.

"A?"

Lâm MM càng mờ mịt : "Tại sao? Tử Vi nhỏ đến lớn, Oánh Tâm vẫn rất thông minh. . ."

"Nàng là quá thông minh. ."

Vương Dật nắm bắt mi tâm nói: "Ta vốn định đưa nàng mang nhập tông môn, có thể. . ."

"Tử Vi tỷ tỷ. . ."

Đột nhiên, Chu Oánh Tâm có chút tiểu sinh đột nhiên đánh quá điện thoại di động, quay về bên trong hô to: "Ta muốn bái bạn trai người vi sư. . ."

Lâm Tử Vi kinh ngạc: "Oánh Tâm, người. . ."

"Không thời gian do dự , ta đến giúp người nhìn hấn. . ."

Chu Oánh Tâm nhanh chóng nói, ánh mắt thỉnh thoảng nhìn về phía điện thoại di động chủ nhân.

"Đem điện thoại di động cho ta. . ."

Vương Dật nổi giận, ngập trời, tay phải hư không nhấn một cái.

"A!"

Chu Oánh Tâm cánh tay phải run lên, tay ngọc nhất thời không cầm nổi, tùy ý điện thoại di động bay khỏi.

"Tùy ý làm vậy, liền người đáng đáp này, còn muốn tu tiên?"

Vương Dật quét đối phương một chút, nói: "Tử Vi, ý của ta là. . ."

"Lão công."

Lâm Từ Vi nhẹ giọng đi đánh gãy, nàng trầm mặc chốc lát, mở miệng yếu ớt: "Ta đồng ý!"

"Hà?"

Vương mẫu người nhất thời mộng rạo rạo : "Ngươi đồng ý cái gì?"

Lâm Từ Vi: "Có người truyền thụ Oánh Tâm Tiên thuật, ta rất yên tâm. . ."

Dát? ? ?

Ngươi yên tâm cái gì oa?

"Như vậy sao được? Ta. . ."

"Lão công. . ."

Lâm Từ Vi lần thứ hai đi đánh gãy, nhẹ giọng nói: "Ngươi liền. . . Đáp ứng ta lần này."

Vương mẫu người nhìn chăm chú hư không, há miệng, nhưng cái gì cũng không nói ra được.

. . .

Thương di trên mặt đất, một nam một nữ chậm rãi tiến lên.

Nam anh tuấn, nữ kiều mị, nhìn qua đi, cực kỳ giống một đôi tình nhân.

Có thể hai người nhưng là quan hệ thầy trò.

Vương Dật hiện tại rất không nói gì, thật sự rất không nói gì.

. . .

1 giờ trước.

Hắn không đành lòng từ chối Lâm Từ Vi, liền từ Chu giáo thụ bên kia ra tay.

Ai nghĩ, đôi phương biết được tất cả sau, dĩ nhiên so với tôn nữ còn kích động: "Ta đồng ý, kính xin Vương tiên sinh, giúp lão hủ hảo hảo quản giáo quản giáo nha đầu này. . ."

Khe nham! ! !

Vương mẫu người chấn kinh rồi: "Chu lão tiên sinh, con đường tu tiên gồ ghề khó đi, mời ngài nhất định phải cân nhắc."

"Lão hủ rõ ràng!"

Chu giáo thụ dương thiên trường thân: "Có thể kháo cổ công tác, căn bản không phải cô gái làm ra, có tỷ tỷ nàng liền được rồi. Huống hồ, nha đầu này vẫn mê muội trộm mộ tiểu thuyết, còn lên lút mua thật nhiều hắc lừa móng. Nàng như ở lại chỗ này, rất có thể sẽ phạm sai lầm."

"Gia gia, ngài biết rồi?"

Chu Oánh Tâm nhất thời hoa dung thất sắc.

"Hảo rồi!"

Chu giáo thụ tay áo lớn vung lên: "Còn không mau mau đệ trà bái sư?"

Chu Oánh Tâm bĩu môi môi, pha hảo một chén trà, hướng người nào đó đi đến. . .

"Chu giáo thụ, lấy thân phận địa vị của ngài, hoàn toàn có thể an bài càng tốt hơn công tác. . ."

Vương Dật hay vẫn là chưa từ bỏ ý định.

"Vương tiên sinh liền không cần khách khí. . ."

Chu giáo thụ cười ha hả nói: "Có người ở, ta yên tâm"

Ai khách khí với ngươi ?

Vương mỗ người nghe xong, trực tiếp khóc.

...

"Sur phụ, chúng ta đây là đi nơi nào a?"

Chu Oánh Tâm công lấy cặp kia tay nhỏ, tế quan sát kỹ đối phương một trận, tiếng cười mở miệng.

Lúc này nàng mặt cười đỏ bừng bừng, phương tâm vừa căng thẳng, lại hưng phấn: Thật sự rất đẹp trai, so với Yên Kinh những cái kia công tử có khí chất hơn nhiều.

"Về nhà!"

Vương Dật không mặn không nhạt đạo, trong lòng tính toán như thế nào cùng các lão bà giải thích.

'Xi '

Đúng vào lúc này, bóng trắng lấp lóe, thỏ xuất hiện .

"Nó lại xuất đến rồi. Sur phụ, đây là cái gì thỏ?"

Chu Oánh Tâm đã biến thành hiếu kỳ bảo bảo.

"Bản vương không phải thỏ."

Thỏ nổi giận, hướng đối phương rống to.

"A? Thật đáng yêu. . ."

Chu Oánh Tâm không những không bị dọa đến, trái lại duyên dáng gọi to một tiếng, duỗi ra hai tay, nâng lên đối phương này viên đầu to lớn.

Thỏ sững sờ, lập tức hai con ngươi nheo lại, lừa môi khô khè có tiếng.

"Kê kê. . ."

Chu Oánh Tâm bị đùa yêu kiều không ngừng, nhân thể đưa nó lâu vào trong ngực.

Sau một khắc.

Thỏ con mắt nhắm lại , tựa ở đối phương bộ ngực mềm trên, một mặt thoải mái được lợi.

Vương Dật lười đi để ý tới, tự mình tiến lên.

Một lát sau, thỏ mở hắc đồng, hỏi: "Thật trở lại?"

"Phí lời, về gia còn giả bộ ?"

Vương Dật tức giận nói.

Thỏ trầm mặc chốc lát, mở miệng lần nữa: "Còn nhớ Khúc Uyển Thanh sao? Chính là đoạt nàng nội đan cái kia. . ."

"Hả?"

Vương Dật không chỉ có mờ mịt: "Ngươi đề nàng làm gì?"

Thỏ khu tị nói: "Nàng sắp chết rồi. . ."

"Cái gì?"

Vương Dật nhất thời cả kinh: "Chuyện gì xảy ra?"

Thỏ dò ra tay nhỏ, chỉ chỉ phía trước hư không: "Này lý có một mặt bình phong, dẫn tới trung thiên thể giới, Khúc Uyển Thanh cùng mấy cái tư chất không sai tiểu nha đầu ở nơi đó, các nàng gặp gỡ Thú triều, nhanh không kiên trì được ."

"Bên trong có cấp mấy yêu thú?"

Vương Dật trầm giọng hỏi.

"Này cổ Thú triều kích thước không lớn, chỉ có một con tam cấp đỉnh cao yêu thú mà thôi, có thể này mấy cái nha đầu tu vi quá nông . . ."

Thỏ đang khi nói chuyện, ngấm đối phương một chút.

"Tam cấp đỉnh cao? Này thì tương đương với Kim Đan hậu kỳ."

Vương Dật nói nhỏ.

"Ha ha. . ."

Thỏ nhe răng cười nói: "Trước người đoạt nàng yêu thú nội đan, xem như là nợ một cái nhân tình, lần này vừa vãn trả lại. . ."

Nó trong thanh âm, mơ hồ có chứa đầu độc tâm ý.

"Có đạo lý. . ."

Vương Dật gật gù, không có chút gì do dự.

Như ở nguyên lai, hấn nhất định sẽ cân nhắc một phen, hiện tại thì lại khác .

Chính mình vốn là bị mấy nữ mờ ám, làm đầu óc nớ, bây giờ lại thêm ra cái nữ đồ đệ. . .

Vương Dật cảm giác, tương lai sinh hoạt một mảnh 'Hắc ám' .

Hấn tâm có tà hỏa, cần phải đi 'Phát tiết' .

"Sư phụ, cái kia khúc muện thanh nhìn có được hay không?"

Mà chu MM đề ý nhất chính là cái này.

"Trường cùng quý đứng thế. . ."

Vương Dật thuận miệng trả lời chắc chắn, nhìn về phía thỏ: "Mở cửa!"

"Khà khà. . ."

Thỏ cười quái dị mấy lần, mở ra miệng rộng, phun ra một đạo thần bí chùm sáng.

"Vù. . ."

Hư không run rẩy, nổi lên tầng lớn gợn sóng.

"Theo sát ta. . ."

Vương Dật đưa tay ra, kéo 'Ái đồ' non mềm tay ngọc.

Hấn bản vô tâm, có thể Chu Oánh Tâm mặt cười, nhưng đằng một tý đỏ, tâm như nai con giống như loạn nhảy không ngừng.

Nàng chưa từng cùng khác phái kéo qua tay, này hay vẫn là lần thứ nhất.

'Hảo ấm, hảo mạnh mẽ. . .'

Chu Oánh Tâm lung tung nghĩ, nhất thời lại có chút ngây dại.

Vương Dật nào có biết những này? Mang theo nàng tiến vào này phiên Thiên Thế Giới trong.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 575: Ta lão Vương đến vậy

Vô tận mệnh mỏng, cuộc đời thăng trầm?

Thương di trên mặt đất, đêm mãi không hết bóng đen hướng một phương hướng chạy chồm, chỗ đi qua, khắp nơi gào thét.

Mà phía trước hư không, yêu ma quỷ quái, ngự kiếm Phi Hồng, đao ảnh ngang dọc.

Tiếng hô, tiếng hét phần nộ, tiếng mắng chửi, nối liền không dứt. . .

Đây là một bức bi liệt bức tranh.

Này lý có phi mãng ngang trời, cũng có ma tri lâm thế, càng có một ít chưa từng gặp sinh linh.

Đây là một đám tam cấp đỉnh cao yêu thú, chúng nó điên cuồng xông tới đầy trời hào quang, tiếng hú chấn động thiên.

Hon mười bóng người, ở hư không trần trọc xê dịch, liều mạng chống đỡ xung kích.

Dưới chân bọn họ, nằm hơn hai mươi người, có một ít trải qua ngã xuống, chịu khổ thú hôn.

Cũng có một chút hơi thở mong manh, sinh mệnh sắp tới phần cuối.

"Đáng ghét!"

Một cái Trúc Cơ chín tầng thanh niên không cam lòng rống to: "Sao có này rất nhiều tam cấp yêu thú?"

"Hừ, nếu không là người đưa ra cùng 'Thánh nữ liên minh' đồng hành, chúng ta há có thể rơi vào tuyệt cảnh?"

Một người thanh niên khác hướng con giận uống.

"Cút!"

Mở miệng trước thanh niên nổi giận: "Lúc đó người so với ai khác đều hưng phấn, hiện tại nói với ta cái này?"

"Hảo rồi!"

Một tên Trúc Cơ đỉnh cao rống to: "Ít nói phí lời, chuyên tâm ứng địch. . ."

Cùng lúc đó.

Mười mấy mét ngoại, tứ bóng người đẹp dễ xuyên qua hư không.

Khúc Uyên Thanh liền ở trong đó, còn lại ba nữ đều ăn mặc trường sam màu trắng, các nàng tuổi tác không lớn, vóc người yếu điệu có hứng thú, eo nhỏ nhắn nơi mọc có một cái ngọc bội, mặt trên có khắc 'Thánh' chữ.

"Thiên hồng quán lãng. . ."

Trong đó một cô thiếu nữ khẽ kêu, giờ lên tay ngọc, lòng bàn tay hướng về thiên.

'Hồng. . .'

Trong phút chốc, trên người nàng bùng nổ ra hào quang chói mắt, một đạo bảy màu cầu vồng phóng lên trời, đón đánh vọt tới bóng đen.

Trong nháy mắt tiếp theo.

'Ầm ầm. . .'

'Gào. . .'

Trên chín tầng trời, hào quang nhào sóc, bóng đen đón bị đánh bay, mà thiên hồng cũng đột nhiên tan vỡ.

"Phốc. . ."

Thiếu nữ nặt cười giương lên, phun ra một ngụm máu tươi, thân thể yếu kiều hư không bay ngang.

"Mộ Dung tỷ tỷ. . ."

"Tỷ. . ."

"Sở Sở. . ."

Ba nữ kinh hãi, vội vàng bay tới, ôm lấy y nhân.

'Gào. . .'

'Hồng. . .'

Đúng vào lúc này, lại có hai con sinh linh vọt tới.

"Lưỡng vị tỷ tỷ, chăm sóc tốt Mộ Dung tỷ tỷ. . ."

Khúc Uyển Thanh mặt cười phát lạnh, đột nhiên xoay người lại, thông thể run lên.

'Hồng. . .'

Trong phút chốc, một luồng ánh xanh phóng lên trời, chúng nó hư không tự tổ, hình thành một viên đường kính năm mét nửa trong suốt hình cầu, đem tứ nữ hộ ở bên trong.

Thân thể dị tượng chi thủy —— hoa luân màn trời.

Hai con sinh linh trong nháy mắt đụng vào.

'Xi xì xì. . .'

Trong nháy mắt, cầu mặt ngoài thân thể nổi lên tầng lớn gọn sóng, kỹ năng bơi pháp tắc một trận hỗn loạn.

"A. . ."

Khúc Uyển Thanh thân thể yêu kiều đại chiến, mặt cười càng trắng xám, một đạo đỏ sẫm theo khoe môi lướt xuống, thê mỹ tuyệt luân.

"Hồn. . . Trúng. . ."

Khúc Uyển Thanh cắn chặt hàm răng, nàng biết, chính mình kiên trì không được thời gian bao lâu.

"Uyển Thanh, kiên trì một chút nữa. . ."

Một cái khác thiếu nữ mặc áo trắng buông ra Mộ Dung Sở Sở, tay ngọc tự trước ngực đan điểm lục hợp, đan dệt thành ấn.

"Hạ Oanh tỷ tỷ, ngươi không thể lại lấy ra. . ."

"Kiều Kiều, chăm sóc tốt ngươi tỷ. . ."

Hạ Oanh hướng nàng khề kê, lập tức tay ngọc hợp lại.

'Vù. . .'

Trong phút chốc, một tia sáng trắng từ trên người nàng tỏa ra mà xuất. . .

. . .

Bên ngoài năm dặm.

Vương mẫu người ôm 'Ái đồ', hư không chìm nổi.

Hết cách rồi, đối phương không biết bay, hấn lại muốn nhìn rõ ràng một ít, vì lẽ đó. . .

Vào giờ phút này.

Chu Oánh Tâm hàm mặt cười, đều đến bộ ngực, cùng nào đó vỗ đánh vào cùng nhau.

Nàng trải qua tu không được không được.

Trái lại tỏ.

Kẻ này hai con người híp thành một đường, đầu không đứng ở đối phương mặt cười trên ma sát, vui đến quên cả trời đất.

"Vũ Vương, ngươi muốn âm ta?"

Vương mẫu người bỗng nhiên trầm giọng nói.

"Hà?"

Thỏ hai con người trừng, khu tị nói: "Ngươi có ý gì?"

Vương Dật chỉ hừ không, quát to: "Này TM là một con tam cấp yêu thú? Ngươi có hay không đếm xem? Một loại thập tam không nhận rõ?"

Thỏ nghe xong, nhất thời một mặt khinh bỉ: "Vừa nãy xác thực không nhiều như vậy, làm sao, ngươi sợ?"

"Ai sợ . . ."

Vương Dật lạnh lùng nói: "Đang cùng ta ý."

Hắn hiện tại dĩ nhiên Kết Đan, những cái kia yêu thú tuy có thể so với Kim Đan đỉnh cao, nhưng mình được Đại Thánh truyền thừa, bây giờ vừa vận thử một lần ngưng đạo.

Bất quá, Vương Dật vừa mới tới đây, liền có dũng khí khiếp đảm cảm giác.

Nó không nói được, đạo không rõ, nhưng thật sự tồn tại.

"Khà khà, này là được rồi. . ."

Thỏ nở nụ cười, rất quái lạ, hắc đồng lơ đãng liếc về phía năm dặm ngoại một cái nào đó nơi.

Này lý, thành linh trạm có một cái hình người bóng đen, nó ẩn núp ở quần thú bên trong, ngóng nhìn thiên khung, vẫn chưa ra tay.

Bởi cự ly quá xa, vì lẽ đó Vương Dật vẫn chưa phát hiện.

"Luôn cảm giác cái tên nhà ngươi ở hãm hại ta. . ."

Vương mẫu người lăm bắm một câu, giờ lên tay phải, từ trong tai nặn ra một vật.

Vật ấy lại té lại nhỏ, thông thể ngăm đen, chính là Như Ý Kim Cô Bổng.

Này được tuyệt thế Thần bảo sau, lấy làm gương Đại Thánh cách làm, đưa nó nắp trong trong tai.

Kim Cô bổng thật sự rất thần kỳ, trực tiếp dán nhĩ trên vách, căn bản sẽ không rơi xuống.

Hai người trong lúc đó, tựa hồ thành lập một loại nào đó cầu nối.

"Vũ Vương, thay ta chăm sóc tốt nàng. . ."

Vương Dật sau khi nói xong, quay về ngón tay thổi một hơi tức.

'Hô '

Trong tay hắn, trong nháy mắt xuất hiện một cái khoảng hai mét hắc kim trường côn.

"Ha, yên tâm hảo . . ."

Thỏ cười quái dị, trên người tỏa ra một luồng Hồng Mông chi tức.

Vương Dật nhân thể buông tay.

Chu Oánh Tâm hừ không chìm nổi, nàng cuối cùng giờ lên mặt cười, vô cùng đáng thương nói: "Sự phụ, ngươi. . . Ngươi đừng bỏ lại ta. . ."

"Vũ Vương hội hộ ngươi chu toàn, xem sự phụ như thế nào đánh quái. . ."

Vương mẫu người cười nói.

Hắn dù sao chỉ có mười sáu tuổi, mặc kệ trước làm sao không nguyện, bây giờ đem ở tiểu đồ đệ trước mặt đại phát thần uy, này sợi lòng hừ vinh tự nhiên mà thắng.

"Ồ. . ."

Chu Oánh Tâm cổ cổ phần quai hàm: "Vậy người cẩn thận chút. . ."

"Yên tâm hảo . . ."

Vương Dật đàn chân chỉ vào không trung.

'Hô '

Một đoàn mây mù đột nhiên xuất hiện.

"Yêu thú, ngày hôm nay coi như các người xui xẻo, ta lão Vương đến vậy. . ."

Trong mắt hấn bắn ra một đạo Phích Lịch tia điện, Kim Cô bổng bên hông xoay ngang, chân đạp mây mù hướng Thú triều hạt nhân xông thẳng mà đi.

. . .

"Phốc. . ."

Hạ Oanh phun ra một ngụm máu tươi, ở hư không ngã xuống.

"Hạ Oanh tỷ tỷ. . ."

Mộ Dung Kiều Kiều kinh sợ, tay ngọc nhân thể vung lên.

'Xi '

Hào quang lưu chuyển, cầu vòng vượt qua mệnh môn, vừa tiếp được Hạ Oanh.

Vào giờ phút này.

Ngoại trừ Mộ Dung Kiều Kiều, còn lại ba nữ hoặc ngồi hoặc chuyển ở cầu vòng trên, cũng không còn cách nào ra tay rồi.

"Khắc khắc. . ."

Hạ Oanh ho ra mấy ngụm máu tươi, giờ lên mặt cười, nhìn chăm chú phía trước, sâu thẳm nói: "Xem ra, chúng ta ngày hôm nay đi không được. . ."

Nàng âm thanh, tràn ngập vô tận đau thương.

Mà xa xa những cái kia thanh niên tu sĩ, cũng ngã xuống đến không đủ một nửa.

Bên trong đất trời, một mảnh bi vọng.

Khúc Uyên Thanh chính nhắm mắt khoanh chân, nghe được âm thanh, mở đôi mắt đẹp, lâm bảm khẽ nói: "Nhược Tiên tỷ tỷ các nàng ở, thì sẽ không. . ."

"Uống. . ."

Đúng vào lúc này, vô biên phía chân trời đột nhiên bay lên một đạo thét dài. Như hổ gầm, càn tạt long ngâm.

Trong nháy mắt tiếp theo.

Một bóng người, xuất hiện trên đời người trong mắt.

Vương Dật cầm trong tay Kim Cô bổng, cười mây đạp gió, xông thẳng mà đến.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 576: Vô địch thế

"Là ai?"

Bất kể là những cái kia thanh niên tu sĩ, hay vẫn là Thánh nữ liên minh MM môn, đều là rất là khiếp sợ.

"Vương . . Dật?"

Cầu vồng trên Khúc Uyển Thanh đôi mắt đẹp nhất thời trùng lên.

"Uyển Thanh, ngươi biết hắn?"

Hạ Oanh chính ngơ ngác nhìn kỹ bóng người kia, nghe vậy vội vàng nghiêng đi mặt cười.

"Ừm . . "

Khúc Uyển Thanh cắn phần môi, nhẹ nhàng gật đầu: "Hắn chính là. . . Vân Tiên đạo lữ."

"Cái gì?"

Mấy nữ nhất thời kinh ngạc.

Vân Tiên xuất hiện, kinh điểm hiện nay, toàn bộ cửu châu đều vì thế mà chấn động.

Thánh nữ liên minh nhận được tin tức sau, đối với nàng đại cảm thấy hứng thú, mà Vương mẫu người, cũng thành bị chú ý đối tượng.

Vân Tiên nam nhân, rốt cuộc là tình hình gì?

Bây giờ, các nàng cuối cùng nhìn thấy .

Cùng lúc đó.

'Gào. . .'

'Hống. . .'

Những cái kia tam cấp yêu thú dồn dập rống to, không hẹn mà cùng hướng hắn nhào tới.

"Ha, đến đúng lúc. . ."

Vương Dật trong mắt tinh mang bùng lên, rống to ở thiên, hai vai run run, Kim Cô bổng mang theo một thể sơn hà.

Trong phút chốc, vô tận hắc mang phóng lên trời, đại thể phá tiêu.

Sau một khắc.

'Oành oành. . .'

Hai con tới gần tam cấp yêu thú, trực tiếp bị đánh bay .

'Hống. . .'

Còn lại yêu thú thấy sau, không những không có bị dọa đến, trái lại gây nên nguyên thủy dã tính, càng thêm điên cuồng lên.

"Hưống thiên phá. . ."

Vương Dật hét dài, vung vẩy thành sơn.

Một cơn Phá Quân, hai, ba đoạn, tứ hợp tuyệt, ngũ hành diệt, sáu hồn chấn động bảy phách, thể áp Thiên Ngoại Thiên.

Sơn hà đảo ngược, hư không đổ nát.

'Oành oành oành oành. . .'

'Gào. . .'

'Gào gừ. . .'

Yêu thú môn thông thể chấn động mạnh, phát sinh thống khổ gầm rú, lần lượt bị Kim Cô bổng quét bay.

"Chết tiết. . . Nhân loại. . ."

Một con Ban Lan Cự Hồ gào thét đập tới, nó càng có thể miệng nói tiếng người.

Đây là một con tam cấp đỉnh cao Hồ Vương, nhanh như bên lôi, hành tẩu chớp giật, cực kỳ khủng bố.

Vương Dật thông thể cao tốc xoay tròn, hư không lướt ngang, trong nháy mắt tránh thoát đối phương lợi trảo.

"Hồng. . ."

Hồ Vương động tác nhanh nhẹn, thân thể một nín, chân trước lần thứ hai chém xuống.

"Cho ta nát tan. . ."

Vương Dật hét lớn, Kim Cô bổng từ dưới lên, đón đánh bất thể Phong Vân.

'Oành. . .'

To lớn tiếng va chạm đột nhiên bắn ra, hai người đồng thời bị đẩy lui mười mấy mét.

Hồ Vương chân trước, trực tiếp bị Kim Cô bổng oanh cái nát bét, máu tươi bắn ra bốn phía phun ra.

"Đáng ghét. . . Hồng. . ."

Nó nhất thời điên rồi, ngập trời, liều lĩnh lần thứ hai xông lên.

Mà còn lại yêu thú môn, cũng lần lượt đập tới.

"Hưong lạng phá. . ."

Vương Dật trong mắt nổi lên Phích Lịch tia điện.

Trong nháy mắt tiếp theo.

Vô cùng cương mang gào thét hư không, liên miên trùng điệp, đại thế ngập trời.

Bát hoang quét ngang, Cửu Cung chấn động, thập phương đều diệt, bách chuyển ngàn, vạn trượng hào quang lên, tam giới đều thất sắc.

Thiên kinh địa chấn, nhật nguyệt ảm đạm.

'Gào. . .'

'Hồng. . .'

Bao quát Hồ Vương ở bên trong, hết thảy yêu thú đều không chống đỡ được bức này xung kích, bị oanh cái đầu óc choáng váng.

Thời khắc này, Vương Dật phảng phất hóa thân làm vạn cổ Chiến Thần, có một loại vô địch thế.

Vào giờ phút này.

Tất cả mọi người choáng váng, thật sự choáng váng.

Những cái kia thanh niên tu sĩ từng cái từng cái há to miệng, trợn mắt ngoác mồm nhìn tất cả.

Mà Thánh nữ liên minh MM môn, vẻ mặt cũng rất đặc sắc, các nàng dồn dập trừng mắt con mắt, nhìn qua có chút Tiểu Ngốc manh.

Thiên, chuyện này quả thật chính là một con. . . Hình người hung thú.

"Sự phụ thật là lợi hại đây. . ."

Ngoài trăm thước, Chu Oánh Tâm hai tay nắm ở trước ngực, mặt cười đồ bưng bưng, kích động tột đỉnh.

Thỏ không có bất luận biểu thị gì, thân nhiên hút xì gà.

Đột nhiên, nó hai con ngươi hơi híp lại.

Cái kia sinh linh hình người, rốt cục bắt đầu động.

"Khà khà. . ."

Thỏ nở nụ cười, nhìn qua đặc biệt quái dị.

"Vũ Vương, ngươi cười cái gì?"

Chu Oánh Tâm nhất thời phát hiện, mờ mịt đi hỏi.

"Không có chuyện gì. . ."

Thỏ bắt xì gà, cười quái dị nói: "Sự phụ của ngươi có lợi hại hay không?"

"Ừm!"

Chu Oánh Tâm liên tục điểm thủ, mâu trong có dị thái lấp lóe: "Ta sự phụ là trong thiên hạ lợi hại nhất nam nhân."

Nàng ngưỡng mộ tâm ý, không chút nào hơn nữa che giấu.

Thỏ nghe xong, lửa môi nhếch càng to lớn hơn.

Ngoài trăm thước.

Vương Dật mới vừa đánh bay một con to lớn phi ngô công.

'Xi. . .'

Đột nhiên, tiếng xé gió vang, hư không đột nhiên ngưng trệ.

Vương Dật trong lòng bỗng nhiên nổi lên một luồng kinh hãi thuật, không chút suy nghĩ, đan chân một điểm, thân thể sát na phóng lên trời.

Hắn lảng không phiên cái té ngã, hạ xuống 10 mét ở ngoài, chìm nổi.

Vương Dật đối diện, xuất hiện một con 'Alien' sinh linh.

Nó thân cao gần như hai mét, thông thể đen thui, che kín vậy, ửng có nhân loại hai chân, mọc ra sáu tay, bàn ở trước ngực.

Sinh linh không có mũi, lỗ tai rất thánh trường, dưới cằm mọc ra một loạt răng nanh sắc bén, mắt đại như chuông đồng, không có con ngươi, mà là hoàn toàn trắng bạch, đỉnh đầu mọc ra ba con uốn lượn hắc giác.

Một cái trắng kiện cốt vĩ, ở nó phía sau run run không thôi.

Vương Dật nhất thời hút vào ngậm khí lạnh: Đây là cái gì?

Quan trọng nhất chính là, đối diện sinh linh yêu khí ngập trời, tuyệt đối không chỉ tam cấp.

Đây là tứ cấp yêu thú, thậm chí là. . . Ngũ cấp?

Này giỏi ă!

Vương Dật sau khi suy nghĩ cẩn thận, nhất thời vừa giận vừa sợ, nghiêng mặt đi, hét lớn: "Vũ Vương, ta cần một cái giải thích."

"Khà khà. . ."

Trăm mét ngoại thỏ cười quái dị không ngừng, hướng Chu Oánh Tâm nói: "Tiểu mỹ nữ, chúng ta lui về phía sau chút."

Chu Oánh Tâm tuy rằng không thấy rõ sinh linh, nhưng có thể phát hiện này một chỗ không gian, phát sinh kỳ dị vận vẹo, không khỏi lo lắng nói: "Vũ Vương, ta sự phụ hắn. . ."

"Chính ngươi đều nói rồi, sự phụ của ngươi rất lợi hại."

Thỏ thần nhiên nói, tay nhỏ hướng phía sau vừa thu lại.

'Hô '

Bao vây hai người kết giới cầu một trận rung động, thể nhưng lui về phía sau 30 mét.

Cùng lúc đó.

Những cái kia thanh niên tu sĩ cùng Thánh nữ liên minh MM môn, trong lòng một trận run rẩy, đến từ sâu trong linh hồn.

Bạn hẳn biết, này con sinh linh như vừa bắt đầu liên động thủ, ai cũng sống không tới hiện tại.

"Nhân loại, người. . . Rất hành. . ."

Đột nhiên, sinh linh mở miệng, âm thanh rất sắc bén, tự trừng mình.

"Mẹ! Lại bị thô hãm hại. . ."

Vương tử người không có thời gian để ý, mà là chậm rãi giờ lên tay phải.

Đột nhiên, hắn tựa hồ nhớ ra cái gì đó, bỗng nhiên quay đầu, lớn tiếng nói: "Các người coi như cái gì cũng không thấy, càng chớ nói ra ngoài. . ."

Mọi người nhất thời sững sờ.

"Hắn có ý gì?"

Một cái Trúc Cơ đỉnh cao thanh niên mờ nhạt nói nhỏ.

Cầu vồng bên trên, Hạ Oanh bỗng nhiên tiến lên một bước, kêu: "Vương Dật, yêu thú này rất khủng bố, người. . . Cẩn thận. . ."

Vương Dật ánh mắt chuyển động, nhìn về phía đối phương.

Bốn mắt đan dệt, Hạ Oanh khuôn mặt đỏ lên, khẽ vuốt cằm, giờ lên tay ngọc, liêu dưới trên trán vì loạn mái tóc. . .

Mà còn lại ba nữ, đều là kinh ngạc đến ngây người.

Hạ tỷ tỷ nàng. . .

Vương Dật thu hồi ánh mắt, lần thứ hai nhìn về phía sinh linh, tay phải bỗng nhiên nắm chặt.

'Oanh '

Bao cổ tay đột nhiên vỡ vụn, hóa thành vạn ngàn đồng khí, phiêu miểu ở bên trong đất trời.

"Hà?"

Đối diện sinh linh nhất thời sững sờ, sáu tay ở trước ngực buông xuống.

'Phách lý cách cách. . .'

Một trận tiếng vang lạnh lạnh sau. . .

Vương Dật cánh tay phải vùng mạnh hừ không.

'Hống. . .'

Vô tận liệt diễm phóng lên trời, mười trượng hồng phong gào thét mà xuất, tác động mấy đời mấy kiếp?

Từ Tự long cổ lưỡi mâu chỉ thiên khung, thế hỏi mệnh mệnh.

Bốn phía hoàng kỳ chậm rãi hiện ra, chúng nó đón gió run run, mặt trên sao chép bốn chữ lớn: Ta yêu lão bà.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 577: Chiến thuật

Trên một khắc, trong lòng mọi người còn chấn động không tên đây.

Thánh nữ liên minh MM môn, bị đồng Giáp hồng phong sâu sắc hấp dẫn , Hạ Oanh mâu trong càn là nổi lên điểm điểm tinh quang.

Thật sự hảo có mô hình.

Bực này nam nhân, thể gian ít có.

Có thể trong nháy mắt tiếp theo, bọn hắn kinh ngạc đến ngây người , đỉnh đầu có vô tận dương đã chạy như bay mà qua.

Ta yêu lão bà?

Yêu lão bà?

Lão bà?

Bà?

Chuyện này. . . Đây là cái gì yêu ma quỷ quái?

Hạ Oanh phấn môi há hốc liên hồi, nhìn chăm chú này bốn cái chính Khai, cái gì cũng không nói ra được.

"Làm sao hơn nhiều. . . Cái này. . . ?"

Khúc Uyển Thanh cũng rất giật mình, mờ mịt mở miệng nói.

"Ta sư phụ có phải là thay đổi?"

Hơn một trăm mét ngoại, Chu Oánh Tâm trừng mắt đôi mắt đẹp, liễu mạng muốn nhìn rõ, nhưng nàng là phạm tử, cái gì cũng không nhìn thấy.

Thỏ nghe vậy, dò ra chỉ tay, điểm ở trên người đối phương.

Chu Oánh Tâm thân thể yêu kiều rung động, sau một khắc. . .

"Ta thấy rồi!"

Nàng không khỏi duyên dáng gọi to, sau đó liền ngây người : "Đây là Tề Thiên Đại Thánh trang phục? A? Ta yêu lão bà. . . ?"

Chu MM nhất thời ngẩn ngang .

"Cái kia chiến giáp tuy rằng gia trị ba phần mười sức chiến đấu, nhưng đối phương là ngũ cấp sơ kỳ yêu thú, tương đương với nhân loại Thần Khiếu cảnh cường giả. Tiểu tử này nếu không động chút suy nghĩ, tuyệt bức đánh không lại. . ."

Thỏ khu tị, nói ra cần khôn sở hướng về.

Cùng lúc đó.

Vương Dật tai nghe bát phương, càn là nghe được đưa kia.

"Mẹ! Chết thỏ, các người. . ."

Hắn chửi bới một câu, bắt đầu suy nghĩ đối sách.

Đối phương nói không sai, chính mình tuy rằng tăng lên thực lực, nhưng ở ngũ cấp yêu thú trước mặt, kì thực nhược ép một cái.

Trái lại đối diện sinh linh.

"Chuyện này. . . Không phải là loài người pháp khí quần áo, người đến cùng là ai. . . ?"

Nó chậm rãi mở miệng, phi thường khiếp sợ.

Vương Dật không đáng hồi phục, khẩn nhìn chăm chú đối phương, rất nhanh liền lòng sinh định số.

Hắn đột nhiên giơ tay lên đến, nhỏ xuống tam cọng tóc, thôi thúc bí thuật, thể nhưng há mồm thổi một hơi. . .

'Xì xì xì . . '

Ba đạo đồng Giáp hồng phong, xuất hiện ở Vương mỗ người trước mặt.

Tướng mạo của bọn họ cùng bản tôn giống nhau như đúc, nhưng cũng về mặt khác nhau.

Nhưng thấy, phân thân một tướng Kim Cô bổng thả nằm ở gáy trên bả vai, hai tay đặt ở bổng thể hai đầu, một mặt hung hăng nhìn sinh linh.

Mà phân thân thứ hai ngồi xồm ở hư không, Kim Cô bổng đi ngang qua ngực chân khe hở, hai tay đặt ở trên đầu gối, cũng là một mặt hung hăng.

Lại nhìn phân thân tam, hấn đem Kim Cô bổng bình nằm ở tay phải, tay trái chỉ hư không, chếch thủ nhắm mắt.

Ba bộ phân thân một cái so với một cái trang bức.

Thanh phong tiêu tiêu dịch thủy hàn, như vậy kinh biến quá không nói gì.

Thảo! ! !

Vương mỗ người nhất thời phong ép, ngập trời.

Chính mình làm sao lấy ra loại này hai hàng? Quá hấn mẹ hăm hại.

Mà mọi người, dĩ nhiên ngốc không thể có ngốc .

Đây là. . . Thuật phân thân?

Đối diện sinh linh tắc sợ hết hồn.

Nó là ngũ cấp yêu thú, tất nhiên là nhìn ra này mấy cỗ phân thân, khí tức tuy không bản tôn cường, có thể mỗi một cái đều có chính mình đạo ý, rất độc lập.

Đây là cái gì?

"Vô liên si! Các ngươi ở này hành trang tao cho ai xem?"

Vương mỗ người nổi giận, hướng ba cái 'Chính mình' rống to.

"Gấp cái gì? Không thấy ta chính đang nổi lên sao?"

Phân thân cong lên mắt bản tôn.

"Tên kia là kẻ địch? Ngươi đùa gì thế? Nó lợi hại như vậy, chúng ta sao có thể có thể đánh được?"

Phân thân hai hướng bản tôn bắt đắc dĩ lắc đầu, mưng đầy 'U oán' .

'A . . A . . A . . '

Thời khắc này, Vương mỗ đầu người đỉnh phảng phất có vô số ô nha kêu to bay qua, hấn cái trán gân xanh bính lên, dĩ nhiên bị tức điên rồi.

"Ha ha ha. . ."

Hơn một trăm mét ngoại thổ cười ngửa tới ngửa lui, đều sắp đau sốc hông .

Mà chu MM tắc mờ mịt nhìn sư phụ cùng phân thân, đôi mắt đẹp trong nháy mắt, thật là đáng yêu.

Bức tranh một trận lúng túng.

"Phù phù. . ."

Cầu vòng trên phương Đông Sở Sở không nhận được yêu kiều: "Vân Tiên nam nhân, đương thật. . . Thú vị vô cùng. . ."

Hạ Oanh mím mím phấn môi, không có động tĩnh.

Cùng lúc đó.

"Được rồi. . ."

Phân thân tam rút cục mở mắt ra: "Hay vẫn là làm việc đi, ai vận khí kém ai lên trước, bắt đầu, tặng đá. . ."

"Cây kéo. . ."

Phân thân một rất phối hợp, đuổi ra hai chi.

"Bố. . ."

Phân thân hai theo làm

"Ha ha. . ."

Sinh linh thấy sau, rút cục thư giãn, ngửa mặt lên trời cười to.

"Cơ hội!"

Đột nhiên, ba bộ phân thân đột nhiên nổ lên, vung vẩy trong tay Kim Cô bổng, hướng đối phương xông thẳng mà đi.

"Cho lão tử đi chết. . ."

Phân thân một mặt trước hất mang bùng lên, đem Kim Cô bổng vũ xuất một vùng thế giới đại thế.

"Trăm người mệnh!"

Phân thân hai vọt tới sinh linh bên trái, trong tay côn ảnh mê ly, hướng về đối phương vai quét ngang mà đi.

"Đoạn người căn. . ."

Phân thân tam nhanh như tia chớp đi tới sinh linh hậu thân, hai tay nắm côn, hướng nó cốt vĩ mạnh mẽ chém xuống.

Biến số chớp mắt tới gần, sinh linh còn duy trì cười to tư thế, ba bộ phân thân dĩ nhiên vọt tới.

"Hả? Đáng ghét. . ."

Sinh linh phản ứng rất nhanh, nó đại tiếng rống giận, hai con quả đấm to lớn đón lấy phân thân một.

Quyền kinh quá liệt, mà lại nhanh như chớp giật, chỉ nghe 'Oành' một tiếng, phân thân một còn chưa bắn trúng đối phương, liền bị vô tình đánh tan, biến mất trong vô hình.

Mấy tiết đoạn phát, theo gió mà rơi.

'Àm Àm. . .'

Lưỡng tiếng nổ lần lượt xuất hiện, mặt khác hai cỗ phân thân, tác bắn trúng sinh linh vai cùng phần cuối.

"Muốn chết!"

Sinh linh trong mắt nổi lên ngạt trời hung lệ, nhanh chóng đuổi ra hai con hắc trảo, nắm lấy phân thân hai cánh tay cùng bắp đùi.

"Cho ta nát tan!"

Nó rống to, hai tay dùng sức kéo một cái.

'Oành. . .'

Phân thân hai nhất thời không chịu nổi, trực tiếp biến mất rồi.

"Không thể nào, vừa đối mặt đều không chống đỡ nổi?"

Vương mẫu người hoảng rồi, bỗng nhiên nhỏ xuống một đồng tóc, liên tục thôi thúc bí thuật.

Trong thời gian ngắn, lại có hai cỗ phân thân nhằm phía sinh linh.

"Ta xem là người biến hoá nhanh, hay vẫn là bản tôn diệt nhanh. . ."

Sinh linh hung tính quá độ, thân thể khổng lồ trần trọc xê dịch, thẳng thắn thoải mái, liên tục tiêu diệt những cái kia phân thân.

Rất nhanh, Vương Dật trong tay tóc sở còn lại không có mấy, hẳn không có tiếp tục đi rút, mà là

'Khà khà' nở nụ cười.

Coi như đối phương chuyển qua thân thể, quay lưng chính mình sát na.

Vương Dật dưới chân bỗng nhiên giẫm một cái, cầm trong tay Kim Cô bổng, như là ma nhằm phía đối phương.

Hắn thoáng qua vừa đến, lúc này sinh linh vừa tiêu diệt một bộ phận thân, đang muốn xoay người lại.

"Đi giời ạ!"

Vương mỗ người sử dụng bú sữa khí lực, đem Kim Cô bổng luân tròn trịa, hướng đối phương đỉnh đầu mạnh mẽ đập xuống.

Sinh linh đến cùng là ngũ cấp yêu thú, yêu uy ngập trời. Nó nhất thời phát hiện phía trên kinh phong lâm liệt, không gian đều phát sinh vận vẹo, cùng với trước rất khác nhau, không chỉ có hơi sững sờ.

Sau một khắc. . .

'Coong. . '

Kim Cô bổng một mặt, mạnh mẽ nện ở trên đầu nó.

Này cổ nổ tung lực quá kinh người, lại lóe ra đóm lửa.

Sinh linh bột kính rõ ràng hướng phía dưới một tòa, thân thể không hề xuất hiện chấn động mạnh.

Sấn nó bệnh muốn nó mệnh.

Vương mỗ người biết rõ này lý, lẳng không nhảy lên, giờ lên cao Kim Cô bổng, sau đó mạnh mẽ đập xuống.

"Này. . ."

'Coong!'

Tiếng kêu kích vang một trước một sau, nối đuôi nhau phát sinh.

Lần này càng mạnh, như Thái Sơn quán đỉnh, sinh linh đầu lâu đột nhiên lệch đi, quai miệng mở ra, xanh sẫm đầu lưỡi càng bị đập ra một phần.

"Chà chà, đáng tiếc. . ."

Trăm mét ngoại thổ bỗng nhiên rung đùi đắc ý, thán tiếng liên tục: "Này hai lần tuy rằng ra sức, nhưng không đập đối với địa phương a."

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 578: Nhân gia nhưng là người có vợ

Vương Dật sự chú ý tận ở đây, cái nào nghe được nó? Thấy sinh linh liên tiếp trúng chiêu, không khỏi đại hỉ, chuẩn bị mai mở tam độ.

'Hô '

Đột nhiên, sinh linh thân thể phát sinh biến ảo, trong nháy mắt thoát ly sự công kích của đối phương phạm vi.

"Hà?"

Vương Dật kinh hãi, vội vàng ngừng đầu nhìn lại, nhưng thấy đối phương xuất hiện ở 10 mét ở ngoài.

Vào giờ phút này, sinh linh dùng sức vận vẹo cổ, bạch đồng chết nhìn chòng chọc hắn, cái trong lệ khí ngập trời.

Mọi người tại đây thấy sau, trong lòng hoàn toàn chìm xuống.

Vương Dật vừa nãy này mấy lần, phi thường hùng hổ, liền núi cao cũng có thể nổ nát.

Có thể này con sinh linh lại không có chuyện gì?

Thiên, nó đến cùng là cấp mấy yêu thú?

"Chuyện này. . . Có thể làm sao bây giờ?"

Cầu vòng bên trên, Hạ Oanh hai tay nắm ở trước ngực, thân thể yếu đuối run rẩy không ngừng, máu trong vẻ lo âu rất rõ ràng.

"Hạ tỷ tỷ, người đang lo lắng ai nha. . . ?"

Mộ Dung Kiều Kiều là người hiểu kỳ bảo bảo, nàng hiện tại để ý nhất, cũng không phải là con kia sinh linh khủng bố, mà là tâm ý của đối phương.

"A?"

Hạ Oanh ngẩn ngơ, mờ mịt nhìn về phía đối phương.

"Hi hi. . ."

Mộ Dung Kiều Kiều phun nhỏ ra hương ~ thiết, một mặt tiểu nghịch ngợm: "Hạ tỷ tỷ, người không biết. . . Cui trọng Vân Tiên nam nhân chứ? Đây không tốt đây, nhân gia nhưng là người có vợ. Huống hồ, người là liên minh 'Thất Thánh' một trong a, chúng ta 'Huyền' tổ tổ trưởng. Nhanh như vậy liên luận hãm, chẳng phải nhượng những khác tổ chê cười? Bọn tỷ muội cũng sẽ thật khó khăn đây. . ."

Nàng lời nói này đặc biệt kinh người.

Hạ Oanh phần môi há hốc liên hồi, thể nhưng mặt cười đằng một tỷ đỏ, vừa xấu hổ vừa tức giận quát lên: "Kiều Kiều, người nói lung tung cái gì?"

"Hi hi. . ."

Mộ Dung Kiều Kiều yếu đuối không ngừng, lại đột nhiên bị lôi một tỷ.

"Người cầm miệng. . ."

Mộ Dung Sở Sở trừng em gái một chút, chếch thủ nói: "Hạ tỷ tỷ, chúng ta muốn mau chóng rời khỏi nơi này, cùng bọn tỷ muội hội hợp. . ."

"Đi?"

Hạ Oanh đôi mi thanh tú hơi động, trầm ngâm chốc lát, chậm rãi lắc đầu: "Không được!"

"Tại sao?"

Mộ Dung Sở Sở cuồng lên: "Chúng ta dĩ nhiên là cung giương hết đà, ở lại chỗ này, chỉ có thể không duyên cớ làm mất mạng."

"Hảo. . ."

Hạ Oanh tay ngọc vung lên, đánh gãy đối phương: "Chúng ta như hiện tại rời đi, sau này lương tâm hà an?"

Mộ Dung Sở Sở nghe xong, mím mím môi, không có động tĩnh nữa.

Một bên Khúc Uyển Thanh, trong lòng sớm đã ngổn ngang không xong rồi.

Thiên, Hạ tỷ tỷ sẽ không thật sự coi trọng Vương Dật chứ?

Mấy ngày trước đây, Khúc Uyển Thanh hồi tông môn sau đó, Thánh nữ liên minh liền đến nhà tiếp, chính thức mời nàng gia nhập tổ chức.

Tông chủ lúc này gật đầu, Khúc Uyển Thanh liền theo các nàng ra đi, đi tông môn đưa tin.

Tiếp dẫn nàng, là liên minh 'Huyền' tổ tổ trưởng, cùng hai tên tổ viên.

Hạ Oanh ở cửu châu thành danh đã lâu, từng ở hội vũ đạt được quá đệ tam thành tích tốt, người lại xinh đẹp như hoa, không biết là bao nhiêu tuần kiệt tình nhân trong mộng, người theo đuổi có thể nói vô số, nhưng không có một cái thành công.

Vì lẽ đó, Khúc Uyển Thanh rất khiếp sợ, chân tâm.

Cùng lúc đó.

"Bản tôn muốn ăn người. . ."

Sinh linh chậm rãi mở miệng, răng nanh sắc bén qua lại xoa động, thật là khủng bố.

Vương Dật cương cứng một cái, vung vẩy Kim Cô bổng thẳng vọt lên.

"Kỳ. . ."

Sinh linh kêu quái dị, phía sau cốt vĩ hư không vung vẩy, sắc bén cuối đuôi đột nhiên mở ra.

'Xì xì xì. . .'

Trong phút chốc, vô số Ngưu Mao Tế Châm, mưa to gió lớn giống như phun ~ xạ mà xuất.

Yêu thuật —— đại mưa máu hoàn.

"Phá cho ta!"

Vương Dật rồng to ở thiên, Kim Cô bổng vũ thành một phương hắc thuẫn, đón đánh bất thể Phong Vân.

Hướng thiên côn thuật —— nam lăng thiên thuẫn.

Trong nháy mắt tiếp theo.

'Leng keng keng. . .'

Giong tiếng liên tiếp, vô tận tế châm bát hoang đạn lạc.

"Không được!"

Vương Dật đột nhiên hô to không ổn.

Tế châm tuy như lông trâu, nhưng kinh đạo cực kỳ cương mãnh, mà lại quá mức đa dạng, chính mình căn bản kiên trì không được quá thời gian dài.

"Ha, chết đi. . ."

Sinh linh cười khằng khặc quái dị, dùng sức đóng đưa cốt vĩ.

'Xì xì. . .'

Chúng nó càng dày đặc, phảng phất vô cùng tận.

Vương Dật thông thể chấn động mạnh, cũng không lâu lắm, liền 'Phốc' một tiếng, ho ra đầy máu.

"Lý hoa liên!"

Đột nhiên, phía trên hư không nổi lên một đạo khe khẽ.

Hạ Oanh ra tay rồi, nòng mặt cười rất trắng bệch, mâu trong nhưng tràn ngập kiên nghị.

'Vù. . .'

Một đóa đường kính mười mét to lớn Bạch Liên đột nhiên xuất hiện, hướng sinh linh thẳng áp mà xuống.

"Đom đóm ánh sáng, cũng dám tranh huy?"

Sinh linh lạnh rên một tiếng, thân thể một bên, cốt vĩ hướng thiên sút đi.

Vô tận tế châm nhất thời thay đổi phương hướng.

Sau một khắc.

'Phốc phốc phốc. . .'

Bạch Liên nhất thời bị vô tình xuyên thủng, ở hư không tan vỡ tan rã.

"Phốc. . ."

Thần thông bị hủy, Hạ Oanh mặt cười giương lên, phun ra một đạo mũi tên máu, thân thể yêu kiều hư không bay ngang.

"Hạ tỷ tỷ. . ."

Phương xa truyền đến tiếng thét chói tai, lập tức thiên hồng ngang trời, hướng Hạ Oanh bay khỏi phương hướng phóng đi, tốc độ mau kinh người.

Có thể nó hay vẫn là chậm một bước, bởi vì. . .

'Hô. . .'

Đồng Giáp xích phong gào thét mệnh mông, thoáng qua tới gần, trực tiếp nắm ở xinh đẹp.

Vương Dật ôm y nhân, cười mây đập gió, rời xa này một vùng không gian.

Hạ Oanh ngã vào đối phương trong lòng, mặt cười khê nhếch, tế quan sát kỹ, mâu trong có ánh huỳnh quang lấp loé, không biết đang suy nghĩ gì.

Vương Dật trong nháy mắt lao ra trăm mét, hấn sau khi dừng lại, một phát bắt được đối phương ngọc oản, truyền độ linh khí.

"Ta. . . Ta không có chuyện gì. . ."

Hạ Oanh khuôn mặt đỏ lên, có chút hoang mang nói.

"Câm miệng! Tập trung ý chí, đừng đọc cùng cái khác. . ."

Vương Dật hướng nàng quát lạnh.

Hạ Oanh thân thể yêu kiều run lên, phần nộ nhắm lại phần môi, cẩn thận nhìn đối phương.

"Hanh. . ."

Hơn một trăm mét ngoại, Chu Oánh Tâm không cao hứng, cái miệng nhỏ quật rất cao.

Thỏ lấy xuống xi gà, đẩy về khinh bỉ nói: "Cơ hội như vậy hiếm thấy, người dĩ nhiên có tâm sự tán gái? Uổng phí hết bản vương một phen 'Khô tâm'."

Lần này Vương Dật nhưng là nghe được, nghiêng mặt đi, hét lớn: "Khô người muối, mau đem vật kia thu thập. . ."

"Đùa gì thế? Ta cũng mặc kệ."

Thỏ giương lên đầu, kêu quái dị nói: "Người đến đến nơi đến chốn, nhân loại có cú lời nói đến mức hảo: Chính mình ước phảo, ngậm lấy lệ cũng phải đánh xong."

Nói TM cái gì đâu?

Vương Dật thật sự nổi giận: "Đừng nói nhảm, nàng trúng độc. . ."

Nguyên lai, trong lòng ngực của hấn Hạ Oanh, mặt cười mơ hồ có chút xanh lên, khí tức càng là càng ngày càng yếu.

"Hả?"

Thỏ nhất thời sững sờ, cảm thụ một lát sau, lắc đầu than thở: "Đáng tiếc, ai. . ."

Nó sau khi nói xong, ngón tay chỉ vào không trung.

Giờ khắc này, sinh linh chính lạnh lùng nhìn kỹ tất cả, thân thể lại đột nhiên chấn động, trong cơ thể yêu khí bắt đầu hỗn loạn lên.

"Hả?"

Nó nhất thời kinh hãi: "Chuyện gì xảy ra? A. . ."

Sinh linh mới vừa kêu căng hồng, thân thể liền 'Oành' một tiếng, nổ thành bột phấn.

Này biến số đặc biệt kinh người, những cái kia thanh niên tuần kiệt nhất thời kinh ngạc đến ngây người.

Cùng lúc đó.

Cầu vòng dĩ nhiên xông đến, Vương Dật thấy sau, chậm rãi hạ xuống.

"Hạ tỷ tỷ. . ."

Ba nữ vội vàng vọt tới.

"Vương Dật, Hạ tỷ tỷ thế nào rồi?"

Khúc Uyển Thanh gấp giọng hỏi dò.

Vương Dật chau mày, không đáng trả lời chắc chắn, ánh mắt một trận tự do, tìm kiếm vết thương.

Rất nhanh, hần phát hiện Hạ Oanh tả mắt cá chân nơi, cắm vào một cái tể châm, có chất lỏng màu đen chậm rãi chảy ra, rất là nhìn thấy mà giật mình.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 579: Dừng miệng hấp

Chúng nữ thấy sau, đồng thời hướng về này lý nhìn lại.

"Này châm có độc?"

Mộ Dung Kiều Kiều kinh sợ một tiếng, vội vàng tiềm hạ thân tử, liền muốn đem tể châm khai xuất.

"Đừng nhúc nhích!"

Vương Dật tay mát lạnh, một phát bắt được đối phương cánh tay ngọc, trầm giọng nói: "Nếu là đụng vào châm thể, tất nhiên trúng độc."

Mộ Dung Kiều Kiều nghe xong, dừng động tác lại, vung lên mặt cười, gấp giọng hỏi: "Vậy làm sao bây giờ?"

"Ta trước tiên không chế độc tố lan tràn. . ."

Vương Dật trầm giọng nói.

Chúng nữ nghe xong, nhất thời yên tĩnh lại, không dám thở mạnh một cái.

Hạ Oanh mặt cười buông xuống, mặc hần đi làm.

Cùng lúc đó, mấy chục mét ngoại.

"Nhị ca, làm sao bây giờ?"

Một cái Trúc Cơ chín tầng thanh niên nói.

"Chúng ta đã qua. . ."

Nhị ca đem pháp khí thu cẩn thận, lau lau khoé miệng vết máu.

'Gào. . .'

'Hống. . .'

Đột nhiên, mấy đạo kinh sợ tiếng kêu xuất hiện, đã thấy sáu con tam cấp yêu thú, đánh về phía bảy màu thiên hồng.

Mấy cái thanh niên đột nhiên dừng lại.

"Nhị ca, nơi đây không thích hợp ở lâu."

Một cái khác Trúc Cơ tám tầng thanh niên hoảng tiếng nói.

Nhị ca ngóng nhìn những cái kia khủng bố yêu thú, cắn cắn nha, không cam lòng gằm nhẹ: "Chúng ta đi!"

Sau một khắc, mấy người hướng hướng ngược lại đi vội vã.

Vào giờ phút này.

"Không tốt. . ."

"Chúng nó lại đây. . ."

Chúng nữ phát hiện chẳng lành, nhất thời duyên dáng gọi to không ổn.

Các nàng linh lực đều đã tiêu hao hết, không cách nào tái chiến a.

Hạ Oanh giờ lên mặt cười, sâu sắc nhìn chăm chú Vương Dật, run giọng nói: "Vương Dật, ngươi không cần lo ta, đi mau. . ."

"Mẹ! Cho ta đại. . ."

Đột nhiên, Vương Dật hét lớn một tiếng, cánh tay phải đột nhiên vung một cái.

Hắn chính chuyên tâm bức độc, thực sự không còn sức làm gì hơn, chỉ có thể mượn Thần bảo uy năng.

'Vù'

Trong phút chốc, Kim Cô bổng phía trước bỗng nhiên biến hoá thô lớn lên, vô hạn thả trường.

Trong nháy mắt tiếp theo.

'Oành oành oành. . .'

Sáu con hung thú trực tiếp bị kinh thiên cự trụ đánh bay, trong nháy mắt biến mất ở phía chân trời một đường.

Này biến số đặc biệt kinh người, mấy nữ nhất thời động lại ở nơi đó.

Hạ Oanh phấn môi há hốc liên hồi, nhưng cái gì cũng không nói ra được.

"Tiểu. . ."

Vương Dật đem Kim Cô bổng thu hồi, để vào trong tai, sau đó hướng trong lòng xinh đẹp quát lên: "Ngươi không muốn sống? Còn không tập trung ý chí?"

Âm thanh đặc biệt lớn.

"A!"

Hạ Oanh trực tiếp bị dọa run run một cái, thế nhưng phấn môi vì vi đỏ lên, một mặt oan ức nhìn đối phương, mâu trong sương mù mông mông, đều sắp khóc.

Mộ Dung tử muội thấy, trong lòng nhắc lên con sóng thần.

Thiên, này hay là chúng ta cái kia Hạ tổ trưởng sao? Đây rõ ràng là một cái bao hàm oan ức cô dâu nhỏ.

"Đáng ghét, đến cùng chuyện gì xảy ra?"

Vương Dật bỗng nhiên cắn răng.

Nguyên lai, hắn phát hiện đối phương trong cơ thể độc tố, căn bản áp chế không nổi.

"Này bỏ cạp vĩ châm độc tính hùng hổ bá đạo, chỉ bằng vào linh lực, là không cách nào bức ra đến."

Đúng vào lúc này, một bóng người xinh đẹp chậm rãi bay xuống.

Chu Oánh Tâm đến rồi, thò đứng ở nàng bả vai, rung đùi đắc ý nói.

Mấy nữ mặt này lại biến hoá, Mộ Dung Kiều Kiều không nhịn được kinh sợ: "Không được, lại một con miệng nói tiếng người yêu thú. . ."

"Yêu thú nào?"

Nào đó thò nhất thời không thích nghe , nghe rằng nói: "Bản vương chính là Chân Hồng bộ tộc đệ. . ."

"Cái tên này cùng ta đồng thời."

Vương Dật không muốn làm trễ nãi thời gian, nói: "Vũ Vương, như thế nào mới có thể xếp trừ trong cơ thể nàng độc tố?"

Thỏ Kurome một tà, nói: "Đầu tiên, ngươi đem linh khí tập trung ở một điểm, trước đem độc châm lao ra. . ."

"Được!"

Vương Dật gật gù, theo lời vì đó.

'Xi. . .'

Nhất thời, Hạ Oanh mất cá chân nơi tế châm, trong nháy mắt phá thể bay ra.

"A. . ."

Nàng đôi mi thanh tú vừa nhú, hiển nhiên phi thường bị đau.

"Sau đó. . ."

Vương Dật lần thứ hai nhìn về phía đối phương.

"Tê. . . Hô. . ."

Nào đó thò ỏi ra điều thuốc khí, ung dung thông thả nói: "Tiếp đó, ngươi dùng miệng dán ở biểu thể, đem trong huyết mạch độc tố cường ép hấp xuất. Nhớ kỹ, nhất định phải dùng sức. . ."

Nó lời nói này như kinh động thiên hạ, trực tiếp đem mọi người phách choáng váng.

Dùng miệng. . . Đi hấp?

Ngán ngại yên tĩnh qua đi.

"Không được! !!"

Hạ Oanh thật sự hoảng rồi, liều mạng lắc mặt cười.

Này nhưng là chân của mình a. . .

Há có thể. . . Há có thể. . .

Mà mấy nữ về mặt, cũng cực kỳ đặc sắc.

"Việc này ngươi chớ xía vào, ta đến hấp. . ."

Mộ Dung Sở Sở nhìn Vương Dật một chút, nhân thể ngồi xổm người xuống.

Đùa gì thế? Hạ Oanh nhưng là 'Huyền' tổ linh hồn, nếu là bị nam nhân hôn chân, việc này truyền sắp xuất hiện đi, liền ném đại nhân.

Quan trọng nhất chính là, Hạ Oanh danh tiết cũng phá hủy.

"Ồ. . . Được!"

Vương Dật mở miệng gật đầu, thả xuống trong lòng xinh đẹp.

Thỏ nhìn kỹ tất cả, bỗng nhiên mở miệng: "Ngươi linh lực trong cơ thể sở còn lại không có mấy, nếu là mù quáng hấp độc, có thể thành công hay không chỉ nói riêng, ngươi tất nhiên cũng sẽ trúng độc. Đến lúc đó, còn phải nương cái tên này miệng đối miệng cho ngươi lại hấp một lần. . ."

"Ngươi nói cái gì?"

Mộ Dung Sở Sở thân thể không khỏi run lên, ngờ ngác giờ lên mặt cười.

"Vậy đến hấp. . ."

Chu Oánh Tâm nhất thời cuống lên.

Sư phụ miệng, há có thể tặng cho nữ nhân khác?

"Người điên rồi?"

Thỏ cau mày nói: "Người nửa phần linh lực đều không có, nếu là dính lên ngũ cấp yêu thú nọc độc, lập tức mất mạng, ai cũng cứu không được."

"Vậy cũng không thể. . ."

"Hảo rồi! Chân thật ở lại. . ."

Thỏ đánh gãy đôi phương, lầu bầu nói: "Ồ ào bản vương đầu đau."

Chu Oánh Tâm bấu môi môi, nhìn Vương Dật một chút, không còn động tĩnh.

Lúc này, Mộ Dung Sở Sở nhìn chăm chú thỏ, mặt cười âm tình bất định.

Đột nhiên, nàng duỗi tay ngọc, chụp vào Hạ Oanh tú đầu.

"Sở Sở, ngươi làm gì?"

Hạ Oanh trong lòng đang hốt hoảng, thấy sau nhất thời cả kinh, vội vàng đem thon dài chân ngọc thu rồi vừa thu lại.

"Hạ tỷ tỷ, ta nhất định phải thử một lần. . ."

Mộ Dung Sở Sở cắn phẫn môi nói.

"Không được, này độc tính rất liệt, ngươi không chịu được nữa."

Thỏ, nhượng Hạ Oanh cảm động lây, kiên quyết không đồng ý.

"Hạ tỷ tỷ, 'Huyền' tổ không thể không có ngươi. . ."

Mộ Dung Sở Sở tựa hồ hạ quyết tâm, tay ngọc lần thứ hai dò xét đã qua.

"Ngươi dừng tay!"

Hạ Oanh cuống lên, cánh tay ngọc vung lên, ngăn đôi phương cánh tay.

"Các ngươi đừng chậm trễ thời gian. . ."

Thỏ khu tị nói: "Độc tố trải qua thuận huyết dịch chảy về phía tâm mạch, chẳng bao lâu nữa, này tiểu mỹ nữ sẽ độc bỏ mình."

Chúng nữ nghe xong, lần lượt biến sắc.

Thỏ nhân thể nhìn về phía Vương Dật: "Ngươi còn do dự cái gì? Không muốn cứu nàng?"

"Vũ Vương, có phải là còn có biện pháp khác?"

Vương mẫu người có chút không nói gì nói.

Chân nhưng là nữ nhân miễn cảm nhất vị trí một trong, nếu là mình lão bà, hẳn đương nhiên sẽ không do dự.

Có thể cái này Hạ Oanh chỉ là lần đầu gặp gỡ a.

Thực sự có chút cái kia .

"Làm sao? Không muốn? Không đúng vậy, ngươi không phải rất yêu thích nữ nhân chân gì không? Bản vương ở biệt thự trong nhìn thấy cả rồi. Những cái kia tiểu mỹ nữ mặc vào cái kia. . . Cái kia. . . , tên gì tới? A đúng, là hắc ti. Các nàng dùng hắc ti cho ngươi đi. . ."

Thỏ nói lời kinh người.

Thảo!!

Vương mẫu người nhất thời phong ép, ngạt trời, giận dữ ra quyền.

'Oánh'

"A. . ."

Thỏ nhất thời kêu thảm một tiếng, chuyển rào cản bay ngang mà đi.

"Chết tiệt thỏ. . ."

Vương Dật chửi bới một tiếng, xoay người lại, nhưng đón nhận mấy đạo ánh mắt quái dị.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 580: Xem đem tiểu tử này mỹ

Mấy nữ mặt cười trên, tràn ngập thần sắc phức tạp.

Thỏ, làm cho các nàng rất khiếp sợ.

Thật sự rất khiếp sợ.

"Các ngươi đây là ánh mắt gì?"

Vương mỗ mặt người trên nóng lên, nhưng 'Thần nhiên' nói: "Tên kia ở nói hươu nói vượn, không cần để ý đến nó. . ."

Hắn sau khi nói xong, nhân thể ngồi xổm người xuống đi.

"Vương Dật, ngươi làm cái gì?"

Mộ Dung Sở Sở thân thể yêu kiều một bên, che ở Hạ Oanh trước mặt, một mặt cẩn thận.

Vương mỗ người khỏe mắt không khỏi một đáp: "Trong cơ thể nàng độc tố lại không hấp xuất, liền nguy hiểm. . ."

Hạ Oanh dù sao cũng là nhân vì chính mình mới thân trúng kịch độc, hắn không thể thấy chết mà không cứu.

Mộ Dung Sở Sở nghe xong, phản môi cắn chặt, trong lòng một trận xoắn xuýt.

Chốc lát sau, nàng cuối cùng nghĩ thông suốt, gạt gạt đầu, nhượng mở ra.

"Không. . . Không nên. . ."

Hạ Oanh thấy chị em tốt lại 'Bỏ lại' chính mình? Thật sự dọa sợ, hoảng loạn thu lại chân ngọc, thân thể yêu kiều run rẩy không ngừng, như một con chân kinh nai con.

Thiên, ngàn vạn không thể a. . .

Mắc cỡ chết người.

"Vừa nãy lá gan không phải rất lớn sao? Hiện tại làm sao sợ?"

Vương mỗ người bắt đầu đi lắc đầu, tay phải nhân thể quơ tới, rất dễ dàng nắm lấy đối phương chân ngọc.

"A. . ."

Hạ Oanh thở nhẹ, thân thể yêu kiều run rẩy lợi hại hơn, thon dài đùi đẹp qua lại loạn đập, muốn tránh thoát mở ra, làm sao căn bản vô dụng.

Vương mỗ người cảm giác đối phương bàn chân nhỏ rất có co dãn, mềm nhẵn dị thường, trong lòng không khỏi rung động, hoàn toàn xuất phát từ thiên tính.

'Ta là vì cứu nàng tính mạng. . . Không phải nhân cơ hội chiếm tiện nghi. . .'

Kẻ này trong lòng nhiều lần an ủi mình, hai tay đồng thời động, bỏ đi đối phương tiểu Man ngoa, sau đó đem này mỏng như cánh ve tất chân nhẹ nhàng bỏ đi. . .

Sau một khắc, một con xinh đẹp tuyệt trần tuyệt luân chân ngọc, hiện ra ở trước mặt của hắn.

Trần trụi chân ngọc hình dạng cực mỹ, nhưng nội bộ màu sắc nhưng hiện ra Tử Thanh, vì vì nhô lên mắt cá chân nơi, chảy máu đen, rất là nhìn thấy mà ghê mình.

"Vương Dật, không nên hấp, này lý hảo tượng. . ."

Hạ Oanh nhanh gấp khóc, liều mạng lắc mặt cười.

Vương mẫu người nhìn nàng một cái, trực tiếp nâng lên đối phương non mềm chân ngọc, cúi đầu, thân lên miệng vết thương.

"A. . ."

Hạ Oanh lần thứ hai duyên dáng gọi to, toàn bộ thân thể dường như bị điện giật .

Nàng chăm chú nhắm lại đôi mắt đẹp, mặt cười nhân thể vung lên, tràn ngập tiểu thống khổ. Xinh đẹp tuyệt trần chân ngọc ban trắng tấp, hình thành một cái tươi đẹp độ cong, rất là mê người.

Mộ Dung Sở Sở nghiêng người sang đi, thực sự không đành lòng nhìn thẳng .

Mộ Dung Kiều Kiều nắm ở tỷ tỷ cánh tay ngọc, bụng phấn môi, trộm đạo nhìn.

Khúc Uyển Thanh cắn phấn môi, im lặng không lên tiếng.

Chu Oánh Tâm về mặt đặc sắc nhất, nàng không ngừng mà thủ sẵn tay ngọc, cái miệng nhỏ quyết rất cao rất cao. . .

Vào giờ phút này.

"Tê. . . Phốc. . ."

Vương mẫu người không thời gian hưởng thụ ngoài miệng mang đến vui thích, dùng sức hấp độc huyết, quay đầu phun ra.

Một lần lại một lần, vòng đi vòng lại.

Hơn 10 phút sau, hiệu quả xuất hiện .

Hạ Oanh mặt cười trên thanh khí dần dần làm nhạt, khôi phục vốn có màu máu.

Sau đó, Vương Dật phát hiện cơ mặt ngoài thân thể Tử Thanh sắc chậm rãi đánh tan, khôi phục vốn có trắng mịn ánh sáng long lanh, nhất thời đại hỉ, vội vàng tăng nhanh tốc độ.

Cũng không lâu lắm, mắt cá chân chảy ra độc huyết từ hắc đã biến thành bụi hắc, sau đó chuyển thiên, cuối cùng trực tiếp tràn ra đỏ sẫm máu tươi.

"Hảo. . ."

Vương mẫu người cười cợt, giờ tay xoa xoa mồ hôi trán.

Cùng lúc đó, nào đó thở bay trở lại, rơi vào Chu Oánh Tâm vai, khu thị nói: "Xem đem tiểu tử này mỹ. Sự thực chứng minh, bản vương không có nói lung tung, sự phụ của ngươi liền yêu thích nữ nhân chân. . ."

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 581: Sư mẫu môn

Chu Oánh Tâm nghe xong, trắng nõn hàm răng cắn cắn môi, không có động tĩnh, có thể phía dưới hai chân, nhưng hướng về sau vì hơi thu, tựa hồ đang ần núp cái gì.

Vào giờ phút này.

Mộ Dung Sở Sở ngồi xổm người xuống, đem Hạ Oanh ôm vào trong ngực.

"Hô. . . Hô. . ."

Hạ Oanh chăm chú ôm đối phương, ánh mắt mê ly, phần môi vì khẽ nhếch nở, thờ gấp tỉnh tề. Trên trán thanh ti hơi thấy ngồn ngàng, bán giả phương hoa, mặt cười đỏ bừng bừng, thật là kiều diễm. Con kia lỏa ~ lộ chân ngọc, nắm viên trắng mịn đầu ngón chân nắm cùng nhau, nhẹ nhàng run rẩy, mỹ làm người nghệt thờ.

Vương Dật lại hít hai cái, xác định đối phương trong cơ thể không tàn độc sau, giờ tay kéo xuống một góc quần áo, nhẹ nhàng đem trắng mịn gói kỹ lưỡng.

Hạ Oanh nhắm lại con mắt, mặc hấn đi làm

Cùng lúc đó, Mộ Dung Sở Sở sờ tay vào ngực, móc ra một cái bình sứ, mở ra cái nắp, đổ ra một viên màu đỏ đan dược, cho Hạ Oanh nuốt.

Vương Dật nhân thể đứng dậy, nói: "Tính mạng của nàng bảo vệ, trở lại cần rất tu dưỡng, ba ngày liền có thể khỏi hấn. Nơi này uy hiếp tận trừ, ta trước tiên cáo từ."

Mộ Dung Sở Sở nghe xong, khẽ vuốt cằm, nhìn về phía trong lòng Hạ Oanh.

Hạ Oanh cánh tay ngọc vì hơi khấn, phương hoa hướng về đối phương trong lòng ần giấu chứa, không có bất kỳ tiếng động.

Mộ Dung Sở Sở giờ lên mặt cười, nhẹ giọng nói: "Đa tạ Vương thiếu hiệp trọng nghĩa ra tay, chúng ta nợ một món nợ ân tình của người, như có cơ hội, ần thỏa báo đáp. . ."

Vương Dật hướng nàng vung vung tay, thu đi tới Tề Thiên chiến giáp, xoay người lại đi tới 'Ái đồ' phụ cận: "Chúng ta đi. . ."

Chu Oánh Tâm cong lên môi, cũng không nhìn hấn, tỉnh táo duỗi ra tay nhỏ.

Vương Dật đưa nàng ôm vào trong ngực, thân thể phóng lên trời, hướng nam bay đi, rất nhanh liền biến mất ở chân trời một đường.

Cầu vồng bên trên, yên tĩnh không hề có một tiếng động.

Không biết qua bao lâu bao lâu. . .

"Hấn. . . Đi rồi?"

Hạ Oanh thăm thăm hỏi.

"Ừm. . ."

Mộ Dung Sở Sở gật đầu: "Hạ tỷ tỷ, người hiện tại cảm giác như thế nào?"

Hạ Oanh trầm mặc, quá một hồi lâu, mới nhẹ nhàng mở miệng: "Chuyện này, các người. . . Tất nhiên chó nói ra ngoài."

Ba nữ liếc mắt nhìn nhau, dòn dập gật đầu.

. . .

Thiên khung bên trên, Vương Dật ôm 'Ái đồ' hư không chìm nổi, mở miệng nói: "Vũ Vương, mở ra hai giới môn. . ."

Thò liếc hấn một chút, khu tị không nói, bức cách trần đây.

Vương Dật nhất thời không nói gì, biết cái tên này còn đang cùng mình ầu khí.

"Người phụ nữ kia bàn chân nhỏ tư vị như thế nào?"

Trầm mặc nửa ngày Chu Oánh Tâm, rút cục giọng lên tiểu dừng khí, đỏ tiếng hỏi.

Vương Dật gương mặt tuần tú nóng lên, quát lên: "Người nói hứu nói vượn cái gì?"

"Thiết. . ."

Chu Oánh Tâm cất một tiếng, thấp giọng lắm lắm: "Sự phụ hảo biến thái. . ."

Hả?

Vương mẫu người nhất thời nổi giận, ngập trời, trực tiếp buông ra hai tay.

"A? ? ?"

Này biến số đến bách không kịp đề phòng, Chu Oánh Tâm duyên dáng gọi to một tiếng, thân thể hư không ngã xuống.

Vương Dật một tay bắt ấn, hư không bình thản.

'Xi. . .'

Chu Oánh Tâm trực tiếp rơi xuống một đoàn phiêu miểu mây mù trên.

"Dẫn nàng về thế tục. . ."

Vương mẫu người lược dưới câu nói, xoay người hướng về bắc đi vội vã.

"Sự phụ. . ."

Chu Oánh Tâm hoảng vội vàng đứng lên, lớn tiếng kinh sợ.

Vương Dật không quay lại thủ, rất nhanh liền biến mất không thấy hình bóng.

Chu Oánh Tâm ngây ngốc ngốc nhìn thiên khung, chốc lát sau, vô lực ngã ngồi.

"Cái tên này làm cái gì?"

Nàng bả vai thô điểm trên điều xi gà, nuốt mây nhả khói nói.

"Sự phụ không cần ta nữa. . . Ô. . ."

Chu MM che mặt khóc thảm, khóc thương tâm cực kỳ.

Thỏ nhìn nàng một cái, bắt xi gà, thở ra một hơi tức.

'Vù'

Hư không nổi lên tầng lớn gọn sóng, sau đó, hai người trực tiếp về đến Tùng Sơn lâm hồ biệt thự.

"Đừng khóc. . ."

Thỏ khu tị nói: "Người lập tức liền nhìn thấy sự mẫu, các nàng rất đáng sợ, người muốn chuẩn bị tâm lý thật tốt."

"Cái gì?"

Chu Oánh Tâm ngẩn ngơ, lau nước mắt, mờ mịt đi hỏi: "Các nàng?"

Thỏ gật gù, đi đến trước cửa, đưa tay gõ cửa.

"Là thỏ khí tức?"

"Lão công đâu?"

"Lẽ nào xảy ra vấn đề rồi?"

Bên trong truyền đến liên tiếp tiếng hô, lập tức 'Kẹt kẹt' một tiếng, cửa bị mở ra.

Các tiên nữ tự mình đến mở cửa, các nàng nhìn thấy Chu Oánh Tâm sau, dồn dập ngẩn ngơ.

"Kỳ quý nhân?"

Tiểu loli không khỏi kinh sợ.

"Qua Nhĩ Giai Văn Uyên? Người làm sao đến rồi?"

Vân Tiên đôi mắt đẹp nhất thời nhắm lại.

Chu Oánh Tâm nhìn khí chất kỳ ảo các tiên nữ, há miệng, nhưng cái gì cũng không nói ra được.

. . .

Vương Dật ngự không mấy dặm, đón nhận một đạo thiên hồng, mặt trên trạm có mấy đạo quen thuộc thiển ảnh.

Hắn thân thể hơi động, rơi xuống đi tới.

Mấy nữ nhất thời cả kinh.

Hạ Oánh mặt cười một trận tiểu hoàng loạn, vội vàng trốn ở Mộ Dung Sở Sở phía sau.

"Vương Dật, ngươi tại sao trở về?"

Khúc Uyển Thanh đôi mi thanh tú nhắm lại, nàng thấy đối phương một thân một mình, cho rằng cái tên này ở mưu đồ cái gì.

"Con dâu nuôi từ bé, ngươi có biết hay không Tiêu Diêu Tông ở cái gì phương vị?"

Vương Dật lười đi phí lời.

Khúc Uyển Thanh ngẩn ngơ, sau đó đôi mi thanh tú trực tiếp bay lên đến rồi, lớn tiếng khê kêu: "Ngươi gọi ta cái gì?"

"Con dâu nuôi từ bé a, không phải vậy tên gì? Yêu nhất nam đồng?"

Vương Dật người móm móm lỗ tai.

"Ngươi. . ."

Khúc Uyển Thanh nhất thời tức điên.

"Uyển Thanh. . ."

Mộ Dung Sở Sở nhẹ giọng đi đánh gãy, nhìn về phía Vương Dật: "Nơi này ở Hân Châu cảnh nội, Tiêu Diêu Tông hướng tây ước 37 vạn dặm. . ."

"Đa tạ!"

Vương Dật gật gù, xoay người liền phải rồi đi.

"Chờ đã!"

Đột nhiên, Hạ Oánh mở miệng.

Vương Dật dừng thân thể, quay đầu nhìn về phía đối phương.

Hạ Oánh mặt cười một mảnh ứng đo, nàng hơi nghiêng về phía trước, phần môi ở Mộ Dung Sở Sở bên tai nói rồi vài câu.

Mộ Dung Sở Sở thân thể yếu kiều run lên, chéch thủ kinh sợ: "Hạ tỷ tỷ, vật kia chỉ có một kiện, nếu để cho hắn, chúng ta như thế nào trở lại?"

Hạ Oánh thấy nàng lại bức này phản ứng, nhất thời lòng sinh tiểu bất mãn, nhẹ nhàng đẩy nàng một tý.

Mộ Dung Sở Sở không dám đi làm trái, cắn môi, sờ tay vào ngực, móc ra một vật.

Vương Dật thấy trong tay nàng nắm giữ cùng nơi kỳ dị linh thạch, biết là mở ra giới môn chìa khoá, lắc đầu cười nói: "Cảm ơn, ta không cần cái này, cáo từ. . ."

Hắn sau khi nói xong, ly khai thiên hồng, hướng tây bay đi.

"Ngươi xem ngươi. . ."

Hạ Oánh nhất thời không cao hứng, thở phì phò nói: "'Ảnh' tổ cũng ở nơi đây, chúng ta sắp cùng các nàng hội hợp, muốn bí thực cần gì dùng?"

Mộ Dung Sở Sở nhất thời choáng váng.

Kiều Kiêu cùng Khúc Uyển Thanh cũng choáng váng.

Hạ Oánh rất ít cùng bọn tỷ muội nổi nóng, như ngày hôm nay tình huống như thế càng là không có.

Đây là làm sao ?

"Hạ tỷ tỷ, chúng ta như đem bí thực cho Vương Dật, sau đó làm sao bây giờ?"

Mộ Dung Sở Sở cảm thấy oan ức cực kỳ, mâu trong nổi lên sương mù, đều sắp khóc.

Hạ Oanh không muốn để ý đến nàng, nghiêng người sang, khẽ kêu nói: "Ra đi. . ."

. . .

Lại nói Vương mỗ người cười mây đạp gió, một đường hướng tây, rất nhanh liền bay ra hơn một ngàn dặm.

'Gào. . .'

Đột nhiên, phía trước nổi lên tảng lớn tiếng hô.

Vương Dật dừng thân thể, tự nói: "Lại xuất hiện Thú triều. . ."

'Hống. . .'

Đúng vào lúc này, một luồng hào quang phóng lên trời, hư không lấp loé.

Vương Dật lông mày hơi động, do dự chốc lát, hướng này lý bay thẳng mà đi.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 582: Người quen

Vô ngần trên mặt đất, yêu thú tùy ý hoành hành.

Chúng nó một mảnh đen kịt, như kết bè kết lũ thảo lặn xuống nước, chỗ đi qua, gào thét không ngừng, vô cùng thâm trầm.

Thú triều hạch cân nhắc, hào quang nhào sóc, pháp khí đầy trời, hơn hai mươi bóng người xuyên qua hư không, chống lại vô tận khủng bố.

Thiên địa một mảnh tiêu sát.

Vương Dật thoáng qua xông đến, cự mảy dặm ngoại chìm nổi, yên tĩnh ngóng nhìn tất cả.

Những thân ảnh kia, hẳn dĩ nhiên nhận thức hơn nửa.

Trong đó một cái tuần kiệt rất chói mắt, hẳn ba đầu sáu tay, cầm trong tay Hồng Anh thương, chân đạp Phong Hỏa Luân, không phải Vũ Văn Thác còn có thể là ai?

Hắn lúc này, như một vị Thượng Cổ Chiến Thần, lực chiến hai con tam cấp yêu thú, không hề rơi xuống hạ phong một chút nào, anh dũng phi phạm.

Mà khiến người chú ý nhất, là vài đạo bạch y thiên ảnh, các nàng phục sức cùng Hạ Oanh mấy nữ tương đồng.

Ngọc Thấu liền ở trong đó.

Nàng hư không chìm nổi, hai tay kỳ ảo múa, một đoàn ánh bạc ở bên cạnh lực hợp vờn quanh, phiêu miểu vô phương, chặn lại ba con tam cấp yêu thú đột kích.

"Ngọc tỷ tỷ, bầy súc sinh này quá khó chơi, như chậm trễ nữa xuống, chúng ta liền không đuổi kịp thời gian cùng Hạ tỷ tỷ các nàng hội hợp, làm sao bây giờ?"

Một cái thiếu nữ mặc áo trắng gấp hô.

Lúc này Ngọc Thấu hoàn mỹ mặt cười vì vì trở nên trắng, nàng khẽ khẽ nói: "Chuyên tâm nghề nhệch, đừng nhớ cái khác. . ."

Thiếu nữ mặc áo trắng nghe xong cắn răng, thôi thúc pháp khí, lần thứ hai nhắm phía yêu thú.

Cùng lúc đó, bên ngoài mây dậm

"Đừng!"

Vương tử người móc ra một cái ngọc khê, đốt, bắt đầu nuốt mây nhả khói lên.

Hắn vừa đến đã phát hiện, những người này vận khí coi như không tệ, Thú triều trong chỉ có bảy con tam cấp yêu thú. . .

Bọn hắn lẽ ra có thể đối phó, chỉ có điều hội phiên toái một chút.

Vương tử trước kia ý nghĩ là, đối phương nếu gặp gỡ khó khăn, chính mình liền tới bang một tý, dù sao đại gia quen biết một hồi.

Có thể xem tình huống này, tựa hồ không cần .

Hắn đem ngọc khê đánh tận, đạn lạc hư không, xoay người liền phải rời đi.

"Tiền bối, kính xin ra tay giúp đỡ, sau đó vẫn bối tất có báo đáp lớn."

Đột nhiên, Ngọc Thấu âm thanh thăm thẳm bay lên, vang vọng ở bên trong trời đất.

"Hà?"

Vương tử nhất thời sửng sò, lập tức cười cợt, thấp giọng tự nói: "Lại bị phát hiện , không hổ là thượng giới người thứ hai."

Ngọc Thấu tuy cảm giác có người, nhưng cự ly quá xa , không thấy rõ hình dáng, chỉ biết người này khí tức như vực sâu, thực lực tuyệt đối ở chính mình bên trên.

Nàng thấy đối phương không đáng theo tiếng, lần thứ hai kêu: "Tiền bối. . ."

"Lão phu chỉ đi ngang qua, không muốn chuyển nơi này hỗn thủy. . ."

Vương tử người có ý đề thấp tiếng tuyên.

Nếu đối phương gọi mình tiền bối, vậy sẽ phải có 'Tiền bối' đáng vẻ.

Ngọc Thấu nghe xong, cắn răng, không có động tĩnh nữa.

Vương tử không có rời đi, mà là ngóng nhìn phía trước thiên ảnh, trầm mặc không nói.

Không thể phủ nhận, Ngọc Thấu cùng Lâm Tịch Dao tướng mạo thật sự giống nhau như đúc, ngoại trừ người trước trên trán màu đỏ dấu ấn.

Nhắc tới cũng xạo, ở nhận thức nữ tử trong, Vương tử liền phiên nàng hai.

Chốc lát sau, hắn con mắt hơi chuyển động, kéo xuống một góc quần áo, đem bộ mặt che khuất, hướng này một chỗ bước đi.

Sau một khắc, Vương tử đi tới Thú triều hạt nhân.

Mọi người thấy sau không khỏi sửng sò.

Hắn là ai?

"Đa tạ trước. . . Hà?"

Ngọc Thấu vừa mừng vừa sợ, mới vừa tự mở miệng, nhưng đột nhiên ngẩn ngơ.

Nàng cảm giác này người có chút quen thuộc, tựa hồ đang nơi nào gặp.

"Khà khà. . ."

Vương tử cười cợt, đột nhiên vọt tới một con song đầu sư phía sau, một phát bắt được đối phương đuôi, dùng sức vung một cái.

Song đầu sư nhất thời thân bất do kỷ, hướng Ngọc Thấu phương hướng phóng đi.

'Hồng. . '

Nó đại tiếng rống giận, mở ra cái miệng lớn như chậu máu, cắn về phía đối phương.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 583: Chị nuôi

"Không được!"

Ngọc Thấu nhất thời hoa dung thất sắc, cặp kia tay ngọc vội vàng bình triển hư không.

'Hô '

Chùm sáng đột nhiên xuất hiện ở trước mặt của nàng, đón đánh bất thể Phong Vân.

Sau một khắc.

'Oành '

Song đầu sư thông thể chấn động mạnh, nó kêu thảm thiết một tiếng, trực tiếp bị chùm sáng đánh bay.

"A. . ."

Ngọc Thấu hư không chột lui mười mấy mét vuông mới đình chỉ, mặt cười nhất thời càng bạch .

Nàng cường ép ổn định thân thể yêu kiều, mờ mịt nhìn về phía Vương Dật: "Tiền bối, ngươi. . . ?"

Này biến số quá mức kinh người, mọi người dồn dập kinh ngạc đến ngây người .

"Đáng ghét, ngươi làm cái gì?"

Một cái thiếu nữ mặc áo trắng không thể nhẫn nhịn , lớn tiếng khê kêu.

"Khốn nạn!"

"Ngươi muốn chết!"

Vũ Văn Thác cùng Lý Hồng Minh đồng thời rống to, vũ động trong tay pháp khí, hướng Vương Dật xông thẳng mà đi.

"Dừng tay!"

Ngọc Thấu người nhẹ nhàng mà lên, đi đến hai người trước mặt, ngăn trở con đường của bọn họ.

"Sư tỷ. . ."

"Ngươi không sao chứ?"

Hai người sắc mặt nhất thời chuyển nhu, một mặt quan tâm.

Ngọc Thấu nhẹ nhàng lắc đầu, sau đó nhìn về phía Vương Dật: "Ngươi đến cùng là ai?"

Đối phương cứ chỉ thuyết mình tất cả: Hai người nhận thức.

"Ha ha. . ."

Vương Dật cười không nói, thân thể sát na vọt lên, hướng một con chồn tía bay đi.

'Chi . . '

Chòn tía kêu to, bỗng nhiên dò ra chân trước.

Vương Dật lẳng không cao tốc xoay tròn, tránh ra, trong nháy mắt nắm lấy nó đuôi, như thế vì đó.

'Chi . . '

Chòn tía mới vừa phát sinh phần nộ tiếng kêu, liền thân bắt do kỷ hướng Ngọc Thấu phóng đi.

"Đáng ghét!"

Ngọc Thấu cắn răng, không lại đi chống lại, thân thể hướng về hữu gấp thêm, khề kêu nói: "Vương Dật, hóa ra là ngươi!"

Nàng càng là nhìn thấu .

Khe nằm? ? ?

Vương mỗ người ở sát na mộng bức, hoá đá ở nơi đó, sẽ không động.

Hắn vạn vạn không nghĩ tới, đối phương nhãn lực càng là lợi hại như vậy.

"Vương Dật?"

"Là hắn?"

"Thật sự giả ?"

Mọi người nhất thời sửng sốt .

Mà những cái kia Thánh nữ liên minh các thiếu nữ, mâu trong tắc tràn ngập tiểu hiếu kỳ.

Hắn chính là Vân Tiên đạo lữ?

Lúc này, Ngọc Thấu cắn răng bạc, gần từng chữ: "Vương Dật, ngươi lại Kết Đan ."

"Ha, coi như ngươi lợi hại. . ."

Vương Dật thấy giấu không đi xuống, giờ tay gỡ xuống che mặt góc áo, lộ ra bộ mặt thật.

Đương thực sự là hắn?

Cái tên này dĩ nhiên Kết Đan ?

Thiên, này vừa qua khỏi bao lâu?

Tham gia cứu châu hội vũ anh kiệt môn khiếp sợ không thôi.

Ngọc Thấu thấy đối phương không đáng hồi phục, tiếp tục cắn răng nói: "Ngươi vừa nãy là có ý gì?"

'Gào. . '

'Hống. . '

Đúng vào lúc này, xung quanh tiếng gào chấn động thiên, mấy con tam cấp yêu thú vọt tới.

Vương Dật nhìn Ngọc Thấu, giờ lên tay phải, từ trong tai lấy ra Như Ý Kim Cô Bông: "Cho ta đại. . ."

'Hô. . '

Trong phút chốc, một vệt đen phóng lên trời, quét ngang mệnh môn.

Trong nháy mắt tiếp theo.

'Oành oành oành. . '

Mấy đạo nổ vang xuất hiện, những cái kia yêu thú trực tiếp bị quét bay .

Đây là cỡ nào hung tàn a? Mọi người con người suýt chút nữa từng xuất đến.

Mạnh như vậy?

Thật sự giả ?

Ngọc Thấu cũng kinh ngạc đến ngây người , nhìn chăm chú trong tay đối phương hắc côn, một mặt khó có thể tin.

Vương Dật đánh bay yêu thú sau, đem Kim Cô bổng thu hồi bình thường đại tiểu, giang trên vai trên, không nhanh không chậm nói: "Có ý gì chính người rõ ràng, Ngọc Thấu, ta cảnh cáo người, ly lão bà ta xa một chút. . ."

Cửu châu hội vũ trên, Ngọc Thấu đối với Vân Tiên quá nhiệt tình , Đông Phương Yên Nhiên sự kiện xuất sau đó, Vương Dật thần kinh cũng đại cái , luôn cảm giác người trước đối với Tiên Nhi đừng có tâm sự.

Ngọc Thấu dùng sức cắn cặp môi thom, không có động tĩnh.

"Nhớ kỹ ?"

Vương Dật quét mắt đối phương, trực tiếp xoay người, gánh Kim Cô bổng đi tới.

"Nói như thế nào đâu? Đứng lại cho ta!"

Vũ Văn Thác hét lớn một tiếng, liền muốn ra tay lưu lại đối phương.

"Sư đệ!"

Ngọc Thấu chặn lại rồi hắt, nhìn chăm chú đi xa bóng lưng, thấp giọng nói: "Cái tên này, trải qua 'Đi đầu một bước', chúng ta hiện tại. . . Không phải là đối thủ."

. . .

Vương Dật đem Kim Cô bổng để vào trong tai, tiếp tục tây hành.

'Vù'

Đột nhiên, phía trước hư không nổi lên từng mảnh từng mảnh gọn sóng, toàn thân áo trắng đi ra.

"Lão bà? Người làm sao đến rồi?"

Vương mỗ người sững sờ, nhân thể dừng lại.

"Bà bà điện thoại tới , nài cho người không gọi được, liền liên hệ chúng ta. Đại tỷ chính cho Thi Lam điều trị thân thể, ta tiếp. . ."

Từ Nguyệt nhẹ giọng nói.

"Ồ. . ."

Vương Dật ồ một tiếng, kéo y nhân tay ngọc, về vào thế tục.

Hai người trực tiếp xuất hiện ở biệt thự ba tầng.

Vương Dật lôi kéo Từ Nguyệt ngồi vào trên ghế salông, cho mẹ gọi tới.

Điện thoại rất nhanh chuyển được : "Ngài tìm ta?"

"Người vừa nãy đi đâu ? Ta đánh nửa giờ, vẫn không cách nào chuyển được."

Bên kia Triệu Phụng Lan có chút nổi nóng.

Vương Dật cười lạnh nói: "Đi đánh quái, này lý tin hiệu không tốt."

"Nói cái gì đó?"

Triệu Phụng Lan tự nhiên nghe không hiểu, nhưng cũng chưa kịp hỏi nhiều, tiếp tục nói: "Người buổi tối tới chuyển Tùng Giang."

"Hả?"

Vương Dật mờ mắt hỏi: "Làm gì?"

Triệu Phụng Lan: "Chúng ta cùng Lý gia ăn một bữa cơm, người chị nuôi cũng ở. . ."

"Há, nàng cũng ở. . ."

Vương mỗ người nhân thể gât đầu, nhưng bỗng nhiên sững sốt , mờ mắt nhìn chăm chú hư không, một mặt sợ hãi nói: "Chị nuôi? Cái gì chị nuôi?"

"Người không phải thác Lưu Hiểu Vận chăm sóc chúng ta sao?"

Triệu Phụng Lan cười nói: "Này khuê nữ vừa hiền lành lại mỹ lệ, ta rất vừa ý, liền thu rồi nàng làm con gái nuôi. . ."

Khe năm! ! !

Mẹ như kinh động thiên hạ, trực tiếp đem Vương mỗ người chấn động điên rồi.

Thu nàng làm nghĩa nữ?

Này cái nào cùng chỗ nào a?

Hắn hoảng tiếng nói: "Mẹ, ngài đừng nghịch, nhi tử trái tim không tốt."

Từ Nguyệt ở bên nghe xong, mím mím môi, không có động tĩnh.

Triệu Phụng Lan nhất thời cuồng lên: "Người không muốn là làm sao?"

"Mẹ. . ."

Vương Dật khóc: "Ta cùng Lưu Hiểu Vận chỉ là bằng hữu bình thường, ngài không phải cho nhi tử tìm việc sao?"

"Hảo rồi!"

Triệu Phụng Lan nguyên bản hảo tâm tình bị nhi tử phá hoại, tức giận nói: "Buổi chiều 6 điểm, Tùng Giang quán rượu lớn, chờ tới trễ ."

Nàng sau khi nói xong, trực tiếp cúp điện thoại.

Vương Dật nhìn chuyển ám điện thoại đi động màn hình, khóc không ra nước mắt.

"Lão công. . ."

Đột nhiên, Từ Nguyệt sâu xa nói: "Cô gái kia cùng bà bà có tầng này quan hệ, một khi nhập hậu cung, thì sẽ có 'Hiệp cung' danh phận, đây là quy củ. . ."

Nàng quan tâm nhất chính là cái này.

"Há? Khắc khắc. . ."

Vương Dật nghe xong, một hơi không đồ tới, nuốt chút nữa phun ra miệng lão huyết.

Hắn thật vất vả nuốt thuận khí tức, cười khổ nói: "Bảo bối của ta sư tỷ, loại này chuyện cười, sau đó không nên lại mở. . ."

Từ Nguyệt yên nhiên nở nụ cười, nhẹ nhàng điểm thủ.

Lời đã nói đến , cuối cùng, hay là muốn do lão công cùng Đại tỷ làm quyết đoán.

"Sư phụ, người trở lại?"

Đột nhiên, lầu một bay lên duyên dáng gọi to tiếng

"Đúng rồi. . ."

Từ Nguyệt ngửi âm thanh, mở miệng lần nữa: "Chu Oánh Tâm là lão công đệ tử, án để cung quy củ, cũng sẽ trở thành 'Hiệp cung' . Có thể Đại tỷ nói rồi, nàng là phạm tử, chỉ có thể trước tiên sắc phong 'Thiên thị', chờ thành công thị tẩm sau, lại tính toán sau."

"Người nói cái gì? ? ?"

Vương mỗ người tan vỡ , chân tâm

Từ Nguyệt thấy lão công sắc mặt đặc biệt 'Khó coi', cho rằng đối phương lòng sinh bất mãn, vội vàng nói: "Lão công khuyên nữa khuyên Đại tỷ chính là ."

Kỳ thực, trực tiếp dành cho 'Hiệp cung' cũng không cái gì, chỉ có điều Đại tỷ rất không thích kỳ quý nhân, vì lẽ đó. . ."

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 584: Một đám Nữ thần Vương

Kỳ quý nhân?

Lại là Chân Huyền truyện?

Vương mẫu người nhất thời vừa giận vừa sợ, mắt tối sầm lại, suýt chút nữa không té xỉu tại chỗ.

"Các người gần nhất có phải là lại nhìn?"

Hắn chuyển qua đầu, một mặt bị phản đàn xen.

"A?"

Từ Nguyệt mặt cười một trận tiểu hoang mang, nàng vội vàng gạt đầu, thấp giọng nói: "Không có. . ."

Một thế bạch y nhất không quen nói dối, Vương Dật thấy sau, toàn rõ ràng .

Cùng lúc đó, mấy bóng người đẹp để xuất hiện ở ba tầng phòng khách.

Ngoại trừ tiểu loli, tam cung tứ cung đều ở. Bất ngờ chính là, Lâm Tử Vi cũng tới .

"Sự phụ. . ."

Chu Oánh Tâm chạy hai bước, chợt dừng thân thể, mặt cười buông xuống, liên tục đùa bốn chính mình góc áo, có chút tay chân luống cuống.

"Ta đi làm cơm. . ."

Vương mẫu người nặn nặn mi tâm, ai cũng không lý, trực tiếp đi đến cửa thang gác, rơi xuống lầu ba.

Chúng nữ đồn dập sững sờ.

"Nhị tỷ, lão công làm sao?"

Thẩm Băng nhẹ giọng hỏi.

Từ Nguyệt mím mím môi, không có đi trả lời chắc chắn.

"Sự phụ nhất định còn ở giận ta. . ."

Chu Oánh Tâm mặt cười một khổ, phần nộ nói.

Sau 40 phút, mọi người tới đến một tầng phòng khách, đồng tiến vào cơm trưa.

"Phi Yên làm sao còn không xuống lầu?"

Mọi người đủ, chỉ có không gặp tiểu loli, Vương Dật không nhận được mở miệng hỏi.

"Thị Lam trong cơ thể xuất hiện một đạo dấu ấn, nhưng là bất ổn, có dấu hiệu hồng mất. Đại tỷ vẫn đang vì nàng điều trị. . ."

Từ Nguyệt nói ra một cái càn khôn.

"Dấu ấn? Đó là cái gì?"

Vương Dật bối rối.

"Tức là đạo ẩn mô hình. Thi Lam tạo hóa không thấp, không chỉ có được Thanh Hà Tiên tử chiến y, càng là hình thành bản mệnh đạo ẩn, cô nàng này tương lai không thể đo lường. . ."

Từ Nguyệt khẽ cười nói.

"Ồ. . ."

Vương mỗ người như hiểu mà không hiểu, nhưng không cũng may lão bà trước mặt mắt mặt mũi, nhân thể gật đầu, nói: "Một lúc ta đi chuyển Tùng Giang. . ."

Chúng nữ liếc mắt nhìn nhau, đồn dập gật đầu.

"Sự phụ, ta cũng đi. . ."

Chu Oánh Tâm vội vàng mở miệng.

Vương Dật im lặng không lên tiếng, không có đáp lại.

Vân Tiên đôi mi thanh tú vừa nhú, liếc nhìn bên cạnh Lâm Từ Vi.

Lâm MM mím mím môi, từ phía dưới dò ra tay ngọc, lời bạn thân một tý.

"A?"

Chu Oánh Tâm mờ mịt nhìn về phía đối phương.

"Ngươi cái nào đều đừng đi, buổi chiều theo ta đi dạo phố. . ."

Lâm MM hướng nàng sáng giọng.

"Được. . ."

Chu Oánh Tâm tựa hồ rất sợ nàng, không dám đi từ chối, nhìn Vương Dật một chút, oan ức gật gù.

"Đông Phương Yên Nhiên sự tình xử lý như thế nào?"

Vương Dật hỏi đến việc này.

"Ngữ Cầm dẫn nàng hai về Tiêu Diêu Tông, nói muốn xin chỉ thị Tông chủ, làm tiếp quyết đoán. . ."

Vân Tiên nói.

Vương Dật nghe xong không hỏi nhiều nữa.

Mấy phút sau, lầu hai truyền đến tiếng cửa mở, sau đó tiếng bước chân lên, tiểu loli hạ xuống.

"Lão công. . ."

Nàng duyên dáng gọi to một tiếng, trực tiếp đánh tới.

Vương Dật đem đại phụ lâu vào trong ngực, cười khẽ hỏi: "Thi Lam thế nào rồi?"

"Ngày mai sẽ hồi tỉnh đến. . ."

Tiểu loli hi hi yêu kiều: "Cô nàng này tu luyện chưa đủ một năm, liền có bản mệnh đạo ẩn, thành tựu tương lai, tuyệt đối ở trên ta đây. . ."

Trong lòng nàng thật là vui mừng.

Vương Dật nhất thời chấn kinh rồi.

"Đúng rồi, buổi chiều nhượng Nhị muội bồi ngươi đi đi, ta không thể ly khai nơi này. . ."

Tiểu loli hàm tiếu nói, nàng ở trên lầu nghe nói tất cả.

Vương Dật trầm ngâm chốc lát, gật gật đầu, không có từ chối.

Buổi tối bữa tiệc, các trưởng bối đều ở, như một cái chính thất đều không xuất hiện, thực sự không còn gì để nói.

Sau khi com nước xong, Vương Dật đi nhà bếp xoay bát, chúng nữ ở trên ghế salông tán gẫu, lâm MM tắc lòi kéo Chu Oánh Tâm đi dạo phố đi tới.

"Nhị muội, người gần nhất vì sao tổng cau mày? Xảy ra chuyện gì?"

Tiểu loli cầm lấy một viên gáo, để vào cái miệng nhỏ trong một trận nhai : nghiền ngẫm, phần quai hàm nhúc nhích liên tục, khỏi nói có bao nhiêu đáng yêu .

Từ Nguyệt trầm mặc chốc lát, nhẹ giọng nói: "Đại tỷ, Tịch Dao nội tức vẫn rất hỗn loạn, các người là biết đến."

"Àn đây. . ."

Tiểu loli đem tử thổ ở trên tay, cười duyên nói: "Cô nàng kia nhượng thể tục công pháp làm lỡ , như vừa bắt đầu có người chỉ điểm, nói không chắc hiện tại đều Kết Đan ."

"Không đơn giản như vậy."

Từ Nguyệt ngưng tiếng nói: "Ta cảm giác, Tịch Dao thể chất, có khuyết."

"Cái gì?"

Chúng nữ dồn dập cả kinh.

"Đúng rồi. . ."

Vân Tiên chợt nhớ tới một chuyện: "Còn ký ta đề cập Ngọc Thấu sao?"

Tiểu loli gật gù: "Nghe nói cô gái này dài đến, cùng Lâm Tịch Dao rất tương tự."

"Không ngừng tương tự, căn bản là giống nhau như đúc."

Vân Tiên nhìn chăm chú hư không, hồi ức nói: "Nàng nội tức cũng rất hỗn loạn, lúc đó ta không để ý, giờ khắc này nghe Nhị tỷ nói chuyện, mới nhớ tới đến, lẽ nào các nàng. . ."

Tiểu loli nghe xong, đôi mi thanh tú chậm rãi nhắm lại, nhân thế giờ lên tay nhỏ.

"Đại tỷ. . ."

Từ Nguyệt một phát bắt được nàng ngọc oản, nhẹ giọng nói: "Như vậy đối với Tịch Dao không công bằng."

"Nhị muội, ta sợ. . ."

"Quên đi. . ."

Từ Nguyệt u u thở dài: "Nếu thật sự là như vậy, liền để chúng ta thầy trò duyên phận, đi xong cuối cùng điểm ấy thời gian đi. . ."

Tiểu loli nghe xong, lặng lẽ thả xuống tay nhỏ.

"Các người đang nói chuyện gì?"

Vương mỗ người đi ra nhà bếp, cười ha ha lại đây .

"Không cái gì?"

Từ Nguyệt cười khẽ đứng dậy, nhưng có chút miễn cưỡng, nàng thấp giọng hỏi: "Lão công, chúng ta khi nào thì đi. . ."

Vương Dật liếc nhìn điện thoại di động, cười nói: "Thời gian còn sớm, chúng ta xem một chút điện ảnh. . ."

Buổi chiều, 5 điểm 10 phút.

Từ Nguyệt xé ra hư không, cùng lão công đi vào.

Bọn hấn sau khi biến mất, tiểu loli khẽ thở dài: "Có thể hi vọng Nhị muội không nên quá mức thương tâm. . ."

Tam cung tứ cung liếc mắt nhìn nhau, im lặng không lên tiếng.

. . .

5 điểm 20 phân.

Hoa Hạ lãnh hải trên không.

Sáng sủa càn khôn, vạn dặm không mây.

"Vù. . ."

Đột nhiên, thiên khung một góc, bỗng nhiên nổi lên tầng lớn gọn sóng, lập tức. . .

Một đạo tuyệt thế thiên ảnh, chậm rãi đi ra.

Trong phút chốc, toàn bộ thiên khung đều mất đi nên có sắc thái.

Thiên ảnh thực sự quá đẹp, văn chương cũng khó có thể miêu tả trong đó vạn nhất.

Nàng trên người mặc đoạn màu xanh lam cổ y phục, ba ngàn thanh ti hư không tạo nên, kỳ ảo u nhã, phương hoa tuyệt thế.

"Hô. . ."

Cô gái xinh đẹp ói ra miệng tiên khí, khẽ cười nói: "Lần đầu tiên tới nơi này đây, đệ thất vị diện. . ."

"Cung chủ, người chống đỡ ta. . ."

"Tinh Trúc tỷ tỷ, tránh ra a!"

"Đại tỷ, người đang làm gì thế nha?"

"Đại tỷ. . ."

Đột nhiên, nàng phía sau bay lên vô số hồn dỗi.

"Sách. . ."

Tinh Trúc có chút không cao hứng, nghiêng đi phương hoa, tức giận nói: "Nhìn cho các người gấp, chán ghét. . ."

Nàng nhân thể tránh ra thân thể.

Trong nháy mắt tiếp theo.

Hư không hào quang nhào sóc, rực rỡ rực rỡ.

Lại vừa nhìn.

Khá lắm, gọn sóng bên trong, càng trước sau đi ra mười mấy tên nữ tử.

Các nàng từng cái từng cái mặt mày như phác họa, quả thật đương đại tuyệt sắc.

Tế vừa nhìn đi, những cô gái này thân thể yêu kiều xung quanh, có thần bí pháp tắc ở vòn quanh, tuần tuần không thôi.

Đây là một đám thái thượng cảnh Nữ thần Vương.

Không sai, là một đám.

Quá kinh thế hãi tục.

Các nàng sau khi xuất hiện, đôi mắt đẹp nhìn khắp bốn phía, một mặt tiểu hiếu kỳ.

"Này chính là tổn hại nhất đại đệ thất vị diện?"

Một tên Nữ thần Vương cười khẽ liên tục, mỹ lệ không gì tả nổi.

"Thật đúng, ta đều nói nơi này vô vị, chúng ta liền hẳn là đi người thứ ba diện. . ."

Một người khác Nữ thần Vương phát hiện nơi này linh khí khô héo, không nhìn được đồ nổi lên phần môi.

Tĩnh Trúc bị bọt tỳ muội làm đầu óc choáng váng, không khỏi giờ lên tay ngọc, nặn nặn mi tâm.

"Hả?"

Đột nhiên, nàng tựa hồ có phát giác, mặt hướng phương Đông, mờ mịt nói: "Luồng hơi thở này. . . Chẳng lẽ là Phi Yên các nàng?"

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 585: Nhìn trộm

Rất nhiều Nữ thần Vương nhất thời bị hấp dẫn .

"Hỗn Độn Cung chủ Sư Phi Yên?"

Một vị thanh sam Nữ thần Vương nhẹ giọng hỏi, nàng cơ thể trắng nõn trắng hơn tuyết, trên trán điểm có một viên Hồng Liên dấu ấn.

Tĩnh Trúc gật gù, nghiêng đi mặt cười, kêu: "Như Suong!"

"Đại tỷ. . ."

Một cái cô gái mặc áo trắng chậm rãi tới gần, nàng sinh phương hoa tuyệt đại, có thể cặp kia đôi mắt đẹp nhưng chưa từng mở.

Tĩnh Trúc vùng lên mặt cười, ngóng nhìn hư không: "Ồ phía kia. . ."

"Phải!"

Cô gái mặc áo trắng nhẹ nhàng gật đầu, sau đó, trắng nõn mí mắt khẽ run lên.

"Vù. . ."

Nàng bốn phía hư không phát sinh mãnh liệt vặn vẹo.

Cô gái mặc áo trắng chậm rãi mở ra hai con mắt.

"Hồng. . ."

Trong phút chốc, vạn trọng rực rỡ đại thiên hậu thế, lập tức, Nữ thần Vương môn vị trí không gian nổi lên vô tận sương mù rực rỡ, cái trong có ngôi sao đang lóe lên, xán lạn loá mắt.

Đại thành huyền thông mất —— Huyền Pháp vạn thông.

Cô gái mặc áo trắng thân thể yếu kiều run lên, thái mâu hoàn toàn mở ra .

Nhất thời, hai đạo óng ánh đột nhiên bắn ra, bắn vào sương mù rực rỡ bên trong.

Một trận xao động qua đi, sương mù rực rỡ chậm rãi mở ra một góc.

Bên trong hiện ra thế tục cảnh tượng, nhà cao tầng, ngựa xe như nước. Chúng nó cao tốc lưu chuyển, cuối cùng ở một tòa biệt thự trước ngừng lại.

Cô gái mặc áo trắng mâu trong lưu ly chuyển đổi, không thấy đình chỉ.

Biệt thự bức tường dần dần làm nhạt, biến mất. . .

Sau một khắc, Nữ thần Vương môn nhìn thấy nằm mơ cũng không mơ tới quá bức tranh.

Ba tầng phòng ngủ, trên giường lớn.

Một cái 10 đến tuổi xinh đẹp nữ đồng đứng ở phía trên, nàng ăn mặc một thân đen bóng kỳ trang dị phục, trong tay nắm giữ một cái tiểu roi.

Tiểu nha đầu này là ai?

Mà một bên.

Trời ạ, này không phải bản thứ ba cung Thảm Băng gì không?

Nàng . . Trong tay nàng hắc đồng đồng là tất chân? Vì sao như vậy. . . Quái lạ?

Còn bên kia.

Đệ tứ phó cung Vân Tiên?

Trong tay nàng chữ T vải là làm cái gì. . . ?

A? Nàng dĩ nhiên đem quần áo rút đi, mặc vào nó?

Thiên, sao có loại này ngược ngược thiếp thân ăn mặc?

Nữ thần Vương môn choáng váng, thật sự choáng váng.

Tĩnh Trúc phần môi há hốc liên hồi, nhưng cái gì cũng không nói ra được. . .

Nàng tuy là một cung chi chủ, lúc này cũng bị cảnh tượng trước mắt dọa sợ .

Cùng lúc đó.

Trong phòng ngủ Thảm Băng hốt có cảm giác, thê mỹ mặt cười đột nhiên một bên, mâu trong bắn ra một luồng Thần Mang.

'Hô. . .'

Bức tranh một trận hư vọng, xuất hiện đại bất ổn.

"Bị phát hiện ?"

Tĩnh Trúc đột nhiên thức tỉnh, nàng hít một hơi thật sâu, nói: "Như Suong. . ."

Cô gái mặc áo trắng nhất thời hiểu ý, khép lại cặp kia thái mâu.

Vô tận sương mù rực rỡ đột nhiên đánh tan, hư không yên tĩnh trở lại.

"Đại tỷ, làm sao bây giờ?"

Một vị Nữ thần Vương nhẹ giọng hỏi.

"Đương nhiên là đi tiếp. . ."

Tĩnh Trúc bất đắc dĩ cười khổ: "Mấy vị kia tính khí, các người là biết đến. Bây giờ phát hiện chúng ta nhòm ngó, tất nhiên lòng sinh bất mãn, nếu không đi gặp mặt, hiểu lầm chắc chắn sâu sắc thêm. . ."

Nữ thần Vương môn nghe xong, có gật đầu, có mím môi, vẻ mặt khác nhau.

"Thảm Băng thực lực, tựa hồ tăng tiến không ít đây. . ."

Cô gái mặc áo trắng thấp giọng tự nói.

Tĩnh Trúc nhất thời cả kinh, trầm giọng nói: "Như Suong, hiện tại không thể so từ trước, Hỗn Độn để cung làm 'Hong Linh' hi sinh quá nhiều, người chớ làm loạn. . ."

Cô gái mặc áo trắng mím mím môi: "Biết rồi, Đại tỷ. . ."

. . .

Biệt thự ba tầng phòng ngủ.

"Tam muội, làm sao ?"

Tiểu loli mờ mịt đi hỏi.

Nàng vẫn đang nghiên cứu tiểu roi diệu dụng, không có phát hiện càn khôn.

Thảm Băng đem hắc ti bàn chân nhỏ trên nhẵn nheo vuốt lên, đôi mắt đẹp nhắm lại: "Trần Như Sương hảo như đến rồi, nàng vừa ở dùng huyền thông mắt nhòm ngó chúng ta. . ."

"Há, là nàng a, hồi lâu không gặp, cô nàng kia vẫn là như cũ, luôn yêu thích. . . Ân. . . ?"

Tiểu loli nhân thể gật đầu, có thể nói đến một nửa, bỗng nhiên ngậy người: "Người là nói Trần Như Sương?"

Thảm Băng gật gật đầu.

"Nàng làm sao đến Trung Nguyên? Hậu cung quy củ nghiêm ngặt, tuyệt không cho phép nữ quyến một mình ra ngoài a. . ."

Vân Tiên vung lên ửng đỏ mặt cười, nàng trải qua mặc cái này thần bí tiểu ~ rồi.

"Đương nhiên không cho phép. . ."

Tiểu loli càng là cuống lên, giơ lên tay nhỏ chỉ ở tiết, thôi diễn càn khôn.

Chốc lát sau.

Nàng thân thể run lên, kinh hô: "Tĩnh Trúc các nàng. . . Toàn đến Trung Nguyên."

"Hà?"

"Cái gì?"

Tam cung tứ cung nhất thời kinh hãi, đồng thời đứng lên.

"Các người mau chóng cởi 'Thần vật', đổi về áo của chính mình."

Tiểu loli sau khi nói xong, nhìn về phía tứ cung: "Tứ muội, người đi Tiêu Diêu Tông, tập hợp có tiếng phân đệ tử, ở phòng nhỏ chờ đợi."

"Vâng. . ."

Vân Tiên gấp vội vàng gật đầu.

"Tam muội, cùng ta ở đây nghênh tiếp Tĩnh Trúc các nàng."

"Đại tỷ, lão công cùng Nhị tỷ. . ."

"Tĩnh Trúc tới đây tuy rằng trọng đại, có thể lão công cùng Nhị muội ở bồi công công bà bà ăn cơm, chúng ta mà lại kéo một quãng thời gian, đợi đến 7 điểm, ta tự mình cho lão công gọi điện thoại. . ."

Tiểu loli không hổ là đại phụ, phân xuất nặng nhẹ.

Thảm Băng nghe xong, nhẹ nhàng điểm thủ.

Mấy phút sau. . .

Vân Tiên mở ra giới môn, đi đến Tiêu Diêu Tông.

Đại phụ tam cung xuất biệt thự, đi tới phía trước trên cỏ xanh, chờ đợi Nữ thần Vương môn giáng lâm.

"Đứng rồi."

Thảm Băng chợt nhớ tới một chuyện: "Linh Nhi còn không tỉnh lại, có muốn hay không ta đi tỉnh lại. . ."

"Quên đi!"

Tiểu loli lắc lắc đầu: "Không kịp. . ."

'Vù. . .'

Nàng còn chưa nói hết đây, phía trước hư không bỗng nhiên nổi lên tầng lớn gọn sóng.

Sau đó, Tinh Trúc dẫn một đám hậu cung nữ quyến, chậm rãi đi ra.

Tiểu loli hướng Tam muội nháy mắt một cái, sau đó tay nhỏ ở trước ngực bình triển, trên dưới thu về, làm một cái mỹ lệ lễ nghi, cười duyên nói: "Tinh Trúc, đã lâu không gặp đây. . ."

Mà Thảm Băng cũng làm tương đồng tư thế: "Phó cung Thảm Băng, gặp Tinh Trúc tỷ tỷ cùng chư vị tỷ muội. . ."

Một đám Nữ thần Vương thấy sau, vội vàng thi thân đáp lễ.

Tinh Trúc thả xuống tay ngọc, mờ mịt nhìn chăm chú tiểu loli, thế nhưng. . .

"Phi Yên tỷ tỷ?"

Nàng la thất thanh.

Một đám Nữ thần Vương nghe xong, hoàn toàn hoa dung thất sắc.

Hỗn Độn hậu cung Sư Phi Yên, năm đó cỡ nào kinh diễm tuyệt thế? Bây giờ làm sao biến thành nữ đồng ?

"Hi hi. . ."

Tiểu loli tiến lên một bước, kéo đối phương tay ngọc, cười duyên nói: "Đương nhiên là Bồn cung. . ."

Tinh Trúc sâu sắc đánh giá đối phương, trong lòng khiếp sợ tột đỉnh.

Đột nhiên, nàng nhớ ra cái gì đó, thất thanh nói: "Lẽ nào là Minh Nhân tà thuật?"

Tiểu loli vẻ mặt buồn bã, nhưng trong nháy mắt khôi phục bình thường, cười duyên nói: "Bồn cung hảo hảo mà, muội muội yên tâm chính là. Đúng rồi, các ngươi làm sao đến Trung Nguyên ?"

"Thật sự không có chuyện gì?"

Tinh Trúc không có đi trả lời chắc chắn, mà là hỏi ngược lại

"Ai nha, thật không có chuyện gì rồi. . ."

Tiểu loli hương ~ thiết khê nhà, hướng nàng làm tên tiểu quý mặt.

"Không có chuyện gì liên tốt. . ."

Tinh Trúc khê nói, sau đó nói: "Triệu lang chậm chạp không quy, bọn tỷ muội ở cung trong tẻ nhạt, liền chu du Cửu Cung tinh không, Cẩm Liên các nàng cũng là như vậy đây. . ."

Nàng đề cập Cẩm Liên, là Phần Thiên đế hậu cung chi chủ.

"Thì ra là như vậy, không trách mười sáu năm trước, các ngươi tất cả đều không ở. . ."

Tiểu loli cười cợt, nhưng lộ ra từng tia từng tia ý lạnh.

Một đám Nữ thần Vương liếc mắt nhìn nhau, ai cũng không có lên tiếng.

Tinh Trúc vội vàng nói: "Phi Yên tỷ tỷ, năm đó. . ."

"Toán rồi, đều đã qua , huống hồ không sai ở các ngươi. . ."

Tiểu loli vẫy vẫy tay nhỏ, cười duyên nói: "Chúng ta chó đứng ở chỗ này bên trong, đi vào nói chuyện. . ."

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 586: Người có ý gì?

Tĩnh Trúc nhìn chăm chú đối phương chốc lát, nhẹ nhàng gật đầu.

Lập tức, hai vị Cung chủ giúp đỡ lẫn nhau, tiến vào biệt thự trong.

Thẩm Băng đôi mắt đẹp lưu chuyển, Yên Nhiên cười khê: "Bọn tỷ muội xin mời. . ."

Nữ thần Vương môn khê vuốt cằm, lần lượt đi vào.

Thẩm Băng cười khê không ngừng, đột nhiên, cặp kia đôi mắt đẹp nhưng là neho lại đến rồi.

Một đạo bạch y thiên ảnh, ở trước mặt nàng đứng lại.

"Đã lâu không gặp. . ."

Trần Như Sương nhắm cặp kia thái mâu, khoe môi nhân thể một câu, có chút tiểu không quen.

"Là đã lâu đây. . ."

Thẩm Băng tự tiểu phi tiểu nói: "Trần Như Sương, thật không nghĩ tới, ngươi vẫn là như cũ, luôn yêu thích nhòm ngó người khác."

Trần Như Sương mặt cười đột nhiên chìm xuống, như vạn cổ kễ băng nứt, nàng lạnh giọng nói: "Thẩm nha đầu, ngươi có ý gì?"

"Ngươi gọi ai nha đầu đâu?"

Khá lắm, Thẩm Băng lòng này trực tiếp thụ đã dậy rồi.

Trần Như Sương vung lên mặt cười: "Vẫn là câu nói kia, ngươi so với Bồn cung non nửa năm, không phải nha đầu là cái gì?"

"Đáng ghét. . ."

Thẩm Băng cắn răng bạc nói: "Trần Như Sương, Bồn cung xem ngươi bì lại ngựa. . ."

"Thực sự là chuyện cười!"

Trần Như Sương liên tục cười lạnh: "Lần trước Bồn cung đang có mang, lần này ngươi liên không may mắn như vậy. . ."

Hai vị Nữ thần Vương Việt ly càng gần, chỉ lát nữa là phải đánh đã dậy rồi.

"Trần tỷ tỷ, ngươi điên rồi?"

Một cái Nữ thần Vương kinh sợ, vội vàng kéo lại đối phương.

"Tú Lăng muội muội, ngươi buông ra ta, ngày hôm nay ta liền để nha đầu này mở mang. . ."

Trần Như Sương dùng sức giãy giụa, lão hung hãn. . .

"Ngươi muốn cho Đại tỷ sinh khí hay sao? Mau theo muội muội đi vào. . ."

Này Nữ thần Vương há có thể tha cho nàng hồ đồ xuống? Trực tiếp đem kéo vào biệt thự trong.

"Thẩm muội muội, Như Sương cũng không phải là cố ý."

Tới gần Nữ thần Vương môn dồn dập hành lễ, lấy biểu áy náy.

Thẩm Băng mặt cười ửng đỏ, hiển nhiên có chút tiểu kích động, nàng giơ lên tay ngọc, liêu dưới trên trán mái tóc, nói: "Không có chuyện gì, ta cùng này 'Lão bà' đùa giỡn đây, nhượng các vị tỷ tỷ cười chê rồi, xin mời. . ."

Mấy vị Nữ thần Vương đối diện một chút, dồn dập gật đầu.

Một trường phong ba, liền như vậy ngừng.

Mà khi chân chính nghỉ ngơi sao?

Cùng lúc đó.

Tiểu loli mang theo Tinh Trúc, tham quan bên trong biệt thự bộ.

"Hào rất khác biệt bên trong trí kết cấu. . ."

Người sau nhìn chung quanh, nhẹ giọng nói: "Chính là không gian nhỏ chút. Phi Yên tỷ tỷ, các người vì sao lựa chọn ở đây định cư?"

"Chốc lát nữa sẽ nói cho người biết."

Tiểu loli kê kê nỏ nụ cười: "Nơi này xác thực tiêu, bất tiện người tử muội ta tâm sự. Đi, Bồn cung dẫn người đi tông môn. . ."

"Tông môn?"

Tinh Trúc không khỏi ngẩn ngơ: "Nơi này linh khí khô héo, từ đâu tới tông môn truyền thừa?"

"Tông môn cùng ngoại giới cách xa nhau, mới vừa bắt đầu chúng ta cũng không phát hiện đây. . ."

Tiểu loli yêu kiều kéo nàng lên lầu ba.

Cũng không lâu lắm, một đám Nữ thần Vương thông qua hai giới cánh cửa, đi tới Tiêu Diêu Tông phòng nhỏ đình viện.

"Đây là tiêu thiên thế giới? Hả? Còn không hết một chỗ, chúng nó là khuyên khuyên liên kết?"

Tinh Trúc không khỏi thở nhẹ, nàng là thái thượng Cực Cảnh cường giả, trong nháy mắt nhìn thấu một góc càn khôn.

'Kẹt kẹt. . .'

Đúng vào lúc này, phòng nhỏ cửa bị mở ra , Vân Tiên dẫn một cung lương thị, đi ra.

Người trước nháy mắt một cái.

Lập tức. . .

"Phó cung Vân Tiên. . ."

"Hiệp cung Liễu Thiên Nhi. . ."

"Thiên thị Ngữ Cầm. . ."

"Thiên thị Lạc Y Y. . ."

Tứ nữ đồng thời hành hậu cung đại lễ: "Xin chào chư vị tỷ tỷ. . ."

"Các muội muội mau mau xin đứng lên."

Tinh Trúc vội vã tiến lên, nâng dậy vân phó cung. Nàng nhìn một chút một cung lương thị, nghiêng đi mặt cười, giật mình nói: "Phi Yên tỷ tỷ, Hồn Độn hậu cung. . . Có mới nữ quyền?"

Mà một đám Nữ thần Vương môn, nhưng là kinh ngạc đến ngây người .

Ở xa xôi đã qua, Hồn Độn Thiên đế chặt đứt tình duyên, lại không nạp thị.

Mặt khác hai đại Thiên đế tắc không phải vậy.

Liệt Thiên ngân sau, Thí Thiên đế hậu cung, quang thái thượng cảnh Nữ thần Vương, liền từ lúc mới đầu hơn ba mươi tên, tăng cường đến hơn sáu mươi nơi, trực tiếp vọt lên gấp đôi.

Cho nên nói, đây là một việc lớn, nói kinh thiên động địa tuyệt không quá đáng.

"Hi hi, đó là đương nhiên. . ."

Tiểu loli vung lên mặt cười, một trận tiểu đắc ý.

Mấy phút sau. . .

Trong sương phòng, ngồi đầy hậu cung nữ quyền.

Lương đại cung chủ dặt tay ngồi ở chính vị, chuyện trò vui vẻ.

Thảm Bồng cùng Vân Tiên, tắc bồi tiếp đối phương 20 nhiều tên phó cung, thiên tiếng trò chuyện.

Mà Liễu Thiên Nhi liền khỏ , một mình nàng bồi tiếp hơn 10 tên hiệp cung, cái trán đều đỏ mồ hôi .

Đối phương là Hồng Linh đại lục nổi danh đã lâu Nữ thần Vương, Liễu Thiên Nhi năng lực triển diễn kiên trì, đúng là không dễ .

Từ trước tới nay, nàng lần thứ nhất tưởng niệm Nguyệt Thi Lam, đặc biệt nhớ đọc, chân tâm.

Trái lại thiên thị trận doanh bên này, Lạc Y Y liền thoải mái nhiều , bởi vì có Ngừ Cẩm ở.

Ngừ mỹ nhân thực lực tuy kém xa trước mặt thiên thị môn, nhưng nàng đến cùng là một tông Trưởng lão, ngôn ngữ khéo léo, thông dong có thừa, vì lẽ đó song phương tán gẫu thật là hòa hợp.

Vào giờ phút này.

"Làm sao không thấy Từ Nguyệt cùng Hương Hương?"

Tĩnh Trúc không thấy hai người, không nhịn được mở miệng hỏi dò.

"Nguyệt Nhi bồi lão công đi ra ngoài , Hương Hương. . ."

Tiểu loli vẽ mặt buồn bã: "Nàng mất tích , hiện tại còn chưa tìm được."

"Xin lỗi. . ."

Tĩnh Trúc không khỏi áy náy, tiếp tục hỏi: "Lão công là ai?"

"Không có chuyện gì. . ."

Tiểu loli nhẹ nhàng lắc đầu, lập tức cười duyên nói: "Lão công tức là Thiên đế chuyển thế, chúng ta sở dĩ ở lại chỗ này, chính là tìm được hấn."

'Hô. . .'

Tĩnh Trúc đột nhiên đứng lên, run giọng nói: "Hỗn Độn Thiên đế bản mệnh dấu ấn đi tới đệ thất tinh không?"

Nàng âm thanh rất lớn, nhất thời hấp dẫn các nữ quyền ánh mắt.

"Ân đây. . ."

Tiểu loli liên tiếp gật đầu, cười rất ngọt ngào.

Tĩnh Trúc sâu sắc nhìn chăm chú đối phương, lập tức nghiêng đi mặt cười, nhìn về phía Hỗn Độn hậu cung ba vị mới nữ quyền, lẩm bẩm nói: "Không trách. . ."

"Còn có một vị hiệp cung cùng một vị động phòng, các nàng ở biệt thự trong nghỉ ngơi. Một cái vừa đột phá, một cái có bầu, vì lẽ đó bất tiện phía trước, kính xin muội muội thứ lỗi."

Tiểu loli nói đến 'Mang thai' hai chữ thì, cái trong lộ ra một chút tiểu đắc ý.

Nhiều năm trước tới nay, Hỗn Độn hậu cung vẫn được Thiên đế lạnh nhạt, trở thành đại lục chuyện cười, cho đến hôm nay, mới có hãnh diện cảm giác.

"Tỷ tỷ môn đình trong có để từ ?"

Tĩnh Trúc này cả kinh đương thật không phải chuyện nhỏ.

Thiên đế làm vô thượng tôn sư, rất khó có sau.

Chính là phong lưu thành tính Thái Thiên đế Triệu Dục, hậu cung tuy nhiều nhiều, nhưng cũng không có mấy vị để từ.

Ai nghĩ, Sư Phi Yên các nàng vừa tìm được Thiên đế chuyển thế, môn đình liền thêm đế từ, đây là cỡ nào. . .

"Là đây. . ."

Tiểu loli cười càng ngọt .

Tĩnh Trúc không hổ là hậu cung chi chủ, rất nhanh bình phục tâm thần, ngồi trở lại vị trí.

Đột nhiên, nàng đôi mắt đẹp xoay một cái, nghiêng đi mặt cười, khẽ gọi nói: "Úc Trúc. . ."

"Đại nương."

Nữ quyến trong, nổi lên một đạo âm thanh lạnh lạnh.

Đã thấy, một cái thiếu nữ mặc áo lam ở phó cung trận doanh trong thăm thăm đứng dậy, đi tới gần.

Đây là một cái tập Chung Linh huệ thực cùng kiêm nữ tử, tóc đen như thác nước, dung mạo khuynh thành, trắng nõn ở giữa trán, mọc ra một nốt ruồi đen, chín cái thần bí mình vẫn trải rộng tả hữu. Nhìn qua đi, đương thực sự là vừa tà dị, lại mỹ lệ.

Tĩnh Trúc yêu thương xoa xoa thiếu nữ mái tóc, chềch thủ cười khê: "Phi Yên tỷ tỷ, có thể còn nhớ nàng?"

"Này không phải tiểu Úc Trúc sao? Đương nhiên nhớ tới, Bồn cung còn ôm lấy nàng đây."

Tiểu loli đánh giá thiếu nữ, cười duyên nói: "Năm đó nàng lâm bồn thì, chúng ta đều ở. Khi đó ngươi vừa vận bị thương nặng, khí tức hoàn toàn không có. Đại gia đều cho rằng ngươi ngã xuống, Thái Thiên để đại bi, cố đặt tên là Úc Trúc."

"Đúng đây, loáng một cái đã nhiều năm như vậy."

Tĩnh Trúc ngóng nhìn hư không, thăm thăm than nhẹ, sau đó nhìn về phía thiếu nữ: "Úc Trúc, mau tới gặp ngươi Phi Yên tỷ tỷ."

Triệu Úc Trúc nhất thời không phản ứng lại, mờ mịt nhìn đại nương.

Mà tiểu loli tắc đột nhiên biến sắc, trực tiếp đứng dậy: "Tĩnh Trúc, ngươi có ý gì?"

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 587: Muốn đánh tới đến rồi

"A. . ."

Tĩnh Trúc ngần ngợ, thế nhưng sờ soạng dưới trán của chính mình, áy náy cười nói: "Phi Yên tỷ tỷ, thật không tiện, muội muội nhất thời nói sai đây. . ."

Tiểu loli nhăn đôi mi thanh tú, trầm mặc không nói, hơn 10 giây sau: "Tĩnh Trúc, ngươi thay đổi! Càng đánh tới Bồn cung bên này tâm tư."

"Tỷ tỷ, ngươi đang nói cái gì a?"

Tĩnh Trúc yêu kiều liên tục: "Muội muội đều bị hồ đồ rồi."

"Hồ đồ?"

Tiểu loli cười khê, nhưng có chút hiện ra lạnh: "Ngươi đem nặc đại hậu cung quản lý ngay ngắn rõ ràng, thủ đoạn có thể thấy được chút ít. Ngươi cho rằng, Bồn cung hội cảm thấy không xuất đến?"

"Hả?"

Tĩnh Trúc đôi mắt đẹp nhắm lại, nhưng trong lòng rất khiếp sợ.

Nàng trong ấn tượng Sư Phi Yên, bất quá là một lòng một dạ cầu thị tằm mà không có kết quả khổ phụ thôi. Nhưng vạn vạn không nghĩ tới, đối phương hội nói ra những lời ấy.

"Đệ thất đại lục có vô thượng hình chiếu 'Chân Huyền truyện'. Tĩnh Trúc, ngươi ý đồ kia, ở Bồn cung trước mặt không chỗ che thân. . ."

Tiểu loli mặt cười giương lên: "Vì lẽ đó Bồn cung khuyên ngươi, hay vẫn là khai tâm thấy thành một ít, đừng phá hủy chúng ta nhiều năm tỷ muội tình nghĩa. . ."

"Chân Huyền truyện?"

Tĩnh Trúc chân tâm bối rối, mờ mịt nói: "Đó là cái gì?"

Vào giờ phút này, hai phe hậu cung nữ quyền tuy vui cười lời nói, có thể sự chú ý, nhưng hết mức tập trung ở hai vị Cung chủ bên này.

Tiểu loli không để ý tới nàng, nhìn về phía Triệu Úc Trúc, khẽ cười nói: "Tiểu Úc Trúc, ngươi còn nhớ Bồn cung sao?"

Triệu Úc Trúc nhìn chăm chú đối phương, nhẹ nhàng lắc đầu.

Tiểu loli giơ lên tay nhỏ, đem đối phương kéo đến phụ cận: "Ngươi đại nương gọi ta tỷ tỷ, ngươi gọi ta sư bá liền có thể, Cung chủ cái gì, quá khách khí . . ."

Nàng sau khi nói xong, mở ra Càn Khôn giới, từ bên trong lấy ra một chuỗi hạt châu màu xanh biếc, cười duyên nói: "Sư bá cũng không có gì hay đưa cho ngươi, này xuyên 'Lục vi châu' theo ta nhiều năm, coi như lễ ra mắt . Đến, sư bá mang cho ngươi trên . . ."

Triệu Úc Trúc cuống quýt lui về phía sau nửa bước, nhân thể nhìn về phía đại nương.

Tĩnh Trúc trầm ngâm chốc lát, hướng nàng nhẹ nhàng gật đầu.

Triệu Úc Trúc thấy sau, nhất thời bất động .

"Nha đầu ngốc, sư bá đưa cho ngươi, không cần nhìn ngươi đại nương sắc mặt. . ."

Tiểu loli cười hi hi đem lục vi châu cho đối phương mang tới.

"Cảm ơn sư bá. . ."

Triệu Úc Trúc nhẹ nhàng gật đầu, có chút ngượng ngùng.

"Ừm!"

Tiểu loli rất được lợi, lôi kéo đối phương tay ngọc, lần thứ hai tinh tế quan sát đối phương đến.

"Phi Yên tỷ tỷ. . ."

Tĩnh Trúc đem tất cả nhìn ở trong mắt, chậm rãi mở miệng: "Muội muội cũng là có ý tốt, ngươi cũng biết, thiên hạ ngày nay, năng lực có gì người phối lên để nữ? Huống hồ, Úc Trúc là hai thể trong, tiềm lực gần nhất Triệu lang, vì lẽ đó. . ."

"Đại nương, ngươi đang nói cái gì a?"

Triệu Úc Trúc nhất thời kinh ngạc, khó có thể tin nhìn về phía đối phương.

"Ngươi trước tiên không cần nói chuyện!"

Tĩnh Trúc hướng nàng vung vung tay, lần thứ hai nhìn về phía tiểu loli: "Vì lẽ đó, muội muội muốn cho nha đầu này trợ ngươi hiệp lý hậu cung. . ."

Nàng sau khi nói xong, trong phòng các nữ quyền hoàn toàn hoa dung thất sắc.

Chỉ có hai vị Nữ thần Vương ngoại lệ.

. . .

Trần Như Sương nhắm cặp kia thái mâu, hướng Thẩm Băng, một mặt tiểu không quen.

Mà người sau tắc nghiêng mặt cười nhìn chăm chú đối phương, mâu trong càng ngày càng lạnh lẽo.

Đây là muốn có chuyện nhip điệu.

. . .

Tiểu loli nghe xong, mặt cười nhân thể giương lên: "Thiên hạ nữ tử đều có thể nhập chúng ta đình, chỉ có ngươi Thí Thiên Đế hậu cung không được. . ."

Tĩnh Trúc đôi mi thanh tú vừa nhíu: "Tại sao?"

Tiểu loli nhìn về phía đối phương: "Ngươi ta cùng thể hệ, như Úc Trúc thành tỉ muội ta, sau đó Bồn cung thấy ngươi, còn không lấy văn bối tự xưng? Chính là lão công, cũng sẽ bị mất mặt."

"Tỷ tỷ bị hồ đồ rồi không phải?"

Tĩnh Trúc ngẩn ngơ, lập tức cười dài mà nói: "Úc Trúc là đế nữ, cung trong địa vị chỉ đứng sau muội muội ta. Nàng như nhập ngươi môn đình, chỉ làm cho tỷ tỷ mang đi chỗ tốt. Còn xưng hô, đương nhiên ngươi luận ngươi, ta luận ta. . ."

Tiểu loli nghe xong, đôi mắt đẹp không khỏi nhắm lại, rơi vào trầm mặc.

Đối phương nói có lý, nàng cần rất cân nhắc một phen.

Mà Triệu Úc Trúc, trong lòng dĩ nhiên gấp không được không được.

Nàng trời sinh ham chơi, lần này sấn mấu thân ở đế cung đột phá, liền quán quít lấy đại nương đồng thời ngao du tỉnh không, ai nghĩ. . .

Như vậy sao được a?

Triệu Úc Trúc tuy chưa từng thấy Hỗn Độn Thiên đế, nhưng biết được hấn qua lại: Máu lạnh vô tình, tàn bạo hiếu chiến. Không chỉ có lạnh nhạt hậu cung, còn hàng ngày tìm phụ thân đánh huyết giá.

Chính mình há có thể ủy thân ở loại này người?

Có thể phụ thân nhiều năm không về, cung trong tất cả, đều là đại nương làm chủ, chính mình. . . Chính mình. . .

Có thể làm sao bây giờ nha nha nha!

Đúng vào lúc này.

'Àm'

Đột nhiên, Thẩm Băng vỗ bàn đứng dậy, lớn tiếng khê kêu: "Trần Như Sương, ngươi đến cùng có ý gì. . ."

Nguyên lai, Trần Như Sương không biết lúc nào, mở ra huyền thông mắt, nhòm ngó đối phương bộ ngực mềm, sau đó lắc đầu than nhẹ, sách tiếng liên tục.

"Ai. . ."

Trần Như Sương sâu xa nói: "Đã nhiều năm như vậy, hay vẫn là như vậy 'Còn nhỏ', không trách năm đó Dương Lăng Trần chưa phong Thiên đế thì, trốn ngươi rất xa. . ."

Khá lăm, câu nói này lợi hại.

"Đáng ghét!"

Thẩm Băng không thể nhẫn nhịn, trực tiếp lấy ra hắc kiếm 'Mặc Huyền'.

"Làm gì? Muốn đánh giá?"

Trần Như Sương tay ngọc vung lên, một thanh dài nhỏ thanh thước nắm ở trong tay, hào quang bắn ra bốn phía.

"Nói nhảm gì đó? Bỏ cung ngoại diện chờ ngươi. . ."

Thẩm Băng thật sự khí hồng rồi, thân thể yêu kiều kỳ ảo bay lên, bay ra ngoài.

"Chẳng lẽ lại sợ ngươi?"

Trần Như Sương liên tục cười lạnh, chân ngọc nhẹ chút, đuổi tới.

Này biến số quá kinh người, Nữ thần Vương môn đều lảng đang chỗ ngồi trên, ai cũng không phản ứng lại, vì lẽ đó tương lai cùng ngăn cản.

Không biết qua bao lâu bao lâu. . .

"Như Sương. . ."

Tĩnh Trúc hét lên một tiếng, đột nhiên đứng dậy, hướng bọn tỷ muội khê kêu: "Còn lo lảng làm gì? Mau đưa cô nàng kia cho Bồn cung đoạt về đến."

Cùng lúc đó.

"Các ngươi nhanh cho lão công gọi điện thoại."

Tiểu loli nhanh chóng lược dưới câu nói, vội vã bay ra phòng nhỏ.

Phó cung một mình cùng người khác đánh nhau, sự tình cỡ nào nghiêm trọng? Nàng tuy là hậu cung chi chủ, cũng kiên quyết không dám đi ỉn giấu.

...

Tùng Giang quán rượu lớn.

Vương mẫu người lôi kéo Từ Nguyệt, vừa vặn đi vào đại sảnh.

Đột nhiên, hân điện thoại di động vang lên.

"Thiên Nhi làm sao điện thoại tới?"

Kẻ này không chỉ có sừng sờ, nhân thể ần xuống nút nhận cuộc gọi.

"Lão công, Tam tỷ cùng Trần Như Sương đánh tới đến rồi. . ."

Điện thoại di động đầu kia, truyền đến Vân Tiên duyên đáng gọi to tiếng.

"Cái gì?"

Vương mẫu người nhất thời vừa sợ lại mừng: "Trần Như Sương? Nàng là ai? Băng Nhi vì sao phải cùng với nàng động thủ?"

Một bên Từ Nguyệt nghe xong, không chỉ có hoa dung thất sắc, nàng vội vàng nắm quá điện thoại di động: "Chuyện khi nào? Nàng vì sao xuất hiện ở Trung Nguyên?"

"Ngay khi vừa, Đại tỷ cùng Tinh Trúc các nàng trải qua đuổi theo. . ."

Vân Tiên gấp gấp hỏi.

"Tinh Trúc cũng tới?"

Từ Nguyệt này cả kinh đương thật không phải chuyện nhỏ, nàng vội vàng lôi kéo lão công, đi đến chỗ ngoặt không người nơi, giờ tay xé ra hư không.

"Lão bà, đến cùng chuyện gì?"

Vương mẫu người gấp giọng hỏi.

"Tiêu Diêu Tông hội vũ thi, chúng ta từng đề cập, Tam muội trong âm thầm, tổng một cái đại thành huyền thông mất đánh nhau, một lần cuối cùng, suýt chút nữa đem đề từ đánh rơi."

Từ Nguyệt nhanh chóng nói ra tất cả.

"Ta biết, chẳng lẽ. . ."

Vương mẫu mặt người sắc đột nhiên biến hoá.

"Không sai!"

Từ Nguyệt gạt gù: "Nàng chính là Trần Như Sương. . ."

Khe nằm! !

Vương mẫu người nhất thời phong ép, vội vàng lôi kéo hai cung tiến vào đường hầm hư không.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 588: Tiên nữ đánh nhau

Trong nháy mắt tiếp theo, bọn hắn đi tới cửa biệt thự.

"Quả nhiên là Tinh Trúc, còn có . . . Các nàng?"

Từ Nguyệt là nửa bước Thiên đế, trong nháy mắt phát hiện các nàng lưu lại khí tức, mặt mày đột nhiên biến hoá.

Luồng hơi thở này quá khổng lồ .

Thiên, Thí Thiên Đế hậu cung nữ quyến, làm sao toàn đến rồi?

"Nơi này không có tranh đấu dấu hiệu, các nàng nhất định ở Thiên Thế Giới."

Vương Dật rất nhanh có phán đoán, lôi kéo hai cung tiến vào biệt thự.

Đúng vào lúc này, điện thoại di động của hắn lại vang lên, nhưng là mẹ đánh tới.

"Vương Dật, ngươi làm cái gì? Sẽ chờ ngươi."

Triệu Phụng Lan biểu thị rất bất mãn.

"Mẹ, ta này xảy ra vấn đề rồi, muốn tới nay đến."

Vương Dật cúp điện thoại sau, không ngừng không nghỉ, cùng Từ Nguyệt lên lầu ba.

. . .

Tùng Giang quán rượu lớn nhất đại phòng riêng trong.

"Tiểu tử thú này. . ."

Triệu Phụng Lan phẫn nộ để điện thoại di động xuống, ngẩng đầu lên, áy náy nói: "Vương Dật làm thời có việc, chúng ta trước tiên điếm, không cần chờ hắn."

. . .

Hai người chạy tới Tiêu Diêu Tông sau, phát hiện trong sương phòng cái bàn có chút nghiêng lệch, muốn là chúng nữ rời đi thì vội vàng gây nên.

Từ Nguyệt không dám trì hoãn, giờ lên tay ngọc, thôi diễn vô thượng cần khôn.

Một lát sau.

"Tìm tới rồi!"

Nàng thở nhẹ một tiếng, ngọc chuông nhân thể vang lên, lần thứ hai xé ra hư không.

. . .

Cự Tiêu Diêu Tông ba vạn dặm ngoại.

Vô ngần trên mặt đất, yêu thú hoành hành.

Khu vực hạch tâm, có một tòa thật to hoàng kim chiến xa, này lý hào quang nhào sọc, ánh sáng ngút trời, hơn trăm bóng người ở hư thiểm chuyển xê dịch, chống lại yêu thú đột kích.

"Kiên trì nữa kiên trì, lập tức tới ngay Tiêu Diêu Tông."

Một ông già rổng to.

Đây là một cái Nguyên Anh cửu trùng thiên lão quái, hắn triển khai thông thiên cổ pháp, cuốn lấy một con tứ cấp đại yêu thú.

"Thái Thượng Trưởng lão, súc sinh càng ngày càng nhiều, như trở lại một con tứ cấp yêu thú, chỉ sợ. . ."

Một vị khác Nguyên Anh cường giả cất tiếng đau buồn nói.

"Câm miệng!"

Thái Thượng Trường lão gầm lên: "Người thân là Tông chủ, giờ khắc này làm sao có thể nói loại này nhứt chỉ?"

'Ầm ầm'

Đột nhiên, phía trước mây dậm, bay lên một đoàn to lớn đám mây hình nấm.

'Xì xì xì. . '

Sau một khắc, vô cùng cương phong bát hoang phun ra nuốt vào, chớp mắt tới gần.

'Hồng?'

'Gào gầm. . '

Trên đất yêu thú cấp thấp trực tiếp bị trùng ly mà lên, cuốn lên thiên khung.

Kinh phong quá liệt, một đám tu sĩ cùng yêu thú cấp cao cũng bị thổi ngã trái ngã phải, loạn thành hỗn loạn.

'Gào gầm. . '

Yêu thú cấp cao phát sinh rên rỉ, chúng nó dọa sợ, không đi nữa thảo phạt nhân loại, xoay người liền chạy.

Này biến số quá mức kinh người, mọi người không khỏi choáng váng.

"Hô. . ."

Này Thái Thượng Trường lão thở hổn hển miệng khí thô, lập tức hai mắt nhắm lại, nhìn về phía đám mây hình nấm hạt nhân.

Sau một khắc.

"Đó là. . . Cái gì?"

Lão gia tử nhất thời kinh ngạc đến ngây người.

Thiên khung bên trên, hào quang ở trong.

Hai đạo tuyệt thế thiên ảnh đối lập mà đứng.

Ba ngàn thanh ti đăng thiên cổ, Tử Sam bạch y phiêu hư không.

Đây là một đôi 'Oan gia', ở xa xôi đã qua, không biết đánh bao nhiêu lần.

Sau đó, các nàng phân biệt đính ước với thể gian cường đại nhất nam nhân.

Nhưng vẫn như cũ không yên tĩnh, còn đánh, trong bóng tối.

Mãi đến tận, nhất nhân bụng bảo bảo suýt chút nữa bị xoá sạch, chỉ mà gây nên lưỡng cung nữ Thần Vương Thiên Khai chi chiến.

Sau đó, các nàng ở Trung Nguyên, gặp nhau lần nữa.

Giang sơn dễ đổi, bản tính khó dời.

Thủy hỏa bản không dung, lại há có thể tương an ở bình tĩnh?

Hai đạo ánh mắt hư không va chạm, bắn ra thể gian kinh khủng nhất ánh sáng.

"Uống. . ."

Đột nhiên, Thảm Băng lớn tiếng khê kêu, thân thể nhân thể chấn động.

'Hồng. . '

Trong phút chốc, một luồng ánh xanh từ trên người nàng phun phát ra.

'Ầm ầm. . '

To lớn tiếng nổ vang rền liên tiếp bay lên, thiên khung bên trên, Thập Vạn Đại Sơn chậm rãi hiện lên, vô tận sông lớn chảy xuôi không thôi.

Đại thành sơn hà Vương thể —— mở.

"Phô trương thanh thể. . ."

Trần Như Sương kiều rên một tiếng, chậm rãi giờ lên mặt cười.

Nàng tuy đã làm mẹ, nhưng ngạo kiều tư thế tuyệt không giảm năm đó.

'Xi'

Nhất thời, Trần Như Sương mâu trong, bắn ra hai đạo hoành quang, xông thẳng thiên khung nơi sâu xa.

Đại thành huyền thông mắt —— mở.

Trong nháy mắt tiếp theo, chùm sáng đỉnh, xuất hiện tầng lớn sương mù rực rỡ, chúng nó bát hoang phun ra nuốt vào, rất nhanh liền đem này một phương thiên khung che khuất .

Lập tức, sương mù rực rỡ tuần tuần mà rơi, bao phủ lại vô tận sơn hà.

Cũng không lâu lắm, thân bí một màn xuất hiện .

Những cái kia sương mù rực rỡ hạ xuống sau, nhanh chóng ngưng tụ quy nhất, ở mỗi một toà trên ngọn núi lớn, hình thành một viên quang điểm.

"Bốn cung chỉ dùng một chiêu, liền có thể phá vỡ ngườì 'Sơn hà đại thể' ."

Trần Như Sương cười lạnh một tiếng, trong tay Thần thước hư không quét ngang.

'Xi xì xì. . .'

Bỗng nhiên, trước người của nàng ánh sáng vạn trượng, vô tận mưa ánh sáng bắn mạnh mà xuất, hướng trên ngọn núi lớn điểm sáng oanh kích mà đi.

"Muốn về đẹp, 'Vô thượng núi thần', lên cho ta. . ."

Thảm Băng ngọc oản chuyển động

Cầm kiếm, hướng về thiên.

'Long. . .'

Một vết nứt đột nhiên xuất hiện, từ bên trong bay lên một toà ngọn núi lớn màu đen.

Nó quá to lớn , ít nói cũng có hơn vạn mét.

Trong nháy mắt tiếp theo.

'Rầm rầm rầm. . .'

Tuyệt thế nổ vang hàng loạt bạo phát, cát đá bay ngang.

Hắc nhạc chịu đến mưa ánh sáng xung kích, rung mạnh không ngớt, nhưng không mất căn bản, miễn cưỡng chặn lại rồi bất thể Phong Vân.

"Một toà núi thần đã nghĩ ngăn trở ta? Ngườì hay vẫn là như vậy ngây thơ. . ."

Trần Như Sương cười gằn, để trống tay trái hư không bình kích.

'Hồng'

Một con to lớn chương ấn đột nhiên xuất hiện, đánh về màu đen núi thần, muốn đem theo đánh nát.

"Đây chỉ là trò vui khởi động mà thôi, 'Đông lăng thần hà', lạc. . ."

Thảm Băng nở nụ cười, mặc kệ kéo tới chương ấn, trong tay 'Mặc Huyền' về phía trước một điểm.

'Ào ào ào. . .'

Thiên khung bên trên, đột nhiên xuất hiện một dòng sông, hướng phía dưới xông thẳng mà xuống. Nó rất kỳ dị, tuy không rộng lớn, màu sắc lại vì tím sẫm, tràn ngập hơi thở của sự hủy diệt.

"Không được!"

Trần Như Sương rút cục thất sắc, Thần thức hướng lên trên vẫy một cái, dẫn muốn vô thượng càn khôn.

'Vù vù. . .'

Tầng lớn sương mù rực rỡ xuất hiện ở đỉnh đầu của nàng, hư không phác họa, đan dệt thành một phương to lớn thái thuận.

Sau đó. . .

'Ầm ầm'

Diệt Thế nổ vang đột nhiên bạo phát, hư không đỏ nát.

"A. . ."

Trần Như Sương kinh sợ một tiếng, thân thể yếu đuối bị đẩy lui hơn trăm thước.

"Quần nhạc. . . Trấn áp!"

Thảm Băng ngọc oản run run, 'Mặc Huyền' hư không một lập.

'Ầm ầm ầm. . .'

Thập Vạn Đại Sơn hư không bình di, trong nháy mắt đem Trần Như Sương vây vào giữa, sau đó hướng vào phía trong áp sát. . .

"Tam muội, dừng tay a. . ."

Đột nhiên, một đạo mềm mại âm thanh bay lên, tiểu loli tới rồi.

"Như Sương. . ."

"Như Sương tỷ tỷ. . ."

"Thất tỷ!"

Cùng lúc đó, Tinh Trúc cùng còn lại Nữ thần Vương môn cũng dồn dập chạy tới.

Đáng tiếc, lúc này đã muộn.

'Rầm rầm rầm. . .'

Liên tiếp đỉnh tai nhức óc nổ vang bỗng nhiên xuất hiện, hư không phá nát.

Bất hoang không gian phát sinh mãnh liệt vặn vẹo, vô tận gọn sóng bao phủ mệnh môn, không ngừng nghỉ.

Lại nhìn.

Bên trong đất trời, xuất hiện một viên sơn cầu, to lớn như tinh thần. Đáng đáp kia, rất giống Hokage ninja trong 'Chibaku Tensei'.

Mà những cái kia sông lớn đan xen vào nhau, hình thành một cái thủy dây lưng, ở sơn cầu rìa ngoài vòn quanh không trôi.

Tiểu loli choáng váng, xác định ở mấy trăm mét ngoại, sẽ không động.

Lại nhìn một phương khác hậu cung bên này.

Tinh Trúc nhìn chăm chú phía trước sơn cầu, mặt cười càng ngày càng trầm. . .

Mà những cái kia Nữ thần Vương môn, vẻ mặt cũng cực kỳ không quen, thậm chí, dĩ nhiên lấy ra bản mệnh Thần bảo.

Sự tình, đại cái.

Lẽ nào, khiếp sợ toàn bộ 'Hồng Linh' Nữ thần Vương chi chiến, lại muốn ở Trung Nguyên trình diễn sao?

Đúng vào lúc này.

'Vù. . .'

Một góc hư không, gọn sóng bộc phát.

Lại nhìn, Vương mỗ người lồi kéo Từ Nguyệt, một mặt hoảng bức đi ra.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 589: Đã lâu không gặp

Trong nháy mắt tiếp theo, hấn bối rồi, chân tâm, miệng há thật to lão đại.

Đại địa vì sao thùng trăm ngàn lỗ, vô cùng thê thảm?

Này viên to lớn hình cầu lại là cái gì quý?

"Không tốt. . ."

Từ Nguyệt duyên dáng gọi to không ổn: "Tam muội lấy ra 'Son hà trấn áp', phong ấn Trần Như Sương. Lấy Tinh Trúc các nàng tính khí, chắc chắn sẽ không giằng hoà."

Đúng như dự đoán.

Trăm mét ngoại Tinh Trúc nghiêng người sang, nhìn về phía tiểu loli: "Phi Yên tỷ tỷ, này chính là nguoi đạo đãi khách?"

Nàng âm thanh, chân tâm hiện ra ý lạnh.

Tiểu loli trong lòng vốn là mang theo áy náy, nghe xong, Cung chủ tính khí nhất thời phóng lên trời.

Nàng không để ý tới, bay tới tam cung trước mặt, nhẹ giọng hỏi: "Tam muội, nguoi không sao chứ?"

Loại này không nhìn lão làm nguoi tức giận .

"Nguoi. . ."

Tinh Trúc há lại là ngồi không? Cặp kia lông mày trực tiếp bay lên đến rồi.

'Xi. . .'

'Tranh. . .'

Khá lắm, lại có một ít Nữ thần Vương Lượng xuất Thần bảo, các nàng trên người toả ra vô thượng hào quang, thư uy ngập trời.

Cùng lúc đó.

"Không có chuyện gì!"

Thâm Băng mặt cười vi vi trắng bệch, nàng cẩn thận nhìn về phía đại phụ, sâu xa nói: "Đại tỷ, Băng Nhi. . . Sai rồi, ta là nhất thời nhin không được. . ."

Lúc này Từ Sam Nữ thần Vương, cực kỳ giống một cái phạm sai lầm hài tử.

"Nguoi nơi nào sai rồi?"

Đối phương dù sao cũng là nhiều năm tỷ muội, tiểu loli há có thể đi trách cứ? Huống chi Tinh Trúc bên kia thủ thế chờ đợi, bức này thời khắc, chính mình này phương tuyệt không năng lực yếu thế.

Nàng mặt cười giương lên, cổ ý tăng cao tiếng tuyên: "Đánh liền đánh, thì phải làm thế nào đây? Nguoi niệm phong lại Trần Như Sương, chỉ có thể trách nàng tài nghệ không bằng nguoi. . ."

Thẩm Băng nghe xong, mím mím cặp môi thom, không có động tĩnh.

Cái gì?

Tĩnh Trúc bên này nhất thời nổ tung, cuối cùng Nữ thần Vương môn, cũng lấy ra Thần bảo.

'Xì xì xì. . '

Này cổ thần uy quá mệnh mông, phía kia hư không xuất hiện vạn vẹo biến hình, lúc nào cũng có thể sẽ đại vỡ.

'Hô '

Tĩnh Trúc giờ lên tay ngọc, làm yên lòng bọn tỷ muội, ngóng nhìn tiểu loli bên này, gần từng chữ: "Sur Phi Yên, người nói Bốn cung tỷ muội, tài nghệ không bằng người?"

Nàng trải qua không xưng đối phương tỷ tỷ.

"Hi hi. . "

Tiểu loli cười ngọt ngào, nghiêng đi thân thể yêu kiều, đem tay nhỏ bàn ở sau lưng, mặt cười nhân thể vung lên: "Tĩnh Trúc, sự tình nói rõ thật tất cả. . "

Tĩnh Trúc nghe xong, đôi mắt đẹp nhất thời nhắm lại, con kia tay ngọc, chậm rãi rơi xuống.

Tiên nữ đại loạn đấu, động một cái liền bùng nổ.

Đúng vào lúc này, hai bóng người đi tới đại phụ tam cung nơi này.

Tiểu loli nhất thời cả kinh: "Lão công, người làm sao đến rồi? Đi mau, nơi này rất nguy hiểm."

Nàng sự chú ý vẫn ở Tĩnh Trúc bên kia, vì lẽ đó không phát hiện đối phương tiếp cận.

"Ta nơi nào cũng không đi."

Vương Dật đem đại phụ lâu vào trong ngực, nhân thể nhìn về phía đối diện.

Cùng lúc đó.

"Từ Nguyệt? Đó là. . "

Tĩnh Trúc cùng nhân không chỉ có ngẩn ngơ.

Các nàng tất nhiên là nhận ra đối phương.

Vương Dật nhìn chăm chú phía trước thiên ảnh, một cái ký ức mảnh vỡ, ở trong đầu chậm rãi hiện lên.

. . .

Nơi này là một mảnh Cổ Giới.

Trên hư không, hai đạo vĩ đại bóng người đối lập mà đứng.

Trong đó một vị, chính là Vương Dật một đời trước.

Mà một cái khác, nhưng là nơi tuần dật thanh niên.

Hắn thân cao gần hai mét, mái tóc đen suôn dài như thác nước, ở giữa trán, mọc ra một viên không lồ nốt ruồi đen, chín cái thần bí hoa văn lan tràn ra, đương thực sự là tức tã đi, lại không mất mị lực.

"Phá Hoàng, người chuyện gì xảy ra?"

Đúng vào lúc này, Vương Dật hơi nhướng mày: "Lấy tình trạng của người bây giờ, căn bản không xứng cùng ta động thủ."

"Ai nói muốn cùng người này người điên động thủ?"

Thí Thiên đế đầy vẻ khinh bỉ nói: "Ta còn muốn về gia cùng Tĩnh Trúc các nàng ăn cơm đâu? Làm sao có thời giờ chơi với người sái?"

"Người. . "

Vương Dật giật dữ, thông thể nhân thể chấn động.

'Hổng '

Trong phút chốc, một vòng to lớn Thần khuyển, từ sau lưng của hắn bay lên.

"Thảo!"

Thí Thiên đế khiếp sợ, bỗng nhiên lui về phía sau một bước, lớn tiếng nói: "Dương Lăng Trần, ngươi đến thật sự?"

"Ta làm Hồn Độn, Dương Lăng Trần, chỉ là một cái qua lại mà thôi."

Vương Dật gần từng chữ, hai mắt của hắn dĩ nhiên hóa thành đen kịt, má phải ma văn bắt đầu nhúc nhích lên, sau lưng Thần khuyển cũng càng sáng hơn.

"Cái này không trọng yếu. . ."

Thí Thiên đế sợ hãi nói: "Ngày hôm trước ngươi cùng tên kia đại chiến, song song bị trọng thương. Bây giờ hắn còn đang tu dưỡng, mà ngươi. . ."

"Nói nhảm gì đó?"

Vương Dật đại thủ vung lên, lạnh lùng nói: "Phá Hoàng, ngày hôm nay ngươi không chết, chính là ta vong."

"Bệnh thần kinh!"

Thí Thiên đế lăm bắm một câu, xoay người liền phải rời đi.

Vương Dật thấy sau, tay phải bỗng nhiên giơ lên, bình thác hư không.

'Vù '

Sau lưng của hắn Thần khuyển nội bộ, nhất thời nổi lên từng cơn sóng gợn, phù văn tự chủ phác họa, một đạo tuyệt thể thiên ảnh, chậm rãi xuất hiện.

Này nữ, chính là Thí Thiên đế chí yêu, Tinh Trúc.

Hồn Độn thần thông —— càn khôn ảnh trong gương.

Vương Dật hướng về sau một trào, trong nháy mắt bắt đối phương cổ trắng, dùng sức vừa bắm.

"A. . ."

Ảnh trong gương Tinh Trúc rên rỉ một tiếng, mặt cười một mảnh thống khổ, mềm mại khoe môi một bên, trượt xuống một đạo vết máu, thật là nhìn thấy mà giật mình.

Thí Thiên đế nghe được kêu âm sau, trong nháy mắt ngừng lại, chậm rãi xoay người.

Sau một khắc.

"Hồn Độn, ngươi TM đang làm gì?"

Hắn nỗ đom đóm mắt, đại tiếng rống giận nói.

Thí Thiên đế tuy biết cái này 'Tinh Trúc', là đối phương lấy ra ảnh trong gương, nhưng bọn họ tình so với kim kiên, làm sao có thể được cái này?

"A. . ."

Vương Dật cười gằn, đại thủ bỗng nhiên một nhin.

'Lạc lạc '

Âm thanh khùng bỏ nổi lên, ảnh trong gương Tinh Trúc mặt cười một bên, vĩnh viễn nhắm lại cặp kia đôi mắt đẹp.

"Đáng ghét!"

Thí Thiên đế ngửa mặt lên trời thét dài, cái trán hoa văn bắt đầu vận vẹo lên, như sống.

Hai con mắt của hắn, cũng hóa thành đen kịt một màu.

'Sát sát sát. . '

Hắc mang đại thiểm hậu thế, vô tận Mặc Nguyệt phóng lên trời, hư không tự tổ, hình thành một đôi dài đến ngàn trượng màu đen cánh thần.

Đề uy trùng thiên.

"Ha, cái cảm giác này, không sai. . "

Vương Dật bỏ lại ảnh trong gương Tinh Trúc, hướng đối phương xông thẳng mà đi.

"Hỗn Độn, ngươi nên vì này trả giá thật lớn! Hồng. . "

Thí Thiên để trong mắt, nổi lên đáng sợ Phích Lịch tia điện, hấn xoay tay lại đánh vòng kế tiếp Mặc Nguyệt, thẳng nghênh mà trên.

Trong nháy mắt tiếp theo.

'Ầm ầm ầm. . '

Nơi này không gian, thiên băng địa liệt, nhật nguyệt bị long đong.

Mênh mông rơi vào một mảnh tối tăm

Không biết qua bao lâu bao lâu. . .

Đại chiến ngoại vi, xuất hiện mấy bóng người đẹp đẽ.

Tinh Trúc mang theo hai cung tam cung đến rồi.

Sư Phi Yên cùng Tử Nguyệt cũng xuất hiện .

Các nàng nhìn chăm chú phía trước chiến đấu tình huống, trong lòng vừa kinh vừa sợ, lo lắng không được.

Đột nhiên, Tinh Trúc đột nhiên xoay người lại, lớn tiếng khê kêu: "Các người nam nhân, chính là người điên."

Nàng thật sự bị tức hồng rồi.

Sư Phi Yên cùng Tử Nguyệt can thiệp mọi thom, yên lặng chịu đựng chỉ trích.

Chốc lát sau.

Nhị nữ hướng đối phương thi thân hành lễ, Sư Phi Yên nói: "Tinh Trúc muội muội, xin lỗi. . "

"Không dùng tới!"

Tinh Trúc tay ngọc vung lên, lạnh lùng nói: "Như Triệu lang có chuyện, ta và các người Hỗn Độn để cung không để yên!"

Nhị nữ nghe xong, lần thứ hai trầm mặc xuống.

. . .

Úc về kiếp này.

Vương Dật trầm ngâm chốc lát, nhẹ giọng nói: "Lão bà, chúng ta đã qua."

"Cái gì?"

Tiểu loli nhất thời kinh ngạc: "Không được, này lý rất nguy hiểm"

"Không có chuyện gì. . "

Vương Dật cười cợt, ôm đại phụ hướng về này lý bước đi.

Hai cung tam cung vội vàng hầu ở tả hữu.

Mấy phút sau. . .

Vương Dật đến phụ cận, dừng lại, mỉm cười nói: "Đã lâu không gặp , Tinh Trúc. . "

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 590: Hậu cung ân oán

Tinh Trúc cùng nàng bọn tỷ muội, sâu sắc nhìn chăm chú Vương Dật, trầm mặc không nói.

Này một phương hư không, rơi vào đáng sợ yên tĩnh, chỉ còn có hào quang nhào sọc, ánh sáng ngút trời.

Tiểu loli các loại, tinh thần độ cao tập trung, đối phương một khi có động thủ dấu hiệu, các nàng hội trước tiên ra tay, hộ lão công chu toàn.

'Hô. . '

Hư không rung động, Văn Tiên mang theo một cung một thị chạy tới, các nàng thấy bầu không khí không đúng, vội vàng đi tới gần, im lặng không lên tiếng.

Không biết qua bao lâu bao lâu. . .

Tinh Trúc chuyển động, nàng đem tay ngọc bình triển trước ngực, trên dưới kết hợp lại, thân thể yêu kiều nhân thể một tiềm: "Tinh Trúc. . . Gặp Hồn Độn Thiên đế."

Nàng hành xong lễ sau, hướng bọn tỷ muội nháy mắt một cái.

Nữ thần Vương môn liếc mắt nhìn nhau, cảm Thần bảo, hành hậu cung đại lễ: "Xin chào Hồn Độn Thiên đế."

"Thiên đế đã thành đã qua, ta hiện tại chỉ là một cái tiểu tu sĩ."

Wang Dật mỉm cười nói: "Tinh Trúc, Phi Yên các nàng nếu có chỗ không bình thường, kính xin bao dung, ta giúp các nàng xin lỗi người. . ."

Tinh Trúc vung lên mặt cười, nhìn về phía đối phương, mâu trong trăn ngập vẻ phức tạp.

Ở Hồng Linh đại lục, có rất ít người biết Hồn Độn Thiên đế đã qua, nàng nhưng là chút ít nhân chứng một trong.

. . .

Dương Lăng Trần ở thành đạo trước, là một cái mười phần đùa bỡn, vừa tham ăn, lại yêu gây phiền toái, cuối cùng đều là Từ Nguyệt vì hắn bình định tất cả.

Khi đó, Hồng Linh chính gặp đại thế, các đường yêu nghiệt ngang trời xuất hiện, các lĩnh một phương phong tao.

Dương Lăng Trần tuy rằng không phẩm, thiên phú nhưng cực kỳ nghịch thiên, rất nhanh ở rất nhiều yêu nghiệt trong bộc lộ tài năng.

Khi đó, Tinh Trúc cùng Từ Nguyệt, dĩ nhiên là 'Hồng Linh' thế hệ tuổi trẻ tuyệt thế song kiều, còn lại nữ tử đều muốn sau này trạm.

Chính là Thiên Nguyệt tiên tử Sư Phi Yên, cũng cùng nhị nữ có một đường cự ly, về mặt thực lực.

Vì lẽ đó, lúc đó Tinh Trúc đối với Dương Lăng Trần cảm thấy rất hứng thú, cũng không phải là khác phái, mà là muốn cùng một trong số đó so sánh.

Nhưng ai có thể tưởng, tự mình rút trước tiên cùng Từ Nguyệt đánh một trận.

Nguyên nhân khiến người ta thổ huyết.

Lúc đó, một chỗ Thượng Cổ bí cảnh mở ra, toàn bộ đại lục thiên kiều đều đi nơi nào, tìm kiếm vận may lớn.

Tinh Trúc cũng đi tới, nàng đến này lý, không có tiến vào bí cảnh, mà là trước tiên ở ngoại diện nghỉ ngơi chỉnh đốn.

Ai nghĩ, nàng vật cười 'Lục giác Thần linh', đột nhiên ly kỳ mất tích.

Tinh Trúc cuống lên, đây chính là mười sáu tuổi sinh nhật thì, Lão tổ đưa cho mình Linh thú a.

Nàng lấy ra hành thổ thần thông, tìm kiếm manh mối, rốt cục ở mấy dặm ngoại, phát hiện chính mình Linh thú.

Lúc đó, nó trải qua 'Thành thực', kinh ngạc, mười dặm phiêu hương.

Dương đùa bức khảo rất cẩn thận, biểu hiện cực kỳ chăm chú, hoàn toàn không phát hiện cách đó không xa, có cái thiếu nữ đang đến gần.

Tinh Trúc dĩ nhiên điên rồi, ngập trời, chuẩn bị cho đối phương một đòn trí mạng, cuối cùng lại bị một thế bạch y ngăn lại.

Nhị nữ lúc đó đánh cái long trời lở đất, nhật nguyệt ảm đạm.

Tiểu Dương hoảng ép, vội vàng đem khảo toàn dương cầm lấy, vừa ăn bên hồ: "Sự tỷ cẩn thận, này phong trên người cô gái nắm giữ ngũ hành chi tức, nàng là 'Nam vực' Tinh Trúc. . ."

"Ngươi cầm miệng cho ta. . ."

Tiểu Tử Nguyệt dĩ nhiên bị cái tên này vô cùng tức giận.

"Ăn, vậy ăn trước. . ."

Tiểu Dương đồng học lại không lên tiếng, nhai: nghiền ngẫm tốc độ kinh người hơn.

"Hô. . ."

Đột nhiên, một bóng người lóe sáng lên sàn, hần cười sang sảng nói: "Tối nay ngày tốt mỹ cảnh, lưỡng vị mỹ nữ ở đây động thủ, không phải có sát phong cảnh sao. . ."

"Cút!"

"Đi chết!"

Nhị nữ đánh chính cam, bay thẳng đến hần ra tay.

'Oành oành. . .'

"Gào. . ."

Này người hét thảm một tiếng, trực tiếp bị đánh bay, mạnh mẽ té xuống đất.

Tiểu Dương cả kinh, ôm hơn nửa chỉ toàn dương chạy tới, cẩn thận nói: "Đạo hữu, ngươi không sao chứ?"

Đây là một cái tuần dật thiếu niên, cái trán mọc ra một viên khổng lồ nốt ruồi đen, chín cái hoa văn ở quanh thân nhằng nhịt khắp nơi, rất tà dị.

Hần lau đi vết máu ở khóe miệng, tức giận nói: "Đều thổ huyết, sao không có chuyện gì?"

"Vậy ngươi ăn chút thịt, nhiều bù chút tinh lực."

Tiểu Dương hữu hảo đem dê nướng về phía trước một đệ.

Thanh niên kia cũng không khách khí, trực tiếp duệ dưới một con đùi dê, bắt đầu gặm.

"Khe nằm!"

Tiểu Dương kinh ngạc: "Ngươi sao thu nhiều như vậy?"

"Ăn nhiều nhiều bù. . ."

Thanh niên bên gặm bên nói: "Đúng rồi, ta gọi Triệu Dục, ngươi đây. . ."

"Dương Lăng Trần. . ."

Tiểu Dương nhìn đối phương, con ngươi đột nhiên xoay một cái, trực tiếp duệ dưới một con khác đùi dê, đem còn lại bộ phận đưa cho đối phương: "Ngươi trượng nghĩa ra tay, những này đưa hết cho ngươi."

"Cảm ơn ngươi, Dương huynh đệ. . ."

Triệu Dục cảm chuyển động, chân tâm.

Tiểu Dương hội tâm nở nụ cười, nhanh chóng ăn xong đùi dê sau, thân thể đột nhiên phóng lên trời, nhanh chóng đi tới Tử Nguyệt bên cạnh, hướng Tinh Trúc kêu to: "Chủ mưu ở phía dưới."

Hắn nói xong, lời kéo sư tỷ liền đi.

Tinh Trúc không có đuổi theo, mà là xoay người lại, khẽ vuốt cằm, nhìn về phía phía dưới.

Sau một khắc.

"Nam Minh thiên lôi. . ."

Nàng lớn tiếng khẽ kêu, dẫn muốn đầy trời lôi đình, xông thẳng mà xuống.

Triệu oan ức chính găm đây, nghe tiếng sững sờ, nhân thể ngẩn đầu, lập tức, cặp kia ngư nhân trực tiếp trùng lên .

'Ầm ầm . . '

"Gào. . ."

Một tiếng hét thảm, vang vọng ở bên trong trời đất.

Đó là bốn người lần thứ nhất tình cờ gặp gỡ.

Dương Lăng Trần thành đạo sau, tính cách nhưng là đại biến, thị đấu thành tính, ra ngoài tất cả mọi người dự liệu.

Hắn thỉnh thoảng tìm Phá Hoàng cùng Phần Thiên quyết một trận tử chiến, vì thế, hai đại hậu cung nữ quyến đối với hắn tâm hận không ngớt.

Liệt Thiên ngân sau khi xuất hiện, tam đại Thiên đế nhất trí đối ngoại, cứu vớt Hồng Linh đại lục.

Sau đó nhiều năm, bọn hắn vì tìm kiếm một bí mật, phá tan tình không, đi tới 'Chỗ đó' .

Mãi đến tận, mười sáu năm trước.

Đại địa thâm uyên xuất hiện.

Hỗn Độn lấy thân hóa đạo, dùng tính mạng của mình, lần thứ hai cứu vớt muôn dân.

Năm tiên nữ đại bị, phá tan tình không, tìm kiếm yêu lang tung tích.

Cũng không lâu lắm, Tinh Trúc chờ Nữ thần Vương ngao du tình không trở lại , biết được tất cả.

Trong lòng các nàng lâu dài tới nay oán niệm, đột nhiên đánh tan.

Hỗn Độn Thiên đế lấy thân hóa đạo, bức này lòng dạ, chính mình có tư cách gì hận hắn?

Vì lẽ đó, Tinh Trúc thấy Hỗn Độn hậu cung bắt đầu thu nạp nữ quyến sau, trong lòng nóng lên, liền muốn nhượng để nữ đi phụng dưỡng.

Ai nghĩ, nhưng phát sinh bức này biến số.

. . .

"Tinh Trúc, ta lão công nói chuyện cùng ngươi đây. . ."

Tiểu lôi thấy đôi phương trầm mặc, nhất thời không cao hứng , không khỏi khẽ kêu.

Tinh Trúc từ trong hồi ức thức tỉnh, mặt cười nhất thời chìm xuống: "Thiên đế, đây là hậu cung ân oán, xin ngươi không nên nhúng tay."

Vương mẫu người hơi nhượng mày, nói: "Tinh Trúc, ngươi cùng Phi Yên nhiều năm giao tình. . ."

"Hảo một câu tài nghệ không bằng người. . ."

Đúng vào lúc này, phương xa to lớn hình cầu trong, nổi lên một đạo suy yếu kiều âm: "Vậy hãy để cho các ngươi mở mang, chân chính 'Huyền Pháp vạn thông' . . ."

Tinh Trúc đột nhiên nghiêng người, duyên dáng gọi to nói: "Thất muội!"

Mọi người cũng lần lượt xoay người, nhìn về phía này lý.

"Đại tỷ, ta chuyện của chính mình, các người. . . Không muốn ra tay. . ."

Kiều âm xuất hiện lần nữa, sau đó. . .

"Vù. . ."

Đột nhiên, hình cầu phía trước, nổi lên tầng lớn gọn sóng, chúng nó chính nghịch xoay tròn, thần bí vô phương.

Sau đó, một bóng người xinh đẹp, từ bên trong chậm rãi đi ra, chính là Trần Như Sương.

Lúc này nàng quần áo lam lữ, có chút tiểu chật vật, béo mập khỏe mỗi một bên, móc có một đạo đỏ sẫm vết máu.

"Nàng làm sao xuất đến?"

Thảm Băng nhất thời cả kinh.

"Đại tỷ, bọn tỷ muội, phía dưới hình ảnh, không nên nhượng Triệu lang nhìn thấy, xin nhờ. . ."

Trần Như Sương mở miệng yếu ớt, sau đó, phần quyền nhân thể nắm chặt.

"Hồng. . ."

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 591: Thị tẩm là vương đạo

Trong phút chốc, trên người nàng bùng nổ ra một luồng thần bí hào quang, ba ngàn thanh ti hư không tạo nên, khí thế trùng thiên.

"Thật mạnh linh lực. . ."

Một tên Nữ thần Vương kinh sợ: "Này tuyệt đối không chỉ tăng sáu, Thất tỷ nàng. . ."

Tĩnh Trúc giờ lên tay ngọc, đánh gãy đối phương.

Đây là một bí ẩn lớn, chỉ có nàng biết, liền Thí Thiên đế đô chưa từng hiểu được.

"Phô trương thanh thế. . ."

Thảm Băng thấy sau, xem thường nói nhỏ, thế nhưng mặt cười nhẹ chếch: "Lão công, Đại tỷ, ta phải cùng nàng có cái đoạn."

Vương mẫu người há miệng, nhưng cái gì cũng không nói ra được.

Tĩnh Trúc nói không sai, đây là nữ nhân sự tình. Đừng nói hiện tại, chính là hán quay về đế đô, lại hoặc Thí Thiên đế đô đích thân tới, cũng không tốt đi nhúng tay.

Hiện tại, Vương Dật chỉ có thể âm thầm cầu khẩn, đại phụ không nên đồng ý.

Tiểu loli trầm ngâm chốc lát, nói: "Tam muội, Trần Như Sương nhất định có chúng ta sở không biết là bài tẩy. Người. . . Tất cả cẩn thận. . ."

Dắt?

Vương mẫu người trong nháy mắt mộng ép.

"Băng Nhi rõ ràng!"

Thảm Băng gạt đầu, mặt cười giương lên, ở lão công trên mặt thom một tý, xoay người lại, kỳ ảo tung bay đi.

Vương Dật mờ mịt mở miệng: "Lão bà, Băng Nhi nàng. . ."

"Lão công!"

Tiểu loli nhẹ giọng đi đánh gãy: "Chúng ta như ngăn trở Tam muội, nàng ý nghĩ liền không thông suốt đạt, tu vi chung thân lại khó mà tiến thêm. . ."

Vương Dật nghe xong trăm mặt, lập tức khẽ thở dài: "Ta rõ ràng. . ."

Thảm Băng lặng không hư đập, một bước một thanh liên, từ từ đi tới 10 mét ngoại, chìm nổi.

Nàng giờ lên tay ngọc, liêu dưới mái tóc, nhẹ giọng nói: "Không nghĩ tới, ngươi lại có thể từ 'Son Hà Án' trong xuất đến."

"Ngươi không nghĩ tới nhiều lắm đấy. . ."

Trần Như Sương cười gằn, giờ lên cặp kia tay ngọc, ở trước ngực tạo thành chữ thập.

'Hồng. . .'

Trên người nàng hào quang càng xán lạn.

"Hà?"

Thảm Băng đôi mi thanh tú vừa nhú.

Nàng phát hiện, đối phương mỹ lệ thái mâu màu sắc đang từ từ chuyển nhạt, hóa thành xám trắng.

Mà Trần Như Sương trắng nõn cái trán, càng là xuất hiện một cái khe, sau đó. . .

Nó chậm rãi mở ra.

'Xi'

Một đạo Thái Hà phóng lên trời, trực tiếp bắn vào cửu tiêu nơi sâu xa.

"Cái gì?"

Thảm Băng nhất thời hoa dung thất sắc, không nhịn được lui về phía sau mấy bước.

Thái Hà thoáng qua liền qua, nhưng thấy đối phương ở giữa trán, xuất hiện một viên thái mâu.

Nó so với phía dưới con mắt muốn lớn một chút, bên trong có sương mù rực rỡ mịt mờ, cũng có ánh sao lấp lánh, như một mảnh thần bí mệnh mông tinh hệ.

Huyền thông mắt hoàn toàn thể —— mở.

Ba ngàn thanh ti cắt hư không, huyền thông chỉ mâu chiếu thiên khung.

Vào giờ phút này, Trần Như Sương có một loại vô thượng đại thành thể, khí tức che trời.

"Đây là cái gì?"

Tiểu loli không khỏi kinh sợ, một bên Từ Nguyệt mặt cười trên tắc trần ngập nghiêm nghị.

Mà chúng ta Vương mẫu người, con ngươi suýt chút nữa trừng xuất đến.

Khe năm! !

Này giờ ạ không phải Ōtsutsuki Kaguya sao?

Lúc này Trần Như Sương bề ngoài, cực kỳ giống (Hokage ninja) tranh châm biếm trong, cái kia Chakra chi tổ, chỉ có điều trên đầu không sừng, mái tóc đen thui, trên trán là thái mâu, cũng không phải là Tsukuyomi chi nhãn.

Không trách nàng không muốn để cho Thí Thiên để nhìn thấy hiện tại hình ảnh.

Trần Như Sương tất nhiên cho rằng, mình bây giờ, xấu cực kỳ.

Hậu cung nữ quyến trong, ai giỏi nhất đánh không trọng yếu, thị tẩm mới là vương đạo.

Nàng chỉ lo yêu lang nhìn thấy chính hấn một dáng vẻ sau, lại không lâm hạnh .

Nếu không có mối vừa rồi bị Thảm Băng đánh đến tàn nhẫn , khi bị văng đầu não, Trần Như Sương là chắc chắn sẽ không mở ra hoàn toàn thể.

Đúng vào lúc này.

"Nha! Thất tỷ hào mỹ. . ."

"Tại sao không cho Triệu lang nhìn thấy, hấn tất nhiên yêu thích đây."

"Thất tỷ, ta mê mẩn ngươi ."

"Thật đẹp, ta hiện tại liền sao chép hình ảnh, chờ Triệu lang sau khi trở lại. . ."

Khá lắm, Tinh Trúc bên này mấy vị Nữ thần Vương, không khỏi tiem kêu thành tiếng.

Các nàng cảm giác, hiện tại bày cung đẹp vô cùng .

Trần Như Sương thân thể yêu kiều run lên, nghiêng đi mặt cười, khẽ kêu nói: "Các ngươi dám, Đại tỷ. . ."

"Các ngươi cảm miệng, đừng làm cho Như Sương phân tâm. . ."

Tinh Trúc đôi mi thanh tú hơi nhú, hướng bọn tỷ muội khoát tay áo một cái.

Những cái kia Nữ thần Vương nghe xong, phần nộ nhắm lại phần môi.

Cùng lúc đó.

"A. . ."

Lạc Y Y dĩ nhiên dọa sợ , nàng đầu tiên là ô trên chính mình mặt cười, lại sờ sờ trắng nõn cái trán, run giọng nói: "Ta sau đó. . . Chẳng lẽ cũng sẽ biến thành như vậy?"

"Các ngươi thể chất tương đồng, nên."

Vân Tiên gật gật đầu.

"Ta mới không nên. . ."

Lạc Y Y mặt cười một khổ, cặp môi thom đò rất cao, đều sắp khóc.

Vào giờ phút này.

Thảm Băng bình phục rung chuyển tâm thần, cười gần nói: "Ta còn tưởng rằng là cái gì lá bài tẩy? Chỉ có điều nhiều con mắt mà thôi. . ."

Trần Như Sương chếch về mặt cười, nhìn về phía đối phương.

Sau đó, nàng nở nụ cười, có người cảm giác vui tươi, cũng có người cảm thấy khủng bố.

"Bốn cung ngược lại muốn xem xem, một lúc ngươi có thể không còn cười được. . ."

Thảm Băng khẽ kêu, thân thể nhân thể run lên.

'Hồng. . .'

Vô cùng ánh xanh phun ra nuốt vào mà xuất, hư không nổ vang, Thập Vạn Đại Sơn dần dần hiện lên.

"Hi. . ."

Trần Như Sương vẫn còn đang cười khế, sau đó thấp giọng nói: "Chu thiên cần khôn, không chỗ nào độn hành, cho ta hiện. . ."

'Hô '

Trong nháy mắt, nàng trên trán thái mâu, Trầm hà nhào sóc, ở bát hoang khuếch tán ra đến, rất nhanh sẽ đem Thập Vạn Đại Sơn bao phủ lại .

Sau một khắc, một màn kinh người phát sinh .

Hư không xuất hiện vô tận phù vân, chúng nó tự tạo thành trận, từng toà từng toà núi lớn bị phác hoạ mà xuất.

"Cái này không thể nào!"

Thảm Băng này cả kinh đương thật không phải chuyện nhỏ.

Những này Thái Hà, dĩ nhiên có thể chiếu rọi ra bản thân thần thông hướng đi?

Đây cũng quá khuếch đại . . .

Tiểu loli noi, Liễu Thiên Nhi ngóng nhìn thiên khung, thân thể yếu kiều run rẩy không ngừng, mơ hồ có đột phá dấu hiệu.

Lạc Y Y tắc bưng cái trán, cặp kia thái mâu trong có bóng loáng đang lưu chuyển, tuần tuần không thôi.

Nhị nữ đối với chính mình Tiên Thiên thể chất, lại có hoàn toàn mới linh ngộ.

"Hóa ra là bộ dáng này."

Trần Như Sương hai con mắt nhắm lại, cánh tay phải chấn động, trong tay Thần thước quét ngang Thiên Địa Thương Mang.

'Xi xi xi . . '

Vô tận mưa ánh sáng đột nhiên bắn ra, lần này càng dày đặc, như cuộn cuộn sóng lớn, vô cùng tận.

"Vô thượng núi thần, lên. . ."

Thảm Băng kiểm chỉ hư không, giờ lại trò cũ.

Trong tiếng nổ, ngọn núi lớn màu đen xuất hiện lần nữa.

"Người hay vẫn là kiểu cũ, đối với ta căn bản không có tác dụng."

Trần Như Sương kiêu quát một tiếng, thôi thúc thanh thước lý thu ngoại trường, niệm chuyển càn khôn.

'Vù vù . . '

Trong nháy mắt, đầy trời mưa ánh sáng ngưng tụ quy nhất, hình thành một thanh to lớn quang thước, hướng về hắc nhạc xông thẳng mà đi.

Trong nháy mắt tiếp theo.

'Ầm ầm . . '

Tuyệt thế nổ vang bạo phát, hắc nhạc rung mạnh, trực tiếp bị quang thước mạnh mẽ xuyên thủng . Nó thế đi không giảm, hướng về tử y Nữ thần Vương vô tình chém tới.

"Cái gì?"

Thảm Băng mặt mày đột nhiên biến hoá, vội vàng vung lên 'Mặc Huyền', ứng kích bất thế Phong Vân.

'Xi . . '

Quang thước nhất thời bị hắc mang cắt ra.

'Hô. . .'

Đột nhiên, thiên ảnh lay động, Trần Như Sương chẳng biết lúc nào xuất hiện ở Thảm Băng phía sau, vung lên phản quyền, hướng lên trên oanh kích.

'Oành '

Vang trầm trong tiếng, Thảm Băng tiểu đồ đồ, bị đối phương đánh cái rần chắc, nàng 'A' một tiếng, mặt cười nhất thời bạch , thân thể yếu kiều không nhận được hướng phía dưới một cung.

Xa xa tiểu loli mặt cười biến đổi, lớn tiếng khê kê: "Trần Như Sương, ngươi muốn cho Băng Nhi không mang thai được để tử sao?"

"Cái nào nghiêm trọng như vậy?"

Trần Như Sương cười khê: "Thảm Băng thân thể rất tốt, vượt xa Bồn cung, nàng chắc chắn sẽ không. . . Há?"

Nàng còn chưa nói hết đây, nhưng cảm giác phương phong thanh lẫm liệt, lập tức. . .

'Oành. . .'

Trần Như Sương tiểu đồ đồ, cũng đã trúng một cái tàn nhẫn.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 592: Tô động phòng đến rồi

"Ai u. . ."

Trần Như Sương thân thể yếu đuối bị đau, không nhìn được thở nhẹ, ngũ quan xinh xắn đều có chút biến hình .

"Người cái 'Lão bà', lại dám đánh Bồn cung cái bụng? Tim đánh. . ."

Thẩm Băng tức giận , tay trái ấn lại đối phương vai đẹp, hữu quyền lần thứ hai vung lên.

'Oành '

Lại là một cái tàn nhẫn.

"A. . ."

Trần Như Sương thân thể yếu đuối đại chiến, mặt cười một trận thống khổ, nàng ngược lại tuyệt vời, trong nháy mắt nắm lấy đối phương tay trái, dùng sức một bài.

Thẩm Băng được lực, thân thể hướng về hữu một bên.

"Ta cần chết người!"

Trần Như Sương cũng bạo đầu rồi, cái gì Huyền Pháp vạn thông? Hết thấy ném ra sau đầu, đem đối phương tay ngọc để xuống bên mép, mạnh mẽ cắn.

"Tê. . ."

Thẩm Băng nhất thời hút vào khí lạnh, đột nhiên nghiêng đi mặt cười, ba ngàn thanh ti hoạt phần giáp, thể mỹ làm người nghệt thở.

"Trần Như Sương, người điên rồi?"

Nàng lớn tiếng rít gào, dùng sức về đánh, làm sao căn bản vô dụng oa.

Trần Như Sương không rảnh chú ý, răng bạc nhưng là càng dùng sức , như một con hung hãn tiểu cạp cái.

"Đáng ghét!"

Thẩm Băng điên rồi, ngáp trời, trực tiếp giơ lên tay phải, tham trên đối phương óng ánh thù tai, dùng sức một mình.

"A? ? ?"

Trần Như Sương rốt cục 'Nhà ra' , vung lên mặt cười, khề kêu nói: "Thẩm nha đầu, người dám nhìn Bồn cung lỗ tai?"

"Đùa giỡn, Bồn cung có gì không dám?"

Thẩm Băng ngón tay ngọc càng ngày càng dùng sức .

"Bồn cung muốn tốt cho người xem!"

Trần Như Sương khí hồng rồi, này nhưng là nàng thích nhất vị trí a.

Bởi vì nó sinh rất dễ nhìn, châu tròn ngọc sáng, Thi Thiên đế phi thường yêu thích, hai người hoan ~ hảo thì, hẳn hôn nhiều nhất địa phương chính là này lý.

Vì lẽ đó. . .

Trần Như Sương dò ra 'Mẫu miêu thảo', hướng đối phương mặt cười trên chộp tới.

Này nếu như nạo lên. . .

Chúng ta Băng Nhi há lại là ngồi không? Mặt cười hướng về sau giường lên, trong nháy mắt tránh thoát, sau đó trực tiếp mở ra cặp môi thơm, dùng sức một cắn.

'Phốc. . .'

Trần Như Sương xuyên hành giống như ngón út, lập tức bị cắn cái rắn chắc.

"Nha! ! !"

Một đạo đau thương duyên đáng gọi to, cắt ra hư không.

"Tức chết ta rồi, Bồn cung không để yên cho ngươi. . ."

Trần Như Sương ngửa mặt lên trời rít gào, cổ trắng đuối một cái, cặp môi thơm đi đến đối phương thùy tai nơi, ăn miếng trả miếng.

"A! ! !"

Thảm Băng nhất thời đau hồng rồi, mặt cười một mảnh tiểu thống khổ, nhưng sao cũng không hé miệng.

Đây là một bộ vừa thê thảm, lại khủng bố bức tranh.

Không thể phủ nhận, càng lợi hại nữ nhân, cắn xé vượt có nói.

Vào giờ phút này.

Tất cả mọi người choáng váng, thật sự choáng váng.

Đây là cái gì yêu ma quỷ quái a?

Liễu Thiên Nhi càng sâu, trên một khắc, nàng còn chuyên tâm lĩnh ngộ 'Son hà' chân lý đây, thời khắc này trực tiếp tan vỡ .

Đây là sư tôn sao?

Khe năm! ! !

Vương mẫu người đã nhiên phong ép, hẳn vội vàng nhìn về phía đại phụ: "Lão bà, chúng ta đừng bận tâm Băng Nhi ý nghĩ có hay không hiểu rõ , còn tiếp tục như vậy, hội xuất đại sự. . ."

Tiểu loli chính nhìn chăm chú hai vị Nữ thần Vương cắn xé, mặt cười lúc sáng lúc tối.

Nàng cũng không nghĩ tới, sự tình hội phát triển đến mức độ như vậy.

Chờ nghe được lão công sau, tiểu loli như vừa tỉnh giấc chiêm bao, 'Ân' một tiếng, nghiêng đi mặt cười: "Tình Trúc, nếu không. . . Quên đi. . ."

Nàng không muốn đi yếu thế, nhưng tam cung hiện tại thật sự rất 'Nguy hiểm' .

Tình Trúc cũng bị nhị nữ làm sợ mất mật, nghe vậy gấp vội vàng gập đầu.

Sau đó. . .

"Băng Nhi, nhanh mau dừng tay. . ."

"Như Sương, đừng tiếp tục cắn."

Hai vị Cung chủ đồng thời mở miệng.

Có thể Thảm Băng cùng Trần Như Sương, trải qua 'Như keo như son' , căn bản không nghe khuyên bảo ngăn trở.

"Tiên Nhi, người đi kéo dài Tam muội. . ."

Tiểu loli nhìn về phía tứ cung.

"A. . . Tốt. . ."

Vân Tiên cặp môi thom khê cắn, làm khó dễ gặt gù.

Tam tỷ hiện tại thật sự rất khủng bố, trong lòng nàng sợ không được.

Này vạn nhất bị nhảm cắn, có thể làm sao bây giờ a?

Cùng lúc đó, Tinh Trúc cũng phái ra một tên phó cung đi vào.

Chốc lát sau. . .

"Tiên Nhi, người buông ra ta. . ."

Thảm Băng lớn tiếng khê kêu, lão hung hãn .

"Ngũ tỷ, người đừng can ta nha nha nha!"

Trần Như Sương khua tay múa chân, thư uy ngập trời.

Đây là một cái đáng sợ cố sự.

. . .

Hồi lâu, qua đi.

Tiêu Diêu Tông phòng nhỏ.

Mọi người lần lượt ngồi xong.

Thảm Băng không ở nơi này, tiểu loli nương tứ cung dẫn nàng về biệt thự .

Trần Như Sương ngồi ở tỷ muội bên cạnh, tay ngọc bưng chính mình thùy tai, phấn môi đỏ rất cao .

"Đây là Trung Nguyên sản xuất nhiều 'Bích loa linh', xin mời các vị tỷ tỷ ném thử. . ."

Lúc này, Ngũ Cẩm mang theo một cung một thị, đi vào.

Các nàng trong tay, phân biệt nắm giữ một cái đại khay, mặt trên thả đầy Thanh Hoa chén trà.

"Làm phiền. . ."

Tinh Trúc hướng ba nữ gặt đầu, duỗi ra tay ngọc, còn lại Nữ thần Vương cũng lần lượt tiếp nhận.

"Các người cực khổ rồi, ngồi xuống đi. . ."

Tiểu loli tiếp nhận chén trà sau, hướng Ngũ Cẩm vui mừng gặt gù, đối với này nơi thiên thị phi thường hài lòng.

Ngũ Cẩm Yên Nhiên cười khê, cùng nhị nữ ngồi ở một bên.

"Thiên đế, Phi Yên tỷ tỷ, các người muốn trường này sinh sống ở Trung Nguyên sao?"

Tinh Trúc thưởng thức miệng trà thom, nhẹ như mây gió hỏi, tựa hồ vừa nảy cái gì cũng chưa từng xảy ra.

"Ta nói rồi, Thiên đế lấy là đã qua, Tinh Trúc hay vẫn là gọi ta Vương Dật hảo ."

Wang Dật cười cợt, nói: "Nơi này là ta gia."

"Rõ ràng rồi!"

Tinh Trúc gặt gù, thế nhưng nghiêng đi mặt cười, kêu: "Úc Trúc. . ."

Triệu Úc Trúc hồng mặt cười, đi tới đại nương bên người.

Nàng đôi mắt đẹp buông xuống, không dám nhìn mọi người một chút.

Tinh Trúc kéo đối phương tay ngọc, hướng Vương Dật cười khê: "Thiên. . . Ha ha, Vương Dật, người xem nha đầu này như thế nào?"

Vương Dật nhìn chăm chú Triệu Úc Trúc, đầu óc đột nhiên nổ vang.

Nàng cái trán hoa văn?

Thiên, chẳng lẽ. . .

Chốc lát sau, hần gần từng chữ: "Triệu Dự hậu nhân?"

Tinh Trúc cười khê gât đầu, thấp giọng nói: "Úc Trúc, còn lo lắng cái gì?"

Triệu Úc Trúc mím mím phần môi, tay ngọc bình triển trước ngực, được rồi một cái mỹ lệ lễ nghi: "Triệu Úc Trúc, tham kiến Hồn Độn Thiên đế. . ."

"Nhanh đừng như vậy. . ."

Vương mỗ người hoảng rồi, liền vội vàng đứng lên nói: "Ta lại không phải Thiên đế, chỉ là một cái bình thông tu sĩ, chịu không nổi cỡ này đại lễ."

Triệu Úc Trúc nghe xong, vung lên mặt cười, nhìn về phía đối phương, mâu trong hiện ra từng tia từng tia tiểu hiếu kỳ.

Nàng rất giật mình, vạn không nghĩ tới, cái này mới nhìn qua so với mình còn tiểu nam sinh, càng sẽ là cái kia tàn bạo vô tình Hồn Độn Thiên đế?

Cùng mình mình tưởng cách biệt quá xa .

"Lão công. . ."

Đột nhiên, tiểu loli người nhẹ nhàng mà lên, cặp môi thơm tiến đến đối phương bên tai, xì xào bàn tán.

"Cái gì?"

Vương Dật bối rối, mờ mịt nhìn về phía đại phụ: "Lão bà, người đừng đùa."

Tiểu loli hướng Tinh Trúc nở nở cái miệng nhỏ: "Người hỏi Tinh Trúc hảo, đây là ý của nàng. . ."

Vương Dật nhân thể nhìn về phía đối phương, sợ hãi nói: "Tinh Trúc, ta cùng Triệu Dự nhiều năm bạn thân, tuyệt không năng lực. . . Như vậy. . ."

Còn có câu nói hần không nói ra: Tên kia như biết chính mình thu rồi nữ nhi của hần, không phải tới cửa tìm lão tử liều mạng không thể.

Còn nữa, chính mình nữ nhân đã nhiều lắm rồi, thêm vào không tìm được Hương Hương, trải qua 11 cái.

Tinh Trúc nhẹ nhàng nở nụ cười, đang chờ mở miệng.

'Vù. . .'

Đột nhiên, phía trước hư không nổi lên từng mảnh từng mảnh gọn sóng, lập tức. . .

"Băng Nhi bị ai cắn? Bản vương tuy rằng không thích nàng, nhưng cũng không thể không duyên cớ nhìn nàng được bắt nạt. . ."

Một đạo kiều mị âm thanh xuất hiện, ở hư không. . . Vang vọng.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 593: Lão bà

Sau một khắc.

Một bóng người xinh đẹp, chậm rãi đi ra.

Ba ngàn tử tia đăng hư không, diên đảo hiện nay chúng sinh.

Tô Linh Nhi đến rồi.

Nàng so với trước mập chút, mặt cười vi viên, tăng thêm quyến rũ. Tiểu đồ đồ trải qua có chút nhô lên, tuy không nổi bật, nhưng cũng có thể nhìn ra cái đại khái.

"Linh Nhi?"

Vương Dật vội vàng đi đến phụ cận, kéo đối phương non mềm nhu đề, quan tâm hỏi: "Ngươi làm sao đến rồi?"

Tô Linh Nhi cặp môi thom một đò: "Bản vương vừa tỉnh lại, liền nghe được Băng Nhi ở phòng khách oán giận, nói cái gì lỗi tại bị cắn. Lão công, là ai làm?"

Nàng đang khi nói chuyện mất tím lưu chuyển, chờ thấy rõ tất cả sau, mặt cười nhất thời thay đổi.

Sao nhiều như vậy Nữ thần Vương?

Cùng lúc đó.

'Xẹt xẹt. . '

'Vù vù. . '

Tinh Trúc cùng rất nhiều tỷ muội gần như cùng lúc đó đứng dậy, mặt cười tràn ngập khiếp sợ.

"Hả?"

Tô Linh Nhi thấy sau, thân thể hướng về lão công trên người một dựa vào, một mặt cẩn thận nói: "Các ngươi phải làm gì?"

Thiên Hồ Vương vạn vạn không nghĩ tới, sẽ xuất hiện nhiều như vậy thái thượng cường giả.

Vào giờ phút này.

Tinh Trúc nhìn về phía tiểu loli, mặt cười vô cùng lo lắng: "Phi Yên tỷ tỷ, nàng. . . Nàng là Thiên Yêu?"

Ở Hồng Linh đại lục, loại này tồn tại sớm đã không xuất hiện, chỉ có cá biệt di tích trong, lưu lại một chút khí tức mà thôi.

"Linh Nhi. . ."

Đại phụ động phòng tuy có không hợp, có thể ở 'Người ngoài' trước mặt, tiểu loli chắc chắn sẽ không biểu lộ ra, nàng nhẹ giọng nói: "Vị này chính là Thỉ Thiên Đế hậu cung chi chủ Tinh Trúc, nàng mặt sau là chúng phó cung cùng hiệp cung, còn có thiên thị. . ."

"Ồ. . ."

Tô Linh Nhi trong lòng nhất định, nhìn về phía một đám Nữ thần Vương, giương lên mặt cười hỏi: "Các ngươi ai cắn Băng Nhi?"

"Ngươi. . ."

Tiểu loli thấy động phòng như vậy không quy củ, cảm thấy mất mặt, cau mày nhìn về phía Từ Nguyệt: "Nhị muội. . ."

Từ Nguyệt gấp vội vàng gật đầu, hướng về Tô Linh Nhi truyền âm.

"Còn có quy củ này?"

Tô Linh Nhi đầu tiên là ngẩn ngơ, lập tức mê mê cặp môi thom, có chút không tình nguyện nói: "Động phòng Tô thị, gấp Tinh Trúc Cung chủ, cùng các vị tỷ tỷ. . ."

Trong phút chốc, Tinh Trúc cùng nhân con mắt trừng đã dậy rồi, được kêu là một cái đại.

Nàng là. . . Cái kia động phòng?

Thiên, chẳng lẽ mạng thai chính là này con Thiên Yêu?

"Thật đúng thế. . ."

Tiểu loli bắt đầu đi lắc đầu, thế nhưng khẽ cười nói: "Tô động phòng nhập Bồn cung môn đình không lâu, lễ nghi chưa học đến chu toàn, kính xin các muội muội xin đừng trách. . ."

Tĩnh Trúc chờ nghe xong, không có bất kỳ tiếng động.

Các nàng còn đang khiếp sợ đây.

"Loại kia lễ nghi phiền phức vô cùng, không học cũng được. . ."

Tô Linh Nhi lẩm bẩm một câu, lập tức dịu dàng nói: "Các người mau mau trả lời bản vương vấn đề, ai cản Băng Nhi?"

"Linh Nhi. . ."

Từ Nguyệt không nhìn nổi, thấp giọng nói: "Chuyện này người chớ xía vào."

Tô Linh Nhi nghe xong, mờ mịt nhìn về phía đối phương: "Tại sao?"

"Tàn quyền nói tới, ở xa xôi Thượng Cổ, có thập Vương giả, thập Vương giả. . ."

Đột nhiên, Tĩnh Trúc tự lẩm bẩm lên, sau đó nhìn về phía tiểu loli: "Phi Yên tỷ tỷ, này nơi tô động phòng, hẳn là. . . Thiên Hồ?"

"Không hồ là Tĩnh Trúc. . ."

Tiểu loli không có ẩn giấu, gạt đầu yêu kiều: "Không sai, tô động phòng chính là Thiên Hồ, ở Thượng Cổ bị phong ấn quá. . ."

Tĩnh Trúc cùng nhân nghe xong, trong lòng sóng lớn mãnh liệt, sóng lớn nhào thiên.

Dĩ nhiên thực sự là Thiên Hồ?

Đúng vào lúc này.

"Ồ?"

Tô Linh Nhi phát hiện Triệu Úc Trúc, không khỏi thở nhẹ: "Là 'Ma Nguyệt' Nhân vương thế?"

Người sau xuất thân siêu nhiên, cỡ nào ngạo kiều? Nghe xong mặt cười giương lên: "Người đang nói cái gì?"

Tô Linh Nhi đang tự giạt mình đây, nghe vậy tiểu mặt trầm xuống: "Tiểu nha đầu, người càng dám như thế cùng bản vương nói chuyện?"

Tiểu nha đầu?

Triệu Úc Trúc nhất thời không thích nghe, cười gằn nói: "Hai ta ai tiểu còn chưa chắc chắn đây."

Tô Linh Nhi mắt tím nhắm lại, phía sau hồ vĩ bắt đầu bắt đầu run rẩy.

Nhất thời, một luồng khí tức kinh khủng phóng lên trời.

Tĩnh Trúc cùng nhân mặt cười biến đổi, Triệu Úc Trúc cũng là như vậy.

"Linh Nhi. . ."

Vương Dật thấy tình huống không đúng, vội vàng đánh tới giảng hòa, cười nói: "Người đang có mang, nhiều chú ý nghỉ ngơi, trở về đi thôi. . ."

"Mới không, bản vương thân thể đều ngủ lỏng ra. . ."

Tô Linh Nhi mắt tím uốn cong, khí tức trên người đột nhiên đánh tan, nàng cười quyền rũ nói: "Lão công, vừa nãy Tiểu Tiểu nhúc nhích một chút đây. . ."

"Cái gì?"

Vương mỗ lòng người Thần đều chiến: "Động. . . Một tý?"

"Ừm!"

Tô Linh Nhi trong mắt lại không còn người khác, nàng nắm lên lão công đại thủ, đặt tại chính mình tiểu đồ đồ trên, tiếp tục cười quyền rũ: "Có thể cảm giác được?"

Vương Dật cũng không để ý 'Người ngoài' ở đây, vội vã kiểm chế tình khí, tình tế cảm giác.

"Lão công, ta mang Tinh Trúc các nàng đi ra ngoài đi một chút. . ."

Tiểu loli nhân thể đứng dậy, đi tới Tinh Trúc cùng nhân trước mặt.

Đối phương là khách, bây giờ đến nhà báỉ phòng, tuyệt không năng lực chịu đến lạnh nhạt.

"Há, tốt. . ."

Vương Dật nhất thời phản ứng lại, thăm mắmg mình hồ đồ, hướng Tinh Trúc cười nói: "Nhượng Phi Yên mang bọn người chung quanh đi dạo. . ."

Tinh Trúc nghe xong, nhẹ nhàng gật đầu.

Sau đó, hai phe hậu cung nữ quyến lần lượt đi ra phòng nhỏ.

"Phi Yên tỷ tỷ, ta phục rồi. . ."

Sau khi ra ngoài, Tinh Trúc lắc đầu than nhẹ.

Nàng thật sự không nghĩ tới, Sư Phi Yên dĩ nhiên đem trong truyền thuyết Vương giả thu vào môn đình.

Này nhưng là trong truyền thuyết, có thể cùng Thiên đế hò hét tồn tại a.

Tiểu loli nghe xong, trong lòng hơi cảm thấy chua xót, nàng không tiện nói ra chân thực qua lại, chỉ được báo lấy cười yếu ớt.

"Cung chủ, ta nghĩ đơn độc cùng Phi Yên Cung chủ tán gẫu vài câu."

Đúng vào lúc này, một vị phó cung đi lên phía trước.

Nàng dung mạo cực mỹ, vóc người lồi lõm có hứng thú, có một loại cảm động phong vận, âm thanh càng là tràn ngập từ tính, phi thường hấp dẫn người.

Tinh Trúc trầm ngâm chốc lát, gật đầu đồng ý.

"Phi Yên Cung chủ, xin mời. . ."

Nữ thần Vương thân thể yêu kiều một bên.

Tiểu loli mờ mịt nhìn về phía đối phương, gật gù, theo nàng đi tới.

1 phân nhiều chung sau, nhị nữ đi tới sân góc Tây Nam, dừng lại.

Lúc này, tiểu loli dĩ nhiên phát hiện, này nữ thiên sinh mị cốt, tu vi càng là đạt đến thái thượng tàng tám.

Nàng là cái kia từng nhượng Tinh Trúc đau đầu 'Lão bà'.

"Phi Yên, không nghĩ tới chúng ta lại ở chỗ này gặp mặt, người hay vẫn là khá ái như vậy. . ."

'Lão bà' chậm rãi mở miệng, nhưng là nói lời kinh người.

"Hà?"

Tiểu loli mặt cười đột nhiên biến hoá.

Nàng có ý gì?

'Lão bà' cười yếu ớt nói: "Hồng Linh 326 năm hạ, Bồn cung đi 'Phượng Hoàng cốc' tìm Như Tâm, vừa vặn thấy người ở nàng trong lòng làm nũng, bước bình vô cùng. Bồn cung nhớ tới, này một năm người vừa vặn 10 tuổi. . ."

"A? ? ?"

Tiểu loli này cả kinh đương thật không phải chuyện nhỏ: "Người. . . Người là. . ."

'Lão bà' tiếp tục cười yếu ớt: "Bồn cung Lý Tú Lăng, Lam Như Tâm không có cùng người nhắc qua sao?"

Tiểu loli chấn động trong lòng, há miệng, nhưng cái gì cũng không nói ra được.

Nàng nhớ mang máng, ở xa xôi đã qua, sư tôn có mấy cái chị em tốt, rất lợi hại đáng vẽ, có thể khi đó chính mình quá nhỏ, không nhớ rõ.

"Phê không nhiều lời nói rồi."

Đột nhiên, Lý Tú Lăng mặt cười nghiêm lại, nói: "Phi Yên Cung chủ, người sư tôn cũng chưa chết, mà là bị phong ấn . . ."

"Người nói cái gì?"

Tiểu loli nhất thời hoa dung thất sắc.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 594: Hậu cung thuật

Nguyên lai, Sư Phi Yên đôi mươi năm ấy, sư tôn của nàng, mất tích bí ẩn .

Toàn bộ Hồng Linh đều vì thế mà chấn động.

Phượng Hoàng cốc, làm Thượng Cổ tam đại truyền thừa một trong, bất hủ hậu thế.

Cốc chủ Lam Như Tâm, là lúc đó còn trẻ nhất Nữ thần Vương một trong, kinh tài tuyệt đỉnh.

Khi đó, Hồng Linh Vô Thiên đế, thái thượng chín tầng là là tối cường.

Không biết bao nhiêu thái thượng cảnh cường giả tuyệt thế, muốn cùng Lam Như Tâm kết thành đạo侶, nhưng phí công không có kết quả.

Nguyên nhân rất đơn giản, Lam Như Tâm tầm mắt quá cao .

Năm ấy, học trò cưng của nàng Thiên Nguyệt tiên tử từng biểu lộ quá, chính mình đối với 'Thiên hồng giáo' Dương Lăng Trần có ý định.

Lam Như Tâm lúc đó liền phủ định nàng, kiên quyết không đồng ý.

Nàng cho rằng, 'Thiên hồng giáo' nội tình quá yếu, căn bản không xứng với học trò cưng của chính mình.

Thiên Nguyệt tiên tử cuồng lên, phát sinh nghịch phản trong lòng, ngày thứ hai lén lút chạy ra Phượng Hoàng cốc, lại đến chị em tốt Từ Nguyệt này lý, không đi rồi.

. . .

"Sư tôn ta ở nơi nào?"

Tiểu loli một phát bất được đối phương ngọc oản, hoàn toàn không phát hiện chính mình thất thố .

Lý Tú Lăng nhìn chung quanh một chút, thấp giọng nói: "Đại lục chính bắc, cực cấp chi hàn . . ."

"Cực cấp chi hàn?"

Tiểu loli ngẩn ngơ, mờ mịt nói: "Này bên trong là Thượng Cổ tam đại cấm địa một trong, sư tôn sao ở nơi đó?"

"Không biết. . ."

Lý Tú Lăng lắc lắc đầu: "Bốn cung tìm vô số năm, vẫn không hề từ bỏ, cuối cùng ở năm năm trước tìm được Như Tâm tung tích. Có thể nàng nằm ở hàn hạch tâm, bị cấp mười thiên băng sở phong, bằng thực lực của ta, căn bản không phá ra được. . ."

"Cấp mười thiên băng?"

Tiểu loli kinh hãi: "Sao có thể có chuyện đó? Đại lục ghi lại, thế gian chỉ xuất hiện quá bát cấp thiên băng. . ."

"Ta cũng không thể tin được, có thể sự thực xác thực như vậy."

Lý Tú Lăng khẽ thở dài: "Cấp mười thiên băng, duy Thiên đế mới có hi vọng đi lay động. Ta vốn là muốn chờ Triệu lang trở về, cầu hắn cứu ra Như Tâm, lại không muốn ở chỗ này gặp phải người. . ."

"Thiên đế. . ."

Tiểu loli nghe xong trầm ngâm.

Lão công tuy là vì Thiên đế, có thể thực lực chưa hồi phục, khẳng định không phá ra được.

Tô Linh Nhi?

Không được, nàng đang có mang, nếu là vọng dùng yêu lực, tất nhiên hội động thai khí.

Một phen mình hồi lỗi sau, một con đầu to thò, xuất hiện ở trong đầu của nàng.

. . .

"Từ Nguyệt, đã lâu không gặp. ."

Sân khác một chỗ, Tinh Trúc nhìn về phía một thế bạch y.

Ở xa xôi đã qua, các nàng là Hồng Linh kinh diễm nhất nữ thiên kiều, từng giao thủ mấy lần, đều là chưa phân thắng bại.

Nhị nữ không ai phục ai, đều sẽ đối phương coi là kinh địch.

Sau đó, Từ Nguyệt gả cho đồng môn sư đệ, mà Tinh Trúc tắc ủy thân ở Triệu Dự.

Kết quả chính là, Từ Nguyệt thua, hơn nữa là thảm bại.

Tinh Trúc cùng Thi Thiên đế tình ý kéo dài, yêu lang tuy là phong lưu chút, có thể tình cảm của bọn họ, nhưng là đến kim chi kiên.

Luy là một mối chút, nhưng rất hạnh phúc, thật sự rất hạnh phúc, trái lại Từ Nguyệt, tắc cùng bọn tỷ muội ở to lớn đế cung trong cùng băng hàn, làm người thôn thức không ngớt.

"Là đã lâu không gặp. . ."

Từ Nguyệt ngoái đầu nhìn lại cười yếu ớt, xinh đẹp tuyệt luân.

Tinh Trúc phấn môi giật giật, nhưng cái gì cũng không nói ra được.

Kỳ thực, năm đó Từ Nguyệt đem cung chủ vị trí tặng cho Sư Phi Yên, nàng là nắm phản đối thái độ.

Có thể chính mình cuối cùng 'Người ngoài cuộc', không có quyền đi qua hỏi, càng không có quyền can thiệp.

"Ta dẫn các nàng chung quanh nhìn. . ."

Từ Nguyệt biết đối phương muốn nói gì, Yên Nhiên cười khẽ, hướng những cái kia phó cung đi đến.

Đại phụ ở bên, nàng chỉ cần tận hảo phó cung chúc trách liền có thể.

Tinh Trúc nhìn chăm chú đối phương bóng lưng xinh đẹp, nhẹ giọng tự nói: "Từ Nguyệt, ta. . . Không bằng người. . ."

"Đại nương, người đang nói cái gì a?"

Đột nhiên, phía sau cách đó không xa, bay lên một đạo lạnh lẽo kiều âm.

Tinh Trúc mộ nhiên xoay người, thế nhưng cười khẽ vậy tay: "Úc Trúc, người đến. . ."

Triệu Úc Trúc di động bước liên tục, đi tới gần.

Tinh Trúc giơ lên tay ngọc, khẽ vuốt đối phương mái tóc đen nhánh, ôn nhu nói: "Úc Trúc, chúng ta đi sau, người phải chăm sóc kỹ lưỡng chính mình, nơi này không thể so đề cung, đừng động một chút là nổi nóng. . ."

"A? ? ?"

Triệu Úc Trúc nhất thời hoảng rối: "Ngài thật làm cho ta lưu lại a?"

Tĩnh Trúc nhất thời liếc nàng một cái: "Ngươi đương đại nương đùa hết thầy người chơi đùa đâu?"

"Đại nương. . ."

Triệu Úc Trúc mặt cười một khổ: "Ngài nương Ưc Trúc suy tính một chút có được hay không? Hoặc là nương Khả nhi các nàng lại đây. . ."

"Hồ đồ!"

Tĩnh Trúc tức giận nói: "Vương Dật là người lựa chọn tốt nhất, có cái gì tốt cân nhắc?"

"Nhưng là. . ."

"Đừng nhưng là rồi!"

Tĩnh Trúc vẫy vẫy tay ngọc, nhìn Nữ thần Vương môn một chút, nói: "Người mấy vị di nương, cùng Phần Thiên hậu cung quan hệ mật thiết, chờ chúng ta sau khi trở về, này lý tất hội biết được tất cả. . ."

Triệu Úc Trúc mờ mịt nói: "Vậy thì như thế nào?"

"Người nha đầu này!"

Tĩnh Trúc đương thật bất đắc dĩ: "Phần Thiên hậu cung tuyệt sẽ không bỏ qua cơ hội lần này, ngươi như cùng chúng ta rời đi, tất nhiên mất tiên cơ."

"Đại nương, ta không hiểu."

Triệu Úc Trúc ở hậu cung lớn lên, tâm tình đơn thuần, căn bản không biết đối phương đang nói cái gì

Tĩnh Trúc trầm ngâm chốc lát, nói: "Châu nhi sẽ đến. . ."

"Hả?"

Triệu Úc Trúc rốt cục biến sắc: "Cái nào Châu nhi?"

Tĩnh Trúc nói: "Tất nhiên là Phần Thiên đế đệ tam nữ. . ."

Triệu Úc Trúc nghe xong, rơi vào trầm mặc, nhưng trong lòng nổi lên nói thầm.

Tĩnh Trúc biết nàng không tin, cũng không có giải thích, tiếp tục nói: "Ở Sư Phi Yên nơi này, ngươi muốn làm đến xoay trái xoay phải, ai cũng không phải đặc tội, đặc biệt là năm vị nguyên phối. Ngoại trừ các nàng, nhất phải chú ý, là cái kia gọi Ngữ Cầm thiên thị. . ."

"Ngữ thiên thị?"

Triệu Úc Trúc gì cảm kỳ quái: "Tại sao?"

"Nàng xương cốt bé nhỏ, nhưng thân thể đầy đặn, loại này thể chế, làm khúm núm, là trời sinh lấy lòng nam nhân vu vật, thị tầm hiệu quả phi thường kinh người."

Tĩnh Trúc nói ra càn khôn.

"Khúm núm?"

Triệu Úc Trúc kinh ngạc hỏi: "Cùng Tú Lăng di nương như thế?"

Tĩnh Trúc gật gù, rồi nói tiếp: "Có thể cái này Ngữ Cầm, xử sự hiền hoà, bình dị gần gũi, so với Lý phó cung biết tiến thoái. Loại nữ nhân này, tương lai ở phía sau cung trong, tuyệt đối có một vị trí."

Triệu Úc Trúc lần thứ hai rơi vào trầm mặc.

Nàng hiện ở trong lòng loạn loạn, có chút hoang mang lo sợ.

Nghe đại nương ý này, là quyết tâm để cho mình lưu lại.

Có thể chính mình thật không chuẩn bị sẵn sàng a.

Này có thể, như thế nào cho phải a?

...

Thế tục biệt thự, ba tầng phòng ngủ.

"Linh Nhi, người đang có mang, thật sự không được."

Vương mẫu người ẩn lại đôi phương vai đẹp, ngăn cản đôi phương ngồi trên đến.

Nguyên lai, Tô Linh Nhi bỗng nhiên nghĩ đến, không có đi tìm đại phụ xin, trực tiếp đem lão công mang về thế tục.

Vừa tiến đến, hai người liền cười sạch rồi.

Nha, hẳn là tô MM nhất nhân đang hành động.

Tô Linh Nhi nghe xong, mỹ lệ mắt tím trở mình xoay một cái, giờ lên một con óng ánh bàn chân nhỏ, nghịch ngợm hướng lên trên một câu, cười quyền rũ nói: "Lão công, nếu không, ta cũng thử xem dùng nó cho người hoạt. . ."

Lời này liêu, động tác này đặt tại.

Vương Dật nhất thời mặt đỏ cái cổ cũng thô, lỗ mũi cũng mở ra .

"Hay vẫn là, như vậy đâu?"

Đột nhiên, Tô Linh Nhi điên đảo chứng sinh mặt cười, hướng phía dưới một đi.

Sau đó. . .

Sẽ không có sau đó .

"Tê. . ."

Vương Dật nhất thời hút vào ngum khí lạnh, song quyền dùng sức nắm chặt ga trải giường.

Loại này lạnh lẽo ướt át cảm giác, quả thực làm cho người ta không cách nào tin nổi.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 595: Khủng bố tiếng gào

Một phen sống mơ mơ màng màng sau.

"Linh Nhi, mau tránh ra. . ."

Vương mẫu người rống to ở thiên, như một con Thượng Cổ con la hoang.

Tô Linh Nhi không có đi để ý tới, động tác vẫn không thấy đình chỉ.

Đột nhiên, nàng bỗng nhiên ngẩn ngơ, mờ mịt nhìn chăm chú hư không, sau đó thống khổ nhắm lại cặp kia mắt tím.

Sau đó. . .

Vừa không có sau đó .

Kiên gia bạc trắng, Bạch Lộ làm sưng.

Y nhân kiều mị, ở thủy một phương.

Đây là một bộ tức kiều diễm, lại tà ác bức tranh.

Không biết qua bao lâu bao lâu. . .

Tô Linh Nhi vùng lên khuynh thành kiều dung, mị tiếng hỏi: "Lão công, có thích hay không?"

Vào giờ phút này, khóe môi của nàng, lại còn có để lại chút hứa. . .

Vương Dã lửa như vào trong mây nơi sâu xa, hấn trọng trọng gập đầu, đang chờ đi mở miệng.

"Vù. . ."

Đột nhiên, phòng khách xuất hiện từng trận kêu khẽ, một đạo kiều tiểu áo hồng thiên ảnh đi vào phòng ngủ.

"Hà? Tô động phòng, người làm cái gì?"

Tiểu loli mới vừa vào đến, liền sững sốt, sau đó trực tiếp bạo đầu rồi.

Tô Linh Nhi mắt tím khẽ dôi, nhìn đại phụ một chút, giơ lên tay ngọc, xóa đi khóe môi sền sệt, thăm thẳm đứng dậy, phủ thêm một cái áo khoác.

"Bồn cung hỏi người nói đây!"

Tiểu loli thấy đối phương không để ý tới chính mình, lửa giận càng sâu, trực tiếp bỏ rơi giày, bước ra óng ánh bàn chân nhỏ, lên lầu công giường.

"Lão công, ta trước tiên đi rửa ráy. . ."

Tô Linh Nhi mặt cười giương lên, ở Vương Dật trên mặt thom một tý, thon dài chân ngọc hư không tạo nên, thuận thế xuống giường, trực tiếp hướng phòng rửa tay đi đến.

Từ đầu đến cuối, nàng đều không lại nhìn đại phụ một chút.

"Người. . ."

Tiểu loli vô cùng tức giận, nữu quá tiểu Kiều thế, liền muốn đuổi tới đi tính sổ.

"Lão bà. . ."

Vương Dật kéo nàng lại, có chút lúng túng nói: "Là ta. . . Nghĩ đến."

"Hô. . . Hô. . ."

Tiểu loli hô hấp có chút gấp gáp, nàng chu cặp môi thom nói: "Lão công, người không cần phải nói, Phi Yên trong lòng rõ ràng. . ."

Vương mỗ người gãi đầu một cái, dôi đi đề tài: "Người làm sao đến rồi? Tinh Trúc các nàng đâu?"

"Chết Hồ Mị tử, một lúc lại trùng trị người. . ."

Tiểu loli thở phì phò lẩm bẩm một câu, nhìn về phía Vương Dật: "Lão công, ta phải về chuyến Hồng Linh."

"Hà?"

Vương Dật nhất thời sững sờ: "Làm gì lại trở lại?"

"Ta. . . Phát hiện sư tôn tung tích. . ."

Tiểu loli mím mím môi, không có đi ẩn giấu.

"Cái gì?"

Vương Dật bối rối: "Sư tôn?"

Tiểu loli gập gù, vùng lên mặt cười, có chút cẩn thận nói: "Lão công, người. . . Còn nhớ nàng sao?"

Vương Dật nghe xong, nghiêng đi gương mặt tuấn tú ngóng nhìn hư không, một cái ký ức mảnh vỡ, tự trong đầu chậm rãi hiện lên.

...

Thiên hồng giáo ngoại, rừng hoa đào trong, trạm có mấy bóng người.

Trong đó, một cái áo hồng thiếu nữ, trốn ở một thế bạch y phía sau, thân thể yếu kiều run lẩy bẩy, hiển nhiên là dọa sợ .

Nhị nữ bên cạnh, đứng một cái tuấn đạt thiếu niên, chính là Vương Dật.

Phía trước mấy mét nơi.

Đó là một đạo tuyệt thế thiên ảnh, nàng quay lưng mọi người, ngược nhìn Thiên Địa Thương Mang.

"Nguyệt. . . Nguyệt Nhi muội muội. . ."

Sư Phi Yên run giọng nói: "Người nhất định phải bảo vệ tốt ta."

Từ Nguyệt nghe xong, trong lòng không còn gì để nói, nhẹ giọng sáng giọng: "Phi Yên tỷ tỷ, Lam Cốc chủ đều tự mình tới cửa , người nhượng muội muội như thế nào bảo vệ người?"

Sư Phi Yên nghe xong, cặp môi thơm cắn chặt, lại không một tiếng động.

Đúng vào lúc này, thiên ảnh vi vi nghiêng người, bán lộ ra khuynh thành dung nhan: "Người chính là Dương Lăng Trần?"

Vương Dật nhất thời sững sờ, lập tức gật đầu: "Đúng!"

"Quả thật có chút ý tứ, loại thể chất này, ta hay vẫn là lần thứ nhất gặp phải. . ."

Thiên ảnh khẽ nói, sau đó nói: "Có thể bằng vào điểm ấy, liền muốn nhượng Phi Yên ủy thân cho người, thực sự quá ngây thơ ."

Cái gì?

Nàng như kinh động thiên hạ, trực tiếp đem ba người chấn động choáng váng.

Từ Nguyệt mặt cười lúc sáng lúc tối, ánh mắt khẽ dôi, chăm chú vào phía sau chị em tốt.

"Sư tôn, ngài. . . Ngài chó nói lung tung."

Sư Phi Yên không khỏi vừa xấu hổ vừa tức giận, đều sắp khóc.

"Nói cái gì đó?"

Vương Dật nhất thời vừa giận vừa sợ: "Đại tỷ, người có phải là nhận lầm người ?"

Một bên Từ Nguyệt nhất thời hoa dung thất sắc.

Đại tỷ?

Ngốc gia hóa, nàng nhưng là Phượng Hoàng Cốc chủ a, thái thượng cảnh Thần vương, người lại. . .

'Hô. . .'

Tuyệt thế thiên ảnh đột nhiên xoay người.

Trong phút chốc, này một vùng không gian tràn ngập vô tận sinh cơ.

Lam la quần áo phiêu mẫn lãng, ba ngàn thanh ti đăng hư không.

Thực sự quá đẹp , kinh diễm tuyệt thế.

"Thật can đảm, người thẩm nghĩ lạc hay sao?"

Nàng lớn tiếng khẽ kêu.

"Sư tôn, không nên. . ."

Sư Phi Yên duyên dáng gọi to, vội vàng vọt tới người yêu trước mặt, nhân thể chặn lại.

Vương Dật nhìn chăm chú phía trước thiên ảnh, há miệng, nhưng cái gì cũng không nói ra được.

Thiên, hảo mỹ. . .

Nàng, đúng là Thiên Nguyệt tiên tử sư tôn? Mà không phải tỷ tỷ?

. . .

Úc về kiếp này.

Vương Dật không có lại tiếp tục hỏi tương, bởi vì, chính mình từng bị đối phương mạnh mẽ sửa chữa quá.

Toàn nhân câu kia 'Đại tỷ' gây ra họa.

"Lam sư ở nơi nào?"

Đối phương là lão bà sư tôn, này chính mình lẽ ra nên xưng đối phương lam sư.

Tiểu loli nằm ngoài lão công trong lòng, sâu xa nói: "Cực cấp chi hàn."

"Đó là nơi nào?"

Vương Dật mờ mịt, hấn đối với tam đại cảm địa không hề có một chút ấn tượng.

"Một chỗ Khổ Hàn Chi Địa."

Tiểu loli nhẹ giọng nói: "Lão công, sư tôn bị cấp mười thiên băng phong ấn, Phi Yên không phá ra được nó, cho nên muốn nhượng Vũ Vương hỗ trợ. . ."

"Cái gì?"

Vương Dật nhất thời cả kinh: "Không phá ra được?"

Tiểu loli nhẹ nhàng điểm thủ.

"Vậy hiện đang gọi nó."

Vương Dật chốc lát không trì hoãn, mặt hướng hư không, lớn tiếng nói: "Vũ Vương, gà nướng đến rồi."

Mỗi khi gặp hấn hô lên câu này, thỏ hội trước tiên xuất hiện.

Nhưng ai có thể tưởng, bất ngờ sự tình phát sinh.

Hồi lâu qua đi, ba tầng hoàn toàn yên tĩnh, không có bất kỳ đáp lại.

"Hà?"

Vương Dật cảm thấy kỳ quái, liền muốn lần thứ hai hô hoán.

"Vũ Lăng đi Thiên Thế Giới, nó mở ra kết giới thì động tĩnh rất lớn, mới đem ta đánh thức. . ."

Tô Linh Nhi vây quanh cái màu nhũ bạch khăn tắm, về vào phòng ngủ, sau đó lên giường, tiềm thân nằm ngoài Vương Dật một bên khác.

Tiểu loli lúc này không có làm khó đối phương, mà là vội vã hỏi: "Nó đi nơi nào làm gì? Lúc nào trở lại?"

"Bản vương làm sao biết. . ."

Tô Linh Nhi phui dưới cặp môi thơm, sau đó trên lầu Vương Dật bột kính, làm nũng nói: "Lão công, Linh Nhi muốn ăn tham ăn oa."

"Được, một lúc ta đi siêu thị mua ếch trâu trở lại."

Vương Dật mỉm cười gật đầu, lập tức nhìn về phía đại phụ: "Vậy chúng ta chờ Vũ Vương trở lại làm tiếp thương nghị."

"Ừm. . ."

Tiểu loli gật đầu nói: "Cũng chỉ có thể như vậy."

Đúng vào lúc này, Vương Dật điện thoại di động lại đây cái tin nhắn, là mẹ phát: 'Này đều nửa giờ, lúc nào lại đây?'

Vương Dật lúc này mới nhớ tới, Tùng Giang bên kia còn có bữa tiệc đây, hấn vội vàng trả lời: 'Phi Yên đồng hương đến rồi, ta không đi được, liền không qua đi, các người ăn đi. . .'

Tin nhắn phát sinh sau, lại không còn hồi âm.

"Hô. . . Khò khè. . ."

Vương Dật mới vừa để điện thoại di động xuống, liền nghe được một trận nhẹ tiếng ngáy.

Tô MM không biết lúc nào ngủ rồi.

Vương Dật lắc đầu cười khẽ, giờ lên tay phải kéo qua chăn phủ giường, cho đối phương đắp kín.

'Oanh. . .'

Đột nhiên, ngoại diện phòng khách, xuất hiện một đạo to lớn nổ vang, chính tòa biệt thự đều chấn động lên.

Tô Linh Nhi nhất thời đình chỉ ngáy, mở cặp kia mắt tím.

"Chuyện gì xảy ra?"

Tiểu loli đột nhiên đứng dậy, mặt cười vô cùng lo lắng.

'Hồng. . .'

Sau một khắc, một đạo khủng bố tiếng gào đột nhiên bay lên.

Ba người sắc mặt đại biến, nhanh chóng xuống giường, lao ra phòng ngủ.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 596: Tay ngọc

Phòng khách ở trong, nổi lên tầng lớn gọn sóng, rất bất quy tắc, như theo hình vòng tuổi, hỗn loạn không thể tả.

"Có đồ vật muốn đi qua. . ."

Tiểu loli kiểu tiểu thân thể chậm rãi bay lên, mặt cười vô cùng lo lắng.

Một loạt tiếng bước chân vang, tam cung tứ cung cũng chạy tới.

'Phốc. . .'

Đột nhiên, một đạo bóng trắng phá tan bình phong, chuyển rào cản bay ngang mà xuất.

Tiểu loli vội vàng giờ lên tay ngọc, chỉ hư không, niệm chuyển càn khôn.

'Xi. . .'

Bóng trắng đột nhiên dừng lại, hư không chìm nổi, nhưng đem cái mông đối với hướng về mấy người.

"Ai u. . ."

Thỏ thông thể run rẩy không ngừng, kêu thảm liên tục: "Đau chết bản vương, đáng ghét con mụ điên. . ."

"Vũ Lăng, mau chóng triệt hồi kết giới, bằng không đừng trách bản vương không khách khí."

Đột nhiên, gọn sóng nội bộ, nổi lên một đạo kiểu lạnh âm thanh.

Tô Linh Nhi mặt cười nhất thời biến đổi, nàng tất nhiên là nghe ra ai đang nói chuyện.

"Nghĩ tới còn rất đẹp. . ."

Thỏ hướng gọn sóng nơi rộng to: "Tử Vương, nguoi cho bản vương chờ. . ."

"Hanh. . ."

Kiều lạnh âm thanh cười gần: "Được, bản vương chờ nguoi. . ."

Sau đó, hỗn loạn gọn sóng dần dần dẹp loạn, chậm rãi biến mất rồi.

Thỏ hư không xoay người.

Mấy người thấy sau, đột nhiên thất sắc.

Vào giờ phút này, thỏ sưng mặt sưng mũi, dường như trúng khuôn mặt toàn phi chân.

Nhất khổ rồi chính là, nó một cái nanh dĩ nhiên bẻ gãy .

Vương Dật há miệng, gian nan bỏ ra vài chữ: "Vũ Vương, nguoi. . ."

"Không có chuyện gì!"

Nào đó thỏ cảm thấy thật mất mặt, từ trong tai móc ra điều xi gã, điểm trên, nuốt mây nhả khói nói: "Bản vương nhất thời không cẩn thận, mới này bà tử đạo. . ."

"Vũ Vương. . ."

Tô Linh Nhi ngưng tiếng hỏi: "Nguoi như thế nào cùng Tử Vương đánh tới? Lẽ nào. . . Nàng cũng muốn bản vương Tiểu Tiểu. . .?"

"Biết rõ còn hỏi!"

Thỏ ói ra điều thuốc khí: "Để vương thai cỡ nào đại bỏ? Đây bà tử tự nhiên sẽ động tâm. . ."

Tô Linh Nhi nghe xong, dùng sức cắn cặp môi thom, mặt cười lúc sáng lúc tối, không biết đang suy nghĩ gì.

Tiểu loli nhìn chăm chú thỏ, đôi mi thanh tú nếp nhăn rất sâu rất sâu. . .

Nàng một chút nhìn ra, đối phương yêu tức bất ổn, tựa hồ bị nội thương. . .

Trạng thái như thế này, không thể phá tan cấp mười thiên băng.

"Vương Dật, bản vương phải cố gắng bù một tý. . ."

Thỏ làm sao chú ý ý nghĩ của các nàng? Đại hồng đại khiêu.

Vương Dật không còn gì để nói, lấy điện thoại di động ra, mở ra đối bụng sao APP điểm món ăn.

Gà nướng đưa đến sau, kẻ này hú lên quái dị, trực tiếp nhào tới.

Vương Dật không để ý tới nó, mang theo các lão bà trở về phòng ngủ, ở trên giường lớn ngồi xong.

Hồi lâu, qua đi. . .

"Cái gì?"

Thẩm Băng không khỏi thờ nhẹ: "Đại tỷ phải về Hồng Linh? Lúc nào?"

"Sáng sớm ngày mai!"

Tiểu loli đã quyết định.

"Lão bà, Vũ Vương thương ngày mai không thấy khỏi hấn, nguoi. . ."

Vương Dật kinh ngạc, hấn cũng nhìn ra quy tắc này cần khôn.

"Lão công, sư tôn đối với ta on trọng như núi, ta. . . Ta thật sự một khắc cũng không muốn chờ. . ."

Tiểu loli nằm ngoài đối phương trong lòng, âm u rơi lệ.

"Lão bà, đừng khóc, biện pháp có chính là."

Vương Dật thấy, nhất thời đau lòng không được.

Đúng vào lúc này, Tô Linh Nhi nỗ nỗ cặp môi thom, nói: "Cấp mười thiên băng cố nhiên cứng rắn, nhưng cũng không phải không gì phá nổi. . ."

"A? ? ?"

Tiểu loli nhất thời ngẩn ngơ, vội vã nhìn về phía đối phương: "Tô động phòng, ngươi có biện pháp?"

"Đương nhiên!"

Tô Linh Nhi mặt cười giương lên, có chút tiểu đắc ý nói: "Bản vương làm Thiên Hồ bộ tộc đòi thứ bảy Vương giả, tự có phương pháp."

"Vậy ngươi nhanh nói ra a. . ."

Tiểu loli gấp vội vàng đứng dậy.

"Nói ra có thể, bất quá. . ."

Tô Linh Nhi mắt tím chuyển động, bỗng nhiên ngậm miệng không nói.

Tiểu loli cắn cắn môi, thấp giọng nói: "Linh Nhi, chỉ cần ngươi nói ra biện pháp, Bồn cung. . . Cái gì đều đáp ứng ngươi."

"Lời ấy thật chứ?"

Tô Linh Nhi nghe xong, cặp kia mắt tím nhất thời lộng đã dậy rồi.

Tiểu loli gật gù, trắng nõn hàm răng nhưng là càng dùng sức, môi dưới bị cắn tử hồng một mảnh, đều sắp phá.

Vì sự tôn, nàng dự định không thềm đếm xia.

Đương nhiên, đối phương nếu là trái với nguyên tắc, liền coi là chuyện khác.

"Linh Nhi, đều là người một nhà, còn nhắc tới điều kiện gì?"

Vương Dật không nhìn nổi, có chút bất mãn nói.

"Hi hi. . ."

Tô Linh Nhi yêu kiều, nhìn qua đặc biệt mê người: "Nếu lão công mở miệng, bản vương liền đi theo ngươi một chuyến đi."

"Cái gì?"

Mấy người không khỏi sửng sốt, tiểu loli cau mày hỏi: "Ngươi có ý gì?"

Tô Linh Nhi mò xuống tay nhỏ, khẽ vuốt chính mình óng ánh phát quang bàn chân nhỏ, không nhanh không chậm nói: "Như phá tan cấp mười thiên băng, hiện nay có hai loại phương pháp. Một trong số đó, chính là bản vương lấy ra Thiên Hồ chân hỏa, đem hòa tan. . ."

"Thiên Hồ chân hỏa?"

Mọi người lại là sửng sốt.

Tiểu loli trầm mặc chốc lát, hỏi: "Loại thứ hai là cái gì?"

Đối phương đang có mang, không thích hợp triển khai yêu thuật. Nàng làm như đại phụ, không thể là việc tư rối loạn nguyên tắc.

Tô Linh Nhi xảo nhiên yêu kiều: "Loại thứ hai đơn giản hơn, vừa nảy tên tiểu nha đầu kia, tên gì tới? Nha đúng. . . Triệu Úc Trúc. . ."

Tiểu loli đôi mi thanh tú vừa nhíu: "Ngươi để nàng làm cái gì?"

"Bản vương tỷ tỷ, thiết thời ngươi hay vẫn là thái thượng cảnh tồn tại, càng ngay cả điều này cũng không biết. . ."

Tô Linh Nhi cười khê: "Nàng là 'Ma Nguyệt' Nhân vương thể, nếu có thể lấy ra Ma Nguyệt, dù cho là một vòng. . ."

Tiểu loli bỗng nhiên ngẩn ngơ, lập tức vỗ xuống chính mình chân ngọc, duyên dáng gọi to nói: "Đúng vậy! Bồn cung làm sao quên? Thí Thiên đế 'Mặc Nguyệt ấn', có thể bỏ ra thể gian tất cả. . ."

"Bỏ ra tất cả?"

Vương Dật nhất thời chấn kinh rồi, ở ký ức mảnh vỡ trong, chỉ có Thí Thiên để hình ảnh, cũng không biết theo thần uy.

"Ân đây. . ."

Lúc này tiểu loli đặc biệt hưng phấn: "'Mặc Nguyệt ấn' cùng lão công 'Hỗn Độn thần tàng' như thế, là Triệu Dục bản mệnh thần thông. Nó có thể phách khai thiên địa bình phong, ngày càng ngạo nghễ. Năm đó, lão công có thể mang thiên hạ đại thuật biến thành của mình, chỉ có này thuật cùng 'Đại Phần Thiên viên' phục chế không được. . ."

Vương Dật nghe xong, không khỏi miệng khô lưỡi khô.

Như thế trâu bò?

Một bên Thẩm Băng nhẹ giọng mở miệng: "Đại tỷ, Triệu Ưc Trúc tiềm lực rất cao, lẽ ra có thể lấy ra 'Mặc Nguyệt ấn'. Có thể Tinh Trúc bên kia. . ."

'Hô '

Tiểu loli trực tiếp đứng lên: "Tinh Trúc không phải muốn cho nha đầu kia phụng dưỡng lão công sao? Bỏn cung đồng ý là xong."

Thẩm Băng nghe xong, cùng tứ cung liếc mắt nhìn nhau, trầm mặc xuống.

Mà Vương mẫu người nhưng là mộng ép, hần sợ hãi nói: "Lão bà, từ bối phận trên luận, ta là nàng thúc. . ."

"Lão công. . ."

Tiểu loli nhào vào đối phương trong lòng, ngây thơ nói: "Tinh Trúc đều nói rồi, lẫn nhau hai phe hậu cung, các luận các. . ."

"Này không phải rồi loạn sao?"

Vương Dật khóc không ra nước mắt.

"Lão công tốt nhất, sao. . ."

Tiểu la ở hần trên môi tầng tầng một thấp, thế nhưng nhảy xuống giường lớn, dịu dàng nói: "Ta hiện tại liền đi tìm Tinh Trúc, đem nha đầu kia thu rồi. . ."

Vương Dật nhìn chăm chú đối phương rồi đi bóng lưng, há miệng, nhưng cái gì cũng không nói ra được.

"Lão công, ta đi xem xem Đại tỷ. . ."

Vân Tiên phiến nhiên đứng dậy.

Đại phụ ý đồ quá rõ ràng, nàng sợ Tinh Trúc bất mãn, hai phe cung chủ như bởi vậy đánh tới đến, sự tình liền lớn hơn.

Vương Dật gạt gù, chờ tứ cung đi rồi, nói: "Các người nghỉ ngơi một chút, ta đi phòng khách đánh điều thuốc."

Nhị nữ song song gạt đầu.

Vương Dật đi tới phòng khách sau, đi đến phía trước cửa sổ, mới vừa tự rước xuất căn ngọc khê.

'Vù '

Đột nhiên, phía trước hư không, lần thứ hai nổi lên từng mảnh từng mảnh gợn sóng.

"Hả?"

Vương Dật sững sờ, mờ mịt đi tới gần, tế quan sát kỹ.

'Xi. . .'

Đột nhiên, một con trắng nõn tay ngọc phá tan bình phong, đưa ra ngoài, trực tiếp nắm lấy cổ áo của hần.

Khe nằm? ? ?

Vương mẫu người ở sát na mộng ép, còn không phản ứng lại là chuyện ra sao, liền cảm thấy trước mắt long trời lở đất. Trong nháy mắt tiếp theo, trực tiếp bị duệ vào Thiên Thế Giới trong.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 597: Hồ điệp ở phi

"Lão công?"

Nữ nọ nổi lên, thiên ảnh lay động, tam cung động phòng song song lao ra phòng ngủ, vừa vận nhìn thấy làm nhát biến mất trong gọn sóng.

"Từ Vương, ngươi làm cái gì?"

Tô Linh Nhi trong nháy mắt làm ra phán đoán, hét lên một tiếng, liền muốn xông vào đi.

"Linh Nhi. . ."

Thảm Băng kinh hãi, một phát bắt được nàng ngọc oản, khẽ kêu nói: "Ngươi điên rồi? Còn muốn tiến vào đi không được. . .?"

"Băng Nhi, ngươi buông ra ta. . ."

Tô Linh Nhi thật sự gấp hồng rồi, dùng sức sứt cánh tay ngọc, muốn tránh thoát mở ra. Làm sao nàng mang thai nhiều ngày, tiểu Man lực lại không bằng từ trước.

Thảm Băng thê mỹ mặt cười đột nhiên chìm xuống, bắt đầu dùng hậu cung thuật ngữ: "Tô động phòng, Bồn cung xin ngươi bình tĩnh."

Tô Linh Nhi căn bản bình tĩnh không tới, bi thiết nói: "Băng Nhi, này nhưng là Từ Vương a, ta đời kia mạnh nhất Vương giả, nàng đánh bại quá Nhân vương, hơn nữa thắng nhiều thua ít. . ."

"Ngươi nói cái gì?"

Nàng như sấm sét giữa trời quang, trực tiếp đem Thảm Băng chấn động choáng váng.

Tam cung biết, Nhân vương là Vương giả đối với Thiên đế xưng hô.

Tô Linh Nhi mỹ lệ mắt tím sương mù mờ lung, đều gấp khóc: "Năm đó, chúng ta cùng Nhân vương giao thủ, có bình có thua, lại không ai có thể đi đây lui. Nhưng Từ Vương không giống nhau, phù văn của nàng quá khủng bố, có thể trấn áp thế gian tất cả. Lão công rơi vào trong tay nàng, tất nhiên lành ít dữ nhiều. . . Ô. . ."

"Này. . . Vậy làm sao bây giờ?"

Thảm Băng cũng hoảng rồi, mắt đứng mục.

Đúng vào lúc này.

"Sao như thế ồn ào a?"

Nào đó thô lỗ đảo đi tới cửa thang gác.

Nhị nữ đột nhiên xoay người.

"Hà?"

Thô to lớn cái mông bỗng nhiên run lên, vội vàng đưa tay đỡ lấy lan can, một mặt cẩn thận hỏi: "Các ngươi làm gì?"

Nó cảm giác nơi này bầu không khí là lạ, tựa hồ không đúng lắm.

Tô Linh Nhi không nói hai lời, trực tiếp giơ lên khác một cánh tay ngọc, nắm vào trong hư không một cái.

"A! ! !"

Thô nhất thời kêu thảm một tiếng, thân thể phóng lên trời, tung bay ở hư không.

"Tô vương, ta có việc dễ thương lượng, tuyệt đối đừng đánh. . ."

Nó dọa sợ , kinh tiếng kêu to.

Tô Linh Nhi cắn răng bực nói: "Vũ Vương, người như thế nào bố kết giới? Vì sao không ngăn được Từ Vương?"

"Cái gì?"

Thỏ sừng sờ, sắc mặt bắt đầu nghiêm nghị lên: "Từ Vương đến rồi?"

"Phí lời! Nàng còn bắt đi Vương Dật."

Tô Linh Nhi khẽ kêu nói: "Bản vương hạn người nửa khắc, đem Vương Dật mang về."

Nàng sau khi nói xong, tay ngọc nhân thể vung một cái.

'Hô '

Thỏ được lực, hướng gọn sóng biến mất phương hướng xông thẳng mà đi.

'Oành '

"Gào! ! !"

Đột nhiên, va chạm hét thảm trước sau nối đuôi nhau phát sinh, đã thấy nào đó thỏ hư không bắn lên, 'Ầm' một tiếng ngã xuống đất, nhìn qua đặc biệt khổ rồi.

"Hà?"

Tô Linh Nhi cả kinh, chính quá mặt cười, tay ngọc hư không bình án, cảm thụ một lát sau, không khỏi nghiêng răng nghiêng lợi: "Nàng. . . Dĩ nhiên bày tăng phản kết giới."

Thỏ từ dưới đất bò dậy, nó biết tình thế nghiêm trọng , không dám trì hoãn, thôi thúc Vương giả phù văn, hóa giải đối phương thiết bình phong.

"Linh Nhi, ta đi tìm Đại tỷ. Vì Tô Tiểu Tiểu, người tuyệt đối đừng đi vào. . ."

Thảm Băng sau khi nói xong, mở ra hai giới cánh cửa, đi đến Tiêu Diêu Tông.

Tô Linh Nhi dùng sức cắn cặp môi thỏ, lạnh lẽ nhìn chăm chú tất cả.

Cũng không lâu lắm, tiểu loli các nàng đến rồi, đồng hành còn có Tinh Trúc cùng rất nhiều Nữ thần Vương.

Toàn đến rồi.

"Đến cùng chuyện gì xảy ra?"

Đại phụ cuồng lên, đi thẳng tới Tô Linh Nhi trước mặt.

Mà Tinh Trúc cùng nhân, tắc ngơ ngạc nhìn thỏ, trong lòng khiếp sợ tội đình.

Thiên, đây là. . . Hồng? ? ?

...

Vào giờ phút này.

Vương mẫu người ngồi dưới đất, dưới hai tay chống đỡ, mờ mịt nhìn về phía một chỗ.

Mấy mét ở ngoài, đứng một đạo 'Kỳ dị'. . . Thiên ảnh.

Nàng nhìn qua không lớn, cũng là khoảng chừng hai mươi, vóc người cao gầy, cơ thể trong suốt như tuyết, dung mạo cực mỹ, mà lại có một loại cảm động ý nhị.

Sờ đi 'Kỳ dị', nguyên nhân có từ.

Một trong số đó, đối phương đầu đầy tóc tím, đỉnh đầu hai bên, tắc mọc ra hai con uốn lượn sừng dê, màu sắc đen thui đen như mực.

Thứ hai, sau lưng của nàng, có một đôi to lớn tử dực, tuy là trùng điệp, nhưng năng lực tính toán xuất đại khái. Nếu như mở ra, diện tích che phủ tích chỉ ít ở 3 mét trở lên.

Thứ ba, nàng phía sau hư không, xoay quanh có vài màu tím đuôi, tuy không bằng Tô Linh Nhi hồ vĩ thô to, nhưng cũng có thủ đoạn độ lớn.

Mà trong đó hai cái, che khuất trọng yếu vị trí.

Thứ tư, nàng cổ trắng phía dưới bộ ngực mềm lầy trên vị trí, cùng cánh tay phải đùi phải, đều điểm có một loại thần bí Tử Văn.

Đặc biệt là trên ngực hoa văn, đường nét kỳ dị có thứ tự, như một con đại hồ điệp nằm nhoài ở chỗ này, vừa tà dị, lại mỹ lệ.

'Ừng ục. . .'

Vương mẫu người nuốt nước bọt, gian nan mở miệng: "Người. . . Là ai? Vì sao phải bắt ta đi vào?"

Thiên ảnh ánh mắt lưu chuyển, hướng hần chậm rãi nói: "Ta chính là Tử Vương, người chính là Tô vương nam nhân?"

Nàng âm thanh trầm thấp mà có từ tính, rất hấp dẫn người ta.

Quả nhiên là Vương giả!

Vương Dật trong lòng cả kinh, tận lực để cho mình tỉnh táo lại, gật đầu nói: "Không sai!"

Tử Vương nghe xong, sắc mặt nhìn chăm chú đối phương, một lát sau nói: "Đương thực sự là Nhân vương thể! Trước cùng Lan Vương giao thủ, nhưng là người?"

Vương Dật nghe xong, lần thứ hai gật đầu.

"Rất tốt!"

Tử Vương toả sáng khoe môi nhân thể một câu, hai con óng ánh cánh tay ngọc tả hữu triển khai, nói: "Đến đây đi!"

Hả?

Vương mẫu người nhất thời sững sờ: "Đến cái gì?"

"Đương nhiên là kết hợp!"

Tử Vương chậm rãi nói: "Bởi một ít nguyên nhân, bản vương không liên cùng Tô vương động thủ, có thể Đế vương rồi hướng ta có tác dụng lớn. Vì lẽ đó, người cần nhượng bản vương mang thai một vị khác Đế vương. . ."

'Ầm ầm. . .'

Trong phút chốc, Vương mẫu người chỉ cảm thấy ngũ lôi oanh đỉnh, trực tiếp hoá đá ở nơi đó, cũng sẽ không bao giờ động.

Thanh phong tiêu tiêu dịch thủy hần. . .

Hần phong ép, chân tâm

Này giờ ạ. . . Cái gì quý?

Tử Vương thấy đối phương cũng không nhúc nhích, khẽ mỉm cười, bước ra thon dài, hướng hần đi đến.

Hai vú của nàng rất lớn, trong lúc đi vì khẽ run động, này phiến Tử Văn cũng theo động lên.

Vương mẫu người thấy sau, ngư nhân trực tiếp trừng lên.

Hồ. . . Hồ điệp ở phí?

'Vù. . .'

Đúng vào lúc này, mấy mét ngoại hư không, đột nhiên nổi lên tầng lớn gợn sóng.

Tử Vương đột nhiên dừng lại, nghiêng đi mặt cười, lạnh lùng nói: "Vũ Vương, người muốn xấu bản vương chuyện tốt?"

"Tử Vương tỷ tỷ, hần là bản vương nhận định nam nhân, người đừng nhúc nhích hần."

Gợn sóng sau đó, đột nhiên bay lên Tô Linh Nhi tiếng thét chói tai.

Từ Vương hơi nhướn mày, không có đi hỏi phục, tay ngọc đột nhiên vừa nhấc.

'Hô. . '

Vương Dật chỉ cảm thấy trời đất quay cuồng, bốn phía sơn hà phát sinh đại hư vọng.

Sau một khắc, hai người xuất hiện ở một chỗ bồn địa trong.

Nơi này bốn bề toàn núi, khắp nơi thanh đậm, thật là mỹ lệ.

"Hảo rồi!"

Từ Vương thả xuống tay ngọc, không có chứa một tia cảm tình nói: "Đến đây đi, Nhân vương, cùng bản vương kết hợp."

Vương mẫu người nhìn chăm chú đối phương, trong lòng vừa sợ hãi, lại kỳ quái.

"Ngươi tại sao để cho ta tới?"

Kẻ này cẩn thận hỏi.

Đối phương nếu muốn cái kia, vì sao không giống Tô Linh Nhi như vậy. . . ?

Lẽ nào?

Cùng lúc đó. . .

"Cái gì?"

Từ Vương nhất thời ngẩn ngơ, lập tức đôi mi thanh tú vừa nhíu: "Ngươi không đến, bản vương như thế nào mang thai trên Đế vương?"

Vương Dật nghe xong, trong lòng càng khẳng định, một mặt cẩn thận hỏi: "Từ Vương, ngươi biết như thế nào. . . Đây cái gì sao?"

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 598: Ngươi cái này độc phụ

Từ Vương mâu trong không một tia cảm tình sắc thái, nhìn chăm chú đối phương, một lát sau, chậm rãi lắc đầu.

Quả nhiên!

Vương Dật hoàn toàn yên tâm, trực tiếp từ dưới đất bò dậy.

Từ Vương ánh mắt theo hần động tác chậm rãi di động.

"Ha ha. . ."

Vương Dật cười cợt: "Từ Vương đúng không."

Từ Vương tràn ngập ý nhị mặt cười bình tĩnh như thủy, không đáng hỏi phục.

Vương Dật chỉnh dưới quần áo, nói: "Ngươi ta trong lúc đó, là không thể thai nghén Đế vương."

Từ Vương vẻ mặt hơi động: "Tại sao?"

"Đầu tiên, chúng ta không có tình. . ."

Vương mở người đưa tay phải ra ngón trỏ, chậm rãi mà nói.

"Không có tình?"

Từ Vương khẽ nói, đôi mắt đẹp nhìn chăm chú hư không, tựa hồ đang tiêu hóa lời của đối phương ý.

Vương mở người lại duỗi ra ngón giữa: "Còn nữa, ngươi liền này cái gì cũng không biết, bằng vào một mình ta, là không được. . ."

Từ Vương nghe xong, nhìn chăm chú kẻ này, mâu trong lúc sáng lúc tối, không biết đang suy nghĩ gì.

Vương Dật bị nàng xem cả người sợ hãi, ho khan một tiếng, che giấu bất an trong lòng, duỗi ra ngón áp út: "Này đệ tam. . ."

"Hảo rồi!"

Từ Vương khẽ kêu, tay ngọc nhân thể vung lên.

'Xi kèn kẹt. . .'

Trong phút chốc, phía trước hư không trực tiếp xuất hiện một đạo khe lớn, hoành phong mãnh liệt, hàn khí nhào thiên.

Nằm thảo! ! !

Vương Dật kinh hãi, cuống quýt lui về phía sau mấy bước, một mặt ngờ ngác nhìn về phía đối phương: "Ngươi làm cái gì?"

Từ Vương lạnh lùng nói: "Bản vương chỉ muốn thụ thai mà thôi, há có thể như ngươi nói như vậy phức tạp?"

"Không không. . ."

Vương mở người con mắt hơi chuyển động, rung đùi đắc ý lên: "Ngươi ngàn vạn không thể coi thường ta nha, nó trải qua vô số nhà khoa học nhiều lần luận chứng, có căn cứ. . ."

Từ Vương liếc mắt nhìn hắn, tay ngọc nắm vào trong hư không một cái.

'Gào. . .'

'Hồng. . .'

Trong vết nứt, bỗng nhiên nổi lên mấy đạo đáng sợ tiếng gào.

Vương Dật sắc mặt đột nhiên biến hoá.

Sau một khắc. . .

'Xi xì xì. . .'

Mấy con hung thú đáng sợ, từ bên trong lao ra.

Chúng nó thân thể to lớn, hình như trâu hoang, mọc ra lục giác, thông thể toả ra khủng bố yêu khí, rất cổ lão.

Vương Dật trong nháy mắt có phán đoán: Những hung thú này tuyệt không thấp hơn ngũ cấp, thậm chí càng cao hơn, rất có thể là Linh Nhi nói Thái Cổ di loại.

Nàng muốn làm gì?

Chẳng lẽ muốn cho chúng nó ăn ta?

Đúng vào lúc này.

"Kỳ unction unction unction unction. . ."

Từ Vương hướng mấy con hung thú chậm rãi mở miệng, phát sinh một loại thần bí ngôn ngữ, phối hợp nàng tà mỹ bên ngoài, đương thật dùng cụ một phen mùi vị.

Hung thú môn cẩn thận nhìn nàng, trong mắt tràn ngập sợ hãi.

"Ồ ồ ồ. . ."

Từ Vương giờ lên tay ngọc, chỉ về một lớn một nhỏ hai con hung thú.

Còn lại hung thú thấy, như coi đại xá, trực tiếp xoay người, phát rồ tự chạy như bay, trong nháy mắt biến mất không thấy hình bóng.

Mà này lưỡng con hung thú, cẩn thận nhìn Tử Vương một chút, một trước một sau dừng lại.

"Cái gì quý?"

Vương mẫu người thấy sau, nhất thời có chút mộng bức.

"Gào. . ."

Đột nhiên, phía sau lớn một chút hung thú ngửa mặt lên trời hét dài, thông thể bộ lông một nổ, bốn vó chạy vội, hướng phía trước xông tới mà đi.

Trong nháy mắt tiếp theo.

'Phốc. . .'

"Hồng. . ."

Nhỏ hơn một chút hung thú thông thể rung mạnh, càng bị đại lực va trước không ít, phát sinh một đạo cổ quái gầm rú, cái trong chen lẫn bảy phần thống khổ, tam phần mê man. . .

Khe năm! ! !

Vương mẫu người nhất thời sợ hãi tề tề rồi, con người suất chút nữa trùng xuất đến.

Chúng nó ở. . .

Này TM. . .

Hắn tan vỡ, chân tâm, vạn vạn không nghĩ tới, sẽ có một ngày, chính mình dĩ nhiên nhìn thấy hung thú ở này cái gì. . .

Kẻ này ba quan, trực tiếp phá hủy.

"Gào gào gào. . ."

Lớn một chút hung thú điên cuồng trùng kích, tiếng hú chấn động thiên, bốn phía cương phong nổi lên bốn phía, ở bát hoang phun ra nuốt vào, khí thể trùng thiên.

Đặc biệt đáng sợ.

Giời ạ a! ! !

Vương mẫu người đột nhiên xoay người, thực sự không cách nào nhìn xuống.

Trái lại Tử Vương.

Nàng hai tay khuyen ở trước ngực, một cánh tay ngọc nâng cằm, nhìn chăm chú phía trước, một bộ suy tư đáng vẻ, học rất chăm chú.

Vương mẫu người trướng đều nát, hắn nằm mơ cũng không nghĩ tới, chính mình tụ hội một cái xa lạ nữ tử xem cái này 'Khủng bố' đồ vật. . .

Đây là cỡ nào. . .

Hơn mười phút sau.

"Nguyên lai. . . Như vậy."

Tử Vương khẽ nói, lần thứ hai giờ lên tay ngọc, xé ra nháy một cái vết nứt.

Nàng trải qua học xong rồi.

'Gào. . .'

'Hồng. . .'

Một công một mẫu song song rộng to, trực tiếp bị vết nứt cắn nhai, trong nháy mắt biến mất không thấy hình bóng.

Không gian khép kín sau, Tử Vương xoay người lại, nhìn về phía Vương Dật: "Nam nhân. . ."

Vương mỗ người hồ khu chấn động, run run rẩy rẩy xoay người lại: "Làm . . Làm gì?"

Từ Vương nhìn chăm chú đối phương, mặt cười vô cùng bình tĩnh.

Đột nhiên, nàng chuyển động, thân thể yêu kiều hướng phía dưới lặn đi, hai tay chống đỡ mà, nằm nhào quỳ gối trên cỏ xanh.

'Xi . . '

Từ Ảnh lay động, che giấu đuôi nhân thể văng ra, hư không xoay quanh.

Trong phút chốc, một mảnh mê người óng ánh, kinh hiện ra ở đương đại.

Đây là một bộ khác người huyết thống tăng vọt bức tranh, kiều diễm đến cực điểm.

Từ Vương giờ lên tay trái, đem buông xuống từ phát lieu ở một bên khác, nghiêng đi mặt cười, nhạt tiếng nói: "Nam nhân, cho bản vương lại đây. . ."

Lời này nói, này tư thế đặt tại. . .

Vương mỗ người há miệng, nhưng cái gì cũng không nói ra được.

Vào giờ phút này, hấn cổ họng một trận phát khô, đều sắp phát hỏa, đương thật muốn hét lớn một tiếng 'Bì bì tôm, chúng ta đi', sau đó xông lên trước, tùy ý đi. . .

Thế nhưng, Vương Dật không thể, thật sự không thể oa.

Từ Vương thấy hấn bất động, đôi mi thanh tú vừa nhú, khẽ kêu nói: "Ngươi đang làm gì?"

Vương Dật gian nan nuốt nước bọt, liều mạng dòi ánh mắt, nói: "Từ Vương, chúng ta như vậy. . . Không đúng. . ."

Từ Vương nhìn hấn, trầm mặc chốc lát, lạnh giọng hỏi: "Tư thế không đúng?"

"Hả? Khắc khắc khắc. . ."

Vương mỗ người kịch liệt ho khan mấy lần, hảo huyền không bị sang chết.

Hấn sâu sắc hút khí, bình phục rung chuyển tâm thần, nói: "Ta cùng Linh Nhi hài tử, chỉ do bất ngờ. Vì lẽ đó. . . Mặc dù chúng ta này cái gì, ngươi cũng chưa chắc thành mang thai. . ."

"Cái này dễ làm. . ."

Từ Vương mái tóc tựa hồ rất không thành thật, đều là hướng phía dưới rải rác, nàng trực tiếp đem lieu đến sau lưng, nói: "Vậy ngươi liền vẫn theo bản vương, một ngày mấy lần, mãi đến tận bản vương thụ thai mới thôi. . ."

Vương Dật nghe xong, suýt chút nữa phun ra một miệng lão huyết.

Ngươi muốn trá làm lão tử sao?

Hấn liều mạng để cho mình bình tĩnh, dòi đi đề tài, hỏi: "Từ Vương, ngươi như thế muốn hài tử?"

"Không!"

Từ Vương lặng lẽ nói: "Bản vương nói rồi, Đế vương thai đối với ta có tác dụng lớn. . ."

Vương Dật hơi nhướng mày, cảm thấy xuất không đúng: "Cái gì dùng?"

"Bản vương nếu thụ thai, chờ Đế vương thai thành hình sau, liền đi tiêu hóa dung hợp. Đến lúc đó, bản vương nhất định sẽ thành tựu vô thượng Đế vương. . ."

Từ Vương rất kinh sợ, cũng rất khủng bố.

"Cái gì?"

Vương Dật sùng sốt, trong lòng này điểm dục hỏa trong nháy mắt tiêu tan.

Có câu nói hồ dữ không ăn thịt con, có thể năng. . . Lại muốn luyện hóa nhi tử của chính mình?

"Ngươi cái này độc phụ!"

Hắn không nhận được quát lạnh.

"Độc phụ? Đó là cái gì?"

Từ Vương nói nhỏ, nhất thời không phản ứng lại.

Đột nhiên, nàng đôi mi thanh tú vừa nhú, mặt cười nhân thể giương lên, xem hướng về bầu trời.

"Yêu nghiệt to gan, mau thả ta lão công!"

Một đạo non nót khê kêu đột nhiên bay lên, vang vọng ở bên trong trời đất.

Phía kia hư không, hào quang nhào sóc, tiên hồng đầy trời.

Các tiên nữ, đến rồi.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 599: Tử Nguyệt ra tay

Trên chín tầng trời, xuất hiện một vòng thánh đu, tiểu loli chìm nổi trong đó, nàng hai tay bồng ở phía sau, nhìn chăm chú phía dưới, ý trung nhân mặt cười hoàn toàn lạnh lẽo, ba ngàn thanh ti hư không tạo nên, khí thế trùng thiên.

Nàng theo tỷ muội vừa mới tới đây, liền nhìn thấy bộ này 'Dị cảnh', vừa kinh vừa sợ dưới, trực tiếp lấy ra bản mệnh thần thông, lấy hiện ra đại phụ oai.

Ban ngày ban mặt, lại bày ra bức này tư thế lão công?

Đùa gì thế?

Khi ta Sư Phi Yên là ngồi không?

Mà hai cung tam cung, tắc chìm nổi ở mấy chục mét ngoại, các nàng bên người, là Tinh Trúc chờ hơn sáu mươi danh nữ Thần vương.

Đến rồi, toàn đến rồi.

Từ Vương nhìn chăm chú tiểu loli chốc lát, nghiêng đi mặt cười, nhìn về phía một phương khác, mặt cười trên rốt cục nổi lên từng tia từng tia sóng lớn.

Nàng cũng không nghĩ tới, hội có nhiều như vậy thái thượng cảnh cường giả xuất hiện.

"Bốn cung nói chuyện với người đây."

Tiểu loli đôi mắt đẹp trừng, khê kêu nói: "Yêu móng, mau thả ta lão công."

Đối phương ly Vương Dật gần quá, nàng không dám ra tay.

Trong nhà tô động phòng nói rõ ràng rõ ràng, cái này Từ Vương, ở xa xôi Thượng Cổ, đã đánh bại Nhân vương.

Đây là một vị có thể cùng Thiên đế sánh vai Vương giả, không phải hò hét đơn giản như vậy.

Từ Vương nghe tiếng, lần thứ hai nhìn về phía đối phương, tư thế duy trì bất biến. Nàng trầm mặc chốc lát, lặng lẽ nói: "Người đàn ông này, ở bản vương có tác dụng lớn. Người đều có thể yên tâm, bản vương nếu thành công thụ thai, hội lông tóc không tổn hại đem hắn trả lại người. . ."

Cái gì?

Trong hư không các tiên nữ nhất thời thay đổi sắc mặt .

Càng có một ít Nữ thần Vương, xoa đỏ lên mặt cười, ánh mắt tự do, nhìn về phía Vương Dật.

Thiên, chuyện này. . . Chuyện này quả thật. . .

Vào giờ phút này, Vương mẫu người muốn tự tử đều có.

Thật TM mất mặt.

"Người muốn chết!"

Tiểu loli đôi mi thanh tú trực tiếp phi đã dậy rồi.

Ngay trước mặt Tinh Trúc, càng chịu đến cỡ này 'Vô cùng nhục nhã', nàng thật sự không thể nhẫn nhịn .

"Phi Yên tỷ tỷ. . ."

Một phương khác hư không, Tinh Trúc giơ lên tay ngọc, làm yên lòng đôi phương, sau đó mặt cười một bên: "Như Sương. . ."

"Phải!"

Trần Như Sương tâm linh thần hội, mặt cười hướng Từ Vương, chậm rãi mở cặp kia trắng mịn mí mắt.

Đại thành huyền thông mắt —— mở!

'Hồng. . .'

Trong phút chốc, này một phương thiên khung sương mù rực rỡ vô tận, chúng nó tuần tuần mà rơi, chụp vào vô ngần đại địa.

"Uống. . ."

Trần Như Sương khẽ kêu, tay ngọc nhân thể vung lên.

'Hô. . .'

Sương mù rực rỡ xao động, thế nhưng bát hoang tán đi.

Từ Vương vẫn như cũ nằm trên mặt đất, mà Nữ thần Vương môn, dồn dập hút vào ngực khí lạnh.

Các nàng nhìn thấy một cái đại khủng bố.

Phía dưới hư không, hiện lên một vị to lớn ma ảnh, nó thông thể làm từ, hình như dương, sau lưng mọc ra một đôi tử dực, mọc ra mấy vĩ. . .

"Đây là cái gì?"

Tinh Trúc thân thể về phía trước một bên, ngưng tiếng nói.

"Cung chủ, đây là. . . Thao Thiết. . ."

Phó cung Lý Tú Lăng tuổi tác dài nhất, một chút nhìn ra càn khôn.

"Thao Thiết?"

Nữ thần Vương môn hoa dung thất sắc, một vị hiệp cung kinh sợ: "Không thể, Thao Thiết tuy là dương thủ, có thể mọc ra tám mắt, cũng không cánh chim, mà lại thông thể ngấm đen. . ."

"Lý tỷ tỷ nói không sai."

Từ Nguyệt hít một hơi thật sâu, mặt cười vô cùng lo lắng: "Trên người nàng phù văn rất cổ lão, hẳn là chính là sách cổ trong sở thuật Từ Thao Thiết, hơn nữa. . . Là một con hiếm thấy mẫu Thao Thiết. Loại sinh linh này, bên trong hòa nhã nguyên thần đạo Atula tương tự. Công tính xấu xí, mẫu tính mạo mỹ. . ."

"Cái gì?"

Các tiên nữ nghe xong, dồn dập kinh ngạc đến ngây người .

Cùng lúc đó.

"Hả?"

Từ Vương phát hiện bàn thể dĩ nhiên hiển lộ, mặt cười nhất thời chìm xuống, trực tiếp giơ lên một cánh tay ngọc, hư không vung lên.

'Ầm ầm . . '

Trong phút chốc, một vết nứt xuất hiện, hướng Trần Như Surong xé đi.

"Không được!"

Các tiên nữ nhất thời biến sắc.

Thảm Băng ở sát na lấy ra 'Mặc Huyền', vung tay hoành chọn hư không.

'Ầm ầm . . '

Trên chín tầng trời, bùng nổ ra tuyệt thế nổ vang, vô cùng cương phong bát hoang phun ra nuốt vào, bao phủ mệnh môn.

"Phốc. . ."

Thảm Băng mặt cười giương lên, phun ra một đạo mũi tên máu, thân thể yêu kiều hư không bay ngang.

"Băng Nhi. . ."

"Tam muội!"

Đại phụ hai cung đồn dập kinh sợ, vội vàng hướng nàng bay đi.

Trần Như Surong cũng chột lui mười mấy mét, cuối cùng bị tỷ muội tiếp được. Nàng mặt cười trong nháy mắt trắng xám như tuyết, khóe môi chảy máu.

Từ Vương vừa ra tay, liền thương tổn được hai tên Nữ thần Vương, yêu uy che trời.

Khe nầm! ! !

Vương Dật nhất thời nổi giận, ngấp trời, vọt thẳng đến trước mặt đối phương, quát to: "Độc phụ, ngươi lại dám thương lão bà ta?"

Từ Vương vung lên mặt cười, nhìn chăm chú hấn chốc lát, nói: "Nam nhân, ngươi đến nhằm vị trí, không phải phía trước."

Mã! ! !

Vương Dật điên rồi, trực tiếp giơ tay, hướng đối phương trên mặt phiến đi.

Từ Vương không né không tránh, mắt nhìn bàn tay tiếp cận.

Thời khắc cuối cùng, hấn dĩ nhiên miễn cưỡng dừng lại .

"Lão tử không đánh nữ nhân."

Vương Dật hăng hái bỏ roi cánh tay, phần nộ quát: "Nhưng ngươi như lại thương lão bà ta, lão tử cùng ngươi liều mạng. . ."

Hấn sau khi nói xong, liền muốn xoay người bay về phía hư không

Từ Vương bỗng nhiên nói: "Bản vương không muốn làm trễ nãi thời gian, nam nhân, ngươi đi ra sau, như vừa nãy Mạn thú như vậy va bản vương. . ."

Thảo!

Vương Dật thật sự không thể nhẫn nhịn, giơ tay mò trên lưng quần mang, hướng đối phương gào thét: "Ngươi nếu muốn, lão tử sẽ tác thành ngươi, phía trước mặt sau đều giống nhau. . ."

Từ Vương vì hơi ngốc, mờ mịt nhìn chăm chú đối phương động tác.

Có thể thời khắc sống còn, Vương mẫu người lại dừng lại .

Hấn có thể nào thật làm như vậy?

Vương Dật mạnh mẽ chỉ chỉ đối phương, xoay người, liền muốn bay lên trời cao.

Từ Vương thấy sau, tiểu mặt trầm xuống, tay ngọc nhân thể vừa nhấc.

'Vù. . .'

Hư không đột nhiên nổi lên từng mảnh từng mảnh gọn sóng.

Vương Dật thông thể chấn động mạnh, nhất thời không thể động.

Từ Vương lạnh lùng nói: "Nam nhân, ngươi muốn đi nơi nào?"

"Đi nơi nào ngươi quản không được!"

Vương Dật đem thực lực đề đến cực hạn, liều mạng tránh thoát ràng buộc, cắn răng nói: "Độc phụ, chỉ bằng ngươi muốn luyện hóa chính mình hải tử điểm ấy, ta cũng không thể cùng ngươi này cái gì. Huống hồ người không phải Man thú. Không có cảm tình cơ sở, là không thể hoan ~ hảo. . ."

"Ngươi nói cái gì?"

Từ Vương càng mờ mịt, nàng chân tâm nghe không hiểu.

Vào giờ phút này, trên hư không.

"Tam muội, ngươi thế nào?"

Tiểu loli đỡ tam cung, mặt cười một mảnh quan tâm.

"Ta không có chuyện gì!"

Thảm Băng lắc đầu một cái, bình phục hỗn loạn nội tức, cắn răng bạc nói: "Đại tỷ Nhị tỷ, chúng ta nhất định phải liên thủ với Tinh Trúc, mới có thể cứu ra lão công. Nữ nhân này mạnh mẽ hơn Linh Nhi rất nhiều. . ."

"Bỏ cung rõ ràng!"

Tiểu loli mặt cười vô cùng lo lắng.

"Đại tỷ, ngươi chăm sóc tốt Tam muội, ta sẽ đi gặp nàng. . ."

Bỗng nhiên, Từ Nguyệt buông ra tay ngọc.

"Nhị muội?"

"Nhị tỷ, đừng. . ."

Đại phụ tam cung song song kinh hãi.

"Các ngươi yên tâm hảo. . ."

Từ Nguyệt hướng các nàng Yên Nhiên nở nụ cười, mộ nhiên nhìn lại, nhẹ giọng nói: "Ta cũng muốn biết, mình bây giờ, thực lực bao nhiêu. . ."

Cùng lúc đó.

"Như Sương, ngươi thế nào?"

Tinh Trúc lo lắng hỏi.

"Ta không có chuyện gì. . ."

Trần Như Sương trải qua nhăm lại cặp kia thái mâu, một mặt ngưng trọng nói: "Đại tỷ, nữ nhân này yêu lực mạnh, tuyệt không thấp hơn Triệu lang, chúng ta nhất định phải cùng tiến lên."

Tinh Trúc mím môi phẫn nộ, trọng trọng gật đầu.

'Hồng. . .'

Đột nhiên, này phương hư không, đột nhiên bay lên một luồng vô thượng đại vĩ lực, phi thường mênh mông.

Tinh Trúc cùng nhân lần lượt thất sắc, cuống quýt xoay người lại.

Trong nháy mắt tiếp theo, các nàng kinh ngạc đến ngây người.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 600: Ăn ta lão Vương một bữa

Trên chín tầng trời.

Thanh ti vô tận, bạch thường lăng không.

Một thế phương hoa, tuyệt điểm thiên cổ.

Từ Nguyệt hư không chìm nổi, cái trán dấu ẩn sáng lên lấp lánh, hai con tay ngọc hai bên trái phải, bình triển ở thiên.

Sau lưng của nàng, xuất hiện một bộ huyền diệu đến cực điểm đồ án.

Hoa phi hoa, vụ phi vụ.

Xem son tự thủy, huyền ảnh đàm thanh.

Tinh Trúc phần môi há hốc liên hồi, gian nan phun ra vài chữ: "Bán. . . Nửa bước Thiên đế?"

Nàng vạn vạn không nghĩ tới, đối phương dĩ nhiên đi ra bước đi này, đem hết thầy mọi người bỏ lại đằng sau.

Mà những cái kia Nữ thần Vương môn, từng cái từng cái đôi mắt đẹp tròn lên, mặt cười vẻ mặt khác nhau.

Thiên, thật là lợi hại, hảo mỹ. . .

Cùng lúc đó.

Từ Vương rốt cục đứng lên, ngửa đầu nhìn trời, sâu sắc nhìn chăm chú Từ Nguyệt, mặt cười nổi lên một chút nghiêm nghị: "Dĩ nhiên là Nhân vương?"

Một bên Vương mẫu người, ngây ngốc ngóng nhìn thiên khung, thật sự miệng khô lưỡi khô .

Hắn đã không phải Ngô Hạ A Mông (bé bắp chuối), tuy kém xa cái cảnh giới kia, nhưng cũng năng lực nhìn ra sự tỷ đại bảo bối, cùng trước không giống .

Hơn nữa Từ Vương câu nói kia, Vương Dật kinh ngạc, chân tâm.

Vào giờ phút này.

"Đại tỷ, ta một lúc động thủ thì, ngươi nắm lấy cơ hội cứu ra lão công."

Từ Nguyệt ánh mắt lưu chuyển, nhìn chăm chú phía dưới, nhẹ giọng nói.

"Ừm. . ."

Tiểu loli gật gù, thấp giọng căn dặn: "Nhị muội, ngươi tất cả cẩn thận."

Từ Nguyệt mỉm cười mặt giãn ra, nở nụ cười khuyếch thành, sau đó thân thể yếu kiều nhẹ nhàng chấn động: "Thiên đạo hoành đồ. . ."

'Hồng. . .'

Trong phút chốc, sau lưng nàng thân bí đồ án, tự thiên khung tuần tuần tằm tích, trán áp đương đại mệnh môn.

Hư không đột nhiên ngưng trệ, thiên địa thất sắc.

Pháp tắc trải rộng, phù văn đầy trời.

Từ Vương mặt cười căng thẳng, không dám thất lễ, sau lưng từ dục đột nhiên triển khai.

'Oa. . '

Giữa hư không, nhất thời xuất hiện một luồng vòng xoáy.

Nó quá to lớn , đường kính vượt quá 50 mét, mà lại liên tục hướng ra phía ngoài phun ra nuốt vào, khuếch tán. Khu vực hạch tâm, tắc tràn ngập khủng bố trật tự dây xích, rất cổ lão, cắn giết chi tức trùng thiên.

Thao Thiết thần thông—— thôn phệ thiên địa.

Trong nháy mắt tiếp theo.

'Oanh. . Âm âm. . '

Một luồng đình tai nhức óc nổ vang đột nhiên bay lên.

Hai loại thông thiên pháp tắc lẫn nhau va chạm nghiền ép, sử dụng vùng không gian này phát sinh đại vận vẹo, vô tận gọn sóng như cuộn cuộn sóng lớn, bao phủ mệnh mệnh.

Cương phong tứ lên, cát đá mảnh vụn bay lượn khắp trời, đất trời tối tăm, như tận thế lâm thế.

"A. . "

Trên chín tầng trời, Tử Nguyệt thân thể yếu kiều run lên, mặt cười vì vi trở nên trắng.

Đối phương lấy ra thần thông quá kinh người , tràn ngập bất hủ, nàng tuy là nửa bước Thiên đế, giờ khắc này cũng có chút không chịu nổi .

Trái lại Tử Vương, nàng chỉ là lung lay loáng một cái, liền không còn gì khác.

"Ha, có chút ý nghĩa. . "

Tử Vương khoe môi cong lên, đang chờ lại ra tay, chợt ngẩn ngơ, nghiêng đi mặt cười.

"Nguyệt ảnh Thần thương!"

Một tiếng khe khẽ đột nhiên bay lên, tiểu loli chân đạp càn khôn, huê nguyệt mà đến.

"Không biết tự lượng sức mình. . "

Tử Vương không chỉ có cười gằn, tay ngọc hư không vung lên.

'Âm âm. . '

Một đạo khe nứt to lớn bỗng nhiên xuất hiện, hướng đối phương cắn nhai mà đi.

"Cho Bồn cung nát tan. . "

Tiểu loli cắn chặt răng bạc, thổi thúc trắng tròn mạnh mẽ đánh về cái kia xé rách không gian.

'Oanh. . '

Này một phương hư không, ánh sáng đột nhiên thiểm, nổ vang chấn thế, trắng tròn vết nứt song song đồ nát, hóa thành vô tận bụi bặm.

"Phốc. . ."

Tiểu loli mặt cười giương lên, phun ra một ngụm máu tươi, kiều tiểu thân thể hư không bay ngang.

"Lão bà!"

Vương Dật xem hai mắt nổ đom đóm mắt, hấn ngửa mặt lên trời gào to, thân thể xông thẳng mà lên, có thể trong nháy mắt liền không thể động.

Một cái thô to từ vĩ, đem hấn quần cái chặt chẽ.

Tử Vương nghiêng đi mặt cười, vô tận từ phát lướt qua phần quai hàm, xinh đẹp đến cực điểm.

Nàng lặng lẽ nói: "Nam nhân, ngươi còn không và quá bản vương, cái nào cũng không cho đi."

"Va cái rầm, hồng. . "

Vương Dật gào thét, thông thể cơ thịt run lên.

'Oành. . .'

Tề Thiên bao cổ tay nổ tung, hóa thành vô tận đồng khí, mịt mờ ở bên trong trời đất.

"Hả?"

Từ Vương mặt cười nghiêm lại, nói: "Này chính là nguoi cùng Lan Vương lúc giao thủ, cái này thần bí chiến y?"

Vương Dật không có thời gian để ý, trực tiếp từ trong tai móc ra một cái tiểu hắc côn, há mồm chính là thổi một hơi.

'Hô. . .'

Hắc kim trường côn, hiện ra ở đương đại.

"Kim Cô bổng, cho ta vô hạn đại a. . ."

Vương Dật hai tay giơ lên đỉnh đầu, trong mắt nổi lên đáng sợ Phích Lịch tia điện.

Đại phụ bị thương, khiến cho hấn mất đi lý trí.

Cùng lúc đó, vô số đồng phiến đồn dập dấn lên, cái kia từ vĩ nhất thời bị một luồng thần bí vĩ lực trùng ly, đăng mở ra.

'Bùm bùm. . .'

Một trận vang lên giòn giã qua đi, Tề Thiên chiến giáp thành.

'Xi xì xì. . .'

Hư không nổi lên một luồng kỳ dị tiếng xé gió, lập tức, toàn bộ thiên khung đều mờ đi.

"Hả?"

Từ Vương cuối cùng biến sắc, nàng nhìn chăm chú vô biên phía chân trời, một mặt khó có thể tin: "Đây là. . . Món đồ gì?"

Nhưng thấy ——

Thiên khung bên trên, xuất hiện một cái kinh thiên cự trụ, đỉnh xông thẳng cửu tiêu, vân thâm không biết nơi.

Đây là một đạo liên tiếp trời cùng đất cầu nối.

"Độc phụ, ta nói rồi chưa bao giờ đánh nữ nhân, có thể nguoi nhưng thành công nhượng ta phá giới. "

Vương Dật hai tay bỗng nhiên hướng phía dưới vung lên: "Ăn ta lão Vương một bổng. . ."

'Vù vù. . .'

Cửu thiên mây mù nhất thời bị cự trụ xông ra, tiêu tan chia lìa.

Từ Vương hai con mắt khê nhếch, nhìn chăm chú khủng bố giáng lâm, hoàn toàn quên đi né tránh.

Sau một khắc. . .

'Ầm ầm. . .'

Một luồng khó có thể tưởng tượng tiếng nổ mạnh, xuất hiện.

Thời không, phảng phất trong nháy mắt bất động.

Càn khôn điên đảo, nhật nguyệt ảm đạm.

Vô tận đá vụn phóng lên trời, yên vụ bốc lên, thiên địa một mảnh tối tăm.

Một phen táo loạn qua đi, đại địa bên trên, hiện ra một cái khủng bố Thiên Khanh, đường kính có thể đạt tới mấy trăm mét, xung quanh che kín khe lớn đáng sợ.

To lớn lực phản chấn nhượng Vương Dật mắt tối sầm lại, suýt chút nữa không té xỉu tại chỗ, hấn cường đề một miệng chân khí, để cho mình ý thức bất

diệt, thu hồi Kim Cô bổng, xoay người vượt qua hư không.

Vào giờ phút này, tiểu loli dĩ nhiên ổn định thân thể, khiếp sợ nhìn chăm chú đối phương tiếp cận.

Vương Dật thoáng qua tới gần, đem đại phụ lâu vào trong ngực, gấp gấp hỏi: "Lão bà, ngươi thế nào?"

"A?"

Tiểu loli thở nhẹ một tiếng, đỡ lấy đối phương bộ ngực, mờ mịt giờ lên mặt cười: "Lão công, trong tay ngươi. . . Là 'Cửu Biến' ?"

Vương Dật thấy đại phụ mặt cười trắng xám như tuyết, khóe môi càng là ẩn có một đạo vết máu, tâm đều nát.

Hắn gạt gù, trực tiếp nắm lên đối phương non mềm tay nhỏ, truyền độ linh lực, nhưng không nghĩ chính mình điểm ấy 'Gốc gác', ở lão bà trước mặt quá mức thấp kém, căn bản không nhiều lắm dùng.

Tiểu loli nhưng không như thế nghĩ, nàng đem mặt cười dán đối phương trên ngực, rù rì nói: "Cảm ơn lão công. . ."

Thảm Băng bay đến Từ Nguyệt bên người, quan tâm nói: "Nhị tỷ, ngươi không sao chứ."

Ngươi sau lác lác đầu, nhìn về phía lão công trong tay hắc kim trường côn, nhẹ giọng nói: "Lão công dĩ nhiên được Đại Thánh 'Cửu Biến', lẽ nào. . . Tất cả những thứ này đều là thiên ý?"

Cùng lúc đó, một phương khác hư không.

"Đại tỷ, đó là Đại Thánh Cửu Biến? Nó không phải theo Triệu lang. . ."

Một tên Nữ thần Vương hô khẽ.

Tinh Trúc giờ lên tay ngọc đánh gãy đối phương, khẽ nhả miệng mùi thơm "Cần khôn tự có định số, không cần nói nữa. . ."

Lập tức, nàng gạt đầu nhìn về phía phía dưới Thiên Khanh, ngưng tiếng nói: "Nàng muốn xuất đến rồi, chúng ta động thủ."

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 601: Kêu gào tiếng

Nữ thần Vương môn liếc mắt nhìn nhau, ở hư không phân tán ra đến, dồn dập lấy ra bản mệnh Thần bảo.

Trong phút chốc, này phương thiên khung tiên quang chiếu khắp, ánh sáng ngút trời.

Hơn sáu mươi tên Thái Thượng cảnh cường giả đồng thời ra tay, tình cảnh tất nhiên là kinh người.

Tinh Trúc chưa từng di động, mà là mặt cười khẽ nhếch, một tay sáng lên, lòng bàn tay vẫn thiên.

'Hô '

Nhất thời, vô biên phía chân trời, bị một tầng dày đặc mây mù bao trùm, cái trong có Phích Lịch tia điện như ẩn như hiện, gào thét lừng lừng.

Đại thành Thần thể chi kim—— Nam Minh thương lồi.

Cùng lúc đó, phía dưới Thiên Khanh trong, một bóng người xinh đẹp chậm rãi bay lên.

Từ Vương xuất hiện .

Nàng lúc này, từ phát có chút ngổn ngang, ý nhị không những không có mất đi, trái lại bằng thêm tam phân kiều mị. Ông ánh mặt cười trên, nhiễm một chút tro bụi, trừ này liền không còn gì khác.

Từ Vương nhìn một chút Vương Dật, màu trong nổi lên một tia ánh huỳnh quang, rất nhỏ bé.

Nàng rất cục đối với người đàn ông này, lên một chút hứng thú.

Sau đó

Từ Vương nở nụ cười, nhìn chăm chú Nữ thần Vương môn vị trí thiên khung, nhẹ giọng nói: "Đã lâu không lấy ra bản thể "

Nàng sau khi nói xong, phản quyền nhân thể nắm chặt.

'Oanh '

Trong phút chốc, một luồng bất hủ chi tức phóng lên trời.

Tinh Trúc cùng nhân biến sắc, các nàng cảm giác được rõ rệt, đối phương yêu khí ở gấp mấy lần dâng lên, tương đương không thể nói lý.

"Đại Đạo Vô Cực, cần khôn nhi định "

Từ Nguyệt cường đề một miệng chân khí, chuẩn bị lại ra tay.

"Thiên nhạc quán lãng "

Thảm Băng cánh tay ngọc vung lên, 'Mặc Huyền' phong chỉ thương thiên.

Đại chiến kinh thế , động một cái liên bùng nổ.

"Dừng tay!"

Đột nhiên, một đạo tiếng gào đột nhiên xuất hiện, đến phi thường đột nhiên.

Nữ thần Vương môn tìm theo tiếng nhìn tới, sau một khắc, nhưng là sững sờ .

Ở xa xôi chân trời, một cái to lớn cái mông kinh hiện ra ở thế.

Nó quá cường tráng , như núi lớn đại tiểu, khí thế che trời.

Quả thực vô địch rồi.

Từ Vương vẻ mặt hơi động, chậm rãi nói: "Vũ Vương, ngươi cũng nghĩ đến sắm một cước?"

Cự cái mông to run lên một cái, hư không một bên.

Sự tị lửa môi, kinh hiện ra ở thế.

Đây là một cái đại khủng bố.

"Từ Vương, ngươi đoạt bản vương răng, hóa ra là vì phá tan kết giới, đem tiểu tử này mang vào "

Thở chậm rãi mở miệng, tiếng tuyên đại biến, rất cổ lão.

Từ Vương khước môi một câu, tự tiểu phi tiểu nói: "Là thì thế nào?"

"Thế nào?"

Thở nhất thời nổi giận, to lớn cái mông bỗng nhiên rung động, tác động bao nhiêu phong tao?

Nó hoàn toàn chính quá thân thể, hướng bên này gào thét: "Ngươi nói ngược lại nhẹ, mau đem nó trả lại bản vương "

Từ Vương cười cợt, giơ tay vuốt trên đầu mình sừng cong : khúc ngoặt, nói: "Vật này đối bản Vương còn có tác dụng, quá chút thời gian lại nói "

"Ngươi "

Thở giận dữ, gầm nhẹ nói: "Từ Vương, ngươi chớ ép bản vương "

"Phí lời thật nhiều!"

Từ Vương thả xuống tay ngọc, lạnh lẽ nói: "Vũ Lăng, ngươi cùng những này tiểu nha đầu môn cùng lên đi "

"Đồng thời?"

Thỏ thử nhe răng: "Ngươi quên lúc trước như thế nào bị loài người phong ấn ? Bản vương nhớ tới, lúc đó Thái Thượng cảnh cường giả cũng là hơn ba mươi chúng "

Từ Vương nghe xong, đột nhiên biến sắc.

Đối với thập Vương giả tới nói, đó là một đoạn nghỉ lại mà kinh năm tháng.

Từ Vương nghịch thiên, là duy nhất đã đánh bại Nhân vương tồn tại, còn là hai quyền khó địch bốn tay, bị hơn ba mươi nơi Thái Thượng cường giả trấn áp.

Mà hiện tại Nữ thần Vương có hơn sáu mươi chúng, so sánh Thượng Cổ vọt lên gấp đôi, huống mà còn có một vị nửa bước Thiên đế.

Vì lẽ đó, thỏ lời nói này là hảo ý, nó đang nhắc nhở đối phương.

Từ Vương mặt cười lúc sáng lúc tối, không biết đang suy nghĩ gì.

Đột nhiên, nàng ánh mắt chuyển động: "Vũ Vương, ngươi có còn muốn hay không nhìn thấy Thanh Thanh?"

Nàng như trời nắng đại Phích Lịch, trực tiếp đem thỏ chấn động choáng váng: "Ngươi ngươi nói cái gì?"

Từ Vương hồ hững cười khê: "Bản vương nếu trở thành Đế vương, liền có thể ủng có thời không pháp tắc, đến lúc đó "

Nàng nói tới chỗ này, liền không còn đoạn sau, ý tứ nhưng càng rõ ràng.

Thỏ sắc mặt âm tình bất định, trầm giọng nói: "Ngươi muốn đối với Tô vương động thủ?"

"Sai rồi!"

Từ Vương lạnh lẽ nói: "Năm đó, bản vương cùng Thanh Thanh tình cùng tỷ muội, bây giờ sao đối với con trai của nàng động thủ?"

"Hắc "

Thỏ không khỏi cười gằn: "Được lắm tình cùng tỷ muội, năm đó Thanh Thanh bị tên kia ám hại, ngươi là như thế nào làm ?"

"Như thế nào làm ?"

Từ Vương cười cợt, không tỏ rõ ý kiến: "Ngươi cho rằng Thú Vương trên đầu giác, thực sự là tự nhiên bóc ra ?"

"Hả?"

Thỏ lại là cả kinh: "Ngươi có ý gì?"

Từ Vương nhạt tiếng nói: "Bản vương cùng Ma Lộc bộ tộc có đại ngọn nguồn, bằng không làm sao có thể nhượng người phụ nữ kia sống đến hiện tại?"

Thỏ nghe đến đó, trầm mặc xuống.

Giữa hư không, rơi vào đáng sợ yên tĩnh.

Các tiên nữ không hề động thủ, mà là lẳng lặng nghe, hiểu rõ đến một ít Thượng Cổ bí ẩn.

Hồi lâu qua đi, thỏ trầm giọng mở miệng: "Từ Vương, mặc dù chúng ta liên thủ, cũng không phải những này tiểu nha đầu môn đối thủ. Huống hồ, ngươi năng lực xác định, chính mình mang thai nhất định là 'Đế vương' ?"

Từ Vương hai con mắt nhất thời nhắm lại: "Nghe lời ngươi ý tứ, là muốn cùng bản vương là địch ? Vũ Lăng, ngươi thật không muốn gặp lại được Thanh Thanh. . . ?"

"Khà khà khà. . ."

Thỏ bỗng nhiên nở nụ cười, nghe vào có chút quý dị: "Ngươi xách ngược tính bản vương , chờ Tô vương hồ tử thành tựu Đế vương, ta đi cầu nàng nghịch chuyển thời không, chẳng phải càng thêm ôn hòa?"

Từ Vương nghe xong, lông mày trực tiếp dựng thẳng lên.

"Đình chỉ!"

Thỏ to lớn đầu nhìn chung quanh dưới, trầm giọng nói: "Thật nhiều 'Bạn cũ' đều đến rồi, chúng ta như ở đây động thủ, tất sẽ làm chúng nó ngồi hưởng ngư

ông thủ lợi. Từ Vương, phủ văn của người cùng huyết thống, có thể không thể so Đế vương thai kém. . ."

Từ Vương đột nhiên biến sắc, tinh tế cảm thụ chốc lát, mặt cười càng ngày càng trầm.

Thỏ nói không sai, nàng trải qua nhận ra được, có năm tôn Vương giả ở phía xa ẩn núp.

Từ Vương trầm ngâm chốc lát, nghiêng đi mặt cười, nhìn về phía Vương Dật: "Nam nhân, bản vương còn biết được tìm được người rồi. . ."

"Người dám!"

Vương mẫu người còn chưa cùng đáp lại, tiểu loli trước tiên không làm, trực tiếp che ở lão công trước mặt, lớn tiếng khê kêu: "Người như tiếp cận hần nửa bước, Bồn cung muốn người đẹp để. . ."

"Chỉ bằng người?"

Từ Vương xem thường cười gằn, lại nhìn Vương Dật một chút, nghiêng người xông thẳng thiên khung, nhanh chóng đi.

"Bằng Bồn cung làm sao? Người đứng lại. . ."

Tiểu loli trực tiếp bạo đầu rồi.

"Đại tỷ, đừng. . ."

Từ Nguyệt thấy, vội vàng kéo lại đại phụ.

"Hanh. . ."

Tiểu loli phấn môi đỏ lên, tức giận nhìn chăm chú phía chân trời, khỏi nói có nhiều đáng yêu.

Cùng lúc đó.

"Cái chết!"

Thỏ cuống lên, hướng chân trời rống to: "Từ Vương, ta rằng. . ."

Từ Vương không có thời gian để ý, trong nháy mắt biến mất ở phía chân trời một đường.

"Người cái con mụ điên, cho bản vương chờ. . ."

Thỏ thét dài ở thiên, kêu loạn một mạch sau, chậm rãi thu nhỏ lại bản thể, bay về phía Vương Dật.

Nó tự biết đánh không lại Từ Vương, vì lẽ đó không dám tùy tiện đuổi theo.

Một hồi nguy cơ, liền như vậy bình yên vượt qua.

Nữ thần Vương môn đồng thời thở phào nhẹ nhõm, trực vừa ẩn đi Tiên Thiên thần thông.

Hào quang đánh tan, thiên khung yên tĩnh trở lại.

Tinh Trúc cùng nhân liếc mắt nhìn nhau, đi tới Vương Dật phụ cận.

"Tinh Trúc muối muối, cảm ơn người đây. . ."

Tiểu loli thấy các nàng tới gần, không khỏi Yên Nhiên cười khẽ.

"Tỷ tỷ không cần khách khí, chúng ta không giúp đỡ cái gì. . ."

Tinh Trúc mỉm cười lắc đầu, sâu sắc nhìn Từ Nguyệt một chút, sau đó nghiêng đi mặt cười, nhìn về phía Vương Dật phía sau bốn phía khôn kỳ: "Nếu như ta không nhìn lầm, đây chính là Trung Nguyên cường giả tuyệt thế Tôn Ngộ Không chiến giáp. Mà này bốn cái tượng hình kiểu chữ, lẽ nào chính là 'Tề Thiên Đại Thánh'?"

"Ha ha, này cái gì. . ."

Vương mẫu người lúng túng nham điều phạm vào, vội vàng thu đi Tề Thiên chiến giáp, nói sang chuyện khác: "Đến cơm điểm, ta mời các người nếm thử Trung Nguyên đồ ăn. . ."

Tinh Trúc đối với phản ứng của hần rất nghi hoặc, nhưng cũng không có hỏi nhiều, nhẹ nhàng gật đầu.

Sau đó, mọi người tới đến lối vào, thò mở ra hai giới môn.

"Người cái hồ ly tinh, biết ta là ai sao? Tìm đánh đúng hay không?"

"Ồ ô u, còn cuống lên, người động bản vương một tý thử xem?"

Đột nhiên, bên trong phòng khách bay lên hai đạo lạnh lạnh kêu gào tiếng.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 602: Triệu Thiên thị

Mọi người cả kinh, đối diện một chút, vội vàng đi vào.

Ngẩn ngừ ánh sáng lưu chuyển qua đi, một bộ bức tranh, xuất hiện ở trước mặt bọn họ.

Nhưng thấy, Tô Linh Nhi hai tay chống nạnh, kiên trì hơi gồ lên tiểu đồ đồ, giương lên mặt cười căm tức phía trước.

Triệu Úc Trúc tắc đứng ở nàng đối diện, hai tay ôm ngực, mâu trong một mảnh tiểu hung ác.

Vương giả đế nữ, mở ra một loại nào đó hình thức, mà lại đến giương cung bạt kiếm mức độ.

Mà Vân Tiên tắc đứng ở nhị nữ ở giữa, ngăn cản các nàng thật đánh tới đến.

Tinh Trúc thấy sau, vừa định tiến lên, nhưng miễn cưỡng dừng thân thể, nhân thể nhìn về phía tiểu loli.

Ở Tiêu Dao tông thì, hai vị cung chủ trải qua thương lượng hảo , cũng làm ra quyết đoán: Triệu Úc Trúc chính thức lạc diệp Hỗn Độn hậu cung.

Vì lẽ đó, Tinh Trúc hiện tại trải qua không còn quyền lên tiếng.

Vào giờ phút này, tiểu loli đôi mi thanh tú vừa nhú, buông ra lão công đại thủ, khế kêu nói: "Các người làm cái gì vậy?"

Nhị nữ nghe tiếng, đồng thời nghiêng đi mặt cười.

"Lão công, người trở lại?"

Tô Linh Nhi đầu tiên là một trận kinh hi, có thể đón nhận đại phụ ánh mắt sau, cặp môi thom không khỏi một đỏ: "Hừ, là nàng trước tiên trêu chọc bản vương."

"Nói hưu nói vượn. . ."

Triệu Úc Trúc tiêm xảo mũi ngọc tinh xảo đều tức điên , nàng tự tiểu ở đế cung lớn lên, quá quen rồi mọi người vờn quanh sinh hoạt, làm sao có thể chịu đến cái này? Không nhịn được lớn tiếng khế kêu: "Rõ ràng là người này con hồ ly tinh trước tiên bắt nạt bản công chúa. . ."

"Yêu, còn công chúa a. . ."

Tô Linh Nhi cánh tay ngọc giờ lên, ở trước ngực trùng điệp, hai tay phủ kiên, một mặt đáng thương đáng dáp: "Bản vương thật sợ hãi đây. . ."

Khá lắm, hành động này lợi hại .

"Người. . ."

Triệu Úc Trúc thật sự không thể nhẫn nhịn , đôi mắt đẹp đột nhiên trừng.

'Hô. . .'

Trong phút chốc, một luồng hắc mang từ trên người nàng tản ra, cặp kia đôi mắt đẹp trong nháy mắt hóa thành đen kịt một màu, cái trán hoa văn điên

cuồng vận vẹo lên, đáng vẻ đương thực sự là vừa thê mỹ, lại thần quái.

"Hắc. . ."

Tô Linh Nhi cười lạnh một tiếng, vai đẹp sợi tóc hư không tạo nên, mang theo bao nhiêu kinh diễm?

Thật sự muốn động thủ.

"Các ngươi đương Bồn cung là không khí hay sao?"

Tiểu loli cuồng lên, bỗng nhiên tiến lên một bước.

"Thiết. . ."

Tô Linh Nhi thấy, không khỏi cất một tiếng, xoay người, không còn động tĩnh.

Nàng hòa vào hậu cung trải qua đã nhiều ngày, Vương giả kiêu ngạo tiêu diệt không ít, bây giờ lại đang có mang, tất nhiên là không muốn trêu chọc đại phụ.

Tiểu loli thấy đối phương yếu thế, nghiêng đi mặt cười, nhìn về phía Triệu Úc Trúc.

Triệu Úc Trúc bị nàng nhìn ra trong lòng hoảng hốt, thần thông đột nhiên tản đi, tiếng gọi 'Đại nương', chạy đến Tinh Trúc trước mặt, tìm kiếm y hộ.

Tinh Trúc sao thật mặc kệ nàng? Kéo đối phương tay ngọc, dành cho an ủi, thế nhưng nhìn về phía tiểu loli: "Phi Yên tỷ tỷ, ta gia Úc Trúc còn trẻ không hiểu chuyện, ngươi sau đó vẫn cần nhiều quan tâm."

"Muội muội yên tâm chính là. . ."

Tiểu loli vẫy vẫy tay nhỏ, chuyển qua tiểu Kiều thế: "Lão công, chúng ta một lúc đi Tiêu Dao tông đi, nơi này không ngồi được. . ."

Vương mẫu người sớm bị tình cảnh trước mắt làm đầu óc mờ, nghe vậy cười khổ nói: "Ngươi mang Tinh Trúc các nàng hãy đi trước, ta ở đây dính món ăn."

"Ăn đây. . ."

Tiểu loli vui vẻ đáp ứng, thân thể bay lên, ở đối phương trên mặt thom một tý.

Lập tức, chúng nữ mở ra hai giới môn, rời khỏi nơi này.

"Hô. . ."

Vương mẫu người rốt cục thờ phào nhẹ nhõm, đặt mộng ngồi ở trên ghế salông, móc ra căn ngọc khê, điểm trên, bắt đầu nuốt mây nhà khó.

Thỏ vẫn không có động tĩnh, yên lặng hút xì gà.

Không biết qua bao lâu bao lâu. . .

"Vũ Vương, Thanh Thanh là ai?"

Vương Dật rốt cục không nhịn được mở miệng hỏi dò.

"Ngươi chớ xía vào, sau đó không cho lại nhắc đến cái tên này. . ."

Thỏ tâm tình không tốt, tăng tăng phun ra điều thuốc khí.

Vương Dật nhất thời không nói gì.

Lại là một trận vắng lặng qua đi.

"Kỳ thực Từ Vương không sai, chính là tính khí có điểm lạ. Ngươi muốn thật cùng với nàng này cái gì, tuyệt đối sẽ có kinh hi."

Thỏ đột nhiên mở miệng, nhưng là nói lời kinh người.

"Cút!"

Vương Dật chửi bới một tiếng, lấy điện thoại di động ra, điểm mở đói bụng sao app, suy nghĩ một phen sau, tìm tới Kentucky Fried Chicken thức ăn ngoài, xác định nổi lên toàn gia đứng.

Tĩnh Trúc cùng nhân là khách, hẳn không muốn theo ý phái,

Khả nhân thực sự quá nhiều, chỉ có toàn gia đứng mới có thể giải quyết tất cả.

"Nhiều đến điểm dẫn chỉ nguyên vị kê. . ."

Thở nhìn chăm chú điện thoại di động màn hình, duỗi ra đầu lưỡi đỏ thắm, liếm dưới hiềm hơi còn sót lại một viên khác răng nanh.

. . .

Chúng nữ đi tới phòng nhỏ sau, lần lượt ngồi xong.

"Phi Yên tỷ tỷ, Úc Trúc danh phận sự tình. . ."

Tĩnh Trúc muốn mau sớm quyết định tất cả.

"Bồn cung biết. . ."

Tiểu loli kê kê nở nụ cười, hướng hai cung liếc mắt ra hiệu, thế nhưng giờ lên tay nhỏ, hư không vung họa.

Các nàng trước trải qua thương lượng hào tất cả.

Từ Nguyệt cắn cắn cặp môi thom, cảm giác đại phụ quyết định thực sự nợ thỏa.

Hơn 10 giây sau, hai cái cổ điển đại tự hư không chìm nổi.

"Tê rồi. . ."

Đột nhiên, Tĩnh Trúc bỗng nhiên đứng lên, nhìn chăm chú hư không kiêu chử, khẽ kêu nói: "Sự Phi Yên, ngươi. . ."

Này biến số đặc biệt kinh người.

"Nhị muội, trao quyền."

Tiểu loli không để ý tới nàng, nhân thể nhìn về phía hai cung.

Từ Nguyệt không dám trì hoãn, tay ngọc hư không bình án.

"Vù. . ."

Chỉ cổ tuần tuần chuyển động, hào quang nhào sóc.

"Cho Bồn cung dừng tay!"

Tĩnh Trúc cuồng lên, vội vàng giờ tay lên đến, muốn ngăn cản tất cả.

Làm sao, chậm

'Oành'

Chỉ cổ hư không nổ tung, ở Triệu Úc Trúc đỉnh đầu đã xoay quanh chốc lát, chậm rãi tiêu tan.

Bụi bặm, kết thúc.

Triệu Úc Trúc ngây ngốc nhìn chăm chú hư không, mâu trong sương mù mờ mờ lung, đều sắp khóc.

Nàng cảm giác chịu đến thiên đại oan ức.

Nguyên lai, hai chữ kia chính là: Thiên thị.

Tĩnh Trúc vốn tưởng rằng, dựa vào song phương nhiều năm quan hệ, Triệu Úc Trúc lại là đế nữ, tuyệt đối sẽ được ban cho dư phó cung danh phận.

Nhất không ăn thua cũng là hiệp cung.

Ai nghĩ. . .

Cùng lúc đó, những cái kia Nữ thần Vương môn cũng phản ứng lại, về mặt muốn nhiều đặc sắc thì có nhiều đặc sắc.

Lại là thiên thị?

Đây cũng quá thấp.

Tinh Trúc nhìn chăm chú đối phương, gần từng chữ: "Sur Phi Yên, Bồn cung cần một cái giải thích."

"Hào đây. . ."

Tiểu loli cười hi hi nói: "Bất quá, Triệu Thiên thị trải qua là Bồn cung người, muội muội trước hết để cho nàng lại đây. . ."

Tinh Trúc đem Triệu Úc Trúc kéo ở bên người, lạnh giọng nói: "Cái này không thể nào!"

Tiểu loli hai con mắt nhắm lại, khởi động hậu cung thuật ngữ: "Triệu Thiên thị, đến Bồn cung bên người đến."

Triệu Úc Trúc thân thể run lên, tâm tình chịu ảnh hưởng, nàng mím mím phần môi, nhẹ giọng nói: "Đại nương, ta. . . Hay vẫn là hãy đi trước hảo. . ."

Lúc này Tinh Trúc trong lòng cái này hối a , nhưng đáng tiếc vấn đề đã đóng thuyền, chính mình lại vô lực đi thay đổi.

Nghĩ tới đây, nàng chậm rãi buông ra tay ngọc.

Triệu Úc Trúc thùy mị cười, đi tới đại phụ phụ cận, dáng dấp đáng thương cực kỳ, như một cái nhiều năm được chính thất bắt nạt tiểu thiếp.

Tiểu loli đưa nàng kéo đến bên người, hướng Tinh Trúc cười duyên nói: "Muội muội không cần lo lắng, chờ cô nàng này thành công thị tẩm, Bồn cung tự mình lên cấp nàng danh phận."

Tinh Trúc mặt mẽ trừng mắt nàng, im lặng không lên tiếng.

Sur Phi Yên thay đổi, tuyệt không còn là cái kia muốn tìm thị tẩm mà không có kết quả khổ phụ, có cung chủ đáng vẻ.

Là cái gì thay đổi nàng?

Đột nhiên, Tinh Trúc nhớ tới đối phương nói một câu nói: Trung Nguyên đại lục tuyệt thế hình chiếu —— Chân Huyền truyện.

Vậy rốt cuộc là cái ra sao hình chiếu?

Hồi lâu qua đi, nàng chậm rãi mở miệng: "Tất cả tỷ tỷ làm chủ chính là, bất quá, sau đó nếu có Phần Thiên hậu cung nữ quyền phía trước, ta hi vọng tỷ tỷ năng lực xử lý sự việc công bằng. . ."

Tiểu loli không khỏi ngẩn ngơ, lập tức 'Kê kê' yêu kiều: "Muội muội yên tâm, đó là tự nhiên."

Tinh Trúc gật gù, liền tự không nói.

Cũng không lâu lắm, Vương mẫu người mang theo vô số bao toàn gia dừng đến rồi phòng nhỏ, mọi người bắt đầu đồng tiến vào cơm trưa.

Khi hẳn biết Triệu Úc Trúc có danh phận sau, nhất thời kinh ngạc đến ngây người , sững sờ đến nửa ngày.

Thật ban tên cho phân ?

Thiên, đây cũng quá. . .

Vương mẫu người trong đầu, dĩ nhiên hiện ra tương lai một góc: Thí Thiên để khí thế hùng hổ tìm chính mình tính sổ đến rồi.

Mọi người sau khi ăn xong, Vương Dật mở miệng nói: "Tinh Trúc, các ngươi dự định khi nào rời đi?"

Tinh Trúc nhấp miệng linh trà: "Chúng ta vốn định ở Trung Nguyên đại lục du ngoạn một tý, bất quá, nơi này hảo như xảy ra chút vấn đề."

Nàng là Thần vương, tự nhiên nhìn ra một góc can khôn.

"Không sai!"

Vương Dật tiếp tục nói: "Trung Nguyên đại lục chính gặp đại biến, ta kiến nghị, các ngươi hay vẫn là nhanh chóng ly khai nơi này là hơn. . ."

Tinh Trúc gật gù, nàng cũng tính toán như vậy.

Đột nhiên, tiểu loli tựa hồ nghĩ tới điều gì, chéch thủ cho tứ cung truyền âm.

Vân Tiên nghe xong gật đầu, lặng yên về đến thế tục, sau đó mang theo choai choai bao hắc sở liệu mang về rồi.

Tiểu loli tiếp nhận, sau đó hướng Tinh Trúc bên kia để đi, cười duyên nói: "Chúng ta tỷ muội một hồi, Bồn cung không có cái gì tốt đưa, Thần bảo người cũng không lọt nổi mắt xanh. Những này là Bồn cung ở Trung Nguyên đại lục thu gom 'Thần vật', đối với tương lai các người có tác dụng lớn."

"Hà?"

Tinh Trúc không khỏi ngẩn ngơ, mờ mịt tiếp nhận, sau đó mở ra xem.

"A? ? ?"

Đột nhiên, nàng kinh sợ một tiếng, hai tay mãnh chiến, plastic mang trực tiếp té xuống đất.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 603: Về Hồng Linh

Tinh Trúc nhìn thấy thế gian nhất ngượng ngừng đông đông.

Đó là rất nhiều phong phiến, cùng hai cái quái lạ phục sức.

Trên cao nhất phong phiến trên, sao chép một cái nữ tử yêu diễm, tóc vàng mắt xanh, trên đùi tắc ăn mặc

Thiên, này không phải Thâm Băng xuyên này loại thần bí tất chân sao?

"Đại tỷ, người làm cái gì? Đây chính là Phi Yên cung chủ tấm lòng thành "

Một vị Nữ thần Vương không nhìn nổi , ngồi xổm người xuống, liền muốn đem trên mặt đất hắc sở liệu túi nhặt lên.

"Người đừng đụng nó!"

Đột nhiên, Tinh Trúc lớn tiếng rít gào, đề-xi-ben được kêu là một cái đủ.

Này biến số phi thường kinh người, hậu cung nữ quyền đều là sừng sốt .

Vị kia Nữ thần Vương trực tiếp bị dọa run run một cái, nàng phần nộ thu hồi tay ngọc, nhìn về phía đại phụ, mặt cười một mảnh tiểu oan ức: "Đại tỷ, người làm gì thế a?"

Tinh Trúc không có thời gian để ý, lúc này nàng mặt cười một mảnh đỏ chót, phong vận mười phần.

Chúng nữ thấy sau, trong lòng lại như bị miêu bắt được bình thường giữa

Sư Phi Yên đến tột cùng đưa cái gì đông đông? Dĩ nhiên nhượng đại phụ thất thố như thế?

Trần Như Sương mím mím phần môi, trộm đạo mở ra huyền thông mắt, vừa xem càn khôn.

Mấy qua đi

"A?"

Nàng đột nhiên thở nhẹ một tiếng, nhất thời hà bay hai gò má.

"Thất muội, người thấy đúng hay không?"

Bên cạnh một vị Nữ thần Vương mắt sắc, thấp giọng hỏi.

Trần Như Sương gật gù, nhưng rất nhanh phản ứng lại, dùng sức đi lắc đầu, tay ngọc xoa toả nhiệt mặt cười, không dám hàng một tiếng.

"Thất muội, đến cùng là cái gì nha?"

Nữ thần Vương cuống lên, đẩy một cái thân thể nàng.

Vào giờ phút này.

Vương mẫu người đã nhiên hết sức không nói gì, hẳn đương nhiên biết đại phụ đưa chính là cái gì, thầm nghĩ: Lão bà a, ngươi đang làm gì thế? Đưa cái kia ta không ý kiến, nhưng đừng ở ngay trước mặt ta oa.

Quả thực lúng túng chết rồi.

Cùng lúc đó.

"Kê kê "

Tiểu loli cười duyên nói: "Tĩnh Trúc, ngươi vì sao đem Bồn cung đưa cho ngươi 'Thần vật' ném xuống đất? Chẳng lẽ không yêu thích?"

Tĩnh Trúc nhìn chăm chú đối phương, phần môi khẽ cắn, mâu trong tròng ngập tiểu phúc tạp.

"Đã như vậy, này Bồn cung thu hồi đi hảo "

Tiểu loli tay ngọc giờ lên, làm dáng liền muốn thu hồi hắc sở liệu túi.

Ai nghĩ, bất ngờ càng là phát sinh .

"Đừng!"

Tĩnh Trúc kinh sợ một tiếng, một tay tóm lấy túi, siết thật chặt trong tay, sau đó hành trang xuất dáng vẻ nhẹ nhàng bình thản như mây gió: "Tỷ tỷ tâm lòng thành, Tĩnh Trúc sao không thích?"

"Muội muội tuyệt đối không nên miễn cưỡng chính mình. Ngươi nếu không muốn, Bồn cung chắc chắn sẽ không buồn bức, bởi vì ta chỗ này còn chưa đủ đâu "

Tiểu loli cười hì hì nói.

Tĩnh Trúc nghe xong, phần quyền nắm càng dùng sức .

Từ vừa mới bắt đầu, nàng liền đối với cái này thần bí đông đông nổi lên hưng thịnh thú, lúc này đối phương có ý đưa ra, chính mình há có thể đẩy cánh cửa ngoại?

Tiểu loli thấy sau, cặp môi thơm mở ra, lộ ra một loạt chính tề trắng nõn hàm răng, hai con mắt càng là loan thành một đôi mỹ lệ Nguyệt Nha Nhi, nhìn qua đáng yêu cực kỳ.

"Đa tạ. . . Tỷ tỷ "

Tĩnh Trúc mặt cười toả nhiệt, tay phải hướng về sau đưa tới, đem hắc sở liệu túi đẩy hướng về hai cung này lý.

Phía sau nàng Nữ thần Vương vội vàng tiếp nhận, mới vừa muốn đánh ra nhìn kỹ, trong đầu nhưng nổi lên một đạo kiều âm: "Tỷ muội quá nhiều, không đủ phân phối, chớ mở ra, về cung thương nghị, ghi nhớ kỹ "

Hai cung nghe xong, nhất thời choáng váng.

Sau đó, mọi người lại lẫn nhau bắt chuyện một lúc, Tĩnh Trúc cùng nhân đứng dậy cáo từ.

Vương Dật cùng tiên nữ các lão bà đi vào tổng biệt.

Về đến thế tục sau, Vương Dật đi ở trước nhất, phía sau nhưng là hai vị cung chủ cùng chúng nữ quyền.

"Tỷ tỷ, ta gia Úc Trúc liền xin nhờ ngươi chăm sóc "

Tĩnh Trúc lời kéo tiểu loli tay ngọc, nhẹ giọng nói.

"Muội muội yên tâm hảo "

Tiểu loli vỗ nhẹ đối phương mu bàn tay, cười duyên nói: "Có Bồn cung ở, chắc chắn sẽ không oan ức nha đầu này "

Tĩnh Trúc khẽ vuốt cằm: "Vậy liền yên tâm ."

Cùng lúc đó.

"Thăm nha đầu, ân tình của ngươi, Bồn cung nhớ rồi, sau đó ổn thỏa trả lại gấp đôi. . ."

Trần Như Sương vùng lên mặt cười, không hề có một chút nào cảm tạ đáng vè.

Nàng đề cập ân tình, tất nhiên là chỉ Thiên Thế Giới trong, Thảm Băng kiểm chọn Tử Vương lấy ra vết nứt không gian.

"Ngươi gọi ai nha đầu đầu?"

Băng Nhi đôi mi thanh tú dựng đứng,

Ba ngàn thanh ti đột nhiên tạo nên.

"Thăm nha đầu, Thăm nha đầu. . ."

Trần Như Sương hướng nàng phun nhỏ ra phản thiết, trực tiếp xoay người xé ra hư không, chạy tiến vào.

"Ngươi. . . Ngươi đứng lại đó cho ta. . ."

Thảm Băng nhất thời nổi giận, vừa muốn đuổi theo, lại bị Nhị tỷ kéo .

"Nha đầu này. . ."

Tĩnh Trúc nhìn bảy cung một chút, lắc lắc đầu, thế nhưng hướng Vương Dật cùng nhân thi lễ: "Thiên đế, Phi Yên tỷ tỷ, xin dừng bước. . ."

"Sau đó gọi ta Vương Dật, Thiên đế sớm đã là đã qua. . ."

Wang Dật lập lại lần nữa trước.

Tĩnh Trúc liếc mắt nhìn hắn, vừa nhìn về phía tiểu loli cùng nhân, Yên Nhiên cười khẽ, mộ nhiên xoay người, mang theo bọn tỷ muội ly khai Trung Nguyên đại lục.

Mấy phút sau, trong hư không gọn sóng dần dần biến mất.

"Hô, rốt cục đi rồi, ma ma tức tức. . ."

Tiểu loli ỏi ra miệng tiên khí, nhưng là nói lời kinh người, tựa hồ rất thiếu kiên nhẫn đáng vè.

Mọi người nhất thời sững sờ, Triệu Úc Trúc nhất.

Wang Dật cũng là mộng ép: "Lão bà, ngươi. . ."

"Lão công, chúng ta trở về đi thôi, ta có việc muốn nói. . ."

Tiểu loli kéo hắn đại thủ, trong veo mà cười.

. . .

20 nhiều phút sau, Tiêu Dao tông phòng nhỏ.

Những cái kia có tiếng phân, không danh phận, đều bị triệu tập lại đây.

Wang Dật ngồi ở chủ vị, tiểu loli tựa ở hắn trong lòng, nhìn chung quanh các nữ đệ tử, dịu dàng nói: "Có thể đều nghe rõ ràng?"

Nguyên lai, đại phụ vừa nãy tuyên bố, 1 giờ sau, nàng cùng hai cung tam cung, cùng mới tới Triệu Thiên thị, muốn rời khỏi một quãng thời gian. Trong nhà tất cả, do Văn Tiên phụ trách, Liễu Thiên Nhi cùng Ngữ Cẩm phụ trợ.

Chúng nữ liếc mắt nhìn nhau, đồn dập gật đầu, ánh mắt chuyển qua 'Mối người' này lý, tình tề đánh giá.

"Lão bà , ta nghĩ cùng các ngươi cùng đi."

Wang Dật bỗng nhiên nói.

Tiểu loli trầm ngâm chốc lát, gật đầu cười duyên nói: "Hảo đây. . ."

Nàng càng hoàn toàn không có ý kiến.

Nguyên nhân rất đơn giản, Thiên Thế Giới lý, có một cái so với tô động phòng còn 'Hung mãnh' Thượng Cổ tâm cơ biểu.

Tiểu loli rất sợ sệt, như lão công lại bị cướp đi, liền thật sự không tìm về được .

"Này bản vương cũng muốn đi."

Tô Linh Nhi mặt cười vung lên, việc đáng làm thì phải làm nói.

Tiểu loli đôi mắt đẹp trừng: "Người cho Bốn cung ở gia bé ngoan nuôi dưỡng thai, cái nào cũng không cho đi. . ."

"Lão công. . ."

Tô Linh Nhi biết mình bây giờ, không cũng cùng đại phụ hò hét, vội vàng nhìn về phía Vương Dật.

"Nghe lời, chúng ta mấy ngày nữa sẽ trở lại."

Vương Dật ôn nhu cười, biểu thị tán thành đại phụ ý kiến.

"Hừ!"

Tô Linh Nhi nhất thời không cao hứng , cặp môi thom quệt đến rất cao, tay ngọc bàn ở trước ngực, tự mình phát lên hờn dỗi.

Một phen giao cho sau, mọi người về đến thế tục, rất nhiều nữ đệ tử cùng tới đây đưa tiễn.

"Tứ muội, trong nhà dựa cả vào người. . ."

Tiểu loli hướng tứ cung làm cuối cùng căn dặn.

"Đại tỷ yên tâm! Ta sẽ xử lý tốt. . ."

Vân Tiên cười có chút miễn cưỡng, kỳ thực nàng cũng muốn đi.

Sau đó, Thẩm Băng giờ lên tay ngọc, xé ra một góc hư không.

"Lão công, chúng ta đi thôi. . ."

Tiểu loli đuổi ra tay nhỏ.

Vương Dật vui vẻ ngồi xổm xuống, ôm lấy đại phụ, nhìn lại nhìn chúng nữ một chút, cất bước đi vào đường hầm hư không.

Hai cung tam cung theo ở phía sau.

Sự tình dừng mười sáu năm, Vương Dật rút cục lần thứ hai bước lên Hồng Linh đại lục.

Hắn, trở lại .

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 604: Mây khói phù vân

Vương Dật cảm giác, lần này đường hầm hư không, so với bất kỳ lần nào đều muốn dài đằng đặc.

Vạn trượng cực quang từ bên người xuyên qua mà qua, vô cùng vô tận.

Không biết qua bao lâu bao lâu

'Hô '

Đột nhiên, trước mắt rộng rãi sáng sủa, sau một khắc, mọi người xuất hiện ở một tòa hùng vĩ núi non đỉnh.

Đây là một mảnh thế giới hoàn toàn mới.

Sừng sững quần sơn, chín mạch liên lạc, vô cùng tận.

Lúc này, nơi này đã tới đêm tối, thiên khung ánh sao óng ánh, một vòng to lớn thượng huyền nguyệt câu móc ở thiên, thê mỹ tuyệt luân.

"Hong Linh "

Vương Dật vọng mắt vô tận mênh mông, âm thanh run rẩy.

Một luồng cảm giác kỳ dị tự nhiên tiếng lòng, rất rất quen.

Chậm rãi, hai con mắt của hắn ướt át , hai hàng nhiệt lệ chậm rãi chảy xuống, căn bản không khống chế được.

Nơi này, mới là chính mình 'Gia' a.

"Lão công "

Tiểu loli thấy sau, phương tâm đau xót, gơ lên tay nhỏ, nhẹ nhàng lau chùi đôi phương nước mắt.

"Tê hô "

Vương Dật hít một hơi thật sâu, nghiêng đi gương mặt tuấn tú: "Lão bà yên tâm, ta không có chuyện gì "

"Ừ"

Tiểu loli nhẹ giọng đi đáp lại, chờ lau sạch sau, mặt cười vì vi gương lên, ở đối phương cái trán ấn một tý.

"Lão bà. . ."

Vương Dật tay trái ôm đôi phương, gơ lên tay phải, ôn nhu đối phương mái tóc đen nhánh, nhẹ giọng nói: "Có thể hay không cho ta cùng Nguyệt Nhi nửa giờ?"

Chúng nữ nghe xong, dòn dập sững sờ.

Tiểu loli rất nhanh bùng tỉnh: "Lão công là nghĩ. . ."

Vương Dật hướng nàng mỉm cười gật đầu.

"Lão công thật đúng thế. . ."

Tiểu loli cười duyên nói: "Nếu muốn về tông môn nhìn, Phi Yên sao không đồng ý?"

"Lão bà, cảm ơn người. . ."

Vương Dật nhẹ nhàng ủng dưới đại phụ, sau đó đưa nàng thả xuống.

"Lão công không cần để ý thời gian. . ."

Tiểu loli vung lên mặt cười, hàm tiếu nói.

"Liên nửa giờ. . ."

Vương Dật biết đại phụ trong lòng mong nhớ sư tôn, không muốn đi trì hoãn, nhìn về phía hai cung: "Lão bà, người còn biết thiên hồng giáo vị trí sao?"

Đó là bọn họ xuất thân tông môn.

"Đương nhiên. . ."

Từ Nguyệt mỉm cười gật đầu, không có tới suy đoán, trực tiếp gơ lên tay ngọc xé ra hư không.

"Lão bà, chúng ta rất mau trở lại đây."

Vương Dật cuối cùng liếc nhìn đại phụ, sau đó cùng Từ Nguyệt đi vào đường hầm hư không.

"Hô. . ."

Tiểu loli khẽ nhả miệng mùi thơm, bật cười nói: "Lão công thành đạo sau, liền lại không đi qua thiên hồng giáo. Sự tình cách mấy chục năm, cuối cùng trở lại vừa nhìn . . ."

"Này. . . Cái kia. . ."

Đúng vào lúc này, một bên Triệu Úc Trúc đột nhiên mở miệng.

Lúc này nàng mặt cười một mảnh đỏ chót, hiển nhiên kim nén đã lâu.

"Hả?"

Tiểu loli nhìn về phía đối phương: "Làm sao?"

Triệu Úc Trúc nói: "Cung chủ, chúng ta chuyện này. . . Là Hồng Linh?"

"Đúng đây?"

Tiểu loli kỳ quái hơn: "Có vấn đề gì?"

"Vậy chúng ta làm cùng không cùng đại nương các nàng đồng thời trở lại?"

Triệu Úc Trúc thật sự rất mờ mịt.

"Cái gì đại nương?"

Tiểu loli tiểu mặt trầm xuống: "Bồn cung mặc kệ người ở nhà như thế nào gọi, nhưng ở bọn tỷ muội trước mặt, người nên xưng nàng làm Tinh Trúc cung chủ. . ."

"A? Là. . ."

Triệu Úc Trúc ngẩn ngơ, thế nhưng phản môi hơi mím, oan ức gật gật đầu.

Tiểu loli thấy nàng dáng dấp đáng thương, trong lòng nhất thời mềm nhũn, nhân thể kéo đối phương tay ngọc, ôn nhu nói: "Bồn cung bất hòa các nàng đồng thời trở lại, tự nhiên có Bồn cung đạo lý, một lúc người liền biết rồi."

Triệu Úc Trúc nghe xong, nhẹ nhàng gật đầu, không còn động tĩnh.

...

Một phen ánh sáng lưu chuyển qua đi.

Vương Dật cùng Từ Nguyệt đi tới một chỗ Cổ địa.

Nơi này ba nặt núi vây quanh, nam hướng mở rộng, mấy trăm mét ngoại xây dựng có thật nhiều kỳ dị kiến trúc, như thượng cổ quỳnh lâu, trùng điệp liên miên, chấp trùng có thứ tự.

Mà bọn hắn vị trí, ở trong kiến trúc vậy.

Nơi này khắp nơi kỳ hoa dị thảo, hương thơm y nhân.

"Là Linh Thảo viên?"

Vương Dật nhất thời trông tròn con mắt.

Sau đó, hắn nhìn chung quanh, nhìn khắp bốn phía vừa quen thuộc, lại xa lạ cảnh sắc, mờ mịt nói: "Tại sao ta cảm giác, tông môn kiến trúc so với trước nhiều gấp mấy lần, mà lại càng thêm cao vút nguy nga?"

"Đó là tự nhiên."

Từ Nguyệt che miệng cười khẽ: "Hiện tại thiên hồng giáo nhưng là thập đại tông môn một trong,

Trên cửu phẩm. . ."

Nguyên lai, lúc trước thiên hồng giáo là lục phẩm tông môn, tuy rằng không tầm thường, nhưng ở Hồng Linh đại lục cũng không phải rất nổi danh.

Có thể nơi này, từng từng đi ra một vị Thiên đế, một vị Thần vương.

Tông môn gốc gác tự nhiên nước lên thì thuyền lên, Liệt Thiên ngân sau, trực tiếp thăng cấp thành trên cửu phẩm

"Thì ra là như vậy. . ."

Vương Dật nói nhỏ, bỗng nhiên nhớ ra cái gì đó, run giọng hỏi: "Sur. . . Sur tôn hấn. . ."

"Sur tôn vẫn còn ở đó."

Từ Nguyệt nhẹ giọng nói: "Hấn hiện tại là Linh Thảo viên viên chủ."

"Cái gì?"

Vương Dật nhất thời cả kinh, sợ hãi nói: "Sur tôn thấy thế nào quân nơi này?"

Hấn trong ấn tượng, cái kia nghiêm khắc lão gia hoả, nhưng là tông môn tứ đại trưởng lão một trong, tay cầm quyền cao, bây giờ sao sẽ trở thành như thế một cái có cũng được mà không có cũng được nhân vật?

Từ Nguyệt vẻ mặt buồn bã: "Sur đệ, người thật sự đã quên sao?"

Bây giờ hai người đang ở chốn cũ, nàng làm lại kêu gọi cái này lâu không gặp xưng hô.

Vương Dật chau mày, chậm rãi lắc đầu.

"Ài. . ."

Một tiếng thờ dài, vang vọng ở trong hư không.

Từ Nguyệt nắm lấy hấn đại thủ, sâu xa nói: "Đi theo ta. . ."

Lập tức, hai người hướng hoa cỏ nơi sâu xa đi đến.

"Ồ?"

Mới vừa đi ra 30 đến mét, Từ Nguyệt bỗng nhiên thở nhẹ một tiếng, nhân thể dừng lại bước liên tục.

Vương Dật nhất thời sửng sốt: "Làm sao?"

"Xuyt. . ."

Từ Nguyệt làm cái cảm khẩu động tác, đem lão công đẹp đi một cây to lớn Long Thiết thảo sau, chỉ chỉ phía trước: "Người xem. . ."

Vương Dật thuận phương hướng nhìn lại.

Nguyệt quang bên dưới, một đôi thiếu niên thiếu nữ, song song đứng ở nơi đó.

Bọn hấn tuổi không lớn lắm, cũng là 14, 5 đáng vẽ.

Thiếu nữ ăn mặc toàn thân áo trắng, lúc này nàng quay lưng thiếu niên, khẽ vuốt cằm, thanh tú mặt cười mang chút đỏ ửng, thật là mỹ lệ.

Mà thiếu niên kia, tắc đứng ở nàng phía sau liên tục vò đầu, gương mặt tuấn tú chột đỏ bừng, rất là lúng túng luống cuống.

"Vù. . ."

Vương Dật thấy, đầu óc không khỏi một trận ong ong.

Trong lúc hoảng hốt, hấn về đến đã qua, trước mắt này đối với thiếu niên thiếu nữ, đã biến thành mình và Từ Nguyệt.

Đúng vào lúc này.

"Chán ghét. . ."

Bạch y thiếu nữ tu tiếng nói: "Ta cũng không tiếp tục muốn để ý đến người."

Nàng sau khi nói xong, liền muốn trốn khỏi cái này 'Đáng sợ' địa phương.

"Sur tỷ. . ."

Thiếu niên nhất thời cuống lên, kéo lại đối phương cánh tay, dùng sức vừa thu lại.

"A? ? ?"

Bạch y thiếu nữ kinh sợ một tiếng, trực tiếp đổ vào đối phương trong lòng.

"Sự tỷ, ta hội vẫn đối với ngươi hảo. . ."

Thiếu niên ôm chặt y nhân, ôn nhu lời nói nhỏ nhẹ.

Bạch y thiếu nữ nghe xong, mặt cười sâu sắc giấu vào đối phương trong lòng, cũng lại không còn động tĩnh.

"Ha, thật quen thuộc tình cảnh. . ."

Vương mã người xem tới đây, không nhịn được gãi đầu một cái.

Từ Nguyệt nghe xong, không khỏi bạch kè này một chút.

Nguyên lai, ở xa xôi đã qua, hắn cũng từng đem Từ Nguyệt đêm khuya gọi ra, trình diễn một đoạn tương tự qua lại.

Đáng tiếc, Vương Dật một đời trước cùng kẻ ngu si đứng, thấy Từ Nguyệt muốn chạy trốn chạy, dĩ nhiên không dám đi ngăn cản, mặc cho chi rời đi. So sánh với đó, thiếu niên này còn lớn mật hơn rất nhiều.

Cũng nam nhân rất nhiều.

"Nguyệt Nhi, Trần Nhi, các ngươi ở nơi nào a?"

Đột nhiên, một giọng già nua, tự cách đó không xa chậm rãi bay lên.

Vương Dật thông thể chấn động mạnh, nghiêng đi gương mặt tuần tú, theo tiếng kêu nhìn lại.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 605: Xúc cảnh sinh tình

Thiếu niên thiếu nữ song song chấn động, vội vàng phân ra.

Đã thấy, một cái đá lờ mờ bóng người, chống một cái nhánh hoa gậy, run run rẩy rẩy đi tới.

Hắn đi lại rất tập tễnh, tựa hồ mỗi lần bước ra một bước, đều sẽ dùng hết hết thảy khí lực, lúc nào cũng có thể rơi xuống tới.

Chậm rãi, âm thanh đầu nguồn, xuất hiện ở dưới ánh trăng.

Đây là một cái gầy trơ xương ông lão, khuôn mặt nếp nhăn bực phát, râu tóc trắng bạc.

Vương Dật thân thể bắt đầu run rẩy lên.

Hắn thành linh phát hiện, cái này vừa quen thuộc, lại xa lạ 'Lão gia hoá', hai mắt vị trí càng là trống trơn. . .

Hắn. . . Không còn con mắt?

"Các ngươi ở đây làm cái gì? A. . . Khắc khắc. . ."

Ông lão mới vừa vừa mở miệng, liền ho khan lên, một bộ yếu đuối mong manh đáng vẽ.

"Sự tôn. . ."

"A. . ."

Thiếu nam thiếu nữ đồng thời cả kinh, vội vàng đi vào nâng.

Vương Dật cũng nhìn không được nữa, nhân thể liền muốn xông tới, lại bị một cánh tay ngọc kéo.

"Sư tôn đã nhập tuổi thất tuần, chúng ta như xuất hiện, tất hội khiến cho hấn kích động. Hấn. . . Hấn thân thể không chịu nổi. . ."

Từ Nguyệt cắn cặp môi thom, thấp giọng nói.

Vương Dật nhìn về phía đối phương, run giọng hỏi: "Lão bà, sư. . . Sư tôn con mắt đâu? Còn có hấn một thân công lực. . ."

Hấn trải qua nhìn ra, cái kia 'Lão gia hoá', trên người không hề có một chút linh lực, lại không nắm đó 'Dương Chân Thần' bóng dáng.

Ở xa xôi đã qua, Dương Văn Thiên là 'Chân thần' tăng ba vô thượng cường giả, tính khí càng là rất nóng nảy, cộng thêm Dương Lăng Trần tổng yêu gây phiền toái, không ít ai sư tôn sửa chữa.

Vì lẽ đó, tiểu Dương đồng học ở sư tỷ trước mặt nhắc tới sư tôn thì, tên gọi chung đối phương 'Lão gia hoá'.

Từ Nguyệt thấp giọng nói: "Liệt Thiên ngân sau khi xuất hiện, đại lực liên thủ chống lại ác linh cùng Minh Nhân tập kích, sư tôn. . . Con mắt, chính là bị một con tam vĩ ác linh thôn phệ. . ."

Vương Dật thông thể chấn động mạnh, bỗng nhiên quay đầu, nhìn về phía ông lão.

Dương Văn Thiên không còn nắm đó phần chấn đáng đáp, hấn lúc này, rất khô mục, khác chưa xót lòng người.

Từ Nguyệt tiếp tục nói: "Lúc đó sư tôn hôn mê ba ngày ba đêm, suýt chút nữa liền ngã xuống, khi tỉnh lại, vẫn gọi. . . Tên của người. . ."

Vương Dật dùng sức nắm nắm đấm, không phát một tiếng.

Một cái ký ức mãnh vỡ, tràn vào trong đầu.

. . .

Thiên đế cung điện.

"Thiên đế. . ."

Một đạo thể thâm duyên đáng gọi to, thăm thăm bay lên, vang vọng ở trong hư không.

Một thể bạch y quỳ trên mặt đất, mặt cười nước mắt như mưa, đau thương khóc không ra tiếng: "Sư tôn nhanh không xong rồi, hấn muốn gặp người một lần cuối cùng. . ."

"Không nên nói nữa rồi!"

Một toà vĩ đại bóng người giơ lên đại thủ, trầm giọng nói: "Bản đế sắp tây hành, cùng Thí Thiên tụ hội, đồng thương chiến sự tình, không công phu đi gặp hấn. . ."

"À không. . ."

Một thể bạch y hai tay chống đỡ mà, hướng về trước bò mấy lần, trực tiếp ôm lấy đối phương hai chân, vung lên tuyệt thể phương hoa, khóc thầm nói: "Sư đệ, sư tỷ van cầu người, đi gặp thầy sư tôn có được hay không? Hấn thật sự nhanh không xong rồi. . ."

Danh xưng này, nàng có thật nhiều năm không kêu lên.

Hay là bởi vì đế cung quy củ.

Lại hay là, nàng ở cùng đối phương trí khí.

Nhưng bất kể là nguyên nhân gì, hiện tại một thể bạch y cái gì cũng không để ý.

Này lâu không gặp hô hoá, có thể hay không tỉnh lại làm lạnh lang tâm?

Đáp án, là tàn khóc.

"Từ Nguyệt. . ."

Hỗn Độn Thiên đế sắc mặt lạnh lẽo, lạnh giọng nói: "Đại lực gặp nạn, Bản đế sẽ không đem thời gian, lãng phí ở một cái 'Người yếu' trên người. . ."

"Sur tôn đối với chúng ta on trọng như núi, sur đệ. . ."

"Hào rồi!"

Hồn Độn Thiên để hết lớn một tiếng, sau lưng Thần khuyển đột nhiên sáng lên.

Từ Nguyệt nhất thời không chịu nổi, thân thể yếu đuối bị chấn động ly khai đi.

Hồn Độn Thiên để nhìn nàng một cái, thân thể loáng một cái, biến mất ở trong cung điện.

"Ồ. . ."

Từ Nguyệt thống khổ nhắm lại đôi mắt đẹp, ngửa mặt lên trời khóc thảm, lệ hoa vũ liên tục lăn xuống, không dừng không tức. . .

Đây là một loại đại bi. . .

Người nghe được, lòng chua xót.

. . .

Vương Dật toàn nghĩ tới.

Dần dần, hần hai mắt một mảnh ướt át, nhiệt lệ tràn đầy.

Sau đó. . .

'Phù phù. . .'

Vương Dật quỳ trên mặt đất, ngóng nhìn ông lão phương hướng, run rẩy tiếng nói: "Sur tôn, đệ tử. . . Trở lại xem ngài. . ."

Sau khi nói xong,

Hướng về này lý sâu sắc bái lạy xuống.

Hắn, trì đến rồi mấy chục năm.

Từ Nguyệt thấy, vội vàng quỳ theo dưới, thi thân lễ bái.

Hồi lâu qua đi, hai người mới song song đứng dậy.

Cùng lúc đó.

"Sur tôn, ngài thân thể không được, chúng ta phù ngài đi về nghỉ ngơi đi. . ."

Thiếu nữ nhẹ giọng nói, cũng không dám xem thiếu niên một chút.

"Ha ha, không vội. . ."

Dương Văn Thiên bỗng nhiên nở nụ cười, quay đầu đi, đối với hướng về thiếu niên: "Độc bụi, người sau đó tuyệt không thể để cho đọc nguyệt rơi lệ, hiểu không?"

Thiếu niên nhất thời kinh ngạc, nhìn sur tôn, há miệng, nhưng cái gì cũng không nói ra được.

Thiếu nữ cũng là cả kinh, cuống quýt buông xuống mặt cười, lần thứ hai hà bay hai gò má.

"Ha ha ha. . ."

Dương Văn Thiên lần thứ hai nở nụ cười, nhẹ nhàng thoát cách bọn họ nâng, bồi quá thân đi, ngửa đầu nhìn trời, thán tiếng nói: "Tuyệt đối không nên học người Lục sư huynh như vậy a. . ."

Thiếu niên thân thể chấn động, vội vàng nói: "Sur tôn, Lục sư huynh lấy thân hóa đạo, cứu vớt thiên hạ muôn dân, ta. . ."

"Ai. . ."

Dương Văn Thiên lần thứ hai thở dài, chậm rãi nói: "Nhưng hắn cũng phụ lòng các người năm sư tỷ. . ."

Thiếu niên nghe xong, nhất thời an yên lặng xuống.

"Nguyệt Nhi a, người ở đâu? Có thể tìm được hần?"

Dương Văn Thiên lẩm bẩm khẽ nói, âm thanh tràn ngập vô tận tang thương.

Xa xa Từ Nguyệt nghe xong, đôi mắt đẹp nhất thời đỏ, thanh lệ theo hương quai hàm chậm rãi lướt xuống.

Bóng đêm mê ly.

Này tình, cảnh này. . .

Cảm động lòng người, dâng tâm hồn người.

Không biết qua bao lâu bao lâu. . .

"Chúng ta trở về đi thôi. . ."

Dương Văn Thiên khẽ thở dài, lập tức ở hai bên ầu đồ nâng đỡ, rời khỏi nơi này.

Vương Dật nhìn theo ông lão rời đi, lẩm bẩm nói: "Ta nhớ tới, năm đó là Tiên Nhi tìm được 'Thiên Cửu Liên', mới bảo vệ lão nhân gia người tính mạng. . ."

Từ Nguyệt gật gật đầu.

"Ta thẹn với sư tôn a. . ."

Vương Dật thờ dài một tiếng, trầm mặc chốc lát, nói: "Chúng ta đi thôi. . ."

"Được. . ."

Từ Nguyệt giơ lên tay ngọc.

"Chờ đã. . ."

Vương Dật bỗng nhiên ngăn cản nàng, nói: "Chúng ta đi rừng hoa đào xem một chút đi. . ."

Từ Nguyệt nghe xong, mím mím cặp môi thom, khẽ vuốt cằm: "Ừm. . ."

Này lý, là hai người đính ước địa phương.

Bọn hần đi rồi ước 5 phân nhiều chung, rốt cục đi tới tây sơn bên dưới, rừng hoa đào trong.

Nơi này, còn như năm đó như vậy mỹ lệ, không có bất kỳ biến hóa nào.

"Hô. . ."

Nhìn trước mắt mỹ cảnh, Vương Dật tăng tăng ói ra ngum trọc khí, trong lòng mù mịt giảm nhẹ đi nhiều.

Hần ôn nhu kéo đối phương tay ngọc, mím cười nói: "Sư tỷ, những năm này, đương thực sự là khổ người. . ."

Lúc này Từ Nguyệt tâm tình cũng chuyển biến tốt rất nhiều.

Đây là chính mình 'Địa bàn', nàng lá gan tựa hồ cũng đại một chút, nghe vậy cặp môi thom một đỏ, lộ ra tiểu nữ sinh ngây thơ: "Người sau đó lại bắt nạt ta, ta liền nói cho Đại tỷ đi. . ."

"Ha ha. . ."

Vương Dật lúc này bật cười, sau đó nhìn chăm chú vô tận hoa đào, nói: "Năm đó, người ở đây nói với ta, nhượng ta cưới Phi Yên, lúc đó ta thật sự rất giật mình. . ."

"Người cho rằng ta muốn a. . ."

Xúc cảnh sinh tình dưới, Từ Nguyệt thời trẻ tiểu điều ngoa dĩ nhiên khôi phục, nàng sân tiếng nói: "Năm ấy, nếu không là người đối với Hương Hương phát sinh tình ý, Đại tỷ cũng sẽ không tới làm khó ta, thật đúng thể. . ."

Dát?

Vương mỗ người nhất thời mộng ép.

Chuyện này, chính mình sao một chút ấn tượng đều không có oa?

Kẻ này một mặt mờ mịt hỏi: "Năm đó, ta là đối với Hương Hương trước tiên có tình?"

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 606: Viễn cổ hô hoán (thượng)

Từ Nguyệt bạch đối phương một chút, cặp môi thom lần thứ hai một đỏ, tức giận không nói lời nào.

Năm đó, nàng xác thực chịu đại oan ức.

Một bên là yêu lang, một bên là chính mình nhiều năm chị em tốt.

Cuối cùng, một thế bạch y cuối cùng chống đỡ bất quá đối phương 'Nước mắt' thế tiến công, đồng ý đi cho hai người xe chỉ luân kim.

Một phen trần trọc sau, Thiên Nguyệt tiên tử cuối cùng được đền bù tâm nguyện.

Nhưng có thể khí chính là, nàng dĩ nhiên đem tin tức lạc phát ra ngoài, kết quả đưa tới từ y Tiên tử Thẩm Băng.

Khá lắm, này liền náo nhiệt .

Tiểu Dương đồng học lúc đó liền choáng váng.

Một thế bạch y vừa giận vừa sợ, cũng không tiếp tục muốn gặp Sur Phi Yên .

Không ao ước, ngày thứ ba, Linh Nam thiên kiều số một Vân Tiên cũng tới tập hợp náo nhiệt, nhưng không nghĩ đụng tới Hương Hương, nhị nữ một lời không hợp dưới, trực tiếp lại tông môn đánh.

Toàn bộ 'Thiên hồng giáo' suýt chút nữa sôi sùng sục.

Đối với Từ Nguyệt tới nói, đó là một cái 'Khủng bố' năm tháng.

Vào giờ phút này.

Vương mẫu người nào nhân đều sắp muốn bạo, cũng không nhớ tới năm đó tình cảnh.

Xem ra, quy tắc này qua lại, cần chậm rãi đuổi theo ức .

Không biết qua bao lâu, Từ Nguyệt thấp giọng nói: "Lão công, thời gian sắp đến rồi. . ."

"Ân, tốt. . ."

Vương Dật như vừa tỉnh giấc chiêm bao, đang chờ nói thêm gì nữa, lại đột nhiên sùng sốt , nhìn chăm chú vô biên thiên khung, trợn mắt ngoác mồm, càng là choáng váng.

"Lão công, làm sao ?"

Từ Nguyệt nhất thời phát hiện không tầm thường, mở miệng hỏi dò.

Vương Dật gờ tay lên đến, chỉ tình không, run giọng nói: "Lão. . . Lão bà, cái kia là. . ."

Từ Nguyệt nhân thế gờ lên mặt cười.

Nhưng thấy, tình không sáng chói trong, có bảy viên lóe sáng đại tinh, chúng nó triển khai thành hình, phác hoạ xuất một cái chước mô hình đồ án.

"Đó là 'Trên đỉnh bảy diệu' a. . ."

Từ Nguyệt bất đắc dĩ cười khẽ: "Lão công sẽ không liên nó đều đã quên đi."

Vương Dật trong ký ức xác thực không cái gì "Trên đình bảy diệu", có thể này bảy viên đại số tử vi tổ đồ án, rõ ràng là. .

"Đây là Bắc Đẩu Thất Tinh a. . ."

Hắn ngơ ngác mở miệng: "Lão bà, Trung Nguyên cũng có sự tồn tại của nó. . ."

"Người nói cái gì?"

Từ Nguyệt nhất thời ngẩn ngơ, không khỏi lần thứ hai bật cười: "Lão công, người nhất định là nhớ lầm. Tinh không tuy rằng mệnh mông, nhưng hai cái vị diện tinh đồ, là không thể tương đồng."

"Ta không thể nhớ lầm. . ."

Vương Dật rất khẳng định, đây chính là Bắc Đẩu, nói: "Lão bà, người ở Trung Nguyên ở lâu như vậy, lẽ nào không phát hiện sao?"

Từ Nguyệt nhìn chăm chú đối phương, chậm rãi lắc đầu. Nàng sau khi tỉnh dậy, toàn tâm ở yêu lang trên người, cái nào có cơ hội thường thức tinh đồ?

Nàng trầm ngâm chốc lát, nói: "Đã như vậy, vậy chúng ta sau khi trở về xác nhận một tý. . ."

Nếu như lão công không nhìn lầm, vậy thì có vấn đề, hơn nữa là vấn đề lớn.

Vương Dật gạt gù, hắn cảm giác, chính mình trong cõi u minh hảo như phát hiện một cái ghê gớm đại bí.

1 phân nhiều chung sau, bọn hắn về đến mới bắt đầu nơi.

"Lão công. . ."

Tiểu loli duyên dáng gọi to một tiếng, chạy đến phụ cận, nhân thể dò ra cặp kia tay nhỏ.

Vương Dật vui vẻ đem đại phụ ôm lấy, mỉm cười nói: "Xin lỗi, lão bà, để cho các người đợi lâu. . ."

"Cái gì a?"

Tiểu loli kê kê yêu kiều: "Bỏ cung cảm giác, lão công chỉ đi rồi thời gian đốt một nén hương đây. . ."

"Ha ha. . ."

Vương Dật nở nụ cười, giơ tay lên đến, yêu thương quất dưới đối phương tiêm tiểu mũi ngọc tinh xảo.

"Thiết. . ."

Từ Nguyệt được 'Chôn cũ' ảnh hưởng, trong lòng này sợi tiểu tính tình vẫn chưa hoàn toàn đánh tan a, nghe vậy không khỏi khẽ hừ một tiếng.

"Hả?"

Tiểu loli nhất thời phát hiện, hai con mắt nhắm lại, nhìn về phía đối phương: "Nhị muội, người cái gì cái tình huống?"

"A?"

Từ Nguyệt đột nhiên thức tỉnh, cuống quýt buông xuống mặt cười, thấp giọng nói: "Đại tỷ, ta không có chuyện gì. . ."

Tiểu loli tế quan sát kỹ chốc lát, không nhìn ra cái gì đến, liền thoải mái.

Nàng nghiêm mặt, nói: "Lão công, chúng ta đi thôi. . ."

"Ừm!"

Vương Dật gạt gù.

Lập tức, Thẩm Băng xé ra một góc hư không, Vương Dật cùng tam cung một thị tiến vào trong thông đạo.

Trong thời gian ngắn ánh sáng lưu chuyển sau.

Năm người đi tới một chỗ thê lương thê giới.

Nơi này khắp nơi hoàn toàn trắng xoá,

Trừ này liền lại không cái khác.

Hư không âm phong như đao, lạnh lẽo thấu xương, tràn ngập vô tận thê lương . .

Cũng may, Vương Dật có thể chịu đựng này cổ băng hàn.

"Là nơi này "

Tiểu loli khẽ nói, tay trái ôm lấy lão công cô, tay phải giờ lên, chỉ ở tiết, thôi diễn vô thượng cần khôn.

'Ô ô ô '

Đột nhiên, phương xa xuất hiện kinh sợ tiếng gào, nghe vào rất là âm u khủng bố

Mọi người đồng thời nhìn lại, đã thấy mấy trăm mét ngoại, xuất hiện vô số bóng trắng, chúng nó đập tuyết mà hành, hướng này phương vọt tới, tốc độ rất nhanh.

"Đại tỷ, là lục cấp yêu thú Băng Linh "

Thảm Băng nhẹ giọng nói.

"Đưa chúng nó đuổi rồi."

Tiểu loli chính chuyên tâm thôi diễn, thuận miệng nói.

Thảm Băng gật đầu, lập tức lấy ra tay ngọc, lòng bàn tay hướng về thiên.

'Rầm rầm '

Nhất thời, một toà mấy ngàn mét vô thượng núi thần đột nhiên xuất hiện.

Sau một khắc

'Ầm ầm '

Một đạo đỉnh tai nhức óc nổ vang xuất hiện , đại địa bỗng nhiên chấn động lên.

Phía trên đường chân trời, xuất hiện một toà vĩ đại phong châu, những cái kia tiếng gào tùy theo ngừng.

Thảm Băng thu hồi tay ngọc, nhìn về phía đại phụ.

"Đáng ghét "

Nhưng không nghĩ, tiểu loli bỗng nhiên thối máng một tiếng, cảm giận nói: "Không hổ là tam đại cấm địa một trong, lại có 'Càn Cửu Cung' đại trận "

Mọi người dồn dập sững sờ.

"Đại tỷ, ngươi xác định là này loại trận pháp?"

Từ Nguyệt ngưng tiếng nói.

"Chính xác trăm phần trăm "

Tiểu loli gật gù, nhìn về phía đối phương: "Nhị muội, bằng vào ta thực lực bây giờ, như phá vỡ này Thượng Cổ Thần trận, cần ba canh giờ "

"Muội muội rõ ràng "

Hai cung rất thông tuệ, nhất thời biết được đại phụ ý đồ, trực tiếp giờ lên tay ngọc, tiến hành thôi diễn.

Ước nửa giờ sau

"Tìm tới 'Chủ cung' vị trí "

Từ Nguyệt khẽ nói, lập tức cánh tay ngọc vung lên.

'Tê rồi '

Hư không lần thứ hai bị xé ra một góc.

Mấy phút sau, mọi người tiến vào một cái thần bí không gian.

Nơi này một mảnh u ám, mà trong hư không, tắc ô điểm vô số quang điểm, như đom đóm giống như vậy, thê mỹ tuyệt luân.

Mọi người dồn dập dương thủ, tế quan sát kỹ.

Xác thực rất đẹp.

"Đại tỷ, phía trước có gì đó quái lạ "

Từ Nguyệt là nửa bước Thiên đế, đầu tiên phát hiện càn khôn.

Tiểu loli gật gật đầu.

Lập tức, mọi người hướng phía trước đi đến.

Tiến lên trong, Triệu Úc Trúc liên tục nhìn lên Vương Dật.

Bởi cung đình thông gia quan hệ, đối phương chính là chính mình nam nhân, tuy rằng nàng đối với Hỗn Độn Thiên đế ấn tượng không được, có thể hiện tại vãn đã đóng thuyền, không cách nào lại thay đổi .

Vì lẽ đó, này nơi để nữ phải cố gắng quan sát một phen.

Theo thời gian dời đổi, quang điểm càng ngày càng nhiều, hư không cũng càng sáng sửa .

Dần dần, một cái thần bí cảnh tượng, xuất hiện ở trước mắt mọi người.

"Đây là cái gì?"

Tiểu loli đôi mi thanh tú vừa nhú, lẩm bầm khê nói.

Nàng nhìn ra bất phàm.

"Hả?"

Đột nhiên, Vương Dật đứng lại , nhìn chăm chú phía trước tình cảnh, hai mắt vượt trùng càng lớn, trong lòng khiếp sợ tột đỉnh.

Chúng nữ không khỏi ngẩn ngơ, theo dừng lại, dồn dập nhìn về phía đối phương.

"Lão công, làm sao ?"

Tiểu loli mờ mịt mở miệng.

Vương Dật giơ tay lên đến, chỉ hướng về phía trước, há miệng, nhưng cái gì cũng không nói ra được.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 607: Viễn cổ hô hoán (7)

Bức tranh quá mức không thể tưởng tượng nổi .

P phía trước mấy chục mét nơi, ánh bạc nhào sóc, xuất hiện tầng lớn bông tuyết.

Mà bông tuyết bên trong, tắc chìm nổi bảy bóng người.

Bọn hấn vị trí chột cao chột thấp, cách xa nhau có phương, sở tạo thành đồ án, chính là —— Bắc Đẩu Thất Tinh.

Mà bảy người sau lưng, nhưng là một mặt to lớn thanh đồng Huyền Môn.

"Ừng ục "

Vương Dật gian nan nuốt nước bọt, trong lòng sóng lớn mãnh liệt, sóng lớn ngập trời.

Bức tranh này quyền. . . Giống như đã từng quen biết.

Cửu châu hội vũ thi, cùng Đoạn Thiếu Vũ đánh xong sau, mình làm một cái giấc mơ kỳ quái:

"Vô số cổ nhân hướng một viên to lớn thanh đồng cổ thụ quý lạ, trong miệng ghi nhớ: Vĩnh hằng, trường tồn.

Bảy đạo vĩ đại bóng người hiện Bắc Đẩu vị trí, hư không chìm nổi."

Tình cảnh nơi này, cùng cái kia mộng cảnh kinh người tương tự.

Không sai!

Này tuy là thanh đồng cự môn, có thể mặt trên hoa văn, cùng cổ thụ biểu thể giống nhau như đúc.

Chuyện này. . . Đây rốt cuộc là. . .

"Lão công, người làm sao ?"

Tiểu loli thấy hấn vẻ mặt hốt hoảng, sáu hồn vô chủ, nhất thời lo lắng không thôi, lo lắng hỏi.

Vương Dật thân thể chấn động, tỉnh táo lại, quay đầu nhìn về phía đại phụ.

Tiểu loli sâu sắc cùng hấn đối diện, mâu trong tràn đầy lo lắng.

Chốc lát sau. . .

"Hô. . ."

Vương Dật tầng tầng thở ra một hơi, đè xuống trong lòng gợn sóng, nói: "Ta không có chuyện gì, chúng ta đã qua đi. . ."

Hấn biết, chính mình chạm được một cái vụn cổ bí ẩn.

Tiểu loli té quan sát kỹ một lúc, không phát hiện vấn đề, liền nhẹ nhàng gạt đầu.

Mọi người tiếp tục tiến lên.

Kính người bức tranh, càng ngày càng rõ ràng.

"Sự tôn!"

Đột nhiên, tiểu loli hét lên một tiếng, thoát ly lão công ôm ấp, thân thể yêu kiều hư không tung bay đi, bay đến Bắc Đẩu 'Thiên Tuyên' vị trí.

Nàng đối diện, bông tuyết bên trong.

Một đạo tuyết thể thiên ảnh, hậu thế vĩnh cách.

Đây là một cái kỳ ảo xuất trần nữ tử, tóc đen như thác nước, mi mục như họa, khuynh quốc khuynh thành.

Nàng đôi mắt đẹp đóng chặt, phấn môi vì vì mở ra, hai tay tự nhiên buông xuống ở bên hông hai bên, như là ngủ.

Này nữ, chính là Hồng Linh mất tích đã lâu Phượng Hoàng Cốc chủ —— Lam Như Tâm.

"Sự tôn. . ."

Tiểu loli hai tay án ở băng mặt ngoài thân thể, sâu sắc ngó nhìn bên trong thiên ảnh, nghẹn ngào liên tục: "Ngài đương thật sự ở nơi này, đương thật sự ở nơi này. Xin lỗi, Phi Yên tới chậm, ô. . ."

Thanh lệ liên tục lăn xuống, y nhân tiểu tụy.

Năm đó, Lam Như Tâm sau khi mất tích, Sư Phi Yên như điên rồi như thế tìm kiếm khắp nơi, nhưng đáng tiếc hết thảy đều chỉ là phí công. .

Hiện tại, cuối cùng nhìn thấy phương tung, làm cho nàng làm sao không luyến luyến lê hoa lệ?

Dạ vị vương đầy sao lạc mẫn khuông, thập một đoạn nhu nhược ánh sáng.

Bây giờ, Thiên Nguyệt tiên tử là Thái Thượng cảnh Thần vương, lại có yêu lang làm bạn. Đáng tiếc, ngài không cách nào tới chứng kiến. . .

Mặc cho, áo hồng theo gió phiêu lãng.

Cùng lúc đó.

"Đương thực sự là nàng. . ."

Vương Dật nói nhỏ, lập tức nghiêng mặt đi, quan sát mặt khác sáu bóng người.

Tinh nơi trên, bao quát Lam Như Tâm ở bên trong, tổng cộng tam nam tứ nữ, bọn hắn đều rất trẻ trung, bình quân tuổi tác sẽ không vượt quá hai mươi lăm.

Những này người, ở năm đó tất nhiên là tuyệt đại thiên kiều, độc lĩnh một phương phong tao.

Nhưng bọn họ vì sao xuất hiện ở đây?

"Là Long Nữ A Ngưng?"

Thảm Băng bỗng nhiên thở nhẹ một tiếng, nhìn chằm chằm không chớp mắt nhìn chằm chằm 'Điều Quang' vị trí, mặt cười hiện lên vẻ kinh sợ.

Đó là một cái 20 đến tuổi thiếu nữ, trên người mặc áo giáp màu xanh, trên đỉnh đầu, dĩ nhiên mọc ra hai viên ngón tay dài ngắn sừng rồng.

Hai con mắt của nàng là mở, nhưng rất trống vắng, không có một con đường sống.

Mà nàng một cánh tay ngọc, lăng không hướng về trước, tựa hồ muốn muốn nắm cái gì.

Từ Nguyệt nghe tiếng nhìn về phía này lý, giật mình nói: "Tam muội, ngươi dám khẳng định?"

Thảm Băng gật gù, trầm giọng nói: "Ta sư bá từng gặp nàng một mặt, liền đêm không thể chợp mắt, trong phòng tất cả đều là chân dung của nàng, vì lẽ đó không thể nhận sai. . ."

Từ Nguyệt giương lên mặt cười, lẩm bẩm nói: "Nguyên lai nàng chính là A Ngưng, đại lục đệ nhất nữ thiên kiều, trên người chịu Tổ Long huyết thống, duy nhất có vọng vượt qua Thái Thượng cực cảnh thiên cổ kỳ tài. . ."

Nguyên lai, Từ Nguyệt lúc còn rất nhỏ, A Ngưng liền kinh diễm toàn bộ Hồng Linh đại lục, nàng còn từng là đối phương fans đây.

Vương Dật nhìn 'Đóng băng' trong A Ngưng một chút, liền dời ánh mắt, nhìn về phía Bắc Đầu 'Thiên Quyên' chủ vị.

Này lý có một đạo bạch y thiên ảnh.

Nàng nhắm mắt, khe vuốt cằm, trắng nõn trên trán, điểm có một cây hoa sen vàng.

Thiên ảnh tay rất thon dài, hoàn mỹ không một tí vết.

Tay phải nắm giữ một vật, làm màu vàng cầm thư, mặt trên tả có ba cái chữ cổ.

"Lão bà, ba chữ kia đọc cái gì?"

Vương Dật nhìn về phía hai cung.

Từ Nguyệt nghe tiếng nhìn lại, nhưng là ngần ngại, nam tiếng nói: "Diễm Thần lục? Đó là cái gì?"

Đúng vào lúc này.

"Hô. . . Hô. . ."

Trong hư không tiểu loli thở hỗn hển mấy cái tiểu khí thô, một tay đỡ băng thể, xoay người: "Triệu Thiên thị. . ."

Triệu Úc Trúc thân thể yếu kiều run lên, vội vàng hành hậu cung lễ nghi: "Muội muội ở. . ."

Tiểu loli tay ngọc vung lên: "Lấy ra 'Mặc Nguyệt ấn', cắt ra tầng này thiên băng."

"Cái gì?"

Triệu Úc Trúc nhất thời sững sốt .

Nàng băng tuyết thông tuệ, trong nháy mắt nghĩ đến, đại phụ mang chính mình tới đây, mà không cho đại nương biết được, hóa ra là để cho mình 'Bán cu li' .

"Chờ đã "

Từ Nguyệt kéo lại Triệu Úc Trúc, nhìn về phía đại phụ: "Đại tỷ, trước tiên không nên động thủ. "

"Hả?"

Tiểu loli ngẩn ngơ, mờ mịt hỏi: "Tại sao?"

Từ Nguyệt nhìn trước mặt bông tuyết, mặt cười vô cùng lo lắng: "Đây là một đạo vô thượng phong ấn, như thiên băng phá hủy, rất có thể sẽ nhượng bình phong biến mất. Đại tỷ, suy nghĩ thêm biện pháp khác "

"Ta đương nhiên biết đây là phong ấn."

Tiểu loli quay lại mặt cười, nhìn chăm chú đóng băng trong phương hoa, run giọng nói: "Nhưng ta không muốn để cho sư tôn ở bên trong đợi lâu, một khắc cũng không "

"Đại tỷ, chúng ta tuyệt đối không thể manh động "

Từ Nguyệt cuống lên, nàng cảm giác, như bình phong phá hủy, nhất định sẽ xuất đại sự.

"Hào rồi!"

Tiểu loli đánh gãy đối phương, nhìn về phía Triệu Úc Trúc: "Triệu Thiên thị, động thủ "

Triệu Úc Trúc mím môi phẫn nộ, nhìn một chút đại phụ, lại xem xét nhìn hai cung, mặt cười một trận tiểu làm khó dễ.

Đại nương luôn mãi căn dặn, tuyệt không thể đắc tội năm vị nguyên phối, bây giờ các nàng mỗi người phát biểu ý kiến của mình, này nơi để nữ, thật sự không biết nên làm thế nào cho phải .

Tiểu loli tiểu mặt trầm xuống, nói: "Từ phó cung, buông ra Triệu Thiên thị "

Từ Nguyệt dùng sức cắn cặp môi thỏm: "Đại tỷ, cân nhắc a "

Tiểu loli mặt cười càng trầm, gần từng chữ: "Bốn cung nhượng ngươi buông ra "

Từ Nguyệt thân thể yếu kiều run lên, cuối cùng không dám đi làm trái, phẫn nộ buông ra tay ngọc.

Triệu Úc Trúc cái nào còn dám trì hoãn? Thân thể yếu kiều nhẹ nhàng chấn động.

'Hồng '

Trong phút chốc, một luồng hắc mang từ trên người nàng phun phát ra.

Triệu Úc Trúc cái trán hoa văn, bắt đầu giấy dựa kịch liệt lên, rất sống động.

'Xi '

Đột nhiên, một vòng to lớn hắc nguyệt đột nhiên bay lên, ở sau lưng nàng chìm nổi.

Hắc nguyệt đường kính gần như 2 mét, tràn ngập hủy diệt khí tức.

Vương Dật biết vậy nên tê cả da đầu, hắc cảm giác, chính mình như bị này hắc nguyệt bổ trúng, chắc chắn phải chết.

Đây là một cái đại khủng bố.

"Rất tốt!"

Tiểu loli thân thể yếu kiều tung bay, tránh ra vị trí, nói: "Động thủ "

"Phải!"

Triệu Úc Trúc nhìn hai cung một chút, lại trộm đạo xem xét nhìn Vương Dật, giơ lên tay ngọc, lẳng không ấn nhẹ.

'Vù '

Hắc nguyệt rung động, sắp phá không mà đi.

"Trụ dừng tay a "

Đột nhiên, một đạo như có như không hô hoán, thăm thăm bay lên, vang vọng ở trong hư không.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 608: Viễn cổ hô hoán (hạ)

Âm thanh rất mãnh mai, tựa hồ dùng hết hết thủy khí lực.

Mọi người đầu tiên là ngẩn ngơ, thể nhưng sắc mặt đại biến.

Tiểu loli trong nháy mắt xông về lão công phụ cận, ôm lấy đối phương eo người, nghiêng đi mặt cười, ngóng nhìn hư không, khẽ kêu nói: "Ai?"

Từ Nguyệt mấy nữ cũng là nhìn chung quanh, mặt cười vô cùng lo lắng.

Lấy thực lực của các nàng, càng không nhận ra được âm thanh đầu nguồn.

Ngẩn ngui yên tĩnh qua đi

"Xin mời rời đi "

Âm thanh lần thứ hai bay lên, so với vừa nãy càng thêm vô lực .

Tiểu loli mặt hướng hư không, đôi mắt đẹp nhắm lại: "Bốn cung hỏi lần nữa, người đến cùng là ai "

Nàng mặt cười không có một gợn sóng, phương tâm nhưng khiếp sợ tột đỉnh.

"Lão bà "

Đột nhiên, Vương Dật tay trái khẽ vuốt đối phương vai đẹp, tay phải chỉ hư không: "Xem này lý "

Chúng nữ nghe tiếng, nhân thể nhìn lại.

Sau một khắc, các nàng kinh ngạc đến ngây người .

Đã thấy, Bắc Đẩu 'Thiên Quyền' chủ vị, cầm trong tay 'Điểm Thần lục' cô gái mặc áo trắng, đôi mắt đẹp nửa khép nửa mở, một vòng kim bàn ở sau lưng như ẩn như hiện.

Nàng tựa hồ muốn hoàn toàn mở, nhưng là hữu tâm vô lực.

"Xin nhờ . . ."

Hoán tiếng lần thứ ba bay lên, tràn ngập vô tận. . . Bi vọng.

Tiểu loli buông ra lão công, chính quá thân thể, sắc sắc nhìn chăm chú cô gái mặc áo trắng, giơ lên tay ngọc, thôi diễn vô thượng càn khôn. . .

Mấy qua đi. . .

"Cái gì?"

Nàng mặt cười lại biến hoá: "Không thể đo lường?"

Chính mình nhưng là Thái Thượng tăng tám cường giả, năng lực thôi diễn thiên địa tạo hóa, khám vô thượng càn khôn, bây giờ nhưng chếch không xuất đối phương căn bản.

Tại sao?

Từ Nguyệt nhìn đại phụ một chút, do dự chốc lát, tiến lên một bước, mặt hướng cô gái mặc áo trắng, hai tay bình phù hợp trước ngực, kính cẩn nói: "Hỗn Độn hậu cung Từ Nguyệt, xin ra mắt tiên bối. . ."

Cô gái mặc áo trắng không có phản ứng, cũng không lại phát ra âm thanh.

Từ Nguyệt tiếp tục nói: "Chúng ta tới đây cũng không ác ý, còn xin tiên bối yên tâm."

Nàng sau khi nói xong, hư không vắng lặng mấy, âm thanh thứ bốn thăm thẳm bay lên: "Thần ấn. . . Vạn không thể phá vỡ, bằng không. . . Này bị cắt ra giới, đem sẽ phải chịu. . . Tập kích, sinh linh. . . Đều vong. . ."

Từ Nguyệt đôi mi thanh tú vừa nhú.

Nàng chân tâm không rõ ràng, 'Cắt ra giới' là có ý gì.

Mà tập kích. . .

"Tiên bối nhưng là nói ác linh, hay là Minh Nhân?"

Từ Nguyệt thấp giọng hỏi.

Âm thanh không lại xuất hiện, mà cô gái mặc áo trắng, tựa hồ dùng hết sở có sức lực, khép lại đôi tròng mắt kia.

Sau lưng nàng kim bản, cũng chậm chậm tiêu tan.

Từ Nguyệt thấy sau, mím mím cặp môi thơm, nhìn về phía đại phụ: "Đại tỷ. . ."

"Không nên nói nữa rồi!"

Tiểu loli tay ngọc vung lên, nhìn chăm chú bông tuyết trong cô gái mặc áo trắng, không thể nghi ngờ nói: "Ngày hôm nay, ta nhất định phải mang đi sư tôn. . ."

"Ai. . ."

Âm thanh thứ năm, tùy theo xuất hiện.

Đó là một tiếng thờ dài, sâu sắc. . .

Sau đó, cô gái mặc áo trắng khoe mắt, trượt xuống hai đạo thanh lệ.

"Vù. . ."

Phía kia bông tuyết nhất thời phát sinh ra biến hóa, biểu thể phát quang, cái trong có pháp tắc lưu chuyển, tuần tuần không thôi.

Này biến số quá kinh người, mọi người lần thứ ba biến sắc.

"Nước mắt liền có thể ảnh hưởng cấp mười thiên băng pháp tắc, bức này vĩ lực. . ."

Từ Nguyệt lúc này chuyển qua mặt cười, hô: "Đại tỷ, nàng là. . . Thiên đế. . ."

Tiểu loli mặt cười lúc sáng lúc tối, nàng đương nhiên nhìn ra, bông tuyết trong nữ tử, thần uy thông thiên triệt địa, tuyệt đối có thể cùng Hỗn Độn Thiên đế sánh vai.

Cực cấp chi hàn trong, dĩ nhiên phong lại một vị vô thượng tồn tại? Này nếu như truyền đi, tất nhiên sẽ khiến cho chấn động mạnh.

Vân vân. . .

Ở sư tôn đời kia, Hồng Linh cũng không Thiên đế, sao. . .

Lẽ nào, nàng là đến từ. . . Ở đâu?

Từ Nguyệt thấy đại phụ mặt cười âm tình bất định, tiếp tục nói: "Này thanh đồng phía sau cửa, nhất định có chúng ta không cách nào ngăn cản đồ vật. Bằng không, vị tiền bối này sẽ không lấy thân đức ra phong ấn. . ."

"Ta biết ta biết. . ."

Tiểu loli nghe được tâm loạn như ma, nàng biết việc này không được, hay là liên lụy đến kim cổ bí ấn.

Có thể. . . Có thể chính mình có thể nào coi sư tôn ở không để ý?

"Lão bà. . ."

Đúng vào lúc này, Vương Dật bỗng nhiên mở miệng: "Ta ngược lại thật ra có một cái biện pháp."

Chúng nữ nhất thời sửng sò.

Tiểu loli vội vàng nói: "Lão công nói mau. . ."

Vương Dật nghiêng đi gương mặt tuấn tú,

Nhìn chăm chú 'Thiên Tuyên' nơi: "Lam sư hiện tại tu vi bao nhiêu?"

Tiểu loli nhìn về phía sư tôn, quan sát chốc lát, nói: "Thái Thượng tăng ba, cùng mất tích thì như thế. Xem ra, nhiều năm như vậy nàng vẫn bị phong ở đây, không có tiến thêm. . ."

"Thái Thượng tăng ba. . ."

Vương Dật trầm ngâm, sau đó nói xuất ý nghĩ.

Nguyên lai, hần nghĩ tới rồi Đại Thánh thuật phân thân, quy tắc này bí pháp lấy ra phân thân, có thể nắm giữ bản tôn năm một trong hai thực lực.

Từ Nguyệt tu vi cao nhất, nếu nàng nắm giữ cái trong pháp tắc, nói không chắc có thể lấy ra một bộ cùng Lam Như Tâm thực lực tương đương phân thân.

Chúng nữ nghe xong, đôi mắt đẹp đột nhiên trũng lên.

"Lão công dĩ nhiên có Đại Thánh cái thể bảo thuật?"

Tiểu loli kinh hô.

"Ha ha. . ."

Vương mẫu người cười rất xấu hổ, hần cũng không phải là có ý ẩn giấu, chân tâm là chưa kịp nói với các nàng đây.

Ngẩn ngừ sau khi hết khiếp sợ.

"Không được. . ."

Tiểu loli mặt cười một khổ: "Hai mảnh đại lục pháp thì lại khác, tỷ muội chúng ta căn bản là không có cách tu tập Trung Nguyên thuật, 'Đằng vân quyết' chính là ví dụ rất tốt. . ."

Nguyên lai, các nàng được này thuật sau, từng trong bóng tối tu luyện qua, kết quả là phí công.

"Cái gì?"

Vương mẫu người nhất thời mòng ép.

Hần chân tâm không nghĩ đến điểm này.

"Đại tỷ, ta có biện pháp. . ."

Từ Nguyệt mộ nhiên xoay người, nhìn chăm chú bông tuyết, chậm rãi nói.

Nàng kinh lão công nhắc nhở, nghĩ đến một pháp.

"Hả?"

Tiểu loli ngẩn ngơ, nhìn về phía đối phương: "Nhị muội? Ngươi. . ."

Từ Nguyệt nhìn chăm chăm không chớp mắt, gần từng chữ: "Ta lấy ra một bộ hóa thân, truyền vào tinh huyết, mãi đến tận Thái Thượng tầng ba, dùng nó để thay thế lam sư "

"Cái gì?"

Đại phụ tam cung kinh ngạc đến ngây người , mà một bên Triệu Úc Trúc lại có một ít mờ mịt.

Vương Dật nhưng cảm giác không có gì.

Nhưng hắn cũng không biết, truyền vào tinh huyết muốn trả giá cỡ nào đánh đổi.

"Không được!"

Tiểu loli tuy nhớ tới sư tôn, giờ khắc này nhưng cái thứ nhất không đồng ý: "Nhị muội, người trải qua bước ra bước đi kia, như không duyên có mất đi tinh huyết, tu vi rất khả năng lùi lại, mà cuối cùng này bước "

"Đại tỷ "

Từ Nguyệt nghiêng đi mặt cười, mỉm cười cười khẽ: "Như có thể cứu ra lam sư, như thế nào không duyên có mất đi? Đây là chúng ta biện pháp duy nhất "

Tiểu loli sâu sắc nhìn chăm chú hai cung, cặp môi thom há hốc liên hồi, nhưng cái gì cũng không nói ra được.

Dần dần, nàng mỹ lệ mắt to sưng mù mờ lung, hai đạo thanh lệ theo hương quai hàm chậm rãi chảy xuống

"Nhị muội, ô "

Đại phụ khóc.

"Đại tỷ, người là hậu cung chi chủ, đừng động một chút là rơi lệ, cũng không sợ bọn tỷ muội chuyện cười "

Từ Nguyệt giận một câu, thế nhưng quay lại mặt cười, chậm rãi giờ lên tay ngọc, ở trước ngực đan điểm lục hợp, chức xuất một cái cổ ấn.

Vào giờ phút này, Vương mẫu người hoàn toàn mộng ép.

Không phải là chút tinh huyết sao? Sao làm cùng sinh lý từ biệt tự ?

Kẻ này làm sao biết, tu vi càng cao, tinh huyết càng trở nên quý giá.

Hắn thu phục 'Tề Thiên chiến giáp' thì, sở tiêu hao tinh huyết, theo cảnh giới đột phá, sẽ tự động bù về.

Có thể Từ Nguyệt tắc không phải vậy, nàng là nửa bước Thiên đế, mỗi một giọt đều là bảo huyết. Hao tổn sau muốn khôi phục, thực sự quá khó .

Hơn một phút đồng hồ sau.

Từ Nguyệt kết xong cổ ấn, hai tay hợp lại.

'Hồng '

Trong phút chốc, trên người nàng bùng nổ ra óng ánh hào quang, một bóng người mờ ảo, xuất hiện ở năm mét ở ngoài.

"Không nên. . ."

Đột nhiên, hoán tiếng lại xuất hiện , tràn ngập đại bi: "Trời xanh. . . Đã vong, cánh cửa này. . . Là cuối cùng. . . Hi vọng, tuyệt không thể có sơ xuất. . ."

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 609: Mang ngài về gia

Từ Nguyệt trầm ngâm chốc lát, kiên định nói: "Tiền bối, xin tin tưởng chúng ta. . ."

"Xin tin tưởng chúng ta. . ."

Tiểu loli cũng hướng về cô gái mặc áo trắng thi thân hành lễ.

"Đáng ghét. . ."

Thăm thẳm tiếng, tràn ngập sự không cam lòng: "Thời gian hạt tang, dư cùng như đều vong. . ."

"Đắc tội rồi. . ."

Tiểu loli làm bộ không nghe, đột nhiên nghiêng đi mặt cười: "Triệu Thiên thị, động thủ!"

Triệu Úc Trúc bỗng nhiên điểm thủ, tay ngọc hướng lên trên sáng ngời.

'Xi'

Hắc nguyệt phóng lên trời, trong nháy mắt đi đến 'Thiên Tuyên' vị trí.

'Sát sát sát. . .'

'Mặc Nguyệt ấn' cao tốc xoay tròn, điên cuồng cắt chém bông tuyết biểu thể.

Trong phút chốc, ánh bạc nhào sóc, tinh tiết đầy trời. . .

Này thuật không hổ là 'Phá Hoàng' bản mệnh thần thông, không tới 10 giây, hắc nguyệt liền đi vào băng bên ngoài thân tầng.

Đây chính là cấp mười thiên băng, chính là Thái Thượng cửu trùng thiên cường giả, cũng khó có thể lay động mây may.

Triệu Úc Trúc thân thể yếu đuối run rẩy không ngừng, nằng nặng cắn chặt răng bạc, liều mạng đi làm. . .

Bên cạnh Vương mẫu người nhìn ra hải hùng khiếp vía, thâm nghĩ này thuật ghê gớm, thế nhưng con mắt hơi chuyển động, sâu sắc nhìn chăm chú đối phương, ý thức dẫn dắt trong cơ thể khí tức xoay ngược chiều.

Cỡ này thời khắc máu chốt, kẻ này dĩ nhiên nổi lên lòng tham, muốn phục chế hắc Nguyệt thần thông.

Sau một khắc. . .

'Oành. . .'

Đột nhiên, một tiếng vang trầm thấp xuất hiện .

Vương Dật biết vậy nên sau não đau đớn sắp nứt, phảng phất đã trúng một cái Thượng Cổ ám côn, mắt tối sầm lại, thông thể bất ổn dưới, bạch bạch bạch liên lùi mấy bước.

Cùng lúc đó.

"A? ? ?"

Triệu Úc Trúc thất thanh duyên dáng gọi to, 'Phù phù' một tiếng ngồi ngã xuống đất, phương xa 'Mặc Nguyệt ấn' cũng đột nhiên tiêu tan, hóa làm một luồng hắc mang, chỉ chứa có vô tận băng tiết ở hư không Tiêu Tiêu mà rơi.

Nàng thân thể vì chếch, khẽ vượt bị va đầu địa phương, vung lên mặt cười, nhìn về phía Vương Dật, vừa xấu hổ vừa tức giận hỏi: "Ngươi. . . Ngươi làm cái gì?"

Các tiên nữ cũng là kinh ngạc đến ngây người .

Tiểu loli nhìn về phía lão công, mờ mịt mở miệng: "Lão công, ngươi ở. . . Làm gì a?"

Vương mẫu người chỉ cảm thấy một trận mê muội, hoãn đến nửa ngày mới về quá muộn đến, nghe tiếng nhìn về phía đại phụ, một mặt mộng bức: "Ta thấy này hắc nguyệt rất lợi hại, vì lẽ đó liền. . . , nhưng ai biết. . ."

"Hỗn Độn thể chất là không cách nào phục chế 'Phá Hoàng' thần thông, lão công làm sao đã quên?"

Tiểu loli chu cái miệng nhỏ cắn giận nói.

Vương mẫu người cười gượng mấy lần, gương mặt tuần tú một trận toả nhiệt, cảm thấy đặc biệt ngượng.

Tiểu loli đi đến Triệu Úc Trúc phụ cận, đưa nàng nâng dậy, vuốt lên đôi phương nhãn nheo quần áo, nói: "Trúc nhi, có thể không lần thứ hai ngưng ấn?"

"Ta thử một lần. . ."

Triệu Úc Trúc bao hàm sân ý liếc mắt nhìn Vương Dật, thân thể yêu kiều rung động, lần thứ hai triển khai vô thượng thần thông.

Vương Dật trong lòng có chút phiền muộn, nghiêng người sang đi, nhìn về phía Từ Nguyệt.

Vào giờ phút này.

Một thế bạch y mặt cười hơi thấy trắng bệch, đối diện này sợi Hóa Thần, đường viền càng ngày càng rõ ràng .

Thập nhiều diệu sau, nàng giơ lên tay ngọc, đem óng ánh ngón cái để xuống bên môi, dùng sức một cắn.

'Xi'

Một giọt đỏ tươi, đột nhiên hiện lên.

Huyết châu tràn ra sau, vẫn chưa chảy xuống, mà là bàn ở chỉ, rung động nhẹ nhẹ, mặt trên lưu chuyển một luồng thần bí hào quang.

Đây là Thiên đế bảo huyết, ẩn chứa đại đạo pháp tắc, làm thế gian đại được.

"Cần thiên khôn địa, Hỗn Nguyên giáng trần. . ."

Từ Nguyệt khẽ nói, tay ngọc hư không vung họa, phác họa ra một cái cổ ấn, thế nhưng hướng về trước đẩy một cái.

'Vù. . .'

Huyết châu thoát ly ngón cái, hư không vượt qua, trong nháy mắt đi vào hóa thân trái tim chỗ.

'Hồng. . .'

Hóa thân rung động, ngũ quan dần dần tái hiện ra.

"Chân thần tàng tẩm? Còn chưa đủ. . ."

Từ Nguyệt trong nháy mắt làm ra phán đoán, lần thứ hai ngưng luyện xuất một giọt bảo huyết, đạn hướng hóa thân.

Mà nàng mặt cười, cũng càng trắng bệch hơn , cái trán dấu ấn bắt đầu làm nhạt.

'Sát sát sát. . .'

Phía trước hư không, lần thứ hai bay lên cắt chém tiếng.

Mấy phút sau. . .

Từ Nguyệt bắn ra đệ ngũ nhỏ bảo huyết sau, hóa thân tu vi, rốt cục đạt đến Thái Thượng tàng ba.

Nàng nở nụ cười, rất vui mừng, cũng rất thỏa mãn. . .

"Đại tỷ, Tam muội, đón lấy. . . Dựa vào các người."

Từ Nguyệt sau khi nói xong, chậm rãi nhắm lại cặp kia thế gian nhất con người xinh đẹp,

Thân thể yêu kiều vô lực ngã về đằng sau.

"Lão bà. . ."

"Nhị muội. . ."

"Nhị tỷ. . ."

Mọi người kinh hãi, Vương Dật một cái bước xa, trong nháy mắt vọt tới y nhân trước mặt, đưa nàng lâu vào trong ngực.

Từ Nguyệt hai con mắt đóng chặt, mặt cười mất đi màu máu, khác người đau lòng không thôi.

Cùng lúc đó, hắc nguyệt cắt chém xuất một cái cao hai mét, khoan 1 mét khối băng, Lam Như Tâm tắc ở vào ở giữa khu vực.

Tiểu loli lớn tiếng hô: "Tam muội. . ."

"Rõ ràng!"

Thảm Băng lấy ra tay ngọc, hư không bắt ấn.

'Ào ào ào. . .'

Một đạo thiên hà đột nhiên hiện lên, hướng phân thân chảy xuôi mà đi, trong nháy mắt đưa nó bao vây, nâng ở hư không.

Tiểu loli thân thể yêu kiều bay lên, vọt tới sư tôn phụ cận, tay nhỏ phản trụ băng thể khe hở, dùng sức vừa kéo.

'Xì xì. . .'

To lớn khối băng, trực tiếp từ bản thể tách ra đi.

Thảm Băng không dám trì hoãn, tay ngọc vung lên, niệm chuyển càn khôn.

'Rầm. . .'

Thiên hà vượt qua, phân thân trực tiếp bị nhảy vào đóng băng rãnh vị trí.

'Kèn kẹt ca. . .'

Đột nhiên, cả tòa bông tuyết phát xuất kinh sợ một hồi âm thanh.

Đã thấy, rãnh quanh thân xuất hiện mấy đạo đại vết rách, rất là nhìn thấy mà giật mình. Bông tuyết biểu thể nổi lên mãnh liệt ánh bạc, nhưng vẫn như cũ không ngừng được thể.

Tiểu loli vội vàng đem khối băng để dưới đất, lần thứ hai bay lên, mặt cười vô cùng lo lắng.

"Cho ta ngưng. . ."

Vào giờ phút này, Thảm Băng kêu quát một tiếng, tay ngọc đột nhiên hợp lại.

'Ba ba. . .'

Thiên Hà Chi Thủy nhất thời động lại, đem phân thân vững vàng niêm phong ở trong rãnh.

'Rắc kèn kẹt. . .'

Đáng sợ chính là, vết nứt vẫn chưa liền như vậy ngừng, chính là có pháp tắc tự chủ tu phục, cũng không làm nên chuyện gì, tiếp tục bát hoang kéo dài.

"Đáng ghét. . ."

Tiểu loli cắn răng, thôi thúc vô thượng thần thông, liều mạng đi ngăn cản.

Nhị nữ thể chất tuy không giống nhau, nhưng nắm giữ đều có thủy hành bản nguyên.

Nhưng là, các nàng nghĩ tới quá đơn giản.

Quy tắc này Thượng Cổ phong ấn, đầu mối nếu phá vỡ, nếu như không có phương pháp chính xác, rất nhanh thì sẽ tan rã.

"Thái Ất phong lôi, quẻ Chấn ở đông. Hồn Thần một trượng, phong duyên dưới đình. . ."

Đột nhiên, Viễn cổ hô hoán lần thứ hai bay lên, tràn ngập vô tận thể lương.

Tiểu loli nhưng trong nháy mắt nghe hiểu, lớn tiếng nói: "Tam muội, dưới đình một trượng vị là then chốt. . ."

Thảm Băng nghe xong, không để ý rãnh, hướng phía dưới ra tay.

Đương hai cổ vĩ lực trùng tới đó thì.

'Oanh. . .'

Cả tòa bông tuyết bùng nổ ra vạn trượng ánh bạc.

Vết nứt lan tràn tứ thế đột nhiên đình chỉ, 'Chúng nó' hơi chậm lại, liền chậm rãi hướng phía sau khép kín.

Đại phụ tam cung song song đại hỉ, liếc mắt nhìn nhau, tiếp tục thôi thúc thần thông.

Hơn mười phút sau. . .

Thượng Cổ phong ấn, rốt cục khôi phục như lúc ban đầu.

"Hô. . ."

Hai vị Nữ thần Vương đồng thời mềm nhũn, song song rơi xuống đất, tay ngọc xuyên ở bên hông, thân thể yếu đuối hơi nghiêng về phía trước, thở gấp tiểu khí thô.

Các nàng đương thực sự là một muốn chết rồi.

Ngấn ngừ nghỉ ngơi qua đi, tiểu loli nghiêng người sang, hướng 'Chủ vị' trong Nữ đế thi thân hành lễ: "Văn bối sở làm tất cả, toàn nhân cứu sư sót ruột, còn xin tiền bối bao dung. . ."

Cô gái mặc áo trắng không có bất kỳ tiếng động, tựa hồ hậu thế vĩnh viễn.

Tiểu loli mím mím môi, nghiêng đi thân thể yếu đuối, đi tới khối băng phía trước, run giọng nói: "Sur tôn, đệ tử này liền mạng ngài về gia. . ."

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 610: Chúng ta gặp?

Đồng lăng tông.

Hồng Linh đại lục cửu phẩm tông môn, ở vào đại lục chính bắc.

Ở xa xôi đã qua, đồng lăng tông chỉ có điều là ngũ phẩm tông môn, gốc gác nông cạn.

Sau đó, nơi này đi ra một vị tuyệt đại Nữ thần Vương, mà nàng phụ quân, càng là cứu vớt toàn bộ đại lục truyền thuyết nhân vật —— Hỗn Độn Thiên đế Dương Lăng Trần.

Đồng Lăng tông gốc gác, tự nhiên nước lên thì thuyền lên.

. . .

Tông môn hậu điện, lăng thiên phòng nhỏ.

Trong sân, trạm có hơn mười tên thanh niên nam nữ, bọn hắn từng cái từng cái ngóng nhìn nơi cửa phòng, trên mặt tràn đầy sự khó hiểu.

Những này người, đều là đệ tử thân truyền, ở Bắc vực có nhất định danh vọng, làm đương đại thiên kiều.

"Tam sư huynh, người không gạt chúng ta chứ? Cổ Nguyệt Lão tổ bởi vì mấy cái cùng chúng ta không chênh lệch nhiều tu sĩ, sớm xuất quan? Đây cũng quá. . ."

Một cái thiếu niên anh tuấn bán tín bán nghi nói.

Chúng thiên kiều nghe xong, đồng thời nhìn về phía một người cao lớn thanh niên.

"Xuyt, nhỏ giọng một chút. . ."

Tam sư huynh kinh hãi, vội vàng che hấn miệng, sợ hãi nói: "Lão tổ cùng Tổng chủ đang ở bên trong, người muốn bị mắng hay sao?"

Thiếu niên ánh mắt chuyển động, nhìn chăm chú đối phương, gương mặt tuần tú đột nhiên một đỏ, nhẹ nhàng 'Àn' một tiếng.

Bên cạnh một cái mạo mỹ thiếu nữ thấy, phương tâm cảm thấy cảm giác khó chịu, 'Thiết' một tiếng, phần nộ nói: "Đại gia đều ở, các người có thể hay không đừng như vậy?"

Còn lại thiên kiều nghe xong, nhất thời lộ ra không tự nhiên về mặt.

Bức tranh một trận lúng túng.

Mấy năm trước, ba tên đệ tử rơi vào một cái 'Kỳ dị' tình tay ba, đặc biệt quái lạ.

Cùng lúc đó, trong sương phòng.

Trong đại sảnh, đứng một cái hoa râu lão tẩu cùng một người đàn ông trung niên.

Hai người đồng thời ngó nhìn Nội Các, vẻ mặt rất hồi hộp.

'Kẹt kẹt. . '

Đột nhiên, phòng cửa bị mở ra, một đạo tử y thiên ảnh chậm rãi đi ra, chính là Thẩm Băng.

Nàng đi tới hai người phụ cận, nhìn về phía lão tẩu, mỉm cười cười khê: "Cổ sư huynh, làm phiền."

"Không dám!"

Lão tẩu hoảng hốt vội nói: "Thần vương đại giá quang lâm, lão phu không có từ xa tiếp đón, kính xin. . ."

Thẩm Băng mỉm cười cặp môi thơm, cường ép nín cười, tay ngọc vung lên: "Người nhượng hấn đi ra ngoài trước."

Lão tẩu nghe xong, hướng nam tử nháy mắt một cái.

Đồng Lăng Tổng chủ thấy, gấp vội vàng khom người xin cáo lui.

Thẩm Băng thấy hấn sau khi rời đi, bỗng nhiên kê kê nở nụ cười: "Người cái 'Cổ miệng rộng', theo ta còn dùng bài này. . ."

Lão tẩu sắc mặt không khỏi một khổ: "Thần vương, ngài. . ."

"Hào rồi!"

Thẩm Băng có chút không kiên nhẫn: "Người ta vốn là đồng môn, cũng đừng chỉnh những này hư."

Lão tẩu nghe xong, do dự chốc lát, cười khổ nói: "Sư muội, người đây là diễn cái nào vừa ra? Làm sao đột nhiên về tông môn? Còn dẫn theo mấy cái đệ tử. . ."

"A?"

Thẩm Băng nhất thời hoa dung thất sắc, vội vàng làm cái cảm khẩu động tác, nghiêng đi mặt cười, cẩn thận nhìn một chút phía sau, hướng đối phương thấp giọng nói: "Người điên rồi?"

"Hà?"

Lão tẩu nhất thời mộng ép: "Sư muội, ta không hiểu. . ."

Thẩm Băng xác định đại phụ không có động tĩnh sau, âm thầm thở phào nhẹ nhõm, gần từng chữ: "Vừa mới cái kia nữ hài, là Đại tỷ —— Sư Phi Yên. . ."

"Cái gì?"

Lão tẩu thông thể chấn động mạnh, miệng há hốc liên hồi, gian nan bỏ ra vài chữ: "Nàng là. . . Thiên Nguyệt Thần vương?"

Thẩm Băng gật gù, tiếp tục nói: "Mà ngắt đi cô gái mặc áo trắng, là ta Nhị tỷ Tử Nguyệt, người đã quên?"

"Cái gì?"

Lão tẩu này cả kinh đương thật không phải chuyện nhỏ, trực tiếp sẽ không động.

"Còn có. . ."

Thảm Băng mím mím môi, mặt cười lộ ra một tia tiêu quái lạ: "Năm ấy, ngươi cùng Vũ sư huynh Ngụy sư huynh ba người suýt chút nữa bị đánh chết, người xuất thủ. . . Còn nhớ rõ không?"

Lão tẩu miệng thẳng thẩn thoải mái, có thể lần này, nhưng cái gì cũng không nói ra được .

Một cái ký ức mãnh vỡ, xuất hiện ở trong đầu của hắn

. . .

"Đi một chút đi, du du du, vô học không buồn phiền. . ."

Một bóng người, khẽ hát xuất Đông Lăng tông môn, đi xuống chân núi, chính là Vương Dật một đời trước.

Hắn rốt cục hoàn thành bảo bối sư tỷ giao phó sự tình, tâm tình cũng không tệ lắm.

"Ngươi đứng lại!"

Đột nhiên, quát to một tiếng đột nhiên xuất hiện, như sấm sét giữa trời quang.

Vương Dật sững sờ, nhân thể xoay người.

Ba cái chàng thanh niên, xuất hiện ở mười mét ở ngoài, từng cái từng cái sắc mặt dữ tợn, khí thế hùng hổ.

Vương Dật quan sát chốc lát, ha ha cười nói: "Người ta đưa đến , các ngươi không cần cảm ơn ta! Hắn là. . ."

"Cái gì?"

"Ai muốn tạ ngươi. . ."

"Muốn chết!"

Ba người nhất thời nổi giận, ngập trời.

Vương Dật hơi nhướng mày, có chút không thoải mái : "Ta không xa vạn dặm đem Thảm Băng đuổi về tông môn, các ngươi có gì mắng ta?"

"Dương Lăng Trần. . ."

Một người thanh niên cắn răng nói: "Băng Nhi sư muội là của ta, ngươi đừng hòng đi chia sẻ. . ."

"Cái gì?"

Một người thanh niên khác nhất thời vừa giận vừa sợ, hướng đối phương rống to: "Sư muội là ta Cổ Nguyệt. . ."

"Các ngươi thối lắm!"

Thứ ba thanh niên thét dài ở thiên: "Là của ta. . ."

Bọn hắn ngược lại trước tiên đánh đã dậy rồi.

"Một đám bệnh thần kinh!"

Vương Dật lăm bắm một câu, xoay người liền phải rời đi.

"Ngươi đứng lại!"

"Hồng. . ."

Ba người nhất thời phát hiện , trực tiếp giương nanh múa vuốt vọt tới.

Vương Dật nhưng cảm phía sau sát khí lăm lăm, lông mày dựng đứng, đột nhiên xoay người lại.

Sau một khắc. . .

'Keng đang loảng xoảng lấy đinh lang. . .'

"Ai u. . ."

"A. . ."

"Đau quá. . ."

Không tới một khắc, ba người liền nằm ngã xuống đất, kêu đau liên tục, nhìn qua đặc biệt khổ rồi.

Mà Vương Dật tắc đứng ở ngoài mấy trượng, một bộ khí định thần nhàn.

'Xì xì xì. . .'

Đúng vào lúc này, tiếng xé gió vang, thập mấy bóng người từ tông môn lao ra, đi tới gần.

Một người trong đó, chính là tử y Tiên tử Thẩm Băng.

Nàng sau khi dừng lại, ngó nhìn trên đất ba người, kinh ngạc đến ngây người .

Vương Dật hướng đến người nhún nhún vai: "Không trách ta, là bọn hán động thủ trước. . ."

Mọi người nghe xong, vẻ mặt tương đương đặc sắc.

Phải đạo, ba người này đều là tông môn đệ tử thân truyền, bây giờ nhưng . .

"Dương Lăng Trần!"

Thẩm Băng đột nhiên mở miệng, thê mỹ mặt cười một mảnh tiêu lo lắng: "Người. . . Có bị thương không. . ."

"Không cần người quan tâm, cáo từ. . ."

Vương Dật quét nàng một chút, khoát tay áo một cái, xoay người rồi đi .

Thẩm Băng ngẩn ngơ, ngó nhìn đôi phương bóng lưng, đôi mắt đẹp càng ngày càng hồng.

. . .

Úc về hôm nay.

"Hán là. . ."

Lão tẩu run giọng liên tục.

Thẩm Băng lần thứ hai gật đầu.

"Không thể. . ."

Lão tẩu sợ hãi nói: "Mười sáu năm trước, Hỗn Độn Thiên đế lấy thân hóa đạo. Hơn nữa, trong cơ thể hán pháp tắc rất quái dị. . ."

Thẩm Băng nhẹ giọng nói: "Thiên đế ở một phương khác tính không chuyển thể , trong cơ thể hán pháp tắc, thuộc về này phiên đại lục. . ."

"Một phương khác tính không?"

Lão tẩu choáng váng, tu vi của hán chỉ có Chân thần tầng bảy, phá tan vị diện đối với hán mà nói, chỉ chúc đầm rồng hang hổ.

'Kẹt kẹt. . .'

Đúng vào lúc này, cửa phòng lần thứ hai bị mở ra, Vương mỗ người đi ra: "Băng Nhi, Phi Yên tìm người tới. . ."

Trầm Quá nhi nhìn về phía lão công: "Ta liền tới đây, Nhị tỷ nàng. . ."

"Trải qua dàn xếp hảo . . ."

Vương mỗ người sờ sờ mũi, nhưng trong lòng có chút khó chịu.

Hán vốn định hầu ở Tử Nguyệt bên người đi chăm sóc, đại phụ nhưng cố ý nhượng hán xuất đến.

Vương Dật cũng không biết, tiểu loli có chính mình làm khó dễ chỗ.

Cấp mười thiên băng vững như thành đồng vách sắt, muôn vạn khó khăn phá hủy. Nàng chuẩn bị đem hết toàn lực, đến lúc đó vĩ lực như không không

chế được, rất có thể có thể thương tổn được lão công.

Còn nữa, phá tan thiên băng thì, tất nhiên hội sản sinh năng lượng ba động khủng bố, Lam Như Tâm quần áo rất khả năng hủy diệt sạch.

Như sư tôn thân thể bị lão công nhìn đi, vậy thì không ra thể thống gì.

Thảm Băng mỉm cười cười khê, di động bước liên tục đi vào, chỉ chừa có một già một trẻ, ở đây lẫn nhau 'Nhìn chăm chú'.

Lão tẩu giờ tay, vừa định hướng hành trình lễ, cũng không biết cái nào căn lão gân đáp sai rồi, do dự chốc lát, thân thể đột nhiên hướng về trước uốn một cái, nói: "Đã lâu không gặp rồi!"

"Hả?"

Vương mẫu người nhất thời sững sờ, vươn tay ra, chỉ trỏ đối phương, vừa chỉ chỉ chính mình: "Lão gia tử, chúng ta. . . Gặp?"

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 611: Phí hoài tháng năm

Lão gia tử?

Cổ Nguyệt Lão tổ da mặt từ một trận co rúm, đương thật bị tức không nhẹ.

Ở xa xôi đã qua, hấn nhập tông môn tu hành thì, linh căn đánh giá làm bát phẩm.

Này liền không được.

Đương nhiên, còn không cách nào cùng chúng ta Bằng Nhi so sánh lẫn nhau, nàng ở mười chín tuổi năm ấy, liền đột phá Thánh vương cảnh, tương đương với Trung Nguyên Phân Thần kỳ, làm cho thanh xuân mãi mãi.

Vì lẽ đó, phẩm cấp cao thể chất cùng Cực phẩm linh căn, hay vẫn là có nhất định chênh lệch.

Cổ Nguyệt bề ngoài tuy rằng già đi, tuy nhiên là Hồng Linh vang dội Chân thần Lão tổ, được vạn chúng kính ngưỡng, bây giờ nhưng. . .

Nhất không thể nhẫn nhịn chính là, đối phương hay vẫn là 'Hấn' chuyển thể.

Nhìn khuôn mặt quen thuộc, đã từng 'Thông khổ' rõ ràng trước mắt, Cổ Nguyệt sớm đã phủ đầy bụi tâm thần, lần thứ hai 'Chạy chồm' lên.

Hấn trùng mắt đối phương, thờ gấp quê mùa khí, thân thể khê run, nét mặt già nua một mảnh tái nhợt.

"Hả?"

Vương mẫu người nhất thời mộng ép, không chỉ có lui về phía sau nửa bước, cẩn thận nói: "Lão gia tử, ngài kích động cái gì. . ."

"Cái gì lão gia tử?"

Cổ Nguyệt Lão tổ thật sự nổi giận, khô tay vung lên, khê quát: "Lão phu. . . Không, ta chính là Cổ Nguyệt. . ."

"Được được được, Cổ Nguyệt tiền bối, ngài đừng kích động. . ."

Vương mẫu người thật sự sợ hấn, kẻ này thấy đối phương sắc mặt do thanh chuyển tử, như đột nhiên đến cái cấp tính não xuất huyết, liền không dễ xử lí.

Cổ Nguyệt Lão tổ vậy mà hấn ý nghĩ? Bằng không thật sự hội thổ huyết. Nghe được 'Tiền bối' hai chữ, trong lòng có cổ không nói ra được thoải mái được lợi, 'Ân' một tiếng, sắc mặt chuyển tốt.

Vương mẫu người thấy, sờ soạng dưới mũi, không tỏ rõ ý kiến.

'Kẹt kẹt. . .'

Đúng vào lúc này, nội môn lần thứ hai bị đẩy ra, Triệu Úc Trúc di động bước liên tục chậm rãi đi ra.

Vương Dật nghe tiếng xoay người, nhìn về phía đối phương.

Triệu Úc Trúc khuôn mặt đỏ lên, khẽ vuốt cằm, thấp giọng nói: "Cung chủ tỷ tỷ nhường ta xuất đến, chăm sóc người. . ."

Vương Dật nghe xong, trong lòng nổi lên một trận quái lạ.

Bởi hai vị cung chủ một mình quyết định, đối phương không hiểu ra sao thành làm người đàn bà của chính mình.

Nhưng bọn họ vừa đến không có cảm tình cơ sở. Thứ hai, nha đầu này, là chính mình một đời trước bằng hữu con gái. . .

Cẩn thận giấu lại, quan hệ thật sự rất loạn.

Mà Cổ Nguyệt Lão tổ nhìn thấy đối phương cái trán hoa văn sau, nhất thời cả kinh.

Năm đó, tam đại Thiên đế vì muôn dân dục huyết phản chiến, lưu lại vô tận truyền thuyết, các vực đều có tượng của bọn họ.

Thí Thiên đế đặc điểm lớn nhất, chính là trên trán này chín cái hoa văn.

Lẽ nào, thiếu nữ này. . .

Mà khi lão gia tử nghe được Triệu Úc Trúc sau, này viên lão pha lê tâm lại không bình tĩnh .

"Hừ!"

Hắn đánh giá hai người chốc lát, nội tâm một tiếng, trầm giọng nói: "Đương Lăng Trần, không nghĩ tới người là loại này người. . ."

Nằm thảo! ! !

Vương mẫu người nhất thời kinh hãi đến biến sắc.

Lão già này dĩ nhiên nhận biết mình?

Hắn sợ hãi nói: "Người. . ."

"Không cần lại nói rồi!"

Cổ Nguyệt Lão tổ khô tay vung lên: "Xem ra người chuyển thế sau, mất đi tảng lớn ký ức. Nơi này là Đông Lăng tông, phía sau núi bảy dặm nơi này phiến linh trúc lâm, bị người gieo vạ quá hai lần. Mà ta Cổ Nguyệt, chính là Thẩm Băng đồng môn sư huynh. . ."

Vương mẫu người nghe xong, trong lòng khiếp sợ tới đỉnh: "Đồng môn sư huynh, cô. . . Nguyệt. . .?"

Vừa nãy nghe được danh tự này thì, hắn thì có một loại cảm giác quen thuộc, rất mơ hồ, nhưng chân thực tồn tại. . .

Cổ Nguyệt Lão tổ trừng mắt cổ phao tử mắt, tức giận nói: "Năm đó, sư muội vì người, liên Tông chủ vị trí cũng không muốn. Có thể người. . . Người. . ."

Nói tới chỗ này, lão gia tử gợn tay lên đến, ở hai người trước mặt nhiều lần đi khắp, chỉ liên tục.

Triệu Úc Trúc ở đế cung lớn lên, quá chính là mọi người vòn quanh thán ngày, chưa từng được quá cái này? Nàng tiến lên một bước, khẽ kêu nói: "Người dựa vào cái gì chỉ ta? Thả xuống. . ."

"Hả?"

Cổ Nguyệt Lão tổ sửng sốt, sau đó trực tiếp thổi râu mép trừng mắt rồi: "Lớn mặt em bé, người cũng biết lão phu là ai?"

Hắn hồi lâu không như vậy kích chuyển động, nhất thời quên đối phương lai lịch.

"Ta quản người là ai?"

Triệu Úc Trúc mặt cười giương lên: "Ồ cung trong, ngoại trừ đại nương, không người nào dám chỉ ta, chính là 'Thái Thượng cảnh' di nương môn cũng không được. Người chỉ là 'Chân thân', ai đưa cho người quyền lợi?"

Nàng như sấm sét giữa trời quang, trực tiếp đem lão gia tử phách tỉnh táo .

Cung trong? Thái Thượng cảnh di nương môn? Chỉ là Chân thần?

Chuyện này. . .

Cổ Nguyệt Lão tổ choáng váng, há miệng, cái gì cũng không nói ra được.

"Úc Trúc, đừng như vậy. . ."

Vương Dật không nhìn nổi, nắm chặt đôi phương tay ngọc, đưa nàng kéo ở sau lưng.

Bất luận thế nào, lão gia từ già đầu, thật muốn khí xuất tốt xấu, liền phiền phức.

Huống hồ, đối phương cùng Băng Nhi là đồng môn, lần này lại giúp chính mình và vợ môn. . .

Chờ các loại, đồng môn?

Kẻ này đột nhiên sững sờ, đột nhiên nhớ tới, ở xa xôi đã qua, Đông Lăng tông cửa lớn, này ba cái khổ rồi gia hỏa. . .

Thảo!!

Hóa ra là hắn?

Trái lại Triệu Úc Trúc tay ngọc bị nắm sau, nhất thời không còn động tĩnh, mặt cười lần thứ hai bay lên hai đám hồng vân, kiều diễm vô song.

Nàng ánh mắt vi vi dưới di, nhìn chăm chú bàn tay lớn kia, phần môi khê mím môi, không biết đang suy nghĩ gì.

Vào giờ phút này, gian phòng hoàn toàn yên tĩnh, bầu không khí khá là lúng túng.

Không biết qua bao lâu bao lâu. . .

"Ha ha. . ."

Vương Dật nở nụ cười, nhưng có chút hoài cảm: "Hóa ra là người. . ."

Cổ Nguyệt Lão tổ thân thể chấn động chấn động, đầu tiên là cẩn thận nhìn Triệu Úc Trúc một chút, lập tức nhìn phía đối phương: "Người nghĩ tới?"

Vương Dật gật gật đầu: "Không nghĩ tới sự tình cách nhiều năm, chúng ta còn có thể gặp lại."

Nhìn thấy cự người, trong lòng hắn hay vẫn là rất kích động.

Tuy rằng, năm đó Cổ Nguyệt ở trong mắt chính mình, tối đa bất quá là người qua đường Giáp mà thôi.

Có thể phí hoài tháng năm, bao nhiêu cự người hóa thành đất vàng, lại có bao nhiêu thiếu người qua đường tồn lưu hậu thế?

Qua lại Như Yên, nhìn lại nhìn tới, mệnh mệnh biến mây mù, thiên địa không kể hờ. . .

Này, hà không phải là một loại lòng chua xót?

"Ha ha. . ."

Cổ Nguyệt Lão tổ cũng nở nụ cười, đột nhiên hai tay ôm quyền, sâu sắc khom người xuống đi: "Cổ Nguyệt đại biểu Đông Lăng tông, cảm tạ Hỗn Độn Thiên đế lấy thân đức đạo, cứu vớt thiên hạ muôn dân. . ."

Này biến số đến phá không kịp đề phòng, Vương Dật cả kinh, vội vàng nói: "Nhanh đừng như vậy, Thiên đế đã là đã qua, ta hiện tại chỉ là một cái Kim Đan tu sĩ. . ."

Cổ Nguyệt Lão tổ không có thời gian để ý, tự mình kiên trì mười mấy giây sau, vừa mới đứng dậy.

"Khà khà. . ."

Hắn vừa cười, nhưng từ lý đến ngoại lộ ra quái lạ, đáng vẻ có chút già mà không đứng đắn.

Vương mỗ người nhất thời phát hiện quy tắc này biến hóa, trong lòng lại kinh, một mặt cẩn thận hỏi: "Cổ Nguyệt, người muốn làm gì?"

Cổ Nguyệt Lão tổ cười nói: "Vừa nãy cúi đầu, tất nhiên là đại biểu đã qua. Dương Lăng Trần, thực lực của người bây giờ. . . Ha ha. . ."

Hắn không hề tiếp tục nói, ý tứ nhưng càng rõ ràng: Người quá cận kề.

"Ta gọi Vương Dật. . ."

Mặc dù đối phương là cự người, Vương mẫu người cũng không khỏi trong lòng xoa hũa: "Ta hiện tại ở Trung Nguyên tu luyện, thời gian không lâu, đương nhiên cùng ngươi so với không được. Phải đạo, chính là đầu heo, không ngừng không nghỉ tu luyện tới ngàn năm, cũng là rất trâu ~ bức. . ."

"Kê kê. . ."

Triệu Úc Trúc ở phía sau nghe được thú vị, nhất thời nhin không được, kiều cười ra tiếng.

"Ngươi mới là trư!"

Lão gia tử vừa giận , ngập trời, hấn gầm nhẹ nói: "Vương Dật đúng không, được, lão phu hỏi ngươi, có dám theo hay không đệ tử bốn môn tranh tài một phen?"

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 612: Người trước tiên xem nơi này

"Hà?"

Vương Dật đầu tiên là sững sờ, thế nhưng hai mắt nhắm lại: "Ngươi nói cái gì?"

Cổ Nguyệt Lão tổ lưng và thắt lưng vẫn, hai tay sau lưng, mặt hướng hư không, lật qua lật lại cổ phao từ mắt: "Phòng nhỏ ngoại có hơn mười tên đệ tử, đều vì thân truyền. Dương. . . Không, Vương Dật, ngươi có dám hay không cùng bọn hấn tranh tài một phen? Hà?"

Này thế liêu, lão ngu ép, còn mạng tà âm đây.

Mã!

Vương mẫu người trực tiếp không thể nhẫn nhịn , phẫn nộ quát: "Có gì không dám?"

"Được!"

Cổ Nguyệt Lão tổ đại hỉ, nét mặt già nua nhưng một mảnh trấn định, xoay người lại, đẩy cửa đi ra ngoài.

"Ta ngược lại muốn xem xem, cái tên này hậu bối đến cùng lợi hại bao nhiêu. . ."

Vương mẫu người loa loa tay áo, nhân thế bước chân. . .

"Vương lang. . ."

Đột nhiên, Triệu Úc Trúc ngọc tay nắm chặt lại, miễn cưỡng kéo đối phương.

Đối phương tuy là chính mình 'Cháu gái', Vương Dật nhưng không khỏi bị này tiếng thân mật xưng hô chính trong đầu rung động, nghiêng đi đầu hỏi: "Làm sao?"

Triệu Úc Trúc khuôn mặt đỏ lên, dưới cảm thù đi, không dám cùng đối phương nhìn thẳng. Nàng nhẹ giọng nói: "Ngoại diện đều là 'Hóa Thần kỳ' tu sĩ. . ."

"Hóa Thần kỳ?"

Vương mẫu người cau mày, hấn đối với Hồng Linh hệ thống tu luyện, chân tâm không được giải.

Triệu Úc Trúc giọng lên tiểu dũng khí, mặt cười giương lên: "Cảnh giới cỡ này, tương đương với Trung Nguyên. . . Nguyên Anh. . ."

"Cái gì?"

Vương Dật nhất thời mộng ép.

Nguyên Anh? Đây giờ ả. . . Thật sự giả ?

Cổ Nguyệt này nhào nhai lẽ nào cho mình đặt bẫy hay sao?

Hắn làm sao biết, Hồng Linh linh khí so sánh Trung Nguyên mạnh hơn nhiều, mà lại Đông Lăng tông lại là cửu phẩm tông môn, gốc gác tự nhiên thâm hậu.

Triệu Úc Trúc nhìn chăm chú đối phương, mím mím phần môi, nói: "Vương lang, nếu không. . . Quên đi, ngươi tu hành thời gian ngắn ngủi, còn không phải là đối thủ của bọn họ."

Nàng ở đề cung lớn lên, được quy củ hun đúc, mới vừa bắt đầu tuy có không muốn, nhưng rất nhanh đặt tại chính tự thân vị trí, trở thành một tri kỷ thiên thị.

"Ha ha. . ."

Vương Dật cười cợt, nắm chặt ngọc thủ của đối phương: "Úc Trúc, xem 'Thúc' như thế nào thu thập cái nào bọn tiểu tử. . ."

"Thúc?"

Triệu Úc Trúc ngẩn ngơ, có chút không rõ vì sao.

Vương Dật lôi kéo y nhân, cất bước đi ra phòng nhỏ.

Cùng lúc đó.

Cổ Nguyệt Lão tổ trải qua bàn giao xong tất cả.

Đông Lăng tông chủ đứng ở một bên, trên mặt tràn ngập khiếp sợ.

Thiên, sư thúc tổ mở ra khen thưởng cũng quá. . .

Hắn điên rồi phải không?

Mà này hơn mười tên đệ tử thân truyền, về mặt một cái so với một cái kích động.

Lão tổ nói rõ ràng rõ ràng: Nếu như đánh thắng cái kia Vương Dật, không chỉ có thể được mười viên 'Thăng linh đan', càng năng lực tiến vào 'Đông lăng bí cảnh' trăm ngày, tìm hiểu vô thượng đạo lý kỳ diệu.

Chuyện này với bọn họ tới nói, là một hồi thiên đại tạo hóa.

Vì lẽ đó, đương hai người đi ra phòng nhỏ thì, những đệ tử này bất luận nam nữ, đều là mỗi người mắt mào ánh sáng xanh lục. . .

"Ồ?"

Trong đó một cái tuấn đạt thiếu niên rất bất phàm, chờ thấy rõ tất cả sau, trong nháy mắt tỉnh táo lại, mảy kiếm trực tiếp nhấn lại.

Hắn tuy chưa từng thấy Thiên đế pho tượng, nhưng có thể nhìn ra một góc càn khôn.

Đi ra hai người, nam tử quần áo vật trang sức càng quái lạ, có thể này không phải trọng điểm. Bắt mắt chính là, đối phương con ngươi so với bình thường người phải lớn hơn rất nhiều, mà lại khí tức trên người rất thần bí, để cho mình lòng sinh bất an.

Mà cái kia thiếu nữ, con ngươi cũng là như vậy, mà lại cái trán trải rộng chín cái hoa văn, huyền diệu vô phương, không những không xấu, trái lại bằng thêm tam phân tà dị vẻ đẹp. . .

Đôi trai gái này, thật không đơn giản.

"Vương Dật đúng không. . ."

Đúng vào lúc này, một tên đệ tử không nhận được, tiến lên nửa bước, lớn tiếng nói: "Tại hạ Lý Tật Phong. . ."

"Lý sư huynh. . ."

Tuấn đạt thiếu niên một cái bước xa, che ở trước mặt đối phương, thấp giọng nói: "Cứ chờ một chút. . ."

"Mộc Sinh sư đệ. . ."

Lý Tật Phong hơi nhường mảy, có chút không thoải mái : "Người lẽ nào muốn giành với ta hay sao?"

"Người nói những gì đó?"

Mộc Sinh thấy hảo tâm bị đương thành lừa can, không chỉ có vừa giận vừa sợ, trực tiếp xoay người phẩy tay áo bỏ đi.

"Hắc. . ."

Lý Tật Phong một nhếch miệng, lần thứ hai nhìn về phía Vương Dật: "Người có dám hay không cùng ta đánh một trận?"

Vương mỗ người liếc mắt nhìn hắn, không có thời gian để ý, nhìn về phía Cổ Nguyệt: "Liên ở ngay đây đánh?"

Lão gia tử khẽ vuốt chòm râu, khí định thần nhàn, mỉm cười.

Loại này không hề có một tiếng động khiêu khích lão bá đạo .

Thảo!

Vương mỗ lòng người đầu cái này gọi là một cái xoa hỏa, nhân thể buông ra đại thủ.

"Vương lang. . ."

Triệu Úc Trúc trong lòng thực có chút lo lắng, thấp giọng nói: "Cái tên này tu vi ở Hóa Thần tầng ba, linh lực so với người muốn cao hơn rất nhiều. . ."

"Không có chuyện gì, xem thức. . ."

Vương Dật vỗ nhẹ đối phương mu bàn tay, dành cho an ủi, thế nhưng xoay người lại, bước một bước về phía trước: "Người muốn đánh với ta?"

Lý Tật Phong sắc mặt giương lên, ngạo nghễ nói: "Đương nhiên!"

"Được được được. . ."

Vương mỗ người gật đầu liên tục, con người đột nhiên xoay một cái, giơ lên cánh tay, hướng đối phương ngoắc nói: "Người đến. . ."

"Hả?"

Lý Tật Phong sửng sốt, cau mày hỏi: "Người làm cái gì?"

Vương mỗ người khoe miệng nứt ra, lộ ra một loạt chính tề hàm răng: "Sợ cái gì? Đến rồi liền biết. . ."

Hắn dáng vẻ, chân tâm như một cái quái thức thức.

Lý Tật Phong nhíu mày càng sâu , lúc này hoành điêu lập tức, thời khắc chuẩn bị ra tay.

Vương mỗ người thấy sau, chéch thủ nhìn về phía Cổ Nguyệt: "Người môn hạ đệ tử, đều nhất gan như vậy hay sao?"

"Đùa gì thế?"

Cổ Nguyệt Lão tổ nhất thời không thích nghe , nhìn về phía Lý Tật Phong, khô tay mạnh mẽ vung lên: "Trên người hắn không sóng linh lực, đã qua liền đã qua, đừng lười biếng chính là. . ."

Lý Tật Phong nghe xong gật đầu, bước ra hai chân đi tới, tinh thần nhưng duy trì độ cao tập trung.

Hắn dù sao cũng là đệ tử thân truyền, thân kinh bách chiến, biết rõ cẩn thận sử đến vạn năm truyền đạo lý này.

Vương Dật mắt nhìn đối phương tiếp cận, trên mặt một mảnh hồ hững.

Lý Tật Phong lâm đến đối phương hai mét nơi thì, vừa mới dừng bước.

Hai người lẫn nhau đối diện chốc lát, Vương Dật cười nói: "Người bao lớn ?"

Lý Tật Phong trong lòng gì cảm kỳ quái, nhưng cũng không nghĩ nhiều, nói: "Bốn tuổi nhập tông môn, tu hành mười tám năm. . ."

"Vậy thì là 22 , không sai. . ."

Vương Dật lần thứ hai gật đầu, cười nói: "Biết ta và các người Lão tổ quan hệ sao?"

Lý Tật Phong lông mày dựng đứng: "Nói nhầm gì đó? Có gọi hay không?"

"Được được được. . ."

Vương Dật vội vàng giơ tay lên đến, hừ không bình án: "Tiểu tử tính tình còn rất gấp, đánh chính là , bắt quá. . ."

Hắn nói chuyện, gương mặt tuấn tú đi phía trái bên một bên, đem tai phải hướng đối phương, ha ha cười nói: "Ngươi trước tiên xem nơi này. . ."

Lý Tật Phong lần thứ hai sững sờ, cổ nhân thể hướng về trước đuổi một cái.

Vương Dật thấy đối phương như vậy 'Trên đạo', trong lòng gì cảm 'Trần an', cười ha hả nói: "Thấy cái gì hay chưa?"

Lý Tật Phong trừng nửa ngày, cũng không nhìn ra nguyên do đến, biết bị sai , phần nộ quát: "Vương Dật, ngươi làm lý lẽ gì?"

Vương Dật hướng đồ ra trong Triệu Úc Trúc chớp chớp mắt, tư thế duy trì bất biến: "Tiểu tử, ta chỉ cần gọi một cái chữ, ngươi liền thua. . ."

"Cái gì?"

Không chỉ có Lý Tật Phong, hết thầy người nghe xong, đều là sững sờ.

"Ha ha ha. . ."

Lý Tật Phong không nhịn được ngửa mặt lên trời cười to: "Vậy ngược lại phải xem thử xem. . ."

"Được, đây là ngươi nói, tề. . ."

Vương Dật thấy người quái lạ nở nụ cười, lập tức hít một hơi thật sâu.

"Đại! ! !"

Đột nhiên, một tiếng quát lớn đột nhiên bay lên.

'Xi. . .'

Trong phút chốc, một luồng hắc mang từ Vương Dật tại phải trong động bạo ~ xạ mà xuất, mạnh mẽ đảo ở Lý Tật Phong cảm hải tử trên.

'Oanh. . .'

"A? ? ?"

Vàng trầm thể hào nối đuôi nhau phát xuất, nhưng thấy Lý Tật Phong thân thể xông thẳng mà lên, chuyển rào cản bay về phía mệnh môn phần cuối.

Vương Dật cổ nhân thể hướng phía dưới quăng một cái.

'Oanh. . .'

Hắc mang tiên phong mạnh mẽ đánh vào phía dưới đá, dẫn đến đỉnh ngọn núi cao đều chấn động lên.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 613: Thật coi ta là kẻ ăn chay ?

Này tác biến số quá kinh người , mọi người con mắt trong nháy mắt trừng lên, hoá đá ở tại chỗ, hoàn toàn sẽ không động.

Cổ Nguyệt Lão tổ càng là cổ đuổi một cái, khẽ nhếch miệng, nét mặt già nua một trận ngơ ngác.

Chuyện này. . . Này giờ ạ là cái gì quý?

Một bên Triệu Úc Trúc không nhìn được giờ lên tay ngọc, che mở ra cái miệng nhỏ, mặt cười một mảnh ăn vặt kinh.

Mà vào giờ phút này. . .

Vương mẫu người nghiêng đầu, tai phải động cùng phía dưới đá, liên tiếp một cái ngấm đen gây.

Hắn nhìn chăm chú phía trước hư không, hai mắt thành tựu chọi gà tư thế. Dáng dấp như vậy cũng còn tốt không ai phát hiện, không phải vậy liền làm trò cười cho người trong nghề.

Nguyên lai kẻ này bị to lớn về lực chấn động bối rối.

Vương Dật trong nháy mắt tỉnh lại, trộm đạo bốn phía nhìn lại, thấy không có người phát hiện, nhất thời thở phào nhẹ nhõm.

Bây giờ bức cách đã xuất, sao cũng phải tiếp tục hành trang xong, bằng không liền ném đại nhân. Hắn khản hàm răng, chậm rãi di động đầu.

'Xi xi. . '

Chân không nổi lên từng mảnh từng mảnh ngọn sóng, tụ sóng thành văn, tứ tán ra.

Mọi người ngây ngốc ngóng nhìn tất cả, trong lòng khiếp sợ tột đỉnh, thậm chí, đều bắt đầu nhe răng nhếch miệng.

Này giờ ạ cũng quá. . . Không thể tưởng tượng nổi.

'Phốc. . '

Nương theo một tiếng vang nhỏ, hắc côn rốt cục hoàn toàn thoát ly, lộ ra bộ mặt thật.

"Sảng khoái a. . ."

Vương mẫu người khẽ vuốt lỗ tai, hai con mắt nheo lại, ngẩng đầu hướng về thiên, một mặt thoải mái được lợi.

Mọi người vẫn như cũ hoá đá ở tại chỗ, không có bất cứ động tĩnh gì.

Kẻ này tự mình say sưa chốc lát, dưới cảm thụ đến, nhìn khắp bốn phía.

Sau đó, hắn nở nụ cười.

'Xi. . '

Vương Dật đem Kim Cô bổng vững vàng nắm ở trong tay, nhân thể vừa kéo, hư không quét ngang 180 độ, cuối cùng nằm ngang ở bên cạnh người.

"Đến đây đi, các ngươi cùng tiến lên. . ."

Triệu Úc Trúc nghe được âm thanh, nhất thời giật mình tỉnh lại, duyên dáng gọi to nói: "Vương lang, không nên. . ."

Cùng lúc đó, Cổ Nguyệt Lão tổ cũng tỉnh táo lại đến, nét mặt già nua lúc sáng lúc tối.

Mấy sau, hắn nhìn chung quanh tông môn đệ tử, trầm giọng nói: "Các ngươi còn muốn ngốc trạm tới khi nào?"

Sự tình cách ở trăm nghìn năm, hôm nay 'Cổ nhân' gặp lại, Cổ Nguyệt cảm giác, chính mình lại bị đánh mặt.

Chúng đệ tử chấn động chấn động, cuối cùng phản ứng lại.

Bọn hắn liếc mắt nhìn nhau, sắc mặt do dự bất định.

"Hanh. . ."

Cổ Nguyệt Lão tổ thật sự nổi giận, nét mặt già nua một trận vận vẹo, nhìn qua đặc biệt đáng sợ.

Các đệ tử thấy sau, thật sự trạm không được.

'Xi xi. . '

Đột nhiên, bốn tên nam đệ tử phóng lên trời, phân tứ tượng vị trí, hư không chìm nổi.

Vương mẫu người nhân thể ngẩng đầu, ngóng nhìn càn khôn.

"Vương lang. . ."

Triệu Úc Trúc cuống quít chạy đến phụ cận, ưu tiếng nói: "Mỗi người bọn họ trên người linh lực, đều ở người bên trên. . ."

"Ha ha. . ."

Vương Dật nhìn chăm chú nàng vô cùng mịn màng mặt cười, lần thứ hai nở nụ cười, giờ tay lên đến, yêu thương đối phương sợi tóc đen sì, ôn nhu nói: "Người phải tin tưởng thúc. . ."

Triệu Úc Trúc ngẩn ngơ, mặt cười đặng một tý, lại đỏ.

Nàng khẽ vuốt cằm, phẫn môi nhẹ nhàng một măn: "Úc Trúc biết rồi. . ."

Đứng vào lúc này.

"Uống. . ."

Trong hư không một tên đệ tử thét dài ở thiên, sau lưng của hắn, đột nhiên phóng ra một luồng ánh sáng màu đen.

Vương Dật trực tiếp xoay người, lần thứ hai ngẩng đầu.

Đã thấy, đứng ở Đông Phương nơi đệ tử, thông thể hào quang nhào sóc, một thanh kiếm lớn màu đen hiện ra ở đương đại, ở trước ngực hắn chìm nổi.

Cùng lúc đó.

"Hống. . ."

Ở vào tây phương nơi đệ tử hét lớn một tiếng, thông thể phóng ra một luồng Xích Hà, một vòng thiêu đốt màu đỏ thắm hỏa diễm Càn Khôn quyền từ sau lưng của hắn chậm rãi bay lên.

Còn lại hai tên đệ tử thấy sau, liếc mắt nhìn nhau, dồn dập triển khai hành động.

'Vù. . .'

Bắc phương đệ tử lấy ra một cái trường thương màu xanh, thân thương trên có Thần Long nằm rạp, giương nanh múa vuốt, thần uy cái thể.

Nam phương đệ tử chưa thừa bao nhiêu động tác, hắn một tay hướng về sau tìm kiếm, trong nháy mắt rút ra một cái Vương đao, thân đao che kín Phích Lịch tia điện.

Bọn hắn đồng thời đem tu vi tăng lên tới cực hạn.

Khí thế, thông thiên triệt địa. . .

Vương Dật thấy sau, hai mắt không chỉ có nhắm lại.

"Điều thế, thiên tinh. . ."

Linh khí dồi dào, không thể thực sự không vui. Đệ tử một bỗng nhiên quờ lấy chuỗi kiếm, niệm chuyển càn khôn.

Trong phút chốc, vô tận hắc mang hư không phun ra nuốt vào, tùy ý đan dệt, trong nháy mắt tạo thành một viên ngũ giác hắc tinh đồ án.

Ngũ tinh ánh kiếm tuần hoàn chuyển động, vừa mới sinh thành, liền hướng phía dưới nghiền ép mà đến.

Vương Dật nghiêm mặt, không dám khinh thường, thông thể run lên.

'Hống. . .'

Một luồng thâm thúy u quang, từ trên người hắn bộc phát ra.

Vương Dật hai chân một điểm, thân thể phóng lên trời, xoay chuyển Kim Cô bổng, quét ngang bất thể phong vân.

Trong nháy mắt tiếp theo.

'Oanh. . .'

To lớn nổ vang đột nhiên bay lên, sóng khí cuộn cuộn, cương phong tùy ý, lung tung cắt chém chân không.

Hai người song song chấn động mạnh, đồng thời chột lui.

'Xi xi . . '

Thiên khung huyền ảnh lừng lơ bay, còn lại đệ tử đều cũng ra tay rồi.

"Lôi đình, diệt thể thiên trảm . . "

Đệ tử bốn chân đạp càn khôn, triển khai Vương đạo lôi đình đập xuống.

"Cút cho ta!"

Vương Dật hét lớn một tiếng, cánh tay chấn động, vạn trượng hắc mang đại hiện ra ở thể, Kim Cô bổng xẹt qua hư không, đón lấy hỗn thể lôi đình.

'Oanh. . '

Nổ vang lần thứ hai bạo phát, so sánh vừa nãy càng mãnh liệt hơn, chân không xuất hiện vạn vệt biến hình, cương phong dâng trào mãnh liệt, khủng bố phi phạm.

Đệ tử tứ thông thể chấn động mạnh, cả người lẫn đạo trực tiếp bị đánh bay .

Lần thứ hai liều sau, Vương Dật cũng không dễ chịu, hắc hư không lóe ngang mấy mét sau, cường ép ổn định thân thể, nhưng cảm cánh tay phải tê dại một hồi, bộ ngực vướng víu khó nhịn.

'Gào. . '

Đột nhiên, một đạo long ngâm xông thẳng lên trời, thiên khung bên trên, dĩ nhiên có Long ảnh ở bốc lên.

Vương Dật không khỏi cả kinh.

Sao sẽ xuất hiện thứ này?

'Gào. . '

Long ảnh lại khiêu, thân thể chuyển động, hướng đối phương xông thẳng mà đi.

"Mă! Dừng lại cho ta. . "

Mắt thấy Long ảnh đập tới, khí thế hung hãn vô cùng, Vương Dật hàm răng một cắn, bỗng nhiên vươn tay trái ra, trong nháy mắt chống đỡ ở nó này khổng lồ long nha trên.

'Oành. . '

Sau một khắc, Vương Dật thông thể chấn động mạnh, sắc mặt đột nhiên nhất bạch.

Mà Long ảnh, nhưng là miễn cưỡng dừng lại .

'Gào. . '

Long ảnh bị nghẹt, trường tiếng khóc càng cường thịnh hơn, nó liều mạng vạn vệt thân thể cao lớn, muốn muốn xông ra đối phương ngăn cản.

"Một đạo dị tượng mà thôi, còn muốn đến thương ta? Muốn chết. . "

Vương Dật ngửa mặt lên trời gào to, hai mắt hóa thành đen kịt một màu, trên người u quang càng thêm mãnh liệt.

Giữa lúc hắc đem hết toàn lực đi chống lại thì. . .

"Hóa vân Truy Dương. . "

Một luồng khó có thể tưởng tượng cực nóng đột nhiên bay lên.

Vương Dật tâm thần run lên, vệt vàng ngắ đầu, đã thấy đệ tử hai xuất hiện ở phía trên hư không, hai tay hắc trùng điệp thành ấn, một vòng xích hòa Càn Khôn quyền hướng chính mình chém xuống mà xuống.

Này nếu như bị đánh trúng , chắc chắn phải chết.

"Không được!"

Triệu Úc Trúc hét lên một tiếng, mặt cười đều dọa bạch .

"Dừng tay!"

Cổ Nguyệt Lão tổ cũng không bình tĩnh, hẳn là muốn cho Vương Dật lúng túng, có thể cũng không phải là lấy đối phương tính mạng a.

Vừa lúc ở thời khắc nguy cấp.

"Thật coi ta là kẻ ăn chay? Hồng. . ."

Một đạo thiên hồng, xuất hiện.

Nó làm như đến từ xa xôi Thượng Cổ, đột phá thời không hàng rào, giáng lâm đời này.

'Oành'

Tiếng nổ mạnh chỉ mà vang lên, vạn ngàn đồng khí đột nhiên xuất hiện, mịt mờ ở bên trong trời đất.

Cổ Nguyệt Lão tổ vốn muốn ra tay đi ngăn cản, thời khắc này nhưng là sẽ không chuyển động, hẳn ngờ ngạc nhìn chăm chú hư không, cặp kia cổ phao tử mất, vượt trùng càng lớn. . .

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 614: Loạn đấu

'Gào. . .'

Long ảnh hét lớn một tiếng, trực tiếp bị một loại nào đó vĩ lực đánh tan.

'Bùm bùm. . .'

Liên tiếp vang lên giòn giã qua đi. . .

Đồng giáp xích phong, hư không chìm nổi.

Từ Tượng Thiên Phụng, phong chỉ cửu thiên.

Chúng nó vốn không thuộc về trên đại lục này, nhưng bởi vì một số nguyên nhân, xuất hiện.

Uy hiếp, mệnh mỏng. . .

Mười trượng hồng phong uốn lượn run run, tác động vạn cổ thiên thu.

Hậu thế, vĩnh hằng. . .

Cổ Nguyệt choáng váng, hẳn sờ dĩ khiếp sợ, cũng không phải là đối phương bức cách trùng thiên, mà là chiến giáp này cổ mẫu, quá siêu phàm.

Các đệ tử cũng là sửng sốt.

Lúc này Vương Dật, nhượng trong lòng bọn họ sản sinh một loại khó có thể ngang hàng cảm giác, rất không tên.

Mà Triệu Ưc Trúc tắc thả xuống tay ngọc, sâu sắc nhìn chăm chú trong hư không bóng người, mâu trong nổi lên điểm điểm ánh quang.

Thật sự rất có mô hình.

Có thể sau lưng của hắn bốn chữ. . . Là có ý gì?

Cũng còn tốt chúng người không biết đến Trung Nguyên chính Khải, bằng không. . .

Đứng vào lúc này.

'Coong.. '

Càn Khôn quyền trực tiếp thiết ở cổ mâu trên, kim quang đột nhiên bắn ra.

Vương Dật thân thể được lực loáng một cái, liền tự ổn định, vừa định xoay người.

"Dời sông lấp biển. . ."

Đệ tử tam rất nhanh tỉnh lại, hét lớn một tiếng, hai tay run run, vô tận thương mang bùng lên hậu thế, như cuồng phong lạc điệp giống như hướng về Vương Dật bao phủ mà đến.

Vừa nãy Long ảnh, chính là hấn lấy ra.

Vương Dật nhân thể nhìn lại, đã thấy trước mặt bóng thương lưng lơ bay, công thủ hô ứng, hoàn toàn không có khe hở, đương thật diệu đến hào diện.

"Ghe góm!"

Hấn không khỏi lớn tiếng tán thưởng, đối phương thương thuật tuyệt vời, không hổ là Đông Lăng tông đệ tử thân truyền. Bực này thần uy, mặc dù lấy ra Tề Thiên chiến giáp, nhưng không khỏi trong lòng sinh quý.

"Hương lãng phá. . ."

Vương Dật rống to, đồng giáp xích phong phóng lên trời, ở trên đại lục này lưu lại đệ nhất đạo quỹ tích.

Kim Cô bổng hóa thành một mảnh hắc mang, ở hư không nhằng nhịt khắp nơi, đón đánh bất thế phong vân.

'Coong coong coong.. '

Trầm đột nhiên tiếng va chạm luân phiên nổi lên, hai người ở hư không hoặc tiến vào hoặc lùi, bóng người luân phiên chuyển đổi, giao phong truy đuổi.

"Đáng ghét. . ."

Đệ tử tam giận dữ rống to, trên mặt tràn ngập sự không cam lòng.

Hấn là tông môn thiên kiều, từ nhỏ đến lớn thai nghén ở vàng sáng trong, ừng có vô thượng vinh quang.

Nhưng hôm nay, ở Lão tổ cùng anh chị em trước mặt, càng nắm một người thiếu niên không có cách nào.

Đệ tử tam nhãn lực rất cao, biết đối phương cảnh giới kém xa chính mình, nhưng là. . .

Không tới một khắc, sắc mặt của hấn liền vì vi trắng bệch, bại trận dần sinh.

Còn lại ba tên thân truyền, liếc mắt nhìn nhau sau.

"Phương thiên luân hồi. . ."

Đệ tử một thét dài, vung lên hắc kiếm xông thẳng mà đến.

"Phản diệt muôn dân. . ."

Đệ tử hai thôi thúc Càn Khôn quyền, thẳng áp mà xuống.

"Phân thủy kính Quan Âm. . ."

Đệ tử tứ vung lên Vương đao, hư không vượt qua.

Trong nháy mắt tiếp theo. . .

'Leng keng leng keng. . . Đùng. . . Đỉnh đỉnh. . .'

Trên hư không, hào quang luân phiên, lang bạt kỳ hồ.

Huyền ảnh ngang trời, tiếng va chạm tấp nập liên miên, không dứt bên tai.

Mọi người khiếp sợ nhìn, dần dần, chuyển thành vẻ hoảng sợ.

Đồng giáp xích phong xuyên qua tại người ảnh bên trong, động tác tài giỏi, căn bản không có gặp khó khăn dấu hiệu.

Phải đạo, này không phải một chọi một, mà là một chọi bốn a.

Mà lại, bọn hắn đều làm tông môn thân truyền, chuyện này quả thật. . .

Phía dưới, Triệu Úc Trúc hai tay nắm ở trước ngực, mặt cười trên nổi lên vẻ sùng bái.

Chính mình hôn phối nam nhân, đương thực sự là ghê gớm.

Trái lại Cổ Nguyệt.

Giờ khắc này lão gia tử da mặt một trận co rúm, sắp bị tức hộc máu .

"Vô liên si!"

Hắn mất đi thông dong, khô tay vung lên, phần nộ quát: "Đều ngốc đứng làm gì? Cho lão phu trên. . ."

'Cổ nhân' tái ngộ, Cổ Nguyệt vốn định cho Vương Dật một cái 'Đại lễ', ai muốn đối phương trước tiên cho mình một cái 'Kính hử' .

Hắn lão trái tim thật sự nhanh nổ tung .

Còn lại đệ tử hai mặt nhìn nhau, do dự chốc lát, lại có một nam một nữ lấy ra bảo cụ, phóng lên trời.

"Hừ, nhiều như vậy người đánh một cái, không biết xấu hổ. . ."

Triệu Úc Trúc nhất thời không cao hứng , cái miệng nhỏ một đỏ, tay ngọc tách ra hai bên, nhân thể nắm chặt.

'Hồng. . .'

Trong phút chốc, trên người nàng phóng ra một luồng hủy diệt khí tức.

"Úc Trúc, không nên động thủ, tin tưởng thúc. . ."

Kích ~ đầu trong Vương mẫu người nhất thời cảm giác , bên đánh bên nói.

Triệu Úc Trúc ngẩn ngơ, ánh mắt theo đối phương bóng người tự do, cái miệng nhỏ một tím: "Nhưng là. . ."

"Tin tưởng thúc. . ."

Vương mẫu người lần thứ hai đi lặp lại, đón đánh lực đạo huyền ảnh.

Triệu Úc Trúc bĩu môi môi, cuối cùng giẫm đặt chân, trừng lão gia tử một chút, thu đi tới khí thế.

Cổ Nguyệt Lão tổ rất kiên kỵ đối phương lai lịch, thân thể vi chếch, làm bộ không nghe.

Trên hư không.

"Hô. . . Hô. . ."

Vương Dật tuy không cho 'Cháu gái' ra tay, giờ khắc này cũng có chút thở hổn hển , hắn lấy ra Tề Thiên chiến giáp sau, sử xuất hồn thân thể võ, cũng chỉ có thể cùng bốn tên thân truyền đánh bình tay mà thôi.

Bây giờ lại tới nữa rồi hai cái, áp lực nhất thời tăng nhiều.

Vương Dật vốn định lấy ra ba đầu sáu tay, có thể nghe được nàng sau, trong đầu linh quang lóe lên: Nhiều như vậy người?

Ý kiến hay a!

Hắn trong nháy mắt đã quyết định, phóng lên trời, tránh thoát sáu người tiến công, lập tức nhanh chóng giơ tay, hùng hổ nhỏ xuống một đồng tóc, trong lòng mặc niệm khẩu quyết, cuối cùng há mồm thổi một hơi.

'Oành oành oành oành oành. . .'

Thiên khung tuôn ra liên tiếp vang trầm, vô số bóng người lay động.

Sau một khắc, trong hư không trực tiếp xuất hiện hơn hai mươi cái Vương mẫu người, bọn hắn mỗi cái đều ăn mặc đồng giáp xích phong, cầm trong tay Kim Cô bổng. . .

Nằm thảo? ? ?

Này biến số quá kinh người, bất kể là Cổ Nguyệt Lão tổ, hay vẫn là những cái kia đệ tử thân truyền, trực tiếp mộng ép.

Chuyện này. . . Này giờ ạ là cái gì yêu ma quỷ quái?

Chính là kiến thức rộng rãi tiểu Úc Trúc, cũng là ngây người, nàng phần môi há hốc liên hồi, nhưng cái gì cũng không nói ra được.

"Lê nào là trong truyền thuyết hóa thân? Sao sẽ nhiều như thế?"

Đông Lăng tông chủ sợ hãi nói.

Cùng lúc đó.

"Cho ta đánh!"

Vương Dật đem Kim Cô bổng vác lên vai, hướng phân thân môn vung lên đại thủ.

"Lại để cho chúng ta làm loại này mất công sức không có kết quả tốt sự tình, ta cũng là chịu phục. . ."

Ai nghĩ, trong đó một bộ phân thân đột nhiên cau mày, nói lời kinh người.

"Đúng đấy. . ."

"Người làm sao có thể như vậy?"

Còn lại phân thân rung đùi đắc ý, thán tiếng liên tục.

Thảo!!

Vương mỗ người trực tiếp điên rồi, mặt đỏ cái cổ cũng thô rỗng to: "Nói nhảm gì đó? Cho ta trên. . ."

"Quên đi, xông lên đi. . ."

"Hồng a. . ."

"Giết!!!"

Phân thân môn tuy là một mặt không tình nguyện, từng cái từng cái nhưng cực kỳ ra sức, hướng sáu tên thân truyền xông thẳng mà đi.

Những đệ tử này sững sờ, đã bị Vương Dật phân thân bao quanh vây nhốt, mỗi một nơi đều có tứ cụ rất 'Chăm sóc'.

"Hô a. . . Không ly a. . ."

"Phán quyết. . ."

Phân thân môn lên tiếng gào thét, xoay chuyển Kim Cô bổng, phát rõ tự hướng đối phương đỉnh đầu vỗ tới.

Trong phút chốc, vô tận hắc mang nhuộm đầm cửu thiên.

Sau một khắc. . .

'Oành oành oành. . .'

'Đùng. . .'

'Đinh. . .'

"Đáng ghét!"

"Ta giết các người. . ."

Đệ tử một loại đệ tử tứ một cái không chú ý, trúng mấy liên kích, đầu như trống lắc giống như liên tục cuồng đốt.

Bọn hấn nổi giận, ngập trời.

Mà còn lại bốn người, tắc luống cuồng tay chân ứng đối.

Tình cảnh khốc liệt đến cực điểm.

Vương mẫu người gái Kim Cô bỗng, cười ha ha nhìn chăm chú chính mình kiệt tác.

"Hỗn Nguyên thiên địa, cho ta thu. . ."

Đột nhiên, một đạo to rõ âm thanh đột nhiên bay lên, vang vọng ở bên trong trời đất.

Vương Dật đột nhiên sững sờ, nhìn chăm chú phía trước, hai con mắt chậm rãi nheo lại.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 615: Thức tỉnh

Một đạo Tiêu Tiêu bóng người, hư không mà đứng.

Đây là một vị tuấn đạt thiếu niên, tóc dài như thác nước, ánh mắt thâm thúy.

Hắn song chưởng ở trước ngực ôm cầu, trên dưới mà đứng, trước mặt 1 mét nơi, chìm nổi một cái to lớn túi càn khôn.

Được bí pháp thôi thúc, miệng túi hướng phía dưới mở ra, bao phủ chỗ, hình thành một luồng không khí lưu.

Chân không được một loại nào đó vĩ lực ảnh hưởng, nổi lên từng mảnh từng mảnh gọn sóng, không ngừng mà hướng ra phía ngoài phun ra nuốt vào khuếch tán. . .

"Mộc Sinh lấy ra 'Hỗn Nguyên Nhất Khí tử', chúng ta mau mau ôm viên thủ một, chớ bị hút vào đi. . ."

Đệ tử hai biến sắc, rống to.

Sau một khắc. . .

'Hồng. . .'

Sáu tên thân truyền cùng phân thân môn vị trí không gian, phát sinh mãnh liệt vận vẹo, mọi người thân thể đột nhiên căng thẳng, lập tức. . .

"Ai? Ai? Không nên a. . ."

"ho. . ."

"Mụ mụ. . ."

"Chỉ biết bắt nạt ta. . ."

Vương Dật phân thân môn nhất thời đại hồng đại khiêu, liều mạng muốn muốn trốn khỏi ràng buộc, làm sao cổ lực hút này quá kinh người, bọn hắn thân bất do kỷ, rất nhanh liền bị hút vào trong túi càn khôn.

"Hợp!"

Mộc Sinh hét lớn một tiếng, hai tay tạo thành chữ thập, thế nhưng nhân thể một nháy.

'Xi'

Túi càn khôn miệng túi bỗng nhiên co rút lại, khiến cho nội bộ hậu thế vĩnh cách. . .

"Hảo hắc. . ."

"Mẹ kiếp, đừng chen ta. . ."

"Thả ta đi ra ngoài!"

Túi thân xuất hiện đại xao động, bên trong phân thân như một đám đơi làm thịt lợn thịt, liều mạng giãy dựa gào thét, thảm tuyệt cực kỳ. . .

"Hô. . ."

Mộc Sinh tăng tăng thở một hơi, gương mặt tuần tú trở nên trắng.

Hỗn Nguyên Nhất Khí túi tiêu hao linh lực quá khổng lồ , hần mặc dù là tông môn thiên kiều, cũng có chút không chịu nổi.

'Hô. . .'

Đang lúc này, mười trượng hồng phong gào thét mệnh mông, Vương Dật cầm trong tay Kim Cô bổng xông thẳng mà đến.

Mộc Sinh nhìn chăm chú đối phương tiếp cận, bỗng nhiên mở miệng: "Ta chịu thua!"

Vương Dật vừa định ra chiêu, nghe vậy miễn cưỡng dừng động tác lại.

Lúc này hai người cự ly, đã bắt quá năm mét.

Vương Dật đem Kim Cô bổng cất vào bên cạnh người, tế quan sát kỹ đối phương chốc lát, khoe miệng một nhếch: "Ngươi còn năng lực đánh. . ."

"Ta không bằng ngươi. . ."

Mộc Sinh giơ tay lên đến, lau cái trán đỏ mồ hôi, cười nói: "Không nghĩ tới, cùng thể hệ trong còn có ngươi cường giả như vậy, Mộc Sinh may mắn, có thể cùng ngươi giao thủ so chiêu. . ."

Vương Dật không khỏi rơi vào trầm mặc, mấy sau, chậm rãi mở miệng: "Nếu như ta không nhìn lầm, ở tương lai không xa, đông lăng đệ nhất người trừ ngươi ra không còn có thể là ai khác. Chính là này Hồng Linh đại lục, cũng sẽ có một chỗ của ngươi."

"Nhận được chúc lành. . ."

Mộc Sinh mỉm cười nói: "Ta sẽ cố gắng!"

Vương Dật sâu sắc liếc mắt nhìn hắn, nghiêng người sang đến, mắt nhìn phía dưới.

Sáu vị thân truyền đồng thời ngừng đầu, thôi thúc thần thông, chuẩn bị lần thứ hai công trên.

Đúng vào lúc này. . .

'Oành. . .'

Đột nhiên, phía dưới kiến trúc nóc nhà đột nhiên nứt toác, một đạo bảy màu cột sáng phóng lên trời, trong nháy mắt đi vào cửu tiêu nơi sâu xa.

"A. . ."

Lập tức, một đạo duyên dáng gọi to thăm thẳm bay lên, vang vọng ở bên trong đất trời.

Âm thanh rất vô lực, nhưng là liên miên sâu thẳm, thật lâu không thôi. . .

Đây là Thái Thượng ánh sáng, Thần vương hô hoán.

Nó bị phủ đầy bụi hồi lâu, rốt cục ở đời này lần thứ hai tỏa ra.

Quy tắc này biến số quá kinh người , hết thấy người không khỏi đồng thời biến sắc.

Cùng lúc đó. . .

"Sư tôn. . . Ta rốt cục lại gặp được ngài, a. . ."

Trong kiến trúc, bay lên tiểu loli mừng đến phát khóc tiếng hô.

Sau đó không lâu, 'Kẹt kẹt' một tiếng, phòng cửa bị mở ra, Thẩm Băng chậm rãi đi ra. Lúc này nàng mặt cười hoàn toàn trắng bệch, hiển nhiên là linh lực tiêu hao quá lớn gây nên.

Triệu Úc Trúc rất sẽ đến sự tình, bước nhanh đi tới đối phương bên người, thấp giọng kêu: "Băng Nhi tỷ tỷ. . ."

Thẩm Băng nhìn nàng một cái, ánh mắt một trận tự do, cuối cùng đình ở lão công trên người, nhẹ giọng đi hỏi: "Lão công làm sao cùng những đệ tử này đấu với nhau rồi?"

Triệu Úc Trúc nhấp môi dưới, vừa muốn mở miệng.

"Sur muội. . . Sur muội a. . ."

Cổ Nguyệt Lão tổ bước đi như bay, tốc độ kia, nhanh vội hơn trăm thước nỗ lực rồi.

Hắn hoá tốc đi tới gần, cười hắc hắc nói: "Vương Dật muốn cùng đệ tử bốn môn luận bàn một tý, vì lẽ đó. . ."

"Người nói vậy!"

Triệu Úc Trúc cái miệng nhỏ một đỏ: "Rõ ràng là người khiêu khích ở trước tiên! Còn nhường những này người cùng tiến lên. . ."

"Nha đầu, Không thể nói lung tung được. . ."

Lão gia tử sắc mặt biến đổi lớn, hắn tuy rằng kiêng kỵ đối phương lai lịch, có thể trước mắt 'Sur muội' mới là đại khủng bố oa!

"Là không phải đúng sai, tỷ tỷ hỏi qua Vương lang liền biết rồi. . ."

Triệu Úc Trúc không để ý tới hắn, nhìn về phía phó cung.

"Sur muội, thật không phải. . ."

Lão gia tử thật sự cuồng lên, cái trán có đỏ mồ hôi bốc lên, tất cả đều là sợ đến.

Thẩm Băng trầm mặc chốc lát, nhìn về phía đối phương, lặng lẽ nói: "Ta chính là Thần vương. . ."

Nàng đang khi nói chuyện, ba ngàn thanh ti vi vi tạo nên, kinh tuyệt thiên cổ.

Thẩm Băng biết rõ đối phương tính nết, Triệu Úc Trúc kết hợp trước mắt tình cảnh, sẽ không ly thập.

Vì lẽ đó, nàng có chút không cao hứng.

Lại dám công lấy ta đối với lão công ra tay? Thực sự đáng ghét.

Cổ Nguyệt Lão tổ chấn động, cuồng quát mặt cúi thấp đi: "Lão phu miệng không che lấp, kính xin Thần vương thứ tội. . ."

Vào giờ phút này, hết thảy người đều là ngốc không thể có ngốc.

Thiếu nữ mặc áo tím này, là trong truyền thuyết. . . Thần vương?

Thiên, thật sự giả ?

Thẩm Băng không lại đi để ý tới, giờ lên thê mỹ mặt cười, kêu: "Lão công!"

"Ta này liền xuống đi. . ."

Vương mẫu người cười hi hi, thu đi Tề Thiên chiến giáp, đem Kim Cô bổng để vào trong tai, quay đầu nhìn về phía hoá đá trong Mộc Sinh: "Ta lão bà đang gọi ta, đi xuống trước. . ."

Mộc Sinh nhìn về phía đối phương, há miệng, nhưng cái gì cũng không nói ra được.

Hắn chân tâm bị hãi đến.

Hàng trăm cặp mắt đổ dồn vào dưới, Vương Dật đi tới nhị nữ trước mặt, hỏi: "Lam sư thức tỉnh?"

Thẩm Băng nhẹ nhàng điểm thủ, sau đó nói: "Lão công, vừa nãy Úc Trúc nói có thể hay không là thật?"

Cổ Nguyệt Lão tổ nghe xong, sắc mặt đột nhiên cứng đờ, căng thẳng nhìn về phía Vương Dật.

Vương mẫu người cười cợt: "Chúng ta cũng coi như quen biết đã lâu, không cái gì."

Thẩm Băng nghe xong, nhìn Cổ Nguyệt một chút, không còn động tĩnh.

Mà lão gia tử tắc trong bóng tối thở phào nhẹ nhõm.

"Phi Yên? Ta. . . Ta hẳn là đang nằm mơ?"

Đột nhiên, trong sương phòng truyền ra một tiếng khó có thể tin thờ nhẹ.

"Sur tôn, Phi Yên rất nhớ người. . ."

Bên trong tiểu loli tiếng khóc càng lớn hơn.

Vương Dật nghe xong, hướng nhị nữ nói: "Chúng ta đi vào bái kiến lam sư. . ."

"Ừm!"

Triệu Úc Trúc liên tục điểm thủ, Thẩm Băng lại nói: "Lão công, lam sư ký ức đình trệ ở một đời trước, chúng ta mạo muội đã qua, ta sợ. . ."

"Hà?"

Vương mỗ người nhất thời sững sờ: "Sợ cái gì?"

Thẩm Băng mím mím môi, sâu xa nói: "Lão công cho dù tốt sinh suy nghĩ một chút. . ."

Vương mỗ người càng phát mờ mịt, oai quá đầu, minh tư ngẫm nghĩ.

Có thể ký ức mảnh vỡ trong, ngoại trừ lần kia mình bị xú đánh một trận ngoại, liền lại không cái khác.

Chốc lát sau. . .

"Lão bà yên tâm, ta đã sớm không ghi hận nàng. . ."

Vương mỗ người cười ha hả nói.

Thẩm Băng nghe xong, mặt cười trên nổi lên một tia tiểu quái lạ, trầm mặc không nói.

Vương Dật không có suy nghĩ nhiều, kéo nhị nữ tay ngọc, đi vào phòng nhỏ.

Bọn hắn xuyên qua phòng khách, đi thẳng tới trong sương phòng bộ.

"Lam sư, đã lâu không gặp. . . , dát. . . ?"

Vương mỗ người sau khi đi vào, một mặt cười ha ha, có thể thấy rõ tất cả sau, nhất thời mộng ép.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 616: Nghĩ tới

Trên giường, khuê phòng bên.

Y nhân từ tiểu tụy, mi thấu khuynh thành.

Phương hoa vô tận.

Nhiễm trước thế. . . Kiếp này.

Lam Như Tâm vô lực tựa ở trên tường, ngóng nhìn vào ba người, mặt cười một mảnh mờ mịt.

Tiểu loli tắc nằm nhoài nàng hương trong lòng, lê hoa lệ đầy mặt, nước nờ không thôi.

Nhị nữ thanh ti đều là vì thấy ngổn ngang, Lam Như Tâm càng là quần áo xốc xếch. . .

Bức tranh đương thực sự là vừa kiều diễm, lại thê mỹ. . .

Trác Phong hoa, ở sát na. . . Vĩnh hằng.

Vương mẫu người có nằm mơ cũng chẳng ngờ, lam sư dĩ nhiên áo không đủ che thân? Hấn hoá đá ở tại chỗ, nhất thời quên xoay người đi cầm kỳ, chỉ lo ngốc vù vù. . . Nhìn.

Lam Như Tâm tựa hồ cũng không biết tình trạng của chính mình, nàng cấp con người linh động kia, tự do chuyển động, quan sát Triệu y trúc chốc lát, thể nhưng nhìn về phía Thẩm Băng.

"Đồng Lăng tông Thẩm Băng?"

Lam Như Tâm ngẩn ngơ, nhẹ giọng nói nhỏ: "Đây rốt cuộc là mộng cảnh? Hay vẫn là hiện thực?"

Nàng sau khi nói xong, nhìn về phía Vương mẫu người.

Hai người ánh mắt, nhất thời đan vào với nhau.

'Oanh. . .'

Vương mẫu người đầu óc đột nhiên nổ vang, một cái ký ức mảnh vỡ, chậm rãi hiện lên. . .

. . .

Hồng Linh Đông vực, Thiên Cơ ngoài thành, trong rừng cây.

Tiểu Dương đồng học nằm nhoài quỳ trên mặt đất, ho ra đầy máu.

Từ Nguyệt nửa quỳ ở một bên, đỡ sư đệ, đôi mắt đẹp sưng mù mông lung, gấp không được không được .

Mà một cái Thái Y thiếu nữ, tác che ở hai người trước mặt, mắt nhìn phía trước, mặt cười vô cùng lo lắng.

"Dương Lăng Trần. . ."

Một tiếng thê thảm duyên dáng gọi to, tự cách đó không xa bay lên, dâng lòng người Thần.

Hơn mười mét ngoại, Sư Phi Yên liều mạng giấy giụa, muốn nhào vào người yêu trong lòng, rất quan sát đối phương thương thế. Làm sao, nàng bát ngọc bị một con nhu đề tóm chặt lấy, căn bản thoát không thể rời bỏ.

Lam Như Tâm cầm ái đồ, mắt nhìn phía trước, lạnh giọng nói: "Dương Lăng Trần, Bản đế nói lại lần nữa, Phi Yên là ta đệ tử thân truyền, chắc chắn sẽ không ủy thân cho người. . ."

"Sư tôn!"

Thiên Nguyệt tiên tử vừa xấu hổ vừa tức giận, bi thiết nói: "Ngài có thể hay không đừng động ta. . ."

Đây là nàng lần thứ năm trốn chạy đến , ai muốn mới vừa tìm được người yêu, liền lại bị sư tôn bắt được .

"Câm miệng!"

Lam Như Tâm đột nhiên khê kêu: "Vi sư đã cùng Thần Đạo tông chủ đàm luận hảo , hấn đệ tử thân truyền Mạnh Tử không phải cũng không đạo lữ. Người này tuổi còn trẻ, chính là. . ."

"Ta không nên. . ."

Thiên Nguyệt tiên tử đau thương hô: "Sư tôn, ngài thật muốn nhượng đệ tử hạnh phúc, liền không nên trở lại nhúng tay. . ."

"Hồ đồ!"

Lam Như Tâm lòng mảy mảy động, giờ lên tay ngọc, chỉ tên kia Thái Y thiếu nữ: "Lần trước là Thẩm Băng cùng Vân Tiên, lần này lại bính xuất một cái Phi Yên, người có phải là thất tâm phong?"

"Ngài buông ra ta, ô. . ."

Thiên Nguyệt tiên tử liên tục lắc đầu, thanh lệ đầy mặt.

Mà Thái Y thiếu nữ mặt cười nhất thời phát lạnh, quắt lạnh: "Ngươi chỉ ai đó?"

Lam Như Tâm nghiêng đi phương hoa, hai con mắt nhắm lại: "Nha đầu, ngươi cũng biết Bản đế là ai?"

Thái Y thiếu nữ tiến lên một bước: "Ta quản ngươi là ai. . ."

"Hương Hương. . ."

Đột nhiên, tiểu Dương đồng học ngẩng đầu lên, thờ dốc nói: "Nàng chính là người điên, ngươi chó treu chọc. . ."

Hương Hương nghiêng đi mặt cười, thấy đối phương khoe miệng thẩm huyết, phương tâm không lý do đau xót, nhưng bị vướng bởi 'Người ngoài' ở đây, không tốt đi tiến lên nâng đỡ.

"Lớn mặt!"

Lam Như Tâm mỹ lệ mũi ngọc tinh xảo đều tức điên, nàng là Thần vương, làm sao có thể nhận được bức này khinh nhờn?

"Sur tôn!"

Thiên Nguyệt tiên tử kinh sợ, vội vàng kéo trụ đối phương.

"Ha ha. . ."

Tiểu Dương đồng học nở nụ cười, ở Tử Nguyệt nâng đỡ, run run rẩy rẩy đứng lên, nói: "Ngươi làm Thái Thượng cảnh cường giả tuyệt thế, nhưng vừa thấy mặt liền động thù, hoàn toàn không nói lời gì, không phải người điên là cái gì?"

"Dương Lăng Trần. . ."

Lam Như Tâm thật sự khí hồng rồi: "Bản đế cảnh cáo ngươi nhiều lần, ly Phi Yên xa một chút. . ."

Tiểu Dương đồng học lau khoe miệng vết máu, rung đùi đắc ý nói: "Ta lại không gọi nàng đến, đầu óc ngươi đương thật có vấn đề! Không trách không ai thèm lấy. . ."

Câu nói này lợi hại.

Lam Như Tâm ngẩn ngơ, thế nhưng mặt cười càng ngày càng trầm.

Càng ngày. . . Càng trầm. . .

Một bên Tử Nguyệt nhất thời kinh hãi, vội vàng che ở sư đệ trước mặt, nói: "Lam cốc chủ, chúng ta tới đây, là vì tham gia Thiên Cơ thành buổi đấu giá, vẫn chưa thông báo Phi Yên tỷ tỷ. Ngài vô cớ động thù, chính là không đúng. . ."

Lam Như Tâm quét đối phương một chút, mặt cười lúc sáng lúc tối.

Không biết qua bao lâu bao lâu. . .

Lam Như Tâm lạnh giọng nói: "Dương Lăng Trần, đây là một lần cuối cùng, như lại nhượng Bản đế bắt được. . ."

Tiểu Dương đồng học đầu giương lên, ngạo nghễ nói: "Đại tỷ, ta cùng thi Phi Yên một chút quan hệ không có, ngươi đây là bằng không ô người thuần khiết."

"Muốn chết. . ."

Lam Như Tâm thật sự nổi giận, nếu không phải là có ái đồ lôi kéo, thật sự hội dưới nặng tay.

Tiểu Dương đồng học cười hi hi nói: "Ngươi không phân là không phải đúng sai, vọng kết luận, chính là không đúng. Nếu ta cùng Sur Phi Yên có cái gì, ngươi thân là tiên bối, đánh cũng là đánh, có thể hiện tại. . . Ta không phục!"

Hắn trả lại kính.

"Ngươi. . ."

Lam Như Tâm tức điên, nhưng đối phương nói chỉ có lý, mình làm quả thật có chút quá đáng.

Chốc lát sau. . .

Lam Như Tâm cắn răng bạc nói: "Như nhượng Bản đế biết, ngươi đối với Phi Yên mưu đồ gây rối. . ."

Tiểu Dương đồng học sống lưng ưỡn một cái: "Muốn giết muốn quất, tự nhiên muốn làm gì cũng được. Bất quá. . ."

Hắn con mắt hơi chuyển động, cười quái dị nói: "Phượng Hoàng Cốc chủ vô duyên vô cớ đối với hậu bối động thủ, này nếu như truyền đi. . ."

Lam Như Tâm lạnh giọng nói: "Người đang đe dọa Bản đế?"

"Ta cũng không dám. . ."

Tiểu Dương đồng học lặng lẽ nói: "Nhưng ta huyết, cũng không thể bạch thổ không phải. . ."

Lam Như Tâm nghe xong, mâu trong có chân hỏa đang thiếu đốt.

Chính mình vừa nãy đã khống chế lực đạo, cái tên này rõ ràng là 'Mượn đề tài để nói chuyện của mình', cố ý để cho mình thổ huyết.

Thời khắc này, Hồng Linh đại lục còn trẻ nhất Nữ thần Vương, đương thật nổi lên sát tâm.

Một lát sau. . .

"Dương Lăng Trần, người ly Phi Yên xa một chút, bằng không đừng trách Bản đế thủ đoạn ác độc vô tình. . ."

Lam Như Tâm sờ tay vào ngực, móc ra một cái túi càn khôn, ném tới.

Tiểu Dương đồng học hai mắt bốc lên ánh sáng xanh lục, vô cùng phấn khởi tiếp nhận, nào có nửa phần bị thương đáng về?

Mà cảnh cáo của đối phương, cũng trong nháy mắt ném ra sau đầu.

Việc này qua đi không mấy ngày, Lam Như Tâm liền ly kỳ mất tích.

. . .

Nghĩ tới, toàn nghĩ tới.

'Ừng ục. . .'

Vương mẫu người gian nan nuốt nước bọt.

Quy tắc này ký ức rất rõ ràng, tựa hồ ngay khi ngày hôm qua.

Vào giờ phút này, hắn cảm thấy da đầu tê dại, một luồng dự cảm bất tường xông lên đầu.

Lam Như Tâm tế quan sát kỹ, thế nhưng đôi mi thanh tú dần dần phi đã dậy rồi!

"Dương. . . Lăng. . . Trần. . ."

Nàng âm thanh tràn ngập vô hạn lạnh lẽo, như vạn cổ kễ băng nứt.

Vương mẫu người thân thể căng thẳng, hoàn toàn không thể động.

Thái Thượng giả, Thần vương vậy. Một cái phát liền có thể đập vụn vô tận sơn mạch, trong nháy mắt nát tan ngôi sao.

Lam Như Tâm tuy rằng suy yếu đến cực điểm, có thể thần uy dư âm, hoàn toàn không có khống chế thu lại.

Lúc này Vương Dật, so sánh một đời trước cùng đối phương gặp mặt thì, phải yếu hơn rất nhiều, vì lẽ đó căn bản không chịu nổi.

Thảm Băng nhất thời phát hiện, vội vàng giơ lên tay ngọc, kéo lại lão công đại thủ, ám độ linh lực.

Vương Dật chấn động, nhất thời khôi phục lại.

"Hả?"

Lam Như Tâm hai con mắt nhắm lại, nghiêng đi mặt cười, nhìn về phía đối phương, lạnh lùng nói: "Lớn mật, người dám. . ."

Đột nhiên, nàng mặt cười đại biến, bỗng nhiên im tiếng.

Lam Như Tâm ngờ ngác phát hiện, Thảm Băng ánh mắt cực kỳ thâm thúy, chính mình dĩ nhiên nhìn không thấu?

Đây là. . . Chuyện gì xảy ra?

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 617: Phần nộ

Thâm Băng đem một tia Linh Nguyên ở lại lão công trong cơ thể, chính quá thân thể, hai con tay ngọc ở trước ngực trên dưới kết hợp lại, nhẹ giọng nói: "Hồn Độn để cung Thâm Băng, xin ra mắt tiên bối. . ."

"Hồn Độn để cung?"

Lam Như Tâm đôi mi thanh tú vừa nhú, nhẹ giọng nói nhỏ.

Nơi này, nàng chưa từng nghe nói.

Đúng vào lúc này, tiểu loli vùng lên trắng mịn mặt cười, nói: "Sư tôn, Phi Yên này liền nói cho ngài tất cả. . ."

Lam Như Tâm dưới cằm phượng hoa, trầm ngâm chốc lát, giờ lên tay ngọc, mềm nhẹ lau chùi đôi phương tiểu nước mắt trên mặt, cười nói: "Ta tiểu Phi Yên, người nếu xuất bây giờ làm sư trong giấc mộng, liền không muốn đau lòng. . ."

Nguyên lai, nàng cho rằng hết thấy trước mắt, tất cả đều là Hoàng Lương nhất mộng.

Bởi vì, ở xa xôi đã qua, Lam Như Tâm mất đi ý thức sát na, trong đầu hiện lên, đúng là mình cùng 10 tuổi thì Phi Yên ở trong cốc chơi đùa nô đùa.

Đoạn thời gian kia, thật sự rất tốt.

"Mộng cảnh?"

Tiểu loli ngẩn ngơ, nhưng bỗng nhiên phát hiện đối phương quần áo xốc xếch, nhất thời hô khẽ một tiếng, vội vàng cầm lấy một góc đệm chần, che khuất này phiền cảnh "xuân".

"Kê kê. . ."

Lam Như Tâm không nhịn được yêu kiều, yêu thương nàng mặt cười, mang theo sân ý nói: "Ngốc cô nàng, vì sư đều không ngại, người sợ cái gì? Đã quên chúng ta tổng tắm chung một chỗ. . . Ân. . . ?"

Nàng nói đến một nửa, đột nhiên nhớ tới người nào đó, bỗng nhiên giờ lên mặt cười, khẽ kêu nói: "Từ Bản để trong mộng cứ ra ngoài. . ."

Vương Dật bản cân nhắc kết cuộc như thế nào, bởi vì hắn vi phạm 'Lời hứa', đem đối phương đệ tử thu vào trong túi.

Nếu nàng chủ động để cho mình đi, liền không thể tuyệt vời hơn.

"Ta đi!"

Kẻ này xoay người liền phải rời đi.

"Lão công, người đừng đi. . ."

Đột nhiên, tiểu loli hoá ở đối phương, lập tức nhìn về phía sư tôn: "Ngài có thể còn nhớ hắn?"

Nếu muốn thăng thần tất cả, nhất định phải nhượng người trong cuộc ở đây.

Lam Như Tâm căn bản không nhận ra được, trong giấc mộng ái đồ càng vi phạm chính mình ý nguyện, nàng nhìn về phía Vương mẫu người, cắn răng bạc nói: "Tuy rằng tóc biến hoá ngắn, quần áo cũng rất quái dị, có thể tiểu từ thú này coi như hóa thành tro tàn, vì sư cũng nhớ tới. . ."

"Tiểu từ thú?"

Vương Dật nhất thời không thích nghe, trong cơ thể hắn có lưu lại Băng Nhi Linh Nguyên, vĩ lực dồi dào, đảm tự nhiên cũng phi rất nhiều.

Kẻ này trực tiếp ngồi xổm người xuống đi, dò ra hai tay, nói: "Phi Yên, lại đây nhượng lão công ôm ôm . ."

Tiểu loli lại là ngẩn ngơ, vô cùng mịn màng mặt cười trên, lộ ra làm khó dễ về mặt.

Một bên là lão công, một bên là sư tôn.

Hai cái đều là chính mình chí thân, một mực lại như nước với lửa.

Thời khắc này, Thiên Nguyệt Nữ thần Vương thật sự không biết nên làm thế nào cho phải .

"Lớn mật! Ngươi chạm Phi Yên một tý thử xem?"

Lam Như Tâm nhất thời khí hồng rồi, nàng tuy không biết 'Lão công' là cái gì, có thể cái tên này lại muốn ôm ái đồ?

Quả thực muốn chết.

Vương mẫu người lông mày hơi động, nhìn về phía đối phương, lười biếng nói: "Đại tỷ, Sư Phi Yên đã sớm là ta người, nên làm cũng đều làm, ngài còn mù đảo cái gì loạn?"

Đã từng các loại rõ ràng trước mặt, khái bán là nhất đáng ghét tâm, kẻ này cũng không thềm đếm xỉa , ném đi tôn xưng, quy về mới bắt đầu, nói lời kinh người.

Tiểu loli mặt cười nhất thời một đỏ: "Lão công "

Nàng muốn sân còn tu dáng vẻ, đương thật đáng yêu cực kỳ.

Mà Lam Như Tâm dĩ nhiên điên rồi, ngập trời.

Nàng trực tiếp giơ lên tay ngọc, nắm vào trong hư không một cái.

'Hô. . .'

Chân không đột nhiên vặn vẹo, khí lưu bốc lên.

Vương mẫu thân thể bên trong tuy có Thần vương Linh Nguyên thủ hộ, giờ khắc này thân thể nhưng không khỏi chấn động, liền muốn nhấc lên khỏi mặt đất.

"Sư tôn, không nên. . ."

Tiểu loli kinh hãi, vội vàng thoát ly đối phương hương hoài, hư không bay lên, chặn lại rồi khí lưu đường nổi.

Vương Dật nhất thời buông lỏng.

Lam Như Tâm hướng ái đồ khẽ kêu: "Phi Yên, ngươi làm cái gì? Đi ra. . ."

"Sư tôn. . ."

Tiểu loli vành mắt lại đỏ, nước nỏ nói: "Ngài có thể hay không. . . Nghe ta nói hết lời. . ."

Lam Như Tâm sâu sắc nhìn chăm chú đối phương, đôi mi thanh tú hơi nhú lên.

Nàng hiện tại có thể khẳng định, tất cả những thứ này cũng không phải mộng cảnh.

Nhưng mình không phải là bị 'Thần nữ' tỷ tỷ phong ấn sao? Bây giờ sao. . .

Còn có, chính mình ly khai ái đồ thì, đối phương rõ ràng tuổi tròn đôi mươi, lúc này vì sao quay về tuổi thơ?

Còn có này hai cái cô nàng cảnh giới. . .

Một phen yên tĩnh qua đi. . .

Lam Như Tâm chậm rãi gạt đầu, nàng muốn biết tất cả.

"Hô. . ."

Tiểu loli rốt cục thở phào nhẹ nhõm, chuyển qua mặt cười, vô cùng đáng thương nhìn về phía lão công.

Vương mẫu người phẫn nộ thu hồi hai tay, vuốt mũi đứng dậy.

Đại phụ mặt mũi nhất định phải cho.

Tiểu loli nhất thời ôm lấy cười ngọt ngào, sau đó hạ xuống bên giường, kéo sư tôn tay ngọc, chậm rãi mở miệng, nói ra sau đó các loại

Lam Như Tâm lắng lắng nghe, phương hoa không có một ngọn sóng.

Mà khi nàng nghe được, ái đồ cuối cùng ủy thân ở Dương Lăng Trần thì, cũng không còn cách nào bình tĩnh xuống.

"Người nói cái gì?"

Lam Như Tâm chỉ Vương Dật, hét to: "Người gả cho hân? Còn năm nữ đồng thị một lang?"

Tiểu loli thấy đối phương bạo dạn, nhất thời hoảng rối: "Sư tôn, đệ tử là lão đại. . ."

"Cái gì lão đại lão nhị lão tam?"

Lam Như Tâm căn bản không nghe lọt, đột nhiên nghiêng đi mặt cười, trừng mắt về phía người nào đó. Ba ngàn thanh ti lướt qua phần quai hàm, tác động bao nhiêu hồng trần?

Vương mẫu người biến sắc, không nhìn được lui về phía sau nửa bước.

Ánh mắt của đối phương thật đáng sợ, hân có thể khẳng định, trước mắt này nơi 'Đại tỷ', muốn đem chính mình ăn tươi nuốt sống.

"Người. . . Cho Bản đế lại đây. . ."

Lam Như Tâm nghiêng răng nghiêng lợi, gần từng chữ.

"Khà khà. . ."

Vương mẫu người cười gượng liên tục, nhưng là lại lui về phía sau nửa bước.

"Sư tôn, lão công sau đó đột phá Thái Thượng cực cảnh, bước ra bước đi kia, đập thượng thiên để bảo tọa."

Tiểu loli cuống quýt giải thích, nàng tóm chặt lấy đối phương tay ngọc, vạn không dám buông ra.

"Thiên đế?"

Lam Như Tâm nhìn về phía ái đồ, cười gần nói: "Phi Yên, người chính là sư là ba tuổi đứa nhỏ sao? Đây loại tồn tại ở trong truyền thuyết, liền A Ngung tỷ tỷ đều không chạm tới, này dâm ~ đồ là có thể?"

Vương mẫu người lại khó chịu, lần này càng sâu, hân về trước một bước, quát to: "Người nói cái gì?"

"Nghe không hiểu?"

Lam Như Tâm nhìn về phía đối phương: "Đây Bản đế lặp lại lần nữa, bằng người cái này dâm ~ đồ, cũng xứng thành tựu Thiên đế thần vị?"

Mã!

Vương mẫu người nổi giận, ngập trời.

Hân chưa từng có nhân chính mình từng là Thiên đế mà tự hào quá.

Bởi vì những năm tháng ấy, thực sự nghĩ lại mà kinh.

Có thể nữ nhân này xác thực đáng ghét, lại ngay ở trước mặt lưỡng cung một thị trước mặt, làm thấp đi chính mình, lại gọi mình dâm ~ đồ.

Thật sự không thể nhẫn nhịn.

Vương Dật gương mặt tuần tú giương lên, tức giận nói: "Ta lại làm sao không tể, cũng mạnh hơn người trên rất nhiều. . ."

"Kê kê. . ."

Lam Như Tâm yêu kiều không ngớt, nhưng là lạnh: "Đã qua người ở Bản đế trong mắt, vẫn tính là cái không sai hậu bối, bây giờ. . ."

Nàng nói tới chỗ này, liền không còn đoạn sau.

Vương mẫu người quát lên: "Bây giờ làm sao? Nói rõ ràng chút. . ."

Lam Như Tâm cười gằn nói: "Một giới giun đế, còn ở Bàn đế trước mặt kêu gào, quả thực làm trò cười cho người trong nghề. . ."

"Sur tôn!"

Tiểu loli gấp hông rồi, nàng cũng không ngờ tới hội có bức này biến số.

Chính mình còn chưa nói hết đây, sur tôn liền. . .

"Một giới giun đế? Hắc. . ."

Vương Dật giật dữ mà cười: "Ngươi có dám hay không cho ta thời gian hai năm?"

"Hai năm? Làm cái gì?"

"Đương nhiên là đánh bại ngươi. . ."

Vương Dật cắn răng nói: "Ta sẽ để ngươi thu hồi chính mình."

"Kê kê kê. . ."

Lam Như Tâm tựa hồ nghe đến thế gian buồn cười nhất, yêu kiều không ngớt: "Cho ngươi 20 năm, ngươi cũng chưa chắc năng lực tìm thấy Bàn đế góc áo. . ."

"Đại tỷ, đừng coi chính mình rất hành."

Vương Dật cũng là không thềm đếm xia , hét lớn: "Ngươi góc áo, lão tử sau một ngày liền năng lực tìm thấy."

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 618: Đại phụ bị đánh

"Ai là đại tỷ của ngươi?"

'Đùng'

Lam Như Tâm tay đập đầu giường, trực tiếp đứng lên.

"Ngươi một cái số tuổi, không phải Đại tỷ là cái gì? Chẳng lẽ gọi ngươi lão ni cô?"

Vương Dật sớm đã mất đi bình tĩnh, bắt đầu không giữ mồm giữ miệng.

Lam Như Tâm thân thể yêu kiều run lấy bầy, mặt cười hiện ra thanh, đương thật bị tức hông rồi.

Nàng tuy bị phong ấn vô số năm, vừa ý tính vẫn chưa trưởng thành.

Nói trắng ra, hay vẫn là thiếu nữ tâm a.

Lam Như Tâm mười bảy tuổi năm ấy, liền đạt đến Thánh vương cảnh, so với chúng ta Băng Nhi còn muốn sớm. Chưa đủ ba mươi liền bước lên Thần vương lĩnh vực, trở thành Phụng Hoàng cốc từ trước tới nay còn trẻ nhất Cốc chủ, kinh diễm toàn bộ đại lục, thử hỏi có thể không ngạo kiều sao?

"Lão công "

Tiểu loli đều sắp gấp khóc: "Ngươi đừng nói mò!"

Vương mỗ người thấy đại phụ mở miệng , trợn tròn mắt, xoay người, không còn động tĩnh.

"Sư tôn "

Tiểu loli vùng lên mặt cười, cẩn thận nói: "Lão công không phải ý đó, hần rất tôn trọng ngài."

"Tôn trọng ta?"

Lúc này Lam Như Tâm nơi nào nghe được tiến vào khuyên can? Nàng gật đầu nhìn về phía ái đồ: "Như loại này nói khoác không biết ngượng gia hỏa, hội phá hủy người cả đời. Phi Yên, vì sư mặc kệ đã qua như thế nào, có thể bắt đầu từ hôm nay, người nhất định phải lưu ở bên cạnh ta, không cho tiếp cận hần một bước "

"A? ? ?"

Tiểu loli thân thể run lên, trực tiếp choáng váng.

Nàng vạn vạn không nghĩ tới, đối phương hội đưa ra bức này yêu cầu.

Chuyện này làm sao thành a?

"Người có quyền gì bắt kẻ nàng?"

Vương mẫu người phản nộ nhất thời thẳng cấp rồi, hần quay lại đầu, đại tiếng rống giận.

"Cái gì quyền lợi?"

Lam Như Tâm ánh mắt lưu chuyển, hướng đối phương cười gằn: "Chỉ bằng ta là nàng sư tôn, bằng người là giun dế "

"Lâu người muội, đem Phi Yên trả lại ta "

Vương mẫu người bạo phát , nhân thể liền muốn xông tới cướp người.

Thảm Bãng vội vàng kéo lại đối phương, thấp giọng nói: "Lão công, bình tĩnh. Lam sư tính khí người cũng không phải không biết "

"Vù vù "

Vương Dật hồn hèn mang thở, trong cơ thể khí huyết một mảnh cuộn cuộn, thất khiếu có khói xanh bốc lên.

Hần trải qua làm tốt liều mạng chuẩn bị.

Tiểu loli là lão bà mình, ai cũng không thể cướp đi, chính là sư tôn của nàng cũng không được.

Lam Như Tâm thấy, đem ái đồ lâu vào trong ngực, tiếp tục đi cười gằn: "Chờ thực lực của người năng lực tìm thấy Bản đế góc áo, trở lại lý luận, hiện tại còn không tư cách "

"Sư tôn "

Nàng trong lòng tiểu loli nữa lên mặt cười, cái miệng nhỏ đỏ rất cao, mầu trong sương mù mông lung, đều gấp khúc.

"Người cầm miệng!"

Lam Như Tâm quát khế, hai tay nhưng là càng chặt.

"Lão tử nói rồi, sau một ngày liền năng lực tìm thấy, người có phải là chưa già đã yếu quên ?"

Vương mẫu người không buông tha một tia nói móc đối phương cơ hội.

Lam Như Tâm cố nén tức giận trong lòng, cười gằn nói: "Đều nói người nói khoác không biết ngượng, lấy thực lực của người bây giờ, sau một ngày năng lực làm cái gì?"

Phải đạo, Thái Thượng cảnh Thần vương, thông thể có pháp tắc sở hộ, tự thành càn khôn.

Như không biến mất, đừng nói Vương Dật, chính là Chân Thần Cảnh Lão tổ, nếu tiếp cận Thần vương năm mét bên trong, thì sẽ bị khủng bố xiềng xích trật tự chấn thương, nhẹ thì đứt gân gãy xương, nặng thì ngã xuống.

Vì lẽ đó, Lam Như Tâm không tin.

Đừng nói nàng, chính là lưỡng cung một thị, cũng cho rằng lão công nói chính là lời vô ích.

"Cái nào nói nhảm nhiều như vậy?"

Vương mẫu người tức giận nói: "Ta nếu có thể tìm thấy, lại thì như thế nào?"

"Được!"

Lam Như Tâm mặt cười nhân thể giương lên: "Người nếu có thể tìm thấy Bản để góc áo, người cùng phi chuyện thuốc lá, ta lại sẽ không đi can thiệp "

Nàng toàn đương đối phương ở thối lăm, căn bản chưa từng thâm nghĩ.

Vương Dật giờ tay lên đến, chỉ đối phương, cắn răng nói: "Đây chính là người nói ?"

"Đương nhiên! Bất quá "

Lam Như Tâm là một đời thiên kiều, cỡ nào bằng tuyết thông tuệ? Há có thể làm thâm hụt tiền buôn bán?

Nàng ánh mắt xoay một cái, hỏi: "Nếu người thất bại cơ chứ?"

Vương Dật nhất thời hơi ngưng lại, trầm mặc chốc lát, nói: "Ta như thất bại, người nói thế nào liền thế nào "

Hắn bây giờ nói không rời khỏi mở đại phụ đến.

"Rất tốt "

Lam Như Tâm khóe môi một câu, cho là mình thắng xác định .

Nàng trong lòng tiểu loli ngẩn ngơ, lập tức khóe mắt thanh lệ càng chảy càng nhiều

Lão công đang làm gì thế a? Vì sao cùng sư tôn đánh loại này đánh cược?

Các người các người liền không thể chờ ta nói xong sao?

Thẩm Băng cũng choáng váng, nghiêng đi mặt cười, mờ mịt kêu: "Lão công, người "

"Lão bà "

Vương Dật quay đầu đi: "Người nhượng Cổ Nguyệt an bài cho ta cái hẻm lạnh phòng nhỏ, ai cũng không thể tới quấy rối "

Thẩm Băng mím mím cặp môi thom, nhìn về phía Đại tỷ.

Lúc này tiểu loli thương tâm cực kỳ, thanh lệ không ngừng, căn bản vô tâm nó cố.

Thẩm Băng do dự chốc lát, nhẹ nhàng gật đầu: "Rõ ràng rồi!"

"Phi Yên, tin tưởng ta "

Vương Dật cuối cùng nhìn đại phụ một chút, trực tiếp xoay người, phòng nghị bước ra ngoài.

"Lão công, ô "

Tiểu loli lớn tiếng bi thiết, thương tâm cực kỳ, muốn đoạn hồn.

Vương Dật thể hơi chậm lại, liền cũng không dừng lại, trực tiếp đi ra khỏi phòng.

Thẩm Băng cùng Triệu Úc Trúc vội vàng đi theo ra ngoài.

"Thật không biết, hắn từ đâu tới tự tin "

Lam Như Tâm nhìn kỹ đối phương rồi đi, liên tục cười lạnh.

"Ngài làm sao có thể như vậy? Ô "

Tiểu loli bỗng nhiên từ nàng hương trong lòng tránh thoát khỏi, đi đến giường chân, che mặt khóc thảm.

Lúc này trong lòng nàng hận cực kỳ sư tôn, cũng không tiếp tục muốn lý đối phương .

Nửa giờ sau

Thẩm Băng đem lão công mang tới tông môn lấy tây phòng nhỏ.

Vương Dật hôn tạm biệt tam cung, tự mình đi vào, xoay người khép cửa phòng lại.

Vẫn không có động tĩnh Triệu Úc Trúc cẩn thận mở miệng: "Băng Nhi tỷ tỷ, Vương lang hấn "

Thảm Băng giờ lên tay ngọc, đánh gãy đôi phượng, khẽ thở dài: "Chúng ta trở lại."

Triệu Úc Trúc liếc mắt nhìn lạnh lẽo cửa lớn, khẽ vuốt cằm, theo chính cung tỷ tỷ đi tới

Cũng không lâu lắm.

'Oành oành oành '

Trong sương phòng bay lên liên tiếp vang động, thế nhưng

"Cái gì?"

Vương mỗ người đột nhiên kêu quái dị nói: "Người điên rồi phải không?"

Nguyên lai đây là một cái phân thân.

"Nhượng người làm gì liền làm gì, ít nói nhảm "

Vương Dật bản tôn đang gào thét.

Lăng thiên phòng nhỏ.

"Người nói cái gì?"

Lam Như Tâm kinh hô: "Người nói hấn trở thành Thiên đế sau, cùng thiên ngoại Ác ma phản khởi chiến đấu, cuối cùng càng là lấy thân hóa đạo, cứu vớt thiên hạ muôn dân?"

Tiểu loli giờ tay lau nước mắt, phẫn nộ nói: "Ngài là Thần vương, chính mình thôi diễn chính là "

Lam Như Tâm nhìn chăm chú ái đồ, trong lòng hiện lên vẻ kính sợ.

Một lát sau, nàng giờ lên tay ngọc, đang muốn chỉ ở tiết tới suy đoán, nhưng là phản ứng lại, cắn giận nói: "Cô nàng chết đầm kia, người đối với ta có ý kiến?"

Tiểu loli nghe xong, cặp môi thom đò đến càng cao hơn , nhưng là không đáng hồi phục.

Lam Như Tâm không khỏi vừa sợ vừa tức: "Người làm sao còn không rõ vì sự tâm?"

"Hừ"

Tiểu loli kiều rên một tiếng, trực tiếp bối quá thân đi rồi.

Nàng lại lau nước mắt, thấp giọng lầm bầm: "Nhân gia cũng không muốn giống như ngài, cô đơn theo thân "

"Cái gì?"

Lam như tâm nổi giận, ngáp trời, nàng một cái kéo qua ái đồ, nhân thể một phen.

"A? ? ?"

Tiểu loli la thất thanh, trực tiếp nằm nhòai giường trên.

Lập tức, tay lên chường lạc

'Đừng! ! !'

"A "

Một tiếng mềm mại kêu thảm, vang vọng ở trong hư không.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 619: Lựa chọn

"Xem ngươi còn dám nói lung tung. . ."

Lam Như Tâm cắn răng bạc đạo, lúc nàng tức giận, hai cái lúm đồng tiền nhỏ ở hương quai hàm bên như ẩn như hiện, đương thực sự là có một phen đặc biệt kiều mị.

"Ô. . ."

Tiểu loli nằm lỳ ở trên giường, lưỡng cái tay nhỏ bé nắm sự cây bồ, đau thương nước nỏ.

Trong lòng nàng nổi lên đại bi.

Nhị nữ sợi tóc đen sì đều là hơi thấy ngồn ngang, bức tranh thê mỹ, đăng tâm hồn người.

"Ta hận ngươi, ô. . ."

Tiểu loli nghẹn ngào liên tục, thanh lệ liên tục từ khóe mắt lút xuống, nhìn qua đáng thương cực kỳ.

Lam Như Tâm ngẩn ngơ, thể nhưng phần môi khẽ nhếch, trắng noãn bối thước cắn tới 'Thủy nộn', lần thứ hai giờ lên tay ngọc. . .

'Đừng! ! !'

"A. . ."

Tiểu loli thân thể yếu kiều bị đau, lần thứ hai bi thiết.

Nàng thực lực bây giờ tuy xa xa cao hơn Lam Như Tâm, nhưng đối phương là sư tôn của chính mình a.

Sư phụ đánh đồ đệ, thiên kinh địa nghĩa, vì lẽ đó đại phụ vạn không dám đi chống lại, cũng không thể vận công bảo vệ bị đánh chỗ.

Vì lẽ đó. . .

Đây là một cái thể thâm cố sự.

. . .

Phòng nhỏ ngoại, trước đại môn.

Một cung một thị đứng ở chỗ này, các nàng nghe được thanh âm bên trong, không chỉ có hai mặt nhìn nhau.

Triệu Úc Trúc thấp giọng hỏi: "Băng Nhi tỷ tỷ, chúng ta. . . Làm sao bây giờ?"

"Chờ đã đi. . ."

Thẩm Băng u u thở dài, xoay người lại, ngẩng đầu ngóng nhìn vô biên thiên khung, đôi mắt đẹp lúc sáng lúc tối, không biết đang suy nghĩ gì.

Thời gian như thoi đưa, chớp mắt liền qua.

Hương lên hương lạc, nguyệt đối tà dương.

Một cung một thị đi đến Tử Nguyệt gian phòng nghỉ ngơi, tiểu loli cuối cùng chưa hề đi ra, Nội Các cũng không lại phát xuất 'Khủng bố' âm thanh.

Một đêm qua đi. . .

Sáng sớm, thiên vân nằm dày đặc, ánh rạng đông ẩn.

Tử Nguyệt vẫn như cũ không có tỉnh lại, bình tĩnh nằm ở rộng lớn giường đá trên.

Nàng mặt cười vẫn cứ trắng xám, so với hôm qua tốt hơn rất nhiều, có một chút màu máu.

Thẩm Băng rất sớm tỉnh lại, cho Nhị tỷ truyền độ xong linh lực sau, nghiêng đi mặt cười, thấy Triệu Úc Trúc vẫn còn ngủ say, không chỉ có lác lác đầu.

Các tiên nữ vượt qua tỉnh không mười sáu năm, không phân ngày đêm, mỗi khi mệt nhọc thì, đều là hạ xuống tới gần ngôi sao trên, nhắm mắt điều tức chốc lát, liền lần thứ hai bước lên tìm phu hành trình.

Hiện tại so với khi đó, quả thực là khác biệt một trời một vực.

Triệu Úc Trúc làm đế nữ, cung trong ngoại trừ đại nương, cũng không ai dám đi quản, mà Tinh Trúc lại rất sùng nịch nàng, vì lẽ đó người trước từ trước đến giờ là ngủ thẳng tự nhiên tỉnh.

Thuyết thông tục điểm, chính là một cái 'Nuông chiều từ bé' Đại tiểu thư.

Thẩm Băng chậm rãi đứng dậy, không có đánh thức Triệu Úc Trúc, nhẹ giọng rời phòng.

Nàng đến đến đại sảnh sau, nhất thời ngẩn ngơ.

Lúc này, tiểu loli một mình ngồi ở nhánh hoa trên ghế, tiếng trầm uống linh trà, mỹ lệ mắt to một mảnh sung đỏ, muốn là khóc một đêm.

Thẩm Băng tâm thần run lên, vội vàng đi đến phụ cận, xoa ngọc thủ của đối phương, thấp giọng kêu: "Đại tỷ. . ."

Tiểu loli nhìn đối phương một chút, tay nhỏ vừa nhấc, đem chén trà để xuống bên môi, mặt cười vung lên, 'Ừ ục' một tiếng đem nước trà uống cạn.

"Tam muội, ta. . . Có chút hối hận rồi. . ."

Nàng đặt chén trà xuống sau, thấp giọng khẽ nói, mâu trong sương mù mông lung, lại muốn khóc lên.

"Đại tỷ, người đừng như vậy. . ."

Thẩm Băng trong lòng đau xót, tay ngọc vì vì tăng thêm lực đạo, thấp giọng đi an ủi: "Lam sư ký ức còn dừng lại tại quá khứ, tính tình của nàng chúng ta là biết đến. . ."

"Ta nên làm gì. . . Ta nên làm gì a. . ."

Tiểu loli buồn bã nói: "Lão công tuy là Kết Đan, nhưng cùng sư tôn cách biệt rất xa, đừng nói tìm thấy góc áo, chính là gần người đều thiên nan vạn nan. Tam muội, ta không nên rời đi lão công, không nên. . . Ồ. . ."

Nàng nói tới chỗ này, chuyển qua kiều tiểu thân thể, nhào vào tam cung trong lòng khóc thầm lên.

Thẩm Băng ôm đại phụ, nhẹ giọng nói: "Đại tỷ, chúng ta phải tin tưởng lão công, hẳn nhất định có biện pháp."

Tiểu loli nghe xong, ngẩng đầu lau nước mắt, nhẹ nhàng gật đầu.

Hiện tại hy vọng duy nhất, đều ở lão công này bên trong.

Lưỡng nén hương sau, Triệu Úc Trúc đi ra khỏi phòng, nàng thấy đại phụ tam cung nhìn mình, mặt cười nhất thời một đỏ, vội vàng đi tới gần, có chút tiểu lúng túng nói: "Muội muội tham ngủ, tương lai phải mời an, kính xin các tỷ tỷ tha thứ. . ."

"Nơi này không phải đế cung, không sao. . ."

Tiểu loli vẫy vẫy tay nhỏ, nói: "Thời gian sắp đến rồi, các người đi tìm lão công, ta ở lại chỗ này. . ."

"Phải!"

Nhị nữ dòn dập gật đầu, đi ra phòng khách.

Tiểu loli nhìn chăm chú các nàng sau khi rời đi, chuyển qua mặt cười, nhìn về phía Nội Các cửa lớn.

"Hô. . . Hô. . ."

Đột nhiên, nàng hô hấp biến hoá gấp gấp lên, sau đó chậm rãi giơ lên tay nhỏ, mặt cười một mảnh xoắn xuýt.

Nguyên lai, tiểu loli muốn niệm phong lại Lam Như Tâm tu vi.

Nhưng nếu làm như vậy, chính mình lại không còn mặt mũi đối với sư tôn, lão công cũng khả năng sinh ra khúc mắc trong lòng.

Một phen gãy dựa qua đi. . .

"Hô. . ."

Tiểu loli thờ ra một hơi tức, thả xuống tay nhỏ.

Nàng từ bỏ , không dám đi mạo hiểm, nhưng trong lòng đã quyết định: Mặc dù lão công thua, chính mình cũng phải ở lại bên cạnh hắn.

Ai cũng không thể đến ngăn cản, chính là sư tôn cũng không được.

. . .

Tây phòng nhỏ nơi, nhị nữ ở sân tán gẫu, phá thời gian.

"Ngươi tổng cộng có mấy cái anh chị em?"

Thảm Băng nhìn chăm chú cửa phòng, hững hờ hỏi.

"Chỉ có tỷ muội, không có huynh đệ. . ."

Triệu Úc Trúc phun nhả ra hương ~ thiết: "Tổng cộng bảy cái, muội muội xếp hạng thứ hai. . ."

"Không có huynh đệ?"

Thảm Băng rất giật mình: "Thí Thiên để dưới gối không đàn ông? Nhưng ta nghe Đại tỷ nói, thập tam phó cung sinh hạ một con trai a. . ."

"Kê kê. . ."

Triệu Úc Trúc không khỏi yêu kiều: "Đó là đại nương nói hươu nói vượn đây, năm ấy nàng cùng Phần Thiên cung chủ phát sinh khúc mắc, cố ý thả ra yên vụ khí nàng. . ."

Thảm Băng nhất thời không nói gì, lập tức phương tâm sản sinh đại nghi vấn.

Hai đại Thiên để đều ô đàn ông, đây là vì sao?

Lẽ nào là trùng hợp?

Không thể, khẳng định có nguyên nhân khác.

'Kẹt kẹt. . .'

Đúng vào lúc này, đẩy cửa vang lên, người nào đó kéo thân thể, một mặt uể oải đi ra.

Nhị nữ vội vã chạy tới.

Sau một khắc, các nàng kinh ngạc đến ngây người .

Lúc này Vương mẫu người, sắc mặt vô cùng trắng bệch, mặt trên có hai cái tầng tầng vành mắt đen, hiển nhiên một đêm không ngủ, tình lực càng là biến mất hầu như không còn .

Thảm Băng hơi giương ra cặp môi thom, run giọng nói: "Lão công, người. . ."

Wang mẫu nhân sinh ngánh nừu quá đầu, miệng một nhếch: "Lão bà, ta thành công. . ."

Hắn nói chuyện thì, thân thể run rẩy một tý, có chút lập được không ổn.

Nhị nữ vội vàng đỡ lấy đôi phương, Thảm Băng cắn cặp môi thom nói: "Lão công, chúng ta đi người đi về nghỉ."

"Không cần!"

Wang Dật lắc đầu nói: "Thời gian sắp đến rồi, chúng ta đã qua."

Thảm Băng cuống lên: "Có thể người hiện tại đứng cũng không vững, như thế nào cùng làm sư giao thủ?"

"Lão bà yên tâm. . ."

Wang Dật ha ha cười: "Bây giờ còn có hơn nửa canh giờ, chúng ta sau khi đi qua, ta ở nơi đó tiểu mị một lúc liền có thể."

Thẩm Băng thấy không cường được hấn, chỉ được gật đầu y .

Mấy phút sau, mọi người tới đến lãg thiên phòng nhỏ trong sân.

"Nơi này rất tốt. . ."

Vương mẫu người đi tới một cây đại thụ bên, thân cái lại eo, tự mình ngồi xuống, dựa vào thân cây đánh tới mơ hồ con mắt.

Nhị nữ liếc mắt nhìn nhau, song song ngồi xuống, ở bên cạnh rất thủ hộ.

Nửa giờ đi qua rất nhanh .

'Kẹt kẹt. . .'

Cửa phòng mở ra, thế thầy trò đi ra, chờ thấy rõ tất cả sau, song song ngẩn ngơ.

Thế nhưng. . .

Lam Như Tâm mặt cười nhất thời phát lạnh, cười gằn nói: "Khá lắm ngông cuồng kiêu căng gia hỏa, dĩ nhiên như vậy không nhìn Bản đế. . ."

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 620: Đại chiêu

Tiểu loli cũng là kinh ngạc đến ngây người .

Lão công đang làm gì thế a?

Nàng đang chờ chạy tới, lại bị một cánh tay ngọc kéo .

"Chờ đang sư phụ bên người, cái nào cũng không cho đi!"

Lam Như Tâm lạnh lùng nói.

Tiểu loli ngấm sư tôn một chút, cặp môi thơm đỏ lên, phần nộ buông xuống mặt cười.

Một bên khác, Thẩm Băng vội vàng ngồi xổm người xuống đi, đẩy một cái Vương Dật thân thể: "Lão công. . ."

Vương mẫu người đột nhiên tỉnh lại, nhưng là mặt buồn ngủ mông lung. Kẻ này cố ý chếch, nhìn về phía đối phương, nhếch miệng cười khúc khích: "Ha, lão bà. . ."

Thẩm Băng thấy hấn đầy mắt tơ máu, đau lòng không được, có thể canh giờ đã tới, không thể lại kéo dài, thấp giọng nói: "Lam sư cùng Đại tỷ. . . Trải qua xuất đến rồi."

"Ồ?"

Vương mẫu người nhất thời tỉnh táo, quay đầu hướng này phương nhìn ngó, khăn bận vội vươn mình mà lên, hướng đối phương đi đến.

Hấn bên hành bên sủy cánh tay, rất giống đệ thất bộ tập thể dục theo đài mở rộng động tác, ha ha cười nói: "Tới rồi. . ."

Lam Như Tâm khóe môi đang nhẹ nhàng co rúm, mặt cười càng ngày càng lạnh lẽo.

"Lão công. . ."

Tiểu loli dò ra cánh tay, làm dáng muốn lao vào, chỉ do theo thói quen động tác.

"Người làm cái gì?"

Lam Như Tâm khẽ kêu, đem ái đồ duệ ở phía sau.

"A? ? ?"

Tiểu loli duyên dáng gọi to một tiếng, thân thể hiện 90 độ bình di, như một con gà con tử giống như, hoàn toàn thân bất do kỷ.

Mã!

Vương Dật lửa giận ngút trời mà lên, hướng nàng rống to: "Thả ra lão bà ta."

Lam Như Tâm chuyển qua mặt cười, cười gần nói: "Dương Lăng Trần, ngày hôm qua cá cược, đã quên hay sao?"

"Lão tử gọi Vương Dật. . ."

Vương Dật mạnh mẽ trừng mắt đối phương, cắn răng nghiêng lợi nói. Hắn liều mạng để cho mình tỉnh táo lại, như quá quá kích động ảnh hưởng 'Phát huy', liền kiểm cùi ba năm thiêu một giờ .

Lam Như Tâm hờ hững cười khế, đột nhiên, nàng hơi nhướng mày, đột nhiên chuyển qua mặt cười: "Ai ở nơi đó?"

"Lão phu Cổ Nguyệt, tham kiến Thần vương. . ."

Mấy chục mét ngoại, xuất hiện hơn mười bóng người, một người cầm đầu chính là Cổ Nguyệt Lão tổ, những cái kia đệ tử thân truyền tắc cẩn thận cùng ở phía sau, một mặt cẩn thận.

"Sur huynh?"

Thảm Băng ngăn ngại, kỳ quái đi hỏi: "Người làm sao đến rồi?"

"Sur muội, hắc. . ."

Cổ Nguyệt Lão tổ cẩn thận cười: "Dương. . . Không, Vương Dật hôm nay muốn cùng Thần vương giao thủ, ở vì huynh cùng những đệ tử này mà nói, là một hồi tạo hóa, vì lẽ đó. . ."

Thảm Băng nghe xong trầm ngâm, nhìn về phía Lam Như Tâm

Nàng mặc dù là tông môn 'Chí cao', nhưng hiện tại nhưng không làm chủ được.

"Không sao. . ."

Lam Như Tâm tay ngọc vung lên, nàng tuy là vì 'Tiền bối', khả nhân sinh phần lớn thời gian, đều ở đóng băng trong vượt qua, vì lẽ đó tâm tính cũng chưa thành thực, vẫn như cũ tồn giữ lại này phần ngạo kiêu. . .

"Đa tạ Thần vương!"

Cổ Nguyệt Lão tổ đại hi, gấp bận bịu khom mình hành lễ, hẳn phía sau thân truyền môn cũng là như vậy.

Lam Như Tâm hướng bọn hắn cười khế gật đầu, năm đó này loại dẫn dắt một đời mới thiên kiều cảm giác, lại trở lại . . .

Nàng nhạt tiếng nói: "Các người vừa có ý quan sát, này Bản đế liền nhiều kéo chút thời gian. . ."

"Đa tạ. . ."

Cổ Nguyệt Lão tổ lần thứ hai khom người nói tạ.

Mà Vương nỗ người tắc tức giận đến nghiêng răng. Nếu như nói nữ nhân trong, hẳn ghét nhất chính là Lâm Tịch Dao cùng Ngọc Thấu, hiện tại tắc thêm ra Lam Như Tâm

Thực sự đáng trách.

Lam Như Tâm chuyển qua phương hoa, chậm rãi nói: "Bắt đầu đi, đừng nói người năng lực tìm thấy Bản đế góc áo, chính là gần người ba trượng, liền coi như Bản đế thua. . ."

"Không cần. . ."

Vương Dật bỗng nhiên giơ tay, nhỏ xuống một đồng tóc, lớn tiếng nói: "Nơi này không triển khai được, chúng ta đi trên trời. . ."

Hắn sau khi nói xong, thân thể phóng lên trời.

"Bản để ngược lại muốn xem xem, người năng lực làm ra lý lẽ gì. . ."

Lam Như Tâm người nhẹ nhàng mà lên, đuổi tới.

Mọi người liếc mắt nhìn nhau, dồn dập đuổi theo.

Mấy phút sau, giữa hư không.

Hai người cự mườì mét đối lập mà đứng.

Lam Như Tâm hai tay tự nhiên buông xuống bên hông, chậm đợi đối phương ra tay.

Ba ngàn thanh ti đón gió tung bay, tác động trước thế kiếp này.

Không thể phủ nhận, thực sự là quá đẹp .

. . .

Năm đó, Lam Như Tâm nổi danh ở toàn bộ đại lục, không riêng là tu vi của nàng, càn nhân theo khuynh thành dung nhan.

Thế gian không thiếu mỹ nữ, có thể phong hoa tuyệt đại Nữ thần Vương, nhưng là hiếm như lá mùa thu, thực sự quá hiếm có .

Vì lẽ đó, ở xa xôi đã qua, không biết có bao nhiêu tuyệt thế Thần vương, cùng thế hệ tuổi trẻ thiên kiều yêu nghiệt, muốn trở thành đạo lữ của nàng.

Có thể Lam Như Tâm tầm mắt cao hơn đỉnh, không phải hiếm nhân gia sinh không vừa mắt, chính là cảm giác đối phương tu vi quá thấp, không xứng với chính mình.

Nhưng không nghĩ, chính mình coi trọng nhất ái đồ, ngược lại trộm đạo có người yêu, làm cho nàng vừa sợ vừa tức.

Một mặt, lúc đó tiểu Dương đồng học vẫn chưa trưởng thành.

Còn mặt kia, tác thuộc về nữ nhân nội tâm nơi sâu xa này sợ. . . Tiểu đồ kị.

. . .

"Vẫn đúng là rất đẹp. . ."

Vương mỗ người sờ sờ mũi, lập tức tâm thần quy nhất, mặc niệm khẩu quyết, áp ử 'Đại chiêu' .

Cùng lúc đó, 30 mét ngoại. . .

"Tam muội, ta sợ sệt. . ."

Tiểu loli run giọng nói nhỏ, mặt cười tràn đầy lo lắng.

Thảm Băng nắm chặt đối phương tay ngọc, an ủi: "Đại tỷ yên tâm, lão công tất nhiên có biện pháp."

Nàng tuy nói như vậy, nhưng trong lòng một điểm đề cũng không có.

Chênh lệch giữa hai bên thực sự quá to lớn .

Còn bên kia hư không.

Cổ Nguyệt Lão tổ cùng thân truyền môn, nhìn chăm chăm không chớp mắt ngóng nhìn.

Mộc Sinh bên cạnh, đang đứng một cái tuổi thanh xuân thiếu nữ, rất xa lạ, hôm qua vẫn chưa xuất hiện.

"Cái này Vương Dật tựa hồ cũng không cái gì, ta thực sự không hiểu, người vì sao đối với hắn coi trọng như thế?"

Thiếu nữ thấp giọng cười yếu ớt.

Mộc Sinh khẽ mỉm cười: "Su ty xem qua liền biết. . ."

Thiếu nữ liếc mắt nhìn hắn, liền tự không nói.

Đúng vào lúc này.

Lam Như Tâm mặt cười khế nhếch: "Còn ở lảng cái gì? Cứ việc động thủ chính là. . ."

Vương mỗ người một nhếch miệng, trải qua áp ủ xong xuôi.

"Hô. . ."

Đột nhiên, Vương Dật cánh tay hư không vung lên.

"Oành oành oành oành oành. . ."

Liên tiếp vang trầm qua đi, trước mặt hần xuất hiện hơn hai mươi cụ phân thân.

"Hả?"

Lam Như Tâm chưa từng gặp thuật phân thân, nhất thời kinh ngạc đến ngây người: "Đây là cái gì?"

Mà Mộc Sinh bên cạnh thiếu nữ, cũng là sững sờ.

"Chính là cái này. . ."

Mộc Sinh hai mắt sáng ngời, ngưng thần quan sát, muốn xem thấu tất cả.

"Hành động!"

Vương Dật lấy ra phân thân sau, rống lớn một câu.

Chỉ có phân thân là không được, nguyên lai hần có khác 'Kế hoạch'.

Đột nhiên, một bộ phân thân nghiêng đầu lại, nhiệt lệ đầy mắt, càng là khóc: "Ta. . . Ta không muốn a. . ."

Còn lại phân thân cũng 'U oán' nhìn về phía bản tôn, tựa hồ đại không tình nguyện.

"Ít nói nhảm, mau mau hành động. . ."

Vương mỗ đầu người phát đều khí nổ, hét giận dữ ở thiên.

Phân thân môn cuối cùng không dám đi làm trái, dồn dập xoay người lại.

Lúc này, Lam Như Tâm dĩ nhiên phản ứng lại, thu đi lòng khinh thường, mặt cười vi hiện nghiêm nghị.

Nàng xác thực không nghĩ tới, đối phương dĩ nhiên lấy ra như vậy tinh diệu phép thuật.

Thực sự quá siêu phàm.

"Hắc. . ."

"Khà khà. . ."

"Hô. . ."

"Khò khè. . ."

Đột nhiên, những cái kia phân thân dồn dập giơ lên bàn tay phải, nâng ở bên mép, thổi một hơi tức.

"Phốc phốc phốc phốc. . ."

Trong phút chốc, trên người bọn họ bùng nổ ra lượng lớn sương mù.

Sau một khắc. . .

Một khắc. . .

Khắc. . .

Hơn hai mươi cụ hỏa ~ nam, từng người đặt tại thủ lâm tư, đột nhiên xuất hiện.

Bọn hần có cường tráng, bắp thịt trát kết. Có mạo so với Phan An, thân thể như ngọc. Càng có mấy người vai phần lằng lừng lơ bay, phong tạo đến cực điểm.

Nữ tử sát đại pháp —— nam hậu cung thuật.

"Phốc. . ."

Mộc Sinh đang tập trung tinh thần quan sát, thời khắc này trực tiếp vắng, suýt chút nữa không bị sang chết.

Này biến số quá mức kinh người, hết thầy người nhất thời choáng váng.

Mà Lam Như Tâm ở vào 'Hạt nhân', thị giác xung kích nhất đại.

Nàng ở sát na hoá đá, nhìn chăm chú trong mây mù lửa ~ nam môn, cặp kia đôi mắt đẹp. . .

Vượt trùng. . . Càng lớn. . .

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 621: Tử Nguyệt tỉnh lại

"Đến. . ."

"Đến đây đi. . ."

"Ta nữ hoàng. . ."

Hậu cung nam môn một tay bình thác hư không, đồn dập mở miệng.

Lời này liêu, này tiểu tư thế đặt tại. . .

Lão bá đạo .

'Àm ầm. . .'

Lam Như Tâm chỉ cảm thấy ngũ lõi oanh đỉnh, thật sự sẽ không chuyển động, về mặt được kêu là một cái đặc sắc.

Hai cung một thị cũng choáng váng, cặp môi thơm đồn dập mở ra, về mặt đều mờ mịt.

Các nàng có năm mơ cũng chẳng ngờ, lão công dĩ nhiên sử dụng. . . Bực này 'Khủng bố' thuật.

Trái lại một phương khác hư không.

Cổ Nguyệt Lão tổ thương lão trứng, dĩ nhiên bị chấn động cái nát tan.

Phía sau hẳn những cái kia nam đệ tử, từng cái từng cái nghe răng nhếch miệng, khiếp sợ tột đỉnh. Mà nữ đệ tử nhưng là mặt cười tu đỏ chót, ánh mắt nhưng chưa từng ly khai.

. . .

Trước văn đề cập, Kim Cô bổng xuất hiện thì, Vương Dật được Đại Thánh truyền thừa, phân biệt là pháp ngoại phân thân, lừa dối, đảng vân quyết.

Mà lừa dối, theo tinh túy chính là hóa thành thế gian tất cả, bên ngoài cùng khí tức Minazuki tương đồng.

Wang Dật lúc đó liền biết, này giới ạ chính là trong truyền thuyết Thất Thập Nhị Biến.

Ngày hôm qua cùng đối phương hò hét thì, trong đầu hẳn linh quang lóe lên, nhớ tới (Hokage ninja) trong, Naruto đối phó Kaguya 'Thần thuật' .

Chiêu thức kia quá mức vô liêm sỉ, có thể đối phó lợi hại nữ nhân nhưng có hiệu quả.

Kẻ này dám khẳng định, Lam Như Tâm coi như lợi hại đến đâu, cũng tuyệt đối chưa từng gặp qua cái này. . .

Đương nhiên, hậu cung nam trong không có Vương Dật bản thân, tất cả đều là hấn trong ký ức màn huỳnh quang nam thần cùng tiểu thị tươì.

Tuy rằng mây mù chặn lại rồi chỗ yếu, có thể thân thể chính mình, là thuộc về các lão bà.

. . .

"Hắc. . ."

Vương mỗ người nở nụ cười, hấn muốn chính là đối phương sát na động lại.

'Hô. . .'

Huyền ảnh ngang trời, thoáng qua tới gần.

Lam Như Tâm thân thể yếu kiều run lên, con kia trong sáng ngọc oản, trực tiếp bị bắt ở.

"Lam sư. . ."

Vương mỗ người một nhếch miệng, lộ ra một loạt chính tề hàm răng: "Người thua rồi!"

Lam Như Tâm mờ mịt nhìn một chút chính mình thủ đoạn, chỉ mà nhìn về phía đối phương.

Thế nhưng, sắc mặt nàng bách chuyển ngàn hóa, cuối cùng càng ngày càng lạnh. . .

Càng ngày. . . Càng lạnh. . .

'Hồng. . .'

Trong phút chốc, một luồng Xích Hà quang phóng lên trời.

"A? Phốc. . ."

Vương Dật thông thể chấn động mạnh, trực tiếp thổ máu bắn tung toé.

"Dâm~ tặc, ta giết ngươi. . ."

Lam Như Tâm ngửa mặt lên trời rít gào, âm thanh xông thẳng thiên khung, dê-xi-ben được kêu là một cái đủ.

Nàng bị tức điên rồi, hai con mắt bắn ra ngập trời nộ diễm, ba ngàn thanh ti hư không loạn vũ, khí thế thông thiên.

Lam Như Tâm lớn như vậy, hay vẫn là lần thứ nhất bị 'Bất nạt' triệt để như vậy.

"Lão công. . ."

Hai cung một thị nhất thời kinh sợ, vội vàng nhào tới.

"Cho Bản đế nát tan giải. . ."

Lam Như Tâm giờ lên tay ngọc, hư không bình án.

'Vù. . .'

Một con to lớn chường ấn đột nhiên xuất hiện, có tới hơn trăm thước, nó phá tan rồi hư không, hướng Vương Dật nghiền ép mà đi.

"Tam muội, ngươi đi tiếp được lão công. . ."

Tiểu loli kinh hãi, thân thể phóng lên trời, hai tay bình triển hư không.

'Vù. . .'

Vô tận đại dương chậm rãi hiện lên, thượng huyền Thần nguyệt chậm rãi bay lên.

'Xi xi. . .'

Chương ấn dĩ nhiên tới gần, nhưng ở Thần nguyệt phía trên ngừng áp thế, nó run rẩy không ngừng, khó có thể tồn tiến vào.

Này một phương hư không cương phong mãnh liệt, sóng khí nhào thiên.

"Phi Yên. . ."

Lam Như Tâm nhất thời vừa giận vừa sợ, hướng đối phương khẽ kêu: "Ngươi dĩ nhiên ngăn trở ta?"

Tiểu loli mím mím cặp môi thom, tư thế chưa biến hoá, thấp giọng nói: "Sur tôn, lão công hấn. . . Thắng, ngài hà tất trở lại động thủ?"

"Thắng?"

Nàng không đề cập tới cũng còn tốt, Lam Như Tâm nghe xong trực tiếp bạo đầu rồi. Nàng thét to: "Tự ngươi nói, này dâm ~ tặc làm cái gì? Hấn dĩ nhiên. . . Đối với ta. . ."

Tiểu loli lần thứ hai mím môi, chưa đi trả lời.

Lão công lấy ra thuật, xác thực hơi quá rồi, hoang đường đến cực điểm.

Có thể chính mình là đại phụ, nhất định phải hướng về phu quân.

"Ngươi đi ra không đi ra?"

Lúc này Lam Như Tâm một lòng một dạ muốn đem Vương Dật thịt nát xương tan, cắn răng bạc quát hỏi.

Tiểu loli trầm mặc chốc lát, mặt cười vi vi vung lên: "Sur tôn, cá cược là lão công thắng, ta muốn ở lại bên cạnh hấn.

"

"Được được được. . ."

Lam Như Tâm giận dữ mà cười, ngọc xoay tay một cái, thu hồi chương ấn, thế nhưng hai tay đứng ở trước ngực, kết ra một đạo cổ ấn.

'Ào ào ào. . .'

Trên người nàng Xích Hà càng ngày càng cường thịnh, phạm vi bao trùm rất nhanh liền đạt đến bên ngoài hơn mười trượng.

Vô thượng Thần pháp —— Chân Hoàng ấn.

Tiểu loli mặt cười đại biến, nàng cũng không phải là sợ sệt, mà là vạn vạn không nghĩ tới, sur tôn nàng dĩ nhiên đối với chính mình. . . Dùng tới cái này thuật.

Đây là Phượng Hoàng cốc bất thế truyền thừa, thần uy thông thiên triệt địa, lực sát thương to lớn.

Chính mình nhưng là nàng thân truyền a. . .

Tại sao?

Lúc này tiểu loli trong lòng phi thường khiếp sợ, cũng phi thường thương tâm. . .

Mười mấy giây sau, Xích Hà bao phủ chỗ đạt đến ba mươi trượng, chân không nổi lên tầng lớn gọn sóng, khủng bố pháp tắc tuần tuần lưu chuyển, không dừng không tức.

Cổ Nguyệt Lão tổ cùng rất nhiều thân truyền sớm đã không chịu nổi, lùi tới ngoài trăm thước.

"Phi Yên, vì sư hỏi lại ngươi một lần. . ."

Lam Như Tâm cắn răng bạc, từng chữ từng câu hỏi: "Nhượng? Hay vẫn là không cho?"

Tiểu loli nhìn chăm chú đối phương, hít một hơi thật sâu, kiên định nói: "Sur tôn, ta hiện tại là Hỗn Độn hậu cung chi chủ, ngươi muốn đối với lão công động thủ, Phi Yên. . . Không thể để cho. . ."

"Được!"

Lam Như Tâm vẻ mặt lạnh lẽo, trước ngực hai tay đột nhiên hợp lại.

'Chi. . .'

Một đạo Thần mình đột nhiên bay lên, sau lưng nàng Xích Hà xuất hiện đại sao động, sau đó hỗ trợ lẫn nhau tương tổ, một con Thần Hoàng dần dần

thành hình. . .

Tiểu loli cặp môi thơm một mằn, tay ngọc chuyển động, lòng bàn tay hướng về thiên.

'Xi. . .'

Đại dương phía trên huyền nguyệt đột nhiên tán đi, thay vào đó, là một vòng không lồ trắng tròn.

Này đối với tình cùng tỷ muội thầy trò, muốn chân chính động thủ .

Này một phương hư không, mấy dặm bên trong cuồng phong gào thét, pháp tắc đầy trời.

Đây là 'Thái Thượng' đôi lập, thần uy thông thiên triệt địa, thương khung thất sắc.

"Dừng tay!"

Đột nhiên, một đạo tự nhiên thăm thẳm bay lên, vang vọng ở bên trong trời đất.

Bạch Lăng Sa, thanh ti phát.

Này nháy mắt, hóa sát na.

Tuyệt thế thiên ảnh, một nhóm một căn khôn, bông bênh mà tới, che ở các nàng ở giữa.

Nhị nữ dồn dập ngăn ngại.

"Nhị muội? Ngươi tỉnh rồi?"

Tiểu loli thấy rõ người tới, nhất thời vừa mừng vừa sợ.

Từ Nguyệt Mộ Nhiên chếch thủ, hướng đại phụ mỉm cười cười khê, sau đó xoay người, thi thân hành lễ: "Hỗn Độn phó cung Từ Nguyệt, gặp Lam sư. . ."

Nàng lúc này, phương hoa vẫn như cũ trắng xám, nhưng so sánh hôm qua tốt hơn rất nhiều.

Lam Như Tâm thu đi tới một chút khí thế, mờ mịt nhìn chăm chú đối phương, tinh tế suy nghĩ chốc lát, mặt cười nổi lên kinh sợ: "Ngươi là. . . Cái kia năm giữ 'Đạo thái tiểu Từ Nguyệt?'"

Từ Nguyệt mỉm cười gật đầu: "Lam sư lại vẫn nhớ tới, vẫn bồi rất vui mừng đây. . ."

Lam Như Tâm nghe xong, mâu trong lúc sáng lúc tối, không biết đang suy nghĩ gì.

. . .

Năm đó, nàng nhìn thấy tiểu Từ Nguyệt sau, nhất thời kinh ngạc, chân tâm

Đối phương không chỉ có thể chất hiếm thấy, vóc người vậy. . .

Lam Như Tâm tuy là Thần vương, tuổi tác dù sao không lớn, tự nhiên nổi lên phản so với tâm.

Một đêm so sánh sau, nàng biết chính mình thua, hơn nữa rất triệt để.

Tiểu Từ Nguyệt nào có biết những này? Càng sẽ không hiểu, chính mình mỗi lần che ở sư đệ trước mặt thì, đối phương khí thế tại sao lại yếu hơn mấy phần.

. . .

Từ Nguyệt thấy nàng không nói, lần thứ hai cười khê, chậm rãi giơ lên tay ngọc.

Lam Như Tâm nhất thời cả kinh, lãnh đạm nói: "Ngươi làm cái gì?"

Nàng nhận ra được đối phương khí tức rất siêu phàm, cái cảm giác này, lại như là. . . 'Thần nữ' tỷ tỷ?

"Lam sư chớ nên hiểu lầm, vẫn bồi là muốn cho ngài nhìn một chút chân thực đã qua. . ."

Từ Nguyệt sau khi nói xong, tay ngọc lẳng không ấn nhẹ.

'Àm àm. . .'

Nhất thời, hư không nổi lên tầng lớn gọn sóng, càn khôn điên đảo.

Dần dần, một bộ xa xôi bức tranh, chậm rãi hiện ra ở hiện nay.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 622: Đại khủng bố

Lam Như Tâm ánh mắt lưu chuyển, nhìn chăm chú hư không, lẩm bẩm nói nhỏ: "Thời không hình chiếu?"

Từ Nguyệt mỉm cười cười khẽ, lòng bàn tay chuyển động, niệm chuyển càn khôn.

'Àm àm . . '

Thiên đế pháp tắc tràn ngập dưới, bức tranh càng ngày càng rõ ràng , đã từng các loại, dần dần hiển lộ ra bộ mặt thật.

Cùng lúc đó.

Tiểu loli thu đi thần thông, chạy tới Vương Dật này lý, thấy đối phương hai con mắt đóng chặt, sắc mặt một mảnh trắng bệch, khoe miệng mang huyết, nhất thời đau lòng không được, gấp giọng hỏi: "Lão công thế nào?"

Thảm Băng nhẹ giọng nói: "Đại tỷ yên tâm, không ngại. . ."

Tiểu loli nhất thời thở phào nhẹ nhõm, nghiêng đi mặt cười, nhìn về phía phía kia thiên khung.

. . .

Vào giờ phút này, hình chiếu ở trong. . .

Trên hư không, tà dương câu móc, màu máu đầy trời.

Vốn là sáng sủa trời quang, bây giờ nhưng xuất hiện một đạo lạch trời, nó tự đông hướng tây, đi ngang qua thiên khung vạn vạn lý, căn bản không có phần cuối.

Vô số bóng đen từ lạch trời bên trong lao ra, giáng lâm trên đại lục này.

Lạch trời bên dưới, hào quang bay tán loạn, thần mang lưu ly, ánh sáng ngút trời.

Đó là Hồng Linh đại lục cường giả tuyệt thế, mỗi người bọn họ triển khai vô thượng thần thông, vô tận thần binh pháp bảo đầy trời bay ngang, gào thét mênh mông.

Hô quát gào thét, trải rộng ở bên trong đất trời.

Này một phương thiên khung, có hơn trăm tên Thái Thượng cảnh tồn tại, mỗi người bọn họ trên người, đều tỏa ra Thần vương ánh sáng.

Những cái kia bóng đen phát ra kinh sợ tiếng kêu, xuyên toa ở rất nhiều cường giả bên trong.

Tốc độ của bọn họ quá nhanh, hình thành một luồng âm phong, liên tục tiêu diệt rất nhiều cường giả thần mang, tình cảnh khốc liệt dị thường.

Thực sự quá khủng bố , Thái Thượng cảnh Thần vương, ở chúng nó trước mặt dường như chuyện vặt, một cái lại một cái ngã xuống, thiên khung Thần hà dần dần âm đạm xuống.

"Khốn nạn, ta muốn đem bọn ngươi nghiền nát a. . ."

Một cái đá lờm chờm ông lão con mắt đều đỏ, rống to ở thiên, sau lưng hiện lên một thế sơn hà, thành tựu thông thiên pháp tắc, hướng mấy đạo bóng đen thẳng áp mà đi.

Cuồng phong mãnh liệt, sóng khí ngập trời.

Này một phương thiên khung đều bị sơn hà bao trùm, Đẩu Chuyển Tinh Di, thiên địa đại biến.

Đây là một loại vô thượng đề uy, đã che trời.

'Kỳ kỳ. . .'

Bóng đen phát xuất đáng sợ rít gào, không uly ký tí nào, thẳng nghênh mà trên.

'Xi xi xi. . .'

Liên tiếp thanh âm đáng sợ đột nhiên bay lên, sau một khắc, khủng bố giáng lâm, vô tận sơn hà càng phát sinh đại vỡ, tan tác vỡ vụn.

'Oành. . .'

Ông lão vai phải trực tiếp nổ tung, hóa thành một mảnh sương máu.

Hắn đá lồm chồm thân thể lay lay, trên khuôn mặt già nua nổi lên bụi thất bại sắc, thông thể thần mang dần dần âm đạm xuống.

"Lý lão tổ, không. . ."

Cách đó không xa bay lên kinh thiên nội hống, một cái vĩ đại bóng người đập không mà đến.

Người này bên người vờn quanh chín chuỗi màu xanh tiên kiếm, ở bát hoang quét ngang, không cho những cái kia bóng đen tiếp cận chính mình.

"Trác tiểu tử, không cần lo ta!"

Ông lão hướng chỉ rống to: "Chúng ta nhất định phải kéo dài tới Thiên đế đến, tuyệt không thể để cho những này ác linh hạ giới. . ."

Bực này cảnh tượng thê thảm không ngừng phát sinh, chỉ một khắc thời gian, liền có ba phần mười cường giả ngã xuống, thậm chí, trực tiếp hóa thành một mảnh sương máu, liền thi thể đều không tồn tại ở thế gian.

Thiên địa. . . Một mảnh tiêu sát.

. . .

Lam Như Tâm ngẩng lên mặt cười, ngo ngác ngóng nhìn tất cả, thân thể yêu kiều run lấy bầy.

Bức tranh chi kinh sợ, chiến đấu tình huống sự khốc liệt, vượt xa khỏi sự tưởng tượng của nàng.

Này chính là mình sinh tồn mỹ lệ đại lục? Những này khủng bố bóng đen, đến cùng là cái gì? Bọn hắn từ đâu tới đây, vì sao phải xâm chiếm nơi này?

Lấy ra sơn hà dị tượng ông lão, nàng cũng không biết là thần thánh phương nào, có thể cái kia thông thể vờn quanh tiên kiếm thanh niên, chính mình nhận thức.

Hắn nhưng là Thần Đạo tông Tông chủ Trác Thiên Dương a, Thái Thượng tăng sáu tồn tại.

Hắn cũng không ngăn cản được những hắc ảnh này nữa cái đối mặt, chuyện này. . . Chuyện này. . .

Đột nhiên, Lam Như Tâm trong đầu, bay lên 'Thần nữ tỷ tỷ' âm thanh: "Thương thiên đã vong, khủng bố sắp đến. Ngươi. . . Có thể hay không theo chúng ta thành lập hy vọng cuối cùng?"

"Hy vọng cuối cùng. . ."

Nàng không chỉ có lẩm bẫm nói nhỏ.

Đúng vào lúc này, hình chiếu xuất hiện biến số.

Lam Như Tâm vội vàng tập trung ý chí, ngưng thần nhìn lại.

. . .

"Minh Nhân còn chưa xuất hiện, các ngươi những này ác linh liền trước tiên không nhận được ? Hồng Linh có chúng ta ở, chớ có làm càn, Phá Hoàng Thiên Dục. . ."

Đột nhiên, một góc hư không bay lên một đạo long ngâm, phía chân trời một đường, hắc mang đột nhiên thoáng hiện, vô số luân màu đen thẳng đu phóng

lên trời, lẳng không tương tổ, phác hoạ ra một bức tuyệt thế càn khôn.

Ngàn trượng cánh thần, quét ngang mệnh mông.

"Những này ác linh chỉ là trận đầu, hậu kỳ tuyệt đối có lực cấp lấy trên ác linh, Phá Hoàng, Phần Thiên, chúng ta cần phải ở nửa khắc bên trong đem hết mức tru diệt, Hỗn Độn thật giải. . ."

Trong phút chốc, một góc khác thét dài liên miên, một vòng to lớn Thần khuyển phóng lên trời, thẳng tới ngàn trượng, ánh sáng chói mắt, cùng nhật tranh huy.

"Đáng ghét, đại phản khai thiên. . ."

Phe thứ ba hư không hồ khiếu chấn động thiên, hơn trăm viên liệt diễm đại tinh phá không mà đến, thế muốn phản diệt tất cả.

Nhân loại cường giả dồn dập chấn động, trên mặt nổi lên vẻ kích động.

Rất cực. . . Đợi được rồi!

Lúc này, chân trời xuất hiện ba đạo vĩ đại bóng người.

Thiên đế giáng lâm, chỉ vì muôn dân mà đến.

Bọn hắn mới vừa xuất hiện, chiến cuộc liền phát mọc ra rễ bản tính chuyển biến, những cái kia ác linh không phải là bị hắc nguyệt bỏ ra, chính là bị Thần khuyển cắn chết, càng có một ít bị đại phản ngôi sao tiêu tra cũng không dư thừa. . .

"Giết "

"Hong Linh không phải các ngươi, rút về "

Nhân loại cường giả nhìn thấy hi vọng, dồn dập rống to ở thiên, thôi thúc Thần bảo, lần thứ hai nhắm phía lũ ác linh.

Một góc sinh cơ, dần dần triển khai.

. . .

Lam Như Tâm nhìn chăm chú một góc hư không, thân thể yếu kiều run rẩy lợi hại hơn .

Nàng nhìn thấy một cái vừa quen thuộc, lại xa lạ người.

Đó là một cái Thần Ma giống như nam tử, như thác nước tóc dài hư không loạn vũ, hai con mắt như điện, * thân thể trên, sao chép thần bí ma văn.

Lúc này, Hỗn Độn Thiên đế hai tay nắm giữ hai vòng Thần khuyển, đưa thân vào bóng đen bên trong, hồ gặp bầy dê, ngày càng ngạo nghễ.

Ai, cũng không ngăn cản được hắn thế.

Còn lại hai đại Thiên đế cũng là như vậy, Thí Thiên đế cầm trong tay hai vòng hắc nguyệt, Phần Thiên đế nắm có hóa diễm ngôi sao, ngang dọc ở bên trong đất trời, Thần cắn giết Thần, tiến đến Tru Tiên.

'Kỳ. . .'

Đột nhiên, kêu quái dị nổi lên, một con năm vĩ đại ác linh hướng Lam Như Tâm vị trí xông thẳng mà đến.

Trước mặt mặc dù là hình chiếu, có thể Lam Như Tâm nhưng không khỏi hoa dung thất sắc, không tự chủ được cổ động chân khí, chống đỡ vô thượng khủng bố.

"Chạy đi đâu?"

Một đạo hét lớn đột nhiên bay lên, như trời nắng đại Phích Lịch, sau đó kim quang bùng lên. . .

'Phốc. . .'

Con kia năm vĩ đại ác linh, ở Lam Như Tâm trước mặt, bị Thần khuyển vừa bỏ hai nửa.

'Hô. . .'

Hỗn Độn Thiên đế trong nháy mắt tới gần, hai bàn tay lớn nắm lấy ác linh trên người, rống to ở thiên: "Cho ta nát tan. . ."

'Oành. . .'

Thiên đế vĩ lực quá mức kinh người, ngũ cấp ác linh nhất thời không chịu nổi, trực tiếp chia năm xẻ bảy, tan vỡ tan rã.

Huyết tương tung toé, đầy trời tùy ý.

Vào giờ phút này, hai người cự ly bất quá 3 mét.

"Hô. . ."

Hỗn Động Thiên đế tăng tăng thở ra một hơi tức, ném xuống ác linh tàn chi.

Chẳng biết vì sao, hần nhân thể ngẩng đầu, nhìn về phía phía trước hư không.

Lam Như Tâm vỗ về chính mình bộ ngực, hô hấp bắt đầu gấp gấp lên, không lý do.

Hai người ánh mắt, cách thời không hàng rào, gặp gỡ .

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 623: Kẻ phản bội

Một mâu, vĩnh hằng.

Lam Như Tâm hô hấp càng gấp gấp , trong lòng nổi lên từng trận khô khốc, cái cảm giác này nàng hay vẫn là lần thứ nhất gặp phải.

Trước vấn đề cấp, Lam Như Tâm tuy là vi đại phụ sư tôn, nhưng vẫn bị đóng băng đến nay, theo tâm lý tuổi tác, chắc chắn sẽ không vượt quá ba mươi.

Thiếu nữ ngưỡng mộ cường giả, là một cái vĩnh cửu định luật, vĩnh viễn sẽ không thay đổi.

Lam Như Tâm tuy rằng ánh mắt cực cao, có thể từ chưa ngộ quá bức này vĩ đại nam tử.

Tóc dài như thác nước, ánh mắt thâm thúy.

Khí thế như cầu vòng, thân uy che trời.

Lúc này Hỗn Động Thiên đế, thông thể nhiễm ác linh tiên xuất huyết tương, gương mặt tuần tú tràn ngập cương nghị, hữu nửa người ma văn bộc phát, từ trên xuống dưới, có một loại vô cùng mị lực.

Ở xa xôi đã qua, không biết có bao nhiêu kinh tài tuyệt đỉnh Nữ thần Vương đối với hần phương tâm ám hứa, có thể Dương Lăng Trần chặt đứt bụi tâm, bằng không, Hỗn Động đế cung trong, tuyệt đối không chỉ tiểu loli năm người.

Lam Như Tâm hoàn toàn không biết tiếng lòng của chính mình bị bắt chuyển động, nàng mặt cười vì vi ứng hồng, dưới cảm thụ đi, hô hấp nhưng vẫn như cũ gấp gấp.

Chốc lát sau, hình chiếu trong Hỗn Động Thiên đế đột nhiên xoay người, lần thứ hai nhảy vào trong cuộc chiến.

"A?"

Lam Như Tâm thân thể run lên, cuống quýt giờ lên mặt cười, ngóng nhìn đối phương hùng hậu bóng lưng, nhất thời lại có chút ngây dại.

"Hà?"

Chính ở thời điểm Từ Nguyệt vẫn quan sát phản ứng của đối phương, thấy sau đôi mi thanh tú hơi nhíu, trong lòng nổi lên một tia tiểu quái lạ.

Nàng không có thâm nghĩ, tay ngọc hư không vung lên.

"Hô. . ."

Thời không điên đảo, càn khôn lệch vị trí.

Sau một khắc, hư không hình chiếu bức tranh đột nhiên biến hoá.

...

Thiên địa đồ nát, lũ lụt đầy trời.

Vô ngần trên mặt đất, xuất hiện một đạo khủng bố hồng cầu, từ bên trong truyền ra vô số kinh sợ tiếng gào.

"Lấy a Hồn Độn thân thể, đoạt thiên địa tạo hóa, đúc chu thiên càn khôn. . ."

Hồn Độn Thiên đế hư không mà đứng, sắc mặt kiên nghị, hai tay ở trước ngực đan điểm lục hợp, kết vô thượng thần ấn.

...

"A? ? ?"

Lam Như Tâm xem tới đây, không nhận được là thất thanh, tay ngọc giơ lên, ô lên chính mình phản môi.

Sau đó, nàng nhìn thấy thể gian thể thâm nhất bức tranh.

Đó là Hồn Độn đế cung chi ai ca.

Không thể tả. . . Nhìn lại.

Ở Hồn Độn Thiên đế hóa đạo sát na, Lam Như Tâm con mắt ướt át .

Cùng lúc đó, Từ Nguyệt tay ngọc lần thứ hai vung lên.

"Hô. . ."

Bi thương bức tranh đột nhiên tiêu tan, thiên khung trở về mới bắt đầu.

"Hô. . ."

Từ Nguyệt thở ra một hơi tức, mặt cười trở nên càng ngày càng trắng xám. Nàng vừa thức tỉnh, không được khôi phục, bây giờ lại lấy ra thời không hình chiếu, thân thể càng thêm hư nhược rồi.

Hai cung nghiêng đi mặt cười, miễn cưỡng cười khê: "Lam sư, lão công hấn. . . Làm Hồng Linh hi sinh tất cả, những năm này, vẫn là Đại tỷ đang chăm sóc chúng ta, chịu không ít khổ. Vì lẽ đó. . . Xin đừng nên lại làm khó dễ nàng."

Nàng sau khi nói xong, thân thể yếu đuối lung lay loáng một cái, chậm rãi khép lại này thể gian nhất con người xinh đẹp, ở hư không ngã xuống.

"Nhị muội. . ."

"Tiểu Từ Nguyệt. . ."

Lam Như Tâm cùng tiểu loli dồn dập kinh sợ, đồng thời vọt tới, đem hai cung ôm vào trong ngực.

Đại phụ vội vàng nắm lên đôi phương tay ngọc, truyền độ linh khí.

Lam Như Tâm nắm lên Từ Nguyệt khác một cánh tay ngọc, như thế vì đó, nàng cùng tiểu loli là thầy trò, bản nguyên tương đồng, vì lẽ đó hai cổ linh khí sẽ không xuất hiện bài xích.

Một tức sau đó, Từ Nguyệt mặt cười hơi thấy chuyển biến tốt, nhưng vẫn như cũ không có tỉnh lại.

Hai vị Nữ thần Vương linh lực tuy rằng mệnh mỏng, có thể hai cung là nửa bước Thiên đế, vì đúc ra Thái Thượng hóa thân, tổn thất lượng lớn Tinh Nguyên, tuyệt khó khôi phục.

Sau ba hơi thở, Lam Như Tâm mặt cười trở nên trắng, thân thể yếu đuối xuất hiện bất ổn dấu hiệu. Nàng trầm ngâm chốc lát, mang chút thở dốc nói: "Phi Yên, chúng ta xuống. . ."

Tiểu loli nhìn sư tôn một chút, cắn cắn cặp môi thỏm, nhẹ nhàng gật đầu.

Lập tức, mấy người hướng phía dưới rơi đi, hư không chỉ chừa có Cổ Nguyệt Lão tổ cùng một đám thân truyền.

Lúc này, bọn hắn cảm xúc mãnh liệt, thật lâu không thể dẹp loạn.

Vừa nãy qua lại, đừng nói những đệ tử này, chính là Cổ Nguyệt Lão tổ cũng chưa từng thấy.

Tâm thần. . . Đầu run rẩy.

. . .

Vương Dật cảm giác xung quanh một mảnh tối tăm, đưa tay không thấy được năm ngón.

"Lại nằm mơ hay sao?"

Hắn không có thất thố, mà là nhẹ giọng nói nhỏ.

"Vù. . ."

Đột nhiên, phía trước ánh sáng nổi lên, một vòng màu vàng thần bàn chậm rãi hiện lên.

Vương Dật nhất thời sửng sốt, mờ mịt nói: "Đây là cái gì?"

Dần dần, một cái uyển chuyển thiên ảnh xuất hiện ở thần bàn phía trước, như ẩn như hiện.

"Rốt cục nhượng ta tìm tới, các ngươi này ba cái. . . Kẻ phản bội. . ."

Thiên ảnh mở miệng yếu ớt, tiếng như tự nhiên, êm tai đến cực điểm.

"Hà?"

Vương Dật nghĩ người nhất thời mộng ép, hoàn toàn không rõ vì sao, ngốc vù vù hỏi: "Ngươi đang nói cái gì?"

Hắn cảm giác âm thanh này có chút quen thuộc, giống như đã từng quen biết.

Đúng rồi!

Vương Dật bỗng nhiên nhớ tới, đóng băng bên trong, cái kia cầm trong tay điểm Thần lục cô gái bí ẩn.

Là nàng, sẽ không sai.

Thiên ảnh không có đi trả lời chắc chắn, tiếp tục nói: "Thương thiên đã vong, tiên quân Cửu Cung chú ẩn. . . Cũng kiên trì không được bao lâu, nó. . . Sắp sống lại. Có thể các ngươi còn không đem 'Vật kia' tìm về đến, nhưng có tâm ở đây tầm hoan? Kẻ phản bội. . ."

Cái chết!!

Vương Dật nghĩ người nhất thời không thích nghe, nhe răng nói: "Đại tỷ, ta không hiểu ngươi đang nói cái gì."

"Kẻ phản bội. . ."

Thiên ảnh lần thứ ba đi lặp lại, tàn nhẫn tiếng nói: "Thần vực chi chủ đem hy vọng cuối cùng giao cho các ngươi, có thể này hồi lâu đã qua, các ngươi dĩ nhiên. . ."

"Đình đình đình. . ."

Vương Dật nghĩ người thực sự không chịu nổi, giơ tay đi đánh gãy, nói: "Ngươi còn xong chưa?"

"Kẻ phản bội!"

Thiên ảnh lần thứ bốn lặp lại.

Mã!!

Vương Dật thật sự phát hỏa, hét lớn: "Ai là kẻ phản bội?"

"Các ngươi. . ."

Thiên ảnh mở miệng yếu ớt, âm thanh tràn ngập vô tận bi vọng: "Thương thiên đã vong, hiện tại mặc dù tìm được 'Vật kia', cũng không cách nào xoay chuyển càn khôn. . ."

Vương Dật thật sự không nói gì, khoát tay nói: "Biết rồi, xin ngươi ly khai ta ý thức. . ."

"Người . . . Vô liêm sỉ . . ."

Thiến ảnh âm thanh chuyển thành sắc bén, kích động đến cực điểm.

Vương Dật trong lòng cái này gọi là một cái xoa hòa, nhất thời rộng to: "Cho lão tử đi ra ngoài. . ."

'Vù'

Không gian phát sinh đại hư vọng, hết thấy trước mắt đột nhiên biến mất.

. . .

"Cút ra ngoài cho lão tử. . ."

Đột nhiên, giường trên Vương Dật hét lớn một tiếng, trong giây lát ngồi dậy.

"A? ? ?"

Này biến số quá kinh người, bởi giường Triệu Úc Trúc nhất thời bị dọa run run một cái, lập tức vừa mừng vừa sợ, duyên dáng gọi to nói: "Vương lang, người tỉnh rồi?"

Vương mỗ người nhìn về phía đối phương, sừng sốt chốc lát, trên mặt nổi lên mờ mịt vẻ: "Úc Trúc?"

"Ừm . . ."

Triệu Úc Trúc gạt đầu liên tục, không kim lòng được kéo hấn đại thủ.

Vương Dật nhìn chăm chú đối phương chốc lát, hỏi: "Làm sao chỉ một mình người? Phi Yên các nàng đâu?"

Triệu Úc Trúc thấp giọng nói: "Các nàng ở Từ Nguyệt tỷ tỷ này lý."

"Hả?"

Vương Dật hơi nhướng mày, cảm thấy xuất không đúng, vội vàng vờn mình xuống giường, nhưng đánh cái lão đảo, suýt nữa té ngã.

Triệu Úc Trúc vội vàng đem hấn đỡ lấy, ưu tiếng nói: "Vương lang, người thương thể chưa lành, không thể vọng động."

"Ta không có chuyện gì!"

Vương Dật cố nén trên người thấu xương đau đớn, nói: "Chúng ta đi Từ Nguyệt này lý."

Triệu Úc Trúc nghe xong, mím mím môi, nhẹ nhàng gạt đầu.

Lập tức, hai người đi ra khỏi phòng, xuyên qua phòng khách, đi tới một gian khác cửa sương phòng trước.

Đúng vào lúc này.

'Kẹt kẹt. . .'

Đẩy cửa vang lên, mặt cười trắng xám Lam Như Tâm chậm rãi đi ra, suýt chút nữa cùng Vương Dật va vào.

Hai người từng người lui nửa bước, ánh mắt nhưng đan vào với nhau.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 624: Giao phó

Thời không, phảng phất sát na ngưng trệ.

Không biết qua bao lâu bao lâu

Lam Như Tâm trắng xám mặt cười trên, nổi lên một tia đỏ bừng, tăng thêm kiều diễm

Nàng nhẹ nhàng gật đầu, ánh mắt một trận tự do, hô hấp cũng có chút tiểu gấp gấp.

Thời khắc này, Hồng Linh đại lục còn trẻ nhất Nữ thần Vương (đã từng), lại có chút thất thố .

Vương mẫu lòng người trong mong nhớ Từ Nguyệt, vẫn chưa phát hiện quy tắc này biến số, nói: "Người tránh ra, ta muốn đi vào "

Triệu Úc Trúc nhìn yêu lang một chút, mím mím môi, không có bất cứ động tĩnh gì.

"A?"

Lam Như Tâm ngẩn ngơ, mờ mịt vùng lên mặt cười, nhìn về phía đối phương.

Hắn gọi mình tránh ra?

Từng có lúc, bao nhiêu tuần kiệt quý mến chính mình? Nghĩ tất cả biện pháp để tới gần, nhưng hắn nhưng

Dần dần, Lam Như Tâm ngạo kiều bệnh lại phạm vào, nàng cặp môi thom dần dần đỏ lên, chính mình cũng chưa từng phát hiện.

Này biến số tuy rằng nhỏ bé, Vương mẫu người nhưng nhìn rõ ràng rồi.

Khe nằm! ! !

Này cái gì quý?

Hào hào mà, người quyết cái gì miệng oa?

Kẻ này nhất thời hiểu lầm, một mặt cẩn thận nhắc nhở: "Đây cuộc đánh cá, là ta thắng "

Hắn không đề cập tới cái này cũng còn tốt.

Lam Như Tâm thân thể run lên, hô hấp càng gấp gấp , máu trong cũng nổi lên ánh lửa.

Nàng cắn răng bạc, gần từng chữ: "Dương Lăng Trần "

"Ta gọi Vương Dật. "

Vương mẫu người sờ sờ mũi.

"Tên gì không trọng yếu "

Lam Như Tâm tiến lên một bước, khẽ kêu nói: "Người có còn hay không xấu hổ chi tâm? Ta ta nhưng là Phi Yên sư tôn!"

"Bệnh thần kinh!"

Vương Dật Hòa Nhi cũng tới đến rồi: "Người chính là ta lão bà mẹ, cũng phải giảng đạo lý có đúng hay không? Nhanh mau tránh ra "

Hắn căn bản không chú ý tới, đối phương nói chuyện cùng chính mình thì cảm giác, cùng với trước rất khác nhau .

"Người "

Lam Như Tâm thân thể run lấy bấy, thật sự bị tức hồng rồi.

"Cái kia "

Triệu Úc Trúc ở bên cẩn thận nói: "Mời ngài nhường chúng ta đi vào, Triệu lang thân thể suy yếu, không thích hợp lâu trạm."

Lam Như Tâm nghiêng đi mặt cười, thấy đối phương sam Vương Dật cánh tay, trong lòng một trận lo lắng, không lý do.

Nàng không mang theo cảm tình hỏi: "Người là ai?"

Triệu Úc Trúc mím mím môi, thân thể nhân thể một tiem: "Hỗn Độn đế cung Triệu Thiên thị, gặp Lam sư "

Lam Như Tâm nhìn chăm chú đôi phương, rơi vào trầm mặc, trong lòng cũng có chút giật mình.

Đôi phương bản nguyên rất thần bí, cùng trước kia Dương Lăng Trần giống như vậy, để cho mình nhìn không thấu.

Nha đầu này tuyệt không đơn giản.

"Ngài đứng ở cửa làm cái gì? A? Lão công "

Đứng vào lúc này, tiểu loli xuất hiện , này ý trung nhân mặt cười đồng dạng trắng xám như tuyết, khiến lòng người nát tan.

Nàng nhìn thấy Vương Dật sau, không khỏi duyên dáng gọi to, nhân thể dò ra tay nhỏ, có thể nhìn sư tôn một chút sau, phần nộ dừng lại nhào thế.

"Lão bà "

Vương mẫu người cũng mặc kệ cái kia, thoát ly Triệu Úc Trúc nâng, trực tiếp tiến lên một bước, đem đại phụ ôm vào trong ngực.

"A "

Tiểu loli bị ôm sau, thoải mái than nhẹ, khuôn mặt nhỏ nổi lên an nhàn vẻ, nhưng thoáng qua liền qua.

Nàng trộm đạo nhìn về phía sư tôn, có chút lo lắng đề phòng.

Vào giờ phút này.

Lam Như Tâm nhìn hai người, ánh mắt có chút lạnh lẽo, cũng rất quái dị.

Vương mẫu người trực tiếp đưa nàng không nhìn , nhẹ giọng hỏi: "Lão bà, Từ Nguyệt làm sao ?"

Tiểu loli thấy sư tôn không có động tĩnh, phương tâm ám xác định, nhẹ giọng nói: "Lão công yên tâm, Nhị muội chính đang nghỉ ngơi đây."

"Vậy thì tốt."

Vương Dật nhất thời yên lòng, nói: "Ta năng lực vào xem xem sao?"

"Đương nhiên có thể!"

Tiểu loli yêu kiều, bỗng nhiên nhớ ra cái gì đó, nghiêng đi mặt cười, thấp giọng nói: "Sư tôn, ngài "

Lam Như Tâm xoay người lại, không mặn không nhạt nói: "Không cần phải để ý đến ta."

Tiểu loli mím mím môi, quay lại mặt cười, nhỏ giọng nói: "Lão công, chúng ta vào đi thôi."

Vương Dật gật gù, ôm đại phụ tiến vào phòng nhỏ.

Triệu Úc Trúc lần thứ hai hướng Lam Như Tâm hành lễ, đi vào theo.

Lam Như Tâm mộ nhiên xoay người, nhìn chăm chú Vương Dật bóng lưng biến mất, đôi mắt đẹp lúc sáng lúc tối, không biết đang suy nghĩ gì.

Vương Dật sau khi đi vào, bên giường Thẩm Băng gấp vội vàng đứng dậy, có chút vui vẻ nói: "Lão công, người tỉnh rồi?"

Nàng thê mỹ mặt cười cũng rất trắng bệch.

Vương Dật gật gù, nhân thể thả xuống đại phụ, đi tới gần.

Cổ kính trên giường lớn, một thể bạch y nằm ở phía trên, khuynh thành phương hoa bình tĩnh như thủy, cực kỳ an tường.

Vương Dật thấy nàng hô hấp đều đều, hoàn toàn yên lòng.

Hắn ngồi trên mép giường, nhẹ nhàng nắm lên ngọc thủ của đôi phương, ôn nhu hoá: "Sư tỷ, ta đến rồi "

Tuyệt thế kiều dung không hề lay động, không có bất cứ động tĩnh gì.

Vương Dật nở nụ cười, thoáng dùng sức, nhượng ngọc thủ của đôi phương dán trên mặt chính mình.

Thật lạnh, rất hoạt

"Sư tỷ "

Hắn lần thứ hai hoán.

Từ Nguyệt hay vẫn là không có động tĩnh.

Nàng thật sự rất mệt .

Vương Dật không có lại mở miệng, mà là dành cho đối phương ảm áp.

Hai cung một thị ngoan ngoãn đứng ở bên cạnh, lẳng lặng nhìn, ai cũng không có lên tiếng.

Đây là một bức ảm áp bức tranh.

Bọn hắn bức tranh.

Lam Như Tâm linh lực khôi phục sau, xuất phòng nhỏ, đi tới trong viện.

Nàng vung lên mặt cười, nhìn chung quanh chốc lát, liền giơ lên tay ngọc, chỉ ở tiết.

Sau đó

'Tê rồi '

Hư không bị xé ra một góc, Lam Như Tâm di động bước liên tục đi vào.

Ngắn ngủi ánh sáng lưu chuyển sau, nàng xuất hiện ở một vùng phế tích trên không.

"A? ? ?"

Lam Như Tâm trong nháy mắt bị phía dưới tất cả kinh ngạc đến ngây người .

Từng có lúc, Phượng Hoàng cốc cỡ nào nhiều điểm? Bây giờ nhưng

Không biết qua bao lâu bao lâu

Nàng run rẩy thân thể, dần dần dẹp loạn.

"Tê "

Lam Như Tâm hít một hơi thật sâu, chờ tâm thần bình phục sau, gần từng chữ: "Truyền thừa tuyệt không năng lực đoạn."

Nàng không hổ là một đời thiên kiêu, rất nhanh tiếp nhận rồi sự thực, cũng trùng đột quyết tâm.

Sau đó, Lam Như Tâm lần thứ hai xé ra hư không.

Sau một khắc, nàng tiến vào một cái thần bí trong không gian.

Nơi này một mảnh u ám, hư không vô số điểm vô số quang điểm, xa hoa.

Lam Như Tâm lĩnh thưởng tiến lên, rất nhanh liền tới đến một khối to lớn băng tuyết trước.

Nàng lại trở lại .

Lam Như Tâm vung lên mặt cười, tinh tế đi quan sát, cuối cùng đem ánh mắt đình ở 'Thiên Quyền' chủ vị.

Sau đó, nàng chậm rãi bay lên, ở thần nữ đối diện chìm nổi.

Lam Như Tâm sâu sắc ngó nhìn này đạo tuyệt thế thiên ảnh, mâu trong dần dần nổi lên sương mù. Nàng duỗi tay ngọc, mò trên thấu xương mặt băng, run giọng nói: "Thần nữ tỷ tỷ, xin lỗi "

Thần nữ không có bất kỳ phản ứng nào, phảng phất vĩnh viễn trầm miên .

Lam Như Tâm nhắm lại hai con mắt, tùy ý thanh lệ chậm rãi lướt xuống.

Nàng biết chính mình thất tín .

"Xem chừng hắn "

Đột nhiên, một đạo như có như không âm thanh xa xôi bay lên, vang vọng ở trong hư không.

"A?"

Lam Như Tâm nhất thời run lên, cuống quýt mở hai con mắt.

Đã thấy, băng thể bên trong thần nữ, khuôn mặt chưa từng thay đổi, sau lưng nhưng hiện ra một vòng nhàn nhạt thần bàn.

"Vì ta xem chừng này tên phản đồ "

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 625: Không lời nói

"Thần nữ tỷ tỷ "

Lam Như Tâm bi thiết, trực tiếp nằm nhoài băng mặt ngoài thân thể.

"Xin nhờ "

Âm thanh càng ngày càng vô lực, tựa hồ dùng hết hết thảy khí lực.

"Là ai?"

Lam Như Tâm khóc thảm nói: "Ai là này tên phản đồ?"

Đáng tiếc, âm thanh lại chưa xuất hiện, thiên diễn viên phương thần bàn cũng dần dần biến mất rồi.

"Tỷ tỷ a "

Lam Như Tâm tiếng khóc hô hoán, có thể bên trong người, cũng lại không còn đáp lại.

Không biết qua bao lâu bao lâu

Lam Như Tâm ly khai mặt băng, phương hoa bên trên, nhiễm một chút sương trắng, mỹ làm người nghệt thờ.

Nàng đem thanh lệ lau khô, nhìn chăm chú bông tuyết trong thiên ảnh, mang theo nước nỡ nói: "Tỷ tỷ chi thác, Như Tâm xác định đem hết toàn lực. . ."

Tiếng nói hạ xuống, Lam Như Tâm chân ngọc nhẹ chút, hương còn lại vị trí tung bay đi.

Có thể quay một vòng sau, nàng đôi mi thanh tú nhìn lại đến rồi.

Trừ mình ra, còn lại năm người đều là bản tôn.

Kẻ phản bội không phải bọn hắn?

Này sẽ là ai?

Cuối cùng, Lam Như Tâm ở 'Điều Quang' vị trí dừng lại, nhìn chăm chú bên trong Long Nữ, khẽ gọi nói: "A Ngưng tỷ tỷ. . ."

Ở gặp gỡ thần nữ trước, nàng cùng đối phương quan hệ rất tốt, tình cùng tỷ muội.

Long Nữ A Ngưng không có bất cứ động tĩnh gì, hai tròng mắt trống rỗng nhìn chăm chú phía trước, không biết đang đợi cái gì?

Lam Như Tâm đôi mắt đẹp lại ướt át , nàng hít một hơi thật sâu, tàn nhẫn rời đi nơi này, về đến thần nữ trước mặt.

"Tỷ tỷ. . ."

Lam Như Tâm nhẹ giọng nói: "Như Tâm ngu dốt, không biết kẻ phản bội là ai. Bất quá xin yên tâm, ta nhất định sẽ tìm tới hắn. . ."

Bông tuyết trong thần nữ, vẫn như cũ không có một ngọn sóng,

Lam Như Tâm chậm rãi lùi về sau, sau đó giơ lên tay ngọc, hướng về sau phát động.

'Tê rồi '

Một góc hư không đốn bị xé ra.

"Thần nữ tỷ tỷ, A Ngưng tỷ tỷ, Như Tâm đi rồi "

Nàng hướng bông tuyết sâu sắc hành lễ, sau đó ẩn vào đường hầm hư không.

'Xi xi '

Vết nứt khép kín, này phương không gian trở về mới bắt đầu.

Tựa hồ tất cả cũng chưa từng xảy ra.

Chỉ chưa có này sáu bóng người, cùng Tử Nguyệt Hóa Thần.

Huỳnh huỳnh chỉ điểm hư không tung bay, không dừng không tức

Đông Lăng tông hậu điện, lăng thiên phòng nhỏ trong viện.

'Vù '

Hư không tạo nên tảng lớn ngọn sóng, thiển ảnh lay động, Lam Như Tâm đi ra.

Nàng đem tâm thần thu phục sau, đẩy cửa đi vào.

Trong sương phòng, Vương mẫu nhân hòa một cung một thị đang ngồi ở trước bàn tán gẫu.

"Lam sư?"

Thảm Băng cùng Triệu Úc Trúc song song đứng dậy, Vương Dật nhưng không có, kẻ này nhìn đối phương một chút, thần nhiên phẩm linh trà.

Khoan hãy nói, hương vị không sai.

Lam Như Tâm hướng nhị nữ nhẹ nhàng gật đầu, ánh mắt lưu động, nhìn về phía người nào đó.

"Ha ha "

Vương Dật nở nụ cười, hướng đối phương gật gù, xem như là chào hỏi rồi.

Loại này không nhìn lão làm người tức giận .

Lam Như Tâm nhất thời khó chịu , cắn răng bạc nói: "Đương vương dật, ngươi có hiểu hay không tôn sư trọng đạo?"

"Lão công "

Thảm Băng giơ lên tay ngọc, nhẹ nhàng thân dưới đối phương góc áo.

Lời của đối phương không tạt xấu, Vương Dật cũng nhất định phải cho tam cung mặt mũi, liền thức dậy thân đến, hững hờ nói: "Xin chào Lam sư "

Lam Như Tâm cỡ nào thông tuệ? Há có thể không nhìn ra đối phương miệng không đúng tâm? Nàng không muốn đi tích cực, phương hoa hướng bên một bên: "Phi Yên đâu?"

"Đại tỷ đang chăm sóc Nhị tỷ a "

Thảm Băng nhân thể tiếp lời, có thể mới nói được một nửa, lại bị một bàn tay lớn kéo .

Vương mẫu người chân mày cau lại: "Tìm lão bà ta làm gì?"

Làm gì?

Lam Như Tâm cái này gọi là một cái xoa hóa.

Nàng là ta thân truyền, sư tôn tìm đồ đệ thiên kinh địa nghĩa có được hay không?

Thảm Băng thấy đối phương mặt cười càng ngày càng khó coi, phương tâm hoảng hốt, vội vàng nói: "Lam sư chờ, ta này liền đối Đại tỷ xuất đến "

Vương mẫu người nhất thời khó chịu : "Lão bà nguoi "

Thảm Băng mím môi cặp môi thom, hướng đối phương liên tục lắc đầu, ý tứ càng rõ ràng: Đừng tìm Lam sư phân cao thấp .

Vương mẫu người sờ vuốt mò mũi, không còn động tĩnh.

1 phần nhiều chung sau, tiểu loli ra ngoài rồi.

Nàng mím môi cái miệng nhỏ, ánh mắt ở lão công cùng sư tôn nhiều lần đi khắp, không biết đang suy nghĩ gì, nhìn qua đáng yêu cực kỳ.

"Đi theo ta!"

Lam Như Tâm mộ nhiên xoay người, hướng một gian khác phòng nhỏ bước đi.

Tiểu loli chạy mau vài bước, nhanh chóng ở Vương Dật trên mặt thom một tý, nói nhỏ: "Lão công, ta hãy đi trước "

Vương mẫu người trong lòng khó chịu nhất thời tiêu tan, hấn dùng sức ôm đại phụ một tý, nói: "Đi nhanh về nhanh."

"Ăn đâu "

Tiểu loli cười ngọt ngào, theo Lam Như Tâm đi tới, không biết chính mình cử động, nhượng sư tôn đôi mi thanh tú hơi nhú lại.

Sau 20 phút.

Trong sương phòng.

"Cái gì?"

Lam Như Tâm đột nhiên đứng dậy, trừng mắt đôi mắt đẹp nói: "Trừ bọn nguoi ra năm cái cùng Triệu Úc Trúc, còn có mấy cái?"

Tiểu loli hạm mặt cười, nhiều lần chụp Long Ngọc chỉ, không dám thở mạnh một cái.

Vừa nãy, sư tôn đưa nàng hoán vào trong phòng, là muốn biết hậu cung trong tất cả.

Tiểu loli không có suy nghĩ nhiều, toàn bộ nói ra .

Lam Như Tâm nhất thời kinh ngạc, chân tâm.

Nàng vạn vạn không nghĩ tới, hậu cung lý còn có hai vị hiệp cung, ba vị thiên thị, một vị động phòng?

Chỗ chết người nhất chính là, động phòng còn mang thai ?

Này

"Nguoi nguoi "

Lam Như Tâm chỉ ái đồ, thân thể run lấy lấy, đương thật bị tức hồng rồi.

Tiểu loli mím môi cặp môi thom, cẩn thận nói: "Sư tôn, cái kia động phòng là Thượng Cổ Thiên Hồ "

Nàng vốn là dự định đem đối phương mang về Trung Nguyên, cùng cuộc sống mình, vì lẽ đó không muốn ẩn giấu.

"Thiên Hồ?"

Lam Như Tâm ngẩn ngơ, có chút không phản ứng lại, nhãn đôi mi thanh tú hỏi: "Cái gì Thiên Hồ?"

Tiểu loli thùy mặt cười, cẩn thận đi nhắc nhở: "Phi Yên mười hai tuổi năm ấy, ngài cho này bản Thượng Cổ tàn quyền "

"Mười hai tuổi? Vậy thì là Hồng Linh 328 năm "

Lam Như Tâm ngó nhìn hư không, tinh tế đuổi theo ức.

Đột nhiên, nàng thân thể run lên, sau đó đôi mắt đẹp

Vượt trùng càng lớn

Lam Như Tâm kinh hô: "Thượng Cổ thập đại chưởng lĩnh? Thiên Hồ?"

"Ừm!"

Tiểu loli gật gù, không dám có bất kỳ động tĩnh gì.

"Người cái cô nàng chết dẫm kia "

Lam Như Tâm đột nhiên bạo đầu , trực tiếp đánh về phía ái đồ.

"A? ? ?"

Tiểu loli kinh sợ một tiếng, cuống quýt lắc mình, lẩn đi so cái gì đều nhanh.

Lam Như Tâm một trào vô huyệt, nhất thời vừa giận vừa sợ, khẽ kêu nói: "Còn muốn trốn đi đâu? Cho vi sư lại đây "

"Sư tôn "

Tiểu loli đứng ở bàn gỗ đối diện, hoảng tiếng nói: "Sư tôn, ngài nghe đệ tử giải thích. "

"Giải thích cái rắm!"

Lam Như Tâm cắn răng bạc nói: "Người dám mở ra Thượng Cổ phong ấn, cứu ra đại chưởng lĩnh, hẳn cùng nàng thành tỷ muội? Đồng thị nhất phu? Sư Phi Yên, người có phải là điên rồi?"

"Không phải ngài nghĩ tới như vậy. "

Tiểu loli oan ức cực kỳ, chu cặp môi thom nói: "Tô động phòng là "

Nàng nói tới chỗ này, bỗng nhiên ngừng lại .

Trước Chân Hồng Vương nói rõ ràng rõ ràng, mười sáu năm trước liệt địa thâm uyên, Tô Linh Nhi phong ấn không bị chạm đến.

Là mình và Tam muội tạo nên đại thế giới, mới thúc đẩy đối phương thoát vây.

Cũng thật là mình làm.

Tiểu loli này vừa sùng sốt không quan trọng lắm.

'Hô '

Thiên ảnh lay động, Lam Như Tâm trong nháy mắt vọt tới phụ cận, một phát bắt được ái đồ ngọc oản.

"Cô nàng chết dẫm kia không lời nói ?"

Nàng cắn răng bạc nói: "Còn dám chạy? Bàn lĩnh lớn đúng hay không?"

Lam Như Tâm ngồi ở trên ghế, tay ngọc nhân thể một mình.

Tiểu loli thân thể yếu đuối chuyển động, trực tiếp nằm ngoài đối phương trên đùi.

"Sư tôn "

Nàng sợ sệt cực kỳ: "Ngài ngài đừng đánh Phi Yên "

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 626: Biến hóa

"Kê kê "

Lam Như Tâm nở nụ cười, rất thê mỹ, cũng rất lạnh lùng.

Một con hoàn mỹ không một tí vết tay ngọc hư không tạo nên, tác động trước thế kiếp này

'Đừng '

"A! ! !"

Tiểu loli lớn tiếng kêu thảm, nghe vào đặc biệt đáng thương.

Lam Như Tâm cắn răng bạc nói: "Nói, đến cùng chuyện gì xảy ra?"

"Ồ "

Tiểu loli mỹ lệ mắt to sưng mù mông mông, trực tiếp khóc lên đến rồi, nàng nghẹn ngào nói: "Không nghe người ta giải thích xong liền đánh người, thật không thể nói đạo lý "

Lam Như Tâm đột nhiên ngẩn ngơ, sau đó dụng lực cắn tới cặp môi thom.

'Đừng '

"A! ! !"

Đây là một cái thê thảm cố sự.

Trong phòng khách, Vương Dật thật sự không thể nhẫn nhịn .

Đại phụ tiếng hô thảm như vậy nhiên, nhượng hấn như thế nào có thể ngồi xem?

Tiểu loli nhưng là tâm can của chính mình bảo bối, người lại dám đánh nàng?

"Vương lang "

Triệu Úc Trúc vội vàng dè lại lão công đại thủ: "Người đừng tới."

Vương Dật tức giận nói: "Phi Yên là lão bà ta, 'Người phụ nữ kia' có quyền gì đánh nàng? Người buông ra ta "

"Vương lang "

Triệu Úc Trúc mím môi môi, thấp giọng nói: "Su tôn đánh đồ đệ, từ xưa thiên kinh địa nghĩa. Huống hồ người như hiện tại đi vào, trí cung chủ tỷ tỷ bộ mặt ở còn đâu?"

Vương Dật bỗng nhiên sững sờ, hấn vẫn thật không nghĩ tới tầng này.

Chốc lát sau

"Đáng ghét!"

Vương Dật tăng tăng vỗ xuống mặt bàn, giận dữ ngồi xuống.

Triệu Úc Trúc cẩn thận nhìn đối phương một chút, ánh mắt lưu chuyển, nhìn phía phòng nhỏ cửa lớn.

Trong phòng.

Lam Như Tâm tựa hồ nghe đến bên ngoài đối thoại, trầm mặc chốc lát, không có lại đi lạc chương.

"Ồ "

Tiểu loli nằm nhoài đối phương trên đùi, khóc thương tâm cực kỳ.

"Đừng khóc "

Lam Như Tâm trong lòng có chút lo lắng, thối tiếng nói: "Ngươi lên."

Tiểu loli không dám không nghe nói, xa xôi đứng dậy, đứng qua một bên, thân thể yếu kiều nhưng là co rúm không thôi.

Nàng chu cái miệng nhỏ, hai con mắt hồng hồng, thanh lệ liên tục từ sò nộn phẫn quai hàm lớt xuống.

Lam Như Tâm trong lòng nhất thời mềm nhũn, mặt cười nhân thể nhẹ chếch: "Ngồi!"

Tiểu loli thân thể di động, ngồi lên rồi chỗ bên cạnh.

Lam Như Tâm nhìn chăm chú ái đồ, nói: "Nói đi "

Tiểu loli giơ lên tay ngọc, biến mất tiểu nước mắt trên mặt, đem đã qua các loại từng cái nói ra.

Lam Như Tâm nghe được rất chăm chú, thẳng đến về sau, mặt cười dần dần mất màu sắc.

Nàng rốt cuộc biết, ái đồ thân thể vì sao như vậy kiều tiểu .

Mà thượng cổ thập đại chẳng lành, dĩ nhiên toàn ở cái này Thiên Thế Giới trong?

Này

Mà khi đối phương nói đến Vương Dật là bị mạnh hơn thì, Lam Như Tâm bỗng nhiên đứng lên: "Ngươi nói cái gì?"

Tiểu loli mím môi cặp môi thom, thấp giọng nói: "Việc này là đệ tử bất cần rồi."

"Vù vù "

Lam Như Tâm hô hấp có chút gấp gáp, nàng chỉ vào đối phương khí nói: "Ngươi nói mấy người các ngươi làm gì ăn?"

Tiểu loli không chỉ có ngăn ngại, mờ mịt nhìn về phía đối phương, trong lòng nổi lên tiểu quái lạ: Ngài làm gì sinh khí? Là đệ tử mất tiền cơ có được hay không?

Không biết qua bao lâu bao lâu

"Hô "

Lam Như Tâm thở ra một hơi tức, tay ngọc vung lên: "Tiếp tục!"

Tiểu loli không dám thất lễ, chậm rãi nói xuất.

Mãi đến tận cuối cùng, Lam Như Tâm vừa sợ : "Là tú Lăng tỷ tỷ nói cho ngươi?"

"Ừm!"

Tiểu loli gạt gù: "Nàng hiện tại là Phá Hoàng Thiên đế phó cung, cấp bậc so với đệ tử thấp đâu "

Nàng nói tới chỗ này, mặt cười trên nổi lên tam phân tiểu kiều ngạo.

"Phá Hoàng Thiên đế "

Lam Như Tâm nói nhỏ, trong đầu nổi lên Từ Nguyệt thôi diễn bức tranh, nhất thời rơi vào trầm mặc.

"Sur tôn hân là nhớ tới hân."

Tiểu loli tâm tình tốt hơn rất nhiều, lá gan cũng lớn hơn không ít, cười duyên nói: "Chính là đại lục quy nhất sau, cái kia từ trung thiên thế giới tới được Triệu Dục."

"Cái gì?"

Lam Như Tâm này cả kinh đương thật không phải chuyện nhỏ, thờ nhẹ nói: "Năm đó tú Lăng tỷ tỷ cỡ nào kinh diễm? Sao, hơn nữa, nàng không phải hận nhất tiểu tử kia sao? Đem chính mình thân truyền lừa gạt chạy không nói, còn đem tông môn bảo khố cướp sạch hết sạch."

"Liệt Thiên ngân xuất hiện trước tự nhiên là "

Tiểu loli cười duyên nói: "Ác linh sau khi xuất hiện, Triệu Dục liều lĩnh nguy hiểm đến tính mạng cứu Lý phó cung,

Sau đó hi hi, sư tôn hiểu "

Hai người dù sao tình cùng tỷ muội, nàng tuy bị đối phương đánh cái mông, nhưng căn bản không đi ghi hận, đảo mắt quên mất không vui.

Lam Như Tâm bạch ái đồ một chút, sau đó 'Phốc' một tiếng, bật cười.

Nàng xác thực cảm thấy rất thú vị.

Tiểu loli thấy sau, lá gan nhất thời càng đại rồi: "Ngài không biết, Lý phó cung có thể có bản lĩnh, từng nhượng Tinh Trúc đau đầu không ngớt đây."

"Tinh Trúc? Cái kia 'Nam vực' thiên kiều số một?"

Lam Như Tâm nhất thời ngẩn ngơ, sau đó phản ứng lại, mặt cười không khỏi chìm xuống: "Cái gì Lý phó cung? Nàng là người sư bá "

"Há, nhân gia biết rồi."

Tiểu loli nhượng sư tôn phê bình, oan ức bấu môi cái miệng nhỏ.

Nơi này không phải hậu cung, tự nhiên khác khi nó loạn.

Cùng lúc đó.

"Tú Lăng tỷ tỷ là phó cung, phó cung "

Lam Như Tâm lẩm bẩm khẽ nói, chẳng biết vì sao, Hồn Động Thiên để vĩ đại bóng người, không đứng ở trong đầu hiện lên, căn bản mặt chi không đi.

Nàng nhìn về phía ái đồ, mâu trong lóe lên tia sáng kỳ dị.

Tiểu loli nhìn đối phương, mỹ lệ mắt to chớp lại trát, trong lòng một trận tiểu mờ mịt.

Sư tôn ánh mắt thật cổ quái.

Nàng làm sao biết, chính mình người cung chủ này vị trí, trong tương lai không lâu suýt chút nữa làm mất đi.

Mà nỗ lực soán vị giả, chính là

Đúng vào lúc này.

"Hô "

Lam Như Tâm thở ra một hơi tức, tự giễu cười khẽ: "Hoang đường, ta đang suy nghĩ gì đấy?"

Tiểu loli càng thêm mờ mịt: "Sư tôn, ngài "

"Ta không có chuyện gì "

Lam Như Tâm khoát tay áo một cái, nói: "Vi sư muốn đi gặp gỡ Lý Tú Lăng, người chuẩn bị một chút, cùng ta cùng đi."

Tiểu loli ngẩn ngơ, thế nhưng mặt cười đột nhiên biến hoá: "Sư tôn, tuyệt đối đừng "

Chính mình gạt Tinh Trúc, mang Triệu Thiên thị về Hồng Linh làm cu li, này nếu như bị người trước biết rồi

Người phụ nữ kia thật không phải ngồi không.

Huống chi, Triệu Thiên thị mẫu thân Liễu Thi Vân, ở năm đó nhưng là xưng tên tính tình nóng nảy, liền Tinh Trúc đều kỵ nhượng tam phần.

Này nếu như bị nàng biết rồi

"Làm sao?"

Lam Như Tâm sao biết cái trong càn khôn? Không hiểu nói: "Có gì vấn đề?"

Tiểu loli mặt cười một khổ: "Sư tôn, ngài liền nghe đệ tử lần này, sau đó lại đi có được hay không?"

Lam Như Tâm nhìn chăm chú đối phương, trầm mặc chốc lát, nhẹ nhàng gạt đầu.

Ái đồ nếu nói như vậy, tự có đạo lý của nàng.

"Lần này trở về, còn đi sao?"

Lam Như Tâm nhẹ giọng hỏi.

Thời khắc then chốt rốt cục đến rồi, tiểu loli kéo lại ngọc thủ của đối phương, cẩn thận nói: "Đệ tử chuyến này chính là tiếp ngài về gia, sư tôn, ngài "

"Không cần phải nói."

Lam Như Tâm khẽ cười nói: "Vi sư cũng không muốn cùng người lại tách ra "

Tiểu loli đột nhiên ngẩn ngơ, sau đó lớn tiếng duyên dáng gọi to: "Quá tốt rồi!"

Nàng làm sao biết, chính mình quả đáng từ còn ở phía sau a.

Đôi thầy trò này lại hàn huyên một hồi, sau đó thấy thời gian không còn sớm, liền lần lượt đứng dậy xuất phòng nhỏ.

'Hô '

Đột nhiên, trước mặt bóng người lay động, Vương mẫu người trực tiếp vọt tới.

Hắn một cái ôm lấy đại phụ, hướng Lam Như Tâm cả giận nói: "Người như còn dám đánh nàng, ta tuyệt tha thứ không được người "

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 627: Tặng cho vi sư có được hay không?

Này biến số quá kinh người .

Lam Như Tâm nhìn trước mặt 'Hung thần ác sát', cặp môi thom há hốc liên hồi, nhưng cái gì cũng không nói ra được.

Tiểu loli cũng là như vậy.

Nàng đỡ đối phương hai vai, mặt cười một mảnh mờ mịt.

"Chán ghét nữ nhân. . ."

Vương mẫu người nắm bắt một câu, lại không nhìn đối phương một chút, ôm đại phụ quay trở về.

Chán ghét. . . Nữ nhân.

Này năm chữ lợi hại .

Lam Như Tâm run lên một cái, thể nhưng, cặp kia đôi mắt đẹp dấy lên Tam Muội Chân Hỏa, ngập trời. . .

"Cho Bản đế đứng lại!"

Một tiếng khẽ kêu phóng lên trời.

Vương Dật nhân thể xoay người, chân mày cau lại: "Làm gì?"

"Hô. . . Hô. . ."

Lam Như Tâm hô hấp rất gấp gáp, thân thể yếu đuối càng là lạnh rung run, hiển nhiên bị tức không nhẹ.

"Lão công. . ."

Tiểu loli nhất thời thức tỉnh, gấp gáp hỏi: "Sư tôn nàng. . ."

"Đừng nói chuyện!"

Vương Dật hai tay căng thẳng.

"A?"

Tiểu loli thờ nhẹ một tiếng, nhất thời nằm nhoài trên người đối phương.

Nàng nhìn đối phương một chút, vừa nhìn về phía sư tôn, cặp môi thom cắn lại cắn, cũng lại không còn động tĩnh.

Tiểu loli thân là đại phụ, tất nhiên là không dám không nghe lão công.

"Vương Dật, ngươi dám uy hiếp Bản đế?"

Lam Như Tâm thật sự khí hồng rồi, nàng tuy bị 'Bóng người kia' bất động tâm huyền, có thể ngao kiêu tính cách lại há có thể thay đổi?

"Bệnh thần kinh. . ."

Vương mỗ người quay người lại đi, vừa đi vừa lầu bầu nói: "Động một chút là Bản đế, không trách già đầu còn không ai thèm lấy. . ."

Cuối cùng câu nói này đặc biệt lợi hại.

"Ngươi. . ."

Lam Như Tâm mặt cười thật sự tái rồi.

Tiểu loli cũng dọa sợ, vội vàng hướng Triệu Thiên thị mãnh nháy mắt ra dấu.

Triệu Úc Trúc cỡ nào bằng tuyệt thông tuệ? Nhất thời hiểu rõ, vội vàng đi đến Lam Như Tâm trước mặt, ôm đồm lên đối phương cánh tay ngọc: "Lam sư, ta bồi ngài đi ra ngoài đi một chút đi. . ."

Lam Như Tâm không có thời gian để ý, vẫn như cũ mạnh mẽ trừng mắt Vương Dật.

Triệu Úc Trúc tiếp tục nói: "Ta cùng ngài nói một chút Tú Lăng di nương sự tình. . ."

Nguyên lai, nàng đã hiểu tất cả.

"Hà?"

Lam Như Tâm ngẩn ngơ, mờ mịt nhìn về phía đối phương: "Tú Lăng di nương? Ngươi. . ."

"Hi hi. . ."

Triệu Úc Trúc mỉm cười cười khế, nhìn qua có chút tiểu nghịch ngợm: "Nhân gia đi ra ngoài nói với ngài. . . Đi rồi. . ."

Ngay sau đó, nàng lôi kéo Lam Như Tâm đi ra phòng nhỏ.

Nhị nữ sau khi rời khỏi đây, Vương Dật cùng đại phụ song song ngồi xong.

Người trước lôi kéo đối phương tay nhỏ, một mặt quan tâm hỏi: "Lão bà, còn đau phải không?"

Tiểu loli nhẹ nhàng lay động mặt cười, thế nhưng cái miệng nhỏ một đỏ: "Lão công, ngươi có thể hay không để cho. . . Sư tôn một điểm?"

Cái gì?

Vương mỗ người nhất thời bối rối.

Ta nương nàng? Rõ ràng là nàng đang tìm ta phiền phức có được hay không?

Tiểu loli tiếp tục nói: "Sư tôn vừa nãy đề cập Phượng Hoàng cốc, khóc thương tâm gần chết, nói truyền thừa ở trong tay nàng đoạn tuyệt. Lão công, ngươi cũng biết, năm đó Phượng Hoàng cốc là bị ác linh. . ."

Nàng nói đến lúc sau, mâu trong sương mù mông mông, đều sắp khóc.

Vương Dật đau lòng hồng rồi, vội vàng đem đối phương ôm vào lòng, ôn nhu nói: "Bảo bối đừng khóc, lão công đáp ứng ngươi chính là. . ."

"Cảm ơn lão công"

Tiểu loli nằm nhoài đối phương trong lòng, mặt cười nổi lên an nhàn về, nàng mím mím môi, rù rì nói: "Su tôn nàng. . . Cũng rất không dễ dàng. . ."

Vương Dật nghe xong, nhất thời im lặng.

Thời gian trôi qua nhanh chóng.

Buổi chiều sáu thì hứa, Cổ Nguyệt Lão tổ tự mình bụng tới linh món ăn linh com.

Này nếu như truyền đi, tất hội khắp thế gian đều kinh ngạc.

Từ Nguyệt vẫn như cũ không có tính lại, Thẩm Băng lấy chút com nước, đi bên trong ăn.

Cổ kính trên bàn gỗ.

"Này thứ đồ gì?"

Vương mỗ người giờ lên một cái quái đông đông, có chút nhe răng trợn mắt.

Vật ấy hình dạng thon dài, ở giữa hơi có ao hãm, có chút giống trong thế tục. . . Cái xô giấy?

"Nhà quê. . ."

Lam Như Tâm còn ở khí đầu a, không nhận được thao lảm bảm một câu.

"Người nói cái gì?"

Vương mỗ người lông mày trực tiếp bay lên đến rồi, hướng nàng trợn mắt nhìn.

"Su tôn. . . Lão công. . . , các người đừng như vậy."

Tiểu loli kẹp ở giữa, mặt cười một mảnh lo lắng.

"Ta không chấp nhận với người."

Vương Dật không muốn để cho đại phụ lúng túng, quét Lam Như Tâm một chút, không còn động tĩnh.

"Hừ!"

Lam Như Tâm kiều rên một tiếng, tự mình bắt đầu ăn.

Vương Dật nhìn về phía đại phụ: "Lão bà, cái này. . ."

Tiểu loli biết đối phương cho mình mặt mũi, phương tâm an lòng, cười ngọt ngào nói: "Đây là ăn uống dùng miếng ngọc đây. . ."

"Rõ ràng."

Nguyên lý đơn giản dễ hiểu, Vương mỗ người gật gù, không cần học sẽ.

Sau khi com nước xong, Lam Như Tâm đi tới phòng nhỏ, Vương Dật cùng một cung một thị thương lượng phía dưới chi tiết nhỏ.

Tiểu loli ngã vào lão công trong lòng, thao túng đối phương đại thủ, nói: "Nhị muội ở trầm tức, trong thời gian ngắn không hồi tỉnh đến. A. . . Lão công, chúng ta ngày mai sẽ trở về đi thôi. . ."

"Ngày mai?"

Vương Dật trầm ngâm chốc lát, hỏi: "Này Từ Nguyệt. . ."

"Cái này đơn giản."

Tiểu loli cười duyên nói: "Bố cái lục hợp kết giới liền có thể."

Vương Dật gật gù, yên tâm sự tình.

Xuất đến nhiều ngày như vậy, cũng nên về rồi.

Đột nhiên, tiểu loli con mắt hơi chuyển động, thế nhưng tự âm thành tuyến, hướng Triệu Thiên thị truyền câu nói.

"A?"

Triệu Úc Trúc thân thể run lên, mờ mịt nhìn về phía đại phụ, truyền âm hồi phục.

Tiểu loli tiếp tục truyền âm, giờ lên tay nhỏ làm cái quái lạ đầu tay, cuối cùng bàn chân nhỏ nhân thể vừa nhấc. . .

Triệu Úc Trúc mặt cười đặng một tý đỏ, hô hấp cũng bắt đầu gấp gáp, trong đầu liên tục gấp khúc đại phụ câu nói sau cùng: Dùng tay dùng chân, chính ngươi lựa chọn, nhưng sự tình nhất định phải làm tốt. . .

Thiên, chuyện này. . . Như vậy sao được a?

Quả thực mắc cỡ chết người .

"Các ngươi ở truyền âm?"

Vương Dật nhất thời phát hiện , kỳ quái mở miệng.

Triệu Úc Trúc thân thể run lên, cuống quýt nghiêng đi mặt cười, cũng không dám nữa nhìn hấn .

"Kê kê. . ."

Tiểu loli hì hì nở nụ cười, cái miệng nhỏ tiến đến đối phương bên tai, nói nhỏ: "Lão công, ta trải qua giao phó xong Triệu Thiên thị , làm cho nàng đêm nay cho ngươi. . . Ngày cái gì. . ."

Dát? ? ?

Vương mỗ người nhất thời kinh ngạc đến ngây người .

"Nhân gia đi bồi sư tôn ."

Tiểu loli ở đối phương trên mặt thom một tý, phiêu ly khai đi.

Vương mỗ người nhìn đại phụ kiêu tiểu bóng lưng, há miệng, nhưng cái gì cũng không nói ra được.

Phòng khách ở trong, nhất thời châm chọc có thể nghe.

Không biết qua bao lâu bao lâu. . .

"Vương. . . Vương lang. . ."

Triệu Úc Trúc cuối cùng lấy hết dũng khí, tu tiếng nói: "Úc Trúc, sẽ cố gắng làm tốt. . ."

Ánh nền bên dưới, nàng e thẹn đáng vẻ đương thực sự là đáng yêu cực kỳ.

"Ừng ục. . ."

Vương mỗ người nhìn về phía y nhân, gian nan nuốt nước bọt: "Úc Trúc, ta. . . Ta là ngươi thúc. . ."

Chuyện này. . . Nhất định là cái kiêu diễm buổi tối.

...

Đêm khuya. . .

Trong sương phòng, giường trên thầy trò lâu cùng nhau, bình yên ngủ.

Không, Lam Như Tâm không có, nàng mở to hai con mắt ngóng nhìn đỉnh, không biết đang suy nghĩ gì.

Nguyên lai, Hồn Độn Thiên để bóng người, vẫn ở này nơi Nữ thần Vương trong đầu hiện lên.

Hấn bắt khuất, hấn vĩ đại. . .

"A, sư tôn. . ."

Tiểu loli quần trên người đối phương, nói mớ liên tục, mặt cười tràn ngập an nhàn vẻ.

Lam Như Tâm nghe tiếng, cánh tay ngọc vì vì dùng sức, nhân thể nói: "Phi Yên, ta nghe Úc Trúc nói, Lý Tú Lăng phó cung chức quyền lợi tuy lớn, nhưng ở Tinh Trúc bên dưới?"

"Là đây. . ."

Tiểu loli chưa hoàn toàn tỉnh táo, mơ mơ màng màng nói: "Cung chủ quyền lợi, làm hậu cung tôn sư."

"Là như vậy. . ."

Lam Như Tâm suy tư, đột nhiên, nàng lẩm bẩm nói: "Vậy người đem cung chủ vị trí, tặng cho vị sư có được hay không?"

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 628: Đưa các nàng ngưng

Nàng mới vừa nói xong, mặt cười chính là một đỏ, tâm ám thoỉ: Lam Như Tâm, người có phải là điên rồi?

"A. . . Hào đây. . ."

Tiểu loli chăm chú ôm đôi phương, nói mê nói: "Sư tôn muốn cái gì, Phi Yên đều cho. . ."

Nàng cũng không biết, chính mình mơ hồ vô tâm chi ngữ, trong tương lai không lâu, tạo nên sóng lớn ngập trời. Điện thoại di động đoan m

Lam Như Tâm đôi mắt đẹp nhất thời sáng ngời: "Thật chứ?"

"A?"

Tiểu loli rốt cục có chút tỉnh rồi, nàng mờ mịt giờ lên mặt cười, mắt buồn ngủ mông lung hỏi: "Sư tôn, ngài đang nói cái gì?"

Lam Như Tâm mím mím môi, xoắn xuýt chốc lát, nhẹ giọng nói: "Không cái gì, nhanh ngủ đi. . ."

"Ủm!"

Tiểu loli hợp mỹ lệ mắt to, một mặt thoải mái ngủ.

Lam Như Tâm ôm ái đồ, nhìn chăm chú một góc hư không, ánh mắt lưu ly, không biết đang suy nghĩ gì.

...

Một gian khác phòng nhỏ.

Ánh nến thăm thẳm, tác động bao nhiêu mê ly?

Triệu Ưc Trúc trốn đang đệt chần, thân thể run lẩy bẩy, như chỉ chần kinh nai con.

Vương mỗ người tắc ngồi ở trước bàn, không có bất cứ động tĩnh gì.

Nguyên lai, bọn hán vừa mới vào nhà ngồi ở giường, tiểu Ưc Trúc liền run rẩy không ngừng, căn bản không khống chế được.

Vương Dật lại không phải dã thú, liền đứng dậy ly khai.

Không biết qua bao lâu bao lâu. . .

"Hô. . ."

Đệt chần xốc lên một góc, Triệu Ưc Trúc run giọng nói: "Vương. . . Vương lang, nhân gia trải qua chuẩn bị kỹ càng, người mau tới. . ."

Mau tới cái gì oa?

Vương mẫu người nhất thời không nói gì, bật cười nói: "Người trước tiên ngủ, thức còn không khốn. . ."

"Ta không thể ngủ."

Triệu Úc Trúc dùng sức cắn cặp môi thơm: "Cung chủ tỷ tỷ có chỉ, nhượng ta cho người ấm người tử, còn có. . . Đây cái gì. . ."

"Ha ha. . ."

Vốn là ám muội lời tâm tình, Vương mẫu người nhưng bị chọc phát cười, hẩn nhìn về phía đối phương, gương mặt tuấn tú đột nhiên căng thẳng: "Ta muốn người người!"

Triệu Úc Trúc bỗng nhiên ngẩn ngơ, mặt cười nhất thời nóng bỏng như lửa, lập tức. . .

"Nha!"

Nàng lớn tiếng rít gào, vội vàng trốn đệm chăn bên trong, kinh hô: "Không được, cung chủ tỷ tỷ cố ý đã thông báo, tuyệt đối không thể thị tẩm, bằng không ngay hôm đó giáng thành động phòng, một thể không thể tiến vào thẳng. . ."

Vương Dật lại bị chọc phát cười: "Đây bé ngoan ngủ. . ."

Triệu Úc Trúc nghe xong, không dám tiếp tục có lay động tĩnh.

Lường tức qua đi. . .

'Hô '

Một con trắng loáng bàn chân nhỏ hư không dò ra.

"Vương lang."

Đệm chăn Triệu Úc Trúc run giọng nói: "Ta có thể dùng nó. . . Thử xem."

Vương mẫu người nhất thời lại vừa bức mình vừa buồn cười, cố ý quát lên: "Lại hồ đồ, thức liền đánh cái mộng người."

"Không được!"

Triệu Úc Trúc lần thứ hai rít gào, cuống quýt đem bàn chân nhỏ giật trở lại.

Cuối cùng, Vương Dật cũng không tiếp cận giường một bước.

Cũng không này nơi 'Cháu gái' mị lực không đủ, mà là Tử Nguyệt không được tỉnh lại, hẩn không có thân thiết tâm tình.

...

Một đêm qua đi.

Sáng sớm, sương mù.

"A. . ."

Vương Dật thân cái lại eo, thể đứng dậy, nhìn lại nhìn về phía giường lớn.

Vào giờ phút này, Triệu Úc Trúc chính ở ngủ say, mặt cười một mảnh ngây thơ, đáng yêu cực kỳ.

Mà cái kia đệm chăn thì bị nàng đạp đến một bên.

Vương Dật lắc đầu một cái, đi đến trước giường cho đối phương đắp kín, sau đó rửa mặt một phen, đẩy cửa đi ra.

Thanh tân viện, trạm có một lớn một nhỏ lưỡng bóng người đẹp đẽ, chính là tiểu loli cùng Lam Như Tâm.

Nhị nữ chính dặt tay thường thức viện hoa mai, nghe được môn tiếng, mộ nhiên xoay người lại.

Các nàng động tác rất nhất trí, giữa hai lông mày thần thái cũng cực kỳ tương tự, đương thực sự là rất nhiều đại tiểu, có chút tiểu kiều.

'Cũng thật là thầy trò tương. . .'

Vương mẫu người sờ sờ mũi, sau đó ngồi xổm người xuống, lấy tay kêu: "Lão bà."

"Lão công!"

Tiểu loli trực tiếp đánh tới, phía sau Lam Như Tâm tắc yên lặng nhìn kỹ tất cả.

Vương Dật ôm lấy đại phụ, ở đối phương mặt cười thom một tý, cười nói: "Đại bảo bối lên đủ sớm."

"Kê kê. . ."

Tiểu loli báo lấy cười ngọt ngào, đột nhiên, nàng đôi mi thanh tú vừa nhú, khuôn mặt nhỏ hướng về phòng nhỏ nơi nhìn tới, quái hỏi: "Lão công, Triệu Thiên thị còn không lên?"

"Úc Trúc ngày hôm qua mệt mỏi, làm cho nàng ngủ thêm một hồi."

Vương Dật cười cợt.

"Há, tốt. . ."

Tiểu loli gật gù, nhưng là nhớ ra cái gì đó, cái miệng nhỏ tiến đến đối phương bên tai, nhỏ giọng hỏi: "Lão công, cô nàng kia đêm qua. . . Làm như thế nào?"

Vương Dật nhất thời không nói gì, tức giận nói: "Chớ nói nhảm!"

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 629: Về Trung Nguyên

Lam Như Tâm lần thứ hai nhìn về phía ái đồ, màu trong càng mang có một hơi khí lạnh.

Tiểu loli thân thể yếu đuối run lên, có thể lúc này nhưng không có lùi bước, lấy hết dũng khí nói: "Đây là hậu cung sự tình, mời ngài. . . Không nên nhúng tay. . ."

Nàng tuy là vì đối phương thân truyền, càng là hậu cung chủ, tự muốn giữ gìn lễ phải.

Đem Thi Lam các nàng ngưng?

Đùa gì thế?

Lam Như Tâm nghe xong, cảm động đôi mắt đẹp trực tiếp mị đã dậy rồi.

Sau đó, nàng nở nụ cười, nhưng là lạnh: "Sur Phi Yên, người nói cái gì?"

Tiểu loli thân thể lại chiến, khuôn mặt nhỏ cũng có chút trở nên trắng.

Nàng đương thật bị dọa sợ.

Trong ấn tượng, sư tôn đã lâu không gọi mình tên đầy đủ.

"Lam sư. . ."

Vương Dật cảm nhận được đại phụ sợ hãi, hai tay lâu càng chặt, sau đó nhìn về phía Lam Như Tâm: "Vừa đã định tình, nếu là ngưng, vậy chẳng phải thành vô tình vô nghĩa hạng người?"

Hắn không có đi gọi bản, mà là cùng đối phương giảng đạo lý.

Vừa đến là bận tâm đại phụ mặt mũi, thứ hai, ta Vương Dật không phải bụng dạ hẹp hòi người, đã qua các loại, liền để nó tan thành mây khói hạo.

Kẻ này nghĩ tới rất tươi đẹp, có thể thường thường không như mong muốn.

"Nói hưu nói vượn."

Lam Như Tâm mộ nhiên nghiêng người, ba ngàn thanh ti hư không tạo nên, thê mỹ tuyệt luân.

Nàng mặt cười vì vi vung lên, dùng dư quang quay về Vương Dật: "Nếu người sau đó sẽ cùng theo nàng nữ tử đính ước, chẳng phải không dễ yên không còn? Lẽ nào. . . Muốn cho chúng ta khổ sở chờ đợi hay sao?"

Lam Như Tâm căn bản không chú ý tới, chính mình có cỡ nào tiểu nữ sinh.

Càng không phát hiện, cuối cùng câu kia dĩ nhiên thêm vào 'Chúng ta' .

"Cái gì?"

Vương mẫu người trực tiếp mộng ép.

Tiểu loli nhất thời ngẩn ngơ, sau đó, dần dần nhả lại đôi mi thanh tú. . .

Sư tôn có ý gì?

Lam Như Tâm chính bí mật quan sát Vương Dật phản ứng, nhưng cảm đối phương ánh mắt phi thường quái dị, ái đồ cũng là như vậy. . .

Làm sao ?

Này nơi Nữ thần Vương mờ mịt rồi, tinh tế đi hồi ức chính mình. . .

Chốc lát sau. . .

Đột nhiên, Lam Như Tâm đôi mắt đẹp trùng trùng, trang bị này tuyệt thế phương hoa, đương thực sự là có một phen đặc biệt kiều mị.

Cũng may nàng bán bối đối với hai người, vẫn chưa bị đối phương nhìn thấy.

Thiên. . .

Nha nha nha! ! !

Ta đang nói cái gì đông đông a? ? ?

Lam Như Tâm hoảng rồi, này viên phương tâm như có hàng vạn con ngựa chạy chồm giống như nhảy lên, đại thế chi mãnh liệt, tuyệt đối năng lực đập vỡ tan vô tận sơn hà đại xuyên.

Nàng đến cùng tuyệt vời, liễu mạng đề xuống hỗn loạn tâm thần, nhẹ giọng nói: "Bản đế. . . Ít nói, là 'Chúng ta Phi Yên' ."

Vương Dật lại là sững sờ, lập tức bừng tỉnh, tiểu loli cũng lộ ra 'Thì ra là như vậy' vẻ mặt.

"Lam sư yên tâm."

Vương Dật nghiêm mặt nói: "Ta hội xử lý sự việc công bằng, tuyệt không có mới nói cũ. Hơn nữa, sẽ không sẽ cùng theo nàng nữ tử đính ước. . ."

"Vậy người. . . Tự lo lấy."

Lam Như Tâm cảm thấy trong lòng càng ngày càng khô khốc, thực sự không tiếp tục chờ được nữa, lưu lại câu nói, bồng bềnh rời khỏi nơi này.

"Hô. . ."

Tiểu loli thấy sư tôn đi rồi, không khỏi ối ra miệng tiên khí, yên lòng.

"Lão công. . ."

Bỗng nhiên, tiểu yêu tinh này le lưỡi một cái, hỏi: "Người thật sự không sẽ cùng theo nàng nữ tử đính ước?"

"Đó là tự nhiên!"

Vương mẫu người ra vẻ đạo mạo nói: "Ta có các người liền được rồi."

"Hi hi. . ."

Tiểu loli cười duyên nói: "Nhân gia mới không tin đây. . . Ồ?"

Nàng bỗng nhiên ngẩn ngơ, thế nhưng vừa mừng vừa sợ nói: "Nhị muội tỉnh rồi? Nhanh như vậy?"

"Cái gì?"

Vương Dật nhất thời sửng sò, lập tức đại hỉ, ôm đại phụ hướng phòng nhỏ đi vội mà đi.

Mấy phút sau. . .

Bên trên giường.

Từ Nguyệt vô lực tựa ở tam cung trong lòng, ba ngàn thanh ti buông xuống hư không, bán che phương hoa, mỹ làm người ngệt thở.

Nàng nhẹ giọng kêu: "Lão công, Đại tỷ. . ."

"Lão bà. . ."

Vương Dật ngồi trên bên giường, kéo đối phương tay ngọc, ôn nhu nói: "Người cảm giác như thế nào?"

Từ Nguyệt Yên Nhiên cười khê: "Ta rất khỏe. . ."

Tiểu loli thoát cũi giày lên giường, đi đến một bên khác, nắm lên Nhị muội tay ngọc, cho nàng truyền độ linh lực.

Từ Nguyệt nghiêng đi mặt cười, nhẹ giọng nói: "Đại tỷ, đừng tiêu hao linh lực. . ."

"Đừng nói chuyện."

Tiểu loli giận một câu, tiếp tục làm.

Từ Nguyệt biết không khuyên nổi đối phương, liền tự lắc đầu, do nàng đi tới.

'Kẹt kẹt'

Cửa phòng bị đẩy ra, Lam Như Tâm đi vào.

Nàng đi tới trước giường, mặt cười một mảnh quan tâm: "Tiểu Từ Nguyệt. . ."

"Lam sư. . ."

Từ Nguyệt áy náy nói: "Từ Nguyệt hành động bất tiện, xin hãy tha lỗi. . ."

"Nha đầu ngọc."

Lam Như Tâm nghe xong không khỏi bật cười: "Người dưỡng cho tốt thân thể, so cái gì đều trọng yếu."

"Vâng. . ."

Từ Nguyệt nhẹ nhàng gạt đầu, nàng thấy đối phương cùng lão công tường an vô sự, tựa hồ bất kể hiềm khích lúc trước, trực yên tâm.

Đột nhiên, tiểu loli đôi mi thanh tú vừa nhú, nhìn về phía tam cung: "Triệu Thiên thị còn chưa đứng dậy?"

Thẩm Băng còn chưa mở miệng, Vương Dật mỉm cười nói: "Làm cho nàng ngủ thêm một hồi đi. . ."

Tiểu loli thấy lão công nói chuyện, liền không còn động tĩnh.

Thẩm Băng rõ ràng đại phụ tâm tư, trong bóng tối tự âm thành tuyên, cho một gian khác phòng nhỏ một vị 'Đế nữ' truyền đã qua.

Mấy phút sau.

'Cộc cộc. . .'

Nát tan bước vang lên, Triệu Úc Trúc chạy vào, sợi tóc của nàng còn có chút ngổn ngang, mặt cười tặc một mảnh hoang mang.

Nàng vội vàng liêu dưới trên trán tóc mái, nhấn nhó đi tới gần, sâu sắc buông xuống mặt cười.

"Hừ!"

Tiểu loli kiều rên một tiếng, bất mãn nói: "Triệu Thiên thị, nơi này không phải Phá Hoàng hậu cung, người này tham ngủ quen thuộc, cho Bôn cung sửa

lại."

Triệu Úc Trúc mím mím môi, thấp giọng đáp: "Phải!"

Vương mẫu người sờ sờ mũi, không có mở miệng.

Hắn cũng không không muốn vì 'Cháu gái' nói chuyện, có thể chính mình nếu mở miệng, đại phụ tất nhiên sẽ nói 'Đây là hậu cung sự tình' vân vân.

Cẩn thận ngấm lại, tiểu loli cử động rất tất yếu.

Nguyên nhân rất đơn giản, nữ nhân một nhiều, như không có quy củ, tất hội sai lầm.

Lam Như Tâm ở bên yên lặng nhìn kỹ, mâu trong có ánh huỳnh quang lấp lóe, không biết đang suy nghĩ gì.

Nửa giờ qua đi, Tử Nguyệt trải qua năng lực xuống giường bước đi.

Tiểu loli hàm tiếng nói: "Lão công, ngươi xem. . ."

"Được!"

Vương Dật cười ha ha ôm lấy đại phụ: "Chúng ta về gia. . ."

. . .

Đông Lăng tông, đỉnh núi chính.

Cổ Nguyệt Lão tổ cùng Đông Lăng Tông chủ trước để đưa tiễn, đám người còn lại thì bị tiểu loli gọi dừng lại.

Nàng không thích huyên nháo.

Thảm Băng nhìn về phía lão tẩu: "Sur huynh, chúng ta đi. . ."

Cổ Nguyệt Lão tổ nhìn chăm chú đối phương, lão mắt dĩ nhiên ướt át, thân thể cũng khẽ run.

Hắn tâm, sớm đã theo tuổi tác mà già đi.

Có thể khi còn trẻ Nữ thần lần thứ hai xuất hiện, Cổ Nguyệt phủ đầy bụi đã lâu tình cảm, từ lại đẩy lên.

Tuy rằng. . . Chỉ vì nháy mắt.

"Sur muội. . ."

Cổ Nguyệt Lão tổ run giọng nói: "Nhất định phải chăm sóc kỹ lưỡng chính mình."

Hắn không lại xưng đối phương làm Thần vương, này tiếng 'Sur muội', phát tự phệ phù, bắt nguồn từ nơi sâu xa.

Này từ biệt, đem mãi mãi không có tái kiến ngày.

Thảm Băng nhìn trước mặt lão tẩu, trong lòng cũng có chút thương cảm.

Người không phải cây cỏ, chuyện này. . . Là làm tình đồng môn.

Nàng nhẹ nhàng điểm thủ, xoay người lại xé ra hư không.

"Duong Lăng Trần. . ."

Đột nhiên, Cổ Nguyệt Lão tổ hét lớn một tiếng, vẫn chưa vận công, nhưng tiếng như Phích Lịch.

Vương Dật xoay người lại.

Cổ Nguyệt Lão tổ ngẩng đầu ưỡn ngực, lớn tiếng nói: "Ngươi phải chăm sóc kỹ lưỡng ta sur muội, không nên làm cho nàng được oan ức. Xin nhờ. . . ."

Vương Dật sâu sắc nhìn chăm chú đối phương.

Trong lúc hoảng hốt, Cổ Nguyệt thay đổi, thân thể hắn chậm rãi kiên cường, dần dần hóa thành một cái khoảng chừng hai mươi thiếu niên mặc áo trắng.

Hắn là như vậy tuấn đạt, như vậy bất phàm. . .

Hắn không còn là người qua đường kia giáp, mà là Đông Lăng tông tuyệt thế thiên kiêu —— Cổ Nguyệt.

Dần dần, Vương Dật hai con mắt ướt át .

Hay là, là thôn thức năm tháng vô tình.

Lại hay là, là cựu người biệt ly.

Từng trải, điểm điểm qua lại, đáng giá hắn một đời đi hoài ức, đi tìm vị . .

Vương Dật trọng trọng gật đầu.

'Thiếu niên mặc áo trắng' nở nụ cười, rất rực rỡ, rất xuất trần. . .

Tâm tình của hắn, viên mãn .

Sau một khắc, Vương Dật mang theo các tiên nữ, tiến vào đường hầm hư không.

Tái kiến . . . Hồng Linh đại lục.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 630: Mới mẻ

Vạn trượng cực quang, vô cùng vô tận.

Thời gian dài ánh sáng lưu chuyển sau, Vương Dật cùng các tiên nữ xuất hiện ở một chỗ quen thuộc địa phương.

Tùng Sơn khu biệt thự.

"Nơi này. . . Chính là Trung Nguyên. . ."

Lam Như Tâm khẽ nói, phương hoa nhìn chung quanh, mâu trong nổi lên từng tia từng tia hiếu kỳ.

Tiểu loli cầm lấy ngọc thủ của đối phương, cười ngọt ngào nói: "Sur tôn, nơi này rất đẹp đi."

"Cũng còn tốt, chính là linh khí khô héo chút."

Lam Như Tâm nói nhỏ, thế nhưng giờ lên một con khác nhu đề, chỉ 30 mét ngoại một tòa biệt thự: "Cái kia màu sắc rực rỡ kiến trúc. . . Là phòng nhỏ?"

"Ấn đây. . ."

Tiểu loli gật gù, hàm tiếu nói: "Sur tôn, ta mang ngài về gia. . ."

"Chờ đã. . ."

Đột nhiên, Lam Như Tâm đôi mi thanh tú vừa nhú: "Nơi này có phạm tử?"

Nàng nói phạm tử, tất nhiên là chỉ khu biệt thự cư dân.

Ở Hồng Linh, tu sĩ ở linh mạch đầu nguồn xây dựng tông tu hành, phạm nhân tặc ở trong thành trì ở lại. Đối với người sau tới nói, tông môn tức là thánh địa, tuyệt không năng lực đặt chân nửa bước.

Kỳ thực đã qua Trung Nguyên cũng là như vậy.

Lam Như Tâm là Thần vương, tâm lý tuổi tác lại dừng lại tại quá khứ, tự nhiên cảm giác không thích hợp.

"Hi hi. . ."

Biết sư chi bằng đồ, tiểu loli cười duyên nói: "Sư tôn nếu là không thích, đệ tử liền ở lão công tông môn này lý, cho ngài tìm một chỗ sơn linh thủy tú nơi. . ."

"Cái gì?"

Lam Như Tâm không chỉ có ngẩn ngơ, nhìn Vương Dật một chút, nói: "Nơi này có tông môn?"

"Có đây! Ai nha. . ."

Tiểu loli có chút không làm, làm nũng nói: "Chúng ta về gia lại tán gẫu có được hay không?"

Lam Như Tâm bắt đầu đi lác đầu, bị ái đồ lôi kéo đi về phía trước.

Phía sau, Vương mẫu người ngóng nhìn đôi thầy trò này bóng lưng, giơ tay lên đến, dùng sức xoa huyết thái dương.

Từ Nguyệt nhẹ giọng hỏi: "Lão công, làm sao?"

"Kỳ quái!"

Vương Dật bên vò bên nói: "Ta luôn có loại linh cảm không lành. . ."

Lường cung một thị đối diện một chút, lần lượt trầm mặc.

Mấy phút sau, mấy người rốt cục đi tới lâm hồ biệt thự.

Tiểu loli lôi Lam Như Tâm đi đến trước cửa, vung lên vô cùng mịn màng khuôn mặt nhỏ, cười duyên nói: "Sư tôn, ngài dùng phạm nhân chi lực, ấn xuống cái kia màu đen vật nhô lên. . ."

"Cái này?"

Lam Như Tâm mờ mịt giờ lên tay ngọc, điếm đi tới.

'Keng. . . Linh. . .'

Dễ nghe tiếng chuông cửa đột nhiên vang lên.

"A? ? ?"

Lam Như Tâm nhất thời bị này biến số dọa run run một cái, cặp môi thom khê run, cuống quýt thu hồi tay ngọc.

Này đông đông. . . Hội phát ra tiếng?

"Hi hi. . ."

Tiểu loli cảm thấy thú vị, ở bên yêu kiều không ngớt.

Lam Như Tâm mặt cười nóng lên, nhẹ nhàng ngắt ái đồ một tý, thấp xùy xùy nói: "Ngươi cái cô nàng chết dầm kia. . ."

"Ai vậy?"

Đúng vào lúc này, bên trong truyền đến một đạo thanh âm dễ nghe, sau đó 'Chi' một tiếng, đại cửa bị mở ra.

Trầm Nguyệt Hi xuất hiện ở cửa, nàng ăn mặc một thân quần áo bó màu đen, đem chính mình có hứng thú vóc người bày ra vô cùng nhuần nhuyễn.

"Sư tôn?"

Trầm bảo bảo nhất thời kinh sợ, cuống quýt lui về phía sau nửa bước, hành thầy trò đại lễ: "Đệ tử gặp sư tôn."

Ngày đó Vương Dật cùng các lão bà về Hồng Linh, nàng chưa tới biệt thự tiễn đưa, mà là ở tông môn bế quan.

Trầm Nguyệt Hi cùng Đông Phương Yên Nhiên phát sinh vi phạm luân lý quan hệ sau, cảm giác cũng lại không mặt mũi thấy đại gia, liền một mình khổ tu, cảnh giới dĩ nhiên tăng nhiều, hiện tại trải qua đạt đến Luyện Khí tám tầng.

Mà người sau, vẫn bị Ngữ Cẩm nhốt tại âm u thất cảm đoán hồi lỗi.

Lam Như Tâm yên lặng nhìn nàng, không có động tĩnh.

"Nguyệt Hi?"

Tiểu loli đầu tiên là ngẩn ngơ, thế nhưng đôi mi thanh tú vừa nhú: "Nghe ngữ thiên thị nói ngươi đang bế quan, bây giờ làm sao về thế tục?"

Trầm Nguyệt Hi vẫn như cũ duy trì hành lễ tư thế, nghe xong cắn cắn môi, nói: "Thì Lam . . Không, Nguyệt sư tỷ ngày hôm trước tỉnh dậy, Vân sư thúc mệnh ta về tới chăm sóc nàng. . ."

"Nha đầu kia tỉnh rồi?"

Tiểu loli không khỏi đại hỉ, lập tức nghĩ tới điều gì, khe thờ dài: "Ngươi đứng lên đi. . ."

"Phải!"

Trầm Nguyệt Hi nhân thế đứng dậy, mặt cười nhưng vẫn như cũ buồn xuống.

Tiểu loli biết nàng có khúc mắc, an ủi: "Chuyện của quá khứ, không nên lại nghĩ. . ."

Trầm Nguyệt Hi mím mím môi, nhẹ nhàng gật đầu: "Vâng. . ."

"Ngươi cô nàng này, còn ngốc đứng làm gì?"

Tiểu loli có chút không nói gì: "Còn không mau mau gặp sư tổ?"

"A?"

Trầm Nguyệt Hi run lên một cái, cuối cùng phản ứng lại, giờ lên mặt cười, nhìn về phía một bên kỳ ảo nữ tử.

Trong nháy mắt tiếp theo, nàng kinh ngạc đến ngây người .

Chuyện này. . . Đây chính là sư tôn. . .

Thiên, còn trẻ như vậy?

Hơn nữa. . . Hảo mỹ.

Lam Như Tâm cũng đang quan sát trước mặt này nơi đồ tôn.

Hôm qua ban đêm, nàng trải qua từ ái đồ trong miệng biết được Nguyệt Thi Lam cùng Trầm Nguyệt Hi, đối với các nàng rất chờ mong.

Có thể vào giờ phút này, này nơi Nữ thần Vương có chút không bình tĩnh .

Nguyên nhân rất đơn giản, Trầm bảo bảo thế. . . Thật sự rất lớn. Tuy không kịp Từ Nguyệt, nhưng cũng tiêu không được quá nhiều.

Không thể phủ nhận, càng lợi hại người phụ nữ càng yêu phản so với, ai cũng sẽ không thoát tục.

Mà lại, Lam Như Tâm. . . Chân tâm rất nhỏ. . .

Cùng lúc đó, Trầm Nguyệt Hi hoảng vội vàng hành lễ: "Đệ tử Trầm Nguyệt Hi, gặp sư tổ."

Tiểu loli đối với ái đồ cử động rất hài lòng, vui rạo rức nhìn về phía sư tôn.

Lam Như Tâm mặt cười không có một gợn sóng, nhạt tiếng nói: "Ngươi này thân quần áo, còn thể thống gì?"

"A? ? ?"

Trầm bảo bảo trực tiếp bối rối.

Tiểu loli cũng ngẩn ngơ, nàng cỡ nào thông tuệ? Trong nháy mắt rõ ràng tất cả, cũng nhớ tới một chút qua lại: Ở xa xôi đã qua, chính mình mười sáu tuổi sau, mỗi lần cùng sư tôn ở thanh đàm tám xong, nàng đều không có sắc mặt tốt.

"Sư tôn, ta mang ngài đi bên trong nhìn. . ."

Tiểu loli vội vàng lôi đối phương trong triều ốc bước đi, đồng thời cho ái đồ truyền âm: 'Mau đem quần áo bó còi, đổi thân rộng rãi chút. . .'

Trầm Nguyệt Hi thật sự mờ mịt , chờ nhị nữ sau khi tiến vào, nhân thể giờ lên mặt cười.

Sau một khắc, một cái vừa quen thuộc, lại bóng người xa lạ xuất hiện ở trước mắt.

Bốn mắt đan dệt dưới, tác động bao nhiêu hồi ức?

Vương Dật khẽ mỉm cười: "Đã lâu không gặp, Nguyệt Hi tỷ."

Trầm Nguyệt Hi cặp môi thom há hốc liên hồi, nhưng cái gì cũng không nói ra được.

Dần dần, nàng mâu trong nổi lên sương mù, sau đó nhanh chóng xoay người, trong triều chạy đi.

Vương Dật lắc lắc đầu, cùng hai cung một thị tiến vào biệt thự.

Bọn hắn đi đến phòng khách sau, tiểu loli sớm lôi kéo sư tôn ngồi vào trên ghế salông, mở ra TV.

"Ồ?"

Nhìn trong hình quảng cáo, Lam Như Tâm vừa sợ ở lại : sững sờ: "Mảnh này bằng đen. . . Năng lực hiện ra hình chiếu?"

"Hi hi. . ."

Tiểu loli mặt cười một mảnh tiểu đắc ý, yêu kiều tăng cao âm lượng.

Hai cung một thị bồi tiếp ngồi xuống, Vương mẫu người nhưng không có, hẳn hướng các tiên nữ cười nói: "Các người phải xem tivi, ta đi làm cơm. . ."

"Cảm ơn lão công. . ."

Tiểu loli cặp môi thom đỏ lên, đưa cái đại đại hôn gió.

Nàng cảm thấy hạnh phúc cực kỳ.

Liền vào lúc này, trên màn ảnh quảng cáo đến lúc đó , cả vùng bắt đầu trình diễn.

Một bộ 'Quen thuộc' hình ảnh đột nhiên bắn ra:

'Hoa phi cười gằn: "Người giờ này ngày này mới sùng thượng vị, tự nhiên đắc ý. Đáng tiếc Bốn cung dưới trướng, tuyệt không tha cho người loại này quý kẻ đa đoan người."

Chân Huyền hai con mắt nhắm lại: "Chứa không cho phép dưới, là nương nương khí độ. Có thể hay không để cho nương nương chứa đựng, là tàn thiếp bản lĩnh. . ."

Các tiên nữ đồn dập ngẩn ngơ.

Mà Vương mẫu người nụ cười, tác trực tiếp động lại .

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 631: Ngài xem cái kia vô dụng

Một mờ ti vi, chính là Chân Huyền?

Chuyện này. . . Chuyện này. . .

Vương Dật này một mạch đương thật không phải chuyện nhỏ.

"Này hai cái dị hành trang nữ tử đang nói cái gì?"

Lam Như Tâm nhìn chăm chú màn hình, nhẹ giọng tự nói.

Còn bên cạnh Triệu Úc Trúc tắc lộ làm ra một bộ suy tư đáng về.

Nàng trường cửu để cung, tự nhiên trong nháy mắt nhập hí.

Tiểu loli phản ứng đặc biệt nhanh, con ngươi đen nhánh 'Trở mình' xoay một cái, cong lên cặp môi thơm lỏm bẩm: "Tứ muội cũng thật đúng, đều nói không cho nhìn. . ."

Nàng giờ lên tay nhỏ, ngón tay ngọc nhân thể một điểm, thay đổi cái kênh.

'Lâu không gặp' quảng cáo lại xuất hiện rồi.

"A?"

Lam Như Tâm nhất thời ngẩn ngơ, mờ mịt nhìn về phía ái đồ. : "Đây hình ảnh làm sao không còn?"

Tiểu loli trộm đạo nhìn lão công một chút, lặng lẽ truyền âm: "Sư tôn, ngài trước tiên đừng hỏi, vừa nãy hình chiếu, đệ tử qua đi lại cho ngài thả. . ."

Lam Như Tâm nghe xong, mặt cười vượt mờ mịt.

Vào giờ phút này, Vương mẫu mặt người sắc hơi hoãn, đối với đại phụ cử động gì cảm vui mừng.

Hắn đang chờ xoay người đi làm cơm. . .

Khác một bức tranh đột nhiên xuất hiện:

'Y phòng: "Chuyện đến nước này, Thái hậu nương nương còn có cái gì có thể để cho Bồn cung gặp báo ứng?"'

Trên màn ảnh diễn, chính là cấp độ sử thi hậu cung tác phẩm đồ sộ: (mỹ nhân tâm kế)

Khe nằm! ! !

Vương mẫu người mặt trực tiếp tái rồi.

"Hả?"

Tiểu loli hiển nhiên chưa từng xem cái này, nhất thời ngẩn ngơ, thế nhưng hai con mắt nhắm lại, cắn môi nói nhỏ: "Hào người cái cô nàng chết dầm kia, dám công láy Bồn cung. . . Khác ngộ càn khôn?"

Nàng cũng có chút không cao hứng.

'Hô '

Đột nhiên, một bóng người vọt tới, trực tiếp đoạt lấy hộp điều khiển ti vi.

"A?"

Tiểu loli thờ nhẹ một tiếng, mờ mịt nhìn về phía đối phương.

Vương Dật bình tĩnh gương mặt tuần tú, mở ra TV xem lướt qua ghi chép, sau đó. . .

(hậu cung chi Chân Huyền truyện), (mỹ nhân tâm kế), (cung tảo liên thành), (cung tâm kế). . .

Quá nhìn thấy mà giật mình.

Thân thể hắn bắt đầu run, căn bản không khống chế được.

Chuyện này. . . Đây giới ạ. . .

Tiểu loli cũng choáng váng.

Sao có nhiều như vậy. . . Mới 'Giáo tài' ?

Này mới vừa mấy ngày a?

'Cô nàng chết dầm kia, người muốn thượng thiên hay sao?'

Trong lòng nàng ám thối.

Vương Dật bỗng nhiên quay đầu, lớn tiếng nói: "Lão bà. . ."

Tiểu loli thân thể yếu đuối run lên, bỗng nhiên phản ứng lại, rụt rè nhìn về phía đối phương.

Vương Dật trầm giọng nói: "Những thứ đồ này, cũng không tiếp tục hứa nhìn."

Hai cung một thị thấy lão công tức rồi, lần lượt mím môi, cũng không ai dám lên tiếng.

"Nhân gia biết rồi. . ."

Tiểu loli chu cặp môi thơm, oan ức gật gật đầu.

Lam Như Tâm nhất thời không làm, đem ái đồ lâu vào trong ngực, khẽ kêu nói: "Vương Dật, ngươi bình thường chính là như vậy đối xử Phi Yên?"

Tiểu loli vung lên mặt cười, đỏ tiếng nói: "Sư tôn. . ."

"Ngươi câm miệng!"

Lam Như Tâm hướng trong lòng thấp thỏm, lần thứ hai nhìn về phía Vương Dật, mâu trong một mảnh tiểu hung ác.

Nàng bị sóng động tâm huyền không giả, đáng yêu đồ gấp như vậy 'Bất nạt', đương sư tôn đương nhiên muốn làm chủ.

Vương mẫu người nhất thời khó chịu: Làm sao chỗ nào đều có người?

Hắn lớn tiếng nói: "Đây là ta gia, nàng là lão bà ta. . ."

"Hắc. . ."

Lam Như Tâm không khỏi cười gằn: "Phi Yên cũng là Bản đế thân truyền, ngươi ngay trước mặt ta bất nạt nàng, chính là không được. . ."

Cái gì?

Vương mẫu người thật sự không thể nhẫn nhịn, chỉ cửa lớn, phẫn nộ quát: "Ngươi đi ra ngoài cho ta. . ."

"Không hiểu ra sao!"

Lam Như Tâm ôm ái đồ, hướng về sa trên lưng một dựa vào, không nhanh không chậm nói: "Đây là Phi Yên gia, Bản đế vì sao phải đi ra ngoài?"

Đường đường Phụng Hoàng Cốc chủ, lại sái nổi lên tiểu vô lại.

Cũng rất lợi hại.

Vương mẫu người nhất thời khí hồng rồi: "Ngươi. . ."

"Lão công!"

Từ Nguyệt biết đại phụ không liền mở miệng, liền xa xôi đứng dậy, đi tới trước mặt đối phương, nhẹ giọng nói: "Ta đói, chúng ta đi nhà bếp. . ."

Đối mặt hai cung tuyệt thế phương hoa, Vương Dật đầy ngập lửa giận nhất thời tắt một nửa, hắn mạnh mẽ trừng Lam Như Tâm một chút,

Xoay người rồi đi.

"Hô. . ."

Tiểu loli nhất thời thở phào nhẹ nhõm tức.

"Kỳ kỳ méo mó. . ."

Lam Như Tâm lẩm bẩm một câu, hướng ái đồ nói: "Phi Yên, vừa nãy cái thứ nhất hình chiếu, lại thả cho ta xem. . ."

"Sư tôn. . ."

Tiểu loli mặt cười một khổ: "Quá chút thời gian có được hay không?"

"Không được!"

Lam Như Tâm cùng Vương Dật so kè rồi, cố ý tăng cao tiếng tuyên: "Bản đế hiện tại liền muốn xem. . ."

"Các người xem một cái thử xem?"

Nhà bếp nhất thời truyền đến rít lên một tiếng.

"Sur tôn, ngài liền đừng làm khó dễ đệ tử."

Tiểu loli cặp môi thơm đỏ rất cao, đều sắp khóc: "Lại nói, ngài xem cái kia cũng vô dụng."

"Cái gì?"

Lam Như Tâm nhất thời có chút mộng.

'Cộc cộc. . .'

Đúng vào lúc này, nơi thang lầu truyền đến tiếng bước chân.

Lập tức, lưỡng bóng người đẹp để đi xuống, chính là Nguyệt Thi Lam cùng Trầm Nguyệt Hi.

Người sau đổi một cái miệng rộng hầu áo đầm, rất xoắn tung, cũng có chút Kawaii.

Lại nhìn Nguyệt Thi Lam.

Hai con mắt của nàng như Hằng Vũ tinh không, rất thâm thúy, cái trong có vô số nhỏ bé huyễn quang đang nhấp nháy, thần bí phàm.

Mà cảnh giới, càng là đạt đến Trúc Cơ chín tầng.

"Thi Lam, Nguyệt Hi. . ."

Tiểu loli hướng các nàng vẫy tay: "Nhanh mau tới đây. . ."

Nhị nữ vội vàng đi tới sa trước.

Triệu Úc Trúc không có ngồi xem, đứng dậy. Nàng sớm đã biết, Nguyệt Thi Lam địa vị cao hơn chính mình.

Lam Như Tâm buông ra ái đồ, đứng dậy đánh giá nguyệt mm.

Tiểu loli ở bên yêu kiều: "Mau mau gấp sư tổ."

Nhị nữ đồng thời thi thân: "Tham kiến sư tổ. . ."

"Nhanh mau đứng lên!"

Lam Như Tâm đưa các nàng đỡ thẳng, lại quan sát chốc lát, nhìn về phía ái đồ: "Đây hai đứa bé. . . Không sai."

Nàng phẩm tính rất đoan chính, trước bất mãn Trầm Nguyệt Hi quần áo, toàn nhân nữ nhân này điểm tiểu phản so với gây nên.

Tiểu loli trong lòng một trận thiết vui, sau đó nhìn về phía Triệu Thiên thị.

Tuy có sư tôn ở đây, có thể hậu cung lễ nghi không thể ném.

Triệu Úc Trúc nhất thời hiểu ý, đi tới Nguyệt Thi Lam trước mặt, nhẹ nhàng một phúc: "Thiên thị Triệu Úc Trúc, gặp tỷ tỷ. . ."

Nàng sau khi nói xong, cặp môi thơm khẽ mím môi, trong lòng có chút tiểu không cam lòng.

Chính mình bất luận từ xuất thân, tư chất, thực lực, thậm chí cốt linh, đều muốn xa đôi phương, có thể một mực thành muội muội. . .

Nguyệt Thi Lam trải qua từ từ cung này lý biết được tất cả, cười khẽ đáp lễ: "Muội muội tốt. . ."

Tiểu loli chờ lễ nghi đi xong, nói: "Trong nhà làm sao liền hai người các người? Tứ muội các nàng đâu?"

Nguyệt Thi Lam khẽ cười nói: "Tiên Nhi tỷ tỷ nói, thế tục hoàn cảnh không hẳn có thể làm cho sư tổ thỏa mãn, liền đi tông môn tìm địa phương. . ."

Lam Như Tâm cùng tiểu loli đồng thời ngẩn ngơ, người sau hi hi cười: "Cô nàng này, hay vẫn là như vậy nhí nha nhí nhảnh, luôn có thể suy nghĩ nhiều một bước. . ."

Nàng sau khi nói xong, nhìn về phía màn hình TV, hai con mắt nhắm lại, không biết đang suy nghĩ gì.

"Các người tới . . ."

Đúng vào lúc này, Từ Nguyệt từ phòng bếp đi ra.

Nhị nữ hoàng vội vàng hành lễ.

Từ Nguyệt hậm, thế nhưng nhìn về phía đại phụ: "Đại tỷ, ta đi gọi Từ muội các nàng trở lại."

Tam cung từ bàn trà trong lấy xuất điện thoại di động của mình, thấy còn có điện, nhân tiện nói: "Đừng phiền phức, ta cho Thiên Nhi tin tức."

Từ Nguyệt nghe xong gật đầu.

Chúng nữ lập tức trên sa lon ngồi xong.

Mấy phút sau. . .

'Vù '

Lầu ba xuất hiện ong ong, thế nhưng. . .

"Lão công, bản vương muốn chết người . . ."

Trong phút chốc, một đạo bóng dáng bé nhỏ, mang theo có vài thô to bạch vĩ xông thẳng mà xuống.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 632: Toàn đến rồi

Lam Như Tâm mặt cười đại biến, đột nhiên đứng dậy.

Bực này khủng bố yêu khí, nàng hay vẫn là đệ nhất gặp phải.

Thực sự thật đáng sợ .

Bóng người không có khách tới thính, mà là trực tiếp đi tới nhà bếp, sau một khắc. . .

"Lão công. . ."

"Linh Nhi người. . . A. . ."

'Đình đương đình lang. . .'

Trong phòng bếp, bay lên liên tiếp tiếng huyên náo.

"Không quy củ. . ."

Tiểu loli đứng lên, bình tĩnh khuôn mặt nhỏ đi tới rồi.

Lại sau một khắc. . .

"Lớn mật tô động phòng, người đang làm gì thế? Tìm đánh. . ."

"Nha, đau quá! Sư Phi Yên, người dám cắn bản vương?"

"Cắn chính là người, a. . . Đáng ghét, còn dám cãi lại?"

"Thực sự là chuyện cười, bản vương có gì không dám? Sư Phi Yên, bản vương nhẫn người đã lâu. . ."

Lại bắt đầu .

"Hào rồi!"

Đột nhiên, nhà bếp bay lên một đạo gươm lên, người nào đó Bá Vương Khí đột nhiên xuất hiện, chéch lạng ở thiên.

Loli cắn xé đột nhiên dừng.

Sô pha nơi, Từ Nguyệt nắm bắt thanh tú mỹ mi tâm, mặt cười một trận bất đắc dĩ.

Lam Như Tâm thực sự không yên lòng ái đồ, liền muốn đi tới đó, có thể trong nháy mắt tiếp theo, nhưng miễn cưỡng dừng lại thể từ.

'Cộc cộc cộc cộc. . .'

Liên tiếp tiếng bước chân trong, nơi cửa thang lầu, hạ xuống thập nhiều bóng người đẹp đẽ.

Oanh oanh yển yển châu ngọc hương, mộc nhan khuynh thành lĩnh thơm ngát.

Thanh sam lục la phiêu hậu thế, tiểu mục lưu chuyển thanh ti đăng.

Thực sự quá đẹp .

Khá lắm, có tiếng phân, không danh phận, tất cả đều tới rồi. . .

Một thân hoàng sam Vân Tiên đi ở trước nhất, cái thứ nhất xuất cầu thang.

Trong nháy mắt tiếp theo, nàng bỗng nhiên ngẩn ngơ, xác định ở tại chỗ.

"A?"

Phía sau Liễu Thiên Nhi thở nhẹ một tiếng, vội vàng dừng lại.

Lập tức, cầu thang xuất hiện một trận nhẹ nhàng hỗn loạn.

Chúng nữ lần lượt dừng lại.

Vân Tiên không để ý đến mặt sau, chỉ lo nhìn chăm chú phòng khách.

Lam Như Tâm cũng ở ngóng nhìn này đạo vừa quen thuộc, lại xa lạ thiếu ảnh.

Bốn mắt đan dệt, dặt bao nhiêu hồi ức?

. . .

Ở xa xôi đã qua, một vị là Hồng Linh đại lục còn trẻ nhất Nữ thần Vương.

Mà một vị khác, nhưng là có tiềm lực nhất nữ thiên kiêu một trong.

Mà lại, Phượng Hoàng cốc cùng Lĩnh Nam cốc quan hệ không ít.

Các nàng đều là nữ tử, tuy rằng bối phận không giống, nhưng ứng sinh ra nhưng nhớ tâm ý.

Làm sao, các nàng đều là ngạo kiều người, từng bởi vì một cái nào đó gia hỏa, sinh ra chuyện không vui.

Có thể từng trải, đã qua, sớm đã nhấn chìm ở năm tháng trường hà trong.

. . .

Sau một phút. . .

Vân Tiên mím mím cặp môi thơm, dời bước đi tới phòng khách, hai tay để xuống trước ngực, thấp giọng nói: "Hỗn Độn phó cung Vân Tiên, gặp Lam sư. . ."

Lam Như Tâm môi run rẩy, lâm bẩm nói: "Tiểu. . . Tiên Nhi. . ."

Nàng tư duy còn dừng lại tại quá khứ, vì lẽ đó có chút kích động.

'Bốn mươi ngày' trước (bị đóng băng thì ký ức), chính mình vẫn cùng Linh Nam Lão tổ cãi nhau một chiếc, suýt chút nữa còn đánh.

Vân Tiên cười khề gật đầu, thế nhưng phượng hoa nhẹ chéch, hướng nhà bếp.

Nàng làm tứ cung, tất nhiên là không có quyền chủ trì tất cả, hướng hồ Nhị tỷ Tam tỷ cũng đều ở đây.

Có thể hiện tại, đại phụ cùng động phòng chính ở bên trong trợn mắt đối mặt a.

Từ Nguyệt bất đắc dĩ đứng dậy, hướng Tứ muội phía sau oanh oanh yến yến nói: "Các người nhanh mau tới đây, gặp sư tổ. . ."

Chúng nữ nghe xong, vội vàng đi tới gần, thuận theo tự hành lễ.

Đầu tiên là có tiếng phân, sau đó là các tiên nữ đệ tử.

Lam Như Tâm hướng các nàng nhẹ nhàng gật đầu, nhưng trong lòng có chút giạt mình: Còn rất nhiều. . .

Chúng nữ cũng rất khiếp sợ: Thiên, còn trẻ như vậy?

Các nàng vốn tưởng rằng, tiểu loli sư tôn mặc dù không phải lão thái bà, cũng là cái lão bà, ai nghĩ. . .

Thiếu nữ trong, Sơn Vô Lăng trộm đạo nhìn sư thúc tổ, con người đen nhánh liên tục chuyển động, không biết đang suy nghĩ gì.

"Đều đến rồi? Cũng tốt. . ."

Đúng vào lúc này, tiểu loli tức giận đi tới, sợi tóc của nàng có chút ngổn ngang, tất cả đều là cùng một vị 'Phụ nữ có thái' lời kéo gây nên.

Nàng đi tới sư tôn bên người, nhìn về phía Từ Nguyệt, cắn răng bạc nói: "Nhị muội, đi đem tổ động phòng kêu đến, Bồn cung sai khiến bất động nàng. . ."

Từ Nguyệt mím môi đứng lên, đi đến nhà bếp.

Một lát sau. . .

Thiên Hồ Vương quả nhiên cho một thế bạch y mặt mũi, kéo chín cái hồ vĩ đi ra rồi.

Nàng tựa hồ lại mập không ít, tăng thêm kiều mị, đồ đồ cũng càng lớn hơn, nhìn qua đặc biệt đáng yêu.

Nhị nữ đi tới phòng khách, Từ Nguyệt thấp giọng nói: "Linh Nhi, nhanh tham kiến Lam sư."

Tô Linh Nhi không rất cho đối phương mặt mũi, đánh giá Lam Như Tâm chốc lát, mặt cười nhân thể giương lên: "Chào người!"

Thế này sao lại là tham kiến? Rõ ràng ở tùy ý chào hỏi, hơn nữa là xem thường.

Chúng nữ thấy sau, dồn dập nín thở.

Tiểu loli nhất thời không làm: "Người. . ."

"Phi Yên. . ."

Lam Như Tâm nâng lên ái đồ vai đẹp, nhìn về phía Tô Linh Nhi.

Nàng là Thần vương, tất nhiên là nhìn ra đối phương khủng bố, cũng rõ ràng Thượng Cổ chẳng lành từng cho nhân tộc mang đến cái gì.

Lam Như Tâm đề xuống trong lòng gọn sóng, nhẹ giọng hỏi: "Người chính là cái kia xâm chiếm Phi Yên lang quân Hồ Ly?"

Nàng tuy biết chính mình không địch lại đối phương, vừa vặn làm Phượng Hoàng Cốc chủ, khí thế tuyệt không thể thua. .

Chúng nữ nghe xong, đôi mắt đẹp liên tiếp trùng lên.

Thiên, chuyện này. . . Chuyện này. . .

Có vẻ như muốn có chuyện a.

"Hả?"

Tô Linh Nhi ngẩn ngơ, mắt tím nhất thời nheo lại: "Người có ý gì?"

"Có ý gì?"

Lam Như Tâm cười gằn: "Người nghe không hiểu?"

"Người. . ."

Tô Linh Nhi nhất thời nổi giận, nhân thể liền muốn tiến lên, lại bị một cánh tay ngọc kéo .

Từ Nguyệt gấp gấp hỏi: "Linh Nhi, đừng. . ."

Cùng lúc đó, tiểu loli cũng kéo trụ Lam Như Tâm, sâu xa nói: "Sự tôn, chuyện đã qua khỏi nói ."

Lam Như Tâm lạnh lùng nhìn Tô Linh Nhi, mâu trong hàn ý bức người.

Nàng không riêng là làm ái đồ ra mặt.

Xúc người tư cảnh, Lam Như Tâm trong nháy mắt nghĩ đến chính là: Cái kia vĩ đại bóng người, bị trước mắt này con hồ ly đặt ở dưới thân. . .

Nàng rất lo lắng, không lý do.

Từ Nguyệt vì gờ bó đề tài, liền muốn nhượng chúng nữ ngồi xuống, không ngờ phát hiện cái ghế không đủ.

Nàng nghiêng đi mặt cười, nhìn về phía mấy vị ái đồ: "Các người đi lâu hai lâu ba chuyển chút cái ghế hạ xuống."

Lạc Y Y nhẹ nhàng gạt đầu, mang theo Giang gia tỷ muội đi tới .

Cùng lúc đó.

Vương mẫu người cũng không biết hiểu trong phòng khách tất cả, bởi vì hấn đánh lường điện thoại.

Cái thứ nhất là mẹ, có thể điện thoại thông, nhưng không người tiếp nghe.

Kẻ này lác lác đầu, lại cho Lâm Từ Vi đánh tới, báo cho chính mình trở lại .

Vương Dật đi Hồng Linh thì, đối phương còn ở cùng Chu Oánh Tâm đi dạo phố, chờ khi trở về, người đã kinh đi rồi.

Nhị nữ ở biệt thự trong ở một đêm, đệ nhị thiên liền về 'Yên Kinh' xử lý một ít việc vặt.

Vương mẫu người đang cùng lâm tình chàng ý thiếp đây, điện thoại bên kia bỗng nhiên bay lên một tiếng duyên dáng gọi to: "Sự phụ, nhân gia nhớ người ."

Ta cái đệ!

Vương Dật nhất thời không nói gì, vừa vặn mẹ điện thoại đánh trở lại, liền nói câu sau đó tán gẫu, cúp điện thoại.

Triệu Phụng Lan: "Vương Dật, người trở lại ?"

"Hả?"

Vương mẫu người nhất thời sững sờ: "Mẹ, người biết ta đi ra ngoài ?"

Hắn trong ấn tượng, chính mình không báo cho đối phương, chính là sợ cha mẹ lo lắng.

Triệu Phụng Lan: "Người biểu tỷ nói cho ta, nàng từ cái kia ai. . . Đúng. Ngừ Cầm này lý chiếm được tin tức. Tiểu tử thú, người càng dám gạt chúng ta, nói ở cái gì ở cổ vũ thể gia tu hành, rõ ràng là tông môn. . ."

Vương mẫu người nghe xong, nhất thời một cái đầu hai cái lớn hơn, bất quá nghĩ lại vừa nghĩ, mẹ cha biết cũng được, tình chính mình giải thích.

Bất quá này biểu tỷ. . .

Hắn nặn nặn mi tâm, nói: "Mẹ, ngài cùng ba còn ở Tùng Giang?"

"Đương nhiên không phải!"

Triệu Phụng Lan nói: "Ta và cha người ở trên xe, người biểu tỷ cũng ở, rất nhanh sẽ đến biệt thự ."

"Ủm. . . Hả? ? ?"

Vương mẫu người nhân thể gạt đầu, lập tức đột nhiên sững sờ, nhìn chăm chú hư không chốc lát, sợ hãi nói: "Cái nào nơi biệt thự?"

"Phí lỗi!"

Triệu Phụng Lan tức giận nói: "Đương nhiên là Tùng Sơn biệt thự, mẹ hiện tại biết rồi, này rõ ràng chính là nhà chúng ta, cùng cỏ vũ thế gia không liên quan."

Tùng Sơn. . . Biệt thự?

Này không chính là chỗ này sao?

Vương mỗ người choáng váng, bỗng nhiên nhớ ra cái gì đó, vội thẳng đến cửa phòng bếp.

Trong phòng khách tiêu loli nhất thời phát hiện, bày tay nhỏ kêu: "Lão công. . ."

Oanh oanh yển yển môn nghe xong, dồn dập mộ nhiên xoay người, nhìn về phía đối phương.

Đương thực sự là Mai Lan Trúc Cúc, các lĩnh thơm ngát.

Thực sự là quá 'Đồ sộ'.

Vương Dật hai con mắt ở sát na trùng trùng, thành ngư nhân.

Khe năm! ! !

Làm sao. . . Tất cả đều đến rồi?

"Này cho ăn. . . Vương Dật, nói chuyện. . ."

Đầu bên kia điện thoại Triệu Phụng Lan thúc tiếng nói.

"Gấp cái gì. . ."

Vương Hải Sơn âm thanh mơ hồ nổi lên: "Này đều lái vào tiểu khu, không hai phút liền đến."

"Cũng là!"

Triệu Phụng Lan lẩm bầm một câu, cúp điện thoại.

Vương mỗ người xem điện thoại di động màn hình, thật sự choáng váng.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 633: Trực tiếp chạy

Còn có. . . Hai phút?

'Ừng ục'

Hắn gian nan nuốt nước bọt, lần thứ hai ngẩng đầu nhìn hướng về phòng khách.

Chúng nữ cười tươi rồi nhìn đối phương, vẻ mặt khác nhau.

Vương Dật lần thứ nhất cảm giác, đối diện mm môn là như vậy. . . 'Khủng bố'.

Những này có tiếng phân, cha mẹ tất nhiên là biết, phương cũng còn tốt lắm.

Có thể những cái kia không danh phận đâu?

Khe nằm! ! !

Này để cho mình giải thích như thế nào oa?

Chỗ chết người nhất chính là, bởi trước nguyên nhân, mẹ tắt hội vào trước là chủ, đến lúc đó. . .

Vương mẫu người thực không dám nghĩ tiếp nữa .

Lần này khả năng thật sự sẽ chết.

"Không thời gian giải thích , mau lên xe. . ."

Đột nhiên, hấn vung tay lên, có thể dưới tình thế cấp bách nhưng là nói sai .

Này biến số phi thường kinh người, chúng nữ dồn dập ngăn ngại, mặt cười đều mờ mịt.

Tiểu loli cặp môi thom khê nhếch, lăm bầm hỏi: "Lão công. . . Ngươi đang nói cái gì a?"

"Nhanh a! Há?"

Vương Dật gấp hông rồi, cánh tay lần thứ hai vung lên, nhưng bỗng nhiên phản ứng lại: "Không đúng, nhanh hơn lâu. . . , đừng chờ đợi ở đây, đi hết tông môn."

Các nữ đệ tử nghe xong, không chỉ có hai mặt nhìn nhau.

Các tiên nữ cũng là như vậy, các nàng vừa nãy đều sẽ sự chú ý đặt ở Lam sư cùng Linh Nhi trên người, vẫn chưa chú ý cú điện thoại kia.

Lam Như Tâm nhìn chăm chú đối phương, cặp môi thom hót là một đờ, bất nấn nói: "Vương Dật, ngươi đang cho Bản đế lúng túng?"

Chính mình mới vừa cùng những hài tử này môn nhận thức, ngươi liền làm cho các nàng đi?

Có ý gì?

Nàng căn bản không chú ý tới, về mặt của chính mình lại tiểu nữ sinh .

Mấy vị đệ tử nhìn về phía đối phương, Sơn Vô Lăng chính là một trong số đó. Nàng nhất thời phát hiện quy tắc này càn khôn, hơi sững sờ, hai con mắt trực tiếp đã dậy rồi: Có vấn đề!

Nói cái gì đó?

Vương mẫu người căn bản nghe không hiểu, cũng không muốn đi để ý tới, gấp gấp hỏi: "Nhanh a. . ."

"Lão công. . ."

Tiểu loli đi tới gần, ôm chặt lấy bên hông đối phương, mặt cười nhân thể vung lên, đờ tiếng nói: "Ngươi có thể hay không đừng tìm sự tôn trí khí?"

Ta ngất!

Vương mẫu người thật sự khóc, trực tiếp đem đại phụ ôm lấy, khổ tiếng nói: "Ba mẹ ta nháy mắt liền tới, nếu để cho mẹ ta nhìn thấy. . . Các nàng, lão công phải chết chắc!"

"A?"

Tiểu loli nhất thời ngăn ngại: "Công công bà bà đến rồi?"

Chúng nữ càng là cả kinh, Lam Như Tâm cũng giống như thế, nàng tuy không biết được 'Ba mẹ' là là ý gì, có thể công công bà bà hay vẫn là biết đến.

Vương Dật cha mẹ muốn tới?

Nghĩ tới đây, Lam Như Tâm không tự chủ được giơ lên tay ngọc, chính dưới trên trán thanh ti.

Cái này chi tiết nhỏ, Sơn Vô Lăng lại nhìn thấy .

Nàng hai con mắt lại mị, khóe môi tắc hướng lên trên một câu.

Rất cực, này nơi Nữ thần Vương trong lòng tiểu cửu cửu, bị một cái Trung Nguyên nữ tử. . . Phát hiện .

Cùng lúc đó.

Vương Dật vội vã gạt đầu: "Bọn hán lập tức tới ngay, lão bà. . ."

'Keng. . . Linh. . .'

Đột nhiên, biệt thự chuông cửa vang lên.

Vương mỗ người hổ khu chấn động, cũng sẽ không bao giờ động.

Chúng nữ liếc mắt nhìn nhau, ai cũng không dám lên tiếng.

Toàn bộ phòng khách, rơi vào yên tĩnh một cách chết chóc.

"Ồ? Bên trong sao không có động tĩnh?"

Ngoài cửa xuất hiện Triệu Phụng Lan âm thanh, sau đó lại là 'Keng linh' một tiếng.

Vương Dật xuất mồ hôi trán, giờ tay lên đến, hướng những cái kia oanh oanh yến yến môn đại lực vung lên, ý tứ càng rõ ràng: Nhanh hơn đi!

Chúng nữ liếc mắt nhìn nhau, thả nhẹ bước chân, lục tục hướng cầu thang bước đi.

'Keng. . . Linh'

Tiếng thứ ba vang lên, sau đó, Triệu Phụng Lan bất mãn lắm lắm: "Tiểu tử thói này, làm lý lẽ gì?"

Vương mỗ người trái tim nhỏ bé kia nhất thời nhấc đến cổ họng rồi.

Cũng may, phía trước nhất Sơn Vũ Hân trải qua đi tới cửa thang gác.

Đúng vào lúc này.

'Cộc cộc đất. . .'

Lạc Y Y cùng Giang gia tỷ muội vừa vịn đi xuống, mỗi người đều nắm giữ hai cái ghế.

Ngươi nói xảo bắt xảo?

"Hà?"

Lạc Y Y tuy không có thể thấy mọi vật, nhận biết nhưng rất kinh người, mờ mịt nói: "Các ngươi đây là làm gì a?"

Nàng âm thanh tuy không lớn, có thể Vương mỗ người nhưng là như sấm bên tai.

Khe nằm! !

Kẻ này cũng sẽ không động.

Chúng nữ đồn dập ngừng đầu, mặt cười đều mờ mịt.

"Hà? Có cái giọng cô gái?"

Ngoài cửa Triệu Phụng Lan tất nhiên là nghe được, lại nhấn xuống chuông cửa, nói: "Mở cửa, ta là Vương Dật mẫu thân."

"Đi mau a. . ."

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 634: Có thể không phong phó cung?

Lam Như Tâm ngẩn ngơ, nhìn về phía ái đồ, phương hoa một trận mờ mịt.

"Bà bà, ngài đang nói cái gì ạ?"

Tiểu loli cũng rất kỳ quái, nàng nhẹ nhàng duệ động đôi phương cánh tay: "Ngài ngồi trước. . ."

Triệu Phụng Lan cũng sờ, nhân thể ngồi xuống, thản nhiên nói: Chẳng lẽ tự mình nghĩ sai rồi?

"Ha, các người tán gẫu, ta đi ra ngoài đi một chút. . ."

Đúng vào lúc này, Vương Hải Sơn đứng dậy, rời khỏi nơi này.

Nguyên nhân rất đơn giản, hẳn thực sự không chịu đựng nổi chúng nữ ánh mắt.

Chờ đôi phương sau khi rời đi, Triệu Phụng Lan nhìn về phía Lam Như Tâm, áy náy nói: "Thật không tiện, ta khả năng hiểu lầm."

"Không có chuyện gì."

Lam Như Tâm cười khẽ lắc đầu: "Kỳ thực ngài như vậy muốn cũng không sai, chỉ có điều, ta bản nguyên không phải 'Trung Nguyên'."

Triệu Phụng Lan lại là sửng sờ, mặt sau chân tâm nghe không hiểu.

"Thì ra là như vậy. . ."

Nàng đến cùng từng là đệ nhất phu nhân, nhân thể gật đầu, sau đó nhìn về phía tiểu loli: "Vương Dật có phải là đi tông môn?"

Đây là nàng lần thứ hai nhắc tới 'Tông môn'.

Chúng nữ này mới phản ứng được, không chỉ có hai mặt nhìn nhau.

Tiểu loli cũng rất kinh ngạc: "Bà bà, ngài là làm sao biết này lý?"

Triệu Phụng Lan nhìn ngẫm nữ một chút, mỉm cười nói: "Là Hiểu Vận nói cho ta."

. . .

Mấy ngày trước. . .

Vương Hải Sơn vợ chồng đi Tùng Giang sau, Lưu Hiểu Vận toàn bộ hành trình cùng đi, trong lúc mưa không ít thứ tốt.

Triệu Phụng Lan lại không phải người ngu, tự nhiên nhìn ra nữ sinh này cùng nhi tử không phải bình thường bằng hữu quan hệ.

Thông qua một ngày tiếp xúc, nàng rốt cục có định sở, buổi tối đem đôi phương ở lại khách sạn.

"Hiểu Vận, người có phải là. . . Đối với ta gia tiểu tử có ý?"

Triệu Phụng Lan đem trượng phu oanh sau khi rời khỏi đây, trực tiếp đi thẳng vào vấn đề.

"A?"

Lưu Hiểu Vận kinh ngạc đến ngây người, cuống quýt buông xuống mặt cười, e thẹn nói: "A di. . . Ngài hiểu lầm, Vương sư huynh là ta ân nhân. . ."

Vương sư huynh? Ân nhân?

Triệu Phụng Lan đầu tiên là sửng sờ, sau đó sắc mặt đại biến: "Người cũng vậy. . . Cổ vũ thế gia?"

"Ừm!"

Lưu Hiểu Vận không có suy nghĩ nhiều, vượt cầm nói: "Ta cùng hắn cùng ở tại Tiêu Dao tông tu hành. . ."

"Là như vậy. . ."

Triệu Phụng Lan lâm bảm nói: "Nguyên lai cổ vũ thế gia danh tự, gọi 'Tiêu Dao tông'."

Lưu Hiểu Vận nhất thời mờ mịt: "A di, Tiêu Dao tông là tông môn, không trên đời tục. . ."

"Cái gì?"

Triệu Phụng Lan hoàn toàn bị hồ đồ rồi.

Lưu Hiểu Vận bỏ ra hai giờ, mới đưa tình huống giảng giải xong.

Triệu Phụng Lan biết tất cả sau, thật sự choáng váng.

Thiên, trên đời thật sự có tu tiên chỗ?

Nàng vốn là chủ nghĩa duy vật giả, căn bản không tin kỳ quái lạ lùng nói chuyện, có thể gần đây nhi tử biến hóa long trời lở đất, không khỏi không tin. . .

Nhưng chấn động thực sự quá lớn, Triệu Phụng Lan trước tiên làm cho đối phương ly khai, chính mình ở lại phòng khách trong chậm rãi tiêu hóa.

Một đêm qua đi.

Lưu Hiểu Vận lại tới nữa rồi.

Triệu Phụng Lan kéo ngọc thủ của đối phương, hỏi dò các tiên nữ tình huống.

Lưu Hiểu Vận không hiểu nhiều, chỉ nói trong mắt nhìn thấy : Các nàng rất lợi hại, rất cường đại. . .

Lúc này Triệu Phụng Lan tu tiên đều tin tưởng , còn có không thể tiếp thu ? Nghe xong gật gù, hồi ức đã qua các loại.

Liên quan với nhi tử nộ rất nhiều bạn gái, nàng trước liền tiếp nhận rồi.

Nguyên nhân rất đơn giản, người mẹ nào hi vọng nhi tử không vợ?

Nói trắng ra, 'Bị tha' nhiều , còn sầu ôm không tới cháu trai?

Huống hồ, tình huống như thế ở thế tục chẳng lạ lùng gì, chớ nói chi là những cái kia công tử nhà giàu, một giao du chính là vài cái.

Tuy nói bây giờ là chế độ một vợ một chồng, có thể Triệu Phụng Lan đối với nhi tử cử động là tán thành.

Đương nhiên, quá nhiều không được, dễ dàng có chuyện.

Từ khi Tô Linh Nhi mang thai sau, nàng liền vẫn cùng trượng phu thương lượng, nhưng bọn hắn đem giấy hôn thú lĩnh . Còn còn lại nữ hài tử, muốn giữ lại lưu lại, không muốn để lại dưới cho một bút động viên kim, từ Thụy Sĩ ngân hàng tài khoản trên lấy.

Có thể hiện tại, ý nghĩ này mặc dù không tiêu tan, cũng gần như .

Bởi vì Triệu Phụng Lan hiểu rõ đến, Tu Chân giới căn bản không được thế tục hạn chế. Đồng thời cũng biết rồi, mặc dù là cổ vũ thế gia, tam thế tứ thập cũng rất thông thường.

Kết quả cuối cùng chính là, này nơi mẫu thân tâm tư lung lay .

Triệu Phụng Lan là cái người bình thường, ý nghĩ cũng rất thông tục: Nếu nhi tử thành tu sĩ, này chẳng phải là so với thời cổ Hoàng đế còn lợi hại hơn? Còn phong quang?

Hoàng đế hậu cung mỹ nhân còn ba ngàn đây, nhi tử dựa vào cái gì không được?

Triệu Phụng Lan tư tưởng chuyển biến nhanh chóng, đúng là hiếm thấy.

Cũng tương tự rất mạnh.

Vương Dật phải đạo mẫu thân có ý tưởng này, tuyệt đối không chạy .

Lưu Hiểu Vận thấy đối phương rơi vào trầm ngâm, liền ngoan ngoãn bồi ở một bên.

Hơn 10 phút sau, Triệu Phụng Lan bỗng nhiên nở nụ cười, kéo ngọc thủ của đối phương: "Hiểu Vận, ngày hôm qua cái kia vấn đề, ngươi vẫn chưa trả lời ta đấy."

Lưu Hiểu Vận mặt cười dâng một tý đỏ, dưới cằm thủ đi.

"Đến cùng có hay không ý?"

Triệu Phụng Lan giục, nàng thật rất yêu thích nha đầu này.

Lưu Hiểu Vân mím môi cặp môi thơm, nhớ tới Vương Dật cứu tình cảnh của chính mình, đầu tiên là nhẹ nhàng gật đầu, theo lại lắc đầu, cuối cùng lại là gật đầu. . .

Triệu Phụng Lan cũng là từ nàng này số tuổi tới được, yên hội không thấy được? Mím cười nói: "Đã có ý, a đi đến vì ngươi làm chủ. . ."

"A?"

Lưu Hiểu Vân nhất thời dọa sợ, hoảng tiếng nói: "Không. . . Không được. . ."

"Hả?"

Triệu Phụng Lan cau mày nói: "Làm sao?"

Lưu Hiểu Vân cắn môi nói: "Hiểu Vân có tài cán gì? Huống hồ. . . Vương sư huynh đạo lữ, rất lợi hại. . ."

"Ngươi là nói Phi Yên các nàng. . ."

Triệu Phụng Lan trầm ngâm, đây quả thật là là cái vấn đề.

Một phen sau khi tự định giá, nàng trong đầu linh quang lóe lên: "Hiểu Vân, ngươi cùng tiểu tử kia tuổi tác gần như, a đi nếu là thu ngươi vì nghĩa nữ. . ."

"A?"

Lưu Hiểu Vân nhất thời kinh ngạc đến ngây người.

Ban đêm. . .

Triệu Phụng Lan bỏ ra một buổi tối thời gian, mới cùng trượng phu nói xong tất cả.

Vương Hải Sơn nghe xong, quá đã lâu đã lâu, vẫn như cũ rất mừng bức.

Nhi tử thành pháp lực vô biên Tiên nhân?

Được rồi, đến hán nơi này biến vị, bất quá cũng không kém nhiều lắm.

"Hải Sơn, ta là như thế nghĩ đến. . ."

Triệu Phụng Lan áp sát tới: "Nhượng nhi tử đem nữ hài tử đó đều cưới, ngươi xem coi thế nào?"

Vương Hải Sơn nhìn về phía thê tử, há miệng, nhưng cái gì cũng không nói ra được.

Sau đó, Lưu Hiểu Vân mời nghĩa phụ nghĩa mẫu đi trong nhà làm khách, Lưu gia cùng nhân tự nhiên đại lễ chờ đợi.

Đệ nhị thiên, Triệu Phụng Lan trả lễ lại, bày xuống yến hội mời Lưu gia, đồng thời cũng gọi là lên chi thứ hai cùng Vương Nhụy.

Lúc ăn cơm, nàng gọi nhi tử lại đây, lại bị đối phương thả bỏ câu.

Triệu Phụng Lan làm sao biết, lúc đó nhi tử đều đến, có thể trong nhà đến rồi một đám 'Khùng bố' nữ nhân, một vị con dâu vẫn cùng đối phương đánh một trận.

Càng không biết được, nhi tử suốt chút nữa bị một cái nữ yêu quái bắt đi.

. . .

"Hóa ra là như vậy. . ."

Tiểu loli nhất thời bùng tỉnh.

Triệu Phụng Lan nhìn chăm chú con trai cả tức, lại nhìn hai cung tam cung tứ cung một chút, bỗng nhiên nói: "Các ngươi. . . Có phải là phân đẳng cấp?"

Cũng không trách nàng như thế nghĩ, bởi vì hết thấy nữ hài đều nghe tiểu loli, mà các tiên nữ lại có sự khác biệt đệ tử.

"Đẳng cấp?"

Tiểu loli có chút nghe không hiểu: "Bà bà, đó là cái gì. . ."

"A. . ."

Triệu Phụng Lan trầm ngâm chốc lát, nói: "Xem qua Chân Huyền truyện sao?"

Không thể phủ nhận, này bộ hậu cung kịch ảnh hưởng quá to lớn , chỉ cần là năm ngoái tuổi phụ nữ, hầu như đều xem qua.

Này không phải hỏi sao?

Tiểu loli nhất thời ngẩn ngơ, sau đó phần quai hàm một cỗ, vô cùng đáng thương nói: "Xem qua. . ."

Ở bà trước mặt, nàng vạ không dám nói dối.

"Người nhà đầu này, xem qua liền xem qua, có cái gì có thể sợ sệt?"

Triệu Phụng Lan nhìn rất đau lòng, nói: "Chính là kịch TV lý hậu cung phân chia."

Tiểu loli nhất thời rõ ràng, gật đầu nói: "Có. . ."

Ngay sau đó, nàng đem đề cung trong trình tự từng cái nói ra.

Bà bà nếu biết Tu Chân giới tồn tại, cũng không cái gì tốt ẩn giấu.

Hướng hồ, đối phương là lão công mẹ đẻ, lẽ ra nên biết được tất cả.

"Là như vậy. . ."

Triệu Phụng Lan suy nghĩ chốc lát, bỗng nhiên nghiêng người sang đi, kéo Lưu Hiểu Vận tay ngọc, nhìn về phía tiểu loli: "Khuê nữ. . . Không, Phi Yên, người có thể hay không đem Hiểu Vận. . . Phong làm phó cung?"

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 635: Mang thai sinh đôi?

Cái gì?

Nàng như sấm sét giữa trời quang, trực tiếp đem chúng nữ chấn động choáng váng.

Các tiên nữ không chỉ có hai mặt nhìn nhau, mà những cái kia có tiếng phân nữ đệ tử, gần như cùng lúc đó nắm lên phần quyền, chính là tâm tình thành thực ngỡ mỹ nhân, cũng có chút hoa dung thất sắc.

Này nhưng là. . . Phó cung a.

Cùng các tiên nữ cùng cấp tồn tại.

Liễu Thiên Nhi nhìn về phía đối diện Lưu Hiểu Vận, mâu trong ghen tỵ hết sức rõ ràng.

Mấy tháng trước, nàng cùng đối phương sinh quá không nhanh, mãi đến tận cùng Vương Dật đính ước sau, liền đem việc này quên.

Ai nghĩ. . .

Còn lại nữ tử cũng nhìn về phía đối phương.

Lưu Hiểu Vận đã sớm tu không được không được, sâu sắc dưới cảm thủ đi, không dám có bất kỳ động tĩnh gì.

Ở đây chỉ có Tô Linh Nhi là nhất 'Không có tim không có phổi', nàng liên tục đùa bỡn chính mình ngón tay ngọc, dáng vẻ nhẹ nhàng bình thản như mây gió.

Lam Như Tâm cũng không có chút rung động nào, ánh mắt lưu chuyển, nhìn về phía ái đồ, quan sát phản ứng của nàng.

Vào giờ phút này, tiểu loli trải qua bối rối, nện đến toả sáng cái miệng nhỏ há hốc liên hồi, nhưng cái gì cũng không nói ra được.

Nhượng Bồn cung bìa một cái thể tục nữ tử. . . Làm phó cung?

Không, nàng trải qua vào tông môn, trở thành nữ tu. Nhưng. . .

Thiên. . . Đây tại sao có thể a? ? ?

"Hả?"

Triệu Phụng Lan thấy con trai cả tức mặt cười phát khổ, mờ mịt hỏi: "Người. . . Thật khó khăn?"

"Bà bà. . ."

Tiểu loli chu cặp môi thom, khổ tiếng nói: "Cái này nữ tử. . . Không, Hiểu Vận nàng. . . Vẫn chưa cùng lão công đính ước. . ."

"Hóa ra là như vậy."

Triệu Phụng Lan bừng tỉnh, sau đó cười nói: "Người có thể yên tâm, tiểu tử kia không ý kiến!"

Tiểu loli nghe xong, cặp môi thom đỏ đến càng cao hơn: Nhân gia còn chưa nói hết đây.

Nhưng đối phương là bà bà, nàng không còn dám nhiều lời, chỉ có thể nghiêng đi mặt cười hướng về bọn tỷ muội cầu viện.

Thời khắc máu chốt, đã từng tỷ muội tình nghĩa, càng là hoàn toàn. . . Không gặp rồi.

Tam cung tứ cung môn giả cặp môi thom, cúi đầu không nói, căn bản không cùng đại phụ đối diện.

Tiểu loli nhất thời hận đến nghiêng răng, ánh mắt lưu chuyển, nhìn về phía hai cung.

Từ Nguyệt phương tâm căng thẳng, đối phương là bà bà, ai nào dám đi phản bác?

Có thể Đại tỷ ánh mắt lại là như vậy. . .

Từ Nguyệt bị ép rất gắt, thực sự không có cách nào, chỉ được nhẹ giọng mở miệng: "Bà bà, ngài có thể hay không nghe ta một lời?"

Triệu Phụng Lan nhìn về phía đối phương, mỉm cười gật đầu: "Được. . ."

Ăn ngay nói thật, nàng từ đệ nhất thiên nhìn thấy Từ Nguyệt thì, liền rất là ý động, nội tâm nơi sâu xa đặc biệt tán thành người con dâu này.

Nguyên nhân rất đơn giản: Vóc người này. . . Tương lai nếu là mang thai tử, sữa tất nhiên sung túc, khẳng định đối bụng không được hài tử.

Từ Nguyệt như biết được quy tắc này cần khôn, tuyệt đối không còn dám đối mặt bà bà.

Lúc này nàng nhẹ giọng nói: "Ngài nếu xem qua Chân Huyền truyện, tất nhiên biết được cung trong quy củ. Chúng ta nơi này. . . Cũng là như vậy. Phó cung một vị trách nhiệm trọng đại, nhưng Hiểu Vận gốc gác thực hiện ra không đủ. Có thể nàng có ngài tằng này quan hệ, năng lực ban tặng hiệp cung vị trí."

Triệu Phụng Lan không chỉ có sững sờ, nói nhỏ: "Hiệp cung? Vậy thì là phó cung bên dưới. . ."

Từ Nguyệt gật gù, tiếp tục nói: "Bất quá, Hiểu Vận một không cùng lão công đính ước, thứ hai không phó cung dựa vào dẫn tiến, tam tắc thực lực không đủ, vì lẽ đó, hiệp cung vị trí. . . Cũng rất miễn cưỡng. . ."

Nàng nói tới chỗ này, cẩn thận quan sát đối phương sắc mặt.

Triệu Phụng Lan không có lộ ra không nhanh, mà là rơi vào trầm ngâm.

Hai con dâu về tình về lý, nàng không phải lão mục tử, càng không phải không giảng đạo lý người. . .

Từ Nguyệt thấy, phương tâm buông lỏng, rồi nói tiếp: "Ta cho rằng. . . Có thể trước tiên phong thiên thị một vị, lại bái vào chính cung môn hạ, chờ cùng lão công đính ước sau, liền làm lên cấp. Bà bà. . . Ngài nghĩ như thế nào?"

Nàng sau khi nói xong, lại nhìn đối phương một chút, sau đó nhìn phía đại phụ.

Tiểu loli đối với hai cung rất hài lòng, kéo Triệu Phụng Lan tay, hàm tiếng nói: "Bà bà, mời ngài lý giải chúng ta nỗi khổ tâm trong lòng. Như mạo muội tứ nơi, trong nhà tất hội lộn xộn. . ."

Triệu Phụng Lan nhất thời bị nàng kiều manh manh tiểu đáng đáp chọc phát cười, lắc đầu nói: "Ngươi nha đầu này. . ."

Nàng nghiêng đầu đi: "Hiếu Vận."

Chúng nữ ánh mắt, lần thứ hai tập trung ở Lưu Hiếu Vận trên người.

Lưu Hiếu Vận run lên, nhưng cũng không dám ngẩng đầu, thấp giọng hoán: "Nương. . ."

Triệu Phụng Lan mỉm cười nói: "Chúng ta, ngươi đều nghe rõ ràng?"

"Ừm. . ."

Lưu Hiếu Vận nhẹ giọng đi đáp lại.

Triệu Phụng Lan tiếp tục hỏi: "Các nàng kiến nghị, ngươi xem coi thế nào?"

Lưu Hiếu Vận mặt cười nóng bỏng như lửa, tiếng như muỗi nghĩ nói: "Tất cả. . . Nghe nương. . ."

"Được. . ."

Triệu Phụng Lan giải quyết xong một cái tâm sự, rất là cao hứng, theo nhìn về phía một chỗ: "Linh Nhi. . ."

"Bà bà."

Tô Linh Nhi cười ngọt ngào đứng dậy

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 636: Tán gái cần cần thận

Vào giờ phút này, Lý Chấn Hiên kẻ sát nam thân, đầu dò ra ngọn núi biên giới, tựa hồ đang nhòm ngó cái gì.

Vương Dật bình thường cất bước, có thể kẻ này càng hoàn toàn không có phát hiện, còn rất chăm chú.

Mấy qua đi. . .

Vương Dật đi tới gần, bất thành linh mở miệng: "Hắc!"

"Khe nằm! ! !"

Này biến số quá mức kinh người, Lý Chấn Hiên trực tiếp sợ vãi tè rồi, dọc theo ngọn núi nhanh chóng trên bò, một chuỗi cao khoảng ba trượng.

"Ha ha. . ."

Vương mỗ người trực tiếp bị chọc phát cười.

Cái tên này chúc thần lần ?

Lý Chấn Hiên thấy rõ người tới sau, nhất thời thờ phào nhẹ nhõm, từ ngọn núi trượt xuống, thấp giọng mắng: "Ngươi dọa chết ta rồi."

Vương Dật tức giận nói: "Nhìn ngươi đáng đáp này, liền biết không làm chuyện tốt."

"Xuyt. . ."

Lý Chấn Hiên cuống quýt làm cái cầm khẩu động tác, cũng không hỏi đối phương khi nào trở lại, nhìn chung quanh một chút, cuối cùng thấp giọng cười quái dị: "Huỳnh đệ xin ngươi xem kịch vui. . ."

Vương Dật quét kẻ này một chút, trong lòng cũng thật tò mò, liền dò ra đầu đi.

Lý Chấn Hiền nhân thể vượn mình, ẩn tại đối phương dưới thân, quan sát tất cả.

Ngọn núi sau là một mảnh đất trống.

Nơi này khắp nơi Thanh Nhân, bách hoa nở rộ, rất là xinh đẹp.

50 mét ngoại, trạm có hai bóng người, chính là Đinh Tú Đình cùng Lưu Tĩnh. Bọn hắn không biết phía sau núi có người, chỉ lo lẫn nhau nhìn chăm chú.

Thanh phong phát quá, tạo nên hai người sợi tóc, làm cho bức tranh càng ngày càng thê mỹ.

"Là bọn hắn?"

Vương Dật sờ sờ cằm, trong ấn tượng, hai người này có hôn ước tại người.

Không có gì đẹp đẽ.

Nghĩ tới đây, hắn xoay người liền phải rời đi.

"Hả?"

Lý Chấn Hiền nhất thời kéo đối phương, thấp giọng nói: "Không xem cuộc vui?"

Xem người muội a xem

Vương Dật đầy vẻ khinh bỉ nói: "Ta đối với người khác hẹn hò không có hứng thú, người cũng đi nhanh lên, quá thiếu đạo đức."

"Phải đi người đi. . ."

Lý Chấn Hiền mất hứng buông tay, tiếp tục nằm nhòai ở trên núi, hoàn toàn không ly khai ý tứ.

Hắn vừa nhìn vừa nói: "Như thế mỹ nữ, dĩ nhiên tiện nghi Lưu tiểu tử, thực sự đáng tiếc. . ."

"Bệnh thần kinh!"

Vương mỗ người đang chờ rời đi, nghe xong tức giận nói: "Hai người bọn họ có hôn ước. . ."

"Cái gì?"

Lý Chấn Hiền nhất thời cả kinh, bỗng nhiên xoay người, ngư nhân trợn lên tròn trịa: "Thật sự giả?"

"Phí lời!"

Vương mỗ người mặt mày một đáp: "Ta có lý do gì lừa người?"

"Khe nằm!"

Lý Chấn Hiền xoay người lại gầm nhẹ: "Người tên khốn kiếp, dĩ nhiên ăn trong bát nhìn trong nồi? Cho lão tử chờ. . ."

"Hả?"

Vương Dật trải qua đi mấy bước, nghe xong quay đầu, cau mày hỏi: "Người có ý gì?"

Lý Chấn Hiền vẫn như cũ vịn cành bên ngọn núi, cắn răng nghiêng lợi nói: "Cái tên này ý vào so với ta soái một chút, đã cùng tam người sư tỷ phát sinh quan hệ. Trong đó một vị, là tông môn Tứ Đồ trưởng lão con gái lớn, hơn nữa trải qua định ra hôn ước. . ."

Cái gì?

Vương Dật nhất thời cả kinh: "Thật sự giả?"

"Người khi ta ăn cơm khô?"

Lý Chấn Hiền thử nghiệm nói: "Bọn hắn ở đâu phát sinh quan hệ, ta đều biết."

Vương Dật: ". . ."

Hắn do dự chốc lát, đi trở về tiếp tục nhòm ngó. Một lát sau liền phát hiện, Đinh Tú Đình tu vi càng đạt đến Luyện Khí đỉnh phong, Lưu Tĩnh cũng đạt

đến Luyện Khí sáu tầng.

...

Cùng lúc đó.

Lưu Tinh bỗng nhiên giơ lên hai tay, nâng lên đối phương vai đẹp.

Đình Tú Đình thân thể yếu kiều run lên, biết muốn phát sinh cái gì, nhẹ nhàng nhắm lại hai con mắt, thủy nộn cặp môi thơm vi vi hướng lên trên dờ lên.

Nàng chuẩn bị dâng lên chính mình nộ hôn đầu.

Lưu Tinh do dự chốc lát, rốt cục rơi xuống quyết đoán, gương mặt tuần tú hướng phía dưới dờ đi.

Đình Tú Đình hô hấp càng ngày càng gấp rút, nàng biết, thời khắc này cuối cùng cũng đến...

'Hồng...'

Đột nhiên, một luồng mãnh liệt khí tức từ trên người Đình Tú Đình phun phát ra.

"A... Phốc..."

Lưu Tinh còn không hương đến a, liền bị khủng bố vĩ lực trùng ly mà lên, thổ máu bắn tung toé.

"Lưu Tinh ca ca... A, a..."

Đình Tú Đình cuồng quật mở đôi mắt đẹp, mới vừa tự mở miệng, mặt cười liền nổi lên một trận đại thống khổ.

Sau một khắc.

'Hồng...'

Trong phút chốc, trên người nàng dấy lên ngập trời liệt diễm, trong nháy mắt đem bản tôn nhấn chìm.

Mà Lưu Tinh tắc mạnh mẽ đánh vào hai người nhòm ngó ngọn núi trước, lại ói ra ngụm máu tươi, hai mắt đảo một cái, ngất đi.

...

Khe nằm!!!

Này biến số quá mức kinh người, nhìn trộm tổ hai người trực tiếp mộng ép.

Này cái gì động tác võ thuật???

Lý Chấn Hiền nhìn hôn mê Lưu Tinh, gian nan nuốt nước bọt, sau đó nhìn về phía 50 mét ngoại quả cầu lửa.

Trong lòng hần lòng đồ kị trải qua hoàn toàn mất đi rồi.

Cô nàng này quá 'Nóng bỏng', phao không được...

Ngẩn ngui sau khi hết khiếp sợ, Vương Dật nhìn chăm chú phía trước, trầm mặc không nói.

Hắn đã là Kim Đan tu sĩ, nhãn lực siêu phàm, tất nhiên là nhìn ra tất cả.

Đình Tú Đình tâm thần khuấy động dưới, càng là đột phá.

Có thể hóa cầu này...

Đột nhiên, Vương Dật nhớ tới một cái qua lại.

Vẫn là ở đến trường thi, mình và đại tiểu tiên nữ sơ ngời Nguyệt Thi Lam gia A8, đại phụ từng đề cập, Đình Tú Đình là hiếm thấy 'Phượng huyết' thân thể.

Mà ở tông môn trắc thí thi, cũng phát sinh thiên tứ Thần chữ.

Nghĩ tới đây, Vương Dật hai con mắt nhắm lại: "Ồ liệt diễm trong sống lại? Nàng thần tàng... Mở ra..."

"Nói cái gì đó?"

Một bên Lý Chấn Hiền có chút cuồng lên: "Chúng ta nhanh đi cứu Đinh sư muội, nàng xinh đẹp như vậy, như bị thiêu chết cũng quá đáng tiếc . . ."

"Đừng nói chuyện!"

Vương Dật xua tay đi đánh gãy, ngưng tiếng nói: "Yên tĩnh nhìn."

Lý Chấn Hiền nhất thời sững sờ, đang muốn lại mở miệng.

'Chi . . '

Đột nhiên, một đạo thân bí kêu to đột nhiên bay lên, vang vọng ở bên trong trời đất.

'Ào ào ào '

Quả cầu lửa càng táo chuyển động, từ trên mặt đất chậm rãi bay lên, hư không chìm nổi. Sau đó, nó liên tục tăng cường diện tích, đường kính rất nhanh đạt đến năm mét có hơn.

Bốn phía nhất thời được theo ảnh hưởng, sóng nhiệt nhào thiên.

Đúng vào lúc này, mấy bóng người do xa tới gần.

Động tĩnh của nơi này quá to lớn, tông môn cao tầng tự nhiên bị kinh động, dồn dập tới rồi, ở 30 mét ngoại chìm nổi.

Bọn hắn nhìn chăm chú quả cầu lửa, cau mày không nói.

"Hả? Các người . . ."

Dẫn đầu Lý Đăng Vân nhất thời phát hiện phía sau núi này hai tên này, không chỉ có sững sờ, sau đó hơi biến sắc mặt.

Hắn nhìn thấy hôn mê Lưu Tinh.

"Tur Đồ, Tinh Nhi ở phía dưới . . ."

Lý Đăng Vân nhìn về phía một người đàn ông trung niên.

Tur Đồ Phong sắc mặt rất khó nhìn, trầm ngâm chốc lát, hướng phía dưới bay đi.

Nơi này hoàn cảnh u nhã, cũng rất bí mật, là tông môn lý tưởng hẹn hò chỗ.

Chính mình chuẩn cô gia cùng một vị nữ đệ tử song song xuất hiện, dùng gót chân cũng có thể nghĩ ra được là chuyện ra sao.

Cho tới phía sau núi này hai tên này, rõ ràng là đến xem trò vui.

Tur Đồ Phong thật sự rất phẫn nộ, càng không thấy rõ một người trong đó là Vương Dật.

Hắn sau khi hạ xuống, một phát bắt được Lưu Tinh cổ áo, sau đó chợt xoay người, hướng hai người rống to: "Hai người các người không tiền đồ gia hỏa, còn không mau cắt đi?"

Lý Chấn Hiền trực tiếp dọa run run một cái.

Vương Dật tắc tẩn mặt trầm xuống, lạnh lùng nói: "Người muốn chết?"

Cũng không hắn không tôn sư trọng đạo, cái tên này vừa lên đến liền xuất nói không quen, thực không xứng đi tôn trọng.

"Hả? Người cái . . ."

Tur Đồ Phong giận dữ, mới vừa tự giờ tay, sau một khắc nhưng sừng sốt .

Này không phải . . Vương Dật sao?

"Lớn mật!"

Đột nhiên, phía sau truyền đến một đạo khê kêu: "Người đừng đến ta lão công một tý thử xem?"

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 637: Đẻ bụng

Tư Đồ Phong thông thể chấn động mạnh, nhất thời không dám động.

Mấy chục mét ngoại, xuất hiện tam bóng người đẹp đẽ.

Tiểu loli lôi kéo Lam Như Tâm tay ngọc, chậm rãi đi tới, ý trung nhân mặt cười lạnh như thu sương, mâu trong cang là hàn ý bức người.

Ngữ mỹ nhân cùng ở phía sau, mặt cười cũng rất không quen.

...

Mấy phút đồng hồ trước, tiểu loli thấy lão công chậm chạp không hồi âm tức, liền gọi tới, lại phát hiện đối phương tắt máy.

"Khả định không điện."

Đại phụ lẩm bẩm một câu, sau đó đường băng nhà bếp: "Bà bà, ta đi chuyển tông môn, đem lão công mang về."

"Ừm!"

Triệu Phụng Lan cười khê gât đầu, tiếp tục cùng mấy cái "Tiểu giúp đỡ" chọn lá rau tử.

Tiểu loli về đến phòng khách, Lam Như Tâm nhưng là xa xôi đứng đây, nói: "Vi sư muốn nhìn một chút, Trung Nguyên tông môn là hình dạng gì. . ."

"Hảo đây. . ."

Tiểu loli lúc này gât đầu, theo lại kêu lên Ngữ Cẩm.

Đối phương là Tiểu Dao tông Trưởng lão, có năng ở hội thuận tiện rất nhiều.

Liền như vậy, ba nữ xuyên qua hai giới cánh cửa, đi tới tông môn phòng nhỏ.

"Ta nhớ tới. . . Người gọi Ngữ Cẩm?"

Đột nhiên, Lam Như Tâm nhẹ giọng mở miệng.

Ngữ mỹ nhân nhất thời cả kinh, cười yếu ớt đi đáp lại: "Chính là. . ."

Lam Như Tâm nhìn chăm chú đối phương, trầm mặc không nói.

Ở xa xôi đã qua, Lam Như Tâm làm một đại thiên kiều, ngư tử tam ngư tử, mã tử tam mã tử, tự nhiên cùng theo nàng nữ thiên kiều quan hệ không tệ.

Càng cùng nào đó mấy vị thành tử muội.

Bạn thân tự nhiên chuyện gì đều sẽ làm, nói thí dụ như. . . Cùng rửa ráy.

Những này nữ thiên kiều trong, nếu theo vóc người đến luận, thuộc về Lý Tú Lăng làm đầu, không một điểm hồi hộp.

Theo quan hệ sâu sắc thêm, Lam Như Tâm chờ thỉnh linh phát hiện, đối phương xương cốt rất bé nhỏ, thân thể nhưng rất dồi dào, nhìn xinh đẹp, vượt thoát mái, vì lẽ đó không ít đi ăn bớt.

Vừa nãy ở phòng khách, chúng nữ phía trước tham kiến, Lam Như Tâm bản không chú ý tới Ngữ Cẩm.

Có thể hiện tại lại phát hiện, đối phương xương cốt thân thể tỉ lệ, cùng Lý Tú Lăng rất tương tự.

Không, căn bản là như thế.

Lam Như Tâm tự nhiên biết rõ, loại này thân thể, là lấy lòng nam nhân vu vật.

Xuất phát từ nữ nhân thiên tính, nàng dễ bụng .

Ngữ mỹ nhân bị nhìn chăm chú cả người không dễ chịu, nhất thời dưới cằm mặt cười, trong lòng nổi lên một trận tiểu quái lạ.

Nàng . . Đang làm gì thế?

Tiểu loli vẫn chưa cảm thấy xuất cái gì, kéo sư tôn tay ngọc, đi ra phía ngoài.

Nàng rất nhanh phát hiện lão công khí tức, chờ tới gần nơi này sau, vừa vặn nhìn thấy tất cả.

. . .

Tiểu loli buông ra tay nhỏ, đi đến lão công bên người, ánh mắt nhưng liên tục nhìn chăm chăm vào Tư Đồ Phong.

Tư Đồ Phong sắc mặt bạch đáng sợ, thân thể không bị khống chế run rẩy.

Đã từng các loại rõ ràng trước mắt, hẳn biết, này mấy cái mạo so với Thiên Tiên nữ tử, vạn vạn không trêu chọc nổi.

Đúng vào lúc này.

'Xi xi . . '

Tiếng xé gió vang, Tiêu Dao tông thượng tầng dồn dập vọt xuống tới.

Lý Đăng Vân cuồng quát ôm quyền: "Tiên tử bớt giận, Tư Đồ trưởng lão. . . Không phải ý đó."

Tiểu loli ánh mắt lưu chuyển, nhìn đối phương một chút, trầm mặc không nói.

Lý Đăng Vân thầm kêu gay go, cuồng quát hướng Ngữ Cầm truyền âm: "Sư muội, nói một câu a. . ."

Ngữ mỹ nhân tuy rằng tức giận, có thể dù sao đồng môn một hội, không rất oán, liền trừng Tư Đồ Phong một chút, nhẹ giọng nói: "Phi Yên tỷ tỷ. . . , Tư Đồ trưởng lão hẳn là vô tâm, người đừng nóng giận. . ."

Ngữ Cầm có tiếng phân tại người, tức là tỷ muội, tiểu loli không tốt không nể mặt mũi, liền hừ một tiếng, vung lên mặt cười: "Lão công. . ."

Vương Dật nhân thể đem đại phụ ôm lấy, mỉm cười nói: "Quên đi. . ."

Hắn cũng không sợ đối phương, chính là lão bà không đến, cũng có lòng tin đi ứng đối. Có thể bảo bối sư thúc cùng Tông chủ đều mở miệng , chính mình nhất định phải nể tình.

Huống hồ, đối phương dù sao cũng là tông môn Trưởng lão.

Trên tông môn tầng thấy sau, dồn dập thở phào nhẹ nhõm.

Lý Đăng Vân quay đầu giục: "Còn không mang Tinh Nhi đi?"

Tư Đồ Phong chấn động, nhất thời tỉnh lại, cuồng quát mang theo Lưu Tinh ly khai nơi đây.

Tiểu loli không tiếp tục để ý, mà là ngẩng mặt cười, nhìn phía hư không.

Mọi người cũng lần lượt ngẩng đầu, chỉ có Lý Chấn Hiên nhất nhân, ngây ngốc nhìn Lam Như Tâm, càng là ngây dại.

Hào mỹ hình dáng. . .

Cùng lúc đó, Lam Như Tâm đôi mi thanh tú hơi động: "Lại là 'Phượng huyết' ?"

"Ân đây!"

Tiểu loli gạt gù, hàm tiếu nói: "Loại này thể chế càng hiếm thấy, đệ tử cũng chỉ gặp qua hai lần."

Lý Đăng Vân cùng nhân nghe tiếng không không biến sắc.

Tiểu tiên tử dĩ nhiên gọi nàng. . . Sư tôn?

Bọn hắn gấp vội vàng khom người: "Xin ra mắt tiên bối!"

Lam Như Tâm ngẩn ngơ, sau đó đông đưa tay ngọc: "Lên. . ."

Lý Đăng Vân lần lượt đứng dậy, cử chỉ phi thường cẩn thận.

Mà một bên Lý Chấn Hiền suốt chút nữa sợ vãi tè rồi, trực tiếp đứt đoạn mất trong lòng vô liêm sỉ tưởng niệm

"Lam sư, Phi Yên tỷ tỷ. . ."

Lúc này, Ngừ Cầm mặt cười một mảnh lo lắng: "Tú Đình nàng. . . Sẽ có hay không có sự tình?"

Nàng thân là sư tôn, tất nhiên là quan tâm đệ tử an nguy.

"Yên tâm hảo. . ."

Tiểu loli mỉm cười cười nói: "Đoàn kia chân hóa, là nha đầu này bản nguyên, sẽ không xảy ra chuyện."

"Vậy thì tốt. . ."

Ngừ Cầm nhất thời yên lòng.

Vào giờ phút này, Lam Như Tâm nhìn chăm chú hư không, hai con mắt híp lại, không biết đang suy nghĩ gì.

Vương Dật thực cảm thấy vô vị, liền thấp giọng hỏi: "Các người làm sao đến rồi? Mẹ ta nàng. . . Không có sao chứ. . ."

"Hi hi. . ."

Tiểu loli cười ngọt ngào nói: "Lão công yên tâm hảo, bà bà cũng không tức giận. . ."

Không sinh khí?

Vương Dật không khỏi có chút chần chờ: "Thật sự?"

"Tất nhiên là thật sự. . ."

Tiểu loli cười duyên nói: "Phi Yên trải qua báo cho hậu cung trong tất cả, là bà bà chủ động hỏi."

"Cái gì?"

Vương Dật nhất thời sững sốt.

Tiểu loli tiếp tục nói: "Còn có, bà bà nhượng Phi Yên tứ Lưu Hiểu Vận phó cung một vị, có thể cô nàng kia còn chưa đủ tư cách. Chúng ta thương lượng qua sau, trước tiên định vì thiên thị, lão công nghĩ như thế nào?"

'Àm àm'

Nàng như sấm sét giữa trời quang, trực tiếp đem Vương mỗ người phách choáng váng.

Lưu Hiểu Vận? Thiên thị?

Khe năm! ! !

Này cái gì lung ta lung tung ?

Hắn sợ hãi nói: "Lão bà, người đừng đùa có được hay không?"

"Ai đùa giỡn ?"

Tiểu loli cặp môi thơm một đốm: "Đây là bà bà ý tứ. . ."

'Chi. . .'

Đúng vào lúc này, một tiếng hí dài xông thẳng cứu tiêu.

Quả cầu lửa bên trên, dấy lên một con to lớn Hỏa Phượng, nàng đập cánh hướng về thiên, muốn phá không mà đi.

Tiêu Dao tông thượng tầng thấy sau, trong lòng không khỏi căng thẳng.

Ngừ Cầm càng là đem tay ngọc nắm ở trước ngực.

Lúc này Vương mỗ người cái nào có tâm tình xem cái này? Gấp giọng hỏi: "Trải qua tứ xong?"

"Còn không. . ."

Tiểu loli lắc đầu nói: "Phi Yên muốn sau khi cơm nước xong lại ban tên cho phân."

"Vậy là được!"

Vương Dật bỗng nhiên xoay người, ôm đại phụ hướng phòng nhỏ đi đến.

Hắn dự định không thêm đêm xia, nhất định phải dứt đoạn mắt mẹ cái này tưởng niệm.

Nhượng ta cười Luru Hiểu Vận? Đùa gì thế?

Này biến số rất kinh người, tiểu loli hồ khẽ nói: "Lão công, ngươi làm gì thế?"

Vương Dật vừa đi vừa nói: "Lão bà, sau đó không ta đồng ý, không nên lại cho bất kỳ nữ tử thêm danh phận."

Tiểu loli nghe xong, mím mím môi, không còn động tĩnh.

"Phi Yên tỷ tỷ. . ."

Ngữ Cầm hoảng vội vàng xoay người, nhưng không có di động chân ngọc.

Nàng thực không muốn rời đi nơi này.

Một bên Lam Như Tâm cũng không có động tĩnh.

Tiểu loli truyền âm nói: "Ngữ thiên thị, ta cùng lão công về nhà trước, ngươi chăm sóc tốt sư tôn."

Ngữ Cầm ngẩn ngơ, gật đầu truyền âm: "Phải!"

Mấy phút sau, Vương mở người đi vào phòng nhỏ, trực tiếp mở ra hai giới môn, về đến biệt thự trong.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 638: Lão bà, nhanh hơn

Hắn ôm đại phụ đi tới một tầng.

"Lão công. . ."

Các tiên nữ cùng đệ tử đang xem TV, thấy sau đòn dập đứng dậy.

Vương Dật hướng các nàng vung vung tay, sau đó thả xuống đại phụ, trực tiếp hướng nhà bếp đi đến.

Triệu Phụng Lan chính ở thiết sới khoai tây, Luru Hiểu Vận ở một bên giúp đỡ, hai vị hiệp cung tặc chọn lá rau từ, một bức ẩm áp cảnh tượng.

Vương mở người đến tới cửa, sờ sờ mũi, kêu: "Mẹ!"

Ba nữ đòn dập chéch thui.

Triệu Phụng Lan lại không ngẩng đầu, bên thiết bên hỏi: "Chạy đi đâu rồi?"

Vương Dật không có trả lời chắc chắn, nhìn Luru Hiểu Vận một chút, nói: "Mẹ, ta có chuyện muốn nói."

Ý của hắn rất rõ ràng: Ta muốn đơn độc cùng mẹ nói chuyện.

Hai vị hiệp cung sớm cùng lão công có cảm giác trong lòng, dồn dập ngừng tay, nhưng không có ngừng cuồng rời đi.

Lưu Hiểu Vận cũng rất thông tuệ, nhẹ nhàng thả tay xuống trong tước hảo khoai tây.

"Được!"

Triệu Phụng Lan đem cắt gọn sợi khoai tây bát qua một bên: "Hiểu Vận lưu lại. . ."

Cái gì?

Vương mẫu người nhất thời vừa giận vừa sợ.

Làm cho nàng lưu lại làm gì?

Hai vị hiệp cung nghe xong, lần lượt rút ra khăn tay, sát xong tay sau, nhìn lão công một chút, ly khai nhà bếp.

Lưu Hiểu Vận không có động, mà là dưới cảm mặt cười, thân thể hướng nghĩa mẫu này lý nhích lại gần.

Triệu Phụng Lan thả xuống dao phay, sau đó nắm lên ma đao côn, ngẩng đầu nhìn hướng về nhi tử, mặt hướng về nghĩa nữ bên kia chéch chếch: "Có chuyện một lúc lại nói, trước tiên gọi biểu tỷ. . ."

Vương mẫu người nhìn đối phương trong tay lượng lắc lắc cương côn, đầy ngập kiêu ngạo đột nhiên dập tắt, trực tiếp túng.

"Ừng ục. . ."

Hắn nuốt nước bọt, gượng cười nói: "Hắc. . . Mẹ, hảo hảo mà, ngài nắm gậy làm cái gì?"

Triệu Phụng Lan đem nhi tử một tay nuôi nấng, biết rõ theo tính nết, vì lẽ đó tiểu tử này mới vừa vào đến, liền biết chuyện ra sao.

Nàng cũng không hồi phục, không mặn không nhạt nói: "Gọi biểu tỷ. . ."

Mẹ khí thế quá thịnh, Vương mẫu người biết không thể liều, chỉ được sử dụng vu hồi chiến thuật.

Hắn nhìn về phía Lưu Hiểu Vận, bắt đắc dĩ mở miệng: "Tỷ. . ."

Ngược lại người cũng lớn hơn so với ta, gọi liền gọi, không tính chịu thiệt.

Hoa Hạ từ ngữ bác đại tinh thâm, nhiều chữ thiếu chữ, ý nghĩa rất khác nhau.

Lưu Hiểu Vận mặt cười nóng bỏng như lửa, hạm đến càng thấp hơn, nhưng không nghe ra cái trong huyền cơ.

"Hả?"

Triệu Phụng Lan há có thể nghe không hiểu? Hơi nhướn mày: "Ta nhượng người gọi biểu tỷ. . ."

"Mẹ, ngài. . ."

"Mau gọi. . ."

Vương mẫu người bắt đắc dĩ, chỉ được bồi thêm một câu: "Biểu tỷ. . ."

Lưu Hiểu Vận cuối cùng phản ứng lại, phương tâm một trận tiểu đầu khổ, càng có chút hơn tiểu không cam lòng, quý thần xui khiến gật gù: "Ừm. . ."

Ta cái đệt!

Vương mẫu người nhất thời khó chịu.

Người vẫn đứng là không coi mình là người ngoài.

Cùng lúc đó, Triệu Phụng Lan sắc mặt hơi hoãn: "Này còn tạm được."

Nàng quay người lại, đem ma đao côn thả xuống, từ lại cầm lấy dao phay, liền thiết bên nói: "Nói, chuyện gì?"

"Ha, mẹ. . ."

Vương Dật vỗ đầu nói: "Có thể hay không. . . Làm cho nàng cũng đi ra ngoài?"

Lưu Hiểu Vận run lên một cái, vung lên mặt cười, mẫu trong đầu khổ càng rõ ràng: Người liền. . . Như vậy không cho ta?

"Không được!"

Triệu Phụng Lan thái độ rất rõ ràng: "Chúng ta trải qua là người một nhà , không cái gì có thể ẩn giấu."

Cái gì liên người một nhà ?

Vương mẫu người cái này gọi là một cái xoa hòa, hẳn không dám chất vấn mẹ, chỉ có thể hướng một vị khác ra tay.

Vương Dật lạnh giọng truyền âm: "Ta là nhượng người chăm sóc ta mẹ, không phải nhượng người quyết định nàng. . ."

"A?"

Lưu Hiểu Vận thân thể lại chiến, mồ hôi giờ lên mặt cười.

Vương Dật tiếp tục truyền âm: "Chúng ta có thể làm bạn rất thân, nhưng không nên tham gia ta gia đình. . ."

Được rồi, những câu nói này đối với một cô thiếu nữ tới nói, thực có chút tàn nhẫn .

Điều này cũng không trách Vương Dật, lão bà hẳn đã nhiều lắm rồi , song phượng cũng không có cảm tình cơ sở.

Hướng hồ Lưu gia cùng Đinh gia lại là liên thân quan hệ. . .

Đinh gia là cái gì? Đây nhưng là Vương gia kẻ thù, lúc trước cha cũng là bởi vì bọn hắn mới hội phá sản, tiến vào ngục giam.

Tuy nói cừu trải qua báo, Đinh gia cũng đã nhận tống, nhưng là. . .

Chờ chút!

Đột nhiên, Vương Dật trong đầu linh quang lóe lên.

Đúng vậy, ta làm sao đem này tra đã quên?

Hắn đại hỉ, đang chờ nói ra tất cả. . .

"Hô. . . Hô. . ."

Đột nhiên, Lưu Hiểu Vận hô hấp dồn dập , trong lòng càng là nổi giận đan xen.

Người làm sao có thể nói như thế ta?

Nàng là Lưu gia thiên kim, lại là trưởng nữ, tính cách cỡ nào ngạo kiều? Chính là tâm hệ đối phương, cũng có chút không chịu nổi.

Lưu Hiểu Vận nghiêng đi mặt cười, miệng nhỏ một cô: "Mẹ, hẳn nói ta. . ."

Này biến số phi thường kinh người, Vương mẫu người trực tiếp bối rối.

Hắn vụn vụn không nghĩ tới, đối phương dám. . . Cáo trạng?

"Hà?"

Triệu Phụng Lan không khỏi dừng lại động tác, kỳ quái hỏi: "Hiểu Vận, tiểu tử này lúc nào nói chuyện ?"

Lưu Hiểu Vận nhìn Vương Dật một chút, cắn môi nói: "Có một loại phép thuật, có thể tự âm thành tuyến, không bị người khác nghe được, tương tự nhà khoa học vạch ra tâm linh cảm ứng. Vừa nãy hẳn. . . Không cho con gái nhận ngài, nhượng con gái đi. . ."

"Cái gì?"

Triệu Phụng Lan nhất thời vừa giận vừa sợ, 'Đùng' một tiếng thả xuống đao phay, từ lại cầm lấy ma đao côn, hướng nhi tử quát lên: "Người nói ?"

Vương mẫu người đã nhiên tức điên , ngáp trời.

"Người. . . Người. . ."

Hắn chỉ vào Lưu Hiểu Vận, nhưng thực không dám tiếp tục lên tiếng, chỉ lại phải truyền âm: "Người thực sự là hảo hình đáng. . ."

Lưu Hiểu Vận cũng là không thêm đếm xỉa rồi, lần thứ hai nghiêng đi mặt cười: "Mẹ, hẳn còn nói ta, nói ta hảo hình đáng. . ."

Khe năm!!

Vương Dật suýt chút nữa tại chỗ bỉnh lên, sau đó thấy mẹ trằm mặt, cảm cương còn đang đến gần, chân tâm hoảng rồi, vội la lên: "Mẹ, nàng là Lư gia trưởng nữ, Lư gia cùng Đinh gia là liên thân quan hệ. Mà Đinh gia là nhượng chúng ta phá sản. . ."

Hắn dưới tình thế cấp bách, nói ra tất cả.

Triệu Phụng Lan nhất thời sửng sò, lập tức cắn răng nói: "Đó là hai cái gia tộc sự tình, cùng Hiếu Vận có quan hệ gì? Lại nói mấy ngày trước, Đinh gia chỉ chủ đi đến Tùng Giang, tự mình cho người ba người mẹ chịu đòn nhận tội, còn nói tiền sự tình, sau đó chuẩn bị đem xí nghiệp sang tên trở lại. Tiểu tử thú, người không đề cập tới cũng còn tốt. Trước cha người bằng hữu điện thoại tới, nói người đang đầu giá hội trên bờ ra 20 ức, nhưng cái gì cũng không muốn? Trong nhà tiền là cho phép người như vậy táo?"

Khe năm!!

Vương mẫu người nhất thời mộng ép.

Hắn lúc đó ở Hồng Linh, thật sự không biết những việc này oa!

Trong nháy mắt tiếp theo, Vương Dật nhớ tới mẹ khi đến: Mẹ hiện tại biết rồi, này rõ ràng chính là nhà chúng ta, cùng cổ vũ thế gia không liên quan.

Không được, tính sai rồi!!

Kẻ này hô to không ổn, biết nơi đây không thích hợp ở lâu, trực tiếp xoay người chạy ra nhà bếp.

"Đứng lại cho ta!"

Triệu Phụng Lan càng nghĩ càng giận, cảm cương còn vọt ra.

"Lão bà, nhanh hơn, mẹ muốn đánh ta. . ."

Vương mẫu người trong nháy mắt vọt tới phòng khách kêu to.

Kim Đan làm sao? Chính là Thiên đế trở về vị trí cũ có thể như thế nào?

Đối phương là mẹ ruột, nhất định phải nhận tưng.

Này biến số phi thường kinh người, trong phòng khách MM môn nhất thời kinh ngạc đến ngây người.

Chúng nữ dồn dập đứng dậy, đại phụ vội vàng nhào tới Triệu Phụng Lan trước mặt, ôm chặt lấy bên hông đối phương, ngẩng lên mặt cười nói: "Bà bà, ngài đừng đánh lão công. . ."

"Phi Yên, người buông ra. . ."

Triệu Phụng Lan trừng mắt nhitừ, cắn răng nói: "Bà bà ngày hôm nay nhất định phải giáo huấn một tý tiểu tử này."

Tiểu loli miệng nhỏ một đố "Bà bà. . ."

Cùng lúc đó, Vương mẫu người trốn sau lưng Từ Nguyệt, trong lòng chân thật không ít. Hắn đỡ đối phương vai đẹp, lộ đầu nói: "Mẹ, hiện tại nhưng là pháp chế xã hội, không thể động thủ. . ."

"Tên tiểu tử thói nhà người. . ."

Triệu Phụng Lan nhất thời khí hồng rồi, cắn răng nghiêng lợi nói: "Dám uy hiếp ta đến rồi?"

Từ Nguyệt nhất thời không nói gì, nghiêng đi phương hoa, nhìn lão công một chút.

'Keng keng keng. . .'

Đúng vào lúc này, Triệu Phụng Lan trên người điện thoại di động vang lên.

Nàng trừng mắt nhitừ sờ tay vào ngực, chờ thấy rõ điện báo sau, nhất thời sửng sò, sau đó ấn xuống nút nhận cuộc gọi: "Tiểu Nhựt, làm sao?"

Là Vương Nhựt đánh tới.

Trong điện thoại di động Vương Nhựt nói: "Đại nương, ngài đến Tùng Sơn sao?"

Triệu Phụng Lan tiếp tục trừng mắt nhitừ: "Trải qua đến, ở biệt thự trong, người ca cũng ở."

"Ồ. . ."

Vương Nhựt do dự chốc lát, cẩn thận nói: "Vâng ngài. . . Có tiện hay không nhượng ca hân nghe điện thoại?"

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 639: Mặt làm sao đỏ?

"Chờ một chút. . ."

Triệu Phụng Lan tay phải nhân thể duỗi một cái: "Tiểu Nhựt tìm người!"

"Ha, mẹ. . ."

Vương mỗ người cười rất hàm hậu: "Đưa điện thoại di động cho Phi Yên, làm cho nàng đưa cho ta là được."

"Cái gì?"

Triệu Phụng Lan lông mày dựng đứng: "Người lặp lại lần nữa?"

"Bà bà. . ."

Tiểu loli dò ra tay nhỏ, đỏ môi nói: "Ngài đừng làm khó dễ lão công. . ."

Triệu Phụng Lan mạnh mẽ trừng mắt nhitừ, tay phải chậm rãi hạ xuống, giao ra điện thoại di động.

Nàng sở dĩ thỏa hiệp, một là cho con trai cả tức mặt mũi, hai là không muốn để cho Vương Nhựt chờ quá lâu.

Tiểu loli tiếp quá điện thoại di động, cẩn thận ly khai bà bà thân thể, thấy nàng không có động tĩnh, liền xoay người lại đến lão công trước mặt.

"Cảm ơn lão bà. . ."

Vương mỗ người thuận thể tiếp nhận, đưa điện thoại di động đặt ở bên tai, ánh mắt nhưng khẩn nhìn chăm chú mẹ, thời khắc chuẩn bị chạy trốn: "Này?"

Điện thoại di động đầu kia Vương Nhựt trầm mặc chốc lát, nhỏ giọng nói: "Ca, người đem điện thoại di động nạp điện kỹ, ta một lúc lại cho người đánh tới. . ."

"Đừng!"

Vương mỗ người vội vàng nói: "Em gái ngoan, người đánh chính là thời điểm. Cái gì? Nhượng ca đi Tùng Giang? Được, các người, ta lập tức tới ngay."

Hắn sau khi nói xong, ấn xuống cắt đứt kiện, đưa điện thoại di động đặt ở trên khay trà, vòng quanh mẹ bên hành bên nói: "Mẹ, Tiểu Nhựt nhượng ta đi một chuyến. . ."

"Tên tiểu tử thói nhà người. . ."

Triệu Phụng Lan thật sự khí hồng rồ: "Người đương mẹ là kẻ ngu si? Đều là người đang làm bầm lầy bầy, Tiểu Nhựt nơi nào nói chuyện?"

"Hắc. . . Nhi tử đi đầu một bước. . ."

Vương Dật cười gượng mấy lần, xem chuẩn cơ hội, trong nháy mắt vọt tới cửa lớn, mở ra gia tộc chạy ra ngoài.

"Đứng lại cho ta!"

Biệt thự trong, bay lên một tiếng Hà Đông sư hồng.

. . .

Tùng Giang, đệ lục trường đại học.

Cửa trường học cái khác một gia trà bên trong phòng ăn, lân song vị trí, ngồi hai cái mạo mỹ nữ sinh.

Một người trong đó chính là Vương Nhụy, nàng nhìn chăm chú dần dần phát ám điện thoại di động màn hình, cắn cặp môi thom, một lát không nói gì.

Câu kia 'Em gái ngoan', nhượng trong lòng nàng một trận ngứa, cũng rất khô sáp.

Cái cảm giác này, rất huyền diệu, cũng ý vị sâu xa.

"Người ca nói thế nào?"

Đối diện thiếu nữ giục, chính là bạn thân Tiểu Uyển.

Vương Nhụy nhẹ nhàng chấn động, tỉnh táo lại, nhìn về phía đối phương: "Hắn cúp máy."

"Cúp máy?"

Tiểu Uyển nhất thời cuồng lên: "Vậy chuyện của ta làm sao bây giờ?"

Vương Nhụy đưa điện thoại di động đặt lên bàn, hút miếng quả xoài tráp, nhẹ giọng nói: "Ta ca có việc, chốc lát nữa liền đánh tới. . ."

Nàng rất thông tuệ, từ điện thoại di động bên kia truyền đến âm thanh phán đoán ra, ca ca tựa hồ đang bị đại nương sửa chữa.

"Thật đúng thế. . ."

Tiểu Uyển đỏ môi lắm lắm: "Lý Vĩ Phong tìm ta tuyệt đối không chuyện tốt, ta vừa thấy hắn liền buồn nôn. . . , ồ? Vương Nhụy, người mặt làm sao đỏ?"

Nàng nói đến một nửa, lại phát hiện đối phương ngậm háp quản nhìn chăm chú hư không, càng là ngây dại.

Mà này tiêm tiêu trên mặt, càng là hiện ra từng tia từng tia đỏ ửng?

"A?"

Vương Nhụy ngẩn ngơ, mặt cười nhất thời nóng bỏng như hỏa.

Nàng đại e thẹn nói: "Ài. . . Ai mặt đỏ ? Chớ nói nhầm."

Tiểu Uyển lại không phải người ngu, mình tư một lát sau, cặp kia đôi mắt đẹp trực tiếp trừng đã dậy rồi.

Nàng nhìn một chút điện thoại di động của đối phương, vừa nhìn về phía Vương Nhụy, bỗng nhiên giờ lên tay ngọc, phất trên chính mình môi: "Thiên, lẽ nào người. . ."

Vương Nhụy thật sự cuồng lên, đại sảnh giọng: "Người cảm miệng!"

Đáng tiếc, cái này bạn thân căn bản không dự định buông tha nàng.

"Người dĩ nhiên. . . Thích ca ca của mình?"

Tiểu Uyển hai tay phát mặt, dương thiên kinh sợ: "Thiên a, chuyện này. . . Chuyện này. . ."

"Cầu người đừng nói. . ."

Vương Nhụy cũng hai tay phát mặt, liền con mắt đều che khuất.

Nàng đã tu không đất dung thân, chỉ muốn tìm một cái lỗ để chui vào.

Đúng vào lúc này.

Tiểu Uyển lần thứ hai xem trước tiên đối phương, tốc độ nói bỗng nhiên biến hoá nhanh: "Chuyện này quả thật quá kích thích. ."

"Hà?"

Biến số phi thường kinh người, Vương Nhụy nhất thời ngẩn ngơ, sau đó thực sự nhịn không được, 'Phốc' một tý bật cười.

Nàng không có thả xuống hai tay, cặp môi thom hướng đối phương: "Chán ghét!"

"Hi hi. . ."

Tiểu Uyển giao cười rất giáo hoạt, thân thể nhân thể trước tham, một mặt chờ mong hỏi: "Nói mau, ngươi lúc nào có cảm giác?"

Vương Nhựt đương thật mắc cỡ không được, đại sảnh giọng: "Ta cũng không tiếp tục muốn đề ý đến ngươi. . ."

Tiểu Uyển há sẽ bỏ qua cho hắn? Đang chờ đã qua 'Đại hình hầu hạ'.

Liền vào lúc này, Vương Nhựt điện thoại di động vang lên.

. . .

Vương mỗ người lao ra biệt thự sau, đang chờ đi vật nghiệp cho điện thoại di động sạc điện, nhưng ở nửa đường gặp phải cha.

Hắn không nói hai lời, trực tiếp muốn tới điện thoại di động, cho muội muội gọi tới.

Điện thoại rất nhanh thông.

"Này? Ba. . ."

Vương Nhựt âm thanh có chút run rẩy.

Vương Dật không nghe ra cái gì, nói: "Là ta, Tiểu Nhựt, vừa nãy tìm ta có chuyện gì?"

Điện thoại di động vắng lặng chốc lát, Vương Nhựt nhẹ giọng nói: "Ca, ngươi có thể tới hay không chuyển Tùng Giang?"

Nàng lúc nói chuyện, hô hấp có chút gấp gáp, tựa hồ còn không khôi phục như cũ.

Vương mỗ người nhất thời sửng sốt, không nghĩ tới vừa nãy càng là mộng đúng rồi.

Hắn nhân thể gật đầu: "Được, ngươi ở đâu?"

Vương Dật biết địa chỉ sau, cúp điện thoại, sau đó dùng hết ba điện thoại di động cho tiểu loli phát tài cái tin nhắn: Ta là Vương Dật, đây là ta ba hào, ngươi một lúc ở lâu ba chờ ta, đừng nói cho mẹ ta.

Hắn phát xong sau, đưa điện thoại di động trả lại Vương Hải Sơn: "Ba, ta mẹ có chuyện tìm ngài."

Vương Dật sau khi nói xong, trực tiếp xoay người hướng về bước đi.

"Tiểu tử này, nếu về gia còn không cùng đi."

Vương Hải Sơn bắt đầu đi lác đầu, đưa điện thoại di động thu cẩn thận.

Sau 1 phút, Vương Dật xuất hiện ở ba tầng ngoài cửa sổ.

Tiểu loli trải qua đi vào, thấy sau chạy đến phụ cận, mở ra cửa sổ.

Vương Dật vươn mình tiến vào, hỏi: "Mẹ ta còn tức giận chứ?"

"Ừm. . ."

Tiểu loli gật gù, hỏi: "Lão công, Tiểu Nhựt tìm ngươi có việc?"

"Ân, ta muốn tới Tùng Giang."

Vương Dật tìm ra nạp điện bảo cùng một ít tiền, nói: "Ngươi biết này lý vị trí, đem đường nói mở ra một tý."

Tiểu loli lúc này xé ra hư không, sau đó hàm tiếu nói: "Lão công, ta cùng đi với ngươi."

"Không cần!"

Vương Dật ngồi xổm người xuống, ở đại phụ non mềm mặt cười dâng hương một tý, cười nói: "Các ngươi ở gia hảo hảo bồi tiếp ba mẹ, ta rất mau trở lại đến."

"A. . . Được rồi. . ."

Tiểu loli nghe xong, cặp môi thơm vì vi đỏ lên, có chút tiêu thất vọng.

Vương Dật lại thơm đôi phương một tý, sau đó tiến vào trong đường nói.

Trong thời gian ngắn ánh sáng lưu chuyển sau, hắn xuất hiện ở Tầng Giang kinh tế vùng khai thác.

Vương Dật giờ tay đánh chiếc xe, hướng định ngày hẹn địa phương bước đi.

20 nhiều phút sau, hắn đi tới đệ lục trường đại học, tìm được này gia trà phòng ăn, đi vào.

Nếu là bình thường đi máy bay, sao cũng phải hơn hai giờ mới có thể đến, có thể muối muối gặp các tiên nữ bản lĩnh, vì lẽ đó Vương Dật vẫn chưa suy nghĩ nhiều.

Rất nhanh, hắn liền phát hiện muối muối cùng lần trước nữ sinh kia.

Vào giờ phút này, nhị nữ cử chỉ đặc biệt quái dị.

Các nàng. . . Dĩ nhiên lâu cùng nhau?

Không đúng, là cái kia Tiểu Uyển ở lâu Vương Nhụy, tựa hồ nói gì đó? Mà người sau tắc bụng mặt cười, không ngừng mà lắc đầu.

Vương mỗ người trực tiếp bối rối.

Các nàng. . . Đang làm gì thế? Chẳng lẽ. . . Muối muối là Lala?

Hắn nhất thời cuồng lên, trực tiếp đi tới, thế muốn 'Chia rẽ' đôi phương.

Đúng vào lúc này.

Tiểu Uyển ôm lấy Vương Nhụy vai đẹp, cười hì hì nói: "Các người nếu là huynh muội, đương nhiên có thể cùng rửa ráy, cũng có thể ngủ cùng nhau. . ."

Nàng thanh âm không lớn, nhưng cũng không tiểu.

Vương mỗ người đương nhiên nghe được .

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 640: Trước hết để cho người nhìn cách đồ vật

Khe năm! !

Hắn suýt chút nữa tại chỗ bính lên.

Nữ nhân này. . . Đang nói cái gì yêu ma quỷ quái?

"Người câm miệng, câm miệng. . ."

Vương Nhụy thật sự tu chết rồi, thân thể run rẩy không thôi.

"Kê kê. . ."

Tiểu Uyển hì hì yêu kiều: "Huynh muội mà, ở trên giường đương nhiên là muốn làm sao chính, liền làm sao. . . Hà?"

Nàng còn chưa nói hết a, nhưng là ngẩn ngơ, chậm rãi nghiêng đi mặt cười.

2 mét ngoại, đang đứng một vị 24K thuần đàn ông.

Vương mỗ người ngu ngốc nhần trùng trùng, sắc mặt được kêu là một cái khó coi, phảng phất che kín đại tiện.

Tiểu Uyển trong nháy mắt động lại , phần môi hay vẫn là giương, nhưng vĩnh viễn xác định ở nơi đó .

Thanh phong tiêu tiêu dịch thủy hàn, như vậy tình cờ gặp gỡ. . . Quá không nói gì.

Vương Nhụy bung mặt cười, căn bản không phát hiện ca ca, cũng không nhận ra được bạn thân biến hóa, thân thể hướng về hữu một tránh: "Người đừng đụng ta, đi ra. . ."

Tiểu Uyển được lực dưới, thân thể bị đánh văng ra không ít, nhưng vẫn như cũ không có động tĩnh.

Vương Nhụy cảm thấy xuất không đúng , một cánh tay ngọc dòi không ít, trộm đạo nhìn bạn thân một chút.

Hả?

Nàng ngẩn ngơ, nhân thể hướng về sau nhìn lại.

Trong nháy mắt tiếp theo, Vương MM cũng kinh ngạc đến ngây người rồi.

Nàng tay ngọc nhân thể lướt xuống, nâng lên lưng ghé dựa, phần môi một trận run rẩy.

Quá đến nửa ngày, mới bỏ ra một cái chữ đến: "Ca. . . ?"

'Hô '

Vương Dật không nói hai lời, trực tiếp nắm lấy muối muối thủ đoạn, hướng lên trên một vùng.

"A?"

Vương Nhụy duyên dáng gọi to một tiếng, được lực đứng dậy.

"Cùng ca đi!"

Vương Dật quét Tiểu Uyển một chút, xoay người liền phải rời đi.

Tiểu Uyển núp ở vị trí, thân thể run rẩy không ngừng, như chỉ chấn kinh nai con.

Nàng biết, lần này mình chơi đùa lớn hơn.

"Ca!"

Vương Nhụy nhất thời tỉnh lại, thân thể hướng về sau một tránh, duyên dáng gọi to nói: "Người muốn mang ta đi cái nào?"

"Đương nhiên là về gia!"

Vương Dật cũng không quay đầu lại, lạnh lùng nói: "Như loại này hủ nữ, sau đó không cho trở lại hướng về."

Hắn thật sự bị tức điên rồi.

Tán gẫu nam sinh có thể, bởi vì nam sinh cũng sẽ tán gẫu nữ sinh.

Có thể cũng có điểm máu chốt.

Dĩ nhiên tán gẫu loại này tiết mục ngắn? Đối tượng hay vẫn là chính mình?

Vương Dật thật sự không thể nhẫn nhịn .

Hắn làm sao biết, nữ sinh tụ tập cùng một chỗ, tán gẫu lên đông đông so với nam sinh muốn ô trên rất nhiều, chớ nói chi là bạn thân trong lúc đó .

Từ xưa đến nay, vẫn như vậy.

"Ca, đừng như vậy. . ."

Vương Nhụy trong lòng tuy não bạn thân nói hươu nói vượn, có thể lại có thể nào mặc kệ nàng? Gấp hô: "Nàng nói đùa ta đây."

"Đùa giỡn?"

Vương Dật bỗng nhiên xoay người: "Chuyện cười có như thế mờ ?"

Vương Nhụy mím mím môi, thấp giọng nói: "Đúng là đùa giỡn. . ."

"Vị tiên sinh này."

Đúng vào lúc này, một cái anh tuấn nam người phục vụ đi tới, lễ phép mỉm cười: "Mời ngài không còn lớn tiếng hơn nào động, cũng xin mời thả ra vị nữ sĩ này."

Vương Dật nhìn về phía đối phương, ánh mắt cực kỳ lạnh lẽo.

Nam người phục vụ thân thể run lên, hần nghề nghiệp tổ nuôi dưỡng rất cao, không có lùi bước, tiếp tục mỉm cười: "Mời ngài phối hợp phòng ăn quy định, cảm ơn. . ."

Đột nhiên, Vương Dật biến sắc.

Hắn cảm giác đối phương phi thường quen mặt, tuyệt đối ở nơi nào gặp.

Có thể mình bị Tiểu Uyển khí bị văng đầu, tư duy phim ngắn, thực sự không nhớ ra được. . .

"Ca!"

Vương Nhụy đô môi nói: "Đây là công cộng trường hợp, ngươi có thể hay không ngồi xuống trước?"

Vương Dật nhìn về phía muội muội, lại nhìn Tiểu Uyển một chút, trầm mặc chốc lát, chậm rãi ngồi xuống.

Vương Nhụy đại hỉ, vội vàng hầu ở ca ca bên cạnh.

"Cảm ơn ngài phối hợp."

Nam người phục vụ vẫn như cũ duy trì mỉm cười, sau đó hướng nữ gật gù, xoay người đi tới.

"Cái tên này, lại bồi Lãng nhi đến làm công. . ."

Vương Nhụy vì gỡ bỏ đề tài, nhìn người phục vụ bóng lưng nói.

Vương Dật nhìn về phía em gái: "Ngươi biết hắn?"

"Ừm. . ."

Vương Nhụy gật gù, liếc dưới trên trán sợi tóc, khẽ cười nói: "Hắn là lớp sáu Ngô Cương, người trường man soái, chính là ngây ngốc, gần nhất hảo như ở truy năm ban Lý Lãng Nhi. . ."

"Cái gì?"

Vương Dật sắc mặt đại biến.

Hắn rốt cục nghĩ tới, cái kia người phục vụ, cùng 'Quảng Hân tiên cảnh' trong Ngô Cương giống nhau như đúc.

Liên danh tự đều tương đồng?

Đây cũng quá đúng dịp.

Vương Nhụy không phát hiện đối phương biến hóa, hi hi cười: "Ca, Lý Lãng Nhi trường rất đẹp, gia cảnh nhưng có chút khó khăn, ngươi còn không. . . Bang giúp nàng?"

Vương Dật xoay người lại nhìn về phía em gái, tức giận nói: "Lại nói vậy, hiện tại liền cho ta về gia."

Vương Nhụy không chỉ có le lưỡi, không còn động tĩnh.

Vương Dật rất mau đem nam người phục vụ quăng ở sau gáy, Hoa Hạ nhân khẩu thập nhiều ức, cái gì xảo sự tình đều có khả năng phát sinh.

Huống hồ đối phương là cái người bình thường, chân chính Ngô Cương, sao ở thể tục làm công?

Hắn giơ tay lên đến, cầm một viên Thánh nữ quả, thả vào trong miệng: "Nói đi, tìm ca tới làm chi?"

...

Ngô Cương đi trở về công nhân thất sau, nhất thời tựa ở trên tường, đại đại thở một hơi.

Vừa nãy này người ánh mắt thật đáng sợ.

"Thiên, ta nhìn thấy gì?"

Một tên béo tiến tới, mặt hướng phòng khách hô khẽ: "Vương đại tá hoa lại hội làm nũng?"

"Đừng nói nhảm rồi!"

Ngô Cương khoát tay áo một cái, hỏi: "Lăng nhi đâu?"

Bàn tử sắc mặt chìm xuống: "Nàng vừa nãy nhận điện thoại, thay quần áo xong khóc lóc đi rồi. . ."

"Cái gì?"

Ngô Cương biến sắc, vọt vào nam phòng thay quần áo.

Ngày hôm nay, lại muốn sớm nghỉ làm rồi.

. . .

Hơn mười phút sau. . .

Vương mỗ người toán nghe rõ ràng, nguyên lai mười mười tới tìm mình, là vì cho Tiểu Uyển ra mặt.

Này vốn là là Lưu Hiểu Vận làm, có thể nàng đi tới tông môn, bây giờ người lại đang Tùng Sơn.

Từ khi 'Đại tỷ đại' điều đi rồi, đệ lục trường đại học ông bướm liền bắt đầu nóng lòng muốn thử, Lý Vĩ Phong chính là một trong số đó.

Hắn ở Tùng Giang gốc gác thâm hậu, phụ thân là một gia ra thị trường chủ tịch của công ty.

Tiểu Uyển gia cảnh tuy là không tầm thường, nhưng không uy hiếp được đối phương.

"Thì ra là như vậy!"

Vương mỗ người móc móc lỗ tai, nói: "Ta biết rồi, Tiểu Nhụy, chúng ta về gia."

"Hả?"

"A?"

Nhị nữ song song ngần ngợ, Vương Nhụy một mặt mờ mịt nói: "Ca, người. . ."

"Ta sao?"

Vương Dật không nhanh không chậm nói: "Việc này, ca mặc kệ."

"Ca. . ."

Vương Nhụy dùng sức lắc đối phương cánh tay, đỏ môi nói: "Người hãy giúp chúng ta một chút. . ."

Vương mỗ người tiếp tục đào lỗ tai, không có thời gian để ý.

Nhượng ta giúp cái này hủ nữ ra mặt? Đùa gì thế?

"Hô. . . Hô. . ."

Tiểu Uyển nhìn Vương Dật, hô hấp dần dần gấp gấp, mâu trong cũng nổi lên sương mù nồng nặc.

'Hô. . .'

Đột nhiên, nàng bỗng nhiên đứng dậy liền phải rời đi.

"Tiểu Uyển. . ."

Vương Nhụy vội vàng chạy đến phụ cận, kéo đối phương, lần thứ hai nhìn về phía Vương Dật: "Ca, người đến cùng quản hay không?"

"Mặc kệ!"

Vương mỗ người sau này một dựa vào, nhân thể đào yên, ai muốn nhưng sờ soạng cái không.

"Người . . Người . ."

Vương Nhựt cặp môi thom đơ rất cao, cuối cùng mãnh giậm chân một cái: "Nhân gia cũng sẽ không bao giờ để ý đến người."

Nàng sau khi nói xong, liền muốn cùng bạn thân cùng ly khai.

Khe nằm! ! !

Vương mỗ người nhất thời bối rối, lớn tiếng nói: "Đứng lại!"

Hắn là một cái như vậy muội muội, há có thể làm cho đối phương không tiếp thu chính mình?

Vương Nhựt nhân thể dừng lại, mặt cười vì chếch, đơ môi lẩm bẩm: "Người còn muốn làm gì?"

"Cái gì người người người ? Ta là người ca. . ."

Vương mỗ người nhượng tiểu muội chính não nhân đau đớn, tức giận nói: "Liên lần này."

"A? Ca, người thật tốt. . ."

Vương Nhựt duyên dáng gọi to một tiếng, trực tiếp xoay người nhào vào đối phương trong lòng.

. . .

Sau 15 phút, bọn hắn xuất hiện ở đệ lục trường đại học hóa học lâu sau.

Nơi này có phiến cỏ xanh mà, hoàn cảnh u nhã, cũng rất bí mật.

"Rất tốt. . ."

Vương Dật nhìn về phía Tiểu Uyển, nhật tiếng nói: "Cho cái kia Lý Vĩ Phong gửi thư tín tức, nói người phải ở chỗ này thấy hắn. . ."

Tiểu Uyển gật gù, chờ phân phó xong tin tức sau, đưa điện thoại di động thu hồi, thấp giọng lẩm bẩm: "Trong tiểu thuyết đều là ngay ở trước mặt hết thấy người điện giáo huấn đối phương, này khỏe. . ."

Nàng âm thanh rất thấp, Vương Dật nhưng là nghe được, mặt mày nhất thời một tà: "Đó là tiểu thuyết, hiện thực năng lực như thế sao?"

Tiểu Uyển trẻ mỗ mỗ, không còn động tĩnh.

"Hảo, các người đi lâu trước chờ ta. . ."

Vương Dật khoát tay nói.

Nhị nữ song song gạt đầu, rời khỏi nơi này.

Vương mỗ người nhìn Tiểu Uyển bóng lưng, hai con mắt nhắm lại, liên tục cười lạnh.

Hắn đương nhiên yêu thích trang bức làm mất mặt, có thể cô nàng này dĩ nhiên nói ra câu nói như thế kia, thực sự đáng ghét.

Nhất định phải làm cho nàng đánh đổi một số thứ, vừa mới giải hận.

Đội các nàng sau khi biến mất, Vương Dật giơ lên tay phải, nặn ra một đạo cổ ấn, thế nhưng nhân thể chấn động.

'Oành'

Trong phút chốc, trên người hắn tuôn ra lượng lớn sương trắng.

Mấy qua đi, sương mù dần đến tản đi, một cái bóng dáng bé nhỏ xuất hiện.

Này rõ ràng là một cái khác Tiểu Uyển.

Nguyên lai, Vương mỗ người lấy ra Đại Thánh bí pháp, đã biến thành đối phương dáng vẻ, nhưng lưu lại một vật.

"Ha, thành. . ."

Tiểu Uyển (Vương Dật) nhìn một chút chính mình tay ngọc, lộ ra mê bình thường yêu kiều.

Mấy phút sau, một người cao lớn nam sinh xuất hiện ở tầm nhìn lý.

"Ở đây. . ."

Tiểu Uyển (Vương Dật) phát hiện sau, nhân thể giờ lên tay ngọc, kêu kêu thành tiếng.

Lý Vĩ Phong sững sờ, bước nhanh chạy tới.

Hắn tới gần sau, thở hắt hắt miệng khí thô, một mặt hưng phấn nói: "Tiểu Uyển, người ở đây ước ta, lẽ nào là. . ."

"Ừm!"

Tiểu Uyển (Vương Dật) gật gù, khẽ cười nói: "Lý Vĩ Phong, người thật sự yêu thích ta?"

Lý Vĩ Phong gấp vội vàng gật đầu: "Đó là đương nhiên, ta đã sớm. . ."

"Hào , ta rõ ràng."

Tiểu Uyển (Vương Dật) đánh gãy đối phương, sau đó hai tay nâng lên bên hông, hi hi cười: "Này ở chúng ta giao du trước, ta trước hết để cho người nhìn cách đồ vật. . ."

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 641: Có thể hay không đừng làm khó đệ tử?

Lý Vĩ Phong nghe được 'Giao du' hai chữ sau, lỗ mũi nhất thời đẩy lên, có nhiệt khí phun ra ngoài.

Hàn Hiểu Uyển không chỉ là đệ lục trường đại học tứ đại hoa khôi của trường một trong, càng là giới quý tộc mỹ nữ nổi danh, hắn nhất thời sắc đảm huân tâm, ước thấy đối phương, lại không nghĩ rằng thật đồng ý .

Hay vẫn là Tiểu Uyển chủ động đưa ra ?

U. . . U tây! ! !

Lý đại thiếu trong lòng cái này mỹ oa, đương thật hồi hộp.

Hắn nhân thể giờ lên hai tay, muốn nâng lên đối phương vai đẹp.

"À?"

Tiểu Uyển (Vương Dật) cuống quýt lui về phía sau nửa bước, phần môi vi vi đỏ lên, có chút không thuận theo nói: "Mọi người đều nói , muốn cho người xem hình dáng đồ vật, người hầu gấp cái gì?"

"Đồ vật? Tốt. . ."

Lý đại thiếu gật đầu liên tục, xoa tay cười khúc khích: "Là cái gì?"

"Hi. . ."

Tiểu Uyển (Vương Dật) khoe môi một câu, lộ ra một loạt óng ánh răng bạc, nhìn qua đáng yêu cực kỳ.

Sau đó, nàng chậm rãi mở ra Hermes đai lưng. . .

Lý đại thiếu thấy sau, ngưi nhần nhất thời trờng lên, hơi thở càng ồ ồ .

Hạnh phúc tới quá nhanh, hắn vạn vạn không nghĩ tới, Hàn đại tá hoa ngày hôm nay càng là như vậy. . . Chủ động.

Không, hay là nàng thường ngày lạnh lùng, nhưng nắm giữ một viên hừng hực tâm?

Vậy sau này ở trên giường, chẳng lẽ có thể tùy ý đi . .

Hắn kích động run rẩy , ngưu nhãn theo đôi phương động tác liên tục tự do.

'Hô '

Đột nhiên, Tiểu Uyển (Vương Dật) bỗng nhiên còi túi quần. Trong phút chốc, một cái tà ác đột nhiên xuất hiện.

Thực sự quá đột nhiên .

Lý Vĩ Phong về mặt kích động trong nháy mắt động lại.

Thật sự động lại .

Thanh phong từ từ phát động, giữa hư không, tựa hồ bay lên một đạo bi thương nhạc khúc: Cúc hoa tàn, đầy đất thương, nét cười của người đã ố vàng. .

Đây là cỡ nào. . .

'Hô '

Tiểu Uyển (Vương Dật) nhanh chóng nhắc lên ống quần, mặt cười nhân thể vung lên, miệng nói: "Có thể thấy rõ ?"

'Phù phù '

Lý đại thiếu đặt mông ngồi ngã xuống đất, sắc mặt bắt đầu phát thanh, thông thể run rẩy không thôi.

Hàn . . Hàn Hiểu Uyển là trong truyền thuyết. . . Nữ trang đại lão? ? ?

Này gọi ạ! ! !

"Phốc. . . Khặc khặc. . ."

Hắn nhất thời phun ra một miệng giấm chua, suýt chút nữa không bôi sang chết, nước mắt đều xuất đến rồi, hoàn toàn không khống chế được.

"Hi hi. . ."

Tiểu Uyển (Vương Dật) yêu kiều, nhân thể đi về phía trước.

"Đừng. . ."

Lý đại thiếu sợ vãi tè rồi, hai tay bỗng nhiên tỏa mà, liên tục lui về phía sau, lớn tiếng gào thét: "Người đừng tới đây. . ."

Tiểu Uyển (Vương Dật) lần thứ hai nâng lên bên hông, phản môi mở ra: "Vĩ Phong, đừng nói chuyện. . ."

"A! ! !"

Lời còn chưa nói hết đây, Lý đại thiếu phát xuất một tiếng tan nát cõi lòng gào thét, trực tiếp từ trên mặt đất bính lên, xoay người chạy trốn chết.

Hắn thật sự tan vỡ .

'Oành '

Bạch khí bốc hơi, Vương mỗ người khôi phục nguyên hình, cười ha ha.

Thực sự quá đùa .

2 phân nhiều chung sau, Vương Nhụy cùng bạn thân song song đi trở về.

Các nàng trốn ở lâu phía trước, thấy Lý đại thiếu gào khóc vất chân lên cổ chạy như điên, liền biết thành .

Vương Nhụy đi tới gần, mâu trong một mảnh tiểu hiếu kỳ: "Ca, người đến cùng làm cái gì? Nhưng Lý Vĩ Phong thất thố như thế?"

"Hắc. . ."

Vương mỗ người cười cợt: "Thiên cơ bất khả lộ."

"Thiết . ."

Vương Nhựt từng từng mũi ngọc tinh xảo, nhìn qua đặc biệt đáng yêu.

Vương Dật giờ tay lên đến, mềm nhẹ néo đôi phương mặt cười, lập tức nhìn về phía Tiểu Uyển: "Từ nay về sau, tên kia sẽ không trở lại triển người."

Tiểu Uyển khuôn mặt đỏ lên, mím môi nói: "Cảm ơn Vương Dật ca ca, vừa nãy. . . Tiểu Uyển thật sự ở nói hươu nói vượn, người. . ."

"Quên đi!"

Vương mỗ người vung vung tay, một bộ lòng dạ rộng lượng đáng về.

Tiểu Uyển mím môi không nói, trong lòng thật sự rất cảm kích đối phương.

Nàng làm sao biết, trong tương lai không lâu, đệ lục trường đại học nhắc lên một cái khùng bỏ lời đồn đãi: Hàn đại tá hoa, là trong truyền thuyết đại điều manh muội. . .

Việc này náo động đến rất lớn, phí hết đại kính mới bình định xuống.

Nói sau tạm thời không nhắc tới.

Vương Dật muốn rời đi, có thể nhị nữ nói cái gì cũng không làm, nhất định phải mời hân ăn cơm.

Vương Dật suy nghĩ một chút, liền gật đầu đồng ý .

Hân hiện tại cũng không dám về gia.

Bởi trải qua buổi chiều , Vương Dật nhượng Tiểu Nhựt gọi trên Lý Tú Chi, hân đến mời khách, lại làm cho muội muội bỏ tiền.

Hết cách rồi, chính mình khi đến rất gấp, liền dẫn theo 100 nguyên.

Lý Tú Chi nhận được con gái điện thoại sau, lúc này thủ tiêu công ty hội nghị, phía trước dự tiệc.

Trong bữa tiệc, nàng đối với Vương Dật than thở không ngớt, cũng nhiều lần đề cập, muốn chăm sóc nhiều một chút em gái của chính mình.

Vương Dật đương nhiên việc nghĩa chẳng từ, cùng chén trợ trận, cùng cha chi thứ hai nơi rất là hòa hợp.

Sau khi ăn xong, Lý Tú Chi đề nghị đi trong nhà ngồi một chút, Vương Dật từ chối , xưng trong nhà có việc, ngày sau còn dài.

Lý Tú Chi nghe xong gật đầu, không có kiên trì, nhượng con gái đưa đưa đôi phương.

Hai huynh muội này không có tác dụng trong nhà xe, mà là lựa chọn áp đường cái.

Vương Dật vừa đi vừa nói: "Vừa nãy nghe Lý di ý tứ, các người trong thời gian ngắn trước tiên không chuyển tới Tùng Sơn định cư?"

"Ừm!"

Vương Nhựt nhẹ nhàng gật đầu: "Mẹ bên này nghiệp vụ quá nhiều, hơn nữa ta mới vừa lên cao một, chờ thêm mấy năm lại nói."

"Cũng được!"

Vương Dật gật gù: "Ngược lại hai bên ly cũng gần, người lấy sạch hay đi đi Tùng Sơn, nhìn ta ba, thuận tiện cùng chị dâu người môn thân cận hơn một chút."

Vương Nhựt mím mím môi, lần thứ hai gật đầu: "Ừm . ."

"Được, vậy đi rồi. . ."

Vương Dật thấy thời điểm không còn sớm, đưa tay đánh chiếc xe taxi.

Vương Nhựt thấy đối phương phải đi, bỗng nhiên vung lên mặt cười: "Ca. . ."

"Hà?"

Vương Dật nhất thời sững sờ, nhìn về phía đối phương: "Làm sao ?"

Vương Nhựt sắc mặt nhìn hân, hô hấp có chút gấp gáp, một phen xoắn xuyết qua đi, gật đầu mím môi: "Không có chuyện gì!"

"Nha đầu ngọc. . ."

Vương Dật cười cợt, giơ tay nhẹ quất dưới đôi phượng mũi ngọc tinh xảo, xoay người mở cửa xe, ngồi lên.

Vương Nhựt nhìn chăm chú xe taxi bóng lưng, nhất thời càng là ngây dại.

Không biết qua bao lâu bao lâu. . .

Nàng nhẹ giọng tự nói: "Người nếu không là ta ca, nên có thật tốt?"

Trong lúc hoảng hốt, nhìn nhau không nói chuyện, tâm nhưng như ma.

. . .

Vương Dật trên người không tiền, cũng không mang thân phận chứng minh, càng không có tiền nữ các lão bà bản lĩnh, vì lẽ đó chỉ có thể lựa chọn chân trở lại.

Hắn nhượng xe taxi mở ra xa xôi vùng ngoại thành, chờ đôi phượng sau khi rời đi, nhìn chung quanh một chút, lập tức triển khai thân pháp.

Lường thị liền nhau không đủ ngàn dặm, lấy Vương Dật tu vi, rất nhanh sẽ có thể tới.

Có thể nơi này là thế tục, khoa học kỹ thuật tân tiến đến mức nào? Vì lẽ đó hắn không có lấy ra đẳng vân quyết, mà là bôn nhảy trong đi tới.

Đến Tùng Sơn sau, thiên trải qua như hắc.

Vương mở người đến khu biệt thự sau, không đi cửa chính, trực tiếp bay lên lầu ba nhảy cửa sổ mà nhập.

Cùng lúc đó, lầu một phòng khách truyền đến từng trận yêu kiều.

"Ồ?"

Đột nhiên, Tô Linh Nhi duyên dáng gọi to nói: "Lão công trở lại. . ."

"Cái gì?"

Triệu Phụng Lan âm thanh sau đó bay lên: "Hắn ở đâu?"

"Lầu ba, lão công là nhảy cửa sổ vào."

Tô Linh Nhi không có suy nghĩ nhiều, nói ra tất cả.

"Tiểu tử thú này. . ."

Triệu Phụng Lan lẩm bẩm một câu, sau đó kêu to: "Vương Dật, người hạ xuống. . ."

Khe năm! ! !

Vương mở người sao dám xuống? Trực tiếp mở ra hai giới môn, chạy trốn tới tông môn phòng nhỏ.

Sau một khắc.

"Sur tôn, ngài có thể hay không đừng làm khó đệ tử? Thật sự không được. . ."

Tiểu loli âm thanh đột nhiên xuất hiện.

Nơi này, trình diễn khác một bức tranh.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 642: Người lại không phải lão bà ta

"Hả?"

Vương mẫu người nhất thời sững sờ.

Phòng nhỏ ở trong, Lam Như Tâm ngồi trên chính vị, tiểu loli cùng Từ Nguyệt hầu ở tả hữu.

Vào giờ phút này, đại phụ cặp môi thom trẻ môi, tỏ rõ vẻ không tình nguyện.

Lại nhìn bên trong, trên giường nhỏ nằm có một cái tiểu mỹ thiếu nữ, chính là Đinh Tú Đình.

Nàng thành công Trúc Cơ, mà lại đạt đến hai tầng, khí chất càng là phát sinh thiên đại biến hóa, nhưng ở mê man bên trong.

Ngữ mỹ nhân ngồi trên mép giường, sự chú ý tất ở các tiên nữ này lý.

"Lão công. . ."

Tiểu loli thấy đối phương sau khi xuất hiện, trực tiếp nhào tới.

Từ Nguyệt cùng Ngữ Cầm song song đứng dậy.

Lam Như Tâm do dự chốc lát, cũng chậm rãi đứng lên.

Vương Dật thom đại phụ một tý, nhìn đối diện một chút, gương mặt tuấn tú vi trầm: "Nàng lại làm khó người?"

Tiểu loli đỏ nổi lên môi, mặt cười một mảnh oan ức.

Lam Như Tâm hai con mắt nhắm lại: "Đây là chúng ta sự tình, không cần người quan tâm. . ."

"Đùa gì thế?"

Vương Dật ôm đại phụ đi đến đối diện ngồi xuống, chân mày cau lại: "Nàng là lão bà ta, hiểu?"

Lam Như Tâm trong lòng cái này khí nha, cũng đừng nói ra.

Nàng thở phì phò ngồi xuống, đem phượng hoa hương bên một bên: "Chuyện này người không đáp ứng cũng phải đáp ứng. . ."

Câu nói này đương nhiên là hướng về ái đồ nói.

Tiểu loli mặt cười một khò, nhìn về phía hai cung, tìm xin giúp đỡ.

Từ Nguyệt than nhẹ, ra hiệu nhượng Ngữ Cầm ngồi xuống, sau đó trở về vị trí: "Lam sư, ngài. . ."

"Chờ đã!"

Vương Dật giơ tay đi đánh gãy, sau đó nhìn về phía đại phụ: "Lão bà, đến cùng chuyện gì xảy ra?"

Tiểu loli nhìn sư tôn một chút, thấy nàng không có động tĩnh, nhân tiện nói xuất tất cả.

...

Đinh Tú Đình Trúc Cơ sau, tu vi tiếp tục phi thăng, mãi đến tận hai tầng vừa mới ngừng, đồng thời cũng hôn mê bất tỉnh.

Ngữ Cầm phi thân ôm lấy ái đồ, hướng tới gần phòng nhỏ bay đi.

Lý Đăng Vân chờ liếc mắt nhìn nhau, không có đi theo.

Một, này bên trong là các tiên nữ chỗ ở.

Hai, đối phương là nữ đệ tử, hội có rất nhiều bất tiện.

Lam Như Tâm tắc âm thầm cùng ở phía sau.

Đi tới phòng nhỏ sau, Ngữ Cầm cho ái đồ cho ăn rơi xuống 'Ngưng Thần Đan', cuối cùng thở phào nhẹ nhõm.

Lam Như Tâm xem xong tất cả, bỗng nhiên nói: "Cô nàng này là người đệ tử?"

Ngữ Cầm ngẩn ngơ, thế nhưng mỉm cười cười khẽ: "Ừm!"

Lam như tâm tiếp tục hỏi: "Vừa nãy những cái kia cô nàng, có phải là cũng là người đệ tử? Đồng thời cũng ở Phi Yên các nàng dưới trướng trên danh nghĩa?"

Ngữ Cầm lần thứ hai gật đầu.

"Đương đúng như này. . ."

Lam Như Tâm nói nhỏ, sau đó nói: "Nha đầu này, Bản đế coi trọng, muốn thu nàng làm đệ tử, người xem coi thế nào?"

"Cái gì?"

Ngữ nữ nhân kinh ngạc đến ngây người, toả sáng cặp môi thom há hốc liên hồi, nhưng cái gì cũng không nói ra được.

Lam Như Tâm mặt cười tỉnh như mặt nước phẳng lặng: "Làm sao?"

"Làm sư. . ."

Ngữ Cầm thấp giọng nói: "Việc này. . . Có thể hay không trước hết để cho Phi Yên tỷ tỷ biết?"

Lam Như Tâm trầm ngâm chốc lát, gật gật đầu: "Làm cho nàng biết cũng tốt."

Ngữ Cầm không dám trì hoãn, mở ra giới môn tìm đại phụ đi tới.

Mấy phút sau, tiểu loli lại đây rồi.

"Sư tôn. . ."

Nàng chạy đến trước mặt đối phương, đô môi nói: "Ngài như thu nha đầu này làm đồ đệ, nàng chẳng phải thành sư muội của ta? Bối phận liền rối loạn. . ."

Lam Như Tâm chậm rãi nói: "Mấy người các người không đều có đệ tử sao?"

Tiểu loli không thuận theo nói: "Hậu cung luận pháp không giống nhau. . ."

"Hậu cung. . ."

Lam Như Tâm khẽ nói, mặt cười hướng Ngữ Cầm: "Vị sư thu rồi nàng. . . Không tính loạn bối phận đi. . ."

Cái gì?

Ngữ nữ nhân vừa sợ ở lại: sững sờ.

Tiểu loli càng sâu, nàng kinh hô: "Không được, nàng là Tử muội dưới trướng thiên thị."

Lam Như Tâm tiểu mặt trầm xuống: "Điều này cũng không được, vậy cũng không được. Sư Phi Yên, ta đến cùng có phải là người sư tôn?"

"Sư tôn, ngài. . ."

"Hảo rồi!"

Lam Như Tâm tay ngọc vung lên: "Người cùng Vân Tiên nói một chút, cái này Ngữ Cầm, sau đó theo ta."

Kỳ thực, nàng sớm đã có ý định này.

Lam Như Tâm tuy nói đối với Đình Tú Đình nổi lên hứng thú, nhưng mục tiêu cuối cùng là Ngữ Cầm.

Tiểu loli phần nộ đứng dậy, nhìn ngữ thiên thị một chút.

Ngữ Cầm mỉm môi cặp môi thom, hướng đại phụ vị vể lắc đầu.

Trong lòng nàng đương nhiên tất cả không muốn, Vân Tiên đối với chính mình vô cùng tốt, người lại rất hiền hoà, một điểm chính cung cái giá đều không có.

Trái lại Lam sư, làm người bá đạo không nói, còn có chút hi nộ vô thường.

Ngữ mỹ nhân tất nhiên là nghiêng về người trước.

Tiểu loli trong bóng tối gật đầu, xoay người về đến thể tục.

Nàng chỉ là làm cái dáng vẻ, còn là đem tứ cung gọi vào lầu ba, nói ra tất cả.

"Cái gì?"

Vân Tiên nhất thời gấp hồng rỗi: "Đại tỷ, ngươi có thể tuyệt đối đừng đáp ứng Lam sư."

Đề cho mình đem Ngữ Cầm chấp tay đưa ra?

Đùa gì thế?

Ngữ thiên thị là chính mình ở phía sau cung trong. . . Chỗ dựa lớn nhất a.

"Ta biết, ngươi yên tâm. . ."

Tiểu loli vẫy vẫy tay nhỏ, về đến tông môn phòng nhỏ.

Lam Như Tâm nhìn về phía ái đồ: "Thế nào?"

Chính đang chăm sóc ái đồ Ngữ Cầm thân thể căng thẳng, về quá mệt cười.

"Sư tôn. . ."

Tiểu loli đi tới gần, sâu xa nói: "Tứ muội không đồng ý."

Ngữ Cầm nghe xong, trong bóng tối thở phào nhẹ nhõm.

"Không đồng ý?"

Lam Như Tâm đôi mi thanh tú vừa nhú: "Tại sao?"

Tiểu loli kiên trì giải thích.

Lam Như Tâm nghe được một nửa, khoát tay nói: "Ngươi gọi Vân Tiên lại đây, Bản đế tự mình cùng nàng nói. . ."

Tiểu loli biết rõ đối phương tính nết, không dám đi làm trái, chỉ lại phải về đến biệt thự.

Ai nghĩ, nhưng mang đến hai cung.

Nếu nói là ai có thể ảnh hưởng đến Lam Như Tâm, ngoại trừ Sư Phi Yên, không phải một thế bạch y không còn gì khác.

Ai nghĩ, đối phương là quyết tâm muốn thu Ngữ Cầm, ai cũng không nghe.

. . .

Vương mẫu người có thể coi là nghe rõ ràng .

Hắn nhìn về phía đối phương, tức giận nói: "Ngươi lại không phải lão bà ta, mà thêm cái gì loạn a?"

Câu nói này đặc biệt lợi hại.

Lam Như Tâm mặt cười đằng một tý đỏ, đột nhiên đứng dậy, vừa xấu hổ vừa tức giận nói: "Ngươi. . . Ngươi nói những gì đó?"

Tiểu loli cũng kinh ngạc: "Lão công. . ."

"Ngươi đừng nói trước."

Vương Dật hai tay căng thẳng, lần thứ hai nhìn về phía Lam Như Tâm: "Ngươi đến Trung Nguyên, ta phụ trách cho ngươi dưỡng lão. Như đối với thể tục không hài lòng, Tu Chân giới cũng có một chỗ của ta. Nhưng có một chút, đừng đánh nữ nhân ta chủ ý, bằng không từ đâu qua lại đi đâu. . ."

"Hô. . . Hô. . ."

Lam Như Tâm khí hồng rỗi, hô hấp đặc biệt gấp gáp, nàng khẽ kêu nói: "Ta có như vậy lão sao?"

"Hảo , ta không thời gian chơi với ngươi sai."

Vương mẫu người khoát tay áo một cái, nhìn về phía đại phụ: "Lão bà, ta cùng Cầm nhi đi tông môn một chuyến. . ."

Tiểu loli trộm đạo nhìn sư tôn một chút, thấp giọng nói: "Được. . ."

Vương Dật thom đối phương một tý, nhân thể đứng dậy.

Ngữ mỹ nhân hơi làm do dự, nhìn về phía hai cung: "Từ Nguyệt tỷ tỷ, Tú Đình nàng. . ."

Từ Nguyệt mỉm cười cười khẽ: "Yên tâm đi thôi, có chúng ta đây."

Ngữ Cầm gật gù, đi tới Vương Dật trước mặt, người sau trực tiếp kéo đối phương, xuất phòng nhỏ.

Đi tới trong viện sau, ngữ mỹ nhân hăm mặt cười, thấp giọng nói: "Vương Dật, ngươi. . . Buông ra ta được chứ?"

Nơi này là tông môn, như bị người khác nhìn thấy , ảnh hưởng thật không tốt.

Vương mẫu người thực không nỡ lòng bỏ buông ra, ngọc thủ của đối phương lại hoạt lại nộn, nắm lấy đi thịt thịt, phi thường thoải mái, là một loại lớn lao hưởng thụ.

Hắn con mắt hơi chuyển động, cười xấu xa nói: "Buông ra cũng được, bất quá, sư thúc có phải là cũng biểu thị một tý?"

Kẻ này sau khi nói xong, đem gương mặt tuần tú hướng bên đối phương.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 643: Người thoả mãn ?

Ngữ mỹ nhân ngẩn ngơ, lập tức, trần ngập ý nhị mặt cười một trận nóng lên. . .

Nàng e thẹn đáng vẻ, đương thật mê người cực kỳ.

Vương mẫu lòng người trong một trận ngứa.

Ngữ Cầm là thuộc về này loại đầu tiên nhìn, liền năng lực đốt khác phái nguyên thủy dục vọng nữ tử, mà lại càng xem càng có mùi vị, nhượng người không cách nào tự kiềm chế.

Linh Quang Tử vì được nàng, cùng bà lão ra tay đánh nhau, lại càng không tiếc đắc tội toàn bộ Tiêu Dao tông, theo mị lực có thể thấy được chút ít.

Ngữ mỹ nhân căn toả sáng cặp môi thom, nhìn chung quanh một chút, thấy tương đối an toàn, liền nhắm lại hai con mắt, dương thủ thom đã qua.

Đột nhiên, Vương mẫu người bỗng nhiên quay đầu, hai người môi nhất thời đụng vào nhau.

"U?"

Kẻ này nhất thời kêu quái dị, lui về phía sau nửa bước, tay phải nâng lên môi, một mặt 'Kính ngạc' nói: "Sư thúc, ngươi đến thật sự?"

Này biến số quá kinh người .

Ngữ mỹ nhân nhất thời vừa thẹn vừa sợ, trong lòng liên tiếp, càng thêm mê người .

"Ngươi hoại tử . . ."

Nàng tức giận rút về tay ngọc, mộ nhiên xoay người, triều tông môn bước đi.

Vương mỗ người gãi đầu một cái, cũng có chút lúng túng.

Hết cách rồi, đối phương mị lực thật là kinh người, hấn lại rất bình thường, vì lẽ đó. . .

Giữa hư không, dấy lên một luồng vô hình ám muội, dâng tâm hồn người.

Vương Dật lấy yểm lũng túng, xoay người, phóng tầm mắt vô tận mênh mông.

"Hả?"

Hắn bỗng nhiên sững sờ, chỉ phía trước: "Sur thúc, đó là cái gì?"

Nguyên lai, phía trước mấy dặm, chìm nổi một cái to lớn cự vật.

Nó thông thể ngăm đen, hình như thuyền cứu nạn, phía dưới rớt có vô số xiềng xích, mỗi một cái đều có độ lớn bằng vại nước.

Ngữ Mỹ Nhân đem hỗn loạn tâm thần thu phục, bao hàm giận dữ bạch đối phương một chút, nghiêng đi mặt cười.

"Đó là Viêm Vô tông 'Thiên Vũ Các' . . ."

Nàng nhẹ giọng nói.

"Viêm Vô tông. . ."

Vương Dật sờ sờ cằm.

Hắn đối với cái này tông môn ấn tượng rất bình thường, tiếp tục hỏi: "Bọn hắn vì sao ly tông môn gần như thế?"

Ngữ Cẩm giải thích: "Hàn Thiên Phong làm người cẩn thận, hấn cho rằng như vậy hội an toàn hơn."

"Hắn cũng rất khôn khéo."

Vương Dật cười cợt: "Xem điệu bộ này, Viêm Vô tông tu sĩ tất cả đều đến rồi. . ."

Ngữ Cẩm nhẹ nhàng gạt đầu: "Tổng cộng hơn bốn trăm người."

"Thật không ít đây. . ."

Vương Dật cười nói: "Chỉ riêng này một gia, liền năng lực thu trên không ít linh thạch."

Ngữ Cẩm nhìn đối phương một chút, thấp giọng nói: "Viêm Vô tông. . . Là miễn phí trụ. . ."

"Hả? ? ?"

Vương Mỹ Nhân nhất thời sững sờ, đột nhiên nhìn về phía đối phương, ngữ nhân trùng trùng: "Miễn phí?"

Ngữ Mỹ Nhân mím môi toả sáng cặp môi thơm, lần thứ hai gạt đầu.

Khe năm! ! !

Vương Mỹ Nhân nhất thời vừa giận vừa sợ.

Hơn bốn trăm người, một ngày liền thiếu bốn trăm nhiều nơi linh thạch trung phẩm, này cũng bao nhiêu ngày?

Ngược lại không là hắn có nhiều tham tài, là thật sự đối với Viêm Vô tông không ấn tượng tốt.

Vương Dật cau mày nói: "Tại sao?"

Ngữ Cẩm cúi đầu nói: "Lưỡng tông quan hệ không ít, trước, Hàn Thiên Phong tự mình đến nhà, kêu khổ trong tay như thế nào túng quẫn. Tông chủ nhớ tới cự tình, liền. . ."

"Đùa gì thế?"

Vương Dật giận dữ, dưới chân nhân thể một điểm.

'Hô '

Mây mù gánh chịu hai người, hướng to lớn cự vật bay đi.

Ngữ Cẩm nhất thời cả kinh, hoảng hốt vội nói: "Vương Dật, ngươi làm cái gì?"

"Đương nhiên đi thu tiền thuê nhà."

Vương Dật cắn răng nói: "Vũ Vương phí đi lão đại kính, mới đưa nơi này biến thành Tịnh thổ, bọn hần dĩ nhiên không giao thuê? Nào có đạo lý này?"

"Không được!"

Ngữ Cầm cuồng quát nâng lên đôi phương cánh tay: "Việc này Tông chủ tự mình thụ ý, ngươi làm như vậy, trí hần bộ mặt ở còn đâu?"

Kỳ thực chuyện này, nàng cũng cảm giác nợ thỏa, làm sao chính mình quyền lợi có hạn, không cách nào tả hữu tông môn quyết đoán.

Vương Dật nghe xong, chậm rãi hạ xuống tốc độ.

Đối phương nói không sai, Lý Đăng Vân chờ chính mình không tệ, thực không thể đập hần bả.

Có thể 'Viêm Vô tông' thực hơi quá rồi, nào có như thế làm ra?

Một phen sau khi tự định giá, Vương Dật trong lòng có định số.

Hần đương nhiên sẽ không như thế quên đi, cũng nghĩ đến một cái chủ ý tuyệt diệu, bất quá hiện tại không tốt thực thi.

Ngữ Cầm thấy mây mù dừng lại, phương tâm không khỏi buông lỏng, nhẹ nhàng thu hồi tay ngọc.

"Hắc. . ."

Vương mỗ người bỗng nhiên nở nụ cười: "Sur thúc, ngươi. . ."

Ngữ mỹ nhân cuồng quát lui về phía sau nửa bước, mặt đỏ sẫm giọng: "Vương Dật, ngươi còn như vậy, ta tức rồi."

"Nơi này không phải không ai sao?"

Vương Dật gãi đầu một cái, sau đó nói: "Tiên Nhi làm Lam Như Tâm tuyên địa phương ở đâu?"

Ngữ Cầm mím mím môi: "Ta dẫn ngươi đi, có thể chúng ta sự tình nói rõ trước, không cho lại xằng bậy. . ."

Vương mỗ lòng người lý cái này gọi là một cái ngựa, nhưng hắn biết đối phương tính tình trịnh liệ, chỉ được cười khổ nói: "Xin nghe sư thúc giáo huấn. . ."

"Phốc!"

Ngữ mỹ nhân cảm giác thú vị, không nhịn được yêu kiều, nhìn chung quanh dưới, mặt cười nhân thể giương lên, chủ động đưa lên môi thơm.

Vương mỗ người sững sờ, còn không lấy lại tinh thần đến, đối phương liền mộ nhiên xoay người, tu tiếng nói: "Ngươi thỏa mãn?"

Vương Dật ngậy ngốc gật đầu, trong lòng cũng tạo nên từng mảnh từng mảnh gọn sóng.

Chốc lát sau, mây mù gánh chịu hai người hướng bắc phương bước đi.

Vương Dật bên hành bên hỏi: "Tổng cộng có bao nhiêu tông môn nhập trú?"

"A. . ."

Ngữ Cầm trầm ngâm chốc lát, nói: "Hết hạn hôm qua, tổng cộng có 107 gia."

"Nhiều như vậy?"

Vương Dật nhất thời cả kinh, sau đó đại hi.

Xem ra lần này thật sự phát tài.

"Ừm. . ."

Ngữ Cầm liêu dưới cái trán sợi tóc: "Còn lại tám châu cũng có tông môn đến, chúng ta tính toán, số lượng chỉ ít còn có thể phiên một phen, vì lẽ đó phân cho bọn họ lãnh địa, làm ba mươi dặm một cự."

Vương Dật nghe xong, nắm lấy đối phương tay ngọc, ôn nhu nói: "Sur thúc, ngươi cực khổ rồi."

Ngữ Cầm không có đi tránh thoát, mà là bấu môi cặp môi thơm, lộ làm ra một bộ tiểu nữ sinh kiều thái.

Khoảng thời gian này, thật sự rất khổ.

Sau 20 phút, bọn hắn đi tới một mảnh non xanh nước biếc nơi.

Ngữ Cầm nhẹ giọng mở miệng: "Phía trước chính là. . . Hả?"

Nàng còn chưa nói xong, đôi mi thanh tú bỗng nhiên vừa nhú.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 644: Vương đội trưởng

Liên miên thanh sơn bên dưới, Tú Thủy độc trong, Thanh Nhân khắp nơi, mùi hoa vui mừng.

Nơi này tràn ngập linh khí, xác thực làm một nơi diệu mà.

Nhưng là ở trên thảm cỏ thơm, đỉnh có một chiếc to lớn chiến xa bằng đồng thau, nhìn qua phi thường bất ngờ.

Chiến xa chính nam trạm có hơn trăm người, bọn hắn quay về chung quanh chỉ chỉ chỗ chỗ, thảo luận có phương.

Mà phía đông 100 mét, vì diệu mà vị trí tốt nhất, này lý đồng dạng có hơn trăm người, nhưng từng người bận rộn, dựng phác họa trong.

Một con số bách mét vuông kiến trúc tầng dưới chót, đã đáp tốt.

Mấy dặm ngoại hư không.

Vương Dật dừng lại mây mù, cau mày nói: "Xác định là nơi này?"

Ngữ Cầm cắn cặp môi thơm: "Chắc chắn sẽ không sai."

Vương Dật sầm mặt lại.

Ngữ Cầm nói rõ ràng rõ ràng, tông môn trong lúc đó cách xa nhau ba mươi dặm, không thể tùy ý phân chia.

Những người này rõ ràng là tự ý đưa đến nơi này.

"Bọn hắn. . . Hảo không tuân quy củ. . ."

Ngữ Cầm cũng nghĩ đến điểm ấy, nũng nịu hơi bị lạnh.

Vương Dật trầm mặc chốc lát, thôi thúc mây mù, hướng cổ đình bước đi.

"Vương Dật. . ."

Ngữ Cầm nhẹ giọng mở miệng: "Đây là chức trách của ta, người một lúc không nên mở miệng."

Vương Dật nghe xong không nói.

Một lát sau, bọn hắn đi tới chiến xa phía trên, chậm rãi hạ xuống.

Phía dưới tu sĩ đều đã phát hiện, đỉnh chỉ nghị luận, nghị chân quan sát.

Hai người sau khi hạ xuống, Vương Dật thu đi mây mù, trạm sau lưng Ngữ Cầm, không có động tĩnh.

Cùng lúc đó, mấy vị tu sĩ đi lên phía trước. Tuổi bọn họ bất nhất, mâu trong thần uy nội liễm, rõ ràng là Nguyên Anh cảnh lão quái.

Dẫn đầu một ông già ôm quyền cười: "Xin chào đạo hữu. . ."

Ngữ Cầm ăn mặc Tiêu Dao tông Trưởng lão quần áo, bọn hắn tất nhiên là một chút nhận ra.

Vốn là, song phương cảnh giới không giống nhau, ông lão không cần như vậy xưng hô đối phương.

Có thể hiện tại ăn nhờ ở đậu, toàn bộ cửu châu tông môn cũng đều chạy tới nơi này, bọn hắn không thể không coi trọng.

Ngữ Mỹ Nhân nhẹ phúc đáp lễ, nói: "Tiền bối, nơi này, bản tông vẫn chưa phân ra đi, ngài đây là. . ."

"Ha ha. . ."

Ông lão cười nói: "Đạo hữu có chỗ không biết, hôm nay buổi trưa, bản tông liền nộp lên trên linh thạch, quý tông đem bảy mươi dặm ngoại gò núi bốn địa cho chúng ta. Có thể này lý hoàn cảnh thực sự không được, kém xa nơi này đất thiêng này sinh hiền tài. . ."

"Thì ra là như vậy!"

Ngữ Cầm khẽ nói, sau đó nói: "Nhược tiền bối đối với an bài chỗ không hài lòng lắm, có thể đi bản tông xin đổi. . ."

"Không cần như vậy phiền phức."

Ông lão cười nói: "Lão phu thấy nơi này rất tốt, vì lẽ đó. . ."

Hắn nói tới chỗ này, tay phải bình thác hư không

Phía sau Nguyên Anh hiểu ý, móc ra một cái túi càn khôn, thả đi tới.

Ông lão nhân thể đưa về đằng trước: "Kính xin đạo hữu tạo thuận lợi."

Ngữ Cầm nhất thời lui về phía sau một bước, đôi mi thanh tú hơi nhíu lên: "Tiền bối, ngài đây là ý gì?"

Ông lão mỉm cười, bên cạnh một vị Nguyên Anh cường giả tắc quát lên: "Một mình ngươi Tiêu Tiểu Kim Đan, từ đâu tới này có nhiều vấn đề?"

"Nguyên Lăng. . ."

Ông lão hơi gò má, ra hiệu đối phương câm miệng, lần thứ hai nhìn về phía Ngữ Cầm, chậm rãi nói: "Đạo hữu, 'Điểm thương tông' ở 'Uỷ châu', làm trên lục phẩm. Lão phu cho đồ vật, ngươi tốt nhất mau chóng nhận lấy. . ."

Ý của hắn càng rõ ràng: Chúng ta gốc gác, không phải ngươi có thể lay động.

Ngữ Mỹ Nhân nắm lên phần quyền, tràn ngập ý nhị mặt cười cũng hơi trắng bệch.

Đối phương xuất nói như thử bất tổn, rõ ràng đang bắt nạt người.

'Hô '

Đột nhiên, một bàn tay lớn đến từ trên trời, trực tiếp nắm túi càn khôn.

"Sư thúc, nhân gia cho ta đồ vật, làm gì không nên?"

Vương Mỹ Người đi tới gần, bắn khoăn điểm cái túi trong tay, rung đùi đắc ý nói: "Chỉ có ngân ấy? Thiếu xa phá sách phí. Cho ăn, lại cho điểm. . ."

Hắn nhân thể nhìn về phía ông lão.

Này biến số phi thường kinh người, mọi người đồn dập sững sờ.

Ngữ Mỹ Nhân nhìn về phía 'Tiểu người yêu', hơi giương ra toả sáng cặp môi thom, nhưng không hề nói gì xuất đến.

Nàng kinh ngạc đến ngây người.

"Không cho?"

Vương Dật thấy đối phương sững sờ, liền đem túi càn khôn thu hồi, nói: "Quên đi, ngày hôm nay ta đệ nhất thiên 'Đi làm', cho các ngươi đánh 'Lường chết' . . ."

Hắn nhân thể xoay người, hướng xa xa kiến trúc tầng dưới chót lớn tiếng nói: "Các ngươi đều nghe rõ, ta là Tiêu Dao tông 'Thành quân đại đội' Vương đội trưởng, phía trước thuộc về trái pháp luật kiến trúc, nhất định phải phá sách. Bản đội mấy ba lần, những người không có liên quan mau chóng rút đi, nếu là bị thương, khái không chịu trách nhiệm. . ."

Âm thanh liên miên xa xưa, ở hư không vang vọng không dứt.

Kiến trúc tầng dưới chót tu sĩ dồn dập sững sờ, gần như cùng lúc đó thu tay lại, nhìn về phía nơi này.

Cái tên này là ai?

Thành quân đại đội? Phá sách?

Này đều cái gì quý?

Chiến xa bên này, chúng cường giả cũng rất mờ mịt.

Bọn hắn không đi qua thể tục, tất nhiên là nghe được rơi vào trong sương mù.

"Tiểu tử này ở làm cái gì?"

Trong đó một vị Nguyên Anh nhú chặt lông mày, liền muốn tiến lên.

Ông lão giơ tay ngăn cản, trầm giọng nói: "Trước tiên đừng vọng động, các người xem tiểu tử này bản nguyên."

Chúng Nguyên Anh nghe xong, tế nhìn thật kỹ.

"Này cốt lĩnh. . ."

Mọi người thấy rõ sau, nhất thời cả kinh.

Ông lão nghiêm nghị gật đầu: "Mười sáu tuổi Kim Đan, lão phu hay vẫn là lần thứ nhất gặp phải. Tiểu tử này, tuyệt không đơn giản. . ."

Cùng lúc đó.

Vương Dật bí mật truyền âm: "Cảm nhi, người ở đây ta tay chân bị gò bó, về tông môn đi. . ."

"Vương Dật, người đừng. . ."

Ngữ ý nhân nhất thời tỉnh táo, không khỏi kinh sợ.

"Bảo bối nghe lời. . ."

Vương Dật hướng nàng cười cợt, bước một bước về phía trước, hàm phải vì vì một cổ.

'Xi '

Trong phút chốc, hắn tai phải trong động kinh hiện một vật.

"Hả?"

Những cái kia Nguyên Anh cường giả chính quan sát đối phương, thấy sau không chỉ có sững sờ.

Này món đồ gì?

Vương Dật giơ lên tay phải, nắm lấy Kim Cô bổng một mặt, đồng thời hét lớn: "Một. . ."

'Hồng '

Trong phút chốc, một luồng cương phong bốc lên, bao phủ bát hoang.

Hắn cánh tay phải thuận thế hướng ra phía ngoài bình đánh: "Hai. . ."

'Vù '

Hư không nổi lên từng mảnh từng mảnh gợn sóng, một cái hắc kim trường côn bị chạm rai rút ra.

Cái gì?

Hết thấy người sắc mặt đột nhiên biến hoá.

Bọn hắn hay vẫn là lần thứ nhất nhìn thấy, trong tai có thể rút ra Noble Phantasms, hay vẫn là cây côn.

Giời ạ!

Cái tên này nhĩ động cũng quá nghịch thiên , lẽ nào bên trong thả có túi càn khôn?

"Tam!"

'Xi'

Kim Cô bồng hoàn toàn hiện ra, bình triển hư không.

Vương Dật mặt hướng kiến trúc phương hướng, khòe miệng một nhếch: "Ba tiếng đã qua, nếu là thương tổn được , cũng đừng trách ta. . ."

Đột nhiên, trong mắt hấn tia điện lấp lóe, vung cánh tay rộng to: "Kim Cô bồng, cho ta đại. . ."

'Hò hét. . .'

Vô tận hắc mang đột nhiên nổi lên, Kim Cô bồng một đầu khác, trong nháy mắt hóa thành kinh thiên cự trụ, quét ngang Thiên Địa Thương Mang.

Thần uy trùng thiên.

Kiến trúc tầng dưới chót nơi, đại thể là Luyện Khí Tu Sĩ, cũng có Trúc Cơ đệ tử, còn có năm tên Kim Đan cường giả.

Bọn hấn bồng nhiên nhìn thấy cỡ này thiên uy, nhất thời choáng váng.

Chờ một mạch cương phong lâm thể, ngũ kim đan nhất thời phản ứng lại, dồn dập hét lớn một tiếng, xông lên phía trước, đón đánh bất thể phong vân.

Trong nháy mắt tiếp theo.

'Oành oành oành. . .'

'Ầm ầm. . .'

"Phốc. . ."

Năm người căn bản không chống đỡ được, đồng thời thổ máu bắn tung toé, mà trời nắng cự trụ, bắt đầu nghiền ép vừa dựng lên kiến trúc tầng dưới chót.

Vương Dật hãm lại tốc độ, dành cho đối phương phản ứng thời gian.

Hấn không muốn tùy ý giết chóc.

"A?"

"Không được!"

"Chạy mau. . ."

Trong kiến trúc đệ tử lần lượt kinh sợ, dồn dập thoát đi mở ra.

"Vô liên sĩ! Cho lão phu dừng tay. . ."

Đột nhiên, quát to một tiếng từ phía sau bay lên, như sấm sét giữa trời quang.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 645: Trong truyền thuyết Ta yêu lão bà

'Điểm thương tông' Nguyên Anh lão quái ra tay rồi.

Vương Dật bỗng nhiên xoay người, đã thấy một người đàn ông trung niên giờ lên đại thủ, hư không bình an.

'Hồng '

Trong nháy mắt, một con to lớn chường ấn đột nhiên xuất hiện.

Vương Dật tả duỗi tay một cái, đem ngũ mỹ nhân ôm vào lòng, cổ hướng về sau giường lên: "To lớn hơn nữa. . ."

'Xi '

Kim Cô bổng một đầu khác đột nhiên dài hơn, phong đầu nhanh chóng biến hoá thô lớn lên.

Trong nháy mắt tiếp theo.

'Ầm ầm '

To lớn nổ vang đột nhiên bay lên, vô cùng cương phong đầy trời phun ra nuốt vào, bao phủ mệnh môn.

Nguồn sức mạnh này phi thường kinh người, Vương Dật thông thể chấn động mạnh, trực tiếp bị trùng ly lùi về sau.

Kim Cô bổng nhân thể kéo dài, đỉnh vẫn như cũ chống đỡ bắt tay ấn, không có chia lìa.

"A. . ."

Vương Dật lui ba mươi mét vừa mới thẳng bằng, thông thể run rẩy không ngừng, hần cắn răng nói: "Còn rất cho sức lực. . ."

Vương Dật tuy rằng Kết Đan, lại có Kim Cô bổng ở tay, nhưng đối phương là Nguyên Anh hậu kỳ cường giả, so với Hồng Linh những cái kia 'Hóa Thần' thiên kiều phái mạnh hơn một ít, vì lẽ đó gì cảm vất vả.

"Ngươi. . . Ngươi làm sao động thủ?"

Ngũ Cẩm dĩ nhiên gấp không được, kinh hô: "Không phải nhượng ngươi dừng. . ."

"Đừng nói chuyện. . ."

Vương mỗ người quát to: "Bọn hần đều bắt nạt ngươi, ta năng lực không ra tay sao?"

Cờ nào âm thanh vang dội a?

Ngũ mỹ nhân nhất thời bị dọa run run một cái, sau đó nhìn chăm chú đối phương tuấn dật khuôn mặt, phương tâm tạo nên từng mảnh từng mảnh gọn sòng.

Loại này bị che chở cảm giác, thật sự rất tốt.

Nàng nâng lên đối phương lồng ngực, cắn môi gât đầu, tu tiếng nói: "Ngươi. . . Ngươi hội bị thương. . ."

Đối phương vĩ lực như ào ào sóng lớn, chất phác không dừng, Vương mỗ người vô tâm hần cổ, cũng không để ý trong lòng mỹ nhân sân tiếng lời nói nhỏ nhẹ.

Cùng lúc đó, chiến xa này phương tu sĩ không bắt đại kinh.

Thiên, lại. . . Chặn lại rồi?

Còn có, đây là cái gì Noble Phantasms? Dĩ nhiên có thể biến hình?

"Là hần?"

Đột nhiên, một cái Trúc Cơ chín tầng đệ tử sắc mặt đột nhiên biến hoá.

"Tùng sư huynh, ngươi biết hần?"

Một cái khác đệ tử nghiêng đi đầu.

Tùng sư huynh trầm giọng nói: "Vừa mở bắt đầu ta liền thấy người này nhìn quen mắt. Trước ta cùng 'Thánh nữ liên minh' đồng hành, đường trên gặp phải yêu thú đột kích. Nguy nan bên trong, xuất hiện một người mặc đồng giáp hồng phong gia hòa. Cái kia người, chính là hần. . ."

"Cái gì?"

Đệ tử sợ hãi nói: "Hắn chính là. . . Cái thứ ở trong truyền thuyết 'Ta yêu lão bà' ?"

Vương Dật nhất không muốn nhìn thấy sự tình, hay vẫn là phát sinh .

Hắn đi những ngày gần đây, 'Ta yêu lão bà' như dòng máu trong bệnh độc giống như vậy, bao phủ toàn bộ cửu châu.

Từng sư huynh trọng trọng gật đầu, hướng phía trước rống to: "Sư thúc tổ, người này chính là 'Ta yêu lão bà' !"

Âm thanh đặc biệt lớn.

Cái gì?

Hết thầy tu sĩ lần thứ hai thay đổi sắc mặt.

Điểm thương Tông chủ nhìn về phía Vương Dật, nét mặt già nua một mảnh kinh hãi: "Nguyên lai. . . Là hắn?"

Cùng lúc đó.

Khe nham! !

Vương mỗ người điên , ngấp trời.

Hắn vạn vạn không ngờ tới hội có quy tắc này biến số.

Kẻ này tâm cảnh nhất thời chịu ảnh hưởng, cánh tay phải hướng vào phía trong uốn cong, hảo huyền không bảo vệ.

"Đáng ghét!"

Vương Dật hét lớn một tiếng, cánh tay phải bỗng nhiên đánh thẳng, sau đó buông ra tay trái, dùng nhu kinh đẩy ra Ngừ Cầm: "Ngươi mau trở về."

Ngừ mỹ nhân há có thể rời đi? Mộ nhiên nghiêng người, nhìn về phía ra tay Nguyên Anh: "Bản thân đại biểu Tiêu Dao tông, xin tiên bối thu tay lại."

Nàng lời nói này nói rất nặng, có thể tình huống bức người, tông môn cũng sẽ không tới truy cứu.

Dù sao, sự tình liên lụy đến Vương Dật.

Ai nghĩ, ra tay Nguyên Anh lão quái cũng không có ý dừng lại.

Nguyên nhân rất đơn giản, tiểu tử này chỉ có tu vi Kim Đan, nhưng chặn lại rồi dấu tay của chính mình, để cho còn gì là mặt mũi?

Vương Dật thấy bảo bối sư thúc còn không đi, nhất thời cuống lên, trực tiếp nhả xuống mấy cọng tóc, niệm chuyển càn khôn, nhân thể thổi một hơi.

'Oành oành oành. . .'

Trong phút chốc, năm bóng người đột nhiên xuất hiện.

Bọn hắn cùng Vương Dật giống nhau như đúc, tu vi nhưng chỉ ở Trúc Cơ hai tầng.

Này biến số càng thêm kinh người, mọi người lần thứ hai sửng sốt .

Đây là. . . Cái gì quý?

Vương Dật hướng phân thân rống to: "Mau dẫn nàng đi. . ."

Ai nghĩ, biến số đều sẽ có, tối nay đặc biệt nhiều.

Năm cụ phân thân sâu sắc nhìn chăm chú ngừ mỹ nhân, nhất thời càng là ngây dại.

Trái lại người sau, nhìn thêm ra năm cái 'Vương Dật', trực tiếp hoá đá .

Chuyện này. . . Chuyện này. . .

"A!"

Đột nhiên, phân thân một đại tiếng kêu quái dị, trong nháy mắt vọt tới Ngừ Cầm trước mặt, cùng nàng kích động nắm tay: "Ngài thật đẹp. . ."

Ngữ mỹ nhân cặp môi thom há hốc liên hồi, nhưng cái gì cũng không nói ra được.

'Hô '

Bóng người lay động, phân thân hai vọt tới, 'Oành' phá tan phân thân một, cười ha ha nắm lấy Ngữ Cầm tay: "Chào ngài. . ."

"Đáng ghét!"

Bị phá tan phân thân một trận nổi giận, chửi bới không thôi.

"Sách, chậm một bước."

"Giáo hoạt gia hòa. . ."

"Đi ra, nên ta ."

Khá lắm, mặt khác ba bộ phân thân cũng lại đây rồi, bọn hấn đem Ngữ Cầm bao quanh vây nhốt, tranh nhau chen lấn nắm tay.

Ngữ mỹ nhân nhất thời hoảng rồi, nghiêng đi mặt cười nhìn về phía bản tôn.

Vào giờ phút này, Vương mẫu người tóc đều khí bạo nỏ, mâu trong đấy lên Tam Muội Chân Hóa.

"Mau mau dẫn nàng đi!"

Hấn rồng to ở thiên.

Năm cụ phân thân nhất thời run lên, không còn dám trì hoãn, dồn dập nắm lấy đối phương cánh tay, từ trước đến giờ thì phương hướng chạy đi.

Mới vừa đi ra hai mươi mét, Ngữ Cầm nhất thời thức tỉnh, duyên dáng gọi to nói: "Các người. . . Nhanh buông ra ta. . ."

Phân thân căn bản không có thời gian để ý, tiếp tục tiến lên.

Cùng lúc đó.

Vương Dật thấy bảo bối sư thúc đi xa, nhếch miệng lên, cánh tay phải nhân thể chấn động.

'Oành '

Đồng thau bao cổ tay đột nhiên nổ tung, hóa thành vạn ngàn đồng khí, lừng lờ bay ở bên trong đất trời.

Cái tên này vừa không có ý thu tay, vậy chỉ có đánh đau sắp rồi.

Đồng chứng khí hư không tự tổ, kết thành vô số vảy, dẫn hướng về bản tôn.

'Bùm bùm '

Liên tiếp vang lên giòn giã qua đi, đồng giáp hồng phong, tái hiện hậu thế.

Từ Tượng Thiên Phương, phong chỉ thương thiên.

Mà này bốn chữ lớn, ở hoàng kỳ đài động hạ, gào thét mệnh mông.

Ta yêu lão bà.

Mọi người con mắt nhất thời trừng lên.

Đương thật. . . Là hấn. . .

. . .

100 mét ngoại, Ngữ Cầm rút cục hoàn toàn tỉnh táo, thân thể yêu kiều chấn động.

'Oành oành. . .'

Năm cụ phân thân nhất thời không chịu nổi, lần lượt nổ tung, quy về nguyên hình.

Ngữ Cầm thấy tiểu người yêu lấy ra Tề Thiên chiến giáp, biết hấn năng lực chống đỡ một chút thời gian, liền thấp giọng nói: "Người mà lại kiên trì một tý, ta đi gọi người."

Nàng biết, bằng thực lực của chính mình, ở những cái kia Nguyên Anh trước mặt căn bản không đáng chú ý.

"Không cần , chúng ta trải qua đến rồi. . ."

Đúng vào lúc này, một đạo dễ nghe kiều âm thăm thẳm bay lên.

Ngữ Cầm ngân nga, hoảng vội vàng xoay người.

Dưới bóng đêm, tiểu loli nắm sư tôn tay ngọc, tiểu đứng ở ba mươi mét ngoài.

"Phi Yên tỷ tỷ. . ."

Ngữ Cầm đại hi, vội vàng đi tới gần: "Vương Dật hân. . ."

"Ngươi cái gốc cô nàng, hoảng cái gì?"

Tiểu loli 'Kê kê' nở nụ cười, người nhẹ nhàng mà lên, nhẹ nhàng néo đối phương mặt trứng, thế nhưng mở ra cặp kia tay nhỏ: "Đến, ôm ôm Bồn cung."

Ngữ Cầm lại là ngân nga, mờ mờ hai tay ra, đem đại phụ ôm vào trong ngực.

"Hi, hảo có co dân đây, không trách lão công yêu thích. . ."

Tiểu loli khai mấy lần đầu sau, yêu kiều không thôi.

Ngữ Cầm mặt cười đằng một tý đỏ, đại e then nói: "Phi Yên tỷ tỷ, ngươi. . ."

"Hảo . . ."

Tiểu loli vẫy vẫy tay ngọc, sau đó nhìn về phía xa xa, hàm tiếu nói: "An tâm xem lão công đánh nhau."

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 646: Đùa gì thế?

"Cái gì?"

Ngữ mỹ nhân kinh ngạc đến ngây người: "Tỷ tỷ, bọn hân. . . Nhưng là Nguyên Anh cường giả. . ."

"Nguyên Anh làm sao?"

Tiểu loli đôi mi thanh tú vừa nhú, có chút bất mãn nói: "Lão công là 'Hỗn Độn' thân thể, bây giờ đã Kết Đan, lại có Đại Thánh chiến giáp thần binh gia trì, ở 'Hồng Linh' liên đối đầu mấy 'Hóa Thần', này giống như là Nguyên Anh tu sĩ. Ngữ thiên thị, Bồn cung luôn luôn thưởng thức ngươi, bây giờ sao liên mắt này phân thần trọng?"

Ngữ mỹ nhân bị đại phụ phê bình, oan ức mím mím cặp môi thom, không còn động tĩnh.

Tiểu loli không tiếp tục để ý, tiếp tục nhìn về phía xa xa.

Lam Như Tâm đứng ở một bên, trộm đạo quan sát Ngữ Cầm thân thể.

Nàng tay ngọc nhẹ nhàng lay động, cũng muốn tự ái đồ như vậy đi sờ một cái, trắc lượng một tý. . .

Cuối cùng, Lam Như Tâm tự tin thân phận, liền từ bỏ, chuyên tâm nhìn về phía chiến xa nơi.

. . .

Tiểu loli cùng Lam Như Tâm vì sao xuất hiện ở đây, nguyên nhân rất đơn giản.

Các nàng là Thần vương, đừng nói trăm dặm cự ly, chính là vạn dặm phương viên, cũng có thể hiểu rõ càn khôn.

...

Cùng lúc đó.

Chiến giáp gia trì dưới, Vương Dật cảm giác tân sinh vĩ lực ở trong người ngang dọc gào thét, không thể thực sự không vui.

"Hắc. . ."

Khóe miệng hần nứt ra, vai phải bỗng nhiên đưa tới.

Ra tay Nguyên Anh biết vậy nên hắc côn thần uy gấp mấy lần dâng lên, phải không thể địch.

'Oành'

Dấu tay không chịu nổi, trực tiếp nổ tung.

"A. . ."

Này Nguyên Anh sắc mặt đột nhiên biến hoá, 'Thịch thịch' liên lùi lại mấy bước, vừa mới định ổn.

Toàn bộ đất trống, rơi vào vắng lặng một cách chết chóc.

'Điềm thương tông' tu sĩ tương thứ không nói gì, trên mặt kính hải tia không che giấu chút nào.

Dĩ nhiên. . . Chặn trở về?

Thiên, sự thúc tổ nhưng là Nguyên Anh tăng bảy cường giả a.

'Hô'

Wang Dật chưa đi tiến công, mà là đem Kim Cô bổng thu hồi bình thường đại tiểu, kháng ở trên vai, xem hướng về phía trước, cười gằn nói: "Nơi này. .
. Làm Tiểu Dao tông, ai quan tâm các ngươi cấp bậc bao nhiêu? Nếu tới đây, là Long muốn cuộn lại, là hổ đến đang nằm, hiểu?"

Ông lão há miệng, nhưng cái gì cũng không nói ra được.

Đối phương khí thế quá thịnh, như bức này anh kiệt, hần hay vẫn là lần thứ nhất gặp phải.

"Thực sự không nghĩ tới, cái này ngũ phẩm tông môn, lại có bức này tuyệt thế kỳ tài. Không trách hội có 'Thượng Cổ tiên tử' xuất hiện. . ."

Đột nhiên, chiến xa đỉnh bay lên một đạo huyền âm.

Nó cũng không lớn, nhưng liên miên xa xưa, vang vọng ở bên trong đất trời.

Wang Dật biến sắc, 'Hô' đem Kim Cô bổng nằm ngang ở bên cạnh người, lớn tiếng nói: "Ai?"

'Đùng đùng'

Chiến xa đỉnh, một cái thanh đồng môn nhân thể mở ra, một đạo Tiểu Tiêu bóng người người nhẹ nhàng mà lên.

Đây là một vị nam tử mặc áo lam, nhìn qua rất trẻ trung, cũng là khoảng chừng hai mươi. Sinh mặt như ngọc, mái tóc đen thuần dài như thác nước, bảo thạch giống như con mắt thâm như U Minh, phảng phất có thể nhìn thấu thế gian tất cả.

Hần chấp hai tay sau lưng lặng không hư đập, một bước một càn khôn, hành ở mọi người phía trên, chậm rãi hạ xuống.

"Tham kiến Thái Thượng trưởng lão. . ."

"Tham kiến sư thúc tổ. . ."

"Tham kiến Lão tổ. . ."

'Điềm thương tông' tu sĩ thấy sau, gấp bện bện khom mình hành lễ.

Nam tử mặc áo lam hạ xuống sau, thon dài tay nhẹ nhàng phát một cái.

'Hô '

Trong hư không, bay lên một luồng nhu hòa dòng nước ấm, đem một đám tu sĩ đỡ thẳng.

Vương Dật sắc mặt lại biến hoá.

Cỡ này thần thông, không phải bình thường Nguyên Anh có thể làm được.

Không, đối phương cho mình cảm giác, lại như cửu châu hội vũ trên. . . Tiên lão.

Đây là một vị 'Thần Khiếu' cảnh cường giả?

Thảo! ! !

Nghĩ tới đây, Vương mỗ người nhất thời không nói gì.

Trang bức tuy là rất sáng khoái, nhưng cũng cần đầy đủ tư bản, này còn không đã ghiên đây, liền dẫn ra một con bà ngoại quái.

Hắn cũng không nhận ra, mình có thể vượt qua hai đại cảnh giới chiến thắng đối phương. Này lại không phải game, có thể mở móc.

Nam tử mặc áo lam thả tay xuống đi, nhìn về phía đối phương, tế quan sát kỹ chốc lát, mỉm cười mở miệng: "Ngươi gọi Vương Dật?"

Vương mỗ người lông mày hơi động: "Ngươi biết ta?"

Nam tử mặc áo lam gật gù: "Bản tông bởi vì một số nguyên nhân, chưa đi tham gia 'Cửu châu hội vũ', nhưng cũng hiểu rõ một ít chuyện. Ngươi không chỉ có thiên phú dị bẩm, càng được thiên đại tạo hóa."

"Hà?"

Vương Dật sững sờ, khá cảm thấy hứng thú nói: "Nói nghe một chút."

Nam tử mặc áo lam nhìn chăm chú đối phương, chậm rãi mở miệng: "Cư tin tức nói, ngươi lên đài lúc giao thủ, đạo lữ bỗng nhiên xuất hiện, nàng là trong truyền thuyết 'Trên Cỗ Thiên Đình' tiên nữ, pháp lực vô biên, có thể trấn áp cao giai hung thú."

Trên Cỗ Thiên Đình?

Vương mỗ người móm móm lỗ tai, thầm nghĩ trong lòng: Cái gì lung ta lung tung? Đó là ta lão bà, cùng Thiên đình có mao quan hệ?

Nam tử mặc áo lam tiếp tục mỉm cười: "Có thể bản tông cho rằng, những tin tức này cũng không là thật. Các loại dấu hiệu cho thấy, Tiêu Dao tông xác thực đến rồi tiên nữ, nhưng không phải ngươi đạo lữ. Ngươi là các nàng đệ tử, được Thượng Cỗ truyền thừa cùng bảo vật, trở thành liên tiếp kim cổ ràng buộc, là cũng không phải?"

Khe nằm! ! !

Vương mỗ người nhất thời chịu phục, chân tâm.

Cái tên này giống nhau lực quá phong phú, không đi tham gia thế tục cường đại nhất nào thực sự đáng tiếc.

"Đương nhiên không phải!"

Vương Dật tức giận nói: "Tin tức là đúng, các nàng là lão bà ta."

"Ha ha. . ."

Nam tử mặc áo lam cười cợt, phi thường tuấn đạt, như gió xuân.

Hắn nhẹ giọng nói: "Những câu nói này lừa gạt lừa gạt hậu bối cũng chính là. Pháp lực vô biên tiên nữ, sao ủy thân ở một cái hậu bối?"

Nguyên lai, này nơi Thần Khiếu cường giả cho rằng, tiên nữ tìm đạo lữ cố sự, là đối phương tán lời đồn, hoặc là tin tức nhiều lần trần trọc, truyền tới trong tai sau, sự thực bị bẻ cong.

Cũng không trách hắn như vậy nghĩ, chưa tận mắt nhìn thấy, vượt nhân vật mạnh mẽ, vượt không dễ dàng tin tưởng.

'Hô '

Vương Dật đem Kim Cô bổng kháng về trên vai, hai tay thủ đoạn đáp ở còn thể hai đầu, không nhanh không chậm nói: "Ta giới thiệu cho ngươi cái địa phương, này lý có thật nhiều tiên phạm luyện cố sự, nói thí dụ như 'Ngưu Lang Chức Nữ', hoặc là Tam Thánh mẫu cùng Lưu. . . Lưu cái gì tới?"

Nam tử mặc áo lam bình tĩnh nói tiếp: "Lư Ngạn Xương, Thượng Cổ trong truyền thuyết thập đại Chiến thần. . ."

"Đúng, chính là Lư Ngạn Xương. . . Há?"

Vương mẫu người mới vừa tự gạt đầu, nhưng bỗng nhiên phản ứng lại: "Thập đại Chiến thần?"

"Bản tôn dù chưa đi qua thế tục, nhưng biết này lý truyền lưu, đại thể bị vặn vẹo. Ngưu Lang đều là thập đại Chiến thần, thân phụ 'Ngự Thủ' chi linh, có thể hiệu lệnh vạn thú. Hai người đều làm tài năng ngất trời, đương nhiên xứng với tiên nữ."

Nam tử mặc áo lam nhìn tuổi trẻ, cũng không biết sống bao nhiêu năm, tất nhiên là biết được rất nhiều Thượng Cổ bí ẩn.

Vương mẫu người choáng váng.

Chuyện này. . . Đây giờ ạ thật sự giả ?

Nam tử mặc áo lam không muốn trì hoãn thời gian, cũng không ý định động thủ, chậm rãi nói: "Chỗ này địa giới thuộc về Tiêu Dao tông, chúng ta ly khai chính là. Bất quá, bản tôn có việc giao phó cho ngươi. . ."

Vương Dật lại không ngốc, tự nhiên rõ ràng ý của đối phương, khoát tay nói: "Không thể, các nàng là lão bà ta."

Muốn gặp Phi Yên các nàng? Đùa gì thế?

Nam tử mặc áo lam tuần mặt trầm xuống, âm thanh hơi bị lạnh: "Bản tôn vẫn lấy lễ để tiếp đón, khai tâm thấy thành. Có thể ngại nhưng liên tiếp nói vậy, đừng tưởng rằng có tiên nữ ở, bản tôn liền không dám động ngươi. . ."

"Hi hi. . ."

Đúng vào lúc này, mấy chục mét ngoại bay lên một đạo dễ nghe yêu kiều, như bách linh, tự chìm hoàng oanh: "Thật biết điều, ngươi động hấn một tý thử xem?"

Mọi người thân thể chấn động, đồng thời nhìn về phía đầu nguồn.

Trái lại nam tử mặc áo lam, tuần dật hai con mắt vượt trùng càng lớn.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 647: Không trách không ai thêm lấy

Ba mươi mét ngoại, tiểu loli xuất hiện.

Nàng công lấy cặp kia tay nhỏ, hư không chìm nổi, chậm rãi tiến lên. Ba ngàn thanh ti nhân thể bay lên, tận diệt trước thế kiếp này.

Ngữ mỹ nhân tắc cẩn thận cùng ở một bên.

Hết thấy mọi người sẽ không chuyển động, chỉ lo ngây ngốc nhìn đối phương tiếp cận.

Trước vấn đề cấp, vượt tu sĩ mạnh mẽ, vượt sẽ bị các tiên nữ khí chất hấp dẫn.

Dưới bóng đêm, đại phụ mặt cười óng ánh phát quang, không nhiễm một hạt bụi. Con ngươi xinh đẹp dường như ánh sao, là làm xinh đẹp nhất tồn tại.

Tiên nữ giáng lâm, thiên hạ vô song.

"Ừng ục. . ."

Nam tử mặc áo lam cổ họng vang vọng, gian nan nuốt nước bọt.

Chính mình bao lâu không thất thố ?

Năm mươi năm? 100 năm?

Hắn đều nhớ không rõ .

Thật sự. . . Hào mỹ.

Chú ý bên dưới, một cung một thị lâm ở phụ cận.

Vương mẫu người nhìn Ngừ Cầm một chút, bất đắc dĩ nói: "Lão bà, ngươi làm sao đến rồi?"

"Khoảng cách gần như thế, Phi Yên tất nhiên là cảm giác được . Lão công, ta vô ý tới quấy rầy, có thể có người hào không tuân quy củ. . ."

Tiểu loli vẫn còn đang chìm nổi, nàng hướng đối phương ngọt ngào nở nụ cười, thế nhưng nhìn về phía nam tử mặc áo lam, tiểu mặt trầm xuống: "Ngươi một giới 'Thần Khiếu', nhưng đến uy hiếp Kim Đan tu sĩ? Bồn cung hiện tại đến rồi, ngươi ra tay đi. . ."

Toàn bộ đất trống, tĩnh đến châm lạc có thể nghe.

Nam tử mặc áo lam há miệng, nhưng cái gì cũng không nói ra được, trong lòng càng là nhắc lên cơn sóng thần.

Vừa nảy tự nhiên sớm đã không xuất hiện, thay vào đó, là vô cùng vô tận kinh hãi.

Hắn đầu tiên nhìn nhìn thấy tiểu loli, liền bị sâu sắc hấp dẫn . Kinh diễm đồng thời, cũng biết tu vi của chính mình, ở trước mặt đối phương căn bản là trò cười.

Đây là một loại đến từ sâu trong linh hồn run rẩy.

Buồn cười chính là, chính mình trước còn muốn cùng các nàng. . .

Nhất là cho nam tử mặc áo lam tan vỡ chính là, trước mắt cái tên này, thực sự là tiên nữ. . . Đạo lữ?

Chuyện này. . . Chuyện này. . .

"Hi. . ."

Tiểu loli cười gần nói: "Làm sao bất động?"

Nam tử mặc áo lam thông thể chấn động, nhất thời tỉnh lại, hoảng vội vàng hành lễ: "Âu. . . Âu Dương Vân Tu gặp Tiên tử. . ."

Tiểu loli hai con mắt nhắm lại, gần từng chữ: "Bồn cung nhượng ngươi. . . Ra tay."

Nam tử mặc áo lam run rẩy không ngừng, cái trán càng là dật xuất mồ hôi thủy.

Bốn phía tu sĩ ngừng thở, không dám thở mạnh một cái.

Cùng lúc đó.

'Oành'

Vương Dật biết đánh không được, liền thu đi tới Tề Thiên chiến giáp, đang chờ mở miệng.

"Chỗ này rất không sai, nha đầu kia hữu tâm."

Đột nhiên, một đạo kiều âm tự trong đám người thăm thăm bay lên.

Tới gần tu sĩ sắc mặt đại biến, cuống quýt lui về phía sau mấy bước, ngơ ngác nhìn lại.

Một cái kỳ ảo Nhược Tiên thiếu nữ xuất hiện ở nơi đó, cảm động đôi mắt đẹp chung quanh lưu chuyển, tế quan sát kỹ tất cả.

'Điểm thương tông' tu sĩ thật sự choáng váng.

Nàng. . . Nàng khi nào xuất hiện?

Nam tử mặc áo lam lạnh run xoay người.

Lại một cái. . . Tiên nữ?

Lam Như Tâm nhìn đối phương một chút, nhẹ giọng nói: "Phi Yên, hộ Vương Dật cùng Ngừ Cầm chu toàn. . ."

Tiểu loli nhất thời hiểu ý, trong lòng bay lên không đành lòng, nhưng không dễ làm người ngoài diện ngăn cản sư tôn, liền giơ lên tay nhỏ, hư không phác họa.

'Hồng '

Nhất thời, một cái năm mét đại tiểu lục hợp kết giới bằng không sinh thành, đem ba người bao ở trong đó.

"Hả?"

Vương mẫu người nhất thời sững sờ: "Lão bà, nàng phải làm gì?"

Bên cạnh ngữ mỹ nhân cũng rất mờ mịt.

Tiểu loli mím mím môi: "Lão công, ngươi cũng đừng hỏi."

Biết đồ chi bằng sư, Lam Như Tâm hướng ái đồ cười khê: "Yên tâm, vì sư tự có chừng mực, sẽ không đả thương tính mạng bọn họ."

Tiếng nói hạ xuống, nàng giơ lên tay ngọc, ngón trở nhân thể một câu.

'Vù '

Trong phút chốc, phương viên ngàn mét không gian, nhất thời xuất hiện mãnh liệt vận vẹo, biến hình.

"A?"

"Cái gì?"

"Chuyện gì xảy ra?"

'Điểm thương tông' tu sĩ tại chỗ trôi nổi mà lên, căn bản không khống chế được.

Bọn hắn trên mặt đều lộ ra đại kinh hoảng, thất tiếng kêu thảm thiết.

Mà chiếc kia to lớn chiến xa bằng đồng thau, cũng chậm rãi hiện lên.

Thần Khiếu cảnh nam tử cũng phiêu trên hư không, lúc này hắn thông thể phát sáng, ở làm 'Cuối cùng gãy dựa' .

Làm sao, tất cả những thứ này đều là phí công.

"Sách. . ."

Lam Như Tâm nhìn về phía đối phương, khóe môi vi vi cong lên: "'Linh mạch' bên dưới, ngươi dám vọng động thần thông? Nếu là đạo lạc, Bản đế khái không chịu trách nhiệm. . ."

Nàng sau khi nói xong, tay ngọc xoay chuyển, làm nổi lên ngón trở lẳng không bắn ra.

Thái Thượng giả, Thần vương rồi.

Trong nháy mắt vung lên, ngôi sao đều không thể chịu đựng, hướng hồ này phương hư không?

'Ào ào ào. . .'

Một đám tu sĩ cùng chiến xa bằng đồng thau trực tiếp bay ngang, đảo mắt liền vọt tới thiên khung nơi sâu xa, biến mất hầu như không còn.

Cuối cùng, chỉ còn dư lại bốn người bọn họ.

"Hảo rồi!"

Lam Như Tâm thu hồi tay ngọc, hướng ái đồ cười khê, lập tức đặc ý nhìn người nào đó một chút.

Tiểu loli thấy sư tôn nói lời giữ lời, phương tâm an lòng, cười ngọt ngào triệt hồi kết giới.

Ngữ Cầm gặp các tiên nữ bản lĩnh, vì lẽ đó chưa lộ ra kinh sợ.

"Hô. . ."

Vương mẫu người bỗng nhiên thở ra một hơi, lắc đầu nói nhỏ: "Quả nhiên rất bạo lực, không trách không ai thêm lấy. . ."

Khá lắm, câu nói này lợi hại .

Âm thanh tuy nhỏ, có thể Lam Như Tâm sao không nghe?

Nàng bỗng nhiên ngẩn ngơ, khuynh thành phương hoa trực tiếp trầm xuống rồi, khẽ kêu nói: "Vương Dật, ngươi nói cái gì?"

"Hả?"

Vương mỗ người giả vờ mờ mịt: "Lời ta nói sao?"

"Đáng ghét!"

Lam Như Tâm thật sự khí hông rồi, trực tiếp vọt tới.

"Sur tôn. . ."

Tiểu loli kinh sợ một tiếng, cuống quýt nhào vào đối phương trong lòng.

"Phi Yên, ngươi buông ra ta. . ."

Lam Như Tâm dùng sức giãy giụa, vào giờ phút này, nàng cái nào còn có nửa phần tiên khí? Rõ ràng hóa thành một con tiểu cọp cái.

"Sur tôn. . ."

Tiểu loli sao dám buông tay? Nàng nghiêng đi mặt cười, gấp gấp hỏi: "Lão công, ngươi nhanh cùng sur tôn nói lời xin lỗi. . ."

"Hướng về nàng xin lỗi? Đùa gì thế?"

Vương mỗ người sờ sờ mũi, sau đó duỗi ra đại thủ, nắm chặt rồi Ngừ Cẩm nhu đề: "Sur thúc, chúng ta trở lại. . ."

Lần này cử động thật sự rất làm người tức giận.

Ngừ mỹ nhân cẩn thận nhìn phía sau một chút, yên lặng đi theo.

"Phi Yên, ngươi buông ra ta nha nha nha! ! !"

Thê thâm rít gào, truyền khắp toàn bộ lục thủy thanh sơn.

Đây là một bức đáng sợ bức tranh. . .

. . .

Hơn mười phút sau, mấy người về đến tông môn phòng nhỏ.

Tiểu loli kẹp ở hai người ở giữa, về mặt cực kỳ đề phòng, phòng ngừa bọn hán hổ bám.

Nha, không đúng, hẳn là để ngừa sur tôn đánh lão công.

Lam Như Tâm mạnh mẽ trừng mắt người nào đó, này ánh mắt, lão lợi hại .

"Trở về. . ."

Bên giường Từ Nguyệt xa xôi đứng dậy.

Nàng vẫn đang chăm sóc Đình Tú Đình, vì lẽ đó không có cùng đi.

"Ừm!"

Đại phụ gạt gù, nhân thể nhìn về phía Vương Dật: "Lão công, chúng ta trở về đi thôi."

"Được. . . Nha, đúng rồi."

Vương mỗ người nhất thời nghĩ tới một chuyện, hỏi: "Mẹ ta. . . Đi rồi không?"

Tiểu loli giơ lên tay nhỏ, một phen thôi diễn qua đi, hướng đối phương lác lác mặt cười.

"Vậy các ngươi trở về đi thôi, đêm nay ta ngủ nơi này."

Vương mẫu người trực tiếp ngồi ở trên ghế.

Hắn biết, bây giờ đi về còn rất nguy hiểm.

Chúng nữ không chỉ có ngần ngại.

Tiểu loli trầm mặc chốc lát, bỗng nhiên nhìn Ngử Cẩm một chút, đi đến Vương Dật phụ cận, hàm tiếu nói: "Lão công, bà bà đến rồi, mấy người chúng ta nhất định phải bồi tiếp. Đêm nay nhượng ngữ thiên thị cùng ngươi khỏe không?"

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 648: Ngươi bắt ta làm gì?

"Hả?"

Vương mẫu người nhất thời sửng sốt, sau đó, lỗ mũi chậm rãi tạo ra , nhìn qua đặc biệt đáng sợ.

U. . . U tây.

Không phải hấn háo sắc, mà là Ngử Cẩm mỹ thực khí chất, thể gian ít có.

Tiểu loli thấy sau, cặp môi thom vi vi một đỏ, lại có một ít ăn vị rồi.

Nàng nghiêng đi mặt cười: "Ngử thiên thị, tối nay ngươi chăm sóc lão công sinh hoạt thường ngày. . ."

Vào giờ phút này, ngữ mỹ nhân mặt cười dĩ nhiên hồng không được.

Nàng đương thật sự có chút bách không kịp đề phòng.

Thiên, chuyện này. . . Như vậy sao được a?

Ngử Cẩm cắn cặp môi thom, không dám nhìn Vương Dật một chút, thấp giọng nói: "Phi. . . Phi Yên tỷ tỷ, những cái kia cô nàng đều ở thể tục, lại quá chút thời gian, sẽ về tông môn nghỉ ngơi, nếu là bị các nàng nhìn thấy , ta. . . Ta. . ."

Nàng nói tới chỗ này, liền không còn đoạn sau, ý tứ nhưng càng rõ ràng.

"A. . ."

Tiểu loli không chỉ có trầm ngâm, nàng biết đối phương mặt mũi bạc, như bị những đệ tử kia nhìn thấy, xác thực hội tăng lúng túng.

Dù sao, ngữ thiên thị vì nàng môn sư tôn.

Vương mẫu người không khỏi có chút nhụt chí, nhưng lý giải đối phương nỗi khổ tâm trong lòng.

"Vậy cứ như thế. . ."

Tiểu loli làm cung chủ, nhất ngôn cửu đỉnh, cũng sẽ nghĩ tới biện pháp, nàng hàm tiếu nói: "Các ngươi những cái kia cô nàng về tông môn nghỉ ngơi sau, tới nữa hầu hạ lão công. . ."

"A? ? ?"

Ngử mỹ nhân kinh ngạc đến ngây người .

Còn. . . Còn muốn?

"Hả?"

Tiểu loli đôi mi thanh tú vừa nhú: "Ngữ thiên thị, có vấn đề gì?"

Nàng là đại phụ, làm hậu cung tôn sư, tuyệt không cho phép phía dưới có đáng nghi.

Ngữ Cầm thân thể yếu đuối run lên, không dám cùng đối phương nhìn thẳng, xoắn xuýt một lát sau, nhỏ như muỗi kêu nghì nói: "Tất cả, do tỷ tỷ làm chủ. . ."

Đối phương trong lòng nàng địa vị chi cao, sớm đã cùng bà lão bình đẳng, vì lẽ đó vạn không dám đi làm trái.

Tiểu loli tiểu diện hơi hoãn, lập tức tự âm thành tuyến, truyền âm nói: "Người thể chất đặc thù, như lão công nắm giữ không được, có thể dùng lấy hết tất cả thủ đoạn lấy lòng, nhưng tuyệt không năng lực thị tẩm, hiểu không?"

"Hô. . . Hô. . ."

Ngữ mỹ nhân hô hấp dồn dập, mặt cười càng là một mảnh nóng bỏng.

Nàng thật không biết nên làm gì tiếp lời.

Mà Vương mẫu người tâm tư lại sinh động đã dậy rồi.

Lam Như Tâm lặng lẽ nhìn tất cả, chẳng biết vì sao, trong lòng một trận lo lắng, không lý do.

Tiểu loli an bài thỏa đáng sau, thom lảo công một tý, mang theo sư tôn hai cung về đến biệt thự.

Ngữ Cầm không có cùng đi, mà là ngồi ở giường trước, chăm sóc ái đồ.

Nàng trước sau ở gật đầu, không dám nhìn người nào đó một chút.

Trong sương phòng rơi vào hoàn toàn yên tĩnh.

"Hắc. . ."

Vương mẫu người cảm thấy lúng túng, miệng không đúng thăm nghĩ: "Sư thúc, đừng nghe Phi Yên, buổi tối không dùng qua đến rồi."

Ngữ mỹ nhân nhắm lại hai con mắt, hít một hơi thật sâu, đem hỗn loạn tâm thần bình phục sau, nhẹ giọng nói: "Gọi ta. . . Cầm nhi. . ."

Một luồng vô hình ám muội từ từ bay lên.

Buổi tối hôm nay, nhất định không tầm thường.

. . .

Biệt thự một tầng phòng khách.

Triệu Phụng Lan cùng một đám MM đang xem điện ảnh: (tu tu nắm đám thép)

"Bà bà. . ."

Ba nữ sau khi xuống tới, tiểu loli đi đến phụ cận.

Lưu Hiểu Vận rất có nhãn lực, thân thể hướng một bên giật giật, nhường ra vị trí.

Một bên khác tam cung tứ cung cũng là như vậy.

Các nàng sau khi ngồi xuống, Triệu Phụng Lan lời kéo đại phụ tay ngọc, hướng cửa thang gác nhìn một chút, hỏi: "Phi Yên, tiểu tử kia đâu?"

Tiểu loli nháy mắt lệ mắt to, hàm tiếu nói: "Lão công tối nay ở tông môn nghỉ ngơi, không trở lại. . ."

Triệu Phụng Lan: ". . ."

Các nàng sau khi xem xong, Triệu Phụng Lan thấy thời điểm không còn sớm, liền đứng dậy đi đến đệ nhị tòa biệt thự nghỉ ngơi, Vương Hải Sơn sớm đã qua .

Các tiên nữ muốn bồi tiếp bà bà, lại bị đối phương từ chối .

Triệu Phụng Lan lúc gần đi căn dặn: "Phi Yên, đừng quên sự kiện kia."

Nàng tất nhiên là chỉ cho nghĩa nữ ban tên cho phân.

"Bà bà yên tâm . ."

Tiểu loli cười ngọt ngào gật đầu.

Hơn 10 phút sau, nữ đệ tử đều về đến tông môn, chỉ có Lưu Hiểu Vận bị ở lại ba tầng.

Tiểu loli ban tặng nàng thiên thị một vị, sau đó nói: "Người sau này chính là Bồn cung đệ tử thứ ba, ở Tiêu Dao tông chuyên tâm tu hành, cùng Ngũ Cảm quan hệ bất biến. . ."

"Phải!"

Lưu Hiểu Vận mặt cười đỏ bừng bừng, còn có chút không dám tin tưởng.

"Được, người trước về tông môn."

Tiểu loli vẫy vẫy tay nhỏ, sau đó nhượng hai cung tam cung xuống lầu, chỉ có lưu lại Vân Tiên.

Chúng nữ đi rồi, đại phụ hướng tứ cung kêu: "Tứ muội, người đến. . ."

Vân Tiên lâm ở phụ cận ngồi xuống, mặt cười có chút tiểu mờ mịt.

Tiểu loli đôi mắt đẹp loan thành Nguyệt Nha Nhi hình, đáng yêu cực kỳ: "Người vì sư tôn tuyển địa phương, Đại tỷ nhìn, rất tốt. . ."

Vân Tiên bị đại phụ khích lệ, trong lòng một trận thiết vui, cười yếu ớt nói: "Lam sư yêu thích liền tốt."

"Kê kê. . ."

Tiểu loli yêu kiều không ngừng, đột nhiên, nàng bỗng nhiên dò ra tay nhỏ, ở đối phương trên cánh tay bấm một cái.

"A? ? ?"

Này biến số quá kinh người, Vân Tiên thân thể yêu kiều bị đau, nhất thời kinh kêu thành tiếng.

Nàng vỗ về bị bấm nơi, vừa xấu hổ vừa tức giận nói: "Đại tỷ, hảo hảo mà, người bấm ta làm gì?"

"Người cái cô nàng chết dầm kia. . ."

Tiểu loli cắn răng bạc nói: "Bồn cung hỏi người, chúng ta cùng lão công đi Hồng Linh sau, người trộm nhìn cái gì tới?"

"Chân Huyền truyện, là người nhượng chúng ta xem. . ."

Vân Tiên cảm thấy oan ức cực kỳ, hai con mắt sưng mù mông lung, đều sắp khóc.

Thật sự đau quá.

"Còn mạnh miệng. . ."

Tiểu loli cũng là khí hồng rồi, lần thứ hai giơ tay nhỏ, còn muốn đi bấm.

Vân Tiên cuống quýt tránh thoát, quyết môi hô to: "Đại tỷ bắt nạt người, ta. . . Ta nói cho Nhị tỷ đi. . ."

"Cái gì?"

Tiểu loli trực tiếp bạo đầu: "Người dám!"

Vân Tiên thân thể run lên, không đi tiếp lời, chân ngọc nhưng hướng về cửa thang gác dời đi.

"Còn muốn chạy?"

Tiểu loli hai con mắt nhắm lại, liền muốn qua đi đem đối phương kéo về.

"Đại tỷ, Tứ muội, các người đang làm gì thế?"

Kiều âm nổi lên, một thể bạch y xuất hiện.

Trên lầu động tĩnh lớn như vậy, nàng thì lại làm sao không nghe được?

"Nhị tỷ. . ."

Vân Tiên rốt cục có ý thác, trực tiếp vọt đến đối phương phía sau, nức nở nói: "Đại tỷ nàng. . . Nàng nắm ta, đặc biệt đau, ô. . ."

Cửu U Nữ thần Vương nói đến lúc sau, thực ở không khống chế được, khóc ra tiếng, đáng thương cực kỳ.

Từ Nguyệt cặp môi thom một mẩn, nắm chặt đối phương tay ngọc, thế nhưng nhìn về phía đại phụ: "Đại tỷ, ngươi oan uổng Từ muội, những cái kia hình chiếu. . . Là Linh Nhi xem. . ."

"Cái gì?"

Hai cung như sấm sét giữa trời quang, trực tiếp đem đại phụ chấn động choáng váng.

Nàng cặp môi thom vì vi mở ra, run giọng nói: "Ngươi. . . Ngươi làm sao mà biết?"

Từ Nguyệt tức giận nói: "Vừa mới xem phim thì, Linh Nhi buồn ngủ, ta đưa nàng trở về phòng thì, bản thân nàng nói. . ."

Tiểu loli thật sự choáng váng.

Không biết qua bao lâu bao lâu. . .

Nàng đột nhiên thức tỉnh, cuống quýt chạy đến phụ cận, nhìn về phía tứ cung: "Tứ muội, ta. . ."

"Ta không muốn đề ý đến ngươi, không muốn. . ."

Vân Tiên bụng mặt cười, trực tiếp đi đến giường trên, thương tâm khóc thầm.

Đây là một cái thê thảm cố sự.

. . .

Cùng lúc đó, lầu một phòng khách.

Thẩm Băng cùng Triệu Úc Trúc nhìn trên thang lầu phương, trong lòng một trận tiểu căng thẳng.

"Tiểu Băng Nhi. . ."

Lam Như Tâm cảm giác không cái gì, nhẹ giọng nói: "Ngươi đem cái kia Chân Huyền hình chiếu thả cho ta xem. . ."

"A, tốt. . ."

Thẩm Băng không có suy nghĩ nhiều, nhân thể cầm lấy hộp điều khiển ti vi.

Triệu Úc Trúc nghiêng đi mặt cười, âm thầm lưu tâm như thế nào thao tác.

Chuyện như vậy, là sau này mình muốn làm.

. . .

Tiêu Dao tông, phòng nhỏ.

Ngoài cửa sổ bóng đêm mê ly, bên trong phòng ánh nến thăm thẳm.

Vương mẫu người nằm ở trên giường, có chút lòng ngứa ngáy khó nhịn.

Nữ đệ từ sau khi trở lại, Ngũ Cẩm đề cho trong một vị ôm đi Đình Tú Đình, chính mình cũng theo đi tới.

Hiện tại quá nửa giờ, nhưng vẫn không gặp trở về.

"Sư thúc trả lại sao?"

Vương Dật nói nhỏ, hắn cũng có chút không xác định.

'Cộc cộc. . .'

Đúng vào lúc này, ngoài cửa xuất hiện tiếng gõ cửa, rất nhỏ.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 649: Sự thúc, cực khổ rồi

Vương mẫu người đại hi, xuống giường vọt tới trước cửa, nhân thể mở ra.

Màn đêm bên dưới, nữ nhân cười tươi rồi đứng ở ngoài cửa, gật đầu không nói, tràn ngập ý nhị mặt cười một mảnh ửng đỏ.

Nàng thay đổi một cái mới Trường lão quần áo, mái tóc cũng có chút ẩm ướt, coi từ mới vừa mặc xong dục.

"Sự thúc, ngoại diện lương, mau vào. . ."

Vương mẫu người đem đối phương kéo vào trong phòng, lập tức đóng lại cửa lớn, nhìn qua có chút hầu gấp.

"Người. . . Làm sao còn gọi ta sự thúc?"

Ngữ Cẩm cần toả sáng cặp môi thơm, tu tiếng nói nhỏ.

Vương mẫu người cười cợt, nâng lên đối phương vai đẹp: "Ta liền yêu thích như thế gọi. . ."

Ngữ Cẩm thân thể yêu kiều run lên, cuống quýt giờ lên ngọc chuông, ấn trên trong lòng hân: "Người. . . Người đi vào trước. . ."

Vương mẫu người không có suy nghĩ nhiều, xoay người tiến vào phòng ngủ.

Ngữ Cẩm nhìn chăm chú bóng lưng của hân, lại nhìn chung quanh dưới, sờ tay vào ngực, lấy ra một cái túi càn khôn, từ bên trong móc ra một cái bạch đồng đồng.

Nàng đem túi càn khôn đặt lên bàn, một tay hư không kết ấn, cặp môi thơm khẽ mở: "Thiên lăng hướng nguyên, càn đạo lục hợp, lạc. . ."

'Hồng. . .'

Trong phút chốc, một luồng màu trắng hào quang lan ra, trong nháy mắt đem phòng ngủ lấp kín.

"Hả?"

Vương mẫu người biết vậy nên bốn phía bị một luồng mạnh mẽ linh lực bỏ thêm vào, biết là trận pháp, không chỉ có mờ mịt nói: "Sự thúc, người làm cái gì?"

Ngữ Cẩm không để ý tới hân, lại móc ra một cái đồng đồng, tiếp tục kết ấn: "Địa linh quy nhất, khôn ý bát hoang, lại lạc. . ."

'Hồng. . .'

Một luồng u quang nhân thể nổi lên.

Vương mẫu người rốt cuộc biết chuyện ra sao, trong lòng cảm giác buồn cười.

Đối phương tất là sợ có người xông vào, liền ở trong phòng gia trì kết giới.

Kẻ này mới vừa muốn mở miệng, sau một khắc, trực tiếp choáng váng.

Đã thấy nữ nhân dò ra tay ngọc, từ trong túi càn khôn lại móc ra một vật. . .

Ta cái đệ!

Còn kết trận? Người đến cùng muốn phòng ai?

Hơn mười phút sau. . .

Ngữ Mỹ nhân tổng cộng gia trì bảy tầng kết giới.

Nàng tuy là Kim Đan tu sĩ, lúc này cũng có chút không chịu nổi, mặt cười hơi thấy trắng xám, cái trán cũng tràn ra giọt mồ hôi nhỏ.

Vương Mỹ lòng người trong dở khóc dở cười.

Bực này phòng hộ, liền Nguyên Anh cường giả cũng đừng nghĩ đi vào, phòng chừng đối phương dốc hết hết thảy của cải.

"Hô. . ."

Ngữ Cẩm rốt cục yên tâm, phun ra miệng như lan mùi thơm. Xoa xoa trắng nõn cái trán, chậm rãi đi vào phòng ngủ.

Vương Dật không chỉ có cười khổ: "Sự thúc, cực khổ rồi. . ."

Hắn còn có thể nói cái gì?

Ngữ Cẩm mím mím môi, thấp giọng nói: "Người. . . Người trước tiên nằm dài trên giường điện."

Vương Dật nghe xong, theo lời vì đó.

Cùng lúc đó, Ngữ Cẩm nghiêng người đem Trường lão bào cởi.

Bên trong hay vẫn là Trường lão bào, chỉ có điều nhỏ đi một chút mà thôi. . .

Ngữ Cẩm không có tiếp tục, mà là ngồi ở đầu giường, đem ủng chống đỡ dưới, lộ ra thể óng ánh thủy nộn chân ngọc.

Sau đó, nàng quay lưng Vương Dật nằm xuống, thân thể yếu kiều nhưng là run rẩy không thôi.

Vào giờ phút này, Vương Dật trong lòng tà ác tưởng niệm dĩ nhiên dập tắt, thay vào đó, là một luồng sâu sắc thương ý.

Cẩn thận ngẫm lại, Ngữ Cẩm tuy là thành thực mê người, tâm tình nhưng giống như Lạc Y Y, như giấy trắng.

Không, hay là so với người sau càng thêm đơn thuần.

Như Liễu Thiên Nhi loại này cổ vũ xuất thân thiếu nữ, một cái so với một cái 'Hùng hổ', nguyên nhân rất đơn giản, các nàng bạn thân có thật nhiều, tán gẫu đến tất nhiên không ít. Nhữ tuyền mục nhiệm dưới, biết đến cũng là hơn nhiều.

Mà Lạc Y Y tác đơn thuần rất nhiều, tính cách của nàng tính nết, liền nguyên ở sự tôn của chính mình.

Nghĩ tới đây, Vương Dật nhẹ nhàng nắm lấy đối phương nhu dề: "Cẩm nhi. . ."

Ngữ Cẩm thân thể nhất định, hoàn toàn không dám động.

Không biết qua bao lâu bao lâu. . .

Nàng khẽ đáp lời: "Úm. . ."

Vương Dật nhẹ giọng nói: "Tôi hôm nay, chúng ta liền nói chuyện phiếm, được chứ?"

Ngữ Cẩm lại 'Ân' một tiếng, nhưng là rơi vào trầm mặc, một lát sau, nàng nhẹ giọng nói: "Vương Dật, ta. . . Ta có phải là nơi nào làm không tốt?"

Vương Dật không khỏi bật cười, nhân thể giọng lên nàng nhu dề, quan sát thường thức: "Đương nhiên không phải. . . Há?"

Đột nhiên, hắn sững sờ.

Vương Dật phát hiện, ngọc thủ của đối phương, dĩ nhiên cùng tiểu loli rất tương tự.

Không, hoàn toàn chính là phóng to bản.

Này óng ánh ngón tay ngọc rất thon dài, nhưng không hề có một chút tiết cảm, phi thường dồi dào.

Mà lại bạch lại nộn trên mu bàn tay, xuất hiện bốn cái hố nhỏ, thịt thịt đáng yêu cực kỳ.

Nhẹ nhàng nắm chặt dưới, cơ thể chen ở cùng nhau, nhưng không có tìm thấy xương cốt. . .

Vương Dật nhất thời đại cảm thấy hứng thú, hắn chưa từng nghe tới các tiên nữ đối thoại, tự nhiên không biết 'Khúm núm' một chuyện.

"Làm sao ?"

Ngữ Cầm rất mờ mịt.

Vương Dật như phát hiện tân đại lục giống như, hiếu kỳ nói: "Cầm nhi, ngươi cốt. . . Hảo tiểu. . ."

Ngữ Cầm nhất thời không nói gì, cặp môi thom vi vi đỏ lên, mặc hấn đi làm.

Sau đó, hai người trò chuyện giết thì giờ.

Nửa giờ sau, Ngữ Cầm thả lỏng tâm thần, xoay người lại, chủ động ôm đồm trên đối phương cổ, nhẹ giọng lời nói nhỏ nhẹ. . .

Bọn hấn nói rồi đã lâu đã lâu, mãi đến tận đêm khuya hai thì, mới song song ngủ.

Một đêm qua đi. . .

Ấm áp thần dương xuyên thấu qua cửa sổ, tung vào phòng ngủ. . .

Hai người nằm ở trên giường, ôm nhau ngủ say.

Ngữ mỹ nhân tựa ở đối phương bả vai, trần ngập ý nhị mặt cười hoàn toàn yên tĩnh, khóe môi cũng móm có mê người cười ngọt ngào.

'Vù'

Đột nhiên, toàn bộ phòng nhỏ run lên một cái, rất nhỏ.

Hai người vàng trán hơi động, nhưng chưa từng tỉnh lại.

'Vù'

Lại là run lên, lần này mãnh liệt một chút.

Ngữ Cầm mở đôi mắt đẹp, vẻ mặt một trận mê ly, còn có chút chưa tỉnh ngủ.

'Vù'

Đệ tam dưới xuất hiện .

Ngữ Cầm nhất thời tỉnh táo, cuống quýt ngồi dậy, triển khai thần thức.

Này vừa nhìn không quan trọng lắm.

Phòng nhỏ ở ngoài, Lạc Y Y chính vung lên phản quyền, dùng sức đánh bình phong, này sợi hẹp hòi thế, lão hung hãn .

"A? ? ?"

Ngữ Cầm nhất thời dọa sợ , hoảng loạn nhìn chung quanh, muốn tìm một chỗ trốn vào đi.

Có thể nơi nào năng lực giấu người oa?

Từ lúc sinh ra tới nay, nàng lần thứ nhất không dám đối mặt ái đồ.

'Vù'

Đệ tứ dưới rung động xuất hiện .

"A. . ."

Vương mẫu người rốt cục tỉnh rồi, mơ mơ màng màng mở hai mắt ra, vừa vận nhìn thấy cặp kia trắng nõn phát quang chân ngọc.

"Hảo mỹ. . ."

Hấn lẩm bầm một tiếng, trực tiếp tóm tới.

"Nha!"

Trong phút chốc, rít lên một tiếng đột nhiên bay lên, đê-xi-ben được kêu là một cái đủ.

Cũng còn tốt kết giới có cách âm công năng, bằng không toàn lộ hãm .

Ngữ Cầm cuồng quát rút về chân ngọc, vừa xấu hổ vừa tức giận nói: "Đừng nghịch , Y Y đến rồi . ."

"Hà?"

Vương Dật nhất thời tỉnh táo, đứng dậy cảm thụ chốc lát, cau mày nói: "Sư tỷ tựa hồ rất gấp, người đem kết giới triệt hồi. . ."

"Không được!"

Ngữ Cầm cắn môi nói: "Tuyệt không thể để cho cô nàng kia biết ta ở đây."

Vương Dật nhất thời không nói gì, ánh mắt lưu chuyển, lần thứ hai nhìn về phía đối phương chân.

'Ừng ục. . .'

Kẻ này không chỉ có nuốt nước bọt.

Thật sự. . . Hảo mỹ.

Cùng lúc đó, Ngữ Cầm rút cục nghĩ đến đối sách: "Vương Dật, người nhanh đi phòng khách, trong túi càn khôn có mở ra kết giới linh thạch."

Vương Dật gật gù, vờn mình xuống giường.

Hắn là Kim Đan tu sĩ, tự nhiên có thể làm ra phán đoán, lấy ra linh thạch sau, trực vừa mở ra kết giới.

Ở tầng cuối cùng thu đi sát na, Ngữ Cầm phi mau mở ra hai giới môn, chạy trốn tới biệt thự đi tới.

Cùng lúc đó.

'Hô '

Một bóng người xinh đẹp vọt vào.

"Sư đệ, người nhìn thấy sư tôn sao?"

Lạc Y Y lớn tiếng duyên dáng gọi to, phương hoa cực kỳ lo lắng.

"Ồ. . ."

Vương mẫu người nhìn hư không một chút, nói: "Nàng hẳn là ở biệt thự, sư tỷ, xảy ra chuyện gì?"

"Vậy chúng ta nhanh đã qua."

Lạc Y Y không tâm tư suy nghĩ nhiều, gấp gấp hỏi: "Tịch Dao nàng. . . Sợ là không được ."

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 650: Nàng cốt linh

Vương Dật lông mày hơi động: "Con kia cọp cái?"

"Cái gì cọp cái? Đừng nói mò. . ."

Lạc Y Y gấp không được, nhanh chóng lấy ra linh thạch, mở ra hai giới môn.

Vương mẫu người sờ vuốt mò mũi, cùng nàng cùng đi vào.

Lầu ba trong phòng khách, tứ cung chính lồi kéo ngử mỹ nhân xỉ xào bàn tán, người sau thấy hai người bỗng nhiên xuất hiện, mặt cười đằng một tý đỏ.

'Hô '

Nàng cuống quít trốn đến tứ cung phía sau, thân thể yếu kiều có chút run.

Ngử Cầm thật sự không dám đối mặt ái đồ .

"Sur tôn. . ."

Lạc Y Y há có thể cảm thấy không xuất đến? Tiến lên một bước, mờ mịt nói: "Ngài trốn ta làm gì a?"

Ngử Cầm nhìn Vương Dật một chút, hít một hơi thật sâu, đem hỗn loạn tâm thần bình phục, tránh ra thân thể: "Ngươi. . . Ngươi cái cô nàng nói những gì đó?"

"Ai nói vậy. . ."

Lạc Y Y lăm bầm cú, nhưng không có lại lăm vắn, vội la lên: "Sur tôn, Tịch Dao xảy ra vấn đề rồi."

"Cái gì?"

Ngử Cầm nhất thời cả kinh: "Nàng làm sao ?"

"Đường trên ở cùng ngài giải thích."

Lạc Y Y kéo lại sur tôn tay ngọc: "Chúng ta nhanh đã qua."

Dứt lời, đôi thầy trò này mỹ nữ hoa vội vã ly khai biệt thự, về đến Tu Chân giới.

Vân Tiên nhìn theo nhị nữ rồi đi, nghiêng đi mặt cười, đi tới Vương Dật trước mặt, nhẹ giọng nói: "Lão công, nghe ngữ thiên thị nói, tạc muộn. . . Các ngươi chỉ nói chút nói?"

Vương Dật mỉm cười gật đầu.

Vân Tiên có chút chán chờ hỏi: "Ngươi. . . Đối với nàng không có hứng thú?"

"Hả? Ha ha. . ."

Vương mỗ người nhất thời bị chọc phát cười, hần rõ ràng ý của đối phương, bật cười nói: "Lão bà, tể thủy còn chờ chạy dài. . ."

Vân Tiên mỉm mỉm cặp môi thom, không còn động tĩnh.

'Cộc cộc. . .'

Đúng vào lúc này, đại phụ cùng hai cung tam cung tới .

"Lão công. . ."

Tiểu loli duyên dáng gọi to một tiếng, nhưng chưa vào tới, mà là đi tới tứ cung trước mặt, khuôn mặt nhỏ một trận quẩn rữ: "Hi hi, Tứ muội. . ."

Vân Tiên cặp môi thom một đô, đem mặt cười hướng bên một bên, lầu bầu nói: "Nhân gia còn đau đây. . ."

"Này Đại tỷ cho ngươi vào vào. . ."

Tiểu loli nhất thời hiểu ý, vội vàng đi qua một bên, giơ lên tay nhỏ, xoa đối phương cánh tay.

Vương mỗ người nhất thời bị các lão bà cử động chinh bối rối.

Hần chưa từng suy nghĩ nhiều, nhìn về phía hai cung: "Lão bà, Lâm Tịch Dao hảo như xảy ra vấn đề rồi."

Vương Dật tuy rằng phiền con kia mẩu hổ, nhưng đối phương dù sao cũng là lão bà đệ tử.

Từ Nguyệt về mặt buồn bã: "Ta vừa nãy nghe được. . ."

Tiểu loli biết hai Cung Nan được, tâm có không đành lòng, liền nghiêng đi mặt cười: "Nhị muội, chúng ta qua xem một chút đi."

Các tiên nữ là Thần vương, tự nhiên biết rõ tất cả càn khôn.

Từ Nguyệt trầm ngâm chốc lát, nhẹ nhàng gật đầu.

Tiểu loli xoay người lại, kéo Vương Dật đại thủ: "Lão công, ngươi có đi hay không?"

Wương Dật ngồi xổm người xuống đi, ở đại phụ non mềm mại cười dâng hương một tý, cười nói: "Này lý tất cả đều là nữ tu, ta không tiện đi qua, các người đi thôi. . ."

"Ân đây. . ."

Tiểu loli vui vẻ gật đầu, về thơm đôi phượng.

Lập tức, đại tiểu tiên nữ mở ra hai giới môn, đi đến Tiêu Dao tông.

Wương mỗ người suy nghĩ chốc lát, cảm thấy nơi này hay vẫn là không an toàn, liền nhảy ra hộp ngọc khe cùng bật lửa, cũng đã qua .

Hắn biết rõ mẹ tính nết, ngày hôm nay tuyệt đối còn lại đây.

...

Lầu một, phòng khách.

Lam Như Tâm nhìn chăm chú cầu thang chốc lát, chéch về phương hoa, nhìn chăm chăm đen kịt màn hình khẽ nói: "Wương Dật lại đây, cùng 'Chân Huyền truyện' có quan hệ gì?"

Một bên Triệu Úc Trúc lung lay mặt cười, biểu thị không biết.

Nguyên lai, này hai vị nhìn một đêm

Lam Như Tâm không có suy nghĩ nhiều, mặt cười nhân thể giương lên: "Lại đi mở ra, Bản đế ngược lại muốn xem xem, ghê tởm này 'Hoa phỉ' là kết cuộc như thế nào. . ."

"Phải!"

Triệu Úc Trúc nhẹ nhàng gật đầu, ngoan ngoãn mở ra TV.

...

Wương mỗ người xuất phòng nhỏ, bước chậm ở khe núi quá nói.

Hắn lấy ra điều thuốc, đốt, tầng tầng hấp một cái, chậm rãi phun ra. . .

Hắc!

Này Nicotine cảm giác thật tốt.

"Đúng rồi, sao đem tên kia đã quên."

Wương Dật vừa kéo yên, liền nhớ tới xì gà thô.

Chính mình sau khi trở lại, có vẻ như vẫn chưa thấy tên kia tung tích.

Nó rằng thế nào rồi?

'Âm âm âm. . .'

Đúng vào lúc này, vô biên thiên khung nổi lên một trận nổ vang, như cuộn cuộn hồng lôi, vô tri không tức.

"Hả?"

Wương Dật hơi nhướng mày, xoay người phóng tầm mắt hư không.

Phía chân trời một đường, xuất hiện một điểm đen, nó dần dần phóng to, hướng Tiêu Dao tông núi thần chậm rãi lái tới.

"Thật lớn khí thế, ai tới?"

Wương Dật đem yên để xuống trong miệng, tự lẩm bầm.

...

Tiêu Dao tông tây phòng nhỏ, làm Ngừ Cầm Trưởng lão cùng các nữ đệ tử khuê phòng.

Hàng thứ năm sáu trong phòng, tụ tập thập nhiều tên thiếu nữ, đều sắp đem nơi này chật ních.

Phía trước tú giường trên, Cổ Vô giới đệ nhất mỹ thiếu nữ nằm ở nơi đó, lúc này nàng hai con mắt đóng chặt, phương hoa lúc sáng lúc tối, trong lòng càng là chấp trùng bất định, hô hấp phi thường gấp gáp.

Ngừ Cầm ngồi trên mép giường, mặt cười cực kỳ nghiêm nghị, nàng đem tay ngọc đặt tại đối phương trong lòng, không ngừng mà truyền linh lực.

Tối gần nữ tu phi thường lo lắng, thậm chí tràn ra thanh lệ.

Các nàng đều là cổ vũ thế gia thiếu nữ, theo Lâm Tịch Dao cùng tiến vào tông môn.

Ngay khi hôm nay sáng sớm, mấy nữ trước sau như một đang tu luyện nơi ngồi xếp bằng điều tức. Đột nhiên, Lâm Tịch Dao duyên dáng gọi to một tiếng, trực tiếp hôn mê, phi thường bất ngờ.

"Sur tôn. . ."

Một cô thiếu nữ cũng không nhìn được nữa, gấp gáp hỏi: "Tịch Dao nàng. . . Nàng đến cùng thế nào?"

Lạc Y Y đang đứng ở một bên, nghe tiếng nhất thời nghiêng người, khẽ kêu nói: "Câm miệng! Muốn cho sư tôn phân tâm hay sao?"

Thiếu nữ bị dọa run run một cái, không có động tĩnh nữa.

"Không được!"

Ngừ Cầm bỗng nhiên mở miệng: "Nhanh đi xin mời Phi Yên tỷ tỷ các nàng. . ."

Nguyên lai, nàng đem linh lực truyền vào đối phương thể bên trong sau, liền như đá chìm biển lớn, chưa lên một chút tác dụng, tương đương không thể nói lý.

Lạc Y Y hoảng vội vàng gạt đầu, liền muốn rời khỏi.

"Không cần. . ."

Đúng vào lúc này, ngoài cửa bay lên một đạo kiêu âm.

Chung nữ dồn dập nghiêng người, nhìn về phía này lý, theo tránh ra một con đường.

Các tiên nữ chậm rãi đi đến.

"Phi Yên tỷ tỷ. . ."

Ngừ Cầm cuống quýt đi đến phụ cận: "Nhanh cứu cứu Tịch Dao. . ."

Các tiên nữ nhìn phía tú giường.

Từ Nguyệt đôi mắt đẹp đang một tý đỏ.

Nàng dù sao cùng đối phương thầy trò một hội, tuy biết hiểu cần khôn, vẫn cứ thương tâm không ngớt.

"Ai. . ."

Tiểu loli nhẹ nhàng thở dài: "Nên đến hay vẫn là đến rồi. Bôn cung nhưng không ngờ đến, sẽ nhanh như thế. . ."

"Cái gì?"

Ngừ Cầm nhất thời mờ mịt.

Tiểu loli giơ lên tay nhỏ: "Làm cho các nàng đều tản đi."

Ngừ Cầm hiểu ý, nhượng các đệ tử ly khai phòng nhỏ.

"Chúng ta cũng đi ra ngoài đi, nhượng Nhị muội ở lại chỗ này liền có thể. . ."

Tiểu loli nhẹ nhàng thở dài, xoay người đi ra ngoài cửa.

Từ Nguyệt tắc lâm ở bên giường, nhẹ nhàng ngồi xuống.

Ngữ Cầm tuy tâm có nghi vấn, nhưng không có nhiều lời, cùng các tiên nữ xuất gian phòng.

"Tiên Nhi tỷ tỷ. . ."

Đi tới trong viện, nàng nhẹ nhàng đem Vân Tiên đẹp đi một bên: "Phi Yên tỷ tỷ mới vừa nói. . . Là ý gì?"

Ngữ Cầm không dám tìm đại phụ, chỉ được tới hỏi tứ cung.

Vân Tiên u u thở dài, chưa đi trả lời chắc chắn, mà là nhẹ giọng nói: "Muội muội, ngươi năm nay bao nhiêu tuổi?"

Ngữ nữ nhân nhất thời ngẩn ngơ, trong lòng nổi lên tiểu quái lạ, thầm nói: Ta cốt linh, ngươi thì lại làm sao không biết?

Nghĩ thì nghĩ, nàng hay vẫn là nói ra xuân xanh.

Vân Tiên nhẹ giọng nói: "Không tính đại, có thể ngươi hiện tại chỉ có Kim Đan năm tầng tu vi, thực sự quá thấp. Muội muội, ngươi muốn nỗ lực, hậu cung nữ nhân, tuyệt không năng lực bị đương đại nữ tử làm hạ thấp đi. . ."

Ngữ Cầm mím mím môi, thấp giọng nói tiếp: "Muội muội rõ ràng!"

Vân Tiên gật gật đầu, nói: "Ngươi cũng biết Lâm Tịch Dao lớn bao nhiêu?"

Ngữ Cầm suy nghĩ một chút, nói: "Tựa hồ nhanh mười chín. . ."

"Mười chín. . ."

Vân Tiên cười khê, thế nhưng nhìn về phía đối phương: "Nàng cốt linh, lớn hơn ngươi ba năm."

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 651: Tuyệt thế thiên ảnh

"Cái gì?"

Ngữ Cầm này cả kinh coi là thật không phải chuyện nhỏ.

Tịch Dao lớn hơn mình ba tuổi?

Chuyện này... Chuyện này...

Nàng đối với Tứ Cung nói không có một chút nào hoài nghi, nguyên nhân rất đơn giản, đối phương không có lý do gì lừa gạt mình.

Có thể đây cũng quá không thể tưởng tượng nổi.

Ngữ Cầm hồi ức chốc lát, nói: "Muội muội từng nghe mấy cái đệ tử đề cập, các nàng cùng Tịch Dao từ nhỏ cùng nhau lớn lên..."

Vân Tiên rõ ràng ý của nàng, lẩm bẩm nói: "Trong nguyên đại lục, tự xa xôi Thái Cổ tới nay, liên tràn ngập thần bí, bất thể kỳ thuật tầng tầng lớp lớp. Muội muội, ngươi tu hành mấy năm, có thể từng nghe tới 'Sức Cốt Hoàn Đồng'?"

"Sức Cốt Hoàn Đồng?"

Ngữ Cầm nhất thời kinh ngạc đến ngây người.

Nàng đương nhiên chưa từng nghe nói, nhưng trong nháy mắt rõ ràng tất cả.

Vân Tiên tiếp tục nói: "Cỗ này nghịch thiên cổ thuật, hay vẫn là chúng ta lần đầu tiên tới trong nguyên thời, ngẫu nhiên từ một vị tỷ tỷ trong miệng biết được."

Ngữ Cầm nghe xong, nhớ tới 'Thập Tông chiến' thời, Tam Cung thôi diễn bức tranh: Thiên Đế gần trong nguyên, tiên nữ bạn kỳ hành.

Nàng phi thường thông tuệ, rất nhanh sinh nghi vấn: "Có thể Tịch Dao tu vi cũng không cao, nàng vì sao phải... Làm như vậy?"

"Người sai rồi..."

Vân Tiên nhẹ nhàng lắc đầu: "Cũng không Tịch Dao như vậy, người thi thuật có một người khác, mà lại xóa đi nàng toàn bộ ký ức. Hai mảnh đại lục pháp thì lại khác, chúng ta lại chưa chú ý, vì lẽ đó mới vừa phát hiện không lâu..."

"Biến mất ký ức?"

Ngữ Cầm không chỉ có hoa dung thất sắc: "Vì sao phải làm như vậy?"

Vân Tiên than nhẹ: "Tất nhiên là bởi vì một cái lợi hại hơn bí thuật, bởi vì người xuất thủ, chính là..."

"Tứ muội!"

Đột nhiên, cách đó không xa tiểu loli khề khề nói: "Nhị muội đang ở bên trong, người muốn cho nàng càng thêm thương tâm hay sao?"

Vân Tiên thân thể run lên, nhất thời trầm mặc xuống.

Một lát sau, nàng thấp giọng nói: "Muội muội, ở chúng ta đến trước, cần khôn khéo có định số. Tỷ tỷ như ngông cuồng ra tay, sẽ sớm hại Tịch Dao, xin người... Lý giải..."

Ngữ Cầm toả sáng cặp môi thom há hốc liên hồi, nhưng cái gì cũng không nói ra được.

Nàng dĩ nhiên khiếp sợ tội đình.

Nghe ý này, Tịch Dao nàng... Không cứu?

Thiên, đến cùng là cái gì thông thiên pháp thuật? Lại nhượng các tiên nữ đều... Không có cách nào?

...

Mấy phút sau, Vương Dật đem yên trưu xong, ném xuống đất, giẫm diệt.

Hắn trải qua đối với thiên khung đông đông mất hứng thú, né người sang một bên, triều tông môn chủ điện bước đi.

Không cần nghĩ, khẳng định lại là đến 'Đất cho thuê'.

Thú triều xuất hiện thời gian không ngắn, tông môn nhất định kiếm lời không ít, chính mình cũng nên cầm lại nên được này phần.

Vương Dật đi không nhanh: không vui, sau 10 phút, vừa tới đến giữa sườn núi.

Dọc theo đường đi, hắn chưa gặp phải một cái đồng môn, xem ra đều ở chuyên tâm tu hành.

Thông qua điểm này, cũng mặt bên xác minh tông môn gốc gác tăng trưởng sự thực.

Đúng vào lúc này.

'Ầm ầm'

To lớn nổ vang từ từ bay lên, toàn bộ Tiêu Dao tông dần dần lờ mờ.

Thần vật giáng lâm, che đi tới bộ phận ánh rạng đông.

Vương Dật ngẩng đầu nhìn lại, sau một khắc nhưng là kinh đến.

Từ thiên khung tầm nhìn nhìn tới, một chiếc màu đen thuyền cứu nạn dần dần ngừng ở thần Nhạc Phong trước.

Nó quá to lớn, ít nói cũng có ngàn mét, từ độ dài trên luận, là Tiêu Dao tông gấp ba.

Vương Dật nhìn thuyền cứu nạn, nhe răng trợn mắt nói: "Đây cũng quá ni mã khuếch đại rồi!"

'Xi xi xi...'

Đột nhiên, hư không tiếng gió lẫm liệt.

Vương Dật nhân thể nhìn lại, đã thấy tông môn trường lão dồn dập bay về phía chủ điện, Nam Cung Nhất liền ở trong đó.

Kẻ này không chút suy nghĩ, hét lớn: "Sư tôn!"

Các trường lão dồn dập sững sờ, đồng thời quay đầu.

Lão Lư thấy là ái đồ, liền triều đồng môn xua tay ra hiệu, thể nhưng phi thân mà xuống.

Hắn hạ xuống sau, gần ở phụ cận, lật qua lật lại này đối với cổ phao mắt: "Người không phải về thể tục sao?"

"Kế hoạch không đuổi kịp biến số..."

Vương Dật nhún nhún vai, sau đó chỉ về thuyền cứu nạn: "Xem điệu bộ này, người tới không đơn giản."

Nam Cung Nhất nghiêng đi đầu, lừa mặt hơi thấy nghiêm nghị: "Đâu chỉ không đơn giản? Đây là 'Thánh nữ liên minh' cực phẩm pháp khí—— Phổ Độ Từ Hàng. Tiểu tử, đây chính là Cửu châu nhất đại tổ chức..."

Hắn cho rằng ái đồ không biết a.

Vương Dật đột nhiên sững sờ: "Cái gì? Thánh nữ... Liên minh?"

Lão Lư nghiêm nghị gật đầu.

Ngọa tào! ! !

Vương Dật nhất thời bối rối.

Cái nhóm này 'Gái ế' làm sao đến rồi?

"Vi sư hãy đi trước..."

Lão Lư không nghĩ tới nhiều trì hoãn, xoay người liền phải rời đi.

"Ta cùng ngài cùng đi."

Vương Dật theo sát phía sau.

Bởi 'Cửu châu hội vũ' các loại, hắn đối với 'Thánh nữ liên minh' không một điểm ấn tượng tốt, vì lẽ đó cũng không muốn để cho các nàng ở lại chỗ này.

Có thể hiện nay thiên hạ đại loạn, yêu thú bừa bãi tàn phá, Tiêu Dao tông thành duy nhất tịnh thổ, Vương Dật cũng sẽ không làm tuyệt.

Chẳng qua muốn thêm vào điều kiện.

Đầu tiên, nhất định phải nhượng này quần 'Gái ế' bỏ đi điểm tiểu tâm tư kia, cách xa tiên nữ các lão bà xa một chút.

Nam Cung Nhất không có từ chối, theo hắn đi tới.

...

Cùng lúc đó.

Từ Hàng trước thủ, xuất hiện một đám oanh oanh yến yến, ít nói cũng có hơn trăm chúng.

Các nàng đều mặc bạch sam, từng cái từng cái dung mạo cực mỹ, làm cho này phương không gian tràn ngập vô hạn sinh cơ.

Thánh nữ liên minh, tên như ý nghĩa, là một đám nữ tu nơi tụ tập.

Nơi này hội tụ Cửu châu sáu thành thiên chi kiều nữ, là hết thảy nam tu say mê địa phương.

Đồng dạng, nữ tu cũng rất ngóng trông.

Nguyên nhân rất đơn giản, như muốn trở thành vì Thánh nữ liên minh một thành viên, nhất định phải ở Cửu châu hội vũ tiến tới nhập hai mươi vị trí đầu.

Này liền quá khó.

Dần dần, này quần nữ thiên kiều chính mình chia làm bảy nhóm, đi đến phía trước quan sát, con mắt trong đều nổi lên tiểu hiếu kỳ.

Nơi này... Chính là có tiên nữ qua lại Tiêu Dao tông?

Trong đó, 'Huyền tổ' vị trí chỗ ở, vừa vặn ở vào núi thần đối diện.

Tổ trưởng Hạ Oanh đứng ở phía trước, ánh mắt tự do, tinh tế tìm nhìn...

Nàng hô hấp có chút gấp gấp, mặt cười cũng hơi hơi ửng hồng, tăng thêm kiều diễm.

Mộ Dung Kiều Kiều bỗng nhiên đi tới gần, cười hi hi hỏi: "Hạ tỷ tỷ, người đang tìm ai a?"

Hạ Oanh thân thể yếu kiều run lên, cuống quýt nhìn hai bên một chút tỷ muội, thấp xùy xùy nói: "Đừng nói mò, ta ai cũng không tìm."

"Kê kê..."

Mộ Dung Kiều Kiều cười đến càng ngọt, chợt đem cặp môi thơm tiến đến đối phương bên tai: "Hạ tỷ tỷ, chân của người... Còn đau phải không?"

Khá lắm, cái này vẫn đề lợi hại.

Hạ Oanh mặt cười, trong nháy mắt đã biến thành đụn sôi hồng quả táo, nàng nhất thời giờ tay, bấm hướng về này thiên giết cô nàng.

"A?"

Mộ Dung Kiều Kiều duyên dáng gọi to một tiếng, trốn so cái gì đều nhanh.

"Hô... Hô..."

Hạ Oanh hô hấp càng ngày càng gấp gấp, hay là trong lòng tác dụng, chân phải của nàng lửa nơi, bắt đầu làm đau đớn, cũng có chút ngứa...

Cái cảm giác này... Quá khôn kể.

Cùng lúc đó, 'Ảnh' tổ vị trí.

Tổ trưởng Ngọc Thấu ẩn lại huyết thái dương, bị hai cái tỷ muội sam ở trong lòng.

Nàng chăm chú nhắm mắt, mặt cười một mảnh tiểu thống khổ. Cái trán dấu ấn từ từ phát sáng, nhưng là lúc sáng lúc tối...

"Ngọc tỷ tỷ, hảo điểm sao?"

Một cái tỷ muội truyền xong linh lực sau, quan tâm hỏi.

"Tốt lắm rồi, cảm ơn muội muội!"

Ngọc Thấu ới ra khẩu mũi thơm, chậm rãi mở hai con mắt.

Loại này khó nhịn đau đầu, mấy năm trước từng xuất hiện, là nàng lần đầu gia nhập 'Thánh nữ liên minh' thời.

Ai nghĩ, hôm nay lại phát tác, cảm giác đau cũng thăng cấp rất nhiều.

Đúng vào lúc này.

'Vù'

Chu thủ phát sinh kêu khẽ.

Sau đó, ở vào ở giữa kiến trúc ván cửa bị mở ra, một đạo tuyệt thế thiên ảnh... Chậm rãi đi ra.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 652: Tông môn thiết thời lớn rồi

Thiến ảnh thân mặc đồ trắng cầm y, nơi ngực thêu có tường ảnh mây án, mỹ lệ vô song.

Trên đầu nàng đỉnh có một cái màu trắng đầu bông, lạp theo rũ bạch sa, che khuất hình dáng.

Chẳng qua từ này hoàn mỹ vóc người trên phán đoán, này tất nhiên là một vị kinh tài tuyệt điểm nữ tử.

Phía trước oanh oanh yến yến nhóm nhất thời nhận ra được, đồn dập xoay người gần ở phụ cận: "Gặp mình chủ tỷ tỷ..."

Nguyên lai, này nữ chính là tổ chức đầu đem giao dịch —— An Lăng Tinh.

An Lăng Tinh là một vị kỳ nữ tử, 'Thánh nữ liên minh' là nàng mười tám năm trước cái tay sáng lập. Lai lịch của nó nhưng không người hiểu rõ, rất thần bí.

Lúc đó, có Nguyên Anh lão quái đi vào điều tra, nhưng là thất bại tan tác mà quay trở về.

Người phạm tục khiếp sợ.

Tương truyền, này nữ có vô số chí bảo, Phổ Độ Từ Hàng chi là một người trong đó.

Trên boong thuyền, An Lăng Tinh tay ngọc nhẹ giương, nhượng bọn tỷ muội đứng dậy, sau đó vô tình hay cố ý nhìn Ngọc Thấu một chút, nhẹ giọng nói: "Các ngươi bảy cái, cùng ta đi Tiêu Dao tông..."

Nàng âm thanh tràn ngập từ tính, phi thường nén nghe.

Bảy vị tổ trưởng trăm miệng một lời: "Là..."

Lập tức, tám bóng người đẹp đề bay người lên, triều tông môn chủ điện bước đi.

...

Cùng lúc đó, đại điện bên trong.

Vương Dật bị một đám kim đan bao quanh vây nhốt.

Bọn hắn từng cái từng cái xoa xoa đại thủ, trên mặt đều hiện ra ý cười, nhìn qua là lạ.

Nam Cung Nhất nhưng không có, cư thân thế ngoại.

Ngữ Cầm cũng tới, nàng là tông môn trưởng lão, nhất định phải xuất hiện.

Lúc này, Ngữ mỹ nhân nhìn một các trưởng lão, mặt cười một trận bất đắc dĩ.

Nàng chân tâm vì những này đồng môn cảm thấy mất mặt.

...

Sự tình là như vậy.

Gần đoạn thời gian, phía trước tông môn vượt xa tường tượng, mà lại mỗi lần người nhà mấy đều đạt đến 200 trở lên.

Nhất nhân một ngày một viên linh thạch trung phẩm, hơn một trăm cái tông môn, chính là hơn hai vạn viên.

Mà một trăm viên linh thạch trung phẩm, lại tương đương với một viên linh thạch thượng phẩm.

Nói cách khác, Tiêu Dao tông hiện tại ngày thu vào, vượt quá hai trăm viên linh thạch thượng phẩm. Càng có chút hơn góc gác thâm hậu truyền thừa, trực tiếp thanh toán nửa năm địa tô.

Hai trăm viên linh thạch thượng phẩm khái niệm gì?

Thú triều trước, Tiêu Dao tông từ trên xuống dưới hết thấy gia đương, chết no không đủ năm trăm, hiện tại hai ngày bán liền khả năng phiên một phen...

Kéo dài như thế, đừng nói có chất bay vọt, chính là trở thành Cửu châu đệ nhất đại tông môn, cũng ngay trong tầm tay.

Vì lẽ đó, những này Tiêu Dao tông thượng tăng, muốn đem sơ trung... Sửa lại một chút.

Người chết vì tiền, chim chết vì ăn.

Cổ nhân không lần được thế.

...

Vương Dật nắm bắt mi tâm nói: "Tông chủ, sư thúc bá, các người làm cái gì vậy?"

"Hắc..."

Lý đại tông chủ cười ha hả nói: "Vương Dật, người làm sao về tông môn?"

Thảo!!

Vương Dật nhất thời không nói gì.

Lời này hỏi.

Ta là Tiêu Dao tông đệ tử, về tông môn có vấn đề?

Hắn tức giận nói: "Tông chủ, ngày hôm qua ta liền trở lại, lúc đó cùng với Lý Chấn Hiền, ngài đã quên?"

"Ồ, đúng..."

Lý Đăng Vân 'Bùng tỉnh', lập tức cười gượng mấy lần, quay đầu nhìn về phía Nam Cung Nhất, muốn làm cho đối phương đến mở cái đầu.

Đối phương là Vương Dật sư tôn, quyền lên tiếng tất nhiên là nặng hơn rất nhiều.

Ai nghĩ, lão Lư hai tay sau lưng, ngược nhìn hư không, căn bản không nhìn tông chủ một chút, lão ngưu bức.

Lý Đăng Vân không chỉ có hận nghiêng rằng, hắn triệu một phương khác Ngữ Cầm truyền âm nói: "Sư muội, người đến nói một câu..."

Ngữ Cầm lạnh lùng nhìn đối phương, truyền âm nói: "Sư huynh, các người mất mặt hay không? Như thế làm sẽ không sợ làm tức giận tiên nữ tỷ tỷ các nàng?"

Lý Đăng Vân trên mặt nóng lên, lúng túng truyền âm: "Này không phải đang muốn thương lượng với Vương Dật sao? Huống hồ, tông môn vì bồi dưỡng người, bỏ ra lượng lớn tâm huyết..."

Ngữ Cầm nhất thời ngẩn ngơ, cắn môi truyền âm: "Này căn ta có quan hệ gì?"

"Làm sao không liên quan?"

Lý Đăng Vân cuống lên, truyền âm nói: "Người sau đó như gà cho tiểu tử này, tông môn liền thiếu một vị kim đan trưởng lão, đây chính là tổn thất khổng lồ, tông môn thiệt thòi lớn rồi..."

"Người..."

Ngữ Cầm nhất thời vừa thẹn vừa giận, cắn răng bạc truyền âm: "Lý Nhị mao, người tìm đánh đúng hay không?"

Lý Đăng Vân thân thể run lên, nói thật, hắn vẫn đúng là đỉnh sợ vị sư muội này.

Có thể vì tông môn 'Trương lai', Lý đại tông chủ cũng là không thêm đếm xỉa: "Sư muội, người như lại không đến giúp bận bịu, ta liền... Trước mặt mọi người nói ra quan hệ của các người."

"Người dám!"

Ngữ Cầm khí hồng rồi: "Lý Nhị mao, người muốn nói ra, ta cùng người liều mạng..."

Đúng vào lúc này.

Vương Dật bỗng nhiên mở miệng: "Tông chủ, ngài có phải là thay đổi sơ trung, không muốn cùng ta chia ba bầy?"

Đối phương lại xem sư tôn, lại triệu bảo bối sư thúc nháy mắt, hắn lại không ngốc, tất nhiên là đoán được tất cả.

Các trưởng lão nhất thời sững sờ, liếc mắt nhìn nhau.

"Ha ha, Vương Dật..."

Lý Đăng Vân liên tục xoa tay, cười rất chân thành: "Ngươi cũng biết, tông môn cần phát triển, vì lẽ đó... Ngươi có thể hay không cống hiến một thoáng : một chút?"

Tuy là đoán được rồi kết quả, Vương Dật hay vẫn là rất không nói gì.

Ngài tốt xấu cũng là một tông chi chủ, có thể nào lật lọng?

Phân phối tỉ lệ đương nhiên có thể thương lượng, nhưng cũng chờ ta đến đòi muốn thời, các ngươi mới lộ ra bản ý, ý tứ gì a?

Hắn sớm đem Tiêu Dao tông đương thành cái nhà thứ hai, hưởng hồ nơi này lại là Ngữ Cầm cùng Lạc Y Y 'Nhà mẹ đẻ'.

Có thể những này 'Trưởng bối' thực sự là...

Vương Dật trầm ngâm chốc lát, nói: "Tông chủ, ta là tông môn đệ tử, tự nhiên việc nghĩa chẳng từ. Những linh thạch này... Toàn ở lại tông môn lại có gì gây trở ngại?"

"Cái gì? Ngươi... Thật chứ?"

Lý Đăng Vân nhất thời sững sờ, sau đó kích động tột đỉnh.

Còn lại trưởng lão cũng là như vậy.

"Nhưng là, ai..."

Kẻ này bỗng nhiên thở dài, nói: "Kết giới mỗi ngày muốn tiêu hao lượng lớn linh thạch, mới có thể vận chuyển bình thường. Bằng không không ra tam thiên, liền liền biến mất..."

Cái gì?

Hắn nói như trời nắng Phích Lịch, trực tiếp đem mọi người phách choáng váng?

Kết giới không linh thạch cung cấp... Liền biến mất?

Ngoa tào! ! !

Như vậy sao được?

Vương Dật tiếp tục nói: "Trước, vẫn luôn dùng lão bà ta linh thạch ở duy trì, bây giờ toàn dùng xong, vì lẽ đó... Hắc, ngài hiểu..."

Lý Đăng Vân há miệng, nhưng cái gì cũng không nói ra được.

Đột nhiên, hắn tay áo lớn vung lên: "Phong trưởng lão, nhanh đi lấy linh thạch..."

Kết giới như biến mất, Thủ triều thì sẽ xâm nhập, đến lúc đó còn nói gì phát triển?

Vương Dật thấy trong lòng âm nhạc.

Hắn đương nhiên ở nói hươu nói vượn, kết giới là cần chữa trị, nhưng là do thò đúng giờ tự mình 'Bảo dưỡng'.

Có thể chính mình nói có lý có chứng cứ, không sợ đối phương không tin.

"Là..."

Phong trưởng lão hoảng vội vàng gật đầu.

"Không cần phiền toái như vậy."

Vương Dật khoát tay nói: "Đem linh thạch cho Ngữ Cầm trưởng lão, làm cho nàng giao cho lão bà ta là được."

Mọi người nhất thời sững sờ.

Lý Đăng Vân trầm ngâm chốc lát, bất đắc dĩ gật đầu: "Được rồi..."

Lúc này tâm tình của hắn phi thường thất lạc.

Ngữ Cầm đang tự mò mẫm, trong đầu nhưng nổi lên Vương Dật âm thanh: "Những linh thạch này sư thúc chính mình bảo quản, sau đó tông môn như có

yêu cầu, có thể lấy ra một phần..."

Nàng nhất thời ngẩn ngơ, mờ mịt nhìn về phía đối phương.

Vương Dật nhất thời hướng nàng chớp chớp mắt.

Ngữ Cẩm cố nài thông tuệ? Trong nháy mắt rõ ràng tất cả, căn môi xuyên âm "Ngươi thẳng nhóc lừa đảo này..."

Đúng vào lúc này.

Một đạo thanh âm đầy truyền cảm, tự ngoài điện xa thẳm bay lên: "Thánh nữ liên minh An Lăng Tinh, phía trước tiếp..."

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 653: Đường này không thông

Mọi người đồng thời chấn động.

Lý Đăng Vân giờ tay ra hiệu, rất nhiều thượng tầng lần lượt xoay người, đi đến vị trí ngồi xong.

Vương Dật dù sao cũng là đệ tử, chính thức trường hợp chưa đi vượt qua, tự mình đứng sau lưng Nam Cung Nhất, ánh mắt nhưng nhìn về phía một bên xinh đẹp kim đan, tự âm thành tuyên nói: "Ta làm ra như vậy hi sinh, sư thúc... Còn không biểu hiện một thoáng : một chút?"

Ngữ Mỹ nhân lại là ngẩn ngơ, tràn đầy ý nhị mặt cười nhất thời đỏ, phương tâm lại ngửa lại sắp.

Công cộng trường hợp, nàng không dám nhìn đối phương, căn cặp môi thom cảm thán truyền âm: "Ngươi... Ngươi muốn như thế nào?"

Bực này mỹ thực xấu hổ giận tiểu hình đáng, coi là thật mê người chết.

Vương Dật thấy, trong lòng một trận ngứa, tà ác ý nghĩ đột nhiên bay lên, hần lỗ mũi đẩy một cái, truyền âm nói: "Ta nghĩ xem sư thúc xuyên tất chân thời đáng vẽ, đúng rồi, muốn hắc..."

Vào giờ phút này, kẻ này trong đầu, hiện ra một bộ kiều diễm bức tranh: Sư thúc óng ánh nước nộn chân ngọc, mặc vào na đông đông sau...

Cái gì?

Ngữ Mỹ nhân rất mờ mịt.

Tất chân?

Đó là cái gì?

Đúng vào lúc này, lão Lư bỗng nhiên chuyển qua đầu, kỳ quái hỏi: "Tiểu tử ngươi cho ai truyền âm đâu? Cái gì hắc?"

Nguyên lai, Vương Dật trong lòng này cái gì đang thiêu đốt, mấy chữ cuối cùng lại là không thu cảm thán tiếng tuyên.

Nam Cung Nhất an vị ở mặt trước, tất nhiên là nghe được.

Này biến số phi thường kinh người.

Ngọa tào! ! !

Vương Dật nhìn đối phương lão Lư mặt, trong lòng gợn sóng đột nhiên đỏ nát, hảo lợ lợ không sinh ra bóng ma trong lòng.

"Không ngại sự tình..."

Hắn thật sự không nói gì, đến cực điểm, tức giận khoát tay áo một cái.

Lão Lư không chỉ có đầy trán dấu chấm hỏi, hẳn không có thâm nghĩ, đem sự chú ý tập trung tại cửa.

Ngữ Cầm cũng không dám có động tĩnh, nhìn về phía trước.

Cùng lúc đó.

Chủ vị Lý Đăng Vân khoan thai mở miệng: "Mời đến..."

Hắn hiện tại sắc mặt trầm ổn, ánh mắt thâm thúy, lại không còn vừa nãy nãy phó 'Gian thương' đáng vẻ.

'Cộc cộc...'

Liên tiếp tiếng bước chân lên, tám đạo uyển chuyển thiên ảnh chậm rãi đi vào đại điện.

Hết thấy người trước mặt nhất thời sáng ngời.

An Lăng Tĩnh đi ở phía trước, nàng tuy bị đầu bông che khuất hình dáng, có thể trong lúc vung tay nhắc chân, có chứa một loại khôn kể tiên vận, kỳ ảo vô song.

Bảy vị thê mỹ xuất trần thiếu nữ chăm chú cùng ở phía sau.

Các nàng đều là Cửu châu nữ thiên kiều trong người tài ba, ở kỳ trước hội vũ trên, đều đạt được quá năm vị trí đầu thành tích tốt.

An Lăng Tĩnh hành ở đại điện ở giữa, chậm rãi dừng lại, ôm quyền cười khê: "Gặp Tiêu Dao tông chủ cùng chư vị trưởng lão."

Lý Đăng Vân chờ lần lượt đứng dậy, ôm quyền đáp lễ, trong lòng cũng khiếp sợ tột đỉnh.

Coi là thật là nghe đồn không bằng vừa thấy.

Cái này nữ tử dù chưa có sóng linh lực, nhưng cho người một loại khôn kể cảm giác, rất thần bí, như Hằng Vũ hồ đen.

Nguyên Anh cường giả, hơn nữa là hậu kỳ.

Mọi người trong nháy mắt có phán đoán.

"An minh chủ người tốt..."

Lý Đăng Vân đề xuống trong lòng gọn sóng, mỉm cười nói: "Mau mau mời ngồi..."

An Lăng Tĩnh cùng bảy vị tỷ muội đi đến quý vị khách quan trí, chậm rãi ngồi xuống, người trước hơi hơi bên cạnh thủ.

Một thiếu nữ nhất thời hiểu ý, từ trong lồng ngực lấy ra túi càn khôn, đặt lên bàn.

An Lăng Tĩnh nhìn về phía Lý Đăng Vân: "Bản mình lần này tới có 136 danh nữ tu. Đây là ba tháng linh thạch, kính xin Lý tông chủ nhiều nhọc lòng, vì chúng ta tuyển một chỗ tốt..."

Lý Đăng Vân mỉm cười nói: "An minh chủ cứ việc yên tâm..."

Lúc này, Vương Dật nhìn An Lăng Tĩnh, trong lòng một trận quái lạ.

Hắn cảm giác, chính mình tựa hồ đang nơi nào gặp đối phương.

Cùng lúc đó, một đạo cảm động ánh mắt cũng ở nhìn người nào đó, lén lút...

Hạ Oanh rốt cuộc tìm được cái kia vì chính mình hấp độc người.

Hắn hay vẫn là như thế tuấn kiệt, kiên cường...

Dần dần, Hạ Oanh nhịp tim bắt đầu gia tăng tốc độ, căn bản không khống chế được.

Vương Dật nhất thời phát hiện, gương mặt tuấn tú một bên.

Hai người ánh mắt, nhất thời đan vào với nhau.

Hạ Oanh mặt cười đằng một thoáng : một chút đỏ, cuồng quit trốn ly khai đi, này viên phương tâm càng là hát vang như cổ, đồng thời, mắt cá chân nơi một trận ngứa.

'Là nàng?'

Vương Dật sờ sờ mũi, không có suy nghĩ nhiều, nhân thể nhìn về phía bên cạnh.

Sau một khắc, hân hoan sững sờ.

Ngọc Thấu ngồi ở vị trí, liên tục xoa huyết thái dương, đôi mi thanh tú nếp nhăn rất sâu rất sâu...

'Nữ nhân này phạm bệnh như thế nào?'

Vương Dật trong nháy mắt làm ra phán đoán, trong lòng mừng thầm không ngớt.

Sau đó, Lý Đăng Văn cho đối phương giảng giải một chút quy củ.

Vương Dật không có bất kỳ cử động, hân vốn là muốn truyền âm cho tông chủ, làm cho đối phương xích chút điều kiện, có thể nghỉ lại vừa nghỉ tựa hồ không thích hợp.

Bực này trường hợp, Lý Đăng Văn tất sẽ nhìn chung bộ mặt, sẽ không do chính mình 'Làm bừa'.

Chẳng qua Vương Dật lần này không uống công, nhìn thấy đám kia 'Gái ế' lão đại.

Lý Đăng Văn sau khi nói xong, liền nhượng Ngử Cầm mang đối phương đi chọn địa phương.

Ngử mỹ nhân nhẹ nhàng gật đầu, đứng lên.

"Đa tạ Lý tông chủ."

An Lăng Tinh nhân thể đứng dậy, theo nhìn về phía Ngử mỹ nhân: "Làm phiền..."

Ngử Cầm mỉm cười cười khẽ, giơ tay lên nói: "An minh chủ, mời tới bên này..."

An Lăng Tinh gật gù, mang theo bảy vị tỷ muội cùng đối phương cùng đi.

Vương Dật con mắt hơi chuyển động, thấp giọng nói: "Sur tôn, đệ tử xin được cáo lui trước."

"Hả?"

Lão Lư sững sờ, quay đầu nhìn về phía đối phương, đang chờ mở miệng.

Vương Dật thân thể loáng một cái, trong nháy mắt biến mất không thấy hình bóng.

"Tiểu tử thói này..."

Nam Cung Nhất lăm bậm cú, giơ tay lên đến, cầm lấy chén trà trên bàn, thưởng thức lên.

...

Chúng nữ ra đại điện sau, An Lăng Tinh bỗng nhiên nói: "Ngử trưởng lão, ta nghĩ tham quan quý tông, không biết có tiện hay không?"

"Hả?"

Ngử Cầm ngần ngại, nàng trầm ngâm chốc lát, cười yếu ớt nói: "Đương nhiên có thể..."

Này không phải cái gì quá đáng yêu cầu, trước liền có thật nhiều tông môn tham quan quá nơi này.

"Đa tạ..."

An Lăng Tinh nghiêng đi đầu bồng: "Ngọc Thấu lưu lại theo ta, các người trước về Từ Hàng..."

Chúng nữ liếc mắt nhìn nhau, mở miệng nói: "Là..."

Lập tức, sáu bóng người đẹp dễ lần lượt truyền thân, bay về phía Phổ Độ Từ Hàng.

Ngay sau đó, Ngử Cầm mang theo nhị nữ, hướng về tông môn nơi sâu xa chậm rãi bước đi.

Ngọc Thấu theo ở phía sau, không ngừng mà xoa huyết thái dương, đôi mi thanh tú vẫn luôn không có buông ra, trong lòng càng là một trận khó chịu.

An tỷ tỷ lẽ nào không nhìn ra ta thân có không khỏe? Không phải nhượng ta bồi tiếp? Thật đúng thế...

An Lăng Tĩnh tựa hồ nhận ra được, nhìn đối phương một chút, tay phải khẽ nhúc nhích, ngón tay cái ở ngón giữa dưới tiết nơi nhẹ nhàng vạch một cái.

Động tác của nàng phi thường nhỏ bé, ai cũng không có phát hiện.

Ngọc Thấu thân thể yếu kiều lóng một cái, loại kia khó nhìn đau đầu cảm, bỗng nhiên... Biến mất rồi?

Nàng tinh thần vì đó chấn động, thả xuống tay ngọc, đôi mi thanh tú cũng dần dần buông ra.

"Ngữ Cẩm trường lão..."

Thống khổ đánh tan, Ngọc Thấu máy hát cũng mở ra: "Tiên nữ các tỷ tỷ ở không ở nơi này?"

Các nàng ở Tiên Đô từng có giao lưu, cũng coi như là người quen.

Một bên An Lăng Tĩnh nghe xong, thân thể khẽ run lên, nhưng thoáng qua khôi phục thái độ bình thường.

Ngữ Cẩm nhẹ nhàng điểm thủ: "Ồ..."

Tiêu Dao tông có tiên nữ qua lại, sớm đã không phải bí mật, không cần đi ẩn giấu.

"Thật sự?"

Ngọc Thấu hai con mắt sáng ngời, nhẹ nhàng đứng vào dưới An Lăng Tĩnh.

An Lăng Tĩnh tự nhiên hiểu ý, tiếp lời nói: "Này ngữ trường lão có thể hay không mang chúng ta đi gặp gỡ tiên nữ tỷ tỷ?"

Ngữ Cẩm lại tự trầm ngâm, một lát sau nhẹ nhàng gật đầu: "Được..."

Nàng sở dĩ đồng ý, cũng không phải là bởi vì An Lăng Tĩnh, mà là Ngọc Thấu.

Dựa vào nữ nhân trời sinh giác quan thứ sáu, Lâm Tịch Dao sở dĩ ngàn cân treo sợi tóc, sâu xa thăm thẳm ở trong, tựa hồ cùng Ngọc Thấu có sở liên quan.

Cái cảm giác này rất huyền diệu, không nhìn thấy mò không được, nhưng thật sự tồn tại.

Nhị nữ nếu là gặp mặt, hay là, các tiên nữ sẽ tìm được cứu trợ ái đồ phương pháp.

"Cảm ơn ngữ trường lão..."

Ngọc Thấu nhất thời đại hi.

Ngay sau đó, ba nữ triều tông môn tây phòng nhỏ đi đến.

Còn chưa đi ra bách bước.

"Khụ..."

Đột nhiên, phía trước xuất hiện một đạo tiếng ho khan, phi thường bất ngờ.

Mười mét ở ngoài, một bóng người quay lưng ba nữ, âm thanh quái dị nói: "Thật không tiện, đường này... Không thông."

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 654: Nàng không có lừa người

Này người đương nhiên là Vương Dật.

Kẻ này ra đại diện sau, rất nhanh tìm được ba nữ, đang chờ tiến lên, lại nghe được đối phương muốn gặp tiên nữ các lão bà.

Bảo bối sư thúc còn đồng ý ?

Như vậy sao được?

Vương Dật nhất thời vừa giận vừa sợ, trực tiếp đi đường vòng, sớm đến nơi này, cản đối phương đường.

Này biến số rất kinh người, ba nữ đồng thời sững sờ.

Ngọc Thấu phương hoa chìm xuống: Lại là cái tên này.

"Xin lỗi!"

Ngữ Mỹ Nhân triều nhị nữ áy náy cười khẽ, thế nhưng đi đến phụ cận, thấp giọng giận: "Vương Dật, ngươi làm cái gì vậy?"

Vương Dật xoay người lại, nhìn phía trước một chút, bất đắc dĩ nói: "Sư thúc, ngươi có thể nào mang những này 'Gái ế' đi gặp Phi Yên các nàng?"

Ngữ Cầm nhìn phía sau một chút, đáy tiếng nói: "Các nàng chính là gặp gỡ, không những khác..."

"Vậy cũng không được!"

Lão Vương đồng chí thái độ rất rõ ràng: "Những nữ nhân này, tổng muốn đem Phi Yên các nàng kéo vào 'Gái ế' trận doanh. Sư thúc, ngươi lần này làm kiện sai sự tình..."

Ngữ Cầm nghe xong, trong lòng không còn gì để nói.

Đúng vào lúc này, An Lăng Tinh cùng Ngọc Thấu chậm rãi tới gần.

"Ngươi... Chính là tiên nữ tỷ tỷ nam nhân?"

Người trước chậm rãi mở miệng.

Vương Dật nghe tiếng nghiêng người, lông mày nhân thể vẩy một cái: "Không sai!"

An Lăng Tinh sâu sắc nhìn chăm chú đối phương, trầm mặc chốc lát, nói: "Ngươi cốt linh chưa đủ mười bảy, liền đã Kết Đan, xác thực bất phàm, Cửu châu rốt cục ra một cái không sai hậu bối."

Nàng mặt sau Ngọc Thấu nghe xong, trong lòng bay lên một cỗ tiểu không cam lòng.

"Ha, đừng nói như vậy, ta sẽ thật không tiện."

Vương Dật cười cợt, liên tục xua tay, nhìn qua có chút muốn ăn đòn.

An Lăng Tinh lại tự trầm mặc, sau đó cũng nở nụ cười, âm thanh nhưng mang có một tia không thêm: "Tới đây trước, ta bán đổi với tiên nữ tỷ tỷ nam nhân thật tò mò, bây giờ xem ra, tựa hồ có ẩn tình khác..."

"Hà?"

Vương Dật hai con mắt một mị: "Có ý gì?"

An Lăng Tinh chậm rãi nói: "Ngươi tiềm lực quả thật không tệ, tâm tính nhưng là dưới hạ đẳng, có thể nào phối hợp tiên nữ tỷ tỷ?"

Mụ!

Vương Dật nhất thời nổi giận, thân thể về phía trước một bên: "Xứng hay không xứng được với, mắc mớ gì tới ngươi?"

Một bên Ngữ Cầm mặt mày đột nhiên biến hoá, hoảng vội vàng kéo đối phương cánh tay.

Đối diện Ngọc Thấu đôi mi thanh tú dựng đứng, khẽ kêu nói: "Vương Dật, ngươi nói cái gì?"

An Lăng Tinh nhẹ nhàng nâng tay, ngăn cản tỷ muội, sau đó xem hướng về phía trước: "Tránh ra!"

"Ngươi lỗ tai có tật xấu?"

Vương Dật cau mày, gần từng chữ: "Đường này... Không thông."

"Vương Dật..."

Ngữ Cầm gấp hồng rỗi, truyền âm nói: "Người đừng can các nàng, bằng không Tịch Dao liền không cứu."

Vương Dật nhất thời sững sờ, mờ mịt nhìn về phía đối phương.

Này cùng con kia cọp cái có quan hệ gì?

Ngữ Cầm đương nhiên sẽ không nói ra nguyên nhân, cái kia quá mờ mịt, tiếp tục truyền âm: "Tính sự thúc... Cầu người..."

Đối phương đều nói như vậy, Vương Dật cũng không tốt kiên trì nữa, hẩn trọn mắt An Lăng Tĩnh cùng Ngọc Thấu một chút, tránh ra đường.

Nhị nữ cũng không nhìn hẩn, trực tiếp thông qua.

Ngữ Cầm mím môi môi, truyền âm nói: "Cảm ơn..."

Vương Dật nhìn về phía đối phương, nhẹ nhàng nhéo này non mềm tay ngọc, tính làm trừng phạt.

Ngữ Cầm lần thứ hai mím môi, lặng lẽ tiếp nhận rỗi.

Lập tức, bốn người về phía tây phòng nhỏ bước đi.

Vương Dật đương nhiên muốn theo, như đối phương dám lộ ra một điểm đầu mâu, hẩn liền trực tiếp nổ lên.

Hộ thể cuồng ma không phải bạch đường.

Đọc theo đường đi, Vương Dật càng muốn An Lăng Tĩnh lời nói mới rỗi, trong lòng càng là xoa hóa.

Đột nhiên, hẩn con mắt hơi chuyển động, thần nhiên mở miệng: "Không biết An minh chủ mười bảy tuổi rồi, tu vi như thế nào a?"

Dĩ nhiên nói ta không xứng Phi Yên các nàng? Vậy lão tử liền ở thiên phú trên nghiền ép người.

Ngữ Cầm nghe xong, tuy biết người yêu đang gây hẩn với, nhưng không có bất cứ động tĩnh gì.

Nàng đối với điểm này cũng thật tò mò.

Nguyên nhân rất đơn giản, An Lăng Tĩnh ở Cửu châu ảnh hưởng quá to lớn, nàng là sở có tu nữ trẻ trong lòng thần.

Lại nhìn một phương khác.

Ngọc Thấu đầu tiên là ngẩn ngơ, sau đó khoe môi làm nổi lên, lộ ra mê bình thường nụ cười, mỹ lệ cực kỳ.

An Lăng Tĩnh bản không muốn đáp lại, có thể cái tên này thực sự đáng ghét.

Nàng trải qua đã lâu không động khí, ngày hôm nay cũng không biết làm sao.

Hay là, là bởi vì đối phương rất không phẩm, nhưng đứng có tiên nữ.

Lại hay là...

Vừa nãy ở đại điện, An Lăng Tĩnh đầu tiên nhìn nhìn thấy Vương Dật thời, trong lòng liền có chút buồn bực, không lý do.

Nàng hồi ức chốc lát, chậm rãi nói: "Ta bảy tuổi Trúc Cơ, chín tuổi Kết Đan, mười hai tuổi luyện được Nguyên Anh. Mười bảy tuổi rồi, gần như tăng năm đáng về..."

Dát? ? ?

Lời của đối phương như kinh động thiên hạ, trực tiếp đem Vương Dật phách choáng váng.

Mà một bên Ngữ Mỹ Nhân, cũng là kinh ngạc đến ngây người.

Thiên, chuyện này...

Ngẩn ngui mộng bực sau, Vương Dật cười ha ha: "An minh chủ này chuyện cười, mở hơi lớn."

Chín tuổi liền Kết Đan? So với mình sớm bảy năm nhiều?

Nói cái gì đó?

An Lăng Tĩnh nhìn đối phương một chút, chậm rãi nói: "Nói ra ở ta, có tin hay không cho người..."

"Ta đương nhiên không tin!"

Vương Dật cười gằn nói: "Vậy người hiện tại là cái gì tu vi?"

An Lăng Tĩnh trầm mặc chốc lát, nói: "Nguyên Anh tầng tám."

"Ta đây đồ tin..."

Vương Dật nhú mày nói: "Chẳng qua, An minh chủ nếu rất sớm thành Nguyên Anh, vì sao nhiều năm như vậy đến, chỉ tăng ba tầng? Đừng nói cho ta, người hiện tại chỉ có hơn hai mươi tuổi?"

Kỳ thực, hắn nói ra lời nói này, chỉ do vô tri.

Tu hành cỡ nào gian khổ? Nguyên Anh tu sĩ mỗi lần bước ra một bước, chính là vượt qua một đạo lạch trời.

Có người tại chỗ đạp bước mấy chục năm, mới sẽ tinh tiến một chút, thậm chí lại sẽ không đột phá.

Nhưng An Lăng Tĩnh tốc độ tu luyện bỗng nhiên chợt giảm xuống, cũng quả thật có vấn đề.

"Lão công, nàng không có lừa người..."

Đột nhiên, một đạo dễ nghe kiều âm đột nhiên bay lên.

Mấy chục mét ngoại, tiểu loli xuất hiện, đồng hành còn có Tứ Cung.

Nguyên lai, các tiên nữ rất sớm phát hiện tất cả, sớm tới đón.

Thảm Băng tắc trở về thế tục, dù sao, này trong có một vị mang theo 'Đệ tử' động phòng cần chăm sóc.

An Lăng Tĩnh thân thể run lên, nhất thời bất động.

Một bên Ngọc Thấu cũng dừng lại bước liên tục.

"Lão bà..."

Vương Dật mở ra hai tay, đến đón.

Tiểu loli vội vàng chạy mau vài bước, nhào vào hắn trong lòng.

"Lão bà, một lúc nữ nhân này nói cái gì, người đều không nên đáp ứng."

Vương Dật sớm đánh hao dự phòng châm.

"Hi hi..."

Tiểu loli cười ngọt ngào mấy lần, lập tức nghiêng đi mặt cười, nhìn về phía An Lăng Tĩnh.

Nàng trầm tư chốc lát, xác định chuyện nào đó sau, mở ra cặp môi thơm: "Người... Hay vẫn là đến rồi."

Vương Dật nhất thời sửng sờ.

Nghe ý này, lão bà cùng này vị 'Gái ế' lão đại... Tựa hồ nhận thức?

"Hô... Hô..."

An Lăng Tĩnh hô hấp bắt đầu gấp gáp, hoàn mỹ thân thể yêu kiều run rẩy không thôi.

Này tiểu nữ đồng tu vi, bằng nhãn lực của chính mình dĩ nhiên nhìn không thấu, sự thực chỉ có một cái.

Đúng là tiên nữ, là các nàng...

'Hô...'

Thiên ảnh lay động, An Lăng Tĩnh nhanh chóng hướng về đến phụ cận, dĩ nhiên 'Phù phù' một tiếng ngã quỵ ở mặt đất, ôm quyền nói: "Đệ tử... Gặp tiên nữ... Tỷ tỷ..."

Nàng âm thanh đang run rẩy, cuối cùng thực ở không không chế được kích động tâm thần, nổi lên nghẹn ngào.

Nàng... Dĩ nhiên khóc.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 655: Tiên nữ truyền thừa

Hả? ? ?

Vương Dật nhất thời bị này biến số đột nhiên xuất hiện chinh bối rối.

Hắn vốn tưởng rằng, đối phương tới gặp tiên nữ lão bà, chỉ muốn kéo nàng nhóm tiền vào 'Gái ế' hàng ngũ.

Bây giờ xem ra, tựa hồ có ẩn tình khác?

Tiểu loli nhìn chăm chú đối phương, ánh mắt có chút lặng lẽ.

'Hô '

Đột nhiên, nàng tay nhỏ hự không phát một cái.

An Lăng Tinh thân thể yếu kiều run lên, bị vĩ lực nâng dậy.

Tiểu loli một tay ôm lấy lão công cổ, nhân nhật mở miệng: "Hoa tuy là hoa, sương mù nhưng không phải sương mù. Trước kia qua lại, chớ ta chờ thừa."

Ý của nàng là: Chúng ta tuy ủng hộ Tiên thuật, cũng không phải người ngoại muốn tìm. Ngoại được tạo hóa, cũng không chúng ta truyền thừa.

"A?"

An Lăng Tinh lại là run lên, sâu sắc nhìn chăm chú tiểu loli.

Bạch sa sau, cặp kia đôi mắt đẹp thanh lệ không thôi.

Một cái qua lại, dâng lên nội tâm của nàng.

...

Một mảnh thân bí Cổ Giới trong.

Nơi này mây mù nhiều, dãy núi như ẩn như hiện, mịt mờ vô phương.

"Cha... Nương..., nhân gia thật sợ hãi, oa..."

Một người mặc y phục rực rỡ nữ đồng ngồi dưới đất, lên tiếng khóc lớn.

Nàng cũng là năm tuổi khoảng chừng, sinh ngọc trác bông tuyết, lúc này con ngoại xinh đẹp trong, liên tục có giọt nước mắt lăn xuống, nhìn qua đáng thương cực kỳ.

Nguyên lai, cái này nữ Đồng gia gặp đại biến, đêm bị kẻ địch đánh lén, mẫu thân nàng dưới tình thế cấp bách, lấy ra phi hành bảo cụ, đem nữ nhi thả đi tới.

Ở Tu Chân giới, bậc này nhược nhục cường thực tình huống chẳng lạ lùng gì.

Nữ đồng ngồi trên bảo cụ sau, chạy ra kẻ địch ma chướng, bay một ngày một đêm sau, bảo cụ mất đi linh lực, lạc đến khu này vùng đất cổ thần bí.

Hiện tại nàng vừa lạnh vừa đói lại sợ, phi thường bất lực.

Nữ đồng khóc sau một lúc, cuối cùng lực kiệt, đầu nhỏ lệch đi, hôn mê bất tỉnh.

Chờ khi tỉnh lại, bốn phía cảnh tượng như cũ.

Nữ đồng không hổ là tu sĩ nữ, giấy giữa đứng dậy, tìm kiếm khắp nơi đồ ăn no bụng.

Liền như vậy, một tháng trôi qua.

Nàng dĩ nhiên như kỳ tích còn sống, nhưng không có tiếp thu gia tộc sự thực, lấy vì cha mẹ còn sống sót, qua mấy ngày sẽ đến đón chính mình.

Một ngày, nữ đồng bò đến thung lũng hái trái cây, ai muốn dưới chân trượt chân, trượt xuống dưới, ngã tại một khối nhô ra trên nham thạch.

Nàng tại chỗ hôn mê, chờ khi tỉnh lại, phát hiện một cái thần bí sơn động.

"Đây là... Nơi nào a?"

Nữ đồng mờ mịt tự nói, nhân thể đi vào.

Nàng rất nhanh phát hiện, góc tường nơi có một cái màu trắng trù lãng.

Kỳ quái chính là, bạch lăng tựa hồ đang phát sáng, ở giữa một chỗ ngồi hơi hơi nhô ra.

"Phía dưới hình như có đồ vật..."

Nữ đồng dù sao tuổi nhỏ, không có suy nghĩ nhiều, trực tiếp đi tới, dò ra tay nhỏ.

Ngay khi tiếp xúc sát na.

'Hồng '

Bạch lăng bỗng nhiên phát sinh một luồng hào quang, trong nháy mắt, này phương hư không bỗng sáng rực, một bộ cảnh tượng chậm rãi xuất hiện.

Trước kia hình chiếu.

Nữ đồng thai nghén ở cảnh tượng trong, khuôn mặt nhỏ nhìn chung quanh, mờ mịt nói: "Đây là cái gì a?"

Hình chiếu trong địa phương, chính là mảnh này thần bí Cổ Giới, mà mây mù trong lúc đó, tắc chìm nổi hai bóng người.

Một cái, đồng giáp hồng gió.

Hai vị, bạch lăng quán không.

Đây là một bức xa hoa bức tranh.

Nữ đồng nhìn bọn hắn, cái miệng nhỏ há hốc liên hồi, nhưng cái gì cũng không nói ra được.

Đúng vào lúc này.

Cô gái mặc áo trắng run giọng nói: "Ngươi... Hay là muốn đi sao?"

Đồng giáp trầm mặc chốc lát, chậm rãi nói: "Ta muốn đi... Tìm các nàng."

Cô gái mặc áo trắng run lên một cái, vô lực té ngã hư không.

Nàng trầm mặc chốc lát, mở miệng yếu ớt: "Ta biết, ngươi vượt qua thời không trường hà, chính là đến tìm kiếm cái kia... Ở ngươi trong lòng lưu lại nước mắt nữ tử."

Đồng giáp nghe xong, lâm bảm nói: "Xin lỗi, Tinh Tinh..."

"Ô..."

Cô gái mặc áo trắng biết hẳn cuối cùng phải rời đi, che mặt khóc thảm, khóc thương tâm gần chết.

Đây là một loại đại bi.

Đồng giáp rơi vào trầm mặc.

Không biết qua bao lâu bao lâu, hần cuối cùng hận quyết tâm đến, đột nhiên xoay người, đập không mà đi.

Hồng gió hư không run run, tác động bao nhiêu tường niệm?

Hần đi rồi, nhưng vô tình giữ nàng lại.

Nàng không được cùng đi, bởi vì, chính mình không phải hần phải tìm người.

Tình bắt nguồn từ nơi này, cũng ở đây dập tắt.

Nguyên nhân... Duyên lạc...

'Hô '

Càn khôn điên đảo, thời không trở về vị trí cũ.

Hình chiếu biến mất rồi, mà nữ đồng tắc ngậy ngốc đứng ở nơi đó, hoàn toàn không có nhận thức.

Nàng chỉ có năm tuổi, ai biết tình là vật chỉ?

Mà cái kia bạch lăng, ở lấy ra hình chiếu sau, mặt trên thần tính biến mất hầu như không còn, trong nháy mắt hóa thành tro bụi.

"A?"

Nữ đồng nhất thời kinh hãi, chẳng qua rất nhanh liền bị phía dưới một bao quần áo hấp dẫn.

Nàng không có suy nghĩ nhiều, tiềm thân đem bao quần áo mở ra.

'Ào ào '

Nhất thời, từ bên trong rải rác ra vô số óng ánh tảng đá, cùng các loại cổ quái kỳ lạ đông đông.

Nữ đồng dù sao tuổi nhỏ, đối với những kia óng ánh tảng đá nổi lên hưng thịnh thú, cầm lấy một cái tế quan sát kỹ, sau đó thả xuống, lại cầm lấy một cái khác...

Vòng đi vòng lại, ngay khi bắt được khối thứ chín thời trẻ...

'Hồng '

Linh thạch đột nhiên phát sáng, nữ đồng chỉ cảm thấy trong cơ thể có món đồ gì lưu tiến vào, còn không phản ứng lại, mắt tối sầm lại, lại là hôn mê bất tỉnh.

Không biết qua bao lâu, nàng bị một âm thanh êm ái đánh thức.

Nữ đồng mở con mắt, nhưng thấy phía trước không xa, ngồi xếp bằng một cái cô gái mặc áo trắng.

Nàng quá đẹp, như tình không trắng sáng.

Nữ tử nhắm mắt, miệng phun vô thượng đạo lí kì diệu.

"Tỷ tỷ!"

Nữ đồng nhiều ngày cô đơn, thấy có người xuất hiện, làm sao không kích động? Trục tiếp mở ra tay nhỏ nhào tới.

'Phù phù '

Nàng trong nháy mắt xuyên qua đối phương thân thể, té xuống đất.

"Ồ..."

Thân thể yêu kiều bị đau, nữ đồng vừa khóc lên, mà cô gái mặc áo trắng kia, tiếp tục tự nói về nói.

Sau đó không lâu, nữ đồng rốt cuộc biết, trước mắt bạch y tỷ tỷ, là hình chiếu.

Cô gái mặc áo trắng nói rồi hai ngày hai đêm, cuối cùng thân thể loáng một cái, hóa thành hư vô.

Mà viên linh thạch kia, cũng vĩnh viễn âm đạm xuống.

Có thể nữ đồng đã sớm đem pháp thuật nhớ thuộc lòng, thử tu luyện lên.

Nàng cũng không biết, phương pháp này vì thượng cổ kỳ thuật: Tiên thiên tạo hóa quyết.

Liên như vậy, nữ đồng ngoại trừ tìm đồ ăn no bụng, liền vẫn luôn ở bên trong hang núi tu luyện.

Thời gian như trôi đi, trong chớp mắt.

Nàng ở bảy tuổi thời thành công Trúc Cơ, chín tuổi kết thành kim đan, mười hai tuổi năm ấy, dĩ nhiên luyện được Nguyên Anh.

Này nếu như truyền đi, tất sẽ khiếp sợ toàn bộ Tu Chân giới.

Lại quá bốn năm

"Vù..."

Trong động cô gái mặc áo trắng hình chiếu, chậm rãi làm nhát, biến mất...

"Hô..."

Đối diện có ngòi một vị thiếu nữ xinh đẹp, trên người dán đầy lá khô, dùng cho che giấu. Nàng thấy hình chiếu sau khi biến mất, thở ra một hơi tức, xa thẳm đứng dậy.

Nàng chính là cái kia lớn lên nữ đồng.

"Này chính là 'Sức Cốt Hoàn Đẳng', coi là thật huyền diệu..."

Thiếu nữ khẽ nói, nhìn chăm chú hai tay của chính mình, lầm bầm nói: "Nguyên Anh tầng bốn, bằng vào ta thực lực bây giờ, đủ để báo thù rửa hận."

Nàng âm thanh rất êm tai, như khéo oanh.

"Tiên nữ tỷ tỷ, Lăng Nhi tu đạo đã thành, trước tiên xuất cốc làm một số chuyện, chờ xử lý xong sau, lại trở lại bồi ngài..."

An Lăng Nhi triều bao quần áo khom người cúi xuống, xoay người lại tránh ra ngoài động.

Một tháng sau, nàng trở lại, mặc trên người ngoại giới quần áo, mặt cười rất trắng bệch, khóe môi cũng quai có vết máu, có thể tinh thần nhưng rất phấn chấn.

An Lăng Nhi rốt cục đại thù đến báo, cũng tuân thủ lời hứa.

Lại quá một năm, nàng tu vi đạt đến Nguyên Anh tầng năm.

Một ngày đêm

An Lăng Nhi cầm một viên linh thạch, ngơ ngác chờ ra.

Đây là cuối cùng một cái bí pháp, như mở ra tìm hiểu, chính mình liền sẽ không còn được gặp lại tiên nữ tỷ tỷ.

Nàng cân nhắc ba ngày ba đêm, cuối cùng cắn răng: "Tiên nữ tỷ tỷ, người nhất định còn sống trên đời, Lăng Nhi này liền đi tìm ngài."

Bạch y tiên nữ đối với an Lăng Nhi có tái tạo chi ân, đồng thời nhiều năm làm bạn, nàng sớm đã đem đối phương coi là chí thân.

Liên như vậy, tháng ba qua đi.

An Lăng Nhi lưng thượng tiên nữ tỷ tỷ bao quần áo, ra khỏi sơn cốc, nàng đem chính mình " chữ xóa, đổi thành 'Tĩnh'.

Bởi vì, tiên nữ tỷ tỷ... Liên gọi Tĩnh Tĩnh.

An Lăng Tĩnh xuất thế sau, cái tay sáng lập Thánh nữ liên minh, danh chấn Cửu châu.

Có hi vọng, nàng lấy ra cuối cùng viên linh thạch kia vô thượng pháp, khiến chính mình tu vi trở nên chậm lại.

Này thuật danh chấn thiên cổ, nếu như tu thành, An Lăng Tĩnh thực lực thì sẽ tăng nhanh như gió, nhanh chóng bù đắp nhiều năm trệ nhét, vượt lại từ trước...

Đồng thời, nàng vẫn luôn đang tìm kiếm tiên nữ tỷ tỷ tung tích.

Từ chưa... Thờ gần.

...

An Lăng Tĩnh nước nở nói: "Người... Người nhất định nhận ra nàng, nàng gọi Tĩnh Tĩnh..."

Là cho tới bây giờ, nàng sẽ không dễ dàng từ bỏ.

"Tĩnh Tĩnh?"

Tiểu loli nói nhỏ, sau đó nói: "Bổn cung xác thực không biết. Chẳng qua, trước người lấy Nguyên Anh tu vi, liền lấy ra này chò 'Vô thượng Thần thuật', sẽ có đại nguy hiểm..."

"Hô... Hô..."

An Lăng Tĩnh thân thể yếu đuối không ngừng, kích động đến cực điểm.

Chính mình tìm kiếm nhiều năm không có kết quả, khi biết được Tiêu Dao tông xuất hiện tiên nữ sau, liền tràn ngập đại chờ mong.

Ai nghĩ...

Kỳ vọng càng lớn, thất vọng càng lớn.

"Sẽ không..."

An Lăng Tĩnh lớn tiếng nói: "Tiên nữ tỷ tỷ phép thuật, không có bất kỳ nguy hiểm nào."

Đột nhiên, nàng giơ lên tay ngọc, bỗng nhiên lấy xuống trên đầu đầu bóng, quăng hướng về hư không.

Trong phút chốc, ba ngàn thanh ti hư không tạo nên, thể mỹ tuyệt luân.

Sau một khắc, tuyệt thể phương hoa, kinh hiện ra ở thể.

"Hả?"

Ở đối phương lộ ra kiều dung sát na, Vương Dật con mắt trong nháy mắt trừng lên, trực tiếp bối rối.

"A?"

Một bên Ngữ Cầm cũng kiều kêu thành tiếng.

'Phù phù'

Một bên Ngọc Thấu, trực tiếp ngồi ngã xuống đất.

Nàng tiến vào 'Thánh nữ liên minh' sau, chưa từng gặp mình chủ hình dáng, bây giờ cuối cùng nhìn thấy.

Nhưng là...

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 656: Một mạch hóa Tam Thanh

Hồng chu sa, trác phong hoa.

Khuyên thành nhan, ngâm kiếm gia.

Phương hoa vô tận, lưu danh thiên cổ.

Đây là một cái kinh diễm tuyệt thế nữ tử, mỹ làm người nghệt thờ.

Nhưng là...

Dáng dấp của nàng, dĩ nhiên cùng Ngọc Thấu giống nhau như đúc, nhưng thêm ra tam phân kiêu thực, bảy phần tiên vận.

Mà nàng trắng nõn cái trán, cũng điểm có hồng ấn, lại vì hai viên.

Ngoại trừ đại phụ Tứ Cung, ba người khác đều là ngọc không thể có ngọc.

Ngọc Thấu nhất, nàng nhìn mình chủ tử tử, cặp môi thơm một trận run rẩy, nhưng cái gì cũng không nói ra được.

Cái cảm giác này, lại như là chính mình... Nhìn mình.

An Lăng Tinh không để ý tới đối phương, chỉ lo nhìn chăm chú tiểu loli, cắn phần môi nói: "Ta này liền chứng minh cho ngươi xem..."

Tiểu loli nhìn đối phương, trầm mặc không nói.

Mà lúc này, Vương Dật thật sự trứng nát.

Trước vấn đề cấp, hần phiền nhất chính là Lâm Tịch Dao cùng Ngọc Thấu.

Bây giờ sao lại thêm ra một cái?

"Ai..."

Đột nhiên, một đạo thân ảnh xa thẳm bay lên, vang vọng ở bên trong trời đất.

Sâu sắc... Thờ dài.

Mười mấy mét ngoại, bạch sam giáng trần.

Từ Nguyệt ôm Lâm Tịch Dao, chậm rãi đi tới...

An Lăng Tinh nghiêng đi mặt cười, nhìn về phía này trong.

Một lát sau, Từ Nguyệt gần ở phụ cận, nàng sâu sắc nhìn chăm chú đối phương, nhẹ giọng nói: "Ngươi... Hay vẫn là đến rồi."

Nàng hai con mắt ửng đỏ, lặp lại đại phụ lời nói mới rồi.

Các tiên nữ, sớm đã hiểu rõ càn khôn.

An Lăng Tinh nhìn đối phương, nhẹ nhàng gật đầu.

Từ Nguyệt đau thương cười khê, lẩm bẩm mở miệng: "Bản nguyên hóa song nói, tiềm lực cố tự phong. Là vì Tu La đạo..."

Nàng nói tới chỗ này, nhìn về phía trên đất Ngọc Thấu: "Một đạo trúc trùng tu, là vì Luân Hồi đạo."

Ngọc Thấu đầu tiên là liếc nhìn đối phương, sau đó có chút máy móc bên cạnh thủ, nhìn về phía Lâm Tịch Dao.

Cùng lúc đó, Từ Nguyệt thu hồi ánh mắt, nhìn về phía trong lòng ái đồ, âm thanh hơi có chút run rẩy: "Một đạo lâm thế tục, là vì hồng trần nói..."

Nàng sau khi nói xong, nhắm lại hai con mắt, gật đầu hôn hướng về đối phương trắng nõn cái trán.

Hai hàng thanh lệ, tự Từ Nguyệt khoe mắt chậm rãi lướt xuống, nàng khê nói: "Tịch Dao, chúng ta thầy trò duyên phận... Cuối cùng hết."

Từ Nguyệt đầu tiên nhìn nhìn thấy nàng thời, liền lòng sinh yêu thích. Hai người có quan hệ thầy trò sau, nàng liền coi đối phương như kỷ ra.

Mà Lâm Tịch Dao trong cơ thể hỗn loạn khí tức, Từ Nguyệt đã sớm nhận ra được.

Nàng mới vừa bắt đầu chưa đi lưu ý, sau đó liền trở nên coi trọng, đang chờ tới suy đoán.

Kết quả, Vân Tiên nói ra một cái càn khôn.

Trên đời, lại có cùng Lâm Tịch Dao giống nhau như đúc người, ngoại trừ tu vi, chính là liền thể chất đều tương đồng.

Từ Nguyệt nhất thời kinh ngạc, ở xa xôi đã qua, 'Huyền Nữ' từng đề cập một cái bí pháp.

Nàng vẫn luôn không thể tin được, cũng không muốn đi tin tưởng.

Đáng tiếc...

Cùng lúc đó.

Vương Dật triều đại phụ thấp giọng nói: "Lão bà, Nguyệt Nhi có ý gì? Tại sao nói duyên hết?"

Hắn còn không quẹo góc đến đây.

Tiểu loli thấy hai cung như vậy thương tâm, rất là đau lòng, nghe vậy nhẹ giọng nói: "Một hồi sẽ qua, Tịch Dao cùng cái kia Ngọc Thấu thì sẽ trở về bản nguyên, vĩnh viễn biến mất rồi."

"Cái gì?"

Vương Dật sắc mặt đột nhiên biến hoá, bỗng nhiên nhớ tới một bản truyền thuyết trong pháp thuật, sợ hãi nói: "Lẽ nào..."

Tiểu loli nhẹ nhàng gật đầu: "Tu di còn sinh ta, một mạch hóa Tam Thanh..."

Vương Dật trong nháy mắt hoá đá.

Thực sự là... Quy tắc này nghịch thiên pháp thuật.

Một mạch hóa Tam Thanh, vì thượng cổ bất thế kỳ thuật. Người thi thuật có thể hóa một là tam, thực lực đều tương đồng, tương truyền, bỏ đề thượng tiên pháp ngoại phân thân, liền thoát thai từ này thuật.

Hắn bỗng nhiên quay đầu, nhìn về phía hai cung trong lòng Lâm Tịch Dao, trong lòng ngũ vị tạp toàn.

Một ngày kia đêm tối, chính mình không chỉ có cần đối phương chân, còn nổi lên 'Cổ Vỡ giới đệ nhất cạp cái' tên gọi.

Nàng, liền muốn biến mất rồi sao?

Một bên Ngừ Cầm nhất thời che cặp môi thom, con mắt trong nổi lên sương mù nồng nặc.

Nàng rốt cuộc biết, tiên nữ các tỷ tỷ vì sao không có cách nào.

Lâm Tịch Dao, dĩ nhiên là... Một bộ phân thân.

Vào giờ phút này.

Từ Nguyệt mở đồ lên đôi mắt đẹp, xem hướng về phía trước, nhẹ giọng nói: "Ngươi... Làm một cái việc ngược."

An Lăng Tinh trầm mặc, sau đó nói: "Ta không hiểu."

Từ Nguyệt đem khó chịu tâm thần bình phục, chậm rãi mở miệng: "Như muốn tam phân quy nguyên, chỉ ít đạt đến 'Độ kiếp' cảnh, vừa mới không có sơ hở nào."

"Cái gì?"

An Lăng Tinh nhất thời ngẩn ngơ.

Tiên nữ truyền thừa, chỉ kéo dài pháp thuật, vẫn chưa giải thích quy tắc này càn khôn.

Có thể song nói thời hạn sắp tới, Tu Chân giới lại gặp đại loạn, nàng trải qua không có thời gian đi xác minh.

"A..."

Đột nhiên, Lâm Tịch Dao khẽ nói một tiếng, khoan thai mở hai con mắt.

"Từ Nguyệt... Tỷ tỷ?"

Nàng thở nhẹ một tiếng, mặt cười tràn đầy mờ mịt.

Từ Nguyệt nhìn về phía đối phương, thanh lệ lại không nhìn được chậm rãi tràn ra.

Nàng giơ lên tay ngọc, khẽ vuốt đối phương mái tóc, miễn cưỡng cười khẽ: "Tịch Dao, ngươi phải nhớ kỹ, tỷ tỷ vẫn luôn hoan ngươi vui ngươi..."

"A?"

Lâm Tịch Dao càng ngày càng mờ mịt, có chút gian nan giờ tay, biến mất đối phương thanh lệ: "Tỷ tỷ... Ngươi làm sao khóc?"

Từ Nguyệt mặc nàng đi lau, cười khẽ không nói.

An Lăng Tinh thấy, trong lòng bay lên một vẻ không đành lòng.

Có thể sự tình cứ thế này, chính mình cũng không còn lựa chọn.

Nàng giờ lên hai tay, bình thác hư không, thế nhưng hai tay hơi cong, tạo thành hoa lan ấn, cuối cùng ngón cái ở ngón giữa dưới tiết nơi tầng tầng nhấn một cái.

"Vù..."

Trong phút chốc, An Lăng Tinh trên người tỏa ra một luồng thần bí hào quang.

"A..."

Trên đất Ngọc Thấu thân thể yếu kiều chấn động mạnh, trong lòng ườn một cái, trực tiếp đứng lên.

Cùng lúc đó.

"A? ? ?"

Lâm Tịch Dao cũng giống như thế, không nhịn được kêu kêu thành tiếng.

Từ Nguyệt buông hai tay ra, chậm rãi lùi tới lão công cùng tỷ muội bên cạnh.

"Từ Nguyệt tỷ tỷ..."

Lâm Tịch Dao chỉ cảm thấy trong cơ thể khí tức thế như điên cuồng, nhất thời dọa sợ, dùng sức triều đối phương dò ra tay ngọc, kinh hô: "Không nên... Ly khai ta. A..."

Đột nhiên, nàng giương thủ khẽ kêu, trên người tu vi bắt đầu giéng phun giống như dâng lên, tương đương không thể nói lý.

Ngọc Thấu cũng giống như thế.

Từ Nguyệt mộ nhiên bên cạnh thủ, lại không đành lòng đi nhìn thẳng, một bên Tứ Cung vội vàng đỡ lấy đối phương.

Vào giờ phút này, ba vị diện mạo tương đồng nữ tử, hiện hình tam giác thái đối lập.

Lâm Tịch Dao cuối cùng phát hiện mặt khác hai cái chính mình, mặt cười một mảnh sợ hãi: "Ngươi... Các ngươi là ai?"

Lại nhìn Ngọc Thấu, nàng nhắm lại đôi mắt đẹp, tựa hồ là nhận mệnh.

Kính điểm toàn bộ Cửu châu 'Thiên tiên tử', thực sự không nghĩ tới, chính mình lại là một bộ phận thân?

Nàng lúc này thật sự muốn khóc, cũng muốn cười.

Thử hỏi tạo hóa... Cờ nào trên người?

An Lăng Tinh đã xem hai tay quy về trong lòng, thân thể yếu kiều run rẩy không ngừng, tựa hồ đang khổ sở chống đỡ. Nàng run giọng nói: "Không nên... Trách ta, mở..."

"A..."

"A..."

Hai tiếng duyên dáng gọi to phóng lên trời, xông thẳng cửu tiêu.

Lâm Tịch Dao cùng Ngọc Thấu trong cơ thể bản nguyên gông xiềng, hoàn toàn mở ra, các nàng tu vi, trực tiếp từ kim đan nhảy đến Nguyên Anh một tầng, mà lại còn ở dâng lên.

"Vù..."

Này cỗ vĩ lực phi thường kinh người, không gian chịu ảnh hưởng, phát sinh mãnh liệt vận vẹo, biến hình.

Không tới một khắc, nhị nữ tu vì liên tăng vọt đến Nguyên Anh tầng tám, cùng bản nguyên đồng bộ.

An Lăng Tinh run rẩy tư thế càng ngày càng kịch liệt, nàng cường xách một khẩu chân khí, hai tay bỗng nhiên hợp lại: "Tam phân... Quy nguyên!"

Lâm Tịch Dao cùng Ngọc Thấu thân thể ưỡn lên, thẳng tắp triều đối phương đi vòng quanh, hoàn toàn thân bất do kỷ.

'Hô '

Đột nhiên, Lâm Tịch Dao mộ nhiên xoay người, nhìn Tử Nguyệt một chút, bỗng nhiên giơ lên tay ngọc, hướng Vương Dật, phương hoa tràn ngập sự không cam lòng.

Sâu sắc... Không cam lòng.

Nàng run giọng nói: "Ta vẫn luôn... Muốn mạnh mẽ... Bầm vừa bầm người..."

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 657: Mặc người thiên phú cao bao nhiêu

Con mắt như đầy sao, thanh ti tung bay.

Vào giờ phút này, Lâm Tịch Dao trải qua hoàn toàn thoát thai hoá cốt.

Da thịt của nàng, càng thêm óng ánh.

Khí chất của nàng, càng thêm kỳ ảo.

Mà ánh mắt của nàng...

Cờ nào mềm mại ánh sáng a.

Vương Dật đầu óc nổ vang.

Trong lúc hoảng hốt, đã từng qua lại, rõ ràng phù hiện tại trước mắt.

...

"Ta là bị hấn làm bấn."

"Người ngấm máu phun người."

"Ta ngấm máu phun người? Được, vừa nãy là ai cắn nó?"

"Đó là chính nó không thành thật, nên cắn..."

"Người... Vô liêm sỉ..."

"Người thật là đùa. Không sai, ta là cắn, chẳng qua liên một thoáng: một chút. Ta đã nói với người, ta người này nhất giảng đạo lý. Vừa cắn người một thoáng: một chút, hiện tại nhượng người cắn về hai lần. Đến..."

"Đáng ghét nha nha nha!"

"Ha, liên người đáng ghét này, còn Cổ Vô giới đệ nhất mỹ nữ đây, ta xem là đệ nhất cợt cái..."

"Nha nha nha..."

...

Úc về lúc này.

Vương Dật chậm rãi giơ tay, không tự chủ được mò về đối phương.

Đây là một loại không muốn.

Rất không muốn...

Lâm Tịch Dao nở nụ cười, phi thường vui tươi, cũng rất đau thương.

"Thật sự... Rất nhớ nắm đây, dùng sức..."

Nàng sâu sắc nhìn chăm chú đối phương, thân thể tiếp tục hướng về sau đi vòng quanh, hai con mắt, trượt xuống hai hàng thanh lệ.

Từ khi này đêm qua đi, Lâm Tịch Dao trong lòng tổng nhớ tới tình cảnh lúc ấy.

Theo thời gian dời đổi, Vương Dật bóng người, dần dần thay thế được Tiêu Vân.

Có thể nàng đem bí mật này chôn ở nội tâm nơi sâu xa, từ chưa đi mở ra.

Mà hiện tại, Lâm Tịch Dao sẽ không lại đi che giấu.

Thương tâm lưu tình, thê lương hồi ức.

Ta thật sự không biết, trong lòng người, liệu sẽ có có dấu vết của ta...

Tự do bị xoá bỏ, ôn nhu đem dập tắt.

Đây là một loại... Không chịu trách nhiệm kết cục.

'Hô '

Sau một khắc, Lâm Tịch Dao cùng Ngọc Thấu, song song hòa vào An Lăng Tĩnh trong cơ thể.

Ở đối phương biến mất sát na, Vương Dật trong lòng xuất hiện một luồng quặn đau, phi thường... Khó chịu.

'Hồng '

Trong phút chốc, An Lăng Tĩnh trên người hào quang càng cường thịnh hơn, cực kỳ thánh khiết.

Nàng ngồi khoanh chân, dung hợp tân sinh hai loại nói ý.

Việc đã đến nước này, chân tướng rõ ràng.

An Lăng Tĩnh ở hơn mười năm trước, triển khai thượng cổ bí pháp 'Một mạch hóa Tam Thanh', lấy ra mặt khác hai cái chính mình, khí tức tu vi đều tương đồng.

Mà nàng lại dùng vô thượng pháp 'Sức Cốt Hoàn Đẳng', đem hai người hóa thành nữ anh, cũng xóa đi các nàng tu vi cùng ký ức, từ ngộ đại đạo.

Đồng thời, An Lăng Tĩnh có lưu lại đòn bí mật.

Các nàng tuy là phân thân, thiên phú nhưng rất kinh người, phải đi áp chế, như vậy tương lai dung hợp liền sẽ không xảy ra vấn đề.

Lúc này, hết thấy người đều yên tĩnh nhìn, ai cũng không đi quấy rối.

Tiểu loli lẩm bẩm nói: "Tịch Dao trong cơ thể có lưu lại bản nguyên dấu ấn, này đêm lão công mặc dù không đi thi cứu, Tiêu Vân cũng chiếm không đến nhận chức đầu tiên nghi, trái lại bởi vậy bảo lưu tính mạng."

Vương Dật nghe xong, trầm mặc không nói.

Hắn tâm tình bây giờ, rất khôn kể.

Vân Tiên nhìn nhị tỷ một chút, thấp giọng nói: "Cô gái này ngược lại lợi hại, mười hai tuổi liền đạt đến Nguyên Anh, so với chúng ta lúc trước... Liền chậm hơn một chút xíu..."

"Người sai rồi..."

Từ Nguyệt trải qua lại nhặt tâm tình, nàng nhẹ nhàng thoát ly Tứ Cung nâng, xem hướng về phía trước, nhẹ giọng nói: "Trong nguyên linh khí so sánh Hồng Linh phải yếu hơn rất nhiều. Hơn nữa, nàng lấy Nguyên Anh cảnh liền dám lấy ra 'Một mạch hóa Tam Thanh'. Các loại dấu hiệu cho thấy, nàng trưởng thành vẫn chưa có sư tôn chỉ dẫn, ứng vì linh thạch thác ảnh truyền thừa."

"Không sai."

Tiểu loli than nhẹ: "Này nữ như có danh sư chỉ đạo, lấy hiện tại cốt linh, ứng đến 'Đại Thừa', rồi cùng năm đó Nhị muội..."

"Không, so với năm đó ta muốn cường."

Từ Nguyệt nói nhỏ: "Bất kể là tâm tính, hay vẫn là can đảm, muội muội đều không kịp nàng..."

"Thời thế định can khôn."

Tiểu loli lắc đầu cười khê: "Như 'Huyền Nữ' vì nàng sư tôn, trước đây người tính khí, sao do An Lăng Tinh như vậy làm bừa? Còn nữa, người năm đó tâm tư đều ở lão công trên người, như chỉ ở tu luyện, tuyệt đối khả năng áp chế 'Tinh Trúc'..."

Từ Nguyệt mím mím môi, không còn động tĩnh, nhưng trong lòng thầm nói: Năm đó còn không là mấy người các người đến mù 'Quấy rối'...

Đây là một cái phù đầy bụi đã lâu không cam lòng, sớm chôn ở nội tâm nơi sâu xa, bây giờ hậu cung cách cục đã định, nàng đương nhiên sẽ không lại xáo.

Cùng lúc đó.

'Ong ong...'

An Lăng Tinh run rẩy tư thế càng ngày càng kịch liệt, nàng tu mi nhíu chặt, tuyệt thế phương hoa chợt tên chợt ám, làm như ở chịu đựng lớn lao đau đớn.

"Bắt đầu dung hợp ký ức."

Tiểu loli nhẹ giọng nói: "Đương thực sự là tuyệt thế kỳ tài, tình huống tuy không thể lạc quan, thành công suất nhưng ở sáu thành trở lên..."

"Là bảy phần mười..."

Từ Nguyệt đều là 'Nói thôi', lại là nửa bước Thiên Đế, vì lẽ đó nhìn thấu càng nhiều.

Trong lòng nàng tuy có thương tâm, cũng không muốn đối phương thất bại.

Đám người còn lại cũng là như vậy.

Lâm Tịch Dao trải qua vĩnh viễn biến mất rồi, mà An Lăng Tinh, là nàng kéo dài.

Hay là, đây chính là vận mệnh...

Dần dần, An Lăng Tinh dần dần bình phục, tình huống càng ngày càng trong sáng...

"Hà?"

Đột nhiên, nàng thân thể yếu đuối chấn động mạnh, bỗng nhiên mở hai con mắt, ánh mắt một trận mê ly.

Sau đó, An Lăng Tinh nhìn về phía Vương Dật, mặt cười trong nháy mắt đỏ sẫm như máu: "Người... Người cắn ta chân?"

Này biến số quá kinh người.

Hết thấy người đồn dập từng sờ.

Vương Dật nhìn đối phương, há miệng, nhưng cái gì cũng không nói ra được.

An Lăng Tinh vừa vận nhìn thấy đối phương lóe sáng hàm răng, tâm thần không chỉ có đại loạn.

Nàng rút cuộc biết, mấy tháng trước một cái nào đó đêm, chân phải vì sao đột nhiên đau xót.

Cũng đồng thời rõ ràng, đầu tiên nhìn nhìn thấy đối phương thời, sẽ buồn bực mất tập trung.

Lâm Tịch Dao là phân thân, kỳ trải qua, bản tôn đương nhiên có thể cảm nhận được.

An Lăng Tinh lưu lại đồn bí mật trong, có phòng ngừa phân thân cùng khác phái kết hợp dấu ấn.

Có thể này cần chân...

Thân thể cảm xúc, thêm vào linh hồn ký ức, hóa thành nhất đại tâm ma.

"Đáng ghét a..."

An Lăng Tinh lớn tiếng khê kêu, hai tay ở trong lòng lặp đi lặp lại kết ấn, cuối cùng bỗng nhiên hợp lại: "Cho ta đánh tan..."

'Hong '

Trong phút chốc, này phương hư không hào quang nhào sóc, khí tức trùng thiên.

An Lăng Tinh thu về tay ngọc, không đứng ở trong lòng trước di động, thể muốn tiêu diệt sâu trong linh hồn ký ức.

Nhưng là, này một đêm đoạn ngắn, không đứng ở trước mắt hiện lên.

Ở dung hợp thời khắc mấu chốt, dĩ nhiên xuất hiện bức này biến số, An Lăng Tinh chính là ngút trời yêu nghiệt, cũng không chịu được nữa.

Thật sự không chịu được nữa.

Mặc người thiên phú cao bao nhiêu, khó địch nổi lão Vương đến cần chân.

Đây là cỡ nào...

"A..."

An Lăng Tinh giờ lên mặt cười, gương thiên khê kêu: "Vương Dật, người dám... Cần ta chân..."

Nàng là Nguyên Anh cường giả, không cam lòng tiếng cỡ nào vang dội? Trong nháy mắt truyền khắp... Vạn vạn dặm

Hết thấy người, hầu như toàn nghe được.

...

Phổ Độ Từ Hàng trên, MM nhóm tất cả đều ngón ngang

Thật sự ngón ngang

Thiên a, chuyện này...

'Huyền' tổ bên này.

"Hạ tỷ tỷ..."

Mộ Dung Kiều Kiều kinh hô: "Là mình chủ tỷ tỷ âm thanh, nàng nói... Vương Dật cần nàng chân..."

Hạ Oanh dùng sức cắn cặp môi thom, không phát một tiếng.

...

Phóng tầm mắt vạn dặm phương viên, Cửu châu hết thấy tu sĩ, đều nhìn phía Tiêu Dao tông phương hướng, vẻ mặt phi thường đặc sắc.

Không thể phủ nhận, Vương Dật lại một lần chấn kinh rồi đương đại.

...

Vào giờ phút này.

An Lăng Tinh run rẩy không ngừng, nàng liều mạng đi không chế, nhưng khí lưu càng ngày càng hỗn loạn, cuối cùng...

'Xi xi '

Hai đạo mỹ lệ thiên ảnh, bỗng nhiên từ trên người nàng bắn ra ngoài, đồng thời nằm ngoài ngã xuống đất, không ngừng mà thờ gấp tiểu khí thô.

Tiểu loli trừng mắt cặp kia mỹ lệ mắt to, cặp môi thom một trận run rẩy: "Một mạch hóa Tam Thanh, bị... Phá?"

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 658: Tốt nhất đồng thị một phu

Từ Nguyệt cùng Vân Tiên cũng rất giật mình.

Huyền Nữ từng đề cập, dung hợp như thất bại, người thi thuật tất nhiên thân tử đạo tiêu, cũng sẽ không lần thứ hai phân hoá...

Tình cảnh này, kết quả chỉ có một cái.

Trước lão công cử động, trong lúc vô tình, lại là phá quy tắc này tuyệt thế Tiên thuật.

Có thể hậu quả như thế nào, cũng không ai biết.

Cùng lúc đó.

Phân thân bắn ra sau, An Lăng Tinh vô lực nằm trên mặt đất, đùi phải uốn lượn, tay ngọc dùng sức cầm lấy chính mình chân ngọc, liên tục thở hổn hển.

Lại nhìn một bên, Ngọc Thấu cũng giống như thế.

Nàng vỗ về chính mình chân ngọc, bên cạnh thủ nhìn phía Vương Dật, mặt cười ngâm vận, nhưng là vừa thẹn vừa giận.

Mà Lâm Tịch Dao, chỉ lo thở dốc liên tục.

Đột nhiên, An Lăng Tinh bỗng nhiên bên cạnh thủ, lớn tiếng tiếng rít: "Ta giết ngươi..."

Âm thanh, là như vậy tan nát cõi lòng.

Nàng bỗng nhiên giờ tay, liền muốn chụp vào đối phương.

Tiểu loli mặt cười căng thẳng, trực tiếp giờ lên tay nhỏ, hộ trên lão công trong lòng.

Đột nhiên, An Lăng Tinh ngậy người, miễn cưỡng dừng lại thế tử.

Trong đầu của nàng, nổi lên một bộ bức tranh.

Tiên Đô trên chiến đài, đồng giáp xích gió, ngang dọc ở giữa hư không, vĩnh viễn không bao giờ mất đi.

Đây là Ngọc Thấu ký ức.

An Lăng Tinh nhìn chăm chú Vương Dật, cặp môi thom há hốc liên hồi, run giọng nói: "Tiên nữ tỷ tỷ... Chí yêu... ?"

Tuy rằng sự tình cách nhiều năm, có thể nàng vĩnh viễn sẽ không bao giờ quên năm tuổi thời nhìn thấy bức tranh.

Hắn là như vậy vĩ đại, như vậy kiên cường, ngạo tặc cổ kim tang thương.

Cái này căn chính mình chân nam nhân, dĩ nhiên được truyền thừa của hắn?

Lẽ nào... Tất cả những thứ này đều là mệnh?

Dần dần, hai hàng thanh lệ từ trong con mắt của nàng chậm rãi tràn ra.

An Lăng Tinh thật sự rất không cam lòng, nhưng mình... Như thế nào hướng về tiên nữ tỷ tỷ chí yêu đệ tử động thủ?

'Vù...'

Đột nhiên, Lâm Tịch Dao cùng Ngọc Thấu, thân thể phát sinh một luồng đại hư vọng.

Mà An Lăng Tinh mặt cười, cũng bay lên một đoàn tử khí.

Tam phân quy nguyên phá, khó thoát Thiên đạo kiếp.

Các nàng chung quy muốn ngã xuống, chỉ có điều chậm mấy tức mà thôi...

Mọi người đồng thời sửng sờ.

Từ Nguyệt nhìn chăm chú Lâm Tịch Dao, dùng sức cắn cặp môi thom.

Đột nhiên, nàng giơ lên tay ngọc, liền muốn phác hoạ vô thượng căn khôn.

Tiểu loli nhất thời phản ứng lại, trực tiếp nắm lấy đối phương ngọc oản, kinh hô: "Nhị muội, ngươi làm cái gì?"

Từ Nguyệt cắn môi nói: "Đại tỷ, chúng ta đều là 'Nói thật', vì lẽ đó..."

"Hoang đường..."

Tiểu loli trực tiếp đánh gãy đối phương, khẽ kêu nói: "Nơi này là trong nguyên, ngươi muốn nhiễm Thiên đạo nhân quả hay sao?"

"Nhưng là..."

"Không có nhưng là..."

Tiểu loli thật sự cuống lên, cũng cắn cặp môi thom: "Nhị muội, để xuống đi..."

Hai mảnh đại lục pháp thì lại khác, Từ Nguyệt cũng không rõ nơi này pháp thuật, như lơ là, rất khả năng đưa tới vô thượng thiên kiếp.

Khả năng này là... Mệnh mông nhất Thiên Đế kiếp.

Từ Nguyệt nhìn đại phụ, vừa nhìn về phía trên đất Lâm Tịch Dao, con mắt trong lần thứ hai nổi lên sương mù.

Thật sự... Không có cách nào sao?

Cùng lúc đó.

Lâm Tịch Dao giơ lên mặt cười, nhìn về phía mọi người, cuối cùng đem ánh mắt định ở Vương Dật trên người.

Sau đó, nàng nở nụ cười.

Lại gặp mặt sao?

Vương Dật nắm đấm một nắm, móng tay sâu sắc rơi vào thịt trong.

Đối phương đau thương ánh mắt, nhưng hấn tan nát cõi lòng.

"Khàn..."

Vương Dật hít một hơi thật sâu, nhìn về phía An Lăng Tinh, ý thức dẫn dắt khí tức xoay ngược chiều, thử nghiệm phục chế.

Đối phương cảnh giới vượt xa chính mình, hấn không chắc chắn thành công.

Nhưng nhất định phải thử một lần.

Nếu là linh ngộ 'Một mạch hóa Tam Thanh' pháp thuật, cố gắng, chính mình có thể giúp các nàng vượt qua kiếp nạn này.

Đáng tiếc, không kịp...

'Ong ong...'

Nhị nữ trên người hư vọng càng rõ ràng, bất cứ lúc nào thì sẽ tiêu tan.

An Lăng Tinh nhìn hai cổ phân thân, bỗng nhiên giơ lên hai tay, hư không về án.

"A..."

"A..."

Nhị nữ nhất thời thân bất do kỷ, song song trượt tới nàng phụ cận.

Các nàng, lại tụ ở cùng nhau, nhưng không có dung hợp.

Bởi vì, cũng sẽ không bao giờ.

Các nàng liền như vậy nhìn chăm chú nhìn nhau, ai cũng không nói gì.

Mấy qua đi...

An Lăng Tinh giờ lên tay ngọc, xoa nhị nữ khuôn mặt, ánh mắt tự do, tế quan sát kỹ hai cái 'Chính mình.'

"Các người..."

Nàng mới vừa vừa mở miệng, con mắt trong thanh lệ liền không khống chế được, theo hương quai hàm chậm rãi lướt xuống.

An Lăng Tinh cặp môi thom run sợ lại run sợ, tiếp tục nói: "Các người... Có hận hay không ta?"

Nhị nữ sâu sắc nhìn chăm chú bản tôn, giờ lên tay ngọc, xoa đối phương mu bàn tay, lần lượt nhưng lắc đầu, đồng thời, cũng chảy xuống đau thương nước mắt.

Mới vừa vừa bắt đầu, các nàng đương nhiên hận.

Có thể bị dung hợp đồng thời, cũng thu được bản tôn ký ức.

Đó là một đoạn nghỉ lại mà kinh tuổi ấu thơ.

Trái lại chính mình, từ tiểu ở tông môn (cổ vũ thế gia) trong lớn lên, quá trời sao vây quanh trắng sinh hoạt.

Mà bản tôn, nhưng vẫn gian khổ đến nay.

Nàng cho mình này Đoạn An Dật tân sinh, thử hỏi có quyền gì đi hận?

"Ha ha, a... Phốc..."

An Lăng Tinh nở nụ cười, lập tức mặt cười buồn bã, phun ra lão đại một ngụm máu tươi.

Nàng phủ tạng, trải qua bị phân nhai chỉ lực xung nát, từ khi càng ngày càng dày đặc. Chỉ có anh hạch ở khổ sở chống đỡ, khiến nguyên thần bất diệt.

Mà nhị nữ thân thể yếu kiều, trải qua bắt đầu phát sáng...

Các tiên nữ cùng Ngữ Cầm dồn dập quay đầu, không đành lòng nhìn thẳng.

"Đáng ghét!"

Vương Dật cắn chặt hàm răng, hẳn có thể nhưng phục chế, hơn nữa thu được ba loại pháp thuật, nhưng không có 'Một mạch hóa Tam Thanh'...

"Khụ khụ... Hô..."

An Lăng Tinh đem máu tươi nôn tạnh, lần thứ hai nhìn về phía các nàng, thờ dốc cười khê: "Các người... Nhất định phải tìm tới tiên nữ tỷ tỷ, bảo nàng ân tình. Chúng ta tất cả, đều là... Nàng cho a..."

"Cái gì?"

Sắp tiêu tan nhị nữ, song song ngấn ngời.

Mà các tiên nữ cũng bên cạnh về mặt cười, nhìn về phía này trong, đều rất mờ mịt.

Đối phương rõ ràng lời nói mang thâm ý.

"Hô... Hô..."

An Lăng Tinh thờ dốc ở tăng thêm, nàng cường xách một khẩu chân khí, tiếp tục nói: "Các người, có 'Bản nguyên' sau, tốt nhất... Đồng thị một phu, bằng không... Sẽ rất khó làm, đây là ta... Nhất xin lỗi các người địa phương."

Nhị nữ kiều dung đã bắt đầu trở thành nhạt, có thể con mắt trong nhưng tràn ngập khiếp sợ.

"Vù vù..."

Đột nhiên, An Lăng Tinh hai tay lẳng không một vùng.

Nhị nữ được lực dưới, đồng thời quay người sang từ.

An Lăng Tinh hai tay bình án, đồng thời chặn lại các nàng hậu tâm, khề kêu nói: "Anh giải hóa hư, nghịch lưu quy nguyên..."

'Oành '

Trong nháy mắt, trong cơ thể nàng phát sinh một tiếng vang trầm thấp, đó là anh nát tan âm thanh.

"Phốc..."

An Lăng Tinh lại ỏi ra ngum máu tươi, mặt cười tử khí bỗng nhiên sâu sắc thêm.

Nàng liều mạng để cho mình ý thức bất diệt, đem 'Bản nguyên' chi tức, theo hai tay độ vào nhị nữ trong cơ thể.

Thù nhà đến báo sau, tiên nữ tỷ tỷ, là An Lăng Tinh duy nhất tinh thần ý thác.

Ở dung hợp sau khi thất bại, nàng liền biết, chính mình sinh cơ đã đứt.

Có thể tiên nữ tỷ tỷ vẫn chưa tìm được, nàng chết không nhắm mắt.

Chỉ có đem hi vọng giao cho hai cô phân thân.

Các nàng chính là mình, trăm sông đổ về một biển, trên người lại không có phản nhai chi lực, như đem 'Bản nguyên' chi tức truyền đã qua, sẽ có tám phần mười tỷ lệ còn sống.

'Hống '

Lâm Tịch Dao cùng Ngọc Thấu trên người, nhất thời phóng ra óng ánh hào quang.

Các nàng kiều dung đình chỉ làm nhạt, dần dần quay về rõ ràng.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 659: Thay đổi mệnh

Nói niệm trọng ngưng, bản nguyên Quy Khư.

Sinh cơ thai nghén dưới, nhị nữ thân thể càng ngày càng ngưng tụ, dần dần quy về mới bắt đầu, mà trắng nõn trên trán, đồng thời hiện ra hai viên hồng ấn.

Phía sau An Lăng Tinh, thân thể yếu kiều hơi hơi cung lên, mặt cười vô lực nghiêng ở một bên, trên mặt còn hiện lên ý cười.

Nàng rất thỏa mãn, thật sự rất thỏa mãn.

Chính mình, thành công.

"Như vậy... Liền rất tốt."

An Lăng Tinh âm thanh càng ngày càng vô lực: "Các người... Nhất định phải... Hạnh phúc..."

Lâm Tịch Dao cùng Ngọc Thấu nhắm mắt, tiêu hóa trong cơ thể bản nguyên chi tức, khóe mắt nhưng là thanh lệ không thôi.

Các nàng trong đầu, lại nổi lên bản tôn đã qua.

Một cô bé, cơ khổ ở Cổ Giới trong lớn lên, không chỗ nương tựa.

Có bao nhiêu cái buổi tối, nàng cuộn mình ở bên trong hang núi, đơn bạc tiểu Kiều thể, bị bên ngoài rót vào gió lạnh đông lạnh đến run lấy bầy.

"Thật đói, lạnh quá..."

Nàng vô lực thở nhẹ, là đáng thương như vậy, như vậy bất lực...

Chuyện này... Là một loại đại bi.

Cùng lúc đó.

Vương Dật thân thể chấn động, rốt cục hoàn toàn phục chế thành công.

"Ài..."

Sau đó, hắn phát sinh một tiếng thở dài.

Một mạch hóa Tam Thanh, vốn là một loại nghịch thiên pháp thuật, nếu như thất bại, căn bản là không có cách cứu lại.

Vương Dật xem hướng về phía trước thê thảm bức tranh, lâm bẩm nói: "Xin lỗi... Ta cứu không dứt người..."

Trước, hắn tuy đối với An Lăng Tĩnh có chút cái nhìn, có thể chính mình không phải người mù, tự khả năng phân biệt ra thị phi đúng sai.

"Hả?"

Đột nhiên, kẻ này đột nhiên sững sờ, trên mặt lộ ra vẻ cổ quái, lập tức niệm chuyển càn khôn...

'Hồng'

Trong phút chốc, Vương Dật trên người tỏa ra một luồng nhu hòa bạch quang.

Này biến số rất kinh người, chúng nữ lần lượt ngẩn ngơ.

Tiểu loli vung lên mặt cười: "Lão công, người..."

Nguyên lai, Vương Dật trên người xuất hiện thuần khiết 'Nói thật' chi tức.

Hắn không chỉ có được An Lăng Tĩnh pháp thuật, càng đem thể chất cùng nhau phục chế lại đây.

Tình huống trở nên huyền diệu.

Vương Dật suy nghĩ chốc lát, đem đại phụ nhẹ nhàng thả xuống.

"Lão công..."

Tiểu loli rõ ràng hắn phải làm gì, lo lắng nói: "Nàng anh hạch đã vỡ, chính là giành lấy 'Nói thật' bản nguyên, cũng không làm nên chuyện gì, bởi vì người chỉ có Kim Đan cảnh. Một lơ là, chính mình cũng sẽ xảy ra nguy hiểm..."

"Ha ha..."

Vương Dật nở nụ cười, ngồi xổm người xuống đi, ở đại phụ cái trán thom một thoáng: một chút: "Lão bà yên tâm hảo, cảnh giới vấn đề, lão công tự có định số. Lại nói ta muốn này 'Bản nguyên' cũng vô dụng, chẳng bằng đưa một cái nhân tình..."

Tiểu loli biết hắn tâm ý đã quyết, vừa ý trong thực sự lo lắng, mím môi môi, thấp giọng nói: "Này lão công... Nhất định cẩn thận..."

An Lăng Tĩnh xác thực đáng thương, bằng không nàng tuyệt sẽ không đáp ứng đối phương, làm nguy hiểm như vậy cứ chỉ.

Vương Dật nhẹ nhàng ủng dưới đối phương tiểu Kiều thể, đứng dậy, triều này trong bước đi, vừa đi vừa kết ấn, phác họa 'Nghịch lưu quy nguyên'...

Đem 'Bản nguyên' truyền cho người khác, chính là Trúc Cơ tu sĩ cũng có thể làm được, ai có thể cũng sẽ không như vậy làm, trừ phi là hai bức.

Vương Dật tác không phải vậy, trong cơ thể hắn nói thật bản nguyên, là trộm đến.

Vào giờ phút này.

An Lăng Tĩnh trải qua truyền xong xuôi, nàng vô lực ngã trên mặt đất, hơi thở mong manh, mặt cười trên tử khí càng ngày càng dày đặc, bất cứ lúc nào đều sẽ ngã xuống.

Mà phía trước nhị nữ, vẫn còn đang nhắm mắt tiêu hóa.

Mấy qua đi, Vương Dật đi tới nha.

An Lăng Tinh có phát giác, mặt cười khê nâng, khi thấy rõ tất cả sau, không biết nơi nào đến khí lực, cắn trở nên trắng môi, run giọng nói: "Ngươi chuyện này... Vô liêm sỉ... Dâm đồ..."

"Hả?"

Vương Dật nhất thời sững sờ, thể nhưng vừa giận vừa sợ.

Lão tử tới cứu ngươi, ngươi dĩ nhiên mắng ta?

An Lăng Tinh chết nhìn chòng chọc hắn, tiếp tục cắn môi: "Ngươi cho ta... Sỉ nhục, ta... Ta..."

"Hào..."

Vương Dật nhất thời hiểu rõ, ngồi xổm người xuống đi, bất đắc dĩ nói: "Không phải là cắn chân gì không? Chờ ngươi hảo, ta đem chân của mình nhượng ngươi cắn mười lần, mùi vị đó phải rất khá..."

Cuối cùng nói đương thật là lợi hại.

An Lăng Tinh bỗng nhiên ngẩn ngơ, không chỉ có vừa xấu hổ vừa tức giận, 'Phốc' một tiếng, lại ói ra ngụm máu tươi.

Vương Dật nghiêm mặt, không còn dám trì hoãn, nhân thể dõ ra hai tay.

Đột nhiên, kỳ tích xuất hiện.

An Lăng Tinh kinh hãi, hai tay dùng sức xoa xoa mặt đất, thân thể yếu kiều hướng về sau trượt không ít, cắn môi nói: "Ngươi muốn... Làm cái gì? Đừng đụng ta..."

Nàng dưới tình thế cấp bách, lại vẫn khả năng di động.

Vương Dật hai tay duỗi một cái, trực tiếp nắm lấy đối phương hai vai: "Trước ngươi nói ta không xứng Phi Yến các nàng, hiện tại liền để ngươi mở mang kiến thức một chút, ta xứng... Hay vẫn là không xứng..."

An Lăng Tinh nhất thời hiểu lầm, cho rằng cái tên này ở nhục nhã chính mình, trong lòng vừa thương xót vừa hận.

Như dung hợp thành công, chắc chắn sẽ không...

"Vô liêm sỉ... Tiểu tặc..."

Nàng không cam lòng bị thiết, trước mắt càng ngày càng tối, cặp kia đôi mắt đẹp dần dần hợp xuống.

Vương Dật hít một hơi thật sâu, đem 'Bản nguyên' xách ở trong lòng, sau đó cúi đầu xuống đi.

Đây là không thiếu sót bản nguyên, chỉ có thể dùng miệng đi truyền độ.

Trong phút chốc...

An Lăng Tinh vốn muốn khép lại hai con mắt, nhất thời tròng tròng mà lên.

"A..."

"A? ? ?"

Lâm Tịch Dao cùng Ngọc Thấu vừa vận tiêu hóa xong xuôi, thân thể song song run lên, trực tiếp mở đôi mắt đẹp.

Ba nữ bản làm một thể, tự nhiên cảm động lây.

"Vương... Vương Dật, ngươi làm cái gì?"

Ngọc Thấu trước hết phản ứng lại, mộ nhiên xoay người, mặt cười một mảnh ửng đỏ.

'Hô...'

Áo trắng tung bay, Từ Nguyệt gần ở phụ cận, ngăn cản đối phương: "Đừng vọng động, lão công ở cứu nàng."

Vào giờ phút này, An Lăng Tinh tay ngọc đặt Vương Dật trong lòng, dùng sức đẩy đối phương, mặt cười trên từ khí ở dần dần làm nhạt.

Ngọc Thấu nhất thời rõ ràng tất cả, nhưng là trên môi cảm giác, thực sự là...

Nàng thật sự không chịu được, trực tiếp giơ lên tay phải, dùng sức bấm lên cánh tay trái, đồng thời nhắm lại hai con mắt, trên mặt nổi lên một trận tiểu thống khổ.

Lại nhìn Lâm Tịch Dao, nàng trải qua từ trong khiếp sợ tỉnh lại, nghiêng người phủ mặt, hô hấp phi thường gấp gáp.

Liên như vậy, mấy phút sau...

Vương Dật bỗng nhiên ngừng đầu, gương mặt tuấn tú bạch đằng sợ.

Hắn trải qua thành công đem 'Nói thật' bản nguyên vượt qua, thân thể trở nên cực kỳ suy yếu.

Mà phía dưới An Lăng Tinh, mặt cười tắc hiện ra màu máu, có thể lại đang dần dần biến mất, từ khí trọng nhiên.

Nàng toái anh thời, tu vi ở Nguyên Anh tầng tám, đối phương độ đến 'Bản nguyên' tắc chỉ có Kim Đan cảnh.

Vì lẽ đó, nàng còn có thể hương tiêu ngọc tồn, chỉ có điều là vấn đề thời gian.

Vương Dật bỗng nhiên bên cạnh thù, lớn tiếng nói: "Các người ai tới triển khai 'Sức Cốt Hoàn Đẳng', đưa nàng trả về chín tuổi thời đáng về..."

Vừa nãy dung hợp thời, nhị nữ trải qua nắm giữ bản tôn pháp thuật.

Sau đó, Vương Dật triều phía dưới cười hi hi nói: "Ta nhớ tới, người là chín tuổi kết đan..."

Tiếng nói của hắn tuy rằng vô lực, có thể đáng về nhưng là xấu xa, nhìn qua có chút muốn ăn đòn.

Nụ hôn đầu bị đoạt, An Lăng Tinh còn ở choáng váng trong, nghe tiếng nhất thời thức tỉnh.

Cùng lúc đó, Ngọc Thấu trải qua phản ứng lại, vội vàng gần ở phụ cận.

An Lăng Tinh đột nhiên nghiêng đi mặt cười, khê kêu nói: "Người dám..."

Ngọc Thấu thân thể run lên, mồ mịt dừng lại.

An Lăng Tinh nhìn về phía Vương Dật, dùng sức cắn cặp môi thỏm, con mắt trong lại tràn ra óng ánh: "Ta không cần... Người tới cứu ta..."

Nàng không hổ là tuyệt đại thiên kiêu, trong nháy mắt biết đối phương làm cái gì, đồng thời trong lòng khiếp sợ, cũng loạn như đay cắm, không muốn lĩnh cái này tình.

Vương Dật không có thời gian để ý, triều Ngọc Thấu lớn tiếng nói: "Lo lắng làm cái gì? Thật muốn cho nàng chết?"

Ngọc Thấu đột nhiên thức tỉnh, cuống quít vòng tới An Lăng Tinh phía sau, đưa nàng đẩy lên, tay trái kết ra một đạo cổ ấn, cuối cùng ấn ở đối phương hậu tâm.

'Hồng'

An Lăng Tinh toàn thân phát sáng, một trận run rẩy dưới, chậm rãi thu nhỏ lại.

Nàng kiều dung, không kinh diễm đến đâu, mà là càng ngày càng... Đáng yêu.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 660: Hai chúng ta thanh

Hơn một phút đồng hồ sau.

Ngọc Thấu cắn cặp môi thom, thu hồi tay ngọc.

Lại nhìn...

Trên đất, nằm rạp một cái rộng lớn màu trắng cảm y, mà bên trong, tắc nằm úp sấp một cái thập tuổi khoảng chừng tiểu loli.

Nàng quá đáng yêu, cơ thể óanh trạch phát quang, đen thui con mắt tràn ngập linh tính, chỉ có điều bên môi có chứa đốm sẫm vết máu, nhìn qua khác lòng người nát tan.

Tiểu lăng tinh tả xem xem, hữu nhìn sang, trắng nõn mặt cười một trận mờ mịt.

Mà Vương Dật, tắc tầng tầng thở ra một hơi.

Vượt qua 'Nói thai' bản nguyên, đã cùng đối phương kinh mạch giao hòa, dần dần chữa trị phủ tạng, bắt đầu sinh sôi sinh cơ.

Nàng mệnh, bảo vệ.

...

Sức Cốt Hoàn Đồng, vì trong nguyên vô thượng kỳ thuật, chỉ có điều trong cuộc đời, chỉ có thể có một lần còn đồng cơ hội.

Xương cốt nếu thu nhỏ lại, tâm trí cũng sẽ chịu ảnh hưởng, tu vi cùng ký ức nhưng sẽ không biến mất.

Ở xa xôi thượng cổ, tu vi càng tu sĩ mạnh mẽ, càng sẽ thận dùng thuật này.

Nguyên nhân rất đơn giản, thực lực và tâm trí là thành tỉ lệ thuận, nếu không sẽ ra đại loạn tử.

...

Một lát sau.

Thần hồn cùng ký ức đệ đơn, tiểu lăng tinh nhất thời ngẩn ngơ, con ngươi đen nhánh 'Trở mình' xoay một cái, nhìn về phía người nào đó.

"Ha ha..."

Vương Dật nở nụ cười: "Người không cần cảm ơn..."

'Xi '

Hắn còn chưa nói hết a, trước mặt bỗng nhiên một hoa, tiểu lăng tinh trực tiếp đánh tới.

Nàng thân thể quá mức kiêu tiểu, đủ không được cái cổ, chỉ có thể nắm lên đối phương cánh tay, mở ra cái miệng nhỏ, mạnh mẽ cắn đi tới.

"Khàn..."

Vương Dật nhất thời hút vào ngụm khí lạnh.

Thật sự đỉnh đau.

Tiểu lăng tinh cắn tới sau, trắng nõn hàm răng một trận xoa động, có thể tàn nhẫn, cực kỳ giống một con tiểu cạp cái.

Vương Dật da mặt co rúm, có thể vì không ném bộ mặt, đông cứng cười nói: "Cẩn, dùng sức điểm. Người làm sao khiến cho? Cẩn mọi người không khí lực..."

"Đáng ghét..."

Tiểu lăng tinh lẩm bẩm một câu, cắn càng ngày càng hăng say.

Ngọc Thấu đứng ở một bên, khóe môi nhân thể làm nổi lên, trong lòng mừng thầm không ngớt.

Cảm động lây dưới, nàng phát hiện chính là mình ở cắn Vương Dật, đặc biệt đã ghiền.

Mà cách đó không xa Lâm Tịch Dao mặt cười buông xuống, có chút tay chân luống cuống.

Nàng đương nhiên cũng cảm giác được.

Đứng vào lúc này.

"Hanh..."

Tiểu loli không cao hứng, đi tới gần, chống nạnh khẽ kêu: "Nhân gia lão công lòng tốt cứu tính mạng người, người nhưng đối với hần như vậy, coi là thật đáng ghét..."

"Hả?"

Tiểu lăng tinh nhất thời ngẩn ngơ, buông ra cái miệng nhỏ nhìn về phía đối phương.

Nàng hiện tại thân thể chỉ có chín tuổi, tâm trí cũng không kém nhiều lắm, đối phương lại không quen biết tiên nữ tỷ tỷ, tự nhiên không còn lúc trước cung kính.

Tiểu lăng tinh mặt cười giương lên, việc đáng làm thì phải làm nói: "Ta chính là cần, người chờ thể nào?"

"Cái gì?"

Tiểu loli nhất thời vừa giận vừa sợ, đột nhiên, nàng phát hiện một cái chuyện lý thú, giơ lên tay ngọc sờ sờ đỉnh đầu của chính mình, tay nhỏ chỉ mà bình đi, ở đối phương trên đầu ra dấu, cuối cùng kê kê yêu kiều lên: "Người hảo tiểu..."

Đại phụ ghét nhất người khác nói chính mình tiểu, đồng thời cũng yêu thích nói người khác tiểu.

Này liền lợi hại.

"Người... Người..."

Tiểu lăng tinh khí hồng rồi, nắm lên cặp kia nắm đấm trắng nhỏ nhắn, liền muốn cùng đối phương liều mạng, ai muốn nhưng là 'Ai nha' một tiếng, ngã xuống đất.

Nguyên lai, nàng bị chính mình rộng lớn cảm y vấp ngã.

"Ồ... Ta chán ghét các người..."

Tiểu Lăng Tâm trí chỉ có chín tuổi, lần này lại ngã đỉnh đầu, thân thể lộn một vòng, trực tiếp ngồi dưới đất khóc đã dậy rồi.

"Hừ, đây chính là báo ứng, nhỏ bé..."

Tiểu loli không đi đáng thương nàng, mà là làm tên tiểu quý mặt, sau đó đi đến Vương Dật này trong, nắm lên đối phương cánh tay. Phát hiện mặt trên có một vòng chinh tề tiểu dấu răng, nhất thời đau lòng hồng rồi, cuống quýt thối hai cái tức, vung lên mặt cười hỏi: "Lão công, còn đau phải không?"

Vương Dật sớm bị hết thấy trước mặt chinh ngổn ngang, nghe vậy nhất thời cười khò: "Lão bà yên tâm, ta không có chuyện gì."

"Sao không có chuyện gì?"

Tiểu loli cho đối phương truyền tống linh lực, thể nhưng đô môi nói: "Lão công vì câu đức 'Nói tha' bản nguyên, 'Hỗn Độn' chi tức đều dùng hết, có thể có những người này..."

Nàng nói tới chỗ này, nhân thể nhìn về phía tiểu lăng tinh, kiều hừ nói: "Có chút người nhưng lấy oán trả ơn."

"Ai bảo hần cứu..."

Tiểu lăng tinh cong lên cái miệng nhỏ nức nở liên tục, nhìn qua đáng thương cực kỳ.

Tiểu loli vừa vội : "Người..."

"Đại tỷ..."

Từ Nguyệt cuống quýt đi ngăn cản, sau đó triều Ngọc Thấu liếc mắt ra hiệu.

Ngọc Thấu nhất thời hiểu ý, đi đến tiểu lăng tinh này trong, đưa nàng ôm lên.

Cùng lúc đó, Lâm Tịch Dao đi đến Ngừ Cầm trước mặt, thấp giọng nói: "Sư tôn... Ta dẫn các nàng đi tắm rửa..."

"Ừm..."

Ngừ mỹ nhân gạt đầu, muốn đi mò ái đồ mái tóc, nhưng miễn cưỡng dừng lại.

Bây giờ, Lâm Tịch Dao là Nguyên Anh tám tầng tu sĩ, lại có rất nhiều Tiên thuật, dĩ nhiên thoát thai hoá cốt.

Đối phương như vậy xưng hô, có thể chính mình thì lại làm sao xứng đáng?

Lâm Tịch Dao không nghĩ nhiều, mang theo hai cái chính mình ly khai.

Từ nay về sau, các nàng ba người vĩnh viễn sẽ không lại dung hợp, nhưng cả người nghĩ thông suốt, hình thành một loại nhân vật đặc biệt.

Nửa giờ sau, tông môn phòng nhỏ phòng khách nơi.

Các tiên nữ cùng Ngũ Cầm ngồi ở bên trái vị trí, mặt khác ba nữ bên phải.

Mà Vương Dật tắc ở cửa nuốt mây nhả khói.

Vào giờ phút này, tiểu lăng tinh đối một cái tiểu trường sam, hay vẫn là Ngũ Cầm tìm đến.

Nàng tựa ở Ngọc Thấu trên người, nhưng liên tục nhìn chăm chăm vào tiểu loli, ánh mắt đặc biệt không tốt.

Câu kia 'Nguoi hảo tiểu', sâu sắc đậm nhói nàng 'Còn nhỏ' tâm linh.

Tiểu loli mới không sợ đối phương, ngã vào Nhị muội trong lòng, không uly kị tí nào đối diện.

Từ Nguyệt rất không nói gì, chăm chú ôm đại phụ, mở miệng đánh vỡ cương cục.

Sau đó, các nàng thương lượng ra kết quả.

Ngọc Thấu có lưỡng thân phận, vừa là 'Thánh nữ liên minh' một lấy tay, lại là 'Ảnh' tổ tổ trường.

Mà tiểu lăng tinh, tắc đã biến thành người trước muội muội.

Lâm Tịch Dao tiếp tục ở lại Tiêu Dao tông tu hành, thân phận chưa biến hoá, vẫn như cũ là Từ Nguyệt cùng Ngũ Cầm đệ tử.

Nàng tuy rằng thành Nguyên Anh cường giả, lại có vô thượng Tiên thuật, vừa ý cảnh nhưng cần mài giũa.

Một phen quyết định sau, tiểu lăng tinh dịu dàng nói: "Ngũ trưởng lão, thỉnh mạng chúng ta đi tuyển một thoáng : một chút bản mệnh thu xếp chỗ."

"Được!"

Ngũ Cầm nhẹ nhàng gật đầu, sau đó nhìn về phía đại phụ: "Phi Yên tỷ tỷ, chúng ta đi."

Tiểu loli nhẹ nhàng gật đầu.

Chính đáng ba nữ rời đi thời, tiểu lăng tinh bỗng nhiên nhìn về phía Vương Dật, dịu dàng nói: "Trước nguoi cắn ta chân, sau cứu tính mạng của ta, hai chúng ta thanh. Nhưng sau đó tuyệt không khả năng lại cắn..."

"Hả?"

Vương Dật háo hạo mà hút thuốc, nghe tiếng nhất thời không nói gì.

Mà bên trong Lâm Tịch Dao, mặt cười dâng một thoáng : một chút đỏ, phương tâm nhất thời hát vang như cổ, loạn nhảy không ngừng.

"Sách, thật không tiền đồ..."

Tiểu lăng tinh nhất thời có phản ứng, không chỉ có xoa chính mình trong lòng, nhìn buồn trong một chút, lẩm bẩm rời đi.

Ngọc Thấu ánh mắt phức tạp nhìn Vương Dật một chút, cũng đi ra phòng nhỏ.

Các nàng sau khi rời đi, người nào đó cảm giác rất lúng túng, liền tự mình đi ra cửa lớn.

Cùng lúc đó.

Tiểu loli thấy lão công rời đi, nhìn về phía Lâm Tịch Dao: "Nguoi... Đối với lão công có ý định?"

Dung hợp thời các loại rõ ràng trước mắt, nàng không thể không hỏi.

Lâm Tịch Dao sâu sắc gật đầu, không nói một lời.

"Quên đi, tam muội không ở, chúng ta trở lại nói..."

Tiểu loli khoát tay áo một cái, sau đó mở ra hai giới môn.

Chúng nữ về đến biệt thự sau, đã thấy Tô Linh Nhi kiên trì cái tiểu bụng bụng, ngồi ở lầu ba trên ghế salông xem điện thoại di động, trên màn ảnh biểu hiện từng hàng kiểu chữ, rõ ràng là tiểu thuyết.

Tiểu loli thấy sau, nhất thời nhớ tới khi trở về tất cả, trong lòng vô danh hỏa nhất thời dấy lên, đi thẳng tới phụ cận, khề kêu nói: "Tô động phòng, bổn cung hỏi ngươi, ai đưa cho ngươi quyền lợi xem những kia hậu cung kịch?"

Tô phụ nữ có thai vừa vận nhìn thấy trong tiểu thuyết một câu kinh điển, trăm mặc chốc lát, vung lên quyền rũ chúng sinh mặt cười, nhàn nhạt nói: "Ta Tô Linh Nhi một đời làm việc, không cần hướng về ngươi giải thích?"

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 661: Tử Vương giáng lâm

"Cái gì?"

Tiểu loli ngây người, lập tức, này ý trung nhân khuôn mặt nhỏ, càng ngày... Càng trầm..

"Linh Nhi, ngươi nói bậy cái gì?"

Từ Nguyệt kinh ngạc, mới vừa tự mở miệng, thiên ánh nhưng là lóc lên.

Đại phụ trực tiếp nhào tới.

"Sur Phi Yên, ngươi lại cần bản vương..."

"Cần chính là ngươi."

"Đại tỷ, đừng..."

"A! Đau quá!"

Được rồi, lại bắt đầu.

Đây là một cái đáng sợ cố sự.

"Vù..."

Đúng vào lúc này, hư không tạo nên từng mảnh từng mảnh gọn sóng.

Lôi kéo trong nữ nhân lần lượt ngẩn ngơ, đồng thời đình chỉ động tác.

Lập tức, một cái cái mông xuất hiện.

Nó tại chỗ nhúc nhích nửa ngày, chậm rãi lui về phía sau ra.

Hóa ra là thỏ, kẻ này ngâm xỉ gà, hỗn hển mang thờ, hiếm hoi còn sót lại này cái nanh đặc biệt mới mắt. Nó hai tay tham ở gọn sóng trong, tựa hồ đang lôi cái gì.

"Vũ vương?"

Tô Linh Nhi buông ra cái miệng nhỏ, đem đại phụ chân răng dòi, vừa mừng vừa sợ hỏi: "Ngươi rốt cục trở lại, đồ vật tìm được chưa?"

"Phí lời, không thấy bản vương ở tím sao?"

Thỏ rất tức giận, bỗng nhiên nhìn thấy các tiên nữ, nhất thời sững sờ: "Các người trở lại?"

Tiểu loli cũng đem tô động phòng chân răng thả xuống, nhìn đôi mi thanh tú nói: "Người ở kéo cái gì?"

Chính mình cùng tam muội lúc trước tạo đại Thiên Thế Giới, chỉ do tâm huyết dâng trào, lấy ra xong đại lực sau, vẫn chưa đi cẩn thận thăm dò.

Nguyên nhân rất đơn giản, Hồng Linh quá mê mông, tuy là một phần tám, cũng không ngừng ức vạn dặm.

Các tiên nữ tự cho mình tu vi, vì lẽ đó sợ ý chút, nhưng không nghĩ chạy vào thập tôn có thể cùng Thiên Đế sánh vai vương giả.

Vì lẽ đó, tiểu loli rất bỗng nhiên.

"Song đầu Ngạc vương..."

Thỏ loli mấy lần, nhìn về phía tiểu loli: "Vật này chân nhỏ có to như núi, người nhanh mở ra giới môn, chẳng qua muốn chuyển đến đất trống, bằng không cái kia cái gì tông sẽ bị áp sập."

Tiểu loli hai mắt một mí, cảm giác đối phương vẫn chưa nói dối, liền giơ lên tay nhỏ, thôi diễn Tứ Cung vì sư tôn tìm này chỗ ngồi.

Cùng lúc đó.

"Chỉ có chân nhỏ?"

Tô Linh Nhi nhất thời không làm, thử óng ánh răng nanh nhỏ: "Vũ vương, bản vương nói rõ ràng rõ ràng, muốn ăn song đầu ngạc bụng, này trong yêu lực nhất là sung túc, chất thịt cũng đầy đặn ngon..."

"Có cái này là tốt lắm rồi."

Thỏ không chỉ có nghe răng nhếch miệng: "Này đầu Ngạc vương mới vừa đột phá cửu cấp, là đại bổ. Đầu kia ngốc ngu cùng xương sườn từ đều đi tới, bản vương cùng chúng nó đánh nửa ngày, cuối cùng còn đem Từ Vương đưa tới..."

"Cái gì?"

Chúng nữ lần lượt thất sắc.

Cốt Long trước tiên lại không nói, này đầy sừng dê nữ nhân quá khủng bố, các tiên nữ mỗi lần từng nhớ tới, đều là sợ không thôi.

Thỏ tiếp tục nói: "Người cũng biết, vương giả chúc này bà tử giỏi nhất ăn. Ngốc ngu cùng xương sườn từ bị đánh chạy sau, nàng hự miệng vừa hạ xuống, song đầu ngạc liền không còn, nếu không có bản vương xưng người muốn bỏ thai, cái này đều không có..."

Tô Linh Nhi nhất thời bị nghẹn trở lại, phần nộ chu cái miệng nhỏ nhắn, một mặt tiểu khó chịu.

Lúc này, tiểu loli trải qua thôi diễn xong xuôi, mở ra giới môn, cũng nhượng Lâm Tịch Dao xuống lầu gọi sư tôn cùng Triệu Thiên thị.

Yêu thú chân nhỏ như sơn nhạc, tô động phòng nhất định ăn không hết, nàng lại là hậu cung nữ tử, làm đại phụ, tự nhiên có thể làm ra quyết sách.

Tô Linh Nhi không nói thêm gì, nàng không phải ăn một mình người.

Nha, không đúng, là hồ ly.

...

Tổng môn trong khe núi.

Vương Dật ngồi ở cùng nơi trên tảng đá lớn, một bên hút thuốc, một bên suy nghĩ sau này dự định.

Đầu tiên, 'Bổ thiên' muốn ở trong vòng ba ngày thành lập.

Hiện tại Tu Chân giới, một ngày một cái biến hóa. Cũng không ai biết Thú triều mang đến xung kích lớn bao nhiêu, có thể cục diện tuyệt không thể lạc quan.

Còn nữa, chính mình nhất định phải đem thực lực tăng cao đi tới, kim đan một tầng hay vẫn là quá thấp.

Vương Dật vốn là nghĩ tới là, mặc kệ trước mắt tất cả, về thể tục cùng tiên nữ các lão bà cùng ám áp thời gian.

Có thể một phen ngắm nghĩ qua đi, cảm thấy thực có chút ích kỷ.

Hơn nữa, trong lòng hắn vẫn luôn gấp khúc thỏ nói: Lại quá năm trăm nhật nguyệt, những kia vùng cấm thi sẽ mở ra. Đến lúc đó, bên trong sinh linh sẽ

độc toàn bộ lực lượng, chính là bản vương cũng không ngăn được chúng nó.

"Hô..."

Vương Dật ỏi ra điều thuốc khí, đứng dậy đem tàn thuốc giã diệt, tự nói: "Mặc kệ trước thế, hay vẫn là kiếp này. Chỉ có thực lực mới khả năng bảo toàn trước mắt hạnh phúc..."

Trong lòng hần roi xuống định số, nhất định phải trong thời gian ngắn nhất đột phá Nguyên Anh cảnh.

'Àm âm..'

Đột nhiên, dưới chân phát sinh rung động dữ dội.

"Hà?"

Vương Dật biến sắc mặt, vừa định bay người lên, một thể bạch y xuất hiện.

"Lão công..."

Từ Nguyệt chậm rãi đi tới, nhẹ giọng nói: "Chúng ta đi tìm Ngữ Cầm, sau đó gọi trên y y các nàng, cùng đi Lam sư nhà mới ăn cơm."

...

Tiêu Dao tông cảnh nội, vô ngần trên mặt đất.

Phổ Độ Từ Hàng ở một mảnh non xanh nước biếc nơi chậm rãi hạ xuống.

Hơn 10 phút trước, mình chủ mang theo một cái đáng yêu tiểu loli trở lại.

Liên minh MM nhóm tuy rằng bát quái mười phần, nhưng cũng không dám làm mất hời dờ 'Cẩn cửa rách' sự kiện, đồng thời đối với mới gia nhập 'Tiểu Tinh Tinh' nổi lên hưng thịnh thú.

Tiểu lăng tinh ai cũng không để ý tới, lời kéo Ngọc Thấu tiến vào chính mình gian phòng.

MM nhóm bị mất mặt, lần lượt tản đi.

Trong sương phòng,

"Cái cảm giác này thật đáng ghét..."

Tiểu lăng tinh ngồi ở trên ghế, tay nhỏ bàn ở trước ngực, tức giận nói: "Chúng ta nhất định phải nghĩ một biện pháp, nhượng Lâm Tịch Dao đứt đoạn mất tương niệm..."

Ngọc Thấu lấy xuống đầu bóng, nhẹ nhàng nói: "Rất khó..."

"Đáng ghét..."

Tiểu lăng tinh càng nghĩ càng giận, cuối cùng dờ môi nói: "Đi đánh lường chậu nước nóng đến, chúng ta nhất định phải đem loại cảm giác đó rửa đi..."

Ngọc Thấu mím môi môi, xa thăm đứng lên, đẩy cửa đi tới.

...

Tiêu Dao tông ngoại hơn mười dặm ngoại.

Một tòa núi thịt, Tinh Tinh nằm ở Thanh Nhân bên trên.

Nó quá to lớn, ít nói cũng có mấy trăm mét, tầng ngoài bao vây da xanh, mà bên trong nhưng là huyết nhục mới mẻ.

Núi thịt ở ngoài, bao trùm một tầng lục hợp kết giới.

Hết cách rồi, cửu cấp yêu thú quá khủng bố, không thi thủ đoạn, này phương địa vực sẽ bị áp sụp.

Vân Tiên gỡ xuống ba mươi cân thịt, giờ tay tiêu diệt mặt trên thần tính, sau đó giao cho các đệ tử cắt chém.

Mà Vương Dật, tắc phụ trách thiêu đốt.

Kẻ này mới vừa bắt đầu tự nhiên bị kinh đến, phát thật lâu mộng.

Cuối cùng, hân chi trên hỏa giá, tí mĩ nướng lên.

Dần dần, ngặc thịt bị nướng kinh ngặc, mùi đậm phiêu hương, nhưng người thêm ăn nhỏ dãi.

Tiên nữ cùng các đệ tử ở bên ngoan ngoãn chờ, cặp môi thom dòn dập nhếch lên, nhìn qua đáng yêu cực kỳ.

Này vốn là một bộ bức họa xinh đẹp, lại bị mỡ thỏ phá hoại.

Kẻ này đứng ở cách đó không xa, ngâm xì gà, chảy nước miếng nhưng là chảy đầy đất, đặc biệt buồn nôn.

Sau 20 phút, Vương Dật khò miệng một câu: "Hảo rồi!"

Chúng nữ đồn dập duyên đáng gọi to, trực tiếp nhào tới.

"Bản vương cũng phải... Gào..."

Thỏ cũng không chậm, nhưng ai có thể tưởng vừa nhào đến, lại bị một con óng ánh bàn chân nhỏ đá bay.

"Có hiểu hay không nữ sĩ ưu tiên?"

Tô Linh Nhi thu hồi bàn chân nhỏ, sau đó mở ra cặp môi thom, thưởng thức lên lão công tay nghề.

Này phương không gian vui cười không ngớt, bức tranh cực kỳ ấm áp, xâm người phê phù.

Có thể ở thế tục biệt thự trong, nhưng xuất hiện biến số.

Lầu ba hư không.

'Vù'

Hư không nổi lên từng mảnh từng mảnh gọn sóng, sau đó... Một bóng hình xinh đẹp chậm rãi đi ra.

"Hô..."

Nàng thò ra một hơi tức, nhìn về phía phía sau, nhẹ giọng nói: "Rốt cục ra đến rồi, Vũ vương kết giới coi là thật bất phàm."

Thiên ảnh đầu đầy tóc tím, đỉnh đầu hai bên, mọc ra hai con uốn lượn góc, màu sắc ngăm đen.

Nàng cơ thể trắng nõn óng ánh, sau lưng mọc ra tứ dực, mấy cái thô to đuôi ở phía dưới run run.

Từ Vương giáng lâm.

Vào giờ phút này, trên mặt nàng có chút tiều tụy, trong tay nhưng nắm giữ một cái to lớn bóng cốt, cốt thân u lam, vừa nhìn liền không phải là vật phàm.

"Thật kỳ quái thế giới, này chính là người đàn ông kia sinh trưởng địa phương? Có thể hân ở đâu? Tô vương cùng những kia nữ Thần vương cũng không ở..."

Từ Vương nhìn chung quanh, lẩm bẫm nói nhỏ.

"Hà?"

Đột nhiên, nàng hai con mắt một mị: "Nơi này còn có giới môn?"

Ngay sau đó, Từ Vương giơ lên tay ngọc, trực tiếp xé ra hư không, sau đó cầm u lam bóng cốt bay vào.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 662: Tinh cốt

Sau một khắc, nàng ra hiện tại tông môn phòng nhỏ, tả hữu quan sát chốc lát, đi ra cửa lớn.

Từ Vương không trước tiên đi thiêu nường chỗ, mà là bị một chuyện nào đó... Hấp dẫn.

"Lăn nhau dựa vào, vòng vòng chụp tiếp."

Nàng phóng tầm mắt vô biên thiên khung, lăm bắm nói: "Có ý tứ địa phương.."

Sau đó, Từ Vương nghiêng đi mặt cười, nhìn về phía một phương khác hư không, con mắt trong nổi lên Phích Lịch tia điện: "Không nghĩ tới, nơi này cũng có vương giả..."

Một lát sau, nàng thu hồi ánh mắt, cảm u lam bỗng cốt người nhẹ nhàng mà lên, triều này trong bay đi.

...

Non xanh nước biếc chỗ.

Ba mươi cân thịt trải qua ăn xong nha.

Không thể phủ nhận, có lúc nữ nhân lượng cơm ăn, so với nam nhân còn muốn đại.

Vân Tiên lại gỡ xuống mấy chục cân.

Vòng thứ hai nường xong sau, MM nhóm trải qua không giống vừa nầy như vậy đoạt.

Thở một mặt khổ bức đi tới: "Bản vương dễ dàng sao?"

Vương Dật bắt đắc dĩ lắc đầu, cho nó cắt hảo một khối to.

"Hắc..."

Thở nâng nường đến kim quang ngạc thịt, hai mắt đang tỏa sáng: "Bản vương liền không khách khí... Há?"

Đột nhiên, nó toàn thân chấn động, bỗng nhiên xoay người.

Cùng lúc đó.

"Há?"

"Cái gì?"

Các tiên nữ cùng Tô Linh Nhi thân thể run lên, cuống quýt vùng lên mặt cười.

Hào quang bên dưới, giữa hư không.

Một đạo mỹ lệ bóng dáng xuất hiện, có vài thô to đuôi ở phía sau uốn lượn run run, hai mặt to lớn từ dục bình triển ở thiên.

Chân không bắt đầu vận vẹo, đại đạo vì đó run rẩy.

Vương giả... Quân lâm

Các nữ đệ tử cái nào gặp cái này? Kiểu dung lẫn lộn thất sắc.

"Mặt trên... Có cái hố đen..."

Lạc Y Y run giọng nói, ở cảm nhận của nàng trong, hư không hỗn loạn không thể, xuất hiện một luồng to lớn vòng xoáy.

Vương Dật cũng choáng váng.

Nữ nhân này... Làm sao sẽ ra hiện tại nơi này?

Đúng vào lúc này...

"Thơm quá đây..."

Thiên khung Tử Vương bỗng nhiên nhìn về phía giả nường, khoe môi một mằn, dĩ nhiên lộ làm ra một bộ phát thèm về mặt, nhìn qua mạnh mẽ.

Thao Thiết thiên tính tham ăn, Tử Vương tuy là hiếm thấy mẫu Thao Thiết, lại vì vương giả, có thể bản nguyên sẽ không thay đổi.

Sau đó, nàng thu đi từ dục, chậm rãi rơi trên mặt đất, chậm rãi đi tới.

"Bảo vệ tốt lão công..."

Tiểu loli đột nhiên thức tỉnh, cuồng quát vọt tới Vương Dật phía trước, né người sang một bên, ôm bên hông đối phương.

Tam Cung Tử Cung cũng là như vậy.

Tử Nguyệt mặt cười cực kỳ nghiêm nghị, trong bóng tối cô động linh lực, liền muốn đón lấy đối phương.

"Đừng vọng động!"

Thỏ trầm giọng nói, sau đó bay lên thân đến, về phía trước đi mấy mét, hư không chìm nổi: "Tử Vương... Người là làm sao ra đến?"

Tử Vương nhìn về phía đối phương, từ phía sau lưng rút ra một cái trắng như tuyết răng nanh, chậm tiếng nói: "Vũ vương, người Chân Hồng bộ tộc phù văn, bản vương nhìn thấu..."

Thỏ sắc mặt đại biến, lập tức hắc hắc cười gằn: "Không hồ là Tử Vương, thời gian ngắn như vậy liền khả năng lĩnh ngộ thông suốt."

Tử Vương mặt cười không có một gợn sóng, tú vai hơi động, đem răng nanh ném tới.

Thỏ há mồm nuốt vào, hai con ngươi nhân thể nheo lại: "Tử Vương, trên đại lục này có biến số, người chớ làm loạn."

"Bản vương biết!"

Tử Vương giờ lên tay trái: "Vũ vương, đem vật trong tay người, cho ta..."

Mọi người đồng thời sửng sờ.

Thỏ không do dự, trực tiếp đem nường kỹ ngạc thịt quăng hướng về đối phương.

Tử Vương giờ tay tiếp nhận, đem thực thịt thả Vu Quỳnh trước mũi người một cái, sau đó mở ra phần môi.

Miệng của nàng cũng không lớn, ăn tốc nhưng phi thường kinh người, hầu như không tới 1 giây, liền đem nửa cái to bằng chậu rửa mặt tiểu thịt nường ăn sạch.

Mọi người không khỏi kinh ngạc đến ngây người.

Tốc độ này...

"A..."

Tử Vương liếm dưới óng ánh ngón tay, nhẹ giọng nói: "Rất tốt tư vị, bản vương chậm lại vạn lần, nhưng có chút chưa hết thòm thòm..."

Nàng nhìn về phía thỏ: "Ai tay nghề?"

Thỏ đầu triều sau một bên: "Tô vương nam nhân..."

"Là hần?"

Tử Vương có chút giật mình, nhìn về phía Vương Dật, khoe môi nhân thể làm nổi lên: "Bản Vương Việt đến càng cảm thấy hứng thú..."

Tiểu loli nghe xong, cặp kia tay nhỏ quần rồi lại khăn, toàn bộ tinh thần đề phòng.

"Tử Vương tỷ tỷ..."

Đột nhiên, Tô Linh Nhi đi về phía trước mấy bước, nhẹ giọng nói: "Người đến đây, là muốn cướp đi bản vương nam nhân, hay vẫn là vì Tiểu Tiểu?"

"Tiểu Tiểu?"

Tử Vương vàng trán hơi động: "Tô vương muội muội, nàng là ai?"

Tô Linh Nhi giờ lên tay nhỏ, xoa chính mình nhô lên tiểu bụng bụng, ý tứ càng rõ ràng.

Vào giờ phút này, Vương Dật đã xem Kim Cô Bồng lấy ra, đối phương như có một chút động thủ ý tứ, hần liền đem đối phương đẩy đến chân trời.

"Hóa ra là tiểu Tô vương..."

Từ Vương không chỉ có mỉm cười, khẽ cười nói: "Đều không phải! Tô vương muội muội, ngươi xem đây là cái gì?"

Nàng nhân thể giờ lên tay phải.

Mọi người thấy đối phương giờ lên một cái u lam cốt bồng, không khỏi mờ mịt.

Vương Dật hơi nhướng mày.

Này màu sắc... Làm sao có chút quen mắt?

Tô Linh Nhi cùng thò sắc mặt đại biến, người sau hải nói: "Là Lan Vương cốt?"

"Sai rồi!"

Từ Vương không nhanh không chậm nói: "Là tinh cốt..."

Cái gì?

Thở nhất thời hút vào ngum khí lạnh.

Cốt Long tinh cốt, tiên thiên sở kết, ở trong chứa Ma Long nhất tộc phù văn, tổng cộng có mười hai cây, vì vô thượng chí bảo.

Phổ thông yêu thú nếu là ăn, có thể nhảy một cái đạt đến bát cấp trở lên.

Vương Dật nghe xong bưng tỉnh.

Tô Linh Nhi thân thể yếu kiều run rẩy: "Từ Vương tỷ tỷ, người..."

Từ Vương khẽ cười nói: "Ta nghe Vũ vương nói ngươi muốn bỏ thai, liền đi bài một cái hạ xuống. Trong này cốt tủy, cũng khá..."

"Từ Vương tỷ tỷ, ngươi thật tốt..."

Tô Linh Nhi nhất thời duyên dáng gọi to một tiếng, trực tiếp nhào tới, trong nháy mắt ôm lấy đối phương.

Thiên Hồ Vương thật sự cảm động, dùng trực tiếp nhất phương thức đi biểu đạt.

Ở xa xôi thượng cổ, nhị nữ quan hệ rất tốt, Tô Linh Nhi cũng biết rõ đối phương tính nết: Nói một là một, chưa bao giờ che lấp.

Có thể nàng lần này cử động, coi là thật dọa sợ hết thảy người.

"Tô vương, ngươi điên rồi!"

Thở tốc độ nhanh nhất, trong nháy mắt ra hiện tại nhị nữ trước mặt.

Từ Vương ánh mắt một tà, bỗng nhiên vung lên cánh tay phải.

'Oành '

"Gào..."

Thở kêu thảm một tiếng, trực tiếp bị cốt bồng quét bay.

"Linh Nhi!"

Vương Dật hét lớn một tiếng, liền muốn xông tới.

Tô Linh Nhi bên cạnh vẻ mặt cười, cười ngọt ngào nói: "Lão công yên tâm, Từ Vương tỷ tỷ như muốn động thủ, sẽ không kéo dài tới hiện tại..."

Nàng sau khi nói xong, thân thể một triệt, đem Từ Vương kéo đến này phương đất trống.

Hết thảy người ánh mắt, đều theo hai vị nữ vương người bóng người mà di động.

Mấy qua đi, mỗ thỏ từ chân trời lao đảo bay trở lại.

Cuối cùng, mọi người là phí hết đại kính, mới tiếp thu Từ Vương đến.

Có thể các tiên nữ vẫn là không yên lòng, vẫn luôn canh giữ ở lão công bên cạnh.

Đặc biệt là tiểu loli, nàng nhìn chòng chọc vào Từ Vương, thò khắc duy trì cảnh giác.

Hai vị nữ vương người không để ý tới mọi người, tự mình ngồi vào một phương đất trống, hàn huyên lên.

"Lão bà, quên đi, nàng không có ác ý..."

Vương Dật hoàn quá thần, cười khò nói: "Ta lại đi nướng một ít..."

Hắn cùng thỏ cũng chưa ăn nữa.

Tiểu loli trầm mặc chốc lát, gật gật đầu.

Theo thời gian dời đổi, mọi người tâm thần dần dần lỏng lẻo, mà Tô Linh Nhi bên kia cũng truyền đến từng trận yêu kiều tiếng, nhìn dáng dấp tán gẫu đến không sai.

Đúng vào lúc này.

Từ Vương bỗng nhiên nhớ ra cái gì đó, nhìn về phía tiểu loli: "Tiểu nha đầu, ngươi tới, bản vương có chuyện muốn nói với ngươi..."

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 663: Đáp ứng nàng

Cái gì?

Tiểu loli nhất thời khó chịu, đi về phía trước mấy bước, khẽ kêu nói: "Ngươi gọi ai tiểu nha đầu đầu?"

Các tiên nữ vội vàng bồi bên trái hữu, Lam Như Tâm cũng đi tới.

Hai vị nữ vương người khoan thai đứng dậy, Từ Vương không nhanh không chậm nói: "Ngươi dáng dấp này, không phải tiểu nha đầu, hay vẫn là cái gì?"

Nàng đứng lên thời, thân thể nhân thể nghiêm lại, phía trước này đối với tồn tại càng rõ ràng.

Vương giả tuy vô tâm, Thần vương nhưng có ý.

"Đáng ghét..."

Tiểu loli cho rằng đối phương cố ý hành động, dùng sức cắn răng bạc, truyền âm nói: "Nhị muội, đem lưng đánh thẳng, nhượng này thượng cổ tâm cơ biểu mở mang, cái gì mới gọi đại..."

"Cái gì?"

Từ Nguyệt bỗng nhiên ngẩn ngơ, thế nhưng vừa thẹn vừa giận, truyền âm xùy xùy nói: "Đại tỷ, ngươi nói bậy bạ gì đó?"

"Mau mau!"

Tiểu loli truyền âm thúc giục: "Đem lưng đánh thẳng..."

Từ Nguyệt cảm giác oan ức cực kỳ, cũng không dám không nghe đại phụ nói, cắn cặp môi thẹn, thân thể về phía trước chính chính.

Lưng của nàng đương nhiên không cong, có thể tiểu loli ý tứ rất rõ ràng: Về phía trước thẳng tiến.

Từ Vương tất nhiên là không biết các tiên nữ tâm tư, nhân thể nhìn về phía hai cung, ánh mắt rất không tên.

Vị này người vương... Đang làm gì thế?

Tiểu loli khóc môi một câu, cười gằn nói: "Thế nào?"

Từ Vương: "..."

Nàng hoàn toàn nghe không hiểu, nhưng cũng không muốn suy nghĩ nhiều, chậm tiếng nói: "Bản vương gọi ngươi, cũng không nhớ tới xung đột. Huống hồ, nơi này 'Thái Thượng' cảnh, so sánh lần trước ít đi gấp mười lần..."

Các tiên nữ sắc mặt đột nhiên biến hoá.

Tiểu loli đôi mắt đẹp một mị, cắn răng bạc nói: "Hỗn Độn hậu cung không phải ngồi không, ngươi có thể thử xem..."

Bầu không khí lần thứ hai sốt sắng lên đến.

"Từ Vương tỷ tỷ..."

Tô Linh Nhi không muốn đối phương cùng hậu cung nữ nhân lên xung đột, vội vàng kéo lại cánh tay của nàng.

Từ Vương nhìn Linh Nhi một chút, trầm ngâm chốc lát, triều tiểu loli nói: "Ngươi chẳng lẽ không muốn nhìn xem trên đại lục này toàn cảnh?"

Chúng nữ nhất thời ngẩn ngơ.

Tiểu loli cau mày nói: "Ngươi có ý gì?"

Từ Vương giơ tay, liêu dưới trên trán tử phát, không nhanh không chậm nói: "Bản vương có thể mang trên đại lục này sao chép ra đến, ảnh thu nhỏ thành thốn..."

"Cái gì?"

Nàng nói như kinh động thiên hạ, trực tiếp đem các tiên nữ chấn động choáng váng.

Không biết qua bao lâu bao lâu...

"Kê kê..."

Tiểu loli nở nụ cười, nhưng là lạnh: "Nói khoác không biết ngượng... Ngươi nhưng cũng biết trong nguyên mệnh mộng đến mức nào?"

Muốn thác ra nơi này toàn cảnh? Đùa gì thế?

Chính là năm đó Hỗn Độn Thiên Đế, cũng không cách nào làm được.

"Hắc..."

Từ Vương cũng nở nụ cười, lộ ra khác kiêu mị: "Nếu là nguyên lai tự nhiên miễn cưỡng, hiện tại... Bản vương nắm giữ Chân Hồng bộ tộc phù văn..."

Các tiên nữ nghe xong sắc mặt lại biến hoá.

Vương giả phù văn, mỗi một loại đều vì vô thượng, hai bên kết hợp, thần uy tất nhiên là thông thiên triệt địa.

Các nàng là Thần vương, tất nhiên là biết rõ này lý, cũng nghĩ đến càng nhiều: Nữ nhân này... So với lần trước kinh khủng hơn.

Vĩ nương nói.

Thỏ cũng nghĩ đến, thấp giọng lầm bầm: "Này bà nương yêu lực quả nhiên lại tăng tiến, bằng không Lan Vương cốt, không phải như vậy dễ dàng bề xuống."

"Ngươi nói cái gì?"

Thịt nướng trong người nào đó không có nghe rõ, không nhận được mở miệng hỏi dò.

Thỏ không để ý đến, tiếp tục nhìn về phía này trong, sắc mặt biến đến mức rất nghiêm nghị.

Cùng lúc đó.

Từ Vương tay ngọc hư không vung lên.

'Àm àm..'

Vô biên thiên khung nổi lên từng trận nổ vang.

Lập tức, lang lãng trời quang dần đến lò mờ, hóa thành đen kịt một màu, dường như trú đêm.

Vương giả ra tay, thiên địa dị biến.

Tiểu loli đôi mi thanh tú dựng đứng, lớn tiếng khê kêu: "Người làm cái gì?"

Từ Vương nhìn đối phương một chút, lần thứ hai giờ lên tay ngọc, hư không bình thản.

'Vù...'

Đột nhiên, nàng lòng bàn tay phía trên dấy lên hào quang óng ánh, như tinh thần, đem da thịt của nàng làm nổi bật càng thêm óng ánh.

Hào quang hư không tự tổ, chậm rãi kết liễu một đóa to lớn bạch liên.

Nó hư không chìm nổi, toàn thân toả ra trắng loáng ánh sáng lộng lẫy, thê mỹ vô song.

Các tiên nữ nhất thời bị này tám dị tượng hấp dẫn, sâu sắc đi nhìn chăm chú, những kia nữ đệ tử cũng quăng tới hiếu kỳ ánh mắt.

Từ Vương nâng con kia tay ngọc, ba ngàn từ tia hư không tạo nên, mỹ làm người nghệt thờ.

"Ngọa tào!"

Giá nương cái khác tỏ kinh hãi: "Nàng thật có thể làm được?"

Vương Dật nhìn về phía này trong, á khẩu không trả lời được.

Đây là... Món đồ gì?

Từ Vương muốn chính là cái cảm giác này, nhếch miệng lên, ngọc chuông nhưng là một phen.

'Oành '

Không chút tí vết bạch liên nhất thời sụp đổ, hóa thành từng sợi vệt trắng, tuần tuần hạ xuống.

Mà đen kịt thiên khung, cũng dần dần hiện ra ánh rạng đông, quy về mới bắt đầu.

"Có thể nhìn thấy?"

Từ Vương nhìn về phía tiểu loli, cười dài mà nói.

Mọi người đang khiếp sợ trong dần dần thức tỉnh.

Tiểu loli nhìn chăm chú đối phương, trầm mặc chốc lát, nói: "Người đến cùng muốn như thế nào?"

Nàng nhãn lực kinh người, vừa nãy tuy là vội vã một con mắt, nhưng cũng nhìn ra bạch liên dưới đáy kết cấu, chính là Cửu châu cùng lân cận đại Thiên Thế Giới cách cục.

Nữ nhân này không có nói khoác không biết ngược.

Nàng thật sự làm được.

Có thể vì sao đảo mắt thu đi thác ánh? Tất nhiên có sở đoạn sau.

"Rất đơn giản..."

Từ Vương gảy chính mình ngón tay ngọc, sau đó làm nổi lên trắng nõn ngón cái, điểm hướng về giá nương nơi Vương Dật: "Người đàn ông này, cho bản vương dùng một trăm nhật nguyệt."

Cái gì?

Chúng nữ lại không bình tĩnh, so với đối phương khi đến càng sâu.

"Khụ khụ..."

Vương Dật đang tự ngưng thần lắng nghe, nghe vậy kém một chút vắng, bỗng nhiên ho khan mấy lần, gương mặt tuần tú sặc đến đỏ chót.

Thỏ nghiêng đi đầu, ngưng trọng nói: "Đáp ứng nàng..."

Thảo!!

Đáp ứng người muội a đáp ứng..

Vương Dật nhất thời không nói gì, tức giận nói: "Người cầm miệng!"

"Vương Dật!"

Thỏ nghiêm mặt nói: "Bản vương có thể khẳng định, vừa này Từ Vương thác ra, chính là trên đại lục này cách cục. Chúng ta như nắm giữ nó, liền có thể biết tất cả. Vì sau này, người liền đem thân thể dâng ra một trăm ngày, có thể lập xuống quy củ, một ngày không siêu ba lần..."

Nó lời nói này đặc biệt kinh người.

"Đi người muội..."

Vương Dật thật sự nổi giận, kém một chút lấy ra Kim Cô Bổng đem kẻ này quất bay.

Cùng lúc đó.

Từ Vương thấy đối phương không nói, hoàn tiếng hỏi: "Như thế nào?"

"Kê kê..."

Tiểu loli vừa cười, rất lạnh rất lạnh.

Nàng thân thể nhân thể tham trước, mài tiểu răng bạc, gần từng chữ: "Chuyện này... Không... Có thể... Khả năng..."

Muốn lão công cùng người một trăm ngày? Đùa gì thế?

Thời khắc này, Thiên Nguyệt nữ Thần vương rất phẫn nộ, ngập trời.

Tô Linh Nhi ở bên cũng mím môi cặp môi thom, quấy rầy tiểu trên mặt có một ít bất mãn.

Nàng cũng cảm giác Từ Vương tỷ tỷ hơi quá rồi.

Từ Vương hai con mắt một mị: "Tiểu nha đầu, bản vương trải qua làm ra nhượng bộ."

Ở xa xôi thượng cổ, nàng coi trọng cái gì, không nói hai lời trực tiếp đi cướp.

Ai nếu không phục, đến đánh chính là.

Có thể Vương Dật không giống, hẳn là Tô vương nam nhân.

Từ lúc sinh ra tới nay, Từ Vương hay vẫn là lần thứ nhất thương lượng với người khác.

"Không được là không được..."

Tiểu loli con mắt trong hiện ra chân hỏa: "Lão công là chúng ta, người nếu dám tới chia sẻ, bổn cung liều mạng với người..."

"Từ Vương tỷ tỷ..."

Tô Linh Nhi kéo lên đối phương tay ngọc, kéo, cắn môi nói: "Như vậy... Thật sự không được..."

Từ Vương nhìn nàng một cái, lại nhìn một chút tiểu loli, trầm ngâm chốc lát, chậm rãi mở miệng: "Chín mươi nhật nguyệt, không thể lại thiếu..."

Chương 664: Giới trong giới

Nàng lại làm ra nhượng bộ.

Việc này như hiện ra ở thượng cổ, tất sẽ chấn động toàn bộ 'Hong Linh'.

Tiểu loli tất nhiên là không 'Cảm kích', trái lại càng thêm nổi giận: "Chín thần (9 phút) cũng không được..."

Từ Vương nghe xong, mặt cười đột nhiên chìm xuống.

Hư không đột nhiên ngưng trệ, bầu không khí nhất thời biến hoá giương cung bạt kiếm lên...

Các tiên nữ mặt cười căng thẳng, âm thầm cổ động thần thông, làm tốt chuẩn bị nghênh chiến.

Những nữ đệ tử kia, phương tâm trực tiếp nhắc tới cuồng hống.

Đúng vào lúc này.

"Thịt nướng hảo, mau tới đây ăn..."

Vương Dật triều này phương kêu.

Hắn sắc mặt rất bình tĩnh, trong lòng kì thực hát vang như cổ.

Thở nói rõ ràng rõ ràng, Từ Vương yêu lực so với trước có tăng trưởng, có vẻ như còn rất nhiều đáng về.

Vì lẽ đó Vương Dật lựa chọn dùng trí.

Cư thần thoại truyền thuyết miêu tả, Thao Thiết có thể cắn nhai thể gian vạn vật, thiên tính đặc biệt tham ăn.

Hắn ở đánh cược, đánh cược Từ Vương sẽ chọn đi tới ăn uống...

Đây là một nước cờ hiểm, hy vọng có thể có hiệu quả.

Biến số đến quá nhanh, chúng nữ dồn dập ngăn ngại, nhìn về phía này trong.

Từ Vương nhìn chăm chú Vương Dật, lập tức nhắm lại hai con mắt, Tĩnh Tĩnh cảm thụ hư không bay tới mùi thịt.

Sau đó, nàng băng hàn mặt cười dần dần lỏng xuống.

Từ Vương lập tức mở con mắt, quét các tiên nữ một chút, lời kéo Tô Linh Nhi triều vĩ nướng đi đến.

Tiểu loli chờ liếc mắt nhìn nhau, theo sát phía sau.

Chúng nữ lại đây sau, Từ Vương nhìn chăm chú trước mặt vàng óng ánh thịt nướng, trắng nõn cổ nhẹ nhàng nhuyển nhúc nhích một chút, tựa hồ đang nuốt nước miếng, sau đó nhìn về phía Vương Dật: "Đều là người làm?"

Vương Dật trong lòng nhất định, nhân thể gạt đầu, thiết khối tiếp theo to bằng nắm tay thịt nướng, dùng cành cây mặc vào, đưa về phía đối phương: "Thực tốc chậm lại 15,000 lần, lại thử..."

Từ Vương nhìn chăm chú đối phương, chậm rãi tiếp nhận cành cây, sau đó mở ra môi.

'Xi xì...'

Nàng ăn tốc hay vẫn là rất nhanh, lần này nhưng có thể thấy rõ.

Mỹ nữ 'Ăn như hùm như sói', coi là thật dùng cụ một phen kiều mị.

Ba giây qua đi, Từ Vương ăn xong, con mắt trong nổi lên điểm điểm huỳnh quang.

Cái cảm giác này, nàng hay vẫn là lần thứ nhất gặp phải.

Vương Dật cười cợt, lại bỏ xuống cùng nơi, đệ tiến lên: "Lần này chậm lại 15,000 năm trăm lần..."

Từ Vương giờ tay tiếp nhận, tỉnh té bắt đầu ăn.

Đôi mắt đẹp của nàng càng phát sáng rõ, trong mắt lại không còn người khác.

Thực sự quá mỹ vị.

"Hanh..."

Tiểu loli lại không cao hứng, vòng tới khác một bên, dịu dàng nói: "Lão công, nhân gia cũng phải..."

Vương Dật gật đầu, cho đại phụ cũng cắt cùng nơi.

Tiểu loli sau khi nhận lấy, vừa ăn bên tròng mắt đối diện, con mắt trong một mảnh tiểu hung ác.

Mấy phút sau, Từ Vương lại ăn xong, nhìn lướt qua tiểu loli, lại nhìn chung quanh một chút, nhạt tiếng nói: "Nơi này đồ ăn đều trở về bản vương..."

"Dựa vào cái gì?"

Tiểu loli đương nhiên không làm, khuôn mặt nhỏ giương lên: "Lão công làm đồ ăn, người người có phần."

Từ Vương tiểu mặt trầm xuống, lạnh giọng nói: "Tiểu nha đầu, ngươi lại nói nghe một chút?"

"Ngươi mới là tiểu nha đầu, ngươi một trăm tiểu nha đầu..."

Tiểu loli mới không sợ nàng, làm dáng còn muốn xông tới.

"Lão bà..."

Vương Dật kéo đối phương: "Ta đến nói với nàng."

Tiểu loli thấy lão công mở miệng, liền không còn động tĩnh, chỉ lo mạnh mẽ tròng mắt đối diện.

Vương Dật nghiêng người sang, nói: "Cái kia..."

"Ngươi không cần phải nói."

Từ Vương trực tiếp đi đánh gãy: "Nơi này đồ ăn nhất định phải trở về bản vương, không thương lượng..."

Vương Dật nhất thời không nói gì.

Ai muốn nói tới cái ?

"Từ Vương tỷ tỷ..."

Đúng vào lúc này, một bên Tô Linh Nhi đỏ môi nói: "Bản vương cũng muốn ăn."

Từ Vương đem cốt bông đưa về phía đối phương: "Trước tiên đưa cái này ăn..."

"Ồ..."

Tô Linh Nhi phần nộ tiếp nhận, một mặt tiểu oan ức.

"Ngươi hiểu lầm rồi!"

Vương Dật bắt đắc dĩ lắc đầu: "Nơi này nướng kỹ thịt, có thể đưa hết cho ngươi, bao quát mặt sau..."

Hắn chỉ chỉ mặt sau núi thịt, tiếp tục nói: "Chẳng qua, là có điều kiện."

Mỹ thực ở Thao Thiết trước mặt, quả thật đệ nhất mê hoặc.

Từ Vương đôi mắt đẹp sáng ngời, vuốt tay ngọc: "Trước tiên cho bản vương cùng nơi..."

Vương Dật theo lời vì đó.

Từ Vương sau khi nhận lấy, vừa ăn vừa nói: "Ngươi nói!"

Vương Dật không nhanh không chậm nói: "Ta cần vừa mới cái kia thác ảnh..."

"Không thành vấn đề!"

Từ Vương trực tiếp gật đầu, không chút do dự đáp ứng rồi, lập tức ngọc duỗi tay một cái: "Khởi tiếp theo..."

Chúng nữ nhất thời choáng váng.

Này liền... Đồng ý ?

Vương Dật cũng là sững sờ, miệng há hốc liên hồi, ngược lại không có gì để nói.

Hắn không nghĩ tới sẽ dễ dàng như vậy.

Ở đây chỉ có Tô Linh Nhi cùng tỏ không cảm thấy kinh ngạc.

Ở xa xôi thượng cổ, Từ Vương từng bởi vì một đầu cấp mười yêu thú, cùng tứ tôn vương giả đại chiến bảy ngày bảy đêm, cuối cùng lại đem chúng nó toàn đánh chạy...

Ở đó ăn trước mặt, nàng nhìn ra so cái gì đều trọng.

Thời gian sau này, Vương Dật vẫn luôn ở nướng, Từ Vương vẫn luôn ở ăn.

Chúng nữ ngược lại thành người ngoài cuộc, những kia nữ đệ tử cảm giác vô vị, liền ba lạng thành đàn ngồi trên Thanh Nhân trên, trò chuyện giết thì giờ.

Các tiên nữ không có, vẫn luôn bồi bên trái hữu, để phòng lão công bị cướp chạy.

Lam Như Tâm thấy không sẽ động thủ, nhìn Vương Dật một chút, tự mình ly khai.

Nàng bước chậm mà hành, phương hoa nhìn chung quanh, trong lòng mình tưởng sau này như thế nào bố trí nơi này.

Nữ đệ tử trong, Sơn Vô Lăng con người đen nhánh 'Trở mình' xoay một cái, biết cơ hội tới.

Nàng nhân thể đứng dậy.

"Người đi làm gì?"

Liễu Thiên Nhi mở miệng mở miệng.

"Ta đi chung quanh một chút, các người tán gẫu..."

Sơn Vô Lăng cười khế, triều ngược lại địa phương bước đi, sau đó đi vòng cái đại quyền, chậm rãi tiếp cận Lam Như Tâm.

Thời gian như thời đưa, thương khung ánh sáng dần dần mờ, màn đêm buông xuống.

Vương Dật trải qua nướng hơn mười lần, mà Từ Vương hay vẫn là có vẻ vẫn còn thèm thuồng, chỉ lo nhìn chăm chăm giá nướng.

"Trong bụng của nàng xếp vào vũ trụ hay sao?"

Vương Dật thật sự kinh ngạc, sau đó bên nướng bên nói: "Ngày hôm nay liền tới đây, nên làm chính sự..."

Từ Vương nhìn về phía đối phương, suy tư.

Sau đó, nàng nhẹ giọng hỏi: "Nghĩ thông suốt ?"

"Hả?"

Vương Dật sững sờ: "Cái gì nghĩ thông suốt ?"

Từ Vương nói: "Tự nhiên là kết hợp, bản vương bất cứ lúc nào cũng có thể..."

"Phốc..."

Vương Dật trực tiếp vắng.

Các tiên nữ sắc mặt đại biến, tiểu loli khê kêu nói: "Đồ đi lãng lợ, người dám..."

"Đồ đi lãng lợ là cái gì?"

Từ Vương khê nói, nàng hoàn toàn nghe không hiểu, nhưng cũng không nghĩ nhiều, lạng lẽ nói: "Các người không có tới cướp đồ ăn, bản vương rất vui

mình, vì lẽ đó cứ yên tâm đi, bản vương sẽ không mang nam nhân rời đi, ngay ở trước mặt các người mặt kết hợp liền có thể..."

Nàng lần này đặc biệt kinh người.

Các tiên nữ choáng váng, thật sự choáng váng.

Nữ nhân này... Đang nói cái gì a?

Vương Dật coi là thật trứng nát một chỗ, hấn nặn nặn mi tâm, bất đắc dĩ nói: "Từ Vương, ta là nhượng người lấy ra thác ảnh..."

"Thác ảnh?"

Từ Vương ngẩn ngơ, lập tức gật đầu nói: "Không thành vấn đề!"

Nàng đi về phía trước mấy bước, tay ngọc hư không nâng lên.

'Vù '

Hào quang đột nhiên nhào sóc, bạch liên tái hiện hậu thế.

Nó gần như to bằng chậu rửa mặt tiểu, dưới bóng đêm, có vẻ thê mỹ mà thần bí.

Mọi người nhất thời bị hấp dẫn lại đây, tế quan sát kỹ.

Mấy qua đi...

"Đại tỷ..."

Từ Nguyệt giơ lên tay ngọc, chỉ một chỗ: "Này trong, hấn là chính là giới trong giới."

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 665: Cửu thiên thập địa

Bạch liên dưới đáy vì sáu cánh hoa, phía trên điệp lạc năm mảnh, cứ thế mà suy ra.

Mãi đến tận hai mảnh trung ương nơi, còn có một viên óng ánh liên tâm, mặt trên chuế có từng điểm từng điểm ánh sao.

Ánh sao lúc sáng lúc tối, thời tả thời hữu, lấp lánh không yên.

Mà Từ Nguyệt chỉ vị trí, chính là này viên liên tâm.

"Có ý tứ..."

Tiểu loli người nhẹ nhàng mà lên, nhìn chăm chú liên tâm nơi, lẩm bẩm nói: "Lăng ở cửu thiên thập địa, tự ngâm bát môn độn giáp..."

Từ Nguyệt nhẹ giọng tiếp theo: "Giấu đầu hở đuôi, khó bề phân biệt..."

"Kê kê..."

Tiểu loli nở nụ cười: "Này tác phẩm... Tây Vương Mẫu, bổn cung hay vẫn là coi thường người..."

Vương Dật cảm cùng nơi thịt nướng gần ở phụ cận, cho Từ Vương sau, nhìn về phía đại phụ: "Lão bà, các người... Đang nói cái gì?"

Hết cách rồi, các tiên nữ đối thoại quá thâm ảo, hấn chân tâm nghe không hiểu.

Đừng nói kẻ này, chính là tâm trí thành thực Ngữ Cẩm, mặt cười trên cũng hiện ra có từng tia từng tia mờ mịt.

Tiểu loli người nhẹ nhàng mà xuống, dần nhập đôi phương trong lòng, nói: "Lão công, người đếm một chút, bạch liên đồng có bao nhiêu cánh hoa?"

Vương Dật đếm xong sau, nói: "Mười chín..."

"Ân đây..."

Tiểu loli gật gù: "Đã qua, Huyền Nữ từng cùng chúng ta đề cập. Ở xa xôi thượng cổ, trong vốn có rất nhiều truyền thừa bất hủ, gọi là 'Cửu thiên thập địa'. Mà 'Cổ Thiên Đình', chính là 'Cửu thiên' một trong..."

"Cái gì?"

Vương Dật đại não có chút ngán đường, mờ mịt hỏi: "Này căn cánh hoa có quan hệ gì?"

"Lão công coi là thật là đã quên..."

Tiểu loli khẽ cười nói: "Nhiều năm trước, chúng ta đến trong nguyên thời, từng đi quan sát 'Thiên đình' để lại bộ phận khắc đá. Thượng cổ thời đại, trong nguyên cách cục liên tục một cây sen..."

Đại phụ nói như trời nắng phích lịch, trực tiếp đem Vương Dật chấn động choáng váng.

Thượng cổ trong nguyên... Như một cây sen?

Tiểu loli nhìn về phía bạch liên, tiếp tục nói: "Đó là một cái đại thể, phồn hoa như cảm, có thể chung quy chạy không thoát vận mệnh pháp tắc. Có một năm, trong vốn có bảo vật xuất thế, nghi vì Thái Cổ thần tàng, rất nhiều bất hủ muốn chiếm làm của riêng, lần lượt ra tay, cuối cùng gọi ra khoáng thể đại chiến."

Vương Dật nghe đến đó, không chỉ có miệng lưỡi khô ráo.

Từ Nguyệt ở bên nói tiếp: "Toàn bộ trong nguyên đều bị lan đến, 'Cửu thiên thập địa' vốn là không ai phục ai, lẫn nhau rất sớm sinh khúc mắc, vì lẽ đó không có nương tay. Trùng đại chiến kia duy trì mười mấy năm, trong nguyên cách cục đều bị quấy rầy, rất nhiều bất hủ đều dập tắt ở dòng lũ bên trong, chỉ có 'Thiên đình' chờ mấy cái truyền thừa để lại, nguyên khí nhưng là đại thương..."

Hết thấy mọi người nghe vào thần, chính là tam tôn vương giả cũng là như vậy.

Tiểu loli nói: "Nhưng ta vạn vạn không nghĩ tới, Tây Vương Mẫu dùng rất nhiều đại Thiên Thế Giới, phục chế ra thượng cổ 'Cửu thiên thập địa', mà lại ở hạch tâm nơi, cấu trúc vô thượng căn khôn, khác người cân nhắc không ra."

Vương Dật nhìn về phía bạch liên chi tâm: "Là cái kia?"

"Không sai!"

Tiểu loli gật gù: "Phía thế giới này trong, ẩn chứa 'Bát môn độn giáp' đại trận. Tám viên ánh sao thời lượng thời âm, thuyết minh sinh môn cùng tử môn liên tục chuyển hóa, không cách nào từ ngoại bộ tiến vào..."

"Đại tỷ, hẳn là không phải như vậy..."

Từ Nguyệt nắm có sự khác biệt cái nhìn, nàng vì nửa bước Thiên Đế, hiểu rõ càng nhiều: "Tám viên ánh sao, thế vì bát phương thế giới, lấy 'Độn giáp' chi trận sở tổ. Nhìn qua, tựa hồ là nhiều môn luân phiên, kì thực đều vì tử môn."

Tiểu loli thân thể run lên, kinh hô: "Người nói cái gì?"

Từ Nguyệt ngưng trọng nói: "Tây Vương Mẫu chờ hẳn là ở một cái nào đó cái Thiên Thế Giới trong, nhưng mặc dù may mắn tìm được, 'Độn giáp' vận chuyển dưới, sẽ bị truyền tống đến còn lại bảy cái thế giới trong. Này chính là... Giới trong giới chi chân ý..."

Tiểu loli hơi giương ra cặp môi thom, nhưng cái gì cũng không nói ra được.

"Thật cũng giả thời giả cũng thật..."

Vân Tiên không nhịn được than nhẹ: "Được lắm trong nguyên đại lục, bốn cung tự than thở phát như."

Ngũ tỷ muội trong, chúc Tứ Cung bác học nhất đa tài, bây giờ cũng bị trong nguyên gốc gác rung động thật sâu đến.

Từ Nguyệt nhẹ giọng nói: "Bởi vậy có thể thấy được, 'Thiên đình' đã sớm biết chúng nó sẽ trở lại, vì lẽ đó rất sớm làm ra chuẩn bị. Bằng không bức này vô cùng bạo tay, tuyệt đối không thể vội vàng dưới hoàn thành..."

Tiểu loli gật gù, nhìn chăm chú bạch liên, trầm mặc không nói.

Vào giờ phút này, Vương Dật nào nhân một trận đau đớn, thông minh có chút đáng lo.

Quá thâm ảo.

Cùng lúc đó, Từ Vương thả xuống tay ngọc, tình tế thương thức thịt nướng.

Thỏ nhảy nhót lại đây, thấy nàng ăn có tư có vị, trong lòng lại đổ vừa giận, nhẹ răng nói: "Từ Vương, ngươi làm như thế... Quá không từ tế."

Từ Vương ánh mắt di động, nhìn về phía đối phương: "Vũ vương, ngươi như lên này đồ ăn ý nghĩ, đừng trách bản vương không nề tình..."

Thỏ cái mông run lên, không nhìn được lui về phía sau nửa bước, gào thét nói: "Bản vương cùng nơi cũng chưa ăn nữa..."

Từ Vương há có thể để ý đến nó? Tiếp tục say sưa ngon lành.

Thỏ khí hồng rồi, tức giận nói: "Ngươi ăn mỹ vị, nhưng chỉ lấy ra một nửa thác ảnh, có ý gì?"

Mọi người mới vừa bắt đầu không quá chú ý vương giả đối thoại, nghe đến đó nhưng là sững sờ.

Từ Vương lặng lẽ nói: "Nam nhân lại không nói..."

Vương Dật mờ mịt nhìn về phía đối phương: "Còn có khác thác ảnh?"

Từ Vương triều hán gật đầu, phản quai hàm nhưng là nhúc nhích không ngừng, nhìn qua vừa kiêu mị, vừa đáng yêu.

Vương Dật thật sự kinh ngạc: "Vậy thì cùng lấy ra đến..."

Từ Vương không do dự, tay ngọc lẳng không phát một cái.

'Vù...'

Hư không phát sinh run rẩy, bạch liên cạnh, xuất hiện một cái thần bí hình cầu.

Nó rất ngăm đen, biểu thể xao động không thể, tựa hồ lúc nào cũng có thể sẽ vỡ ra được.

'Hô '

Vệt trắng lấp lóe, thỏ bay lên Vương Dật bả vai, trầm giọng nói: "Nơi này, chính là bản vương nói thần bí khu vực."

Hắc cầu sau khi xuất hiện, Từ Vương vẫn chưa thu tay lại, ngón tay ngọc nhân thể bắn ra.

'Xi xì xì '

Bạch liên run rẩy không ngừng, óng ánh cánh hoa trên, lít nha lít nhít xuất hiện vô số điểm đen.

Nàng nhẹ giọng nói: "Đây chính là hiện nay cách cục, những kia bóng đen, tức là quân thú vị trí."

Vương Dật thấy, trong lòng không khỏi một trận sợ hãi, một ít nữ đệ tử càng là hoa dung thất sắc.

Điểm đen quá dày đặc, phi thường khủng bố.

Từ Vương đem thịt nướng hoàn toàn nuốt vào, nói: "Thác ảnh khả năng duy trì ba cái nhật nguyệt, bản vương có thể tiếp tục gia trì yêu lực, chẳng qua... Giống như vậy đồ ăn tuyệt không thể thiếu..."

Vương Dật trực tiếp gật đầu: "Không thành vấn đề!"

Trước mắt thác ảnh quá trọng yếu, không có gì có thể do dự.

Tiểu loli đôi mi thanh tú vừa nhú, trong lòng có chút không nhanh : không vui, nhưng chưa đi mở khẩu.

Nàng tự nhiên nhận biết đại cục.

Từ Nguyệt đi đến bạch liên phía dưới, chỉ một cánh hoa, nhẹ giọng nói: "Nơi này, chính là Cửu châu..."

Cánh hoa kia tình huống cùng còn lại gần như, chỉ có điều biên giới bóng đen trong, xuất hiện một viên trống không tiểu chấm tròn.

Nơi này, hẳn là chính là Tiêu Dao tông.

Mọi người quan sát hồi lâu, mãi đến tận đêm khuya mới về đến tông môn.

Này phó thác ảnh, đặt trong sương phòng bộ.

Cũng không lâu lắm, các nữ đệ tử đều đi về nghỉ.

"A..."

Tô Linh Nhi kiêu diễm đuổi cái lười eo, lôi kéo Từ Vương tay ngọc, dịu dàng nói: "Từ Vương tỷ tỷ, đêm nay ngươi bồi bản vương ngủ, đừng đi cái kia thế giới."

Từ Vương gật gật đầu, nhìn Vương Dật một chút, theo đối phương đi tới.

"Hừ, hảo không quy củ..."

Tiểu loli thấy tô động phòng không cùng chính mình thành an, không nhịn được lăm bằm cú, lão không cao hứng.

Các tiên nữ hoàn toàn không có con buồn ngủ, tiếp tục quan sát hư không thác ảnh.

"Ai..."

Thỏ ở trên ghế thờ dài: "Bản vương thật là khổ."

Ngạc thật là nó mang đến, nhưng một điểm đều không ăn được, xác thực rất khổ bức.

Vương Dật nhìn kẻ này, trong lòng bỗng nhiên hơi động: "Vũ vương, ngươi có thể hay không theo ta đi diễn trận diễn?"

"Hà?"

Thỏ nhất thời sững sờ: "Cái gì?"

Vương Dật nhếch miệng lên: "Một lúc ngươi liền biết rồi."

Lập tức, hai người ly khai phòng nhỏ.

Mấy phút sau, bọn hắn đi tới thần Nhạc Phong trước, hư không chìm nổi.

Thỏ nhìn mấy dặm ngoại màu đen đông đông, khu mũi nói: "Ngươi muốn đối với những tu sĩ kia ra tay?"

"Đừng nói mò!"

Vương Dật hắc lạng lẽ cười: "Chúng ta ở thực chiến tu luyện, ta là không cẩn thận, mới đưa 'Viêm Võ tông' thuyền cứu nạn nổ xuống."

Hắn sau khi nói xong, lấy ra Kim Cô Bồng, vung tay hướng về thiên: "Cho ta đại..."

'Hô '

Kim Cô Bồng phía trước phóng lên trời, thẳng tới cửu tiêu, mây thâm không biết nơi.

"Hảo rồi!"

Vương Dật nhìn về phía thỏ, lần thứ hai đi lặp lại: "Nhớ kỹ, chúng ta là ở thực chiến, uống..."

Kẻ này hét lớn một tiếng, lập tức hai tay mạnh mẽ quán dưới.

'Ong ong '

Hư không tạo nên từng mảnh từng mảnh gọn sóng, một cái kinh thiên cự trụ kinh hiện ra ở thế, nó phá không mà đến, hướng về 'Viêm Võ tông' thuyền cứu nạn thẳng đập mà xuống.

Sau một khắc.

'Ầm ầm...'

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 666: Xin lỗi, ta dùng sức quá mạnh

Mấy dặm ngoại hư không, nhất thời bùng nổ ra tuyệt thế nổ vang.

Kinh thiên cự trụ thần uy quá thịnh, ngày càng ngạo nghễ. Thuyền cứu nạn đình chóp đốm lửa tung toé, toàn thân chấn động mạnh dưới, trực tiếp triều mặt đất ngã xuống.

'Àm àm...'

Lại là đình tai nhức óc nổ vang, dưới Phương Ngụy ngụy son mạch trong nháy mắt đỏ nát, cát đá tung toé.

Mãnh liệt khí lưu phóng lên trời, mặt đất rung chuyển.

'Oành oành oành '

Va chạm áp lực quá to lớn, thuyền cứu nạn biểu thể đột nhiên nứt toác, mặt trên 'Linh kiện' bát hoang bắn bay.

Không cần nghĩ, đây là muốn báo hồng nhip điệu.

"A ! ! !"

Vương Dật phát sinh một tiếng quái hào, đem Kim Cô Bồng thu hồi bình thường đại tiểu, kháng ở trên vai, mặt hướng thương di chỗ, lắc đầu than thở: "Xin lỗi, ta dùng sức quá mạnh, đem các người nơi ở, làm phá hủy..."

"Đừng giả bộ bức rồi!"

Thỏ ở bên không nhìn nổi, khinh bỉ nói: "Người mặt đều bị chấn động bạch, vẫn còn ở nơi này nói khoác không biết ngượng?"

Nguyên lai, vừa mới về chấn động chi lực mệnh môn như vực sâu, Vương Dật tuy là Kim Đan tu sĩ, cũng bị chấn động đến mức khí huyết sôi trào, sắc mặt trắng bệch.

Kẻ này trên mặt nóng lên, cười gượng mấy lần, không còn đoạn sau.

Mấy qua đi...

Cơ hồ bị phá hủy thuyền cứu nạn nội bộ sáng choang, vô số bóng người lần lượt bay ra.

"Vô liêm sỉ!"

Đột nhiên, một đạo hét lớn phóng lên trời, như trời nắng Phích Lịch.

Đó là Nguyên Anh lão quái lôi đình chi nộ.

Lập tức, tam bóng người bay thẳng vân thiên.

Một người trong đó cổ động chân khí, lên tiếng khắp nơi: "Phương nào nhân sĩ, lại đối với ta 'Viêm Vô tông' ra tay, còn không mau mau hiện thân?"

Âm thanh truyền khắp vạn vạn dặm, ở hư không vang vọng không dứt.

Bên trong vùng tịnh thổ hết thấy tông môn, đều là nghe được.

"Chúng ta đã qua."

Vương Dật móm móm lỗ tai, vẫn như cũ gánh Kim Cô Bồng, không có thu đi.

Nếu ra tay rồi, liền không sợ phiền phức tình làm lớn.

"Vương Dật!"

Đột nhiên, phía sau xuất hiện một đạo lạnh nhạt âm thanh.

Vương Dật xoay người, đã thấy một cái thân thể như ngọc anh chàng đẹp trai, đứng ở mười mấy mét ngoài, chính là Thái Thượng trưởng lão Thiên Phác Từ.

Hắn mắt nhìn phía trước, chậm rãi nói: "Người làm?"

"Hắc..."

Vương Dật cười cợt: "Về Thái Thượng trưởng lão, đệ tử cũng là nhất thời thất thủ..."

Thiên Phác Từ sắc mặt bình tĩnh, liếc nhìn thô, lại nhìn phía mấy dặm ngoài, chậm rãi nói: "Lưỡng trong tông dù sao có đại ngọn nguồn, đừng làm quá mức rồi..."

Ý của hắn rất rõ ràng, sẽ không nhúng tay việc này.

Một trong số đó: Tiêu Dao tông hóa thành một cõi cực lạc, toàn nhân Vương Dật gây nên, điểm ấy không thể nghi ngờ.

Thứ hai: Viêm Võ tông không tuân quy củ ở trước tiên, chính mình tuy là Thái Thượng trưởng lão, cũng không tiện nói gì.

Chuyện đến nước này, cũng chỉ có thể khuyên đối phương không nên 'Đuổi tận giết tuyệt'.

Thiên Phác Từ biết, Vương Dật hiện tại có thực lực này.

Huống hồ, bên cạnh hắn còn có một con khả năng nuốt vào Nguyên Anh yêu thú.

Vương Dật kính cẩn nói: "Đệ tử rõ ràng!"

Thiên Phác Từ gật gù, xoay người liền phải rời đi.

'Xi xi...'

Bóng người lấp lóe, Lý Đăng Vân cùng các trưởng lão xuất hiện.

Thiên Phác Từ tay áo lớn vung lên: "Điều trở lại, việc này nhượng Vương Dật tự mình xử lý..."

Chúng thượng tầng nhìn Vương Dật một chút, trong lòng nhất thời hiểu rõ, lần lượt bay trở về tông môn, chỉ có một bóng người xinh đẹp lưu lại.

Ngữ mỹ nhân gần ở phụ cận, đầu tiên là nhìn mấy dặm ngoài một chút, cuối cùng nhìn về phía đối phương, cắn cặp môi thom hỏi: "Vương Dật, người... Đang làm gì?"

"Hắc..."

Vương Dật nở nụ cười, đột nhiên, cổ đột nhiên duỗi một cái, ở đối phương ý nhị mười phần mặt cười trên hôn một cái, sau đó than thở không ngớt: "Thom quá a..."

Ngữ mỹ nhân nhất thời kinh ngạc đến ngây người.

"Ta lão Vương đi vậy..."

Vương Dật xấu xa nở nụ cười, triều Viêm Võ tông xông thẳng mà đi.

Không biết qua bao lâu bao lâu...

Ngữ mỹ nhân chậm rãi tỉnh lại, nhưng cảm giác mặt cười một trận nóng lên, nàng lẳng không chà chà chân ngọc, liền muốn đuổi theo.

"Sur tôn..."

Đúng vào lúc này, một đạo vui tươi âm thanh xa thẳm bay lên.

Ngữ Cầm mộ nhiên xoay người, đã thấy Lâm Tịch Dao chìm nổi ở mấy mét ngoài, thần sắc phức tạp nhìn mình chằm chằm.

Này vị xinh đẹp kim đan nhất thời hoảng rồi, không nhận được xoa bị thân địa phương, run giọng hỏi: "Người... Người lúc nào đến?"

"Không bao lâu..."

Lâm Tịch Dao nói nhỏ, lập tức mỉm cười cười khê: "Sur tôn yên tâm, đệ tử biết ngài cùng Vương Dật quan hệ."

Ngữ Cầm nghe xong, mặt cười càng ngày càng nóng bỏng, coi là thật là xấu hổ chết rồi, hận không thể tìm một cái lỗ để chui vào.

Hư không một mảnh vắng lặng, bầu không khí khá là lúng túng.

Mấy phút sau, Ngừ mỹ nhân thấp giọng hỏi: "Là Từ Nguyệt tỷ tỷ nói cho nguoi, hay vẫn là y y chết nha đầu kia?"

Lâm Tịch Dao không có trả lời chắc chắn, khẽ cười nói: "Sư tôn không cần như vậy xấu hổ? Đệ tử cảm thấy rất khá. Hồi thế gian, chỉ có Vương Dật mới xứng đáng thương sư tôn..."

"Hô... Hô..."

Ngừ mỹ nhân hô hấp càng ngày càng gấp gáp, màn đêm bên dưới, hiện ra càng mê người.

Nàng bên cạnh thủ tránh ra đối phương ánh mắt, thấp giọng nói: "Vương Dật... Phá hủy 'Viêm Vô tông' thuyền cứu nạn, chúng ta nhanh qua xem một chút..."

Lâm Tịch Dao mặt cười chợt là chìm xuống, nhìn về phía mấy dặm ngoại, nhàn nhạt nói: "Sư tôn, đệ tử cùng Viêm Vô tông sự tình, nói vậy ngài có nghe thấy..."

Ngừ Cầm nghe xong, nhẹ nhàng gật đầu.

Nàng là từ y y này trong nghe nói.

Lâm Tịch Dao hít một hơi thật sâu, nói: "Đệ tử cũng nên cùng bọn hấn có cái đoạn, vì lẽ đó, ngài hay vẫn là đừng tới..."

Ngừ Cầm trầm mặc chốc lát, nhẹ nhàng gật đầu: "Được..."

Nàng vì sư tôn, càng muốn tôn trọng đối phương.

"Hi hi..."

Đột nhiên, Lâm Tịch Dao nở nụ cười, nhìn qua có chút tiểu nghịch ngợm: "Sư tôn yên tâm, đệ tử chắc chắn sẽ không nhượng 'Ngài' Vương Dật có chuyện..."

Ngừ mỹ nhân nhất thời ngẩn ngơ.

Lâm Tịch Dao mộ nhiên xoay người, người nhẹ nhàng mà đi.

Mấy sau, Ngừ Cầm cuối cùng phản ứng lại, nhìn chăm chú đối phương bóng lưng, xấu hổ tiếng thốt: "Nguoi cái này cô nàng chết đảm kia..."

...

Vương Dật không nhanh không chậm tiếp cận nơi khởi nguồn.

Nơi này sơn hà hủy diệt sạch, khắp nơi tàn tạ. Mấy trăm tu sĩ đều bay ra thuyền cứu nạn, dồn dập lấy ra bảo cụ, tình cảnh cực kỳ táo loạn.

Bọn hấn cho là có ngoại địch đột kích.

Giữa hư không, ngoại trừ 'Viêm Vô tông' tam đại Nguyên Anh, cũng thêm ra hơn hai mươi bóng người, tất cả đều là Nguyên Anh cường giả. Mà phương xa thiên khung bóng người ngờ ngợ, tiếp tục có cường giả tới rồi.

Bọn hấn đương nhiên là đến 'Ăn dưa'.

Viêm Vô tông không giao 'Tiền thuê nhà' sự tình, tuy rằng hết sức ần giấu, có thể những này tông môn lại không phải ăn com khô, tự nhiên có hiểu biết, nhưng là giận mà không dám nói gì.

Hết cách rồi, ai làm cho đối phương cùng 'Bao Tô Công' quan hệ sát đâu?

Ai nghĩ, tối nay lại phát sinh bức này biến số.

"Ha ha ha..."

Một tên lục phẩm tông môn Nguyên Anh cường giả mắt nhìn phía dưới, tay vuốt râu dài, mỉm cười.

Hắn cảm giác hiện tại ý nghĩ cực kỳ hiểu rõ.

Còn lại cường giả cũng không kém là bao nhiêu.

Việc này vừa ra, xác thực hã hê lòng người.

'Viêm Vô tông' tam đại Nguyên Anh thấy sau, không chỉ có tức giận đến nghiến răng, cũng không dám đi gọi bản.

Hết cách rồi, tông môn gốc gác có hạn, bọn hần tu vi lại không kịp những này 'Ăn dưa lão quái'.

Nhất nhân thực sự nhẫn nại không đi xuống, khí trên đỉnh thang, hét lớn ở thiên: "Các hạ nếu ra tay, vì sao dám làm không dám chịu?"

Vương Dật vừa vận tới gần, hần tay trái đập Kim Cô Bồng, tay phải triều đối diện liên tục đung đưa: "Nhìn cho người gấp, ta không phải đến rồi sao?"

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 667: Hần là ta bạn trai

Mọi người đồng thời nhìn về phía kẻ này.

Mở miệng cường giả sắc mặt chìm xuống, quát to: "Hóa ra là... Hà?"

Đột nhiên, hần phát hiện đối phương tu vi chỉ có kim đan một tầng..

"Vô liên sỉ!"

Cường giả nhất thời vừa giận vừa sợ, tay áo lớn vung lên: "Người dám trêu chọc lão phu?"

'Hồng '

Một luồng khí lưu bốc lên, triều đối diện bao phủ mà đi.

"A..."

Vương Dật nhất thời được kỳ ảnh hưởng, thân thể đung đưa không ngừng, lúc nào cũng có thể sẽ bị thổi bay.

Hần hai con mắt một mí, thủ đoạn nhân thể dưới trảm, Kim Cô Bồng hư không nhất định.

'Vù...'

Trong phút chốc, bóng đáy sờ xúc không gian tạo nên tảng lớn gọn sóng, mà Vương Dật thân thể, tắc vững vàng... Định đi.

Vô thượng thân châm, một khi định càn khôn.

"Cái gì?"

Ở đây cường giả hoàn toàn ngơ ngác.

Vương Dật xuất hiện thời, những này 'Ăn dưa lão quái' tuy rằng rất giết mình, nhưng chỉ giới hạn ở một điểm: Đây kim đan thật là to gan, dám ở Nguyên Anh trước mặt hò hét?

Lúc này lại không phải vậy.

Cường giả phát một cái chi lực, ít nói cũng có vạn vạn quân, chính là Nguyên Anh sơ kỳ tồn tại cũng không chịu nổi.

Ai nghĩ...

Mọi người vội vàng nhìn chăm chú đánh giá.

Này vừa nhìn không quan trọng lắm, cốt linh chưa đủ mười bảy?

Thiên, tiểu tử này từ vài tuổi tu luyện ?

Cũng một ít người nhú mảy, bọn hấn cảm giác, chính mình tựa hồ đang nơi nào gặp đối phương.

Cùng lúc đó.

"Hắc..."

Vương Dật khước miệng một liệt: "Ngươi hiểu lắm, bản thân những câu là thật, không có nửa phần trêu chọc ý tứ..."

Cường giả nhất thời phản ứng lại, đang chờ mở miệng, lại bị một bàn tay kéo.

Khác một cường giả sắc mặt nghiêm nghị, trầm giọng hỏi: "Ngươi... Là Vương Dật?"

Nguyên lai, hấn chú ý tới đối phương trên bả vai mỡ thỏ.

'Thập Tông chiến' hấn cũng đi tới, ngay lúc đó các loại rõ ràng trước mắt, sau đó biết được, nuốt vào Linh Quang Tử yêu thú, cùng Vương Dật có quan hệ rất lớn.

Vương Dật là ai? Các tiên nữ đạo lữ.

Thảm Băng hóa Hoàng Kim Đan tu sĩ nói sau, Viêm Võ tông trên dưới chấn động. Danh tự này, bọn hấn vĩnh viễn sẽ không bao giờ quên.

Mà những kia ăn dưa người nhất thời kinh ngạc đến ngây người.

Tiểu tử này chính là Vương Dật? Cái kia Hãn Châu... Ta yêu lão bà?

"Sách!"

Vương Dật thấy thân phận bị vạch trần, cảm thấy có chút vô vị, hơi nhướn mày, đang chờ mở miệng.

Đột nhiên...

'Hô...'

Thanh ti tung bay, bạch sam ngang trời.

Một đạo thể mỹ thiếu ảnh xuất hiện.

Màn đêm bên dưới, nàng là kỳ ảo như vậy, u nhã...

Chúng Nguyên Anh từng sờ, trong lòng có chút kỳ quái.

Này nữ là ai? Tu vi mệnh mỏng như vậy, chính mình không nên không ấn tượng.

Hơn nữa, còn sinh trẻ tuổi như vậy?

Bọn hấn trong bóng tối đánh giá, sau đó sắc mặt lại biến hoá, lần này càng sâu.

Chuyện này... Nữ nhân này cốt linh... Còn chưa đủ mười chín? (chân thực cốt linh, chỉ có tiên nữ mới khả năng nhìn ra)

Ngọa tào! ! !

Mười chín tuổi Nguyên Anh hậu kỳ?

Này ni mã thật sự giả ?

Cùng lúc đó.

Vương Dật không còn gì để nói: "Ngươi làm sao đến rồi?"

Lâm Tịch Dao nhìn đối phương một chút, không đáng trả lời chắc chắn. Ánh mắt lưu chuyển, nhìn phía 'Viêm Võ tông' ba người, gần từng chữ: "Ta là, Lâm Tịch Dao..."

Lâm Tịch Dao?

Ba vị cường giả đầu tiên là từng sờ, lập tức bỗng nhiên trợn hai mắt lên, nhìn nhau ngơ ngác.

Tiêu Vân vì đệ tử thân truyền, chuyện của hấn, tông môn tự nhiên có hiểu biết.

Có người nói, Tiêu Vân vị hôn thê liền gọi Lâm Tịch Dao, mấy tháng trước bái vào Tiêu Dao tông, lẽ nào...

Không thể, nào có tu hành mấy cái nguyệt liền Kết Anh ?

Có thể cô gái này cốt linh cùng thái độ...

Lâm Tịch Dao sắc mặt bình tĩnh, nhìn chăm chú đối phương chốc lát, dưới cằm mặt cười, chậm rãi nói: "Tiêu Vân, ngươi tới..."

Nàng thanh âm không lớn, nhưng là liên miên xa xưa, vô tri không tức.

Đối diện ba người nhất thời điên rồi.

Nàng đang gọi Tiêu Vân?

Thiên, đúng là...

Phía dưới xuất hiện đại xao động, một lát sau, mấy bóng người phóng lên trời.

Một người trong đó thân thể như ngọc, tuấn dật siêu phàm, chính là Tiêu Vân.

Còn lại đám người, là tông chủ Hàn Thiên Phong cùng một các trưởng lão.

Bọn hắn nhìn thấy Lâm Tịch Dao sau, sắc mặt không không đại biến.

Thập Tông chiến trước, lẫn nhau là gặp.

Tiêu Vân vẻ mặt đặc sắc nhất, môi hắn há hốc liên hồi, khó có thể tin nói: "Lâm... Tịch Dao?"

Lâm Tịch Dao khoe môi một câu, nhân thể cười gần.

Ồ bọn hắn gặp mặt trước, đối phương ở trong lòng mình là như vậy anh tuấn, vĩ đại...

Bây giờ xem ra, nhưng cùng nhảy nhót thăng hê bình thường không khác...

Đêm hôm ấy, cho nàng kích thích thực sự quá to lớn.

Tuyệt đối không thể trêu chọc nữ nhân.

Đây là một cái cảnh thể thông nói, không lẫn được thể.

"Đều đến rồi cũng được!"

Lâm Tịch Dao ánh mắt tự do, tay ngọc bỗng nhiên duỗi một cái, ngay ở trước mặt hết thấy người mặt kéo Vương Dật đại thủ, dịu dàng nói: "Cho các ngươi giới thiệu một chút, hắn là ta bạn trai!"

Này biến số đặc biệt kinh người.

Ngọa tào! ! !

Vương Dật nhất thời mộng bức.

Này cái gì con đường?

Lúc này, sắc mặt của mọi người được kêu là một cái đặc sắc.

Bạn trai tuy là trong thể tục xưng hô, có thể bọn hắn hay vẫn là giấy hiệu.

Lâm Tịch Dao tiếp tục nói: "Kể từ hôm nay, ta cùng Tiêu Vân việc kết hôn chính thức thủ tiêu. Các ngươi nếu có đáng nghi, cứ đến tìm ta gia Vương Dật. Hắn sẽ vì ta giữ gìn lẽ phải..."

Thảo!

Vương Dật thật sự điên rồi.

Cái gì giữ gìn lẽ phải?

Hắn vừa định đi tránh ra, bên tai nhưng bay lên một đạo kiều âm "Không nên... Ngươi hiện tại nhất định phải cho ta làm chủ..."

Lâm Tịch Dao chính miệng đưa ra từ hôn, sắc mặt tuy hiện ra bình tĩnh, tâm thần nhưng cực kỳ khuấy động.

Dù sao, tâm lý của nàng tuổi tác, chỉ có mười chín tuổi.

Hiện tại, Vương Dật là chính mình duy nhất dựa vào.

Cờ nào còn thương âm thanh a?

Vương Dật đầu óc chấn động, trước mắt xuất hiện một bộ đau thương bức tranh: Tam phần quy nguyên thời, đối phương này làm người tan nát cõi lòng ánh mắt...

Trong lòng hấn một trận khô khốc, lòng bàn tay không tự chủ hơi hơi dùng sức.

"Lâm Tịch Dao..."

Tiêu Vân trong lòng vừa hối hận vừa tự trách, cũng ghen ghét dữ dội, hấn một tay trước tham, gương mặt tuần tú có chút biến hình: "Người... Người đi nhiên..."

Cùng lúc đó, Hàn Thiên Phong ở bên cười khổ nói: "Lâm..., ha ha. Hôn nhân đại sự, tốt nhất hay vẫn là do trong nhà làm chủ."

Hắn muốn xưng một câu 'Lâm diệt nữ', nhưng bỗng nhiên ý thức được lẫn nhau chênh lệch về cảnh giới, miễn cưỡng thu miệng lại.

Trước, hết thấy mọi người không thêm để ý Tiêu Vân việc kết hôn, hiện tại không giống nhau.

Đây chính là một vị Nguyên Anh hậu kỳ cường giả.

Bọn hắn tuy không biết phát sinh cái gì, nhưng nếu đem Lâm Tịch Dao cưới lấy, toàn bộ tông môn đều sẽ có chất bay qua.

"Đứng!"

Tiêu Vân nhất thời phản ứng lại, gấp vội vàng gạt đầu: "Việc này liên quan quá lớn, nhất định phải nghe trong nhà, ta hiện tại liền về nhà..."

"Thật can đảm!"

Đột nhiên, một đạo khe khẽ đột nhiên bay lên, xông thẳng lên trời nơi sâu xa.

Hư không đột nhiên ngưng trệ.

Quần áo lẳng không lên, thanh ti đăng cửu thiên.

Lâm Tịch Dao lạnh lùng nhìn đối diện, thời khắc này, nàng không còn là cái kia hồ đồ thiếu nữ, mà là chân chính vô thượng cường giả, thần uy che trời.

Lâm Tịch Dao lạnh giọng nói: "Ta lập lại lần nữa, các người nếu có nghi nghị, ta gia Vương Dật hội chủ nắm tất cả..."

Mọi người thân thể căng thẳng, nhất thời không dám động.

Đối phương khí tức quá mức cường thịnh, dĩ nhiên tiếp cận Nguyên Anh Cửu Trọng thiên?

"Lâm Tịch Dao!"

Tiêu Vân cốt, bị Nguyên Anh uy thế ép đến 'Khanh khách' vang vọng, hấn khuôn mặt dữ tợn gào thét: "Cổ Võ giới có chính mình quy củ, hôn ước nếu hiệu quả, trừ phi nhà đàn trai tộc hủy diệt, phủ là người sinh là ta người, chết là..."

"Người này hai bức!"

Vương Dật nghe không vô, trực tiếp xoay chuyển Kim Cô Bổng, triều đối phương hùng hổ nện xuống.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 668: Cảm ơn người nhắc nhở ta

'Xi '

Một vết đen cắt phá trời cao.

'Rắc '

Tiêu Vân xương vai trái, trực tiếp bị đập phá cái nát tan.

Tốc độ thực sự quá nhanh, xung lượng càng là kinh người.

Hắn vẫn chưa rút xuống, mà là toàn thân chấn động mạnh, sau một khắc...

"Gào..."

Một tiếng tiếng kêu thảm thiết đau đớn, đánh vỡ vô tận màn đêm.

Này biến số quá kinh người, Viêm Vô tông đám người không không biến sắc, Hàn Thiên Phong cách gần nhất, vội vàng đỡ lấy đối phương, sợ hãi nói: "Mấy?"

"Ta... Cánh tay của ta... Không tri giác. A..."

Tiêu Vân vỗ về cánh tay trái kêu gào rống to, rất là tan nát cõi lòng. Mồ hôi hột lớn chùng hạt đậu từ hán cái trán không ngừng tràn ra.

Thực sự quá đau, xót ruột.

Vương Dật chậm rãi xoay tay lại, đem Kim Cô Bông kháng về trên vai, mắt nhìn phía trước, thương thức chính mình 'Kiệt tác'.

Lâm Tịch Dao vùng lên mặt cười, nhìn đối phương một chút, sau đó mắt nhìn phía trước.

Nàng tay ngọc, không tự chủ được quần rồi căng thẳng.

Loại này bị che chở cảm giác, thật sự rất tốt.

"Vương Dật!"

Viêm Vô tông một tên Nguyên Anh cường giả gầm lên: "Người dám... Đối với đệ tử bản tông ra tay?"

"Đùa giỡn!"

Vương Dật không nhanh không chậm nói: "Này hai bức ngay mặt ta nói Tịch Dao là hán người, tá cái cánh tay là nhẹ..."

Hắn không có xách đem đó sự tình, là vì chăm sóc đến Lâm Tịch Dao bộ mặt.

"Người... Người..."

Nguyên Anh cường giả khí cả người run, cũng không dám có bất kỳ cử động.

Hết cách rồi, con kia yêu thô không phải ngồi không.

"Ta cái gì ta?"

Vương Dật chân mày cau lại: "Bọn hán hôn ước trải qua giải trừ, như có vấn đề, cứ việc tìm ta chính là. Đúng rồi..."

Hắn bỗng nhiên nhớ ra cái gì đó, rung đùi đắc ý nói: "Ta vừa nãy thực chiến tu luyện, không cẩn thận đem quý tông thuyền cứu nạn phá hủy, đây là vấn đề của ta, rất xin lỗi. Chẳng qua... Ta nhớ tới nơi này không phải đất cho thuê a..."

Viêm Vô tông các tu sĩ nghe xong, sắc mặt được kêu là một cái khó coi, phảng phất che kín đại tiện.

Ý của đối phương quá rõ ràng, bọn hán lại không phải người ngu, tự nhiên nghe ra nghĩa bóng.

"Ha ha..."

Một cái 'Ăn dưa lão quái' giương thiên cười to, không chút nào cảm kỵ.

Thực sự quá sáng khoái.

"Vương Dật..."

Viêm Vô tông một người khác Nguyên Anh cường giả sắc mặt tái xanh nói: "Lão phu cùng Thiên Phác Tử... Vì bạn tri kỉ..."

"Bạn tri kỉ? Lợi hại như vậy?"

Vương Dật nhất thời 'Thất sắc', gương mặt tuấn tú nhưng là giương lên, ôm quyền nói: "Vậy thì càng thật không tiện, xin lỗi xin lỗi..."

"Hắc..."

"Có chút ý tứ..."

"Ha ha..."

Lại có 'Ăn dưa lão quái' cất tiếng cười to.

"Phốc..."

Lâm Tịch Dao ở bên nghe được thú vị, cũng không nhịn được kiêu cười ra tiếng, mỹ lệ không gì tả nổi.

Vào giờ phút này, Viêm Vô tông đám người thật sự bị tức điên rồi.

"Ngươi... Rất tốt..."

Này Nguyên Anh cường giả chỉ đối phương, nét mặt già nua một mảnh đỏ chót, còn kém nôn ra máu. Cuối cùng vung mạnh tay lên: "Chúng ta xuống..."

Hết cách rồi, đối phương góc gác quá sâu, chó nói mình, chính là toàn bộ tông môn cũng vụn vụn không trâu chọc nổi.

Mọi người mạnh mẽ trốn Vương Dật một chút, lần lượt bay xuống.

Vương Dật buông ra Lâm Tịch Dao tay ngọc, đồng thời đem Kim Cô Bông thu hồi trong tay, nhìn khắp bốn phía, ôm quyền nói: "Vãn bối Vương Dật, gặp chư vị tiên bối..."

Những kia Nguyên Anh cường giả dồn dập ôm quyền, liếc mắt nhìn nhau, xoay người rời đi.

Tối nay tiết mục quá đã nghiền, này dưa không có ăn không.

"Tiểu tử, một lúc cho bản vương điểm thập phần 'Liều đậu bữa ăn khuya', thịt dê nhiều hơn cây ớt mặt..."

Thở ồ thế tục chờ lâu, đối với ăn đặc biệt hiểu rõ, nó cái miệng run lên, triều tông môn bay đi.

Cuối cùng, chỉ còn dư lại hai người bọn họ.

Lâm Tịch Dao dưới cằm mặt cười, nhẹ nhàng thủ sẵn góc áo, tâm như nai con giống như loạn nhảy không ngừng.

Vừa nảy khí thế như cầu vồng tuyệt thế nữ cường giả, vào đúng lúc này, lại có chút tay chân luống cuống.

Vương Dật đồ cảm giác không cái gì, gãi gãi đầu, nói: "Đùa ta giúp ngươi diễn xong, chuyện của chúng ta xóa bỏ..."

"A? ? ?"

Lâm Tịch Dao thân thể yếu kiêu run lên, mờ mịt nhìn về phía đối phương: "Một bút... Thủ tiêu?"

Nàng chân tâm nghe không hiểu.

"Phí lời!"

Vương Dật nhưng là hiểu lắm, tức giận nói: "Chẳng lẽ ngươi thật muốn cản trở lại? Vậy thì thật thành cộp cái. Còn có, ngươi đến cân nhắc hảo, ta xưa nay không rửa chân..."

Khá lắm, câu nói này lợi hại.

Lâm Tịch Dao nhất thời bối rối.

Nàng rất nhanh phản ứng lại, này không chút tí vết mặt cười, càng ngày... Càng hồng...

Còn nói nhân gia là cộp cái...

Lâm Tịch Dao trong lòng khô khốc không còn sót lại chút gì, nàng cắn răng bực nói: "Vương Dật, cảm ơn ngươi... Nhớ ơn ta..."

'Hồng '

Trong phút chốc, một luồng vĩ lực phóng lên trời.

"Ha ha..."

Vương Dật không thêm cười cợt: "Còn muốn động thủ? Chỉ bằng..."

Hắn nói tới chỗ này, bỗng nhiên im tiếng.

Đúng rồi, Lâm Tịch Dao hiện tại là Nguyên Anh tám tầng tu sĩ.

Ngạo tào!!

Sao đêm này tra đã quên?

'Ừng ực '

Kẻ này gian nan nuốt nước bọt, một trận cười gượng: "Mỹ nữ, ta nói đùa với ngươi đây."

Lâm Tịch Dao căn bản không nghe, trực tiếp dò ra tay ngọc, triều đối phương cánh tay bấm đi.

Vương Dật sắc mặt đại biến, trong nháy mắt tránh ra, quay đầu rời đi.

Song phương chênh lệch cảnh giới quá rõ ràng, chỉ có lấy ra đồng thời thiên chiến giáp mới có thể một trận chiến, nhưng đối phương lại không phải từ địch.

Vì lẽ đó, hắn lựa chọn hảo nam không cùng nữ đấu.

"Đứng lại cho ta!"

Này đêm các loại rõ ràng trước mắt, Lâm Tịch Dao càng nghĩ càng giận, nhanh chóng đuổi tới.

Vương Dật lại kinh, trực tiếp lấy ra Cân Đầu Vân, trong nháy mắt biến mất ở phía chân trời một đường.

...

Tổng môn phòng nhỏ.

Các tiên nữ chính ở quan sát thác ánh.

"Sách..."

Đột nhiên, Từ Nguyệt đôi mi thanh tú vừa nhú, đứng dậy thấp thỏm: "Cô nàng này... Đang làm gì?"

Nàng là nửa bước Thiên Đế, tất nhiên là phát hiện Lâm Tịch Dao ở đây trời đuổi theo lão công.

"Quên đi..."

Tiểu loli vẫy vẫy tay nhỏ, cười hi hi nói: "Lão công tựa hồ đối với Tịch Dao có chút ý nghĩa, làm cho các nàng nhiều chỗ nơi cũng tốt. Bồn cung nhớ tới, năm đó tam muội chính là như vậy đuổi theo lão công, cuối cùng đuổi theo ra cảm tình..."

Thảm Bạng đột nhiên ngẩn ngơ, nhất thời vừa xấu hổ vừa tức giận: "Đại tỷ, ngươi..."

Hào hảo mà, ngươi nói ta làm cái gì?

Lam Như Tâm nhãn đôi mi thanh tú, bỗng nhiên mở miệng: "Phi Yên, ngươi vì sao như vậy dung túng Vương Dật cùng với nàng nữ tử tiếp xúc?"

"Sự tôn..."

Tiểu loli đi đến đối phương trong lòng: "Này không phải dung túng, Tịch Dao nàng... Ai nha, hậu cung sự tình ngài cũng đừng quản..."

Nàng nói đến lúc sau, bắt đầu tát khỏi kiêu lai.

Lam như tâm nhìn chăm chú ái đồ, trăm mặc không nói.

Đến trong nguyên mấy ngày nay, nàng tổng muốn đem cái kia bóng người quên mất, thật là không làm được, chỉ có thể nhìn (Chân Huyền truyện) đến giải sầu.

Kết quả chính là, Lam Như Tâm học được rất nhiều, tâm tình cũng sinh biến hóa lớn.

Một số thời khắc, nàng cảm giác mình chính là nữ cô lộ thị.

Mà chính mình hạnh phúc, nhất định phải nắm ở trong tay.

Sau đó, Lam Như Tâm nở nụ cười, rất ngọt ngào.

"Hà?"

Tiểu loli ngẩn ngơ, khò khạo tiếng hỏi: "Sư tôn, ngài cười cái gì a?"

"Không có chuyện gì!"

Lam Như Tâm giờ lên tay ngọc, khẽ vuốt ái đồ cái trán, nói: "Phi Yên, chúng ta trở về đi thôi. Cái kia hình chiếu, vì sư còn có hơn hai mươi tập chưa xem xong..."

"Ân đây!"

Tiểu loli không có suy nghĩ nhiều, giờ tay mở ra hai giới môn, sau đó nhìn về phía bọn tỷ muội: "Ngày hôm nay liền tới đây, chúng ta trở lại..."

Sau đó, các tiên nữ về đến biệt thự.

Có thể sau một khắc, các nàng trong nháy mắt kinh ngạc đến ngây người.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 669: Lại gặp đêm trăng tròn

Đập vào mắt, là một bức cực kỳ bá đạo bức tranh.

'C lý C lý... C lý C lý... U a lặc, muối đến muối đến... Muối đến muối đến không cần mua đàn...'

Trong hư không, nhiên đăng mạng lưới thần khúc Panama.

Lại nhìn...

Khá lắm, Tô vương ở trước, Từ Vương ở phía sau, nhị nữ nhìn chăm chú trên ghế salông điện thoại di động màn hình, thân thể đi theo bên trong thiếu nữ qua lại vắn vẹo.

Này tay đặt tại, này vòng eo trật, này nhịp điệu cùng...

Lợi hại vương giả MM nhóm.

Tô Linh Nhi quyền rũ mặt cười một mảnh ứng hồng, nhảy đến khỏi nói hăng biết bao.

Mà nàng mặt sau Từ Vương, động tác trên có chút cứng ngắc, có thể thâm thúy mắt tím trong, nhưng hiện ra điểm điểm ánh huỳnh quang, tựa hồ cảm thấy thú vị.

Các tiên nữ choáng váng, thật sự choáng váng.

Tiểu loli cặp môi thơm há thật to lão đại...

Nàng con người đen nhánh, đi theo Từ Vương trên người này đối với tồn tại trên dưới di động.

Mà một bên Từ Nguyệt, thấy Linh Nhi nhô lên bụng bụng rung động không ngừng, Thiên Đế chỉ tâm trực tiếp nhắc tới cuồng hống.

Song vương nhất thời phát hiện đối phương, động tác nhưng không có đình chỉ...

Từ phát hư không bỗng bệnh, vương đuôi run run uốn lượn.

Bức tranh quá đột...

"Đáng ghét..."

Tiểu loli trực tiếp nổ tung: "Các người đến cùng đang làm gì thế?"

Thần vương con giận ở sát na bay lên, hư không đột nhiên ngưng trệ.

Kích nhiên bầu không khí nhất thời sụp đổ.

"Sách, mất hứng..."

Tô Linh Nhi đôi mi thanh tú vừa nhú, dừng lại đông đưa trong bàn chân nhỏ, đi đến sofa trước tắt điện thoại di động.

Thần khúc đột nhiên dừng.

Từ Vương cũng ngừng dưới động tác, nhân thể nhìn về phía tiểu loli, ánh mắt có chút không tốt.

"Ô động phòng..."

Tiểu loli cắn răng bạc nói: "Ai cho phép người ở nhà làm cái này?"

"Không hiểu ra sao!"

Tô Linh Nhi cắn bản không nể mặt mũi, tự mình lăm bắm một câu, đưa điện thoại di động để tốt, lôi kéo Từ Vương liền muốn xuống lầu.

Tiểu loli nhất thời khí hồng rồi: "Cho bốn cung đứng lại..."

Tô Linh Nhi dừng thân thể, mặt cười triều đối phương giương lên: "Làm gì?"

"Người..."

"Đại tỷ!"

Từ Nguyệt há tha cho các nàng bám lên? Xoa đại phụ vai đẹp, xem hướng về phía trước: "Linh Nhi, người đang có thai, sau đó không nên lại nhảy loại này vũ..."

Trong hậu cung, Tô Linh Nhi hãy cùng hai cung thân, nàng nghe vậy cười ngọt ngào: "Yên tâm hảo, Tiểu Tiểu cũng rất yêu thích đây."

Nguyên lai, mấy ngày nay trước khi ngủ, phụ nữ có thai Tô thị đều muốn tới trên như thế một đoạn.

Từ Nguyệt mặt cười hiếm thấy chìm xuống: "Linh Nhi, nghe lời..."

Tô Linh Nhi nhất thời ngẩn ngơ, nhìn chăm chú đối phương chốc lát, cặp môi thơm dần dần đỏ lên: "Biết rồi, Từ Nguyệt, người đừng hung bản vương..."

Từ Nguyệt thấy nàng một bộ vô cùng đáng thương đáng vẽ, nhất thời giận dữ.

Lập tức, song vương rơi xuống lầu hai, tiến vào phòng ngủ.

"Hảo mới mẻ hoàn cảnh..."

Từ Vương nhìn chung quanh, con mắt trong tràn đầy hiếu kỳ.

Tô Linh Nhi xốc lên đệm chặn một góc, nằm ở trên giường, thể nhưng dò ra cặp kia tay nhỏ: "Từ Vương tỷ tỷ, bản vương muốn ôm ôm..."

Từ Vương yên lặng lên giường, chờ nằm xuống sau, đem đối phương ôm vào lòng.

Ở xa xôi thượng cổ, song vương thường thường thì sẽ gặp nhau, như vậy ôm nhau ngủ.

Tô Linh Nhi ở đối phương trong lòng chen lại chen, mặt cười một mảnh an nhàn.

Từ Vương nhìn chăm chú hư không, trầm mặc chốc lát, nói: "Tô vương, người tại sao sợ cái kia người vương? Thực lực của nàng, so sánh 'Tam đại người vương' phải yếu hơn một ít, không phải là đối thủ của chúng ta."

"Bản vương không phải sợ..."

Tô Linh Nhi cười ngọt ngào nói: "Nàng người rất tốt, đã sau tiếp xúc lâu, Từ Vương tỷ tỷ tự sẽ hiểu."

Nàng nói tới chỗ này, tay nhỏ lung tung sờ soạng mấy lần, tiếp tục yêu kiều: "Quả nhiên, hay vẫn là Từ Nguyệt lớn một chút."

Từ Vương mặc nàng đi làm, không có ngăn cản. Nghe vậy nhìn chính mình trong lòng một chút, lặng lẽ nói: "Đại liên lớn hơn, vật này lại vô dụng, trái lại trở buột vô cùng..."

"Sao vô dụng?"

Tô Linh Nhi đương nhiên cảm không giống thái độ: "Nhân tộc nam tử nhưng yêu thích nó. Từ Vương tỷ tỷ, người như muốn cùng Vương Dật kết hợp, cái này là chỗ dựa lớn nhất."

Khá lắm, Tô Linh Nhi dĩ nhiên một điểm không thêm đề ý, trái lại có đồ thêm dầu vào lửa ý tứ.

"Cái gì?"

Từ Vương tuy là mạnh nhất vương giả, phương diện này nhưng ngớ ngẩn vô cùng, thuyết phục tục chút, chính là một cái ngốc đại tỷ.

Nàng mờ mịt nói: "Kết hợp còn muốn liên lụy cái này?"

"Đó là đương nhiên..."

Tô Linh Nhi tiếp tục nói: "Vương Dật còn rất yêu thích chân..."

Từ Vương càng ngày càng kỳ quái, giờ lên chính mình trắng nõn chân ngọc, tế quan sát kỹ chốc lát, không khỏi lắc đầu, biểu thị khó có thể lý giải được.

Song vương hàn huyền một hồi thiên, thực sự toàn không buồn ngủ, Tô Linh Nhi liền lấy điện thoại di động ra, điểm mở ra QQ máy truyền tin.

Từ Vương không nhận được hỏi: "Người đang làm gì?"

"Đương nhiên là truyền phát tin Chân Huyền truyện."

Tô Linh Nhi cười duyên nói: "Từ Vương tỷ tỷ, cái này hình chiếu rất có ý tứ..."

Từ Vương nhìn chăm chú điện thoại di động màn hình, trầm mặc không nói.

Nàng vẫn muốn cùng Vương Dật này cái gì, vì chính là kết ra để vương thai, nhưng không nghĩ lại bị đối phương mỹ thực tay nghề thuyết phục.

Nghĩ tới nghĩ lui, Từ Vương từ bỏ cướp người ý nghĩ.

Nàng bị trấn áp vô số chỗ, sau khi ra ngoài tính cách sớm đã đại biến, không thích tùy ý động thủ.

Bây giờ, Tô vương để cho mình tiếp đón, nàng vừa vặn nhân cơ hội đã thông hiểu người am hiểu tộc sinh hoạt tập tính.

Vừa nãy vũ đạo là, hiện tại hình chiếu Chân Huyền truyện, nhất định cũng vậy.

Từ Vương một khi đối với chuyện nào đó đề bụng, thì sẽ rất chăm chú.

Mà vạn sự... Chỉ sợ nghiêm túc.

...

Vương Dật chân gốc rễ đều chạy mềm nhũn, mới bỏ rơi phía sau cộp cái.

Cuối cùng, kẻ này lặng lẽ mò về phòng nhỏ, thấy các lão bà không có ở, cũng không suy nghĩ nhiều, tự mình lên giường ngủ say.

Một đêm qua đi.

Vương Dật không về thế tục, mà là đi trong tông môn bộ tìm Lý Chấn Hiền.

Thời thế gấp gáp, hấn muốn trong thời gian ngắn nhất thành lập 'Bồ thiên'.

Vương Dật nghĩ kỹ hai nhóm ứng cử viên, một trong số đó chính là 'Thiên Tru minh' những tên kia.

Bọn hấn tu vi tuy rằng không cao, nhân phẩm nhưng là không nói, đồng thời nắm giữ thuần khiết 'Trường Sinh Quyết'.

Theo thời gian chuyển dời, Vương Dật càng ngày càng cảm giác này thuật ghê gớm.

Có thể 'Thiên Tru minh' ở thế tục, trước Lâm Tử Vi đề cập, bọn hấn ly khai Tùng Sơn, thảo phạt 'Quỷ Đạo tông' đi tới.

Vương Dật làm sao có thời giờ đi tìm? Chỉ có thể nhượng Lý đậu bức đi một chuyến.

Ai nghĩ, hấn vồ hụt.

Nguyên lai, Lý Chấn Hiên trộm nữ đệ tử nội y, bị Cháp Pháp đường nữ tu tóm gọn, kém một chút không bị tại chỗ đánh chết, cuối cùng tông môn đem hấn vứt vào 'Hồi lỗi lao' diện bích đi tới.

Vương Dật nhất thời không nói gì, nặn nặn mi tâm, đi tìm một cái khác đậu bức Hàn Thiên Lăng.

Lạc Y Y thần tàng mở ra trước, đối phương là 'Tứ thánh thiên' đệ nhất người, nhiều lần tham gia Thập Tông chiến.

Vương Dật muốn cho hấn từ trong dẫn dắt, đem Hân Châu thiên kiều tập hợp lên, gia nhập 'Bồ thiên'.

Lần này không có biến số, song phương rất nhanh gặp mặt, Hàn Thiên Lăng sáng khoái đáp ứng rồi.

Vương Dật giải quyết xong một cái tâm sự, tâm tình thật tốt, khẽ hát về đến phòng nhỏ.

"Chán ghét, ta cũng không tiếp tục muốn lý các người..."

Đột nhiên, bên trong bay lên đại phụ hồn dỗi tiếng.

"Hả?"

Vương Dật nhất thời sửng sờ, đi vào gian phòng.

Vào giờ phút này, tiểu loli chính dán Tử Nguyệt trong lòng, bụng mặt cười, không nhìn bọn tỷ muội một chút.

Mà Tam Cung Tứ Cung tắc ở một bên cười trộm không ngớt, bầu không khí càng quái lạ.

Vương Dật càng ngày càng kỳ quái, mờ mịt nói: "Các người đang nói chuyện gì?"

"A? ? ?"

Tiểu loli nghe được lão công âm thanh, cuống quýt mở ra hai giới môn, đào tẩu nha.

Vương Dật bối rối.

Tử Nguyệt khoan thai đứng dậy, đi tới trước mặt đối phương, khẽ cười nói: "Lão công, đêm nay... Là đêm trăng tròn đây..."

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 670: Bản vương đến rồi

Vương Dật sửng sốt.

Trăng tròn... Đêm? Đây chẳng phải là...

Dần dần, kẻ này lỗ mũi tạo ra, có nhiệt khí phun ra ngoài.

Chính mình cuối cùng cũng phải cùng đại phụ tu thành chính quả.

"Đại tỷ cũng thực sự là..."

Từ Nguyệt ngóng nhìn hư không, cười khề trên gheo: "Chính mình cũng không biết phán bao lâu, có thể nước đã đến chân, ngược lại sợ đầu sợ đuôi..."

Tam Cung Tử Cung nghe xong, tiếp tục cười trộm không ngớt.

...

Tiểu loli về đến biệt thự sau, chạy đến lầu một phòng khách, trực tiếp chui vào sư tôn trong lòng, bụng này ý trung nhân mặt cười, cũng không dám nửa lên.

"Hà?"

Lam Như Tâm rất kinh ngạc, cầm lấy hộp điều khiển ti vi, đem (Chân Huyền truyện) tạm dừng, hỏi: "Phi Yên, làm sao ?"

"Sư tôn..."

Tiểu loli cặp môi thom quyet đến rất cao, xấu hổ tiếng giận: "Các nàng đều tới lấy cười ta, chán ghét chết rồi..."

"Chê nhạo?"

Lam Như Tâm mờ mịt hỏi: "Lấy cười cái gì?"

Đối phương dù sao cũng là chí thân, tiểu loli tuy rằng xấu hổ không được, nhưng cũng không có ẩn giấu, đem tất cả hết mức nói ra.

"Ngươi nói cái gì?"

Lam Như Tâm này cả kinh coi là thật không phải chuyện nhỏ, sợ hãi nói: "Các ngươi... Còn không có song tu... ?"

Nàng vốn là cho rằng, đệ tử cùng Vương Dật sớm có đạo lữ chi thực.

"Sư tôn, ngài đừng nói..."

Tiểu loli xấu hổ chết rồi, không nghe theo uốn éo người.

Lam Như Tâm ôm ái đồ, nhìn chăm chú một góc hư không, phương hoa bắt đầu lúc sáng lúc tối lên, không biết đang suy nghĩ gì.

...

Thời gian như trôi đưa, màn đêm buông xuống.

Ngoài cửa sổ ánh trăng như nước, trong phòng phương ngưng mẫn định.

Trong phòng khách.

Còn như lần trước như vậy, mấy vị phó cung cho đại phụ tử mi trang phục, lúc này tắc thêm ra Vân Tiên.

Tiểu loli mặc cái này hồng nhạt lụa mỏng, nhắm đôi mắt đẹp, mặc các nàng tới hầu hạ.

Đây là một bộ ấm áp bức tranh.

Hậu cung chi chủ, lần thứ hai nghênh đón thị tâm chi đêm.

Không biết qua bao lâu bao lâu...

Phó cung nhóm động tác dần đến đình chỉ, Từ Nguyệt nhu tiếng cười khề: "Đại tỷ, hảo."

Tiểu loli mím môi cặp môi thom, tiếng như muỗi nghĩ nói: "Nhị muội, ngươi còn không có..."

Từ Nguyệt ngẩn ngơ, lập tức lắc đầu bật cười, thế nhưng giờ lên tay ngọc, nặn ra một đạo dấu ấn.

Sau một khắc.

'Xi...'

Tiểu loli thân thể yếu kiều run rẩy, một thân Thái Thượng tu vi bị hết mức đóng kín.

"Hô..."

Nàng nhẹ nhàng ói ra khẩu như lan mùi thơm, hoàn toàn yên lòng.

Như vậy, liền sẽ không phát sinh biến số.

8 điểm chính.

Tiểu loli hít một hơi thật sâu, nhân thể đứng dậy.

Các tiên nữ sam đại phụ, đi đến sân thượng.

...

Trong phòng ngủ, Vương Dật ngồi ở trên giường, sắc mặt vô cùng bình tĩnh.

Hắn không còn lần trước xao động, nhưng trong lòng càng thêm chờ mong.

8 điểm 20 phần.

"Lão công, chúng ta xuống lầu..."

Từ Nguyệt âm thanh ở ngoài cửa bay lên.

Vương Dật nhịp tim đột nhiên gia tốc, hắn đứng dậy đi đến trước cửa, mở ra nó.

Cùng lần trước như vậy, một luồng nhu hòa ánh bạc chậm rãi tung nhập.

Trên ban công, một đạo tuyệt thế thiên ảnh hư không chìm nổi, thân thể yếu kiều thai nghén ở ngân đoàn bên trong, mỹ làm người nghệt thờ.

Vương Dật trong lòng một trận khô khốc, cất bước đi tới.

Cùng lúc đó, thiên ảnh nhẹ nhàng hạ xuống, u u chuyển thân.

Bích Lạc phương hoa, kiều điểm vô song.

Thiên Nguyệt nữ Thần vương, lại một lần nữa xuất hiện.

Nàng con mắt, là như vậy linh động.

Mặt của nàng, là như vậy không chút tì vết.

Người của nàng, là như vậy hoàn mỹ.

Thanh thủy ra phù dung, thiên nhiên đi điều sức.

Hai người ánh mắt, rất nhanh đan vào với nhau.

Chốc lát... Qua đi...

Sư Phi Yên giờ lên óng ánh hai tay, ôn nhu nói: "Lão công, ôm ôm..."

Vương Dật làm sao do dự? Bước nhanh về phía trước, đem tuyệt thế xinh đẹp ôm vào lòng, trực tiếp cúi đầu...

Sư Phi Yên thân thể run lên, nhân thể nắm ở yêu lang cổ, vong tình đáp lại.

Một phen sống mơ mơ màng màng qua đi.

Vương Dật đem đối phương chặn ngang ôm lấy, triều phòng ngủ bước đi.

Thi Phi Yên dán lão công trên người, nhắm mắt, ngoan ngoãn tượng một con con mèo nhỏ.

Hai người sau khi đi vào, Vương Dật đem xinh đẹp đặt lên giường, lần thứ hai cúi đầu.

Phù dung trường ẩm, hư không lưu danh.

Dần dần, hai người càng ngày càng động tình.

'Hò '

Vương Dật xoay mình lên giường, liền muốn đem 'Bình phong' rút đi, cùng đại phụ đồng phó Vu sơn, ném đến mây mưa.

'Cộc cộc đất...'

Đột nhiên, cầu thang truyền đến liên tiếp tiếng bước chân, sau đó...

"Sur Phi Yên, bản vương đến rồi."

Thanh âm dễ nghe xa thẳm bay lên, lập tức, trong lịch sử đẹp nhất cũng mạnh nhất động phòng nữ tử, kiên trì bụng bụng đi vào phòng ngủ.

Tô Linh Nhi đương nhiên nhớ được đối phương trước khiêu khích: Đêm trăng tròn, không phục đến chiến.

Thiên Hồ MM xưa nay không phục quá đại phụ, tự nhiên sẽ đến.

Huống hồ, chính mình mang thai sau, thô thô cũng có tăng cường, làm cho nàng tràn ngập tự tin.

Vương Dật trong nháy mắt không nói gì, đầy ngập 'Nhiệt huyết' trực tiếp tiêu tan hơn nửa.

Đầu hấn một bên, bất đắc dĩ nói: "Linh Nhi, ngươi..."

"Lão công..."

Đột nhiên, phía dưới Sur Phi Yên mở miệng yếu ớt: "Ngươi trước hết để cho ta lên..."

Vương Dật lắc lắc đầu, đem thân thể dòi.

Sur Phi Yên chậm rãi từ trên giường đứng lên, nhìn chăm chú đối diện Thiên Hồ Vương, phương hoa lại không xấu hổ thái, trái lại hiện ra có một tia không thẹn.

Tô Linh Nhi thấy rõ dáng dấp của đối phương sau, sắc mặt đại biến, bỗng nhiên lui về phía sau một bước, kinh hô: "Ngươi... Ngươi là ai?"

Sur Phi Yên giờ lên một con óng ánh chân ngọc, đi về phía trước một bước, mặt cười nhân thể vung lên: "Hậu cung chi chủ —— Sur Phi Yên. Tô động phòng, ngươi nhanh như vậy liền đem 'Tỷ tỷ' đã quên?"

"Sur Phi Yên?"

Tô Linh Nhi nhất thời động lại.

Sur Phi Yên đối với phản ứng của nàng rất hài lòng, giờ lên tay ngọc, liêu dưới sợi tóc của chính mình, thân thể chính nghiêm lại, cười gằn nói: "Tô động phòng, bốn cung hỏi ngươi, phục? Hay vẫn là không phục?"

Ý của nàng quá rõ ràng.

Vào giờ phút này, Tô Linh Nhi dĩ nhiên khiếp sợ tột đỉnh.

Đối phương khí tức xác thực thuộc về đại phụ, có thể...

Thiên, nàng... Nàng có thể nào biến thành bộ dáng này?

"Hi..."

Sur Phi Yên cười rất ngọt, phương tâm càng là đặc biệt há gặm, lần thứ hai đi mở khẩu: "Tô động phòng, ngươi đến cùng có phục hay không?"

"Ngươi... Ta... Sao có thể có chuyện đó?"

Tô Linh Nhi coi là thật bị đại phụ ngạo nhân vóc người kích thích không được, dĩ nhiên có chút nói năng lộn xộn.

"Làm sao không thể?"

Sur Phi Yên hai tay vì khê nâng lên, triển ở hư không, cười duyên nói: "Đây mới là bốn cung thân thể. Tô động phòng, bằng ngươi này điểm gốc gác, còn dám cùng bốn cung hò hét?"

Nàng câu nói sau cùng đặc biệt lợi hại.

"Hô... Hô..."

Tô Linh Nhi hô hấp bắt đầu gấp gáp, nàng biết chính mình thua, hơn nữa rất thảm rất thảm...

Tối nay tôi đây, quả thực là tự rước lấy nhục.

"Đáng ghét!"

Nàng mộ nhiên xoay người, trực tiếp chạy ra gian phòng.

"Hi hi..."

Sư Phi Yên yêu kiều liên tục, tâm niệm cực kỳ hiểu rõ.

Vương Dật ở bên nắm bắt mi tâm, trong lòng không nói gì tới cực điểm.

Kiều điểm bầu không khí, toàn bị phá hỏng.

Sư Phi Yên rất nhanh phản ứng lại, cuống quýt nhào vào đối phương trong lòng, lẩm bẩm nói: "Xin lỗi đầu lão công, nhượng các ngươi lâu như vậy..."

Vương Dật lắc đầu cười khỏ, theo điều chỉnh tốt tâm tình, nhân thể xoay mình.

Xuân tiêu một khắc đáng ngàn vàng, lúc này, tuyệt không khả năng lại giống như lần trước như vậy.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 671: Ai nấy dùng thủ đoạn

Ngoài cửa sổ thanh phong từ từ, trong phòng tĩnh điểm như đồ.

Y nhân nhẹ thờ tỉnh tể, con la hoang lỗ mũi mạo khí.

Then chốt một khắc, đem muốn tới.

"Lão bà..."

Vương Dật hét lớn một tiếng, nhanh chóng thoát đến quần áo, làm dáng liền muốn đập xuống.

Sư Phi Yên nhắm cặp kia đôi mắt đẹp, cặp môi thơm cắn chặt, chậm đợi mưa móc giáng lâm.

"Phi Yên!"

Đột nhiên, một đạo lạnh nhạt kiêu âm tự ngoài phòng bay lên, đánh vỡ vô tận kiêu điểm.

Nó như Cửu U nơi sâu xa ma ám, trực tiếp đem Vương Dật lửa tình vô tình tưới tắt.

Ngoạ tào! ! !

Hắn chân tâm có loại nôn ra máu kích động, hảo lợ lợ không bệnh.

Phía dưới Thiên Nguyệt nữ Thần vương mở hai con mắt, nhìn về phía cửa lớn, mờ mịt mở miệng: "Sư tôn, ngài..."

Nàng thực sự không nghĩ tới, đối phương sẽ vào lúc này gọi chính mình.

"Ngươi ra đến một thoáng : một chút..."

Lam Như Tâm âm thanh rất bình tĩnh, không có một gợn sóng.

Sư Phi Yên cắn cắn cặp môi thom, nhìn lại nhìn về phía lão công.

Vào giờ phút này, Vương Dật thật sự tức điên, ngập trời.

Bên ngoài 'Lão bà' đến cùng đang giờ trò quý gì?

"Lão công..."

Sư Phi Yên cắn môi nói: "Sư tôn hiện tại gọi ta, khẳng định có việc gấp. Ta... Ta..."

"Đi thôi..."

Wang Dật há có thể nhượng đại phụ làm khó dễ? Bất đắc dĩ lắc đầu, nhân thể dòi thân thể.

"Cảm ơn lão công..."

Sư Phi Yên chủ động đưa lên môi thom, đem một bên hồng nhạ lụa mỏng phủ thêm, xoay mình xuống giường.

Nàng cuối cùng không quên ngoái đầu nhìn lại cười khê: "Lão công yên tâm, tối nay Thiên Nguyệt vĩ lực rất cường thịnh, Phi Yên có thể kiên trì thời gian rất lâu."

"Ân!"

Wang Dật mỉm cười gật đầu.

Sư Phi Yên mộ nhiên xoay người, ly khai phòng ngủ.

Wang Dật mặc quần áo vào, xuống giường nhảy ra ngọc suối, lấy ra một cái, đi đến phía trước cửa sổ điểm trên.

"Khàn... Hô..."

Hắn tầng tầng hút một khẩu, nhìn chăm chú sáng sủa thán đù, cắn răng nghiêng lợi nói: "Người phụ nữ kia... Tuyệt đối là cô ý."

...

Sư Phi Yên ra phòng ngủ, đã thấy sư tôn ngồi ở trên ghế salong, ngóng nhìn ngoài cửa sổ màn đêm.

Nhu hòa nguyệt quang chiếu rọi ở trên mặt của nàng, có vẻ đặc biệt xuất trần.

Sư Phi Yên cặp môi thom một đò, cắn giận đi đến phụ cận, bất mãn giận: "Sư tôn, tối nay đối với đệ tử rất trọng yếu, ngài..."

Lam Như Tâm nghiêng đi mặt cười, nhìn về phía đối phương.

Không thể phủ nhận, tối nay Sư Phi Yên thật sự rất xinh đẹp tuyệt điểm, chính là nữ tử cũng sẽ tâm động.

Lam Như Tâm phương hoa bình tĩnh, con mắt trong nhưng nổi lên một tia tiểu ghen tỵ.

Nàng nhẹ giọng nói: "Ngồi!"

Sư Phi Yên hết cách rồi, chỉ được tức giận ngồi xuống.

Lam Như Tâm ánh mắt lưu chuyển, nói: "Người liên như vậy đối mặt vì sư?"

Sư Phi Yên phương tâm gấp đến độ không được, cũng không dám đi làm trái, chỉ được đem trong lòng lụa mỏng hợp được, giơ lên tay ngọc, sửa sang lại vì loạn thanh ti.

"Rất tốt!"

Lam Như Tâm nhẹ nhàng gật đầu, lần thứ hai nhìn về phía ngoài cửa sổ: "Vi sư gọi người ra đến, tự nhiên có việc. Người hiện tại đem 'Chân Hoàng Thiên kinh' lưng cho ta nghe..."

"Cái gì?"

Sư Phi Yên quả thực không thể tin vào tai của mình.

Ngài đem người ta từ lão công trong lòng 'Cuóp' ra đến, nhưng là vì loại này bé nhỏ không đáng kể 'Tiểu sự tình' ?

Nàng thật sự không nghe theo : "Sur tôn..."

"Hà?"

Lam Như Tâm đôi mi thanh tú vừa nhú, lần thứ hai nhìn về phía ái đồ: "Vi sư nói đều không nghe ?"

Sur Phi Yên phương tâm một trận đau khổ, cũng không dám không nghe lời, liền đem sớm đã thuộc nằm lòng vô thượng pháp chậm rãi nói ra.

Lam Như Tâm lần thứ ba nhìn về phía ngoài cửa sổ, cũng không biết ở lắng nghe, hay vẫn là thưởng thức thể mỹ ánh trăng.

20 nhiều phút sau...

Sur Phi Yên lưng xong nha.

"Không sai!"

Lam Như Tâm rốt cục lộ ra nụ cười, mở miệng yếu ớt: "Lại đem 'Đại Diễn Thần ấn' lưng một lần..."

"Sur tôn!"

Sur Phi Yên thật sự cuống lên, mộ nhiên đứng dậy: "Ngài rốt cuộc muốn làm gì?"

Lam Như Tâm mặt cười phát lạnh, khẽ kêu nói: "Ngồi xuống!"

Sur Phi Yên nhìn chăm chú đối phương, hô hấp có chút gấp gáp, con mắt trong cang là nổi lên sương mù, cảm thấy oan ức cực kỳ.

Tôi nay cỡ nào trọng yếu? Có thể ngài... Ngài...

Lam Như Tâm thấy dáng dấp của đối phương, trong lòng hơi có không đành lòng.

Xế chiều hôm nay, nàng rốt cục đem (Chân Huyền truyện) xem xong, cuối cùng nữ chủ hồi ức bức tranh, nhượng này vị nữ Thần vương xúc động cực sâu.

Chính mình thành tựu Thái Thượng, thọ lĩnh rất lâu đời, có thể cuối cùng sẽ có một ngày sẽ dập tắt ở năm tháng trường hà trong.

Lam Như Tâm cân nhắc vô cùng lâu, mới rơi xuống một phen đại quyết định: Muốn theo đuổi thuộc về mình hạnh phúc, tuyệt đối không thể phụ đời này.

Đồng thời, cái kia vĩ đại bóng người, trong lòng nàng gây nên ngàn con sóng, đã xảy ra là không thể ngăn cản.

Lam Như Tâm muốn ra tay rồi, hơn nữa là lập tức, lập tức.

Nàng đè xuống trong lòng 'Nhu nhược', gần từng chữ: "Vi sư nhượng người... Ngồi xuống!"

Sur Phi Yên dùng sức cắn cặp môi thom, cuối cùng thực không dám đi làm trái, khoan thai ngồi xuống, miệng phun vô thượng pháp.

Lam Như Tâm lúc này nghe rất chăm chú, nhưng trong lòng ở bấm tính thời gian.

Nàng biết, ái đồ hiện tại thân thể... Có lúc hạn.

Sur Phi Yên đem tất cả báo cho sư tôn, quả thật nhất đại tính sai.

Không thể phủ nhận, nữ nhân nếu đồ kị lên, làm chuyện gì đều liều mạng.

Thế gian vì tiểu nhân cùng nữ tử nan đường dã.

Cổ nói không lần được thế.

...

Ngoại thành, thánh đức trang viên.

Lầu hai phòng ngủ ở giữa, thả có một án rộng lớn sô pha.

Một đạo mỹ lệ bóng người ngồi ở phía trên, ngóng nhìn thiên khung trăng tròn, con mắt trong một trận mê ly.

Sau đó...

"Ai..."

Nàng phát sinh một tiếng thờ dài, nhẹ nhàng lác đác: "Đông Phương Mộ Tuyết, ngươi có phải là điên rồi? Tiểu tử kia nhưng là Thiên Nhi đạo lữ."

Nguyên lai, Đông Phương Mộ Tuyết bị tông môn trách phạt sau, vẫn luôn chờ ở thế tục, không bước chân ra khỏi cửa.

Mỗi ngày ban đêm, nàng tổng hội nhớ tới 'Thục Sơn' phát sinh các loại.

Nó lại như một loại ma chú, căn bản lái đi không được.

"Ngươi đang suy nghĩ Vương Dật?"

Đột nhiên, phía sau bay lên một đạo kiêu lạnh âm thanh, phi thường bất ngờ.

Đông Phương Mộ Tuyết mặt cười đại biến, hoảng vội vàng đứng dậy nhìn về phía này trong.

Giữa hư không, chìm nổi một đạo bóng dáng bé nhỏ, chín cái thô to bạch đuôi ở sau lưng uốn lượn run run, thê mỹ vô song.

Vô tận màn đêm, Thiên hồ giáng lâm

Đông Phương Mộ Tuyết đương nhiên nhận thức đối phương, run giọng mở miệng: "Ngươi... Ngươi..."

Tô Linh Nhi không cần phải nhiều lời nữa, trực tiếp vung lên tay ngọc.

'Xi'

Trong nháy mắt tiếp theo, đối phương quần áo trực tiếp hóa thành tro bụi.

"A? ? ?"

Này biến số quá kinh người, Đông Phương Mộ Tuyết lớn tiếng kinh sợ, cuống quýt che trên trọng yếu vị trí, nhân thể ngã ngồi.

Tô Linh Nhi quan sát chốc lát, lần thứ hai giờ tay, ngón tay ngọc nhân thể một câu.

"A..."

Đông Phương Mộ Tuyết thân thể yếu đuối run sợ, mặt cười nhất thời trắng xám như tuyết, cặp môi thom chỉ mà mờ ra, một viên quả bi sắt đại tiểu chùm sáng thuận thể bay ra, nhắm phía đối phương.

Đây là nàng bản nguyên.

Tô Linh Nhi giờ tay tiếp nhận, trực tiếp nuốt xuống, sau đó phát hướng mình trong lòng.

Mấy qua đi...

"Sách..."

Nàng đôi mi thanh tú vừa nhíu: "Vẫn không được!"

Nguyên lai, nàng nuốt vào đối phương bản nguyên, muốn khiến thỏ thỏ lớn lên, có thể căn bản vô dụng.

Vào giờ phút này, trên đất Đông Phương Mộ Tuyết run lẩy bẩy, mặt cười che kín tử khí, lúc nào cũng có thể sẽ hương tiêu ngọc tổn.

Nàng không cam lòng vung lên mặt cười, đau thương hô: "Ngươi vì sao phải hại ta?"

Tô Linh Nhi há có thể cùng nàng giải thích? Coi thường đối phương chốc lát, phiêu ở phụ cận, nhân thể giờ lên một cái ngón tay ngọc, há mồm cắn tới.

'Vù'

Chân không tạo nên từng mảnh từng mảnh gọn sóng, một viên đỏ sẫm huyết châu từ chỉ chậm rãi tràn ra.

Đây là Thiên hồ bộ tộc vương giả tinh huyết, vì vô thượng chí bảo.

Tô Linh Nhi lạnh lẽo nói: "Nữ nhân, bắt đầu từ hôm nay, ngươi liền theo bản vương."

Tiếng nói hạ xuống, có chứa Thiên yêu bảo máu ngón tay ngọc, điểm lên đối phương cái trán.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 672: Vị trí của ngươi, ta muốn định

Đông Phương Mộ Tuyết nhất thời đọng lại, sau một khắc...

'Vù...'

Một luồng thần bí tử mang, từ trên người nàng phun phát ra.

Dần dần, Đông Phương Mộ Tuyết phát sinh trời đất xoay vần biến hóa lớn.

Này con ngươi đen nhánh dần dần biến tím, đỉnh đầu sinh ra một đôi hồ nhĩ, mà hậu vệ phía dưới, tắc mọc ra bốn cái trắng như tuyết hồ đuôi.

'Hồng '

Trong phút chốc, một luồng khủng bố yêu áp xông thẳng mà lên, bao phủ bát hoang.

Tô Linh Nhi trong nháy mắt lấy ra một phương bình phong, niệm phong lại tiết ra ngoài yêu khí.

Đông Phương Mộ Tuyết chậm rãi bay lên, hư không chìm nổi.

Ba ngàn thanh ti đầy trời bỗng bành, yêu tức trùng thiên.

Nàng bản nguyên mất đi sau, được Thiên hồ bộ tộc vương giả tinh huyết, trực tiếp thoát thai hoá cốt, cũng nắm giữ bốn cái hồ đuôi.

Này liền ghê gớm

Tầm thường tứ đuôi hồ, chính là tứ cấp yêu thú, tương đương với nhân tộc Nguyên Anh cường giả.

Mà Thiên hồ càng cao quý hơn, có thể thăng tới ngũ cấp.

Này nhưng là giống như là 'Thần Khiếu' cảnh tồn tại.

Đông Phương Mộ Tuyết bởi vì vóc người nóng bỏng, bị Thiên Hồ Vương người chọn trúng, bằng không nàng một giới Luyện Khí, căn bản không chiếm được bực này thiên đại tạo hóa.

Mấy phút sau, mãnh liệt yêu tức dần dần nội liễm, đưa về trong cơ thể nàng.

"Sách..."

Đột nhiên, Tô Linh Nhi đôi mi thanh tú vừa nhíu: "Làm sao chỉ có tứ đuôi?"

Nàng đối với kết quả này không hài lòng lắm.

Này không kỳ quái, huyết thống thuần khiết Thiên hồ, nếu là được vương giả tinh huyết, chỉ ít khả năng đạt đến lục vĩ.

Mà Đông Phương Mộ Tuyết là người, tự nhiên không đạt tới cực hạn

Chậm rãi, ánh mắt của nàng dần đến thanh minh, lập tức...

'Hồ '

Đông Phương Mộ Tuyết hư không nằm rạp, run giọng nói: "Tham kiến... Tô tỷ tỷ..."

Trong lòng nàng sinh thần phục cảm, bắt nguồn từ sâu trong linh hồn.

Tô Linh Nhi khóe môi một câu, giơ lên tay ngọc, nâng đỡ đôi phương xinh đẹp cảm, nhân thể vừa nhấc.

Đông Phương Mộ Tuyết được lực dưới, vung lên mặt cười.

"Hi hi..."

Tô Linh Nhi cười rất quyến rũ: "Từ hiện tại lên, thân tâm của ngươi đều thuộc về bản vương..."

"Phải!"

"Rất tốt..."

Tô Linh Nhi thoả mãn gật đầu, khác một cánh tay ngọc nhân thể hướng phía dưới tìm kiếm.

Đông Phương Mộ Tuyết thân thể yếu đuối run sợ, đôi mi thanh tú chỉ mà nhắm lại, nhưng vạn không dám lên tiếng, chỉ được dùng sức cắn cặp môi thơm, yên lặng chịu đựng.

Nàng rất đáng ghét cái cảm giác này, nhưng thực không dám phản kháng.

Một phen này cái gì qua đi, Tô Linh Nhi đành chỉ động tác, lần thứ hai cười quyến rũ: "Quả thật không tệ, có thể cùng Tử Nguyệt cân sức ngang tài."

Nàng sau khi nói xong, nhìn về phía một góc hư không, hai con mắt nhân thể nheo lại: "Thi Phi Yên, bản vương thua ngươi một ván không giả. Có thể Tử Vương đến rồi, bản vương lại có Mộ Tuyết, xem tương lai ngươi như thế nào áp ta?"

Nhân tộc cùng Thiên yêu khác loại chiến đấu, tức sắp mở ra.

Chuyện này... Chính là một cái đáng sợ cố sự.

...

Biệt thự lầu ba, phòng khách sô pha vị trí.

Sư Phi Yên bỏ ra 40 phút, rốt cục đem vô thượng pháp hết mức lưng ra.

Nàng hiện tại hai con mắt ửng đỏ, phương tâm càng là lo lắng như đốt.

Trước cùng lão công thân thiết thời gian, thêm vào ra khi đến tiêu hao, đã vượt qua lần trước.

Mình tùy thời sẽ nhỏ đi.

"Rất tốt!"

Lam Như Tâm thoả mãn điểm thủ, đồng thời mừng thầm.

Nàng trải qua cảm giác được, thương khung Thiên Nguyệt thân lực bắt đầu yếu bớt...

'Hô...'

Sư Phi Yên trực tiếp đứng lên, mang theo ghen ngào hỏi: "Ngài thoả mãn?"

Nàng lại không phải người ngu, sớm đã rõ ràng tất cả: Sư tôn ở phá hoại chính mình cùng lão công chuyện tốt.

Lam Như Tâm tâm thần run lên, phương hoa nhưng rất bình tĩnh, nàng khoan thai đứng dậy: "Phi Yên, ngươi đây là ý gì?"

"Chính ngài rõ ràng..."

Sư Phi Yên cũng lại liều mạng, mộ nhiên xoay người triều phòng ngủ phóng đi.

Bọn nàng : nàng chờ này hồi lâu, vì chính là cùng Vương Dật tu thành chính quả.

Tối nay, bọn tỷ muội làm chuẩn bị đầy đủ, ai nghỉ...

Lam Như Tâm nhìn chăm chú ái đồ bóng lưng, mím môi môi, nhưng không có phát sinh một tiếng.

Mãi đến tận đối phương sau khi biến mất, nàng mới mở miệng yếu ớt: "Lam Như Tâm, ngươi... Có phải là hơi quá rồi?"

...

Vương Dật trải qua trừu xong sáu cái yên.

Hắn sớm làm tốt chuẩn bị tư tưởng: Tối nay, tám phần mười lại không xong rồi.

"Lão công!"

Đột nhiên, phía sau bay lên một đạo duyên dáng gọi to.

Vương Dật gấp vội vàng xoay người, đã thấy Sur Phi Yên nhanh chóng cởi áo hồng, hừ không bay lên, trực tiếp đánh tới.

Còn có hi vọng?

Vương Dật nhất thời đại hỉ, chỉ mà triển khai hai tay.

Trong nháy mắt tiếp theo, vẻ mặt của hắn đột nhiên động lại.

Nhưng thấy, Sur Phi Yên cái trán, nổi lên một luồng quỷ dị xích mang, sau đó...

Này mê chết người trắng nõn, bắt đầu... Càng ngày càng nhỏ...

Thanh phong tiêu tiêu dịch thủy hàn...

Canh giờ, lại quá.

...

Lầu ba phòng khách, trên ghế salông.

"Ồ..."

Tiểu loli nằm nhoài Nhị cung trong lòng, khóc khò nói có bao nhiêu thương tâm.

Phó cung nhóm hai mặt nhìn nhau, mặt cười một trận khôn kể.

Các nàng cũng không nghĩ tới, sẽ sinh ra bức này biến số.

Lam Như Tâm ngồi ở đối diện, nàng thấy ái đồ khóc như vậy đau thương, trong lòng sinh ra một chút hối hận, phương hoa nhưng hòa bình nhạt, mở miệng nói: "Ngươi đã thành tựu 'Thái Thượng', còn như vậy khóc suốt suốt, còn thể thống gì?"

Nàng nói chưa dứt lời.

Tiểu loli bỗng nhiên đứng dậy, triều sư tôn bí thiết: "Ngài làm sao không đi? Không trở về Hồng Linh đi?"

Khá lắm, này liền lợi hại.

Phó cung nhóm nhất thời kinh ngạc đến ngây người.

Lam Như Tâm mặt cười đại biến, đột nhiên đứng dậy, khẽ kêu nói: "Sur Phi Yên, ngươi nói cái gì?"

Tiểu loli thân thể yếu kiều run lên, cuống quýt trốn Nhị cung trong lòng, tìm kiếm y hộ.

"Hô... Hô..."

Lam Như Tâm trừng mắt ái đồ, hô hấp phi thường gấp gấp, hiển nhiên bị tức không nhẹ.

Cô nàng này... Dĩ nhiên nhượng ta đi?

Dĩ nhiên oanh ta?

Nàng càng nghĩ càng giận, cuối cùng hít một hơi thật sâu, gằn từng chữ: "Sur Phi Yên, ngươi tới..."

Tiểu loli gắt gao ôm Nhị cung, thân thể run rẩy không ngừng, khuôn mặt nhỏ cũng chứa rất sâu rất sâu.

Nàng là cực kỳ đau khổ dưới, mới nói ra bức này đại làm trái nói, lúc này lại là dọa sợ.

Từ Nguyệt không cách nào ngồi xem, nhìn về phía Lam Như Tâm: "Lam sư, đại tỷ đau lòng dưới ăn nói linh tinh, ngài không nên tưởng thiết..."

Lam Như Tâm hoàn toàn không nghe lọt, chỉ lo chết nhìn chòng chọc ái đồ.

Dần dần, con mắt trong cũng nổi lên sương mù nồng nặc.

Trước văn đề cập, ở xa xôi đã qua, nhị nữ tuy là thầy trò, nhưng giống như là tỷ muội.

Tối nay, Lam Như Tâm là làm không đúng, có thể tâm tình của nàng còn chưa đủ ba mươi, xuất phát từ nữ nhân thiên tính, rất dễ dàng phạm vào bực này sai lầm.

Mà tiểu loli nói, lại sâu thâm thương tổn được này vị nữ Thần vương.

"Sur Phi Yên..."

Lam Như Tâm cắn cặp môi thom, run rẩy tiếng hỏi: "Ngươi... Thật sự muốn cho ta đi?"

Các tiên nữ nghe xong, dồn dập ngừng thở, không dám thở mạnh một cái.

Bầu không khí đột nhiên ngưng trệ.

Tiểu loli nằm ngoài Nhị cung trong lòng, vẫn còn đang run, nhưng không có bất cứ động tĩnh gì.

Nàng rất sợ sệt, thực không biết nên kết cuộc như thế nào.

"Được, rất tốt..."

Lam Như Tâm nhưng là hiểu lầm, cho rằng ai đó quyết tâm, này chính mình cũng không cần lại kiêng kỵ cái gì.

"Vị trí của ngươi, ta muốn định rồi!"

Đột nhiên, nàng bốc lên một câu không đầu không đuôi.

Mấy vị phó cung dồn dập sững sờ, mờ mịt nhìn về phía đối phương, các nàng thực sự là nghe không hiểu.

Tiểu loli cũng rất mê man, khuôn mặt nhỏ uốn một cái, trộm đạo nhìn sang.

Lam Như Tâm cũng lại không để ý tới, di động bước liên tục, trực tiếp đi đến Vương Dật vị trí phòng ngủ, đẩy cửa đi vào.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 673: Ta tâm có quân

Hả?

Các tiên nữ không chỉ có hai mặt nhìn nhau.

Lam sư đi lão công gian phòng... Làm cái gì?

Cùng lúc đó.

Bên trong phòng ngủ, Vương Dật bán khoác áo khoác, đứng tại phía trước cửa sổ, quay về thiên khung nuốt mây nhả khói...

"Hô..."

Kẻ này tầng tầng phun ra điều thuốc khí, cắn răng chửi bới: "Thực sự là hần mã!"

Hào hảo mà kiêu diễm đêm, lại bị này 'Lão bà' phá hoại, nhượng hần làm sao không khí?

'Kẹt kẹt '

Đột nhiên, cửa phòng bị chậm rãi đẩy ra.

Vương Dật xoay người nhìn lại, sau một khắc, lông mày trực tiếp bay lên.

'Kẻ thù' gặp mặt tất nhiên là đỏ mặt.

"Đây là ta gian phòng, xin người đi ra ngoài..."

Tiếng nói của hắn rất lạnh, một điểm không cho đối phương mặt mũi.

Lam Như Tâm sâu sắc nhìn chăm chú đối phương, phương hoa ngâm vận, thể mỹ xuất trần.

Nàng không đáng hồi phục, mà là đi về phía trước mấy bước, dừng lại thân thể.

Vương Dật một bên hút thuốc, một bên mặt lạnh mà đứng.

"Khàn... Hô..."

Đột nhiên, Lam Như Tâm hít một hơi thật sâu, giờ lên tay ngọc, xoa vai trái của chính mình, đồng thời mặt cười hướng về một phương khác bên cạnh đi, một chút thanh ti nhân thể trượt xuống, bán che phương hoa.

Sau đó, này xuân hành giống như ngón tay ngọc nhẹ nắm quần áo, nhân thể hất lên.

Trong phút chốc, một góc óng ánh hiển lộ hậu thể, ở nguyệt quang làm nổi bật dưới, mỹ đến khác người nghệt thở.

Lam Như Tâm khẽ cắn cặp môi thơm, thấp giọng nói: "Ta... Ta tâm có quân..."

'Àm ăm...'

Lời của đối phương như sấm sét giữa trời quang, trực tiếp đem Vương Dật phách choáng váng.

'Lạch cạch'

Hắn tàn thuốc trong tay trực tiếp rơi trên mặt đất.

Kẻ này hoàn toàn bất giác, chỉ lo há to miệng, nhưng cái gì cũng không nói ra được.

Dần dần, một cái phù đầy bụi đã lâu ký ức, ở trong đầu hiện lên.

...

Hồng Linh đại lục.

Thiên Hồng tông, rừng hoa đào.

Hai bóng người đối lập mà đứng.

Một người trong đó, chính là Vương Dật một đời trước.

Mà một vị khác, nhưng là tứ y tiên tử Thảm Băng.

Vào giờ phút này, Thảm Băng thanh ti hơi có ngổn ngang, quần áo càng có vài chỗ tổn hại, nhìn qua có chút tiêu buồn cười.

"Ta nói..."

Vương Dật vuốt mũi, không nói gì nói: "Người tới nơi này làm gì? Lại làm gì cùng Vân Tiên động thủ?"

Thảm Băng sâu sắc nhìn chăm chú đối phương, dùng sức cắn cặp môi thơm.

Đột nhiên, nàng cặp kia trong suốt đôi mắt đẹp bắt đầu ửng hồng.

"Hà?"

Vương Dật nhất thời kinh ngạc, vội vàng nhìn chung quanh dưới, thấp giọng nói: "Hào hảo mà người khóc cái gì?"

Thảm Băng không đáng hồi phục, chỉ lo si ngốc nhìn đối phương.

Rốt cục, hai hàng thanh lệ tràn mi mà ra, căn bản không khống chế được.

"Ta cái đệ!"

Vương Dật thật sự hoảng rồi, trực tiếp lui về phía sau mấy bước.

Như bị sư tử nhìn thấy, tất nhiên cho rằng ta đang bắt nạt nàng.

Chính đáng kẻ này âm thầm kêu khổ thôi, Thẩm Băng bỗng nhiên giơ lên tay ngọc, xốc lên vai đẹp trên một góc quần áo, nức nở nói: "Ta tâm.. Có quần..."

Vương Dật nghe vậy nhất thời hoá đá, cũng sẽ không bao giờ động.

Thẩm Băng khép lại góc kia quần áo, lần thứ hai xốc lên, bi thiết nói: "Đương Lăng Trần, ngươi là thật khờ hay là giả ngốc? Ta tâm có quần a..."

Việc đã đến nước này, nàng nhất định phải mở rộng cửa lòng, bằng không... Liền không kịp.

Thẩm Băng cử động, là Hồng Linh nữ tử đối với trong lòng ái mộ tuấn kiệt lỗ lỏ tiếng lòng phương thức, ngụ ý là: Trong lòng ta có người, thân thể lại bị người thấy, từ đây chính là người người, cả đời không du.

Đây là một loại truyền thống, cũng rất ít có nữ tử đi làm, chớ nói chi là tượng Thẩm Băng bực này thiên chi kiêu nữ.

Dù sao, nữ truy nam quá hiếm thấy.

'Vù vù...'

Đột nhiên, luồng bóng người đẹp nhẹ nhàng lại đây, chính là Từ Nguyệt cùng Sư Phi Yên.

Nhị nữ đương nhiên thấy rõ tất cả.

Từ Nguyệt nhìn Thẩm Băng, cặp môi thơm cắn chặt, mặt cười một trận phát khổ.

Nàng vạn vạn không nghĩ tới, cô nàng này cũng đối với sư đệ có tình ý, không trách trước...

"Thẩm Băng, ngươi làm cái gì vậy?"

Sư Phi Yên há lại là ngồi không? Đi thẳng tới Vương Dật phụ cận, một ôm đầm trụ đối phương cánh tay, mặt cười nhân thể giương lên: "Đương lang là ta cùng Từ Nguyệt, ngươi đừng tới quấy rối..."

Thẩm Băng trừng mắt đối phương, con mắt trong ghen tỵ càng rõ ràng. Sau đó, nàng nhìn về phía một thể bạch y: "Từ Nguyệt tỷ tỷ..."

Vào giờ phút này, từ muội muội thật sự rất đau đầu, đang chờ đi mở khẩu.

'Hô... Hô...'

Hoàng sam tung bay, y phục rực rỡ ngang trời.

Lại có luồng bóng người đẹp nhẹ nhàng mà đến...

Từ Nguyệt thấy sau, kiêu dung không khỏi càng khổ.

Làm sao... Toàn đến rồi?

...

Kiếp này.

Lầu ba phòng khách.

'Vù vù...'

Các tiên nữ tự nhiên nghe được tất cả, bỗng nhiên đứng dậy, nhìn chăm chú phòng ngủ phương hướng, đôi mắt đẹp trợn lên so cái gì đều đại.

Lam Như Tâm nói, không thể nghi ngờ là một viên đá làm dấy lên sóng lớn ngập trời.

Những này nữ Thần vương nhóm kinh ngạc đến ngây người.

Thật sự kinh ngạc đến ngây người.

Tiểu loli phản ứng nhất, cái miệng nhỏ nhắn của nàng lập đi lập lại khép mở, môi mặt run rẩy, nhưng phát im lặng.

Sư tôn (Lam sư) nàng... Dĩ nhiên đối với lão công có ý định?

Thiên a!

Chuyện này... Sao có thể có chuyện đó?

...

Trong phòng ngủ.

Lam Như Tâm nói ra tiếng lòng sau, nhanh chóng khép lại góc áo, đem trắng nõn che đậy, ngó nhìn phía trước hư không, phương hoa một mảnh nóng bỏng.

Bên trong gian phòng, rơi vào yên tĩnh một cách chết chóc.

Không biết qua bao lâu bao lâu...

"A... A..."

Vương Dật nở nụ cười, phi thường đông cứng: "Ngươi cái này chuyện cười... Mớ đến hơi lớn."

Lam Như Tâm run lên một cái, vẫn chưa ngừng đầu, nhẹ giọng nói: "Tin hay không, toàn bằng.. Quan niệm..."

Nàng sau khi nói xong, cũng không dám nữa đợi ở chỗ này, mộ nhiên xoay người đi ra phía ngoài.

Sau một khắc.

Lam Như Tâm về đến phòng khách, cùng các tiên nữ gặp nhau lần nữa.

Song phương ánh mắt, nhất thời đan xen vào nhau.

Các nàng liền như vậy đối diện, ai cũng chưa từng mở miệng.

1 phân nhiều chung sau...

Tiểu loli run giọng nói: "Sư... Tôn, ngài... Ngài..."

Lam Như Tâm bỗng nhiên không dám đối mặt ái đồ, giờ tay mở ra hai giới môn, người nhẹ nhàng mà nhập.

Tất cả, quay về bình tĩnh.

Có thể trái tim tất cả mọi người, đã là giang dương lật, sóng lớn Phủ điện.

...

Màn đêm thanh bản bắt đầu mùa đông thu, nhạt yên lưu thủy bình phong âm u.

Qua lại lăng vân huyền tự mộng, ai biết y nhân trong lòng sâu?

Lam Như Tâm ngồi ở một chỗ nhô ra thanh đệm trên, nhìn chăm chú phía trước mặt đầm ba quang, con mắt trong một trận mê ly, không biết đang suy nghĩ gì.

Nàng hiện tại trong lòng không Tỷ Can sấp, cũng rất đau, lại rất ngứa...

Cái cảm giác này, thật sự rất khôn kể.

Hồi lâu qua đi...

"Lam Như Tâm, ngươi điên rồi..."

Nàng cảm lấy cùng nơi cục đá, dùng sức về phía trước một đầu.

'Phù phù...'

Mặt đầm gây nên một luồng tiểu bọt nước, lập tức, vô tận gợn sóng nhộn nhạo lên.

Lam Như Tâm lại cảm lấy cùng nơi, lần thứ hai đầu đi: "Ngươi đúng là điên rồi."

Nàng hiện tại thật sự hoang mang lo sợ.

Nhất niệm bên dưới, chính mình lơ lơ hết thấy.

Có thể sau như thế nào đối mặt hẳn? Thì lại làm sao đối mặt ái đồ? Đối mặt Từ Nguyệt các nàng? Còn có những đệ tử kia?

Lam Như Tâm muốn lớn tiếng tiếng rít, phát tiết bất an trong lòng.

Làm sao bây giờ a?

'Xi xi...'

Đúng vào lúc này, hư không xuất hiện mấy bóng người đẹp đẽ, do xa mà tới.

Các tiên nữ tìm lại đây, ở mấy mét ngoại hạ xuống.

Lam Như Tâm mặt cười một biến hoá, gấp vội vàng đứng dậy.

Nàng không có tượng vừa nảy như vậy né ra, nhưng đem thân thể hướng bên một bên.

Các tiên nữ trầm mặc chốc lát, di động bước liên tục, đi tới đối phương phụ cận.

Tiểu loli mím mím môi, mở miệng yếu ớt: "Sur tôn, ngài... Là từ khi nào tâm ý?"

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 674: Vương bài

Thanh ti che phương hoa, hiếm thấy hiện hình dáng.

Lam Như Tâm lựa chọn trầm mặc.

Nàng lúc này tâm cảnh rất loạn rất loạn, làm sao có thể đi hồi phục?

Tiểu loli lần thứ hai mím môi, phương tâm cũng là loạn như đay cầm.

...

Thập nhiều phút trước, biệt thự lầu ba phòng khách.

Đối phương sau khi rời đi, các tiên nữ không chỉ có hai mặt nhìn nhau.

Sur tôn (Lam sư) lại đối với lão công có ý định?

Tiểu loli khiếp sợ đồng ý, cũng rất bàng hoàng.

Trước các loại không rõ, rốt cục rõ ràng : Ở Đông Lăng tông thời, sư tôn 'Nói sai', còn có nhượng lão công ngưng Nguyệt Thi Lam các nàng...

Nhưng là, bọn hắn không phải như nước với lửa sao? Sư tôn sao...

Sau một khắc, tiểu loli nhớ tới đã qua: Tinh Trúc mang theo tỷ muội làm đến hậu cung kẻ ra nước đắng.

Phá Hoàng đế cung trong, Lý Tú Lăng thượng vị sau, năm cung có như vậy một quãng thời gian bị sư tôn áp rất thăm, chính là liền Tinh Trúc đều bắt nàng hết cách rồi, nếu không là cùng Triệu Dự tình so với kim kiên, lại có chút thủ đoạn, cung chủ vị trí liền khó giữ được.

Tiểu loli lúc đó còn ở chế nhạo Tinh Trúc, càng nói năm cung không tiền đồ, ngay cả mình nam nhân đều xem không được.

Nhưng hôm nay...

Tiểu loli càng nghĩ càng hoảng, bởi vì trong lòng nàng, sư tôn là hoàn mỹ nhất, ai cũng không cách nào so với, không cách nào thay thế được.

'Vị trí của ngươi, ta muốn định rồi!'

Đối phương câu nói này, trong lòng nàng liên tục vờn quanh... Vang vọng

"Nhị muội..."

Tiểu loli hoảng loạn với lên Nhị cung tay ngọc, khuôn mặt nhỏ một trận phát đỏ: "Sao... Làm sao bây giờ a?"

Trong hậu cung, chúc Tử Nguyệt nhất hơi trầm ổn, có thể hiện tại cũng có chút mê man.

Mấy phút sau...

Tử Nguyệt xa thăm thẳm nhẹ, nhìn phòng ngủ một chút, nói: "Duy nay, chúng ta trước tiên tìm đến Lam sư, hỏi rõ."

Tiểu loli trầm ngâm chốc lát, nhẹ nhàng gật đầu.

...

Sự xuất hiện của ngươi, là mỹ hảo thiên đường, hay vẫn là mạng đến vô tận thê lương?

Nữ Thần vương nhóm liền như vậy tỉnh tỉnh đứng, tùy ý gió mát hiu hiu sợi tóc, hư không bỗng bành.

Đây là một bộ thể mỹ bức tranh, tác động thiên cổ.

Không biết qua bao lâu bao lâu...

Lam Như Tâm cuối cùng có động tĩnh, nàng hít một hơi thật sâu, nói: "Tử Nguyệt!"

Tử Nguyệt tiến lên một bước, nhẹ giọng đáp lại: "Lam sư..."

Lam Như Tâm phương hoa vi bên cạnh: "Bản đế nhớ tới, ngươi có thể trực tiếp ban tặng 'Thiên thị' một vị, là cũng không phải?"

Tử Nguyệt ngần ngừ, mờ mịt nhìn về phía đại phụ, sau đó gật đầu: "Đúng thế..."

Tiểu loli cặp môi thơm há hốc liên hồi, những chuyện này, tự nhiên là nàng nói cho sư tôn.

"Được!"

Lam Như Tâm mộ nhiên xoay người, hai tay thả nằm trong lòng, hơi nghiêng về phía trước, được rồi một cái 'Hong Linh' lễ nghi, nhẹ giọng nói: "Vậy thì mời ngươi... Tử Lam Như Tâm 'Thiên thị' một vị."

"Lam sư, ngươi có thể chiết sát Nguyệt Nhi..."

Tử Nguyệt nhất thời kinh hãi, cuống quýt đem đối phương đỡ thẳng, lần thứ hai nhìn về phía đại phụ, mãnh nhảy mắt.

Nàng là nửa bước Thiên Đế không giả, có thể Lam Như Tâm là Phụng Hoàng Cốc chủ, đại lục thủ khuất có thể chỉ tuyệt thế thiên kiêu, ở xa xôi đã qua, người sau là sở có tu nữ trẻ trong lòng thần linh.

Tử Nguyệt thực lực bây giờ tuy vượt xa đối phương, nhưng vạn vạn không dám đi vượt qua, dù sao dư uy ở nơi đó, bối phận ở nơi đó.

Máu chốt nhất, nàng không phải loại người như vậy.

"Sư tôn..."

Tiểu loli cắn cặp môi thơm nói: "Ngài... Còn chưa trả lời đệ tử vấn đề?"

Sự tình liên lụy đến hậu cung, nàng phải đi đối mặt, đây là đại phụ cội nguồn.

Lam Như Tâm nghiêng đi phương hoa, cuối cùng nhìn về phía ái đồ, nhàn nhạt nói: "Ta chỉ tâm, nhật nguyệt giám, thiên địa minh, cần gì hướng về ngươi giải thích?"

Tiểu loli thân thể yếu kiều run lên, cuống quýt buông xuống mặt cười, tay nhỏ phù hợp trước ngực, hành đệ tử đại lễ: "Sư tôn hiểu lầm, đệ tử không phải ý đó."

"Rất tốt, người còn nhận ta người sư tôn này..."

Lam Như Tâm mặt cười hơi hoãn, trong lòng lá gan cũng lớn hơn rất nhiều, nàng thân thể nghiêm lại: "Vi sư nhớ tới, Tú Lăng tỷ tỷ năm đó, là trực tiếp ban tặng 'Hiệp cung' một vị?"

Tiểu loli lại là run lên, trong lòng nhất thời hồi hận chông chất, cắn môi nói: "Phải!"

"Được!"

Lam Như Tâm gạt gù, tiếp tục nói: "Người vì cung chủ, địa vị so với cái kia năm cung, thì lại làm sao?"

"Sư tôn..."

Tiểu loli thật sự hoảng rồi, vội vàng vùng lên khuôn mặt nhỏ: "Năm đó 'Hồng Linh' gặp bị đại biến, Triệu Dữ cùng Lý phó cung trải qua rất nhiều, sau lại có năm cung từ trong xe chỉ luân kim, mới định danh phận, ngài..."

"Hả?"

Lam Như Tâm đôi mi thanh tú vừa nhíu: "Ý của người là, vi sư không có chính cung đề cử, liền không thể có danh phận? Vậy người là cái gì?"

Tiểu loli nghe xong, trong lòng nổi lên vô tận nước đắng.

Năm đó, nàng cười xung cái kia năm cung 'Gieo gió gặt bão', bây giờ nhưng là cảm động lấy, hơn nữa càng mãnh liệt hơn.

Tình huống bây giờ, tuy tự đã qua, nhưng có bản chất không giống.

Chính mình nhưng là cung chủ a, như sư tôn có danh phận, hậu quả thật sự không thể tưởng tượng nổi.

Ai có thể đi áp nàng? Ai dám đi bắt kẻ nàng?

"Lam sư..."

Từ Nguyệt làm như Nhị cung, tự muốn thay đại phụ giải nạn, nàng nhẹ giọng nói: "Năm đó, Triệu Dữ là đối với Lý phó cung sinh tình ý sau, người sau mới có danh phận..."

"Cái gì?"

Lam Như Tâm đôi mi thanh tú vừa nhíu: "Lẫn nhau có ý định?"

Nàng xác thực không biết quy tắc này cần không.

"Àn!"

Từ Nguyệt cắn cặp môi thom, nhẹ nhàng gạt đầu.

Nàng không tốt nói dối, kỳ thực chính là Vương Dật không ý, mấy vị chính cung nhưng có ban tên cho quyền lợi, chỉ có điều vị phân thấp chút mà thôi.

Có thể việc này liên lụy quá lớn, các tiền nữ nhất định phải rất chăm chú, làm tiếp quyết đoán.

"Không đúng vậy..."

Lam Như Tâm cũng không phải ngồi không, nàng nhìn ái đồ một chút, nhãn đôi mi thanh tú nói: "Nghe Phi Yên nói, chỉ cần nàng đồng ý, phó cung bên dưới đều có thể ban tên cho..."

Này liền lợi hại.

Từ Nguyệt bỗng nhiên ngẩn ngơ, trực tiếp nhìn về phía đại phụ, con mắt trong kính hải không tên.

Người làm sao liền cái này đều nói rồi? Điều này làm cho muội muội như thế nào giúp người?

Vào giờ phút này, tiểu loli trong lòng dĩ nhiên hồi bạo, khổ không thể tả, nàng coi là thật là tự quật 'Phản mộ'.

Từ Nguyệt đến cùng băng tuyết thông tuệ, ngăn ngui thất thần sau, khẽ cười nói: "Nói là như vậy, nhưng lấy Lam sư thân phận, danh vị tuyệt không khả năng thấp. Vì lẽ đó, mời ngài cho chúng ta một ít thời gian cân nhắc, đồng thời cũng muốn hỏi một chút lão công ý tứ, ngài xem..."

Lam Như Tâm nghe xong, rơi vào trầm mặc.

Nàng vừa nẩy hương về Vương Dật loã lồ tiếng lòng, thật là kích động cử chỉ, bây giờ nghĩ kỹ lại, coi là thật có chút lỗ mãng.

Từ Nguyệt nói hợp tình hợp lý, đồng thời cũng cho lẫn nhau bậc thang.

Một phen chiêm chước sau, Lam Như Tâm xa thăm gặt đầu: "Cũng tốt..."

Các tiên nữ tâm thần nhất thời buông lỏng.

"Sư tôn..."

Tiểu loli kéo ngọc thủ của đối phương, sâu xa nói: "Bên ngoài mát, chúng ta... Hay vẫn là đi về trước đi..."

"Không rồi!"

Lam Như Tâm lắc đầu nói: "Ta tối nay liền ở đây nghỉ ngơi, các người đi thôi, không cần phải để ý đến ta..."

Các tiên nữ liếc mắt nhìn nhau.

Tiểu loli biết rõ đối phương tính nết, triều bọn tỷ muội gặt đầu ra hiệu.

Lập tức, các nàng người nhẹ nhàng mà lên, ly khai nơi đây.

Lam Như Tâm nhìn theo chúng nữ đi xa, nam tiếng nói nhỏ: "Phi Yên, người... Chớ có trách ta..."

Các tiên nữ cũng không biết, trong tay đối phương có nắm một tấm 'Vương bài', một khi bị ban tên cho, tiểu loli cung chủ vị trí, liền thật sự khó giữ được.

...

Thế tục, biệt thự ba tầng phòng ngủ.

Vương Dật ngồi ở trên ghế, liên tục hút thuốc, trong lòng một khắc không được an bình.

Hết cách rồi, vừa nẩy xung kích thực sự quá to lớn.

Này 'Lão bà' dĩ nhiên...

"Lão công, người ở sao?"

Đột nhiên, bên ngoài bay lên Tô Linh Nhi âm thanh.

"Người chớ vào đến, ta đi ra ngoài..."

Vương Dật đem tàn thuốc bóp tắt, nhân thể đứng dậy.

Trong phòng ngủ yên khí tràn ngập, đối với con không tốt.

Có thể kẻ này mới vừa vừa đi ra khỏi phòng ngủ, trực tiếp mộng bức.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 675: Ngàn vạn phần

Phòng khách ở trong, đứng một lớn một nhỏ lưỡng bóng người đẹp đẽ.

Tô Linh Nhi kiên trì tiểu bụng bụng, cười đến quỵên rũ cực kỳ, lại nhìn bên cạnh...

Thiên!

Đó là cỡ nào óng ánh thân thể? Còn có, nàng cổ phía dưới thân bí tử văn, trên đỉnh đầu... Hồ nhĩ, còn có mặt sau... Đuôi...

Vào giờ phút này, Đông Phương Mộ Tuyết thân thể yếu kiều bán bên cạnh, mặt cười buông xuống, hoàn toàn không dám đi đối mặt.

Bởi vì... Nàng hiện tại là trần như nhộng a!

Này liền muốn mệnh.

Vương Dật vẫn chưa nhận ra đối phương, cuồng quít dờn tầm mắt, lúng túng cười nói: "Linh Nhi, nàng... Là người tộc nhân?"

"Hiện tại là đây!"

Tô Linh Nhi cười ngọt ngào gật đầu, mặt cười chột là căng thẳng, nhàn nhạt nói: "Mộ Tuyết, người làm cái gì vậy? Lấy tay thả xuống..."

Nguyên lai, Đông Phương Mộ Tuyết vẫn luôn ở che lấp xấu hổ nơi, nhưng gây nên vương thượng bất mãn.

Vương Dật con mắt nhất thời trùng lên.

Mộ Tuyết?

Lẽ nào...

Đông Phương Mộ Tuyết thân thể run lên, thực không dám đi làm trái, xa thăm thẳm xuống hai tay.

"Người nghiêng làm gì?"

Tô Linh Nhi đôi mi thanh tú vừa nhú, thúc giục: "Chính lại đây, nương lão công nhìn thân thể người..."

Thiên yêu tâm cảnh cùng nhân tộc khác biệt, Thiên hồ muội muội tuy ở đây sinh hoạt hồi lâu, bản tính nhưng không có thay đổi.

Đông Phương Mộ Tuyết dùng sức cắn cặp môi thơm, con mắt trong nổi lên sương mù nồng nặc.

Nàng rất không cam lòng, nhưng không cách nào chống lại sâu trong linh hồn Thiên hồ nguyên rủa ản, chỉ được...

"Không cần không cần!"

Vương Dật thật sự hoảng rồi, vội vàng giơ tay ngăn cản.

Đúng vào lúc này!

'Vù'

Hư không nổi lên từng mảnh từng mảnh gọn sóng, các tiên nữ đã về rồi.

Các nàng mới vừa xuất hiện, liền bị trước mắt bức tranh, chấn động sửng sờ : ở lại.

Má ơi! ! !

Chuyện này... Chuyện này...

"Hi..."

Tô Linh Nhi khoe miệng một liệt, lộ ra này đối với toả sáng tiêu răng nanh, nhìn qua đáng yêu cực kỳ.

Nàng nhìn đại phụ, mặt cười nhân thể giương lên, khiêu khích mùi vị càng rõ ràng.

Ngẩn ngui khiếp sợ sau, các tiên nữ dần dần phản ứng lại.

"Người là... Cái kia Đông Phương Mộ Tuyết?"

Tiểu loli đôi mắt đẹp trùng trùng, nàng là bằng đối phương nóng bỏng vóc người nhận ra tất cả.

Vương Dật kinh ngạc đến ngây người.

Đúng là nàng?

Dần dần, đại phụ mặt cười càng ngày... Càng trầm..

Nàng nhìn về phía Tô Linh Nhi, cắn răng bực nói: "Tô thông phòng, ngươi... Thật là to gan..."

Tiểu loli là Thần vương, tất nhiên là hiểu rõ căn khôn: Đông Phương Mộ Tuyết bị gậy vương giả bản nguyên, mới phát sinh yêu hóa.

"U..."

Tô Linh Nhi hơi phe phẩy trắng như tuyết hồ nữ, tự tiểu phi tiểu nói: "Bản vương 'Tỷ tỷ', ngươi có ý gì a? Linh Nhi nghe không hiểu đây..."

Tiểu loli thân thể yếu đuối run rẩy, nàng vốn là bị sư tôn chính đến hoa mắt váng đầu, bây giờ thông phòng lại tới 'Làm bữa', làm sao không khí?

Nàng lớn tiếng khê khê: "Ngươi một giới thông phòng, ai đưa cho ngươi quyền lợi thu người?"

"Tỷ tỷ, quy củ bản vương hiểu."

Tô Linh Nhi cười gằn nói: "Có thể Mộ Tuyết là bản vương tộc nhân, ngươi sẽ không đuổi nàng đi, đúng không..."

Tiểu loli đôi mi thanh tú vừa bay: "Ngươi..."

"Đại tỷ!"

Từ Nguyệt không muốn để cho mâu thuẫn trở nên gay gắt, lôi kéo đại phụ, theo nhìn về phía Tô Linh Nhi, tiểu mặt trầm xuống: "Linh Nhi, muộn như vậy, vì sao còn không nghỉ ngơi?"

Tô Linh Nhi này sợ hẹp hòi diễm ở sát na dập tắt, nàng cặp môi thơm một đò: "Biết rồi, Từ Nguyệt, ngươi lại hung bản vương..."

Từ Nguyệt thấy nàng lộ làm ra một bộ đáng thương tiểu mô, nhất thời giận dữ, sẵn giọng: "Biết còn không mau đi?"

Tô Linh Nhi liền nghe Nhị cung nói, chu cặp môi thơm, mang theo 'Tộc nhân' đi tới.

Các nàng đi tới lầu hai, Tô Linh Nhi đẩy cửa phòng ra, nói: "Ngươi sau đó cùng bản vương cùng ngủ..."

Đông Phương Mộ Tuyết cắn cặp môi thơm, nhẹ nhàng gạt đầu.

Vào giờ phút này, giường trên Từ Vương ôm rõ ràng gối, ngủ đến có thể thơm, còn đánh tiểu khò khè a.

"Trở lại? Lỗ lỗ... Nàng là ai? Khò khè... Vì sao có hơi thở của ngươi? Lỗ..."

Đột nhiên, nàng lặng lẽ mở miệng, nhưng tiếp tục ngủ say.

Nguyên lai, vương giả có thể một bên ngủ vừa nói chuyện, lão ngu bực.

"Bản vương mới tộc nhân..."

Tô Linh Nhi cười hi hi bò lên giường, tay ngọc nhân thể tìm tòi...

Từ Vương đôi mi thanh tú vừa nhíu: "Khò khè lỗ... Tô vương, bản vương nói qua bao nhiêu toàn diện? Làm tức thời chó đung lung tung... Lỗ lỗ..."

"Ồ..."

Tô Linh Nhi oan ức đáp một tiếng, theo nhìn về phía nơi cửa, tay ngọc trước tham: "Mộ Tuyết, lại đây..."

Đông Phương Mộ Tuyết hết cách rồi, chỉ được đi tới, xoay mình lên giường.

"A..."

Trong nháy mắt tiếp theo, nàng phát sinh một tia thông khổ âm thanh. Bởi vì...

...

Lầu ba phòng ngủ.

Vương Dật ôm tiên nữ các lão bà, nằm ở trên giường lớn.

"Tức chết bổn cung..."

Trong lòng ngực của hắc tiểu loli cắn răng bực nói: "Dám lên lút thu người? Tha thứ không dứt ngươi."

Vương Dật nắm bắt mi tâm, không có bất cứ động tĩnh gì.

Hắn cảm giác não nhân thật sự rất đau.

Dần dần, Vương Dật trong lòng dấy lên một luồng sâu sắc kính nể, đối với hướng về nhưng là Phá Hoàng Thiên Đế: Đối mặt hơn sáu mươi cái đạo lữ lại không phát rõ? Người là như thế nào làm được ?

"Lão công..."

Đột nhiên, Từ Nguyệt mở miệng yếu ớt: "Lam sư tâm ý... Người là như thế nào cân nhắc ?"

Các tiên nữ tâm thần nhất thời run lên, tiểu loli vung lên mặt cười, nhìn về phía đối phương.

"Cân nhắc? Cân nhắc cái gì?"

Vương Dật để cánh tay xuống, một mặt cổ quái nói: "Người phụ nữ kia ngày hôm nay uống nhầm thuốc, đừng để ý tới nàng..."

Từ Nguyệt mím mím môi, tiếp tục nói: "Nhưng là... Lam sư tựa hồ rất chăm chú, không phải muốn chúng ta... Từ nàng danh phận..."

"Danh phận? Ngươi tào ! ! !"

Vương Dật kém một chút sợ vãi tè rồi, vội vàng quay đầu: "Các ngươi không có làm 'Việc ngốc' chứ?"

Từ Nguyệt nhìn chăm chú đối phương, nhẹ nhàng lắc đầu.

Vương Dật nhất thời thở phào nhẹ nhõm, người phụ nữ kia chính mình trốn đều trốn không vội, còn muốn có về tình cảm liên lụy?

Đừng đùa.

"Lão công..."

Tiểu loli chu cặp môi thơm, âm thanh có chứa khỏ ý: "Có thể sư tôn nàng... Đang ép Phi Yên..."

Vương Dật nắm ở đối phương thân thể, nói: "Nàng như lại làm khó dễ người, liền đem tất cả đẩy ở lão công trên người..."

Tiểu loli phương tâm nhất định, mặt cười kè sát đối phương trong lòng, lẩm bẩm nói: "Phi Yên rõ ràng..."

Vương Dật mỉm cười, nhẹ nhàng ôm một chút đại phụ thân thể, ôn nhu nói: "Đêm, ngủ đi..."

"Ân!"

Tiểu loli mím mím môi, nhắm lại cặp kia đôi mắt đẹp.

Một đêm qua đi..

Vương Dật dậy thật sớm, rửa mặt mặc quần áo, ra ngoài cho các lão bà mua sớm một chút đi tới.

Nhưng ai có thể tưởng, khu biệt thự ngoại MacDonald đóng cửa, hết cách rồi, hắn chỉ có thể lái xe đi 5 dặm ngoại Kentucky Fried Chicken điểm.

Nơi này bữa sáng ăn không ngon, Vương Dật liền mua 10 phần toàn gia dùng.

Chờ sau khi trở lại, các tiên nữ trải qua đứng đây, ở lầu một phòng khách ngoan ngoãn chờ.

Hai vị vương giả cùng một vị 'Bán yêu' cũng ở.

Vào giờ phút này, đại phụ thông phòng chính ở trọn mắt đối diện, mở ra một loại nào đó hình thức.

Nếu không có Từ Nguyệt ở đây, nhị nữ tuyệt đối sẽ cắn lên.

"Ta trở lại..."

Vương Dật mỉm cười tới gần, hắn nhìn Đông Phương Mộ Tuyết một chút, đem toàn gia dùng đặt lên bàn, sau đó kêu một tiếng: "Vũ vương! Gà rán đến rồi..."

'Hô '

Bạch quang lấp lóe, Thỏ Từ xuất thế.

Kẻ này nhìn thấy toàn gia đứng sau, hai con người nhất thời sáng ngời, lông mày nhưng tự nhấn lại: "Ít như vậy?"

"Người ăn năm phần vẫn không được?"

Vương Dật tức giận đem một nửa toàn gia đứng đầy đã qua.

Thỏ Tử nhìn Tử Vương một chút, bỗng nhiên xốc lên dừng cái, bắt đầu gió cuốn mây tan, tốc độ so với quá khứ còn nhanh hơn.

Vương Dật lắc đầu một cái, cho chúng nữ lần lượt mở ra.

"Hả?"

Tử Vương chậm lại ăn tốc, cắn một cái nguyên ý vị gà sau, nhất thời ngẩn ngơ.

Nàng mím môi môi, lại cắn một cái, tinh tế thưởng thức, thâm thúy mất tím càng phát sáng rõ.

'Hô xì hô xì...'

Thỏ Tử ai cũng không nhìn, trải qua tiêu diệt xong lưỡng dừng.

Chính đáng nó đi hiện đệ tam dừng cái nắp thời.

'Xi '

Đột nhiên, một đạo tử mang đột nhiên xuất hiện.

'Oành '

"Gào..."

Thỏ Tử kêu thảm một tiếng, trực tiếp bị quất bay.

Tử Vương chưa thu hồi đuôi, đem này tam dừng Kentucky Fried Chicken quyền đến trước mặt mình, nhìn về phía Vương Dật: "Nam nhân, cái này... Không sai!"

Vương Dật bị này biến số chính bối rối, lập tức cười khổ nói: "Tử Vương, người như yêu thích, ta lại mua chút trở lại chính là, không cần như vậy đối xử Vũ vương?"

Tử Vương trầm mặc chốc lát, gật gật đầu: "Nói không sai! Vậy người lại cho bản vương mang về ngàn vạn phần..."

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 676: Vì bản vương lỗi ra : mở miệng ác khí

"Ừm... Hả?"

Vương Dật nhân thể gật đầu, nhưng đột nhiên sững sờ, nhìn chăm chú hư không mấy, nhìn về phía đối phương: "Bao nhiêu phần?"

Tử Vương lấy ra một khối nguyên ý vị gà, cắn một cái, nghe tiếng giòn lên mặt cười, 'Ừng ực' một tiếng đem thịt nuốt vào, cười yếu ớt nói: "Ngàn vạn phần, bản vương có thể đối phó nửa thành..."

Nàng rất ít đối với người nào cười, chính là Tô Linh Nhi cũng thấy rõ không nhiều.

Có thể theo Vương Dật, là như vậy kinh sợ, khủng bố...

Thực sự là ngàn vạn phần?

Hiện tại toàn gia dừng tăng giá, một phần 89 nguyên, nữ nhân này một trận liền muốn hoa 8 ức 9 ngàn vạn?

Còn chỉ là nửa thành? Mặt khác chín thành rưỡi đâu?

Ngọa tào! ! !

Hắn điên rồi.

Một bữa cơm ăn tiêu 9 cái ức, loại nữ nhân này ai muốn nói khả năng nuôi dưỡng lên, Vương Dật tuyệt đối một tát tai đập tới đi..

Các tiên nữ liếc mắt nhìn nhau, không có bất cứ động tĩnh gì.

Các nàng đối với tiền không khái niệm, năm đó Hỗn Độn để cung kỳ trần vô số, bảo khổ đều chất đầy, còn thỉnh thoảng lấy ra tặng người, linh thạch thượng phẩm càng là đếm bằng ức vạn kể, vì lẽ đó đều cảm thấy không có gì.

Từ Vương phát hiện đối phương bất động, lại cắn một cái nguyên vị gà, một con óng ánh chân ngọc nhân thể giờ lên, nhai : nghiền ngẫm lắm lắm: "Mang sau khi trở lại, bản vương chân người muốn làm sao cắn, liền làm sao cắn..."

Lời nói của nàng cử chỉ, coi là thật đúng cụ một phen kiều mị.

Khá lắm, này liền lợi hại.

"Hả? Khụ khụ..."

Vương Dật nhất thời sắc không được.

Các tiên nữ bỗng nhiên ngẩn ngơ, gần như cùng lúc đó nhìn về phía Tô Linh Nhi.

Tiểu loli con mắt trong cũng nổi lên căm giận ngút trời.

Quy tắc này việc riêng tư, tuyệt đối là nàng nói ra.

Vương Dật thật vất vả đem khí tức đồ thuận, cười khổ nói: "Từ Vương, người muốn thực sự quá nhiều, chỗ kia sản lượng có hạn, ta nhiều lắm khả năng mang về mấy chục phần..."

Từ Vương đôi mi thanh tú vừa nhíu: "Ít như vậy?"

Vương Dật bất đắc dĩ nói: "Ta tận lực nhiều mua chút trở lại..."

Hắn sau khi nói xong, xoay người ra biệt thự.

Từ Vương nhìn chăm chú đối phương rồi đi, nhìn chung quanh một chút, lặng lẽ nói: "Các người những này, đều trở về bản vương..."

Tiểu loli nhất thời không làm : "Dựa vào cái gì?"

Từ Vương mặt cười nhất thời chìm xuống.

"Từ Vương tỷ tỷ, quên đi. Một lúc lão công mua trở lại đều trở về người..."

Tô Linh Nhi sam trên đối phương cánh tay, nhẹ nhàng lắc lắc.

Nàng tuy cùng đại phụ không hợp, nhưng không nghĩ chúng nữ thật đánh tới đến.

Dù sao, hiện tại đều là toàn gia.

Từ Vương nhìn đối phương một chút, lại trợn mắt trừng lớn phụ, tự mình bắt đầu ăn.

Mà mỗ thỏ tắc đứng ở trong phòng khách một góc, ngó nhìn chúng nữ cùng chung bữa sáng, chảy nước miếng chảy đầy đất, nhưng thực không dám đi qua, nhìn qua đặc biệt đáng thương.

Nó khả năng là từ trước tới nay nhất khổ thân vương giả.

Sau 30 phút, Vương Dật trở về, hắn đem hơn ba mươi đóng gói đặt lên bàn, tự mình cầm lấy một dừng, nhìn chung quanh dưới, triều Thỏ Từ đi đến.

"Ăn đi!"

Vương Dật tới gần sau, đem toàn gia dừng đặt ở trước mặt đối phương, lôi đem ghế nhỏ ngồi xuống.

Thỏ Tử cẩn thận ngắm nhìn Tử Vương, thấy nàng không có động tĩnh, liền mở ra cái nắp hương dụng lên.

Nó ăn ăn, bỗng nhiên truyền âm đã qua: "Tiểu tử, ngươi mau chóng lên Tử Vương, vì bản vương lỗi ra : mở miệng ác khí..."

Thảo!!

Vương Dật nhất thời không nói gì, tức giận nói: "Mau mau ăn..."

Thỏ Tử liếc mắt nhìn hân, tiếp tục dùng thực.

Đợi nó sau khi ăn xong, Vương Dật nói: "Ngoại phương bình phong còn có thể kiên trì bao lâu?"

Thỏ Tử gặm cuối cùng ngọt bắp ngô, nói: "Nếu như không có vùng cấm sinh linh công kích, gần như vạn năm năm tháng..."

Như thế dài?

Vương Dật rất khiếp sợ, hân vốn tưởng rằng chỉ có thể kiên trì mấy tháng, cũng không biết vương giả phù vân tràn ngập bất hủ.

Đã như vậy, liền không cần hỏi lại.

Vương Dật đứng thẳng người lên, đi đến trước bàn mỉm cười: "Ta đi tông môn một chuyến."

Chúng nữ nhìn về phía đối phương, lần lượt gạt đầu, chỉ có Đông Phương Mộ Tuyết mặt cười buông xuống.

Sau đó, Vương Dật lên lầu ba, đi tới tông môn phòng nhỏ, thẳng đi ra.

Hân muốn tìm Hàn Thiên Lăng, hiểu rõ hạ nhân viên thành lập vấn đề.

Mấy phút sau, Vương Dật đi được giữa sườn núi, lại phát hiện ba mươi mét ngoại đứng có hai bóng người, chính là Lư Hiểu Vận tỷ đệ.

"Làm sao đụng với bọn hân?"

Vương Dật sờ sờ mũi, không có cảm ký, tiếp tục hướng phía trước bước đi.

Đột nhiên, xa xa Lư Hiểu Vận giơ lên tay ngọc, trực tiếp vỗ tới.

'Đừng'

Lư Tinh thân thể chấn động, gương mặt tuần tú được lực đặt tại hướng về một bên.

Ngoa tào??

Này biến số rất kinh người, Vương Dật sững sờ, không khỏi vọt đến một tảng đá lớn mặt sau, nhìn chăm chú phía trước, trên mặt một trận quái lạ.

Này cái gì lộ số?

Cùng lúc đó.

Lư Hiểu Vận từ chưa đánh qua đệ đệ, đối phương tự mà ngờ ngẩn cả người sau, cắn răng bạc nói: "Ngươi cũng biết sai?"

Lư Tinh vỗ về bị đánh nơi, không dám ngẩng đầu, thấp giọng hồi phục: "Tỷ, ta không sai..."

"Ngươi..."

Lư Hiểu Vận coi là thật giận dữ, tay ngọc nhân thể vừa nhấc, nhưng thực không đành lòng lại đi hạ xuống.

Nàng cảm giận thả xuống, khẽ kêu nói: "Ngươi một mình cùng nữ tử thân mật, tỷ có thể mặc kệ, nhưng vì sao cùng Tư Đồ Tinh định ra chung thân? Như vậy thì Lư gia ở nơi nào? Ba mẹ làm sao bây giờ? Đình gia làm sao bây giờ? Tú Đình nàng sẽ làm thế nào?"

Lư Tinh nghe xong, thấp giọng lầm bầm: "Chuyện này có khó khăn gì? Ta cùng nhau toàn cưới chính là..."

Lư Hiểu Vận thật sự khí hồng rồi: "Tư Đồ Tinh vì người cỡ nào bá đạo? Yên có thể cho phép dưới Tú Đình? Lại há có thể nhượng ngươi nạp hiền?"

"Vì sao sẽ không?"

Lư Tinh cuối cùng giơ lên gương mặt tuần tú: "Tông môn có thật nhiều sư huynh đệ, nắm giữ đều có vài tên đạo lữ, ta vì sao không được?"

"Ngươi... Ngươi cái đồ ngu..."

Lưu Hiểu Vận cắn răng bực nói: "Ta mà lại hỏi ngươi, ngươi hiện tại cái gì tu vi?"

Lưu Tinh lần thứ hai cúi đầu: "Luyện khí tầng năm..."

Lưu Hiểu Vận lại hỏi: "Tư Đồ Tinh đâu?"

Lưu Tinh trầm mặc chốc lát, thấp giọng nói: "Trúc Cơ sáu tầng..."

"Ngươi vẫn đúng là biết!"

Lưu Hiểu Vận khẽ kêu nói: "Bằng ngươi điểm ấy tu vi, còn muốn vượt trên nàng cùng những khác nữ tử thân mật?"

"Tỷ, ngươi nói như vậy ta không phục..."

Lưu Tinh lớn tiếng nói: "Cái kia Vương Dật, đạo lý một cái so với một cái lợi hại, không hay vẫn là chung quanh trên hoa ghẹo nguyệt? Chính là ngươi cũng nổi lên tâm tư..."

Lưu Hiểu Vận nhất thời ngẩn ngơ, đôi mi thanh tú trực tiếp bay lên, thét to: "Ngươi nói cái gì?"

Lưu Tinh thân thể chấn động, cuống quýt lui về phía sau nửa bước, thấp giọng lầm bầm: "Đừng tưởng rằng ta không biết..."

Đã tưởng nói Vương Dật nghe xong, trong lòng không còn gì để nói.

"Ta bóp chết ngươi..."

Lưu Hiểu Vận nhất thời vừa xấu hổ vừa tức giận, lần thứ ba giơ lên tay ngọc.

"Lưu sư muội, ngươi đang làm gì?"

Đúng vào lúc này, một đạo lạnh nhạt âm thanh xa thẳm bay lên.

Mấy chục mét ngoại, đi tới một người tuổi thanh xuân nữ tử.

Nàng đại khái chừng hai mươi, khuôn mặt nhu mì xinh đẹp, tính được là mỹ nữ, chỉ có điều giữa hai lông mày ngầm có từng tia từng tia sát khí, nhưng người không dám tới gần.

Lưu Hiểu Vận vội vàng nghiêng người, hành lễ nói: "Gặp Tư Đồ sư tỷ..."

Tư Đồ Tinh ngẩng đôi phương một chút, đi đến Lưu Tinh trước mặt, thấy đôi phương tuần đến kỳ cục trên mặt, ẩn có một cái dấu năm ngón tay, không khỏi giơ tay vuốt lên, âm thanh chuyển như: "Tiểu Tinh, rất đau sao?"

Lưu Tinh tuy cùng nàng có tầng kia quan hệ, nhưng rất e ngại đôi phương, thấp giọng nói: "Tư Đồ tỷ tỷ, ta không có chuyện gì..."

Tư Đồ Tinh tinh tế tìm tòi chốc lát, xoay người lại, lạnh giọng nói: "Lưu sư muội, ngươi cũng biết chúng ta việc kết hôn?"

Lưu Hiểu Vận mím mím môi, thấp giọng nói: "Sáng nay liền đã hiểu..."

Tư Đồ Tinh không khỏi cười gằn: "Biết vì sao còn muốn đánh Tiểu Tinh? Ngươi đối với chúng ta việc kết hôn bất mãn?"

Lưu Hiểu Vận không khỏi trầm mặc.

Nàng đương nhiên bất mãn, đệ đệ động tác này quá bất chấp hậu quả. Không nói những cái khác, chỉ là cha mẹ này trong, thì sẽ ở Cổ Võ giới hạ xuống bất nhân bất nghĩa tên.

"Rất tốt..."

Tư Đồ Tinh thấy đôi phương ngầm thừa nhận, lửa giận trong lòng nhiên tới cực điểm: "Ngươi nếu không nể mặt mũi, ta cũng không cần lưu thủ. Tiểu Tinh nếu chịu đòn, ta đương nhiên phải vì hắn thảo trở lại..."

Nàng sau khi nói xong, tay ngọc nhân thể vung lên.

Này biến số rất kinh người, Lưu gia tỷ đệ căn bản không thể nào phản ứng.

Chính đáng bàn tay cách xa đôi phương mặt cười không đủ 10 centimet thời.

'Vù'

Đột nhiên, hư không nổi lên từng mảnh từng mảnh gọn sóng, trực tiếp chặn lại rồi Tư Đồ Tinh chường thế.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 677: Ta cũng tới về hảo hình dáng

"Hà?"

Đá tảng sau Vương Dật một tay trệ không, một trận choáng váng.

Hắn xác thực muốn ra tay.

Lẽ ra, đây là Lưu gia việc tư, chính mình một cái 'Người ngoài', xem xem trò vui cũng chính là.

Ai nghĩ, Tư Đồ Tinh dĩ nhiên động thủ đánh 'Bà cô' ?

Người sau nói không sai, nữ nhân này xác thực bá đạo vô cùng.

Wang Dật không cách nào ngồi xem, dù sao đối phương là chính mình trên danh nghĩa biểu tỷ, hắn tuy không muốn thừa nhận, nhưng cũng đến cho mẹ mặt mũi...

Ai nghĩ, nhưng sinh ra bức này biến số?

Cùng lúc đó!

Tư Đồ Tinh sắc mặt đột nhiên biến hoá, kinh hô: "Đây là... Cái gì?"

Trong nháy mắt tiếp theo.

'Đừng'

Trong phút chốc, một đạo lạnh lạnh bạt tai tiếng xuất hiện.

Tư Đồ Tinh toàn thân đại run sợ, được lực dưới lui về phía sau mấy bước, trắng nõn mặt trái trên hiện ra năm cái dấu tay, vô cùng rõ ràng...

Nàng trực tiếp bối rối.

Mà Lưu gia tỷ đệ cũng phản ứng lại, lần lượt biến sắc.

Vào giờ phút này, Lưu Hiểu Vận trên ngực phương chìm nổi một viên lam bảo thạch, dùng hồng tuyến thuyên hệ.

Bảo thạch toả ra yếu ớt ba quang, nhưng càng ngày càng nhạt, mãi đến tận biến mất.

Bảo thạch cũng chậm rãi hạ xuống...

Này phương không gian, rơi vào yên tĩnh một cách chết chóc.

Mấy sau, Lưu Hiểu Vận đem bảo thạch nâng lên, tế quan sát kỹ, trong đầu nổi lên một cái ký ức.

Này hay vẫn là mình bị ban cho danh phận sau, tiểu loli lấy ra một viên lam bảo thạch, làm cho nàng đeo ở trên người, nói Thái Thượng chín tầng bên dưới, tất cả công kích đều có thể đàn hồi.

Lưu Hiểu Vận không biết 'Thái Thượng' là cái gì, có thể đại phụ cho nhất định là thứ tốt, liền dùng dây đỏ thuyên được, cẩn thận mang ở trên người, hôm nay vừa vận phát huy được tác dụng.

Dần dần, nàng mặt cười nổi lên từng tia từng tia cười ngọt ngào, thấp giọng nói: "Cảm ơn người, Phi Yên tỷ tỷ..."

Mà đá tảng phía sau Vương Dật, lồng mày tác nếp nhăn rất sâu rất sâu.

Hắn càng xem trong tay đối phương đông đông càng là nhìn quen mắt.

Tựa hồ... Ở nơi nào gặp...

Đột nhiên, Vương Dật trong đầu linh quang lóe lên: Lão bà mang đến bảo vật trong, hình như liền có như thế một cái...

Lúc này, Tư Đồ Tinh cuối cùng phản ứng lại, nàng vỗ về mặt trái, cắn răng nói: "Ngươi... Ngươi biết yêu thuật?"

"Yêu thuật gì?"

Lưu Hiểu Vận sức lực nhất thời đủ, quét đối phương một chút, nhìn về phía đệ đệ: "Đây chính là đạo lữ của ngươi? Lại muốn đánh ta?"

Tư Đồ Tinh lồng mày dựng đứng: "Ngươi..."

Lưu Tinh hoảng rồi, vội vàng kéo lại đối phương tay, nhân thể nhìn về phía chị gái: "Tỷ, ta giúp Tư Đồ tỷ tỷ xin lỗi ngươi. Chúng ta còn có việc, đi trước..."

Lập tức, hắn lôi kéo Tư Đồ Tinh rời khỏi nơi này.

Lưu Hiểu Vận không đi ngăn cản, mà là nhìn chăm chú lão đệ bóng lưng, cắn răng bạc nói: "Ngươi cái đại kẻ ngu si..."

Nàng sớm đã từ Ngừ Cầm này trong biết được, Đinh Tú Đinh thể chất phi thường hiếm thấy.

Đối phương bất kể là bên ngoài, hay vẫn là tiềm lực, đều vượt xa Tư Đồ Tinh.

Lưu Tinh lần này thật sự thiệt thòi lớn.

'Cộc cộc...'

Đột nhiên, cách đó không xa truyền đến tiếng bước chân.

Vương Dật đi tới nha.

Lưu Hiểu Vận mộ nhiên nghiêng người, chờ thấy rõ người tới sau, mặt cười đằng một thoáng: một chút đỏ, cuống quýt dưới cằm thù đi, có chút tiểu thất thất.

Vương Dật tới gần sau, không nói hai lời, trực tiếp giơ tay cấp lên này viên lam bảo, tế quan sát kỹ.

"A? ? ?"

Này biến số quá kinh người, Lưu Hiểu Vận nhất thời ngẩn ngơ, mờ mịt giơ lên mặt cười.

Mà Vương Dật sắc mặt, càng ngày càng thối...

Hắn trải qua vạn phần khẳng định, đây chính là lão bà đồ vật.

Vương Dật không biết đối phương có danh phận, cũng không muốn suy nghĩ nhiều nàng là như thế nào được, tay phải hơi dùng lực một chút.

'Đùng'

Dây đỏ được lực dưới, nhất thời cắt thành hai đoạn.

Lưu Hiểu Vận lại là ngẩn ngơ, ánh mắt trên di, ngóng nhìn trong hư không đứt rồi dây thừng mang, bối rối.

Trong nháy mắt tiếp theo.

"Nha! ! !"

Rít lên một tiếng phóng lên trời, đề-xi-ben được kêu là một cái đủ.

Lưu Hiểu Vận tay ngọc cao nhấc, liễu mạng với tới phía trên bảo thạch, duyên dáng gọi to nói: "Ngươi làm gì thế? Nhanh đưa ta..."

"Còn ngươi?"

Vương Dật tay phải giơ lên cao, khinh thường nói: "Đùa gì thế? Vật này rõ ràng là lão bà ta..."

Lưu Hiểu Vận phát rồ đường như với tới, tiếp tục duyên dáng gọi to: "Là Phi Yên tỷ tỷ cho ta..."

"Bệnh thần kinh!"

Vương Dật căn bản không tin, lăm bằm một câu sau, liền muốn đem bảo thạch thu vào trong lòng.

Lưu Hiểu Vận mắt gấp nhanh tay, trong nháy mắt nắm lấy cổ tay của đối phương, dùng sức hướng phía sau bài xả: "Người trả lại ta..."

Nàng con người đen nhánh trong, dĩ nhiên nổi lên sương mù nồng nặc, đều sắp khóc.

Vương Dật hơi nhướng mày, khẽ quát: "Buông tay!"

"Đó là Phi Yên tỷ tỷ cho ta, người không thể lấy đi..."

Lưu Hiểu Vận con mắt trong sương mù càng ngày càng đậm, cái miệng nhỏ cũng đỏ rất cao rất cao...

Nàng cảm thấy oan ức cực kỳ.

"Người nói là Phi Yên cho ? Tốt..."

Vương Dật cũng tới tính khí: "Nàng tại sao phải cho người?"

Lưu Hiểu Vận bi thiết nói: "Bởi vì người ta là 'Thiên thị'..."

Dắt?

Nàng nói như sấm sét giữa trời quang, trực tiếp đem kẻ này phách choáng váng.

Thiên thị?

Vương Dật rất nhanh phản ứng lại, cau mày nói: "Không thể, nhanh mau buông tay!"

Hắn đương nhiên không tin, nhân vì chính mình cùng đại phụ chào hỏi.

Vương Dật nào có biết, tiểu loli cũng là hết cách rồi, bà bà mặt mũi nhất định phải cho.

"Người bắt nạt ta, ô..."

Lưu Hiểu Vận thấy tranh chấp không xuống, thật sự khóc đã dậy rồi: "Ta nói cho Phi Yên tỷ tỷ... Không, ta nói cho mẹ đi..."

Nàng thương tâm sau khi, còn khả năng duy trì một phần thanh minh, biết đại phụ cho mình không làm chủ được, chỉ có thể chuyển ra Triệu Phụng Lan.

Lưu Hiểu Vận không đề cập tới cái này cũng còn tốt!

Vương Dật nhất thời nhớ tới ngày đó các loại, trán nhất thời bốc lên một luồng tà hỏa: "Người không nói ta còn đã quên!" Biểu tỷ, ta ngày hôm nay cũng tới về 'Hào hình đáng'..."

Hắn có ý ở này nằm chữ trên nhân mạnh, lập tức dùng tới một thành : vừa thành chân lực, hướng ra phía ngoài run lên.

"A ! ! !"

Lưu Hiểu Vận nơi nào chịu nổi? Nhất thời duyên dáng gọi to một tiếng, hướng về sau xung cách xa mà đi.

'Hô...'

Đột nhiên, một bóng người xinh đẹp người nhẹ nhàng mà rơi, trong nháy mắt đỡ lấy Lưu muội muội thân thể.

Vương Dật nhất thời sửng sốt, lập tức trên mặt nổi lên vẻ cổ quái.

Người tới chính là Lam Như Tâm.

Nàng đỡ đối phương hai vai, nhìn chăm chú phía trước, con mắt trong một mảnh tiểu phúc tạp.

Lưu Hiểu Vận thấy đến rồi dựa vào, cặp môi thơm nhất thời một xẹp, cất tiếng đau buồn gào khóc: "Lam sư, hắn cướp đồ vật của ta... Hắn bắt nạt ta..."

Lam Như Tâm mím mím môi, nhẹ giọng mở miệng: "Vương Dật, người... Vì sao phải làm như vậy?"

Nàng tuy rằng chỉ gặp qua Luru Hiểu Vận hai mặt, nhưng biết rõ cô nàng này 'Địa vị', lại đều là nữ tử, đương nhiên phải tới làm chủ.

"Không hiểu ra sao!"

Vương Dật há có thể cùng các nàng dây dưa? Tự mình đem bảo thạch thu cẩn thận, xoay người rời đi.

"Người đưa ta a..."

Luru Hiểu Vận triều hấn lớn tiếng bị thiết.

"Hiểu Vận..."

Lam như tâm nhẹ giọng nói: "Người đi về trước, cái này 'Thần bảo', ta đi cho người muốn trở lại!"

Luru Hiểu Vận nhất thời yên tĩnh không ít, nghẹn ngào nói: "Lam sư... Xin nhờ..."

Lam Như Tâm nhẹ nhàng gật đầu, vuốt đôi phương sợi tóc, người nhẹ nhàng đuổi tới.

"Thối Vương Dật, ta nói cho mụ đi..."

Luru Hiểu Vận tại chỗ dậm chân một cái, đem tiểu nước mắt trên mặt biến mất, triều phòng nhỏ chạy đi.

Cùng lúc đó, phòng nhỏ phòng khách.

'Vù'

Hư không tạo nên từng mảnh từng mảnh gọn sóng, các tiên nữ đi vào.

Tiểu loli trong lòng, ôm một dũng Kentucky Fried Chicken.

"Ồ?"

Nàng mới vừa mới xuất hiện, liền tự ngân nga: "Sư tôn... Ở đây?"

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 678: Uy hiếp

Luru Hiểu Vận rất mau trở lại đến khuê phòng, rung rung nhảy ra điện thoại di động, tìm ra 'Phượng Lan mụ mụ' dãy số, biên một cái tin nhắn: Mụ, Vương Dật hấn cướp ta đồ vật, hấn bắt nạt ta.

Có thể nàng do dự chốc lát, lại sẽ ký tự cắt bỏ.

Lam sư nếu tham gia, chính mình lại làm như thế, liền hơi quá rồi.

"Hừ!"

Luru Hiểu Vận tức giận đưa điện thoại di động ném lên giường, lầu bầu nói: "Vương Dật, ta chán ghét người..."

Cùng lúc đó.

Lam Như Tâm tìm được đứa kia, chờ tới gần sau, cùng hấn sóng vai tiến lên, nhưng rơi vào trầm mặc.

Nàng thành linh phát hiện, chính mình thông báo sau, tâm tình phát sinh biến hóa lớn, lại có chút không dám đối mặt Vương Dật.

Vương Dật trên mặt cũng hiện ra quái lạ.

Một lát sau...

Lam Như Tâm cuối cùng giống lên tiểu đũng khí, mở miệng yếu ớt: "Hiểu Vận làm một giới nữ lưu, ngươi vừa này... Ra tay khó tránh khỏi có chút nặng?"

Vương Dật lúc đó cũng là đầu óc nóng lên, sau đó sớm đã hối hận.

Nhưng hẳn dù sao không tới mười bảy, tâm tình còn thấp, nghe xong 'Hắc' một tiếng, không nhanh không chậm nói: "Nàng sinh ở cổ vũ thế gia, thân thể rắn chắc vô cùng, nặng hơn chút cũng không liên quan..."

Lam Như Tâm ngẩn ngơ, thế nhưng đôi mi thanh tú hơi nhú, bất mãn nói: "Ngươi làm sao như vậy?"

Nàng tâm hệ đối phương không giả, nhưng cũng phân ra thị phi đúng sai.

Vương Dật sờ sờ mũi, không còn động tĩnh.

Hắn nói những này đương nhiên là lời vô ích, đồng thời cũng biết chính mình quá, có thể bởi vì vấn đề mặt mũi, không muốn đi thừa nhận.

Lam Như Tâm có chút không muốn để ý đến hắn, phương hoa hướng bên một bên, tay ngọc hư không trải phẳng: "Đem đồ vật cho ta!"

"Hả?"

Vương Dật sững sờ: "Cái gì?"

Lam Như Tâm nhàn nhạt nói: "Cái này phòng hộ thân bảo..."

"Đùa gì thế?"

Vương Dật đương nhiên sẽ không giao ra, trực tiếp tăng nhanh bước chân, đem đối phương bỏ lại đằng sau.

"Ngươi..."

Lam Như Tâm nhất thời vừa xấu hổ vừa tức giận, nhìn chăm chú đối phương bóng lưng, chà chà chân ngọc, đuổi tới.

Cự bọn hắn mấy chục mét ngoài trên sườn núi, mấy bóng người đẹp để tiêu tiêu mà rơi.

Các tiên nữ tới rồi.

"Hanh..."

Tiểu loli thấy sư tôn ai đến lão công như vậy gần, nhất thời ăn vị không ngọt, ôm toàn gia dừng, cái miệng nhỏ trẻ môi rất cao...

Trước vấn đề cấp, ở đại phụ trong lòng, Lam Như Tâm là hoàn mỹ nhất, mình cùng bọn tỷ muội chính là kinh điểm đến đâu, cũng vạn vạn không kịp.

Đương nhiên, đây là tâm lý của nàng tác dụng.

Lam Như Tâm giải phong thời, tiểu loli tất nhiên là mừng rỡ không ngọt, hoàn toàn không nghĩ tới phương diện này.

Có thể hiện tại không giống.

Tiểu loli cảm nhận được nguy cơ, thiên đại nguy cơ.

Phó cung nhóm thấy đại phụ đáng đáp, không khỏi có chút hãi hùng khiếp vía.

Từ Nguyệt nghiêng đi phương hoa, triều tam muội khiến cho ánh mắt.

Thảm Bã cặp môi thơm cắn chặt, trầm mặc chốc lát, nhìn về phía tứ muội, truyền âm nói: "Ngươi đi..."

Vân Tiên đột nhiên ngẩn ngơ, mặt cười nhất thời phát khô, không cam lòng truyền âm: "Tại sao là ta?"

"Hả?"

Thảm Bã nhất thời vừa sợ vừa tức, truyền âm xùy xùy nói: "Này còn dùng hỏi? Ta bài ngươi mặt trên..."

Vân Tiên chu cái miệng nhỏ nhìn về phía Nhị cung, mặt cười một mảnh oan ức: "Nhị tỷ, Tam tỷ lại bắt nạt ta..."

Một thế bạch y coi là thật bị này hai cô nàng chính không nói gì, bạch các nàng một chút, đi đến đại phụ phía sau, cẩn thận kêu: "Đại tỷ..."

Tiểu loli tức giận nhìn phía dưới, không có động tĩnh.

Từ Nguyệt mím mím môi, tiếp tục nói: "Toàn gia dừng sẽ không lại cho Lam sư đưa đi, bên trong đồ ăn... Liền mát..."

Tiểu loli trầm mặc chốc lát, sâu xa nói: "Nhị muội, ta có rất dự cảm không tốt."

Từ Nguyệt không khỏi ngẩn ngơ: "A?"

Tiểu loli hai tay nắm thật chặt, trong lòng toàn gia dừng nhất thời bị áp biến hình.

Nàng nhẹ giọng nói: "Như sư tôn thật vào hậu cung, chỉ có người cùng Hương Hương, mới khả năng ép tới trụ nàng..."

Phó cung nhóm nhất thời kinh ngạc đến ngây người.

Từ Nguyệt có chút ngổn ngang nói: "Đại tỷ, người ở loạn nói cái gì?"

"Ta không có nói lung tung..."

Tiểu loli cặp môi thom một xẹp, tay ngọc nhân thể giờ lên: "Người cho sư tôn mang tới, tam muội tứ muội, chúng ta về biệt thự..."

Từ Nguyệt nhân thể tiếp nhận, nhìn theo bọn tỷ muội rời đi, phương hoa nổi lên từng trận mờ mịt.

Vào giờ phút này.

"Ngài đến cùng muốn làm gì?"

Vương Dật thật sự bắt đắc dĩ, dừng bước lại.

Lam Như Tâm nhìn chăm chú đối phương, mím mím môi, nói: "Đừng ngài ngài, ta không như vậy lão. Đem thần bảo cho ta..."

Nàng sau khi nói xong, tay ngọc nhân thể giờ lên.

Nữ nhân củ quần lên, xác thực làm người đau đầu.

"Hay lắm..."

Vương Dật thật sự sợ nàng, sờ tay vào ngực, đem cướp đến đông đông đưa tới.

Đối phương là đại phụ sư tôn, cho nàng cũng không cái gì, qua đi cùng tiểu loli nói một tiếng cũng chính là.

Lam Như Tâm sau khi nhận lấy, khoe môi nhất thời làm nổi lên, mặt cười một mảnh tiểu đắc ý.

Vương Dật tức giận liếc nhìn đối phương một chút, xoay người liền phải rời đi.

Đúng vào lúc này.

'Hô...'

Thanh ti bông bênh, bạch y lẳng không.

Từ Nguyệt ôm toàn gia dừng hư không mà rơi.

Nàng đến phụ cận, nhẹ giọng nói: "Lão công, Lam sư..."

Vương Dật có chút mờ mịt: "Lão bà, người làm sao đến rồi?"

"Ta đến đưa bữa sáng."

Từ Nguyệt báo lấy cười ngọt ngào, sau đó đem toàn gia dừng về phía trước một đệ: "Lam sư, đại tỷ nhượng ta cho ngài mang đến..."

Lam Như Tâm nhìn kỹ đối phương, yên lặng tiếp nhận.

Vừa nãy đề cập, nàng lơ lơ xong tiếng lòng sau, tâm tình phát sinh đại chuyển biến.

Ở xa xôi đã qua, Lam Như Tâm đối mặt Từ Nguyệt thời, lên chính là nữ nhân phản so với tâm.

Hiện tại thì lại khác.

Từ Nguyệt không chỉ có dài đến mạo đẹp tuyệt luân, vóc người này...

Lam Như Tâm làm một cốc chi chủ, môn hạ đều vì nữ đệ tử, có thể nói duyệt vô số người.

Nhưng ăn ngay nói thật, nàng chưa từng gặp tượng Từ Nguyệt lớn như vậy.

Lam Như Tâm nhìn đối phương trong lòng, một luồng trước nay chưa từng có uy hiếp cảm vu nhiên lòng sinh, nàng nhàn nhạt nói: "Phi Yên đâu?"

Từ Nguyệt không có suy nghĩ nhiều, nói: "Đại tỷ ở gia có chút việc."

"Ồ..."

Lam Như Tâm gạt gù, đột nhiên hỏi: "Từ Nguyệt, ngươi hồi nhỏ... Điều yêu thích ăn chút gì?"

"A?"

Từ Nguyệt nhất thời mờ mịt.

Vương Dật cái nào có tâm sự nghe các nàng tán gẫu? Nói câu 'Ta còn có việc', liền rời khỏi nơi này.

Lam Như Tâm không có lại theo, nàng phải hiểu rõ Từ Nguyệt đã qua âm thực kết cấu.

Bởi vì, chính mình thực sự quá nhỏ.

Hơn 10 phút sau, Vương Dật tìm được Hàn Thiên Lăng.

Sau đó, hấn điên rồi.

Nguyên lai, kẻ này một cái mọi người chưa cho 'Chập chòn' lại đây.

Này liền ngọa tào.

Vương Dật nhẹ răng nhếch miệng hỏi: "Tại sao?"

Hàn Thiên Lăng rung đùi đắc ý nói: "Này đám người điên đối với 'Bồ thiên' không có hứng thú, đem hết thầy tình lực đặt ở 'Cửu Châu Hội Vũ' xếp hạng lên..."

"Hội vũ xếp hạng?"

Vương Dật sững sờ, nhớ tới ở Tiên Đô thời, Triệu Phi Không đã nói nói: Hội vũ vẫn chưa hết hạn, trong vòng một tháng, ai giết yêu thú nhiều nhất, ai chính là đệ nhất tên.

Nghĩ tới đây, hấn mờ mịt mở miệng: "Xếp hạng không phải một tháng làm hạn định sao? Này đã qua..."

"Lão đại... Quy củ sớm sửa lại."

Hàn Thiên Lăng bất đắc dĩ nói: "Đã biến thành nửa năm thời hạn."

"Nửa năm..."

Vương Dật trầm ngâm chốc lát, hỏi: "Tô Yên Nam bọn hấn hiện tại ở nơi nào?"

Hàn Thiên Lăng nhún nhún vai: "Đương nhiên là bình phong ngoại, ngươi không biết, mấy tên kia có thể mãnh, đã sớm tiến vào trước 50. Tô Yên Nam càng là vọt tới đệ 17 tên, lợi hại ép một cái..."

Vương Dật sờ sờ mũi, roi xuống quyết đoán: "Chúng ta đi xem xem..."

Sau đó, Hàn Thiên Lăng dẫn đường, hai người triều chính nam kết giới xuất phát.

Hơn một giờ sau, bọn hấn đi tới chỗ cần đến.

Vương Dật nhìn thấy phía trước bức tranh sau, trực tiếp bối rối.

Chương 679: Thứ ba

200 mét ngoại, có một mặt to lớn bình phong, nó tự hư không vô tận kéo dài, căn bản không có phần cuối.

Rìa ngoài, tắc chồng chất vô số yêu thú thi thể, chúng nó chăm chú đè ép ở bình phong trên, hình thành thi tường.

Thi tường cao tới mấy trăm mét, cũng tả hữu kéo dài mở ra.

Mà bình phong trong bên cạnh, tắc đập nổi lên mấy chục toà đài cao, mỗi một toà đều diện tích trăm mét phương viên, đỉnh núi nổi thẳng vân thiên, ít nói cũng có ngàn mét.

Đài cao đồng phân thập tiết, trăm mét một cự, tự Chương 05: Hướng lên trên, lít nha lít nhít đứng đầy người, như một đám thảo莽 mãnh tử.

Bọn hắn đồng thời nhìn về phía bình phong ngoại, thỉnh thoảng châu đầu ghé tai, nghị luận sôi nổi.

Tình cảnh này, rất giống điện ảnh (cương thi thể chiến) trong Thánh thành đoạn ngắn: Bên trong tòa thánh thành là nhân loại, bên ngoài tất cả đều là cương thi.

Mà ngoại phương hư không, thời mà tỏa ra ánh sáng lung linh, khi thì bóng người lừng lờ bay.

Tiếng hô quát, tiếng gầm gừ, nổi lên không dứt...

Vương Dật ngóng nhìn bình phong ngoại bóng người, sợ hãi nói: "Cửu Châu Hội Vũ... Nào có này rất nhiều người?"

"Đương nhiên không ngừng bọn hắn..."

Hàn Thiên Lăng nhún vai nói: "Phía trước trong tông môn, tu vi phạm là đạt đến Trúc Cơ năm tầng lấy trên đệ tử, đều sẽ đi bên ngoài thí nghiệm luyện..."

Vương Dật nặn nặn mi tâm: "Này không phải xằng bậy sao?"

Thú triều kinh khủng đến mức nào? Như xuất hiện ngũ cấp lấy trên đại yêu, chẳng phải không duyên cớ làm mất mạng?

"Điều này cũng không có cách nào..."

Hàn Thiên Lăng cũng rất lý giải các đại tông môn: "Nhất nhân mỗi ngày một viên linh thạch trung phẩm, chính là gia tài bạc triệu cũng vác không được. Nhị cấp lấy trên yêu thú da cốt rất đáng giá, huyết nhục càng có xấp xỉ hiệu quả. Nếu là tam cấp yêu thú nội đan, có thể chống đỡ 2 viên linh thạch thượng phẩm. Lại nói, đây là hiếm thấy thí nghiệm luyện cơ hội..."

Vương Dật trầm mặc chốc lát, gật gù, cho rằng đối phương nói chỉ có lý.

'Àm àm...'

Đúng vào lúc này, bình phong phía trên hai ngàn mét nơi, nổi lên tầng lớn gọn sóng.

Sau đó, một chiếc hồng hộc chiến xa bằng đồng thau chậm rãi lái vào.

"Xem, lại người đến."

Hàn Thiên Lăng giương ngẩng đầu, không cảm thấy kinh ngạc nói.

Vương Dật nhìn về phía này trong, sắc mặt bình tĩnh.

Bình phong mở ra phương pháp, chính mình sớm báo cho tông chủ, biết hắn ở tông môn không chế tất cả.

Trên đài cao đám người vền vẹn liếc mắt nhìn, liền không còn quan tâm, tiếp tục ngóng nhìn ngoại phương hư không.

Tình huống biến thành như vậy, Vương Dật xác thực bất ngờ, không chỉ có lác đầu cười khổ.

Xem ra, từ các tông kéo người ý nghĩ, trong thời gian ngắn phá diệt.

Vương Dật nói: "Ai hiện tại xếp số một tên?"

Hàn Thiên Lăng sắc mặt ngưng lại: "Là một cái gọi Đoạn Thiếu Vũ gia hỏa, người này tổng cộng chém giết 76 đầu tam cấp yêu thú, 8 đầu tứ cấp yêu thú, tu vi càng là đạt đến kim đan hai tầng..."

"Cái gì?"

Vương Dật này cả kinh coi là thật không phải chuyện nhỏ, sợ hãi nói: "Hắn Kết Đan ? Hay vẫn là hai tầng?"

Ni mã!

Này mới vừa bao lâu? Chính mình liền bị vượt lại ?

"Không chỉ là hắn..."

Hàn Thiên Lăng cười khổ nói: "Tục truyền nói, Thú triều bạo phát sau, tham gia hội vũ thiên kiều trong, có hai mươi ba người thành công Kết Đan, đám người còn lại, tu vi cũng rất nhiều tăng lên..."

Vương Dật há miệng, nhưng cái gì cũng không nói ra được.

Chính mình hay vẫn là khinh thường thiên hạ anh kiệt.

Đồng thời, hắn cũng gõ tinh rồi cảnh báo.

Khoảng thời gian này, chính mình thật sự thư giãn, chỉ muốn cùng tiên nữ các lão bà cùng ẩm áp, thật là không khôn ngoan.

Chỉ có thực lực, mới khả năng ở thời loạn lạc trong cầu được quang minh.

Nghĩ tới đây, Vương Dật không nói hai lời, trực tiếp lấy ra Kim Cô Bổng.

"Hả?"

Hàn Thiên Lăng nhất thời sững sờ: "Người làm gì thế?"

"Hắc..."

Vương Dật cười cợt, 'Hô' một tiếng, đem Kim Cô Bổng đặt bên cạnh người: "Đương nhiên là đi ra ngoài đánh quái..."

"Người đừng nháo..."

Hàn Thiên Lăng biến sắc: "Giới môn lập tức liền mở ra, chờ một chút..."

"Không cần..."

Vương Dật nhớ tới rất rõ ràng, Thỏ Tử bỏ kết giới phòng ngoại không tha bên trong, chẳng qua nhưng đối với một chuyện khác nổi lên hứng thú: "Bình phong một ngày mở ra mấy lần?"

Hàn Thiên Lăng đáp: "Trên dưới ngoại các một lần, mỗi lần hai canh giờ."

"Rõ ràng rồi!"

Vương Dật gật gù, trực tiếp lấy ra mây mù, triệu binh phong phóng đi.

Hàn Thiên Lăng ngưng nhãn trực tiếp trùng lên: "Ngoại tào! Người điên rồi? Nhanh trở lại..."

Vương Dật không có thời gian để ý, lao ra trăm mét sau, Kim Cô Bổng bỗng nhiên lộ ra phía trước: "Cho ta đại..."

Bình phong tuy nói không để phòng bên trong, nhưng cũng là vương giả lấy ra, vạn nhất vững như thành đồng vách sắt, chính mình chắc chắn va cái vỡ đầu chảy máu, này liền ném đại nhân.

'Xi '

Kim Cô Bổng nhất thời biến hoá thô lớn lên, trong nháy mắt trên đỉnh kết giới.

'Vù '

Bình phong nổi lên tầng lớn gọn sóng, bình phong trong nháy mắt phá vào, chống đỡ đến ngoại phương không gian.

"Cái gì?"

"Mau nhìn này trong..."

"Tên kia đang làm gì?"

Này biến số phi thường kinh người, trên đài cao tu sĩ không không biến sắc, thậm chí kinh kêu thành tiếng.

Cùng lúc đó, Vương Dật thừa ra rồi 'Sâu cạn', đem Kim Cô Bổng thu hồi bình thường đại tiểu, tiếp tục cao tốc tiến lên.

Chính đáng hết thầy người khiếp sợ tốt đỉnh thời, 'Hô' một tiếng, Vương Dật vọt thẳng ra bình phong, đi tới ngoại phương hư không.

Bên trong tu sĩ đột nhiên hoá đá, Hàn Thiên Lăng càng là há to miệng, con ngươi kém một chút trợn mắt ra đến.

Bọn hắn còn thật không biết, tự hướng nội ngoại kết giới là như vậy mềm yếu, bởi vì từ không có người từng thử.

Người phạm tục chú ý dưới, Vương Dật đem Kim Cô Bổng kháng trên vai trên, từ đầu trong nhảy ra ngọc suối, rút ra một cái, điểm trên.

"Khàn... Hô..."

Kẻ này tầng tầng hút một khẩu, phun ra, phóng tầm mắt vô tận sơn hà, trầm mặc không nói.

Hành động như thế, nhất thời ở bên trong gây nên một trận xao động.

Ni mã!

Cái tên này đang làm gì thế?

Hàn Thiên Lăng ngư nhân trợn lên càng to lớn hơn, hắn gian nan nuốt nước bọt, lẩm bẩm nói: "Vương Dật, người cái này bức, trang hơi lớn..."

Ăn ngay nói thật, bọn hắn thật sự hiểu lầm.

Vương Dật vô ý trang bức, chỉ có điều Nicotine mùi vị, có thể để cho hắn đầu óc tỉnh táo, phân tích đại thể chi cục.

Phóng tầm mắt chân trời, yêu thú thi thể vô cùng vô tận, căn bản vọng không tới phần cuối.

Bên ngoài ngàn dặm, có sương mù tràn ngập cửu thiên, thuyết minh Thú triều vẫn luôn đang tiếp tục, không được dừng.

Mà này trong, cũng là bóng người nhiều nhất địa phương, tiếng hô "Giết" rung trời.

"Không đúng!"

Vương Dật hơi nhướng mày, rất nhanh phát hiện vấn đề.

Hắn rõ ràng nhớ tới, Từ Vương lấy ra thác ảnh trong, nơi này sớm bị quần thú vây quanh.

Mà phía trước, chỉ có hướng chính nam lượn lờ khói thuốc, đồ vật bên cạnh tắc lâm nhạ rất nhiều.

Điều này nói rõ cái gì?

Một trong số đó: Phụ cận yêu thú, đều bị các tông đệ tử chém tận giết tuyệt, chẳng qua từ thác ảnh trên số lượng đến xem, rất khó.

Thứ hai: Yêu thú tự tạo thành trận, triều nhân loại nhiều nhất phương hướng tiến công, có thể tình huống như thế tỷ lệ quá thấp.

Thứ ba:...

Vương Dật nghĩ tới đây, sắc mặt đột nhiên đại biến, cuống quýt ngẩng đầu, nhìn về phía vô biên thiên khung.

Đúng vào lúc này.

'Vù...'

P phía sau bình phong gọn sóng bộc phát, mở ra canh giờ... Đến.

Tới gần đệ tử thấy sau, dồn dập thu hồi bảo cụ, triều này phương vọt tới.

Vương Dật đột nhiên xoay người, hét lớn: "Mau mau đóng lại kết giới..."

Ngay khi 1 giây trước, trong lòng hắn bay lên một luồng mãnh liệt kinh sợ cảm, phi thường bất ngờ.

Cùng lúc đó!

"Nguyên lai... Như vậy..."

Thương khung nơi sâu xa, bỗng nhiên bay lên một đạo khủng bố đến cực điểm âm thanh: "Cái này thần bí kết giới, ra đến rất dễ dàng, chúng ta không cần lại lo lắng. Hiện tại... Xuống..."

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 680: Nhiều như vậy kiêu (thượng)

'Gào...'

'Hồng...'

Trong phút chốc, thương khung nơi sâu xa nổi lên khủng bố tiếng gào, vô cùng vô tận, như cuộn cuộn hồng lôi giống như bao phủ ra.

Son hà đột nhiên đảo ngược, mệnh mông thất sắc.

"Tiên sư nó, bắt cần rồi..."

Vương Dật thấy vô biên thiên khung càng ngày càng mờ, thép răng không khỏi cắn chặt.

Hung thú có trên đất chạy, đương nhiên cũng có bay ở trên trời.

Hướng hồ, tam cấp lấy trên yêu thú cũng khả năng hư không vượt qua.

Mình bị trước Thú triều mê hoặc, quên này bên cạnh cần khôn.

Dần dần, tiếng gào càng thêm kinh sợ, hư không một mảnh tiêu sát.

Vương Dật thấy giới môn càng ngày càng rõ ràng, bỗng nhiên nhớ tới, không chế địa điểm ở bên ngoài vạn dặm tông môn, vội vàng triệu Hàn Thiên Lăng rống to: "Giới môn bao lâu đóng kín?"

Vào giờ phút này, bất kể là bên trong tu sĩ, hay vẫn là những kia thí nghiệm luyện trong đệ tử, đều bị quy tắc này biến đổi lớn dọa sợ.

Hàn Thiên Lăng nhìn về phía đối phương, há miệng, run giọng nói: "Lưỡng... Lưỡng khác..."

Lưỡng khác?

Thảo!

Vương Dật nhất thời điên rồi.

Này chẳng phải là nửa giờ?

Hắn không do dự nữa, chấn động cánh tay ở thiên.

'Oành '

Bao cổ tay trực tiếp nổ tung, hóa thành vạn ngàn đồng khí.

Chốc lát sau...

Đồng giáp chìm nổi, tứ tượng ngút trời.

Mười trượng hồng gió, gào thét ở tang thương biển mây...

Bên trong tu sĩ thấy sau, nhất thời kinh ngạc đến ngây người.

Cái này xứng bậc gia hỏa, chính là cái kia... Ta yêu lão bà?

Hắn là Tiêu Dao tông Vương Dật?

Đương bọn hắn nhìn thấy hoàng kỳ trên bốn cái chính Khải sau, nhất thời lại không hoài nghi.

Vương Dật vọt thẳng đến giới trước cửa phương, triều xa xa rống to: "Trở lại!"

Trong phút chốc, tiếng như sấm nổ giống như bốc lên, trong nháy mắt truyền ra mấy trăm dặm.

Thí nghiệm luyện trong đệ tử chính ngự ngạc quan sát thiên khung, nghe tiếng nhất thời thức tỉnh, cuống quýt thả người triều nước xoáy đi.

Phụ cận vài tên đệ tử, trải qua đi đầu một bước đi tới giới môn nơi.

Vương Dật đem Kim Cô Bồng ở bên cạnh xoay ngang, ngược nhìn hư không, cau mày thúc giục: "Mau mau đi vào..."

Mấy người liếc mắt nhìn nhau, dồn dáp ôm quyền, quay đầu nhảy vào.

Xa hơn một chút đệ tử cũng trở lại, bọn hắn nhìn thấy Vương Dật sau, dồn dáp sững sờ, cũng như trước người như vậy ôm quyền hành lễ, về đến 'Tĩnh thổ' trong.

"Ồ? Vương Dật? Hóa ra là người..."

Bỗng nhiên, một đạo thanh âm quen thuộc xuất hiện, Tô Yên Nam cùng mấy vị đồng môn tới gần sau, một chút nhận ra đối phương.

"Đừng nói nhảm rồi! Mau vào đi..."

Vương Dật vô tâm hắn cổ, tùy ý phát tay.

Tô Yên Nam trầm mặc chốc lát, triều đồng môn nói: "Các người đi vào trước..."

"Tô sư huynh?"

"Sư đệ..."

Mấy người nhất thời kinh ngạc đến ngây người.

"Yên tâm, có cái tên này ở, ta sẽ không xảy ra chuyện..."

Tô Yên Nam khoát tay áo một cái.

Vương Dật nhất thời quay đầu, quát to: "Người điên rồi?"

Tô Yên Nam lau một cái trên mặt thú máu, cười ha hả nói: "Người khác hay là không biết, ta có thể rất rõ ràng. Lão bà người so với trên trời yêu thú hung hãn hơn nhiều..."

Thảo!!

Vương Dật thật muốn một cái tát đem kẻ này quất bay, hét lớn: "Lão tử không thời gian đùa giỡn, mau vào đi..."

Tô Yên Nam khoe miệng một liệt, lộ ra một loạt chính tề hàm răng: "Yên tâm, ta bây giờ có được 'Nhị long' chỉ lực, sẽ không liên lụy người."

Vương Dật nhất thời sững sờ: "Cái gì?"

Tô Yên Nam cười ha hả nói: "Ta vừa còn xé rách một đầu tam cấp yêu thú... Đúng rồi, lão bà người cam lòng nhượng người ra đến rồi?"

Vương Dật lười tiểu hắn, lần thứ hai xem hướng về bầu trời.

Phi Yên các nàng hiện tại còn chưa xuất hiện, tất nhiên có việc.

Hiện tại chỉ có dựa vào chính mình, tuyệt đối không thể để cho những này yêu thú nhảy vào kết giới.

Hắn vẫn đúng là đoán đúng.

...

Nửa giờ trước, Từ Nguyệt cùng Lam Như Tâm song song về đến biệt thự, đi đến một tầng phòng khách.

Đại phụ Tam cung Tứ cung cùng Triệu Thiên thị, đang xem (mỹ nhân tâm kế).

Lam Như Tâm thấy, yên lặng ngồi ở trên ghế salông, ánh mắt lưu chuyển, nhìn về phía màn hình.

Tiểu loli mím mím môi, nàng hiện tại không muốn đề cho sư tôn xem hậu cung kịch.

Có thể thực sự không dám mở miệng ngăn cản.

Lam Như Tâm nhìn mấy, cảm giác nội dung vở kịch nghiêng nhạt, liền nhẹ giọng nói: "Các người thương lượng như thế nào ?"

Tiểu loli cắn cặp môi thỏm, thấp giọng nói: "Mời ngài... Lại cho chúng ta một ít thời gian..."

Lam Như Tâm đôi mi thanh tú hơi nhú, nhưng không có lên tiếng, tiếp tục nhìn chăm chú màn hình.

Tiểu loli trộm đạo nhìn đối phương một chút, đồ môi không nói.

Trần thế cùng Tu Chân giới có bình phong làm cách, các tiên nữ lại mang tâm sự riêng, vì lẽ đó cũng không nhận thấy được kết giới ngoại biến số.

Tô phụ nữ có thai cùng Từ Vương cũng ở ngọt ngủ, cũng không phát hiện.

Mà mổ thỏ, tặc tiến vào các tiên nữ tạo đại Thiên Thế Giới, kiếm thức ăn vật đi tới...

...

Hơn 10 giây sau, càng ngày càng nhiều đệ tử tới gần giới môn, triều hai người hành xong lễ sau, xông về 'Tĩnh thổ' bên trong.

Ai cũng không phải người ngu, bọn hắn biết, hai người này muốn chống đối phía trên giáng lâm Thú triều, cầu đến thời gian.

Đúng vào lúc này.

Thiên khung mây mù phát sinh đại hỗn loạn, sau đó bị vô tận điểm đen tách ra.

Trong phút chốc, vô số phi hành dị thú kinh hiện ra ở thế.

Chúng nó thực sự quá nhiều, lít nha lít nhít lấp kín hư không, không thể nhìn thấy phần cuối, nói che kín bầu trời tuyệt không quá đáng.

"Ngọa tào!"

Tô Yên Nam trực tiếp bối rồi, hoảng hốt nói: "Sao sẽ nhiều như thế?"

Vương Dật nhìn tới om om thiên khung, da đầu cũng rung động đay.

Từ về số lượng phán đoán, bên trong khẳng định có ngũ cấp lấy trên đại yêu, thậm chí... Càng cao hơn.

"Xuống..."

Cái kia âm thanh khủng bố lại xuất hiện.

'Hồng...'

'Gào '

Quần thú dồn dập rống to, phô thiên cái địa giống như bao phủ mà xuống, trên đường ngưng tụ quy nhất, hình thành một đạo to lớn hắc nhận, mục tiêu chính là giới môn.

Tình cảnh thực sự quá khủng bố.

"Ni mã!"

Mới vừa rồi còn không sợ trời không sợ đất Tô Yên Nam, thời khắc này trực tiếp sợ vãi tè rồi, triều Vương Dật rống to: "Nhanh nhượng lão bà người ra đến, bằng không chúng ta chết chắc rồi!"

"Tais-toi!..."

Vương Dật cắn chặt hàm răng, hai tay nắm chặt bồng thân, cổ đủ linh lực, giương thiên trường khiêu: "Kim Cô Bồng, cho ta vô hạn đại..."

'Hồng'

Trong phút chốc, một vết đen đột nhiên xuất hiện, xông thẳng thiên khung.

Trong nháy mắt tiếp theo.

'Oành... Phốc phốc... Xi...'

Vọt tới hắc nhận phía trước trực tiếp sụp đổ, Kim Cô Bồng to lớn tiên phong, miễn cưỡng chặn lại phương nào Thú triều.

"A... Phốc..."

Vương Dật toàn thân chấn động mạnh, hư không hoạt lùi mấy mét, một đạo mũi tên máu đoạt miệng phun ra.

Đi đầu quần thú tuy nói chỉ có cấp một, có thể đếm được lượng thực sự quá mệnh mông, tương đương với vạn ngàn Luyện Khí đệ tử hợp lực công kích.

Vương Dật tuy rằng Kết Đan, lại có Đại Thánh chiến giáp thần binh gia trì, nhưng không khỏi bị cỗ vĩ lực chấn động ói ra máu.

"Đáng ghét!"

Hắn liều mạng ổn định thân hình, giờ lên đầu, con mắt trong nổi lên phích lịch tia điện: "Lão tử đem các ngươi đình trở lại, hồng..."

Trong phút chốc, Vương Dật trên người bùng nổ ra vô tận u quang, một vòng to lớn thần vòng đột nhiên xuất hiện, ở sau lưng chìm nổi.

Tròng mắt của hắn đã hoàn toàn hắc hóa, hữu cảnh nơi cũng xuất hiện mấy viên ma văn, uốn lượn không thôi.

'Hồng... Gào...'

Thiên khung Thú triều tiếng gào kịch liệt hơn, rất táo loạn, rất kinh sợ...

'Chủ quân' tuy rằng bị ngăn cản, còn có 'Lạc binh'.

Mười mấy giây sau, hơn ngàn con yêu thú trải qua xông đến không đủ trăm mét.

"Mụ! Mười phần chi lực, mở cho ta..."

Tô Yên Nam thấy các tiên nữ vẫn chưa xuất hiện, dĩ nhiên điên rồi, trực tiếp thả ra toàn lực.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 681: Nhiều như vậy kiêu (hạ)

'Gào... Gào...'

Trong phút chốc, hai cái to lớn kim long phóng lên trời, triều đập xuống yêu thú gào thét mà đi.

Sau một khắc.

'Hồng...'

'Gào...'

Song phương trong nháy mắt triển ở cùng nhau.

Kim long coi là thật là ngày càng ngạo nghễ, bay ở phía trước yêu thú trực tiếp bị sức mạnh vô thượng xé ra cái nát tan.

Mấy qua đi, gần ba mươi đầu yêu thú bị đồ sát diệt, mà song long biểu thể cũng bắt đầu trở thành nhạt.

"Mụ!"

Tô Yên Nam cảm giác đầu khí ít đi hai phần mười tả hữu, mà yêu thú tắc càng tụ càng nhiều, trong lòng vừa kinh vừa sợ, triều một bên gào thét: "Vương Dật, vợ của ngươi đâu? Mau để cho các nàng ra đến đánh quái a a a..."

"Cút đi!"

Vương Dật cái nào có tâm sự cùng hắn đánh rầm? Liễu mạng chặn lại Kim Cô Bồng, không lui về sau nữa một bước.

"Đại gia ngươi!"

Tô Yên Nam thật sự tan vỡ : "Ta lúc này thật bị ngươi lừa thăm rồi..."

Hắn không cam lòng rống to, hai tay mở ra đại hợp, tiếp tục điều khiển kim long.

Trong nháy mắt, lại có mấy chục đầu yêu thú ngã xuống, mà song long màu sắc trải qua bắt đầu phát tối sầm.

Thiên địa một mảnh tiêu sát.

Vào giờ phút này, lại có thật nhiều thí nghiệm luyện đệ tử xông tới trở lại. Bọn hắn không dám ở lâu, dồn dập nhảy vào giới môn.

"Mười hai thiên kiếm quyết, tụ thiên trăm phong vân..."

Đột nhiên, trăm mét ngoại hư không, một đạo thét dài xông lên tận chín tầng trời.

Một cái tuần lãg thiếu niên ngự kiếm mà đến.

Này người chính là Hãn Châu thiên kiêu Mộ Dung Vũ.

"Thiên Hoang thân uy, mở cho ta..."

Một phương khác hư không thanh mang đại thiểm, sáu chuôi thần thước hư không phác hoạ, hào quang ngút trời.

Hiên Viên Thiên cũng tới.

Hai người không nói lời gì, trực tiếp gia nhập chiến đoàn.

Bọn hắn tu vi so với tiền đề thắng rất nhiều, đều đang Kết Đan.

Tiên Kiếm Thần Xích thân uy quá thịnh, cũng là mấy hô hấp, liền có tận trăm con yêu thú biết bay ngã xuống.

"Hô..."

Tô Yên Nam cảm thấy áp lực chợt giảm, tầng tầng thở một hơi, triều hai người gào thét: "Sao lâu như vậy mới đến?"

Hắn không đi cảm tạ, trái lại trách cứ lên.

Hai người căn bản không tiểu hãn, đồng thời nhìn về phía Vương Dật, gấp giọng mở miệng.

"Lão bà ngươi đâu?"

"Các tiên nữ đâu?"

Hết cách rồi, thiên khùng yêu thú quá mệnh mông. Này còn chỉ là đợt tấn công thứ nhất, bằng mấy người bọn hắn, đừng nói lưỡng khắc, hai phút đều kiên trì không dứt...

Thảo!

Vương Dật kém một chút bị tức ói ra máu, hét lớn: "Các ngươi hay vẫn là không phải nam nhân?"

Phản khởi chiến đấu trong ba người dồn dập sừng sờ.

"Không thể nói như thế!"

Tô Yên Nam đánh bay hai con yêu thú sau, rung đùi đắc ý nói: "Lão bà ngươi so với chúng ta mấy cái gộp lại đều lợi hại, các nàng như ra tay, tất khả

năng hóa giải trước mắt nguy cơ."

"Tô đại vốc nói không sai!"

Mộ Dung Vũ chém xuống một đầu e sợ điều, hét lớn: "Nhanh gọi các nàng ra đến, bằng không ca mấy cái ai cũng sống không đứt."

Mụ! ! !

Vương Dật thật sự chịu phục, lười cùng bọn hắn dây dưa, ngưng tâm cố khí, chống đỡ Kim Cô Bồng truyền đến vô cùng áp lực.

'Oành '

Đột nhiên, thiên khung hắc nhận trực tiếp nổ tung, hóa thành vạn ngàn hắc mang bao phủ mà xuống.

Thú triều chủ lực thấy không cách nào đột phá, lựa chọn phân tán tiến công.

Tình huống triều xấu nhất phương hướng phát triển.

"Đáng ghét!"

Vương Dật đem Kim Cô Bồng thu hồi bình thường đại tiểu, chân đạp mây mù thẳng vọt lên.

Việc đã đến nước này, chỉ có liều mạng.

Hắn trong nháy mắt đi vào thú hải bên trong.

"Triều Thiên Phá!"

Hồ khiêu long ngâm trong, vô tận hắc mang bát hoang phun ra nuốt vào, kinh sợ mệnh mông.

Đồng giáp lấp lánh, xích gió ngang trời.

Một đời trước, nó tràn ngập vô thượng vinh quang.

Đời này, tái hiện huy hoàng.

Đây là một loại vô địch thể, vĩnh viễn không bao giờ... Mất đi...

Vào giờ phút này, bình phong bên trong các tu sĩ đều là xem choáng váng.

Hắn Châu 'Ta yêu lão bà', coi là thật danh bất hư truyền.

Thực sự quá mạnh.

Trong đó, có mấy người sắc sắc nhìn chăm chú Vương Dật, trầm mặc không nói.

Bọn hắn là các tông lão tổ, đều vì Thần Khiếu cảnh cường giả.

Chúng tồn tại sở dĩ không nhúc nhích, cũng ngăn cản tông môn cường giả đi ra ngoài ứng đối Thú triều, thực không phải sợ sệt.

Bởi vì, bọn hắn không cho là Vương Dật bốn người có thể gánh vác được.

Một lúc như quần thú bay vào giới môn, mọi người lại từng cái giết chết.

Sắc mặt bọn họ đều rất nặng nề, lại không người đi Tiêu Dao tông báo tin.

Nguyên nhân rất đơn giản: Tiêu Dao tông chủ không hẳn khả năng đợi tin, hơn nữa, vạn dặm cự ly quá xa xôi, Thần Khiếu cường giả có thể ở một khác bên trong chạy tới, nhưng thêm vào giải thích thời gian...

Cùng với như vậy, chẳng bằng lưu thủ tại chỗ này. Vạn nhất xuất hiện ngũ cấp yêu thú, cũng hào ứng đối.

Sau 1 phút, Vương Dật trải qua đánh giết hơn trăm đầu yêu thú, có thể bốn phía số lượng không được giảm thiểu, trái lại càng tụ càng nhiều.

Tình huống trải qua phi thường nguy cấp.

'Ồ...'

Đột nhiên, một đạo tiếng tiêu xa thăm bay lên, vang vọng ở bên trong trời đất.

Mấy trăm mét ngoại, xuất hiện một viên to lớn lồng ánh sáng, đường kính ít nói cũng có 10 mấy mét.

Lồng ánh sáng hư không tiến lên, hạt nhân vị trí đang đứng tam bóng người.

Ở giữa này người, một thân hồng y, mái tóc đen dày hư không loạn vũ, kỳ ảo xuất trần.

Lúc này, chính là thượng giới hội vũ người thứ ba, Triệu Phi Không.

Hai cánh tay hấn lập tức, môi dán mặc tiêu, sắc mặt cực kỳ nặng nề.

Mà tả hữu hai bên xinh đẹp thiếu nữ, sớm bị thiên khung dị biến dọa sợ, mặt mày mất hết sắc.

Một phần yêu thú liều mạng xung kích lồng ánh sáng, không biết làm sao căn bản vô dụng.

Bọn hấn tới gần sau, Triệu Phi Không liếc mắt nhìn trong chính chiến bốn người, hơi một do dự, liền triệu hai tên đạo lữ khoát tay áo một cái, ý tứ càng rõ ràng: Các người đi vào trước.

Một tên trong đó thiếu nữ thân thể run lên, kinh hô: "Phi Không ca ca, không..."

Một vị khác càng thức đại cực, biết yêu lang muốn ở giới ngoài cửa dục huyết phản chiến, chính mình như ở lại chỗ này, ngược lại sẽ khiến cho phân tâm.

Nàng kéo lại tỷ muội cánh tay, đem kéo ra lồng ánh sáng.

Triệu Phi Không thấy nhị nữ rời đi, vui vẻ cười khẽ, lập tức hai con mắt một lẳng.

'Ô... Hô...'

Khúc phong đột nhiên biến hoá, vang dội tiếng tiêu xông thẳng vân thiên.

Lồng ánh sáng đột nhiên nổ tung, hóa thành khủng bố tia điện, bạo bắn ra.

Tới gần thập nhiều đầu yêu thú trong nháy mắt hóa thành tro bụi.

Đứng vào lúc này.

"Các người tới bao nhiêu, lão tử giết bao nhiêu, hổng..."

Xa xôi chân trời, hình như có hồ khiêu bay lên.

Hồng lẳng run run, hỏa luân phá không.

Vũ Văn Thác cũng xuất hiện, hấn lấy ra ba đầu sáu tay đại thuật, vai quái Hỗn Thiên lẳng, chân đạp Phong Hỏa luân xông thẳng mà đến.

Thần can giết Thần, tiên đến tru tiên.

Một góc Thú triều đôn bị xung vỡ.

Lập tức, càng ngày càng nhiều tuần kiệt xuất hiện.

Bọn hấn đều là tham gia 'Cửu Châu Hội Vũ' thiên kiêu, đi đến chỗ xa hơn thí nghiệm luyện, lúc này vừa mới chạy về.

Trong phút chốc, giới trên cửa phương ánh sáng đại thêm, khó bề phân biệt, hào quang trùng thiên.

Những người này đều là trời sinh ngông nghênh, thường ngày ai cũng không phục ai, bây giờ thấy có người ở ngoài cửa chống đối Thú triều, yên sẽ thắng đi 'Tĩnh thổ' ?

Không đủ nửa phút, liền có hơn hai mươi người gia nhập chiến đoàn.

Tình huống nhất thời có thể xoay chuyển.

Lúc trước bốn người áp lực lớn giảm, đồng thời thờ phào nhẹ nhõm.

Vương Dật đem xông tới gần mấy con yêu thú đánh bay, nhìn về phía này quần mới 'Chiến hữu', giơ tay xóa đi trên mặt thú máu, chợt là nở nụ cười: "Cửu châu đương chân nhân mới xuất hiện lớp lớp, nhiều như vậy kiêu..."

Nguyên lai, hấn nổi lên một cái đại ý nghĩ: Muốn đem những người này toàn kéo vào 'Bồ thiên'.

"Vương Dật!"

Đột nhiên, sau lưng bay lên một đạo hét lớn.

Vương Dật đột nhiên xoay người, sau đó, hai mắt trực tiếp nheo lại.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 682: Ngọc nữ đa tình

Mười mấy mét ngoài, xuất hiện một bóng người.

Hắn rất vĩ đại, cầm trong tay thanh đồng đại hoàng kích, trên người mặc thượng cổ Kỳ Lân y phục, toàn thân bị thú máu sở nhiễm, như vô địch Chiến thần giống như anh tuấn siêu phàm.

"Đã lâu không gặp..."

Vương Dật khoe miệng cong lên, lại là nở nụ cười, lập tức Kim Cô Bồng quét ngang hư không, nhưng nghe : ngữ 'Oành oành' mấy đạo tiếng vang, mấy con tới gần yêu thú trực tiếp bị đánh nổ.

"Hắc..."

Đoạn Thiếu Vũ cũng nở nụ cười, một tay tự phía sườn trên dựng thẳng chọn, đem vọt tới yêu thú phân thân.

Hắn gần từng chữ: "Ngươi... Rốt cục ra đến rồi..."

Hai người yên lặng đối diện, lần lượt không nói gì.

Đột nhiên, bọn hắn đập phá hư không, triều đối phương xông thẳng mà đi.

Kim Cô Bồng cùng thanh đồng kích đồng thời quét ngang, tác động cổ kim tang thương.

Trong nháy mắt tiếp theo.

'Àm âm..'

Tuyệt thế nổ vang đột nhiên bạo phát, một viên loại nhỏ đám mây hình nấm bốc lên, vô cùng luồng khí xoáy tùy ý phun ra nuốt vào, mạn hương về lục hợp mệnh mong.

'Gào...'

'Hồng...'

Tới gần mấy chục con yêu thú toàn thân chấn động mạnh, lần lượt kêu thảm thiết.

Chúng nó phủ tạng, trực tiếp bị khủng bố kinh khí đập vỡ tan.

Phương viên hai mươi mét bên trong, tận thành chết vòng.

Lại nhìn nơi trọng yếu.

Hai người đối lập mà đứng, trong tay thần binh trong đoàn khăn dính chặt vào nhau, tựa hồ cũng sẽ không bao giờ tách ra.

"Hắc..."

Vương Dật cắn răng cười nói: "Đoạn Thiếu Vũ, ngươi so với ban đầu lợi hại..."

Đoạn Thiếu Vũ sắc mặt nhợt nhạt, trong lòng khiếp sợ không gì sánh nổi.

Hắn vốn tưởng rằng, mình bây giờ sẽ nghiền ép đối phương, ai nghĩ...

Mấy sau, Đoạn Thiếu Vũ nghiêng lợi nói: "Ngươi cũng khá tốt!"

Hai người đồng thời run run không ngừng, khí lực lại là đầu cái kỳ hồ tương đương.

Ngấn ngời đối lập sau, Đoạn Thiếu Vũ trầm giọng nói: "Vương Dật, tình thế bức bách, ngươi ta hôm nay vô duyên một trận chiến. Chẳng qua, tranh tài trải qua bắt đầu..."

Vương Dật hai con mắt lại眯: "Xem ai giết yêu thú nhiều?"

"Không sai!"

Đoạn Thiếu Vũ thép cần răng một cái: "Ta chính là cầm hội vũ thứ nhất, tâm niệm cũng không thông suốt đạt, chỉ có đánh bại ngươi..."

"Được!"

Vương Dật thấy bày thú lần thứ hai vọt tới, nhanh chóng nói: "Ta tiếp thu ngươi khiêu chiến, chẳng qua, ngươi muốn thua, nhất định phải gia nhập 'Bổ thiên'..."

"Cái gì?"

Đoạn Thiếu Vũ nhất thời sững sờ.

Cùng lúc đó, vô tận Thú triều lần thứ hai nhào đến.

Hai người hét lớn một tiếng, đồng thời thu lực, ở tướng phương hướng ngược cao tốc chuyển động, vượt qua hư không.

Sau một khắc, một hoàng một thanh hai cổ gió xoáy bốc lên, tới gần yêu thú còn chưa phát ra tiếng kêu thảm, liền bị xoắn cái nát tan.

Bức tranh sự khốc liệt, quá mức nhìn thấy mà giật mình.

...

Cửu châu thiên kiều nhóm ở giới ngoài cửa liêu mạng chống đỡ, cũng không biết thú hải bên trên, đang đứng thập nhiều đạo nhân hình bóng đen.

Chúng nó cách vô tận thú hải, nhìn chăm chú phía dưới, ánh mắt lạnh lẽo.

Đột nhiên, ở giữa một vệt bóng đen lãnh đạm nói: "Không nghĩ tới sáu nhĩ Yêu vương Ma binh, còn có Đại Thánh chiến giáp thần binh, sẽ ở một cái nhân loại trong tay."

Nó bên cạnh bóng đen nghe xong, lạnh lẽo con mắt hơi híp lại: "Ta cảm giác, 'Năm tam' biến mất, cùng cái này nhân loại có cửa ải lớn liên..."

Năm tam, tức là Thỏ Tử nuốt con kia bắt cấp yêu thú.

Trước tiên mở miệng bóng đen nghe xong, trầm giọng nói: "Nói như thế, cái này thần bí kết giới trong, xác thực còn có 'Đại Thừa Kỳ' lấy trên tu sĩ, có thể mặt trên khí tức..."

Nguyên lai, chúng nó sớm đã nhìn ra, bình phong bản nguyên không thuộc về loài người.

"Không! Ta kiên trì trước cái nhìn."

Bên cạnh bóng đen nói: "Kết giới trong, hẳn là còn có một vị thượng cổ Yêu vương, chỉ có điều thọ hạn sắp tới, sẽ không dễ dàng động thủ, bằng không chúng ta yên khả năng đứng ở chỗ này?"

Trước tiên mở miệng bóng đen trầm ngâm: "Nếu là như vậy, nó vì sao phải dám nhân loại?"

"Hắc..."

Bên cạnh bóng đen cười gằn: "Tự Thái Cổ tới nay, Yêu vương phản chiến bốn tộc tình huống còn thiếu sao? Huống hồ, 'Chân Vũ Huyền Cảnh' trong vị kia tôn trên, ở đầu mất đi trước... Không cũng là loài người sao?"

Nó sau khi nói xong, hư không nhất thời rơi vào trầm mặc.

Một lát sau, trước tiên mở miệng bóng đen trầm giọng nói: "Đã như vậy, kế hoạch bất biến..."

"Những này nhân tộc em bé rất lợi hại, hài nhi nhóm không cách nào tiến vào giới môn, xác minh không dứt chúng ta suy đoán. Tứ cấp... Không, ngũ cấp hẳn là gần như..."

Bên cạnh bóng đen cười cợt, nghiêng đầu lộ, nhìn về phía nhất bên cạnh bóng đen.

Bóng đen gật gù, lập tức 'Hô' một tiếng, biến mất không thấy hình bóng.

...

Thú hải căn bản vô cùng tận.

Dần dần, nhị cấp yêu thú xuất hiện, sau đó là... Tam cấp...

Cuối cùng, lại là xuất hiện tứ cấp.

Đây chính là có thể so với Nguyên Anh yêu thú.

Càng ngày càng nhiều thiên kiều bị thương, đẫm máu hư không, cũng may cũng không ngã xuống, chỉ là bị nhấc vào 'Tĩnh thổ'.

Bình phong bên trong, trải qua có Nguyên Anh cường giả không kiềm chế nổi, bay ra giới môn, cùng bọn hậu bối cùng chống đỡ khủng bố.

'Vù vù...'

Đúng vào lúc này, tiếng xé gió lên.

Kết giới bên trong hư không xuất hiện lượng lớn bạch y thiên ảnh, hình thành một đạo mỹ lệ phong cảnh tuyến.

Thánh nữ liên minh muội muội đến rồi.

Các nàng mới vừa tới đây không lâu, chính ở chính mình 'Lãnh địa' dựng nơi ở, vì lẽ đó không ai đi ra ngoài thí nghiệm luyện.

Chúng nữ vốn là đến quan sát các tông thí nghiệm luyện tình huống, nhưng không nghĩ gặp phải bức tranh này quyền.

Các nàng kinh ngạc đến ngây người.

"Sur huynh..."

"Lý sư đệ..."

Mấy cái muội muội nhìn thấy đồng môn, không nhận được kiều kêu thành tiếng.

Ra về mình chủ Ngọc Thấu thân thể yếu kiều run rẩy, nàng cũng nhìn thấy hai vị sư đệ ở bên ngoài dục huyết phấn chiến.

Một bên Tiểu Lăng Tinh giờ lên mặt cười, nhìn đối phương một chút, sau đó nhìn phía bình phong ngoại, lập tức đôi mi thanh tú hơi nhú, nói nhỏ: "Bực này quy mô Thú triều, tất còn có ngũ cấp, bọn hắn có đại nguy hiểm, tiên nữ tỷ tỷ đây...?"

Cùng lúc đó.

Một bóng người xinh đẹp sâu sắc nhìn chăm chú bên ngoài đồng giáp xích gió, mặt cười một mảnh lo lắng.

Mộ Dung tỷ muội tắc hai bên trái phải giữ nàng lại.

Mộ Dung Kiều Kiều gấp gấp hỏi: "Hạ tỷ tỷ, người tuyệt đối đừng làm chuyện điên rồ!"

Hạ Oanh mặt cười một bên, khẽ kêu nói: "Các người buông ra ta."

Nhị nữ liên tục lắc đầu, tay ngọc trao rất chết rất chết...

"Đáng ghét! Ta nương các người buông ra nha..."

Hạ Oanh đại khí, trực tiếp dùng tới tiểu man lực, này sợi hẹp hòi thể, lão hung hãn.

Nhị nữ dù sao không bằng đối phương, bị miễn cưỡng tránh thoát khỏi đi.

'Xi'

Thiên ảnh lay động, Hạ Oanh bay thẳng đến giới ngoại cửa phóng đi.

Này biến số quá mức kinh người, liên minh muội muội nhóm nhất thời choáng váng.

Thật sự choáng váng!

Mấy qua đi...

"Hạ Oanh!"

Tiểu Lăng Tinh lớn tiếng tiếng rít: "Ngươi làm cái gì?"

Chúng nữ đều khiếp sợ nhìn bên ngoài, ai cũng không chú ý tới, cái này mới tới 'Tiểu muội muội' vì sao đối với Hạ Oanh quan tâm như vậy.

...

Hạ muội muội hầu như trong thời gian ngắn nhất xông đến.

Đúng vào lúc này, một con màu xanh sẫm con nhện tự thiên khung hung hãn đạn dưới, triều Vương Dật lao thẳng tới mà đi.

Này dĩ nhiên là một con tứ cấp yêu thú.

"Cẩn thận!"

Hạ Oanh nhất thời hoa dung thất sắc, vội vàng giơ lên tay ngọc, lòng bàn tay hướng về thiên: "Trong hoa liên..."

'Vù'

Một cây to lớn bạch liên đột nhiên xuất hiện, trực tiếp đánh về yêu chu.

'Chi...'

Yêu chu phát sinh kêu quái dị, chân trước quét về phía hư không.

'Oành'

Nó quá lợi hại, bạch liên nhất thời bị oanh cái nát tan.

"Phốc..."

Lực phản chấn cỡ nào mệnh mông? Hạ Oanh mặt cười giương lên, phun ra khẩu mũi tên máu, thân thể yêu kiều hướng về sau bay đi.

"Cái gì?"

Wang Dật trong lòng cả kinh, bỗng nhiên xoay người.

'Chi...'

Yêu chu kêu quái dị, quay đầu hướng về hắn kéo tới.

"Đáng ghét!"

Wang Dật toàn thân cao tốc chuyển động, tránh thoát yêu chu tiến công, hướng về Hạ Oanh xông thẳng mà đi.

Tứ cấp yêu thú rất phiền phức, hắn muốn trước tiên cứu viện cái này đột nhiên xuất hiện nữ tử, vì lẽ đó không có dây dưa.

Sau một khắc, Vương Dật đi tới gần, đem đối phương ôm vào lòng.

Vào giờ phút này, Hạ Oanh mặt cười vô cùng trắng bệch, con mắt trong nhưng hiện ra khó hiểu dị thái.

Hắn... Lại ôm chính mình.

Cái cảm giác này, thật sự rất tốt...

Hạ Oanh tâm thần khuấy động dưới, lại là cảm giác mình sống không lâu, liền giơ lên tay ngọc, phát lên đối phương gương mặt tuấn tú, run giọng nói: "Wang Dật, có thể chết ở ngươi trong lòng... Ta thật là cao hứng..."

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 683: Giải phong

"Cái gì?"

Vương Dật nhất thời sững sờ, sau đó trên mặt nổi lên vẻ cổ quái.

Đối phương thương thế tuy trọng, nhưng xa xa không đạt tới ngã xuống tình huống.

Nữ nhân này muốn làm gì?

...

Vào giờ phút này, kết giới bên trong các tu sĩ choáng váng, Thánh nữ liên minh muối muối nhóm càng là một trận choáng váng.

Thiên, Hạ Oanh phấn đấu quên mình lao ra bình phong, là vì Vương Dật?

Chuyện này... Chuyện này...

Tiểu Lăng Tinh nhìn chăm chú bên ngoài, cái miệng nhỏ đỏ rất cao, đang chờ mở miệng, nhưng chợt nhớ tới mình lại không phải mình chủ, liền kéo Ngọc Thấu góc áo.

Ngọc Thấu nhất thời hiểu ý, nhìn về phía huyền tổ vị trí: "Hạ Oanh khi nào nhận thức Vương Dật?"

Mộ Dung Kiều Kiều thấp giọng trả lời chắc chắn, nhưng không ra hấp độc một chuyện, bằng không tổ trưởng bộ mặt liền mất hết.

Ngọc Thấu nghe xong, nhìn về phía bình phong ngoại, trầm trầm nói: "Hai người này... Nhất định đã xảy ra cái gì."

Mộ Dung tỷ muội liếc mắt nhìn nhau, cặp môi thom đồng thời một mằn.

Các nàng bỗng nhiên rất muốn cười, nhưng cưỡng ép nhịn xuống.

...

Cùng lúc đó!

'Chỉ...'

Xa xa yêu chu lớn tiếng kêu quái dị, thay đổi phương hướng lần thứ hai đập tới.

Cuồng phong mãnh liệt, yêu khí trùng thiên.

Hạ Oanh thân thể yêu kiều run lên, cắn cắn cặp môi thom, nhắm lại cặp kia đôi mắt đẹp.

Nàng dùng sức ôm lấy Vương Dật, cái trán dựa vào đối phương trong lòng, mặt cười một mảnh an tường.

Nếu là thời khắc này... Có thể trở thành vĩnh hằng, nên có bao nhiêu hảo?

Vương Dật vậy mà trong lòng xinh đẹp đang suy nghĩ gì đông đông? Tay trái ôm chặt đối phương, cánh tay phải nhân thể trước tham: "Cho ta đại..."

'Xi '

Hắc mang đại thiên hậu thế, Kim Cô Bồng bỗng nhiên biến hoá dài, phá tan hư không lật đổ hạt nhân.

'Oành '

'Chỉ...'

Yêu chu hú lên quái dị, bị mạnh mẽ húc bay.

'Hô '

Vương Dật thu hồi thần châm, tay trái khẽ dôi, chống đỡ trên Hạ Oanh hậu tâm, năm ngón tay đưa ra, truyền độ linh lực.

Đối phương phủ tạng có chút lệch vị trí, như trề cứu trị, hậu quả khó mà lường được.

Hạ Oanh thân thể yếu kiều run lên, chỉ cảm thấy toàn thân ấm áp, có cỗ không nói ra được thoải mái được lợi, lông mi khẽ nhúc nhích, mờ cặp kia đôi mắt đẹp.

Vương Dật thi tay cứu người, đồng thời cũng không nhàn rỗi, Kim Cô Bông bát hoang quét ngang, cơn ảnh liên miên trùng điệp, đại thể trùng thiên.

Hạ Oanh mặt cười khẽ nhếch, sâu sắc nhìn chăm chú cái này lưỡng độ cứu trị chính mình người, con mắt trong huỳnh quang lấp lóe, nhất thời lại là ngây dại.

Ánh mắt của hắn, là như vậy kiên định.

Khuôn mặt của hắn, là như vậy tuấn đạt.

"Vương Dật..."

Nàng không nhịn được mở miệng khẽ gọi.

"Câm miệng!"

Vương Dật chính toàn tâm quét quái, nghe tiếng quát lên: "Tâm niệm quy nhất, hóa linh dung khí..."

Hạ Oanh nhất thời ngẩn ngơ, lập tức oan ức 'Nha' một tiếng, cắn cắn môi, hai tay nhân thể dùng sức, ôm đồm càng chặt.

Nàng thật sự không muốn cùng đối phương tách ra.

Cùng lúc đó.

Mấy chục mét ngoại Đoạn Thiếu Vũ chém xuống một con tam cấp yêu thú, đem yêu đan móc ra, cắt vào trong ngực, vội vã liếc mắt người nào đó.

Sau một khắc, kẻ này trực tiếp bối rồi.

Ni mã! ! !

Tên kia trong lòng làm sao nhiều cái nữ đất? ? ?

Đoạn Thiếu Vũ coi là thật là vừa giận vừa sợ.

Ta một lòng cùng ngươi tranh tài, ngươi có thể tốt...

Có ý cho lão tử cho chó ăn lương hay sao?

'Xi '

Đột nhiên, sau lưng của hắn bay lên một đạo kinh sợ đến cực điểm tiếng xé gió.

"Cái gì?"

Đoạn Thiếu Vũ kinh hãi, vừa định xoay người lại...

'Oành '

Hắn bỗng nhiên chấn động mạnh, 'Phốc' một tiếng phun ra khẩu mũi tên máu, trực tiếp tung tóe.

Lập tức...

"Hà?"

Đoạn Thiếu Vũ vị trí hư không, nổi lên âm u âm thanh: "Y phục này... Có gì đó quái lạ..."

Cách đó không xa Vương Dật nhất thời phát hiện quy tắc này biến số, nhân thể nhìn lại.

Trong nháy mắt tiếp theo, hắn hút vào ngưng khí lạnh, da đầu cũng rung động đay.

Đã thấy, giữa hư không, chìm nổi một con cực kỳ xấu xí sinh linh.

Nó rất cao lớn, ít nói cũng có ba mét có hơn, toàn thân hoàng hắc luân phiên, chia làm tam tiết.

Trên tiết hiện hình chữ nhật, tả hữu mỗi người có một viên màu xanh lục vật nhô lên, làm như con mắt. Đỉnh đầu có song góc, vừa mảnh vừa dài, ở giữa vị trí tắc mọc ra hai chân sáu chi.

Mà nhất dưới tiết tròn trịa toả sáng, rõ ràng là một cái không lồ cái mộng.

Sinh linh sau lưng, một đôi to lớn trong suốt cánh chim bình triển hư không.

Vương Dật cắn răng: "Lúc này nguy rồi!"

Này con sinh linh tuyệt đối đạt đến ngũ cấp, bằng không không thể đem Đoạn Thiếu Vũ một đòn oanh thương.

Vào giờ phút này, sinh linh chính giờ lên một con quái thảo, tự mình kinh ngạc trong.

'Xi xi...'

Quái thảo yên khí bốc lên, biểu thể chính ở hòa tan.

Mấy qua đi...

Sinh linh cuối cùng phản ứng lại, lăm bầm mở miệng: "Thật là đáng sợ... Thần thú chi tức..."

Nguyên lai, Đoạn Thiếu Vũ chiến y trên nắm giữ Kỳ Lân vĩ lực, đó là tất cả yêu thú khắc tinh.

Sinh linh giờ lên một con khác quái thảo, nắm lấy hòa tan nơi gốc rễ, dùng sức run lên.

'Xi '

Dị biến quái thảo trực tiếp bị rút cách xa bản thể.

Sinh linh mặt không hề cảm xúc đem ném xuống, đầu xoay một cái, nhìn về phía Vương Dật.

Vương Dật tuấn mặt trầm xuống, triều trong lòng xinh đẹp nói: "Người mau trở về..."

"Không!"

Hạ Oanh liều mạng ôm sát đối phương: "Ta không nên rời đi người..."

"Người..."

Vương Dật mới vừa tự mở miệng, sắc mặt đột nhiên đại biến, hoảng vội vàng xoay người.

'Oành '

Trong phút chốc, một luồng mãnh liệt kinh lực xuyên thấu qua chiến giáp, thẳng xâm phủ tạng nơi sâu xa.

Vương Dật chỉ cảm thấy mắt tối sầm lại, toàn thân chấn động mạnh dưới, cũng như Đoạn Thiếu Vũ giống như tung tóe hư không.

Hình di ở trong, hần cảm thấy trong lòng đại táo, một dòng nước nóng xông thẳng yết hầu.

Trong cơ thể hần hắc đan tuần hoàn chuyển động, tỏa ra từng trận mát mẻ khí tức...

"A..."

Vương Dật song quai hàm trước tiên cổ lại xẹp, đem này sợi dăng lên nhiệt huyết miễn cưỡng ép xuống.

"Vương Dật!"

Hạ Oanh thất thanh duyên dáng gọi to, con mắt trong cũng nổi lên nồng đậm sương mù.

Nàng đương nhiên biết, đối phương thay mình cản một đòn.

Vương Dật tung tóe mười mấy mét sau, cường tự dừng lại, đột nhiên xoay người.

'Àm àm..'

Trong cơ thể hần mơ hồ vang vọng, hắc đan chuyển động không ngừng, chính ở tu bản cố nguyên.

"Ồ?"

Sinh linh lại là sững sờ: "Đĩ nhiên... Không có chuyện gì?"

'Hô '

Sau một khắc, nó trực tiếp biến mất trong vô hình.

Vương Dật hai mắt trừng, Kim Cô Bồng quét ngang hư không.

'Xi '

Trước mặt hoàng ảnh lấp lóe, sinh linh bay lên trời, dò ra xúc tu, triều Hạ Oanh chớp tới.

Đối phương tốc độ thực sự quá nhanh, Vương Dật không kịp biến chiêu, thép răng nhất thời một cắn, thân thể bỗng nhiên tà chuyển.

'Phốc...'

Cánh tay phải của hần, trực tiếp bị sinh linh quái trào xuyên thủng, máu tươi tung toé.

Chiến giáp cùng Kim Cô Bồng đều bị tung tóe đến, còn có Hạ Oanh trắng như tuyết quần áo.

"Vương Dật..."

Hạ muội muội tâm đều nát, bỗng nhiên giơ lên tay ngọc, chụp vào này đáng ghét hắc hoàng xúc tu.

'Hồng '

Đúng vào lúc này, Tề Thiên chiến giáp đột nhiên bùng nổ ra vạn trượng kim quang.

"Kiệt? ? ?"

Sinh linh nhất thời phát sinh một tiếng kinh sợ kêu quái dị, trực tiếp bị một luồng sức mạnh to lớn thần bí xung phi.

Trái lại Vương Dật, cái miệng của hần ba hơi hơi mở ra, hai con mắt cực kỳ chỗ trống, dĩ nhiên... Mất đi ý thức.

...

Vương Dật cảm giác, chính mình nơi đang ở một mảnh thần bí không gian.

Bốn phía mờ mịt, cái gì cũng không thấy rõ.

"Nơi này, ta tựa hồ đã tới..."

Hần nhìn chung quanh dưới, lăm lăm mở miệng.

'Cộc cộc đất '

Đúng vào lúc này, phía trước nổi lên một loạt tiếng bước chân.

Cái kia cô tịch bóng lưng, xuất hiện lần nữa.

Vương Dật tâm thần một mảnh khuấy động, lớn tiếng nói: "Đại Thánh!"

Cô ánh dừng một chút, lần thứ hai tiến lên: "Tiểu tử, ngươi tại sao lại đến rồi?"

"Đại Thánh..."

Vương Dật về phía trước truy đuổi gắt gao vài bước, hét lớn: "Bây giờ trong nguyên yêu thú hoành hành, đại kiếp nạn đã sinh..."

"Ha ha..."

Cô ánh cười cợt, không có thời gian để ý, tiếp tục tiến lên.

Vương Dật không đứng ở trụ, có thể cự ly căn bản là không có cách rút gần.

Không biết qua bao lâu bao lâu...

Cô ảnh chậm rãi nói: "Vạn thú hoặc loạn, chung vì bản sinh. Ngoại đạo yêu quái, mới là đại kiếp nạn."

"Cái gì?"

Vương Dật nhất thời sùng sốt.

Lại sau một chốc.

"Người cảnh giới quá thấp, không được chạm đến 'Tề Thiên' bản nguyên, không cách nào mở ra phong ấn. Nhưng người vì thiên hạ muôn dân quảng lộ tung máu, kỳ tâm có thể khen. Ta lão Tôn... Liền cho nữa người một món lễ lớn..."

Cô ảnh dứt lời, khô tay hư không giờ lên.

'Vù vù...'

Trong phút chốc, một cái cổ điển xiềng xích trật tự phóng lên trời, trong nháy mắt đi vào Vương Dật đỉnh đầu.

'Oanh'

Vương Dật chỉ cảm thấy đầu óc nổ vang, mà hết thấy trước mắt đột nhiên đỏ nát.

...

"Vương Dật... Người làm sao?"

Giữa hư không, Hạ Oanh ôm ngược trụ đối phương, liên tục bị thiết.

Đột nhiên, Vương Dật thân thể run lên, thần hồn trở về vị trí cũ.

Hạ Oanh ngẩn ngơ, theo lau nước mắt, vừa ngạc nhiên vừa mừng rỡ nói: "Người tỉnh rồi..."

Vương Dật không có thời gian để ý, gạt đầu nhìn một chút trên người chiến giáp, lại nhìn phía trong tay Kim Cô Bồng, lẩm bẩm nói: "Nguyên lai... Như vậy..."

Hạ Oanh nhất thời mờ mịt.

Cùng lúc đó, con kia sinh linh chìm nổi ở hai mươi mét ngoại, chết nhìn chòng chọc này một vùng không gian, quái mặt vô cùng lo lắng.

Vừa nãy nháy mắt, nhưng nó cảm thấy tử vong.

Vương Dật nhìn về phía này nơi, chậm rãi nói: "Buông ra ta!"

"Vương Dật..."

Hạ Oanh nhất thời tỉnh lại, duyên dáng gọi to nói: "Người không thể tái chiến, chúng ta..."

"Buông ra ta!"

Vương Dật nhẹ giọng đánh gãy, nhìn chăm chú đối diện sinh linh, gần từng chữ: "Ta muốn... Mở ra phong ấn..."

Hạ Oanh hoàn toàn nghe không hiểu, cũng không dám lại làm trái đối phương, mờ mịt buông hai tay ra.

Vương Dật thân thể nghiêm, niệm chuyển bên dưới, tay phải dùng sức ném đi.

'Xì'

Hắc mang lấp lóe, Kim Cô Bồng xông thẳng thiên khung, trong nháy mắt biến mất ở cửu tiêu nơi sâu xa.

"A?"

Hạ Oanh nhất thời kinh ngạc đến ngây người.

Hắn đang làm gì thế?

Đột nhiên, Vương Dật phóng lên trời, cơ thịt nhân thể run lên.

'Oành '

Tinh đồng chiến giáp trong nháy mắt đổ nát, hóa thành vô tận đồng khí, lừng lờ bay ở bên trong trời đất.

Chúng nó rất nhanh phát sinh biến chất, màu sắc càng ngày càng sáng, sau đó đan dệt thành vô số vảy màu vàng kim, bùm bùm dán tới.

Tinh kim vạn trọng, óng ánh hậu thế.

"Hồng..."

Vương Dật hét lớn một tiếng, cánh tay phải hư không vung vẩy.

'Hồng '

Một đoàn mây mét đại tiểu quả cầu lửa bốc lên.

Chói mắt xích hà uốn lượn run run, hư không trần trọc, gào thét mệnh mông.

Tề Thiên chiến giáp hoàn toàn hình thái, tái hiện thế gian.

Vương Dật giương thiên trường khiêu: "Nư Ý Kim Cô Bông..."

'Ong ong '

Thiên khung nơi sâu xa ong ong không thôi.

Vạn trọng hào quang lên, nhật nguyệt đều thất sắc.

Dần dần, một đạo óng ánh đẩy ra rồi mây mù, hiện ra chân thân.

Nó hay vẫn là nó, có thể hai đầu nhưng kén lên chói mắt kim quang, nhượng người không cách nào nhìn thẳng.

'Gào...'

'Hồng...'

Thiên khung quần thú nhất thời đình chỉ công kích, hư không nằm rạp xuống, toàn thân run rẩy, kêu rên không thôi.

Chúng nó, dĩ nhiên bị sợ vỡ mật.

"Cái gì?"

Mây mù nơi sâu xa bóng đen nhóm dòn đập kinh hãi.

Quy tắc này biến số, nhượng chúng nó bất ngờ.

Mà bình phong bên trong hết thấy người đều đã hoá đá, chỉ lo ngây ngốc ngóng nhìn cái kia óng ánh.

Đây là... Cái gì?

Ở đây Hạ Oanh ngẩng lên mặt cười, cặp môi thơm há hốc liên hồi, nhưng cái gì cũng không nói ra được.

'Xi '

Đột nhiên, Vương Dật chân đạp mây mù thẳng vọt lên.

Kim giáp xích hà, lại này phương hư không lưu lại vĩnh hằng dấu ấn.

Vương Dật trong nháy mắt đi tới gần, hai tay nắm lấy óng ánh, giơ lên đỉnh đầu, sau đó hướng về con kia sinh linh vị trí chỗ ở, hung hãn hạ xuống.

'Hồng '

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 684: Đầu là miệng

Trong phút chốc, một vòng mười mấy mét màu vàng Bán Nguyệt Trảm đột nhiên xuất hiện.

Thời không đột nhiên ngưng trệ, hư không đỏ nát.

Ong ong ở trong, Bán Nguyệt Trảm vượt qua vô tận mệnh môn, tựa như tia chớp cắt ra chân không, nhanh chóng đi xa, trong nháy mắt biến mất ở phía chân trời một đường...

Này phương hư không, nhất thời rơi vào đáng sợ yên tĩnh.

Thời gian, phẳng phát vĩnh viễn bất động.

Mấy qua đi...

'Phốc... Phốc phốc...'

Bán Nguyệt Trảm sở quá quý tích trên, quần thú thân thể kỳ dị một tòa, sau đó chậm rãi tách ra.

Lại nhìn mấy chục mét ngoại, con kia ngũ cấp sinh linh vẫn như cũ duy trì lúc trước tư thế, có thể yêu khí nhưng là hoàn toàn không có. Mà nó tả nửa người, bắt đầu từ hữu nửa người trên chậm rãi lột xuống...

Phía sau quần thú, cũng là như vậy.

Này luân Bán Nguyệt Trảm, trực tiếp đưa chúng nó miễn cưỡng... Chém thành hai nửa.

Trên chín tầng trời, kim giáp xích hà hư không chìm nổi.

Vĩnh viễn không bao giờ... Mất đi.

Theo thời gian dời đổi, càng ngày càng nhiều yêu thú thân thể phân giải, ở hư không ngã xuống, phóng tầm mắt nhìn tới, tuyệt không thấp hơn 300 đầu.

'Hô '

Vương Dật cánh tay run lên, sắp hết cực Kim Cô Bồng bên cạnh ở bên cạnh, đứng ngạo nghễ mệnh môn.

Xích hà uốn lượn run run, gào thét liên miên, mãi mãi không ngừng.

Một đời trước huy hoàng, đến nay sinh lần thứ hai tỏa ra.

Tề Thiên Đại Thánh cũng được, ta yêu lão bà cũng được.

Thần thoại văn chương... Cuối cùng lần thứ hai mở ra.

Vào giờ phút này, bất kể là các tông tu sĩ, hay vẫn là vô tận yêu thú, đều bị đối phương vô địch thể sở kinh sợ.

Lần lượt... Không nói gì.

Mà cách đó không xa Hạ Oanh, ngóng nhìn này nói vĩ đại bóng người, trong lòng liên tiếp, mặt cười một mảnh si mê.

Thời khắc này, nàng quên hết thảy.

Quên nam tử này, là người có vợ.

Hắn, nhất định thuộc về mình.

Hạ muội muội căn bản không ý thức được, ý nghĩ của chính mình có cỡ nào 'Ngây thơ', cỡ nào 'Khùng bổ'...

Chính đáng hết thảy người bình phục tâm thần thời.

Vương Dật đột nhiên chấn động, lập tức 'Oành' một tiếng, Tề Thiên chiến giáp trực tiếp nổ tung, hóa thành đầy trời đồng khí, lừng lờ bay ở mệnh môn bên trong.

'Vù'

Kim Cô Bồng lập tức phát sáng, hai đầu lại bắt đầu trở thành nhật, dần dần trở về hắc kim bản sắc.

Vương Dật tuy được đến Đại Thánh truyền thừa, mở ra bí bảo phong ấn, có thể người sau nói không ngoa...

Hắn hay vẫn là quá cận bã.

Bán Nguyệt Trảm lấy ra sau, linh lực hầu như tiêu hao hết, giờ khắc này lại cũng vô lực đi chống đỡ.

Một lát sau, đồng hoá khí thành bao cổ tay, trở về đến trên cánh tay phải.

Mà Kim Cô Bồng cũng từ lòng bàn tay trượt ra, biến thành một cái diêm côn, bay vào trong tai.

"Hô... Hô..."

Vương Dật thân thể mềm nhũn, há mồm thở dốc, cái trán cũng mạo xuất mồ hôi châu.

'Lúc này nguy rồi...'

Hắn trong bóng tối cắn răng, biết chính mình chơi đùa lớn hơn.

Bán Nguyệt Trảm thần uy quá thịnh, chính là lấy ra một nửa đại tiểu, cũng có thể đem con kia ngũ cấp sinh linh phân thân.

Có thể Vương Dật được truyền thừa sau, kích động trong hào hứng quá độ, trực tiếp dùng tới toàn lực, hoàn toàn không có bảo lưu.

Kỳ kết quả có thể tưởng tượng được.

Tề Thiên chiến giáp danh chấn muôn thuở, hoàn mỹ hình thái có thể đem thực lực gia trì năm phần mười trở lên, Kim Cô Bồng lại vì vô thượng thân tâm, sở tiêu hao linh lực tất nhiên là kinh người.

Chính là năm đó Tề Thiên Đại Thánh, cũng sẽ không tùy ý lấy ra chung cực Kim Cô Bồng.

Một trong số đó: Ở trong nguyên, Tôn đại thánh khó gặp địch thủ, không cần vẽ rắn thêm chân. (nơi này là lời ca ngợi, ngụ ý rắn có chân, liền vì long.)

Thứ hai: Chung cực Kim Cô Bồng quá mức tiêu hao linh lực.

Vì lẽ đó, muốn bức cách trùng thiên, nhất định phải có đầy đủ gốc gác.

Vào giờ phút này, Vương Dật cảm giác thân thể càng ngày càng hư nhược, cuối cùng lung lay loáng một cái, ở hư không ngã xuống.

"Vương Dật!"

Hạ Oanh nhất thời duyên dáng gọi to một tiếng, triều đối phương xông thẳng mà đi.

...

Thế tục, biệt thự lầu một phòng khách.

Các tiên nữ nhìn chăm chú màn hình, nhưng là mạng tâm sự riêng.

'Vù'

Đột nhiên, lầu ba truyền đến từng trận ong ong, lập tức tiếng bước chân lên, Thỏ Từ lung lay thạc môn đi xuống.

"Mụ!"

Kẻ này mới xuất hiện liền mắng: "Thật vất vả xuất hiện một con cừu cấp, lại bị những tên kia cướp đi, xui xẻo..."

Nó đi tới trước khay trà, ngẩng lên đầu kêu quái dị: "Các người ai dùng điện thoại di động cho bản vương điểm năm con vịt quay, vịt giả ba con muối tiêu, hai con nấu canh..."

Các tiên nữ nhìn kẻ này một chút, đều là không có thời gian để ý.

"Cái đệt! Các nguoi... Hả?"

Thỏ Tử nhất thời khó chịu, mới vừa tự mở miệng, nhưng là sững sờ: "Bên ngoài này vài con bát cấp hạ xuống ? Da? Tiểu tử kia ở bên ngoài... ?"

Các tiên nữ lần thứ hai nhìn về phía đối phương, lúc này nhưng trở nên coi trọng.

Tiểu loli cau mày nói: "Nguoi có ý gì?"

Thỏ Tử trên mặt một trận quái lạ, nói: "Các nguoi nam nhân tại Tu Chân giới chống lại Thú triều, này trong có ba con bát cấp, bốn con thất cấp, năm con lục cấp cùng ngũ cấp..., ta nói, các nguoi tâm cũng rất lớn, lại ở đây xem hình chiếu. Tiểu tử kia tuy là nợ mài giữa, có thể đây cũng quá nguy hiểm..."

"Cái gì?"

Các tiên nữ nhất thời biến sắc, hoảng vội vàng đứng dậy.

Từ Nguyệt vì nửa bước Thiên Đế, trước hết phát giác tất cả, duyên dáng gọi to nói: "Không được, lão công vừa nguy hiểm. Chúng ta nhanh đã qua..."

Sau một khắc, các nàng trong nháy mắt xông lên lầu ba, mở ra hai giới môn.

Thỏ Tử không nhanh không chậm cùng ở phía sau.

Mấy sau...

'Kẹt kẹt...'

Hai tầng một cửa phòng ngủ mở ra, Tô Linh Nhi kiên trì bụng bụng đi ra, xoa một con mắt tím nũng nịu lẩm bẩm: "Các nguoi làm gì? Ôn ào chết rồi..."

...

Giữ hư không.

Hạ Oanh nhanh chóng phiêu đến, đem Vương Dật ôm vào lòng.

Nàng thấy đối phương đáng đáp yếu ớt sau, nhất thời đau lòng hồng rồi, không nói hai lời, trực tiếp hướng phía dưới phương bay đi.

Cùng lúc đó!

'Ào ào ào...'

Đột nhiên, vô tận Thú triều văng ra tứ tán, nhường ra một mảnh lớn không gian.

Này biến số rất kinh người, giới ngoài cửa thiên kiều nhóm lần lượt sững sờ.

Nhưng sau một khắc, trên mặt bọn họ dòn dập lộ ra vẻ cô quái.

Càng có mấy vị, con mắt trong đáy lên ngập trời lòng đỏ kị.

Nguyên lai, Hạ Oanh ôm người nào đó tiếp cận nơi này.

Trước vấn đề cấp, 'Thánh nữ liên minh' là hết thấy tuần kiệt ngóng trông địa phương, đặc biệt là này bảy vị mạo so với thiên tiên tổ trưởng, là trong lòng bọn họ nữ thần.

Mà Hạ Oanh, tự nhiên là nữ thần một trong.

Nhưng hôm nay...

Hạ nữ thần ôm một người đàn ông, không chút nào thêm cảm ky, nhường bọn hán những này 'Fans' làm sao chịu nổi?

Đáng giận nhất là chính là, cái tên này đạo lữ... Là tiên nữ.

Ni mã!

Vương Dật, nguoi đều có lợi hại như vậy nữ, còn đánh nữ thần của chúng ta chủ ý?

Lúc này, Hạ Oanh ai cũng không nhìn, thẳng triều giới môn bay đi.

Đột nhiên, này phương không gian xuất hiện một luồng thao Thiên yêu khí, mãnh liệt nhường nguoi nghệt thở.

Hết thấy người dồn dập chân động, hoàn toàn không dám động.

Hạ Oanh đôi mắt đẹp trừng trừng, cắn cặp môi thơm, run run rẩy rẩy xoay người lại.

Phương xa thiên khung, hơn mười bóng người chậm rãi giáng lâm.

Chúng nó đều làm hình người, dáng vẻ nhưng một trời một vực.

Có sư đầu, có Ứng Thủ, cũng có rắn thể người thân...

Bên trong tu sĩ sắc mặt đột nhiên biến hoá, tức là những kia Thần Khiếu cường giả cũng cũng như vậy...

Bọn hắn cảm giác, này mấy tôn yêu thú khí tức, cùng trước hoàn toàn khác nhau.

Chuyện này... Tuyệt đối không chỉ ngũ cấp...

Chúng yêu giáng lâm sau, ở vào ở giữa Ứng Thủ đại yêu cổ xoay một cái, nhìn về phía Hạ Oanh, chậm rãi mở miệng: "Em bé, đem tiểu tử này... Cho ta..."

Nó âm thanh rất thương lão, nhưng có chứa thấu người cả người sức mạnh, khiến người thân run sợ.

Hạ Oanh dùng sức cắn cặp môi thơm, hai tay nhân thể căng thẳng, gắt gao ôm người yêu.

Mà Vương Dật trái tim trong nháy mắt rơi xuống tới đáy vực.

Hắn có thể khẳng định, này mấy con đại yêu tuyệt đối ở lục cấp trở lên...

Ở đây tu sĩ, không có người nào có thể đi chống lại.

Vương Dật trầm giọng nói: "Thả ra ta, bằng không ngươi cũng sẽ được liên lụy..."

"Không..."

Hạ Oanh cánh tay ngọc lâu càng chặt, cắn môi nói: "Ta vĩnh viễn sẽ không cùng ngươi tách ra..."

Nàng sau khi nói xong, di động chân ngọc, triều giới môn phương hướng phiêu thối.

"Ha ha..."

Ứng Thủ đại yêu nở nụ cười, nhìn qua càng kinh sợ.

Nó không có ngăn cản, mà là lẳng không cất bước, theo lại đây...

Rất nhiều tu sĩ kiệt thay đổi sắc mặt, bọn hắn tuy anh dũng, nhưng không phải kẻ ngu si, sẽ không làm hy sinh vô vị, lần lượt triều giới môn phóng đi.

Sau một khắc, mọi người về vào 'Tĩnh thổ'.

Trên đài cao các tu sĩ vội vàng bay lên, hướng về xa xa triệt hồi.

Đối phương toả ra yêu khí quá khủng bố, bọn hắn liền nửa điểm chống lại tâm tư đều không có.

Mấy qua đi...

Ứng Thủ đại yêu chậm rãi tiến vào bình phong, mặt sau bảy yêu lần lượt đi tới.

Chúng nó rốt cục được nghiệm chứng: Bố trí cơ này kết giới thượng cổ yêu tôn, tất nhiên hành động bất tiện, không cách nào ra tay.

Những này đại yêu, lại không còn nổi lo về sau.

Rất nhiều khủng bố sau khi tiến vào, Ứng Thủ đại yêu cổ xoay một cái, nhìn về phía 20 mét ngoại lùi về sau trong Hạ Oanh, chậm rãi mở miệng: "Dem hắn... Cho ta..."

'Hồng'

Đột nhiên, trong phạm vi mười dặm, vô tận yêu áp tuần tuần mà rơi, hư không phát sinh khó có thể tưởng tượng đại vận vẹo.

Hết thấy tu sĩ thân thể chân động, nhất thời dừng lại ở đó.

Ứng Thủ đại yêu lấy ra thần thông sau, trong chớp mắt ra hiện tại Hạ Oanh trước mặt, lập lại lần nữa: "Đem hấn... Hà?"

Nó bỗng nhiên sững sờ, nghiêng đi cái cổ.

Ba người bên cạnh, chẳng biết lúc nào xuất hiện một con quái thú.

Nó ngâm một cái bốc khói quái đông đông, đầy vẻ khinh bỉ nhìn đối phương, bĩ khí mười phần.

Ứng Thủ đại yêu bối rối, cổ nhân thể duỗi một cái: "Người là..."

Này quái thú không nói hai lời, giờ tay bắt xì gà, lửa môi nhân thể mở ra.

Trong phút chốc, tranh châm biếm (Kiseijū) trong 'Đầu là miệng' kinh hiện ra ở thể.

Trong nháy mắt tiếp theo...

'Ca '

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 685: Ta không phục!

'Phốc '

Trong phút chốc, một cột máu phun hư không, lại nhìn Ứng Thủ đại yêu đầu lâu, dĩ nhiên... Biến mất rồi...

'Lạch cạch lạch cạch...'

Thỏ Từ lửa môi nhúc nhích không ngừng, nội bộ nhai : nghiền ngẫm có tiếng, lão lợi hại.

Này biến số quá mức kinh người, trực tiếp đem hết thầy người chấn động bối rối.

Này ni mã...

Đối diện Hạ Oanh cặp môi thom khê nhếch, nhưng cái gì cũng không nói ra được.

Mà nàng trong lòng Vương Dật tắc thở phào nhẹ nhõm: Cái tên này có thể coi là đến rồi.

Đại yêu mất đi đầu lâu sau, toàn thân run rẩy không ngừng, hai tay còn khả năng bằng không múa, vừa vịn trên yêu khí nhưng càng thêm hỗn loạn, lúc nào cũng có thể sẽ đại vỡ.

"Sách..."

Đột nhiên, Thỏ Từ hơi nhướng mày: "Xương cốt lão hóa, thân thể phát củi, này dùng bao lâu mới đạt đến bát cấp ? Đồ vô dụng..."

Kẻ này bất mãn thì bất mãn, động tác nhưng không có đỉnh chỉ, lần thứ hai mở ra lửa môi.

'Ca '

Lại là một tiếng tiếng vang kỳ quái.

Đại yêu nửa người trên nhất thời biến mất.

'Rộp rộp...'

Thỏ Từ lửa môi lập đi lập lại nhúc nhích, nghiêng đi đầu, nhìn về phía giới môn phương hướng.

Vào giờ phút này, những kia vào đại yêu nhóm, toàn thân run rẩy, coi là thật bị sợ hãi đến không nhẹ.

Cái kia thần bí thượng cổ yêu tôn... Xuất hiện ?

Này cái nào có một tia lộ lộ thái độ? Lẽ nào... Nó là cố ý dẫn chúng ta ra đến? Lại một lần...

Nghĩ tới đây, đại yêu nhóm hoảng vội vàng xoay người, muốn mau sớm thoát đi kết giới.

Có thể sau một khắc, chúng nó lại ổn định.

Một đạo tuyệt thế thiên ảnh chìm nổi vu giới trước cửa phương, cản đường.

Nàng là kỳ ảo như vậy, như vậy u nhã, kiều diễm vô song.

Có thể nàng phương hoa cực kỳ lạnh lùng, linh động con mắt trong cang là mang thai có vô thượng sát cơ.

"Hồng..."

Một con sư thủ đại yêu rồng to ở thiên, giờ lên móng vuốt, muốn đem đối phương xé nát.

Mãnh liệt cương phong gào thét mà lên, yêu khí trùng thiên.

"Hanh..."

Thiên ảnh kiều rên một tiếng, đôi mắt đẹp nhất thời vừa mở.

'Anh...'

Trong phút chốc, đầy trời anh đề bốc lên, trong nháy mắt tràn ngập ở toàn bộ hư không.

'Ong ong ong...'

Sau lưng của nàng xuất hiện chín luân âm u vòng, nhất ngoại phương này luân thoát ly chủ thể, lẳng không bình triển, đi đến chúng yêu trên không.

'Hồng '

Một luồng âm u mang tuần tuần mà rơi, thần bí vô phương.

Đại Thành Cửu U thần thể —— Thiên Mạc Lao Lung.

"Hồng..."

"Gào..."

"Kiệt..."

Chúng yêu toàn thân chấn động mạnh, sau đó ở hư không liên tục lăn lộn, hét thảm liên tục.

Chúng nó ở giữa tuy còn có bát cấp, nhưng không phải Thái Cổ huyết thống, yêu lực so sánh Tiên Đô xuất hiện 'Nghèo kỳ' phải yếu hơn rất nhiều.

Có thể tốt xấu cũng là đại yêu.

"Ngọa tào! ! !"

Thỏ Tử nhất thời kinh ngạc, nhanh chóng nuốt vào Ứng yêu nửa người dưới, trong nháy mắt xung tới đó, trực tiếp giờ lên móng vuốt.

'Oành '

Thiên Mạc Lao Lung đột nhiên đổ nát.

"Hà?"

Vân Tiên thân thể yêu kiều run lên, đôi mi thanh tú lúc này bay lên, khẽ kêu nói: "Vũ vương, ngươi làm cái gì?"

"Tiểu nha đầu ra tay không cái nặng nhẹ, hảo lợ lừng phá hủy bản vương bữa tiệc lớn..."

Thỏ Tử lăm bắm một câu, lần thứ hai mở ra lừa môi.

'Kèn kẹt ca...'

Hình ảnh chỉ tàn nhẫn, thực sự không cách nào nhìn thẳng.

"Ăn ăn ăn, chết no người..."

Vân Tiên thối một câu, nghiêng đi phương hoa, nhìn về phía lão công này trong.

Cùng lúc đó.

Hạ Oanh chính một mặt khiếp sợ nhìn giới môn phương hướng.

Cô gái mặc áo vàng kia... Là ai?

"Này..."

Đột nhiên, một đạo kiêu ngạo âm thanh xuất hiện : "Đem lão công đưa ta..."

Hạ Oanh ngẩn ngơ, nhân thể nghiêng đi mặt cười.

1 mét ngoại, chẳng biết lúc nào xuất hiện nẩy bóng người đẹp đẽ, mà phía trước nhất, là một cái 10 đến tuổi áo hồng tiểu loli.

Vào giờ phút này, tiểu loli đưa cặp kia óng ánh tay nhỏ, cặp môi thơm cao cao đỏ lên, mặt cười một mảnh ăn vật vị.

Hạ Oanh bối rối.

Chuyện này... Chuyện này...

"Hắc..."

Vương Dật cười cợt, thấp giọng nói: "Vừa nãy cảm ơn người, buông tay đi..."

Nhượng các lão bà và thấy mình cùng những khác nữ tử ôm cùng nhau, xác thực đỉnh lúng túng.

Hạ Oanh nhìn đối phương một chút, lại nhìn phía tiểu loli, hai tay bỗng nhiên căng thẳng, hư không lui về phía sau nửa bước, cắn môi nói: "Các người... Là ai?"

Nàng tuy biết Vương Dật đạo lữ là tiên nữ, nhưng chưa từng thấy dáng dấp của đối phương.

Huống hồ, giờ khắc này Hạ Oanh trong lòng sớm bị Vương Dật sở lấp kín, làm sao có thể đem hấn giao cho nữ nhân khác?

Tiểu loli cũng là ngẩn ngơ, mặt cười nhất thời giương lên: "Hậu cung chi chủ... Sư Phi Yên."

Hạ Oanh nghe xong, mím môi môi, không có bất cứ động tĩnh gì.

"Hừ!"

Tiểu loli không cao hứng, nhân thể tiến lên: "Nhanh đưa ta..."

Hạ Oanh lại lùi về sau nửa bước, cắn môi nói: "Không được!"

"Hà?"

Tiểu loli đôi mi thanh tú nhất thời vừa nhíu.

"Người nhanh buông ra..."

Vương Dật lúng túng ung thư thẳng tới thời kì cuối, hấn hiện đã khôi phục hai phần mười linh lực, liền dò ra tay đi, đẩy ra đối phương ngọc oản.

'Hô '

Đột nhiên, Hạ Oanh lắc người một cái chặn ở mặt trước, cắn răng bạc nói: "Ta sẽ không đưa người giao cho bất kỳ người..."

Dát?

Vương Dật nhất thời choáng váng.

"Người..."

Tiểu loli đương nhiên không làm, làm đáng liền muốn tiến lên.

"Đại tỷ..."

Từ Nguyệt giơ tay kéo đại phụ, nhân thể nhìn về phía đối diện, nhẹ giọng nói: "Muội muội, vừa nãy cảm ơn người..."

Nàng trải qua thời diễn ra tất cả: Vừa mới, thiếu nữ mặc áo trắng này cứu lão công.

Hạ Oanh mím mím môi, không đáng hồi phục.

Cùng lúc đó, Vân Tiên đến phụ cận, nhân đôi mi thanh tú nhìn chăm chú đối diện.

Từ Nguyệt tiếp tục cười khê: "Hiện tại nguy cơ đánh tan, vì lẽ đó... Kính xin muội muội tránh ra, chúng ta cũng đẹp đẽ dưới lão công thương thế..."

Hạ Oanh mặt cười giương lên: "Vương Dật ta tự mình chăm sóc tốt, không cần các người nhọc lòng..."

"A? ? ?"

Từ Nguyệt ngậy người, mặt sau các tiên nữ cũng là như vậy.

"Người giờ trò quý gì? Tránh ra..."

Vương Dật điên rồi, trực tiếp nâng lên đối phương cánh tay ngọc, muốn đi đẩy ra.

Hạ Oanh thân thể yếu đuối chần động, trực tiếp nghiêng đi phương hoa, con mắt trong nỗi lên nồng đậm sương mù, nàng run giọng hỏi: "Vương Dật, người... Thật sự muốn bỏ lại ta sao?"

Cờ nào u oán ánh mắt a.

Vừa nãy đồng sinh cộng tử, vào đúng lúc này hóa thành vạn Thiên Nhu tình.

Hạ Oanh không muốn mất đi hắn, thật sự không muốn...

Vương Dật sừng sốt, há miệng, nhưng cái gì cũng không nói ra được, trên tay kinh lực cũng tùy theo đánh tan.

'Xì xì xì...'

Đúng vào lúc này, bạch y ngang trời, 'Thánh nữ liên minh' muội muội nhóm lại đây nha.

Mà xa xôi hơn, các tông tu sĩ lần lượt bay tới, chìm nổi ở ba mươi mét ngoại, đêm này phương không gian vây quanh trong đó ngoại ba tầng.

Ở Tiểu Lăng Tinh truyền âm dưới, đầu mang đầu bóng Ngọc Thấu ngọc chường vung lên.

'Loạch xoạch...'

Muội muội nhóm lần lượt hành lễ, trăm miệng một lời nói: "Gặp tiên nữ tỷ tỷ..."

Các tiên nữ không có thời gian để ý, chỉ lo nhìn chăm chú Hạ Oanh.

Vào giờ phút này, hư không bầu không khí... Khá là quái lạ.

Tiểu Lăng Tinh thấy, vội vàng đẩy Ngọc Thấu một thoáng : một chút.

Ngọc Thấu hiểu ý, người nhẹ nhàng đi tới gần, kéo lại Hạ Oanh ngọc oán.

Hạ Oanh nhân thể bên cạnh thủ: "Minh chủ tỷ tỷ, người làm gì thế?"

"Người nháo đủ chưa?"

Ngọc Thấu kiều xùy xùy nói: "Mau cùng ta trở lại!"

"Không!"

Hạ Oanh thân thể căng thẳng: "Ta cái nào cũng không đi..."

"Người..."

Ngọc Thấu nhất thời vừa sợ vừa tức, đột nhiên tăng thêm lực đạo.

Hạ Oanh cái nào cùng đối phương lực đại? Nhất thời bị kéo dài không ít.

"Người thả ra ta!"

Nàng dùng sức giãy giụa, không biết làm sao căn bản vô dụng.

Đột nhiên, Hạ Oanh triều tiên nữ vị trí chỗ ở lớn tiếng nói: "Các người không phải là thời gian tu luyện dài chút sao? Có gì đặc biệt?"

Cái gì?

Nàng nói như kinh động thiên hạ, trực tiếp đem mọi người chấn động choáng váng.

Các tiên nữ cũng rất giật mình.

Tự biểu lộ thân phận tới nay, Hạ Oanh là cái thứ nhất ngay mặt hồ hét hậu bối nữ tử.

Ngọc Thấu cũng hoá đá : Người ở... Nói cái gì a?

"Hi hi..."

Đột nhiên, tiểu loli nở nụ cười, rất ngọt rất ngọt, con mắt trong cũng hiện ra kỳ dị sắc thái, rất không tên.

Nàng nhìn về phía Ngọc Thấu: "Thả ra nàng."

Ngọc Thấu nhất thời thức tỉnh, không dám đi làm trái, nhân thể buông ra tay ngọc.

Tiểu loli triều Hạ Oanh khẽ cười nói: "Người nói tiếp..."

"Không có gì để nói nhiều!"

Hạ Oanh đột nhiên thu hồi tay ngọc, vuốt bị nắm đau địa phương, giương lên mặt cười nói: "Nói tóm lại... Ta không phục!"

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 686: Lại thấy nữ nhân đánh nhau

Này phương hư không, rơi vào yên tĩnh một cách chết chóc.

Hết thấy mọi người ngừng thở, không dám thở mạnh một cái.

Thánh nữ liên minh, tụ tập Cửu châu đời này tuyệt đại nữ thiên kiêu. Mà bảy vị tổ trưởng, càng là yêu nghiệt trong yêu nghiệt.

Thử hỏi cỡ nào ngạo kiều?

Các nàng mỗi một vị ở trong tổ chức, đều có thể một mình chống đỡ một phương, chủ kiến cực mạnh.

Hạ Oanh thuở nhỏ ngông nghênh trời sinh, thiên phú tuyệt điểm, lại vì 'Huyền tổ' một tỷ, tự sẽ không bị tiên nữ truyền lưu sở nhiếp.

Huống hồ, Vương Dật là nàng cái thứ nhất coi trọng nam tử.

Tiên nữ thì phải làm thế nào đây? Chúng ta như vẫn luôn tu luyện, cũng có thể xoay tay thành mây, thanh xuân càng khả năng vĩnh trú.

Vì lẽ đó, nàng không phục!

Như cho ta thời gian nhất định, không thể so với các người kém.

Vào giờ phút này, Vương Dật nội tâm là tan vỡ, hấn nặn nặn mi tâm, đang chờ mở miệng.

"Kê kê..."

Đột nhiên, tiểu loli vừa cười, con mắt trong dị thái càng rõ ràng.

Cái cảm giác này, thật sự đã lâu không xuất hiện đây.

Nàng không những không giận, trái lại đặc biệt thưởng thức đối phương này cổ từ bất khuất hẹp hòi thể.

Mà phía sau mấy vị phó cung, xem Hạ Oanh ánh mắt cũng không giống nhau, trong lòng đồng thời đang suy nghĩ: Tiểu nha đầu này... Không sai, có thể thu làm thân truyền...

Như Vương Dật biết các lão bà ý nghĩ, tất sẽ nôn ra máu.

Tiểu loli hai con mắt một mị: "Ngươi... Không phục chúng ta?"

Hạ Oanh mộ nhiên bên cạnh thủ, thanh ti lướt qua hương quai hàm, xinh đẹp tuyệt luân.

Nàng không đáng hồi phục, ý tứ nhưng càng rõ ràng.

"Được!"

Tiểu loli mặt cười giương lên, dịu dàng nói: "Đúng mực, không có gì lo sợ, bốn cung yêu thích..."

Nàng sau khi nói xong, nhân thể nhìn về phía bọn tỷ muội: "Các ngươi ai trên?"

Mọi người ở đây thấy, trái tim trực tiếp nhắc tới cuồng hống.

Các tiên nữ muốn động thủ ?

Thiên, Hạ Oanh tuy rằng kinh diễm, có thể ở đâu là các nàng đối thủ?

Các tiên nữ tuy là giữ gìn này phương bình an, có thể làm như vậy... Có phải là có chút bất nạt người?

Ngọc Thấu đầu bông lay động, hướng nơi này, run giọng gọi: "Tỷ tỷ..."

Nàng quá rõ ràng những nữ nhân này khủng bố đến mức nào.

Vương Dật cũng đi tới gần, cười rất lúng túng: "Lão bà, đừng như vậy..."

Tiểu loli kéo đối phương đại thủ, cười ngọt ngào nói: "Lão công yên tâm, chúng ta trong lòng hiểu rõ..."

Hạ Oanh bên cạnh về mặt cười, nhìn về phía hai người nắm tay địa phương, con mắt trong đầy lên một mảnh ghen tỵ.

Tam cung Tứ cung đồng thời đi về phía trước một bước, về sau liếc mắt nhìn nhau.

Tiểu loli trầm ngâm chốc lát, nói: "Tứ muội đến đây đi..."

Lời vừa ra khỏi miệng, Thẩm Băng nhất thời có chút mất mát, Vân Tiên tắc lộ làm ra một bộ tiểu nhảy nhót đáng vẻ, tay phải nhân thể một nắm, có chút nghịch ngợm yêu kiều: "Hảo da..."

Loại này cảm giác hưng phấn, thật sự đã lâu chưa từng xuất hiện.

Không thể phủ nhận, Hỗn Độn đế cung các nữ quyền... Thật sự yêu thích đánh nhau.

"Lão bà..."

Vương Dật có chút nhìn không được, cau mày nói: "Đừng hồ nháo, Hạ Oanh sao là Tiên Nhi đối thủ?"

"Nàng gọi Hạ Oanh? Tên rất dễ nghe đây."

Tiểu loli nói nhỏ, sau đó lay động lão công cánh tay: "Lão công yên tâm, chúng ta sẽ không bất nạt nàng. Huống hồ, tỷ muội chúng ta... Một đời không kém ai..."

Cái gì quý?

Vương Dật nhất thời mộng bức.

Cùng lúc đó, Vân Tiên đi tới Từ Nguyệt trước mặt.

Nhiều năm tỷ muội tình nghĩa, lẫn nhau sớm có linh tê...

Từ Nguyệt nhìn Hạ Oanh một chút, nhẹ giọng nói: "Này nữ thân phú 'Thiên Liên Chi Thể', tứ muội, tất cả cẩn thận..."

Vân Tiên triều đối phương le lưỡi một cái: "Nhị tỷ yên tâm..."

Các nàng đối thoại, làm cho tất cả mọi người một trận choáng váng.

Tại sao phải cẩn thận?

Từ Nguyệt gạt gù, tay ngọc nhân thể nhẹ giương: "Nàng vì Kim Đan ba tầng, nhị tỷ liền đem ngươi tu vi áp chế ở 'Hóa long' ba tầng..."

Hóa long vì 'Hồng Linh' hệ thống tu luyện, chờ cùng Kim Đan.

"Ấn đây..."

Vân Tiên gạt gù, nhắm lại cặp kia đôi mắt đẹp.

Hết thấy người nhất thời bùng tỉnh: Tiên nữ muốn đem tu vi áp chế đến ngang nhau cảnh giới, làm tiếp tranh đấu.

Hạ Oanh run lên một cái, sau đó, con mắt trong phóng ra một luồng tinh mang.

Đối phương cử chỉ, đại hợp tâm ý của nàng.

Một bên Ngọc Thấu âm thầm cắn môi, biết việc đã đến nước này, lại không cách nào đi thay đổi, liền trợn mắt Hạ Oanh một chút, xoay người về đến trận doanh.

Mà liên minh những kia muội muội nhóm, vẻ mặt tương đương đặc sắc.

Đặc biệt là Huyền tổ thành viên, các nàng từng cái từng cái nắm phần quyền, mặt cười một mảnh tiểu kích động.

Hạ Oanh cử chỉ, coi là thật là cho Huyền tổ đại đại mặt dài.

Lại muốn cùng trong truyền thuyết tiên nữ động thủ?

Thiên a...

Hạ tỷ tỷ, ngươi là ở quá tuyệt.

Chú ý bên dưới, Từ Nguyệt óng ánh ngón tay ngọc, điểm lên tứ muội cái trán.

'Vù'

Một luồng vệt trắng đột nhiên tỏa ra.

Thái Thượng thần ấn —— Đại Phong Thiên Thuật.

Vân Tiên thân thể yêu kiều nhẹ nhàng run rẩy, chịu đựng vĩ lực truyền vào.

Mấy phút sau...

Vệt trắng chuyển nhạt, dần dần biến mất.

Từ Nguyệt thu hồi tay ngọc, nhẹ giọng nói: "Tứ muội, hảo..."

"Nhị tỷ cực khổ rồi."

Vân Tiên nhẹ nhàng nở nụ cười, mở cặp kia đôi mắt đẹp.

Nàng tuy bị niệm phong lại tu vi, nhưng không có bất kỳ thay đổi.

Vương Dật thật sự không nói gì: "Lão bà, hay vẫn là... Quên đi thôi..."

"Lão công yên tâm, nhân gia sẽ không xảy ra chuyện..."

Vân Tiên đi tới gần báo lấy cười ngọt ngào, lập tức mặt cười giương lên, ở trên mặt của đối phương thơm một thoáng : một chút.

Bốn phía nhất thời thay đổi sắc mặt.

Mà Hạ Oanh này mỹ lệ mũi ngọc tinh xảo trực tiếp tức điên.

Nàng thực sự không cách nào nhìn được, phần quyền đột nhiên nắm chặt.

'Hồng..'

Trong phút chốc, một luồng vệt trắng bốc lên, thế lăng cửu tiêu.

Thanh ti phiêu, quần áo động, dất bao nhiêu kinh diễm?

Luồng hơi thở này rất khủng bố, nhưng có bất ổn dấu hiệu.

Nguyên lai, trước Hạ Oanh kinh mạch bị hao tổn, Vương Dật tuy hơn nữa thi cứu, có thể thời gian ngắn ngủi, chưa hoàn toàn khôi phục.

Tiểu loli hai con mắt một mí, tất nhiên là nhìn ra căn khôn, tay nhỏ hư không phát một cái.

'Xi '

Một đạo hào quang vượt qua mệnh môn, trong nháy mắt đánh vào trên người đối phương.

Nếu là đánh nhau, liền muốn tuyệt đối công bằng, này liên quan đến ở bọn tỷ muội bộ mặt.

Hạ Oanh toàn thân run lên, lập tức...

'Vù '

Trên người nàng vệt trắng càng ngày càng ngưng tụ, mặt cười trên màu xám tro cũng dần dần làm nhạt, biến mất...

Hạ Oanh nhìn về phía tiểu loli, mím môi môi, ánh mắt có chút phức tạp.

Tiểu loli mím cười cười khê, thế nhưng kêu: "Tứ muội..."

Vân Tiên hơi hơi nghiêng người sang, lăng không hư đặc.

Nàng được rồi mấy mét vừa mới dừng ổn, thân thể yếu kiều nhân thể run lên.

'Anh '

Trong phút chốc, một luồng ánh sáng phóng lên trời, bao phủ mệnh môn.

'Ong ong..'

Hai vòng to lớn âm u vòng từ từ bay lên, ở sau lưng chìm nổi.

Nó không có trước ngưng tụ, có thể mọi người nhưng cảm thấy cực kỳ khủng bố.

Hết thầy Kim Đan tu sĩ toàn thân căng thẳng, chính là sáu tầng lấy trên người cũng là như vậy.

Mặt sau Vương Dật há miệng, nhưng cái gì cũng không nói ra được.

Hắn cũng vì Kim Đan, tự nhiên phát giác Tiên Nhi bảo bối có cỡ nào 'Đáng sợ'.

Lấy Từ Nguyệt tính cách, nói đem tu vi áp chế ở hóa long ba tầng, liền sẽ không tể riêng.

Các loại dấu hiệu cho thấy, Tiên Nhi bảo bối... Thật sự rất mạnh.

Mọi người tại đây cũng nghĩ đến này điểm, sắc mặt đều ngưng ngắc.

Này chính là... Tiên nữ cùng tu vi thời đáng vẽ?

Điều này cũng... Quá khuếch đại.

Hạ Oanh sâu sắc nhìn chăm chú đối diện tuyệt thế thiên ảnh, dùng sức cắn cắn môi thơm.

Nàng cảm thấy áp lực, kinh thiên áp lực...

Thực sự quá lợi hại.

Thời khắc này, kinh diễm toàn bộ Hồng Linh đại lục 'Cửu U tiên tử'... Lại trở lại.

Vân Tiên ngó nhìn đối phương, mặt cười nhân thể giọng lên: "Đến đây đi, bổn cung... Không, bổn cô nương ngược lại muốn lãnh giáo một chút, ngươi lợi hại bao nhiêu..."

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 687: Ta chính là Vân Tiên

Kiểu lập hư không, lưu danh thiên cổ.

Các tiên nữ vì tiếp cận lão công, đem khí tức tuyết tàng, ngoại trừ khí chất kỳ ảo ngoại, liền lại không cái khác.

Chỉ có động lên tay đến, mới khả năng lộ ra kỳ 'Cường hãn'.

Có thể hiện tại không giống nhau.

Ba ngàn thanh ti hư không vũ, vô thượng âm u vòng chấn động cửu thiên.

Vào giờ phút này, Vân Tiên lại không phải cái kia bị được Tam cung bắt nạt Tứ cung.

Cửu U tiên tử, giáng lâm trong nguyên, thế muốn cùng nơi này nữ thiên kiều... Một phần cao thấp.

Hết thấy người dồn dập trùng lớn hai mắt, không nháy mắt một thoáng : một chút.

Đây chính là Thiên Khải chi chiến, tuyệt đối khả năng ghi vào sử sách.

Đối phương khí thế quá thịnh, Hạ Oanh không nhịn được lui về phía sau nửa bước, nhưng đột nhiên thức tỉnh, thân thể chấn động mạnh.

'Vù '

Vệt trắng lại ngưng tụ không ít, khí tức trùng thiên.

"Hi..."

Hạ Oanh nở nụ cười, nhưng có chút hiện ra lạnh: "Rất tốt khí thế!"

Vân Tiên hai con mắt một mị.

Đột nhiên...

'Xi '

Nghê thường tung bay, huyễn ảnh mê ly.

Tuyệt thế thiên ảnh, vượt qua trời cao.

Hai mảnh đại lục thiên kiều đối với quyết, rốt cục mở ra.

Vân Tiên tốc độ nhanh như chớp giật, chớp mắt tới gần.

Hạ Oanh đôi mắt đẹp một lạng, thân thể phóng lên trời, hai tay ở trong lòng phác hoạ đan dẹt, ngưng tụ đạo ấn, nhân thể hợp lại.

'Hồng '

Trong phút chốc, một cây trắng như tuyết hoa sen đột nhiên xuất hiện.

Nó rất to lớn, đường kính có thể đạt tới năm mét.

Vân Tiên một lần vô huyệt, chưa đuổi theo đi, mà là giương thủ vọng hướng về bầu trời, tiểu mục chợt là uốn cong: "Hồi lâu không triển khai..."

Nàng sau khi nói xong, một tay hư không phác họa, cuối cùng hướng lên trên đẩy một cái, lòng bàn tay vẫn thiên.

'Vù '

Một cây tuyết liên hiện ra ở hư không.

Nó đường kính cũng có năm mét có hơn, hào quang đầy trời.

Cửu Phẩm Bí Pháp —— Linh Nam Thần Liên.

Này thuật là Vân Tiên thành tựu 'Thái Thượng' trước, nhất thường dùng thần thông một trong.

"Cái gì?"

Hạ Oanh kinh ngạc đến ngây người.

Nàng vạn vạn không nghĩ tới, đối phương lấy ra pháp thuật, cùng chính mình như vậy tương tự.

"Hi..."

Vân Tiên mỉm cười cười khẽ, vui tươi cực kỳ. Lập tức thân thể yêu kiều vi bên cạnh, tay ngọc nhân thể phát động, niệm chuyển càn khôn.

'Ong ong...'

Tuyết liên chuyển động không thôi, xông thẳng thiên khung.

"Hừ!"

Hạ Oanh cắn răng, ngọc chuông chuyển động, lăng không ép xuống.

'Hô '

Bạch liên được vĩ lực dẫn dắt, xoay tròn hạ xuống.

Ong ong ở trong, hai cây hoa sen càng ngày càng gần...

Trong hoa liên liễu mạng Linh Nam Thần Liên.

Trong nháy mắt tiếp theo...

'Ầm ầm...'

Trên hư không, bùng nổ ra to lớn tiếng nổ vang rền, vô cùng sóng khí bốc lên, bao phủ bát hoang.

"A? ? ?"

Thần uy về chấn động quá kinh người, Hạ Oanh không khỏi duyên dáng gọi to một tiếng, tung tóe trở ra.

"A..."

Vân Tiên thân thể yêu kiều đại run sợ, cũng bị đẩy lui mấy mét, mặt cười trở nên trắng bệch.

Nàng rất mau đem thể tử ổn định, lăng không hư đập, triều đối phương xông thẳng mà đi.

Bay ngược trong Hạ Oanh chỉ cảm thấy hoa mắt váng đầu, trong lòng bị đè nén, đang tự vận chuyển 'Thanh tâm' pháp thuật, chữa trị hỗn loạn khí huyết, nhưng cảm thấy tiếng gió lăm lăm, bên cạnh thủ nhìn lại, không khỏi hoa dung thất sắc.

Vân Tiên chớp mắt tới gần, ngọc chuông sáng lên, triều đối phương bả vai vỗ tới.

Hạ Oanh đến cùng là thiên kiều, lâm nguy không loạn, thân thể một tà, nhanh chóng tránh thoát đối phương tiến công, tay phải dò ra hai cái ngón tay ngọc, điểm hướng về đối phương uy hiếp.

Vân Tiên 'Đánh nhau' kinh nghiệm cỡ nào phong phú? Thân thể yêu kiều bồng bênh chuyển động, lẳng không vượt qua, trong nháy mắt đi tới một bên khác, lần thứ hai lượng chưởng, đánh về đối phương eo nhỏ nhắn.

Hạ Oanh mộ nhiên nghiêng người, tay trái tự dưới hướng lên trên thẳng đón gió mây, nhận cái nhíp nhàng ăn khớp.

'Oành '

Nhị nữ song song chấn động, từng người lui bảy, tám mét.

"Đáng ghét!"

Hạ Oanh dự định liều mạng, hai tay tả hữu giờ lên, tay ngọc chuyển động, lòng bàn tay hướng về thiên: "Tam hoa tụ đỉnh..."

Vừa nãy đem lại nói như vậy mãi, chính mình lại không còn đường lui.

Huống hồ, Vương Dật còn ở phía dưới nhìn...

'Vù...'

Hư không nổi lên tầng lớn gọn sóng, vô thượng đạo nghĩa tuần tuần lưu chuyển, tự tổ phác hoạ.

Dần dần, ba cây to lớn bạch liên đan dẹt mà thành.

"Cái gì?"

Vân Tiên nhất thời ngẩn ngơ, mặt cười nổi lên trước nay chưa từng có nghiêm nghị.

Dĩ nhiên... Lấy ra ba cây?

...

Cùng lúc đó

"Oa..."

Tiểu loli cặp môi thom hơi hơi mở ra: "Cái tiểu nha đầu này thật là lợi hại đây."

Nàng không một chút nào lo lắng Tứ cung, trái lại đối với Hạ Oanh than thở có thêm.

Từ Nguyệt ngẩng lên mặt cười, nhẹ giọng nói: "Hạ Oanh tiềm lực bị bức ép ra đến, tứ muội trận này... Không dễ thủ thắng..."

"Hi hi..."

Tiểu loli cười duyên nói: "Sẽ không, ngươi đã quên? Chúng ta năm đó trộm tứ muội 'Trà ngộ đạo' sau, cô nàng này khủng bố đến mức nào..."

Từ Nguyệt ngẩn ngơ, lập tức sáng giọng: "Rõ ràng là các ngươi làm, đừng kéo lên ta..."

Tiểu loli nghe xong, cặp môi thom một đỏ, có chút không cao hứng: "Ngươi có uống hay không?"

Từ Nguyệt mím mím môi, không còn động tĩnh.

Nàng đương nhiên uống, hơn nữa được lợi nhiều nhất.

Mà Vương Dật căn bản không có bận tâm lão bà đối thoại, nhìn chằm chằm không chớp mắt ngắm nhìn chiến đấu tình huống.

Hắn nhiều lần muốn đi ngăn cản, cũng không biết như thế nào tham gia.

Không thể phủ nhận, nữ nhân đánh nhau, nhà trai thật sự rất khó cùng lẫn lộn vào.

...

Ba cây bạch liên lẫn nhau vờn quanh, thành tự thể chân vạc tư thế.

Pháp tắc trải rộng, trật tự đan dẹt.

Thư uy... Ngập trời.

Vân Tiên nhìn chăm chú phía trước, chậm rãi giơ lên hai tay, lẳng không đạn điểm, kết ra một cái cổ ấn.

'Hồng '

Hào quang nhào sóc, dây xích câu hợp.

Linh Nam Thần Liên xuất hiện lần nữa, lúc này càng to lớn, đường kính có thể đạt tới tám mét, ánh sáng thần thánh vạn trượng.

Hạ Oanh thấy sau, con mắt trong nổi lên ngập trời chiến ý, nàng hai tay lại triển, khẽ kêu ở thiên: "Thiên liên giáng thế..."

'Ào ào ào...'

Ba cây bạch liên nhất thời cắt phá trời cao, từ phương hướng khác nhau nghiền ép mà đến.

"Đến hay lắm!"

Vân Tiên không nhịn được đại khen, lúc này ngọc chuông chuyển động, phát thấp mệnh mệnh: "Nhưng muốn đánh bại ta, còn không được. Phá cho ta..."

'Vù...'

Thần liên cao tốc chuyển động, thẳng nghênh mà trên.

Ai thắng ai thua, ở đây một lần.

'Oanh... Âm âm...'

Tuyệt thế nổ vang đột nhiên bạo phát, hư không phảng phất trong nháy mắt đổ nát, sóng khí nhào thiên...

"Phốc..."

"Phốc..."

Nhị nữ song song giương thủ, đồng thời phun ra khẩu mũi tên máu, hướng về tướng phương hướng ngược tung tóe...

Các nàng thân nơi hạt nhân, tất nhiên là bị khủng bố về chấn động chi lực phân nhai.

"Lão bà!"

Vương Dật thực sự không cách nào bình tĩnh, làm đáng liên muốn xông lên, lại bị một cái tay nhỏ bé kéo.

"Lão công, dừng..."

Tiểu loli mím môi nói: "Tứ muội sẽ không xảy ra chuyện..."

Vương Dật vội la lên: "Lão bà, Tiên Nhi đều nôn ra máu..."

"Lão công..."

Tiểu loli căn bản không buông tay, sâu xa nói: "Ngươi như đi tới, tứ muội tâm niệm, từ đây liền không thông suốt đạt. Yên tâm đi, ngang nhau cảnh giới, chúng ta đánh nhau xưa nay không thua quá..."

Vương Dật nghe xong, nhất thời có loại nôn ra máu kích động.

Hắn càng ngày càng hoài nghi, ở một đời trước, những này cô nàng tổng gạt chính mình chung quanh đi đánh nhau.

Cùng lúc đó.

Thánh nữ liên minh muội muội nhóm về mặt vô cùng kích động, đặc biệt là Huyền tổ thành viên.

Thiên!

Hạ tỷ tỷ dĩ nhiên cùng tiên nữ cân sức ngang tài? Tuy là nôn ra máu, nhưng đối phương cũng là như vậy a...

Các nàng đương nhiên sẽ không lên đi, cũng không vô tình, mà là muốn công bằng tuyệt đối.

Nhị nữ tung tóe hơn mười mét sau, Vân Tiên trước hết điều chỉnh xong, lẳng không xoay chuyển chính bản thân, giờ tay lau đi khóe môi, con mắt trong tặc đấy lên một cổ tiểu hưng phấn.

Năm đó cảm giác, lại trở lại.

Cái này Hạ Oanh xác thực lợi hại, coi là thật không để cho mình thất vọng.

Mà lúc này Hạ muội muội chỉ cảm thấy trong cơ thể khí huyết cuộn cuộn, toàn thân từng trận đâm nhói, nàng miễn cưỡng vận lên thanh tâm pháp thuật, có thể sau một khắc...

'Hô...'

Chưông ảnh tung bay, Vân Tiên dĩ nhiên giết tới.

"Cái gì?"

Hạ Oanh kinh hãi, cuống quýt giờ lên cánh tay phải, chặn lại rồi đối phương ngọc oản.

Vân Tiên khê run lên, cảm giác oản trên lực đạo yếu đi rất nhiều, biết đối phương đến cung giường hết đà, không khỏi có chút tiểu thất vọng.

Nàng không có tiếp tục tiến công, cánh tay trái nhân thể quơ tới.

"A? ? ?"

Hạ Oanh duyên dáng gọi to một tiếng, nhất thời bị đối phương ôm cái rắn chắc.

Vân Tiên bắt đối phương sau, khóe môi một câu, cười dài mà nói: "Nha đầu, ngươi nhớ kỹ, ta chính là... Vân Tiên..."

Nàng sau khi nói xong, khác một cánh tay ngọc hư không giờ lên, sau đó bỗng nhiên tắt tích.

'Dùng '

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 688: Một đời không kém ai

Âm thanh được kêu là một cái vang dội.

"A!"

Hạ Oanh nhất thời kêu thảm một tiếng, thân thể thuận thế về phía trước đỉnh đi, thanh ti hư không phát lên, tác động bao nhiêu mê ly?

'Này trong'... Thật sự đau quá!

Vân Tiên đánh một cái sau, cảm giác đặc biệt đã ghiền, lần thứ hai giờ lên tay ngọc: "Mặc ngươi lợi hại đến đâu, cũng đừng nghĩ vượt trên chúng ta..."

'Dùng '

Lại là một cái tàn nhẫn.

Hạ Oanh được lực dưới, lần thứ hai về phía trước ưỡn một cái.

Nàng dùng sức cắn cặp môi thơm, con mắt trong đấy lên sương mù nồng nặc, phương hoa tràn ngập sự không cam lòng.

Sâu sắc... Không cam lòng...

Hạ Oanh biết chính mình thua, hơn nữa rất thảm rất thảm.

Mới vừa rồi còn ở trước mặt người đòi lộ ra không cam lòng, bây giờ nhìn lại... Quả thực là chuyện cười lớn.

...

Vào giờ phút này.

Hết thấy mọi người ngổn ngang.

Này biến số đột nhiên xuất hiện, nhưng bọn hán bách không kịp đề phòng.

Một đời thiên kiều Hạ Oanh... Càng bị đánh cái mông?

Mà động thủ người, lại là tiên nữ?

Chuyện này...

Thánh nữ liên minh muội muội nhóm cũng kinh ngạc đến ngây người.

Huyền tổ các thành viên dồn dập che khuất mặt cười, không đành lòng nhìn thẳng.

Lại nhìn Vương Dật bên này.

Kẻ này trái tim nhỏ mới vừa tự hạ xuống, liền mạnh mẽ rạo rực.

Chẳng biết vì sao, hán nhìn thấy Hạ Oanh bị đánh sau, bỗng nhiên nhớ tới đối phương đau thương ánh mắt, liền cảm thấy một trận đau lòng.

Ngọa tào!

Vương Dật ở sát na giật mình tỉnh lại..

Ni mã!

Chính mình sao trở nên như vậy hoa tâm?

Mà bên cạnh các tiên nữ tác cảm giác không cái gì, tiểu loli cong mỹ lệ mắt to, cười tủm tỉm nhìn tất cả.

Cái này gọi Hạ Oanh tiểu nha đầu, tính cách xác thực rất hợp khẩu vị, nhưng nếu muốn tiến vào hậu cung, nhuệ khí thiết yếu đánh bóng roi.

Không phục có thể, hò hét giống nhau lòng bàn tay hàu hạ...

Đây là quy củ, không cái gì có thể nhiều lời.

...

Cùng lúc đó.

Vân Tiên lần thứ ba giờ lên tay ngọc: "Bốn cung hỏi người, phục... Hay vẫn là không phục?"

'Đừng!'

"Nói chuyện, có phục hay không?"

'Ba ba...'

Khá lắm, này phương hư không chương ảnh lừng lờ bay, Tứ cung đã qua tiểu Kiều rất đã về rồi, trực tiếp đánh bảy, tám lần, mỗi một dưới đều rất dùng sức...

Hạ Oanh thân thể yếu kiều liên tiếp chấn động, mãi đến tận đã trúng cuối cùng hai lần thời, cũng lại không không được, thanh lệ tràn mi mà ra...

Nàng ở tông môn vẫn luôn quá trời sao vây quanh trăng sinh hoạt, chưa từng được quá cái này?

Hướng hồ, bọn tỷ muội còn ở nhìn...

Còn có... Hán...

"Nhân gia cùng người liều mạng..."

Nỗi giận bên dưới, Hạ Oanh bạo đầu, bỗng nhiên nắm lấy bên hông ngọc oản, dùng hết tiểu man lực, đưa nó túm đến miệng một bên, dùng sức cắn.

Này liền lợi hại.

"Khàn..."

Vân Tiên nhất thời hút vào ngum khí lạnh, la thất thanh: "Đau quá!"

Trước văn đề cập, Từ Nguyệt dùng 'Phong thiên đại thuật' đè xuống Từ cung tu vi.

Đây là bất thể kỳ thuật, không chỉ là cảnh giới, liền ngay cả thân thể cũng cùng áp chế, bằng không Vân Tiên sẽ không bị chấn động ói ra máu.

Mà đêm trăng tròn thời, đại phụ thị tẩm cũng sẽ không ra bất kỳ cái gì bất ngờ.

Vì lẽ đó...

Chiến đấu tình huống lại ra biến số, làm cho tất cả mọi người dồn dập sửng sờ, lập tức mặt lộ vẻ vẻ cổ quái.

Dĩ nhiên dùng cần ?

Nha...

Nữ nhân đánh nhau, có vẻ như đều yêu thích cần.

Có thể ra hiện tại bức này trường hợp, thực sự là có chút...

Lại nhìn hư không.

"Đáng ghét..."

Vân Tiên để trống tay phải dùng sức đẩy tới đối phương vai đẹp, thét to: "Dám cần ta? Sau đó có còn muốn hay không lẫn lộn?"

Hạ Oanh căn bản không nghe ra cái trong huyền cơ, trái lại càng dùng sức.

"Ngươi..."

Vân Tiên coi là thật khí hông rồi, tay phải biến hoá đầy vì câu, trực tiếp bắt đối phương tả oản, hướng phía sau lôi kéo.

Hạ Oanh cái nào cùng đối phương lực đại? Tay ngọc đốn bị cá thịt, có thể nàng căn bản không có thời gian để ý, tiếp tục cần, này sọi hẹp hòi thể, lão bá đạo.

"Đây là ngươi tự tìm!"

Vân Tiên cũng không thêm đếm xỉa, bỗng nhiên mở ra cái miệng nhỏ, dùng sức cần xuống.

Cửu U tiên tử, một đời không kém ai...

Thật sự lợi hại.

"A! ! !"

Hạ Oanh nhất thời kinh sợ một tiếng, rốt cục há mồm nha!

Đau chết rồi...

"Ngươi... Ngươi nhả ra..."

Nàng lớn tiếng duyên dáng gọi to, liễu mạng giây giữa.

Vân Tiên há có thể buông ra? Răng bạc xoa động, lâu bầu nói: "Ngươi như thế nào cần bổn cung, bổn cung liền ra sao cần trở lại..."

Thế này sao lại là cái gì Thái Thượng Thần vương? Rõ ràng là một con ăn miếng trả miếng tiểu cạp cái.

Hạ Oanh thấy thực sự không tránh thoát, quyết tâm trong lòng, lần thứ hai cần.

"A! ! !"

"A..."

Không thể phủ nhận, đây là một bộ 'Khùng bố' bức tranh.

...

Lúc này, hết thấy người bối rối, chân tâm

Đây là... Cái gì yêu ma quỷ quái?

Tự Thú triều bạo phát tới nay, tiên nữ vẫn luôn được người phạm tục kính ngưỡng.

Nguyên nhân rất đơn giản: Các nàng cho nhân tộc mang đến ánh rạng đông, mang đến hi vọng.

Có thể hiện tại...

Hư không trên chính là cái gì oa? ? ?

Mà Thánh nữ liên minh muối muối nhóm, cũng có chút ngổn ngang.

"Hạ tỷ tỷ cô lên..."

"Dùng sức..."

"Người khả năng hành!"

Khá lắm, Huyền tổ thành viên nhất không chê sự tình đại, dồn dập múa lên phần quyền, hô to liên tục.

Ngọc Thấu đột nhiên xoay người, khẽ kêu nói: "Các người cầm miệng!"

Các thiếu nữ nhất thời doạ run cầm cập một cái, phần nộ dùng động tác lại.

Lại nhìn một phương khác hư không.

Vương Dật cái này gọi là một cái hải hùng khiếp vía.

Tiểu loli cũng cảm thấy có chút quá, nhìn về phía Tử Nguyệt: "Nhị muội..."

"Ân!"

Tử Nguyệt tâm linh thần hội, nhẹ nhàng gạt đầu, lập tức di động bước liên tục.

'Hô '

Trong nháy mắt tiếp theo, nàng ra hiện tại nhị nữ trước mặt.

Vân Tiên cùng Hạ Oanh hoàn toàn không có phát hiện, tiếp tục lẫn nhau cắn, lão hung hãn.

"Được rồi!"

Tử Nguyệt khẽ gắt, tay ngọc hư không phát động.

'Vù '

Một mảnh gọn sóng bằng không sinh thành.

Nhị nữ thân thể yêu kiều run lên, song song bị đánh văng ra.

"Nhị tỷ, người đừng nhúng tay!"

Vân Tiên cắn hăng say, làm dáng liền muốn lần thứ hai nhào trên.

"Chẳng lẽ lại sợ người?"

Hạ Oanh nhanh chóng liêu dưới cái trán vì loạn sợi tóc, cũng muốn vọt qua đến lại phân mạnh yếu.

"Sách..."

Tử Nguyệt đôi mi thanh tú vừa nhú, một đem bắt Tử cung ngọc oản, lập tức giơ lên tay ngọc, chỉ hư không.

'Hồng '

Hào quang nhào sóc, một phương lục hợp kết giới đột nhiên hình thành, trực tiếp đem Hạ Oanh gắn vào bên trong.

Vân Tiên nhất thời không cao hứng, tránh tránh ngọc oản, đô môi nói: "Nhị tỷ, không phải nương người đừng nhúng tay..."

"Hồ nháo!"

Từ Nguyệt kiều xùy xùy nói: "Lấy mái tóc chính một thoáng : một chút, theo ta xuống."

"Hanh..."

Vân Tiên cặp môi thơm đô rất cao, nhưng không được không nghe lời, liền giơ tay chính nổi lên dung nhan.

Sau đó, Từ Nguyệt mang theo nhị nữ, về đến lão công cùng tỷ muội trước mặt.

"Hi hi..."

Tiểu loli nhìn về phía Hạ Oanh, yêu kiều không ngớt, theo gió lên tay nhỏ, 'Ba ba' cổ hai lần chường: "Coi là thật đặc sắc vô cùng, tiểu nha đầu, người rất lợi hại, không nương bốn cung thất vọng..."

"Hừ!"

Kết giới bên trong Hạ Oanh mặt cười một bên, cắn cặp môi thơm, không có thời gian để ý.

Việc đã đến nước này, chính mình cũng không cái gì có thể nói.

"U? Vẫn thật có tính cách..."

Tiểu loli đôi mắt đẹp nhất thời uốn cong.

Nàng phát hiện, chính mình càng ngày càng thưởng thức nha đầu này.

Vương Dật thấy Hạ Oanh tượng một con chim nhỏ giống như, bị giam ở bình phong bên trong, lòng sinh không đành lòng, liền nhìn về phía Từ Nguyệt: "Lão bà, triệt hồi kết giới..."

Từ Nguyệt nhẹ nhàng gạt đầu, vẫn như cũ vì đó.

Ngay khi kết giới biến mất sát na...

'Hô...'

Đột nhiên, Hạ Oanh thân thể yêu kiều lay động, trong nháy mắt nhào tới Vương Dật trong lòng, vung lên mặt cười, tăng tăng hôn lên đối phương môi.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 689: Tự hủy tiên đồ

Nó rất ôn nhuận, cũng rất mạnh mẽ.

Hạ Oanh giơ lên tay ngọc, trên lầu đối phương cổ, đồng thời nhắm lại đôi mắt đẹp.

Hai đạo thanh lệ, ở hương quai hàm chậm rãi lướt xuống...

Bích lạc phương hoa, bị trống không tận.

Ai có thể biết trong lòng nàng ai ca?

Thua trận tỷ thí, liền thua trận Vương Dật...

Nàng rất không cam lòng.

Chính mình, lại không thể cùng hấn tướng mạo tư giữ.

Gặp lại thời khó... Đứng cũng khó.

Hạ Oanh nắm lấy 'Cuối cùng' cơ hội, không nhìn tất cả, hôn lên chính mình trong lòng ái mộ nam tử.

Trong lòng hết thấy, đều ở này thâm tình vừa hôn trên.

Âm u... Thần thương.

Nụ hôn đầu là nhất sống mơ mơ màng màng, ly biệt càng là ruột gan đứt từng khúc.

Ở tiếp xúc một sát na kia, Hạ Oanh liền không biết thiên địa là là vật gì, chỉ lo liều mạng đi đòi lấy, đi thương thức...

Này nháy mắt, phảng phất hóa thành vĩnh hằng.

Vào giờ phút này, hết thấy mọi người bị quy tắc này biến số chinh bói rồi.

Lại nhìn Vương Dật, này ngưu nhân trợn lên...

Mà các tiên nữ tắc kinh ngạc đến ngây người.

Không biết qua bao lâu bao lâu...

"Hừ!"

Tiểu loli trước hết phản ứng lại, mặt cười nhất thời chìm xuống, không chỉ có kiều hừ một tiếng...

Hạ Oanh hoàn toàn không có phát hiện, hoặc là không muốn đi để ý tới, chỉ lo sa vào ở bên trong thế giới của mình.

Tiểu loli thấy, đôi mi thanh tú trực tiếp phi đã dậy rồi.

Nàng thương thức Hạ Oanh không giả, nhưng há có thể khoan nhượng đối phương như vậy 'Làm càn' ?

"Đại tỷ..."

Từ Nguyệt vội vàng xoa đại phụ vai đẹp, nhẹ nhàng lắc đầu.

Tiểu loli nhìn Nhị cung một chút, lần thứ hai nhìn phía Hạ Oanh, tay nhỏ bàn ở trước ngực, tức giận không nói lời nào.

Mấy phút sau...

Rời môi.

Hạ Oanh chưa từng mở mắt, hai tay nhân thể đẩy một cái, lẳng không lùi lại, ly khai Vương Dật thân thể.

Lập tức, nàng cặp môi thom một xẹp, phương hoa lộ ra đại thống khổ.

Vô tận... Thống khổ...

"Ô..."

Hạ Oanh nghẹn ngào lên tiếng, nhưng nhanh chóng che cặp môi thom, đau thương xoay người, thân thể yếu kiều co rúm không thôi.

Nàng không dám mở mắt đến xem hấn.

Bởi vì, đến đây sau, hai người đều sẽ thiên hải vĩnh cách.

Vương Dật ngây ngốc nhìn đối phương, há miệng, nhưng cái gì cũng không nói ra được.

Hấn há có thể không cảm giác được y nhân tình thâm?

"Hô... Hô..."

Hạ Oanh tăng tăng thở hổn hển mấy lần, cuối cùng mạnh mẽ nhấn tâm, bước ra bước liên tục.

Tiểu loli hai con mắt một mí, trực tiếp giơ lên tay ngọc, phát động hư không.

'Vù '

Trong phút chốc, phía trước tạo nên từng mảnh từng mảnh cơn sóng, đường đi tận phong.

Hạ Oanh nhất thời dừng lại, trầm mặc chốc lát, thả xuống tay ngọc, mộ nhiên xoay người nhìn về phía tiểu loli.

"Hi..."

Tiểu loli nở nụ cười, nhưng chân tâm hiện ra lạnh: "Thân xong liền muốn đi? Ngươi đương bốn cung là ngồi không?"

Trên hư không, rơi vào hoàn toàn tĩnh mịch.

Hết thấy người không dám thở mạnh một cái.

Hạ Oanh coi là thật không phải cô gái tầm thường, chưa lộ chút nào ý sợ hãi, mà là bí ẩn cười khê, mặt cười nhân thể giương lên: "Ta chính là hôn, ngươi chờ thể nào?"

Khá lắm, này liền lợi hại.

Mọi người con mắt trực tiếp trừng lên.

Thiên, nàng dĩ nhiên...

Tiểu loli ngẩn ngơ, lập tức 'Kê kê' nở nụ cười: "Xin chào, rất tốt..."

"Lão bà..."

Vương Dật cho rằng đại phụ muốn động thủ, thân thể một tiem, kéo đối phương tay nhỏ, cười khô nói: "Đừng như vậy, đem binh phong mở ra, làm cho nàng đã qua..."

Tiểu loli nhân thể nhìn về phía lão công, đang chờ mở miệng.

"Ngươi không nên thay ta cầu xin..."

Đột nhiên, Hạ Oanh triều hấn lớn tiếng bi thiết.

Lập tức, nàng nhìn về phía tiểu loli, lớn tiếng nói: "Ta chính là yêu thích Vương Dật, ngươi chờ thể nào?"

Cớ nào bi vọng âm thanh a?

Vương Dật tâm thần nhất thời run lên.

Hạ Oanh sau khi nói xong, bên cạnh về mặt cười, sâu sắc nhìn về phía đối phương.

Bốn mắt đan dệt dưới, dất bao nhiêu sầu não?

Đêm chưa hết đầy sao lạc viền mắt, nhật một đoạn nhu nhược ánh sáng.

Vương Dật trong lòng một trận khô khốc, tự đau, lại tự ngứa...

Hắn hít một hơi thật sâu, bình phục khuấy động tâm thần, gằn từng chữ: "Lão bà... Chúng ta trở lại!"

Âm thanh tràn ngập không thể nghi ngờ.

Vương Dật ý tứ rất rõ ràng: Không nên khó hơn nữa vì nàng.

Hạ Oanh há có thể nghe không hiểu? Chỉ lo si ngốc ngốc nhìn đối phương, thanh lệ căn bản không gặp đình chỉ...

Tiểu loli mím mím môi, nhẹ nhàng gật đầu: "Được! Chẳng qua lão công, trách phạt có thể đặc xá, danh phận nhưng không thể cao, đây là hậu cung quy củ..."

"Ừm... Há? ? ?"

Vương Dật nhân thế gật đầu, nhưng đột nhiên sững sờ, mờ mịt nhìn về phía đối phương: "Ngươi nói cái gì?"

Tiểu loli nhìn Hạ Oanh một chút, cặp môi thom một đỏ, tức giận nói: "Cô nàng này đối với tỷ muội chúng ta đại bất kính, như che 'Hiệp cung', chúng giận khó bình. Là nàng tự hủy 'Tiền đồ', không trách Phi Yên..."

Nguyên lai, đại phụ vừa bắt đầu đối với Hạ Oanh đặc biệt yêu thích, muốn từ 'Hiệp cung' một vị, chấp chương hậu cung bộ phận quyền lợi.

Hiện tại, nhưng là bỏ đi cái ý niệm này.

Vương Dật bối rối.

Kẻ này căn bản liền không nghĩ tới phương diện này.

Hạ Oanh nghe xong, đôi mi thanh tú tắc hơi nhú lên, hoàn toàn không hiểu đối phương đang nói cái gì.

Đúng vào lúc này, tiểu loli giơ lên tay ngọc.

'Khàn nha '

Một góc hư không đồn bị xé ra.

"Nhị muội, mang tới nha đầu này..."

Nàng sau khi nói xong, lời kéo lão công đi vào.

Sau đó, Tam cung Tứ cung cùng vẫn luôn chưa từng mở miệng Lam Như Tâm, cùng ly khai nơi đây.

Từ Nguyệt phúc tạp nhìn về phía Hạ Oanh, nhẹ giọng nói: "Đi theo ta..."

"Tiên nữ tỷ tỷ..."

Đột nhiên, Ngọc Thấu đến phụ cận, tiêu tiếng nói: "Hạ Oanh cũng không phải là có ý định xông tới các ngươi, kính xin..."

"Yên tâm..."

Từ Nguyệt cười khẽ đánh gãy: "Chúng ta sẽ không làm khó nàng."

"Minh chủ tỷ tỷ, ngươi không cần phải để ý đến ta..."

Hạ Oanh xóa đi tiểu nước mắt trên mặt, kiên định nói: "Muội muội tự mình gánh chịu tất cả."

Nàng sau khi nói xong, trực tiếp đi vào đường hầm hư không.

"Ngươi..."

Ngọc Thấu khí thẳng giậm chân, cắn răng bạc xùy xùy nói: "Nha đầu ngốc này."

Từ Nguyệt nhìn khắp bốn phía, triều hết thấy người gật gật đầu, cuối cùng mộ nhiên xoay người, ly khai này phương hư không.

'Hô...'

Đường nối đóng kín, tất cả trở về mới bắt đầu.

...

Tiêu Dao tông, phòng nhỏ.

Vương Dật ngồi xổm ở góc sân, ngửa đầu nhìn trời, yên lặng hút thuốc.

Mà trong phòng, tác trình diễn khác một bức tranh.

"Cái gì?"

Hạ Oanh trực tiếp từ vị trí đứng lên, khiếp sợ nhìn Từ Nguyệt, thân thể yếu đuối run rẩy không thôi.

Nhị cung sau khi nói xong, nhân thế nhìn về phía đại phụ.

"Hanh..."

Tiểu loli kêu rên một tiếng, bất mãn nói: "Ngươi ngồi xuống trước!"

Lúc này, Hạ Oanh phương tâm, thật sự loạn như đay cắm.

Nàng vạn vạn không nghĩ tới, Tử Nguyệt sẽ nói ra này lời nói đến.

Thiên a, chuyện này... Chuyện này...

Tiểu loli tiểu mặt trầm xuống, gần từng chữ: "Bồn cung nhượng ngươi... Ngồi xuống!"

Hạ Oanh hoảng loạn nhìn đại phụ một chút, ngồi trở lại vị trí, vừa nãy này sọi tiểu hung hãn dĩ nhiên không gặp nha...

Nhị cung nói, không đứng ở trong đầu vang vọng: Ngươi nếu có tâm, đại tỷ thì sẽ tử ngươi danh phận, từ đây, chúng ta chính là tỷ muội...

Chính là... Tỷ muội?

Này chẳng phải là...

"Hắc..."

Tiểu loli bỗng nhiên nở nụ cười, rất ngọt ngào. Nàng bài bài chính mình ngón tay ngọc, không nhanh không chậm nói: "Ngươi vừa nãy chất vấn bồn cung, Tử phó cung trải qua giải thích rõ ràng. Hạ Oanh, bồn cung hiện tại cũng rất muốn biết, ngươi... Lại chờ như thế nào?"

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 690: Vương giả tinh tú

"Ta... Ta..."

Hạ Oanh cặp môi thom há hốc liên hồi, chỉ phun ra hai cái 'Ta' chữ, liền lại không cái khác.

...

Nàng sinh ra ở lục phẩm tông môn, thuở nhỏ thiên phú kinh diễm, bảy tuổi năm ấy liền trở thành tông chủ thân truyền, thập tam tuổi Trúc Cơ, trong vòng bảy năm đạt đến đỉnh cao, sau ở Cửu Châu Hội Vũ trên hào quang rực rỡ, liên tục ba năm vọt vào trước thập, cuối cùng năm ấy tắc bắt được người thứ ba.

Hai mươi mốt tuổi thời, Hạ Oanh kết đan, trở thành tông môn còn trẻ nhất trường lão, đồng thời cũng trở thành Thánh nữ liên minh 'Thất Thánh' một trong.

Nàng sinh mạo mỹ, lại lợi hại như vậy, người theo đuổi đương nhiên đếm không xuể, cầu hôn người sớm đem tông môn hạm đập phá.

Hạ Oanh ở vàng sáng trong lớn lên, tất nhiên là mắt cao hơn đầu, đây là bệnh chung, từ xưa tới nay chẳng lạ lung gì.

Trong lòng nàng yêu lang, tất nhiên là thiên túng chỉ tư.

Có thể những kia cầu hôn người đệ tử, ngay cả mình đều đánh không lại, còn muốn cưới vợ? Đùa gì thế?

Mà hội vũ trên trước vài tên, hầu như tất cả đều là 'Mang nhà mang người', đạo lữ vô số. Chỉ có như vậy một, hai con độc thân cẩu, lại dài 'Xương cốt tinh kỳ', Hạ Oanh nhìn đã nghĩ nôn, chớ nói chi là động tâm.

Mấy năm gần đây, sư tôn của nàng xem xét mấy vị tuấn kiệt kiệt xuất, để cho lựa chọn.

Người dung mạo rất được, có thể tu vi thực sự quá thấp, Hạ Oanh căn bản không lọt nổi mắt xanh.

Cuối cùng, nàng bị bức ép tàn nhẫn, liền vẫn luôn chờ ở Thánh nữ liên minh, không trở về tông môn nhà.

Kỳ thực, liên minh trong rất nhiều muội muội, tình huống đa số như vậy, vì lẽ đó, nơi này thành các nàng càng tránh gió.

Cho đến Thú triều bạo phát.

'Ta yêu lão bà' đột nhiên xuất hiện.

Đồng giáp xích gió, kích thích Hạ Oanh tiếng lòng...

Nàng tuy biết đối phương có đạo lý, mà chính mình cũng vẫn muốn tìm cái độc sủng một mình nàng lang quân.

Có thể tự nhiên pháp tắc, ở thượng cổ đến nay, có mấy cái khả năng thoát ra đi?

Từ khi lần đó tình cờ gặp gỡ, mỗi lần đến buổi tối, Hạ Oanh đều sẽ nhớ tới ngay lúc đó các loại, căn bản lái đi không được.

...

Tiểu loli thấy nàng áp úng, tiếp tục nói: "Người nếu có tâm, liền có thể nhập chúng ta một người trong đó dưới trướng, đồng thị lão công. Nếu như không có tâm, hiện tại liền có thể rời đi, từ nay về sau, nếu dám tới tiếp cận một bước, hi hi..."

Nàng nói tới chỗ này, lại tự cười ngọt ngào, nhân thể nhìn về phía đối phương: "Liền đừng trách bản cung vô tình..."

Hạ Oanh run lên một cái, cuống quýt dưới cảm mặt cười, không dám cùng đối phương nhìn thẳng.

"Đại tỷ..."

Từ Nguyệt cảm giác đại phụ hơi quá rồi, bạch đối phương một chút, đi đến Hạ Oanh bên cạnh ngồi xuống.

Nàng kéo người sau tay ngọc, khẽ cười nói: "Người không cần căng thẳng, tinh tế cân nhắc là được rồi."

Hạ Oanh mím mím môi, nhẹ nhàng điểm thủ.

Nàng cảm giác, này vị bạch y tiên nữ thật sự thật là ôn nhu, hảo sản sóc...

...

Cùng lúc đó, biệt thự hai tầng.

Đông Phương Mộ Tuyết no kinh 'Dần vật' sau, rốt cục chạy trốn 'Ma thủ', đi đến phòng rửa tay rửa mặt.

Mà hai vị vương giả muội muội trải qua tình rồi, cũng phát hiện tất cả.

Các nàng biết Thổ Tử cùng tiên nữ đã qua, liền không có lên đường : cử động.

"Thực sự là nguy hiểm thật đây..."

Tô Linh Nhi vỗ vỗ trong lòng, có chút nghĩ mà sợ nói: "Cũng còn tốt lão công không có xảy ra việc gì."

Từ Vương ngồi dậy, đem mái tóc hướng về phía sau vén lên, lặng lẽ mở miệng: "Lão công tu vi thực sự quá thấp, lúc nào cũng có thể sẽ phát sinh nguy hiểm. Tô vương, bản vương đêm nay liền cùng lão công bắt đầu kết hợp, chấm dứt hậu hoạn..."

Nàng trải qua như Linh Nhi cùng các tiên nữ như vậy, gọi Vương Dật lão công.

Có thể coi hô trở về xưng hô, lẫn nhau còn không có tặng kia linh tề.

Tô Linh Nhi đôi mi thanh tú vừa nhú: "Cái gì hậu hoạn?"

Từ Vương lặng lẽ nói: "Vạn nhất lão công chết rồi, bản vương mấy ngày nay công phu chẳng phải uổng phí? Vì lẽ đó muốn nhanh chóng mang thai để vương thai..."

"Nói hươu nói vượn!"

Tô Linh Nhi nhất thời không cao hứng, trực tiếp nắm lên một cái rõ ràng gối đập tới, thở phì phò nói: "Lão công mới sẽ không xảy ra chuyện..."

'Oanh'

Gối nhất thời nổ tung, vô tận nhưng lông vịt phóng lên trời, hư không vang vọng.

Từ Vương cũng không tức giận, dưới cái nhìn của nàng, đây chỉ là nô đùa mà thôi.

Từ Vương đem sừng dê trên lưng xuống, lặng lẽ nói: "Bản vương là phòng bị ở chưa xảy ra..."

"Từ Vương tỷ tỷ cùng lão công kết hợp, bản vương tất nhiên là không ý kiến, chẳng qua..."

Tô Linh Nhi giờ lên tay ngọc, bắt được vài sợi không trung nhưng lông vịt, tiếp tục nói: "Su Phi Yên các nàng sẽ không đồng ý, như các người đánh tới đến, bản vương bất tiện ra tay. Mấu chốt nhất chính là, sau đó Từ Vương tỷ tỷ rất khó ăn đến lão công làm đồ ăn..."

"Sách..."

Từ Vương đôi mi thanh tú nhất thời vừa nhíu.

Này xác thực là vấn đề lớn.

Không thể phủ nhận, Vương Dật làm ra mỹ thực, quả thật nhất đại mê hoặc.

Nàng trầm mặc chốc lát, liền không muốn suy nghĩ nhiều, nói: "Lan Vương cốt, người lúc nào ăn?"

Tô Linh Nhi hướng về sau tìm tòi, lấy ra cái kia u lam cốt bông, chu cặp môi thỏm nói: "Mặt trên phù vẫn còn có hơn một nửa đây..."

Nguyên lai, nàng muốn đem Cốt Long phù văn tiêu diệt, nhượng Vương Dật đôn đại cốt thang

Như không như vậy, không có nỗi có thể chịu đựng trụ, trừ phi là cực phẩm lò luyện đan.

"Mau mau ăn đi..."

Từ Vương lặng lẽ nói: "Dần dần, Thiên yêu tinh khí thì sẽ yếu bớt, cái được không đủ bù đắp cái mất."

"Ồ, được rồi..."

Tô Linh Nhi cô cô hương quai hàm, theo đem bông cốt để xuống phụ cận, mở ra cái miệng nhỏ.

Sau một khắc...

'Ca '

Một đạo kinh sợ âm thanh xuất hiện.

Phụ nữ có thai Tô thị trực tiếp dùng găm

Này liền lợi hại.

Tô muội muội cấp kia óng ánh tiểu răng nanh, ở u lam cốt thân lập đi lập lại ép chuyển, này sợi hẹp hòi thế, lão hung hãn.

'Vù'

Đột nhiên, chân không tạo nên từng mảnh từng mảnh gọn sóng, toàn bộ biệt thự bắt đầu chấn động lên.

Tinh cốt trên bất hủ ở vận chuyển, chống lại ngoại lực nghiền ép.

Từ Vương đôi mi thanh tú hơi động, giờ tay lấy ra một phương kết giới, đem Tô Linh Nhi bao vây lấy.

Nơi này rất thú vị, nàng không muốn bởi vậy phá hủy.

Mấy phút sau...

'Rắc...'

Tô Linh Nhi tuổi đến cùng siêu phàm, miễn cưỡng đem bông cốt một mặt cắn nát.

Nếu là Vương Dật ở đây, tất sẽ hô to ngoại tào, sau đó cũng sẽ không bao giờ nhượng Linh Nhi dùng miệng đi chỗ đó cái gì...

Thực sự quá mạnh.

'Lạch cạch lạch cạch...'

Tô Linh Nhi hương quai hàm nhúc nhích không ngừng, nhai Lan Vương tỉnh cốt, nhìn qua đáng yêu cực kỳ...

"Ừng ục..."

Từ Vương trắng nõn cổ nhúc nhích một chút, run giọng hỏi: "Được... Ăn sao?"

Nàng 'Thiên tính' bị câu ra ngoài rồi.

"Ăn!"

Tô Linh Nhi gật gù, tiếp tục nhai : nghiền ngẫm.

Từ Vương mộ nhiên bên cạnh thủ, run giọng nói: "Đừng ma ma tức tức, mau đem.. Cốt tủy nuốt lấy..."

Nàng có chút không khống chế được chính mình, bỗng cốt trong toà ra bắt hủ rất tinh khiết, đối với Thao Thiết tới nói, quả thật thiên đại mê hoặc.

"Được..."

Tô Linh Nhi biết nàng ở nhẫn nại, cảm động đồng thời, tay ngọc nhân thể nâng lên một chút.

"Khò khè lồ..."

Khá lắm, phụ nữ có thai Tô thị coi là thật không hàm hồ, trực tiếp nuốt vào phần lớn vương giả tinh túy...

'Hồng '

Đột nhiên, trên người nàng tỏa ra hào quang óng ánh, mãnh liệt yêu tức phóng lên trời, nếu không là kết giới làm cách, biệt thự này...

Không, toàn bộ Tùng Sơn đều sẽ bị san thành bình địa.

Mấy qua đi...

'Đồ...' (tiếng thứ hai tà âm)

Tô phụ nữ có thai tiểu bụng bụng, bỗng nhiên nhô lên ba phần mười có thừa.

"A? ? ?"

Nàng không khỏi kinh sợ, vội vàng thả xuống cốt bỗng, dưới cằm mặt cười, khó có thể tin nói: "Tiểu Tiểu, động thật kịch liệt..."

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 691: Vui tươi âm thanh

Tiêu Dao tông, phòng nhỏ.

Hạ Oanh trải qua nghỉ đến hơn 10 phút nha.

Tiểu loli đôi mi thanh tú dần dần nhắm lại, chờ có chút không kiên nhẫn, nhưng chưa mở miệng thúc giục.

Các tiên nữ cũng chậm đợi trả lời chắc chắn.

Lại quá mấy phút đồng hồ...

"Cái kia..."

Hạ muội muội cuối cùng mở miệng, nàng cắn cắn cặp môi thơm, thấp giọng nói: "Hạ Oanh... Trước đối với các tỷ tỷ đại bất kính, kính xin... Tha thứ..."

Các tiên nữ nghe xong, liếc mắt nhìn nhau.

Đây là đồng ý.

Hay là, thỏa hiệp...

"Hi hi..."

Tiểu loli hai con mắt uốn cong: "Đã như vậy..."

Nàng nhân thể nhìn về phía tỷ muội, hỏi: "Các người ai thu rồi cô nàng này?"

"Ta!"

Vân Tiên trực tiếp tiến lên một bước, cười dài mà nói: "Đại tỷ, nha đầu này, trở về ta..."

Nàng nói xong nhìn về phía Hạ Oanh, nhẹ nhàng vỗ về tay trái, này nơi bị cắn địa phương, bây giờ còn có chút đau đây.

"A? ? ?"

Hạ Oanh thân thể yếu kiều run lên, cuống quýt giơ lên mặt cười, vừa vặn đón nhận ánh mắt của đối phương.

Cỡ nào quái lạ ánh mắt a?

Vân Tiên nụ cười thật sự rất ngọt ngào, mê người đến cực điểm.

Có thể theo Hạ Oanh, nhưng là như vậy kinh sợ, khủng bố...

Chính mình vừa nảy cảm giác, như vào đối phương dưới trướng, sau này... Sau này...

Hạ muội muội thực sự không dám nghĩ tới, cặp môi thơm há hốc liên hồi, run giọng nói: "Không... Không nên..."

"Hả?"

Vân Tiên hai con mắt một mí, câu đồ bình thường cười khê: "Hạ muội muội, người đây là ý gì a?"

"Tỷ tỷ..."

Hạ Oanh sợ sệt cực kỳ, hoảng vội vàng nắm được Từ Nguyệt tay ngọc, tìm kiếm y hộ.

Nàng dù chưa xem qua hậu cung kịch, có thể xuất phát từ nữ nhân thiên tính, biết nếu là theo Vân Tiên, kết cục của chính mình sẽ rất thảm rất thảm...

Kỳ thực, Hạ Oanh thật sự cả nghĩ quá rồi.

Vân Tiên trở thành Thần vương sau, năm đó nhuệ khí sớm đã không gặp, lộ ra bức này vẻ mặt, chỉ có điều nhất thời đồng tâm nổi lên, dọa dọa đối phương mà thôi.

Ăn ngay nói thật, nàng vẫn đúng là rất yêu thích nha đầu này.

Từ Nguyệt triều đối phương mỉm cười cười khê: "Đừng sợ, nàng là hù dọa người..."

Nhiều năm ở chung, nàng tự nhiên biết rõ tỷ muội tính nết.

"Từ Nguyệt tỷ tỷ, ta chỉ theo người..."

Hạ Oanh căn bản không tin tưởng, ở trong mắt nàng, chỉ có Nhị cung sẽ đối với chính mình tốt.

Từ Nguyệt không chỉ có ngăn ngại: Theo ta?

"Vù..."

Đúng vào lúc này, hư không tạo nên tầng lớn cơn sóng, sau đó...

"Lão công lão công..."

Khá lắm, tô phụ nữ có thai kiên trì cái tiểu bụng bụng, duyên đáng gọi to xông lại nha.

Nó so với trước lớn hơn rất nhiều, như mang thai kỳ tám tháng không thôi.

Này biến số phi thường kinh người, các tiền nữ lần lượt thất sắc, hoàng vọi vàng đứng dậy.

Hạ Oanh nhất thời kinh ngạc đến ngây người.

Lỗ tay này, còn có mặt sau đuôi?

Thiên, nàng... Nàng là yêu thú?

Tiểu loli lớn tiếng khê kêu: "Tô thông phòng, người chạy loạn cái gì?"

Tô Linh Nhi căn bản không có thời gian để ý, thấy lão công không ở nơi này, trực tiếp xoay người chạy ra ngoài.

...

Vương Dật trừu cái thứ ba yên.

Hắn vẫn luôn đang hồi tưởng cùng Hạ Oanh tình cờ gặp gỡ các loại.

Như quả không có gì bất ngờ xảy ra, người sau sẽ có tiếng phản, thành vì đạo lữ của chính mình.

"Ha ha..."

Vương Dật nở nụ cười, cũng không biết là cao hứng hay vẫn là cay đắng: Dựa theo này xuống, tuyệt đối khả năng đuổi tới cổ đại hoàng đế.

Không được, tuyệt đối khả năng lại hơn nhiều.

Hắn mới vừa dưới xong đại quyết định...

"Lão công lão công..."

Đột nhiên, phía sau bay lên một đạo duyên dáng gọi to.

"Há? Khụ khụ..."

Vương Dật nhất thời sửng sò, nhân thể bên cạnh thủ, trong nháy mắt tiếp theo trực tiếp vắng.

Đã thấy, Tô Linh Nhi sús cánh tay ngọc triều chính mình chạy tới, nhô lên tiểu bụng bụng ở phía trước xóc nảy trên xóc nảy dưới.

Xóc nảy trên... Xóc nảy dưới...

Ngoa tào! ! !

Vương Dật 'Trái tim nhỏ' cái này gọi là một cái cuồng run sợ, hắn cuồng quít đem tàn thuốc bóp tắt, đến đón.

Tô Linh Nhi gần ở phụ cận, một phát bắt được đối phương cánh tay, vung lên quyền rũ chúng sinh mặt cười, dịu dàng nói: "Tiểu Tiểu động, phi thường phi thường kịch liệt..."

"Cái gì?"

Vương Dật nhất thời rất là kích động: "Lại động?"

"Ân!"

Tô Linh Nhi liên tục gật đầu.

Cùng lúc đó, các tiền nữ lần lượt chạy ra, thấy Tô Linh Nhi gần ở lão công trước mặt, liền dừng rơi xuống bước liên tục, cũng không đến.

"Hừ!"

Tiểu loli cặp môi thom một đỏ, đem hai tay khoanh trước ngực, tức giận nhìn tất cả.

"Tử Nguyệt tỷ tỷ..."

Hạ Oanh ở bên nhỏ giọng hỏi: "Cái này bụng bự bụng thiếu nữ... Là con yêu thú? Nàng... Lẽ nào mang thai? Này tìm Vương Dật làm cái gì?"

Tử Nguyệt mỉm cười cười khê: "Sau đó ta sẽ nói cho người biết."

Hạ Oanh mím mím môi, nhìn về phía Tô Linh Nhi bụng bụng, trầm mặc không nói.

Vào giờ phút này.

Vương Dật hưng phấn ngồi xổm người xuống, nghiêng đi đầu, đem tai trái dán đối phương bụng bụng trên, lập tức...

'Khò khè khò khè lổ...'

Một cái tiêu sinh mệnh nhúc nhích âm thanh xuất hiện.

Thật sự có động tĩnh...

Vương Dật đại hỉ, miệng nhân thể nứt ra, nhìn qua ngu đột xuất.

Hắn biết, chính mình cách xa người phụ lại gần rồi một bước.

Đúng vào lúc này.

"Hi hi..."

Đột nhiên, bên trong nổi lên một đạo vui tươi đến cực điểm yêu kiều, như tự nhiên, êm tai cực kỳ.

"Hả?"

Vương Dật ở sát na mộng bức, động lại ở nơi đó, cũng sẽ không bao giờ động.

Không biết qua bao lâu bao lâu...

"Hi hi..."

Lại là một tiếng ngọt ngào yêu kiều.

Kẻ này chấn động mạnh, cuối cùng tỉnh lại, thân thể lui về phía sau không ít, vung lên đầu, một mặt sợ hãi nói: "Nàng... Ồ cười?"

"Ấn!"

Tô Linh Nhi tự nhiên cũng nghe được, liên tục gật đầu, con mắt trong tràn ngập hạnh phúc cùng tình mẹ ánh sáng.

"Linh Nhi..."

Vương Dật run giọng nói: "Tiểu Tiểu còn chưa sinh ra, làm sao... Sẽ cười?"

Trẻ con chỉ có sau khi sinh, mới có thể phát ra được xuất bản âm thanh thứ nhất, lấy khóc đề làm chủ, đây là thường thức.

Chỉ có qua đi mấy ngày, mới sẽ vui cười khóc nháo.

Có thể vừa nãy này tiếng cười ngọt ngào vô cùng rõ ràng, lại là hai lần, chắc chắn sẽ không nghe lầm.

Chuyện này...

Tô Linh Nhi cảm thấy không cái gì, cười ngọt ngào nói: "Đó là Tiểu Tiểu yêu thích người..."

"Không đúng..."

Vương Dật thân thể trước di, tai trái lần thứ hai dán vào, nói: "Trẻ con sinh ra trước, là không thể phát ra tiếng."

Hắn lại muốn thử đi nghiệm chứng, nhưng không nghĩ có chút cuống lên, mặt trái rơi vào bụng bụng không ít.

"A! Đau quá..."

Đột nhiên, bên trong mơ hồ nổi lên một tiếng vui tươi duyên dáng gọi to.

Ngọa tào? ? ?

Vương Dật ngu nhân nhất thời trừng lên, trực tiếp mộng bức.

Thật sự mộng bức

Ta nghe được cái gì?

Lẽ nào đang nằm mơ hay sao?

Có thể trong nháy mắt tiếp theo...

"A? ? ?"

Đột nhiên, Tô Linh Nhi kinh sợ một tiếng, thân thể đột nhiên về phía trước ưỡn một cái.

'Oành '

Nàng bụng bụng trên quần áo trực tiếp nổ tung, cùng thời khắc đó, phía dưới Vương Dật bay lên trời, chuyển vòng vượt qua mệnh môn.

Lại nhìn.

Tô Linh Nhi căng tròn, trắng nõn phát quang bụng bụng trên, nhô ra một con to bằng ngón cái... Bàn chân nhỏ?

Thật sự đáng yêu cực kỳ.

Này biến số quá mức kinh người, các tiên nữ dòn đập ngẩn ngơ, định ở tại chỗ.

"Hanh..."

Loáng thoáng, cái kia vui tươi âm thanh kiều hừ một tiếng, yên tĩnh lại.

Mà con kia bàn chân nhỏ, cũng dần dần biến mất rồi.

"A..."

Tô Linh Nhi mặt cười nhất bạch, lập tức hai đầu gối mềm nhũn, 'Phù phù' một tiếng mềm ra ở đất.

"Linh Nhi!"

Từ Nguyệt trước hết tỉnh táo, cuống quýt vọt tới.

...

Lại nói giữa hư không, một bóng người xoắn ốc tung tóe, thể như điên mẫn.

Sau một khắc...

'Ầm ầm'

To lớn nổ vang đột nhiên bay lên, cả tòa Thần Nhạc phong đều chấn động lên.

Một chỗ nhô ra dãy núi trên, thêm ra một cái hố đen.

Lúc này, bên trong động nổi lên tiếng kêu kì quái: "Vương Dật, ngươi làm sao đi vào ? Da? Ngươi... Cái cổ? Lợi hại, có thể nhìn chuyển 120 độ, lẽ nào đang tu luyện Thiếu Lâm tuyệt học Dịch Cân kinh?"

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 692: Hi vọng ngài, có thể nghịch chuyển tương lai (thượng)

Tư Quá lao.

Nơi này là Cháp Pháp đường chường quân chỗ, tông môn phạm vào sai lầm đệ tử, đều sẽ bị giam cầm ở đây, tĩnh tâm sửa đổi.

Vào giờ phút này, lao trung thiên đình phá tan rồi một cái lỗ thủng to, phía dưới nằm úp sấp một cái người, đầu của hắn hướng về sau kỳ dị vụn vẹo, quanh thân rơi đầy đá vụn tiết.

Mấy mét ngoại, có một mặt màu xanh bình phong, mặt trên nằm úp sấp cái gia hỏa, chính là đại sư Lý Chấn Hiên.

"Không đúng oa..."

Hắn thấy Vương Dật run rẩy không ngừng, tiếp tục kêu quái dị: "Nghe nói 'Dịch Cân kinh' đại thể vì đứng thức, hô hấp lấy thư thích tự nhiên vì nghỉ, không thể bình khí, mới là: Khí định thần đều liễm, tâm trong mao cũng cung. Có thể người đáng về..., lẽ nào, là trong truyền thuyết 'Tây Tuyền kinh'?"

Cùng lúc đó.

Vương Dật nằm trên mặt đất, chỉ cảm thấy trời đất quay cuồng, mà cái cổ trở xuống lại là toàn không còn tri giác?

Nguyên lai, hắn xương ống chân đã vỡ, người bình thường giống như gấp này sang, liền sẽ trở thành một phế nhân.

Vương Dật nghe xong, hảo lơ lửng lung quá khí đi, cắn răng nói: "Đi người... Đại gia..."

Lý Chấn Hiên sững sờ, lập tức rung đùi đắc ý: "Ta không đại gia..."

Vương Dật cái nào có tâm sự cùng kẻ này dây dưa? Niệm chuyển bên dưới, chữa trị thương thế.

'Ầm ầm...'

Hắn bụng dưới bắt đầu vang vọng, một luồng mát mẻ khí tức theo kinh mạch chảy về phía toàn thân.

Chốc lát sau, Vương Dật thân thể khẽ nhếch, hai tay nâng lên đầu, dùng sức một bài.

'Ca '

Một đạo 'Khủng bố' âm thanh xuất hiện.

"Ngọa tào!"

Lý Chấn Hiên nhất thời dọa run cầm cập một cái, sợ hãi nói: "Vương Dật, có phải là rất đau?"

Xương gáy trở về vị trí cũ sát na, Vương Dật hai con mắt đờn thành chọi gà tư thế, trong tai vang lên ong ong, trước mắt Kim tinh đầy trời.

Hắn coi là thật kém một chút bị con gái của chính mình miễn cưỡng đập chết.

Vương Dật sờ sờ nóng bỏng mặt trái, quét đôi phương một chút sau, vọt thẳng lên.

"Đừng đi a!"

Lý Chấn Hiên nhất thời cuống lên, không cam lòng kêu to: "Chỗ này khả năng nín người chết, nhanh cứu ta đi ra ngoài..."

Vương Dật không có thời gian để ý, trực tiếp đi tới ngoài động, triều phòng nhỏ bay đi.

...

Trong sân.

Tô Linh Nhi tựa ở Từ Nguyệt trong lòng, hai tay vuốt tròn trịa bụng bụng, lớn tiếng kêu thối: "Nói chuyện..."

Nàng quyến rũ mặt cười vẫn như cũ trắng xám, nhưng có chứa đại giận dữ.

Nguyên lai, phụ nữ có thai Tô thị trải qua nắng nửa ngày chính mình bụng bụng nha.

"Linh Nhi..."

Từ Nguyệt nhìn không được, nhẹ nhàng đẩy đôi phương một thoáng : một chút, nhưng trong lòng khiếp sợ tới cực điểm.

Còn lại tiên nữ cũng là như vậy.

Thiên, Tô Tiểu Tiểu còn chưa sinh ra, liền có thể nói chuyện?

Chuyện này... Chuyện này...

Các nàng dù chưa có thai dục kinh nghiệm, có thể Triệu Úc Trúc lúc sinh ra đòi đều đều ở đây, tất nhiên là hiểu được tất cả.

"Tử Nguyệt, bản vương huân tử, ngươi đừng tới hỏi..."

Tô Linh Nhi hiếm thấy quét đối phương một chút, lần thứ hai nhìn về phía bụng bụng: "Tiểu Tiểu, mẫu vương hỏi ngươi nói đây, vì sao đạp phụ vương?"

'Hô... Lỗ lỗ...'

Bụng bụng run rẩy không ngừng, bên trong tiểu khả ái tựa hồ là dọa sợ.

"Mẫu vương, vừa nãy Tiểu Tiểu... Bị chen đau đớn..."

Kiều ngọt âm thanh lần thứ hai nổi lên, nhưng tràn ngập oan ức, nghe vào đáng thương cực kỳ.

"Hanh..."

Tô Linh Nhi kiều rên một tiếng, hiển nhiên đặc biệt bất mãn: "Điểm ấy khổ đều không chịu được, tương lai như thế nào leo lên vương giả vị trí?"

Các tiên nữ đồn dập ngăn ngại.

"Tô thông phòng..."

Tiểu loli nhất thời không làm, đi thẳng tới phụ cận, khẽ kêu nói: "Tiểu Tiểu là đế tử, chắc chắn sẽ không đương cái gì Thiên yêu chi vương..."

Tô Linh Nhi quét đại phụ một chút, không có thời gian để ý.

Tiểu loli lại là trừng mắt đối phương, về phía trước vì khom người lại, triều trắng mịn bụng bụng khẽ cười nói: "Tiểu Tiểu, ta là đại nương..."

Bụng bụng trầm mặc chốc lát, kiêu ngọt âm thanh lại xuất hiện: "Đại... Nương...?"

"Ân!"

Tiểu loli cao hứng cực kỳ, cười ngọt ngào nói: "Mau mau ra đến, đại nương rất muốn ôm ngươi đây..."

Bên trong thấy mẫu thân không có động tĩnh, liền có chút chờ mong nói: "Tiểu Tiểu cũng nghĩ..."

Tiểu loli nghe xong, mỹ lệ mắt to nhất thời cong thành nguyệt nha hình, vui mừng không ngớt.

'Hô '

Đúng vào lúc này, hư không bóng người lay động, Vương Dật đã về rồi.

Hắn hạ xuống sau, vừa đi vừa vuốt cái cổ, đau nhe răng nhếch miệng.

Gân mạch tuy đã chữa trị, có thể xương gáy còn chưa hoàn toàn khép lại.

Chúng nữ đồn dập nhìn về phía đối phương.

"Lão công..."

Tô Linh Nhi kêu một tiếng, thế nhưng dưới cằm mặt cười, tức giận nói: "Một lúc nhanh hướng về phụ vương xin lỗi..."

"Ừm..."

Kiều ngọt âm thanh cẩn thận đáp lại.

Mấy sau, kẻ này gần ở phụ cận, nhìn các lão bà một chút sau, lúng túng cười cợt, nhân thể ngồi xổm người xuống đi, nhìn về phía trắng nõn tròn trịa bụng bụng, trong lòng có chút loạn tung tung phèo.

Hắn bây giờ còn có chút không thể tin được.

Tô Linh Nhi gật đầu kiêu thối: "Nhanh a..."

"A..."

Kiều ngọt âm thanh đáp một tiếng, sâu xa nói: "Phụ vương... Xin lỗi..."

Vương Dật toàn thân chấn động mạnh, tuy có chuẩn bị tâm lý, vẫn cứ khiếp sợ tột đỉnh.

Con gái của chính mình, còn chưa trở ra nương thai, liền có thể nói?

Chuyện này... Chuyện này...

Hắn há miệng, lại không phát sinh một tiếng, ngẩng đầu nhìn về phía Tô Linh Nhi.

Người sau báo lấy cười ngọt ngào: "Lão công, Tiểu Tiểu vừa nãy cứ chỉ, hoàn toàn xuất phát từ thiên tính, người đừng tức giận nàng..."

Vương Dật sao sẽ tức giận? Lần thứ hai nhìn về phía trắng mịn bụng bụng.

Hắn chậm rãi giơ tay, điểm nhẹ đi tới.

'Hô... Lỗ lỗ...'

Tròn trịa bụng bụng lại là run rẩy, sau đó...

Vương Dật cảm giác, một viên ngón cái bụng đại tiểu nhô ra, dán lòng bàn tay ở giữa.

Nhất thời, trong lòng hắn tạo nên tảng lớn gọn sóng.

Đây là huyết thống liên kết cảm giác, rất khôn khéo...

"Phụ... Vương...?"

Kiều ngọt âm thanh lại nổi lên nổi lên, tác động trước thế kiếp này.

Vương Dật chấn động, trong mắt nhất thời hiện lên tảng lớn sương mù, căn bản không khống chế được.

Đây là con gái của chính mình a...

Chính mình thân cốt nhục...

Trong giây lát này, hắn dưới đại quyết định: Muốn dùng một đời một kiếp nàng.

Các tiên nữ lẳng lặng nhìn, ai cũng không tới quấy rầy.

Đây là một bức ám áp bức tranh.

Bọn hắn... Bức tranh...

'Hồng'

Đột nhiên, tròn trịa bụng bụng trên, tỏa ra một luồng thần bí ánh sáng.

Này biến số phi thường kinh người, các tiên nữ dồn dập ngăn ngại.

Vương Dật tắc trực tiếp động lại, hai con mắt hóa thành đen kịt, nhưng không có ánh huỳnh quang lấp lánh, lại là... Mắt đi tri giác.

...

Thiên địa mệnh mông, vô biên vô cương.

Vương Dật phát hiện, chính mình chính nơi thân ở lạnh lẽo Hằng Vũ trong.

Phóng tầm mắt nhìn tới, vô tận ngôi sao đan dệt chìm nổi, xa có héo tàn sao chổi vượt qua mệnh mông...

Mà dưới chân, lại có một viên xanh thăm ngôi sao, chính là Địa Cầu.

"Làm sao tới nơi này?"

Hắn nhìn chung quanh dưới, mờ mịt tự nói.

'Hồng...'

Đột nhiên, một đạo kinh sợ đến cực điểm tiếng gào, tự mệnh mông nơi sâu xa bay lên, vang vọng ở vô tận tinh sông tuệ hải bên trong.

Vương Dật toàn thân chấn động mạnh, đột nhiên xoay người.

Đã thấy, ở xa xôi bị ngăn, xuất hiện một con thâm bàn tay lớn màu xanh lục, nó phá tan rồi vô tận bình phong, chậm rãi dò tới.

"Cái gì?"

Vương Dật đột nhiên thất sắc.

Hắn trong nháy mắt làm ra phán đoán, này con U Minh ma thủ, so sánh đã qua hình chiếu trong gặp, phải lớn hơn ngàn lần, vạn lần...

"Rốt cuộc là thứ gì?"

Vương Dật kinh hãi, trong lòng bay lên một luồng trước nay chưa từng có đại khủng bố.

"Hanh..."

Đột nhiên, phía dưới Địa Cầu bay lên một đạo kiều hù, tuy rằng không lớn, nhưng xuyên thấu vô ngần mệnh mông.

Vương Dật chấn động mạnh, bên cạnh thủ nhìn lại.

Sau một khắc, hắn hoàn toàn hoá đá.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 693: Hi vọng ngài, có thể nghịch chuyển tương lai (hạ)

Chu nhan khuynh thành linh tiên phương, tăng sáng linh bụi lộ Ngưng Hương.

Phiên như phù vân sáng tự nguyệt, kiêm gia mệnh mông lộ vì sương.

Một bóng người xinh đẹp phiên nhiên mà lên, chìm nổi ở lãng vũ hư không.

Thực sự quá đẹp, văn chương cũng khó có thể hình dung vạn nhất.

Nàng trên người mặc đoạn áo lam sam, mỹ lệ eo nhỏ nhắn phía sau, xoay quanh chín cái thô to mà trắng như tuyết đuôi.

Mà thiên ảnh sau lưng, tắc chìm nổi một vòng to lớn thái vòng, xung quanh càng là tràn ngập vô tận đồng khí, dưới chân bàn có thần bí xiềng xích trật tự.

Kính điểm... Thiên cổ.

Nàng nghiêng người quay về Vương Dật, ngẩng tuyệt thế phương hoa, thế đối với Hằng Vũ nơi sâu xa.

'Gào...'

Phản cuối tiếng gào càng kinh sợ hơn.

Phóng tầm mắt vô ngần bạc trắng, bàn tay khổng lồ chỗ đi qua gợn sóng bộc phát, vô số Tuệ Hải tinh sông bị vô tình ép bạo, hóa thành bụi bặm.

"Hanh..."

Thiên ảnh lần thứ hai hù lạnh, giơ lên một cánh tay ngọc, hư không bình án.

'Vù '

Trong phút chốc, một con xinh đẹp tuyệt trần chường ấn phóng lên trời, chống đỡ hướng về phần cuối đại khủng bố.

Nó rất to lớn, ít nói cũng có ngàn dặm, có thể so với kéo tới Già Thiên Ma Thủ, không thể nghi ngờ là muối bỏ biển.

Sau một khắc...

'Oanh... Long...'

Hằng Vũ nơi sâu xa bùng nổ ra tuyệt thế nổ vang, không biết có bao nhiêu tinh sông ở sát na hóa thành bột mịn, đếm mãi không hết hố đen bằng không hình thành, Tuệ Hải Quy Khư.

'Gào...'

Kinh sợ tiếng gào đột nhiên thăng cấp, quán triệt toàn bộ tinh không.

Nổ vang sau khi xuất hiện, thiên ảnh chỉ là run lên một cái, liền lại không cái khác.

Nàng nghe được tiếng gào, lại là nở nụ cười, nhẹ giọng nói: "Còn muốn đến sao? Cái cánh tay này... Không muốn?"

Thiên ảnh âm thanh rất kiều ngọt, nhưng có một loại vô thượng thần uy.

'Gào...'

Tiếng gào tiếng thứ tư nổi lên, nhưng so với lần trước yếu đi rất nhiều.

Lại nhìn phần cuối nơi sâu xa, con kia che thiên bàn tay khổng lồ dần dần nhỏ đi.

Nó dĩ nhiên... Lùi bước...

"Coi như ngươi biết tiến thoái..."

Thiên ảnh ngược nhìn mệnh môn, cười khê tự nói: "Chẳng qua, đợi ta phá tan cuối cùng ràng buộc, liền đi..."

'Hô '

Đúng vào lúc này, bức tranh bắt đầu rung động, thanh âm của đối phương đột nhiên biến mất...

Vương Dật biết chính mình muốn rời khỏi.

Hắn nhìn chăm chú bóng người xinh xắn kia, không nhận được dò ra tay đi, muốn... Sờ một cái đối phương đỉnh đầu...

Nàng... Là Tiểu Tiểu.

Đây là bắt nguồn từ huyết thống nơi sâu xa cảm giác, căn bản không cần giải thích.

Đồng thời, Vương Dật có phán đoán: Chính mình lại chạm đến tương lai một góc. Mà Tiểu Tiểu thực lực, vượt xa một đời trước, hay là chính là Thỏ Tử nói tới để vương cánh.

Có thể những này không trọng yếu.

Vương Dật thật sự nghĩ... Sờ một cái nàng đầu.

'Vù...'

Đột nhiên, này phương không gian bỗng nhiên run lên, sau đó... Ổn định.

Lập tức, tầm nhìn quay về rõ ràng, mà bóng người xinh xắn kia... Cũng chậm chậm nghiêng đi thân thể, nhìn về phía này phương không gian.

Nàng kiều dung cùng Tô Linh Nhi có tám phần tương tự, điển đảo chúng sinh, trên trán điểm có tử mây ma văn.

Vào giờ phút này, thiên ảnh lộ ra khó có thể tin về mặt, cặp môi thom run rẩy mở ra, nhưng chưa phát ra bất kỳ thanh âm gì.

Có thể Vương Dật hay vẫn là diệu hiểu.

Nàng ở gọi mình... Cha.

"Tiểu Tiểu..."

Vương Dật kích động, muốn xông tới, nhưng không bước ra một bước.

Thiến ảnh nhìn chăm chú chốc lát, bỗng nhiên giơ lên tay ngọc, nặn ra một cái thần bí cổ ẩn.

Sau một khắc, nàng xung quanh đồng khí bắt đầu hỗn loạn, dưới chân xiềng xích trật tự càng là xao động không thể.

Mà phía trên, vô tận thiên khung đột nhiên hiện lên tầng lớn biển mây, khủng bố tia điện như ẩn như hiện.

Thiên đạo giáng lâm.

Thiến ảnh căn bản không có thời gian để ý, nắm xong cổ ẩn sau, hư không phát động.

'Đừng đừng...'

Một loại nát tan ly tiếng đột nhiên bay lên, lập tức...

"Cha, đúng là người..."

Thiến ảnh âm thanh lại xuất hiện.

Nàng, lại một lần nữa phá tan hàng rào, cùng thời không bị ngăn đối thoại.

Lần này, nhưng là phát ra tiếng âm.

Lập tức...

'Ầm ầm ầm...'

Đầy trời lời minh xao động không thôi, này một vùng không gian, sắp sửa hạ xuống kinh khủng nhất Thiên đạo nhân quả.

Thiến ảnh căn bản không có thời gian để ý, chỉ lo si ngốc ngóng nhìn đối diện.

"Là ta..."

Vương Dật hai mắt nóng lên, liều mạng muốn chuyển bước, có thể hay là đã thất bại.

Thiến ảnh cũng không động, mỹ lệ con mắt trong, tràn ra vô tận thanh lệ.

Nàng nức nở nói: "Nhiều năm như vậy, ngài... Đi nơi nào?"

"Cái gì?"

Vương Dật nhất thời sững sờ.

'Ầm ầm'

Đột nhiên, biển mây ở trong, một đạo Hỗn Thế lời đình hung hãn hạ xuống.

Thiến ảnh trực tiếp giơ tay, nhận cái nhịp nhàng ăn khớp, cánh tay ngọc nhân thể chấn động.

'Oành'

Cái kia lời đình, miễn cưỡng bị nàng... Bóp nát.

"Tiểu Tiểu!"

Vương Dật xem can đảm đều run sợ, lần thứ hai rống to.

Thiến ảnh nhìn phía vô tận Thiên đạo, hai tay ở trong lòng đan dệt đan điểm.

'Xi xi xi...'

Nàng dưới chân xiềng xích phóng lên trời, ở trăm mét vị trí uốn lượn trần trọc, kết ra một phương cổ điển trật tự tám khiên.

Sau một khắc...

'Ầm ầm ầm...'

Thiên đạo một lần giáng lâm thập hơn, đều đánh vào trên khiên.

Tám khiên chấn động mạnh, mặt ngoài bị đánh ra đạo ngân, toàn thể nhưng vững như thành đồng vách sắt.

Thiên ảnh không tiếp tục để ý, dưới cằm mặt cười, nhìn về phía này phương hư không, tiếp tục ngẹn ngào: "Ngài tại sao muốn bỏ lại chúng ta? Nhiều năm như vậy, đại nương các nàng cả ngày lấy nước mắt rửa mặt, đột phá thời cang là tâm ma quần quanh người, hoàn toàn biến mất thất bại. Đại nương cũng lưu lại mầm bệnh, suốt ngày ho ra máu không thôi. Nếu không có Nhị nương cùng nữ nhi vì đó 'Điều nguyên', nàng đã sớm.. Ngã xuống.."

"Người nói cái gì?"

Vương Dật nghe xong, nhất thời cả người rét run, như nhập muôn thừa kẻ băng nứt.

Chính mình... Ly khai các tiên nữ?

Đột nhiên, hắn nhớ tới chính mình đột phá Kim Đan thời, nhìn thấy tương lai một góc: Tiểu loli ôm năm đuôi nữ đồng, nhìn mình bóng lưng bị thương rơi lệ, liền hô không nên đi.

Chính mình đi nơi nào?

Lẽ nào... Tương lai không có thay đổi? Chính mình sở làm tất cả, chung quy chạy không thoát vận mệnh quỹ tích?

Tại sao?

Lúc này, thiên ảnh hai con mắt một lẳng, tựa hồ rơi xuống một cái đại quyết đoạn.

Nàng giờ lên tay ngọc, đem sau lưng thái vòng rút ra, để xuống phía trước, khác một cánh tay ngọc bắt đầu kết ấn, nức nở nói: "Cha, nữ nhi trải qua xông ra đại đạo, kiêu khúc thời không cùng ngài đối thoại, như lại đi ảnh hưởng, thì sẽ nhiễm cang to lớn hơn nhân quả. Có thể nữ nhi... Thực sự không đành lòng... Thấy đại nương các nàng thương tâm sống qua ngày. Cùng với như vậy, dài đau... Không bằng ngắn đau.."

Thiên ảnh nói tới chỗ này, kết ấn tay ngọc nhân thể một điểm, lớn tiếng khê kêu: "Hỗn Độn triều nguyên..."

'Hồng '

Trong phút chốc, thái vòng phóng ra vạn trượng thần mạng, một cái thần bí dấu ấn đan dệt mà thành, ở hạt nhân tự diễn càn khôn.

Vương Dật chấn động, chết nhìn chòng chọc vậy thì dấu ấn, hoàn toàn sẽ không động.

Dần dần, trong cơ thể hắn hắc đan cao tốc vận chuyển lên, đầu óc chấn động nổ vang.

'Ầm ầm... Oành..'

Đột nhiên, sừng sững mệnh mông bỗng nhiên hạ xuống trăm nghìn cái Thiên đạo, trực tiếp đem trật tự tám khiên oanh cái nát tan.

Sau một khắc, tuyệt thế thiên ảnh nhấn chìm ở Thiên đạo biển sét ở trong.

"Phốc..."

Quang thiểm bên trong, xuất hiện làm người tan nát cõi lòng đầm máu tiếng, lập tức một đạo khê kêu phóng lên trời: "Đáng ghét... Mờ cho ta!"

'Oành '

Vô tận lôi đình bỗng nhiên nổ tung, tuyệt thế thiên ảnh xuất hiện lần nữa, khóe môi của nàng quai có vết máu, vẻ mặt cũng rất uể oải, hai con mắt phát ám..

'Ầm ầm ầm..'

Càng nhiều Thiên đạo giáng lâm xuống, hoàn toàn không cho thờ dốc thời gian.

"A!"

Thiên ảnh lần thứ hai bị nhấn chìm, đồng phát ra thê thảm duyên đáng gọi to.

Này dù sao cũng là vô thượng Thiên đạo, nàng... Lại cũng vô lực đi đánh văng ra.

"Cha..."

Đột nhiên, trong biển sét bay lên thê hô: "Nữ nhi hi vọng ngài... Có thể nghịch chuyển tương lai, không nên rời đi... Chúng ta..."

Vương Dật tâm đều nát, muốn rống to, có thể dù như thế nào cũng không phát ra được thanh âm nào.

Bởi vì...

'Oành '

Trong nháy mắt tiếp theo, trước mắt bức tranh đột nhiên đỏ nát.

...

Trong sân.

Các tiên nữ dần dần nhắm lại đôi mi thanh tú, cảm giác không đúng.

Lão công đây là làm sao ?

Tiểu loli mím mím môi, giơ lên tay ngọc, muốn nâng lên đôi phương vai.

Đúng vào lúc này, Vương Dật toàn thân chấn động, trong nháy mắt khôi phục tri giác.

"A!"

Đột nhiên, hai tay hắn che đầu, phát sinh một tiếng thống khổ đến cực điểm gào rú.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 694: Đem người bỏ tay ra

Âm thanh xông thẳng thiên khung.

Này biến số phi thường kinh người, các tiên nữ nhất thời kinh ngạc đến ngây người.

Sau một khắc, Vương Dật thân thể lui về phía sau, gào lên đau đớn ở thiên, lập tức toàn thân chấn động.

'Oành oành oành...'

Tầm lực tám phần mười —— mở!

"Cái gì?"

Các tiên nữ con mắt lần lượt tròng lên...

Lão công trên người phong ấn bị phá tan rồi?

Sao có thể có chuyện đó?

Này nhưng là 'Thái Thượng' phong ấn a...

'Oa '

Trong phút chốc, linh khí bốn phía bắt đầu hồi tuôn ra mà đến, mà cảnh giới của hắn cũng giống phun giống như dâng lên.

Kim Đan hai tầng, Kim Đan ba tầng...

Vương Dật căn bản không thèm để ý tu vi tăng lên, mà là nhìn về phía đại phụ, hét lớn: "Lão bà, ta đầu đau quá, người giúp giúp ta..."

Tròng mắt của hắn hay vẫn là đen kịt một màu, mà ngũ quan nhưng vận vẹo tới cực điểm.

Vào giờ phút này, Vương Dật chỉ cảm thấy trong đầu, có vô số người đang nói chuyện, bọn hắn có khóc có cười, có đánh có nháo. Đồng thời, vô tận ký ức tràn vào não nhân nơi sâu xa.

Có trường học cái kia hóa học lão sư.

Có Đình gia bạch bào lão đại.

Còn có thật nhiều rất nhiều...

Mê mông như vậy cảnh tượng đồng thời hiện lên, nhượng đầu của hắn muốn nổ tung, đau đến không muốn sống.

Tiểu loli bỗng nhiên ngẩn ngơ, ý trung nhân mặt cười đầu tiên là mờ mịt, sau là trở nên cứng, cuối cùng hóa thành từng trận kinh sợ.

Sau đó, bắt ngờ xuất hiện.

Đại phụ chưa đi nâng lão công, mà là liền lùi lại mấy bước, cuối cùng 'Phù phù' một tiếng ngã xuống đất, choáng váng.

Thân thể nàng đang phát run, cặp môi thơm càng là run rẩy không ngừng, nhưng cái gì cũng không nói ra được.

'Phù phù phù phù...'

Lập tức, Tam cung Tứ cung cũng ngã xuống đất, bao quát Tử Nguyệt ở bên trong, đồng thời ngẩng ngốc nhìn lão công, dường như vào ma chương.

"A! ! !"

Vương Dật tiếp tục rống to, mỗi lần quá một giây, thống khổ thì sẽ tăng cấp.

Mấy qua đi, hắn thực sự không nhịn được, ăn nói linh tinh gào thét: "Các ngươi... Các ngươi vì sao mặc kệ ta? A..."

'Xi '

Vương Dật trong nháy mắt vọt lên, triều thiên khung phản cuối phiên lăn đi.

"Vương Dật!"

Lam Như Tâm trước hết phản ứng lại, triều các tiên nữ nhanh chóng chất vấn: "Các ngươi đang làm gì?"

Nàng sau khi nói xong, phi thân đuổi tới.

"Vương lang..."

"Vương Dật..."

Triệu Úc Trúc cùng Hạ Oanh đồng thời duyên dáng gọi to, song song bay lên.

"Lão công... A!"

Tô Linh Nhi cũng phản ứng lại, vừa muốn đứng dậy, nhưng là duyên dáng gọi to một tiếng, lần thứ hai ngã oặt ở Tử Nguyệt trong lòng.

Nàng đang có thai, bụng bụng lại lớn như vậy, căn bản không có khí lực ngự không.

Tô Linh Nhi trong lòng gấp không được, triều các tiên nữ lớn tiếng chất vấn: "Các ngươi lo lắng làm gì?"

Lúc này, các tiên nữ đồng thời ngó nhìn hư không, ánh mắt tan rã, làm như mất hồn phách.

Một cái không thể ký ức, ở các nàng trong đầu hiện lên.

...

Hồng Linh 349 năm, thu.

Thiên Hồng tông, phía sau núi phòng nhỏ.

Vào giờ phút này, dẫn đầu trong sương phòng, truyền ra một trận thanh âm kỳ kỳ tra tra, tinh tế nghe qua, hóa ra là nữ nhân ở cãi nhau.

Lão hung mãnh.

Lại nhìn bên trong..

Năm vị tuyệt thế xinh đẹp ngồi ở trên ghế, ngoại trừ một thế bạch y, còn lại bốn vị, mặt cười đều tràn ngập không tốt.

Các nàng xung quanh hư không có pháp tắc đang lưu chuyển, rõ ràng đạt đến Thái Thượng cảnh.

Nha, cũng không đúng, một cái thiếu nữ mặc áo vàng là thật thần tàng tám

Trước đây không lâu, nàng khổ sở tìm thấy 'Trà ngộ đạo' bị trộm đi, vì lẽ đó...

"Không nên nói nữa rồi!"

Bỗng nhiên, Thiên Nguyệt tiên tử ngọc vung tay lên, dịu dàng nói: "Nguyệt Nhi muội muội đều đồng ý, ta là lão đại..."

"Dựa vào cái gì?"

Linh Nam tiên tử cuồng lên, nàng hiện tại hận nhất chính là Sư Phi Yên.

Các loại dấu hiệu cho thấy, chính là nàng trộm trà ngộ đạo.

Sư Phi Yên nhìn về phía đối phương, cặp môi thơm một câu, tựa như cười mà không phải cười hỏi: "Làm sao? Ngươi không phục?"

"Hừ!"

Vân Tiên kiêu hừ một tiếng, tức giận nghiêng đi mặt cười, không đi đón khẩu.

Cảnh giới cách biệt quá cách xa, mình bây giờ căn bản đánh không lại này 'Hồng nữ nhân'.

Đột nhiên, Khuynh Diệp tiên tử mở miệng yếu ớt: "Ta cũng không phục!"

Sư Phi Yên mặt cười đột nhiên biến hoá.

Nàng tuy là Thái Thượng tăng hai, có thể Hương Hương là tăng bốn a, cùng Từ Nguyệt tương đồng, như cô nàng này có ý kiến..

Nghĩ tới đây, Sư Phi Yên cuồng quát nhìn về phía một bên: "Nguyệt Nhi muội muội..."

Vào giờ phút này, Từ Nguyệt coi là thật bị những nữ nhân này chinh đầu óc nỏ, đang tự nắm bắt mi tâm, nghe tiếng vung lên phương hoa, đại sảnh giọng: "Các ngươi tranh cái gì tranh? Lăng Trần còn chưa xuất quan, tất cả nhượng hấn đến quyết định. Chẳng qua, Phi Yên tỷ tỷ nhất đại, vì lẽ đó ta nghĩ..."

"A..."

Đột nhiên, phòng nhỏ ngoại bay lên một đạo kêu thảm thiết, như sấm sét giữa trời quang.

Chúng nữ mặt cười một biến hoá, liếc mắt nhìn nhau, dồn dập bay ra phòng nhỏ.

Giữa hư không, một bóng người liễu mạng lảo lộn, bốn phía tạo nên từng mảnh từng mảnh cơn sóng, cương phong nhào thiên, toàn bộ tông môn đều được kỳ ảnh hưởng, bắt đầu chấn động lên.

"Không được!"

Từ Nguyệt nhất thời kinh sợ: "Các ngươi nhanh bỏ lục hợp kết giới..."

Nàng căn dặn xong sau, người nhẹ nhàng mà lên, trong nháy mắt đi tới yêu lang trước mặt.

"A! ! !"

Dương Lăng Trần dùng sức ấn lại đầu, tiếng kêu rên liên hồi.

Lúc này, khuôn mặt của hắn hết sức vặn vẹo, khoe môi cũng che kín vết máu, là bị hàm răng của chính mình cắn phá.

"Lăng Trần..."

Từ Nguyệt tâm đều nát, cuồng quát dò ra tay ngọc, ấn lên đối phương vai.

Dương Lăng Trần thân thể đột nhiên dừng, nhưng bỗng nhiên mở hai con mắt, triệu y nhân hí lên rống to: "Sư tỷ, bọn hắn... Bọn hắn đều tràn vào đến rồi, ngươi... Ngươi cứu cứu ta, đem bọn hắn oanh đi a a a..."

"Cái gì?"

Từ Nguyệt nhất thời kinh ngạc đến ngây người : "Ai đi vào ?"

"Bọn hần..."

Dương Lăng Trần thật sự đau đến không muốn sống, tê thanh nói: "Đoạn Lăng Thiên, Phùng lão đầu, Mã Chiến Hành, còn có thật nhiều thật nhiều..., bọn hần... Trí nhớ của bọn họ cũng tiến vào rồi! A... Sư tỷ, ta không chịu được..."

Từ Nguyệt cặp môi thom run, một loại trước nay chưa từng có kinh sợ cảm dâng lên nội tâm.

Hần... Đang nói cái gì?

"Sư tỷ..."

Dương Lăng Trần cắn răng gào thét: "Ngươi... Ngươi vì sao mặc kệ ta a a..."

'Phốc '

'Oành '

Hần đột nhiên vọt lên, trực tiếp phá tan rồi vừa sinh thành kết giới, trong nháy mắt biến mất ở phía chân trời một đường.

Năm nữ nhất thời kinh ngạc, cuồng quát đuổi tới.

Đáng tiếc, hiện tại Dương Lăng Trần tu vi, cao hơn các nàng ra quá nhiều quá nhiều, cuối cùng hay vẫn là mất dấu rồi.

Năm nữ liều mạng tìm kiếm, không tới cửu thiên, liền tìm khắp toàn bộ đại lục.

Mãi đến tận ngày thứ mười.

Các nàng cuối cùng ở đại lục chính nam một chỗ trên đỉnh cao, tìm được cái kia quen thuộc bóng lưng.

Hần hay vẫn là hần, cũng không phải hần...

Mái tóc đen suôn dài như thác nước, thần vòng che trời.

Năm nữ rốt cục thở phào nhẹ nhõm, lần lượt hạ xuống đi tới gần.

Từ Nguyệt giơ lên tay ngọc, nâng lên đối phương sau vai, ôn nhu kêu: "Lăng Trần..."

Những ngày gần đây, các nàng coi là thật chịu nhiều đau khổ, nhưng vô oán vô hối.

Tất cả những thứ này, đều là đáng giá.

Bóng lưng chấn động, chậm rãi xoay người, theo trầm giọng nói: "Từ Nguyệt, đem ngươi tay... Lấy ra!"

Cỡ nào thanh âm lạnh lùng a?

Cỡ nào vô tình ánh mắt?

Hần... Cuối cùng không còn là hần...

...

Úc về kiếp này.

Tiểu loli đột nhiên run lên, trước hết tỉnh lại.

"Nhị muội... Nhị muội..."

Nàng không có đứng dậy, mà là dụng cả tay chân, nhanh chóng bò đến Nhị cung trước mặt, kéo lại đối phương cánh tay, vung lên mặt cười, run giọng nói: "Vừa nãy chính là ảo giác, không phải thật sự... Có đúng hay không?"

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 695: Cổ giới

Từ Nguyệt dưới cằm phượng hoa, nhìn về phía đại phụ, cặp môi thom run sợ lại run sợ, nhưng cái gì cũng không nói ra được.

Nàng linh động đôi mắt đẹp, dần dần nổi lên sương mù...

Nồng đậm... Sương mù.

"Đại tỷ hỏi người nói đây..."

Tiểu loli liễu mạng lung lay đối phương cánh tay, khuôn mặt nhỏ trần ngập chờ mong: "Vừa nãy là ảo giác có đúng hay không?"

Từ Nguyệt dùng sức cắn cặp môi thom, cuối cùng cuối cùng không khống chế được, óng ánh giọt nước mắt theo mặt cười chậm rãi lướt xuống.

"Kê kê..."

Tiểu loli nhìn chăm chú đối phương chốc lát, lại là nở nụ cười, quái cực kỳ. Theo dò ra tay nhỏ, mò lên đối phương mặt cười, yêu thương cười khê: "Người này ngốc cô nàng, một cái ảo ảnh mà thôi, khóc cái cái gì...?"

Nàng mới vừa tự mở miệng, mỹ lệ mắt to trong liền tràn ra thanh lệ.

Thanh phong quá, thanh ti dâng.

Úc niệm qua lại, đồ tăng... Sầu não.

Lẽ nào, khổ tìm mười sáu năm đổi lấy hạnh phúc, lại sẽ bị cất giữ?

Ấm áp lại đều sẽ lưu vong?

Cô quạnh nuôi nhốt, vùng hoang dã tiết sương giáng.

Nếu người không ở bên cạnh, chúng ta liền phá vỡ vô tận bầu trời, thì phải làm thế nào đây?

"Đại tỷ..."

"Ô..."

Tam cung Từ cung đồng thời nhào đến, ôm đại tỷ nhị tỷ lên tiếng khóc rống.

Thần vương cũng như thế nào?

Cuối cùng đánh không lại bàng hoàng, đánh không lại... Thê lương...

Các nàng thật sự rất sợ sệt, bởi vì nhất không muốn nhìn thấy tình huống, hay vẫn là xuất hiện.

Tô Linh Nhi nhìn các tiên nữ, cặp kia mắt tím chớp lại trát, mặt cười một mảnh mê man.

Đây là... Làm sao?

...

Trên chín tầng trời, hào quang ở trong.

"A..."

Vương Dật nhảy vào biển mây nơi sâu xa, hai tay ôm đầu, liễu mạng lẫn lộn, không dừng không tức...

Càng ngày càng nhiều ký ức tràn vào trong đầu, kích thích mỗi một cái thần kinh não.

Chúng nó thực sự quá mức mãnh liệt, quá mức mênh mông...

...

Nguyên lai, Tô Tiểu Tiểu lấy ra cái kia dấu ấn, vì Hỗn Độn bản nguyên.

Đây là ma thể đại thành trước tầng cuối cùng ràng buộc.

Năm đó, Dương Lăng Trần liền trải qua tầng này, suýt nữa ngã xuống, cuối cùng chặt đứt trần duyên, tiêu diệt tất cả.

Đây cũng không phải là tuyệt tàng, mà là chân chính mất đi.

Ai cũng không biết Tô Tiểu Tiểu tại sao lại làm như vậy, hay là đúng như nàng từng nói, dài đau, không bằng ngắn đau.

Bởi vì, trong tương lai một ngày nào đó, Vương Dật cũng như một đời trước như vậy, chém xuống tất cả.

Sau đó, hắn đi rồi, không biết người ở phương nào.

Hắn lại một lần nữa vứt bỏ đạo lữ.

Có thể cùng một đời trước không giống, hắn còn vứt bỏ... Bọn nhỏ.

Cùng với như vậy, chẳng bằng nhượng các muội muội không nên sinh ra.

Có thể Tô Tiểu Tiểu thật sự hi vọng, trải nghiệm của chính mình... Có thể nghịch chuyển.

Tương lai như có thể thay đổi, tất cả liền không giống.

...

"A..."

Vương Dật lên tiếng rống to: "Ai tới giết ta..."

Hắn thực sự không chịu nổi.

Vương Dật cũng không biết, thể chất thức tinh còn chưa đủ một năm, phục chế số lượng có hạn, giờ khắc này đau đớn, so với một đời trước muốn nhẹ hơn một nghìn lần vạn lần.

Này cùng cảnh giới cao thấp không liên quan, linh hồn lôi kéo hòa vào, so với thân thể thống khổ muốn mãnh liệt vô số lần.

'Oành '

Vương Dật thân thể lại là chấn động.

Tiềm lực chín tầng —— mở!

'Oa '

Bốn phía linh lực điên cuồng tràn vào trong cơ thể, thể như điên cuồng.

Trong cơ thể hắc hắc đan ở cao tốc vận chuyển, liên tục thu nạp tân sinh linh lực, nhưng chưa có một tia buông lỏng dấu hiệu.

Đúng vào lúc này, xa xa thiên ảnh lay động, Lam Như Tâm xuất hiện.

"Vương Dật..."

Nàng kinh sợ một tiếng, cuồng quét triều này phương tới rồi.

'Hô '

Đột nhiên, Vương Dật dưới chân bay lên một đoàn mây mù, lập tức...

'Xi '

Một đạo huyền ảnh cắt phá trời cao, trong nháy mắt biến mất ở chân trời một đường.

"A?"

Lam Như Tâm hiện ra ở đối phương vừa nãy vị trí, mộ nhiên bên cạnh thủ, thanh ti lướt qua phấn quai hàm, thê mỹ tuyệt luân.

Nàng nhìn chăm chú thiên khung, mặt cười một mảnh giệt mình.

Tốc độ này...

Lam Như Tâm không hồ kinh diễm, rất nhanh phản ứng lại, cắn răng, tiếp tục đuổi theo.

Cực tốc tiến lên Vương Dật liên tục lẫn lộn, căn bản không biết chính mình đang làm gì.

Nguyên lai, hấn thần trí trải qua thác loạn.

Kim Đan hậu kỳ lấy ra đằng vân quyết cỡ nào thần tốc? Trong nháy mắt xông tới vạn dặm, phá ra Thô Tử trí kết giới, tiếp tục tiến lên.

Dần dần, bốn phía tiếng gào chấn động thiên.

Hấn đi tới quần thú địa bàn.

Tựa hồ là xuất phát từ bản năng, Vương Dật cánh tay phải chấn động.

'Oành '

Vạn ngàn đồng khí phóng lên trời, hư không tự tổ, truy tìm dán lên thân thể hấn.

Đồng giáp xích gió, tái hiện đương đại.

'Hống...'

'Gào...'

Trên đất yêu thú lần lượt ngẩng đầu, thét dài hư không.

Vương Dật căn bản không có thời gian đề ý, chỉ lo ẩn lại đầu lẫn lộn tiến lên.

Dần dần, phía trước hiện lên tầng lớn hắc vân.

Yêu thú biết bay cũng xuất hiện.

Vương Dật sớm không còn lý trí, trực tiếp phóng đi.

'Hống '

Đột nhiên, trên người đồng giáp bỗng nhiên phát sáng, cũng trong lúc đó, phía trước hư không tạo nên tầng lớn gọn sóng, tiến lên trong Vương Dật trực tiếp vọt vào.

Sau một khắc, hấn ra hiện tại vô ngàn hải vực trên không, mà phía trước không xa cũng còn có gọn sóng.

Quán tính ảnh hưởng, Vương Dật lần thứ hai nhảy vào.

Trong thời gian ngắn ánh sáng lưu chuyển sau, hấn đi tới một mảnh thần bí Cổ giới.

Nơi này không có nhật nguyệt ngôi sao, nhưng là màu máu đầy trời.

Thiên địa khô vàng, Hắc Vũ Hồng Hoang.

Mênh mông biển mây, vô tận bi thương.

Ở xa xôi thượng cổ, nơi này từng ủng có vô tận huy hoàng.

Có thể hiện tại, nhưng âm u làm người thốn thức.

Vương Dật căn bản không biết chính mình ở nơi nào, tiếp tục lẫn lộn gào thét.

Mà chiến giáp trên ánh sáng càng cường thịnh hơn, mang theo hấn triều một ngọn núi lớn phóng đi.

Không, này không phải sơn, mà là một tòa thật to tượng thần.

Hấn đỉnh đầu thiên, chân đạp địa, trên người mặc chiến giáp, vai quán cầu vòng.

Tay trái nắm giữ một cái thạch côn, tay phải nhân thể dò ra, chỉ mệnh môn...

Nó quá vĩ đại, có một loại duy ngã độc tôn đại khí thế, ngạo hết cổ kim tang thương.

Tượng thần không biết từng từng bao nhiêu năm, cùng năm tháng trường hà tranh đấu, hôm nay lại bị một cái biến số đánh vỡ.

Trong nháy mắt tiếp theo, Vương Dật mạnh mẽ đứng vào.

'Àm àm...'

Tiếng vang âm âm quán triệt thiên địa, tượng thần chấn động mạnh, lập tức vai một tà, âm âm sụp đổ.

"A... A..."

Đồng đá vụn trong đầu tiên là bay lên một tiếng than nhẹ, sau đó lần thứ hai gào lên đau đớn.

'Oành oành oành...'

Vô số đá vụn phóng lên trời, đồng giáp xích gió xuất hiện lần nữa.

Vương Dật hai tay che đầu, liền muốn xung cách xa mà đi.

'Vù'

Đột nhiên, thạch xếp chồng nơi sâu xa bỗng nhiên bay lên vạn trọng kim quang, sau đó...

'Ò, nam, mạ, ạch, a, lặc...'

Mệnh môn Phạm âm bốc lên, vang vọng ở bên trong trời đất.

Vương Dật nhất thời run lên, không cử động nữa.

Nguyên lai, phạm nguyên rửa truyền vào dưới, này khó có thể chịu đựng đâm nhói lại là yếu ớt, linh hồn giao hòa cũng thấy ngừng.

Chậm rãi, hồn phách dần dần trở về vị trí cũ, thần trí bắt đầu thanh minh.

Sau một khắc...

"Hà?"

Vương Dật không chỉ có sững sờ, vuốt mồ hôi làm đau đầu, nhìn chung quanh chốc lát, mờ mịt tự nói: "Đây là... Nơi nào?"

Hắn nhất thời có chút choáng váng.

Đứng vào lúc này, phía trước hư không bắt đầu vận vẹo lên, gợn sóng dần dần tạo nên, liên tục hướng ra phía ngoài phun ra nuốt vào, khuếch tán...

Vương Dật hơi nhướng mày: "Thời không hình chiếu?"

Hắn gặp gỡ qua mấy lần loại tình huống này, trong nháy mắt biết được tất cả.

Hư không một trận tao loạn qua đi, bức tranh dần dần rõ ràng.

Thời không trường hà, lần thứ hai mở ra.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 696: Chính quả

Huyền hoàng qua lại, năm tháng lâu dài.

Đây là một mảnh kỳ quái lạ lùng đại thế giới.

Phía chân trời không lại xanh thẳm, mà là tràn ngập vô tận khô vàng, vô tận bi thương..

Mà thương di trên mặt đất, tắc nằm rạp vô số bóng người, bọn hắn hoặc nằm hoặc nằm nhoài, toàn thân đầm máu, không có một tia động tĩnh.

Bức tranh chi thể vụn, đang tâm hồn người.

Phía trước, một toà vĩ đại tượng thần sừng sững ở bên trong trời đất, ngạo thị thiên thu muôn thừa.

"Cái gì?"

Vương Dật hai mắt nhất thời trừng lên.

Toà này tượng thần, rõ ràng là... Tề Thiên Đại Thánh?

Thiên, đây là nơi nào? Phía dưới thì thế lại là chuyện gì xảy ra?

Đúng vào lúc này, hình chiếu bỗng nhiên run lên, bức tranh bỗng nhiên kéo duỗi phóng to.

Một phen lang bạt kỳ hồ sau, Vương Dật tầm nhìn đi tới tượng thần đỉnh đầu.

Đã thấy, hai cái tròng thiên thạch anh bên phải, đứng có một đạo cô ảnh.

Hắn trên người mặc đồng giáp xích gió, tay trái cầm hắc kim trường côn, tay phải đỡ thạch anh biểu thể, há mồm thờ dốc.

Đỏ sẫm máu tươi từ trong miệng hắn không ngừng tràn ra, mà vai trái lại là phá tan rồi một cái lỗ thủng to, nhìn thấy mà giật mình.

"Đại Thánh!"

Vương Dật nhất thời tâm thần khuấy động, không nhận được rống to.

Đáng tiếc, đây chỉ là hình chiếu.

"Hô... Khụ khụ..."

Đại Thánh thương thể rất nặng, thờ hồn hển mấy hơi thờ hồng học sau, lại ho ra lượng lớn máu tươi.

"Hắc..."

Một phen run rẩy sau, hắn lại cười, nắm côn mu bàn tay lau lau khoé miệng, tự giễu nói: "Cuối cùng... Không chịu được nữa sao?"

'Vù '

Đột nhiên, hư không tạo nên tảng lớn gọn sóng, sau đó, một đạo vĩ đại bóng người xuất hiện.

Hắn cũng trên người mặc đồng giáp xích gió, đỉnh đầu song anh ngút trời mà lập, ngạo thế cổ kim.

Thạch anh trên Đại Thánh chấn động mạnh, ngẩng đầu hướng về thiên.

Trong con mắt của hắn, dấy lên vô tận phức tạp.

Ngươi... Cuối cùng chịu trở lại ?

Giữa hư không, bóng người hai tay sau lưng, gật đầu dò xét chốc lát, cuối cùng phát hiện tượng thần trên Đại Thánh, chỉ hơi trầm ngâm, chậm rãi hạ xuống.

Mà quan sát trong Vương Dật trực tiếp bối rối.

Tại sao lại xuất hiện một vị Đại Thánh?

Thật giả Mỹ Hầu Vương?

Không đúng, hần xem qua vậy thì qua lại, sáu nhĩ cùng Đại Thánh hoàn toàn khác nhau.

Đột nhiên, Vương Dật nhớ tới Nguyệt Thi Lam được 'Mộ Lâm Xích Áo' thời bức tranh: Đại Thánh ăn xong tiên đào sau, lấy ra một đạo phân thân vì chính mình đình lòi, sau đó tiến vào đường hầm không thời gian.

Lẽ nào... Cái này bị thương Đại Thánh là bộ kia phân thân? Còn chân chính bản tôn... Trở về ?

Cùng lúc đó.

Đại Thánh vương hạ xuống khác một cái thạch anh trên, nhìn chăm chú chính mình phân thân, con mắt trong cũng nổi lên vẻ phức tạp.

Bọn hần liền như vậy đối diện, ai cũng không nói gì.

Mệnh mônng biển mây, năm tháng vạn ngàn.

Hần... Tuy chỉ là một đạo phân thân, nhưng trải qua thế gian vạn ngàn, ở bụi hải lưu lại vô tận truyền thuyết.

Không biết qua bao lâu bao lâu...

"Nhiều năm như vậy, ngươi... Cực khổ rồi..."

Đại Thánh vương rốt cực mở miệng, nhưng đối xưng hô, không lại xưng hần khi nhai con.

Đại Thánh nhìn chăm chú bản tôn, trầm mặc không nói.

Bọn hần rồi hướng coi chốc lát, Đại Thánh vương mở miệng lần nữa: "Ngươi... Hận ta?"

Đại Thánh vẫn như cũ trầm mặc.

Đại Thánh vương ánh mắt trên di, nhìn về phía đối phương đỉnh đầu màu vàng nguyệt nha cô, cau mày nói: "Đây là cái gì?"

Đại Thánh rốt cực có động tĩnh, chậm rãi mở miệng: "Trước ngộ đạo, sau tu phật, khi nào mới có thể được chính quả?"

Đại Thánh vương đột nhiên sững sờ.

Hần biến mất rồi vô số chờ, bây giờ trở về, biết phân thân có nhiều chuyện muốn cùng mình nói, nhưng vạn vạn không nghĩ tới, đối phương sẽ nói ra lời nói này.

Đại Thánh vương trầm ngâm chốc lát, nói: "Trên đời có nói cũng có phật, là nói là phật đều tự làm..."

Đại Thánh toàn thân chấn động mạnh, ngờ ngác ngóng nhìn bản tôn mấy, bỗng nhiên ngửa đầu cười to, âm thanh thẳng quán cửu tiêu.

Đại Thánh vương nhìn chăm chú phân thân, trầm mặc không nói.

"Ha ha... Khụ khụ..."

Đại Thánh cười đến cuối cùng, lại tự ho ra máu, hần dùng sức đỡ thạch anh, không cho thân thể ngã xuống, thờ dốc cười: "Không hổ là bản tôn, ta phục vậy..."

Đại Thánh vương vẻ mặt hơi động, giờ tay nặn ra một đạo dấu ấn, liền muốn cho phân thân truyền vào bản nguyên, tục hần tuổi thọ.

"Không cần!"

Đại Thánh bỗng nhiên giờ tay ngăn cản, sau đó lau khôe miệng vết máu, nói: "Thanh Hà cùng Từ Hà... Vẫn khỏe chứ?"

Hần rốt cực hỏi đến việc này.

Lần này đến phiên Đại Thánh vương trầm mặc.

"Ha ha ha..."

Đại Thánh nhắm lại hai con mắt, liền cười không ngừng, nghe vào cực kỳ lòng chua xót.

Sau đó, hần hít một hơi thật sâu, mở mắt nhìn về phía bản tôn, gằn từng chữ: "Ta sứ mệnh... Hoàn thành."

Tiếng nói hạ xuống, Đại Thánh hư không tiến lên, đi tới bản tôn trước mặt...

'Hồng '

Đột nhiên, thân thể của hắn đang phát sáng, hai chân bắt đầu biến mất.

Hắn, muốn khôi phục như lúc ban đầu.

Truyền thuyết... Chung quy là truyền thuyết...

Đại Thánh vương nhìn chăm chú phân thân, bỗng nhiên mở miệng: "Ngươi... Trong lòng có chuyện..."

Vào giờ phút này, Đại Thánh hai đầu gối trải qua đánh tan, hắn lại nhắm lại con mắt, khoe mắt bên trượt xuống hai hàng nhiệt lệ.

"Thế gian đáng sợ nhất, cũng không phải là yêu ma quỷ quái, mà là trong lòng... Cảm tình."

Đại Thánh chậm rãi mở miệng, theo gió tay nâng lên đỉnh đầu kim cô: "Đã từng, các nàng ngay khi ta trước mặt, có thể ta không có quý trọng, hiện tại nhưng là hối tiếc không kịp."

'Phốc '

Kim cô được lực mà lên.

Đại Thánh vương lặng lẽ nhìn tất cả.

Đại Thánh mở con mắt, đem kim cô đưa về phía bản tôn: "Thỉnh... Vì ta thu cẩn thận nó, xin nhờ..."

Đại Thánh vương nhân thể tiếp nhận, quan sát chốc lát, chậm rãi mở miệng: "Chuyện này... Đến cùng là cái gì?"

"Thanh Tâm Thần Cô, Tiểu Thiện biết ta si niệm quá nặng, liền đưa nó cho ta."

"Tiểu Thiện?"

Đại Thánh vương hơi nhướn mày, giơ lên tay phải ấn về phía đối phương đỉnh đầu: "Đến cùng phát sinh cái gì?"

Hắn muốn phải thấu hiểu tất cả.

Đại Thánh né người sang một bên, lách mình tránh ra, trầm giọng nói: "Qua lại như khói cũng như mây..."

Đại Thánh vương sâu sắc nhìn chăm chú đối phương, cuối cùng chậm rãi gật đầu.

'Vù vù...'

Biến mất địa phương càng ngày càng nhiều, cuối cùng... Chỉ chừa có một cái đầu lâu.

Đại Thánh từ lại nhắm lại hai con mắt, khoe mắt nhiệt lệ căn bản không gặp đỉnh chỉ, run giọng nói: "Nếu như... Lên trời lại cho ta một cơ hội..."

'Hô '

Âm thanh im bất đi.

Hắn... Hoàn toàn biến mất rồi, không tới kịp nói ra cuối cùng.

Một cái màu đỏ lông khi, ở hư không chậm rãi bay xuống.

Nó toàn thân hồng hóc, nhưng cực kỳ cứng cỏi.

Đại Thánh vương dò ra tay phải, tiếp được nó.

Thời không, phảng phất vào đúng lúc này... Bất động.

Lại không biết qua bao lâu...

"Ngươi... Rất đáng gờm..."

Đại Thánh vương mắt hồ rung rung, thấp giọng nói: "Ngươi tu ra tự mình, thành tựu... Chính quả..."

Lông khi lẳng lẳng nằm ở lòng bàn tay, không có bất cứ động tĩnh gì.

Đại Thánh vương hít một hơi thật sâu, bay xuống thạch anh, chân phải đột nhiên một trận.

'Oành '

Đá vụn bay lên, tượng thần đỉnh phá tan rồi một cái lỗ thủng to.

Đại Thánh vương ngồi xổm người xuống, tay phải di động, đem lông khi nhiều trên kim cô, hoãn tiếng mở miệng: "Người trải qua rất mệt, nghỉ ngơi thật tốt thôi, ta... Huynh đệ..."

Hắn sau khi nói xong, tay trái nhân thể buông lỏng.

'Hô '

Kim cô mang theo lông khi, triều trong hang đen kịt rơi đi.

Thiên Cô Thần Thoại, liền như vậy tuyết tàng.

'Ầm ầm ầm...'

Đột nhiên, toàn bộ Cổ giới phát sinh chấn động mạnh.

Đại Thánh vương đứng thẳng người lên, ngược nhìn hư không, sau đó song chân vừa đạp, triều thiên khung xông thẳng mà đi.

'Vù...'

Hình chiếu tới đây, bắt đầu hư vọng lên, cuối cùng chậm rãi biến mất rồi.

Vương Dật nhìn chăm chú hư không, trong lòng một mảnh nặng nề, hoàn toàn bị vừa nảy bức tranh... Nhuộm đậm.

Đồng thời, hắn cũng biết rồi đây là nơi nào.

Tề Thiên Đại Thánh... Hoa quả thánh địa.

Mà vừa nảy qua lại, hắn là Đại Thánh quyết chiến ác linh trước các loại.

Một cái phủ đầy bụi đã lâu... Ký ức.

'Ồ, nam...'

Đúng vào lúc này, phía dưới kim quang dần dần mờ, thần bí Phạn âm chậm rãi dừng.

Vương Dật bỗng nhiên sững sờ, lập tức, thân thể bắt đầu run rẩy lên.

Loại kia tan nát cõi lòng thống khổ lại trở lại...

"A..."

Hắn không nhận được rống to, dùng sức đánh đầu, nhưng đáng tiếc căn bản vô dụng.

Vương Dật hư không lẫn lộn chốc lát, cuối cùng thực sự không kiên trì được, thay đổi thân hình, triều phía dưới đồng đá vụn phóng đi.

Này thần bí Phạn âm, tất nhiên là Thanh Tâm Thần Cô phát sinh.

Hắn cũng không phải là muốn chiếm vì bản thân có, có thể này đau đớn thực sự quá xót ruột.

'Oành... Xi...'

Vương Dật hạ xuống sau, theo yếu ớt kim quang một trận tìm kiếm.

Hơn một phút đồng hồ sau...

Rốt cục, nguyệt nha kim cô tái hiện hậu thế.

Nó toả ra nhu hòa ba quang, mà cái kia lông khi cũng đã không ở.

Hay là, nó đã cùng phía thế giới này... Đồng hóa.

Vương Dật dò ra tay đi, nâng lên kim cô, cắn răng run rẩy nói: "Đại Thánh, vẫn bối xác thực không phải bắt đắc dĩ, chỗ mạo phạm, xin hãy tha lỗi..."

Hắn sau khi nói xong, hai tay nhân thể giờ lên, đem kim cô chụp vào đỉnh đầu.

'Oanh...'

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 697: Ta mới vừa nói cái gì ?

Vương Dật đầu óc đột nhiên nổ vang, mệnh môn Phạn âm lần thứ hai bay lên, thật lâu không dứt...

Xé rách nỗi đau nhất thời yếu bớt, thân thể hần dần dần dừng ổn, không lại run rẩy.

Coi là thật thấy hiệu quả...

Vương Dật nhìn chăm chú hư không, lắng nghe vô thượng Phật nói, sắc mặt một mảnh trang trọng...

Tâm tình của hắn, dĩ nhiên chịu ảnh hưởng.

Dần dần, hắn không nhịn được giờ lên hai tay, ở trong lòng tạo thành chữ thập, nhẹ giọng nói: "Đại từ đại bi, thương hại chúng sinh, nam không quy y, thập phương hư không..."

Khá lắm, đây là muốn tứ đại giai không, quy y Phật môn nhịp điệu...

Thật sự lợi hại.

Như tiên nữ các nàng ở đây, tất nhiên sẽ tan vỡ.

Hắn lúc này sắc mặt quá trang nghiêm, không dính một tia bụi nhuộm, thần thánh vô biên.

Này có thể so với trăm tinh lợi hại.

Trần duyên dập tắt, các tiên nữ tốt xấu còn khả năng lạc cái danh phận.

Có thể hiện tại Vương Dật, trực tiếp trốn vào kẻ hở.

Như lâu dài xuống, hắn tất nhiên sẽ hoàn toàn bị Phật hiệu cảm hóa, huy đi đạo lý của chính mình, chính là các tiên nữ cũng không thể may mắn thoát khỏi...

Một đời mới cao tăng, sắp được xuất bản.

'Hồng...'

Chính đáng kẻ này tinh tâm cảm ngộ Phật hiệu thời, kim cô trên bồng nhiên tỏa ra một luồng thần bí hào quang.

Vương Dật sững sờ, lập tức trên mặt nổi lên vẻ cổ quái.

Hắn cảm nhận được một luồng si niệm, phi thường mãnh liệt, cùng vô thượng Phật hiệu hình thành thế giằng co.

Nguyên lai, ở xa xôi đã qua, bộ kia phân thân tuy mang tới kim cô, nhưng mỗi ngày tưởng niệm một cây song kiều, căn bản không có ngừng quá.

Hắn bản tôn là Đại Thánh vương, thực lực đó có thể tương đương được, chấp niệm càng là không phải chuyện nhỏ, vì lẽ đó, Thanh Tâm Thần Cô... Bị nhiễm vô tận nghĩ tình.

Bây giờ, thần cô trên ủng có vô thượng Phật hiệu, cũng tồn tại sâu nhất tình niệm, hình thành một cái nhân vật đặc biệt.

Vào giờ phút này, Vương Dật sắc mặt đỏ lên, cùng vừa nãy này soi trang thánh hình thành sự chênh lệch rõ ràng.

Hắn cảm thấy trong lòng cực kỳ khô khốc, phi thường tưởng niệm các tiên nữ.

Đây là một luồng đại tướng niệm.

'Hồng '

Kim cô trên hào quang càng cường thịnh hơn, 'Chất dẫn' bất ngờ xuất hiện, si niệm trong nháy mắt có thể phóng thích, hoàn toàn vượt trên phật nói.

Vương Dật run lên một cái, ý thức chợt bắt đầu mơ hồ.

'Vù '

Đúng vào lúc này, phía trên hư không tạo nên tầng lớn gọn sóng.

Thanh ti tung bay dưới, một đạo tuyệt thể thiên ảnh lo lắng đi vào.

Lam Như Tâm tới rồi.

Nàng là Thần vương, tự có thể thôi diễn càn khôn, cũng khả năng xé ra không gian, vì lẽ đó...

"Vương Dật..."

Lam Như Tâm nhất thời phát hiện mục tiêu, duyên đáng gọi to một tiếng, bỗng bệnh mà tới.

Vương Dật nghe được tiếng hô, toàn thân chấn động, chậm rãi xoay người lại.

Si niệm ảnh hưởng, hần cảm giác âm thanh này tốt vô cùng nghe, coi là thật muốn nghe trên một đời một kiếp...

Trong nháy mắt tiếp theo, Lam Như Tâm đi tới trước mặt đối phương, vung lên phương hoa, tiêu tiếng nói: "Đầu của ngươi còn đau không đau đớn?"

Vương Dật sâu sắc nhìn chăm chú y nhân, lại là không nhận ra, chỉ cảm thấy trước mặt này vị thiếu nữ coi là thật mỹ tới cực điểm...

'Hô '

Đột nhiên, hần dò ra hai tay, nâng lên đối phương vai đẹp.

Lam Như Tâm nhất thời ngẩn ngơ, hoàn toàn sẽ không động.

Thật sự sẽ không động.

Nàng tuy rằng hướng về Vương Dật cho thấy tâm ý, nhưng đối phương đột nhiên 'Tiến công', thực sự nhượng Lam muội muội bách không kịp đề phòng...

Đây là... Tình huống thế nào a?

Vương Dật tỉnh tể đánh giá y nhân, theo gió lên tay phải, nhẹ nhàng thác trên đối phương nhon tiểu mà non mềm cảm, ôn nhu nói: "Ngươi đến rồi, ta... Thật là cao hứng..."

Lam Như Tâm kinh ngạc đến ngây người, cảm tùy ý đối phương nâng, cặp môi thom hơi hơi mở ra, mặt cười tắc càng ngày... Càng hồng...

Nàng tâm tình không đủ ba mươi, lại không có kinh nghiệm yêu đương, bây giờ bị hần trong lòng như vậy làm, đương thật không biết nên làm thế nào cho phải.

Lúc này Phượng Hoàng Cốc chủ, đều sắp bị xấu hổ chết rồi.

"Ta thật sự... Thật là cao hứng..."

Vương Dật con mắt càng ngày càng mê ly, sau đó... Chậm rãi mò xuống đầu đi...

Lam Như Tâm ngây ngốc nhìn kỹ đối phương tiếp cận, căn bản không có phản ứng.

Đột nhiên, trước mắt nàng kim quang lóe lên.

Thật lớn vành trăng non, lão sáng...

Lam muội muội nhất thời thức tỉnh, cuống quít nghiêng đi mặt cười, nhắm lại đôi mắt đẹp, hai tay nhân thể trước đây, lớn tiếng tiếng rít: "Không được! ! !"

Luyến ái trong thiếu nữ, nụ hôn đầu sắp sửa mất đi thời, đều sẽ có tương tự cử động, đây là thiên tính, ai cũng sẽ không thoát tục.

Đương nhiên, các nàng xấu hổ sợ đồng thời, nội tâm nơi sâu xa hay vẫn là rất chờ mong.

Có thể lực đạo nhưng sẽ không yếu bớt.

Này liền trâu bò...

Đừng quên, Lam muội muội nhưng là Thần vương.

'Oành oành...'

Hai đạo khủng bố tiếng vang đột nhiên xuất hiện, ánh sáng đỏ như máu ngút trời mà lên.

Lại nhìn, Vương Dật hai vai trực tiếp nổ tung, hướng về sau tung tóe mà đi, máu tươi hư không...

Không tới một giây, hắc liên biến mất ở chân trời một đường.

Lam muội muội 'Giết địch' sau, vẫn chưa biết được chính mình sở làm tất cả, chỉ lo tham tay ngọc, phương hoa bán bên cạnh, dùng sức nhắm đôi mắt đẹp, tiểu mặt một trận tiểu thống khổ.

Coi là thật là đáng yêu cực kỳ.

Đáng tiếc, bức này mê người đáng đáp, lại cũng không có người để thưởng thức.

2 phân nhiều chung sau...

Lam Như Tâm đôi mi thanh tú hơi nhú lại, cảm giác được không đúng rồi, không chỉ có mím môi môi, bên cạnh thủ trộm đạo liếc mắt nhìn...

"A? ? ?"

Nàng nhất thời ngẩn ngơ, trong nháy mắt khôi phục dung nhan, nhìn chung quanh lên.

Người đâu?

Có thể sau một khắc, Lam muội muội mặt cười trực tiếp bạch.

Nàng thỉnh linh phát hiện, Vương Dật ở hơn hai ngàn dặm ngoại, khí tức trên người càng ngày càng yếu, tựa hồ là... Sắp chết rồi?

"Vương Dật..."

Lam Như Tâm thật sự hoảng rồi, vội vàng đuổi tới.

Hơn 10 giây sau, nàng tìm được hắc trong lòng.

Vào giờ phút này, Vương Dật nằm ở một mảnh khô trên cỏ, hai mắt trên phiến, dĩ nhiên rơi vào chiều sâu hôn mê.

Mà cái kia kim cô, tắc rơi xuống mấy mét ở ngoài...

Lam Như Tâm cuống quýt hạ xuống, tay ngọc dán lên đối phương trong lòng, truyền độ linh lực.

Đồng thời, nàng cũng biết chuyện gì xảy ra, phương tâm tự trách không ngớt.

Thần vương vĩ lực, mệnh mệnh như vực sâu.

Không tới 5 phút, Vương Dật hai vai cơ thể tái sinh, sắc mặt cũng dần dần chuyển biến tốt lên...

Dần dần, hắc mở hai con mắt.

Lam Như Tâm khuôn mặt đỏ lên, cuống quýt nghiêng người sang, không dám đi nhìn thẳng, tay ngọc nhưng không hề rời đi, linh lực vẫn còn đang truyền độ.

Vương Dật nhất thời sửng sốt, mờ mịt mở miệng: "Lam sư?"

Lam Như Tâm nhẹ nhàng gật đầu: "Ừm..."

Vương Dật nhìn chung quanh dưới, kỳ quái nói: "Người tại sao lại ở chỗ này?"

Nguyên lai, hắc cũng không nhớ rõ vừa nãy các loại.

Lam Như Tâm mím mím môi, thấp giọng nói ra tất cả.

Vương Dật nhất thời bưng tỉnh.

Đối phương là Thần vương, tự nhiên khả năng thôi diễn cần khôn, xé ra hư không, này không cái gì đáng kinh ngạc kỳ.

Nghĩ tới đây, hắn tiếp tục hỏi: "Phi Yên các nàng đâu?"

Lam Như Tâm ngẩn ngơ, lập tức có chút không cao hứng, cắn giận thu hồi tay ngọc, thấp giọng sáng giọng: "Các nàng ở tông môn..."

Nhân gia vẫn luôn tìm người, trong lòng lo lắng không được. Người ngược lại tốt, chỉ muốn này mấy cái cô nàng.

"Ồ..."

Vương Dật không có suy nghĩ nhiều, nhân thể gạt đầu, ám đạo Phi Yên các nàng không có tới, hắn là bị chính mình dị biến dọa sợ.

"Vương Dật..."

Đột nhiên, Lam Như Tâm nhẹ kêu một tiếng, theo dưới cằm mặt cười, tay ngọc đùa bốn góc áo, nhấn nhá nói: "Người mới vừa nói.. Là chân tâm?"

"Hả?"

Vương Dật nhất thời bối rối, lập tức, trên mặt nổi lên vẻ cổ quái: "Ta mới vừa nói cái gì?"

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 698: Không giống nhau

Lam Như Tâm không khỏi ngẩn ngơ, sau đó cho rằng đối phương là ở khi chính mình.

Dù sao, tình ý kéo dài dưới, lại đột nhiên bị thương nặng, dù là ai đều sẽ sinh ra khúc mắc trong lòng.

Nghĩ tới đây, nàng mặt cười hạm đến càng thấp hơn, tiếng như muỗi nghĩ nói: "Bản đế... A không, nhân gia không phải cố ý..."

Cái gì quý?

Vương Dật càng ngày càng mộng bức, đang chờ mở miệng, toàn thân nhưng là chấn động, lập tức nhú chặt lông mày.

Loại kia xé rách thống khổ lại xuất hiện.

Lam Như Tâm chưa phát hiện quy tắc này biến số, chỉ lo gạt đầu mím môi, nghĩ trong lòng tiểu cừu cừu.

'Hô '

Vương Dật đột nhiên đứng dậy.

"A?"

Lam Như Tâm thở nhẹ một tiếng, mờ mịt vung lên mặt cười, nhưng thấy đối phương sắc mặt trắng bệch, trong lòng hoảng hốt, gấp vội vàng đứng dậy, một mảnh quan tâm hỏi: "Vương Dật, đầu của người... Vừa đau?"

Vương Dật cắn răng gạt đầu, nhìn chung quanh lên. Hắn rất mau tìm đến kim cô, vội vàng đã qua nhặt lên, chụp vào trên đầu.

Lam Như Tâm theo sát ở bên.

'Ồ...'

Phạn âm chậm rãi bay lên, không có lần trước như vậy mênh mông, nhưng nhưng có thanh tâm hiệu quả.

Đầu đầu dần dần đánh tan.

Mà này sợi si niệm cũng đồng thời xuất hiện, cũng không có lần thứ nhất mãnh liệt, có thể Vương Dật tâm thần hay vẫn là chịu ảnh hưởng.

"Vương Dật..."

Lam Như Tâm đi tới đối diện, quan tâm hỏi: "Cái này Kim Nguyệt cô... Có giảm đau hiệu quả?"

Vương Dật nhìn chăm chú đối phương, con mắt trong nổi lên vẻ kinh dị, cuối cùng mờ mịt gât đầu.

Hắn chợt phát hiện, Lam Như Tâm lại là dài như vậy kiều mị, như vậy cảm động đáng yêu...

Nàng... Nguyên lai như thế mỹ sao?

Kẻ này ánh mắt quá nóng rực, Lam Như Tâm đột có cảm giác, mặt cười đằng một đỏ, hoảng loạn dưới cảm thủ đi, lại bắt đầu đùa bốn góc áo nha.

Coi là thật là quyến rũ mê người...

'Ừng ục...'

Vương Dật nuốt nước bọt, quay đầu đi chỗ khác, trên mặt một trận lúng túng!

Tình huống thế nào?

Chính mình chẳng lẽ đối với cái này 'Lão bà' động tâm ?

Này phương không gian, rơi vào hoàn toàn yên tĩnh.

Không biết qua bao lâu bao lâu...

"Vương Dật..."

Lam Như Tâm thấp giọng nói: "Người còn không có... Trả lời ta đây..."

Cỡ nào mềm mại âm thanh a.

Vương Dật tâm thần run lên, há miệng, nhưng cái gì cũng không nói ra được...

Hắn vận phần khẳng định, chính mình... Thật sự động tâm ?

Này ni mã... Sao chính ? ? ?

'Xi xi...'

Đột nhiên, thiên khung hào quang nhào sóc, mấy bóng người đẹp để do xa tới gần.

Các tiên nữ đến rồi...

Các nàng ở tông môn khóc xong sau, cường tự bình phục tâm thần, tìm lại đây...

Tương lai bất luận thì như thế nào, các nàng đều muốn dừng cảm đối mặt.

"Hạnh..."

Lam Như Tâm cặp môi thơm một đỏ, phương tâm có chút tiểu khó chịu.

Nàng cảm giác, mỹ hảo bầu không khí đều bị những này cô nàng phá hoại.

Vương Dật tự nhiên cũng nhìn thấy, đang chờ giờ tay, các tiên nữ đã ở mấy mét ngoại thiên nhiên hạ xuống.

Vân Tiên không có tới, ở lại tông môn chăm sóc phụ nữ có thai Tô thị.

Vào giờ phút này, các tiên nữ cẩn thận nhìn lão công, đôi mắt đẹp đều thấy sung đỏ, nhìn qua còn thương cực kỳ.

Tiểu loli hít sâu một hơi, tiến lên một bước, vô cùng đáng thương nói: "Lão công..."

Vương Dật nhất thời choáng váng.

Đây là sao ? Làm gì lộ ra ly biệt về mặt?

Tiểu loli thấy lão công trầm mặc không nói, phương tâm nhất thời một trận quặn đau, như kim đâm.

Quả nhiên, cùng đã qua như thế.

Đôi mắt đẹp của nàng lần thứ hai tràn ra thanh lệ, không nhìn được dò ra tay nhỏ, cặp môi thơm hương phía dưới một liệt, khóc thảm nói: "Lão công..., Phi Yên thật sự muốn... Ôm ôm..."

Cỡ nào không cam lòng gọi tiếng a.

Tiểu loli cho rằng đối phương lần thứ hai chặt đứt tình duyên.

Nàng thật sự rất thống khổ, không muốn sống.

Mà Nhị cung Tam cung tắc dồn dập che môi, lê mưa mắt phương hoa.

Các nàng cũng lòng như đao cắt, nhưng chưa phát hiện người nào đó trên đầu nhiều cái màu vàng nguyệt nha.

Cùng lúc đó!

Vương Dật coi là thật mộng bức, thấy đại phụ khóc như vậy bi vọng, tâm đều nát, vội vàng đi đến phụ cận, đem đối phương lau vào trong ngực.

"A? ? ?"

Này biến số phi thường kinh người, tiểu loli nhất thời duyên dáng gọi to một tiếng, óng ánh mặt cười trong nháy mắt động lại.

Nhị cung Tam cung lần lượt ngẩn ngơ, mặt cười đều mờ mịt.

Như thế nào cùng lần trước trăm tình thời... Không giống nhau ?

Vương Dật cánh tay trái ôm sát đại phụ, giờ lên tay phải, mềm nhẹ lau chùi đối phương tiểu nước mắt trên mặt, ôn nhu nói: "Ta đại bảo bối... Người khóc cái gì?"

Tiểu loli sâu sắc nhìn chăm chú lão công, do hấn đến làm.

Mấy sau...

"Lão công!"

Bỗng nhiên, tiểu loli duyên dáng gọi to một tiếng, mặt cười đột nhiên giương lên, tàng tàng thơm đã qua.

Đối diện Lam Như Tâm thân thể run lên, phần quyền nhất thời nắm lên, hàm răng cang là dùng sức cắn chặt môi dưới.

Lại nhìn cặp kia đôi mắt đẹp...

Bên trong bắn ra ghen tỵ cũng là không ai.

Vào giờ phút này, tiểu loli sớm đã quên hết thầy, chỉ lo vong tình hương, không buông tha may mắn...

Ánh mắt mê ly lưu chuyển, sinh tử như ta khó phân biệt.

Gắn bó như môi với răng hư hư thực thực mộng, chờ một mạch nguyệt lạc hiểu Tĩnh Hàn.

Đây là một bộ say lòng người bức tranh...

Mà Lam Như Tâm mặt cười, nhưng là càng ngày càng băng hàn.

Nàng coi là thật đó kị hồng rồi.

Theo thời gian dời đổi, hôn vẫn còn đang tiếp tục, phảng phất vô tri không tức...

Nhưng là...

Vương Dật mặt nhưng là càng ngày càng lục.

Hắn cảm giác sắp nghẹt thở.

Khó tiêu nhất được mỹ nhân ân, cổ nói không lán được thế.

"Được rồi!"

Lam Như Tâm thực sự nhẫn nại không đi xuống, lớn tiếng khê kêu: "Su Phi Yên, mau mau đình chỉ, ngươi muốn hại chết Vương Dật hay sao?"

"A..."

Tiểu loli khê run lên, dần dần tỉnh lại.

Rời môi...

Nàng nhìn sư tôn một chút, dán nhập lão công trong lòng, cũng không tiếp tục nghĩ tới.

"Hừ!"

Lam Như Tâm kiêu hừ một tiếng, trong lòng đặc biệt bất mãn.

Hơn 10 phút sau...

Mấy người ở một viên trên tảng đá lớn ngồi xuống.

Vương Dật đem vừa nảy các loại từng cái nói ra, đồng thời cũng biết rồi tất cả, trong lòng không khỏi khiếp sợ.

Coi là thật như trước dự liệu như vậy, chính mình một đời trước chặt đứt trần duyên, bắt nguồn từ ký ức dung hợp mang đến thống khổ.

Loại cảm giác đó, tuyệt đối là tính chất hủy diệt.

Nghĩ tới đây, hắn giờ tay sờ sờ trên đầu kim cô.

Như không có nó...

Cùng lúc đó, Lam Như Tâm biết tất cả sau, cũng sợ không thôi.

Mà tiểu loli tắc tiếp tục chán ở lão công trong lòng, nhắm mắt, mặt cười một mảnh an bình, Nhị cung Tam cung cũng là kiêu dung toả sáng.

Các nàng lâu dài tới nay nhất đại tâm bệnh, vào đúng lúc này... Khỏi hẳn.

Từ Nguyệt nghiêng đi mặt cười, hướng mấy ngàn dặm ngoại tượng thần phế tích, lẩm bẩm nói: "Xem ra, hết thấy đều là thiên ý."

Tiểu loli mở đôi mắt đẹp, cười khê hỏi: "Nói thế nào?"

Nàng hiện tại trong lòng khỏi nói có bao nhiêu vui mừng.

Từ Nguyệt mềm nhẹ cười cợt, nói: "Mười sáu năm trước, lão công 'Bản Mệnh Lạc Ân' như không tới đây, hậu quả có thể tưởng tượng được. Trong nguyên đại lục... Coi là thật là ghê gớm..."

Tiểu loli ngẩn ngơ, rốt cục thoát ly lão công thân thể, nghiêm mặt nói: "Nói không sai! Là Đại Thánh cứu lão công..."

Vương Dật nghe xong, trong lòng không khỏi cười khỏ.

Ẩn ngay nói thật, hắn thật không muốn mang kim cô, này như bị người phạm tục nhìn thấy, tuyệt đối sẽ làm trò cười cho người trong nghề.

Có thể ký ức giao hòa chẳng biết lúc nào đánh tan, chỉ có thường thường thử lấy xuống, như còn 'Phát bệnh', liền lại mang tới.

Cũng chỉ có như vậy.

"Vương Dật..."

Đột nhiên, Lam Như Tâm tựa hồ rơi xuống một cái nào đó quyết định, mím môi nói: "Ngươi có thể hay không... Ly khai một thoáng : một chút? Ta có lời cùng Phi Yên các nàng nói."

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 699: Mặc kệ

Mọi người lần lượt ngăn ra.

Vương Dật phức tạp nhìn đối phương một chút, cúi đầu nói: "Lão bà..."

Hắn nhất định phải tôn trọng đại phụ ý tứ.

Tiểu loli tâm thần sớm bị hạnh phúc sở lấp kín, căn bản chưa từng suy nghĩ nhiều, khẽ cười nói: "Lão công, vậy thì phiền phức người một thoáng : một chút..."

"Có phiền toái gì ? Nha đầu ngốc..."

Vương Dật yêu thương khẽ hôn đại phụ cái trán, đứng dậy ly khai đại thạch, triều xa xa bước đi.

Lam như tâm nhìn đối phương bóng lưng chốc lát, bên cạnh về mặt cười, ánh mắt nhưng có chút lạnh nhạt.

"Sur tôn..."

Tiểu loli một ôm đầm trụ đối phương cánh tay, cười ngọt ngào tiếng hỏi: "Ngài nói đi."

Lam Như Tâm nhìn một chút ái đồ cùng Nhị cung Tam cung, sau đó giờ lên khác một cánh tay ngọc, chỉ nhẹ nhàng xoa động, lặng lẽ mở miệng: "Vi sư danh phận, các người cân nhắc xong chưa?"

Các tiên nữ nhất thời ngẩn ngơ.

Tiểu loli cặp môi thơm há hốc liên hồi, nhưng cái gì cũng không nói ra được.

Nàng phương trong lòng tràn đầy vui mừng, trực tiếp bị vô tình tưới tắt.

Lam Như Tâm thấy không có động tĩnh, đôi mi thanh tú nhất thời vừa nhú, nhìn về phía ái đồ: "Vi sư hỏi người nói đây..."

Tiểu loli không chỉ có thu về tay nhỏ, dưới cằm mặt cười, thấp giọng nói: "Cái kia... Cái kia..."

Lam như tâm đôi mi thanh tú nếp nhăn càng sâu, bất mãn chất vấn: "Cái kia cái gì?"

Tiểu loli nhìn sư tôn một chút, cắn môi nói nhỏ: "Chúng ta... Còn không thương lượng hảo đây."

"Còn không thương lượng hảo?"

Lam Như Tâm nhất thời cuồng lên: "Ngày đầu mấy ngày ? Sư Phi Yên, người đến cùng có ý gì?"

Tiểu loli thân thể yêu kiều run lên, coi là thật bị sợ hãi đến không được, cuồng quát triều Nhị muội này trong na đi, nhân thể kéo lên đối phương tay ngọc, tìm kiếm y hộ.

Đại phụ 'Gặp nạn', Từ Nguyệt đương nhiên sẽ không ngồi xem, cảm ngược trụ người trước tay nhỏ, nhìn về phía Lam Như Tâm, nhẹ giọng nói: "Lam sư, trước nói rõ ràng rõ ràng, ngài..."

"Ta không muốn nghe!"

Lam Như Tâm nghiêng đi phương hoa, nhìn về phía một góc hư không, không nhanh : không vui nói: "Các loại dấu hiệu cho thấy, các người ở gạt ta..."

Từ Nguyệt nhất thời ngẩn ngơ, cùng tam muội liếc mắt nhìn nhau, cười khổ nói: "Chúng ta sao dám?"

"Không dám?"

Lam Như Tâm không khỏi cười gằn: "Ngày Hạ Oanh lại nên làm như thế nào? Cô nàng này mới vừa xuất hiện, các người liền muốn từ nàng danh phận, là cũng không phải?"

Các tiên nữ tâm thần nhất thời run lên.

Tiểu loli dùng sức cắn cặp môi thơm, phương tâm loạn tung từng phèo...

Chẳng biết vì sao, nàng có một loại rất dục cảm không tốt, rất mãnh liệt.

Chỗ chết người nhất chính là, chính mình linh cảm luôn luôn đều rất chuẩn.

Từ Nguyệt bị ép vào 'Ngõ cụt', coi là thật không còn biện pháp, chỉ đành phải nói: "Lam sư, Hạ Oanh cùng lão công lẫn nhau sinh tình ý. Huống hồ, chúng ta chỉ tứ nàng vì 'Thiên thị'..."

"Không cần phải nói rồi!"

Lam Như Tâm lần thứ hai đi đánh gãy: "Ta có thể tiếp thu 'Thiên thị' một vị, huống hồ... Vương Dật trải qua đối với ta sinh tình..."

Nàng trải qua đã quyết định, nhất định phải mau chóng chứng thực danh phận, sau đó... Lại bắt đầu dùng này trương 'Vương bài' !

"Cái gì?"

Các tiên nữ kinh ngạc đến ngây người.

Lão công đối với Lam sư sinh tình?

Thật sự... Giả ?

...

Vào giờ phút này, hơn 10 mét ngoại Vương Dật lúng túng ung thư dĩ nhiên đến thời kì cuối.

Mấy nữ không có truyền âm, cũng không dùng kết giới làm cách, kẻ này đương nhiên nghe rõ rõ ràng ràng...

Nếu là nguyên lai, hẳn tất nhiên sẽ tiến lên ngăn cản.

Có thể hiện tại không giống.

Vương Dật ngờ ngạc phát hiện, trong lòng mình thật sự có Lam Như Tâm bóng dáng...

Nàng phương hoa, mặt mày của nàng.

Một giận giận dữ, một con mắt nở nụ cười...

Căn bản mặt chi không đi oa!

Vương Dật trong lòng loạn làm một đoàn, đơn giản bước nhanh chân, xa xa 'Trốn cách xa' nơi đây.

Đây là mặc kệ nhịp điệu...

...

Các tiên nữ thấy lão công cử động sau, nhất thời toàn rõ ràng.

Mà tiểu loli phương tâm trực tiếp trầm đến đáy vực.

Lão công coi là thật đối với sư tôn...

Từ Nguyệt nhìn chăm chú xa xa Vương Dật, mím môi môi, theo dưới cằm mặt cười: "Đại tỷ..."

Nàng thật sự không nghĩ tới, Vương Dật dĩ nhiên đối với chuyện này chẳng quan tâm?

Chính mình có thể vì đại phụ ra mặt, nhưng cuối cùng quyết đoán, hay là muốn người sau đến dưới a.

Tiểu loli nhìn về phía Nhị cung, vô cùng mịn màng khuôn mặt nhỏ một trận phát khổ.

Nàng thật không biết nên làm thế nào cho phải.

Lam Như Tâm lặng lẽ nhìn tất cả, trong lòng niệm tướng càng ngày càng kiên định : Cung chủ vị trí, nhất định phải thuộc về mình.

Hậu cung sóng lớn, cuối cùng rồi sẽ nhấc lên...

...

Vương Dật đi tới trăm mét ngoại, ngồi khoanh chân.

Hắn cảm giác rất có lỗi các lão bà, có thể tâm ý của chính mình... Thực sự không cách nào khống chế.

Hiện tại chỉ cần nhắm mắt lại, trong đầu liền sẽ xuất hiện Lam Như Tâm thiền ảnh...

Đây là tại sao?

Vương Dật nằm mơ cũng không sẽ nghĩ tới, cái cảm giác này, dĩ nhiên bắt nguồn từ kim cô trên 'Si niệm'.

Lam Như Tâm số mệnh thật sự rất tốt, khi này tư si niệm quán đỉnh thời, chính mình trước tiên ra bây giờ đối phương trước mặt.

Nếu là đối làm bất kỳ một vị tiên nữ, hoặc là những kia nữ đệ tử, nàng đều không cơ hội này.

Đáng tiếc, bánh răng vận mệnh là không cách nào thay đổi.

Vương Dật cảm giác càng nghĩ càng loạn, cuối cùng lắc lắc đầu, nhắm hai mắt lại, ngưng thần quy nhất.

Nguyên rùa sớm xuất hiện thời, hắn bản nguyên tiềm lực bị xông ra chín thành, tu vi càng là đạt đến Kim Đan tám tầng.

Hiện tại, bụng dưới hắc đan dĩ nhiên tăng lớn hai vòng, biểu thể ma văn càng thêm rõ ràng. Nó tuần tuần chuyển động, phảng phất không dừng không tức...

"Hô..."

Vương Dật đem 'Trường Sinh Quyết' vận chuyển một chu thiên sau, thở ra một hơi tức, chậm rãi nói: "Như đem tiềm lực hoàn toàn mở ra, liền có thể xung kích Nguyên Anh cảnh..."

Từ dấu hiệu thượng biểu mình, Hỗn Độn nguyên rùa bị kim cô trên Phật hiệu áp chế.

Bất luận tương lai bao nhiêu, liền từ mục phía trước xem, đây là 'Giải linh' phương pháp.

Đã như vậy, liền nhượng lão bà mở ra hết thủy phong ấn.

Tu Chân giới đại loạn, chính mình cần phải đem thực lực tăng lên, mới có thể bảo vệ cẩn thận trước mắt hạnh phúc.

Nghĩ tới đây, Vương Dật mở con mắt.

Cùng lúc đó, các tiên nữ đến phụ cận.

Các nàng trải qua thương lượng hảo tất cả: Đợi đến tông môn sau, đồng thời tứ Lam sư cùng Hạ Oanh 'Thiên thị' một vị.

Tiểu loli kéo lên đối phương đại thù, đồ môi lắm bả: "Lão công... Chúng ta trở về đi thôi."

Đại phụ trong lòng có chút tiểu bất mãn nha, bắt nguồn từ lão công vừa không bắt kể các nàng tỷ muội.

"Được..."

Vương Dật áy náy cười cợt, đem đối phương ôm lấy, hương lên đối phương môi.

Tiểu loli nhất thời bị thân mở ra hoa, phương tâm trong này sợi tiểu không cam lòng nhất thời đánh tan.

Mấy người không có trực tiếp rời đi, mà là đi đến tượng thần phế tích nơi.

Bọn hắn hành xong lễ sau, Thảm Băng giờ lên tay ngọc, xé ra hư không.

Lập tức, bọn hắn về đến Tiêu Dao tông phòng nhỏ.

Vân Tiên cùng phụ nữ có thai Tô thị không ở đây, muốn là đi tới biệt thự.

Tiểu loli nhìn về phía Tam cung: "Tam muội, đem Hạ Oanh cùng những kia có tiếng phân cô nàng mang về biệt thự..."

Thảm Băng nhẹ nhàng gật đầu, có chút phức tạp nhìn lão công một chút, phiên nhiên đi tới.

Tiểu loli tay nhỏ phát động, mở ra hai giới môn.

"Hắc..."

Đột nhiên, Vương Dật lúng túng cười cợt: "Ta trước tiên không đi trở về."

Hắn tự nhiên biết tiếp đó sẽ phát sinh cái gì.

Tiểu loli mím môi môi, nhẹ nhàng gật đầu: "Hảo đây..."

Sau đó, các tiên nữ về đến biệt thự ba tầng.

Tứ cung cùng Tô thông phòng hay vẫn là không ở, chẳng qua lâu hai trong phòng ngủ có các nàng khí tức.

Các tiên nữ không đi để ý tới, ở sô pha nơi ngồi xong, chờ đợi chúng nữ phía trước.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 700: Cuối cùng ra tay rồi

Tiểu loli ngồi trên ở giữa vị trí, hạm mặt cười, liên tục chụp làm ngón tay ngọc, cặp môi thom đỏ rất cao rất cao...

Nhị cung tắc cần thận bồi bên trái hữu.

Lam Như Tâm yên lặng ngồi ở một bên, phương hoa bình thường như nước, không có một gợn sóng..

'Thịch thịch thịch...'

Bỗng nhiên, cửa thang gác truyền đến vụn vật tiếng bước chân, Vân Tiên tới nha.

"Lão công..."

Nàng mới xuất hiện liền tự duyên đáng gọi to, chờ thấy rõ sau không khỏi ngẩn ngơ.

Từ Nguyệt nhân thể đứng dậy, tiến ra đón.

Vân Tiên mò trên đôi phương tay ngọc, run giọng nói: "Nhị tỷ, lão công hán... Thế nào rồi?"

Từ Nguyệt mỉm cười cười khẽ, lôi kéo tứ muội đi tới sô pha nơi, ngồi xuống, chậm rãi nói ra tất cả.

Vân Tiên nghe nghe, thân thể liền run rẩy lên, con mắt trong càng là nổi lên sương mù nồng nặc.

Cuối cùng, nàng che lên cặp môi thom, run giọng nói: "Đương... Thật?"

"Nha đầu ngốc!"

Từ Nguyệt lắc đầu cười khẽ: "Nhị tỷ lúc nào đã lừa gạt ngươi..."

Vân Tiên sắc nhìn chăm chú đôi phương, lại nhìn một chút đại phụ, cuối cùng 'Oa' một tiếng, trực tiếp nhào tới.

"A?"

"A..."

'Đình đương... Đình lang...'

Khá lắm, sô pha nơi nhất thời loạn làm một đoàn, bàn trà bị lật tung, các tiên nữ cũng kinh kêu thành tiếng.

Một phen 'Luống cuống tay chân' sau.

"Hào rồi!"

Tiểu loli tâm thần vốn là loạn như đay cằm, há có thể do Tứ cung như vậy 'Hồ nháo' ? Nhất thời khẽ kêu: "Mau mau ngồi xong, thành hình đáng gì?"

Vân Tiên nhất thời doạ run cằm cập một cái, cuống quít chính trở về thân thể yêu kiều, trốn ở nhị tỷ phía sau.

"Hanh..."

Tiểu loli kiều hừ một tiếng, giọng lên tay nhỏ, chính dưới vì loạn sợi tóc.

Vân Tiên cỡ nào thông tuệ? Nhất thời cảm thấy xảy ra vấn đề, cẩn thận truyền âm: "Nhị tỷ, lão công không phải không có chuyện gì sao? Đại tỷ nàng..."

"Là Lam sư..."

Từ Nguyệt xa thăm than nhẹ, truyền âm nói ra tất cả.

"Cái gì?"

Vân Tiên nhất thời kinh ngạc đến ngầy ngời.

Lão công dĩ nhiên...

Thiên, nếu thật sự cùng Lam sư thành tỷ muội, chuyện này... Chuyện này...

Nàng không khỏi nhớ tới Hương Hương, không nhịn được lại run lập cập.

Ở xa xôi đã qua, bởi vì một số nguyên do, Ngũ muội nhưng là cùng Lam Như Tâm liều quá mệnh, kết quả bị mạnh mẽ sửa chữa một trận.

Lúc đó, Hương Hương nhưng là rơi xuống huyết thệ, tất báo thù này!

Đế cung thành lập sau, Lam Như Tâm mất tích nhiều năm, năm cung từ chưa nói tới chuyện này, hay là ẩn sâu ở nội tâm nơi sâu xa.

Bây giờ, Lam sư tìm tới, năm cung trở lại gặp nhau, xuất phát từ tỷ muội tình cảm, nàng sẽ không nắm người trước thế nào.

Dù sao, đối phương là đại phụ sư tôn.

Nhưng nếu thành tỷ muội... Tỷ muội...

Vân Tiên thực sự không dám nghĩ tới, nàng biết, từ nay về sau, hậu cung lại sẽ không giống đã qua như vậy an bình.

Tứ cung làm sao biết, chính mình đoán được kết cục, nhưng không ngờ đến mới đầu.

Bởi vì... Một lúc liền sẽ phát sinh 'Vụ nổ lớn'.

Một phen vắng lặng qua đi.

"Vù..."

Hư không tạo nên từng mảnh từng mảnh gọn sóng, Thảm Băng mang theo oanh oanh yến yến nhóm đi tới.

Tiểu loli gặp người đã đến đồng thời, ra hiệu làm cho các nàng ngồi xuống.

Chúng nữ lần lượt ngồi xong, ánh mắt nhưng một khắc cũng không rời đi Hạ Oanh, trong lòng đồng thời ở nói thầm: Nàng là ai?

"Hả?"

Tiểu loli chợt nhớ tới một chuyện, nhìn về phía Tam cung: "Lâm Tịch Dao đâu?"

Nàng trong ấn tượng, cô nàng này tựa hồ cũng đối với lão công có ý định.

Thảm Băng ngần ngừ, theo đứng lên nói: "Muội muội hiện tại tìm nàng lại đây."

"Quên đi, sau này hãy nói!"

Tiểu loli vẫy vẫy tay nhỏ, nhân thể nhìn về phía Hạ Oanh, nhặt tiếng nói: "Có thể cân nhắc hảo ?"

Ở đây 'Hiệp cung' cùng 'Thiên thị' dồn dập ngăn ngó, mặt cười đều mờ mịt.

Hạ Oanh thân thể run lên, cặp môi thom khê cắn, chậm rãi điểm thủ.

"Được!"

Tiểu loli dịu dàng nói: "Bồn cung hiện tại liền tứ ngươì 'Thiên thị' một vị. Từ nay về sau, ngươì liền theo mây phó cung.."

Những kia có tiếng phân nữ tử nhất thời nghe choáng váng, cặp môi thom dồn dập mở ra.

Cô gái này lúc nào cùng lão công hảo ?

"A? ? ?"

Hạ Oanh nhưng là dọa sợ, cuống quýt vùng lên mặt cười: "Ta... Ta có thể hay không theo Từ Nguyệt tỷ tử?"

Trong lòng nàng, chỉ có một thể bạch y mới sẽ chăm sóc chính mình.

Quan trọng nhất chính là, chính mình từng cần quá Vân Tiên a, nếu là theo nàng..

"Hả?"

Tiểu loli tâm tình chính không mỹ hảo a, đôi mi thanh tú nhất thời vừa nhíu: "Bồn cung an bài, ngươì không hài lòng?"

"Không phải..."

Hạ Oanh thực không dám cùng đại phụ đối diện, vội vàng dưới cằm mặt cười: "Ta... Ta chỉ là..."

"Liền như vậy định rồi!"

Tiểu loli sao do nàng 'Cò kè mặc cả' ? Ngọc vùng tay lên, rơi xuống quyết đoán.

Hạ Oanh cắn cắn môi, mặt cười nổi lên một mảnh tiểu oan ức, nhưng lại không dám lên tiếng.

Sau đó, tiểu loli nhìn sư tôn một chút, trầm ngâm chốc lát, giơ lên tay nhỏ, hư không vùng vẫy.

'Hồng...'

Trong phút chốc, óng ánh hào quang bốc lên, hai viên cổ điển đại tự chậm rãi hiện lên.

Ở đây nữ tử trong, ngoại trừ các tiên nữ, chỉ có Lam Như Tâm cùng Triệu Úc Trúc nhận biết huyền cơ.

Thiên thị!

Tiểu loli lấy ra chữ cổ sau, hít một hơi thật sâu, khê run nói: "Thụ... Quyền..."

Nàng hầu như dùng hết hết thảy khí lực.

Các tiên nữ liếc mắt nhìn nhau, dồn dập giơ lên tay ngọc, lẳng không ấn nhẹ.

'Ào ào ào...'

Ba cổ vệt trắng bao trùm mà đi, chữ cổ toàn thân chấn động, càng thêm ngưng tụ, hư không chuyển động mảy, 'Ba' một tiếng nổ đem ra.

Cùng lúc đó.

'Vù... Vù...'

Lam Như Tâm cùng Hạ Oanh trên ngườì, song song phóng ra một luồng thần bí hào quang, thê mỹ vô song.

"Hả?"

"A?"

Này biến số quá kinh ngườì, hiệp cung trở xuống không không kinh hô, hoàn toàn hoá đá.

Lam sư trên ngườì, vì sao cũng xuất hiện... Vì lực gia trì?

Chuyện này... Chuyện này...

Trời ơi! Đây là chuyện ra sao nha?

Vào giờ phút này, Hạ Oanh mặt cười buồn xuống, yên lặng chịu đựng gột rửa.

Mà Lam Như Tâm tắc không phải vậy, nàng ánh mắt lưu chuyển, tinh tế cảm ngộ vĩ lực pháp tắc.

Một lát sau, hào quang dần dần biến mất.

"Thì ra là như vậy..."

Lam Như Tâm nói nhỏ.

Hào quang đánh tan thời, nội tâm của nàng nơi sâu xa bay lên một luồng khiếp đảm, rất khôn kể.

Cái cảm giác này từ chưa từng xuất hiện, nhưng bắt nguồn từ sâu trong linh hồn.

Này chính là... Hậu cung cầu thang phân chia...

Nghĩ tới đây, Lam Như Tâm nhìn các tiên nữ một chút, vừa nhìn về phía hai gã khác thiếu nữ, đôi mi thanh tú hơi nhú lại.

Nguyệt Thi Lam cùng Liễu Thiên Nhi nhất thời run lên, đồng thời đứng dậy lui về phía sau nửa bước, mặt cười đều thất sắc.

Các nàng thân là 'Hiệp cung', địa vị đương nhiên cao hơn Thiên thị.

Cảm động lây dưới, Lam Như Tâm tâm cảnh tất nhiên là chịu ảnh hưởng.

Nàng phi thường chán ghét loại này bị 'Áp chế' cảm giác, chính mình tu vi lại cao hơn nhị nữ ra rất nhiều, trong lòng đương nhiên không vui.

"Hảo..."

Tiểu loli tự nhiên nhìn thấy, nàng biết rõ sự tôn kính nét, không được suy nghĩ nhiều, triều đối diện các nữ quyền khoáng tay nói: "Các người trước về tông môn..."

Chúng nữ dồn dập gật đầu, lần lượt đứng dậy.

Các nàng phức tạp nhìn Lam sư một chút, xoay người liền phải rời đi.

"Chờ đã!"

Đột nhiên, Lam Như Tâm ngọc vung tay lên, dịu dàng nói: "Các người ngồi xuống trước, bổn cung có lời."

Nàng đã thành hậu cung nữ tử, lại vì Thiên thị, không thể tự xưng 'Bổn cung'.

Đây là tôi kị!

Có thể hiện tại...

Lam Như Tâm được danh phận sau, cuối cùng ra tay rồi.

Nàng muốn... Lấy ra này lá vương bài!

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 701: Soán vị

Chúng nữ lần lượt ngẩn ngơ, dồn dập nhìn về phía đại phụ.

Tiểu loli đôi mi thanh tú hơi nhú lên, cắn cặp môi thom nói: "Sư tôn, ngài... Làm cái gì vậy? Còn có, 'Hiệp cung' lấy trên mới có thể tự xưng 'Bồn cung', ngài vì 'Thiên thị'..."

"Thiên thị?"

Lam Như Tâm nhìn về phía ái đồ, hai con mắt nhân từ một mị: "Ngươi sai rồi, ta vì... Cung chủ!"

Cái gì?

Nàng nói như sấm sét giữa trời quang, trực tiếp đem chúng nữ chấn động choáng váng.

'Vù vù...'

Các tiên nữ trực tiếp đứng lên, mặt cười đều ngơ ngác.

Chính là luôn luôn trầm ổn Tử Nguyệt, giờ khắc này cũng khiếp sợ tột đỉnh.

Cung chủ?

Nàng... Nàng...

"Sư tôn..."

Tiểu loli thân thể yếu đuối run, khó có thể tin nói: "Ngài... Đang nói cái gì a?"

Nàng đương thật không thể tin được chính mình nghe được.

"Kê kê..."

Lam Như Tâm nở nụ cười, rất trong veo, cũng rất tự đắc. Nàng nhìn ái đồ một chút, ánh mắt lưu chuyển, nhìn chung quanh trong khiếp sợ các nữ quyến, tăng cao tiếng tuyên: "Ta vì... Cung chủ!"

Nàng nũng nịu, trần ngập không thể nghi ngờ.

Chúng nữ lại là run lên, cũng không dám có bất kỳ động tĩnh gì.

Dù sao, đối phương là đại phụ sư tôn a.

"Ngài..."

Tiểu loli mỹ lệ mắt to trong, trong nháy mắt dấy lên Tam Muội Chân Hỏa.

Rốt cục, trải qua cửu biệt gặp lại sau, Thiên Nguyệt Nữ thần vương đối với sư tôn thật sự nổi giận.

Ngài là sư tôn không giả, nhưng hôm nay thành hậu cung nữ quyến, liền muốn tuân thủ quy củ.

"Đại tỷ..."

Tử Nguyệt nhất thời phản ứng lại, vội vàng nâng lên đối phương vai đẹp, sau đó nhìn về phía Lam sư, đôi mi thanh tú hơi nhú, nhẹ giọng nói: "Lam sư, ngài nói như vậy... Không đúng!"

Lam Như Tâm phương hoa nhẹ bên cạnh, nhìn về phía đối phương, cười yếu ớt tiếng hỏi: "Tử phó cung, bồn cung không đúng chỗ nào?"

Lại là bồn cung?

Tiểu loli mặt cười nhất thời chìm xuống.

Tử Nguyệt nhẹ nhàng ôm đồm dưới đại phụ, lần thứ hai nhìn về phía Lam Như Tâm: "Lam sư, hậu cung quy củ rõ ràng, ngài bây giờ làm 'Thiên thị', nó ngày như lên cấp 'Hiệp cung', mới có thể..."

"Hảo rồi!"

Lam Như Tâm tay ngọc hư không phát một cái, đánh gãy đối phương, nhàn nhạt nói: "Tử phó cung, hậu cung chỉ chủ, đương lời hứa đáng giá nghìn vàng, là cũng không phải?"

Tử Nguyệt đôi mi thanh tú lại nếp nhăn, trầm ngâm chốc lát, chậm rãi gật đầu.

Mà tiểu loli phương tâm tắc đang nhảy một cái.

Loại kia linh cảm không lành lại xuất hiện, hơn nữa càng mãnh liệt, càng ngày càng mãnh liệt...

Lam Như Tâm nhìn ái đồ một chút, tiếp tục nói: "Thân là 'Thái Thượng', lỗi ra : mở miệng không phải lơ lửng sông, đương một lời định triều nguyên, không thể hối cải, là cũng không phải?"

Từ Nguyệt nghe xong, đôi mi thanh tú nếp nhăn càng sâu, sau đó lần thứ hai gật đầu.

"Kê kê..."

Lam Như Tâm lần thứ hai nở nụ cười: "Người nếu tán thành, này bổn cung.. Liền yên tâm..."

Nàng sau khi nói xong, giơ lên tay ngọc, chỉ ở tiết, cuối cùng hư không phát một cái.

'Vù '

Trong phút chốc, hư không tạo nên tảng lớn gọn sóng.

Thái Thượng người, Thần vương rồi, có thể thôi diễn mặt mờ tương lai, cũng khả năng tường thuật đã qua.

Mấy qua đi, thời không dần dần trở về vị trí cũ.

Một cái qua lại bức tranh, hiện ra ở chúng nữ trước mặt.

...

Đây là một cái thê mỹ buổi tối.

Phòng nhỏ trên giường nhỏ, một đôi đại tiểu y nhân lẫn nhau lâu cùng nhau, chính là Lam Như Tâm cùng tiểu loli.

"A... Sư tôn..."

Đột nhiên, tiểu loli tay ngọc quán rồi lại khấn, nói mới liên tục.

Lam như tâm nhân thể ôm sát ái đồ, nhẹ giọng nói: "Phi Yên, ta nghe Ước Trúc nói, Lý Tú Lăng phó cung chức quyền lợi tuy lớn, nhưng ở Tinh Trúc bên dưới?"

"Là đây..."

Tiểu loli nhắm đôi mắt đẹp, ngâm thơ nói: "Cung chủ quyền lợi, vì hậu cung tôn sư."

"Là như vậy..."

Lam Như Tâm trầm ngâm chốc lát, lẩm bẩm mở miệng: "Vậy người đem Cung chủ vị trí, tặng cho vi sư có được hay không?"

"A... Hào đây..."

Tiểu loli căn bản không do dự, khò khạo tiếng cười ngọt ngào: "Sư tôn muốn cái gì, Phi Yên đều cho..."

...

Chúng nữ xem tới đây, bỗng nhiên ngẩn ngơ, hoàn toàn sẽ không động.

Thật sự sẽ không động.

Các nàng hầu như trong cùng một lúc mở ra cặp môi thơm, nhưng phát im lặng.

Cùng lúc đó!

'Hô '

Lam Như Tâm tay ngọc chuyển động, thu đi hình chiếu, ánh mắt lưu chuyển chốc lát, dừng ở Nhị cung trên người: "Có thể thấy rõ ? Là Phi Yên tự mình đem Cung chủ vị trí... Tặng cho bổn cung..."

Nàng lời nói này như thâm uyên ma âm, tạo nên tâm thần của mọi người.

Từ Nguyệt run lên một cái, buông ra tay ngọc, đồng thời lui về phía sau nửa bước, triều đại phụ run giọng nói: "Đại tỷ, người... Người..."

Tam cung Từ cung cùng hết thấy nữ quyến, cũng quăng tới khó có thể tin ánh mắt.

'Phù phù...'

Tiểu loli thân thể mềm nhũn, vô lực té ngã ở mộc trên sàn nhà.

Nàng chưa hề trả lời, mà là mờ mịt nhìn chăm chú hư không, con mắt trong mắt đi trước kia thần thái.

Chính mình... Lúc nào... Nói lời nói này?

Lúc nào?

Thời khắc này, tiểu loli hoàn toàn mất hồn phách, lục thần đều không chủ.

Nàng rất mê man, cũng rất bàng hoàng.

Đó là hư không hình chiếu, vạn vạn không giả được.

Tất cả... Đều là thật sự!

Lam như tâm thấy ái đồ như vậy, trong lòng đột nhiên đau xót, nhưng cố đè xuống này cổ 'Mềm yếu'.

Nàng nhìn về phía đối phương, nhân nhật nói: "Sur Phi Yên, 'Bổn cung' hai chữ... Vì sư có nên hay không nói?"

Tiểu loli đột nhiên run lên, chậm rãi nghiêng đi mặt cười, nhìn về phía sư tôn.

Phòng khách ở trong, rơi vào yên tĩnh một cách chết chóc.

Dần dần, tiểu loli con mắt trong, nổi lên lượng lớn sương mù.

Hai hàng thanh lệ, tự này vô cùng mịn màng mặt cười trên xa thăm lướt xuống, tác động bao nhiêu không cam lòng?

Sau đó, nàng mở ra cặp môi thơm, lẩm bẩm nói: "Sur... Tôn, ta là Phi Yên a..."

Cỡ nào bắt lực âm thanh a?

Lam Như Tâm thân thể yếu kiều run lên, một cái phù đầy bụi đã lâu qua lại, ở trong đầu hiện lên.

...

Phượng Hoàng cốc, Thiên Hương lĩnh.

Nơi này bốn phía bàn sơn, phong cảnh u nhã, hoàn cảnh thoải mái.

Một đạo áo lam thiên ảnh, từ bên ngoài chậm rãi đi vào.

Ba ngàn thanh ti phát hư không, quần áo mịn mờ hóa vĩnh hằng.

Phượng hoa tuyệt đại, kinh điểm thiên cổ.

Này nữ, chính là Phượng Hoàng cốc từ trước tới nay, còn trẻ nhất Cốc chủ —— Lam Như Tâm.

Nàng sau khi đi vào, còn đi chưa được mấy bước đây, về mặt nhưng là hơi động, gió lên tay ngọc hư không bình án...

'Vù'

Phía trước tạo nên tầng lớn gọn sóng.

"A? ? ?"

Mười trượng ngoại một viên cổ thụ trên, xuất hiện kinh sợ tiếng, lập tức 'Phù phù' một tiếng, một cái áo hồng thiếu nữ té xuống, trực tiếp ngồi dưới đất.

"Đau quá..."

Áo hồng thiếu nữ vượt phía dưới, mặt cười một mảnh tiểu thống khổ, nàng chu cặp môi thơm sáng giọng: "Sư tôn, ta là Phi Yên a..."

"Người cái cô nàng chết dầm kia, đừng giả bộ rồi!"

Lam Như Tâm thu hồi tay ngọc, kiêu xùy xùy nói: "Này thụ lại không cao, sao ngã đau? Còn không mau mau lại đây?"

"Hi hi..."

Thiên Nguyệt tiên tử le lưỡi một cái, nhìn qua đặc biệt nghịch ngợm, lập tức 'Trở mình' một thoáng: một chút xoay mình mà lên, trực tiếp đánh tới, trong nháy mắt trên lầu đối phương thân thể, cười ngọt ngào nói: "Sur tôn, cho Phi Yên mang vật gì tốt đến rồi?"

"Người a..."

Lam Như Tâm giờ lên ngón tay ngọc, nhẹ nhàng điểm xuống đối phương cái trán.

"Hi hi..."

Thiên Nguyệt tiên tử yêu kiều không ngừng, tiếp tục chán ở trên người đối phương, cũng không tiếp tục nghĩ tới.

...

Úc về kiếp này.

"Đại tỷ..."

Từ Nguyệt trước hết phản ứng lại, cuống quýt tiếm hạ thân tử, trên lầu đối phương thân thể yêu kiều.

Tiểu loli không có thời gian để ý, thân thể bỗng nhiên trước tham, lớn tiếng bi thiết: "Sur tôn... Ta là Phi Yên a. Ngài vì sao phải đối xử với ta như thế?"

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 702: Ta không phải Hoa phi

Cờ nào đau thương âm thanh a?

Cờ nào bi vọng ánh mắt?

Đệ tử khổ tìm nhiều năm, rốt cuộc tìm được ngài, không cầu lâu dài, chỉ nguyện bồi ở bên cạnh...

Nhưng là...

Tiểu loli cảm giác thiên đã sụp, mà cũng nứt. Mà chính mình lại kính lại yêu sư tôn... Không gặp rồi!

Chính mình tâm, như đao xoắn.

Thật sự... Đau quá...

Vào giờ phút này, Lam Như Tâm sâu sắc nhìn chăm chú ái đồ, cặp môi thơm run sợ lại run sợ, nhưng cái gì cũng không nói ra được.

Một luồng ngập trời hồi hận đầy rẫy toàn bộ trái tim.

Chính mình... Làm cái gì?

"Vì sao a..."

Tiểu loli tiếp tục bi thiết, thương nước mắt đầy mặt.

Nàng không nghĩ ra, thật sự không nghĩ ra, chính mình để ý nhất người, dĩ nhiên làm ra sự tình như thế.

"A..."

Đột nhiên, tiểu loli đột nhiên run lên, nhanh chóng ấn trên chính mình trong lòng, ý trung nhân khuôn mặt nhỏ một mảnh xanh lên, cũng tràn ngập vô tận thống khổ.

"Đại tỷ..."

Từ Nguyệt chính ôm đại phụ, nhất thời phát hiện tất cả, cuống quýt vọt đến phía sau, giờ lên tay ngọc, chống đỡ trên đối phương hậu tâm

'Vù...'

Tiểu loli trên người, phóng ra một luồng xán lạn hào quang.

Nàng mặt cười hơi thấy chuyển biến tốt, có thể con mắt trong vẫn như cũ tràn ngập thê vọng, cùng thê lương...

Không mở ra... Là tâm môn.

Nhất thật sự... Không nhìn thấy...

Tam cung Từ cung cũng phản ứng lại, người sau vội vàng triều Ngự Cầm truyền âm: "Mau tìm lão công trở lại..."

Ngự mỹ nhân nhất thời tỉnh táo, vội vã mở ra hai giới môn, đi đến Tiêu Dao tông.

...

Cùng lúc đó.

Vương Dật thân nơi một toà bên trong cung điện cổ, mà hần đối diện, tắc ngồi một cái vóc người khôi ngô Kim Đan tu sĩ.

Người này trên mặt mang theo sự hồ hình ảnh, không gian tự uy, chính là Chấp Pháp đường trưởng lão Triệu Thanh.

Lúc này, Triệu Thanh một mặt ngưng trọng nói: "Vương sư chất tìm đến lão phu... Vì chuyện gì?"

"Hắc..."

Vương Dật cười cợt, nói: "Cũng không cái gì, chính là phía trước bá kiến sư thúc..."

Triệu Thanh nghe xong, sắc mặt càng không bình tĩnh.

Trước vấn đề cấp, tông môn chọn đồ thời, Thẩm Băng từng hướng về Lý Đăng Vân đòi hỏi trưởng lão một vị.

Triệu Thanh tại chỗ tức giận, lại bị đối phương chỉ tay bắn bay, kém một chút không chết rồi, tu đường đã lâu mới khả năng xuống giường.

Sau đó, hần liền vẫn luôn chờ ở Chấp Pháp đường, lại chưa đi ra một bước, nhưng có thể biết chuyện thiên hạ.

Vì lẽ đó, các tiên nữ sự tích, Triệu Thanh tự nhiên tận có nghe thấy.

Bây giờ, những kia 'Khủng bố nữ tử' đạo lữ phía trước bá phỏng, hần không biết đối phương trong hồ lô muốn làm cái gì, tự nhiên gì cảm bàng hoàng.

Vương Dật thường thức khẩu linh trà, nói: "Ngoài ra, đệ tử muốn biết một chút, Lý Chấn Hiên còn bao lâu mới khả năng thả ra?"

"Hần?"

Triệu Thanh sửng sò, lập tức lộ ra vẻ cổ quái: "Ngươi cùng tiểu tử này rất quen?"

Vương Dật gật gù: "Thế tục nhận thức, xem như là bằng hữu..."

Nguyên lai, hần muốn hỏi một chút kẻ này tình huống, 'Bỏ thiên' việc không thể trì hoãn nữa.

Triệu Thanh trầm mặc chốc lát, nói: "Còn có hai tháng linh mười ngày..."

"Cái gì?"

Vương Dật choáng váng: "Lâu như vậy?"

Triệu Thanh gật gù: "Tiểu tử này sở làm gây nên quá mức hoang đường, đại đại tổn hại tông môn danh dự. Vương Dật, ngươi như muốn xin tha cho hần, vẫn cần tông chủ thủ dụ..."

Hắn đến cùng là Chấp Pháp đường trưởng lão, cương trực công chính, không có bị đối phương 'Gốc gác' dọa ngã.

"Hà? Ha ha..."

Vương Dật nhất thời bật cười: "Sự thúc hiểu lầm, ta thật sự chỉ là hỏi một chút mà thôi. Tông môn có chính mình quy củ, đệ tử sẽ không đi chạm đến..."

Triệu Thanh nghe xong, sắc mặt nhất thời buông lỏng, theo cảm lấy chén trà thưởng thức một khẩu, nhân thể nhìn về phía đối phương đỉnh đầu 'Lóe sáng', suy tư.

Này vành trăng non là cái gì?

Vương Dật nhất thời không nói gì, lúc này đứng dậy xin cáo lui.

Hắn đi ra cửa điện sau, móc ra điều thuốc, điểm trên, tự nói: "Xem ra, còn phải cho Từ Vi đi điện thoại."

Vương Dật không muốn phiền phức nữ nhân, có thể thực đang không có cái khác ứng cử viên.

Huống hồ, đối phương chính là 'Thiên Tru minh' một thành viên.

Cho tới Lâm Viêm, hắn trực tiếp lơ là, nhân vì chính mình căn bản không có 'Em vợ' điện thoại.

"Vương Dật..."

Đột nhiên, một đạo xinh đẹp âm thanh xuất hiện.

Ngữ mỹ nhân bỗng bẽn lẽn mà tới, mặt cười một mảnh lo lắng: "Mau trở lại biệt thự, xảy ra vấn đề rồi..."

"Hà?"

Vương Dật hơi nhướn mày: "Làm sao?"

"Đường trên lại giải thích với người."

Ngữ mỹ nhân không nói hai lời, trực tiếp nắm lấy cổ tay của đối phương triều phòng nhỏ chạy đi.

Dọc theo đường đi, Vương Dật rốt cục biết được tất cả.

Lam Như Tâm đang ép cung? Nhượng tiểu loli thoát vị? Chính mình thể thân trên?

Ngọa tào! ! !

Hắn điên rồi, chân tâm.

Mấy phút sau, bọn hắn chạy về phòng nhỏ, mở ra hai giới môn sau, song song đi vào biệt thự ba tầng.

Vào giờ phút này.

Tiểu loli nghiêng mặt cười ngả vào Nhị cung trong lòng, lại là ngắt đi.

Lại nhìn Lam Như Tâm, nàng ngây ngốc nhìn chăm chú ái đồ, phương hoa một trận ngốc sấp, trong tròng mắt cũng nổi lên sương mù.

Nàng rất hối hận, thật sự rất hối hận.

"Lão bà!"

Vương Dật tâm đều nát, vội vàng vọt tới, tồn thân đưa nàng lâu vào trong ngực, hoảng tiếng hỏi: "Phi Yên làm sao?"

Từ Nguyệt thấp giọng khẽ nói: "Đại tỷ khí huyết xung tâm, hôn mê bất tỉnh. Lão công yên tâm, ta trải qua đưa vào một đạo tinh nguyên, bảo vệ căn thân tâm mạch, sẽ không xảy ra chuyện..."

Vương Dật nhất thời thở phào nhẹ nhõm, cúi đầu nhìn về phía đại phụ, theo gió tay lên đến, ôn nhu xoa xoa đối phương cái trán.

Tiểu loli mi mắt hơi động, hơi nhú lên, nhưng là không có tỉnh lại.

Vương Dật trong lòng lại đau, nếu như đao cắt, tự ở tích huyết...

Mấy qua đi...

Vương Dật chậm rãi đứng lên, quay người sang đi.

Hắn lạnh lùng nhìn về phía Lam Như Tâm, gần từng chữ: "Ngươi... Tại sao phải làm như vậy?"

Lam Như Tâm thân thể run lên, mờ mịt nhìn về phía đối phương, cặp môi thom há hốc liên hồi, nhưng cái gì cũng không nói ra được.

Hai đạo thanh lệ, tự khoe mắt chậm rãi lướt xuống.

Vương Dật tiếp tục trầm giọng nói: "Phi Yên biết được tin tức của ngươi sau, mừng đến phát khóc, liệu mạng tìm kiếm cứu phương pháp của ngươi. Có thể ngươi nhưng..., Lam Như Tâm, ngươi làm như vậy, cùng 'Hoa phi' khác nhau ở chỗ nào?"

Hắn biết đối phương xem qua (Chân Huyền truyện), cùng với xưng nàng độc phụ, không bằng điếm ra tăng này đến sâu sắc.

Đúng như dự đoán, Lam Như Tâm thân thể yếu đuối run sợ, si ngốc nhìn chăm chú Vương Dật, con mắt trong thanh lệ càng chảy càng nhiều...

Ngươi... Làm sao có thể nói ta là Hoa phi?

Tâm tình của nàng không đủ ba mươi, cảm tình phương diện càng là dường như trẻ con.

Vì lẽ đó, vừa nảy vận dụng thủ đoạn, tất cả đều là từ (Chân Huyền truyện) trung học đến.

Nhưng Lam Như Tâm vạn vạn không nghĩ tới, ái đồ sẽ là như vậy thân thương âm u...

Nàng bản ý là, chính mình như thành Cung chủ, tự nhiên sẽ đối với ái đồ yêu chuộng có thêm, càng có thể đem hậu cung quản lý ngay ngắn rõ ràng...

Có thể Lam Như Tâm sai rồi.

Nàng không có trải qua bóng đêm vô tận, cũng không biết tiểu loli hiện nay ý nghĩ, càng không có tỷ muội tình nghĩa, chỉ muốn đi oán vị, đi thu được...

Kết quả chính là, Thiên Nguyệt Nữ thần vương, bị sự tôn của chính mình... Sâu sắc thương tổn được.

Hay là, gặp lại vui mừng chỉ vì ảo tưởng.

Mãi đến tận cuối cùng... Mới biết sâu nào.

Không biết qua bao lâu bao lâu...

"Ngươi... Không nên nói ta như vậy, ta không phải Hoa phi..."

Lam Như Tâm rốt cục phát ra tiếng âm, nhưng tràn ngập vô tận bi vọng.

"Hảo rồi!"

Vương Dật bỗng nhiên xoay người, trầm giọng nói: "Ngươi đi, nơi này... Không hoan nghênh ngươi..."

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 703: Cho nàng chính là

Lam Như Tâm đột nhiên ngẩn ngơ, hoàn toàn sẽ không động, phương hoa bên trên, lộ ra khó có thể tin về mặt.

Trong phòng khách, rơi vào vắng lặng một cách chết chóc.

Vương Dật sau khi nói xong, ôm đại phụ triều phòng ngủ đi đến.

"Vương Dật!"

Đột nhiên, một đạo không cam lòng tiếng hô phóng lên trời.

Sâu sắc... Không cam lòng...

Vương Dật dừng bước lại, nhưng chưa xoay người.

Lam Như Tâm ngóng nhìn bóng lưng của hắn, run giọng nói: "Ngươi dĩ nhiên... Nhượng ta đi?"

Vương Dật trầm mặc chốc lát, không để ý đến, tiếp tục cất bước đi vào phòng ngủ.

'Àm'

Cửa phòng lạnh lẽo, quan cũng không tỉnh.

'Phù phù...'

Lam Như Tâm vô lực ngã oặt ở mộc trên sàn nhà, ngóng nhìn phía trước hư không, thanh lệ liên tục từ khuôn trong tràn ra...

Nàng lẩm bẩm mở miệng: "Ngươi dĩ nhiên... Nhượng ta đi?"

Chúng nữ liếc mắt nhìn nhau, lần lượt không nói gì.

Từ Nguyệt nín nín môi, tiếm hạ thân tử, giờ tay nâng lên đối phương ngọc oản, nhẹ giọng nói: "Lam sư, ngài... Lên thôi..."

Lam Như Tâm vung lên mặt cười, run giọng nói: "Từ Nguyệt, hắn... Nhượng ta đi..."

Từ Nguyệt không biết nên nói cái gì, liền dưới cằm mặt cười, trầm mặc không nói.

Lam Như Tâm nhìn chăm chú đối phương chốc lát, bỗng nhiên cắn răng một cái, cánh tay ngọc nhân thể sút lên.

'Xi'

Từ Nguyệt nhu đề, nhất thời bị đẩy ra.

'Hô'

Lam Như Tâm mộ nhiên đứng dậy, giờ tay mở ra hai giới môn, vọt vào.

"Lam sư!"

Từ Nguyệt kinh sợ, vội vàng nhìn về phía Tam cung Tứ cung: "Các người ở lại chỗ này..."

Nàng căn dặn xong sau, phi thân đi vào theo.

Lam Như Tâm đi tới phòng nhỏ sau, vọt thẳng đến trong viện, người nhẹ nhàng mà lên.

'Hô...'

Một bóng người xinh đẹp cắt ra trời cao.

Tốc độ của nàng quá nhanh, chớp mắt vạn dặm, vô tận sơn hà cực tốc lùi lại, lang bạt kỳ hồ.

Không tới 10 giây, Lam Như Tâm liền lao ra kết giới, đi tới năm bên ngoài vạn dặm, hư không chìm nổi.

Thanh ti mịt mờ, nghe thường ngang trời.

"Ta không phải Hoa phi..."

Đột nhiên, một đạo khê kêu đột nhiên bay lên, trong nháy mắt xuyên qua Thiên Địa Thương Mang.

'Ong ong ong...'

Hư không tạo nên vô tận gọn sóng, phạm vi bao trùm dĩ nhiên đạt đến hơn trăm dặm, mà lại liên tục hướng ra phía ngoài phun ra nuốt vào, khuếch tán...

'Gào...'

'Hồng...'

Phía dưới quần thú kêu rên không ngừng, chúng nó đều bị sợ vỡ mật, càng có một ít bị mất mạng tại chỗ.

Thần vương giận dữ, địa chấn thiên kinh, có thể làm cho sơn hà đảo ngược, nhật nguyệt bị long đong.

Thực sự thật đáng sợ...

"Ta không phải Hoa phi nha nha nha! ! !"

Lam Như Tâm nắm chặt phần quyền, giương thiên tiếng rít.

'Àm âm.. Oanh... Âm âm..'

Lần này càng mãnh liệt hơn, hư không đột nhiên đổ nát, phương viên trăm dặm giang dương lật, hết mức biến thành chết vòng.

'Hống...'

'Chi...'

Đột nhiên, thiên khung phóng ra một luồng chói mắt kim quang, một đạo tước minh chi mà bay lên, vang vọng cửu thiên.

Lại nhìn, Lam Như Tâm sau lưng hư không, xuất hiện một con màu vàng Chân Hoàng.

Nó quá to lớn, hai cánh triển khai sau, ít nói cũng có ngàn mét, khí thế ngập trời.

Phía dưới bầy thú kêu rên không ngừng, tăng lớn tăng lớn chết đi, tình cảnh khốc liệt đến cực điểm.

Cùng lúc đó.

200 dặm ngoại, một thể bạch y hư không chìm nổi.

Nàng dừng lại thể tử, không có tiến lên.

Nhượng Lam sư phát tiết một thoáng : một chút cũng tốt.

'Oanh... Âm âm..'

Đúng vào lúc này, thiên khung bỗng nhiên phát sinh đại xao động, đại đám mây đen tự bát hoang hội tụ đến.

"Hà?"

Từ Nguyệt đôi mi thanh tú hơi nhíu, quan sát một lát sau, phương hoa không khỏi căng thẳng: "Thái Thượng thần kiếp?"

Nguyên lai, Lam Như Tâm tâm thần khuấy động dưới, lại là... Đột phá.

...

Biệt thự, lầu ba phòng ngủ.

Vương Dật ôm đại phụ nằm ở trên giường, trầm mặc không nói.

Lam như tâm bị vọng ánh mắt, không đứng ở trong đầu hiện lên, căn bản lái đi không được.

"A..."

Đột nhiên, tiểu loli đôi mi thanh tú khẽ nhúc nhích, phát sinh một tiếng than nhẹ.

Vương Dật vội vàng gạt đầu: "Lão bà..."

Tiểu loli mỹ lệ lông mi khẽ run lên, chậm rãi mở đôi mắt đẹp, mặt cười nhân từ vung lên.

Nàng nhìn chăm chú chốc lát, mờ mịt nói: "Lão công?"

Vương Dật mỉm cười, theo cúi đầu xuống đi, ở đại phụ non mềm mặt cười dâng hương một thoáng : một chút.

Tiểu loli ngơ ngác nhìn chăm chú đối phương, lập tức, hai con mắt dần dần nheo lại, cặp môi thom cũng càng liệt càng lớn, sau đó...

"Lão công.. Ô..."

Đại phụ trực tiếp khóc đã dậy rồi!

Nhìn qua đáng thương cực kỳ.

Vương Dật cái này gọi là một cái đau lòng, hai tay nhẹ nhàng một ủng, ôn nhu an ủi: "Đừng sợ, lão công ở đây..."

"Ồ..."

Tiểu loli chăm chú ôm đối phương, mặt cười tràn đầy thống khổ, nước nở nói: "Lão công, sư tôn nàng... Tốt quá phận..."

"Ta biết..."

Vương Dật khẽ vuốt đại phụ mái tóc, nói: "Đừng khóc, lão công trải qua làm cho nàng đi rồi..."

"Ồ... Nàng làm sao có thể như vậy? Ồ... Hà?"

Tiểu loli tiếp tục nước nở, thương tâm cực kỳ. Có thể khóc đến một nửa, nhưng đột nhiên ngẩn ngơ, cuống quýt lau nước mắt, nhân thể vung lên mặt cười: "Lão công nhường ai đi?"

"Tự nhiên là Lam Như Tâm..."

"A?"

Tiểu loli kinh ngạc đến ngây người, cặp môi thom há hốc liên hồi, mờ mịt đi hỏi: "Tại sao?"

Vương Dật nhất thời không nói gì, không chỉ có gờ tay lên đến, nhẹ nhàng quất dưới đại phụ mũi ngọc tinh xảo, tức giận nói: "Nàng đều như vậy đối với người, đương nhiên không thể lưu..."

"Không được!"

Tiểu loli vội vàng thoát ly lão công ôm ấp, đứng lên nói: "Nàng là Phi Yên sư tôn, bây giờ lại có danh phận, quyết không thể nhâm kỳ rồi đi..."

Cái gì quý?

Vương Dật cũng tự ngồi dậy, gương mặt tuấn tú một trận bất đắc dĩ: "Nàng vừa lên đến liền muốn xâm chiếm vị trí của người, tâm cơ quá nặng, có thể nào giữ ở bên người?"

Tiểu loli nhất thời rơi vào trầm mặc, dần dần, con mắt trong lần thứ hai nổi lên sương mù.

Một lát sau, nàng cắn môi nói: "Sư tôn nếu muốn làm Cung chủ, Phi Yên... Cho nàng chính là..."

"Cái gì?"

Vương Dật nhất thời mòng bức.

Đại phụ muốn cho vị?

Ngọa tào! ! !

Như vậy sao được?

Hắn từ chưa nghĩ tới muốn tham gia đạo lữ quan hệ trong đi, lại như (Chân Huyền truyện) trong Khang Hi nói như vậy: Nói đến nói đi, đều là nữ nhân sự tình.

Có thể hiện tại không mở miệng không được.

"Lão bà..."

Vương Dật vội vàng kéo đại phụ tay ngọc, sợ hãi nói: "Điểm ấy không thương lượng, tuyệt đối không được!"

Tiểu loli nhìn chăm chú lão công, bấu môi môi, nhẹ giọng nói: "Phi Yên cũng không nghĩ, nhưng là lão công... Nàng dù sao cũng là sư tôn của ta. Hay là, so với Phi Yên thích hợp hơn đương Cung chủ..."

"Không được!"

Vương Dật thật sự cuống lên? Lập trường vô cùng kiên định.

Hắn dám khẳng định, Lam Như Tâm như đương trên đại phụ, Nguyệt Thi Lam các nàng mặc dù sẽ không bị hưu, cũng sẽ phải chịu đại áp bức.

Một khi như vậy...

Trung Nguyên biến số đã sinh, chính mình cái nào có tâm sự quản hậu cung 'Cháy' vấn đề?

Tiểu loli đang chờ mở miệng, đôi mi thanh tú bỗng nhiên vừa nhú, giờ lên tay nhỏ chỉ ở tiết...

Mấy qua đi.

"A?"

Nàng đột nhiên run lên, kinh hô: "Sur tôn.. Ở độ kiếp?"

Vương Dật lại là sững sờ: "Cái gì?"

...

Tiêu Dao tông ngoại sáu vạn dặm.

Lúc này, Tử Nguyệt lui về phía sau hơn năm ngàn dặm, ngóng nhìn phía trước vô tận biển sét, mặt cười một mảnh nặng nề.

'Vù '

Đột nhiên, mấy mét ngoại hư không bỗng sóng bộc phát, Vương Dật ôm đại phụ đi ra.

Tam cung Tử cung khẩn đi theo.

Bọn hắn tới gần sau, tiểu loli xem hướng về phía trước, run giọng nói: "Nhị muội, ta có phải là cảm giác sai rồi? Đây thần kiếp... Vì sao mệnh mệnh như vậy?"

"Đại tỷ không cảm giác sai..."

Tử Nguyệt nhìn chăm chú thiên kiếp khu vực, trầm giọng nói: "Đây là bốn tầng thần kiếp, Lam sư tu vi nhưng là hai tầng, nàng... Tám phần mười sẽ ngã xuống..."

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 704: Phá kén sống lại

Mấy người nhất thời biến sắc.

Tiểu loli cuống quýt nghiêng đi mặt cười, con mắt trong một mảnh lo lắng.

Sur tôn nàng..

Vương Dật ngóng nhìn vô tận kiếp hải, sâu sắc nhú mày.

Hắn tuy đối với Lam Như Tâm sinh ra bất mãn, nhưng tuyệt không hi vọng đối phương hương tiêu ngọc tổn.

Vào giờ phút này, mấy ngàn dặm ngoại...

Một bóng người xinh đẹp đứng ngạo nghễ hư không, trên người nàng quần áo sớm bị lôi đình xung nát tan, không chút tí vết óng ánh hiển lộ hậu thể.

Thực sự quá đẹp, văn chương cũng khó có thể hình dung trong đó vạn nhất.

"Hô... Hô..."

Lam Như Tâm thở dốc liên tục, khóe môi có chứa đốm sẫm vết máu, nhìn thấy mà giật mình.

Nguyên lai, vừa tổng cộng giáng lâm năm lần thiên đạo pháp tắc, một lần so với một lần mãnh liệt, trực tiếp làm cho nàng thành cung giương hết đà.

Có thể vô tận biến mây vẫn chưa tản đi, trái lại càng lúc càng kịch liệt.

"Kê kê..."

Đột nhiên, Lam Như Tâm nở nụ cười, rất thê mỹ, âm thanh nhưng chen lẫn vô tận cay đắng.

Nàng giờ lên tay ngọc, lau khóe môi vết máu, phương hoa hướng về thiên, lâm bẩm nói: "Người muốn vong ta...?"

'Ầm ầm'

Biển mây nơi sâu xa bùng nổ ra tuyệt thế nổ vang, chói mắt kim quang xuyên bắn mà xuống, đã thấy, một con trăm mét đại tiểu phích lịch chân phượng lao ra bình phong, gào thét giáng lâm.

"Còn không được!"

Lam Như Tâm lớn tiếng quát, vung lên phân quyền, đón đánh thiên đạo pháp tắc.

Sau một khắc...

'Đùng đùng... Oành...'

Phích lịch chân phượng bị một quyền nổ nát, ánh vàng mới tiết, trong nháy mắt đánh về phía lục hợp bát hoang.

"Phốc..."

Lam Như Tâm mặt cười giương lên, phun ra khẩu mũi tên máu, thân thể yêu kiều nhân thể tạo nên, tung tóe hư không.

'Ầm ầm... Long...'

Nơi sâu xa nổ vang càng kinh sợ hơn, biển mây xao động không thể, sau đó...

Kim quang vạn trượng ra, ba con Thiên đạo sinh linh đẩy ra mây mù, giáng lâm hiện nay.

Đây là một bức đại dị tượng.

Chúng nó nhìn qua rất tương tự, nhưng có bản chất không giống, vì chân phượng, Thần Hoàng, tiên oanh...

Nguyên lai, Thái Thượng thần kiếp, là nhân tộc tầng cuối cùng ràng buộc, thiên đạo pháp tắc bởi vì đó bản nguyên mà ngưng hình.

Lam Như Tâm là 'Chân Hoàng thần thể', thiên kiếp liên biến thành bách điều chi vương hình thái đi áp chế.

Lam Như Tâm hoạt phi mấy ngàn mét sau, cường tự dừng ổn, giờ tay lieu dưới ngón ngang thanh ti, lộ ra trắng xám phương hoa.

Vừa nãy con kia chân phượng, khiến nàng bị thương nặng.

Có thể Lam Như Tâm nhìn thấy ba con kinh khủng hơn 'Sinh linh' sau, trực tiếp động lại.

'Chi...'

Sinh linh ngửa mặt lên trời hí dài, hai cánh chấn động, triệu Lam Như Tâm xông thẳng mà đến.

Người sau không có né tránh, bởi vì đây là thiên kiếp, trốn cũng trốn không xong.

Trong nháy mắt tiếp theo...

'Oanh tích... Đùng...'

Lam Như Tâm trực tiếp dập tắt ở vô thượng thần kiếp bên trong.

"A..."

Một đạo thống khổ đến cực điểm duyên dáng gọi to từ bên trong nổi lên, vang vọng ở bên trong trời đất...

Người nghe được... Tan nát cõi lòng.

"Sur tôn!"

Mấy ngàn dặm ngoại, tiểu loli thực sự không nhìn được, đau thương bi thiết, con mắt trong cũng chảy xuống thanh lệ.

Nàng tuy rằng hận đối phương, có thể bức này bước ngoặt sinh tử, như thế nào có thể coi thường?

Dù sao, đó là sư tôn a!

"Ngài nhất định phải chịu đựng..."

Tiểu loli lê hoa lệ đầy mặt, cất tiếng đau buồn hô: "Cung chủ vị trí, đệ tử không nên, đưa hết cho ngài. Sư tôn... Ngài nghe được sao?"

Cỡ nào thể vọng âm thanh a?

Đáng tiếc, phía trước ngoại trừ mệnh mông tiếng sấm ngoại, lại không cái khác.

Vương Dật cùng các tiên nữ tâm tình trực tiếp trầm đến đáy vực.

"Sư tôn a..."

Tiểu loli lần thứ hai bi thiết, khóc thương tâm gần chết.

Nàng thật sự hảo muốn xông qua, vì đối phương chống đối tất cả.

Có thể đây là thiên kiếp, người ngoài căn bản là không có cách đặt chân, bằng không không chỉ cứu không dứt, còn có thể nhiễm thiên đại nhân quả.

"A... Cô..."

Đột nhiên, trong biển sét vô tận, xuất hiện một đạo khăn khăn kiều âm: "Phi... Yên?"

Tiểu loli bỗng nhiên ngăn ngại, vội vàng kêu: "Sư tôn, là ta..."

"Phi Yên..."

Khăn khăn kiều âm tuy rằng rất nhẹ, nhưng có thể truyền khắp ngàn vạn dặm: "Vi... Sư, rất có lỗi ngươi. Hi vọng... Ngươi không nên... Hận ta..."

Đây là Lam Như Tâm tự hiểu chuyện sau, lần thứ nhất xin lỗi, hay vẫn là hướng mình thân truyền.

Hay là, cũng là một lần cuối cùng..

Bởi vì, này vị tuổi trẻ Nữ thần vương sắp không chịu được nữa, lúc nào cũng có thể sẽ tan thành mây khói.

"Sư tôn, ta không hận ngài..."

Tiểu loli lớn tiếng khóc thảm: "Ngài muốn chịu nổi, chúng ta... Vĩnh viễn cùng nhau..."

"Cô..."

Khăn khăn kiều âm càng ngày càng yếu ớt, Lam Như Tâm thở dốc nói: "Phi Yên, ngươi khả năng đến... Vì sư thật sự... Thật là cao hứng..."

'Oanh...'

Nàng chưa kịp nói xong, xao động biến mây lại hạ xuống một đạo Hỗn Thế lôi đình.

Nó phi thường thô to, đường kính có tới mười mét có hơn, toàn thân ám tử, tràn ngập hơi thở của sự hủy diệt.

'Long...'

Phurong xa hư không, nhất thời bay lên diệu thể thần mang.

Tới gần sơn hà đột nhiên đổ nát, hóa thành bột mịn.

"À không!"

Tiểu loli lớn tiếng kêu thảm, 'Hô' một tiếng, lao ra lão công ôm ấp.

"Đại tỷ..."

Từ Nguyệt tay nắm lạnh lẽ, kéo lại đại phụ ngọc oản, kinh hô: "Người đừng làm chuyện điên rồ!"

"Nhị muội, người buông ra ta..."

Tiểu loli liều mạng gãy giữa, nhưng thực sự không kịp đối phương lực đại, căn bản thoát không thể rời bỏ.

Từ Nguyệt dĩ nhiên dọa sợ, ôm chặt lấy đại phụ, chỉ lo một cái không tóm chặt, làm cho đối phương 'Chạy'.

Cùng lúc đó.

Vương Dật ngưng nhìn nơi xa lóe sáng, trong lòng nổi lên một luồng quặn đau, mãnh liệt làm người nghẹt thở.

Hắn thật sự không hi vọng đối phương chết.

Hay là, là không muốn gặp lại cũ người ngã xuống.

Lại hay là, là này tâm sinh tình cảm gút mắc.

"Lam sư, ngài nhất định phải chịu đựng được..."

Vương Dật triều phượng xa rộng to, chữ chữ phát tự chân tâm.

Một phen sấm vang chớp giật sau...

"Vương... Dật? Người làm sao... Đến rồi?"

Lôi kiếp nơi sâu xa, lần thứ hai bay lên khàn khàn nũng nịu, nó tràn ngập khó có thể tin, cũng chen lẫn tia vẻ vui mừng...

Vương Dật đầu óc chấn động, trước mắt nhất thời hiện ra một bức tranh: Đêm trăng tròn, tuyệt thế xinh đẹp gần ở trong phòng, xốc lên vai đẹp góc áo, xấu hổ tiếng nói nhỏ: "Ta tâm... Có quân"

Nàng... Tuy là có tâm phá hoại, nhưng nhân quân cố.

Thí nghiệm vấn thiên hạ nữ tử, ai vô tư tâm?

Ai có thể chống đỡ tình?

Vương Dật không chút nghĩ ngợi, lớn tiếng nói: "Bởi vì... Ta rất lo lắng người..."

Lo lắng người... Lo lắng người...

Âm thanh trong nháy mắt xuyên thấu hư không, thẳng tới thiên kiếp nơi sâu xa.

Ngán ngùi vắng lặng sau...

"Đương... Thật?"

Kiếp trong Lam Như Tâm run giọng liên tục: "Người không... Chán ghét ta?"

"Đương nhiên!"

Vương Dật lớn tiếng nói: "Người nhất định phải vượt qua thiên kiếp, chúng ta còn muốn đồng thời sinh hoạt, mãi đến tận vĩnh viễn..."

Lôi kiếp nơi sâu xa, lần thứ hai không còn động tĩnh.

Chốc lát... Qua đi.

'Vù'

Đột nhiên, kiếp hải ngoại bộ tia điện phát sinh đại xao động, sau đó...

"Cho ta... Mở nha!"

Một đạo tiếng rít đột nhiên bay lên, xông thẳng cừu tiêu nơi sâu xa.

Đặc biệt hung hãn.

Thư uy... Ngập trời.

'Oanh xì... Oành...'

Một luồng bất hủ từ nơi sâu xa bộc phát ra, mênh mông như vực sâu, Thiên đạo lồi đình nhất thời không chịu nổi, trực tiếp bị vĩ lực xông tới cái vụn vặt.

Mọi người dồn dập ngăn ra.

Vương Dật vội vàng nhìn chăm chú, có thể song phương cự ly thực sự quá xa, căn bản nhìn không rõ.

Mà các tiên nữ tắc không phải vậy, trong nháy mắt hiểu rõ căn khôn.

Vào giờ phút này, Lam Như Tâm hư không mà đứng, toàn thân cháy đen như than, khắp toàn thân, không còn một tia hoàn chỉnh địa phương.

Mà trên chín tầng trời, tuy nhưng còn có đại đám mây đen, có thể tia điện nhưng yếu hơn rất nhiều.

Thiên đạo sức mạnh ở biến mất.

Thần kiếp... Đã độ.

Đúng vào lúc này, trong hư không Lam Như Tâm nhẹ nhàng chấn động.

'Hồng '

Vạn sợi hào quang, từ cháy đen vỏ ngoài xuyên thấu mà ra.

Đại thành Chân Hoàng thể —— phá kén sống lại, khai...

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 705: Trước tiên đệ tử một bước

'Chi '

Một tiếng hí dài xông thẳng thiên tâm

Lam Như Tâm trên người hào quang càng ngày càng cường thịnh, dần dần, chúng nó hư không tự tổ, đan dệt thành một con to lớn thái hoàng.

Ngũ tạng đều run sợ, thể quán cầu vòng.

Thái hoàng thành hình sau, đập cánh ở thiên, lần thứ hai phát sinh một tiếng kêu to, nhanh chóng đi vào 'Bản tôn' trong cơ thể.

Lam Như Tâm thân thể yêu kiều đại run sợ, sau đó...

'Oành '

Biểu thể cháy đen trực tiếp nổ tung, lộ ra tân sinh da thịt.

Đó là làm người nghệt thở trắng nôn...

"Hô..."

Nàng nhắm mắt, vung lên phương hoa, cặp môi thơm nhân thể mở ra, bắt đầu thu nạp lục hợp chân linh, khí thôn bát hoang.

'Qua...'

Tầng lớn linh khí triều này phương không gian hội tụ, rất nhanh hình thành một cái to lớn vòng xoáy, có tới hơn trăm thước.

Dần dần, Lam Như Tâm khí tức trên người càng ngày càng mờ nhạt, không gian vì đó run rẩy, gợn sóng bộc phát.

Luồng áp lực này quá khủng bố, toàn bộ thương khùng đều đang chấn động.

Nàng tu vi, rốt cục bước vào Thái Thượng tầng ba, thân thể càng là thoát thai hoá cốt, nghênh đón tân sinh.

Mấy ngàn dặm ngoại.

"Sur... Tôn..."

Tiểu loli ngóng nhìn hư không, lệ hoa lệ đầy mặt, nhưng là mừng đến phát khóc.

Nàng biết, đối phương rốt cục vượt qua lịch trời, đi vào toàn lĩnh vực mới.

Mà Vương Dật cùng các tiên nữ, tất đồng thời thở phào nhẹ nhõm.

Hơn hai mươi phút sau...

Như vực sâu uy thế bắt đầu thu lại, xao động hư không dần dần bình tĩnh.

Mà Lam Như Tâm, rốt cục dưới cảm nhận cười, hai con mắt mở.

'Xi '

Trong phút chốc, hai đạo bắt hủ đột nhiên bắn ra, xuyên thủng thiên địa vạn vật.

Cùng lúc đó, thương khùng mây đen bắt đầu tiêu tan...

"Nhị muội, người buông ra ta..."

Tiểu loli thấy gần đủ rồi, nhẹ nhàng tránh hạ thân tử.

Từ Nguyệt biết 'Nguy cơ' giải trừ, cánh tay ngọc buông lỏng, thả ra đại phụ.

'Khàn nha...'

Tiểu loli gợn tay xé ra hư không, chạy tiến vào, Vương Dật cùng các tiên nữ đi theo phía sau.

Sau một khắc.

"Sur tôn..."

Bọn hắn gần đến sau, tiểu loli duyên dáng gọi to một tiếng, trực tiếp nhào vào đối phương trong lòng.

Lam Như Tâm óng ánh thân thể nhất thời run lên.

Nàng sờ ra chốc lát, mặt cười trên liền nổi lên vô tận ôn nhu.

Tất cả đều không nói trong.

"Phi Yên..."

Lam Như Tâm ôm đồm trên ái đồ thân thể, ôn nhu nói: "Không nên lo lắng, ta rất khỏe..."

Nàng âm thanh phát sinh một chút biến hóa, càng có từ tính, phi thường nén nghe.

"Ừm..."

Tiểu loli đáp một tiếng, chăm chú ôm, cũng không tiếp tục muốn buông ra.

Đây là một bức cực kỳ ám áp bức tranh.

Các tiên nữ lẳng lặng nhìn, một bên Vương Dật nhưng quay người sang tử, trên mặt một trận toả nhiệt.

Nguyên lai, hiện tại Lam muội muội trần như nhộng, mà hắn vừa tới gần sát na, cái gì đều nhìn thấy nha.

'Chuyện này... Cũng quá nhỏ...'

Kẻ này còn trong bóng tối đánh giá một phen...

Thực sự quá vô sỉ.

Ngấn ngủi mình tưởng qua đi, Vương Dật phản ứng lại, cuống quýt nghiêng người sang đi.

Hắn trầm ngâm chốc lát, giờ tay đem áo khoác cởi, hướng về Từ Nguyệt trước mặt một độ.

Nhị cung nhất thời tâm linh thần hội, cười khê tiếp nhận, lập tức đi đến Lam sư phía sau, khoác lên đi tới.

Lam Như Tâm khê run lên, mờ mịt nghiêng đi mặt cười.

Từ Nguyệt mỉm cười cười khê: "Lam sư, đại tỷ, chúng ta trở về đi thôi..."

Lam Như Tâm nhẹ nhàng gật đầu, theo giờ lên một cánh tay ngọc, ôm đồm dưới bả vai quần áo.

Đột nhiên, nàng đột nhiên ngẩn ngơ.

Này cổ tử hoi thờ của đàn ông...

Loại này cảm giác quen thuộc?

Lam Như Tâm nhất thời không dám động, hô hấp cũng gấp xúc lên.

Nàng chậm rãi chuyển động mặt cười, nhìn về phía tà phía trước.

Vào giờ phút này, người nào đó hai tay sau lưng, ngược nhìn hư không, nhìn qua đặc biệt thâm trầm...

Lam Như Tâm cặp môi thom há hốc liên hồi, nhưng cái gì cũng không nói ra được.

Mấy điệu sau, nàng dưới cằm mặt cười, nhìn một chút chính mình tron thân thể, lại nhìn phía bóng lưng kia.

"Nha! ! !"

Đột nhiên, rít lên một tiếng xuyên thẳng thiên tâm, nhắm phía rộng lớn tinh không.

Đề-xi-ben che trời.

...

Nửa giờ sau.

Biệt thự, lầu một phòng khách.

Các tiên nữ ngồi ở trên bàn ăn, mà Vương Dật tắc ở bên trong phòng bếp 'Khí thế ngất trời'.

Lam Như Tâm đổi một cái màu tím quần dài, ngồi trên phía đông vị trí, hạm đồ chót mặt cười, không có bất cứ động tĩnh gì.

Nàng còn có chút không hoãn lại đây.

Này không khó lý giải, nữ nhân coi trọng nhất thân thể chính mình, bây giờ lại bị người khác nhìn đi...

Điểm chết người là, hay vẫn là Vương Dật.

Lam Như Tâm thật sự xấu hổ chết rồi...

Tiểu loli bôi ở một bên, cũng không có động tĩnh.

Nàng lại có chút lo được lo mất.

Bởi vì, chính mình vừa nói rõ ràng rõ ràng, muốn đem Cung chủ vị trí tặng cho đối phương.

Bây giờ sư tôn độ kiếp thành công, tiểu loli nhất định phải làm tròn lời hứa.

Phó cung nhóm cũng nghĩ đến này điểm, đều là trầm mặc không nói, khiến không khí nơi này có vẻ hơi nặng nề.

Không biết qua bao lâu bao lâu...

Tiểu loli hít một hơi thật sâu, mở miệng yếu ớt: "Sư tôn, ngài thả ra thần thức, Phi Yên đem Cung chủ dấu ấn... Truyền cho ngài..."

"A?"

Lam Như Tâm nhất thời ngẩn ngơ, nghiêng đi đổ lên mặt cười, mờ mịt mở miệng: "Cung chủ dấu ấn? Đó là cái gì..."

Tiểu loli hăm mặt cười, thấp giọng nói: "Hậu cung quyền uy trọng trung, mặt trên gia tri đệ tử... Cùng bốn vị phó cung bản nguyên. Nắm giữ nó... Liền có ban tên cho quyền lợi..."

Lam Như Tâm sâu sắc nhìn chăm chú ái đồ, không có bất cứ động tĩnh gì.

Dần dần, hai con mắt của nàng nổi lên sương mù nồng nặc.

"Sư tôn..."

Tiểu loli cảm giác đối phương không phản ứng, không mặt cần cần môi, run giọng nói: "Ngài... Thả ra thần thức a..."

"Phi Yên..."

Đột nhiên, Lam Như Tâm đem ái đồ lâu vào trong ngực, sau đó... Trục tiếp khóc đã dậy rồi.

Nàng khóc thầm nói: "Vi sư cái gì cũng không nên, chỉ muốn cùng với người, vĩnh viễn không chia cách..."

Cái gì?

Các tiên nữ lần lượt ngẩn ngơ, mặt cười đều mờ mịt, trong lòng đồng thời đang suy nghĩ: Lam sư có ý gì? Nàng.. Không muốn làm Cung chủ ?

Nguyên lai, Lam Như Tâm sớm đối với chính mình hành động sinh ra hối hận.

Nàng là muốn làm Cung chủ không giả, hơn nữa không phải một ngày hai ngày.

Có thể cái nào cùng các nàng tình thầy trò?

Vừa nãy gần ở sinh tử sát na, Lam Như Tâm trước mắt liên tục hiện lên, là ái đồ té xỉu thời đáng vẽ.

Nàng rất hối hận, lòng như đao cắt giống như đau đến không muốn sống.

Bây giờ, Lam Như Tâm thành công vượt qua thiên kiếp, tâm trí cũng thành thực rất nhiều, chắc chắn sẽ không vì cái kia tục danh, mà mất đi nhị nữ cảm tình.

Vào giờ phút này, tiểu loli bị sư tôn ôm vào trong ngực, mỹ lệ mắt to chớp lại trát, khuôn mặt nhỏ ngốc mạnh mẽ, nhìn qua đáng yêu cực kỳ.

Nàng cũng không ngờ tới, đối phương dĩ nhiên không muốn làm đại phụ.

"Sư tôn..."

Tiểu loli mím mím môi, thấp giọng nói: "Chúng ta đương nhiên muốn cùng nhau. Phi Yên ý tứ là, ngài đến làm Cung chủ, đệ tử ở bên phụ trợ là được rồi..."

"Không!"

Lam Như Tâm thái độ rất kiên quyết: "Vi sư chắc chắn sẽ không phạm đồng dạng sai lầm, Cung chủ vị trí, vĩnh viễn là người, ai cũng không thể cướp đi..."

Tiểu loli khẽ run lên, lập tức...

"Sư tôn... Ô..."

Khá lắm, đại phụ tâm thần khuấy động dưới, cũng khóc đã dậy rồi.

Đôi thầy trò này chăm chú lâu cùng nhau, lẫn nhau roi nước mắt, thật cùng chịu bao lớn oan ức đúng thế.

Mấy phút sau...

"Hô... Hô..."

Tiểu loli tâm thần dần đến bình phục, nức nở nói: "Sư tôn, Phi Yên quyết định, nhượng ngài... Trước tiên đệ tử một bước thị tẩm..."

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 706: Các người thật sự muốn chết?

"Ngốc cô nàng..."

Lam Như Tâm nín khóc cười khề, đem trong lòng ái đồ đỡ thẳng, giờ lên tay ngọc, ôn nhu lau chùi đôi phương tiểu nước mắt trên mặt.

Nàng không biết đó là cái gì, nhưng biết đôi phương nói ra lời nói này, hoàn toàn là chăm sóc chính mình.

Tiểu loli ngoan ngoãn đứng, mặc nàng đến làm, đồng thời cũng giờ lên tay nhỏ, vì sư tôn lau giọt nước mắt.

Đây là một bức ám áp bức tranh.

Một lát sau...

Lam Như Tâm sát xong, nhưng chưa thu hồi tay ngọc, mà là khề vuốt đôi phương non mềm hai má, mỉm cười cười khề: "Phi Yên, như thế nào thị tâm?"

Ái đồ nếu một lòng đa tạ, chính mình cũng không tốt đẩy ra từ, tiếp thu là được rồi.

Nhưng nàng thật không biết đó là cái gì đông đông, vì lẽ đó muốn hỏi rõ.

"Kê kê..."

Đột nhiên, tiểu loli le lưỡi một cái, nhìn qua giao hoạt cực kỳ, nhân thể áp sát tới, ở đôi phương bên tai nói thầm mấy câu.

Lam Như Tâm nghe rất cẩn thận, có thể cũng không lâu lắm, nàng bỗng nhiên ngẩn ngơ, mặt cười đặng một thoáng : một chút đỏ.

Tiểu loli nhất thời có phát giác, cảm thấy thú vị, cặp môi thom nhưng là nhúc nhích không ngừng, tiếp tục kể rõ...

"Được rồi!"

Lam muội muội thực sự nghe không vô, trực tiếp giờ lên tay ngọc, ở ái đồ trên cánh tay mạnh mẽ bấm một cái, lớn tiếng xùy xùy nói: "Người cái cô nàng chết dâm kia... Nói bậy cái cái gì?"

"A? ? ?"

Tiểu loli thân thể yêu kiều bị đau, nhất thời kinh sợ một tiếng, cuống quýt xoa bị bấm địa phương, vừa sợ vừa tức nói: "Ngài làm gì bấm ta?"

Nàng béo mập cái miệng nhỏ cao cao đỏ lên, cảm thấy oan ức cực kỳ.

Nhân gia một lòng vì ngài, ngài có thể tốt...

Lam Như Tâm không trải qua hậu cung 'Hắc Ám năm tháng', căn bản linh hội không tới ái đồ 'Khô tâm', cho rằng cô nàng này đang trêu ghẹo chính mình, càng nghĩ càng là nổi giận, lần thứ hai giờ lên tay ngọc, làm dáng muốn bấm...

Tiểu loli mặt cười đại biến, vội vàng trốn đến Nhị muội phía sau, tìm kiếm y hộ.

"Cô nàng chết dâm kia..."

Lam Như Tâm hai con mắt một nị, cắn răng bạc nói: "Cho vì sư lại đây..."

Tiểu loli dọa sợ, cuống quýt nắm lên Nhị cung tay ngọc, liên tục đóng đưa, ý tứ càng rõ ràng: Nhanh vì ta làm chủ.

Vào giờ phút này, Từ Nguyệt coi là thật bị đôi thầy trò này chính không còn cách nào khác.

"Lam sư..."

Nàng bắt đầu cười khẽ: "Ngài đừng buồn bức đại tỷ, nàng cũng là có ý tốt..."

"Ý tốt gì?"

Lam Như Tâm đương nhiên sẽ không tin tưởng, đang chờ mở miệng...

'Kẹt kẹt '

Đột nhiên, cửa phòng bếp đẩy ra, Vương Dật bụng nhuyễn nồ lý tích đi tới.

Lam Như Tâm khuôn mặt đỏ lên, cuống quýt dưới cảm thù đi, không còn động tĩnh.

Vương Dật không cảm thấy ra cái gì khác dạng đến, đem món ăn phẩm thả xuống sau, nói câu 'Các người ăn trước', liền về đến trong phòng bếp.

"Lam sư, mau tới nếm thử, lão công làm món ăn ăn thật ngon..."

Từ Nguyệt cười khẽ, đem mâm đẩy trước không ít.

Lam Như Tâm gạt gù, cầm lấy chiếc đĩa, gấp một cái vàng óng ánh lý tích thịt, để vào miệng trong.

Sau một khắc, hai con mắt của nàng nhất thời sáng lên.

Thật sự ăn thật ngon.

Tiểu loli thấy, trong bóng tối thở phào nhẹ nhõm, yên lòng.

Nàng không có trở lại, mà là xâm nhập Nhị cung phía trước, dựa vào đối phương trong lòng, cũng cầm đĩa lên.

Từ Nguyệt bắt đầu đi lắc đầu một cái, do đại phụ đi tới.

Chính đáng các tiên nữ tinh tế thường thức lão công tay nghề thời...

'Cạch cạch...'

Đột nhiên, cầu thang bay lên liên tiếp tiếng bước chân, lập tức, một đôi trắng loáng chân ngọc bước xuống thang đài.

Từ Vương xuất hiện, mặt cười trầm như thu thủy, như muôn thừa kẻ băng nứt.

Nàng đầu tiên là liếc mắt nhìn trên bàn nhuyễn nồ lý tích, sau đó nhìn phía các tiên nữ, lạnh lùng nói: "Bản vương đã nói, lão công làm đồ ăn... Không nên đụng. Các người... Thật sự muốn chết?"

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 707: Người mới xứng đương Cung chủ

Các tiên nữ dồn dập run lên, lần lượt bên cạnh thủ.

Từ Vương tuy đem yêu khí áp chế đến không, có thể nàng âm thanh, vẫn cứ ảm chứa ngập trời bất hủ.

Rất bàng bạc, cũng rất khủng bố...

Các tiên nữ tuy là chịu ảnh hưởng, nhưng cũng không phải ngồi không, không hề sợ hãi.

'Lạch cạch '

Lam Như Tâm đem chiếc đĩa vỗ lên bàn, nhìn chăm chú đối phương, con mắt trong đầy lên ngập trời chiến ý.

Nàng mới vừa đột phá không lâu, tự tin chưa từng có tăng vọt, vì lẽ đó dùng trực tiếp nhất phương thức đi đáp lại.

"Hanh..."

Tiểu loli cũng kêu lên một tiếng, cắn răng bực nói: "Từ Vương, 'Lão công' cũng là người gọi?"

Đôi thầy trò này đều thuộc về nóng bỏng tính tình, phi thường cường thế.

Từ Vương hai con mắt nheo lại, toả sáng khoe môi nhân thể một câu: "Tiểu nha đầu, người lại nói nghe một chút?"

"Ai là tiểu nha đầu?"

Tiểu loli nhất thời nổ tung, làm dáng liền muốn xông tới, lại bị Nhị cung chăm chú ôm vào trong ngực.

Từ Nguyệt vùng lên mặt cười, ngưng tiếng nói: "Từ Vương, lão công làm đồ ăn, đại gia đều có thể hưởng dụng. Người ở nơi này, chúng ta không ý kiến, nhưng không thể quá phận quá đáng. Nơi này không phải Hồng Linh, càng không phải thượng cổ, thỉnh tự lo lấy..."

Từ Vương sâu sắc nhìn chăm chú đối phương, trầm mặc không nói.

Nàng tuy rằng 'Đơn thuần', nhưng cũng không phải người ngu, tự nhiên rõ ràng Nhị cung ý tứ.

Ngẩn ngừ vắng lặng qua đi, Từ Vương nhân nhật mở miệng: "Nghe Tô vương nói, người gọi Từ Nguyệt?"

Từ Nguyệt gạt đầu, nói: "Ta hi vọng chúng ta có thể hảo hảo ở chung, dù sao... Hiện tại 'Trung Nguyên', tràn ngập vô tận biến số..."

Từ Vương lại tự trầm mặc, lập tức...

"Hi..."

Nàng nở nụ cười, có một loại khác ý nhị: "Không trách Tô vương sẽ thích người. Từ Nguyệt, ở bản vương xem ra, chỉ có người... Mới khả năng xứng đáng Mẫu vương..."

"Mẫu vương?"

Từ Nguyệt đôi mi thanh tú hơi nhú, hoàn toàn không có nghe hiểu.

"Ồ, bản vương đã quên, các người là nhân tộc."

Từ Vương di động óng ánh chân ngọc, đi tới bên cạnh bàn ăn ngồi xuống, trực tiếp giơ lên tay ngọc, bắt được một cái lý tích thịt, để vào môi trong, bên nhai bên nói: "Ăn nơi này lời giải thích... Từ Nguyệt, người mới xứng đáng Cung chủ."

Các tiên nữ dồn dập ngăn ngại.

"Người..."

Tiểu loli nhất thời khí hồng rồi.

Hậu cung giai cấp, há chứa một cái 'Người ngoài' đến nghị luận?

Nàng đang muốn mở miệng, lại bị Nhị cung ngăn cản.

Từ Nguyệt trấn an được đại phụ sau, hướng phía trước cười khê: "Đây là chúng ta sự tình..."

Từ Vương cười cợt, không cần phải nhiều lời nữa, ăn tốc nhưng là thêm tiến vào tầng lên.

Tiểu loli há có thể làm cho đối phương như ý? Nhanh chóng chiếc đĩa, cũng tự đi sinh trào. Nàng nhanh chóng đem một cái lý tích thịt để vào cái miệng nhỏ trong, sau đó sẽ thử đưa tay...

Rất nhanh, đại phụ phản quai hàm cao cao nhô lên, cặp môi thơm nhức nhích không ngừng, nhìn qua đáng yêu cực kỳ.

Từ Vương quét đối phương một chút, không để ý đến, yên lặng ăn.

Từ Nguyệt bị đại phụ lần này cử chỉ chính không nói gì, đồng thời cũng ám tỏ phào nhẹ nhõm.

Một trường phong ba, liền như vậy dẹp loạn.

Không mấy phút nữa, cửa phòng bếp mở, Vương Dật bụng mậm đi ra.

Hắn nhìn thấy Từ Vương sau, nhất thời sững sờ.

Người sau nghiêng đi mặt cười, chết nhìn chòng chọc trong tay đối phương món ăn đĩa, hai con mắt bắt đầu phát sáng.

'Ừng ục...'

Từ Vương cổ nhẹ nhàng vang lên một thoáng : một chút, nói: "Lão công... Mau tới đây..."

Lão công?

Vương Dật không chỉ có một mặt quái lạ, hắn sờ sờ mũi, nhân thể đi đến phụ cận, đem mâm đặt lên bàn sau, nói: "Ngươi gọi ta cái gì..."

'Xi '

Từ Vương căn bản không có thời gian để ý, trực tiếp cầm lấy một con có thể nhac cánh gà, tinh tế bắt đầu ăn.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 708: Ta từ tiên vực đến

Vương Dật nhất thời không nói gì.

'Hô '

Tiểu loli cũng không chậm, nhanh chóng nắm lên một con, vừa ăn vừa nói: "Sur tôn, Nhị muội tam muội tứ muội, các ngươi mau tới ăn, đừng làm cho này 'Tâm cơ biểu' độc chiếm..."

Từ Vương tuy ở đây sinh hoạt một trận, nhưng không hiểu ba chữ kia ý tứ, nghe xong không có thời gian để ý, tiếp tục ăn.

Các tiên nữ liếc mắt nhìn nhau, dồn dập cầm lấy chiếc đĩa, chỉ có Từ Nguyệt không nhìn nổi, truyền âm sáng giọng: "Đại tỷ, lão công còn ở đây, ngươi mất mặt hay không?"

Đại phụ hơi hơi ngẩn ngơ, cẩn thận nhìn lão công một chút, chậm lại ăn tốc, không lại 'Ăn như hùm như sói'.

Vương Dật không nói gì nặn nặn mi tâm, theo nhìn về phía Từ Vương: "Linh Nhi thế nào rồi?"

"Lão công yên tâm... Cột kẹt..."

Từ Vương liền xuong đều nhai nuốt vào, lão mãnh, sau đó lại cầm lấy một con gà sí, nói: "Tô vương ở quy túc, có nàng tộc nhân chăm sóc..."

Nàng chi tộc nhân, tự nhiên là yêu biến hoá sau Đông Phương Mộ Tuyết.

Nguyên lai, Vương Dật 'Nổi khùng' sau, Tô Linh Nhi không bao lâu liền hôn mê bất tỉnh, vì lẽ đó mây Tiên Nhi mới lưu lại chăm sóc, không có cùng bọn tỷ muội cùng đi.

"Được..."

Vương Dật gạt gù, nhân thể đứng dậy, đang chờ rời đi thôi, nhưng là nhớ ra cái gì đó, lần thứ hai nhìn về phía Từ Vương: "Sau đó đừng gọi ta lão công..."

Từ Vương nhìn đối phương một chút, tiếp tục ăn.

Chờ Vương Dật đi đến nhà bếp sau, tiểu loli giờ lên mặt cười, khóe môi hướng lên trên một câu, đắc ý cười: "Nghe được ?'Lão công' không phải mù gọi..."

Từ Vương nhìn về phía đối phương, lặng lẽ nói: "Bản vương làm việc, không cần nghe ngươi nhiều lời?"

"Người..."

"Đại tỷ!"

Từ Nguyệt Nhị cung một vị, vĩnh viễn là cực khổ nhất, nàng cuống quýt ăn xuống đại phụ, kiều xùy xùy nói: "Các người có thể hay không an tâm ăn cơm?"

"Hạnh..."

Tiểu loli đương nhiên muốn nể tình, kiều hừ một tiếng, thả xuống xương gà, giờ tay lại cầm lấy một con.

Đối diện Từ Vương cũng trầm mặc xuống.

Vương Dật tổng cộng làm năm món ăn một thang, sau đó lấy ra một ít, dùng nhạc chụp hộp đồ ăn sắp xếp gọn, nhưng Từ Vương mang tới lâu hai.

"Ô vương quy tức trong, căn bản là không có cách ăn uống, dẫn nó cần gì dùng?"

Từ Vương nhìn hai cái nhạc chụp hộp, đôi mi thanh tú hơi nhíu lên, có chút bất mãn.

Thao Thiết rất tham ăn, càng không thích phân thực, đây là thiên tính, chính là vương giả cũng sẽ không thoát ly 'Bản nguyên'.

Vương Dật tức giận nói: "Đông Phương Mộ Tuyết không phải không ăn sao?"

"Hừ!"

Từ Vương kiều rên một tiếng, lại là lộ ra tiểu nữ sinh kiều thái, coi là thật đừng cụt một phen kiều mị.

Nàng tức giận cầm lấy nhạc chụp, triều cầu thang bước đi.

"Không quy củ..."

Tiểu loli không nhìn được lắm bấm một câu.

Từ Nguyệt không nhìn được đẩy một cái đại phụ, truyền âm giận: "Nàng vừa không có danh phận, đại tỷ, người đừng tìm Từ Vương phiền phức..."

Tiểu loli đỏ đỏ môi, không còn động tĩnh.

Mọi người sau khi ăn xong, Vương Dật suy nghĩ chốc lát, nhìn về phía đại phụ: "Lão bà, đem trên người ta phong ấn hoàn toàn mở ra đi..."

Các tiên nữ đồn dập ngẩn ngơ.

Ngẩn ngừ vắng lặng sau, tiểu loli vui vẻ gật đầu: "Được rồi..."

'Ma thể' nguyên rùa bị kim cô áp chế, hiện tại, các nàng cũng không có gì đáng lo lắng.

Hơn 10 phút sau, Vương Dật cùng các lão bà ra hiện tại Lam Như Tâm 'Tân cư'.

Tiểu loli giờ lên tay ngọc, nhẹ giọng nói: "Lão công, thả ra tâm thần..."

Vương Dật gật gù, tại chỗ ngồi khoanh chân, nhắm lại hai con mắt.

Tiểu loli ngón tay ngọc hư không đạn điểm, bắn ra một tia kinh phong.

'Xi'

Vương Dật toàn thân chấn động, lập tức...

'Hồng...'

Trong phút chốc, một luồng thâm thúy u quang từ trên người hấn tán ra.

Hỗn Độn ma thể, mười phần tiềm lực —— toàn giải!

'Vù'

Này cổ u quang quá thần bí, phương viên mười mét nhất thời chịu ảnh hưởng, nổi lên tầng lớn gọn sóng. Tiếng rít đồng thời xuất hiện, mệnh mông linh lực tự lực hợp bất hoang hội tụ đến, hiện xoắn ốc tư thể hòa vào đỉnh đầu của hắn.

Tiểu loli liếc mắt ra hiệu, các tiên nữ nhìn chăm chú lão công, chậm rãi lui về phía sau hơn ba mươi mét.

Cùng lúc đó.

Vương Dật hai con mắt đóng chặt, toàn thân run rẩy không thôi.

Cuối cùng một đạo phong ấn mở ra sau, hắc cảm giác thân thể dường như một cái to lớn lợ chứa, điên cuồng thu nạp bốn phía tất cả, liền tự hải nạp bách xuyên.

Đan điền hắc đan cao tốc vận chuyển, mặt trên mây vẫn càng tượng sống giống như vậy, bởi lợi không thôi.

'Ba '

Rốt cục, tám tầng ràng buộc phá tan, Vương Dật tu vi đạt đến Kim Đan chín tầng.

Hắc đan vận tốc quay bắt đầu biến hoá hoãn, nhưng không được đình chỉ. Mấy phút sau, mây vẫn càng thêm ngưng tụ, mà đỉnh tắc xuất hiện nhỏ bé vết rách.

Các tiên nữ nhất thời hiểu rõ càn khôn.

Tiểu loli sâu xa nói: "Lão công muốn phá đan, có thể linh khí bốn phía có chút không đủ. Nhị muội, cầu chút chân linh lại đây..."

Từ Nguyệt trâm ngâm chốc lát, chậm rãi lắc đầu: "Một khi Kết Anh, liền đã đặt chân Thiên đạo. Chúng ta như thêm can thiệp, rất khả năng nhiễm nhân quả, lão công cũng không ngoại lệ. Vạn nhất kết ra Giả Anh, liền cái được không đủ bù đắp cái mất..."

Tiểu loli nghe xong, cho rằng Nhị cung nói có lý, liền không cần phải nhiều lời nữa.

Vào giờ phút này.

Hắc đan đỉnh vết rách bắt đầu gia tăng, mà xoay tròn tư thế cũng càng ngày càng chậm.

Nguyên Anh kỳ, vì Kim Đan đại thành sau, bên trong bản nguyên phá thể mà ra, làm cho nguyên thần hiện ra.

Đây là một đạo ranh giới, một khi thành công Kết Anh, tu sĩ tuổi thọ liền có thể đạt đến ngàn năm năm tháng, thậm chí càng làm trường hơn lâu.

Mà thực lực, càng khả năng dời sông lấp biển, uy chấn mệnh mông.

Mỗi một vị đại thành Kim Đan đột phá thời, đều sẽ tìm được một cái linh mạch, lại bị đủ lượng lớn đan dược, phương giữ gìn không có sơ hở nào.

Trái lại Vương Dật, một không linh mạch trợ trận, hai không đan dược cung cấp.

Quan trọng nhất chính là, thể chất của hắc quá đặc thù, cần thiết linh khí phi thường mệnh mông, chỉ dựa vào xung quanh những này căn bản là không có cách thỏa mãn.

Dần dần, Vương Dật thân thể không đang run run, mà này viên hắc đan, cũng đình chỉ lại.

Hắn tu vi, đình trệ ở Kim Đan đỉnh cao, cách xa Kết Anh còn kém nửa bước.

Vương Dật không có lộ ra vẻ thất vọng, bình tâm đi đối mặt.

"Hô..."

Khỏe miệng của hắc nhân thể mở ra, thôi thúc 'Trường Sinh Quyết', điều chỉnh quy nguyên, ổn định cảnh giới.

Đột nhiên, Vương Dật vẻ mặt hơi động.

Nguyên lai, linh lực chưa tượng trước như vậy chảy về phía toàn thân, mà là nghịch hướng trở về lưu, hòa vào hắc đan đỉnh chớp trong vết nứt.

"Chuyện gì xảy ra?"

Vương Dật lông mày mới vừa tự nhấn lại, hắc đan liền lần thứ hai chuyển động lên.

Mà 'Trường Sinh Quyết' tiếp tục vận chuyển, hoàn toàn không dựa vào ý thức dẫn dắt, như hô hấp giống như tự nhiên thoải đáng..

Chậm rãi, trong cơ thể linh khí tự thành tuần hoàn, Vương Dật chính không hiểu chút nào thời...

'Oanh '

Đầu óc của hắn đột nhiên nổ vang, sau đó, nên cái gì cũng không biết.

...

Sừng sững mệnh môn, rộng lớn vô cương.

Vương Dật phát hiện, chính mình đi tới một cái không biết thế giới.

Nơi này rất bao la, rất xinh đẹp, cũng rất kỳ quái lạ lùng..

Vô biên thiên khung chìm nổi rất nhiều viêm dương, phóng tầm mắt nhìn tới, lại là không xuống hai mươi, trải rộng ở trời nam biển bắc.

Trái lại bốn phía hư không, tắc chìm nổi vô tận núi lớn, trong đó càng có Ngân Hà phi bực gào thét mà xuống, xa hoa.

Mà phía dưới vô ngần trên mặt đất, thanh đậm khắp nơi, sinh cơ không vui.

Vương Dật choáng váng.

Đây là... Nơi nào a?

Thượng cổ Trung Nguyên?

Không đúng, trong truyền thuyết cổ có chín ngày, có thể này rõ ràng nhiều hơn..

'Hồng'

Đột nhiên, thiên khung một góc, có vạn trượng hào quang trút xuống, lập tức...

"Ta từ tiên vực đến, đến đó tìm kiếm trường sinh..."

Một đạo lang lang tiếng xa thẳm bay lên, vang vọng ở bên trong trời đất.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 709: Tiên

Vương Dật toàn thân chấn động.

Âm thanh này tuy rằng không lớn, nhưng có một loại thần bí sức mạnh, rất rõ ràng, rất sạch sẽ, không nhiễm một hạt bụi, làm người tâm thần an bình.

Hắn chậm rãi xoay người.

Thiên khung bên trên, hào quang ở trong.

Một đạo tiêu tiêu bóng người, ở mệnh môn biển mây trong.. Chậm rãi hạ xuống.

Đây là một cái phong thần tuấn lãng nam tử mặc áo trắng, tuổi chừng hai mươi bảy, tám, tóc dài như thác nước, ánh mắt thâm thúy.

Hắn chấp hai tay sau lưng, quan sát này phương đại thế giới, trên mặt quai có vô tận mỉm cười..

Rất siêu phàm, rất thoát tục...

"Ừng ục..."

Vương Dật gian nan nuốt nước bọt.

Hắn phát hiện, mình bị đối phương khí chất sâu sắc hấp dẫn.

Cái cảm giác này, rất khôn kể.

Mười mấy giây sau, nam tử hạ xuống 10 mét ngoại, nhìn chung quanh dưới, nhẹ giọng tự nói: "Nơi này... Chính là phàm trần... ?"

Vương Dật trong lòng nhất thời hơi động.

Vừa nãy, đối phương xưng chính mình đến từ tiên vực?

Lẽ nào, hẳn là trong truyền thuyết... Tiên?

Có thể vì sao phải đến thế gian tìm kiếm trường sinh?

Tiên cũng sẽ già đi?

Giờ khắc này, Vương Dật tư duy có chút hỗn loạn.

Cùng lúc đó, nam tử mặc áo trắng bước chân, hư không tiến lên.

Vương Dật toàn thân rung động, bị một luồng sức mạnh thần bí lôi kéo, đi theo, hoàn toàn không tự chủ được.

Cũng không lâu lắm, nam tử gần ở một ngọn núi lớn trước, dừng lại.

Hắn vẫn như cũ chấp hai tay sau lưng, nhìn chăm chú sườn núi một góc, trầm mặc không nói.

Này trong nở đầy hoa tươi, phấn hồng khắp nơi, ý xuân không vui.

Không biết qua bao lâu bao lâu...

Nam tử chậm rãi mở miệng: "Một hoa... Một thế giới..."

Hắn sau khi nói xong, liền lần thứ hai rơi vào trầm mặc.

Vương Dật tắc tị tiêu hóa lời của đối phương ý.

Dần dần, bốn phía thời không bắt đầu gia tăng tốc độ...

Ánh sáng lưu động, đầu chuyển tham gia hoành.

Nam tử vẫn như cũ đứng yên bất động, nhâm chi gió tấp mưa sa. Mà sợi tóc của hắn cùng quần áo, theo thời gian đánh tan nhanh chóng múa lên...

Một phen chuyển dời qua đi, trên núi hoa tươi bắt đầu khô héo. Mới vừa bắt đầu là một mảng nhỏ, sau đó là một đám lớn, cuối cùng toàn bộ héo tàn hầu như không còn.

Đột nhiên, thời không lưu động dần dần biến hoá hoãn, quy về bình thường.

Mà mệnh mỏng thiên khung, bắt đầu hạ xuống hoa tuyết, vô cùng vô tận, bay tán loạn mệnh mỏng.

"Hô..."

Nam tử mặc áo trắng rốt cục có động tĩnh, nhẹ giọng mở miệng: "Một tuổi... Một Khô Vinh..."

Vương Dật thật sự choáng váng.

Thiên, hẳn đang làm gì?

Nam tử sau khi nói xong, bốn phía thời không lại bắt đầu gia tăng tốc độ lưu chuyển.

Trên núi rất nhanh chất đầy tuyết động, khắp nơi hoàn toàn trắng xoá.

Sau đó, chúng nó hòa tan, lộ ra khô vàng thổ nhưỡng.

Bức tranh đến đây, không gian lại khôi phục bình thường.

Nam tử lăm bầm mở miệng: "Một bụi... Một quyền nguyên..."

Hắn sau khi nói xong, thời không lần thứ hai gia tốc.

Dần dần, thổ nường trong sinh ra vô tận lực nha, chúng nó khỏe mạnh trưởng thành, mãi đến tận thành thực... Hoa nở.

Lại là phần hồng khắp nơi...

Thời không... Lại một lần nữa trở về vị trí cũ.

Nam tử nhìn chăm chú những kia hoa tươi, chợt là giờ tay lên đến, tìm được một nhánh, bẻ, sau đó để xuống phụ cận, quan sát chốc lát, nhẹ giọng nói: "Nhất niệm... Một càn khôn..."

Hắn sau khi nói xong, liền lại lâm vào trầm mặc.

Có thể lúc này, thời không không có phát sinh thay đổi.

Mấy phút sau...

Nam tử về phía trước hơi hơi tìm tòi, nghe thấy dưới hoa trong toả ra mùi thơm, sau đó nhắm lại hai con mắt, lầm bầm nói: "Nguyên lai... Như vậy..."

Vương Dật ngó nhìn phía trước, sắc mặt một mảnh mờ mịt.

Hắn thật sự không hiểu, đối phương đang làm gì.

Đúng vào lúc này, nam tử tiếp tục mở miệng: "Phạm trần vạn vật, tự diễn trước sau, sơ lưu trở về cùng, phương vì trường sinh. Chuyện này... Mới là ngụ trị ở 'Bất tử' bên trên tồn tại, ta... Cuối cùng đã rõ ràng rồi..."

Vương Dật nhất thời sửng sốt, trong lòng giăng dương lật, sóng lớn ngập trời.

Đối phương nói trước mười sáu chữ, chính là 'Trường Sinh Quyết' mở đầu...

Trời ơi! ! !

Chuyện này... Chuyện này...

Cùng lúc đó...

"Ta cuối cùng đã rõ ràng rồi..."

Nam tử mặc áo trắng tiếp tục nói nhỏ, đột nhiên, hắn xoay người lại, lại là nhìn về phía Vương Dật, mỉm cười mở miệng: "Ngươi đâu?"

Ngọa tào! ! !

Vương Dật ở sát na mộng bức.

Thật sự mộng bức.

"Ha ha ha... Ha ha..."

Nam tử không khỏi giương thiên trường cười, sau đó người nhẹ nhàng mà lên, trong nháy mắt biến mất ở biển mây mênh mông.

"Tiền bối đừng chân..."

Vương Dật nhất thời phản ứng lại, không nhận được rống to.

Hắn trải qua vạn phần khăng định, phía thế giới này, thuộc về xa xôi đã qua. Rất có thể ở 'Bản Cổ' trước, hay là càng sớm hơn...

Mà nam tử mặc áo trắng này, chính là trong truyền thuyết... Tiên.

Thực lực của hắn tuyệt đối đạt đến đế vương cảnh, thậm chí càng cao hơn.

Vì lẽ đó, nam tử mới có thể đột phá thời không hàng rào, cùng mình đối thoại.

Chính mình có quá nhiều vấn đề muốn đi hỏi, nói thí dụ như... Hỗn Độn thể chất bản nguyên.

Còn có, những kia ác linh cùng Minh Nhân. Chúng nó từ đâu mà đến? Tại sao muốn đột kích đại lục? Lại đang tìm cái gì đồ vật?

Tất cả những thứ này tất cả, nam tử mặc áo trắng tất nhiên có hiểu biết.

Chỉ tiếc, mênh mông vắng lặng, 'Tiên' âm thanh lại chưa xuất hiện.

Sau đó, phía thế giới này bắt đầu vận vẹo, làm nhạt, biến mất...

...

Tiêu Dao tông, Lam Như Tâm 'Tân cư' trên đất trống.

Vương Dật bỗng nhiên mở hai mắt ra, nhưng cảm trong cơ thể linh khí chất phác vô cùng, không nhìn được gương thiên trường khiếu.

"Hồng..."

Trong phút chốc, một đạo long ngâm xông thẳng cứu tiêu.

'Qua '

Một luồng khổng lồ vòng xoáy bốc lên, diện tích che phủ tích trong nháy mắt đạt đến hơn trăm mét.

"Lão công muốn phá đàn, chúng ta lại sau..."

Từ Nguyệt vì nửa bước Thiên Đế, trước hết hiểu rõ cần khôn, nhẹ giọng mở miệng.

Lập tức, các tiên nữ lần lượt lùi về sau, thoát ly luồng khí xoáy phạm vi bao phủ sau, vừa mới dừng lại.

Lúc này, Vương Dật toàn thân run rẩy không ngừng, hắc đàn dĩ nhiên chuyển tới cực hạn, sau đó...

"Tích... Đùng..."

Một cái tiểu nhân xuất hiện, hắc ngòi xếp bằng ở đàn điền nơi sâu xa, toàn thân tất đen như mực, mây văn trải rộng, thần bí dị thường...

Các tiên nữ tự nhiên nhìn thấy.

Tiểu loli đôi mi thanh tú vừa nhú, nói: "Anh hạch không phải tự nhiên triển ở đàn điền sao? Lão công... Vì sao là ngòi?"

Chúng nữ nghe xong, đều là trầm mặc không nói.

Các nàng không hiểu Trung Nguyên pháp tắc, tất nhiên là không biết cần khôn sở hướng về.

Dần dần, Vương Dật hư không bay lên, tứ chi dần dần mở ra, bình triển hư không.

"Vù vù..."

Bốc lên luồng khí xoáy dần dần thu nhỏ lại, chậm rãi tụ hợp vào hắc trong đàn điền.

'Xi xì...'

Đột nhiên, tiếng xé gió vang, một đám thiên ảnh bay tới.

Thánh nữ liên minh muội muội nhóm tới rồi, Ngữ Cầm cùng Hạ Oanh cũng ở.

...

Nguyên lai, Hạ Oanh bị mang hồi tông môn sau đó, liên minh muội muội nhóm thực sự không yên lòng, liền tìm lại đây.

Bởi cự ly quá xa, vì lẽ đó trì hoãn không ít thời gian.

Chờ đến Tiêu Dao tông sau, chúng nữ rất nhanh phát hiện Hạ Oanh, lúc này nàng chính cùng với Ngữ Cầm, không biết tán gẫu chút gì.

Các nàng thấy đôi phương không có chuyện gì, lúc này mới yên lòng lại.

Mà 'Huyền tổ' những kia cô nàng, trực tiếp đem tổ trường vây quanh lên, lú ra lú rú để hỏi liên tục.

Hạ Oanh bị chinh não nhân đau đớn, nhưng không tốt không nhìn, chỉ được câu được câu không hồi phục.

Cũng không lâu lắm, phương xa thiên khung bỗng nhiên phát sinh dị biến.

Ngữ Cầm tự nhiên nhận biết này trong, cho rằng ra đại sự, cuống quýt bay người lên, vọt tới.

Hạ Oanh không có suy nghĩ nhiều, bắt chuyện cũng không đánh, liền đứng dậy đi theo.

Liên mình muội muội nhóm thấy, đồng thời nhìn về phía mình chủ tử tỷ.

Ngọc Thấu trầm ngâm chốc lát, ngọc vung tay lên, ra hiệu đuổi tới.

Sau đó, các nàng liền toàn đến rồi.

...

Chúng nữ hạ xuống sau, nhất thời phát hiện trong hư không Vương Dật, không khỏi ngẩn ngơ.

Làm sao là hắn?

Đây là đang đột phá? Hắn không phải Kim Đan tu sĩ sao? Làm sao chính ra động tĩnh lớn như vậy?

Lẽ nào...

Thiên, hắn ở Kết Anh hay sao?

Còn có, trên đầu hắn màu vàng vành trắng non là cái gì đông đông nha?

Trên đời đều là trần ngập vô tận biến số cùng trùng hợp.

Chính đáng muội muội nhóm đồn dập suy đoán thời...

Đột nhiên, Vương Dật toàn thân chấn động, sau đó...

'Oành '

Trên người hắn quần áo, trực tiếp bị tân sinh kinh khí chấn động cái nát tan, hóa thành vô tận bổ tiết, lừng lờ bay ở giữa hư không.

Ấn ngay nói thật, thật sự trâu bò.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 710: Tuyệt thế Tiên thuật

Tham gia hoành sâm la hóa vạn ngàn, một thế thần tăng hiện thế...

Liên mình muội muội nhóm mảnh run cầm cập một cái, vẻ mặt được kêu là một cái đặc sắc.

Các nàng hoá đá.

Hoàn toàn... Hoá đá...

Chúng nữ nhìn thấy thế gian tà ác nhất, xấu xí nhất đông đông...

Cường phong mãnh liệt dưới, thổi bay các nàng thanh ti, lạc diệp đăng y phục, trần ngập vô tận tiêu tiêu tâm ý.

Đây là một bộ thể mỹ bức tranh, nhưng là...

'Phù phù...'

Một ít muội muội thực sự không chịu đựng trụ, trực tiếp mềm ra ở đất.

Cùng lúc đó, các tiên nữ cũng là kinh ngạc đến ngây người.

Bốn vị chính cung còn khá hơn một chút, dù sao đều này cái gì quá.

Có thể Lam Như Tâm thì lại khác nha...

"Nha! ! !"

Trong phút chốc, rít lên một tiếng phóng lên trời, đề-xi-ben được kêu là một cái đủ.

Lam Như Tâm mộ nhiên xoay người, nhanh chóng che trên đôi mắt đẹp, thân thể yếu kiều run rẩy không thôi.

Nàng coi là thật bị dọa sợ...

Bốn vị chính cung run lên một cái, lần lượt tỉnh táo, gần như cùng lúc đó nhìn về phía liên minh muội muội nhóm vị trí.

Này trong khí tức, rất hỗn loạn, rất bất kham...

"Hanh..."

Tiểu loli nhất thời không cao hứng, thân thể loáng một cái, trong nháy mắt đi tới chúng nữ trước mặt, lớn tiếng khê kêu: "Các người nhìn cái gì chứ?"

Đại phụ rất tức giận, hậu quả rất nghiêm trọng.

Liên minh muội muội nhóm đồn dập run lên, nhất thời tỉnh lại, sau đó...

"Nha nha nha!"

"Thiên a..."

"Nhân gia con mắt..."

"Chán ghét!"

Khá lắm, nơi này trực tiếp sôi sùng sục.

Các nàng có xoay người chạy trốn, có tự mình té ngã, còn có một chút... Vẫn như cũ ngơ ngác nhìn hư không, phần môi mở ra, hình thành một cái đáng yêu O mô hình.

"Đáng ghét..."

Tiểu loli không làm, hai tay nâng lên eo thon nhỏ, triều những kia 'Vẫn y như cũ' muội muội khê kêu: "Nhìn cái gì vậy? Đều cho bốn cung lẫn..."

Này sọi hẹp hòi thế, lão hung hãn.

Muội muội nhóm vị run cầm cập một cái, ánh mắt di động, nhìn về phía đối phương.

Vào giờ phút này, Ngọc Thấu sớm đã xoay người, bên cạnh Tiểu Lăng Tinh tắc bụng cặp kia mỹ lệ mắt to, kiều tiểu thân thể run rẩy không ngừng, cặp môi thom liên tục ngọc ngậy, nói nhỏ liên tục: "Vừa nãy ảo giác, nhân gia cái gì cũng không thấy..."

Có thể nàng nghe được lời của đối phương sau, run lên một cái, sau đó thả xuống tay nhỏ, vung lên sò nộn mặt cười, tiến lên một bước quát lên: "Người dựa vào cái gì nhượng chúng ta lẫn?"

Đối phương cùng Tinh Tinh tiên nữ không liên quan, Tiểu Lăng Tinh lại vừa nhìn thấy thế gian nhất 'Tà ác' đông đông, tâm tình tự nhiên không mỹ hảo.

Huống hồ, nàng hiện tại tâm cảnh chỉ có chín tuổi mà thôi.

"Cái gì?"

Tiểu loli này một mạch coi là thật không phải chuyện nhỏ, cũng tự tiến lên một bước: "Người lặp lại lần nữa nghe một chút?"

"Nói liên nói, người dựa vào cái gì nhượng chúng ta lẫn?"

Tiểu Lăng Tinh lại là tiến lên một bước: "Chúng ta muốn đi đâu liền đi đó, người quản không được..."

Lúc này, các nàng cự ly đã không đủ 1 mét.

Đây là loli cùng loli đối lập.

"Hi hi..."

Tiểu loli nở nụ cười, rất kiều ngọt, cũng rất lạnh lùng. Nàng thân thể yếu kiều nhân thể nghiêm lại: "Chỉ bằng bốn cung cao hơn ngươi, nhỏ bé..."

Đại phụ dĩ nhiên dùng thân cao đến nghiền ép đối phương...

Này liền lợi hại.

"Ngươi... Ngươi..."

Tiểu Lăng Tinh khí hồng rồi, trắng nõn mặt cười nhất thời chột đỏ bừng.

'Hô...'

Nàng trực tiếp vung lên nắm đấm trắng nhỏ nhắn, triều đối phương đánh tới.

Tiểu loli giơ lên tay nhỏ, trong nháy mắt nắm lấy đối phương ngọc oản, lông mày vừa bay: "Ngươi làm gì thế? Còn muốn đánh?"

"Ngươi buông ra..."

Tiểu Lăng Tinh dùng sức giãy giụa, không biết làm sao căn bản vô dụng, cuối cùng mặt cười giương lên: "Đánh liền đánh, ta mới không sợ ngươi..."

"Còn đánh liền đánh..."

Tiểu loli mãi tiểu răng bạc nói: "Rõ ràng là ngươi động thủ ở trước tiên..."

Mà lúc này, các nàng 'Đấu tranh' rốt cục gây nên chú ý.

"Đại tỷ..."

Từ Nguyệt kinh sợ một tiếng, cuống quýt phiêu đến, đem đại phụ lâu vào trong ngực.

Ngọc Thấu cũng phản ứng lại, xoay người ôm lấy 'Bản tôn'.

Hai cái loli nhất thời bị tách ra.

"Nhị muội..."

Tiểu loli tức giận trừng mắt Tiểu Lăng Tinh, dịu dàng nói: "Dùng phong thiên đại thuật, đem ta tu vi áp chế ở hóa long một tầng, ta muốn cho này nhỏ bé mở mang, cái gì gọi là lợi hại..."

Năm đó cái kia ngạo kiều hậu thế 'Thiên Nguyệt tiên tử', lại trở lại.

"Cái gì?"

Từ Nguyệt nhất thời kinh ngạc đến ngây người.

"Ngươi mới là nhỏ bé!"

Tiểu Lăng Tinh nhưng là bạo đầu nha, ngẩng lên mặt cười lớn tiếng khê kêu: "Ngươi một trăm nhỏ bé..."

"Đáng ghét!"

Tiểu loli thật sự tức giận, phương hoa một bên: "Nhị muội, mau ra tay a..."

"Đại tỷ..."

Từ Nguyệt rất không nói gì, hai tay ôm chặt hơn, giận tím nói: "Ngươi có thể hay không đừng như vậy? Lão công này trong còn chưa kết thúc đây..."

Tiểu loli ngẩn ngơ, nhất thời tỉnh lại, không tiếp tục để ý Tiểu Lăng Tinh, mà là nhìn về phía Ngọc Thấu, nũng nịu quát hỏi: "Phía sau ngươi những kia cô nàng, còn xong chưa?"

Ngọc Thấu đột nhiên phản ứng lại, ôm 'Bản tôn' xoay người.

Nàng còn chưa cùng mở miệng, Tiểu Lăng Tinh trước tiên nổi dóa rồi: "Các ngươi đến cùng có hay không tiền đồ nha nha nha..."

Cờ nào to rõ âm thanh a?

Thánh nữ liên minh là An Lăng Tinh một tay xây dựng lên đến, vào giờ phút này, này vị đã từng 'Minh chủ tỷ tỷ', coi là thật cảm thấy mắt mặt cực kỳ.

Những kia 'Vấn y như cũ' muối muối nhóm rớt cục tỉnh lại, cuống quýt nghiêng người sang, mặt cười một mảnh đỏ chót, trong lòng càng là cuống nhảy không ngừng.

"Hanh..."

Tiểu Lăng Tinh kêu rên một tiếng, đẩy ra Ngọc Thấu cánh tay, mặt cười hướng về sau tìm kiếm: "Chúng ta lúc nào đánh?"

Nàng còn chưa quên a.

Không thể phủ nhận, nữ nhân phi thường thù dai, đặc biệt là 'Tiểu hải tử'.

Tiểu loli nhất thời ngẩn ngơ, thế nhưng hai con mắt nheo lại, mài răng bạc nói: "Chờ lão công thành công Kết Anh, bổn cung liền tới tìm ngươi..."

"Được, ta chờ!"

Tiểu Lăng Tinh mặt cười giương lên, lão bá đạo.

Từ Nguyệt cùng Ngọc Thấu nhất thời ngẩn ngơ không được, người trước tắc ôm đại phụ, bay trở về mới bắt đầu noi.

Vào giờ phút này.

Vương Dật căn bản không biết phía dưới tất cả, vẫn cứ nhắm mắt, cố bản điều nguyên.

Những kia xoắn ốc kinh khí, trải qua hoàn toàn hòa vào trong đan điền.

Vương Dật trong cơ thể 'Trường sinh chi tức' ở toàn thân lập đi lập lại đi khắp, tẩm bổ huyết thống, gội rửa thân thể...

Đan điền nơi sâu xa, cái kia người tí hon màu đen toàn thân phát sáng, chờ khí tức hành xoay chuyển một chu thiên sau, cùng nó giao hòa.

Đồng thời, người tí hon màu đen lần thứ hai phát sinh 'Trường sinh chi tức'.

Liên như vậy, vòng đi vòng lại, không dừng không tức...

Cuối cùng, Vương Dật cảnh giới, cũng cố ở Nguyên Anh một tầng.

"Hô..."

Hắn tầng tầng thở ra một hơi, nhẹ giọng mở miệng: "Thì ra là như vậy..."

Vương Dật hiện tại có thể khẳng định, lão Lur sư tôn truyền thụ 'Trường Sinh Quyết', nhìn như bình thường không có gì lạ, thật là tuyệt thế Tiên thuật.

Chỉ có tu luyện tới cảnh giới nhất định, mới khả năng phát hiện trong đó huyền bí.

Đây là thiên đại tạo hóa.

Có thể tiền kỳ quá gian nan, Tu Chân giới có lượng lớn phép thuật cung tu sĩ lựa chọn, cấp bậc hơi hơi cao chút, liền so với nó thấy hiệu quả nhanh.

Vì lẽ đó, Trường Sinh Quyết vẫn luôn bị định vì tam phẩm công pháp, bị long đong đến nay.

Vương Dật đang tự thổn thức không ngớt, lông mày nhưng là vừa nhíu.

Trên người... Sao có chút mát?

Nghĩ tới đây, hắn mở con mắt.

Sau một khắc, kẻ này trực tiếp mộng bức.

Ngoa tào? ? ? (tiếng thứ hai tà âm)

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 711: Khiêu khích

Phía dưới... Sao có nhiều như vậy nữ đất?

Mà thân thể chính mình...

Vương Dật cuống quít giờ lên hai tay, lung tung sờ soạng mấy lần, ngơ ngác mở miệng: "Ta... Quần áo đâu?"

Cùng lúc đó.

Từ Nguyệt buông ra đại phụ, người nhẹ nhàng mà lên, chờ đi tới lão công trước mặt sau, xoay tay lại đem áo khoác cởi, cho đối phương phủ thêm.

Nàng nhìn xuống phương một chút, cắn môi truyền âm: "Lão công, đại tỷ muốn cùng An Lăng Tinh đánh nhau, ngươi nhanh khuyên nhủ nàng..."

Cái gì?

Vương Dật càng bối rối.

Sau đó hai người người nhẹ nhàng mà xuống.

"Lão công..."

Tiểu loli duyên dáng gọi to một tiếng, trực tiếp đánh tới.

Vương Dật đem đại phụ ôm lấy, mỉm cười nói: "Nhượng các ngươi lo lắng, chúng ta về gia..."

Tam cung Từ cung lần lượt gật đầu, mà Lam Như Tâm tắc cắn môi lấy thân thể, vẫn như cũ run rẩy không thôi.

Vương Dật coi như ngu ngốc đến mấy, cũng phản ứng lại là chuyện ra sao.

Kẻ này gãi đầu một cái, vô tình hay cố ý, nhìn lên mình muối muối nhóm vị trí một chút, trên mặt một trận nóng lên.

Mặt dày như hắn, giờ khắc này cũng cảm thấy ngượng nha, một mặt lúng túng nói: "Đi thôi, về gia..."

"Lão công..."

Đột nhiên, tiểu loli ở đối phương trên mặt thom một thoáng: một chút, khò khạo tiếng nói: "Các ngươi đi về trước, ta cùng Nhị muội ở lại chỗ này, xử lý một ít chuyện..."

"Sự tình?"

Vương Dật vẻ mặt hơi động, nhất thời nhớ tới Nhị cung truyền âm, một mặt cổ quái nói: "Có phải là cùng An Lăng Tinh động thủ?"

Tiểu loli nhất thời ngẩn ngơ, mờ mịt chốc lát, nhìn về phía Nhị cung, hai con mắt nhân thể dính lại.

Các nàng tỷ muội nhiều năm, tự nhiên hiểu rõ lẫn nhau tính nết.

Chuyện này, nhất định là nàng nói cho lão công.

Từ Nguyệt thấy đại phụ ánh mắt không tốt, cuống quít nghiêng đi phương hoa, không dám cùng đối phương nhìn thẳng.

"Hanh..."

Tiểu loli triều Nhị muội nhẹ nhàng hừ một thoáng: một chút, quay lại mặt cười, phun nhổ ra đầu lưỡi, nhìn qua đáng yêu cực kỳ.

Nàng cười ngọt ngào nói: "Lão công, nhân gia..."

"Không được!"

Vương Dật trực tiếp đánh gãy đối phương, hai tay nhân thể bao quát: "Không cho đánh nhau, ngoan ngoãn theo ta về gia."

"A..."

Tiểu loli hô khẽ một tiếng, thân thể yếu kiều áp sát vào trên người đối phương, nàng ngẩng lên ý trung nhân mặt cười, đỏ môi nói: "Nhưng là lão công, Phi

Yên nhất định phải... Giáo huấn một thoáng : một chút cô nàng kia..."

Vương Dật nhất thời không nói gì, đang chờ mở miệng,

"Này!"

Đột nhiên, một đạo sò nộn âm thanh xuất hiện.

Mấy chục mét ngoại, Tiểu Lăng Tinh hai tay đỡ eo thon nhỏ, triều này phương khẽ kêu: "Còn muốn cho nhân gia chờ bao lâu?"

Kim đan cấp loli bắt đầu kêu gào.

Tới gần Ngọc Thấu mặt mày đột nhiên biến hoá, lần thứ hai đem 'Bản tôn' lâu vào trong ngực.

"Ngọc Thấu, ngươi buông ra ta..."

Tiểu Lăng Tinh dùng sức giấy giụa, này sợi hẹp hòi thế, coi là thật là vừa hung hãn, vừa đáng yêu...

"Hanh..."

Tiểu loli khó chịu tới cực điểm, kêu rên một tiếng, vung lên mặt cười, cặp môi thom đò có thể cao: "Lão công, ngươi liền để Phi Yên đi thôi..."

Nàng thật sự muốn đánh.

Mà Vương Dật nhưng là vừa giận vừa sợ.

Các nàng sao liền như thế yêu thích đánh nhau? So với nam nhân đều mãnh.

Đáng giận nhất là chính là, cái kia 'Gái ế' lão đại lại đến khiêu khích?

Này liền không thể nhẫn nhịn.

"Lão bà..."

Vương Dật cố ý cất cao giọng tuyên, lớn tiếng nói: "Chúng ta bất hòa 'Tiểu hài tử' chấp nhận..."

Hắn sau khi nói xong, triều Nhị cung nháy mắt ra dấu.

Từ Nguyệt nhất thời hiểu ý, giờ tay xé ra hư không.

"Ồ..."

Tiểu loli mím mím môi, không còn động tĩnh.

"Cái gì?"

Xa xa Tiểu Lăng Tinh trực tiếp nổ tung, tứ chi một trận loạn vũ, liều mạng muốn muốn vọt qua đến.

Nàng thấy hư không bị xé ra, nhất thời nhện kêu thành tiếng: "Không cần đi nha nha nha..."

Vương Dật tức giận nhìn xa xa một chút, ôm đại phụ đi vào đường hầm hư không.

Một phen ánh sáng lưu chuyển sau, mọi người về đến tông môn phòng nhỏ.

"Các ngươi chờ một chút, ta rất nhanh trở lại."

Vương Dật đem tiểu loli đặt ở trên ghế sau, lấy ra linh thạch, mở ra hai giới môn, đi đến thế tục biệt thự.

'Hô...'

Đột nhiên, tiểu loli hai chân rung động, rơi xuống cái ghế, trực tiếp chạy đến Nhị cung trước mặt, dò ra tay nhỏ, ở đối phương trên cánh tay mạnh mẽ bấm một cái.

"A? ? ?"

Từ Nguyệt nhất thời kinh kêu thành tiếng.

Nàng tuy là vì nửa bước Thiên Đế, có thể đã sớm đem thực lực tuyệt tàng, thân thể yếu đuối tự nhiên bị đau.

Này biến số phi thường kinh người, các tiên nữ đều là ngẩn ngơ.

Từ Nguyệt vỗ về bị bấm nơi, nổi giận đan xen nói: "Đại tỷ, ngươi vì sao bấm ta?"

"Ngươi cái cô nàng chết dầm kia..."

Tiểu loli cắn răng bạc nói: "Ai bảo ngươi đem chuyện này nói cho lão công ? Nên bấm..."

Từ Nguyệt bị đại phụ lại là chất vấn lại là 'Thê phạt', phương tâm một mảnh đau khổ, cắn môi nói: "Lẽ nào đại tỷ muốn gạt lão công hay sao?"

"Ai nói muốn giấu diếm?"

Tiểu loli thờ phỉ phò nói: "Ta vốn là phải nói cho lão công, ngươi này nói chuyện, tính chất liền thay đổi..."

Từ Nguyệt trong lòng một trận oan ức, nghiêng đi phương hoa, cũng không tiếp tục muốn để ý tới đối phương.

"Đại tỷ..."

Tam cung vội vàng gần ở phụ cận, đem đại phụ ôm vào lòng.

Tứ cung tắc lại nhị tỷ bên cạnh ngồi xuống, hai tay nâng lên người sau cánh tay, dành cho an ủi.

Lam Như Tâm không có động, đối với chính cung phát sinh mâu thuẫn nhỏ hờ hững.

Nàng còn muốn vừa nãy 'Khùng bỏ bức tranh' a.

Mười mấy giây sau...

'Vù'

Hư không gọn sóng bộc phát, Vương Dật trở lại, trong tay nắm có một quyển mỏng manh sách nhỏ, nhìn qua dầu vù vù, chính là Trường Sinh Quyết.

Lúc trước Vương Dật đem mặt trên pháp quyết học thuộc lòng sau, liền muốn trao trả.

Ai muốn Nam Cung Nhất khoát tay áo một cái, nói câu 'Cho ngươi', liền tự mình đi vào động phủ.

Vương Dật bất đắc dĩ, chỉ được đem sách để xuống phòng ngủ trong ngăn kéo.

Bây giờ, hẳn biết rồi này thuật bắt phạm, liền đưa nó mang tới, nhượng các lão bà quan sát một phen.

Có thể Vương Dật sau khi đi vào, nhất thời sững sờ.

Hắn cảm giác trong sương phòng bầu không khí, tựa hồ có như vậy một tia... Quái lạ?

"Lão công..."

Tiểu loli nhất thời ôm lấy cười ngọt ngào, chạy tới, tựa hồ chuyện gì cũng chưa từng xảy ra.

"Ồ?"

Đương nàng nhìn thấy trong tay đối phương đông đông sau, nhất thời ngẩn ngơ, mờ mịt mở miệng: "Đây là cái gì?"

Vương Dật không nhiều hơn nữa nghĩ, tồn thân đem đại phụ ôm lấy, đi đến các tiên nữ phụ cận ngồi xuống, cuối cùng đem sách đặt lên bàn, mỉm cười nói: "Các ngươi nhìn một chút, này thuật có khác biệt gì chỗ?"

Tiểu loli cầm lấy sách, mở ra tờ thứ nhất, lẩm bầm thì thầm: "Phạm trần vạn vật, tự diễn trước sau, sơ lưu trở về cùng, mới là... Trường sinh?"

Mặt trên chữ tuy là cổ phồn thể, có thể các tiên nữ cỡ nào thông tuệ? Sớm đem Trung Nguyên nay chữ cổ thể sờ soạng cái thông suốt.

Đại phụ niệm xong sau, mặt cười lệch đi, nhìn chăm chú phía trước hư không, tiêu hóa cái trong chân tùy.

Từ Nguyệt tắc giờ lên tay ngọc, mở ra tờ thứ hai...

Chốc lát sau...

Thẩm Băng nhẹ giọng nói: "Đây là hòa bình thường phương pháp thổ nạp, hẳn là không vượt quá tam phẩm..."

"Không đơn giản như vậy..."

Tiểu loli trầm ngâm nói: "Mở đầu mười sáu chữ nhìn như tầm thường, nghĩ kỹ lại, rất có thâm ý..."

"Hà?"

Đột nhiên, Tử Nguyệt mặt cười nổi lên kinh sợ: "Này thuật không thụ pháp tắc ước chế, chúng ta... Đều có thể tu luyện..."

Nguyên lai, nàng dựa theo mặt trên phương pháp thổ nạp, thử tu luyện lên, cuối cùng phát hiện quy tắc này cần khôn.

"Cái gì?"

Các tiên nữ kiêu dung nhất thời một biến hoá.

Không thụ pháp tắc ước chế?

Chuyện này... Sao có thể có chuyện đó?

Lẽ nào, này thuật bắt nguồn từ 'Hong Linh' ?

Không thể, chỉ có Thái Thượng người, mới khả năng phá tan tình không vị diện.

Có thể bất kỳ một vị Thần vương, đều sẽ không bên người mang theo như vậy 'Đơn giản' pháp thuật, chớ nói chi là phiên dịch thành Trung Nguyên kiểu chữ.

Hơn nữa pháp tắc có hạn, làm như vậy không có bất kỳ ý nghĩa gì.

Các tiên nữ đang tự khiếp sợ không thôi, bên ngoài bỗng nhiên truyền đến 'Cộc cộc' tiếng bước chân, sau đó, một bóng người xinh đẹp ở cửa ngừng lại.

Người tới chính là Lạc Y Y, nàng nhắm mắt, mặt cười mò về bên trong phòng, cẩn thận nói: "Nhân gia... Có thể đi vào sao?"

"Phốc..."

Tử Nguyệt nhất thời bất đắc dĩ cười khẽ, đứng dậy, đem dưới trường 'Thiên thị' kéo vào phòng nhỏ.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 712: Lửa trại tiệc rượu

Nhị nữ sau khi đi vào, Tử Nguyệt về đến trước kia vị trí, ra hiệu đối phương cũng ngồi xuống.

Lạc Y Y nhẹ nhàng lắc đầu, không có đi tới đó, mà là ngoan ngoãn đứng ở Nhị cung bên cạnh.

Nàng nào dám cùng chính cung các tỷ tỷ đứng ngang hàng?

Tử Nguyệt nhẹ nhàng nở nụ cười, không có kiên trì, nắm ngọc thủ của đối phương, mỉm cười nói: "Nói đi..."

Đối phương sẽ không vô duyên vô cớ phía trước, tất nhiên có việc.

Lạc Y Y mỉm mỉm môi, nhẹ giọng nói: "Đêm nay tám thời, tông môn chính bắc ba mươi dặm, có một cái lửa trại tiệc rượu, Cửu châu thế hệ tuổi trẻ đều sẽ đi. Không biết lão công cùng các tỷ tỷ... Có hứng thú hay không?"

Các tiên nữ lần lượt ngẩn ngơ.

Lửa trại tiệc rượu?

Tiểu loli chính tinh tể đánh giá 'Trường Sinh Quyết', nghe xong vùng lên mặt cười: "Ai tổ chức ?"

"Hắn là tự phát..."

Lạc Y Y nhẹ giọng nói: "Vừa nãy, Khúc Uyển Thanh tìm đến muội muội, báo cho tất cả..."

Nguyên lai, Khúc Uyển Thanh thấy Hạ Oanh không sau đó, liền không có cùng liên minh tỷ muội đồng hành, mà là ở lại Tiêu Dao tông, tìm tới Lạc thiên thị.

"Là nàng..."

Tiểu loli đối với này vị 'Ngũ hành thân thể' ấn tượng thâm hậu, trầm ngâm chốc lát, nghiêng đi mặt cười: "Lão công, ngươi có đi hay không?"

Vương Dật không chút do dự gật đầu.

Hắn dĩ nhiên muốn đi, Cửu châu nhiều như vậy kiêu, nếu không đem những kia 'Sức sống bắn ra bốn phía' yêu nghiệt nhóm biến thành 'Bỏ thiên' huyết dịch, chính mình cũng có lỗi với chính mình.

Tiểu loli nhẹ nhàng gật đầu, nhìn chung quanh một chút: "Các ngươi thì sao?"

Từ Nguyệt chính buồn bực đại phụ nắm chính mình, phương hoa một bên, không để ý tới.

Thẩm Băng yên nhiên cười nói: "Tất cả đại tỷ làm chủ chính là."

Tứ cung cũng đồng thời gật đầu.

"Được..."

Tiểu loli nghiêng đi mặt cười, nói: "Lạc thiên thị, tối nay ngươi bồi ở lão công tả hữu, rất hầu hạ..."

Lạc Y Y nhất thời ngẩn ngơ, không biết nên như thế nào trả lời chắc chắn.

Nàng vạn vạn không nghĩ tới, đại phụ dĩ nhiên nói ra những lời ấy.

Vương Dật cũng rất kỳ quái, hỏi: "Các ngươi không đi?"

"Kê kê..."

Tiểu loli chán đến đối phương trong lòng, cười ngọt ngào nói: "Phi Yên đối với cái kia tiệc rượu không có hứng thú đây, lão công, này Trường Sinh Quyết rất có ý tứ, chúng ta ở tông môn nghiên cứu nghiên cứu..."

Vương Dật suy nghĩ chốc lát, gật gật đầu.

Mà một bên Lạc Y Y coi là thật là vừa giặt mình, lại trộm vui...

Giặt mình chính là: Chính cung các tỷ tỷ lại không đi?

Trộm vui tắc không cần nói nên lời.

Thời gian như trôi đưa, đảo mắt đến bây giờ bán...

Vương Dật thu thập thỏa đáng sau, ra phòng nhỏ.

Lạc Y Y cười tươi rồi đứng yên trong viện, cảm giác đối phương sau khi ra ngoài, nhất thời lộ ra trong veo nụ cười.

Vương Dật đi tới gần, cười nói: "Su tỷ không phải yêu thích màu vàng nhạt sao? Đêm nay sao đổi bạch y?"

Nguyên lai, đối phương thay đổi trước kia mặc.

Lạc Y Y nghiêng đi mặt cười, triệu phòng nhỏ vị trí cảm thụ chốc lát, tay ngọc nắm lên sam góc, thân thể tả hữu khẽ run, thấp giọng cười ngọt ngào: "Su đệ... Thích không?"

Vương Dật trong lòng một trận khô khốc, nhân thể gật đầu: "Àn!"

"Nhân gia cũng yêu thích màu trắng lý..."

Lạc Y Y với lên đối phương đại thủ, khẽ cười nói: "Chúng ta đi thôi."

Lập tức, hai người người nhẹ nhàng mà lên, triều hướng chính bắc bay đi.

...

Mệnh mônng màn đêm vô tận, dẫn muốn bao nhiêu mê ly?

Vô ngần trên mặt đất, nhiên động rất nhiều lửa trại, phóng tầm mắt nhìn tới, lại là không thấp hơn một trăm nơi...

Lửa trại lên giá khối thịt, càng có một ít thả lên chính đầu yêu thú nướng.

Xung quanh tắc đứng có thật nhiều tu sĩ, nhìn qua rất trẻ trung, bọn hắn vừa nói vừa cười, bầu không khí nhiệt liệt.

Cửu châu thế hệ tuổi trẻ, hầu như toàn đến rồi.

Chính đông vị trí, có một tòa thật to lửa trại, có thể chứa đựng trăm người.

Có thể hiện tại chỉ đứng có hơn 10 bóng người đẹp đẽ.

Nguyên lai, nơi này là liên minh muối muối nhóm vị trí.

Thánh nữ liên minh không phải tông môn tính chất, vì lẽ đó, phần lớn nữ thiên kiều đều đi tông môn này phương, một lúc còn có thể trở về.

Lúc này, lửa trại phía trước, lẻ loi ngồi một cô bé.

Nàng rất xinh đẹp, kỳ ảo xuất trần.

Tiểu Lăng Tinh nhìn chăm chú phía trước đẩy lên ngọn lửa, dùng sức cắn cặp môi thơm, ý trung nhân mặt cười lúc sáng lúc tối, cắn giận khó bình.

Ban ngày, nàng bị tiểu loli vô cùng tức giận, hiện tại còn không hoãn lại đây a.

Vì lẽ đó, Tiểu Lăng Tinh chỉ đi rồi hết thầy người, một mình ở đây mọc ra hòn dỗi.

Cùng lúc đó, ngoài trăm thước.

Một cao một thấp hai bóng người, triều này phương đi tới.

"Sư tỷ, ngươi muốn mang ta đi cái nào?"

Lùn một ít bóng người, chính là đối với tiểu loli 'Muru đồ gây rối' Ngô Bình Nghĩa.

Khúc Uyển Thanh nhìn đối phương một chút, nhàn nhạt nói: "Ta muốn cho ngươi đã quên tiểu tiên nữ..."

...

Nguyên lai, 'Thập Tông chiến' sau, Ngô Bình Nghĩa vẫn đối với tiểu loli nhớ mãi không quên, đều có chút thất tâm phong, tu vi không những trì trệ không tiến, trái lại có lùi về sau dấu hiệu.

Này có thể gấp hóng rồi Linh Nam tông hết thầy cao tăng.

Khúc Uyển Thanh cũng tự lo lắng không ngớt, có thể tiểu loli là Vương Dật đạo lữ, việc này sớm đã thực búa, ai cũng không cách nào thay đổi.

Trong lúc, tông môn vì Ngô Bình Nghĩa tìm đến rất nhiều Luyện Khí kỳ loli, tu vi ở ba tầng đến sáu tầng không giống nhau, sinh cũng rất thủy linh đáng yêu.

Cách làm tuy rằng hoang đường buồn cười, nhưng cũng là không có cách nào biện pháp.

Dù sao, Ngô Bình Nghĩa tiềm lực quá to lớn, tương lai tất sẽ trở thành tông môn trụ cột.

Huống hồ, những kia loli tựa hồ cũng đối với hắn có chút ý tứ, cũng không làm người khác khó chịu.

Nhưng ai có thể tưởng, thẳng nhóc nhìn những kia loli nhóm một chút sau, liền lại không còn hứng thú.

Ở trong mắt hắn, những này 'Nữ nhân' đều là chút 'Son tục phần'...

...

"Cái gì?"

Ngô Bình Nghĩa sắc mặt đại biến, trực tiếp dừng bước lại, lớn tiếng nói: "Cái này không thể nào..."

"Không thể?"

Khúc Uyển Thanh dừng bước lại, triều đối phương khẽ kêu: "Nhìn người hiện tại hình dáng gì? Ngô Bình Nghĩa, người xứng đáng tông chủ cùng các trưởng lão kỳ vọng cao sao?"

"Ta mặc kệ..."

Ngô Bình Nghĩa lui về phía sau hai bước, tê thanh nói: "Ta chỉ cần tiểu tiên nữ..."

Khúc Uyển Thanh cắn răng, đi đến phụ cận, kéo lại đối phương cánh tay, tiếp tục hướng phía trước bước đi.

"Sự tỷ, người buông ra ta..."

Ngô Bình Nghĩa dùng sức giãy giụa, nhưng sao có đối phương lực đại?

Này lôi kéo một kéo, chính là trăm mét.

"Buông ra a... Hả?"

Thằng nhóc đang tự phân cao thấp đây, đột nhiên, hán sẽ không động.

Mấy mét ở ngoài...

Lăng Sa tung bay, thanh ti khẽ nhếch.

Nàng con mắt, là như vậy linh động.

Nàng kiều nhan, là như vậy thanh lệ thoát tục, không nhiễm một hạt bụi.

Màn đêm mê ly, khác họa lúc này.

Thực sự là quá đẹp...

Trong giây lát này, Ngô Bình Nghĩa quên tiểu loli, trong mắt chỉ có đối diện 'Y nhân'...

Nàng... Tại sao một cái người ngồi ở chỗ đó?

Tại sao tỏ rõ vẻ ưu sầu?

Đúng rồi, nàng rất cô đơn.

Nghĩ tới đây, Ngô Bình Nghĩa thân thể nhân thể về phía trước.

Khúc Uyển Thanh không lại ngăn cản, nhân thể buông ra tay ngọc, nhâm đối phương rời đi, mặt cười bay lên nụ cười vui mừng.

Đương Tiểu Lăng Tinh xuất hiện thời, nàng liền biết, 'Giải linh người' xuất hiện, vì lẽ đó dựa vào tiệc rượu cơ hội, đem sư đệ mang đến, nhượng bọn hán gặp gỡ.

Khúc Uyển Thanh tuy không biết Tiểu Lăng Tinh tu vi bao nhiêu, nhưng có thể xác định, sư đệ nhất định sẽ đối với nàng động tâm.

Như vậy kỳ ảo vui tươi nữ hài, thế gian ít có.

Mấy sau, Ngô Bình Nghĩa chạy đến phụ cận.

"Hắc..."

Hắn hưng phấn xoa xoa hai tay, cười khúc khích nói: "Mỹ nữ, một cái người sao?"

Chương 713: Thâm uyên trong tiếng gào

Tiểu Lăng Tinh ngẩn ngơ, nghiêng đi ý trung nhân mặt cười, nhìn về phía đối phương.

Nàng đen lay láy con mắt quá linh động, là vì xinh đẹp nhất tồn tại.

"Ừng ục..."

Ngô Bình Nghĩa nuốt nước bọt, tiếp tục cười khúc khích: "Có ta ở, không nên e ngại cô đơn..."

"Hà?"

Tiểu Lăng Tinh đôi mi thanh tú nhất thời vừa nhú: "Người nói cái gì đó?"

"Hắc hắc..."

Ngô Bình Nghĩa liên tục xoa tay: "Mỹ nữ, người tên gì?"

Tiểu Lăng Tinh đôi mi thanh tú nếp nhăn càng sâu, lạnh lùng nhìn đối phương, không đáng hồi phục.

"Tĩnh Tĩnh muội muội, hẳn là sư đệ ta Ngô Bình Nghĩa..."

Đúng vào lúc này, Khúc Uyển Thanh đi tới, nàng ngồi xổm người xuống, cười duyên nói: "Các người tuổi tác gần như, hảo hảo nơi một chỗ..."

"Ân!"

Một bên Ngô Bình Nghĩa bỗng nhiên gật đầu, trên mặt càng ngày càng hưng phấn.

Tiểu Lăng Tinh nhìn một chút thẳng thóc, sau đó đem ánh mắt chuyển tới Khúc Uyển Thanh trên người, lãnh đạm nói: "Khúc Uyển Thanh, người giờ trò quý gì?"

Khúc muội muội nhất thời ngẩn ngơ, hoàn toàn hoá đá.

Nàng... Nhận biết mình?

Nguyên lai, Ngọc Thấu cùng Tiểu Lăng Tinh sau khi trở lại, người sau vẫn luôn đóng cửa không ra, chỉ có cùng xuất hành thời, người trước mới sẽ mang tới nàng.

Liên ninh muội muội nhóm tuy rằng đối với 'Tiểu Tĩnh Tĩnh' (mới xuất hiện danh tự) đại cảm thấy hứng thú, nhưng vẫn không có cơ hội một chỗ, chớ nói chi là đi tìm hiểu.

Mà Khúc Uyển Thanh càng là 1 vạn cái không nghĩ tới, cái này đáng yêu tiểu muội muội, sẽ là Cửu châu hết thấy nữ thiên kiều trong lòng thần linh.

Các nàng... Minh chủ tỷ tỷ.

Tiểu Lăng Tinh thấy đối phương dờ ra, bên cạnh về mặt cười, bày tay nhỏ nói: "Mang người sư đệ ly khai nơi này, ta nghĩ một cái người lẳng lẳng..."

Khúc Uyển Thanh không khỏi run lên, tỉnh táo lại.

"Ta không đi..."

Ngô Bình Nghĩa nhưng là cuống lên, đột nhiên, hẳn tiềm hạ thân đi, quỳ một chân trên đất, lớn tiếng nói: "Mỹ nữ, ta yêu thích người, muốn kết hôn người làm vợ..."

Này biến số quá kinh người, Tiểu Lăng Tinh đột nhiên ngẩn ngơ, hoảng vội vàng đứng lên, lui về phía sau mấy bước.

Khoan hãy nói, thẳng thóc liều muội kỹ thuật xác thực không tầm thường, hẳn không có di chuyển động thân thể, mà là dò ra tay phải, lòng bàn tay hướng về thiên: "Xin người... Tiếp thu ta..."

Tiểu Lăng Tinh nhìn chăm chú đối phương, mặt cười trên khiếp sợ dần dần đánh tan, bắt đầu trở nên càng ngày... Càng trầm...

Nàng ánh mắt xoay một cái, nhìn về phía một phương khác, lạnh giọng nói: "Khúc Uyển Thanh, người có phải là điên rồi?"

Khúc Uyển Thanh lại là run lên.

Loại này khôn kể cảm giác áp bách... Vì sao quen thuộc như thế?

"Mỹ nữ..."

Ngô Bình Nghĩa sốt sáng: "Ta thật sự thật thích người."

"Người cảm miệng!"

Tiểu Lăng Tinh lông mày đột nhiên bay lên, thân thể yếu kiều nhân thể chấn động.

'Hồng'

Trong phút chốc, một luồng chất phác linh áp phóng lên trời, bao phủ bát hoang.

"Oa! !!"

Thằng nhóc nhất thời kêu thảm một tiếng, trực tiếp bị xung cách xa mà lên, hư không tung tóe.

"A?"

Khúc Uyên Thanh cũng kinh kêu thành tiếng, thân thể yếu kiều hướng về sau đi vòng quanh.

Nàng mặc dù là Trúc Cơ hậu kỳ, có thể này cổ linh áp thuộc về Kim Đan cảnh, đương nhiên không chịu nổi.

Nhưng thân thể trên áp chế, cái nào cùng tâm hải đến mãnh liệt?

Tiểu Tinh Tinh... Dĩ nhiên là Kim Đan cường giả?

Tới gần tuần kiệt nhóm dồn dập nhìn về phía nơi này, sắc mặt đều ngưng ngắc.

Không, hẳn là ở đây hết thấy người.

Kim Đan thần uy, có thể trong nháy mắt bao phủ trăm dặm phương viên, mọi người tự nhiên cảm giác được.

Sau đó... Bọn hắn choáng váng.

Thập tuổi khoảng chừng... Kim Đan?

"Tinh Tinh..."

Đúng vào lúc này, Ngọc Thấu đám người chạy tới.

Hạ Oanh không có ở, nàng về tông môn, không có tham gia lần này tiệc rượu.

Một cái hô hấp sau, Ngọc Thấu ôm lấy 'Bản tôn', cắn môi nói: "Người... Đây là làm gì?"

'Hô...'

Tiểu Lăng Tinh thu lại khí thế, hít một hơi thật sâu, nói: "Xin lỗi, nhân gia thất thố..."

Nàng hiện tại tâm cảnh chỉ có chín tuổi, lại đang sinh tiểu loli hồn dỗi, bây giờ không hiểu ra sao bị một cái thằng nhóc 'Chân tình thông báo', vừa then vừa giận dưới, tự nhiên nhịn không được.

Ngọc Thấu mím mím môi, đỡ 'Bản tôn' vai đẹp xa thăm đứng lên.

Vào giờ phút này, không rõ căn khôn mọi người nhóm sâu sắc nhìn chăm chú Tiểu Lăng Tinh, trong lòng sóng lớn ngập trời.

Tiểu Tinh Tinh... Là Kim Đan?

Thật sự giả ?

...

Tám thời hứa.

Thiên khung bên trên, hai bóng người do xa mà tới, tiếp cận tiệc rượu địa điểm, cuối cùng song song dừng lại, hư không chìm nổi.

"Nhiều như vậy người?"

Vương Dật mắt nhìn phía dưới, giật mình không thôi.

"Đứng đây..."

Lạc Y Y nhẹ giọng nói nhỏ, mặt cười nhìn chung quanh, chờ tìm được Thánh nữ liên minh vị trí sau, yên nhiên cười khẽ: "Sur đệ, chúng ta đã qua đi..."

Bây giờ chỉ có hai người bọn họ, Y Y đổi trở về đã từng xưng hô.

Nàng rất yêu thích như vậy gọi yêu lang.

Vương Dật gật gù, theo y nhân cùng đi, còn không bay ra mười mét a, liền ngừng lại.

Lạc Y Y đón có cảm giác, nghiêng đi phương hoa, mờ mịt mờ miêng: "Làm sao?"

"Sur tỷ..."

Vương Dật nhìn chăm chú phía dưới, trên mặt một trận quái lạ: "Chúng ta... Muốn đi nơi nào?"

Lạc Y Y mím mím môi, thấp giọng nói: "Lão công đã qua liền biết rồi..."

Nàng lại đổi về danh xưng này nha.

...

Nguyên lai, ở Tiên Đô thời, Ngọc Thấu cùng Khúc Uyển Thanh từng đơn độc đi tìm Lạc Y Y, tung cánh ô-liu.

Lúc đó Vương Dật thái độ rất cường ngạnh, Y Y liền không có đáp lại, cũng không có từ chối.

Nguyên nhân rất đơn giản, nàng hay vẫn là rất ngóng trông Thánh nữ liên minh.

Dù sao, này trong hội tụ Cửu châu hết thấy thiên chi kiều nữ.

Ban ngày, Khúc Uyển Thanh tìm đến nàng thời, lại đề cập việc này.

Vì lẽ đó...

...

"Hà?"

Vương Dật hiện tại rất miễn cảm, nhất thời cảm thấy xảy ra vấn đề, kéo lại đối phương tay ngọc, hỏi: "Sur tỷ, ngươi có phải là có việc gạt ta?"

"Cái kia... Cái kia..."

Lạc Y Y biết yêu lang không thích 'Thánh nữ liên minh', nhất thời căng thẳng không ngớt, tượng một cái phạm sai lầm hài tử.

Vương Dật thấy, tâm tình càng ngày càng trầm: "Ngươi... Sẽ không gia nhập cái kia 'Gái ế' tổ chức chứ?"

Lạc Y Y vùng lên mặt cười, đô môi nói: "Lão công, này không phải 'Gái ế' tổ chức..."

Vương Dật cúi đầu xuống đi, ở đối phương trên môi tăng tăng ẩn một thoáng: một chút, khi nói: "Trả lời vấn đề của ta!"

Lạc Y Y lần thứ hai gật đầu, mím môi trầm mặc chốc lát, xa thẳm đáp lại: "Ừm..."

Ngoa tào! ! !

Vương Dật nhất thời điên rồi, chân tâm.

'Bồ thiên' còn chưa thành hình đây, lão bà liền bị những khác tổ chức quyết định, đây là cỡ nào...

Lạc Y Y biết yêu lang không cao hứng, mặt cười thâm hạm, không dám có bất kỳ động tĩnh gì.

Chốc lát sau...

'Hô...'

Vương Dật không nói hai lời, lôi kéo y nhân triều Thánh nữ liên minh vị trí bước đi.

Mà này mà giờ khắc này, này phương bầu không khí có chút trầm thấp.

Ngọc Thấu cùng 'Bản tôn' truyền âm qua đi, mặt cười càng ngày càng trầm thấp.

Nàng nhìn về phía dờ ra trong Khúc Uyên Thanh, khẽ kêu nói: "Uyên Thanh, ngươi đến cùng ở làm cái gì?"

Khúc muội muội nhìn về phía 'Minh chủ tỷ tỷ', cặp môi thom há hốc liên hồi, nhưng cái gì cũng không nói ra được.

'Xì xì...'

Đúng vào lúc này, hai bóng người hạ xuống giữa trường.

Hết thấy người nhất thời sững sờ, mà chúng nữ thấy rõ người tới sau, dồn dập lộ ra vẻ cổ quái, thậm chí mặt cười đỏ lên, ánh mắt tràn ngập phức tạp.

Các nàng đồng thời nhớ tới cái kia 'Khủng bố' bức tranh.

Vương Dật có thể không cần quan tâm nhiều, lôi kéo y nhân đi tới Ngọc Thấu trước mặt, lớn tiếng nói: "Ta sư tỷ sẽ không gia nhập các ngươi..."

"A? ? ?"

Lạc Y Y kinh ngạc, cuống quýt vung lên mặt cười, đang chờ mở miệng.

Vương Dật đại thủ hơi dùng lực một chút.

Lạc Y Y cặp môi thom một mần, lần thứ hai dưới cằm mặt cười, không dám nói lời nào.

Liên minh muội muội nhưng là ngẩn ngơ.

Hắn đang nói cái gì?

Ngọc Thấu nhìn chăm chú đối phương, suy tư, cuối cùng nhìn về phía Khúc Uyên Thanh, truyền âm hỏi dò.

Được đáp án sau, nàng truyền âm báo cho 'Bản tôn'.

Tiểu Lăng Tinh hiểu rõ tất cả sau, cũng không sợ thân phận 'Bại lộ', khôi phục đã từng giọng điệu, cười gằn nói: "Y Y trải qua là liên minh thành viên, ngươi không có quyền tới hỏi..."

"Cái gì?"

Vương Dật này giận dữ coi là thật không phải chuyện nhỏ, quát lên: "Ngươi lặp lại lần nữa?"

"Lại nói lại nên làm như thế nào?"

Tiểu Lăng Tinh đi về phía trước một bước, tới gần đối phương, ngẩng lên mặt cười nói: "Ngươi... Không có quyền tới hỏi."

Vương Dật giận dữ, đang chờ mở miệng.

'Hống...'

Đột nhiên, chín thương nơi sâu xa, bỗng nhiên bay lên một đạo khủng bố tiếng gào.

Nó làm như đến từ thâm uyên ma ám, đột phá tầng tầng hàng rào, giáng lâm đến đương đại.

Này biến số quá đột nhiên, mọi người dồn dập sững sờ, còn đến không kịp làm ra phản ứng.

'Ong ong...'

Thiên Địa Thương Mang, nổi lên từng mảnh từng mảnh gợn sóng, một luồng khủng bố đến cực điểm uy thế tuần tuần mà roi...

Nó quá mức mệnh mông, vô cùng vô tận.

'Phù phù...'

'Phù phù... Phù phù...'

Hết thấy người nhất thời không chịu nổi, lần lượt ngã nhào xuống đất.

Vương Dật cùng Lạc YY cũng tự té ngã.

Tiểu Lăng Tinh cách xa người trước gần nhất, trực tiếp nhào vào đối phương trong lòng.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 714: Biến số tái sinh

Vương Dật cũng không để ý trong lòng 'Tiểu hương ngọc', mà là vọng hướng về bầu trời nơi sâu xa, tỏ rõ vẻ ngơ ngác.

Thiên... Đây là vật gì âm thanh?

"A..."

Tiểu Lăng Tinh hô khẽ một tiếng, giấy giữa muốn đứng dậy, không biết làm sao hư không gần dưới uy thế quá khủng bố.

Tâm linh của nàng đang run rẩy, loại này cảm giác vô lực, bắt nguồn từ sâu trong linh hồn.

Dần dần, Tiểu Lăng Tinh không tự chủ được mở ra tay nhỏ, ôm chặt Vương Dật bên hông, kiều tiểu thân thể run rẩy không ngừng, nhìn qua đáng thương cực kỳ...

Từ khi được tiên nữ truyền thừa sau, nàng liền đem nữ nhân thiên tính tuyệt tàng, lại chưa lộ ra một tia mềm yếu.

Có thể hiện tại...

Tiểu Lăng Tinh rất sợ sệt, thật sự rất sợ sệt...

Nàng... Cần y hộ.

Lạc YY tắc ngã vào yêu lang bên cạnh, nắm chặt đối phương cánh tay, thân thể yêu kiều run rẩy không thôi.

Nàng cũng rất sợ sệt.

Thỏ Tử kết giới có thể chống lại oanh kích, nhưng không cách nào ngăn cản uy thế giáng lâm.

Vào giờ phút này, Cửu châu thiên kiều nhóm đều là hoặc nằm nhoài hoặc ngưỡng, không có người nào có thể đứng thẳng.

Ai, cũng không thể chịu đựng bức này làm người nghẹt thở cảm giác áp bách...

Hư không vươngung vù, thiên địa... Đều run rẩy.

...

Tông môn vạn dặm, bình phong ở ngoài.

Giữa hư không, mỗi thỏ hút xì gà, quan sát vô tận mệnh mông, bức cách trùng thiên.

Kẻ này ở chịu đựng vạn ngàn yêu thú kính ngưỡng.

Đã từng vương giả chi phong, lại trở lại.

Cái cảm giác này thật tốt...

Đột nhiên, thiên khung bay lên tiếng gào, trực tiếp đem bức tranh này xông tới cái nát tan.

'Gào...'

'Hồng...'

Quần thú lần lượt nằm rạp trên mặt đất, kêu rên không thôi.

Nơi sâu xa tiếng gào, bắt nguồn từ chúng nó vương.

"Hả?"

Thỏ Tử bỗng nhiên lấy xuống xỉ gài, giương thủ hướng về thiên, sắc mặt cực kỳ nghiêm nghị.

Nó cảm thụ chốc lát, trầm giọng nói: "Sao... Xuất hiện nhanh như vậy?"

...

Tông môn phòng nhỏ.

Các tiên nữ đang tự nghiền ngẫm đọc 'Trường Sinh Quyết', tiếng gào sau khi xuất hiện, các nàng lần lượt ngẩn ngơ, phương hoa đều ngơ ngác.

Này cổ yêu khí..

Vân Tiên Nhi không khỏi kinh sợ: "Chẳng lẽ có vương giả phá tan rồi Thiên Thế Giới?"

"Không đúng!"

Từ Nguyệt nhìn về phía ngoài cửa sổ, ngưng tiếng nói: "Loại này pháp tắc... Bắt nguồn từ Trung Nguyên..."

Bọn tỷ muội liếc mắt nhìn nhau, dồn dập nhảy vào nội thất.

Đã thấy, Từ Vương lấy ra thác ảnh trên, tuyết liên đối diện hắc cầu run rẩy không thôi.

Nó biểu thị một mặt, nhô ra một cái trụ hình kết cấu.

Có món đồ gì, đang trùng kích bình phong.

"Không tốt..."

Tiểu loli kinh ngạc nói: "Kết giới căn cơ đã hủy, bên trong yêu khí mới có thể lộ ra, thẳng tới cửu thiên thập địa. Bình phong... Kiên trì không được bao lâu..."

Vân Tiên Nhi tâm tình kém cỏi nhất, run giọng nói: "Đại tỷ, chúng ta mang tới lão công đi thôi..."

Như vậy mãnh liệt yêu tức, tuyệt đối có thể cùng Thiên Đế sánh vai, chính là bọn tỷ muội liên thủ cũng rất khó chống lại.

Vào giờ phút này, tiểu loli cũng mất chủ kiến, nhìn về phía Nhị cung: "Nhị muội, người ý tưởng gì?"

Từ Nguyệt sâu sắc nhìn chăm chú hắc cầu, nói: "Ta đồng ý tứ muội ý kiến."

Nàng tuy là nửa bước Thiên Đế, nhưng biết rõ chính mình, vạn vạn không ngăn được cái này sắp sửa phá tan bình phong tồn tại.

Hướng hồ, Tô Linh Nhi có bầu, nhất định phải giữ gìn mẹ con các nàng chu toàn.

Cho tới Thỏ Tử cùng Từ Vương, căn bản không cần cân nhắc.

Hai người không phải là loài người, tâm tư không cách nào phỏng đoán. Như hướng về chúng nó cầu viện, mặc dù là đồng ý, vạn nhất lâm thời thay đổi, hậu quả đem không thể tưởng tượng nổi.

Đến lúc đó lại đi, liền không kịp.

"Được..."

Tiểu loli gật gù: "Ta hiện tại liền mang lão công trở lại."

Nàng giờ lên tay nhỏ, chỉ ở tiết, cuối cùng xé ra hư không.

Một phen ánh sáng lưu chuyển sau.

Tiểu loli đi tới tiệc rượu chỗ, vừa vặn thấy cảnh này: Tiểu Lăng Tinh chăm chú ôm lão công.

"Hanh..."

Đại phụ nhất thời không cao hứng, đi tới đó, một phát bắt được đôi phượng ngọc oản, liền muốn đưa nàng kéo ra.

"Không được!"

Tiểu Lăng Tinh hai con mắt đóng chặt, thân thể yếu đuối càng là run rẩy không ngừng, nàng run giọng nói: "Lăng Tinh... Sợ..."

Dị biến bên dưới, cái kia cơ khổ không thể nghi ngờ cô gái nhỏ, lại trở lại.

Nàng là đáng thương như vậy, như vậy bất lực...

Tiểu loli ngẩn ngơ, trong lòng nhất thời nhũn dần hạ xuống, trên tay sức mạnh cũng tự đánh tan.

Cùng lúc đó, Vương Dật xoay đầu lại, nhìn về phía đại phụ.

Hắn trong nháy mắt rõ ràng đôi phượng mục đích của chuyến này.

Tiểu loli cũng nhìn phía lão công, bốn mắt đan dệt dưới, không cần quá nhiều lời biểu, liền đã tâm linh thần hội.

Nàng nhẹ giọng nói: "Lão công, chúng ta... Không phải là đối thủ..."

Vương Dật đã từng khôi phục quá một đời trước thần uy, lại gặp rất nhiều vương giả, tự nhiên biết rõ tất cả.

Hắn đồng thời cũng sâu sắc rõ ràng, nếu như không rời đi Trung Nguyên, bên người hết thảy mọi người sẽ ngã xuống.

Đáng ghét! Vì sao vùng cấm trong sinh linh hiện tại liền ra đến rồi?

Chính mình còn chưa trưởng thành a...

Việc đã đến nước này, Vương Dật cũng không thời gian tự trách, nói: "Đi Hồng Linh?"

"Ân!"

Tiểu loli gật gù, nhìn chung quanh dưới, nói: "Lão công, chúng ta chỉ có thể mang tới người thân, bao quát Tiểu Nhụy một gia, nhưng không thể nhiều hơn nữa, nếu không sẽ nhiệm thiên đại nhân quả..."

Vương Dật trong lòng đau xót, dùng sức nắm lên nắm đấm.

Hắn hiện tại phi thường hận chính mình.

Hận sự bất lực của chính mình, hận không dứt phía thế giới này chu toàn...

Mười mấy giây sau, Vương Dật hít một hơi thật sâu, tay trái ôm Tiểu Lăng Tinh, lại tay kéo Lạc Y Y, chậm rãi đứng dậy.

Hắn đã đi vào Nguyên Anh kỳ, có thể chống lại mệnh môn uy thế, vừa nãy sơ dĩ té ngã, toàn nhân tâm thần khuấy động dưới, bị Lạc Y Y hạ thế dẫn theo xuống.

Vương Dật nói: "Từ Vương lấy ra thác ảnh, có thể hay không hiện ra tất cả?"

"Ân!"

"Được..."

Vương Dật nhìn quanh bốn phía, trầm giọng nói: "Vậy chúng ta trước khi đi, đem thác ảnh lưu cho bọn hắn..."

Hắn cuối cùng rơi xuống quyết đoán: Ly khai Trung Nguyên.

Hết cách rồi, chính mình không phải một cái người, không thể coi người nhà sinh mệnh ở không để ý.

"Được..."

Tiểu loli gật gù, nặn ra một đạo truyền âm dấu ấn, triều tông môn phương hướng đạn đi.

Mấy qua đi.

'Vù'

Hư không nổi lên từng mảnh từng mảnh gọn sóng, các tiên nữ mang theo thác ảnh vượt qua mà đến.

Chỉ thấy, hắc cầu trên trùy hình nhọn hơn, nhắm thẳng vào tuyết liên, bất cứ lúc nào đều sẽ vỡ tan.

Cùng lúc đó, tiểu loli giờ lên một cái tay nhỏ bé, lòng bàn tay vẫn thiên.

'Hồng...'

Trong phút chốc, một luồng thần bí hào quang từ nàng lòng bàn tay phun ra nuốt vào mà ra, cuốn về hư không, trong nháy mắt bao phủ trên vạn dặm.

Mênh mông bên trên, khủng bố uy thế nhất thời bị nghẹt.

Trên đất thiên kiều nhóm nhất thời chấn động, khôi phục bình thường.

Bọn hắn lần lượt đứng dậy, trên mặt che kín vẻ hoảng sợ.

Vương Dật triệu mọi người lớn tiếng nói: "Các ngươi lấy thời gian ngắn nhất, đem đồng môn gọi đến chỗ này. Cái này thác ảnh, vì hiện nay thế cuộc..."

Hắn sau khi nói xong, chỉ về tuyết liên cùng dị biến trong hắc cầu.

Mọi người mờ mịt nhìn về phía đối phương, chưa có bất kỳ động tĩnh gì.

Bọn hắn thực sự còn chưa phản ứng lại.

"Nhanh đi a!"

Vương Dật nhất thời cuống lên.

"Lão công..."

Tiểu loli đi tới gần, thấp giọng nói: "Ngươi đã hết lòng hết, sự tình không chậm trễ, chúng ta phải nhanh một chút..."

'Vù'

Đại phụ còn chưa nói xong, hư không lại tạo nên tầng lớn gọn sóng.

Gọn sóng hình dạng rất quái lạ, cùng các tiên nữ lấy ra hoàn toàn khác nhau.

"Từ Vương tỷ tỷ, ta muốn lão công... A..."

Đột nhiên, bên trong truyền ra Tô Linh Nhi thống khổ duyên đáng gọi to tiếng.

Mọi người nhất thời kinh ngạc đến ngây người.

Sau một khắc...

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 715: Sinh con trai

Một con trắng nõn tay ngọc, đẩy ra đường hầm hư không, sau đó...

Một bức nhìn thấy mà giật mình bức tranh, ra hiện tại người phạm tặc trước mặt.

Từ Vương cánh tay phải bình triển, lòng bàn tay nâng ở Tô Linh Nhi phần lưng.

Mà người sau tắc nằm thẳng hự không, hai tay phủ ở chính mình cao vót bụng bụng trên, hai con óng ánh chân răng vô lực buông xuống. Này rộng lớn áo ngủ phía dưới, tắc dính đầy tảng lớn vết máu.

Chín cái thô to hồ đuôi trên, cũng có nhuộm máu đỏ tươi.

Nàng điên đảo chúng sinh mặt cười, là như vậy trắng xám.

Nàng cặp kia mỹ lệ mắt tím, mắt đi trước kia thâm thụy cùng kỳ ảo, thay vào đó, là vô tận tưởng niệm..

"Linh Nhi!"

"Tô thông phòng..."

Vương Dật cùng các tiên nữ đồn dập kinh sợ, lần lượt vọt tới.

"Từ Vương, người làm cái gì? Mau thả dưới Tô thông phòng..."

Gần ở phụ cận sau, tiểu loli lớn tiếng khê kêu, cũng không dám ra tay.

Dù sao, Tô Linh Nhi ở trên tay đối phương.

"Đại tỷ..."

Từ Nguyệt hiểu rõ một chút căn khôn, kéo lại đại phụ.

Từ Vương nhìn về phía đối phương, trầm giọng nói: "Bản vương nếu là buông tay, Tô vương thai tức tất sẽ đại loạn. Nàng... Sẽ chết! Bên trong tiểu Tô vương cũng không giữ được..."

"Cái gì?"

Mọi người lần lượt biến sắc.

Cùng lúc đó.

"Lão công... Lão công..."

Tô Linh Nhi hướng về Vương Dật dò ra tay đi, vô lực kêu gọi.

Người sau nhanh chóng hướng về đến, cuống quýt nắm chặt đối phương nhu đề.

"Lão công..."

Tô Linh Nhi mặt cười nổi lên vô tận đau khổ, mỹ lệ mắt tím trong, cũng bay lên sương mù nồng nặc. Nàng thê tiếng nói: "Nhất định phải... Bảo vệ Tiểu Tiểu..."

Vương Dật cảm giác trái tim giống bị vạn kiếm xuyên qua giống như vậy, đau đến không muốn sống.

Hắn hít một hơi thật sâu, gần từng chữ: "Mẹ con các người... Đều sẽ bình an vô sự."

Tô Linh Nhi si ngốc nhìn đối phương, con mắt trong sương mù càng ngày càng dày đặc, hai đạo thanh lệ, tự không chút tí vết mặt cười chậm rãi lướt xuống.

Nàng... Có phải thật rất khổ, thật khó chịu...

Vương Dật trong lòng lại đau, bỗng nhiên nghiêng đầu đi, trầm giọng nói: "Đến cùng chuyện gì xảy ra?"

Từ Vương nhìn chăm chú đối phương, chậm rãi nói ra tất cả.

...

Thập nhiều phút trước, thế tục biệt thự.

Hai tầng phòng ngủ trên giường lớn, Từ Vương nắm điện thoại di động, nhìn (Mễ nguyệt truyền).

Mà Tô Linh Nhi tắc ngã chổng vó lên trời nằm ở một bên, tiếp tục vương tức trong.

Nàng đáng về rất không thực nữ, nhưng phi thường thư di khéo léo.

Phụ nữ có thai đều là như vậy ngủ.

Đông Phương Mộ Tuyết không ở đây, đi đến phòng khách.

Vương thượng trăm tức, nàng rốt cục có thể 'Giải thoát' mấy ngày.

Đúng vào lúc này, chính tòa biệt thự hơi chấn động một cái, nhưng thoáng qua liền qua, tựa hồ cái gì cũng chưa từng xảy ra.

Thế tục giới khá là đặc thù, Tu Chân giới chính là có lại động tĩnh lớn, cũng đối với nơi này sinh ra không được bao nhiêu ảnh hưởng.

Từ Vương nhưng phát hiện cực kỳ rõ ràng, để điện thoại di động xuống, nhìn về phía ba tầng hai giới môn, mặt cười vô cùng lo lắng.

Một lát sau, nàng trầm giọng nói nhỏ: "Nơi này vương giả, cuối cùng xuất hiện..."

"A..."

Đột nhiên, bên cạnh Tô Linh Nhi phát sinh một tiếng than nhẹ.

Từ Vương vẻ mặt hơi động, nhân thể nhìn lại, đôi mi thanh tú nhất thời cau lên đến.

Đã thấy, Tô Linh Nhi cái trán tử vân đang phát sáng, lúc sáng lúc tối, quyền rũ mặt cười trên càng là tràn ngập tiêu thống khổ.

Mà trong cơ thể nàng yêu tức, rất hỗn loạn, rất bất kham..

Lập tức, Từ Vương nhìn thấy phía dưới... Hồng!

"Tô vương?"

Từ Vương nhất thời kinh sợ, nàng rất ít thất thố, giờ khắc này xem như là phá giới.

"A... Đau quá..."

Tô Linh Nhi đôi mi thanh tú càng nếp nhăn càng chặt, không nhịn được giờ lên hai tay, ấn lên bụng bụng.

Nguyên lai, Tu Chân giới tiếng gào, cũng ảnh hưởng đến nàng.

Tô Tiểu Tiểu... Muốn sớm làm bôn.

Nhưng là vương tức không được sung túc, dẫn đến thai khí đại bất ổn, lúc nào cũng có thể hoạt thai.

Nếu là như vậy...

Từ Vương nghĩ hai chân nhất thời một bàn, bán ngồi mà lên, sau đó nâng dậy Tô Linh Nhi, một tay dò ra, ấn lên đối phương hậu tâm, truyền độ Thiên yêu khí.

Nhất định phải đem hỗn loạn yêu tức điều thuận, bằng không hậu quả khó mà lường được.

Tô Linh Nhi thân thể yêu kiều run lên, mở hai con mắt.

"Tiểu Tiểu... Muốn ra đến rồi..."

Nàng vì cơ thể mẹ, nhất thời phát hiện tất cả.

Từ Vương không nói, tiếp tục truyền độ yêu khí.

"Không... Không được..."

Tô Linh Nhi vô lực nói: "Tiểu Tiểu nàng... Không có khí lực... Ra đến, bản vương... Bản vương cũng không có, Từ Vương tỷ tỷ..., ta... Ta muốn lao công..."

"Cho bản vương cảm miệng!"

Từ Vương khẽ kêu, nhưng trong lòng khiếp sợ đến cực điểm.

Nàng ngờ ngác phát hiện, chính mình yêu tức tuy là nổi lên nhất định tác dụng, nhưng không cách nào áp chế căn bản.

Kéo dài như thế, kết quả có thể tưởng tượng được.

"Bản vương... Nhanh không xong rồi..."

Tô Linh Nhi cảm giác tình huống của chính mình càng ngày càng không ổn, cất tiếng đau buồn nói: "Từ Vương tỷ tỷ, ta muốn... Lão công..."

Nàng hiện tại muốn gặp nhất người, chính là bụng bảo bảo phụ thân.

Từ Vương không có thời gian để ý, mình nghĩ cần khôn.

Ở xa xôi thượng cổ, Thiên yêu như muốn thêm mang vương giả chi quan, không ngừng muốn nắm giữ trước tiên Tô Phù văn, càng cần phải đại trí tuệ.

Vì lẽ đó, nàng rất nhanh nghĩ đến nguyên nhân: Tô Tiểu Tiểu là người vương cùng Thiên yêu kết tinh, như muốn hoàn toàn áp chế hỗn loạn thai khí, nhất định phải nhân tộc hỗ trợ...

Nghĩ tới đây, Từ Vương trực tiếp mở ra đường hầm hư không.

...

Mọi người cuối cùng đã rõ ràng rồi tất cả.

"Lão công, đại tỷ, các người lui về phía sau..."

Từ Nguyệt không dám do dự, hai tay giơ lên, ở trong lòng kết ra một đạo cổ ấn, cuối cùng hư không bình an.

'Hồng...'

Trong phút chốc, một luồng hào quang từ lòng bàn tay bắn ra, hòa vào Tô Linh Nhi thân thể.

Người sau thân thể yếu đuối nhất thời run lên.

Vương Dật biết tình huống khẩn cấp, buông ra ngọc thủ của đối phương, lui về phía sau mấy bước.

Dựa vào bản thân điểm ấy tu vi, căn bản không giúp được gì.

Chốc lát sau...

"Cái gì?"

Từ Nguyệt phương hoa đột nhiên biến hoá.

Nàng ngờ ngác phát hiện, linh lực của chính mình tiến vào đối phương trong cơ thể sau, giống như thạch nhập sông lớn, khởi sắc là có, nhưng chỉ vì phù dung chớp mắt.

Tiểu loli đôi mi thanh tú nhú chặt, thân thể hơi động, đi đến Nhị muội bên người, như thế vì đó.

Lại quá mười mấy giây...

"Đáng ghét a..."

Tiểu loli răng bạc cắn lại cắn.

Một vị nửa bước Thiên Đế, một vị Thái Thượng tăng tám, vẫn như cũ không cách nào hoàn toàn áp chế.

Dù sao, đây là vương giả thai tức.

Tam cung Từ cung liếc mắt nhìn nhau, song song tiến lên, lần lượt ra tay.

'Hồng...'

Tô Linh Nhi trên người, nhất thời tỏa ra xán lạn hào quang.

Nàng mặt cười bắt đầu có màu máu, khí tức trong người cũng dần đến bình phục.

Sự tình có khả năng chuyển biến tốt.

Có thể Từ Vương cùng các tiên nữ trên mặt, nhưng bay lên không cam lòng.

Còn kém như vậy... Từng tia một...

Đứng vào lúc này, Lam Như Tâm liếc nhìn lo lắng như đốt Vương Dật, vừa nhìn về phía Tô Linh Nhi.

Ăn ngay nói thật, nàng thật sự phi thường căm ghét người sau.

Bởi vì...

Có thể chính mình có thể nào khoan tay đứng nhìn?

"Vương Dật..." Lam Như Tâm nhẹ nhàng kêu một tiếng.

Vương Dật thân thể chấn động, nhìn về phía đối phương.

Lam Như Tâm thấp giọng nói: "Ta... Là xem ở hải từ tình cảm trên..."

Nàng sau khi nói xong, giờ lên tay ngọc, hư không phác hoạ.

Sau đó...

'Hồng'

Tô Linh Nhi trên người hào quang càng xán lạn, mà khí tức trong người, đã hoàn toàn lưu loát thoả đáng.

Các tiên nữ cùng Tử Vương tâm thần, rốt cục lỏng lẻo đi.

Thành công.

Sau đó, chính là sinh con trai.

Tiểu loli nhớ tới Triệu Úc Trúc lúc sinh ra đời tình cảnh, lớn tiếng nói: "Tô thông phòng, dùng sức..."

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 716: Ngữ Cầm lên cấp

Vào giờ phút này, Tô Linh Nhi khí huyết dồi dào, tinh thần cũng tỉnh lại rất nhiều, có thể nghe xong nhưng là ngần ngại, mò mẫm nhìn về phía đại phụ: "Cái gì dùng sức?"

Nàng không có sinh con trai kinh nghiệm, vì lẽ đó gì cảm không rõ.

"Người..."

Tiểu loli gấp thẳng giậm chân, lớn tiếng khê kêu: "Cho bốn cung sinh a..."

"Nói cái gì đó?"

Tô Linh Nhi đôi mi thanh tú vừa nhú, nhưng là hiểu lầm, bất mãn nói: "Tiểu Tiểu là bản vương, liên quan gì đến người?"

Tiểu loli: "..."

"Linh Nhi..."

Từ Nguyệt phương hoa một mảnh lo lắng: "Mau đem Tiểu Tiểu sinh ra được, bằng không mẹ con các người đều sẽ gặp nguy hiểm."

"Ồ..."

Tô Linh Nhi cuối cùng phản ứng lại, cặp môi thom một cắn, bắt đầu ầm ức.

Sau một khắc, nàng quỵn rũ mặt cười một mảnh đỏ chót, tất cả đều là nín.

Mọi người tâm trực tiếp nhắc tới cuồng hống nơi.

Mười mấy giây sau...

"Hô... Hô..."

Tô Linh Nhi nhin không được nha, miệng lớn thở gấp tiểu khí thô, cái trán tràn ra giọt mồ hôi nhỏ, phía dưới nhưng không có bất cứ động tĩnh gì.

Lần thứ nhất, thất bại..

Các tiên nữ nhất thời hoảng hồn, linh lực truyền độ một khắc cũng không dám dừng lại dừng.

"Lão công... Lão công..."

Tô Linh Nhi cũng mất tâm lòng, dò ra tay ngọc...

Vương Dật một cái bước xa vọt tới.

Thần vương cùng vương giả vì lực tuy là mệnh mông, nhưng dùng cho ổn tức cố thai, đều bị Tô Linh Nhi hấp thu đi, vì lẽ đó hẳn không chịu đến bất luận ảnh hưởng gì.

"Lão công..."

Tô Linh Nhi thấy nam nhân đến rồi, hai con mắt nheo lại, khóe môi nhân thể nứt ra, nghẹn ngào nói: "Linh Nhi sợ sệt... Ô..."

Nàng trực tiếp khóc đã dậy rồi.

Đã từng Thiên Hồ Vương người cũng không gặp lại, vào giờ phút này, nàng chỉ là một cái cần yêu lang che chở phụ nữ có thai mà thôi.

"Đừng sợ..."

Vương Dật dùng sức nắm đôi phương tay ngọc, an ủi: "Người cùng Tiểu Tiểu đều sẽ bình an vô sự."

"Án!"

Tô Linh Nhi bị nam nhân nắm, tự tin đủ rất nhiều, gật gật đầu, bắt đầu lần thứ hai âm ức.

Cùng lúc đó...

Mấy chục mét ngoại tuần kiệt nhóm, trải qua góc không thể ở choáng váng.

Ni mã!

Cửu Châu Hội Vũ trên con kia Thiên hồ, có sinh mang thai ?

Tin tức này quả thực nổ ngày.

'Xi xi...'

Đúng vào lúc này, hư không xuất hiện vô số bóng người, từ bốn phương tám hướng hội tụ đến.

Các tông tu sĩ toàn đến.

Tiếng gào sau khi xuất hiện, lên tới Nguyên Anh lão quái, xuống tới Luyện Khí đệ tử, đều bị áp không cách nào nhúc nhích, chỉ có những kia Thần Khiếu cường giả mới có thể miễn cưỡng chống đỡ.

Tiểu loli lấy ra kết giới sau, bọn hắn mới hồi phục 'Tự do', thấy nơi này hào quang nhào thiên, biết các tiên nữ ở đây, lần lượt xông đến.

Tiêu Dao tông tu sĩ cũng tới.

Lý Đăng Văn chờ hạ xuống trăm mét ngoại, nhìn chăm chú phía trước hư không, trầm mặc không nói.

"Sur huynh, chúng ta qua xem một chút..."

Ngữ Cầm trầm ngâm chốc lát, nhẹ giọng mở miệng.

Lý Đăng Vân chậm rãi gật đầu.

Sau đó, Ngừ Cầm mang theo các tiên nữ đệ tử, triều nơi này đi tới.

Mà Thánh nữ liên minh bên này, người cũng cơ bản tập hợp.

Hạ Oanh nhìn một chút bọn tỷ muội, mím mím môi, lặng lẽ nhích người, triều Ngừ Cầm bên kia tụ họp tới.

Liên minh muội muội nhóm đều sẽ sự chú ý tập trung ở phía trước hư không, không ai phát hiện nàng tiểu cử động.

Chúng nữ đến sau, trong nháy mắt rõ ràng tất cả.

Ngừ Cầm nhìn chung quanh một chút, nhẹ giọng mở miệng: "Phi Yên tỷ tỷ, ta... Đi sơ tán tới gần nam tu, chớ để bọn hấn xem tới đây..."

Vương Dật cùng các tiên nữ vừa nãy quá mức sốt ruột, nghe xong mới hoàn toàn tỉnh ngộ.

"Được!"

Tiểu loli gật gù, trầm ngâm chốc lát, tiếp tục nói: "Ngừ Cầm, người rất tốt. Việc này qua đi, bổn cung thăng người vì 'Hiệp cung'..."

Ngừ mỹ nhân nhất thời ngẩn ngơ, dù là nàng tâm tình thành thực, giờ khắc này cũng hoá đá.

Vân Tiên Nhi nhưng là vừa mừng vừa sợ, vội vàng nghiêng đi mặt cười, giận tiếng nói: "Người cái ngốc cô nàng, còn không mau mau cảm ơn đại tỷ?"

Chưa thì tâm liền đến lên cấp, ở Hỗn Độn hậu cung thuộc về đầu đồng loạt. Chính là ở Phá Hoàng cùng Phần Thiên hai đại đế cung trong, loại tình huống này cũng không thường thấy.

Ngừ mỹ nhân mộ nhiên thức tỉnh, thân thể hơi hơi một phúc, nhẹ giọng nói: "Cảm ơn Phi Yên tỷ tỷ..."

Nàng tuy đối với danh phận không lắm coi trọng, lúc này lại cũng mừng thầm.

Đây là thiên tính, tuyệt khó thoát tục.

Những kia có tiếng phân nữ tử liếc mắt nhìn nhau, ai cũng không lộ ra vẻ không vui.

Đối với Ngừ Cầm (sur tôn), các nàng đương nhiên tâm phục khẩu phục.

"Ngừ hiệp cung..."

Lạc Y Y cảm thấy thú vị, lặng lẽ kêu một tiếng.

"Đi..."

Ngừ Cầm tràn ngập ý nhị mặt cười nhất thời một đỏ, bạch ái đỏ một chút, nhìn về phía chúng nữ: "Chúng ta đi sơ tán tới gần nam tu..."

Chúng nữ gật gù, lần lượt bay người lên.

Lúc này, hạt nhân vị trí.

Tô Linh Nhi trải qua kim nén đệ lục hồi khí, vẫn như cũ không có sinh con trai dấu hiệu, mặt cười một mảnh tiểu thống khổ.

Thật sự... Đau quá.

"Linh Nhi, cố lên..."

Vương Dật tâm như kim đâm giống như khó chịu, liên tục cổ vũ.

"Làm sao còn không ra được?"

Tiểu loli dùng sức cắn cặp môi thỏm, trong lòng lo lắng như đốt: "Năm đó Liễu Thi Vân sinh Triệu Thiên thị thời, không phải rất dễ dàng sao..."

'Oành... Âm âm...'

Đột nhiên, thương khung nơi sâu xa xuất hiện một luồng tiếng nổ mạnh to lớn, sau đó...

'Hồng...'

Cái kia thâm uyên ma hồng, lại xuất hiện.

Lần này càng rõ ràng, càng cuồng bạo, càng mãnh liệt...

Còn bên cạnh thác ảnh trên, hắc cầu trước trùy hình phía trước bỗng nhiên phá tan.

Một viên hạt bụi nhỏ xuất hiện, nó vượt qua hư không, triều điểm đen trải rộng tuyết liên chậm rãi đi tới...

Thượng cổ sinh linh, rốt cục đột phá tầng tầng trở ngại, gần hướng về cửu thiên thập địa...

"A! ! !"

Tô Linh Nhi nhất thời cảm thấy khí tức trong người giang dương lật, không khỏi lớn tiếng kêu thán.

'Hồng...'

Trong phút chốc, một luồng bảy màu lưu quang phóng lên trời, bao phủ bát hoang.

"A... Phốc..."

Vương Dật cảm thấy một luồng mệnh môn vĩ lực trước mặt kéo tới, sung mãn không thể chống đỡ, trực tiếp nôn máu bắn tung toé.

"Lão công..."

Các tiên nữ kinh kêu thành tiếng, cũng không dám đình chỉ truyền độ.

Tô Linh Nhi trong cơ thể yêu tức lại hỗn loạn, lần này càng không thể...

'Vù '

Đột nhiên, một luồng thần bí xích mang tuần tuần mà rơi, bọc lại trăm mét phương viên.

Vương Dật nhất thời nhất định, đình chỉ xung thế, 'Phù phù' một tiếng té xuống đất.

"Vùng cấm sinh linh sớm phá tan bình phong, dẫn đến Tô vương sinh non. Lẽ nào... Tất cả những thứ này đều là mệnh?"

Bóng trắng lay động, Thỏ Tử ngâm xì gà chậm rãi đi tới.

"Hô... Phốc..."

Vương Dật thở một hơi tức, đem trong miệng máu đàm phun ra, thôi thúc Trường Sinh Quyết chữa trị thương thế, nói: "Ra đến gia hỏa... Cái gì thực lực?"

Thỏ Tử nhìn về phía đối phương, đột nhiên hỏi: "Người trên đầu vì sao đây cái kim vành trăng non?"

Thảo!

Vương Dật nhất thời điên rồi, hét lớn: "Khả năng không thể trả lời vấn đề của ta?"

Thỏ Tử nhìn đối phương một chút, nhìn phía thác ảnh, nói: "Một lúc... Người liền biết rồi."

Mụ!

Vương Dật khí nghiêng răng.

Thỏ Tử hai con mắt nheo lại, tiếp tục nói: "Chúng ta vận khí cũng còn tốt, này đầu sinh linh, sẽ trước tiên giáng lâm đến cái khác đại thế giới..."

Vương Dật sững sờ, nhân thể nhìn về phía thác ảnh.

Đã thấy, này hạt bụi nhỏ, trải qua gần ở tuyết liên đấy, lạc ở một cái cánh hoa trên.

Này trong ở vào Cửu châu bên trái đệ tam cánh hoa, ở giữa còn cách một phương đại thế giới.

Thỏ Tử nuốt mây nhả khói nói: "Mỗi một cái đại thế giới đều rất bao la, vì lẽ đó thời gian còn rất sung túc, liền xem Tô vương khi nào..."

Nó còn chưa nói hết đây, hạt bụi nhỏ giáng lâm này viên cánh hoa trên, xuất hiện một đạo quý dị trắng tấp, phi thường cấp tốc, sau đó...

'Ầm ầm..'

Đại địa bên trên, xuất hiện khó có thể tưởng tượng chấn động mạnh. Xa xa tu sĩ dồn dập lập được không ổn, ngã xuống đất.

Này biến số quá mức kinh người, Vương Dật trong nháy mắt động lại.

'Lạch cạch '

Thỏ Tử trong miệng xì gà cũng rơi trên mặt đất.

Hai người trở mắt nhìn này hạt bụi nhỏ, phá tan hai giới hàng rào, đi đến 'Cửu châu' tới gần cánh hoa trên.

Lại là một đường thẳng, lập tức...

'Àm àm...'

Chấn động mạnh xuất hiện lần nữa, mà này viên hạt bụi nhỏ, ra hiện tại Cửu châu cánh hoa trên.

Tốc độ của nó bắt đầu chậm lại, có thể tiến lên phương hướng... Rõ ràng là Hãn Châu.

Là Tiêu Dao tông..

Thỏ Tử hai con mắt nhất thời trừng lên: "Nó... Cảm giác được chúng ta..."

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 717: Nghênh chiến

Vương Dật nhìn chăm chú này hạt bụi nhỏ, tâm tình thẳng hạ đáy vực.

Bết bát nhất tình huống, hay vẫn là phát sinh.

Thỏ Tử mò xuống tay nhỏ, nắm lên rơi xuống ở đất nửa đoạn xì gà, dùng sức hút lên một khẩu.

"Khàn..."

Ánh lửa mê ly, cắn nhai gia thân, thẳng tới cuối cùng..

"Hô..."

Lượng lớn sương mù phun ra nuốt vào mà ra, ở hư không tràn ngập ra.

Thỏ Tử nhắm lại hai con ngươi, tinh tế đi cảm thụ cực nhọc hương mùi vị, không biết đang suy nghĩ gì.

Mấy qua đi...

"Tiểu tử..."

Nó mở con ngươi đen nhánh, chậm tiếng nói: "Ngươi đã từng hỏi ta, Thanh Thanh là ai?"

Vương Dật sững sờ, nhìn về phía đối phương.

Thỏ Tử tiếp tục nói: "Nàng là thời kỳ thượng cổ... Xinh đẹp nhất Thiên hồ, bản vương một đời chí yêu..."

Nó nói tới chỗ này, xem hướng về phía sau, lẩm bẩm nói: "Có thể thiên đồ hồng nhan, Thanh Thanh sinh hạ tiểu Linh Nhi sau, liền rời khỏi..."

Ngọa tào? ? ?

Vương Dật đột nhiên sững sờ, lập tức sắc mặt đại biến.

Hắn này cả kinh coi là thật không phải chuyện nhỏ.

Thanh Thanh là Tô Linh Nhi muội? Chính mình cha mẹ vợ?

Mà này chi Thỏ Tử, lại đối với hồ ly mưu đồ gây rối?

Chuyện này...

Nha... Chính mình có phải là cả nghĩ quá rồi?

Vương Dật lắc đầu một cái, hỏi: "Ngươi trong lòng.. Vẫn luôn mong nhớ Linh Nhi mẫu thân?"

Thỏ Tử gật gù, mắt đen nơi sâu xa lóe qua một tia mê ly, tự ở hồi ức xa xôi đã qua.

Khi đó, Tô Thanh Thanh không phải vương giả, nó cũng không phải...

Đoạn thời gian kia, thật sự rất tốt.

Đáng tiếc, đã qua... Chung quy là đã qua...

"Thanh Thanh..."

Thỏ Tử ngược nhìn hư không, lẩm bẩm nói: "Bản vương đáp ứng ngươi sự tình, vĩnh viễn sẽ không thay đổi."

Nó sau khi nói xong, chậm rãi bay lên, triều phương nam bay thẳng mà đi.

Vương Dật mắt nhìn đối phương ly khai, trầm mặc không nói.

Hắn rốt cuộc biết, Thỏ Tử vì sao như vậy 'Dung túng' Tô Linh Nhi. Đồng thời cũng rõ ràng, đối phương muốn cùng vùng cấm trong sinh linh giao thủ.

"Đau quá... Lão công a..."

Phía sau, Tô Linh Nhi kêu thảm không ngừng, các tiên nữ cùng Tử Vương chính đang toàn lực thi cứu.

Hào quang nhào sóc, khí tức trùng thiên.

Vương Dật xoay người lại, nhìn về phía các lão bà vị trí, tay phải nhân thể đào đầu, lấy ra căn ngọc suối, điểm trên...

"Khàn... Hô..."

Hắn tầng tầng hút một khẩu, chậm rãi phun ra, sau đó...

"Ha ha..."

Vương Dật nở nụ cười: "Các ngươi yên tâm, lão công coi như chết, cũng sẽ không để cho tên kia... Tiếp cận nơi này..."

Hắn sau khi nói xong, đem nửa đoạn ngọc suối bóp tắt, bay người lên, triều Thỏ Tử biến mất phương hướng vượt qua mà đi.

Bao quát các tiên nữ ở bên trong, lực chú ý của tất cả mọi người đều tập trung ở Tô Linh Nhi trên người, ai cũng không có phát hiện quy tắc này biến số.

Hơn nửa canh giờ...

Vương Dật vượt qua vạn dặm, phá ra kết giới, vừa vặn nhìn thấy mẫu tử.

Kẻ này hư không chìm nổi, trong miệng ngâm căn mới xỉ gả, ngóng nhìn vô biên mệnh mông, suy tư.

"Hả?"

Thỏ Tử không lờ cái mông run lên một cái, xoay người lại: "Ngươi làm sao ra đến rồi?"

"Hắc..."

Vương Dật cười cợt, đi tới gần: "Linh Nhi là người đàn bà của ta, ta há có thể cho ngươi một mình chơi soái?"

Thỏ Tử chăm chú theo dõi hắn, gần từng chữ: "Tiểu tử, lấy ngươi thực lực bây giờ, thật sự sẽ chết!"

Vương Dật tự mình móc ra ngọc suối, điểm trên, nhân thể nhìn về phía xa xôi hư không, nuốt mấy nhả khói nói: "Ngươi ở thượng cổ, cũng yêu thích này

nói nhảm nhiều?"

Thỏ Từ trăm mặt.

Cuối cùng, nó bay lên bả vai của đối phương.

Nhất nhân một thỏ, đồng thời phóng tầm mắt tới phương nam, lượn lơ khói thuốc dưới, bức cách mẫn hư không.

Hai người đều không nói gì, chậm đợi phong vân đến.

Không biết qua bao lâu bao lâu...

Bóng đêm vô tận dần dần đánh tan, phương xa thiên khung, hiện ra ngân bạch sắc.

Trời đã sáng.

Vương Dật đem cuối cùng một điều thuốc trừu xong, cau mày nói: "Làm sao còn chưa tới..."

Thỏ Từ nhìn chăm chú phía trước, trầm giọng nói: "Nó tốc độ bây giờ cũng không nhanh : không vui, vẫn luôn duy trì đều tốc đi tới. Như mặt sau không có thay đổi, lại quá lưỡng thời, liền có thể đến nơi này."

Vương Dật nghe xong, lần thứ hai rơi vào trăm mặt.

...

Tiêu Dao tông chính nam tam thập tam vạn dặm.

Hằng Vũ mệnh mông, cuộc đời thăng trầm?

Vô ngần trên mặt đất, thi thể khắp nơi, đếm mãi không hết.

Một đạo anh tuấn bóng người hư không mà đứng, ý cảnh tiêu tiêu.

Hắn nhìn qua không lớn, cũng là chừng hai mươi, trên người mặc lam vải vàng y phục, bề ngoài tuấn đạt siêu phàm, chính là cùng Vương Dật có duyên gặp mặt mấy lần Lý Tiêu Dao.

"Hô..."

Hắn tầng tầng thở ra một hơi tức, đem một cái màu xanh sẫm đông đông cất vào trong ngực, nhếch miệng cười nói: "Vận khí không xấu, lại được một viên ngũ phẩm yêu đan..."

Lý Tiêu Dao sau khi nói xong, thân thể xoay một cái, triều hướng chính bắc bay đi.

Mấy phút sau, hắn đi tới một ngọn núi lớn trước, sườn núi nơi có một hang núi.

Mà bên trong...

"Ấu..."

"Linh Nhi?"

"Linh Nhi tỷ tỷ..."

"Mẫu thân, người tại sao lại ới ra? Oa..."

"A Nô, mau đem ức như ôm đi..."

Khá lắm, trong hang núi lại là loạn làm một đoàn.

"Đa? ? ?"

Lý Tiêu Dao nhất thời mộng bức, cuống quýt vọt vào.

Vào giờ phút này, nơi này thật sự lộn xộn.

Đã thấy, đại phụ Triệu thị bán nằm bán ngồi trên ở giữa trên đài đá, mái tóc ngắn ngang không thể, tay ngọc khê vuốt trong lòng, mặt cười trắng xám như tuyết, thân thể cang là run rẩy không thôi. Mà nửa người dưới của nàng, dĩ nhiên hóa thành dài hơn 10 mét màu sắc rực rỡ đuôi rắn.

Lâm Nguyệt Như cùng Lý đại nương bạn ở hai bên, mà A Nô tắc ở một góc khác, chăm sóc những kia tiểu tổ tông nhóm.

Lý Tiêu Dao thấy đại phụ như vậy, hoảng tiếng nói: "Linh Nhi lại nháo mang thai? Lần này sao lại hại như vậy? Liền nguyên hình đều ra đến rồi..."

Nguyên lai, Triệu Linh Nhi lại có sinh mạng thai.

Còn đỉnh khả năng hoài.

Chúng nữ lần lượt run lên, nhìn về phía đối phương.

"Tiêu Dao ca ca... Ô..."

Triệu Linh Nhi thấy yêu lang trở về, phương tâm đại thạch rốt cục hạ xuống, con mắt trong cũng bay lên vô tận u oán, trực tiếp khóc đã dậy rồi.

Lý Tiêu Dao lại bối rối.

"Tên tiểu tử thói nhà người..."

Lý đại nương trực tiếp nổi lên, trong nháy mắt đi tới cháu trai bên cạnh, một phát bắt được đối phương lỗ tai, dùng sức một ninh, quát to: "Nói, một buổi tối đi đâu?"

"Khàn..."

Lý Tiêu Dao không khỏi hút vào ngum khí lạnh, cuồng quát che trên lỗ tai, hét thảm nói: "Thảm thảm... Đừng đau..."

Lý đại nương cắn răng nghiêng lợi nói: "Linh Nhi đều nháo mang thai hơn nửa đêm, người nói người..."

"Thảm thảm, đừng nói..."

Triệu Linh Nhi cất tiếng đau buồn đánh gãy: "Nó muốn tới, chúng ta nhanh đi 'Tiêu Dao tông', này trong có 'Hồng Linh' cường giả, chúng ta liên thủ, cố gắng có thể ngăn cản nó..."

Lý Tiêu Dao nghiêm mặt, cau mày nói: "Nó là cái gì?"

Đêm qua, hần xác thực cảm thấy một luồng khủng bố uy thế giáng lâm, chính mình hảo lực không chịu đựng trụ, chỉ mà lại phát sinh hai lần động đất.

"Không thời gian giải thích rồi!"

Triệu Linh Nhi đem trạng thái điều chỉnh tốt, giờ lên tay ngọc, chỉ ở tiết, cuối cùng xé ra một phương hư không, gấp gấp hỏi: "A Nô, mang bọn nhỏ đi vào trước..."

A Nô gật gù, mang theo những kia tiểu tổ tông tiến vào đường hầm hư không.

"Các người đi trước đi..."

Lý Tiêu Dao vô đầu nói: "Ta muốn cùng nó tranh tài tranh tài..."

"Không được!"

Triệu Linh Nhi lớn tiếng tiếng rít: "Nó phi thường lợi hại, so với 'Bái Nguyệt' phải mạnh hơn không chỉ gấp mười lần. Chính là ta tổ tiên, cũng chưa chắc là kỳ đối thủ!"

"Cái gì?"

Lý Tiêu Dao nhất thời choáng váng.

So với 'Bái Nguyệt' lão quái vật mạnh hơn mười lần? Linh Nhi tổ tiên cũng đánh không lại?

Thiên, này nhưng là 'Nữ Oa' đại thần a?

Rốt cuộc là thứ gì?

Cuối cùng, Lý Tiêu Dao bị thảm thảm cường lời đã qua, người một nhà toàn bộ tiến vào đường hầm hư không.

Sau một khắc...

Không khéo không được thư, bọn hần vừa vặn ra hiện tại Tô Linh Nhi sinh con trai địa phương.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 718: Ta tự phá tan giới, muốn san bằng cửu thiên

Vào giờ phút này.

Tô Linh Nhi yêu tức rốt cục vừng vàng, có thể hay vẫn là không sinh ra đến, lão lao lực...

Tới gần muội muội nhóm tắc đột nhiên ngăn ngại.

Thiên, những này người là như thế nào xuất hiện ?

Còn có... Đây màu sắc rực rỡ đuôi rắn...

Lẽ nào là yêu thú?

"Lý đại nương?"

Ngữ Cầm tất nhiên là nhận được đối phương, không nhận được thờ nhẹ.

Xung quanh nữ tu nghe xong, nhất thời yên lòng.

Mà Lý Tiêu Dao một gia, đã bị trước mắt bức tranh chính bối rối.

Đây là đang làm gì thế?

Triệu Linh Nhi trong nháy mắt phản ứng lại, vội vàng đẩy yêu lang một thoáng : một chút: "Người mang A Nô cùng bọn nhỏ ly khai nơi này."

"Ồ..."

Lý Tiêu Dao tỉnh lại, xoay người đi tới.

Triệu Linh Nhi di động màu sắc rực rỡ đuôi rắn, gần ở phụ cận.

Tiểu loli nghiêng đi có chút trắng xám mặt cười: "Đến rồi?"

Triệu Linh Nhi gạt gù, lập tức mím môi nói: "Các người... Đây là đang làm gì? Nào có như vậy sinh con ?"

"Hả?"

Các tiên nữ đồn dập ngăn ngại.

Tiểu loli đôi mi thanh tú không chỉ có nhăn lại: "Người có ý gì?"

"Đồ vật đều không đồng đều, nàng ở hư không nhưng không có cách mượn lực, làm sao sinh?"

Triệu Linh Nhi bắt đầu đi lắc đầu, triều cách đó không xa kêu: "Nguyệt Như muội muội, nhanh đi nướng chậu nước nóng, đừng quên truyền vào linh lực..."

Các tiên nữ nghe xong, càng ngày càng mờ mịt.

Ăn ngay nói thật, ở sinh con vấn đề trên, các nàng thật sự rất cận bã...

...

Vạn dặm ở ngoài.

Thỏ Tử bỗng nhiên nói: "Bên trong có người đến..."

Vương Dật lông mày hơi động: "Ai?"

Thỏ Tử đang chờ mở miệng, nhưng bỗng nhiên gờ xuống xì gà, mắt nhìn phương nam, trầm giọng nói: "Nó tăng nhanh tốc độ, lập tức tới ngay."

Vương Dật trong lòng đang nhảy một cái.

'Xi '

Bóng trắng lấp lóe, Thỏ Tử nhất phi trùng thiên, sau đó...

'Vù '

Hư không tạo nên tảng lớn gọn sóng, mà thân thể nó, cũng càng ngày càng lớn lên.

Cuối cùng, một cái 500 mét cái mông đột nhiên xuất hiện.

Nó quá mức cường tráng, khí thể trùng thiên triệt địa.

Chân Hồng vương hoàn toàn thể —— mở!

Đột nhiên, cái mông run lên một cái, tác động bao nhiêu phong tao?

Một cái khùng bỏ cự mặt quay lại, chậm rãi mở miệng: "Người còn muốn chờ đến khi nào?"

Âm thanh rất cổ lão, tràn ngập hơi thở của thời gian.

"Ha ha..."

Vương Dật nở nụ cười.

Tuy rằng không đúng lúc, nhưng hẳn thật sự muốn cười.

Sau đó, Vương Dật chậm rãi giơ lên tay phải, hư không chấn động.

'Oành '

Bao cổ tay muốn nổ tung lên, hóa thành đầy trời đồng khí, lừng lờ bay ở bên trong trời đất.

Dần dần, chúng nó màu sắc phát sinh chất chuyển biến, ánh vàng vạn trượng, ánh sáng ngút trời.

'Bùm bùm...'

Liên tiếp vang lên giòn giã qua đi, kim giáp xích hà, tái hiện hậu thế.

Tứ Tượng Thiên Phương, thể hội cửu thiên.

Vương Dật trực tiếp mở ra chung cực chiến giáp, sau đó xung thân mà lên, vững vàng rơi vào Chân Hồng vương bả vai.

Hắn giơ tay lên đến, từ nhĩ trong động lấy ra cái, há mồm chính là thổi một hơi, lấy ra Như Ý bóng, đem bên cạnh ở bên cạnh, nói: "Có còn xa lắm không?"

"Trải qua... Đến..."

Chân Hồng vương nếu như U Minh hai con người chậm rãi nheo lại, sau đó... Chậm rãi mở ra răng nanh miệng lớn.

"Hồng..."

Trong phút chốc, một đạo mệnh mông màu đỏ thẫm cột sáng giếng phun mà ra, bắn thẳng đến hư không.

Nó vô cùng lớn lao, đường kính có thể đạt tới trăm mét.

Hồng Thần Thông... Hồng một tiếng chấn động sơn hà.

'Oanh... Long...'

Vô ngần trên mặt đất, nhất thời xuất hiện khó có thể tưởng tượng chấn động mạnh, hư không đột nhiên tan vỡ, vô tận sơn hà trong nháy mắt hóa thành

bột mịn.

Hồi lâu... Qua đi...

Đầy trời bụi bặm dần dần biến mất, phóng tầm mắt nhìn tới, chính nam phương đại lục, đã bị vương giả thần thông di vì bình địa.

Mà Vương Dật lông mày, cũng dần dần nhăn lại.

Hắn là Nguyên Anh tu sĩ, tự khả năng nhìn thấy rất xa.

Mấy ngàn mét ngoại, bị cột sáng san bằng trên mặt đất, xuất hiện một con số mét đại tiểu thanh đồng phương thuẫn.

Phương thuẫn trên hoa văn rất cổ lão, không biết thuộc về đâu triều đâu thay thế.

Vào giờ phút này, thuẫn trên mặt toả ra một chút yên khí, theo thời gian chuyển dời, dần dần nhạt đi.

Sau đó, nó động, lướt ngang ra, lộ ra phía sau chân thân.

"Khàn..."

Vương Dật thấy sau, nhất thời hút vào ngưng khí lạnh.

Đây là một toà vĩ đại thân thể, toàn thân hiện cổ đồng vẻ, bắp thịt nảy sinh, phảng phát ừng có sức mạnh vô cùng vô tận.

Nó tay trái cầm thanh đồng phương thuẫn, tay phải nắm giữ một thanh hoang cũ cự búa, mà hai vai cùng bắp đùi hai bên, còn có tàn tạ áo giáp mảnh vỡ.

Một cái màu đen hồng hóc áo choàng, ở phía sau uốn lượn run run, gào thét mệnh mông.

Nhượng Vương Dật ngờ ngác chính là, toà này thân thể, dĩ nhiên không có... Đầu lâu?

Thân thể trong lòng hai đầu, hắc bạch càng rõ ràng, cực kỳ giống một đôi... Con mắt?

Mà lưỡng lạc nơi bắp thịt quá mức mạnh mẽ, phi thường tượng... Răng nanh?

Chuyện này... Chuyện này...

"Gào..."

Đột nhiên, không đầu sinh linh đem cự búa phương thuẫn giờ cao khỏi vai, giương thiên rồng to.

'Hồng '

Hư không nhất thời tạo nên vô tận cơn sóng, mãnh liệt dị thường.

Sau đó, thân thể nó từ từ lớn lên, rất nhanh đạt đến 500 mét có hơn.

Thế nhưng, không đầu sinh linh giờ lên một cơn cự chấn, mạnh mẽ đập xuống.

'Oanh... Long..'

Thời không run rẩy, sơn hà nổ vang.

Bá uy... Ngập trời.

Ta tự phá tan giới, muốn san bằng cửu thiên.

'Đừng đừng... Tịch oanh...'

Nguồn sức mạnh này quá kinh người, đại địa nhất thời không chịu nổi, bắt đầu chia năm xẻ bảy, bát hoang kéo dài.

Mà một cái lớn nhất vết nứt, dĩ nhiên về phía trước xuyên qua mà đi, thẳng tới kết giới đơn thuốc mới dừng.

Mấy phút sau, chấn động mới dần đến đình chỉ, mà vô ngần mặt đất, dĩ nhiên thủng trăm ngàn lỗ, khó coi.

"Hắc..."

Chân Hồng vương nhìn về phía phía dưới cái kia sâu không thấy đáy vết nứt, cười gằn nói: "Đây là ở cho bản vương ra oai phủ đầu đây..."

"Lần này phiền phức..."

Vương Dật nhìn chăm chú mấy ngàn mét ngoại vô địch vĩ đại, trầm giọng nói: "Dĩ nhiên... Là nó?"

"Hà?"

Chân Hồng vương sững sờ, kỳ quái nói: "Ngươi biết?"

Vương Dật trọng trọng gật đầu, gần từng chữ: "Thượng cổ trong truyền thuyết cường giả vô địch, Chiến thần... Hình Thiên..."

Chân Hồng vương hai con ngươi nheo lại: "Hình... Thiên?"

Vương Dật trầm giọng nói: "Hắn vốn là nhân tộc chí cao, thực lực thông thiên triệt địa. Ở một lần trong chiến dịch, bị một vị khác cường giả chặt đứt đầu lâu, chiến ý nhưng là bất diệt, khác loại thành đạo, hóa thành Ma thần."

Hắn đến trường thời không chỉ có thành tích được, hứng thú cũng rất rộng khắp, không riêng là tứ đại danh tác, chính là (Sơn Hải kinh) bức này kỳ quái lạ lùng kỳ thư cũng có liên quan đến.

Có thể Vương Dật vạn vạn không nghĩ tới, từ vùng cấm trong ra đến, sẽ là Hình Thiên...

Kỳ thư trong, Huyền Thiên ngọc nữ nói câu nói kia, không đứng ở trong đầu của hắn hiện lên: "Không có đầu, như thế có thể chém giết Thiên Đế."

Chém giết... Thiên Đế...

"Đầu đoạn ý bất diệt, khác loại tìm sinh cơ?"

Chân Hồng vương nghe xong, sắc mặt biến cực kỳ nghiêm nghị: "Sao có... Bức này tồn tại?"

Nó vì vương giả, tất nhiên là biết loại này vượt qua đại biểu cái gì.

"Gào..."

Đột nhiên, mấy ngàn mét ngoại cự thần Hình Thiên rộng to hậu thế, cánh tay phải chấn động, cổ thần binh 'Thích Thiên búa' hung hãn hạ xuống.

'Hồng '

Trong phút chốc, một vòng ngàn mét đại tiểu Bán Nguyệt Trảm phá toái hư không, vượt qua mệnh môn.

Chân Hồng vương ánh mắt lạnh lẽo, hét lớn: "Tiểu tử, đứng vững..."

Nó phóng lên trời, miệng lớn lần thứ hai mở ra.

'Hồng...'

Một đạo càn khôn mệnh môn hơn màu đỏ thẫm cột sáng đột nhiên phun trào, toàn thân trải rộng không bố phích lịch tia điện.

Hồng Thần Thông —— Lục Hồng Toái Tinh Thần.

Trong nháy mắt tiếp theo...

'Oanh... Long...'

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 719: Lục hám Hình Thiên

Một đoàn to lớn đám mây hình nấm đột nhiên bốc lên, không bố sóng khí phóng lên trời, bao phủ lục hợp bát hoang.

Thiên kinh địa chấn, nhật nguyệt bị long đong.

Này cổ vĩ lực quá kinh người, phía sau kết giới được kỳ ảnh hưởng, phát sinh rung động dữ dội, mà biểu thể... Lại là xuất hiện rạn nứt dấu hiệu.

'Hong Linh' trên Cổ Vương người, rốt cục cùng 'Trung Nguyên' thần thoại truyền thuyết... Đối lập.

Ai mạnh ai yếu, ai cũng không nói được.

"Đã qua rồi!"

Chân Hồng vương rống to, khổng lồ cái móng hư không nhanh chóng đung đưa, chạy chồm mênh mông.

'Xi '

Nó mới vừa lao ra ngàn mét, thiên khung đột nhiên tiếng gió lẫm liệt, tia sáng cũng đột nhiên phát ám.

"Cái gì?"

Chân Hồng vương kinh hãi, nhất thời ngẩng đầu hướng về thiên.

Hào quang bên dưới, giữa hư không.

Chiến thần phá tan thời không vị diện, vung lên thần búa, khí thế như cầu vồng, thẳng áp mà xuống.

"Gào..."

Hắn tiếng gào tràn ngập bất hủ, thông thiên triệt địa, uy chấn cổ kim tang thương.

"Muốn về đẹp, hống..."

Chân Hồng vương trực tiếp mở ra miệng lớn, phun ra một đạo Hỗn Độn lôi đình, mặt trên che kín hủy diệt khí tức, thế có thể Táng Thiên.

"Gào!"

Chiến thần hét dài, 'Làm lăng thuần' lướt ngang hư không, hộ ở trong lòng.

'Oanh... Xi...'

Hào quang sát na tung toé, thời không gợn sóng bộc phát.

Hỗn Độn lôi đình thế như điên mãnh, ngay cả trời cũng có thể nổ nát, có thể hiện tại... Nhưng không cách nào đột phá phía này cổ thuần.

Chiến thần toàn thân chấn động mạnh, thân thể xông lên phía trên cách xa mấy trăm mét, hai chân nhân thể một cung.

Cuối cùng, hắn chậm rãi... Ngừng lại.

"Gào..."

Chiến thần gào thét, đuôi phải đung đưa, vững vàng hướng phía dưới bước một bước.

'Vù '

Cự chân đạp lên hư không, xuất hiện mãnh liệt vụn vụn, có thể thấy được thần uy cường thịnh.

Mà hắn trong lòng hai bên con mắt, càng thêm hung ác, gắt gao trừng mắt Chân Hồng vương, song lạc nơi cơ thịt nhằng nhịt khắp nơi, dữ tợn khủng bố.

Song phương cự ly, ở bước đi này dưới, tiếp cận một phần năm.

"Cái này không thể nào!"

Chân Hồng vương mắt đen trùng trùng, sắc mặt tràn ngập khó có thể tin.

'Triều Thiên Hồng' uy năng bao nhiêu, nó lại quá là rõ ràng.

Chính là Từ Vương cũng không dám chính diện ứng kích, có thể cái tên này...

Tuy có tám khiên chống đối, nhưng có thể nghịch thế tiến lên?

Này quái lực...

'Xi '

Đột nhiên, kim giáp ráng đỏ ngút trời mà lên, ở này phương hư không lưu lại vĩnh viễn không bao giờ mất đi dấu ấn.

Vương Dật động, hấn xung ở Chiến thần đối diện, đối mặt mấy trăm mét cao thần thoại cự nhân, hai tay giơ lên cao, rống to ở thiên: "Kim Cô Bồng.. Cho ta vô hạn đại!"

'Hô '

Trong phút chốc, một cái kinh thiên cự trụ hiện ra ở đương đại, cắm thẳng cừu tiêu, mây thâm không biết nơi.

"Hồng!"

Vương Dật trong mắt nổi lên phích lịch tia điện, khí quán hai tay, hướng về cự nhân hung hãn nện xuống.

Mênh mông biển mây bắt đầu hỗn loạn, sương mù điên cuồng biến mất.

Vô thượng thân châm, giáng lâm đương đại.

Nó làm như đến từ xa xôi bi ngạn, phá tan tầng tầng lạch trời, thế để lên cổ truyền thuyết.

Vương Dật cũng là liều mạng.

Hấn biết, mình bây giờ bất luận thế nào, cũng không thể là Hình Thiên đối thủ.

Nói trúng gà chạm tảng đá cũng không quá đáng.

Có thể chạm chẳng qua, cũng đến chạm.

Vợ con đang ở bên trong.

Một đời trước, hấn vì Hồng Linh muốn dân hóa đạo.

Đời này, tặc vì người nhà.

Vì lẽ đó, nhất định phải chạm.

'Vù...'

Kinh thiên cự trụ tác động vô tận gọn sóng, hướng về thượng cổ Chiến thần quán triệt mà xuống.

Thời không, phảng phất vào đúng lúc này... Có thể bất động.

Sát na... Vĩnh hằng.

...

Kết giới nội bộ, mấy phút đồng hồ trước...

Bình phong phát sinh chấn động mạnh, khiến hết thủy Luyện Khí đệ tử ho ra đầy máu, mà những kia Trúc Cơ tu sĩ cũng sắc mặt trắng bệch, rất khó chịu.

Lại nhìn hạt nhân vị trí, Triệu Linh Nhi trải qua dùng dính linh nước cấm bố, cho Tô phụ nữ có thai lau chùi xong thân thể.

Các tiên nữ đang tự toàn bộ tinh thần quan tâm, căn bản không phát hiện bên ngoài biến số.

Dù sao, trước chấn động quá hai lần.

"Lão công... Lão công..."

Tô phụ nữ có thai cảm giác mặt trượt rất nhiều, chính mình tựa hồ cũng có thể khiến hăng hái, cặp kia tay ngọc lại bắt đầu loạn vũ lên, hô hoán chính mình nam nhân.

Triệu Linh Nhi tay trái nâng đỡ đối phương cổ trắng, nhẹ nhàng nâng cao, tay phải nắm lấy nàng một con ngọc oản, cắn môi nói: "Cái gì cũng không nên nghĩ, dồn khí đan điền, hô hấp tam nhẹ một tầng, dùng sức..."

"Không!"

Tò phụ nữ có thai khác một cánh tay ngọc liên tục múa, bi thiết nói: "Bản vương muốn lão công... Ô..."

Nàng vừa khóc đã dậy rồi.

"Ngươi..."

Triệu Linh Nhi coi là thật bị đối phương chinh không nói gì.

Sinh con trai là đại sự, vì nữ một đời người trong thời khắc quan trọng nhất. Bất luận ngươi mạnh bao nhiêu, như vào thời khắc này xảy ra bất trắc, hậu quả đem không thể tưởng tượng nổi.

Có thể này con cao giai Thiên hồ... Cũng quá không cần thiết ngừng. (Triệu Linh Nhi nhìn thấu đối phương bản nguyên)

"Hà?"

Tiểu loli nhất thời phản ứng lại, nhìn chung quanh dưới, nhãn đôi mi thanh tú nói: "Lão công đâu?"

Triệu Linh Nhi trầm mặc chốc lát, chậm rãi nói ra tất cả.

Ở đây cường giả trong, chúc nàng trước hết biết được bên ngoài các loại, nhưng không dám nói ra, sợ xuất hiện chuyện ngoài ý muốn.

Dù sao, nếu là Tiểu Dao ca ca đi bên ngoài nghênh chiến thượng cổ Chiến thần, chính mình cũng sẽ rối loạn tâm thần.

"Cái gì?"

Các tiên nữ nhất thời kinh ngạc đến ngây người.

"Lão công!"

Tiểu loli nhất thời hét lên một tiếng, trực tiếp thả xuống tay nhỏ, xoay người liền phải rời đi.

Tam cung Tử cung cùng Lam Như Tâm, cũng có ngừng tay ý tứ.

Từ Nguyệt tay mắt lạnh lẽo, kéo lại đại phụ, sau đó nhìn về phía bọn tỷ muội, khẽ kêu nói: "Các ngươi ai cũng không được nhúc nhích!"

Nàng rất ít khi dùng bức này ngữ khí nói chuyện, giờ khắc này dưới tình thế cấp bách, xem như là ngoại lệ.

"Nhị muội, ngươi làm gì thế? Nhanh buông ra ta, lão công gặp nguy hiểm..."

Tiểu loli liều mạng giãy giụa.

"Đại tỷ..."

Từ Nguyệt đôi mắt đẹp rung rung, run giọng nói: "Ngươi... Ngươi không thể đi..."

"Từ phó cung..."

Tiểu loli tiểu mắt trầm xuống, gần từng chữ: "Bỏ cung nhường ngươi... Buông tay!"

Từ Nguyệt liên tục lắc đầu, chết sống không buông ra.

Tiểu loli đôi mi thanh tú vừa bay, lần thứ hai bắt đầu dùng hậu cung thuật ngữ: "Bỏ cung lặp lại lần nữa... Buông tay!"

"Đại tỷ..."

Từ Nguyệt buồn bã nói: "Ngươi linh khí không đủ ba phần mười, nếu như đi ra ngoài, chắc chắn ngã xuống..."

Tiểu loli căn bản không nghe lọt, đang chờ mở miệng.

"Này vị tỷ tỷ rất thức đại cục..."

Triệu Linh Nhi nhìn Từ Nguyệt một chút, theo nhìn phía tiểu loli, ngưng trọng nói: "Ngươi ta đều rõ ràng rõ ràng, vị muội muội này nội tức hỗn loạn mấy lần, như tái sinh không tới, chín thành sẽ ngã xuống, hơn nữa là một tổn song mệnh, hải tặc cũng không giữ được..."

Tiểu loli run lên một cái, rốt cục cũng ngừng lại.

Triệu Linh Nhi tiếp tục than nhẹ: "Ta có sinh mạng thai, thực khó ra tay. Mà thực lực của các người cũng giảm thiểu sáu thành trở lên. Nếu là đi ra ngoài, giúp không dứt chính mình lang quân không nói, ngược lại sẽ khiến cho hấn tâm thần đại loạn, nhanh chóng chết. Dù sao... Hấn làm như vậy, là vì các người..."

"Hô... Hô... Ô..."

Tiểu loli nghe được cuối cùng, cặp môi thom một liệt, trực tiếp khóc lên đến rồi.

"Hảo rồi!"

Triệu Linh Nhi nghiêm mặt nói: "Hiện nay tư thế, trước tiên bảo vệ các người lang quân huyết mạch, cùng chính mình tỷ muội là hơn..."

"Người có ý gì?"

Vào giờ phút này, Tô phụ nữ có thai dĩ nhiên kinh ngạc đến ngây người, nàng phản nắm lấy ngọc thủ của đối phương, gấp hô: "Ta lão công ở cùng ai giao thủ?"

Nàng lúc này, trải qua không cách nào cảm nhận được bên ngoài tất cả.

Triệu Linh Nhi đôi mi thanh tú vừa nhú: "Người đừng muốn những này, chuyên tâm sinh con trai..."

"Không được..."

Tô phụ nữ có thai thất thần nói: "Người mau nói cho ta biết!"

Triệu Linh Nhi thực sự hết cách rồi, trầm ngâm chốc lát, roi xuống quyết đoán.

Ngược lại các nàng trải qua biết được, như không nhìn thấy tất cả, tâm thần trái lại không yên.

Nghĩ tới đây, nàng thu hồi một cánh tay ngọc, kết ra cổ ấn, ấn về phía hư không.

'Vù'

Thiên khung bên trên, không gian bắt đầu vặn vẹo, pháp tắc trải rộng.

Hết thấy tu sĩ nhất thời có sở cảm giác, lần lượt ngừng đầu.

Dần dần, một bức tranh ra hiện tại người phạm tục trước mắt.

Kim giáp xích hà, sừng sừng ở giữa hư không, hai cánh tay của hấn giờ cao khỏi thiên, thể quán lãng vân.

Mà đối diện, nhưng là...

Hết thấy người nhìn thấy thượng cổ cự nhân sau, đột nhiên hút vào ngậm khí lạnh, tê cả da đầu.

Thiên, đây là... Món đồ gì?

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 720: Không tiếc

"Gào..."

Hình chiếu trong cự nhân gào thét, bụng khuôn mặt trở nên càng thêm dữ tợn, hấn bỗng nhiên vung lên 'Thích Thiên búa', thẳng nghênh mà trên.

Không gian tạo nên đại vặn vẹo, mơ hồ hình như có một đạo thiên hồng xuất hiện.

Chiến thần nổi giận chém, thế có thể tru tiên.

Trong nháy mắt tiếp theo...

'Ầm ầm...'

Tuyệt thế nổ vang đột nhiên bạo phát, này tuy rằng chỉ là hình chiếu, âm thanh cũng bị đánh tan rất nhiều, có thể Kim Đan trở xuống tu sĩ, nhưng không khỏi có chút phập phồng thấp thỏm, khí huyết sôi trào.

"Phốc..."

Hình chiếu trong Vương Dật Kim Cô Bồng trong nháy mắt tuột tay, nồn máu bắn tung toé.

Những kia tâm hệ đối phương nữ tử, phương tâm đột nhiên xoắn một cái, như kim đâm giống như thống khổ.

Thật sự... Đau quá.

"Lão công a! ! !"

Tô Linh Nhi thê tiếng bi thiết, nội tức lại một lần nữa hỗn loạn lên.

"Phốc..."

"Phốc..."

Tam cung Tử cung linh lực không đủ hai phần mười, đã tới ngọn đèn khô tận mức độ, mảnh thấy lão công bị đánh bay, tâm thần khuấy động dưới, lần lượt ho ra máu.

Từ Nguyệt ngửa đầu nhìn trời, lê hoa lệ mẫn giáp, nàng trắng nõn hàm răng, đã đem béo mập môi dưới cắn phá.

Đỏ sẫm máu tươi, tô điểm phía dưới óng ánh, mỹ làm người ghệt sợ.

Trái lại tiểu loli, nàng mỹ lệ mắt to đóng chặt lại, kiều tiểu thân thể run rẩy không thôi...

"Khàn..."

Đại phụ hít sâu một hơi, mặt cười hướng phía trước, gần từng chữ: "Tô thông phương, cho bốn cung... Dừng sức..."

Đây là một bức thê vọng bức tranh.

Hậu cung chi ai ca.

...

Vương Dật tung toé mấy ngàn mét sau, tăng tăng té xuống đất, lăn lộn hơn năm mươi mét phía sau mới đình chỉ.

Kim giáp xích hà vẫn chưa đánh tan, hồng anh nhưng tồn.

Có thể bản tôn, nhưng không có động tĩnh nữa.

Vào giờ phút này, Vương Dật hai con mắt đóng chặt, thất khiếu chảy máu, rơi vào chiều sâu hôn mê.

Chấp niệm cũng được, không cam lòng cũng được.

Ở đại khùng bổ trước mặt, thực lực của hắn nhưng bạc như bông giấy, thổi một hơi tức phá.

Hình Thiên oai, đến từ thần thoại khỏi nguyên, trải qua trăm nghìn phong tuyết, muôn thừa bất hủ.

Hắn, là vô địch Chiến thần.

Hắn, là Hồn Thể Ma tôn.

Tuy rằng không đầu, nhưng bằng tàn thể giết ra vô tận truyền thuyết.

Một búa một thuấn, rung động thượng cổ, thước đến nay triều.

Thử hỏi, như thế nào có thể chống đối?

"Gào..."

Cự thần đánh bay cái này 'Không biết tự lượng sức mình' nhân loại sau, hư không thét dài, mà phía dưới oanh đến Hỗn Độn lời đình... Đột nhiên biến mất rồi.

'Hô '

Đột nhiên, thiên khung vì đó tối sầm lại, khủng bố giáng lâm.

Chân Hồng vương chẳng biết lúc nào đi đến thiên khung, sắc Hình Thiên ra tay thời khắc, hung hãn mà xuống.

'Oành '

Nó tầng tầng nhào đến đối phương lưng trên.

Này cổ rút lực phi thường kinh người, cự thần chấn động mạnh, triều phía dưới thẳng tấp ngã đi, sau đó...

'Ầm ầm '

Vô tận sương mù bốc lên, cát đá tung tóe.

"Gào..."

Cự thần giận dữ, hai cái thô to cánh tay lung tung múa, thân thể nhân thể vung lên, giương thiên trường khiêu.

Vô địch thần thoại, há chứa khinh nhờn?

"Hồng..."

Chân Hồng vương cũng phát sinh đáng sợ tiếng gào, nó sắc bén hai trảo, vừng vàng bái ở đối phương hai vai tàn giáp trên, bỗng nhiên mở ra miệng lớn, cắn về phía đối phương cổ.

'Phốc...'

Trong phút chốc, này hai viên trắng như tuyết răng nanh, mạnh mẽ nạm nhập cự thần tráng kiện cổ, một luồng chất lỏng màu đỏ sậm đột nhiên phun ra, tùy ý mệnh mông.

Từ xưa tương truyền, thế có sinh linh thần bí, giống như thỏ, hai lỗ tai dài nhọn, hồng như bôn lồi, thần sư sợ chi.

Có khác tàn quyền sở thuật, cổ có hung thú, tên là Hồng, có thể đấu tam long hai giao, thắng sau thực chi, vui kỳ long não...

Truyền thuyết bất luận thật giả hay không, vào giờ phút này, Chân Hồng vương quả thật làm cho thần thoại trong vô địch Chiến thần, máu nhuộm sát trường...

Hung uy cái thế.

"Gào..."

Cự thần gào thét, vĩ đại thân thể chấn động mạnh hậu thế, muốn bỏ qua sau lưng sinh linh.

Không biết làm sao, Chân Hồng vương không phải bình thường tồn tại, chết cắn đối phương mệnh môn, vừng như thành đồng vách sắt.

Bức tranh sự khốc liệt, quá mức nhìn thấy mà giật mình.

...

Vào giờ phút này, kết giới bên trong.

Hết thấy tu sĩ đều xụi lơ ở đất, nhìn chăm chú trong hư không hình chiếu, toàn thân run rẩy không thôi.

Loại này cấp bậc chiến đấu, bọn hán nằm mơ cũng không gặp gỡ qua.

Tâm thần... Đều run rẩy...

...

"Gào..."

Cự thần tiếng gào càng ngày càng kinh sợ.

Đột nhiên, tay phải hần phóng lên trời, tung một vật.

'Thích Thiên búa' trong nháy mắt cắt phá trời cao, xung ở vân tiêu nơi sâu xa, ở đỉnh điểm dừng lại một giây sau, lặn xuống, thế như cầu vòng.

Sau một khắc...

'Phốc...'

Thiên a! Nó tăng tăng chém vào Chân Hống vương xương vai trái trên, huyết quang nhất thời phóng lên trời.

"Phốc..."

Chân Hống vương trong miệng cũng ho ra máu như tuyền.

"Hống..."

Nó gặp nặng như thế sang, đã tính bị hoàn toàn kích thích ra đến, răng nanh một tóa, đầu mẫn run rẩy không.

'Xi...'

Cùng nơi cường nhận cực kỳ vai cánh thịt, bị Chân Hống vương răng nanh miễn cưỡng xé xuống.

Nó bên cạnh thủ hướng về thiên, đen kịt trong hai con ngươi, lóe lên khung bố phích lịch tia điện, hung diễm ngập trời, hiển lộ hết vương giả oai.

"Gào..."

Cự thần bùng nổ ra hủy thiên diệt địa giống như tiếng gào, bỗng nhiên giơ lên tay phải, nắm lấy to lớn cán búa, muốn về hút ra.

Chân Hống vương chấn động mạnh, hai trảo cũng không cầm giữ được nữa, bị vai bên trong lưỡi búa mang rời khỏi mà lên.

"Gào!"

Cự thần hung uy quá độ, cánh tay trái hung hãn chấn động, 'Làm lăng thuần' gào thét mà đến.

Cự ly gần như vậy, Chân Hống vương căn bản không tránh kịp, đầu bị thanh đồng thuần góc mạnh mẽ bắn trúng.

'Oành!'

Nổ vang bắn ra, Chân Hống vương toàn thân chấn động mạnh, trực tiếp bị oanh cách xa búa thân, tung tóe mà đi.

Nó rớt không lộn mấy vòng, liên tếp lặn trên đất, nhìn qua cũng không xa, nhưng cũng đạt đến mấy ngàn mét.

Khéo chính là, Chân Hống vương té ngã chỗ, vừa vặn cự Vương Dật không xa.

"Hống..."

Nó trong miệng phát sinh không cam lòng tiếng gào, gãy giữa muốn đứng dậy, nhưng là thất bại, sau đó 'Phù phù' một tiếng, hoàn toàn ngã vào mặt đất.

'Vù '

Mệnh môn khí tức xa thăm phát sinh, lập tức, Chân Hống vương thân thể càng đổi càng nhỏ, cuối cùng quy về mới bắt đầu.

Thỏ Tử ngã vào trên phế tích, thất khiếu máu, toàn thân run rẩy không ngừng, thê thảm đến cực điểm.

Nó... Thua.

Thỏ Tử không có thần binh lợi khí, toàn bằng thần thông chống lại trên cổ thần thoại, vì lẽ đó thua phi thường triệt để.

Hay là, đây là một hồi không công bằng đấu võ.

Có thể thua... Chính là thua, không có quá nhiều phí lời có thể nói.

Bởi vì đây là chiến đấu.

Người thắng vương hầu...

Ai cũng sẽ không đi bình luận quá trình, chỉ quan tâm kết quả.

Từ xưa đến nay vẫn luôn như vậy.

"Gào..."

Cự thần lùì địch hậu, búa thuấn giờ lên cao ở thiên, rống to Thiên Địa Thương Mang.

Không có ai, có thể ngăn trở bước chân của hắn.

Lập tức, cự thần thân thể cũng bắt đầu thu nhỏ lại, hóa trở về cao hơn hai mét.

Hắn không để ý tới vai cánh chày xuống đồ sộ chất lỏng, càng không để ý bán thương thân, cầm búa thuấn, triệu Thỏ Tử té rớt địa phương từng bước một bước đi.

Cắt cỏ... Cũng trừ tận gốc.

"Hô... Khụ khụ..."

Thỏ Tử ho ra mấy cái nhiệt huyết, chưa từng mở mắt, trên mặt lại lộ ra an tâm nụ cười, run giọng nói: "Thanh Thanh, bản vương... Tận lực..."

Nó cảm nhận được khủng bố tới gần, biết chính mình không còn sống lâu nữa.

Mà đã từng lời hứa vẫn luôn ở tuân thủ, chưa bao giờ vi phạm.

Chân Hồng vương... Không tiếc.

Mấy phút sau, tử vong khí tức đi tới này phương không gian.

Mà vào lúc này...

Cách đó không xa Vương Dật, tay phải khẽ run lên, sau đó...

'Vù...'

Một luồng thần bí u quang, từ trên người hắn tản ra.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 721: Bản nguyên nơi sâu xa

Vào giờ phút này, Vương Dật đứng ở một cái thần bí trong không gian.

Lưu manh độn độn, mịt mờ vô phương.

"Đây lại là nơi nào?"

Hắn nói nhỏ, nhưng đột nhiên phản ứng lại, đầu đủ lao nhanh.

"Ta muốn đi ra ngoài!"

Vương Dật rống to.

Bên ngoài cự thần đột kích, hắn cái nào có tâm sự ở đây trì hoãn thời gian?

Nhưng rất nhanh, Vương Dật liền ngừng lại.

Bởi vì, hắn nhìn thấy một cái 'Quen thuộc' bóng người.

Hắn rất vĩ đại, xếp bằng ở hơn mười mét ngoài, tóc dài như thác nước, thân vòng che trời.

Vương Dật lại gặp phải một đời trước chính mình.

Hay là, Hỗn Độn Thiên Đế... Dương Lăng Trần...

Vương Dật nhú nhú mày, bước chân đi đến phụ cận.

'Hô '

Thần ma Vương Dật run lên một cái, vung lên khuôn mặt.

Hắn hai con mắt đóng chặt, khoe mắt bên, quai có hai đạo đỏ sẫm vết máu.

"Ta?"

Thần ma Vương Dật run giọng mở miệng: "Ngươi làm sao... Sẽ bước vào ý thức giới hạn?"

Tiếng nói của hắn tràn ngập khó có thể tin.

Vương Dật nhú mày càng sâu.

Lần nhau cũng không phải là lần thứ nhất muốn gặp, có thể 'Chính mình' vì sao nói như vậy? Ý thức giới hạn... Lại là cái gì?

Đột nhiên, hắn phát hiện đối phương phía sau, tựa hồ có món đồ gì, trong lòng hơi động dưới, hướng về tà phía trước bước một bước.

Sau một khắc...

"Khàn..."

Vương Dật nhất thời hút vào ngum khí lạnh.

Đã thấy, thần ma Vương Dật phản lưng, liên tiếp theo một cái to bằng miệng bát xiềng xích, toàn thân tất đen như mực, mà lại toả ra một luồng u quang rất thần bí.

Không, này không phải xiềng xích.

Nó không có khóa chụp, càng như là một loại thực vật thân cây cột, mà lại biểu thể chấp trùng có thứ tự, tuần tuần không thôi.

Chuyện này... Đây rõ ràng là một cái màu đen thịt gân...

Vương Dật da đầu bắt đầu tê dại, theo thịt gân duỗi đến chỗ, nhìn sang.

Hắn phát hiện, hai mươi mét ngoài sừng sững vô số điều cột đồng lớn, trên không biết nơi sâu xa, tà hữu không gặp giới hạn...

Mà thịt gân, bắt đầu từ này trong kéo dài mà ra.

Đột nhiên, cự trụ sau lưng bỗng nhiên xuất hiện hai viên to lớn con mắt, như thâm uyên ma đồng.

"Cái gì?"

Vương Dật sắc mặt đột nhiên biến hoá, nhất thời lui về phía sau mấy bước.

Thần ma Vương Dật cương nghị gương mặt tuần tú hơi hơi ngửa mặt lên, hướng đối phương: "Nhìn thấy... Nó ?"

Dứt lời giờ lên tay phải, hư không vung lên.

'Hô '

Hai mươi mét khoảng cách không gian, mịt mờ mây mù dần đến đánh tan, mà này trong hình dáng, cũng phơi bày ra.

'Phù phù '

Vương Dật hai chân mềm nhũn, trực tiếp ngã trên mặt đất.

Hắn nhìn thấy một bức kinh sợ đến cực điểm bức tranh.

Thịt gân một đầu khác, liên tiếp ở một con quỷ dị thanh đồng cổ thú bụng trên.

Nó rất cao lớn, ít nói cũng có trăm mét, hai mắt tất đen như mực, thanh đồng trên da, che kín thần bí ma văn, mà sau lưng, tấc mọc ra một vòng thanh đồng cự vòng.

Mà cổ thú tả phượng, ngồi xếp bằng một vị càng cao to hơn hoàng kim cự phật.

Kim phật tay trái đứng ở tâm trước, nắm liền không tương đầu tay, tay phải ấn ở cổ thú tâm khẩu, gia trì Bankai vô thượng pháp.

Cổ thú bên phải, tấc có một con to lớn màu đỏ thần viên, nó dò ra hai tay, khăn chụp cổ thú cổ.

Thanh đồng cổ thú cũng dò ra hai trảo, cầm lấy hai người yết hầu, cùng chúng nó thành tựu thể chân vạc.

Giờ khắc này, nó chăm chú nhìn chăm chăm Vương Dật, con mắt trong có dị mang đang nhấp nháy.

Đột nhiên, cổ thú mở ra quái miệng.

'Hồng...'

Một đạo không bỏ đến cực điểm rít gào đột nhiên bay lên.

Vương Dật toàn thân chấn động mạnh, đầu óc nơi sâu xa xé rách cảm lại xuất hiện, mãnh liệt mãnh liệt.

'Ồ...'

Đột nhiên, toà kia kim phật trên người bùng nổ ra vạn trượng ánh sáng, bàn tay phải Bankai chỉ lực càng mãnh mẽ hơn.

'Gào...'

Thần viên cũng kiêu căng hồng, tráng kiện hai tay cơ thịt nổ lên, hung uy ngập trời.

Thanh đồng cổ thú toàn thân chấn động, khép lại quái miệng, tiếp tục cùng hai người chống lại.

Mà Vương Dật đầu óc xé rách cảm, cũng biến mất rồi.

Nhưng hắn vẫn còn đang run rẩy, trong lòng một trận nghệt thờ.

Thiên! Đây rốt cuộc... Chuyện gì xảy ra?

"Ta..."

Thần ma Vương Dật gần từng chữ: "Chuyện này... Chính là Hỗn Độn nguyên rủa. Chúng ta bản nguyên nơi sâu xa, có một con ma..."

Nói tới chỗ này, hắn giơ tay lên đến, ấn để bụng khẩu, khoe mắt huyết lệ càng chảy càng nhiều: "Nhiều năm trước, nó thôn phệ ta trái tim."

Thần ma Vương Dật âm thanh, tràn ngập vô tận bi vọng, cùng không cam lòng..

Lúc này, Vương Dật cả người rét run, gian nan mở miệng: "Chẳng lẽ không là ký ức hòa vào linh hồn sinh ra thống khổ, mới chặt đứt trần duyên?"

"Chặt đứt... Trần duyên? Ha ha ha..."

Thần ma Vương Dật cười buồn: "Sự tự... Là ta một đời chí yêu, ta chính là thịt nát xương tan, cũng sẽ không để cho nàng thương tâm. Những này thống khổ... Lại tính là cái gì? Tự chém trần duyên, là các nàng cùng người phạm tục bằng không suy đoán..."

Nghe đối phương đề cập Từ Nguyệt, Vương Dật nhất thời tỉnh táo lại, cắn răng đứng dậy, mắt nhìn cổ thú, trầm giọng nói: "Hiện tại, nó bị thành công áp chế..."

"Chỉ là tạm thời."

Thần ma Vương Dật trầm giọng mở miệng: "Nó hiện tại còn rất nhỏ yếu, theo thực lực tăng cao, nó liền càng thêm cường đại, cuối cùng sẽ có một ngày sẽ phá tan bản nguyên lao tù..."

"Ngươi nói cái gì?"

Vương Dật này cả kinh coi là thật không phải chuyện nhỏ, hắn cắn răng nói: "Trước gặp gỡ... Vì sao không nói cho ta?"

"Ngươi đi rồi không giống nhau đường."

Thần ma Vương Dật trầm giọng nói: "Ta rất hi vọng... Ngươi khả năng đánh vỡ nguyên rủa."

Vương Dật rơi vào trầm mặc, một lát sau, trầm giọng mở miệng: "Ta cần sức mạnh..."

Nguyên rủa bí ẩn cố nhiên trọng yếu, có thể hiện tại, nhất định phải trước tiên ngăn cản bên ngoài thượng cổ cự thần, bằng không vợ con sẽ ra đại nguy hiểm.

Vương Dật biết, trước mặt một đời trước, vì sâu trong linh hồn Thiên Đế dấu ấn.

Đã qua trong lúc vô tình mở ra để thế, liền bắt nguồn từ đối phương.

Thần ma Vương Dật trầm giọng nói: "Ta, ngươi nếu khả năng đi vào nơi này, thuyết minh linh ngộ toàn bộ 'Đạo ấn'. Như ngưng cuồng mượn dùng thần thông, sẽ lệnh 'Nó' nhanh chóng trưởng thành..."

Vương Dật nhớ tới Tô Tiểu Tiểu cách không miêu tả dấu ấn, vậy hẳn là chính là 'Đạo ấn' chân tủy.

Có thể hiện tại những này đều không trọng yếu.

Hắn gần từng chữ: "Ta cần... Sức mạnh..."

Thần ma Vương Dật vắng lặng chốc lát, chậm rãi gờ tay, hư không bình án: "Năm phần mười vì cực hạn, vượt quá tầng này, 'Kim cô' trên niệm lực liền không cách nào lại áp chế lại 'Nó'. Đến lúc đó, ngươi sẽ giống như ta, vĩnh viễn... 'Chết đi'..."

"Không!"

Vương Dật đi tới gần, trầm giọng nói: "Ta sẽ vĩnh viễn... Thủ hộ các nàng."

Hắn cũng gờ tay lên đến, ấn lên đối phương lòng bàn tay.

...

Vào giờ phút này, thượng cổ Chiến thần đã gần kề ở phế tích bên trên.

"Khụ... Khụ..."

Thỏ Tử ho ra máu không ngừng, lưng trên búa ngàn thâm đã nứt cốt, vết thương quanh thân càng là che kín không bỏ trật tự dây xích.

Đây là Chiến thần pháp tắc, lưỡi búa tuy đi, bắt hủ nhưng tồn.

Nó hiện tại rất thống khổ, không muốn sống, vương giả kiêu ngạo nhưng không có một chút nào dao động.

Thỏ Tử cổ hơi cúi, hướng cổ thần, hai con mắt chưa từng mở, âm thanh nhưng tràn ngập ngạo nhiên: "Đến! Cho bản vương một cái sáng khoái..."

"Gào..."

Chiến thần thét dài, đem 'Thích Thiên búa' gờ lên cao hư không.

Đúng vào lúc này...

'Hồng'

Mấy chục mét ngoại, đột nhiên bùng nổ ra một luồng khí tức kinh khủng, sau đó...

"Hồng..."

Một đạo long ngâm phóng lên trời, thẳng tới cửu tiêu nơi sâu xa.

Chiến thần toàn thân chấn động, sau đó, hắn chậm rãi chuyển qua thân thể.

Mà kết giới bên trong, những kia quan sát hình chiếu các tu sĩ, dồn dập trùng nổi lên hai mắt.

Chương 722: Đứng người

Muôn người chú ý dưới, một bóng người chậm rãi bay lên.

Hắn hay vẫn là hắn... Cũng không phải hắn.

Kim giáp xích hà, lẳng lập mệnh mông.

Tóc dài như thác nước, thần vòng che trời.

Đế thế năm phần mười —— mở!

Mãnh liệt kinh khí như mưa to gió lớn giống như bộc phát ra, bao phủ thiên địa lục hợp, khí thôn Hằng Vũ bát hoang..

Thử hỏi, thiên thu muôn thừa, cuộc đời thăng trầm?

Vào giờ phút này, Vương Dật hai con mắt tất đen như mực, lẳng như điện triệt, chết nhìn chòng chọc thượng cổ Chiến thần, mái tóc đen dày hư không loạn vũ, đại thế ngập trời.

Áo của hắn sớm đã nổ tung, thần bí ma văn điên cuồng sinh sôi, phối hợp này gương mặt cương nghị, coi là thật là vừa tuấn dật, lại tà mị.

Hỗn Độn Thiên Đế, lại một lần nữa ra hiện tại Trung Nguyên đại lục.

Đây là một loại vô địch thế, có thể trấn áp thế gian tất cả địch.

Kết giới bên trong các tu sĩ, trải qua ngốc không thể có ngốc.

Đừng nói còn lại tám châu, chính là Hãn Châu thổ nhóm, cũng chưa từng gặp bậc này thông thiên oai.

Thiên, ta có phải là đang nằm mơ?

Mà những kia nữ quyền nhưng là vẻ mặt khác nhau.

Đặc biệt là Thánh nữ liên minh muội muội nhóm.

Mấy vị kia tổ trưởng con mắt trong, đều có dị thái đang nhấp nháy, không biết đang suy nghĩ gì.

Càng có thật nhiều tổ viên lộ ra vẻ ngưỡng mộ, như mê như say, tia không che giấu chút nào.

Không thể phủ nhận, hiện tại Vương Dật, thật sự rất có mặt lực.

Ở xa xôi đã qua, không biết có bao nhiêu Nữ thần vương vì đó chân thành không ngớt, chớ nói chi là những này "Tiểu nha đầu nhóm..."

Thực sự quá có mô hình.

Các tiên nữ bên này.

Tô phụ nữ có thai ngờ ngác ngóng nhìn hư không, khóe mắt mang theo trong suốt vệt nước mắt, không lại khóc nháo nha!

Nàng thấy nam nhân mở ra người vương thế, tâm thần thả xuống rất nhiều.

"Còn ngốc nhìn làm gì?"

Tiểu loli cũng an phương tâm, nghiêng đi mặt cười, triều đối phương khẽ kêu: "Cho bốn cung dùng sức..."

Tô phụ nữ có thai nhất thời phản ứng lại, cắn cặp môi thỏm, hương quai hàm một cổ, lại tự bắt đầu ầm ức.

...

Vào giờ phút này, phệ tích bên trên.

Vương Dật cánh tay phải bằng không nâng lên, lòng bàn tay hướng về thiên: "Như Ý Bổng ở đâu?"

'Xi '

Trong phút chốc, một vệt đen xuyên qua trời cao, trong nháy mắt đi tới trước mặt hắn.

Vương Dật hơi nghiêng người, đưa nó vững vàng.. Nắm ở trong tay.

Thời không, phảng phất vào đúng lúc này... Vĩnh viễn bất động.

Kết giới bên trong các tu sĩ không dám thở mạnh một cái, các tiên nữ cũng nín thở.

Điều thế chi chiến, tức sắp mở ra.

"Gào..."

Đột nhiên, cự thần giương thiên trường khiêu, tráng kiện hai chân hơi hơi một khúc, sau đó 'Oanh' một tiếng đạn thiên mà lên, dưới chân mười mét phương viên nhất thời bị cự lực chấn động vì bột mịn.

Hắn hư không vung lên 'Thích Thiên búa', hướng về đối phương hùng hổ quán dưới.

Tình cảnh như thế, cực kỳ giống điện ảnh (Hulk) trong, 'Hulk' phá tan mặt đất, bốn càng sa mạc đáng sợ, nhưng muốn hung hãn rất nhiều.

Vương Dật con người đen một lóng, thân thể vì bên cạnh, vung tay ở thiên.

Một vệt đen phóng lên trời, Như Ý Bổng thẳng nghênh bất thể phong vân, trong nháy mắt cùng quán dưới hung nhận đụng phải chặt chẽ vững vàng.

'Vù... Oanh...'

Chân không đầu tiên là ngưng lại, sau đó, một luồng tuyệt thế nổ vang đột nhiên bạo phát.

Khung bó đám mây hình nấm bốc lên, này phương khu vực nhất thời dời sông lấp biển, vô tận đá vụn tung bay đầy trời, bay tán loạn hư không.

Mặt đất rung chuyển, một cái đường kính mấy trăm mét thiên hồ kính hiện ra ở thế.

Bực này lực phá hoại thực sự thật đáng sợ.

Lại nhìn... Giữa hư không.

Một người muốn phá thiên, một người thể diệt địa.

Bọn hắn ngưng trệ ở mệnh môn biển mây, gắt gao đối lập, không cho mây may.

Kim giáp xích hà, kim cô như ý.

Tàn khải hắc phong, thích búa làm thuần.

Ở xa xôi thượng cổ, chúng nó chưa từng gặp gỡ, chỉ vì bắt nguồn từ không cùng thời đại.

Ở đời này, nhưng khắc dấu ra hoàn toàn mới thần thoại văn chương.

Ai mạnh ai yếu, chưa hết cũng biết.

Mười mấy giây sau...

"Phốc..."

Đột nhiên, Vương Dật ho ra đầy máu, toàn thân run rẩy không ngừng, sau lưng thần vòng cũng lúc sáng lúc tối lên.

Lập tức phân cao thấp!

Hình Thiên thật đáng sợ, ở lưu lại vô tận truyền thuyết, hắn chỉ khôi phục một đời trước năm phần mười để thế, liền muốn đối kháng bực này tồn tại, quá mức miễn cưỡng.

...

Kết giới bên trong, tâm thần của mọi người lại nâng lên.

"Lão công..."

Tiểu loli vung lên mặt cười, trắng nõn hàm răng, đem hương nộn môi dưới mạnh mẽ cắn phá, nhâm máu tươi lướt xuống hương quai hàm.

Nàng thật sự rất khó chịu, rất thống khổ...

Còn lại tiên nữ cũng đau thương rơi lệ, phương tâm đều nát tan...

...

Vương Dật nghe được đại phụ hô hoán.

Cũng nghe được... Trước thế các nàng, ở lệ mưa dòn dập...

Hắn chậm rãi quay đầu, nhìn về phía này trong.

Tuy rằng cách xa nhau thiên sơn vạn thủy, ánh mắt của bọn họ, hay vẫn là gặp gỡ.

Ánh mắt của các nàng, muốn đoạn hồn...

Tiền triều chỉ yêu độ hồng trần, có thể hay không tìm được đúng người?

"Ha ha..."

Đột nhiên, Vương Dật nở nụ cười, nhẹ giọng nói: "Ta vĩnh viễn không biết... Ly khai các người..."

Lập tức, hắn bên cạnh quay đầu lại lộ, thân thể chấn động mạnh.

'Hồng '

Trong phút chốc, cái thể thần vòng phóng ra vạn trượng hào quang, đường kính trong nháy mắt đạt đến ba mét có hơn.

Vô cùng vô tận uy thế bộc phát ra, bao phủ toàn bộ hư không.

Đế thế bảy phần mười —— mở!

Thời khắc này, Vương Dật quên hết thảy, quên một đời trước cảnh cáo, chỉ muốn đẩy lùi Hình Thiên, thù hận... Các nàng.

"Hồng..."

Tân sinh vĩ lực mãnh như cơn bão, hắn không nhận được thét dài cứu thiên, cánh tay phải lại chấn động, khí quán lãng tiêu.

"Gào..."

Phía trên cự thần tự nhiên cảm thấy ra đối phương khí thế đại thịnh, quái hồng nhất thanh, liền muốn cường ép trấn áp.

'Xi xi xi...'

Bỗng nhiên, hắn vai cánh bị thương chỗ, nổi lên khùng bố xích mang.

Đó là Chân Hồng vương lưu lại 'Dấu vết', vết thương còn có vương giả phù văn, đầy rẫy hủy diệt cùng bất tử...

"Gào..."

Cự thần rống to, tự là phi thường thống khổ, bỗng nhiên vung lên tráng kiện cánh tay trái.

Sau một khắc...

'Oành '

'Làm lăng thuân' một góc, mạnh mẽ đánh vào phù văn bùa bài tàn phá chỗ.

Thực sự quá hung hãn.

"Cơ hội!"

Vương Dật con mắt trong tình mang lóe lên, nhanh chóng triệt thế, hai chân một điểm, trong nháy mắt đi tới trước mặt đối phương. Như Ý Bồng phá toái hư không, hướng về bên hồng đối phương quét ngang mà đi.

"Gào..."

Hình Thiên không hổ là trên cổ thần thoại, muốn thương hấn thực sự quá khó.

Cự thần hét lớn một tiếng, cánh tay trái nhân thể tằm tích, đem cổ thuẫn nằm ngang ở phía trước.

'Oành long..'

Tiếng nổ mạnh lên, này phương hư không lần thứ hai bay lên một đoàn đám mây hình nấm, vô tận sóng khí mãnh liệt lẫn lộn, phun ra nuốt vào bát hoang.

Thiên băng địa liệt!

Hai người toàn thân chấn động mạnh, ở tứ phương hướng ngược tung tóe mà đi.

Vương Dật vượt qua hơn một nghìn mét sau, lưng không chuyển động, hai chân mãnh liệt hư không, vung lên Như Ý Bổng xông thẳng mà quay về.

Cự thần cũng là một trận, ổn định thân thể, thuẫn búa cùng vũ, chân đạp mệnh môn.

Bọn hấn rất nhanh liền gặp nhau lần nữa.

"Gào..."

Cự thần gào thét, tráng kiện cổ tay phải phiên run hư không, nát tan hư trong tiếng, 'Thích Thiên búa' triều đối phương ngực bụng chém vào mà đi, hung ác vô cùng.

Vương Dật hai chân liền đạp, thân thể nhân thể bình chuyển, vượt qua mệnh môn, trong nháy mắt tránh thoát bất thể phong vân, tốc độ nhanh chóng giống như quỷ mỵ.

"Triều Thiên Phá!"

Hấn rồng to, hắc mang lấp lóe, như ý côn lật đồ đối phương trong lòng.

Cự thần chinh Chiến thần nói khởi nguyên, trải qua vạn vạn chiến, đấu pháp cỡ nào phong phú? Trong nháy mắt làm ra phán đoán, thân thể vi bên cạnh, 'Lâm lăng búa' lần thứ hai tọa lạc.

'Ầm ầm..'

Lại là khủng bố đến cực điểm đại nổ vang.

Vương Dật toàn thân chấn động mạnh, đột nhiên bay ngược.

"Gào..."

Cự thần cũng bị đẩy lui không ít, nhưng bỗng nhiên rồng to, cánh tay phải thẳng thần thoại mái, xung kích mà trên.

Trong phút chốc, mệnh môn bên trên búa ảnh vô hạn, giống như Đấu Phá thiên địa.

"Triều Thiên Càn Khôn!"

Vương Dật cũng đến rồi đã tính, không né không tránh, Như Ý Bổng vũ ra một thế giới đại thế, ứng kích bất thể phong vân.

Trong nháy mắt tiếp theo...

'Ầm ầm.. Ầm ầm..'

Khủng bố nổ vang liên tiếp nổi lên, thần binh bảo khí không ngừng mà phát sinh va chạm mạnh, tách ra, gặp mặt va, lại tách ra...

Hai người hư không bình di, đánh cho gió nổi mây vần, thiên địa thất sắc.

Dời sông lấp biển, hư không đổ nát.

Tình cảnh sự khốc liệt, văn chương khó có thể tưởng chứa.

Vào giờ phút này, kết giới bên trong các tu sĩ, thật sự ngốc không thể có ngốc...

Chuyện này... Chuyện này...

Thực sự quá khuếch đại.

"A... A! ! !"

Đột nhiên, tiên nữ này phương xuất hiện một đạo đau thương đến cực điểm duyên dáng gọi to, sau đó...

'Hồng '

Hào quang ngàn vạn chuyển, lang bạt kỳ hồ.

Một cái hoàn toàn mới tiêu sinh mệnh, giáng lâm ở... Đương đại.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 723: Hậu chiêu

'Vù '

Đột nhiên, hư không tạo nên tảng lớn gọn sóng, ở bốn phía không ngừng mà phun ra nuốt vào, khuếch tán, rất nhanh liền đem thiên khung hình chiếu thôn phệ hầu như không còn...

Các tông tu sĩ dòn dập sững sờ, mờ mịt xoay người, nhìn phía các tiên nữ vị trí chỗ ở.

Đúng vào lúc này.

'Ào ào ào...'

Mênh mông bên trên, vô tận biển mây hóa thành bảy màu tường thụ, hiện xoắn ốc tư thế hướng phía dưới hội tụ, sau đó...

"A..."

Một đạo mềm mại đến cực điểm âm thanh, xa thăm bay lên, vang vọng ở bên trong trời đất.

Này đạo đồng âm quá sạch sẽ, không nhiễm một hạt bụi, tác động trước thế kiếp này.

'Vù... Vù...'

Gọn sóng bắt đầu biến hình, sau đó, một loại thần bí xiềng xích trật tự dần dần hiện ra, chúng nó tự tổ đàn dệt, dĩ nhiên ở... Phác hoạ đại đạo càn khôn!

'Phù phù...'

'Phù phù thông...'

Rất nhiều tu sĩ dòn dập té ngã, hoặc nằm hoặc nằm nhoài nằm rạp trên mặt đất, toàn thân run rẩy không thôi.

Trong lòng bọn họ, đồng thời bay lên một luồng khôn kể thần phục cảm, bắt nguồn từ sâu trong linh hồn.

Sau một khắc...

'Hô... Hô...'

Phương viên trong vạn dặm linh khí, phô thiên cái địa giống như triều này phương hồi tuôn ra mà đến, dung hướng về hạt nhân.

'Hồng '

Vạn trượng hào quang càng ngày càng cường thịnh, lập tức...

"Trời ơi..."

"Cái...Cái gì?"

"Cái kia là..."

Các tông tu sĩ dồn dập kinh sợ, bọn hấn ngơ ngác nhìn thấy, một đạo tuyệt thể thiên ảnh ở bình địa trên mặt từ từ bay lên.

Thiên ảnh rất to lớn, ít nói có hơn trăm thước, vì bảy màu mây mù đan dệt mà thành, vì lẽ đó không thấy rõ hình dáng.

Sau lưng nàng chìm nổi một vòng to lớn mây vòng, chín cái thô to đuôi sương mù, ở phía sau chậm rãi xoay quanh.

Thiên ảnh ngừng đầu ưỡn ngực, thể đối với thương thiên, tựa hồ đang cho thấy tất cả.

Ta... Đến rồi...

...

Cùng lúc đó, kết giới ở ngoài.

'Àm àm..'

Thanh âm điếc tai nhức óc bốc lên, không biết lần thứ mấy.

Đừng nói đại địa sơn hà, chính là sừng sừng mệnh mông, từ lâu đồ nát hàu như không còn.

"Phốc..."

Vương Dật nắm côn lùi về sau, ho ra đầy máu.

Cổ thần thực sự quá mạnh mẽ, vai cảnh tuy được Chân Hồng vương trọng thương, thần uy vẫn cứ thông thiên triệt địa.

Bảy phần mười để thế, vẫn như cũ miễn cưỡng.

Nhất định phải lại mở ra một ít...

Có thể Vương Dật dĩ nhiên cảm đến đỉnh đầu kim cô vĩ lực càng ngày càng yếu, đầu óc nơi sâu xa xé rách cảm... Lại xuất hiện...

Làm sao bây giờ?

Vương Dật thép răng cắn chặt, một phen trầm ngâm sau, trong nháy mắt rơi xuống quyết đoán.

Bây giờ, duy vợ con tính mạng du quan.

Nghĩ tới đây, hấn nắm chặt tả quyền, liền muốn làm tiếp mở ra...

Đột nhiên, cự thần thân thể chấn động, hoàn toàn bất động, tùy ý vai cảnh đồ sạm chất lỏng chậm rãi chảy xuống, rơi rụng hư không..

Vương Dật vẻ mặt hoi động, dừng lại thể tử.

Sau đó, cự Thần triều Tiêu Dao tông phương hướng... Nghiêng đi thân đi...

Mà Vương Dật tắc toàn thân chấn động mạnh, một luồng huyết thống liên kết cảm giác hiện ra để bụng điên.

Hắn cũng xoay người, nhìn phía phương xa hư không, gương mặt cương nghị vô cùng kích động.

Tiểu Tiểu... Sinh ra ?

Cùng lúc đó!

Cự thần trầm mặc chốc lát, cánh tay phải bỗng nhiên vừa nhấc, đem 'Thích Thiên búa' xuyên ở sau lưng, cự chưởng thu hồi để xuống trong lòng. Đồng thời, thân thể cường tráng hướng phía trước hơi hơi một khuyhnh...

Đây là một loại man hoang lễ nghi, bắt nguồn từ thần thoại mới bắt đầu.

Sau đó...

"Tội tướng Hình Thiên... Gặp Thần đế..."

Một giọng già nua chậm rãi bay lên, truyền khắp toàn bộ hư không.

Vương Dật nhất thời tỉnh táo, nhìn về phía đối phương, lông mày sâu sắc nhăn lại.

Hắn có ý gì?

Vương Dật cũng không biết, người mạnh nhất, liền vì Thần Đế, tức các thần tôn sư.

Còn có khác một cái xưng hô, chính là Thiên Đế, Hình Thiên tên liền bởi vậy mà đến...

Lúc này, thanh âm già nua lần thứ hai nổi lên: "Tội tướng chờ đợi vô số chờ, rốt cục nghênh đón thời khắc này. Thỉnh... Cần phải đem 'Hoàng Lăng Thần Đế' đền tội, đoạt lại đại hoang..."

Đây là một luồng vô thượng chấp niệm, muôn thừa bất hủ.

Vương Dật nghe xong, nhú mày càng sâu.

Cái tên này... Hắn là coi Tiểu Tiểu là thành Viêm Đế chuyển thế? Làm cho nàng trọng đoạt non sông? (Viêm Đế: Hình Thiên vương.)

Hay hoặc là... Có khác cái gì ân tình?

là một cái đại thế, quần hùng cùng nổi lên, hay là, (Sơn Hải kinh) vền vẹn ghi chép một góc mà thôi.

Có thể việc này liên lụy đến thượng cổ bí ẩn, Vương Dật không muốn suy nghĩ nhiều, đang chờ mở miệng ngăn cản.

"Xin nhò....."

Thanh âm già nua lần thứ ba xuất hiện.

Sau đó, cổ thần hai đầu gối hơi cong, 'Oánh' một tiếng đập không mà đi, trong nháy mắt biến mất ở mệnh môn nơi sâu xa, không thấy bóng dáng.

Này biến số quá kinh người, Vương Dật nhất thời sửng sốt ở hư không.

Đi rồi?

Không biết qua bao lâu bao lâu...

"Ha ha..."

Vương Dật cười cợt, nói: "Ta nữ nhi chính là lợi hại, vừa sinh ra, liền đem trong truyền thuyết Chiến thần dọa chạy..."

Hắn đây đương nhiên là chuyện cười nói, cổ thần rời đi, có khác hắn ý.

Có thể bất luận thế nào, nguy cơ là tiêu trừ.

"Hô..."

Vương Dật tầng tầng thở ra một hơi tức, đem Kim Cô Bồng để xuống trong tai, đang chờ xoay người.

Đột nhiên, hắn cảm giác trước mặt trời đất quay cuồng, hai mắt tối sầm lại, trực tiếp hôn mê bất tỉnh...

...

Mơ mơ hồ hồ trong, Vương Dật lại đi tới cái kia thần bí bên trong không gian.

Nơi này, chính là bản nguyên nơi sâu xa.

"Khàn..."

Vương Dật hít một hơi thật sâu, trầm giọng tự nói: "Nên đối mặt... Chung quy chạy không thoát..."

Hắn sau khi nói xong, cất bước đi về phía trước.

Dần dần, cái kia 'Quen thuộc' bóng người xuất hiện lần nữa.

Có thể Vương Dật thấy rõ tất cả sau, nhất thời kinh ngạc đến ngây người.

Một đời trước chính mình vẫn như cũ xếp bằng trên mặt đất, có thể sau lưng thân vòng sớm đã không ở, ngón ngang sợi tóc buông xuống bả vai...

Một cái to bằng miệng bát dị vật, phá ra trong lòng hấn.

Lại nhìn phía sau...

Con kia thanh đồng cổ thú tăng trưởng mấy lần có thừa, cực kỳ khủng bố, nó hai chân giẫm kim phật thần viên, một trào đầy ra lao trụ, khác một trào nhân thể dò ra.

Mà cái kia dị vật, chính là nó... Móng tay.

"Đáng ghét!"

Vương Dật nhất thời song quyền chăm chú nắm lên, hấn biết, là chính mình thả ra này con ma.

"Vù vù..."

Một đời trước liên tục thở hỗn hển, bỗng nhiên có phát giác, ngẩng đầu lên.

Vào giờ phút này, hai con mắt của hấn trắng đen rõ ràng, quy về mới bắt đầu, mà này hai đạo vết máu vẫn cứ tồn tại.

"Đến...?"

Một đời trước vô lực nói.

Vương Dật trọng trọng gật đầu, đi tới gần, trầm giọng nói: "Xin người... Tha thứ ta!"

"Ha ha..."

Một đời trước nở nụ cười, nhìn qua rất đau thương, hấn thở dốc nói: "Ta! Người làm... Rất tốt, không cần nói như vậy..."

Chẳng biết vì sao, Vương Dật nhìn thấy một đời trước này phó đáng về sau, trong lòng dấy lên vô tận lòng chua xót.

Hai người tuy làm một thể, nhưng ừg có sự khác biệt ý thức.

Vương Dật là tân sinh.

Mà trước mắt chính mình, bắt nguồn từ 'Hồng Linh'.

Hấn là hấn, cũng không phải hấn...

"Ta!"

Một đời trước âm thanh càng ngày càng yếu, thở dốc nói: "Sau này, liền dựa cả vào chính người. Nhớ kỹ trước nói, muốn vĩnh viễn... Đối với các nàng tốt..."

Vương Dật thân thể chấn động: "Người có ý gì?"

"Hô..."

Một đời trước thở một hơi, run run rẩy rẩy giơ lên hai tay, hư không kết ấn: "Dương Lăng Trần... Đã sớm là một đám bụi trần. Ta tồn tại, chỉ có điều... Là một cái hậu chiêu mà thôi, tuy rằng... Sớm chút..."

"Hậu chiêu?"

Vương Dật kinh ngạc đến ngây người, thất thanh nói: "Lê nào..."

Một đời trước chưa đi trả lời chắc chắn, nhắm lại hai con mắt, chậm rãi nói: "Ta tin tưởng, người đường... Không giống nhau!"

Hấn sau khi nói xong, hai tay đột nhiên hợp lại.

Trong phút chốc, Vương Dật cảm thấy trước mắt bùng nổ ra chói mắt kim quang, căn bản là không có cách nhìn thẳng.

'Gào...'

Phía sau thanh đồng cổ thú nhất thời rộng to, sau đó...

Sẽ không có sau đó.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 724: Tiểu yêu nghiệt (thượng)

Không biết qua bao lâu bao lâu...

Tựa hồ là tam sinh tam thế, vừa giống như ngán ngủ nháy mắt.

Sau đó, Vương Dật chậm rãi... Mở hai con mắt.

Khóe mắt cạnh hơi hơi hiện ra mắt, đó là nước mắt phơi khô sau, để lại dấu vết cùng cảm xúc...

Vương Dật ngóng nhìn phía trên chất gỗ trần nhà, chưa đi suy nghĩ đây là nơi nào, trong đầu, liên tục hiện lên một đời trước chính mình.

Còn có hần cuối cùng câu nói kia: Ta tin tưởng, người đường không giống nhau.

Dương Lăng Trần, trải qua vĩnh viễn biến mất rồi.

Đã qua chính mình tiếp xúc, chỉ là dấu ấn trong một đạo tàn niệm mà thôi.

Liên như hần nói tới: Là một cái 'Hậu chiêu'.

Các loại dấu hiệu cho thấy, một đời trước chính mình hóa đạo thời, tràn ngập đại không cam lòng, dùng thủ đoạn nghịch thiên, ở Bản Mệnh Lạc Ấn càng thêm nắm một đạo tàn niệm, vì chính là kiếp này thực lực đại thành sau, không lại bị 'Ma' thôn phệ bản tâm.

Có lẽ sẽ thành công, cũng khả năng thất bại.

Có thể kế hoạch khó địch nổi biến số, nguyên rủa sớm.

Đại Thánh kim cô là bất ngờ, tạm thời áp chế chưa trưởng thành 'Ma'.

Ai nghĩ, Chiến thần Hình Thiên lại xuất hiện.

Vương Dật mượn dùng một đời trước vĩ lực, chống lại trên cổ thần thoại, đồng thời cũng xúc tiến 'Ma' trưởng thành.

Vì lẽ đó, cái kia tàn niệm... Mở ra ý nghĩa sự tồn tại của chính mình.

...

"Ha ha ha..."

Đột nhiên, Vương Dật nở nụ cười, hần giờ tay lên đến, ấn trên trán của chính mình, nhân thể nhắm hai mắt lại.

Hai hàng nhiệt lệ theo khóe mắt chậm rãi tràn ra, hoàn toàn không khống chế được: "Nguyên lai, người vẫn luôn chưa từng quên nghịch thiên cải mệnh..."

Đã qua, Vương Dật cho rằng một đời trước mình là một hai bức.

Thời khắc này tắc hoàn toàn thay đổi cái nhìn.

Một cái không có 'Tâm' người, nhưng ở thời khắc cuối cùng sử dụng loại thủ đoạn này, toàn bằng nơi sâu xa này cố chấp niệm.

Từng trải, tiêu tiêu qua lại kinh nhìn lại, thật là ruột gan đứt từng khúc...

Dương Lăng Trần, biến mất rồi.

Mà Vương Dật cùng bản nguyên nơi sâu xa đối lập, vừa mới bắt đầu.

"Hô..."

Hắn tăng tăng thở ra một hơi, đem nước mắt lau khô, lần thứ hai mở hai mắt ra.

Chính mình muốn tỉnh lại lên, không thể để cho một đời trước khổ tâm đông lưu.

Nghĩ tới đây, Vương Dật nghiêng mặt đi, vừa vận nhìn thấy một bộ bức tranh.

Một thể bạch y, ở đối diện nhành hoa trên ghế tiểu tước.

Nàng cánh tay trái chỉ ở một bên trên mặt bàn, tay ngọc bán chống đỡ phương hoa, tùy ý thanh ti buông xuống hư không, béo mập cặp môi thom hơi hơi mở ra, nồn lan đều đều.

Từ Nguyệt thực sự quá mệt mỏi, đến nỗi đối phương tỉnh lại, cũng không có cảm giác.

Vương Dật nhìn chăm chú y nhân, mắt mũi lần thứ hai phát chua, hắn giãy giụa muốn đứng dậy, nhưng cảm toàn thân như nhũn ra, thực không có này phân khí lực.

'Chít chít...'

Giường được lực dưới, phát sinh một trận vụn vật tiếng.

Từ Nguyệt run lên một cái, mở cặp kia xinh đẹp nhất tồn tại.

"Lão công..."

Nàng thở nhẹ một tiếng, hoảng vội vàng đứng dậy đi đến, ngồi ở mép giường.

Vương Dật thấy đối phương mặt cười trở nên trắng, trong lòng một trận thương tiếc, run rẩy giờ lên tay phải, xoa này hoạt như mỡ đông phương hoa, vô lực nói: "Xin lỗi, đem người đánh thức..."

Từ Nguyệt mỉm cười yếu ớt, cũng giờ lên nhu đề, xoa mặt cười trên đại thủ.

Vương Dật tiếp tục nói: "Phi Yên các nàng đâu? Còn có Linh Nhi cùng Tiểu Tiểu..."

"Lão công yên tâm..."

Từ Nguyệt khẽ cười nói: "Các nàng đều rất tốt."

Sau đó, nàng đem sau các loại từng cái nói ra.

Cự thần sau khi rời đi không lâu, Từ Nguyệt liền vượt qua mà đến, tìm được lão công cùng Thỏ Từ.

Tô Linh Nhi cùng Tiểu Tiểu, thì bị tiểu loli chờ trước một bước mang về tông môn.

Lần này cự thần đột kích, Thỏ Từ thương thế nghiêm trọng nhất, nếu không có Từ Vương đem đối phương sau lưng Hủy Diệt Pháp Tắc mài đi, lại truyền vào Thiên yêu tinh khí, nó thật sự sẽ chết.

Mà các tiên nữ vì bảo vệ Tiểu Tiểu thai khí, linh lực tiêu hao rất lớn, vẫn luôn ở phòng nhỏ dùng thất tinh dưỡng, trải qua một ngày một đêm.

Từ Nguyệt kiên trì tới chăm sóc lão công, liền nhường những kia 'Hiệp cung' cùng 'Thiên thị' đi hầu hạ bọn tỷ muội.

"Ta ngất lâu như vậy?"

Vương Dật hiểu rõ tất cả sau, không khỏi có chút choáng váng.

Từ Nguyệt nhẹ nhàng gạt đầu, theo tay ngọc dưới di, đem trên đối phương mạch môn, truyền độ linh lực.

Vương Dật chấn động, sợ hãi nói: "Nhanh mau dừng lại..."

Hắn không phải người mù, tự nhiên nhìn ra Nhị cung thân thể 'Hư không', không thích hợp độ linh.

"Yên tâm, ta khả năng chịu đựng được."

Từ Nguyệt ôn nhu cười: "Lão công không muốn đi xem Tiểu Tiểu? Nàng sinh đáng yêu cực kỳ..."

"Không vội này nhất thời, mau dừng tay..."

Vương Dật dĩ nhiên muốn xem, nhưng sao nhần tâm làm cho đối phương 'Tuyệt càng thêm sương' ?

Từ Nguyệt lần này không có nghe hấn, cố ý đem linh khí độ nhập yêu lang trong cơ thể.

Cũng may, cảnh giới của bọn họ cách biệt cách xa, Nhị cung không tiêu hao bao nhiêu, người nào đó trạng thái liền khôi phục đến tám phần mười trở lên...

"Hào..."

Từ Nguyệt nhân thể đứng dậy, cười khê đem đối phương kéo.

Vương Dật bất đắc dĩ lắc đầu một cái, cùng nàng đi ra khỏi nội thất.

Vào giờ phút này, trong đại sảnh tĩnh lạ kỳ, Từ Vương lấy ra thác ảnh hư không chìm nổi, nhìn qua có chút lờ mờ, tựa hồ là yêu khí không đủ gây nên.

Vương Dật nhìn chung quanh dưới, nói: "Ta trước tiên đi xem xem Phi Yên các nàng..."

"Đừng!"

Từ Nguyệt nhẹ giọng ngăn cản: "Đại tỷ các nàng nếu là thấy lão công, tâm tình sẽ được ảnh hưởng, đối với tình duyên bất lợi, lão công trước tiên mà lại nhin một chút..."

Vương Dật trầm mặc chốc lát, cho rằng có lý, gật đầu y đối phương.

Lập tức, hai người đi tới phía đông đệ nhất đường cửa phòng trước.

Từ Nguyệt giờ lên tay ngọc, nhẹ nhàng đẩy cửa phòng ra.

Sau một khắc...

Một bộ cực kỳ âm áp bức tranh, ra hiện tại Vương Dật trước mặt.

Tô Linh Nhi dựa vào ở giường thủ, hương y phục bán giải, mặt cười trên hiện ra mê người cười ngọt ngào, môi trong cang là khê hát, trong lòng tắc ôm áp một cái cảm động tiêu khả ái.

Ngữ Cầm cùng Đông Phương Mộ Tuyết bạn ở hai bên.

Mà trong hư không, tràn ngập một luồng thần bí vị ngọt khí tức.

Có thể Vương Dật thấy, hai con mắt nhưng trực tiếp trùng lên, tự ngư nhần.

Hấn hoàn toàn... Hoá đá.

Tô Linh Nhi trong lòng tiêu khả ái, là lưng đối với mình, không thấy rõ hình dáng, nhìn dáng dấp là ở uống mẫu nữ.

Nhượng kẻ này mộng bức chính là, tiêu khả ái trên đầu rất đen thui...

Trẻ con không phải không tóc sao? Mặc dù là phát dục cấp tốc, cũng có thể chỉ có tinh tế tóc máu mà thôi.

Còn có phía dưới này bạch nhưng nhưng... Là cái cái gì?

'Một, hai, ba...'

Vương Dật mấy cái này gọi là một cái hải hùng khiếp vía, cuối cùng xác nhận, là năm cái bạch nhưng nhưng...

Ma đàn! ! !

Chính mình thật sự chỉ hôn mê một ngày một đêm sao?

"Hả?"

Tô Linh Nhi nhất thời có phát giác, vung lên diên đảo chúng sinh mặt cười, lập tức vừa mừng vừa sợ nói: "Lão công? Ngươi tỉnh rồi..."

Nàng thực có chút kích động, hai tay nhân thể đẩy một cái.

"A? A..."

Trong lòng tiêu khả ái bị cưỡng ép thoát ly cơ thể mẹ, không khỏi duyên dáng gọi to một tiếng, có chút không cao hứng, phát sinh rầm rì kiểu âm.

Ngữ Cầm cùng Đông Phương Mộ Tuyết lần lượt nghiêng đi mặt cười, nhìn về phía đối phương.

Vương Dật nhất thời tỉnh táo, một mặt mờ mịt đi tới gần, run giọng nói: "Linh Nhi, đây là... Tiểu Tiểu?"

"Ân!"

Tô Linh Nhi cười ngọt ngào gật đầu, mặt cười trên hạnh phúc tràn đầy, nhân thể nhìn về phía trong lòng: "Tiểu Tiểu, phụ vương đến xem chúng ta..."

Nàng sau khi nói xong, hai tay hơi hơi chuyển động, đem tiểu khả ái xoay chuyển đã qua.

Có thể Vương Dật thấy rõ tất cả sau, lần thứ hai hoá đá.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 725: Tiểu yêu nghiệt (hạ)

Có câu nói tốt, nữ nhi là cha một đời trước tình nhân, tri kỷ tiểu áo bông.

Phụ nữ lần thứ nhất gặp lại, lẽ ra là hạnh phúc, mỹ mãn.

Thế tục có cái tiết mục ngắn, đương thiếu nữ nhìn thấy trong lòng ái mộ nam sinh thời, thì sẽ lén lút cùng bạn thân nói: Ta phải cho hấn sinh hầu tử.

Không khó tưởng tượng, trẻ con lúc vừa ra đời đáng đáp.

Đáng yêu là khẳng định, nhưng cũng sẽ không thoát ly bản nguyên.

Nhưng hiện tại....

Tiểu khả ái mặc một bộ hồng nhạt quần áo, trắng nõn trên cổ sinh có thần bí hoa văn, vẫn luôn kéo dài tới trên chân trái. Chúng nó hắc tử luân phiên, rất giống Vương Dật trên người ma văn, có thể tế nhìn thật kỹ, lại tự Tô Linh Nhi cái trán vương giả phù văn.

Da thịt của nàng rất trắng nõn, óng ánh phát quang, sỏ nộn khuôn mặt nhỏ trên còn lưu có một ít trẻ con phì, mềm mại cái miệng nhỏ trề môi, có thể không cao hứng.

Mà cặp kia mỹ lệ mắt to sắc thái bất nhất, tả con mắt vì hắc, hữu con mắt vì tử.

Chỗ chết người nhất chính là, chúng nó tựa hồ sẽ nói: Nhân gia bị dối đây, ngươi tới làm chi?

Vương Dật thấy thế nào, đều cảm thấy trước mặt tiểu khả ái ở 2 tuổi trở lên.

Vì lẽ đó kẻ bối rồi, chân tâm..

Con gái của chính mình sao lớn như vậy oa? ? ?

Có thể hay không ôm sai rồi?

Còn có... Đôi mắt này là chuyện ra sao?

Ấm áp một màn chưa từng xuất hiện, thay vào đó, là cha một mặt mộng bức, cùng nữ nhi tức giận.

Như vậy bức tranh, thực sự có chút xin lỗi.

"Tiểu Tiểu..."

Tô Linh Nhi thấy hồ tử không có động tĩnh, thấp giọng xùy xùy nói: "Đừng lo lắng, mau gọi phụ vương..."

Tiểu khả ái bấu môi môi, có chút không tình nguyện nói: "Phụ vương..."

Nàng âm thanh mềm mại cực kỳ, như tự nhiên.

Vương Dật toàn thân chấn động, nhất thời tỉnh lại, lập tức, trong lòng bay lên một luồng khôn kể cảm giác.

Đây là huyết thống tình thân, bắt nguồn từ sâu trong linh hồn.

Vương Dật không nhận được dò ra hai tay, run giọng nói: "Nhượng ta... Ôm ôm Tiểu Tiểu..."

"Ừm..."

Tô Linh Nhi vui vẻ gật đầu, cánh tay ngọc nhân thể vừa nhấc.

Sau đó, Vương Dật cẩn thận đem nữ nhi ôm vào trong lòng.

Tô Tiểu Tiểu mỹ lệ mắt to chớp lại trát, tế quan sát kỹ, khuôn mặt nhỏ trên không cam lòng dần dần đánh tan, nhưng mà thay thế, là vô tận hiếu kỳ.

Hạnh phúc ấm áp, cuối cùng đến.

Vương Dật ôm tiểu khả ái sau, trong lòng gợn sóng càng ngày càng mãnh liệt, hân ôn nhu nói: "Tiểu Tiểu, gọi ba ba..."

Tô Tiểu Tiểu ngẩn ngơ, khuôn mặt nhỏ một mảnh mờ mịt: "Ba... Ba?"

"Ân!"

Vương Dật hạnh phúc cực kỳ: "Sau đó đừng gọi phụ vương, liền gọi ba ba..."

Hắn sau khi nói xong, trực tiếp hôn mê miệng đến, triều nữ nhi trên mặt hương đi.

Động tác này rất tự nhiên, hoàn toàn xuất phát từ phụ thân đối với nữ nhi yêu thích.

"A?"

Tô Tiểu Tiểu nhất thời kinh sợ, tựa hồ bị dọa sợ, trực tiếp mở ra cái miệng nhỏ, nhân thể thổi một hơi: "Hô..."

'Hồng'

Trong phút chốc, một đoàn màu đỏ thắm quả cầu lửa bốc lên, đem người nào đó đầu nuốt cái sạch sẽ.

Vương Dật toàn thân chấn động mạnh, hoàn toàn bất động.

Này biến số quá mức kinh người, chúng nữ nhất thời trợn mắt ngoác mồm.

Chuyện này... Chuyện này...

Hỏa điểm đến đột nhiên, đi cấp tốc, rất nhanh liền nhiên thế hầu như không còn.

Lại nhìn...

Vương Dật vẫn như cũ duy trì dưới thân tư thế, khuôn mặt đã hóa thành tro bụi, biến thân thành Châu Phi thổ, tóc càng là trùng thiên nổi lên, chỉ chừa có cặp kia trắng đen rõ ràng con mắt, nhìn qua đặc biệt khổ thân.

Tô Tiểu Tiểu phun ra, chính là vô thượng Thiên yêu đại thuật —— Thiên Hồ Chân Hỏa.

Vương Dật thật sự rất may mắn, người thi thuật là chính mình thân cốt nhục, bản nguyên tương đồng, nếu không sẽ bị trực tiếp đốt thành cặn bã.

Có thể mặc dù như vậy, trên mặt hắn vẫn như cũ rất, so với viêm dương bạo phơi còn khó chịu hơn.

Kẻ này lần thứ hai bối rối, ngây ngốc nhìn nữ nhi, miệng nhân thể mở ra, nhưng thấy từng sợi khói trắng từ miệng mũi bốc lên, như Hắc Long tiếng hít thở, lão ngư bức.

"Oa! !!"

Tô Tiểu Tiểu nhất thời phát hiện 'Mới mẻ sự vật', manh manh nói: "Bánh sẽ biến thân! Hảo 'nội hại'..."

Nàng dù sao tuổi nhỏ, hoàn toàn không ý thức được đây là chính mình 'Kịệt tác'.

Vương khổ bức lần thứ hai chấn động, lại tự tỉnh táo, trong lòng bay lên một luồng nôn ra máu kích động.

Nha đầu này...

Cùng lúc đó, chúng nữ cũng phản ứng lại.

"Tiểu Tiểu! Người làm cái gì?"

Tô Linh Nhi lớn tiếng tiếng rít, đoạt lấy nữ nhi, đem thân thể nàng xoay chuyển ở trên đùi, cánh tay ngọc nhân thể vừa nhấc, tay lên chuông lạc.

'Đừng!'

Âm thanh đặc biệt vang giòn.

"A?... Ô..."

Tiểu khả ái nhất thời kinh sợ, lập tức cái miệng nhỏ một liệt, trực tiếp khóc đã dậy rồi, nghẹn ngào nói: "Mẫu vương... Người tại sao đánh Tiểu Tiểu..."

Nàng đang khi nói chuyện, bên hông năm cái lông xù hư không múa, đan dệt thành bàn, đem tiểu PP bảo vệ kín kẽ.

"Còn dám che chở?"

Tô Linh Nhi coi là thật khí hồng rồi, đem trên trán vì loạn tử phát liễu đến sau lưng, kiều xùy xùy nói: "Đem linh đuôi triệt hồi..."

"Không... Ô..."

Tô Tiểu Tiểu phần môi cao cao đỏ lên, khóc thương tâm cực kỳ.

Nàng thật sự không biết, Mẫu vương vì sao phải đánh chính mình, vẫn như thể dùng sức.

Tô Linh Nhi lông mày vừa bay: "Người..."

"Linh Nhi, đừng đánh..."

Vương Dật tuy bị nữ nhi chinh rất 'Thâm', nhưng sao khí nàng? Thấy Tô Linh Nhi dĩ nhiên bắt đầu, vội vàng mở miệng ngăn cản.

"Hanh..."

Tô Linh Nhi kiều hừ một tiếng, dưới cằm mặt cười, khê kêu nói: "Nhanh hướng về phụ vương xin lỗi."

Tô Tiểu Tiểu lau một cái nước mắt, nức nở nói: "Phụ vương... Tiểu Tiểu sai rồi... Ô..."

Vương Dật đau lòng hồng rồi, cuống quýt đem nữ nhi ôm trở về trong lòng, học trên TV diễn như vậy, trên người nghiêng nghiêng ngã ngã, bên hông bên nói: "Tiểu Tiểu đừng sợ, ba ba ở đây..."

"Bánh... Ô..."

Tô Tiểu Tiểu dùng sức ôm phụ thân, cũng không tiếp tục muốn rời đi.

Nàng rốt cục ý thức được, đối phương khả năng 'Bảo vệ' chính mình.

'Kèn kẹt...'

Đột nhiên, hai đạo thấp khó chịu tiếng vang nổi đuôi nhau mà ra.

Nó đến phi thường đột nhiên, nhưng không thật lâu xa.

"A..."

Vương Dật cổ họng vang vọng, hai mắt nhân thể một phen, hảo lơ lửng không bị quá khí đi.

Hắn tả hữu hai cái xương sườn, trực tiếp bị ái nữ... Lâu đứt đoạn mất.

Cũng may Vương Dật đi vào Nguyên Anh, thân thể rắn chắc, chân khí về nguyên cũng nhanh, một phen điều chỉnh qua đi, thương thể hảo thất thất bát bát...

Chúng nữ đều sẽ sự chú ý tập trung ở tiểu khả ái trên, ai cũng không phát hiện quy tắc này biến số.

"Hô..."

Vương Dật đem khí tức điều thuận sau, nhìn về phía Tô Linh Nhi: "Sau đó đừng động một chút là đánh hài tử..."

Tô Linh Nhi mím mím môi, không có đáp lại.

Nàng đương nhiên không sẽ vô cớ đánh nữ nhi, có thể Tiểu Tiểu là vương giả hậu duệ, về việc tu hành tuyệt không khả năng lùi biếng, nếu có nửa điểm manh mối, tự nhiên còn có thể bắt đầu.

Vương Dật cho rằng đối phương ngầm thừa nhận, tiếp tục dụ dỗ ái nữ.

Một phen che chở sau, Tô Tiểu Tiểu đành chỉ gào khóc, rất nhanh liền bị phụ thân đốt cháy khét tóc hấp dẫn, giờ lên tiểu nộn tay lại bái lại trào...

"Lão công, ta cũng muốn ôm lấy Tiểu Tiểu..."

Một bên Tử Nguyệt mầu tít quá độ, phương hoa tràn ngập chờ mong.

Vương Dật vui vẻ đưa qua.

Tử Nguyệt ôm lấy tiểu khả ái sau, ở đối phương cái trán mềm nhẹ vừa hôn, vui rạo rức nói: "Tiểu Tiểu, ta là Nhị nương..."

"Hai.. Nương?"

Tô Tiểu Tiểu ngốc mạnh mạnh nhìn nàng, con mắt trong lóe lên vô hạn hiếu kỳ.

"Ừm..."

Tử Nguyệt cười ngọt ngào gật đầu, lần thứ hai thom đã qua.

Bức tranh lại về âm áp.

Vương Dật đùa nữ nhi mấy lần sau, nghiêng đầu đi, nói ra trong lòng nghi vấn: "Linh Nhi, Tiểu Tiểu sao có năm cái đuôi?"

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 726: Khiên Cảnh Tâm Lĩnh

"Ta cũng rất giật mình đây..."

Tô Linh Nhi cười ngọt ngào nói: "Bản vương lúc sinh ra đời, nắm giữ ba cái linh đuôi, trong tộc liền phát sinh chấn động mạnh. Năm đó, trưởng lão tỷ tỷ từng cùng ta đề cập, Mẫu vương Thanh Thanh lâm thế thời, cũng chỉ có hai cái mà thôi... A..."

Nàng nói tới chỗ này, quyền rũ mặt cười chột là tối sầm lại, làm như nhớ tới thời trẻ các loại.

Đó là một đoạn không thể tuổi ấu thơ.

Vương Dật nhớ tới cự thần đột kích trước, Thỏ Tử đề cập qua lại, trong lòng nhất thời mềm nhũn, ngồi ở trên giường nhỏ, nắm lên ngọc thủ của đối phương.

Tô Linh Nhi bị lão công nắm, tâm thần tốt hơn rất nhiều, tiếp tục cười ngọt ngào: "Bây giờ, Tiểu Tiểu có năm cái linh đuôi, lại có thuần khiết Thiên hồ phù văn. Nàng thực lực bây giờ, có thể so với lục cấp yêu thú..."

"Lục cấp?"

Vương Dật sững sờ, sờ sờ mũi, trên mặt một trận quái lạ.

Này án tu sĩ phân chia, chẳng phải là ở 'Thần Khiếu' bên trên? Trong truyền thuyết 'Phân Thần' cường giả?

Không trách chính mình xương sườn sẽ bị nữ nhi lâu đoạn.

Có thể đây cũng quá khước đại...

Cùng lúc đó, Tử Nguyệt chính ôm tiểu khả ái xóc nảy đến điểm xóc nảy đi, người sau ở Nhị nương trong lòng yêu kiều không ngớt, bức tranh cực kỳ ấm áp.

Đột nhiên, Tử Nguyệt ngẩn ngơ, nhìn bên ngoài một chút, nhẹ giọng nói: "Lão công, đại tỷ các nàng muốn ra đến rồi..."

"Được..."

Vương Dật gạt gù, nhìn về phía Tô Linh Nhi, mỉm cười nói: "Ta đi xem xem các nàng, một lúc trở lại..."

"Lão công, bản vương không muốn người đi..."

Tô Linh Nhi cặp môi thom một đờ, phản nắm lấy đôi phương cánh tay, hư không lúc ẩn lúc hiện, có chút không làm.

Mới vừa lâm bồn phụ nữ có thai là nhất dính người, ai cũng sẽ không thoát tục.

"Ta rất nhanh trở lại!"

Vương Dật cò về phía trước tìm tòi, ở đối phương trên môi điểm một cái, xoay người lại ngủ lại.

"Hanh..."

Tô Linh Nhi hai tay bàn ở trong lòng, tức giận ngóng nhìn nam nhân rời đi.

Như bằng nàng trước kia tính cách, tuyệt đối sẽ lưu lại đối phương đến tiếp bạn.

Có thể chính mình sinh con trai thòi, các tiên nữ toàn lực đến giữ thai, kỳ tâm thiên địa chứng giám.

Vì lẽ đó, Thiên Hồ Vương thỏa hiệp...

Tử Nguyệt đem tiểu khả ái ôm trở về giường, trao trả Tô Linh Nhi, cùng lão công cùng đi ra.

Hai người sau khi ra ngoài, vừa vận nhìn thấy các tiên nữ từ hai gian dừng thất ra đến.

Các nàng mặt cười còn rất trắng bệch, nhìn qua làm người tan nát cõi lòng.

"A... Lão công?"

Tiểu loli hô khẽ một tiếng, chạy tới, nhưng chưa nhào vào đối phương trong lòng, mà là ngơ ngác nhìn trước mặt 'Châu Phi thổ', mặt cười một mảnh mờ mịt.

Còn lại mấy nữ cũng có chút ngổn ngang.

Chuyện này... Đây là tình huống thế nào?

"Hắc..."

Người nào đó lúng túng ung thư thẳng tới thời kì cuối, không khỏi cười gượng mấy lần, tồn thân đem đại phụ ôm lấy. Lập tức thấy nàng mặt cười không thấy máu sắc, không khỏi đau lòng quá chừng, nói: "Không nghĩ ngại thật tốt, ra tới làm cái gì?"

Tiểu loli rốt cục phản ứng lại, dán lên đối phương trong lòng, khẽ cười nói: "Lão công yên tâm, chúng ta không có chuyện gì..."

Vương Dật bất đắc dĩ lắc đầu, ra hiệu các lão bà ngồi xuống trước.

"Lão công..."

Tiểu loli nhưng có chút không thành thật, nháy nhót nói: "Chúng ta muốn đi thấy Tiểu Tiểu..."

Vương Dật sững sờ, lập tức gạt đầu nói: "Được!"

"Không cần, chúng ta ra đến rồi..."

Đột nhiên, phía sau bay lên Tô Linh Nhi âm thanh, lập tức 'Kẹt kẹt' một tiếng, cửa phòng bị đẩy ra.

Mọi người nhân thể xoay người, nhưng ở sát na hoá đá.

Mà Vương Dật trực tiếp tan vỡ.

Đã thấy, Tô Linh Nhi bước óng ánh bàn chân nhỏ, từ trong nhà đi ra. Mà tay trái của nàng, tắc bám vào tiểu khả ái trắng mịn sau gáy thịt.

Vào giờ phút này, Tô Tiểu Tiểu tứ chi tích góp (cuan) ở trong lòng, nắm cái bạch đuôi nhân thể buông xuống, kiêu tiểu thân thể ở hư không dang đến dang đi..

Dang đến... Dang đi..

Cái miệng nhỏ nhắn của nàng hơi hơi mở ra, lại ngốc lại manh, cũng có chút tiểu mờ mịt, nhìn qua đáng yêu cực kỳ.

Mà bên trong Ngũ Cầm cùng Đông Phương Mộ Tuyết, cũng rất tay chân luống cuống.

Các nàng cũng bị đối phương cử chỉ dọa sợ.

"Tô thông phòng, ngươi làm cái gì?"

Tiểu loli thấy để từ bị đối phương tượng con gà con từ bình thường cầm lấy, trực tiếp điên rồi, nhất thời lớn tiếng tiếng rít.

Đề-xi-ben cái này gọi là một cái đủ.

"Hả?"

Tô Linh Nhi ngẩn ngơ, dừng lại thân thể.

Phía dưới tiểu khả ái thì bị dọa run cầm cập một cái, mờ mịt giờ lên khuôn mặt nhỏ, nhìn về phía này trong.

Vương Dật cũng là cuống lên, cuống quít thả xuống đại phụ, đi đến phụ cận, đem nữ nhi ôm vào trong ngực, lớn tiếng nói: "Linh Nhi, ngươi làm gì?"

Tô Linh Nhi càng ngày càng mờ mịt: "Lão công, ta làm sao ?"

"Làm sao ?"

Tiểu loli không làm, cướp trước một bước khê kêu: "Nào có ngươi như vậy mang hài tử ? Quả thực hồ nháo..."

"Ngươi biết cái gì?"

Tô Linh Nhi cũng đến rồi tính khí: "Bản vương ở 'Khiên Cảnh Tầm Lĩnh'..."

...

Ở xa xôi thượng cổ, Thiên hồ bộ tộc có mẫu hồ sinh con trai sau, đều sẽ bị công hồ ngâm sau gáy, ở lãnh địa chạy lên một vòng.

Tô Thanh Thanh cùng 'Vương nam nhân' bởi vì một số nguyên nhân, từ trần, vì lẽ đó tiểu Linh Nhi 'Khiên kính tìm lĩnh' là trưởng lão mang.

Có thể nàng là vương giả hậu duệ, trưởng lão quyền lợi chính là to lớn hơn nữa, cũng không dám dưới mệnh điều, chỉ được dùng tay làm.

Đây là Thiên hồ bộ tộc tập tục, từ xưa đến nay, từ chưa thay đổi.

Tô Linh Nhi vì vương giả, đương nhiên sẽ không quên bản nguyên, có thể hiện tại 'Nam nhân' ở bên ngoài, không tốt hóa về bản thể, Tiểu Tiểu lại là người hình, liền học lên lúc trước...

...

"Nói cái gì đó?"

Tiểu loli đương nhiên không hiểu, hai tay nâng lên eo thon nhỏ, giương thủ khê kêu: "Như còn dám như vậy đối với Tiểu Tiểu, đừng trách bản cung không khách khí."

"Thực sự là chuyện cười!"

Tô Linh Nhi tức điên mà cười: "Tiểu Tiểu là bản vương, cùng ngươi có quan hệ gì?"

"Ngươi..."

Tiểu loli nhất thời nổ tung.

Được rồi, lại muốn bắt đầu rồi.

Lúc này, Tô Tiểu Tiểu dán phụ thân trong lòng, ăn chính mình một cái ngón tay út, mờ mịt nhìn Mẩu vương cùng người khác 'Đánh nhau'.

"Hào rồi!"

Đột nhiên, Vương Dật quát to: "Các người có thể hay không có chừng có mực?"

Hắn không muốn lớn như vậy tiếng, có thể tình huống thực sự 'Nguy cấp', không thể không dùng tới vương bá khí.

Đại phụ thống phòng nhất thời run cầm cập một cái, lần lượt im tiếng, ánh mắt va chạm nhưng không có đình chỉ.

Vương Dật một tay ôm ái nữ, một tay nặn nặn mi tâm, sau đó nhìn về phía Tô Linh Nhi: "Cái gì là 'Khiên Cảnh Tầm Linh'?"

Tô Linh Nhi trợn mắt đại phụ một chút, chậm rãi nói ra tất cả.

Mọi người nghe xong lần lượt bưng tỉnh.

"Thiết..."

Tiểu loli đùa bốn chính mình tay nhỏ, không nhanh không chậm nói: "Nơi này không phải thượng cổ, từ đâu tới nhiều như vậy phá tập tục?"

Tô Linh Nhi lông mày vừa bay: "Người..."

"Hào..."

Vương Dật lần thứ hai ngăn cản, triều Tô Linh Nhi nói: "Ta mang Tiểu Tiểu đi..."

Hắn đương nhiên không đành lòng thấy nữ nhi bị như vậy nắm, cũng phải tôn trọng đối phương phong tục.

Tô Linh Nhi ngẩn ngơ, sau đó vừa mừng vừa sợ nói: "Thật chứ?"

Vương Dật bắt đắc dĩ gật đầu, làm dáng liền muốn ôm nữ nhi đi ra phòng khách.

"Lão công..."

Đột nhiên, Từ Nguyệt ngăn cản hắn, cắn môi nói: "Người... Rửa mặt một phen lại đi nữa..."

Vương Dật nhất thời thức tỉnh, cười gượng mấy lần, đem tiểu khả ái giao cho đối phương, xoay người về đến thế tục biệt thự.

Trong phòng rửa tay, kẻ này nhìn pha lê trong 'Người châu Phi', cười khổ nói: "Cũng còn tốt có lão bà nhắc nhở, bằng không ném đại nhân..."

Hắn nói chuyện, nhân thể giờ tay, mờ trên phát tiêu tóc.

'Hô... Phốc...'

Đột nhiên, một luồng kỳ dị nhẹ vang lên xuất hiện.

Vương Dật chỉ cảm thấy trên tay không nữa phần lực cản, hơi hơi ngây người, nhưng thấy mình phân nửa bên phải sợ hãi, dĩ nhiên không có một ngọn cỏ nha...

Khô vàng bộ lông tất tất mà roi, tác động bao nhiêu bị vọng?

Ngọa tào! ! !

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 727: Thái Cổ con lừa trọc vs đế vương yêu nghiệt (thượng)

Vương Dật này cả kinh coi là thật không phải chuyện nhỏ, trong nháy mắt quên bản nguyên nguyên rùa, trực tiếp đem kim cô gỡ xuống, quay về tắm gương, xoa một bên khác sợ hãi.

"Tóc... Tóc..."

Vô tận tiêu tiêu dưới, đầy trời hồng lồi cuộn cuộn đến...

Này trong... Cũng không nha!

Đây là cỡ nào...

"what?"

Trong phút chốc, một đạo thể thâm gào thét đột nhiên bay lên, nghe vào đặc biệt đáng sợ.

Vương Dật nhìn trong gương Thái Cổ con lừa trọc, chân tâm hoảng rồi.

Chuyện này... Đây là chính mình?

A a a a ! ! !

Kỳ thực, Vương Dật bản không để ý bên ngoài.

Tuy rằng so với hắc tuấn tú nam nhân nhiều hơn nhiều, có thể chính mình bề ngoài cũng không sai, lại có tiền nữ lão bà.

Người muốn học thấy đủ không phải sao?

Nhưng nếu biến thành tên trọc...

Biến thành... Tên trọc...

MDZZ, chuyện này cũng quá bất hợp lý.

'Hô '

Vương Dật bỗng nhiên nắm vòi hoa sen, mở ra vòi nước.

Một phen rửa mặt qua đi.

Một thể thánh tăng, đột nhiên xuất hiện.

Hắn rất cao lớn tuấn đạt, sợ hãi càng là bóng loáng sáng loáng lộng lẫy, nếu là điểm trên mấy cái giới sọc, tuyệt đối có thể đi bất kỳ tầng viện chùa chiến nhập trú...

Vương Dật sờ sờ đầu, trầm ngâm chốc lát, mở miệng hát lên: "Uyên ương song tề điệp song phi, cả vườn xuân sắc chọc người say. Lặng lẽ hỏi ~ thánh tăng, nữ nhi mỹ ~ không đẹp, nữ nhi ~ mỹ ~ không đẹp..."

Âm luật giao tạo nên phục, hoà âm rõ ràng, lão ngưu bức.

Vương Dật hát xong Tây Du trong (nữ nhi tình) sau, tự mình an ủi: "Tên trọc làm sao ? Không hay vẫn là đem Nữ Nhi quốc trong nữ đế mê đến thần hồn điên đảo, không thể tự kiểm chế? Tên trọc cũng có sức hấp dẫn rất mạnh... Há?"

Kẻ này mới nói được một nửa, lại là sừng sốt.

Hắn ngo ngắc phát hiện, chính mình hai lỗ tai bên, tự còn có lưu lại thừa thớt tóc đen.

Mà sau nào...

Dựa vào, mặt sau còn có nhiều như vậy?

Được rồi, hắn thật vất vả tiếp thu tên trọc sự thực, 'Địa Trung Hải' liền thật không thể nhẫn nhịn, tuyệt không khả năng quan trên 'Chưa già đã yếu' tên gọi.

Vương Dật bỗng nhiên giơ lên hai tay, một đem một đem đi xuống cỏ.

Một phen long trời lở đất sau, hấn lại cọ rửa mấy lần, gỡ xuống khăn mặt đem trên người lau khô, do dự chốc lát, nâng lên kim cô, dẫn theo đi tới.

Vô thượng thánh tăng, rốt cục trở về vị trí cũ.

Vương Dật thay đổi thân quần áo mới, cuối cùng hít một hơi thật sâu, mở ra hai giới môn.

Trong sương phòng, các tiên nữ chính đùa Tô Tiểu Tiểu, lúc đó có yêu kiều bay lên, ầm áp đến cực điểm.

Có thể kẻ này sau khi xuất hiện, bức tranh đột nhiên biến hoá.

Các tiên nữ nhất thời kinh ngạc đến ngây người, mờ mịt nhìn lão công, hoàn toàn sẽ không động.

Tô Tiểu Tiểu cũng ngốc manh manh nhìn về phía này trong, mỹ lệ mắt to chớp lại trát, nhìn qua đáng yêu cực kỳ.

"Hắc..."

Vương Dật gãi gãi đầu, một mặt lúng túng nói: "Có phải là... Đỉnh soái?"

Các tiên nữ lại là ngẩn ngơ, lập tức...

"Phốc..."

"Kê kê..."

Các nàng cũng không nhịn được nữa, dồn dập yêu kiều lên.

Vương Dật trên mặt một trận toả nhiệt, tự mình đi đến trước bàn ngồi xuống, ngã chén thanh thủy, uống sấp nổi lên đến, lấy yếm trong lòng bàng hoàng.

"Đều đừng cười..."

Tiểu loli dù sao cũng là đại phụ, vung lên tay nhỏ đi ngăn lại, có thể chính mình mặt cười nhưng chột đỏ bừng.

Sau đó, các nàng đi tới trước bàn lần lượt ngồi xuống.

"Lão công, hi hi..."

Tiểu loli đổ vào đối phương trong lòng, mới vừa tự mở miệng, liền lại yêu kiều lên, hoàn toàn không khống chế được.

Vương Dật:...

Từ Nguyệt tâm tình nhất là thành thực, gỡ bỏ đề tài nói: "Ta từng nghe chu phó cung đã nói, 'Hong Linh' dung hợp trước, Triệu Dục từng có như vậy một quãng thời gian, cũng cùng lão công như vậy... Hi hi..."

Nàng nói đến lúc sau, cũng không nhịn được.

Tiểu loli ngẩn ngơ: "Chu Ngưng Ngọc?"

"Ừm..."

Từ Nguyệt nhẹ nhàng gạt đầu, lén lút nhìn xuống lão công đỉnh đầu này thốn lóe sáng, tay ngọc run rẩy, muốn đi sờ một cái, nhưng thực sự không dám.

Vương Dật tuyệt sẽ không bỏ qua bất kỳ xa đề cơ hội, nói: "Nói nghe một chút..."

Từ Nguyệt gạt gù, chậm rãi nói ra tất cả.

Thời gian như thoi đưa, nhất thời qua đi...

Vương Dật thấy gần đủ rồi, nhân thể đứng dậy: "Linh Nhi, đem Tiểu Tiểu cho ta đi..."

"Ừm..."

Tô Linh Nhi vui vẻ đem nữ nhi đưa tới.

"Các người trước tiên tán gẫu, ta mang Tiểu Tiểu đi ra ngoài đi dạo..."

Vương Dật lưu lại câu nói sau, ôm nữ nhi đi ra phòng nhỏ.

"Oa..."

Tiểu khả ái đã sớm nghe chán, có thể ở Mẫu vương trong lòng, vẫn luôn không dám nói tiếng. Lúc này rốt cục thấy đến thế giới bên ngoài, nhiên không được duyên dáng gọi to, ngọt tiếng nói: "Thật lớn... Hào mỹ..."

Vương Dật thom ái nữ một thoáng : một chút, mỉm cười nói: "Ba ba mang người chung quanh nhìn..."

Hắn sau khi nói xong, ôm Tiểu Tiểu đi ra phía ngoài.

Vương Dật không muốn đi quá xa, vòng quanh tông môn đến một vòng là được, cũng coi như tuần Thiên hồ bộ tộc tập tục.

Hắn vừa đi vừa trong bóng tối lưu tâm, lặng lẽ vòng qua những kia 'Đồng môn', bất hòa bọn hắn chạm mặt.

Nguyên nhân rất đơn giản, như bị bọn hắn nhìn thấy chính mình đáng vẻ hiện tại, tin tức tất sẽ truyền khắp bốn phương tám hướng, đến lúc đó...

Vương Dật không dám nghĩ tới, cẩn thận tiến lên.

Rất nhanh, này đối với phụ nữ xuyên qua một mảnh biển rừng, đi tới một khối trên đất trống.

Nơi này lục thảo thanh đậm, rất là mỹ lệ.

"Bánh..."

Đột nhiên, trong lòng tiểu khả ái nũng nịu mở miệng: "Nơi này hào mỹ, chúng ta đừng đi, ở đây chơi đi..."

"Hả? Ha ha..."

Vương Dật sững sờ, lập tức gật đầu mỉm cười: "Được..."

Hắn ngồi xổm người xuống đi, đem nữ nhi nhẹ nhàng để dưới đất, cánh tay phải không hề rời đi, tay trái chỉ một chỗ, nói: "Xem, này đoá màu nâu non có phải là rất đẹp?"

Tiểu khả ái tựa hồ đối với cái gì bông hoa a thảo a không có hứng thú, liếc mắt nhìn sau, liền quay lại mặt non nớt, mở ra tay nhỏ duyên dáng gọi to: "Bánh, lấy tay cho Tiểu Tiểu..."

Vương Dật lại là sững sờ, sau đó vui vẻ thả xuống đại thủ, dò xét đã qua.

'Hô '

Tô Tiểu Tiểu trực tiếp nắm lấy đôi phương ngón tròn, hi hi yêu kiều: "Bánh, chúng ta như thế chơi đi..."

Nàng sau khi nói xong, sờ nộn phần quai hàm bỗng nhiên một cổ.

Vương Dật đang tự nghi hoặc không rõ, đột nhiên cảm thấy thấy hoa mắt, 'Hô' một tiếng thoát ly mà lên.

Sau một khắc...

'Oanh... Long..'

Cự tiếng nổi lên, mặt đất rung chuyển.

Thái Cổ con lừa trọc bình sa lạc nhận, mạnh mẽ đập ở trên mặt đất.

"A... Khụ khụ..."

Nguồn sức mạnh này quá to lớn, Vương Dật chỉ cảm thấy trời đất quay cuồng, Kim tinh đầy trời, hắn ho khan mấy lần, mới vừa muốn mở miệng.

"Hi hi... Hào thú vị..."

Tiểu khả ái yêu kiều liên tục, lập tức...

'Ào ào ào...'

Trong phút chốc, này phương không gian kiều ảnh lừng lờ bay, Tô Tiểu Tiểu dùng sức vung lên cánh tay nhỏ, tùy ý 'Chơi đùa người', lão bá đạo.

'Ầm ầm... Ầm ầm... Oanh...'

Trong lúc nhất thời, mặt đất rung chuyển không ngừng, nổ vang liên miên, tựa hồ đang ngâm xướng nãi ba chi ai ca.

Mấy chục giây qua đi...

"Được rồi!"

Vương khổ bức thực sự không nhịn được, bỗng nhiên rút về ngón trỏ, thân thể phóng lên trời.

"A?"

Tô Tiểu Tiểu nhất thời bị dọa run cầm cập một cái, mờ mịt xem hướng về bầu trời.

"Hô... Hô..."

Thái Cổ con lừa trọc hừ không mà đứng, liên tục thở hỗn hển.

Vào giờ phút này, hần cảm thấy toàn thân không một không đau, còn kém nôn ra máu.

Năm đuôi Thiên hồ sức mạnh, không phải là đùa giỡn.

"Tiểu Tiểu, ngươi đang làm gì?"

Vương Dật thật sự tức giận, lần thứ nhất triều ái nữ rống to.

Trên đất tiểu khả ái mờ mịt chốc lát, phân nộn cái miệng nhỏ nhân thể mở ra: "Oa..., bánh hạo 'hội hại', dĩ nhiên sẽ phi..."

"Hô..."

Vương Dật lại thở ra một hơi, trầm giọng nói: "Tiểu Tiểu, ba ba nói cho ngươi... Hà?"

Hần còn chưa nói hết đây, liền hoá đá.

Đã thấy, Tô Tiểu Tiểu sau lưng, chẳng biết lúc nào bay lên một vòng thái vòng, gần như to bằng bàn tay, vừa đáng yêu lại mỹ lệ.

Mà nàng tả trong con ngươi, tắc đấy lên một luồng thần bí vòng xoáy.

Hỗn Động Thần Tàng —— mở!

Vương Dật há miệng, nhưng cái gì cũng không nói ra được.

Chuyện này... Chuyện này...

Chốc lát sau.

"Hi hi..."

Đột nhiên, Tô Tiểu Tiểu mặt non nớt trên nổi lên mê chi yêu kiều, sau đó...

'Xi...'

Trong phút chốc, kiều ảnh ngang trời.

Vương Dật toàn thân chấn động mạnh, sau đó... Hần chậm rãi... Nghiêng đầu qua đi.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 728: Thái Cổ con lừa trọc vs đế vương yêu nghiệt (hạ)

Mấy mét ở ngoài.

Tiểu khả ái hư không chìm nổi, cười hi hi nhìn phụ thân, dưới chân của nàng, giẫm có một đoàn màu đỏ mây mù.

Nhị cấp Đằng Vân Quyết —— màu đỏ thắm tường thụ.

Quy tắc này bí thuật đồng phân chín cấp. Sơ cấp vì phổ thông mây mù, nhị cấp vì xích, tam cấp vì cam, cứ thế mà suy ra...

Một khi luyện tới cửu cấp đại thành, liền có thể chân đạp bảy màu tường thụ lên trời xuống đất, nhất niệm mười vạn tám ngàn dặm.

"Ừng ục..."

Vương Dật nhìn ái nữ, gian nan nuốt nước bọt.

Hắn tu tập Đằng Vân Quyết gần một năm, tuy không khắc khổ, nhưng thời gian thật sự không ngắn, cũng không bước vào nhị cấp.

Có thể Tiểu Tiểu nàng...

Vương Dật thật sự ngón ngàng, cảm giác hết thấy đều không chân thực lên.

"Bánh, nhân gia cũng sẽ phi nha..."

Tiểu khả ái hi hi yêu kiều, trắng mịn tay nhỏ trên dưới múa, nhìn qua vui vẻ cực kỳ.

Đột nhiên, nàng 'A' một tiếng, ngừng lại, ngo ngác nhìn phụ thân.

Vương Dật mạnh mẽ gạt mình, một loại linh cảm không lành xông thẳng trái tim.

Này đối với phụ nữ liền như vậy cách không nhìn nhau, thời không phảng phất yên tĩnh lại.

Không biết qua bao lâu bao lâu...

Đột nhiên, Tô Tiểu Tiểu giờ lên tiểu nộn tay, mò cấp trên đỉnh, sau đó 'Xì' một tiếng, nhỏ xuống mấy cọng tóc, há mồm chính là thổi một hơi...

'Oành oành oành...'

Trong phút chốc, hư không sương mù bốc lên, sau một khắc...

"Oa..."

"Hảo mỹ..."

"Hảo hảo chơi..."

Khá lắm, nơi này lập tức xuất hiện bảy, tám cái tiểu khả ái, cùng bản tôn giống nhau như đúc, chỉ có điều khí tức yếu hơn rất nhiều.

Các nàng đông trang trang, tây nhìn sang, ý trung nhân khuôn mặt nhỏ tràn ngập vô tận hiếu kỳ, đáng yêu cực kỳ.

Vương Dật nhất thời trừng nổi lên ngu ru nhần.

Chuyện này... Chuyện này...

Hắn dĩ nhiên khiếp sợ tột đỉnh.

Cùng lúc đó, tiểu khả ái nhóm phát hiện người nào đó, kết quả chính là...

"Bánh!"

"Bánh..."

"Oa! !!"

Các nàng dồn dập mở ra tiểu nộn tay, trực tiếp đánh tới.

Này liền lợi hại.

Thái Cổ con lừa trọc thay đổi sắc mặt, những này tiểu khả ái tuy là phân thân, thực lực nhưng không thua kém Thần Khiếu cảnh, các nàng lại toàn lực vọt tới, này nếu là bị nhào trong, tuyệt đối sẽ đứt gân gãy xương.

Vương Dật không dám do dự, hai chân bỗng nhiên một điểm.

'Xi '

Trong phút chốc, hần xoắn ốc hướng lên trên xông thẳng menh mông, trong nháy mắt tránh thoát 'Bọn nhỏ' 'Nhiệt tình'.

Tiểu khả ái nhóm nhất thời vô huyệt.

'Oành '

Phía trước nhất hai cái còn đụng vào nhau, phát sinh một tiếng tiếng vang trầm nặng.

"Ai u..."

Trong đó một cái tiểu khả ái lớn tiếng kêu đau, vỗ về bị va nơi, đô môi nói: "Ngươi va ta làm gì?"

"Rõ ràng là ngươi va ta..."

Một cái khác tiểu khả ái cũng không làm, bụng cái ột lớn tiếng khẽ kêu.

"Các ngươi đừng cãi nhau!"

Thứ ba tiểu khả ái duyên dáng gọi to nói: "Chúng ta trao bánh trở lại, bởi chúng ta chơi..."

"A, tốt..."

"Bánh!"

"Oa..."

Tiểu khả ái nhóm chân đạp màu đỏ thăm tường thụ, thẳng vọt lên.

Bức tranh coi là thật là vừa đáng yêu, lại 'Khủng bố'...

Ta cái đệt!

Vương Dật nhất thời sợ hãi đến thần hồn xuất khiếu, chân đạp mây mù vượt qua cửu thiên...

Tiểu khả ái nhóm lại vô huyệt.

"Hanh..."

Tô Tiểu Tiểu cặp môi thơm một đô, tức giận nói: "Bánh lại chạy, hần không muốn cùng chúng ta chơi..."

Tiểu phân thân nhóm cũng bừa bãi ra.

'Hô '

Đột nhiên, một cái tiểu khả ái lấy ra màu đỏ thăm tường thụ, triệu người nào đó biến mất phương hướng xông thẳng mà đi.

Còn lại tiểu khả ái nhất thời ngẩn ngơ, sau đó dồn dập noi theo.

Giữ hư không.

"Không được, ta mạng không đứt hai từ..."

Vương Dật cắn răng tự nói, trán cũng bốc lên mồ hôi lạnh.

Tô Tiểu Tiểu quá nghịch thiên, tâm trí nhưng cùng tuổi tác tương xứng, vì lẽ đó hần này đương cha bị hổ rất thảm..

Kẻ này chính sợ hãi không thôi đây, lại nghe đến sau lưng 'Phá không' tiếng vang.

Vương Dật chấn động mạnh, cuống quít quay đầu, đã thấy 'Bọn nhỏ' triều chính mình lao thẳng tới mà đến, tốc độ nhanh như chớp giật, 10 giây bên trong tất sẽ đuổi theo.

Cái gì?

Hần trực tiếp điên rồi, chốc lát không do dự, trực tiếp giơ lên tay phải.

'Oành '

Vạn ngàn ánh vàng phóng lên trời, gào thét tang thương.

Liên tiếp vỡ vang lên qua đi, kim giáp xích hà tái hiện đương đại.

'Hô '

Thái Cổ con lừa trọc phủ thêm chiến giáp sau, tốc độ bỗng nhiên tăng nhanh, xông thẳng vô biên phía chân trời.

Phía sau tiểu khả ái nhóm nhất thời ngẩn ngơ.

"Oa..."

Tô Tiểu Tiểu giương cái miệng nhỏ, kêu than thỏ: "Bánh hảo 'nội hại', lại biến thân..."

Nàng tế quan sát kỹ phụ thân vĩ đại bóng lưng, tay nhỏ nhân thể giờ lên, kết ra một cái cổ ấn.

Sau một khắc...

'Oành '

Sương mù bốc lên trong, một cái kiêu tiểu bóng người vàng óng xuất hiện.

Nàng cũng trên người mặc kim giáp, vai khoác xích hà, phía sau cắm vào bốn cái tiểu hắc côn, hoàng kỳ trên ấn 'Ta yêu lão bà'.

Nguyên lai, Tô Tiểu Tiểu phục chế phụ thân hết thảy, tự nhiên cũng bao quát Đại Thánh ba loại bí pháp.

Lừa trời gạt đất, có thể hóa thành thể gian tất cả.

Vì lẽ đó, nàng lấy ra Tề Thiên chiến giáp ngoại hình.

Còn lại tiểu khả ái nhóm thấy sau, dồn dập noi theo, tốc độ nhưng không có đình chỉ.

Kết quả chính là, một cái đại kim giáp ở trước chạy vội, một đám tiểu kim giáp ở phía sau truy đuổi...

Bức tranh sự bao la, lão lợi hại.

Mười mấy giây sau...

"Hanh..."

Xông lên phía trước nhất Tô Tiểu Tiểu kêu rên một tiếng, không cao hứng lắm bẩm: "Tốc độ tại sao không có biến hoá nhanh?"

Các nàng chỉ lấy ra chiến giáp ngoại hình, đương nhiên không có được công lực gia trì.

...

Tiêu Dao tông cảnh nội nơi nào đó.

Mỗ tông môn tu sĩ chính ở bên ngoài thực com tán gẫu, nói một ngày trước cự thần đột kích sự kiện.

"Loại kia quyết đấu, ta cả đời cũng không thể đạt đến..."

Một cái Trúc Cơ ba tầng cảm thán liên tục.

"Đúng đấy, không nghĩ tới 'Ta yêu lão bà' có thể đối kháng loại kia tồn tại, chúng ta tất cả đều coi thường hần..."

Một cái khác đệ tử lại tiện lại đó.

"Đúng rồi, nghe Phong sư huynh nói, 'Ta yêu lão bà' sáng lập 'Bổ thiên', chính ở chung quanh nhận người đây..."

"Thật sự giả?"

"Đương nhiên là thật sự, Lý sư tỷ trải qua hướng về tông chủ xin. Ta đã nói với người... Lý sư tỷ hình như đối với 'Ta yêu lão bà' có ý tứ..."

"Cái gì? Ta nữ thần... Không nên a..."

"Hắn không phải có đạo lữ sao? Hay vẫn là tiên nữ..."

"Nhân gia mị lực đại, ta khả năng có biện pháp gì? Ai... Hà?"

Bọn hắn chính trò chuyện đây, nhưng dòn dập sững sờ, đồng thời ngẩng đầu.

Vô biên thiên khung, ánh vàng nhào sóc, huyễn ảnh ngang trời.

Vương Dật tốc độ quá nhanh, trong nháy mắt xẹt qua này phương không gian, thoáng qua liền qua.

Lập tức...

"Bánh..."

"Chờ chờ chúng ta oa..."

"Bánh..."

Một đám ánh vàng xuyên qua trời cao, khí thế như cầu vồng.

"Phốc..."

"Khụ khụ..."

Phía dưới các tu sĩ trực tiếp vắng, thậm chí kém một chút ngắt đi.

Sau đó...

"Ta yêu lão bà' làm sao thành tên trọc? Tóc của hắn đâu?"

"Lê nào trốn vào kẻ hở?"

"Không thể!"

"Đúng rồi, làm sao thêm ra một đám tiểu?"

"Chẳng lẽ là ảo giác?"

Được chứ, nơi này trực tiếp sôi sùng sục.

...

"Đáng ghét!"

Vương Dật thật sự nhanh tan vỡ.

Hắn lấy ra chiến giáp sau, tuy rằng tăng nhanh tốc độ, nhưng so với nhị cấp Đằng Vân Quyết đến hay vẫn là chậm như vậy từng tia một.

Này liền muốn mệnh.

Người nào đó đang tự lo lắng không ngớt, một tòa thật to màu đen thuyền cứu nạn đập vào mắt tịch.

"Đám kia 'Gái ế' Phở Độ Từ Hàng?"

Vương Dật cau mày nói: "Chạy thế nào nơi này đến rồi?"

Này một Phân Thần không quan trọng lắm.

'Hô '

Kiều ảnh lay động, Tô Tiểu Tiểu trong nháy mắt vọt tới trước mặt phụ thân, một phát bắt được đối phương đại thủ, cười ngọt ngào nói: "Bánh, nhân gia bắt được người, tới chơi đi..."

Trận này tốc độ so đấu, Thái Cổ con lừa trọc cuối cùng lấy hoàn toàn thất bại cáo chung.

Không được!

Vương Dật trầm hô không ổn, đang chờ mở miệng.

"Uống nha! ! !"

Tò Tiểu Tiểu lớn tiếng duyên dáng gọi to, bàn chân nhỏ hư không đồn điểm, thân thể cao tốc xoay tròn lên.

'Ào ào ào...'

Trong phút chốc, một mặt kim bản hiện ra ở hiện nay.

Vương Dật ngang trời chuyển động, căn bản không không chế được.

Mười mấy giây sau...

Tò Tiểu Tiểu bỗng nhiên buông ra tay nhỏ.

'Xi '

Một vết kim quang phá tan mệnh môn, triều Thánh nữ liên minh thuyền cứu nạn xông thẳng mà đi.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 729: Trúc Thanh Ảnh

Lúc này, một đạo bạch y thiên ảnh đứng yên chu thủ, ngóng nhìn vô tận mệnh môn.

Nhật mi như thu thủy, ngọc cơ bặt gió nhẹ.

Nàng rất đẹp, khí chất kỳ ảo, không nhiễm một hạt bụi.

Này nữ, chính là 'Gió' tổ một tỷ Trúc Thanh Ảnh.

Sở dĩ họ Trúc, là bởi vì hơn hai mươi năm trước, một vị Kim Đan tu sĩ ở trong một cái rừng trúc phát hiện nàng, thụ chi lấy họ.

Lúc đó, bao vây nữ anh tã lột tổn hại không thể, phía dưới càng là rơi vào mặt đất, lộ ở bên ngoài bộ phận trần đầy bụi bặm, hiển nhiên đã nhiều ngày.

Có thể tiểu nữ anh nhưng còn có một phần sinh cơ, chỉ có điều xanh xao vàng vọt, cốt như củi khô, lúc nào cũng có thể sẽ chết đi.

Tu sĩ vội vàng cứu này cái tiểu sinh mệnh, sau khiếp sợ phát hiện, nàng trải qua ở đây một tháng có thừa.

Thời gian lâu như vậy, chính là người trưởng thành cũng tuyệt khó tồn tại, chớ nói chi là một đứa con nít.

Quả thực là thần tích!

Cuối cùng, tu sĩ vì nữ anh đặt tên là Thanh Ảnh.

Rừng trúc sinh trưởng cơ, thiên mệnh tục Thanh Ảnh.

Trúc Thanh Ảnh ba tuổi bắt đầu tu luyện, tiềm lực phi thường kinh người, không tới mười tuổi liền Trúc Cơ.

Mười sáu tuổi năm ấy, nàng lần thứ nhất tham gia Cửu Châu Hội Vũ, trực tiếp bắt được người thứ bảy thành tích tốt.

Chuyển qua năm qua, lại là cảm được thứ nhất, toàn bộ Cửu châu vì thế mà chấn động.

Mười bảy tuổi liền hồi đình đương đại thiên kiêu, thực sự ít có.

Chính đáng hết thấy người đều cho rằng Trúc Thanh Ảnh sẽ liên tục mấy giới 'Bảo tọa' thời, nàng dĩ nhiên từ bỏ hội vũ, gia nhập Thánh nữ liên minh.

Cả thế gian ồ lên.

Mình chủ đối với Trúc Thanh Ảnh rất coi trọng, trực tiếp làm cho nàng tiếp nhận 'Gió' tổ.

'Gió' tổ ở liên minh trong phụ trách công tác tình báo, có thể nói trọng yếu nhất.

Trúc Thanh Ảnh đối với vị trí này rất hài lòng, chung quanh sưu tập tin tức đồng thời, cũng đang tìm kiếm đã qua, từ chưa đình chỉ.

Chính mình... Đến từ nơi nào?

Là ai... Vứt bỏ nàng?

...

"Hô..."

Trúc Thanh Ảnh ỏi ra khẩu mùi thơm, nhẹ nhàng lắc đầu, thấp giọng tự nói: "Cái cảm giác này, hi vọng chấm dứt ở đây..."

Mấy ngày nay, một bóng người đều ở trong đầu của nàng hiện lên, căn bản lái đi không được...

Nhiều năm trước tới nay, Trúc Thanh Ảnh gặp rất nhiều tuần kiệt, bao quát tông môn cũng xem xét mấy vị đương đại thiên kiêu.

Nàng đều từ chối.

Trúc Thanh Ảnh một lòng một dạ đều ở thân thể của chính mình trên, không muốn ủy thân bất kỳ người.

Mãi đến tận người nào đó xuất hiện.

Hắn anh tuấn, hấn vĩ đại...

Trúc Thanh Ảnh tuy rằng kinh diễm, có thể dù sao ở tuổi thanh xuân chỉ niên, rất khó thoát ly tự nhiên pháp tắc, tiếng lòng cũng bị gọn sóng.

Thánh nữ liên minh trong, bảy vị tổ trưởng các lĩnh thơm ngát, cũng ứng có sự khác biệt tính cách.

Liên như Hạ Oanh, nàng rất hướng ngoại, dám yêu dám hận, làm việc chưa từng che lấp.

Mà Trúc Thanh Ảnh tắc vui tĩnh, thuộc về hướng nội tính cách, đem tất cả nấp trong đáy lòng.

Vì lẽ đó, nàng phát hiện mình động tâm sau, liền muốn đem chụp giết ở trong trứng nước.

Chính mình cùng hắn, hoàn toàn là người của hai thế giới, không thể cùng nhau.

Hướng chi...

Nghĩ tới đây, Trúc Thanh Ảnh nhẹ nhàng nở nụ cười, nhân thể xoay người, triều Từ Hàng nội bộ bước đi.

Liên minh muội muội nhóm đều đi kết giới ngoại thí nghiệm luyện, hôm nay là nàng ở trông coi, ngày mai chính là một người khác tổ trưởng.

'Xi '

Đột nhiên, hư không nổi lên một vệt kim quang, lập tức...

'Oành '

Một đạo tiếng vang âm âm đột nhiên bay lên, cả tòa thuyền cứu nạn đều chấn động lên.

"Cái gì?"

Trúc Thanh Ảnh mặt cười đột nhiên biến hoá, mộ nhiên xoay người.

Sau một khắc, nàng nhìn thấy một đòai cũng không cách nào quên bức tranh.

Năm mét ở ngoài.

Kim giáp con lừa trọc đầu gối ép sát mặt đất, hai tay chống đỡ ở phía dưới, tư thế rất giống điện ảnh (Terminator) trong, Schwarzenegger xuất hiện thời đáng vẻ.

Mười trượng xích hà ở sau lưng của hấn uốn lượn run run, gào thét mệnh mông.

Không thể phủ nhận, loại này ra trận phương thức thật sự rất có mô hình.

Chỉ có điều trên đầu màu vàng vành trắng non, cùng ở giữa này thốn lóe sáng, thực tại sát mấy phần phong cảnh.

Nguyên lai, Vương Dật rốt cục ở thời khắc cuối cùng cưỡng ép xoay chuyển, ổn lạc boong tàu.

"Hô..."

Hấn ói ra khẩu khí thô, nhân thể ngẩng đầu, vừa vận đón nhận một đạo như nước ánh mắt.

Trúc Thanh Ảnh thấy rõ dáng dấp của đối phương sau, đột nhiên run cầm cập một cái, tay ngọc nâng lên cặp môi thơm, kinh hô: "Vương... Dật...?"

Thiên, hấn... Hấn làm sao biến thành bộ dáng này cơ chứ? Tóc đâu?

Đã qua, Trúc Thanh Ảnh bất luận gặp gỡ bất cứ chuyện gì, đều là không có chút rung động nào, giờ khắc này xem như là phá giới.

Vương Dật đứng dậy, còn chưa đến cùng mở miệng.

"Bánh..."

"Chúng ta trở lại chơi..."

Đột nhiên, hư không lao xuống rất nhiều tiểu kim giáp, triều hấn lao thẳng tới mà đi.

Trúc Thanh Ảnh nhất thời kinh ngạc đến ngây người.

Chuyện này... Chuyện này...

Vương Dật toàn thân chấn động mạnh, chốc lát không do dự, triều một phương khác hư không bắn lên.

Ai nghĩ, bất ngờ lại là xuất hiện.

Tiểu khả ái nhóm vẫn chưa đuổi theo, mà là nhìn về phía một vị trí khác.

'Cộc cộc đất...'

Tô Tiểu Tiểu chạy đến Trúc Thanh Ảnh trước mặt, vung lên mặt nhỏ non nớt, dịu dàng nói: "Ngươi là nương? Hay vẫn là di nương đâu?"

Cái này vấn đề thâm ảo.

Nguyên lai, Tô Tiểu Tiểu sau khi sinh, ngoại trừ phụ thân, thấy đều là hậu cung nữ quyến.

Ở tông môn trong sương phòng, tiểu loli truyền vào tất cả: Bốn vị Chính cung, phân biệt là Đại nương đến Tứ nương, mà 'Hiệp cung' cùng 'Thiên thị', vì di nương...

Bây giờ, Tô Tiểu Tiểu đột nhiên nhìn thấy một cô gái xa lạ, dài đến còn rất vừa mắt, làm tưởng là chính mình 'Người nhà'.

Trúc Thanh Ảnh ngờ ngạc nhìn tiểu khả ái, cặp môi thơm há hốc liên hồi, nhưng cái gì cũng không nói ra được.

Nàng chân tâm ngổn ngang.

Các nàng... Vì sao dài đến như thế?

Lẽ nào là chín bào thai?

Ai... Ai như thế khả năng sinh?

Cùng lúc đó, còn lại tiểu khả ái cũng chạy tới, đem đối phương bao quanh vây nhốt.

"Nàng hấn là di nương..."

Một cái tiểu khả ái dịu dàng nói.

"Ân!"

Tô Tiểu Tiểu gật gù, như có điều suy nghĩ nói: "Hấn là, Đại nương các nàng rất thần bí, Tiểu Tiểu nhìn không thấu. Di nương nhóm thì lại khác nha..."

Nói tới chỗ này, nàng thân thiết nắm lên trức muội muội tay ngọc, hì hì yêu kiều: "Di nương, chúng ta cùng bánh cùng nhau chơi đùa đi..."

Lúc này, trong hư không Vương Dật trực tiếp điên rồi.

Hắn thấy 'Các con gái' không có đuổi theo, trong lòng sinh nghi, lặng lẽ tiềm trở lại, vừa vặn nhìn thấy màn này.

Có lầm hay không?

Vương Dật tuy không quen biết Trúc Thanh Ảnh, nhưng biết rõ nữ nhi có bao nhiêu đáng sợ.

Chính mình cũng không thể chịu đựng Tiểu Tiểu 'Nhiệt tình', thiếu nữ này chỉ có Kim Đan ba tầng, làm sao có thể...

Nghĩ tới đây, hắn bỗng nhiên mở hai tay ra, lớn tiếng nói: "Bảo bối nhóm, trên ba ba này đến..."

Cờ nào âm thanh vang dội a?

Thái Cổ con lừa trọc dự định 'Hi sinh' chính mình, bảo vệ phương thiếu nữ chu toàn.

Chính là ta không vào Địa ngục...

Trúc Thanh Ảnh thân thể yêu kiều run lên, nhìn về phía hư không, phương tâm khiếp sợ tột đỉnh.

Thiên, những này tiểu khả ái... Là con trai của hắn?

"Ta không..."

Tô Tiểu Tiểu triều phụ thân bữu môi môi, dịu dàng nói: "Tiểu Tiểu muốn cho di nương cũng gia nhập..."

"Thối nha đầu..."

Vương Dật hàm răng một cắn, không do dự nữa, chân đạp mây mù xông thẳng mà xuống.

Trong nháy mắt tiếp theo...

'Hô '

Hắn trực tiếp đem Trúc Thanh Ảnh ôm vào lòng, nhanh nhanh rồi đi boong tàu, triều phía chân trời xông thẳng mà đi.

Này biến số phi thường kinh người, tiểu khả ái nhóm dồn dập ngây người.

Mấy qua đi...

"Bánh mưng theo di nương chạy..."

"Mau đuổi theo!"

"Oa..."

Một đám tiểu kim giáp lần lượt vọt lên, triều đại kim giáp biến mất phương hướng bay đi.

...

Mênh mông biển mây, thiên địa không kể hờ.

Vương Dật khoát tận cực hạn, toàn lực chạy như bay.

Vào giờ phút này, trong lòng ngực của hắn y nhân... Hoàn toàn hoá đá.

Trúc Thanh Ảnh có nằm mơ cũng chẳng ngờ, chính mình mới vừa sinh ra chém xuống 'Này sinh' ý nghĩ, liền vào hắn hoài.

'Hùng lực...'

Trái tim của nàng như nai con giống như nhảy lên, hoàn toàn không khống chế được.

"Đáng ghét!"

Vương Dật thép răng cắn chặt, hắn trải qua cảm giác được 'Các con gái' đang đến gần.

Đột nhiên, Vương Dật cúi đầu xuống đi, gấp gấp hỏi: "Nhanh giúp ta rút vài cọng tóc, không đúng, nhiều rút điếm..."

Hắn dự định lấy ra thuật phân thân, ngăn cản 'Các con gái' đột kích. Có thể tự mình ôm đối phương, thực sự bất tiện giờ tay...

Trúc muội muội ánh mắt chuyển động, nhìn về phía này nơi lóe sáng, trực tiếp... Bối rối.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 730: Xử lý sự việc công bằng

Chuyện này... Nơi này cái gì đều không có, để người ta làm sao rút a?

Nàng đương thật không biết nên làm thế nào cho phải.

"Nhanh a!"

Vương Dật thật sự cuống lên, lớn tiếng nói: "Rút cái tóc có cái gì có thể do dự?"

Trúc Thanh Ảnh run lên một cái, phương tâm nơi sâu xa mơ hồ phát đau, cảm giác oan ức cực kỳ.

Mặc người tâm tình cao bao nhiêu, bị lưu ý nam tử rộng lên, tất nhiên khó có thể chịu đựng.

"Người nói người... Há?"

Vương Dật cảm giác đối phương không có động tĩnh, trở lại thúc giục, có thể mới vừa vừa mở miệng, nhưng bỗng nhiên ý thức được, đầu của chính mình dĩ nhiên không có một ngọn cỏ nha.

Tất cả đều là tình thế cấp bách nhạ hiểu lầm.

"Cái kia... Hắc..."

Vương Dật lúng túng cười cợt: "Xin lỗi, ta đã quên!"

Trúc Thanh Ảnh nghe xong, trong lòng oan ức càng sâu.

Nàng mím môi môi, dưới cằm mặt cười, trầm mặc không nói, tựa hồ mọc ra tiểu hòn dồi.

Không thể phủ nhận, thiếu nữ tâm tư quá kỳ quái.

Cùng lúc đó!

"Bánh đừng chạy..."

"Oa..."

Tiểu khả ái nhóm hô hoán luân phiên chấp trùng, tựa hồ gần trong gang tấc.

Vương Dật nhất thời run cầm cập một cái, con mắt một trận chuyển loạn, cuối cùng hít một hơi thật sâu, đột nhiên xoay người, toàn thân chấn động.

'Hống'

Trong phút chốc, một vòng to lớn thần vòng đột nhiên xuất hiện.

"A?"

"Oa..."

"Hảo phiêu nương..."

Tới gần tiểu khả ái nhóm dồn dập ngần ngợ, lần lượt dừng lại, sâu sắc nhìn chăm chăm phụ thân lấy ra thần tàng, một mặt ngốc mạnh mẽ.

"Ngày hôm nay liền để người nhà đầu này biết biết, cha không phải dễ chọc..."

Thái Cổ con lừa trọc tức giận, cơ thịt nhân thể run lên.

'Ào ào ào...'

Trong phút chốc, thần vòng nội bộ phát sinh đại dị biến.

Không gian hơi hơi ngưng trệ, chín đạo người hình bóng mờ dần dần hình thành, bước ra hư không.

Từ biểu tượng trên xem, chúng nó nữ có nam có, toàn thân tỏa ra Kim Đan năm tầng gọn sóng...

Cần khôn hình chiếu —— mở.

Đây là Hỗn Độn ma thể bản nguyên thần thông, Vương Dật kết đan thời liền mở ra, nhưng vẫn không dùng tới.

Một cái, này thuật hảo linh quá to lớn.

Thứ hai, Đại Thánh thuật phân thân càng cho thỏa đáng hơn dùng, đơn giản là thiếu vài cọng tóc mà thôi.

Wang Dật biết hình chiếu không đã thương được ái nữ, vì lẽ đó không có nương tay.

"Oa..."

Tiểu khả ái nhóm mở ra phần môi, con mắt trong có ánh huỳnh quang đang nhấp nháy, không một chút nào sợ sệt, trái lại cao hứng cực kỳ.

"Bánh, cái này nhân gia cũng sẽ..."

Bỗng nhiên, phía trước nhất Tô Tiểu Tiểu một tay đứng ở trong lòng, cái miệng nhỏ nhân thể một cổ.

'Vù'

Trong phút chốc, một vòng to bằng bàn tay thái vòng bốc lên, sau đó dần dần lớn lên, cuối cùng tăng ở hai mét đường kính. Cái trống rỗng cũng ở ngưng trệ, sau đó, chín bóng người chậm rãi đi ra, bề ngoài cùng Vương Dật lấy ra đại thể tương xứng.

Duy có sự khác biệt, chính là những này hình chiếu ngũ quan càng rõ ràng, trên người càng là tỏa ra 'Thần Khiếu' cấp bậc gọn sóng.

"A!"

"Nhân gia cũng sẽ..."

Khá lắm, còn lại tiểu khả ái cũng không cam lòng rút lại phía sau, dồn dập lấy ra Hỗn Độn Thần Tàng.

Mười mấy giây sau...

Wang Dật cùng Trúc Thanh Ảnh bị 80 nhiều nói hình chiếu hoàn toàn vây quanh, chấp cánh cũng trốn không ra.

"Wang... Vương Dật, đây rốt cuộc... Là chuyện gì xảy ra?"

Trúc mười mười thật sự bị dọa sợ.

Wang Dật cũng sợ mất mặt, hần dò xét chốc lát, cuối cùng nhìn về phía ái nữ, cười khan nói: "Bảo bối, cha vừa nãy nói đùa người đây, nhanh đưa chúng nó... Thu đi..."

"Hi hi..."

Tô Tiểu Tiểu cười ngọt ngào không ngọt, coi trọng đáng yêu cực kỳ.

Đột nhiên, nàng trắng mịn tay nhỏ về phía trước duỗi một cái, lớn tiếng duyên dáng gọi to: "Xung nha..."

"Xung nha..."

"Nhanh đi..."

Còn lại tiểu khả ái dồn dập noi theo.

'Ào ào ào...'

Trong phút chốc, rất nhiều hình chiếu lần lượt vọt tới, khí thế kinh người.

"Ôm chặt ta!"

Vương Dật thay đổi sắc mặt, cong người một cái, đem xung kích phạm vi hết mức ngăn trở.

Trúc Thanh Ảnh tâm thần khuấy động dưới, cuống quýt nhắm lại hai con mắt, hai tay nhân thể dùng sức, chăm chú ôm đối phương.

Trong nháy mắt tiếp theo...

'Oành oành oành...'

Vương Dật lấy ra chín đạo hình chiếu liên tiếp nổ tung, vừa đối mặt cũng không ngăn được.

Công phương thể như chẻ tre, lục tục kéo tới.

'Vù '

Đột nhiên, hư không nổi lên từng mảnh từng mảnh gọn sóng, mấy bóng người đẹp để đi ra, chính là các tiên nữ cùng tiểu khả ái mẫu thân.

Các nàng tự nhiên sớm có phát hiện, nhưng vẫn cho là này đối với phụ nữ ở chơi đùa chơi đùa, mãi đến tận Hỗn Độn Thần Tàng sau khi xuất hiện, chúng nữ mới phát hiện không đúng, vội vàng vượt qua mà đến.

Lúc này, Tô Linh Nhi mặt cười có thể trầm, nàng tiến lên một bước, nhắc chuông hướng về thiên.

'Hô...'

Một đoàn thâm thúy tử mang nhộn nhạo lên, chống đỡ hướng về hình chiếu.

'Rầm rầm...'

Liên tiếp tiếng nổ mạnh trong, 80 dư nói càn khôn hình chiếu hết mức đổ nát.

Này biến số phi thường kinh người, tiểu khả ái nhóm nhất thời kinh ngạc đến ngây người.

Chốc lát... Qua đi...

Tiểu phân thân nhóm tựa hồ cảm giác được không ổn, liếc mắt nhìn nhau, dồn dập run lên.

'Oành oành...'

Sương mù bốc lên, các nàng trở về tám cái sợi tóc, ở hư không tuần tuần bay xuống, chỉ chừa có bản tôn ở đây.

Tô Tiểu Tiểu chỉ sợ mẫu thân, không nhìn được giờ lên tay trái, ngậm trên ngón tay cái, mặt non nớt hơi hơi dưới cằm, cẩn thận gọi: "Mẫu... Mẫu vương..."

Tô Linh Nhi bước ra bàn chân nhỏ, gần ở phụ cận, một đem niú trên hồ tử sau gáy thịt.

Tô Tiểu Tiểu nhất thời run lên, tứ chi nhân thể tích góp ở trong lòng, năm cái bạch đuôi vô lực buông xuống, Nhâm nương thân mang theo.

Vừa nãy tiểu ma vương cũng không gặp lại, bây giờ biến thành một cái đáng thương tiểu gặp cảnh khôn cùng...

Tô Linh Nhi nhìn nam nhân một chút, chuyển qua thân thể yêu kiều, triều tông môn bước đi.

Đã qua, nàng toàn thân tâm nghiêng về Vương Dật, hiện tại thì lại khác, huấn tử cũng rất trọng yếu.

Lão công cùng hài tử, muốn xử lý sự việc công bằng.

Nhân tộc như vậy, Thiên yêu cũng là như vậy.

...

Cùng lúc đó.

"Hắc..."

Vương Dật thấy các lão bà đến rồi, lúng túng cười cợt, buông ra trong lòng y nhân.

"Lão công..."

Tiểu loli đi tới gần, vung lên mặt cười: "Ngươi không sao chứ?"

"Ta rất khỏe..."

Kẻ này còn có thể nói cái gì? Hải tử đều quân không dứt, xác thực đình mất mặt.

Tiểu loli 'A' một tiếng, lập tức nhìn về phía một bên Trúc Thanh Ảnh, đồ môi hỏi: "Ngươi là ai?"

Vừa nãy các loại vừa xem hiểu ngay, tiểu loli là đại phụ, tự muốn hỏi rõ.

Trúc muội muội thân thể run lên, rốt cục mở hai con mắt. Nàng thấy rõ tất cả sau, mặt cười đột nhiên biến hoá, cuống quýt thi thân hành lễ: "Văn bối Trúc Thanh Ảnh, gặp tiên nữ tỷ tỷ..."

"Trúc Thanh Ảnh..."

Tiểu loli nói nhỏ, trầm ngâm chốc lát, dịu dàng nói: "Ngươi đối với lão công có ý định?"

Đại phụ ở này các loại vấn đề trên, từ trước đến giờ nói thẳng, lão bá đạo.

"A? ? ?"

Trúc muội muội kinh ngạc đến ngây người.

Vương Dật cũng bối rối.

"Lão bà..."

Hắn vội vàng ôm lấy đại phụ, nhân thể nhìn về phía trúc muội muội, nói: "Thực sự thật không tiện, Tiểu Tiểu kém một chút thương tổn được ngươi, ta giúp nàng xin lỗi ngươi..."

Vương Dật sau khi nói xong, triều tiểu loli nói: "Chúng ta trở lại..."

"A... Ân..."

Tiểu loli tuy có nghi vấn, nhưng cũng bất tiện nhiều lời, vui vẻ gật đầu.

Sau đó, Vương Dật cùng các tiên nữ ly khai này phương hư không.

Mấy phút sau...

Trúc Thanh Ảnh dần dần từ trong khiếp sợ tỉnh lại, nàng xoa mặt cười, nhìn chăm chú Vương Dật biến mất phương hướng, lẩm bẩm nói: "Vừa nãy... Có phải là đang nằm mơ?"

...

Mọi người rất mau trở lại đến phòng nhỏ, sau một khắc...

'Đùng'

"Oa..."

Đùng bên trong bộ, vang lên giòn giã tiếng khóc lần lượt xuất hiện: "Mẫu vương, đừng đánh Tiểu Tiểu... Ô..."

Chương 731: Người chính là Vương Dật?

Âm thanh còn thương cực kỳ.

Wương Dật chỉ hơi trầm ngâm, thân thể vì bên cạnh, ở trên ghế ngồi xuống.

Vừa nãy các loại, đầy đủ thuyết minh ái nữ chỉ bất hảo, cần quân giáo.

Vì lẽ đó, hẳn không dự định hỏi đến, tất cả nhượng Linh Nhi làm chủ.

Các tiên nữ liếc mắt nhìn nhau, phương hoa hơi có không đành lòng.

Tiểu loli nhất, nàng đi đến lão công trong lòng, mặt cười nhưng hướng nội thất, cắn môi nói: "Tô thông phòng, người... Nhẹ một điểm..."

"Đại nương... Ô..."

Bên trong tiểu khả ái sau khi nghe, lớn tiếng bi thiết.

"Sư Phi Yên, bản vương huấn tử, người chó xía vào..."

Tô Linh Nhi âm thanh chỉ mà bay lên, sau đó...

'Đừng'

"A! Đau quá... Mẫu vương, đừng đánh Tiểu Tiểu. Bánh, Đại nương..."

Ăn ngay nói thật, bức tranh thật sự rất 'Cảm động'...

"Người..."

Tiểu loli thân là đại phụ, đối với lão công hài tử càng coi trọng, coi như thân sinh, vì lẽ đó đau lòng cực kỳ, làm dáng liền muốn xông vào đi.

"Đại tỷ..."

Từ Nguyệt một phát bắt được đối phương, mím môi nói: "Chúng ta nếu là quân, đối với Tiểu Tiểu trưởng thành bất lợi..."

"Hừ!"

Tiểu loli đương nhiên rõ ràng tầng này đạo lý, cặp môi thom một đò, lần thứ hai đổ vào lão công trong lòng.

"Còn dám hay không xằng bậy?"

Bên kia, Tô Linh Nhi âm thanh lần thứ hai bay lên.

"Cũng không dám nữa... Ô..."

Tiểu khả ái khóc thương tâm cực kỳ, lần này giáo huấn, làm cho nàng ký ức sâu sắc.

Lập tức, nội thất an yên lặng xuống.

Các tiên nữ đồng thời thở phào nhẹ nhõm.

Wương Dật cũng là như vậy, hẳn tuy nhấn tâm không đi qua hỏi, có thể Tiểu Tiểu dù sao cũng là thân cốt nhục, nào có không đau lòng đạo lý?

Lập tức, Vương Dật mắt hai mí bắt đầu đánh nhau, trước mắt lúc sáng lúc tối.

Hắn thực sự quá mệt mỏi, bị ái nữ dẫn vật quá chừng, tâm thần có thể lỏng lẻo sau, ủ rũ kéo tới.

Các tiên nữ đồn có cảm giác, đại phụ nhượng Tam cung Tứ cung phù lão công đi nghỉ ngơi, mình cùng Nhị muội ở lại chỗ này.

Tiểu loli vẫn là không yên lòng Tiểu Tiểu.

Đến đây, một hồi phụ nữ trình diễn trò khôi hài, liền như vậy ngừng lại.

...

Cùng lúc đó, tận cùng bên trong nội thất trong.

"Hô..."

Từ Vương thở ra một hơi tức, nhân thể thu hồi tay ngọc.

Trên giường lớn, mổ thỏ hai con mắt đóng chặt, trên người bị cầm bó trong ngoại ba tầng quần cái rắn chắc, nhanh nhẹn một con mọt chính là thỏ,

Lập tức, Từ Vương bước óng ánh chân ngọc ly khai, đi đến bên cạnh bàn ngồi xuống, rót chén nước uống một mình lên.

1 phần nhiều chung sau...

Từ Vương đem trên trán sợi tóc liêu đến mặt sau, nhìn về phía đầu giường, lầm bầm nói: "Vũ vương, người đối với Thanh Thanh cảm tình, bản vương rất cảm động..."

Nàng ngừng lại một chút, tiếp tục nói: "Chẳng qua bản vương khuyên người, hay vẫn là thả xuống cho thỏa đáng..."

Thỏ Từ lẳng lặng nằm ở trên giường, không có bất kỳ phản ứng nào.

Từ Vương nhìn chăm chú chốc lát, mở miệng lần nữa: "Bản vương không biết người phát hiện không có, cái kia hắc cầu trong, có một con đại Hồng mẫu, yêu khí cùng người không phân cao thấp..."

Thỏ Từ vẫn như cũ bất động như núi.

'Lạch cạch '

Từ Vương đem chén nước thả xuống, thu hồi ánh mắt, bày ra chính mình ngón tay ngọc, lặng lẽ nói: "Chờ hắc cầu phá tan, bản vương liền đem con kia mẫu Hồng chop tới, cùng người kết hợp. Tuy rằng nguy hiểm chút, nhưng bản vương có thể làm được..."

Nàng lời nói này đặc biệt kinh người, nhưng đáng tiếc, Thỏ Từ cái gì cũng không nghe được.

Từ Vương toả sáng khoe môi hương lên trên một câu, mỉm cười nói: "Tính tế giấu lại, cũng rất thú vị..."

Không khó tưởng tượng, trong tương lai ngày nào đó, sẽ xuất hiện một cái vừa 'Khủng bố', lại buồn cười tình cảnh: Thỏ Từ đón dâu!

"Chẳng qua, bản vương có một chút không hiểu..."

Đột nhiên, Từ Vương đôi mi thanh tú vừa nhú, nhìn về phía ngoài cửa sổ, lặng lẽ nói: "Trên đại lục này vương giả, vì sao có một phần cùng 'Hồng Linh' tương đồng? Lẽ nào..."

Nói tới chỗ này, nàng mỹ lệ mắt tím hít lại: "Ồ xa xôi đã qua, Cửu Cung tình không... Bản làm một thể?"

Từ Vương không hồ là mạnh nhất vương giả, lại là hiểu rõ một góc càn khôn.

Có thể hai mảnh đại lục pháp tắc hoàn toàn khác nhau, vì lẽ đó, nàng đến ra kết luận, mình cũng không cách nào xác định là đối với là sai.

Hay là, tất cả chân tướng, cần nhân vật càng mạnh mẽ hơn đi vạch trần.

...

Vương Dật này một ngủ, lại là một ngày một đêm.

Đương âm áp sáng sớm dương xuyên thấu qua cửa sổ tung nhập phòng ngủ thời, kẻ này lông mày hơi động, mở hai mắt ra.

Đập vào mắt, là biệt thự phòng ngủ trần nhà.

"A, lão bà..."

Vương Dật theo thói quen kêu một tiếng, cánh tay nhân thể lâu đi, nhưng bắt huyệt.

Nguyên lai, trong phòng ngủ liền hấn nhất nhân, ai cũng không ở.

Vương Dật không có suy nghĩ nhiều, đứng dậy mặc quần áo, đi đến phòng rửa tay.

Một phen rửa mặt qua đi, hấn cầm ngọc suối đi tới ba tầng sân thượng, vừa vận nhìn thấy một màn.

Mỗ tho đứng ở một đem cao trên ghé, mắt nhìn vô biên thiên khung, trong miệng ngâm một điều xi gà.

Nuốt mây nhả khói, hiển lộ hết vô thượng bức cách.

Nó trải qua tình rồi, trên người cảm bỏ nhưng không có hái đi, nhìn qua có chút buồn cười.

Vương Dật ngẩn người, lập tức đi đến phụ cận, đốt ngọc suối, nói: "Thương thể thể nào rồi?"

"Gần đủ rồi..."

Thỏ Tử mắt nhìn thẳng, hoàn toàn một bộ đại lão đáng đáp: "Tiểu Tô vương... Dung mạo ra sao?"

"Hà?"

Vương Dật lại là sững sờ, kỳ quái hỏi: "Người chưa thấy?"

"Hô..."

Thỏ Tử ỏi ra điều thuốc khí: "Không có!"

"Này vẫn còn ở nơi này làm cái gì?"

Vương Dật đem nửa đoạn tàn thuốc bóp tắt, nói: "Ta mang đi người xem một chút..."

"Không vội..."

Thỏ Tử hay vẫn là không nhúc nhích, nói: "Bản vương muốn trước tiên yên lặng một chút."

Vương Dật không nói thêm gì, lại lấy ra một cái ngọc suối, đốt.

Hắn cũng đang suy nghĩ một vấn đề.

Cha mẹ biết Tô Linh Nhi mang thai, bây giờ Tiểu Tiểu giáng sinh, lẽ ra thông báo bọn hắn đến xem tôn nữ, hoặc là đem tiểu khả ái ôm lấy đi gặp gia gia nãi nãi.

Nhưng là...

Này năm cái lông xù sao chính?

Vương Dật dám khẳng định, như mẹ nhìn thấy tôn nữ mọc ra đuôi cáo, còn năm cái, tất nhiên sẽ điên.

Đây là một cái vấn đề lớn, cần hảo hảo suy nghĩ.

Mãi đến tận cái thứ hai trừu xong sau, hắn cũng không nghĩ ra nguyên do, đơn giản lắc đầu một cái, đi trở về phòng ngủ, mở ra ngăn kéo, đưa điện thoại di động lấy ra.

Điện thoại di động hắc bình trong, hiển nhiên không điện.

Vương Dật nhảy ra nạp điện bảo, đem phía dưới tiếp được, ấn xuống nút mở máy (power button).

Trong thời gian ngắn âm nhạc qua đi.

"Vù... Ong ong ong..."

Đột nhiên, điện thoại di động bắt đầu chấn động dữ dội lên.

"Cái gì quý?"

Vương Dật bối rối, sau đó, hắn nhìn thấy có hơn 400 cái tin nhắn ghi chép.

Vương Dật điểm mở tin nhắn cái, thấy đại thể là chưa nghe điện thoại nhắc nhở thông báo, dãy số cũng không phải danh thiếp trong.

"Hà?"

Đột nhiên, hắn hơi nhướng mày.

Nguyên lai, có một phần điện thoại là Lâm Tử Vi đánh tới, sau đó, nằng một cái tin nhắn ánh vào mắt tịch: "Người đến cùng ở nơi nào a?"

Vương Dật bắt đầu nhìn thẳng vào lên, mở ra đôi phương tin nhắn cái, từ trên đi xuống phiên đi.

'Làm sao hay vẫn là tất máy?'

'Đến cùng làm sao ?'

'Mau tới a...'

'Bọn hấn rất lợi hại, mình chủ đại ca đều bị đánh nôn ra máu...'

"Không được!"

Vương Dật hô to không ổn, biết 'Thiên Tru minh' xảy ra vấn đề rồi, vội vàng gọi tới.

Điện thoại thông, ba tiếng chuông vang qua đi.

"Này?"

Đối diện, truyền đến một đạo lạnh nhạt nam tính âm thanh.

Vương Dật trong lòng cả kinh, trầm giọng hỏi: "Người là ai?"

Điện thoại di động đầu kia rơi vào trầm mặc.

Mấy qua đi...

"Ha ha..."

Nam tử nở nụ cười, không nhanh không chậm nói: "Người... Chính là Vương Dật?"

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 732: Thức ăn ngoài

Vương Dật hai con mắt một mị.

'Đừng '

Hắn điểm trên cái thứ ba yên, trả lời: "Là ta!"

"Rốt cục xuất hiện..."

Điện thoại di động đầu kia nam tử hắc tiếng cười: "Cái này thế tục lợi hại nhất cường giả, chẳng qua Trúc Cơ sơ kỳ. Có thể bọn hấn đưa người truyền vô cùng kỳ diệu, ta nghĩ... Người là cái kia 'Cửu Châu giới' tu sĩ, không sai đi..."

Cái này thế tục? Cái kia Cửu Châu giới?

"Hô..."

Vương Dật ỏi ra điều thuốc khí, trong nháy mắt làm ra phán đoán.

Trước, hắn đem lão Lư cùng Tiêu Dao tông sự tình, hết mức báo cho 'Thiên Tru minh' mọi người.

Có thể trong điện thoại nam tử vẫn chưa nói ra tông môn tên gọi, thuyết minh Nhạc Lăng Phong bọn hấn, đối với chuyện này miệng kín như bưng.

Có thể nghe đôi phương giọng điệu, tất nhiên biết được toàn bộ Tu Chân giới, hơn nữa lai lịch rất lớn.

Muốn biết, bình thường tông môn đệ tử, không thể biết chính mình tu hành Cửu châu, vẹn vẹn là cửu thiên thập địa một trong.

Nghĩ tới đây, Vương Dật cười cợt: "Thú triều bừa bãi tàn phá dưới, muôn dân đại loạn. Ngươi không ở chính mình 'Thiên thế giới' đọi, tới nơi này làm gì?"

Hắn không có đề cập tông môn, mà là nói ra 'Thiên thế giới', kì thực ở rung cây dọa khi.

"Ồ?"

Đúng như dự đoán, đầu kia nam tử rõ ràng sửng sốt, ngữ khí nhưng không có thay đổi, lạnh lẽ nói: "Chúng ta còn thật sự coi thường ngươi, dĩ nhiên biết Thiên thế giới? Ngươi là tông môn đệ tử thân truyền?"

"Ta không muốn nghe ngươi phí lời!"

Vương Dật sắc mặt chìm xuống, lạnh lùng nói: "Nhượng Tử Vi nghe điện thoại..."

"Ha ha, trả lại tính khí..."

Nam tử cười cợt: "Cư ta hiểu rõ, Cửu châu tông môn, cao nhất chẳng qua 'Trên lục phần', là cũng không phải?"

Vương Dật vẻ mặt hơi động.

Hắn làm sao biết như vậy rõ ràng?

Nam tử tiếp tục nói: "Ta cũng không muốn nhiều lời, hôm nay buổi chiều, mang 20 viên linh thạch thượng phẩm phía trước chuộc người. Vương Dật, chút linh thạch này... Hắn là không làm khó được ngươi..."

Vương Dật đem tàn thuốc bóp tắt, trầm giọng nói: "Ta muốn nghe đến Tử Vi âm thanh."

"Hắc..."

Nam tử không nhanh không chậm nói: "Ngươi đến rồi, dĩ nhiên là nhìn thấy."

Vương Dật cường chế lửa giận trong lòng, gằn từng chữ: "Nói ra địa điểm..."

"Yến Kinh, Tây Sơn Mỹ Thục khu..."

"Được!"

Nghe rõ vị trí sau, Vương Dật trực tiếp cúp điện thoại, điểm mở cao đức địa đồ tìm tòi con đường.

Mấy sau, cự ly cho thấy đến, không tới ba ngàn km.

"Bằng hữu, ngươi nhạ sai người."

Vương Dật lạnh ngữ, một phen thu thập sau, từ lầu ba cửa sổ nhảy ra, triều Yến Kinh thẳng đến mà đi.

Hắn là Nguyên Anh tu sĩ, rất dễ dàng tránh ra người đi đường, cũng khả năng sớm vòng qua mấy thu hình.

Điểm ấy cự ly, trong vòng 20 phút liền có thể đến.

...

Tây sơn khu biệt thự, nhất bắc đệ ngũ tòa biệt thự, một tầng phòng khách.

To lớn cửa sổ sát đất trước, đứng có một tên cao gầy nam tử.

Hắn nhìn qua cũng không lớn, hai mươi bảy, tám dáng vẻ, cao xương gò má, ánh mắt thâm thúy, người mặc một bộ áo lam trường sam, trong lòng ẩn có trường ảnh mây án.

Nam tử nhìn tắt màn hình, khoe miệng một câu, xoay người lại đưa điện thoại di động đặt lên bàn, nhìn về phía phòng khách, mỉm cười nói: "Các ngươi 'Đòn sát thủ', buổi chiều liền đến..."

Vào giờ phút này, trong phòng khách thỉnh thoảng hạ hoặc ngồi tám, chín người, chính là 'Thiên Tru minh' bọn sát thủ.

Lâm Tử Vi ngồi ở ngoài cùng bên trái, bất ngờ chính là, người nào đó 'Ái đồ' Chu Oánh Tâm cũng ở.

Bọn hắn bị một tầng vô hình cái lồng khí bao trùm, nửa bước khó đi.

Chỉ thấy, mình chủ Nhạc Lăng Phong bán nằm ở đạo lữ trong lòng, sắc mặt tái nhợt như tuyết, khóe miệng vết máu loang lổ, hiển nhiên người bị thương nặng.

Lăng nhĩ tỷ tắc chăm chú ôm yêu lang, con mắt trong thanh lệ không thôi.

Mà đối diện trên ghế salông, có ngồi ba tên áo lam nam tử, bọn hắn đang xem TV, trên mặt tràn ngập vẻ tò mò.

Đúng vào lúc này.

Lâm Từ Vi 'Hô' đứng dậy, cắn răng bạc nói: "Các ngươi... Sẽ hối hận..."

"Ha ha..."

Nam tử khẽ mỉm cười, đi tới gần, nói: "Mỹ nhân, ngươi thật sự cho rằng, Vương Dật sẽ là đối thủ của chúng ta?"

"Ta sư phó rất lợi hại, các ngươi chết chắc rồi..."

Chu Oánh Tâm cũng tự đứng lên, nâng lên lâm muội muội cánh tay ngọc, ngoài triều phượng khê kêu.

"Ha ha..."

Nam tử giương thiên cười to, lập tức hai con mắt một mí: "Tiểu nha đầu, ngươi có biết chúng ta đến từ nơi nào?"

"Ta quản các ngươi nơi nào đến?"

Chu muội muội hai con mắt trợn lên so cái gì đều viên, khê kêu nói: "Ta sư phó liền yêu thú đều đánh thắng được, chớ nói chi là các ngươi những này vô liêm sĩ tu sĩ..."

Nam tử nghe được cuối cùng bốn chữ sau, sắc mặt đột ngột biến hoá, quát lạnh: "Tiểu nha đầu, lại nói nghe một chút?"

"Vô liêm sĩ tu sĩ vô liêm sĩ tu sĩ..."

Khá lắm, Chu muội muội thật sự một điểm không hàm hồ.

"Ngươi..."

Nam tử lông mày dựng đứng, làm dáng liền muốn tiến lên.

"Lão cừ..."

Đột nhiên, sô pha nơi bay lên một đạo thanh âm trong trẻo.

Một vị tuấn dật nam tử chậm rãi đứng lên, nói: "Đừng quên chúng ta mục đích chuyến đi này."

"Hanh..."

Lão cừ hừ lạnh, không có động tĩnh nữa.

Tuấn dật nam tử đi tới bình phong trước, triều nhĩ nữ lộ ra ánh mặt trời giống như nụ cười: "Quen biết này hồi lâu, còn không biết hai vị cô nương phương danh đây..."

Lâm Từ Vi trực tiếp nghiêng đi phương hoa, không để ý tới.

Chu muội muội tắc mặt cười giương lên, dịu dàng nói: "Ngươi hãy nghe cho kỹ, bốn cô nương là Vương Dật thù tặc đệ tử... Chu Oánh Tâm..."

"Chu Oánh Tâm..."

Phạm Ngọc Lang khẽ nói, mỉm cười nói: "Tên rất dễ nghe. Chu cô nương, ngươi đối với Vương Dật rất tin tưởng?"

Chu muội muội dịu dàng nói: "Đó là tự nhiên, ta sư phó vô địch thiên hạ..."

"Ha ha..."

Phạm Ngọc Lang cười nói: "Nếu như vậy, như Phạm mỗ có thể thắng quá Vương Dật, ngươi có thể hay không nguyện làm ta đệ tử?"

Hắn sau khi nói xong, lão cừ cùng trên ghế salông hai tên tu sĩ, đều lộ ra không tự nhiên vẻ mặt, thầm nói: Tâm sư huynh lại tới nữa rồi.

"Hi hi..."

Chu muội muội cũng nở nụ cười, nhưng là lạnh : "Người không thể là ta sư phó đối thủ..."

Phạm Ngọc Lang không một chút nào sinh khí, mỉm cười nói: "Chu cô nương, người có biết 'Đại Hạ' Thần châu?"

Chu Oánh Tâm tự nhiên không biết.

Phạm Ngọc Lang tiếp tục cười: "Chúng ta bốn người, liền tới tự này trong."

"Thiết..."

Chu muội muội khòe môi cong lên: "Thật là ghê gớm nha?"

"Chỉ là địa vực tên gọi, tự nhiên thuyết mình không là cái gì."

Phạm Ngọc Lang không nhanh không chậm nói: "Thần châu chính bắc, vì bát phẩm tông môn 'Tạo Hóa Thần Điện' phạm vi quản hạt. Mà chúng ta, chính là này trong đệ tử nội môn."

Chu muội muội đôi mi thanh tú vừa nhú: "Bát phẩm tông môn? Tạo Hóa Thần Điện?"

Nàng tuy không biết tông môn cấp bậc phân chia, chẳng qua nghe vào rất lợi hại đáng vẽ.

Lâm Tử Vi đám người, vẻ mặt đều là hơi động.

Ai cũng không phải người ngu, tự nhiên nghe ra bất phàm.

"Không sai..."

Phạm Ngọc Lang mỉm cười nói: "Như muốn trở thành vì 'Tạo Hóa Thần Điện' đệ tử nội môn, nhất định phải kết đan. Mà Kim Đan tu sĩ, ở 'Cửu châu' trong tông môn, thấp nhất cũng là ngoại môn trưởng lão, vì lẽ đó..."

Hắn nói tới chỗ này liền tự không nói, ý tứ nhưng càng rõ ràng: Lưỡng châu đệ tử, chênh lệch quá to lớn.

"Hanh..."

Chu Oánh Tâm chỉ tin Vương Dật, kiêu rên một tiếng, đang chờ mở miệng đi đối.

'Đình linh...'

Đột nhiên, tiếng chuông cửa xuất hiện.

"Hả?"

Hết thấy người đồn dập sững sờ.

Phạm Ngọc Lang cùng đồng môn liếc mắt nhìn nhau sau, nhìn về phía này trong: "Ai?"

Một thanh âm chi mà bay lên: "Thức ăn ngoài!"

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 733: Âm hắc con lừa trọc

"Cái gì?"

Phạm Ngọc Lang đám người lại là sững sờ.

Thức ăn ngoài là cái gì quý?

Bọn hắn chưa từng tới thế tục, tất nhiên là không rõ càn khôn.

Mà cái lồng khí bên trong mấy người nghe được âm thanh sau, nhất thời lộ ra vẻ kích động.

"Tử Vi tỷ tỷ..."

Chu Oánh Tâm là nhất linh hoạt, dùng sức thao túng đối phương cánh tay ngọc.

"Xuyt..."

Lâm Tử Vi cũng là vừa mừng vừa sợ, có thể nàng tâm tình thành thực một ít, ngăn cản cô nàng này, đồng thời cũng rất lo lắng.

Này mấy cái 'Tạo Hóa Thần Điện' gia hỏa quá khủng bố, một chiêu liền đem mình chủ đại ca đánh ói ra máu, Vương Dật hắn...

Cùng lúc đó!

Phạm Ngọc Lang trầm ngâm chốc lát, giờ tay lảng không ấn nhẹ, nhân thể một nhinh.

'Rắc '

Cửa lớn bị từ từ mở ra.

Nơi cửa, xuất hiện một vị 'Dị nhân'.

Hắn rất cao lớn, một thân quần áo thể dục buộc, trên người mạnh mẽ, eo tế chân dài, vóc người phi thường hoàn mỹ.

Sở dĩ xưng chi 'Dị nhân', chỉ vì cái này đưa 'Thức ăn ngoài'... Là cái tên trực.

Trên đầu còn có chứa một cái màu vàng vành trắng non cô?

Lão lóe sáng..

"Hả?"

Phạm Ngọc Lang vừa vận đối diện cửa lớn, trong nháy mắt mộng bức.

Hắn nhãn lực rất siêu phàm, nhất thời nhận ra, đối phương đầu trên đỉnh... Là cái bảo vật.

Hơn nữa đối phương tu vi, chính mình căn bản nhìn không thấu?

Phạm Ngọc Lang không hổ đến từ bát phẩm tông môn, rất nhanh phản ứng lại, khiếp sợ đồng thời, ôm quyền nói: 'Tại hạ 'Tạo Hóa Thần Điện' Phạm Ngọc Lang, không biết các hạ tôn tính đại danh?'

Hắn căn bản không hướng về Vương Dật này nghĩ.

Mà người tới tự nhiên là Vương Dật. Hắn ra ngoại thành sau, lấy ra Đằng Vân Quyết, không đủ 10 phút liền chạy tới nơi này.

Hắn nhìn đối phương một chút, không đáng hồi phục, thẳng cắt bước đi vào phòng khách.

Khách hai tên tu sĩ từ trên ghế sa lông đứng lên, nhìn chăm chăm không chớp mắt nhìn chăm chú đối phương.

Sau một khắc...

"Hả?"

"A?"

'Thiên Tru minh' tiểu đồng bọn nhóm trong nháy mắt kinh ngạc, ngây ngốc nhìn Vương Dật, cái gì cũng không nói ra được.

Mấy cái muội muội càng là sợ hãi đến không được.

Lâm Tử Vi nhìn chăm chú người yếu, nhẹ cắn môi dưới, phương tâm một mảnh tiểu hoảng loạn.

Hắn... Hắn làm sao biến thành bộ dáng này ?

Mà Chu Oánh Tâm cặp môi thơm tác há thật to, hình thành một cái O mô hình, nhìn qua vừa đáng yêu, lại có chút tiểu buồn cười...

Vào giờ phút này...

Là người liền có tam phân tính khí, chớ nói chi là đại tông môn đệ tử. Phạm Ngọc Lang thấy người này đối với chính mình không rảnh chú ý, trong lòng một trận xoa hỏa, trầm giọng nói: "Các hạ đến cùng là ai?"

Vương Dật thấy bạn gái cùng 'Ái đồ' tượng phạm nhân như thế bị giam ở kết giới bên trong, lửa giận nhất thời bốc lên.

"Hắc..."

Hắn nở nụ cười, rất lạnh rất lạnh, gò má nhìn về phía đối phương: "Lão Vương!"

Phạm Ngọc Lang lông mày lại nếp nhăn.

Đến cùng cái gì quý?

Đột nhiên, Vương Dật giơ lên tay phải, chụp vào vô hình cái lồng khí.

'Vù...'

Hư không nổi lên nhẹ nhàng gợn sóng, cái lồng khí run sợ động không ngừng, chống đỡ ngoại lực xung kích.

Này biến số phi thường kinh người, Phạm Ngọc Lang mấy người nhất thời bối rối.

Cái tên này tay không muốn ?

Đây chính là 'Khôn Anh trận', liền Nguyên Anh sơ kỳ tu sĩ đều không thể lay động.

'Vù... Vù...'

Đột nhiên, gợn sóng biến thành đại vận vẹo, lập tức...

'Khàn nha...'

Vô hình cái lồng khí trực tiếp bị phía trên quái lực xé ra cái vụn vặt.

Ngoạ tào! ! !

Phạm Ngọc Lang mấy người nhất thời sợ hãi tề tề, sơ pha nơi hai vị trực tiếp ngồi trở lại tại chỗ, ngư nhân trợn lên lão đại.

Chuyện này... Chuyện này...

"Sách, vẫn thật có uy lực..."

Vương Dật vỗ về phát đau tay phải, nghiêng người sang, lần thứ hai nhếch miệng, như ma vương cười quái dị: "Nhận được các ngươi điện thoại, ta chạy tới đầu tiên. Nói thật, ta còn thực sự không linh thạch, vì lẽ đó... Chỉ có thể cho các ngươi những khác..."

'Phù phù '

Phạm Ngọc Lang trực tiếp ngã xuống đất, vừa nẩy tự tin cũng không gặp lại, thay vào đó, là vô tận kinh hoàng cùng kinh sợ...

Chuyện này... Này người là Vương Dật? Có thể xé xác Nguyên Anh cấp bậc trận pháp?

Này ni mã...

Toàn bộ phòng khách, rơi vào vắng lặng một cách chết chóc.

'Hô '

Đột nhiên, lão cửu thân thể tướng ngoại một bên, liền muốn phá cửa sổ mà đi.

Hắn đã vô tâm suy nghĩ, chỉ muốn mau chóng rời khỏi nơi đây.

"Hắc..."

Vương Dật khóe môi một câu, thân thể vi hoàng.

'Xi'

Hắn trong nháy mắt ra hiện tại lão cửu trước mặt, bỗng nhiên giơ tay, chụp lên đối phương yết hầu, hướng lên trên đẩy một cái.

Người sau hai chân nhất thời thoát ly mặt đất.

Lão cửu bị đối phương trối lại 'Mệnh môn' sau, cảm giác tứ chi như nhũn ra, tượng không còn chân khí.

"A... Khụ khụ... A..."

Hắn mặt rất nhanh chợt đỏ bừng như máu, nhanh nhẹn thở, thống khổ không thể. Hai tay một trận loạn vũ sau, khoát lên Vương Dật trên cánh tay, muốn đi rồi ra, nhưng thực sự không làm được.

"Đừng có gấp đi a, ông chủ..."

Vương Dật híp hai con mắt, gần từng chữ: "Các người ở xa tới là khách, ta còn không 'Đại lễ chào đón' đây!"

Hắn sau khi nói xong, cánh tay vung một cái.

'Phù phù'

Lão cửu trực tiếp ngã xuống đất, vỗ về cái cổ, há mồm thở dốc.

Cùng lúc đó!

'Thiên Tru minh' đám người đã từ trong khiếp sợ tỉnh lại, đồng thời nhìn Vương Dật, trong mắt tràn ngập ngưỡng mộ, nam nữ đều là như vậy.

Sur huynh (hắn)(sur phó) quả nhiên là mạnh nhất.

Lâm Tử Vi mím mím môi, liền muốn mở miệng.

"Sur phó..."

Đột nhiên, một bóng người xinh đẹp vọt tới, trực tiếp nhào vào người nào đó trong lòng.

Này biến số đến bách không kịp đề phòng, Lâm Tử Vi ngẩn ngơ, thấy người yêu bị bạn thân lâu cái rắn chắc, cặp môi thơm hơi hơi đỏ lên, có chút không cao hứng.

Mà Vương Dật cũng rất không nói gì, giơ tay nâng lên ái đồ vai đẹp, hơi hơi dùng sức, muốn đem đối phương đẩy ra.

"Ngài đừng đẩy ta..."

Chu Oánh Tâm bất mãn lắm bầm một câu, hai tay càng dùng sức.

Nàng cảm giác, sur phó thân thể là nhất ấm áp, cho người một loại cảm giác an toàn, thực không muốn rời đi.

"Đừng nháo!"

Vương Dật tức giận nói: "Đi tìm bốn cái dừng đến, đừng quên đội lên thanh thủy."

"A?"

Chu Oánh Tâm hơi hơi ngẩn ngơ, vung lên mặt cười, mờ mịt hỏi: "Muốn cái kia làm cái gì?"

Vương Dật cười cợt, nhìn về phía động lại trong bốn vị tu sĩ, nói: "Tự nhiên dùng để 'Khoản đãi' chúng ta khách nhân..."

...

Sau 20 phút.

Nhạc Lăng Phong tựa ở trên ghế salông, có Lăng nhị tỷ tiếp đón, sắc mặt tốt hơn rất nhiều.

Vương Dật vừa nãy độ một đạo linh khí, khiến thương thể hắn hao tám phần mười.

Lúc này, phòng khách ở giữa thả đệm điều ghế tựa.

Vương Dật ngồi ở ghế tựa trong, song khuỷu xanh tại trên đùi, phía trên mười ngón giao nhau, nâng cằm, nhìn chăm chú phía trước, ánh mắt lạnh triệt.

Đỉnh đầu này thốn lóe sáng, phối hợp kim cô toả ra ánh sáng..

Bức tranh quá 'Cảm động'.

Đây là một đầu ám hắc con lừa trọc.

Lâm Tử Vi bồi ở hắc bên trái, bên phải là Chu Oánh Tâm.

Nhị nữ Diệc Ngưng vọng phía trước, người sau đỡ sơ phó cánh tay, phi thường dính người.

Đám người còn lại tắc phân tán chung quanh, đồng thời nhìn về phía này trong.

Vào giờ phút này, vừa nảy giam cầm 'Thiên Tru minh' đám người vị trí, thả có bốn cái thùng lớn, chúng nó vây dựa vào nhau, bên trong thịnh có tám phần mười thanh thủy.

Lại xem bên trên..

Khá lắm, Phạm Ngọc Lang bốn người lưng tựa lưng dính vào cùng nhau, đầu dưới chân trên, chìm nổi hư không, nhìn qua đặc biệt khổ thân.

Hai chân của bọn họ cùng trong lòng hai tay vị trí, vì thấy vận vẹo.

Nguyên lai, Vương Dật lấy ra tám cái chân linh, đem bọn hắc tử chỉ ràng buộc trụ, cũng không còn cách nào di động mây may.

Đúng vào lúc này, con lừa trọc động.

Hắn lấy ra điều thuốc, 'Đùng' một tiếng điểm trên, hộp thuốc lá nhân thể triều tử Chu Dương giương.

Hết thấy người dồn dập xua tay, biểu thị không trừu.

Vương Dật đem hộp thuốc lá bật lửa đặt ở ghế tựa đem trên, nhìn về phía treo ngược trong bốn người, chậm rãi mở miệng: "Tâm sự đi, bằng hữu..."

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 734: Người chống đỡ được?

Phạm Ngọc Lang chờ tay chân tuy là được trói buộc, cái cổ còn có thể chuyển động, bọn hắc liếc mắt nhìn nhau, trầm mặc không nói.

"Ha ha..."

Vương Dật vừa cười, kết quả như thế này hắc sớm đã đoán được, lập tức giơ lên tay trái, hư không dưới án.

'Phù phù thông...'

Bốn người không có chút hồi hộp nào tăm tích, đầu nhất thời dâm vào thùng nước trong, tạo nên từng mảnh từng mảnh bọt nước.

"Khàn... Hô..."

Vương Dật nhìn chăm chú phía trước, tay trái duy trì án thế, tay phải mang theo điều thuốc, để xuống miệng trước nuốt mây nhả khói, mình nghĩ thực lực.

Này bốn cái gia hỏa cốt linh không đủ ba mươi, tu vi nhưng ở Kim Đan ba tầng đến năm tầng. ? ? ? ? Bực này tuổi tác cùng tu vi, ở 'Cửu châu' các đại tông môn tuyệt đối là yêu nghiệt giống như tồn tại, nhưng vì sao kiếp sau tục?

Bọn hắc có mục đích gì?

Vương Dật lại không ngốc, đương nhiên sẽ không cho là đối phương là vì này 20 viên linh thạch thượng phẩm.

Sương mù bốc lên, ở hư không xoay quanh lượn lờ, mê ly mịt mờ.

Tà phương Lâm Tử Vi đôi mi thanh tú hơi nhũ, có chút tiểu bất mãn.

Nàng rất phản cảm nam nhân hút thuốc, đại tiểu thư tính khí tự nhiên lộ hiện ra mà ra, bắt nguồn từ tiên thiên.

Có thể Lâm Tử Vi phân ra nặng nhẹ, sẽ không trước mặt mọi người khuyên can người yêu, thấy đối phương rơi vào trầm tư, nhẹ giọng nói: "Vừa nãy, bọn hần xưng chính mình bắt nguồn từ 'Đại Hạ Thần châu', là bát phẩm tông môn 'Tạo Hóa Thần Điện' đệ tử..."

Vương Dật nghe xong sững sờ.

Vừa nãy hần một lòng cứu người, mới vừa tự đến liền gõ tay gõ cửa, không nghe được bên trong đối thoại.

Vương Dật biết đối phương lai lịch không nhỏ, nhưng thực sự không nghĩ tới sẽ là bát phẩm tông môn...

"Sur phó..."

Chu Oánh Tâm thấy bạn thân tỷ tỷ cùng đối phương nói chuyện, trong lòng lại bay lên một cỗ ăn vặt vị. Nàng không cam lòng rút lại phía sau, nhẹ nhàng đẩy một cái Vương Dật, dõm môi nói: "Bốn người này có thể đem Nhạc đại ca đã thương, khẳng định rất khả năng âm ức, người... Người như vậy không hiệu quả..."

"Hả? Ha ha..."

Vương Dật chính đang suy tư, nghe vậy nhất thời bị chọc phát cười. Nhìn ái đồ một chút, đem tàn thuốc ném xuống đất,

Giẫm diệt. Sau đó từ tai phải trong lấy ra một vật, há mồm liền thổi.

'Xi '

Hắc mang lấp lóe, Như Ý Bồng hiện ra ở đương đại.

Mọi người dồn dập sững sờ.

"Đừng nóng vội, xem vì sư một chọc thùng vạn pháp..."

Ám hắc con lừa trọc lộ ra mê chi cười quái dị, đem Kim Cô Bồng nằm ngang ở hư không, dùng tới hai phần kinh lực, về phía trước tìm tòi.

'Phốc '

Như Ý Bồng đình, nhất thời điểm đến Phạm Ngọc Lang cười eo huyết trên.

Này liền lợi hại.

Phạm Ngọc Lang toàn thân chấn động mạnh, sau đó kỳ dị vạn vạn, phía dưới thùng nước trong càn là xuất hiện đại biến số.

"Rầm rầm ðùng... Khụ khụ... Phốc..."

Vương Dật này một cái tao chiêu quá mạnh, Phạm Ngọc Lang một cái nhin không được, trong nháy mắt quán tiến vào vài khẩu 'Rửa mặt nước'.

Nhưng hần là treo ngược a.

Ở Newton 'Lực vạn vật hấp dẫn' định luật dưới, rửa mặt nước ở trong cổ họng tự thành nương máng, trực tiếp chảy vào trong lỗ mũi...

Kết quả chính là, này vị 'Tạo Hóa Thần Điện' đệ tử nội môn hảo lợ lừng không bị sặc chết.

Quá cho sức lực.

Ở đây 'Khán giả' nhất thời sững sốt.

Chuyện này...

"Hắc..."

Ám hắc con lừa trọc mừng lớn, cánh tay liền động, triệu ba người khác điểm đi.

'Phốc phốc phốc...'

Mấy đạo âm thanh chi mà nổi lên, sau đó...

"Khụ khụ... Dừng tay... Phốc..."

"Phốc... Không... Cô..."

"A! ! !"

Mặt khác ba vị tự cũng uống cái 'Sảng khoái', đồng thời phát sinh 'Khủng bố' âm thanh, thân thể càng là liễu mạng vận vẹo, tượng bốn cái xoay tròn trong lập xương.

"Đùng đưa đùng đưa, đùng đưa đùng đưa, khó nén nhiệt huyết phun trào tình cảm..."

Vương Dật vì phối hợp bốn vị này, trực tiếp xướng trên nha! Rõ ràng là Phượng Hoàng truyền kỳ (Hoa Hạ mùi vị). Đừng nói, còn đỉnh áp vận, động tác trên tay nhưng không có đỉnh chỉ.

Đây là một bức vừa bi thảm, lại khôi hài bức tranh.

Vào giờ phút này, Thiên Tru minh đám người choáng váng.

Thật sự choáng váng!

"Phốc... Kê kê..."

Chu Oánh Tâm thực sự nhịn không được, kiều cười ra tiếng, nhìn qua rất là kiều mị.

Lâm Tử Vi cũng che miệng cười khê, bị đối phương 'Giám giữ' thời sinh ra nỗi giận cảm, cũng vào đúng lúc này hoàn toàn tan rã.

Ăn ngay nói thật, thật sự rất đùa.

Một phen 'Khoan đã' sau, Vương Dật thu hồi Như Ý Bồng, tay trái hư không xoay chuyển, hướng lên trên đẩy một cái.

'Hô... Áo ào ào...'

'Thần Điện' tứ khổ thân chậm rãi bay lên.

Sắc mặt bọn họ đều đã đỏ chót, càng có hai cái liếc mắt, miệng mũi nhĩ đều có thanh thủy tràn ra, tóc hướng phía dưới buông xuống, cột nước theo cuối lưu về trong thùng.

Vương Dật đem Như Ý Bồng dựa vào bên vai trái trên, nhân thể cầm lấy hộp thuốc lá, rút ra một cái, điểm trên.

"Hô..."

Hắn ỏi ra điều thuốc khí, cười hi hi nói: "Hiện tại có thể tâm sự đi, các bằng hữu..."

"Khụ khụ... Hô..."

Phạm Ngọc Lang thực lực cao nhất, trước hết tỉnh lại, hắn mạnh mẽ trừng mắt Vương Dật, không nói một lời, con mắt trong bắn ra đáng sợ sát cơ.

"Ha, xem đến hay vẫn là không uống đủ..."

Vương Dật sẽ không sợ cái này, cười lạnh, tay trái chuyển động hướng phía dưới dè tới.

'Hô '

Bốn người lần thứ hai rơi vào thùng nước.

"Đừng, nhanh mau dừng tay!"

Lão cừu trong nháy mắt tan vỡ, thân thể liên tục vận vẹo, liễu mạng đi gãy dựa.

Vương Dật hai con mắt một mị, phiên trở về bàn tay.

Bốn người lạc thể đột nhiên dừng.

Hắn tay trái chuyển động, nhượng lão cừu mặt hướng mình, quát lạnh: "Nói!"

"Hô... Hô..."

Lão cừu thở hắt hắt mấy hơi thở hồng hộc, khó nhọc nói: "Chúng ta... Là chịu tông môn phái, mới đến nơi này..."

Vương Dật sầm mặt lại: "Ta không muốn nghe phí lời, nói điểm chính."

Lão cửu nhất thời chấn động, run giọng mở miệng: "Là vì... Thượng cổ thần khí..."

"Hà?"

Vương Dật nhất thời cả kinh, trực tiếp nắm côn đứng lên: "Cái gì thượng cổ thần khí?"

Hắn biết đối phương tới đây tất có mưu đồ, nhưng vụn vụn không nghĩ tới là quy tắc này cần khôn.

Bốn người này xuất thân bát phẩm tông môn, bọn hắn nói thần khí, nhất định là báu vật, tuyệt đối không phải buổi đấu giá trên những kia đồ bỏ đi có thể so với.

"Không biết..."

Lão cửu lắc lắc đầu: "Tông môn chỉ nhượng chúng ta phía trước tìm kiếm, vẫn chưa nói là cái gì..."

Vương Dật nghe xong, lông mày sâu sắc nhăn lại.

Kiếp sau tục tìm tới cổ thần khí?

Đùa gì thế?

Có thể xem đáng đáp của đối phương, lại không giống nói dối.

Một phen trầm ngâm sau, hắn mở miệng lần nữa: "Vì sao đối với 'Thiên Tru minh' động thủ?"

"'Thiên Tru minh' là nơi này nhất đại tổ chức một trong, chúng ta cho rằng, trên người bọn họ sẽ có báu vật. Ai nghĩ..."

Lão cửu nói tới chỗ này, liền tự trầm mặc, ý tứ nhưng càng rõ ràng: Ai muốn bọn hắn cái gì đều không có.

Vương Dật nhìn Nhạc Lăng Phong mấy người một chút, trong lòng khá là không nói gì.

Cẩn thận ngẫm lại, cũng thật là có chuyện như vậy.

'Thiên Tru minh' đám người ở thế tục trừ gian phạt ác, nhưng không thu bất kỳ tiền gì tài, quả thật nghèo ép một cái.

Duy nhất khả năng lấy ra tay, chính là lần trước buổi đấu giá trên được đông đông.

Có thể này chờ pháp khí, làm sao có thể nhập mấy tên này mất?

Không trách bọn hắn thẳng kỳ đòi hỏi linh thạch, phỏng chừng là không muốn làm không công một chuyến.

Nghĩ tới đây, Vương Dật lạnh lùng nói: "Thế tục không phải các ngươi ngang ngược địa phương, nhanh chóng chạy trở về chính mình Thiên thế giới..."

"Hắc!"

Đột nhiên, khác một bên Phạm Ngọc Lang cười gằn nói: "Ngươi cho rằng, việc này sẽ mặc ngươi tả hữu?"

Vương Dật hai mắt một mí: "Các ngươi có thể tới thử xem, Tạo Hóa Thần Điện, ta còn thực sự không để vào mắt..."

"Khà khà khà..."

Phạm Ngọc Lang cười gằn không ngừng, lập tức cắn răng nói: "Vương Dật, ta thừa nhận coi thường ngươi. Ngươi rất lợi hại, không kém gì ta tông đệ tử thân truyền, thậm chí càng hơn mấy bậc..."

Hắn nói tới chỗ này, đột nhiên tăng cao tiếng tuyến: "Nhưng ngươi khả năng đối lập toàn bộ 'Đại Hạ' Thần châu, thậm chí còn lại mười bảy châu hết thảy thiên kiều?"

Vương Dật nhất thời sững sờ, lập tức, lông mày càng nếp nhăn càng sâu: "Ngươi nói cái gì?"

"Ha ha..."

Phạm Ngọc Lang cười to, lập tức chuyển qua đầu, mạnh mẽ nhìn về phía đối phương: "Ngược lại cũng không phải bí mật, ta liền nói cho ngươi. Hết thảy châu vực thiên kiều, đều lục tục chạy tới 'Cửu Châu giới' cùng cái này thế tục, trong đó không thiếu cửu phẩm tông môn thân truyền. Bọn hắn đều là yêu nghiệt trong yêu nghiệt, ngươi... Chồng đỡ được?"

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 735: Cám ơn lão bản!

Vương Dật nhìn chăm chú đối phương, trầm mặc không nói, nhưng trong lòng là giang dương lật, sóng lớn ngập trời.

Còn lại Thiên thể giới thiên kiều toàn sẽ đến?

Bọn hần không chuyên tâm chống đỡ Thú triều, tới nơi này làm gì?

Lẽ nào thật sự như đối phương từng nói, vì thượng cổ thần khí?

Chẳng lẽ có chí bảo muốn xuất thế?

Có thể chính hần một 'Thỏ', vì sao một chút tin tức đều không được?

Vân vân...

Đột nhiên, Vương Dật đầu óc lóe lên, nhớ tới một cái qua lại.

'Tông môn hội vĩ' thời, Hàn Thiên Lăng hướng về tự mình động thủ, nhưng hần nhưng phi tiêu binh khí, liền triều dưới đài đòi hỏi.

Cuối cùng, Lý Chấn Hiên đem một cái quái động động vút lên đài.

Sau khi được đại phụ báo cho, đó là 'Nguyên Thủy Thiên Tôn' thần bảo một trong... Đả Thần tiên.

Lúc đó chính mình tuy rằng khiếp sợ, nhưng cho rằng là Lý Chấn Hiên truyền gia bảo, vì lẽ đó không đi thâm nghĩ...

Dù sao, đối phương đến từ cổ vũ thế gia.

Bây giờ nghĩ lại... Chính mình ra đại hiểu lầm.

Thông qua buổi đấu giá nóng nảy trình độ, có thể thấy được, cổ vũ thế gia không còn có thần bảo, bằng không tầm mắt của bọn họ sẽ rất cao.

Còn nữa, mặc dù là có, cũng sẽ không dễ dàng nhượng hậu nhân mang ra gia tộc.

Như Lý gia biết này quái gây, là trong truyền thuyết Đả Thần tiên, tuyệt sẽ không như thế sớm giao cho Lý Chấn Hiên, lại có thêm tiềm lực cũng không được.

Các loại dấu hiệu cho thấy, Đả Thần tiên... Là cái tên này chính mình chiếm được.

Nghĩ tới đây, Vương Dật muốn lập tức trở về chuyến tông môn.

Bằng không suy đoán không có bất kỳ ý nghĩa gì, muốn đích thân đi xác nhận.

Hần nghiêng người nhìn về phía ái đồ: "Đi đem bên trái cửa sổ mở ra..."

Chu Oánh Tâm hơi hơi ngần ngại, mặt cười tràn đầy nghi hoặc, nhưng không có hỏi nhiều, đi đến cửa sổ sát đất trước, mở ra tả phiến cửa sổ lớn.

Sau đó...

"Ha ha..."

Vương Dật cười cợt, tay trái bắt ấn, ngón trỏ hướng phía dưới một câu.

'Hô... Oành...'

Bóng người lay động, Phạm Ngọc Lang trực tiếp nằm nhào quỳ gối trước mặt đối phương. Bỗng Vương Dật rơi xuống đôn bí mật, người trước hai tay từ trong lòng chuyển đến bụng dưới, làm cho phía sau lưng cao cao cung lên, tựa một con phần nộ tôm hùm.

"Ngươi muốn làm gì?"

Hắn trật quá gương mặt tuần tú, đại tiếng rống giận.

Vương Dật không có thời gian để ý, ngồi xổm người xuống đi, sao dưới bên hông đối phương túi càn khôn, mở ra xem.

U! Thứ tốt vẫn đúng là không ít đây, quang linh thạch thượng phẩm liền 80 nhiều viên, pháp khí một số, bình thuốc vô số.

Quá tuyệt rồi!

Con lừa trọc xuất phát từ nội tâm nở nụ cười, toét miệng nói: "Cảm ơn ông chủ!"

"Ngươi..."

Phạm Ngọc Lang con mắt đều đỏ, này nhưng là chính mình nhiều năm tích góp lại đến toàn bộ gia đương a.

Hắn trái tim chảy máu, thấp giọng gào thét: "Vương Dật, đem nó... Trả lại ta, bằng không ta tha thứ không dứt ngươi..."

Vương Dật chân mày cau lại, hộp hảo túi càn khôn, nhân thể hướng về bên đệ đi.

Lâm Từ Vi cẩn thận tiếp nhận.

"Đáng ghét..."

Phạm Ngọc Lang thép răng cắn chặt, liều mạng giãy giụa, thế muốn đoạt lại chính mình hết thảy tích trữ.

Không biết làm sao, hết thảy đều là phí công.

"Các ngươi nếu tới đây, tất nhiên làm tốt chuẩn bị tư tưởng..."

Vương Dật không mảy không nhạt nói, nhân thể đẩy lên Kim Cô Bồng, hai tay nắm ở đỉnh, tiếp tục mở miệng: "Nơi này là thế tục. Địa bàn của ta... Ta làm chủ. Ân... Đã lâu không đánh..."

Hắn sau khi nói xong, bên hông một nhinh, hai tay đồng thời hướng về hữu bình triển, làm một cái tiêu chuẩn Golf kích cầu thức mở đầu.

Lập tức...

'Xi '

Trong phút chốc, một vết đen xuyên qua hư không. Sau một khắc, Kim Cô Bồng dưới đoạn, mạnh mẽ đánh vào Phạm Ngọc Lang mông trên.

'Oành '

"A ! !"

Vang trầm hét thảm nối đuôi nhau phát sinh, Phạm Ngọc Lang toàn thân chấn động mạnh dưới, người như lưu tinh giống như vọt lên, trong nháy mắt xuyên qua cửa sổ, bay thẳng vô ngần thiên khung.

Lại nhìn, Vương Dật tả chân không động, chân phải nhọn hướng vào phía trong điểm ở mặt đất, hai tay bán rũ vai trái phía sau, hoàn thành thu quan động tác.

Hắn sơ trung thời thường thường cùng phụ thân đánh cầu, thành tích cũng không tệ lắm đây, hầu như mỗi lần trận đều có thể bắt được 'Chim nhỏ'.

"Hảo cầu..."

Một bên Lâm Viêm không nhịn được than thở, hắn xuất thân nhà giàu, tự nhiên hiểu được cao cầu quy củ.

Vương Dật triều 'Em vợ' cười cợt, tay trái lần thứ hai bắt ấn.

'Phù phù '

Lão cừu không có chút hồi hộp nào nhào trên đất.

Vương Dật cùng lần trước như vậy gỡ xuống đối phương túi càn khôn, như thế vì đó.

Liền như vậy, những này 'Tạo Hóa Thần Điện' đệ tử nội môn, bị từng cái đánh bay ra biệt thự phòng khách.

Sau đó, Vương Dật đem Kim Cô Bồng thu hồi trong tai.

Cùng lúc đó, Nhạc Lăng Phong ở Lăng nhĩ tỷ đỡ xuống đến trước mặt đối phương, đám người còn lại cũng là như vậy.

"Lời khách sáo cũng đừng nói rồi."

Vương Dật nhìn những này tuấn nam mỹ nhân nhóm một chút, nói: "Các người thu thập một thoáng : một chút, đối phó thông quần áo, định hảo ngày hôm nay về máy bay, tranh thủ buổi chiều đến Tùng Sơn..."

Mọi người dồn dập sững sờ.

Nhạc Lăng Phong mờ mịt mở miệng: "Sur đệ không hiểu..."

"Ha ha..."

Vương Dật cười nói: "Các người không phải vẫn muốn thấy Nam Cung sư tôn sao?"

Mọi người thân thể chấn động mạnh, sau đó lộ ra cực kỳ thần sắc kích động.

Rốt cục có thể nhìn thấy lão tiên nhân.

"Mau chóng chuẩn bị, đến Tùng Sơn sau, trực tiếp đi ta gia biệt thự tập hợp, ta đi trước..."

Vương Dật triệu bọn hắn gạt gù, làm dáng liền phải rời đi.

"Sur phó..."

Chu Oánh Tâm trong nháy mắt phản ứng lại, nhất thời không làm, vội vàng kéo lại đối phương cánh tay, đỏ môi nói: "Người bắt hòa chúng ta cùng đi?"

Vương Dật đáp: "Ta còn có chuyện phải làm..."

Chu Oánh Tâm cặp môi thơm đỏ càng cao hơn : "Vậy người dẫn người ta cùng đi! Ta không muốn rời đi người..."

Mọi người nhất thời sững sờ, vẻ mặt đều có chút không tự nhiên nha, vô tình hay cố ý nhìn về phía Lâm Tử Vi.

Vào giờ phút này, Lâm muội muội ánh mắt hòa bình nhạt, mặt cười nhưng có chút phát trầm, lẳng lặng nhìn bạn thân, trầm mặc không nói.

"Không được..."

Vương Dật trực tiếp lắc đầu, nơi này là thế tục, máy thu hình trải rộng, mang tới nha đầu này sẽ có rất nhiều bất tiện.

"Hanh..."

Chu Oánh Tâm có thể không cao hứng, kiều rên một tiếng, tay ngọc nhưng không có buông ra.

"Vương Dật..."

Lâm Tử Vi đi tới gần, quét bạn thân một chút, nhẹ thác nhu đề, đem Phạm Ngọc Lang bốn người túi càn khôn đưa về phía đối phương.

"Ta không được!"

Vương Dật mỉm cười nói: "Những thứ đồ này rất tốt, ở Tu Chân giới có tác dụng lớn. Các người có thể cho Nam Cung sư tôn một ít, cho rằng lễ bái sư. Còn lại chính mình đồ dự bị..."

Lâm Tử Vi mím mím môi, nhìn về phía một bên mình chủ đại ca.

Nhạc Lăng Phong rất là kích động, run giọng nói: "Sur huynh ơn nghĩa như thế, ta... Ta..."

"Hảo, đừng nói những thứ này..."

Vương Dật đánh gãy đối phương, nhẹ nhàng đẩy ra ái đồ, triều cửa lớn bước đi.

Thời gian quý giá, hắn không muốn làm thêm trì hoãn.

Vương Dật đi chưa được mấy bước, nhưng là nghĩ tới một chuyện, xoay người nói: "Đừng quên mua mấy cái hảo yên, sư tôn hảo cái này..."

Mọi người nhất thời hoá đá.

Lập tức, Vương Dật ra biệt thự.

Phòng khách rơi vào một mảnh trầm tĩnh.

Mười mấy giây sau...

Lâm Từ Vi đem túi càn khôn giao cho Nhạc Lăng Phong, đối phương là tổ chức một lấy tay, tự nhiên toàn quyền làm chủ.

"Thiết..."

Đột nhiên, Chu Oánh Tâm cất một tiếng, đồ môi lẩm bẩm: "Đi rồi đều không mang tới nhân gia, thật đúng thể..."

Mọi người nghe xong, lần thứ hai lộ ra không tự nhiên về mặt.

Lâm Từ Vi nghiêng đi mặt cười, nhạt tiếng nói: "Trước ngươi vì cùng Vương Dật tu luyện Tiên thuật, mới cho ta gọi điện thoại, là cũng không phải?"

"A?"

Chu Oánh Tâm ngẩn ngơ, mờ mịt nhìn về phía đối phương: "Đúng đây..."

Lâm Từ Vi hai con mắt một mị: "Nhưng ta thế nào cảm giác... Ngươi là ở theo ta cướp người."

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 736: Thỏ thỏ nhanh xung

Được chứ, lời này hỏi, thực tại có chút nặng.

Có thể Lâm muội muội thật sự rất ăn vị.

Các tiên nữ nàng không lời nào để nói, dù sao cùng Vương Dật còn có một đời trước tình duyên, địa vị ở này bày đây.

Có thể Chu Oánh Tâm hoàn toàn khác nhau.

Nàng nhưng là chính mình chơi đùa từ nhỏ đến lớn bạn thân a.

Ngươi muốn bái vào bạn trai ta môn hạ tu tiên? Được, ta đáp ứng, tự mình gọi điện thoại cho hắn, vì ngươi biện hộ cho.

Có thể ngươi dĩ nhiên ở ngay trước mặt ta, cùng hắn làm nũng?

Đây là thầy trò hắn là có sao?

Vì lẽ đó, Lâm Từ Vi không cao hứng, đối phương cho mình cảm giác, liền như trên TV diễn như vậy: Thiếu nữ mang theo bạn thân đi gặp bạn trai, kết quả bạn thân bắt hắn cho cướp đi.

Mà trong cuộc sống hiện thực, loại này tình cảnh cũng không hiếm thấy.

Nếu là kỳ nàng nữ tử, Lâm Từ Vi sẽ không giống hiện tại như vậy thất thố, có thể Chu Oánh Tâm thật sự không giống.

Nàng có một loại cảm giác bị lừa gạt.

Cùng lúc đó.

Chu Oánh Tâm lại tự ngẩn ngơ, con ngươi đen nhánh trở mình xoay một cái, nhân thể giro tay, phù hướng về đối phương cánh tay, chán tiếng nói: "Từ Vi tỷ tỷ..."

"Đừng đừng ta!"

Lâm Từ Vi lui về phía sau một bước, nhàn nhạt nói: "Trả lời vấn đề của ta..."

Bốn phía 'Quần chúng' liếc mắt nhìn nhau,

Lần lượt xoay người ly khai nơi này.

Sự tình như thế, bọn hắn vẫn đứng là không tiện nhúng tay.

Chu Oánh Tâm không khỏi đỏ nổi lên môi: "Từ Vi tỷ tỷ... Ngươi đừng như vậy."

Lâm muội muội thấy đối phương không lời nào để nói, nhất thời toàn rõ ràng, trong lòng một mảnh khó chịu.

"Cũng lại không muốn gặp lại ngươi..."

Nàng hạ xuống câu nói sau, trực tiếp xoay người triều một căn phòng ngủ bước đi.

"Từ Vi tỷ tỷ..."

Chu Oánh Tâm cuống quýt đuổi tới.

Bạn thân khúc mắc nếu xuất hiện, cần rất cứu lại, bằng không thì sẽ so với người qua đường còn muốn xa lạ.

Từ xưa đến nay, vẫn luôn như vậy.

...

Vương Dật tự nhiên không biết Yến Kinh các loại, toàn lực chạy như bay.

Hơn 10 phút sau, hắn chạy về Tùng Sơn biệt thự, từ ba tầng cửa sổ phiến nhập phòng ngủ.

Đi tới phòng khách sau, Thỏ Từ trái qua không ở sân thượng.

Vương Dật không có suy nghĩ nhiều, mở ra hai giới môn, đi tới tông môn phòng nhỏ.

"Thỏ thỏ, nhanh xung... Hi hi..."

Đột nhiên, trong viện dấy lên từng trận vui tươi yêu kiều tiếng.

"Hả?"

Vương Dật nghe được nữ nhi âm thanh sau, nhất thời sửng sờ.

Thỏ thỏ... Nhanh xung?

Này cái gì quý?

Hắn tỏ rõ vẻ nghi hoặc ra ngoài phòng, có thể trong nháy mắt tiếp theo trực tiếp mộng bức.

Giữ hư không.

Thỏ Từ bốn vó bốn phi, đầy trời vòng quanh quyền quyền.

Trên người nó cầm bó còn chưa lấy xuống, sắc mặt cũng có chút xám ngắt, vừa nhìn chính là thương thế không được khỏi hẳn.

Có thể kẻ này chạy phi thường hằng say, đặc biệt hưng phấn.

Mà trên lưng của nó...

Khá lắm, năm cái lông xù hư không múa lên, mỹ lệ cực kỳ.

Tiểu khả ái ngồi ở đây tư lưng trên, một con trắng mịn tay nhỏ tóm chặt lấy thỏ nhĩ, một con khác chỉ phía trước, cười ngọt ngào không thôi.

Mà phía dưới, các tiên nữ ngẩng lên phương hoa, lộ ra vừa căng thẳng, lại mới mẻ vẻ mặt.

Tô Linh Nhi cùng Từ Vương đứng ở một bên khác, xì xào bàn tán trong, không biết đang nói những chuyện gì.

Bức tranh coi là thật là vừa ảm áp, lại quái dị.

"Lão công?"

Tiểu loli nhất thời phát hiện, trực tiếp chạy tới.

Vương Dật nâng lên đại phụ vai đẹp, ngó nhìn hư không, mồm mím mở miệng: "Lão bà, chuyện này..."

Tiểu loli dán lên đối phương thân thể, đồng thời vung lên mặt cười, khò khạo tiếng nói: "Lão công yên tâm, Tiểu Tiểu cùng Vũ vương rất hợp duyên đây..."

"Ta không phải ý này."

Vương Dật cau mày nói: "Tiểu Tiểu như vậy hồ nháo, sẽ tăng thêm Vũ vương thương thể."

Nữ nhi ham chơi, nhìn thấy mới mẻ sự vật thì sẽ vô tói, đây là thiên tính.

Mà Thỏ Tử vì Tô Linh Nhi mẹ con, kém một chút bị Hình Thiên đánh chết, cũng sẽ không làm thương tổn ái nữ, vì lẽ đó hẳn rất yên tâm.

Đúng vào lúc này, các tiên nữ cùng vương giả muối muối đi tới.

Từ Vương lặng lẽ mở miệng: "Vũ vương thương thể hảo sáu thành, không có việc gì..."

Vương Dật nhìn đối phương một chút, sau đó nhìn về phía các lão bà, bắt đầu dĩ lạc đầu.

Những nữ nhân này, có lúc coi là thật không cái độ.

Đừng nói sáu thành, chính là chín mươi chín phần trăm cũng không được, một là dung túng hài tử, hai là đối với Thỏ Tử quá không phụ trách.

Còn nữa, nó là Chân Hồng bộ tộc vương, há có thể đương ái nữ vật cười?

Nghĩ tới đây, hẩn ngẩng đầu kêu: "Tiểu Tiểu, hạ xuống..."

"Xung oa... A?"

Tiểu khả ái chính chơi đùa nổi sức lực a, nghe tiếng hạ thấp khuôn mặt nhỏ đi.

"Bánh?"

Nàng ngẩn ngơ, lập tức, béo mập cái miệng nhỏ đỏ đã dậy rồi.

Nhân gia còn chưa chơi đủ a.

Thỏ Tử tự nhiên cũng nghe được, cúi đầu la lên: "Tiểu tử, đừng đến quấy rầy chúng ta..."

Ngoạ tào! ! !

Vương Dật mũi đều tức điên.

Lão tử một lòng vì ngài suy nghĩ, ngài có thể tốt...

Đến, ngài tiếp tục đương ta nữ nhi vật cười đi!

Vương Dật sờ sờ mũi, không xen vào nữa.

"Oa, thỏ thỏ, xung..."

Tiểu khả ái thấy phụ thân không còn động tĩnh, nhất thời sững đến phát rồ rồi, duyên dáng gọi to liên tục.

Mồ thỏ chạy càng hăng say, sư mũi phun nhiệt khí, sắc mặt cũng càng tái rồi mấy phần, coi là thật bị dẫn dắt thương thể, nhưng là thích thú.

Vương Dật lần thứ hai lắc đầu, xoay người liền phải rồi đi.

Tiểu loli một mặt ngây thơ hỏi: "Lão công, người muốn đi đâu?"

Vương Dật nói: "Đi tìm Lý Chấn Hiền một chuyến, hỏi một chút này Đả Thần tiên là từ chỗ nào chiếm được..."

"A..."

Tiểu loli trầm ngâm chốc lát, nũng nịu mở miệng: "Chúng ta cho rằng, là thiên đình diệt sau, có một bộ Phân Thần bảo rơi xuống ở thế tục, sau bị hấn vô ý được."

Vương Dật trong lòng hơi động.

Các lão bà ý nghĩ cùng mình hoàn toàn nhất trí.

Có thể tất cả vẫn cần xác nhận, hấn ngồi xôm người xuống, ở đại phụ cái trán thom một thoáng : một chút, xoay người rời đi.

"Háo hảo mà, làm gì đề cập Đả Thần tiên?"

Tiểu loli không rõ nói nhỏ.

Từ Nguyệt nâng lên đôi phương hai vai, nhìn lão công bóng lưng, nhẹ giọng nói: "Hay là... Thế tục có biến số phát sinh."

...

Mấy phút sau, Vương Dật đi tới Cháp Pháp đường, được trưởng lão cho phép sau, tiến vào Tư Quá lao.

"Vương Dật, ô..."

Bình phong sau Lý Chấn Hiên thấy rõ đến người sau, trực tiếp khóc, kích động đến cực điểm.

Lúc này sắc mặt hấn phi thường trắng xám, hai mắt cũng thành mắt gấu trúc, tiểu tụy cực kỳ, coi là thật bị dẫn vật quá chừng.

Vương Dật thấy đôi phương bức này đáng đáp sau, không nhịn được cười ha ha.

"Mà!"

Lý đậu bức khí nghiêng răng, hét lớn: "Cười cái rắm! Mau dẫn ta đi ra ngoài..."

"Ta có thể không bán lãnh này."

Vương Dật triều hấn nhún nhún vai, ở một bên trên ghế đá ngồi xuống, lấy ra căn ngọc suối, điểm trên, bắt đầu nồn mây nồn sương mù.

"Lão đại..."

Lý Chấn Hiên vừa khóc, một đem nước mũi một đem lệ: "Ngươi nhất định hành..."

"Đừng nói nhảm..."

Vương Dật không muốn trì hoãn thời gian, trực tiếp đi thẳng vào vấn đề: "Ngươi Đả Thần tiên, là từ chỗ nào chiếm được?"

"Đả Thần tiên?"

Lý Chấn Hiên nhất thời sững sờ, cũng không khóc, mờ mịt hỏi: "Cái gì Đả Thần tiên?"

Vương Dật nhất thời không nói gì, tức giận nói: "Chính là cái kia mọc đầy hạt tròn gậy..."

Lý Chấn Hiên toàn thân chấn động mạnh, hoàn toàn hoá đá.

Hấn há miệng, nhưng chưa phát ra bất kỳ thanh âm gì, hai mắt cũng càng trừng càng lớn, cuối cùng run giọng nói: "Phong Thần diễn nghĩa trong... Khương Từ Nha bảo bối...?"

Vương Dật gật gù, nói: "Ngươi cần phải nói cho ta thật tình..."

Lý Chấn Hiên hơi nhướng mày, từ trong khiếp sợ tỉnh táo. Nghiêm mặt nói: "Xây ra chuyện gì?"

Chương 737: Mộng bức

"Tất cả còn chưa xác định."

Vương Dật nói: "Vì lẽ đó, người đến nói cho ta biết trước đầu đuôi câu chuyện..."

Lý Chấn Hiên trầm mặc chốc lát, không có ẩn giấu, đem như thế nào được 'Đà Thần tiên' tình huống tí mỉ nói ra.

Vương Dật nghe xong trực tiếp không nói gì.

Như bảo bối này là người khác đưa, hoặc là từ nơi nào đó tìm tới, Vương Dật cũng hảo theo manh mối đi xác minh chính mình suy đoán.

Nhưng ai có thể tưởng, Đà Thần tiên là đối phương 2 năm trước đi Yên Kinh thời, dạo 'Phan gia vườn' đồ cũ thị trường đào đến.

Lý Chấn Hiên lúc đó cảm thấy mới mẻ, liền bỏ ra 150 nguyên mua lại.

Vì lẽ đó, nói rồi bằng nói vô ích.

Chỗ kia long xà hỗn tạp, đồ vật lai lịch không có một ngàn cũng có tám trăm, như thế nào phán đoán?

Huống hồ, đồ cũ thị trường biến hóa rất nhanh, chính là Lý Chấn Hiên tự mình trình diện, cũng rất khó tìm đến ngay lúc đó quầy hàng.

Mặc dù là tìm tới, than chủ lại có thể nói rõ ràng sở?

150 nguyên liền bán, rõ ràng đối với cái này thần bảo không chú ý, khẳng định hỏi không ra cái gì.

Vương Dật lắc lắc đầu, bắt đắc dĩ đứng dậy.

"Vương Dật..."

Lý Chấn Hiên thấy đối phương phải đi, nói: "Đến cùng xảy ra chuyện gì?"

"Hiện tại khó nói."

Vương Dật lắc đầu một cái, theo nghĩ tới một chuyện, nhìn về phía đối phương: "Người ở đây chuyên tâm tu luyện, đừng luôn là một bộ cười vui vẻ đáng đáp..."

Tổng môn chọn đồ thời, cái tên này bị đoán ra là cực phẩm linh căn, các tiên nữ cũng đề cập, Lý Chấn Hiên là 'Vương thể', tiềm lực rất kinh người.

Có thể cái tên này không chuyên tâm tu luyện, đều ở nữ nhân nội y bỏ công sức, coi là thật uống phí hết này thân hảo túi da.

Này nếu như Vương Dật đồ đệ, trực tiếp một cái lòng bàn tay đập tới...

Lý Chấn Hiên nhất thời sững sờ, không biết nên như thế nào tiếp lời.

Vương Dật không trì hoãn nữa, đi ra 'Tư Quá lao', triều lão Lư động phủ đi đến.

Hắn muốn xác nhận một chuyện khác,

Thuận tiện đem 'Thiên Tru minh' đám người tình huống, cùng đối phương nói một chút.

Ai muốn đi không bao lâu, liền gặp gỡ Ngũ mỹ nhân, nàng chính mang theo vài tên nữ đệ tử từ chủ điện phương hướng đi tới.

Vương Dật lúc này tiến lên, thi thân hành lễ: "Đệ tử gặp sư thúc."

Có 'Người ngoài' ở đây, tự không thể mất lễ nghi.

Ngũ Cẩm toả sáng cặp môi thom hơi hơi một mẩn, nhẹ nhàng gật đầu, trong lòng có chút tiểu căng thẳng.

Dù sao có đệ tử ở đây đây.

Mà những kia muội muội tác hiếu kỳ đánh giá người nào đó, không buông tha mấy may.

Thiếu nữ quý mến cường giả, từ xưa đến nay vẫn luôn như vậy.

Vương Dật thấy xinh đẹp sư thúc lộ làm ra một bộ vừa thẹn lại sợ đáng đáp, trong lòng một trận ngứa.

Ngữ Cầm là loại kia càng xem càng nén xem nữ tử, kỳ mỹ thực khí chất, không có bất kỳ nam nhân có thể chống lại.

"Cái kia, hắc..."

Vương Dật cười cợt, nói: "Đệ tử có vấn đề muốn phải thấu hiểu, không biết sư thúc... Có tiện hay không?"

Hắn không định tìm Nam Cung Nhất.

Mỹ nhân cùng lão Lư, Vương Dật không chút do dự lựa chọn người trước.

Ngữ Cầm ngẩn ngơ, tràn ngập ý nhị mặt cười nhất thời nổi lên hồng vân.

Nàng có thể nào không biết đối phương này điểm 'Tiểu ý nghĩ' ?

Ngữ mỹ nhân nghiêng đi mặt cười: "Các người đi về trước..."

"Phải!"

Các nữ đệ tử đồng thời hành lễ, lần lượt rời đi.

Ngữ Cầm đợi các nàng đi rồi, cắn môi nói: "Nói đi, chuyện gì?"

"Sư thúc, người có biết hay không 'Cửu châu' đã qua?"

Kẻ này rốt cục hỏi đề tài chính.

"Hả?"

Ngữ Cầm đôi mi thanh tú hơi động, nhìn về phía đối phương: "Có phải là xảy ra chuyện gì?"

Dát? ? ?

Vương Dật nhất thời bị đối phương nhảy cảm cảm kinh đến.

Nhưng hắn cũng không suy nghĩ một chút, Ngữ Cầm cốt linh cũng không lớn, nhưng rất sớm kết đan, trở thành tông môn trưởng lão, cũng không chỉ là bà lão công lao, có chính mình gốc gác.

Băng tuyết thông tuệ, tài trí nhanh nhẹn, không phải gỏi thêu hoa.

Ngữ mỹ nhân thấy hắn sững sờ nhìn mình, 'Phốc' nở nụ cười, giận tím nói: "Người đúng là nói a..."

Vương Dật chân động, tỉnh lại, theo nói ra tất cả.

"Cái gì?"

Ngữ Cầm mặt mày đột nhiên biến hoá: "Các Thần châu thiên kiều chính chạy tới nơi này, tìm tới chỗ thần bảo?"

Vương Dật gật gù, nghiêm mặt nói: "Điểm ấy ta rất khó lý giải. Cửu châu tông môn không siêu lục phẩm, mà nó châu tấc còn có cửu phẩm tông môn. Bằng bọn hắn gốc gác, không đạo lý vượt giới tầm bảo. Trừ phi... Cửu châu ở xa xôi đã qua, là đại lục thánh địa, hoặc là có một cái siêu cấp tông môn, kỳ trân vô số..."

"Có đạo lý..."

Ngữ Cầm khẽ nói, theo nhìn về phía đối phương: "Phi Yên tỷ tỷ nói thế nào?"

Vương Dật nói: "Các nàng cũng chỉ có thể bằng không suy đoán. Chẳng qua, 'Quảng Hàn cung' liền bám vào thế tục trên mặt trăng..."

"Quảng Hàn cung?"

Ngữ Cầm rơi vào trầm mặc, tinh tế suy nghĩ tất cả.

Vương Dật tiếp tục nói: "Ấn dấu hiệu suy đoán, ở thượng cổ, Cửu châu rất khả năng là 'Thiên đình' đại bản doanh. Nếu là như vậy, những vấn đề mới lại tới nữa rồi. Nơi này tông môn gốc gác vì sao không siêu lục phẩm? Lễ nào cường giả ly khai thời, rút đi bộ phận linh mạch, mới đến căn cơ bạc nhược? Nhưng nếu có bức này tâm tư đúng lúc, tại sao lại đem thần bảo mất đi? Lý do trên bây giờ nói không thông..."

Vấn đề một khâu thủ sẵn một khâu, Vương Dật cỡ nào thông minh? Rất nhanh liên tưởng đến tầng này bản chất.

Nhưng càng gần đến mức cuối, càng là hồ đồ.

Hay là, cái trong ẩn giấu đi một cái đại bí.

Đây mới là hần muốn biết, có thể tiền đề là, nhất định phải xác nhận Cửu châu tiền thân.

"Vương Dật..."

Ngữ Cầm bỗng nhiên mở miệng: "Ngươi có thể đi chuyển Thánh nữ liên minh, hay là, này trong có chúng ta muốn biết đáp án..."

"Hà?"

Vương Dật nhất thời choáng váng, mờ mịt nói: "Ta không hiểu."

Ngữ Cầm nhẹ giọng nói: "Các nàng ngành tình báo rất cường đại, nắm giữ rất nhiều nay cổ bí ẩn..."

Vương Dật trầm mặc chốc lát, hỏi: "Ngươi có biết không Hạ Oanh ở đâu?"

Hắn chân tâm không muốn đi này trong, có thể tất cả lấy chính sự quan trọng.

Ngữ Cầm yên nhiên cười khê: "Ta đi trước tiên đi tìm nàng, ngươi ở phòng nhỏ chờ chúng ta..."

Vương Dật gật gù, chờ đối phương sau khi rời đi, rút ra điều thuốc, điểm trên, tiếp tục mình nghĩ.

'Hô '

Đúng vào lúc này, bóng trắng lấp lóe, Thỏ Tử bay tới.

Nó rơi vào đối phương bả vai sau, từ trong tai lấy ra xì gà, đốt, tầng tầng hút một khẩu, nghiêm mặt nói: "Vương Dật, bản vương thương lượng với ngươi cái sự tình."

Vương Dật nhìn về phía kẻ này, tức giận nói: "Ta liền biết, ngươi sẽ không không duyên cớ làm thú cười. Nói đi, bao nhiêu con gà nướng?"

"Không phải cái này!"

Thỏ Tử nhìn về phương xa, ánh mắt thâm thúy, chậm rãi nói: "Là tiểu Tô vương sự tình..."

"Hà?"

Vương Dật hơi nhướng mày: "Ta nữ nhi làm sao?"

Ai nghĩ, Thỏ Tử lại không động tĩnh, tiếp tục nuốt mây nhà khói trong.

Thảo!

Vương Dật cái này gọi là một không nói gì, thúc giục: "Nói a!"

"Khàn..."

Thỏ Tử dùng sức hít một hơi thuốc sương mù, lặng lẽ chốc lát, chậm rãi mở miệng: "Bản vương... Đối với tiểu Tô vương có ý định, muốn thu nàng làm vương phi..."

Ngọa tào? ? ?

Lời của đối phương như sấm sét giữa trời quang, trực tiếp đem người nào đó phách mộng bức.

Mộng bức.

Bức.

...

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 738: Thiên yêu hữu tình

Đầy trời hắc nha tuần tuần quá, vô tận dê đà cuộn cuộn đến.

Vào giờ phút này, Vương Dật coi là thật tức đến muốn phun máu.

Ni mã!

Cái tên này lại...

Thỏ Tử trộm đạo liếc đối phương một chút, lừa môi tiết xuất trận trận yên khí, nói: "Thế nào?"

"Cái gì thế nào?"

Thái Cổ con lừa trọc rớt cục bạo phát, hét lớn: "Tuyệt đối không được!"

Dĩ nhiên đánh ta nữ nhi chủ ý?

Ngươi cái lão sắc thỏ... Có chết hay không?

Thỏ Tử tựa hồ biết hắn có như vậy phản ứng, không có bất cứ động tĩnh gì, tiếp tục nuốt mây nhà khói.

Mấy qua đi, nó giờ lên vuốt phải, nhìn về phía một chỗ.

Này trong có một loạt bé nhỏ đầu răng, rất cổ xưa, không biết tồn tại bao nhiêu năm tháng.

Thỏ Tử nhìn chăm chú dấu vết, một cái xa xôi ký ức, ở trong đầu hiện lên.

...

Hồng Linh đại lục, thượng cổ.

Thiên hồ bộ tộc, Kỳ Sơn linh động..

Một mặt to lớn lều vải trước, ngồi xổm một cái nam đồng.

Hắn cũng là 2, 3 tuổi, hai con mắt đen kịt, đầu hai bên, các đập có một con thật dài bạch lỗ tai, nhìn qua vừa quái dị, vừa đáng yêu...

"Nam Man này phiền đại lục, là chúng ta từ Nhân tộc trong tay đoạt đến, vì sao phải phân các ngươi một nửa?"

Đột nhiên, lều vải bên trong tuôn ra một tiếng rống to.

"Hi hi..."

Một đạo chuông bạc giống như yêu kiều chi mà xuất hiện: "Vũ trưởng lão, đừng nóng giận đây, Tô trưởng lão rất nhanh sẽ trở lại, làm cho nàng giải thích cho ngươi..."

"Hừ!"

Vũ trưởng lão giận rên một tiếng, không còn động tĩnh.

Nam đồng không để ý tới phía sau các loại,

Tiếp tục chơi trên đất ba con nghé.

'Hô '

Đột nhiên, một đạo cuồng phong đột nhiên xuất hiện.

'Phù phù '

Nam đồng thân thể chấn động, trực tiếp bị thổi cái rầm đôn.

Hắn mờ mịt giờ lên đầu, chờ thấy rõ tất cả sau, khuôn mặt nhỏ đại biến.

Mấy mét ở ngoài, sừng sững một con cao mười trượng tám đuôi Thiên hồ.

Thiên hồ trong miệng điều có một cái lưỡng đuôi nữ đồng, nhìn qua 2 tuổi khoảng chừng.

Nữ đồng sau gáy tuy rằng bị cắn, nhưng chưa lộ ra một tia vẻ mặt thống khổ. Nàng tứ chi tích góp ở trong lòng, hiểu kỳ nhìn phía dưới nam đồng, mỹ lệ mắt tím chớp lại trát, đáng yêu cực kỳ.

"Ồ?"

Tám đuôi Thiên hồ trong miệng, xuất hiện một đạo đẹp như tự nhiên kiều âm: "Lâm thể không đủ mười cái nhật nguyệt, liền hóa người hình?"

Lập tức...

'Vù...'

Chân không rung động, Thiên hồ dần dần thu nhỏ lại, hóa thành một cái đẹp cực kỳ nữ tử.

Tám cái hồ đuôi không có đánh tan, ba cái hư không xoay quanh, dán lên thân thể, đem xấu hổ nơi che khuất.

Nữ tử bám vào nữ đồng sau gáy, gần ở phụ cận.

"Cùng hắn chơi đùa đi..."

Nàng đem ái nữ đặt ở nam đồng bên người, bước trắng loáng chân ngọc, đi vào xong nợ mạt bên trong.

Lập tức, bên trong bay lên liên tiếp tiếng nói chuyện.

Hai tiểu không có để ý bên trong đối thoại, hiểu kỳ nhìn nhau.

Một lát sau...

"Ngươi cái này... Thật kỳ quái đây..."

Nữ đồng đối với cái gì đều tràn ngập tò mò, trực tiếp giờ lên tiểu nộn tay, với lên đối phương một con dài lỗ tai, dùng sức một rút...

"Khàn..."

Nam đồng nhất thời hút vào ngum khí lạnh.

Thật sự rất đau.

"Ngươi làm gì thế?"

Hắn kêu to, giờ lên tay phải ấn về phía đối phương mặt nhỏ non nớt.

"A? ? ?"

Nữ đồng nhất thời dọa sợ, giờ lên một con khác tay nhỏ, trực tiếp một cái phản quyền đánh tới.

'Ầm'

Nam đồng thân thể chấn động, khuôn mặt nhỏ hướng về tả khuynh tà, hai tay bình án hư không, hoàn toàn sẽ không động.

Hắn trực tiếp bị đánh mọng bực.

Mấy qua đi...

"Ngươi đánh ta ! ! !"

Nam đồng bạo đập, trong nháy mắt mò trên đối phương mặt nhỏ non nớt, dùng sức một nện.

"Oa..."

Nữ đồng lớn tiếng tiếng rít, nhanh chóng nắm lấy cái cánh tay kia, cổ uốn một cái, mạnh mẽ cắn đi tới.

"A!"

Nam đồng kêu to, coi là thật đau không được.

Hắn nhào tới, trong nháy mắt cùng đối phương lôi kéo ở cùng nhau.

Có thể bất luận nam đồng như thế nào dùng sức bài xả, nữ đồng chính là không hé miệng, lão hung ác.

Nơi này động tĩnh nào động đến rất lớn, nhất thời đã kinh động lều vải bên trong tồn tại.

Bọn hắn sau khi ra ngoài, vội vàng đem hai tiểu kéo dài.

"Ta sẽ không bỏ qua cho ngươi..."

Nữ đồng lớn tiếng tiếng rít.

"Chẳng lẽ lại sợ ngươi?"

Nam đồng cũng triều đối phương nhe răng nhếch miệng, bộc lộ bộ mặt hung ác.

Này, là bọn hắn lần thứ nhất tình cờ gặp gỡ.

Mấy tháng sau, Vũ trường lão lại mang nam đồng đến rồi Thiên hồ lãnh địa.

Này phiền đại lục, còn chưa đàm luận tốt.

Không có chút hồi hộp nào, hai tiểu lại gặp mặt.

Sau đó...

'Phù phù... Oành oành...'

Một phen đất trời tối tăm sau.

Nữ đồng phiến ngồi ở nam đồng trên bụng, lắc cặp kia nắm đấm trắng nhỏ nhắn, thờ phỉ phò nói: "Ngươi có phục hay không?"

Vào giờ phút này, nam đồng bị đánh cái sưng mặt sưng mũi, khổ thân đến cực điểm.

"Phốc..."

Hắn ói ra khẩu máu đàm, giơ lên tay phải, cắn răng nói: "Ngươi lần trước cắn đứt kinh mạch của ta, hiện tại còn chưa khôi phục, ta đương nhiên đánh không lại ngươi."

"Hanh..."

Nữ đồng kiêu rên một tiếng, không nói hai lời, lại là một trận phán quyền hầu hạ.

Nàng hồ linh còn chưa đủ một năm, tự nhiên mặc kệ có công bình hay không.

Cuối cùng, nếu không là song phương trường giả đúng lúc tới rồi, nam Đồng Tuyệt đối với sẽ bị đánh chết.

Từ nay về sau, nam đồng thỉnh thoảng liền đến Thiên hồ lãnh địa, lén lút, trong bóng tối tìm nữ đồng phiến phức.

Mới vừa bắt đầu, nam đồng thua nhiều thắng thiếu, sau đó cơ bản ngang hàng.

Đồng thời, hắn cũng biết rồi tên của đối phương: Tô Thanh Thanh.

Theo thời gian dời đổi, hai năm đã qua.

Thiên yêu cùng Nhân tộc không giống, hai tuổi yêu linh tựa như 10 tuổi hài tử.

Ở một lần tranh đấu trong, nam hài ra tay tàn nhẫn chút, đem nữ hài đánh khóc.

Sau đó, hắn sững sờ nhìn đối phương, nói không ra lời.

Nước mắt của nàng, vì sao để cho mình như vậy khó chịu?

"Xin lỗi..."

Tự nhận thức tới nay, hần lần thứ nhất xin lỗi.

"Hanh..."

Nữ hải kiều rên một tiếng, xoay người mà đi.

Từ đó sau, bọn hần mỗi một lần tranh đấu, nam hải đều là bị thối đánh một trận.

Không phải thực lực vấn đề, hần tự nguyện.

Bởi vì, nam hải mỗi lần nhìn thấy nàng thời, trong lòng đều rất khô sấp, tự đau lại tự ngứa, phi thường khôn kể...

Cái cảm giác này, duy trì đến một con khác Thiên hồ xuất hiện.

Một lần, nam hải đi tìm Tô Thanh Thanh, đã thấy nàng cùng một người dáng dấp phổ thông tiểu công hồ, nắm tay nhau dưới tàng cây nói chuyện.

Hần xông lên phía trước, chất vấn đối phương là ai, khi hiểu rõ tất cả sau, tâm thái trực tiếp vỡ.

Nam hải trực tiếp giờ tay, chụp vào này con 'Đáng ghét' tiểu công hồ.

Hần trải qua nắm giữ tứ cấp yêu lực, tuyệt đối có thể đem đối phương xé cái nát tan.

'Đừng'

Đột nhiên, một cái lòng bàn tay sứa lại đây, trực tiếp đem nam hải đánh động lại.

"Chúng ta đi..."

Tô Thanh Thanh lôi kéo tiểu công hồ, rời khỏi nơi này.

Mà nam hải, tắc lè loi đứng dưới tán cây, bất động mấy may.

Hần trái tim... Trải qua nát.

Không biết qua bao lâu bao lâu, nam hải giờ lên cánh tay phải, nhìn mặt trên bé nhỏ dấu răng, chảy xuống lệ thương tâm nước...

Thanh phong từ từ quá, bi vọng do lòng sinh.

Từ đây, nam hải không còn đi tìm nàng.

Thời không như thoi đưa, trăm năm đã qua.

Vũ Lăng thông qua không ngừng nỗ lực, rốt cục trở thành trong tộc đời thứ ba vương giả.

Mà hai năm sau, Thiên hồ bộ tộc đời thứ năm vương giả từ trần, Tô Thanh Thanh cũng thêm dẫn theo vương giả chi quan.

Lại sau đó, bọn hần lại gặp mặt, nhưng chỉ nhìn nhau nở nụ cười.

Từng trải... Đều ở này nở nụ cười trong lúc đó.

Bọn hần lại đi lại lên, nhưng không phải việc tư, mà vì lưỡng tộc thịnh vượng.

Thời gian từng từng, lại quá mấy trăm năm...

Tô Thanh Thanh có thai, sau ba tháng sinh ra hồ tử, lại bị Thú Vương roi xuống đồn bí mật, cuối cùng hương tiêu ngọc tồn.

Chân Hồng vương đại bi, cùng Thú Vương liều mạng mấy lần, cuối cùng đều là thất bại.

Cũng là từ lúc này lên, nó lại chưa hiện ra ra người hình, vẫn luôn lấy bản thể thị chúng.

Chân Hồng vương không để ý trong tộc trưởng lão khuyên can, vẫn luôn trong bóng tối bảo vệ Thiên hồ bộ tộc, bảo vệ tiểu Tô vương.

Mãi đến tận tam đại Nhân vương xuất hiện, Nhân tộc quật khởi, Thiên yêu thời đại chung kết.

...

Mấy giờ trước, Thỏ Tử từ biệt thụ đi đến Tu Chân giới.

Khi nó nhìn thấy Tô Tiểu Tiểu đầu tiên nhìn thời, nhất thời sùng sốt.

Thanh Thanh?

Nguyên lai, tiểu khả ái dài cùng Tô Thanh Thanh hồi nhỏ giống nhau như đúc, ngoại trừ tóc cùng mắt trái hơi có sự khác biệt.

"Oa, thật đáng yêu..."

Tô Tiểu Tiểu duyên dáng gọi to một tiếng, trực tiếp nhào tới.

Thỏ Tử bị đối phương ôm lấy trong nháy mắt đó, nó con mắt, ướt át...

Thanh Thanh...

Bản vương... Lại gặp được người.

...

Úc về kiếp này.

"Khàn..."

Thỏ Tử lại hút khẩu mây mù, trầm giọng nói: "Bản vương là thật lòng."

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 739: Trời đất xoay vần

"Ta cũng là thật lòng"

Vương Dật tự nhiên không biết được những kia thượng cô bí ẩn, chỉ biết cái tên này đối với con gái của chính mình mưu đồ gây rối. ()

Có điểm ấy như vậy đủ rồi!

Hiện tại, hấn trải qua không để ý nó châu thiên kiều có tới hay không, trước tiên muốn bỏ đi cái tên này ý nghĩ.

"Hô "

Thỏ Tử phun ra nồng đậm yên khí, trầm mặc không nói.

"Vũ vương, người "

Vương Dật tiếp tục mở miệng, có thể mới vừa nói một nửa, liền im tiếng.

Hắn thấy rõ ràng, đối phương lưng trên cảm bố, xuất hiện một cái vết máu thật sâu, nhìn thấy mà giật mình.

Vết thương lại vỡ tan.

Khẳng định là đương nữ nhi vật cười thời tạo thành.

Chân Hồng vương cùng Hình Thiên đại chiến thời, Vương Dật tuy hôn mê bất tỉnh, sau khi được Từ Nguyệt báo cho, hiểu rõ đến lúc đó sự khốc liệt.

Vì đã từng lời hứa, liền làm đến mức độ như thế, kỳ tâm chi xích, nhật nguyệt minh giám.

Tượng loại này thật nam nhân thiên hạ ít có.

Nha, không đúng!

Nó là Thỏ Tử.

Nghĩ tới đây, Vương Dật cau mày nói: "Người không phải đối với Linh Nhi mẫu thân có ý định sao? Vì sao "

Hắn nói tới chỗ này, bỗng nhiên chấn động: "Lẽ nào các nàng dung mạo rất tượng?"

Thỏ Tử gật gù: "Hoàn toàn là Thanh Thanh khi còn bé phiên bản "

Vương Dật lúc này trầm mặc.

Này phương không gian, rơi vào hoàn toàn tĩnh mịch.

Hai người yên lặng hút thuốc, mang tâm sự riêng.

Mấy phút sau

Vương Dật đánh vỡ yên tĩnh: "Việc này người cùng Linh Nhi nói rồi sao?"

Hắn tuy rằng không đồng ý, nhưng cũng không đành lòng cự tuyệt nữa đối phương, bởi vì Thỏ Tử trả giá quá nhiều.

"Khàn hô "

Thỏ Tử tiếp tục nuốt mây nhả khói,

Không đáng hồi phục.

Không biết qua bao lâu bao lâu

Thỏ Tử chậm rãi bay lên: "Đem người áo khoác cho ta."

Vương Dật sững sờ, nhưng chưa đi hỏi dò, đem áo somi cời, đưa cho đối phương.

Thỏ Tử một khẩu ngậm, bay vào bên cạnh rừng cây.

'Ong ong oanh '

Đột nhiên, trong rừng gió nổi mây vần, sóng khí nhào thiên

Vương Dật nhất thời mờ mịt.

Cái tên này đang làm gì thế?

1 phen nhiều chung sau, tiếng gió dần dần dừng, lập tức, một cái cao gầy bóng người từ trong rừng chậm rãi đi ra.

"Hả? A khụ khụ "

Vương Dật thấy rõ sau, trong nháy mắt bị chính mình phun ra yên khí sắc đến

Đi ra bóng người gần như 1 mét 8 tã hữu, trên người tà khoác cái này áo sơ mi trắng, đem trọng yếu vị trí che khuất.

Tóc của hắn, là màu trắng bạc, dài cùng quá vai. Đầu hai bên các sinh có một con thỏ nhĩ, chớp mũi đỉnh, quai hàm như hạt dưa, khuôn mặt tròn nhẵn óng ánh, long lanh phát quang.

Đen kịt hai con ngươi thẫm có từng điểm từng điểm ánh sao, nhìn qua vừa thần bí, lại mê người

Mà môi của hắn tắc lại hồng lại bạc, khoe miệng hai bên, có lưu lại hai viên ngón trở đại tiểu răng nanh.

Lại nhìn phía dưới.

Không bị che khuất da thể trắng nõn trắng hơn tuyết, nhưng không mất mạnh mẽ. Bắp thịt chiều không gian tuy rằng không lớn, góc cạnh nhưng rất rõ ràng, trát kết bộc phát.

Hai chân của hắn rất thon dài, rất hoàn mỹ

Vương Dật choáng váng, chân tâm.

Vừa nãy nháy mắt, hắn phảng phất nhìn thấy thiên sứ hướng mình đi tới.

Không, hắn nắm giữ ma đồng cùng răng nanh

Đây là thiên sứ cùng ma quỷ kết hợp thể

Quá ni mã có mô hình rồi! !

Vũ Lăng đi tới gần, nhìn đối phương một chút, chậm rãi nói: "Đi thôi, chúng ta đi tìm Tô vương, bản vương muốn đích thân nói ra tất cả "

Coi là thật là này chỉ Thỏ Từ biến hoá!

Vương Dật nghe được âm thanh sau, trong nháy mắt làm ra phán đoán.

"Ừng ục "

Hắn gian nan nuốt nước bọt, run giọng nói: "Vũ vương?"

Vũ Lăng nhìn về phía đối phương: "Làm sao?"

Vương Dật nhìn chăm chú hắn như ngọc gương mặt tuấn tú, sợ hãi nói: "Người này đầy đặn môi đâu? Uy vũ mũi đâu? Cường tráng nha cái miệng còn ở "

Bởi đối phương hai chân thon dài, vì lẽ đó miệng rất tròn trịa, cũng rất rắn chắc.

Vũ Lăng cùng hắn đối diện chốc lát, nói: "Phần lớn Thiên yêu hoá hình sau, hung hãn biểu tượng thì sẽ nội liễm, đây là thường thức, người không biết?"

Vương Dật đương nhiên không biết, tình tế đánh giá đối phương, trong lòng khiếp sợ tột đỉnh: Mã đản, Linh Nhi phụ thân đến cùng đến đẹp trai cỡ nào? Mới nhượng nhạc mẫu đại nhân từ bỏ như vậy có mô hình nam nhân?

Vào giờ phút này, tâm tình của hắn phát sinh trời đất xoay vần biến hóa lớn.

Như vậy có mô hình thật nam nhân, hoàn toàn xứng với nữ nhi.

Huống hồ, hắn hay vẫn là vương giả.

Chẳng qua, hiện tại cân nhắc cái này có phải là có chút sớm?

"Hảo "

Vũ Lăng không muốn lại tiếp tục trì hoãn: "Đi tìm Tô vương."

Vương Dật trầm mặc chốc lát, gật gật đầu.

Lập tức, hai người triều phòng nhỏ đi đến.

"Vũ vương, người ở trong tộc nhiều năm như vậy, liền không đi tìm nữ nhân? Không không đi tìm mẫu Hồng?"

Vương Dật vừa đi vừa hỏi.

"Không có!"

Vũ Lăng hỏi phức rất thẳng thắn: "Năm đó, bốn tộc trưởng lão tìm tới hơn 3,000 con huyết thống chính thống mẫu Hồng, cung bản vương hưởng dụng. Có thể bản vương trong lòng chỉ có Thanh Thanh, toàn từ chối "

"Hả? Khụ khụ "

Vương Dật lại bị sặc đến.

Hơn 3,000 con

Này đến hình dáng gì?

Mấy phút sau, bọn hắn đi tới phòng nhỏ tiền viện.

Vào giờ phút này, các tiên nữ cùng hai vị vương giả muội muội, chính đùa với tiểu khả ái chơi đùa, ấm áp tràn đầy.

"Hà?"

Các nàng nhất thời phát hiện hai người, lần lượt ngẩn ngơ, mặt cười đều mờ mịt.

Lão công bên cạnh gia hỏa là ai?

Ở đây người, chỉ có Từ Vương biến sắc, sắc mặt nhợt nhạt đôi mi thanh tú.

Nàng đương nhiên gặp Vũ Lăng hoá hình sau đáng vẽ, cũng biết Thanh Thanh sau khi mất đi, đối phương lại không lấy bức này hình dạng gặp người.

Có thể hiện tại

Rất nhanh, các tiên nữ cũng mặt cười đại biến.

Các nàng trải qua phát giác đối phương khí tức trên người.

Đây là Vũ vương?

Tô Linh Nhi cũng là kinh ngạc đến ngây người, nàng tuy rằng cùng Thổ Tử quen biết đã lâu, nhưng chưa từng thấy đối phương hoá hình.

"Lão công "

Tiểu loli chạy tới.

Vương Dật nhân thể tồn thân, đem đại phụ ôm lấy.

Tiểu loli ôm đối phương cổ, nhìn Vũ Lăng một chút, nhỏ giọng hỏi: "Vũ vương làm sao biến thành bộ dáng này?"

Vương Dật cười khổ nói: "Một lúc người liền biết rồi."

Hắn thật sự không biết nên giải thích như thế nào.

Cùng lúc đó, Vũ Lăng chuyển bước, đi tới Tô Linh Nhi trước mặt, dừng lại.

Tô muội muội trên dưới đánh giá chốc lát, mặt cười có chút chần chờ, hỏi: "Vũ vương?"

"Thỏ thỏ, hắn là thỏ thỏ "

Lúc này, tiểu khả ái cũng phân biệt ra được đối phương khí tức, mở ra cặp kia tay nhỏ, dùng sức với tới.

Vũ Lăng nhìn Tô Tiểu Tiểu một chút, mắt đen trong tòa ra ánh sáng diu diu, lập tức dò ra hai tay: "Tô vương, nhượng ta ôm ôm nàng "

Tô Linh Nhi hơi làm trầm ngâm, gật đầu đồng ý.

Đối phương chỉ là hoá hình mà thôi, sẽ không đả thương cùng hồ tử.

"Người là thỏ thỏ hi hi "

Tiểu khả ái vào đối phương hoài sau, yêu kiều không ngừng, cũng giơ lên tay nhỏ, nắm lấy đối phương một cái lỗ tai, dùng sức rút.

Vũ Lăng mặc nàng đến làm quái, con mắt trong ánh sáng càng ngày càng nhu hòa.

Quả nhiên giống như Thanh Thanh, liền biết nhéo lỗ tai

"Khàn "

Đột nhiên, Vũ Lăng hít một hơi thật sâu, thân thể chìm xuống, quỳ một chân trên đất.

Này biến số quá kinh người, chúng nữ dòn đập ngẩn ngơ.

Sau một khắc

Vũ Lăng tay trái ôm tiểu khả ái, tay phải phủ ở trán mình, lớn tiếng nói: "Chân Hống tộc đòi thứ ba vương giả Vũ Lăng. Khẩn cầu Tô vương đại nhân, đem hồ tử Tiểu Tiểu gả cho bản vương. Bản vương hướng về Yêu thần tuyên thệ, sẽ từ Tiểu Tiểu vì 'Chính thống', vĩnh viễn không bao giờ tá vạ "

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 740: 1 ghi lại câu quyền

Đây là Thiên yêu cao nhất lễ nghi, bắt nguồn từ thượng cổ, chỉ có các đời vương giả nạp 'Chính thống' thời, đối phương cha mẹ yêu lực cùng mình tương đương, mới sẽ dùng tới, mà lại một đời chỉ có một lần.

Vũ Lăng lời nói này, không biết chôn sâu bao nhiêu năm tháng, hôm nay cuối cùng cũng được nói ra, nhưng đem 'Thanh Thanh' đổi thành 'Tiểu Tiểu'...

Hắn sau khi nói xong, nhân thể nhắm mắt, gương mặt tuấn tú nổi lên mỉm cười.

Đó là thỏa mãn ý cười.

Chân Hồng vương lâu dài tới nay tâm niệm... Hiểu rõ.

Cái cảm giác này, thật sự rất tốt.

Vào giờ phút này, trong viện tĩnh lạ kỳ.

Chúng nữ đều đã hoá đá, hoàn toàn sẽ không động.

Từ Vương lộ làm ra một bộ trước nay chưa từng có kiêu ngạo dáng dấp, toả sáng cặp môi thom hơi hơi mở ra, mờ mịt nhìn Vũ Lăng, vẻ mặt được kêu là một cái đặc sắc.

Thượng cổ mạnh nhất vương giả... Choáng váng!

Các tiên nữ cũng là như vậy.

Các nàng tuy không biết Thiên yêu lễ nghi, nhưng đối phương ngôn ngữ cử chỉ rõ ràng rõ ràng, vừa nhìn tức hiểu.

Thiên...

Hắn muốn... Cưới Tiểu Tiểu?

Chuyện này... Chuyện này...

Lại nhìn Tô Linh Nhi...

Nha, phản ứng của nàng đồ bình thân vô cùng, chỉ là yên lặng nhìn kỹ đối phương, không có bất cứ động tĩnh gì.

"Thò thò... Hi hi..."

Ở đây chỉ có tiểu khả ái nhất không thành thật, nàng dùng sức rút con kia thỏ nhĩ, yêu kiều không thôi.

Thiên chân vô tà, tâm như tịnh nước, chỉ biết chơi đùa chơi đùa, không nhìn được lục dục hồng trần.

Không biết qua bao lâu bao lâu...

"Hi hi..."

Đột nhiên, Tô Linh Nhi nở nụ cười, rất ngọt rất ngọt, điền đảo chứng sinh.

Nàng duỗi tay ngọc, ngọt tiếng gọi: "Tiểu Tiểu, đến..."

"A?"

Tiểu khả ái nhất thời ngẩn ngơ, dừng lại nín thở, nghiêng đi mặt nhỏ non nớt, cặp môi thom hơi hơi đỏ lên: "Mẫu vương..."

Xem dáng dấp như vậy, nàng còn chưa chơi đủ a.

Tô Linh Nhi tiếp tục cười ngọt ngào: "Nghe lời, đến..."

"A..."

Tiểu khả ái phần nộ buông ra tay nhỏ, trật quá thân thể, trắng mịn hai tay hư không tìm kiếm.

Tô Linh Nhi nhân thể đem hồ tử ôm vào trong ngực.

Vũ Lăng không có bất cứ động tĩnh gì, vẫn như cũ duy trì quỹ xuống án đầu tư thế, cũng không mở hai con ngươi, nhâm đối phương ôm trở về trong lòng 'Chính thống'.

Sau đó, Tô Linh Nhi nhìn về phía Vũ Lăng, khẽ cười nói: "Vũ vương, ngươi có tâm..."

Vũ Lăng toàn thân chấn động, run giọng nói: "Tô vương..."

Tô Linh Nhi cười ngọt ngào không ngừng: "Bản vương biết tâm ý của ngươi, đem 'Vương niệm' để xuống đi..."

Vũ Lăng nhất thời sững sờ, lập tức rất là kích động.

Nàng để cho mình thả xuống 'Vương niệm' ? Không có đi đánh ra?

Lẽ nào là đáp ứng rồi?

Vũ Lăng hưng phấn thả xuống bàn tay phải, mở hai con ngươi, giương thủ nói: "Tô vương, ngươi đều có thể yên tâm, bản vương sẽ vĩnh viễn đối với Tiểu Tiếu..."

'Phốc '

Hắn còn chưa nói hết a, một đạo trắng nõn ở sát na xẹt qua hư không, tác động bao nhiêu mê ly...

Lập tức...

'Oành '

"A! ! !"

Vang trầm hết thảy nói đuổi nhau phát sinh, Vũ Lăng phóng lên trời, chuyển vòng xoắn ốc bay cao, trong nháy mắt đi vào thiên khung nơi sâu xa, trực tiếp không gặp nha...

"A... ?"

Tiểu khả ái nhân thể vung lên mặt non nớt, phát sinh một tiếng thật dài mờ mịt âm.

Lại nhìn Tô Linh Nhi.

Khá lắm, nàng tay trái ôm hồ tử, thân thể yếu kiều vi bên cạnh, cánh tay phải cao nhắc hư không, phần quyền hướng về thiên.

Ba ngàn tử tia đón gió múa, quần dài phiêu phiêu, coi là thật là vừa xinh đẹp, lại đẹp trai...

Tô Linh Nhi trực tiếp dùng một cái cắn câu quyền hồi phục đối phương.

"Mẫu vương..."

Tiểu khả ái thật sự mờ mịt nha, ngây thơ hỏi: "Tại sao muốn đánh phi thò thò?"

"Hanh..."

Tô Linh Nhi kiều rên một tiếng: "Cái tên này đối với ngươi mưu đồ gây rối, nên đánh..."

"A?"

Tiểu khả ái càng mờ mịt.

Một phương khác góc.

"Tô thông phòng làm không tệ..."

Tiểu loli lần này rất nhận nhưng đối phương, kiều hừ nói: "Đường đường đế tử, há có thể ủy thân Thiên yêu? Quả thực không hiểu ra sao..."

Cùng lúc đó, các tiên nữ lần lượt từ trong khiếp sợ tỉnh táo, dồn dập lác đầu, đều cảm hoang đường đến cực điểm.

Vương Dật ngẩng đầu ngó nhìn Vũ Lăng biến mất phương hướng, một lát không nói gì. Chờ nghe được đại phụ nói sau, không chỉ có lác đầu cười khổ.

Trước hần liền ngó tới, Linh Nhi tám phần mười sẽ không đồng ý.

Bất luận từ cốt linh, hay vẫn là bồi phận, hai người đều cách biệt rất xa.

Vừa nãy, Thỏ Tử hóa người hình sau, mang đến thị giác xung kích thực sự quá lớn, vì lẽ đó Vương Dật trong lòng có chút buông lỏng.

Bây giờ nghĩ lại, quả thật có chút buồn cười.

Nữ nhi tương lai rơi vào nhà nào, đều do bản thân nàng đi lựa chọn, chỉ cần không phải đại ác đồ, mặc dù là cái người bình thường, thân vì phụ thân, cũng không có quyền đi quản.

Quan trọng nhất chính là, hiện tại xách những này, thực có chút sớm.

Nghĩ tới đây, Vương Dật đem đại phụ thả xuống, nói: "Ta đi xem xem Vũ vương..."

"Lão công..."

Tiểu loli biểu thị rất khó hiểu: "Nhìn hần làm cái gì?"

Vương Dật nói: "Vũ vương trọng thương chưa lành, bây giờ chịu Linh Nhi một quyền, ta sợ sẽ gặp sự cố..."

Tiểu loli cặp môi thom một đỏ: "Tên kia đối với Tiểu Tiểu có này chờ tâm tư, thực sự muốn ăn đòn, lão công không cần lo, hần không chết được..."

Vương Dật bất đắc dĩ lác đầu, cảm giác đại phụ lời nói này, thực có chút 'Đàn bà chi tâm'.

Vũ Lăng vì Linh Nhi mẹ con, lực kháng thượng cô cự thân, kém một chút chết, đối với Vương gia có đại ân.

Hần yêu thích nữ nhi, chỉ do đối với Tô Thanh Thanh yêu say đắm, tuy rằng không thích hợp, tác phong nhưng rất quy củ, ngay mặt nói ra tất cả.

Bằng không, bằng hần vương giả thực lực, chờ chữa khỏi vết thương sau, lén lút mang đi Tô Tiểu Tiểu, này mới buồn nôn đây.

Vương Dật lo lắng nhất cũng là cái này.

Hần sợ Vũ Lăng bị cự tuyệt sau, lòng sinh cực đoan, thương thế một hảo liên trộm đi nữ nhi.

Trừ phi thừa dịp hiện tại, đem đối phương giết chết rồi.

Có thể có thể thành công hay không chỉ nói riêng, Vương Dật thì lại làm sao hạ thủ được? Hần tin tưởng các tiên nữ cũng không biết...

Vì lẽ đó, chính mình trước tiên muốn đi động viên đối phương này viên mềm yếu 'Pha lê tâm'.

"Yên tâm..."

Vương Dật cười nói: "Lão công trong lòng hiểu rõ."

Tiểu loli thấy đối phương cố ý muốn đi, lại tự do do môi, không còn động tĩnh.

Lập tức, Vương Dật bay người lên, triệu Vũ Lăng biến mất phương hướng phóng đi.

Mấy phút sau, hần vượt qua hai trăm nhiều km, cuối cùng ở một mảnh biển rừng đỉnh một vị trí nào đó, phát hiện ái nữ 'Fans'.

Vào giờ phút này, Vũ Lăng ngã chổng vó lên trời nằm ở chạc cây trên, trong miệng ngậm nửa đoạn xỉ gà, ngược nhìn vô biên thiên khung, rơi vào sâu sắc trầm mặc.

Hần đen kịt hai con ngươi rất trống vắng, thất thần thái, khóe mắt bên cạnh, liên tục dật chất lỏng.

Đó là vương giả chi lệ.

Chẳng biết vì sao, Vương Dật nhìn thấy đối phương dáng vẻ ấy, đột nhiên có loại muốn cười kích động, không lý do.

Hần lúc này hạ xuống, ở đối phương bên cạnh khoanh chân ngồi xong, lấy ra căn ngọc suối, điểm trên, bồi tiếp hút thuốc.

Vũ Lăng đối với hân hờ hững, vẫn như cũ nhìn hư không.

"Hô..."

Vương Dật phun ra yên khí, nói: "Buông tha đi, ngươi cùng Tiểu Tiểu... Không thích hợp..."

Vũ Lăng chưa hề trả lời, yên lặng nuốt mây nhả khói.

Biển rừng đỉnh, rơi vào hoàn toàn yên tĩnh.

...

"Tức chết bản vương, dĩ nhiên muốn thu rồi Tiểu Tiểu..."

Phòng nhỏ dừng thất trên giường lớn, Tô Linh Nhi ôm hồ tử, óng ánh răng nanh tại hạ môi mại tới mại lui...

Mà một bên Tử Vương tắc trầm mặc không nói.

"Mẫu vương, Tiểu Tiểu đói bụng..."

Đột nhiên, tiểu khả ái nũng nịu liên tục, cặp kia tay nhỏ cũng triều mẫu thân này trong tìm kiếm.

Tô Linh Nhi ngẩn ngơ, lập tức chém xuống hồ tử tay nhỏ, bất mãn nói: "Ăn ăn ăn, liền biết ăn, không có..."

Nguyên lai, Tô Linh Nhi lúc sáng sớm phát hiện, chính mình thật vất vả lên này trong, đứt mấy Thiên hồ tử sau, lại là nhỏ đi một chút.

Vì lẽ đó, nàng không muốn đứt, sợ càng ngày càng nhỏ...

Đói bụng mấy đống không cái gì, chính mình hồi nhỏ liền thường thường ăn không đủ no.

"A... Tiểu Tiểu đói bụng..."

Tiểu khả ái liên tục cắn tay mình chỉ, khuôn mặt nhỏ tràn ngập oan ức.

Tô Linh Nhi bị hồ tử chinh hết cách rồi, triều bên cạnh một đệ, nói: "Tử Vương tỷ tỷ, ngươi đến uy Tiểu Tiểu..."

"Cái gì?"

Tử Vương nhất thời ngẩn ngơ, nhân thể nhìn về phía đối phương, vẻ mặt rất mờ mịt.

Tô Linh Nhi chuyện đương nhiên nói: "Ngươi này trong rất lớn, 'Tồn lượng' tất nhiên sung túc..."

"Ồ..."

Tử Vương đối với này không hiểu rất rõ, đáp một tiếng, vui vẻ buông ra một cái che giấu dùng tử đuôi.

Tiểu khả ái nhất thời sói đói bình thường nhào tới.

Tử Vương mặt cười buông xuống, tế quan sát kỹ tiểu khả ái, khóe môi vi câu, lộ ra mẫu tính hào quang.

Nàng thật sự rất yêu thích tiểu Tô vương.

"Đáng ghét Vũ vương..."

Tô Linh Nhi còn ở khi đầu a, nắm lên đầu giường bạch gối, dùng sức nín mấy lần, lâu bầu nói: "Sau đó đừng làm cho bản vương gặp lại ngươi..."

Tử Vương nghe tiếng, giờ lên mặt cười, lặng lẽ nói: "Yên tâm, bản vương tự có biện pháp nhượng Vũ vương đứt đoạn mắt tưởng niệm..."

"Hà?"

Tô Linh Nhi nhất thời hứng thú: "Biện pháp gì? Nói nghe một chút?"

"A..."

Đúng vào lúc này, tiểu khả ái bỗng nhiên giờ lên đầu, khóe môi nứt ra, lại là khóc đã dậy rồi: "Không có..."

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 741: Tẩy não

Này biến số quá kinh người, hai vị vương giả muối muối song song ngẩn ngơ, nhìn nhau không nói gì.

Mấy phút sau...

"Hanh..."

Tô Linh Nhi ôm hồ tử, cặp môi thom cao cao đỏ lên, lão không cao hứng.

Vào giờ phút này, tiểu khả ái cái gì đều mặc kệ, chỉ lo uống, khóe mắt bên còn quai có tinh tế vết nước mắt đây.

Nàng thật sự đói bụng hỏng rồi.

Tô Linh Nhi nhìn về phía Tử Vương, mặt cười trên bất mãn tia không che giấu chút nào: "Làm sao sẽ không có?"

"Kỳ quái..."

Tử Vương cũng rất mờ mịt, nhìn phía dưới, tinh tế suy nghĩ.

Tô Linh Nhi không muốn ở đây đưa chuyện này xuống, nói: "Tử Vương tỷ tỷ, nói một chút cái kia biện pháp..."

Tử Vương thân thể nghiêm lại, lặng lẽ nói: "Bản vương thác ra hắc cầu trong, có một con đại mẫu Hồng..."

Tô Linh Nhi vẻ mặt hơi động: "Đại mẫu Hồng?"

Tử Vương gật gù: "Nó cốt linh, so với Vũ vương còn muốn lớn một chút, yêu lực cũng không phân cao thấp. Chờ hắc cầu phá tan sau, bản vương liền đưa nó chộp tới, cùng Vũ vương kết hợp..."

Tô Linh Nhi ngẩn ngơ, đôi mi thanh tú dần dần nhăn lại: "Khả năng thành công sao? Lại không nói con kia mẫu Hồng có đồng ý hay không, Vũ vương sẽ đến thỏa hiệp? Người cũng biết, năm đó hắc tử chối rất nhiều mẫu Hồng, liền Chân Hồng bộ tộc đại trưởng lão 'Vũ Ngọc' đều không lọt nổi mắt xanh..."

"Hả?"

Tử Vương ngược lại bị hỏi không biết làm sao: "Yêu lực nếu tương đương, lại làm một công một mẫu, tại sao không có thể kết hợp?"

Tô Linh Nhi nhất thời không nói gì: "Ta Tử Vương tỷ tỷ, không đơn giản như vậy. Vũ vương là xưng tên 'Tuyệt tình', há có thể dễ dàng cùng những khác tồn tại kết hợp?"

"Hắn không phải tuyệt tình, là vì Thanh Thanh..."

Tử Vương nghe xong trầm nghĩ trong lòng, nhưng không có ra nói đến.

Tô Thanh Thanh chết, chỉ có Tử Vương cùng Vũ vương biết, hai người nhưng không có nói cho Tô Linh Nhi thật tình, bằng không bằng người sau tính khí, sớm giết trên Ma Lộc bộ tộc trả thù.

Tử Vương trầm ngâm chốc lát,

Nói: "Người có nhớ hay không (Chân Huyền truyện) trong, An Lăng Dung vì tranh sủng, dùng hối thúc tình đồ vật mê hoặc hoàng thượng..."

Tô Linh Nhi cỡ nào thông tuệ? Trong nháy mắt phản ứng lại, thờ nhẹ nói: "Người là nói..."

Tử Vương gật gù: "Bản vương trong ấn tượng, có loại linh thực đối với hối thúc tình có hiệu quả, một cây liền có thể mê hoặc lục cấp yêu thú. Đến lúc đó, bản vương tìm tới một ngàn cây, Vũ vương chính là lại không muốn, cũng không thể tự chủ chính mình."

"Là 'Thất Hồn thảo'..."

Tô Linh Nhi biết là cái gì, lập tức kinh sợ: "Một ngàn cây? Cái nào cần như vậy nhiều? Loại này linh thực được tính cực mạnh, năm mươi cây liền có thể mê đảo vương giả..."

Từ Vương lặng lẽ nói: "Ngươi vừa nãy nhắc nhở ta, con kia đại mẫu Hồng không hẳn phối hợp chúng ta, vì lẽ đó nhiều tìm chút đến, cho nó cũng ăn vào. Mà còn lại chín trăm cây, là vì lão công chuẩn bị..."

"Cái gì?"

Tô Linh Nhi nhất thời kinh ngạc đến ngây người.

Từ Vương một tay đỡ cằm, như có điều suy nghĩ nói: "Án lão công hiện tại tu vi, một cây liền có thể thấy hiệu quả, cũng có thể duy trì một ngày. Cứ thế mà suy ra, bản vương có thể cùng hắn kết hợp chín trăm cái nhật nguyệt. Án nơi này phép tính, gần như hai năm rưỡi, a... Bực này thời gian, bản vương ứng khả năng thành công thụ thai. Chẳng qua, tốt nhất trong vòng hai năm mang thai, hắc cầu trong vương giả một khi ra đến, thời gian sẽ không quá đầy đủ..."

"Ta Từ Vương tỷ tỷ, ngươi đang nói cái gì a?" Tô Linh Nhi nắm bắt mi tâm, thật sự không nói gì tới cực điểm.

Từ Vương nhìn về phía đối phương, lặng lẽ hỏi: "Làm sao?"

Tô Linh Nhi đỏ môi nói: "Vẫn luôn kết hợp nói, thân thể sẽ không chịu nổi."

"Ồ..."

Từ Vương chỉ hơi trầm ngâm, nói: "Ngươi yên tâm! Bản vương ưỡn lên trụ..."

"Ai nói ngươi..."

Tô Linh Nhi thật sự tan vỡ, trực tiếp cầm lấy rõ ràng gối, triều đối phương trên đầu ném tới: "Bản vương là nói lão công!"

'Oành '

Gối trực tiếp nổ tung, vô tận lông tơ phóng lên trời, đẩy trời pháp phối.

"A... Hạnh đây... A..."

Nàng động tác hơi lớn, trong lòng tiểu khả ái bị đánh văng ra không ít, nhất thời không cao hứng, bắt đầu rầm rì lên.

Tô Linh Nhi bỗng nhiên gạt đầu, khẽ kêu nói: "Có ăn hay không? Không ăn đi ra, đừng hừ hừ..."

Tiểu khả ái không khỏi doạ run cầm cập một cái, oan ức nhìn mẫu thân một chút, tiếp tục dùng thực.

Cùng lúc đó.

Từ Vương không có nổi giận, đem mặc gộc trên lưng lông vịt lấy xuống, nhàn nhạt nói: "Tựa hồ có hơi đạo lý..."

Tô Linh Nhi chuyện đương nhiên nói: "Ít nhất muốn cách một ngày, nhượng lão công nhiều hơn khôi phục..."

Như Vương Dật ở đây, nghe xong tất sẽ nôn ra máu.

"Cách một ngày..."

Từ Vương trầm ngâm, đôi mi thanh tú dần dần nhắm lại: "Này về thời gian chẳng phải là vọt lên gấp đôi?"

Tô Linh Nhi nhún nhún đôi vai đẹp: "Vì lẽ đó, 'Thất Hồn thảo' chỉ có thể là phụ trợ, Từ Vương tỷ tỷ tốt nhất trước tiên cùng lão công có tình, mới có thể không có sơ hở nào..."

"Tình?"

Từ Vương nói nhỏ: "Bản vương cùng lão công lần đầu gặp gỡ thời, hắn cũng đã nói lời tương tự..."

Nói tới chỗ này, hai con mắt của nàng bỗng nhiên tối sầm lại: "Nhưng là Tô vương, tình... Thật sự tồn tại sao?"

Tô Linh Nhi nghe xong, rơi vào trầm mặc.

Ở xa xôi thượng cổ, Hồng Linh đại lục có một cái truyền thuyết.

Từ Vương mẹ đẻ sinh con trai sau không lâu, liền đem chính mình nam nhân... Ăn.

Mà Tử Vương... Liên ở một bên.

Nàng tận mắt nhìn tất cả, cũng 'Học' đến tất cả.

Nghĩ tới đây, Tô Linh Nhi âm thầm để lại tâm Nhất định phải coi chừng Tử Vương tử tử, ngàn vạn không thể để cho nàng ăn lão công.

"Hô..."

Tử Vương ỏi ra khẩu mùi thơm, không muốn nói thêm những này, nói: "Tô vương, ở bản vương chộp tới đại mẫu Hồng trước, đừng ngăn cản Vũ vương cùng Tiểu Tiểu tiếp xúc..."

"Hả?"

Tô Linh Nhi đôi mi thanh tú vừa nhú: "Tại sao?"

Tử Vương lặng lẽ nói: "Vũ vương tựa hồ là thật lòng, người như đi ngăn cản, rất khả năng phát sinh hậu quả nghiêm trọng. Người yên tâm, có bản vương ở, sẽ không để cho tên kia làm bừa..."

Tô Linh Nhi suy nghĩ chốc lát, kiều rên một tiếng, không còn động tĩnh.

...

Biển rừng đình.

Vương Dật trải qua đánh lên cái thứ ba yên, Vũ Lăng vẫn còn đang trầm mặc.

"Hô..."

Vương Dật ỏi ra điều thuốc khí, cau mày nói: "Người tốt xấu cũng là vương giả, có thể hay không đừng như vậy mềm yếu?"

Chốc lát sau, Vũ Lăng rốt cục mở miệng: "Thanh Thanh... Là bản vương một đời chí yêu. Mà Tiểu Tiểu... Chính là nàng..."

"Nói hươu nói vượn..."

Vương Dật tức giận nói: "Tiểu Tiểu là ta nữ nhi, Thanh Thanh là ta cha mẹ vợ, hoàn toàn kém bói phận đây."

"Không!"

Vũ Lăng gần từng chữ: "Nàng... Chính là Thanh Thanh..."

Vương Dật ngăn người, theo cảm không ổn.

Cái tên này có chút để tâm vào chuyện vụn vặt.

Chính mình hiện tại tuyệt không thể đi phản bác, càng không thể thuận theo ý, bằng không hậu quả khó mà lường được.

Vì nay chỉ sách, phải cho đối phương tẩy não.

Nghĩ tới đây, Vương Dật trong bóng tối tổ chức hảo ngôn ngữ, nói: "Vũ vương, người thật sự yêu thích Tiểu Tiểu?"

Vũ Lăng 'Hô' một tiếng ngồi dậy, mắt nhìn phía trước, sắc mặt một mảnh kiên định: "Đó là đương nhiên..."

"Được!"

Vương Dật gật gù: "Kỳ thực yêu thích chia rất nhiều loại, người bây giờ đối với Tiểu Tiểu cảm tình, không những bất lợi cho nàng trưởng thành, ngược lại sẽ hại nàng..."

"Hả?"

Vũ Lăng nhú chặt lông mày, nhìn về phía kẻ này: "Người có ý gì?"

"Chính là yêu thích phương thức không đúng."

Vương Dật chậm rãi mà nói: "Người bây giờ đối với Tiểu Tiểu, hẳn là một loại khác cảm tình. Đến... Theo ta niệm: Phụ yêu..."

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 742: Bỏ thiên cần người

"Phụ... Yêu?"

Vũ Lăng theo niệm niệm, lập tức đẩy về kinh bị nói: "Người đương bản vương là ngớ ngẩn hay sao?"

"Hả?"

Vương Dật đang tự rung đùi đắc ý, nghe vậy sững sờ, mặt lên mồ mịt.

Vũ Lăng mí mắt dưới đáp, tiếp tục xem thường: "Bản vương sống vô số năm tháng, làm sao có thể không hiểu 'Tình thân' cùng 'Ái tình' phân chia? Người thật sự coi bản vương là tâm thường yêu thú hay sao? Bệnh thần kinh..."

Mà!

Vương Dật mũi đều tức điên.

Người muốn tán tỉnh ta nữ nhi còn có lý? Nàng mới vừa bao lớn, còn ái tình...

"Khàn..."

Vũ Lăng đem cuối cùng sương mù hút xong, lại tự mở miệng: "Chẳng qua, hiện tại xách những này quả thật có chút sớm. Bản vương cũng là nhịn không được, mới phạm vào bực này hồ đồ..."

Hắn sau khi nói xong, ở đầu cành cây đứng lên, toàn thân chấn động.

'Oành'

Hào quang nhào sóc, khí tức đầy trời.

Vũ Lăng thân thể dần dần thu nhỏ lại, cuối cùng trở về Thỏ Tử dáng dấp. Nó bay lên Vương Dật bả vai, từ trong tai lấy ra căn mới xì gà, điểm trên, nuốt mấy nhà khói nói: "Ồ Tiểu Tiểu lớn lên trước, bản vương sẽ vẫn luôn làm nàng 'Ngoan thảo thảo'..."

Ngoan thảo thảo?

Vương Dật chân tâm buồn nôn, cắn răng nói: "Người không phải rất đáng ghét danh xưng này sao?"

"Hò..."

Thỏ Tử phun ra điều thuốc khí: "Giới hạn Tiểu Tiểu nhất nhân..."

Vương Dật nhất thời không nói gì, tế quan sát kỹ đôi phương sắc mặt: "Thật chứ?"

Hắn nhất định phải xác nhận cái tên này có thể hay không đem nữ nhi quải chạy.

"Tự nhiên!"

Thỏ Tử mặt không biến sắc nói: "Chẳng qua, người cùng Tô vương không nên tới gần cản chúng ta tiếp xúc, bản vương sẽ thù hận Tiểu Tiểu lớn lên..."

Vương Dật trầm mặc chốc lát, gật gật đầu.

Thông qua nhiều ngày tiếp xúc,

Này Thỏ Tử trừ miệng thêm chút ngoại, làm việc hay vẫn là rất đáng tin.

Hắn không muốn ở chỗ này nhiều tiếp tục chờ đợi, bay người lên, triều tông môn phòng nhỏ bước đi.

Mà Thỏ Tử hoá hình thời dùng quần áo trong, tắc vĩnh viễn ở lại biển rừng đình.

Hơn 10 phút sau, Vương Dật lạc ở trong viện, đi vào phòng nhỏ.

Bên trong lờng bóng người đẹp đề lần lượt đứng dậy, chính là Ngũ Cầm cùng Hạ Oanh, các nàng trải qua đến rồi một lúc.

Vương Dật nhất thời nhớ tới còn có chuyện phải làm, nhìn một chút bên ngoài sắc trời, biết các tiên nữ chính ở nghỉ trưa, liền nhìn về phía Thỏ Tử: "Vũ vương, người..."

"Không cần phải nói, bản vương biết."

Thỏ Tử hư không bay lên, mở ra hai giới môn, đâm đầu lao vào.

Vương Dật bất đắc dĩ lắc đầu một cái, triều nhị nữ mỉm cười nói: "Xin lỗi, nhưng các người đợi lâu..."

"Chúng ta cũng là vừa tới."

Ngũ mỹ nhân báo lấy cười khê: "Các người tán gẫu đi, tông môn còn có chuyện phải xử lý, ta đi về trước..."

Vương Dật nhìn theo đối phương sau khi rời đi, nhìn về phía Hạ Oanh.

Hạ muội muội khuôn mặt đỏ lên, lại có chút thẹn thùng nha.

Đây là nàng có danh phận sau, lần thứ nhất cùng đối phương một chỗ.

"Ngồi xuống nói đi..."

Vương Dật kéo y nhân non mềm tay ngọc, đi đến ghế tựa bên.

Hạ Oanh trong lòng ngọt ngào, mặc hấn đi làm.

Hai người sau khi ngồi xuống, Vương Dật cười nói: "Hạ tỷ tỷ, ta nghĩ hướng về người hiểu rõ chút tình huống..."

"Đừng gọi tỷ tỷ, nghe vào là lạ..."

Hạ Oanh mím mím môi, vì hơi sần giọng: "Gọi ta Oanh Nhi."

Vương Dật sững sờ, lập tức vui vẻ gật đầu.

Hạ Oanh vùng lên mặt cười: "Ta nghe Ngũ Cầm tỷ tỷ nói rồi. Vương lang, ở Thú triều lúc bộc phát, nó châu thiên kiêu cũng đã lục tục triều nơi này tới rồi..."

Nàng nói ra một cái Đại Càn khôn.

"Hả?"

Vương Dật nhất thời cả kinh: "Mấy tháng trước?"

Hạ Oanh nhẹ nhàng gật đầu, mặt cười một bên, tinh tế hồi ức: "Trước, mình chủ tỷ tỷ tìm chúng ta lái qua sẽ, chuyên môn nói rồi chuyện này, tin tức đều là từ 'Gió' tổ này trong chiếm được..."

Vương Dật không quan tâm cái gì gió a mưa, hỏi: "Bọn hấn vì sao tới nơi này?"

Hạ Oanh nhẹ giọng nói: "Nghe Trúc tỷ tỷ nói, ở thượng cổ, Cửu châu rải rác rất nhiều cực phẩm thần bảo."

Vương Dật hơi nhướn mày: Quả thế.

Việc đã đến nước này, có thể thực nện cho.

Chính mình Tề Thiên chiến giáp cùng Cửu Biến, Lý Chấn Hiên Đả Thần tiên, Tước Lâm Thánh Áo, Hồn Thiên Lăng Càn Khôn Quyền chờ chút, cũng mặt bên thuyết mình vấn đề.

Hạ Oanh tiếp tục nói: "Các đại Thần châu, có đặc thù bình phong lâm cách, cự ly cũng rất xa xôi. Vì lẽ đó về mặt thời gian phán đoán, gần châu thiên kiêu ở mấy ngày trước trải qua đến, lại không lâu nữa, xa một chút tông môn cũng sẽ lục tục đến..."

Vương Dật trầm ngâm, không nhìn được móc ra ngọc suối, rút ra một cái, chờ muốn bốc cháy thời, nhưng bỗng nhiên nghĩ tới một chuyện, mỉm cười hỏi: "Có thể không?"

Hạ Oanh nhìn yêu lang trong tay quá đong đong, mặt cười một mảnh hiếu kỳ, nghe vậy gật gù, hỏi: "Đây là cái gì?"

"Mùi thuốc lá..."

Vương Dật trả lời sau, nhân thể đốt.

Hạ Oanh thấy yêu lang hút một khẩu sau, có yên khí phun ra, tràn ngập hư không, trong lòng càng hiếu kỳ, tiếng cười nói: "Ta khả năng thử xem sao?"

"Hả? Khụ khụ..."

Vương Dật không chỉ có ho khan mấy lần, cười khò nói: "Nữ nhân không có trầu cái này."

Thế tục hút thuốc nữ nhân có thật nhiều, nhưng hán có thể nào làm cho đối phương nhiễm phải cái này?

"Ồ..."

Hạ Oanh đô đô môi, không còn động tĩnh.

Vương Dật suy nghĩ chốc lát, mở miệng lần nữa: "Bọn hán vì sao chắc chắn như thế Cửu châu còn có bảo vật?"

Hạ Oanh lắc đầu một cái: "Cái này còn thật không biết, chẳng qua, Trúc tỷ tỷ hán là có hiểu biết."

Lại là Trúc tỷ tỷ?

Nàng đến cùng là thần thánh phương nào? Vì sao biết tất cả mọi chuyện?

Vương Dật sờ sờ mũi, đang chờ mở miệng, Hạ Oanh nhưng mộ nhiên đứng dậy, cười duyên nói: "Ta cùng Trúc tỷ tỷ quan hệ rất tốt, người theo ta đi Từ Hàng, làm cho nàng tự mình nói cho người..."

Xem đến hay vẫn là muốn đi nơi đó...

Vương Dật trong lòng thâm than, đứng dậy, mỉm cười nói: "Được!"

Lập tức, hai người ly khai phòng nhỏ, Vương Dật lấy ra Đăng Vân Quyết, mang theo y nhân triều Thánh nữ liên minh bước đi.

Dọc theo đường đi, Hạ Oanh biểu hiện rất nhảy nhót, liên tục nói chính mình ở liên minh trong các loại.

Cái cảm giác này, rất giống lão công theo vợ về nhà mẹ đẻ.

"Đúng rồi..."

Hạ muội muội bỗng nhiên đối với yêu lang trên đầu mũi sinh hứng thú, hỏi: "Người dẫn nó làm cái gì?"

"Ha ha..."

Vương Dật cười cái này gọi là một lúng túng, nhưng không có trả lời chắc chắn.

Điều này làm cho hán như thế nào mở miệng oa?

Hạ Oanh không có suy nghĩ nhiều, tiếp tục kể rõ tất cả.

Sau đó, Vương Dật hiểu rõ đến bảy tiểu tổ tồn tại, các nàng ừ có sự khác biệt phân công.

Vừa nãy đề cập Trúc tỷ tỷ, chính là phụ trách tình báo công việc, là liên minh trái tim.

'Hảo hoàn thiện hệ thống, không trách khả năng có như thế cao thanh minh.'

Vương Dật trong lòng thâm than không ngọt.

Hán rất tự nhiên nghĩ đến Tiểu Lăng Tinh, nhất thời nhớ tới lửa trại tiệc rượu trên các loại, cũng sờ một chút, nhìn về phía y nhân.

Hạ Oanh tâm tư tất cả yêu lang trên người, chợt thấy đối phương ngây ngốc nhìn chăm chú chính mình, hơi hơi ngẩn ngơ, lập tức dưới cằm mặt cười, xấu hổ tiếng hỏi: "Làm sao?"

"Hô..."

Mây mù chậm rãi dừng lại, Vương Dật giơ tay lên đến, nâng lên đối phương vai đẹp, nghiêm mặt nói: "Oanh Nhi..."

Hạ Oanh thân thể yếu kiều run lên, phương tâm đồn như nai con giống như cuồng nhảy không ngừng.

Nàng cho rằng yêu lang muốn hôn chính mình a.

"Ừm..."

Hạ Oanh nhẹ nhàng đi đáp lại, nhắm lại hai con mắt, mặt cười hơi hơi vung lên, xấu hổ chờ hôn.

Vương Dật chưa cố ý nhân sâu tình, trong lòng chỉ muốn một chuyện, nói: "Ly khai Thánh nữ liên minh, 'Bồ thiên' cần người..."

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 743: Dĩ nhiên là nàng

Con lừa trọc rốt cục động thủ.

Lạc Y Y gia nhập liên minh một chuyện, cho hắn kích thích quá lớn, bây giờ nghĩ đến, trong lòng liền bay lên một luồng tà hỏa, căn bản áp chế không nổi.

Vì lẽ đó Vương Dật đào người, hơn nữa là lập tức, lập tức!

"A?"

Hạ Oanh ngẩn ngơ, mờ mịt mở đôi mắt đẹp.

Bọn nàng : nàng chờ nửa ngày, cái gì cũng không có, nhưng chiếm được một câu nói như vậy.

Hắn để cho mình ly khai tổ chức? Ly khai chính mình 'Tin ngưỡng' ?

Năm đó An Lăng Tinh sáng tạo Thánh nữ liên minh, hạt nhân chính là: Tuy là thân con gái, nhưng không thua thiên hạ tuấn kiệt, hơn nữa muốn vượt quá bọn hắn, vì đương đại mạnh nhất.

Ngăn ngắn mười mấy chờ sau, liên minh trở thành Cửu châu tôn sư.

An Lăng Tinh làm được, các nàng cũng làm được.

Hạ Oanh tuy chỉ gia nhập mấy năm, nhưng dựa vào năng lực của chính mình, trở thành 'Huyền tổ' một tỷ. Nỗ lực đồng thời, cũng khả năng nhìn ra nàng câu đối mình có cỡ nào coi trọng.

Nhưng hôm nay...

Hạ Oanh tốt xấu cũng là một đời thiên kiều, tuy rằng tình định đôi phương, nhưng cũng có chính mình tư tưởng.

Nàng nhìn chăm chú yêu lang chốc lát, dần dần đỏ nổi lên cặp môi thơm, có chút không cao hứng nha. Nghiêng đi mặt cười nói: "Ta không hiểu."

Vương Dật thấy y nhân sinh ra bất mãn, nhất thời phản ứng lại: Chính mình chỉ vì cái trước mắt.

Tất cả đều là tà hỏa công tâm chính ra sự cố.

Nhưng hôm nay chữ đã thành chương, phúc nước cũng lại khó thu.

Kẻ này trong mắt xoay một cái, nảy ra ý hay.

"Hắc..."

Hắn cười cợt, nói: "Oanh Nhi, ta là vì chúng ta tương lai cân nhắc."

Hạ Oanh nghe xong, quay lại mặt cười, cặp môi thơm nhưng vẫn như cũ chu: "Vẫn không hiểu..."

Vương Dật giờ tay nhẹ quất đối phương mũi ngọc tinh xảo, mỉm cười nói: "Chúng ta sau đó tất nhiên muốn tư thủ cùng nhau. Chờ Thủ triều thối lui, liên minh có lẽ sẽ ly khai Tiêu Dao tông, đến lúc đó người đương như thế nào lựa chọn? Cùng các nàng cùng đi? Ta đương nhiên không muốn! Vì lẽ đó..."

Hạ Oanh ngẩn ngơ,

Lập tức xuân mẫn phương hoa, trương cánh tay nắm ở đối phương cổ, chủ động đưa lên môi thơm.

Không thể phủ nhận, lời nói này thật sự rất cảm động.

Một phen thần hồn điên đảo qua đi..

Hạ Oanh nằm nhoài đối phương trong lòng, nhẹ thở tinh tế: "Lão công yên tâm, Oanh Nhi sẽ không đi, sẽ không ly khai người..."

Vương Dật đang tự dư vị vừa nãy ôn nhuận, nghe xong không khỏi mở cờ trong bụng.

Thành rồi!

Hắn đang chờ mở miệng, Hạ Oanh tiếp tục nói: "Ngày hôm trước mình chủ tỷ tỷ cho chúng ta mở ra sẽ, tuyên bố liên minh phải ở chỗ này cấm rể, cũng không tiếp tục đi rồi..."

"Ừm... Há?"

Vương Dật nhân thể gạt đầu, nhưng đột nhiên sững sờ, nhìn chăm chú hư không mấy, nhẹ nhàng đẩy đối phương ra, sợ hãi nói: "Người nói cái gì?"

"Chính là cái nào cũng không đi rồi!"

Hạ Oanh triều yêu lang le lưỡi một cái, cười duyên nói: "Mình chủ tỷ tỷ còn nói, muốn mở rộng quy mô lớn, thu nạp mới mẽ huyết dịch. Tiêu Dao tông càng là mục tiêu chủ yếu đây, mình chủ tỷ tỷ trải qua đối với Liễu Thiên Nhi cùng Nguyệt Thi Lam để bụng..."

Ngọa tào? ? ?

Vương Dật này cả kinh coi là thật không phải chuyện nhỏ, vội la lên: "Nàng làm sao biết Thiên Nhi cùng Thi Lam?"

Hạ Oanh khẽ cười nói: "Là Uyển Thanh muội muội đề cử..."

Đáng ghét con dâu nuôi từ bé!

Vương Dật khí nghiêng răng, nhưng không dễ làm đối phương biểu hiện ra, cười khan nói: "Thật không? Đây rất tốt..."

"Àn!"

Hạ Oanh vui vẻ gạt đầu, lần thứ hai nhào vào yêu lang trong lòng.

Hai người chính ở 'Tuần trăng mật kỳ', nàng phi thường không muốn xa rời trên người đối phương nhiệt độ.

Hương ngọc đầy côi lòng dưới, Vương Dật lạ kỳ tinh táo, cắn răng lẩm bẩm: "An Lăng Tinh, Khúc Uyển Thanh, cho ta chờ..."

"Há?"

Hạ muội muội ni non khẽ nói: "Vương lang, người nói cái gì đó?"

"Ha ha..."

Vương Dật cười cọt, sửa lời nói: "Ta nói người thật sự rất đẹp."

"Chán ghét..."

Hạ Oanh xấu hổ tiếng giận, tiếp tục chán ở đối phương trong lòng, cũng không tiếp tục nghĩ tới.

...

Hơn mười phút sau, hai người tới gần Phở Độ Từ Hàng.

Vào giờ phút này, trên boong thuyền đứng rất nhiều muội muội, các nàng túm năm tụm ba tụ tập cùng một chỗ, tựa hồ đang trò chuyện, trên mặt một mảnh vui rạo rực.

Nguyên lai, chúng nữ buổi sáng hoàn thành 'Thí nghiệm luyện', thu hoạch khá dồi dào, vì lẽ đó tâm tình đều rất tốt.

Giữa hư không, Hạ Oanh dò xét chốc lát, phát hiện mục tiêu, nói nhỏ: "Cái kia chính là Trúc tỷ tỷ..."

Vương Dật nhân thể nhìn lại, lập tức sững sờ, lạ mặt quái lạ.

Sao sẽ như vậy khéo? Dĩ nhiên là nàng...

Đứng một mình đầu thuyền Trúc Thanh Ảnh cũng có cảm giác, vung lên phương hoa.

Sau đó, nàng đột nhiên run lên, hoàn toàn sẽ không động.

Cùng lúc đó, mọi người nhóm cũng có phát hiện.

"Hả? Trên trời hình như có người..."

"Là Hạ Oanh tỷ tỷ, ồ, cái kia là..."

"Vương Dật?"

"A? ? ?"

Khá lắm, trên boong thuyền nhất thời loạn tung tung phèo.

Vương Dật ở trong lòng các nàng vị trí quá đặc thù, cho nên mới phải dẫn đến bức này kết quả.

"Chuyện gì xảy ra?"

Nữ nị nổi lên, Ngọc Thấu mang theo Tiểu Lăng Tinh từ bên trong cửa sắt đi ra.

Lập tức, các nàng nhìn thấy tất cả.

"Hắn làm sao đến rồi?"

Tiểu Lăng Tinh đôi mi thanh tú vừa nhú, lầu bầu nói: "Hạ Oanh nha đầu này đang giờ trò quỷ gì?"

Ngọc Thấu trên đầu đầu bóng hướng lên trên nghiêng, trầm mặc không nói.

Lúc này, không trung Hạ Oanh nói: "Chúng ta đi xuống đi."

Vương Dật gật gù, thôi thúc Đằng Vân Quyết rơi xuống.

Đội đến boong tàu sau, Hạ Oanh di động bước liên tục, đi đến Ngọc Thấu trước mặt, thấp giọng nói tất cả.

Mà người nào đó tắc bất động như núi, yên lặng chịu đựng mọi người nhóm ánh mắt.

"Ai, hắn làm sao mang theo cái nón đen?"

Một cô thiếu nữ rất nhanh phát hiện quy tắc này cần khôn, thấp giọng hỏi tỷ muội.

"Không biết..."

Tỷ muội mờ mịt lắc đầu, tiếp tục lên lút quan sát Vương Dật.

Lại nhìn Hạ Oanh bên kia, nàng trải qua nói xong.

Ngọc Thấu rơi vào trầm ngâm, kì thực ở xin chỉ thị Tiểu Lăng Tinh.

Người sau suy nghĩ chốc lát, truyền âm nói: "Vương Dật tựa hồ có phát hiện mới, tin tức về hắn cũng rất trọng yếu, thông báo các tổ cùng tới tham gia, mang tới Phó tổ trưởng."

Ngọc Thấu nghe xong, gật đầu hắn là.

"Đúng rồi..."

Tiểu Lăng Tinh bỗng nhiên nói: "Vương Dật làm sao mang theo mũ?"

Nàng hiện tại tâm trí chỉ có chín tuổi, tự nhiên thật tò mò.

Ngọc Thấu nhất thời không nói gì.

...

Mấy phút sau...

Từ Hàng nội bộ, đệ nhất hội nghị thất.

Trong này tích rất lớn, có tới hơn trăm mét vuông, ở giữa thả có một mặt hình chữ nhật thanh đồng cổ bàn.

Lúc này, mọi người đã ở trước bàn ngồi xong.

Hạ Oanh là 'Huyền tổ' một tỷ, không tốt tiếp tục chán ở yêu lang bên người, cùng Mộ Dung sở sở ngồi ở đối diện.

Mà 'Ảnh tổ' một tỷ trải qua thay đổi người, đã từng Phó tổ trưởng Nhan Mặc Sương tiếp nhận vị trí.

Ngọc Thấu thấy gần đủ rồi, đầu bồng hơi động, nói: "Vương Dật, những tin tức này, đều là bản mình thiên tâm vạn khổ chiếm được, hi vọng người chớ nói ra ngoài."

Vương Dật nghiêm mặt nói: "Yên tâm, ta chắc chắn sẽ không tiết lộ một chữ."

Ngọc Thấu gật gù, đầu bồng hướng Trúc Thanh Ảnh.

Người sau nhất thời hiểu ý, đem chuẩn bị kỹ càng bao bố mở ra, bên trong thả có một loa giấy Tuyên, có tới một quyền độ dày.

Vương Dật nhất thời đem sự chú ý tập trung ở nơi đó, lại không phát hiện, một cái bóng dáng bé nhỏ chính triều chính mình tiềm ẩn.

"Tại sao muốn dẫn mũ đầu?"

Tiểu Lăng Tinh ăn ngón tay, âm thầm cân nhắc.

Nàng tồn trước người hành, rất nhanh liền tới đến đối phương bên người, trong giây lát đứng lên, 'Uống nha' một tiếng, trong nháy mắt lấy xuống đối phương mũ mũ.

Trong phút chốc, một đôi thánh tăng, tái hiện đương đại.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 744: 1 nhất định phải đào lại đây

Sáng loáng lộng đình đầu, phối hợp màu vàng vành trắng non, là là nhất 'Thần thánh' tồn tại.

Tiểu Lăng Tinh ở sát na hoá đá, ngơ ngác nhìn đối phương đình đầu, mềm mại cái miệng nhỏ hơi hơi mở ra, hoàn toàn sẽ không động.

Mà những kia trộm đạo quan sát trong muội muội nhóm tắc mạch run cầm cập một cái, phản ứng đặc biệt đặc sắc.

Hạ Oanh cũng kinh ngạc đến ngây người.

Vương lang hần... Hần...

Biến số quá mức kinh người, những này Cửu châu nữ thiên kiều nhóm, coi là thật bị dọa sợ.

Vương Dật cũng có chút choáng váng, hoá đá mấy sau, đột nhiên phản ứng lại, không chỉ có vừa giận vừa sợ, nghiêng người sang đi, lớn tiếng nói: "Người..."

Hần nhân thể giờ lên tay phải.

Tiểu Lăng Tinh thân thể run lên, cuống quýt nhắm lại đôi mắt đẹp, mặt cười vì hiện tiểu thống khổ.

Ngọc Thấu nhất thời phản ứng lại, đứng dậy khê kêu: "Dừng tay!"

Đáng tiếc, chậm...

Vương Dật tay lên chuông lạc, trong nháy mắt gần ở Tiểu Lăng Tinh mặt cười bên.

Nhưng ở thời khắc cuối cùng, hần miễn cưỡng ngừng lại.

Đối phương chỉ có chín tuổi, lại là cô gái, Vương Dật sao nhẫn tâm hạ thủ được?

Sở dĩ có lần này cử động, tất cả đều là lừa gạt công tâm gây nên.

"Hô..."

Vương Dật ói ra khí, trầm giọng nói: "Đem mũ cho ta!"

Ngọc Thấu thấy hần lâm thời thu tay lại, âm thầm xả hơi, chậm rãi ngồi trở lại vị trí.

Tiểu Lăng Tinh mở đôi mắt đẹp, mềm mại môi dưới hướng lên trên một phen, oan ức giơ lên hai tay.

Vương Dật lấy ra mũ, hướng về sọ não trên bao một cái, nhìn về phía Trúc Thanh Ảnh: "Thỉnh tiếp tục..."

Trúc muội muội hôm qua gặp đối phương, không có lộ ra quá sóng lớn lan. Nàng nhẹ nhàng gạt đầu, đem trước mặt giấy Tuyên từng cái cầm lấy, phân tán nhào ở mặt bàn.

Vào giờ phút này, Tiểu Lăng Tinh ngờ ngác nhìn Vương Dật, con mắt trong sương mù mông lung, lại là khóc.

Chẳng biết vì sao,

Ở đối phương xoay người không để ý tới chính mình sát na, trong lòng nàng lại là sinh ra một luồng chua xót cảm, rất khôn kể.

"Tĩnh Tĩnh..."

Ngọc Thấu có thể nào mặc kệ nàng? Vội vàng dò ra hai tay.

Tiểu Lăng Tinh oan ức chu môi, xoay người đi đến đối phương trong lòng, không còn động tĩnh.

Mấy phút sau...

Trúc Thanh Ảnh đã xem hết thấy giấy Tuyên triển ở trên mặt bàn.

Vương Dật thấy mỗi lần trương mặt trên đều vẽ ra tương tự đồ án, vì vòng tròn liên hoàn liên kết, chỉ có điều mặt trên chú giải hơi có sự khác biệt, nhất thời cảm thấy mờ mịt.

Đây là cái gì?

Trúc Thanh Ảnh nhìn Vương Dật một chút, liền rất nhanh gạt đầu, nhẹ giọng nói: "Đem người biết đến nói ra, ta đến bổ sung."

Vương Dật nghe xong gạt đầu, nói ra trong lòng cái nhìn.

Trúc Thanh Ảnh sau khi nghe xong, nhẹ giọng nói: "Chúng ta cũng đến ra kết luận tương tự, Cửu châu rất khả năng là 'Thiên đình' đại bản doanh. Mà bên ngoài thế tục, cùng Cửu châu hẳn là một thể. Ở thượng cổ, bị vô thượng cường giả dùng đại thần thông tách ra."

"Bản làm một thể?"

Vương Dật nhất thời sửng sốt, hần xác thực không nghĩ đến điểm này, cau mày nói: "Có thể khẳng định sao?"

"Sẽ không sai."

Trúc Thanh Ảnh nhẹ giọng nói: "Những cường giả kia ly khai Cửu châu sau, lấy ra tám phần mười linh mạch, khiến nơi này linh khí khô héo, gốc gác chột giảm xuống, trở thành rất nhiều Thần châu trong lốt đáy tồn tại."

Vương Dật nghe xong, trong lòng rất là khiếp sợ.

Một là chính mình đoán đúng quy tắc này căn khôn.

Hai là... Nàng làm sao sẽ biết như vậy rõ ràng?

Bên cạnh mình nhưng là có các tiên nữ a, cái này Trúc Thanh Ảnh lại có ai đến giúp sản?

Trúc muội muội thấy hấn một mặt kinh ngạc, cho rằng đối phương không tin tưởng lời của mình, yên nhiên cười khê: "Kỳ thực muốn biết những này rất dễ dàng. Linh mạch bị lấy sau, dấu vết lưu lại hết sức rõ ràng. Chỉ cần đem lưu giữ cùng hoang phế thống kê được, liền có thể tính ra kết quả, đơn giản là hoa chút thời gian mà thôi..."

Vương Dật ngẩn người, lập tức lộ ra kinh diễm về mặt.

Cái này Trúc Thanh Ảnh... Thật là lợi hại!

Biện pháp này chính mình căn bản không nghĩ tới, nàng dĩ nhiên nói dễ dàng?

Nàng... Là cái bảo a!

Vương Dật trước kia cho rằng, các nàng chỉ là một ít 'Gái ế' mà thôi, khả năng phiên xảy ra sóng gió gì?

Bây giờ xem ra, chính mình thực có chút ếch ngồi đáy giếng.

Nghĩ tới đây, hấn xem hướng bốn phía các thiếu nữ.

Muội muội nhóm thấy đối phương nhìn mình, nhất thời lộ ra không giống về mặt, có e thẹn gât đầu, có sáng quắc đối diện.

Các nàng đều là tuyệt sắc, cũng may Vương Dật nhìn quen mỹ nữ, miễn dịch lực rất mạnh, không có hoa cả mắt.

Hấn từ mấy vị thiếu nữ trong mắt, nhìn thấy trí tuệ ánh sáng.

'Đều là bảo a!'

Kẻ này thâm than, lập tức roi xuống một cái đại quyết định: Phải nghĩ biện pháp đem những này 'Bảo bối' đào lại đây, trở thành bổ thiên thành viên...

Chẳng qua, chuyện quan trọng trước tiên từ Hạ Oanh này bên trong giải các nàng nhân phẩm.

Cùng lúc đó, Trúc Thanh Ảnh tiếp tục nói: "Cho tới những kia rải rác thần bảo. Chúng ta đến ra một cái kết luận: Là những cường giả kia cố ý để lại..."

"Cái gì?"

Vương Dật lần thứ hai cả kinh: "Nói một chút lý do..."

Trúc Thanh Ảnh chỉ về những kia giấy Tuyên, nhẹ giọng nói: "Đây là 'Gió' tổ bỏ ra thời gian năm năm, vẽ 'Cửu châu' thảo đồ..."

Vương Dật té nhìn thật kỹ, lúc này mới phát hiện mỗi lần tấm giấy Tuyên tả trên góc, đều có sự khác biệt đánh dấu, như binh khí, bảo y phục, linh điền vân vân.

Trúc Thanh Ảnh nói: "Chúng ta lật xem sách cổ, xác nhận đã qua thần bảo xuất thế địa phương. Chúng nó đều rất phân tán, cự ly kém không nhiều lắm, quả thật người vì gây nên..."

Vương Dật khiếp sợ đồng thời, cũng sinh ra nghi vấn: "Có thể hay không là bảo khố nổ tung gây nên? Mà vị trí của nó, vừa vịn nằm ở Cửu châu 'Hạt nhân' ?"

Trúc Thanh Ảnh gât gù: "Có loại khả năng này, nhưng không đủ một phần trăm. Cửu châu không có vụ nổ lớn dấu vết, thần bảo cũng rất khó rải rác như vậy rõ ràng..."

Vương Dật lần thứ hai roi vào trầm mặc.

Mấy phút sau, hấn trầm giọng nói: "Bọn hấn vì sao phải làm như vậy?"

Trúc Thanh Ảnh nhẹ giọng nói: "Có lưỡng loại khả năng. Một trong số đó, bọn hấn biết tương lai sẽ phát sinh quy mô lớn Thú triều, vì lẽ đó cho hậu nhân lưu lại hi vọng. Thứ hai, những cường giả kia ở giấu đầu hờ đuôi, biết thượng cổ ác ma sẽ xuất thế. Vì lẽ đó lưu lại thần bảo, đưa chúng nó hấp dẫn lại đây, lấy bảo toàn chính mình."

Nàng dừng một chút, tiếp tục nói: "Chúng ta vốn là nghiêng về điểm thứ nhất, chẳng qua mấy ngày trước... Ngươi cùng cái kia không đầu sinh linh chiến đấu sau, chúng ta liền thay đổi cái nhìn..."

Vương Dật sau khi nghe xong, ngây ngốc nhìn nàng, cái gì cũng không nói ra được.

Giấu đầu hờ đuôi... Giấu đầu hờ đuôi?

Ni mã!

Thế này sao lại là hấp dẫn vùng cấm trong sinh linh? Rõ ràng là đem ngoại đạo 'Ác linh' cùng 'Minh Nhân' dẫn tới nơi này...

Không, hay là cùng chỉ dẫn, sau đó xúc động đại chiến...

Vương Dật càng nghĩ càng kinh, xem ánh mắt của đối phương cũng càng ngày càng nóng rực.

Này Trúc Thanh Ảnh tuyệt đối là cái bảo.

Nhất định phải đào lại đây...

Trúc muội muội làm như nhận ra được đối phương 'Nhiệt tình', khuôn mặt đỏ lên, hơi hơi dưới cằm thủ đi, không còn động tĩnh.

Bốn phía các thiếu nữ tự nhiên nhìn thấy, nhất thời lộ ra không tự nhiên về mặt.

Hạ Oanh cũng đỏ nổi lên cặp môi thơm, có chút ăn vị nha.

"Khụ ân!"

Ngọc Thấu ho nhẹ một tiếng, đánh vỡ bầu không khí, nhẹ giọng nói: "Vương Dật, người nhất định biết chút ít chúng ta không dứt giải sự tình, chẳng biết có được không..."

'Coong coong...'

Đúng vào lúc này, ngoài cửa đột nhiên bay lên một chuỗi đánh tiếng.

Ngọc Thấu đôi mi thanh tú vừa nhú, nói: "Đi vào..."

Một thiếu nữ đẩy cửa mà ra, ôm quyền nói: "Minh chủ tỷ tỷ, 'Huyền' tổ Lạc Y Y cầu kiến, nàng có việc gấp tìm Vương Dật."

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 745: 1 lên chơi đi

Huyền tổ? Lạc Y Y?

Lão Vương đồng chí mặt trực tiếp tái rồi. ()

Hắn biết đối phương gia nhập Thánh nữ liên minh, nhưng không nghĩ tới nhanh như vậy liền có 'Danh phận'.

Kẻ này không nhịn được nhìn về phía Hạ Oanh, bởi vì nàng là 'Huyền tổ' một tỷ.

Hạ muội muội vậy mà yêu lang tâm tư bao nhiêu? Thấy hắn nhìn mình, nhìn chung quanh dưới, xác nhận sau khi an toàn, trực tiếp đến rồi cái hôn gió.

Vương Dật: "..."

Cùng lúc đó.

Ngọc Thấu trầm ngâm chốc lát, nói: "Để cho nàng đi vào..."

Thiếu nữ lĩnh mệnh đi tới, phút chốc, Lạc Y Y liền đi vào.

Nàng rất nhanh phát hiện yêu lang vị trí, mím mím môi, triều Ngọc Thấu nhẹ giọng nói: "Gặp minh chủ tỷ tỷ..."

Ngọc Thấu nhân thể gật đầu.

Chú ý bên dưới, Lạc Y Y di động bước liên tục, đi tới yêu lang phụ cận, cẩn thận gọi: "Lão công..."

Lạc muội muội biết đối phương không thích chính mình xuất hiện ở đây, nếu không có tình huống khẩn cấp, nàng mới không đến đây.

Vương Dật tuy là khó chịu, nhưng có thể nào trước mặt mọi người biểu lộ ra? Đứng dậy mỉm cười: "Làm sao?"

Lạc Y Y lại tự mím môi: "Chúng ta... Hay vẫn là đi ra ngoài nói đi..."

Vương Dật gật đầu.

Lập tức, hai người đi tới cửa phòng họp ngoại.

Lạc Y Y liền nói ra tất cả.

...

Nửa giờ trước, tông môn phòng nhỏ.

'Vù'

Hư không tạo nên từng mảnh từng mảnh gọn sóng, một cái bóng dáng bé nhỏ bò ra đến.

Nguyên lai, Tô Linh Nhi uy xong nãi sau, con buồn ngủ vọt tới, liền muốn vương tức.

Từ Vương cũng là như vậy.

"Mẫu vương,

Bồi Tiểu Tiểu chơi..."

Tiểu khả ái mới vừa ăn no, tinh thần thủ lĩnh đủ a, ôm mẫu thân một cái hồ đuôi lay động lên.

"Đi sang một bên..."

Tô Linh Nhi giờ lên một con óng ánh chân răng, trực tiếp đập ra hồ từ, sau đó ôm Từ Vương thân thể.

Tình huống như thế ở Thiên hồ bộ tộc chẳng lạ lùng gì, có chút Thiên hồ muốn nghỉ ngơi thời, như hồ từ đến nháo, liền đánh ngất đối phương, vì lẽ đó chúng ta Linh Nhi vẫn tính ôn nhu.

"Hanh... A..."

Tiểu khả ái bị đập sau, cảm giác oan ức cực kỳ, ngậm lên chính mình trắng mịn ngón tay ngọc, bắt đầu rầm rì lên.

"Tô Tiểu Tiểu!"

Tô Linh Nhi khép lại mắt tím chậm rãi mở, nhìn về phía hồ từ, nhàn nhạt nói: "Câm miệng!"

Tiểu khả ái nhất thời giật cả mình, không còn dám lên tiếng, vô cùng đáng thương nhìn về phía Từ Vương.

"Chính ngươi chơi đi, Vương đi ngủ một hồi..."

Từ Vương cũng có chút mệt mỏi, hướng nàng nhẹ nhàng nở nụ cười, khép lại con mắt.

Tiểu khả ái không có cách nào, chỉ được tự mình chơi đùa lên.

Mấy phút sau, nàng thực sự cảm thấy vô vị, liền xuống giường, bò đến phòng khách, từ trong ngăn kéo nhảy ra mở ra hai giới môn linh thạch, đi đến Tu Chân giới.

Các tiên nữ cũng đang say ngủ, Thỏ Tử tắc khứ đến Thiên thể giới, vì lẽ đó ai cũng không có phát hiện quy tắc này biến số.

"Bánh, ngươi ở đâu? Bồi Tiểu Tiểu chơi..."

Tiểu khả ái đi tới nơi này sau, gặp khách thỉnh trông rỗng, không nhận được mở miệng kêu.

Sau 1 phút, nàng thấy không có người qua lại ứng, liền đứng lên tiểu Kiều thể, ra phòng nhỏ, lấy ra Đẳng Vân Quyết, bay lên hư không.

Tô Tiểu Tiểu đi tìm Vương Dật, có thể không biết đối phương ở nơi nào, chỉ lo một trận bay loạn.

Rất nhanh, nàng liền vượt qua hơn hai trăm dặm, vẫn như cũ không phát hiện phụ thân hình bóng.

"Ồ?"

Đột nhiên, Tô Tiểu Tiểu thở nhẹ một tiếng, dừng lại thể tử.

Đã thấy, phía dưới có cùng nơi không lớn bốn địa, có bảy, tám cái hài đồng đang chơi đùa, từ tuổi tác trên phán đoán, gần như 3 tuổi đến 7 tuổi tả hữu.

"Oa..."

Tiểu khả ái rốt cục nhìn thấy 'Đồng loại', vô cùng hưng phấn? Vọt thẳng xuống, chờ lạc ổn sau, triều đối diện hài đồng duyên dáng gọi to: "Chúng ta tới chơi đi!"

Bọn nhỏ nhất thời sững sờ, dừng lại nô đùa, đồng thời nhìn về phía này trong.

"Hà?"

Tuổi tác dài nhất nam hài hơi nhướng mày: "Yêu thú?"

Hắn nhìn thấy tiểu khả ái phía sau hồ đuôi nha.

"A?"

Tô Tiểu Tiểu ngẩn ngơ, ngây thơ nói: "Cái gì là yêu thú?"

"Tô Vân, bảo vệ tốt các đệ đệ muội muội..."

Tiểu Tô Lăng mặt non nớt căng thẳng, trầm giọng mở miệng.

Còn đỉnh khéo, bọn hắn cũng họ Tô.

Tô Vân gạt gù, đem nhỏ nhất muội muội ôm lấy đến, mang theo còn lại mấy vị hướng về phía sau thối lui.

Tô Lăng thấy gần đủ rồi, hai tay nắm lấy lên, toàn thân chấn động.

'Hồng '

Trong phút chốc, một luồng kim quang từ trên người hắn phun phát ra, lập tức...

'Gào '

Tiếng rống ngâm đột nhiên bay lên, gào thét mệnh mông.

Tô Lăng chậm rãi bay lên, hư không chìm nổi. Sau lưng của hắn, xuất hiện một cái to lớn màu vàng long thủ.

Bán long chi lực —— mở!

Nguyên lai, Tô Tiểu Tiểu trong lúc vô tình đi tới Thục Sơn tông lãnh địa.

Mà những tiểu tử này, chính là Tô Yên Nam bọn nhỏ.

Lão đại Tô Lăng, hoàn toàn kế thừa phụ thân huyết mạch, mà lại trò giỏi hơn thầy, không đủ 8 tuổi liền nắm giữ bán long chi lực, so với Tô Yên Nam sớm bảy năm.

Đây là một cái tiềm lực vô hạn tiểu tử, tông môn chính ở đại lực bồi dưỡng, mà Tô Yên Nam cũng đối với hắn kỳ thác vô hạn kỳ vọng cao.

Vào giờ phút này...

"Oa!"

Tô Tiểu Tiểu cặp môi thơm há thật to lão đại, dịu dàng nói: "Ngươi hảo "nội hại" đây..."

Lập tức, nàng tả con mắt nơi sâu xa nổi lên một luồng thần bí vòng xoáy.

"Hừ!"

Tô Lăng lạnh rên một tiếng, nói: "Yêu thú, đừng tưởng rằng ngươi hóa thành người hình, ta cũng không nhận ra. Hôm nay gặp gỡ ta, coi như ngươi xui xẻo..."

Hắn sau khi nói xong, hai tay giờ lên, lòng bàn tay vẫn thien.

'Gào '

Tiếng rống ngâm càng ngày càng vang dội, thế chấn động U Minh.

Lại nhìn, Tô Lăng sau lưng long thủ mở ra miệng lớn, tự muốn nhào đem mà ra, khí thế như cầu vòng.

"Ta gọi Tô Tiểu Tiêu, không phải yêu thú. Chúng ta đồng thời tới chơi đi..."

Tiểu khả ái không một chút nào sợ sệt, trái lại vui vẻ hô to, sau đó khẽ run lên.

'Hồng '

Đột nhiên, sau lưng nàng bay lên một vòng to lớn thái vòng.

'Gào...'

Một đạo thông thiên triệt địa rống ngâm phóng lên trời, thái vòng nội bộ bắt đầu vận vẹo, biến hình.

Trong nháy mắt tiếp theo.

'Hô '

Một cái bóng đen to lớn từ bên trong bay ra, xông thẳng mệnh mông.

Đó là một cái ba mươi mét đại tiểu màu đen long ảnh, nó ở hư không uốn lượn run run, thế nuốt cửu tiêu.

Lập tức, một luồng cường hãn đến cực điểm uy thế tuần tuần mà roi, giáng lâm vùng đất này.

'Hồng... Đừng đừng...'

Vương Lăng sau lưng long thủ gầm nhẹ một tiếng, đột nhiên đỏ nát.

'Phù phù '

Vương Lăng trong nháy mắt ngã xuống đất, nhìn chăm chú hư không, sợ đến mặt như màu đất.

Hắn nơi nào gặp cái này?

Còn lại hài tử cũng dọa sợ, lần lượt té ngã, nhỏ nhất này hai cái càng là oa oa khóc lớn lên.

"Há? Các ngươi vì sao phải khóc đâu?"

Tô Tiểu Tiêu rất mờ mịt, suy nghĩ chốc lát, liền hi hi yêu kiều lên: "Ta biết nha, các ngươi muốn đại hắc trùng. Đừng khóc, ta đưa cho các ngươi. Đại hắc trùng, đã qua..."

Nàng sau khi nói xong, tay nhỏ nhắn khẽ nhấn một cái.

'Gào...'

Hắc Long gào thét, triều phía dưới xông thẳng mà đến.

Anh em nhà họ Tô tỷ muội trải qua choáng váng, ngờ ngác nhìn khủng bố giáng lâm.

'Xi...'

Đột nhiên, một đạo vĩ đại bóng người vượt qua mà đến, hai tay nhân thể triển khai, rống to ở thiên: "Mười phần chi lực, mở cho ta!"

'Gào... Gào...'

Hai cái to lớn kim long đột nhiên xuất hiện, triều Hắc Long xông thẳng mà đi, sau một khắc...

'Ầm ầm...'

To lớn nổ vang đột nhiên bay lên, tam long đồng thời đỏ nát, vô cùng sáng khí hư không phun ra nuốt vào, quét ngang bát hoang.

"Phốc..."

Vĩ đại bóng người chính nơi hạt nhân, trực tiếp nồn máu bắn tung toé.

"Yên Nam ca ca!"

"A?"

Tiếng kinh hô trong, lưỡng bóng người đẹp để cuồng quét bay qua.

Cùng lúc đó, lại có mười mấy bóng người đẹp để xuất hiện, cuồng quét tiếp được bị đánh bay bọn nhỏ.

Mà Tô Tiểu Tiểu hoàn toàn không được kinh phong ảnh hưởng, bởi vì vừa mới bắt đầu 'Chơi', vì lẽ đó chỉ lấy ra ba phần mười thần thông mà thôi.

Nàng ngốc mạnh mẽ nhìn về phía trước, mặt cười một mảnh mờ mịt.

Đây là làm sao rồi?

'Các đồng loại' vì sao toàn khóc nha?

Còn có, cái kia đại thúc làm sao phun ra hồng nước đâu? Sắc mặt cũng hảo bạch hảo bạch...

Cùng lúc đó.

Đối diện tu sửa qua đi, một cái hai mươi lăm, sáu mỹ phụ tiến lên một bước, cắn răng bạc nói: "Yêu nghiệt phương nào? Tại sao muốn tập kích chúng ta..."

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 746: 1 quần lão bà

"A?"

Tô Tiểu Tiểu ngẩn ngơ, ngây thơ nói: "Nhân gia không hiểu..."

"Đáng ghét..."

Mỹ phụ cắn răng bạc, triều tiểu khả ái chậm rãi bước đi.

Nàng đương nhiên nhìn thấy này năm cái hồ đuôi, cũng biết chính mình xa không phải là đối thủ, có thể những kia dọa khóc hài tử trong, có huyết mạch của chính mình a.

Yêu lang lại bị đánh thành như vậy...

Vì lẽ đó mỹ phụ không thể nhẫn nhịn, con mắt trong nổi lên Tam Muội Chân Hỏa.

Còn lại nữ tử cũng là như vậy, các nàng thường ngày tuy có chút không hợp, nhưng là người một nhà, bây giờ này 'Người hình yêu thú' đánh tới cửa, tổn thương đại, dọa khóc tiểu, đương nhiên phải đứng cảm đứng ra, nhất trí đối ngoại.

Tiểu nhị thập vị nữ tử đồng thời đi tới, không thể phủ nhận, khí tràng thật sự rất đủ.

Cùng lúc đó, tự xa xa lại tới rồi mười mấy vị nữ tử.

"Tô lang?"

"Vân Nhi?"

Các nàng thấy rõ tất cả sau, mặt mày đột nhiên biến hoá, lần lượt vọt tới.

Cùng lúc đó...

"A?"

Tô Tiểu Tiểu mặt cười thất sắc, không nhận được kinh kêu thành tiếng.

Nàng thật sự bị dọa sợ.

Trước vấn đề cấp, tiểu khả ái sau khi sinh, quá chính là phùng nguyệt bản tháng ngày. Nương cùng đi nương nhóm đối với chính mình dễ thân, lại là ôm ôm lại là Hương Hương.

Có thể những này di nương...

Không, các nàng không phải di nương, tuy rằng nhìn đỉnh vừa mắt, có thể ánh mắt thật là đáng sợ.

Các nàng... Muốn ăn nhân gia?

Tô Tiểu Tiểu tuy rằng nghịch thiên, vừa ý trí quá bé nhỏ, hoàn toàn không có chống lại ý nghĩ, cuống quýt chuyển qua tiểu Kiều thể, bay lên hư không.

Nàng trực tiếp chạy nha.

Này biến số có chút kinh người, các mỹ phụ ngẩn ngơ, lập tức bay người lên, đuổi tới.

Các nàng thể nên vì yêu lang cùng bọn nhỏ lấy lại công đạo.

...

Tiêu Dao tông, bắc sườn núi bình đài.

Ba vị hiệp cùng Lạc thiên thị tụ ở đây, thương lượng cái gì.

"Ngữ tỷ tỷ yên tâm..."

Cuối cùng, Lạc YY với lên sư tôn tay ngọc, cười duyên nói: "Lam sư tôn cư tất cả, chúng ta liền làm tốt."

Ngữ mỹ nhân thấy ái đồ lại như vậy không có trên không có dưới, không nhận được bạch cô nàng này một chút.

'Hô...'

Đột nhiên, một đạo lược ảnh xẹt qua hư không.

Chúng nữ lần lượt ngẩn ngơ, sau đó...

"Di nương cứu ta..."

Tiểu khả ái duyên dáng gọi to một tiếng, trong nháy mắt nhào vào Ngữ Cầm trong lòng, chốc lát không mang theo do dự.

Này trong rất lớn rất dồi dào, nên rất an toàn.

Chúng nữ dồn dập ngẩn ngơ, liếc mắt nhìn nhau, mặt cười đều mờ mịt?

Tiểu Tiểu... Làm sao một cái người xuất hiện?

Tô Linh Nhi cùng các tiên nữ đâu?

"Tiểu Tiểu..."

Ngữ Cầm khẽ vuốt tiểu khả ái sống lưng, ôn nhu hỏi: "Người làm sao mà qua nổi đến rồi? Người nương đâu?"

"Di nương..."

Tô Tiểu Tiểu khom người lại tử, vung lên khuôn mặt nhỏ, ủy khuất nói: "Có người muốn bắt nạt Tiểu Tiểu..."

Cái gì?

Chúng nữ lại là ngẩn ngơ.

"Phốc..."

Liễu Thiên Nhi ở bên cười khẽ, nhẹ nhàng nắm đôi phương một con tiểu nộn tay: "Ai dám bắt nạt chúng ta tiểu công chúa?"

"Liễu di nương..."

Tô Tiểu Tiểu nghiêng đi khuôn mặt nhỏ, vô cùng đáng thương nói: "Người nhất định phải vì Tiểu Tiểu làm chủ."

"Kê kê..."

Liễu Thiên Nhi yêu kiều không ngớt, căn bản không tin tên tiểu tử này, mặt khác ba vị cũng là như vậy.

Nhưng ai có thể tưởng...

'Ào ào ào...'

Đột nhiên, hư không thiên ảnh lay động, lập tức, trên bình đài hạ xuống 20 dư vị tuổi trẻ mỹ phụ.

'Bắt nạt' tiểu khả ái người đến nha!

Này biến số phi thường kinh người, Tam cung một thị nhất thời ngậy người.

Chuyện này... Chuyện gì thế này?

Dẫn đầu mỹ phụ thấy rõ sau, cũng ăn kinh hô: "Ngữ Cầm tỷ tỷ?"

Các nàng còn nhận thức.

Tiểu khả ái về quá đầu, trộm đạo liếc mắt nhìn, tiếp theo sau đó triều di nương trong lòng chui vào.

Ngữ mỹ nhân nhất thời cảm giác được, cắn cắn môi, nhìn về phía mỹ phụ: "Tuệ Nhu muội muội, các người làm cái gì vậy?"

Lý Tuệ Nhu nhìn tiểu khả ái một chút, cau mày nói: "Ngữ Cầm tỷ tỷ, người cùng con yêu thú này quan hệ gì?"

Tam cung một thị mặt mày đột nhiên biến hoá.

Liễu Thiên Nhi tiến lên một bước, khẽ kêu nói: "Người miệng cho ta đặt sạch sẽ chút..."

Ở tông môn, nàng cùng Ngữ Cầm vì quan hệ thầy trò. Đối phương nếu cùng sư tôn tỷ muội tương xứng, chính mình liền ứng gọi tiếng sư thúc.

Có thể nữ nhân này khinh nhờn Tiểu Tiểu, trải qua liên lụy đến hậu cung. Liễu Thiên Nhi đương nhiên muốn tới làm chủ, nàng cái này di nương không phải là bạch đường.

Các mỹ phụ dồn dập sững sờ, lập tức về mặt khác nhau.

Mà có như vậy mấy vị, sắc mặt trải qua rất không tốt.

Đây là muốn có chuyện nhip điệu.

Lý Tuệ Nhu hai con mắt một mị, nhân nhạ hỏi: "Tiểu nha đầu, người là đang nói ta sao?"

Thập Tông chiến thời, Thục Sơn tông chủ không làm cho các nàng cùng đi, sợ Tô Yên Nam ban đêm tận tình quá mức, ảnh hưởng thành tích, vì lẽ đó chúng nữ cũng không nhận ra Liễu Thiên Nhi.

Lý Tuệ Nhu năm nay ba mươi hai tuổi, ba tháng trước kết đan, vừa thăng cấp thành tông môn trưởng lão.

Nàng là Tô Yên Nam một nữ nhân đầu tiên, so với yêu lang đại sáu tuổi, có một cái năm tuổi nữ nhi.

Đồng thời, Lý Tuệ Nhu cũng là trong nhà 'Đại tỷ đại'.

Nàng không biết đối phương 'Địa vị', chỉ cảm thấy cái này thiếu nữ rất vô lễ, 'Đại phụ' kêu ngạo nhân thể mà ra.

"Hắc..."

Liễu Thiên Nhi sợ nàng? Cười gằn nói: "Lão bà liền yêu thích cây già lên mặt, nói người có thể như thế nào?"

Khá lắm, câu nói này ghê gớm.

Lý Tuệ Nhu sắc mặt đột nhiên biến hoá.

Nữ nhân hận nhất người khác nói chính mình lão, ai cũng sẽ không thoát tục.

"Cái gì?"

"Tìm đánh đúng hay không?"

"Lặp lại lần nữa thử xem?"

Cùng 'Đại phụ' thân thiết mấy vị mỹ phụ trực tiếp kêu gào lên.

Liễu Thiên Nhi căn bản không hề bị lay động, tiếp tục cười gằn: "Nói một vạn lần có thể như thế nào? Một đám lão bà..."

"Ngươi..."

Lý Tuệ Nhu bên kia trực tiếp nổ tung, thậm chí lấy ra bảo cụ.

Vào giờ phút này, Ngữ Cầm đôi mi thanh tú thâm nếp nhăn, nhưng chưa đi ngắt lời.

Hiện tại trải qua thuộc về hậu cung tranh cãi.

Chính mình không phải phó cung, không có quyền can thiệp Liễu Thiên Nhi.

Hướng hồ, đối phương là đang vì Tiểu Tiểu ra mặt, chính mình nhất định phải đứng ở nàng bên kia.

Có thể sự tình quá lớn, Ngữ Cầm vạn vạn không dám ẩn giấu, liền hướng về ái đồ truyền âm: "Vương Dật ở Thánh nữ liên minh, nhanh đi tìm hắc trở lại..."

Nàng không làm cho đối phương tìm tiên nữ, là có nguyên nhân.

Lấy tiểu loli tính khí, nếu là biết đề từ bị ỷ khuất, tuyệt đối không hỏi đúng sai phải trái, trực tiếp giơ tay trấn áp.

Vạn nhất đưa tới Tô Linh Nhi, Lý Tuệ Nhu đám người tính mạng rất khả năng liền qua đời ở đó.

Ngữ Cầm cùng đối phương có chút giao tình, cũng biết kỳ tính nét, vì lẽ đó, rất khả năng là Tiểu Tiểu gặp rắc rối.

Nàng không muốn nào động đến không thể thu thập.

Bằng Vương Dật hiện tại địa vị, lẽ ra có thể bãi bình việc này.

Lạc Y Y nhẹ nhàng, cẩn thận lui ra bình đài.

...

"Ngươi nói cái gì?"

Vương Dật nhất thời nổi giận.

Những nữ nhân kia dám xưng nữ nhi là yêu thú?

Lạc Y Y vẫn chưa đem Tô Yên Nam bị thương việc báo cho yêu lang, bởi vì nàng cũng không biết.

"Ngươi chờ một chút, ta lập tức ra đến."

Vương Dật xoay người tiến vào phòng họp.

Liên minh mọi người nhóm đồng thời nhìn về phía đối phương.

Cửa sắt cũng không cách âm, các nàng toàn nghe được.

Ngọc Thấu nhẹ giọng nói: "Hay vẫn là việc nhà quan trọng, lần sau lại phân hưởng cũng không muộn..."

Vương Dật sững sờ, trong lòng có chút cảm động, gật đầu nói: "Ta tông phía sau núi trong sương phòng, còn có Tu Chân giới thác ảnh. Các ngươi có thể bất cứ lúc nào đi quan sát nghiên cứu, chẳng qua, một lần đừng siêu 2 người..."

Ngọc Thấu nghe xong, hai con mắt nhất thời sáng ngời: "Như vậy, liền đa tạ..."

Vương Dật không cần phải nhiều lời nữa, triều Hạ Oanh truyền âm: "Ta đi về trước, khuya về nhà một chuyến, ta có việc hỏi người..."

Hạ muội muội biết chính mình không tiện rời đi, liền nhẹ nhàng gật đầu.

Lập tức, Vương Dật từ biệt chúng nữ, cùng Lạc Y Y ra thuyền cứu nạn, triều tông môn bay đi.

Tốc độ bọn họ rất nhanh, không đủ năm phân chung, liền chạy tới tông môn ngoại ba mươi dặm.

Đột nhiên, trăm mét ngoại có mấy bóng người triều Tiêu Dao tông chạy đi, một người trong đó chính là Tô Yên Nam.

"Tô đại ca?"

Vương Dật hơi nhướng mày: "Hào sắc mặt tái nhợt, ai có thể đem hấn thương nghiêm trọng như vậy?"

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 747: Ta có thể hay không làm 1 cái thực nữ?

Hắn không biết là đối phương thế thiếp tìm nữ nhi mình phiền phức, Lạc Y Y cũng không biết được.

Tô Yên Nam ở mấy vị đạo lữ nâng đỡ, tiếp tục hướng phía trước chạy đi, vẻ mặt cực kỳ lo lắng.

Vương Dật trăm ngàn chốc lát, tăng nhanh tốc độ, hai cái hô hấp liền gần đến phụ cận, nói: "Yên Nam huynh, gấp gấp như vậy đi nơi nào?"

Tô Yên Nam đám người dón dập sững sờ.

"a?"

"Vương Dật?"

Tô mỗ người còn chưa theo tiếng, này mấy cái mỹ phụ liền tự kinh sợ, càng có hai vị mặt cười ngậm vận, tâm như nai con giống như nhảy loạn.

Không thể phủ nhận, trải qua Hình Thiên chiến dịch, Vương Dật trên đời người trong mắt, trải qua là thần binh thường tồn tại.

Nữ tử ngưỡng mộ cường giả, từ xưa đến nay vẫn luôn như vậy.

"hanh..."

Lạc Y Y thấp rên một tiếng, cặp môi thom đỏ lên, có chút không cao hứng.

Nàng tuy rằng không nhìn thấy, cảm quan lại nhạy cảm siêu phàm, tự nhiên phát hiện các nàng tiếng hô tràn ngập 'Kinh hãi', càng có như vậy một, hai vị thờ dốc vì xúc, tim đập nhanh hơn...

Các người muốn làm gì?

Lạc Y Y nhất thời hướng về yêu lang trên người nhích lại gần, lấy hiện ra 'Thân phận'.

Cùng lúc đó!

Tô Yên Nam nhìn chăm chú đối phương chốc lát, chợt là cười khổ: "Vương huynh, các người... Hắc, các người đây là ở diễn cái nào vừa ra?"

Hắn thật không biết nên nói cái gì.

Nguyên lai, Tô Yên Nam trải qua đoán ra, cái kia năm đuôi nữ đồng là đối phương hậu nhân.

Hắn gặp Tô Linh Nhi mấy mặt, tự nhiên nhìn ra Tô Tiểu Tiểu mặt mày có mẫu thân bóng dáng.

Huống hồ, nàng còn nắm giữ năm cái hồ đuôi, hậu sinh thần vòng, thực lực khủng bố...

"hả?"

Vương Dật nhất thời sửng sờ, mờ mịt nói: "Ta không hiểu."

Tô Yên Nam tiếp tục cười khỏ, chậm rãi nói ra tất cả.

Mấy phút sau, bao quát những kia đạo lữ ở bên trong, đều là choáng váng.

Vương Dật mờ mịt chốc lát, sợ hãi nói: "Thật chứ?"

Tô Yên Nam cũng không vội vã chạy đi, thờ hồn hể khẩu khí thô, cười khỏ nói: "Ta không lý do lừa ngươi..."

"bọn nhỏ không có sao chứ?"

Vương Dật gấp giọng hỏi, căn bản không quan tâm Tô Tiểu Tiểu. Nguyên nhân rất đơn giản, chính mình một giới Nguyên Anh, đều không chịu nổi nữ nhi 'Nhiệt tình', chớ nói chi là những kia tiểu tử.

"bọn hán không có chuyện gì, chỉ là chịu chút kinh hãi mà thôi."

Tô Yên Nam lắc đầu một cái, tiếp tục nói: "Thế nhưng... Tuệ Nhu các nàng đi quý tông tìm phiền phức..."

Vương Dật không chỉ có lạng lẽ.

Vào giờ phút này, hán lửa giận trong lòng dĩ nhiên đập tắt, thay vào đó, là khôn kể hổ thẹn.

Như đối làm chính mình, cũng sẽ giết tới cửa đi vì người nhà thảo thuyết pháp.

Mấy qua đi...

Vương Dật bất đắc dĩ cười khỏ: "Yên Nam huynh, trước tiên theo ta về tông môn..."

...

Tiêu Dao tông, bắc sườn núi bình đài.

Vào giờ phút này, bốn phía tụ đầy người, Lý Đăng Vân chờ cao tầng cũng tới, bọn hán khiếp sợ nhìn tất cả, sắc mặt đều ngơ ngác.

'Ầm ầm...'

Đột nhiên, trên chín tầng trời, bùng nổ ra to lớn tiếng nổ vang rền, lập tức...

"a..."

Một bóng người xinh đẹp hư không tung tóe.

"Tâm nhi..."

Lý Tuệ Nhu kinh sợ một tiếng, cuồng quát phóng lên trời, tiếp được đối phương.

Chờ hạ xuống sau, Tâm nhi vùng lên trắng bệch mặt cười, cười thâm nói: "Đại tỷ, nha đầu kia tuy là Trúc Cơ sáu tầng, nhưng rất lợi hại. Tâm nhi cho ngươi... Mất mặt..."

"đừng nói chuyện!"

Lý Tuệ Nhu cắn môi, cho tỷ muội truyền độ linh lực, sau đó ngẩng đầu hướng về thiên, con mắt trong tràn đầy kinh hãi cùng sự thù hận...

Cùng lúc đó.

Hào quang bên dưới, giữa hư không.

Một bóng người xinh đẹp ngồi xếp bằng cửu thiên, hai đầu gối thả có một án đàn cổ, nàng khẽ vuốt cằm, quan sát mệnh mông.

Ba ngàn thanh ti đăng hồng trần, một thể phương hoa tuyệt thiên cổ.

Liễu Thiên Nhi mặt cười hơi trắng bệch, ngạo kiều tư thế nhưng không giảm chút nào, mặt hướng phía dưới, lạng lẽ nói: "Cái kẻ tiếp!"

Nguyên lai, hai phe 'Nhân mã' hay vẫn là đánh tới đến rồi, mở ra một mình đấu hình thức.

Liễu Thiên Nhi quá độ thư uy, 'Lật tung' đối phương lưỡng viên 'Đại tướng', đều là Trúc Cơ bảy tầng nữ tu.

Đồng thời, linh lực của nàng cũng tiêu hao nhiều lắm là năm thành, nhưng còn khả năng một trận chiến.

"Thiên Nhi di nương hảo 'hại hại'..."

Phía dưới, tiểu khả ái liên tục vỗ nộn tay, cười vui tươi cực kỳ.

"đừng nói chuyện!"

Ngữ Cầm nhẹ nhàng ủng dưới tiểu bướng bỉnh, nhìn chăm chú hư không, mặt cười tràn đầy lo lắng: Vương Dật sao còn không trở lại? Tiếp tục nữa, sẽ ra đại sự.

"làm sao?"

Liễu Thiên Nhi thấy phía dưới không còn động tĩnh, khoe môi nhân thể một câu: "Không có khả năng đánh?"

"đáng ghét!"

Lý Tuệ Nhu cắn răng, gò má nhìn về phía một cái áo lam mỹ phụ: "Tam muội, ngươi trên..."

Đối phương tu vi ở Trúc Cơ tám tầng, nhất định có thể đánh qua trên trời nha đầu kia.

Tam muội đột nhiên ngẩn ngơ, nhất thời dọa sợ: "Đại tỷ, ta..."

"hả?"

Lý Tuệ Nhu đôi mi thanh tú vừa nhú: "Làm sao?"

Tam muội nhăn nhó mặt cúi thấp đi: "Ngươi đã quên? Đêm qua là ta bồi Yên Nam, hiện tại... Thực đang không có khí lực..."

Lý Tuệ Nhu nhất thời sững sờ, sau đó thích nghi.

Chính mình lang quân thiên phú dị bẩm, mỗi lần hành phòng thời, đều có thể đem chính mình hoặc một vị tỷ muội dẫn vật gần chết.

Hiện tại như nhượng tam muội lên sân khấu, tuyệt đối là tặng người đầu.

Có thể... Có thể phía bên mình thực đang không có khả năng đánh.

Chẳng lẽ muốn đích thân lên sân khấu?

Không được!

Thắng thắng mà không về vang gì, nhân vì chính mình là Kim Đan trưởng lão.

Thua, liền cũng lại đừng nghĩ ngẩng đầu lên.

Lý Tuệ Nhu đang tự xoắn xuyết không ngớt, thiên không bỗng nhiên truyền đến tiếng xé gió vang.

Wang Dật đám người... Đến.

"oa, bánh..."

Tiểu khả ái nhất thời phát hiện, nhất thời mở ra cặp kia tiểu nộn tay.

Mà Ngữ Cầm tắc đại đại thở phào nhẹ nhõm.

"Wang Dật?"

Lý Tuệ Nhu bên này dồn dập ngẩn ngơ, vẻ mặt khác nhau.

Hắn làm sao cùng với Tô lang?

Lẽ nào...

Có mấy cái thông tuệ mỹ phụ, trong nháy mắt nghĩ đến càn khôn sở hướng về, trực tiếp nhìn về phía Tô Tiểu Tiểu.

"bánh, Tiểu Tiểu muốn ôm ôm..."

Ngữ Cầm trong lòng tiểu khả ái tiếp tục duyên dáng gọi to, tay nhỏ đóng đũa không thôi.

Ba ba?

Các nàng kinh ngạc đến ngây người.

Mà lúc này, Liễu Thiên Nhi cũng nghiêng đi mặt cười, kêu: "Lão công..."

Vương Dật thấy trước mắt bức này tư thế, trong nháy mắt làm ra phán đoán: Thật đánh tới đến rồi.

Hắn phát một chút mộng sau, không chỉ có lắc đầu cười khổ, nhìn về phía y nhân: "Thiên Nhi, ngươi không có bị thương chứ?"

"lão công yên tâm!"

Được tiên nữ 'Một đời không kém ai' ảnh hưởng, Liễu Thiên Nhi nhìn về phía phía dưới, mặt cười một mảnh ngạo kiều: "Các nàng không được! Chính là trở lại mười cái, Thiên Nhi cũng đã có quá..."

Nàng âm thanh rất lớn, truyền khắp mỗi một phiến góc.

Trong phút chốc, cả tòa bình đài rơi vào yên tĩnh một cách chết chóc.

Thanh phong tiêu tiêu dịch thủy hàn...

Mà Lý Tuệ Nhu đám người sắc mặt, trong nháy mắt hóa thành muôn thừa kẻ băng nứt.

Vương Dật tắc ngậy ngốc nhìn Thiên Nhi bảo bối, trong lòng tan vỡ tới cực điểm.

...

Sau 20 phút, Tô Yên Nam cùng đạo lữ nhóm rời đi.

Vương Dật tự mình giúp nữ nhi hướng về bọn hắn xin lỗi, cũng mời đối phương buổi tối tới Lam Như Tâm tân cư dùng cơm, lấy biểu áy náy.

Này cùng thực lực không quan hệ.

Phía bên mình chẳng có chuyện gì, Tô Yên Nam nhưng trọng thương nôn ra máu, bọn nhỏ cũng bị dọa khóc, như còn nắm lấy 'Yêu thứ hai' chữ không tha, liền có chút ý thế hiếp người.

Hướng hồ, Lý Tuệ Nhu chờ cũng không biết Tiểu Tiểu là con gái của chính mình, bên ngoài lại bạo phát Thú triều, bỗng nhiên nhìn thấy một cái năm đuôi nữ đồng, rất dễ dàng làm này liên tưởng.

"bánh, ôm ôm..."

Đối phương tuy là đi rồi, tiểu khả ái nhưng một khắc cũng không yên tĩnh.

Vương Dật ôm lấy ái nữ, tế quan sát kỹ chốc lát, cười khổ nói: "Bảo bối, ta có thể hay không làm một cái thực nữ?"

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 748: Sư phó, ta yêu thích ngươi

"A?"

Tô Tiểu Tiểu ngẩn ngơ, vẻ mặt manh manh.

Vương Dật lắc đầu một cái, không cần phải nhiều lời nữa.

Sau đó, mọi người về đến tông môn phòng nhỏ.

Ngữ Cầm cũng theo tới, lúc này, nàng mặt cười một trận nóng lên, đỏ bừng bừng, nhìn qua kiều mị cực kỳ.

Nguyên lai, lúc đó ở đây tông môn đệ tử trong, có phần lớn người nhìn thấy nghe được, tiểu khả ái gọi Ngữ Cầm trưởng lão vì di nương.

Bọn hắn lúc đó liền choáng váng, chân tâm

Ngữ Cầm đem việc tư chứa rất sâu, ngoại trừ chỉ có mấy người trong bóng tối biết được ngoại, toàn tông trên dưới đều bị giấu ở cổ trong

Có thể hiện tại...

Ngữ mỹ nhân thực sự không chịu nổi những kia ánh mắt khác thường, vì lẽ đó...

Xem ra, nàng muốn nghỉ ngơi một trận.

Qua đi không lâu, các tiên nữ cùng vương giả muối muối đi ra hai giới môn.

"Đại nương, ôm ôm..."

Tiểu khả ái hưng phấn mở ra tay nhỏ, triều đối phương tìm kiếm

"Cô..."

Tô Linh Nhi thấy hồ tử dĩ nhiên không trước tiên tìm chính mình, nhất thời không cao hứng, môi trong dấy lên một trận cổ lão kiều âm

Mẹ con tự có linh tê, tiểu khả ái nhất thời run lên, phần nộ thu hồi tay nhỏ, cắn tới một ngón tay, oan ức nhìn mẫu thân, không còn động tĩnh.

"Tiểu Tiểu, đến..."

Tiểu loli mới mặc kệ cái này, chạy đến lão công trước mặt, đem tiểu khả ái ôm vào trong ngực.

Tô Tiểu Tiểu sau khi từ biệt khuôn mặt nhỏ, gắt gao ôm Đại nương thân thể, không dám nhìn mẫu thân một chút.

"Hừ!"

Tô Linh Nhi kiều rên một tiếng, triển khai hai tay, dịu dàng nói: "Tiểu Tiểu, trên Mẫu vương này đến..."

Tiểu khả ái thân thể yêu kiều một trận run rẩy, nhưng không có bất cứ động tĩnh gì.

Tô Linh Nhi lông mày vừa bay: "Tiểu Tiểu..."

"Người làm gì thế?"

Tiểu loli không làm,

Nghiêng đi mặt cười: "Bồn cung ôm ôm làm sao?"

Tô Linh Nhi hai con mắt một mị: "Sur Phi Yên, bản vương ở triệu hoán hồ tử, liên quan gì đến người?"

"Kê kê..."

Tiểu loli nở nụ cười, nhưng là lạnh: "Tô thông phòng, hậu cung không có vương giả, càng không có hồ tử. Bồn cung là Tiểu Tiểu Đại nương, lẽ ra nên trước tiên ôm..."

"Người..."

"Bồn cung sao?"

Khá lắm, lại muốn bắt đầu rồi.

Vào giờ phút này, Vương Dật coi là thật bị nhị nữ chinh hoa mắt váng đầu, không nhận được hết lớn: "Hảo rồi!"

Đại phụ thông phòng song song run lên, nhất thời không còn động tĩnh.

Vương Dật nhượng chúng nữ ngồi xuống, sau đó nói ra trước phát sinh tất cả.

"Dám gọi Tiểu Tiểu yêu thú?"

Tô Linh Nhi nhất thời bạo phát, nàng huyết thống cao quý, đối phương nói như thế hồ tử, là ở khinh nhờn vương giả tôn nghiêm.

Vương Dật bất đắc dĩ nói: "Các nàng trước đó cũng không dứt giải, huống hồ Tô Yên Nam chịu trọng thương, những hài tử kia cũng bị sợ hãi đến không nhẹ, sai ở chúng ta bên này. Vì lẽ đó, hay vẫn là quên đi..."

"Hừ!"

Tô Linh Nhi tức giận hừ một tiếng, không còn động tĩnh.

Lão công nếu nói như vậy, nàng cũng chỉ được coi như thôi.

Mà lúc này, các tiên nữ đôi mi thanh tú nhưng là nhăn lại đến rồi.

Tiểu loli nghi ngờ nói: "Lão công là nói... Tiểu Tiểu phục chế Long lực thân thể?"

Vương Dật gật gù: "Cư miêu tả, hẳn là sẽ không sai rồi."

"Không đúng vậy!"

Tiểu loli đem tiểu khả ái lấy lên, tế quan sát kỹ, nói: "Long lực thân thể, là linh khí cùng huyết thống giao hòa, hình thành một loại đặc thù tồn tại, căn bản là không có cách phục chế..."

Tô Tiểu Tiểu ngốc manh manh nhìn Đại nương, chớp mắt nháy mắt, đáng yêu cực kỳ.

Vương Dật nhất thời sững sờ: "Không thể phục chế?"

"Đúng đấy..."

Tiểu loli gật đầu nói: "Năm đó lão công liền đã ném thử mấy lần, cũng không thành công, Tiểu Tiểu làm sao..."

'Vù'

Đột nhiên, hư không nổi lên từng mảnh từng mảnh gọn sóng, sau đó...

"Bản vương Tiểu Tiểu, vì vô thượng đế vương, đương nhiên không giống nhau..."

Thỏ Tử ngâm xi gà, vắn vẹo cái miệng ra đến rồi.

"Oa, thỏ thỏ..."

Tiểu khả ái lại hưng phấn nha, lớn tiếng duyên dáng gọi to.

"Ngươi Tiểu Tiểu?"

Tô Linh Nhi nhìn về phía kẻ này, mài này lưỡng viên răng nanh nhỏ, cười gằn nói: "Vũ vương, ngươi lại nói nghe một chút?"

Thỏ Tử không hề cái miệng đột nhiên run lên, cuống quýt lui về phía sau mấy bước, một mặt cẩn thận nói: "Tô vương, chúng ta không phải nói hảo sao? Ngươi... Đây là ý gì?"

Tô Linh Nhi tiếp tục cười gằn: "Bản vương chỉ đáp ứng không ngăn cản ngươi cùng Tiểu Tiểu tiếp xúc, lại không đáp ứng đưa nàng cho ngươi..."

"Hắc..."

Thỏ Tử cười gượng mấy lần: "Này không phải như thế sao?"

"Như thế cái rắm!"

Tô muội muội trong nháy mắt vọt tới phụ cận, trực tiếp một cái bắn phá.

'Oành'

"Gào..."

Tiếng hét thảm trong, mồ thò xông thẳng thiên khung.

"A?"

Tò Tiểu Tiểu thở nhẹ một tiếng, nhìn chăm chăm đối phương biến mất phương hướng, ngây thơ nói: "Thỏ thỏ lại bay đi nha..."

...

Hơn 10 phút sau, Vương Dật một mình về đến biệt thự.

Hiện tại 3 điểm nhiều, 'Thiên Tru minh' đám người cũng nhanh đến.

Hắn ngồi ở trên ghế, nhân thể cảm điện thoại di động lên, nhưng là sững sờ.

Mặt trên có 7 cái chưa kể đó điện, tất cả đều là Lâm Từ Vi đánh tới.

"Lại xảy ra chuyện gì?"

Vương Dật rất khó hiểu, về gọi tới.

Điện thoại rất nhanh chuyển được.

Lâm Từ Vi: "Này?"

Vương Dật cười cợt: "Lão bà đại nhân lại có dặn dò gì?"

"Phốc..."

Bên kia Lâm Từ Vi không nhịn được yêu kiều, giận tiếng nói: "Không có chuyện gì liền không thể gọi điện thoại cho người?"

Vương Dật gãi gãi mũi, đang chờ mở miệng, lâm muội muội lại nói: "Chúng ta định chính là sáng sớm ngày mai về máy bay, vì lẽ đó ngày hôm nay không qua được."

Vương Dật bừng tỉnh, này không phải đại sự, liền mỉm cười nói: "Này sáng sớm ngày mai thấy..."

"Ừm..."

Lâm Từ Vi nhẹ nhàng đáp lại một tiếng.

'Ca...'

Đột nhiên, điện thoại di động đầu kia truyền đến nhẹ nhàng tiếng cửa mở, sau đó...

"Sur phó, ta yêu thích người, ta muốn làm người đàn bà của người..."

Một đạo tiếng rít đột nhiên bay lên.

Âm thanh đặc biệt lớn.

Ngọa tào! ! !

Vương Dật nhất thời mộng bức.

Hắn trong nháy mắt phán đoán ra, đây là Chu Oánh Tâm âm thanh.

'Đồ...'

Điện thoại bị cắt đứt.

Vương Dật nhìn dần dần trở tới màn hình, mờ mịt tự nói: "Các người... Ở làm cái gì?"

...

Yến Kinh, tây sơn mỹ thự bên trong biệt thự.

Lâm Từ Vi nhìn chăm chú đối diện, thả tay xuống trong Iphone Apple, cánh tay phải nhân thể vừa nhấc, chỉ cửa phòng, gần từng chữ: "Người cho ta...
Đi ra ngoài..."

Nàng tiểu mặt rất lạnh rất lạnh, như kẻ băng nứt.

Chu Oánh Tâm đứng ở 3 mét ngoài, hai con mắt đỏ chói. Nàng nhìn bạn thân tỷ tỷ, mặt cười hơi hơi vung lên, run giọng nói: "Rất cực... Chịu nói chuyện cùng ta ?"

Lâm Từ Vi đột nhiên nghiêng đi mặt cười: "Đi ra ngoài!"

Chu Oánh Tâm cắn cắn môi dưới, nức nở nói: "Từ Vi tỷ tỷ, ta như đi ra cái này cửa phòng, liền thật cùng người tranh nam nhân..."

Nguyên lai, Vương Dật đi rồi, Chu Oánh Tâm vẫn luôn không được bạn thân lượng giải.

Đến sau đó, lâm muội muội đơn giản đưa nàng đương thành không khí, không thèm nhìn một chút, chớ nói chi là mở miệng.

Chu Oánh Tâm cái nào nhận được cái này? Vì lẽ đó phát hiện hai người trò chuyện thoi, liền vọt vào, làm ra lần này hành động kinh người.

Lâm Từ Vi nhìn chăm chú đối phương chốc lát, gần ở phụ cận, lạnh giọng nói: "Người... Đi ra ngoài..."

Chu Oánh Tâm run lên một cái, thống khổ nhắm lại hai con mắt, nhâm thanh lệ lướt xuống hương quai hàm.

"Khàn..."

Nàng hít một hơi thật sâu, đột nhiên xoay người.

Đúng vào lúc này, cửa xuất hiện một bóng người.

Lăng nhị tỷ thực sự không nhìn nổi, phía trước khuyên can nhị nữ.

"Đi giường ngồi tốt..."

Nàng sau khi nói xong, vừa nhìn về phía lâm muội muội: "Người cũng ngồi xuống."

Đây là một cái 'Đại công trình', rất gian khổ, nhưng nhất định phải hoàn thành.

...

Vương Dật vậy mà Yến Kinh các loại? Từ bên ngoài mua 1000 cân dê bò thịt, thịt gà một số, điều hảo, sau đó về đến tông môn phòng nhỏ.

Theo thời gian dời đổi, màn đêm buông xuống, mọi người đi đến Lam Như Tâm tân cư, đỡ lấy vĩ nướng.

Bảy thời hứa, Tô Yên Nam dắt một đại gia từ đúng hẹn mà tới.

"Hả?"

Tiểu loli nhất thời cả kinh, vội vàng nhìn về phía Ngừ Cẩm: "Người mang 10 cái, không, mang 20 người nữ đệ tử lại đây, phải nhanh..."

Nguyên lai, phía bên mình nữ quyền số lượng không đủ hai mươi, mà đối diện trực tiếp vọt lên gấp đôi?

Nàng thân là đại phụ, đương nhiên không thể thua khí thế?

"Cái gì?"

Ngừ mỹ nhân nhất thời kinh ngạc đến ngây người.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 749: Thăng nhóc con

Phi Yên tỷ tỷ nàng... Đang nói cái gì a?

"Đại tỷ..."

Từ Nguyệt nhìn không được, nhẹ nhàng lôi đại phụ một thoáng : một chút, thấp sắng giọng: "Ngươi đừng như vậy..."

Tiểu loli vung lên mặt cười, đồ môi nói: "Nhị muội, các nàng quá nhiều người..."

Một đời trước, Hồn Độn để cửa cung đình lạnh nhạt, liệt thiên ngân sau khi xuất hiện, Nhân tộc mỗi khi gặp đại tị nghị sự, Sư Phi Yên chờ đợi sẽ bị mạnh mẽ làm hạ thấp đi...

Nguyên nhân không gì khác, mặt khác hai đại đế cung quá 'Hung hăng', đặc biệt là Tinh Trúc này phương trận doanh.

Vì lẽ đó, tiểu loli đời này không muốn lại thua.

"Chính là..."

Một bên Vân Tiên Nhi kiều hừ nói: "Cái tên này chỉ mở ra nhị long chi lực, liền thu rồi này nhiều nữ tử, muốn lên trời hay sao? Ngừ Cầm, nghe đại tỷ, mang 20 cái đệ tử lại đây. Nếu là bất tiện, liền để Hạ Oanh gọi những người này đến..."

Khá lắm, Tứ cung nói càng là kinh người.

"Tứ muội, ngươi..."

Từ Nguyệt nhất thời vừa sợ vừa tức, kiều xùy xùy nói: "Ăn một bữa cơm mà thôi, có thể hay không hảo hảo mà?"

Đại phụ Tứ cung liếc mắt nhìn nhau, đều không còn động tĩnh.

Lam Như Tâm đem tất cả nhìn ở trong mắt, trong lòng âm thầm lắc đầu.

Mấy ngày nay, nàng không chỉ có đem (Chân Huyền truyện) học cái thông suốt, càng nghiên cứu mặt khác hai bộ hậu cung kịch.

Lam Như Tâm hiện tại cảm giác, chính hấn một thân truyền, tâm tính thực sự không đủ.

Cũng may mấy cái khác không có oán vị chi tâm, Tô Linh Nhi càng là lăm lăm liệt liệt, coi danh phận như cặn bã.

Còn có mặt khác một vị đây.

Nàng nhìn về phía cách đó không xa Từ Vương, hai con mắt dần dần nheo lại.

Nữ nhân này, quãng đi thực lực không nói, tính cách nhìn như rất ngây thơ, kì thực bắt nguồn từ chưa va chạm nhiều. (nơi này ra đời, vì Nhân tộc.)

Lam Như Tâm không chỉ một lần gặp thấy các nàng ở xem cung kịch.

Tô Linh Nhi khi thì kê kê yêu kiều, khi thì vừa khóc vừa gào, nhìn như nhập diễn, kì thực không có tim không có phổi.

Nghe nói, nàng là thượng cổ giao hoạt nhất đa đoan vương giả, bây giờ xem ra, thật là thời thế bức bách.

Mà Từ Vương thì lại khác, nàng xem rất cẩn thận, chân chính ở học tập, ở lĩnh ngộ cái trong chân tủy...

Nghĩ tới đây, Lam Như Tâm thầm nói: 'Như nữ nhân này thật vào hậu cung, tuyệt đối sẽ hướng về ái đồ động thủ, cướp giật Cung chủ vị trí. Cùng với như vậy, chẳng bằng...'

Được chứ, Phượng Hoàng Cốc chủ rồi hướng đại phụ vị trí nổi lên tâm tư.

Cùng lúc đó!

Vương Dật trực tiếp mòng bức.

Ban ngày hấn vẫn không cảm giác được đến, bây giờ nhìn tới... Đây là cỡ nào người đồng thể mạnh oa?

Vương Dật cẩn thận đếm đếm, cho đến trứng nát tan.

35 cái?

Ni mã!

Lần trước đi Cửu Châu Hội Vũ thời, Tô đại vốc không phải nói chính mình có 32 cái đạo lữ sao?

Này mới vừa mấy cái nguyệt? Lại nhiều ba?

Có thể hay không đừng như vậy làm?

Tô Yên Nam đám người tới gần sau, song phương khách sáo vài câu, liền bắt đầu thiêu đốt lên.

Trong lúc, Liễu Thiên Nhi chủ động hướng về Lý Tuệ Nhu chờ biểu thị ý nấy, xưng chính mình ban ngày khẩu không che lấp, kính xin lượng giải.

Người sau không phải giới phụ, nói là chính mình cũng từng có thất.

Quan trọng nhất chính là, chân tướng rõ ràng sau, những nữ nhân này nổi lên mỡ loại ý nghĩ.

...

Hỏa giá ngoại 20 mét.

Từ Vương ngồi ở thanh đệm bên trên, nhìn chăm chú những kia khô vàng thịt nướng, trắng nõn gáy ngọc nhúc nhích không thôi.

Nàng thật sự thèm hồng rồi.

Có thể Vương Dật ban ngày rơi xuống (ước pháp tam chương), Chương 1: Chính là mỹ thực cùng chung, cũng hứa hẹn tận lực cho nàng nhiều phần chút.

Từ Vương học cái gì đều rất chăm chú, chỉ có đồ ăn trên, chỉ có thể há mồm đi ăn.

Vì lẽ đó, nàng chỉ có thể thỏa hiệp.

'Cộc cộc...'

Tiếng bước chân vang, Tô Linh Nhi bưng một bàn tử nướng kỹ ngư liễu đi tới.

Từ Vương nhìn chăm chú đối phương tiếp cận, ánh mắt một khắc cũng không rời đi bàn trong thịt nướng.

Tô Linh Nhi biết nàng bản tính, cùng nơi cũng không ăn, chờ tới gần sau, cười hi hi đệ nhập đối phương trong lòng.

Từ Vương cái nào còn do dự? Bắt đầu 'Dứt khoát hân hoan' lên.

Tô Linh Nhi nâng nhón tiếu cằm, nhìn chăm chú đối phương ăn uống. Chờ ăn xong một nửa sau, bỗng nhiên mở miệng: "Từ Vương tỷ tỷ, người thật sự thay đổi..."

Từ Vương ngần ngại, nhìn đối phương một chút, không tiếp tục để ý.

Nàng sau khi ăn xong, liếm liếm ngón tay của chính mình, hỏi: "Người cái kia tộc nhân đâu?"

Tô Linh Nhi nhún nhún đôi vai đẹp: "Nàng nghe nói đêm nay cùng Thực Sơn tu sĩ liên hoan, liền không nghĩ đến, bản vương không đi miễn cưỡng..."

Từ Vương gật gù, đem không bàn triều đối phương trong lòng một đệ: "Lại thịnh chút đến, chứa đầy chút..."

...

Hỏa giá nơi, Vương Dật cùng Tô Yên Nam ở nướng, các gia quyến chờ ăn.

Một vị mỹ phụ đem 10 cân nướng kỹ đùi dê thịt lấy đi sau, Vương Dật cười khổ, nói: "Thật sự có người..."

"Hả?"

Tô Yên Nam nhất thời sửng sốt, cầm trong tay hoa tuyết ti thả xuống, hỏi: "Sao ?"

Vương Dật triều tả phương giương giương đầu: "Nhiều như vậy lão bà, cũng không sợ eo đứt đoạn mất..."

"Ha, sẽ không!"

Tô Yên Nam nở nụ cười, cương nghị mặt tràn ngập tự tin: "Ta nhưng là thép sắt cốt, hiện tại còn cảm thấy không đủ đây..."

Thảo!

Vương Dật thật sự không nói gì, tức giận nói: "Nếu như ta không mấy sai, tổng cộng 35 cái, còn chưa đủ?"

"Không mấy sai, chính là tổng sản lượng không đúng..."

Tô Yên Nam nổi lên mê chi mỉm cười: "Trong nhà còn có hai, lập tức sẽ sinh, vì lẽ đó không lại đây."

Vương Dật: "#¥@#& "

Hắn thật sự chịu phục.

Ngấn ngời trầm ngâm sau.

"Cái kia..."

"Hắc..."

Hai người đồng thời mở miệng, tựa hồ có cảm giác trong lòng.

Vương Dật muốn nói chính là 'Bổ thiên' việc, nhưng đối phương là khách, liền cười nói: "Người nói trước đi..."

Tô Yên Nam cũng không khách khí, đem hoa tuyết ti uống cạn, dựa vào rượu kinh đạo: "Vương Dật, ta thương lượng với người cái sự tình."

Vương Dật cười nói: "Cứ việc nói, chỉ cần ta có thể làm được, tuyệt đối cho người hoàn thành!"

"Sảng khoái!"

Tô Yên Nam đại hì, xoa xoa đại thủ nói: "Ta hiện tại có năm con trai, nhất đại bảy tuổi, nhỏ nhất bốn tuổi. Vừa nãy người đều nhìn thấy, rất đáng yêu chứ?"

Vương Dật lông mày nhất thời vừa nhíu.

Cái gì quý?

Muốn cho bọn hắn bái chính mình vì sư?

Hắn chính đang suy tư a, Tô Yên Nam tỏ rõ về tự tin nói: "Ta con lớn nhất Tô Lăng, tiềm lực vô cùng, thành tựu tương lai tuyệt đối ở ta bên trên. Con thứ hai Tô Vân, văn thao vũ lược, kinh diễm toàn bộ Thực Sơn. Con thứ ba Tô Xán..."

"Dừng dừng..."

Vương Dật thật sự không nói gì, trực tiếp ngăn cản kẻ này: "Người đến cùng muốn nói cái gì?"

"Hắc..."

Tô Yên Nam cười khúc khích nói: "Người xem ta những tiểu tử này, cái nào có thể làm người cô gia?"

"Cái nào khả năng... Hả?"

Vương Dật thuận thế mở miệng, nhưng đột nhiên sững sờ, ngữ nhân trực tiếp tròng lên.

Cô gia?

Cái tên này muốn cho Tô Tiểu Tiểu đương chính mình con dâu?

Này ni mã!

Tô Yên Nam thấy hắn dở ra trong, tiếp tục cười khúc khích: "Kiểu gì?"

"Cái gì kiểu gì?"

Vương Dật thật sự nổi giận: "Tô đại vóc, người đang nói cái gì yêu mà quý quý?"

Tô Yên Nam nhất thời sững sờ, nhìn chăm chú đối phương chốc lát, vò đầu nói: "Ồ rě cũng được."

Vương Dật: Thảo! ! !

...

Mấy chục mét ngoài.

Tiểu khả ái chính ở một chỗ góc ngách, một mình chơi linh nghĩ.

Tu Chân giới con kiến rất không bình thường, to bằng nửa cái nắm đấm tiểu, cắn lực kinh người.

Đúng vào lúc này, tiếng bước chân vang, năm vị nam đồng hướng nàng đi tới.

"Hả?"

Tiểu khả ái nhất thời phát hiện, mờ mịt ngẩng đầu lên, lập tức...

"A?"

Nàng đứng lên, kiêu manh nói: "Là các ngươi nha!"

Trưởng tử Tô Lăng nhìn tiểu khả ái, nuốt nước bọt, trong lòng rất là căng thẳng, muốn từ bỏ chuyến này, nhưng lại nghĩ tới mẫu thân căn dặn, cuối cùng quyết tâm trong lòng, nói: "Ta... Ta khả năng ôm ngươi một cái sao?"

Tô Tiểu Tiểu ngẩn ngơ, lập tức vui vẻ mở ra tay nhỏ, cười duyên nói: "Tốt..."

Tô Lăng trái lại sững sốt.

Thành ?

Đơn giản như vậy?

Nguyên lai, những kia mẫu thân nhượng bọn hắn lại đây, là vì thu được tiểu khả ái hảo cảm.

Những tiểu tử này vốn tưởng rằng rất khó, ai nghĩ...

Tô Lăng nhất thời giờ lên hai tay, liền muốn đi ôm.

'Xi'

Đột nhiên, bóng trắng lay động, một con ngậm xỉ gà quái thú xuất hiện.

Nó che ở tiểu khả ái trước mặt, đầy vẻ khinh bỉ nhìn trước mặt tiểu tử, khu mũi nói: "Thằng nhóc con, ngươi muốn làm gì?"

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 750: Sẽ hành động lại

Này biến số quá kinh người, ngũ huynh đệ sắc mặt đại biến.

"a?"

Tiểu khả ái hơi hơi ngẩn ngơ, giờ lên tay nhỏ, sờ trên Thỏ Tử sống lưng, ngực manh manh hỏi: "Thỏ thỏ, ngươi sao lại giận rồi?"

Thỏ Tử bị sờ sau, hai con ngươi nửa khép nửa mở, trên mặt nổi lên một luồng không nói ra được thoải mái được lợi, nhưng chưa hề trả lời, tiếp tục nhìn chăm chăm phía trước tiểu quý.

Tô Lăng dọa sợ, không nhận được lui về phía sau một bước, run giọng nói: "Ngươi là... Cùng thượng cổ cự thần đại chiến... Thỏ Tử vương?"

Hình Thiên đột kích thời, hắn theo mẫu thân đi đến lửa trại tiệc rượu, nhìn thấy thời đó hình chiếu.

Chân Hồng vương bị thua sau, trở về mới bắt đầu, vì lẽ đó Tô Lăng một chút liền nhận ra được.

Cái gì?

Thỏ Từ khí hồng rồi, nó hận nhất người khác như vậy xưng hô chính mình.

Đương nhiên, Tô Tiểu Tiểu ngoại trừ.

"tiểu Thỏ Từ nhãi con, cho bản vương... Lăn..."

Thỏ Từ nghiêng răng nghiêng lợi, tận lực áp chế tâm tình không hồng lên tiếng đến.

Nó không muốn để cho Tiểu Tiểu nhìn thấy chính mình hung hãn đáng sợ.

Tô Lăng năm người nhất thời rung mình một cái, vừa nháy mắt, bọn hắn cảm thấy từ vong khí tức phả vào mặt, vô cùng rõ ràng...

Bọn hắn không có khóc, bởi vì liền khóc cũng khi đều không còn.

"hả?"

Thỏ Từ mi mắt một tà: "Còn chưa chết? Các ngươi thật sự muốn chết?"

"a?"

"không..."

Năm cái nam đồng thân thể chấn động, nhất thời phản ứng lại, hoảng vội vàng xoay người vắt chân lên cổ chạy như điên.

"a..."

Tô Tiểu Tiểu ăn một ngón tay, nhìn bóng lưng của bọn họ, mờ mịt nói: "Đây là lần sao? Nhân gia làm sao cảm giác tượng chạy?"

"bọn hắn dần dần, sẽ không chết!"

Thỏ Từ cái mũi run lên, xoay người lại: "Xem Vũ lang ta..."

Nó sau khi nói xong, ở tiểu khả ái trước mặt quay cuồng lên.

"Vũ lang?"

Tô Tiểu Tiểu thật sự rất mờ mịt, nhưng rất nhanh liền bị Thỏ Từ động tác hấp dẫn, vỗ tay yêu kiều: "Thỏ thỏ hảo 'nội hại'..."

'Hô xì hô xì...'

Thỏ Từ nghe xong, phiến càn hăng say.

...

Hòa giả nơi.

Tô Yên Nam thấy đối phương nửa ngày không có động tĩnh, thực sự nhịn không được: "Ngươi đúng là nói một câu a?"

"nói ngươi muội!"

Vương Dật đem nửa đời nướng ăn khớp vút tại trên giá, quát lên: "Tiểu Tiểu vừa ra đời tam thiên, ngươi nhượng ta làm sao trả lời ngươi?"

"tam thiên làm sao?"

Tô Yên Nam cũng là cuồng lên, 'Đùng' một tiếng, mở ra một bình hoa tuyết ti, 'Tùng tùng tùng' một mạch uống sạch, lớn tiếng nói: "Thông gia từ bé hiểu sao? Còn không sinh ra liền khả năng định ra đến..."

"về gia thân vợ của ngươi đi..."

Vương Dật mặc kệ hắn, tự mình nướng sắp nổi lên đến.

...

Hòa giả bên trái đằng trước.

Lý Tuệ Nhu nhìn chăm chú yêu lang phương hướng, trầm mặc không nói.

" đại tỷ!"

Một cái mỹ phụ thấp giọng nói: "Tô lang cùng Vương Dật... Hình như tranh chấp lên."

Lý Tuệ Nhu cắn cắn môi,

Nói: "Hiện tại xách cái này, quả thật có chút vội vàng, có thể tối nay cơ hội thực sự hiếm thấy, sau một quãng thời gian, tất sẽ có cái khác cầu hôn người xuất hiện. Vì lẽ đó, chúng ta nhất định phải cần phải nắm chắc..."

Mỹ phụ kia nghe xong, mím môi nói: "Có thể nhìn đáng đáp, tựa hồ không quá lý tưởng."

" đứng đây..."

Lý Tuệ Nhu bắt đầu đi than nhẹ, biết tám phần mười là thất bại, nói: "Vì nay chỉ có xem Lăng Nhi bọn hắn, thảo không chiếm được Tô Tiểu Tiểu hảo cảm. Mấy ngày nữa, ta tự mình tìm Ngữ Cầm một chuyến..."

" Đại nương..."

" nương..."

" ô..."

Đột nhiên, mấy đạo tiếng khóc luân phiên xuất hiện, Tô Lăng đám người chạy tới.

" hà?"

Lý Tuệ Nhu chờ dòn dập sững sờ.

Đây là... Làm sao ?

...

" chính người nường đi!"

Vương Dật đem nướng ăn khớp vớt tại giá trên, rời khỏi nơi này.

Hắn coi là thật bị cái tên này nói không ngừng phiền.

Thiệt thòi người đường đường tám thước vĩ đại, so với nữ nhân còn muốn lấm bẩn.

Vương Dật cũng không tâm tình xách 'Bồ thiên', chỉ muốn cách xa này con hùng tráng con ruồi xa một điểm.

Ngược lại phía bên mình đều ăn, trong thời gian ngắn không cần bù đắp.

Tô Yên Nam há liêu đối phương nói đi là đi? Trục tiếp bồi rồi.

Vương Dật đi chưa được mấy bước, liền đón nhận một bóng người xinh đẹp.

" lão công..."

Liễu Thiên Nhi đi tới gần, cười duyên nói: "Nói cho người sự kiện."

" tốt."

Vương Dật gạt gù, giơ tay lên đến, nắm lên đối phương trong cái nắm cùng nơi thịt bò, để vào trong miệng: "Nói đi..."

Liễu Thiên Nhi nói: "Ngày mai là gia gia ngày mừng thọ, người có thể hay không theo ta về chuyến Tương Đình?"

" hà?"

Vương Dật nhất thời sững sờ: "Ngày mừng thọ? Làm sao không nói sớm?"

Liễu Thiên Nhi ngẩn ngơ, cặp môi thơm nhân thể đỏ lên: "Không thời gian sao?"

" ha ha, không phải..."

Vương Dật cười nói: "Trọng yếu như vậy tháng ngày, vì sao không còn sớm nói cho ta?"

Liễu Thiên Nhi nhất thời chuyển giận vì vui, triều đối phương làm tên tiểu quý mặt: "Gần nhất phát sinh quá nhiều chuyện, ta cũng chỉ có thể làm thời tìm đến ngươi..."

Vương Dật bật cười lắc đầu, giờ tay quất dưới đối phương mũi ngọc tinh xảo.

Liễu Thiên Nhi nhắm lại hai con mắt, mặc hấn đến làm, chờ mở sau, nói: "Vừa nãy ta cùng sư bá xin, nàng cũng đồng ý..."

Vương Dật nghe xong có chút không nói gì, nhưng cũng không nói gì.

Các nàng có chính mình quy củ, chỉ cần không phải vấn đề nguyên tắc, liền do kỳ đi tới.

Ban đêm chín thời bán, mọi người ăn gần đủ rồi, Tô Yên Nam mang theo gia quyến rời đi.

Từ đầu đến cuối, hấn đều không cùng Vương Dật lại xách thông gia từ bé sự tình, bởi vì Lý Tuệ Nhu nửa đoạn đi tìm yêu lang một lần.

Một phen thu thập sau, mọi người về đến tông môn.

Các nữ đệ tử về phòng nhỏ, Vương Dật tắc cùng các lão bà đi đến biệt thự trong.

Bất ngờ chính là, Ngừ Cầm cũng tới, nói muốn ở thế tục ở mấy ngày.

Vương Dật đương nhiên sẽ không từ chối.

Đêm khuya 11 điểm

Vương Dật ôm các tiên nữ tiến vào mộng đẹp.

'Vù...'

Đột nhiên, trên bàn điện thoại di động chấn động một thoáng : một chút.

Vương Dật nhất thời mở hai mắt ra.

"ai vậy? Thật đáng ghét..."

Trong lòng tiểu loli lăm lăm một câu, hai con mắt nhưng không có mở.

Vương Dật ở đại phụ cái trán thom một thoáng : một chút, dành cho an ủi, nhân thể cầm điện thoại di động lên, điểm mở ra màn hình.

Tin nhắn là Lâm Từ Vi phát tới, mặt trên viết: Lão công, chúng ta ngày mai cũng đến không dứt, vé máy bay trải qua lui.

Vương Dật nhất thời sững sờ, tin nhắn về đã qua: Làm sao ?

Quá thật lâu, tin nhắn mới đến: Không có chuyện gì. Lão công, Thiên Tru minh đối với ta thật sự rất tốt, ngươi nhất định phải làm cho bọn hấn trở nên mạnh mẽ, xin nhờ.

Vương Dật có chút không tìm được manh mối, nhưng cũng không hỏi nhiều, về: Ta sẽ! Các ngươi lúc nào lại đây?

Lâm Từ Vi: Sau ba ngày đi.

Vương Dật về: Đây các ngươi đêm nay từ biệt thự dọn ra, ta sợ mấy tên kia lại trở về.

Lâm Từ Vi: Ân, rõ ràng, lão công sớm chút nghỉ ngơi.

Vương Dật để điện thoại di động xuống sau, trầm ngâm chốc lát, không nghĩ nhiều nữa, ôm các tiên nữ ngủ say.

Một đêm qua đi.

Vương Dật dậy thật sớm, đi ra ngoài mua sớm một chút, chờ sau khi trở lại, chúng nữ trải qua ở trên bàn ăn ngồi xong.

"bánh, ôm ôm..."

Tiểu khả ái nhất thời duỗi ra tay nhỏ.

Vương Dật bước nhanh về phía trước, đem sớm một chút đặt lên bàn, nhân thể ôm lấy nữ nhi.

Sau đó, người một nhà bắt đầu đồng tiến vào bữa sáng.

Ấm áp một màn lần thứ hai đến.

Chỉ có Lam Như Tâm khuấy lên trong bát đậu hũ, chưa uống một khẩu.

Đêm qua, nàng cân nhắc một buổi tối.

Chốc lát sau, Lam Như Tâm rốt cục đã quyết định, giờ lên phương hoa, nói: "Phi Yên, trước người nói nói, còn có tính hay không vậy?"

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 751: Phản lộ số

"A?"

Tiểu loli hơi hơi ngần ngại, mờ mịt mở miệng: "Sur tôn, cái nào nói?"

Lam Như Tâm nhìn chăm chú ái đồ, phương hoa không có một gợn sóng, nhàn nhạt nói: "Đem Cung chủ vị trí... Tặng cho ta!"

Cái gì?

Nàng nói như sấm sét giữa trời quang, trực tiếp đem mọi người chấn động choáng váng, chỉ có hai vị vương giả ở thân nhiên ăn uống, tiểu khả ái tắc ngây thơ vui cười.

Tiểu loli nhìn sur tôn, cái miệng nhỏ há hốc liên hồi, nhưng cái gì cũng không nói ra được.

"Người đang nói cái gì?"

Vương Dật không cách nào ngồi xem, cau mày nói: "Việc này sớm đã trở thành đã qua, vì sao phải nhảy ra đến thuật lại?"

Lam Như Tâm nhìn về phía đối phương, nhẹ giọng nói: "Tương lai tràn ngập biến số..."

Nàng sau khi nói xong, vô tình hay cố ý nhìn Từ Vương một chút, người sau hoàn toàn không biết, tiếp tục hai cái bánh quẩy, một khẩu đậu hũ ăn...

Mà tiểu loli tắc đem cái thìa buông ra, hướng về sau hơi hơi ngửa mặt lên, né tránh Lam Như Tâm tầm mắt, lặng yên không một tiếng động đứng lên...

Cùng lúc đó.

"Biến số?"

Vương Dật nhíu mày càng sâu: "Biến số gì?"

"Bây giờ nói những này còn hơi sớm, nói chung..."

Lam Như Tâm khẽ nói, bên cạnh về phương hoa, nói: "Trước hết để cho Phi Yên đem Cung chủ vị trí... Há?"

Nàng nói tới chỗ này, bỗng nhiên ngần ngại.

Nguyên lai, tiểu loli vị trí, trải qua rỗng tuếch nhà.

Phi Yên người đâu?

Lam Như Tâm vội vàng nghiêng người, vừa vặn nhìn thấy một màn: Tiểu loli lặng lẽ lùi, dĩ nhiên đi đến cửa thang gác nhà.

"Sur Phi Yên, người..."

Nàng nhất thời vừa sợ vừa tức, lớn tiếng khẽ kêu: "Người đứng lại!"

"A!"

Tiểu loli nhất thời kinh sợ một tiếng.

Nhanh chóng chuyển qua tiểu Kiều thể, lên thang lầu, chạy so cái gì đều nhanh.

"Ngươi cái cô nàng chết dâm kia..."

Lam Như Tâm thật sự khí hổng rồi, đứng dậy liền muốn đuổi theo.

'Xi'

Đột nhiên, một bàn tay dò xét lại đây, với lên nàng ngọc oản.

Vương Dật nói: "Hiện tại sinh hoạt rất an ổn, không nên phá hoại nó."

Lam Như Tâm mím mím môi, nói: "Vương Dật, ta là vì sau đó..."

Vương Dật không muốn nghe, tay phải khẽ làm dừng sức: "Ngồi xuống!"

Lam Như Tâm sớm đem thực lực áp chế đến không, thân thể run lên, ngồi trở lại vị trí.

Vương Dật buông tay ra, phũ trở về trong chén cái thìa, vừa ăn vừa nói: "Việc này không nên nhắc lại, ăn cơm..."

Lam Như Tâm hết cách rồi, chỉ được thờ phỉ phò cầm lấy một cái bánh tiêu, dùng sức đi nín đoạn, bắt đầu ăn.

Một trường phong ba, liền như vậy dừng.

Nửa giờ sau.

Vương Dật giao cho một phen, cùng Liễu Thiên Nhi bước lên về gia hành trình.

Các tiên nữ không có đồng hành, các nàng đi Lam Như Tâm tân cư. Dừng vấn đề kéo dài hồi lâu, cũng nên khởi công.

Huống hồ, lão công ngày thứ hai liền trở lại.

Ra biệt thự sau, Vương Dật không có lấy ra Đằng Vân Quyết, mà là dùng lách tách phần mềm kêu chiếc xe taxi, hai người ngồi trên sau, đi hướng về Tùng Sơn sân bay.

Liễu Thiên Nhi hiếm thấy cùng lão công một chỗ, vui vẻ cực kỳ, dựa vào đối phương bả vai, hạnh phúc nhắm lại đôi mắt đẹp.

Vương Dật nắm đối phương mềm mại tay ngọc, mục thấy ngoài cửa sổ, trầm ngâm không nói.

"Đứng rồi!"

Hắn chợt nhớ tới một chuyện, hỏi: "Tu Chân giới phát sinh tất cả, còn có ta sự tình, ngươi không cùng trong nhà nói đi."

Liễu Thiên Nhi không được trợn con mắt, khẽ cười nói: "Không có, làm sao?"

"Vậy thì tốt."

Vương Dật gật đầu cười: "Ta cũng không muốn bị ngươi gia đương thành gấu trúc cung cấp..."

"Phốc..."

Liễu Thiên Nhi nghe hắn nói thú vị, không nhịn được kiêu cười ra tiếng: "Lão công yên tâm, ta đã cùng huynh trưởng bọn hắn chào hỏi, đối với sự tích về ngươi không nhắc tới một lời. Ngươi ở ta người nhà trong mắt, giống như Thiên Nhi, vền vẹn ở tông môn khổ tu mà thôi..."

Vương Dật cảm thấy vui mừng, không nhịn được nghiêng đầu đi..

"A..."

Liễu Thiên Nhi nỉ non một tiếng, tay ngọc mò trên đối phương khuôn mặt, ôn nhu đáp lại.

Hơn 40 phút sau, lái xe tiến vào sân bay.

Hai người quá xong an kiểm, triều chờ cơ thất đi đến.

"Kỳ quái!"

Đột nhiên, một cái an kiểm viên nhìn về phía Vương Dật đi xa bóng lưng, trên mặt nổi lên quái lạ.

Đối diện đồng sự không nhịn được hỏi: "Làm sao?"

An kiểm viên nói: "Cái kia soái ca, bị một loại quái bệnh..."

"Hả?"

Đồng sự kinh ngạc: "Ngươi còn hiểu y thuật?"

"Không phải, vừa nãy ta trong lúc vô tình nhìn thấy, này soái ca trong tai, có cùng nơi to lớn ráy tai, gần như như thế dài."

An kiểm viên giơ lên tay phải, khoa tay một thoáng: một chút, tiếp tục nói: "Đen sì, còn có khô nứt hoa văn, hẳn tuyệt đối có nghiêm trọng như bệnh..."

...

Nửa giờ sau, hai người tiến vào cửa máy.

Máy bay không bao lâu liền cất cánh.

Vương Dật ngưng nhìn bên ngoài lùi lại mây mù, trong nháy mắt nghĩ đến một cái qua lại.

Trước đi Thục Sơn thời, hẳn nhìn thấy tia chớp màu đen, phi thường quý dị.

Nghĩ tới đây, Vương Dật dựa vào ký ức, triều này phương hư không nhìn lại.

Có thể này trong cái gì đều không có, rất bình tĩnh.

"Kỳ quái..."

Vương Dật vuốt cằm, rơi vào trầm mặc.

Hắn có thể xác định, lúc đó mình tuyệt đối là tỉnh táo, bởi vì còn dò ra thần thức kiểm tra, kết quả hôn mê bất tỉnh.

Liễu Thiên Nhi góp quá mặt cười, nhẹ giọng hỏi: "Làm sao?"

"Không có chuyện gì."

Vương Dật lắc đầu một cái, không có đề cập, đem quy tắc này đại nghi vẫn chôn ở đáy lòng.

Liễu Thiên Nhi cũng không hỏi nhiều, tựa ở lão công trong lòng tiểu nghi lên.

Vương Dật nhượng nữ tiếp viên hàng không đem ra thăm lòng, cho nàng che lên.

2 giờ sau, máy bay hạ xuống, hai người ra thuyền đứng lâu, đánh tới xe taxi.

Bọn hắn không có trực tiếp về Liễu gia, mà là đi Trương Đình nhất đại thương trường —— thế kỷ Hoa Liên, mua lễ vật.

Vương Dật lúc đó rất kinh ngạc: "Ngươi chưa cho lão gia từ chuẩn bị?"

"Chúng ta tùy tiện mua chút là tốt rồi, gia gia hắn cái gì cũng không thiếu."

Liễu Thiên Nhi cười duyên nói: "Ta đã nghĩ cùng ngươi đi dạo phố..."

Vương Dật nhất thời không nói gì, nói: "Này cũng có thể đi thị trường đồ cổ chọn, đến thương trường làm cái gì?"

Sư tôn không ở, Liễu Thiên Nhi khôi phục một chút đã qua tiểu Kiều rất, đô môi nói: "Này trong đều là lão đầu nhi đến thăm địa phương, nhân gia mới không đi..."

'Không phải gia gia ngươi sinh nhật sao? Lại không phải ngươi...'

Vương Dật nạo dưới mũi, thầm nghĩ trong lòng.

Xe taxi đến sau, Liễu Thiên Nhi lười kéo lão công tay tiến vào thương trường cửa lớn.

Ngày hôm nay là thứ bảy, Hoa Liên người nhiều vô cùng, đủ có mấy ngàn chúng.

Liễu Thiên Nhi tượng cái cô gái nhỏ giống như, đông xem xem, tây nhìn sang, suy nghĩ trước tiên đi nơi nào mua đồ.

Sự xuất hiện của bọn họ, nhất thời đưa tới vô số ánh mắt.

Vương Dật tướng mạo tuấn đạt, Liễu Thiên Nhi sinh xinh đẹp, vì lẽ đó quay đầu lại suất phi thường kinh người.

Dần dần, hai người chuyển đến hàng hiệu chuyên tàng.

Nơi này phần lớn là người trẻ tuổi ở mua sắm.

Vương Dật thấy càng ngày càng nhiều thanh niên, triều liễu muội muội quăng tới kinh diễm ánh mắt, trong lòng có chút thầm nói: Chẳng lẽ sẽ xuất hiện trong tình tiết? Mồ mỗ đại thiếu coi trọng nữ chủ, muốn đối với nàng gây rối, nam chủ đừng cảm đứng ra, trước công chúng dưới trang bức làm mất mặt...

Nha...

Có vẻ như cũng rất thú vị.

Hắn đang muốn a, đột nhiên.

"A? Rất đẹp trai!"

Đột nhiên, một cái áo lam muội muội chạy đến phụ cận, đánh giá người nào đó chốc lát, lẩm bầm nói: "Người... Tên gọi là gì?"

Ngoạ tào! ! !

Này biến số cỡ nào kinh người? Vương Dật nhất thời mộng bức.

Ni mã!

Đến ta chỗ này sao toàn TM là phản lộ số?

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 752: Tin tức ngoài ý muốn

Lam y phục muội muội nhìn qua không lớn, cũng là mười lăm tà hữu, dài đến cũng cũng không tệ lắm, tiểu mặt tròn, rất đáng yêu...

Mặc cũng rất tốt, rõ ràng gia cảnh giàu có.

Nàng ngửa mặt lên, con mắt trong huỳnh lỏng lảnh, chờ đợi trả lời chắc chắn.

Tới gần mấy người đi đường lần lượt sững sờ, nghỉ chân quan sát.

Mà một bên Liễu Thiên Nhi...

Khá lắm, cặp kia đôi mi thanh tú trực tiếp phi đã dậy rồi.

Ngay trước mặt ta, dám phao lão công?

Quả thực muốn chết!

Nàng tiểu mặt trầm xuống, lạnh giọng nói: "Người mù hay sao?"

Lam y phục muội muội hơi nhường mảy, nghiêng đi mặt tròn, hỏi: "Người có ý gì?"

Liễu Thiên Nhi một ôm đồm trụ Vương Dật cánh tay, mặt cười nhân thể vung lên: "Ta là nàng lão bà, hiểu?"

"Ha, này diễn không sai..."

"Nữ tranh nam."

"Có ý tứ."

Bốn phía ăn dưa quần chúng bắt đầu bắt đầu nghị luận.

"Lão bà?"

Lam y phục muối muối cười cợt: "Lĩnh chứng minh?"

Liễu Thiên Nhi hai con mắt một mí, thật sự nổi giận.

"U, còn tức giận rồi..."

Lam y phục muối muối căn bản không biết chính mình chọc ai, cười gằn nói: "Ta ngày hôm nay có việc, không thời gian cùng ngươi dây dưa. Lời không phục, lưu lại ngươi phương thức liên lạc..."

"Kê kê..."

Liễu Thiên Nhi nở nụ cười, rất ngọt rất ngọt, thân thể nhưng là hơi hơi loáng một cái.

"Lão bà!"

Vương Dật tay mắt lạnh lẽo, trong nháy mắt nắm lấy đối phương ngọc oản, mỉm cười nói: "Ta đến xử lý."

Liễu Thiên Nhi nghe xong, mím mím môi, không còn động tĩnh.

Vương Dật nhìn về phía lam y phục muối muối, cười cợt, nói: "Mỹ nữ, ngươi tên gì?"

Người sau bên cạnh về mặt đến: "Trương Á Nam."

"Ồ... Ta gọi Vương Dật."

Vương Dật tiếp tục cười, tay trái chọt giờ lên, mò trên mũi, nhanh chóng hái xuống: "Rất hân hạnh được biết ngươi."

Trong phút chốc, vô thượng thánh tăng kinh hiện Hoa Liên.

Kim vòng khóa sáng loáng lộng, vành trăng non thả hào quang...

Trực tiếp vô địch rồi.

Này biến số đến bách không kịp đề phòng, hết thấy người nhất thời bối rối.

"Hà?"

"Khụ khụ."

"Ngọa tào..."

Một ít ăn dưa quần chúng vắng, sắc mặt chột đỏ bừng.

Này soái ca là cái tên trọc? Còn dẫn theo cái kim cô?

Ni mã!

Chuyện này... Thao tác...

Lẽ nào hần là thần?

Trương Á Nam cũng choáng váng, ngờ ngác nhìn trước mặt Thái Cổ con lừa trọc, hoàn toàn sẽ không động.

"Hắc..."

Vương Dật tiếp tục cười, đối với chính mình 'Kiệt tác' rất hài lòng.

Lão thiên khôn kiếp, người không phải tổng cho ta đến phản lộ số sao? Lão từ lại một cái phản lộ số đánh trở lại, xem người như thế nào xoay ngược lại...

"Hi hi..."

Liễu Thiên Nhi thực sự không nghĩ tới lão công hội có lần này cử động, nhất thời kêu cười ra tiếng, lửa giận trong lòng cũng cùng nhau quét không.

Đối phương làm như thế,

Là ở khác loại từ chối Trương Á Nam.

"Như thế nào?"

Vương Dật đem mũ sủy ở trong túi, sờ soạn dưới sáng loáng lưỡng đỉnh đầu, cười nói: "Còn muốn biết tên của ta sao?"

"A?"

Trương Á Nam nhất thời tỉnh táo lại, nòng nhìn Liễu Thiên Nhi một chút, đang chờ mở miệng.

'Cộc cộc...'

Đột nhiên, một cái đẹp đề hoàng y phục muội muội không biết từ nơi nào vọt tới, một phát bắt được Trương Á Nam cánh tay, dùng sức một vùng, tay phải nhân thể sủy lên...

'Đùng'

Một đạo lạnh lạnh tràng pháo tay đột nhiên xuất hiện.

Trương Á Nam thân thể chấn động, mặt tròn nhất thời hướng về hữu đặt tại đi, nhưng không có chuyển trở lại.

Thời không, phảng phất trong nháy mắt bất động.

Ngoa tào? ? ?

Vương Dật lần thứ hai bối rối.

Này lại là cái gì con đường?

Liễu Thiên Nhi cùng những kia ăn dưa quần chúng cũng tự phát ngốc.

Cùng lúc đó.

"Trương Á Nam..."

Hoàng y phục muội muội thân thể run rẩy không ngừng, cắn răng nói: "Người từ Lý kiện trong tay, gạt ta ta lại đây, nhượng ta... Thích người, bây giờ lại cùng người tới tham gia loại kia tụ hội. Có thể người nhưng... Nhưng..."

Nàng nói tới chỗ này, cũng lại không không chế được, thanh lệ tràn mi mà ra.

'Àm àm... Long...'

Lời của đối phương như sấm sét giữa trời quang, trực tiếp đem người nào đó trứng đánh nát.

Trương Á Nam là les?

Nàng tiếp cận chính mình, là vì... Liễu Thiên Nhi?

Người đây mà...

Vương Dật tan vỡ.

Phản lộ số trong còn có chứa một cái khác phản lộ số, coi là thật giết hấn cái thổ không kịp đề phòng.

Một bên Liễu Thiên Nhi cũng kinh ngạc đến ngây người, bốn phía ăn dưa quần chúng cũng là như vậy.

Chuyện này... Đây tiết mục quả thực so với điện ảnh còn đặc sắc.

"Trương Á Nam? Người ở đây làm cái gì?"

Đúng vào lúc này, một đạo âm thanh lạnh lạnh xuất hiện.

Mọi người nghe tiếng nhìn lại, đã thấy hơn 10 mét ngoài, đứng 6 cái thiếu nữ.

Một cô thiếu nữ đứng hơi hơi khá cao, muốn là nàng mở khẩu.

Mà mặt sau năm vị, tắc đồng thời nhìn về phía nơi này.

Các nàng trong, có một người mặc nam trang thiếu nữ, giữ lại tóc ngắn, tướng mạo nhưng rất đẹp.

Vương Dật thấy, trong nháy mắt làm ra phán đoán: Đây sáu cái tất cả đều là les.

Đột nhiên, nam trang mỹ nữ đột nhiên sững sờ, làm như phát hiện cái gì, tinh tế dò xét chốc lát, sắc mặt càng ngày càng kinh, cuối cùng cuống quýt đi tới.

Còn lại năm vị thấy sau, vội vàng cùng ở phía sau.

Các nàng tới gần sau, nam trang mỹ nữ ai cũng không để ý tới, thẳng đi tới Liễu Thiên Nhi trước mặt, run giọng nói: "Liễu Ngũ tỷ, ngài tại sao lại ở chỗ này?"

Còn lại mấy cái les sau khi dừng lại, chăm chú nhìn chăm chăm liễu muội muội, con mắt trong hiện ra kỳ dị thần thái.

Mà Vương Dật mặt trực tiếp tái rồi.

Này giả nam tại sao biết Thiên Nhi bảo bối?

Liễu Thiên Nhi đôi mi thanh tú vừa nhú, hỏi: "Người là ai?"

Nam trang mỹ nữ kích động nói: "Ta là Ôn Đình a, Ôn Vĩ là phụ thân ta..."

"A..."

Liễu Thiên Nhi nghe xong, suy tư chốc lát, nói: "Cái kia làm bất động sản..."

Nàng đối với Ôn Vĩ có chút ấn tượng, bởi vì đối phương không ít cho gia tộc mang đến lợi ích.

Vương Dật nghe xong, nhất thời thờ phào nhẹ nhõm: Xem ra ta Thiên Nhi còn không cong.

"Đúng!"

Ôn Đình hưng phấn gật đầu, lập tức nhớ ra cái gì đó, quay đầu nói: "Các người tiên đi phòng ngăn, mang đi Trương Á Nam cùng nàng 'Mật mật'..."

Mấy nữ nhất thời lộ ra vẻ thất vọng, cũng không dám làm trái.

Các nàng đi rồi, Ôn Đình chủ động cùng Liễu Thiên Nhi bắt chuyện lên.

Ăn đưa quần chúng xem vô vị, liền lần lượt ly khai.

Bởi Ôn Vĩ không ít vì gia tộc làm công hiến, Liễu Thiên Nhi liền theo nàng hàn huyên vài câu, sau đó hỏi vừa mới cái kia les.

Ôn Đình đương nhiên không chút nào ẩn giấu.

Vương Dật sau khi nghe xong, không khỏi nhe răng nhếch miệng.

Nguyên lai, Trương Á Nam thông qua vừa này thủ đoạn, trải qua thành công đem ba nữ sinh bài công, hơn nữa làm cho các nàng sâu sắc thích chính mình.

Mà đánh nàng hoàng y phục muội muội, là yêu sâu nhất một cái.

Vương Dật cảm giác thể giới quan của bản thân đều đổ nát.

Ôn Đình cười nói: "Nàng giờ lại trò cũ, lại không nghĩ rằng tìm tới Ngũ tỷ người, thực sự buồn cười..."

Nàng nói tới chỗ này, sắc mặt bỗng nhiên nghiêm lại, nhìn chung quanh một chút, thấp giọng nói: "Ngũ tỷ, người gần nhất phải cẩn thận, có người hình như muốn hướng về các người gia động thủ."

Vương Dật cùng Liễu Thiên Nhi đồng thời sững sờ, người sau nhả đôi mi thanh tú hỏi: "Ai?"

"Không biết..."

Uông Đình lắc đầu một cái: "Ta ngày hôm qua ở tại nam đình biệt thự, ban đêm, cha mang theo một cái người bí ẩn trở lại. Bọn hắn vào cửa sau, trực tiếp đi tới thư phòng. Ta ở cửa thang gác nghe được quý bảo hiểm giải khóa âm thanh. Nửa giờ sau, người bí ẩn rời đi, ta liền đi hỏi cha: 'Tên kia là mua đồ cô, hay vẫn là bán?'. Cha không hề nói gì, chỉ lo ngồi ở trên ghế hút thuốc, cuối cùng than thở: Tương Đình muốn đổi chủ, thủ đoạn của bọn họ cách xa ở Liễu gia bên trên, mấy ngày nay liền sẽ động thủ."

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 753: Đến

Liễu Thiên Nhi nghe xong, rơi vào trầm mặc.

Nàng cũng không sợ, chỉ là suy nghĩ đối phương là ai.

Mà Vương Dật tắc trong nháy mắt phán đoán ra, đối phương đề cập người bí ẩn, là cái khác Thần châu tu sĩ.

Quả nhiên đến rồi!

Hắn đem mũ mang về trên đầu, mỉm cười nói: "Chúng ta biết rồi, cảm ơn người..."

Uông Đình nhìn về phía đối phương, con mắt trong xẹt qua một tia ghen tỵ, rất nhỏ bé, nhưng thoáng qua liền qua.

Vương Dật tự nhiên phát hiện, nhưng không nói thêm cái gì, lôi kéo Liễu Thiên Nhi rời khỏi nơi này.

Uông Đình nhìn chăm chú đối phương đi xa, bỗng nhiên than nhẹ một tiếng, lẩm bẩm nói: "Ngũ tỷ, nếu là người... Ta có thể biến thành 'Được', nhược nhược..."

Nàng sau khi nói xong, lắc lắc đầu, xoay người ly khai nơi này.

Hơn 10 phút sau...

Cách đó không xa một gia ONLY trong điểm, đi ra hơn mười vị tuổi trẻ 'Diễn viên', trong tay mang theo trong cửa hàng mua sắm bao.

Bọn hắn trên người mặc cổ trang, nam tuấn dật, nữ xinh đẹp, tương tự hấp dẫn lượng lớn nhãn cầu.

"Bọn hắn là cái nào diễn viên?"

"Thiên, hào có khí chất! Ta vì sao không có ở trên TV từng thấy bọn hắn?"

Người qua đường bắt đầu nghị luận, càng có mấy cái thiếu nữ che mặt kinh sợ.

'Các diễn viên' không có thời gian để ý, tự mình triều dưới lầu bước đi.

"Sur huynh,

Chúng ta nếu mua nơi này phục sức, vì sao không đổi?"

Trong đó một người thiếu niên hỏi.

Một người thanh niên khác cười cợt: "Quá đêm nay lại nói. Liễu gia đầu gì, cũng là tu chân thế gia, chúng ta đại biểu nhưng là 'Đại Hạ' tam đại thánh địa một trong 'Lang Hoàn tông', như xuyên qua bức này phục sức đi vào, quá không ra thể thống gì."

"Một đám Luyện Khí mà thôi, cũng khả năng xưng là tu sĩ?"

Thiếu niên kia gãi đầu một cái, không ngớt vì nhiên nói.

'Đương'

Đột nhiên, bên cạnh một cái mỹ thiếu nữ, trực tiếp cho hắn một cái bạo lật.

"A?"

Thiếu niên kinh hãi, cuống quýt che trên đầu, mặt mày ừ rừ nhìn về phía đối phương: "Sur tỷ, người tại sao đánh ta?"

"Đánh chính là người..."

Mỹ thiếu nữ cắn răng bạc nói: "Luyện Khí kỳ sẽ không là tu sĩ?"

Thiếu niên vỗ về đầu, không dám nói ngữ.

...

Vương Dật cùng Liễu Thiên Nhi tiếp tục đi dạo.

Trong lúc, người sau lôi kéo lão công đi đến một cái món đồ chơi điểm, muốn mua một cái to lớn gấu puh đưa cho gia gia.

Vương Dật nhất thời kinh ngạc: "Lão bà, người mở cái gì quốc tế chuyện cười?"

"Ai đùa giỡn?"

Liễu Thiên Nhi cặp môi thơm một đỏ: "Năm ngoái thất đệ sẽ đưa một cái, gia gia vô cùng vui sướng, năm nay nhân gia sẽ đưa một cái càng to lớn hơn."

Vương Dật: "..."

Bọn hắn mua xong sau, lại đi tới 'Đồng Nhân Đường', mua một cây niên đại cửu viễn 'Phượng Vĩ sâm'.

Sau khi ra ngoài, Vương Dật nhìn một chút trong tay hộp gấm, lại nhìn phía y nhân trong lòng 'Đại hoàng', trong lòng một trận cười khổ.

Đây cũng quá keo kiệt.

Hắn rất hối hận, thậm chí mình sợ.

Lão gia tử tốt xấu cũng coi như người nhà, đến trước hắn là chuẩn bị một ít linh thạch thượng phẩm làm như lễ mừng thọ.

Hoặc là một cái bảo cụ cũng được a.

Có thể hiện tại..

"Chúng ta thay đổi, đem gấu cho ta..."

Vương Dật rất nhanh phát hiện Thiên Nhi ôm rất khổ cực, liền đem hộp gấm về phía trước một đệ, làm dáng ôm hương về 'Đại hoàng'.

"Không dứt..."

Liễu Thiên Nhi né người sang một bên, cười duyên nói: "Ta tự mình tới."

Vương Dật lắc đầu một cái, theo nàng đi tới.

Thường xuyên qua lại sau, trải qua gần 11 giờ, bọn hắn ăn xong Yoshino gia, lại nhìn điện ảnh (bắt yêu nhớ 2), cuối cùng ra Hoa Liên, đánh xe triều Liễu gia bước đi.

Nửa giờ sau, xe taxi mở ra Tương Đình tên cảnh khu —— vọng đình sơn, sau đó ở một cái không người trạm gác trước dừng lại.

Bên trong là cấm chỉ du khách ngắm cảnh khu vực.

Hai người sau khi xuống xe, trong triều đi đến.

Cùng Đình gia gần như, mới vừa đi vào chính là một mảnh rừng rậm, không có hành đạo, thời thấy sóc thoán thụ, lại thấy chim tước nhào cành, càng có lợn rừng tự xa xa cấp tốc chạy, phi thường nguyên thủy.

Hai người đi cũng không nhanh : không vui, mãi đến tận sau 20 phút, phía trước mới dần dần rộng rãi.

Ra biển rừng sau, Vương Dật nhìn thấy ngoài trăm thước, có vài bài cổ kiến trúc quần.

Cùng Đình gia không giống, nơi này không có bãi đậu xe, cũng không Rolls-Royce chờ hiện đại kết quả, càng không có đeo thép đao 'Bảo an'.

Kiến trúc bên phải, có một mặt to lớn thiên nhiên hồ, vô số vịt hoang bơi lội nô đùa, thiên nhiên khí tức phi thường nồng nặc.

"Rốt cục đến nhà."

Liễu Thiên Nhi một tay ôm 'Đại hoàng', một cái tay khác oàn trên lão công cánh tay, vui rạo rức nói: "Chúng ta đã qua đi..."

Vương Dật nhân thể gạt đầu.

Rất nhanh, bọn hắn liền tiến vào cửa lớn, đi tới trong đình viện.

Nơi này rất rộng rãi, gần như 300 mét vuông, tả phượng trên đất thả có thật nhiều to lớn khoá đá tạ đá, hẳn là Liễu gia luyện thể chỗ.

Kỳ quái chính là, nơi này rất quanh quẽ, không có bất kỳ ai.

Vương Dật cảm thấy ra không đúng, cau mày nói: "Người đâu?"

"Bọn hắn đều ở nghỉ trưa, lục điểm mới sẽ lên..."

Liễu Thiên Nhi biết rõ gia tộc thói quen, không một chút nào kinh ngạc, lôi kéo yêu lang triều chính mình gian phòng đi đến.

'Kẹt kẹt'

Cửa phòng bị đẩy ra, nơi này đều là chất gỗ cổ môn, vẫn chưa khoá lại.

Vương Dật sau khi đi vào, quan sát Thiên Nhi bảo bối khuê phòng.

Nơi này rất cổ điển, đều là ghế gỗ bàn gỗ, trong sảnh có một cái chủa cảnh cao chân đài, mặt trên bày đặt một cái Thanh Đồng đình, bên trong có khói trắng chậm rãi bốc lên, muốn là xông cái gì.

Vương Dật nhẹ hút một khẩu, cảm giác tâm thần sáng khoái, không nhịn được thờ dài nói: "Người gian phòng rất dễ chịu..."

Liễu muội muội nghe xong, trong lòng đắc ý, nằng nết 'Đại hoàng' để xuống một góc, kiễng chân ngọc, ở đối phượng trên mặt thom một thoáng: một chút, chán tiếng nói: "Ta đi tắm, sau đó cho lão công... Kính hi..."

Hả?

Vương Dật nhất thời sững sờ, lỗ mũi hơi hơi đẩy lên, nhìn qua đặc biệt đáng sợ.

U... U tây...

Liễu Thiên Nhi cười ngọt ngào thoát giây, đi đến một bên đứng trong phòng.

Này bên trong là trong phòng phòng rửa tay, là duy nhất có hiện đại kết quả địa phượng.

Vương Dật đem chứa 'Phượng Vĩ sâm' hộp gắm đặt lên bàn, chung quanh quan sát.

Dần dần, hắn đi tới nội thất.

Vốn là, nam sinh đến nữ sinh gia, là không thể tiến vào nội thất.

Có thể song phượng sớm đã đính ước, lại đã xảy ra tương đối thân mật quan hệ, vì lẽ đó kẻ này không có cảm kỵ, trực tiếp đi vào.

"Xem này điều khác, là Thanh sơ tay nghề..."

Vương Dật hiểu chút đồ cổ, sờ soạng dưới cửa lưng ghế dựa, lăm bắm nói nhỏ, ánh mắt rất tự nhiên nhìn về phía giường lớn.

Dát? ? ?

Hắn nhất thời hoá đá.

Đã thấy vuông vức trên giường gỗ, nằm một cái... Mỹ phụ?

Mỹ phụ tư thế ngủ rất tùy ý, có chút ngã chổng vó lên trời, quần áo càng là không chỉnh...

Ngọa tào!

Người nào đó mộng bức, chân tâm...

Đúng vào lúc này.

"A... Bây giờ nói..."

Mỹ phụ kiêu diễm duỗi cái lười eo, chậm rãi ngồi dậy, mắt buồn ngủ vẫn như cũ mông lung.

"Hả?"

Đột nhiên, nàng phát hiện hoá đá trong người nào đó, nhất thời ngẩn ngơ.

Hai người liền như vậy đối diện, ai cũng không nói gì.

Mấy qua đi...

"Ngươi là... Vương Dật?"

Mỹ phụ mờ mịt mở miệng: "Nô gia làm sao mơ tới ngươi?"

Wang Dật ngây ngốc nhìn đối phương, tiếp tục choáng váng trong.

Mỹ phụ trầm ngâm chốc lát, bỗng nhiên 'Khanh khách' nở nụ cười: "Thực sự là hoang đường, định là thiên chí cưới con kia tiểu hồ ly tinh giờ trò, nhưng nô gia lòng sinh u oán, lại là mơ tới ngươi vật nhỏ này. Cũng được, ngược lại là mộng, nô gia cũng là làm càn một hồi..."

Nàng nói tới chỗ này, thân thể hướng về sau bán dựa vào, một con ngọc đủ nhân thể câu hướng về hư không, miệng nói: "Con vật nhỏ, trên bá mẫu này đến..."

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 754: Tiệc mừng thọ

Thanh phong tiêu tiêu dịch thủy hàn, như vậy tình cờ gặp gỡ quá không nói gì.

Wang Dật thật sự sẽ không động.

Hắn trong nháy mắt nhận ra đối phương là ai.

Liễu Thiên Nhi mẫu thân —— Lý Ngọc Như.

Ngọa tào!!

Cha mẹ vợ đây là đang giờ trò quý gì oa.

"Hả?"

Lý Ngọc Như thấy đối phương bất động, thả xuống trắng nõn chân ngọc, đan chỉ điểm trên chính mình môi, giận tiếng nói: "Tiểu tử ngốc, còn lo lắng làm gì?"

Wang Dật toàn thân chấn động, coi là thật không lo lắng, bỗng nhiên lui về phía sau một bước.

Cùng lúc đó.

"Khăn mặt làm sao không còn, thật đúng vậy "

Lắm lắm trong tiếng. Thiên Nhi đồng học đi vào nha, nàng đã đem áo khoác bỏ đi, mặc thiếp thân phục sức.

Trong nháy mắt tiếp theo.

Liễu Thiên Nhi trong nháy mắt động lại, hoàn toàn bất động.

Lý Ngọc Như cũng là ngẩn ra, ngơ ngác nhìn nữ nhi, cánh tay vô lực lướt xuống.

Trong phòng, rơi vào yên tĩnh một cách chết chóc.

Không biết qua bao lâu bao lâu

Liễu muội muội nhìn quần áo xóc xệch mẫu thân, run giọng hỏi: "Ngài ngài đây là đang làm gì thế a?"

Đây là một cái lúng túng cổ sự.

Trong phòng khách.

'Đừng '

"Khàn hô "

Vương Dật ngồi ở trên ghế, yên lặng hút thuốc, trong lòng không nói gì đến cực điểm.

Đối với mẹ con kia tắc ở bên trong thất nói chuyện.

Hóa ra là có chuyện như vậy.

Hắn lão trượng ngày gần đây lại lấy một cô tiểu thiếp, mới 19 tuổi, có người nói là Trương Đình nghệ thuật học viện tài nữ.

Liễu Thiên Chí rất thương nàng.

Có một tuần không có ở mặt khác mấy phòng qua đêm.

Lý Ngọc Như trong lòng âm u khó chịu, lại nhớ tới nữ nhi, vì lẽ đó ngay khi Thiên Nhi khuê phòng ở lại.

Nương trụ nữ nhi gian phòng, rất bình thường chẳng qua.

Vương Dật lúc đi vào, nàng tuy rằng đứng dậy, nhưng là nửa mê nửa tỉnh, cho nên mới xuất hiện vừa nãy ô long sự kiện.

Hơn 10 phút sau

Liễu Thiên Nhi bồi tiếp mẫu thân đi ra.

Vương Dật cuồng quít đem tàn thuốc bóp tắt, đứng lên.

Lý Ngọc Như nhìn chăm chú đối phương chốc lát, bỗng nhiên 'Kê kê' nở nụ cười, đi lên phía trước, đưa tay đẩy hắn một thoáng: một chút: "Bá mẫu vừa nãy nói đùa ngươi đây, đừng để trong lòng."

Nàng đến cùng là người từng trải, tâm tình cũng rất thành thực, giờ tay liền đem không khí lúng túng xóa đi.

"Bá mẫu nghiêm trọng "

Vương Dật cười gượng, hắn còn có thể nói cái gì?

"Hào, ta không làm lỡ các ngươi."

Lý Ngọc Như che miệng yêu kiều: "Gia tăng nỗ lực, tranh thủ nhượng bá mẫu sang năm liền ôm mập mập ngoại tôn "

Không thể phủ nhận, nàng đúng là cái mãnh nhân.

Vương Dật nhất thời thác nước mồ hôi

"Nương, ngươi đang nói cái gì a?"

Liễu Thiên Nhi đại xấu hổ, nửa bán đẩy đem mẫu thân đuổi ra nơi này, xoay người lại ở lão công bên cạnh ngồi xuống, đô môi lắm lắm: "Quả thực không hiểu ra sao "

Vương Dật bất đắc dĩ lắc đầu, hần biết, Thiên Nhi mới vừa nói 'Kính hử', tám phần mười là ngấm nước nóng.

Lý Ngọc Như ngoài miệng nói không quấy rầy, nhưng tất nhiên sẽ thông báo cho chính mình phu quân.

Đúng như dự đoán, cũng không lâu lắm, lão trượng mang theo năm phòng thê thiếp đi tới nơi này.

Nguyên lai, Lý Ngọc Như đi rồi, trực tiếp đi đến 'Ngũ muội' này trong, công khai đập mở cửa, đem Liễu Thiên Chí từ trên giường nín lên.

Nàng vẫn luôn muốn làm như vậy, hôm nay rốt cục tìm được cơ hội.

Liễu Thiên Chí vừa tiến đến liền cười ha ha: "Vương Dật, ngươi khả năng đến, ta thật cao hứng "

"Cha!"

Liễu Thiên Nhi kêu một tiếng, đến đón.

Vương Dật vội vàng đứng lên, ôm quyền nói: "Văn sinh vốn định chờ bá phụ đứng dậy sau lại đi bái kiến, thất lễ chỗ, xin hãy tha lỗi "

Kỳ thực, hần là Nam Cung Nhất đệ tử, từ tông môn này luận, là Liễu Thế Thành sư đệ, đối phương sư thúc, đều có thể lấy tiền bối tự xưng.

Có thể nơi này là Liễu Thiên Nhi gia, Vương Dật không phải cây thế người, vì lẽ đó đem thân phận trở về mới bắt đầu.

"Người một nhà không cần như vậy có thể khí "

Liễu Thiên Chí tiếp tục cười.

Sau đó, mọi người lần lượt ngồi xong.

Liễu Thiên Chí chủ động cho cô gia đưa lên yên, điểm trên, chính mình cũng nhiên trên một cái, hỏi: "Tông môn tất cả khỏe không?"

Vương Dật cười nói: "Cũng còn tốt, chính là mệt mỏi chút "

"Mệt là khẳng định."

Liễu Thiên Chí nghiêm mặt nói: "Khi còn trẻ ăn nhiều chút khổ không chỗ hỏng "

Vương Dật khiêm tốn gật đầu: "Bá phụ nói đúng lắm "

Liễu Thiên Chí nhất thời vô cùng vui sướng: "Tượng ngươi bức này tuổi tác, có thể làm được không kiêu không vội, xác thực hiếm thấy. Ta nữ nhi coi là thật thật tinh mắt "

Vương Dật lúng túng cười cợt, nhớ tới trước ở thánh đức trang viên nữ bề các loại.

Thời gian như trôi đưa, mấy người hàn huyên một lúc, liền quá 6 điểm.

"Chúng ta đi tìm gia gia "

Liễu Thiên Nhi kéo Vương Dật đi ra khỏi phòng.

Ở nhất bắc trong sương phòng, Vương Dật nhìn thấy Liễu Thế Thành.

Mấy tháng không gặp, hần vẫn là như cũ, tuy nhập tuổi thất tuần, dáng dấp so với nhi tử còn trẻ hơn, tuấn dật phi phạm.

'Hần tuyệt đối sửa mặt.'

Vương Dật sờ sờ mũi, hành hậu bồi chi lễ.

Liễu Thế Thành đồng dạng vô cùng vui sướng, cùng cháu rể thông suốt tán gẫu lên, trong lúc đem chính mình thê thiếp gọi tới.

Một phen hàn huyên qua đi, Liễu Thiên Nhi lời kéo lão công, lại đi gặp còn lại thân thích.

Người nhà họ Liễu rất nhiệt tình, đặc biệt là những nữ nhân kia, lời kéo hần hỏi cái này hỏi cái kia, trả lại một đồng thời vàng ròng, các triều đại đều có.

Liền như vậy quay một vòng sau, Vương Dật đầu đầu lớn rồi.

Liễu Thiên Nhi tắc vô cùng hưng phấn, mặt cười đỏ bừng bừng, đáng yêu cực kỳ.

Người trong nhà rốt cục biết hết lão công.

Trong lúc, hai người gặp gỡ ba đời nhóm, người sau gật gù, không nói thêm gì, sắc mặt nhưng tràn ngập kính ý.

Người khác không biết, Liễu lão đại chờ lại sâu thâm hiểu được, chính hấn một em rể (anh rể) là tông môn không, là toàn bộ Cửu châu truyền thuyết.

Bây giờ rười tối, Liễu Thế Thành tiệc mừng thọ chính là bắt đầu, tổng cộng xếp đặt 30 nhiều bàn.

Thọ tỉnh tự nhiên ngồi chủ vị, trong bữa tiệc là phu nhân của hấn, cùng gần thị cổ vũ thế gia bộ tộc chi chủ.

Mà thứ bàn, cùng năm rồi rất khác nhau.

Đã qua, đều là hai đời nhóm cùng các gia tộc lớn hai đời, bây giờ nhưng thêm ra một bàn.

Vương Dật cùng Liễu gia ba đời nhóm ngồi ở chỗ này.

Bọn hấn hiện tại ở Tiêu Dao tông tu hành, thân phận tự nhiên nước lên thì thuyền lên.

"Sur huynh, chúng ta đêm nay không say không được "

"Sur huynh, đêm nay xem nguoi "

Lão thất lão bát nhất không yên tĩnh.

Vương Dật nặn nặn lông mày, cảm giác trường học này lưỡng con ruồi lại xuất hiện.

Liễu Thiên Nhi hai con mắt một mí: "Các nguoi cái mộng có phải là lại ngưa ?"

Hai người nhất thời chấn động.

Liễu Thanh Diệp run giọng nói: "Ngũ tỷ, ngày hôm nay gia gia mừng thọ thần, đương nhiên phải uống thật sảng khoái. Nguoi nguoi chó làm loạn "

"Hi "

Liễu Thiên Nhi nở nụ cười, nhưng chân tâm hiện ra lạnh, nàng mài răng bạc nói: "Ta xem các nguoi quán Vương Dật một cái thử xem?"

Liễu Thanh Diệp lại chấn động, nhất thời không còn động tĩnh.

"Hắc "

Vương Dật ở bên nhìn ra thú vị, không nhin được bật cười.

Đột nhiên, hấn nghiêm mặt, hai con mắt nhân thể neho lại.

Có người đến.

Cùng lúc đó.

Chủ vị Liễu Thế Thành thấy gần đủ rồi, bưng chén rượu đứng lên.

Mọi người đồng thời nhìn về phía đêm nay thọ tỉnh.

"Ha ha "

Liễu Thế Thành cười to vài tiếng, đang chờ mở miệng.

"Hả? Đêm nay sao như vậy náo nhiệt? Lẽ nào chúng ta đuổi tới việc vui hay sao?"

Đột nhiên, một đạo thanh âm trong trẻo xa thẳm bay lên, vang vọng ở bên trong trời đất.

Chương 755: 3 phe nhân mã

Nó cũng không lớn, nhưng rất xa xưa, xuyên qua tâm thần của mỗi người.

Trong phút chốc, toàn bộ tiệc mừng thọ đột nhiên vắng lặng, lập tức...

'Vù vù... Xẹt xẹt...'

Hết thấy người triệt ghế tựa đứng dậy, nhìn phía âm thanh đầu nguồn.

Liễu Thiên Nhi cũng khiếp sợ tột đỉnh, trước Uông Đình nhắc tới tình, nàng cũng không để ý, chỉ vì đối với thực lực của chính mình rất tin tưởng.

Nhưng là, âm thanh này ẩn chứa uy thế... Quá khổng lồ...

Thiên, thế tục sao sẽ xuất hiện như vậy cường giả?

Mà Vương Dật cũng theo đứng dậy, cũng không phải là kinh hoàng, mà là không muốn quá mức 'Đặc thù'.

Hắn thấy y nhân run rẩy không ngừng, trực tiếp nắm lấy đối phương tay ngọc, nhẹ giọng nói: "Yên tâm! Tất cả có ta..."

Liễu Thiên Nhi ngẩn ngơ, nhìn về phía đối phương.

Vương Dật mỉm cười, tay trái hơi hơi dùng sức, dành cho an ủi.

"Hô..."

Liễu Thiên Nhi khẽ nhả u lan, chậm rãi từng quyết tâm thần.

Đứng đây, có lão công ở, ta còn sợ chút gì?

Cùng lúc đó!

Nguyệt quang bên dưới, thanh u ở trong.

Hon mười bóng người từ trong bóng tối đi ra, phát hiện bộ mặt thật.

Bọn hắn nhìn qua rất trẻ trung, bình quân tuổi tác sẽ không vượt quá 25, trên người mặc cổ y phục, toàn thân toả ra nhàn nhạt hào quang, thần bí vô phương.

Một người cầm đầu, thân cao 1 mét 8 tả hữu, tóc dài như thác nước, ánh mắt thâm thúy, khuôn mặt càng là tuấn dật siêu phàm.

Da thịt của hắn có chút ngăm đen, không những không có giảm phân, trái lại nhiều thêm mấy phần mị lực.

Hết thấy người nhìn chăm chú đối phương để tới gần, không dám thở mạnh một cái.

Bọn hắn cảm thấy áp lực.

Kinh thiên áp lực!

Đây là con kiến gập gối voi lớn cảm giác, rất kinh sợ, rất vô lực...

Những người trẻ tuổi này tới gần sau,

Thanh niên cầm đầu nhìn chung quanh một thoáng: một chút, mỉm cười ôm quyền: "'Lang Hoàn tông' Tiêu Dật Phàm, gặp các vị đạo hữu..."

Tiệc mừng thọ hết thấy người ngơ ngác nhìn hắn, ai cũng không có mở miệng.

Thật là không dám.

"Ha ha..."

Tiêu Dật Phàm cười cợt, cũng không để ý, tựa hồ sớm đoán được có như vậy kết quả. Nghiêng đi gương mặt tuấn tú, nhìn về phía Vương Dật này bàn.

Những người trẻ tuổi này thực lực, đa số cùng chủ nhân của nơi này tương đương, mà cái kia thiếu nữ, càng là Trúc Cơ sáu tầng.

Các loại dấu hiệu cho thấy, bọn hán đến từ 'Cửu châu' tông môn.

Cái này cũng là Tiêu Dật Phàm chờ tới đây mục đích.

Nếu là 'Cửu châu' tu sĩ, này gia tộc này trong, rất khả năng nắm giữ thượng cổ thần bảo.

Cho tới Vương Dật, hán trực tiếp lơ là, bởi vì đối phương chỉ có luyện khí tăng năm mà thôi, ở những tu sĩ này trong, xem như là trung hạ bồi lợi bình.

Có thể Tiêu Dật Phàm có năm mơ cũng chẳng ngờ, cái này mang mũ gia hỏa, thân phú Đại Thánh bí pháp 'Lửa trời gặt đất', nắm giữ vạn ngàn biến hóa, tu vi cũng có thể tự mình áp chế.

Thiên cũng có thể giấu, hướng chi người?

Mà lúc này, Vương Dật cũng hơi kinh ngạc, hán thực sự không nghĩ tới, cái tên này lại là Nguyên Anh một tầng lão quái, cảnh giới cùng mình tương đương.

Mặt sau mấy vị kia, tu vi ở Kim Đan sáu tầng đến tám tầng không giống nhau.

Bọn hán nhìn qua cũng không lớn a, sao...

Không cần thận tế vừa nghĩ, kẻ này liền thích nghi.

Cái khác Thần châu linh mạch không thiếu sót, gốc gác tự nhiên thâm hậu. Bọn hán tuy kinh diễm, nhưng so với An Lăng Tinh 12 tuổi Kết Anh, còn kém như vậy chút ý tứ.

Chẳng qua cái kia 'Gái ế' lão đại tự tiểu tu tập vô thượng Tiên thuật, xem như là trường hợp đặc biệt.

Đúng vào lúc này.

Tiêu Dật Phàm thu hồi ánh mắt, nhìn về phía đêm nay lão thọ tinh, mỉm cười nói: "Không thỉnh chúng ta ngồi xuống sao? Liễu gia chủ..."

Liễu Thế Thành nhất thời chấn động, tỉnh lại.

Hán dù chưa Trúc Cơ, nhưng sư thừa Tiêu Dao, tự nhiên nhìn ra những người trẻ tuổi này vạn vạn không trêu chọc nổi.

Lão gia tử cuồng quét mệnh hạ nhân chuyển quá một phương viên bàn, để xuống chủ vị cạnh.

Bởi các bàn cách nhau trọng đại, vì lẽ đó có thể trí dưới.

"Đa tạ!"

Tiêu Dật Phàm ôm quyền mỉm cười, liền muốn đi tới đó.

Đột nhiên, hán chấn động mạnh, đột nhiên xoay người, nhìn về phía phương xa hư không.

Này biến số phi thường kinh người, hết thảy người đồng thời sửng sốt.

Sau đó...

"Ha ha..."

Một đạo thanh tiếng cười, ở này phương xuất hiện: "Nhiều ngày không gặp... Tiêu huynh..."

Lập tức, trong bóng tối, lại đi ra hơn mười vị thiếu niên nam nữ.

Bọn hán nhan trị giá cũng rất cao, nhưng người cầm đầu nhưng rất bình thường, con mắt còn một cái đại một cái tiểu, tượng cái dân công.

Tiêu Dật Phàm hai con mắt một nheo: "Phong Vu Tu, chúng ta sớm đã phân chia hảo phạm vi. 'Vọng Tiên các' tầm bảo nơi... Là Lâm tinh cổ vũ thế gia, người hiện tại là có ý gì?"

Hán nói đến lúc sau, âm thanh trải qua rất không tốt.

"Ha, nhìn cho người khí..."

Phong Vu Tu không một chút nào sợ sệt, cười hi hi nói: "Lại không phải chúng ta một gia đến rồi..."

Tiêu Dật Phàm nhú chặt lông mày: "Người nói cái gì?"

Sau một khắc...

"Tiêu Dật Phàm, không phải chúng ta không tuân thủ ước định. Chỉ vì này trong gia chủ, hết mức đến rồi nơi này..."

Một đạo tự nhiên xa thăm bay lên.

Lập tức, bảy, tám đạo bạch y thiên ảnh, ra hiện tại nguyệt quang ở trong.

Dẫn đầu cô gái kia, tuổi chừng đôi mươi, phương hoa tính xảo hoàn mỹ, cơ thể trắng nõn óng ánh, cặp kia mỹ tròng mắt như thu thủy giống như trong suốt, khiến người tâm thần yên tĩnh.

Sáng trong tự nhẹ mây tế nguyệt, phiêu phiêu như về phong lưu tuyết.

Đây là một cái kỳ ảo tự tiên nữ tử.

Phía sau nàng mấy vị thiếu nữ đều là tuyệt sắc, chỉ có điều so sánh người trước ít đi mấy phần tiên vận.

Tiêu Dật Phàm rốt cục mất đi thông dong, sâu sắc nhìn cô gái mặc áo trắng, nói: "Khuynh Thành, đến cùng chuyện gì xảy ra?"

Ngữ khí của hắn không còn là chất vấn, mà là sâu sắc quan tâm

"Thiết!"

Cùng với cùng đi thiếu nữ nhất thời không cao hứng, bao hàm ghen tỵ kiêu rên một tiếng.

Tiêu Dật Phàm căn bản không nghe, chỉ lo si ngốc nhìn chăm chú đối diện.

Thiếu nữ mặc áo trắng yên nhiên cười khẽ, nhưng không đáp phục, mà là dẫn dắt đồng môn đi tới tiệc mừng thọ phụ cận, giơ lên tay ngọc, triều chủ vị ôm quyền hành lễ: "'Thánh Nữ phong' Nạp Lan Khuynh Thành, gặp các vị gia chủ..."

Nàng trong lúc vung tay nhắc chân, có chứa một loại khôn kể thần vận, phảng phất cùng vùng thế giới này giao hòa.

Vào giờ phút này, hết thấy người đã kinh hoàn toàn hoá đá.

Phát sinh trước mắt tất cả, khiến bọn hắn không cách nào suy nghĩ.

Những này thần bí người trẻ tuổi đến từ nơi nào? Vì sao đến ta Liễu gia?

Thứ bàn vị trí.

Vương Dật kinh ngạc đồng thời, cũng có chút không nói gì.

Tại sao lại xuất hiện một cái 'Gái ế' tổ chức?

Liễu Thiên Nhi nhìn chăm chú phía trước, nắm lão công tay ngọc càng ngày càng gấp...

Cô gái mặc áo trắng này bất kể là thực lực, hay vẫn là khí chất, đều muốn vượt quá chính mình, cho nên nàng có chút căng thẳng.

Nữ nhân liền yêu ghen so với, ai cũng sẽ không thoát tục.

Vương Dật nhất thời nhận ra được, trong lòng bật cười, truyền âm an ủi: "Nàng không được! So với ta Thiên Nhi bảo bối kém xa..."

Liễu Thiên Nhi nghe xong, phương tâm nhất thời thư hoãn rất nhiều, nhìn lão công một chút, đưa lên mê người cười ngọt ngào.

Cùng lúc đó, Liễu Thế Thành trải qua phản ứng lại, cuồng quit mệnh hạ nhân lại đưa đến lưỡng phương viên bàn, ôm quyền nói: "Chư vị tới này, khiến Liễu gia rộng đến nhà tôm, mau mau mời ngồi..."

Ba bên 'Nhân mã' ngược lại không khách khí, lần lượt đi tới, đối âm vào chỗ.

Những kia 'Vọng Tiên các' người trẻ tuổi, vừa vịn ngồi trên Vương Dật gần bàn.

Giờ khắc này, Liễu gia hết thấy người sắc mặt căng thẳng, không dám thở mạnh một cái.

Chỉ có một người ngoại lệ.

'Đùng'

Vương Dật lấy ra ngọc suối, điểm trên.

Hắn té quan sát kỹ những này ngoại lai khách, hai con mắt híp lại, không biết đang suy nghĩ gì.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 756: Cho người thêm 10 phân

Cái này Phong Vu Tu đồng dạng là Nguyên Anh một tầng, thật không đơn giản.

Mà Nạp Lan Khuynh Thành tác đạt đến một tầng đỉnh cao, so sánh hai người khác còn muốn thắng trên nửa bậc.

'Rõ ràng so với trước mấy tên kia lại lịch muốn đại..'

Vương Dật gậy dưới khói bụi, trong lòng có định số: Những này người... Đến từ cửu phẩm tông môn.

Cùng lúc đó.

Liễu Thế Thành ngược lại cũng đứng là nhân kiệt một đời, ra hiệu tộc nhân cùng các đại gia chủ đi đầu ngồi xong, chính mình nhưng sừng sững như cũ. Hắn triều mới thêm cái bàn nơi ôm quyền nói: "Không biết các vị anh kiệt đến ta Liễu gia, vì chuyện gì?"

Hắn đương nhiên không cho là đối phương là cho mình chúc thọ.

Ai nghĩ, ngoại lai khách nhóm nhưng là rơi vào trầm mặc.

Bọn hắn đương nhiên là đến tầm bảo, chẳng qua, ai đi tới mở cái miệng này?

Ở Liễu gia nếu có thể tìm được thượng cổ thần binh, lại ứng trở về ai hết thầy?

Đây là một cái vấn đề lớn...

"Hắc..."

Phong Vu Tu bỗng nhiên nở nụ cười, nắm lên một nhanh mới bùng lên thực thịt bò, đặt ở trong miệng, bên nhai bên đồ nói: "Lão đầu nhi, ngày hôm nay là người thọ ngày?"

Tiếng nói của hắn có chứa tam phân không thềm, bảy phần hung hăng.

Một bàn khác Nạp Lan Khuynh Thành đôi mi thanh tú nhú chặt, bất mãn nhìn về phía đối phương.

Mà Liễu Thế Thành da mặt từ tác một trận co rúm, coi là thật bị tức không nhẹ.

Hắn tuy rằng bề ngoài tuổi trẻ, cốt lĩnh cũng đã đi vào tuổi thất tuần, bây giờ bị một người trẻ tuổi như vậy xưng hô...

Mình bị mạnh mẽ đánh nét mặt già nua.

"Phong Vu Tu, người thật cho thánh địa mất mặt..."

Một cái 'Thánh Nữ phong' thiếu nữ không nhận được khê kêu.

"Hà? Ta hình như nghe được một con mẩu ruồi đang gọi..."

Phong Vu Tu căn bản không nhìn nàng, tay trái đào lỗ tai, tay phải tiếp tục trảo thịt bò đến ăn.

Thiếu nữ đôi mi thanh tú vừa bay: "Người!"

"Sur muội..."

Nạp Lan Khuynh Thành án trên ngọc thủ của đối phương,

Nhẹ nhàng lắc đầu.

"Hừ!"

Thiếu nữ giận rên một tiếng, không còn động tĩnh.

Phong Vu Tu đảo xong lỗ tai sau, ngón tay giữa bụng trên tap cấu thối roi, lần thứ hai nhìn về phía Liễu Thế Thành: "Ngươi vẫn chưa trả lời vấn đề của ta đây."

"Hừ!"

Liễu Thế Thành phát tay áo nghiêng người, lạnh lùng nói: "Không sai!"

Là người liên có tam phân tính khí, chứ nói chi là một đời gia chủ.

Thực lực các người cao tuyệt, lão phu tự hỏi không phải là đối thủ.

Có thể bằng những này liền muốn đè xuống ta cốt? Còn không được...

Phong Vu Tu thấy, hai mắt nhất thời một mị, con mắt trong bắn ra một luồng lạnh lẽo sát cơ.

Có thể mặt khác lưỡng tông thiên kiều đều đều ở đây, hấn không tiện phát tác, chỉ được đi đầu đè xuống.

Chẳng qua, toàn bộ Liễu gia, trải qua ở Phong Vu Tu trong lòng phán tử hình.

"Ha ha..."

Hắn cười cợt: "Nếu là thọ ngày, chúng ta tới đây, lẽ ra nên đưa lên lễ mừng thọ. Có thể trước đó chúng ta xác thực không biết, vì lẽ đó..."

Nói tới chỗ này, Phong Vu Tu nhìn chung quanh một chút, tiếp tục nói: "Chúng ta tam đại thánh địa, liền tới so vũ, cho người trợ hứng..."

Vương Dật lông mày hơi động: Tam đại thánh địa? Đó là cái gì?

Liễu Thế Thành nghe xong, trầm mặc không nói.

Hắn lại không phải người ngu, tự nhiên rõ ràng tất cả.

Thế này sao lại là trợ hứng? Rõ ràng là tranh cướp quyền lên tiếng.

Nạp Lan Khuynh Thành cùng Tiêu Dật Phàm hiển nhiên cũng có tương tự ý nghĩ, vì lẽ đó vẫn không có mở ra khẩu.

Mấy sau, người trước xa thẳm đứng dậy, triều Liễu Thế Thành nhẹ giọng nói: "Khuynh Thành trên người chịu tông môn sứ mệnh, chỗ quấy rầy, xin hãy tha lỗi..."

Nàng sau khi nói xong, lấy ra một khối khắc đầy phù văn pháp khí, một tay bắt ấn, hư không phác họa, cuối cùng về phía trước ném đi.

'Hô...'

Đồ vật vượt qua hư không, trong nháy mắt đi đến trăm mét ngoại đất trống, sau đó...

'Hồng '

Trong phút chốc, một luồng vàng sáng màu trắng noãn phun ra nuốt vào mà ra, duyên hướng về bốn phương tám hướng.

Ước sau 1 phút, một cái đường kính 15 mét màu trắng cái lông khí xuất hiện.

Liễu Thế Thành ngồi trở lại vị trí, đoan chén mà uống.

Rượu rất thuần hương, nhưng hấn uống nhập trong miệng, nhưng cực kỳ cay đắng.

Người ngoài ở nhà mình đánh nhau, hấn này người chủ nhân, nhưng không cách nào ngăn cản.

Lần này tiệc mừng thọ, coi là thật uất ức vô cùng.

Việc đã đến nước này, mọi người toàn rõ ràng.

Những này khách không mời mà đến, đến Liễu gia tất có mưu đồ.

Có thể bọn hán đến từ không giống địa phương, vì lẽ đó muốn tiên đánh một trận, đạt được quyền chủ đạo.

Nạp Lan Khuynh Thành lấy ra kết giới sau, liếc mắt nhìn hai phía, nói: "Tam tam vì cục?"

"Đó là tự nhiên."

Phong Vu Tu cười nói: "Đây là 'Đại Hạ' định ra quy củ..."

"Được!"

Nạp Lan Khuynh Thành gật gù, nhìn về phía các sư tỷ muội, suy nghĩ nhường ai lên sân khấu.

Tiêu Dật Phàm cùng Phong Vu Tu cũng là như vậy.

Hơn 10 phút sau, ba bên lựa chọn 3 người...

Đến nơi này, bầu không khí bắt đầu nghiêm nghị lên.

Người nhà họ Liễu chờ yên lặng nhìn, cũng không ai dám nghị luận, nhưng trong lòng dấy lên ngập trời đại hận.

Đây chính là chính mình gia a, có thể những người này, dĩ nhiên hoàn toàn không để ý bọn hán cảm thụ, đối khách làm chủ, thương lượng đều không có.

Đây là đại nhục.

'Hô '

Đột nhiên, một cái 'Vọng Tiên các' thanh niên đứng dậy, triều phía sau chạy đi, muốn là đi như xí.

Hết thấy người đem sự chú ý tập trung ở ba bên trận doanh, ai cũng không có chú ý tới hán.

"Hắc..."

Vẫn luôn không có động tĩnh Vương Dật bỗng nhiên nở nụ cười, nhìn qua đặc biệt quý dị.

Cơ hội... Rốt cục đến rồi.

Hán đương nhiên không sợ những người này, chỉ có điều muốn làm thêm hiểu rõ.

Vương Dật nhìn về phía Liễu Thiên Nhi, nhẹ giọng nói: "Bảo bối, ta đi chuyển phòng rửa tay..."

"Ân!"

Người sau nhẹ nhàng gật đầu, nhỏ giọng nói: "Chú ý an toàn."

Nữ nhân vô cùng cẩn thận, nằng trái qua cảm giác được, lão công muốn động thủ.

Vương Dật thom đối phương một thoáng : một chút, đứng dậy triều thanh niên rời đi phương hướng sò soạng.

Hơn 10 giây sau, hán ở bên hồ một chỗ cỏ lau trước, tìm được tên kia.

Nơi này rất u ám, lại có kiến trúc làm cách, rất thuận tiện động thủ.

Lúc này, thanh niên trải qua đi tiểu xong nha, đem quần xách được, xoay người lại.

"Hả?"

Hán nhất thời sững sờ.

Mấy mét ngoại làm sao đứng cá nhân?

"Ha ha..."

Vương Dật cười cợt, khoe miệng nhân thể nứt ra: "Bằng hữu, tiểu cũng còn tốt?"

Thanh niên lại là sững sờ, lập tức nhú chặt lông mày, quát lên: "Người không muốn sống ? Cút đi..."

Hắn nói xong liền thật hùng hực đi tới, cánh tay phải nhún tởm quét qua, muốn đánh bay đối phương.

"Ai..."

Vương Dật hướng về bên tránh ra, hắc lặng lẽ cười: "Đừng đi a, xem nơi này..."

Dứt lời, hắn đem mũi một hái.

Trong phút chốc, một luồng nhu hòa kim quang tản ra.

Nguyệt quang bên dưới, vô thượng thánh tăng tái hiện hôm nay.

"Cái gì?"

Thanh niên sắc mặt đột nhiên biến hoá, ngây ngốc nhìn đối phương đỉnh đầu màu vàng vành trắng non, ngơ ngác mở miệng: "Là thần bảo?"

"Đoán đúng, cho ngươi thêm vô cùng."

Vương Dật nhanh chóng với lên đối phương bả vai, đầu đột nhiên hướng phía dưới quán đi.

'Oành'

Một tiếng vang trầm thấp đột nhiên xuất hiện.

Nó đến phi thường đột nhiên, nhưng không thật lâu xa.

Thanh niên toàn thân chấn động mạnh, chờ con lừa tọc ngẩng đầu sau, hắn đôi tròng mắt kia đã thành chọi gà tư thế, sống mũi bẹp, dưới không mạo máu, răng cửa cũng bị đập chết một viên, nhìn qua đặc biệt khổ thân.

"Ồi cô... Ồi..."

Thanh niên trong miệng phát sinh liên tiếp âm thanh quái dị, thân thể càng là cự chiến không thôi.

"Hả? Không ngất?"

Thái Cổ con lừa tọc nhất thời sững sờ, lập tức hướng về sau ngửa mặt lên, trong tiếng thét gào, đầu lần thứ hai quán dưới: "Cho ngươi lại thêm vô cùng."

'Oành'

Vang trầm lại xuất hiện.

Thanh niên lần thứ hai chấn động mạnh, sau đó hoàn toàn bất động.

Con lừa tọc ngẩng đầu sau, thanh niên hai mắt hướng lên trên một phen, 'Phù phù' một tiếng ngã xuống đất.

Vương Dật khom người, nắm lên đối phương một chân, triều bụi lau sậy nơi sâu xa đi đến.

Nếu như ngài phát hiện chương tiết nội dung sai lầm thỉnh báo cáo, chúng ta liền trước tiên chữa trị.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 757: Người muốn chết?

Thanh niên tượng chỉ lộn chết giống như bị bắt được rồi 30 mét, cuối cùng rốt cục cũng ngừng lại.

Vương Dật đem mũi mang về đỉnh đầu, ngồi xổm người xuống đi, cho hắn truyền vào một đạo linh lực, tuy là không nhiều, nhưng đủ khiến đối phương

tĩnh lại.

Thanh niên toàn thân chấn động, mí mắt giật giật, mở ra.

Nhất thời, trên mặt hắn lộ ra cực kỳ kinh hãi vẻ, cuống quýt há mồm...

"Hả?"

Vương Dật cả kinh, phản ứng siêu nhanh, trực tiếp một quyền đánh tới.

'Oành'

Thanh niên đầu lại đã trúng nhọt tàn nhẫn, hắn đột nhiên cứng đờ, lần thứ hai lật lên liếc trắng mắt, hôn mê.

1 phân nhiều chung sau, Vương Dật lại tế nói linh khí, lần này hắn có kinh nghiệm, niệm phong lại đối phương á huyết.

Không hề bất ngờ, thanh niên lại tỉnh dậy nha.

Hắn ngơ ngác nhìn Vương Dật, há mồm muốn kêu to, nhưng phát im lặng.

"Hắc..."

Vương Dật khoe miệng nứt ra, lộ ra một loạt âm u răng trắng, nhìn qua vô cùng quỷ dị: "Bằng hữu, thoải mái hay không thoải mái?"

Thanh niên kịch liệt run rẩy, coi là thật bị sợ vỡ mật.

Chính mình nhưng là Kim Đan bảy tầng cường giả, lại bị cái này Liễu gia hậu bối...

Thiên, đến cùng chuyện gì xảy ra?

Vương Dật không muốn trì hoãn thời gian, tiếp tục nói: "Ta hiện tại cho ngươi hai cái lựa chọn. 1, không nên kêu gào ầm ĩ, chuyên tâm trả lời vấn đề của ta. 2, ta nhượng ngươi ngủ tiếp một chút, cho nơi này con muỗi Con Đĩa điên điên cái bụng..."

Nói tới chỗ này, hắn giờ tay giờ ngón trở lên: "Ta cho rằng hay vẫn là tuyến 1 tốt hơn, ngươi nói xem?"

Thanh niên nhìn chăm chú hắn ngón trở, sừng sốt chốc lát, liều mạng điểm ngang đầu lên.

Vương Dật nở nụ cười, mở ra đối phương á huyết.

"Hô... Hô..."

Thanh niên há mồm thở dốc, hiển nhiên sợ hãi đến không được, run giọng hỏi: "Ngươi... Ngươi là ai?"

"Cách bàn lão Vương."

Vương Dật thuận miệng đáp cú, lập tức sắc mặt chìm xuống, nói: "Đón lấy vấn đề, ngươi nếu dám có nửa câu hư nói, ta liền đưa ngươi ném vào hồ trong nuôi cá."

Thanh niên toàn thân run lên, cuống quýt mở miệng: "Không biết..."

Vương Dật chết nhìn chòng chọc đối phương hai con mắt, nói: "Các ngươi tới từ nơi nào?"

Thanh niên chốc lát không do dự: "'Đại Hạ' Thần châu, tam đại thánh địa một trong, Vọng Tiên các..."

Vương Dật rất hài lòng, biết đối phương không có nói láo, tiếp tục hỏi: "Tam đại thánh địa là cái gì? Các ngươi ở thánh địa trong lại là thân phận như thế nào?"

"Thánh địa tức là cửu phẩm tông môn, ta là đệ tử nội môn, mà Phong sư huynh... Là tám đại thân truyền một trong..."

"Tám đại thân truyền?"

Vương Dật trầm ngâm, sau đó nói: "Đây thực lực của hắn, ở đệ tử trong xếp hạng vị trí nào?"

Thanh niên nói: "Phong sư huynh thiên phú tuyệt đỉnh, không chỉ có là thủ tịch thân truyền, càng ở 'Thiên bảng' trên xếp hàng thứ ba."

"Thiên bảng?"

Vương Dật hơi nhướng mày: "Đây lại là cái gì?"

Thanh niên không dám ản giấu: "'Thiên bảng' là cân nhắc thể hệ tuổi trẻ bảng danh sách, hàng năm quét mới một lần. Tuổi tác không siêu ba mươi người, đều có cơ hội lên bảng."

Vương Dật trầm ngâm nói: "Này Tiêu Dật Phàm cùng Nạp Lan Khuynh Thành, chính là đệ nhị cùng đệ nhất?"

Thanh niên cẩn thận một chút đầu: "Phong sư huynh cùng Tiêu Dật Phàm chênh lệch không lớn, thứ tự hàng năm đều sẽ luân phiên. Nạp Lan Khuynh Thành tắc không phải vậy, nàng dài cơ đầu bảng mấy năm, vì 'Đại Hạ' thiên kiều số một, lại có tiên nữ giống như dung nhan, thường có 'Một thể Khuynh Thành' tiếng khen..."

"Một thể Khuynh Thành?"

Vương Dật cười cợt, không để ý lắm.

Nạp Lan Khuynh Thành là rất đẹp, khí chất không phải Thường Không linh.

Nhưng nếu luận khí chất, ai có thể so với được với Thẩm Băng?

Luận quyền rũ, ai có thể so với được với Tiểu Tiểu nàng muội?

Luận vóc người...

Nha, cả nghĩ quá rồi...

Kẻ này lắc đầu một cái, tiếp tục hỏi: "Các người làm sao mà biết nơi này sẽ có thượng cổ thần binh? Còn có, vì sao không đi Cửu châu? Lựa chọn thể tục?"

Thanh niên nói: "Thần binh truyền thuyết, các đại tông môn đều có ghi chép. Còn vì sao lựa chọn nơi này... Thú triều hoành hành thiên hạ, các trường thượng tổ đều ở tông môn tọa trấn, chỉ có đệ tử mới khả năng rút người ra. Cửu châu gốc gác tuy rằng bạc nhược, có thể yêu thú nhưng mạnh mẽ như nhau. Chúng ta nếu là gặp gỡ ngũ cấp, thì sẽ đoàn diệt, vì lẽ đó tiên tới nơi này thử vận may."

"Thì ra là như vậy..."

Vương Dật nghĩ ngơ trong lòng rốt cục mở ra.

Sau đó, hắn hỏi ra cuối cùng một cái nghi vấn: "Đại Hạ cách xa Cửu châu có bao xa? Cái khác các châu có hay không thiên bảng tồn tại?"

"Hô..."

Thanh niên ngẩng giọng điệu tức, nói: "'Đại Hạ' cùng 'Thần Tước' cách xa Cửu châu gần nhất, vì lẽ đó chúng ta tiên đến. Còn thiên bảng, các đại Thần châu đều có, hơn nữa danh dương mười tám đại Thiên thể giới. Như ta châu 'Một thể Khuynh Thành', 'Thần Tước' 'Một chiêu kiếm Tru Lăng', 'Bồng Lai' 'Bách Hoa tiên tử'..."

"Hả?"

Vương Dật cũng không nghĩ tới đối phương hiểu rõ này rất nhiều, hỏi: "Thực lực của bọn họ như thế nào?"

"Cái này không được rõ lắm."

Thanh niên cẩn thận lắc đầu một cái: "Chẳng qua, nghe nói 'Một thể Khuynh Thành' cùng 'Một chiêu kiếm Tru Lăng', ở mười tám người trong xem như là tương đối kém..."

Vương Dật hơi nhướn mày: "Nói như thế nào?"

Thanh niên nói: "Bồi dưỡng châu cách nơi này gần nhất, gốc gác chịu ảnh hưởng. Mà cái khác Thần châu là không thiếu sót, nắm giữ trên cửu phẩm truyền thừa, trong tông môn càng có 'Đại Thừa' bên trên tọa trấn, vì lẽ đó..."

"Đại Thừa bên trên?"

Vương Dật nhất thời khiếp sợ, hỏi: "Là cái gì?"

Hắn từng nghe tiên nữ các lão bà nhắc qua, Trung Nguyên Đại Thừa cảnh, tương đương với Hồng Linh 'Thật thần lão tổ'.

Lại bên trên... Chẳng phải là...

Cùng lúc đó, thanh niên nói ra càn khôn: "Thượng nhân... Kim Tiên."

Vương Dật nghe xong, trầm ngâm không nói.

Hắn đối với Kim Tiên nói chuyện, chỉ là hơi có ấn tượng mà thôi.

Trong truyền thuyết thần thoại, Kim Tiên là Đạo giáo cảnh giới tối cao, cũng thay thế chỉ Phật môn cao nhất chính quả.

Mà thế giới hiện thực trong, thật sự có Kim Tiên.

Loại cảnh giới này, ẩn suy tính, tương đương với Hồng Linh đại lục 'Thái Thượng Thần vương'.

Cùng các tiên nữ ngang nhau cảnh giới.

Xem ra, cửu thiên thập địa trong, cũng là ngoại hồ tàng long.

Thanh niên thấy đối phương không nói, lần thứ hai sốt sắng lên đến: "Ta... Ta những câu là thật, không lừa ngươi..."

Vương Dật nhẹ nhàng chấn động, tỉnh lại.

"Hắc..."

Hắn cười nói: "Ta tin tưởng!"

'Xi'

Đột nhiên, Vương Dật tay lên chỉ lạc, trong nháy mắt điểm trên đối phương huyết thiên trung.

Thanh niên đột nhiên cứng đờ, đầu một bên, hôn mê.

"Ngươi tiên ngủ một chút, chờ ta thu xong 'Lễ mừng thọ' sau, sẽ có người nhắc ngươi qua..."

Vương Dật đứng dậy vỗ vỗ trên đùi thảo bột phấn, triều tiệc mừng thọ bước đi.

Mấy phút sau, hắn về đến nơi này, ngồi trở lại vị trí của mình.

Vào giờ phút này, phía trước kết giới bên trong, tam đại thánh địa tuyền ra đệ tử, chính ở khí thế hùng hực tranh tài.

Ánh sáng lưu chuyển, hào quang bắn ra bốn phía.

Không thể phủ nhận, thật sự rất đặc sắc.

Mà tiệc mừng thọ bên này, những đệ tử còn lại chính đang reo hò trợ uy.

Liễu gia mọi người nhưng chưa lên tiếng, chẳng qua sắc mặt đều bị chấn động không được.

Thật sự... Thật mạnh.

Cùng lúc đó.

Liễu Thiên Nhi góp quá mặt cười, nhỏ giọng hỏi: "Quyết định?"

"Ân!"

Vương Dật gật gù, gấp cùng nơi gao nếp ngẩu, đưa đến y nhân bên mép.

Liễu Thiên Nhi mở ra cái miệng nhỏ, nuốt vào.

Vương Dật mỉm cười, đang chờ mở miệng, lông mày nhưng là vừa nhíu.

Đã thấy, 'Vọng tiên tông' một cái gia hỏa, bụng chén rượu lão đảo đi tới Liễu Thiên Nhi bên người, cười hi hi nói: "Mỹ nữ, cùng ta chạm một cái..."

Hắn sau khi nói xong, một cái tay khác triều y nhân vai đẹp đáp đi.

Vương Dật trong nháy mắt bắt cổ tay của đối phương, trầm giọng nói: "Ngươi muốn chết?"

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 758: Mặt đến

Bởi ánh mắt của mọi người, đều tập trung ở phía xa tranh tài trên, vì lẽ đó chỉ có Liễu gia ba đời nhóm phát hiện biến số.

Bọn hắn dồn dập sững sờ, không hẹn mà cùng nhìn sang.

Cùng lúc đó.

"Hả? Cách..."

'Vọng Tiên các' thanh niên tựa hồ uống nhiều rồi, mặt đỏ cái cổ cũng thô, cổ tay hắn bị bắt sau, ngớ ngẩn, ợ rượu, nhìn về phía đối phương: "Ngươi... Cách... Ngươi TM dám ngăn trở ta?"

Bởi còn quan hệ, hắn không suy nghĩ đối phương vì sao như vậy lực đại, mà là bất mãn chất vấn.

"Ồi... Phốc..."

Vương Dật không nói hai lời, bay thẳng đến đối phương trên mặt nhỏ ra cục đờm.

'Đùng kị '

Vô số bong bóng tạo thành thanh lòng trắng trứng, vô tình vỗ vào thanh niên mũi cùng trên mặt.

Này liền lợi hại.

Thanh niên đột nhiên sững sờ, dùng nắm chén mu bàn tay gạt dưới mũi, xem đi xem lại.

Sau đó, lông mày của hắn trực tiếp dựng thẳng lên đến rồi, đang chờ bạo phát.

"Cút!"

Vương Dật đột nhiên quát lạnh, dùng sức hướng về sau sút đi.

Nguồn sức mạnh này quá kinh người, thanh niên chấn động mạnh, lão đảo lui về phía sau bảy, tám mét...

"Ngươi... Muốn chết!"

Hắn ổn định thân hình sau, nhất thời điên rồi, ngập trời.

Thanh niên dùng sức ngã nát chén rượu, hai tay nắm tay, giương thiên rồng to: "Ta giết ngươi!"

'Hồng '

Trong phút chốc, một luồng mệnh môn uy thế phóng lên trời, bao phủ bát hoang.

...

Nạp Lan Khuynh Thành sở dĩ lấy ra kết giới, là bởi vì bọn hắn những này người, tu vi thấp nhất cũng ở Kim Đan năm tầng.

Bực này thân uy, ở trong tông môn hay là không tính làm gì, có thể ở thế tục giới liền không giống nhau.

Cho nên tới nơi này trước, tam đại thánh địa từng người định quy củ: Không nên quên sự mạng của các ngươi. Không thể gây thương người, chuyên tâm tâm bảo.

...

'Đỉnh đương đỉnh lang '

'Đùng đùng..'

"Hả?"

"Chuyện gì xảy ra?"

Luồng hơi thở này thế như điên mãng, tới gần yến hội đều bị thổi phien, bộ phận Liễu gia tộc người cuồng quít đứng lên, lần lượt kinh sợ.

Ba đời này bàn nhưng không có.

Vương Dật một tay phù bàn, chưa xem phía sau một chút, gắp nơi thịt kho tàu, thả vào trong miệng, bên nhai bên nói: "Đem hết thầy người nhà, mang tới gia gia bàn kia..."

Mấy ngày nay, ba đời nhóm nhìn quen cảnh tượng hoành tráng, không có bị biến số dọa ngã, nghe xong gật đầu, lần lượt đứng lên.

Cùng lúc đó, đến từ thánh địa thiên kiều nhóm cũng phản ứng lại, dồn dập cau mày.

Cái tên này lại tùy ý phóng thích tu vi, hảo không tuân quy củ.

Phong Vu Tu bỗng nhiên đứng dậy, triều đồng môn hét lớn: "Cam sư đệ, ngươi làm cái gì?"

Cam Ninh căn bản không để ý tới, chỉ lo nhìn Vương Dật, con mắt trong thiêu đốt ngập trời giận dữ.

'Xi'

Đột nhiên, hắn lấy ra một thanh phích lịch vương đao, triều đối phương lôi đình bổ tới.

"Cái gì?"

Thiên kiều nhóm hoàn toàn choáng váng.

Bọn hắn vốn tưởng rằng cái tên này uống nhiều rồi, dựa vào rượu trang phục cái bức mà thôi, ai nghĩ...

Đất đèn ánh lửa,

Vương đao trải qua gần ở Vương Dật đỉnh đầu 20 centimet nơi.

"Dừng tay!"

Phong Vu Tu có tâm ngăn cản, nhưng thực sự không kịp.

Chính đáng hết thầy mọi người lấy vì cái này 'Liễu gia hậu bối' sẽ máu tươi tại chỗ thời...

Vương Dật thân thể vi bên cạnh, vừa vặn tránh thoát lôi đình chi nhận, tay phải nhân thể vừa nhấc.

'Ca'

Một đạo lạnh lạnh tiếng vang đột nhiên xuất hiện, tuy rằng không lớn, nhưng truyền khắp mỗi một tác góc.

Đã thấy, trong tay hắn cặp kia hắc mộc chiếc đĩa, vừng vàng kẹp lấy vương đao tiên phong.

Từng tia từng tia... Nhập chụp!

Phong Vu Tu duy trì vọt tới trước tư thế, nhưng ở trong phút chốc... Động lại.

Đám người còn lại, cũng đột nhiên sững sờ.

Cả tòa tiệc mừng thọ đột nhiên yên tĩnh xuống.

Thánh địa thiên kiều nhóm, bất động.

Mà những kia mới vừa tự đứng dậy Liễu gia tộc người, cũng bất động.

Thời không, phảng phất vào đúng lúc này vĩnh viễn bất động, chỉ chứa có xa xa thần bảo giao kích tiếng.

Vương Dật nhìn chăm chú thức ăn trên bàn, cánh tay phải hư không dùng lập, song quai hàm nhúc nhích không ngừng, cuối cùng cổ họng hơi động, đem thịt nuốt vào.

Hàng trăm cặp mắt đổ dồn vào trong, hắn thân thể vi bên cạnh, tay trái móc ra ngọc suối, từ trong hộp thuốc lá rút ra một cái, để vào môi, sau đó cầm lấy bật lửa.

'Dùng '

Ngon lửa xa thăm dấy lên, tác động bao nhiêu mê ly?

"Khàn..."

Vương Dật cổ hơi hơi trước góp, hút đót yên thủ, sau đó thả xuống bát lửa, hai chi kẹp lấy yên đuôi, lấy xuống nó.

"Hô..."

Một đạo yên khí, từ hần trong miệng chậm rãi phun ra.

Sau đó, Vương Dật ngẩng mặt, nhìn về phía những này khách không mời mà đến, chậm tiếng nói: "Quấy rối ta gia trưởng bồi tiệc mừng thọ, có phải là rất vui?"

Hết thấy người ngơ ngác nhìn hần, không có bất kỳ phản ứng nào.

"Đáng ghét!"

Phía sau Cam Ninh một chiêu bị kiềm chế, không có suy nghĩ cần khôn, dùng sức giãy giụa.

Không biết làm sao, cặp kia hắc mộc chiếc đĩa dường như U Minh huyền khóa, mặc hần như thế nào dùng sức, cũng trừu không đi trở về.

Vương Dật thấy Liễu gia tộc người cũng bất động, khẽ nhủ mảy, nghiêng mặt đi, nhìn về phía Liễu Thế Thành: "Hôm nay là ngài đại thọ, ta nghĩ ăn bát trường thọ mặt..."

Liễu Thế Thành ngây ngốc nhìn cháu rể, không có bất cứ động tĩnh gì.

Vương Dật có chút bất đắc dĩ, lần thứ hai quay đầu, nhìn về phía một cái hạ nhân: "Mặt đến!"

Hần lần này truyền vào một chút thanh tâm pháp thuật.

Này người chấn động chấn động, nhất thời tỉnh lại, cũng không xin chỉ thị bất kỳ người, tự mình đi đến bếp sau, bưng lên bát tam tiên mặt, đặt ở trước mặt đối phương.

Vương Dật tay trái đem nửa đoạn tàn thuốc bóp tắt, thuận thế lấy ra Liễu Thiên Nhi chiếc đĩa, tự mình bắt đầu ăn, trong bóng tối cho y nhân truyền âm: "Bảo bồi đừng lo lắng, nhanh làm việc..."

Liễu muội muội run lên một cái, cũng tự tỉnh táo.

Nàng sờ dĩ đồ ra, cùng người khác hoàn toàn khác nhau.

Hết thấy người là sợ hãi Vương Dật thực lực, mà chúng ta Thiên Nhi lại có chút tiểu hoa si nha.

Nàng cảm giác, hiện tại lão công... Hảo có mị lực.

Nghe xong lời của đối phương sau, Liễu Thiên Nhi không trì hoãn nữa, bán đẩy nửa đem tộc nhân mang tới gia gia bên kia, đồng thời cho mấy tên khác ba đời truyền âm.

Cùng lúc đó, mấy chục mét ngoại.

Kết giới ngoại, những kia chờ lên sân khấu đệ tử phát hiện vấn đề.

"Gia tộc này người đang làm gì?"

"Tiêu sư huynh làm sao bất động?"

"Bọn hần ở xem ả?"

Mấy người dồn dập nghị luận, biểu thị rất mờ mịt.

Mà lúc này, Vương Dật 'Khò khè khò khè' ăn mì thọ, kéo dài thời gian.

"Khốn nạn a!"

Phía sau Cam Ninh rộng to ở thiên, hần thực sự không tránh thoát, liền đi buông tay, ai muốn chuỗi đạo nơi truyền đến một luồng thần bí sức hút, căn bản thoát không thể rời bỏ.

Tiếng nói của hắn quá to rõ, tam đại thánh địa thiên kiều nhóm đồn dập chấn động, tĩnh lại.

Nạp Lan Khuynh Thành cùng Tiêu Dật Phàm liếc mắt nhìn nhau, đều nhìn ra trong mắt đối phương kinh hãi.

Cam Ninh nhưng là Kim Đan tám tầng cường giả, công kích cỡ nào cường hãn?

Dùng đũa gỗ chặn lại vương đao công kích, bọn hắn tự hỏi cũng có thể làm được, nhưng vạn vạn không làm được tượng Vương Dật như vậy vững như thành đồng vách sắt.

Thiên, cái này gia hỏa... Đến cùng là ai?

Tiểu Tiểu cô Vô gia tộc, vì sao ra này nhóm cường giả?

Kỳ quái nhất chính là, hơi thở của hắn rõ ràng chỉ có luyện khí tầng năm...

Thiên kiều nhóm coi là thật bị chấn động tột đỉnh.

Dần dần, Liễu gia tộc người đã kinh hết mức lùi tới gia chủ phía sau.

Bọn hắn ngơ ngác nhìn chăm chú cái này ngày hôm nay mới quen tiểu tử, không có bất cứ động tĩnh gì.

Mà Vương Dật, cũng ăn xong nha!

Hắn đem mặt thang uống sạch sau, thả xuống bát tô, lần thứ hai nhìn về phía trong khiếp sợ ngoại lai khách.

"Hắc..."

Vương Dật nở nụ cười: "Ta đợi này hồi lâu, cũng không người đến trả lời. Cũng được..."

Hắn tay trái để đũa xuống, tìm được tai phải bên, lấy ra một vật, tiếp tục nói: "Các ngươi không nói ta cũng biết, chính là vì thứ này. Như Ý Bồng, cho ta dài..."

'Xi'

Trong phút chốc, một vết đen kinh hiện ra ở thế, quán xuyên qua hư không.

Sau một khắc, tam đại thánh địa thiên kiều trước mặt, xuất hiện một cái đen nhánh côn thân, mặt trên che kín kỳ dị hoa văn, thần bí siêu phàm.

"Đây là cái gì?"

"Thiên!"

"Lẽ nào là thượng cổ thần bảo?"

"Quả nhiên có thần binh..."

Một ít thiên kiều không nhịn được kinh kêu thành tiếng.

"Toàn trả lời, cho các ngươi măn phân!"

Vương Dật đột nhiên buông ra tay phải, rộng mở xoay người, hai tay nắm chặt dài hơn Như Ý Bồng, cánh tay như chèo thuyền giống như vừa thu lại, đồng thời ngã về đằng sau, hét lớn: "Đều cho lão tử lại đây..."

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 759: Thu vồng

'Hô xì '

'Oành '

'Oành oành...'

Phần lớn thiên kiều eo, đều bị Kim Cô Bồng đầu trong, thân thể hướng về sau xung cách xa mà lên.

Thiên bồng ba vị trí đầu phản ứng nhanh nhất, đồng thời đánh ra song chưởng, chống đỡ xung kích.

Nguyên lai, Vương Dật nhượng Liễu Thiên Nhi chờ đẩy ra tộc nhân, là sợ ngộ thương đến bọn hắn.

Cũng là mấy, những thánh địa này thiên kiều đều bị mang tới kết giới chỗ.

'Phù phù thông '

Có mấy người trực tiếp quỳ xuống, hai tay che bụng, sắc mặt vô cùng trắng bệch.

Mà những kia chính ở so vũ thiên kiều nhất thời choáng váng.

Này ni mã... Là tình huống thế nào?

"Khôn nạn!"

Một cái Kim Đan chín tầng nam tu phản ứng lại, lấy ra một thanh tinh Kim Tiên kiếm, rống to xông đến.

"Đi nguoi mã!"

Vương Dật hai vai run run, Kim Cô Bồng mang theo một thế giới đại thế, triều đối với Phương Nghênh đầu đập xuống, tốc độ nhanh như chớp giật.

'Đùng ùng '

'Oành '

Hai đạo tiếng vang nối đuôi nhau phát sinh, kim kiếm trực tiếp đổ nát, Kim Cô Bồng tiên phong, mạnh mẽ nện ở nam tu trên gáy.

Nếu không là hắn bảo cụ chống đỡ phần lớn xung kích, trực tiếp sẽ bị bạo đầu.

Có thể mặc dù như vậy, nam tu vẫn cứ toàn thân chấn động mạnh, nửa thân thể rơi vào lòng đất, hai mắt đảo một cái, hôn mê.

"Đáng ghét!"

"Đi chết..."

Lại có hai người lấy ra bảo cụ song song xông lên.

"Hắc..."

Vương Dật khóe môi dẫn ra, Kim Cô Bồng cắt phá trời cao, phá lãng mà đi...

'Đùng ùng... Oành oành...'

Đồng dạng tình cảnh xuất hiện lần nữa, hai người bảo cụ bị oanh cái vụn vụn, đầu vai bị thương, gần như cùng lúc đó rơi vào mặt đất.

"Tam vạn nhiều phạt chiết la xá..."

Đột nhiên, một đạo thân bí Phạn âm từ từ mà lên, đầy trời vang vọng.

Vương Dật tâm thần run lên, đột nhiên xoay người.

Mấy mét ở ngoài...

Phong Vu Tu hư không mà đứng, hai tay ở trong lòng đan dệt đan điểm, kết lục hợp thần ấn.

Sắc mặt hắn cực kỳ nghiêm nghị, mười ngón càn kết càn nhanh, cuối cùng bỗng nhiên hợp lại, rống to ở thiên: "Mở!"

'Hồng '

Trong phút chốc, sau lưng của hắn hiện ra tảng lớn Huyền Mộc, liên tục hướng ra phía ngoài phun ra nuốt vào khuếch tán, chúng nó tự chủ phác họa, cuối cùng đan dệt thành vô số Huyền Thiên cánh tay.

Mà cánh tay trong lòng bàn tay, nắm có vô số bảo cụ, như tay tác việt búa, gây tích trượng Kim Cương chày vân vân.

Thượng cổ bí pháp —— thiên thủ Minh Vương ấn.

Phong Vu Tu vì Nguyên Anh một tầng, có thể đem bí pháp lấy ra hai phần mười thần uy. Đây thuật một khi đại thành, liền có thể lấy ra Thái Cổ Đại Minh vương, lực có thể áp tiên.

Hiện tại tuy chỉ có hai phần mười, cũng nắm giữ cái thể thần uy.

"Có chút ý tứ..."

Vương Dật cười cợt, sắc mặt tùy theo nghiêm lại.

Vừa nảy nháy mắt, nhượng hắn sinh ra khiếp đảm cảm giác, tuy rằng yếu ớt, nhưng chân thực tồn tại.

Trung Nguyên gốc gác sâu không lường được, tuyệt thế Thần thuật tầng tầng lớp lớp, như một mạch hóa Tam Thanh chờ, liền các tiên nữ cũng kính nể không thôi, vì lẽ đó Vương Dật không có khinh thường.

Cẩn thận làm cho vạn năm thuyền,

Tổng là đúng.

'Ong ong...'

Phong Vu Tu xung quanh hư không bắt đầu run rẩy, có chút không chịu nổi bức này vô thượng uy thế, mấy chục mét ngoại một ít cây rừng bị nhỏ tận gốc, cuốn về hư không.

Vương Dật nhất thời phát hiện quy tắc này cần khôn, nhú chặt lông mày.

Như thật sự ở nơi này ra tay đánh nhau, Liễu gia... Không, toàn bộ phong cảnh khu đều sẽ hóa thành bụi bặm.

Dù sao, Nguyên Anh lão quái thực lực, không phải đùa giỡn.

Hắn nhìn chằm chằm Phong Vu Tu, dư quang nhìn chung quanh, rất nhanh liền phát hiện cái kia kết giới pháp khí.

Cùng lúc đó!

Phần lớn thiên kiều từ trong khiếp sợ tỉnh táo, không có ai trở lại ra tay, bởi vì 'Vọng Tiên các' 'Người điên' động.

Tiêu Dật Phàm nhìn chăm chú Vương Dật, trầm mặc không nói, cũng không có hành động ý tứ.

Mà Nạp Lan Khuynh Thành tắc đem một tên sư muội nâng dậy, nhìn người nào đó, đôi mi thanh tú hơi nhíu, không biết đang suy nghĩ gì.

Bọn hắn đều là yêu nghiệt trong yêu nghiệt, nhanh chóng trở về bình tĩnh, phán đoán lập tức thế cuộc.

Mà Phong Vu Tu sau lưng, dĩ nhiên mọc ra hơn trăm cái Huyền Mộc cánh tay, lít nha lít nhít chỉ chít cùng nhau, đường kính có tới năm mét.

Mấy chục mét ngoại, Liễu gia tộc người thấy rõ sau, nhất thời hút vào ngưng khí lạnh.

Thiên, chuyện này... Là món đồ gì?

Liễu Thiên Nhi nhưng không một chút nào nhưng tâm, chính mình nam nhân, nhưng là cùng thượng cổ cự thần bài qua tay oản.

Không thể phủ nhận, tầm mắt vừa mở, tâm tình tự nhiên theo trường thành.

Phong Vu Tu mặt hướng Vương Dật, trầm giọng mở miệng: "Người... Là ai?"

"Hắc..."

Vương Dật khoe miệng một liệt, nhưng không đáng hồi phục, đột nhiên hoành lên cánh tay phải, bàn tay nhân thể một trao.

'Xi'

Trong tiếng thét gào, kết giới pháp khí hư không vượt qua, bay vào trong tay hắn.

"Hả?"

Này biến số rất kinh người, hết thấy người dồn dập sững sờ.

Vương Dật dò tìm thần thức, nhanh chóng hiểu được càn khôn, theo một tay phác hoạ thành ấn, hướng lên trên ném đi.

'Hồng...'

Trong phút chốc, một luồng vàng sáng màu trắng nõn phun ra nuốt vào ra, phía dưới kết giới đột nhiên tiêu tan, hòa vào tân sinh pháp tắc trong

1 phần nhiều chung sau.

Một cái hoàn toàn mới cái lồng khí xuất hiện, đường kính có tới ba mươi mét, đem hết thấy người vây quanh ở bên trong.

'Hô xì...'

Hắc mang lấp lóe, Vương Dật đem Kim Cô Bồng xoay chuyển 360 độ, cuối cùng 'Đỉnh' một tiếng lập trên đất, cười hì hì nhìn về phía thiên kiều nhóm:
"Như vậy... Liền rất tốt..."

Này phương không gian, nhất thời rơi vào hoàn toàn tĩnh mịch.

Mấy qua đi...

"Hắc... Ha ha..."

Phong Vu Tu gương thiên cười to, cuối cùng nhìn về phía đối phương, lạnh giọng nói: "Ngươi cho rằng, có thể đánh với chúng ta một trận?"

Năm ngoái, hắn chỉ có thể lấy ra ba mươi cái Huyền Mộc cánh tay, hơi thua Tiêu Dật Phàm nửa bậc.

Mà năm nay, Huyền Mộc cánh tay thêm ra 2 lần không ngừng, vì lẽ đó Phong Vu Tu mục tiêu là 'Đại Hạ' thiên kiều số một.

Mới vừa bắt đầu, hắn xác thực bị đối phương kinh đến, có thể tự tin nhưng sẽ không dao động.

"Nói cái gì đó?"

Vương Dật mi mắt một tà, nhìn về phía đối phương: "Đừng làm, ta là tới muốn lễ mừng thọ..."

Ý của hắn rất rõ ràng: Các ngươi không được!

Phong Vu Tu lông mày dựng đứng, trước ngực hai tay bỗng nhiên mở ra, bắn ra Đa La Diệp chỉ ấn, hét lớn: "Nam Ma Đa tướng, khai..."

'Xì xì xì...'

Nhất thời, phía sau hơn trăm cái huyền cánh tay rộng mở biến hoá dài, triều đối phương bao phủ mà đi.

Thiên thủ Minh Vương ẩn như chúng sinh.

Hư không đột nhiên ngưng trệ, thần uy che trời.

Tới gần thiên kiều sắc mặt đại biến, lần lượt lui về phía sau.

"Đến đúng lúc!"

Vương Dật hét lớn một tiếng, đem Như Ý Bồng ngang trời nâng lên, vung tay ở thiên: "Cho ta dài..."

'Xì'

Hắc bồng trong nháy mắt kéo duỗi, sau đó 'Oành' một tiếng, tầng tầng đánh vào đối phương trong lòng.

Xem ngươi cánh tay dài, hay vẫn là ta lão Vương gậy dài.

Phong Vu Tu toàn thân chấn động mạnh, trong nháy mắt xung cách xa mà lên, sau đó...

'Ầm ầm'

Phía sau lưng hắn, mạnh mẽ đánh vào bình phong mặt ngoài.

"Phốc... Khụ khụ..."

Lần này đặc biệt mãnh, Phong Vu Tu sắc mặt một từ, phun ra miệng lớn nước chua.

Thiên kiều nhóm dòn dập sững sờ, có chút không phản ứng lại.

Này liền... Phá?

"Ngươi..."

Phong Vu Tu nhất thời điên rồi, ngấp trời, hai tay hắn nâng lên côn thân, triều phía dưới rống to: "Ngươi thật là hèn hạ!"

Ta toàn lực mà vì, ngươi nhưng mượn thân bảo oai?

"Bệnh thần kinh!"

Vương Dật khác cái tay đào lỗ tai, âm thanh quái dị nói: "Các ngươi có hơn ba mươi, vẫn chưa thể nhượng ta mở cái quả?"

Hắn sau khi nói xong, bỗng nhiên rút về Như Ý Bông, hành hương mà thiên kiều nhóm xông thẳng mà đi.

Nếu xông nhà riêng, liền phải làm tốt bị thu gặt chuẩn bị.

Thu vồng thời khắc, đến.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 760: Hương Hương

Bỗng phong triệt mở sau, Phong Vu Tu toàn thân run lên, tuột xuống lạc.

Sau lưng của hắn Huyền Mộc cánh tay, cũng sụp đổ rồi hơn chín mươi phần trăm.

Mà còn lại thiên kiều chỉ cảm thấy thấy hoa mắt, sau đó...

'Oành oành oành...'

Lại có mấy người rơi vào mặt đất, ngất đi.

Trong đó một vị thiên phú dị bẩm, đầu độ cứng rất bất phàm, không có tại chỗ mất đi ý thức.

"A..."

Hắn không cam lòng rống to: "Ta muốn đưa ngươi chém thành muôn mảnh!"

Cớ nào to rõ âm thanh a?

"Hả?"

Vương Dật cảm thấy kinh ngạc, bên cạnh thủ nhìn chăm chú chốc lát, phủ đầu bù đắp một bóng.

'Đương'

Này người đầu hư không điểm mấy lần, liền bất động, cũng không tiếng, hình như chết rồi.

"Ngươi... Ngươi giết Tăng sư huynh."

Một cái nữ tu hai con mắt đỏ chót, vung kiếm vọt tới: "Ta cùng ngươi liều mạng."

"Sách..."

Vương Dật hơi nhướn mày.

Hắn không đánh nữ nhân, vẫn luôn như vậy, nhưng đối phương khí thế hùng hổ, ở đây cũng có 10 dư vị nữ tu, vì lẽ đó chỉ có thể phá giới.

Vương Dật thân thể hơi nghiêng, về bỗng lật đổ hoàng long.

Hắn mang phá không, thoáng qua tập đến.

Nữ tu kinh hãi, cuống quýt đem bảo kiếm hộ ở trong lòng.

'Đương...'

"A?"

Nguồn sức mạnh này quá khủng bố, nàng kinh sợ một tiếng, trực tiếp tung tóe.

Ổ đọng vào bình phong một sát na, một đạo bóng trắng vượt qua hư không, trong nháy mắt tiếp được nữ tu.

Nàng nhìn lại nhìn lại,

Mở miệng mở miệng: "Nạp Lan tỷ tỷ?"

Nạp Lan Khuynh Thành nhìn chăm chú phía trước, mặt cười cực kỳ nặng nề: "Đợi ở chỗ này, không muốn qua đi!"

"Không được..."

Nữ tu cuống lên: "Tăng sư huynh thù, ta nhất định phải báo."

"Tăng Huy không có chết..."

Nạp Lan Khuynh Thành nói ra can khôn: "Cái này gia hỏa phi thường lợi hại. Tiêu Dật Phàm chuẩn bị ra tay rồi, Phong Vu Tu cũng gần như hoàn toàn khôi phục. Người như đã qua, sẽ bị lan đến..."

"Tăng sư huynh không có chết?"

Nữ Tu Đốn thời vừa mừng vừa sợ, cuống quýt nghiêng đi mặt cười.

Bỗng nhiên, nàng đôi mi thanh tú nhú chặt: "Tăng sư huynh liền ở hạch tâm. Không được, ta còn muốn đi..."

"Yên tâm!"

Nạp Lan Khuynh Thành buông ra tay ngọc, chậm rãi nói: "Ta sẽ đem bọn hắn mang tới..."

Cùng lúc đó.

Vương Dật đập trầm hai cái thiên kiều sau, liền triệu mặt khác ba tên phóng đi.

'Gào...'

Đột nhiên, một đạo long ngâm đột nhiên bay lên, bao phủ cửu thiên.

Vương Dật sững sờ, nhân thể xoay người.

Nguyệt quang bên dưới, giữa hư không.

Một cái vĩ đại bóng người đứng lơ lửng trên không, tóc dài đen nhánh hư không loạn vũ, đại thể trùng thiên.

Áo của hắn dĩ nhiên bỏ đi, lộ ra cổ đồng toả sáng da dẻ, bắp thịt trát kết, phảng phất tràn ngập sức mạnh vô cùng vô tận.

'Đại Hạ' ngày thứ hai kiều Tiêu Dật Phàm... Động thủ.

Sắc mặt hắn cực kỳ cương nghị, hai con mắt càng là thâm như U Minh.

"Đây là... Cái gì quý?"

Vương Dật thấy rõ sau, lông mày không khỏi vừa nhíu.

Nguyên lai, Tiêu Dật Phàm hai tay hình như có sashimi, có thể hoa văn chính ở dần dần nhạt đi, hóa thành một loại thần bí sương mù, mịt mờ hư không.

'Hồng '

Lại một đạo dị tiếng nổi lên, nhưng là hồ khiếu Ngũ Nhạc.

Dần dần, sương mù hư không tự tổ, đan dệt thành hai con to lớn dị thú, xoay quanh bản tôn tả hữu.

Bên trái dị thú thân thể thon dài, thể sinh tứ trào, miệng như rất ngác, đỉnh đầu vai nam.

Bên phải nhưng là một loại miêu khoa động vật, toàn thân trải rộng thần bí hoa văn, giương nanh múa vuốt, căm tức mệnh môn.

"Da? ? ?"

Vương Dật nhất thời có chút choáng váng.

Này ni mã... Lễ nào là trong truyền thuyết tả Thanh Long hữu Bạch Hổ?

Tiêu Dật Phàm lấy ra bản mệnh thần thông sau, nhìn chăm chú Vương Dật, chậm rãi nói: "Bằng hữu, chúng ta tới đây, là chịu tông môn giao phó, không phải có ý định quấy rối. Như có chỗ đắc tội, xin hãy tha lỗi."

"Hắc..."

Vương Dật đem Như Ý Bồng kháng trên vai trên, hai tay đáp ở bồng thân, không nhanh không chậm nói: "Bằng hữu, ta là được trong nhà trường bồi giao phó, phía trước lấy lễ mừng thọ..."

Tiêu Dật Phàm mỉm cười, đối với sự khiêu khích của hắn không ngăn ngại chút nào, hai tay nắm tay, khẽ nâng hai bên trái phải. Hắn nhìn quyền mặt một chút, nói: "Ta không long trú hồ chi lực, có thể đạt tới vạn vạn quân, từng đẩy lùi quá ba tên Nguyên Anh hai tầng cường giả. Bằng hữu, mặc dù như vậy, hay là muốn đánh sao?"

"Được!"

Vương Dật không chút do dự, trực tiếp dựng thẳng lên ngón cái: "Cái này bức ta cho ngươi miễn phân, chẳng qua..."

Hắn dừng một chút, tiếp tục nói: "Ta cùng 12 cấp Yêu vương đánh qua mấy lần, tuy rằng không thắng, cũng không thua..."

Vương Dật chỉ, tất nhiên là Lan Vương Cốt Long cùng Chiến thần Hình Thiên.

Trước Niên Thú đã nói, đại niên yêu tôn chính là 12 cấp, phỏng chừng trước hai người cũng gần như.

Tuy nói mượn một đời trước để uy, vậy cũng là chính mình không phải?

Tiêu Dật Phàm đột nhiên sững sờ, lập tức cười ha ha.

Hắn đương nhiên không tin.

12 cấp Yêu vương? Ngươi chẳng bằng nói mình là Thiên Đế chuyển thế.

Việc đã đến nước này, không có biện pháp khác, chỉ có đánh.

Tiêu Dật Phàm cơ thịt run lên, hét lớn ở thiên: "Long hồ song hành..."

'Gào '

'Hồng '

Trong phút chốc, lưỡng con dị thú thét dài hư không, hướng về đối phương xông thẳng mà đến.

"Triều Thiên Phá!"

Vương Dật không có kinh thường, thân thể một tà, thôi thúc Như Ý Bồng từ dưới lên xuyên qua mệnh môn.

"Trú hồ trước bậc, không long ở thiên..."

Tiêu Dật Phàm hai tay chấn động, niệm chuyển càn khôn.

'Vù vù...'

Dị thú tách ra hai bên, trong nháy mắt né qua Kim Cô Bồng đột kích, tốc độ nhanh chóng giống như quỷ mỵ.

Sau một khắc, chúng nó từ hai bên giáp công mà trên.

"Hà?"

Vương Dật không nghĩ tới dị thú linh hoạt như vậy, trở lại thu thế dĩ nhiên không kịp, hai chân nhất thời một điểm, toàn thân cao tốc xoay tròn, nhằm phía cửu thiên.

"Đại Minh vương thần ân!"

Đột nhiên, hư không nổi lên một tiếng quát lớn, lập tức Phạn âm nổi lên bốn phía, kinh sợ mênh mông.

"Cái gì?"

Vương Dật cả kinh, vội vàng ngừng đầu, đã thấy Phong Vu Tu công lấy trên trăm con Huyền Mộc cánh tay, thẳng áp mà xuống.

Cùng lúc đó, khủng long trú hồ giương nanh múa vuốt, xung đem tới.

Bực này thân uy quá mức cường thịnh, Vương Dật không dám thờ ơ, trong mắt nổi lên phích lịch tia điện: "Triều Thiên Càn Khôn!"

Trong phút chốc, vô tận hắc mang phóng lên trời, liên miên trùng điệp, đại thế phá thiên.

Sau một khắc...

"Oành oành... Âm âm... Oành..."

Giữa hư không, to lớn nổ vang hàng loạt bạo phát, chân không đột nhiên ngưng trệ, dòng khí hỗn loạn luân phiên bắn ra, bao phủ lục hợp bát hoang.

Ba người hư không vượt qua, đánh cái long trời lở đất, nhật nguyệt ảm đạm.

Có thể bực này Thiên Khải chi chiến, chỉ vì phù dung chóm nở.

"Cái gì? Phốc..."

"Phốc..."

Hơn mười đối mặt sau, Tiêu Dật Phàm cùng Phong Vu Tu song song chấn động mạnh, nôn máu bắn tung toé, tầng tầng đánh vào bình phong trên.

Người trước lấy ra long hổ, đã bị Như Ý Bồng oanh cái nát tan, người sau Huyền Mộc thần cánh tay cũng phá hủy chín mươi chín phần trăm..

"Hô..."

Vương Dật nắm côn chìm nổi, thổ nộ triều nguyên.

Hai người này xác thực rất lợi hại, nhưng hấn ở cùng cấp bên trong sớm đã vô địch, không cần lấy ra chiến giáp liền có thể thủ thắng.

Lại nhìn phía dưới, thánh địa thiên kiều nhóm vừa định hô to trợ uy, nhưng bỗng nhiên hoá đá, hoàn toàn sẽ không động.

Thiên bảng đệ nhị cùng thứ ba, thua?

Đồng thời ra tay cũng đánh không lại gia hỏa?

Chuyện này... Chuyện này...

"Thiên hồng quán lãng!"

Đột nhiên, một đạo quát bỗng nhiên xuất hiện, lập tức tiếng xé gió nổi lên.

Vương Dật bỗng nhiên xoay người, nhưng trong nháy mắt động lại.

Bởi vì, trong mũi của chính mình nghe thấy được một luồng say lòng người tâm phổi mùi thơm ngát.

Loại này cảm giác quen thuộc, đến từ xa xôi đã qua, mỗi giờ mỗi khắc không tác động tâm thần của hấn.

Vĩnh viễn không bao giờ... Mất đi.

Vương Dật nhìn không được run rẩy lên, kích động rống to: "Hương Hương!"

Sau một khắc...

'Oành '

Một cái bạch lăng, mạnh mẽ bắn trúng trong lòng hắn.

"Phốc..."

Vương Dật tâm thần vốn là khuấy động, lại gặp đòn nghiêm trọng đòn nghiêm trọng, trực tiếp phun ra một ngụm máu mũi tên. Nhưng hắn hoàn toàn không để ý tới, bỗng nhiên mở ra hai tay, với lên cái kia bạch Lăng Sa, dùng sức hướng phía sau co rúm.

"A?"

Hơn mười mét ngoại Nạp Lan Khuynh Thành cảm thấy tay trên truyền đến một luồng quái lực, sung mãn không thể chống đỡ, không tự chủ được vọt tới.

Mà Vương Dật coi là thật không kịp đợi, hư không bỗng nhiên một điểm, trong nháy mắt đi tới trước mặt đối phương, trực tiếp đem 'Đại Hạ' thiên kiều số một kéo vào trong lòng.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 761: Hóa 3 thành

Biến số ở đất đèn ánh lửa phát sinh.

Phía dưới thánh địa thiên kiều mới vừa tự sững sờ, sau đó...

Hai người liền ôm cùng nhau nha!

Thực sự quá kinh người...

Bọn hắn choáng váng, 'Thánh Nữ phong' muối muối nhóm nhất, mặt mày đều thất sắc, coi là thật bị dọa sợ.

Nạp Lan Khuynh Thành cũng kinh ngạc đến ngây người, mờ mịt nhìn đối phương, nhất thời không còn phản ứng.

Nàng đem ngắt thiên kiều từ trên mặt đất khai ra sau, liền thấy 'Thiên báng' thứ hai thứ ba nồn máu bắn tung toé, khiếp sợ đồng thời, lấy ra 'Bạch tru lăng' công hướng về cái này cường giả bí ẩn.

Ai muốn Vương Dật không né không tránh, miễn cưỡng kháng chính mình một đòn, sau đó làm ra lần này hành động kinh người.

Hắn... Hắn đang làm gì thế?

Nạp Lan Khuynh Thành tự tiểu ở 'Thánh Nữ phong' lớn lên, từ chưa tiếp xúc qua nam tử, bây giờ gắt gao dán trên người đối phương, đương thực sự là... Bối rối!

Cùng lúc đó.

Vương Dật nhìn chăm chú xinh đẹp chốc lát, ánh mắt bắt đầu tự do, tự đang tìm cái gì.

Sau đó... Hắn làm ra hành động càng kinh người hơn.

"Khàn khàn..."

Đã thấy kẻ này cổ trước tham, mũi tả tham hữu tham, liễu mạng người. Sau đó nắm lên đối phương một cánh tay ngọc, đặt ở miệng và mũi, tăng tăng hút một thoáng : một chút, như sợi tóc tình lộn rùng.

Bởi dùng sức quá mạnh, cái miệng của hắn chính giải đùng vào này hoạt như mỡ đông cơ thể.

Lập tức, kẻ này hai con mắt híp lại, lăm bằm khẽ nói: "Là cái này mùi vị, sẽ không sai..."

Này liền lợi hại.

Nạp Lan Khuynh Thành tay ngọc bị 'Thân' đến sát na, thân thể yêu kiều bỗng nhiên run lên, sau đó liền nghe được này lời nói.

Cái này... Mùi vị?

Nha nha nha! ! !

"Ta giết ngươi!"

Trong phút chốc, rít lên một tiếng đột nhiên xuất hiện, đề-xi-ben được kêu là một cái ù.

Nạp Lan Khuynh Thành điên rồi,

Ngập trời, thời khắc này cái gì cũng mặc kệ, nhanh chóng dò ra để trống tay trái, chụp vào đối phương cổ.

"Sách..."

Vương Dật hơi nhượng mảy, tay trái ôm chặt đối phương, cánh tay phải nhân thể giờ lên, bắt đối phương ngọc oản, quát lạnh: "Đừng nhúc nhích, ta còn không xác định xong!"

Hắn sau khi nói xong, trực tiếp cúi đầu, ở đối phương gáy ngọc một trận loạn khừu.

Thanh phong tiêu tiêu dịch thủy hàn, đây là cỡ nào...

"Ngươi cái này Đấng Đồ Tử, ta giết ngươi..."

Nạp Lan Khuynh Thành liều mạng giãy giụa, phương hoa một mảnh ửng hồng.

Tự hiểu chuyện tới nay, nàng từ chưa như vậy kích động quá.

Nạp Lan Khuynh Thành không chỉ có là 'Đại Hạ' ngày thứ nhất kiều, càng là 'Thánh Nữ phong' đời thứ ba mươi sáu Thánh nữ, tương lai rất khả năng tiếp chương thánh địa, thử hỏi thân phận cao quý cỡ nào?

Bây giờ, lại bị một cái nam tử xa lạ ôm vào trong ngực nghe : người đến nghe : người đi?

"Khốn nạn! Cho ta buông ra nàng..."

Đột nhiên, một đạo hét lớn đột nhiên xuất hiện, như sấm sét giữa trời quang.

Một toà vĩ đại cát phá trời cao, xông thẳng mà đến.

Tiêu Dật Phàm bạo đập.

Hắn thăm mển Nạp Lan Khuynh Thành nhiều năm, nhưng từ chưa ngay mặt nói ra, nhân vì thực lực của chính mình vẫn luôn không bằng đối phương.

Ba năm trước, Tiêu Dật Phàm trong bóng tối xin thề, nhất định phải vượt quá 'Một thế Khuynh Thành', cũng ngay ở trước mặt y nhân mặt lỗ lỏ tiếng lòng của chính mình.

Có thể đêm nay, trong lòng hắn nữ thần gặp bị khinh nhờn, nhượng hắn làm sao không nổ tung?

Vương Dật chính cầm cái kia bạch Lăng Sa, đặt ở trước mũi người tới người lui, mới vừa có gật đầu tự, đã thấy 'Một con dã thú' vọt tới, làm sao không giận?

"Cút!"

Hắn hét lớn một tiếng, trực tiếp giờ tay chụp vào hư không, nhân thể một nháy.

'Xì xì...'

Trong phút chốc, phía trước không gian phát sinh tăng lớn vận vẹo, một cái rộng rãi Ngân Hà xuất hiện, vô số đại tinh đan dệt chìm nổi, phác họa vô thượng càn khôn.

Tiên thân dị tượng —— tinh sông Quy Khư.

Trước, Hồn Động Thần Tàng phục chế rất nhiều thể chất, thông Linh Tiên thân chính là một trong số đó.

'Àm àm...'

"Phốc..."

Tiên thân vĩ lực phi thường kinh người, Tiêu Dật Phàm bên cạnh tàn long phá hổ trực tiếp đổ nát, hắn cũng toàn thân chấn động mạnh, lần thứ hai nôn máu bắn tung toé.

"Dâm tặc, dừng tay..."

"Thả xuống Nạp Lan tỷ tỷ!"

"Ta giết ngươi..."

"Buông tay nha nha nha..."

'Thánh Nữ phong' muội muội nhóm cũng phản ứng lại, dồn dập lấy ra bảo cụ, lần lượt tiếng rít xông lên, thế muốn cùng người nào đó liều mạng.

"Đáng ghét!"

Bực này thời khắc, Vương Dật thực không muốn bị quấy rối, thép cắn răng một cái, bàn tay phải lẳng không phác hoạ, kết ra một cái vô thượng tiên ấn, cuối cùng mạnh mẽ ấn trên chính mình trong lòng.

'Hồng '

Nhất thời, trên người hắn phóng ra một luồng chói mắt hào quang, lập tức...

'Xi xi...'

Hai bóng người thoát ra đến, mặt hướng người tới, hư không chìm nổi.

"A?"

"Cái gì?"

Muội muội nhóm mảnh run cảm cập một cái, đột nhiên đình chỉ, ngây ngốc nhìn phía trước, trực tiếp bối rối.

Phía dưới thiên kiều nhóm cũng hoàn toàn hoá đá.

Đã thấy, thêm ra hai bóng người, rõ ràng là mặt khác hai cái Đẳng Đồ Tử.

Nguyên lai, Vương Dật dưới tình thế cấp bách, lấy ra vô thượng bí pháp 'Một mạch hóa Tam Thanh'.

Trong lòng ngực của hắn Nạp Lan Khuynh Thành nhất thời run lên, quên giấy dựa, mờ mịt nhìn về phía này trong.

Tại sao lại... Nhiều hai cái?

Mà Vương Dật tắc tiếp tục ngửi bạch Lăng Sa, lông mày chợt từng chợt khấn, làm như gặp gỡ vấn đề.

Đúng vào lúc này, hai cổ phân thân bỗng nhiên xoay người, đi tới bản tôn phụ cận.

Trong đó một bộ cau mày nói: "Ngươi tốc độ này quá cận bã, phải đợi tới khi nào? Buông ra nàng, để cho ta tới!"

"Câm miệng!"

Khác một bộ kêu quái dị nói: "Hay vẫn là ta đến!"

"Mụ!"

Vương Dật phối đều khí nổi, triệu hai cái chính mình rống to: "Nhanh đi làm việc..."

Hai cổ phân thân nhất thời dọa một giật mình, không còn dám phí lời, trực tiếp xoay người triệu hai cái phương hướng phóng đi.

Một mạch hóa Tam Thanh, tuy rằng chỉ có thể lấy ra hai cổ phân thân, nhưng nắm giữ bản tôn chín thành thực lực, càng nghịch thiên.

Vì lẽ đó, bọn hắn tu vi đều ở nửa bước Nguyên Anh.

Sau một khắc, đôi điện ánh sáng lưu chuyển, hào quang đầy trời, chiến thể lại nổi lên.

Giờ khắc này, Vương Dật hoàn toàn không để ý tới phía sau tất cả, đem cái kia bạch Lăng Sa ngửi toàn diện, nhưng cảm thấy có địa phương, quen thuộc hương vị rất nồng nặc, có chút nhưng nhạt như nhu tía, lúc có lúc không...

"Tại sao lại như vậy?"

Hắn mờ mịt nói nhỏ, sau đó nhìn về phía xinh đẹp, hỏi: "Người là dùng món đồ gì đem chứa này cái Lăng Sa ?"

Nạp Lan Khuynh Thành chính nhìn chăm chú đôi điện hư không, nghe vậy nghiêng đi phương hoa.

Ánh mắt của bọn họ, nhất thời đan vào với nhau.

"Người tên là gì?"

Nàng chưa hề trả lời, mà là nhắc tới hỏi, mặt cười cũng tĩnh như mặt nước phẳng lặng.

Vương Dật trầm ngâm chốc lát, nói: "Vương Dật..."

"Vương... Dật..."

Nạp Lan Khuynh Thành khẽ nói, lập tức kỳ ảo trong trong mắt, dấy lên thao Thiên Hận ý. Nàng cắn cặp môi thom, gằn từng chữ: "Ta không biết... Buông tha người."

Nếu như ánh mắt có thể sát nhân, Vương Dật sớm đã chết rồi trăm ngàn lần.

Hắn hơi nhướng mày: "Trả lời vấn đề của ta!"

"Vương Dật, ta sẽ không bỏ qua cho người!"

Nạp Lan Khuynh Thành căn bản không trả lời chắc chắn, lớn tiếng hét rầm lên, con mắt trong tức tràn ra hai đạo thanh lệ.

Đây là một loại đại không cam lòng.

Vương Dật thấy, trong lòng rất không đành lòng, dù sao đối phương là cái thiếu nữ. Có thể Hương Hương phương tung nhất định phải tìm được, vì lẽ đó...

"Đắc tội rồi!"

Hắn thép cắn răng một cái, quyết tâm, tay phải nhân thể dò ra...

Nạp Lan Khuynh Thành đột nhiên ngăn ngại, nhìn chăm chú hư không mấy, đột nhiên nhắm lại hai con mắt, gáy ngọc hơi hơi vung lên, phương hoa nổi lên một mảnh thống khổ.

"Ta... Không biết... Buông tha người... Ô..."

Nàng lạnh rung khóc thảm, thân thể càng là run rẩy không ngừng, này trắng nõn hàm răng, trực tiếp đem mềm mại môi dưới... Cắn phá.

Bích lạc phương hoa, bi trọng không tận.

Thời khắc này, nàng nổi lên nhẹ sinh ý nghĩ, muốn vừa chết giải oán sâu...

Cùng lúc đó.

"Hả?"

Vương Dật lông mày hơi động, lập tức, đem một cái đông đông phiến ra đến.

Chương 762: Nhất nữ nhân xinh đẹp

Đó là một cái màu xanh da trời túi gấm, bốn phía đều có mây nhẹ mây thùy đồ án.

Mà này sợi say lòng người mùi thơm ngát, bắt đầu từ mặt trên của nó phát sinh.

Vương Dật sâu sắc nhìn chăm chú trong tay đồng đồng, rơi vào trầm mặc.

Này không phải túi càn khôn, vì lẽ đó chỉ có thể trang dưới bạch lăng, liền lại không cái khác.

Cái này túi gấm... Là Hương Hương ?

Có thể trí nhớ của chính mình mảnh vỡ trong, từ chưa từng xuất hiện vật ấy.

Nghĩ tới đây, Vương Dật lần thứ hai nhìn về phía đối phương, tay phải nhân thể giờ lên, trầm giọng hỏi: "Cái này... Người là từ đâu chiếm được ?"

"Ồ... Ta sẽ không bỏ qua cho người..."

Nạp Lan muội muội tiếp tục khóc thảm, hai con mắt một mảnh sung đỏ, phía dưới càng là thanh lệ không thôi. Miệng mại khóe môi một bên, cũng quai có một đạo vết máu, vừa thê mỹ, vừa sợ hãi...

Tự 6 tuổi lên, nàng liền lại chưa đã khóc, hôm nay xem như là phá giới.

Kinh diễm toàn bộ Đại Hạ Thần châu 'Một thế Khuynh Thành' không gặp, giờ khắc này nàng, chỉ có điều là một cái chịu khổ khinh nhờn nhu cô gái yếu đuối.

Vương Dật thấy dáng dấp của đối phương, trong lòng hơi hơi đau xót, có chút hiện ra hối.

Hắn đối với cô gái trong ngực không có cảm tình, cũng không có bất kỳ thù hận. Vừa khinh bạc cừ thù, hoàn toàn là nóng ruột gây nên, nghĩ kỹ lại, thực tại hơi quá rồi...

Vương Dật đem túi gấm bỏ vào trong ngực, thăm dò qua tay đi, nhẹ nhàng lau chùi đối phương khóe môi dưới vết máu.

"Ồ... Hô..."

Nạp Lan Khuynh Thành đang tự khóc thảm, ở bàn tay tiếp xúc sát na, nàng đột nhiên im tiếng, mở sung đỏ hai con mắt.

"Xin lỗi..."

Vương Dật có chút không dám cùng nàng nhìn thẳng, bên gần nói: "Ta không có ác ý, hoàn toàn là nóng ruột gây nên..."

Nạp Lan Khuynh Thành ngờ ngác nhìn đối phương, thanh lệ tiếp tục tràn ra khóe mắt, căn bản dừng không được đến.

Đột nhiên, nàng bỗng nhiên giờ lên tả hữu, bản trụ đối phương cánh tay, phương hoa một bên, trực tiếp mở ra cặp môi thơm...

Trong nháy mắt tiếp theo.

'Phốc '

Này hai hàng trong suốt như ngọc hàm răng,

Mạnh mẽ cắn ở đối phương bàn tay phải bụng trên.

Vương Dật khẽ nhíu mày, thân thể rất sắp có phản ứng.

Sau một khắc, hắn đem chảy qua đi linh khí miễn cưỡng thu hồi, không cho kinh khí đánh văng ra đối phương.

Nàng như muốn cắn, liền cắn cái đủ đi...

Dù sao cũng là ta phạm vào sai lầm lớn.

Vương Dật biết, một cô thiếu nữ coi trọng nhất chính là trinh tiết, hai chữ này, so với sinh mệnh còn trọng yếu hơn.

'Khanh khách...'

Hắn cơ thể tuy rằng cường nhận, nhưng bị nhanh chóng cắn phá, đỏ sẫm máu tươi chảy xuống hư không.

Nạp Lan Khuynh Thành không có đình chỉ, tiếp tục liều mạng mệnh.

Nữ nhân khỏi xương điên đến, đáng sợ hơn bất cứ thứ gì...

Cùng lúc đó, hai người phía dưới.

30 dư tên thiên kiều hoặc hạ hoặc nằm trên mặt đất, thần tình cực kỳ uể oải.

Mà Tiêu Dật Phàm tắc dựa vào ở một cái sư muội trong lòng, hai mắt nhắm nghiền, ngất đi.

Những này từ thánh địa đi ra đệ tử, hoàn toàn bị trấn áp.

Mà này hai cổ phân thân, tắc đứng ở mọi người đối diện như răng nhếch miệng.

"Đau quá!"

Trong đó một vị thực sự không thể nhẫn nhịn, ngẩng đầu nói: "Bản tôn ở làm cái gì?"

"Câm miệng!"

Một vị khác rất 'Hiếu chuyện', nhìn chung quanh một chút, áp sát tới, hắc lặc lặc cười: "Vừa nãy ngươi cũng cảm giác được, người phụ nữ kia này trong... Rất lớn, tuyệt không thấp hơn Cẩm Nhi sư thúc..."

Hắn sau khi nói xong, hữu mi nhân thể hướng lên trên gây xích mích, lộ làm ra một bộ người hiểu được vẻ mặt.

"Nói hươu nói vượn!"

Đối diện vị kia không tán đồng, đầy vẻ khinh bỉ nhìn về phía đối phương: "Nàng có thể nào cùng Cẩm Nhi sư thúc so với?"

...

Liều gia vị trí.

Một đại gia tử nhìn về phía trước hư không, đều có chút ngẩn ngang không ngớt.

Mới vừa bắt đầu, bọn hắn nhìn thấy Vương Dật đại phát thần uy sau, khiếp sợ tột đỉnh.

Liều Thế Thành cùng Liều Thiên Chí một phen ngờ ngạc qua đi, trên mặt dần dần nổi lên ý cười, đối với cái này cô gia khỏi nói nhiều thoải mái.

Nếu bàn về ở đây ai mạnh nhất, trừ Lý Ngọc Như ra không còn có thể là ai khác.

Thật sự rất mạnh.

Nàng lượng Tinh Tinh hai con mắt chăm chú nhìn chăm chăm Vương Dật, một nơi nào đó lại có chút ướt, trong lòng càng là nổi lên một chút hối hận: Buổi chiều, thật hắn là cùng tên tiểu tử này...

Chẳng qua, Lý Ngọc Như rất nhanh khôi phục tự mình, không lại suy nghĩ lung tung.

Thẳng đến về sau, Vương Dật hàng trăm cặp mắt đỏ dồn vào dưới, đem Nạp Lan Khuynh Thành ôm vào trong lòng.

Liều gia toàn tộc đột nhiên sững sờ, động tác được kêu là một cái tương tự.

Sau đó, bọn hắn dồn dập lộ ra không tự nhiên vẻ mặt, càng có mấy cái len lén liếc hướng về Liều Thiên Nhi.

Liều muội muội lần này cũng rất 'Thành thực', cười khẽ ngó nhìn tất cả, không có chút rung động nào.

Nàng nghĩ tới là, lão công nữ nhân bên cạnh có thật nhiều, có thể Chính cung bên dưới, chỉ có ba vị 'Hiệp cung', mặc dù cái này nữ tử thành tỷ muội, cũng không uy hiếp được chính mình.

Huống chi, vừa nãy lão công trong miệng gọi ra Hương Hương.

Này nhưng là tên cuối cùng Chính cung, như Nạp Lan Khuynh Thành thật cùng vị kia tỷ tỷ có quan, chính mình can cũng không ngăn được.

Mù quáng đi ghen ghét, chỉ sẽ đưa tới lão công bất mãn, rồi cùng (Chân Huyền truyện) trong Khang Hi như thế.

Vì lẽ đó...

Không thể phủ nhận, mấy tháng này Liễu Thiên Nhi thật sự 'Trưởng thành' không ít.

Mà khi nàng nhìn thấy lão công bị cắn sau, nhất thời không thể nhẫn nhịn, phần quyền đột nhiên nắm lên...

Một bên anh em nhà họ Liễu thấy sau, cuống quýt dòi không ít, xa xa trốn cách xa trong tộc này con tiểu cạp cái.

...

Mấy phút sau...

Nạp Lan Khuynh Thành rốt cục lực kiệt, buông ra cặp môi thơm, nằm nhoài đối phương trong lòng nhẹ thở tỉnh tề...

Nàng dùng hết sở có sức lực.

Vương Dật thấy gần đủ rồi, vận công đem xỉ thương chữa trị, móc ra túi gấm, nói: "Hiện tại có thể nói chứ?"

"Hô... Hô..."

Nạp Lan Khuynh Thành ngoại trừ nhẹ thở, liền lại không cái khác.

'Xi'

Đột nhiên, nàng bỗng nhiên giờ lên tay ngọc, triều chính mình thiên linh vỗ tới.

"Hà?"

Vương Dật kinh hãi, cuống quýt ngăn trở đối phương cánh tay ngọc, lớn tiếng quát hỏi: "Ngươi điên rồi?"

"Hô... Hô... Ngươi cái này thiên giết dân tộc..."

Nạp Lan Khuynh Thành mạnh mẽ nhìn chăm chăm đối phương, cắn răng bạc nói: "Ta thành quỷ cũng sẽ không bỏ qua ngươi..."

Vương Dật nhìn chăm chú trong lòng xinh đẹp, cau mày nói: "Ngươi một thân tu vi được không dễ, không nên làm chuyện điên rồ."

"Việc gì?"

Nạp Lan Khuynh Thành đau thương cười thảm: "Ta Nạp Lan thù thân nhiều năm, không nhuộm đỏ bụi. Bây giờ thân thể bị ngươi làm bẩn, một thể bằng thanh liên như vậy phá hủy, còn có mặt mũi nào sống tạm thế gian?"

"Làm bẩn?"

Vương Dật nhú mày càng sâu: "Ta chỉ là sờ soạng mấy lần, như thế nào đàm luận trên hai chữ này?"

Nạp Lan Khuynh Thành cắn bản không nghe, gằn từng chữ: "Ngươi... Buông ra ta!"

Vương Dật thấy nàng còn có nhẹ sinh ý nghĩ, như thế nào dám từng? Cũng không hỏi túi gấm xuất xứ, ôm đối phương roi xuống.

Hắn đứng vững sau, nhìn về phía hai cổ phân thân: "Đem bọn hần tu vi hết mức đóng kín!"

Người sau gật đầu theo lời vì đó.

Lập tức, Vương Dật cũng che Nạp Lan Khuynh Thành tu vi, làm cho nàng vô lực tự sát, cuối cùng đem đối phương giao cho một tên 'Thánh Nữ phong' nữ đệ tử.

Giờ khắc này, 'Thánh nữ tu' muội muội nhóm mạnh mẽ trừng mắt Vương Dật, ánh mắt lạnh như sương lạnh.

Nạp Lan Khuynh Thành ngã vào sư muội trong lòng, nhìn chăm chú hư không, run giọng nói: "Giết ta!"

Người sau cuống quýt ôm chặt đối phương, nức nở nói: "Sư tỷ, ngươi đừng nghĩ không ra, sư muội ở đây..."

Nạp Lan Khuynh Thành nghe xong, phương tâm cuối cùng một phần kiên cường rốt cục tan vỡ, cặp môi thơm chậm rãi nứt ra, cất tiếng đau buồn mà khấp: "Giết ta a..."

Đây là một loại đại bi.

Vương Dật thấy sau, trong lòng hồi niệm càng nặng, lắc lắc đầu, mệnh phân thân đem nam đệ tử túi càn khôn lấy ra, sau đó đi đến kết giới ngoại, gọi Liễu

Thiên Nhi: "'Thánh Nữ phong' đệ tử không nên đụng, đem mấy cái khác nữ tu túi càn khôn mang tới."

"Ân!"

Liễu Thiên Nhi gật gù, tiến vào kết giới.

Vương Dật tự mình đi đến một cây đại thụ bên ngồi xuống, tế quan sát kỹ trong tay túi thom.

Cùng lúc đó.

Liễu muội muội sau khi đi vào, xoay người lại nhìn lão công một chút, sau đó đi đến 'Thánh Nữ phong' chúng nữ trước mặt, ngồi xổm người xuống, triều Nạp Lan Khuynh Thành cười khê: "Khóc cái gì? Người có biết chính mình có may mắn đường nào?"

Người sau tiếp tục khóc thảm, vị sư muội kia nhìn về phía đối phương, cắn răng bạc khê kêu: "Cút!"

Liễu Thiên Nhi không hề tức giận, vẫn như cũ cười tủm tỉm. Nàng không để ý tới người sư muội kia, triều Nạp Lan Khuynh Thành tiếp tục nói: "Người tốt nhất đi tới nhẹ sinh ý nghĩ, mau chóng điều chỉnh tốt tâm thái, ta dẫn người đi thấy trên đời cường đại nhất, cũng nhất nữ nhân xinh đẹp..."

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 763: Vợ trước

Nạp Lan Khuynh Thành cất tiếng đau buồn dần tức, giờ lên phương hoa, nhìn về phía đối phương, con mắt trong vẫn như cũ thanh lệ không thôi.

Nàng không nghe rõ, cũng không nghĩ rõ ràng. Sở dĩ ngẩng đầu, là đối phương lời nói này, khiến chính mình nhớ tới một cái qua lại.

...

Mấy chục ngày trước.

Đại Hạ, Cửu Mạch Đại Tuyệt sơn.

Đỉnh núi chính, đang đứng một đạo bạch y thiên ảnh, nàng quay lưng mệnh môn, phóng tầm mắt tới chúng sinh...

"Sư tôn..."

Đột nhiên, một đạo kiều âm xa thăm nổi lên, đánh vỡ yên tĩnh.

Nạp Lan Khuynh Thành chậm rãi đi tới, ở 5 mét ngoại dừng lại.

Thiên ảnh quay lưng nàng, chưa từng mở miệng.

Nạp Lan Khuynh Thành biết rõ đối phương tính nết, yên tĩnh chờ đợi.

Không biết qua bao lâu bao lâu...

"Ai..."

Thiên ảnh u u thở dài, nhẹ giọng nói: "Khuynh Thành, người chớ có trách ta. Vì sư đến nay chưa đột phá 'Kim Tiên' cảnh, có thể Thú triều trong trái qua xuất hiện bất cấp yêu thú, trong tương lai không lâu, tất nhiên sẽ có cứu cấp. Đến lúc đó nếu như không có 'Thiên thần binh', Thánh Nữ phong sẽ rơi vào nước sôi lửa bỏng..."

"Sư tôn..."

Nạp Lan Khuynh Thành nghe được phương tâm khuấy động, lớn tiếng nói: "Ngài không nên tự trách, tông môn nuôi dưỡng ta dục ta, bây giờ Thú triều bừa bãi tàn phá, Khuynh Thành đương việc nghĩa chẳng từ..."

Thiên ảnh mộ nhiên xoay người, hiện ra tuyệt đại dung nhan.

Người này, chính là 'Thánh Nữ phong' đệ 35 thay thế Thánh nữ.

Nàng di động bước liên tục, đi tới đệ tử trước mặt, dò ra tay ngọc, xoa đối phương mặt cười, tế quan sát kỹ.

Nhị nữ thanh ti hơi hơi tạo nên, tác động trước thế kiếp này.

Một lát sau, Thánh nữ yêu thương nói: "Sur tôn vô dụng, nhượng ta Khuynh Thành bị khổ..."

Nạp Lan Khuynh Thành khuôn mặt đỏ lên, lập tức le lưỡi một cái, trở về một chút đồng thật: "Ồ Khuynh Thành trong lòng, sur tôn là trong thiên hạ nhất mạo mỹ, cường đại nhất nữ tử..."

"Ngốc cô nàng..."

Thánh nữ bất đắc dĩ cười khẽ,

Nghiêng người sang, nhìn về phía vô tận mệnh môn: "Thiên hạ sự rộng lớn, không phải ngươi ta có thể tưởng tượng, chớ nói chi là đi cân nhắc. So với vì sự lợi hại cường giả, có thật nhiều..."

"Ta mới không tin đây!"

Nạp Lan Khuynh Thành ở sur tôn trước mặt, vĩnh viễn là đứa bé. Nàng từng từng mũi ngọc tinh xảo: "Sur tôn 15 tuổi Ngưng Đan, 20 tuổi liền kết ra Nguyên Anh, so với đệ tử sáng sớm ba năm. Trong thiên hạ, không ai so với được với sur tôn..."

Thánh nữ cười khẽ không nói.

Là nữ tử liền vui thích lệ, ai cũng sẽ không thoát tục.

Đột nhiên, nàng nghĩ tới một chuyện, hỏi: "Trong lòng ngươi gần đây thế nào?"

"Sur tôn yên tâm!"

Nạp Lan Khuynh Thành cười ngọt ngào nói: "Từ khi có nó, loại kia râm mát cảm giác lại chưa từng xuất hiện..."

Thánh nữ nghe xong, vui vẻ gật đầu, không cần phải nhiều lời nữa.

...

Úc về kiếp này.

"Cường đại nhất? Xinh đẹp nhất?"

Nạp Lan Khuynh Thành đau thương mà cười, nàng đương nhiên không tin, trong thiên hạ, ai có thể cùng sur tôn sánh ngang?

Lập tức, nàng cắn răng bạc nói: "Ta tuyệt sẽ không bỏ qua cho các ngươi."

Nạp Lan muội muội đem đối phương đồng loạt hận lên.

Liễu Thiên Nhi biết nàng còn ở nổi nóng, không cần phải nhiều lời nữa. Chậm rãi đứng dậy, vòng qua chúng nữ, đi đến 'Vọng Tiên các' một tên nữ tu trước mặt.

"Ngươi... Ngươi làm gì thế?"

Nữ tu dọa sợ.

Liễu Thiên Nhi cười ngọt ngào, nhân thế dò ra tay ngọc.

Hơn 10 phút sau, ngoại trừ 'Thánh Nữ phong' bên này, mặt khác hai đại thánh địa đều bị cướp sạch hết sạch.

"Đáng ghét, dừng tay..."

"Trả lại ta!"

"Ta giết ngươi..."

"Khốn nạn, này là của ta..."

Thiên kiều nhóm con mắt đều đỏ, càng có mấy cái dẫn dắt thương thế, lần thứ hai té xỉu.

Này nhưng là chính mình nhiều năm 'Tâm huyết' a.

Bọn hấn vốn là đến tầm bảo, bây giờ nhưng ngược lại bị cướp sạch, đây là cỡ nào...

Vọng Tiên các vị trí.

"Sư đệ, trước khi đi sư tôn cho ngươi năm viên 'Thôi Linh đan', ngươi thả không đặt ở trong túi càn khôn?"

Phong Vu Tu nhìn chăm chú phía trước, thấp giọng nói.

Này sư đệ nhất thời sững sờ, cẩn thận nhìn phía trước một chút, nhỏ giọng nói: "Không có, vẫn luôn thiếp thân bảo tồn."

"Vậy thì được, đưa nó cho ta!"

Phong Vu Tu cắn răng nghiêng lợi nói: "Ta muốn bọn hấn biết, chữ tử... Viết như thế nào."

...

Vương Dật ngồi dưới tàng cây, đem túi thơm phiên lại phiên, thực sự không nhìn ra nguyên do đến.

"Vấn đề cho Phi Yên các nàng lại đây một chuyến, nhận nhận vật này."

Hắn nói nhỏ, nhân thế đưa điện thoại di động móc ra, cho đại phụ phát cái tin nhắn: Lão bà, làm gì đâu?

Hiện tại không tới 9 điểm, các tiên nữ hấn là còn chưa ngủ.

Tin nhắn rất mau trở lại đây: Muốn lão công đâu (đáng yêu khuôn mặt tươi cười)

Kỳ thực, biệt thự trong các tiên nữ đang xem (Cung Tòa Liên Thành), đối với chuyện này, các nàng vẫn luôn gặt lão công.

Vương Dật không có suy nghĩ nhiều, phát nói: Ta một lúc cho ngươi phát hàng đơn vị trí, các ngươi lại đây một chuyến.

Tiểu loli: Hào đây.

Lập tức, Vương Dật cho đại phụ gửi đi chính mình định vị.

Cùng lúc đó, Liễu Thiên Nhi cùng hai cỗ phân thân ra kết giới, triều này phương đi tới, trong tay thác có thật nhiều túi càn khôn.

Vương Dật ra hiệu phân thân đem túi càn khôn giao cho y nhân, sau đó hai tay kết ấn, pháp họa tam phân quy nguyên.

'Xi xỉ...'

Phân thân toàn thân chấn động, tại chỗ bình di, cùng bản tôn dung hợp với nhau.

Bọn hấn xuất hiện thời gian rất ngắn ngủi, không có sinh ra mới pháp tắc, vì lẽ đó so với An Lăng Tinh quy nguyên thời muốn dễ dàng rất nhiều.

Vương Dật đem túi gấm thu vào trong lòng, cười nói: "Đi, chúng ta cho gia gia đưa lễ mừng thọ đi..."

"A?"

Liễu Thiên Nhi nhất thời ngẩn ngơ: "Lão công là nghĩ..."

"Ân!"

Vương Dật gật gù, lấy ra bộ phận túi càn khôn, lôi kéo đối phương triều yến hội đi đến.

Lúc này, nơi này phần lớn cái bàn đều bị lật tung, Liễu Thế Thành cùng tộc nhân đứng tại chỗ, ngây ngốc nhìn chăm chú đối phương tiếp cận.

Hai người đi tới gần sau, Vương Dật hai tay một đệ, mỉm cười nói: "Đây là ta cùng Thiên Nhi tâm ý, chúc ngài phúc như Đông Hải, thọ sánh Nam Sơn..."

Liễu Thiên Nhi nhìn lão công một chút, cũng giơ lên cánh tay ngọc.

Liễu Thế Thành ngẩn ngơ, dần đến tỉnh táo, nhìn về phía những kia túi càn khôn, khẽ run nói: "Chuyện này... Chuyện này..."

Hắn không phải người ngu, tự nhiên biết bên trong chứa có lượng lớn thứ tốt.

"Đây là bọn nhỏ tầm lòng thành, lo lắng làm gì? Còn nhường bọn hần giờ, thật đúng thể..."

Liễu Thế Thành phòng lớn bạch trượng phu một chút, tiến lên tiếp nhận, triều hai người mỉm cười nói: "Tiểu Vương, Thiên Nhi, các ngươi có tâm, cảm ơn..."

Nàng tuy là Liễu Thế Thành người đầu tiên nhận chức thê tử, nhưng không phải cổ vũ xuất thân, tự nhiên không biết những này 'Cái túi nhỏ' trong xếp vào cái gì, bằng không vạn vạn không dám nhận quá.

Cùng lúc đó, mọi người cũng lần lượt từ trong khiếp sợ tỉnh táo.

Liễu Thế Thành quét phòng lớn một chút, đề xuống trong lòng sóng lớn, than thở: "Vương Dật, ngươi rất đáng gờm..."

Nhìn lại mấy tháng trước, đối phương hay vẫn là tên hậu sinh, bây giờ trải qua lột xác thành một cái cường giả tuyệt thế.

Vương Dật cười cợt, chợt nhớ tới một chuyện, nói: "Đúng rồi, vẫn bối trước cùng ngài đã nói, ta có năm cái vợ trước..."

"Hà?"

Liễu Thế Thành nhất thời sững sờ.

Hắn đã sớm đem việc này quên không còn một mống.

Mọi người nghe xong cũng có chút choáng váng.

Năm cái vợ trước?

Cái gì quý?

Các tiên nữ sau khi xuất hiện, ở Cửu châu nhấc lên sóng lớn mệnh mông, có thể Liễu gia bên này không được một chút tin tức.

Nguyên nhân rất đơn giản, Tiểu Dao tông nhường các đệ tử miệng kín như bưng, Đông Phương Mộ Tuyết cũng cùng 'Mối tình đầu' không còn liên hệ, vì lẽ đó Liễu Thế Thành cái gì cũng không biết.

Vương Dật tiếp tục cười: "Các nàng... Lập tức lại đây."

'Vù'

Vừa dứt lời, phía trước 10 mét nơi nổi lên tầng lớn gọn sóng, lập tức, mấy bóng người đẹp để lần lượt đi ra.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 764: Thiên Âm Tuyệt Mạch

Trong phút chốc, này phương không gian tràn ngập vô tận sinh cơ.

Thiên thu vô tuyệt sắc, nguyệt dưới hiện giai nhân.

Các tiên nữ đến rồi, đồng hành còn có Tô Linh Nhi mẹ con.

Kết giới ở trong, thánh địa thiên kiều nhóm đột nhiên sững sờ, sắc mặt đều hoá đá: Các nàng... Làm sao xuất hiện?

Lập tức, mọi người lộ ra kinh diễm vẻ mặt, nam nữ đều như vậy.

Thật sự... Hảo mỹ.

Khác một chỗ.

Từ trên xuống dưới nhà họ Liễu lần thứ hai hoá đá.

Chuyện này... Đây là cái gì?

Di động trong nháy mắt?

"A?"

Liễu Thiên Nhi cũng kinh ngạc đến ngây người, nàng vạn vạn không nghĩ tới các tỷ tỷ sẽ đến.

Nàng phản ứng siêu nhanh, cuống quýt đi đến cha mẹ trước mặt, thấp giọng nói: "Các nàng là nữ nhi tỷ tỷ, chúng ta quan hệ, ngài hai tuyệt đối đừng hỏi đến..."

Liễu Thiên Chí cùng Lý Ngọc Như liếc nhau một cái, lần lượt gạt đầu.

Liễu Thế Thành bên này, Vương Dật cười cợt: "Xem, các nàng đến rồi..."

"Lão công..."

Tiểu loli duyên dáng gọi to một tiếng, chạy tới.

Liễu gia tộc người nhất thời mòng bức.

Lão... Công?

Cô bé này... 10 tuổi có không hề có?

Rất nhanh, tiểu loli gần ở phụ cận, nhưng chưa nhào vào Vương Dật trong lòng, mà là trên dưới đánh giá Liễu Thế Thành...

Lập tức, nàng hai tay bình thác trong lòng, triều đối phương khẽ vuốt cằm: "Xin chào, bổn cung Sur Phi Yên..."

Không thể phủ nhận, tiểu loli cái này đại phụ rất có đảm đương, cho đủ Liễu Thiên Nhi mặt mũi.

Nàng lần này cử động, vì Hồng Linh đại lục đãi khách lễ nghi.

Tiểu loli là Thần vương, căn bản không cần làm như vậy.

Có thể Liễu Thiên Nhi là 'Hiệp cung', tức là tỷ muội.

Đối phương là tỷ muội trưởng bối, nàng cái này làm đại tỷ, phải đi chăm sóc...

Liễu Thế Thành ngây ngốc nhìn đối phương, há miệng, nhưng cái gì cũng không nói ra được.

Lập tức, các tiên nữ lẫn nhau đi đến, lập tức...

"Bánh, ôm ôm..."

Một đạo mềm mại âm thanh xuất hiện.

'Oanh... Long...'

Tò Tiểu Tiểu gọi tiếng như sấm sét giữa trời quang, trực tiếp đem hết thảy người phách choáng váng, bọn hắn trọn mắt ngoác mồm nhìn người nào đó, đem một cái quả có năm cái bạch đuôi đáng yêu nữ đồng... Ôm vào trong lòng.

20 nhiều phút sau...

Lật tung cái bàn bị hoàn nguyên, trên đất tàn tạ cũng thanh quét sạch sẽ, mới món ăn phẩm lục tặc bùng lên.

Liễu Thế Thành mời Vương Dật cùng các tiên nữ ngồi cùng bàn đồng tiến vào, nhưng bị cự tuyệt.

Người trước không có kiên trì, cho bọn hắn mới xếp đặt một bàn.

Thọ tịch tiếp tục.

"Lão công..."

Tiểu loli xem kết giới phương hướng một chút, hỏi: "Đến cùng làm sao ? Những tu sĩ này..."

"Không cần phải để ý đến bọn hân."

Vương Dật không có nhiều lời, từ trong lồng ngực móc ra túi thơm, đưa về phía đại phụ: "Người xem một chút cái này."

"Hà?"

Các tiên nữ lần lượt ngẩn ngơ, tiểu loli đưa tay tiếp nhận, khẽ vuốt cảm, nhẹ nhàng ngửi một thoáng : một chút, lẩm bẩm nói: "Loại này thể chất... Lại xuất hiện?"

Vương Dật hơi nhướn mày: "Thể chất? Cái này túi thơm không có quan hệ gì với Hương Hương?"

"Hương Hương?"

Tiểu loli nhẹ nhàng ngẩn ra, theo bật cười nói: "Đương nhiên không có. Nếu là Ngũ muội khí tức, ta lại sao không đoán ra được?"

Vương Dật nhất thời thất vọng.

Xem ra, là chính mình lầm.

Có thể mùi thơm này?

Hắn trầm ngâm chốc lát, hỏi: "Người nói thể chất..."

"Lão công coi là thật quên rất nhiều thứ."

Tiểu loli cười khê: "Hương Hương thể chất rất đặc thù, Hồng Linh từ chưa từng xuất hiện, chẳng qua..."

Nàng dừng một chút, tiếp tục nói: "Lần kia chúng ta đến Trung Nguyên thời, gặp gỡ cùng Hương Hương đồng dạng thể chất."

"Cái gì?"

Vương Dật lông mày lại nếp nhăn, khổ sở suy nghĩ, nhưng thực sự nhớ không nổi quy tắc này qua lại.

"Đừng nghĩ, Phi Yên tới nói chính là..."

Tiểu loli rất là đau lòng, giơ lên tay nhỏ, đem đối phương lông mày nhẹ nhàng vuốt lên, nói: "Nàng là Tây Vương Mẫu dưới trướng Thất tiên từ một trong... Bách Hoa."

"Bách Hoa tiên tử?"

Vương Dật nhất thời cả kinh.

Trong thể tục, liên quan với Bách Hoa tiên tử truyền thuyết có thật nhiều phiên bản, nhưng hắn ấn tượng sâu nhất, chính là đối phương yêu thích Khương Tử Nha này đoạn.

Chờ chờ, vừa nãy ở trong bụi lau sậy, cái kia 'Vọng Tiên các' đệ tử cũng nhắc tới danh tự này.

Chính mình lúc đó không có để ý, bây giờ nghĩ lại, hai người sẽ có hay không có sở liên quan?

Tiểu loli tiếp tục nói: "Lúc đó chúng ta đều rất khiếp sợ, muốn tiếp cận nhìn kỹ, lại bị Huyền Nữ ngăn cản."

"Ngăn cản?"

Vương Dật cảm thấy mờ mịt: "Có ý gì?"

Tiểu loli sâu xa nói: "Bởi vì, Bách Hoa tiên tử trải qua ngọc tổn nhiều năm, chúng ta nhìn thấy, là nàng thi hài..."

Vương Dật sững sờ.

Bách Hoa tiên tử chết rồi?

Hắn phát trận ngọc sau, nói: "Vừa đã đi về cõi tiên, vì sao... Còn khả năng nhìn thấy?"

Tiểu loli sâu xa nói: "Cư Huyền Nữ sở thuật, Bách Hoa một đời tiếc hoa thương hoa, nàng đi lên, cầu Tây Vương Mẫu đưa nàng thi thể đặt ở 'Bách Hoa viên' trong, cho chúng nó... Chất dinh dưỡng. Bởi vì, loại thể chất này có thể để cho linh hoa càng thêm thơm ngát kiều diễm. Lúc đó, nàng tu vi ở 'Kim Tiên' tầng ba, mặc dù hồn đoạn, thân thể cũng có thể kinh trăm nghìn năm tháng mà bất hủ, vì lẽ đó..."

Vương Dật nghe xong, há miệng, nhưng cái gì cũng không nói ra được.

Đồng thời, trong đầu của hắn nổi lên một bộ thê vọng bức tranh: Một bóng người xinh đẹp, nằm ở tuổi đẹp hoa cỏ trong, cùng thể an nghỉ.

Từ xưa hồng nhan... Nhiều bạc mệnh.

Đúng vào lúc này.

Một bên Từ Nguyệt bỗng nhiên truyền âm "Đại tỷ, có muốn hay không đem sự kiện kia... Nói cho lão công?"

Tiểu loli đôi mi thanh tú hơi nhú, trầm ngâm chốc lát, trả lời: "Lão công nếu không nhớ tới đến, tiên không nên đề cập..."

Từ Nguyệt nghe xong, nhẹ nhàng gật đầu.

Mấy phút sau, Vương Dật dần dần tỉnh táo, nhìn về phía cái kia túi thơm: "Nói như thế, vật này chủ nhân, cùng Hương Hương một cái thể chế. Chẳng qua, mùi sao không có tản đi..."

"Mặt trên gia nhập một tia Linh Nguyên, mới có thể làm cho mùi thơm trường tồn."

Tiểu loli mỉm cười yêu kiều: "Hương Hương trên người u hương, không chỉ có thanh tâm thoải mái, càng có thể chữa trị rất nhiều bệnh nan y..."

Vương Dật lại là cả kinh, cái này hắn cũng không nhớ tới đến.

"Sự tỷ!"

Đột nhiên, xa xa kết giới bên trong, bay lên rít lên một tiếng, lập tức...

"Vô liên sĩ dân đồ, mau đem 'Túi thơm' còn trở lại..."

Cờ nào sắc bén âm thanh a?

Này biến số phi thường kinh người, mọi người dồn dập ngăn ra.

"Dâm đồ?"

Tiểu loli đôi mi thanh tú nhú chặt: "Nàng đây là đang nói ai?"

"Hắc..."

Vương Dật quả thật lúng túng ép một cái, đứng lên nói: "Ta qua xem một chút."

Chúng nữ đối diện một chút, lần lượt đứng lên, đi theo lão công phía sau.

Sau 1 phút, bọn hắn đi tới kết giới bên trong.

"Hả?"

Vương Dật nhất thời cả kinh, cuống quýt đi đến Nạp Lan Khuynh Thành trước mặt, ngồi xổm người xuống đi.

Vào giờ phút này, Nạp Lan muội muội nằm ở sư muội trong lòng, thân thể yêu kiều run rẩy không ngừng, mặt cười càng là hoàn toàn trắng bệch, cặp môi thơm cũng mất màu sắc.

Vương Dật sợ hãi nói: "Nàng làm sao?"

Lẽ nào vừa nãy chính mình tổn thương nàng?

Sẽ không a, chính mình chỉ là che nữ nhân này tu vi...

Người sư muội kia giờ lên mặt cười, cắn răng bạc nói: "Người tên dâm tặc này, mau đem túi thơm còn cho chúng ta..."

"Ta lão công không phải dâm tặc, nói chuyện đặt sạch sẽ đi!"

Vương Dật còn chưa mở miệng, tiểu loli tiên không làm, tức giận đi tới gần, đem túi thơm một đê: "Có phải là cái này... Hả?"

Nàng bỗng nhiên ngẩn ngơ, nhanh chóng dò ra tay nhỏ, vói lên Nạp Lan Khuynh Thành thủ đoạn.

"Người làm gì?"

Người sư muội kia nhất thời cuống lên.

Tiểu loli không có thời gian để ý, bên cạnh về mặt cười: "Nhị muội, mau tới đây."

Từ Nguyệt về mặt hơi động, đi đến phụ cận ngồi xổm xuống...

Sau một khắc, nàng phượng hoa cũng thay đổi, khó có thể tin nói: "Thiên âm... Tuyệt mạch?"

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 775: Thiên đồ hồng nhan

Từ Nguyệt mới vừa tự mở miệng, liền đột nhiên phản ứng lại, cuồng quát xoa cặp môi thom.

Nàng rất ít nói lời, lần này xem như là phá giới.

Tiểu loli cả kinh, liền nháy mắt.

Đáng tiếc, chậm...

'Phù phù '

Một bóng người xinh đẹp, vô lực ngã xuống đất.

"Tứ muội!"

Thảm Băng thở nhẹ, cuồng quát ngồi xổm người xuống, nâng lên đối phương.

Vân Tiên Nhi ngờ ngác nhìn chăm chú Nạp Lan Khuynh Thành, linh động hai con mắt nổi lên nồng đậm sương mù, sau đó, hai hàng thanh lệ chậm rãi chảy xuống...

Một cái ký ức, ở trong đầu của nàng hiện lên.

...

Hỗn Độn đế cung, Tứ cung khuê phòng.

"Tỷ tỷ... Tỷ tỷ..."

Vô lực kêu gọi từ từ bay lên, lập tức, giường trên dờ ra hai con tay ngọc, chúng nó hư không múa, liều mạng với tới.

'Kẹt kẹt '

Cửa phòng bị đẩy ra, mây phó cung bùng một cái thần thuốc bình đi vào.

"Tiên Chu..."

Nàng nhất thời kinh sợ, cuồng quát đem thuốc bình đặt lên bàn, đi đến bên giường ngồi xuống.

Dùng tới cổ thần mộc rèn chế ra trên giường lớn, nằm một đạo gầy gò thiên ảnh.

Nàng rất đẹp, mặt cười nhưng trắng xám như tuyết, ngũ quan cùng Vân Tiên Nhi có bảy, tám phần tương tự.

Này nữ chính là Cửu U tiên tử em gái ruột, Vân Tiên Chu, so với người trước nhỏ hơn một tuổi.

"Tỷ..."

Vân Tiên Chu tìm thấy đối phương sau, trên mặt nổi lên nụ cười thỏa mãn, hai con mắt nhưng chỗ trống nhìn mặt trên.

Nguyên lai, nàng trải qua mùi.

"Nha đầu ngốc..."

Mây phò cung nhìn muội muội thể thảm đáng đáp, phương tâm lại một lần nát, hai con mắt cũng bắt đầu đỏ lên.

Nàng đem muội muội ôm vào trong ngực, vỗ về đối phương thanh ti, lâm lâm nói: "Ngày hôm nay là ngày sinh nhật, thuốc trải qua hàm được, một lúc đưa nó uống, tỷ tỷ dẫn người đi phía sau núi chơi..."

Vân Tiên Chu tự tiểu tiện có một loại quái bệnh, thỉnh thoảng trong lòng lạnh cả người.

Mới vừa bắt đầu, trong nhà cùng tông môn cũng không để ý, có thể theo tuổi tác tăng trưởng, số lần càng ngày càng nhiều, trình độ cũng càng ngày càng nặng.

Đáng sợ nhất chính là, loại bệnh này không có thuốc chữa.

Này đối với quan hệ tỷ muội vô cùng tốt, mỗi lần muội muội phát bệnh thời, Vân Tiên Nhi liền khó được không được. Vì lẽ đó, nàng thuở nhỏ đọc đã mất quần thư, học một thân kinh thiên y thuật, vì chính là chữa khỏi đối phương.

Chỉ tiếc, vẫn luôn không thấy hiệu quả quả.

Hai năm trước, Dương Lăng Trần leo lên đế vị. Hậu cung thành lập không lâu, Vân Tiên Nhi liền đem muội muội nhận lấy.

Một là thuận tiện chăm sóc, hai là bởi vì, nàng ngẫu nhiên phát hiện, Ngũ muội trên người mùi thơm, khả năng trị hoãn muội muội thống khổ.

Đáng tiếc, vền vẹn là trị hoãn mà thôi...

Vân Tiên Chu nghe xong, hai tròng mắt trống rỗng càng thêm lờ mờ, nụ cười cũng tự đánh tan, dùng sức ôm chặt đối phương, nhẹ giọng nói: "Tỷ, ta không uống..."

"Như vậy sao được?"

Vân Tiên Nhi cưỡng lên, lâm lâm liền muốn đứng dậy đi đoan thuốc bình.

"Tỷ!"

Vân Tiên Chu hai tay bao quát, ngăn trở đối phương, xa thăm hỏi: "Sự kiện kia... Thế nào rồi?"

Vân Tiên Nhi thân thể yếu đuối run lên, thống khổ nhắm lại hai con mắt, cắn môi nói: "Dương lang hấn... Đồng ý rồi!"

Nguyên lai, Dương Lăng Trần thành đạo trước, gặp Vân Tiên Chu mấy mặt, còn đánh mấy lần.

Lúc đó người trước đối với thắng thua cũng không coi trọng, cố ý nhường, làm cho đối phương toàn thắng.

Vân Tiên Chu nào có biết những này? Mỗi lần đều một mảnh vui rạo rực.

Dần dần, nàng phát hiện mình đối với cái này tham ăn gia hỏa, sinh ra một loại cảm giác kỳ quái, rất khôn kể.

Theo thời gian dòi dòi, loại cảm giác đó dần dần ám lên, cuối cùng lộ xác thành tưởng niệm.

Đế cung dựng thành sau, Vân Tiên Chu bị tỷ tỷ kể đó, không bao lâu nhân tiện nói ra trong lòng bí mật.

Nàng không muốn nói, có thể thực sự hết cách rồi, bởi vì quái bệnh càng ngày càng nghiêm trọng.

Vân Tiên Chu biết chính mình thời gian cũng không tiếp tục nhiều, vì lẽ đó không muốn để lại dưới tiếc nuối.

Vân Tiên Nhi biết được muội muội ý nghĩ sau, rất khiếp sợ, cũng thật khó khăn...

Bởi vì hậu cung trong năm vị tỷ muội, trải qua hữu danh vô thật, liền Thiên Đế một mặt đều muốn và khó khăn nhìn thấy, chứ nói chi là đi đề cập.

Nàng không muốn để cho muội muội thương tâm, chỉ được đi qua loa. Mà ngày hôm nay, tắc gấn một cái nói dối như cuội.

"Thật sự?"

Vân Tiên Chu con mắt trong rớt cục hiện ra thần thái.

Vân Tiên Nhi dùng sức cắn môi,

Liều mạng khổng chế tâm tình mình, nhẹ nhàng gật đầu: "Ân!"

"Hô... Hô..."

Vân Tiên Chu rất là kích động, khí tức nặng mấy phần, sắc mặt cũng hiện ra đỏ ửng.

Nàng cảm giác trong lòng băng hàn... Biến mất rồi, cả người ấm áp, bị hạnh phúc vui sướng sở lấp kín.

Vân Tiên Chu ôm đôi phương, xấu hổ tiếng nói: "Tỷ, này tham ăn quý... Không, Thiên Đế hấn... Nói thế nào ta ?"

Vân Tiên Nhi thanh lệ rì rào mà rơi, nhưng cái gì cũng không nói ra được.

"Tỷ..."

Vân Tiên Chu không nghe theo ngắt hạ thân tử: "Nói a..."

Vân Tiên Nhi nhẹ khẽ hít một cái khí, mở hồng hồng hai con mắt, nói: "Hấn nói... Rất sớm liền đối với ngươi có ý định..."

"Này tên đại bại hoại..."

Vân Tiên Chu mím môi môi, mặt cười càng ngày càng đỏ ửng.

Đột nhiên, nàng thân thể run lên, trên mặt đỏ bừng nhanh chóng biến mất, thay vào đó, là đáng sợ tử khí.

"Hô... Hô..."

Vân Tiên Chu thở hổn hển mấy cái, nói: "Tỷ, ta thật sự... Thật vui vẻ, hơn một năm nay đến, người phạm tặc đánh giá Thí Thiên Đế đa tình, Phản Thiên Đế tiết tình, Hỗn Độn Thiên Đế tuyệt tình. Có thể ở muội muội xem ra, 'Chúng ta' Dương lang, là thế gian nhất có mô hình nam nhân. Hấn không phải tuyệt tình, mà là chăm chú Thiên đạo, vấn đĩnh mệnh mông..."

Thời khắc này, nàng đã đem chính mình coi thành hậu cung nữ quyền.

Vân Tiên Nhi không có nhận ra được muội muội biến hóa, khẩu không đúng thâm nghĩ: "Ân!"

Nàng không muốn nhượng muội muội 'Đồng thoại thế giới' đập tắt, như vậy đối với bệnh tình bất lợi.

"Hô... Hô... Tỷ..."

Vân Tiên Chu thở dốc càng ngày càng mãnh mai, nàng nhắm lại hai con mắt, rù rì nói: "Có một số việc, ta nhất định phải nói rồi. Ngươi bụng bụng hảo không hăng hái, vẫn luôn không mang thai Dương lang huyết mạch. Nếu ta thị tẩm sau, tiên mang thai, ngươi nhưng không cho... Quái muội muội..."

Vân Tiên Nhi dùng sức ôm chặt đôi phương, vung lên mặt cười, ánh mắt liều mạng tự do, cặp môi thom hơi hơi nứt ra, nức nở nói: "Tỷ tỷ không trách ngươi... Không trách..."

Nàng thực sự không nhịn được.

"Đương... Thật?"

Vân Tiên Chu nở nụ cười, rất ngọt ngào, rất thỏa mãn, nàng dùng hết cuối cùng một tia khí lực, giờ lên con kia xanh lên tay ngọc, run giọng nói: "Chúng ta... Tới kéo câu..."

Đây là các nàng tỷ muội hồi nhỏ thường thường làm tiểu cử động.

Vân Tiên Nhi cánh tay ngọc khẽ nâng, dò xét đã qua.

Ngay khi tiếp xúc sát na...

Vân Tiên Chu trắng xám mặt cười... Chìm xuống phía dưới đi tới.

Mà con kia tay ngọc, cũng không lực buông xuống.

Nó cũng lại... Không nhấc lên nổi...

Vân Tiên Nhi bỗng nhiên ngẩn ngơ.

Sau đó...

"Tiên Chu..."

Một đạo thể thâm tiếng hô, từ trong khuê phòng bay lên, xông thẳng thiên khung nơi sâu xa...

Chung linh hồn phi đằng đầy trời, hồng tiêu hương đoạn có ai thương?

Hoa nở hoa tàn...

Mộng mấy... Đã hết...

Vân Tiên Chu đi về cõi tiên năm năm sau, Cửu U tiên tử cuối cùng từ một bộ tàn tạ trong sách cổ, tìm được đáp án.

Muội muội là Thiên Âm Tuyết Mạch, lại xưng 'Băng Đông Thương'.

Này không phải bệnh, mà là một loại cực kỳ hiếm thấy thể chất, nắm giữ thuần âm khí.

Trưởng thành theo tuổi tác, âm khí sẽ càng ngày càng nồng nặc, đem huyết thống ngưng đông lạnh, đoạn đi sinh cơ.

Ở thượng cổ, Hồng Linh đại lục chỉ xuất hiện quá lưỡng lệ, mà lại cốt linh chưa tới hai mươi lăm.

Vì lẽ đó, nó còn có một cái thể mỹ danh tự —— thiên đồ hồng nhan.

...

Úc về kiếp này.

Vân Tiên Nhi si ngốc nhìn về phía trước, muội muội bóng dáng, dần dần cùng đối diện thiếu nữ tướng trùng điệp, hợp thành một thể.

"Tứ muội, ngươi không nên khổ sở..."

Thảm Băng ở bên thấp giọng an ủi.

Lúc này, Vương Dật cũng ngồi xổm người xuống đi, mở miệng: "Tiên Nhi, ngươi... Làm sao?"

Vân Tiên Nhi nhìn về phía đối phương, run giọng nói: "Lão công, ngươi còn nhớ Tiên Chu có đúng hay không?"

Wang Dật sững sờ, cảm giác danh tự này có chút quen thuộc, nhưng thực sự không nhớ ra được. Nhưng hắn thấy Tứ cung mặt cười tràn đầy chờ mong, liền gật gù: "Ừm..."

Vân Tiên Nhi thân thể run lên, lộ ra nụ cười vui mừng, con mắt trong thanh lệ nhưng không có đình chỉ.

Cùng lúc đó.

Tiểu loli đem túi thơm để vào Nạp Lan Khuynh Thành trong lòng, xoay người lại đến tứ muội trước mặt, nâng lên đối phương vai đẹp, thấp giọng nói: "Tứ muội... Qua lại như khói, ngươi... Đừng thương tâm..."

Vân Tiên Nhi nhìn chăm chú đại phụ chốc lát, hít một hơi thật sâu, run giọng nói: "Lão công, đại tỷ, ta nghĩ... Dẫn nàng trở lại..."

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 776: Sự tử vô thố

Wang Dật nhất thời bối rối, hoàn toàn không có nhận thức.

Tiểu loli nhưng rất nhanh hiểu được, biết Tứ cung đem cô gái này coi là Vân Tiên Chu.

Nàng trầm ngâm chốc lát, mở miệng yếu ớt: "Tứ muội, ngươi có thể tưởng tượng hảo?"

Đại phụ biết, Tứ cung muốn bảo vệ đối phương tính mạng, lấy bỏ khuyết nội tâm nơi sâu xa tiếc nuối.

Có thể 'Thiên Âm Tuyết Mạch' cũng không phải là chứng bệnh, Vân Tiên Nhi làm như vậy, thật là đi ngược lên trời. Như không trị hết, đã qua 'Vết sẹo' sẽ bị lần thứ hai vạch trần, đến lúc đó sẽ phát sinh cái gì, cũng không ai biết.

Vì lẽ đó tiểu loli mới có câu hỏi này.

Vân Tiên Nhi kiên định điểm thủ: "Muội muội nghĩ kỹ."

"Được!"

Tiểu loli tay ngọc vung lên: "Bốn cung đứng, như lão công có ý định, này nữ có thể thẳng phong 'Hiệp cung'..."

Năm đó, Vân Tiên Chu đối với Thiên Đế có ý định, các tiên nữ hết mức biết được, đều là ngầm đồng ý.

Sur Phi Yên càng trong bóng tối cho Tứ cung thụ ý, như 'Chứng bệnh' đánh tan, nàng liền ngoại lệ tứ Tiên Chu 'Phó cung' một vị.

Lúc đó Tứ cung rất là cảm động, 'Trà ngô đạo' không cam lòng cũng thuận theo đánh tan.

Chỉ tiếc...

Bây giờ, Tứ cung muốn tới bỏ khuyết tiếc nuối, tiểu loli làm đại phụ, lại cùng đối phương tỷ muội nhiều năm, chút tình ý này nhất định phải cho...

Vân Tiên Nhi ngần ngừ, nhìn chăm chú đại phụ chốc lát, đem đối phương lâu vào trong ngực, nức nở nói: "Đại tỷ... Cảm ơn người..."

Nàng cũng không có hướng về danh phận trên nghĩ, đại phụ như vậy, là vì để cho tâm niệm của chính mình càng viên mãn.

"Ngốc cô nàng..."

Tiểu loli khẽ vuốt Tứ cung sợi tóc, mỉm cười cười yếu ớt.

Mà một bên Vương Dật càng bối rối.

Hiệp... Cung?

Cái gì quý?

"Lão bà..."

Hắn vò đầu nói: "Ta không hiểu các người đang nói cái gì? Có thể hay không tiên giải thích cho ta dưới..."

"Lão công!"

Từ Nguyệt nghiêng người sang, đem đối phương nâng dậy, nhẹ giọng nói: "Người đừng hỏi nhiều, buổi tối... Ta sẽ tỉ mỉ nói cho người..."

Nhị cung cỡ nào thông tuệ? Trong nháy mắt biết đối phương cũng không có nhớ tới Vân Tiên Chu.

Vương Dật mờ mịt chốc lát, bất đắc dĩ lắc đầu, không cần phải nhiều lời nữa.

Cùng lúc đó.

Thánh địa thiên kiều nhóm cũng là một trận choáng váng.

Các nàng.. Đang làm gì thế? Thiên Âm Tuyết Mạch là cái gì? Trong đó một mỹ nữ vì sao còn khóc ?

Đây là ở diễn cái nào vừa ra?

Chính khi mọi người không hiểu chút nào thời, Vân Tiên Nhi đem thanh lệ lau đi, xa thăm đứng dậy, đi tới Nạp Lan Khuynh Thành trước mặt.

Lúc này, người sau mặt cười hơi thấy chuyển biến tốt, hẳn là túi thơm có tác dụng.

Nàng vung lên phượng hoa, mờ mịt nhìn về phía đối phương.

Vân Tiên Nhi quan sát chốc lát, nhẹ giọng tự nói: "Cốt linh hai mươi ba, không đủ hai năm..."

Nàng sau khi nói xong, thân thể yếu kiều một tiem, hai tay dò ra, đem Nạp Lan Khuynh Thành chặn ngang ôm lấy.

"A?"

"A... ?"

"Ngươi làm gì thế?"

Này biến số quá kinh người, 'Thánh Nữ phong' muội muội nhóm lần lượt ngấn ngò, dồn dập kinh sợ.

"Ngươi... Ngươi làm gì? Mau thả dưới ta..."

Nạp Lan muội muội cũng ngôn ngữ không được, hoảng tiếng duyên dáng gọi to, trong lòng bắt đầu loạn tưởng lên: Này mỹ thiếu nữ, chẳng lẽ... Hào nữ giới hay sao?

Vân Tiên Nhi nghiêng đi mặt cười, nhẹ giọng nói: "Tự bảy tuổi lên, trong lòng ngươi liền bắt đầu lạnh cả người, mười ngày một phát làm. Mấy năm gần đây, phát tác số lần rút ngắn vì năm ngày, cảm giác mát mẻ càng là ngấm vào tâm can. Tuy có túi thơm là phụ, cảm giác mát mẻ nhưng tồn ba phần mười, là cũng không phải?"

Nạp Lan Khuynh Thành nhất thời sửng sốt, ngây ngốc nhìn chăm chú đối phương, sẽ không động.

Chính hẳn một quái bệnh, 'Thánh Nữ phong' trên dưới toàn biết, mới vừa bắt đầu đều cho rằng thể chất nàng nghiêng hàn, tông môn lại đang núi tuyết bên trong, vì lẽ đó không quá đề ý.

Ba năm trước, quái bệnh bỗng nhiên tăng thêm. Thánh nữ ngồi không yên, xa phó 'Bồng Lai', đi đến 'Tiên Đạo Tông' tìm kiếm thuốc giải.

'Tiên Đạo Tông' cũng không phải là huyện đan truyền thừa, chỉ có điều các đại châu đều lưu có một bản truyền thuyết.

Bồng Lai 'Bách Hoa tiên tử', vì tiên nữ chuyển thế, trên người toả ra một loại thần bí mùi thơm, có thể làm cho cây khô gặp mùa xuân, bạch cốt sinh cơ, liệu dữ thiên hạ bách bệnh.

Cuối cùng, Thánh nữ thành công cầu được một cái túi thơm, mang trở lại giao cho thân truyền.

Khoan hãy nói, thật đỉnh hữu hiệu.

Nạp Lan Khuynh Thành thống khổ giám bớt bảy phần mười,

Tâm vui sau khi, liền báo cho sư tôn toàn hảo.

Thánh nữ không nghi ngờ có nàng, trọng tâm đặt ở nơi khác, tình cờ nhớ tới thời mới hỏi một câu.

Có thể cái này mỹ thiếu nữ, dĩ nhiên... Toàn nói trúng rồi?

Chuyện này... Sao có thể có chuyện đó?

Vân Tiên Nhi thấy đối phương dờ ra, tiếp tục khẽ nói: "Ngươi không nên hỏi nhiều, đi theo ta chính là..."

Nàng sau khi nói xong, triệu đại phụ nhẹ nhàng gạt đầu.

Tiểu loli hiểu ý, đi đến Vương Dật trước mặt: "Lão công, chúng ta trở về đi thôi..."

Wang Dật bất đắc dĩ cười khổ, tồn thân ôm lấy đối phương.

Lập tức, mọi người đi ra kết giới, chỉ có một đôi mẹ con ở lại tại chỗ.

"Mẫu vương... Ta không muốn đi..."

Tô Tiểu Tiểu loli kéo mẫu thân tay ngọc, liên tục lung lay, cái miệng nhỏ đỏ rất cao rất cao.

Nàng còn ở thời kỳ cho con bú, ăn không được huân tố, này trong lại một mảnh hồ hết loạn lên, vì lẽ đó phi thường phản cảm.

"Vậy ngươi ở đây chơi, không nên chạy loạn..."

Tô Linh Nhi không có suy nghĩ nhiều, buông ra tay ngọc, tự mình đi ra kết giới...

Ở xa xôi thượng cổ, mẫu hồ sinh con trai sau, đều là nuôi thả, chỉ cần không rời xa bộ tộc liền có thể.

Nơi này cự yển hội lại không đủ trăm mét, vì lẽ đó Tô Linh Nhi một điểm không lo lắng.

Cho tới những này tu sĩ nhân tộc.

Lại không nói bọn hắc bị phong tu vi, chính là thời điểm toàn thịnh, như có thể thương tổn được Tiểu Tiểu một sợi lông. Tô Linh Nhi từ đây liền không cùng đại phụ hò hét.

"A..."

Tiểu khả ái chờ mẫu thân đi rồi, xoay người lại nhìn thiên kiều nhóm một chút, liền không tiếp tục để ý, tự mình ngồi dưới đất, tay nhỏ một trận loạn bái, xem nơi này có hay không linh nghi.

Mà những kia bị quản chế 'Anh kiệt nhóm', đồng thời nhìn tiểu khả ái, sắc mặt khác nhau.

Muội muội nhóm tắc lợ làm ra một bộ vừa yêu thích, lại vẻ mặt mờ mịt.

Thật sự thật đáng yêu, hảo muốn ôm lấy nàng...

Chẳng qua, mặt sau này nắm cái lông xù là cái gì?

Đúng vào lúc này...

'Oành'

Tà góc nơi Phong Vu Tu toàn thân chấn động, lập tức...

"Hắc..."

Hắc nở nụ cười, sắc mặt cực kỳ dữ tợn, chỉ mà chậm rãi đứng lên, cơ thịt nhân thể run lên.

'Ồ...'

Trong phút chốc, một luồng Phạn âm đột nhiên bay lên, hư không vang vọng.

'Xì xì xì...'

Sau lưng của hắc trong nháy mắt duỗi ra hơn 100 cái Huyền Mộc cánh tay, so với trước thêm ra ba phần mười.

'Thôi Linh đan' không chỉ có nhượng Phong Vu Tu tránh ra ràng buộc, càng đem hắc tu vi tăng lên tới Nguyên Anh hai tầng.

Tuy rằng ngăn ngại, nhưng cũng đầy đủ dùng.

Thiên kiều nhóm nhất thời biến sắc, dồn dập quay đầu.

"Ngươi... Ngươi làm sao có thể động?"

Một cái nữ tu không khỏi kinh sợ.

Phong Vu Tu không có thời gian để ý, chết nhìn chòng chọc tiểu khả ái, khoe miệng hiện ra cười gằn: Các ngươi tâm rất lớn, lại đem một đứa bé ở lại chỗ này...

Mà lúc này, tiểu khả ái cũng phát hiện biến số, nhân thể vung lên khuôn mặt nhỏ nhắn.

"Oa!"

Nàng ngẩn ngơ, đứng lên, khò khạo tiếng nói: "Nhiều như vậy cánh tay? Ngươi hảo 'hại hại'..."

Phong Vu Tu hê hê nở nụ cười, triều đối phương đi đến.

"Phong Vu Tu, ngươi làm cái gì?"

"Nàng chỉ là một đứa bé..."

"Đem thần thông thu đi!"

'Thánh Nữ phong' muội muội nhìn không được, dồn dập khê kêu. Các nàng tuy rằng bị quản chế, nhưng đối với Tiểu Tiểu dù sao cũng là đứa bé.

"Câm miệng!"

Phong Vu Tu nghiêng đi đầu, hướng các nàng cắn răng: "Sự từ vô thô cũng dùng toàn lực, tiểu hài này một mình ở đây, tất nhiên có pháp khí sở hộ. Nàng nếu là chạy, ta lấy cái gì cùng những kia người bàn điều kiện?"

"Ngươi... Ngươi dê tiện!"

"Dừng tay!"

"Phong Vu Tu, ngươi nếu như dám động đũa nhỏ này, lão tử không để yên cho ngươi..."

Một ít nam tu cũng nhìn không được, dồn dập hét lớn.

Bọn hắn đều có chính mình cốt nhục, đương nhiên không muốn nhìn thấy tiểu khả ái bị quản chế.

Phong Vu Tu căn bản không nghe, tiếp tục đi đến phía trước.

Mà lúc này...

Tiểu khả ái tả con mắt trong, thần bí vòng xoáy lóe lên một cái rồi biến mất.

Nàng trải qua phục chế xong nha!

"Bị bắt!"

Đột nhiên, Phong Vu Tu bay người lên, triều Tô Tiểu Tiểu xông thẳng mà xuống.

"Bị bắt là cái gì?"

Tiểu khả ái mờ mịt tự nói, lập tức không nghĩ nhiều nữa, mở ra tay nhỏ đi, cười ngọt ngào nói: "Vậy chúng ta đồng thời tới chơi đi."

'Ồ hồng...'

Trong phút chốc, một luồng cực kỳ mãnh mẽ Phạn âm bốc lên, lập tức...

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 767: Súc địa thành thần

'Hồng '

Vạn trượng ánh mực đại thiểm hậu thế, hư không tự tổ đan dệt, trong nháy mắt hình thành một tòa thật to tượng thần.

Nó quá vĩ đại, ít nói cũng có 10 mét có hơn, vai đỉnh ba con, sau lưng mọc ra sáu cái Huyền Thiên thần cánh tay, mỗi lần chỉ đều có 2 mét độ lớn, cơ thịt trát kết, phẳng phát ửng có sức mạnh vô cùng vô tận.

Mà sáu bàn tay lớn trên, trên hai cầm trong tay phiến rắn cạp nong, trung nhị tay kim luân vì chuyển, dưới hai tay đương ngực nắm liền Thái Cổ thần ấn.

"Hà?"

Phong Vu Tu đang tự dưới nhào, đột nhiên sững sờ, mờ mịt ngẩng đầu...

'Ồ...'

Minh Vương triều kỳ trùng mắt lạnh lẽo, miệng phun Phạn âm, một tay chuyển ấn vì chương, hư không bình án.

Sau một khắc...

'Oành '

Phong Vu Tu nhất thời bị vỗ cái rắn chắc, trực tiếp tung tóe.

'Ầm ầm..'

Phía sau lưng hần mạnh mẽ đánh vào kết giới trên, hơn trăm cái Huyền Mộc cánh tay đột nhiên đổ nát, bình phong mặt ngoài càng là xuất hiện mấy đạo đại vết rách.

Mãnh liệt như vậy va chạm dưới, Phong Vu Tu vẫn chưa nôn ra máu, chỉ có điều nơi ngực nổi lên một tiếng vang nhỏ.

'Vọng Tiên các' đối với hần càng coi trọng, trước khi đi ban tặng 'Thượng phẩm thể thân phù', đương sinh mệnh chịu đến uy hiếp thời, có thể chống đối bát cấp yêu thú công kích, tổng cộng có thể sử dụng ba lần.

Cùng lúc đó, thánh địa thiên kiều nhóm trái qua ngóc không thể có ngóc.

Chuyện này... Chuyện này...

Mà bình phong trên Phong Vu Tu tác trùng lớn ngư nhân, khó có thể tin nói: "Đại... Đại Luân Kim Cương Minh Vương?"

Hần coi là thật mộng bức.

Thiên Thủ Minh Vương Ấn luyện đến năm tầng thời, mới khả năng lấy ra đại luân kim cương.

Mà chính mình, cũng chỉ ngộ đến hai tầng mà thôi.

"Hi hi, xung oa..."

Tiểu khả ái yêu kiều liên tục, lập tức bay người lên.

Minh Vương tượng thần hư không vượt qua,

Biến chương thành quyền, phổ độ chúng sinh...

Phong Vu Tu trở mắt nhìn này to lớn nắm đấm, cách xa chính mình càng ngày càng gần...

'Oanh...'

'Đùng đùng!'

Nguồn sức mạnh này quá kinh người, bình phong trong nháy mắt vụn vỡ, một vị khổ thân như thiên ngoại lưu tinh giống như, xông thẳng mệnh môn phần cuối...

"A?"

Tiểu khả ái dừng thân thể, ngóc manh manh xem hướng về bầu trời, mờ mịt nói: "Làm sao bay đi nha?"

Lập tức, nàng dưới chân bay lên một đoàn màu đỏ thắm mây mù, sau đó 'Xì' một tiếng, biến mất tại chỗ.

...

Mọi người mới vừa tự ngồi xong, liền nghe được kết giới nơi bạo phát đại nổ vang, dồn dập sững sờ.

Vương Dật lao thẳng đến sự chú ý tập trung ở Tứ cung này trong, không chỉ có quay đầu đi, lại phát hiện ái nữ không gặp nha.

Hần cuống quýt nhìn về phía Tô muội muội: "Linh Nhi, Tiểu Tiểu đâu?"

"A..."

Tô Linh Nhi nhìn chăm chú phía chân trời chốc lát, nhìn lại cười khê: "Không cần lo lắng, nàng không có chuyện gì..."

Cái gì quý?

Vương Dật nhất thời cuống lên, đứng dậy triều kết giới đi đến.

Các tiên nữ ngóng nhìn lão công bóng lưng, trầm mặc không nói.

Một lát sau, tiểu loli nhìn về phía Tô Linh Nhi, tiểu mặt trầm xuống: "Tô thông phòng, ngươi làm cái gì?"

Tô muội muội ngẩn ngơ, đôi mi thanh tú nhân thể nhấn lại: "Có ý gì?"

"Người là thật khờ hay vẫn là giả bộ hồ đồ?"

Đại phụ nổi giận, vỗ bàn khẽ kêu: "Người đem Tiểu Tiểu nhất nhân ở lại nơi đó, nếu là xảy ra vấn đề, người nào chịu chứ?"

"Cô..."

Tô Linh Nhi cặp môi thom hơi hơi nứt ra, bắn ra cổ lão kiều âm, nàng cắn răng bạc nói: "Sur Phi Yên, bản vương biết như thế nào đường dục hồ tử, người hưu tới hồi..."

Tiểu loli lông mày vừa bay: "Người..."

"Hảo rồi!"

Từ Nguyệt cuống quýt ôm lấy đại phụ, kiều xùy xùy nói: "An tâm ăn cơm..."

Nhị cung mở miệng, đại phụ thông phòng không tốt không nể mặt, lẫn nhau trợn mắt một thoáng: một chút, cầm đũa lên.

Vương Dật rất mau tới đến sự tình khởi nguồn đầu.

Nơi này kết giới trải qua phá nát, trên đất thiên kiều nhóm dòn đập ngẩng đầu, tỏ rõ vẻ sợ hãi.

Lập tức...

'Vù vù'

Tiếng xé gió trong, tiểu khả ái bay trở lại, trong tay lôi cá nhân.

Vào giờ phút này, Phong Vu Tu thất khiếu chảy máu, khí tức như kéo tơ, sinh mệnh sắp sửa chùng kết.

Đến Liễu gia trước, hấn bùa hộ mệnh trải qua dùng qua hai lần, vì lẽ đó Minh Vương nổ ra quyền thứ hai, trực tiếp đem kẻ này đánh cái hồn phi phách tán.

"A? Bánh?"

Tiểu khả ái nhìn thấy phụ thân sau, buông ra tay nhỏ, triều hấn nhào tới.

'Phù phù'

Phong Vu Tu tầng tầng ngã xuống đất, không có bất cứ động tĩnh gì.

Vương Dật ôm lấy nữ nhi sau, nhìn phía trước một chút, sợ hãi nói: "Tiểu Tiểu, người..."

"Bánh."

Tiểu khả ái chỉ chỉ Phong Vu Tu, cặp môi thom một đốm, mắt húng nói: "Cái này người hảo mắt mặt, nhân gia mới vừa bắt đầu chơi, hấn liền ngủ..."

Ngủ?

Hấn rõ ràng sắp bị người đánh chết rồi.

Vương Dật lắc đầu cười khổ, triều trên đất khổ thân bắn ra một tia linh khí, giữ gìn tính mạng hấn.

Hấn cũng không muốn nhượng nữ nhi hai tay nhiễm máu lệ.

Lập tức, ở vô số ánh mắt hoảng sợ trong, này đối với phụ nữ về đến yến hội chỗ.

"Tiểu Tiểu, nhượng Đại nương đến ôm ôm..."

Tiểu loli trực tiếp để đũa xuống, mở ra tay nhỏ.

"Hảo đây..."

Tiểu khả ái cười ngọt ngào vỗ tới, Tô Linh Nhi thấy sau, mới vừa tức giận hơn, lại bị Nhị cung ánh mắt ngăn lại.

"Hanh..."

Tô muội muội kiều rên một tiếng, tiếp tục ăn.

Mà lúc này, Vân Tiên Nhi dò ra tay ngọc, đem Nạp Lan Khuynh Thành vì loạn thanh ti phù thuận, nhẹ giọng hỏi: "Ngươi tên gì?"

Người sau mỉm môi môi, hồi phục đối phương.

Trong lòng nàng rất kỳ quái, cũng rất khiếp sợ.

Những này người... Đến cùng là ai?

"Nạp Lan Khuynh Thành..."

Vân Tiên Nhi khẽ nói, sau đó mỉm cười cười yếu ớt: "Yên tâm, ta nhất định sẽ chữa khỏi ngươi..."

Trong lòng nàng, đối phương trải qua hoàn toàn cùng Vân Tiên Chu dung hợp.

Nạp Lan Khuynh Thành tâm có đại nghi vấn, cũng không tiện nhiều lời, chỉ được dưới cằm thủ đi.

Sau đó, tiệc mừng thọ nhiệt liệt tiến hành.

Tộc nhân lần lượt đưa lên lễ mừng thọ, Liễu Thiên Nhi cũng mang tới con kia đại Winny.

"Oa! Thật đáng yêu..."

Tô Tiểu Tiểu nhất thời hai con mắt phát sáng, nhìn về phía tiểu loli: "Đại nương, nhân gia cũng muốn cái kia..."

"Được!"

Tiểu loli sùng cực kỳ nàng, ở đối phương non mềm trên mặt thơm một thoáng: một chút, cười ngọt ngào nói: "Đại nương trở lại liền để Liễu di nương mua cho ngươi..."

"Cảm ơn Đại nương..."

Tiểu khả ái cao hứng cực kỳ, một trận khua tay múa chân.

Thời gian như trôi đi, 1 cái nhiều giờ sau, tiệc mừng thọ sắp đến hồi kết thúc.

Vương Dật cho Liễu Thế Thành cùng nhạc phụ nhạc phụ kính chén rượu, nói là phải rời đi.

Người sau đều muốn giữ lại, nhưng không tìm được mượn cớ.

Cuối cùng, liễu muội muội bị mẫu thân ở lại trong nhà.

Mấy phút sau, Từ Nguyệt xé ra hư không, mà Vương Dật tắc lấy ra một đoàn linh tráo, đem những Thánh địa này thiên kiều bao vây lấy.

Nơi này không người là đối thủ của bọn họ, vì phòng ngừa bất ngờ phát sinh, chỉ được tiên mang nhập Tiêu Dao tông.

Trước khi đi, Thảm Băng lấy ra một phương lục hợp kết giới, hộ Liễu gia an nguy.

Nguyên nhân rất đơn giản, những này người là ở 'Liễu gia' biến mất, nàng sợ có người đến tìm nợ bí mật.

Không thể phủ nhận, chi tiết nhỏ quyết định tất cả.

Bởi vì Vương Dật đã quên một cái người, cái kia trong bụi lau sậy bị chính mình làm ngắt gia hỏa.

Trong tương lai không lâu, tam đại thánh địa tông chủ đều sẽ quang lâm Liễu gia.

Đây là nói sau, tạm thời không nhắc tới.

...

Một phen ánh sáng lưu chuyển sau, mọi người tới đến Tiêu Dao tông phòng nhỏ ngoại trong viện.

Thánh địa thiên kiều lại choáng váng.

Bọn hắn dù sao đến từ đại tông môn, rất nhanh liền muốn đến một loại tuyệt thế thần thông —— súc địa thành thốn.

Thiên, đây chính là trong truyền thuyết 'Thượng nhân Kim Tiên' độc nhất thần thông a...

Lẽ nào... Những mỹ nữ này nhóm...

Đứng vào lúc này, Vân Tiên Nhi sam Nạp Lan Khuynh Thành, nhìn về phía đại phụ: "Đại tỷ, muội muội ngày hôm nay... Cùng cô nàng này cùng ngủ."

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 768: Hỗ trợ

"Được..."

Tiểu loli gật đầu đồng ý.

'Thánh Nữ phong' muội muội nhóm lần lượt ngốc sếp, Nạp Lan Khuynh Thành càng là ngón ngang không được.

Thiên, nàng... Nàng thật tốt nữ giới hay sao?

Nạp Lan muội muội muốn cự tuyệt, có thể chính mình hoàn toàn bị quản chế, thực sự hữu tâm vô lực.

'Nàng... Nàng như khinh bạc ta, ta liền cần lưỡi tự sát...'

Một phen hoảng loạn sau, nàng ngẫm hạ đại quyết đoạn.

Đêm đã khuya, Vương Dật nhượng các lão bà trước về biệt thự, lập tức đem những thánh địa này thiên kiều nhóm chuyển qua bên ngoài ngàn dặm, cuối cùng xoay người rời đi.

Bọn hấn thân cấm chế, 2 giờ sau sẽ tự động mở ra.

Vương Dật không lo lắng những người này sẽ nhắc lên sóng gió gì, bây giờ vạn dặm bên trong, tông môn san sát, kỳ có Thần Khiếu cường giả tọa trấn, Nguyên Anh lão quái vô số.

Những này người tuy xuất thân đại tông môn, có thể người mạnh nhất chẳng qua Nguyên Anh một tầng, khả năng có cái gì làm?

Hơn 10 phút sau, hấn về đến biệt thự, tiến vào phòng ngủ.

Các tiên nữ trải qua rửa mặt hảo, ở giường lẫn nhau ôm, khe khẽ nói nhỏ.

Vương Dật sau khi tắm xong, xoay mình giường.

Các tiên nữ chủ động dán lão công, Từ Nguyệt tắc chậm rãi nói ra tất cả.

Liên quan với Vân gia tỷ muội... Các loại...

...

Lầu một phòng khách, phòng rửa tay.

"Nha!"

Một đạo tiếng thét chói tai xuất hiện.

Nạp Lan Khuynh Thành núp ở góc tường, thân thể yếu kiều run rẩy không ngừng, nàng nhìn đối diện, run giọng nói: "Ngươi... Ngươi đi ra ngoài, chính ta sẽ tẩy..."

Vân Tiên Nhi nhìn chăm chú chốc lát, không nhận được 'Phốc' nở nụ cười, nói: "Chúng ta đều là nữ tử, ngươi không cần như vậy thẹn thùng?"

"Ngươi đi ra ngoài..."

Nạp Lan Khuynh Thành hai con mắt ửng đỏ, đều sắp khóc.

Ở tuyết lớn son ôn tuyền, nàng cùng các sư tỷ muội thường thường phao tắm rửa, chính là cùng sư tôn cũng từng có vài lần, vốn là không cái gì.

Có thể hiện tại, Nạp Lan Khuynh Thành muội muội một lòng nhận định đối phương hảo nữ giới, vì lẽ đó...

Vân Tiên Nhi bắt đầu đi lác đầu, chỉ được lui ra phòng rửa tay.

Sau 30 phút.

Nạp Lan Khuynh Thành mặc thể tục thiếp thân tiểu hương y phục, nằm ở lầu một đệ nhị phòng ngủ giường, vẫn như cũ run rẩy không thôi.

Nàng nguyên bản quần áo, trải qua bị Vân Tiên Nhi ném tới trong máy giặt quần áo đi tới.

"Ta nhất định phải ly khai nơi này, có thể... Có thể cấm chế không có biến mất, căn bản chạy không xa. Ta... Ta nên làm gì?"

Nàng tâm một trận bàng hoàng.

Mấy phút sau, cửa phòng bị đẩy ra, Vân Tiên Nhi mặc một thân màu vàng nhạt áo ngủ, đi vào.

Đệm chăn bên trong 'Một thể Khuynh Thành' run lợi hại hơn, tượng chỉ chấn kinh nai con.

Vân Tiên Nhi đi tới trước giường, sẽ bị góc xóc lên, giờ lên một con óng ánh bàn chân nhỏ, giường. Chờ nằm xuống sau, nàng thăm dò qua một con ngọc cánh tay, ôm ôm đối phương thân thể.

Nạp Lan Khuynh Thành thân thể yếu đuối đột nhiên cứng đờ, hoàn toàn không dám động, phương tâm càng là nhắc tới cuồng hộng.

Nàng... Nàng muốn ra tay rồi?

Ta nên làm gì nha nha nha!

"Loại này cảm giác mát mẻ... Lại xuất hiện..."

Vân Tiên Nhi khẽ vuốt đối phương vai đẹp, lẩm bầm nói nhỏ.

Ở xa xôi đã qua, mỗi khi muội muội bị băng hàn dẫn vật thống khổ không thể thời, nàng đều sẽ dùng thân thể chính mình, cho đối phương sưởi ấm.

Không biết qua bao lâu bao lâu...

Vân Tiên Nhi dưới cảm mặt cười, trán chống đỡ đối phương bả vai, nức nở nói: "Muội muội... Là người có đúng hay không?"

Nạp Lan Khuynh Thành đột nhiên ngẩn ngơ, đêm tối chi, cặp kia đôi mắt đẹp liên tục chuyển động, mặt cười càng là một mảnh mê man.

Muội muội?

Lẽ nào nàng...

"Hô... Hô..."

Vân Tiên Nhi hiển nhiên kích động đến cực điểm, hô hấp dần đến gấp gáp, cuối cùng nức nở nói: "Tỷ tỷ cũng sẽ không bao giờ bỏ lại người, cũng sẽ không bao giờ..."

Nạp Lan Khuynh Thành nghe xong, rơi vào sâu sắc trầm mặc.

Xem ngoài cửa sổ màn đêm vô tận, ai chấp mê này thốn thời gian?

Hỏi trước kia, bao nhiêu mê ly?

Thán muốn dân, nhận mệnh hà tất?

Chỉ nguyện ném đến... Phần này an bình.

...

Một đêm qua đi.

Vương Dật rất sớm tỉnh lại, rơi xuống giường lớn.

Hắn động tác tuy nhẹ, hay vẫn là quá nhiều đến các tiên nữ. Tiểu loli nằm ngoài Nhị cung hoài, nói mớ liên tục: "A... Lão công, nhân gia đói bụng..."

"Ta này đi mua sớm một chút.

"

Vương Dật tham quay đầu đi, ở đại phụ cái trán mềm nhẹ vừa hôn, xoay người lại ra phòng ngủ. Một phen rửa mặt qua đi, hẩn mặc áo khoác, mang mũ, cất bước rơi xuống một tầng.

Vào giờ phút này, lầu một phòng khách, còn có một cái uyển chuyển bóng người.

Nàng đứng ở cửa sổ sát đất trước, nhìn bên ngoài cảnh sắc, suy nghĩ xuất thần. Chờ nghe được âm thanh sau, mộ nhiên xoay người.

Vương Dật thấy là Đông Phương Mộ Tuyết, nhìn một chút nàng đầu hồ nhĩ, cùng phía sau này mấy cái bạch đuôi, gãi đầu một cái, nói: "Sớm..."

Hắn chào hỏi sau, liền nghiêng người rời đi.

Đột nhiên, Đông Phương Mộ Tuyết mở miệng kêu: "Chờ đã..."

Vương Dật sững sờ, nghiêng người nhìn về phía đối phương.

Đông Phương Mộ Tuyết chậm rãi tiếp cận, cặp kia mỹ lệ mắt tím, tràn ngập vẻ phức tạp.

Từ khi bị Thiên hồ bản nguyên truyền vào sau, nàng trở nên càng mê người, cơ thể óng ánh long lanh, khí chất cũng phát sinh biến hóa lớn.

Vương Dật nhìn chăm chú chốc lát, hỏi: "Làm sao?"

Đông Phương Mộ Tuyết mím mím môi, dưới cằm mặt cười, thấp giọng nói: "Ta nghĩ... Xin người giúp một chuyện."

Vương Dật cảm thấy quái: "Gấp cái gì?"

Đông Phương Mộ Tuyết thân thể vi bên cạnh, một cái thô to hồ đuôi thể vung lên, nàng một phát bắt được nó, cắn môi nói: "Người... Có thể hay không giúp ta đưa nó biến hoá không còn, còn có đầu lỗ tai, cùng con người màu sắc."

"Cái gì?"

Vương Dật sững sờ, lập tức nhủ chặt lông mày.

Sao có thể có chuyện đó?

Chính mình lại không phải thần...

Đông Phương Mộ Tuyết thấy đối phương trầm mặc, hai con mắt dần dần đỏ lên, tiếp tục cắn môi nói: "Vương Dật, ngày hôm trước phụ thân ta điện thoại tới, nhượng ta trở về một chuyến, nói mẫu thân nhớ ta rồi. nhưng ta... Hình dạng ta thế này, thực sự không mặt mũi trở lại..."

Vương Dật nghe xong, bắt đầu dĩ xoa bóp mi, tâm một trận khó khăn.

Vốn là, chuyện này hắn không cần thiết quản. Nhưng đối phương biến thành bán yêu thân, toàn nhân hải tử nàng mục, chính mình gián tiếp nhiễm trách nhiệm.

Huống hồ, hai người cũng coi như là đồng môn, lẽ ra nên ra tay giúp đỡ.

Có thể...

Lúc này, Đông Phương Mộ Tuyết càng nghĩ càng là thương tâm, nức nở nói: "Người nhất định có biện pháp, đêm qua, người cùng vương hải tử Tiểu Tiểu, ở giường vẫn luôn biến thân nô đùa, một trong số đó cái... Liền đem hồ đuôi biến hoá không còn..."

"Cái gì?"

Vương Dật nhất thời sững sờ.

Sau một khắc, đầu óc hắn nổi lên một bộ bức tranh.

Một đám tiểu khả ái chân đạp xích mây truy đuổi chính mình, sau đó lấy ra Tề Thiên chiến giáp, tuy không nội hàm, nhưng có kỳ hình.

Đại Thánh bí pháp... Lừa trời gạt đất.

Dựa vào, ta làm sao đưa nó đã quên?

Vương Dật nghĩ tới đây, trực tiếp đem hắc mũ lấy xuống.

Trong phút chốc, không thánh tăng tái hiện hôm nay.

Này biến số phi thường kinh người, Đông Phương Mộ Tuyết đột nhiên ngẩn ngơ.

Hắn... Hắn làm sao biến thành tên trọc ?

Vương Dật chốc lát không do dự, âm thầm thôi thúc bí thuật, cuối cùng một tay đẩy một cái.

'Oành '

Nhất thời, đỉnh đầu tuôn ra một luồng nồng đậm yên khí, sau đó...

Một đòai thánh tăng, trong nháy mắt hóa thành vô địch tóc đầu xù dài.

Đông Phương Mộ Tuyết thân thể yếu kiều rung động, không nhận được giờ lên tay ngọc, phủ chính mình môi.

Chuyện này... Chuyện này...

"Không đúng, quá dài."

Vương Dật trong nháy mắt cảm thấy xảy ra vấn đề, pháp tắc thôi thúc dưới, nỗ lực thức sợi tóc chậm rãi rút ngắn, dần dần khôi phục bị nướng trước đáng đáp.

"Quyết định rồi!"

Hắn sững đến phát rồ rồi, đem đối diện xinh đẹp kéo vào hoài, cười to nói: "Cảm ơn người nhắc nhở ta..."

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 769: Bác đại tinh thâm

"A..."

Đông Phương Mộ Tuyết kinh sợ một tiếng, trong nháy mắt sẽ không động, cặp kia mắt tím trợn lên lão đại lão đại...

Hắn... Hắn...

Hơn 10 giây sau, Vương Dật dần đến tỉnh táo, nhất thời phản ứng lại, cuống quýt buông hai cánh tay ra, lui về phía sau một bước, vò đầu nói: "Hắc... Xin lỗi, ta thật cao hứng, không nhận được liền..."

"Hô... Hô..."

Đông Phương Mộ Tuyết một tay đặt tại no đủ trên ngực, tinh tế nhẹ thở gấp, mặt cười một mảnh ửng đỏ.

Vương Dật thực sự lúng túng ép một cái, lúc này nặn ra một đạo dấu ấn, thác trên 'Lừa trời gạt đất', lẳng không hư đạn.

'Xi '

Hào quang vượt qua, trong nháy mắt đi vào Đông Phương Mộ Tuyết ở giữa trán.

Nàng đầy đặn thân thể đột nhiên run lên, ánh mắt bắt đầu khàn khàn, tiêu hóa trong đầu pháp tắc dây xích.

"Này bí thuật có thể thay đổi ngoại hình, không nên dễ dàng truyền thụ cho hắn người..."

Vương Dật vội vã lưu lại câu nói sau, xoay người ra biệt thự.

Mấy phút sau, Đông Phương Mộ Tuyết run lên một cái, dần đến tỉnh táo.

Nàng nhìn chăm chú đối phương vừa nãy sờ lập chỗ, nhất thời lại là ngây dại.

Lập tức, Đông Phương Mộ Tuyết lắc đầu một cái, xoay người lại, muốn đi trong phòng thử xem bí pháp hiệu quả.

Sau một khắc, nàng lại bất động.

Mấy mét ở ngoài, cửa thang gác vị trí.

Từ Vương chẳng biết lúc nào ra hiện tại này trong.

Ánh mắt của nàng rất lạnh nhạt, như mùa đông khắc nghiệt.

Đông Phương Mộ Tuyết thân thể căng thẳng, trong lòng bay lên một luồng khôn kể ghê tởm cảm.

'Cộc cộc...'

Từ Vương bước óng ánh chân ngọc, đi tới gần. Ánh mắt lưu chuyển, dán mắt vào đối phương trong lòng, yên lặng nói: "Xem ra, Tô vương cũng không có lừa gạt bản vương, lão công coi là thật yêu thích... Nơi này đại..."

Đông Phương Mộ Tuyết không dám vọng động, bằng không thật sự sẽ chết.

Từ Vương nhìn kỹ chốc lát, bỗng nhiên giơ lên tay ngọc, dò xét đã qua...

"A..."

Đông Phương Mộ Tuyết thân thể đại run sợ, mặt cười một mảnh thống khổ. Nàng liều mạng cắn chặt môi dưới, không để cho mình tiếp tục gào lên đau đớn.

Sau đó, Từ Vương thu tay về đến, lạnh lẽo lời bình: "Nuôi dưỡng không sai!"

Đông Phương Mộ Tuyết che trong lòng, lờ lờ lệ quang ở con mắt trung chuyển động không thôi.

Nàng thật sự rất oan ức, rất không cam lòng...

Từ Vương coi như không gặp, xoay người, nhìn về phía ngoài cửa sổ cảnh sắc, yên lặng nói: "Tô vương từ khi chọn nam nhân sau, liền trở nên cùng ngờ ngẩn không khác, bản vương phía dưới cũng không có một bóng người. Hồ nữ, người sau đó muốn bằng mượn tự thân 'Ưu thế', được lão công sủng hạnh, nhượng hấn cách này chút Thái Thượng cảnh bọn nha đầu xa một chút, hiểu hay không hiểu?"

Thượng cổ mạnh nhất vương giả, rốt cục ra tay rồi.

Nàng từ bỏ mệnh mẽ lấy sau, tí mĩ tìm hiểu Trung Nguyên hậu cung pháp thuật, hôm nay liền đến vận dụng.

Đông Phương Mộ Tuyết dùng sức cắn môi, thấp giọng nói: "Rõ ràng..."

"Rất tốt..."

Từ Vương khước môi một câu: "Như vậy, lão công sẽ dễ trống rất nhiều thời gian, cùng bản vương kết hợp..."

...

Vương Dật lái xe, không còn gì để nói trong.

Khu biệt thự phía dưới sớm một chút than, bị vô địch thành quân thủ tiêu.

MacDonald đóng cửa, Kentucky Fried Chicken lại đang sửa chữa trong.

Ngày hôm nay đây là làm sao ?

Hắn thực sự hết cách rồi, chỉ được triệu nội thành mở ra, vì giết thời gian, liền mở ra xe cầu truyền phát tin hệ thống.

"tên Vật lý học gia Steven. William. Hawking, ở ngày 14 tháng 3 qua đời, hưởng thọ 76 tuổi, toàn cầu các giới trác niệm. Hawking khi còn sống sở (thời gian gần sử), lần thứ hai bị khoa học người yêu thích tranh mua..."

Máy truyền tin trong, thanh âm của một cô gái xuất hiện.

'Xi...'

Rộng rãi lối đi bộ, xe Bentley trượt ra mấy mét, sau đó chậm rãi bên cạnh thủ, đình chỉ bên đường.

Vương Dật đem đường vị treo ở P trên, mở ra tay sát, sau đó nhìn về phía máy truyền tin, lẩm bẩm mở miệng: "Hawking tiên sinh... Tạ thế ?"

Vương Hải Sơn phá sản trước, Vương Dật cùng cái khác con nhà giàu hoàn toàn khác nhau, thành tích học tập ưu dị không nói, xem lượng càng là lớn đến kinh người.

12 tuổi trước, hắn liền đọc xong tứ đại danh tác. Ấn tượng sâu nhất, chính là Cổ Bảo Ngọc cùng cung người này đoạn sơ thí mây mưa cùng Điều Thuyền mỹ nhân nhớ (lời lôm côm cũng là), toàn nhân thời kỳ trưởng thành này sinh gây nên.

Sau đó, hắn liền liên quan đến (Sơn Hải kinh) chờ cữ,

Đến sơ hai sau, nước ngoài khoa học làm cũng bắt đầu lật xem.

Vì lẽ đó, Vương Dật biết Hawking.

"Thời gian giản sử, a..."

Hắn trầm mặc chốc lát, nhảy ra điện thoại di động, mở ra baidu tranh chữ, đưa vào này bốn chữ.

Sở dĩ có lần này cử động, là bởi vì chợt nhớ tới một chuyện, cụ thể là cái gì, Vương Dật không nói được, chỉ có thể từ vòng lần trước ức.

Website rất nhanh bị mở ra, ở phiên một tờ sau, nội dung giới thiệu tóm tắt chỉ mà xuất hiện: 1, thời gian điểm ban đầu —— vũ trụ vụ nổ lớn kỳ điểm. Vũ trụ là không ngừng bành trướng, hắn ở ban đầu hắn là co rút lại làm một điểm, vào thời khắc này được gọi là vũ trụ vụ nổ lớn thời khắc. Vũ trụ ở điểm này mật độ vô cùng đại, điểm này tức là con số trên sở xưng kỳ điểm. 2,...

"Kỳ điểm..."

Vương Dật nói nhỏ, cảm giác nắm lấy cái gì, đem nội dung lui về, đưa vào hai chữ này, lập tức...

Kỳ điểm cơ bản tin tức: Vật lý trên đem một cái tồn tại lại không tồn tại điểm, xưng là kỳ điểm.

Vương Dật mở trừng hai mắt: "Nguyên lai... Như vậy."

Tồn tại lại không tồn tại, này không phải...

Nguyên lai, trong đầu của hắn có một cái huyền học ký ức, là bắt nguồn từ Đình gia bạch bào lão đại.

Bạch bào lão đại vô thượng thái cực pháp trình độ thâm hậu, sách cổ cũng liên quan đến rất rộng.

Trong ký ức, lão tử (Đạo Đức kinh) Chương 42: Sở thuật: Đạo sinh nhất, nhất sinh nhị, nhị sinh tam, tam sinh vạn vật...

Còn có (dịch kinh) trong thái cực sinh lưỡng nghi, lưỡng nghi sinh tứ tượng.

Mà ở (dịch truyền) trong miêu tả: Thái cực gọi là thiên địa chưa phân có trước, nguyên khí hỗn hợp thành một, tức thái sơ, thái nhất vậy.

Có thể bắt kể là (lão tử) 'Đạo', hay vẫn là (Chu Dịch) 'Thái cực', đều vì vũ trụ mới bắt đầu thời, Hỗn Độn vô hình chi nguyên khí.

Này không phải là nước ngoài nhà khoa học đến ra vũ trụ kỳ điểm lý luận sao?

"Ha ha..."

Sau khi suy nghĩ cẩn thận, Vương Dật lắc đầu cười cợt, than thở: "Ta Hoa Hạ gốc gác bác đại tinh thâm, từ lúc mấy ngàn năm trước, liền đến ra nhất tinh chuẩn luận chứng..."

Nhưng lập tức, hắn lại nhíu mày.

'Đạo' cũng được, 'Kỳ điểm' cũng được...

Này ở ngoài tồn tại, lại là cái gì?

Lẽ nào, một đời trước mình cùng hai đại Thiên Đế, chính là đi nơi nào?

Là tiên vực?

Được, tạm thời là như vậy, có thể miêu tả 'Trường Sinh Quyết' tiên nhân, vì sao phải hạ phàm tìm kiếm trường sinh?

Siêu phàm thoát tục, vũ hóa phi tiên, là người phàm tục lâu dài tới nay tư tưởng, nhưng...

"Không đúng!"

Vương Dật cảm giác mình bị truyền thuyết nói dối, cau mày tự nói: "Cái kia tiên nhân nói chính là: 'Ta từ tiên vực đến, đến đó tìm kiếm trường sinh.' đến đó..."

Hắn cảm giác, chính mình sâu xa thăm thẳm ở trong, hình như bắt được cái gì.

Đúng vào lúc này, chuông điện thoại di động vang lên.

Vương Dật nhất thời từ mình nghĩ trong thức tỉnh, cầm lấy vừa nhìn, là Lâm Tử Vi đánh tới.

Hắn lúc này tiếp nghe: "Này?"

Điện thoại di động đầu kia Lâm muội muội nhẹ giọng nói: "Chúng ta đến Tùng Sơn."

"Hả?"

Vương Dật sững sờ: "Không phải nói mấy ngày sau sao?"

Lâm Tử Vi sâu xa nói: "Hành trình sớm, chúng ta 1 cái nhiều giờ liền đến ngươi này..."

Vương Dật gật gù: "Được, ta ở biệt thự chờ các ngươi..."

Điện thoại cắt đứt sau, hắn không trì hoãn nữa, lái xe triều trung tâm thành phố mở ra.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 770: Lộ hãm

Sau 20 phút, Vương Dật tìm tới một gia MacDonald, đem xe đình được, đi vào mua 50 phần dinh dưỡng bữa sáng, sau đó lái xe sử về.

Mở ra gia tộc sau, các tiên nữ trải qua ngoan ngoãn ở trước bàn ngồi xong.

"Bánh, ôm . ."

Tiểu khả ái nhìn thấy phụ thân sau, trực tiếp dò ra cặp kia tiểu nộn tay.

Vương Dật bước nhanh về phía trước, đem sớm một chút để tốt sau, nhân thể ôm lấy ái nữ.

Hắn thấy Tử Nguyệt động thủ phân bữa sáng, nhân tiện nói: "Luu xuất thập phần. ."

Nhị cung nhẹ nhàng gật đầu: "Ừm. ."

Tiểu loli lấy ra một phần, lấy ra đóng gói bên trong trư liễu trứng, hàm tiếng hỏi: "Ai muốn đến?"

Vương Dật điên điên trong lòng ái nữ, mỉm cười nói: "Vài bằng hữu, Tử Vi cùng Oánh Tâm cũng lại đây. ."

"Tử Vi trở lại?"

Tiểu loli ngần ngừ, lập tức đôi mắt đẹp loan thành nguyệt nha trạng: "Tứ muội biết sau, tất nhiên vui mừng vô cùng. ."

Vương Dật nghe xong, nhìn chung quanh một chút, hỏi: "Tiên Nhi đâu?"

Tiểu loli cặp môi thom một tấm, cắn miệng trư liễu trứng, ngo ngoáy cái miệng nhỏ nói: "Các nàng còn chưa rời giường. ."

Vương Dật gật gù, không hỏi thêm nữa.

Đêm qua, hẳn trải qua hiểu rõ tất cả.

Mà bản ăn một góc, Từ Vương ánh mắt theo Nhị cung tay ngọc mà di động, cuối cùng thấy thật phân thập phần đi ra ngoài, tiểu mặt trầm xuống, có chút không cao hứng .

Nàng nhìn về phía nam nhân, lặng lẽ hỏi: "Tại sao không nhiều mua một ít?"

Vương Dật có chút không nói gì: "Người ăn ba mươi phần còn chưa đủ?"

Từ Vương chứa sắc hơi hoãn, mở ra một cái đóng gói túi, nhân thể đem sợi tóc liễu đến sau lưng, yên lặng nói: "Hay vẫn là quá ít. Ngày mai cho bản vương chuẩn bị 50 phần. . . Không, 80 phần. . ."

Vương Dật: . . .

Hơn 10 phút sau, tiếng gõ cửa xuất hiện .

Vương Dật đem ái nữ giao cho Linh Nhị, xoay người đi mở cửa.

Đối diện hiện ra mấy bóng người.

Dẫn đầu chính là Nhạc Lăng Phong, hắn đem đầu bồng lấy xuống, lộ ra tuấn dật khuôn mặt, ôm quyền nói: "Xin chào sư huynh. . ."

"Mau vào!"

Vương Dật nhượng quá thân đi.

Lập tức, Thiên Tru minh cùng nhân tiến vào phòng khách.

Lâm Từ Vi cùng Chu Oánh Tâm đi ở phía sau cùng, nhị nữ tay cầm tay, nhìn qua rất là thân mật.

Vương Dật biết các nàng là bạn thân, liền không có suy nghĩ nhiều.

Các tiên nữ liếc mắt nhìn đến người, tiếp tục ăn, không động tĩnh gì.

Mà hai vị Vương giả MM nhìn thấy Chu Oánh Tâm sau, nhìn nhau một cái, tiểu khả ái tắc ngẩn ngơ, trực tiếp mở ra cái miệng nhỏ: "Oa, qua người giai văn diện. . ."

Đồng ngôn vô kỵ.

Thiên Tru minh cùng nhân nhìn các tiên nữ, đang tự choáng váng trong, nghe tiếng đột nhiên sững sờ.

Toàn bộ phòng khách rơi vào hoàn toàn tĩnh mịch.

Vương Dật cũng có chút mộng ép.

Con gái đang nói cái gì?

Qua người giai văn diện là cái gì quý?

"Hi hi. . ."

Tiểu khả ái cười ngọt ngào không ngừng, có chút tiểu hưng phấn, vung lên khuôn mặt nhỏ hỏi: "Mẫu vương, nhân gia có thể cùng văn diện chơi sao?"

Tô MM chưa kịp suy nghĩ nhiều, giờ lên ngón tay ngọc, điểm xuống hờ từ cái trán, khẽ cười nói: "Nói sai, hẳn là Kỳ quý nhân. . ."

"A."

Tiểu khả ái ăn dưới chính mình trắng nõn ngón trỏ, gật gù, sau đó xoay người lại, cười duyên nói: "Kỳ quý nhân. . ."

Cớ nào mềm mại hô hoá a? Như tự nhiên, êm tai cực kỳ.

Có thể ở Vương Dật nghe tới, nhưng là như vậy kinh sợ, khủng bố. . .

Hắn thông thể chấn động mạnh, về mặt ở sát na động lại.

Khe năm! ! !

Vương Dật nghĩ tới. . .

(Chân Huyền truyện) lý Kỳ quý nhân?

Hắn nhất thời tan vỡ .

Con gái làm sao biết nàng ? Lê nào. . .

Cùng lúc đó, mọi người cũng nhìn về phía tiểu khả ái, về mặt phi thường đặc sắc.

Lâm Chu nhị nữ càng là kinh ngạc đến ngây người .

Trước, các nàng biết Tô Linh Nhi đang có mang, có thể. . . Có thể này mới vừa qua bao lâu, liền phát sinh?

Hơn nữa, làm sao lớn như vậy ? Còn sẽ nói?

Mấy sau, Vương Dật cường tự ổn định tâm thần, trầm giọng nói: "Đi theo ta nơi này. . ."

Thiên Tru minh cùng nhân đồn dập chấn động, lần lượt tỉnh táo.

Sau đó, bọn hắn đi đến phòng khách sô pha nơi ngồi xuống.

Vương Dật về đến bàn ăn, trông Linh Nhi cùng Tiểu Tiểu một chút, cầm lấy 10 phần dinh dưỡng món ăn, về đến sô pha vị trí.

Tô MM bị này đột như lên 'Lang nô' chính run run một cái, cuống quýt hướng Nhị cung nói nhỏ: "Từ Nguyệt, lão công hắn làm sao ?"

Nhị cung mím mím môi, đang chờ mở miệng.

'Đát '

Đột nhiên, tiểu loli ngón tay gõ nhẹ mặt bàn, bình tĩnh mặt cười nói: "Tô thông phòng, ngươi có phải là lại xem cung kịch ?"

Nàng không dám quá lớn tiếng, sợ bị lão công nghe được.

Tô Linh Nhi nhìn về phía đại phụ, hai con mắt nhắm lại: "Bản vương nhìn cái gì, ngươi quản không được. . ."

"Ngươi. . ."

"Hảo rồi!"

Từ Nguyệt đánh gãy các nàng, thấp giọng sân: "Còn hiềm không đủ loạn đúng hay không?"

Tiểu loli kiều rên một tiếng, không còn động tĩnh.

Từ Nguyệt nhìn về phía Tô MM, khẽ gắt nói: "Lão công cấm chỉ chúng ta xem cái kia, ngươi làm sao đã quên? Còn có, xem liền nhìn, vì sao phải mang tới Tiểu Tiểu?"

Tô Linh Nhi ngờ ngác nhìn chăm chú Nhị cung, sau đó 'A' một tiếng, bỗng nhiên tỉnh ngộ.

Nàng nhất thời hoảng rồi, vội vàng kéo lên đối phương tay ngọc: "Từ Nguyệt, này. . . Vậy làm sao bây giờ?"

"Không có cách nào!"

Từ Nguyệt nhìn sô pha nơi một chút, thấp giọng nói: "Hiện tại chỉ hy vọng lão công đem việc này quên mất. . ."

. . .

Vương Dật sao có thể sẽ quên mất?

Hắn đi tới sau, đem bữa sáng đặt ở trên khay trà, nói câu 'Ăn cơm trước', liền tự trầm mặc, sắc mặt một mảnh xám ngắt.

Mọi người đối diện một chút, lần lượt nắm quá dinh dưỡng món ăn.

Bọn hắn xuống phi cơ sau liền ăn qua , nhưng đối phương sắc mặt thực sự quá thối, vì lẽ đó không dám cãi nghịch, theo lời ăn để nhị đồn.

Mấy phút sau. . .

Vương Dật tâm tình tốt chút, thấy mọi người ăn xuất nhiều, liền hướng Nhạc Lăng Phong nói: "Đều chuẩn bị kỹ càng?"

"A. . . Ừm!"

Nhạc Lăng Phong vội vàng đem sữa đậu nành chén đặt lên bàn, trọng trọng gật đầu.

"Được!"

Vương Dật nhân thể đứng dậy: "Ta mang bọn người đi gặp sư tôn."

Mọi người vội vã đi theo.

Lập tức, bọn hắn bước lên thang lầu, hướng ba tầng bước đi.

Vương Dật không cùng các tiên nữ chào hỏi, người sau cũng trong lòng có quý, ở đối phương đứng dậy thì, liền dưới cằm mặt cười, không dám cùng lão công đối diện.

. . .

Trong thời gian ngắn ánh sáng lưu chuyển sau, bọn hắn đi tới tông môn phòng nhỏ.

Đến trong viện sau, Thiên Tru minh cùng nhân nhìn chung quanh, sắc mặt khác nhau, khiếp sợ giả chiếm đa số.

Đây chính là. . . Tu Chân giới?

Lão tiên nhân chỗ ở cũ?

"Đi theo ta. . ."

Vương Dật bước chân, hướng Nam Cung Nhất động phủ bước đi.

Mọi người vội vàng cùng ở phía sau.

Dọc theo đường đi, thỉnh thoảng gặp phải tông môn đệ tử, bọn hắn nhìn thấy Vương Dật sau, dõn dập ôm quyền, trên mặt sùng bái tia không che giấu chút nào.

Vương Dật từng cái đáp lễ.

Không tới 5 phút, bọn hắn liền tới đến chỗ cần đến.

Xảo chính là, Nam Cung Nhất ngay khi động phủ trước trên đài đá đã tọa, quay lưng mọi người.

Đột nhiên, Vương Dật phát hiện một cái chi tiết nhỏ.

Vào giờ phút này, lão Lư đầu lâu vì thấp, hai vai rung động nhẹ nhẹ, cử chỉ phi thường quái dị.

Vương Dật không có suy nghĩ nhiều, ôm quyền nói: "Đệ tử Vương Dật, gặp sư tôn."

Một màn kinh người phát sinh.

Lão Lư nghe vậy sau, kiên chiến phạm vi bỗng nhiên gia tăng, phía trước càng là khò khè có tiếng. . .

Vương Dật hơi nhướng mày: Cái gì quý?

Đúng vào lúc này.

Một bên Nhạc Lăng Phong run giọng hỏi: "Sư huynh, hắn. . . Chính là lão tiên nhân?"

Vương Dật nhất thời không nói gì, tức giận nói: "Vâng. . ."

'Phù phù. . .'

Đột nhiên, Nhạc Lăng Phong trực tiếp quỳ trên mặt đất, đem công lực đề đến cực hạn, lớn tiếng nói: "Bất hiếu đồ Nhạc Lăng Phong, tham kiến lão tiên nhân. . ."

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 771: Cố nhân lệ mãn khâm

Nó quá vang dội, xông thẳng thiên khung.

Lập tức. . .

Phù phù phù phù. . .

Ngoại trừ Lâm gia tỷ đệ cùng Chu Oánh Tâm, Thiên Tru minh cùng nhân trực tiếp ngã quỵ ở mặt đất, lớn tiếng nói: "Tham kiến lão tiên nhân. . ."

Nam Cung Nhất ở trong lòng bọn họ, sớm đã lưu lại không thể xóa nhòa dấu ấn, là thần binh thường tồn tại. Bây giờ lại tương phùng, có thể nào không kích động?

Mọi người đã sớm thương lượng được, nếu nhìn thấy lão tiên nhân, tuyệt không năng lực thất thố.

Có thể chuyển tới trước mắt, căn bản không khống chế được trong lòng sóng lớn.

Lại nhìn đối diện.

"A? Khắc khắc. . . Phốc. . ."

Lão Lư thông thể chấn động mạnh, trong miệng càng là liên khắc không ngừng, phảng phất hoạn nghị nan bệnh nan y.

Hắn hảo huyền không bị này biến số sang chết.

. . .

Một khắc trước.

Lão Lư lão đảo từ động phủ đi ra, trong tay cầm một chuỗi lớn óng ánh phát sáng cây nho.

Đây là lục phẩm linh quả, đối với Kim Đan tu sĩ tới nói, có đề linh hiệu quả, phi thường hiếm thấy.

Như thả tại quá khứ, đừng nói lão Lư, chính là Tông chủ Lý Đăng Vân cũng ăn không được một viên.

Hiện tại thì lại khác .

Vì sao?

Tiêu Dao tông có tiền thời, nói giàu có đến mức nứt đổ đổ vách tuyệt không quá đáng.

10 ngày trước, Cửu châu nhất đại phố chợ nhập trú, không chỉ có giao đủ địa tô, còn mang đến một ít linh quả.

Một phen thưởng thức qua sau, tông môn cao tăng dồn dập ý động, Lý Đăng Vân đệ nhị thiên liên mua sắm lượng lớn linh quả trở lại, từng cái dưới phát.

Lão Lư phân ít nhất, chỉ có hai người lượng.

Nguyên nhân rất đơn giản, hắn này nhất hệ liên hai người. . .

Nam Cung Nhất tại chỗ tức giận, biểu thị bất mãn, nhưng cuối cùng trừng chọi đá, cuối cùng chỉ được phần nộ mà về.

Vốn là, hắn là muốn phân ái đồ một phần.

Có thể không ao ước, Vương Dật biến thành Nguyên Anh lão quái .

Lão Lư tâm thái nhất thời vỡ .

Thầy trò, tuy có trò giỏi hơn thầy lời giải thích, có thể. . .

"mdzz. . . Đây cũng quá sắp rồi. . ."

Hắn nổi giận bên dưới, dĩ nhiên lời cú mạng lưới danh từ, sau đó đem Vương Dật này phần riêng nuốt.

Mấy ngày sau đó, lão Lư đem linh quả hết mức gặm quang, cuối cùng chỉ còn dư lại này xuyên cây nho .

Hôm nay thiên không sai, Nam Cung Nhất đi tới cửa động trước, vừa ăn cây nho, một bên nhìn Thiên nhi, hảo không dễ chịu.

Còn không ăn xong một nửa a, hắn liền cảm giác có người đang đến gần, số lượng còn không thiếu.

"Tiểu tử kia làm sao đến rồi?"

Lão Lư trong nháy mắt đoạn xuất càn khôn, con mắt hơi chuyển động, người nhẹ nhàng mà lên, ở phía trước bệ đá ngồi xếp bằng, phía sau lưng hướng nam, tăng nhanh gặm tốc.

Mọi người đến sau, Vương Dật được rồi lễ ra mắt, lão Lư có chút cuồng lên, tốc độ càng ngày càng kinh người.

Ai thành nghĩ, Thiên Tru minh cùng nhân đến rồi vừa ra ly biệt lại tương phùng, cổ nhân lệ mãn khâm, âm thanh được kêu là một cái dâng trào sục sôi.

Tất cả đều là chân tình biểu lộ a. . .

Lão Lư vắng, trong lỗ mũi trực tiếp nhảy ra luồng nơi linh bò thịt, lão ngư ếp.

Này thần bình thường chưa sáng khoái, quả thực làm cho người ta không cách nào tin nổi.

"Khắc khắc. . ."

Hắn lại ho khan mấy lần, đem cuối cùng này điểm cây nho cất vào trong ngực, lau đi miệng mũi, từ trên đài đứng lên, hai tay sau lưng, chậm rãi xoay người.

"Lão tiên nhân. . ."

Nhạc Lăng Phong cùng nhân thấy rõ sau, thông thể chấn động mạnh, lần lượt dập đầu nằm rạp. . .

Bọn hắn ở thời trẻ gặp phải lão Lư, đối phương hình tượng, sớm đã khắc ở sâu trong linh hồn, câu kia giữ gìn thiên hạ hòa bình, vẫn không dám quên mất.

Bây giờ tái ngộ, tâm thần chi khuấy động, văn chương khó có thể hình dung.

Lão Lư hơi nhướng mày, người nhẹ nhàng lâm ở phụ cận. Hắn nhìn xuống phương một chút, lại nhìn phía ái đồ: "Vương Dật, ngươi giờ trò quý gì?"

Vương Dật gãi gãi mũi, không có trả lời chắc chắn, mà là một mặt quái lạ hỏi ngược lại: "Ngài vừa nãy ở ăn cái gì?"

Lão Lư nhất thời sững sờ, trên mặt hoảng loạn lóe lên một cái rồi biến mất, vuốt râu nói: "Vi sư cái gì cũng không ăn. . ."

Da mặt càng ngày càng dày. . .

Vương Dật trong lòng rất không nói gì, nhưng không có vạch trần, nhìn xuống phương một chút, nói: "Đệ tử trước muốn cùng ngài đề cập, nhưng bởi vì chuyện gì làm lỡ. Những này người, là Thiên Tru minh nhân viên. . ."

"Thiên Tru minh?"

Lão Lư vẻ mặt hơi động: "Này cái tổ chức sát thủ?"

Hắn thường thường ở thế tục đi khắp, tự nhiên biết cái này tồn tại.

Tông môn có quy tắc, không thể liên quan đến thế tục tất cả, vì lẽ đó song phương cũng không cùng xuất hiện.

Vương Dật gật gù, xem như là hồi phục .

Lão Lư trầm ngâm chốc lát, lòng mày lần thứ hai nhăn lại: "Ngươi dẫn bọn họ tới nơi này làm gì?"

Vương Dật nhìn chằm chằm đối phương, một mặt tức giận nói: "Ghe góm a, tiểu tử, có đạo linh quang từ ngươi đỉnh đầu từ phun ra ngoài, quả thật trăm năm vừa thấy kỳ tài. Lão phu này có tuyệt thế Tiên thuật, chỉ cần 30 khối. . ."

Hắn không giải thích, trực tiếp nhảy ra lão Lư nắm đó lừa gạt thuật, như vậy càng thêm trực quan.

Nhạc Lăng Phong trước nhắc qua.

Lão Lư nhất thời sững sờ, tiếp tục cau mày nói: "Người đang nói cái gì quý? Ân. . . ?"

Đột nhiên, hần thông thể chấn động, lửa mắt trong nháy mắt trợn lên tròn trịa.

Kỳ tài? Tiên thuật?

30 khối?

Khe nằm? ? ?

Này không phải là mình hơn 10 năm trước. . .

"Nghĩ tới?"

Vương Dật đầy vẻ khinh bỉ nói: "Bọn hần tức là những tiểu tử kia, cùng tiểu mỹ nữ. . ."

Lão Lư động lại ở tại chỗ, hoàn toàn sẽ không động.

Mấy qua đi, hần mấy móc vụn vẹo cổ, nhìn về phía phía dưới. . .

Dần dần, lão Lư trong lòng bị khiếp sợ sở lấp kín. . .

Người cầm đầu, tu vi dĩ nhiên ở Trúc Cơ hai tầng, cốt linh nhưng không đủ 20?

Chuyện này. . . Chuyện này. . .

Chính là cái khác Trường lão đệ tử, cũng rất ít có thành tựu như thế a.

Bọn hần nếu thật sự là những hài tử kia, tất nhiên ở thế tục lớn lên. Có thể này lý linh khí. . .

Còn có, ai truyền cho bọn họ Huyền Thuật?

Lão Lư thật sự kinh ngạc, lại không hướng về trên nghĩ.

"Đi, ta mang bọn người chung quanh đi dạo. . ."

Vương Dật bỗng nhiên hướng nhị nữ mở miệng.

Một lúc thầy trò quen biết nhau tình cảnh, tất nhiên chưa cực kỳ, hần cũng không muốn như kẻ ngu si như thế xử ở bên cạnh.

Nhị nữ gật gù, với hần đi tới.

Lâm Viêm không tốt đồng hành, chỉ được học Nhạc Lăng Phong bọn hần ngã quy ở mặt đất.

. . .

"Sự phụ, nơi này hảo mỹ. . ."

Khe núi quá trên đường, Chu Oánh Tâm sam người nào đó cánh tay trái, cử chỉ một mảnh nhảy nhót.

Mà một bên khác, Lâm Từ Vi đỡ người yêu cánh tay phải, đối với bạn thân cử động coi như không gặp, tựa hồ ngầm đồng ý.

Nguyên lai, các nàng không chỉ có hòa hảo như lúc ban đầu, còn rơi xuống một loại nào đó tiểu ước định, nữ nhân. . .

Vương Dật nào có biết những này? Có chút không tự nhiên nâng lên cánh tay trái, khẽ quát: "Buông tay. . ."

"Không. . ."

Chu Oánh Tâm cặp môi thom cao cao đô lên, chết sống không buông ra, cuối cùng nhìn về phía lâm muội muội: "Từ Vi tỷ tỷ, người nhìn hần. . ."

Lâm Từ Vi mím mím môi, thấp giọng nói: "Vương Dật, người liền. . . Do nàng đi, ngược lại cũng là thầy trò. . ."

Cái gì quý?

Vương Dật trực tiếp bối rối, mới vừa muốn mở miệng, về mặt nhưng là hơi động, vội vàng đưa các nàng dẹp đi cùng nơi đá tảng mặt sau.

Này biến số có chút kinh người, nhị nữ song song ngẩn ngơ.

Chu Oánh Tâm mờ mịt mở miệng: "Sự phụ, làm sao?"

"Xuyt. . ."

Vương Dật cuống quýt làm cái cầm khẩu động tác, sau đó lấy ra hai đạo linh khí, che đậy đi nhị nữ khí tức.

Sau một khắc. . .

"Đừng đi, liền ở ngay đây nói đi."

Đột nhiên, hơn 10 mét ngoại bay lên một đạo thanh âm trong trẻo.

"Ở đây? Tốt. . ."

Một đạo thanh âm dễ nghe xuất hiện, lập tức. . .

Đừng!

Trong phút chốc, một cái tiếng tát tai vang dội đột nhiên xuất hiện, được kêu là một cái vang giòn. . .

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 772: Đại biểu mặt trắng trừng phạt người

Thạch sau ba người dồn dập ngẩn ra, liếc mắt nhìn nhau, lặng lẽ thò đầu ra.

15 mét ngoại, trạm có ba bóng người.

Một người trong đó chính là Đinh Tú Đình, nàng tay phải dính ở bên trái hư không, thân thể yếu đuối hơi đổi, duy trì cất ngang tư thế.

Lưu Tinh tắc đứng ở đối diện, tay ô mặt trái, khó có thể tin nhìn 'Vị hôn thê': "Tú Đình muội muội, người. . ."

Hai người bên cạnh, còn có một cái tuổi thanh xuân nữ tử, chính là cùng người trước có tiếp xúc da thịt Tư Đồ Tinh.

Vào giờ phút này, nàng mặt cười khắp nơi đóng băng lạnh lẽo, lạnh như người nghệt thờ.

Đinh Tú Đình sâu sắc ngó nhìn 'Vị hôn phu', thân thể yếu đuối run rẩy không ngừng, máu trong cẳng là tràn ra hai hàng thanh lệ.

Nàng dùng sức cắn môi, run giọng nói: "Lưu Tinh, người khốn nạn. . ."

Nguyên lai, sự tình là như vậy.

. . .

Ngày hôm qua, Lưu Hiểu Vận rốt cục đem tất cả nói cho Đinh Tú Đình.

Mới vừa bắt đầu, người sau căn bản không tin, tìm 'Vị hôn phu' đi hỏi dò, vừa vận nhìn thấy đối phương cùng Tư Đồ Tinh ôm cùng nhau hôn nhẹ trong.

Đinh Tú Đình lúc đó cảm giác thiên đều sụp, trực tiếp chạy tới chất vấn.

Lưu Tinh nhất thời hoảng hốt, khuyên can đủ đường mới đưa Tư Đồ Tinh đi, sau đó thừa nhận tất cả.

Đinh Tú Đình nhất thời bị thương gần chết, dĩ nhiên nổi lên nhẹ sinh ý nghĩ, còn được lắm sư tỷ chạy tới, ngăn cản bị kịch phát sinh.

Lưu Tinh cũng không dám đợi tiếp nữa, chột vật mà chạy.

Đình Tú Đình liền như vậy khóc một buổi tối.

Sáng sớm ngày thứ hai, Lưu Tinh chủ động tới tìm, đồng hành còn có Tư Đồ Tinh.

Vốn là, Đình Tú Đình còn có lưu lại cuối cùng một tia ảo tưởng, nhưng đối phương một câu nói, trực tiếp đưa nàng đánh vào thâm uyên.

Lưu Tinh vừa thấy mặt, liền vô đầu nói: "Tú Đình muội muội, ta cùng Tư Đồ sư tỷ trải qua có hôn ước. Ngươi. . . Có thể hay không về chuyển gia, đem chúng ta hôn ước hủy bỏ?"

Đình Tú Đình nghe xong, trước mắt nhất thời tối sầm lại, hảo huyền không té xỉu tại chỗ.

Lưu Tinh thấy sau, hoảng hốt vội nói: "Ngươi yên tâm, Tư Đồ sư tỷ đồng ý ta nạp ngươi làm năm phòng. . ."

Đình Tú Đình thân thể yếu kiêu một trận run: "Năm phòng?"

"Cái này. . . Sau đó lại giải thích với ngươi."

Lưu Tinh tiếp tục vô đầu: "Ngươi có thể hay không trước về nhà một chuyến?"

Đình Tú Đình sâu sắc nhìn hấn, thanh lệ trần mi mà xuất.

Nàng hít một hơi thật sâu, bình phục khuấy động tâm thần, nói: "Nhiều người ở đây mất tập, chúng ta. . . Chuyển sang nơi khác lại nói. . ."

...

Nữ nhân coi trọng nhất, chính là mình hôn ước.

Nhưng hấn dĩ nhiên. . . Nhưng ta tự mình phá hủy?

Đình Tú Đình rất thương tâm, cũng rất giận dữ và xấu hổ, vì lẽ đó thường này kẻ bạc tình một bạt tai.

Nàng cất tiếng đau buồn khóc không ra tiếng: "Ta một lòng có ngươi, có thể ngươi. . . Ngươi dĩ nhiên. . ."

"Được rồi!"

Bên cạnh Tư Đồ Tinh sắc mặt chìm xuống: "Ngươi đánh cũng đánh, mắng cũng mắng, mau mau về gia tương hôn ước phế bỏ, đừng ở chỗ này ma ma tức tức đáng ghét. . ."

Đình Tú Đình nghiêng đi mặt cười, lạnh giọng nói: "Câm miệng, tiện nhân. . ."

"Cái gì?"

Tư Đồ Tinh sắc mặt đột nhiên biến hoá, khẽ kêu nói: "Ngươi lại nói một cái thử xem?"

"Nói một trăm lần lại nên làm như thế nào?"

Đình Tú Đình Đại tiểu thư tính khí sớm đã vọt lên, cũng lại liều mạng, gần từng chữ: "Ngươi cái này. . . Tiện nhân!"

"Muốn chết!"

Tư Đồ Tinh lông mày vừa bay, xông thẳng mà đến.

Bây giờ Đình Tú Đình đã không phải người lương thiện, thân thể yếu kiêu chấn động, hai con mắt nhân thể mãnh trợn.

'Chi'

Trong phút chốc, nàng mâu trong phóng ra vạn trượng kim quang, một luồng thần bí tiếng hét xông lên tận chín tầng trời.

Phượng thể thần thông —— Phượng mổ cừu tiêu.

Kim quang hư không tự tổ, trong nháy mắt hóa thành một con chân phượng, đập cánh mà đi.

"Cái gì? A. . ."

'Oành'

Tư Đồ Tĩnh hoảng hốt, mới vừa tự kinh sợ, liền bị Phượng ấn vô tình bắn trúng, trực tiếp bay ngang. . .

"A?"

Bức tranh quá mức sợ hãi, đá tảng sau Chu Oánh Tâm không nhận được duyên đáng gọi to.

Đình Tú Đình lông mày hơi động, mộ nhiên xoay người: "Ai?"

Bị tình gây thương tích nữ tử miễn cảm nhất, bất kỳ gió thổi cỏ lay, đều sẽ dẫn dắt tâm thần.

Trái lại Lưu Tĩnh, hần ngồi ngã xuống đất, ngây ngốc nhìn 'Vị hôn thê', miệng há hốc liên hồi, nhưng cái gì cũng không nói ra được.

Giờ khắc này, Đình Tú Đình khí chất đại biến, ba ngàn thanh ti hư không tạo nên, quần áo càng là mưa không ngừng, thư uy trùng thiên.

Đá tảng sau.

Chu Oánh Tâm bưng cái miệng nhỏ, nhìn sư phụ, mặt cười một mảnh tiểu oan ức: Nhân gia không phải cố ý.

Vương Dật bất đắc dĩ lắc đầu, bước về phía trước hai bước, lộ ra chân thân.

"Là người?"

Đình Tú Đình rõ ràng ngắt ra.

Vương Dật hướng nàng cười khổ nói: "Ta vô ý tới đây, quý rầy chỗ, xin hãy tha lỗi. . ."

Đình Tú Đình tinh tế đánh giá đối phương, hai con mắt bỗng nhiên nhắm lại: "Thanh âm mới vừa rồi, là nữ nhân phát xuất, thạch sau còn có người. . ."

"Này không trọng yếu."

Vương Dật sờ sờ mũi, sắc mặt chuyển chính thức: "Đình sư muội, người tốt nhất thu lại khí thế, Trường lão đã qua đến rồi. . ."

Đình Tú Đình mắt diếc tai ngọc, nhìn chăm chú đối phương chốc lát, lạnh giọng nói: "Vương Dật, người là đến cười nhạo ta có đúng hay không?"

Tự đến trường bắt đầu, hai người liền không hợp khẩu vị, bây giờ chính mình khí thái bị đối phương nhìn đi, làm cho nàng làm sao không giận dữ và xấu hổ?

Vương Dật ngăn người, không đi để ý tới, xoay người đem nhị nữ lôi ra, làm dáng liền muốn rời khỏi.

Đình Tú Đình thấy đá tảng mặt sau quả nhiên có nữ tử, còn hai cái? Chẳng biết vì sao, trong lòng bay lên một luồng cảm giác buồn bức, không nhận được lớn tiếng nói: "Đứng lại!"

"Bệnh thần kinh!"

Vương Dật lâm bầm một câu, lôi kéo nhị nữ đi xa.

"Đáng ghét!"

Đình Tú Đình mất đi lý trí, cắn răng, hai tay phiến động, vung tay ở thiên.

'Chi'

Phượng Minh lại nổi lên, một con càng to lớn Kim Phượng thẳng quán vân thiên, hướng ba người hung hãn đập xuống.

"Cái gì?"

Vương Dật nhất thời kinh hãi.

Hắn vạn vạn không nghĩ tới, đối phương hội dưới như vậy tàn nhẫn tay.

"Người điên rồi phải không?"

Vương Dật giận dữ, buông tay xoay người lại, phóng lên trời.

'Chi'

Kim Phượng tràn ngập linh tính, đập cánh hí dài, xông thẳng mà đến.

Vương Dật bỗng nhiên giơ tay, 'Phốc' một tiếng bắt Kim Phụng dưới cánh, cánh tay chấn động.

'Oành'

Nguồn sức mạnh này quá kinh người, Kim Phụng tuy rằng khí thế như cầu vồng, nhưng bị đối phương vô tình bóp nát.

Vương Dật phá vỡ 'Phụng mỗ cửu tiêu' sau, dưới cằm mặt đi, một tay hướng lên trên bao quát.

"A?"

Đinh Tú Đinh thân thể yếu kiêu đại chiến, bị một loại sức mạnh vô hình cầm cố lại, thân bất do kỷ bay về phía hư không.

Lập tức, Vương Dật cánh tay trái một vòng, nắm ở đối phương tinh tế eo thon nhỏ, bàn tay phải hướng về đối phương cái mông. . . Giơ lên thật cao.

Doạ sợ. . .

'Đùng'

"Oa! !!"

Vang lên giòn giã duyên dáng gọi to nối đuôi nhau phát xuất, tận diệt này phương hư không.

"Ta. . . Ta giết ngươi. . ."

Đinh Tú Đinh tức điên, ngập trời.

Vương Dật căn bản không có thời gian để ý, tiếp tục tay lên chương lạc.

'Đùng'

"A. . ."

'Ba ba. . .'

"Đau quá. . ."

Tràng pháo tay, tiếng kêu đau đớn, nối liền không dứt. . .

Vào giờ phút này, nhị nữ cùng xa xa Lưu Tinh, trải qua ngốc đến không thể có ngốc.

Chuyện này. . . Chuyện này. . .

Hơn 10 giây sau.

"Ô. . ."

Đinh Tú Đinh thực sự không nhịn được, đau khóc thành tiếng: "Ngươi. . . Ngươi dựa vào cái gì đánh ta?"

Nàng trước bị 'Vị hôn phu' hủy hôn, sau bị kẻ ác đánh cái mông. . .

Thời khắc này, đinh MM tâm thái vỡ, sinh ra đại oan ức, đại không cam lòng. . .

"Dựa vào cái gì?"

Vương Dật cười gằn: "Đùng lắm, ta là đại biểu mặt trắng trừng phạt ngươi. . ."

'Xi xi. . .'

Đúng vào lúc này, xa xa tiếng xé gió lên, mấy bóng người hướng này phương vọt tới.

Chương 773: Cãi nhau

'Dùng '

Vương Dật không có ngẩng đầu, tiếp tục rơi xuống tàn nhẫn tay.

"Dùng tay!"

Đột nhiên, một tiếng khê kêu đột nhiên xuất hiện.

Hơn 10 mét ngoại, Ngừ Cầm hư không mà xác định, đồng hành còn có Nguyệt Thi Lam cùng ba tên nữ đệ tử.

Vào giờ phút này, này nơi xinh đẹp kim Đan Phương Mộc hàm uy, lại không còn cùng 'Người đàn ông nhỏ bé' một chỗ thì e then đáng đáp.

Nơi này là tông môn, đối phương kèm hai bên chính mình đệ tử, về công về tư, nàng đều phải ngăn cản đối phương 'Ác tính'.

Vương Dật không tốt bác mỹ nhân mặt mũi, buông ra cánh tay.

"Ta cùng ngươi liều mạng. . ."

Khá lắm, Đình Tú Đình trong nháy mắt biến thành một con tiểu cọp cái, hướng đối phương lao thẳng tới mà đi.

Vương Dật né người sang một bên, cánh tay trái nhân thể sao động.

'Xi '

Không hề bất ngờ, đình MM lần thứ hai bị bắt .

"Đáng ghét nha nha nha. . ."

Nàng lớn tiếng rít gào lên, tứ chi một trận loạn đặt tại, nhìn qua có chút tiểu buồn cười. . .

Vương Dật hướng xa xa nhún nhún vai, ý tứ càng rõ ràng.

Ngừ Cầm cắn thủy nộn toả sáng cặp môi thơm, đôi mi thanh tú hơi nhú lên, phương tâm rất là bất mãn.

Nàng vẫn chưa nhìn thấy Đình Tú Đình lung tung ra tay, chỉ thấy được Vương Dật đánh đối phương cái mông.

Thiếu nữ miễn cảm nhất địa phương chính là này lý, nhưng hấn nhưng. . .

Mấy sau, Ngừ Cầm nghiêng đi mặt cười: "Thi Lam, đem Tú Đình mạng tới. . ."

"Vâng. . ."

Nguyệt Thi Lam nhẹ nhàng gạt đầu, lâm ở phụ cận, sâu xa nói: "Lão. . . Không, Vương sư huynh, đem Đình sư muội cho ta đi. . ."

Vương Dật gạt gù, một tay hướng về trước đuổi một cái.

Nguyệt Thi Lam ôm lấy đối phương thân thể, làm dáng liền phải đi về.

"Thi Lam tỷ tỷ, ngươi thả ra ta. . ."

Đình Tú Đình hướng người nào đó một trận giương nanh múa vuốt, lão hung hấn .

"Tú Đình. . ."

Nguyệt Thi Lam vội vã ôm sát đối phương, thấp giọng nói: "Sư tôn đến rồi, ngươi yên tĩnh một chút. . ."

"Thả ra ta nha nha nha. . ."

Đình Tú Đình có thể nào tỉnh táo lại? Liều mạng gãy giữa, thể muốn đi liều mạng.

Nguyệt Thi Lam không dám ở này ở lâu, phức tạp nhìn lão công một chút, ôm đối phương về đến Ngừ Cầm phụ cận.

"Su tôn, ô. . ."

Đình MM nhìn thấy đối phương sau, trực tiếp khóc đã dậy rồi, thanh lệ hoạt mẫn giáp, nhìn qua đáng thương cực kỳ.

Ngữ Cầm nhìn ái đồ một chút, chuyển mà nhìn phía xa xa.

Sau một khắc, nàng tràn ngập ý nhị mặt cười nhất thời chìm xuống, nói: "Vương Dật, ta cần một cái giải thích. . ."

"Hả?"

Vương Dật nhất thời sững sờ, cách không nhìn chăm chú đối phương, hỏi: "Ngữ sư thúc, đệ tử không hiểu."

"Không hiểu?"

Ngữ mỹ nhân cho rằng đối phương giả ngu, trong lòng càng là không nhanh, cắn răng bực nói: "Ngươi một giới nam tu, lại là Nguyên Anh cường giả, vì sao bắt nạt một cái cô gái yếu đuối? Ban ngày ban mặt dưới, còn thể thống gì?"

Không thể phủ nhận, những câu nói này thực sự có chút tàn nhẫn.

Có thể đây là tông môn Trưởng lão ứng tận chức trách, hợp tình hợp lý. . .

Vương Dật lại nghe rất chói tai, hỏa khí 'Đặng' một tý bốc cháy lên. Hắn trầm giọng nói: "Ngữ sư thúc, mọi việc đều phân cái đúng sai phải trái, ngươi đừng hướng về trên đầu ta chụp mũ. Đình Tú Đình vô tội hướng về chúng ta xuống tay ác độc, đệ tử chỉ có điều hơi trừng tiểu giới, hà đàm luận bắt nạt hai chữ?"

Ngữ Cầm đôi mi thanh tú vừa bay, cũng đến rồi hỏa khí, khẽ kêu nói: "Ngươi đây là tiểu giới? Còn có, nàng tại sao muốn ra tay với ngươi?"

"Có tin hay không là tùy ngươi. . ."

Vương Dật không muốn giải thích, trực tiếp roi xuống, mang theo Lâm Chu nhị nữ ly khai nơi này.

"Ngươi đứng lại!"

Ngữ mỹ nhân thân thể yếu kiều run lấy bầy, hiển nhiên bị tức không nhẹ.

Vương Dật không đi để ý tới, rất nhanh liền biến mất ở các nàng trong tầm mắt.

Mấy phút sau, ba người về đến phòng nhỏ, đồng tiến nhập biệt thự phòng ngủ.

"Các ngươi đi ra ngoài, ta nghĩ một cái người chờ một lúc. . ."

Vương Dật đi tới bên giường, vươn mình nằm đi tới.

Nhị nữ liếc mắt nhìn nhau, bé ngoan đi ra nơi này, Lâm Từ Vi xoay tay lại khép cửa phòng lại.

"Hô. . ."

Vương Dật ngóng nhìn trần nhà, thờ ra một hơi tức, tự lẩm bẩm: "Ngươi tại sao không tin ta?"

Không thể phủ nhận, Ngữ Cầm ở trong lòng hắn trải qua chiếm cứ phi thường vị trí trọng yếu, cho nên mới phải như vậy thất thố.

...

Nhị nữ sau khi ra ngoài, vừa vặn đón nhận các tiên nữ ánh mắt.

Vân Tiên Nhi hướng các nàng vẫy tay: "Mau tới đây. . ."

Nhị nữ gật gù, lâm ở sô pha nơi ngồi xuống.

Vân Tiên Nhi hướng phòng ngủ phương hướng chềch chềch mặt cười, thấp giọng hỏi: "Chuyện gì xảy ra?"

Lâm Từ Vi nhẹ giọng nói xuất tất cả.

Các tiên nữ dồn dập ngăn ngại, Vân Tiên Nhi càng là sợ hãi đến hoa dung thất sắc: "Lão công cùng Ngữ Cầm cãi nhau?"

Nhị nữ nhẹ nhàng gật đầu.

Vân Tiên Nhi ngồi không yên , giờ lên tay ngọc chỉ ở tiết.

Một phen thôi diễn qua đi, nàng thối cú 'Cô nàng này', liền đứng dậy.

Tiểu loli bỗng nhiên mở miệng: "Tứ muội, đừng từ phòng ngủ đi, lại mở ra một góc hư không. . ."

Nàng biết đối phương muốn đi tìm dưới trướng hiệp cung.

Vân Tiên Nhi gạt gù, lần thứ hai giờ lên tay ngọc, thôi diễn Ngũ Cầm vị trí.

. . .

Tiêu Dao tông.

Chúng nữ về đến liên bài phòng nhỏ sau, Ngũ Cầm không tìm hỏi Đình Tú Đình sự tình nguyên nhân, mà là nhượng các đệ tử dẫn nàng xuống, rất động viên.

Lập tức, nàng về đến gian phòng của mình, đi đến bên giường, thoát cởi giày, đem chân thon dài vì vi khúc lên, sử dụng kia thủy nộn chân ngọc trên dưới trùng điệp, thể nhưng bán ý thành giường, nhìn chăm chú hư không phát ra ngốc.

Ngũ Cầm cảm giác trong lòng loạn loạn, không cách nào bình tĩnh.

'Cộc cộc '

Đúng vào lúc này, tiếng gõ cửa lên.

Ngũ Cầm về mặt hơi động: "Đi vào!"

'Kẹt kẹt '

Cửa phòng đẩy ra, Nguyệt Thi Lam chậm rãi đi vào.

Nàng xoay tay lại đóng kín cửa sau, đi về phía trước mấy bước, hai tay bình ở trong lòng, làm một cái mỹ lệ lễ nghi: "Muội muội Nguyệt Thi Lam, gặp ngũ tỷ tỷ. . ."

Đây là hậu cung lễ nghi, các nàng lên lút đều lấy này lễ gặp mặt.

Ngũ Cầm hoảng vội vàng đứng dậy, làm động tác giống nhau, sau đó đi đến phụ cận, kéo đối phương tay ngọc, song song đi đến ghế tựa trước ngồi xuống.

Ở tông môn, nhị nữ là thầy trò.

Có thể cung lễ hành xong sau, chính là tỷ muội, cũng đều làm hiệp cung, vì lễ đó Ngũ Cầm không dám thất lễ, rút hai chén linh trà, hỏi: "Muội muội. . . Tìm ta có việc?"

Nguyệt Thi Lam nhìn trong chén lay động nước trà, nhẹ giọng nói: "Tỷ tỷ mới vừa nói. . . Có phải là có chút nặng?"

Ngũ Cầm ngẩn ngơ, lập tức hô hấp dồn dập . Nàng nghiêng đi mặt cười, cần môi nói: "Hắn ở tông môn một ngày, chính là đệ tử. Ta làm Trưởng lão, lẽ ra nên như vậy. Huống mà còn có 'Người ngoài' ở đây. . ."

Nguyệt Thi Lam mím mím môi, nói: "Tỷ tỷ hiểu lầm , muội muội cũng không có chất vấn ý tứ, chỉ có điều. . ."

'Vù '

Lời còn chưa nói hết, hư không bỗng nhiên nổi lên từng mảnh từng mảnh gọn sóng, Vân Tiên Nhi chậm rãi đi ra.

Nhị nữ hoảng vội vàng đứng dậy, hành hậu cung lễ nghi: "Xin chào Tiên Nhi tỷ tỷ."

Sau đó, Nguyệt Thi Lam giờ lên mặt cười, Ngũ Cầm nhưng không có.

Nàng cỡ nào thông tuệ? Trong nháy mắt biết đối phương nhân Vương Dật mà đến.

Vân Tiên Nhi yên lặng nhìn chăm chú dưới trướng tỷ muội, trầm mặc không nói.

Đột nhiên, nàng giờ lên tay ngọc, nặn ra một đạo cổ ấn, cuối cùng hư không bình an.

'Hồng '

Này lý hào quang bắn ra bốn phía, một cái thời không hình chiếu chậm rãi hiện ra.

Đó là Đinh Tú Đinh hướng Vương Dật ba người động thủ thì bức tranh.

Vân Tiên Nhi thả xuống tay ngọc, nhẹ giọng nói: "Xem xong ngọn nguồn sau, lại kết luận."

Ngữ Cầm thân thể yếu kiều run lên, cuối cùng giờ lên kiều dung.

Mấy phút sau, nàng ý nhị mười phần mặt cười bắt đầu trắng bệch. . .

Bức tranh bày ra rất rõ ràng, Đinh Tú Đinh không lý do hướng Vương Dật ba người ra tay, tương đương không thể nói lý.

Mãi đến tận cuối cùng, Vân Tiên Nhi phát tay thu đi hình chiếu, nhát tiếng hỏi: "Có thể thấy rõ ?"

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 774: Xin lỗi

Ngữ mỹ nhân mặt cười lần thứ hai buông xuống, dùng sức cắn cặp môi thom, trầm mặc không nói.

Nàng lại không ngốc, tự nhiên phân xuất là không phải đúng sai.

Đinh Tú Đinh sai ở tám phần mười.

Mà Vương Dật cử động, đơn giản quá khích chút, nhưng đứng ở đối với này phương.

Chính mình. . . Hiểu lầm hấn.

Vân Tiên Nhi thấy đối phương không có động tĩnh, mặt cười vi vi vung lên: "Nói chuyện!"

Ngữ mỹ nhân run lên một cái, không dám ngắt đầu, thấp giọng nói: "Muội muội. . . Biết sai."

Vân Tiên Nhi nghe xong, nhát thời lộ ra nụ cười vui mừng.

Dưới trường tỷ muội trong, nàng coi trọng nhất chính là Ngữ hiệp cung. Đối phương ôn nhu hiền thực, tính cách cùng Nhị cung rất tương tự, liền đại phụ đều đối với nàng thương thức không ngớt.

Đương biết Ngữ Cầm cùng lão công cãi nhau sau, Vân Tiên Nhi lúc đó liền cuồng lên, như người sau vì thế sinh ra khúc mắc, hậu quả đem không thể tưởng tượng nổi.

Ngữ hiệp cung 'Tiền đồ' rất khả năng liền như vậy phá hủy.

Đại phụ không thể bởi vì nàng, nhượng lão công lòng sinh bất mãn, vì lẽ đó 'Hiệp cung' vị trí thực khó bảo toàn trụ.

Như giáng thành 'Động phòng', liền khó hơn nữa vuron mình.

Ở xa xôi đã qua, mặt khác hai đại đế cung đều có bức này tiền lệ.

Bị biếm nữ tử sau đó hối hận không ngớt, có thể chung thân khó hơn nữa chính vị, hai đại Thiên đế cũng không tốt đi nhưng tay.

Dù sao, hậu cung có hậu cung quy củ.

Vân Tiên Nhi giờ lên tay ngọc, kéo đối phương nhu đề, khẽ cười nói: "Bốn cung không có nhìn lầm người, muội muội quả nhiên thức cơ bản. Hiện tại, cùng tỷ tỷ trở lại thôi. . ."

"A?"

Ngữ mỹ nhân mờ mịt ngẩng đầu: "Trở về? Về cái nào?"

Vân Tiên Nhi Yên Nhiên cười khê: "Tự nhiên là biệt thự, muội muội cho lão công nói lời xin lỗi, cũng chính là . . ."

Ngữ Cẩm nhìn chăm chú đối phương, mím mím môi, cuối cùng nhẹ nhàng gật đầu: "Vâng. . ."

. . .

Vương Dật nằm ở trên giường, hai tay thác điện thoại di động chơi ăn kê.

Trò chơi này hẳn vừa hạ tải, còn không biết như thế nào bắt đầu, nguyên lai đều là Vương giả vinh quang.

Đã thấy, trên màn ảnh cảnh sắc không ngừng chuyển đổi, một góc nhấn lại khi thì chuyển động.

Player một: Theo ta đồng thời động xướng, tả đung đưa, hữu đung đưa. . .

Player hai: Đại cát đại lợi, ta tất ăn kê.

Player tam: Ăn kê ăn nộn kê, chơi kê chơi lão kê, nộn kê không tắc răng, lão kê không trượt.

"Phốc. . . Ha ha. . ."

Vương Dật xem tới đây trực tiếp vắng, bắt đầu cười ha ha.

'Coong coong '

Đúng vào lúc này, tiếng gõ cửa xuất hiện , đến rất bất ngờ.

"Hà?"

Vương Dật nhất thời sững sờ, để điện thoại di động xuống, ngồi dậy, nói: "Đi vào."

'Kẹt kẹt. . .'

Cửa phòng bị đẩy ra, trong nháy mắt tiếp theo. . .

"Hà? Khắc khắc. . ."

Vương Dật thông thể chấn động mạnh, lập tức kịch liệt ho khan lên.

Chỉ thấy, Ngữ mỹ nhân tiểu đứng ở cửa, tràn ngập ý nhị mặt cười thùy đến mức rất thấp rất thấp, trên người tắc ăn mặc. . .

Đào quốc series chi. . . Hộ sĩ trang phục? ? ?

Mà cặp kia trên đùi, tắc ăn mặc màu đen bạc tia?

Chân của nàng mô hình quá đẹp để , không có một phần dư thừa sẹo lồi, thon dài mà thẳng tắp, mỹ làm người nghệt thờ.

Vương Dật choáng váng, thật sự choáng váng.

Bảo bối sư thúc nàng. . . Nàng. . . Đang làm gì thế oa?

Vào giờ phút này, Ngữ Cẩm đương thực sự là tu chết rồi, thùy tai trên đầu mang có từng tia từng tia đỏ ửng.

Bực này mỹ thực xấu hổ phong tình, đủ khiến thế gian hết thấy nam tử vì đó điên cuồng.

Không thể phủ nhận, đây là một niềm vui vô cùng to lớn.

. . .

Nguyên lai, nhị nữ từ một phương khác đường nối sau khi trở lại, tiểu loli đề nghị, nhượng Ngữ hiệp cung đổi 'Thần y phục', như vậy được tha thứ năm hội lớn hơn một chút.

Vân Tiên Nhi đương nhiên sẽ không từ chối, giúp tỷ muội đồng ý .

Ngữ mỹ nhân tắc phi thường kỳ quái: Thần y phục là cái gì?

Sau đó, Từ Nguyệt đem chính mình bộ kia tìm được, thuận tiện lấy ra một tấm tất chân phong phiến.

Nhị nữ vóc người xấp xỉ, xuyên hộ sĩ phục thích hợp nhất.

Sau đó, Ngũ mỹ nhân mờ mịt cùng các tiên nữ đi tới một gian khác phòng ngủ.

Sau một khắc.

Này nơi xinh đẹp Kim Đan há hốc mồm, thất thanh duyên dáng gọi to: "Không, ta không đổi cái này. . ."

Thiên a, trên đời sao có như thế ngưng ngừng phục sức?

"Hả?"

Tiểu loli đôi mi thanh tú vừa nhú, có chút không cao hứng, nhìn về phía Tử cung: "Đề lại Ngũ hiệp cung. . ."

Vân Tiên Nhi đương nhiên muốn nghe đại phụ, đem Ngũ Cầm khống chế lại, ôn nhu nói: "Muội muội, lão công rất yêu thích cái này. . . Người ăn mặc đi xin lỗi, hội có rất tốt hiệu quả. . ."

"Ta không. . ."

Ngũ mỹ nhân thật sự hoảng rồi, liều mạng giãy giụa, làm sao. . .

Mấy phần sau, một vị gọi cảm hoàn mỹ bạch y hộ sĩ ra lò.

Ngũ Cầm dùng sức cắn cắn môi thom, mâu trong sương mù mông mông, cảm giác oan ức cực kỳ.

"Đưa nó mặc vào. . ."

Tiểu loli lấy ra này trương tất chân bìa ngoài, hướng đối phương đệ đi.

Ngũ mỹ nhân cắn môi tiếp nhận, chờ sau khi mở ra, vừa sợ ở lại: sững sờ.

Thiên!

Chuyện này. . . Đây là một cái gì đông đông nha? ? ?

Nàng dọa sợ, tay run run một cái, phong phiến mạng theo nửa đoạn hắc sa rơi trên mặt đất.

"Hả? Hạnh. . ."

Tiểu loli lại tức rồi, gần từng chữ: "Ngũ hiệp cung, đem tất chân nhặt lên đến. . . Mặc vào. . ."

Nàng âm thanh, tràn ngập không thể nghi ngờ.

Tất chân?

Ngũ Cầm nghe được cái danh xưng này sau, trong nháy mắt nhớ tới Thiên Tru minh vừa tới tông môn thì, tiểu người yêu này lời nói: Ta nghĩ xem sự thúc xuyên tất chân thì đáng về, đúng rồi, muốn hắc. . .

Chính là. . . Cái này mỏng manh tất chân?

Hắn. . . Dĩ nhiên. . . Ta. . . Sao được a?

Ngũ Cầm thật sự ngổn ngang, không biết nên làm thế nào cho phải.

Cuối cùng, nàng thực sự không chịu nổi đại phụ ánh mắt, đưa nó mặc ở trên đùi, ôm ở dưới, đi tới Vương Dật trước cửa, gờ tay gờ nổi lên môn.

. . .

Ngũ mỹ nhân sau khi đi vào, liền vẫn không nói.

Nàng tuy rằng hậm hực cười, nhưng rất rõ ràng cảm giác được, Vương Dật ánh mắt từ khiếp sợ, đến kinh diễm, cuối cùng chuyển hóa thành. . . Nóng rực. . .

Nàng phương tâm nhảy cực kỳ nhanh, như một con không có phương hướng nai con, lung tung chạy chồm.

'Ừng ục. . .'

Giường trên người nào đó nuốt nước bọt, nói: "Sur thúc. . . Không, Cầm Nhi, người. . ."

Ngữ Mỹ Nhân nghe được tiếng nói, đương thật muốn xoay người thoát đi nơi này, có thể các tiên nữ đều ở phía sau nhìn đây.

Muốn chạy? Môn đều không có.

Nàng hướng về trước đi một bước, xoay tay lại đóng cửa phòng, nhưng không dám tiếp tục nhúc nhích.

"Sur thúc. . ."

Vương Dã lửa ánh mắt càng nóng rực.

Thật là đẹp. . .

Hắn mặt đỏ cái cổ cũng thô nói: "Người. . . Đừng đứng ở nơi đó, ngồi. . ."

"A. . . Ân. . ."

Ngữ Mỹ Nhân đáp một tiếng, hướng bên cạnh nhánh hoa điều ghé tựa bước đi.

"Đừng ngồi này lý, lưng. . ."

Vào giờ phút này, Vương Dã lửa bản nguyên bị hoàn toàn câu ra ngoài rồi, tông môn phát sinh các loại không nhanh, từ lâu quảng đến lên chín tầng mây.

Kẻ này lại nuốt nước bọt, mâu trong phát xuất khủng bố ánh sáng xanh lục: "Ngồi vào. . . Giường trên đi."

Ngữ Mỹ Nhân dùng sức cắn toả sáng cặp môi thom, trầm mặc chốc lát, từ từ đi tới bên giường, ngồi xuống.

Mấy qua đi. . .

Ngữ Cầm tổ chức hảo ngôn ngữ, mím môi nói: "Vương Dật, trước là ta. . . Hiểu lầm người, xin lỗi. . ."

Vương Dật căn bản không chú ý bảo bối sư thúc đang nói cái gì, bởi vì. . .

Màu trắng hộ sĩ phục, phối hợp màu đen bạc tia, đem đối phương vóc người tôn lên vô cùng nhuần nhuyễn.

Này mê hoặc. . .

Vương Dật thực sự không nhận được, trực tiếp giơ tay với lên đối phương ngọc oản, nhân thể hướng phía trong một vùng.

"A? ? ?"

Ngữ Mỹ Nhân duyên dáng gọi to một tiếng, nhất thời thân bất do kỷ, cặp kia làm người nghệt thờ hắc ti mỹ đủ hư không tạo nên, tác động bao nhiêu kiểu điểm?

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 775: Nhất kiếm Tru Lãng

Ba tầng phòng khách.

"Hi hi. . ."

Tiểu loli cười cợt: "Lão công căn bản không hề tức giận, Tứ muội, người đa nghi rồi. . ."

Nàng tự nhiên biết bên trong phát sinh cái gì.

Vào giờ phút này, Vân Tiên Nhi mặt cười có chút lạnh lẽo, phương tâm hoảng không được.

Bởi vì, nàng rõ ràng nhận ra được, lão công đã đem Ngữ Cầm trên đùi đông đông. . . Xé hông rồi.

Thiên, như tiếp tục nữa, chẳng phải là. . .

"Yên tâm hảo rồi!"

Đối với Ngữ Cầm, tiểu loli so với Tứ cung còn có tự tin, lắc tay nhỏ nói: "Cô nàng kia hội bảo vệ tốt phòng tuyến cuối cùng. . ."

Vân Tiên Nhi mím mím môi, không nói thêm nữa.

Trái lại sô pha vị trí.

Lâm Từ Vi ngồi trên một góc, trầm mặc không nói. Bên cạnh Chu Oánh Tâm tắc cần môi, thấp giọng lầm bầm: "Ta liền nói sao, sư phụ cùng Ngữ Cầm khẳng định có vấn đề. . ."

Nàng nhớ tới chính mình báỉ sư thì các loại.

"Câm miệng!"

Lâm muội muội bạch bạn thân một chút, nhìn về phía cửa phòng, mặt cười một mảnh ăn vật vị.

Mà đối diện Nạp Lan Khuynh Thành, sớm đã ngổn ngang không được không được .

Hôm qua sau nửa đêm, nàng cuối cùng đã rõ ràng rồi tất cả: Vân Tiên Nhi mang chính mình trở lại, là muốn trị hảo tâm lương chứng bệnh.

Nạp Lan Khuynh Thành rất cảm động, bởi vì Vân Tiên Nhi dùng tình rất thật.

Có thể vừa. . .

Thiên.

Những cô gái này. . . Đang làm gì nha nha nha?

Dĩ nhiên làm cho nàng mặc vào như vậy ngược ngược phục sức cùng tất chân?

'Nơi này thật đáng sợ , ta muốn về Đại Tuyết sơn.'

Nạp Lan MM phương tâm đang reo hò.

"Hảo . . ."

Đúng vào lúc này, tiểu loli hàm tiếng nói: "Chúng ta đi sư tôn này lý nhìn. . ."

Nguyên lai, Lam Như Tâm tâm cư trải qua bắt đầu khởi công , nàng cái này chủ nhân đương nhiên phải đi giám sát, Triệu Úc Trúc tắc bồi bạn tả hữu.

Hơn 10 giây sau, chúng nữ mở ra hai giới môn, đi tới tông môn phòng nhỏ.

Vân Tiên Nhi bỗng nhiên nói: "Đại tỷ , ta nghĩ mang Khuynh Thành đi kết giới ngoại. . ."

Tiểu loli trầm ngâm chốc lát, gật đầu đồng ý .

Lập tức, Tứ cung xé ra một góc hư không, mang theo Nạp Lan Khuynh Thành ly khai .

"Ai. . ."

Đường nối khép kín sau, Từ Nguyệt u u thở dài: "Tứ muội đối với Tiên Chu chấp niệm. . . Quá nặng , ta sợ. . ."

Các nàng năm cái đều xem qua này bản tàn quyển, mặt trên sở thuật, chính là Thái Thượng chín tầng tồn tại, cũng nắm 'Thiên Âm Tuyệt Mạch' không có cách nào.

"Đừng nói rồi!"

Tiểu loli tay ngọc vung lên, lạnh lẽ nói: "Tứ muội tự có định lượng, chúng ta phải tin tưởng nàng."

Từ Nguyệt nhẹ nhàng gật đầu, không cần phải nhiều lời nữa.

. . .

Trong thời gian ngắn ánh sáng lưu chuyển sau.

Nhị nữ xuất hiện ở Tiêu Dao tông ngoại mười ba ngàn dặm, hư không chìm nổi.

Vân Tiên Nhi ngó nhìn phía dưới nát loạn bầy yêu thú, chậm rãi nói: "Tiếp tục chờ đợi sau, ngươi cần phải đem hết thủy linh lực tiêu hao cạn kiệt. Có ta ở, không cần lo lắng vấn đề an toàn. . ."

Nạp Lan Khuynh Thành nghe xong trầm mặc, sau đó hỏi: "Tiên Nhi tỷ tỷ, ngươi vừa nãy. . . Lấy ra chính là 'Sức địa thành thốn' ?"

Nàng có quá nhiều vấn đề muốn biết, đầu tiên là đối phương thực lực khủng bố.

"Kém không nhiều lắm. . ."

Vân Tiên Nhi mỉm cười cười khê: "Chúng ta cùng tồn tại tháng ngày còn rất dài, ta sẽ từ từ nói cho ngươi. . ."

Nạp Lan Khuynh Thành mím mím môi, điểm thủ nói: "Ừm!"

Lập tức, nhị nữ hạ xuống hư không.

'Gào. . .'

'Hống. . .'

Nơi này yêu thú linh trí không cao, gặp nhân loại xuất hiện, tranh tương nhào đem lại đây.

Nạp Lan Khuynh Thành lấy ra bạch chu lăng, người nhẹ nhàng mà lên.

Sau một khắc, nàng giống như tiên tử múa lên, vô tận Bạch Hà bốc lên, hư không đan dệt, phác hoạ vừa mỹ lệ, lại khốc liệt bức tranh. . .

'Đại Hạ' thiên kiều số một xác thực bắt phạm, cũng là hơn 10 phút, liền đem hơn ngàn con yêu thú đến tội.

"Hô. . . Hô. . ."

'Một thế Khuynh Thành' thở gấp tiểu khí thô, chân linh trải qua tiêu hao bảy phần mười, về mỗi một hiển lộ hết, có thể động tác trong tay nhưng không có đình chỉ, tiếp tục công kích.

1,200 đầu, một ngàn ba trăm đầu. . .

Càng ngày càng nhiều yêu thú đầm máu ngã xuống, mà Nạp Lan Khuynh Thành mặt cười, cũng càng ngày càng trắng xám. . .

"Khí mạch lưu động bình thường, chưa xuất hiện đóng băng hiện tượng. Xem ra, vấn đề không ở nơi này. . ."

Vân Tiên Nhi nhìn chăm chú mặt mờ trong thiên ảnh, nhẹ giọng tự nói.

'Kiệt. . .'

Đột nhiên, phương xa chân trời bay lên một đạo kinh sợ kêu quái dị.

Vân Tiên Nhi nhân thể vung lên mặt cười.

Mấy trăm mét ngoại, một cái thông thể đỏ đậm Phi Thiên Ngô Công, hướng nơi này vọt tới.

Nó rất to lớn, ít nói cũng có 20 mét, sau lưng mọc ra một đôi 30 mét đại tiểu trong suốt cánh chim, yêu thể ngập trời.

"Tứ cấp?"

Vân Tiên Nhi về mặt hơi động, hướng phương xa kêu: "Khuynh Thành, trở lại. . ."

Tứ cấp yêu thú tương đương với Nguyên Anh cường giả, đối phương linh lực đã không đủ hai phần mười, không phải là đối thủ của Phi Thiên Ngô Công.

"Vâng. . ."

Nạp Lan Khuynh Thành đánh bay ba con yêu thú sau, nhanh chóng hướng về về.

Đúng vào lúc này.

"Đăng kiểm thế. . ."

Bỗng nhiên, một đạo long ngâm phóng lên trời, xuyên qua cửa tiêu.

Này biến số đến bất ngờ, nhị nữ song song ngẩn ngơ.

Nhưng thấy, tả phương thiên khung ánh bạc đại thiểm, hiện xoắn ốc tư thế hồi hướng về đầu kia tứ cấp yêu thú.

'Kiệt!'

Phi Thiên Ngô Công hú lên quái dị, thay đổi phương hướng, thẳng nghênh mà trên.

Trong nháy mắt tiếp theo. . .

'Leng keng. . . Xi xi xi. . . Keng. . .'

Lạnh lạnh tiếng vang nổi lên không dứt, lại nhìn, Phi Thiên Ngô Công xúc tu, trong nháy mắt bị ánh bạc cắn nát sáu thành.

'Kiệt chi. . .'

Nó kêu to, tựa như phát điên công kích.

Trên chín tầng trời, xuất hiện một cái thiếu niên mặc áo trắng, trong tay nắm giữ một thanh lưỡng ngân trường kiếm.

Hắn nhìn qua 20 ra mặt, thân thể hơi gầy, sinh mày kiếm mắt sao, tuấn đạt siêu phàm.

"Phá kiểm thế. . ."

Thiếu niên thấy yêu thú phát rồ, lần thứ hai hét dài, thông thể cao tốc chuyển động, bốc lên hướng lên trên. Chờ trùng cao 10 mét sau, đầu dưới chân trên, kiếm dẫn càn khôn.

'Xi xi xi. . .'

Một cái rộng rãi kiếm sông tự cửa thiên trút xuống, tầng tầng chém ở rét bên hông, nhất thời đưa nó bỏ cái yêu máu me.

'Hê hê chi. . .'

Phi Thiên Ngô Công bị này trọng thương, càng điên cuồng lên, liều mạng vận vẹo thân thể, muốn quét trúng đối phương thân thể.

Thiếu niên thấy nó như vậy cảm chặt, cũng là cả kinh, không khỏi hét lớn ở thiên: "Tam kiếm hợp nhất!"

Trong phút chốc, vạn trượng ánh bạc hiện ra cửa thiên.

Này cổ thần uy quá kinh người, Phi Thiên Ngô Công nhất thời không chịu đựng nổi, bị vô cùng ánh kiếm giáo cái vận vật.

"Hô. . ."

Thiếu niên đánh giết yêu thú sau, ới ra miệng khí thô, đem ngân kiếm quăng hướng về hư không.

Nó hư không hóa cái hồ, sau đó không thiên vị, đi vào thiếu niên sau lưng vỏ kiếm trong.

"Là hắn?"

Phía dưới Nạp Lan Khuynh Thành thấy rõ sau, hơi cảm thấy kinh ngạc.

Vân Tiên Nhi nghiêng đi mặt cười: "Người biết?"

Nạp Lan Khuynh Thành gật gù: "Hắn là 'Thần Tước châu' thiên kiều số một Lý Mộ Bạch, người phạm tặc xưng hắn 'Một chiều kiếm Tru Lăng', bất quá. . ."

Nàng nói tới chỗ này, đôi mi thanh tú bỗng nhiên vừa như: "Cái tên này. . . Tu vi sao tinh tiến này rất nhiều? Ta dĩ nhiên. . . Nhìn không thấu?"

Vân Tiên Nhi Yên Nhiên cười khê: "Hắn hiện tại là Nguyên Anh ba tầng. . ."

"Cái gì?"

Nạp Lan Khuynh Thành nhất thời cả kinh.

Ba tầng?

Ngăn ngăn bốn tháng, dĩ nhiên tăng lên hai cái cánh giới?

Cùng lúc đó, Lý Mộ Bạch về mặt hơi động, hướng nhị nữ vị trí phi thân mà xuống.

"Nạp Lan Khuynh Thành, đã lâu không. . ."

Hắn hạ xuống sau, mới vừa tự mở miệng mỉm cười, nhưng trong nháy mắt động lại.

Lúc này, có thanh phong từ từ thổi qua, tạo nên Vân Tiên Nhi thanh ti, tác động bao nhiêu hồng trần?

Kỳ ảo. . . Như tiên.

Thực sự quá đẹp.

Lý Mộ Bạch ngây ngốc nhìn chăm chú Vân Tiên Nhi, nhất thời càng là ngây dại, chỉ cảm thấy bách thế luân hồi, ngàn vạn năm chờ đợi, chỉ vì này trong nháy mắt. . . Nhìn nhau.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 776: Kẻ xấu xa

Sợi tóc vung lên, nhẹ chút đôi môi.

Vân Tiên Nhi giờ lên tay ngọc, đem 'Nghịch ngợm' mái tóc phát đến phía sau, thu hồi ánh mắt, nói: "Chúng ta chuyển sang nơi khác. . ."

Lão công không ở nơi này, nàng không thích cùng nam tử tiếp xúc.

"Ừm. . ."

Nạp Lan Khuynh Thành nhẹ nhàng gật đầu.

Lập tức, nhị nữ xoay người lại, liền muốn rời khỏi nơi đây.

Lý Mộ Bạch thông thể chấn động, đột nhiên tỉnh táo, cuống quýt bước lên trước, nói: "Cô nương dừng chân."

Nhị nữ dừng thân lại, nhìn về phía đối phương.

Phong hơi lớn, Vân Tiên Nhi thanh ti tổng cũng không thành thật, vuốt ve hương quai hàm. Nàng chỉ lại phải giờ tay, đưa chúng nó phát đến sau lưng.

Nhất niệm một mâu, nhất cử nhất động.

Tác động trước thế kiếp này.

Vào giờ phút này, Lý Mộ Bạch trong lòng một trận khô khốc, tự đau lại tự ngứa, phi thường khôn kể.

Cái cảm giác này, hay vẫn là lần thứ nhất xuất hiện.

. . .

Lý Mộ Bạch là cửu phẩm tông môn nhà bếp đầu bếp nhị tử, tám tuổi năm ấy tiến vào ngoại môn.

Bởi xuất thân nguyên nhân, linh căn cấp bậc lại bị chèn xuất hiện ở trung du trình độ, vì lẽ đó ở tông môn thường thường được sỉ nhục.

Có thể Lý Mộ Bạch tâm trí cực kỳ cứng cõi, không những không có sinh ra tự ti, trái lại đem lửa giận chuyển thành vô cùng động lực.

12 tuổi năm ấy, hấn Trúc Cơ .

Tông môn khiếp sợ, những cái kia nhục nhã hấn cùng tuổi hài tử, bị mạnh mẽ đánh mặt.

Từ đó, Lý Mộ Bạch tu vi liền bắt đầu tăng nhanh như gió, so với những cái kia 'Cực phẩm linh căn' còn nhanh hơn, tương đương không thể thuyết phục.

21 tuổi thì, hấn thành công Kết Anh, trở thành tông môn từ trước tới nay còn trẻ nhất 'Lão quái' .

Lý Mộ Bạch kiểm thuật trình độ sâu nhất, phảng phất kiểm loại này Noble Phantasms, chính là vì theo sở sinh. Mà lại, hấn 'Phong chi linh ngộ' quỷ thần khó lường, đồng đại trong, không có người có thể chống đỡ hấn một chiêu chi hợp.

Rất nhanh, Lý Mộ Bạch liền trở thành 'Thần Tước' châu hoàn toàn xứng đáng thiên kiều số một, cũng bị mang theo 'Một chiêu kiếm Tru Lăng' mỹ dự.

Theo 'Địa vị' tăng cao, những cái kia 'Có ý đồ riêng' người cũng bắt đầu tăng lên.

Cuối cùng, hầu như hết thấy truyền thừa cô gái được chiều chuộng trường bối, đều đến đến nhà làm mai.

Tông môn tự nhiên rất coi trọng Lý Mộ Bạch chọn lựa vấn đề, có thể người sau tâm như bàn thạch, chỉ ở đại đạo, vì lẽ đó hết mức từ chối . . .

Tông môn hết cách rồi, chỉ được y hấn.

Theo thời gian chuyển dời, Lý Mộ Bạch kiểm thuật càng ngày càng khủng bố, tầm mắt cũng càng ngày càng mở. . .

Dần dần, hấn nhận thức nó châu thiên kiều môn.

Những này người đều là yêu nghiệt trong yêu nghiệt, ở chính mình châu vực trong, lưu lại vô tận truyền thuyết

Mà này mấy viên 'Tiên hoa', càng là một đóa so với một đóa kiều diễm

Lý Mộ Bạch vẫn cứ không có động tâm, không ngừng mà đột phá tự mình, theo đuổi kiếm đạo cực hạn.

Thú triều bạo phát sau, hấn không để ý Lão tổ khuyên bảo, dứt khoát chạy ra tông môn đại trận, chém giết yêu thú.

Ngắn ngắn mấy tháng trong, Lý Mộ Bạch không chỉ có tăng cao hai cái cảnh giới, càng đem Thượng Cổ bí pháp 'Thiên Ngoại Phi Tiên' luyện đến tầng thứ hai.

Tương truyền, này thuật như tu luyện đến đại thành, có thể tru thiên diệt mà, kiếm phá quá hư. . .

Bởi yêu thú xuất hiện cấp bậc càng ngày càng cao, Lý Mộ Bạch cũng chịu tông môn giao phó, làm đến Cửu châu tầm bảo.

Đồng môn đều đi tới thế tục, mà hấn tắc lại đến nơi này, rèn luyện tự mình, tăng cao thực lực.

...

Trước vấn đề cấp, tu vi càng cao cường giả, vượt sẽ bị tiên nữ khí chất hấp dẫn.

Đương Lý Mộ Bạch nhìn thấy Văn Tiên Nhi đầu tiên nhìn thì, liền không cách nào tự kiềm chế .

Nàng cùng những cô gái kia, không giống nhau.

Thật sự không giống nhau.

Hay là, các nàng đều thuộc về đương đại tuyệt sắc.

Có thể loại này kỳ ảo, bực này tiên vận, vạn người chưa chắc có được một.

Lý Mộ Bạch hoàn toàn. . . Động tâm .

Nạp Lan Khuynh Thành thấy đối phương mở miệng sau, liền không còn gì khác, chỉ lo ngây ngốc nhìn chăm chú Tiên Nhi tỷ tỷ, đôi mi thanh tú nhất thời vừa nhú, khẽ kêu nói: "Lý Mộ Bạch, ngươi làm cái gì?"

Thực sự quá vô lý , nào có như vậy xem nữ tử ?

Lý Mộ Bạch lại là chấn động, trong nháy mắt phản ứng lại, mờ mịt nhìn về phía Nạp Lan Khuynh Thành, há miệng, nhân thể nói: "Đã lâu không gặp. . ."

Được chứ, hấn cuối cùng cũng coi như nhận trên một câu.

"Người . ."

"Khuynh Thành."

Vân Tiên Nhi kéo đối phương, không nhìn đối diện một chút, gơ tay xé ra hư không.

Ở xa xôi đã qua, Cửu U Tiên tử cỡ nào kinh diễm? Quý mến giả tự nhiên có thật nhiều, cho nên nàng trong nháy mắt rõ ràng tất cả.

Vân Tiên Nhi đối với này rất là phản cảm, liền không muốn đối địa phương , trực tiếp mở ra đường nổi.

Lý Mộ Bạch tuần mâu nhất thời trừng lên.

Thiên . .

Đây là cái gì?

Lẽ nào nàng bên người mang theo trận pháp truyền tống?

Sau một khắc, nhị nữ đi vào đường hầm hư không.

Ngay khi đối phương biến mất sát na, Lý Mộ Bạch đột nhiên phản ứng lại, không làm bất kỳ suy nghĩ, hướng gọn sóng phương hướng xông thẳng mà đi.

Tốc độ của hắn nhanh như quỷ mị, trong nháy mắt lâm ở phụ cận, cất bước mà nhập.

Trong nháy mắt tiếp theo. . .

Bốn phía tinh cảnh đại biến, Lý Mộ Bạch phát hiện mình đứng ở một mảnh thanh đậm bên trong, hướng chính bắc, sơn mạch liên miên trùng điệp, phía tây lại có một mặt to lớn thanh đầm, xa hoa.

Lại nhìn đối diện. . .

Hơn 10 tên oanh oanh yến yến đứng ở nơi đó, các nàng phía trước, có một phương nền đất, rất to lớn, ít nói cũng có hơn một nghìn mét vuông.

Mà cái kia kỳ ảo như tiên thiếu nữ, chính lời kéo Nạp Lan Khuynh Thành hướng oanh oanh yến yến môn bước đi.

"Hà?"

Vân Tiên Nhi đôi mi thanh tú vừa nhú, mộ nhiên xoay người. Lập tức, nàng ý trung nhân mặt cười đột nhiên chìm xuống, lạnh giọng nói: "Lớn mật! Dám theo đuôi Bồn cung?"

Nạp Lan Khuynh Thành cũng tự quay thân, đôi mắt đẹp nhất thời trừng lên.

Hắn làm sao mà qua nổi đến rồi?

Lý Mộ Bạch thấy y nhân tiểu mâu nén giận, gương mặt tuấn tú nhất thời ức đến đỏ chót, lúng túng nói: "Tại hạ. . . Còn không biết cô nương phương danh. . ."

Vân Tiên Nhi đôi mắt đẹp nhắm lại, tay ngọc khẽ nhúc nhích, liền muốn ra tay giáo huấn cái này vô lý đồ.

"Tứ muội, nàng là ai?"

Đúng vào lúc này, tiểu loli chạy tới, khuôn mặt nhỏ một mảnh hiếu kỳ.

Lý Mộ Bạch thông thể chấn động mạnh, cũng sẽ không động.

Tốt. . . Thật đáng yêu bé gái.

Vân Tiên Nhi lạnh giọng trả lời: "Một cái kẻ xấu xa. . ."

"Cái gì?"

Tiểu loli nhất thời ngẩn ngơ, nhìn về phía đối diện, đôi mi thanh tú dần dần nhắm lại.

Cuối cùng, nàng cắn tiểu răng bạc nói: "Mau cút, bằng không đừng trách Bồn cung không khách khí."

Lý Mộ Bạch nhìn chăm chú đối phương 'Đen lay lay' mặt to, không có bất kỳ phản ứng nào, dĩ nhiên lại là ngây dại.

Tiểu loli thấy sau, cũng nheo lại hai con mắt.

'Xi. . .'

Bỗng nhiên, tiếng xé gió dần lên.

Một đạo bóng người quen thuộc cắt ra thiên tâm, thoáng qua mà tới.

Lão Vương đến rồi.

. . .

20 nhiều phút trước.

Ngữ Mỹ Nhân nằm nhào nào đó lura trong lòng, nhẹ thở tinh tế, ý nhị mường phần mặt cười một mảnh ửng hồng, càng có mấy cây mái tóc triêm ở hương quai hàm, mỹ làm người nghệt thở.

Này nơi đó là mỹ đàn, phảng phất trải qua một hồi khai thiên tích địa đại chiến, luy không được.

Trên người nàng hộ sĩ phục sớm đã nhăn nheo không thể tả, trên đùi hắc ti càng là tổn hại không ra hình thù gì, còn có vài chỗ nhiễm. . .

Bức tranh đương thực sự là vừa hương diễm, lại tà ác.

Vương Dã lura ôm mỹ nhân, trên mặt một mảnh thỏa mãn, hân khê vuốt đôi phương vai đẹp, lẩm bẩm nói: "Sur thúc, thật tốt. . ."

Ngữ Cẩm ngần ngợ, lập tức vừa xấu hổ vừa tức giận.

Ngươi. . . Ngươi vừa nãy đều đối với nhân gia cái kia đáng về, lại vẫn gọi sur thúc?

Vương Dật vậy mà y nhân phương tâm bao nhiêu? Tiếp tục dư vị.

"Ta. . . Ta đi rửa ráy. . ."

Ngữ Cẩm khôi phục một chút, gian nan đẩy lên thân thể, rơi xuống giường của đối phương.

Nàng phải đi tắm một chút, bởi vì không chỉ là trên đùi, liền ngay cả chân trên cũng nhiễm. . .

Những thứ đó chán chán, khó chịu cực kỳ.

Vương Dật chính thưởng thức đối phương hoàn mỹ bóng lưng a, điện thoại di động bỗng nhiên chấn động, là Thẩm Băng phát tới: 'Lão công, ngươi đến Lam sư nơi này một tý. . .'

Vương Dật sững sờ, trả lời: 'Làm sao?'

Thẩm Băng: 'Chúng ta. . . Cũng rất yêu thích nơi này. Đại tỷ ý tứ là, lại đáp một cái kiến trúc, quy cách cùng nguyên lai để cung gần như, vì lẽ đó muốn thương lượng với ngươi một tý. . .'

Vương Dật về: "Được, ta lập tức đi tới."

Sau đó, hân mặc quần áo tử tế, cùng rửa mặt trong Ngữ Mỹ Nhân đánh xong bắt chuyện sau, đi đến phòng khách, mở ra hai giới môn.

Không tới 10 phút, Vương Dật liền đến nơi này, vừa vận nhìn thấy một cái nam tử xa lạ, ngây ngốc nhìn chăm chú các lão bà, con mắt trợn lên so cái gì đều đại.

Thảo!

Kẻ này nhất thời khó chịu.

"Lão công!"

Tiểu loli nhìn thấy đối phương sau, duyên dáng gọi to một tiếng, đánh tới.

Vương Dật ôm lấy đại phụ, sau đó nhìn về phía đối diện, lông mày nhân thể vẩy một cái: "Ngươi là ai?"

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 777: Nghịch lân

Ở tiểu loli bị ôm một sát na kia.

Lý Mộ Bạch cảm giác trái tim của chính mình. . . Vỡ vụn .

Cái cảm giác này. . . Có phải thật rất khổ, thật khó chịu. . .

Hắn lông mày dựng đứng, quát to: "Ngươi thả xuống nàng!"

Cớ nào âm thanh vang dội a?

Mã!

Vương Dật lại càng không sáng khoái , cau mày nói: "Nơi này không hoan nghênh ngươi, cho lão tử lăn. . ."

Lý Mộ Bạch chết nhìn chòng chọc đối phương, mâu trong đáy lên Tam Muội Chân Hỏa.

Hắn rất ít thất thố, chớ nói chi là vì một cái nữ hài.

Hay là, đây chính là nam nhân bản nguyên.

'Một chiêu kiếm Tru Lăng' cũng không phải là vô tình, mà là chưa từng gặp gỡ đối với người.

Lý Mộ Bạch trong lòng, dĩ nhiên bay lên một luồng chấp niệm: Muốn dùng một đời một kiếp đến thủ hộ tiểu cô nương này, còn có thiếu nữ mặc áo vàng kia. . .

Nhất kiến chung tình tuy rằng hiếm thấy, nhưng thật sự tồn tại.

Cùng lúc đó, Nhị cung Tam cung lâm ở lão công phụ cận, ngóng nhìn đối diện, đôi mi thanh tú đồng thời nhắm lại.

Lý Mộ Bạch hai mắt lần thứ hai trừng lên.

Thiên, nơi này. . . Sao có này rất nhiều kỳ ảo như tiên nữ tử?

"Người này là ai?"

Từ Nguyệt nhẹ giọng mở miệng, nàng từ trước đến giờ bình dị gần gũi, giờ khắc này cũng có chút bất mãn .

"Một cái kẻ xấu xa. . ."

Tiểu loli hồi phục cú, lập tức hướng đối diện khẽ kêu: "Còn chưa dứt?"

Lý Mộ Bạch thông thể chấn động, tỉnh lại.

Sau một khắc, hắn nhìn về phía Vương Dật, mâu trong chân hỏa chuyển hóa thành ngập trời ghen tỵ.

Lý Mộ Bạch không phải người mù, tự nhiên nhìn ra tất cả: Những này thiếu nữ, cùng đối diện gia hỏa có 'Nhiễm' . . .

Hắn không cách nào nhịn được chuyện như vậy thực, hai vai đột nhiên run lên.

'Sang lượng lượng. . .'

Trong phút chốc, một đạo ánh bạc xông thẳng cứu tiêu.

Lý Mộ Bạch bay lên trời, trong nháy mắt nắm lấy bảo kiếm, hướng phía dưới hét lớn: "Bọn ngươi có thể dám đánh với ta một trận?"

Ở thiên nhiên pháp tắc trong, nam tính như muốn chịu đến khác phái ưu ái, đều sẽ cùng với những cái khác nam tính tiến hành quyết đấu.

Mà ở thế tục lý, càng có 'Yêu giang sơn càng yêu mỹ nhân' thể mỹ truyền thuyết.

Vì lẽ đó, đây là nguyên thủy nhất tìm phối ngẫu phương thức.

Đến Cửu châu trước, Lý Mộ Bạch có nằm mơ cũng chẳng ngờ, chính mình sẽ vì nữ nhân ra tay.

Nhưng dù là phát sinh .

Đây là thiên tính, ai cũng sẽ không thoát tục.

"Hanh. . ."

Tiểu loli giương lên khuôn mặt nhỏ, kiều hừ nói: "Còn dám ra tay? Muốn chết. . ."

Nàng giờ lên một cánh tay ngọc, liền muốn giáo huấn một tý cái này kẻ xấu xa.

"Lão bà. . ."

Vương Dật giờ tay, xoa đối phương cánh tay nhỏ, nhìn chăm chú hư không, gần từng chữ: "Cái tên này. . . Nhượng lão công đến quyết định. . ."

"Nhưng là lão công. . ."

Tiểu loli nghiêng đi mặt non nớt đến: "Cái tên này đối với hậu cung mưu đồ gây rối, Phi Yên ứng tận Cung chủ chi trách. . ."

Vương Dật thấy đại phụ đang khi nói chuyện, cặp môi thom vi vi đỏ lên, lại nộ lại lượng, mê người cực kỳ. Không nhìn được thom một tý, cười nói: "Đây là nam nhân sự tình, đại bảo bối đừng những tay. . ."

Tiểu loli bị thân sau, mím mím môi, thấp giọng nói: "Cái kia. . . Lão công mới vừa bị 'Ngũ hiệp cung' hầu hạ xong, còn trượt. . . Hai lần. Bây giờ khí lực yếu hơn nhiều lắm là năm thành. Mặt trên gia hỏa làm Nguyên Anh ba tầng, lại là 'Chân kim' thân thể, Phi Yên sợ. . ."

Nàng nói tới chỗ này liền tự không nói, ý tứ nhưng càng rõ ràng.

Nguyên lai, nguyên nhân ở này a. . .

Dắt? ? ?

Vương Dật nhất thời mộng ép, lập tức trên mặt một trận khô nóng, cảm thấy đặc biệt ngượng.

Ngũ mỹ nhân xuyên chế phục đáng đáp quá mức mê người, hấn lại hồi lâu không triêm 'Thức ăn mặn', tồn lượng tự nhiên rất đủ, vì lẽ đó. . .

"Hắc. . ."

Kẻ này lúng túng cười cợt, gỡ bỏ đề tài hỏi: "'Chân kim' thân thể là cái gì?"

Tiểu loli nói: "Mỗi người thể bên trong, có ẩn chứa ngũ hành chi tức, Phi Yên chính là 'Thủy' thuộc tính, mà Nhị muội là 'Kim'. Như Tinh Trúc như vậy ngũ hành đều tồn giả, phi thường hiếm thấy."

Nàng dừng một chút, vung lên khuôn mặt nhỏ, tiếp tục nói: "Cái này gia hỏa cũng là 'Kim' thuộc tính, độ tinh khiết nhưng ở trăm phần trăm. Loại này thể chế rất dễ dàng lĩnh ngộ 'Phong' chi hàm nghĩa, tốc độ nhanh như chớp giật. . ."

"Thì ra là như vậy."

Vương Dật nói nhỏ, lập tức cười nói: "Phi Yên yên tâm, lão công sẽ không thua. . ."

Tiểu loli thấy đối phương cố ý ra tay, liền không tốt nói cái gì nữa.

Cùng lúc đó.

Trong hư không Lý Mộ Bạch sắp bị khí bạo nổ.

Hắn thấy tên kia không những không để ý tới chính mình, lại cùng trong lòng tiểu khả ái trò chuyện giết thì giờ, cuối cùng còn TM hôn một cái?

"Đáng ghét!"

Lý Mộ Bạch quát to: "Người còn có phải đàn ông hay không?"

Vương Dật sắc mặt chìm xuống, thả xuống đại phụ, sau đó phóng lên trời, ở 10 mét ngoại chìm nổi.

"Hắc. . ."

Lý Mộ Bạch khoe miệng cong lên, cười gằn nói: "Rốt cục dám đi lên?"

Vương Dật liếc mắt nhìn chằm chằm kẻ này, bỗng nhiên giơ tay lên đến, bên trái nhĩ một trận khu đào, tức giận tự nói: "Nơi nào đến con ruồi? Thực sự là hối khí. . ."

Lý Mộ Bạch lông mày dựng đứng: "Ngươi. . ."

"Hào rồi!"

Vương Dật khoát tay nói: "Không phải là muốn đánh sao? Ta thỏa mãn ngươi, bất quá. . ."

Hắn nói tới chỗ này, sắc mặt đột nhiên chìm xuống, lạnh lùng nói: "Ngươi tốt nhất có chuẩn bị tư tưởng, ta lần này. . . Sẽ không lưu thủ. . ."

Cái tên này lại đối với các tiên nữ động tâm tư?

Vương Dật rất ít lên sát ý, lần này xem như là phá giới.

Rõng có vậy ngược, chạm vào hắn phải chết.

"Ha ha. . ."

Lý Mộ Bạch sững sờ, lập tức dương thiên cười to, cuối cùng chính về gương mặt tuấn tú, lạnh giọng nói: "Ngươi cho rằng, có thể đánh bại ta?"

Hắn tự nhiên nhìn ra, đối phương cảnh giới làm Nguyên Anh tăng một.

Ồ 'Thần Tước' châu, bức này tồn tại, ngay cả mình nửa cái đối mặt cũng không tiếp nổi.

"Bại ngươi? Đùa gì thế?"

Vương Dật cười gằn: "Ngươi. . . Sẽ chết!"

Lý Mộ Bạch hai con mắt nhắm lại, cơ thịt nhân thể run run.

'Hồng'

Trong phút chốc, trên người hắn phóng ra một luồng mệnh môn hào quang. . .

"Chờ đã!"

Vương Dật lần thứ hai giơ tay: "Nơi này là ta gia, chúng ta đi kết giới ngoại. . ."

Nguyên Anh cường giả động thủ, tất nhiên long trời lở đất.

Các tiên nữ nếu muốn ở chỗ này xây dựng cung đình, liền không thể đem này Phương Sơn sông phá hủy.

Còn nữa, Tiêu Dao tông vạn dặm phương viên, sớm đã hóa thành Tịnh thổ, quyết không thể lên đại phân tranh.

Đây là Vương Dật chi trước định ra quy củ, vì lẽ đó không thể từ lúc bộ mặt.

"Kết giới ngoại?"

Lý Mộ Bạch cau mày nói: "Ngươi có ý gì?"

"Ngươi là trư hay sao? Chính là chuyển sang nơi khác đánh. . ."

Vương Dật lấy ra Đằng Vân Quyết, hướng phương xa xông thẳng mà đi.

Lý Mộ Bạch nhất thời sững sờ, lập tức sâu sắc nhìn xuống phương một chút, chân đạp hư không, đi theo mà đi.

Thanh đệp trên.

Tiểu loli nghiêng đi mặt cười: "Nhị muội, suy tính hạ vị trí."

Từ Nguyệt tâm linh thần hội, giơ lên tay ngọc, thôi diễn càn khôn.

Mấy sau, nàng lòng bàn tay chuyển động, xé ra một góc hư không.

. . .

Sừng sững mệnh mông, hai bóng người cắt phá trời cao.

Vương Dật bên hành bên trong bóng tối điều tức, rất mau đem 'Thể lực' khôi phục đến hơn chín mươi phần trăm.

20 nhiều phút sau, bọn hắn một trước một sau, bay ra Thỏ Từ bố trí kết giới.

Khác người không tưởng tượng nổi chính là, nơi này chính đang phát sinh đại chiến.

Thiên khung tỏa ra ánh sáng lung linh, rực rỡ xán lạn, rất kịch liệt.

Một phương, là Cửu châu thiên kiều, nhân số có tới hơn trăm chúng.

Còn bên kia, nhưng là 'Đại Hạ' yêu nghiệt môn.

Nguyên lai, Tiêu Dật Phàm cùng nhân từ Tiêu Dao tông sau khi ra ngoài, rất nhanh gặp phải cái khác tông môn.

Bọn hắn từ trước đến giờ mắt cao hơn đầu, bị Vương Dật xong ngược sau, lòng sinh tà hỏa, ngôn hành cử chỉ đặc biệt không kém.

Vì lẽ đó, song phương rất tự nhiên nổi lên xung đột.

Kết quả chính là, những này 'Đại Hạ' yêu nghiệt, bị Cửu châu 'Địa đầu xà' cho thu thập .

Hết cách rồi, nơi này dù sao có 'Thần Khiếu cảnh' bà ngoại quái ở đây.

"Hắc. . ."

Phong Vu Tu ngã xuống đất sau, ngẩng đầu lên, trên mặt mang một nụ cười lạnh lùng: "Các người 'Cửu châu' thật là lợi hại, chỉ có thể 'Lấy lớn ép nhỏ' . . ."

Hắn cố ý ở cuối cùng bốn chữ nhấn mạnh.

"Cái gì?"

Tông môn thiên kiều nhất thời nổi giận, một người thiếu niên hét lớn: "Sáng mai 10 thì, chính bắc chín ngàn dặm ngoại, chúng ta một đời hội ở nơi đó thí nghiệm luyện, các người có dám tới hay không?"

Hắn là thân truyền, tự nhiên có thể đại biểu tông môn.

"10 thì? Tốt. . ."

Phong Vu Tu ỏi ra miệng nê bột phấn, cắn răng nói: "Đến lúc đó Long Xà hay không, tự xem hư thực."

Trận này giá, liền như vậy vui vẻ ước lên.

Ngày thứ hai, 'Đại Hạ' yêu nghiệt đúng hẹn mà tới, 'Cửu châu' thiên kiều môn cũng rất sớm được tin tức.

Song phương gặp mặt sau, không nói hai lời, lấy ra Noble Phantasms chính là làm. . .

'Đại Hạ' yêu nghiệt rất lợi hại, có thể không chịu nổi 'Cửu châu' nhiều người a.

Vì lẽ đó song phương đều có sự khác biệt trình độ tổn thương.

Giữa lúc bọn hắn đánh chính cam thì, hai bóng người bay ra.

"Hả?"

Một cái 'Cửu châu' thiên kiều nhất thời phát hiện, kinh ngạc nói: "Vương Dật?"

'Đại Hạ' yêu nghiệt cũng phát hiện, Phong Vu Tu trong mắt nhất thời dấy lên ngập trời Xích Diễm.

Kẻ thù gặp mặt, đặc biệt đỏ mắt.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 778: Hấn chính là cửu châu thứ nhất thiên kiều: Ta yêu lão bà

Hết thấy người hầu như trong cùng một lúc dừng động tác lại.

Cùng lúc đó.

Hai người vọt tới nơi trọng yếu, đối lập chìm nổi, cự ly không siêu 10 mét.

Cửu châu thiên kiều môn lúc này mới chú ý tới Lý Mộ Bạch, lông mày lần lượt nhăn lại.

Người kia là ai?

Còn bên kia hư không.

"Là 'Thần Tước' Lý Mộ Bạch, hấn cũng tới?"

Một cái 'Lang Hoàn tông' yêu nghiệt sợ hãi nói.

Tiêu Dật Phàm sâu sắc nhìn chăm chú phía trước 'Một chiều kiếm Tru Lăng', sắc mặt vô cùng lo lắng.

Lý Mộ Bạch tuy rằng cùng 'Một thế Khuyên Thành', ở mười tám Thần Châu 'Thiên kiều số một' trong thuộc về lót đáy tồn tại, nhưng toàn nhân tu vi gây nên.

Nói trắng ra, là dư luận.

Tiêu Dật Phàm nhưng là chân thật từng trải qua hấn có nhiều đáng sợ.

Chiến đấu ở năm ngoái, lúc đó Lý Mộ Bạch lấy một địch năm, đối thủ hay vẫn là Nguyên Anh hai tầng đến bốn tầng tồn tại.

Có thể không tới ba cái đối mặt, những cường giả kia liền hết mức bị thua.

Tiêu Dật Phàm dám khẳng định, như đối làm chính mình, cũng tuyệt đối giang không được.

Thực sự quá khủng bố.

Nhưng hấn. . . Như thế nào cùng Vương Dật đối đầu?

Giữa lúc hết thấy mọi người không hiểu chút nào thì.

'Xi xi. . .'

Đột nhiên, phương xa hư không hào quang nhào sóc, hơn mười bóng người thoáng qua tới gần.

Mọi người nhân thể nhìn lại.

Bóng người tới gần sau, dồn dập dừng lại, hư không chìm nổi.

Một người cầm đầu thân cao tám thước, mặt chữ quốc, thân trên chưa mặc quần áo sam, thông thể cơ thịt trát kết, bên hông bàn có vài cái huyền cương xiềng xích.

Hai tay hấn khuyên ngực, có chút trêu tức xem hướng về phía trước, lặng lẽ cười: "Nói vậy, các người chính là 'Cửu châu' tu sĩ. Chà chà, không trách đường trên không gặp một cái, nguyên lai đều tụ tập ở đây. . . Há?"

Đột nhiên, hấn chấn động mạnh, ngư nhân trùng trùng, thất thanh nói: "Lý Mộ Bạch? Người. . . Người không phải đi thế tục sao?"

Phía sau nam tử các tu sĩ, cũng lộ ra kinh hãi chứa.

"Phốc. . ."

"Hi hi. . ."

Đúng vào lúc này, một phương khác thiên khung nổi lên từng trận cảm động yêu kiều.

Này lý xuất hiện sáu, bảy tên cô gái áo đỏ, người cầm đầu, dung mạo hoa nhường nguyệt thẹn, mềm mại tự thủy.

Các nàng tới gần sau, phía trước thiếu nữ che miệng cười khê: "Lôi Chấn Thiên, ngươi chạy đến nhân gia địa bàn hành trang đại, nhưng vì sao nói một nửa. . . Là được người cầm?"

Cường tráng nam tử sắc mặt chìm xuống: "Thiệu Mộng Vân, cầm miệng!"

Lúc này, Cửu châu thiên kiều môn có chút choáng váng.

Làm sao. . . Lại xuất hiện này rất nhiều thần bí tu sĩ?

Mà 'Đại Hạ' yêu nghiệt môn liếc mắt nhìn nhau, trầm mặc không nói.

Bọn hắn tự nhiên nhận thức mới tới hai phe nhân mã.

Cái kia cô gái áo đỏ, chính là 'Thần Tước' đệ nhị thiên kiều Thiệu Mộng Vân, mà Lôi Chấn Thiên tắc đứng hàng đệ tam. . .

Bọn hắn, cũng tới Cửu châu.

"Này, Lý Mộ Bạch. . ."

Đột nhiên, Thiệu Mộng Hoa mặt sau một cô thiếu nữ dịu dàng nói: "Chúng ta Đại sư tỷ một lòng có người, bây giờ đến rồi, người đứng là liếc nhìn nàng một cái nha!"

Âm thanh đương thực sự là lại giòn lại lạng.

Này biến số quá kinh người, hư không nhất thời rơi vào hoàn toàn tĩnh mịch.

"Lục muội người. . . Người muốn ăn đòn."

Thiệu Mộng Vân đột nhiên ngẩn ngơ, lập tức vừa xấu hổ vừa tức giận, giờ tay liền nắm.

"Cứu mạng nha!"

Này thiếu nữ hét lên một tiếng, trốn so cái gì đều nhanh.

Hạt nhân chỗ.

Lý Mộ Bạch căn bản không có thời gian để ý, chỉ lo lạnh lùng nhìn đối diện, lạnh giọng nói: "Người như thua, liền chủ động ly khai các nàng, bằng không. . ."

"Người này hai bức!"

Vương Dật trực tiếp lấy ra Kim Cô bổng, trầm giọng nói: "Biết chữ tử như thế nào tả sao?"

"Ha ha. . ."

Lý Mộ Bạch cười to, lập tức tuần diện một chính, hữu bàng bổng nhiên run run, vung tay ở thiên: "Đăng kiếm thế. . ."

'Xì xì. . .'

Trong phút chốc, vô tận ánh kiếm phùng phục mà xuất, trong nháy mắt hình thành một khay bạc, đường kính có thể đạt tới năm mét, mà lại liên tục hướng ra phía ngoài phun ra nuốt vào, khuếch tán. . .

Hư không đột nhiên ngưng trệ, lẫn ý nhào thiên.

"Hà?"

"Món đồ gì?"

"Khe nằm!"

Tới gần thiên kiều môn sắc mặt đại biến, dồn dập lui nhanh.

Bọn hắn rõ ràng cảm giác được, một luồng lạnh lẽo sát khí phả vào mặt, cắt tới cơ thể đau nhức.

'Đại Hạ' cùng 'Thần Tước' yêu nghiệt cũng là như vậy, người sau cùng là trong lòng chấn động.

Thiên, quái vật này. . . Như thế nào cùng Cửu châu tu sĩ đánh tới đến rồi?

Thiệu Mộng Vân cùng Lôi Chấn Thiên lúc này mới chú ý tới Vương Dật, lông mày nhưng là vừa nhíu: Nguyên Anh một tầng?

Cửu châu không phải linh mạch héo tàn sao? Sao sẽ xuất hiện bức này hậu bối?

Cùng lúc đó. . .

Vương Dật nhìn chăm chú vọt tới kiếm bàn, tỏ rõ vẻ quái lạ.

Đặng kiếm thế?

Người TM còn có thể Độc Cô Cửu Kiếm?

Mắt thấy kiếm ý kéo tới, ác liệt vô cùng, bốn phía không gian đều bị đâm thủng, Vương Dật không dám khinh thường, xem chuẩn kiếm bàn đầu mối, bả vai bỗng nhiên một bên.

'Xi'

Hắc mang sát na bùng lên, lật đổ hạt nhân.

Lấy giản phá phồn, một cơn chấn động vạn pháp. . .

Trong nháy mắt tiếp theo.

'Đương'

Giữa hư không, bỗng nhiên bùng nổ ra một đạo vang dội công kích tiếng, khủng bố kiếm bàn đột nhiên quy nhất.

Lý Mộ Bạch thông thể chấn động mạnh, cảm thấy một nguồn sức mạnh từ chuôi kiếm truyền đến, sung mãn không thể chống đỡ, đột nhiên hướng về sau lui nhanh, hoàn toàn không khống chế được.

"Cái gì?"

Hắn không khỏi kinh hãi đến biến sắc, cuống quýt ổn định thân thể.

"Hả?"

'Thần Tước' yêu nghiệt môn nhất thời sững sờ, có mấy cái còn dụi dụi con mắt, coi chính mình nhìn lầm.

'Một chiêu kiếm Tru Lăng' . . . Bị đánh lui?

Giời ạ!

Thật sự giả?

Cùng lúc đó!

Vương Dật thân thể lay động, cũng bị đẩy lui nửa bước, trong lòng hơi cảm thấy giật mình.

Hắn cũng không nghĩ tới, đối phương gốc gác biết cái này giống như thâm hậu. Tuy ở Nguyên Anh tầng ba, nhưng nắm giữ tầng năm thần uy, thậm chí càng cao hơn. . .

Lý Mộ Bạch đứng vững sau, sắc mặt nhìn Vương Dật, trên mặt nổi lên trước nay chưa từng có vẻ nghiêm túc.

Hắn từng chữ từng câu hỏi: "Người. . . Là ai?"

Vương Dật đem Kim Cô bổng kháng trên vai trên, không nhanh không chậm nói: "Tiêu Dao tông. . . Vương Dật."

Cùng lúc đó, một phương khác hư không.

Lôi Chấn Thiên chờ đi đến Thiệu Mộng Vân mấy nữ phụ cận, ngưng tiếng nói: "Cái tên này một chiêu liền đem Lý Mộ Bạch đẩy lui, đến cùng cái gì con

đường?"

Thiệu Mộng Vân sâu sắc nhìn chăm chú Vương Dật, đôi mi thanh tú nhú chặt, chậm rãi lắc đầu.

"Thiết . ."

Một cái hồng y thiếu nữ thử tị nói: "Cái tên này đơn giản là số may mà thôi, Lý đại ca văn thao vũ lược, vô địch thiên hạ. . ."

Thiệu Mộng Vân nhất thời nghiêng đi mặt cười, khẽ quát: "Thất muội, cầm miệng!"

Này thiếu nữ nhất thời bị dọa run run một cái, phần nộ nhắm lại môi.

Cách bọn họ người gần nhất Cửu châu thiên kiều nghe xong, không khỏi 'Ha ha' nở nụ cười: "Các người những này ngoại lai khách, tự nhiên không nhìn được sâu cạn. Biết hẳn là ai sao?"

Thiệu Mộng Vân cùng nhân nghe tiếng, dồn dập nhìn về phía đối phương.

Này thiên kiều nhất thời càng hăng hái rồi, ngón cái theo Vương Dật vị trí chỗ ở nhân thể vẫy một cái, dương dương đắc ý nói: "Các người nghe rõ , hẳn chính là Cửu châu thiên kiều số một —— ta yêu lão bà. . ."

'Thần Tước' yêu nghiệt môn dồn dập sững sờ.

Ta yêu lão bà?

Ta yêu. . . Lão bà. . .

Này cái gì quý?

Lôi Chấn Thiên trước hết phản ứng lại, lớn tiếng gầm lên: "Khốn nạn, người dám trêu chọc chúng ta?"

"Ai trêu đùa người ?"

Thiên kiều đánh giá đối phương một chút, trên mặt tràn ngập khinh bỉ, cuối cùng giọng lên nắm đấm, hướng Vương Dật rống to: "Ta yêu lão bà, nhưng những người này mở mở mắt. . ."

Cờ nào vang dội âm thanh a?

Vương Dật nhất thời sững sờ, mờ mịt nhìn về phía này lý.

Mà còn lại Cửu châu thiên kiều cũng phản ứng lại, dồn dập giọng lên nắm đấm, khuyến khích ở thiên.

"Ta yêu lão bà. . ."

"Cho bọn họ điểm màu sắc nhìn một cái."

"Đem những này ngoại lai khách đuổi ra ngoài. . ."

"Ta yêu lão bà. . ."

"Chúng ta yêu người. . ."

"Ta yêu. . ."

Tiếng gào thét, trợ uy tiếng, nổi lên không dứt.

Liên tiếp, tiếng phá. . . Thương khung.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 779: Ta yêu lão bà vs Thiên Ngoại Phi Tiên (thượng)

Hồ hết như sóng lớn, một lần sóng cao hơn một lần sóng. . .

Quả thực vô địch rồi.

Vào giờ phút này, 'Đại Hạ' cùng 'Thần Tước' yêu nghiệt môn trải qua ngốc không thể có ngốc .

Những này Cửu châu tu sĩ . . Nào đó không phải tất cả đều là bệnh thần kinh hay sao?

Lại nhìn nơi trọng yếu Vương Dật. . .

Khe nằm! ! !

Hắn dĩ nhiên phong ép, nét mặt già nua một mảnh đỏ chót, lúc nào cũng có thể sẽ thổ huyết, tất cả đều là khí.

mdZZ!

Các người. . .

"Phá đao thể. . ."

Đột nhiên, một đạo long ngâm xuyên qua mệnh môn, trong nháy mắt che lại hết thủy thiên kiều âm thanh, độc đoán chư thiên.

Wang Dật trong lòng hơi động, ngẩng đầu nhìn lại.

Hào quang bên dưới, hư không đương.

Tiêu Tiêu bóng người cửu tiêu lập, ngạo thế Lăng Vân Thiên mà hành.

Lý Mộ Bạch một tay vung lên, dẫn dắt xuất năm cái rộng rãi kiếm sông, chúng nó lăng không tự tổ, thành năm Long giáo trụ tư thế hướng phía dưới bao phủ tới.

Hư không lần thứ hai ngưng trệ, kiếm ý đầy trời.

"Triều Thiên Phá!"

Wang Dật hai vai run lên, vạn trọng hắc mang phóng lên trời, Như Ý Bồng kéo một thể sơn hà, thẳng nghênh mà.

Sau một khắc. . .

'Leng keng. . . Coong. . . Coong coong coong. . .'

Kiểm sông còn ảnh trong nháy mắt đan xen vào nhau, vang dội công kích tiếng nói liên không dứt.

Mấy qua đi.

"Cái gì?"

Lý Mộ Bạch thông thể chấn động mạnh, cuồng quát lui về phía sau. Chờ đình ổn sau, gương mặt tuần tú một mảnh trắng bệch, tất cả đều là sợ hãi đến.

Ở vừa nháy mắt, hắn cảm thấy tử vong khí tức, vô cùng rõ ràng.

Cùng lúc đó.

"Hả?"

Wang Dật lui về phía sau một bước, đem Như Ý Bồng chếch ở bên cạnh, nhìn chăm chú đối phương, lòng mảy mòi sắc nhãn lại.

Nguyên lai, hắn vừa nãy tìm được một chút kẻ hở, liền dùng trước kia lĩnh ngộ hàm nghĩa, thế đem đối phương bả vai nổ nát.

Này hàm nghĩa phi thường huyền diệu, theo trống không. Wang Dật mới vừa Trúc Cơ không lâu, liền suýt chút nữa đem Kim Đan hậu kỳ Nam Cung Nhất đàm ra mấy cái hố máu, uy lực có thể tưởng tượng được.

Ai nghĩ, này Lý Mộ Bạch. . . Dĩ nhiên tránh thoát ?

Tốc độ thật nhanh.

Này phương hư không lần thứ hai vắng lặng, sau đó. . .

"Ta yêu lão bà, làm ra đẹp đẽ. . ."

"Thêm ít sức mạnh!"

"Nhưng hấn thật dài mắt. . ."

Khá lắm, lại bắt đầu.

Mà hai đại Thần Châu yêu nghiệt môn, dĩ nhiên khiếp sợ tột đỉnh, 'Thần Tước' châu nhất.

Lý Mộ Bạch lại bị đánh lui?

Chuyện này. . . Chuyện này. . .

Thiệu Mộng Vân chết nhìn chòng chọc Vương Dật, cặp môi thơm cắn chặt, mâu âm tình bất định, không biết đang suy nghĩ gì.

"Hô. . . Hô. . ."

Hư không chi, Lý Mộ Bạch thở hắt hắt mấy hơi thở hồng hộc, chờ tâm thần bình phục sau, hướng đối phương ngưng tiếng nói: "Ngươi. . . Rất mạnh. . ."

Tự học đạo tới nay, hấn lần thứ nhất nói ra lời nói này.

Wang Dật lạnh lùng nói: "Lấy thủ cấp của ngươi, như dễ như trở bàn tay. . ."

Hấn chưa cho sắc mặt tốt, bởi vì đối phương chạm vào vảy ngược của chính mình.

Lý Mộ Bạch sắc mặt nhìn chăm chú đối phương, bỗng nhiên nhìn khắp bốn phía, lớn tiếng nói: "Ta không muốn thương tổn các ngươi tính mạng, mau chóng lùi tới bên ngoài trăm trượng. . ."

Hết thấy người đồn dập sững sờ.

Lập tức, phần lớn Cửu châu thiên kiều khật mủi con thường.

Hiện tại cự ly khoảng chừng 30 trượng, ngươi vừa nảy công kích tuy rằng lợi hại, nhưng bất quá 10 trượng, đón lấy pháp thuật năng lực vọt tăng gấp mười lần?

Ta sao không tin đâu?

Bạn hấn cho rằng đối phương đang hư trương thanh thế.

'Thần Tước' châu yêu nghiệt môn cũng tự mờ mịt.

Đột nhiên, Lôi Chấn Thiên sắc mặt đại biến, tựa hồ nhớ ra cái gì đó. Không nói hai lời, dẫn dắt đồng môn lùi hướng về phương xa.

Thiệu Mộng Vân chờ cũng phản ứng lại, lui về phía sau.

"Sư tỷ, lẽ nào là. . . Thiên Ngoại Phi Tiên?"

Một cô thiếu nữ vừa lui bên hỏi.

Thiệu Mộng Vân nghiêm nghị gật đầu.

Khác một cô thiếu nữ mờ mịt nói: "Vì sao phải lùi trăm trượng? Thiên Ngoại Phi Tiên phạm vi bao phủ. . . Không phải bốn mươi trượng sao?"

Thiệu Mộng Vân nhìn về phía Lý Mộ Bạch, mâu dị thái liên tục, về ngưỡng mộ tia không che giấu chút nào: "Đây tên gốc. . . Hấn là đột phá tầng thứ hai. . ."

"Cái gì?"

Các thiếu nữ nhất thời kinh ngạc đến ngây người.

Trái lại 'Đại Hạ' bên này.

Tiêu Dật Phàm thấy 'Thần Tước' yêu nghiệt môn cử động sau, trầm ngâm chốc lát, nói: "Chúng ta cũng lùi. . ."

Không tới 1 phút, hai đại Thần Châu đều lùi tới trăm trượng có hơn.

Lý Mộ Bạch thấy Cửu châu thiên kiều không hề bị lay động, liền không cần phải nhiều lời nữa.

Hắn chậm rãi nghiêng người sang, lần thứ hai nhìn về phía Vương Dật. . .

Cầm kiếm, hướng về thiên.

'Hồng '

Đột nhiên, Lý Mộ Bạch thân phóng ra một luồng xán lạn hào quang, rực rỡ nhào sóc.

"Hả?"

Vương Dật hơi nhướng mày.

Hắn phát hiện đối phương linh áp chính ở giếng phun trướng, trải qua vô hạn tiếp cận Nguyên Anh tầng bốn.

"Thiên. . ."

Đột nhiên, Lý Mộ Bạch hét lớn một tiếng, tại chỗ di động lên.

'Xì xì xì. . .'

Huyền ảnh mê ly, mịt mờ vô phương.

Tốc độ của hắn quá nhanh, trong nháy mắt hóa thành một đạo tàn ảnh, căn bản không gặp chân thân.

'Ong ong ong. . .'

Chân không ba quang từng trận, tạo nên tảng lớn gọn sóng.

"Hả?"

"Cái gì quý?"

Này biến số phi thường kinh người, Cửu châu thiên kiều môn nhất thời sững sờ.

"Cái gì?"

Phía dưới Vương Dật nhú chặt lông mày, mấy sau đó, mặt bay lên vẻ nghiêm túc.

Hắn cảm giác được một luồng khủng bố sát cơ từ từ bay lên, kinh sợ đến cực điểm.

. . .

Hư không phía dưới, bình địa một góc.

Nơi này đứng hơn 10 tên oanh oanh yến yến, chính là các tiên nữ.

Các nàng sớm đã tới đây đã lâu, cười tươi rồi nhìn lão công đánh nhau.

"Ồ?"

Tiểu loli đột nhiên ngẩn ngơ, lập tức đổi mi thanh tú hơi nhú: "Hảo kinh sợ đến mức kiếm thuật, đáng đáp như vậy. . . Lẽ nào là Thiên Ngoại Phi Tiên?"

"Hắn là. . ."

Từ Nguyệt nhẹ nhàng gạt đầu, phương hoa hơi hiện nghiêm nghị.

Lam Như Tâm thấy Lý Mộ Bạch thân pháp huyền diệu vô phương, này thuật như ở Hồng Linh, tuyệt đối năng lực bước lên cửu phẩm chi, không khỏi âm thầm hoảng sợ, không nhịn được mở miệng hỏi: "Phi Yên, này kiếm pháp lai lịch gì?"

Tiểu loli ngóng nhìn hư không, lẩm bẩm nói: "Đệ tử từng nghe nơi này nữ tu đã nói, nguyên cổ, có một tên cường giả tuyệt thế, tên 'Thông thiên', người phạm tục xưng theo 'Thông Thiên giáo chủ'. Người này pháp lực cao cường, tự nghĩ ra 'Vạn Tiên Đại Trận'. Tương truyền, trận này thần uy mạnh, có thể cắn giết Kim Tiên cường giả vô số. . . Cũng là 'Hồng Linh' quá cảnh. Mà Thiên Ngoại Phi Tiên, chính là 'Vạn Tiên Đại Trận' mất trận vị trí. . ."

"Cái gì?"

Lam Như Tâm kinh ngạc đến ngất người , cuống quýt vùng lên mặt cười: "Này Vương Dật hân. . ."

Tiểu loli ngưng trọng nói: "Lão công hiện tại. . . Rất nguy hiểm."

"Vậy các người vẫn còn ở nơi này làm cái gì?"

Lam Như Tâm cuống lên, làm dáng liền muốn đứng dậy.

"Sur tôn."

Tiểu loli hoảng vội vàng kéo đôi phương, mím môi nói: "Lão công trải qua ra tay, chúng ta như đi liên quan đến, biết. . . Gây nên hân bất mãn, vì lẽ đó. . ."

"Người. . ."

Lam Như Tâm vừa sợ vừa tức, cắn răng bực nói: "Sur Phi Yên, Vương Dật nếu là có chuyện bất trắc, các người hội an tâm? Buông tay. . ."

Tiểu loli trầm mặc không nói, cặp kia tay nhỏ nhưng sao cũng không buông ra.

. . .

Mà lúc này.

Di động với tốc độ cao Lý Mộ Bạch lần thứ hai rống to: "Ngoại. . ."

'Xi xì xì. . .'

Tốc độ của hân càng thêm kinh người , như hình với bóng.

'Vù vù. . .'

Đột nhiên, Lý Mộ Bạch đột nhiên chia ra làm hai, sau đó lấy hai tiến vào tứ, tứ hóa thành tám. . .

Như vậy thân tốc dưới, dĩ nhiên sản sinh tàn tượng.

Không, này không phải tàn tượng, rõ ràng cổ lão pháp tắc mạn bố hư không. . .

"Cái gì?"

Vương Dật nhất thời kinh hãi, vội vàng xem hướng bốn phía, lớn tiếng nói: "Các người mau rời đi nơi này. . ."

Tám đạo huyền ảnh phóng thích thần uy quá kinh người , Nguyên Anh bên dưới, tuyệt đối sẽ bị cắn giết. . .

Đúng vào lúc này, Lý Mộ Bạch lần thứ ba rống to: "Phi. . ."

'Hồng'

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 780: Ta yêu lão bà vs Thiên Ngoại Phi Tiên (hạ)

Vạn trượng hào quang lên, thế trùng Thiên Ngoại Thiên.

Tám tôn Lý Mộ Bạch phóng ra vô thượng tiên quang, thân hình càng như ảo ảnh trong mơ giống như biển ảo vạn ngàn, khó bề phân biệt. . .

'Xi xì xì. . .'

Đột nhiên, chúng nó đồng thời đại chiến, càn là tám phần làm tám . .

Thiên khung bên trên, trong nháy mắt xuất hiện sáu mươi bốn tôn mộng ảo chi ảnh, hiện bát hoang tứ thế cũng tự trùng điệp, đem Vương Dật vững vàng vây vào giữa, tốc thế nhưng không có yếu bớt.

Ba quang vô tận, tràn ngập hư không.

Thiên địa một mảnh tiêu sát.

Trương truyền, ở xa Thượng Cổ, 'Vạn Tiên Đại Trận' từng càn nát vô số Đại La Kim Tiên, đắm thủng vô tận mệnh môn.

Thiên Ngoại Phi Tiên lại là mất trận, theo uy năng có thể tưởng tượng được.

Thần can giết Thần, tiên đến Tru Tiên.

Vào giờ phút này, Cửu châu thiên kiều hết mức choáng váng.

Chuyện này. . . Đây giờ ả. . .

Ở vào phía trước nhất thiên kiều cảm thấy lăm ý đập vào mặt, chúc cơ thể một mảnh đau đớn, cuối cùng phản ứng lại, quay đầu liền đi, cũng không dám nữa sinh ra lòng khinh thường.

Sau đó là tầng thứ hai, tầng thứ ba. . .

Không tới ba cái hô hấp, bọn hắn liền toàn bộ triệt rời khỏi nơi này.

Mà Vương Dật nơi sâu xa hạt nhân, áp lực tự nhiên so với ngoại diện muốn trùng hơn trăm lần.

"Đáng ghét!"

Hắn cương răng cắn chặt, không muốn thừa nhận, không thừa nhận cũng không được.

Cái này gia hỏa, rất mạnh. . .

Vương Dật nhìn chăm chú thiên ngoại huyền ảnh, chậm rãi giờ lên tay phải, năm ngón tay hợp lại, quyền chấn động ở thiên.

'Oành '

Bao cổ tay nổ tung, hóa làm vạn ngàn đồng khí, lừng lờ bay ở bên trong đất trời.

Chúng nó hư không tự tổ, tác động kim Cổ Huyền kỳ.

'Bùm bùm. . .'

Liên tiếp vang lên giòn giã qua đi. . .

Đồng giáp Hồng Anh, tứ tượng vấn thiên.

Sau lưng bốn phía chính hoàng thần kỳ đón gió run run, kể ra tiền cổ hôm nay.

Hơn trăm trượng ngoại, lưỡng châu yêu nghiệt đột nhiên sững sờ.

Đây là. . . Thần bảo chiến y?

Vân vân. . .

Đột nhiên, bọn hắn sắc mặt biến đến phi thường đặc sắc.

Này bốn chữ là. . .

Trong thế tục chữ giản thể cùng Tu Chân giới hơi có sự khác biệt, nhưng những này yêu nghiệt hay vẫn là gây hiểu.

Giời ả!

Đúng là ta yêu lão bà?

Chuyện này. . . Cái tên này. . .

Lại nhìn giữa trường, Vương Dật sắc mặt chưa biến hoá, tay trái nắm côn, cánh tay phải ở bên cạnh người bỗng nhiên run lên.

'Hồng '

Xích Viêm bốc lên, mười trượng hồng phong uốn lượn mà xuất, gào thét mênh mông.

Đây là một loại vô địch thể, thần uy trùng thiên.

Mà giờ khắc này. . .

"Tiên!"

Lý Mộ Bạch rút cục hô lên cái cuối cùng chữ.

Sáu mươi bốn tôn huyền ảnh bỗng nhiên nhất định, đồng thời đem ngân kiếm đứng ở trong lòng, tay phải nắm chuôi, tay trái dò ra hai chỉ, điểm trên cổ tay phải mạch môn.

Mỗi một vị huyền ảnh trên người, đều toả ra thất thái hà quang, thần bí siêu phàm.

Này phương hư không, rơi vào hoàn toàn tĩnh mịch.

'Hô. . .'

Đột nhiên, tám vị trí đầu huyền ảnh trên người chìm xuống, hướng dưới thẳng tắp đánh gục, chờ thân thể bình triển hư không thì, thông thể cao tốc xoay tròn lên.

'Xi xì xì. . .'

Trong phút chốc, tám đạo xoắn ốc huyền ảnh phá nát trời cao, hướng Vương Dật quần giết tới, lạnh lẽo siêu phàm.

'Vù vù. . .'

Sau tám huyền ảnh cũng chuyển động, bọn hấn thụ hướng về xoay tròn lên, vượt qua mệnh mông, bao phủ mà đi.

Sau đó là lần sóng thứ ba, đệ tứ sóng. . .

Sát ý luân phiên biến ảo, tựa hồ vô cùng tận.

"Đến được!"

Vương Dật hai tay nắm chặt Như Ý Bồng, trong mắt nổi lên đáng sợ phích lịch tia điện, rống to ở thiên: "Triều Thiên Càn Khôn!"

Trong phút chốc. . .

'Xi xì xì. . .'

Đồng giáp xích phong lăng huyền cửu tiêu, Như Ý Bồng múa lên thành sơn, liên miên trùng điệp, đại thể trùng thiên. . .

Một cơn hướng lăng, hai, ba đoạn, tứ hợp tuyệt, ngũ hành diệt, sáu hồn đẳng bảy phách, thể tru thiên ngoại tiên. . .

'Leng keng coong. . Đương coong. . Keng. . .'

Nhất thời, côn kiếm giao kích âm thanh liên tiếp, nổi liên không dứt. . .

Vương Dật hóa thành một luồng lốc xoáy, tùy ý xuyên qua ở 'Phi tiên' ở trong, đón đánh tuyệt thể phong vân.

Mưa to gió lớn, Giang Dương lật.

Hào quang bắn ra, nhật nguyệt bị long đông. . .

Bức tranh sự khốc liệt, văn chương quá khó hình dung.

Vào giờ phút này, bất kể là lưỡng châu yêu nghiệt, hay vẫn là Cửu châu thiên kiều, đều đã ngốc đến không thể có ngốc, từng cái từng cái miệng khô lưỡi khô, về mặt đều động lại.

Chuyện này. . . Đây cũng quá khuếch đại. . .

'Ào ào ào. . .'

Cương phong sản sinh liệt mang quá mức mãnh liệt, bọn hán tuy thân nơi trăm trượng có hơn, nhưng không khỏi bị chi ảnh hưởng, lập được không ổn.

Ước 1 phân nhiều chung sau. . .

Tầng cuối cùng huyền ảnh chuyển động, bọn hán dĩ nhiên lảng không hư đập, hiện bát quái tư thế đi khắp mệnh môn, trần trọc vượt qua.

Mà vận vẹo trong hư không, càng là xuất hiện một loại thần bí trật tự dây xích, chúng nó tự tổ phác hoạ, dẫn dắt Tiêu Tiêu.

Huyền ảnh ở trong, Lý Mộ Bạch bản tôn thét dài: "Cho ta nát tan. . ."

'Xi xi xi. . .'

Cương phong kiếm vũ quá thân thiết bố, căn bản vô cùng tận, mệnh môn không gặp giới hạn.

Bực này khủng bố sát cơ, đừng nói Nguyên Anh cường giả, chính là Thần Khiếu cảnh lão lão quái, cũng sẽ bị vô tình cắn nát.

Thực sự thật đáng sợ. .

"Lão công. . ."

Phía dưới các tiên nữ cũng dồn dập kinh sợ.

Các nàng nhãn lực chi cao, tự nhiên nhận biết lợi hại, không khỏi sợ hãi đến hoa dung thất sắc.

Vương Dật tu vi ở Nguyên Anh một tầng, Lý Mộ Bạch là ba tầng, lại làm 'Chân kin' thân thể, vì lẽ đó người trước lấy ra chiến giáp sau, thực lực của hai bên kém không được rất nhiều.

Có thể Thiên Ngoại Phi Tiên thần uy quá thịnh, làm Thượng Cổ mạnh nhất sát trận diễn hóa, bắt nguồn từ 'Thông Thiên giáo chủ', tuyệt đối không phải chỉ là hư danh.

Vì lẽ đó, các tiên nữ trong lòng thật sự không còn để.

'Xi. . .'

Đột nhiên, lưng lơ bay trong Vương Dật phóng lên trời, hai tay nắm côn, mạnh mẽ đảo hướng về hư không, hét lớn: "Cho ta xác định!"

'Vù. . . Hống. . .'

Hư không đột nhiên run lên, Như Ý Bồng đầy bùng nổ ra tầng lớn gọn sóng, như như hồng thủy bao phủ ra, quét ngang lục hợp bát hoang.

Vô thượng thần châm, hướng định căn khôn.

'Xi xi. . .'

Này cổ thần uy quá kinh người, tới gần huyền ảnh nhất thời không chịu nổi, lần lượt bay ngang.

"Hóa vân Truy Dương. . ."

Lý Mộ Bạch rống to, cường tự ổn định thân hình, dẫn dắt cuối cùng bảy đạo huyền ảnh, đi ngược dòng nước.

Tám ánh kiếm như biển sâu Du Long, hướng về đối phương yết hầu quán đi, lạnh lẽo vô cùng.

Vương Dật bỗng nhiên giơ lên tay phải, mò về sau lưng, nhân thể vừa kéo.

'Hống'

Trong phút chốc, một đạo Man Cổ tiếng gào xông thẳng thiên khung.

Hồ khiêu Ngũ Nhạc.

Vương Dật cơ thịt run run, 'Bạch Hồ' thần mâu đột nhiên tỏa ra, thế hỏi Thiên Địa Thương Mang.

Lăng Vân đánh thuật —— bạo vũ lê hoa.

'Leng keng. . . Coong. . . Phốc. . .'

Bảy tôn huyền ảnh không tránh kịp, hoặc bay ngang, hoặc bị cốt mâu xuyên thủng. . .

Lý Mộ Bạch bản tôn nhưng là tìm được cơ hội, dâng kiếm mà đến, tốc độ nhanh như chớp giật.

Vương Dật cảm giác trước mắt lóe lên ánh bạc, hàn ý liền đã nhào đến, trong lòng giật mình, cuống quýt chéch thủ.

'Sát '

Máu bắn tứ tung, má phải của hắn bị cắt ra một đạo vết kiếm, ngón tay dài ngắn, rất là nhìn thấy mà giật mình.

"Giết đẹp đề!"

Vương Dật trên mặt ra hoa, lại đột nhiên cười to, cực kỳ giống một người bị bệnh thần kinh.

Nguyên lai, hắn đã tính bị hoàn toàn kích phát ra.

Hai người đan xen mà qua, Lý Mộ Bạch bỗng nhiên nhất định, đột nhiên xoay người, liền muốn lần thứ hai giết trên. . .

'Hô '

Ngay khi đất đèn ánh lửa sát na, Vương Dật bả vai chìm xuống, chấn động cánh tay trước tham

'Phốc. . . '

'Bạch Hổ' lưỡi mâu, mạnh mẽ lọt vào Lý Mộ Bạch vai trái, máu tươi nhất thời bắn toé. . .

"Cái gì?"

Lý Mộ Bạch kinh hãi, cuống quýt giơ lên tay trái, ấn trên mâu thân, muốn tránh thoát mở ra.

"Hắc. . . "

Vương Dật nở nụ cười, cánh tay dùng sức vừa nhấc.

Lý Mộ Bạch thông thể chấn động mạnh, bị cốt mâu mang hướng về hư không, hoàn toàn thân bất do kỷ.

Bất được đổi phương sau, Vương Dật không có dừng lại, cánh tay phải dùng sức chuyển động.

'Hô. . . Hô. . . '

Lý Mộ Bạch hư không họa hồ, bả vai vết thương được lực nứt ra, chảy máu không thôi. . .

"Đáng ghét!"

Hắn rống to, muốn thoát ra đi, làm sao gân cốt bị xuyên thủng, thực sự lực bất tòng tâm.

Hơn 10 giây sau, Lý Mộ Bạch gương mặt tuần tú càng ngày càng trắng xám, mà ngoài trăm trượng 'Khán giả', cũng dần dần tỉnh táo.

Lương châu yêu nghiệt tỏ rõ vẻ sợ hãi, 'Thần Tước' nhất.

Thiên Ngoại Phi Tiên. . . Bị phá?

Thật sự giả ?

"Khốn nạn. . . Dừng tay cho ta!"

Đột nhiên, một tiếng khê kêu xuất hiện , dê-xi-ben mười phần.

Thiệu Mộng Vân chuyển động, nàng bỗng nhiên lấy ra một cái toàn thân đồ choét phích lịch Vương đao, hướng về Vương Dật xông thẳng mà đi.

Chương 781: Lên chơi

'Gào '

Một đạo Viễn cô rít gào bốc lên, bao phủ mệnh môn.

"Hả?"

Vương Dật nhú chặt lông mày, chếch thủ nhìn lại.

Cửu tiêu bên dưới, giữa hư không.

Một con to lớn Kỳ Lân bóng mờ xuất hiện , nó như biệt thự đại tiểu, thông thể thiếu đốt chí cường liệt diễm, hùng tráng tứ chi lẫm không chạy chồm, gào thét mà đến.

Chân không bị mang theo tảng lớn gọn sóng, kinh sợ đến cực điểm.

Đây là một loại đại khủng bố.

Thiếu Mộng Vân thai nghén ở Kỳ Lân nơi ngực, giờ khắc này hai tay giờ lên cao, thân thể yêu kiều mở ra.

"Cho ta chém đầu . . "

Nàng ngửa mặt lên trời khê kêu, trong tay Vương đao hướng về đối phương mạnh mẽ đánh xuống.

Thư uy ngập trời.

"Ghe gớm . . "

Vương Dật không nhìn được đại khen, đối phương khí khái anh hùng hùng hực, đương thật không cho tu mi.

Hắn dừng lại cánh tay phải thế, tả oản bỗng nhiên vung vẩy.

'Xi . . '

Hắc mang ở sát na bùng lên, Như Ý Bồng tác động cổ kim tang thương, thẳng nghênh mà đi.

Trong nháy mắt tiếp theo.

'Ầm ầm . . '

Tuyệt thế nổ vang đột nhiên bạo phát, một viên hắc mang hồng hà đan dệt đám mây hình nắm bốc lên, mãnh liệt khí lưu phô thiên cái địa giống như bao phủ ra.

Càn khôn điên đảo, nhật nguyệt thất sắc.

"A?"

Cỡ này thần uy, lực phản chấn cỡ nào kinh người? Thiếu Mộng Vân kinh sợ một tiếng, thân thể yêu kiều trùng ly mà lên, bay ngang mà đi.

Mệnh môn mà trùng kích vào, Lý Mộ Bạch cũng bị thổi ly cổ mâu.

"Bàn Nhược Ba La hồng . . "

Đột nhiên, vô thượng Phạn âm từ từ bay lên, vang vọng cửu thiên.

Phong Vu Tu ra tay rồi, hắn xem chuẩn cơ hội, lấy ra trăm cái Huyền Mộc cánh tay, từ phía sau thẳng áp mà đến.

Vương Dật đột nhiên xoay người, 'Bạch Hồ' thần mâu tự dưới hướng lên trên, nộ chọn hư không.

'Hồng '

Hồ khiêu lại nổi lên, một con hoa râm Thần thú từ lưỡi mâu lao ra, gào thét mà đi.

"Cái gì?"

Phong Vu Tu kinh hãi, hai tay nắm ở trong lòng, thông thể chấn động.

'Xì xì xì . . '

Sau lưng của hắn này hơn trăm cái Huyền Mộc cánh tay hư không ôm cầu, đón đánh bất thể phong vân.

Sau một khắc. . .

'Oành '

Hai người nhất thời đụng vào nhau, Phong Vu Tu chấn động mạnh, hướng về sau lui nhanh.

"Phong ấn. . . Mỏ!"

Một phương khác hư không, hét lớn ngút trời, như sấm sét giữa trời quang.

Vương Dật nhanh chóng đem cổ mâu quy về sau lưng, hai tay nắm côn, mộ nhiên xoay người.

Hào quang bên dưới, chìm nổi một đạo vĩ đại bóng người.

Giờ khắc này, 'Thần Tước' người thứ ba Lôi Chấn Thiên đơn chương đứng ở trong lòng, sắc mặt cực kỳ nghiêm nghị, mười mấy cái huyền thiết thần liên khắp chung quanh quay quanh giảo động, quý tích thay đổi khó lường, ảo diệu vô phương.

"Hắc. . ."

Vương Dật khoe miệng một câu, vung lên Kim Cô bổng hướng đối phương xông thẳng mà đi.

Ý đồ của đối phương hết sức rõ ràng, chính mình cũng không cần ngồi xem.

Đối với kẻ địch khiêm tốn, hắn còn không biết.

Đồng giáp xích phong, ở này phương thiên khung lưu lại vĩnh viễn không bao giờ mất đi dấu ấn.

Lôi Chấn Thiên thấy đối phương vọt tới, như gặp đại địch, đơn chương nhanh chóng chuyển động, chức xuất một cái cổ ấn, cuối cùng hét lớn hậu thế: "Ồ long xoắn lấy!"

'Xì xì xì . . '

Huyền thiết thần liên được khổng dưới, bắt đầu hư không trần trọc, thể như điện mẫn, tốc độ càng là nhanh như chớp giật.

"Hướng mà phá!"

Vương Dật thét dài, hai tay thẳng thần thoải mái, bát hoang vung lên, đón đánh bất thể phong vân.

'Leng keng leng keng '

Công kích tiếng luân phiên bay lên, nối liền không dứt. . .

Vào giờ phút này, lưỡng châu yêu nghiệt đều đã khiếp sợ tột đỉnh, không dám thở mạnh một cái.

'Thần Tước' châu nhất. . .

Chuyện này. . . Bây giờ ạ. . .

Cũng quá trâu bò chứ?

Cái này 'Ta yêu lão bà' rốt cuộc là ai?

Lẽ nào. . . Là quái vật biến hoá hay sao?

Mấy đôi mắt sau. . .

"Hướng lăng phá. . ."

Vương Dật trong nháy mắt tìm được đối phương kẻ hở, run cánh tay quét ngang.

'Oành '

Lôi Chấn Thiên vai trái bị oanh cái rắn chắc, như đạn pháo bình thường hư không bay ngang. . .

'Hồng. . '

Đúng vào lúc này, phe thứ ba hư không bùng nổ ra hồ khiêu long ngâm.

Vương Dật nhanh chóng nghiêng người, vừa vận nhìn thấy trú hồ khủng long gào thét mà đến.

Tiêu Dật Phàm cũng động thủ, vừa lên đến liên toàn lực mà làm, thế đem đối phương trấn áp.

Vương Dật thân thể loáng một cái, trong nháy mắt tránh thoát trú hồ tấn công, vai phải run run, vung tay cầm Long

'Xi '

Khủng long yết hầu, trong nháy mắt bị đối phương nắm ngón tay nạm chặt chẽ vững vàng.

'Gào. . '

Nó thét dài, thân thể không hề liều mạng vận vẹo, muốn tránh thoát mở ra. Cùng lúc đó, trú hồ thay đổi phương hướng, lần thứ hai đập tới.

"Hắc. . ."

Vương Dật cười gằn, hai chân chụp điểm hư không, sau một khắc. . .

'Xi xì xì. . '

Hắn hư không tự quay lên, mảnh như bôn lồi, khủng long nhất thời không chịu đựng nổi, theo xoay tròn lên. . .

'Vù vù. . '

Một đạo to lớn lốc xoáy đột nhiên hình thành, đường kính có thể đạt tới hơn 10 mét, trú hồ đang tự nhào tới trước, không có chút hồi hộp nào bị cuốn vào trong đó.

'Hồng. . '

'Gào. . '

Luồng khí xoáy bên trong, hồ khiêu long ngâm luân phiên xuất hiện, xông thẳng mệnh môn.

"Đáng ghét!"

Xa xa Tiêu Dật Phàm cương răng cắn chặt, song chưởng lực hợp chuyển động, muốn đem bản mệnh thân ảnh gọi trở về.

Đột nhiên, hắn thân thể chấn động mạnh, hai con mắt đột nhiên trừng lên, gương mặt tuần tú càng là bay lên một đoàn tử khí, sau đó. . .

"Phốc. . ."

Tiêu Dật Phàm thân thể ưỡn lên, đầu nhân thể vung lên, một ngụm máu tiền đoạt miệng phun ra.

Nguyên lai, trú hồ khủng long trái qua bị Vương Dật miễn cưỡng cắn nát.

"Ngũ kiếm xuyên thiên. . ."

Một đạo thét dài chi mà bay lên, Lý Mộ Bạch vung lên trường kiếm lần thứ hai giết tới. Vai trái của hắn máu chảy như suối, sát ý không chỉ không có dập tắt, trái lại càng tăng lên trước.

"Hóa Lân diệt thế. . ."

Cùng lúc đó, Thiệu Mộng Vân từ một phương khác hư không trùng đem mà đến.

"Hồng. . ."

"Vô thượng pháp ấn. . ."

Lôi Chấn Thiên cùng Phong Vu Tu cũng tả hữu giết tới.

Giờ khắc này, những này yêu nghiệt trong yêu nghiệt trải qua mất đi lý trí, không quản lý mình bên này có phải là ở 'Lấy nhiều khi ít', chỉ muốn đem này Cừu châu 'Quái vật' trấn áp xuống.

"Đến tốt. . ."

Lốc xoáy không được đình chỉ, bên trong Vương Dật nhưng tự thét dài.

Hắn đã tính bị hoàn toàn kích phát ra.

'Ào ào ào. . .'

Gió xoáy hư không vượt qua, hướng về mấy cái yêu nghiệt bao phủ mà đi.

Trong nháy mắt tiếp theo. . .

'Leng keng. . . Coong coong coong. . . Đỉnh. . . Âm âm. . .'

Đáng sợ tiếng va chạm luân phiên bay lên, nối liền không dứt, này phương thiên khung hào quang nhào sóc, hào quang ngút trời. . .

Hai đại châu ba vị trí đầu khi thì trần trọc, khi thì nháy lên, liều mạng công kích lốc xoáy. . .

Tình cảnh sự khốc liệt, văn chương khó có thể hình dung. . .

Thiên địa. . . Đều run rẩy.

...

Phía dưới nơi nào đó.

Các tiên nữ thấy lão công phá vỡ 'Thiên Ngoại Phi Tiên' sau, đồng thời thở phào nhẹ nhõm.

"Hanh. . ."

Đột nhiên, tiểu loli cặp môi thom một đờ, có chút không cao hứng: "Những người này dĩ nhiên đồng thời ra tay, có xấu hổ hay không?"

Nàng là đại phụ, đương nhiên phải hướng về phụ quân.

'Vù. . .'

Đúng vào lúc này, một bên hư không nổi lên thần bí màu tím gọn sóng. Sau đó, hai vị Vương giả MM đi ra.

Tô Tiểu Tiểu bị Mẫu vương bám vào sau gáy, hai tay hai chân tích góp ở trong lòng, một bộ bé ngoan đáng vẻ, nhìn qua đáng yêu cực kỳ.

"A?"

Nàng nhất thời bị thiên khung tranh đấu hấp dẫn, mở ra cái miệng nhỏ, hàm tiếng hỏi: "Mẫu vương, bánh ở với bọn hắn chơi sao?"

Phía trên chiến thế tuy rằng kịch liệt, có thể Tô MM cùng bản không để vào trong mắt, tùy ý đáp một tiếng: "Ừm. . ."

Tiểu khả ái thấy, không ngừng mà vung lên tiểu nộn tay, ngây thơ nói: "Mẫu vương, Tiểu Tiểu cũng muốn cùng bánh bọn hắn cùng nhau chơi đùa. . ."

Tô Linh Nhi nghe xong, không có suy nghĩ nhiều, nói: "Đừng làm bị thương phụ vương."

Nàng sau khi nói xong, óng ánh tay ngọc nhân thể vung một cái.

'Hô '

Một cái nắm giữ năm cái hồ vỹ tiểu loli, hướng đại chiến hạt nhân vị trí bay qua.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 782: Bánh hảo bốn

Biến số phát sinh ở đất đèn ánh lửa.

Các tiên nữ chỉ là vi vi ngân ngo, tiểu khả ái liền nhảy vào vòng chiến rồi!

"Tô thông phòng!"

Tiểu loli tinh xảo mũi ngọc tinh xảo trực tiếp bị tức sai lệch, nắm nắm đầm trắng nhỏ nhắn, hướng đối phương lớn tiếng rít gào: "Ngươi làm cái gì?"

Tô Linh Nhi ngấm đại phụ một chút, lời kéo Từ Vương đứng ở một bên, ngửa đầu quan sát, không rảnh chú ý.

"Ngươi. . ."

Tiểu loli đôi mi thanh tú bay lên, liền muốn xông lên, lại bị một đôi tay ngọc ôm lấy .

Từ Nguyệt hoảng tiếng nói: "Đại tỷ, Tiểu Tiểu sẽ không xảy ra chuyện. Ngươi đừng tìm Linh Nhi lên xung đột, nếu không sẽ ảnh hưởng lão công ra tay. . "

"Hừ!"

Tiểu loli tự nhiên mình lí lẽ, tăng tăng kiều rên một tiếng, ma tiểu răng bạc nói: "Tô thông phòng, cho Bốn cung chờ. . ."

. . .

Cùng lúc đó, giữa hư không.

Mấy bóng người luân phiên chuyển động, trần trọc mệnh mông.

Hai đại Thần Châu ba vị trí đầu dùng hết cả người thể võ, muốn đem cái này 'Thỏ' trấn áp, thật là không làm được.

Đồng giáp xích phong thực sự quá mạnh mẽ . . .

"Hướng phong phá. . ."

Xoay tròn trong Vương Dật hai vai hơi nghiêng, Như Ý Bổng vẽ ra một đạo hoàn mỹ độ cong, như trăng lưỡi liềm giống như 'Chiếu hướng về vương mắng' .

Lý Mộ Bạch kinh hãi, cuống quýt đem ngân kiếm hộ đến trong lòng.

'Àm'

Một đạo lạnh lạnh tiếng vang bình phát ra, 'Một chiêu kiếm Tru Lăng' thông thể chấn động mạnh, lần thứ hai bay ngang.

Vương Dật đẩy lùi đối phương sau, nghiêng người sang đến, liền phải tiếp tục ra tay.

"Bánh. . ."

Đột nhiên, một đạo mềm mại hô hoán xuất hiện rồi.

Nó đến phi thường đột nhiên, nhưng không thật lâu xa.

Vương Dật đột nhiên sững sờ, còn không phản ứng lại là chuyện ra sao, liền 'Hô' một tý bị ái nữ ôm cái rắn chắc.

'Bep '

Tiểu khả ái trên lầu phụ thân cổ, không nói hai lời, trực tiếp ở đối phương trên mặt hôn một cái, hi hi yêu kiều: "Đồng thời tới chơi đi. . ."

Dát? ? ?

Vương Dật trong nháy mắt bối rối.

Nha đầu này làm sao xuất hiện ?

Hắn đang chờ mở miệng, lại nghe phía sau khẽ kêu ở thiên: "Huyết ảm thiên hạ!"

'Hồng '

Khủng bố liệt mang phóng lên trời, vô cùng sóng khí bát hoang phun ra nuốt vào, không gian phát sinh đại vận vẹo, sát ý tràn ngập.

Thiệu Mộng Vân thấy Vương Dật đột nhưng bất động, trào chuẩn cơ hội, lấy ra một chiêu mạnh nhất.

'Vù. . . Xi. . . '

Một đạo dài ba mươi mét màu đỏ thẫm đao cương đột nhiên xuất hiện, hướng đối phương điên cuồng chém mà đi.

"Hả? A. . . ?"

Thiệu Mộng Vân vung ra đao cương sau, bỗng nhiên ngăn ngó, lập tức lớn tiếng kinh sợ.

Nàng cuối cùng phát hiện tiểu khả ái.

Làm sao bỗng nhiên. . . Nhiều đứa bé?

Không được!

Thiệu Mộng Vân muốn thu hồi đao cương, làm sao phong vân đã xuất, khó hơn nữa đi tả hữu.

Cùng lúc đó, hết thảy mọi người phát hiện Tô Tiểu Tiểu, lần lượt biến sắc.

'Đại Hạ' yêu nghiệt môn nhất, Phong Vu Tu da mặt tử càn là cơ rúm không thôi.

Trước, hắn suýt chút nữa bị cái này thần bí nữ đồng đánh chết, trong lòng sớm đã lưu lại không cách nào tiêu diệt bóng tối.

"Tiểu Tiểu, người đi mau. . ."

Vương Dật cảm thấy sau lưng sát cơ lăm lăm, nhất thời rùng to, vừa định xoay người, lại bị một luồng tiểu Man lực khổng lồ chế lại.

"Không mà, hi hi. . ."

Tiểu khả ái yêu kiều không ngừng, nàng thấy đao cương bao phủ tới, hai cái hồ vĩ cuốn lấy phụ thân hai tay, kiều tiểu thân thể nhân thể lay động, đi đến phía sau, bối dãn "Tứ Tượng Thiên Phương", mặt hướng kéo tới đao cương, mở ra cặp kia tay nhỏ.

"Hắc. . ."

Tiểu khả ái kiều quát một tiếng, hai tay ở phía trước hợp lại.

'Oành '

Ngày càng ngạo nghễ 'Huyết ảm cuồng đao', bị nàng nhận cái nhip nhàng ăn khớp, khó tiến thêm nữa.

'Vù. . . Vù. . . '

Chân không tạo nên tảng lớn gọn sóng, đao thế bắt diệt, thần uy nhưng tồn, thông thiên triệt địa.

Đáng tiếc, nó gặp gỡ một mặt không cách nào phá mở 'Bình phong'.

Khe nằm? ? ?

Những cái kia chưa từng thấy tiểu khả ái các tu sĩ trực tiếp mộng ép, về mặt được kêu là một cái đặc sắc. .

Thật sự mộng ép.

Chuyện này. . . Đây giới ạ. . .

Lẽ nào ta đang nằm mơ hay sao?

Phương xa Thiệu Mộng Vân phấn môi mở ra, ngơ ngác nhìn tiểu khả ái, mặt cười mờ mịt cực kỳ. . .

Nàng quá rõ ràng 'Huyết ảm thiên hạ' uy lực, chính là Lý Mộ Bạch cũng không dám chính diện mà đứng, có thể đứa nhỏ này. . . Lại tay không đi chống đỡ? Còn. . .

Thiên a! Thật sự giả ?

Giờ khắc này, bình phong bên trong phong hỏa trên đài cao, đứng đầy tu sĩ.

Bọn hắn là các tông trưởng bối cao tăng, đòi kế tiếp quyết đấu, bọn hắn đương nhiên sẽ không liên quan đến, vèn vèn là quan sát.

Giờ khắc này, những này thế hệ trước cũng choáng váng, hoá đá ở tại chỗ, hoàn toàn sẽ không động.

Không thể phủ nhận, Tô Tiểu Tiểu vừa tài năng mới xuất hiện, liền chấn kinh rồi đương đại.

"Tiểu Tiểu, ngươi thế nào?"

Vương Dật gấp giọng hỏi dò.

"Bánh, Tiểu Tiểu tiếp được rồi!"

Tiểu khả ái cười ngọt ngào hồi phục, trắng mịn cánh tay nhỏ nhân thể một mình.

'Rắc '

Thiên a, màu đỏ thắm đao cương lại bị nàng miễn cưỡng. . . Bài đứt đoạn mất.

Hào quang đột nhiên tung toé, xích mang nhào thiên.

Khe năm! ! !

Hết thấy người con người suýt chút nữa trùng xuất đến.

Thiệu Mộng Vân mảnh run run một cái, nhất thời tỉnh lại, phần môi nhưng há thật to. . .

Tiểu khả ái xóa đi thần uy sau, thả xuống tay nhỏ, hướng đối diện hàm tiếng hỏi: "Ngươi là di nương sao?"

Nàng dù sao tuổi nhỏ, lại trường kỳ cùng chúng nữ sinh hoạt chung một chỗ, nhìn thấy mạo mỹ thiếu nữ, tự nhiên có câu hỏi này, đây là thiên tính.

Thiệu Mộng Vân lại là ngẩn ngơ, lần thứ hai mờ mịt .

Di nương?

Đứa nhỏ này đang nói cái gì?

"Tiểu Tiểu, chớ nói nhảm!"

Vương Dật cuống lên, lớn tiếng nói: "Trên ba ba này đến."

Hoá đá trong thiên kiều yêu nghiệt dồn dập chấn động, lần lượt tỉnh táo.

Cái này năm vì nữ đồng. . . Là ta yêu lão bà (hắn) hài tử?

Thiên a! ! !

"Không. . ."

Tiểu khả ái cặp môi thơm cao cao đỏ lên, không thuận theo nói: "Nhân gia còn chưa bắt đầu chơi đây. . ."

"Tô Tiểu Tiểu. . ."

Vương Dật sắc mặt chìm xuống, gằn từng chữ: "Nghe lời!"

"A. . . Hạnh. . ."

Tiểu khả ái lão không muốn , cũng không dám làm trái, rầm rì một tiếng, thân thể yêu kiều nhân thể uốn một cái, chui vào phụ thân trong lòng.

Vương Dật tay trái ôm chặt ái nữ, cúi đầu căn dặn: "Đừng lộn xộn nữa ."

Bất luận con gái mạnh bao nhiêu, ở trong lòng hắn, vĩnh viễn cần chính mình đến thủ hộ.

Đây là thân làm cha thiên tính.

"Hanh. . ."

Tiểu khả ái tức giận nghiêng đi mặt non nớt, không nhìn tới hắn, càng là sái nổi lên tiểu tính tình.

Vương Dật nhất thời dờ khóc dờ cười, đang chờ mở miệng.

"Mạn đà la. . ."

Đột nhiên, quát to một tiếng đột nhiên bay lên.

Phong Vu Tu thôi thúc thần thông đè xuống, hấn hận cực kỳ này đối với phụ nữ, tự nhiên không có lòng thương hại.

Tiểu Dật Phàm cũng lấy ra phong hồ Vân Long, từ một phương khác hư không công trên.

"Tiểu Tiểu, xem ba ba. . ."

Vương Dật ôm ái nữ, trong lòng hào tính quá độ, múa Kim Cô bổng đón lấy bất thể phong vân.

Trong phút chốc, vạn trọng hắc mang bao phủ thiên địa lục hợp, thần đến sát thần, tiên đến Tru Tiên.

Song phương lần thứ hai chiến ở cùng nhau.

'Leng keng. . . Đương coong. . .'

Công kích tiếng nối liền không dứt, tình cảnh cực kỳ khốc liệt.

Vương Dật ôm oa quyết đấu, tay chân tuy bị ràng buộc một chút, nhưng vút không rơi xuống hạ phong.

Trong lòng ngực của hắn tiểu khả ái nhìn chăm chú chốc lát, bỗng nhiên mở miệng: "Bánh hảo bồn ừ, tốc độ cũng chậm chết rồi. . ."

"A? Khắc khắc. . ."

Vương Dật lần thứ hai sững sờ, lập tức sắc mặt một đỏ, bắt đầu ho khan.

Hắn vốn có ý ở trước mặt con gái hiển lộ một phen, nhưng không nghĩ bị nha đầu này khinh bỉ.

Đúng vào lúc này.

"Thiên. . ."

Cửu tiêu đỉnh, một đạo đất đỏ thét dài bốc lên.

Thương khung huyền ảnh mê ly, Lý Mộ Bạch lần thứ hai lấy ra sát trận thượng cổ hạt nhân —— "Thiên Ngoại Phi Tiên".

Vương Dật biến sắc, gấp gấp hỏi: "Tiểu Tiểu, ngroi mau rời đi nơi này. . ."

Này thuật uy năng quá mức cường thịnh, hắn tuyệt không năng lực phân tâm. . .

"A. . ."

Tiểu khả ái ăn ngón tay, căn bản không muốn ly khai, vì lẽ đó mắt diếc tai ngơ, chỉ lo ngóng nhìn thiên khung.

"Oa. . ."

Đột nhiên, nàng ngẩn ngơ, hàm tiếng duyên dáng gọi to: "Nhiều như vậy bóng người, hảo chán hại. . ."

Nguyên lai, Lý Mộ Bạch trải qua hóa thành tám tôn huyền ảnh.

Tiểu khả ái sâu sắc nhìn này lý, đen kịt tà đồng trong, dần dần bay lên một luồng thần bí toàn oa.

Chương 783: Cửu Chú Thiên Ân

Thiên khung cuồng phong mãnh liệt, thật toàn bốc lên.

Tám tôn huyền ảnh càng ngày càng mê ly, phảng phất dẫn dắt đại đạo càn khôn, uy hiếp cổ kim.

"Ngoại. . ."

Đất đỏ tiếng hú vang vọng Vân Tiêu, sợ hãi mệnh mông. . .

Đây là một loại vô địch thể, thông thiên triệt địa, có thể giết chết thể gian tất cả.

"Tiểu Tiểu. . ."

Vương Dật ngó nhìn phía chân trời, trầm giọng nói: "Đi mẫu thân bên người."

Mệnh mông gió nổi mây vần, thần uy mới vừa rồi còn muốn cường mấy lần, xem ra Lý Mộ Bạch lần này là liều mạng.

Hắn tuyệt không thể để cho con gái ở lại chỗ này.

"A. . ."

Tiểu khả ái tà đồng vòng xoáy vừa vặn tiêu tan, nàng cắn ngón tay, nhìn phụ thân một chút, nhẹ nhàng gật đầu, mẫu nhưng lóe qua một tia giáo hoạt, phi thường nhỏ bé.

Vương Dật tự nhiên không chú ý tới, thể buông ra tay trái.

'Hô. . .'

Tiểu khả ái hướng phía dưới bay đi, non nớt mặt cười nhưng vẫn hướng phụ thân này lý.

Đột nhiên, nàng thân thể yêu kiều run lên một cái, hướng về phương xa lặng yên dời đi.

Tô Tiểu Tiểu lao ra ngàn mét sau, trực tiếp phi hướng về bầu trời nơi sâu xa.

Tốc độ của nàng quá nhanh, lực chú ý của tất cả mọi người cũng đều tập ở Lý Mộ Bạch này phương. Vì lẽ đó, biến số này chỉ có các tiên nữ phát hiện.

Các nàng chỉ là vi vi ngẩn ngơ, liền lại không cái khác.

Ở đây giả bao quát lão công ở bên trong, đều không phải Tiểu Tiểu đối thủ, vì lẽ đó các tiên nữ cũng không lo lắng.

"Vù vù. . .'

Đúng vào lúc này, biến số tái sinh.

Kết giới bên trong hư không, vô số bóng người nhào sóc mà tới.

Thánh nữ liên minh muội muội môn đến rồi, còn có bách thiên kiều đồng hành, Tô Yên Nam chờ liền ở tại.

. . .

Nguyên lai, ngày hôm nay là Cửu Châu Hội Vũ xếp thứ tự nhật, mỗi tháng cái này thời gian, đang tiến hành hội Vũ đệ tử thì sẽ tụ tập cùng một chỗ, lấy ra yêu thú nội đan, xác minh chính mình xếp hạng.

Sở dĩ một tháng một lần, toàn nhân những này nội đan muốn định kỳ chúc tông môn.

Bọn hắn chính thống kể một nửa đây, liền có cá biệt đồng môn vội tới báo tin, kể ra tất cả: Cái khác Thần Châu tu sĩ chúng ta nơi này hò hét!

"Cái gì?"

Thiên kiều môn nhất thời bạo đầu, không nói hai lời, trực tiếp giết tới.

Nửa đường, bọn hắn gặp liền minh muội muội, người sau trùng hợp đi giới ngoại thí nghiệm luyện, song phương liền kết bạn đồng hành.

Đường, muội muội môn thấy này quần con la hoang tỏ rõ về không quen, tất nhiên là rất quái lạ, chờ biết được tất cả sau, về mặt khác nhau.

Có muội muội phi thường tức giận, cũng có chút muội muội rơi vào trầm mặc.

Tiểu Lăng Tinh suy nghĩ chốc lát, ám căn dặn: "Nhượng các tổ trưởng quần hảo chính mình tỷ muội, không nên cùng nó châu tu sĩ giao thủ."

"Vâng. . ."

Ngọc Thấu nhẹ nhàng gật đầu, từng cái truyền âm xuống.

. . .

Bọn hắn đến sau, nhất thời bị thiên khung 'Xán lạn' chấn động rồi.

"Đây là cái gì?"

Hết thấy người vì đó ngạc nhiên, lập tức sâu sắc nhú mày.

'Xi'

Đột nhiên, một vị thiên kiều chuyển động, lao nhanh ra kết giới, sau đó là thứ hai, thứ ba. . .

Không tới ba cái hô hấp, bọn hắn liền cùng mình đồng môn tụ hội .

Liên minh muội muội nhưng không có động, yên lặng xem biến đổi.

"Phi. . ."

Vân Tiêu huyền ảnh luân phiên, tám phần làm tám, tầng sáu mươi bốn mê ly mạn bố hư không, phác hoạ ra một bộ tuyệt thế càn khôn.

Trận, Tiêu Dật Phàm cùng nhân sớm đã phiêu thối, bọn hắn không phải người ngu, tự không muốn bị ngộ thương đến.

"Tiên!"

Cuối cùng một chữ rốt cục xuất hiện.

Đầy trời huyền ảnh đột nhiên ngưng lại.

Thời không, phẳng phát vĩnh viễn bất động .

Có thể tiêu sát tâm ý nhưng là càng ngày càng mãnh liệt, khác ở đây hết thấy lòng người miệng một trận nghệt thở.

Trong nháy mắt tiếp theo. . .

'Xi xì xì'

Ánh kiếm luân phiên, vòng thứ nhất giết ảnh trùng ly mà xuống.

Vương Dật đem Như Ý Bổng ở tiền thân xoay ngang, hai vai thể run run, dưới chân thuận nghịch điểm đi.

'Vù vù. . .'

Trong phút chốc, vạn trọng hắc mang phóng lên trời, đánh về lục hợp bát hoang.

Triều Thiên Càn Khôn. . . Liều mạng Thiên Ngoại Phi Tiên.

'Leng keng. . . Đương coong. . .'

Lanh lảnh công kích tiếng hàng loạt bạo phát, ở này phương hư không tấu xuất đăng tâm hồn người 'Chương nhạc' .

Tuyệt thế giết mê điện ảnh ly nhào sóc, phô thiên cái địa.

Đồng giáp xích phong hình như Chân Long, đại thể phá thiên.

Thiên địa. . . Đều run rẩy.

Hơn trăm trọng ngoại, hết thấy người xem miệng khô lưỡi khô, khiếp sợ tột đỉnh.

Loại này cấp bậc quyết đấu, trải qua vượt xa Nguyên Anh sơ kỳ, chỉ có kỳ. . . Không, đây tuyệt đối đạt đến Nguyên Anh hậu kỳ. . .

Thực sự quá rung động lòng người .

Không tới một khắc, cuối cùng tám đạo giết ảnh giáng lâm hiện nay.

"Phá cho ta a. . ."

Lý Mộ Bạch bản tôn rống to, ngân kiếm Truy Vân trực nguyệt, hướng đối phương trong lòng đánh thẳng mà đi.

Thiên hà Tiêu Tiêu hoa trời cao. . .

Vương Dật rộng mở xoay người, cánh tay phải bỗng nhiên run run.

Hắc kim trường côn phá thiên mà lên, đón lấy bất thể phong vân.

'Coong. . '

Hung hãn tiếng va chạm bỗng nhiên xuất hiện, Như Ý Bồng đỉnh càng là nhận cái nhịp nhàn ăn khớp.

'Vù '

Này cổ thần uy quá kinh người , song phong giao kích điểm tạo nên tảng lớn gọn sóng, không ngừng mà hướng ra phía ngoài phun ra nuốt vào, khuếch tán. . .

"Khốn nạn!"

Vào giờ phút này, Lý Mộ Bạch vai hổ máu liên tục chảy máu, hai mắt một mảnh đỏ chót, khuôn mặt càng là dữ tợn đến cực điểm. Hắn hướng phía dưới gào thét: "Người đến cùng là ai?"

Hắn là 'Thần Tước' đệ nhất yêu nghiệt, vừa vượt cấp chiến đấu, cũng chưa từng thua quá, bây giờ nhưng. . .

Mà nhất khác Lý Mộ Bạch không cam lòng chính là, đối phương hay vẫn là 'Các nàng' đạo lữ.

Hắn thật sự có chút phát điên .

"Hắc!"

Vương Dật cười gằn, chết nhìn chòng chọc đối phương, đang chờ mở miệng.

"Thiên. . ."

Đột nhiên, một đạo mềm mại âm thanh lặng yên xuất hiện, vang vọng ở bên trong trời đất.

Nó đến phi thường đột nhiên, cũng rất xa xưa. . .

Này biến số đặc biệt kinh người, hết thấy người dồn dập sững sờ, mờ mịt ngẩn đầu nhìn lại.

Sau một khắc. . .

"Thiên. . ."

"Hàng ngày. . ."

"Thiên. . ."

'Xì xì xì xì xì. . .'

Kinh người hơn sự tình phát sinh , mềm mại âm thanh luân phiên xuất hiện, không thể chỉ một cái. Lập tức, thiên khung kim ảnh lấp lóe, nhào sóc cửu tiêu.

"Hà?"

"Chuyện gì xảy ra?"

"Ai ở thiên?"

"Thanh âm này. . . Chẳng lẽ là tiểu hài tử? Các nàng làm sao đi?"

Hết thấy người nhất thời bối rối.

Mà phía dưới các tiên nữ cũng có chút dờ ra, các nàng nhãn lực rất cao, tất nhiên là nhìn thấu tất cả.

"Bản vương hồ tử là lợi hại. . ."

Tô muội muội mị nhãn uốn cong, hi hi cười ngọt ngào: "Ngày hôm qua chỉ có thể lấy ra 11 cụ phân thân, ngày hôm nay 13 cụ. . ."

"Này hai loại thuật. . . Rất mới. . ."

Một bên Tử Vương đôi mắt đẹp neho lại, nhẹ giọng nói: "Có thể lấy ra cùng lão công đồng dạng chiến giáp, tuy rằng chỉ là chỉ có theo hình. . ."

Cùng lúc đó, hư không đương.

Giữa lúc hết thấy người tự mình sững sờ thì. . .

"Vọng hồng đình cung mình. . ."

Đột nhiên, thiên khung nơi sâu xa bay lên một luồng không mênh mông âm thanh, rộng rãi che trời.

Lý Mộ Bạch thông thể chấn động mạnh, mặt nổi lên kinh sợ đến cực điểm về mặt. Miệng hân há hốc liên hồi, run giọng nói: "Cửu Chú. . . Thiên ấn? Sao có thể có chuyện đó?"

Nguyên lai, Thiên Ngoại Phi Tiên chỉ có luyện đến tầng thứ tư thì, mới phải xuất hiện truyền thuyết thiên chú.

Mình luyện đến tầng thứ hai, có thể dẫn dắt xuất sáu mươi ba tôn giết ảnh, thêm chính mình, tổng cộng sáu mươi bốn tôn.

Mà cảnh giới càng cao, giết ảnh số lượng thì sẽ càng nhiều, hơn nữa là tăng gấp bội.

Tầng thứ ba là 128 tôn, tầng thứ tư vừa là 256 tôn.

Thiên, đến cùng là ai?

Lẽ nào. . . Là vừa mới cái kia năm vĩ nữ đồng?

Nhưng là. . . Nàng sao Thiên Ngoại Phi Tiên? Ai dạy?

Lý Mộ Bạch từ trước đến giờ tâm tình như sắt, thời khắc này nhưng hoàn toàn mộng ép.

Thật sự mộng ép.

Mà Vương Dật tắc một trận ngónh ngang, hân hướng thiên khung lớn tiếng nói: "Tiểu Tiểu, đừng hồ đồ, nguoi. . ."

"Ngoại. . ."

Kẻ này lời còn chưa nói hết a, mềm mại âm thanh lại xuất hiện.

"Ngoại. . ."

"Ngoại ngoại ngoại. . ."

"Ngoại. . ."

Khá lắm, còn lại kiểu âm không một chút nào hàm hồ, lần lượt xuất hiện.

'Ào ào ào ào ào ào. . .'

Đột nhiên, thiên khung phương những cái kia kim ảnh, bỗng nhiên hiện cấp số nhân tăng trưởng, trong nháy mắt đạt đến mấy trăm triệu, đem phía dưới những cái kia thiên kiều yêu nghiệt hết mức bao phủ ở bên trong. . .

Nằm thảo?

Nam tu môn nhất thời mộng ép.

"Đây là cái gì?"

"Ta. . . Ta rất nhớ nhìn thấy một đám tiểu hài nhi, thiên. . . Sao sẽ nhiều như thế? Các nàng. . . Đều cầm một cái hắc côn, trên người mặc đồng giáp chiến y. . ."

Nữ tu môn cũng kinh ngạc đến ngây người, tiếng hô liên tục.

Đây rốt cuộc. . . Là tình huống thế nào?

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 784: Khổ rồi thiên kiều môn

"Ô Tiểu Tiểu. . ."

Vương Dật thấy thiên khung cư nhiên xuất hiện mấy ngàn cái 'Con gái' ? Nhất thời tê cả da đầu. Hắn gian nan nuốt nước bọt, lẩm bẩm nói: "Người làm cái gì?"

"Phi. . ."

"Phi phi. . ."

"Phi. . ."

Ngay thơ âm thanh bao phủ mệnh môn, cửu tiêu Kim Hà đầy trời, nhào sóc vô phương, phảng phất thập vạn thiên binh thiên tướng hiện thế, rộng rãi mệnh môn.

'Hồng'

Tầng lớn liền mặc Tiểu Tiêu mà xuống, hết thấy người thông thể căng thẳng, hô hấp dồn dập lên, mà những cái kia tu vi hơi thấp thiên kiều bắt đầu run.

Này cổ khí thế quá mức khủng bố, khiến cho bọn họ cơ thể một trận đau đớn, xương cốt cũng bị áp 'Khanh khách' vang vọng.

Thực sự thật đáng sợ.

"Tiên!"

"Tiên Tiên tiên. . ."

Rốt cục, cái cuối cùng chữ xuất hiện rồi.

Nhào sóc Kim Hà đột nhiên hơi thu lại, toàn bộ mệnh môn rơi vào vắng lặng một cách chết chóc.

Mà phía dưới, hết thấy mọi người bất động.

Cũng không không dám, mà là không thể.

"Tiểu Tiểu, dừng tay!"

Vương Dật rốt cục phản ứng lại, nhất thời điên rồi, rống to ở thiên.

Ở đây hết thấy mọi người ở con gái phạm vi công kích bên trong. Này cổ thần uy phi thường cường thịnh, đừng nói bọn hắn, chính là chính mình cũng gang không được a. . .

Đáng tiếc, hắc hắc ý. . . Chậm.

Thật sự chậm.

"Oa. . ."

"Trùng a!"

"Xem ta. . ."

'Xì xì xì. . .'

Trong phút chốc, mấy trăm cái tiểu giáp vàng đem hắc côn vung vẩy thành sơn, tự mệnh mông nơi sâu xa bao phủ mà xuống.

Phô thiên cái địa, phong quyền tàn vân.

"Cái gì?"

Hết thấy người cũng tự thức tỉnh, sắc mặt nếp nhăn biến hoá, cuống quýt lấy ra bảo cụ.

Thế nhưng, trải qua không kịp .

'Oành oành. . .'

"A. . ."

"Cánh tay của ta. . ."

Chỉ ở trong chớp mắt, liền có gần trăm tên thiên kiều bị mạnh mẽ oanh, hư không bay ngang.

Này phương chân không nhất thời loạn thành hỗn loạn.

Cũng còn tốt, mấy ngày gần đây người nào đó thụ nữ có đạo, nhiều lần nhắc nhở không thể gây thương người, đặc biệt là đầu cùng trong lòng chờ vị trí trọng yếu, tuyệt không năng lực đánh.

Nhưng Tô Tiểu Tiểu dù sao quá tuổi nhỏ , chơi đùa cùng hại người căn bản không phân biệt được, mà phụ thân nhưng ghi nhớ trong lòng.

Vì lẽ đó, những cái kia thiên kiều chỉ là bị đánh tứ chi.

Nhưng mặc dù như vậy, nhưng chạy không thoát đứt gân gãy xương vận mệnh.

"Nha!"

Một tên nữ tu lớn tiếng rít gào, nguyên lai, có ba cái tiểu giáp vàng hướng nàng vọt tới.

Đột nhiên, một cái khác tiểu giáp vàng thoáng qua vừa đến, tay hắc côn quét ngang hư không.

Hắc mang nổi lên, tác động cổ kim tang thương.

'Coong coong coong. . .'

Này ba cái tiểu giáp vàng thân thể yếu kiều đại chiến, trong nháy mắt bị đánh lui mười mấy trượng.

Ra tay tiểu giáp vàng đem hắc côn ở bên cạnh người một trí, dịu dàng nói: "Nàng rất khả năng là đi nương, các người đi tìm người khác chơi. . ."

Bị đánh lui ba cái tiểu giáp vàng tựa hồ không có ý thức, thân thể đồng thời chuyển động, hướng những khác phương hướng đánh tới.

Tương tự chuyện như vậy lúc đó có phát sinh, ở đây mười mấy tên nữ tu, hầu như không có bị thương.

Có thể nam tu môn không có như vậy may mắn , không phải cụt tay là chiết chân.

"Oa!"

"Chúng ta tới rồi. . ."

Theo thời gian chuyển dời, càng ngày càng nhiều tiểu giáp vàng vọt xuống tới, không dừng không tức. . .

Tình cảnh đương thực sự là vừa khốc liệt, lại buồn cười.

"Đáng ghét! Hồng. . ."

Đột nhiên, một đạo thét dài phóng lên trời, kinh sợ cửu tiêu.

Sau một khắc. . .

'Hồng'

Hư không một góc, bùng nổ ra không xán lạn Thái Hà, tiên quang đầy trời.

'Vù'

Này lý tạo nên tảng lớn gọn sóng, một con to lớn Cổ Chung từ từ bay lên, biểu thể che kín cổ lão hoa văn, thân bí siêu phàm.

Không tiên quang từ điện tỏa ra mà xuất, soi sáng minh mông.

Này biến số phi thường kinh người, hết thấy người dồn dập sững sờ, lần lượt nhìn lại.

Cổ Chung phía dưới, chìm nổi một thân ảnh cao to, hai cánh tay hần cao cao giơ lên, lòng bàn tay hướng về đứng, giơ lên cao ở thiên.

Người này, chính là giới hội vũ đệ nhất tên, Tây Môn Vô Cực.

Vào giờ phút này, Tây Môn Vô Cực mái tóc đen dày hư không loạn vũ, khí thể trùng thiên.

Khỏe miệng của hần móc có vết máu, tựa hồ là bị một cái nào đó tiểu giáp vàng kích thương.

"Oa!"

"Hảo chán hại đáng vẽ, đây là cái gì."

"Ta muốn cái này. . ."

Được chứ, nơi này nhất thời đã biến thành hạt nhân, trăm cái tiểu giáp vàng vọt thẳng đem mà đến.

Tây Môn Vô Cực sắc mặt nặng nề đến cực điểm, nhìn chăm chú hư không, song chường trần trọc lục hợp, niệm chuyển càn khôn.

'Ông ơng. . .'

Cổ Chung thông thể chuyển động, tỏa ra tiên quang càng cường thịnh hơn,

Tiểu giáp vàng môn nhất thời bị kim quang xạ, thân thể đều chiến, càng là miễn cưỡng. . . Ngừng lại?

Cùng lúc đó, Tây Môn Vô Cực thông thể chấn động mạnh, 'Phốc' một tiếng, ho ra một ngụm máu tươi.

Hần tuy mượn thần bảo uy năng, có thể tu vi bất quá Kim Đan tầng ba, muốn ngăn trở tiểu giáp vàng môn thể, hay vẫn là quá mức miễn cưỡng.

. . .

Hư không phía dưới.

"Hả?"

Các tiên nữ lần lượt ngẩn ngơ, phương hoa hiện ra kinh sợ.

Vân Tiên Nhi khó có thể tin thờ nhẹ: "Đông Hoàng chung? Bực này không chỉ bảo sao hội xuất hiện ở đây?"

Tiểu loli nhìn chăm chú hư không, đôi mi thanh tú chăm chú nhìn lại: "Tây Vương Mẫu, người đến cùng ở làm lý lẽ gì?"

Nàng có chút xem không hiểu.

Nếu như nói, Thiên đình cố ý đem thần bảo rơi rớt ở nơi này, hấp dẫn ngoại đạo ác linh phía trước, phương cũng còn tốt giải thích.

Có thể 'Đông Hoàng chung' không giống nhau, bảo vật này nắm giữ hủy thiên diệt địa, cắn nhai chư thiên uy năng.

Đây là Thiên đình không đại sát khí, dĩ nhiên cũng bị rơi rớt ở nơi này?

Lẽ nào, trước các loại suy đoán, sai lầm hay sao?

. . .

Đúng vào lúc này.

'Àò ào ào. . .'

Xông lên đằng trước nhất mấy chục tiểu giáp vàng thể tiến công đã kiệt, lần lượt biến mất.

Có thể lại có hơn trăm tên tiểu giáp vàng vọt tới.

Trái lại Cổ Chung, nó phóng thích xong uy năng sau, chậm rãi nhỏ đi, cuối cùng lui đến thành cao hơn một người, tiên quang cũng lờ mờ rất nhiều.

"Đáng ghét a. . ."

Tây Môn Vô Cực không cam lòng rộng to, giờ khắc này, hắn lại cũng vô lực lấy ra thần bảo tiên uy.

Tây Môn Vô Cực phóng lên trời, cánh tay phải vung lên, đem Cổ Chung kháng trên vai, chân đạp hư không, thông thể cao tốc chuyển động, xung phong tứ phương. . .

Đáng tiếc, hắn chỉ kiên trì mấy, liền bị vô tận cơn ảnh. . . Nhấn chìm.

Một phương khác hư không.

Đoạn Thiếu Vũ trên người mặc 'Tước Lâm Thánh Áo', tay Đại Hoang kích nhào sóc Du Vân, thể phá chur thiên.

Làm sao. . .

'Oành'

"Phốc. . ."

Đoạn Thiếu Vũ vai phải bị kích, hắn thông thể chấn động mạnh, thổ máu bắn tung toé.

Trong nháy mắt tiếp theo, cũng bị nhấn chìm.

Phe thứ ba hư không.

'Ô. . .'

Đất đỏ tiếng tiêu vang vọng ở bên trong trời đất.

'Nhị Nguyệt Hồng' Triệu Phi Không cố tận hết thủy linh lực, thổi Mặc Ngọc thần tiêu, tuần diện không nghiêm nghị.

Hắn hai tên đạo lữ bồi bạn tả hữu, nhị nữ nhìn chung quanh, mặt cười hoàn toàn trắng bệch, muốn là bị sợ hãi đến không nhẹ.

Ba người nằm ở một đoàn cái lồng khí, vì lẽ đó bình yên vô sự.

Có thể ngoại diện có vô số tiểu giáp vàng đang công kích, cái lồng khí biểu thể bị oanh lờ mờ không thể tả, lúc nào cũng có thể sẽ tan vỡ.

Phe thứ tư hư không.

'Oành oành oành. . .'

Vũ thác dưới tả hữu bắn bay, như một con con ruồi không đầu chung quanh loạn va.

Hắn trải qua lấy ra 'Linh Châu Tử' hết thủy chí bảo, cũng triển khai ba đầu sáu tay đại thuật, nhưng vẫn như cũ không ngăn được tiểu giáp vàng xung kích, bị đánh cái đất trời đen kịt.

Thần bảo Hỗn Thiên lăng hư không pháp phối, tác động bao nhiêu thể lương?

Đệ ngũ phương hư không. . .

Đệ lục phương hư không. . .

Bất kể là Cửu châu thiên kiều môn, hay vẫn là hai đại Thần Châu yêu nghiệt, đều bị người nào đó 'Các con gái' chinh không khổ rồi.

Thật sự rất khổ rồi.

Mà lúc này, này quần tiểu ma đầu cha cũng sống rất khổ.

Vương Dật bị công liên tục bại lui, hắn thấy càng ngày càng nhiều 'Con gái' vọt tới, dựa theo này xuống, quá không được mấy khắc thì sẽ bị loạn cơn đánh chết.

"Xú nha đầu!"

Kẻ này nổi giận, cơ thịt run run, rống to ở thiên.

'Hồng '

Trong phút chốc, hần thân phóng ra một luồng thần bí u quang, một vòng to lớn thần khuyển từ phía sau lưng bay lên, hai con mắt càng là hóa thành đen kịt một màu.

Khí thế ngập trời.

Bởi tu vi bị hoàn toàn thả ra, Vương Dật lại vô tâm nó cố, vì lẽ đó. . .

Hần sợi tóc đen sì dần dần biến mất, màu vàng nguyệt nha càng ngày càng rõ ràng, mà này thốn lóe sáng cũng xuất hiện lần nữa.

Thái Cổ thần lửa, lóe sáng lên sàn.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 785: Đốc hết thiên hạ

Như vậy chiếu rọi dưới, đương thật cực kỳ giống một vị không Cổ Phật, hần từ Bi Ngạn mà đến, đến đó phổ độ chúng sinh. !

Có thể này lãng triệt đen kịt hai con mắt, tựa hồ đang kể ra theo khác một tầng thân phận: Thái Cổ yêu tăng.

Lần này biến hóa vô cùng lớn lao, có thể ở đây hết thấy người đều là tự lo không xong, ai cũng không có phát hiện, chính là kết giới bên trong cũng không ai chú ý tới.

Bởi vì, bọn hần trải qua ngục không thể có ngục .

Thiên, ta có phải là đang nằm mơ?

Nhiều như vậy 'Ta yêu lão bà' ? Hay vẫn là tiêu. . .

Cùng lúc đó, hư không đương.

Vô số tiểu khả ái phần lớn là huyễn ảnh, vì lẽ đó không có bất kỳ thần trí, các nàng chỉ lo múa hắc côn một đường hướng về trước. . .

"Xú nha đầu!"

Yêu lửa cương răng xoa một cái, Như Ý Bồng vung vẩy thành sơn, nghênh tiếp 'Các con gái' nhiệt tình.

Trong nháy mắt tiếp theo. . .

'Leng keng. . . Coong coong coong. . .'

Lanh lảnh công kích tiếng nói liên không dứt, liên miên trùng điệp, đại thế phá thiên.

Thái Cổ con lửa trực hư không trần trực xê dịch, mười trượng hồng phong uốn lượn run run, gào thét mệnh mông. . .

Vương Dật thật không có lưu thủ, dùng hết cả người thể võ, muốn phải cố gắng 'Giáo dục dưới' con gái.

Làm sao, đối phương tuy là chính mình cốt nhục, càng là truyền thuyết Đế vương yêu nghiệt, theo tiềm lực liên cổ cự thần cũng vì đó thần phục, vì lẽ đó. . .

Mấy chục đối mặt sau.

'Oành '

Vương Dật tuy rằng mờ lớn hơn, nhưng không chống đỡ được các con gái 'Nhiệt tình', bị một gậy đánh bay.

Cùng lúc đó.

"Đình chớ hổng lằng ồ. . ."

Mệnh môn nơi sâu xa Cửu Chú tiên xướng càng ngày càng mệnh môn, một luồng màu tím nhạt liền mạc chậm rãi chảy xuống, sử này phương hư không trở nên càng thêm xán lạn, mê ly. . .

Tô Tiểu Tiểu một vòng cuối cùng xung kích, sắp sửa giáng lâm.

Hết thấy người bộ ngực đồng thời mát lạnh, một loại trước nay chưa từng có kinh hải từng hiện ra trong lòng, chính là kết giới bên trong tu sĩ cũng là như vậy, những cái kia Thần Khiếu cường giả cũng không ngoại lệ.

Đây là một luồng kinh thiên đại sát cơ, nếu như hạ xuống, tuyệt đối sẽ chết. . .

'Vạn Tiên Đại Trận' danh chấn cổ, từng sử vô số Kim Tiên người ngã xuống, bây giờ bị Tô Tiểu Tiểu sử dụng bốn phần mười uy năng, sự khủng bố có thể tưởng tượng được.

"Tiểu Tiểu. . ."

Vương Dật nhanh chóng ổn định thân hình, ngửa mặt lên trời gào to: "Dừng tay!"

Hắn thật sự cuồng lên, con gái lại không dừng lại, tuyệt đối sẽ nhiễm máu hoá đơn tạm tươi sống sinh mệnh.

Mấy trăm cái a. . .

"Không mà!"

Mệnh môn nơi sâu xa, ngân thơ âm thanh tràn ngập không nghe theo, nàng tựa hồ còn không 'Chơi đùa' đủ a.

Sau đó. . .

'Xi xi xi. . .'

Mấy trăm đạo màu vàng huyền ảnh tự biến mây nơi sâu xa tự do mà xuống, các nàng thân toả ra thần bí tiên quang, rọi sáng mảnh này thiên khung.

Thực sự quá đồ sộ. .

Xong!

Ở đây mấy trăm thiên kiều yêu nghiệt đồng thời mặt xám như tro tàn.

"Đáng ghét a!"

Vương Dật đen kịt hai con mắt trực tiếp đỏ.

'Hô '

Đột nhiên, một bóng người xinh đẹp xuất hiện ở mọi người phương. . .

Từ tia như thác nước, tận diệt hư không.

Hương y phục phiêu phiêu, chín cái thô to bạch vĩ tuần tuần múa, tác động bao nhiêu hồng trần?

Hài nhi nàng mẹ xuất hiện rồi.

Vào giờ phút này, Tô Linh Nhi ngẩng lên diên đảo chứng sinh mặt cười, tùy ý sợi tóc phát động hương quai hàm, mỹ làm người nghệt thờ.

Nàng kiều diện vi trầm, lập tức giờ lên một con óng ánh cánh tay ngọc, dò ra xuân hành giống như ngón trỏ, lẳng điểm mệnh môn.

'Oa '

Trong phút chốc, một mặt to lớn màu tím bình phong đột nhiên xuất hiện, theo diện tích che phủ tích thẳng tới ngàn trượng, đem phía dưới tráo cái chặt chẽ.

"A? Mẫu vương. . ."

Vô số huyễn ảnh, nổi lên tiểu khả ái kinh sợ, nhưng sát thế đã xuất, chính là người thi thuật cũng khó hơn nữa thu hồi.

Sau một khắc.

'Rầm rầm rầm. . .'

To lớn nổ vang hàng loạt bạo phát, phương bắn ra tỏa ra ánh sáng lung linh, rực rỡ xán lạn. . .

Màu tím bình phong run rẩy không ngừng, nhưng là vững như thành đồng vách sắt, không thương mây may.

Ước sau một phút. . .

Màu vàng huyễn ảnh càng ngày càng ít, cuối cùng chỉ còn mấy tiểu giáp vàng.

Các nàng đình chỉ công kích sau, liếc mắt nhìn nhau, thông thể chấn động, 'Oành oành' vài tiếng sau, biến mất trong vô hình.

Cuối cùng chỉ còn tiểu khả ái nhất nhân rồi.

Mà phía dưới thiên kiều, còn lại tiểu phân thân môn thấy tình thế đầu không ổn, cuống quýt trở về bản thể.

Toàn bộ hư không, nhất thời quy về trầm tĩnh.

Tiểu khả ái thu đi chiến giáp ngoại hình, giơ lên tay nhỏ, căn chính mình ngón cái, cách bình phong run giọng hoán: "Mẫu. . . Mẫu vương. . ."

Đáng dấp kia đương thật đáng thương cực kỳ.

Tô Tiểu Tiểu thấy mẫu thân một mặt không quen, tự nhiên chủ động đi yếu thế.

"Hanh. . ."

Tô Linh Nhi kiều rên một tiếng, triệt hồi kết giới, trắng nõn chân ngọc lẳng không hư đập, đi đến hồ từ trước mặt, tay ngọc thể sao động.

'Phốc '

Tô Tiểu Tiểu sau gây nhuyển thịt nhất thời bị néo trụ rồi.

Tiểu khả ái thân thể yêu kiều run lên, tứ chi rất tự nhiên tích góp ở trong lòng, năm cái hồ vĩ vô lực buông xuống, đã biến thành một cái tiểu gấp cảnh khôn cùng.

Tô Linh Nhi mộ nhiên xoay người, mặt cười thể dưới cằm.

Thiên cô nguyệt, phớ vẽ đẹp tuổi xuân.

Này nháy mắt, hóa sát na.

Thương lẳng vô tận, hương quyền như họa. . .

Thế có truyền thuyết, Hoa Hạ cổ, có tứ đại yêu cơ. Các nàng đẹp như thiên tiên, yêu mị cảm động, chính có thể nói một đời hồng nhan họa thủy, rất được quân vương sủng ái.

Các nàng tồn tại, sử vua của một nước vô tâm triều chính, đương thực sự là yêu mỹ nhân không yêu giang sơn.

Này tứ đại yêu cơ, chính là hạ chi muội vui, thương chi Đất Kỳ, chu chi Bao Tự, tiến chi Ly Cơ.

Mà nói đến hồng nhan họa thủy, hầu như hết thấy mọi người sẽ nghĩ tới một cô gái —— Tô Đất Kỳ.

Nàng sở dĩ tiếng tăm nhất đại, chỉ vì sách cổ ghi chép: Ngàn năm yêu hồ, hóa thành hình người. Mê hoặc Trụ vương, xây dựng rượu thịt lâm. Tu tạo Lộc đài, chế ra bào cách chấu. Chặt lão nhân chân, bào phụ nữ có thai phụ, đào làm tâm vân vân. . .

Cổ đại Đế vương, đại thể nắm giữ ba ngàn mỹ nhân, mỹ nữ như vân.

Có thể Trụ vương bởi vì một cô gái, cư nhiên làm ra này rất nhiều thương thiên hại lý cử chỉ, không khó tưởng tượng, Tô Đất Kỳ là cỡ nào khuynh quốc khuynh thành. . .

Này bản truyền thuyết bất luận thật giả hay không, nó đầy đủ thể hiện xuất nữ nhân có thể 'Độc hết thiên hạ, điên đảo chúng sinh'.

Mà vào giờ phút này, tình cảnh này.

Bất luận kết giới trong ngoài, bất luận nam nữ già trẻ, đều sâu sắc bị Tô Linh Nhi. . . Hấp dẫn , hoàn toàn xác minh này tám chữ.

Thiên Hồ Vương sản tử sau, nắm giữ không nói hết quyền rũ động lòng người, càng hơn từ trước.

Da thịt của nàng óng ánh trắng hơn tuyết, cặp kia đôi mắt đẹp càng tự một trong suốt thanh thủy, nhìn quanh thời khắc, tự có một phen thanh nhã khí chất, nhượng người vì đó thu hút. Mà theo cũng có câu hồn khiến phách chi mị, nhượng người không thể tự kiềm chế. . .

Thực sự. . . Quá đẹp .

Đặc biệt là Tô Linh Nhi bám vào hồ từ đáng vẻ, tự mang một luồng nhẹ nhàng, lại không mất kiêu mị đáng yêu, đương thật mê người chết.

Mà tiểu khả ái tùy ý mẫu thân mang theo, không có bất cứ động tĩnh gì.

Như vậy bức tranh, đương thực sự là thê mỹ lưu danh, đăng tâm hồn người.

Tô Linh Nhi mất tím chuyển động, tìm được chính mình nam nhân sau, giờ lên tay ngọc, liêu dưới vì đặng sợi tóc, nói: "Lão công, ta mang Tiểu Tiểu đi về trước. . ."

Vương Dật cùng với ở chung thật lâu, tự nhiên không giống cái khác người như vậy hồn vía lên mây, gât gât đầu.

Lập tức, Tô Linh Nhi thân thể yêu kiều vi chếch, di động óng ánh chân răng, phiên nhiên mà đi.

Làm người hồn khiến mộng nhiều bóng người sau khi rời đi, hết thầy người lần lượt chấn động, dần dần tỉnh lại.

Sau đó, bọn hắn đồng thời nhìn về phía một chỗ.

Vương Dật thấy vạn chúng đầu mục mà đến, không khỏi giờ lên đại thủ, gãi gãi bóng loáng toả sáng sọ não, hàm hậu cười: "Tiểu nữ bất hảo, lão bà ta đã đem nàng mang về rất quản giáo . Các ngươi yên tâm, như tình huống như thế, lại sẽ không xuất hiện."

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 786: Thông gia từ bé

Yêu lừa nụ cười chân thành, như ánh nắng ban mai, ấm áp. . .

Có thể hết thấy người xem ra, là như vậy kinh sợ, khủng bố. . .

Bọn hắn choáng váng, thật sự choáng váng, thậm chí thương thế đột nhiên sâu sắc thêm, hảo huyền không ngắt đi, hiển nhiên bị kích thích không nhẹ.

Ta yêu lão bà. . . Làm sao biến thành cái này đáng vẻ ?

Lẽ nào. . . Hắn vốn là là cái tên trọc?

Chuyện này. . .

Lão Vương xuất gia chiết sát . . . Người phạm tục.

"Ha ha ha. . ."

Đột nhiên, một trận cười to xông thẳng lên trời, đánh vỡ yên tĩnh hư không.

Một ít người tìm theo tiếng nhìn tới.

Tô Yên Nam đứng lơ lửng trên không, lúc này hắn bị đánh sưng mặt sưng mũi, như Nhị sư huynh cúi người, nhưng cười to liên tục: "Ta con cháu là lợi hại.

. . "

Âm thanh tràn ngập tự đắc, tựa hồ cùng chuyện thật tự.

Rất nhiều người dồn dập sững sờ.

Con dâu?

Một bên Côn Luân tông Mộ Dung Vũ giơ tay lên đến, xóa đi vết máu ở khóe miệng, cau mày nói: "Tô đại vốc, ngươi đang nói cái gì quý?"

"Hắc. . ."

Tô Yên Nam nhìn về phía đối phương, bầm tím khóe miệng thế một câu, đắc ý cười: "Vừa nãy ngươi cũng kiến thức, Vương Dật con gái có nhiều nghịch thiên. Nói thật với ngươi, hai nhà chúng ta trải qua xác định thông gia từ bé, cái kia năm vĩ nữ đồng, sau đó là ta người của Tô gia. . ."

Hắn sinh lưng hùm vai gấu, giọng từ cũng đại, âm thanh trong nháy mắt truyền khắp vô số lý.

Khe năm! ! !

Lời nói này như kinh động thiên hạ, trực tiếp đem hết thầy người chấn động mộng ép.

Thông gia từ bé? Tô gia con dâu?

Chuyện này. . . Chuyện này. . .

Đối diện Mộ Dung Vũ ngây ngốc nhìn đối phương, miệng há hốc liên hồi, nhưng cái gì cũng không nói ra được.

Mà xa xa nào đó lửa trực tiếp điên rồi, ngập trời. Hắn hét lớn: "Tô Yên Nam, ngươi nói hưu nói vượn chút gì?"

"Ai nói bậy?"

Tô đại vốc ngược lại cuống lên, xả cái cổ kêu to: "Vương Dật, ngươi không phải đồng ý sao?"

"Đồng ý ngươi muội!"

Vương Dật mũi đều tức điên.

Hết thầy người nhìn hai người cách không rộng to, một ít thiên kiều không để ý thương thế, con ngươi liên tục chuyển động, không biết đang suy nghĩ gì.

Tiền đề cùng, Tô Yên Nam là Thục Sơn nhất đệ tử có tiềm lực, tông môn dưới không coi trọng, vì lẽ đó từ mấy trăm nữ đệ tử, tuyển ra người tài ba, trở thành đạo của hắn, làm chính là có thể xuất hiện càng nhiều 'Long lực' thể chất, tráng đại tông môn gốc gác.

Thục Sơn tông muốn lấy được này điểm, cái khác tông môn tự nhiên cũng sẽ làm như vậy.

Vì lẽ đó, Cửu châu tư chất nghịch thiên nam thiên kiều, đại thể đều rất sớm thành hôn, cũng ừng có thật nhiều đạo lữ.

Bọn hắn đều ở máu nóng tuổi tác, nhân đạo việc há có thể ít đi?

Cứ thế, ở đây tám phần mười lấy nam thiên kiều, sớm thành hài nhi cha hắn, dòng dõi còn không thiếu a.

Không thể phủ nhận, hai người đối thoại, thực tại nhượng những này nữ ba sinh ra tiểu ý nghĩ: Nếu như. . .

. . .

Cùng lúc đó, phía dưới.

Tiểu loli đôi mi thanh tú vừa nhíu: "Này ngọc đại vốc có ý gì?"

Các tiên nữ nhìn chăm chú hư không, phương hoa đều mờ mịt, nghe vậy dồn dập lắc đầu, biểu thị không biết.

Lần kia lửa trại tiệc tối, các nàng tâm tư đều ở Tô Yên Nam hậu cung trận doanh, sau đó Vương Dật cũng không đề cập, vì lẽ đó cũng không biết.

"Hừ!"

Tiểu loli kiều rên một tiếng, bất mãn nói: "Tiểu Tiểu là đệ tử, hôn nhân đại sự cỡ nào trọng yếu? Há có thể như vậy dễ dàng quyết đoán?"

Chúng nữ liếc mắt nhìn nhau, trầm mặc không nói.

"Đại tỷ, quên đi. . ."

Từ Nguyệt ở bên nhẹ giọng khuyên can: "Lão công còn chưa đồng ý, tên kia chỉ là mong muốn đơn phương mà thôi. . ."

"Hanh. . ."

Tiểu loli lần thứ hai kiêu hù, không cần phải nhiều lời nữa.

. . .

"Mặc kệ người!"

Vương Dật không muốn sẽ cùng kẻ này giọng, thu đi đồng giáp xích phong, đem Như Ý Bồng thu nhỏ lại để vào nhĩ, xoay người liền phải rời đi.

Giờ khắc này Lý Mộ Bạch người bị thương nặng, hôn mê ở Thiệu Mộng Vân hoài, không có bất cứ động tĩnh gì.

Cuộc tỷ thí này, trải qua mất đi trước kia ý nghĩa.

Đột nhiên, Vương Dật cảm giác não đình một trận lạnh lạnh, đột nhiên cả kinh.

"Không được!"

Hắn hô to không ổn, cuống quýt giơ tay che đi.

Nhưng là, cái nào vẫn tới kịp?

Lão Vương hóa lửa đáng về, dĩ nhiên sâu sắc khác ở tim của mỗi người, vĩnh không tiêu diệt.

. . .

Hơn 10 phút sau.

Vương Dật cùng các lão bà về đến tông môn phòng nhỏ, mà Tứ cung cùng Nạp Lan Khuynh Thành không có theo tới, các nàng vẫn như cũ ở lại kết giới ngoại.

"Mẫu. . . Mẫu vương, đừng đánh, ô. . ."

Đột nhiên, dường thất truyền ra tiểu khả ái riu rít tiếng khóc.

Thiên Hồ Vương lại đang huân tử a.

"Không đánh không biết ghi nhớ. . ."

Tô Linh Nhi ở bên trong cắn răng mở miệng: "Bản vương có ý can dận, không cho người làm bị thương phụ vương, có thể kết quả đâu?"

'Đừng!'

"Oa. . ."

Đánh duyên đáng gọi to nổi đuôi nhau phát xuất, không khó tưởng tượng, bên trong là thế nào một bức tranh.

Vương Dật nhìn chăm chú cửa phòng chốc lát, lắc lắc đầu, nói: "Chúng ta về biệt thự, đừng đợi ở chỗ này."

Các loại dấu hiệu cho thấy, con gái thực có chút bất hảo quá đáng, nợ quân giáo.

Trước hắn vẫn không đành lòng, cảm thấy hoạt bát chút không quan trọng.

Có thể hôm nay, Tô Tiểu Tiểu suýt nữa sử mấy trăm người ngã xuống, đây là việc lớn cỡ nào?

Vì lẽ đó, Vương Dật sẽ không lại ngăn cản hai nữ nương .

Chúng nữ nhẹ nhàng gạt đầu, không có nhiều lời.

Đi tới biệt thự sau, tiểu loli bỗng nhiên kéo lão công đại thủ, hướng phòng ngủ bước đi, còn lại nữ quyến tắc khư đến lâu một, thương lượng tân cư kiến thiết công việc.

Sau khi vào phòng, Vương Dật thể ngồi ở giường, đã thấy đại phụ trở tay khóa môn, không khỏi cảm thấy nghi hoặc, mở miệng mở miệng: "Lão bà, làm sao?"

Tiểu loli nghiêng người sang, mặt cười hồng trẻ mỗ, đáng yêu cực kỳ.

Nàng giơ lên tay nhỏ, nhẹ giải hồng nhật tiểu hương y phục, tu tiếng nói: "Lão công, Phi Yên đến. . . Hầu hạ người. . ."

Nguyên lai, trước Tô Linh Nhi mang theo tứ bức tranh, không chỉ có kinh điểm người phạm tục, liền các tiên nữ cũng chi khuynh đảo.

Tiểu loli cảm thấy nguy cơ, thiên đại nguy cơ.

Vì lẽ đó, khi trở về nàng ám cho bọn tỷ muội truyền âm: Các người một lúc đi dưới lầu, Bồn cung muốn hầu hạ lão công.

Các tiên nữ tất nhiên là tâm linh thần hội, theo lời vì đó.

Vương Dật thấy đại phụ quần áo một kiện kiện rút đi, lỗ mũi chậm rãi đẩy lên, có nhiệt khí phun ra ngoài.

Trước, Ngữ Cầm tuy cho hắn trượt hai lần, có thể dù sao ở máu nóng chi linh không phải?

Dụ người như vậy chi cảnh, làm sao có thể không loạn?

"Lão công. . ."

Tiểu loli thoát xong sau, tu tu kêu một tiếng, bước ra óng ánh bàn chân nhỏ, hướng đối phương bước đi.

Sau đó, tất nhiên là cả phòng đều xuân.

Đại phụ không có chính tâm, bởi vì bọn họ có trăng tròn ước hẹn.

Có thể cái khác lấy lòng thủ đoạn, cũng rất đáng lòng người thần.

Đây là một bức vừa kiêu diễm, lại tà ác bức tranh. . .

Âm u. . . Tiêu hồn.

Cuối cùng, Nhị cung Tam cung không có đi vào, đem thời gian để cho Đại tỷ.

Như vậy, thời gian dài không tu không tạo sau. . .

Đêm đã khuya, Vương Dật ôm hoài tiểu yêu tinh, ngủ say.

Tiểu loli nằm nhoài đối phương trong lòng, ngưng thấy ngoài cửa sổ Huyền Nguyệt, lẩm bẩm nói: "Còn có sáu ngày, chính là đêm trăng tròn, lần này tuyệt không nể lực tái xuất sai lầm. . ."

Nàng sau khi nói xong, đóng cặp kia mỹ lệ mắt to.

Một đêm qua đi.

"A. . ."

Vương Dật ngáp một cái, mơ màng tỉnh lại.

Tiểu loli nhất thời cảm giác được , cặp môi thơm bữu môi, nỉ non mở miệng: "Lão công, nhân gia còn muốn ngủ tiếp một chút. . ."

"Ha ha. . ."

Vương Dật cười cọt, cúi đầu, ở đối phương cái trán thơm một tý, nói: "Bé ngoan đại bảo bối, người trước tiên ngủ, lão công đi mua sớm một chút."

"A. . ."

Tiểu loli chưa từng mở mắt, cặp môi thơm nhưng đô càng cao hơn , tựa hồ không muốn ly khai đối phương thân thể.

"Vù"

Đúng vào lúc này, ngoài cửa nổi lên giới cửa mở khải âm thanh, lập tức. . .

'Coong coong coong'

"Vương Dật, mau đứng lên, xảy ra vấn đề rồi. . ."

Ngữ Cầm âm thanh xuất hiện ở ngoại diện, nghe qua phi thường cấp thiết.

Vương Dật nhất thời sững sờ.

"Hừ!"

Tiểu loli nhất thời không cao hứng, kiều rên một tiếng, mở cặp kia đôi mắt đẹp.

Nàng né người sang một bên, trắng loáng bàn chân nhỏ thể đông đưa, roi xuống lầu công giường, từ ghế tựa lấy ra Vương Dật một cái áo khoác, khoác tại người, sau đó đi đến trước cửa, mở ra.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 787: Cầu hôn giả

Tiểu mâu linh hi tự thu thủy, thanh ti phát kiên đẹp như họa.

Đại phụ bị tà pháp sở xâm, quy mặt trẻ con, có thể mỹ nhân phơi quá chính, mặc dù là loli, vẫn như cũ kỳ ảo xuất trần, thể mỹ vô song.

Bây giờ nàng khoác chính mình nam nhân quần áo, thêm ra mấy phần khác quyến rũ, đương thực sự là mê người chết.

Nhưng như vậy đang người bức tranh, theo Ngữ mỹ nhân, nhưng là như vậy kinh sợ, khủng bố. . .

Vào giờ phút này, tiểu loli ý trung nhân mặt cười hoàn toàn lạnh lẽo, đôi mi thanh tú vì vi vung lên, phi thường không quen.

Ngữ Cầm thực không nghĩ tới đại phụ đến mở cửa, ngần ngừ, cuống quýt lui về phía sau một bước, hai tay đặt bên hông, hành hậu cung lễ nghi, mặt cười một mảnh cẩn thận: "Ngữ Cầm. . . Gặp Phi Yên tỷ tỷ. . ."

Tiểu loli ánh mắt lưu chuyển, tế quan sát kỹ đối phương chốc lát, cái miệng nhỏ thăm thăm mở ra: "Ngữ hiệp cung, Bồn cung luôn luôn thương thức người thành thực thận trọng, nhận biết cơ bản. Có thể hôm nay lần này cử động. . . Thực sự ấu trĩ vô cùng. . ."

Ngữ mỹ nhân phương tâm cả kinh, không dám ngẩng đầu, hoảng tiếng nói: "Muội muội biết sai, kính xin tỷ tỷ khoan dung. . ."

"Ừm!"

Tiểu loli nghe xong, Cung chủ chỉ lòng rất an ủi, thể gật gật đầu, đáng đáp kia đương thực sự là vừa đáng yêu, lại không mất quyến rũ. . .

Phía sau Vương Dật nhất thời không nói gì, nắm quá quần xuyên, vron mình xuống giường, đi tới cửa nơi, hai tay phát đại phụ vai đẹp, nhìn về phía Ngữ mỹ nhân: "Xây ra chuyện gì?"

Ngữ Cầm thấy 'Người đàn ông nhỏ bé' đến rồi, lá gan lớn hơn rất nhiều, cuối cùng giờ lên mặt cười: "Tông môn. . . Đến rồi lượng lớn tu sĩ, bọn hắn. . . Bọn hắn. . ."

Nói tới đây, liền không tốt tiếp tục nữa .

"Hả?"

Hai người song song ngăn ra.

Vương Dật quái hỏi: "Làm sao?"

Ngữ Cầm cắn cắn toả sáng cặp môi thom, nói: "Bọn hắn. . . Mang rất nhiều tiểu hài tử, đến 10 tuổi, cho tới tã lót, đồng thời tất cả đều là nam đồng. . ."

Hai người không khỏi càng mờ mịt, tiểu loli đôi mi thanh tú hơi nhíu: "Những tu sĩ này muốn làm gì?"

Ngữ Cầm cẩn thận nhìn đại phụ một chút, nhẹ giọng nói: "Bọn hắn. . . Là đến cầu thân, mục tiêu là. . . Tiểu Tiều. . ."

"Cái gì?"

Vương Dật cùng đại phụ nhất thời ngây người .

Đề. . . Thân. . . ?

. . .

Tiêu Dao tông, ngọn núi chính.

Tự giữa sườn núi đến chủ điện phương hướng, lút nhá lút nhút đây ấp người, ít nói cũng có ngàn chúng.

Chỉ có Kim Đan cường giả, cũng có Nguyên Anh lão quái, đồng thời nữ có nam có, tay đều nắm giữ đủ loại kiểu dáng sinh lễ

Mỗi một chút người, liền có mấy cái nam đồng, phần lớn đều là mặt mày thanh tú, vàng trán cao, linh tính mười phần.

"Cha, mẹ, chúng ta ở đây làm gì?"

"Ta không muốn ở lại đây. . ."

"Chúng ta đi thôi. . ."

"Ta phải đi về chơi."

"Oa. . . Oa. . ."

Một ít nam đồng thực sự không kiên trì được, bắt đầu nháo đã dậy rồi, càng có một ít tã lót nam anh phóng sinh khóc lớn.

Bức tranh thực sự quá cảm động .

Bọn hắn đang đứng ở ham chơi tuổi, bây giờ không hiểu ra sao ở một cái xa lạ địa phương đợi này hồi lâu, đương nhiên sẽ sinh ra tâm tình bất mãn, đây là thiên tính.

Những tu sĩ kia liên tục khuyên can, thỉnh thoảng nhìn về phía chủ điện phương hướng, mặt tắc lộ ra vẻ không kiên nhẫn.

Sao này hồi lâu còn chưa động? Bên trong ở làm cái gì?

Cùng lúc đó, trong chủ điện.

Khá lắm, nơi này cũng đây ấp người, theo càng có Thần Khiếu cảnh bà ngoại quái, tình cảnh được kêu là một cái đồ sộ.

Lại nhìn phía trước nhất.

"Phiền lão đầu, lão phu lặp lại lần nữa, mau rút. . ."

Một cái hoa râu lão tẩu ôm một cái 3 tuổi khoảng chừng nam đồng, hướng một cái thanh y cư sĩ thời râu mép trùng mắt, rống to liên tục.

Này rõ ràng là một tên Thần Khiếu cường giả, hơn nữa có lai lịch lớn.

Thanh y cư sĩ lời kéo một cái sáu tuổi đứa bé, hắn phui đối phương một chút, không có thời gian để ý, hướng đối diện ung dung thông thả nói: "Các vị đạo hữu, lão phu tâm ý xích thành, thiên địa chứng giám. . ."

Này giả cũng là tên Thần Khiếu cường giả, ở Cửu châu tên tuổi quá lớn.

Cái kia đứa bé ngẩng đầu nhìn Lão tổ, vừa nhìn về phía đối diện, khuôn mặt nhỏ hiện ra có vô tận mờ mịt, hoàn toàn không có nhận thức.

Mà lúc này, Tiêu Dao tông hết thầy tăng tất cả đều đứng chỗ .

Đối mặt bức này tình cảnh, Tông chủ Lý Đăng Vân sớm đã không đủ phản lực, chính là tam đại Nguyên Anh cũng trấn giữ không được tình cảnh.

Có thể trấn giữ không được, cũng đến trấn.

Thiên Phác Từ trước một bước, kính cẩn nói: "Tiền bối bình tĩnh đừng nóng, bản tông đã an bài xong chỗ nghỉ ngơi, mời tới bên này. . ."

Hắn nói xong liền tự nghiêng người.

"Không cần rồi!"

Thanh y cư sĩ lắc lắc tay: "Lão phu chỉ muốn cùng quý tông thành mỹ sự tình. Đạo hữu, người này là bi nhân tăng tôn, cũng là Cực phẩm linh căn, thiên phú kinh người, vì lẽ đó. . ."

"Ta đồ tôn cũng là Cực phẩm linh căn. . ."

Hắn lời còn chưa nói hết a, một bên lão tẩu liền kêu quái dị lên: "Luận tư chất, ngươi gia em bé cao hơn rất nhiều. Tiêu Dao tông các vị đạo hữu, đừng nghe lão già này. . ."

"Nói hư nói vượn, ta đồ tôn thiên phú mới là mạnh nhất. . ."

"Mạnh nhất? Mở cái gì Cửu châu chuyện cười? Ta gia Tôn nhi mới vừa đến tám tuổi, liền đã Trúc Cơ. . ."

Khá lắm, còn lại Thần Khiếu cường giả cũng tới tập hợp náo nhiệt.

Rối loạn, thật sự rối loạn.

Tiêu Dao tông hết thấy tăng không chỉ có mồ hôi như mưa dưới, tình cảnh đương thật sự có chút không khống chế được .

"Chư vị tiền bối, xin nghe ta một lời."

Bà lão gấp nhanh trí, vội vả giờ tay, điểm hướng về bên cạnh Nam Cung Nhất: "Bản tông Nam Cung trưởng lão, chính là Vương Dật sư tôn, các ngươi có thể thương lượng với hắn. . ."

Mọi người lần lượt sững sờ, đồng thời nhìn về phía này lý.

Nam Cung Nhất thông thể chấn động mạnh, khó có thể tin nhìn về phía bà lão, mắt tràn đầy bi triệt. . .

Người sau xoay người, không nhìn hắn nữa.

Lão Lư run rẩy , thật sự rất đau lòng. Hắn vạn vạn không nghĩ tới, thường ngày quan hệ rất tốt Thái trưởng lão, càng ở bậc này thời khắc bán đứng chính mình?

Cùng lúc đó, những cái kia bà ngoại quái môn bắt đầu hướng lão Lư áp sát, mắt càng là hiện ra một luồng đáng sợ ánh sáng xanh lục. . .

'Vù. . .'

Đúng vào lúc này, hư không tạo nên từng mảnh từng mảnh gọn sóng, Vương Dật cùng các tiên nữ đi ra.

Này biến số rất kinh người, ở đây hết thấy người dòn dập sững sờ.

Ngắn ngủi vắng lặng qua đi. . .

"Tham kiến tiên nữ."

Ở đây bất luận Thần Khiếu cường giả, hay vẫn là Nguyên Anh lão quái, bọn hắn dòn dập giờ tay, hướng này phương không gian khom mình hành lễ, thái độ một mực cung kính.

Các tiên nữ vốn là một mặt không quen, tiểu loli nhất, có thể thấy lần này chân thành cử chỉ sau, cũng không tốt nổi nóng .

Mà Vương Dật nhìn thấy những cái kia bán Đại tiểu tử nhìn lại, tâm không còn gì để nói.

Ái nữ mới vừa tự 'Xuất thế', liền đưa tới nhiều như vậy 'Lãng điệp', mặc dù là các trưởng bối ý tứ, có thể quá mức hoang đường .

Nếu như năm đến tuổi thanh xuân, trong nhà ngưỡng cửa còn không bị đập phá?

Hắn cũng đã gặp qua Tô Tiểu Tiểu sau khi lớn lên, là cỡ nào kinh tài tuyệt đỉnh.

"Các ngươi lên. . ."

Tới đây trước, tiểu loli liền cùng lão công thương lượng hảo tất cả. Nàng giờ giờ tay nhỏ, chờ hết thấy người chính bản thân sau, dịu dàng nói: "Đế tử tuổi nhỏ, không thích hợp hôn phối, việc này này coi như thôi, không cần nhắc lại. . ."

Hết thấy người lại là sững sờ, sau đó lộ ra thất vọng đến cực điểm vẻ mặt. Đồng thời, tâm cũng nổi lên từng trận quái lạ: Đế tử? Đó là cái gì?

"Tổ gia gia. . ."

Đột nhiên, một cái Thần Khiếu cường giả bên người nam đồng giờ lên sau đó, chỉ về tiểu loli, đồ cả mặt nói: "Tôn nhi. . . Muốn kết hôn nàng. . ."

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 788: Người. . . Là ai đâu?

Trong phút chốc, cả tòa đại điện rơi vào vắng lặng một cách chết chóc, chỉ chứa có ngoài cửa những cái kia nhân chờ chực mà sinh ra bất mãn lắm lắm tiếng.

Thanh phong tiêu tiêu dịch thủy hàn, như vậy kinh biến quá không nói gì.

Các tiên nữ lần lượt ngẩn ngơ, sau đó, phương hoa nổi lên một trận tiểu quái lạ.

Đại tỷ. . . Lại xuất hiện tiểu người ngưỡng mộ ?

Tiểu loli nhìn này nam đồng, cặp môi thom há hốc liên hồi, nhưng cái gì cũng không nói ra được.

Nàng nhất không biết nên xử lý như thế nào sự tình như thế.

Đối phương dù sao cũng là đứa bé.

Mà chúng ta lão Vương đồng chí mũi trực tiếp sai lệch.

Thật sự sai lệch, lửa giận ngút trời.

"Câm miệng!"

Này Thần Khiếu cường giả nhất thời kinh hãi, đem nam đồng vợ tới phía sau.

Đối phương nhưng là tiên nữ a, há chứa khinh nhờn?

Mà ở đây khác một ít bà ngoại quái môn, trong lòng nhưng là hơi động: Nếu như. . .

Bọn hần tuy là Cửu châu Chí Tôn, nhưng căn bản không biết càn khôn sở hướng về, càng không biết được tiểu loli bị tà pháp sở xâm, cũng không bản thể, cho rằng nàng chỉ có thập tuổi khoảng chừng.

Còn lại tiên nữ tình định Vương Dật, phương còn nói còn nghe được. Người sau cùng cố cự thần đại chiến thì, cuối cùng hiển lộ gốc gác quá mức kinh người.

Hay là, Tiểu Dao tông 'Ta yêu lão bà', là một vị bị phong ấn tiên, đãi ngộ một loại nào đó thời cơ sau, thực lực mới có thể toàn bộ mở ra.

Không thể phủ nhận, những này người trí tưởng tượng quá phong phú, nhưng cũng đoán đúng mấy phần mười.

Có thể cái này tiểu tiên nữ lại là vì sao?

Rất nhiều người cho rằng, tiểu loli là theo một vị tiên nữ muội muội.

Nếu như đúng là như vậy, này nàng chỉ là ngưỡng mộ cường giả mà thôi, cũng không phải là chân tình vĩnh xác định.

Vào giờ phút này.

Wang Dật há biết những người này đang suy nghĩ gì lung ta lung tung? Cũng không muốn đi hiểu rõ, hần một cái ôm lấy đại phụ, hướng những này cầu hôn giả trầm giọng nói: "Tiểu nữ. . . Không lấy chồng!"

Người nào đó rất phẫn nộ, như những này người lại không biết nặng nhẹ, hần tuyệt đối sẽ bạo phát.

Hộ thể cường ma không phải là nói không.

Nha, hiện tại lại thêm ra cái con gái, hóa thân thành vô địch nãi ba. . .

...

Tiêu Dao tông ngoại, mười ba ngàn dặm.

Vô tận mệnh mông, khắp nơi vết thương.

Một đạo Tiêu Tiêu bóng người, hành ở bên trong đất trời.

Hắn đi rất chậm chậm, hai chân đạp ở trần đầy vằn nứt mảnh vụn mặt đất, phát xuất 'Kèo kẹt' tiếng vang, tựa hồ đang ngâm xướng Huyền Hoàng tang thương.

Gió nhẹ thổi nhẹ, phát động sợi tóc của hắn, tận diệt hư không.

Phong ni non, ngơ ngợ lại tung bay.

Hắn giơ lên một cái tay, nhẹ phẩy hi loạn sợi tóc.

Này con tay rất óng ánh, rất trắng mịn. . .

Sợi tóc bị vuốt thuận sau, một bộ tuyệt mỹ mặt cười hiển lộ mà xuất, ánh mắt lưu chuyển, thê mỹ không gì tả nổi.

Đây là một cái nữ giả nam trang nữ tử.

Không, này trắng nõn cổ, có một cái vật nhô lên, rất rõ ràng, rất rõ ràng. . .

Hắn là một người đàn ông.

Cái này thê mỹ nam tử không phải người khác, chính là Đình gia sát thủ Mị Cơ.

Từ khi tiến vào Tiêu Dao tông sau, Mị Cơ liền đem tình cảm của chính mình tuyệt tàng, không đi tìm quá Vương Dật một lần.

Hắn cũng biết, loại tình cảm này là vi phạm đạo đức luân lý, bị thể gian sỡ không cho.

Có thể tưởng niệm như nước thủy triều, căn bản là không có cách khống chế.

Cuối cùng, Mị Cơ thực hướng về tông môn xin bề quan, chuyên tâm tu luyện.

Ai nghĩ, cảnh giới của hắn dĩ nhiên tăng nhanh như gió, ngăn ngắn mấy tháng liền Trúc Cơ .

Khi hắn xuất quan sau, vừa vặn gặp phải Đình Tử Đình ở muội muội hoài gào khóc: "Mị Oánh, này tên đại bại hoại. . . Đánh cho ta đau quá, ô. . ."

Mị Cơ rất nhanh là xong giải đến, là Vương Dật đánh 'Đại tiểu thư', tâm nhất thời ngũ vị tạp toàn.

Này vốn đã yên ổn tưởng niệm càng là như suối trào ứ nội tâm, mãnh liệt làm người nghẹt thở.

Hắn. . . Thật sự rất muốn gặp một mặt. . . Cái kia vì chính mình hấp độc người.

Mà khi Mị Cơ biết Vương Dật có hài tử sau, này viên 'Phượng tâm' trực tiếp nát.

Hắn làm nam tử, nhưng yêu thích một người đàn ông khác, đây là một loại bệnh trạng, vì lẽ đó cảm tình càng thêm yếu đuối không thể tả. . .

"Hắn có thật nhiều đạo lữ làm bạn, lại có con gái, không thể bỏ xuống các nàng đến yêu thích ta. . ."

Mị Cơ một mình đi tới trong rừng, thống khổ bế 'Đôi mắt đẹp', tùy ý thanh lệ lướt xuống 'Hương quai hàm' . . .

Từ khi Trúc Cơ sau, khí chất của hắn phát sinh trời đất xoay vần biến hóa lớn, càng thêm thê mỹ , kinh diễm như nữ tử cũng vì đó ước ao. . .

Cuối cùng, hắn lau khô tình lệ, làm một cái đại quyết xác định: Đi giới ngoại thí nghiệm luyện.

Này quá nguy hiểm .

Mị Cơ tuy rằng thành công Trúc Cơ, có thể ở mệnh mông Thú triều, nhưng như muối bỏ biển, trong nháy mắt sẽ bị nhấn chìm.

Nguyên lai, hắn dĩ nhiên nổi lên nhẹ sinh ý nghĩ, không muốn sống ở trần thế.

Nhân tình mà tuần nam nữ, kim cô có thật nhiều, cũng không hi.

Cuối cùng, Mị Cơ ra đi không lời từ biệt, ly khai tông môn, dùng một ngày thời gian đi tới giới ngoại, nghênh tiếp Thủ triều gột rửa. . .

Ai nghĩ, hần đi rồi mấy ngày mấy đêm, càng là không ngộ một con yêu thú.

Nguyên lai, Chiến thần Hình Thiên đột kích sau, phụ cận yêu thú sớm đã chết chết, chạy đã chạy. Vì lẽ đó, phải đi đến chỗ xa hơn.

Mị Cơ cũng không nghĩ nhiều, chỉ lo đi về phía trước, cũng không biết đường ở phương nào.

'Gào. . .'

Đúng vào lúc này, vốn là bình tĩnh hư không, đột nhiên nổi lên một đạo kinh sợ đến cực điểm tiếng gào.

Lập tức, thiên khung cuồng phong gào thét, yêu khí ngập trời.

Mị Cơ vùng lên mặt cười, thấy một đạo khổng lồ bóng tối hướng chính mình trùng đem mà đến.

"Ha ha. . ."

Hần nở nụ cười, vô cùng mịn màng 'Mặt cười' nổi lên một luồng bình yên.

"Cuối cùng. . . Đến rồi sao?"

Mị Cơ bế hai mắt, hít một hơi thật sâu, rù rì nói: "Đêm hôm ấy, hơi thở của ngươi vẫn còn bên tai. Vương Dật, đời sau, ta xác định muốn biến thành nữ nhân, sau đó. . . Đi tìm ngươi. . ."

Hần nói chuyện, hai hàng thanh lệ chậm rãi tràn ra, theo trắng nõn da thịt chậm rãi lướt xuống.

Bích Lạc phương hoa, bi trọng không tận.

Hần tuy là nam nhi thân, nhưng yêu thích một người đàn ông.

Này không phải hần sai, chỉ thán tạo hóa cớ nào trêu ngươi?

'Gào. . .'

Yêu thú lần thứ hai rống to, hung lệ không.

Đây là một cái to lớn quái mãng, tiếng gào như bôn lôi, độ dài ít nói cũng có 200 mét, ở hư không uốn lượn run run, bao phủ mệnh mạng.

"Đừng."

Mị Cơ béo mập môi đang run rẩy, vào giờ phút này, trong lòng hần tràn đầy Vương Dật bóng người.

"Nghịch súc ngươi dám, cho ta chém đầu. . ."

Đột nhiên, một đạo vừa trong sáng, lại mềm mại âm thanh phóng lên trời.

'Xi xì xì. . .'

Trong phút chốc, trăm ngàn mẫu hắc mang tùy ý mà xuống, phá nát này phương hư không.

Chỉ ở ngăn ngắt một thuận, cái kia khủng bố Cự Mãng liền bị vô tận hắc mang xuyên qua.

'Gào. . . Ô. . .'

Nó mới vừa kêu căng hống, liền trầm tức xuống, cũng lại không phát ra được thanh âm nào.

Sau đó. . .

'Oanh. . . Long. . .'

Cự Mãng ở hư không ngã xuống, tầng tầng ngã xuống đất, chấn động nổi lên tầng lớn bụi bặm.

Này biến số phi thường kinh người, Mị Cơ nhất thời mở hai con mắt.

Hào quang bên dưới, hư không đương.

Một đạo hồng y thiên ảnh xuất hiện, ba ngàn thanh ti đăng hư không, thế mỹ như họa.

Bởi cự ly quá xa, Mị Cơ không thấy rõ đối phương hình dáng, bất quá từ biểu như xem, này tất nhiên là một cái kinh diễm tuyệt thế nữ tử

Hai người ai cũng không nói gì, chỉ lo cách không nhìn nhau.

Này trong nháy mắt, phảng phất hóa thành vĩnh hằng.

Không biết qua bao lâu bao lâu. . .

Mị Cơ mở ra phần môi, run giọng nói: "Ngươi. . . Là ai?"

Ngẩn ngùi vắng lặng qua đi. . .

"Nhật nguyệt Thần Châu, duy ta bất bại. . ."

Này loại vừa trong sáng, lại mềm mại âm thanh xuất hiện lần nữa, lập tức. . .

'Xi '

Thiên ảnh thân thể loáng một cái, trong nháy mắt đi tới Mị Cơ trước mặt, dò ra một con bạch như Sợi Tuyết tay ngọc, nhẹ nhàng nâng lên hân tiêm nộn cảm, mở miệng yếu ớt: "Ngươi. . . Là ai đâu?"

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 789: Hảo đệ đệ

Mị Cơ nhất thời sẽ không động.

Đối diện cái này cô gái áo đỏ, nhìn lại cực kỳ tuổi trẻ, cũng mười bốn, năm tuổi, con ngươi đen nhánh so sánh người bình thường muốn hơn phân, trong suốt mà sáng sủa, lấp lánh như sao thần. Cặp kia lông mày loạn loạn, vô cùng mịn màng mặt cười lộ ra nhàn nhạt đỏ ửng, mỏng manh đôi môi như hoa hồng biện giống như mềm mại ướt át.

Đây là một tập vạn ngàn linh khí cùng kiêm tuyệt thế xinh đẹp

Nhưng quái chính là, nàng cái trán có một cái thần bí đồng dây lưng, diện khác có thật nhiều thần bí minh.

Nhìn qua đi, đương thực sự là vừa xảo hi, lại tà mị. . .

Thiếu nữ cái tử cũng không cao, cũng khoảng 1 mét sáu mươi, tóc đen như thác nước, thẳng tắp buông xuống bên hông, lúc đó có mấy cây đón gió tạo nên, phiêu miểu vô phương.

Nàng như một đóa nụ hoa hoa sen mới nở, không dính một hạt bụi.

Thiếu nữ hỏi xong sau, liền sâu sắc nhìn chăm chú đối phương, cũng không còn nói chuyện.

Bốn mắt đan dệt dưới, tác động bao nhiêu hồng trần?

Thanh phong phát quá, gọi lên sợi tóc của bọn họ, như mộng ảo, mê ly không kể hồ.

Không biết qua bao lâu bao lâu. . .

Mị Cơ thân thể run lên, nhất thời giật mình tỉnh lại, nhưng cảm giác dưới quai hàm một mảnh mềm nhũn lạnh lẽo, cuống quýt hắt tay.

'Đừng '

Thiếu nữ nhu đề trực tiếp bị đánh ra. .

"A?"

Nàng thở nhẹ, lại là này loại trong sáng mềm mại đan dệt âm thanh.

Thiếu nữ thu hồi tay ngọc, khẽ vuốt bị kích chỗ, yên lặng nhìn chăm chú đối phương, lập tức. . .

"Hi hi. . ."

Nàng nở nụ cười, vui tươi vô song, làm lòng người say.

Thiếu nữ mặt cười vi vi vung lên, đôi mắt đẹp bán loan, cặp môi thơm khê mở: "Người thật là nóng này đây. . ."

Mị Cơ nghiêng mặt đi, không nhìn tới nàng, càng không có thời gian để ý, vừa ý nhưng 'Hùng hực' nhảy không ngừng, an toàn không khống chế được.

Hắn tuy không thích nữ tử, nhưng không khỏi bị đối phương nhan chứa sở nhiếp.

"Đông Phương. . ."

Đột nhiên, một đạo lạnh lạnh xuất hiện .

Hồng y thiếu nữ mộ nhiên xoay người, thanh ti quần áo thể bay lên, kỳ ảo vô phương.

Mị Cơ nghe tiếng nhìn tới, đã thấy mấy chục mét ngoại, đi tới tam bóng người.

Ngọc bân tiêu sái mỹ thiếu niên, sáng như ngọc thụ lâm phong trước.

Đây là ba cái tuần dật đến cực điểm nam tử, nhìn lại đều không đủ hai mươi. Một người cầm đầu, hai con mắt như quang xạ hàn tinh, có được môi hồng răng trắng, sắc mặt như quan ngọc giống như hoàn mỹ không tỳ, hoàn mỹ đến cực điểm.

Mặt khác hai cái, cũng mạo Phan An.

Ba cái mỹ thiếu niên một bên tiến lên, một bên lạnh lùng nhìn chăm chăm Mị Cơ, mắt ghen tỵ tia không che giấu chút nào.

Hồng y thiếu nữ thấy sau, hướng ba người Yên Nhiên cười khê: "Liên đệ, nhân gia không phải để cho các người chờ ở nơi đó, nơi này rất nguy hiểm. . ."

Ba người đi tới gần sau, dẫn đầu thiếu niên quét Mị Cơ một chút, nhìn về phía hồng y thiếu nữ, tuần diện chuyển nhu, thâm tình nói: "Đông Phương, ta lo lắng người. . ."

Hồng y thiếu nữ ngẩn ngơ, lập tức che miệng cười khê, ánh mắt lưu chuyển, đẹp đến nỗi người nghẹt thở.

Mà lúc này, Mị Cơ nhìn chăm chú mấy người này lời nói cử chỉ, 'Đôi mi thanh tú' dần dần nhàn lại.

Đông Phương?

Liên đệ?

Hắn đến từ thế tục, Đình gia tuy ở Minh Thanh kiến trúc, có thể nội bộ cũng lắp ráp hiện đại phương tiện.

Mị Cơ là gia tộc âm tử, nhiều năm bề quan, ngoại trừ tu luyện, làm bạn hắn cũng chỉ có một đài TV.

Hắn trong lúc rảnh rỗi, cũng sẽ nhìn phim bộ cùng điện ảnh.

Thân là sát thủ, đô thị cảm tình kịch đối với Mị Cơ không có bất kỳ sức hấp dẫn, chỉ đối với võ hiệp có tình cảm.

Vì lẽ đó, (Tiểu Ngạo Giang Hồ) hắn đương nhiên sẽ không bỏ qua, điện ảnh cùng phim bộ đều có liên quan đến.

Mà lệnh Mị Cơ ấn tượng sâu nhất, chính là Đông Phương Bất Bại.

Thiên hạ anh hùng xuất chúng ta, vừa vào giang hồ năm tháng thúc.

Hoàng bức vẽ bá nghiệp đàm luận, chịu không nổi nhân gian một con say.

Này thủ bầy nói tuyệt cú, từng xông thẳng hắn sâu trong tâm linh, dư vị không ngớt.

Có thể hiện tại. . .

Cô gái áo đỏ mới vừa nói câu kia 'Nhật nguyệt Thần Châu, duy ta bất bại', được gọi là 'Liên đệ' mỹ thiếu niên lại xưng theo Đông Phương. . .

Thiên, sẽ không đúng là. . .

Có thể nơi này là Tu Chân giới a, sao sẽ xuất hiện thể tục truyền thuyết nhân vật?

Chẳng lẽ nói. . . Là trùng hợp?

. . .

Trùng hợp, tức chỉ vừa vặn ăn khớp, ở người nào đó hoặc chuyện gì vừa vặn nhất trí.

(sơ khắc võ bàn kinh) quyển 9 có sở miêu tả: Có thể thấy được thiên ý có xác định, trùng hợp như thế.

(nhân tình ngẫu ký. Từ khúc) lại có định luận: Huyền thiết một chuyện, tức có một chuyện chi ngẫu cùng.

Bởi vậy có thể thấy được, trùng hợp hoặc nói hùa, là chân thực tồn tại.

. . .

Nghĩ tới đây, Mị Cơ có chút không cách nào bình tĩnh .

Cái này Đông Phương Bất Bại, có hay không cùng truyền thuyết Nhật Nguyệt giáo chủ như thế, tự cung làm thái giám?

Có thể dáng dấp của nàng, rõ ràng là một cái xinh đẹp thiếu nữ, cùng trên TV rất khác nhau.

Đúng vào lúc này.

"Hồng. . ."

"Gào. . ."

"Kiệt. . ."

Hư không đương, đột nhiên xuất hiện rất nhiều kinh sợ đến cực điểm tiếng gào.

Này biến số phi thường kinh người, trực tiếp đem Mị Cơ từ suy tư đánh gãy.

Mấy người dồn dập ngừng đầu, đã thấy Vân Tiêu trong lúc đó, xuất hiện năm con xấu xí hung thú, chúng nó hư không xoay quanh, gào thét mệnh mông.

"Không được!"

Một cái nữ thiếu niên không chỉ có nhũ chặt lông mày, ngưng trọng nói: "Tất cả đều là tứ cấp. . ."

Dẫn đầu thiếu niên ngóng nhìn chốc lát, bỗng nhiên nghiêng đi tuần diện, hướng Mị Cơ cười gằn: "Chỉ có Trúc Cơ một tầng, liền dám xuất hiện ở đây, thật không biết chữ "chết" viết như thế nào."

Mị Cơ ngẩn ngơ, thể nhưng vừa giận vừa sợ, đang chờ mở miệng.

"Liên đệ. . ."

Ai nghĩ, hồng y thiếu nữ trước tiên không làm , bao hàm giận dữ trừng đối phương một chút.

Mỹ thiếu niên thân thể chấn động, cuống quýt buông xuống gương mặt tuần tú, không dám cùng đối phương nhìn thẳng.

Sau đó, hồng y thiếu nữ chéch xoay người lại từ, giờ lên một con trắng như tuyết tay ngọc, mò về Mị Cơ, khẽ cười nói: "Đến đây đi. . ."

Mị Cơ cả kinh, vội vàng lui về phía sau nửa bước, 'Mặt cười' một mảnh cẩn thận: "Người muốn làm gì?"

"Hi hi. . ."

Hồng y thiếu nữ chưa hề trả lời, mà là tiếu cười liên tục.

'Hô '

Đột nhiên, nàng thân thể yêu kiều hướng về trước một khuynh, tay ngọc thể sao động.

'Phốc '

Mị Cơ thân thể, bị đối phương không có chút hồi hộp nào ôm vào hoài.

"Ta đến bảo vệ ngươi đây, hảo đệ đệ. Hi hi. . . Ha ha ha. . ."

Hồng y thiếu nữ mềm mại tiếng cười mới vừa tự xuất hiện, liền bị trong sáng tiếng che lại, xông thẳng lên trời nơi sâu xa.

Trong nháy mắt tiếp theo. . .

'Xi'

Hồng ảnh ngang trời, như ảo ảnh trong mơ.

Thiếu nữ ôm Mị Cơ bay về phía mệnh môn, hướng này năm con hung thú xông thẳng mà đi.

"Ngươi. . . Ngươi thả ra ta!"

Mị Cơ này cả kinh đương thật không phải chuyện nhỏ, nhất thời dùng sức đi giãy dụa, muốn tránh thoát mở ra.

Hồng y thiếu nữ liếc mắt nhìn hắn, mặt cười bỗng nhiên hướng về trước, 'Bep' một tiếng, ở đối phương non mềm mặt hôn một cái.

Mị Cơ trong nháy mắt động lại.

"Hi. . . Ha ha. . ."

Hồng y thiếu nữ thân xong sau, tựa hồ 'Hào hứng quá độ', liên tục phát xuất vừa trong sáng lại mềm mại tiếng cười.

"Hảo đệ đệ, xem Đông Phương. . ."

'Nàng' giờ lên khác một cánh tay ngọc, hư không nặn ra một đạo huyền diệu đến cực điểm cổ ẩn, cử chỉ tiêu sái đến cực điểm.

'Vù'

Hồng y thiếu nữ cái trán cái kia đồng dây lưng, bỗng nhiên bùng nổ ra một luồng thần bí u quang, mà cặp kia đôi mắt đẹp. . . Cũng hóa thành đen kịt một màu.

Thả người cứu thiên Vân Phi Dương, cười dài tiếng như điên.

Tùy ý vô tận u quang, phá nát tà dương, khắc dấu vạn ngàn sóng lớn, tản vào vân thiên mệnh môn.

"Diệt thế. . ."

Một đạo ẩn chứa không vĩ lực âm thanh tùy theo xuất hiện, vang vọng ở bên trong trời đất.

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 790: Trong lịch sử mạnh nhất con dâu nuôi từ bé

Tiêu Dao tông, chủ điện.

Ở người nào đó lảng như điện xiết ánh mắt trong, những kia cầu hôn người chỉ được phần nợ mà về.

Rất nhiều 8 đến 12 tuổi nam đồng, vừa đi vừa về ngóng nhìn tiểu loli, sờ nộn trên khuôn mặt nhỏ nhắn tràn đầy tiếc nuối.

Bọn hắn thật sự rất không muốn.

Vương Dật ôm chặt đại phụ, triều những này gấu hài tử trọn mắt nhìn, nếu không có đối phương quá nhỏ tuổi, hắn sớm đưa lên một trận thối đánh.

Dám đối với nữ nhân của lão tử lên tường niệm? Coi là thật đáng ghét!

Theo thời gian chuyển dời, đoàn người dần đến thối lui.

Vương Dật cũng không muốn nhiều chờ, mang theo các lão bà ly khai nơi này. Bọn hắn không có về phòng nhỏ, mà là đi đến tân cư nơi.

Lúc này, nơi này nền đất trải qua lên rất cao, đừng xem đều là nữ tu ở tiến vào công, hiệu suất hay vẫn là so với thế tục muốn cao hơn rất nhiều.

Mà Vương Dật nhất thời mộng bức.

Hắn mờ mịt mở miệng: "Làm sao tất cả đều là nữ?"

Tượng loại này cái nhà 'Việc nặng', sao cũng phải nam tu đi chinh chứ?

Một bên Ngử Mỹ nhân yên nhiên cười khẽ, nhân thể nhìn về phía đại phụ.

Tiểu loli vung lên tiểu mặt cười, khò khạo tiếng mở miệng: "Mới để cùng sư tôn nơi ở, nhất định phải nữ tu tới làm, nam tu đều là thô to "

Vương Dật:

Cùng lúc đó, một ít nữ tu trải qua phát hiện mọi người, cũng nhìn thấy Vương Dật, hai con mắt nhất thời sáng ngời, mặt cười ngậm vận.

Thử hỏi thiếu nữ nào chẳng mộng mơ?

Hiện tại, Vương Dật trải qua thành trong lòng các nàng nam thần, đây là đối với cường giả ngưỡng mộ tình, bất kỳ thiếu nữ đều sẽ không thoát tục.

Vương Dật trên mặt nóng lên, có chút không dễ chịu.

Nếu là nam đệ tử, hắn sẽ không cảm thấy cái gì, có thể đây là một đám hoa quý thiếu nữ a.

Nhượng một đám muối muối cho mình cái nhà, có phải là quá

"Hắc "

Kẻ này cười gượng mấy lần, vượt mũi lúng túng nói: "Lão bà, kỳ thực ngoại bộ kết cấu, nhượng nam đã tu luyện làm so sánh hảo a "

Đột nhiên, hắn toàn thân chấn động mạnh, đột nhiên im tiếng.

Các tiên nữ chính nhìn nền đất phương hướng, đều chưa hiện ra quy tắc này biến số.

"Không tốt đâu "

Tiểu loli cặp môi thom một đỏ, lầu bầu nói: "Hậu cung trọng địa, há có thể nhượng nam tử liên quan đến? Lão công, ngươi cũng đừng quản "

Nàng đang khi nói chuyện, lần thứ hai vung lên mặt cười.

Trong nháy mắt tiếp theo, đại phụ ngây người.

Đã thấy, giờ khắc này Vương Dật hai con mắt hóa thành đen kịt một màu, má phải ma văn nổi lên, liên tục trần trọc vận vẹo, cùng sống.

"Lão công!"

Tiểu loli kinh sợ, cuống quýt mở ra tay nhỏ ôm hướng về đối phương.

"Đại tỷ "

Từ Nguyệt tay nắm lạnh lẽo, kéo lại đại phụ, nhìn về phía Vương Dật, phương hoa vô cùng lo lắng: "Lão công một đời trước ký ức mãnh vỡ ở gây dựng lại, tuyệt không thể quấy nhiễu "

Nàng vì nửa bước Thiên Đế, trong nháy mắt hiểu rõ căn bản.

"Ký ức gây dựng lại?"

Tiểu loli mặt cười tràn đầy lo lắng, triều Nhị muội hoảng tiếng nói: "Này tại sao lại mở ra bản nguyên thần tàng?"

Từ Nguyệt sâu sắc nhìn chăm chú lão công, lâm lâm nói: "Hay là này đoạn ký ức, phi thường then chốt "

Vào giờ phút này.

Vương Dật nằm ở một loại nửa mê nửa tỉnh trạng thái.

Trước mắt h lẫn Hồn Độn độn, như có như không, rất thần bí, rất khôn kể

Hắn cảm giác, chính mình đứng ở một mảnh thanh đậm bên trên, bên cạnh đứng có tam bóng người đẹp đẽ. Có thể phương hoa ai? Căn bản thấy không rõ lắm.

"Đây là nơi nào?"

Vương Dật rất mê man, dùng sức trừng mắt, muốn nhìn rõ tất cả.

Rốt cục, hắn nhìn thấu một góc căn khôn.

Trong đó một bóng người xinh đẹp chính là Từ Nguyệt. Mà còn lại hai đạo

'Àm àm'

Đột nhiên, phía trên Hồn Độn trong hư không, tuôn ra một đạo to lớn nổ vang, lập tức một bóng người như đạn pháo giống như ngã xuống mà xuống.

'Oành long'

Hắn tầng tầng ngã xuống đất, gây nên đại phiến Hồn Độn sương mù.

"Triệu Dực!"

Tam bóng người đẹp đẽ một trong số đó lớn tiếng tiếng rít, cuồng quát chạy vội đã qua.

Triệu Dực?

Vương Dật không khỏi rất là khiếp sợ.

Mà giữa hư không, tựa hồ chìm nổi một bóng người khác.

Thiên đạo vô thường, cuộc đời thăng trầm?

Trong con mòng lung, bóng người kia hơi hơi hạm, phủ ngưỡng Thiên Địa Thương Mang.

Hắn trầm mặc chốc lát, trầm giọng mở miệng: "Lại một tên phản đồ "

'Đừng đừng'

Tiếng nói như thiên ngoại ma âm, trực tiếp đem trước mắt h lẫn Hồn Độn độn đập vỡ tan.

Vương Dật toàn thân chấn động, hồn trở về hiện thực.

Má phải ma vẫn dần dần nhạt đi, hai con mắt cũng khôi phục lại sự trong sáng.

"Lão công "

Tiểu loli duyên dáng gọi to, cuồng quát ôm đối phương bên hông, còn lại nữ quyến tắc đứng thành hình quạt kết cấu đem hắn vây ở hạch tâm.

"Vù vù "

Vương Dật đỡ đại phụ vai đẹp, miệng phun khí thô, cái trán tràn ra lượng lớn mồ hôi hột, sắc mặt càng là trắng bệch như tờ giấy.

Vừa nãy bức tranh tuy không rõ ràng, có thể hồi tưởng lại, phi thường kinh sợ, khủng bố

"Lão công!"

Tiểu loli giương lên mặt cười, lo lắng nói: "Người nhớ ra cái gì đó?"

Nàng đương nhiên cảm thấy ra không đúng, còn lại nữ quyến cũng là như vậy.

"Hô "

Vương Dật tận lực đem trong lòng khí tức điều thuận, dưới cảm mặt đi, nói: "Lão bà, ta nghĩ hỏi người sự kiện."

"Àn đầu "

Tiểu loli liên tục đốt mặt non nớt, nhìn qua đáng yêu cực kỳ. Nàng tiếng cười nói: "Lão công muốn biết cái gì, Phi Yên đều sẽ không giấu giếm."

"Được!"

Vương Dật cảm giác khôi phục gần đủ rồi, ngồi xổm người xuống đi, ôm lấy đại phụ, nói: "Tại quá khứ, đồng đại bên trong, ta có thể hay không thua ở ai thủ hạ?"

"A?"

Tiểu loli ngẩn ngơ, nhân thể nghiêng đi mặt cười, nhìn bọn tỷ muội một chút, sau đó dưới cằm đi, có chút nhăn nhó nói: "Tỷ muội chúng ta, đều đánh bại quá lão công "

"Cái gì?"

Vương Dật nhất thời mòng bức.

"Thế nhưng "

Tiểu loli cuống quýt nhắc: "Chúng ta sau đó mới biết, lão công lúc đó đang cố ý nhường, nhường tỷ muội chúng ta."

Ta ngất.

Vương Dật nhất thời không nói gì.

Hắn lắc lắc đầu, tiếp tục hỏi: "Không tính những này, ta có thể hay không thua ở người cùng thế hệ trong tay?"

"A "

Tiểu loli giơ lên một cái ngón tay ngọc, điểm trên trắng mịn cằm nhỏ, nhìn hư không mình nghĩ chốc lát, cặp môi thom hơi hơi mở ra: "Tựa hồ không có đâu "

Vương Dật nhất thời rơi vào trầm mặc, khoảng vài giây sau, mở miệng lần nữa: "Phá Hoàng cùng Phần Thiên đâu? Bọn hắn có thể từng thua ở ai thủ hạ?"

Vừa nãy cảnh tượng tuy rằng mơ hồ, có thể từ âm thanh trên phán đoán, cái kia thần bí bóng người, tuyệt đối cùng chính mình cùng tuổi.

"Cũng không có "

Tiểu loli cười ngọt ngào nói: "Năm đó, các người ba người đồng đại đều không có địch thủ, một đường hát vang. Đương nhiên, lẫn nhau cũng có giao thủ, có thể đều là thế hoà kết cuộc. Chẳng qua "

Vương Dật vẻ mặt hơi động, vội vã hỏi: "Tuy nhiên làm sao?"

Tiểu loli cặp môi thom một đỏ, cảm giận nói: "Ồ chọn lũ trên, lão Công Thâu đến mức rất thảm đây. Phá Hoàng Thiên Đế đa tình, chúng ta cùng hắn nhận thức thời, tên kia liền nắm giữ thập nhiều tên đạo lữ, mà lại đều vì thiên túng chi tư. Mà Phần Thiên Đế khuếch đại hơn, hắn thế 'Cầm Liên', được xưng 'Trong lịch sử mạnh nhất con cháu nuôi từ bé'. Tuy là vì 'Lão bà', có thể xác thực rất lợi hại. Năm đó đừng nói Phi Yên, chính là Nhị muội cùng Tinh Trúc đều rất là không bằng đâu "

Đại phụ ở phía sau cung phương diện vẫn luôn canh cánh trong lòng, xem ra năm đó không ít được 'Kích thích'.

Vương Dật đột nhiên sững sờ, sau đó kém một chút nôn ra máu.

Này đều cái gì lung ta lung tung oa?

"Ta không nói cái này."

Kẻ này giơ lên để trống tay phải, nặn nặn mi tâm, nói: "Triệu Dục có thể hay không bị ai đánh ới ra máu?"

Bạn đang đọc truyện *Ta Đại Tiểu Tiên Nữ Lão Bà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

